Giới thiệu

Câu chuyện xoay quanh Lục Dã (Rokuya), một sinh viên đại học năm nhất khoa Tài chính tại Đại học Thượng Hải, người đang sống trong một thế giới song song nơi hiện thực và thế giới Pokémon đã hòa làm một.

Tại đây, Pokémon không chỉ là sinh vật trong trò chơi mà là một phần thiết yếu của đời sống xã hội, từ giao hàng, xây dựng đến các giải đấu chuyên nghiệp.

Mặc dù sở hữu vẻ ngoài điển trai và trí tuệ của một học bá, Lục Dã lại mang trong mình một tâm hồn "cá mặn" (lười biếng, chỉ muốn an phận).

Cậu kiêm chức làm một UP chủ (người sáng tạo nội dung) nổi tiếng trên Bilibili với biệt danh "Ryo-sensei", chuyên đăng tải các video hướng dẫn chiến thuật Pokémon Battle cực kỳ "bẩn bựa" và gây ức chế cho đối thủ như "Toxic + Substitute + Protect" (Kịch Độc + Thế Thân + Bảo Vệ) hay đội hình "Minimize" (Thu Nhỏ).

Phương châm sống của Lục Dã rất rõ ràng: Làm Huấn luyện viên (Trainer) quá nguy hiểm và tốn kém, cậu chỉ muốn livestream kiếm tiền, làm một game thủ và tận hưởng cuộc sống yên bình.

Tuy nhiên, định mệnh (và một cái Hệ thống "Dưỡng thành Huấn luyện viên Huyền thoại" đầy tính gài bẫy) lại không để cậu toại nguyện.

Khởi đầu câu chuyện, Lục Dã vô tình thu phục được một con Gastly (Quỷ Tư) ngay trong thang máy chung cư của mình.

Trái ngược với người chủ lười biếng, Gastly lại là một Pokémon cực kỳ tự giác và hiếu học.

Nó tự mình nghiên cứu các tài liệu huấn luyện chuyên sâu của Blue Oak (Green), tự tập luyện các chiêu thức khó nhằn và thậm chí... tự lén lấy chứng minh thư của Lục Dã để đăng ký tham gia giải đấu "Cúp Piplup" dành cho tân thủ.

Tại giải đấu này, dù Lục Dã ban đầu không hề muốn tham gia, nhưng nhờ sự "gánh team" của Gastly và tư duy chiến thuật đỉnh cao được rèn giũa qua hàng ngàn trận game, cậu đã liên tiếp đánh bại các sinh viên ưu tú đến từ các trường chuyên đào tạo Huấn luyện viên.

Lục Dã sử dụng những chiến thuật bị coi là "tàn nhẫn" và "không có tình người" như ru ngủ, gây bỏng, trúng độc và câu giờ, khiến đối thủ ức chế đến mức phát khóc, còn khán giả thì vừa chửi rủa vừa thán phục.

Từ một kẻ ngoại đạo, Lục Dã trở thành "ngựa ô" của giải đấu và cuối cùng giành chức Vô địch, được truyền thông ca ngợi là thiên tài với triết lý huấn luyện "dùng tình yêu và sự tin tưởng" (dù thực tế là do Pokémon tự tập).

Bên cạnh sự nghiệp Trainer bất đắc dĩ, Lục Dã còn sở hữu một mạng lưới quan hệ xã hội "khủng" đến mức vô lý thông qua nhóm chat của fan hâm mộ.

Nhóm này quy tụ toàn những nhân vật huyền thoại như Red (nhà vô địch thế giới), Blue Oak, Green, Yellow, Lance, Wallace, v.v.

Họ đều lầm tưởng Lục Dã là một bậc thầy chiến thuật ẩn danh và thường xuyên trao đổi, tặng cậu các bí kíp huấn luyện quý giá.

Đặc biệt, Lục Dã còn có một mối quan hệ online thân thiết với một nữ game thủ giàu có có ID "Bạch Thái Băng Kỳ Lân".

Người này thường xuyên thuê Lục Dã cày game, PK và trả thù lao hậu hĩnh.

Lục Dã không hề hay biết rằng "phú bà" này chính là Cynthia (Shirona) – Nhà vô địch của vùng Sinnoh, một nữ thần trong giới Pokémon với vẻ đẹp và sức mạnh tuyệt đối.

Mối quan hệ của họ dần phát triển từ bạn game sang những chia sẻ về sở thích nghiên cứu lịch sử và thần thoại.

Trong quá trình đó, đội hình của Lục Dã cũng kết nạp thêm thành viên mới.

Sau khi về quê nghỉ hè, cậu thu phục được một chú Eevee hoang dã bị thương, có tính cách cực kỳ hung hăng, "tsundere" (ngoài lạnh trong nóng) và hiếu chiến.

Eevee nhanh chóng hòa nhập với Gastly (lúc này đã tiến hóa thành Haunter nhờ ăn món thịt nướng tuyệt hảo do Lục Dã nấu), tạo nên một bộ đôi Pokémon "con nhà người ta": tự giác tập luyện, tự giác bảo vệ chủ nhân và thậm chí tự giác...

đi gây sự để cày cấp.

Câu chuyện đan xen giữa những tình huống dở khóc dở cười khi Lục Dã cố gắng chối bỏ con đường Trainer nhưng lại ngày càng lún sâu vào nó, những màn livestream triệu view với nội dung từ chiến thuật game đến nấu ăn (Shinya Shokudō phiên bản Pokémon), và sự tiến triển tình cảm nhẹ nhàng nhưng thú vị với Cynthia.

Đoạn trích kết thúc ở thời điểm Lục Dã vừa vô địch Cúp Piplup, nhận lời làm trợ giảng cho đội tuyển trường, và đang chuẩn bị ra sân bay đón Cynthia – người sẽ đến Thượng Hải để tham dự giải Master League và giúp cậu kiểm tra sức khỏe cho Eevee.

Cuộc gặp gỡ ngoài đời thực giữa chàng "chiến thuật gia bẩn bựa" và nữ Quán quân xinh đẹp hứa hẹn sẽ mở ra những tình tiết hấp dẫn tiếp theo.

Mục lục

Giới thiệu

Chương 1

Chương 2

Chương 3

Chương 4

Chương 5

Chương 6

Chương 7

Chương 8

Chương 9

Chương 10

Chương 11

Chương 12

Chương 13

Chương 14

Chương 15

Chương 16

Chương 17

Chương 18

Chương 19

Chương 20

Chương 21

Chương 22

Chương 23

Chương 24

Chương 25

Chương 26

Chương 27

Chương 28

Chương 29

Chương 30

Chương 31

Chương 32

Chương 33

Chương 34

Chương 35

Chương 36

Chương 37

Chương 38

Chương 39

Chương 40

Chương 41

Chương 42

Chương 43

Chương 44

Chương 45

Chương 46

Chương 47

Chương 48

Chương 49

Chương 50

Chương 51

Chương 52

Chương 53

Chương 54

Chương 55

Chương 56

Chương 57

Chương 58

Chương 59

Chương 60

Chương 61

Chương 62

Chương 63

Chương 64

Chương 65

Chương 66

Chương 67

Chương 68

Chương 69

Chương 70

Chương 71

Chương 72

Chương 73

Chương 74

Chương 75

Chương 76

Chương 77

Chương 78

Chương 79

Chương 80

Chương 81

Chương 82

Chương 83

Chương 84

Chương 85

Chương 86

Chương 87

Chương 88

Chương 89

Chương 90

Chương 91

Chương 92

Chương 93

Chương 94

Chương 95

Chương 96

Chương 97

Chương 98

Chương 99

Chương 100

Chương 101

Chương 102

Chương 103

Chương 104

Chương 105

Chương 106

Chương 107

Chương 108

Chương 109

Chương 110

Chương 111

Chương 112

Chương 113

Chương 114

Chương 115

Chương 116

Chương 117

Chương 118

Chương 119

Chương 120

Chương 121

Chương 122

Chương 123

Chương 124

Chương 125

Chương 126

Chương 127

Chương 128

Chương 129

Chương 130

Chương 131

Chương 132

Chương 133

Chương 134

Chương 135

Chương 136

Chương 137

Chương 138

Chương 139

Chương 140

Chương 141

Chương 142

Chương 143

Chương 144

Chương 145

Chương 146

Chương 147

Chương 148

Chương 149

Chương 150

Chương 151

Chương 152

Chương 153

Chương 154

Chương 155

Chương 156

Chương 157

Chương 158

Chương 159

Chương 160

Chương 161

Chương 162

Chương 163

Chương 164

Chương 165

Chương 166

Chương 167

Chương 168

Chương 169

Chương 170

Chương 171

Chương 172

Chương 173

Chương 174

Chương 175

Chương 176

Chương 177

Chương 178

Chương 179

Chương 180

Chương 181

Chương 182

Chương 183

Chương 184

Chương 185

Chương 186

Chương 187

Chương 188

Chương 189

Chương 190

Chương 191

Chương 192

Chương 193

Chương 194

Chương 195

Chương 196

Chương 197

Chương 198

Chương 199

Chương 200

Chương 201

Chương 202

Chương 203

Chương 204

Chương 205

Chương 206

Chương 207

Chương 208

Chương 209

Chương 210

Chương 211

Chương 212

Chương 213

Chương 214

Chương 215

Chương 216

Chương 217

Chương 218

Chương 219

Chương 220

Chương 221

Chương 222

Chương 223

Chương 224

Chương 225

Chương 226

Chương 227

Chương 228

Chương 229

Chương 230

Chương 231

Chương 232

Chương 233

Chương 234

Chương 235

Chương 236

Chương 237

Chương 238

Chương 239

Chương 240

Chương 241

Chương 242

Chương 243

Chương 244

Chương 245

Chương 246

Chương 247

Chương 248

Chương 249

Chương 250

Chương 251

Chương 252

Chương 253

Chương 254

Chương 255

Chương 256

Chương 257

Chương 258

Chương 259

Chương 260

Chương 261

Chương 262

Chương 263

Chương 264

Chương 265

Chương 266

Chương 267

Chương 268

Chương 269

Chương 270

Chương 271

Chương 272

Chương 273

Chương 274

Chương 275

Chương 276

Chương 277

Chương 278

Chương 279

Chương 280

Chương 281

Chương 282

Chương 283

Chương 284

Chương 285

Chương 286

Chương 287

Chương 288

Chương 289

Chương 290

Chương 291

Chương 292

Chương 293

Chương 294

Chương 295

Chương 296

Chương 297

Chương 298

Chương 299

Chương 300

Chương 301

Chương 302

Chương 303

Chương 304

Chương 305

Chương 306

Chương 307

Chương 308

Chương 309

Chương 310

Chương 311

Chương 312

Chương 313

Chương 314

Chương 315

Chương 316

Chương 317

Chương 318

Chương 319

Chương 320

Chương 321

Chương 322

Chương 323

Chương 324

Chương 325

Chương 326

Chương 327

Chương 328

Chương 329

Chương 330

Chương 331

Chương 332

Chương 333

Chương 334

Chương 335

Chương 336

Chương 337

Chương 338

Chương 339

Chương 340

Chương 341

Chương 342

Chương 343

Chương 344

Chương 345

Chương 346

Chương 347

Chương 348

Chương 349

Chương 350

Chương 351

Chương 352

Chương 353

Chương 354

Chương 355

Chương 356

Chương 357

Chương 358

Chương 359

Chương 360

Chương 361

Chương 362

Chương 363

Chương 364

Chương 365

Chương 366

Chương 367

Chương 368

Chương 369

Chương 370

Chương 371

Chương 372

Chương 373

Chương 374

Chương 375

Chương 376

Chương 377

Chương 378

Chương 379

Chương 380

Chương 381

Chương 382

Chương 383

Chương 384

Chương 385

Chương 386

Chương 387

Chương 388

Chương 389

Chương 390

Chương 391

Chương 392

Chương 393

Chương 394

Chương 395

Chương 396

Chương 397

Chương 398

Chương 399

Chương 400

Chương 401

Chương 402

Chương 403

Chương 404

Chương 405

Chương 406

Chương 407

Chương 408

Chương 409

Chương 410

Chương 411

Chương 412

Chương 413

Chương 414

Chương 415

Chương 416

Chương 417

Chương 418

Chương 419

Chương 420

Chương 421

Chương 422

Chương 423

Chương 424

Chương 425

Chương 426

Chương 427

Chương 428

Chương 429

Chương 430

Chương 431

Chương 432

Chương 433

Chương 434

Chương 435

Chương 436

Chương 437

Chương 438

Chương 439

Chương 440

Chương 441

Chương 442

Chương 443

Chương 444

Chương 445

Chương 446

Chương 447

Chương 448

Chương 449

Chương 450

Chương 451

Chương 452

Chương 453

Chương 454

Chương 455

Chương 456

Chương 457

Chương 458

Chương 459

Chương 460

Chương 461

Chương 462

Chương 463

Chương 464

Chương 465

Chương 466

Chương 467

Chương 468

Chương 469

Chương 470

Chương 471

Chương 472

Chương 473

Chương 474

Chương 475

Chương 476

Chương 477

Chương 478

Chương 479

Chương 480

Chương 481

Chương 482

Chương 483

Chương 484

Chương 485

Chương 486

Chương 487

Chương 488

Chương 489

Chương 490

Chương 491

Chương 492

Chương 493

Chương 494

Chương 495

Chương 496

Chương 497

Chương 498

Chương 499

Chương 500

Chương 501

Chương 502

Chương 503

Chương 504

Chương 505

Chương 506

Chương 507

Chương 508

Chương 509

Chương 510

Chương 511

Chương 512

Chương 513

Chương 514

Chương 515

Chương 516

Chương 517

Chương 518

Chương 519

Chương 520

Chương 521

Chương 522

Chương 523

Chương 524

Chương 525

Chương 526

Chương 527

Chương 528

Chương 529

Chương 530

Chương 531

Chương 532

Chương 533

Chương 534

Chương 535

Chương 536

Chương 537

Chương 538

Chương 539

Chương 540

Chương 541

Chương 542

Chương 543

Chương 544

Chương 545

Chương 546

Chương 547

Chương 548

Chương 549

Chương 550

Chương 551

Chương 552

Chương 553

Chương 554

Chương 555

Chương 556

Chương 557

Chương 558

Chương 559

Chương 560

Chương 561

Chương 562

Chương 563

Chương 564

Chương 565

Chương 566

Chương 567

Chương 568

Chương 569

Chương 570

Chương 571

Chương 572

Chương 573

Chương 574

Chương 575

Chương 576

Chương 577

Chương 578

Chương 579

Chương 580

Chương 581

Chương 582

Chương 583

Chương 584

Chương 585

Chương 586

Chương 587

Chương 588

Chương 589

Chương 590

Chương 591

Chương 592

Chương 593

Chương 594

Chương 595

Chương 596

Chương 597

Chương 598

Chương 599

Chương 600

Chương 601

Chương 602

Chương 603

Chương 604

Chương 605

Chương 606

Chương 607

Chương 608

Chương 609

Chương 610

Chương 611

Chương 612

Chương 613

Chương 614

Chương 615

Chương 616

Chương 617

Chương 618

Chương 619

Chương 620

Chương 621

Chương 622

Chương 623

Chương 624

Chương 625

Chương 626

Chương 627

Chương 628

Chương 629

Chương 630

Chương 631

Chương 632

Chương 633

Chương 634

Chương 635

Chương 636

Chương 637

Chương 638

Chương 639

Chương 640

Chương 641

Chương 642

Chương 643

Chương 644

Chương 645

Chương 646

Chương 647

Chương 648

Chương 649

Chương 650

Chương 651

Chương 652

Chương 653

Chương 654

Chương 655

Chương 656

Chương 657

Chương 658

Chương 659

Chương 660

Chương 661

Chương 662

Chương 663

Chương 664

Chương 665

Chương 666

Chương 667

Chương 668

Chương 669

Chương 670

Chương 671

Chương 672

Chương 673

Chương 674

Chương 675

Chương 676

Chương 677

Chương 678

Chương 679

Chương 680

Chương 681

Chương 682

Chương 683

Chương 684

Chương 685

Chương 686

Chương 687

Chương 688

Chương 689

Chương 690

Chương 691

Chương 692

Chương 693

Chương 694

Chương 695

Chương 696

Chương 697

Chương 698

Chương 699

Chương 700

Chương 701

Chương 702

Chương 703

Chương 704

Chương 705

Chương 706

Chương 707

Chương 708

Chương 709

Chương 710

Chương 711

Chương 712

Chương 713

Chương 714

Chương 715

Chương 716

Chương 717

Chương 718

Chương 719

Chương 720

Chương 721

Chương 722

Chương 723

Chương 724

Chương 725

Chương 726

Chương 727

Chương 728

Chương 729

Chương 730

Chương 731

Chương 732

Chương 733

Chương 734

Chương 735

Chương 736

Chương 737

Chương 738

Chương 739

Chương 740

Chương 741

Chương 742

Chương 743

Chương 744

Chương 745

Chương 746

Chương 747

Chương 748

Chương 749

Chương 750

Chương 751

Chương 752

Chương 753

Chương 754

Chương 755

Chương 756

Chương 757

Chương 758

Chương 759

Chương 760

Chương 761

Chương 762

Chương 763

Chương 764

Chương 765

Chương 766

Chương 767

Chương 768

Chương 769

Chương 770

Chương 771

Chương 772

Chương 773

Chương 774

Chương 775

Chương 776

Chương 777

Chương 778

Chương 779

Chương 780

Chương 781

Chương 782

Chương 783

Chương 784

Chương 785

Chương 786

Chương 787

Chương 788

Chương 789

Chương 790

Chương 791

Chương 792

Chương 793

Chương 794

Chương 795

Chương 796

Chương 797

Chương 798

Chương 799

Chương 800

Chương 801

Chương 802

Chương 803

Chương 804

Chương 805

Chương 806

Chương 807

Chương 808

Chương 809

Chương 810

Chương 811

Chương 812

Chương 813

Chương 814

Chương 815

Chương 816

Chương 817

Chương 818

Chương 819

Chương 820

Chương 821

Chương 822

Chương 823

Chương 824

Chương 825

Chương 826

Chương 827

Chương 828

Chương 829

Chương 830

Chương 831

Chương 832

Chương 833

Chương 834

Chương 835

Chương 836

Chương 837

Chương 838

Chương 839

Chương 840

Chương 841

Chương 842

Chương 843

Chương 844

Chương 845

Chương 846

Chương 847

Chương 848

Chương 849

Chương 850

Chương 851

Chương 852

Chương 853

Chương 854

Chương 855

Chương 856

Chương 857

Chương 858

Chương 859

Chương 860

Chương 861

Chương 862

Chương 863

Chương 864

Chương 865

Chương 866

Chương 867

Chương 868

Chương 869

Chương 870

Chương 871

Chương 872

Chương 873

Chương 874

Chương 875

Chương 876

Chương 877

Chương 878

Chương 879

Chương 880

Chương 881

Chương 882

Chương 883

Chương 1

"Reng reng reng ——" Lục Dã mở đôi mắt ngái ngủ, nhìn chằm chằm trần nhà, ngáp một cái thật dài. "Lại là một ngày bình thường chẳng có gì đặc biệt." Đang là cuối tuần, chiếc đồng hồ báo thức hình Pikachu ở đầu giường hiển thị mười hai giờ trưa, nhưng Lục Dã giờ mới chịu dậy.

Bước vào phòng tắm, tranh thủ lúc xả nước, Lục Dã mở điện thoại đặt đồ ăn ngoài. "Chuyển phát nhanh Dodrio, Thực phẩm tươi sống Pelipper...

Hà, bây giờ các chủ shop đặt tên ngày càng sáng tạo thật." Mấy cửa hàng mới mở đều lấy tên có dính dáng đến Pokémon, điều này khiến Lục Dã cảm thấy khá thân thiết.

Nhìn xem, thế nào mới gọi là IP số một thế giới chứ? (Chiến thuật ngả người ra sau).

Lục Dã cũng không nghĩ nhiều, tiện tay đặt một suất "Cơm 29.9 PokéDollar kèm thịt vịt Farfetch'd (tặng bánh nướng)", quăng điện thoại sang một bên rồi bắt đầu rửa mặt. "Ào ào ào ——" Vốc một nắm nước tạt lên mặt.

Trong gương hiện lên hình ảnh một thiếu niên dáng người cao ráo, gương mặt tuấn tú, mang nét đẹp cổ điển kiểu Hy Lạp.

Mái tóc rối bời, đôi mắt thâm quầng dày cộp, nhưng lại khiến ánh mắt cậu ta càng thêm thâm thúy.

Điều này không khỏi khiến người ta cảm thán, người đẹp trai thì ngay cả quầng thâm mắt cũng trông giống như bọng mắt tự nhiên vậy.

Quả thực là nhìn rất cuốn hút.

Rửa mặt xong xuôi, Lục Dã quay lại căn phòng trọ nhỏ, thoải mái ngả người vào ghế gaming.

Mở máy tính, nhập mật khẩu "Sakurajima Mai", màn hình chờ động hình Pikachu lập tức sáng lên. "Pikachu (◍´ω`◍)~⚡!" Lục Dã thành thạo mở Bilibili, tìm kiếm video giải trí để ăn cơm trưa nay.

Là tân sinh viên năm nhất Đại học Thượng Hải, kiêm chủ kênh (UP chủ) khu vực Game trên Bilibili, nghề tay trái của Lục Dã là cắt ghép và bình luận các trận đấu Pokémon (Battle).

Nhờ phong cách độc đáo và kiến thức chuyên môn, cậu đã thu hút được gần 100 ngàn người hâm mộ.

Tuy bản thân Lục Dã cũng là một cao thủ game đối kháng, từng leo lên hạng 7 thế giới, nhưng thực sự là "nhân phẩm" đen đến cực điểm, thậm chí từng có pha để đời "Bơm Thủy Lực (Hydro Pump) trượt 3 phát liên tiếp".

Đây cũng là lý do tại sao Lục Dã luôn bị các khán giả trêu chọc là "Thao tác lùa cơm" (gà mờ/tấu hài).

Vừa livestream vừa làm video —— vì thế Lục Dã thuê phòng ở ngoài trường, chỉ khi nào có tiết học mới đến khu giảng đường một chuyến. "Hả?" Lục Dã lướt trang chủ, lẩm bẩm: "Trang chủ hôm nay sao tự nhiên đề xuất nhiều nội dung về Pokémon thế nhỉ?" "Độ hot của Pokémon lại tăng lên rồi à?" Mười video đề xuất ở cột trang chủ thì có đến tám cái liên quan đến Pokémon. [Bear Grylls: Nhìn xem chúng ta phát hiện được gì này, một con Caterpie hoang dã] [Kiến nghị đổi tên thành: Vẫy Nước (Splash)] [Hoa Nông: Quả Berry nhà người anh em chín rồi, lên núi hái một ít] ... "Nội dung trang chủ hôm nay sai sai thế nào ấy." "Caterpie là cái quỷ gì, lượng protein gấp sáu lần thịt bò sao?" "Còn cả Berry nữa, chắc không đến mức là Oran Berry hay

Sitrus Berry đấy chứ..." Lục Dã gãi đầu, đầy một bụng nghi hoặc chuyển sang khu vực Game, bỗng nhiên trừng lớn mắt.

Video đối kháng cậu đăng tối qua, thế mà lại leo thẳng lên top 1 bảng xếp hạng khu vực Game!

Lục Dã nuốt nước bọt, bấm vào video có tiêu đề [Thầy Lục dạy bạn đối chiến 03: Kịch Độc - Thế Thân - Bảo Vệ].

Hít sâu một hơi. "Lượt xem, 1 triệu 2!?" Vãi chưởng, toang rồi ông giáo ạ! "Thông báo ở ngay trang bìa." "Học được rồi, giờ đi khô máu với Thủ lĩnh Gym (Gym Leader) đây." "Cầu xin ông hãy làm người đi!" Ngẩn người nửa ngày, Lục Dã vui vẻ lướt xem bình luận, nhưng trong lòng lại nảy sinh một tia nghi ngờ. "Kịch Độc - Thế Thân - Bảo Vệ" (Toxic Substitute Protect) rõ ràng là chiến thuật rất cơ bản, sao tự nhiên lại hot thế nhỉ?

Chẳng lẽ được vị đại lão nào trong khu vực Game "lật thẻ bài" (chia sẻ/nhắc tới)?

Nhưng dạo này mình cũng đâu có giao dịch ngầm (PY) với ai đâu.

Xoa cằm, Lục Dã kéo xuống phần bình luận.

Trong khu bình luận, một tài khoản ID tên là "Fighter" có tích xanh cấp 6 đã phổ cập kiến thức chi tiết về chiến thuật này. [Fighter: "Kịch Độc - Thế Thân - Bảo Vệ" là chỉ những Pokémon học được ba chiêu thức "Kịch Độc" (Toxic), "Thế Thân" (Substitute), "Bảo Vệ" (Protect), và lấy đó làm hạt nhân (Core) của chiến thuật.

Trong đối kháng (Battle), Huấn luyện viên (Trainer) cần có khả năng ứng biến cực mạnh mới có thể vận dụng thuần thục chiến thuật này.

Về cách đánh của chiến thuật này, chủ thớt đã giảng giải rất chi tiết rồi.

Các Trainer chuyên hệ Cỏ và hệ Độc có lợi thế tự nhiên, có thể dựa theo giáo trình này để học tập nghiêm túc.

Cảm ơn chủ thớt đã mang đến một giáo trình chất lượng như vậy!

PS: Hình như đăng nhầm khu rồi, đăng sang khu Battle (Đối kháng) sẽ tốt hơn đấy.] Đọc xong bình luận dài ngoẵng này, trong đầu Lục Dã hiện lên một dấu chấm hỏi to đùng.

Khu Battle là cái quái gì?

Bilibili ra mắt phân khu "Battle" từ bao giờ thế?

Phía dưới là các bình luận trả lời: "Bóng Master Ball bắt sống." "Vãi chưởng, là người thật kìa!" "Red, mẹ yêu con!" Gãi gãi đầu, Lục Dã thả tim cho bình luận của "Fighter", thuận tay bấm vào trang cá nhân của người này.

Trong khoảnh khắc, một giọt mồ hôi lạnh chảy xuống từ trán Lục Dã. "UP chủ nổi tiếng khu Battle, Nhà vô địch giải đấu Indigo Plateau lần thứ 9, Nhà vô địch giải đấu Masters thế giới..." Lục Dã lắp bắp, nói không ra hơi. "Red, là Red (Xích)!?" "Đùa nhau à, Red chẳng phải là Chiến đấu gia (Fighter) ngàn dặm mới có một sao, sao lại làm Streamer trên Bilibili thế này!" Bấm vào album ảnh của Red, đập vào mắt là một thanh niên khoảng hai mươi tuổi, nụ cười tỏa nắng.

Đầu đội mũ lưỡi trai đỏ, thân trên mặc áo ba lỗ đen và áo khoác gile đỏ, trên vai còn có một con Pikachu lông xù đang đứng.

Nếu là Cosplay thì người này còn giống Red trong tưởng tượng của Lục Dã gấp mười lần!

Mà con Pikachu phiên bản đời thực này cực kỳ dễ thương (Cute), y hệt như trong phim "Thám tử Pikachu" vậy!

Lục Dã cả người ngây ra như phỗng. "Gặp chuyện đừng hoảng, bình tĩnh, bình tĩnh!" "Đầu đuôi sự việc là sáng nay mình ngủ dậy,

phát hiện video của mình đột nhiên nổi tiếng, trong phần bình luận còn xuất hiện một vị đại lão." "Đại lão là Nhà vô địch thế giới, nhân vật chính trong thế giới Pokémon, Red." "Hà!

Phân tích thế này chẳng phải rõ ràng rồi sao!" "...

Rõ cái khỉ mốc ấy!" "Rốt cuộc là mình xuyên không, hay là cái thế giới này không đúng nữa rồi?" "Chẳng lẽ các dòng thời gian hội tụ, đến Red cũng chạy tới làm Streamer rồi!?" Lục Dã là người đã qua huấn luyện chuyên nghiệp, dù chuyện có hoang đường đến đâu cũng có thể tiếp nhận.

Nhưng cái này...

Ngay lúc não bộ Lục Dã đang "treo máy", điện thoại đột nhiên reo lên. "Alo, đồ ăn của bạn đến rồi, ra cửa sổ lấy giúp mình nhé." "Ờ, được." Lục Dã đi tới bên cửa sổ, mới chợt nhớ ra đây là tầng sáu.

Tầng sáu mà bảo tôi ra cửa sổ lấy, ông định dùng Pidgeotto ship hàng cho tôi chắc!?

Bỗng nhiên, một bóng đen lướt qua, một con chim lớn lông sắc tươi sáng, mào lông phiêu dật dừng lại ở cửa sổ, mỏ ngậm túi đồ ăn, cười híp mắt vẫy vẫy cánh với Lục Dã.

Lục Dã ngây ra như gà gỗ.

Shipper hét lớn từ dưới lầu: "Nhớ đánh giá 5 sao nhé người anh em!" Lục Dã đã quên mất mình nhận đồ ăn từ miệng con Pidgeotto như thế nào.

Cậu chỉ nhớ ngoài cửa sổ, từng đàn Pidgey bay qua bầu trời, Oddish đang chập chững tập đi trong bồn hoa dưới khu chung cư, trên đường cao tốc lưu lại bóng dáng dũng mãnh của một con Rapidash...

Bà chủ nhà của cậu đang dắt một con Growlithe lông cam vằn đen đi qua sân khu tập thể, cười vẫy tay với Lục Dã. "Thế giới Pokémon,

dung hợp với hiện thực..." Lục Dã ngẩn người hồi lâu, ngẩng đầu nhìn trời, chỉ thấy hốc mắt hơi ươn ướt.

Mười tám năm rồi, tròn mười tám năm.

Lão tử cuối cùng cũng đợi được đến ngày này! *** Bình ổn tâm trạng xong, Lục Dã lên mạng tìm kiếm tư liệu liên quan.

Trước tiên phải làm rõ thế giới này rốt cuộc đã biến thành cái dạng gì mới được.

Do các dòng thời gian hội tụ, thế giới Lục Dã đang sống và thế giới Pokémon đã hợp nhất làm một.

Nhưng dường như chỉ có Lục Dã ý thức được điều này.

Thậm chí ngay cả sách giáo khoa lịch sử cũng thay đổi.

Căn cứ vào sự xuất hiện của Pokémon, đại khái có thể chia làm thời Cổ đại, Trung cổ, Cận đại và Hiện đại.

Thời Cổ đại, số lượng Mew giảm dần, những Pokémon Hóa thạch (Fossil) cổ xưa nhất ra đời.

Thời Trung cổ, thiên thạch rơi xuống Hoenn, dẫn đến sự thức tỉnh của các Pokémon Siêu Cổ đại, cuối cùng được Rayquaza bình ổn.

Cận đại, Giáo sư Westwood của Đại học Celadon phát minh ra PokéBall vào năm 1925, trở thành khởi đầu cho "Pokémon học" cận đại. "Mấy cái này lại là nội dung lịch sử bắt buộc à." Lục Dã sắc mặt cổ quái.

Cho dù là lịch sử Pokémon, cũng có vô số mốc sự kiện cần ghi nhớ.

Ví dụ như Cung điện Parfum được xây dựng năm 1700 Công nguyên PokéDollar, Hội nghị Liên minh Pokémon (League Conference) đầu tiên được tổ chức năm 1896...

Nếu thật sự bắt Lục Dã phải nhớ kỹ từng cái một thì quả thực hơi đau khổ. "Xem ra dù là thế giới Pokémon, làm học bá cũng chẳng dễ dàng gì đâu!" Lục Dã cảm thán, lật xem cuốn "Chính trị bắt buộc lớp 12" trên mạng.

Do sự xuất hiện của Pokémon, dần hình thành các tổ chức tập quyền đại diện là Liên minh.

Ở thế giới song song này, Lục Dã đang ở thành phố Long Thành (Risingdragon City) thuộc "Liên minh Sao Đỏ" (Red Star League).

Các khu vực khác còn có "Liên minh Kalos", "Liên minh Unova", v.v., không sai biệt lắm so với ký ức của Lục Dã. "Xem ra, đúng là thế giới Pokémon dung hợp với hiện thực rồi." Lục Dã ngẩn người rất lâu, thở dài một hơi. "Chẳng lẽ... mình cũng có cơ hội làm một Huấn luyện viên (Trainer) rồi sao?" Trở thành một Pokémon Trainer luôn là ước mơ của Lục Dã.

Nhưng khi Lục Dã lên mạng tìm kiếm tư liệu, lập tức có chút do dự. "Tỷ lệ tử vong lại cao thế này á!?" Ở thế giới này, trở thành Trainer tuyệt đối không phải chuyện dễ dàng.

Tinh thông nhiều ngoại ngữ chỉ là cơ sở trong đó, tiếng Hán, Nhật, Pháp, Anh thậm chí là ngôn ngữ bắt buộc của Trainer.

Tài lực, học lực, tài nguyên, nhân mạch thiếu một thứ cũng không được.

Chương 2

Mà tỷ lệ tử vong siêu cao khiến Trainer bị liệt vào danh sách "nghề nghiệp nguy hiểm cao", Pokémon Battle thậm chí trở thành "thể thao mạo hiểm".

So với các ngành nghề khác, rủi ro cao và rào cản lớn khiến số lượng Trainer cực kỳ ít ỏi.

Tất nhiên, tỷ lệ phổ cập PokéBall vẫn khá cao.

Người dân bình thường cũng có thể thu phục Pokémon, người yêu thích và sở hữu Pokémon tuyệt đối không phải số ít.

Lục Dã ngẩn người một lát, như đột nhiên phản ứng lại. "Làm Trainer cái gì... làm 'văn sao công' (người đạo văn/sao chép văn hóa) không thơm sao?" Do sự xuất hiện của Pokémon, chi phí kỹ xảo cho điện ảnh, game giảm mạnh, nhưng chất lượng phim ảnh lại một lời khó nói hết.

Giống như bộ phim thương mại tên là "Brycen-Man" do Hachicu - Thủ lĩnh Gym Icirrus vùng Unova đóng chính, Pokéstar Studios sản xuất.

Cốt truyện sáo rỗng, chủ nghĩa anh hùng rập khuôn, thế mà cũng lên được Top 250 Douban.

Lục Dã thực sự không nghĩ ra lý do mình không nổi tiếng được.

Còn ở lĩnh vực Game, do nguyên nhân thế giới song song, những tác phẩm cực hot ở kiếp trước đều không xuất hiện.

Tựa game hot nhất chính là "Pokémon: Battle" do tập đoàn Devon vùng Hoenn phát triển, cũng là game Lục Dã livestream mỗi ngày. "Pokémon: Battle" tham khảo đối kháng Pokémon thực tế, lợi dụng kỹ

thuật Hologram (ảnh ba chiều) làm thành chế độ thời gian thực (Real-time), lượng người chơi cực lớn.

Một số Trường học Trainer thậm chí còn dùng game này làm giáo trình để rèn luyện ý thức chỉ huy của học sinh.

Có không ít Trainer nổi tiếng, bao gồm cả "Chiến đấu gia" Red, đều là người dùng trung thành của game này.

Do rào cản của việc đối kháng Pokémon thực tế, các đại chiến thuật mà Lục Dã thuộc nằm lòng đều chưa được phổ cập.

Đây cũng là nguyên nhân tại sao chỉ dựa vào chiến thuật "Kịch Độc - Thế Thân - Bảo Vệ", Lục Dã liền có thể thu hoạch được cả triệu lượt xem. "Xem ra sau này rảnh rỗi quay hai cái video, ngày trở thành Top 100 Streamer trong tầm tay rồi..." Dựa vào sự hiểu biết của Lục Dã về Pokémon Battle, làm thêm vài bộ video chất lượng triệu view thực sự là chuyện dễ như trở bàn tay.

Nhưng trước đó, phải làm rõ cơ chế vận hành của Bilibili ở thế giới song song này đã.

Lục Dã ngồi ở đại sảnh, vừa gặm vịt quay, vừa tiếp tục lướt Bilibili.

Khác với kiếp trước, các nền tảng lớn như Bilibili, Youtube, Twitch, Niconico... những Blogger/Streamer hot hầu như đều là cùng một nhóm người.

Ví dụ như UP chủ đang hot trên Youtube hiện nay —— Thủ lĩnh Gym hệ Nước đến từ Liên minh Galar, được mệnh danh là "Viên Ngọc Đen" Nessa, cũng là một sự tồn tại cực hot trên Bilibili.

Đôi chân dài miên man, làn da màu lúa mạch khỏe khoắn, trong video Nessa cưỡi trên lưng Milotic, từ mặt biển nhảy vọt lên, bọt nước long lanh bắn tung tóe.

Một màn tràn đầy mỹ cảm này khiến Lục Dã có chút thất thần. "Thế mà... lại là Nessa thật này!" "Nghĩ cũng đúng, đến Red còn xuất hiện thì Gym Leader chắc cũng giống hệt thôi." Video ảnh nghệ thuật này đang đứng đầu bảng xếp hạng khu vực Thời trang của Bilibili, người đăng chính là bản thân Nessa.

Trong khu bình luận, nhân tài xuất hiện lớp lớp. "Nessa lại chụp ảnh tạp chí LV rồi, thanh xuân của tôi đã trở lại!" "Hu hu, tiểu thiên sứ Nessa, mẹ yêu con!" "Mấy ông đấy gọi là thích à, mấy ông là thèm thân thể người ta, mấy ông hạ lưu!" Với nguyên tắc thực tiễn mới ra chân lý, Lục Dã mở khu Vũ đạo.

Vốn tưởng sẽ thấy những màn vũ đạo truyền thống, Lục Dã tiếc nuối khi nhìn thấy một người đàn ông.

Hot boy mạng xã hội Instagram, Thủ lĩnh Gym hệ Rồng vùng Galar với làn da ngăm đen, Raihan.

Thân hình cân đối, mang chút vẻ ngông nghênh, Raihan quấn khăn trùm đầu màu cam, nở nụ cười sảng khoái lộ hàm răng trắng bóng.

Tuy không đẹp trai bằng Lục Dã, nhưng nhờ vũ đạo và thân phận Gym Leader hệ Rồng, Raihan có nhân khí cực cao trên mạng xã hội.

Còn phân loại Điện ảnh, trang bìa chính là ảnh hậu của Pokéstar Studios, Diantha đang tuyên truyền phim mới... "Xem ra, nghề UP chủ này vẫn rất có triển vọng đấy chứ." Lục Dã lẩm bẩm. "Tối nay cứ livestream tiếp, quan sát một thời gian rồi tính sau vậy..." Đối với phương hướng tương lai, Lục Dã đã có quy hoạch đại khái.

Làm Trainer là không thể nào, cả đời này cũng không thể nào.

Cũng chỉ có viết tiểu thuyết, quay video kiểu này mới duy trì được sinh kế.

Tuy không có ý định trở thành Trainer, nhưng nuôi vài con

Pokémon làm thú cưng vẫn khiến Lục Dã rất động lòng. "Nuôi Pokémon gì thì tốt nhỉ..." "Đã không theo đường Battle, thì 'Manh manh đát' (Dễ thương/Cute) chắc chắn là tiêu chí hàng đầu rồi!" "Eevee?

Pikachu?" "Sau này mình một bên hít Eevee một bên hít Pikachu, chẳng phải là sướng như tiên sao!" Giá thị trường của một quả PokéBall là 500 PokéDollar.

Kiểm kê lại số dư, tính cả tiền thưởng khích lệ từ video triệu view, trên người Lục Dã còn khoảng 20 ngàn PokéDollar.

Lục Dã định ngày mai sẽ đến Cửa hàng Pokémon (PokeShop) chuyên dụng ở Thượng Hải để mua PokéBall.

Tối hôm đó, Lục Dã livestream như thường lệ.

Do hiệu ứng từ video, Lục Dã vừa mới mở stream, lượng người xem lập tức đột phá 200 ngàn. *** Phòng livestream của Lục Dã vừa mở, kênh chat liền bắt đầu spam. "Lùa cơm rồi, anh em ơi!" "Alo?

Sao Streamer không bật Camera?" "Từ video trên Bilibili qua đây, Kịch Độc - Thế Thân - Bảo Vệ bẩn thật sự!" Lục Dã vừa mở "Pokémon: Battle", vừa đọc kênh chat. "Tại sao Streamer không bật Camera —— Tôi phải đợi 100 ngàn người đăng ký (Subcribe) mới có thể lộ mặt." Trong nháy mắt, một loạt dấu chấm hỏi lướt qua. "???" Streamer này cá tính thế à?

Tuy giọng nói nghe cũng hay đấy, nhưng ông bạn sợ không phải là Tanker lái xe tăng đấy chứ (ám chỉ béo/xấu)? "Fan 10 năm đây, Thầy Lục tuyệt đối là Streamer hệ nhan sắc!" "Không lẽ có người xem Thầy Lục chỉ vì cái mặt thật đấy à?

Không thể nào, không thể nào!" "Trên Tieba (diễn đàn) có video quay trộm Thầy Lục, tuy xuất hiện chưa đến năm giây, nhưng tuyệt

đối là cấp bậc nam thần!" "Nam thần thì quá khen rồi, tại hạ bình thường chẳng có gì đặc biệt, miễn cưỡng tính là nhan sắc cỡ Ảnh đế thôi." Lục Dã mặt không đỏ tim không đập chém gió. "Cảm ơn 'Phim mới của Thầy Lục bao giờ công chiếu' tặng máy bay...

Sắp rồi, đợi tôi thương lượng kịch bản với Diantha đã." "Cảm ơn 'Thầy Lục và Machamp cái ôm dán dính' tặng mười cái thẻ fan...

Hôm nay chúng ta không bàn chuyện Machamp cái." "Hôm nay tiếp tục mang đến cho mọi người giáo trình Pokémon Battle." Tiếng hô hào trên kênh chat nhất trí đến lạ kỳ. "Cầu xin Streamer làm một ván hướng dẫn Kịch Độc - Thế Thân - Bảo Vệ!" "Pokémon bản mệnh của tôi đúng lúc là Bulbasaur, cầu xin hướng dẫn chi tiết!" Lục Dã liếc nhìn kênh chat. "Cảm ơn 'Bulbasaur làm sao Kịch Độc - Thế Thân - Bảo Vệ' tặng máy bay." "Người dùng được Pokémon khởi đầu (Starter), tiến hóa (Evolution) thành Venusaur chắc cũng không thành vấn đề...

Vậy chúng ta sẽ giảng một chút về định vị chiến thuật của Venusaur." Lục Dã mở trình biên tập đội hình, kéo Venusaur vào đội. "Cách đánh của Venusaur rất đa dạng, ví dụ như hệ thống Đội hình Trời Nắng (Sunny Team), mượn đặc tính Diệp Lục (Chlorophyll) để tăng tốc độ gây sát thương (DPS)." "Hoặc là trên cơ sở Kịch Độc - Thế Thân - Bảo Vệ, học thêm Quang Hợp (Synthesis) và Hạt Giống Ký Sinh (Leech Seed), đảm nhận vai trò trụ sân (Tanker)." "Nói nhiều vô ích, diễn thử một ván cho các bạn xem là biết." Chuyển sang màn hình game, Lục Dã ghép cặp được với một người bạn quốc tế đến từ Liên minh Johto, ID "Thiếu niên bi-a như cơn gió". "Konnichiwa." Lục Dã dùng tiếng Nhật chào hỏi xã giao một cách thân thiện, đồng thời khóa chọn Venusaur.

Mà Pokémon đầu tiên đối thủ tung ra, lại là một con Typhlosion được đặt tên là "Bakutarou". ...

Kanto, Thị trấn Pallet.

Thiếu nữ buộc tóc đuôi ngựa màu cam nhẹ nhàng vỗ vỗ đôi má ửng hồng của mình, hít sâu một hơi. "Không sao đâu, chỉ là cùng nhau xem phim thôi mà, anh ấy chắc sẽ không nghĩ nhiều đâu..." Lấy hết dũng khí, Yellow có chút căng thẳng ấn chuông cửa, một lát sau, từ bộ đàm truyền đến giọng nam. "Là em à." Red cười nói: "Cửa đang mở, em cứ lên thẳng tầng hai nhé." Vào, vào nhà Red sao?

Yellow chỉ cảm thấy gò má mình nóng bừng, nhưng trong lòng lại có chút tò mò.

Giờ này đáng lẽ anh ấy phải đang huấn luyện mới đúng chứ?

Có chút rụt rè đẩy cửa vào, một bóng dáng từ tầng hai nhảy xuống, nhanh như chớp lao vào lòng Yellow. "Pikachu ~~!" "Đã lâu không gặp, Pikachu." Yellow mỉm cười, dịu dàng vuốt ve Pikachu. "Pika!" Pikachu vui vẻ nhảy xuống, men theo tường, linh hoạt nhảy lên cầu thang.

Ngẩng đầu lên, mặt Yellow trong nháy mắt đỏ bừng.

Ở đầu cầu thang, một thanh niên tóc ngắn đen, ánh mắt kiên nghị đón lấy Pikachu, để Pikachu đậu trên vai mình, cười nói: "Yellow, hôm nay anh phát hiện ra một Trainer rất thú vị!" Trong phòng của Red.

Căn phòng sạch sẽ gọn gàng, trên tủ bày đầy cúp thưởng, nhưng đồ đạc lại rất đơn giản, chỉ có một cái giường và một cái máy tính. "Ngồi tự nhiên nhé!" Lời vừa ra khỏi miệng, Red liền xấu hổ phát hiện ra cái ghế duy nhất đã bị mình chiếm mất rồi. "Em, em ngồi trên giường là được rồi..." Yellow đỏ mặt, lí nhí nói bằng giọng nhỏ như tiếng muỗi kêu. "Thế cũng được." Red gãi đầu, bỗng nhiên hai mắt sáng rực. "Đúng rồi, Yellow, em qua đây xem cái này!" Yellow ghé người lại gần, vén lọn tóc mai bên tai, tò mò hỏi: "Đây không phải là

game anh hay chơi sao?" "'Pokémon: Battle'." Red cười nói: "Rất giống chiến đấu thực tế, cần dùng microphone để chỉ huy thời gian thực, lúc anh huấn luyện mệt thì dựa vào cái này để thư giãn." "Anh đấy...

Ngay cả lúc nghỉ ngơi trong đầu cũng toàn Battle với Battle." Gò má Yellow hơi ửng hồng.

Nhưng Red lại không chú ý, hưng phấn nói: "Em xem livestream của người này đi!" "Sự hiểu biết về chiến thuật Venusaur của người này thực sự là quá chuẩn!" "Trừ khi ngoài đời thực cũng là một Trainer mạnh mẽ, nếu không không thể nào có loại ý thức này được." "A a, muốn Battle với cậu ta quá, muốn giao lưu tâm đắc huấn luyện Venusaur ghê!" "Pikachu ~!" "Ha ha, Pikachu mày cũng muốn chiến đấu với cậu ta đúng không?" Yellow tò mò nhìn về phía màn hình livestream.

Trận Battle 6vs6 kinh điển, cuộc đối quyết cấp bậc Master Ball, ID "Thầy Lục hôm nay có lùa cơm không" đối đầu với "Thiếu niên bi-a như cơn gió".

Do là livestream quốc tế, nền tảng có chức năng dịch phụ đề thời gian thực, khiến hai người họ cũng có thể hiểu được lời giải thuyết của "Thầy Lục". "Tên này sao dám phái Typhlosion ra!

Còn Bakutarou nữa chứ, xem tôi Kịch Độc hay không Kịch Độc thì biết ngay!" Rõ ràng là chiến đấu nghịch hệ (bất lợi về thuộc tính), nhưng Venusaur lại dựa vào "Kịch Độc + Bảo Vệ" (Toxic + Protect) sống sờ sờ tiêu hao chết Typhlosion.

Sau đó, Venusaur lại liên tiếp chiến thắng Ambipom, Sunflora.

Từ đầu đến cuối, bên đỏ "Thầy Lục" chỉ phái ra một mình Venusaur, lại hoàn thành tráng cử một chấp ba (1vs3).

Một loạt dấu chấm hỏi lấp đầy màn hình. "Tôi ngu người luôn rồi, nghịch hệ chiến thắng Typhlosion mà còn đầy máu (full trạng thái)!?" "Thầy Lục không lùa cơm nữa, thanh xuân của tôi kết thúc rồi!" "Dừng tay, đây căn bản không phải là Pokémon Battle!" Yellow lẩm bẩm: "Red, cái ID này, chẳng lẽ là..." "À, chắc là A Gold (Akin) không sai đâu." Red cảm khái nói, "Anh nhớ cậu ấy cũng rất thích chơi game này." Trong hình chiếu Hologram, Hạt Giống Ký Sinh của Venusaur hình thành dây leo, cắm vào cơ thể Togekiss, liên tục hút lấy Năng lượng.

Togekiss phát ra tiếng bi minh, vỗ cánh, chém ra Nhát Chém Gió (Air Slash) lại bị một tầng rào chắn long lanh chặn lại.

Trong livestream truyền đến tiếng giải thuyết của Lục Dã: "Bảo Vệ, không Bảo Vệ, Bảo Vệ, đối diện nổ tung ngay tại chỗ!" "Kịch Độc có thể dùng Hạt Giống Ký Sinh thay thế, dùng cùng lúc hiệu quả càng tốt hơn!" Trên người Togekiss hiện lên màu tím biểu tượng của Trúng Độc, lại còn bị dây leo do Hạt Giống Ký Sinh hình thành liên tục hành hạ.

Cho dù tấn công may mắn trúng đích một lần, vết thương trên người Venusaur còn chưa to bằng ngón tay út, Lục Dã liền cho Venusaur sử dụng Quang Hợp (Synthesis)...

Kênh chat ngập tràn bình luận bay qua. "Cầu xin ông hãy làm người đi!" "Đây chính là Kịch Độc - Thế Thân - Bảo Vệ sao?

Yêu rồi yêu rồi!" "Một chấp bốn rồi!

Venusaur một chấp bốn rồi!" Đùng một tiếng, Togekiss trong màn hình livestream rơi từ trên không xuống.

Ngược lại nhìn Venusaur, không những tinh thần phấn chấn, mà còn muốn làm thêm phát Quang Hợp để dưỡng sinh (SPA)...

Yellow nhịn không được khẽ thốt lên tán thưởng: "Nắm bắt thời cơ quá tốt!" "Đúng vậy." Red gật đầu, "Ngay cả A Gold cũng hoàn toàn không phải là đối thủ của cậu ta." Người ngoài xem náo nhiệt, người trong nghề xem môn đạo. "Pokémon: Battle" là game mô phỏng Battle chỉ huy thời gian thực, đủ để phản ánh tố chất chiến thuật của Trainer.

Khác với khán giả bình thường, Red và Yellow, hai Trainer thực lực hùng mạnh đã nhìn thấy những thứ sâu xa hơn —— Đằng sau chiến thuật "Kịch Độc - Thế Thân - Bảo Vệ", thực tế là sự nắm bắt thời cơ cực kỳ chuẩn xác, cực kỳ khảo nghiệm năng lực chỉ huy của Trainer.

Có thể khẳng định rằng, Streamer có ID "Thầy Lục hôm nay có lùa cơm không" này, tuyệt đối là một Trainer già dặn kinh nghiệm.

Thậm chí... ngay cả A Gold cũng không phải đối thủ của cậu ta! "Bây giờ em biết tại sao hôm nay anh không đi huấn luyện rồi chứ." Red cười nói. "Quan sát Battle của Trainer khác, bản thân việc này đã là một mắt xích quan trọng trong huấn luyện!" Yellow vốn định "cà khịa", đây rõ ràng là Game mà!

Nhưng cho dù là Game, trận này cũng chẳng kém gì một trận Pokémon Battle đỉnh cao.

Lòng hiếu kỳ bùng cháy, Yellow cùng Red toàn thần quán chú nhìn vào màn hình livestream. *** Màn hình livestream, theo việc con Politoed cuối cùng của đối thủ ngã xuống, Lục Dã chính thức giành được thắng lợi.

Từ đầu đến cuối, Lục Dã chỉ phái ra một con Venusaur, thế mà lại dùng chiến thuật "Kịch Độc - Thế Thân - Bảo Vệ" hành hạ chết sáu con Pokémon của đối thủ.

Một chấp sáu (1vs6), đây vốn lẽ ra là vinh quang vô thượng của

Trainer, nhưng đặt vào phòng livestream của Thầy Lục... lại khiến người ta tức đến ngứa răng. "Sao lại có cái bài bẩn bựa thế này chứ!" "Không phải bài bẩn, là tâm thái của Thầy Lục bẩn rồi!" Trong Hologram, Lục Dã thu Venusaur về PokéBall, trong lòng cũng có chút chột dạ.

Cái game "Pokémon: Battle" này không phải là game đánh theo lượt (turn-based), mà là cần Trainer dùng micro chỉ huy theo thời gian thực.

Nếu không phải Lục Dã đang ở "tầng thứ năm" (tư duy đỉnh cao), cộng thêm đối thủ là một tên "đầu gỗ" (lăng đầu thanh/ngốc nghếch), nếu không thì suýt chút nữa là lật xe rồi. "Hú hồn, may mà tôi kỹ năng cao hơn một bậc." Lục Dã lẩm bẩm.

Lời này lọt vào tai khán giả trong phòng livestream lại có vẻ hơi "âm dương quái khí" (xỏ xiên).

Một chấp sáu mà Venusaur gần như còn đầy máu, ông gọi cái này là hú hồn à?

Giết người còn muốn tru tâm!? "Vừa khô máu với Gym Leader xong, ông mà có lương tâm thì đến bệnh viện thăm tôi đi!" "Chiến thuật này rủi ro quá lớn, không phải Pokémon gặp nguy hiểm, mà là an toàn thân thể của Trainer gặp nguy hiểm!" "Chiến thuật này xem làm tôi tức quá!

Chương 3

Thầy Lục, ông thò đầu qua đây tôi buff cho ông một phát!" Lục Dã mặt không đổi sắc. "Cảm ơn 'Thầy Lục là Trainer sao' tặng máy bay...

Thầy Lục không phải Trainer, chỉ là sở thích cá nhân thôi." Giờ này khắc này, các khán giả chỉ hận không thể mỗi người phun một bãi nước bọt cho ngập phòng livestream của Thầy Lục.

Sở thích của ông là nghiên cứu mấy bài bẩn bựa à?

Chỉ dựa vào sở thích mà có thể dùng một con Venusaur chấp sáu?

Thầy Lục, ông còn bảo ông không phải Trainer! "Cảm ơn 'Fighter' tặng Tên Lửa (Rocket)...

Ông chủ hào phóng quá!" Lục Dã vừa rồi còn dặt dẹo, sau khi thấy hiệu ứng Tên Lửa chạy trên màn hình livestream, tông giọng lập tức cao lên một quãng tám. "Cảm ơn ông chủ, ủa?

Cái ID này là tài khoản Fake (nhái) à?

Sao lại..." Trong khoảnh khắc, các fan trong phòng đau lòng nhức óc spam kênh chat. "Ông chủ hồ đồ rồi!" "Red, đừng tặng quà cho Thầy Lục nữa, cậu sẽ học cái xấu đấy!" "Vãi chưởng, thế mà là Nhà vô địch thế giới thật!

Nhà vô địch thế giới tặng Tên Lửa cho Thầy Lục kìa!" Trước máy tính, Lục Dã nhìn cái ID quen thuộc này, suy tư 0.05 giây.

Với tốc độ ánh sáng set quyền quản trị viên (Mod) cho Red, cộng thêm gửi một tin nhắn riêng. [Thầy Lục hôm nay có lùa cơm không: Ông chủ Red, đây là tài khoản Line của tôi: XXXX, sau này có thể giao lưu nhiều hơn nhé!] Tin nhắn này còn được chu đáo dịch sang tiếng Nhật, điều này khiến Lục Dã không khỏi like cho sự cơ trí của

chính mình.

Sau khi Red quang lâm phòng livestream của Lục Dã, dựa vào danh tiếng Nhà vô địch thế giới, nhân khí phòng livestream lập tức đột phá năm trăm ngàn.

Số liệu quà tặng ở hậu đài tăng vọt, kênh chat cũng điên cuồng spam. "Thầy Lục, ông hot rồi!!" "Có thể giúp tôi xin chữ ký của Red không?" "Red, mẹ yêu con!" Do là nền tảng quốc tế, người dùng trong phòng livestream tuyệt đối không chỉ có người Hoa, mà còn có người dùng từ các khu vực Unova, Hoenn, Kalos...

Nhất thời, các loại ngoại ngữ trăm hoa đua nở, phòng livestream náo nhiệt vô cùng. "Alo?

Streamer rớt mạng rồi à?

Sao không nói gì thế?" "Cầu xin Thầy Lục làm thêm một ván hướng dẫn Kịch Độc - Thế Thân - Bảo Vệ nữa đi!" "Bảo Vệ không Bảo Vệ Bảo Vệ, hê hê, tôi học được rồi!" Giờ này khắc này, Red cũng không ngờ hành động vô tình của mình lại gây ra động tĩnh lớn như vậy.

Ngoảnh đầu nhìn Yellow, lại thấy cô nàng cười bất lực: "Anh đã là Nhà vô địch thế giới, là người của công chúng danh tiếng mười phần đấy!" Red gãi đầu: "Trận Battle thực sự quá đặc sắc, anh nhất thời không nhịn được..." "A Gold mà thấy anh tặng quà cho đối thủ của cậu ấy, không biết sẽ bị chọc tức thành cái dạng gì nữa." Yellow mím môi cười khẽ.

Red cười gượng, bỗng nhiên thấy nảy ra một tin nhắn riêng, chính là từ ID "Thầy Lục hôm nay có lùa cơm không".

Nhìn nội dung tin nhắn, hai mắt Red sáng lên. "Giao lưu...

Cậu ta muốn thiết磋 (so tài) Pokémon Battle với anh sao!" Yellow

cười mỉa.

Em đoán cậu ta chỉ muốn anh tặng thêm chút quà mà thôi. "Anh nhớ là em từng học chuyên sâu tiếng Hán đúng không?" "Đúng vậy." Red gật đầu, "Trước đây có chuyên môn học tập một thời gian." [Fighter: ...

Sẽ có cơ hội giao lưu thôi (Mặt cười).] Trả lời Lục Dã xong, Red vỗ trán, kinh hô: "Suýt quên mất, hôm nay phải đến Gym Viridian so tài với Blue Oak (Green) rồi!" "Bây giờ đi vẫn kịp." "Đi thôi, em cũng đi cùng luôn!" Yellow ngẩn ra, nhìn bóng lưng vội vã của Red, gò má hơi ửng hồng, nhưng vẫn tiếc nuối thở dài một hơi. "Vẫn là... không thể nói ra chuyện đi xem phim được..." ...

Về phần Red, Lục Dã hiện tại chỉ có thể hiểu được ba chuyện.

Thứ nhất, tên này hình như mua nhà trên Internet, đi đâu cũng thấy bóng dáng hắn.

Thứ hai, hắn hiện tại là kim chủ (nhà tài trợ) của mình, phải ôm chặt cái đùi to này.

Thứ ba, ai có thể nói cho tôi biết cái chuỗi dấu chấm lửng của Red là có ý gì không!

Còn cả cái icon mặt cười nữa, hắn không phải đang châm chọc tôi đấy chứ?

Nói chuyện thì nói chuyện, đừng có lúc nào cũng kèm dấu chấm lửng, đoán già đoán non mệt lắm!

Lục Dã thở dài thật dài, tâm mệt nói: "Buổi livestream hôm nay đến đây là kết thúc, hẹn gặp lại anh em vào kỳ sau." Lời còn chưa dứt, Lục Dã liền dùng động tác thành thạo tắt stream với tốc độ ánh sáng, để lại đám khán giả trong phòng livestream ngơ ngác trong gió. "Phá một triệu nhân khí rồi mà!

Cứ thế mà tắt stream á?" "Tại sao động tác tắt stream của ông lại thành thục thế hả này!" "Tuy dáng vẻ ông tắt stream tốc độ ánh sáng rất chật vật, nhưng dáng vẻ ông một chấp sáu thực sự quá đẹp trai!" "Lục Bảo (Bảo bối Lục), mẹ yêu con!" Ngay cả Lục Dã cũng không chú ý tới, sau khi Red tặng Tên Lửa xong, số người đăng ký kênh đang tăng lên với tốc độ mắt thường có thể thấy được.

Đã nói là mười vạn đăng ký lộ mặt, hiện tại thế mà đã vượt qua 50 ngàn, ngày Thầy Lục lộ mặt trong tầm tay rồi! "Lên lên lên anh em ơi, cố thêm chút nữa, tuần sau là có thể thấy Thầy Lục lên sóng rồi!" "Không lẽ có người tưởng Thầy Lục là Streamer hệ nhan sắc thật đấy chứ?

Không thể nào!" "Đẹp trai hay không không quan trọng, chủ yếu là thích nghe Thầy Lục tấu hài độc thoại!" Số người đăng ký vẫn đang tăng vọt, nhưng Lục Dã đã tắt phần mềm livestream.

Tắt stream xong, Lục Dã bắt đầu nghiên cứu kỹ tựa game "Pokémon: Battle" này. "Hôm nay suýt chút nữa là lật xe...

Cái game rách này thế mà lại là điều khiển bằng giọng nói cộng thêm thời gian thực!" "Vãi, thế mà không có giới hạn bốn chiêu thức (Move), vậy chẳng phải tôi vô địch rồi sao!" [Đinh...

Hệ thống đang ràng buộc...

Ràng buộc thành công!] [Ký chủ (Host): Lục Dã] "Ai, ai đang nói chuyện đó!" [Điểm BP hiện có: 1720] [Click để xem chi tiết, nguồn gốc cụ thể nhận điểm BP] [Chức năng hiện có: Quay mười lần (Thập liên), Cửa hàng...

Càng nhiều chức năng chờ giải khóa] [Chúc ngài sử dụng vui vẻ!] "Hầy, tôi còn tưởng là ai chứ." "Nói sớm đi, hóa ra là Bàn tay vàng (Hack/Cheat) của tôi à!" Lời nói đầu, Lục Dã là người đã trải qua huấn luyện chuyên nghiệp, dù buồn cười đến đâu cũng sẽ không cười.

Nhưng cái "bàn tay vàng" này vẫn khiến khóe miệng hắn nhếch lên tận mang tai một cách không kiêng nể. "Tôi đã bảo rồi, người xuyên việt làm sao mà không có bàn tay vàng đi kèm cho được." "Để tôi xem nào, cái Hệ thống này rốt cuộc có tác dụng gì!" Trước mắt Lục Dã hiện lên những dòng chữ mờ nhạt, hiệu quả đại khái giống như bảng thuộc tính trong game võ lâm ảo. [Điểm BP hiện có: 1720] [Nhấn để xem chi tiết, nhận nguồn gốc cụ thể của điểm BP.] "Xem chi tiết." [Lượt xem video đột phá 1 triệu, điểm BP +1000] [Độ hot phòng livestream đột phá 100k, điểm BP +50] [Ăn món Vịt Farfetch'd phẩm chất "Thường", điểm BP +20] [...] "Mấy cái trước tôi đại khái còn hiểu được...

ăn Vịt Farfetch'd cũng tăng điểm BP được hả trời!?" [Điểm BP hay còn gọi là "Battle Point" (Điểm Chiến Đấu), ăn món ăn có phẩm chất cao có thể tăng cường thể chất cho Vật chủ, đồng thời cung cấp lượng điểm BP tương đương.] [Hoàn thành nhiệm vụ Hệ thống, mở khóa thành tựu, thi đấu Pokémon, thỏa mãn điều kiện ẩn v.v...

đều có thể nhận được điểm BP.] Hệ thống dùng giọng cơ giới vô cảm trả lời.

Lục Dã đau đầu ôm trán: "Thế điểm BP với lượt xem video thì có quan hệ quái gì!" [Lợi dụng Internet để khuếch đại sức ảnh hưởng, là một trong những tố chất cần thiết của Nhà Huấn Luyện Huyền Thoại.] "Hả?

Tôi có muốn làm Huấn luyện viên đâu!" Hệ thống im lặng hồi lâu, từ từ hiện lên một dòng chữ. [Hệ thống này còn có tên gọi là "Hệ thống đào tạo Nhà Huấn Luyện Huyền Thoại"] [Một khi đã liên kết, miễn đổi trả, vui lòng chú ý kiểm tra.] "Mày có dám làm cái gì đó nhân gian hơn chút không?" Lục Dã giật giật khóe miệng, cuối cùng thở dài thườn thượt. "Thôi bỏ đi, dù sao làm Streamer cũng tích lũy được điểm BP, cũng coi như 'thù đồ đồng quy' rồi." "Từ hôm nay trở đi, cái

Hệ thống này sẽ gọi là 'Hệ thống đào tạo Streamer Mega', ai tán thành, ai phản đối!" [Ting —— Có tiêu tốn 1000 điểm BP để đổi tên Hệ thống thành "Hệ thống đào tạo Streamer Mega" không?] [Có / Không] "Tổng cộng mới có hơn 2000 BP, đổi cái tên thôi mà mất tận 1000 BP?

Bọn vận hành hút máu!" Lục Dã hùng hồn: "Không!" "Chẳng qua chỉ là cái Hệ thống rách thôi mà, nó còn có thể ép tôi làm Huấn luyện viên chắc?" Hệ thống im lặng một lát, chủ động nhảy ra màn hình rút thưởng cho Lục Dã. [Tính năng hiện có: Rút mười lần (X10), Cửa hàng...

Lần đầu rút mười lần cam kết ra SR, đang trong thời gian ưu đãi.] "Mày rốt cuộc là con heo của Netease hay con gà của Tencent làm quy hoạch đấy hả, có cần tao nạp đầu cho mày 6 PokéDollar, rồi mở thêm cái gói quà Battle Pass không?!" Lục Dã tức đến mức hổn hển, nhưng tay vẫn không khống chế được mà bấm vào giao diện "Rút mười lần". "Giao diện rút thưởng cũng màu mè hoa lá cành phết nhỉ..." [Vật chủ có thể tự thiết lập hình thức biểu hiện của việc rút mười lần, bao gồm cụ thể: Mở rương, vẽ bùa, cặp tài liệu...] "Mày chắc là cái này không dính bản quyền chứ?" Lục Dã giật giật khóe miệng, "Đây là màn mở rương của CS:GO đúng không?" "Lại còn Rainbow Six Siege với Âm Dương Sư...

ĐM, đến cả UI của Hearthstone và Arknights mày cũng chôm về được à?!" [Thế giới song song, vui lòng không tự liên tưởng.] Lục Dã bất lực nói: "Thiết lập hình thức biểu hiện là: Gói bài Hearthstone." [UI đã thiết lập hoàn tất, tỷ lệ rớt đồ đã công khai, mời Vật chủ tự mình xem.] [Công khai tỷ lệ: 60% Trắng (Thường), 30% Lam (Hiếm - Rare), 9% Tím (Sử thi - Epic), 1% Cam (Truyền thuyết - Legendary).] Nhất thời không biết phải "khịa" từ đâu, Lục Dã ôm trán nói: "Đến tỷ lệ rơi đồ cũng công khai...

Các người cũng cập nhật thời sự ghê đấy." "Mặc kệ, cứ làm một phát mười nháy thử nước đã." [Có tiêu tốn 1000 điểm BP để tiến hành một lần rút mười gói không?] [Có / Không] "Có!" "Bùm ——!" Hai gói bài có hình dáng cổ xưa xuất hiện từ hư không, Lục Dã cào một gói bài, nó bắt đầu xoay tròn không ngừng theo chiều kim đồng hồ.

Những mảnh vụn lấp lánh bắn ra, gói bài bị một luồng sức mạnh bí ẩn mở tung, năm lá bài bay múa giữa không trung. [Rare!] Năm lá bài chỉ ra được một lá Rare, là "Sữa Moomoo" giàu dinh dưỡng. [Sữa Moomoo: Sữa bò dinh dưỡng 100%, cả con người và Pokémon đều có thể uống. (Đây cũng là món khoái khẩu của Tauros.)] Ba vật phẩm "bạch bản" (trắng) còn lại là "Quả Oran" hồi phục lượng nhỏ HP và hai quả "Quả Pecha" chữa trạng thái Kịch Độc (Poison). "Quả nhiên là số nhọ, đúng chuẩn Tù trưởng châu Phi." Lục Dã đã quen với việc này, nhún vai, mở nốt gói bài còn lại.

Sau ba lá bài trắng bình thường, Hệ thống đột nhiên hú lên một tiếng đầy quái gở. [Epic!] "Mày hú to thế làm cái gì!" Lục Dã quan sát lá bài, bỗng nhiên sững sờ. [Tiếng Nhật Lv3: Bạn có thể vận dụng thành thạo tiếng Nhật, đồng thời sử dụng chuẩn xác các ngữ điệu, kính ngữ, khẩu âm khác nhau. (Captain đừng nổ súng, người mình!)] Trong khoảnh khắc, Lục Dã cảm thấy trong đầu có thêm thứ gì đó, lập tức học đi đôi với hành. "Thảo (Song ngữ Trung Nhật)." Căn cứ theo hướng dẫn người dùng, Lục Dã đã có hiểu biết đại khái về các Kỹ năng (Move) mà Hệ thống cung cấp.

Lv1 thuộc về trình độ người thường nỗ lực là đạt được, Lv2 là trình độ tương đối ưu tú.

Lv3 thuộc về trình độ đỉnh cao trong ngành, Lv4 là tiêu chuẩn vượt qua lĩnh vực, Lv5 thì là cực hạn trong phạm vi nhân loại rồi.

Tiếng Nhật Lv3, cho dù để Lục Dã dùng tiếng Nhật giả lập một

bài văn theo phong cách Natsume Soseki cũng không tính là khó khăn.

Tất nhiên giả lập cái gì đó thì mệt lắm, Lục Dã định khi nào có cơ hội sẽ "mượn" tiểu thuyết của mấy vị đại lão chép lại. "Chỉ còn lại lá bài cuối cùng." Lục Dã bình ổn tâm trạng, lật mở lá bài cuối cùng.

Hệ thống lại gào thét lần nữa, nhưng âm thanh này lọt vào tai Lục Dã lại chẳng khác nào tiếng trời. [Woa ——!!] [Vàng ánh kim Rare!] Lục Dã: "???" Tao còn tưởng ra đồ Truyền thuyết chứ, hóa ra là kêu la om sòm thế thôi à.

Cái gọi là Vàng ánh kim Rare, chẳng qua là một lon nước uống khả nghi màu xanh lam, hay còn gọi là "Thuốc tăng tốc". [Thuốc tăng tốc (Bản cường hóa): Có thể nâng cao chỉ số Tốc độ của Pokémon ở mức nhất định, hiệu quả bản cường hóa càng rõ rệt hơn, không kiến nghị con người sử dụng.] (Uống nó vào, bạn sẽ chạy còn nhanh hơn cả phóng viên Hồng Kông!) Lục Dã: "...

Cái dòng giới thiệu này cứ cảm giác sắp có chuyện ấy nhỉ." Mặc dù viết là không kiến nghị con người sử dụng, nhưng phần giới thiệu lại cứ như mong Lục Dã uống sạch nó vậy.

Lục Dã trầm tư hồi lâu, cuối cùng vẫn nhét lon nước uống màu xanh lam khả nghi này vào trong tủ. "Đợi đến lúc thu phục được con Pokémon đầu tiên, rồi cho nó uống thử xem sao..." "Hàng Hệ thống làm ra chắc không có vấn đề gì đâu, tuy không làm Huấn luyện viên, nhưng chạy nhanh hơn một chút chung quy vẫn không sai." "Nhắc mới nhớ, còn chưa có PokéBall, ngày mai đi Cửa hàng Pokémon xem sao." 720 điểm BP còn lại, Lục Dã định tích đến 1000 điểm rồi lại quay 10 lần thử vận may.

Trước khi đi ngủ, Lục Dã uống cạn lon Sữa Moomoo kia, chép chép miệng: "Hơi ngọt." [Uống Sữa Moomoo cấp "Mỹ vị", điểm BP +40] [Lần đầu sử dụng, thể chất Vật chủ +1!] *** Sáng sớm chủ

nhật, Lục Dã gặp bà chủ nhà đang đi thu tiền thuê nhà ở hành lang. "Tiểu Kano à, tối qua cô có nghe thấy tiếng động lạ gì không?" "Hả?

Tối qua tôi ngủ sớm lắm, cụ thể là gì thế?" "Tôi cũng không rõ...

Nhiều người trong khu đều nói gặp chuyện lạ, đèn ở hành lang bật mãi không lên." "Thang máy nhà mình rõ ràng chỉ có tầng hầm B1, rất nhiều hộ thuê đều nói nhìn thấy nút bấm tầng hầm B2..." "Không sao đâu chị, có thể là bóng đèn hỏng thôi, lát nữa em đi xem thử." Lục Dã cười nói.

Chị Kano thở phào nhẹ nhõm, giọng dịu dàng: "Hôm nay tôi hầm canh đầu cá, lát nữa bảo Mr.

Mime mang sang nhé." Lục Dã gật gật đầu, đi đến nửa cầu thang mới phản ứng lại, sắc mặt cổ quái. "Canh đầu cá...

Đừng bảo hầm cá Magikarp nhé?!" Tòa nhà cũ sáu tầng, ngay cả thang máy cũng là dùng thang chuyển hàng, dây điện chập mạch cũng là chuyện bình thường.

Lục Dã đi tới tầng một, kiểm tra van điện, tiện thể thay cái bóng đèn. "Kỳ lạ, bóng đèn rõ ràng vẫn tốt mà." Lục Dã gãi đầu, ma xui quỷ khiến thế nào lại bước vào thang máy.

Trong thang chở hàng tối tăm, không khí ẩm ướt, trên mấy tờ quảng cáo cho thuê dán đầy vết nấm mốc.

Phía dưới nút "B1", còn một cái nút loang lổ không rõ —— "B2".

Lục Dã dụi dụi mắt, trước mắt lại chỉ xuất hiện một nút "B1". "Ban ngày ban mặt mà gặp ma?" Lục Dã nuốt nước miếng. "Hệ thống, tình huống này bình thường phải xử lý thế nào?" [Chiêu thức đề cử: Thánh Quang Lv1 cần điểm BP: 2000; Trừng Phạt Lv1 cần điểm BP: 3000; Đại Uy Thiên Long Lv1 cần điểm BP: 5000] "Đến cả Trừng Phạt và Đại Uy Thiên Long mày cũng có hả!?

Thôi bỏ đi, giờ không phải lúc để khịa chuyện này —— Có dám đưa ra cái chiêu nào tao mua nổi không?" [Chiêu thức đề cử: Linh Thị (Mắt Âm Dương) Lv1 cần điểm BP: 500] [Có tiêu tốn 500 điểm BP để mở khóa Chiêu thức "Linh Thị Lv1" không?] "Làm nhanh lên làm nhanh lên!" [Điểm BP còn lại: 260] [Linh Thị Lv1: Nâng cao thị giác, có xác suất nhỏ nhìn thấu sinh vật linh thể. (Thị lực của bạn khác hẳn người thường, nhưng hãy cẩn thận, Linh Thị quá cao đôi khi không phải là chuyện tốt...)] Lục Dã còn chưa kịp nghĩ nhiều, cẩn thận nhìn quanh bốn phía, một giọt mồ hôi lạnh trượt xuống từ trán. "Sao... chẳng có gì cả?" Trong thang hàng trống rỗng, gió lạnh lùa qua sảnh, mang theo mùi nấm mốc, một chiếc đèn sợi đốt vàng vọt kêu "két két".

Bác bảo vệ già mặc đồng phục ngáp một cái bên ngoài thang máy. "Cậu trai trẻ, cậu đứng trong đó cả buổi rồi...

Không phải là đang đi vệ sinh bậy đấy chứ!" Lục Dã rời khỏi thang máy với vẻ mặt kỳ quái. "Bác ơi, khu vực gần đây không có truyền thuyết tâm linh đô thị gì chứ?" "Có chứ, cháu gái tôi kể cho tôi nghe đấy." Bác bảo vệ hứng thú hẳn lên, "Nghe nói có con gọi là Khẩu Liệt Nữ, thực ra là một loại Pokémon tên là Mawile." "Còn có cái bà già mặt mèo, cậu đoán xem là con gì —— Zoroark!" "Bác ơi, dừng lại." Lục Dã mặt mày cổ quái, "Cháu gái bác tìm hiểu cũng nhiều phết nhỉ!" "Chứ sao, cháu gái tôi là Elite Trainer đấy!" Bác trai dương dương tự đắc. "Tôi biết cậu đấy nhé chàng trai, người thuê ở tầng sáu, cả nửa tháng cũng không thấy cậu ra khỏi cửa." "Trông cậu tuổi còn trẻ, không làm Huấn luyện viên kiến công lập nghiệp, lại ru rú ở đây làm một Streamer quèn là thế nào!" "Cảm ơn bác nói tốt." Lục Dã vội vàng rút lui. ...

Đi trên đường tới Cửa hàng Pokémon, Lục Dã hồi tưởng lại cảnh tượng vừa rồi. "Chắc không phải sự kiện tâm linh đâu, chẳng qua là Pokémon hệ Ma thôi...

Điều này rất hợp lý." Lục Dã là người theo chủ nghĩa duy vật kiên định.

Đúng như câu nói, tử bất ngữ Machamp loạn thần —— Machamp hệ Giác Đấu mà đấm hệ Ma thì đúng là sặc gạch. "Đến lúc đó bảo bà chủ nhà tìm mấy Elite Trainer đến trừ tà, chắc là không có vấn đề gì đâu." Thở ra một hơi, sau khi bình ổn tâm trạng, Lục Dã mở Meituan tìm kiếm cửa hàng gần đây. "Bữa trưa thì... chỗ này có món Nhật...

Chương 4

Sashimi đuôi Slowpoke, 3888 PokéDollar một suất?

Xin kiếu!" "Hay là đi mua PokéBall trước đã." Lục Dã lẩm bẩm, "Gần đây có mấy cái Nhà trẻ Pokémon, lát nữa có thể qua đó xem sao." Trong cửa hàng Hệ thống, 200 BP một quả Bóng Thường (PokéBall), giá cả hơi đắt đỏ.

So với nó, PokéBall ngoài hiện thực giá 500 PokéDollar một quả thì hời hơn quá nhiều.

Tới Cửa hàng Pokémon, Lục Dã tiêu 2500 PokéDollar mua năm quả PokéBall, số dư trên người còn lại 17000 PokéDollar.

Nhưng ở trong Nhà trẻ Pokémon, Lục Dã cũng không nhìn thấy Pokémon Khởi đầu (Starter) mà mình ưng ý. "Eevee, Rockruff, mấy loại này đều là Pokémon rất hot đấy." Nhân viên cửa hàng tiếc nuối nói, "Cho dù đặt trước thì cũng phải trước sáu tháng." "Không sao, tôi chỉ hỏi bâng quơ thôi." Giống như thú cưng danh giá ở kiếp trước, giá bán của Eevee là 3 vạn, giá của Rockruff tiệm cận 5 vạn.

Lục Dã thực sự có chút đau ví.

Giống như Weedle, Wurmple thì Trứng Pokémon lại rất rẻ, hai ba trăm là có thể chọn một quả, tư chất thì nghe theo mệnh trời.

Pokémon loài chim, Pidgey, Taillow cũng có bán Trứng, khoảng 2000.

Nhưng Lục Dã ngẫm nghĩ, thà mua mấy loại Pokémon đại trà này, còn không bằng tự mình ra ngoại ô bắt một con còn hời hơn. "Nếu tự mình thu phục Pokémon, xin ngài nhất định phải chú ý an toàn." Nhân viên cửa hàng toát mồ hôi nói, "Những năm gần đây, tin tức về tai nạn

thương tích cũng không ít đâu." Kế hoạch "lùa" Eevee tuyên bố phá sản, Lục Dã đành bất lực quay về chỗ ở.

Hoàng hôn buông xuống, sương mù hôn trầm lan tỏa, một bầy Spearow bay qua chân trời, phát ra tiếng kêu Growl khàn khàn. "Gào ——!" Lục Dã nghịch quả PokéBall nhỏ xíu trong tay, "tách" một tiếng nắm quả PokéBall đã biến to trong lòng bàn tay, chơi đến là vui vẻ.

Quen cửa quen nẻo đi vào thang máy, một giọt mồ hôi lạnh bỗng nhiên trượt qua trán Lục Dã. "Toang rồi." Thị giác trước mắt bỗng chốc trở nên mơ hồ, phong cách hình ảnh đột ngột thay đổi, giống như có người đột nhiên đảo ngược bảng màu của thế giới này.

Nếu nhất định phải hình dung, thì giống như sự đổi màu kỳ diệu trong JoJo —— Trên hàng nút bấm thang máy kia, phủ đầy những dấu tay máu màu xanh lục rợn người.

Ngọn đèn sợi đốt trên đỉnh đầu lắc lư điên cuồng, phát ra tiếng "két két" như tiếng thét chói tai, dây tóc bóng đèn chớp tắt kịch liệt, cuối cùng "xẹt" một tiếng rồi tắt ngúm.

Trong sự tĩnh mịch, mùi nấm mốc mục nát xộc vào khoang mũi, gió âm u thấp lạnh như cái lưỡi dài đỏ lòm liếm qua cổ Lục Dã.

Lục Dã rùng mình một cái.

Cửa thang máy tự động khép lại, sau khi rơi thẳng xuống tầng hầm B2, từ từ mở ra. [Phán định "Linh Thị Lv1" —— Đại thành công!] Trước mắt Lục Dã xuất hiện một mảng xanh dạ quang, nhìn rõ mồn một như "Mắt Ưng".

Chuyện đã đến nước này, Lục Dã ngược lại bình tĩnh xuống, mặt không cảm xúc ngẩng đầu lên.

Một đôi mắt lồi to đầy tròng trắng, nụ cười toác đến mang tai, rêu

lưỡi đỏ lòm, cái lưỡi dài thượt.

Gastly (Ma Gastly) bất ngờ áp sát, cứ thế quan sát Lục Dã, mắt to trừng mắt nhỏ nhìn nhau một phút đồng hồ. "Tách ——" Ánh đèn flash đột ngột sáng lên.

Lục Dã cúi đầu, tay thoăn thoắt, gửi một tin nhắn vào nhóm fan của phòng livestream. "[Hình ảnh]" "Đêm hôm khuya khoắt gặp ma thì phải làm sao, đang online chờ, gấp lắm!" *** "Thầy Lục, ông cũng có ngày hôm nay à!" "Á đù..." "Cute, muốn chịch." "??

Lầu trên làm người đi!" Bình thường tàu ngầm nay đều bị nổ ra hết, trong nhóm nhất thời tràn ngập bầu không khí vui vẻ. [Fighter: ...

Hay là thử ném PokéBall xem?] [Thầy Lục (Ryo-sensei): Ông chắc là tôi ném xong bóng, nó sẽ không thẹn quá hóa giận chứ?] [Fighter: ...] Red lại lặn mất tăm, Lục Dã bỏ điện thoại xuống, ác hướng đảm biên sinh (cái khó ló cái liều), trừng mắt nhìn lại Gastly một cái thật dữ tợn. "Mày nhìn cái giề!" "Ghos?" Đúng lúc này, điện thoại lại ong ong rung lên, một ID có chút quen thuộc đưa ra kiến nghị. [Yellow: Nhìn ánh mắt của nó, nó có vẻ rất thích anh đấy!] Lục Dã nghĩ nửa ngày, cũng không nhớ ra ID này rốt cuộc là ai. [Thầy Lục: Em gọi cái này là thích á?

Nó rõ ràng là thèm khát thân xác tôi!] [Thầy Lục: (Video)] Trong video, một con Gastly toàn thân cấu tạo từ sương mù (Haze), trừng đôi mắt to, vui vẻ dùng lưỡi liếm liếm thiếu niên tuấn tú có gương mặt góc cạnh.

Thầy Lục lau một phát nước miếng ướt nhẹp trên mặt, hét lên với Gastly: "Đừng liếm nữa, cười cái nào!" Gastly sững sờ, vui vẻ bay đến trước Camera, dùng con mắt lồi chặn kín màn hình. ...

Kanto, thành phố Viridian.

Red đang huấn luyện ở Hội quán Viridian (Viridian Gym), không kìm được nở nụ cười. "Này, bắt đầu huấn luyện rồi!" Tóc thẳng màu nâu, trước ngực đeo mặt dây chuyền, thanh niên tuấn lãng ngồi trên vai con Rhyperior to lớn, khoanh hai tay. "Cậu nhìn cái gì thế, còn đang cười ngây ngô." "Gần đây phát hiện một Streamer thi đấu (Battle Streamer)." Red cầm điện thoại, cười nói, "Cậu ta có vẻ định huấn luyện lại một con Gengar." Blue Oak nhảy xuống từ vai Rhyperior, đút tay túi quần liếc nhìn video trên điện thoại một cái, khẽ gật đầu: "Tư chất của con Gastly này không tệ." Red ngạc nhiên ngẩng đầu, nhìn Blue Oak một cái.

Giáo sư Oak từng nói, năng lực của Blue Oak là "Bồi Dưỡng", có thể khai quật tối đa tư chất và tiềm năng của Pokémon.

Đến cả cậu ấy cũng nói vậy, thế thì con Gastly này tuyệt đối có giá trị bồi dưỡng. "Đó là một Streamer Game nhỉ." Blue Oak nhún vai, "Tại sao không trực tiếp đến hiện trường giải Vô Địch (Masters) xem thi đấu đi?" "Tuy là Game, nhưng ý thức chỉ huy của cậu ta còn mạnh hơn Đại sư (Master Trainer) bình thường nhiều." Red cười nói, "Huống hồ kỹ thuật Hologram của Phòng thí nghiệm Lysandre chẳng phải đã ứng dụng vào Game rồi sao?" "Không chừng chẳng bao lâu nữa, chúng ta có thể quyết đấu trực tuyến rồi!" "Hừ." Ánh mắt Blue Oak sắc bén, khóe miệng khẽ nhếch lên, "Cho dù là Game, tôi cũng sẽ không thua cậu đâu!" Cậu thua chẳng lẽ còn chưa đủ nhiều à?

Red toát mồ hôi nói: "Không nói cái này nữa, đến huấn luyện đi!" "Ong ong ——" Đúng lúc này, điện thoại rung.

Red cúi đầu liếc nhìn giao diện trò chuyện, mỉm cười nói: "Cậu ta quả nhiên thu phục Gastly rồi." Blue Oak khoanh hai tay, bỗng nhiên nói: "Cái nhóm đó... kéo tôi vào nữa." "Gì cơ?" "Rảnh rỗi không có việc gì, đúng lúc giết thời gian." "...

Cậu không xem Livestream mà." "Ồn ào quá, bảo cậu kéo thì kéo đi!" "Tôi biết rồi, tự nhiên hung dữ thế làm gì?" "Chậc... muốn đánh một trận không?" "Có thể trực tiếp tấn công Huấn luyện viên đúng không?

Lên đi, Pikachu!" "Rhyperior, Động Đất (Earthquake)!" [...] [Bạn có một tin nhắn mới] [Bạn tốt của bạn —— "Blue Oak" đã gia nhập Nhóm chat!] ...

Đêm hôm khuya khoắt gặp ma, bình thường sẽ có ba lựa chọn.

A.

Giả vờ mình không nhìn thấy, sắc mặt như thường đi ra khỏi thang máy.

B.

Cười nói vui vẻ với chúng, đồng thời biểu thị Trainer hiện tại còn quá non và xanh.

C.

Chỉ cần gan to, cho "nghỉ thai sản" luôn.

Cho nên Lục Dã lựa chọn D —— "Yêu nghiệt to gan, lại dám rắc thính ở đây!

Đại Uy Thiên Long, Thế Tôn Địa Tạng...

Ăn bóng của ông đi!" Loại sinh vật giống như Gastly thường xuyên xuất hiện trong phim kinh dị này, bản chất vẫn là một loại Pokémon, cho nên vẫn khá là khoa học.

Vì vậy nó cũng tuân thủ pháp luật cơ bản của Pokémon, hóa thành một luồng sáng đỏ bay vào PokéBall, và sau khi lắc lư ba cái thì ngừng động đậy.

Lục Dã chỉ cảm thấy nhạt nhẽo vô vị, nhặt quả PokéBall trên mặt

đất lên, thở phào nhẹ nhõm một hơi dài. "Nuôi một con Gastly à, cũng tạm được đi." Lục Dã sắc mặt cổ quái, "Ít nhất Gengar vẫn khá là Cute... nhỉ?" Nói thật lòng, Gengar trong thế giới 2D đương nhiên Cute, nhưng một khi xuất hiện ở hiện thực —— Mở PokéBall ra, trong một đám sương mù từ từ mở ra một đôi mắt trắng dã to đùng, cái miệng rộng toác đến tận gốc lưỡi, lộ ra hàm răng nhọn hoắt.

Gastly vui vẻ Lơ Lửng (Levitate) sau lưng Lục Dã, bao trùm trên đỉnh đầu Lục Dã, phát ra từng tràng cười gằn như tiếng chuông vỡ. "Ghos Ghos!" Lục Dã ngẩng đầu, đúng lúc nhìn thấy cái miệng máu và hàm răng sắc nhọn, mắt Gastly híp lại thành một đường chỉ, thè cái lưỡi dài đỏ lòm ra.

Gastly: (*⊙~⊙) "Suỵt ——" Lục Dã lau một phát nước miếng trên mặt. "...

Cũng cute phết." [Chúc mừng Vật chủ hoàn thành thành tựu "I Choose You!"] [Mô tả thành tựu: Thu phục bất kỳ Pokémon hiếm/khởi đầu nào, thưởng 500 điểm BP] [Điểm BP còn lại: 720] Nếu không nhìn kỹ, Gastly toàn thân cấu tạo từ khí thể chẳng qua chỉ là một đám sương mù, đôi mắt to như mắt trắng kia cũng nằm trong phạm vi chấp nhận của Lục Dã.

Tuy rằng kế hoạch lùa Eevee phá sản rồi, nhưng Lục Dã lại có thể đêm hôm khuya khoắt đi ra ngoài dọa mấy em gái (gạch bỏ).

Nhưng Lục Dã lại có thêm một con đường chuyển hình sang Streamer Game kinh dị. "Ghos Ghos!" Gastly vẫn vui vẻ bay lượn giữa không trung, đèn chiếu sáng trong thang máy lại khôi phục rồi.

Theo thang máy từ từ đi lên, Lục Dã thu hồi Quỷ Tư (Gastly) vào PokéBall, chìm vào trầm ngâm. "Nếu có thể Tiến hóa (Evolution) thành Gengar, năng lực chiến đấu của nó vẫn rất mạnh." "Không đúng, tôi cần năng lực chiến đấu làm cái gì?" "Cùng lắm thì, để Gastly

làm linh vật của phòng livestream vậy..." [Bạn có một tin nhắn mới] [Quản trị viên 'Fighter' đã mời 'Blue Oak' vào nhóm này] "Hả?

Blue Oak?" Lục Dã bị thông báo điện thoại làm cho ngớ người, vẻ mặt nghệch ra nhìn thông tin cá nhân của Blue Oak. "Vị đại lão này... sẽ không phải là Quán quân Kanto được mệnh danh là 'Người Bồi Dưỡng' đấy chứ?" "Vãi, đúng là cậu ta thật!" Trong bản Đặc biệt (Special), sau khi kế nhiệm Thủ lĩnh Viridian, chỉ trong thời gian chưa đầy một năm, Blue Oak đã kéo lên được một đội ngũ có đẳng cấp trung bình là 70.

Lục Dã nghĩ thầm cày cuốc ngày đêm đánh quái rừng NPC chắc cũng chỉ đến thế là cùng!

Đại lão cày cuốc, khủng bố như vậy sao!

Sau khi Lục Dã đăng tải video kia, chủ đề trong nhóm bỗng chốc chuyển sang phương pháp Huấn luyện (Training) liên quan đến Gastly. "Thầy Lục định huấn luyện một con Gengar tinh thông hệ Độc à?" "Không phải, tôi thấy Gengar vẫn nên chuyên tinh lĩnh vực hệ Ma thì hơn chứ!" "Không phải, tại sao ông lại nói không phải?" "..." [Thành viên 'Blue Oak' đăng tải một tập tin mới] [Phương pháp Huấn luyện liên quan đến Gastly.txt] "Vãi chưởng, đại lão, đây là đại lão hàng thật!" "Đến cả Blue Oak cũng là fan của Thầy Lục!?

Tôi ngây người luôn rồi!" "Cái này gọi là chuyên nghiệp.jpg!" Sau khi đăng tải xong tập tin này, Blue Oak lại lặn mất tăm, giấu kín công và danh.

Lục Dã thần sắc phức tạp nhìn tập tin txt trong nhóm này.

Có thể khẳng định, sổ tay Huấn luyện do "Người Bồi Dưỡng" Blue Oak viết, tính chuyên nghiệp và tính chính xác tuyệt đối không cần nghi ngờ.

Sau khi trải qua một hồi đấu tranh tư tưởng kịch liệt, Lục Dã thở dài thườn thượt. "Tôi thật sự không muốn làm Huấn luyện viên mà!" Sau đó, Lục Dã bấm mở [Phương pháp Huấn luyện liên quan đến Gastly.txt]. *** "Tôi chỉ xem một cái thôi." Đây là suy nghĩ ban đầu của Lục Dã.

Nhưng sau khi mở tài liệu này ra, Lục Dã lập tức bị những thuật ngữ chuyên nghiệp cũng như kiến thức Huấn luyện mênh mông như biển khói trong đó hấp dẫn, chìm đắm sâu vào trong đó.

Cái này giống như một chiến binh đầu bò vừa bước ra khỏi Thôn Tân Thủ, hoàn toàn không biết gì về tương lai, bỗng nhiên nhận được một bản hướng dẫn theo kiểu "dành cho người ngốc" đến từ đại lão tổ hướng dẫn.

Từ ẩm thực, tập tính cho đến huấn luyện Chiêu thức của Gastly, mọi việc lớn nhỏ, quả thực còn chi tiết hơn cả luận văn học thuật.

Bên dưới luận văn còn chu đáo chú thích nguồn gốc trích dẫn của tài liệu —— Samuel Oak 《Bàn về khả năng nạp hệ Ma vào Pokémon học》; Agatha 《Nguồn gốc của nỗi sợ hãi —— Từ Gastly đến Gengar》; Trong phần lời cảm ơn, Blue Oak nhắc tới, Thiên vương hệ Ma của Kanto là Agatha, và ông nội của Blue Oak, Samuel Oak dường như tồn tại một đoạn ân oán.

Blue Oak đã mượn phương pháp nghiên cứu khoa học của Giáo sư Oak, rồi tiến hành quy nạp với kinh nghiệm luận của Agatha, đúc kết ra phương pháp Huấn luyện này.

Blue Oak dường như muốn dùng danh nghĩa của Samuel Oak để công bố bài luận văn này, nhằm xoa dịu mâu thuẫn của hai người.

Nhưng cuối cùng lại không giải quyết được gì, tự nhiên hời cho Lục Dã. "Đúng là đứa cháu hiếu thảo." Lục Dã có chút cảm động. "Cho dù là đấu giá, phương pháp Huấn luyện này cũng đáng giá không

ít tiền đâu nhỉ!" Sổ tay Huấn luyện do "Người Bồi Dưỡng" Blue Oak cho ra lò, ít nhất cũng là phẩm chất Tím (Sử thi).

Tuy không bằng Giovanni 《Bí ẩn của Đất》, nhưng đối với Trainer hệ Ma mà nói thì đó cũng là bảo bối hiếm có. "Tiếc thật." Lục Dã thở dài, "Cái của nợ này giá trị đối với tôi không lớn." "Có vài phương pháp luận thì cũng không khác biệt lắm so với suy đoán của tôi...

Thôi kệ, để Gastly tự mình cầm đi mà chơi." Lục Dã hứng thú thiếu thiếu đối với việc Huấn luyện Pokémon.

Nhưng để đấy thì cũng là để đấy, chi bằng để Gastly tự mình cầm đi mà mày mò.

Ánh đỏ lóe lên, Gastly như một đám sương mù chớp chớp đôi mắt to, tò mò nhìn quanh nhà mới của mình. "Mày cứ ở yên chỗ này đừng có đi lung tung." Lục Dã tránh cái lưỡi mà Gastly thè ra, "Tao sắp bắt đầu Livestream rồi!" "Ghos Ghos?" "Chán à, ừm... cuốn truyện tranh này mày cầm lấy mà xem!" Gastly dùng ánh mắt nhìn kẻ đần độn nhìn Lục Dã.

Truyện tranh nhà ông không có một bức tranh minh họa nào, chi chít toàn là chữ nhỏ, hoàn toàn thiên về thuật ngữ học thuật á? "Ửa?

Mày biết chữ à?" Lục Dã bày bản [Phương pháp Huấn luyện Gastly] vừa in ra trước mặt Gastly. "Vậy tao kiểm tra mày, trong bài luận văn này tổng cộng nhắc tới mấy cách sử dụng Tia Sáng Hỗn Loạn (Confuse Ray)?" Tia Sáng Hỗn Loạn là một trong những Chiêu thức Gastly có thể nắm giữ ở giai đoạn đầu.

Blue Oak cho rằng, Gastly sinh ra từ ô nhiễm quang học, có độ thân hòa thiên nhiên đối với Tia Sáng Hỗn Loạn.

Do đó Tia Sáng Hỗn Loạn của Gastly, cũng có không gian huấn

luyện tương đối lớn —— Lục Dã mới lười huấn luyện ấy.

Không thể để Gastly quấy rầy Livestream, nhưng lại không thể nhốt mãi trong PokéBall, để nó học chút kiến thức chung quy vẫn không sai! "Ghos!?" Gastly bị câu hỏi của Lục Dã làm khó, khuôn mặt nhỏ nhắn lập tức trở nên trắng bệch, ỉu xìu Lơ Lửng giữa không trung.

Một lát sau, Gastly xốc lại tinh thần, toàn thần quán chú dán con mắt vào bài luận văn kia. "Ghos Ghos!" Tao hôm nay không ăn sạch sành sanh bài luận văn này là không được!

Lục Dã hài lòng gật đầu. "Đúng rồi, trong tủ có Quả Berry đấy, mày đói thì chui vào ăn chút đỉnh!" Dặn dò Gastly xong, Lục Dã đi đến trước máy tính, mở nền tảng Livestream lên. "Ủa?

Lượng đăng ký (Subscribe) thế mà đã có 60k rồi." Lục Dã xoa cằm, "Thêm mấy tuần nữa, chắc là có thể hoàn thành nhiệm vụ rồi nhỉ!" [Nhiệm vụ "Tôi thật sự không phải là Streamer nhan sắc!"] [Mô tả nhiệm vụ: Hoàn thành mục tiêu nhỏ 100k lượt đăng ký] [Thưởng nhiệm vụ: 1000 điểm BP, Chiêu thức ngẫu nhiên Lv1, Đĩa kỹ thuật (Technical) 'Thế Thân (Substitute)' *1] Lục Dã cũng có hỏi qua, cái gọi là Thế Thân này, nó có đáng tin cậy không?

Hệ thống trả lời, nó không phải là vấn đề đáng tin cậy hay không, nó chính là cái loại... rất bẩn bựa, có thể đánh Combo với các Chiêu thức khác ấy.

Lục Dã có chút tiếc nuối.

Chương 5

"Còn tưởng thức tỉnh được Killer Queen, Star Platinum gì đó, không ngờ thật sự chỉ là Thế Thân à." Mở phòng livestream, khán giả sớm đã đói khát rồng rắn kéo vào. "Dọn cơm rồi dọn cơm rồi!" "Người mới lần đầu xem, xin hỏi đây chính là phòng livestream của Fighter à?" "Thầy Lục làm thêm một kỳ giáo trình Kịch Độc - Thế Thân - Bảo Vệ đi!" Lục Dã liếc nhìn bình luận: "Hôm nay làm cho các bạn chút gì đó khác bọt nhé." Mở bộ biên tập đội hình, Lục Dã kéo một con Nấm Breloom ngốc nghếch vào đội ngũ, lập tức dẫn tới một loạt dấu chấm hỏi. "Breloom có tác dụng gì???" "Chỉ số chủng tộc (Base Stat) không cao, kháng tính lại yếu, không thực dụng!" "Còn không bằng Venusaur ấy chứ!

Streamer đổi con Pokémon khác đi!" Lục Dã thờ ơ, nhấn mở giao diện ghép cặp. "Toang rồi, Thầy Lục sắp bắt đầu hiến mạng rồi!" Trong hình ảnh ba chiều (Hologram), Lục Dã ghép cặp được một Người chơi vùng Sinnoh, bên cạnh ID còn có chứng nhận chính chủ. [Chủ Hội quán Eterna thành phố Eterna vùng Sinnoh, Gardenia.] "Vãi chưởng, Thủ lĩnh (Leader) hệ Cỏ của Sinnoh!" "Đây chính là dân trong nghề hệ Cỏ hàng thật giá thật đấy!

Thầy Lục dùng Breloom không phải là múa rìu qua mắt thợ sao?" "Đối diện thế mà cũng là Breloom ra trận đầu!?" Rất rõ ràng, Gardenia lấy hình tượng cá nhân của mình làm thẻ tư liệu.

Trên Sân Cỏ (Grassy Terrain) xanh um, thiếu nữ đầy vẻ anh khí với mái tóc ngắn màu cam ngang tai, khoác áo choàng màu xanh và quần soóc ngắn màu nâu, lộ rốn, ném ra PokéBall.

Ánh đỏ lóe lên, hai con Breloom một lớn một nhỏ xuất hiện trên

sân.

Rất rõ ràng, con Breloom của Gardenia được huấn luyện xuất sắc hơn của Lục Dã nhiều! "Xong đời, sắp lật xe rồi!" "Cười chết, sẽ không có người thực sự cảm thấy Thầy Lục có thể thắng Thủ lĩnh Hội quán (Gym Leader) chứ?" "Đến cả Đặc tính Ẩn (Hidden Ability) cũng không phải, còn mặt mũi mang ra thi đấu (Battle)!?" Trong sân đấu ảo, Breloom của Gardenia phát động tấn công trước.

Lao tới với tốc độ cực nhanh, quyền trảo đấm trúng bụng với tốc độ âm thanh, trực tiếp đánh lui Breloom của Lục Dã xa hơn ba mét! "Thế này là trực tiếp trồng lúa trong mồm tôi à!" "Đã bảo đừng dùng Breloom rồi, thành thật dùng Venusaur không thơm sao?" Cục diện nguy cấp, Lục Dã lại thản nhiên giải thuyết: "Breloom của đối phương, hẳn là Đặc tính 'Kỹ Thuật Viên' (Technician)." "Còn Đặc tính Breloom của tôi... là 'Trị Liệu Độc' (Poison Heal)!" Cú Đấm Mach (Mach Punch) trúng ngay chỗ hiểm, nhưng Breloom của Lục Dã không hề ngã xuống.

Thân hình run rẩy, Breloom ngửa mặt lên trời hét chói tai, thương thế đang hồi phục với tốc độ mắt thường có thể thấy được! "Vãi chưởng, con Breloom này mang theo Cơm Thừa (Leftovers) à?

Sao hồi phục nhanh thế!" "Là Ngọc Độc (Toxic Orb)!

Breloom của Thầy Lục mang theo Ngọc Độc!" Đặc tính Trị Liệu Độc, Pokémon ở trạng thái trúng độc sẽ liên tục hồi phục HP.

Mà Ngọc Độc, có thể khiến Pokémon rơi vào trạng thái trúng Độc (Kịch Độc/Poison).

Hai thứ phối hợp, liền có tốc độ hồi phục gần như Bug trước mắt!

Hai con Breloom không ngừng tấn công nhau, nhưng HP của một

bên không ngừng giảm xuống, bên còn lại mất máu còn không bằng hồi máu.

Trong bình luận quét qua một loạt dấu chấm hỏi. "???" "Sợ hãi!" "Có phải là chơi không nổi nữa, có phải không?!" Gần trăm hiệp sau, mắt thấy Breloom chiến thắng vô vọng, Gardenia chịu đủ giày vò chủ động lựa chọn đầu hàng.

Trong một loạt dấu chấm hỏi, nhiệt độ phòng livestream vọt lên tới 600k. "Thầy Lục không làm người à!" "Đúng là đặc biệt Trí...

Dũng song toàn!" "Đây chẳng lẽ chính là Vạn Độc Quy Tông trong truyền thuyết!?" Trong Hologram, Lục Dã thu hồi Breloom, nở một nụ cười mỉm. "Cái Độc trong Kịch Độc - Thế Thân - Bảo Vệ, không phải là Độc của Kịch Độc (Toxic), mà là Độc của Trị Liệu Độc (Poison Heal)!" Lượng lớn Quà tặng quét đầy màn hình, số người Đăng ký tăng vọt, điểm BP của Hệ thống cũng đang liên tục tăng lên. "Ông nghe xem, đây mà là tiếng người nói sao?" "Vãi chưởng, thế mà đến cả Thủ lĩnh Hội quán cũng đầu hàng?" "Thầy Lục ngầu vãi lúa!!" Gardenia vẻ mặt ngơ ngác nhìn Breloom đã ngã gục trên đất.

Bản thân là một Chuyên gia hệ Cỏ (Grass Type Expert), cô hiểu rõ tập tính và cách chiến đấu của Breloom hơn ai hết.

Thế nhưng thao tác "bẩn bựa" của đối thủ lần này vẫn khiến Gardenia trở tay không kịp. "Lợi dụng Toxic Orb (Ngọc Độc) để kích hoạt đặc tính Poison Heal (Trị Liệu Bằng Độc) của Breloom sao?" Gardenia lẩm bẩm. "Quả là một ý tưởng táo bạo!" Trong thực tế, không phải chưa từng có ai đề xuất lối chơi Poison Heal cho Breloom, nhưng thường chỉ là chiến thuật bị động.

Độc tính của Toxic Orb tạo gánh nặng rất lớn cho Pokémon, kể cả đặc tính Poison Heal cũng không thể hấp thụ hoàn toàn.

Cho nên các Huấn luyện viên hệ Cỏ thông thường đều sẽ chọn

Breloom có đặc tính Technician (Kỹ Thuật Viên), dựa trên nền tảng độ trâu bò của hệ Cỏ để tăng cường khả năng cận chiến.

Nhưng trước mắt, chiến thuật của "Thầy Lục" (Ryo-sensei) dường như đã mở ra một cánh cửa thế giới mới cho Gardenia. "Nếu dùng hiệu quả hút máu của Leech Seed (Hạt Giống Ký Sinh) để triệt tiêu độc tính của Toxic Orb thì sao?" Gardenia kết hợp chiến thuật này vào thực tế, trong đầu bắt đầu điên cuồng xây dựng đội hình. "Lại lợi dụng Substitute (Thế Thân) để chia sẻ độc tính, Poison Heal hoàn toàn có thể hấp thụ toàn bộ độc của Toxic Orb!" "Leech Seed, Toxic (Kịch Độc), Toxic Orb, Substitute...

đây là phương pháp huấn luyện to gan đến mức nào chứ!" Trên mặt Gardenia hiện lên vẻ cuồng nhiệt: "Chiến thuật này hoàn toàn có thể áp dụng trong thực tế!" Nhất thời, hơi thở của Gardenia trở nên dồn dập, cô bấm vào trang chủ của "Thầy Lục", muốn tìm hiểu đến cùng. "Xếp hạng cao nhất...

Hạng 7 thế giới!?" Gardenia lập tức trợn to hai mắt.

Thuận thế liếc nhìn danh sách nhóm fan vừa mới gia nhập, sắc mặt Gardenia khẽ biến. "Red, Red tiên sinh cư nhiên cũng ở đây!

Còn có Quán quân Blue Oak nữa!" "Ngay cả hai người họ đều là fan của Thầy Lục sao!?" Gardenia nhất thời có chút hoảng sợ, lẩm bẩm: "Bậc thầy hệ Cỏ nổi danh như vậy, tiểu thư Erika chắc hẳn sẽ quen biết anh ấy nhỉ?" "Giải đấu Type Expert Tournament năm nay, không biết có thể thỉnh giáo anh ấy một phen hay không..." Mở PokéBall ra, ánh sáng đỏ lóe lên.

Gardenia nhìn một con Breloom có đặc tính Poison Heal khác của mình, trong đầu bắt đầu cẩn thận nhớ lại hình ảnh trận đấu vừa rồi. "Hóa ra anh ấy không phải cố ý dùng Taunt (Khiêu Khích), mà tinh túy của chiến thuật Poison Heal vốn dĩ là như thế sao..." Ánh mắt

Gardenia khôi phục vẻ kiên định, siết chặt PokéBall. "Mình còn cần tiếp tục nỗ lực mới được!" ...

Vinh quang hạ màn, số lượng người đăng ký kênh livestream của Lục Dã đã cán mốc 70.000.

Chỉ trong một buổi tối ngắn ngủi, Lục Dã thu hoạch gần 2000 PokéDollar tiền donate.

Tuy rằng thu nhập cụ thể bao nhiêu còn phải tính toán riêng, nhưng cũng đủ để Lục Dã tự khao mình một bữa.

Từ trong tủ lạnh nhỏ lấy ra một lon coca ướp lạnh, Lục Dã bật nắp cái "tách", lười biếng dựa vào ghế gaming. "Hệ thống, tra cứu điểm BP còn lại!" [Điểm BP: 970] Do hiệu quả chương trình xuất sắc, Lục Dã tăng gần 200 điểm BP, chẳng bao lâu nữa là có thể làm thêm một phát quay thưởng 10 lần (thập liên trừu).

Đi tới phòng ngăn, Gastly vẫn vẻ mặt chăm chú lơ lửng trên cuốn sổ tay huấn luyện, nghiêm túc nghiên cứu.

Giống hệt một vị giáo viên nghiêm khắc, Gastly thần sắc nghiêm túc nhìn chằm chằm văn kiện, cái tay nhỏ hình thành từ sương mù còn đang đỡ một quả Oran Berry. "Ghos!" Dường như đọc được kiến giải đặc sắc nào đó, Gastly hài lòng gật đầu, há miệng "a ô" một cái cắn quả Oran Berry vào miệng, nước trái cây bắn tung toé.

Thần sắc Lục Dã không khỏi trở nên cổ quái.

Khá lắm, lấy luận văn học thuật ra ăn với cơm à!

Nghe thấy động tĩnh, làn sương mù vụt cái khép lại.

Gastly ngạc nhiên quay đầu, ngay lập tức vui vẻ toác cái miệng rộng, thè lưỡi liếm về phía Lục Dã. "Ghos ~!" Lục Dã thử sờ đầu Gastly, phát hiện tay xuyên qua làn khói đen, đầu ngón tay truyền đến một trận xúc giác âm lãnh và tê dại.

Bỗng nhiên, bên tai Lục Dã vang lên thông báo không chút tình cảm của Hệ thống. [Gastly, thể sinh mệnh dạng khí gas loãng, nếu bị khí gas bao vây thì ngay cả voi Ấn Độ cũng sẽ ngã gục trong vòng mười phút.] Sắc mặt Lục Dã khẽ biến: "Mẹ nó, sao mày không nói sớm?" May mà Gastly rất thích sự vuốt ve của Lục Dã, có ý thức khống chế độc tố, hóa thành một đoàn sương mù lượn lờ quanh lòng bàn tay Lục Dã.

Lục Dã thở phào nhẹ nhõm, mỉm cười nói: "Nhóc muốn ăn gì ăn khuya không?" Gastly trừng lớn đôi mắt như chuông đồng, chớp chớp mắt.

Gastly: (⊙_⊙) "Nè, điện thoại cho nhóc, cầm đi tự mình gọi món đi." Lục Dã đưa điện thoại cho Gastly, thuận tiện rút ra xấp tài liệu bị nước miếng làm ướt nhẹp kia.

Liếc nhìn [Sổ tay huấn luyện Gastly], Lục Dã ngạc nhiên nói: "Thằng nhóc này, nhóc còn ghi chú nữa hả!?" "Ghos!" Gastly ngậm điện thoại, đắc ý dương dương tự đắc ngẩng đầu lên.

Lúc nãy Lục Dã nửa đùa nửa thật bảo Gastly hãy đánh dấu phương pháp sử dụng chiêu Confuse Ray (Tia Sáng Hỗn Loạn) ra.

Thế mà chưa đến hai tiếng đồng hồ, trên sổ tay đầy những vết gạch chân bằng nước miếng dính dấp ướt sũng, toàn là chú thích do chính Gastly tự làm! "Nhóc con mày đúng mẹ nó là thiên tài!" "Ghos ~~(ɷ́p `ɷ)" Lục Dã cũng không để ý lắm, để sổ tay huấn luyện lại chỗ cũ, cười mắng: "Đừng cười ngây ngô nữa, mau đi gọi đồ ăn ngoài!" Việc huấn luyện chiêu thức tuyệt đối không phải chuyện một sớm một chiều.

Hai tiếng đồng hồ mà nắm giữ được "Confuse Ray", điều này hiển nhiên là suy nghĩ viển vông.

May mà Lục Dã yêu cầu đối với Gastly không cao, mục đích chủ

yếu vẫn là muốn tiết kiệm chút tiền điện... "Ghos!" Gastly cẩn thận từng li từng tí đặt điện thoại lên bàn, hai mắt sáng rực nhìn chằm chằm các cửa tiệm muôn màu muôn vẻ trên giao diện, "hấp lưu" một tiếng hút nước miếng trở về.

Nhưng nó vẫn không nhịn được lộ ra nụ cười như kẻ si tình, thè cái lưỡi dài liếm hình ảnh con Farfetch'd (Vịt Sirfetch'd) trong thực đơn.

Gastly: (￣￣) "Farfetch'd à...

Lần trước ăn rồi mà, đổi khẩu vị đi." Lục Dã xoa cằm, "Thịt nướng thế nào?

Thịt cừu xiên nướng quán này đánh giá có vẻ không tệ." Gastly: (✪ω✪) Gastly hai mắt sáng rực ra chiều đồng ý. "Đặc biệt cay, thêm thì là, bia lạnh...

đủ bộ rồi!" Nửa tiếng sau, Lục Dã dựng một cái bàn ở chỗ cửa sổ.

Gió đêm hiu hiu, mùi thịt xiên nướng thơm nức mũi trên bàn khiến người ta ngón trỏ đại động.

Gastly vừa uống sữa Moomoo Milk, vừa bị cay đến đỏ bừng cả mặt, nhưng vẫn điên cuồng liếm láp những xiên thịt nướng bóng lưỡng dầu mỡ. "Ăn từ từ thôi, lại không có ai giành với nhóc!" "Tê ~~~ Kiệt!" Tuy là sinh vật linh thể, nhưng sau khi "quất" xong đống thịt xiên, sương mù quanh thân Gastly hiển nhiên cô đặc hơn vài phần.

Nói đi cũng phải nói lại.

Mùi vị thịt xiên nướng này không tệ, là thịt Wooloo cũng không chừng...

Nhấp một ngụm bia lạnh tê người, Lục Dã cười nói: "Nhóc làm sao mà lại xuất hiện ở đây thế?

Tôi xem trên mạng nói, nơi cư trú của Gastly không phải là ở thành thị đâu." Động tác của Gastly khựng lại, ngửa đầu trầm mặc hồi lâu, sau đó cắm đầu vào đống thịt cừu xiên nướng. "Không muốn nói à?" Lục Dã nhẹ nhàng chọc vào làn sương mù quanh Gastly, mỉm cười nói. "Không sao đâu, chúng ta sau này chính là người một nhà rồi." Gió đêm thổi qua, Gastly bỗng nhiên ngẩng đầu lên —— ngay cả đôi mắt cũng thành hình gợn sóng, cảm động đến rối tinh rối mù. "Ghos Ghos ~ヘ(;´Д｀ヘ)!" "Nhóc đừng có chùi nước mũi lên áo tôi a!

Đừng, đừng mà!" Suýt chút nữa bị Gastly bao phủ, trải nghiệm một lần cảm giác "Con voi châu Phi ngạt thở", Lục Dã may mắn trốn thoát.

Từ trong tủ lấy ra lon nước giải khát màu xanh lam khả nghi [Thuốc tăng tốc độ (Bản cường hóa)], dùng làm bữa sáng ngày mai cho Gastly.

Lục Dã bố trí cho Gastly ở trên trần nhà, coi như giường ngủ của nó.

Phải nói là, mỗi lần mở mắt ra là có thể nhìn thấy một con ma đang cười ngây ngô, thực sự là khiến Lục Dã cảm thấy khá an toàn. "Tắt đèn, Gastly." "Ghos!" Theo chỉ lệnh của Lục Dã, Gastly cắt đứt nguồn điện trong phòng.

Thế nhưng ngay cả Lục Dã cũng không phát hiện, sau khi hắn chìm vào giấc ngủ, xung quanh Gastly từ từ sáng lên huỳnh quang nhàn nhạt, như đốm lửa ma trơi bay lượn qua lại.

Đây chính là thứ Lục Dã buổi sáng yêu cầu Gastly nắm giữ —— "Confuse Ray"!

Kỳ nghỉ cuối tuần hai ngày kết thúc, Lục Dã lại phải về trường học lên lớp.

Chẳng qua sau khi dòng thời gian biến động, Đại học Thượng Hải cũng đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Đi trong khuôn viên trường, đâu đâu cũng thấy các thiếu nam thiếu nữ mang theo PokéBall, có người dứt khoát để Pokémon đi theo bên cạnh.

Đa số đều là những Pokémon có hình thể nhỏ nhắn, ví dụ như Pidgey, Growlithe, Skitty vân vân, cũng có sinh viên cưỡi Linoone chạy vèo qua như làn khói. "Trong trường cấm đua Pokémon!" "Thầy giám thị bớt giận, kia là sinh viên khoa Chiến đấu (Battle), hôm nay đang huấn luyện ấy mà!" Lục Dã xem qua trang web chính thức một lượt, phát hiện tại khuôn viên phía Nam quả thực có thêm một "Học viện Huấn luyện viên".

Trong đó "Chiến đấu Pokémon" và "Chăm sóc Pokémon" (Breeding) còn là chuyên ngành trọng điểm cấp một.

Bất quá mấy cái này không liên quan lắm đến sinh viên chuyên ngành Tài chính như Lục Dã.

Tuy rằng trên thời khóa biểu có thêm vài môn Pokémon tự chọn, nhưng nội dung môn chuyên ngành của Lục Dã cũng không biến động quá nhiều. "May mà còn kịp ôn tập, không thì học bổng học kỳ này coi như xong." Lục Dã lẩm bẩm.

Không sai, Lục Dã khi là một streamer game, đồng thời còn là một học bá.

Chuyên ngành đứng top đầu, luôn duy trì trong top 3 của khoa, nửa cuối năm còn có cơ hội tranh thủ học bổng quốc gia.

Tuy là sinh viên năm nhất, nhưng nhan sắc cao, thành tích tốt, Lục Dã ở các khóa đều có nhân khí cực cao.

Tiết học tự chọn đầu tiên buổi sáng là môn «Lịch sử Pokémon

vùng Sinnoh».

Đến giảng đường bậc thang, phòng học chật ních, đã sớm ngồi kín người. "Anh Lục, chỗ này nè!" Bạn cùng phòng của Lục Dã, Lương Đại Hữu - người tu song bằng Luật và Khoa học máy tính - vẫy vẫy tay về phía Lục Dã.

Tuy rằng để đầu đinh, nhưng đường chân tóc chữ M đã bán đứng anh Đại Hữu, khiến người ta không khỏi cảm khái sâu sắc: Đây là một cường giả!

Đi đến chỗ bạn cùng phòng đã chiếm sẵn, Lục Dã nhỏ giọng nói: "Hôm nay sao đông người thế?

Thầy giáo cũng đâu có điểm danh!" Lương Đại Hữu cười nói: "Ông không xem tin nhắn trong nhóm à?

Tiết hôm nay do giáo viên nước ngoài dạy, còn là một vị Giáo sư Pokémon nữa đấy." Lục Dã hơi sững sờ: "Giáo sư Pokémon ở vùng nào?" "Vùng Sinnoh, Giáo sư Rowan!" Giảng đường không còn chỗ trống bỗng nhiên vang lên tiếng vỗ tay như sấm, hàng ghế sau thậm chí còn có vài vị phóng viên vác thiết bị chen vào.

Một ông lão để ria mép hình bát tự, thần sắc uy nghiêm xách cặp táp chậm rãi đi vào phòng học.

Mái tóc hoa râm vuốt keo, Giáo sư Rowan mặc áo khoác dài màu xám, bên trong là áo ghi lê nhung màu xanh lam, thắt cà vạt, khẽ ho một tiếng rồi dùng tiếng Anh chào hỏi: "Tôi là Rowan đến từ Sinnoh, hôm nay tôi sẽ thay mọi người dạy tiết học này." Trong phòng học vang lên một trận kinh hô.

Lương Đại Hữu hạ thấp giọng, khó giấu vẻ kích động trên mặt: "Giáo sư Rowan chính là chuyên gia nghiên cứu về Tiến hóa (Evolution), được mệnh danh là học giả đệ nhất vùng Sinnoh!" Lục

Dã thần sắc phức tạp: "Tôi biết." "Ông biết?" Nói nhảm, Lục Dã có thể không biết sao?

Đây chẳng phải là vị Giáo sư Pokémon tặng Starter cho người mới chơi ở vùng Sinnoh sao?

Kích động thì kích động, sinh viên rất nhanh bình phục tâm tình, bắt đầu nghiêm túc nghe giảng.

Mặc dù là giảng dạy hoàn toàn bằng tiếng Anh, nhưng vị lão nhân uy nghiêm này giảng giải lại thâm nhập dễ hiểu, khiến người ta đắm chìm trong đó. "Lịch sử Pokémon vùng Sinnoh, khởi nguồn từ thời đại thần thoại, cũng có thể coi là một phần hình ảnh thu nhỏ của lịch sử Pokémon thế giới." "Trong truyền thuyết thần thoại, điểm kỳ dị hình thành sau vụ nổ lớn (Explosion), thai nghén ra The Original One cổ xưa nhất, Arceus." "Sau đó, Arceus sáng tạo ra các vị thần quản lý thời gian, không gian và phản vật chất...

Chương 6

Vào ngày thứ ba, Arceus ban cho sinh linh tình cảm, ý chí và tri thức..." Ngay khi mọi người đang đắm chìm, Giáo sư Rowan bỗng nhiên gõ bảng đen, nghiêm túc nói: "Có lẽ trong số các bạn, có rất nhiều người cả đời đều sẽ không tiếp xúc lại với những lịch sử Pokémon này." "Nhưng lịch sử là báu vật của nhân loại, điều này đối với các bạn đồng dạng là một món tài sản quý giá." Các chuyên ngành văn sử là ngành trọng điểm của Đại học Thượng Hải.

Chắc hẳn đây cũng là nguyên do nhà trường mời Giáo sư Rowan đến giảng bài.

Ngay khi Lục Dã đang trầm tư, Lương Đại Hữu vẻ mặt hoảng hốt dùng khuỷu tay huých Lục Dã.

Giáo sư Rowan trầm giọng nói: "Trong số các bạn, có ai biết danh xưng của những Pokémon trong sử thi thần thoại này không?" Bầu không khí trong phòng học có chút khẩn trương.

Dù sao rất ít người sẽ đi chuyên môn học thuộc những cái tên tối nghĩa kia.

Đặt ở thế giới song song, cũng giống như bắt đọc thuộc lòng tên mấy vị Hero trong «Sử thi Gilgamesh» một lượt, người chơi FGO cũng không nắm chắc mười phần có thể gọi đúng hết.

Thấy không ai trả lời, Giáo sư Rowan vuốt vuốt ria mép, "Không gọi được tên cũng không sao, có thể nói một chút về cái nhìn của bản thân đối với sử quan Pokémon." Nhìn quanh phòng học, Giáo sư Rowan gật đầu nói: "Cậu nam sinh đẹp trai ngồi hàng ghế trước kia, cậu hãy nói thử xem." Nhắc tới hai chữ "đẹp trai", ánh mắt cả phòng học xoát cái tập trung vào người Lục Dã.

Anh Đại Hữu hả hê huých Lục Dã, điên cuồng nín cười, cười tới mức khóe mắt phảng phất có lệ chảy qua.

Nếu không phải vì đường chân tóc, anh Đại Hữu ta đây sao lại không phải là một mỹ nam tử chứ? "Thưa thầy, em có thể trả lời câu hỏi trước đó được không ạ?" "Đương nhiên." Giáo sư Rowan ngạc nhiên gật gật đầu, "Ba vị thần minh ban cho sinh linh tình cảm, ý chí và tri thức, phân biệt là..." "Mesprit, Azelf và Uxie." Lục Dã không nhanh không chậm trả lời. "Căn cứ theo truyền thuyết, bọn chúng phân biệt cư trú tại hồ Verity, hồ Valor và hồ Acuity của vùng Sinnoh." Phòng học yên tĩnh một mảng.

Lương Đại Hữu quay đầu nhìn lại, nữ sinh hàng sau đang nhìn Lục Dã đến xuất thần.

Giáo sư Rowan hơi ngẩn ra, bởi vì để diễn đạt chuẩn xác, Lục Dã đặc biệt dùng tiếng Nhật dịch lại vài danh từ chuyên môn. "...Đúng vậy, cậu diễn đạt tương đương chuẩn xác!" Giáo sư Rowan cảm khái gật gật đầu, đi đầu vỗ tay.

Tiếng vỗ tay như sấm, tiếng màn trập máy ảnh phía sau vang lên, Lục Dã lại mặt mũi cổ quái.

Chỉ thế thôi á?

Biết tên của mấy con thú huyền thoại (Legendary Beast) chẳng lẽ là chuyện gì hiếm lạ lắm sao?

Tôi còn biết cả Necrozma Tối Thượng (Ultimate Necrozma) đây này, nói ra hù chết mấy người! "Không hổ là Lục Dã, học bá top 3 của khóa!" "Cậu ấy học tiếng Nhật từ lúc nào thế, phát âm nghe hay quá..." "Con nhỏ này, mày có phải tư xuân rồi không?" "Đáng ghét!" Anh Đại Hữu nghe tiếng trêu chọc ở hàng ghế sau, mặt vô cảm lôi từ trong cặp ra một cuốn «Ngôn ngữ lập trình Java» để học tập, chỉ có không ngừng học tập mới có thể khiến bản thân càng thêm mạnh mẽ!

Sau khi tan học, sinh viên cung kính đi ngang qua trước mặt Giáo sư Rowan, Giáo sư Rowan nghiêm túc gật đầu đáp lại.

Một đám giảng viên vây quanh Giáo sư Rowan, Lục Dã cũng định rời đi, lại đột nhiên bị gọi lại. "Lục Dã, xin lỗi, xin hỏi cậu buổi chiều có lịch trình gì không?" Giáo sư Rowan đặc biệt điểm danh Lục Dã.

Lục Dã hơi sững sờ, dưới ánh mắt hâm mộ của mọi người xung quanh, bị Lương Đại Hữu đẩy lên phía trước. "Chào ngài Giáo sư, chiều nay em tạm thời không có khóa học nào khác." Lông mày Giáo sư Rowan giãn ra: "Buổi chiều có mấy môn chuyên ngành, tôi muốn mời cậu đảm nhiệm phiên dịch đi cùng." Bốn phía lập tức vang lên một mảng tiếng hô nhỏ hâm mộ.

Được xưng tụng là Giáo sư Pokémon, không ai không phải là nhân vật kiệt xuất trong các lĩnh vực học thuật.

Có thể đi cùng với bọn họ, tuyệt đối là chuyện vô số người nằm mơ cũng muốn cầu.

Mà giờ khắc này, lại là do Giáo sư Rowan chủ động mời Lục Dã.

Hiển nhiên, đây là Giáo sư Rowan có sự ưu ái đối với Lục Dã, muốn cho cậu một cơ hội thực tiễn! ... "Các khóa học chuyên ngành buổi chiều, tôi muốn mời cậu đảm nhiệm phiên dịch đi cùng." Giáo sư Rowan nói.

Lục Dã liếc nhìn phiên dịch tiếng Nhật bên cạnh Giáo sư Rowan, cũng là cố vấn học tập của hắn.

Cái này không phải đã có phiên dịch rồi sao?

Cố vấn Trịnh dùng khẩu hình hét lớn: "Ngẩn ra làm gì, đồng ý đi!" Sự chỉ điểm của bất kỳ Giáo sư Pokémon nào cũng đều cực kỳ quý giá.

Cố vấn là thật lòng hy vọng Lục Dã có thể có nhiều cơ hội thi

triển tài hoa hơn. "Là như vầy..." Giáo sư Rowan hắng giọng nói, "Cũng không phải tiếng Nhật của thầy Trịnh không tốt, mà là một số thuật ngữ chuyên ngành, tôi cho rằng đáng để cân nhắc kỹ lưỡng hơn." Ở tiết học vừa rồi, Lục Dã đã để lại ấn tượng cực kỳ sâu sắc cho Giáo sư Rowan.

Điều này cũng khiến ông muốn tìm hiểu thêm về người trẻ tuổi này.

Nói đến nước này, Lục Dã gật gật đầu, cùng Giáo sư Rowan đi tới lớp học tiếp theo. "Có thể giúp em xin thêm mấy tín chỉ được không?" Lục Dã nói nhỏ với cố vấn bên cạnh. "Thằng nhóc thúi, nắm bắt cơ hội thì được tuyển thẳng vào Đại học Tokyo (Tōdai) cũng có khả năng đấy!" Lục Dã bĩu môi: "Tōdai cũng bình thường thôi, muốn đi diện nghiên cứu sinh thì em đã sớm chuyển sang ngành Kinh tế rồi." Cố vấn giật giật khóe miệng, nhất thời lại không tìm được lý do phản bác.

Suốt cả buổi chiều sau đó, cả khóa đều bắt đầu lưu truyền tin đồn liên quan đến Lục Dã. "Cái anh phiên dịch đi cùng Giáo sư Rowan đẹp trai quá!" "Mày ngốc à!

Đó chính là học bá Lục Dã của khoa Tài chính đấy!" "Các cậu không biết sao?

Buổi chiều Giáo sư Rowan lỡ miệng nói nhầm, còn là do Lục Dã sửa lại trên bản dịch đấy!" "Nghe nói Giáo sư Rowan mời Lục Dã làm nghiên cứu sinh của ông ấy, thế mà lại bị từ chối?" "Vãi, Lục Dã bệnh ngôi sao lớn thế à?

Ngay cả cơ hội được tuyển thẳng cũng không cần!" "Tuyển thẳng còn là Học viện Pokémon, chuyên ngành Chủ bài (Trump Card)!" "Đây không phải là cơ hội ngàn năm có một để trở thành Huấn luyện viên sao?!" Lời đồn nổi lên bốn phía, nhưng lời mời của Giáo sư Rowan

lại không phải chuyện không có căn cứ.

Mãi cho đến khi Giáo sư Rowan kết thúc chuyến thăm ngày hôm đó, vẫn còn đang kinh thán về kiến thức và tu dưỡng của sinh viên đại học Ma Đô (Thượng Hải).

Trong đó khiến ông hài lòng nhất, chính là thiếu niên tuấn lãng có cả hàm dưỡng và học thức kia. "Lục Dã sao..." Giáo sư Rowan lẩm bẩm tự nói.

Nhớ lại lý do Lục Dã từ chối lời mời, khóe miệng người vốn nghiêm nghị ít cười như ông khẽ nhếch lên. "Không muốn làm Huấn luyện viên (Trainer)?" "Vậy đến phòng thí nghiệm của tôi làm Nghiên cứu viên (Researcher) cũng tốt mà!" Giáo sư Rowan khẽ than thở: "Ngoại trừ Cynthia ra, đã lâu không gặp được học giả trẻ tuổi nào có nghiên cứu về lịch sử sâu như vậy." Quán quân vùng Sinnoh - Cynthia, đồng thời cũng là một nhà lịch sử học uyên bác, từng đảm nhiệm vị trí Trợ lý tại phòng thí nghiệm của Giáo sư Rowan.

Nhớ tới vẻ mặt tự tin của Lục Dã lúc nãy khi đàm luận về truyền thuyết Sinnoh, Giáo sư Rowan lẩm bẩm: "Nếu là hai đứa nó, có lẽ sẽ có rất nhiều đề tài chung đấy." Sau khi bình phục tâm tình, Giáo sư Rowan viết một bức thư tay, giao cho phiên dịch bên cạnh. "Thầy Trịnh, làm phiền ngài giao bức thư giới thiệu này cho Lục Dã." Giáo sư Rowan gật đầu nói. "Nếu Lục Dã không có hứng thú với Đại học Tokyo... tôi có thể tiến cử cậu ấy đến Đại học Celadon để học lên thạc sĩ một thời gian." Cố vấn ngạc nhiên nhìn bức thư giới thiệu, trong lòng lập tức nảy sinh cảm giác không thể tin nổi.

Đại học Celadon xưa nay là thánh địa trong lòng các Huấn luyện viên trên toàn thế giới!

Đặc biệt là Học viện Pokémon và Học viện Thương mại, từng đào tạo ra những nhân vật hô mưa gọi gió như Samuel Oak, chủ tịch tập

đoàn Devon Joseph Stone.

Trong bảng xếp hạng đại học thế giới, Đại học Celadon ngang ngửa với các trường danh tiếng trong nhóm Ivy League, về chuyên ngành Pokémon thậm chí còn nhiều lần vượt qua!

Cố vấn đều thay Lục Dã cảm thấy kích động: "Tôi sẽ chuyển giao cho em ấy!" "Làm phiền ngài nhắn lại với cậu ấy." Giáo sư Rowan mỉm cười nói. "Nếu cậu ấy muốn làm học thuật, phòng thí nghiệm của tôi tùy thời hoan nghênh cậu ấy!" ...

Chỉ trong thời gian ngắn ngủi một buổi chiều, Lục Dã đã để lại ấn tượng cực kỳ sâu sắc cho Giáo sư Rowan.

Chỉ riêng kiến thức và kiến giải về sự Tiến hóa của Pokémon mà Lục Dã thể hiện ra, cũng đủ để khiến Giáo sư Rowan kinh thán.

Mà những lời đồn đại liên quan đến học bá Lục Dã vẫn đang lan truyền trong Đại học Thượng Hải.

Trong ký túc xá, Lương Đại Hữu kích động huých Lục Dã. "Anh Lục, ông già kia rốt cuộc hỏi ông câu hỏi gì thế!" "Sự tiến hóa của Milotic." Lục Dã thờ ơ nói, "Còn có cái nhìn về hiện tượng Gyarados đỏ." "Vãi chưởng, câu hỏi khó thế mà ông đều biết?!" "Vãi chưởng, câu hỏi đơn giản thế mà ông lại không biết?!" Lục Dã thầm nghĩ, mấy vấn đề này chẳng lẽ không phải ai cũng biết sao?

Ở thế giới này lại còn có thể bị coi là đề tài nghiên cứu khoa học trọng đại?!

Lúc này, cố vấn gõ cửa ký túc xá, gọi Lục Dã ra ngoài một chuyến. "Đây là thư giới thiệu Giáo sư Rowan đưa cho em." Cố vấn nuốt nước miếng. "Em nhìn cho rõ, lần này không phải là loại trường học bình thường như Tōdai đâu!" "Lần này là Đại học Celadon, thánh địa trong lòng Huấn luyện viên toàn thế giới!" Nghe thấy hai chữ

"Huấn luyện viên", tay Lục Dã vừa cầm thư giới thiệu lên lập tức lại đặt xuống.

Lục Dã nghiêm mặt nói: "Không phải là không muốn đi Đại học Celadon, chủ yếu là em yêu đại học Ma Đô." "Em thôi đi!" Cố vấn hận sắt không thành thép. "Đây là cơ hội ngàn năm có một để trở thành Huấn luyện viên!" "Em là nghiêm túc." Lục Dã vẻ mặt thành khẩn, mắt thậm chí nặn ra được cả nước mắt, "Em yêu Đại học Thượng Hải sâu sắc." Cố vấn hận không thể một bãi nước bọt dìm chết Lục Dã, đem thư giới thiệu nhét cứng vào tay Lục Dã, nghiến răng nghiến lợi nói. "Tôi không quản em nữa, muốn sao thì sao!" Nhìn phong thư chữ viết nắn nót kia, Lục Dã thở dài một tiếng, vẫn là gấp nó lại nhét vào trong túi áo.

Trở lại ký túc xá.

Lương Đại Hữu đang ở đầu giường ôn tập «Hình pháp», xoa xoa cái đường chân tóc "người nghe thương tâm người thấy rơi lệ", thuận miệng nói. "Đúng rồi lão tam, sao ông lại từ chối lời mời tuyển thẳng của Giáo sư Rowan thế?" Lục Dã liếc nhìn cuốn «Hình pháp». "Tôi sợ chết!" Ngoại trừ Huấn luyện viên ra, Nghiên cứu viên là nghề nghiệp thứ hai mà Lục Dã kháng cự.

Không thấy sao, lãnh tụ trong ngành được công nhận là Giáo sư Oak, đều suýt chút nữa bị Muk đè cho ngạt thở; người đứng đầu ngành thông tin là Giáo sư Bill, cùng Rattata hoán đổi thân thể, diễn vở «Your Name»; Giáo sư Birch vùng Hoenn, ngày ngày bị Zigzagoon đuổi cắn...

Đây không phải là phim hoạt hình, người bị Thunderbolt (Sét 10 vạn vôn) đánh trúng, thì nhất định sẽ chết!

Tấm gương máu chảy đầm đìa bày ngay trước mắt.

Cho nên nói, Huấn luyện viên không thể đụng vào, Nghiên cứu

viên càng không thể đụng vào!

Trong ký túc xá, Điền Hữu Vi - một lòng muốn làm Huấn luyện viên, ăn mặc đắt tiền - đang lật xem Pokédex bản giấy. "Anh Lục, bên khu Phố Đông có công ty Piplup tổ chức giải đấu Huấn luyện viên 'Cúp Piplup', anh có muốn tham gia không?" "Đi tặng mạng cho đám Học viện Pokémon hả?" Lương Đại Hữu hừ hừ nói, "Hơn nữa lão tam ngay cả Pokémon còn không có, lấy đầu ra mà tham gia!" "Tôi có Pokémon bản địa rồi." "Cái gì cơ?

Bắt được lúc nào thế!" Lục Dã móc ra PokéBall, ánh sáng đỏ lóe lên, nhiệt độ trong phòng lập tức giảm xuống 5 độ C.

Điền Hữu Vi đang tra cứu phương thức báo danh, bỗng nhiên thấy trong điện thoại thò ra một cái Scary Face (Mặt Quỷ), lập tức sợ đến mức ngã ngồi trên mặt đất. "Á đù!

Hù chết bố mày rồi!" Lương Đại Hữu ở trên giường cười đến lăn lộn: "Thằng ngu, ngay cả con Gastly mà mày cũng sợ!" Trong lúc nói chuyện, Gastly chậm rãi quay đầu, khóe miệng toác đến tận mang tai, lộ ra cái lưỡi dài đỏ lòm, nở nụ cười thân thiết và hữu hảo với anh Đại Hữu.

Mặt anh Đại Hữu trắng bệch. "Vãi, anh Lục, con Gastly này của ông được đấy!" Điền Hữu Vi hưng phấn đánh giá Gastly. "Nhìn dáng vẻ còn mạnh hơn con Gastly của khoa Chiến đấu bên cạnh!" "Tê kiệt!" Gastly đắc ý dương dương toác cái miệng rộng, híp mắt gật gật đầu với Điền Hữu Vi.

Chú em, chú mày rất biết điều đấy!

Lục Dã thu hồi Gastly: "Được rồi, không tán phét với mấy ông nữa, tôi còn phải về phòng trọ livestream đây." "Cái gì, anh Lục không định tham gia giải đấu sao?!" "Đã nói bao nhiêu lần rồi, tôi không muốn làm Huấn luyện viên!" ... "Cúp Piplup" tổ chức vào kỳ nghỉ hè

hàng năm là dành cho các Huấn luyện viên mới (Newbie).

Người tham gia đa số là học sinh lớp 12 trường chuyên Pokémon hoặc sinh viên năm nhất.

Là giải đấu chính thức được Liên minh (League) công nhận, thứ hạng ưu tú có thể giúp ích trong việc thi lấy [Giấy phép Huấn luyện viên sơ cấp].

Nhưng Lục Dã không định làm Huấn luyện viên, tự nhiên cũng không có ý định tham gia.

Mùa hè nóng bức.

Trong phòng trọ, quạt máy quay vù vù.

Lục Dã đang ngồi trước máy tính, cắt ghép video chuẩn bị đăng tải tiếp theo.

Gastly đối diện với cái quạt, há to mồm, sương mù không ngừng bay động, âm thanh theo quạt máy phát ra tiếng vọng. "A ô ô ô wwww~~~" Liên quan đến «Sổ tay huấn luyện Gastly», tiến độ nghiên cứu của Gastly đã đến phần thực chiến —— "Làm thế nào chỉ huy Gastly tiến hành một trận thực chiến". "Tính tình Gastly khá là hiếu động, trong trận đấu thường thường sẽ có những biểu hiện nằm ngoài dự đoán..." Gastly nghiên cứu sách vở, liên tục gật đầu. "Tê kiệt!" (Nói nghe có vẻ có lý!) "Vì vậy, thay vì huấn luyện một cách rập khuôn, chi bằng rèn luyện ý thức tự chủ chiến đấu của Gastly..." "Ghos?" (Rèn luyện thế nào đây?) "Mỗi con Gastly có tính cách khác nhau, phương thức chiến đấu cũng có sự khác biệt, tìm được lĩnh vực phù hợp nhất mới là mấu chốt." "Ghos Ghos!" (Hiểu rồi hiểu rồi!) Gastly lơ lửng giữa không trung, đắc ý nhếch miệng, ra vẻ "Tao đã hoàn toàn hiểu rõ".

Trong thời gian hai ngày, Gastly không chỉ học được Confuse Ray,

ngay cả Night Shade (Bóng Đêm) cũng vận dụng thành thạo điêu luyện.

Mà nguồn gốc của những kiến thức này —— cuốn «Sổ tay huấn luyện Gastly» do Blue Oak viết.

Đã bị Gastly liếm đến rách bươm, ngay cả chữ viết cũng mơ hồ.

Đây đúng là chân chính "ngấu nghiến" sách vở!

Liếc mắt nhìn Lục Dã, thấy Lục Dã vẫn cứ toàn thần quán chú nhìn chằm chằm máy tính.

Gastly không khỏi có chút ủ rũ.

Đem sách mở ra, úp lên mặt.

Gastly chán đến chết chui ra chui vào từ trong cái bóng.

Sữa Moomoo Milk trong tủ lạnh đã uống sạch, nước giải khát màu xanh lam khả nghi cũng đã thấy đáy.

Lon nước giải khát có tên "Thuốc tăng tốc độ" kia, mắt thường có thể thấy được đã nâng cao tốc độ di chuyển sương mù của Gastly.

Do Gastly trời sinh có năng lực hòa tan vào cái bóng, điều này cũng làm cho tính ẩn nấp của Gastly được tăng lên nhất định.

Đang nhả bong bóng, Gastly liếc thấy một dòng chữ trên sổ tay huấn luyện, lập tức tỉnh táo lại. "Khi tâm trạng Pokémon sa sút thì nên xử lý như thế nào." "Ghos Ghos!" (Xử lý thế nào đây!) "Một, mượn nhờ Vật phẩm (Item) và thức ăn Pokémon (Pokémon Food) để tăng độ thân mật (Friendship) của Pokémon." "Tê khách!" (Đồ trong nhà đều ăn sạch rồi Σ(°△°|||)) "Hai, cùng Pokémon của bạn tiến hành cắm trại, dã ngoại... các hoạt động." "Tê kiệt!" (Chủ nhân đều không để ý tới mình (mãnh)) "Ba, dùng thắng lợi của một trận đấu (Battle) để khích lệ Pokémon." "Ghos!" (Chính là cái này (✪ω✪)) Gastly lắc lư

cái đầu suy nghĩ nửa ngày.

Bỗng nhiên nhớ tới, hôm qua hình như nhìn thấy tin tức thi đấu trên điện thoại.

Chậm rãi bay tới bên cạnh Lục Dã, Gastly dùng lưỡi liếm liếm gò má Lục Dã, chớp chớp mắt.

Gastly: (⊙_⊙) "A." Lục Dã lập tức hiểu ý. "Đói bụng rồi hả, điện thoại đây nhóc cầm đi gọi đồ ăn đi!" Thành công lấy được điện thoại, Gastly "kế hoạch thông" lỡ miệng cười ra tiếng. "Kiệt kiệt kiệt!" "...Nhóc sao thế, sao cười ghê rợn vậy?" Gastly cười hắc hắc, ngậm điện thoại đi tới một bên, dùng lưỡi trượt lên trượt xuống giao diện.

Chương 7

Sách ảnh Nessa?

Không phải cái này...

Elesa đi catwalk?

Cũng không phải cái này...

Tên này bình thường rốt cuộc đều xem mấy thứ kỳ quái gì thế hả!

Thần sắc Gastly cổ quái, bỗng nhiên hai mắt sáng lên. [Đại hội Huấn luyện viên mới 'Cúp Piplup', mời các vị thanh niên có chí trở thành Huấn luyện viên tham gia!] Điền tin tức báo danh còn cần chứng minh thư của Lục Dã.

Gastly lục lọi tung tủ nửa ngày, cuối cùng cũng tìm được chứng minh thư.

Dùng răng nhọn phí sức điền vào biểu mẫu báo danh, hơn nửa giờ sau, Gastly thở phào một hơi dài. [Lục Dã tiên sinh, xét duyệt báo danh của ngài đã thông qua, ID tham dự của ngài là: 3534] [Vòng sơ loại sẽ bắt đầu vào thứ tư tuần sau, xin chú ý thời gian] Hài lòng gật gật đầu, Gastly chỉnh đốn lại tinh thần, trong mắt phảng phất có ngọn lửa đang thiêu đốt.

Mình nhất định phải vì chủ nhân giành được thắng lợi giải đấu này! ...

Cuối cùng cũng cắt ghép xong video, Lục Dã vươn vai một cái.

Quay đầu nhìn lại, Gastly đang ôm cuốn sổ tay huấn luyện kia khắc khổ nghiền ngẫm.

Điều này làm cho tâm thái Lục Dã nảy sinh một tia biến hóa vi

diệu. "Tao huấn luyện chính tao?" Căn bản không cần Lục Dã nhúng tay, Gastly tự mình đã sắp xếp ẩm thực, chiến thuật, huấn luyện đâu ra đấy.

Điều này làm cho sắc mặt Lục Dã cổ quái, không khỏi sinh ra một loại ảo giác chính mình là một tên phế vật. "Hệ thống, có thể tra cứu một chút chiêu thức (Move) Gastly hiện tại nắm giữ không?" [Có tốn 500 điểm BP để mở khóa đặc quyền VIP1 'Pokédex' hay không?] [Có / Không] "Có." Lục Dã giật giật khóe miệng, "Chẳng lẽ còn có đặc quyền V8 nữa hả?" [Điểm BP còn lại: 570] [Đang kiểm tra mục tiêu...

Mục tiêu đã xác nhận!] [Gastly - Hệ: Ghost (Ma) + Poison (Độc) - Đặc tính: Levitate (Nổi Lơ Lửng)] [Chiêu thức đã học: Confuse Ray, Lick, Mean Look, Will-O-Wisp, Curse, Night Shade] Xem xong danh sách chiêu thức, phản ứng đầu tiên của Lục Dã là kinh ngạc.

Trong hiện thực không có hạn chế 4 chiêu thức, do đó số lượng chiêu thức cũng có thể phản ánh thực lực Pokémon ở trình độ nhất định.

Đương nhiên, trong 6 chiêu thức này có khả năng có không ít là nó nhờ vào sổ tay huấn luyện của Blue Oak mà học được.

Nhưng điều này cũng đủ để khiến Lục Dã chấn kinh rồi! "Hóa ra nó mạnh như thế sao?" "Thế mà lại bị mình ném một quả cầu là thu phục được!" Lục Dã lại quét mắt nhìn lại danh sách chiêu thức một lần nữa, lập tức chậc chậc xưng kỳ. "Bẩn, thực sự là bẩn!" "Trong 6 loại chiêu thức, trạng thái bất thường chiếm hết 5 loại, không phải Pokémon của tôi thì đúng là xin lỗi bộ chiêu thức này của nhóc!" Confuse Ray (Tia Sáng Hỗn Loạn) có thể gây hỗn loạn, Lick (Liếm) có thể gây tê liệt, Will-O-Wisp (Quỷ Hỏa) có thể gây bỏng.

Mean Look (Ánh Nhìn Hắc Ám) khiến đối phương không thể thoát khỏi trận đấu, Curse (Nguyền Rủa) có thể liên tục làm suy yếu HP đối

phương.

Nếu như cộng thêm Toxic (Kịch Độc) và Hypnosis (Thôi Miên)...

Thì pha này đúng là tuyệt sát!

Trạng thái bất thường trong hiện thực là có thể cộng dồn (Overlay).

Đây cũng là nguyên do vì sao chiến thuật "Toxic Substitute Protect" của Lục Dã lại ghê tởm người khác như thế.

Trước mắt Lục Dã phảng phất phát hiện ra một con đường hoàn toàn mới để phát dương quang đại chiến thuật làm người ta buồn nôn. "Hỗn loạn, tê liệt, bỏng, trúng độc... mấy cái trạng thái bất thường này hoàn toàn có thể dồn chung một chỗ mà!" Gastly, đúng là thần của những sáo lộ bẩn thỉu!

Mặc dù xác định được phương hướng huấn luyện, nhưng Lục Dã thực sự là lười huấn luyện.

Làm Huấn luyện viên không đáng a!

Livestream kiếm tiền không thơm sao?

Số người đăng ký kênh livestream đã đến 80.000, nỗ lực thêm chút nữa là có thể hoàn thành mục tiêu nhỏ lộ mặt rồi.

Đúng vào thời khắc mấu chốt này, Hệ thống lại ban bố nhiệm vụ mới. [Nhiệm vụ "Tôi thật không phải là người có lưu lượng triệu view"] [Mô tả nhiệm vụ: Đăng tải một video đạt lượng view cấp triệu] [Phần thưởng nhiệm vụ: 1000 điểm BP, Chiêu thức ngẫu nhiên Lv3 *1, Vật phẩm ngẫu nhiên màu tím *1] Lục Dã đã trải nghiệm qua chỗ tốt của Vật phẩm Hệ thống rồi.

Chỉ là thuốc tăng tốc độ bản cường hóa, đã làm cho tốc độ của Gastly tăng lên diện rộng.

Nếu như có thể rút được Vật phẩm giá mấy chục vạn, sang tay bán lại, còn không phải là cất cánh luôn sao!

Video Lục Dã vừa mới cắt ghép xong, chính là video mới hắn định đăng tải. «Thầy Lục dạy bạn Battle 04: Đội hình Thu Nhỏ (Minimize Team)».

Nếu nói có cái gì so với Toxic Substitute Protect càng làm người ta buồn nôn hơn.

Thì đó không nghi ngờ gì chính là Minimize Team với đại diện là Pink Devil (Ác Quỷ Màu Hồng)!

Mang theo Evolution Stone (Đá Tiến Hóa), Chansey có sức phòng thủ đặc biệt (SD) siêu quần, lại có thể nhờ vào Minimize (Thu Nhỏ) không ngừng nâng cao tỷ lệ né tránh.

Đánh lại đánh không trúng, cấu rỉa lại cấu không chết.

Trâu bò vãi chưởng đồng thời sát thương còn cao —— Làm sao lại có Pokémon soái như Chansey thế này chứ!

Khóe miệng Lục Dã lộ ra nụ cười ý vị thâm trường.

Di chuyển con chuột, click nút "Tải lên". [Video đang tải lên...

Video mới của ngài đã đăng tải] [Click để xem «Thầy Lục dạy bạn Battle 04: Đội hình Thu Nhỏ»!] Sau khi đăng tải video, Lục Dã vội vàng chạy đi học các môn chuyên ngành buổi chiều.

Trong khi đó, khu vực Game của B-Station lại một lần nữa dậy sóng vì người đàn ông ấy. "Ông giáo ơi, Streamer ông theo dõi ra video mới rồi!" "Kỳ này lại là giáo án bẩn gì đây?" "Sợ hãi các thứ!" Nội dung video rất đơn giản, vẫn là nghệ thuật truyền thống của Thầy Lục: Một chấp sáu.

Trên sân đấu đá tảng lởm chởm, một con Chansey (Hạnh Phúc

Đản) với vẻ ngoài ngây thơ đáng yêu đang đứng sừng sững, đối diện là một con Jolteon (Lôi Tinh Linh) lông tóc dựng ngược.

Đối thủ là một ông lão tóc bạc mặc áo sơ mi hoa, bụng phệ, đang cười ngoác miệng. "Jolteon, Phóng Điện (Discharge)!" Những tia lửa điện nhảy loạn xạ, hoa lửa chói mắt hóa thành một trường điện cuồng bạo lan ra tứ phía.

Chansey vẫn ngây ngô đứng đó cười hì hì, sau khi bị Phóng Điện đánh trúng chỉ rùng mình một cái, rồi vỗ vỗ bụng mỡ tỏ vẻ thân thiện.

Ông lão lập tức chết sững tại chỗ. "Con Jolteon này đang massage cạo gió à?" "Cười ẻ!" Mặc dù tốc độ của Chansey rất đáng lo ngại, nhưng chỉ số Phòng thủ Đặc biệt (SD) và HP của nó lại cao đến mức dọa người. "Chansey, Thu Nhỏ (Minimize)!" Hai cánh tay ngắn ngủn của Chansey khép lại, cơ thể phát ra ánh sáng trắng, thu nhỏ lại từng vòng từng vòng với tốc độ mắt thường có thể thấy được.

Trong khi đó, Jolteon đang tích tụ năng lượng, trong tiếng gầm gừ, dòng điện chói lòa từ người nó phóng lên tầng mây.

Chính là tuyệt chiêu hệ Điện: Sấm Sét (Thunder)!

Mây đen cuồn cuộn, cột sét thô to ầm ầm giáng xuống, nhưng lại đánh thẳng vào không khí! "Dí tận mặt còn trượt chiêu cuối (Face-check hụt ulti)?" "Vãi chưởng, sao Chansey đã thu nhỏ đến mức này rồi!" Sau ba lần liên tiếp dùng Thu Nhỏ, Chansey đã hoàn toàn biến mất khỏi tầm nhìn, nhẹ nhàng né tránh cột sét.

Ngược lại, Jolteon như bị một đôi tay vô hình khổng lồ bóp cổ, trực tiếp bị ném bay lên trời giống như bị Machamp (Quái Lực) tung hứng! "Bay lên cao!?" "Là Địa Cầu Thượng Đẳng (Seismic Toss) của Chansey!" Lục Dã bình thản thuyết minh: "Thu Nhỏ có thể né tránh tuyệt đại đa số các Chiêu thức (Move), phối hợp với độ trâu bò và khả năng hồi phục của Chansey, một chấp sáu hoàn toàn không thành vấn

đề." "???" "Đây là tiếng người đấy hả?" Lục Dã tiếp tục: "Trừ khi đối thủ dùng một phát Động Đất (Earthquake) để dạy lại cách làm người, nếu không Đội hình Thu Nhỏ có thể khắc chế tuyệt đại đa số các chiến thuật!" "Cái này cũng bẩn quá rồi đấy!" "Streamer hành hung người cao tuổi?" "Kiến nghị ban vĩnh viễn!" Do Chansey trong hiện thực khá hiếm gặp (Rare), Lục Dã cũng đề cử một sự thay thế cấp thấp hơn trong video: Grimer (Bùn Nhão).

Grimer ngoài việc dễ thu phục, chi phí huấn luyện thấp, kháng tính ưu tú, còn có khả năng gây sát thương không tồi.

Có thể nói ngoài việc hôi và xấu ra, Grimer hầu như toàn ưu điểm!

Đương nhiên, Lục Dã sẽ không thu phục Grimer.

Người yêu cái đẹp thì luôn thực tế như vậy. "Hiểu rồi, giờ tôi ra cống ngầm bắt Grimer đây!" "Cảm ơn Thầy Lục, Pokémon tân thủ tôi chọn Grimer!" "Tôi là người của Team Rocket, tổ chức vừa phát một con Grimer, xin hỏi Thầy Lục huấn luyện thế nào ạ?" Chỉ trong nửa giờ ngắn ngủi, lượt xem video đã vượt qua hai vạn.

Youtube, N-Station cũng chia sẻ video của Lục Dã theo thời gian thực, sức ảnh hưởng tiếp tục lên men.

Thậm chí Thiên Vương hệ Độc của vùng Johto là Koga cũng chia sẻ video này.

Dòng trạng thái đi kèm: "Chuẩn." Koga bản thân chính là chuyên gia hệ Độc giỏi dùng chiến thuật Thu Nhỏ.

Trong manga Special, hai bên vai của Koga đều trang bị Grimer đã Thu Nhỏ, công thủ toàn diện.

Nhưng... có lẽ đây cũng là lý do Koga quanh năm đeo mặt nạ.

Nhận được sự khẳng định của Tứ Thiên Vương (Elite Four), uy tín của Thầy Lục lập tức được xác lập.

Độ hot của video tiếp tục tăng cao, người hâm mộ cũng bắt đầu bàn tán về thân phận thực sự của Thầy Lục.

Thủ lĩnh Nhà thi đấu (Gym Leader) hệ Cỏ?

Bậc thầy hệ Độc?

Dù là phỏng đoán nào, cuối cùng cũng chỉ dẫn đến một kết luận: Thầy Lục tuyệt đối không phải là một Streamer game tầm thường.

Có thể vận dụng nhuần nhuyễn hai loại chiến thuật cao cấp trong thực tế như vậy, Thầy Lục chắc chắn cũng là một Huấn luyện viên (Trainer) cấp Bậc thầy (Master)! "Xếp hạng thế giới cao nhất là hạng bảy...

Thầy Lục không phải là Master thật đấy chứ?" "Mạnh dạn lên chút, không chừng là một Tứ Thiên Vương nào đó thì sao?" "Thầy Lục, thần thánh của những giáo án bẩn!" ...

Trong số đông đảo người hâm mộ của Thầy Lục.

Ryohei ở Kanto là một tên lính lác (tạp ngư) của Team Rocket.

Gọi là tạp ngư, nghĩa là chỉ làm việc bẩn việc mệt, không có bảo hiểm, xảy ra chuyện còn bị lôi ra làm bia đỡ đạn.

Nhưng cha mẹ Ryohei mất sớm, nhờ Team Rocket thu nhận.

Có thể có một biên chế chính thức và được ăn no, cậu đã mãn nguyện lắm rồi.

Sự cạnh tranh trong Team Rocket rất tàn khốc.

Dưới quy luật cá lớn nuốt cá bé, không ăn thịt kẻ khác thì chỉ có thể bị kẻ khác ăn thịt.

Nhưng Ryohei là một người lương thiện.

Cậu ta đỏ mặt khi nhìn thẳng vào người khác, nói chuyện nhỏ nhẹ,

bị người ta chế giễu nhục mạ cũng không tức giận.

Chỉ có buổi tối, khi ánh trăng (Moonlight) chiếu xuống, cậu mới lén lút lẻn vào phòng thương bệnh binh, trò chuyện với những Pokémon đầy thương tích.

Có lần cậu lén thả một con Houndoom bị ngược đãi, ngoại trừ cánh tay bị cắn bị thương, cậu còn bị Giáo quan Viper đánh gãy bốn cái xương sườn.

Sau đó Giáo quan Viper nói với cậu, con Houndoom đó đã cắn chết một người dân vô tội, bị cảnh sát Jenny bắn chết tại chỗ.

Ryohei có chút mờ mịt.

Những ngày tháng ở Team Rocket tăm tối, chỉ le lói chút ánh sáng.

Không muốn bị người ta coi thường, chỉ có con đường duy nhất là leo lên trên.

Ryohei trầm mặc ít nói từng bị coi là thằng câm, vì thiếu đi thú vui sỉ nhục, những người khác cũng dần dần phớt lờ cậu.

Từ tạp ngư thăng lên dự bị, Ryohei mất hai năm; từ dự bị thăng lên lính thường, Ryohei lại mất thêm hai năm.

Khi nhận Pokémon do tổ chức phát, những Pokémon tốt đều bị người khác chọn hết.

Mãi đến khi còn lại quả PokéBall cuối cùng, Giáo quan Viper mới liếc nhìn Ryohei. "Cố gắng mà sống sót." Trong quả PokéBall cuối cùng, là một con Grimer đầy bùn đất, toả ra mùi hôi thối.

Mặt vô cảm nắm chặt PokéBall, Ryohei tự giác tránh xa đám đông.

Trở về tầng hầm, Ryohei khóc lớn một trận.

Grimer ngơ ngác nhìn Ryohei, định dùng tay lau nước mắt cho cậu, nhưng lại vì bản thân quá bẩn, nên có chút ngại ngùng gãi gãi đầu.

Grimer tuyệt đối không phải là một Pokémon thích hợp cho người mới.

Nhưng có thể sở hữu người thân đầu tiên, đã đủ khiến Ryohei mãn nguyện.

Sau khi xử lý xong việc vặt, kết nối mạng nội bộ của Team Rocket để xem Livestream là thú tiêu khiển duy nhất của Ryohei.

Cậu thích video chiến đấu của "Chiến Đấu Chi Nhân" Red, thích cẩm nang huấn luyện của "Người Bồi Dưỡng" Blue Oak.

Nhưng người khiến cậu ưng ý nhất, vẫn là Thầy Lục - người tuy mặt đen (xui xẻo) nhưng giáo án thì không bao giờ thiếu.

Ngày hôm nay, Ryohei đầy mệt mỏi, dùng mạng 3G load cái video mất ba tiếng đồng hồ. 《Thầy Lục dạy bạn Battle 04: Đội hình Thu Nhỏ》.

Nhìn Chansey ngây ngô một cân sáu, Ryohei lập tức bật cười thành tiếng. "Grimer mày xem này, chiến thuật của Thầy Lục vẫn bẩn bựa như thế!" Grimer ghé người lại gần, cẩn thận không để bản thân làm bẩn Ryohei, cùng chia sẻ niềm vui với cậu.

Trong tầng hầm tối tăm, chỉ có ánh sáng huỳnh quang nhàn nhạt từ màn hình và hai khuôn mặt đang chăm chú.

Ở nửa sau video, hơi thở của Ryohei dần trở nên dồn dập.

Chương 8

"Ở đây đề cử một sự thay thế cấp thấp cho Chansey." Thầy Lục bình thản thuyết minh: "Grimer khá dễ thu phục, chi phí huấn luyện cũng thấp." "Cho dù là Kịch Độc - Thế Thân - Bảo Vệ hay Đội hình Thu Nhỏ đều có thể thích ứng hoàn hảo..." Ryohei nuốt nước bọt, chỉ cảm thấy tay mình bắt đầu hơi run rẩy.

Một cánh cửa hoàn toàn mới đang từ từ mở ra trước mắt Ryohei.

Tua đi tua lại video của Thầy Lục, một luồng nhiệt nóng bỏng lan tỏa khắp toàn thân Ryohei.

Ryohei từ từ đứng dậy, chỉ cảm thấy giọng mình hơi khàn đi vì run: "Đi thôi, Grimer... chúng ta đi huấn luyện!" *** Ba ngày sau, Lục Dã đang học môn tự chọn 《Học phần Thi đấu Pokémon》 thì nhận được tin nhắn từ Hệ thống. 【Ting —— Nhiệm vụ "Tôi thật sự không phải là người nổi tiếng triệu view" hoàn thành!】 【Mô tả nhiệm vụ: Đăng tải một video đạt lượng xem cấp triệu】 【Phần thưởng nhiệm vụ: 1000 điểm BP, Chiêu thức ngẫu nhiên Lv3 *1, Vật phẩm tím ngẫu nhiên *1】 "Xem ra video Đội hình Thu Nhỏ đã vượt mốc một triệu lượt xem rồi." Lục Dã lẩm bẩm. "Tính ra thì kênh Livestream sắp phá mốc mười vạn người đăng ký rồi nhỉ?" Số lượng người đăng ký kênh Livestream của Lục Dã vẫn luôn kẹt ở ngưỡng 90k.

Nhưng qua sự lan tỏa của video này, tin rằng ngày Thầy Lục lộ mặt (livestream có cam) cũng không còn xa nữa!

Trên sân tập, có không ít sinh viên chia cặp, đang tiến hành những trận đấu Pokémon theo kiểu gà mổ nhau.

Tuy Lục Dã học chuyên ngành Tài chính, nhưng vẫn có không ít

khóa học về Pokémon.

Môn tự chọn 《Học phần Thi đấu Pokémon》 này có 4 tín chỉ.

Tính chất tương tự như giờ thể dục, chẳng qua là mọi người múa may quay cuồng cho có lệ.

Nhưng Gastly hình như rất ám ảnh với việc chiến đấu, đã đè con Slowpoke (Tiểu Ngốc Thú) của Đại Hữu Ca xuống đất ma sát năm sáu hiệp rồi.

Trên sân tập, vang vọng tiếng thảm thiết của Đại Hữu Ca: "Slowpoke!

Mày tỉnh lại đi Slowpoke!" Lục Dã bất lực nói: "Thôi Miên (Hypnosis) mà thôi, có phải hôn mê đâu, ông gào to thế làm gì." "À... ra là thế hả?" Đại Hữu Ca gãi gãi đầu.

Điền Hữu Vi bên cạnh chậc lưỡi khen lạ: "Vãi chưởng thật anh Lục, mới thu phục mà đã huấn luyện đến mức này rồi!" Lục Dã mặt mày cổ quái: "Tôi bảo tôi thật sự chưa từng huấn luyện, mấy ông tin không?" "Ông lừa quỷ à?

Ông sắp mạnh hơn cả mấy đứa khoa Chiến đấu rồi đấy!" Sự thật là Lục Dã bận Livestream, đúng là chưa kịp huấn luyện Gastly.

Hoàn toàn dựa vào việc nó tự huấn luyện chính mình, Gastly đã lĩnh ngộ được chiêu mới "Thôi Miên", đưa giáo án bẩn phát dương quang đại thêm một bước. "Sao cứ cảm giác tôi giống như phế vật thế nhỉ." Lục Dã tự lẩm bẩm. "Thế có tôi hay không có tôi thì cũng khác gì nhau đâu!" Thu hồi Gastly, Lục Dã đi đến bên cạnh sân tập, kiểm tra Hệ thống. 【Điểm BP còn dư: 1570】 【Ting —— Nhánh "Bồi dưỡng Pokémon", Công nghệ Khối Năng Lượng Lv3 đã mở khóa!】 【Công nghệ Khối Năng Lượng Lv3: Bạn có thể chế tạo ra Khối Năng Lượng (Energy Block/Pokéblock) chất lượng cao, nắm rõ

chủng loại và đặc điểm của các loại quả Berry như lòng bàn tay; tỷ lệ thành công khi chế tạo Khối Năng Lượng tăng 60% (Khối Năng Lượng bí chế của Thầy Lục, vừa rẻ vừa no!)】【Vật phẩm tím ngẫu nhiên *Bảo Thạch Lửa (Fire Gem)】【Bảo Thạch Lửa: Ẩn chứa năng lượng hệ Hỏa dồi dào, có thể nâng cao khả năng cảm nhận ngọn lửa của Pokémon, tăng cường uy lực chiêu thức hệ Hỏa. (Tôi sẽ không nói cho bạn biết đây là vật phẩm dùng một lần đâu.)】 Nhìn phần thưởng nhiệm vụ triệu view, thần sắc Lục Dã phức tạp. "Cái chiêu thức ngẫu nhiên này thì cũng được, dù sao giá Khối Năng Lượng vẫn luôn cao ngất ngưởng." "Nhưng viên Bảo Thạch Lửa này... muốn bán quách nó đi lấy tiền quá!" Hệ thống không nói những vật phẩm này không thể bán.

Nhưng Lục Dã là một người bán không rõ danh tính, lỡ đâu lại xảy ra rắc rối gì.

Trầm ngâm hồi lâu, Lục Dã thở dài. "Thôi bỏ đi, Gastly cũng đã nắm được Quỷ Hỏa (Will-O-Wisp), ném cho nó tự chơi đi!" Gastly có thể hấp thụ năng lượng vật chất, loại đá quý tràn đầy năng lượng này đối với nó là thuốc bổ tốt nhất.

Nhờ vào viên Bảo Thạch Lửa này, không chừng có thể giúp Gastly nắm vững Quỷ Hỏa thêm vài phần. "...

Sao tôi cứ cảm thấy, hình như tôi lại bước thêm một bước trên con đường làm Trainer rồi?" "Không được, không thể dựng Flag lung tung." "Huống chi Trainer đúng là làm không nổi mà!" Thế giới tuyến biến động đã qua một tuần.

Lục Dã lại có hiểu biết sâu hơn về nghề nghiệp Trainer này.

Nếu nói đặc điểm gì nổi bật hơn cả "hệ số nguy hiểm cao", thì đó chắc chắn là "nạp tiền" (hiến máu)!

Không nạp vài triệu, cậu nuôi nổi một con Chuẩn Thần (Pseudo-

Legendary) không?

Không nạp vài chục triệu, cậu phối dưỡng nổi một con Pokémon cấp Thiên Vương không?

Ở một mức độ nhất định, mức độ nạp tiền và thực lực Pokémon chắc chắn tỷ lệ thuận với nhau.

Cho dù Lục Dã có Hệ thống, hắn cũng không tự tin có thể thực sự nuôi nổi một đội Pokémon thực lực đỉnh cao.

Lục Dã từng hỏi Red trong nhóm chat về chi phí cho Pokémon của cậu ta trong một tháng. 【Thầy Lục: Red lão bản, đội hình của cậu một tháng tốn khoảng bao nhiêu tiền?】【Chiến Đấu Chi Nhân: ...

Snorlax đắt nhất, một tháng khoảng 200 vạn (2 triệu tệ) đi.】【Blue Oak: 200 vạn đúng là không đắt.】【Yellow: A Σ(°△°|||) , tiền tiêu vặt một tháng của em mới có 2000!】【Blue Oak: Nhóc toàn là Raticate, Butterfree các thứ, nuôi đương nhiên rẻ rồi.】【Yellow: (○ ` 3′○) 】【Thầy Lục: Một đội hình 200 vạn?】【Chiến Đấu Chi Nhân: Không, là một con Snorlax, một tháng phải tốn 200 vạn.】 Lục Dã lập tức tắt nhóm chat.

Các người nghe xem, đây là tiếng người đấy à?

Ở cùng một nhóm với lũ đại gia các người, tôi áp lực lớn lắm đấy!

Đặt điện thoại xuống, Red tò mò hỏi Blue Oak: "Cậu ấy đột nhiên hỏi cái này làm gì?" Blue Oak: "Chắc là muốn tính xem nuôi Gastly đại khái cần bao nhiêu đấy." Red: "Con Gengar của bà Agatha, đại khái tốn bao nhiêu tiền?" Blue Oak: "Năm ngàn vạn (50 triệu) thôi, không nhiều." Red: "Đúng thật." ...

Sau khi kết thúc buổi học, Lục Dã trở về phòng trọ.

Ngoài việc cho Gastly ăn Bảo Thạch Lửa, Lục Dã cũng định nghiên cứu một chút về Kỹ năng mới nhận được. 【Công nghệ Khối

Năng Lượng Lv3: Bạn có thể chế tạo ra Khối Năng Lượng chất lượng cao; nắm rõ chủng loại, đặc điểm của các loại quả Berry; tỷ lệ thành công khi chế tạo Khối Năng Lượng tăng 60%】 Khối Năng Lượng có thể cung cấp dinh dưỡng cần thiết cho Pokémon, một số Trainer sẽ chọn lựa Khối Năng Lượng mang tính đối kháng.

Ví dụ Khối Năng Lượng Petaya Berry có thể tăng cường Tấn công Đặc biệt (SA) của Pokémon, Khối Năng Lượng Salac Berry có thể tăng cường tốc độ.

Khối Năng Lượng nâng cao hiệu suất dinh dưỡng của quả Berry lên rất nhiều, giá cả cũng vì thế mà khá đắt đỏ.

Như mọi người đều biết, Khối Năng Lượng chia làm bốn phẩm chất: Thấp, Trung bình, Cao, Hoàn hảo. "Khối Năng Lượng chất lượng cao, giá thị trường kiểu gì cũng phải cả vạn tệ chứ nhỉ?" Lục Dã lẩm bẩm: "Hay là mình mua ít Berry về, làm thành Khối Năng Lượng rồi bán lại?" Lời còn chưa dứt, Lục Dã đã tự tát mình một cái. "Có thể có chút chí khí được không!" Lục Dã quát khẽ, "Có chút tiền chênh lệch ấy, còn không bằng mày đứng đường một đêm kiếm được nhiều hơn!" "A phi!" "Tao là loại người dựa vào mặt kiếm cơm sao?!" Cuối cùng, để cải thiện bữa ăn cho Gastly, Lục Dã vẫn quyết định mua một cái máy.

Máy xay Berry (Berry Blender) bản gia dụng, trên mạng cũng có bán, giá một vạn một cái.

Sau khi xác nhận đơn hàng, Lục Dã chỉ còn lại hơn 5000 tệ. "Hít ~!" Lục Dã đau lòng hít sâu một hơi khí lạnh.

Tối hôm đó, Machamp của công ty vận chuyển nội thành vác máy xay Berry lên tầng sáu, dọa bà chủ nhà giật nảy mình.

Anh shipper nói: "Người anh em, ký tên vào đây một chút." Lục Dã giật giật khóe miệng, chỉ vào cái kiện hàng to bằng người kia: "Anh

xác định cái thứ này là bản gia dụng?!" "Bản cấu hình thấp mà." Anh shipper cười gượng, "Có thể thông cảm!" Máy móc càng tích hợp nhỏ gọn càng đắt, đây là chân lý không thể phá vỡ.

Một vạn tệ một cái máy xay Berry gia dụng, cũng chỉ có thể mua được loại đồ cổ này thôi.

Tiếng ầm ầm chấn động màng nhĩ khiến bà chủ nhà tưởng nhầm Lục Dã đang sửa nhà.

Mãi đến nửa giờ sau.

Lục Dã nhìn khối Block trong suốt sáng long lanh, nuốt nước bọt. 【Phán định Công nghệ Khối Năng Lượng Lv3 —— 68!

Chế tác thành công!】 【Khối Năng Lượng Oran Berry (Chất lượng cao): Khối Năng Lượng cơ bản nhất, có thể hồi phục một lượng HP nhất định cho Pokémon. (Gặp cầu vồng, ăn chắc cầu vồng!)】 Vị của quả Oran rất phức tạp, chua ngọt đắng chát toàn dựa vào vận may, nhưng hiệu quả hồi phục lại rất rõ rệt.

Gastly thè cái lưỡi dài đỏ lòm ra, linh hoạt cuốn Khối Năng Lượng vào miệng, lập tức híp mắt lại. "Tê ~~~ Kiệt!" Gastly: (′∇`〃) Biểu cảm uyển chuyển như mối tình đầu này khiến Lục Dã cũng có chút tò mò. "Ngon thế thật à?" Cắn thử một miếng Khối Năng Lượng, cảm giác chua ngọt lập tức nở rộ trên đầu lưỡi.

Trước mắt Lục Dã phảng phất hiện ra cánh đồng lúa mì vàng óng, thiếu nữ đội mũ rơm, tóc dài bay bay, e thẹn xoay người...

để lộ ra khuôn mặt hung ác (Scary Face) của một con Gastly. "Vãi chưởng!" "Tê kiệt tê kiệt!" Gastly vui vẻ bay qua bay lại quanh người Lục Dã. "Được rồi, đừng quấn lấy tao nữa, làm cho mày thêm một phần đây!" Gastly: (๑`∇´๑)ﾉ *** Hai ngày sau, buổi tối, phòng trọ.

Lục Dã vẻ mặt nghiêm túc, gật đầu với Gastly.

Gastly cũng vẻ mặt nghiêm túc, nhìn chằm chằm vào Khối Năng Lượng trước mắt.

Đỏ sẫm mà yêu dị, lưu chuyển ánh sáng màu hổ phách trong suốt, màu sắc tựa như máu tươi.

Đây là Khối Năng Lượng được chế tạo từ vật phẩm tím trong lần quay mười thẻ thứ hai của Lục Dã: "Petaya Berry". 【Điểm BP còn dư: 270】 【Petaya Berry: Do chất cay kích thích thần kinh, nâng cao năng lực Tấn công Đặc biệt (SA) của Pokémon ở mức độ nhất định. (Nghe nói ở thế giới song song thứ này gọi là Petaya Berry? Còn là vị ngọt?)】 Petaya Berry với tư cách là loại Berry hiếm (Rare Berry) có thể tăng cường chỉ số cho Pokémon, trên thị trường khá là hiếm thấy.

Mà trong lần quay mười thẻ thứ hai, Lục Dã còn nhận được những vật phẩm sau: 【Danh sách mười lần rút: Sữa Moomoo *3, Oran Berry *3, Bộ cần câu sơ cấp *1, Petaya Berry *2, Bóng Lặn (Dive Ball) *1】 Lục Dã tạm thời không có ý định thu phục Pokémon hệ Nước, Bóng Lặn và bộ cần câu sơ cấp tạm thời để sang một bên.

Chủ yếu thu hoạch vẫn là hai quả Petaya Berry đỏ chót này.

Sau khi Lục Dã bật hết công suất, làm Petaya Berry thành Khối Năng Lượng, hàng xóm tưởng nhà bên cạnh xảy ra án mạng, suýt chút nữa thì báo cảnh sát.

Lần đầu chế tạo thất bại, lần thứ hai mới làm ra được năm viên Khối Năng Lượng Petaya.

Nhưng năm viên này chất lượng rất cao, đủ thấy công lực "Công nghệ Khối Năng Lượng Lv3" của Lục Dã. "Nếm thử xem." Lục Dã nghiêm túc nói, "Nếu có hiệu quả, tao sẽ ra ngoài bày sạp vỉa hè!" "Ghos!" Gastly gật gật đầu, thè cái lưỡi run rẩy ra, dường như bị

đứng hình (Normal), dừng lại trên Khối Năng Lượng Petaya năm giây đồng hồ. "...

Mày ăn đi chứ!" Một giọt mồ hôi lạnh trượt xuống trên mặt Gastly, 'tách' một tiếng, rơi xuống đầu lưỡi cứng đờ.

Hít sâu một hơi, Gastly nhanh chóng cuốn Khối Năng Lượng vào lưỡi, nhai ngấu nghiến như hy sinh vì nghĩa lớn.

Ba giây sau. "Cảm giác thế nào?" Lục Dã ân cần hỏi.

Khuôn mặt hung ác (Scary Face) đen kịt đỏ bừng lên với tốc độ mắt thường có thể thấy được.

Gastly gian nan há to miệng, trong tròng mắt trắng dã đầy tơ máu. "Hô ——!!" Theo tiếng thở dốc của Gastly, một chùm lửa màu tím sẫm gào thét phun ra từ miệng nó!

Lục Dã giữ nguyên động tác nghiêng người né tránh.

Ngọn lửa đen kịt kia 'bùm' một tiếng nổ tung trên tường, giống như bám vào trên tường thiêu đốt, đốt cháy cả mảng tường thành than đen!

Một sự tĩnh lặng bao trùm.

Gastly mở to đôi mắt vô tội, định giả ngu để qua chuyện.

Một giọt mồ hôi lạnh trượt xuống từ trán Lục Dã. "Uy lực của cú Quỷ Hỏa (Will-O-Wisp) này, sao sắp mạnh ngang Phun Lửa (Flamethrower) rồi?!" Quỷ Hỏa thông thường là ngọn lửa ma trơi màu xanh lam, uy lực khá thấp.

Nhưng sau khi ăn Khối Năng Lượng Petaya, cú Quỷ Hỏa này lại suýt chút nữa thiêu thủng tường!

Lục Dã nhất thời không phân biệt được, rốt cuộc là do Gastly thiên phú dị bẩm, hay là hiệu quả của Khối Năng Lượng Petaya này thực

sự quá mạnh.

Lục Dã toát mồ hôi lạnh, cũng lần nữa kiên định quyết tâm không làm Trainer.

Bình phục tâm trạng, Lục Dã chống nạnh, vẻ mặt phức tạp nhìn bức tường cháy đen.

Bên cạnh còn lơ lửng một con Gastly vẻ mặt ủ rũ. "Cái này cũng không thể trách mày." Lục Dã thở dài, "Xem ra vẫn phải tiếp tục thử nghiệm công thức mới được." "Tê kiệt ~~" "Hửm?

Mày nói mùi vị thực ra cũng không tệ?" "Ghos!" Lục Dã sờ cằm, rơi vào trầm tư.

Chất lượng của Khối Năng Lượng Petaya tuyệt đối không có vấn đề, vừa rồi hẳn không phải là tác dụng phụ, mà là do hiệu quả quá tốt dẫn đến. "Nhưng mà hiệu quả tốt quá, ngược lại không thể mang ra bán lấy tiền được!" Nhỡ đâu lại gây ra mấy vụ hỏa hoạn, tôi biết đi đâu mà giải trình?

Lục Dã gãi gãi đầu, than thở: "Thôi, bốn viên Khối Năng Lượng Petaya còn lại cũng hời cho thằng nhóc mày rồi!" Gastly cười hì hì, ngậm bốn viên Block màu đỏ trong suốt còn lại vào lọ thủy tinh, cẩn thận từng li từng tí coi như Đòn Phủ Đầu (Last Resort/Át chủ bài) cất vào trong tủ.

Lục Dã bật cười: "Tao có tranh với mày đâu, giấu kỹ thế làm gì?" Gastly liếc nhìn Lục Dã: "Tê khách!" (Cái này khó nói lắm!) Ánh mắt miệt thị này đâm sâu vào lòng Lục Dã.

Lục Dã nghiến răng nghiến lợi: "Mày chờ đấy!" Xuất hiện trong lòng bàn tay Lục Dã, là một viên Bảo Thạch Lửa (Fire Gem) lưu chuyển ánh hồng quang.

Tuy rằng năng lượng không dồi dào bằng Đá Lửa (Fire Stone),

nhưng đối với Gastly mà nói, đây tuyệt đối cũng là món ngon khó gặp!

Gastly lập tức ngoác cái miệng rộng, thè cái lưỡi đỏ lòm, mắt hau háu nhìn viên Bảo Thạch Lửa kia. "Rột roạt ——" Không nhịn được nuốt nước miếng, Gastly đáng thương nhìn Lục Dã.

Góc nhìn của Gastly: Ông đây Cute như thế, sao mày còn chưa ngoan ngoãn dâng lên?

Góc nhìn của Lục Dã: Một con Gastly âm u trừng mắt nhìn chằm chằm, hai mắt đầy tơ máu, còn không ngừng chảy nước dãi.

Không nhịn được rùng mình một cái, Lục Dã bất lực ném viên Bảo Thạch Lửa cho Gastly. "Ăn dè thôi, mấy vạn bạc đấy!" Nói công bằng, cho dù là Pokémon của Trainer cấp Tinh Anh (Elite), cơm nước cũng chưa chắc đã tốt hơn Gastly của Lục Dã.

Khoảng cách từ khi thế giới tuyến biến động mới qua nửa tháng.

Gastly đã lần lượt ăn 'Sữa Moomoo', 'Thuốc tăng tốc độ', 'Khối Năng Lượng Petaya'... trước mắt lại thêm Bảo Thạch Lửa, đãi ngộ cấp Chuẩn Thần cũng chỉ đến thế mà thôi!

Chương 9

Gastly ngậm Bảo Thạch Lửa, có chút mờ mịt nhìn bóng lưng Lục Dã, mắt dần dần hóa thành hình lượn sóng.

Nước mắt trào ra hốc mắt, Gastly lang thang trong thành phố đã lâu, một lần nữa cảm nhận được sự ấm áp của gia đình. "Ghos!" "Vãi chưởng, mày đừng có đột nhiên vồ lên thế!

Sương Mù (Haze) có độc!

Đừng..." ...

Lục Dã không thích thu Gastly vào trong PokéBall.

Thứ nhất, Pikachu của Satoshi để lại ấn tượng cực kỳ sâu sắc cho Lục Dã.

Thứ hai, PokéBall ở mức độ nhất định hạn chế sự tự do của Pokémon, có vẻ hơi lạnh lẽo.

Đương nhiên, so với hoàn cảnh tự nhiên cạnh tranh kịch liệt, cũng có không ít Pokémon nguyện ý ở trong PokéBall hơn.

Cho nên thông thường mà nói, Lục Dã sẽ không can thiệp vào sự lựa chọn của Gastly.

Ngày hôm sau, Lục Dã vội đến khu giảng đường đi học, Gastly bám vào khe cửa tiễn Lục Dã. "Mày không đi cùng tao à?" Lục Dã ngạc nhiên nói. "Ghos Ghos!" "Được rồi, mày tự ở nhà chú ý an toàn." Lục Dã vẻ mặt cổ quái: "Đừng có đốt cái gì nữa đấy!" Lần trước thiêu hủy bức tường, tài sản của Lục Dã '-500', trên người chỉ còn lại hơn 4000 tệ.

Không kiếm thêm chút tiền lẻ, trong nhà sắp chết đói đến nơi rồi!

Trên mặt Gastly thoáng qua một tia xấu hổ, dưới ánh mắt nghi ngờ của Lục Dã, điên cuồng gật đầu.

Thấy Lục Dã rời đi, Gastly thở phào nhẹ nhõm, từ trong tủ ngậm ra viên Bảo Thạch Lửa kia.

Đặt trên mặt đất, Gastly lật 【Sổ tay Huấn luyện】 đến trang 'Quỷ Hỏa', từ từ gật đầu.

Lần trước đăng ký vòng sơ loại, hình như là ngày mai rồi nhỉ.

Chủ nhân có việc của chủ nhân phải bận, mình không thể chiếm dụng thời gian của cậu ấy.

Phải tranh thủ thời gian, luyện tập cho tốt mới được!

Gastly hấp thụ năng lượng của Bảo Thạch Lửa, nguyên tố lửa bành trướng dũng mãnh tràn vào trong Sương Mù (Haze), nhuộm nó thành một màu đỏ thẫm.

Xung quanh Gastly, từ từ nở rộ ba ngọn lửa màu đen âm lãnh. 【Ăn mòn (Corrosion)】, 【Bám dính】, 【Thiêu đốt】, đây chính là những đặc tính cơ bản liên quan đến Quỷ Hỏa mà Blue Oak nhắc đến trong 【Sổ tay Huấn luyện】.

Những Trainer khác nhau sẽ có những cách xây dựng khác nhau, ví dụ như thêm 【Kịch Độc】 vào trong Quỷ Hỏa, hoặc cường hóa khả năng 【Bắn tỉa】 của Quỷ Hỏa.

Mà giờ khắc này, nguyên tố lửa cuồng bạo vây quanh bốn phía, ép ba ngọn lửa đen bùng phát nhiệt độ cực cao.

Sương mù đen kịt trở nên sền sệt, Gastly 'a ô' một ngụm, nuốt xuống một viên Khối Năng Lượng Petaya.

Nhiệt độ xung quanh tăng cao kịch liệt, 'bùm' một tiếng, Bảo Thạch Lửa bị nổ thành phấn vụn!

Ba ngọn Quỷ Hỏa trong khoảnh khắc này dung hợp (Fusion), trong sự vặn vẹo và bài xích, ánh lửa phóng thẳng lên trời!

Quỷ Hỏa · Bạo Liệt! ...

Tối hôm đó.

Lục Dã đeo ba lô về đến phòng trọ, tiếng còi cảnh sát vang lên inh ỏi trên phố.

Lính cứu hỏa bắc thang mây, đang chỉ huy một con Blastoise (Rùa Blastoise) tiến hành công tác chữa cháy.

Hiện trường vây quanh không ít kẻ tọc mạch, Lục Dã tò mò hỏi bác bảo vệ già: "Bác ơi, nhà nào bị cháy thế?" Bác bảo vệ thần sắc phức tạp liếc nhìn Lục Dã: "Tầng sáu, nhà cháu." Lục Dã: ???

Dưới sự khống chế của Gastly, hỏa hoạn cũng không nghiêm trọng, hàng xóm báo cảnh sát kịp thời.

Sau khi tiếp nhận phê bình giáo dục, Lục Dã gánh vác tiền phạt và bồi thường mỗi bên 1000 Pokedollar.

Một người một con Gastly xám xịt trở về nhà, trên tường còn lưu lại vết tích cháy sém. "May mà bà chủ chưa đuổi mình ra đường đấy!" Lục Dã lẩm bẩm.

Liếc nhìn Gastly, phát hiện nó đang cuộn thành một đoàn, ủ rũ run rẩy.

Lục Dã thở dài, an ủi: "Lần này là tao sai, không nên để mày ở nhà một mình." "Tê khách..." "Được rồi." Lục Dã xoa xoa Gastly đang buồn bã, "Đừng khóc nữa.

Dọn dẹp chút đi, lát nữa mời mày ăn khuya được không?" "Ghos! ∧(;´Д｀∧)" ... 【Thầy Lục: Nhà tôi bị cháy rồi (Video)】 【Akin: Cú Phun Lửa uy lực kinh người!】 【Blue Oak: Nhìn từ tính liên tục thì

chắc là Quỷ Hỏa mới đúng.】【Thành viên 'Akin' đã bị Admin cấm ngôn hai giờ】【Chat riêng với 'Chiến Đấu Chi Nhân' (Red)】【Akin: Tôi mới vào nhóm mà!

Sao lại bị ban rồi!】【Red: ...

Cậu nên để ý chút đi!】【Akin: Thế tại sao Blue Oak không bị cấm ngôn???】【Red: ...】Nhìn avatar tối sầm đi.

Đầu đội kính bảo hộ, thần sắc khoa trương Akin, 'rầm' một tiếng đập gậy bi-a xuống bàn, nghiến răng nghiến lợi. "Cho dù là Game..." "Tôi cũng nhất định phải thắng Thầy Lục cho bằng được!" *** Thứ tư, Đại học Thượng Hải.

Cô giáo dạy Tiếng Anh người đẹp giọng ngọt đang giảng bài trên bục giảng.

Ngoài cửa sổ nắng gắt chói chang, hơi lạnh dìu dịu trong phòng khiến người ta buồn ngủ.

Lương Đại Hữu huých cùi chỏ vào Lục Dã, nói nhỏ: "Lão tam, sắc mặt ông trông không tốt lắm." "Tối qua nhà suýt chút nữa thì cháy, ngủ ngon được à?" "Hả?

Hàng xóm ông có người nuôi Pokémon hệ Hỏa à?" Lục Dã chống má, vẻ mặt có khổ khó nói.

Chẳng lẽ lại bảo là con Gastly hệ Ma, suýt chút nữa đốt nhà?

Tuy nhiệt độ cháy của Quỷ Hỏa chỉ có 40°C, nhưng Quỷ Hỏa của Gastly còn kèm theo sát thương nổ phạm vi rộng nữa!

Cái này quả thực còn hung mãnh hơn Đốm Lửa (Ember) của mấy con Pokémon hệ Hỏa! "Lục Dã, Lương Đại Hữu, hai em nghe giảng cho tử tế vào." Cô giáo Tiếng Anh dịu dàng nói. "Học giỏi tiếng Anh là cơ sở để trở thành Trainer đấy!" Lương Đại Hữu thề thốt: "Yên tâm đi cô, em sẽ quản lý Lục Dã thật tốt!" Cô giáo Tiếng Anh ngọt

ngào nghiêng đầu.

Lục Dã nhìn quyển 《Lập trình Java》 trên bàn Lương Đại Hữu, cười không nói.

Cầm sách lập trình đi học tiếng Anh, Đại Hữu Ca oai phong thật đấy! "Đúng rồi, hôm nay sao không thấy Hữu Vi ca?" "Hữu Vi ca đi tham gia thi đấu rồi." Lương Đại Hữu nói khẽ, "Cái vòng sơ loại 'Cúp Piplup' ấy." "Ông ấy đi thi thật à?" Lục Dã ngạc nhiên nói, "Tôi nghe nói giải này có hơn ba ngàn người tham gia, bên khoa Chiến đấu của Đại học Giao thông cũng đi mấy người?" "Đúng thế, cạnh tranh khá kịch liệt!

Có điều tiền thưởng năm vạn tệ cơ, dưới phần thưởng lớn tất có kẻ liều mạng!" Lục Dã sắp mang nợ cảm thán: "Tốt thật đấy, cũng không biết Quán quân giải này sẽ là ai!" ...

Bên ngoài trung tâm thi đấu Mercedes khu Phố Đông, đã chật kín thí sinh tham gia vòng sơ loại.

Đa số đều là học sinh lớp 12 các trường Pokémon, tân sinh viên đại học năm nhất, nhắm đến việc giành thứ hạng để tham gia bài thi sát hạch 【Hộ chiếu Trainer sơ cấp】.

Là giải đấu được Liên minh chính thức công nhận.

Tân binh khoa Chiến đấu của các trường danh tiếng như Đại học Ma Đô, Đại học Chiết Giang, Đại học Giao thông đều tham gia.

Mặc một bộ đồ huấn luyện hàng hiệu, thắt lưng đeo đai đựng bóng chế tác riêng, Điền Hữu Vi hít sâu một hơi: "Không căng thẳng, không căng thẳng!" Điền Hữu Vi luôn mơ ước trở thành Trainer, tuy điểm số thiếu một chút, không thể thi vào khoa Chiến đấu của Đại học Ma Đô.

Nhưng Điền Hữu Vi tin chắc mình xuất thân tay ngang, vẫn có thể

trở thành một Trainer có tiền đồ xán lạn!

Nhìn quanh bốn phía, Pidgeotto ánh mắt sắc bén, Machop (Uy Lực) thể cách tinh tráng, Beautifly (Thú Liệp Phượng Điệp) hoa văn mỹ lệ...

Học sinh khoa Chiến đấu tụ tập thành nhóm, tốp năm tốp ba cười nói, càng khiến Điền Hữu Vi không chuyên nghiệp cảm thấy lạc lõng.

Điền Hữu Vi lại hít sâu một hơi nữa. "Mời thí sinh có tên và ID được đọc, đến sân thi đấu chỉ định tham gia!" "ID: 2527, thí sinh Vu Hoành, mời đến sân số 7 tham gia thi đấu!" "ID: 3534, thí sinh Lục Dã, mời đến sân số 7 tham gia thi đấu!" Lượt này không đến lượt mình, Điền Hữu Vi vốn thở phào nhẹ nhõm.

Nhưng khi nghe thấy cái tên quen thuộc kia, cậu ta không nhịn được trừng lớn mắt.

Anh Lục không phải không tham gia sao?!

Vội vàng chạy đến lối vào sân số 7, Điền Hữu Vi vốn định cổ vũ cho Lục Dã, thuận tiện trêu chọc vài câu.

Lại không ngờ nhìn thấy một màn khiến cậu ta khắc sâu vào ký ức.

Một con Gastly mặt mũi đầy âm sâm, đeo một cái thẻ thí sinh, nhe răng cười ghê rợn với nhân viên công tác.

Chị gái phụ trách kiểm tra vẻ mặt kinh ngạc, cúi người nói: "Bạn nhỏ, Trainer của em đâu?" "Ghos Ghos!" "Em bị lạc mất cậu ấy à?

Nhưng không có Trainer, Pokémon một mình tham gia thi đấu thì..." Chị gái mặc đồng phục thầm nghĩ, thế này chẳng khác nào biến tướng bỏ cuộc sao! "Tê khách ~~~!" Gastly trợn ngược đôi mắt đầy tơ máu, định giả ngu qua cửa.

Á!

Chị gái đồng phục bị dọa rùng mình, lộ ra nụ cười xấu hổ mà trắng bệch. "Tại sao thí sinh sân số 7 còn chưa vào sân?" Một người đàn ông mặc vest rảo bước đi tới, chị gái đồng phục lập tức xốc lại tinh thần. "Chủ quản, sự việc là thế này..." Cô tiếc nuối nói với Gastly. "Không có Trainer, một mình em không thể tham gia thi đấu đâu nhé!" "Ghos..." Gastly mặt mày trắng bệch.

Nghe xong đầu đuôi sự việc, chủ quản trầm ngâm giây lát.

Khứu giác nhạy bén giúp ông ta nhận ra cơ hội kinh doanh mới.

Nếu con Gastly này thực sự có thể chiến thắng đối thủ trong tình huống không có Trainer, vậy chắc chắn là một phương thức tiếp thị tuyệt vời giúp tuyên truyền cho giải đấu.

Đây là một lần thử nghiệm vốn một lời mười!

Chủ quản đẩy cửa lối đi vào sân, cười nói: "Bạn nhỏ, hoan nghênh em tham gia!" "Ghos!" Gastly hai mắt phát sáng, đeo thẻ tham dự của Lục Dã, hưng phấn bay vào sân đấu. "Chủ quản, ngài làm thế này là..." "Thông báo cho phóng viên truyền thông qua đây." Chủ quản trầm ngâm nói. "Đây sẽ là một cơ hội tuyên truyền tuyệt vời!" ... "Thưa các vị khán giả, chào mừng mọi người đến với hiện trường thi đấu sân số 7!" "Đến từ phe xanh là thí sinh Vu Hoành, tân sinh viên năm nhất khoa Chiến đấu trường Đại học Gangnam (Giang Nam), Pokémon thi đấu của cậu ấy là..." "Khá lắm, lại là dạng Tiến hóa của Starter Cyndaquil (Hỏa Cầu Thử), Quilava (Hỏa Nham Thử) với nhiệt độ cao có thể đạt tới 150°C!" "Còn về phe đỏ bên này, là thí sinh Lục Dã khoa Tài chính Đại học Thượng Hải, Pokémon thi đấu là Gastly!" "Ách... thí sinh Lục Dã hình như không có mặt?" Trên khán đài, Điền Hữu Vi vẻ mặt mờ mịt nhìn Gastly đang nóng lòng muốn thử.

Anh Lục rốt cuộc đang tính toán cái gì?

Thế mà lại để Gastly một mình tham gia thi đấu thật!

Cho dù là bỏ cuộc, cũng đâu cần thiết để Gastly chuyên môn đến hiện trường một chuyến chứ!

Vu Hoành cũng đang trong trạng thái ngơ ngác.

Trận đầu tiên đã được bảo lưu rồi?

Hạnh phúc này đến cũng quá đột ngột đi!

Thấy chủ quản không đưa ra dị nghị, trọng tài vẫn thổi còi: "Trận đấu bắt đầu!" Vu Hoành quát lớn: "Quilava, sử dụng..." Từ "Quilava" mất 0.3 giây, "sử dụng" mất 0.2 giây.

Đã biết, Tốc độ cơ bản (Base Stat) của Gastly là 80, Dragonite cũng là 80.

Kết hợp điều kiện, Dragonite khoảng 16 giờ có thể bay quanh trái đất một vòng.

Hỏi, Gastly bay một vòng quanh sân đấu tiêu chuẩn 10*10, cần bao lâu?

Lời Vu Hoành còn chưa dứt, Gastly đã cười gằn bức bách đến gần Quilava, Sương Mù (Haze) âm lãnh nuốt trọn Quilava! "Y ——!" Ngọn lửa sắc bén sau lưng Quilava trong khoảnh khắc yếu ớt đi, hai chân trước phục xuống đất, phát ra tiếng gầm gừ đau đớn (Growl).

Biến cố trên sân khiến khán đài vang lên một tràng kinh hô. "Cái quái gì thế!" "Kết thúc rồi?

Thế này cũng quá nhanh rồi đấy!" Bình luận viên khiếp sợ nói: "Trong tình huống không có chỉ huy, vậy mà lại là Gastly tấn công trước đắc thủ!" Lúc này, Quilava khép cơ thể lại thành hình bánh xe, ngọn lửa trên người bạo tăng, mượn nhờ 'Bánh Xe Lửa' (Flame Wheel) dùng Sức Mạnh (Sheer Force) đột phá khỏi Sương Mù!

Vu Hoành thở phào nhẹ nhõm: "Đốm Lửa (Ember)!" Nhưng chỉ

huy của Vu Hoành không hề có hiệu lực.

Rầm một tiếng, Quilava đâm vào biên sân rồi dừng lại, đầu óc choáng váng, đầy đầu toàn sao!

Gastly thu lại 'Tia Gây Rối' (Confuse Ray) chói mắt trên người, cười hì hì, từ từ đến gần Quilava đang trong trạng thái hỗn loạn. "Đứng lên đi, Quilava!" Vu Hoành gào lên, "Sử dụng Đốm Lửa!" Gastly: ???

Cũng không phải mày bảo đứng lên là nó đứng lên được đâu nhé?

Mối liên kết (Bond) có sâu sắc đến đâu, cũng phải giảng giải luật cơ bản của Battle chứ! "Y ——!!" Tuy nhiên, dưới bao ánh mắt nhìn chằm chằm, Quilava ngửa mặt lên trời hét chói tai, ngọn lửa sau lưng bùng lên dữ dội!

Gastly: Σ(っ °Д °;)っ Dưới Đặc tính (Ability) 'Hỏa Diễm' (Blaze), mắt thấy đối thủ sắp bật hack, dọa Gastly vội vàng liếm Quilava một cái.

Một cú Liếm (Lick) rơi vào tê liệt, hai cú Liếm trực tiếp tiễn đi.

Trong nhà thi đấu yên tĩnh, tiếng nước bọt 'rột roạt' của Gastly có thể nghe thấy rõ ràng.

Gastly: (*⊙~⊙) "Người chiến thắng, quỷ... không, người chiến thắng Lục Dã?" Giọng trọng tài có chút không xác định.

Chương 10

Liếc nhìn chủ quản, phát hiện ông ta đang giao đãi gì đó với đám phóng viên, thần sắc có chút kích động. "Cái tên Lục Dã này... rốt cuộc là ai?" "Không phải là khoa Tài chính à, sao lại thắng cả khoa Chiến đấu thế này!" "Trainer rớt mạng toàn tập mà cũng thắng được?" "Giết người còn muốn tru tâm!?" Điền Hữu Vi nhìn thoáng qua Vu Hoành vẻ mặt mờ mịt, lại nhìn thoáng qua con Gastly đang cười hì hì.

Trong lòng không khỏi dâng lên một trận cảm giác thác loạn vi diệu.

Đây thực sự là con Gastly anh Lục nuôi sao?

Thế mà đã lén lút huấn luyện đến mức độ này rồi...

Anh Lục, anh còn nói anh không muốn làm Trainer!?

Đang ngồi trong lớp, Lục Dã ngơ ngác nhìn màn hình Hệ thống tràn ngập thông báo. [Thu hoạch sự kinh ngạc từ người qua đường, BP+1, BP+1, BP+1...] [Chỉ huy chiến thuật xuất sắc!

BP+10] [Ngắt được đặc tính 'Blaze' của Quilava, BP+20] [Giành được chiến thắng đầu tiên, đánh giá: Tuyệt vời! (BP+100)] [BP còn lại: 575] Chẳng làm cái quái gì mà Hệ thống tự nhiên tăng 300 BP, khiến Lục Dã có chút ngại ngùng. "Mình bị lỗi game à?" Lục Dã lẩm bẩm.

Lúc này, điện thoại rung lên, Điền Hữu Vi gửi tới một tràng dấu hỏi để biểu đạt sự kích động trong lòng. [Giao diện chat] Điền Hữu Vi: Vãi chưởng anh Lục ơi!

Điền Hữu Vi: Đi thi đấu mà không bảo em một tiếng?

Thế mà lại thắng được cả đám hệ Đối chiến thật à?!

Lục Dã: Tao chẳng đang ngồi lù lù trong lớp học đây còn gì?

Điền Hữu Vi: Vãi, ông còn diễn à?!

Điền Hữu Vi: Từ từ... chẳng lẽ đây là ông tính toán sẵn rồi hả?

Hầu như tất cả thí sinh hôm nay đều biết ở sân số 7 xuất hiện một 'thứ dữ', toàn dựa vào Pokémon tự đánh mà bón hành ngập mồm bọn khoa Đối chiến.

Điều này đủ thấy vị 'thứ dữ' này bình thường đã trui rèn ý thức chiến đấu cho Gastly kinh khủng thế nào.

Trong khi mấy đứa người mới khác còn đang loay hoay với uy lực của Chiêu thức, thì vị cao thủ này đã đi lên con đường 'Pokémon tự chủ chiến đấu' rồi!

Phải biết là ngay cả đa số Huấn luyện viên (Trainer) tinh anh cũng rất khó làm được điều này đó!

Nghe nói đánh xong, Gastly còn làm cái mặt kiểu 'Chỉ thế thôi á?', ngay cả Trainer của nó cũng không thèm lộ diện.

Điều này làm đám phóng viên càng tin chắc vị Trainer bí ẩn này là hắc mã lớn nhất của giải đấu lần này!

Nghĩ đến đây, Điền Hữu Vi run lên bần bật, dường như lập tức hiểu ra điều gì đó.

Điền Hữu Vi: Vãi chưởng, không lẽ vụ từ chối phỏng vấn cũng nằm trong kế hoạch của ông đấy chứ?

Lục Dã: ???

Điền Hữu Vi: Xin nhận của tại hạ một lạy!

Lục ca, giàu sang xin đừng quên bạn bè!

Buông điện thoại xuống, Lục Dã vẻ mặt mờ mịt.

Chuyện quái gì đang xảy ra thế này!

Mình trốn làm Trainer còn không kịp, làm sao có chuyện đi tham gia giải đấu?

Lúc này, điện thoại lại rung, một tin nhắn lạ gửi tới. [ID: 3534, chào ông Lục Dã, ông có một tin nhắn thi đấu mới] [Chúc mừng ông đã lọt vào vòng bảng bảng A giải Tân thủ 'Cúp Piplup'] [Mời ông tới sân số 4 vào thứ Bảy tuần này để tham gia thi đấu, chúc ông thi đấu thuận lợi!] Lục Dã ngớ người.

Thi đấu hư không à?

Mình còn chẳng tham gia vòng loại, sao đã vào vòng bảng rồi!

Đột nhiên, trong đầu Lục Dã lóe lên hình ảnh con Gastly lén lén lút lút hồi sáng, cùng với nụ cười gian xảo khó kìm nén của nó.

Không lẽ là tên này lén đi đăng ký thi đấu...

Đã thế không có Trainer chỉ huy mà cũng thắng thật à?!

Lục Dã bỗng cảm thấy ngực hơi đau nhói.

Pha này, pha này là phản chủ rồi! ...

Trong thùng rác, Lục Dã tìm thấy tin nhắn xác nhận đăng ký bị Gastly xóa đi.

Tên này không chỉ lén báo danh, mà hình như còn muốn cho Lục Dã một bất ngờ nên xóa luôn cả tin nhắn.

Lục Dã cố tình sa sầm mặt mũi, ngồi ở nhà đợi Gastly về muộn. "Ghos!" (Em về rồi nè!) Từ khe cửa thò vào một cái 'Mặt Hung Dữ' (Scary Face), Gastly 'vèo' một cái chui tọt cả người vào. "Ghos ghos ghos!" (Bản đại gia tỏa sáng lên sàn!) Lục Dã giả vờ tức giận, lạnh lùng nói: "Sao về muộn thế?" Gastly cười hì hì, lắc lắc tấm thẻ thi đấu trên đầu, kiêu ngạo ngẩng mặt lên. "Hôm nay mày đi tham gia vòng

loại à?" "Ghos!" "Còn thắng cả đối thủ nữa?" "Ghos ~~!" "Nghe nói còn là bón hành ngập mồm?" Gastly: (Vui sướng tột độ) ~~!!

Một cảm giác mệt tim quen thuộc lại dâng lên trong lồng ngực.

Lục Dã thở dài, run rẩy ngồi lại xuống ghế sofa.

Mình thật sự không muốn làm Trainer mà!

Nhưng sao con Gastly của mình lại tích cực chủ động thế này cơ chứ?

Không chỉ tự mình huấn luyện Chiêu thức (Move), mà còn tự đi báo danh thi đấu?!

Đối với người khác, đây chắc chắn là cơ hội tuyệt vời để thuận thế bước lên con đường Trainer.

Nhưng với Lục Dã, đây đích thị là đâm sau lưng!

Kiếm tiền còn không kịp, hơi đâu mà đi thi đấu làm Trainer?!

Nhìn Gastly đang dương dương tự đắc, tâm trạng cực tốt, Lục Dã lại không nỡ đả kích sự tích cực của nó.

Cuối cùng, Lục Dã miễn cưỡng nở nụ cười: "Mày làm tốt lắm!

Lần sau tiếp tục phát huy!" "Ghos!" Gastly vui vẻ toác cả miệng cười.

Lục Dã ngồi trên sofa, hai tay đan vào nhau đặt trước trán, chìm vào trầm tư. 'Cúp Piplup' có sức ảnh hưởng nhất định ở cả vùng Chiết Giang.

Nhưng vòng loại thì chất lượng vàng thau lẫn lộn, Gastly có khả năng cũng chỉ là may mắn thắng thôi.

Một khi vào vòng bảng, đối thủ sẽ là những tay thiện nghệ đến từ các trường Đại học Pokémon.

Thay vì lãng phí tâm huyết vào việc này, thà rằng lo nghĩ chuyện Livestream thì hơn.

Tuy có hơi xin lỗi Gastly, nhưng nếu thua một trận, chắc nó cũng sẽ không còn chấp niệm với thi đấu nữa đâu nhỉ?

Cuối cùng, Lục Dã quyết định bùng luôn cả buổi thi đấu vòng bảng. "Vòng bảng mày phải cố gắng lên nhé!" Lục Dã nghiêm túc nói, "Ngoài ra, trước trận chung kết tao sẽ không xuất hiện đâu." Lục Dã hùng hồn chém gió: "Chỉ mấy đối thủ vòng bảng thì chưa làm gì được mày đâu.

Đây không chỉ là mài giũa ý thức chiến đấu của mày, mà còn là một bài kiểm tra dành cho mày!" Gastly sững sờ, ngay sau đó há to miệng, trong mắt như có ngọn lửa đang hừng hực cháy. "Ghos!" Đây là sự tin tưởng của chủ nhân dành cho mình!

Nếu ngài ấy đã nói vậy, thì chỉ cần mình nỗ lực huấn luyện, nhất định có thể tiến vào chung kết!

Nghĩ đến ba Khối Năng Lượng (Pokéblock) vị quả Petaya còn sót lại trong tủ, thần sắc Gastly trở nên kiên quyết, hiếm khi thấy nó nghiêm túc như vậy.

Dáng vẻ như gặp đại địch này ngược lại khiến Lục Dã hơi phát sầu.

Không lẽ nó vào được chung kết thật à?

Không thể nào, Gastly tổng cộng mới huấn luyện chưa đến một tháng, cho dù có ăn Khối Năng Lượng Petaya, thuốc tăng tốc, Đá Lửa (Fire Gem)... thì cũng không thắng nổi đám sinh viên khoa Đối chiến đã luyện tập ít nhất một năm đâu.

Chắc thế.

Vòng thi đấu tiếp theo diễn ra vào thứ Bảy, ba ngày sau.

Để phòng ngừa việc lại thiêu thủng tường nhà, Lục Dã cũng ngầm đồng ý cho Gastly ra ngoài luyện chiêu.

Đêm đó, ánh trăng (Moonlight) xuyên qua cửa sổ lưới chiếu vào phòng.

Lục Dã mở mắt, Gastly trên trần nhà đã không biết đi đâu mất.

Ra đến ban công, Lục Dã nhìn quanh bốn phía, phóng tầm mắt về phía công trường cạnh khu chung cư. [Thị Giác Siêu Nhiên Lv1 phán định —— 79, thành công!] Trên công trường, mấy đốm Quỷ Hỏa (Will-O-Wisp) chập chờn lúc sáng lúc tối, phản chiếu lên màn trời tím thẫm, dần dần hòa vào màn đêm.

Gió đêm thổi hiu hiu, Lục Dã nhoài người bên bệ cửa sổ, lẳng lặng chăm chú nhìn Gastly.

Khoảng hai tiếng sau, ánh lửa dần tắt.

Cửa phòng vang lên tiếng động sột soạt, Lục Dã quay lại giường giả vờ Ngủ (Rest).

Gastly rón rén lẻn vào phòng, liếm "chụt" một cái lên má Lục Dã, rồi bay lên trần nhà ngủ khò khò.

Khóe miệng Lục Dã khẽ nhếch lên, nhẹ nhàng thở dài một hơi. ...

Lời đồn về Gastly ở sân số 7 và 'người đàn ông đó' vẫn đang lan truyền trong giới Trainer.

Có người nói đây là một vị đại lão nào đó mới thu phục Gastly, đặc biệt đến giải đấu Tân thủ (Novice) này để cày cấp.

Có người cảm thấy Gastly bị đánh giá quá cao, chỉ là đối thủ vòng đầu quá gà mà thôi.

Còn có người cho rằng đây chẳng qua là chiêu trò của ban tổ chức.

Nhưng dù thế nào, nhờ con Gastly đầy tính đề tài này, mức độ

quan tâm của 'Cúp Piplup' liên tục tăng cao.

Điều này cũng khiến vị chủ quản phê duyệt kế hoạch cười sướng như hoa nở.

Để chuẩn bị chiến đấu cho vòng bảng, Gastly mỗi ngày đều luyện tập cực kỳ khắc khổ.

Pokedex của Hệ thống hiển thị Gastly tạm thời vẫn chưa học được Move mới.

Nhưng đến nay, kiến thức trong [Sổ tay huấn luyện] của Blue Oak (Green) đã bị Gastly ngấu nghiến sạch sành sanh.

Những kiến thức sâu hơn phải đợi Gastly tiến hóa (Evolution) thành Haunter mới có thể vận dụng.

Còn theo đà ảnh hưởng của hai video 'Chiến thuật Độc - Thủ - Trâm (Toxic Substitute Protect)' và 'Đội hình Thu Nhỏ (Minimize Team)' liên tục lan tỏa, số lượng người theo dõi kênh Livestream của Lục Dã cũng chính thức cán mốc mười vạn. [Ting —— Nhiệm vụ "Tôi thực sự không phải Streamer nhan sắc" hoàn thành!] [Mô tả nhiệm vụ: Hoàn thành mục tiêu nhỏ 100k lượt theo dõi] [Phần thưởng nhiệm vụ: 1000 điểm BP, Chiêu thức ngẫu nhiên Lv1, Đĩa kỹ thuật (Technical) 'Thế Thân (Substitute)' *1] [Nấu nướng Lv1: Nâng cao trình độ nấu ăn của bạn, bổ trợ này cũng áp dụng cho kỹ năng dùng dao, kiểm soát lửa, v.v. (Món ăn của bạn sẽ khiến người ta nhớ về hương vị quê nhà.)] Lục Dã trước giờ toàn gọi đồ ăn ngoài, kỹ năng này cũng có thể thỉnh thoảng cải thiện bữa ăn cho hắn.

Ngoài cái đó ra, phần thưởng còn lại chính là chiếc USB màu xám nhỏ bé này: Đĩa kỹ thuật 'Thế Thân'.

Trong chiếc USB này ghi chép chi tiết phương pháp sử dụng 'Thế Thân', kỹ xảo huấn luyện, cũng như cách vận dụng thực chiến cho các

loài Pokémon khác nhau.

Thông thường, nhờ sự trợ giúp của Đĩa kỹ thuật, những Chiêu thức đơn giản có thể học được trong vòng ba ngày.

Đĩa kỹ thuật có thể sử dụng nhiều lần, nội dung sao chép đương nhiên cũng dùng được.

Nhưng so với bản chính hãng được cấp phép, bản lậu trên thị trường sẽ có thiếu sót, sai lệch.

Tái nghèo không thể nghèo giáo dục, tái khổ không thể khổ Pokémon.

Do đó các Trainer thường nguyện ý bỏ giá cao mua Đĩa kỹ thuật chính hãng.

Người bình thường dùng Đĩa kỹ thuật đều là cùng học với Pokémon, nghiên cứu xem phương pháp huấn luyện nào khoa học hơn.

Nhưng cách dùng của Lục Dã là ném trực tiếp cái USB cho Gastly, dặn dò: "Xem không hiểu thì lại đây hỏi tao!" "Ghos?" Gastly ngẩn ra, khép nép ngậm lấy cái USB, cắm vào laptop, dùng lưỡi di chuyển con chuột.

Click mở tập tin có tên "#092 Gastly", Gastly tập trung tinh thần, bắt đầu tư thế học tập nghiêm túc.

Trong video, một con Gastly dưới sự chỉ huy của Trainer, lợi dụng Màn Sương (Haze) để thi triển Thế Thân.

Màn Sương tách ra thành hai khối khí thể lớn nhỏ, từ từ hình thành hai con Gastly đang cười gằn.

Sau khi đỡ một đòn, con Gastly có màu nhạt hơn kia lặng lẽ tan biến. "Ghos!" Gastly đăm chiêu gật gật đầu.

Thảo nào chủ nhân bảo mình xem video tự học.

Đơn giản thế này, hoàn toàn không cần thiết phải hỏi ngài ấy!

Chương 11

Gastly thậm chí còn bắt đầu liên tưởng mở rộng, ngậm một cây bút chì, vẽ vời trên giấy trắng.

Mình có thể mượn Thế Thân để liên tục sử dụng Quỷ Hỏa... còn có thể dùng nó thu hút sự chú ý của địch, rồi phát động đánh lén... còn có thể...

Bất tri bất giác, Gastly đã viết kín một trang giấy nháp.

Sau khi vắt kiệt óc, sắc mặt Gastly trắng bệch, ngậm bút chì, trông cực kỳ suy yếu.

Hóa ra chiêu 'Thế Thân' này khó thế à!

Rốt cuộc có nên đi hỏi chủ nhân không đây?

Hay là có phương pháp gì tốt hơn mà mình chưa nghĩ ra?

Hít sâu một hơi, Gastly dùng cái lưỡi dài cuốn hai Khối Năng Lượng vị quả Oran (Oran Berry) vào miệng, rồi uống cạn một hộp sữa Moomoo (Moomoo Milk) bên cạnh.

Gastly: (￣~￣) Chóp chép!

Trong khoảnh khắc, hai mắt Gastly sáng rực, lần nữa hừng hực ý chí chiến đấu.

Sung sức rồi, tiếp tục học tập! ...

Đêm đó, buổi Livestream của Lục Dã gây ra chấn động không nhỏ.

Một là, đây là lần lên sóng đầu tiên của thầy Lục sau khi video 'Đội hình Thu Nhỏ' được đăng tải.

Hai là, đây là lần đầu tiên thầy Lục Livestream lộ mặt, nhân khí trực tiếp cán mốc một triệu!

Trước ống kính, mỹ thiếu niên với những đường nét khuôn mặt rõ ràng, ánh mắt thâm thúy một tay chống cằm, lẳng lặng chăm chú nhìn giao diện Game.

Nhan sắc phi giới tính này, không nghi ngờ gì chính là khung cảnh khiến người ta rung động con tim.

Nhưng khi thầy Lục vừa mở miệng, sự tĩnh lặng êm đềm vừa rồi ầm ầm sụp đổ. "Mày còn dám Gào Thét (Snarl)?" Lục Dã gào lên, "Incineroar, chúng ta cũng Gào Thét lại!" "Vãi, thế mà cũng trượt (Miss) được?!

Tao bùng nổ tại chỗ luôn đấy!" Hôm nay thầy Lục đã cho khán giả thấy thế nào gọi là mặt đen đến cực hạn.

Tuy chỉ huy và đọc vị (tiên đọc) không chê vào đâu được, nhưng Chiêu thức cứ trượt liên tục.

Đối thủ thì Chí mạng (Critical Hit) đủ kiểu, Bảo Vệ (Protect) thành công ba lần liên tiếp, khiến khán giả xem mà hô to quá đã. "Tao thật sự nuốt không trôi nữa rồi!" "Mới vào đã dọn cả mâm cỗ 'Tiệc Mãn Hán' thế này á?" "Pha này, pha này là hướng về phía máng lợn mà lao!" Cả một buổi tối, xếp hạng của Lục Dã không tăng mà còn tụt.

Trong phòng Livestream tiếng cười nói rộn ràng, tràn ngập bầu không khí vui vẻ.

Mặc dù thao tác 'gà mờ/tấu hài' (hạ phạn), nhưng lượng quà tặng và nhân khí của buổi Livestream này đều đạt kỷ lục lịch sử.

Điều này cũng làm Lục Dã thở dài thườn thượt: "Đừng donate nữa, thật đấy đừng donate nữa!" "Cảm ơn 'Fan nhan sắc của thầy Lục' đã tặng Tên Lửa...

Quản trị viên khóa mõm cái tên tặng Tên lửa này lại hộ cái." "Nói bao nhiêu lần rồi, tôi thực sự là Streamer kỹ thuật mà!" Mặc dù 'nhục

nhã' tắt sóng, nhưng hiệu quả chương trình bùng nổ, chỉ một đêm Lục Dã thu hoạch gần 5000 Pokedollar tiền thưởng, BP cũng tăng thêm gần 300 điểm. [Điểm BP còn lại: 1780] Về lý thuyết, trong bể giải thưởng quay mười lần không chỉ có Vật phẩm Pokémon, ngay cả tàu chiến Lego và gối ôm Snorlax cỡ người thật cũng có.

Nhưng những Vật phẩm Lục Dã quay ra được từ mỗi lần quay mười, cuối cùng đều hời cho Gastly, lần này cũng không ngoại lệ. [Danh sách quay 10 lần: Quả Petaya *1, Nước Soda (Soda Pop) *2, Quả Leppa *4, Sữa Moomoo *3] Quay mười lần chỉ ra một quả Petaya phẩm chất tím.

Nhưng trong cửa hàng Hệ thống, một quả Petaya cũng cần 500 BP, coi như lãi nhỏ.

Trong số vật phẩm còn lại, 'Nước Soda' là loại đồ uống có ga, mùi vị cũng chẳng khác gì nước ngọt có gas (Coca/Pepsi).

Còn Leppa Berry là một loại quả có nhu cầu rất lớn.

Nó có thể làm giảm sự mệt mỏi của Pokémon sau khi sử dụng Chiêu thức, từ đó nâng cao thời lượng huấn luyện của Pokémon, được sử dụng rộng rãi trong giới Trainer. "Làm thành Khối Năng Lượng chắc sẽ giải tỏa bớt sự mệt mỏi của Gastly nhỉ?" Lục Dã lẩm bẩm.

Bước ra khỏi phòng ngăn, Gastly vẫn đang ngậm bút chì, toàn thần chăm chú ghi chép.

Thấy Lục Dã, Gastly mặt mũi trắng bệch từ từ ngẩng đầu, nở một nụ cười suy yếu. "Vãi chưởng!

Mày cũng 'khô máu' quá rồi đấy!" "Ghos ~~!!" Gastly trừng lớn mắt, hai mắt vằn vện tia máu.

Theo tiếng gầm gừ (Growl) của Gastly, một luồng khí lạnh lẽo rút

ra từ Màn Sương của nó, từ từ ngưng tụ thành một con Gastly khác đang cười gằn.

Con 'Thế Thân' này hòa vào bóng tối, nhưng không hề tan biến, uyển như lính gác bảo vệ xung quanh Gastly.

Chú ý đến ánh mắt kinh ngạc của Lục Dã, Gastly cười gằn một tiếng.

Cùng lúc đó, con 'Thế Thân' ẩn trong bóng tối phóng ra Tia Sáng Dị Thường (Confuse Ray) đầy yêu dị! "Cái này là..." Lục Dã nuốt nước bọt. "Tấn công bằng Stand (Stand Attack) à?" Chỉ trong một đêm, Gastly đã vận dụng Chiêu thức 'Thế Thân' thành thạo tự nhiên.

Điều này không khỏi khiến Lục Dã có vẻ mặt cổ quái.

Tuy 'Thế Thân' đúng là rất đơn giản không sai, nhưng Pokémon khác ít nhất cũng phải mất ba ngày mới học được.

Sao đến lượt mày, chỉ một đêm là xong thế này?

Lục Dã đau đầu day day thái dương.

Bình tĩnh!

Tuy Gastly đúng là đã ngưng tụ thành Thế Thân, nhưng cái này có khả năng chỉ là bản lỗi, chưa chắc đã thực dụng.

Thế nhưng trong danh sách Chiêu thức của Hệ thống lại hiển thị rành rành dòng chữ 'Thế Thân', vẫn khiến Lục Dã có chút mờ mịt. "Vãi, học được thật à?!" Gastly vẫn giữ sắc mặt suy yếu, nhưng khóe miệng khó kìm nén nhếch lên, lộ ra nụ cười đắc ý dạt dào.

Lục Dã xoa đầu Gastly, than thở: "Vất vả cho mày rồi!" Do Gastly huấn luyện Chiêu thức tiêu hao lượng lớn HP, Lục Dã lại dùng quả Leppa chế biến lại một loại Khối Năng Lượng. [Khối Năng Lượng Leppa: Có thể khôi phục sự mệt mỏi của Pokémon sau khi dùng Chiêu

thức, nâng cao thời gian huấn luyện của Pokémon ở mức độ nhất định.] Trong Game, quả Leppa có thể hồi phục chỉ số PP của Pokémon, tức là số lần sử dụng Chiêu thức.

Còn trong hiện thực thì không có khái niệm chỉ số PP, chỉ có ngưỡng giới hạn số lần Pokémon có thể thi triển Chiêu thức.

Giống như Stone Edge (Đá Nhọn), Earthquake (Động Đất) là những chiêu tiêu hao năng lượng cực lớn, nếu không có lượng lớn quả Leppa chống đỡ, một ngày cũng rất khó luyện tập được mấy lần.

Chế tác thành Khối Năng Lượng cũng nâng cao hiệu suất dinh dưỡng của quả Leppa ở mức độ nhất định. "A, há miệng nào!" Gastly toác miệng rộng, 'aum' một miếng nuốt trọn Khối Năng Lượng Leppa chua ngọt, lập tức rùng mình một cái, lộ ra thần tình hạnh phúc vô bờ.

Gastly: (Hạnh phúc ngập tràn) Lục Dã dặn dò: "Được rồi, ăn xong thì đi ngủ sớm..." Lời còn chưa dứt, Gastly liền bắt đầu lại việc huấn luyện.

Một luồng khí hỗn độn lại bay ra từ Màn Sương của Gastly.

Trên không trung hình thành hai con Gastly, phát ra tiếng cười quái đản 'khặc khặc'.

Gastly thu phóng 'Thế Thân' tự nhiên, chơi đến quên cả trời đất! "Luyện tập Chiêu thức mà mày cũng chơi vui vẻ thế được à?!" "Ghos Ghos!" Trong lòng Gastly có sự kiên trì nho nhỏ của riêng mình.

Đã nghe chủ nhân nói rồi, đối thủ vòng bảng căn bản không làm gì được mình.

Vậy thì mình càng phải huấn luyện đàng hoàng, tranh thủ tiến vào chung kết!

Gastly: (✪ω✪) Hai ngày sau đó, Gastly bắt đầu nghiên cứu cách phối hợp với Thế Thân.

Lúc thì như quả bóng vỡ bay qua bay lại trong phòng, lúc thì như khúc gỗ bất động.

Lục Dã bị làm phiền chịu không nổi, đành phải chỉ điểm Gastly vài câu. "Mày không thể huấn luyện như thế." Lục Dã nghiêm mặt nói, "Nếu bản thể và Thế Thân sử dụng cùng một Chiêu thức, thì chẳng có ý nghĩa gì cả." "Ví dụ, cho dù cùng lúc dùng Tia Sáng Dị Thường, cũng chỉ là làm đối thủ rơi vào hỗn loạn.

Nhưng bản thể dùng Quỷ Hỏa, Thế Thân dùng Tia Sáng Dị Thường, thì có thể tạo thành trạng thái bất thường song trọng." Lục Dã cười hắc hắc: "Đợi sau này mày nắm được Ảnh Phân Thân (Double Team), không chừng còn có thể tạo thành bốn tầng, không, năm tầng trạng thái bất thường ấy chứ!" Ngủ (Sleep), Tê liệt (Paralyze), Bỏng (Burn), Trúng độc (Poison), Hỗn loạn (Confusion)...

Vừa nghĩ đến mấy cái trạng thái bất thường này chồng (Overlay) lên nhau, Lục Dã lại thấy hơi hưng phấn (gạch đi).

Lục Dã chỉ cảm thấy tiếc cho đối thủ.

Nếu cộng thêm chiến thuật Độc - Thủ - Trâm (Toxic Substitute Protect), Gastly trước khi tiến hóa đã có thể sở hữu chiến lực kinh người! "Ghos Ghos!" Mắt Gastly sáng rực, cứ như vừa mở ra cánh cửa dẫn đến thế giới mới.

Ngậm một cây bút chì, Gastly trải một tờ giấy trắng trên sàn nhà, tí tởn bắt đầu ghi chép.

Nhìn Gastly đang hừng hực khí thế, sắc mặt Lục Dã trở nên cổ quái. "Mình chẳng qua chỉ nhắc một câu...

Nó không phải định nghiên cứu thấu đáo Độc - Thủ - Trâm thật đấy chứ?" Gastly trước mắt mới chỉ nắm được bản 'nhà nghèo' của 'Độc - Thủ - Trâm'.

Trong đó 'Độc' (Toxic) có thể dùng 'Quỷ Hỏa' thay thế.

Nhưng Chiêu thức quan trọng nhất là 'Bảo Vệ' (Protect) vẫn chưa có manh mối.

Đĩa kỹ thuật 'Bảo Vệ' chính hãng, giá thị trường ít nhất cần 10 vạn.

Điều này đủ chứng minh mức độ 'đốt tiền' của nghề Trainer.

Lục Dã với gia sản chỉ còn 1 vạn thực sự có chút rỗng túi.

Mà trong cửa hàng Hệ thống, Đĩa kỹ thuật 'Bảo Vệ' cần 1 vạn điểm BP.

Tuy so với hiện thực thì hời hơn, nhưng cũng không phải thứ Lục Dã hiện tại gánh vác nổi.

Lục Dã không kìm được thở dài: "Con đường Trainer, gánh nặng đường xa a!

Vẫn là ngoan ngoãn làm UP chủ khu Game của mình thôi!" Series "Thầy Lục dạy bạn Đối chiến", tập '03' và '04' lượt xem đã phá mốc hai triệu, đang lao thẳng tới ba triệu.

Còn tập '01' và '02', do cắt ghép thô sơ, cộng thêm sáo lộ chưa đủ 'bẩn', đã bị Lục Dã mắc chứng cưỡng chế xóa bỏ rồi.

Trong một tháng, lượng fan của Lục Dã cũng thành công cán mốc 70 vạn, và đang tiếp tục tăng trưởng với tốc độ kinh người.

Mỗi lượt click đều cung cấp cho Lục Dã cực ít điểm BP, tổng kết lại 10 vạn view đại khái bằng 100 BP.

Tuy không nhanh bằng Đối chiến (Battle), nhưng tính rủi ro cũng nhỏ hơn Pokémon Battle nhiều. [BP còn lại: 2380] Lục Dã vốn định làm một phát quay mười, nhưng nghĩ đến Gastly đang khắc khổ huấn luyện, do dự một lát. "Thôi đợi tích đủ 1 vạn BP, đổi lấy Chiêu thức

'Bảo Vệ' vậy." Thời gian thoắt cái trôi qua, sáng thứ Bảy.

Trận đầu tiên vòng bảng bảng A chính thức nổ ra.

Là nhân vật chính trong lời đồn, Gastly của Lục Dã vừa lên sàn đã trở thành tiêu điểm chú ý của vạn người.

Mà khiến khán giả kinh ngạc hơn là, ngay cả vòng bảng, Trainer của Gastly vẫn không xuất hiện! "Chúng ta có thể thấy, tuyển thủ Lục Dã vẫn chưa ra sân!" Bình luận viên ngạc nhiên nói. "Mà đối thủ cậu ấy phải đối mặt trận này, cũng là tân sinh viên khoa Đối chiến, tuyển thủ Uông Hạo của Đại học Giang Nam!" Gastly lơ lửng (Levitate) giữa không trung, thè lưỡi về phía con Vigoroth trước mặt, làm Mặt Hung Dữ (Scary Face), cực tận khả năng Khiêu khích (Taunt).

Vigoroth tính khí nóng nảy sao chịu được cơn tức này, gầm lên giận dữ, nhe nanh múa vuốt vung vẩy cánh tay.

Uông Hạo cũng không ngờ, đối trận lại là một con Pokémon không có chỉ huy.

Trong tiếng xì xào bàn tán xung quanh, sắc mặt Uông Hạo trở nên cổ quái. "Tên Lục Dã này cũng quá coi thường người khác rồi đấy?" "Biết đâu là người ta rất tự tin vào thực lực của Gastly thì sao?" "Vãi, tốc độ này nhanh quá!" Trận đấu vừa bắt đầu, một đoàn Màn Sương (Haze) như quỷ mị áp sát Vigoroth.

Màn Sương giữa không trung hình thành một con Gastly đang cười gằn, ba đốm Quỷ Hỏa đen kịt vờn quanh bốn phía, gào thét lao tới Vigoroth!

Uông Hạo có chút hoảng, cao giọng hô: "Vigoroth, Truy Đuổi (Pursuit)!" "Khách ngao ——!!" Vigoroth với Tinh Thần Thực Thụ (Vital Spirit) sung mãn bắt chéo hai tay, cứng rắn đỡ đòn Quỷ Hỏa, đồng thời, móng vuốt Cào (Scratch) sắc bén đột nhiên vung ra! "Chiêu

'Truy Đuổi' hệ Bóng Tối (Dark), có uy hiếp chí mạng với Gastly!" Bình luận viên gào to.

Lời còn chưa dứt, một làn sương đen kịt rút ra từ trên người Gastly.

Móng vuốt của Vigoroth cào vào làn sương, lại xuyên thẳng qua đó, làm Vigoroth kinh ngạc trợn tròn mắt.

Cùng lúc đó, hai con Gastly giống hệt nhau lơ lửng giữa không trung, phát ra tiếng cười khặc khặc dữ tợn! "Lợi dụng khoảnh khắc hình thành Thế Thân để né tránh sát thương?" "Vãi chưởng, đây rốt cuộc là Pokémon của vị đại lão nào?!" Ánh sáng yêu dị lấp lánh trên 'Thế Thân', Vigoroth bách bất đắc dĩ phải nhắm mắt lại.

Cùng lúc đó, Gastly Dịch Chuyển Tức Thời (Teleport) ra sau lưng Vigoroth, ba đốm Quỷ Hỏa hung hãn 'oanh' một tiếng ập vào Vigoroth! ... [Thu hoạch sự kinh ngạc từ người qua đường, BP+1, BP+1, BP +1...] [Gastly, mau tránh ra!

BP+10] [Giành chiến thắng Đối chiến, đánh giá: Chỉ thế thôi à (BP +50)] Giờ này khắc này, Lục Dã đang ngồi ở nhà cắt ghép video, đau đầu day day mi tâm.

Người ngồi trong nhà, họa từ trên trời rơi xuống.

Rõ ràng là đã vào vòng bảng rồi.

Thế mà vẫn thắng được?!

Chương 12

Lục Dã đã đặc biệt lên mạng tra cứu lịch thi đấu.

Vòng bảng đại khái sẽ kéo dài ba lượt.

Mà lịch trình sẽ kéo dài gần một tháng, đến lúc đó vừa hay là tuần thi cuối kỳ của Lục Dã.

Lục Dã tính toán, nếu Gastly thua trận này, vừa khéo có thể chuyên tâm ôn thi.

Hắn vạn lần không ngờ tới.

Đã vào đến vòng bảng rồi, thế mà cũng thắng?!

Đám tân sinh viên khoa Đối chiến khóa này không ra gì cả!

Nhưng đã Gastly thành công thăng cấp, Lục Dã cũng cân nhắc lượt sau sẽ ra sân chỉ huy.

Một là, có hắn ở hiện trường, có thể đảm bảo Gastly sẽ không bị thương quá nặng.

Hai là, nhỡ đối thủ thực sự rất mạnh, thuận thế đầu hàng là xong chuyện.

Lục Dã không hứng thú lắm với chức Vô địch (Champion).

Mục đích chủ yếu cũng là không muốn để Gastly lưu lại nuối tiếc.

Nếu đã quyết định lên sân, Lục Dã định tìm hiểu một chút tình hình thực lực đối thủ.

Gọi điện cho thanh niên tích cực thi đấu Điền Hữu Vi, hai người hẹn gặp nhau ở quán Starbucks cạnh khu trường học.

Mùa hè nóng bức.

Khắp nơi có thể thấy những thiếu nữ thanh xuân xinh đẹp, cũng như những Pokémon hoang dã (Wild Pokémon) hoạt động trong thành phố.

Người và Pokémon chung sống hài hòa, cuộc sống ở thành phố Ryme trong "Thám tử Pikachu" đã thiết thực hiện ra ngay trước mắt.

Cậu nhìn quả PokeBall treo trên đùi kia xem, trắng thế! "Hoan nghênh quý khách!" Trong Starbucks, từng luồng khí lạnh phả vào mặt. "Tôi muốn một ly Latte cỡ vừa (Medium)." "Xin lỗi tiên sinh, đây là cỡ lớn (Grande), đây là cỡ đặc biệt lớn (Venti)." "...Tôi muốn cái ở giữa ba cái cốc này." Điền Hữu Vi vừa bước vào Starbucks, đã nhìn thấy Lục ca với vẻ mặt đau khổ tột cùng.

Điền Hữu Vi có chút kích động: "Lục ca, trận này Gastly thế mà thắng thật!" Lục Dã vẻ mặt đau dạ dày: "Tao biết." "Con Vigoroth kia từng có thứ hạng ở giải cấp huyện đấy!" "Nhưng gặp phải Thế Thân của Gastly, công cốc hết cả!" Điền Hữu Vi cảm thán. "Đỉnh của chóp anh Lục ơi, không ngờ anh còn giấu bài này!" Lục Dã lặng lẽ uống cà phê.

Chẳng lẽ lại nói đây là thành quả huấn luyện một đêm của Gastly?

Chắc chắn không được, thế thì đả kích người ta quá!

Hắng giọng một cái, Lục Dã hỏi thăm Điền Hữu Vi về lịch thi đấu. "Trận sau ông định ra sân hả?" Điền Hữu Vi trừng lớn mắt.

Lục Dã gật gật đầu: "Tranh thủ kiếm cái thứ hạng tốt vậy." Dự kiến tốt nhất trong lòng Lục Dã là Top 16.

Như vậy có thể kịp tuần ôn thi cuối kỳ.

Điền Hữu Vi xòe tay: "Đây là lượt đầu vòng bảng, thắng hai lượt nữa là thăng cấp.

May mắn được miễn đấu (bye) thì có thể vào thẳng Top 16 luôn!

Ông thi đấu lúc nào?" Điền Hữu Vi tức tối nói: "Bố khỉ, sáng nay tôi vừa thua xong!" "Phụt." "...Ông cười cái gì?" "Cà phê đắng quá." Lục Dã dùng sức ho khan một tiếng: "Mấy người thăng cấp có nhân vật nào 'thứ dữ' không?" "Có đấy." Điền Hữu Vi gật đầu. "Hạt giống số một Phùng Thụ, là tân sinh viên khoa Đối chiến Đại học Cao Tuyết (Kōsetsu), năm nhất đã được tuyển vào Đội tuyển trường!" "Ghê gớm, năm nhất đã vào Đội tuyển trường!" "Còn có Lữ Hữu của Đại học Giao thông Thượng Hải, ngay cả Thủ lĩnh (Leader) hệ Điện cũng khen ngợi con Magneton của cậu ta hết lời!" "Vãi, cái này cảm giác cũng lợi hại phết." "Thẩm Đinh Chỉ trường mình, thế gia hệ Tiên (Fairy), là nữ thần không hơn không kém của Học viện Pokémon!" "Tuyệt vời!" Lục Dã vỗ tay tán thán. "Lục ca." Điền Hữu Vi thần sắc có chút phức tạp, "Đối thủ rõ ràng mạnh như thế, sao cảm giác ông không có nửa điểm cảm giác nguy cơ nào vậy..." "Có à?" Lục Dã quay đầu đi, "Ông nhìn xem tôi chẳng phải đang run rẩy đây sao." "Ông rõ ràng là đang cười trộm thì có!" Lục Dã khẽ ho khan một tiếng.

Chiến đấu (Battle) với đối thủ mạnh, không chỉ rèn luyện được Gastly, mà dù có thua cũng sẽ không để lại nuối tiếc.

Lục Dã cũng tiện bề tiếp tục chuyên tâm học nghiệp và sự nghiệp.

Đây quả thực là nhất cử lưỡng tiện!

Cái gì mà thế gia hệ Tiên, nghe thôi đã thấy 'ngầu'.

Còn cái gì mà "Trainer được Thủ lĩnh Hội quán (Gym Leader) thưởng thức", "Nhân vật trâu bò năm nhất đã vào Đội tuyển trường".

Có mấy vị đại lão này ở đây, chẳng lẽ còn có thể thắng được nữa sao?

Tuy Quỷ Hỏa khắc chế Magneton, hệ Độc lại khắc chế hệ Tiên.

Nhưng dù sao chênh lệch thực lực bày ra đó.

Cho dù thua mấy vị đại lão này, thì cũng là hoàn toàn hợp lý mà! "Gastly." Lục Dã thả Gastly ra khỏi PokeBall. "Ghos?" "Lượt sau chúng ta cố gắng lên nhé, tranh thủ không lưu lại nuối tiếc!" "Ghos ~! (✪ω✪)" ...

Johto, Núi Bạc (Mt.

Silver).

Sương trắng xóa bao quanh dãy núi.

Ngoài suối nước nóng thiên nhiên, thực vật quý hiếm, Núi Bạc còn thai nghén những loài Pokémon hoang dã hùng mạnh, trở thành nơi huấn luyện được thiên nhiên ưu đãi.

Trong sương mù dày đặc, một con Lizardon (Charizard) khí thế vô cùng cường đại xé gió bay tới.

Trên lưng Lizardon, một thanh niên tóc đen mặc áo ba lỗ màu đỏ, kéo thấp vành mũ, lộ ra ánh mắt kiên nghị.

Đáp xuống bên hồ nước trên đỉnh Núi Bạc, Red (Xích) vỗ vỗ Lizardon.

Con Lizardon khiến người ta vọng mà sinh úy kia vỗ cánh bay đi, lập tức biến mất trong màn sương trắng xóa. "Đột nhiên gọi tôi đến đây, có chuyện gì không?" Tán lá cây phát ra tiếng sột soạt.

Người đàn ông trung niên mặc trang phục Ninja, đầu đeo mặt nạ treo ngược trên ngọn cây: "Quan sát của cậu vẫn nhạy bén như vậy." Red bất đắc dĩ nói: "Dù sao ở Núi Bạc cũng bị đánh lén nhiều lần thế rồi mà." Vị đàn ông trung niên này không phải ai khác, chính là một trong Tứ Thiên Vương (Elite Four) vùng Johto, Thiên vương hệ Độc Koga (A Cát)!

Koga nhảy xuống, đi thẳng vào vấn đề: "Tôi muốn cậu giúp tôi trả một món nợ ân tình." Red ngạc nhiên: "Đến cả ông cũng bắt đầu nợ ân

tình rồi?" Koga trầm mặc hồi lâu, từ từ nói: "Dạo trước, tôi lại có đột phá mới trong lĩnh vực hệ Độc." "Cái gì?" "Nhìn dưới chân cậu kìa." Red cúi đầu, lập tức có chút sởn gai ốc.

Quanh mắt cá chân cậu, là vô số con Muk đã Thu Nhỏ (Minimize) vô số lần, mắt lóe lục quang!

Đám Muk này chỉ to bằng con kiến, nhưng lại hối lại một đoàn như dịch độc.

Xung quanh toàn là dịch nhầy ô trọc, rất khó tưởng tượng nơi này rốt cuộc có bao nhiêu con Muk đã Thu Nhỏ! "Venusaur." Gần như trong nháy mắt, Red mở PokeBall, nhảy lên lưng Venusaur, nghiêm giọng nói: "Dây Leo (Vine Whip)!" Hai chùm dây leo nhanh như điện bắn ra, 'bốp' một tiếng trói chặt cổ Koga.

Từ lúc mở PokeBall đến lúc hạn chế được động tác của Koga, trước sau lại không quá ba giây!

Koga chủ động giơ hai tay lên: "Tôi không có ác ý.

Tôi chỉ đang thử xem, Nhà vô địch (Champion) có thể Nhìn Thấu (Foresight) chiến thuật mới này không." Koga khẽ nhếch khóe miệng, "Hiện tại xem ra, vẫn rất thành công." Red lạnh lùng nói: "Đây là cái ông gọi là chiến thuật mới?" "Đúng thế." Koga gật đầu. "Tôi nghĩ, nếu mai phục trước hàng trăm hàng ngàn con Muk, thì dù là Tứ Thiên Vương cũng rất khó đào thoát nhỉ." Red liếc nhìn xung quanh, đám Muk đang dần tản đi kia, không khỏi có chút da đầu tê dại. "Đây là tôi lấy cảm hứng từ vị Trainer tên Lục Dã... là tên này nhỉ?" Koga lẩm bẩm, "Cái sáo lộ toàn bộ Thu Nhỏ này, đúng là bẩn thỉu thật sự!

Dù sao... tôi cũng lấy được linh cảm từ chỗ cậu ta." "Tôi biết cậu quen cậu ta, con gái tôi cũng ngày ngày xem Livestream của cậu ta, còn bảo Red cũng là fan của cậu ta..." Koga bỗng nhiên lải nhải. "Con gái lớn thế rồi, không chịu ra ngoài, cứ ru rú ở nhà suốt ngày.

Tuy dáng dấp cũng dễ thương (Cute), tính cách lại rất kiên cường, đúng là có thể san sẻ không ít áp lực cho tôi...

Nhưng nó cũng không thể ở nhà cả đời được chứ!

Con gái rốt cuộc vẫn phải gả chồng mà!" Nói một hồi, Koga có chút kích động, lau lau khóe mắt ươn ướt.

Red lúng túng ho khan một tiếng, ra hiệu Koga quay lại chủ đề chính. "Tóm lại..." Koga khẽ ho một tiếng: "Tôi muốn nhờ cậu giúp tôi làm một việc." "Làm gì có ai nhờ người ta làm việc kiểu như ông!" Koga tháo mặt nạ, cười sảng khoái: "Hay là... tôi giới thiệu con gái tôi cho cậu nhé?" Đây mới là mục đích thực sự của ông chứ gì!

Red thở dài: "Rốt cuộc ông muốn tôi làm gì?" "Tôi biết gần đây cậu ta thu phục một con Gastly...

Tuy có hiềm nghi tự khoe khoang, nhưng phần tâm đắc 'Kịch Độc' (Toxic) này là sở học cả đời của tôi." Koga ném một cuộn trục về phía Red, Venusaur dùng dây leo linh hoạt đón lấy. "Tôi hy vọng cậu có thể giúp tôi chuyển giao cho cậu ta." Koga cúi người nghiêm túc chào Red một cái, "Cảm kích vô cùng!" Lục Dã hiện tại đang rất hoảng.

Hoảng vãi chưởng ra ấy.

Sáng nay tám giờ, Lục Dã đang định đi đến khu giảng đường để lên lớp, bỗng nhiên nhận được một tin nhắn hỏi thăm đến từ Nhà vô địch thế giới (World Champion). 【Red: Chào.】 【Lục Dã: .....Sếp Red, ngài có gì cứ nói thẳng.】 【Red: Địa chỉ của cậu ở đâu, tôi có đồ muốn gửi cho cậu.】 Lục Dã sững sờ một chút.

Gửi đồ cho tôi?

Không phải là gửi dao lam đấy chứ?

Tôi rõ ràng mới ba ngày không Livestream thôi mà!

Sắp đến cuối kỳ, áp lực bài vở tăng đột biến, Lục Dã đành phải tạm gác sự nghiệp Livestream lại.

Mặt khác, cậu còn phải canh chừng Gastly thật kỹ, đề phòng Gastly tự mình luyện tập rồi xảy ra sự cố gì.

Chuyện này là cái kiểu gì vậy chứ!

Người khác đều chỉ mong Pokémon khắc khổ luyện tập.

Đằng này lại có Pokémon ép chủ nhân phải luyện tập?

Lục Dã đang thở ngắn than dài, Red lại gửi tới một tin nhắn. 【Red: (Hình ảnh) 】 Trong ảnh là một cuộn trục được niêm phong, hoa văn tinh xảo, toát lên một cỗ khí thế khó tả. 【Red: Đây là ngài Koga ủy thác tôi giao cho cậu.】 Koga?

Lục Dã ngẩn người một lát, trong đầu bỗng hiện lên hình tượng một vị Ninja đeo mặt nạ.

Với tư cách là cựu Chủ hội quán (Leader) hệ Độc vùng Kanto, Koga sau ba năm lịch luyện đã leo lên bảo tọa Tứ Thiên Vương (Elite Four) vùng Johto, dựa vào chính là một tay luyện Pokémon hệ Độc thần quỷ khó lường.

Vị này tuyệt đối không phải là một chủ nhân dễ chọc! 【Lục Dã: Sếp Red, ngài cứ giữ lấy đi, thật sự không cần thiết phải đưa cho tôi đâu!】 【Red: Không được, đây là tâm đắc 'Toxic' (Kịch Độc) bao năm qua của ngài Koga, chỉ đích danh để trả nợ ân tình cho cậu.】 Lục Dã đứng hình ngay tại chỗ.

Tâm đắc 'Toxic'?

Tâm đắc 'Toxic' của Thiên Vương hệ Độc?!

Cái này mà để cho Gastly luyện, lỡ không cẩn thận một cái, chẳng phải tôi đi 'bán muối' luôn sao!

Một giọt mồ hôi lạnh từ trán Lục Dã lăn xuống.

Lục Dã hoảng không chịu nổi, run rẩy trả lời. 【Lục Dã: Ông ấy nợ tôi ân tình lúc nào thế?】 【Red: Cái bài 'Minimize Team' (Đội hình Thu Nhỏ) của cậu, à.....

đã khai sáng cho ông ấy.】 Red sau đó cũng đã đi xem cái Video Game kia của Lục Dã.

Trong mắt vị World Champion này, nếu thật sự muốn vận dụng vào thực chiến, chiến thuật Minimize vẫn còn rất nhiều lỗ hổng.

Nhưng Koga lại đi lối khác, dùng ưu thế số lượng để bù đắp cho chỗ thiếu sót của 'Minimize Team'.

Ngay cả Red cũng không thể không thừa nhận.

Trong chiến đấu dã ngoại, nếu mai phục sẵn hàng trăm hàng nghìn con Pokémon dùng 'Minimize', thì ngay cả Elite Four cũng có khả năng gặp nguy hiểm!

Red lẩm bẩm: "Chỉ mong Team Rocket..... sẽ không dùng đến chiến thuật này." Tuy rằng thủ lĩnh Team Rocket là Giovanni vẫn bặt vô âm tín, nhưng ở khắp nơi trên thế giới, vẫn còn lượng lớn tàn đảng của tổ chức phản diện.

Duy trì ổn định khu vực, tập kích bắt giữ những phần tử tàn dư này, chính là một phần chức trách của Champion và Elite Four.

Ở một bên khác, Lục Dã cả người đều không xong rồi.

Tôi khai sáng cho Elite Four?

Tôi đến cả Trainer chính thức còn chưa phải, thế mà lại có thể giáo dục được Trainer cấp Thiên Vương? "Làm tôi ngầu vãi chưởng ra ấy!" Lục Dã lẩm bẩm. 【Red: Tóm lại, công ty vận chuyển sẽ gửi cuộn trục này đến tận nhà cậu.】 【Red: Tin rằng đối với chiến thuật

'Toxic Substitute Protect' (Kịch Độc - Thế Thân - Bảo Vệ) của cậu mà nói, đây cũng là một cơ hội để nâng cấp đấy. (Mặt cười)】 Tuy rằng không biết thực lực chân thực của Lục Dã.

Nhưng Red cảm thấy, Trainer có thể khai sáng cho Elite Four Koga, tuyệt đối không phải kẻ đầu đường xó chợ.

Tin rằng phần tâm đắc 'Toxic' này, cũng sẽ khiến thực lực của Lục Dã lên thêm một tầm cao mới! "Quả nhiên, vẫn là phải Battle với kẻ mạnh mới thú vị!" Red siết chặt nắm đấm, trong con ngươi đen láy, phảng phất có ngọn lửa chiến đấu (Ember) đang bập bùng.

Chương 13

Nếu để Lục Dã biết, bản thân bị Red coi là đối thủ xứng đáng một trận chiến, đại khái cậu sẽ thu dọn hành lý chạy trốn ngay trong đêm.

Nhưng giờ phút này, cậu đặt điện thoại xuống, vẻ mặt có chút mờ mịt. "Toxic Substitute Protect..... chỉ còn thiếu một cái Protect (Bảo Vệ) nữa thôi?" Trước đây cậu còn trào phúng chiến thuật 'Toxic Substitute Protect' của Gastly là bản 'hàng chợ'.

Nhưng trong vòng nửa tháng, Gastly không chỉ nắm giữ được kỹ thuật sử dụng 'Substitute'.

Hiện tại cư nhiên còn cầm được cả 【Tâm đắc Toxic】 của Thiên Vương hệ Độc Koga?

Đây đã không còn là bản hàng chợ nữa rồi.

Cái này là trực tiếp cất cánh luôn ấy chứ!

Nhưng điều này cũng làm cho Lục Dã nảy sinh cảm giác nguy cơ sâu sắc. "Để Gastly luyện Toxic..... sợ là tôi đi đời nhà ma quá?" 【Tâm đắc Toxic】 đến từ Thiên Vương hệ Độc Koga, không nghi ngờ gì chính là bí kíp (Technical) 'Toxic' hàng Top, giá trị ít nhất cũng phải khởi điểm từ tiền triệu.

Nhưng nếu Lục Dã đem phần tâm đắc này bán sang tay, phỏng chừng ngay tối đó sẽ bị Koga ám sát.

Cuối cùng, phần 【Tâm đắc Toxic】 này cũng chỉ còn lại mỗi một lựa chọn là cho Gastly học tập.

Lục Dã sắc mặt cổ quái, lẩm bẩm: "Từng người từng người một cứ tặng Technical cho tôi làm cái gì?

Những Technical không cần dùng, có thể tặng cho người có nhu

cầu mà!" Phàn nàn thì phàn nàn, Lục Dã vẫn nhắn cho Red phương thức liên hệ.

Dù sao thì 【Tâm đắc Toxic】 giá trị mấy triệu, không lấy phí của giời.

Địa chỉ liên hệ của Lục Dã cũng khiến Red đại ngạc nhiên.

Thượng Hải sao?

Xác thực, với thực lực của Thầy Lục (Ryo-sensei), cho dù là Leader của Thượng Hải cũng không có gì lạ.

Tối hôm đó, một con Dragonite từ xa vượt biển đáp xuống trước cửa nhà Lục Dã, khiến quần chúng vây xem kinh hô một trận. "Vãi chưởng, Dragonite kìa!

Mở mang tầm mắt rồi!" Dưới bao ánh mắt nhìn chằm chằm, Lục Dã tiến lên, từ trong cái vuốt nhỏ mập mạp của Dragonite nhận lấy cuộn trục.

Đồng thời lén lút nhét cho Dragonite hai viên Energy Block (Khối Năng Lượng).

Dragonite cúi đầu đối chiếu tấm ảnh một chút, lại ngó ngó Lục Dã, vui vẻ ném Energy Block vào trong miệng.

Dragonite vẻ mặt vô cùng thỏa mãn.

Nếu không phải cảnh sát kịp thời chạy đến, con Dragonite đang ôm chặt lấy Lục Dã không buông này, phỏng chừng sẽ siết gãy xương ngực của cậu mất. "Vãi chưởng, thật không biết Satoshi làm thế nào mà kháng được cái ôm của Dragonite thế." Lục Dã xoa lồng ngực đỏ ửng, đau đến mức hít vào một ngụm khí lạnh, "Làm Trainer cũng quá nguy hiểm rồi đi!" Sau khi hỏi đi hỏi lại Red, xác nhận tính an toàn xong xuôi.

Lục Dã trở về phòng, mở cuộn trục hoa văn tinh xảo ra, trải lên trên bàn.

Khác với loại Technical ghi chép bằng Video, loại tâm đắc chiêu thức (Move) bằng giấy này càng khảo nghiệm ngộ tính của Trainer và Pokémon.

Nếu độ tương thích không hợp, cho dù là Pokémon có thể học được Move này, cũng rất khó nắm giữ.

Nhưng Lục Dã chưa bao giờ lo lắng về điểm ngộ tính của Gastly.

Cái cậu lo lắng, ngược lại là an nguy của bản thân mình. "Kim đuôi của Gligar, dịch độc của Beedrill, tuyến thể của Drapion....." Lục Dã nhìn danh sách Vật phẩm (Item) cần thiết để luyện 'Toxic', thái dương lấm tấm mồ hôi lạnh.

Mấy cái Item này đều chứa độc tố chí mạng.

Vừa nghĩ tới việc trong nhà sẽ bày biện mấy thứ đồ chơi này, Lục Dã liền có chút rùng mình.

Càng nhìn xuống dưới, sắc mặt Lục Dã càng trắng bệch. "Black Sludge (Bùn Đen) hai mươi vạn, Toxic Orb (Bảo Châu Độc) hai trăm vạn....." "Cái này rốt cuộc là đang luyện Move hay là đang đốt tiền thế hả!" Lục Dã thảm thiết kêu lên.

Liếc mắt nhìn Gastly một cái.

Chỉ thấy hai mắt nó tỏa sáng, cứ như đứa trẻ phát hiện ra món đồ chơi mới, cái lưỡi đỏ lòm đã dược dược dục thử. "Cái của nợ này mày không được liếm đâu đấy." Lục Dã thần sắc phức tạp. "Ngộ nhỡ có độc gì.....

Ồ, mày cũng là hệ Độc mà, thế thì không sao!" Nhưng mặc kệ nói thế nào, phóng túng để Gastly tự mình luyện Toxic, không nghi ngờ gì là hành động gần như tự sát.

Đây đâu phải là Game, Trainer hệ Độc trong hiện thực, mười người thì hết chín người đều gặp nguy hiểm đến tính mạng!

Lần trước luyện Will-O-Wisp (Quỷ Hỏa), đều suýt chút nữa đốt luôn cả nhà.

Lần này luyện Toxic.....

Lục Dã thực sự là không dám tưởng tượng!

Lục Dã nhìn cuộn 【Tâm đắc Toxic】 giá trị liên thành trên bàn nhưng lại như gắn một chữ 'NGUY' to đùng, lau mồ hôi lạnh trên trán. "Tôi thật sự không muốn nhận cái của nợ này đâu....." Vòng bảng thứ hai sẽ được tổ chức vào tối thứ Tư.

Trước đó, Lục Dã đón nhận kỳ thi cuối kỳ của vài môn học tại Đại học Thượng Hải.

Đều là bài thi thực hành của mấy môn tự chọn, bao gồm 《Chăm sóc Pokémon (Breeding)》, 《Học thuyết Đối chiến Pokémon (Battle)》 cùng với 《Lịch sử Pokémon vùng Sinnoh》.

Môn 《Lịch sử Pokémon vùng Sinnoh》 này, do Lục Dã đã "hốt du" (chém gió) được cả Giáo sư Rowan (Prof.

Rowan), cho nên không chút ngoài ý muốn nào mà ẵm luôn hạng nhất niên khóa.

Hai môn còn lại, phân biệt tổ chức vào thứ Hai và thứ Ba.

Vừa vặn sẽ không gây trở ngại trận đấu tối thứ Tư.

Nói thì nói thế, Lục Dã chỉ mong sao có lý do chính đáng để có thể bỏ thi đấu.

Thứ Hai, sinh viên năm nhất khoa Tài chính đón nhận bài thực hành cuối kỳ môn 《Chăm sóc Pokémon》.

Vị giáo sư tóc hoa râm đi tuần tra quanh trường thi.

Trong trường thi bày biện bốn cái máy xay Berry (Berry Blender), bốn người một nhóm.

Nội dung thi, chính là chế tạo Energy Block.

Các thí sinh vây quanh cỗ máy đang ầm ầm rung động, thần sắc khẩn trương, hai mắt nhìn chằm chằm vào máy móc, sợ rằng có chút xíu sai lầm nào.

Đối với Energy Block cần sự hiệp tác của cả đội (Team) mà nói, bất kỳ sai lầm nào cũng sẽ dẫn đến việc chế tạo thất bại! "Oáp a ——" Trong phòng học yên tĩnh đến mức nghe được cả tiếng kim rơi, Lục Dã ngáp một cái Yawn (Ngáp), lập tức dẫn tới một trận liếc mắt.

Giáo sư liếc nhìn Lục Dã, nhàn nhạt nói: "Chú ý thời gian." Nhóm của Lục Dã chỉ có ba người.

Lương Đại Hữu lau mồ hôi trán, oán trách: "Lão nhị, cậu không phải bảo cậu từng học cái này rồi sao!" Điền Hữu Vi cười khổ nói: "Tôi đâu có biết cậu sẽ Fail nhiều lần thế này chứ!" Phẩm chất cuối cùng của Energy Block là do số lần thất bại của người chế tạo quyết định.

Mà chế tạo Energy Block đơn nhân, độ khó không nghi ngờ gì lớn hơn chế tạo theo Team gấp nhiều lần.

Điền Hữu Vi vốn tưởng rằng dựa vào kinh nghiệm của mình, kiểu gì cũng kéo được Đại Hữu ca một phen.

Cậu ta vạn lần không ngờ tới.

Đại Hữu ca không góp sức thì thôi đi, đằng này lại còn giúp một tay phá hoại! "Được rồi, hai cậu đừng làm loạn nữa, để tôi làm cho." Lục Dã trêu chọc. "Ngoan ngoãn làm 'cục tạ' (hỗn tử) là được rồi!" Nghe thấy Lục Dã lên tiếng, Điền Hữu Vi đại hỉ, lập tức trốn sang một bên.

Lương Đại Hữu lại lao lao ấn chặt lấy cái máy, nghĩa chính ngôn từ nói: "Không được, chúng ta là một Team!" Lục Dã cười gượng một tiếng.

Mười phút sau.

Giáo sư chỉnh gọng kính, cẩn thận đánh giá thành phẩm của nhóm Lục Dã, khẽ kêu lên một tiếng 'Di'.

Oran Berry Block trong suốt long lanh, thế mà cách phẩm chất cao cấp chỉ còn kém nửa bước!

Giáo sư liếc nhìn bọn Lục Dã, nhàn nhạt nói: "Thật sự là các trò tự mình làm?" "Đương nhiên!" Lương Đại Hữu vỗ ngực nói, "Toàn dựa vào sự nỗ lực không ngừng nghỉ của ba người bọn em!" Giáo sư gật gật đầu, cúi đầu ghi chép nói: "90 điểm, ba trò Đạt (Qualified) rồi!" Điền Hữu Vi khó có thể tin trợn to hai mắt. 90 điểm?!

Học sinh bên Trường Pokémon (Pokemon School) bên cạnh cũng không lấy được điểm số cao thế này!

Đi ra khỏi phòng học, Điền Hữu Vi vẫn chưa hoàn hồn lại, mấp máy môi: "Ba người chúng ta..... 90 điểm?" Lục Dã sắc mặt cổ quái: "Vốn dĩ có thể được 100 điểm đấy." "Đúng thế!" Lương Đại Hữu a dua nói, "Lão nhị cậu mà tham gia vào, nhóm mình chưa biết chừng đã được mãn điểm rồi!" "Tôi....." "Xem ra tôi vẫn là rất có thiên phú chế tạo Energy Block đấy chứ." Lương Đại Hữu vuốt cằm, lẩm bẩm, "Hay là tôi tu thêm một cái văn bằng hai khoa Tự Dục (Breeding)?" Lục Dã cười mà không nói.

Hệ thống (System) hiển thị, 【Công nghệ Energy Block Lv3】 của Lục Dã lại tăng lên một cấp, đi tới 【Lv4】. 【Công nghệ Energy Block Lv4: Bạn có xác suất khá thấp chế tạo ra Energy Block phẩm chất Hoàn hảo (Perfect), khi chế tạo Energy Block tỷ lệ thành công tăng lên 70% (Công nghệ chế tạo của bạn đã ngang ngửa với Bậc thầy

Phối diễn - Coordinator Master) 】 Tích lũy độ thông thạo có thể làm cho kỹ năng thăng cấp, cái này cũng là điều Lục Dã gần đây mới phát hiện ra.

Lv4 đã thuộc về công nghệ cấp Master, Energy Block của Lục Dã hoàn toàn có thể bán ra với giá cao.

Nhưng buôn bán Energy Block cần phải có giấy phép chuyên nghiệp.

Lục Dã cũng không thể nào thật sự bỏ ra thời gian một hai năm để đi tu xong khóa học chuyên gia dinh dưỡng hoặc y sư.

Mấy cái Energy Block này, cuối cùng cũng chỉ có thể để cho đám Pokémon của Lục Dã hưởng sái thôi.

Thành tích thi được công bố ngay trong ngày, nhóm Lục Dã với thành tích xứng đáng giành được hạng nhất.

Hạnh phúc tới quá đột ngột, làm cho Đại Hữu ca còn có chút đầu váng mắt hoa.

Điền Hữu Vi lôi kéo tay Lục Dã, kích động nói: "Lục Tử ca, lần sau tôi còn muốn tiếp tục làm 'cục tạ'!" "Tại hạ cũng thế!" Lương Đại Hữu nghĩa chính ngôn từ. .....

Đêm đó, Lục Dã trở lại phòng trọ.

Chỉ thấy Gastly đang mong mỏi nhìn cái cuộn trục kia, lập tức dọa Lục Dã giật mình thon thót. "Vãi chưởng, cái của nợ này mày ngàn vạn lần phải cẩn thận đấy!" Cũng may Gastly còn chưa nghiên cứu thấu đáo cuốn 【Sổ tay huấn luyện của Blue Oak】.

Chờ đến ngày nó 'liếm' sạch sẽ cuốn 【Sổ tay huấn luyện】 kia, phỏng chừng mới là ngày khai phá cuốn 【Tâm đắc Toxic】.

Lục Dã có chút lạnh gáy.

Thử dùng Leppa Berry chế tác một chút Energy Block, tổng cộng năm quả Leppa Berry, cuối cùng đều không thu được phẩm chất Perfect. "Xem ra cái 'xác suất khá thấp' này, là thật sự có chút thấp a." Lục Dã lẩm bẩm.

Bên kia, Gastly há ra cái miệng to như chậu máu, đem một chậu đầy ắp Energy Block quét sạch sành sanh.

Gastly: Nghẹn họng. "Vãi chưởng, nhiều thế mà mày ăn hết sạch rồi à?

Tối nay mày cứ đợi đột tử đi!" Leppa Berry là có tác dụng xúc tiến hưng phấn (hồi phục PP).

Đêm hôm khuya khoắt, công trường bên cạnh vang lên tiếng quỷ khóc sói gào, nghe nói mãi cho đến khi trời sáng mới dừng lại.

Sáng sớm ngày thứ hai, thứ Ba.

Lục Dã chạy tới khu giảng đường, tham gia bài thi kết thúc môn học 《Học thuyết Đối chiến Pokémon》.

Bài thi cử hành tại Trung tâm thi đấu (Competitive Center) của Đại học Thượng Hải.

Là sân bãi Battle cấp trường đại học, thiết bị tương đương đầy đủ, biện pháp phòng hộ cũng tương đương hoàn thiện.

Nhưng Trung tâm thi đấu chiếm diện tích gần hai vạn mét vuông này, đa số các nhà thi đấu đều không mở ra cho học sinh, chỉ có khi thi đấu giải đại học mới được sử dụng.

Một số sân bãi sơ cấp ngược lại là có thể sử dụng, nhưng cũng cần hẹn trước.

Lục Dã đi tới địa điểm thi, lại thấy trước nhà thi đấu vây quanh một đám người đông nghìn nghịt, đều là học sinh cùng lớp.

Đầu đội mũ lưỡi trai, thầy thể dục (Sensei) mới tới tên Cao Lượng thổi còi, áy náy nói: "Các em, hay là ngày mai chúng ta hẵng thi nhé?" Trong đám người vang lên một trận oán trách. "Ngày mai em có môn khác mà thầy ơi!" "Đúng đấy, không phải đã hẹn trước rồi sao, sao lại đổi ý rồi?" Nhìn thấy cơ hội bỏ thi đấu có hi vọng, Lục Dã át chế khóe miệng đang điên cuồng nhếch lên, huých Lương Đại Hữu: "Đại Hữu ca, sao thế?" Đại Hữu ca gãi gãi đầu: "Hình như là bên khoa Battle (Hệ chiến đấu) muốn tập thêm, tạm thời chiếm mất nhà thi đấu rồi." "Cái này cũng hết cách rồi, dù sao người ta cũng là chuyên môn học cái này." Đại Hữu ca nhún vai, "Đi thôi, về ký túc xá chơi Game đi!" Lục Dã cũng đang muốn đi về, lại thấy phía trước đám đông có một trận xôn xao.

Nữ sinh khoa Tài chính khí thế bất phàm, tiến lên lý luận nói: "Rõ ràng là bọn tôi hẹn trước mà!" "Độ ưu tiên (Priority) của khoa Battle là hạng nhất, đây là quy tắc sử dụng đã viết rõ ràng." "Đó là thời kỳ thi đấu, bây giờ lại không phải giải League các trường đại học!" Thầy Cao liên thanh an ủi nói: "Các em đừng kích động, chúng ta từ từ thương lượng!" "Thương lượng cái lông!

Các ông con trai cứ trơ mắt nhìn bọn tôi chịu bắt nạt thế à?" Cục diện dần dần mất khống chế, một vị nữ sinh tóc đuôi ngựa, từ trong nhà thi đấu đi ra. "Tôi cũng là nữ sinh, tôi tới thương lượng với các bạn." Điền Hữu Vi huých Lục Dã, thấp giọng nói: "Đó chính là người tôi nhắc với cậu đấy, thế gia hệ Fairy (Hệ Tiên) Thẩm Đinh Chỉ!" "Cho dù không phải kỳ League, nhưng thành viên Đội tuyển trường (School Team) có thể ưu tiên sử dụng nhà thi đấu." Thẩm Đinh Chỉ nhíu mày nói, "Tôi chính là thành viên Đội tuyển trường năm nhất!" Lời này vừa nói ra, cục diện nhất thời yên tĩnh trở lại.

Đội tuyển trường khoa Battle của Đại học Ma Đô, lại còn là tân sinh viên năm nhất.

Thế thì rốt cuộc phải mạnh đến mức nào a! "Thành viên School Team thì ngầu lắm à?" Lương Đại Hữu hét lớn, "Thế thì cũng chỉ một mình cậu được dùng, chứ có phải cả cái lớp cậu đâu!" "Đúng đấy!" "Đừng có lôi chuyện khác vào, là bọn này hẹn trước!" "School Team không có gì đáng kiêu ngạo." Thẩm Đinh Chỉ nhíu mày nói, "Nếu các bạn có ai thắng được tôi, tôi tự nhiên sẽ không còn là thành viên School Team nữa." Lương Đại Hữu bị nghẹn họng, hậm hực rụt trở về.

Cục diện nhất thời trầm mặc.

Thầy Cao vội vàng an ủi nói: "Các em, chúng ta lát nữa quay lại cũng kịp mà!" Ngay tại lúc này, một chùm hồng quang từ trong PokéBall bay ra.

Gastly hai mắt đỏ ngầu thở hổn hển, trong mắtằn đầy tơ máu!

Chương 14

Dược hiệu của quả Leppa Berry tối qua, thế mà mãi cho đến bây giờ vẫn chưa hết!

Toàn trường ánh mắt 'bá' một cái hội tụ đến trên người Lục Dã.

Lục Dã mặt mang mỉm cười, yên lặng bóp chặt PokéBall.

Gastly cái thằng nhãi con này.

Đừng ép bố mày ra tay a!

Toàn trường ánh mắt hội tụ đến trên người Lục Dã. "Đúng rồi, Lục Tử ca cũng tham gia thi đấu mà!" "Nhưng đối thủ là School Team đấy, đừng làm khó Lớp phó học tập rồi....." Trong lúc nói chuyện, mấy vị nữ sinh lén lút đánh giá Lục Dã.

Đồng thời với sự bất an, trong ánh mắt lại toát ra một tia cảm động.

Thời khắc mấu chốt, vẫn là Lục đại ca đáng tin cậy nhất!

Thẩm Đinh Chỉ nhìn con Gastly đang khí thế hung hăng này, hơi hơi nhíu mày.

Trực giác mẫn cảm nói cho cô biết, con Gastly này thực lực tuyệt đối không dung khinh thường!

Nhưng vị Trainer trước mắt này.....

Tuy rằng lớn lên xác thực rất đẹp trai, nhưng mặc kệ thế nào, cậu ta đều là học sinh khoa Tài chính.

Luận về chỉ huy, thì tuyệt đối không bằng khoa Battle! "Này, Lục Tử ca cậu chơi thật à?" Điền Hữu Vi khẽ nói: "Ngộ nhỡ thua, ngày mai cậu khả năng sẽ không lên sân đấu được đâu!" Lục Dã vốn dĩ còn

đang do dự.

Nghe được lời này của Điền Hữu Vi, lập tức hai mắt sáng ngời.

Thế chẳng phải là tôi có thể chuyên tâm ôn tập thi cuối kỳ rồi sao!

Vỗ vỗ bả vai Điền Hữu Vi, Lục Dã mỉm cười nói. "Để tôi." Chậm rãi tiến lên, Lục Dã đạm nhiên nói: "Đại học Ma Đô chúng ta, khả không có truyền thống để cho con gái ra mặt!" "Lớp phó Lục....." Lục Dã cảm thụ được ánh mắt nóng rực sau lưng, như gai ở sau lưng.

Đám nam sinh khoa Battle sau lưng Thẩm Đinh Chỉ thì là một bộ thần tình nghiến răng nghiến lợi.

Thằng nhãi này đẹp trai thì cũng thôi đi.

Thế mà còn dám làm màu trước mặt bọn họ?

Cái này ai mà nhịn cho được?!

Một tân sinh viên năm nhất khoa Tài chính, lại dám khiêu chiến thành viên School Team Đại học Ma Đô.

Tao thấy mày là không biết chữ 'Chết' viết như thế nào! "Chị Thẩm, dạy dỗ thằng nhãi này một trận ra trò đi!" "Đúng, đánh cho nó không làm Trainer được nữa thì thôi!" Lục Dã lập tức hai mắt tỏa sáng, cảm kích nhìn về phía vị nam sinh vừa kêu gào kia. "Yên lặng một chút!" Thẩm Đinh Chỉ chuyển hướng thầy thể dục: "Sensei, làm phiền ngài kiêm nhiệm trọng tài một chút." Thầy Cao thở dài: "Tôi biết rồi, các em có thể giải quyết là được.....

Tôi còn đang trong thời kỳ khảo sát (thử việc) đấy!" Học sinh khoa Tài chính vây quanh ủng hộ Lục Dã, khí thế hung hăng đi về phía sân Battle.

Gastly cũng trừng lớn đôi mắt đỏ thông, lơ lửng (Levitate) bên người Lục Dã, lộ ra nụ cười dữ tợn.

Nụ cười gằn này rơi vào trong mắt Thẩm Đinh Chỉ, làm cho cô sống lưng lạnh toát.

Nhưng mà chỉ có Lục Dã biết, đây chẳng qua là di chứng thức đêm của Gastly mà thôi.

Ừm..... có quầng thâm mắt xác thực sẽ trông hung ác hơn một chút!

Điền Hữu Vi vẻ mặt bất an, thấp giọng nói: "Lục Tử ca, cậu có nắm chắc không?" "Ách.....

Kỳ thực tôi không biết chỉ huy." "?" "Đây là lần đầu tiên tôi chỉ huy thực chiến." Lục Dã sảng lãng cười một tiếng. "Tôi thử xem sao!" "???" Trên sân bãi tiêu chuẩn 10x10, Thẩm Đinh Chỉ cùng Granbull của cô đã sớm nghiêm trận chờ đợi.

Granbull là một con Pokémon tương tự chó bull (bulldog), ngoại biểu hung ác, hai chân đứng thẳng.

Có bộ lông màu oải hương, hàm dưới mạnh mẽ cùng răng nanh sắc bén.

Khi nhìn thấy con Pokémon này của Thẩm Đinh Chỉ, Lục Dã có chút tiếc nuối.

Vốn tưởng rằng có thể gặp được Ralts manh manh đát (dễ thương) cơ!

Kết quả thế gia hệ Fairy, cũng chỉ có trình độ Granbull thôi à!

Thầy Cao thổi còi: "Trận đấu bắt đầu!" Thẩm Đinh Chỉ chấn cánh tay hô, ngón tay trỏ ra, Granbull đã mãnh liệt vồ tới. "Bite (Cắn)!" Nhưng Granbull vẫn còn đang ở giữa không trung, Gastly liền đã cười gằn đi tới bên cạnh thân nó.

Trong lòng Thẩm Đinh Chỉ hiện lên một tia kinh dị.

Đây là tốc độ gì?

Lục Dã ở trong lòng thở dài.

Cả thế giới đều biết Granbull muốn dùng Bite rồi, tại sao còn coi nó là sát chiêu (đòn sát thủ) thế nhỉ? "Gastly, Substitute (Thế Thân)!" Sương mù (Haze) của Gastly vặn vẹo, một đoàn khí thể rút ra, hình thành hai con Gastly đang cười gằn.

Trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, hai con Gastly đã lấy tốc độ kinh người nhiễu quanh Granbull bay múa! "Tại sao.....

Chị Thẩm trông có vẻ bị đè ra đánh thế?" "Đùa cái gì thế!

Đó chẳng qua là thủ đoạn làm cho địch nhân thả lỏng cảnh giác thôi!" Một giọt mồ hôi lạnh từ trán Thẩm Đinh Chỉ chảy xuống.

Tốc độ của Gastly quá kinh người!

Nhất định phải hạn chế tốc độ của nó mới được! "Granbull, sử dụng Quỷ Diện (Scary Face)!" "Gastly, nhắm mắt lại!" Chỉ huy đồng thời vang lên, Thẩm Đinh Chỉ kinh hãi liếc nhìn Lục Dã một cái.

Phát hiện cậu ta đang mang vẻ mặt 'quả nhiên như thế', thậm chí còn có chút tẻ nhạt vô vị. "Quá dễ đoán rồi." Lục Dã lẩm bẩm.

Một loại Áp lực (Pressure) chưa từng có bao phủ trong lòng Thẩm Đinh Chỉ.

Chính mình đây là..... bị 'tiên đọc' (đọc trước hành động)?

Sở gọi là tiên đọc, là chỉ Trainer trong quá trình Battle, dự phán chỉ huy của đối thủ.

Đây là một loại chiến lược chỉ huy cực kỳ mạo hiểm.

Một khi sai lầm, liền có khả năng dẫn đến cục diện toàn tuyến sụp đổ.

Nhưng mà..... tiên đọc thành công, đối với tâm thái đối thủ không nghi ngờ gì là một đòn đả kích chí mạng!

Không có khả năng, chỉ là trùng hợp mà thôi!

Thẩm Đinh Chỉ mím chặt môi.

Cậu ta chẳng qua chỉ là tình cờ đoán trúng chỉ huy của mình mà thôi!

Trong sân, Scary Face của Granbull chẳng khác nào làm cho người mù xem, hoàn toàn rơi vào khoảng không.

Mà Gastly tại đồng thời nhắm mắt lại, quanh thân tỏa ra tia sáng yêu dị - Confuse Ray (Tia Sáng Dị Thường)!

Quang mang lấp lóe, Granbull lắc lắc cái đầu, tịnh không rơi vào hỗn loạn.

Điều này làm cho Thẩm Đinh Chỉ thở phào nhẹ nhõm, ánh mắt một lần nữa khôi phục kiên định. "Granbull, Bite!" Granbull há ra cái miệng to như chậu máu, lại bị Gastly dễ như trở bàn tay tránh thoát.

Thẩm Đinh Chỉ mờ mịt nhìn về phía Lục Dã.

Chỉ thấy cậu chỉ chỉ xuống dưới chân, bất đắc dĩ lắc đầu.

Do trúng Mean Look (Ánh Nhìn Đen) của Gastly, hai chân của Granbull đang run rẩy, căn bản vô pháp di động nửa bước! "Granbull tuy rằng ngoại biểu hung hãn, tính cách lại ngoài ý muốn nhát gan." Lục Dã thở dài nói. "Chỉ cần bạn chịu khó đọc Pokédex nhiều chút, cũng sẽ không để cho nó cùng Gastly đối mắt nhìn nhau rồi." Thẩm Đinh Chỉ há miệng, nhưng lại phát hiện cổ họng mình nghẹn lại. "Đừng ngẩn người ra thế chứ!" Lục Dã cuống lên. "Tôi đây là dùng ngôn ngữ khiêu khích (Taunt), là chiến thuật Trash Talk đấy!" Lục Dã người cũng choáng váng.

Cậu vốn tưởng rằng thành viên đội tuyển trường Đại học Ma Đô, kiểu gì cũng có thể Foresight (Nhìn Thấu) cái loại chiến thuật Trash Talk (Võ mồm) sơ cấp này.

Kết quả cậu còn chưa kịp 'phun' đâu, cô nương này cũng đã bắt đầu tự kỷ rồi?

Bạn làm thế này khiến tôi diễn cũng không diễn được nữa ấy!

Thẩm Đinh Chỉ cắn chặt môi dưới, thanh âm có chút phát run. "Granbull, sử, sử dụng....." "Gastly, Will-O-Wisp (Quỷ Hỏa)!" "Tê kiệt!" Con Gastly đang cười gằn bay múa trên không trung, ba ngọn lửa ma trơi âm lãnh không ngừng xoay quanh, cuối cùng hội tụ thành một đoàn cầu lửa uy lực bạo tạc.

Trong luồng khí lãng âm lãnh, Granbull 'bành' một tiếng bị oanh bay ra ngoài, trên bộ lông đầy những vết cháy sém chật vật! "Ngao ——!!" Granbull phát ra một tiếng bi minh, nhưng liên chiêu của Gastly tịnh không đình chỉ!

Đây cũng không phải là Game theo lượt (Turn-based).

Nếu Thẩm Đinh Chỉ không tìm ra phương pháp phá cục, Gastly tấn công sẽ vẫn luôn liên tục tiếp diễn!

Nói thì nói thế, đối mặt tốc độ kinh người của Gastly, Granbull thế mà không tìm ra mảy may khe hở để phản kích.

Chỉ huy ngốc nghếch kia của Thẩm Đinh Chỉ, nhìn đến Lục Dã là một trận cuống cuồng.

Đại học Thượng Hải là làm sao thế?

Hiện tại School Team, cũng chỉ có loại trình độ này thôi á?

Tôi đánh Game gặp được người chơi còn mạnh hơn các bạn nhiều a! "Oanh!" Theo một tiếng nổ mạnh cuối cùng, Granbull kêu rên ngã

xuống đất.

Trong một mảnh lặng ngắt như tờ.

Tất cả mọi người mờ mịt nhìn về phía Lục Dã, trong đầu phù hiện ra một cái dấu hỏi to đùng.

Lục Dã.....

đem thành viên School Team thắng rồi?

Liên tưởng đến lời Lục Dã nói trước trận đấu, Điền Hữu Vi có chút phát lăng.

Cậu gọi cái này, kêu là không biết chỉ huy?

Mồm thì nói tôi không biết gì mấy, kết quả thuần túy dựa vào chỉ huy liền đem thành viên School Team nghiền ép?!

Lục Tử ca, cậu làm ơn cần chút mặt mũi đi!

Nhà thi đấu to như vậy, ngay cả tiếng kim rơi cũng nghe được.

Biểu tình của học sinh khoa Battle từ khinh thường đến chấn hám, chấn hám lại đến mờ mịt.

Lục Dã thu hồi Gastly, thần sắc phức tạp: "Xem ra, là tôi thắng rồi." Thẩm Đinh Chỉ ngơ ngác đứng tại chỗ, qua hồi lâu, mới gật gật đầu. "Lớp chúng tôi sử dụng sân bãi này." Lục Dã liếc nhìn Thẩm Đinh Chỉ, "Không có ý kiến gì chứ?" Thẩm Đinh Chỉ lăng lăng lắc đầu.

Lục Dã có chút tiếc nuối.

Một đứa trẻ khá thành thật, chỉ tiếc là tự kỷ mất rồi.

Mãi cho đến lúc này, mới có người rụt rè đặt câu hỏi. "Lục học ủy đây là..... thắng rồi?" "Đem School Team đều thắng rồi?" "Vãi chưởng, thế đếch nào mà cũng thắng được!" Lương Đại Hữu kinh hô.

"Lục Tử ca, cậu là thật sự ngầu vãi!" Lớp khoa Tài chính bộc phát ra tiếng hoan hô.

Mà học sinh khoa Battle lại như cũ ở vào trạng thái hoài nghi nhân sinh.

Không đúng a, không nên a.....

Thẩm Đinh Chỉ đã là người mạnh nhất lớp bọn họ rồi, ngay cả Huấn luyện viên School Team đều khẳng định thực lực của cô ấy.

Thế mà hiện tại, lại bị một học sinh khoa Tài chính danh bất kiến kinh truyện (vô danh tiểu tốt) đánh bại.....

Có phải hay không nơi nào xảy ra vấn đề gì rồi? "Cậu nhìn rõ không, quá trình Battle vừa rồi?" "A.....

Chương 15

Con Gastly kia tốc độ quá kinh người!" "Không, ý tôi là chỉ huy của Trainer hai bên!" Với tư cách học sinh khoa Battle chuyên nghiệp, tự nhiên có thể nhìn ra chênh lệch của hai con Pokémon.

Tuy rằng Gastly tốc độ kinh người, nhưng trên phương diện ngạnh thực lực (sức mạnh cứng), vẫn là kém Granbull một đoạn.

Nhưng bằng vào chỉ huy của Trainer, Gastly gần như đánh ra cục diện nghiền ép.

Điều này cũng ý nghĩa là, trình độ chỉ huy của Lục Dã đã viễn viễn thắng qua Thẩm Đinh Chỉ thực lực School Team! "Có lầm hay không!

Cậu ta không phải là khoa Tài chính sao?" "Khoa Tài chính sao lại có thể có trình độ chỉ huy kiểu này!?" "Chị Thẩm vừa rồi đều bị 'tiên đọc' hết!" Có thể 'tiên đọc' thành công, hoặc là vận khí, hoặc là trình độ hai bên chênh lệch quá lớn.

Vừa rồi Thẩm Đinh Chỉ liên tiếp bị tiên đọc, tuyệt đối không phải dùng vận khí là có thể giải thích được.

Vậy thì chỉ còn lại có một loại khả năng..... "Đi thôi, chúng ta đi thôi!" "Không chọc nổi, không chọc nổi." "Nghĩ không ra.....

đây làm sao lại có thể là khoa Tài chính được chứ?" Học sinh khoa Battle hậm hực rời đi, Thẩm Đinh Chỉ nhìn Lục Dã một cái, do dự hồi lâu. "Cậu có muốn hay không..... thử tham gia khảo sát (khảo hạch) của School Team một chút?" Tuy rằng thực lực Gastly còn non, nhưng với trình độ chỉ huy của Lục Dã, tiến vào School Team là chuyện ván đã đóng thuyền.

Thua bởi Lục Dã, Thẩm Đinh Chỉ cũng không còn mặt mũi ở lại

School Team, vừa vặn mượn cơ hội này..... "Không đi!" Lục Dã chém đinh chặt sắt.

Thẩm Đinh Chỉ có chút phát lăng.

Mục tiêu của Lục Dã là gì?

Là kiếm đồng tiền lớn, làm ông chủ, mua biệt thự!

Trước đó, cậu cần thời gian để kinh doanh sự nghiệp Livestream và UP chủ (chủ kênh video) của mình, còn không thể để chuyện học hành rớt lại phía sau.

School Team Đại học Thượng Hải?

Cái thứ này rất ngầu sao?

Ngay cả World Champion đều là Fan của tôi đấy, tôi có nói cái gì sao?

Nhưng ở trong mắt Thẩm Đinh Chỉ.

Thực lực xuất chúng, nhan sắc siêu cao, mang trong mình lý tưởng, phong độ thân sĩ.....

Thẩm Đinh Chỉ hướng Lục Dã cúi người thật sâu một cái: "Cảm ơn cậu!" Nhìn Thẩm Đinh Chỉ chạy trốn mất dạng, Lương Đại Hữu huých Lục Dã. "Thua còn phải cảm ơn cậu, cậu ta mưu đồ gì thế?" "Tôi cũng không biết." Lục Dã gãi gãi đầu, "Khả năng bởi vì tôi quá đẹp trai?" Lương Đại Hữu cẩn thận đoan tường Lục Dã một phen, 'Chậc' một tiếng. "Cũng tạm, cũng chỉ đẹp trai hơn tôi có mỗi một tí!" Tranh chấp giải quyết, thầy Cao đối với Lục Dã là vạn phần cảm kích.

Môn học 《Học thuyết Đối chiến Pokémon》 này, Lục Dã không chút nghi ngờ lấy được điểm tối đa (mãn phân).

Đến tận đây, ba môn học, Lục Dã toàn bộ đều lấy thành tích hạng

nhất để kết thúc môn.

Vừa nghĩ tới học bổng sáu ngàn tệ cuối kỳ, khóe miệng Lục Dã liền điên cuồng nhếch lên.

Ổn rồi, kèo này ổn rồi!

Sau khi Battle với Thẩm Đinh Chỉ xong, Hệ thống (System) cũng đưa ra đánh giá tương ứng. 【Thu hoạch sự kinh thán đến từ bạn học, BP+1, BP+1.....】 【Tiên đọc thành công!

BP+50】 【Chiến thuật 'Trash Talk' sử dụng thành công!

BP+50】 【Đạt được Battle thắng lợi, đánh giá: Chiến thuật nghiền ép! (BP+100) 】 Thẩm Đinh Chỉ không hổ thẹn với thân phận thành viên School Team, quả thực chính là một con quái Tinh Anh (Elite), cung cấp cho Lục Dã hơn 500 điểm BP. 【Điểm BP còn dư: 3280】 Mặc dù một con quái Elite có 500 BP, Lục Dã vẫn là có chút không hài lòng. "Tôi cắt cái Video cũng có hơn 1000 BP rồi." "Xem ra làm Trainer vẫn là không có lời a!

Livestream kiếm tiền (kháp lạn tiền) là xong chuyện!" Hồi tưởng lại trận Battle với Thẩm Đinh Chỉ, Lục Dã cũng ý thức được một điểm không đúng.

Do ở trong 《Pokémon: Battle》, Trainer Battle cùng với Lục Dã, ít nhất cũng là khởi điểm từ bậc Master.

Vô hình trung, cũng nâng cao trình độ chỉ huy của Lục Dã.

Nhưng dù là như thế, bột ngọt khó gột nên hồ (khéo ăn thì no, khéo co thì ấm).

Lục Dã như cũ tránh không khỏi vấn đề huấn luyện Pokémon cần hao phí lượng lớn tài lực này.

Trước mắt, mục tiêu hàng đầu của Lục Dã là lấy được học bổng

cuối kỳ.

Còn về Cúp Piplup giải tân nhân Trainer.....

A a, tát nước theo mưa (hoa hoa thủy - chơi cho vui) là tốt rồi.

Cũng không đến mức thật sự có thể lấy được Quán quân (Champion) đâu nhỉ? .....

Đêm đó, Gastly lĩnh ngộ được Move mới.

Lục Dã: ?

Hoặc hứa là bởi vì chiến thắng Granbull, tích lũy lượng lớn điểm kinh nghiệm.

Gastly đối với lý giải về 'Substitute' lại lên một tầm cao mới.

Mà cái gọi là Move mới, kỳ thực là đem 'Night Shade' (Dạ Ảnh/ Bóng Đêm) cùng 'Substitute' phối hợp lại cùng một chỗ.

Với tư cách là một trong số không nhiều thủ đoạn công kích của Gastly thời kỳ đầu, 'Night Shade' có thể nói là Move trọng yếu của Gastly.

Hình thức biểu hiện cụ thể là: Ở sau lưng Gastly hình thành một tôn ma tượng âm sâm cao chừng một mét, thông qua huyễn tượng và nỗi sợ hãi tạo thành thương hại.

Lục Dã tỏ vẻ, mày đừng có bắt nạt tao không có xem qua《Naruto》 nhé.

Cái này phân minh chính là Susanoo được không hả?!

Mày để Substitute đi lên đấm nhau với người khác thì cũng thôi đi, hiện tại cư nhiên còn bật cả cái Hack (Plug-in) Susanoo nữa?

Thế Will-O-Wisp (Quỷ Hỏa) chẳng phải ước chừng bằng Amaterasu (Thiên Chiếu) sao?

Phàn nàn thì phàn nàn.

Thân thể Lục Dã vẫn là rất thành thật làm cho Gastly Energy Block.

Tính cả tối hôm qua khô máu thông tiêu, cộng thêm hôm nay vượt cấp Battle.

Gastly không sai biệt lắm đã hai ngày không có chợp mắt rồi.

Lục Dã điều chế chính là một khoản Energy Block có hiệu quả ôn hòa, dung nhập Sữa Moomoo (Moomoo Milk), Pecha Berry cùng với Mật ong mua trên mạng.

Gastly sau khi ăn xong Energy Block, ngoan ngoãn bò lên trần nhà đi ngủ (Rest).

Điều này không khỏi làm cho khóe miệng Lục Dã hơi hơi giương lên.

Tuy rằng có đôi khi sẽ đột nhiên tới một cú 'đâm sau lưng' (bối thứ).

Nhưng lúc ngủ (Rest) vẫn là rất ngoan mà!

Lúc rạng sáng hai giờ.

Sau khi ngủ hai tiếng đồng hồ, Gastly đột nhiên mở to mắt.

Đôi mắt to đến dọa người kia, trong đêm đen phiếm khởi lục quang (ánh sáng xanh) nhè nhẹ.

Ngày mai là vòng bảng thứ hai rồi!

Phải tiếp tục huấn luyện mới được!

Vòng bảng thứ hai của Cúp Piplup, truyền thông lớn nhỏ nghe tin lập tức hành động.

Tất cả phóng viên đều nhận được tin tức, vị Huấn luyện viên sở

hữu Gastly kia sắp sửa lên sàn!

Bên ngoài lối đi dành cho tuyển thủ chật kín phóng viên vác theo thiết bị quay chụp.

Ngay cả vòng bán kết các năm trước cũng không có trận thế lớn như vậy.

Dưới sự marketing và lăng xê của ban tổ chức, Gastly đã trở thành một trong những chú ngựa ô được chú ý nhất giải đấu lần này! "Mau nhìn, là soái ca kia hả?" "Đúng đúng đúng, chính là con Gastly đó!" Một thanh niên tuấn tú dáng người cao ráo, mặc áo sơ mi trắng, bên hông đeo PokéBall, trên đỉnh đầu còn có một con Gastly thoắt ẩn thoắt hiện đang bay lơ lửng.

Phóng viên vác súng ống dài ngắn lao đến trước mặt Lục Dã. "Xin hỏi anh có nắm chắc trận này không?" "Tại sao mấy trận trước anh đều không ra sân?" "Xin hỏi xếp hạng kỳ vọng của anh là bao nhiêu!" Lục Dã nhìn ống kính cười lịch sự: "Tranh thủ không để lại tiếc nuối là được." Suy nghĩ thực tế trong lòng Lục Dã: *Nóng vãi chưởng, muốn về nằm điều hòa quá!* "Kie kie!" Nhìn Lục Dã mồ hôi ướt lưng, Gastly lén lút cười trộm.

Ngốc chưa, ông đây là hệ Ghost, không sợ nóng!

Bảng đấu đã có kết quả, Lục Dã đối đầu với một học sinh lớp 12 đến từ trường Trung học số 2 Hàng Thành.

Những học sinh đi theo con đường Trainer này có thể thông qua việc tham gia giải đấu, phỏng vấn...

để xét tuyển sớm vào Đại học Pokémon.

Nhưng hiển nhiên, trình độ chỉ huy của học sinh cấp 3 và Lục Dã chênh lệch không chỉ một chút.

Trong trận đấu, Lục Dã dùng chiến thuật "thả diều" bắt nạt người

mới, hành đối thủ sạch sẽ gọn gàng. "Tại sao động tác của Butterfree dường như đều bị Gastly dùng Foresight (Nhìn Thấu) nhìn thấy hết vậy?" "Chênh lệch thực lực đấy, Butterfree không theo kịp tốc độ của Gastly!" "Không, là do Lục Dã chỉ huy quá kịp thời!" Butterfree với đôi cánh dính đầy Will-O-Wisp (Quỷ Hỏa), kêu lên bi thương rồi rơi từ trên không xuống.

Cùng lúc đó, cờ hiệu của trọng tài cũng tuyên bố thắng bại. "Vãi, con ngựa ô này rốt cuộc từ đâu chui ra vậy!" "Nghe nói là sinh viên Đại học Thượng Hải, nhưng cậu ta đâu phải chuyên ngành Battle?" "Sân bên cạnh cũng có kết quả rồi!" Tại sân thi đấu bên cạnh, Thẩm Đinh Chỉ đến từ Đại học Thượng Hải đã dùng ưu thế tuyệt đối nghiền ép tuyển thủ của Đại học Giao thông Thượng Hải.

Granbull của Thẩm Đinh Chỉ cũng lần nữa thể hiện thực lực của thế gia hệ Fairy cho mọi người thấy —— *Nội chiến tôi khép nép, ngoại chiến tôi đấm vỡ mồm!* "Sao mình lại thắng nữa rồi..." Lục Dã thu hồi Gastly, vẻ mặt khó hiểu.

Đang định rời đi qua lối đi dành cho tuyển thủ, trước mắt bỗng nhiên bị một bóng người chặn lại.

Người đến gầy gầy cao cao, bên hông quần short đeo PokéBall, thần sắc cực kỳ kích động. "Lục...

Thầy Lục?" Người đến kích động nói, "Em là Phùng Thụ, là fan của thầy!

Trong kênh livestream của thầy em đeo huy hiệu fan cứng cấp 10 đấy!" Lục Dã suy nghĩ một chút, trong ấn tượng không có nhân vật này.

Nhưng đã là huy hiệu cấp 10, vậy chắc cũng là fan lâu năm rồi.

Lục Dã cười ha hả nói: "Là cậu à, nói chậm thôi, không cần vội."

"ID kênh livestream của em là 'Bulbasaur làm sao Độc Thủ Trâm'." Phùng Thụ gãi gãi đầu, cười ngây ngô, "Trước đây nhờ thầy chỉ điểm, nó bây giờ đã tiến hóa rồi!" "Được đấy, lấy Pokémon khởi đầu (Starter) làm Pokémon cảm tử (Dervish)!" Lục Dã kinh ngạc nói, "Cậu cũng tham gia giải đấu này hả?" "Đúng vậy, đã vào đến top 16 rồi ạ!" Lục Dã trầm ngâm giây lát, bỗng nhiên nhớ tới Điền Hữu Vi hình như đúng là từng nhắc đến nhân vật này với hắn.

Tân sinh viên hệ Battle của Đại học Kōsetsu, cha chú đều là Trainer hệ Grass thâm niên, Phùng Thụ cũng không phụ sự mong đợi của mọi người, năm nhất đã thông qua tuyển chọn vào đội tuyển trường.

Xét về xuất thân, Phùng Thụ không hề kém cạnh Thẩm Đinh Chỉ, thực lực thậm chí còn nhỉnh hơn một chút! "Khá lắm, mấy trận tiếp theo cố lên nhé, tranh thủ đoạt quán quân!" Lục Dã vỗ vỗ vai Phùng Thụ. "Không không không." Phùng Thụ điên cuồng lắc đầu, "Thầy cũng tham gia rồi, em tối đa chỉ dám mơ cái hạng nhì thôi." "Gastly của tôi chưa chắc đã thắng được Ivysaur đâu!" Lục Dã dở khóc dở cười. "Thầy đừng đùa nữa!

Lỡ như thầy móc ra mấy con Pokémon khác, người trong cái sân này có lao vào cùng lúc cũng không đủ cho thầy đánh đâu!" Trình độ chiến thuật của Lục Dã thì Phùng Thụ đã được kiến thức rồi, ngay cả Gym Leader hệ Grass của vùng Sinnoh cũng không phải đối thủ của thầy ấy.

Nếu Thầy Lục không phải là một Trainer hùng mạnh, sao có thể sở hữu ý thức chỉ huy tinh thâm như vậy?

Kết luận duy nhất, chỉ có thể là Thầy Lục vừa thu phục một con Gastly, vừa khéo lại gặp lúc Cúp Piplup khai mạc.

Đối với loại giải đấu cho người mới (Novice) này Thầy Lục vốn

khinh thường không thèm nhìn, nhưng để cày cấp cho Gastly mới miễn cưỡng tham gia.

Hai trận trước Thầy Lục không ra sân, mà để Gastly tự chủ chiến đấu.

Đó chính là bằng chứng tốt nhất! "Có thể cùng tham gia một giải đấu với thầy, em đã mãn nguyện rồi!" Phùng Thụ cúi rạp người chào.

Theo một ý nghĩa nào đó, suy đoán của Phùng Thụ cũng không phải không có lý.

Thực lực Trainer bằng trình độ chỉ huy cộng với thực lực Pokémon.

Thầy Lục người có thể đánh ngang tay với Master Trainer, lại chỉ thu phục mỗi một con Gastly, chuyện này có khả năng sao?

Hoàn toàn không thể nào!

Lại thêm Thầy Lục còn trẻ như vậy.

Sự kính ngưỡng của Phùng Thụ như sông Hoàng Hà cuồn cuộn không dứt.

Loại người này tới tham gia Cúp Piplup, cho dù dùng Gastly vừa thu phục, thì cũng là cái đà "bón hành" cho cả giải đấu thôi!

Cầu xin ông trời, ngàn vạn lần đừng để con đụng độ Thầy Lục!

Lục Dã chép chép miệng.

Cậu nói cũng có chút đạo lý.

Chương 16

Nhưng vấn đề là, tôi thật sự không còn con Pokémon nào khác a! "Tôi chỉ có mỗi một con Gastly thôi." Lục Dã trầm ngâm nói. "Thầy chỉ mang theo một con Gastly?" Phùng Thụ hai mắt sáng rực. "Ách... cũng có thể nói như vậy." Lục Dã mệt tim xua xua tay, "Tối nay gặp lại trên livestream nhé!" "Yên tâm đi Thầy Lục, em về nhất định sẽ donate quà tặng cho thầy!" ...

Về đến nhà, trong nhóm chat đang bàn tán sôi nổi về một video mới trên Youtube.

Do đám đại lão này toàn chat tiếng Nhật, lạc quẻ với các fan khác, nên Lục Dã lôi đám này lập riêng một cái nhóm nhỏ.

Thành viên hiện tại có: Quán quân giải đấu thế giới Red (Xích), Quán quân Kanto kiêm Gym Leader Viridian - Blue Oak (Lục/Green), Gym Leader hệ Grass vùng Sinnoh - Gardenia, người sở hữu "Năng lực Viridian" - Yellow.

Ông già lạc quan sau khi thua Lục Dã lần trước thì cứ bám lấy hắn đòi chơi game - Gym Leader hệ Điện vùng Hoenn: Wattson.

Cùng với thanh niên thất nghiệp Akin (Gold).

Khụ...

Danh hiệu của Akin là "Hatcher" (Người ấp trứng), Lục Dã cảm thấy đây là một năng lực khá bá đạo trong số các nhân vật chính đặc biệt.

Pokémon ấp ra ít nhất cũng 5V khởi điểm, đây là năng lực mà bao nhiêu game thủ cày trứng hằng mơ ước a! 【Akin: Vãi chưởng vãi chưởng!

Video top 1 trên Youtube cháy thực sự!】【Yellow: (•ω•)✧ Em cũng xem rồi, ngầu quá đi!】【Blue Oak: Lucian xuất hiện rất nhiều sai lầm, nếu không thì vẫn có khả năng thắng.】【Wattson: Hahaha, nhìn mà ông già này cũng muốn vận động gân cốt một chút!】【Red: .....】Do tốc độ gõ chữ quá chậm, chỉ kịp gửi đi một tràng dấu chấm lửng, Red lại lặn xuống tự kỷ.【Thầy Lục: Video gì dợ?】【Akin: Ông tự đi mà xem chẳng phải biết rồi sao!

Tối nay onl sớm chút, đợi tôi tới bán hành cho ông!】【Thầy Lục: ?】【Gardenia: A, tiểu thư Cynthia thực sự quá ngầu...】Cynthia?

Lục Dã gãi gãi đầu, mù mờ mở video Youtube lên.

Top 1 thịnh hành, chính là một video Battle mới được đăng tải.《Trận thách đấu Quán quân Liên minh Sinnoh: Cynthia VS Lucian》.

Sinnoh, Đảo Lily of the Valley.

Là nơi tổ chức "Hội nghị Lily of the Valley" của Liên minh Sinnoh, hòn đảo này sở hữu cơ sở vật chất thi đấu hàng đầu thế giới.

Các Trainer chinh chiến Liên minh Sinnoh từ khắp nơi trên thế giới sẽ tụ hội tại đây, phát động tranh đoạt ngai vàng Vô địch Hội nghị.

Một khi trở thành Vô địch Hội nghị, sẽ có tư cách khiêu chiến Tứ Thiên Vương (Elite Four) của Liên minh, thậm chí là Nhà Vô Địch (League Champion) đứng trên Tứ Thiên Vương.

Mà Trainer đứng trên đỉnh cao của Liên minh Sinnoh, chính là mỹ nhân tóc vàng đến từ thị trấn Celestic, Cynthia! "Thưa các quý ông quý bà, chào mừng đến với hiện trường thi đấu bảng Master của Liên minh Sinnoh!" Giọng nói nhiệt huyết của bình luận viên vang vọng khắp sân. "Trận đấu ngày hôm nay, là Thiên vương hệ Psychic của Liên minh Sinnoh - Lucian, phát động khiêu chiến hướng tới ngôi vị

Nhà Vô Địch!" "Rốt cuộc sẽ là đón chào một Tân vương, hay là bảo vệ ngai vàng Vô địch, chúng ta hãy cùng rửa mắt mà xem!" Cộp, cộp —— Tóc dài màu xanh lam nhạt, mặc âu phục màu rượu vang đỏ, chân đi một đôi giày da màu nâu.

Người đàn ông khí chất nho nhã tay cầm một quyển sách bìa cứng, một tay đút túi đi từ lối đi tuyển thủ vào sân.

Tiếng hoan hô, tiếng hét chói tai vang lên liên tiếp.

Lucian gập quyển sách lại cái 'bộp', đẩy gọng kính màu lam, nở nụ cười thân thiết với ống kính. "Ngài Lucian đã lên sàn!" Bình luận viên cao giọng nói. "Đây đã là lần thứ ba trong năm nay ngài ấy khiêu chiến ngai vàng Vô địch!" *Cái này không cần thiết phải nhắc đâu...* Lucian toát mồ hôi hột đẩy mắt kính phẳng màu lam.

Lúc này, ánh mắt Lucian rơi vào bóng dáng yểu điệu trong lối đi tuyển thủ.

Cộc, cộc —— Giày cao gót điểm xuống đất.

Mỗi một bước đều không nhanh không chậm, khéo léo rơi vào thời điểm tiếng hét cuồng nhiệt nhất.

Tiếng hoan hô như thủy triều dâng lên lớp này đến lớp khác, càng lúc càng mãnh liệt! "Nhà vô địch Sinnoh!" "Tiểu thư Cynthia!!" Khi bước chân dừng lại, hơi thở của toàn trường phảng phất như ngưng trệ trong nháy mắt.

Mái tóc dài màu vàng chói lọi, như ánh mặt trời trải xuống.

So với đôi đồng mâu màu xám tro thâm thúy kia, vạn vật đều có chút thất sắc.

Khoác trên mình chiếc áo khoác đen, chân đi giày cao gót mũi nhọn.

Cynthia vén mái tóc vàng suôn mượt dài đến eo ra sau tai, trên gương mặt tinh xảo động lòng người, nở một nụ cười nhàn nhạt. "Để anh đợi lâu rồi." Cynthia gật đầu. "Cô nguyện ý chấp nhận lời khiêu chiến, tôi đã cảm thấy vô cùng vinh hạnh rồi." Lucian đặt tay lên ngực, "Chỉ mong lần này có thể đánh bại Garchomp của cô." "Anh có thể thử xem." Cynthia mỉm cười.

Bình luận viên hét lớn: "Hai bên đã vào vị trí, trận đấu căng như dây đàn!" "Pokémon đầu tiên của Lucian đã ra sân, là Bronzong với khả năng kháng đòn cực kỳ trác tuyệt!" "Mà phía bên Cynthia, phái ra chính là Garchomp bách chiến bách thắng của cô ấy!" Hai con Pokémon thực lực đỉnh cao cùng lúc xuất hiện trên sân.

Gió mây đổi sắc, khán giả bên ngoài ồ lên kinh hãi.

Toàn thân phủ đầy vảy rồng sắc bén, gai ngược tua tủa, chiếc đuôi rồng hình thoi, cùng với xương cốt như tên lửa ở hai bên đầu.

Garchomp với đôi mắt đỏ ngầu, bắt chéo đôi liềm khiến người ta không rét mà run, bạo phát ra tiếng gầm thét kinh thiên động địa! "Khác ngao ——!!" Bronzong dùng Levitate (Lơ Lửng) trên sân đấu, tiếng chuông trầm đục như hoàng chung đại lữ, trang nghiêm mà túc mục vang vọng trong sân.

Chiến đấu nổ ra ngay tức khắc! "Garchomp, Fire Blast (Chữ Đại Lửa)!" "Bronzong, Block (Chặn Đường)!" Garchomp há to miệng, ngọn lửa bùng phát gào thét lao ra, sóng nhiệt dâng lên trong nháy mắt làm không gian vặn vẹo, vang lên tiếng nổ chói tai nhức óc!

Ầm!

Bronzong rơi 'uỳnh' một tiếng xuống sân, bức tường ánh sáng dựng lên đã bị liệt hỏa thiêu rụi hoàn toàn, nhưng trong những hoa văn cổ xưa lại lóe lên ánh sáng xanh nguy hiểm!

Lucian vung tay, quát lớn: "Không Gian Kỳ Ảo (Trick Room)!" Ánh sáng kỳ dị lấp lánh trên sân, một không gian như lồng giam dựng lên từ hư không, bao bọc lấy cả Bronzong và Garchomp!

Bình luận viên hét lớn: "Dưới tác dụng của Không Gian Kỳ Ảo, ưu thế tốc độ của Garchomp sẽ hoàn toàn biến mất!" Khóe miệng Cynthia hơi nhếch lên: "Garchomp, Dragon Rush (Rồng Lao)!" Trong ánh mắt kinh hãi của mọi người, Garchomp như một chiếc chiến cơ siêu thanh lướt đi cực nhanh.

Đuôi rồng dấy lên luồng khí lưu màu trắng, đồng thời, đôi liềm sắc bén vô song kia trực tiếp xé toạc Không Gian Kỳ Ảo! ...

Lục Dã vẻ mặt cổ quái nhìn trận chiến của hai Trainer cấp Thiên vương trong video.

Đùa nhau à?

Dragon Rush mà cũng chém nát được cả Trick Room?!

Bật hack cũng không ai bật kiểu đó chứ?

Thế này tôi còn làm Trainer cái gì nữa, sớm thu dọn đồ đạc về quê làm ruộng cho rồi!

Gastly cũng vẻ mặt mờ mịt nhìn video.

Tại sao, cái này không giống lắm với những trận Pokémon Battle mà mình từng biết nhỉ?

Lục Dã liếc nhìn Gastly bên cạnh: "Có suy nghĩ gì không?" "Tê khách..." "Tự kỷ rồi hả?" "Ghos!" Gastly hổ khu chấn động, mạnh mẽ trừng lớn hai mắt.

Trong mắt nó tràn ngập thần sắc vô cùng kích động.

Hóa ra Pokémon Battle lại kích thích như vậy!!

Video này đã để Gastly tiếp xúc với một vùng trời Battle hoàn toàn

mới, lập tức khiến nó tìm được mục tiêu phấn đấu!

Lục Dã còn tưởng rằng Gastly bị dọa sợ, an ủi vỗ vỗ đầu Gastly. "Không sao đâu, có tao ở đây, tương lai dẫn mày đi bắt nạt mấy tên Master bình thường vẫn không thành vấn đề." Nhìn thấy hai vị Trainer Thiên vương hô mưa gọi gió trong video, Lục Dã vẫn có chút động lòng.

Nhưng Lục Dã có tự biết mình.

Tuy rằng trình độ chỉ huy của bản thân không yếu, thậm chí có thể coi là rất mạnh.

Nhưng Training (Huấn luyện nuôi dưỡng) Pokémon thực sự là một vấn đề rất lớn.

Tiền, tài nguyên, nhân mạch... cho dù có Hệ thống (System) bên người, muốn trở thành Thiên vương cũng tuyệt đối không phải chuyện một sớm một chiều.

Muốn giống như Red, Debut một năm liền đạt tới trình độ Quán quân (Champion), càng là nằm mơ giữa ban ngày.

Nhưng nhìn Gastly thần tình kích động, Lục Dã mỉm cười chọc chọc vào làn sương khói của nó. "Thôi được rồi... cho dù không làm Trainer, vì mày, kiếm tiền ném qua cửa sổ cũng đáng!" Không muốn làm Trainer và việc Training cho Gastly cũng không xung đột.

Dù sao Gastly cũng có nhiệt huyết cực cao với Battle, Lục Dã cũng định thỏa mãn tâm nguyện của nó.

Đợi đến khi nào thua trận, đoán chừng Gastly cũng sẽ nhận rõ hiện thực thôi. "Thằng nhóc thối, mày tưởng hai đứa mình làm Vô địch thế giới được thật đấy à!" Lục Dã cười mắng. "Ghos Ghos! (′∇`〃)" "Được rồi, đến giờ livestream rồi, trước tiên giúp mày đổi cái Đĩa kỹ thuật (Technical Machine) 'Protect' (Bảo Vệ) ra đã!" Mở phần mềm

livestream lên, trong kênh lập tức ùa vào một lượng lớn fan trung thành. "Thầy Lục, ngài cuối cùng cũng chịu về rồi à!" "Sủi kèo sắp được một tuần rồi đấy, có tiền mà ông cũng không thèm kiếm hả?" "Thầy Lục mở live rồi, thanh xuân của tui lại về rồi!" "Hết cách rồi, cuối kỳ bài vở hơi căng." Lục Dã thản nhiên nói, "Phải lấy học bổng mà lị!" "Không thể nào?

Không thể nào có người thực sự tưởng Thầy Lục là học sinh ba tốt đấy chứ?" "Fan 10 năm đây, Thầy Lục là học bá Đại học Thượng Hải đấy nhé!" "???" "Vãi, thật hay giả vậy?

Streamer học lực cao thế?" "Cảm ơn 'Bulbasaur làm sao Độc Thủ Trâm' đã tặng Tên Lửa...

Chỉ cần ông tặng Tên Lửa, chúng ta chính là anh em." "Có điều hôm nay chúng ta chơi chút gì đó khác bọt đi." Lục Dã mở trình biên tập đội hình, kéo Gengar vào team. "Hôm nay sẽ mang đến cho mọi người giáo án về đội hình Perish Trap (Khóa chết bằng Diệt Vong Ca)!" "???" "Đây lại là sáo lộ bẩn thỉu gì nữa đây!" "Đừng nói nữa, mau lên món đi, đói không chịu nổi rồi!" Giao diện game chuyển động, Lục Dã ghép trận trúng một vị người bạn quốc tế đến từ Liên minh Sinnoh, ID "Kem Bạch Thái".

Nhân vật đại diện của đối thủ là hình nộm hoạt hình, một bé Loli tóc vàng 3 đầu thân, cực kỳ cute. "Vãi chưởng, bên kia đúng là manh manh đát (cute phô mai que)!" Lục Dã cảm thán.

Liếc nhìn lại ID đối thủ lần nữa, xác nhận không đụng hàng với Top Trainer nào, Lục Dã bắt đầu nghiêm túc chỉ huy.

Sinnoh, thị trấn Sandgem.

Khách sạn nghỉ dưỡng nằm cạnh bãi cát Sandgem, cây cối xanh tươi che rợp bóng mát, gió biển thổi vi vu.

Tại bể bơi lộ thiên ở tầng cao nhất, một con Gastrodon (thú thân mềm vỏ cứng) đang dùng lưỡi liếm nước trong bể.

Glaceon đoan trang ưu nhã, ngoan ngoãn nằm sấp dưới chân dù che nắng, híp mắt ngáp một cái thật khẽ.

Mỹ nhân tóc vàng đang nằm sấp trên ghế tắm nắng, khoác một chiếc khăn tắm màu trắng, mái tóc vàng ướt sũng xõa tung tùy ý.

Múc một muỗng kem ly, Cynthia ngậm cái thìa, tiếp tục tập trung sự chú ý vào máy chơi game trước mắt. 【Game Over】 "Khó quá đi..." "Có nạp tiền được không, không nạp tiền được sao?

Phiền phức ghê..." Cynthia thở dài, buông máy PSP xuống, đứng dậy khỏi ghế tắm nắng, đôi chân dài trắng nõn bước đi.

Đẩy cửa kính ra, bước vào trong phòng mát lạnh hơi điều hòa.

Dưới máy điều hòa, một con Spiritomb âm u đang cố gắng ngụy trang thành chậu cây cảnh.

Đã ba ngày trôi qua kể từ lời khiêu chiến của Lucian, trước mắt là thời gian nghỉ phép hiếm hoi của Cynthia.

Tuy rằng trong thời gian tại chức, thường ngày Cynthia cũng chỉ toàn "nghịch nước bắt cá" (lười biếng/trốn việc).

Thỉnh thoảng đi thành phố Eterna nghiên cứu bia đá, ngẫu nhiên đi thành phố Canalave dạo thư viện, thậm chí còn rủ Diantha đang rảnh rỗi đi mua sắm cùng.

Nhưng lời khiêu chiến của Tứ Thiên Vương vẫn bắt buộc phải nhận, đây cũng coi như công việc khổ sai ít ỏi của Cynthia.

Sinnoh, kể từ sau khi âm mưu của thủ lĩnh Team Galactic Cyrus bị phá sản, Cyrus liền rơi vào Reverse World (Thế Giới Đảo Ngược) bặt vô âm tín.

Chính vì vậy, so với Kanto nơi Team Rocket rục rịch ngóc đầu, hay Unova nơi Team Plasma khó trị tận gốc, thì công việc Quán quân Sinnoh tỏ ra nhẹ nhàng vô cùng.

Nghe nói Quán quân vùng Hoenn còn nhàn hạ hơn, đi khắp thế giới đào đá, cuối cùng thậm chí còn chuyển giao chức Quán quân cho người khác.

So với Steven, Cynthia tự tin rằng việc mình trốn việc vẫn còn hợp tình hợp lý chán.

Kỳ nghỉ lần này tổng cộng có ba ngày.

Cynthia quyết định nhân cơ hội hiếm hoi này, phá đảo hết mấy con game muốn chơi cái đã.

Dù sao đợi qua kỳ nghỉ, lại là Giải Đấu Chuyên Gia Hệ (Type Expert Tournament), lại là Giải Đấu Bậc Thầy (Masters League), lúc đó muốn chơi game thì đã muộn rồi!

Cynthia dùng lược chải lại mái tóc vàng bồng bềnh cho mượt.

Ngậm dây thun buộc tóc lên, trong quá trình này lại không có một sợi tóc nào rơi rụng.

Ngay cả Diantha cũng từng bày tỏ sự hâm mộ đối với chất tóc của Cynthia, việc thích làm nhất chính là dùng mười ngón tay luồn qua mái tóc vàng của cô.

Có điều bản thân Cynthia lại không có cảm nhận trực quan gì lắm.

Chỉ là vì đắm chìm vào nghiên cứu thần thoại, cộng thêm lúc mới nhậm chức Quán quân nhiệm vụ bận rộn, mới thuận thế để tóc dài.

Bất tri bất giác, mái tóc vàng của Cynthia đã dài đến eo, bất cứ lúc nào ra cửa cũng sẽ bị người ta nhận ra ngay từ cái nhìn đầu tiên.

Mỗi lần Diantha hẹn Cynthia ra phố mua sắm, dù đã tỉ mỉ đeo kính

râm, nhưng khi nhìn thấy mái tóc vàng chói lọi kia thì biết ngay ngụy trang của mình công cốc rồi.

Chương 17

"Ưm, còn game gì khác không nhỉ..." Cynthia ngồi khoanh chân trên sàn nhà, đôi chân thon dài trắng nõn uyển chuyển như đồ sứ.

Màn hình tinh thể lỏng trước mặt kết nối với máy chủ, danh sách menu đầy ắp một cột game, nhưng cúp thưởng đã sắp bị Cynthia sưu tập hết rồi.

Đưa tay cầm chơi game cho Garchomp, bị Garchomp lễ phép từ chối.

Cynthia mím môi cười, bắt đầu tìm kiếm game chơi đơn. "Pokémon Battle... cái này lâu lắm không chơi rồi nè, thử xem sao!" Mắt Cynthia sáng lên, kết nối thiết bị điều khiển bằng giọng nói dùng để chỉ huy, nhấn vào giao diện game 《Pokémon: Battle》.

Để tránh phiền phức, trong 《Pokémon: Battle》 Cynthia không sử dụng tài khoản đã xác thực của mình.

Cái này cũng là sợ Thiên vương hệ Bug Aaron và Thiên vương hệ Lửa Flint trong Tứ Thiên Vương Sinnoh phát hiện...

Hai tên này gà quá, chơi game với bọn hắn thực sự rất chán.

Giao diện ghép trận xoay chuyển, Cynthia có chút tò mò. "Người chơi khu vực Đông Hoàng sao, rất hiếm gặp nha." "Single Battle (Đấu đơn), một ván định thắng thua?" Cynthia ngạc nhiên nhìn quy tắc thuyết minh, khóe miệng hơi nhếch lên. "Quả nhiên vẫn phải dùng Garchomp thôi." Trong hình chiếu 3D Hologram, Cynthia ném ra một quả PokéBall, Garchomp với đôi liềm sắc bén gầm thét ra sân.

Garchomp thật đang ăn Khối Năng Lượng (Pokéblock) ở bên cạnh ngẩng đầu nhìn thoáng qua màn hình, trong mắt lóe lên một tia khinh

thường, lại vùi đầu vào trong chậu ăn tiếp.

Mà bên kia, ánh đỏ lóe lên, Gengar với nụ cười gằn bay lơ lửng trên sân, phát ra tiếng cười quái dị kiệt kiệt. "Là vị Trainer hệ Ghost kia sao, rất tự tin đấy..." Tiếng nói vừa dứt, ánh mắt Cynthia liền trở nên sắc bén, quát khẽ: "Crunch (Cắn Nát)!" Về phân phối tiềm năng, đây là Garchomp tốc độ cực hạn, thân hình như một quả pháo đạn, lao thẳng về phía Gengar.

Chiếc đuôi rồng hình thoi xé toạc không khí, vang lên tiếng nổ Sonic Boom.

Garchomp há cái miệng đỏ lòm như chậu máu, ra sức cắn xé về phía Gengar! "Rắc ——!" Tấm khiên Barrier kiên cố dựng lên trước mặt Gengar, dưới sự chống đỡ của 'Protect' (Bảo Vệ), Garchomp ngược lại bị bức lui vài mét.

Cùng lúc đó, tiếng ca như khóc như than vang lên từ miệng Gengar, Garchomp run lên một cái có thể thấy rõ bằng mắt thường!

Cynthia nhíu mày.

Trong thực tế, Perish Song (Bài Ca Diệt Vong) là thông qua sóng âm tràn ngập sự sợ hãi, liên tục làm suy yếu tâm trí kẻ địch.

Sau một khoảng thời gian, Perish Song sẽ khiến kẻ địch hoàn toàn mất đi ý chí chiến đấu.

Đây không phải là đòn tấn công nhắm vào thể xác, do đó trong thực tế rất ít Trainer sử dụng.

Nhưng Pokémon một khi mất đi ý chí chiến đấu, trong thi đấu chính quy cũng coi như bị xử thua.

Cynthia rơi vào trầm ngâm.

Vị Trainer khu vực Đông Hoàng này, chẳng lẽ là chuyên gia đánh

đòn tâm lý chiến?

Phía trên Garchomp hiển thị rõ ràng thời gian còn lại của 'Perish Trap'.

Nếu trong năm phút đồng hồ không thể kết thúc chiến đấu, Hệ thống sẽ căn cứ vào hiệu quả của Perish Trap, tự động phán Cynthia thua cuộc.

Cynthia trầm ngâm giây lát: "Garchomp, Dragon Rush!" Garchomp lần nữa phát động xung kích, giống như một ngôi sao băng rực cháy, cấp tốc lướt qua bầu trời sân đấu.

Các Pokémon còn lại của Cynthia cũng bị màn này thu hút, nhao nhao nằm sấp trước màn hình, ngoan ngoãn xem Cynthia chơi game.

Cùng lúc đó, tấm khiên 'Protect' trước mặt Gengar lại sáng lên.

Cynthia mỉm cười, ánh mắt sắc bén: "Chính là lúc này, Dig (Đào Hang)!" Chiêu 'Protect' của Gengar hiển nhiên nằm trong dự liệu của Cynthia.

Dựa vào tốc độ của Dragon Rush, Garchomp lao thẳng xuống lòng đất, gần như trong nháy mắt chui lên ngay sau lưng Gengar! "Khác ngao ——!!" Garchomp từ dưới đất mạnh mẽ lao ra, vung đôi liềm, 'xẹt' một tiếng xé toạc thân thể Gengar!

Dig trực tiếp gây ra sát thương gấp đôi cho Gengar!

Bên kia, Lục Dã đang mạnh miệng bình luận. "Garchomp là con Pokémon cùi bắp gì, nó đánh trúng được Gengar sao?" "Gengar của tôi là đặc tính Levitate (Lơ Lửng) mà!" "Nani?!" "Cái đặc tính Levitate này của tôi là hàng fake à, thế mà cũng bị chiêu Dig hệ Đất đánh trúng?" "Hahahaha người bị trời phạt Thầy Lục!" "Chỉ huy của bên kia mạnh thật đấy, có mùi vị của trận đấu cấp Master rồi!" "Ngốc chưa Thầy Lục, ông cũng có ngày bị ăn hành!" "Nhưng mà không sao

cả." Lục Dã thản nhiên cười: "Bởi vì chúng ta mang theo Focus Sash (Dây Đai Cứng Cáp)!" Từ lực đạo của con Garchomp này mà xem, đối thủ lựa chọn hẳn là Life Orb (Ngọc Sinh Mệnh).

Mà do trong game không có Item đá Mega Evolution của Gengar, nên Lục Dã chọn Focus Sash.

Hiệu quả của Focus Sash trong game là khi chịu sát thương chí mạng sẽ còn lại 1 điểm HP cuối cùng.

Mở rộng ra thực tế, chính là ráng gượng lại một hơi tàn.

Gengar sắc mặt trắng bệch, 'ọe' một tiếng từ trong cái miệng rộng nhả ra một sợi dây đai, run rẩy buộc lên trán.

Hai mắt rực lên ngọn lửa Ember chiến đấu, Gengar lần nữa toát ra sinh cơ! "Lần nào tôi cũng nhịn không được muốn chửi cái đoạn Cutscenes (hoạt cảnh) này." Lục Dã thở dài, "Thế mà cũng có loại thao tác này?!" Trong trận đấu thực tế, Trainer đều sẽ trăm phương ngàn kế khiến đối thủ không đoán ra Item mà Pokémon của mình mang theo.

Ví dụ như giấu Life Orb ở chỗ kín, ngụy trang Disguise thành áo choàng của Rowlet...

Giống như loại Pokémon có sẵn túi dạ dày không gian bốn chiều như Gengar, Lục Dã đoán chừng lúc lên sàn mang theo bốn năm quả Sitrus Berry chắc cũng không thành vấn đề.

Đương nhiên, chiến thuật này bẩn quá, lương tâm Lục Dã cắn rứt.

Nhưng nói đi cũng phải nói lại, trọng tài thật sự sẽ kiểm tra số lượng Item mang theo khi lên sàn sao...

Hay là lần sau thử xem?

Trong Hologram, đếm ngược trên trán Garchomp chỉ còn chưa đến

một phút, đối thủ cũng phát động tấn công dồn dập như mưa rào gió giật.

Gengar xoay chuyển nhảy nhót, Protect rồi không Protect rồi lại Protect, cứ thế kéo dài đến mười giây cuối cùng. 10! 9! "Garchomp, Dragon Claw (Vuốt Rồng)!" "Gengar, Phân Thân (Double Team)!" Dragon Claw màu xanh thương xé toạc không gian, Gengar mượn Phân Thân tiêu sái tránh thoát, vừa làm Mặt Ngáo (Scary Face) vừa lè lưỡi. 5! 4!

Cynthia nhíu mày, ý đồ thu hồi Garchomp đang ở giữa không trung.

Nhưng ngay lúc này, một cái bóng đen kịt men theo lòng bàn chân Gengar lan tràn về phía Garchomp.

Từ trong cái bóng đột ngột lao ra vô số cánh tay, gắt gao túm chặt lấy Garchomp, khiến Cynthia không cách nào thu hồi nó lại!

Đếm ngược về không, Garchomp mất đi ý chí chiến đấu, ngáp một cái (Yawn), lười biếng rơi từ trên không trung xuống.

Cùng lúc đó, Hệ thống cũng tuyên bố chiến thắng của Lục Dã. "Vãi chưởng, Mean Look (Ánh Nhìn U Ám) cộng Perish Song (Diệt Vong Ca)?" "Thế chẳng phải đối thủ không thể thay đổi Pokémon à?" "Lại còn có loại thao tác này nữa hả!?" "Thầy Lục, trong thực tế sáo lộ này có thể vận dụng không?" Lục Dã trầm ngâm giây lát: "Về lý thuyết là có thể." "Perish Song là đòn tấn công tinh thần, mà đối thủ một khi mất đi ý chí chiến đấu, trong thi đấu chính quy cũng coi như chiến thắng." "Khác với chiến đấu thông thường, cái này cũng giống như Charm (Làm Nũng), Mê Hoặc (Attract), đều là những sáo lộ dùng mánh lới." "Nhưng một khi sử dụng thành công, yếu tố còn lại phải làm, chính là Protect rồi không Protect rồi lại Protect!" Bình luận (đạn mạc) che kín màn hình, độ nổi tiếng của kênh livestream lần nữa đột

phá mốc một triệu.

Chứng kiến sự ra đời của chiến thuật mới từ Thầy Lục, nhân khí có lúc đột phá 2 triệu! "Tôi hiểu rồi!

Giờ đi đối tuyến với Gym Leader ngay đây!" "Thầy Lục thần thánh!

Đây là chiến thuật thứ ba của ổng rồi nhỉ?!" Trainer cấp Master bình thường, có thể thông thạo nắm giữ hai bộ chiến thuật khác nhau, thì đã coi là khá ưu tú.

Dù sao phong cách chiến thuật rất khó thay đổi, rất nhiều người đều là dùng một đội hình lao đầu đến cùng.

Mà Thầy Lục, thế mà trong vòng hai tháng liên tục móc ra ba loại chiến thuật, còn dốc túi truyền thụ không chút giữ lại...

Cái này đã không thể dùng từ "vô tư" để hình dung nữa rồi.

Thầy Lục chính là vị thần của sáo lộ bẩn bựa!

Hiệu ứng tặng quà (Present) chạy đầy màn hình, Lục Dã liếc nhìn Hệ thống. 【Nhân khí livestream lần đầu đột phá 2 triệu, điểm BP +1000!】 【...】 【Chỉ huy đặc sắc tuyệt luân, điểm BP +200】 【Điểm BP còn dư: 5780】 Một buổi tối tăng hơn 2000 BP, quả thực nằm ngoài dự liệu của Lục Dã.

Nhưng ngẫm kỹ lại, đây đại khái là lần đầu tiên đội hình Perish Trap xuất hiện trước mắt người đời dưới hình thức này.

Trong thực tế mặc dù cũng có Trainer sử dụng đội hình Perish Trap, nhưng hiệu quả tuyên truyền tuyệt đối không rõ rệt như livestream của Lục Dã. 2000 BP trước mắt chỉ là thu nhập giai đoạn hiện tại.

Đợi cắt ghép xong video rồi đăng lên, đợi đến khi sức ảnh hưởng

tiếp tục lên men, đổi lấy Đĩa kỹ thuật (Technical Machine) 'Protect' chỉ là vấn đề thời gian!

Liếc nhìn Gastly, phát hiện nó đang ngây ngốc nhìn con Gengar đang diễu võ dương oai trong màn hình, khóe miệng thậm chí còn chảy cả nước miếng.

Lục Dã cười chọc chọc Gastly. "Yên tâm đi, sớm muộn gì cũng có một ngày mày cũng có thể chơi bẩn như thế!" "Ghos!" Lục Dã quay lại trước ống kính, ho nhẹ một tiếng: "Được rồi, vậy hôm nay chúng ta live đến đây thôi." "Ai chưa Subscribe thì ấn Subscribe nhé, hẹn gặp lại vào ngày mai!" Với động tác thành thục tắt live trong tốc độ ánh sáng, kênh chat trừ một tràng dấu chấm hỏi ra, còn lại một lượng lớn fan trung thành. "Toàn thể đứng dậy!" "Rưng rưng nước mắt!" "Tạm biệt Thầy Lục!" ...

Cynthia ngạc nhiên nhìn chữ "Thất bại" trên màn hình.

Tháo dây buộc tóc xuống, Cynthia nằm ngửa trên giường đệm trắng tinh, ném tay cầm sang một bên, mặc kệ mái tóc vàng xõa tung. "Ưm..." Nếu là chiến đấu thực tế, con Gengar này đã sớm bị Garchomp của Cynthia chọc thành tổ ong vò vẽ rồi.

Nhưng cho dù là trong thực tế, chiến thuật Perish Trap này quả thực cũng có chỗ đáng học hỏi.

Gym Leader hệ Ghost ở thành phố Ecruteak vùng Johto - Matsuba, là người ủng hộ trung thành của đội hình Perish Trap.

Mà Thiên vương hệ Băng của Seven Island - Lorelei, ngoại trừ lĩnh vực băng giá cực hạn, thì Lapras và Dewgong của cô ấy càng là Core (lõi) của chiến thuật Perish Trap.

Chỉ có thể nói vì là game, 《Pokémon: Battle》 không thể hoàn toàn giống như trận chiến thực tế được.

Tuy nói như vậy, thua game, Cynthia vẫn có chút không vui.

Thở dài một hơi, Cynthia cầm điện thoại lên, vốn định phàn nàn với Diantha, nhưng điện thoại của Giáo sư Rowan lại gọi tới. "Thành phố Eterna mới khai quật được một lô bia đá, em có thời gian có thể tới Viện bảo tàng thành phố Eterna một chuyến." "Chuyến phỏng vấn của thầy ở khu vực Đông Hoàng đã kết thúc rồi ạ?" "Đúng vậy... thu hoạch khá phong phú!" Giáo sư Rowan có chút cảm khái: "Các học giả ở khu vực Đông Hoàng có kiến giải khá sâu sắc trong các lĩnh vực, phong khí học thuật cũng khá nồng đậm." "Không giấu gì em, lần này ta mời một cậu học sinh làm trợ lý của ta, nhưng bị từ chối rồi." Cynthia có chút kinh ngạc: "Thầy không phải đã không còn tuyển trợ lý nữa sao?" Là quyền uy về học thuật Pokémon của Sinnoh, vô số người sứt đầu mẻ trán muốn bái nhập môn hạ của Giáo sư Rowan.

Bị làm phiền không chịu nổi, Giáo sư Rowan cũng công khai tuyên bố không tuyển trợ lý nữa.

Nhưng hiện tại Giáo sư Rowan chủ động mời... thế mà còn bị từ chối?

Giáo sư Rowan thở dài: "Cậu ấy có nghiên cứu khá sâu về thần thoại Sinnoh, ta vốn nghĩ cậu ấy có thể cung cấp chút trợ giúp cho em." "Nhưng cậu ấy lại chẳng có hứng thú trở thành Nhà nghiên cứu (Researcher), ngay cả làm Trainer cũng không có hứng thú." Cynthia cười nói: "Mỗi người có chí hướng riêng thôi thầy." Năm đó Cynthia bất chấp sự phản đối của bà nội, một mình bước lên hành trình chinh chiến Liên minh Sinnoh, dựa vào chính là tình yêu với Pokémon và nhiệt huyết với Battle.

Mỗi người đều có quyền lực theo đuổi ước mơ của chính mình, điểm này Cynthia hiểu rất rõ. "Có lẽ vậy." Giáo sư Rowan lắc đầu, "Lịch trình tiếp theo của em sắp xếp thế nào?" "Tháng 12 sẽ có Giải

Đấu Chuyên Gia Hệ tổ chức tại thành phố Eterna, em sẽ đến đó làm giám khảo." Giáo sư Rowan gật gật đầu, bỗng nhiên phản ứng lại: "Em định nghỉ phép dài hạn ba tháng luôn hả?" Cynthia ậm ờ đáp một tiếng: "Giáo sư, điện thoại hết pin rồi, em cúp trước đây." Đặt điện thoại xuống, Cynthia mở giao diện game.

Cẩn thận nhớ lại trận Battle vừa rồi, Cynthia trầm ngâm giây lát, Click vào nút 'Thêm bạn bè'. 【Người chơi 'Bạch Thái Kem Tươi' gửi lời mời kết bạn, Đồng ý / Từ chối.】 Lục Dã thậm chí chẳng thèm suy nghĩ, ấn ngay vào nút Từ chối. "Hừ, lại định kết bạn để chửi bố mày chứ gì?

Không có cửa đâu cưng!" Năm xưa, Thầy Lục vẫn còn là một thiếu niên ngây thơ, chơi Hearthstone chuyên dùng mấy bộ bài chiến thuật bẩn bựa.

Sau khi dùng mấy trò "tâm lý chiến" để thắng, đối thủ thường xuyên gửi lời mời kết bạn.

Lục Dã với tâm thế giao lưu kỹ năng, định bụng sẽ trò chuyện vui vẻ.

Ai ngờ bên kia toàn là mấy thánh toxic (trẻ trâu), chửi cho sướng mồm xong block Lục Dã luôn.

Nội dung đại khái toàn là: "Chơi cái bộ bài *** bẩn bựa", "Hải Tặc Chiến thiên hạ đệ nhất!", v.v.

Từ đó về sau, Lục Dã cực kỳ cẩn thận trong việc kết bạn.

Dù sao thì lối đánh của hắn cũng quá "bẩn"...

đối phương thua xong cay cú không nuốt trôi cục tức cũng là điều dễ hiểu.

A Kim (Gold) năm đó bị Venusaur của Lục Dã "một cân sáu", tức đến mức ba ngày ăn cơm không vô.

Mấy chuyện này Lục Dã gặp nhiều rồi! "Nhóc con, các chú còn non và xanh lắm!" Lục Dã không kìm được tự like cho sự cơ trí của mình.

Sau khi từ chối lời mời, ba giây sau, đối phương lại gửi đến một tin nhắn. 【Bạch Thái Kem Tươi: ?】 Còn dám nhắn dấu hỏi cho tôi à?

Lục Dã phì cười, lập tức nhắn lại. 【Thầy Lục: Slot bạn bè của tôi đắt lắm đấy.】 【Bạch Thái Kem Tươi: Bao nhiêu tiền.】 【Thầy Lục: Sao cũng phải đáng giá một ngàn Pokedollar chứ!】 【Bạch Thái Kem Tươi: Số tài khoản của cậu là gì.】 Lục Dã: "???" Ý gì đây, định chuyển tiền thật hả?

Thua xong chửi đối thủ thì gặp nhiều, thua xong chửi đồng đội càng là thao tác cơ bản.

Nhưng cái loại thua xong chuyển tiền cho đối phương thì đúng là lần đầu mới thấy đấy!

Đánh không lại thì gia nhập luôn à?

Nhìn cái ID xa lạ này, trước mắt Lục Dã như bừng sáng lên một con đường làm giàu mới. 【Thầy Lục: Đừng vội, chúng ta tính toán chút đã.】 【Thầy Lục: Vào danh sách bạn bè của tôi, không chỉ được cung cấp hướng dẫn chiến thuật, mà còn được làm bao cát...

Chương 18

à nhầm, được tôi làm bồi luyện miễn phí, giá một ngàn Pokedollar không quá đáng chứ?】【Bạch Thái Kem Tươi: Rất hời.】【Thầy Lục: Lại tính thêm cái danh hạng 7 thế giới của tôi, lịch trình rất kín, thêm 500 Pokedollar nữa chắc không ý kiến gì chứ?】【Bạch Thái Kem Tươi: Ừ.】【Thầy Lục: Vật giá ở Đông Hoàng bạn cũng biết rồi đấy, chiết khấu thêm tiền điện nước, phí nhân công, thế này đi...】【Thầy Lục: Lấy bạn giá hữu nghị, ba ngàn!】Bên kia im lặng một lát.【Bạch Thái Kem Tươi: ...Có ít quá không?】Cynthia lấy trường hợp của bản thân ra suy tính, một trận đấu biểu diễn Liên Minh kéo dài khoảng hai tiếng, phí ra sân đã là hai triệu.

Đối phương lại cực kỳ am hiểu đội hình Diệt Vong Ca (Perish Trap).

Nếu đúng như hắn nói, có thể làm bồi luyện miễn phí, thì quả thực là quá hời.

Dù sao thì Huấn luyện viên (Trainer) cấp Senior (Đạo Quán), phí bồi luyện một giờ cũng tính bằng hàng vạn.

Với trình độ chỉ huy của cái ID "Thầy Lục" này, cái giá ba ngàn Pokedollar không những không đắt, mà ngược lại còn hơi sỉ nhục thân giá của hắn.【Thầy Lục: Ít...

ít quá á?】Lục Dã vừa uống ngụm nước suýt nữa thì phun hết ra.

Nuốt nước bọt cái ực, Lục Dã run run tay gõ phím.【Thầy Lục: Ngài xem, ngài thấy bao nhiêu thì hợp lý?】【Bạch Thái Kem Tươi: Phí kết bạn tôi chuyển trước một vạn nhé, lúc nào rảnh thì cùng tôi chơi Game, lúc đó tính phí riêng.】【Bạch Thái Kem Tươi: Tôi phải off đây, gửi số tài khoản đi, gặp lại sau.】Hạnh phúc đến quá bất

ngờ.

Lục Dã nhất thời cảm thấy đầu óc còn hơi mơ hồ.

Mình đây là... gặp được phú bà rồi sao?

Thua không chửi người thì thôi đi, lại còn cho mình một vạn tệ?!

Đồng ý lời mời kết bạn của "Bạch Thái Kem Tươi", Lục Dã run rẩy bấm vào trang cá nhân của cô nàng, nhưng nhất thời cũng không dám xác định.

Từ ID và Pokémon phán đoán, cực kỳ có khả năng là Cynthia (Shirona).

Nhưng Nhà vô địch vùng Sinnoh lại rảnh rỗi thế sao, không những có thời gian chơi game, mà còn đổi avatar thành hình tượng Loli nhỏ nhắn?

Loli hợp pháp Caitlin (Cattleye) cũng tóc vàng, quan hệ với Cynthia cũng rất tốt, khả năng là cô ấy cũng không nhỏ đâu!

Còn một khả năng nữa, đối diện là một ông chú cạy chân, cố tình dùng nhân vật chibi!

Lục Dã rùng mình một cái, ném cái suy nghĩ đáng sợ này ra sau đầu. "Cứ coi cô ấy là Cynthia đi." Lục Dã lẩm bẩm, "Như thế lúc mình 'bồi chơi' cũng có chút động lực." "Ting ting ——" 【Tài khoản đuôi XXX của quý khách được chuyển vào 10,000 Pokedollar, số dư: 23,500.00 Pokedollar.】 "Á đù, lên hương!" Nuôi Pokémon cần lượng lớn tài phú, chỗ này coi như là tích lũy tư bản ban đầu cho tương lai của Lục Dã.

Mấy hôm nữa là đến lúc nhận tiền donate livestream và doanh thu từ Bilibili, chắc cũng được khoảng hơn ba vạn Pokedollar.

Đối với sinh viên năm nhất không có bối cảnh gì, Lục Dã thế này

cũng coi là thân gia không nhỏ rồi.

Nhưng một khi quy đổi sang chi phí của Trainer, mấy vạn tệ căn bản ném xuống nước chẳng sủi tăm. "Thế nên tôi mới không muốn làm Trainer đấy." Lục Dã thở dài, gọi Gastly đang chăm chỉ đọc sách: "Con trai ơi, hôm nay vi phụ dẫn con đi ăn tiệc lớn!" "Gastly!" Gastly hứng chí bừng bừng bay được một nửa, mới đột nhiên nhận ra có gì đó không đúng.

Sao cảm giác mình như bị lợi dụng ấy nhỉ?

Kệ đi, có ăn là được!

Để khao bản thân một bữa, Lục Dã và Gastly đến một nhà hàng tinh cấp ở Ngoại Than.

Món chính của Gastly là salad rau củ, còn của mình là bò bít tết thăn ngoại (sirloin). "Mày nhìn tao thế cũng vô dụng thôi." Lục Dã nhét miếng bò vào miệng, nói hàm hồ: "Của mày là món tủ của quán đấy, thiết kế riêng cho Pokémon mà!" "Kiệt kiệt ~~~(T ^ T)" Mắt Gastly hóa thành hình lượn sóng, 'rộp rộp', đáng thương gặm lá rau, khiến mọi người xung quanh chú ý.

Lục Dã mỉm cười xin lỗi khách bàn bên, cô gái nhỏ lập tức đỏ mặt, thì thầm to nhỏ với cô bạn thân bên cạnh. "Cậu ấy là Trainer ở Cúp Piplup đó..." "Chắc là đúng rồi, trên TV còn đưa tin mà." Lục Dã xưa nay rất khiêm tốn.

Nhưng người ưu tú thì đi đến đâu cũng tỏa sáng.

Ngay lúc Lục Dã đang cảm thán, Gastly vèo cái lao lên bàn Lục Dã, ngoạm một miếng nuốt trọn cả tảng bò bít tết. "Gastly (*⊙~⊙)!" "...Mày chắc là mày không bị nghẹn chết chứ?" Nhìn quanh bài trí trong quán, do là nhà hàng chủ đề, có rất nhiều yếu tố Pokémon.

Trên website giới thiệu, đây là chi nhánh nhà hàng do đầu bếp hàng

đầu Kalos, đồng thời là Thiên vương hệ Nước Siebold mở.

Quán chính ở thành phố Lumiose vùng Kalos, được xếp hạng Snorlax 3 sao.

Còn chi nhánh ở Thượng Hải này cũng đạt chuẩn nhà hàng 1 sao.

Đèn chùm pha lê, đèn trần màu hổ phách, ở giữa là quầy bar bằng gỗ, sân khấu đặt đàn piano dường như dành cho ban nhạc thường trú.

Lục Dã liếc mắt nhìn, lúc này, bên tai vang lên tiếng giày cao gót lộc cộc.

Thẩm Đinh Chỉ đã thay một bộ váy liền thân không tay màu xanh lam, đi đôi giày cao gót mát mẻ, lịch sự chào hỏi: "Bạn học Lục Dã." Thẩm Đinh Chỉ có vẻ đi cùng bố mẹ, phía xa, một cặp vợ chồng ăn mặc sang trọng đang nhìn Lục Dã với ánh mắt ôn hòa. "Chào cậu." Lục Dã hơi ngạc nhiên, "Trùng hợp vậy?" "Chuyện hôm trước, tôi muốn nói lời xin lỗi cậu lần nữa." Thẩm Đinh Chỉ do dự một lát, "Nếu cậu không để ý thì..." Đúng lúc này, một tiếng micro chói tai thu hút sự chú ý của mọi người trong nhà hàng.

Người phục vụ đứng trên sân khấu, mỉm cười nói: "Tiếp theo, chính là tiết mục 'đặc sản' của nhà hàng Siebold." "Tiết mục Nhà Hàng Chiến Đấu (Battle Restaurant)!" Từ Gen 5 trở đi, bất kể game Pokémon đời nào cũng có thiết lập Battle Restaurant.

Trainer có thể khiêu chiến nhà hàng, từ đó nhận phần thưởng và suất ăn miễn phí.

Lục Dã cảm thấy thiết lập này rất thiểu năng.

Khách hàng là thượng đế mà!

Tao vui vẻ đến ăn cơm, mày lại bắt tao đánh nhau?

Nhưng ở thế giới song song này, mọi người cực kỳ cuồng nhiệt

với môn thể thao Đấu Pokémon, các loại Battle Show xuất hiện tầng tầng lớp lớp.

Kể cả trong nhà hàng cũng có thể thấy bóng dáng của các trận đấu.

Nói cách khác, xem Pokémon Battle cũng rất "đưa cơm".

Vì tôn trọng người biểu diễn, Thẩm Đinh Chỉ quay về bàn mình trước.

Lục Dã cũng rất hứng thú nhìn lên màn biểu diễn trên sân khấu.

Đã là biểu diễn, chắc chắn phải lồng ghép yếu tố Pokémon Contest (Hội thi phối hợp).

Giọng hát thánh thót của Primarina, kết hợp với Màn Nước (Water Veil) rực rỡ của Floatzel bổ trợ cho nhau, giành được những tràng pháo tay ròn rã.

Tiếp theo là phần khiêu chiến để được miễn phí bữa ăn, không ít người hâm mộ tự giác lên đài thi đấu.

Lục Dã chống cằm, liếc nhìn Gastly đang liếm bánh su kem socola: "Mày muốn lên thử không?" "Kiệt kiệt!" Mép Gastly dính đầy socola, không tình nguyện lắc đầu quầy quậy. "Tiết kiệm được cả ngàn tệ đấy." Lục Dã hơi tiếc nuối, "Thôi, mày vui là được." Lúc này, trong tiếng vỗ tay, Thẩm Đinh Chỉ đi giày cao gót, chậm rãi bước lên sân khấu.

Vẫn là con Granbull quen thuộc đó, nhưng khí thế hung mãnh hơn nhiều so với lần đầu gặp.

Thẩm Đinh Chỉ cũng không hổ danh thực lực đội trưởng đội trường, liên tiếp đánh bại ba tuyển thủ.

Trong tiếng hoan hô, Thẩm Đinh Chỉ ưu nhã cúi người chào cảm ơn. "Về thôi Gastly, đến giờ đi ngủ (Rest) rồi." Lục Dã vươn vai.

"Gastly ~~~~" Gastly rõ ràng đã béo lên một vòng, lười biếng nằm bẹp trên bàn, động cũng chẳng muốn động.

Trải qua vô số lần tu la tràng ở rank Master, Lục Dã đã không còn hứng thú với mấy trận đấu sơ cấp này nữa.

Chỉ cần ngồi dưới đài, trước mắt hắn đã hiện rõ những chỉ huy tiếp theo mà hai bên sẽ thực hiện.

Kết quả cũng thường không nằm ngoài dự đoán của Lục Dã.

Tất nhiên, đó là do Lục Dã ở tầng thứ năm.

Lỡ như đối thủ ở tầng thứ nhất, Lục Dã vẫn hơi hoảng đấy.

Trong Hệ thống, bên cạnh kỹ năng 【Nấu nướng Lv1】 của Lục Dã có một thanh tiến độ trong suốt, bên trên còn hiển thị độ thông thạo. 【Nấu nướng Lv1 (67/100)】 Nhờ việc ăn đồ ăn tinh cấp, độ thông thạo đã tăng lên một chút.

Nếm thử món ngon cũng là con đường tất yếu để trở thành đầu bếp thượng hạng.

Cho dù không làm Trainer, sau này mở một quán cơm bình dân ven đường cũng rất tuyệt.

Lúc thanh toán, người phục vụ mỉm cười nói: "Thưa anh, đã có người thanh toán giúp anh rồi ạ." Lục Dã nhướng mày: "Còn có chuyện tốt thế này á?" "Là vị tiểu thư vừa tham gia thi đấu, cô ấy dùng đặc quyền thắng cuộc để miễn phí cho anh." Do Lục Dã không định tham gia tuyển chọn Đội tuyển trường, Thẩm Đinh Chỉ xếp hạng phía sau cũng có thể giữ được suất vào Đội tuyển.

Đây cũng là Thẩm Đinh Chỉ trả ân tình cho Lục Dã.

Cơ trí như Lục Dã, trong nháy mắt đã nghĩ thông suốt nguyên do, gật đầu về phía Thẩm Đinh Chỉ, tâm an lý đắc chấp nhận.

Khá lắm, tiết kiệm được hơn ngàn tệ!

Gió đêm thổi hiu hiu, một người một Gastly đi trên đường phố Thượng Hải đèn đuốc sáng trưng, xe cộ tấp nập.

Vòng 16 đội của Cúp Piplup sẽ diễn ra vào thứ bảy tuần này.

Trước đó, Lục Dã quyết định tăng ca, làm cho xong video 《Thầy Lục dạy bạn đấu Pokémon 05: Đội hình Diệt Vong Ca》.

Dù sao video triệu view cũng có không ít tiền thưởng sáng tạo.

Lục Dã cũng có thể thông qua điểm BP kiếm được từ sức ảnh hưởng của video để đổi lấy đĩa kỹ thuật (Technical Machine) "Bảo Vệ" (Protect) cho Gastly.

Như vậy, chiến thuật "Kịch Độc - Thế Thân - Bảo Vệ" giai đoạn đầu của Gastly coi như đã xây dựng xong.

Còn mấy bài "bẩn" về sau, đợi Gastly tiến hóa rồi nghiên cứu cũng chưa muộn.

Lúc này, Gastly lảo đảo bay lơ lửng giữa không trung (Levitate), vẻ mặt khó chịu. "Gastly..." "Đã bảo mày đừng ăn nhiều thế rồi mà." Gastly: Σ(°△°|||) "Đừng...

đừng có nôn vào người tao đấy nhé!" Về đến nhà, Gastly lười biếng bám lên trần nhà nghỉ ngơi (Rest).

Lục Dã tắm xong, bật máy tính, bắt đầu cắt ghép video về Đội hình Diệt Vong Ca (Perish Trap Team).

Tư liệu đã có rồi, trận đấu rank Master, đối đầu với Garchomp - loài Pokémon vô cùng mạnh mẽ.

Có thể tưởng tượng, ngày video được tung ra, khu vực Game của Bilibili sẽ lại đón chào một trận cuồng hoan.

Nhưng chỉ một tư liệu thì vẫn chưa đủ, Lục Dã trầm ngâm một

lát, mở lại giao diện Game.

Avatar của ID "Bạch Thái Kem Tươi" vẫn màu xám.

Tuy không biết rốt cuộc là vị đại lão nào, nhưng cái ID này rõ ràng đã để lại ấn tượng cực kỳ sâu sắc cho Lục Dã. "Cô ấy bảo bồi luyện tính tiền riêng... thế mình có phải lại kiếm được một mớ không?" Lục Dã xoa cằm lẩm bẩm, bỗng nhiên tỉnh ngộ. "Không được, chúng ta phải có đạo đức nghề nghiệp, đã nhận tiền rồi thì không thể đòi thêm nữa!" Trong danh sách bạn bè, chỉ có A Kim (Akin) vẫn đang online.

Là nhân vật chính của 《Pokémon Special: Gold & Silver》, khả năng chiến đấu không phân biệt trong tự nhiên của A Kim cực kỳ xuất sắc.

Nhưng trình độ chiến thuật trong thi đấu chính quy thì... một lời khó nói hết.

Mà 《Pokémon: Battle》 lại cực kỳ chú trọng kỹ năng chỉ huy.

Lục Dã xếp hạng 7 thế giới, đối với A Kim chắc chắn là đòn giáng hạ chiều không gian (out trình).

Đánh không lại, nhưng cứ nằng nặc đòi Lục Dã chơi cùng.

Cái gọi là vừa gà vừa nghiện chắc là nói trường hợp này.

Khóe miệng Lục Dã hơi nhếch lên: "Đây chẳng phải là đối tượng làm tư liệu tốt nhất sao..." Mở danh sách bạn bè, Lục Dã gửi tin nhắn riêng cho A Kim. 【Thầy Lục: Đang đâu?

Vào game.】 【A Kim: Đợi đấy, tiểu gia đến đây!】 Nửa tiếng sau. 【A Kim: Ván này không tính!】 Một tiếng sau. 【A Kim: Hôm nay tôi không tin vào tà ma đâu!】 Hai tiếng sau. 【A Kim: ...Không đánh nữa (icon tạm biệt)】 【Thầy Lục: Vất vả cho cậu rồi, diễn viên cũng không diễn ra được hiệu quả chương trình thế này đâu.】 A Kim: "???" Tui rõ ràng chỉ huy rất nghiêm túc được chưa!

Bài của ông bẩn thế, trách tôi à?

Tức đến nghiến răng nghiến lợi, A Kim không nhịn được vào nhóm chat than vãn. 【A Kim: Chiến thuật Diệt Vong Ca cũng bẩn quá đi chứ!】 【A Kim: Căn bản không đổi người (Switch) được, đến Liên Phòng (Pivot) cũng mất hiệu lực luôn!】 【Blue Oak: Lorelei ở Seven Island rất giỏi chiến thuật này.】 【A Kim: Σ(°△°|||) 】 【Blue Oak: Red chắc biết rõ, cậu ta từng giao đấu với Lorelei mà.】 Im lặng mười phút sau, Red gửi một tin nhắn. 【Red: Chiến thuật Diệt Vong Ca khá hiếm gặp, là một hệ thống chiến thuật khác của chị Lorelei.】 【Red: Cậu đụng độ Trainer dùng đội hình Diệt Vong Ca à?】 【A Kim: ...Không, là video mới mà Thầy Lục định đăng.】 【Blue Oak: ?】 Mạnh như Blue Oak (Lục lão đại) cũng không khỏi kinh ngạc.

Kịch Độc - Thế Thân - Bảo Vệ, Đội hình Thu Nhỏ (Minimize), Đội hình Diệt Vong Ca...

Đây cư nhiên đã là chiến thuật thứ ba mà Thầy Lục móc ra rồi sao?

Những chiến thuật này độ khó chỉ huy rất cao, nhưng lợi nhuận cũng tỷ lệ thuận với rủi ro.

Quan trọng hơn là, những chiến thuật này không ngoại lệ đều làm nổi bật một chữ.

Bẩn!

Thầy Lục rốt cuộc là Trainer có thực lực thế nào, tại sao có thể nắm giữ nhiều chiến thuật cao cấp đến vậy?

Red thì lại không quá bất ngờ.

Dù sao Lục Dã cũng là đối thủ tiềm năng mà cậu ta coi trọng.

Chương 19

"Không hổ là Thầy Lục mà." Red cười ha hả nói.

Bên kia, Lục Dã cắt ghép tư liệu thành video xong, vươn vai một cái thật dài.

Click nút 'Tải lên', khóe miệng Lục Dã hiện lên nụ cười đầy ẩn ý. 【Video đang tải lên...

Video mới của bạn đã được xuất bản!】【Click để xem 《Thầy Lục dạy bạn đấu Pokémon 05: Đội hình Diệt Vong Ca》!】 *** Seven Island là quần đảo tọa lạc ở phía nam Kanto.

Cũng là quê hương của Thiên vương hệ Băng Lorelei (Khoa Na), một trong Tứ Thiên Vương Kanto.

Bên trong Hang Động Băng (Icefall Cave) nằm ở đảo Floe Island, một con Lapras đang cất tiếng kêu vang vọng.

Một luồng chùm sáng màu băng lam chiếu ngang theo dòng thác đang ầm ầm đổ xuống, biến toàn bộ thác nước tiếp xúc thành băng cứng! "Rắc rắc ——" Những khối băng lớn rào rào rơi xuống, thác băng khôi phục dòng chảy, không ngừng bắn lên những bọt nước lạnh lẽo.

Chân đi giày cao gót, chân mang tất đen bóng loáng, mặc váy đồng phục ngắn màu đen bó sát, trên sống mũi còn đeo một cặp kính gọng đen.

Người phụ nữ tóc đỏ dáng người mảnh mai cao ráo vỗ vỗ vào lớp vỏ cứng cáp (Sturdy) của Lapras, mỉm cười nói: "Làm tốt lắm, Lapras!" "Y u ~!" Lapras thân thiết dụi dụi vào má trắng nõn của người phụ nữ.

Trong hang động tối tăm, lấp lóe ánh sáng nhàn nhạt của Chùm Tia Băng (Ice Beam), thiết bị liên lạc của người phụ nữ sáng lên. "Đây là Lorelei." Trong máy truyền đến tiếng hô vui vẻ của thiếu nữ: "Chị Lorelei!

Chị lên Youtube xem video em vừa chia sẻ đi!" "Là Kasumi (Misty) à." Lorelei khoanh tay, một tay giữ điện thoại, cười nói: "Lại là bộ phim em đang cày gần đây hả?" "Không phải, là video hướng dẫn về Chiến thuật Diệt Vong Ca!" Lorelei ngẩn người một lát: "Chiến thuật Diệt Vong Ca?" "Em cũng đang nghĩ này, cứ tưởng chỉ lấy Diệt Vong Ca ra làm mồi câu view, không ngờ là hàng xịn thật sự!" Lorelei bất đắc dĩ cười nói: "Thì có gì mà xịn chứ, chị ở rank Master cũng không dám dùng chiến thuật này nữa là." "Không phải dùng Lapras làm Trụ cột (Core), mà là dùng Gengar!" Lorelei hơi sững sờ.

Chiến thuật Diệt Vong Ca của Gengar?

Với cái thân hình mỏng manh dễ vỡ như thế của Gengar, thực sự có thể trụ được đến lúc đối thủ hoàn toàn mất ý chí chiến đấu sao?

Mang theo sự tò mò, Lorelei thu hồi Lapras vào PokéBall, trở về tư dinh của mình nằm ở đảo Floe thuộc "Four Island".

Trong phòng Lorelei, bài trí bất ngờ lại rất có "tâm hồn thiếu nữ".

Giấy dán tường màu hồng phấn, trên thảm lông bày đầy thú bông và gối ôm, trên tường là poster của ngôi sao điện ảnh.

Tuy bề ngoài lạnh lùng như băng, nhưng Lorelei và những thiếu nữ tầm tuổi Kasumi lại có khá nhiều chủ đề chung, ngay cả truyện tranh thiếu nữ và phim thần tượng đang cày cũng là cùng một bộ.

Mở máy tính, Lorelei bấm vào đường link Kasumi vừa gửi. 《Thầy Lục dạy bạn đấu Pokémon 05: Đội hình Diệt Vong Ca》. "Trainer khu vực Đông Hoàng?" Lorelei hơi kinh ngạc.

Trong ấn tượng của Lorelei, Đông Hoàng hình như không có Trainer nào nổi tiếng với chiến thuật Diệt Vong Ca.

Ngay cả Thủ lĩnh hệ Ma (Ghost Leader) của Phong Đô thị ở Đông Hoàng, sở trường cũng chỉ là Đội hình Đồng Mệnh (Destiny Bond Team).

Nhưng sau khi nhìn thấy hai con Pokémon giao chiến, ánh mắt Lorelei lập tức bị thu hút chặt chẽ.

Gengar VS Garchomp, đều là những Pokémon vô cùng phổ biến ở rank Master.

Chỉ huy của cả hai bên cũng cực kỳ lão luyện, không hổ danh phong thái của rank Master.

Lorelei thậm chí còn nhìn thấy bóng dáng cực kỳ quen thuộc trên người con Garchomp kia.

Đồng tử Lorelei hơi co lại: "Cynthia?" Theo những màn ăn miếng trả miếng của hai bên, Lorelei càng thêm khẳng định suy đoán này.

Lorelei từng giao chiến với Cynthia vài lần trong các trận đấu rank Master.

Vị Quán quân này bất luận là phong cách chỉ huy hay lối đánh đều để lại ấn tượng cực sâu sắc cho Lorelei.

Hoàn toàn không giống vẻ hung hãn và sắc bén của phụ nữ.

Lối đánh "đại khai đại hợp" này, Lorelei chỉ từng thấy trên người Garchomp của Cynthia!

Nhưng điều khiến Lorelei kinh ngạc hơn vẫn còn ở phía sau.

Trong video, lại chính là Gengar luôn áp chế tiết tấu của Garchomp!

Lorelei không kìm được nhìn về phía vị Trainer khu vực Đông

Hoàng kia.

Đây rốt cuộc là thần thánh phương nào, lại có thể giằng co không phân thắng bại với Cynthia!

Trầm ngâm một lát, Lorelei với ánh mắt rực lửa đẩy gọng kính, lẩm bẩm: "Hóa ra là như vậy..." Lấy việc hy sinh tấn công làm cái giá, ngay lượt đầu (turn) đã sử dụng Diệt Vong Ca (Perish Song), từ đó ép đối thủ phát động mãnh công.

Mượn kỹ năng Bảo Vệ (Protect) để vu hồi, nhưng phàm là chỉ huy của đối thủ xuất hiện nửa điểm sai lầm, Diệt Vong Ca sẽ có thể phát huy tác dụng quyết định.

Điều này cũng có nghĩa là, chìa khóa quyết thắng không nằm ở trong sân, mà nằm ở ngoài sân.

Nếu đối thủ không phải là Quán quân Cynthia, e rằng đã sớm mất cân bằng tâm lý, chỉ huy xuất hiện sai lầm rồi.

Khóe miệng Lorelei hơi nhếch lên, "Đúng là một Trainer thú vị." Tuy Cynthia không hề mắc sai lầm, nhưng bị hạn chế bởi cơ chế Game, vẫn chưa thể hiện ra thực lực chân chính.

Trong video, Cynthia cố gắng thu hồi Garchomp, nhưng lại bị Ánh Mắt Đen (Mean Look) của Gengar khóa chặt.

Mãi đến lúc này, bộ chiến thuật 'Thải Ảnh Diệt Vong Ca' (Shadow Tag Perish Trap) này mới tuyên bố kết thúc.

Tuy không có diễn tập thực chiến khiến Lorelei hơi tiếc nuối.

Nhưng từ trận đấu này, cũng có thể nhìn ra đôi chút. "Trong thực chiến có thể vận dụng, nhưng điều kiện quá hà khắc." Lorelei vươn vai, lười biếng nằm bò ra bàn máy tính, lẩm bẩm. "Chắc là vị đại lão nào đó rảnh rỗi sinh nông nổi nghiên cứu ra cái sáo lộ này thôi." "Nói đi cũng phải nói lại... chiến thuật này cũng bẩn quá thể đáng!" Trên

Youtube đánh giá về video này tương đối cao.

Nhưng bị hạn chế bởi Pokémon, rất nhiều người cũng không thể thực hiện chiến thuật này.

Họ đành phải thỉnh giáo cách nhìn của các Chuyên gia hệ Ma khác.

Lorelei thả like cho video, tò mò lướt xuống phần bình luận. "Đây đã là giáo trình chiến thuật thứ ba của Thầy Lục rồi!" "Tại sao đều là Game?

Thầy Lục bao giờ mới làm một trận thực chiến đây!" "Thực chiến sẽ liên quan đến quyền riêng tư của Trainer, rất nhiều tư liệu sẽ không thể tung ra đâu." "@Matsuba Thiên Lý Nhãn, cầu đại lão vào giải thích chi tiết một chút!" Thủ lĩnh hệ Ma Matsuba (Morty) của thành phố Ecruteak vùng Johto, cũng là người ủng hộ trung thành của Chiến thuật Diệt Vong Ca.

Lorelei từng gặp anh ta một lần, nhưng chiến thuật Diệt Vong Ca dù sao cũng không phải sở trường của Lorelei.

Điều Lorelei tự hào nhất, cũng chỉ có lãnh địa hệ Băng cực hạn. 【Matsuba Thiên Lý Nhãn: Giáo trình rất ưu tú, để nhiều người xem hiểu hơn, đã đặc biệt chọn cách dùng Game kết hợp bình luận giải thích.

Tôi đã tối ưu hóa chiến thuật này, trong Đấu Đôi (Double Battle) có thể áp dụng tổ hợp "Gengar + Gothitelle", các bạn có hứng thú có thể đến xem trực tiếp tại Giải đấu Chuyên gia Hệ (Type Expert Tournament) năm nay.】 "Bẩn bẩn bẩn!" "Mấy ông chơi hệ Ma tâm địa đều đen tối thế hả?" "Vãi chưởng, Thầy Lục không phải là Chuyên gia hệ Cỏ và hệ Độc sao?

Sao lại biến thành hệ Ma rồi?!" "Bá chủ toàn hệ?!

Xin quỳ!" Lorelei bật cười, nhưng cũng có chút tò mò về vị "Thầy

Lục" này.

Tuy có hiềm nghi dùng thủ đoạn khôn vặt, nhưng vị Trainer này lại có thể ngang tài ngang sức với Cynthia, thực sự là nằm ngoài dự liệu của Lorelei.

Bấm vào trang cá nhân của Thầy Lục, có giới thiệu rõ phương thức vào nhóm chat cho fan ở các khu vực.

Lorelei dùng nick chính không hề kiêng dè gia nhập nhóm chat, lập tức khiến trong nhóm lặng ngắt như tờ. "Nick fake à?" "Không lẽ có người tưởng Tứ Thiên Vương là fan của Thầy Lục thật đấy chứ?" "Thiên vương hệ Băng Kanto?

Giả trân quá!" Lorelei ngơ ngác đẩy gọng kính.

Có vấn đề gì sao? 【Admin "Chiến Đấu Chi Nhân (Fighter)" mời bạn vào "Nhóm chat Trainer bậc thầy"】 【Đồng ý / Từ chối】 "Red?" Lorelei cười nhẹ. "Chỗ nào náo nhiệt cũng không thiếu cậu ta nhỉ!" 【Bạn có một tin nhắn mới】 【Người dùng "Thiên vương hệ Băng Lorelei" đã gia nhập nhóm chat!】 *** Giữa Lorelei và Red từng có một đoạn ân oán.

Khi đó do quan điểm không hợp, Tứ Thiên Vương Kanto liên thủ đối phó Red, cũng khiến Red bị đóng băng tại Núi Bạc (Mt.

Silver), nhất thời lâm vào hiểm cảnh.

Có điều sau này trong sự kiện Đảo Mới (New Island), Lorelei đã cung cấp sự giúp đỡ không nhỏ cho Red, quan hệ hai người cũng nhờ đó mà được hòa giải.

Điều khiến Lorelei hơi kinh ngạc là.

Bao gồm cả Red, trong cái nhóm này không ai không phải là Trainer lừng lẫy danh tiếng! 【A Kim: Á, thật sự là Dì Lorelei à!】 Câu đầu tiên khi mở nhóm chat, giống như đòn Lôi Kích (Bolt Strike)

mở màn, lập tức khiến Lorelei sững sờ tại chỗ.

Dì...

Dì á?!

Tuổi của phụ nữ mãi mãi chỉ là mười sáu trăng tròn thôi nhé! 【Yellow: A Kim, nói thế không tốt lắm đâu...】 【A Kim: Hả?

Nhưng lúc em còn bé, cô ấy đã là Tứ Thiên Vương rồi mà!】 【Thành viên "A Kim" bị Admin cấm ngôn một giờ】 【Blue Oak: Trùng hợp thật, bọn tôi vừa nãy còn đang nói về Chiến thuật Diệt Vong Ca của cô.】 Lorelei day day thái dương, đau đầu quét mắt nhìn danh sách thành viên.

Hai vị Admin, Red và Blue Oak đều là tiêu chuẩn cấp Quán quân (Champion).

Thành viên trong nhóm ít nhất là Master khởi điểm, trong đó kẹp thêm vài vị Thủ lĩnh Đạo quán (Gym Leader).

Đám người này cư nhiên đều là fan của Thầy Lục?! "Tôi bắt đầu thấy hối hận khi vào cái nhóm này rồi..." Dự cảm thấy có chút không ổn, Lorelei thở dài bất lực. 【Lorelei: Chiến thuật Diệt Vong Ca của tôi không hoàn thiện bằng Thầy Lục.】 【Blue Oak: Ừ, đúng thật.】 Khóe mắt Lorelei giật một cái.

Bà đây chỉ khách sáo một chút, cậu lại tưởng thật đấy à?

Quán quân thì ghê gớm lắm sao?

Còn không phải là không có người yêu!

Cục diện nhất thời trở nên gượng gạo.

Mãi đến nửa tiếng sau, chủ nhóm online, có chút mờ mịt gửi một tin nhắn. 【Thầy Lục: Có thành viên mới à?】 ...

Lục Dã hơi mờ mịt nhìn giao diện trò chuyện.

Mình mới đi học về, trong nhóm lại lòi ra thêm một vị Tứ Thiên Vương?

Hóa ra trong nhóm chỉ có mình tôi không phải là Trainer hả!

Nhưng có tiền lệ World Champion Red ở trước, Lục Dã đã hơi tê liệt rồi.

Tương lai cho dù Giovanni có bị kéo vào nhóm chat, Lục Dã cũng sẽ không có bất kỳ dao động cảm xúc nào.

Chắc thế.

Bất kể thế nào, trong nhóm chung quy là càng đông càng vui.

Red, Lorelei đám thủ lĩnh Kanto này, bình thường cũng sẽ giao lưu với nhau, trước mắt chẳng qua là đổi một cái vòng tròn quan hệ mà thôi.

Thấy không ai chat nữa, Lục Dã mở máy tính, kiểm tra thu hoạch của 《Thầy Lục dạy bạn đấu Pokémon 05: Đội hình Diệt Vong Ca》.

Chỉ trong thời gian ngắn ngủi một ngày, video đã được đẩy lên trang chủ.

Ngoài việc đột phá một triệu lượt xem trên Bilibili, tại Youtube, Niconico và các nền tảng khác cũng gây ra sự chấn động không nhỏ.

Trên giao diện quản lý của chủ kênh (UP chủ), hiển thị rõ ràng số lượng người theo dõi tăng thêm: 237,240.

Bạn có thể không biết dùng một video tăng 200k fan là khái niệm gì, thông thường loại người này chúng tôi chỉ dùng một từ để hình dung.

Khủng bố như vậy!

Chỉ với ba cái video, Thầy Lục liền dựa vào những sáo lộ bẩn bựa đi sâu vào lòng người, từ một streamer nhỏ mười mấy vạn fan, nhảy

vọt lên hơn tám mươi vạn người theo dõi.

Khoảng cách đến thành tựu triệu follow chỉ còn cách một bước chân!

Trong hòm thư inbox ở hậu trường (backstage) đã có không ít nhãn hàng chủ động liên hệ Lục Dã, muốn Lục Dã nhận video quảng cáo (cơm niêu), trong đó không thiếu các thương hiệu Pokémon nổi tiếng.

Nhưng Lục Dã vẫn muốn đảm bảo chất lượng video hơn.

Một nhãn hàng thậm chí đưa ra mức giá cao mười vạn Pokedollar, nhưng bị Lục Dã quả quyết từ chối.

Dù sao Lục Dã cũng đặt mục tiêu trở thành UP chủ hàng đầu (Top tier).

Mười vạn bây giờ có thể bằng một triệu sau này, vẫn là quá hời cho bọn tư bản này rồi.

Còn trong Hệ thống, cùng với sức ảnh hưởng của video không ngừng lên men, Lục Dã cũng chính thức hoàn thành mục tiêu nhỏ. 【Lượt click video đột phá 100W, điểm BP +1000】 【Lượt chia sẻ video đột phá 10W, điểm BP +1000】 【...】 【Điểm BP còn dư: 11,720】 【Có tiêu tốn 10,000 BP để đổi Đĩa kỹ thuật (Technical Machine) 'Bảo Vệ' (Protect) không?】 【Có / Không】 "Có!" Vật phẩm của Hệ thống được lưu trữ trong một không gian nhỏ, nhưng vật phẩm không phải do Hệ thống sản xuất thì không thể cất vào đó.

Do đĩa kỹ thuật (TM) có thể sử dụng lặp lại, cái giá một vạn BP kể ra cũng hời.

Từ trong Ba lô Hệ thống lấy ra cái USB có vẻ ngoài màu trắng.

Lục Dã mân mê một lát, rồi gọi Gastly đang chép bài tập ở phòng bên cạnh sang. "Biết tao gọi mày sang làm gì không?" "Kiệt kiệt?" Gastly nghi hoặc nghiêng đầu, nhìn cái USB trong tay Lục Dã, bỗng

nhiên rùng mình một cái. "Gastly Gastly!" (Hiểu rồi hiểu rồi!) Lục Dã vẻ mặt 'trẻ nhỏ dễ dạy', mỉm cười gật đầu.

Chương 20

Gastly ngậm cái USB, cắm vào máy tính, dùng lưỡi di chuyển chuột, quen cửa quen nẻo bấm mở tệp video.

Thành thạo đến mức khiến người ta đau lòng.

Có điều Lục Dã trước mắt hiếm khi rảnh rỗi, liền ngồi trước máy tính, cùng Gastly nghiên cứu cách huấn luyện chiêu "Bảo Vệ" (Protect).

Phương thức huấn luyện tương đối đơn giản.

Thông qua tụ tập Màn Sương (Haze), hình thành một tấm khiên sương mù trước cơ thể, không ngừng ngăn cản các chiêu thức tấn công.

Cường độ và phạm vi của khiên sương mù chịu hạn chế bởi thực lực bản thân Gastly.

Về lý thuyết, chiêu "Bảo Vệ" có thể làm được việc ngăn cản tấn công 360 độ không góc chết.

Nhưng thực lực Gastly có hạn, thử nghiệm vài lần chỉ có thể hình thành một tấm khiên sương mù hẹp hẹp.

Điều này khiến nhóc con hơi chán nản, ỉu xìu nằm bò lên bàn phím, gần như muốn chui tọt vào trong thùng máy tính (case). "Đừng vội, từ từ thôi." Lục Dã lấy ra một khối Năng Lượng (Pokéblock) vị quả Oran, giống như cái gậy trêu mèo mà huơ qua huơ lại trên đầu Gastly.

Gastly đang ủ rũ, lười biếng liếc xéo Lục Dã một cái, cuối cùng không tình nguyện há to cái miệng rộng. "A ô! (￣~￣)" Nhai nhai ba giây, trên mặt Gastly từ từ nở nụ cười.

Gastly: (๑´p `๑) Bên này an ủi Gastly xong, Lục Dã quay tay hỏi luôn trong nhóm chat. 【Thầy Lục: Protect huấn luyện thế nào nhỉ?】 【A Kim: Chiêu đơn giản thế mà ông cũng không biết?

Không phải là trước thế này, rồi thế này, sau đó thế kia à?】 【Blue Oak: Muốn nghiên cứu thấu đáo Protect, quả thực rất khó.】 【Red: Chiến thuật mới à?】 【Thầy Lục: Không, chỉ là Protect cơ bản nhất thôi.】 Red trầm ngâm một lát, lập tức hiểu rõ.

Chính cái gọi là đại đạo chí giản.

Chiêu Báo Ân (Return) cơ bản nhất mà tu luyện đến cực hạn, cũng có thể sở hữu uy lực vượt qua cả Chùm Tia Hủy Diệt (Hyper Beam).

Red đối với tâm thái không ngừng học hỏi này của Lục Dã cảm thấy khá kính bội. 【Red: Tôi có một số tâm đắc cá nhân, cậu cần không?】 Lục Dã nhướng mày.

Còn có chuyện tốt thế này á? 【Thầy Lục: Ngài khách khí quá, inbox riêng cho tôi là được.】 Chứng kiến một vụ giao dịch dơ bẩn, Lorelei đang ôm thú bông Lapras hơi thất thần.

Thầy Lục đây là lại định nghiên cứu sáo lộ bẩn bựa gì nữa sao?

Cư nhiên còn lấy được cả tâm đắc huấn luyện từ chỗ Red...

Vậy thì lý giải của hắn đối với "Bảo Vệ" chẳng phải lại có thể lên một tầm cao mới?!

Bên kia, Lục Dã đặt bản 【Tâm đắc Protect】 đã in ra trước mặt Gastly.

Như nhìn thấy sách giáo khoa mới, trong đôi mắt to đùng của Gastly tràn ngập sự khát vọng tri thức. "Rột roạt ——" Nhìn Gastly nước miếng chảy ròng ròng, Lục Dã xoa cằm lẩm bẩm. "Huấn luyện Pokémon cũng đâu khó lắm đâu nhỉ..." Thứ Bảy, trời quang mây tạnh.

Rất thích hợp để làm màu.

Lục Dã đang dùng một tay đập trứng gà trong bếp, tiếng dầu mỡ xèo xèo vang lên từ chảo rán, hắn mới chợt nhớ ra hôm nay là ngày thi đấu vòng 16 đội của Cúp Piplup. "Ngày nghỉ hiếm hoi thế là đi tong rồi." Lục Dã thở dài, bưng trứng ốp la và bánh mì nướng kiểu Pháp lên bàn ăn, rồi gọi vọng vào phòng ngủ. "Ăn cơm thôi!" Trước mắt hiện lên thanh tiến độ mờ nhạt, hiển thị độ thông thạo của 【Nấu nướng Lv1】. 【Nấu nướng Lv1 (82/100)】 Lục Dã đang quan sát thì bỗng nhiên giật mình bởi một cái "Mặt Hung Ác" (Scary Face) lao ra ngay trước mặt.

Đôi mắt vằn vện tơ máu, hốc mắt to tướng thâm quầng, Gastly trông như đói đến lả đi, mặt mày trắng bệch, hơi thở mong manh.

Nó dùng "Lơ Lửng" (Levitate) bay đến bên bàn ăn, "bẹp" một tiếng nằm rạp xuống bàn, từ từ nhích về phía miếng bánh mì.

Lục Dã đẩy cái đĩa đến trước mặt Gastly, vẻ mặt kỳ quái. "Tối qua mày không ngủ à?" "Ghos..." Gastly vừa gặm bánh mì, vừa gật đầu mơ hồ. "Thức trắng đọc sách hay xem video thế?" "Ghos." Gastly thè lưỡi liếm vụn bánh mì bên mép, bay vào phòng, lại tha ra một xấp giấy in ướt nhẹp.

Tuy giấy in đã rách nát, nhưng vẫn lờ mờ nhận ra được chữ "Bảo Vệ" (Protect).

Thằng nhóc này, đoán chừng tối qua thức trắng để học bài đây mà.

Lục Dã có chút cảm khái, bỗng nhiên hơi ngẩn ngươi.

Trận này mà thua... thì cuối tuần sau chẳng phải là không cần dậy sớm nữa sao? "Ăn từ từ thôi." Lục Dã vui vẻ gắp trứng ốp la của mình sang đĩa Gastly. "Thắng thua không quan trọng, mày vẫn quan trọng hơn!" Gastly hơi sững lại, cúi đầu nhìn trứng ốp la trong đĩa,

trầm mặc hồi lâu. "Tí tách", nước mắt bỗng nhiên rơi xuống. "Ghos Ghos! ^(;´Д ` ^)" "Thôi được rồi, thua cũng không sao đâu, mày cứ yên tâm mà chiến đấu!" Gastly gật đầu lia lịa, vừa gặm bánh mì, vừa tu Sữa Moomoo.

Được bổ sung HP liên tục, ánh mắt Gastly trở nên kiên định lạ thường.

Trận này nhất định phải thắng! ...

Cúp Piplup tuy là giải đấu dành cho tân thủ (Junior Cup), nhưng cũng quy tụ hảo thủ từ các trường đại học Pokémon lớn.

Nếu không cẩn thận, Gastly cũng có nguy cơ bị thương nặng.

Lục Dã hệ Phật hệ vẫn giữ nguyên mục tiêu ban đầu: Cố gắng hết sức để không hối tiếc là được.

Trời nắng chang chang, Lục Dã vừa ra khỏi cửa suýt nữa đã bị luồng khí nóng dọa quay xe.

Đi đến tiệm trà sữa ở ngã tư, hai người bạn cùng phòng của Lục Dã là Điền Hữu Vi và Lương Đại Hữu đã chuẩn bị sẵn sàng.

Lục Dã trêu chọc: "Hai ông hôm nay sao rảnh thế?" Lương Đại Hữu hôm nay chải chuốt tinh thần phấn chấn, nghĩa chính ngôn từ nói: "Cổ vũ cho ông chỉ là tiện thể thôi, mục đích chính là..." "Ngắm gái!" Điền Hữu Vi hai mắt sáng rực. "Hai ông cũng thẳng thắn thật đấy." Lục Dã cười nói. "Đi thôi, đánh nhanh còn về sớm!" ...

Mười giờ sáng, vòng 16 đội Cúp Piplup chính thức bắt đầu.

Lục Dã vòng trước được miễn đấu đi tiếp, nên độ phủ sóng so với người khác kém hơn một chút.

Mặc dù vậy, khi Lục Dã xuất hiện, hắn vẫn thu hút vô số ánh nhìn. "Lục Dã lên sàn rồi!" "Cái cậu học bá khoa Tài chính ấy hả?

Người thật còn đẹp trai hơn trong ảnh!" "A, con Gastly kia cute quá!" Trong tiếng ồn ào náo nhiệt, vang lên tiếng gầm của Lương Đại Hữu. "Anh Lục cố lên!" Lục Dã mỉm cười vẫy tay về phía Lương Đại Hữu.

Nụ cười ấm áp đó lập tức khiến mấy cô gái trẻ đỏ mặt, giơ gậy cổ vũ lên che trước ngực. "Lục Dã cố lên!" Gần như trong nháy mắt, Lục Dã lại có thêm vài fan hâm mộ. "Hai bên tuyển thủ đã vào vị trí!" Bình luận viên hô to: "Chúng ta có thể thấy, tuyển thủ Lục Dã vẫn phái ra con Gastly có tốc độ kinh người của mình." "Còn tuyển thủ Hạ Du của Đại học Giao thông Thượng Hải, lựa chọn là một con Nidorino đực tráng kiện!" Nidorino với làn da tím đậm, đỉnh đầu có một chiếc sừng độc sắc nhọn, di chuyển thận trọng trên sân.

Trước mặt nó là một con Gastly ánh mắt hung dữ, khí thế bức người.

Nidorino cẩn thận nhìn Gastly, nhất thời không dám khinh cử vọng động.

Huấn luyện viên của nó là Hạ Du cũng nín thở, nhìn chằm chằm vào động tác của Lục Dã. "Cậu không đi trước à?" Lục Dã hơi ngạc nhiên, "Trận đấu bắt đầu rồi mà!" Hạ Du vẻ mặt ngơ ngác: "Cậu đang... nhường tôi đi trước?" "Không, tôi đang thu hút sự chú ý của cậu thôi." Lục Dã thành khẩn lắc đầu.

Hạ Du mờ mịt ngẩng đầu, chỉ thấy một bóng đen quỷ mị lóe lên, Gastly đã ở ngay trước mặt! "Nidorino, tránh ra rồi dùng Tụ Khí (Focus Energy)!" Hạ Du vội hét lên.

Một ngọn Quỷ Hỏa (Will-O-Wisp) màu trắng bệch vồ hụt, Nidorino hữu kinh vô hiểm tránh thoát.

Nhưng Gastly hoàn toàn không hạ thấp thân vị, bám theo Nidorino, đồng thời ngọn lửa âm lãnh lại một lần nữa bùng lên!

Oanh!

Khói trắng lan tỏa, Nidorino toàn thân cháy đen dùng tứ chi đạp mạnh, dùng toàn lực lao ra khỏi ngọn lửa!

Lục Dã nheo mắt, theo bản năng lưu ý chỉ huy của Hạ Du.

Đá Kép (Double Kick) vô hiệu với Gastly, sát thương từ Gai Độc (Poison Point) lại quá thấp.

Cho nên chiêu tiếp theo của cậu ta hẳn là... "Nidorino, dùng Mổ (Peck)!" "Gastly, bay ra sau lưng nó!" Chỉ huy của Lục Dã vang lên trước tiên.

Nidorino sau khi Tụ Khí liền lao tới mổ mạnh về phía trước, nhưng Gastly đã không còn thấy tăm hơi!

Một giọt mồ hôi lạnh chảy xuống trán Hạ Du.

Chỉ nghe thấy một tiếng nổ lớn, âm thanh quen thuộc lại vang lên! "Quỷ Hỏa trực tiếp trúng đích!" Bình luận viên gào to, "Đây là đòn chí mạng đối với Nidorino đang bị Bỏng!" Trên khán đài vang lên tiếng bàn tán xôn xao. "Vừa nãy sao Gastly lại trực tiếp tránh được cú tấn công của Nidorino thế..." "Đúng đấy, cái cậu Lục Dã kia cứ như đã đoán trước được chỉ huy của đối phương vậy!" Trên khán đài, Thẩm Đinh Chỉ hơi sững người.

Kiểu tiên đoán quen thuộc này khiến cô như sống lại nỗi sợ hãi khi bị Lục Dã chi phối trận trước.

Cứ như thể bản thân hoàn toàn bị "Phát Hiện" (Detect), mọi ý đồ đều bị lộ tẩy!

Khói trắng tan đi.

Tứ chi Nidorino run rẩy liên hồi, nhưng vẫn cố gượng không ngã xuống.

Chạy tiếp chắc chắn là không nổi nữa, Hạ Du nghiến răng nói: "Nidorino, dùng Kim Độc (Poison Sting)!" Một luồng hàn quang lóe lên từ sừng của Nidorino, Kim Độc sắc bén đâm thẳng vào đôi mắt Gastly!

Lục Dã hơi kinh hãi, lại thấy Gastly đã há to miệng, "a u" một cái nuốt chửng Kim Độc. "Vãi chưởng?" "Gastly nuốt sống Kim Độc luôn kìa!" Trong tiếng kinh hô của toàn trường, Gastly ợ một cái rõ to, nhếch mép lộ nụ cười dữ tợn.

Lục Dã có chút mờ mịt.

Sáng nay mày đâu có như thế này.

Sao vừa lên sân đấu đã thần dũng thế rồi?! "Gastly, Hắc Dạ Ảnh (Night Shade)!" Thân hình lóe lên, Gastly lao về phía Nidorino, sau lưng dâng lên một luồng bóng đêm âm u!

Quỷ thủ vươn ra từ hai bên bóng ma, trực tiếp hất văng Nidorino! "Bịch" một tiếng, Nidorino rơi mạnh xuống đất.

Cùng lúc đó, tiếng còi của trọng tài vang lên: "Nidorino mất khả năng chiến đấu!" "Người chiến thắng, Đại học Thượng Hải, Lục Dã!" ... "Vãi chưởng, anh Lục ngầu vãi!" Lương Đại Hữu gào lên.

Điền Hữu Vi có chút khó tin nuốt nước bọt.

Anh Lục thế mà thực sự lọt vào tứ kết rồi?

Cúp Piplup tuy là giải tân thủ, nhưng cũng là giải đấu cấp thành phố trực thuộc được Liên minh công nhận đấy!

Từ khi tổ chức đến nay, chưa từng có tuyển thủ không chuyên nào lọt vào được tứ kết.

Mà hiện tại, tráng cử này lại do Lục Dã hoàn thành!?

Nghĩ đến đây, Điền Hữu Vi vốn một lòng muốn trở thành Huấn

luyện viên, trong lòng không khỏi có chút chua xót.

Nhưng nhìn con Gastly thân thiết với Lục Dã kia, Điền Hữu Vi lắc đầu.

Chắc hẳn anh Lục cũng đã bỏ ra rất nhiều nỗ lực mà người khác không thấy được.

Thay vì ghen tị với người khác, chi bằng làm tốt bản thân trước đã. "Lục tử ca đỉnh của chóp!" Điền Hữu Vi và Đại Hữu cùng nhau hô to.

Trong nhà thi đấu ồn ào náo nhiệt.

Lục Dã, một tay ngang không chuyên, thế mà thực sự lọt vào tứ kết Cúp Piplup?

Tên Lục Dã này rốt cuộc có lai lịch gì!

Cùng lọt vào tứ kết, Phùng Thụ ngồi trên khán đài quan sát cả trận đấu, không khỏi cảm thán. "Từ vòng sơ loại đến giờ, tốc độ trưởng thành của con Gastly này nhanh quá." Phùng Thụ lẩm bẩm: "Không hổ là Lục lão sư (Ryo-sensei), ngay cả huấn luyện Pokémon cũng có nhiều tâm đắc như vậy!" Bên lề sân đấu, các phóng viên đã chờ sẵn vội vàng lao tới.

Chương 21

"Xin hỏi bạn là sinh viên khoa Tài chính, lọt vào tứ kết có cảm tưởng gì?" "Bạn Lục Dã, có thể chia sẻ một chút bí quyết huấn luyện Gastly không!" Nghe câu hỏi của phóng viên, Lục Dã trầm ngâm giây lát rồi nghiêm túc trả lời. "Phải dùng tình yêu." Các phóng viên ngẩn ra một lúc, sau đó thi nhau cúi đầu ghi chép vào sổ tay.

Cùng lúc đó, Lục Dã vẫy tay chào hai người bạn cùng phòng trên khán đài, rồi đi vào đường hầm dành cho tuyển thủ.

Trong đường hầm. "Đỉnh thật đấy anh Lục, thế mà thắng thật!" Lương Đại Hữu có chút chấn kinh. "Cũng may thôi." Cuối tuần sau lại phải dậy sớm, Lục Dã có chút bất đắc dĩ. "Toàn nhờ hôm nay nó siêu thường phát huy đấy!" "Ghos Ghos!" Gastly bay trên đỉnh đầu Lục Dã, đắc ý gật gật đầu. "Ông còn là tuyển thủ không chuyên Pokémon đầu tiên lọt vào tứ kết Cúp Piplup đấy!" Điền Hữu Vi nuốt nước bọt. "Trong nhóm chat khóa mình, bây giờ nổ tung rồi!" Lục Dã mở điện thoại, đầy màn hình là tin nhắn 99+, ngay cả cố vấn học tập và giáo viên bộ môn cũng nhắn tin đến. 【Cố vấn: Vãi, thằng nhóc cậu được đấy!】 【Thầy Tiêu phòng công tác sinh viên: Bản photo giấy chứng nhận vinh dự tuần sau nhớ mang qua, dùng để bình xét học bổng.】 【Giáo sư Trần kinh tế học: Chúc mừng em, Lục Dã. (Biểu tượng mặt cười)】 ...

Lục Dã bình thường quan hệ với các giáo viên rất tốt, sau khi trả lời từng người, hắn lại mở nhóm lớp. "Anh Lục vào tứ kết Cúp Piplup rồi!" "Vãi, thật hay đùa?

Anh Lục ngầu vãi!" "Tôi biết ngay Lục học ủy sẽ thắng mà!" Lục Dã có chút khó hiểu.

Vào tứ kết một giải tân thủ thôi mà, có đáng kích động thế không?

Nhưng nghĩ lại, chuyện này có lẽ cũng giống như vận động viên không chuyên chạy thắng vận động viên điền kinh vậy.

Lục Dã cảm thấy hơi mệt mỏi, lẳng lặng thở dài.

Nói ra các bạn có thể không tin.

Hồi đầu là do con Gastly lén lút đăng ký cho tôi đấy! "Anh Lục, đa tạ ông nhé." Lương Đại Hữu huých tay Lục Dã: "Hai thằng tôi xin được phương thức liên lạc của bao nhiêu em gái xinh tươi!" Lục Dã: ?

Tôi ở bên này đánh nhau tóe lửa, các ông ở bên kia tán gái?

Điền Hữu Vi tấm tắc khen lạ: "Lúc ông chào bọn tôi ấy, bên cạnh có mấy em gái sán lại ngay." Lục Dã ngạc nhiên: "Thực tế thế cơ à?" "Có một em tên là Hàn Tiêu Tiêu, cũng là tuyển thủ vào tứ kết, còn bảo là fan của Lục lão sư nữa." Điền Hữu Vi vẻ mặt kỳ quái, "Anh Lục, không phải là fan nữ trong kênh livestream của ông đấy chứ?" Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời.

Với sức ảnh hưởng hiện tại của hắn, trong giải đấu kiểu này mà không ai nhận ra mới gọi là bất thường.

Nhưng nhận ra cũng chẳng sao.

Lục Dã cũng đâu phải đại minh tinh, chưa đến mức phải trốn fan. "Tôi gửi info em ấy cho ông nhé." Điền Hữu Vi thao tác điện thoại: "Hình như là học sinh trường chuyên phụ thuộc đại học mình, nhưng đã được tuyển thẳng vào trường rồi." "Giới trẻ bây giờ phát triển tốt thật đấy, chẳng nhìn ra là học sinh cấp ba!" Lục Dã cười nói: "Tôi không kết bạn đâu, ông nhớ giúp tôi thám thính chiến thuật nhé!" Điền Hữu Vi mắt sáng lên: "Rõ!" ...

Về đến nhà, Lục Dã kiểm tra Hệ thống. 【BP còn dư: 2050】

Trận chiến này mang lại cho Lục Dã 200 điểm BP, tuy không bằng đăng video, nhưng cũng coi là có chút thu hoạch.

Nhớ lại trận đấu, điều khiến Lục Dã kinh ngạc nhất là Gastly đã nuốt chửng Kim Độc của Nidorino.

Nhưng Gastly dù sao cũng kháng Độc gấp bốn lần, Kim Độc của Nidorino không chừng còn được coi là thuốc bổ cho Gastly.

Hơn nữa với thực lực hiện tại của Gastly, đúng là có thể bắt đầu nghiên cứu chiêu Kịch Độc (Toxic) rồi.

Lục Dã xoa cằm, có chút lo lắng nhìn Gastly đang sinh rồng hoạt hổ.

Lần trước huấn luyện Quỷ Hỏa đốt cháy cả nhà, lần này mà huấn luyện Kịch Độc...

Mặc dù rủi ro rất lớn, nhưng thực lực của Gastly chắc chắn không thể giậm chân tại chỗ.

Lục Dã trầm ngâm giây lát, vẫn mở cửa hàng Hệ thống ra. 【Có tốn 2000 BP đổi lấy "Đá Độc" (Poison Gem) không?】 Tuy quay thưởng mười lần liên tiếp có xác suất ra trực tiếp "Đá Độc".

Nhưng Lục Dã với tâm thái của một kẻ đen đủi (phi tù), vẫn thành thật chọn cách đổi trực tiếp. 【Đổi thành công! BP còn dư: 50】 Đá Độc cũng giống như Đá Lửa (Fire Gem), ẩn chứa năng lượng dồi dào, Gastly có thể trực tiếp hấp thụ.

Do bảo thạch có lớp vỏ cứng, lại không phải nguyên tố phóng xạ gì, Lục Dã cũng không cần lo lắng vấn đề rò rỉ độc tố. 【Đá Độc: Bảo thạch màu tím sẫm, ẩn chứa độc tố kim loại cực mạnh, thích hợp cho Pokémon hệ Độc sử dụng. (Cứ thế mà phang, chiến thôi người anh em/Áo lợi cấp!)】 Lấy ra viên Đá Độc trong vắt, lấp lánh ánh tím từ Ba lô Hệ thống, Lục Dã tấm tắc khen ngợi. "Thảo nào Steven đi đào

đá khắp thế giới, vẻ ngoài quả thực rất đẹp!" Gastly nhìn chằm chằm vào viên Đá Độc trên tay Lục Dã, nước miếng chảy ròng ròng. "Ghos (¯ ¯)" Lục Dã đưa Đá Độc cho Gastly: "Lúc tập luyện nhất định phải gọi tao, tuyệt đối đừng tự mình mạo hiểm đấy!" Gastly mắt sáng lên, vui vẻ ngậm lấy Đá Độc, ra vẻ thề thốt đảm bảo. "Ư ư ư!" (Cứ giao cho em!) Gastly ngậm Đá Độc, lắc lư bay đến trước bàn học.

Dùng lưỡi kéo ngăn kéo ra, Gastly cẩn thận lấy cuốn 【Tâm đắc Kịch Độc】, đặt lên bàn, cười ngây ngô với Lục Dã.

Gastly: (๑´∀`๑) Lục Dã không nhịn được mỉm cười.

Tứ kết Cúp Piplup sẽ diễn ra vào tuần sau.

Trước đó sẽ có một khoảng thời gian hâm nóng giải đấu.

Lục Dã tính toán thời gian, khoảng trước trận chung kết chính là lúc Lục Dã kết thúc môn học kỳ này. "Phải nghiêm túc ôn tập thôi." Lục Dã cảm thán. "Cúp Piplup cũng vậy, đã vào đến đây rồi thì cũng nên thể hiện chút Tinh Thần Thực Thụ (Vital Spirit) chứ!" Đã không làm thì thôi, đã làm thì phải làm cho tốt nhất.

Đây chính là tín điều nhân sinh của Lục Dã.

Thế nhưng ngay khi Lục Dã lấy sách vở ra, chuẩn bị cùng Gastly nghiêm túc học tập thì điện thoại rung lên bần bật.

Một tin nhắn Line đến từ người được đặt chế độ quan tâm đặc biệt. 【Bạch Thái Băng Kỳ Lâm: Online, chơi game.】 ...

Khách sạn hào hoa ở thành phố Canalave.

Vị quán quân vùng Sinnoh nào đó đã hai ngày không ra khỏi cửa.

Trên tấm thảm thủ công tinh xảo chất đầy những cuốn sách dày cộp, đều là tài liệu Cynthia mượn từ Thư viện thành phố Canalave.

Thần thoại, lịch sử, Di tích... dù là trong kỳ nghỉ, Cynthia vẫn dành

tình cảm đặc biệt cho những thứ này.

Trời dần tối, Cynthia mặc chiếc áo phông trắng, ngẩng khuôn mặt có chút tiều tụy lên, lười biếng vươn vai. "Ưm ——" Nằm bò trên bàn học, thân hình nóng bỏng lộ ra trọn vẹn, Cynthia đón lấy cốc nước đưa tới từ bên cạnh, mỉm cười nói: "Cảm ơn." Lucario trầm mặc gật đầu, tiếp tục đi ra ban công cảnh giới.

Roserade xếp gọn những cuốn sách Cynthia vứt lung tung, đồng thời dùng hương thơm an thần xua tan mệt mỏi cho cô.

Glaceon linh hoạt nhảy lên bàn, dùng cái lưỡi nhỏ lạnh băng liếm liếm má Cynthia.

Cynthia nheo mắt, mỉm cười nói: "Được rồi, chị biết rồi, ngày mai sẽ dẫn các em ra ngoài." Những ngày tháng lười biếng trốn việc (mạc ngư) luôn vui vẻ mà ngắn ngủi.

Cứ nghĩ đến chủ nghĩa hình thức trong Liên minh là Cynthia lại thấy đau đầu.

Nhưng duy trì sự ổn định của Sinnoh là trách nhiệm của Quán quân, cho dù là Cynthia cũng không thể cứ mãi tùy tâm sở dục.

Nhưng cũng may, sống cho hiện tại chính là tín điều nhân sinh của Cynthia. "Xong!

Để ăn mừng ngày mai quay lại Liên minh, tự thưởng cho mình chơi game một buổi tối!" Cynthia tự gật đầu với mình, sự mệt mỏi vừa rồi quét sạch sành sanh, thành thạo kết nối màn hình hiển thị. 【Bạch Thái Băng Kỳ Lâm】 là tài khoản phụ (acc clone) của Cynthia, trong danh sách bạn bè chỉ có 【Diantha】 và 【Ryo-sensei hôm nay có tấu hài không】.

Diantha vốn không thường chơi game, chỉ khi Cynthia kịch liệt yêu cầu mới đánh một hai ván.

Nhớ tới vị Huấn luyện viên giỏi dùng chiến thuật "Khóa Diệt Vong" (Perish Trap) kia, Cynthia vén mái tóc vàng óng, khóe miệng nhếch lên.

Hôm nay tôi tuyệt đối không thể thua nữa! 【Bạch Thái Băng Kỳ Lâm: Online, chơi game.】 ...

Lục Dã có chút mờ mịt.

Tại sao mỗi lần mình muốn nghiêm túc học tập, luôn có người nhảy ra rủ mình chơi game thế nhỉ?

Từ chối là không thể nào, đời này kiếp này không thể từ chối chơi game cùng phú bà được.

Tính cách lại ngốc nghếch dễ thương, giọng nói lại hay, siêu thích phú bà luôn! 【Ryo-sensei: Đã nhận.】 【Ryo-sensei: Có voice chat không?】 【Bạch Thái Băng Kỳ Lâm: Voice chat làm gì?】 【Ryo-sensei: Voice chat tính phí riêng, dù sao giải thuyết cũng phải thêm tiền mà.】 【Bạch Thái Băng Kỳ Lâm: Không, tôi xem hiểu.】 Tuy giữ thái độ hoài nghi với câu nói này của phú bà, nhưng khách hàng là thượng đế.

Lần đầu tiên làm người chơi cùng (bồi ngoạn), Lục Dã kết nối vào game, có chút căng thẳng hỏi. 【Ryo-sensei: Nhẹ nhàng một chút hay trực tiếp một chút?】 【Bạch Thái Băng Kỳ Lâm: ?】 【Ryo-sensei: Phong cách chiến thuật ấy mà, tôi biết khá nhiều.】 【Bạch Thái Băng Kỳ Lâm: Dùng cái cậu giỏi nhất đi.】 Lục Dã thở phào nhẹ nhõm.

Ngộ nhỡ khách hàng muốn lối đánh bạo lực, Lục Dã dùng thật sự không thạo lắm.

Kiểu như Conkeldurr cầm Ngọc Sinh Mệnh (Life Orb), Múa Rồng (Dragon Dance) quét team, vốn không phù hợp với kiểu lão âm binh (chơi bẩn) như Lục Dã.

Lục Dã vui vẻ kéo Gengar vào đội hình.

Nói cho cùng, thứ tôi giỏi nhất vẫn là Kịch Độc - Thế Thân - Bảo Vệ mà! "Mày nhìn cho kỹ nhé, đây chính là chiến thuật sau này của mày đấy!" Lục Dã gọi Gastly một tiếng. "Ghos Ghos!" Gastly phấn khích gật đầu.

Ván đấu bắt đầu, khi nhìn thấy Pokémon đối thủ phái ra, Lục Dã lập tức ngây người.

Nước bắn tung tóe, một con Milotic toàn thân màu trắng sữa, hai dải lụa màu hồng phấn rủ xuống, ngẩng đầu phát ra tiếng kêu vang vọng!

Nhìn thấy con Milotic này, Lục Dã lập tức hiểu ra chiến thuật của đối thủ —— Cuộn Mình (Coil) có thể giúp Milotic tăng tấn công, phòng thủ và độ chính xác lên một bậc.

Milotic có thể liên tục sử dụng Cuộn Mình, cuối cùng khiến chiêu Thôi Miên (Hypnosis) đạt đến trình độ gần như bách phát bách trúng!

Nhưng đã nhìn thấu rồi thì phá giải cũng rất nhẹ nhàng.

Lục Dã mỉm cười: "Đọ bài với tôi?

Cậu vẫn còn non lắm!" Bên kia, Cynthia nhìn thấy Gengar quen thuộc, khóe miệng hơi nhếch lên.

Nhưng điều khiến Cynthia kinh ngạc là Gengar không chọn đi trước dùng Kịch Độc hay Khóa Diệt Vong.

Mà là lơ lửng tại chỗ, hai mắt phóng ra u quang, trên mặt hiện lên nụ cười gằn âm sâm đáng sợ! "Âm Mưu (Nasty Plot)?" Cynthia lẩm bẩm, "Sao cậu ta đột nhiên đổi lối đánh rồi." Âm Mưu có thể giúp Gengar tăng mạnh tấn công đặc biệt, nhưng cũng khiến cơ thể mỏng manh của Gengar lộ ra trước hỏa lực của kẻ địch.

Nhưng đối mặt với loại Pokémon có lực sát thương không tốt như Milotic dùng Cuộn Mình, đánh phủ đầu mới là lựa chọn tốt nhất! "Gengar, Phóng Sét (Thunderbolt)!" Trong màn hình, tia sét ầm ầm giáng xuống, trực tiếp đánh Milotic còn một chấm máu!

Gastly kỳ quái nhìn Lục Dã một cái. "Ghos Ghos?" Tao ngẫm nghĩ cái này cũng đâu phải chiến thuật Kịch Độc - Thế Thân - Bảo Vệ đâu?

Lục Dã có chút xấu hổ: "Cái này không hợp với mày, chiến thuật sau mới phải." Con Pokémon thứ hai, Cynthia phái ra Togekiss.

Lục Dã vốn tưởng tốc độ của Gengar sẽ nhanh hơn Togekiss một đoạn dài.

Nhưng không ngờ con Togekiss này lại mang Khăn Choàng Lựa Chọn (Choice Scarf), tốc độ tăng mạnh.

Bất đắc dĩ, Lục Dã đành để Gengar dùng Tự Phát Nổ (Explosion) để cấu bớt máu của Togekiss.

Tiếng ầm ầm vang lên, đầy màn hình là Gengar "tan tác".

Gastly: Σ(°Д°;) Chẳng lẽ chiến thuật mày bắt tao học là chỉ cái này?!

Lục Dã xấu hổ ho khan một tiếng. "Không phải cái này... không đúng, cũng có khả năng là cái này..." Chiến thuật của đối thủ thay đổi liên tục ngoài dự liệu của Lục Dã, nhưng hắn vẫn giữ vững trận cước.

Cuối cùng, Lục Dã thắng hiểm 5-6 với một chấm máu.

Trận đấu kết thúc, Lục Dã yếu ớt dựa vào lưng ghế, lẩm bẩm: "Thế này cũng mệt quá rồi!

Tiền của phú bà không dễ kiếm a!" Điện thoại rung lên. 【Bạch Thái Băng Kỳ Lâm: Lại.】 【Ryo-sensei: Còn chơi nữa?】 【Bạch

Thái Băng Kỳ Lâm: Một ván năm nghìn, thua một ván ba nghìn.】【Ryo-sensei: Tới luôn!】 Trời dần tối đen.

Lục Dã đau lưng mỏi eo nằm trên ghế, tốn sức gửi đi một tin nhắn. 【Ryo-sensei: Thật sự không chơi nổi nữa rồi!】 Cả một buổi tối, tròn năm trận 6vs6 toàn lực (Full Battle).

Năm ván đấu, Lục Dã may mắn thắng hai trận, còn ba trận là kiệt sức rồi thua.

Chương 22

"May mà thua đấy." Lục Dã lẩm bẩm. "Nếu không có khi đánh theo thể thức bảy ván thắng năm mất!" Bên kia.

Cynthia với lòng hiếu thắng cực mạnh mỉm cười nhếch mép, lười biếng vươn vai. 【Bạch Thái Băng Kỳ Lâm: Kỹ thuật không tồi.】 【Bạch Thái Băng Kỳ Lâm: Tổng cộng hai vạn mốt, tí nữa tôi chuyển cho cậu.】 Lục Dã nuốt nước bọt.

Hai vạn tệ... chỗ này bằng thu nhập hơn nửa tháng của hắn rồi!

Cái gì mà ông chủ Red, đều là giả hết.

Đây mới là "đùi to" (đại gia) chân chính! 【Bạch Thái Băng Kỳ Lâm: Game khác, còn chơi không?】 【Ryo-sensei: Chơi!】 【Bạch Thái Băng Kỳ Lâm: Không phải cậu không được rồi sao (hết sức).】 【Ryo-sensei: Được hay không, tí nữa cô sẽ biết ngay!】 Thế giới này tuy không có các ông lớn game như EA, Nintendo, nhưng game online vẫn có không ít.

Hai người chọn một game bắn súng FPS tương tự như Resident Evil.

Lục Dã dù sao cũng là game thủ hệ máy console, game FPS tự nhiên không làm khó được hắn.

Mãi cho đến một giờ sáng.

Theo đà ngã xuống của Boss qua màn, đoạn cắt cảnh (Cutscenes) sáng lên, bà chủ mới gửi đến một tin nhắn. 【Bạch Thái Băng Kỳ Lâm: Màn này thế mà qua rồi...】 【Ryo-sensei: Đừng bảo với tôi là đơn giản thế này cô cũng không qua được nhé?】 【Bạch Thái Băng Kỳ Lâm: ...

Tôi off đây.】 Pha off game tốc độ ánh sáng này khiến Lục Dã trở tay không kịp.

Khá lắm, tốc độ tắt stream của tôi cũng không nhanh bằng cô đâu!

Nhưng vị phú bà này ngàn vạn lần không thể đắc tội.

Lục Dã trầm ngâm giây lát, soạn tin nhắn gửi đi. 【Ryo-sensei: Nghỉ ngơi sớm đi.】 Đợi hai phút sau, Lục Dã lại gửi thêm một tin nhắn. 【Ryo-sensei: Nửa đêm nếu không ngủ được, dậy chơi game nhớ gọi tôi.】 Thấy đối phương không trả lời, Lục Dã liền ném điện thoại sang một bên.

Đã là đêm khuya, bên ngoài vang lên tiếng gầm gừ của Pokémon hoang dã.

Ngẩng đầu nhìn lên, Gastly đang bám trên trần nhà, đã sớm chìm vào mộng đẹp.

Lục Dã ngáp một cái (Yawn), bất giác nhắm mắt lại.

Nửa tiếng sau, màn hình điện thoại bỗng sáng lên.

Trong căn phòng tối đen, Cynthia gối đầu trên giường, ngón tay thon dài khẽ chạm vào màn hình. 【Bạch Thái Băng Kỳ Lâm: Ok.】 ...

Sáng sớm cuối tuần, Gastly đã dùng "Liếm" (Lick), thân thiết gọi Lục Dã đang ngủ nướng dậy.

Hiệu quả Tê Liệt kích hoạt!

Lục Dã rùng mình một cái, dùng bàn tay run rẩy lấy Quả Cheri giải trừ tê liệt từ đầu giường xuống.

Nhét vào miệng, Lục Dã mặt vô cảm nhai nhai, gật đầu với Gastly. "Vất vả cho mày rồi." "Ghos Ghos!" Lục Dã lần trước đã nói với Gastly, Kịch Độc bắt buộc phải luyện tập dưới sự giám sát của hắn.

Vì thế mới sáng sớm tinh mơ, Gastly đã không kìm được gọi Lục

Dã dậy, hưng phấn bay qua bay lại trong phòng.

Lục Dã vừa dậy rửa mặt, vừa ngáp ngắn ngáp dài.

Tối qua bồi phú bà chơi game đến đêm khuya, hôm nay còn phải đưa Gastly đi huấn luyện.

Đây chính là cuộc sống thường ngày của một Trainer sao?

Thật buồn cười quá đi mất!

Nhưng đã hứa với Gastly, Lục Dã hiếm khi có hứng thú huấn luyện.

Mở Pokédex của Hệ thống ra, hiển thị các chiêu thức Gastly hiện đang nắm giữ. 【Gastly | Hệ: Ma + Độc | Đặc tính: Lơ Lửng | Chiêu thức: Tia Hỗn Loạn, Liếm, Thôi Miên, Nguyền Rủa, Hắc Dạ Ảnh, Quỷ Hỏa, Trừng Mắt, Bảo Vệ, Thế Thân】 Những chiêu có thể học trước khi tiến hóa gần như đã nắm được hết.

Chỉ cần học thêm Kịch Độc, chiến thuật "Kịch Độc - Thế Thân - Bảo Vệ" của Gastly coi như xây dựng thành công.

Do thủ đoạn tấn công giai đoạn đầu của Gastly khá đơn điệu, Kịch Độc có thể nói là chiêu thức quan trọng nhất của nó. "Đi thôi, mang theo Đá Độc, chúng ta đến sân tập chuyên dụng!" Lục Dã ngáp một cái. "Ghos Ghos!" Thu nhập từ B trạm (Bilibili) và livestream đã được giải ngân, tính cả khoản tiền làm thêm kiếm được hôm qua, trên người Lục Dã có khoảng hơn sáu vạn Pokédollar.

Điều này cũng giúp hắn có đủ tự tin để đến sân tập chuyên nghiệp chính quy.

Tuy phí một giờ lên tới cả nghìn Pokédollar, nhưng sân tập chuyên nghiệp sẽ cung cấp nhân viên chuyên môn và bảo đảm an toàn.

Có đội ngũ y tế ở đó, Lục Dã huấn luyện Kịch Độc cũng yên tâm

hơn một chút.

Lục Dã chọn một Câu lạc bộ đối kháng tên là "Đấu trường Công Ngưu".

Huấn luyện viên có thể chọn trả phí trực tiếp hoặc làm thẻ để vào sân tập.

Nhưng Lục Dã tự biết mình, có khả năng cả năm cũng chẳng đến mấy lần, liền nộp ba nghìn Pokédollar, bao trọn một sân tập cỡ nhỏ.

Theo yêu cầu của Lục Dã, Câu lạc bộ giới thiệu cho hắn một Huấn luyện viên hệ Độc cấp Tinh Anh (Elite) để cung cấp tư vấn và hỗ trợ.

Vị Huấn luyện viên này tên là Hạ Tuyền, là một người phụ nữ cao gầy, nhưng lông mày xếch lên, ánh mắt khá sắc bén. "Là cậu muốn huấn luyện Pokémon hệ Độc?" Hạ Tuyền liếc nhìn Lục Dã, "Rất hiếm gặp đấy, Huấn luyện viên chọn Gastly làm Pokémon bản mệnh." Do hệ Độc và hệ Ma đều là những hệ ít người chơi.

Thêm vào đó chu kỳ huấn luyện Gastly rất dài, rất ít người chọn Gastly làm Pokémon chủ lực.

Nhưng Gengar dù sao cũng là một viên hãn tướng trong hệ Độc, Hạ Tuyền rất có thiện cảm với Gastly.

Lục Dã gật đầu: "Tôi muốn huấn luyện chiêu Kịch Độc cho nó, làm phiền cô rồi." "Cần tôi phối hợp thế nào." Hạ Tuyền khoanh tay trước ngực, nhướng mày, "Đấu đối kháng?

Hay là mớm chiêu?" Lục Dã trầm ngâm giây lát, nhớ đến giới thiệu về Pokémon hệ Độc trong 【Tâm đắc Kịch Độc】 của Koga.

Khác với Pokémon các hệ khác, do hiệu quả miễn dịch trúng độc, Pokémon hệ Độc về lý thuyết có thể hấp thụ độc tố của Pokémon khác để không ngừng cường hóa bản thân.

Điều này cũng giống như việc nuốt chửng dị hỏa vậy (trong Đấu Phá Thương Khung).

Hấp thụ càng nhiều, độc tính của Kịch Độc càng mãnh liệt, càng khó chữa trị.

Luận điểm này được Koga đề xuất lần đầu tiên trong 【Tâm đắc Kịch Độc】, đồng thời ghi chép lại lượng lớn phương thức hỗn hợp độc tố.

Người khác nếu không có bí quyết Koga ghi lại, mạo muội để Pokémon hệ Độc thử nghiệm thì chỉ khiến Pokémon chịu khổ vô ích.

Vì vậy, cuốn 【Tâm đắc Kịch Độc】 này quả thực là một món nợ ân tình khá lớn! "Đây đâu phải là Kịch Độc, rõ ràng là 'Phần Quyết' mà..." Lục Dã lẩm bẩm.

Đá Độc có thể nâng cao độc tố vốn có của Gastly.

Loại độc tố này một khi hỗn hợp với độc tố của Pokémon khác, uy lực của Kịch Độc cũng sẽ không ngừng tăng lên.

Đây cũng là nguyên nhân Lục Dã chuyên môn đến sân tập tìm Huấn luyện viên hệ Độc.

Lục Dã mỉm cười nói: "Cô mớm chiêu là được, tốt nhất là trực tiếp dùng chiêu hệ Độc." Hạ Tuyền gật đầu, giơ tay ném Pokéball ra, thình lình xuất hiện một con mãng xà khổng lồ âm sâm, Arbok.

Ekans trước khi tiến hóa không có độc, nhưng sau khi tiến hóa thành Arbok, chỉ cần ba giây là có thể đánh độc ngã một con Tauros.

Nhìn con rắn hổ mang chúa đáng sợ này, Lục Dã nhíu mày: "Cô cứ thử dùng Kim Độc (Poison Sting) trước đi." Sau đó, Lục Dã nhìn về phía Gastly: "Nhớ dùng phương pháp Koga truyền thụ, tuyệt đối đừng miễn cưỡng!" Gastly dù sao cũng kháng Độc gấp bốn lần, nhe cái miệng rộng, tự tin tràn đầy gật đầu.

Hạ Tuyền khoanh tay, quát khẽ: "Arbok, Kim Độc!" "Xì ——" Arbok thè lưỡi, dựng thẳng phần thân trên có hoa văn dữ tợn, từ trong miệng đầy răng nanh sắc nhọn bắn ra một luồng hàn mang.

Hạ Tuyền thân là Huấn luyện viên cấp Tinh Anh, Kim Độc của Arbok nhà cô khá nhanh.

Nhưng phản ứng của Gastly cũng xuất sắc không kém.

Lợi dụng kỹ thuật của chiêu Bảo Vệ, trước người Gastly hình thành một tấm khiên sương mù mờ nhạt, lập tức làm chậm tốc độ của Kim Độc.

Sau đó, Gastly há to miệng, giống như ăn thanh sô cô la, cắn từng cái kim độc một, vang lên tiếng nhai "rộp rộp".

Hạ Tuyền vẻ mặt kỳ quái.

Còn có phương pháp huấn luyện kiểu này nữa hả?!

Cho dù là kháng Độc gấp bốn, nhưng cũng chưa từng thấy ai trực tiếp ăn luôn Kim Độc cả!

Nuốt (Swallow) xong độc tố của Arbok, trong lớp sương mù của Gastly phảng phất như có dòng độc tố sẫm màu lưu chuyển, trở nên càng thêm thâm thúy. "Ghos Ghos!" Gastly nhếch mép, lộ ra nụ cười đắc ý.

Thấy Gastly bình an vô sự, Lục Dã thở phào nhẹ nhõm, cười với Hạ Tuyền: "Tiếp tục đi!" Hạ Tuyền ngẩn ra một lúc, do dự nói: "Arbok, Axit (Acid)!" Một luồng axit giống như cường toan bắn về phía Gastly, loại chất lỏng có tính ăn mòn cực mạnh này có thể làm suy yếu phòng thủ đặc biệt của Pokémon, cho dù là Gastly cũng chưa chắc đã chịu được.

Hạ Tuyền nhíu mày, lại thấy Gastly ngậm lấy Đá Độc, sau đó cả người lao thẳng vào làn khói axit nồng nặc! "Xèo ——" Trong ánh

mắt kinh hãi của Hạ Tuyền, Gastly vui vẻ lắc lư cái đầu trong đống axit, quả thực giống như đang tắm nước sôi vậy! "Ghos ~www!" "Vãi chưởng!" Hạ Tuyền trừng to mắt.

Lớp vỏ ngoài của Đá Độc bị axit ăn mòn.

Gastly đang giống như hút tủy xương, liếm láp vật chất độc hại bên trong viên đá, thậm chí còn thè cái lưỡi dài đỏ lòm ra quệt qua quệt lại. "Rột roạt ——" Cảnh tượng rợn người này khiến Hạ Tuyền cũng phải ngơ ngác.

Cho dù cô là Huấn luyện viên hệ Độc cấp Tinh Anh, cũng chưa từng thấy qua trận thế này bao giờ! "Cậu cái này... rốt cuộc là, phương pháp huấn luyện gì vậy." Hạ Tuyền nuốt nước bọt. "Thế này cũng dọa người quá rồi đấy!" Lục Dã cũng có chút mờ mịt.

Phương pháp huấn luyện của Koga đỉnh thế cơ à?

Nhưng nghĩ lại, Koga dù sao cũng là Thiên vương hệ Độc, 【Tâm đắc Kịch Độc】 càng là tâm huyết cả đời của ông ấy.

Thêm vào đặc điểm kháng Độc gấp bốn lần của Gastly.

Chỉ cần là nội chiến hệ Độc cùng trình độ, Gastly sẽ vĩnh viễn chiếm thế chủ động!

Lục Dã vẻ mặt kỳ quái: "Tôi cứ ngẫm đây là lần đầu tiên tôi huấn luyện mà..." "Sao đột nhiên lại vô địch thế này nhỉ?" Suốt một buổi chiều, Gastly thè cái lưỡi dài ngoằng ra, dùng chiêu [Liếm - Lick] liếm láp Arbok từ đầu đến chân.

Tuy đúng là đang luyện chiêu thức, nhưng Lục Dã cứ nghi ngờ con ma này đang thèm thuồng nọc độc của người ta thì đúng hơn.

Hiệu ứng tê liệt kích hoạt, Arbok cứng đờ người nằm bẹp dí dưới đất, tuyến độc ở hàm trên teo lại thấy rõ.

Mặt mũi Lục Dã trông đến là kỳ quái, mấy lần định hô ngừng nhưng lại thôi.

Kệ đi... ngắt lời người khác giữa chừng là bất lịch sự.

Ở bên kia, Hạ Tuyền - một Elite Trainer chuyên hệ Độc - cũng đang trưng ra bộ mặt "bách tư bất đắc kỳ giải" (nghĩ nát óc không hiểu tại sao).

Gastly kháng Độc gấp 4 lần thì đúng rồi, nhưng Arbok cũng đâu có lý nào bị áp chế thê thảm đến thế chứ?

Rốt cuộc ai mới là Chuyên gia hệ Độc đây?! "Này nhóc!" Hạ Tuyền nghiến răng, "Nhà cậu làm nghề gì thế hả?" "Gia đình nuôi dạy được con Gastly cỡ này mà còn phải đến CLB Đối kháng tập à?" Lục Dã thở dài: "Tôi cũng muốn biết mình nuôi nó kiểu gì nữa đây." Không hợp lý chút nào.

Sao Gastly có thể áp chế Arbok được?

Có phải xảy ra lỗi gì rồi không?

Thấy vẻ mặt thành khẩn của Lục Dã, Hạ Tuyền cũng chẳng nỡ nổi nóng, đành ngậm ngùi thu hồi Arbok. "Lần sau cậu đừng đến cái CLB này nữa." Hạ Tuyền thở dài.

Lục Dã ngạc nhiên: "Tại sao?" "Cậu không thấy con Arbok của tôi à, sắp bị hút khô rồi đây này!?" Arbok bị tổn thương nguyên khí nặng nề, nọc độc cũng không phải ngày một ngày hai là hồi phục được.

Lục Dã mang theo tâm trạng đầy áy náy rời khỏi sân tập, lẩm bẩm: "Không ngờ Koga (A Kết) ngoài chiến thuật bẩn bựa ra, ngay cả phương pháp huấn luyện cũng bẩn thế này..." "Chậc chậc, xem ra ông Thiên Vương hệ Độc này không nên kết giao sâu!" Suốt buổi chiều, tuy Gastly chưa nắm được chiêu [Kịch Độc - Toxic], nhưng độ thích ứng với hệ Độc đã tăng lên một đẳng cấp lớn.

Mà nọc độc của Arbok lại càng giúp tăng cường uy lực [Kịch Độc] cho Gastly sau này.

Dù Lục Dã chỉ đứng xem toàn tập, nhưng hắn tự thấy mình vẫn có công lao to lớn.

Lục Dã lẩm bẩm: "Chẳng lẽ... mình lại là thiên tài huấn luyện?" "Ghos!" Liếc nhìn Gastly bên cạnh, Lục Dã phát hiện bộ dạng nó có gì đó sai sai.

Do hấp thu nọc của Arbok, màn sương quanh người Gastly chuyển sang màu xanh đen, thỉnh thoảng lại sủi lên mấy cái bong bóng nhỏ.

Khi Gastly bay lơ lửng, bên trong cơ thể vang lên tiếng chất lỏng va vào nhau lọc xọc.

Mấy giọt độc rớt xuống sàn, tạo tiếng "xèo xèo" ăn mòn thành từng lỗ nhỏ —— Gastly nhe răng cười, lộ ra vẻ ngại ngùng.

Lục Dã tái mặt: "Đi, tụi mình tới Trung tâm Pokémon gấp!" "Ghos?" Chưa đợi Gastly phản ứng, nó đã bị một tia sáng đỏ thu vào PokéBall.

Trung tâm Pokémon cách sân tập không xa.

Chương 23

Lục Dã chạy vào đại sảnh, giao PokéBall của Gastly cho y tá, cúi gập người chào. "Làm phiền mọi người ạ!" Cô y tá mỉm cười gật đầu: "Yên tâm đi, kiểm tra nửa tiếng là xong, cậu ngồi đợi một chút nhé." Lục Dã gật đầu, ngồi xuống ghế dài, chỉ thấy sống lưng lạnh toát.

Quệt mồ hôi trên trán, hắn cúi đầu nhìn chằm chằm ngón tay mình.

Nửa tiếng sau, đèn đỏ phòng cấp cứu chuyển sang xanh.

Vị bác sĩ mặt mũi nghiêm túc tháo khẩu trang, nhìn Lục Dã đang bước vội tới, giọng trầm xuống: "Với tình huống như thế này..." "Bác sĩ, có nghiêm trọng không?!" "Nếu là tình huống này thì..." "Bác sĩ, ông nói nhanh hộ tôi cái!" Bác sĩ trừng mắt nhìn Lục Dã một cái. "Gastly chỉ bị ăn no quá thôi!

Tí tôi kê cho ít thuốc tiêu hóa!" "Hả?" Một con Gastly bóng loáng mượt mà, dưới ánh mắt tươi cười của các cô y tá, lắc lư cái đầu bay ra khỏi phòng cấp cứu. "Ghos!" Gastly có chút bất mãn lườm Lục Dã.

Đang yên đang lành tống người ta vào phòng cấp cứu làm gì!

Lục Dã thở phào nhẹ nhõm, không chịu thua mà trừng lại. "Mày suýt dọa tao chết khiếp đấy biết không!" Gastly nằm viện hơn nửa tiếng, màu xanh đen trên người đã đỡ hơn, nhưng vẫn ẩn ẩn sắc xanh.

Bác sĩ giải thích: "Gastly chỉ vì hấp thu nọc độc của Pokémon khác nên nhất thời xuất hiện phản ứng bài xích thôi, bản thân nó không bị ảnh hưởng gì lớn đâu." "Chưa kể, con Gastly này của cậu khẩu vị tốt thật đấy." Bác sĩ cười cười chọc tay vào người Gastly, ngay lập tức cả người cứng đờ, ngã lăn quay ra đất. "Vãi chưởng, bác sĩ!

Ông có sao không bác sĩ ơi!" "A ha, đùa chút thôi, lão phu thời trẻ cũng xuất thân là Trainer mà..." "Bác sĩ, ông sùi bọt mép rồi kìa..." "Mấy cái này là chuyện nhỏ, không vấn đề gì, ha ha ha!" Đến cuối cùng, bác sĩ dùng đôi tay run rẩy kê bệnh án cho Lục Dã.

Điều này khiến hắn lại một lần nữa nảy sinh lòng kính trọng sâu sắc với đội ngũ y bác sĩ ở khu vực Đông Hoàng.

Phản ứng bài xích của Gastly sẽ không kéo dài quá lâu, cùng lắm là một ngày.

Trong [Tâm đắc Kịch Độc] của Koga cũng có ghi chép tình huống này và hướng dẫn xử lý.

Chẳng qua Lục Dã sợ Gastly gặp chuyện bất trắc nên mới "quan tâm tắc loạn".

Hoàng hôn buông xuống.

Lục Dã lê cơ thể mệt mỏi đi trên phố, bên cạnh là con Gastly đang nghệt mặt ra. "Sau này đừng có cố quá." Lục Dã hiếm khi nghiêm túc. "Với tao, dù là luyện chiêu thức hay trở thành Trainer, đều không quan trọng bằng mày!" "Ghos..." Tâm trạng Gastly cũng chùng xuống, lẳng lặng bay bên cạnh Lục Dã.

Ban đầu Lục Dã không muốn làm Trainer là vì bản thân hắn.

Hắn lo cho an toàn của mình, lo tiền bạc đổ sông đổ biển.

Nhưng sống chung với Gastly thời gian qua, hắn lại quay sang lo Gastly sẽ bị thương.

Từ lúc thế giới tuyến biến động, Lục Dã vẫn luôn suy nghĩ vấn đề này.

Pokémon có thực sự muốn được huấn luyện và sẵn sàng lên sàn đấu không?

Hay là do Trainer ép buộc nên bất đắc dĩ phải liều mạng?

Lục Dã không phủ nhận nghề Trainer.

Nhưng với cá nhân hắn, Quán quân hay Trainer đều chẳng có gì hấp dẫn.

Hắn chỉ muốn an tĩnh tận hưởng thế giới này, sống chung với Pokémon mà thôi. "Được rồi." Lục Dã mỉm cười, "Đừng có làm mặt khổ sở thế nữa." Lục Dã thò tay vào màn sương [Haze] của Gastly, dùng sức kéo khóe miệng nó lên.

Đầu ngón tay truyền đến cảm giác tê tê, Lục Dã cười với Gastly. "Cười cái coi." "Ghos Ghos ~!!" Nước mắt Gastly bắn tung tóe, nhưng vẫn cố sống cố chết nhe răng cười.

Với Gastly, điều nó muốn làm nhất là gì?

Là báo đáp Lục Dã.

Là cùng Lục Dã đi ngắm nhìn phong cảnh ở nơi cao nhất thế giới này.

Dù có đầy thương tích, Gastly nhất định cũng sẽ hoàn thành tâm nguyện của Lục Dã.

Dù chủ nhân luôn bảo không có thời gian.

Nhưng Gastly biết, tâm nguyện lớn nhất của Lục Dã chính là trở thành một Trainer.

Nếu không thì tại sao chủ nhân cứ chơi mấy cái game chiến thuật suốt thế?

Chắc chắn là chủ nhân đang không ngừng nỗ lực để trở thành Trainer!

Mình cũng phải cố lên mới được!

Dưới ánh tà dương, bóng của một người một ma kéo dài trên mặt đất.

Lục Dã lẩm bẩm: "Tao thật sự không muốn làm Trainer mà..." Gastly hai mắt sáng rực, khí thế hiên ngang bay giữa đường. "Ghos Ghos!" (Em nhất định sẽ giúp chủ nhân lên làm Trainer!) *** Cuối tuần kết thúc, Lục Dã lại phải về Đại học Thượng Hải lên lớp.

Vòng tứ kết Cúp Piplup diễn ra vào chiều thứ Tư.

Lục Dã chẳng hề hoảng, ngược lại Điền Hữu Vi cứ lo sốt vó lượn lờ quanh hắn. "Anh Lục Tử, anh nắm chắc thật không đấy?" "Tứ kết lần này toàn ngọa hổ tàng long, anh tuyệt đối không được chủ quan đâu nha!" Lục Dã cười ha hả: "Yên tâm đi, anh chắc chắn sẽ không chủ quan!" Bên cạnh, Lương Đại Hữu huých tay Điền Hữu Vi, trêu chọc: "Hoàng đế không vội, thái giám vội cái gì?" "Có phải cậu thi đâu, với lại anh Lục Tử chắc chắn lại lén lút luyện tập rồi!" "Chậc chậc, lần thi cử trước cũng thế, mồm thì bảo không ôn bài, chứ người đi thư viện chăm nhất là cậu chứ ai!" Đại Hữu ca đẩy gọng kính (dù không có kính), trưng ra vẻ mặt 'chân tướng chỉ có một'.

Lục Dã vẻ mặt phức tạp.

Chết tiệt!

Hôm qua mình đúng là đi luyện tập thật!

Đáng ghét, thế mà lại không phản bác được!

Chuyện Lục Dã vào tứ kết là từ thứ Bảy tuần trước, hôm nay khá nhiều bạn học mới biết tin.

Mọi người nhao nhao dùng ánh mắt quái dị nhìn Lục Dã.

Học giỏi, đẹp trai, lại còn giỏi đấu Pokémon...

Cậu hack game à! "Học ủy Lục ngầu thật sự, cái này là phá kỷ lục

rồi còn gì?" "Chuẩn, trong top 8, đứa duy nhất không thuộc khoa Đối kháng là hắn đấy!" Tiết buổi sáng là của Giáo sư Trần môn Kinh tế học, cũng chính là người hay gửi cái "icon mặt cười" cho Lục Dã.

Giáo sư Trần ít nói bước lên bục giảng, cả giảng đường lớn im phăng phắc.

Hắng giọng một cái, Giáo sư Trần điểm danh: "Lục Dã, bên ngoài có người tìm, tiết này tôi không tính cậu cúp học." Tiếng bàn tán xôn xao nổi lên.

Ở cửa, một người đàn ông trung niên mặc sơ mi trắng, khí chất nho nhã gật đầu xin lỗi. "Vãi, kia là HLV Địch Văn Diệu của Đội tuyển trường mà!" "Đội tuyển nào, bóng rổ hay bóng đá?" "Mày ngáo à, đương nhiên là Đội tuyển Pokémon Đối kháng!" Trong ánh mắt ngưỡng mộ của mọi người, Lục Dã đầy vẻ khó hiểu bước ra khỏi lớp.

Dạo này mình có gây chuyện gì đâu nhỉ?

Sao đang học lại có người gọi ra?

Ra khỏi phòng, người đàn ông trung niên gật đầu. "Em là Lục Dã đúng không, chúng ta sang phòng bên cạnh ngồi một chút!" Đến phòng học trống, người đàn ông đi thẳng vào vấn đề: "Tôi là HLV Đội tuyển Pokémon Đối kháng, Địch Văn Diệu.

Chuyến này tôi đến để mời em gia nhập đội tuyển." Nếu nói việc Lục Dã thắng Thẩm Đinh Chỉ ở trận giao hữu riêng tư có thể coi là ngẫu nhiên, thì việc Lục Dã lọt vào tứ kết Cúp Piplup chính là thực lực rành rành.

Tuy Cúp Piplup chỉ là giải cấp thành phố trực thuộc trung ương, nhưng do vị trí địa lý đặc thù, địa vị của nó sánh ngang với giải cấp tỉnh.

Có thể nổi bật giữa giải đấu này cũng đủ chứng minh tiềm năng của Lục Dã.

Địch Văn Diệu đã chuẩn bị sẵn một tràng bài thuyết phục, bao gồm thư giới thiệu thi lấy Chứng chỉ Trainer, khả năng được tuyển thẳng cao học.

Nhưng combo mở màn của Lục Dã đã đánh cho ông ta ngơ ngác. "Ngại quá HLV Địch." Lục Dã gãi đầu, "Em không có ý định làm Trainer." "Giải này là em lỡ tay đăng ký nhầm...

Chắc do may mắn quá thôi, em cũng không ngờ vào được tận tứ kết." Địch Văn Diệu há miệng, do dự nửa ngày mới hỏi lại: "Em không định làm Trainer?" Lục Dã thành khẩn gật đầu. "Thế mà em còn xông vào được tứ kết?" "Tai nạn, thuần túy là tai nạn!" "Thế người ta đồn em thắng Thẩm Đinh Chỉ là thế nào?" Lục Dã cười trừ: "Con Granbull của cậu ta phong độ không tốt, em thắng may thôi." Địch Văn Diệu trầm mặc.

Ông ta tìm đến Lục Dã ngoài việc cậu lọt top 8, còn vì có người gửi video trận đấu cho ông.

Trong video, Lục Dã dùng khả năng phán đoán (tiên đọc) phi lý để nghiền ép Thẩm Đinh Chỉ hoàn toàn.

Người có ý thức chỉ huy như vậy mà không muốn làm Trainer?

Rốt cuộc là ông có vấn đề hay cậu ta có vấn đề?! "Nếu em đã không muốn vào đội tuyển trường thì tôi cũng không miễn cưỡng." Địch Văn Diệu lắc đầu, cười bất lực. "Chỉ là lần sau nhớ bịa cái lý do nào hay hơn chút.

Dù sao thì Chủ nhiệm Triệu khoa Đối kháng cũng đang thèm khát em lắm đấy." "Thầy ấy cũng muốn em vào đội tuyển trường ạ?" Lục Dã ngạc nhiên. "Không, ông ấy muốn em chuyển khoa sang đấy luôn."

"Thế thì không sao." Lục Dã mỉm cười, "Em quen rồi." Top 3 toàn khóa chuyên ngành, nội bộ Viện Kinh tế còn tranh giành nhau không kịp.

Chưa kể lá thư giới thiệu của Giáo sư Rowan đến giờ vẫn đang nằm trong ngăn kéo bàn ở nhà.

Lục Dã không bài xích chuyện chuyển ngành, chỉ là chưa tìm được cơ hội thích hợp mà thôi.

Kết thúc một ngày học.

Lục Dã đi trên con phố ngoài khuôn viên trường, vừa khéo nhìn thấy poster quảng cáo Cúp Piplup. [Quyết chiến Tứ cường!

Tứ kết Cúp Piplup, tối thứ Tư chính thức khai hỏa!] Lục Dã còn chuyên môn hỏi Điền Hữu Vi về đám tuyển thủ top 8 này.

Đại học Thượng Hải 3 người, Đại học Kōsetsu 3 người, Giao thông Thượng Hải 1 người, THPT trực thuộc Ma Đô 1 người.

Toàn là danh hiệu trường điểm khiến người ta ghen tị.

Nhưng do giới Trainer cũng tồn tại rào cản giai cấp, xác suất dân không chuyên lọt vào top 8 là cực thấp.

Mà đám tuyển thủ này có khả năng lớn sẽ chọn trở thành Trainer chính thức, khiêu chiến Gym, cuối cùng tranh đoạt ghế tại League Conference. "Không đáng." Lục Dã lắc đầu, "Dù sao đám quái vật kia thiên phú quá biến thái!" Red, debut một năm, đoạt Quán quân Kanto League.

Blue Oak, debut một năm, đoạt Quán quân Kanto League...

được nửa tiếng thì bị Red đánh bại.

Ngay cả tên A Kim (Gold) suốt ngày bị cà khịa trong nhóm chat cũng là thiên phú đỉnh, ít nhất cũng trình độ Master.

Nhưng mà ở chung một chỗ với đám đại lão này, Lục Dã lại chẳng thấy áp lực tâm lý gì.

Miễn là mình phế vật thì không ai có thể đả kích được mình!

Về đến nhà, Gastly đang xem TV.

Chương trình có tên đầy đủ là "Giải đấu Tuần hoàn cấp Master Liên đoàn Toàn quốc".

Gastly chăm chú cao độ, thỉnh thoảng gật gù, miệng ngậm một cây bút chì hí hoáy ghi chép vào giấy. "Ghos Ghos!" (Hiểu rồi, em hoàn toàn hiểu rồi!) Lục Dã mỉm cười, quay một đoạn video của Gastly gửi vào nhóm chat.

Tại Gym Viridian.

Blue Oak vừa giải quyết xong một kẻ khiêu chiến, dùng khăn vắt trên vai lau mồ hôi, ấn mở video. "Gastly được huấn luyện tốt đấy." Blue Oak lẩm bẩm. "Ít nhất phải dùng Khối Năng Lượng công nghệ Master mới có hiệu quả này.

Nhưng nhìn màu sắc thì có vẻ dạo này đang luyện chiêu [Kịch Độc] à?" [Yellow: A, Gastly bị sao thế ạ?] [Ryo-sensei: Không, Gastly của tôi cute quá nên muốn chia sẻ với mọi người chút thôi.] [Yellow: Ai hắc, đúng là thế thật. (′▽`〃)] [Blue Oak: Nhìn tình hình huấn luyện thì Gastly cũng sắp tiến hóa rồi đấy.] Câu nói này của Blue Oak nhắc nhở Lục Dã.

Tuy mới thu phục được hai tháng, nhưng Gastly đâu phải Pokémon sơ sinh (Baby Pokemon).

Tính cả việc luyện [Kịch Độc], Gastly đã tích lũy lượng lớn năng lượng, cũng nên đưa việc tiến hóa vào lịch trình rồi.

Nhưng Lục Dã dù sao cũng là lần đầu nuôi Pokémon, tiến hóa cần chuẩn bị rất nhiều thứ.

Với tinh thần "không biết thì hỏi", Lục Dã thành khẩn nhắn tin. [Ryo-sensei: Làm sao để cho Gastly tiến hóa vậy?] Blue Oak bị câu hỏi này làm cho ngơ ngác.

Đây là câu hỏi mà một Trainer cấp Master nên hỏi à?

Chuyện tiến hóa... chẳng phải là nước chảy thành sông sao?

Nhưng Blue Oak như nhận ra điều gì, không khỏi nhíu mày.

Đúng là tiến hóa là bài học cơ bản, nhưng nó cũng chứa đựng học vấn cực kỳ cao thâm.

Pokémon học dù phát triển đến nay, lĩnh vực tiến hóa vẫn còn vô số câu đố chưa giải.

Chương 24

Ví dụ như nguyên lý Tiến hóa qua Trao đổi, sự cộng sinh giữa Slowpoke và Shellder...

Đến tận ngày nay, thế giới vẫn có nhiều học giả chuyên nghiên cứu về tiến hóa như Giáo sư Rowan.

Trong các phương thức đã biết, ví dụ như tích lũy kinh nghiệm chiến đấu, tích lũy năng lượng hệ, thậm chí dùng tình cảm và Hiện tượng Liên kết (Bond Phenomenon)...

Các cách tiến hóa khác nhau rất có khả năng sẽ gây ảnh hưởng sâu xa đến Pokémon.

Chắc Ryo-sensei cũng vì nghĩ đến điểm này nên mới bàn bạc với mọi người trong nhóm. "Suýt chút nữa lại phạm cái bệnh tự phụ rồi." Blue Oak ôm trán, trong đầu hiện lên hình bóng một người đội mũ che nắng. "Nhưng nhắc đến lĩnh vực tiến hóa, tôi lại nhớ đến một người..." Giống hệt suy nghĩ của Blue Oak, Red cũng nhắc đến cùng một vị Chuyên gia Tiến hóa.

Red: "Câu hỏi hay đấy, nhưng bọn tôi cũng không chuyên cái này." Red: "@Blue Oak, cậu có liên lạc của Green không?" Trong ba người sở hữu Pokédex xuất phát từ Thị trấn Pallet: Giáo sư Oak đánh giá Red là "Người Chiến Đấu" (Fighter), Blue Oak là "Người Huấn Luyện" (Trainer).

Còn dính dáng đến lĩnh vực tiến hóa thì là Green - được mệnh danh là "Người Tiến Hóa" (Evolver).

Ngay cả Red, khi Pokémon sắp tiến hóa cũng sẽ tìm Green xin lời khuyên.

Trên đỉnh núi Bạc (Mt.

Silver), Red vừa đưa Khối Năng Lượng cho Pikachu trên vai, vừa mỉm cười tự nói một mình: "Quả nhiên, Ryo-sensei suy nghĩ chu đáo thật." Trong nhóm, Blue Oak tỏ ra cực kỳ sợ phiền phức.

Blue Oak: "Không tìm thấy đâu." Red: "Ơ, cô ấy không phải thân với cậu lắm à?" Blue Oak: "Tôi đã lâu không liên lạc với cô ấy rồi." Lorelei nãy giờ nằm vùng (stalk), lộ ra nụ cười dì ghẻ.

Về mối quan hệ rắc rối của Bộ ba Kanto, Lorelei cũng có nghe qua.

Chẳng qua là chuyện tình cảm tay ba, trong đó còn dính cả Yellow đang thầm thương trộm nhớ Red. "Tuổi trẻ thật tốt nha." Lorelei ôm má, cười tủm tỉm. "Để em cho, em vừa xin được liên hệ từ chỗ Silver này." A Kim (Gold) bỗng nhiên chen ngang. [Thành viên 'Akin' đã mời 'Dương Tán Jigglypuff' gia nhập Nhóm chat!] Akin: "Chị Green, sửa lại cái biệt danh đi nhá!" Green: "Ủa, sao mọi người ở đây hết vậy?" Lúc này, Lục Dã - với tư cách chủ nhóm - đang lặng lẽ ngẩng đầu nhìn trời.

Rốt cuộc đây là nhóm fan của mình hay là hậu cung của Red thế?

Cả thế giới đều biết Yellow thích Red, chỉ có hai người trong cuộc là mù tịt.

Lại thêm cô nàng Green dây dưa không dứt, rồi cả Kasumi đã tự giác rút lui...

Quan trọng là Blue Oak lại là sư phụ của Yellow, Green lại là chị gái của Silver... "Cái hội này loạn thật!" Lục Dã thở dài.

Trong nhóm, cô nàng Green tự nhiên như ruồi đang tám chuyện rôm rả với Lorelei.

Mãi đến khi Blue Oak nhắc nhở, Green mới chú ý đến đoạn video

Gastly trong lịch sử chat.

Quan sát kỹ một hồi, Green gật đầu: "Gastly đúng là sắp tiến hóa rồi.

Nếu được thì tôi muốn quan sát kỹ hơn chút, chủ nhóm có thể gọi video không?" Lục Dã trả lời: "Đương nhiên, làm phiền cô rồi!" Tuy không biết thực lực thật sự của Lục Dã, nhưng ngay cả Red cũng là fan của hắn.

Với ấn tượng ban đầu như vậy, Green cứ tưởng đây là một vị tiền bối, giọng điệu vô cùng tôn trọng. [Thành viên 'Green' thông qua Nhóm chat gửi cho bạn một lời mời 'Video Call'!] Lục Dã mở camera, thuận tay bảo Gastly bay qua cho Green ngó một cái.

Trên màn hình hiện ra một thiếu nữ đội mũ tròn, mái tóc nâu đỏ dài ngang vai, khuôn mặt xinh đẹp. "Chào tiền bối!" Green mỉm cười rạng rỡ, lộ ra hàm răng trắng bóng.

Lục Dã trầm ngâm giây lát.

Tuy được gọi là tiền bối nghe hơi sai sai, nhưng giải thích thì phiền quá.

Lục Dã gật đầu: "Tôi muốn thỉnh giáo cô, cụ thể tôi cần làm gì?" Green chỉ nghĩ Lục Dã khách sáo nên mới dùng kính ngữ, vì thế vẫn cười hì hì nói: "Tiền bối, anh cứ huấn luyện như cũ là được!" Lục Dã hơi mờ mịt.

Huấn luyện như cũ?

Thế chẳng phải là nằm chơi xơi nước là được à! "Nhìn tình trạng huấn luyện thì con Gastly này bình thường chắc được ăn không ít Khối Năng Lượng chất lượng cao nhỉ?" Green quan sát kỹ Gastly, một tay chống cằm cười nói. "Em có thể nhìn ra, tiền bối rất để tâm đến việc huấn luyện nó đấy!" Nhìn màu sắc khí vụ, con Gastly này gần

đây chắc đang luyện chiêu [Kịch Độc], hơn nữa còn dùng phương pháp cực kỳ khắc nghiệt là "hấp thụ nọc độc".

Mặc dù phương pháp hơi tàn nhẫn, nhưng Gastly lại cực kỳ thân thiết với Trainer.

Xem ra kỹ năng huấn luyện của vị tiền bối này cao siêu lắm đây! "Đúng vậy." Lục Dã gật đầu, "Dạo này tôi huấn luyện đúng là rất có tâm." "Ghos!" Gastly cũng gật đầu cái rụp ra vẻ đúng là thế thật.

Green cười nói: "Tóm lại, giữ sự thân mật với Pokémon thì quá trình tiến hóa cũng sẽ nhanh hơn.

Nhưng tốt nhất đừng để tiến hóa trong lúc chiến đấu, như thế nhiều biến số quá, đeo Đá Không Thay Đổi (Everstone) khi đánh nhau sẽ tốt hơn.

Hơn nữa Đá Không Thay Đổi cũng giúp Pokémon học trước được nhiều chiêu thức, không ảnh hưởng gì đến bản thân nó đâu!" Đá Không Thay Đổi có thể kìm hãm sự tiến hóa.

Nhỡ đâu Gastly đang đánh trận sau mà lăn đùng ra tiến hóa, không kiểm soát được thì lại dễ bị thương.

Lục Dã gật đầu: "Cảm ơn cô, tiền bối Green!" "Anh khách sáo rồi, tiền bối Lục!" Green cười, "Tài liệu về sự tiến hóa của Gastly tí nữa em sẽ gửi cho anh, anh cứ tra cứu theo đó là được!" "Ok ok." Có sự chỉ điểm và hướng dẫn của "Người Tiến Hóa" Green, Lục Dã càng thêm tự tin về việc tiến hóa của Gastly.

Nhưng viên Đá Không Thay Đổi trong Hệ thống cần tận 1000 BP, mà BP của Lục Dã chỉ còn chưa đến 100.

Hết cách, Lục Dã đành lên trang chủ PokéShop tra giá "Đá Không Thay Đổi". "1 vạn tệ một cục đá rách?" Lục Dã hít sâu một hơi khí lạnh, "Mấy người đi cướp tiền à?!" Chỉ là một cục đá màu xám to

bằng nắm tay, chẳng có hoa văn gì, nằm im lìm trong tủ kính.

Thế mà giá niêm yết tận 10.000 Pokedollar.

Giải thích của phía chính thức là nghiên cứu mới nhất cho thấy Đá Không Thay Đổi có ảnh hưởng nhất định đến việc ấp trứng Pokémon (Breeding), nên giá cả nước lên thuyền lên.

Lục Dã đặc biệt lên mạng tra cứu một hồi, phát hiện đúng là giá thị trường nó thế thật.

Ở mấy chỗ như hầm mỏ, thợ mỏ thường huấn luyện Excadrill, Dugtrio để giúp đào khoáng.

Nếu may mắn, Pokémon có đặc tính [Nhặt Nhạnh - Pickup] có thể nhặt được Đá Không Thay Đổi.

Tuy xác suất cũng ngang ngửa đào vàng hay đào đá tiến hóa, nhưng Đá Không Thay Đổi cũng được coi là tiền tệ cứng trong giới hầm mỏ rồi.

Không còn cách nào khác, tính cả phí thủ tục, Lục Dã tốn tổng cộng 1 vạn 2 để mua viên đá.

Người bán bảo mai hàng về.

Mà trận tứ kết Cúp Piplup sẽ chính thức khai màn vào thứ Tư, tức là ngày mai.

Sáng sớm thứ Tư, nhân viên chuyển phát nhanh đã giao viên đá được đóng gói tinh xảo đến nhà Lục Dã.

Lần này shipper là một con Pelipper, trong cái mỏ to đùng kẹp hộp chuyển phát, bên ngoài còn bọc lớp màng chống nước.

Bóc mấy tầng bao bì, cuối cùng hiện ra chỉ là một cục đá bình thường đến mức không thể bình thường hơn, khiến Lục Dã có cảm giác như bị lừa đảo. "Ghos?" Gastly theo bản năng thè lưỡi liếm liếm

viên đá.

Không biết là cái gì, cứ liếm phát đã rồi tính sau!

Do tham gia Cúp Piplup, nhà trường đặc cách cho Lục Dã nghỉ một ngày.

Mặc dù so với đi xem đấu giải, Lục Dã tha thiết được đi học hơn.

Nhưng cố vấn học tập không đồng ý, còn nghĩa chính ngôn từ phán: "Được rồi, quan sát trận đấu cũng là bài học bắt buộc của Trainer, tôi hiểu mà!" "Nhưng mà..." "Đừng có nhưng nhị gì hết!

Em muốn làm Trainer, tôi ủng hộ em hết mình!" Cố vấn hắng giọng, "Giấy nghỉ phép tôi duyệt rồi, em cứ yên tâm đi xem thi đấu đi!" Lục Dã thở dài thườn thượt, đành dắt Gastly đến trung tâm thi đấu.

Trận của Lục Dã gần chiều tối, buổi chiều là trận của các tuyển thủ top 8 khác.

Vì là thí sinh tham dự nên Lục Dã được ngồi ngay sát biên để xem, coi như cũng được đãi ngộ VIP.

Nắng chiều gay gắt.

Lục Dã đeo kính râm ngồi trên khán đài, một tay chống ghế, một tay cầm nước lạnh.

Gastly cũng chiếm một cái ghế, trên trán dùng dây buộc một cục Đá Không Thay Đổi.

Còn tại sao không đeo vào cổ... vì Gastly làm gì có cổ. "Khà khà!!" Gastly thò đầu ra, dùng ống hút hút một hơi dài ly Coca cỡ lớn, phát ra tiếng rên rỉ đầy sảng khoái.

Sau đó, Gastly gật mạnh đầu, cái kính râm trên trán rớt xuống, che ngay trước mắt. "Ghos!" Trước mặt Gastly lơ lửng tập tài liệu tiến

hóa mà Green cung cấp, nó đang dùng [Màn Sương] để điều khiển lật trang.

Gastly đeo kính râm, dáng vẻ như đại ca, nghiêm túc xem xét tài liệu, thỉnh thoảng lại gật gù. "Tê kiệt ~~" (Hóa ra là thế ~~) Lục Dã liếc nhìn Gastly: "Thằng nhãi này đúng là quỷ tài!" "Ghos!" "Xin lỗi cho hỏi!" Đúng lúc này, hàng ghế sau có người rụt rè chọt vào vai Lục Dã, giọng điệu có vẻ hơi kích động. "Có phải là thầy Lục (Ryo-sensei) không ạ...

Anh là thầy Lục đúng không!" Lục Dã quay người lại, cảnh giác: "Cô nói trước xem cô đến làm gì đã." "Em là fan (thủy hữu) của anh, em muốn xin anh chữ ký!" Lục Dã thở phào: "Thế thì đúng là tôi rồi, đưa bút đây." Vì an toàn tính mạng, bình thường Lục Dã ít khi thừa nhận danh tính.

Dù sao chiến thuật cũng quá bẩn bựa, đôi khi ra đường sợ bị người ta úp sọt.

Thấy Lục Dã ký tên, cô bé kích động đến mức nói năng lộn xộn. "Em là đàn em khóa dưới của anh...

Em học trường trung học trực thuộc Ma Đô, tí nữa là đến lượt em lên sàn rồi, anh... anh có thể cổ vũ cho em không?" Lục Dã đẩy kính râm xuống, đánh giá một lượt.

Nhớ ra Điền Hữu Vi từng nhắc đến một cô em khóa dưới ở trường phụ thuộc phát triển rất tốt. "Hàn Tiêu Tiêu phải không." Lục Dã mỉm cười, "Thi đấu cố lên nhé!" Hàn Tiêu Tiêu mở to mắt, lập tức đứng dậy, cúi rạp người: "Em nhất định sẽ nỗ lực vào tứ cường!" Lúc này, một tràng tiếng kinh hô vang lên.

Bình luận viên gào to: "Cả hai bên đều thể hiện trình độ kinh người!" Trong sân đấu đang diễn ra trận giữa Thẩm Đinh Chỉ của ĐH Thượng Hải và Lữ Hữu của ĐH Kōsetsu.

Đối mặt với cú vồ của Granbull, Magneton nháy mắt tách rời cơ thể, né đòn [Năng Răng Lửa - Fire Fang], đồng thời bắn ra ba luồng xung từ trường!

Chiêu [Pháo Gương - Mirror Shot] uy lực kinh người khiến Granbull cứng đờ, chật vật quỵ xuống đất. "Granbull mất khả năng chiến đấu!" Trọng tài thổi còi, "Đại học Kōsetsu, Lữ Hữu thắng!" "Đánh được đấy." Lục Dã tán thưởng.

Cậu Lữ Hữu này là truyền nhân của Gym hệ Điện, nghe nói đã có thực lực Trainer chính thức.

Và cậu ta cũng là người đầu tiên lọt vào Top 4.

Trận tiếp theo là của Hàn Tiêu Tiêu, đối đầu với một con Graveler.

Trận đấu vừa bắt đầu, con Breloom của cô bé đã dùng [Hạt Giống Súng Máy - Bullet Seed] liên hoàn bắn rụng Graveler. "Xem ra đúng là fan cứng rồi." Lục Dã lẩm bẩm, "Thế mà lại nuôi một con Breloom thật." Trên ghế giám khảo, Thủ lĩnh Gym hệ Siêu Linh (Psychic) Thượng Hải là Đường Huy đang thì thầm to nhỏ với Chủ tịch Liên đoàn Pokémon. "Khóa này xuất hiện nhiều Trainer mới chơi hệ Cỏ ghê nhỉ." Chủ tịch Tống Bằng Trình trầm ngâm: "Chắc có liên quan đến độ hot của chiến thuật [Kịch Độc - Thế Thân - Bảo Vệ] đấy." Đường Huy ngạc nhiên: "Chiến thuật này khó tiếp cận lắm mà?" "Nhìn là biết cậu không bắt kịp xu hướng rồi." Tống Bằng Trình cười, "Cháu gái tôi bảo đây là chiến thuật hot nhất trên Bilibili hiện nay đấy!" Đường Huy lắc đầu: "Tôi không rành cái này...

Cơ mà, người tiếp theo ra sân là Tưởng Vân của ĐH Giao thông Thượng Hải.

Con Swellow của cậu ta trong giải này chiếm ưu thế khá lớn." "Hả?

Đối thủ lại là Lục Dã sao?" Tống Bằng Trình nhìn danh sách trong tay, kinh ngạc. "Kèo này lệch quá rồi!" Swellow bản thân miễn dịch chiêu hệ Ma, lại có đặc tính [Can Đảm - Guts], chiêu [Quỷ Hỏa] sở trường của Gastly đánh vào Swellow thì hiệu quả gần như bằng không, thậm chí còn buff cho đối thủ.

Có thể dự đoán, đây tuyệt đối là một trận đối quyết tàn nhẫn! "Tiếc thật, cứ tưởng cậu ta có thể tạo ra kỳ tích." Tống Bằng Trình có chút tiếc nuối. "Tuyển thủ không chuyên mà vào được tứ kết đã là phá kỷ lục rồi còn gì." Đường Huy cười nói. "Tôi thấy cậu Phùng Thụ dùng Ivysaur kia đáng chú ý hơn đấy." Mặt trời dần ngả về tây, hoàng hôn buông xuống.

Thẩm Đinh Chỉ chưa về mà còn do dự đứng bên ghế tuyển thủ. "Cậu thua rồi mà, sao chưa về?" Lục Dã ngạc nhiên. "Cổ... cổ vũ cho cậu." Thẩm Đinh Chỉ nói nhỏ.

Trừ Hàn Tiêu Tiêu ra, Lục Dã coi như là tuyển thủ cuối cùng còn sót lại của Đại học Thượng Hải.

Điều này cũng đủ thấy sự cạnh tranh khốc liệt của Cúp Piplup năm nay.

Tuy nhiên Lục Dã chẳng có cảm xúc gì mấy, dù sao từ vòng loại đến vòng bảng đều do Gastly một đường đánh lên...

Lục Dã đứng dậy, nhét kính râm vào túi áo ngực: "Đi thôi, đến lượt chúng ta rồi." "Ghos!" Gastly vẫn đang đeo kính râm, hút cái "rột" hết sạch ly Coca, nhét nốt miếng hamburger vào miệng, nhai nhồm nhoàm gật đầu.

Cảnh tượng này làm Thẩm Đinh Chỉ nhìn đến mức mắt chữ A mồm chữ O.

Còn mang cả Coca với hamburger theo...

Mấy người rốt cuộc đến thi đấu hay đi dã ngoại thế!? "Trận đấu tiếp theo là cuộc đối đầu giữa tuyển thủ Tưởng Vân đến từ Giao thông Thượng Hải và Lục Dã của Đại học Thượng Hải!" Bình luận viên hô to: "Đáng nhắc tới là, Lục Dã là tuyển thủ duy nhất trong giải đấu lần này không thuộc khoa Đối kháng, hơn nữa còn phá vỡ kỷ lục thành tích tốt nhất trong lịch sử giải đấu!

Liệu cậu ấy sẽ dừng bước tại đây hay tiếp tục leo lên đỉnh cao, chúng ta hãy cùng chờ xem!" Tưởng Vân là một chàng trai rắn rỏi, đen và gầy, gật đầu chào Lục Dã, có vẻ khá kiệm lời.

Chương 25

Với kiểu tuyển thủ thi đấu nghiêm túc thế này, Lục Dã cũng không chọn cách dùng Trash Talk để khiêu khích (Taunt).

Dù sao Pokémon đối thủ là Swellow - được mệnh danh là "Én Bug", lỡ nó bạo kích (crit) phát nào thì không phải chuyện đùa đâu. "Ghos!" Gastly khí thế hùng hổ bay ra giữa sân, hất đầu một cái thật ngầu, cái kính râm văng ra ngoài.

Tưởng Vân cũng rút PokéBall, giọng ồm ồm: "Lên đi, Swellow!" Nhìn thấy đôi cánh màu xanh đen bóng loáng cùng những đường vân màu đỏ thẫm của Swellow, Lục Dã đã nghĩ sẵn lời an ủi cho Gastly rồi.

Tỉ như "Cảm ơn mày, Gastly", "Không phải chúng ta quá yếu, là do địch nhân quá xảo quyệt" đại loại như thế.

Bởi vì bảng chỉ số Move của con Swellow này thực sự quá hào hoa, hoàn toàn không thẹn với cái danh hiệu "Bug Én". 【Swellow (Type: Normal + Flying) - Ability: Guts (Can Đảm) - Move: Growl (Tiếng Gầm), Focus Energy (Tụ Khí), Quick Attack (Tấn Công Nhanh), Aerial Ace (Yến Phản), Wing Attack (Tấn Công Cánh), Agility (Cao Tốc Độ)】 Đây hiển nhiên là một con Attacker lấy cơ động làm sở trường.

Dang rộng đôi cánh màu xanh đen, Swellow chao lượn trên bán không, thân hình như mũi tên rời cung bổ nhào xuống. "Chiến đấu đã bắt đầu!" Bình luận viên hô to, "Swellow dẫn đầu sử dụng Aerial Ace!" Là tuyệt chiêu tủ của Swellow, Aerial Ace khí thế bức người, đôi cánh và cái đuôi dài trán phóng ra bạch quang sắc bén. "Phốc thử ——" Giống như tiếng bong bóng khí bị chọc thủng, Substitute (Thế

Thân) của Gastly bị móng vuốt của Swellow xé toạc trong nháy mắt!

Trên ghế giám khảo, Chủ tịch Liên minh Tống Bằng Trình khẽ 'di' lên một tiếng. "Tôi cứ tưởng một hiệp là phân thắng bại, không ngờ Gastly lại có khả năng phản ứng thế này." Đường Huy, Gym Leader hệ Psychic cũng gật đầu: "Trong nháy mắt đưa ra phán đoán dùng Substitute, ý thức chiến đấu của con Gastly này tương đối lão luyện!" Một đòn không trúng, Gastly đã bay đến vị trí bụng của Swellow, Tưởng Vân a thanh quát: "Tiếp tục Aerial Ace!" Swellow nháy mắt chuyển hướng, nhắm ngay Gastly bên dưới, cái đuôi dài như mũi khoan xoắn ốc hung hăng đâm tới! "Protect (Bảo Vệ)!" Lục Dã nheo mắt, "Cẩn thận cánh của nó!" Nghênh đón Swellow đang bổ nhào xuống, khiên sương mù của Gastly ngưng tụ như thực chất, đỡ được móng vuốt sắc bén, tức thì kích khởi một tràng tia lửa!

Aerial Ace không thể trúng đích, nhưng Swellow không buông tha mà vỗ mạnh đôi cánh, cánh chim sắc như dao xếp chồng chém về phía Gastly!

Bình luận viên gào to: "Sát chiêu lộ rõ, đây là Wing Attack (Tấn Công Cánh) của Swellow!" Thế nhưng đòn tất trúng này lại đột nhiên đánh vào không khí.

Dưới sự nhắc nhở trước của Lục Dã, Gastly đã dùng tốc độ kinh người né tránh, phút chốc kéo giãn khoảng cách hơn ba mét! "Là tôi nhìn nhầm sao?" Tống Bằng Trình lẩm bẩm, "Tốc độ của Gastly trong khoảnh khắc đó, thế mà lại nhanh hơn cả Swellow?" Đường Huy trầm ngâm: "Cậu thanh niên tên Lục Dã này, chắc hẳn đã tiến hành đặc huấn tốc độ cho Gastly." "Ở mảng phân phối tiềm lực, tốc độ cực hạn mà Gastly bộc phát ra đã hoàn toàn không thua kém gì Swellow rồi!" Bất kỳ Pokémon nào cũng có cực hạn.

Vì vậy, phân phối tiềm năng Pokémon sao cho hợp lý là khóa trình

quan trọng bậc nhất trong việc huấn luyện.

Dùng thuật ngữ game để nói, con Gastly này của Lục Dã đã được dồn full chỉ số nỗ lực (EVs) vào tốc độ.

Base Stat tốc độ của Swellow tuy nhanh hơn Gastly, nhưng so sánh ra, vẫn là phương pháp huấn luyện của Lục Dã cao tay hơn một bậc!

Tưởng Vân dường như cũng ý thức được điểm này, sắc mặt hơi đổi: "Swellow, Agility (Cao Tốc Độ)!" Gastly không có Move nào có thể uy hiếp được Swellow.

Tuy rằng có rủi ro, nhưng chỉ cần nhanh hơn Gastly, trận đấu này sẽ không còn bất kỳ sự hồi hộp nào nữa! "Agility cũng xài luôn." Lục Dã thở dài, "Tôi thấy cậu là tham đến phát nổ rồi!" Căn bản không cần Lục Dã chỉ huy, Gastly hiển nhiên cũng ý thức được đây là cơ hội tuyệt vời.

Trên khán đài vang lên một trận kinh hô. "Sao Swellow tự nhiên rớt xuống vậy?" "Con Gastly này thế mà còn biết Hypnosis (Thôi Miên)?" Swellow đang bàn hoàm giữa không trung, một chùm sáng mông lung lại nhắm ngay vào nó.

Bắn ra từ đôi mắt của Gastly, Hypnosis trực tiếp trúng đích! "Tê tra!" Swellow mạnh mẽ rơi xuống đất, phát ra một tiếng thảm thiết, mí mắt hôn trầm dần dần khép lại.

Biến cố đột ngột này khiến tất cả mọi người tại trường đấu kinh ngạc đến ngây người.

Vừa rồi rõ ràng là Swellow vẫn luôn áp chế Gastly.

Tại sao đột nhiên lại nghịch chuyển rồi?! "Thằng nhóc này, thế mà còn giấu một chiêu Hypnosis!" Tống Bằng Trình trừng lớn mắt. "Trước vòng Tứ kết chưa từng thấy cậu ta để lộ ra." Đường Huy cảm thán. "Giới trẻ bây giờ, đúng là càng ngày càng thích chơi chiến thuật

a!" Mặc dù Hypnosis trúng đích, nhưng thời gian lưu lại cho Gastly cũng không còn nhiều.

Quay đầu nhìn Lục Dã một cái, Gastly thăm dò nghiêng nghiêng đầu, trong ánh mắt lộ ra vài phần chờ mong. "Mày muốn dùng thì dùng đi." Lục Dã bất đắc dĩ nói, "Dù sao mày cũng chẳng còn Move nào khác dùng ngon hơn đâu." "Ghos!" Gastly hưng phấn đến hai mắt phát sáng.

Đây vẫn là lần đầu tiên Gastly thi triển Toxic (Kịch Độc) kể từ khi huấn luyện tới nay.

Chỉ thấy Gastly phồng má, hít sâu một hơi, đồng thời trừng lớn mắt, một luồng sương mù đậm đặc màu xanh thẫm từ miệng Gastly phun ra! "Đây là...

Toxic?" Trên ghế giám khảo, Tống Bằng Trình lẩm bẩm, "Nhìn qua có chút rợn người a." Trong nụ cười của Đường Huy cũng lộ ra vài phần xấu hổ. "Không chừng, Lục Dã thực sự có khả năng thắng!" Swellow bị bao trùm bởi sương độc toàn thân phiếm xanh.

Nhưng ngay sau đó, Swellow lại bất chợt mở bừng mắt.

Phảng phất có một cỗ tín niệm đang hừng hực cháy trong đồng tử của nó.

Ability Guts (Can Đảm) kích hoạt! "Chính là như vậy, Swellow!" Tưởng Vân nắm chặt nắm đấm, hét lớn, "Sử dụng Aerial Ace!" "Tê tra!" Bầu không khí toàn trường như bị châm ngòi, Swellow không chút chùn bước lao về phía Gastly, đôi cánh phiếm lên hàn quang sắc bén!

Lục Dã vẻ mặt ngơ ngác.

Rõ ràng tôi mới là bên yếu thế cơ mà! "Gastly, Protect!" Swellow đâm sầm một tiếng 'đông' vào tấm khiên sương mù kiên cố.

Tất cả mọi người đều nuốt nước bọt, dường như có thể nghe thấy tiếng cánh Swellow bị gãy xương. "Tiếp tục Hypnosis!" Trong sự ngỡ ngàng đến rớt hàm của đám đông, Swellow cứ tỉnh dậy là bị Hypnosis.

Hypnosis không trúng thì dùng Protect câu giờ, sau đó tiếp tục sử dụng Hypnosis.

Swellow toàn thân tím tái, trừng đôi mắt trắng dã, trong miệng không ngừng sủi bọt mép.

Bên cạnh nó, còn có một con Gastly đang cười quái dị 'kiệt kiệt', bộ dáng như đang tính toán chờ Swellow vừa tỉnh dậy là sẽ bồi thêm cho một viên gạch vào đầu.

Ngay cả trọng tài cũng nhìn không được nữa, chủ động thổi còi. "Người chiến thắng, Lục Dã!" Trong nhà thi đấu hoàn toàn tĩnh mịch, thần sắc khán giả tương đối phức tạp.

Chúng ta bỏ tiền ra chẳng phải là để xem một trận Pokémon Battle nhiệt huyết sao?

Tuy rằng biểu hiện của Swellow xác thực rất nhiệt huyết... nhưng con Gastly này là thế quái nào!

Làm gì có ai hành hạ đối thủ đến chết đi sống lại như thế chứ! "Vãi chưởng, cái này cũng quá bẩn bựa rồi!" "Trả vé, tôi muốn trả vé!" "Thầy Lục ngầu vãi!" Trong một mảnh tiếng chất vấn, Hàn Tiêu Tiêu - người cũng vừa tấn cấp Tứ kết đang điên cuồng gào thét cổ vũ cho Lục Dã.

Thẩm Đinh Chỉ bàng quan cả trận đấu, trên đầu phảng phất hiện lên vô số dấu chấm hỏi.

Còn có loại thao tác này?

Ngay cả Chủ tịch Tống Bằng Trình và Gym Leader Đường Huy cũng không khỏi nhìn nhau một cái.

Tuy rằng lối đánh này đúng là rất bẩn... nhưng không thể phủ nhận, chiến thuật này thực sự rất hiệu quả! "Cậu ta thực sự là sinh viên khoa Tài chính hả?" Tống Bằng Trình sắc mặt cổ quái, "Sao tôi cảm thấy cứ như một Trainer chuyên nghiệp đã thi đấu năm sáu năm rồi vậy." "Không biết." Đường Huy lắc đầu. "Tôi chỉ biết, cậu ta lại phá vỡ kỷ lục lịch sử rồi." Dựa vào Gastly, Lục Dã trong tình huống yếu thế đã lội ngược dòng chiến thắng Tưởng Vân của Đại học Giao thông Thượng Hải.

Trở thành tuyển thủ phi chiến đấu đầu tiên lọt vào Tứ kết kể từ khi Cúp Piplup được tổ chức, một lần nữa xác lập kỷ lục mới! 【Tiên đọc đặc sắc, BP+50】 【Chiến thuật 'Toxic - Substitute - Protect' sử dụng thành công, BP+50】 【...】 【Thu hoạch thắng lợi Battle, đánh giá: Đặc sắc tuyệt luân! (BP+100)】 【BP còn lại: 470】 Một trận Battle tăng hơn 400 điểm BP, ngược lại nằm ngoài dự liệu của Lục Dã.

Hắn vốn tưởng Gastly chắc chắn thua rồi, không ngờ con Swellow này lại phế như vậy. "Chẳng lẽ... thực sự là do mình huấn luyện quá tốt?" Lục Dã vuốt cằm lẩm bẩm.

Trainer của Swellow, Tưởng Vân đã rơi vào trạng thái hoài nghi nhân sinh. "Sao có thể Protect liên tục thế chứ?" Tưởng Vân lẩm bẩm, "Thầy giáo cũng đâu có dạy được phép đánh như vậy!" Phóng viên bên ngoài sân ùa tới, đèn flash nhấp nháy, micro dí thẳng vào mặt Lục Dã. "Có thể nói một chút về tâm trạng hiện tại của bạn không?" "Nghe nói ngài còn là Streamer Pokémon Battle nổi tiếng, có tâm đắc gì có thể chia sẻ không?" "Thầy Lục!

Con gái tôi cũng là fan của cậu!" Do vòng Bát cường chưa kết thúc, Lục Dã mới có thể thoát thân, mang theo Gastly trở lại lối đi dành cho tuyển thủ. "Thế là vào Tứ kết rồi?" Lục Dã gãi gãi đầu. "Hình như mình cũng chưa huấn luyện mấy lần mà nhỉ?" Trận tiếp

theo lên đài là Phùng Thụ, người từng có duyên gặp mặt Lục Dã một lần.

Phùng Thụ bàng quan toàn bộ trận đấu của Lục Dã, đối với combo 'Kịch Độc - Thế Thân - Bảo Vệ' đã có sự lý giải sâu sắc hơn. "Không hổ là thầy Lục a." Phùng Thụ lẩm bẩm, "Đến loại giải đấu này bắt nạt trẻ con, còn chuyên môn áp chế Gastly không cho nó tiến hóa..." "Quá phù hợp với tính cách của ổng!" Trainer bình thường đều hận không thể để Pokémon sớm tiến hóa, để trong các trận đấu tiếp theo có năng lực chiến đấu mạnh hơn.

Nhưng thầy Lục lại cố tình cho Gastly đeo Đá Bất Biến (Everstone).

Ngoại trừ việc thầy Lục có sự tự tin cực mạnh vào bản thân, Phùng Thụ không nghĩ ra cách giải thích nào khác. "Mình nhớ thầy Lục mới thu phục Gastly gần đây thôi mà." Phùng Thụ có chút khó hiểu, "Chưa đến hai tháng đã huấn luyện thành dạng này...

Chẳng lẽ thầy Lục còn là một Breeder (Nhà Chăm Sóc)?" Lắc đầu, Phùng Thụ cũng dần tập trung lại.

Nếu có thể lọt vào Tứ kết, thỉnh giáo thầy Lục một trận, vậy cũng là lời to chứ không lỗ!

Trận đấu cuối cùng của buổi chiều là Ivysaur của Phùng Thụ đối đầu với một con Golbat có hàm răng sắc nhọn.

Con Golbat này được huấn luyện tương đối xuất sắc, thậm chí sớm nắm giữ Move "Leech Life" (Hút Máu) với uy lực lên tới 80.

Nhưng Phùng Thụ dù sao cũng là sư thừa từ Lục Dã, bài bản Leech Seed (Hạt Giống Ký Sinh) cộng Sleep Powder (Bột Ngủ) vận dụng vô cùng thành thạo.

Hai con Pokémon đánh đến khó phân thắng bại, thanh máu sắp đổi

cho nhau luôn rồi, cuối cùng Ivysaur miễn cưỡng đoạt được thắng lợi.

Vòng Bát cường cáo chung.

Tin tức Lục Dã lọt vào Tứ kết gây chấn động toàn bộ niên khóa.

Điện thoại của Lục Dã rung lên không ngừng, ngay cả HLV Địch Văn Diệu từng gặp mặt lần trước cũng một lần nữa gửi lời mời vào Đội tuyển trường.

Mà Lục Dã giờ phút này đang bận từ chối một bản hợp đồng khác.

Hợp đồng do ban tổ chức Cúp Piplup cung cấp, sau khi ký kết sẽ cung cấp cho tuyển thủ 10 vạn tệ tiền vốn huấn luyện mỗi năm, cùng với dụng cụ huấn luyện, Khối Năng Lượng miễn phí...

Nhưng bản hợp đồng này đối với Lục Dã thực sự không có gì hấp dẫn.

Huống hồ trong hợp đồng có rất nhiều mánh khóe, hợp đồng ký với Quán quân và Tứ kết tuyệt đối là không giống nhau.

Lục Dã căn bản không định đi theo con đường Trainer, tự nhiên cũng không có ý định ký kết.

Các tuyển thủ còn lại lọt vào Tứ kết lần lượt là Phùng Thụ, Hàn Tiêu Tiêu và Lữ Hữu của Đại học Kōsetsu.

Trong ba người này, có hai vị đều là fan của Lục Dã. "Đây đâu phải là Tứ kết." Lục Dã sắc mặt cổ quái, "Đây rõ ràng là giải đấu giao lưu fan (thủy hữu tái) mà!" "Vạn nhất thua fan, vậy chẳng phải tôi rất mất mặt sao?" Lục Dã vuốt cằm lẩm bẩm: "Không được, phải để Gastly tiếp tục huấn luyện mới được!" Sau khi chiến thắng Swellow, trên người Gastly đã ẩn ẩn có bạch quang tiến hóa, chẳng qua bị Đá Bất Biến kìm hãm lại.

Có tài liệu tiến hóa do Green (Lục) cung cấp, cộng thêm Khối

Năng Lượng của Lục Dã, việc tiến hóa chẳng qua là chuyện nước chảy thành sông.

Về đến nhà, Gastly cởi bỏ Đá Bất Biến buộc trên trán, thoải mái thở phào một hơi.

Lục Dã cũng mở máy tính, bắt đầu suy xét về video tiếp theo cần làm.

Số lượng fan hiện tại của Lục Dã là 97 vạn, chỉ với ba video mà đạt được độ hot này đã là vô cùng hiếm thấy.

Series 《Thầy Lục dạy bạn Battle》, Lục Dã có không ít ý tưởng, ví dụ như Đội hình Anger Point (Điểm Huyệt), Đội hình Spikes (Rải Đinh), Palossand Weakness Policy (Kích hoạt điểm yếu)...

Nhưng thiếu hụt tư liệu thực tế, chất lượng video làm ra sẽ không quá tốt.

Mà một nhiệm vụ khác do Hệ thống phát bố cũng khiến Lục Dã bắt đầu thử nghiệm chuyển hướng. 【Nhiệm vụ 'Tôi thật sự không phải chủ kênh toàn năng' - Mục tiêu: Đăng video đứng đầu bảng xếp hạng bất kỳ phân khu nào (Trừ khu Game).

Phần thưởng: 2000 BP, Move ngẫu nhiên Lv3, Item tím ngẫu nhiên *1.

Chú ý: Nhiệm vụ này có thể hoàn thành lặp lại.】 "Rõ ràng là Hệ thống nuôi dưỡng Trainer... nhưng nhiệm vụ của mi cũng quá không làm việc đàng hoàng rồi đấy." Lục Dã giật giật khóe miệng, nhưng vẫn gật đầu. "Bất quá cũng khá hợp ý ta." Chuyển hướng sang phân khu nào, Lục Dã vẫn đang suy xét.

Khu Battle là đất diễn riêng của mấy đại lão như Red, khu Âm nhạc và Vũ đạo thì độ khó lại rất cao.

Nghĩ đi nghĩ lại, Lục Dã cũng chỉ có thể sang khu Đời sống lăn lộn

một chút. "Vừa hay, có thể cải thiện một chút cơm nước." Sau nhiều lần thử nghiệm, 【Nấu nướng Lv1】 của Lục Dã đã thành công thăng cấp. 【Nấu nướng Lv2: Đại phúc tăng lên trình độ nấu ăn của bạn, gia thành này cũng thích dụng cho đao công, khống hỏa, v.v. (Với tay nghề của bạn, mở một quán ăn là dư dả rồi.)】 Tuy rằng Lv3 mới có thể đạt tới trình độ đầu bếp tinh cấp, nhưng làm một Food Blogger vẫn rất nhẹ nhàng. "Gastly, qua đây giúp một tay!" Lục Dã ở trong phòng bếp hô một tiếng.

Gastly ngoan ngoãn bay đến bên cạnh Lục Dã, tò mò đánh giá động tác của hắn.

Chương 26

"Khoai tây hấp hai mươi phút xong thì giúp tao tắt lửa, tao đi chuẩn bị lò nướng!" Lần này món Lục Dã muốn làm là món ăn đầu tiên trong 《Thực Kích Chi Linh》 (Shokugeki no Soma): Gotcha Pork Roast (Thịt nướng giả mạo).

Thêm nấm mỡ đã xào, hành tây vào khoai tây nghiền mềm dẻo của Saffron, sau đó dùng thịt Bacon (ba chỉ xông khói) bao bọc lại, dùng chỉ buộc chặt rồi điểm xuyết hương thảo cùng các loại gia vị. "Gastly, giúp tao bỏ vào lò nướng nướng nửa tiếng!" "Ghos!" Gastly hít một tiếng nước miếng, dùng Haze (Màn Sương Đen) điều khiển cái đĩa nhét vào lò nướng. "Xèo xèo ——" Rượu vang đỏ, bơ tan chảy trong chảo tản mát ra mùi rượu nồng đậm, sau khi thêm gia vị thì đun cho sệt lại, dần biến thành màu đỏ thẫm sền sệt.

Gastly hít sâu hương khí, mắt trông mong nhìn động tác của Lục Dã. "Ting ——" Nướng xong, Gastly không kịp chờ đợi mở lò nướng ra, một mùi thịt nồng nàn phả vào mặt.

Đem thịt nướng Bacon khoai tây bày lên cái đĩa trắng tinh, rưới lên nước sốt màu đỏ thẫm thơm nức mũi.

Lục Dã còn đặc biệt điểm xuyết thêm hương thảo để trang trí.

Nhìn đĩa đồ ăn sắc hương đều đủ này, Lục Dã tự mình gật đầu: "Nhìn qua cũng không tệ lắm." "Ghos (￣￣)" "Mày có muốn nếm thử không?" "Ghos!" Gastly điên cuồng gật đầu. "Cẩn thận nóng." Lục Dã dựng lên chân máy quay. "Sau này mày chính là Pokémon Food Blogger đầu tiên đấy!" Gastly toét miệng cười, dùng Haze bưng cái đĩa đến trước ống kính.

Cẩn thận từng li từng tí thổi thổi hơi nóng, Gastly thè lưỡi ra

trước, thăm dò liếm một chút nước sốt, tức thì nheo mắt lại. "Ghos ~www!" Mặc dù có bày dao nĩa, nhưng Gastly đâu biết dùng thứ đó, mà là há ra cái miệng to như chậu máu, trực tiếp ngoạm mất một nửa khối thịt nướng.

Mùi thơm tràn ngập cả căn phòng, Lục Dã nhịn không được nuốt nước bọt. "Thế nào?" Gastly không trả lời, hai má phồng lên tràn đầy, miệng lớn nhai nuốt, nước sốt thuận theo khóe miệng chảy xuống, lộ ra thần tình vô cùng hạnh phúc.

Gastly: (′▽`〃) Hiếu kỳ, Lục Dã cũng cắt một miếng thịt Bacon nhỏ.

Tức thì, hai mắt Lục Dã phát sáng.

Trước mắt phảng phất xuất hiện một bầy Tauros đang chạy dưới ánh hoàng hôn, rượu vang đỏ trong thùng gỗ sồi không ngừng lên men, Lục Dã và Gastly đang đội mũ rơm, ngồi trên đồng hoang đón gió nhẹ ngẩn người. "Chiêu đãi không chu toàn!" "Ghos!" Gastly từ trong đĩa ngẩng đầu lên, đầy mặt đều là nước sốt, toét miệng cười.

Cùng lúc đó, trên người Gastly trán phóng ra bạch quang chói mắt!

Lục Dã mờ mịt nhìn bạch quang trước mắt.

Giây đầu tiên, Lục Dã quay đầu nhìn thoáng qua viên Đá Bất Biến đặt trên bàn.

Giây thứ hai, Lục Dã quay đầu lại, nhìn Gastly đang dần dần Growth (Sinh trưởng) ra đôi vuốt.

Giây thứ ba, Lục Dã bắt đầu nghiêm túc suy tư xem chỗ nào có thể ấn phím "B" để hủy bỏ tiến hóa.

Đáp án là: Không có!

Bạch quang bao bọc lấy Gastly, khí vụ không ngừng khuếch tán,

dần dần hình thành khuôn mặt Scary Face màu tím lởm chởm, hai bên đầu còn có từng hàng gai nhọn nhô lên.

Đôi mắt tròn vo biến thành hẹp dài, trong con ngươi màu đen thiêu đốt Will-O-Wisp (Quỷ Hỏa) u lam, răng nanh nhọn hoắt cũng biến thành màu tím.

Hai bên thân thể Haunter còn có một đôi Ghost Claw (Vuốt Ma) gầy guộc, huyền không Levitate (lơ lửng), hiển đến phá lệ linh hoạt.

Haunter nheo mắt thành một đường chỉ, dùng hai cái tay bưng cái đĩa dính đầy nước sốt lên, liếm đến bất diệc nhạc hồ. "Ghos!" Thì ra mày vì để liếm cái đĩa nên mới tiến hóa hả?!

Do tiến hóa mọc ra đôi tay, luận độ tiện lợi tuyệt đối là thắng Gastly một bậc.

Lục Dã cảm thấy não hơi đau, dùng tay day trán.

Ông đây vừa tốn hơn một vạn mua cái Đá Bất Biến, mày cứ thế tiến hóa luôn à?

Nhưng chuyển niệm nghĩ lại, Đá Bất Biến vốn là để phòng ngừa Gastly tiến hóa trong chiến đấu dẫn đến tình huống ngoài ý muốn.

Giờ phút này Gastly tiến hóa, ngược lại cũng coi như nước chảy thành sông.

Gastly... không, hiện tại nên gọi là Haunter rồi.

Liếm cái đĩa sạch bong kin kít, Haunter hạnh phúc ợ một cái no nê, nheo mắt, toét ra nụ cười tiện hề hề. "Mày ngược lại vẫn chứng nào tật nấy." Lục Dã hoàn trả nói. "Lát nữa nhớ đem đĩa đi rửa đấy!" Từ khi Gastly có tay, ngay cả làm việc nhà cũng trở nên nhẹ nhàng hơn hẳn! "Ghos!" Trên mặt dính đầy nước sốt, Haunter thè ra cái lưỡi đỏ tươi, vui vẻ nhào về phía Lục Dã.

Thông thạo cúi người xuống, Lục Dã né tránh đòn Lick (Liếm), thuận tiện kiểm tra danh sách Move của Haunter.

Ngoài Toxic - Substitute - Protect và các loại Move biến hóa ra, Haunter sau khi tiến hóa lại có thêm hai cái Move mới.

Cái đầu tiên là 【Hex】 (Tai Họa).

Haunter dùng Haze của chính mình bao trùm đối thủ, lý thuyết là trạng thái bất thường của đối phương càng nhiều, uy lực chiêu này càng lớn.

Do thế giới hiện thực các trạng thái bất thường có thể không ngừng Overlay (chồng chất), 【Hex】 có thể tối đa hóa sát thương.

Vừa nghĩ tới đối thủ dính năm tầng trạng thái bất thường, Haunter bồi thêm một cú 【Hex】, sát thương bạo nổ trong nháy mắt đó...

Lục Dã nhịn không được rùng mình một cái. "Bẩn, quá bẩn rồi!" Chiêu này là Haunter mượn nhờ Đá Bất Biến, sau khi chiến thắng Swellow đã lĩnh ngộ được, hơn một vạn tệ tiền mua đá cũng miễn cưỡng coi như thu hồi vốn.

Mặc dù như thế, Lục Dã vẫn cảm thấy một trận đau lòng. "Vốn dĩ có thể đợi học được Shadow Ball (Bóng Ma) rồi hãy tiến hóa, lỗ vốn to rồi." "À mà khoan, hóa ra mình đâu phải Trainer, thế thì chả sao cả!" Một Move khác, là Haunter sau khi tiến hóa tự động nắm giữ: 【Shadow Punch】 (Nắm Đấm Bóng Đêm).

Tuy rằng còn cần huấn luyện mới có thể vận dụng thành thạo.

Nhưng nhìn bộ dáng Haunter không kịp chờ đợi đấm vào tường, Lục Dã cảm thấy ngày nắm giữ chiêu đó cũng không còn xa. "Tê kiệt tê kiệt!" Chỉ thấy Haunter bộ dáng hứng trí bừng bừng, nắm đấm lơ lửng điên cuồng output vào tường.

Nắm đấm dung nhập vào tường, lại từ vách tường bên kia bay ra,

một lần nữa trở lại hai bên thân thể Haunter.

Haunter cười quái dị kiệt kiệt, chơi đến bất diệc nhạc hồ.

Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời.

Một màn này, hình như có chút quen mắt.

Hình như có tên nào đó tên là JOJO, cũng biết triệu hồi ra một đám đồ vật kỳ kỳ quái quái, sau đó điên cuồng vung nắm đấm? "Haunter." Lục Dã gọi một tiếng. "Mày bay vào trong cái bóng sau lưng tao trước đã." "Ghos!" Haunter gật đầu, mượn nhờ thiên phú chủng tộc, thành thạo độn nhập vào cái bóng dưới chân Lục Dã, chỉ chừa lại một đôi mắt lúng liếng nhìn quanh bốn phía.

Lục Dã một tay chống nạnh, búng tay một cái, quát: "Haunter, Shadow Punch!" "Ghos!" Haunter ứng thanh bay ra, lơ lửng sau lưng Lục Dã, Shadow Punch đối với hư không vung ra vô số tàn ảnh. "Diệu a!" Lục Dã hai mắt tỏa sáng. "Sau này không sợ bị đánh lén rồi!" Tại thế giới Pokémon này, bảo đảm an toàn bản thân cho Trainer là một vấn đề cực lớn.

Nếu là chiến đấu không phân biệt (vô quy tắc) ở dã ngoại, mạnh như Thiên Vương cũng có khả năng lật thuyền trong mương.

Trong trận chiến dã ngoại của manga 《Pokémon Special》, Thiên Vương hệ Rồng Lance (Wataru) còn cứng ngắc thua bởi mấy con "cá thối tôm nát" như Raticate, Caterpie của Yellow.

Thực sự là nỗi nhục của Thiên Vương!

Do Haunter có năng lực độn nhập vào bóng tối, cũng có thể cung cấp cho Lục Dã một chút bảo đảm an toàn.

Tuy rằng không làm Trainer, nhưng phòng bệnh hơn chữa bệnh vẫn rất cần thiết.

Đuổi Haunter đi cho nó thích ứng cơ thể mới, thuận tiện dọn dẹp phòng bếp một chút.

Lục Dã gỡ máy quay xuống, bắt đầu thẩm định tư liệu vừa quay được.

Xem chưa đến mười phút, biểu tình của Lục Dã dần dần đặc sắc lên.

Tư liệu này... quả thực hiệu quả bùng nổ!

Nhan sắc của Lục Dã tuyệt đối không cần bàn cãi.

Cho dù là làm Food Blogger, cũng y nguyên không cách nào che giấu sự đẹp trai của hắn.

Trong video, mỹ thiếu niên tuấn tú thành thạo nấu nướng, đây vốn đã là hình ảnh làm người ta cảnh đẹp ý vui.

Quầng thâm mắt do thức đêm và râu ria lún phún lại không khiến Lục Dã có vẻ khinh phù, ngược lại tăng thêm một tia phong trần khác lạ.

Rưới nước sốt lên thịt nướng Bacon, ngay cả hơi nóng cũng quay được rõ mồn một, bao gồm cả động tác nuốt nước miếng của Gastly cũng lọt vào khung hình.

Chỉ cần hơi cắt nối biên tập và thêm Filter, đây chính là video ẩm thực giai phẩm!

Mà đoạn cuối cùng, chính là phân đoạn Gastly tiến hóa.

Sau khi ăn xong thịt nướng, Gastly liền bắt đầu tiến hóa, hiệu quả này —— quả thực giống như là món ăn của Lục Dã khiến nó tiến hóa vậy!

Cái này, ngay cả bản thân Lục Dã cũng thấy vui vẻ. "Không hổ là mình a." Lục Dã vỗ vỗ bả vai mình. "Nấu một món ăn cũng có thể làm

cho Pokémon tiến hóa!" Nhưng ngay sau đó, động tác của Lục Dã liền cứng đờ tại chỗ.

Tiến hóa thành Haunter, đồng nghĩa với việc Lục Dã cần đầu tư nhiều tiền hơn vào phí ăn uống của Haunter.

So với Gastly mà nói, chi tiêu của Haunter tuyệt đối là tăng lên theo cấp số nhân!

Một giọt mồ hôi lạnh từ trán Lục Dã trượt xuống.

Không chỉ như thế, khẩu vị của Haunter đã bị nuôi cho kén chọn rồi, Lục Dã cần chăm chỉ kiếm điểm BP hơn nữa mới có thể không ngừng đổi trái Berry từ Hệ thống.

Lại kết hợp với nhiệm vụ Hệ thống chủ động an bài...

Tất cả những thứ này, phảng phất đều là một cái bẫy khổng lồ.

Mục đích chính là để bức bách Lục Dã, trong lúc bất tri bất giác bước lên con đường Trainer! "Hệ thống, mi tính kế ta!" Lục Dã hô hấp dồn dập, sự hưng phấn khi Gastly tiến hóa hôi phi yên diệt, chỉ còn lại sự trống rỗng nồng đậm.

Mở máy tính lên, Lục Dã tính một khoản chi tiêu. "Chi tiêu hàng tháng của Gastly là 2000 Pokedollar, trong sổ tay huấn luyện của Blue Oak (Green), nhu cầu ẩm thực của Haunter ít nhất gấp ba lần Gastly..." "Tính theo một tháng là 6000 tệ, thêm sáu tháng nữa là tôi phá sản, tôi còn phải trả tiền thuê nhà điện nước..." Lục Dã hít sâu một hơi, bình tĩnh nói: "May quá, chỉ cần không tiến hóa thành Gengar, vẫn còn nuôi nổi!" Lục Dã xốc lại tinh thần, lấy thẻ nhớ ra, bắt đầu biên tập video tiết mục mới.

Do quay nhiều máy, không cần quay lại, Lục Dã tốn hai giờ liền biên tập hoàn thành.

Thời gian đã là một giờ rưỡi sáng.

Trong video, thịt nướng Bacon màu nghệ tây dụ người, rưới lên nước sốt nồng đậm, phảng phất có thể tưởng tượng ra cảm giác đầy đặn và thỏa mãn khi cắn ngập răng.

Hương vị thịt Bacon bùng nổ trên đầu lưỡi, nước sốt bắn ra tứ phía, phối hợp với bộ dáng nhai nuốt từng miếng to của Gastly —— không ai có thể cự tuyệt được màn "thả độc" đêm khuya này, không một ai!

Lục Dã nuốt nước bọt, Click nút "Upload Video".

Tranh thủ trong lúc video chờ duyệt (Core), Lục Dã hô với Haunter đang dọn dẹp phòng bếp một tiếng. "Haunter, úp cho tao bát mì tôm, thêm hai cái xúc xích!" "Ghos!" 【Video của ngài đã duyệt xong, upload thành công】【Click xem, 《Thầy Lục's Midnight Diner 01: Gotcha Pork Roast》!】Sau mười phút khi video của thầy Lục đăng tải, khu bình luận nổ tung. "Ông nội ơi, chủ kênh ông follow ra video mới rồi!" "Series chủ kênh không làm việc đàng hoàng??" "Vãi chưởng, thả độc đêm khuya!" "Đêm hôm khuya khoắt đăng video ẩm thực, cầu xin ông làm người đi!" "Vãi, món ăn này còn biết phát sáng?!" Các vị fan hâm mộ đã "mua nhà" trên B trạm (Bilibili), ngay lập tức phát hiện ra video mới của thầy Lục.

Vốn tưởng lại là sáo lộ bẩn bựa gì, mọi người mang theo tâm tình thành kính ấn vào video, hy vọng thầy Lục vẫn bình an vô sự.

Nhưng vạn vạn không ngờ tới, thầy Lục tên này cư nhiên đổi nghề làm Food Blogger rồi?!

Ông đổi nghề thì cũng thôi đi, làm gì có ai đăng video lúc một giờ sáng chứ!

Quan trọng hơn là, món ăn này nhìn qua trông cũng rất ra gì và này nọ.

Thịt nướng vàng óng phối hợp với nước sốt sền sệt, cộng thêm Filter và BGM ấm áp... "Vãi chưởng, đói không chịu nổi rồi!" "Sao tôi lại ấn vào cái video này lúc nửa đêm thế nhỉ?" "Thầy Lục, ông mất nết lắm!" Ngoại trừ vẻ ngoài món thịt nướng dụ người ra, màn ăn uống (Mukbang) của Gastly càng là một điểm sáng lớn.

Cái bộ dáng ăn như hổ đói kia khiến người ta không khỏi nuốt nước bọt.

Hơi nóng phức hợp hương thơm cơ hồ muốn theo video bay ra ngoài.

Gastly đã sắp ăn xong thịt nướng, màn tra tấn dài năm phút sắp kết thúc, thầy Lục lại bưng một phần của mình lên và bắt đầu ăn... "Tôi chưa từng thấy kẻ nào mặt dày vô sỉ như thế!" "Kiến nghị đổi tên thành: Lại chiếu Vua Đầu Bếp (Thực thần)." "Mấy ông đừng nói nữa, tay nghề của thầy Lục hình như cũng khá lắm đấy." Cho dù là từ góc độ chuyên nghiệp, cũng y nguyên không bới ra được tật xấu nào trong thủ pháp nấu nướng của thầy Lục.

Một Streamer Game, thế mà lại có trình độ nấu ăn cỡ này, thực sự là vượt ra khỏi dự liệu của fan hâm mộ.

Huống hồ đây là lần đầu tiên thầy Lục lộ mặt trong video của mình.

Ngón tay thon dài, góc nghiêng khi nấu nướng, phối hợp với BGM bình đạm ấm áp kia... "Bỗng nhiên có chút rưng rưng là thế nào nhỉ?" "Đây đúng là thầy Lục hả??" "Looker (Thanh tra) ông là ai, mau trả Streamer lại đây!" Từ dạy nấu ăn, cho đến thủ pháp quay phim và biên tập, tác phẩm này coi như một video ẩm thực đã không còn gì để chê trách.

Thầy Lục lại phỏng theo phong cách của thế giới song song 《Midnight Diner》 (Quán ăn đêm), không có kỹ năng loè loẹt hoa mỹ,

chỉ có lời bộc bạch hơi mang từ tính vang lên.

Có thể dự kiến, thủ pháp biên tập này sẽ lại dấy lên một trào lưu Food Blogger ăn theo ở khu Đời sống.

Chương 27

Mà càng làm cho khán giả kinh ngạc, là đoạn cuối video.

Gastly trong quá trình liếm đĩa, bộ dáng vẫn chưa thỏa mãn, cuối cùng dứt khoát trực tiếp tiến hóa luôn?!

Nấu ăn cư nhiên cũng có thể làm cho Pokémon tiến hóa?

Đây chẳng lẽ là đề tài tiến hóa mới gì sao? "Tao ni mã người cũng ngu luôn rồi, còn có loại phương thức tiến hóa này!" "Chẳng lẽ, thầy Lục còn là một Breeder?!" Trong giới Breeder, đích xác còn tồn tại loại hình Chef (Đầu bếp) dùng món ăn để huấn luyện Pokémon.

Giống như Poffin của vùng Sinnoh, Max Soup và cà ri của vùng Galar, v.v.

Món ăn có hiệu quả Training Pokémon, đây là sự thật không thể chối cãi, nhưng là...

Thầy Lục không phải là bậc thầy chiến thuật sao, sao lại chuyển nghề làm Breeder rồi?! "Đây chính là thế giới của kẻ mạnh sao?" "Đẹp trai thì cũng thôi đi, cư nhiên còn biết nấu ăn?" "Lục bảo, yêu rồi yêu rồi!" ...

Thành phố Pewter, Pewter Gym.

An ủi xong đám em trai em gái, dỗ tụi nhỏ đi ngủ, đã là đêm khuya.

Người đàn ông có khuôn mặt kiên nghị vươn vai, nheo mắt, mỉm cười với cậu em trai sau lưng: "Vất vả cho em rồi, Jiro (Thứ Lang), em cũng nghỉ ngơi sớm đi." Jiro có tướng mạo giống Brock (Takeshi) đến bảy phần gật gật đầu, đi tới cửa lại quay trở lại, nghiêm túc nói: "Anh hai, anh cũng vất vả rồi!" "Nói ngốc nghếch gì đó." Brock cười

vỗ vỗ đầu Jiro, "Mấy việc này đều là việc anh nên làm mà." Mặc dù Pewter Gym được công nhận thực lực trong Liên minh Kanto, nhưng chỉ với tiền lương Gym Leader, duy trì cuộc sống của chín đứa em trai em gái vẫn tương đối khó khăn.

Vì vậy ngoài làm Gym Leader, Brock còn kiêm nhiệm bảo vệ của Bảo tàng Pewter City, con Kabutops của anh cũng là thu được vào lúc đó.

Mà ngoại trừ Trainer, Brock đồng thời cũng là một Breeder xuất sắc.

Ngồi trước máy tính, Brock giữ thói quen học tập phương pháp huấn luyện mỗi ngày, tầm mắt lại bị một video đang tăng nhiệt độ hỏa tốc hấp dẫn. "Midnight Diner?" Brock nheo mắt lẩm bẩm, "Là video nấu ăn sao?" Trình độ nấu ăn của chính Brock cũng tương đối khá.

Nhưng cái video này lại có gắn tag "Breeder", điều này làm cho Brock không khỏi có chút tò mò. "Dùng thủ đoạn nấu ăn để huấn luyện Pokémon?" Breeder hay còn gọi là Nhà Chăm Sóc, sở hữu chức năng và chủng loại tương đối rườm rà.

Ấp trứng, làm đẹp, nấu ăn... những thứ này đều thuộc về một phần của Breeder.

Nghiêm khắc mà nói, Akin (A Kim) và Blue Oak cũng coi như là Pokémon Breeder.

Bao gồm cả người hậu bối mà Red từng nhắc tới, Diamond của vùng Sinnoh, cậu ấy cũng vô cùng giỏi dùng Poffin để huấn luyện Pokémon.

Click mở video, Brock nghiêm mặt, cẩn thận tỉ mỉ chú thị quá trình nấu ăn.

Tuy rằng thủ pháp còn lộ vẻ non nớt, nhưng trừ cái đó ra thì không

bới được tật xấu nào.

Cuối video, hình ảnh Gastly tiến hóa càng làm cho Brock khẽ mở to mắt. "Làm màu câu view?" "Không đúng, Gastly xác thực là vì ăn món ăn xong mới tiến hóa." Brock vuốt cằm, lẩm bẩm tự nói. "Là tình cảm ẩn chứa trong món ăn, hay là kỹ xảo huấn luyện nào khác?" Tại thế giới Pokémon này, năng lượng tình cảm là thứ huyền chi hựu huyền, nhưng nó thiết thiết thực thực tồn tại.

Viridian Force (Năng lực Viridian) có thể làm cho Pokémon ngắn ngủi đột phá cực hạn, thậm chí còn có Battle Bond trong truyền thuyết, cả hai đều mượn nhờ năng lượng của tình cảm.

Con Gastly này có độ thân mật (Friendship) cực cao với chủ nhân.

Món ăn do tự tay chủ nhân chế tác và tình cảm ẩn chứa trong đó, chính là nguyên nhân quan trọng xúc thành Gastly tiến hóa. "Thật là..." Brock khẽ nhếch nụ cười. "Một Breeder tương đương ưu tú a!" Quan trọng nhất của một Breeder, chính là có một trái tim nhiệt ái đối với Pokémon.

Chỉ vẻn vẹn cái video này, đã khiến Brock nảy sinh sự tán đồng đối với thầy Lục.

Brock 'bá' một cái nắm chặt nắm đấm, cả khuôn mặt trở nên tương đối nghiêm túc.

Đây là sự đồng cảm giữa hai người đàn ông, hai vị Breeder với nhau!

Với mục đích giao lưu tâm đắc, Brock đắn đo câu từ hồi lâu, gửi cho thầy Lục một cái tin nhắn riêng (Inbox).

Kiên Như Bàn Thạch: Chào bạn.

Kéo dài nửa giờ trầm mặc.

Lục Dã vừa ăn xong mì tôm, trở về xem xét, đã tụt hơn ba vạn fan. "Vãi chưởng, quá chân thực rồi!" Lục Dã nhướng mày. "Mình ngẫm lại thấy mình quay cũng đâu đến nỗi nào đâu!" Cũng may số lượng fan lại đang vững bước tăng lên, Lục Dã căn bản không hoảng, mắc chứng cưỡng chế mà ấn mở giao diện tin nhắn riêng.

Sau khi hủy bỏ từng cái chấm đỏ nhỏ, một cái ID "Kiên Như Bàn Thạch" hấp dẫn sự chú ý của Lục Dã.

Avatar của ID này là đồ án Huy hiệu, kiểu dáng là hình bát giác đều màu xám, chính là Pewter Gym hệ Đá.

Lục Dã giật giật khóe miệng, ấn mở trang chủ của đối phương, đập vào mi mắt thình lình chính là một ông anh to con mắt hí. "Thêm ông nữa cũng chẳng nhiều nhặn gì." Lục Dã thở dài, trả lời.

Thầy Lục: Tại?

Vào nhóm!

Khi Brock gia nhập vào nhóm chat thì trời đã về khuya.

Chỉ vừa liếc nhìn danh sách thành viên, cậu ta liền cảm thấy sống lưng lạnh toát. "Mình vừa vào nhóm tuyển thủ Master Ball đấy à?" Brock mặt mày nghiêm túc, lẩm bẩm một mình, "Đội hình này cũng quá xa hoa rồi đi." Lúc này, A Kim đang ở Trung tâm Chăm sóc Pokémon (Day Care) cày game, bên cạnh còn có một con Togekiss đầy sát khí đang bay lơ lửng. "Toge!" (Mày đúng là thằng đần, có biết chơi không đấy!) "Á á, Togekiss, cậu làm phiền tớ rồi!" Togekiss tung ngay một cú Double-Edge (Liều Mạng) húc A Kim bay sang một bên, rồi kêu lên một tiếng về phía cửa sổ.

Ambipom lập tức từ trên cây chui vào, vác ông A Kim đang nổ đốm lửa đầy mắt quăng lên giường.

A Kim gãi đầu, thấy Togekiss đang chỉ đạo Pichu cách qua màn

game này, đành nở nụ cười bất lực.

Điện thoại rung lên bần bật, A Kim liếc mắt nhìn màn hình, lập tức quái gào lên: "Ông chú mắt híp!" Mí mắt Brock giật giật, trên thái dương nổi lên vài đường gân xanh. "Muộn thế này rồi, sao cậu còn chưa ngủ?" A Kim hỏi. "Tôi đến để thỉnh giáo thầy Lục chút kinh nghiệm về Training." Brock thành thật trả lời. "À há, cậu nói Ryo-sensei hả?

Tên đó chắc ngủ rồi, mai cậu hẵng tìm hắn!" Brock im lặng gật đầu, nhìn danh sách dài dằng dặc những Nhà huấn luyện cấp Master (Master Trainer), trong lòng chợt sinh ra sự kính sợ. "Đây rốt cuộc là... một vị Bồi dưỡng gia (Breeder) hùng mạnh đến mức nào chứ." ...

Kéo Brock vào nhóm xong, Lục Dã liền đi ngủ (Rest).

Mãi đến sáng sớm hôm sau, tiếng điện thoại rung mới đánh thức hắn dậy.

Chủ đề thảo luận trong nhóm chính là về video "Tiệm Ăn Đêm" (Shinya Shokudō) mà Lục Dã đăng tải tối qua. "Tôi đói quá..." Yellow than thở online. "Nhà tớ làm bữa sáng rồi, lát nữa cậu có thể qua đây." Red nói.

Yellow: "!!?" Giọng điệu của A Kim tỏ ra cực kỳ chấn kinh: "Cái gì?

Tên đó cũng là một Breeder?!" "Gửi gắm tình cảm vào trong món ăn, từ đó giúp Pokémon tiến hóa (Evolution), đây đã là thủ pháp Training tương đối cao cấp rồi." Brock cảm thán.

Lorelei nói: "Siebold - Thiên Vương hệ Thủy của vùng Kalos, hình như cũng dùng phương pháp này." Blue Oak cau mày.

Cậu ta luôn theo đuổi quy tắc tiến hóa "mạnh được yếu thua", trước nay không hứng thú với cái gọi là tình cảm.

Tình cảm sẽ làm mờ đôi mắt và phán đoán của Trainer.

Nhưng không thể phủ nhận, phương pháp này của Ryo-sensei dường như cũng khả thi. "Á ha, Gastly tiến hóa rồi!" Green hai mắt sáng rực, "Mới chưa đến hai tháng chứ mấy!" "Hai tháng có thể khiến Gastly tiến hóa, chuyện này đã là tương đối hiếm thấy rồi." Brock xoa cằm, nghiêm túc nói, "Thầy Lục rất có khả năng là một Breeder cấp Master!" ...

Lục Dã vẻ mặt mờ mịt.

Breeder cái gì cơ, mấy người đang nói cái gì vậy?

Gastly chẳng lẽ không phải vì để liếm cái đĩa cho sạch nên mới tiến hóa à?

Tôi không phải, tôi không có, mấy người đừng có nói bừa nha!

Nhìn bộ dạng thảo luận sôi nổi trong nhóm, Lục Dã lại không nỡ cắt ngang bọn họ. "Thôi kệ, mấy người vui là được." Lục Dã thở dài.

Tắt nhóm chat, Lục Dã mở trang quản lý, kiểm tra số lượng người hâm mộ.

Qua một đêm, con số đã tăng lên 1 triệu (100W), vừa vặn đột phá ngưỡng cửa "Streamer triệu follow".

Cùng lúc đó, âm thanh nhắc nhở của Hệ thống vang lên. 【Thành tựu 'Streamer triệu follow' đạt thành!】 【Phần thưởng thành tựu: Premier Ball *1, Vé nâng cấp Chiêu thức (Move) *1】 Phần thưởng nghèo nàn này làm Lục Dã tức đến tay chân lạnh toát.

Đường đường là thành tựu triệu người theo dõi, thế mà chỉ phát cho một quả Premier Ball? "Nói, tại sao không phát Master Ball!" "Có phải mi ăn bớt phần thưởng của ta rồi không?!" 【Ting —— Để kỷ niệm Ký chủ đạt được thành tựu trọng đại, Hệ thống sẽ phát tặng Premier Ball quý hiếm (Precious) để làm phần thưởng.】 Premier Ball

trong hiện thực tự nhiên sẽ không giống như trong Game mua 10 tặng 1.

Mà là loại PokéBall đặc biệt do Nhà máy PokéBall phát hành số lượng ít để kỷ niệm các hoạt động lớn.

Xét về giá trị sưu tập, Premier Ball tuyệt đối là có tiền cũng không mua được.

Nhưng Lục Dã chắc chắn sẽ không ngu đến mức lấy vật phẩm của Hệ thống ra giao dịch. "Cái thứ này cũng chỉ có thể để bám bụi thôi." Phần thưởng còn lại là "Vé nâng cấp Move", đây là lần đầu tiên nhìn thấy.

Lục Dã có chút tò mò, khi ngón tay chạm vào, tấm thẻ nhỏ bé lập tức hóa thành bụi phấn. 【Vé nâng cấp Move sử dụng thành công!】 【Mời lựa chọn nâng cấp các Move sau: Kịch Độc (Toxic) Lv2, Mắt Thần (Spirit Vision) Lv1, Công nghệ Khối Năng Lượng (Energy Block) Lv4, Tiếng Nhật Lv3】 Xét về tính thực dụng (P/P), tuyệt đối là nâng cấp 【Công nghệ Khối Năng Lượng】 sẽ cao hơn một chút.

Nhưng Lục Dã lại không làm Trainer, Lv4 đã đủ dùng rồi...

Sau một hồi đấu tranh tư tưởng kịch liệt, Lục Dã thở dài, cuối cùng vẫn chọn 【Công nghệ Khối Năng Lượng】. "Sao mình cứ có cảm giác đây lại là một cái bẫy nhỉ?" Lục Dã lẩm bẩm. 【Ting —— Move nâng cấp thành công!】 【Công nghệ Khối Năng Lượng Lv5: Bạn đã hiểu rõ các loại quả Berry như lòng bàn tay, có xác suất nhất định chế tạo ra Khối Năng Lượng phẩm chất Hoàn Hảo (Perfect). (Đủ để sánh ngang với Top Coordinator!)】 Cho dù là Lv5 cũng không thể trăm phần trăm chế tạo ra phẩm chất Hoàn Hảo, mà là từ "xác suất thấp" nâng lên thành "xác suất nhất định".

Hơn nữa còn cần phải trải qua rèn luyện nhiều mới có thể phát huy toàn bộ hiệu quả của Move.

Trình độ của Lục Dã tuy tạm thời không đuổi kịp Top Coordinator Wallace, nhưng nghiền ép mấy bậc thầy Coordinator như Fantina thì vẫn tương đối nhẹ nhàng.

Vì đang là sáng sớm, Lục Dã sợ làm phiền hàng xóm nên không chọn dùng cái máy xay Berry có tiếng ồn (Screech) cực đại kia để thử nghiệm ngay.

Nhưng hắn cảm nhận rõ ràng hiệu quả mà việc nâng cấp Move mang lại. "Tiểu tử thối, mày có lộc ăn rồi!" Lục Dã đi sang phòng bên cạnh, đang định trêu chọc Haunter một chút, lại bỗng nhiên trợn to hai mắt. "Ghos!" Haunter lúc này đang đối diện với bức tường luyện quyền. "Vù vù vù ——" Hai cái Vuốt Ma (Ghost Claw) có thể tự do tách rời cơ thể đang bay múa khắp phòng khách, hòa vào trong tường rồi lại bay xuống từ trần nhà, căn bản không biết giây tiếp theo sẽ xuất hiện từ đâu.

Đây là Haunter đang huấn luyện chiêu thức: Nắm Đấm Bóng Tối (Shadow Punch)! "Mày là một đấu sĩ tấn công đặc biệt (Special Attacker) mà." Lục Dã có chút mệt tim, "Chỉ với tí chỉ số tấn công vật lý (PA) đó của mày, luyện quyền kích có tác dụng gì?" "Ghos?" Haunter liếc nhìn Lục Dã một cái.

Ông đang dạy tôi làm việc đấy à? "Thôi được rồi, coi như tao chưa nói gì, mày vui là quan trọng nhất." Lục Dã khoanh tay, nhìn Haunter luyện quyền nửa ngày, rút ra được kết luận sau: Vuốt Ma tối đa không thể rời khỏi Haunter quá 5 mét, quy đổi ra diện bản Thế Thân (Substitute), tầm bắn của tên này chỉ có D.

Mặc dù độ chính xác chắc phải đạt EX, nhưng cái chỉ số tấn công vật lý cùi bắp của Haunter thì sức mạnh thực sự yếu đến đáng thương. "Mày muốn luyện thì cứ luyện đi." Lục Dã thở dài, "Hôm nào tao mua cho bộ tạ tay." "Ghos!" Haunter hai mắt sáng rực, dùng sức

gật đầu.

Lục Dã day day mi tâm.

Có nỗ lực thế nào đi nữa, Pokémon cũng có giới hạn mà!

Mày bây giờ luyện quyền như thế, chẳng lẽ còn có thể luyện thành một con Haunter song dao (Dual Attacker) chắc?

Tuy cảm thấy Haunter luyện quyền chẳng có tác dụng gì, nhưng Lục Dã lại không định đi theo con đường thi đấu đối kháng (Battle).

Thay vì đả kích tính tích cực của nó, chi bằng để tiểu tử này tự mình mày mò. "Tao đi lên lớp đây, mày đi cùng không?" Lục Dã hô. "Ghos!" Haunter lắc đầu, bày ra tư thế của một tay đấm bốc, 'hì hục hì hục' huy vũ nắm đấm. "Được rồi...

Mày đừng có đấm nát cái nhà là được!" Cúp Piplup vòng tứ kết sẽ diễn ra vào thứ tư tuần sau, trước đó sẽ có một tuần tuyên truyền để hâm nóng.

Vừa khéo kỳ thi cuối kỳ của Lục Dã cũng vào lúc này, thi xong là có thể nghỉ hè.

Lục Dã hè này không định về quê, do đó định nhân tuần ôn tập tranh thủ về thăm bố mẹ một chút.

Chương 28

"Các em, đây là buổi học cuối cùng của học kỳ này, điểm danh xong thì tan học nhé!" Giáo sư Trần nghiêm túc đứng bên bục giảng, đẩy đẩy mắt kính.

Theo buổi học kết thúc, mọi người trong phòng học phát ra một trận hoan hô.

Tuy tuần ôn tập kéo dài một tuần, bị thi cử hành hạ coi như khá thống khổ, nhưng cũng được tính là một kỳ nghỉ ngắn.

Điền Hữu Vi ngồi bàn trước quay người lại, ân cần hỏi: "Hai vị đại ca, lát nữa đi làm ván game (khai hắc) không?" Đại Hữu Ca cả người như già đi rất nhiều tuổi: "Tôi... tôi phải thi máy tính và hình pháp... còn có toán cao cấp..." "Hiểu rồi." Điền Hữu Vi nuốt nước miếng, "Anh Lục thì sao, anh chắc phải đi huấn luyện nhỉ?" "À, tôi thì rảnh." Lục Dã nhún vai, "Dù sao tôi cũng đủ tín chỉ rồi, hai môn này thi trượt cũng được." "Ông..." Tân sinh viên năm nhất Đại học Ma Đô lọt vào tứ kết, thế mà lại là sinh viên khoa Tài chính, tin tức này đã truyền khắp cả Học viện Kinh tế.

Ngay cả Trường Pokémon ở khu phía Nam cũng có không ít người chuyên môn chạy tới để chiêm ngưỡng dung nhan vị đại lão này.

Đã có không dưới ba sinh viên hệ Battle gửi lời thách đấu đến Lục Dã.

Nhưng mấy người lại không phải NPC ven đường, đánh thắng cũng không rớt tiền, tự nhiên bị Lục Dã từ chối.

Một ngày học kết thúc.

Lục Dã mở điện thoại, kiểm tra thu hoạch của series "Tiệm Ăn

Đêm".

Ryo-sensei là một streamer chuyên dùng chiến thuật bẩn (tạng sáo lộ), đây là sự thật được công nhận ở khu vực Game.

Mặc dù mấy cái chiến thuật bẩn này cũng có thể dùng trong hiện thực.

Nhưng nếu không có trình độ chỉ huy của Ryo-sensei, kết quả cuối cùng hiển nhiên thập phần thảm liệt.

Điều này cũng dẫn đến danh tiếng của Ryo-sensei bị phân cực: "Bẩn, Ryo-sensei đúng là bẩn thật!" "Sao lại có bậc thầy chiến thuật đẹp trai như Ryo-sensei được chứ!" Nhưng lần này, Ryo-sensei lại đăng tải video ẩm thực, thực sự nằm ngoài dự đoán của mọi người.

Trừ bỏ việc 'thả độc' (khoe đồ ăn ngon) lúc đêm khuya không bàn tới... trình độ nấu nướng của Ryo-sensei đã nhận được sự công nhận nhất trí của người hâm mộ.

Cộng thêm phong cách quay phim và cắt ghép bình dị.

Series "Tiệm Ăn Đêm" này bất ngờ khiến người ta có chút cảm động.

Đặc biệt là khuôn mặt tươi cười lộ ra lúc Gastly tiến hóa ở cuối video, có thể khiến người ta cảm nhận chân thực rằng —— con người và Pokémon có thể chung sống hài hòa.

Ở khu bình luận, một comment top đầu thu hút sự chú ý của Lục Dã. "Onix sử dụng Hóa Cứng (Harden): Video này của Ryo-sensei đã gột rửa đi sự phù hoa và ồn ào của trần thế, chỉ có lời bộc bạch đơn giản nhưng lại đi sâu vào lòng người, tôi cho rằng anh ấy chủ yếu muốn biểu đạt mấy điểm sau..." "Muốn nuôi Garchomp: Vãi chưởng, người anh em phân tích cũng quá chuẩn rồi đi!" "Nghệ thuật chính là Electrode: Chữ ông nhiều, tôi theo ông!" Biểu cảm của Lục Dã vô

cùng đặc sắc. "Hóa ra là như vậy sao...

Vãi, còn có thể giải đọc như thế nữa!" Lục Dã trợn to mắt.

Dưới sự khen ngợi nhất trí của đông đảo fan hâm mộ, độ hot của video này không ngừng tăng lên.

Tuy rằng cách mục tiêu hoàn thành nhiệm vụ, đạt top 1 bảng đời sống còn chút khoảng cách, nhưng cũng chỉ là vấn đề thời gian.

Lục Dã hài lòng gật đầu.

Tứ kết Cúp Piplup, Haunter còn để tâm hơn cả bản thân Lục Dã, Lục Dã cũng lười đi huấn luyện.

Trước mắt việc chủ yếu nhất của hắn vẫn là ôn thi cuối kỳ. "Được rồi, bắt đầu học thôi." Trong thư viện, Lục Dã lấy vở ghi chép ra, lẩm bẩm.

Điện thoại rung bần bật.

Đến từ người được đặt chế độ 'quan tâm đặc biệt' duy nhất, thái độ cường ngạnh, ngắn gọn súc tích. "Leo rank." Lục Dã giật giật khóe miệng.

Sao lại là cô!

Tại sao lần nào cô cũng xuất hiện vào lúc tôi muốn học tập tử tế vậy!

Tưởng Ryo-sensei tôi là kẻ ăn bám (chui chạn) thật đấy à?

Thái độ của Lục Dã cũng tương đối mạnh mẽ. "Đến đây." "Đợi tôi mười phút, tôi về đến nhà ngay!" Cynthia hơi nhếch lên một tia cười, thần tình rất nhanh trở nên chăm chú.

Trong màn hình game trước mặt cô, hiển thị một con Tyrantrum khổng lồ vô cùng.

Cynthia đã thử mười mấy lần, lần nào cũng thất bại trong gang tấc, thế là liền nghĩ tới vị bồi luyện chuyên nghiệp này. "Màn này khó quá đi." Cynthia vén mái tóc vàng óng xõa trước trán, lẩm bẩm, "Để Cao thủ (Master) tới bồi mình chơi game, có phải hơi ủy khuất người ta quá không..." Nhưng rất nhanh, Cynthia liền ấn mạnh tay cầm, tặc lưỡi nói: "Không sao đâu, đến lúc đó tính tiền riêng là được!" Lục Dã đang chạy hộc tốc trên đường lớn, trong đầu chỉ có một khái niệm.

Thời gian là tiền bạc!

Nhỡ đâu vị phú bà này tìm người bồi luyện khác, thế thì mình toi cơm à!

Thở hồng hộc chạy về đến nhà.

Haunter đang xách một thùng sơn, nơm nớp lo sợ quét tường, bỗng nhiên cả người cứng đờ.

Run rẩy quay đầu lại, Haunter lơ lửng (Levitate) trước bức tường lồi lõm đầy dấu nắm đấm, cười hì hì với Lục Dã. "Không sao, tao đã chuẩn bị tâm lý rồi." Lục Dã thở dài. "Ghos?" "Mày quét tiếp đi, lát nữa chúng ta đi ăn bữa ngon." Haunter hơi sững sờ, ngay sau đó toét miệng cười, gật đầu lia lịa. "Ghos!" Máy chơi game (console) của thế giới này do tập đoàn Devon vùng Hoenn phát hành, nghe nói khái niệm console còn là do Steven Stone dẫn đầu đề xuất.

Vị phú nhị đại này tuy không làm việc đàng hoàng, nhưng lại là một thiên tài thương nghiệp, nếu không đào được đá quý thì đành phải về nhà thừa kế gia sản bạc tỷ.

Ngoài Devon, Lysandre Lab của vùng Kalos vẫn đang tiếp tục nghiên cứu công nghệ AR và 3D.

Lục Dã lẩm bẩm: "Cũng không biết sau này có thể dùng công nghệ Hologram để chơi bài hay không nữa." Khịa thì khịa, Lục Dã vẫn

nhanh chóng kết nối vào Game. "Hôm nay chơi gì?" "Monster Hunter." Lục Dã mở Game, dùng tài khoản clone chạy tới địa điểm nhiệm vụ, một con Garchomp đã nghiêm trận chờ sẵn ở sảnh nhiệm vụ. "Cậu vẫn dùng Gengar?" Từ voice chat của tổ đội truyền đến giọng nữ có chút từ tính.

Giọng nói hơi khàn khàn, nhưng lại có sức quyến rũ kỳ lạ không thể phớt lờ, vô cùng êm tai. "Cô... chẳng phải cũng dùng Garchomp đấy thôi." Lục Dã tốn sức nói. "Cũng đúng." Cynthia gật đầu, "Tóm lại, đánh thắng một con Tyrantrum cần bao nhiêu tiền?" "Ngài cảm thấy bao nhiêu thì hợp lý?" "Ưm...

Tôi không hiểu rõ vật giá ở Đông Hoàng, cậu cứ gửi hóa đơn tuần sau cho tôi là được." Lục Dã nhịn không được lệ rơi đầy mặt.

Đây là phú bà sao?

Không, đây đơn giản là thiên sứ! "Không qua màn được cũng không sao." Cynthia trầm ngâm, "Dù sao đây là ải năm người, tôi có thể tìm thêm một người nữa qua đây." Ứng cử viên đồng đội trong đầu Cynthia là Diantha đang ở xa tận Kalos.

Tên kia là một thiên tài toàn năng, dù là Game hay diễn xuất đều có thể thong dong dư dả.

Nhưng Lục Dã dù sao cũng là lão Player (game thủ kỳ cựu), cười lạnh nói: "Cô quá coi thường tôi rồi." Gengar đang hoạt động cổ tay, cười gằn đi tới trước mặt con Tyrantrum đang gầm thét kia.

Nhìn chuỗi combo "Đồng Mệnh" (Destiny Bond) phức tạp trong danh sách Move, Lục Dã nhe răng cười. "Lên cho bố!" Cynthia vẻ mặt mờ mịt nhìn con Gengar đang đánh nhau túi bụi với Tyrantrum.

Cho dù là game này, Ryo-sensei vẫn dùng cái bài Kịch Độc - Thế Thân - Bảo Vệ. "Quả nhiên là..." Cynthia châm chước giây lát, "Vẫn

'tương đương' như mọi khi nhỉ." Cuối cùng, song phương lưỡng bại câu thương, chuỗi combo "Đồng Mệnh" phóng thích thành công, Tyrantrum che khuất bầu trời ầm ầm ngã xuống.

Oanh!!

Bảng đếm giờ còn chưa đến năm phút, trên gương mặt tinh xảo của Cynthia thoáng chút kinh ngạc. "Thế này cũng... quá nhanh rồi đi!" Tốn bao công sức cũng không đánh thắng nổi cửa ải, cứ thế nhẹ nhàng qua rồi?

Cynthia có chút ngỡ ngàng.

Chúng ta đang chơi cùng một con game đấy à?

Trong voice chat tổ đội truyền đến tiếng hô của Lục Dã: "Sếp ơi mau lại đây, tôi sờ thấy dược liệu hiếm (Rare) rồi!" Cynthia hơi sững sờ, trong đôi mắt đẹp nở rộ ánh sáng: "Đừng động đậy, tôi tới đây!" ...

Ngoài cửa sổ hoàng hôn rải đầy dư huy, bầy Pidgey về tổ cất tiếng kêu.

Trong tai nghe truyền đến âm thanh có chút mệt mỏi, lộ ra tia lười biếng, giống như tiếng rên rỉ khi vươn vai. "Tôi phải out đây." "Được." Lục Dã ngáp một cái (Yawn): "Lần sau nhớ đặt lịch trước, lịch của tôi kín lắm đấy." Cynthia cân nhắc một lát.

Một vị Trainer cấp Master đúng là không thể nào thường xuyên rảnh rỗi, không thể cứ chiều theo tính tình của mình mãi được. "Được." Cynthia thuận theo gật đầu, vén mái tóc vàng trước trán, nghiêm túc nói, "Lần sau tôi sẽ đặt lịch trước." Lục Dã cười nói: "Nhắc mới nhớ, sao lần nào cô cũng dùng Garchomp vậy?" Cynthia hơi khựng lại, đang định trả lời thì nghe thấy Lục Dã trêu chọc. "Chẳng lẽ, cô cũng là fan của Cynthia?" "Ưm..." Cynthia do dự một lát.

Đường đường là Sinnoh Champion (Nhà vô địch Sinnoh), cứ quấn lấy người khác chơi game là sao chứ?

Chưa nói đến chuyện đối phương có tin hay không, công khai thân phận trên mạng Internet vốn dĩ là một chuyện ngu xuẩn.

Cynthia mỉm cười, hỏi ngược lại: "Cậu là fan của Cynthia?" "Đúng vậy, tôi rất thích cô ấy." Lục Dã có chút cảm khái, "Từ lần đầu xem Diamond & Pearl đã thích rồi." "Diamond & Pearl là cái gì?" "À, không có gì, biệt danh của một giải đấu Master thôi." Giọng điệu Cynthia bình thản không kinh ngạc: "Cậu cũng có thể đến Master League khiêu chiến cô ấy." "Không, tôi không muốn làm Trainer." Lục Dã liếc nhìn Haunter bên cạnh, nó đang ngấn lệ, xoa xoa bụng mình để tỏ vẻ bất mãn. "Ghos..." Mau dọn cơm đi, xem Haunter đói thành cái dạng gì rồi này!

Lục Dã cười nói: "Tôi out đây, lần sau liên hệ nhé!" Cynthia đang định nói gì đó, cuối cùng chỉ nhẹ nhàng 'ừ' một tiếng. "Còn một việc nữa." "Việc gì?" "Cô có từng nghe tiếng hát của Primarina chưa?

Tôi cảm thấy nó hơi giống giọng của cô." Khóe miệng Cynthia hơi dâng lên một nụ cười. "Cảm ơn, trình độ tiếng Nhật của cậu cũng rất khá." Lục Dã cười nói: "Gặp lại sau!" Đối phương đã offline.

Trong phòng, một con Glaceon ưu nhã nhảy lên đầu gối Cynthia, ngoan ngoãn nằm rúc vào ngực cô.

Cynthia vén mái tóc vàng bên tai, ôn nhu vuốt ve Glaceon, lẩm bẩm một mình. "Bậc thầy chiến thuật... lại không muốn làm Trainer?" Độ cong nhàn nhạt dâng lên trên gương mặt tinh xảo của Cynthia, cuối cùng nở rộ thành nụ cười tuyệt mỹ. "Rất thú vị nha." ...

Lục Dã tháo tai nghe, thở dài thườn thượt. "Tôi đã bảo mà... sao có thể là Cynthia được." Do con Garchomp kia, Lục Dã lại lần nữa sinh ra nghi ngờ.

Vì thế, vừa rồi Lục Dã thăm dò hỏi thử thân phận đối phương, còn cố ý nhắc đến Cynthia.

Kết quả giọng điệu đối phương không có chút biến hóa nào, còn làm ra vẻ gặp được người cùng sở thích. "Quả nhiên là mình nghĩ nhiều rồi." Lục Dã lắc đầu, "Nhà vô địch Liên minh cũng sẽ không rảnh đến mức ngày nào cũng chơi game đâu." Nhưng bất kể vị phú bà này rốt cuộc là ai, dù sao ra tay cũng thực sự hào phóng.

Cho dù người thật trông bình thường (Normal), chỉ riêng giọng nói thôi cũng đủ khiến người ta mơ màng rồi.

Lục Dã bỗng nhiên dùng sức vỗ vỗ má mình. "Mày là người phải làm đại sự nghiệp đấy!" "Tuy rằng rất dễ dàng... nhưng sao mày có thể sống dựa vào nhan sắc được chứ!" Điện thoại rung bần bật. 【Kem Bạch Thái: Nhớ gửi hóa đơn cho tôi, tôi sợ tôi quên mất.】 【Ryo-sensei: Ok luôn.】 Haunter bay lơ lửng bên cạnh chứng kiến toàn bộ quá trình, liếc mắt nhìn Lục Dã đầy khinh bỉ. "Ghos?" (Cứ thế này à?) "Chuyện bồi luyện... không thể tính, chuyện dùng kỹ thuật kiếm cơm... có thể gọi là ăn bám (chui chạn) sao?" Lục Dã tranh biện.

Tiếp liền đó là những lời khó hiểu, cái gì mà "Chi tiêu cho Pokémon rất lớn", "Tao thực sự không muốn làm Trainer" các loại. "Ghos Ghos ~!! o(*≧▽≦)tsu" Haunter ôm bụng cười lớn, trong phòng nhất thời tràn ngập bầu không khí vui vẻ. ...

Thời gian thoắt cái đã qua, tuần ôn tập của Lục Dã cũng đến đúng hẹn.

Kỳ đầu tiên của "Tiệm Ăn Đêm Của Ryo-sensei" lúc này đang xếp thứ ba trên bảng xếp hạng đời sống, đứng đầu bảng là thực lục sân sau của Giáo sư Oak (Prof.

Oak).

Nói đến thì, tuy bản thân Giáo sư Oak không lên Bilibili (B trạm), nhưng cũng thuê đội ngũ chuyên nghiệp để quản lý tài khoản.

Hằng ngày chỉ dùng camera độ nét cao ghi lại trạng thái sinh hoạt của Pokémon trong sân đình. "Pancham cute quá đi ~~!" "Vãi chưởng, cả đàn Tauros kìa!" "Mấy vạn mẫu đất, ông gọi cái này là cái sân đình á?" Lục Dã xem Pancham nửa tiếng đồng hồ, tâm mãn ý túc thả một like cho video.

Bữa trưa là thịt xông khói (Bacon) trứng ốp la.

Chương 29

Haunter cực kỳ thượng lưu lót cho mình tấm khăn ăn, dùng dao nĩa ưu nhã cắt thịt xông khói.

Lục Dã nhướn mày: "Lát nữa nhớ xách hành lý, chúng ta về quê một chuyến!" "Ghos?" Do hè này không định về nhà, Lục Dã định nhân tuần ôn tập tranh thủ về thăm bố mẹ một chút.

Quê nhà cách Thượng Hải khoảng hai giờ lộ trình, là một ngôi làng nhỏ tựa núi cạnh sông.

Thu dọn xong hành lý, chuẩn bị quà cáp (Present) cho họ hàng hàng xóm xong, Lục Dã lên tàu cao tốc.

Chuyển sang xe buýt lại đi thêm nửa giờ.

Hương vị đất đai ngoại ô ập vào mặt, bầu trời bỗng chốc trở nên trong veo, bên tai vang lên tiếng nước sông róc rách. "Lát nữa mày cẩn thận chút, đừng có dọa người ta đấy!" "Ghos!" Haunter xách theo một túi hành lý to tướng, tự tin tràn đầy gật đầu.

Đi đến đầu thôn, một bé loli thắt bím sừng dê đang đạp xe trượt (scooter), nhìn thấy Lục Dã liền vứt xe trượt xuống, lon ton chạy tới. "Anh Lục!" Tiểu loli lộ ra nụ cười ngây thơ đang thay răng, lao thẳng vào lòng Lục Dã.

Lục Dã cười xoa xoa đầu con bé. "Kyori à, có nhớ anh không?" "Mẹ em bảo, anh chắc chắn sẽ mang quà về!" Lục Kyori có chút e thẹn nói. "Con quỷ ranh này!

Nè, cho em cái này." Lục Dã lấy từ trong ngực ra quả PokéBall đã được Thu Nhỏ (Minimize), nhét vào tay con bé, "Quà của em đấy!" "Tinh...

PokéBall?" Lục Kyori lắp bắp, "Anh ơi, có đắt quá không?" Giá thị trường của PokéBall là 500 Pokedollar, cũng khó trách Lục Kyori không dám nhận. "Nghe mẹ em nói, em chẳng phải vẫn luôn muốn bắt một con Pidgey sao, chiều nay anh với em cùng lên núi." Lục Dã cười nói.

Lục Kyori hai mắt sáng rực, nhào lên cổ Lục Dã, thơm mạnh một cái rõ kêu. "Cảm ơn anh!" Haunter cũng học theo, từ sau lưng Lục Dã bay ra, vui vẻ chọc chọc vào má mình.

Lục Kyori tiên là ngẩn ra, ngay sau đó cả người cứng đờ, lập tức gào khóc nức nở. "Mẹ ơi, có ma!" Haunter làm ra vẻ trở tay không kịp, luống cuống tay chân lôi khăn giấy từ trong hành lý ra, nhưng con bé đã vừa khóc vừa chạy xa tít. "Ghos..." Haunter ủ rũ cúi đầu, cả khuôn mặt biến thành màu xám trắng.

Lục Dã vỗ vỗ Haunter, an ủi nói: "Hay là, tao thơm mày một cái nhé?" Haunter ghét bỏ liếc xéo Lục Dã, xách hành lý, vẻ mặt thất bại bay ở đằng trước.

Lục Dã nhất thời có chút thương cảm.

Mày thay đổi rồi, mày trước khi tiến hóa đâu có như thế này...

Ngay khi Lục Dã đang cảm khái, Haunter đã đi càng lúc càng xa, sắp bay đến đầu thôn rồi.

Lục Dã hét lớn: "Đợi tao với, lát nữa đừng có dọa mấy đứa nhỏ nữa đấy!" Về đến nhà, mẹ Lục Dã đang nhóm lửa nấu cơm, nhìn thấy người đến, lập tức lộ vẻ không thể tin nổi. "Mẹ, cơm tối ăn gì thế?" Lục Dã ngồi xuống một cách tự nhiên, lấy một quả thanh mai trong chậu, thuận tay đưa một quả cho Haunter. "À, cũng chỉ là mấy món rau dưa thôi." Lương Phương phủi tạp dề, ngồi xuống cạnh Lục Dã, "Trường học thế nào rồi?" "Cũng tốt ạ, bố đâu rồi?" "Ông ấy đi lên núi sau nhà bác cả hái Berry rồi, lát nữa là về." Lương Phương đã sớm

nhìn thấy Haunter đang nhai thanh mai ngấu nghiến, nhưng cũng không định hỏi nhiều, chỉ vẻ mặt hiền từ nhìn chăm chú Haunter. "Pokémon của con à?" "Vâng, mới vừa thu phục ạ." "Con cho nó ăn nhiều chút, nhìn gầy thành cái dạng này rồi." Đang nói chuyện phiếm, bố của Lục Dã vai vác một bao tải lớn, từ ngoài nhà đi vào, mắt lập tức sáng lên. "Ui, Tiểu Dã về rồi đấy à!" "Bố, bố hái bao nhiêu Berry thế này..." Lục Dũng tóc mai đã điểm bạc cười nói: "Cũng không bao nhiêu, hái có một chút xíu từ chỗ bác cả con thôi." Bố Lục Dã vốn là giáo viên, nhưng vì không thích ứng được nhịp sống nhanh ở thành phố nên về làng làm trưởng thôn.

Trong nhà nuôi một con Zigzagoon, chậu cây trong sân thì là một con Oddish đang chăm sóc.

Thỉnh thoảng trêu chọc con Lillipup nhà hàng xóm, lúc thì đi ra sông câu Magikarp, cuộc sống như vậy cũng có phong vị riêng.

Nhìn thấy Haunter đang cười gằn, Zigzagoon trợn to đôi mắt đen láy, có chút sợ hãi rụt về sau lưng Lục Dũng.

Lục Dũng đá nhẹ Zigzagoon một cái, cười nói: "Đừng sợ, lên chào hỏi một cái đi!" Haunter bày ra tư thế tay đấm bốc, 'hì hục hì hục' múa may nắm đấm với Zigzagoon.

Nhưng Nắm Đấm Bóng Tối (Shadow Punch) lại không gây sát thương cho hệ Normal, Lục Dã liền để hai con Pokémon sang một bên đùa nghịch. "Chuyến này con về ở bao lâu?" "Ở hai ngày rồi về ạ, trường còn phải thi nữa." "Bác cả con bảo con lên TV rồi, cái gì mà Cúp Piplup ấy, là giải đấu gì thế?" "Giải giao lưu vui vẻ thôi mà, không phiền hai người bận tâm đâu." Buôn chuyện với bố nửa ngày, Lục Dã coi như đã hiểu rõ, rừng cây trên núi sau nhà bây giờ chủ yếu trồng Berry.

Dù sao lợi nhuận từ Berry cũng lớn, lượng tiêu thụ lại tốt, chỉ là

luôn dẫn dụ một số Pokémon hoang dã (Wild Pokemon) tới, khiến trưởng thôn Lục Dũng khá đau đầu. "Hôm nay con về đúng lúc lắm, tối nay cùng bác cả con lên núi." Lục Dũng rít một hơi thuốc lào, "Xem cái đám cây giống mới trồng kia, kẻo bị Pokémon hoang dã gặm sạch sành sanh." Lục Dã tò mò hỏi: "Pokémon trên núi hung hãn thế ạ?" "Chứ còn gì nữa, cây giống bị cắn chết bao nhiêu gốc rồi." Lục Dũng có chút đau lòng. "Bố cứ khuyên bác cả con, đừng đặt bẫy rập lồng sắt, nhưng theo đà này, không đặt là không được thật!" Lục Dã gật đầu: "Tối nay con đi xem thử." Với thực lực của Haunter, đối phó một đám Pokémon hoang dã vẫn không thành vấn đề.

Dù sao chỗ này cách huyện thành không xa, nếu thật sự có Pokémon hoang dã mạnh mẽ, Liên minh đã sớm phái người xử lý rồi.

Mặt trời dần lặn, khói bếp lượn lờ.

Mẹ Lục Dã cứ liên tục gắp thức ăn cho Haunter, khiến Lục Dã có cảm giác mình bị thất sủng.

Sau bữa tối, Lục Dã dắt Zigzagoon ra ngoài tiêu thực, tiện thể dắt theo Haunter đi bắt nạt trẻ con.

Nhưng mấy đứa trẻ này tính tình hiếu động, chẳng mấy chốc đã chơi đùa hòa đồng với Haunter. "Anh Lục, anh đừng cướp xích đu của em!" "Á á, em cũng muốn chơi bập bênh, anh Lục xuống trước đi mà!" Lục Dã lại dắt Zigzagoon đi thăm hỏi từng nhà, tiện tay "cầm nhầm" không ít hoa quả quà vặt.

Mãi đến tối, Lục Dã cắn hạt dưa, miệng vẫn chưa từng ngừng nghỉ.

Cuộc sống của bá chủ thôn quê, chính là giản dị tự nhiên như vậy.

Và khô khan. "Quạ ——" Murkrow đậu trên đầu cột điện, phát ra tiếng kêu khàn khàn.

Trời dần tối, bác cả tìm đến Lục Dã, cùng hắn lên núi. "Bố con nói với con rồi chứ." Bác cả cười nói, "Cũng thật làm khó con, hiếm khi về nhà một chuyến, buổi tối còn phải đi canh rừng." "Chuyện này không ngại, dù sao con cũng quen thức đêm rồi." Lục Dã cũng cười đáp.

Sau lưng bác cả có một con Poochyena đi theo, nó đang nhe răng trợn mắt, thần sắc căng thẳng sủa về phía Haunter.

Haunter không hề tự giác, dùng ngón tay xé rộng khóe miệng, điên cuồng làm Mặt Ngáo Ộp (Scary Face).

Sắc trời dần ảm đạm, trong rừng núi rậm rạp tối đen một mảng, không thấu chút ánh sáng.

Bác cả bật đèn pin, rồi để Poochyena đi đầu dò đường. "Tiểu Dã à, con theo sát chút, bác cả chôn không ít bẫy rập lồng sắt quanh đây đấy." Bác cả lải nhải: "Bác biết đám người có học các con cảm thấy thế này có thể quá tàn nhẫn... nhưng không còn cách nào, không bắt được tên trộm, bác cả cũng phải chịu đói thôi." Vườn quả là nguồn sống của rất nhiều hộ gia đình trong thôn, nhưng lại chịu sự quấy nhiễu của Pokémon hoang dã.

Lục Dã chưa từng điều tra, do đó cũng không có quyền phát ngôn, chỉ im lặng đi theo phía sau.

Trong rừng núi vang lên tiếng chim đa đa và tiếng gầm gừ (Roar) trầm thấp.

Tầm nhìn bỗng chốc mở rộng, trong rừng cây ăn quả thưa thớt, mấy gốc cây giống đã gặp tai ương. "Mẹ kiếp, lại thế nữa!" Bác cả tức đến mức dậm chân bình bịch (Stomping Tantrum), bỗng nhiên thấy trong bụi rậm loáng thoáng một bóng đen. "Poochyena, đuổi theo!" "Gâu!!" 【Mắt Thần (Spirit Vision) đang phán đoán —— 61, phán đoán thành công!】 Trời quá tối, Lục Dã chỉ có thể miễn cưỡng

phân biệt được bóng đen kia, chỉ là một cục đen sì sì, không nhìn ra là Pokémon gì.

Poochyena lao thẳng vào bụi rậm, Lục Dã cũng hô lên: "Haunter, bám theo, Tia Sáng Dị Thường (Confuse Ray)!" Tuy rằng có thể ngộ thương đến Poochyena, nhưng trong tình huống này, Confuse Ray cũng là lựa chọn tối ưu rồi.

Haunter cười gằn bay về phía bụi cỏ, ánh sáng yêu dị vụt chiếu sáng, cả cánh rừng quả sáng như ban ngày.

Lục Dã nheo mắt, lại nghe thấy trong bụi rậm vang lên một tiếng bi minh sắc nhọn.

Bác cả mạnh mẽ vung nắm đấm: "Thằng ranh con kia đạp trúng bẫy rồi!" Hai người phi nhanh về phía trước, chỉ thấy một hàng vết máu tí tách, men theo cái lồng sắt bị cắn đứt không ngừng lan ra xa.

Sắc mặt bác cả trở nên vô cùng cổ quái: "Thế này mà cũng cắn đứt được!

Răng lợi con này phải tốt đến mức nào chứ!" "Thể hình con này sẽ không quá lớn đâu." Lục Dã cau mày, "Bác cả, bác cứ ở đây, cháu với Haunter đi đuổi theo." Tối nay mà không tóm được tên trộm này, thì Lục Dã ở dưới quê cũng chẳng có giấc ngủ ngon! "Hả?

Tiểu Dã, con cẩn thận đấy!" Bốn phía chỉ có tiếng ve kêu râm ran, mấy con Caterpie béo múp từ trên cây rơi xuống, nhả tơ xì xì.

Lục Dã cẩn thận men theo đường nhỏ tiến lên, đạp gãy cành khô, vang lên tiếng răng rắc.

Dưới hiệu ứng 'ưng nhãn' của Mắt Thần, những hàng dấu chân máu màu xanh lục kia đã dần biến mất.

Vết máu cuối cùng, chính là ở trên thân cây long não to lớn này.

Lục Dã ngẩng đầu lên.

Tiếng gầm gừ sắc nhọn vang lên, một bóng đen từ ngọn cây nhảy bổ xuống. "Haunter, Bảo Vệ (Protect)!" Màn Sương Đen (Haze) nồng đậm bao trùm Lục Dã, lá chắn dựng lên, 'keng' một tiếng kích khởi hoa lửa màu xanh lam! "Tia Sáng Dị Thường (Confuse Ray)!" Lục Dã nheo mắt đồng thời hô lớn, "Tai Ương (Hex)!" Lượng lớn Sương Đen từ quanh thân Haunter lan tràn, nở rộ ánh sáng yêu dị, đồng thời Sương Đen như có ý thức vươn về phía bóng đen kia.

Nhưng con Pokémon đó lại dễ dàng đột phá màn sương, lao tới cắn xé Haunter! "Vô hiệu?

Đây cư nhiên là hệ Normal!" Lục Dã thầm chửi một câu, "Haunter, Bảo Vệ!" Đây là chiêu "Cắn Xé" (Bite) hệ Bóng Tối (Dark), với cái thân hình giòn mỏng của Haunter, khéo khi đi bán muối luôn cũng nên. "Nhằm vào nó, phun một ngụm khí ga!" Hướng về phía bóng đen đang ở gần ngay trước mắt, Haunter vụt phun ra một ngụm sương mù dày đặc, lập tức khiến đối phương sặc mạnh một hơi lớn. "Đừng thiêu rụi bên cạnh, sử dụng Quỷ Hỏa (Will-O-Wisp)!" Nhiệt độ của Quỷ Hỏa không cao, không đạt đến điểm cháy của mấy cây cổ thụ gần đó, nhưng lại đủ để châm ngòi đám Khí Độc (Poison Gas) nồng nặc này. "Bố y ——!" Chỉ nghe thấy một tiếng bi minh, trong màn đêm một đoàn Quỷ Hỏa màu lam vụt nở rộ, sau đó lại biến mất không thấy.

Bịch!

Đoàn bóng đen kia ngã mạnh xuống đất, phát ra tiếng rên rỉ khàn khàn.

Lục Dã vớ lấy một cành cây, rón rén tiến lên. "Rắc ——" Lục Dã dùng cành cây gạt lớp lông của nó ra, nhưng giây tiếp theo đã bị nó trực tiếp cắn đứt.

Cũng chính vào lúc này, Pokédex của Hệ thống mới nhận diện

thành công.

Lục Dã có chút mờ mịt nhìn từ điển.

Lại đối chiếu nhìn thoáng qua cục bóng đen lông tóc rậm rạp, đầy vết cháy sém này.

Lục Dã khó tin nói: "Eevee?!" Nhìn cục than đen thui trước mắt, Lục Dã rất khó liên hệ nó với bé Eevee ngoan ngoãn dễ thương trong ấn tượng.

Bạn đã bao giờ thấy con Eevee nào đè người ta ra cắn chưa?!

Lục Dã mặt mày quái lạ, lại thấy nhóc con bốc một nắm cát ném mạnh, nhân lúc Haunter né tránh liền tát chân bỏ chạy (Run Away). "Vee——!" Nhưng chưa chạy được mấy bước, nhóc con đã đau đớn ngã nhào xuống đất, phát ra tiếng gầm gừ khàn khàn đầy không cam lòng.

Ánh trăng đổ xuống từ kẽ lá.

Chân sau của Eevee đang chảy máu ròng ròng, máu nhỏ tí tách đầy đất. "Thật là, tôi có phải người xấu đâu." Lục Dã vừa nói vừa lại gần.

Nhóc con lấm lem bùn đất run bần bật, thấy không còn đường lui thì nhe răng trợn mắt, cổ họng phát ra tiếng cảnh cáo trầm thấp. "Vee!" "Ghos?" Haunter tò mò quan sát Eevee, thò tay định chọc một cái, lập tức bị Eevee há mồm Cắn (Bite) cho một phát.

Rút mạnh móng vuốt về, mặt Haunter tái mét, hai tay ôm má, đau không ra tiếng.

Bức tranh danh họa thế giới, Tiếng Thét của Munch.jpg.

Bác cả cũng nhân lúc này chạy tới, chống tay lên đầu gối, thở hồng hộc: "Bắt... bắt được chưa?" "Cũng không biết có phải con này không..." Nhìn con Eevee đầy thương tích này, Lục Dã có chút do dự.

Lông tóc bẩn thỉu bết lại thành từng lọn, lớp lông tơ mềm mại ở cổ cháy đen một mảng, chân sau là vết thương máu me đầm đìa, móng vuốt sắc nhọn cái dài cái ngắn.

Chỉ có đôi mắt đen láy kia là cực kỳ cảnh giác và sáng ngời trong đêm đen.

Đặc biệt khiến người ta thương xót.

Bác cả nuốt nước bọt, lắp bắp: "Chắc không phải con này đâu nhỉ, cái thứ bé tí teo này..." "Vee——!" Eevee như bị xúc phạm, điên cuồng giãy giụa, trong mắt đầy lửa giận.

Bác cả rụt lại nửa bước.

Lúc này, Haunter bay đến trước mặt Eevee, đôi mắt tỏa ra ánh sáng xanh lam của chiêu Thôi Miên (Hypnosis). "Vee, vee..." Eevee kiệt lực phản kháng, lắc đầu liên tục, cuối cùng vẫn hôn mê ngã xuống đất.

Nhìn con Eevee có tâm lý cảnh giác cực mạnh này, Lục Dã thở dài. "Cứ để thế này cũng không ổn...

Cháu mang nó về trước đã." Bác cả thở phào nhẹ nhõm, gật đầu nói: "Vất vả cho cháu rồi Tiểu Lục, có việc gì cứ bảo với bác, đừng khách sáo!" "Cháu phải về trước băng bó cho nhóc này đã." Lục Dã xách túm lông gáy nhóc con lên, cảm giác nhẹ bẫng bất ngờ.

Nhìn Eevee đang hô hấp bình ổn, lộ ra khuôn mặt ngủ an tường, Lục Dã cảm khái lẩm bẩm. "Ở trên núi này, chắc nhóc chịu nhiều khổ cực lắm..." Loài Pokémon như Eevee rất thích hợp để nuôi dưỡng, nhưng trường hợp bị vứt bỏ cũng tuyệt đối không ít.

Một là Eevee cũng phân chia phẩm chất.

Hai là, rất nhiều Eevee có thiên tính hung hăng bị coi là hàng lỗi, vừa sinh ra đã bị vứt bỏ thảm thương.

Tuy rất tàn nhẫn, nhưng đây chính là thực tế của nhiều loài Pokémon kiểng. "Ghos?" Haunter chỉ vào quả PokéBall bên hông Lục Dã, có chút khó hiểu nhìn cậu. "Mày không thấy dáng vẻ liều chết phản kháng vừa rồi của nó à." Lục Dã bất lực nói.

Chương 30

"Nhân lúc này mà thu phục, nó không hận chết tao mới lạ!" "Ghos..." Haunter gãi gãi đầu, lại thò tay chọc chọc vào mặt Eevee đang ngủ, lập tức thỏa mãn cười trộm. ...

Gần bốn giờ sáng, phía đông thôn khẩu hửng lên màu bụng cá trắng mông lung, mấy con Hoothoot uể oải đậu trên ngọn cây.

Lục Dã xách con Eevee này về nhà, khá là đau đầu. "Tắm cho nó trước nhé?" Lục Dã ướm hỏi Haunter. "Ghos?" "Thôi bỏ đi, hỏi mày cũng bằng thừa." Lục Dã móc điện thoại ra, theo bản năng định cầu cứu các đại lão, nhưng giờ này chắc các đại lão vẫn chưa dậy.

Lục Dã gãi đầu, lẩm bẩm: "Red có con Espeon tên là Abu, nhưng tính khí cũng đâu có cục súc thế này..." "Còn ai có Eevee nữa nhỉ?

Kệ đi, cứ làm trước đã!" Lục Dã xắn tay áo, đun một ấm nước sôi, lại lôi cồn và bông băng y tế trong nhà ra. "Hệ thống, có chiêu thức trị liệu nào đề cử không?" 【Có tốn 500 BP mua 'Sơ Cứu Y Tế (Dùng một lần)' không】 "Dùng một lần?

Hệ thống nhà ngươi mà cũng 'chặt chém' người quen à?" Lục Dã nghiến răng, "Bố mua!" 【Đinh —— Mua sắm thành công】 【Điểm BP còn lại: 570】 Trực tiếp sử dụng kỹ năng, Lục Dã cảm thấy quen tay, rẹt một cái xé mở băng gạc. "Mày đè nó giúp tao, nếu tỉnh thì bồi thêm Thôi Miên, hiểu chưa?" "Ghos!" Haunter ra dấu OK với Lục Dã.

Cẩn thận vạch lớp lông bết dính ra, Eevee trong giấc mộng đau đớn rên một tiếng, trên chân nhỏ lộ ra vết thương máu chảy đầm đìa. "Đã thế này mà còn chạy được..." Lục Dã lẩm bẩm, "Nhóc con này cũng ngoan cường thật đấy." Lục Dã chỉ có thể tạm thời xử lý khử trùng vết thương cho nó, còn phải đến Trung tâm Pokémon chuyên

nghiệp mới khâu được.

Nhìn vết thương sâu hoắm thấy cả xương, ngay cả Lục Dã cũng phải hít một hơi khí lạnh. "Vee..." Eevee khẽ rên rỉ, nhắm nghiền mắt, trên khuôn mặt nhỏ nhem nhuốc đầy vẻ kinh hoàng và bất lực.

Lục Dã xoa đầu nó, cắt bỏ phần lông dính máu, dùng tăm bông tẩm cồn xử lý vết thương. "Vee!!" Eevee bỗng mở to mắt, đau đớn vùng dậy. "Ghos!" Haunter dùng lưỡi liếm một cái lên người Eevee, ánh sáng xanh lam của chiêu Thôi Miên lóe lên.

Nhóc con lập tức cứng đờ, lại mềm oặt ngã xuống. "Thế này cũng không phải cách." Lục Dã lau mồ hôi lạnh trên trán. "Ấn chặt vào, gây tê, Thôi Miên gì đó dùng hết cho tao!" "Ghos!" Haunter hưng phấn gật đầu.

Mặt trời dần lên cao.

Lục Dã và Haunter mồ hôi đầm đìa, không hẹn mà cùng thở phào nhẹ nhõm.

Suốt quá trình phẫu thuật, Eevee tỉnh tổng cộng ba lần, lại bị Thôi Miên ba lần, hễ có cơ hội là lao vào cắn.

Nếu không phải Lục Dã né kịp thì chắc đi viện sớm rồi. "Hú hồn." Lục Dã lẩm bẩm. "Đây là mâu thuẫn y đức sao, quá nguy hiểm!" Vết thương cuối cùng cũng xử lý xong.

Lục Dã trải chăn dưới đất, đặt Eevee lên, còn cực kỳ chu đáo thắt cái nơ bướm bằng băng gạc.

Nhân lúc nó Ngủ (Rest), Lục Dã lật bụng lên xem thử.

Ừm, đúng là giống cái, không sai.

Buộc nơ bướm là chuẩn bài rồi!

Mặt trời lên ba sào, con Eevee bẩn thỉu vẫn đang ngủ say.

Trong lúc đó bác cả có ghé qua một chuyến, đi quanh Eevee tặc lưỡi khen lạ: "Thật không ngờ, thứ bé tí này mà răng lợi tốt thế!" "Chắc đó là chiêu Cắn Xé (Bite)." Lục Dã đáp, "Trên người nó còn vài vết thương nhỏ, chắc là do đánh nhau với Pokémon trên núi để lại." Con Eevee hoang dã này cấp độ rất cao, đã nắm được chiêu Cắn Xé, kinh nghiệm chiến đấu cũng tương đối phong phú.

Lục Dã rất tò mò, rốt cuộc là hoàn cảnh thế nào mới tạo nên tính cách hung hãn dường này của nó.

Để đề phòng vạn nhất, Lục Dã không cho ba mẹ lại gần, chỉ cùng Haunter chăm sóc Eevee. "Vee..." Mãi đến sau bữa trưa, Eevee đói meo mới yếu ớt mở mắt.

Đập vào mắt nó là hai cái đầu đang nghiêng qua nghiêng lại, một người đàn ông và một con Haunter. "Yo, nhóc tỉnh rồi." Lục Dã chúi đầu vào cạnh Haunter nói. "Ghos Ghos!" Haunter cũng cố hết sức nở nụ cười thân thiện.

Eevee sợ sệt rụt cổ lại, nằm rạp trên chăn bông, ngay sau đó nhe răng trợn mắt phát ra tiếng cảnh cáo. "Vee?!" Bỗng nhiên, Eevee kêu lên một tiếng cực kỳ dễ thương.

Nhón cái chân sau bị thương lên, Eevee lùi phắt lại hơn nửa mét.

Trước mắt nó bày đầy một chậu Khối Năng Lượng (Energy Block), đều là Lục Dã vừa làm từ trái cây tươi (Berry).

Nhà trưởng thôn có Máy Xay Berry, phẩm chất còn tốt hơn máy ở nhà Lục Dã một chút.

Đây cũng là lần đầu tiên Lục Dã chế tạo ra Khối Năng Lượng quả Oran phẩm chất Hoàn Hảo. "Nếm thử xem?" Lục Dã ân cần nói. "Ghos Ghos (¯ ¯)" Haunter vừa gật đầu vừa lau nước miếng, nhưng nước miếng vẫn không ngừng chảy ròng ròng.

Eevee vẫn nhe răng, nằm rạp xuống đất, làm ra động tác định tấn công. "Được rồi được rồi, bọn tao không nhìn mày nữa." Lục Dã giơ hai tay lên. "Hai đứa tao đi đây, nhóc đừng có mà ăn vụng đấy nhé!" "Vee!" Eevee ngoảnh đầu đi, tỏ vẻ khinh thường đồ ăn bố thí.

Haunter mắt long lanh nhìn chậu Khối Năng Lượng đầy ắp, lệ rơi đầy mặt.

Mày không ăn thì cho tao ăn đi...

Haunter còn định nói gì đó, nhưng đã bị Lục Dã lôi đi.

Hai người đứng ngoài tường rào gạch xanh, ghé mắt nhìn trộm Eevee qua khe hở. "Nó không ăn thật à?" Lục Dã mặt đầy khó hiểu, "Đây chính là công nghệ cấp Bậc Thầy của tao đấy!" "Ghos ∧(;´Д｀∧)" Haunter đầm đìa nước mắt, hận không thể biến mình thành con Eevee kia.

Bỗng nhiên, trong sân vang lên tiếng sột soạt.

Rộp rộp, giống như tiếng nhai khẽ khàng.

Mắt Lục Dã sáng lên.

Lại đợi một lúc lâu, Lục Dã đá phăng cửa sân. "Vee?!" Eevee ngẩng phắt đầu lên khỏi cái chậu, trên mặt viết đầy vẻ chấn kinh và vô tội, khóe miệng dính đầy nước trái cây đỏ hồng.

Dường như muốn phân bua điều gì, Eevee há miệng, sau đó chui tọt vào trong chăn, dùng chăn bông trùm kín đầu. "Vee vee! (〃＞mãnh＜)" ...

Eevee đã ở lại nhà Lục Dã.

Vết thương băng nơ bướm thực sự không hợp với vẻ ngoài nhem nhuốc của con Eevee này.

Lục Dã mấy lần định đè nó ra tắm, nhưng xét thấy vết thương có

thể nhiễm trùng nên đành thôi.

Con Eevee này tự dựng một cái ổ trong sân, tuy chậu cảnh trong sân không cái nào may mắn thoát nạn, nhưng ba Lục Dũng nhìn cũng rất thoáng. "Không sao, nó vẫn là trẻ con mà, ha ha ha..." "Rắc ——" Lại tiếng một chậu cảnh bị đập vỡ.

Lục Dũng nhướng mày, dùng bàn tay run rẩy gắp thức ăn, cuối cùng vẫn đặt 'cạch' bát đũa xuống. "Ba đi ra ngoài hóng gió chút." Lục Dã cười gượng: "Mẹ, sau này con sẽ đền chậu cây cho ba." "Mày định đền ông ấy chậu cây gì?" Lương Phương ngạc nhiên hỏi. "Phương nam có loại cây tên là Sudowoodo (Cây Giả), không cần tưới nước cũng sống được." Đi vào cái sân bừa bộn, con Eevee bẩn thỉu đang dùng hòn đá mài móng vuốt.

Nghe thấy tiếng bước chân, tai Eevee rụt lại, mặt đầy đề phòng nhìn về phía người tới.

Nhưng khi thấy là Lục Dã, đuôi Eevee khẽ lắc lư một cái, rất nhanh lại rủ xuống. "Vee..." Eevee uể oải kêu một tiếng, lười biếng nằm rạp trên mặt đất, dùng lưỡi liếm băng gạc. "Vết thương ngứa chứng tỏ sắp khỏi rồi." Lục Dã mỉm cười nói, "Đừng động, để anh thay băng cho nhóc." Đây là ngày thứ ba Eevee ở nhà Lục Dã.

Khả năng hồi phục của con Eevee này rất nhanh, vết thương đã bắt đầu khép miệng.

Chuyện này cũng liên quan đến Thuốc trị thương (Potion) của thế giới này.

Rõ ràng là dạng xịt, dược hiệu lại cực kỳ kinh người, có điều chỉ có hiệu quả với Pokémon.

Chuyện ăn uống của Eevee cũng đều do Lục Dã lo liệu.

Dựa vào công nghệ 【Chế tác Khối Năng Lượng Lv5】 của Lục

Dã, cho dù là Hoopa tới đây cũng phải khen ngon!

Eevee mặt đầy vẻ không tình nguyện nằm rạp xuống đất, mặc cho Lục Dã đặt nó lên đầu gối. "Có thể sẽ hơi đau đấy, nhóc chịu khó một tí." "Vee..." Eevee khinh thường ngoảnh mặt đi.

Lúc thay thuốc, nước mắt đảo quanh trong hốc mắt Eevee, nhưng nhóc con cứ lì lợm không kêu một tiếng.

Lục Dã không kìm được mỉm cười xoa đầu nó.

Eevee cứng đờ người, vừa định nhe răng, cuối cùng vẫn phát ra tiếng rừ rừ khe khẽ trong cổ họng. "Đợi hai hôm nữa, anh tắm cho nhóc nhé?" "Vee!!" Eevee kháng cự giãy khỏi tay Lục Dã. "Thế sao được, con gái ai cũng thích xinh đẹp, cứ như thế này thì dù có là trạm cứu hộ..." Bỗng nhiên, Eevee vùng vẫy nhảy xuống khỏi lòng Lục Dã, trừng mắt nhìn cậu đầy giận dữ. "Vee!" Lục Dã hơi sững sờ, bất đắc dĩ nói: "Được rồi, anh biết rồi...

Nhưng mà, nhóc có nguyện ý để anh thu phục không?" "Vee." Eevee lạnh lùng nhìn Lục Dã một cái, tự mình quay đầu chui vào cái ổ nhỏ.

Bị đuổi ra ngoài, Lục Dã hơi ủ rũ.

Bác cả đang đợi ở cửa, căng thẳng hỏi: "Nó vẫn không chịu để cháu thu phục à?" Lục Dã gật đầu, thở dài nói: "Chắc cháu nói sai cái gì rồi." "Thế làm sao bây giờ, vậy chỉ còn nước gửi đến trạm cứu hộ thôi..." Bác cả gãi đầu. "Hay là để bác hỏi xem hàng xóm có ai muốn nhận nuôi không?" Lục Dã quay đầu nhìn vào sân. "Thôi ạ, cứ thả nó về núi đi." Lục Dã chưa bao giờ nghĩ đến chuyện làm Huấn luyện viên (Trainer), con Eevee này lại có thiên tính chiến đấu rất mạnh.

Thu phục nó là không công bằng với nó. "Ghos..." Cảm nhận được cảm xúc của chủ nhân, Haunter cũng hơi ủ rũ.

Nó còn tưởng có thêm bạn mới, ngay cả động tác quyền anh chào hỏi cũng đã tập dượt kỹ với con Zigzagoon rồi.

Còn về chuyện Zigzagoon bị đưa tới Trung tâm Pokémon... nó rõ ràng miễn nhiễm với Nắm Đấm Bóng Đêm (Shadow Punch) mà, đừng có nói bừa!

Tuần ôn tập sắp kết thúc, thái độ của Eevee cũng ngày càng lạnh nhạt.

Lục Dã đẩy cửa sân, phát hiện Khối Năng Lượng trong bát không vơi miếng nào, lập tức có chút bất lực.

Thay thuốc lần cuối cùng cho Eevee, Lục Dã vẫn thắt một cái nơ bướm. "Nhóc có thể đi rồi." Lục Dã đứng ở cổng sân nói với Eevee. "Vee?" Biểu cảm của Eevee có chút khốn hoặc, nhưng giây tiếp theo liền lạnh lùng đứng dậy, run rẩy đi về phía cửa.

Không hề có một chút lưu luyến, Eevee húc mở Lục Dã, đi về phía đồng ruộng thôn quê.

Đã là hoàng hôn.

Lục Dã đi theo Eevee suốt một quãng đường, mãi đến khi bầu trời hai bên bờ ruộng dần tối sầm lại. "Nhóc mà nhớ đường thì có thể quay lại bất cứ lúc nào." Lục Dã hét lớn.

Nhưng Eevee đã đi xa, ngay cả cái bóng dưới ánh tà dương cũng dần mờ nhạt.

Lục Dã cuối cùng vẫn không nhịn được, móc quả PokéBall từ trong ngực ra. "Nếu nó quay đầu lại, tao sẽ ném thẳng lên luôn." Lục Dã nói với Haunter. "Ghos." Haunter mặt đầy nghiêm túc gật đầu.

Lục Dã hy vọng biết bao nó sẽ quay đầu lại.

Nếu nó nguyện ý quay đầu nhìn một cái, Lục Dã thu phục nó sẽ

không có bất kỳ gánh nặng tâm lý nào.

Nhưng Eevee đã biến mất ở cuối con đường nhỏ.

Trong lòng Lục Dã có chút trống trải, có chút cảm thương khó tả. "Về thôi, Haunter." "Ghos..." Haunter cũng ủ rũ, cúi đầu chán nản bay lơ lửng.

Trong bụi lau sậy bên bờ ruộng.

Eevee lẳng lặng nhìn theo Lục Dã, mãi đến khi bóng dáng cậu biến mất, nó mới nhẹ nhàng xoay người, trong nháy mắt đã mất hút. ...

Chương 31

Tối hôm đó, bác cả tìm đến Lục Dã, như thể tuyên bố tin vui tày đình. "Bác mời chuyên gia xem rồi, mấy cây non kia không phải do Eevee cắn hỏng đâu!" "Vậy sao." Lục Dã không có phản ứng gì. "Sao cháu không vui thế, vậy cháu thu phục Eevee chẳng phải hợp tình hợp lý rồi sao?" "Hôm nay nó vừa đi rồi." Lục Dã thở dài, "Vẫn không chịu để cháu thu phục." Bác cả trợn mắt: "Cháu cứ ném thẳng bóng vào đầu nó là xong chuyện chứ gì!" "Cháu cũng muốn lắm, nhưng nó chẳng cho chút cơ hội nào...

đến quay đầu nhìn một cái cũng không chịu." Nếu Eevee không có bất kỳ sự lưu luyến nào, Lục Dã cũng không định cưỡng cầu.

Tôn trọng ý nguyện của bản thân Pokémon, đây đồng thời cũng là lý niệm thu phục của Lục Dã.

Bác cả xoa cằm, chép miệng nói: "Có điều, tối nay cháu vẫn phải lên núi với bác một chuyến, bác biết đám nhóc con phá hoại là loài Pokémon nào rồi." "Là gì ạ?" "Là Raticate (Chuột Cống)!" Bác cả đau xót nói, "Bọn chúng có tập tính mài răng, cây to lại không tiện, đành phải tìm đám cây non vừa trồng này!" Lục Dã cũng đang có chút phiền toái, nghiến răng nói: "Có thể bẻ gãy răng bọn nó không?" "Tốt nhất là đừng, dạy dỗ một chút là được rồi..." "Haunter!" Lục Dã hét vào trong nhà, "Vác bình cứu hỏa lên, tối nay chúng ta lên núi!" Trăng sáng sao thưa, vừa mưa nhỏ xong, bầu trời đêm sau khi được gột rửa trở nên trong trẻo lạ thường.

Lục Dã đi đầu tiên phong, theo sau là bác cả đang run lẩy bẩy. "Lát nữa bác có phải cản nó lại chút không nhỉ..." Bác cả lẩm bẩm.

Chưa tới nơi, trong rừng cây liền truyền đến tiếng gầm gừ chói

tai. "Lạp đát!" "Vee!" Như là tiếng đánh nhau kịch liệt, Lục Dã lao vào rừng cây, lập tức trợn tròn mắt.

Dưới ánh trăng (Moonlight) tinh khiết, Eevee bị một bầy Raticate và Rattata vây quanh, thần tình lại tràn đầy vẻ khinh thường.

Khi nhìn thấy cái nơ bướm quen thuộc kia, hô hấp Lục Dã lập tức dồn dập. "Vee!" Điện quang lóe lên, Eevee linh hoạt tránh né chiêu Siêu Răng Nanh (Hyper Fang), húc bay một con Rattata.

Đột phá vòng vây, Eevee bốc mạnh một nắm cát (Sand Attack), tát thẳng vào mặt con Raticate đầu đàn. "Lạp đát!" Con Raticate béo tốt kia kêu lên thất thanh, hai cái móng vuốt điên cuồng Cào Loạn Xạ (Fury Swipes), lại bị Eevee linh hoạt né tránh.

Nhe hàm răng sắc nhọn, Eevee dùng chiêu Cắn Xé (Bite) vào Raticate, đạp mạnh nó xuống dưới chân!

Bác cả có chút mờ mịt: "Con Eevee này, mạnh thế sao?" "Vee!" Đúng lúc này, hai con Rattata từ bên cạnh húc tới, Eevee chưa kịp phản ứng, bên tai lại vang lên giọng nói quen thuộc. "Tấn Công Nhanh (Quick Attack) tránh đi!" "Vee?" Eevee còn do dự, nhưng thân thể đã thành thật làm ra phản ứng.

Không kìm được quay đầu nhìn lại, nước mắt Eevee đã bắt đầu đảo quanh. "Đừng ngẩn người." Lục Dã quát, "Cẩn thận bên trái, dùng Sao Tốc Độ (Swift)!" "Vee!" Eevee hít mũi, nghiêng người tránh cú húc của Raticate, chùm sao xoay tròn trực tiếp đánh ngã Raticate xuống đất!

Thấy Thủ lĩnh bại trận, lũ Rattata bỏ chạy tán loạn như ong vỡ tổ, kêu la thất thanh tứ tán mà trốn.

Eevee đang định tiếp tục truy đuổi thì bị Lục Dã gọi lại. "Eevee!" Eevee cứng đờ người, dùng bàn tay nhỏ bẩn thỉu quệt nhanh lên mặt,

đầu cũng không ngoảnh lại tiếp tục đi.

Bỗng nhiên, Eevee rụt cổ lại.

Một quả PokéBall rơi chuẩn xác trúng đỉnh đầu nó.

Eevee ngấn lệ, hung hăng trừng Lục Dã một cái, lập tức bị một chùm tia đỏ thu vào trong. "Cháu chắc là nó không nhảy ra chứ?" Bác cả nuốt nước bọt.

Ánh mắt kia, sao cũng không giống như là nguyện ý bị thu phục tí nào!

Lục Dã lại có chút bất lực thở dài. "Cháu lẽ ra nên nghĩ tới sớm hơn..." "Hóa ra nãy giờ, đây là một con Tsundere (Kiêu ngạo) à!" Bốn bề yên tĩnh, bỗng vang lên một tiếng khẽ. "Cạch ——" Không hề rung lắc chút nào.

Thu phục Hoàn hảo (Critical Capture)! ...

Rừng cây tĩnh lặng, ánh trăng tuyết trắng đổ xuống.

Lục Dã nhặt quả PokéBall đang nằm im lìm trên đất lên, khá là bất lực. "Tsundere đúng là phiền phức... nhóc quay đầu sớm thì anh đã biết rồi!" Uổng công Lục Dã còn đặc biệt suy nghĩ cho tâm trạng của Eevee.

Hóa ra nãy giờ tôi đang đấu trí đấu dũng với không khí à?

Trong PokéBall, Eevee bẩn thỉu cục súc bất an nhìn quanh.

Nó hít hít mũi, ngửi thấy một mùi hương quen thuộc, khiến người ta an tâm.

Qua lớp vỏ PokéBall có thể nhìn thấy cảnh tượng bên ngoài.

Nó ngẩng đầu, ngơ ngác nhìn Lục Dã, sau đó vẻ mặt khinh thường nằm rạp xuống, nheo mắt lại.

Em chỉ là tình cờ hơi mệt thôi.

Nhân lúc này ngủ một giấc... giả vờ như không biết gì hết là được.

Eevee nghĩ vậy, cơn mệt mỏi lập tức ập đến, mí mắt dần nặng trĩu.

Lục Dã và Haunter nhìn nhau, đồng bộ gãi gãi đầu. "Anh nên nói gì ấy nhỉ?" "Ghos?" "Eevee, Thu phục ☆ Daze!" Bác cả đi tới, đá một cái vào con Raticate đang giả chết, gãi đầu. "Lần trước là oan uổng cho Eevee rồi...

Mà nói đi cũng phải nói lại, sao Eevee lại xuất hiện ở đây nữa?" Lục Dã mỉm cười nói: "Có lẽ là muốn chứng minh bản thân chăng." Eevee lại không biết biện giải, đuổi đám Raticate này đi chính là cách nó báo đáp Lục Dã.

Chỉ là điều nó không ngờ tới là, thế mà lại đụng mặt Lục Dã ở đây.

Nhóc con lúc đó suýt thì không nhịn được, khó khăn lắm mới nhe răng trợn mắt được, may mà lúc khóc không để Lục Dã nhìn thấy. "Bác đưa con Raticate này đến Trung tâm Pokémon vậy." Bác cả lôi PokéBall ra, bĩu môi, "Ăn chùa uống chùa, sướng hơn ở trên núi nhiều!" Một chùm tia đỏ thu Raticate vào trong, PokéBall lắc lư ba cái rồi dừng lại.

Sự tình coi như xong xuôi.

Thu hoạch lớn nhất của Lục Dã chính là bé Eevee có chút Tsundere này.

Trời tối đen, Eevee vừa trải qua một trận ác chiến, Lục Dã định để nó ngủ thêm một lát.

Nhân lúc này, Lục Dã dùng Pokédex quét qua chiêu thức của

Eevee. 【Eevee - Hệ: Thường (Normal) - Đặc tính: Dự Cảm Nguy Hiểm (Anticipation) - Chiêu thức: Tiếng Gầm Gừ, Tát Cát, Húc, Vẫy Đuôi, Tấn Công Nhanh, Sao Tốc Độ, Cắn Xé】 Con Eevee này đơn độc một mình, không giống như là có bầy đàn, trong danh sách cũng không có chiêu "Trợ Giúp" (Helping Hand).

Có điều trừ chiêu "Đôi Mắt Tròn Xoe" (Baby-Doll Eyes) hệ Tiên ra thì những chiêu cần nắm được đều tương đối thông thạo.

Kinh nghiệm chiến đấu của con Eevee này tương đối phong phú, lần đầu tiên gặp mặt thì ngay cả Haunter cũng suýt chút nữa chịu thiệt.

Điều này cũng đủ thấy, nhóc con nhất định đã chịu không ít khổ cực ở trên núi sau. "Vất vả cho nhóc rồi." Lục Dã mỉm cười lẩm bẩm, "Sau này, anh sẽ chăm sóc nhóc." Quả PokéBall khẽ rung nhẹ một cái.

Tuần ôn tập sắp kết thúc, Lục Dã phải về trường tham gia thi cuối kỳ.

Trước khi thi còn một trận đấu giao hữu với fan phải đánh, lịch trình khá là bận rộn.

Sau khi ăn sáng ở nhà xong, Lục Dã liền cáo biệt cha mẹ, lên tàu cao tốc về Thượng Hải. ...

Trên tàu cao tốc, Lục Dã lướt điện thoại, ngạc nhiên thốt lên. "Yo, đứng đầu bảng khu Đời Sống rồi!" 《Quán ăn đêm của Thầy Lục》 thành công chiến thắng 《Sân sau của Giáo sư Oak》, đăng đỉnh bảng xếp hạng khu Đời Sống, thu hút sự chú ý mạnh mẽ. "Không thể nào không thể nào, Thầy Lục không phải là Streamer (UP chủ) toàn năng thật đấy chứ?" "Video 'hạ phạn' (giải trí/cơm chó) hàng thật." "Tôi vốn tưởng thao tác của Thầy Lục đã đủ 'hạ phạn' rồi, không ngờ mẹ nó hắn lại là đầu bếp thật!" "Vãi chưởng, Looker ông là ai?

Mau trả Thầy Lục lại đây!" Chưa đến một tuần, chương trình mới này đã đột phá triệu lượt xem, nhiệm vụ Hệ thống cũng nhắc nhở hoàn thành. 【Nhiệm vụ 'Tôi thật sự không phải Streamer toàn năng' - Mục tiêu: Đăng đỉnh bảng xếp hạng video của bất kỳ phân khu nào (Trừ khu Game) - Thưởng: 2000 điểm BP, Lập Trình Lv3, Khăn Lụa *1.

Chú ý: Nhiệm vụ này có thể hoàn thành lặp lại】 【Lập Trình Lv3: Có thể vận dụng thông thạo các thuật toán và ngôn ngữ lập trình thông dụng. (Nhìn thấy ông cụ đang chạy bộ kia không, thực ra đó là một lập trình viên 25 tuổi đam mê thể thao đấy.)】 Lục Dã giật giật khóe mắt. "Mày chắc chắn... kỹ năng này không có rủi ro bị hói đầu chứ?" 【Đinh —— Kỹ năng do Hệ thống này xuất phẩm không có bất kỳ tác dụng phụ nào, xin Ký chủ yên tâm sử dụng.】 Lục Dã thở phào nhẹ nhõm, nhưng vẫn có chút cẩn thận. "Chiêu này không thể dùng thường xuyên..." "Nhỡ phán đoán thất bại, phía trước có thể là Địa ngục (Hell) đấy!" Phần thưởng nhiệm vụ khác là 【Khăn Lụa (Silk Scarf)】. 【Khăn Lụa: Khăn quàng chất liệu tơ lụa, tăng nhẹ uy lực chiêu hệ Thường. (Hàng hiệu xa xỉ bản giới hạn, bạn xứng đáng sở hữu.)】 Lục Dã xoa cằm. "Tao cứ nghi ngờ cái Hệ thống rách này có tính năng nhận diện khuôn mặt." Vừa thu phục Eevee xong, ngẫu nhiên ban thưởng liền cung cấp một Vật phẩm (Item) thích hợp cho Eevee.

Tuy là giả ngẫu nhiên, nhưng trong thời đại mà Hệ thống cũng giảng giải Dữ liệu lớn (Big Data) này, chuyện này cũng khá hợp lý. ...

Về đến cửa nhà.

Chưa đợi Lục Dã rút chìa khóa, Haunter đã thò tay vào trong cửa. "Cạch ——" Trở tay vặn nắm cửa, Haunter cười đắc ý với Lục Dã.

Haunter: (o=‿=) Lục Dã giật khóe miệng: "Mày là thành phần

ngoài vòng pháp luật đấy à?!" Cái trò cạy cửa bẻ khóa này vị chi cũng quá tiện lợi rồi!

Về đến nhà, mở PokéBall ra, ánh đỏ chớp động.

Eevee mắt nhắm mắt mở ngáp một cái (Yawn), dùng cái tay nhỏ bẩn thỉu dụi mắt. "Vee?" Bỗng nhiên, tai Eevee dựng đứng lên, thấy là Lục Dã, cái đuôi đang cứng đờ của nó mới rủ xuống.

Khẽ lắc lư một cái, hai cái, rồi lập tức bất động.

Lục Dã nhìn quanh nói: "Đây sau này là nhà mới của nhóc!" "Vee." Eevee nửa tỉnh nửa mê, miễn cưỡng nhìn quanh bốn phía, không nể mặt mũi ngáp một cái rõ to. "Ghos Ghos!" Haunter cười hì hì, làm động tác quyền anh tiến lên chào hỏi, lập tức bị Eevee há mồm Cắn cho một phát. "Ghos?!" Haunter trợn tròn mắt, chấn kinh nhìn cái tay bị cắn, đau đến mức nước mắt trào ra. "Cảnh này, sao cảm giác quen quen nhỉ..." Lục Dã xoa cằm lẩm bẩm.

Nhóc con vẫn còn chút đề phòng, đi lại bất an quanh phòng khách, dường như đang chuẩn bị lộ trình bỏ chạy.

Lục Dã lấy Khăn Lụa ra, đưa tới trước mặt Eevee: "Nè, quà gặp mặt cho nhóc." "Vee?" Nhóc con ngước đôi mắt đen láy, mờ mịt nhìn Lục Dã, nghiêng đầu một cái trông rất dễ thương. "Đây là Quà tặng (Present) anh cho nhóc, tặng nhóc đấy." Lục Dã cười nói.

Eevee hơi sững sờ, 'phập' một cái ngoảnh đầu sang một bên, cực kỳ khinh thường nhảy lên bệ cửa sổ.

Lục Dã không chịu buông tha đi tới, nhẹ nhàng túm lấy túm lông gáy Eevee. "Vee vee! o(≧khẩu ≦)o" Nhóc con kiệt lực giãy giụa, nhưng cũng chỉ là làm màu cho có lệ.

Lục Dã mỉm cười, quấn chiếc Khăn Lụa mềm mại lên cổ nó, thắt một cái nơ bướm cực kỳ dễ thương.

Thấy phản kháng không hiệu quả, Eevee cũng chu mỏ, miễn cưỡng chấp nhận.

Eevee: (○｀ 3′○) Lục Dã buông tay, Eevee linh hoạt nhảy xuống, lắc lắc cái đầu.

Thấy khăn quàng trắng tinh trên cổ bị nhuộm bẩn, trong mắt nhóc con thoáng qua một tia xót xa.

Cắn khăn quàng trên cổ xuống, Eevee tha Khăn Lụa sang một bên, trốn đi thật xa. "Nhóc không thích à?" "Vee." Eevee lắc đầu, lại liếm liếm bộ lông bẩn thỉu trên người, có chút bướng bỉnh ngẩng đầu lên.

Lục Dã trầm ngâm giây lát, xoa cằm nói. "Cùng đi tắm nhé?" Eevee nghẹn họng nửa ngày, nín đến đỏ cả mặt, cuối cùng chỉ phát ra tiếng rừ rừ khe khẽ trong cổ họng. "Vee..." Eevee vừa tắm xong.

Bộ lông bẩn thỉu đã được vuốt thẳng, lộ ra lớp lông màu vàng nhạt và lông tơ trắng muốt ở cổ.

Lông tơ trước trán dính sương, Eevee lắc đầu, ngơ ngác nhìn vào gương một cái, lập tức sợ hãi lùi lại mấy bước. "Đồ ngốc." Lục Dã cười lớn. "Vee!" Eevee hung hăng trừng Lục Dã, nhưng vẻ ngoài manh động kia thực sự không có chút lực sát thương nào, chỉ càng khiến người ta thêm yêu thương.

Lục Dã cố ý túm lấy đệm thịt mềm mại của nó, định tỉa móng cho nó, nhưng nó phản kháng kịch liệt nên đành thôi. "Anh chỉ sợ móng nhóc mọc ngược vào thịt thôi mà." Lục Dã tặc lưỡi.

Lúc này, Eevee đã trở về dáng vẻ dễ thương (Cute) trong ấn tượng của Lục Dã, ánh mắt thì càng thêm sắc bén.

Để tránh xảy ra sự cố gì trong quá trình tự nuôi, Lục Dã xoa cằm, mở nhóm chat ra. "Eevee huấn luyện (Training) thế nào nhỉ?" Người trả lời đầu tiên là Takeshi: "Tiên sinh Lục, cậu thu phục một con

Eevee rồi sao?" "Đúng thế, không biết huấn luyện thế nào nên hơi đau đầu." Takeshi cũng cảm đồng thân thụ gật đầu. "Eevee hiện tại có tám dạng Tiến hóa (Evolution Form), mỗi dạng lại có phương thức huấn luyện khác nhau, quả thực rất khiến người ta đau đầu!" "Tiểu Eevee!

Chương 32

(Eevee lăn lộn bán manh.jpg)" Yellow đang online bán manh. "Ara, Thầy Lục định cho tiến hóa thành dạng nào?" Green (Blue Oak) cười nói. "Nếu cần Đá Tiến Hóa thì chỗ tôi có thể bán rẻ cho cậu nhé." Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời, nghĩ đến con Eevee hung dữ nhà mình.

Tiến hóa thành "Duy Nhất Vương" Flareon (Thần Lửa) có vẻ là lựa chọn không tồi.

Mùa đông có thể ôm bộ lông Đỏ rực để sưởi ấm, còn có thể quấn Flareon quanh cổ, thậm chí làm lò sưởi chân...

Nghĩ thôi đã thấy rung động! "Đá Tiến Hóa bao nhiêu tiền?" "Ừm... phẩm chất bình thường thì khoảng 60 vạn (tệ), loại đắt hơn cũng có giá cả trăm vạn, Thầy Lục cậu muốn loại nào?" Lục Dã há hốc mồm.

Loại nào tôi cũng không mua nổi nhé!

Lorelei chen vào: "Tiến hóa Thân mật (Friendship) cũng được mà, con Espeon tên Abu của Red cũng dễ thương lắm." Mí mắt Blue Oak giật một cái.

Mấy người gọi cái con bắn một phát Bóng Ma (Shadow Ball) nát cả ngọn đồi nhỏ là dễ thương á?!

Thấy chủ đề dần đi sai hướng, Lục Dã khẽ ho một tiếng: "Tôi cảm thấy vẫn nên tôn trọng ý nguyện của bản thân Eevee." Takeshi mặt nghiêm nghị, gật đầu cái rụp.

Tôn trọng ý nguyện của bản thân Pokémon...

Đây chẳng lẽ là lý niệm Huấn luyện của Thầy Lục sao?

Quả thực, so với phương pháp Huấn luyện chỉ chú trọng sức chiến đấu, đây là kiến giải tương đối tiên tiến và cao thâm. "Tuy chỉ là

chút kiến thức nhỏ mọn, nhưng tôi có thể chia sẻ một số trường hợp huấn luyện Eevee." Takeshi nói.

Takeshi vốn có tính cách âm thầm cống hiến, nương nhiên Lục Dã đã được cậu ta công nhận thì cậu ta cũng sẽ không đòi hỏi báo đáp gì.

Lục Dã mắt sáng lên: "Làm phiền cậu rồi!" 【Tài liệu 'Thực tế huấn luyện Eevee' đã nhận!】 Trong tài liệu Takeshi cung cấp ghi chép các phương pháp huấn luyện Eevee thông dụng, bao gồm ẩm thực và tập tính sinh hoạt...

Về nội dung huấn luyện thì không đề cập, dù sao mỗi con Eevee có hướng Tiến hóa khác nhau, trọng điểm cũng khác nhau.

Lục Dã vẻ mặt nghiêm túc lật xem tài liệu, thi thoảng lại gật gù. "Ừm, hoàn toàn không hiểu gì cả..." Nội dung tương đối cao thâm, với trình độ đọc hiểu của Lục Dã thì vẫn rất khó nắm bắt.

Có điều, Lục Dã cũng thu hoạch được một số tâm đắc —— Eevee là động vật ăn tạp, thực đơn bao gồm Berry, thịt sống, ngũ cốc...

Nhà Chăm sóc (Breeder) bình thường sẽ tinh tâm điều phối ẩm thực cho Eevee, xa xỉ hơn chút nữa thì sẽ chọn dùng Khối Năng Lượng để nuôi dưỡng. "Hả?

Dùng Khối Năng Lượng là được rồi sao?" Lục Dã nhướng mày. "Thế thì tôi yên tâm rồi!" Các phương diện khác Lục Dã có thể hoàn toàn không biết gì.

Nhưng bàn về Khối Năng Lượng, cho dù là Takeshi cũng chưa chắc đã giỏi hơn Lục Dã!

Phương pháp nuôi dưỡng xong rồi, nhưng phương pháp huấn luyện lại chưa đâu vào đâu.

Nhưng Lục Dã vốn đâu có định làm Huấn luyện viên.

Chắc Eevee không thể tự mình huấn luyện như Haunter đâu nhỉ?

Làm gì có chuyện đó!

Một con Pokémon đã rất ly kỳ (vi diệu) rồi, còn thêm con thứ hai nữa sao?

Tự tin tràn trề bước ra khỏi phòng, Lục Dã đứng chết trân tại chỗ.

...

Haunter đang đứng lớp dạy Eevee. "Ghos!" Haunter không biết lôi đâu ra cái bảng đen, bên trên vẽ hình vẽ nguệch ngoạc cực kỳ xấu xí, căn bản không nhìn ra là cái thứ gì. "Vee?" Eevee lại cực kỳ nghiêm túc gật gù cái đầu nhỏ, còn thi thoảng hỏi ngược lại. "Ghos Ghos!" Haunter gật đầu, lộ ra vẻ mặt 'trẻ nhỏ dễ dạy'.

Lục Dã bưng tách trà ngồi một bên, thần sắc tương đối phức tạp.

Hình như có chỗ nào sai sai?

Eevee đúng là không tự mình huấn luyện... nhưng sao Haunter lại đi huấn luyện Eevee?

Mày tự mình huấn luyện cũng đành, giờ còn lôi kéo Eevee huấn luyện cùng?!

Ngực bắt đầu đau âm ỉ.

Lục Dã day day trán, thở dài thườn thượt. "Không sao, mấy cái này đều là chuyện nhỏ..." "Haunter dạy học thì có tác dụng gì, chẳng lẽ Eevee còn học được chiêu mới?" "Vee!" Đúng lúc này, Eevee bỗng ngẩng đầu.

Một luồng sáng nhàn nhạt tách ra từ người nó, dần hình thành một con Eevee khác giống hệt.

Lục Dã trợn tròn mắt.

Không thể nào?

Đây không lẽ thật sự là chiêu Thế Thân (Substitute) sao?! "Vee..." Tuy chỉ duy trì được chưa đến hai giây, nhưng đây xác thực chính là chiêu "Thế Thân".

Eevee mồ hôi đầm đìa, thở hồng hộc, nhưng trong mắt lại tràn đầy hưng phấn. "Ghos..." Haunter gật đầu hài lòng, vẻ mặt như trút được gánh nặng, thậm chí còn lau lau giọt nước mắt cảm động nơi khóe mắt.

Đây là kỹ thuật Thế Thân mà anh dùng thành thạo nhất.

Giờ anh truyền thụ lại cho cưng đó, bé Eevee!

Điểm để chê nhiều quá, Lục Dã nhất thời không biết bắt đầu từ đâu. "Tôi khổ quá mà..." Tuy Pokémon với nhau đúng là có thể truyền thụ chiêu thức.

Nhưng làm gì có chuyện một buổi chiều đã sắp luyện được "Thế Thân" rồi?

Rốt cuộc là tên Sư phụ này dạy giỏi, hay là tên đệ tử này thiên phú quá cao?

Một con đâm sau lưng tôi là đủ rồi.

Giờ lại lòi ra con thứ hai?! "Vee!" Thấy Lục Dã, Eevee hiếm khi phấn khích chạy tới, triển hiện chiêu thức mới học được cho Lục Dã xem.

Lục Dã miễn cưỡng mỉm cười, xoa đầu Eevee: "Nhóc làm tốt lắm!" "Vee (′∇` 〃)" Bỗng như ý thức được điều gì, Eevee cứng đờ người, khinh thường ngoảnh mặt đi, nhưng cái đuôi lắc lư vẫn bán đứng nó hoàn toàn.

Lục Dã thở dài thườn thượt.

Tôi rõ ràng không muốn làm Huấn luyện viên...

Nhưng tại sao Pokémon của tôi, đứa nào cũng tích cực hơn tôi vậy?

Trong lúc Lục Dã ngẩn người, Eevee lén liếc nhìn Lục Dã.

Đối với mỗi Pokémon, ý nghĩa của chiến đấu là khác nhau.

Ở núi sau, Eevee là vì sinh tồn nên mới bất đắc dĩ phải liên tục chiến đấu.

Còn hiện tại, là Lục Dã đã giúp Eevee mở ra cuộc sống mới, và tìm được ý nghĩa của bản thân.

Không ngừng chiến đấu —— trở nên càng mạnh mẽ hơn, và trở thành lưỡi dao sắc bén nhất trên tay cậu ấy.

Không chỉ phải mạnh hơn Haunter, mà còn phải mạnh hơn tất cả các Pokémon khác.

Eevee lặng lẽ chăm chú nhìn Lục Dã, ánh mắt dần trở nên kiên định.

Mình nhất định sẽ khiến anh ấy trở thành Huấn luyện viên mạnh nhất!

Tại thành phố Chu Lục, vòng bán kết Cúp Piplup được mong chờ đã lâu chính thức bắt đầu.

Theo kết quả bốc thăm, Lục Dã sẽ đối đầu với Hàn Tiêu Tiêu đến từ trường Trung học Phụ thuộc Đại học Ma Đô.

Cô nàng chính là vị viewer sở hữu Breloom trong phòng livestream hôm nọ.

Cặp đấu còn lại là cuộc nội chiến của Đại học Kōsetsu, Phùng Thụ đối đầu Lữ Du.

Khoảnh khắc nhìn thấy danh sách chia bảng, Phùng Thụ lau mồ hôi lạnh, thở phào nhẹ nhõm: "May quá... bán kết không đụng phải

Thầy Lục." Ngược lại, Hàn Tiêu Tiêu thì mắt sáng rực, mượn danh nghĩa hỏi han chuyên môn để add friend Lục Dã, sau đó nhắn tin điên cuồng. "Thầy Lục, bán kết em chung bảng với anh nè!" "Thầy Lục, thi đấu xong em có thể chụp chung với anh tấm ảnh không?

Xin chữ ký cũng được ạ!" Do sức ảnh hưởng của các video ngày càng lớn, Lục Dã đã có một lượng fan nhất định trong giới Trainer trẻ tuổi.

Nhìn cái kiểu này, chẳng giống đi thi đấu chút nào, giống đi đu idol hơn! "Đây đúng là giải đấu giao lưu với viewer thật à..." Lục Dã mặt mày cổ quái, bấm vào vòng bạn bè của Hàn Tiêu Tiêu, mí mắt lập tức giật giật.

Ảnh bìa to đùng là một bức fanart chibi, nhìn giống Thầy Lục đến bảy phần.

Bên cạnh còn có một con Gengar đang cười nham hiểm bay lơ lửng, kèm dòng caption: "Bảo vệ Độc Thủ Trâm tốt nhất thế giới!" Lục Dã hơi sững sờ: "Đây lẽ nào là... fan girl cuồng nhiệt trong truyền thuyết?" Kéo xuống dưới nữa là nhật ký Weibo của Hàn Tiêu Tiêu. "Buồn cười ghê!

Thầy Lục ít nhất cũng là bậc thầy huấn luyện (Master Trainer) được không?

Không biết thì đừng có phán bừa!" "Á á á, Thầy Lục vậy mà còn biết nấu ăn, yêu quá đi mất!" ...

Lục Dã vẻ mặt phức tạp, nhìn sang Haunter đang gãi đầu bên cạnh. "Ghos?" "Lát nữa ra tay tàn nhẫn một chút, cho cô bé biết sự hiểm ác của thế gian này!" "Ghos!" Haunter xoa tay, khóe miệng toác ra, lộ nụ cười âm u. ...

Trận đấu bắt đầu vào buổi chiều.

Bữa trưa, Lục Dã chuẩn bị Sữa Moomoo cho Eevee, gọi nửa ngày không thấy động tĩnh, hắn đành tự mình vào phòng bế Eevee ra. "Vuii..." Eevee kêu lên một tiếng không tình nguyện, định giãy giụa.

Nhưng cuối cùng vẫn cúi đầu, thè lưỡi nhỏ, ngoan ngoãn liếm sữa.

Lục Dã lén luồn tay vào lớp lông tơ mềm mại trên cổ Eevee, lập tức lộ nụ cười thỏa mãn. "Cái cảm giác tay này, hết nước chấm!" "Vuii!" Eevee mạnh mẽ ngẩng đầu, hung hăng trừng Lục Dã một cái, bỗng nhiên nấc cụt. "Vuii...

ợ, Vuii!" Mặc dù Eevee nhe răng trợn mắt, nhưng cái dáng vẻ ợ hơi (Belch) đó thật sự không có nửa điểm uy hiếp. "Không dung nạp Lactose à?" Lục Dã hơi ngẩn ra, không nhịn được cười nói, "Chờ tao một chút, tao đổi bữa trưa khác cho mày." "Vuii, Vuii!" Eevee lại nấc một cái, vẫy vẫy cái đuôi (Tail Whip), có chút xấu hổ quay mặt đi.

Bên kia. "Ghos ~(*⊙~⊙)" Haunter móc ra một nắm Khối Năng Lượng (Pokéblock) nhét vào mồm, nhai như ăn kẹo đậu, thậm chí còn muốn làm chai Soda Pop để tráng miệng. "Xì ——" Tay còn lại bật nắp chai nước ngọt, Haunter híp mắt uống một ngụm, phát ra tiếng rên rỉ đầy sảng khoái. "Ghos ~!" Trước khi ra cửa, Lục Dã xoa đầu Eevee: "Mày có muốn đi cùng bọn tao không?" "Ghos!" Haunter cũng hai mắt sáng rực đưa ra lời mời.

Eevee rụt lại nửa bước, sau đó lắc đầu.

Nhóc con này vẫn còn hơi sợ người lạ, nhưng cứ ở mãi trong PokéBall cũng không tốt lắm. "Vậy mày ở nhà trông nhà nhé." Lục Dã cười nói, "Đợi bọn tao về sẽ mang đồ ngon cho mày." "Vuii, Vuii..." Eevee khẽ gật đầu, bỗng nhiên lại nấc một cái, lập tức xấu hổ chạy biến đi mất.

Nhìn bóng lưng Eevee, Lục Dã xoa cằm, lẩm bẩm: "Eevee lại

không biết dùng Quỷ Hỏa (Will-O-Wisp), chắc không đến mức đốt nhà đâu nhỉ?" "Ừm... chắc là không vấn đề gì đâu." Lục Dã tự tin gật đầu. "Đi thôi Haunter, đánh giải ao làng nào!" ...

Nhà thi đấu 'Mercedes' bốn phía đã chật kín khán giả, các phương tiện truyền thông cũng đồng loạt xuất hiện.

Đây là giải đấu lớn đầu tiên của Thượng Hải trong kỳ này, đồng thời cũng sắp đi đến hồi kết. "Vòng bán kết Cúp Piplup sắp sửa bắt đầu, trong số các thiên chi kiêu tử này, tuyển thủ Lục Dã đến từ Đại học Thượng Hải..." "Được mệnh danh là hắc mã lớn nhất giải, liệu tuyển thủ Lục Dã có thể tiếp tục tạo nên kỳ tích!" "Khách mời vòng bán kết đã xuất hiện, Quán quân khu vực Hoa Nam - Quách Minh sẽ tham gia bình luận!" Là khách mời đặc biệt, những Trainer thâm niên này sẽ đưa ra nhận xét về các tuyển thủ.

Cúp Piplup liên quan đến tấm [Chứng nhận Trainer sơ cấp] một tháng sau, gọi là bình luận, thực chất cũng là một dạng sát hạch biến tướng.

Chủ tịch Liên minh, Tống Bằng Trình cười nói: "Quách Master, đã lâu không gặp." Quách Minh chắp tay: "Cụ Tống, ngài vẫn còn tinh anh lắm!" "Hậu sinh nhân tài lớp lớp, tôi đương nhiên cũng thấy nhẹ lòng." Tống Bằng Trình cười híp mắt nói. "Ồ?" Quách Minh có chút kinh ngạc, "Không biết ngài đang nói đến Lữ Du hay là Phùng Thụ?" Tống Bằng Trình vuốt râu, cười mà không nói. "Trận đầu tiên chính là cuộc đối đầu của hai cậu ta, ai hơn ai kém, lập tức sẽ rõ thôi." Quách Minh nói.

Chương 33

Pháo lễ vang lên, tiếng hô của bình luận viên kéo màn cho trận đấu. "Hai bên tuyển thủ đã vào vị trí, rốt cuộc kết quả thế nào, chúng ta hãy cùng chờ xem!" Trên khán đài, Điền Hữu Vi lắp bắp nói: "Anh Lục... anh thư giãn thế này có ổn không đấy?" "Anh mày đang rất căng thẳng đây." Lục Dã thở dài, "Không tin chú nhìn mắt anh xem." "Ừm... nhìn cũng căng thẳng thật." Đại Hữu Ca đang gặm hamburger, liếc xéo một cái: "Nó căng thẳng cái rắm!" Lục Dã khẽ ho một tiếng.

Cho dù hắn muốn căng thẳng, nhưng cứ nghĩ đến đối thủ bên kia là fan của mình, thì làm sao mà căng thẳng nổi! "Xem thi đấu đi... vé đắt lắm đấy, mấy trăm tệ một vé lận." Ivysaur đấu với Magneton.

Ngoại trừ chiêu Kịch Độc (Toxic) vô hiệu với hệ Thép, cả hai bên đều không có thủ đoạn khắc chế gì đặc biệt.

Quy căn kết đáy, vẫn là phải xem khả năng chỉ huy và thành quả huấn luyện của Trainer.

Lữ Du ra đòn trước: "Sóng Điện (Thunder Wave)!" Với tốc độ chậm chạp của Ivysaur, tránh được Sóng Điện của Magneton khó như lên trời!

Nhưng "Bảo Vệ (Protect)" kịp thời sáng lên, dòng điện thô to đánh vào màng chắn kêu cái rẹt.

Cùng lúc đó, Ivysaur co cụm tứ chi, dây leo trên lưng cắm phập xuống đất. "Tuyển thủ Phùng Thụ đã từ bỏ tính cơ động, lựa chọn cho Ivysaur cắm rễ tại chỗ!" Bình luận viên cao giọng nói. "Tốc độ của Ivysaur quả thực hơi kém." Tống Bằng Trình gật đầu, "Đây là một chỉ huy không tồi." Quách Minh mỉm cười nói: "Cậu ta hẳn là chọn chiến thuật tiêu hao rồi." "Hạt Giống Ký Sinh (Leech Seed)!"

Phùng Thụ quát lớn. "Con Quay (Gyro Ball), áp sát xong dùng Sấm Sét (Thunderbolt)!" Dây leo đầy gai nhọn lao vùn vụt về phía Magneton, nhưng đối thủ đã Xoay Tốc Độ (Rapid Spin), hất văng toàn bộ dây leo!

Ivysaur đang cắm rễ không thể di chuyển, Magneton lại đã áp sát ngay trước mặt, tia lửa (Spark) chói mắt đột nhiên bùng nổ!

Tia lửa chớp nhoáng, Ivysaur đau đớn co rút thành một đoàn.

Phùng Thụ nghiêm giọng: "Sức Mạnh Tiềm Ẩn (Hidden Power)!" Trong lúc nguy cấp, nụ hoa sau lưng Ivysaur bỗng nhiên sáng lên một quầng sáng, một luồng nhiệt lượng nóng rực lan tỏa khắp sân đấu. "Sức Mạnh Tiềm Ẩn hệ Lửa?" Tống Bằng Trình ngạc nhiên nói. "Cậu ta vậy mà giấu bài này!" "Vẫn còn quá manh động." Quách Minh nhíu mày.

Trên khán đài, Điền Hữu Vi kinh hô: "Vãi chưởng, Ivysaur sắp lật kèo rồi!" Lục Dã lại cảm thán: "Lữ Du sắp thắng rồi." Ngọn lửa từ Sức Mạnh Tiềm Ẩn phun trào, Magneton cứng rắn chịu đựng ngọn lửa, phát ra tiếng Kim Loại Âm (Screech) chói tai.

Cùng lúc đó, Sấm Sét (Thunderbolt) lại một lần nữa oanh tạc!

Trọng tài phất cờ: "Ivysaur mất khả năng chiến đấu, người chiến thắng, Đại học Kōsetsu - Lữ Du!" Điền Hữu Vi ngẩn người một lát. "Vừa rồi Giác Tỉnh Lửa của Ivysaur không phải trúng rồi sao?" "Đã chọn đánh tiêu hao chiến thì đối công không phải là lựa chọn sáng suốt." Lục Dã giải thích, "Đặc tính (Ability) của Magneton là Cứng Cáp (Sturdy), lực sát thương của Ivysaur lại không đủ one-shot, ngược lại còn để lộ sơ hở." Trên ghế ban giám khảo, Quán quân khu vực Hoa Nam Quách Minh cũng đưa ra bình luận y hệt Lục Dã. "Vẫn còn quá lỗ mãng." Quách Minh nhíu mày nói, "Lá bài tẩy Giác Tỉnh Lửa này, nếu lật muộn hơn một chút thì sẽ tốt hơn." "Người trẻ tuổi

mà, có thể hiểu được." Chủ tịch Tống Bằng Trình mỉm cười nói. "Cặp tiếp theo là ai?" Quách Minh lật xem danh sách, lập tức nhướng mày. "Sinh viên khoa Tài chính?

Vậy mà cũng vào được bán kết?" "Đây chính là con ngựa ô lớn nhất giải đấu năm nay đấy." Tống Bằng Trình cười nói. "Dân nghiệp dư tay ngang mà cũng vào được bán kết..." Ngữ khí của Quách Minh khá lạnh nhạt, "Tôi thấy hàm lượng chuyên môn của Cúp Piplup càng ngày càng thấp rồi." Những Trainer không chuyên này, vì theo đuổi sức chiến đấu, việc huấn luyện và thủ đoạn thường nghiệp dư và quá mức hà khắc.

Quách Minh đã gặp quá nhiều ví dụ như vậy, nên sinh ra định kiến với tuyển thủ nghiệp dư.

Nhưng Tống Bằng Trình lại cười híp mắt nói: "Đây không phải là tuyển thủ nghiệp dư bình thường đâu..." "Kỹ năng chỉ huy, thậm chí còn xuất sắc hơn một số Trainer Tinh Anh (Elite) mà tôi từng gặp!" Quách Minh nhíu mày, không cho là đúng.

Tống Bằng Trình cười ha hả: "Lát nữa cậu xem là biết ngay!" ...

Trong đường hầm tuyển thủ. "Ra tay gọn gàng chút, tôi có dự cảm chẳng lành!" Lục Dã nghiến răng nói.

Eevee ở nhà một mình, theo lý thuyết thì không có vấn đề gì.

Nhưng quan trọng là, Pokémon của tôi nó cũng đâu có theo lẽ thường!

Lục Dã ngồi trong phòng chờ, càng nghĩ càng thấy không đúng, càng nghĩ tay chân càng lạnh toát.

Chỉ có thể nhanh chóng thi đấu xong, về nhà ngó một cái xem sao. "Ghos!" Cảm nhận được cảm xúc của Lục Dã, Haunter nghiêm túc gật đầu.

Không biết từ đâu móc ra một viên Khối Năng Lượng làm từ quả Petaya (Petaya Berry Block), Haunter tung hứng trên tay, bỗng nhiên ném nó lên cao. "A ô ~(*⊙~⊙)" Haunter há to miệng, nuốt trọn (Swallow) viên Petaya Berry Block.

Trong chốc lát, Haunter trợn trừng mắt, trong hốc mắt phảng phất như hằn lên đầy tơ máu. "Ghos!" Lục Dã mặt mày cổ quái.

Đã kiểm tra rồi, trong thuốc kích thích không có một giọt nước tiểu nào đâu! (Ý nói: Mày đừng có diễn sâu quá). ...

Lục Dã chậm rãi bước ra khỏi đường hầm, bên sân lập tức vang lên tiếng hoan hô. "Thầy Lục cố lên!" "Mau nhìn kìa, Lục Dã đăng tràng rồi!" Mới chỉ xuất hiện vài lần, nhưng trên khán đài lại xuất hiện cả hội fan club của hắn, thậm chí còn căng cả băng rôn.

Lục Dã có chút toát mồ hôi.

Quay đầu nhìn lại, ngay cả fan nữ bên kia chiến tuyến cũng đang mang vẻ mặt kích động. "Lục...

Thầy Lục." Hàn Tiêu Tiêu chớp chớp mắt, "Lát nữa, anh nhẹ tay một chút nhé..." "Anh sẽ cố gắng ôn nhu một chút." Lục Dã thận trọng gật đầu.

Móc ra PokéBall, ánh sáng đỏ lóe lên, Haunter cười gằn trôi nổi (Levitate) trên sân đấu.

Khán đài lập tức vang lên tiếng bàn tán ồn ào. "Gastly vậy mà tiến hóa rồi!" "Cố tình giấu đến tận bán kết mới cho tiến hóa?

Tâm cơ thật sâu!" "Lẽ nào đây cũng là một phần trong kế hoạch của Thầy Lục?" Quách Minh đặc biệt lưu ý Haunter, khẽ "ồ" lên một tiếng. "Con Haunter này nhìn qua... có vẻ được huấn luyện vô cùng xuất sắc." Tống Bằng Trình cũng gật đầu. "Tiến hóa chắc chưa được một tuần, chỉ là không biết thích ứng thế nào." Hàn Tiêu Tiêu cũng

tung ra Breloom.

Breloom có thân hình như chuột túi, đầu đội mũ nấm như nón lá, cơ thể chủ yếu màu xanh lá và màu kem.

Duỗi hay tay có móng vuốt màu đỏ, Breloom phát ra tiếng gầm gừ (Growl) sắc nhọn.

Cùng lúc đó, trong Pokédex của Hệ thống hiển thị số liệu của Breloom. 【Breloom (Nấm Đấm Bốc) | Hệ: Cỏ + Giác Đấu | Đặc tính: Effect Spore (Bào Tử) | Chiêu thức: Mach Punch, Mega Drain, Stun Spore, Leech Seed, Spore, Bullet Seed, Substitute, Headbutt】 Đặc tính Effect Spore hơi khó chịu, có xác suất khiến đối thủ rơi vào trạng thái bất thường ngẫu nhiên khi tiếp xúc.

Nhìn từ Chiêu thức và Đặc tính, có vẻ như cô nàng này đã học được chân truyền "chiến thuật bẩn" của Thầy Lục.

Lục Dã trầm ngâm giây lát, bên tai vang lên tiếng còi của trọng tài. "Trận đấu bắt đầu!" "Lên đi, Breloom!" Được giao đấu với Thầy Lục, Hàn Tiêu Tiêu có chút kích động, nhưng ánh mắt vẫn vô cùng sắc bén. "Bào Tử Nấm (Spore)!" Từ phần cổ của Breloom, phát tán ra lượng lớn bào tử dạng bông, một khi dính vào là đủ khiến người ta hôn mê bất tỉnh.

Được gia tăng bởi Đặc tính Effect Spore của Breloom, chiêu này càng khó né tránh!

Khóe miệng Hàn Tiêu Tiêu nhếch lên nụ cười chắc thắng, nhưng lại bỗng nhiên trợn tròn mắt.

Ngọn lửa ma trơi màu xanh lam (Will-O-Wisp), bất ngờ nở rộ trên sân đấu, thiêu đốt màn bào tử dày đặc thành những đóa hồ điệp lửa xanh lam!

Cảnh tượng hoa lệ này lập tức khiến khán đài bùng nổ một trận

hoan hô.

Quách Minh vẻ mặt ngỡ ngàng: "Cậu Lục Dã này... còn là một Phối Sư (Coordinator) sao?" Tống Trình Bằng há hốc mồm.

Trong ánh mắt nhìn về phía Lục Dã có thêm vài phần tán thưởng.

Thằng nhóc này, lúc nào cũng có thể bày ra trò mới!

Lượng lớn Quỷ Hỏa bay lượn trong sân, ánh sáng yêu dị nở rộ, hệt như Tia Sáng Dị Thường (Confuse Ray) của Haunter!

Breloom chỉ cảm thấy đầu váng mắt hoa, ngay cả bước chân cũng dần loạng choạng.

Lục Dã trầm giọng nói: "Haunter, Tai Họa (Hex)!" "Ghos!" Lượng lớn Sương Mù (Haze) từ quanh thân Haunter lan tràn ra.

Tia Sáng Dị Thường dần ảm đạm, màn sương trở nên khổng lồ hơn, trong nháy mắt nuốt chửng Breloom!

Tiếng cười gằn của Haunter vang lên, trong màn sương mù đó, truyền đến tiếng kêu ai oán của Breloom...

Cả nhà thi đấu im phăng phắc.

Điền Hữu Vi và Lương Đại Hữu nhìn nhau, vẻ mặt đầy mờ mịt.

Đây vẫn là anh Lục mà chúng ta quen biết sao?

Sao mới một tháng, anh Lục đã mạnh đến mức độ này rồi!

Sương mù tan đi, Breloom mình đầy thương tích run rẩy, nhưng vẫn chưa ngã xuống.

Hàn Tiêu Tiêu gấp gáp hét: "Breloom, Hút Lớn (Mega Drain)!" Nhưng ngay khoảnh khắc Breloom miễn cưỡng đứng dậy, ngọn Quỷ Hỏa xanh lam lại lần nữa nở rộ trên người Breloom!

Oanh!!

Trên ghế ban giám khảo, Quách Minh mang vẻ mặt như gặp ma.

Tuy rằng Hàn Tiêu Tiêu chỉ là tuyển thủ học sinh cấp ba, nhưng từ đầu đến cuối bị nghiền ép... chênh lệch thực lực này vị chi cũng quá lớn rồi!

Quan trọng hơn là, tuyển thủ tên Lục Dã này căn bản không chừa lại cho Hàn Tiêu Tiêu bất kỳ cơ hội phản kích nào.

Căn bản không cần suy nghĩ, phong cách cướp công như mưa rào gió giật này, quả thực giống như bản năng chỉ huy của cậu ta! "Tôi thu hồi lại câu nói vừa rồi." Quách Minh cảm thán: "Đây là một Trainer có lối đánh hoa lệ và cực giàu tính tấn công!" Tống Bằng Trình hơi sững sờ.

Chúng ta đang nói về cùng một tuyển thủ đấy hả?

Lục Dã ở vòng tứ kết, không phải là dựa vào "Độc Thủ Trâm" (Toxic Substitute Protect), phong cách chiến thuật "chó" đến cực hạn mới thắng sao?

Khu khu một tân binh Trainer, lại có thể chuyển đổi hai loại phong cách chiến thuật một cách thong dong như vậy? "Giới trẻ hiện nay, thật sự là càng ngày càng ghê gớm." Tống Bằng Trình lẩm bẩm.

Breloom chật vật ngã xuống đất, trọng tài cũng thổi còi. "Người chiến thắng, Đại học Thượng Hải, Lục Dã!" Toàn bộ ánh mắt đều tụ vào người vị Trainer trẻ tuổi tuấn tú này.

Sinh viên khoa Tài chính Đại học Thượng Hải, lại nghiền ép một đám thiên tài, lọt vào chung kết Cúp Piplup?

Khán đài trầm tịch một lát, rồi bùng nổ tiếng hoan hô kinh người. "Lục Dã ngưu bức!!" "Haunter xông lên cho bố!" Trên ghế giám khảo, Tống Bằng Trình không nhịn được khẽ gật đầu.

Tấn cấp chung kết nhưng không kiêu không gấp, thằng nhóc này

quả thực có vài phần phong thái của danh gia!

Nhưng sự thật là, Lục Dã đang mang vẻ mặt khó hiểu. "Vô lý thật... sao lại yếu thế nhỉ?" Ban đầu mục đích Lục Dã tham gia giải, chỉ là để không làm Haunter hối tiếc.

Mặc dù phần lớn Item đổi bằng điểm BP đều chui vào bụng Haunter, lại có sự chỉ điểm của các đại lão trong nhóm chat...

Nhưng bình thường tôi cũng có huấn luyện gì mấy đâu!

Hiện tại thế mà lại lọt vào chung kết rồi?! "Tân binh khóa này không ăn thua rồi." Lục Dã lẩm bẩm.

Thua trận bán kết, nhưng Hàn Tiêu Tiêu lại không hề có chút ủ rũ nào, ngược lại còn tỏ ra đương nhiên.

Có thể đấu một trận với bậc thầy chiến thuật như Thầy Lục, cô nàng đã mãn nguyện lắm rồi! "Thầy Lục, lát nữa chụp ảnh chung nhé!" Hàn Tiêu Tiêu mắt sáng rực nói, "Em còn muốn thỉnh giáo anh phương pháp huấn luyện cụ thể nữa!" Lục Dã mặt mày cổ quái.

Phương pháp huấn luyện của tôi là cái gì ta?

Khoan đã... tôi còn có phương pháp huấn luyện à?

Sao tôi không biết nhỉ! "À thì... qua một thời gian nữa tôi sẽ chia sẻ trên livestream." "Ok luôn, về nhà em sẽ donate Quà Tặng cho anh!" Hàn Tiêu Tiêu cười ngọt ngào.

Chương 34

Bán kết kết thúc.

Tin tức Lục Dã lọt vào chung kết chấn động cả giới Trainer Thượng Hải. "Bậc thầy chiến thuật" được đồn đại trên mạng, kết hợp với tốc độ trưởng thành đột phi mãnh tiến của Haunter, tất cả những điều này đều khiến người ta phải nghi ngờ thực lực chân thật của Lục Dã.

Một Trainer mới debut, thực sự có thể huyền bí như trên mạng nói?

Nhưng càng tìm hiểu bối cảnh của Thầy Lục, chân tướng lại càng trở nên phác sóc mê ly.

Nhiều Chủ Hội Quán (Gym Leader) khen ngợi chiến thuật của cậu ta hết lời, ngay cả Thiên Vương hệ Độc Koga cũng chia sẻ video của cậu.

Theo lời đồn, cậu ta thậm chí còn có tư giao với Nhà Vô Địch Thế Giới Red...

Tại Liên minh Pokémon thành phố Risingdragon.

Chủ tịch Tống Bằng Trình đặt tập tài liệu xuống, thần sắc vô cùng phức tạp. "Cậu ta không phải... là con rơi của vị đại lão nào đó chứ?" Ý đồ đến Cúp Piplup để lịch luyện Pokémon đã quá rõ ràng rồi.

Nhưng hồ sơ của Lục Dã lại bình thường đến mức không thể bình thường hơn, căn bản không có bất kỳ dấu vết che giấu nào —— hoàn toàn giống hệt một sinh viên năm nhất khoa Tài chính bình thường!

Bối cảnh càng ngụy trang bình bình vô kỳ, Tống Bằng Trình lại càng kinh hồn táng đảm.

Một sinh viên năm nhất không có bối cảnh, làm sao có thể dính dáng đến Nhà Vô Địch Thế Giới!

Nhất định là vì một nguyên cớ không thể nói nào đó, lý lịch của Lục Dã mới trông thiên y vô phùng như vậy. "Không thể tra tiếp nữa." Tống Bằng Trình lau mồ hôi lạnh trên trán. "Vẫn là mặc kệ cậu ta, cứ coi cậu ta như một tuyển thủ tham gia bình thường thôi..." Bên kia.

Lục Dã tịnh không hề ý thức được mình đã bị coi là đại lão ẩn mình.

Từ chối lời mời phỏng vấn oanh tạc của truyền thông, Lục Dã nơm nớp lo sợ chạy vội về nhà. "Eevee hình như học được Cắn Xé (Bite) rồi..." Lục Dã tay chân lạnh toát lẩm bẩm. "Chắc không đến nỗi, biểu hiện mấy hôm trước của nó vẫn rất bình thường mà." Mặc dù liên tục tự an ủi bản thân, nhưng Lục Dã đã chuẩn bị tâm lý cho tình huống xấu nhất. "Chỉ cần không dỡ nhà, mọi chuyện đều dễ nói..." Căn cứ theo lý thuyết "Vạn vật đều là con mèo của Schrödinger".

Chó Husky có dỡ nhà hay không, chỉ có khoảnh khắc mở cửa ra mới biết được.

Trước khi mở cửa, Husky đang ở trạng thái lượng tử chồng chập giữa dỡ nhà và không dỡ nhà.

Theo một ý nghĩa nào đó, nguyên mẫu của Eevee là hồ ly, nó cũng là một loài động vật họ chó...

Cẩn thận từng li từng tí đẩy cửa ra.

Lục Dã nhìn quanh bốn phía, lập tức thở phào nhẹ nhõm một hơi dài.

Căn phòng bình an vô sự, tường vách sạch sẽ trắng tinh, trong không khí còn thoang thoảng mùi hương cỏ Lavender, không khác gì

lúc Lục Dã ra khỏi nhà. "Quả nhiên, là mình lo xa rồi." Lục Dã cười ha hả nói, "Eevee cute như thế, sao có thể dỡ nhà được chứ?" "Ghos?" Haunter gãi gãi đầu, nhìn quanh không thấy tung tích Eevee, lại thấy một hàng dấu chân men theo sàn nhà kéo dài ra ngoài.

Dấu chân đến cái cửa mèo bên dưới cửa chính thì biến mất.

Haunter như một thám tử lừng danh vuốt cằm, đăm chiêu gật đầu. "Ủa, Eevee đâu?" Lục Dã hơi sững sờ. "Ghos!" Haunter chỉ chỉ cái cửa mèo dưới cửa chính.

Lục Dã sắc mặt khẽ biến: "Con hàng này không phải là bỏ nhà đi bụi rồi chứ?!" Meowth của người thuê trước nuôi thường tự mình ra ngoài đi dạo, đến giờ cơm sẽ về, nên người thuê đã mở một cái cửa mèo nhỏ bên dưới.

Nhưng Eevee chắc gì đã biết đường quanh đây! "Đi thôi Haunter, chúng ta đi quanh đây tìm xem." Lục Dã thở dài, đang định ra ngoài, bỗng nhiên điện thoại rung lên bần bật.

Một tin nhắn đến từ bà chủ nhà chị Liễu, giọng điệu có chút cứng nhắc. "Lục Dã, cậu bây giờ có rảnh không, làm phiền đến Trung tâm Pokémon tuyến số 3 một chuyến." Trước đây chủ nhà không bao giờ gọi cả họ tên Lục Dã, Lục Dã cũng cảm thấy có chuyện chẳng lành.

Đang định trả lời, chủ nhà lại gửi thêm một tấm ảnh.

Nội dung là một con Growlithe đang quấn băng đầy mình, mắt ngấn lệ. "Nghe bác bảo vệ nói, hình như là Eevee đánh Growlithe một trận..." Lục Dã có chút ngẩn người.

Bỗng nhiên, cửa ra vào truyền đến tiếng sột soạt.

Eevee toàn thân đầy vết thương nhe răng chui từ ngoài vào, tủng tủng lỗ tai, cười với Lục Dã một cái. "Vuii!" ...

Sự việc xảy ra trong lúc Lục Dã đang đánh giải.

Eevee đang cuộn thành cầu lăn qua lăn lại trên giường, bỗng nhiên bật dậy, trong mắt lóe lên tia sáng cảnh giác.

Từ cửa mèo bên dưới cửa chính lao vọt ra ngoài.

Eevee men theo hành lang đi xuống khu chung cư, bắt đầu tuần tra hoàn cảnh xung quanh.

Đây là thói quen tốt Eevee vẫn giữ từ lúc còn ở trong núi.

Dựa vào Đặc tính Dự Cảm Nguy Hiểm (Anticipation), Eevee sẽ thông qua việc tuần tra lãnh địa của mình, để rà soát rủi ro có thể tồn tại.

Nhưng khác với Dự Cảm Nguy Hiểm của các Eevee khác...

Eevee của Lục Dã, dường như có kiến giải độc đáo về mặt Đặc tính.

Bỗng nhiên, tai Eevee khẽ rung động hai cái, lao nhanh vào bụi cỏ.

Từ bồn hoa có hai cậu bé đi tới. "Nidoran♂ của tớ sẽ không thua cậu đâu!" "Đến thử xem, Caterpie của tớ vừa mới tiến hóa thành Metapod đấy!" Ngay khi Nidoran♂ và Metapod húc nhau (Tackle), một tia chớp (Spark) cực nhanh lóe lên nhảy ra từ trong bụi cỏ.

Eevee tiện tay "ks" hai mạng đầu người thấp máu, vẫy vẫy đuôi, tiêu sái rời đi.

Nếu Hệ thống của Lục Dã ở đây, nhất định sẽ phát ra tiếng kêu quái gở. 【Kinh nghiệm của Eevee đang tăng lên!】 Hai cậu bé bị bỏ lại tại chỗ, nhìn nhau, không hẹn cùng òa khóc nức nở. "Mẹ ơi, có con Eevee!" Trong khu chung cư có không ít Meowth hoang dã đi lạc, cư dân vô cùng phiền não, nhưng lại chẳng có cách nào với chúng.

Eevee đang đi dạo, bỗng nhiên tứ chi co lại, tai bất thình lình giật một cái.

Đặc tính Dự Cảm Nguy Hiểm kích hoạt!

Eevee nhe răng trợn mắt, không những không lùi bước, ngược lại còn lao nhanh về phía bầy Meowth đang tụ tập.

Trong mắt Eevee, phảng phất như đang bùng cháy tín niệm hừng hực.

Liên tục Tập Trung (Laser Focus) kỹ năng chiến đấu —— Mình còn phải trở nên mạnh mẽ hơn nữa mới được! "Meo!!" Tiếng gào thét (Growl) thê lương của lũ Meowth vang lên, kinh hoàng chạy tán loạn.

Eevee liếm giọt máu chảy từ lông mày xuống, lộ ra nụ cười khinh thường. "Vuii!" 【Kinh nghiệm của Eevee đã tăng mạnh!】 Ngay khi Eevee đang thở hổn hển, một con Growlithe đi ngang qua đang đứng bên cạnh, tò mò vẫy vẫy đuôi.

Growlithe nghiêng đầu, bỗng nhiên giống như con mồi bị khóa mục tiêu (Lock-On), toàn thân cứng đờ.

Một cỗ nguy cơ dâng lên trong lòng, Growlithe căng thẳng đến toát mồ hôi đầy đầu, có chút xấu hổ kêu lên một tiếng. "Gâu gâu!" (Tôi chỉ đi ngang qua thôi!) Eevee quay đầu lại, liếm khóe miệng, lộ ra nụ cười thân thiết và "hữu hảo" với Growlithe. "Vuii ~!" Eevee chiến thắng Growlithe, thương tích đầy mình trở về nhà, vừa vặn đụng phải Lục Dã mới về. "Vuii!" Thấy Lục Dã, Eevee tỏ ra có chút hưng phấn, chỉ là trên khuôn mặt nhỏ lộ ra vài phần mệt mỏi.

Lục Dã bế Eevee lên, vuốt ve lớp lông tơ trên đầu nó, thần sắc phức tạp nói: "Mày đánh Growlithe của chủ nhà một trận đấy à?" "Vuii?" Eevee trước tiên là nghiêng đầu tránh ma trảo của Lục Dã, khuôn mặt nhỏ lộ ra vẻ suy tư nghiêm túc, bỗng nhiên hai mắt sáng lên. "Vuii!" (Đánh!) "Mày cũng lý sự hùng hồn gớm nhỉ!" Lục Dã cười khổ. "Tối nay chúng ta sợ là bị bà chủ nhà đuổi ra khỏi cửa rồi!" Tuy rằng Eevee đúng là không dỡ nhà... nhưng tình huống này sao nhìn

qua còn nghiêm trọng hơn dỡ nhà thế này?

Đắc tội chủ nhà, tối nay tôi sợ là phải ngủ ngoài đường? "Vuii (*/ω＼*)" "Không có khen mày đâu mà mày còn xấu hổ!" Lục Dã khẽ thở dài.

Chuyện này đúng là do hắn làm chủ nhân không có trách nhiệm, ngoại trừ giáo dục Eevee, bản thân hắn cũng phải kiểm điểm lại.

Tôi hiểu rồi, lần sau tuyệt đối không thể để chúng bay ở nhà một mình! "Ghos Ghos o(*≧▽≦)tsu" Haunter hả hê cười lớn. "Cười cái gì mà cười, mày cũng chẳng khá hơn đâu!" Lục Dã day day mi tâm, tâm mệt mỏi thở dài.

Hai con Pokémon này, một con thì tự ở nhà luyện Chiêu thức suýt đốt nhà.

Con còn lại thì lén lút trốn ra ngoài Battle, còn đánh cả Growlithe nhà chủ nhà?

Chẳng lẽ bọn mày định tự mình cày cấp chắc?!

Thế tao làm Trainer có tác dụng gì!

Bỗng nhiên, một tia linh quang lóe lên.

Lục Dã ngộ ra rồi. "Không phải tôi không muốn làm Trainer..." "Là tôi làm rồi cũng vô dụng a!" Logic này tương đối chặt chẽ, khiến Lục Dã thuyết phục gật gật đầu.

Cúi đầu nhìn Eevee.

Trên người nhóc con có rất nhiều vết cào xước nhỏ, có chỗ thậm chí vẫn đang rỉ máu.

Xoa đầu Eevee, Lục Dã bất lực mỉm cười. "Lát nữa đi với tao đến Trung tâm Pokémon một chuyến, xử lý vết thương cho mày chút." "Vuii." Eevee cúi đầu, uể oải kêu lên một tiếng. ...

Lục Dã giống như phụ huynh đi giải quyết hậu quả cho đứa con phá phách.

Đến Trung tâm Pokémon, trước tiên là chân thành xin lỗi chủ nhà, chủ động bồi thường tiền viện phí.

Cuối cùng, Lục Dã thực sự có chút toát mồ hôi nói: "Chị Liễu, thật sự xin lỗi, gây thêm nhiều phiền phức cho chị thế này..." "Nếu chị cân nhắc đổi người thuê, cho em một ngày, em sẽ thu dọn đồ đạc." Đầu tiên là suýt đốt nhà người ta, giờ lại tống ái sủng (thú cưng) của người ta vào viện...

Lục Dã thực sự không nghĩ ra lý do để chủ nhà không đuổi mình đi. "Mấy cái này là chuyện nhỏ." Chị Liễu lắc đầu, "Dù sao quanh đây cậu có thuê được chỗ nào thì cũng là nhà của tôi cả thôi, cậu cứ ở lại đi." Lục Dã ban đầu có chút cảm động, sau đó càng ngẫm càng thấy không đúng.

Mọi người nghe xem, đây có phải tiếng người nói không? "Tôi không xích dây cũng có lỗi, tiền viện phí này tôi không thu đâu." Chị Liễu mỉm cười nói, "Ở nhà còn ninh canh, tối cậu có thể mang nhóc con qua nếm thử." "Yên tâm đi chị Liễu, em nhất định đến!" Eevee bị thương đều là vết thương ngoài da.

Đáng nhắc tới là, bác sĩ khám cho Eevee, lại chính là vị bác sĩ lần trước suýt bị Gastly dùng độc đánh lật.

Bác sĩ lập tức hoảng: "Lại là cậu à!" Lục Dã cười gượng gãi đầu. "Ngại quá bác sĩ, lại phải làm phiền anh rồi." Trong lúc kiểm tra, bác sĩ bị Eevee cào tổng cộng ba vết thương, cuối cùng dùng bàn tay quấn băng, run rẩy viết bệnh án: "Không có gì đáng ngại, xịt chút Thuốc (Potion) là được, đúng rồi, lần sau đừng lấy số của tôi nữa... trình độ của tôi vẫn chưa qua cửa lắm." "Lần sau nhất định, lần sau nhất định." ...

Bế Eevee về đến nhà.

Eevee lập tức giãy ra khỏi lòng Lục Dã, nhẹ nhàng nhảy xuống đất, liếc xéo Lục Dã một cái.

Ở bên ngoài giữ chút thể diện cho ngươi thôi.

Về nhà mà ngươi còn muốn bế ta?

Lục Dã bèn đổi thành túm gáy Eevee, xách nó đặt lên cái ổ mèo mới mua, xịt xong Thuốc trị thương mới thở phào nhẹ nhõm. "Người khác thu phục Pokémon, đều là bạn bè, chiến hữu gì đó." Lục Dã mặt mày cổ quái. "Sao tôi cảm giác tự mình nhặt một bà tổ tông về thế nhỉ?" Phàn nàn thì phàn nàn, Lục Dã vẫn chuẩn bị Khối Năng Lượng từ quả Oran Berry chất lượng cao làm bữa tối cho hai con Pokémon.

Nhân lúc Eevee và Haunter vừa ăn vừa đùa nghịch, Lục Dã cuối cùng cũng tranh thủ lướt xem bản tin.

Trong group chat cùng khóa, là sự chấn kinh về việc Lục Dã vào chung kết.

Trong group fan, mọi người thắc mắc sao "bà thím" Streamer vẫn chưa bật mic, cơm trong căng tin sắp hết rau rồi.

Trong group Master, Red (Xích) lặn đã lâu cuối cùng cũng online. "Thời gian trước tôi tập huấn ở Núi Bạc (Mt.

Silver)." Red nói: "Thầy Lục mới thu phục Eevee à?" Lục Dã vừa hay đang định tư vấn Red một chút. "Sếp Red, Eevee của tôi tính tình khá nóng nảy, cậu có kiến nghị gì không?" Red nhớ lại dáng vẻ của Eevee (Vuii) trước khi tiến hóa, không khỏi mỉm cười nói: "Abu trước kia cũng rất cô tịch, nhưng sau khi tiến hóa thành Espeon, lại khá dính người." Eevee của Red từng chịu thí nghiệm sống của Team Rocket.

Chương 35

Có thể tự do chuyển đổi giữa ba dạng Lửa, Nước, Sét, nhưng cũng gây ra đau đớn cực lớn cho nó, vì thế cực giàu tính tấn công.

Sau đó con Eevee này tiến hóa thành Espeon, Form (dạng) cũng cố định lại, tính cách trở nên tương đối ôn hòa.

Lục Dã vuốt cằm.

Tiến hóa bằng Thân Mật (Friendship) à...

Thế thì hướng lựa chọn cũng chỉ có ba dạng: Nhật (Espeon), Nguyệt (Umbreon) và Tiên Tử (Sylveon).

Dù sao cũng không tốn tiền.

Đến lúc đó in ảnh ba dạng ra, xem Eevee tự mình muốn chọn dạng nào vậy. "Phương thức tiến hóa cụ thể, cậu có thể tư vấn Tiến sĩ Rowan ở Sinnoh, người chuyên nghiên cứu về Tiến hóa." Red nói: "Phương thức liên hệ thì đợi tôi hỏi Giáo sư Oak một chút." "À, cái này thì không cần đâu, tôi có số liên lạc của ông ấy." Red trầm ngâm giây lát, gật đầu.

Thầy Lục với tư cách là Trainer cấp Master, quen biết Giáo sư Pokémon ở khu vực khác quả thực cũng rất bình thường. "Như vậy thì tốt quá." Tắt giao diện chat, Lục Dã lục trong ngăn kéo ra danh thiếp của Tiến sĩ Rowan. "Chỉ là không biết ông ấy có nghe máy không..." Lục Dã lẩm bẩm tự nói.

Ngoài dự liệu của Lục Dã, điện thoại vừa gọi đi, lập tức truyền đến giọng nói có phần nghiêm túc của Tiến sĩ Rowan. "Đây là Phòng thí nghiệm Rowan, ngài là ai?" "Tiến sĩ, cháu là Lục Dã ở khu vực Đông Hoàng, danh thiếp ngài để lại lúc đến thăm trước đây... cháu có

chút vấn đề muốn thỉnh giáo ngài." Tiến sĩ Rowan suy tư giây lát, trong đầu lập tức nhớ lại người trẻ tuổi có học thức hàm dưỡng đều tốt đó, giọng mang theo ý cười nói. "Là Lục Dã sao, ta vẫn còn nhớ, cậu suy nghĩ về việc đến chỗ ta làm Nghiên cứu viên rồi à?" "Không, là vấn đề khác..." Lục Dã miêu tả sơ qua về tính cách và Đặc tính của Eevee. "Cháu muốn biết, liệu điều này có ảnh hưởng gì đến sự tiến hóa của Eevee không." Rõ ràng là Đặc tính Dự Cảm Nguy Hiểm, nhưng Eevee thậm chí còn "máu chiến" hơn cả Haunter.

Để cẩn thận, Lục Dã vẫn quyết định tư vấn những chuyên gia này một chút thì tốt hơn. "Eevee tính cách nóng nảy?

Cái này thì rất hiếm gặp." Tiến sĩ Rowan trầm ngâm nói, "Cậu có tiện truyền tống Eevee qua đây không?" Lục Dã quay đầu nhìn Eevee đang ngủ gà ngủ gật, khẽ ho nói: "Cháu mới vừa thu phục nó, huống hồ nó khá sợ người lạ, truyền tống hơi khó khăn." "Ta hiểu rồi." Tiến sĩ Rowan gật đầu, "Tiện mở Video call thì cho ta quan sát nhóc con này một chút đi." Mở Video, ông lão uy nghiêm tóc bạc phơ, để ria mép hình chữ bát gật đầu chào: "Đã lâu không gặp, Lục Dã." "Lời mời của ta vẫn không đổi, hi vọng cậu nghiêm túc suy nghĩ một chút." "Cháu sẽ suy nghĩ ạ." Lục Dã gật đầu, bế Eevee mắt nhắm mắt mở, vẫn còn quấn băng đầy mình đến trước ống kính. "Mấy cái này là vết thương nó đánh nhau hôm nay để lại... hơn nữa là do nó chủ động gây sự..." Tiến sĩ Rowan nhìn chằm chằm vào đôi tai thỉnh thoảng lại giật giật của Eevee một lúc lâu, khẽ "ồ" lên một tiếng. "Con Eevee này, đúng là có Đặc tính Dự Cảm Nguy Hiểm, nhưng lại chủ động khiêu chiến Pokémon khác..." Tiến sĩ Rowan không nhịn được gật đầu nói: "Nó có lòng Hiếu Thắng (Competitive) rất mạnh đấy!" "Tiến sĩ, tình huống này sẽ không gây ra ảnh hưởng tiêu cực gì cho nó chứ?" Tiến sĩ Rowan vuốt râu, mỉm cười nói: "Không những không, ngược lại cậu nên cảm thấy may mắn, cậu đã thu phục được một con Pokémon cực

kỳ ưu tú." "Có lẽ là tình cảm của cậu đã khích lệ nó, mới khiến nó phấn đấu quên mình, cũng muốn trở nên càng mạnh mẽ hơn đấy." Lục Dã mặt mày cổ quái.

Nani?!

Vậy mà còn có kiểu thao tác này á! "Tiến sĩ, cháu không muốn làm Trainer..." "Hahaha, ta biết!" Tiến sĩ Rowan cười lớn nói, "Nhưng đây có khả năng chính là điều các cậu hay nói, 'âm dương sai lệch' (ngẫu nhiên đưa đẩy) đi!" Nhìn Eevee đang say ngủ, Lục Dã không nhịn được xoa xoa đầu nó.

Nó ngày thường sẽ không biểu hiện ra sự yêu thích với Lục Dã.

Chỉ biết lựa chọn dùng phương thức không ngừng biến mạnh, để biểu đạt lòng biết ơn với Lục Dã.

Haunter cũng từ bên cạnh bay tới, bắt chước chọc chọc vào mặt ngủ của Eevee, lập tức cười trộm. "Giữa các cậu, có một Mối liên kết (Bond) rất sâu sắc đấy." Tiến sĩ Rowan cảm thán nói.

Lục Dã khẽ ho một tiếng, đang định nói gì đó, một màu vàng kim chói mắt bỗng nhiên lọt vào màn hình. "Tiến sĩ, việc giải mã bia văn đã hoàn thành." Giọng nói hơi khàn vang lên, luôn khiến Lục Dã cảm thấy có chút quen thuộc, nhưng nhất thời không nhớ ra rốt cuộc đã nghe ở đâu.

Người phụ nữ dáng người cao ráo, để mái tóc vàng óng như thác nước, mang lại cho Lục Dã cảm giác 'déjà vu' cực mạnh.

Bỗng nhiên, Lục Dã như phản ứng lại, bất thình lình trợn to mắt.

Nhà vô địch vùng Sinnoh, Cynthia! "Cynthia, vị này chính là người tôi từng nhắc với em, Lục Dã đến từ khu vực Đông Hoàng." Cynthia từ phía xa tiến lại gần camera, thân ảnh dần trở nên rõ nét.

Chiếc áo khoác đen thường ngày đã được thay bằng chiếc áo

blouse trắng của Nghiên cứu viên (Researcher), sống mũi cao thẳng đeo một cặp kính gọng vàng.

Gương mặt mộc không trang điểm nhưng trắng trẻo và tinh tế, đôi môi màu hoa anh đào cùng đôi mắt xám tro toát lên vẻ thâm thúy lạ thường.

Mái tóc vàng óng ả dài đến ngang eo khiến Lục Dã nhất thời ngẩn người.

Cái này cũng... quá xinh đẹp rồi đấy! "Chào cậu." Cynthia gật đầu, mỉm cười nhẹ nhàng, "Giáo sư đánh giá cậu rất cao." "Giáo sư Rowan quá khen rồi..." Lục Dã có chút toát mồ hôi. "Giáo sư sẽ không tùy tiện khen ngợi người khác đâu." Cynthia mỉm cười nói, "Huống hồ, phương hướng nghiên cứu của cậu và tôi có chút nhất quán." Bản thân Cynthia là một nhà thần thoại học của vùng Sinnoh, cô đã dành rất nhiều tâm huyết cho các truyền thuyết về thời gian và không gian.

Hiếm khi gặp được người cùng ngành, lại còn được Giáo sư Rowan đích thân khen ngợi, Cynthia cảm thấy có chút hứng thú. "Hai người cứ nói chuyện trước, tôi đi rót ly cà phê." Giáo sư Rowan vừa nói vừa đứng dậy, để lại Cynthia và Lục Dã ở hai đầu màn hình.

Bầu không khí nhất thời có chút trầm mặc.

Lục Dã vừa vuốt ve Eevee đang ngủ say, vừa chìm vào trầm tư.

Giọng nói này nghe quen tai quá...

Rốt cuộc là đã nghe ở đâu rồi nhỉ?

Bỗng nhiên, một tia linh quang lóe lên trong đầu Lục Dã.

Cynthia trước mắt và cô nàng "loli tóc vàng" trong game phảng phất như trùng khớp lại với nhau, giọng nói có chút từ tính trong kênh chat voice của tổ đội cũng hoàn toàn khớp lệnh.

Lập tức, như có một tiếng sét nổ vang bên tai, Lục Dã sững sờ ngay tại chỗ.

Thật... thật sự là Cynthia sao?

Phú bà thuê mình cày game, thế quái nào lại là Nhà vô địch vùng Sinnoh (Sinnoh Champion)?!

Vãi chưởng, vãi chưởng, vãi chưởng!!

Biểu cảm của Lục Dã lúc này vô cùng đặc sắc.

Cynthia có chút kỳ quái: "Trên mặt tôi dính gì sao?" "Hơi bị đẹp...

à không phải..." Lục Dã vuốt mặt, "Để tôi bình tĩnh lại chút đã." Cynthia hơi ngẩn ra, khóe miệng không kìm được cong lên.

Nụ cười nở rộ trong khoảnh khắc rồi lại quy về bình tĩnh, giống như một con Swanna lướt qua để lại gợn sóng trên mặt nước.

Cynthia khẽ nói: "Có phải trước đây tôi từng gặp cậu không?" Lục Dã lắc đầu. "Không có sao?" Cynthia chống cằm, trầm ngâm nói. "Vậy tại sao giọng của cậu... nghe lại quen thuộc như thế?" Cynthia thật sự không nhớ rõ rốt cuộc đã nghe thấy ở đâu.

Dù sao lịch trình của Quán quân cũng tương đối bận rộn, cộng thêm công việc nghiên cứu thần thoại.

Việc Cynthia có thể rút thời gian ra chơi game đã là chuyện tương đối hiếm hoi rồi.

Sắc mặt Lục Dã cổ quái.

Cái này bảo tôi trả lời sao đây?

Tôi là cái tên cày thuê chơi game cùng cô đấy à?

Trong trường hợp học thuật nghiêm túc thế này, nói chuyện đó có thực sự ổn không?

Lục Dã nhíu mày.

Không được, nhỡ đâu người ta hỏi "Lục lão sư" là ai thì xấu hổ lắm.

Trước mắt chưa phải là cơ hội thích hợp để thú nhận.

Lục Dã hàm hồ đáp: "Có khả năng là cô nhớ nhầm rồi." "Ưm..." Cynthia khá bực bội gãi gãi đầu.

Đúng lúc này, Giáo sư Rowan bưng cà phê quay lại.

Cynthia gật đầu, mỉm cười nhẹ với Lục Dã: "Xin lỗi không tiếp chuyện được nữa." Bóng dáng yểu điệu biến mất khỏi màn hình.

Giáo sư Rowan nhấp một ngụm cà phê, nói: "Tóm lại, nếu tiện thì qua một thời gian nữa cậu có thể truyền tống Eevee tới đây." "Ngoài chuyện này ra, chắc không còn vấn đề gì khác chứ?" Lục Dã trầm ngâm giây lát. "Phòng thí nghiệm của ngài còn thiếu người không?" "Hả?" Giáo sư Rowan mở to mắt, "Cậu định chuyển tới đây à?" "Không, tôi chỉ tùy tiện hỏi chút thôi." Lục Dã phải thừa nhận, ngay khoảnh khắc nhìn thấy Cynthia, đạo tâm của hắn có chút lung lay.

Nhưng thân là một thanh niên tân thời đủ tư cách (Qualified), không quên sơ tâm mới là gốc rễ lập nghiệp của Lục Dã.

Đã nói không làm Nghiên cứu viên là không làm, trước sau như một!

Sau khi cảm ơn Giáo sư Rowan, Lục Dã tắt video call, xách Eevee đặt vào cái ổ mèo mềm mại.

Nhìn chằm chằm Eevee đang ngủ say cuộn thành một đoàn, còn lăn qua lộn lại, Lục Dã chìm vào suy tư. "Phú bà cư nhiên là Cynthia... thảo nào lại giàu như thế." "Khoan?

Nói như vậy, chẳng phải tôi đang được Cynthia bao..." Lục Dã

bỗng nhiên ho khan, nuốt nước miếng một cái, "Thôi cứ như cũ đi..." "Cô ấy giàu thì mặc kệ cô ấy, Lục lão sư ta cũng không phải loại ăn bám váy phụ nữ (ăn cơm mềm)!" Trong vòng hai tháng ngắn ngủi sau khi thế giới tuyến biến động, Lục Dã đã thu phục Haunter và Eevee.

Trong nhóm chat có thêm bao nhiêu là đại lão, hiện tại lại còn dây dưa với cả Cynthia.

Chuyện này mang lại cho Lục Dã một cảm giác cực kỳ ma ảo.

Nhưng Lục lão sư dù sao cũng đã trải qua huấn luyện chuyên nghiệp, rất nhanh đã chấp nhận hiện thực phú bà chính là Cynthia. "Hèn gì cô ấy còn bảo phí dịch vụ rẻ thế." Lục Dã đau lòng nhức óc nói, "Quán quân Sinnoh, một giờ thu của cô ấy mấy vạn tệ cũng không quá đáng mà!" Sau một hồi kịch liệt tự kiểm điểm, Lục Dã thở ra một hơi, tâm tình dần bình phục lại. "Bình tĩnh, đến Red còn là fan của mình, chơi game cùng Cynthia cũng chẳng có gì đáng kinh ngạc cả." "Nên thu phí thì vẫn phải thu phí, không thể vì người ta xinh đẹp mà đối xử phân biệt được!" Suy nghĩ của Lục Dã rất đơn giản.

Làm ăn là làm ăn, không thể vì cô là Quán quân Sinnoh mà tôi đưa ra giá hữu nghị được đúng không?

Thế thì Lục lão sư ta chẳng phải rất mất mặt sao!

Logic này tương đối tự lừa mình dối người, Lục Dã không kìm được tự like cho sự cơ trí của bản thân. "Muốn dùng chùa (bạch phiêu)?

Không có cửa đâu!" Đêm đã khuya.

Lục Dã bôn ba cả ngày, tinh thần lại chịu cú húc (Tackle) lớn như vậy, mệt mỏi rã rời nằm vật xuống giường, vừa chạm gối đã ngủ.

Trong căn phòng tối đen vang lên những tiếng sột soạt.

Eevee sau khi HP đã hồi phục hoàn toàn liền mở đôi mắt đen láy

ra, cảnh giác nhìn quanh. "Bui?" (Tối nay hành động?) Một khuôn mặt quỷ (Scary Face) âm sâm từ từ hiện lên trên tường, Haunter cười gằn gật đầu. "Ghos!" "Bui?" (Buổi tối huấn luyện cái gì?) "Ghos Ghos!" (Nhóc đi rồi sẽ biết!) ...

Phòng thí nghiệm Rowan.

Cynthia vẫn đang rối rắm với ấn tượng mơ hồ vừa rồi. "Rốt cuộc mình đã gặp cậu ta ở đâu rồi nhỉ?" Cynthia lẩm bẩm, "Tại sao lại quen thuộc như thế..." Âm thanh qua mạng vốn dĩ sẽ bị nhiễu một chút.

Cộng thêm việc Cynthia gần đây không rảnh chơi game, cho nên nhất thời cũng không nhớ ra được.

Giáo sư Rowan đang ghi chép lại ca bệnh mà Lục Dã vừa cung cấp. "Eevee có Đặc tính Dự báo nguy hiểm (Anticipation), tính cách lại rất táo bạo..." Giáo sư Rowan không nhịn được mỉm cười, "Thực sự là một cặp đôi tương đối thú vị đấy." "Là con Eevee vừa rồi sao?" Cynthia có chút tò mò. "Đúng vậy." Giáo sư Rowan gật đầu, thuật lại các triệu chứng của Eevee một lần. "Ta nghĩ cái này có khả năng liên quan đến phản ứng ức chế với môi trường mới... nhưng nó không chấp nhận truyền tống, chuyện này có chút phiền phức." Cynthia cười nói: "Để tôi đi gặp nhóc con này xem sao, đúng lúc tôi cũng cần đến khu vực Đông Hoàng một chuyến." "Ồ, giải Master League nửa cuối năm à?" Giáo sư Rowan vuốt râu. "Cô đấu với ai?" "Tổ chức ở Thượng Hải, chắc tôi sẽ đối đầu với Ngự Long Lance (Dragon Tamer Lance) của vùng Kanto." Cynthia đưa bàn tay thon dài che miệng, ngáp một cái, mệt mỏi nói: "Cho nên tôi mới nói, qua kỳ nghỉ này là chẳng còn chút thời gian rảnh nào nữa." Giáo sư Rowan gật đầu: "Cô có người quen ở Đông Hoàng không?

Có cần ta giới thiệu vài người bạn cho cô không." "Cái này thì không cần đâu." Trong đầu Cynthia hiện lên vị bậc thầy chiến thuật

chuyên dùng Đội hình Diệt Vong Ca (Perish Trap), sáo lộ có chút "bẩn bựa" kia. "Gần đây tôi có quen một người bạn, cậu ấy hình như... cũng ở Thượng Hải." Cynthia gãi đầu. "Tên là gì nhỉ...

Lục lão sư?" *** Chủ nhật.

Mới sáng sớm tinh mơ, cái nghèo đã khiến Lục Dã mở mắt dậy từ sớm.

Lục Dã định nghiêm túc chuẩn bị cho trận chung kết Cúp Piplup.

Bởi vì mãi đến khi vào chung kết, Lục Dã mới làm rõ được phần thưởng Quán quân của giải đấu. 【5 vạn tiền thưởng + 20 vạn tài nguyên tuyên truyền + Chuông Bình Yên (Soothe Bell)】 Cái gọi là "20 vạn tài nguyên tuyên truyền", mọi người cứ coi như nghe chuyện cười cho qua là được.

Quan trọng nhất vẫn là cái Chuông Bình Yên này.

Chương 36

Trong Hệ thống tuy có thể đổi, nhưng món này thuộc về Vật phẩm (Item) màu cam, trong cửa hàng thần bí tốn tới 3 vạn điểm BP và làm mới không định kỳ.

Mà điểm BP hiện tại của Lục Dã chỉ còn chưa đến hai ngàn.

Phần lớn BP đều đã đổi thành Quả Berry Hiếm (Rare Berry) để chế tạo Khối Năng Lượng (Energy Block).

Còn có các loại đá quý như Đá Lửa (Fire Gem), Đá Độc (Poison Gem), thỉnh thoảng dùng để cải thiện bữa ăn cho Haunter.

Lục Dã xưa nay luôn đối xử bình đẳng.

Đến giờ món quà (Present) chuẩn bị cho Eevee cũng chỉ có mỗi một cái Khăn Lụa (Silk Scarf).

Huống hồ Chuông Bình Yên có thể tăng độ thân mật (Friendship) của Eevee, biết đâu có thể cải thiện cái tính khí nóng nảy của tên nhóc này.

Điểm quan trọng hơn là: Thắng chung kết là có thể lấy miễn phí!

Cái này không phải là "Click là tặng" thì là gì?!

Dục vọng muốn "dùng chùa" (bạch phiêu) dâng cao không dứt, chưa bao giờ Lục Dã muốn huấn luyện như hôm nay! "Vậy vấn đề đến rồi..." Lục Dã sờ cằm lẩm bẩm. "Mình nên huấn luyện thế nào đây?" Nói thật thì, dù đã lọt vào chung kết, Lục Dã đối với phương diện huấn luyện vẫn mù tịt.

Cho dù trình độ chỉ huy không khác gì Bậc thầy chiến thuật, chế tác Khối Năng Lượng cũng sánh ngang với Nhà điều phối hàng đầu (Top Coordinator), nhưng cái trình độ huấn luyện này thì thực sự là

một lời khó nói hết.

Đến thời điểm hiện tại, trên lý lịch huấn luyện của Lục Dã chỉ có đúng một dòng: Huấn luyện chiêu Kịch Độc (Toxic) cho Gastly.

Mà cái này còn là nhờ sự trợ giúp từ 【Tâm đắc Kịch Độc】 của Koga.

Thật sự muốn đích thân ra trận, vẫn là hơi làm khó Lục lão sư rồi.

Nhưng không sao, Lục lão sư còn có Haunter!

Bộ tạ đặt mua trên mạng đã về.

Haunter đã có thể dùng một tay nâng quả tạ 30kg, cái sức mạnh này quả thực còn phát triển hơn cả chỉ số tấn công đặc biệt (SA).

Nhưng Lục Dã thực sự có chút không nhịn được, hét lớn: "Mày đừng có dùng Màn Sương Đen (Haze) đỡ lấy mà nâng chứ!" "Ghos?" Haunter sững sờ, sương đen quanh thân vụt tan đi, quả tạ đè lên tay Haunter rơi mạnh xuống sàn nhà.

Một tiếng nổ chấn động màng nhĩ vang lên, sàn nhà nứt ra mấy vết nứt nhỏ...

Lục Dã như lại nghe thấy tiếng ví tiền teo tóp đi. "Ghos~!!" Haunter rưng rưng nước mắt, rút cái tay sưng đỏ từ dưới quả tạ ra, vội vàng vẩy vẩy.

Cảnh tượng này giống hệt một màn trong "Tom và Jerry".

Do "tay quỷ" đang ở trạng thái thực thể hóa, lúc này Haunter vẫn có thể cảm nhận được đau đớn.

Sắc mặt Lục Dã cổ quái, không nhịn được ho khan nói: "Tiếp tục huấn luyện!

Chuông Bình Yên của Eevee trông cậy cả vào mày đấy!" Bên kia, dụng cụ huấn luyện của Eevee lại có chút đáng yêu (Cute).

Lục Dã tìm người bán đặt làm một cái bánh xe chạy (Wheel) cỡ lớn cho hamster.

Về lý thuyết, có thể để Eevee chạy liên tục không ngừng, căn bản không dừng lại được.

Lục Dã cảm thấy phương pháp huấn luyện này không có gì sai sót.

Không chỉ rèn luyện tốc độ của Eevee, lại có thể tôi luyện sức bền cho Eevee.

Thực sự là một công đôi việc! "Mình đúng là thiên tài huấn luyện mà." Lục Dã sờ cằm lẩm bẩm. "Bui." Eevee dùng ánh mắt nhìn kẻ đần độn nhìn chằm chằm Lục Dã.

Hắn không thực sự nghĩ rằng mình sẽ dùng cái thứ ngu xuẩn này chứ! "Hửm?

Mày không chơi à?" Lục Dã có chút tiếc nuối. "Hay là mày thử xem?

Tao thấy chắc sẽ Cute lắm đấy." "Bui...

Bui!" Cute cái gì chứ...

Eevee phồng má, lề mề nhảy lên bánh xe chạy, bất an nhìn quanh quất.

Lục Dã cười hì hì, đột nhiên đẩy bánh xe một cái. "Bui...

Bui?!" Eevee sải tung bốn chân, kinh hoảng thất thố chạy vội, bỗng nhiên giật giật tai, hai mắt sáng rực nhìn cái bánh xe.

Món đồ chơi này... hình như cũng khá thú vị đấy chứ! "Bui! (*≧▽≦)" Lục Dã hiếm khi thấy Eevee lộ ra nụ cười vui vẻ như vậy, không kìm được mỉm cười. ...

Nói là phải khắc khổ huấn luyện một ngày, kết quả lại biến thành thường ngày nuôi quỷ và vuốt ve Eevee.

Ngày mai là thi cuối kỳ của học kỳ hai năm nhất đại học, kết thúc xong là chính thức bắt đầu nghỉ hè.

Lục Dã định trong kỳ nghỉ hè kiếm thêm chút tiền, tranh thủ kiếm lại phí ăn uống cho hai con Pokémon trong mấy năm tới.

Đang ở trong phòng đọc sách, cửa bỗng nhiên vang lên tiếng gõ.

Mở cửa ra nhìn, bác gái ở ủy ban khu phố đang nở nụ cười hiền hậu. "Tiểu Lục à, bác đưa cờ thi đua (cẩm kỳ) tới cho cháu này!" Lục Dã sững sờ: "Cờ thi đua gì ạ?" Ngay lúc này, hai con Pokémon sau lưng Lục Dã cứng đờ, không hẹn mà cùng dừng lại.

Eevee và Haunter căng thẳng liếc nhìn nhau. "Ghos?" (Chưa dọn hiện trường à?) "Bui!" (Em quên mất!) Đêm qua, Haunter xách Eevee lén lút ra ngoài huấn luyện.

Công trường gần đó bãi đất trống trải, lại tụ tập rất nhiều Pokémon hoang dã (Wild Pokemon), thực sự là nơi huấn luyện thiên nhiên.

Persian, Raticate, Houndoom... những Pokémon này vì tranh đoạt lãnh địa lân cận, thường thường đánh đấm túi bụi.

Nhưng nhìn chung, đám Pokémon này mỗi bên đều có thắng có thua, chung sống cũng coi như "hòa hợp".

Cho đến đêm qua, cục diện tương đối ổn định này bị hai vị khách không mời mà đến phá vỡ...

Theo lời bác bảo vệ nhân chứng kể lại: "Mẹ kiếp, con Eevee kia sát khí đầy mình!" Phương Đông hửng lên ánh ban mai (Shinsōe) mông lung, trên công trường lại là một cảnh tượng thảm liệt.

Do tham chiến đa số đều là hệ Thường (Normal), Haunter vẫn vân đạm phong khinh, ngược lại Eevee nhe răng trợn mắt, vết thương có chút dữ tợn.

Haunter mím môi, mò mẫm trong cái bóng dưới chân nửa ngày, đột ngột lôi ra một bình Thuốc Vết Thương (Potion). "Xịt xịt xịt!" Eevee hai mắt sáng rực, thốt lên "dân trong nghề". "Bui bui!" ...

Trước mặt là tấm cờ thi đua, bên trên viết một hàng chữ nhỏ: 'Cảm ơn đồng chí Lục Dã đã có cống hiến kiệt xuất cho sự nghiệp phòng trị mèo hoang của khu phố'.

Chữ lớn: 'Thần Y Phụ Khoa, Diệu Thủ Hồi Xuân.' "Bác gái... cái khẩu hiệu này là sao thế ạ?" "À, chỗ in ấn làm sai đấy!

Cháu cứ treo tạm đi nhé!" Thấy dáng vẻ nhiệt tình này, Lục Dã cũng không tiện từ chối, cười gượng nhận lấy tấm cờ thi đua.

Bác gái ủy ban khu phố đi như một cơn gió.

Lục Dã liếc nhìn hai con Pokémon đang run lẩy bẩy. "Giải thích chút đi?" "Bui bui..." "Ghos Ghos..." Ngọa tào, tao lại nghe không hiểu, bắt hai đứa nó giải thích cái gì!

Lục Dã gãi đầu, thẩm vấn: "Hai đứa tối qua ra ngoài hả?" Eevee và Haunter đồng loạt gật đầu. "Tự đi huấn luyện?" "Ghos!" (Em dẫn đi đấy!) Haunter nhe răng cười. "Mấy con Meowth hoang dã kia là..." "Bui!" (Em đánh đấy!) Eevee vẻ mặt đắc ý ngẩng đầu lên.

Lục Dã bỗng nhiên thấy tâm mệt.

Run rẩy ngồi xuống ghế sô pha, Lục Dã cầm tấm cờ thi đua lên, nhìn ngang nhìn dọc bao nhiêu lần.

Lúc này mới phản ứng lại, từng câu từng chữ trên tấm cờ này đều viết hai chữ "Đâm sau lưng" (Bối thứ)! "Thôi bỏ đi, dù sao cũng là miễn phí." Lục Dã thở dài, treo tấm cờ lên chỗ dễ thấy trong nhà. 【Thần Y Phụ Khoa, Diệu Thủ Hồi Xuân】 Lục Dã sờ sờ cằm, lẩm bẩm: "Đừng nói nha, trông cũng đẹp phết..." *** Ngày 6 tháng 7, thứ Hai.

Cùng với môn thi cuối cùng kết thúc, Lục Dã cũng chính thức bắt đầu cuộc sống nghỉ hè.

Xe buýt đậu trong khuôn viên trường, phụ huynh ở ký túc xá đi lại nườm nượp, thậm chí có thể thấy bóng dáng vài Huấn luyện viên cao cấp (Senior Trainer). "Ba... lần sau đừng bảo Lizardon (Charizard) đến đón con nữa... gây chú ý quá!" Điền Hữu Vi vừa gọi điện thoại phàn nàn, vừa vẫy tay với Lục Dã: "Anh Lục Tử, hẹn gặp lại ở học kỳ sau!" Lục Dã vẫy tay, nhìn Lizardon đập mạnh đôi cánh (Dual Wingbeat), chở Điền Hữu Vi và hành lý biến mất trong tầm mắt. "Có tiền thích thật đấy." Lục Dã cảm thán.

Mặc dù gia cảnh ưu việt, nhưng thành tích cấp ba của Điền Hữu Vi không lý tưởng lắm, do đó không thể thi vào hệ Chiến đấu (Battle) của Đại học Ma Đô.

Công bằng không có nghĩa là bình đẳng, ở một ý nghĩa nào đó, thi đại học cũng là con đường duy nhất để nhiều bình dân trở thành Trainer.

Ở các khu vực khác, muốn trở thành Trainer, nếu thiếu bối cảnh gia đình thì Đội Hỏa Tiễn (Team Rocket), Đội Plasma (Team Plasma) hay các tổ chức tương tự chính là lựa chọn tốt nhất.

Lục Dã ngáp một cái, xách Balo (Backpack) đi trên con đường rợp bóng mát bởi chiêu Cơn Lốc Cánh Hoa (Petal Blizzard), một tiếng bước chân nhẹ nhàng từ phía sau đuổi theo. "Cậu chuẩn bị cho chung kết thế nào rồi?" Thẩm Đinh Chỉ buộc tóc đuôi ngựa đơn giản, chậm rãi đi bên cạnh Lục Dã.

Lục Dã hơi sững sờ.

Hôm qua bảo là phải nghiêm túc huấn luyện, kết quả lại ôm Eevee ngủ cả buổi chiều... "Chắc là, không có vấn đề gì đâu." Lục Dã ho khẽ, "Dù sao thua cũng không sao, Haunter đã cố gắng hết sức rồi."

Thẩm Đinh Chỉ gật đầu, trầm mặc nửa ngày rồi nói: "Ba tôi muốn gặp cậu một lần." "Hửm?" "Ông ấy đã xem video đấu bài (Battle Video) của cậu, muốn mời cậu làm gia sư riêng cho tôi." "Chủ yếu là mảng chỉ huy này..." Thẩm Đinh Chỉ hơi đỏ mặt, "Tôi vẫn còn quá kém cỏi." Thẩm gia với tư cách là thế gia chuyên hệ Tiên (Fairy), trong lĩnh vực thương nghiệp cũng thiệp liệp rộng rãi, chủ yếu phụ trách các sản phẩm xa xỉ phẩm và làm đẹp cho Pokémon.

Lục Dã từng xem vòng bạn bè của Thẩm Đinh Chỉ, con Pokémon thứ hai lại là một con Togepi vừa mới sinh, nội lực gia tộc có thể thấy được chút ít. "Thôi bỏ đi, trình độ tôi vẫn còn có hạn." Lục Dã từ chối.

Cũng chỉ miễn cưỡng thắng được A Kim thôi.

Lục Dã thầm chém gió trong lòng.

Thẩm Đinh Chỉ gật đầu, vừa dừng bước vừa nói: "Hẹn gặp lại ở học kỳ sau." ...

Buổi thi sáng chỉ có hai tiếng.

Lục Dã vốn tưởng để hai con Pokémon ở nhà một mình chắc không vấn đề gì.

Còn đặc biệt thu Eevee vào PokéBall, dặn dò Haunter chăm sóc cẩn thận.

Không ngờ tới, Haunter cư nhiên tự mình trốn đi mất?!

Trong phòng tìm khắp nơi không thấy tung tích Haunter, vừa nghĩ đến cái thái độ quá mức tích cực của nó, Lục Dã liền day day trán. "Mình vẫn không chịu nhớ kỹ mà..." Thả Eevee từ trong PokéBall ra, nhóc con mắt nhắm mắt mở dụi dụi mắt, phát ra tiếng kêu (Growl) nũng nịu. "Bui? (*• ω-q)" "Mày có thấy Haunter đâu không?" Nhóc con lắc đầu như cái trống bỏi. "Thôi...

đợi đến giờ cơm chắc tên này sẽ về thôi." Sự bất an trong lòng Lục Dã càng lúc càng nặng nề, nhưng vẫn thở dài, xách Eevee vào phòng ngủ.

Mở máy tính lên, phần mềm Livestream bám bụi đã lâu lại vang lên tiếng tít tít.

Tên phòng: 《Pokemon Battle!

Lục lão sư (Ryo-sensei) của các bạn đã trở lại!》 Ngay lập tức, lượng lớn fan hâm mộ tràn vào phòng Livestream, bình luận (đạn mạc) bắt đầu spam điên cuồng. "Vãi chưởng, Lục lão sư cuối cùng ông cũng livestream rồi!" "Dọn cơm rồi anh em ơi!" "Thanh xuân của ông đây trở lại rồi!" Giọng điệu trêu chọc quen thuộc của Lục lão sư vang lên. "Xin lỗi nhé, thời gian trước là tuần thi cử, không có thời gian cập nhật giáo án (sáo lộ)." "Nhân dịp nghỉ hè, tôi sẽ tranh thủ sắp xếp cho anh em rõ ràng rành mạch." "Bui?" Eevee nhìn vào ống kính, tò mò nghiêng đầu. "A hự chết tui (AWSL)!!" "Streamer (Chủ kênh) đừng có che ống kính, cho Eevee lên hình chính đi!" "Cái tên Lục lão sư này phiền thật đấy, cứ ảnh hưởng việc tôi ngắm bé Eevee!" Lục lão sư cười gượng liếc nhìn bình luận. "Cảm ơn 'Lục lão sư ăn chưa' tặng máy bay...

Vừa ăn xong, ăn cơm rang trứng." "Cảm ơn 'Tặng cho bé Eevee' tặng Đại hỏa tiễn, nào Eevee, cảm ơn chú đi." "Bui?" Eevee dùng cái chân mập mạp cào nhẹ vào camera một cái, vẫn là bộ dạng vừa mới ngủ dậy, ngơ ngác đầy đáng yêu (Cute).

Chương 37

"Ông mới là chú, cả nhà Lục lão sư ông đều là chú!" "Á tôi chết mất!" "Đừng chuyển cảnh được không, cầu xin ông đấy, cho tôi nhìn bé Eevee thêm một cái nữa!" Lục Dã đặt Eevee lên đầu gối, ôn nhu vuốt ve bộ lông nhung của nó.

Eevee cũng mặt đầy vẻ không tình nguyện nằm sấp xuống, cái đuôi bông xù (Fluffy) quét qua khuỷu tay Lục Dã, tai thỉnh thoảng giật giật vài cái. "Lần đầu xem, xin hỏi đây là phòng livestream của Eevee à?" "Lục lão sư cút ra chỗ khác đê!" Mở giao diện Game.

Nhân lúc đang ghép trận (matching), Lục lão sư làm một ván Đấu Địa Chủ. "Alo?

Ngài chính là Thần bài từ thiện à?" "Streamer không làm việc đàng hoàng, kiến nghị để Eevee livestream thay!" Lục lão sư không chút động lòng, liếc nhìn mười bảy lá bài trên tay, lập tức nhướng mày. "Bài này?

Bài này mà ông giết được tôi á?" "Vãi chưởng, Mùa Xuân (thắng trắng) đến rồi?

Chuồn thôi chuồn thôi!" Phòng Livestream tràn ngập tiếng cười nói vui vẻ.

Hiệu quả tiết mục của Lục lão sư vẫn bùng nổ như mọi khi.

Đến phần Đấu bài (Battle), những khán giả hiểu chuyện đã lôi sổ tay ra. "Kỳ này chơi Đội hình Rải Đinh (Spikes Team)." Lục lão sư nói: "Khán giả quen thuộc chắc đều biết, Lục lão sư xưa nay đều chơi Đội hình Thủ (Thụ đội)." "Ai cũng biết, Đội hình Thủ cũng là một phần của Pokemon Battle...

Bẩn thì có bẩn, anh em đừng mang đi khiêu chiến Chủ hội quán (Gym Leader) là được." "Đã có không dưới ba vị khán giả đến tìm Lục lão sư đòi thanh toán hóa đơn y tế rồi..." "Khụ... không nói nhảm nữa, để chúng ta 'Khang Khang' (xem xem) ván đấu hôm nay." Đội hình bên phía Lục lão sư là: Skarmory, Ferrothorn, Cofagrigus, Amoonguss, Blissey cùng với Tentacruel.

Còn vị Người chơi (Player) đến từ Thành phố Goldenrod vùng Johto này, phối trí đội hình lại là: Miltank, Clefable, Wigglytuff, Chansey, Lickilicky, Clefairy. "Vãi, đối diện hình như cũng là Đội hình Thu Nhỏ (Minimize Team)!" "Đây là chiến thuật Quyến Rũ (Attract) đúng không?" "Cư nhiên lại là một vị Gym Leader?" Mí mắt Lục Dã giật một cái.

Con Miltank này khiến Lục Dã nhớ lại những ký ức rất không tốt đẹp.

Năm xưa lúc chơi GBA, con Miltank dùng chiêu Lăn (Rollout) vô hạn ở Thành phố Goldenrod kia đã gây ra bóng ma tâm lý cực kỳ sâu sắc cho Lục Dã.

Nhìn cái ID đã được xác thực là 【Chủ hội quán Goldenrod Whitney】 trước mắt, Lục Dã cười lạnh một tiếng.

Ra đường lăn lộn, sớm muộn gì cũng phải trả thôi! "Lên đi, Skarmory, Rải Đinh (Spikes)!" Skarmory với bộ lông vũ bằng thép sắc bén dẫn đầu bay lên không trung.

Hàn mang lấp lóe, đầy trời lông vũ sắc nhọn hình thành gai ngược cắm đầy trên sân đấu, rất khó cho Miltank có không gian để Lăn (Rollout).

Nhưng cô nàng tóc hồng này lập tức phản ứng lại: "Miltank, Lăn tại chỗ Tích Tụ (Stockpile)!" "Cô còn định Lăn?

Skarmory, Thổi Bay (Whirlwind)!" Do trong trận đấu (Battle), Pokémon bị buộc rời khỏi sân đấu cũng bị phán thua.

Do đó chiến thuật Rải Đinh (Spikes) cộng thêm Thổi Bay (Whirlwind) hoàn toàn có thể ép đối thủ không ngừng thay đổi Pokémon, từ đó liên tục chịu sát thương.

Cộng thêm hai loại đinh khác: Đá Tàng Hình (Stealth Rock) và Độc Đinh (Toxic Spikes).

Sáo lộ Rải Đinh cộng Đội hình Thủ hoàn toàn có thể sống sờ sờ làm đối thủ ghê tởm đến chết!

Lực độ Thổi Bay của Skarmory hoàn toàn không đủ để ép Miltank ra khỏi sân.

Nhưng đúng lúc này, tiếng Gầm Thét (Roar) chói tai vang lên, Miltank hoảng sợ lùi mạnh về sau, may mà được Whitney kịp thời thu hồi vào PokéBall. "Lục lão sư, ông còn là người không?" "Thổi Bay không động được Miltank thì bồi thêm một phát Gầm Thét?" "Đây chính là Đội hình Rải Đinh Thủ à, yêu rồi yêu rồi!" Trên sân đấu khắp nơi là gai đá nhô lên và Độc Đinh lấp lóe hàn mang, bất kỳ Pokémon nào vừa lên sân lòng bàn chân đều có thể bị đâm cho thấu tim gan.

Sau khi hành hạ chết một con Lickilicky.

Miltank lại xuất trận, trong nháy mắt chịu song trọng đả kích từ gai nhọn và chông đá, lập tức phát ra một tiếng kêu ai oán.

Whitney cắn chặt răng, thu hồi con Miltank đầy thương tích, "Lên đi, Clefairy, sử dụng Thu Nhỏ (Minimize)!" "Skarmory, tiếp tục Thổi Bay!" "Cậu phiền phức thật đấy!" Whitney hét lớn, "Clefairy, Quyến Rũ (Attract)!" Clefairy sau khi Thu Nhỏ liền nấp sau tảng Đá Tàng Hình (Stealth Rock) nhô lên, vừa tránh được Thổi Bay, đồng thời bắn ra một luồng sáng hình trái tim bay về phía Skarmory trên không trung.

Nhưng gần như cùng lúc đó, Lục Dã thu hồi Skarmory, đổi sang Cofagrigus vô tính... "Cái gì gọi là đọc vị (dự phán), đây chính là đọc vị!" "Lục lão sư nghiền ép Gym Leader từ đầu đến cuối luôn ạ..." "Chính là con Miltank này, tôi nhớ ra rồi!

Con đã 'xuyên táo' (cân 6) cả đội tôi!" "Đây chính là màn tương thân tương ái giữa hai bậc thầy chơi bẩn (tạng sáo lộ) sao?" Trận đấu kết thúc.

Đội hình Rải Đinh của Lục lão sư, với chiến tích 6:2 đáng mừng, thành công "chém Miltank xuống ngựa".

Đồng thời, do hiệu quả tiết mục bùng nổ, điểm BP của Hệ thống cũng tăng thêm gần một ngàn điểm.

Lượng lớn bình luận (đạn mạc) spam liên tục. "Hôm nay Lục lão sư cư nhiên không tấu hài (hạ phạn)?!" "Con Ferrothorn này cũng bẩn quá đi?

Cứng rắn đỡ ba cú Lăn?

Còn phản dame chết Miltank luôn?" "Y, tôi lại học được rồi này!" "Lục lão sư, cầu xin ông làm người đi!" *** Johto, Thành phố Goldenrod. "Bùm!" Thiếu nữ xinh đẹp trẻ trung tóc ngắn màu hồng, buộc hai bím tóc mạnh mẽ đập bàn, bất bình nói: "Cái này cũng quá bẩn rồi!" "Sao lại có con Skarmory bẩn bựa như thế chứ!" Whitney tơ hào không ý thức được, con Miltank dùng Quyến Rũ + Lăn của cô trong mắt các tân thủ Trainer là tồn tại khủng bố đến mức nào.

Cắn chặt răng, Whitney rút điện thoại ra, gọi một cuộc cho Kiểm sát quan Falkner đang ở tận Thành phố Violet. "Falkner, cái tài khoản vừa rồi có phải là anh không!

Tại sao đến chiến thuật cũng quen mắt như thế?" Rải Đinh (Spikes) làm chiến thuật cơ sở của Master League, số lượng Trainer

sử dụng giỏi không hề ít.

Ví dụ như Thiên vương hệ Độc Koga thì giỏi dùng Độc Đinh (Toxic Spikes); Takeshi của Thành phố Pewter cũng từng thể hiện qua chiến thuật Mộ Đá (Rock Tomb) cộng Đá Tàng Hình.

Nhưng con Skarmory "Rải Đinh + Thổi Bay" này lại mang đến cho Whitney một cảm giác "deja vu" cực mạnh.

Đây không phải Skarmory của Falkner thì là cái gì?! "Giờ làm việc mà lén lút chơi game, tôi sẽ đến Liên minh Pokemon (Pokemon League) tố cáo anh!" "Người tốt" Falkner ở đầu dây bên kia cười gượng nói: "Bình tĩnh chút đi Whitney, tôi nghĩ có thể cô nhận nhầm người rồi." "Bậc thầy (Master) giỏi dùng Skarmory, lại còn chiến thuật Rải Đinh, trừ anh ra còn ai vào đây!" "Hửm?

Có khả năng là Gym Leader hệ Thép của khu vực khác cũng nên." "Hoặc là vị Bậc thầy tinh thông chiến thuật Rải Đinh kia...

Cô bình tĩnh suy nghĩ chút đi nào!

Tôi đang bận truy bắt Đội Hỏa Tiễn đây, làm gì có thời gian chơi game chứ!" Whitney ngẩn ra một lát, dường như ý thức được điều gì, nói hàm hồ không rõ: "Ưm..." Hình như vừa rồi là người chơi của khu vực Đông Hoàng...

Đáng ghét thật, chiến thuật này quá quen mắt, dùng quả thực còn thuận tay hơn cả Falkner! "Cô đụng phải Đội hình Rải Đinh à?

Hahaha, với cái đầu óc của cô, thua đương nhiên cũng là bình thường thôi!" Falkner sảng khoái cười lớn. "Hả?" Whitney đột ngột siết chặt điện thoại, trên trán phảng phất nổi lên một chữ 'Tỉnh' (giận dữ). "À thì, tín hiệu không tốt lắm, lần sau nói chuyện nhé." Dường như cảm nhận được nguy hiểm, Falkner phi nhanh cúp điện thoại.

Whitney hít sâu một hơi, mở lại đoạn ghi hình trận đấu (Battle

replay) vừa rồi, bắt đầu xem lại thật kỹ. "Ưm...

Chỉ huy của mình không có vấn đề, chỉ là phối trí đội hình của hắn hình như xuất sắc hơn một chút." Whitney bực bội gãi đầu, "Đáng ghét thật, mọi người rõ ràng đều là đến huấn luyện, tại sao nhất định phải chọn cái đội hình leo rank (thượng phân) thế này chứ!" Nếu đưa cho Whitney đội hình tương tự, Whitney tự tin mình cũng chưa chắc sẽ thua Lục lão sư.

Nhưng...

đối thủ dường như đã nắm được (Scratch) tinh túy của Đội hình Rải Đinh, về mặt phối trí đội hình, tương đối khế hợp với đặc điểm chiến thuật Rải Đinh. "Cái này chẳng phải là làm người ta buồn nôn sao!" Whitney nghiến răng nói, "Làm gì có Master nào mỗi ngày đều nghiền ngẫm cách leo rank chứ!" Trong 《Pokemon: Battle》, người chơi bình thường (Normal) đều sẽ chọn Pokémon giống với phối trí đội hình của mình, huấn luyện chiến thuật mình thường dùng.

Giống như Lục lão sư, đánh một chiến thuật đổi một bộ đội hình, thực sự là tương đối hiếm thấy.

Trừ phi là có sự lý giải cực mạnh về cấu trúc đội hình, nếu không thì không thể nào có sự dự trữ đội hình kiểu này được. "Tên này... thực sự là Gym Leader của khu vực Đông Hoàng?" Whitney nhíu mày, bấm vào xem lịch sử đấu của Lục lão sư, một màu xanh chiến thắng (thanh nhất sắc).

Có vài trận đối đầu với Đội hình Nắng (Sunny Team), thậm chí còn đánh ra chiến tích siêu thường 6:0.

Mà người sử dụng Sunny Team này, chính là cậu nhóc Bi-a A Kim (Akin)...

Whitney đột ngột mở to mắt.

Trong đầu hiện lên hình ảnh thiếu niên côn đồ, Whitney như có điều suy nghĩ gật đầu. "Nếu là A Kim thì... bị ăn hành (linh phong) cũng không kỳ quái lắm nhỉ?" Xa tận tại Trung tâm Nuôi dưỡng Pokémon (Pokemon Day Care) ở ngoại ô Thành phố Goldenrod, A Kim đột nhiên hắt hơi một cái. "Vãi!

Vô lý thật, hai hôm nay cứ hắt hơi suốt!" A Kim gãi đầu, nghe điện thoại, lười biếng nói: "Moshi moshi?

Ai đấy?" "Bà cô của cậu đây!" "Cô gọi nhầm rồi, bye bye!" "Tôi, Whitney của Thành phố Goldenrod!" "Hả, cô đến hẹn tôi đi chơi à?

Đưa tài khoản Line của tiểu thư Mary cho tôi, tôi có thể nghiêm túc suy nghĩ đấy nhé!" "Đừng đùa nữa, cậu thân với Lục lão sư của khu vực Đông Hoàng lắm hả?

Tên đó rốt cuộc có thực lực thế nào!" Lục lão sư?

A Kim chống cằm, trong đầu hiện lên hình tượng chủ nhóm tâm狠 thủ lạt.

Tên này, thực lực chắc không bình thường đâu nhỉ...

Dù sao đến bản đại gia còn không phải là đối thủ của hắn... "Ái chà, Lục lão sư ghê gớm lắm đấy!" A Kim nói như thật. "Đến tiền bối Red cũng là fan của ổng, ông chú Takeshi còn bảo ổng là một Nhà nuôi dưỡng (Breeder) đỉnh cấp nữa cơ!" "Thật... thật hả?" Giọng điệu Whitney có chút yếu đi.

Nếu là như vậy... chiến thuật Rải Đinh còn xuất sắc hơn cả Falkner, dường như cũng có thể hiểu được rồi nhỉ? "Cô không tin?

Cô có thể vào nhóm mà xem, đều là tuyển thủ Master đỉnh cấp cả đấy." A Kim tặc lưỡi lấy làm lạ, "Nếu không phải Lục lão sư hồi đó cầu xin tôi vào, tôi cũng chẳng thèm đồng ý đâu!" "Hả?" Hai mắt Whitney sáng rực, "Đại...

Nhóm Master?

Tiền bối Red cũng ở đó?!" "Đúng rồi, rất lợi hại đúng không?

Tôi thấy cũng thế." A Kim tự mình gật đầu.

Trầm mặc hồi lâu, Whitney mới dùng giọng nói nhỏ như muỗi kêu, khẽ nói: "Có thể... kéo... kéo tôi vào được không..." "Cô nói gì, to lên chút?" "Tôi nói, có thể kéo tôi vào nhóm được không!!" A Kim ngoáy ngoáy cái lỗ tai hơi lùng bùng, lười biếng nói: "Dựa vào thực lực của cô, hình như vẫn còn kém chút nhỉ?" "Cậu có tin tôi bây giờ tới ngay Day Care, PK người thật (tác động vật lý) với cậu một trận không!" "Thôi được rồi..." A Kim xua tay, "100 tấm ảnh có chữ ký của tiểu thư Mary, tôi sẽ kéo cô vào nhóm." "Thật chứ?" "Đương nhiên!" "Được, tôi đi tìm Mary ngay đây!" ...

Vừa xuống livestream (hạ bá), Lục lão sư ngạc nhiên liếc nhìn điện thoại. "Hửm?

Nhóm có người mới à?" Whitney: "Á á á!!" Whitney: "Là tiền bối Red!

Là người thật!" Whitney: "Có thể kết bạn Line không tiền bối, em sùng bái anh lâu lắm rồi!" Yellow: "(○ ` 3′○)" Lorelei: "Ara, thú vị thật đấy~!" Lục Dã gãi đầu.

Được rồi, nhóm hậu cung của Red là hàng thật giá thật (thực chùy) rồi!

Phản ứng livestream của Đội hình Rải Đinh coi như nhiệt liệt, Whitney làm tư liệu sống cho Gym Leader cũng miễn cưỡng Đủ tư cách (Qualified).

Nếu còn chưa đủ, lúc cắt ghép video, tìm A Kim đánh vài trận là được!

Thời gian một buổi chiều, điểm BP của Hệ thống tăng lên hơn

ngàn điểm.

Nếu đổi thành Quả Berry, phí ăn uống tuần sau của hai nhóc con không cần lo nữa. 【Điểm BP còn dư: 2400】 Eevee nằm sấp xem Lục Dã chơi game cả buổi chiều.

Ngáp một cái, Eevee lười biếng nhảy từ đầu gối xuống, tự mình đi chơi bánh xe chạy.

Hoàng hôn buông xuống, bóng tối dần đậm.

Lục Dã đeo tạp dề, tự mình làm một bàn đầy đồ ăn, chỉ chờ Haunter về nhà.

Nhưng mãi đến lúc cơm canh sắp nguội, Haunter mới hưng phấn chui từ khe cửa vào. "Bộp" một tiếng ném tấm thẻ trong tay lên bàn.

Haunter quen cửa quen nẻo bay tới trước tủ lạnh, tay trực tiếp cắm xuyên qua cửa tủ lạnh, từ bên trong lấy ra một lon Nước Ngọt (Soda Pop). "Ghos~~(๑´p`๑)" Haunter lộ ra vẻ mặt đầy hạnh phúc.

Sắc mặt Lục Dã cổ quái cởi tạp dề, liếc Haunter một cái, nhặt tấm thẻ trên bàn lên.

Trong sát na, mí mắt Lục Dã giật một cái. 【Câu lạc bộ Huấn luyện viên Thể hình Bò Tót (Tauros)】 【Thẻ Hội viên năm】 "Hửm?" Lục Dã phát giác ra yếu tố bất thường.

Mày tự đi huấn luyện thì cũng thôi đi, còn lén lút làm thẻ hội viên nữa hả?!

Chuyện phải bắt đầu từ kỳ thi của thầy Lục.

Haunter ở nhà, hai tay dùng chiêu [Cào] giữ chặt bản photo của [Tâm đắc Kịch Độc].

Nó thè cái lưỡi đỏ lòm ra, liếm láp tỉ mỉ từng hàng chữ nhỏ từ trong ra ngoài.

Chương 38

"Ghos ~(*⊙~⊙)" Haunter đăm chiêu gật đầu, đang định chia sẻ kinh nghiệm với Eevee thì phát hiện Eevee vẫn đang nằm trong PokéBall.

Haunter bay đến bên cạnh, gãi gãi đầu, lập tức ủ rũ hóa thành một tờ giấy trắng, từ từ rơi xuống đất.

Bỗng nhiên, mắt Haunter sáng lên, cơ thể "bùm" một tiếng phồng trở lại, hưng phấn bay vù ra ngoài cửa. "Ghos!" (Trông nhà cho cẩn thận nhé!) Haunter hét vào trong PokéBall của Eevee.

Eevee tức giận dùng móng vuốt cào vào thành PokéBall.

Dám lén lút đi huấn luyện mà không rủ tôi theo!

Eevee: ヽ(`Д´)ﾉ So với Lục Dã, Haunter quen thuộc với các thiết bị huấn luyện xung quanh hơn nhiều.

Công trường cạnh khu chung cư chỉ được tính là phó bản sơ cấp, kiểu có thể dẫn Eevee đi "no hit" qua màn.

Nếu thực sự muốn tìm đối thủ mạnh, Haunter lập tức nhớ ngay đến vị Huấn luyện viên hệ Poison cấp Elite kia.

Vừa nghĩ đến con Arbok dữ tợn đó, Haunter không kìm được mà rùng mình.

Haunter: (￣￣) Con Arbok đó đáng sợ quá đi mất!

Nó háo hức đi đến [CLB Huấn luyện viên Công Ngưu].

Haunter đường hoàng xuyên qua cửa kính, khiến cô lễ tân ngơ ngác. "Xin... xin chào...

Đến đấu đối kháng hay huấn luyện ạ?" "Ghos!" Haunter chọc chọc

vào cái [Combo huấn luyện 2888 tệ] trên quầy.

Lần trước chủ nhân dẫn tôi tới cũng chọn cái này.

Ừm... chắc là không thành vấn đề! "Ghos! (no ¯▽¯)" Haunter trên người không một xu dính túi, nở nụ cười tự tin.

Đây là lần đầu tiên cô lễ tân tiếp đón một con Ghost, cô mím môi, tò mò hỏi: "Nhóc con, cậu định huấn luyện con Pokémon nào thế?" Haunter chỉ vào chính mình, cười hì hì.

Cô gái lấy ra một chiếc máy tính bảng, vừa lướt vừa cười nói: "Ở đây có danh sách các Trainer có thể đặt lịch, chọn xong thì lát nữa thanh toán online là được nhé." "Ghos!" Haunter gật đầu, chống cằm, ra vẻ lựa chọn nghiêm túc.

Mặc quần bó sát, dáng người nóng bỏng, Hạ Tuyền đang xách bình nước đi ngang qua, liếc mắt nhìn quầy lễ tân, sắc mặt lập tức thay đổi.

Tiếng cười này... nghe quen vãi chưởng!

Nhớ ra rồi, là con Gastly lần trước suýt nữa tống con Arbok vào bệnh viện!

Thế mà đã tiến hóa rồi á?!

Hạ Tuyền căng thẳng nhìn quanh.

Sau khi xác nhận anh chàng đẹp trai kia không có mặt, cô mới thở phào nhẹ nhõm. "Không phải đến huấn luyện là tốt rồi...

Chắc sẽ không chọn mình nữa đâu." "HLV Hạ Tuyền!

Chị đến đúng lúc lắm, có học viên chỉ định muốn chị hướng dẫn này." "Hả?" "Ghos!" Haunter nhe răng cười, có chút e thẹn gãi gãi đầu.

...

Haunter đi theo Hạ Tuyền vào sân huấn luyện. "Đây là lần đầu tôi

thấy một con Pokémon chủ động huấn luyện thế này đấy..." "Ghos Ghos!" "Nhưng chắc cậu cũng không có tiền đâu nhỉ." Hạ Tuyền nhíu mày, "Nếu thất tín là sẽ bị đưa vào danh sách đen đấy!" Haunter: Σ(っ°Д °;)っ Haunter mặt mày tái mét, như một oan hồn, ủ rũ bay về phía cửa ra, trên đầu như hiện lên hai chữ 'Oán Niệm' to đùng.

Hạ Tuyền hơi sững sờ, cắn răng nói: "Thôi được rồi!

Tôi có cách, cậu quay lại đi!" "Ghos?" Haunter lập tức lật mặt như lật bánh tráng, liếc nhìn Hạ Tuyền đầy ghét bỏ.

Có cách sao không nói sớm, làm người ta lãng phí biểu cảm diễn sâu! "Với thực lực của cậu, đủ để làm HLV bán thời gian ở đây rồi." Hạ Tuyền nhướng mày, "Ngoài việc được huấn luyện miễn phí, cậu còn có thể làm thêm kiếm tiền...

Cân nhắc xem?" "Ghos! o(*≧▽≦)ツ" Haunter vừa cười lớn, vừa vỗ vai Hạ Tuyền.

Chị nói sớm đi, nói sớm thì chúng ta đã là đồng nghiệp rồi!

Hạ Tuyền sắc mặt cổ quái.

Người ta nói tính cách Pokémon sẽ ngày càng giống chủ nhân.

Tên Trainer kia rốt cuộc mặt dày vô sỉ đến mức nào, nhìn qua là biết... "Ghos!" Haunter bày ra bộ dạng nóng lòng muốn thử, đấm đấm tay vào không khí.

Hạ Tuyền thần sắc phức tạp, gọi lễ tân tới, bảo cô ấy thêm một thông tin HLV vào máy tính bảng. "Làm vậy có ổn không ạ?" Cô lễ tân ngạc nhiên. "Có gì mà không ổn, đằng nào cũng chỉ là chuyện làm thêm cái thẻ thôi mà." Haunter tính toán thời gian, Lục Dã thi chắc còn một tiếng nữa mới xong.

Điều này cũng có nghĩa là nó có một tiếng để làm thêm.

Vừa nghĩ đến việc bản thân lại đóng góp cho cái gia đình này, Haunter không kìm được hai mắt sáng rực. "Ghos Ghos (๑`▽´๑)۶" ...

Hạ Tuyền đứng bên sân, quan sát buổi dạy đầu tiên của Haunter.

Thẳng thắn mà nói, dù là Trainer cấp Elite như Hạ Tuyền, lúc này cũng không nhìn thấu được độ nông sâu của Haunter.

Nhìn từ tình trạng cơ thể, đồ ăn thường ngày của nó có lẽ đều là những loại thuốc bổ xa xỉ mà Hạ Tuyền không dám tưởng tượng.

Còn bàn về kỹ năng huấn luyện, chiêu [Kịch Độc] của Hạ Tuyền rõ ràng còn kém Haunter một đoạn dài.

Điều này khiến Hạ Tuyền không khỏi nhíu mày.

Anh chàng lần trước rốt cuộc gia đình có điều kiện thế nào?

Làm sao có thể trong vòng một tháng ngắn ngủi đã huấn luyện Haunter đến trình độ này?!

Cơ mà, anh chàng đó trông cũng đẹp trai thật...

Hay là... lần sau mình chủ động chút xem sao? "Chậc." Hạ Tuyền đỏ mặt tía tai nhổ toẹt một cái, lúc ngẩng đầu lên thì buổi dạy đầu tiên của Haunter đã phân thắng bại.

Đây đúng là "dạy dỗ" thật sự.

Con Nidorina của khách hàng thậm chí không chịu nổi hai chiêu trong tay Haunter.

Nhưng càng như vậy, càng chứng minh thực lực chiến đấu của vị HLV này. "Trong CLB mới có một vị HLV, nghe nói còn là Pokémon đấy!" "Thật hay giả thế, vẫn là con Mr.

Mime lần trước à?" "Không phải, là một con Haunter!

Thực lực còn mạnh hơn cả Trainer cấp Elite bình thường!" Một

tiếng đồng hồ trôi qua nhanh chóng.

Haunter bay đến máy bán hàng tự động bên sân, trực tiếp thò tay xuyên vào trong, chẳng cần bỏ xu nào, lôi ra một lon nước ngọt uống ừng ực. "Ghos!" Vừa được hành gà, vừa được huấn luyện, lại còn kiếm được tiền!

Còn việc gì hạnh phúc hơn việc này nữa chứ! "Nào nhóc con, đây là thẻ hội viên của cậu, cầm lấy nhé." "Ghos!" Haunter hớn hở nhận lấy tấm thẻ.

Vẫy tay chào Hạ Tuyền đang dựa tường khoanh tay, Haunter vui vẻ bay đi.

Hạ Tuyền hơi ngẩn ra, vô thức giơ tay vẫy lại, sau đó ngượng ngùng vén tóc mái, mặt hơi ửng hồng. "Cũng... cũng cute phết..." ...

Lục Dã nhướng mày, nhìn tấm ảnh thẻ trên đó Haunter đang nhe răng trợn mắt làm mặt quỷ (Scary Face).

Lục Dã kỳ quái hỏi: "Thật sự không tốn tiền?" "Ghos!" "Thế mày làm kiểu gì vậy!" Giọng Lục Dã mang theo vài phần kinh ngạc.

Haunter cười hì hì, đắc ý ngẩng đầu lên. "Đúng là mày rồi." Lục Dã cảm thán, "Nhưng mà thiếu tiền thì nhớ bảo tao, tiền huấn luyện tao vẫn trả nổi mà." Phản chủ thì phản chủ (bối thứ), Lục Dã cũng sẽ không dập tắt sự tích cực của Quỷ Tư Thông.

Cho dù hai đứa nhỏ này có sắp phá banh cái nhà, Lục Dã cũng không nỡ trách mắng chúng.

Trainer và Pokémon là bình đẳng.

Lục Dã tôn trọng ý nguyện của Haunter, và Haunter cũng cố gắng hết sức muốn góp một phần sức lực cho gia đình này. "Ghos (′∇` 〃)" Haunter mỉm cười gãi đầu. "Được rồi, vất vả cho mày rồi." Lục Dã mỉm cười xoa đầu Haunter. "Ăn cơm thôi, tao chuẩn bị món mày thích

đấy." "Ghos! (✪ω✪)" Bữa tối yên tĩnh.

Eevee vùi đầu vào bát cơm, nhai sột soạt.

Bỗng nhiên nó vểnh tai lên, ngẩng đầu liếc xéo Lục Dã một cái, rồi ngoạm cả cái bát sang phòng bên cạnh ăn.

Lục Dã phì cười, quay lại trước máy tính, chuẩn bị cắt ghép video chiến thuật về Đội hình Rải Đinh (Spikes Team).

Có lẽ do lịch trình, Cynthia đã lâu không online, điều này khiến Lục Dã không khỏi có chút tiếc nuối.

Tư liệu còn thiếu một ít, tìm Akin để quay tư liệu tuy rất dễ, nhưng cũng không thể cứ "vặt lông cừu" mãi được.

Trong nhóm vẫn có khá nhiều người đang online.

Ví dụ như Gym Leader hệ Grass của vùng Sinnoh, Gardenia ở thành phố Eterna.

Gardenia với tâm thế học hỏi, đã thỉnh giáo Lục Dã vài trận về đội hình Spikes, chân thành nói: "Khả năng thấu hiểu chiến thuật của thầy Lục vẫn xuất sắc như mọi khi." Lục Dã gật đầu: "Cũng tạm." "Thầy Lục, giải đấu Type Expert Tournament (Giải Chuyên gia Hệ) nửa cuối năm nay, ngài có tham gia không?" Gardenia có chút do dự.

Cô vẫn luôn không rõ Hệ thực sự mà thầy Lục sở trường là gì.

Grass, Poison, Ghost, Steel... mỗi một hệ thầy Lục đều vô cùng am hiểu, điều này khiến Gardenia cảm thấy hy vọng ngày càng mong manh.

Một bậc thầy (Master) tinh thông nhiều hệ như vậy, chắc cũng sẽ không còn giới hạn ở giải đấu Type Expert nữa đâu nhỉ? "Không đâu." Lục Dã thành thật trả lời.

Đùa à, với thực lực của Lục Dã mà đi tham gia giải Chuyên gia

Hệ?

Thắng được mấy người bạn trên mạng trước đã rồi tính! "Quả nhiên là vậy." Gardenia kính nể thở dài.

Với thực lực của thầy Lục, tự nhiên sẽ chẳng cân nhắc tham gia loại giải đấu này rồi. ...

Sau khi quay xong tư liệu, Lục Dã bắt đầu cắt ghép video về bài bản mới này. 《Thầy Lục dạy bạn Battle 06: Đội hình Spikes》 kế thừa phong cách "tâm sự mỏng" (trash talk) và chiến thuật bẩn quen thuộc của thầy Lục, video gần như vừa đăng lên đã leo lên top bảng xếp hạng khu vực. "Hóng ở trang đầu!" "Không lẽ có người mua nhà ở B-station thật đấy à?" "Tại hiện trường, đối thủ sắp bị chơi bẩn đến phát khóc rồi!" Điểm khó của chiến thuật Spikes nằm ở việc nắm bắt hoàn cảnh sân đấu, cũng như thời điểm dùng Gió Xoáy (Whirlwind) và Gầm Thét (Roar).

Trong chiến đấu thực tế, quy hoạch khu vực Rải Đinh (Spikes) như thế nào là một việc rất quan trọng.

Nếu Pokémon của chính mình mạo muội đạp vào khu vực đinh, cũng sẽ chịu sát thương tương tự.

Vì vậy, Pokémon hệ Flying là tay rải đinh thích hợp nhất, lợi dụng Spikes để hạn chế tính cơ động của đối thủ mới là mấu chốt của chiến thuật này. "Vãi chưởng, chiến thuật này khó quá!" "Bẩn thì bẩn thật, nhưng đây là chiến thuật cao cấp rồi còn gì?" "Cái này mà cũng chịu lôi ra chia sẻ á?" Spikes tuy là chiến thuật cơ bản trong Master League, nhưng lại rất khó phổ cập trong giới bình dân.

Mà video này của thầy Lục đã giúp họ tiếp xúc được với tinh túy của chiến thuật Spikes.

Đối với sự thấu hiểu chiến thuật của bậc đại sư, lại một lần nữa

có nhận thức hoàn toàn mới. "Đây chính là thế giới của kẻ mạnh sao?" "Tôi phục rồi!

Thầy Lục chẳng lẽ thật sự là Tứ Thiên Vương (Elite Four)?!" "Thế nào gọi là vô tư, đây chính là vô tư!" "Rưng rưng nước mắt!" Rất nhiều khán giả của thầy Lục, chính vì theo dõi thầy Lục mới dần dần bắt đầu chú trọng kỹ thuật chỉ huy và phối hợp đội hình.

Trước đó, có nhiều Trainer mới có thể cho rằng thực lực Pokémon chính là mấu chốt thắng bại.

Chương 39

Nào ngờ, đẳng cấp không phải là nhân tố duy nhất quyết định thắng thua.

Dựa vào chỉ huy và chiến thuật để xoay chuyển chiến cục, đó cũng là sự quyến rũ của Pokémon Battle!

Khác với những chiến thuật "bẩn" trước đây.

Kỳ video Spikes Team này của thầy Lục là video sát với trình độ Master League nhất.

Kịch Độc - Thế Thân - Bảo Vệ sẽ bị các chiêu thức bạo lực phá giải, Đội hình Thu Nhỏ (Minimize) sẽ bị Động Đất (Earthquake) nghiền nát, Chiến thuật Diệt Vong (Perish Trap) thì ngay cả Lorelei cũng rất ít dùng...

Nhưng Spikes lại được sử dụng rộng rãi trong Master League và là Core Move (Chiêu thức cốt lõi) để xây dựng chiến thuật quanh nó.

Có thể nói, video này của thầy Lục lại một lần nữa nâng cao chất lượng hướng dẫn của khu vực Game.

Gọi là ngọn hải đăng chỉ đường trong 《Pokémon: Battle》 cũng không hề quá đáng! "Thầy Lục, thần của những chiến thuật bẩn!" "Đừng cản tôi, tôi phải donate quà cho thầy Lục!" "Cái gì?

Streamer của kênh này chẳng lẽ không phải là bé Eevee sao?" ...

Johto, Thành phố Violet.

Gym Leader Falkner cũng tranh thủ xem qua cái gọi là video "Đội hình Spikes" của Whitney.

Ngồi trong văn phòng, Falkner hai tay đan vào nhau, đặt trước sống

mũi, dần chìm vào trầm tư. "Bậc thầy của khu vực Đông Hoàng, người giỏi dùng chiến thuật Spikes..." "Trước đây cậu ta còn ra ba video hướng dẫn, đều là những chiến thuật đủ sức xuất hiện ở Master League." "Thực sự là... tương đương ghê gớm!" Falkner có nghe nói về truyền thuyết Khổng Phu Tử ở khu vực Đông Hoàng.

Hữu giáo vô loại, bất luận là thiện hay ác, cho dù là Pokémon, đều có thể được ngài ấy truyền thụ.

Mà thầy Lục trước mắt, khá có vài phần phong phạm "hữu giáo vô loại" ấy.

Ngay cả tàn đảng của Team Rocket gần đây cũng bắt đầu tổ chức đội hành động đặc biệt dùng chiến thuật Kịch Độc - Thế Thân - Bảo Vệ và Thu Nhỏ.

Không biết cái "chiến thuật Spikes" này lại sẽ mang đến biến hóa thế nào. "Đúng là khiến người ta đau đầu mà." Falkner toát mồ hôi hột. "Đây gọi là... tính khí quái gở của đại sư sao?" Với tư cách là Cảnh sát Quốc tế (International Police), Falkner vốn định liên hệ thành phố Risingdragon để điều tra về thầy Lục, nhưng tay cầm điện thoại lên rồi lại rất nhanh bỏ xuống. "Không thể mạo muội đi làm phiền thầy Lục." Falkner lau mồ hôi lạnh, lẩm bẩm: "Nhỡ cậu ta thực sự bắt tay với Team Rocket, thì phiền phức lớn rồi..." ... "Ủa?

Phản hồi của Đội hình Spikes này hình như còn nhiệt liệt hơn mấy kỳ trước?" Lục Dã ngơ ngác nhìn dữ liệu hậu đài.

Trước khi đăng video mới, lượng fan của thầy Lục là 1,2 triệu.

Nhưng hiện tại, chỉ trong vòng một ngày ngắn ngủi, thầy Lục đã tăng thêm 200 nghìn fan, đạt mốc 1,4 triệu.

Video 《Thầy Lục dạy bạn Battle 06: Đội hình Spikes》 này đã leo lên top 3 bảng xếp hạng ngày, và độ hot vẫn đang không ngừng

tăng lên.

Nhìn từ bình luận, dường như là do chiến thuật Spikes khá phổ biến ở Master League, lại thêm việc thầy Lục giải thích cực kỳ thấu đáo.

Fan của thầy Lục đa phần là người chơi nghiệp dư và Trainer bình thường.

Có thể nhìn thấy phong thái của chiến thuật cấp Master, lại phối hợp với những lời bình luận hài hước của thầy Lục, tự nhiên thu hoạch được nhân khí cực cao. "Còn có chuyện này nữa hả?" Lục Dã trố mắt. "À, hóa ra là vậy... thảo nào..." Lục Dã đăm chiêu gật đầu.

Đại khái là chiến thuật Spikes tình cờ khá thịnh hành ở thế giới này.

Thầy Lục tuy không phải người sáng tạo ra, nhưng video vừa mang tính giải trí vừa có tính chuyên môn, nhận được sự khen ngợi nhất trí.

Là video hướng dẫn chiến thuật thứ tư của thầy Lục, hình tượng "Bậc thầy chiến thuật bẩn" của cậu đã sớm đi sâu vào lòng người!

Điểm BP của Hệ thống tăng vọt lên hơn 5000 điểm.

Lục Dã cũng không keo kiệt, trực tiếp dùng 5000 BP đổi lấy vật phẩm đã ưng ý từ lâu. [Đá Bóng Tối - Dusk Stone (Cỡ nhỏ): Loại đá thần kỳ có thể khiến một số Pokémon đặc định tiến hóa, đen kịt như màn đêm. (Có thể tăng cường năng lượng hệ Ghost cho Pokémon ở mức độ nhất định.)] Viên đá màu tím đen lạnh lẽo, được đánh bóng, lưu chuyển vẻ đẹp yêu dị đến kinh tâm động phách.

Là đá tiến hóa, Dusk Stone có thể giúp Misdreavus, Lampent... tiến hóa.

Đối với Pokémon hệ Ghost mà nói, Dusk Stone tràn đầy năng

lượng bản thân nó cũng là thuốc bổ cực tốt.

Mẩu Dusk Stone nhỏ đổi bằng 5000 BP này, trên thị trường ít nhất cũng trị giá mười mấy vạn tệ, lại còn thuộc loại có tiền cũng không mua được.

Nhưng là hàng Hệ thống sản xuất, đối với Lục Dã coi như là đồ chùa, vì vậy cậu yên tâm thoải mái ném cho Haunter. "Nè, bữa khuya của mày." Lục Dã cười nói. "Bạn trên mạng ngày mai nhớ cố lên nhé, cái Chuông Soothe của Eevee trông cậy cả vào mày đấy!" Haunter thè cái lưỡi đỏ lòm, linh hoạt đón lấy viên Dusk Stone, thuận đà xoay một vòng, lập tức ném cho Lục Dã một ánh mắt nhỏ. "Ghos! (๑•⊟•́)و✧" Ngày 8 tháng 7, thứ Tư.

Trận chung kết Cúp Piplup mà khán giả mong đợi đã chính thức bắt đầu.

Đây là giải đấu có độ thảo luận cao nhất trong những năm gần đây.

Hai tuyển thủ tham gia, một vị là thiên tài khoa Battle của Đại học Kōsetsu, tuổi còn trẻ đã nhận được sự ưu ái của nhiều Gym Leader.

Còn vị kia, lại là một tân binh vô danh tiểu tốt, thế mà còn là tuyển thủ không chuyên đến từ khoa Tài chính!

Sự xung đột mạnh mẽ này khiến độ quan tâm của trận đấu liên tục tăng cao.

Và điều đáng kinh ngạc là, trên các nền tảng Internet, tỷ lệ ủng hộ dành cho Lục Dã thể hiện xu thế áp đảo hoàn toàn! "Thầy Lục thế mà lại trẻ vậy sao?" "Đến giải đấu tân binh kiểu này để cày cấp, thầy Lục đúng là bẩn thật!" "Hành gà tiểu học?

Có tài không đức là đang nói ông đấy hả!" Tuy có hiềm nghi tự hạ thấp thân phận.

Nhưng cứ nhìn vào độ mặt dày vô sỉ của thầy Lục, chuyện tham gia giải đấu tân binh để ẵm tiền thưởng thế này, rõ ràng cậu ta cũng làm được. "Kiến nghị hủy bỏ tư cách tham gia của thầy Lục!" "Thầy Lục không phải trình độ Master sao?

Ban tổ chức thế mà cũng cho cậu ta tham gia?" "Mấy ông nghĩ nhiều rồi!

Tuổi của thầy Lục hoàn toàn phù hợp, nói nữa lấy cái giải thưởng, kiếm tí tiền cơm cháo (kháp lạn tiền) thì làm sao?" "Cho ổng kiếm, cho ổng kiếm!" Đối mặt với những lời đồn đại trên mạng, Đường Huy - Gym Leader Thượng Hải đảm nhiệm vai trò khách mời, mỉm cười nói: "Tuy trình độ chỉ huy quả thực không tồi... nhưng nói là Master thì vẫn hơi quá lố rồi nhỉ?" Chủ tịch Liên minh Thượng Hải, Tống Bằng Trình với mái tóc hoa râm, mấp máy môi hồi lâu, không nói gì.

Master dưới hai mươi tuổi không phải hiếm.

Nhà vô địch Thế giới đương nhiệm năm mười một tuổi đã đoạt được ngôi vị Quán quân Liên minh.

Nhưng mà, Lục Dã nếu thực sự là Master, còn đến tham gia cái giải đấu Novice (Tân thủ) này sao?

Đây là việc con người có thể làm ra à?! "Có lẽ... cậu ta có kỳ ngộ gì đó cũng không biết chừng." Tống Bằng Trình nói lấp lửng.

Bên cạnh hai người, một tráng hán cơ bắp cuồn cuộn, để râu quai nón, gật đầu ngồi đó. "Tôi đã xem video của cậu ta, quả thực rất xuất sắc... nhưng đó cũng chỉ là Game mà thôi." "Sử dụng Pokémon thực lực không đủ, dù chỉ huy có xuất sắc đến đâu cũng không bù đắp được khoảng cách về thực lực cứng." Gã tráng hán nheo mắt. "Muốn dùng Lữ Hữu để mài giũa (Laser Focus) Pokémon, hừ, cậu ta vẫn còn quá ngây thơ rồi." Đường Huy nhìn vị Gym Leader của thành phố Lôi

Châu này, trầm ngâm giây lát.

Lữ Giang Hải, cha của Lữ Hữu, đồng thời cũng là Gym Leader hệ Điện của thành phố Lôi Châu.

Trận này ông làm khách mời, cũng là để cổ vũ cho con trai.

Khách mời sẽ không ảnh hưởng đến kết quả trận đấu, nhưng có thể tận mắt chứng kiến con mình đoạt giải quán quân, đối với người cha mà nói vẫn vô cùng ý nghĩa. "Hy vọng là vậy." Tống Bằng Trình cười khan.

Tại hiện trường trận chung kết, trong trung tâm thi đấu Mercedes-Benz đã sớm không còn chỗ trống.

Xung quanh sân đấu là những tấm băng rôn khổng lồ của công ty Piplup, mấy con Magnemite kiêm chức năng máy quay phim bay lơ lửng giữa không trung.

So với máy quay flycam truyền thống, Magnemite với đặc tính Sturdy (Rắn Chắc) có thể chịu đòn dư chấn của các chiêu thức, thực sự là công cụ sủng đạt chuẩn (Qualified)! "Thầy Lục cố lên!!" Hàn Tiêu Tiêu, tuyển thủ lọt vào tứ kết Conference, với tư cách là fan cuồng, đã tổ chức một đội ngũ cổ vũ chuyên nghiệp.

Một tuyển thủ tứ kết khác là Phùng Thụ cũng đang khua chiêng gõ trống hò hét bên cạnh.

Cảnh tượng này khiến Lục Dã đang đứng trong đường hầm tuyển thủ toát mồ hôi hột.

Thời buổi này, kiếm tí tiền cơm cháo mà còn bị người ta nhận ra, thực sự là quá không dễ dàng! "Ghos!" Haunter ra vẻ nóng lòng muốn thử.

Viên Dusk Stone cỡ nhỏ đã bị Haunter liếm sạch bóng từ tối qua.

Rõ ràng là đá, mà liếm lên chẳng khác gì kẹo.

Haunter sau khi ăn xong Dusk Stone còn nhìn Lục Dã đầy mong chờ, bộ dạng e thẹn tình cảm dạt dào. "Hết thật rồi." Lục Dã nhún vai.

Haunter: (° ° 〃) "Ngày mai đánh cho tốt vào, biết đâu vài hôm nữa lại đổi được một viên nữa." "Ghos! (☆_☆)" ...

Lữ Hữu vẻ mặt câu nệ bước lên sân đấu.

Nhìn thanh niên tuấn tú đang mỉm cười trước mặt, Lữ Hữu nghiêm túc nói: "Anh đừng nói chuyện với tôi, tôi sẽ không nghe gì đâu." "Hả?" Lục Dã hơi sững sờ, "Chào hỏi một câu cũng không được à?" "Không được!

Anh chính là muốn quấy nhiễu phán đoán của tôi!" "Ừm...

ăn cơm chưa?" "Vẫn... vẫn chưa, định thi đấu xong rồi đi ăn." Bình luận viên vẻ mặt kinh ngạc nói: "Hai bên tuyển thủ đang đấu khẩu (Trash Talk) sao?

Mùi thuốc súng xem ra khá nồng nặc đấy!" "Tôi biết một quán ăn khá ngon, lát nữa có thể giới thiệu cho cậu." "Thật á?

Món Thượng Hải không hợp khẩu vị tôi lắm, tôi không thích ăn ngọt..." Bình luận viên hét lớn: "Trận đấu đã bắt đầu rồi!

Đây sẽ là một trận chung kết viết lại lịch sử!" Ánh sáng đỏ lóe lên.

Magneton và con Haunter đang cười gằn đồng thời xuất hiện trên sân.

Lữ Hữu thầm thả lỏng trong lòng.

Vị Trainer này... xem ra cũng rất dễ nói chuyện mà...

Mình chỉ cần nghiêm túc chỉ huy là được!

Lữ Hữu ánh mắt sắc bén, vừa há miệng, Magneton đã bị đâm sầm

xuống mặt sân. "Xuất hiện rồi!

Tốc độ kinh người, đây là Nắm Đấm Bóng Đêm (Shadow Punch) của Haunter!" Trên khán đài, Phùng Thụ không nhịn được giật giật lông mày.

Đã là Master rồi mà còn chơi đánh lén? "Không hổ là... thầy Lục..." Phùng Thụ lẩm bẩm.

Cái chiến thuật đã khắc sâu vào DNA này, đợi đến lúc Lục Dã phản ứng lại thì mặt già cũng không khỏi đỏ lên.

Ngoài ý muốn, hoàn toàn là ngoài ý muốn!

Haunter cũng thật là, thế mà tự mình lao lên, đúng là quá bẩn bựa!

Cười gằn thu nắm đấm lại, gần như trong nháy mắt, Haunter tốc biến đến trước mặt Magneton, hai mắt sáng lên ánh sáng xanh lam yêu dị của Thôi Miên (Hypnosis)! "Điện Trường (Electric Terrain)!" Lữ Hữu quát lớn.

Phản ứng với tư cách là người thừa kế Gym lúc này được thể hiện vô cùng nhuần nhuyễn.

Dòng điện xèo xèo lóe lên từ người Magneton, chớp mắt hình thành từ trường Volkner giao thoa, bao quanh Magneton.

Trong phạm vi [Điện Trường], Pokémon sẽ không thể ngủ, đồng thời uy lực chiêu hệ Điện còn được tăng cường!

Trên ghế khách mời, Đường Huy không nhịn được liếc nhìn Lữ Giang Hải.

Chương 40

Gym hệ Điện thành phố Lôi Châu, không ngờ còn có pháp môn huấn luyện chiêu thức này!

Chiêu Thôi Miên của Haunter thất bại. "Mười Vạn Vôn (Thunderbolt)!" Khoảnh khắc tiếp theo, dòng điện chói mắt tuôn ra từ hai bên nam châm của Magneton, tổng cộng sáu chùm tia lửa điện hội tụ thành luồng Thunderbolt to lớn vô cùng!

Bùm!

Mắt thấy cục diện sắp đảo chiều, trên khán đài đột nhiên vang lên một trận kinh hô.

Sau lưng Magneton, lại xuất hiện thêm một con Haunter đang cười gằn!

Thế Thân (Substitute) của Haunter bị Thunderbolt xé nát.

Nhưng bản thể thì đã vòng ra sau lưng Magneton, đầu ngón tay thắp lên một ngọn Quỷ Hỏa (Will-O-Wisp), men theo ốc vít của Magneton liên tục thiêu đốt. "Haunter đã né được Thunderbolt từ trước!" Bình luận viên gào lên. "Will-O-Wisp đánh trúng chuẩn xác ở cự ly gần, Magneton rơi vào trạng thái Bỏng (Burn)!" Dùng Điện Trường để né Thôi Miên thì rất dễ đoán, mục đích chính là gây Bỏng đã đạt được rồi.

Lục Dã chống cằm.

Haunter chiếm ưu thế tốc độ cao, mục tiêu hàng đầu của Lữ Hữu hẳn là đảm bảo tỷ lệ trúng đích của chiêu thức.

Chiêu biến hóa của Magneton... chọn một trong hai giữa Sóng Điện Từ (Thunder Wave) và Siêu Âm (Supersonic) nhỉ.

Có sự gia tăng của Điện Trường, Thunder Wave mới là lựa chọn tối ưu của cậu ta. "Haunter, Tai Họa (Hex)!" "Magneton, Sóng Điện Từ (Thunder Wave)!" Vết bỏng đang gặm nhấm HP của Magneton.

Mà lúc này chiêu Hex đủ để gây ra sát thương gấp đôi!

Một lượng lớn Sương Mù Đen (Haze) bao trùm lấy Magneton, Magneton rên rỉ rơi xuống từ trên không, chỉ còn lại một chút HP tàn dư cuối cùng.

Gym Leader thành phố Lôi Châu, Lữ Giang Hải đấm mạnh xuống bàn, thần tình có chút khó kìm nén.

Đây rốt cuộc là phán đoán kiểu gì... thế mà có thể trong nháy mắt đọc trước (predict) được nước đi của Lữ Hữu?!

Cái người tên Lục Dã này, rốt cuộc là thực lực gì! "Vẫn còn cơ hội." Đường Huy nheo mắt, "Nếu gây tê liệt thành công thì..." Lục Dã đã từ bỏ chiến thuật tiêu hao bằng Bảo Vệ (Protect), mà chọn dùng Hex để cường công.

Nhưng Magneton vẫn chưa bị miểu sát (hạ gục ngay).

Nếu Thunder Wave đánh trúng, vận khí không tốt thì Lục Dã coi như đã chôn xuống mầm mống tai họa rồi!

Tia lửa điện lóe lên, luồng Thunder Wave thô to kêu "tách" một tiếng đánh trúng Haunter, lập tức khiến nó cứng đờ cả người.

Haunter rơi vào trạng thái tê liệt!

Lữ Hữu đột nhiên trố mắt.

Vẫn còn cơ hội! "Haunter, Hex kết cái đuôi (kết liễu) đi." Lục Dã bỗng nhiên nói.

Haunter cười gằn thè lưỡi ra, một quả Cheri Berry giải trừ tê liệt đang đường hoàng cuộn trong lưỡi nó.

Trước mặt mấy ngàn khán giả, Haunter nhai ngấu nghiến dưới cái nhìn chằm chằm của mọi người, phát ra tiếng cười lớn gian xảo. "Ghos Ghos! ヽ(≧∇≦*)ヽ" Vật phẩm Haunter mang theo, chính là Cheri Berry!

Trạng thái tê liệt được giải trừ!

Nó vươn ngón tay chọc vào Magneton, sương mù đen dày đặc lại lần nữa ập tới.

Xèo xèo!

Tiếng kim loại bị ăn mòn (Corrosion) nghe ghê răng vang lên, trọng tài phất cờ: "Người chiến thắng, Đại học Thượng Hải, Lục Dã!" Khác với khán đài đang bùng nổ tiếng hoan hô, ghế khách mời lại lặng ngắt như tờ.

Con trai người khác thua trận, vỗ tay trước mặt người ta quả thực không hay lắm.

Đường Huy và Tống Bằng Trình nhìn nhau, không hẹn mà cùng cười gượng gạo: "Đúng là... một trận đấu ngang tài ngang sức." "Lệnh lang phát huy vẫn rất xuất sắc, chẳng qua đối thủ giảo hoạt quá thôi." Lữ Giang Hải thần sắc phức tạp.

Các ông gọi trận đấu kiểu này là ngang tài ngang sức á?

Cả trận đánh xuống, Magneton gần như còn chưa chạm được vào Haunter.

Sát thương duy nhất gây ra được, lại là tổn hao do Haunter dùng Substitute.

Rất khó tưởng tượng, cục diện áp đảo (outplay) này lại xuất hiện ở trận chung kết.

Mà đối thủ bị Lục Dã đánh bại, lại là người thừa kế được chỉ

định của Gym hệ Điện thành phố Lôi Châu!

Nhìn Lữ Giang Hải sắc mặt âm trầm, Đường Huy thầm thở dài trong lòng.

Trận Battle này, Lục Dã đã bắt bài Lữ Hữu sạch sành sanh.

Không hổ là dân chơi chiến thuật, tâm địa bẩn quá!

Lữ Giang Hải không nhịn được day day lông mày.

Ông chuyến này tới... ngay cả lời thoại trao giải cho con trai cũng nghĩ xong rồi.

Không ngờ a, hiện thực luôn giáng cho người ta một cái tát thật đau! "Tôi bây giờ... hơi tin vào lời đồn trên mạng rồi." Lữ Giang Hải cười khan. "Lữ Hữu thua cậu ta... cũng không mất mặt, ha... ha ha!" Tống Bằng Trình nhìn xa xăm về phía Lục Dã trong sân, ánh mắt có chút thâm sâu.

Từ con Gastly ở vòng sơ loại, rồi đến con Haunter trước mắt.

Chỉ trong hai tháng ngắn ngủi, tốc độ trưởng thành có thể dùng từ "đột phi mãnh tiến" để hình dung.

Tuy không biết thực lực thật sự của Lục Dã, nhưng chỉ dựa vào tình trạng cơ thể, thân thế của Lục Dã tuyệt đối không tầm thường! "Loại người này còn vì tiền thưởng mà đến tham gia thi đấu sao?" Tống Bằng Trình lắc đầu. "Không chừng, thực sự là hậu nhân của vị thái đấu nào đó..." "Gia tộc ẩn thế?" Đường Huy nói đùa.

Nhưng khi thấy vẻ mặt nghiêm túc của Tống Bằng Trình, ông lập tức ngượng ngùng gãi đầu. "Cũng không phải là không có khả năng a..." Đường Huy lẩm bẩm.

Tiếng hò reo trong nhà thi đấu vang lên liên tiếp, họ đã chứng kiến sự ra đời của Tân Quán quân Cúp Piplup.

Trận đấu mang tính chất "dạy dỗ" này của Haunter cũng đủ khiến người ta cảm thấy đáng đồng tiền bát gạo.

Mà các fan của thầy Lục, tuy không quá ngạc nhiên về việc thầy Lục đoạt giải, nhưng vẫn học được rất nhiều. "Sao thầy Lục không dùng Kịch Độc - Thế Thân - Bảo Vệ?" "Hệ Steel thì ông lấy búa ra mà dùng Toxic à!

Burn + Hex là đủ rồi!" "Vãi, thầy Lục đúng là bẩn thật!" Chiến thắng đến có chút dễ dàng.

Thần sắc Lục Dã có chút phức tạp.

Thế thôi á?

Uổng công mình còn định nghiêm túc huấn luyện Haunter một chút, không ngờ chỉ có trình độ này?

Còn không áp lực bằng đánh hai ván game với Akin! "Ừm... mạnh thì đánh không lại, yếu thắng rồi lại chẳng có ý nghĩa gì." Lục Dã đăm chiêu gật đầu. "Làm Trainer cái gì... vẫn là kiếm tiền cơm cháo (kháp lạn tiền) thực tế hơn!" Tiếng hoan hô vang trời dậy đất, cánh phóng viên truyền thông bên sân vây kín Lục Dã. "Xin chào, có thể chia sẻ một chút cảm nhận hiện tại của bạn không?" Lục Dã nở nụ cười như gió xuân: "Cũng tạm." Nữ phóng viên hàng trước cười đỏ mặt, nam phóng viên bên cạnh vội vàng chen lời: "Có thể chia sẻ một chút bí quyết ngài huấn luyện Haunter không!" Sắc mặt Lục Dã lập tức trở nên cổ quái.

Cái này ông hỏi đúng trọng tâm rồi đấy! "Nó tự mình huấn luyện." Lục Dã cắn răng nói. "Tự mình huấn luyện?" Lục Dã gằn từng chữ: "Không sai, tự mình huấn luyện chính mình!" Nam phóng viên đăm chiêu, hạ bút như bay, lập tức ghi lại từng hàng chữ nhỏ. [Rèn luyện ý thức tự quản lý của Pokémon, tuân theo tư tưởng vô vi của Lão Trang, thể hiện sự khắc họa tinh thần của Trainer Đông Hoàng...]

"Không hổ là thầy Lục!" Nam phóng viên hai mắt sáng rực.

Chỉ riêng giác ngộ của một Trainer, đã vượt xa các tuyển thủ tham gia khác một bậc dài! ...

Phần thưởng Quán quân Cúp Piplup, Lục Dã đã nhận được.

Năm vạn tệ tiền thưởng đã chuyển vào tài khoản Lục Dã, hiện tại cậu đã có gần mười vạn tiền tiết kiệm.

Mà cái [Chuông Soothe] Lục Dã cực kỳ coi trọng, cũng đang nằm yên tĩnh trong chiếc hộp gỗ đóng gói tinh xảo.

Lục Dã mở hộp gỗ, lấy ra chiếc chuông nhỏ nhắn tinh xảo này, khẽ lắc nhẹ.

Một tiếng chuông lanh lảnh vui tai, không nói rõ là hay ở đâu, nhưng lại mang đến cho người ta cảm giác tâm thần sảng khoái.

Lục Dã không kìm được mỉm cười: "Món đồ chơi này, Eevee chắc sẽ thích lắm đây." Haunter cũng tỏ vẻ ngây ngất, không nhịn được thè cái lưỡi đỏ lòm ra, liếm về phía Chuông Soothe.

Lục Dã sợ quá vội vàng giơ cao Chuông Soothe lên. "Mày dám liếm cái này, Eevee dám cắn mày đấy!" Haunter cười gượng, ngượng ngùng gãi đầu.

Cũng không phải là sợ cú Cắn (Bite) của Eevee.

Chủ yếu thân là đại ca (Aniki), vẫn là phải tranh thủ nhiều phúc lợi cho các em nhỏ!

Về đến nhà, Eevee đang lắc lư cái đuôi, ngồi xổm trước máy tính xem video ngắn. [#133Eevee.avi] "Hả?" Lục Dã nhướng mày. "Cái tốt không học, lại đi học Haunter?" Lén lút tới gần Eevee từ phía sau, Lục Dã bỗng nhiên hét lớn một tiếng. "Eevee?!" Eevee kêu lên một tiếng cute chói tai, nhanh như chớp nhảy xuống từ trước máy tính, Điện

Quang (Spark) lóe lên lao thẳng vào lòng Lục Dã. "Vãi chưởng?!" Haunter kịp thời xuất hiện, dùng lòng bàn tay đỡ lấy cái đầu nhỏ của Eevee, cười hì hì với Lục Dã.

Gia lợi hại chưa?

Bỗng nhiên, sắc mặt Haunter biến đổi, người run lên bần bật.

Cúi đầu nhìn xuống, Eevee đã ngoạm một cú Bite vào Móng Vuốt Bóng Đêm (Ghost Claw) của Haunter, chết cũng không nhả miệng. "Ghos Ghos! ∧(;´Д｀∧)" Lục Dã chống cằm. "Ừm... suýt chút nữa người bị cắn là tôi rồi." "Cảm ơn mày nhé, Haunter!" Lục Dã chân thành gật đầu.

Xách gáy Eevee lên, nhóc con đạp đạp chân, không tình nguyện giãy giụa qua lại. "Bố y! (〃＞mãnh＜)" Lục Dã thuận thế liếc nhìn file video trên máy tính.

Khá lắm, tự mình ở đây lén lút huấn luyện Bảo Vệ (Protect), bị tôi bắt quả tang tại trận! "Phải phòng ngừa từ trong trứng nước a." Lục Dã lẩm bẩm. "Xem ra lần sau phải quy định nghiêm ngặt thời lượng huấn luyện mỗi ngày rồi...

Tránh cho hai đứa này ngày nào cũng tập thêm, bị thương thì lợi bất cập hại." Lục Dã mặt mũi cổ quái.

Chuyện này gọi là gì chứ...

Người khác đều là Trainer ép Pokémon huấn luyện.

Đâu ra kiểu chủ động hạn chế thời gian huấn luyện của Pokémon như này?!

Đặt Eevee xuống, nhóc con vẫn một vẻ mặt phồng má giận dỗi.

Tôi không thèm nói chuyện với anh nữa.

Chương 41

Ít nhất là trước bữa tối, tôi không muốn để ý đến tên này nữa! "Nè, quà mang về cho nhóc này." Lục Dã lấy Chuông Soothe ra, dịu dàng đeo lên cổ Eevee, mỉm cười xoa xoa cái đầu nhỏ của nó. "Haunter cũng không có đâu, chỉ mình nhóc có thôi đấy!" "Bố... bố y?" Eevee khẽ kêu một tiếng, có chút mờ mịt, cúi đầu khều khều cái chuông trước cổ.

Leng keng leng keng —— "Bố y ~(ゐ´ㅂ`ゐ)" Oán khí vừa rồi lập tức tan thành mây khói.

Eevee như quả bóng xì hơi, nằm vật ra sàn nhà, lăn qua lăn lại. "Bố y bố y (′▽`〃)!" Nhóc con mỉm cười thỏa mãn, lại tò mò chăm chú nhìn kỹ cái chuông trước cổ một lượt.

Đợi đến khi chuông ngừng lắc lư, Eevee vươn cái móng vuốt nhỏ mũm mĩm khều nhẹ một cái, lập tức lộ ra nụ cười trộm bẽn lẽn. "Bố y ~!!" Haunter có chút mờ mịt gãi gãi đầu.

Nghe thì hay đấy, chỉ là không biết mùi vị thế nào.

Haunter: (￣￣) Nhìn Eevee đang lăn lộn đầy đất, mặt Lục Dã đỏ bừng, một tay ôm lấy ngực. "Hệ thống, có thuốc trợ tim cấp tốc không?" [?] "Cute vãi chưởng...

A a a tôi chết mất (AWSL)!!" Một tiếng sau...

Eevee với vẻ mặt hoảng hốt nằm bẹp dí trên ghế sofa.

Chiếc Chuông Soothe (Chuông An Dịu) đang nằm yên tĩnh trong hộp gỗ.

Eevee nghiêng đầu một cách dễ thương, nhưng vẫn giữ nguyên bộ dạng chưa hoàn hồn.

Nhạt nhẽo vô vị.

Lục Dã bưng tới một chậu Quả Leppa đã rửa sạch, cắt thành hình những chú thỏ nhỏ đặt trong bát sứ, miệng ngậm tăm xỉa răng nói: "Muốn ăn không?" "Bố y..." Eevee ngoan ngoãn gật đầu.

Nhưng giây tiếp theo, nó liền rùng mình một cái, mặt đỏ bừng, chạy biến vào trong phòng ngủ. "(￣~￣) Ghos!" Haunter há ra cái miệng to như chậu máu, quét sạch đám thỏ con dễ thương, vang lên tiếng nhai rộp rộp.

Lục Dã gãi đầu. "Xem ra, cái Chuông Soothe này cũng hữu dụng phết đấy chứ." "Ừm...

Đợi Eevee nghỉ ngơi một lát, rồi đeo lên cho nó vậy!" Mặc dù tham gia thi đấu chỉ là một tai nạn, lại còn do con Gastly lúc đó tự mình báo danh.

Nhưng phần thưởng cuối cùng thì...

Thơm thật!

Chính thức bước vào kỳ nghỉ hè, Lục Dã định cho bản thân nghỉ xả hơi một chút.

Dù sao huấn luyện vất vả như vậy, vẫn phải tự khao thưởng cho mình đàng hoàng. "Bữa tối dẫn hai nhóc con ra ngoài ăn vậy." Lục Dã lẩm bẩm. "Vừa khéo có thể tăng thêm chút độ thông thạo nấu nướng!" Gió đêm ôn hòa thổi qua.

Nhà hàng lộ thiên ven sông, sóng nước lân lân phản chiếu trên mặt sông, ánh đèn đan xen thành cảnh đêm Thượng Hải.

Magikarp nhảy vọt lên khỏi mặt nước, mấy con Lapras chậm rãi bơi lội trong màn đêm kim bích huy hoàng, vang lên tiếng kêu Growl không linh.

Haunter mặt mũi dính đầy nước sốt nằm bò trên bàn ăn, tay trái cầm một cây bánh mì pháp, tay phải cầm một cái Sandwich.

Nhóc con kia thì lộ vẻ mặt khinh thường, lén lút liếc nhìn Lục Dã đang ngắm cảnh sông.

Hình như... vẫn là đồ ăn tên này nấu ngon hơn một chút...

Eevee: (。• ω•。) Lục Dã đang bày ra vẻ mặt xoắn xuýt.

Trong tay hắn nắm một tờ báo do nhà hàng cung cấp, dòng tít đầu đề đập ngay vào mắt: 《Độc quyền!

Thiên tài Huấn luyện viên đoạt quán quân Cúp Piplup, hé lộ phương pháp huấn luyện!》 Tin tức về việc Lục Dã đoạt quán quân đã gây chấn động giới Trainer Thượng Hải.

Đây là tuyển thủ không chuyên đầu tiên trong lịch sử đoạt chức vô địch.

Học sinh các trường đại học Pokémon đều đã ngơ ngác cả rồi.

Thời đại thay đổi rồi sao?

Đẹp trai thì cũng thôi đi, thân là sinh viên khoa tài chính, thế mà lại thực sự lấy được chức Vô địch?

Tờ Thượng Hải buổi tối hôm nay cũng kịp thời đăng tải tin tức này. 【Lời người viết: Những năm gần đây, nhiều loại phương pháp huấn luyện ồn ào náo động, nhưng đa số khó thuyết phục được công chúng; Tân Quán quân Cúp Piplup - Lục Dã, đã thể hiện sự quan tâm nhân văn của một Trainer, càng phù hợp với lý niệm con người và Pokémon tin tưởng lẫn nhau...】 Mí mắt Lục Dã giật một cái.

Còn có loại thao tác này?

Tôi rõ ràng không phải là Trainer, mấy người đừng có nói bừa!

Tuy nói như vậy, nhưng sức ảnh hưởng của báo Thượng Hải

buổi tối có thể thấy được lốm đốm.

Chỉ trong thời gian ăn bữa tối, trong điện thoại đã có không dưới ba vị học sinh chuyên ngành Pokémon gọi đến xin Lục Dã chỉ giáo tâm đắc huấn luyện.

Càng nhìn xuống dưới, biểu cảm của Lục Dã càng đặc sắc. 【Do hành trình của Quán quân có hạn, chúng tôi đã phỏng vấn Chủ tịch Hiệp hội Pokémon thành phố Risingdragon - Tống Bằng Trình.】 【Tống: Đây là lý niệm huấn luyện tương đối tiên tiến, ở vùng Unova các nơi, cũng có phương pháp huấn luyện nhấn mạnh vào Mối liên kết (Bond) giữa người và Pokémon.】 【Tống: Xuất phát từ trái tim, không lấy thắng lợi làm mục đích huấn luyện, mà trong quá trình huấn luyện cảm ngộ tình cảm giữa người và Pokémon...

Tôi nghĩ, đây chính là nguyên nhân cậu ấy có thể đoạt quán quân.】 Sau khi xem xong cả bài báo, ngay cả Lục Dã cũng không khỏi hơi ngẩn người. "Hóa ra là như vậy!" Lục Dã trừng lớn mắt. "Sao lúc đầu mình lại không nghĩ ra nhỉ!" Nghĩ lại thì, cái gọi là 【20 vạn Pokedollar tài nguyên tuyên truyền】, nói đại khái chính là loạt bài báo này rồi.

Rõ ràng không phải Trainer, lại bị gán ghép là thiên tài huấn luyện, luôn mang lại cho Lục Dã một cảm giác khá vi diệu.

Nhưng Lục Dã cũng chẳng lo lắng ra đường sẽ bị người ta nhận ra.

Họ phỏng vấn là Lục Dã, thì có liên quan gì đến Thầy Lục (Ryo-sensei) tôi đâu? ...

Màn đêm dần buông xuống.

Một vai vác Eevee, sau lưng lơ lửng Haunter, một người hai Pokémon trở về nhà.

Đeo chiếc Chuông Soothe lên cho Eevee, nhóc con đầu tiên là ngẩn ra một chút, sau đó ngẩng đầu lên với vẻ mặt Tsundere (ngoài lạnh trong nóng).

Eevee: o(´^｀)o Lục Dã túm lấy gáy Eevee, ném nó lên vòng chạy (bánh xe chạy cho hamster/thú nhỏ), rồi dùng lực đẩy một cái.

Hai mắt nhóc con lập tức sáng rực.

Ừm...

Niềm vui nhân đôi.

Thơm thật! "Ghos!" Một làn Sương Mù (Haze) tách ra từ cơ thể Haunter, hình thành một bản sao Thế Thân (Substitute) khác.

Haunter cầm cây chổi, Thế Thân cầm cái hót rác, đang tận tụy quét dọn phòng ốc.

Lục Dã hơi sững sờ.

Khá lắm nhóc con, lúc làm việc nhà mà cũng có thể luyện tập Chiêu thức?! "Lát nữa nhớ lau cả sàn nhà nhé." "Ghos!" Hôm nay vừa thi đấu xong, Lục Dã định nghỉ ngơi một ngày, vì thế không mở Livestream.

Thay vào đó, hắn nằm trên giường, vừa nghịch điện thoại, vừa nghe tiếng chuông lanh canh thanh thúy phát ra khi Eevee chạy trên vòng lăn.

Chủ đề đang được thảo luận trong nhóm chat Master, chính là Giải Master sắp sửa diễn ra không lâu nữa. 【Green (Blue Oak): @Red, Giải Đấu Master tháng bảy, cậu có tham gia không!】【Red: Ừm...

Không, tớ không định tham gia.】 Loại hình thi đấu biểu diễn này, đối với Red mà nói thực sự không có tính khiêu chiến gì mấy.

Blue Oak nói: "Nếu là hình thức vô sai biệt (tự do), chắc cậu sẽ

xuất chiến nhỉ?" "Ha ha, cậu chẳng phải cũng thế còn gì." Red cười nói.

Cái gọi là Chiến đấu vô sai biệt, là chỉ hình thức thi đấu mà Trainer và Pokémon cùng xuất hiện trên sân, và có thể trực tiếp tấn công Trainer.

Hình thức này vô hạn tiếp cận với Chiến đấu hoang dã (Wild Battle).

Trainer có thể tùy ý thay đổi Pokémon, khống chế đối thủ hoặc đánh bại bất kỳ một Pokémon nào của đối thủ để được phán thắng lợi.

Trong manga Đặc Biệt (Pokémon Special/Adventures), các Trainer đa phần đều áp dụng hình thức chiến đấu lấy việc đánh ngã Trainer làm mục tiêu hàng đầu này.

Mãi cho đến khi Red đoạt được chức Vô địch Đại hội Indigo Plateau lần thứ 9, loại hình thức chiến đấu vô sai biệt này mới từ từ bị hủy bỏ trong các giải đấu chính quy.

Cuộc đối thoại của hai vị đại lão khiến trong nhóm nhất thời im phăng phắc.

Lorelei mỉm cười chen vào nói: "Quán quân Giải Master năm ngoái là Leon, cậu ta năm nay có khả năng vẫn sẽ có cơ hội bảo vệ chức vô địch." A Kim (Gold) bĩu môi: "Chủ yếu là tiền bối Red không tham gia thi đấu...

Leon nếu dám đến Indigo Plateau, xem tôi không đập nát hắn ra!" Trong bảng xếp hạng chính thức, hiện tại người đứng đầu Giải Master chính là Leon đến từ vùng Galar, Partner (cộng sự) là một con Lizardon (Charizard).

Nhưng trong giới Master có một khái niệm được công nhận là:

Nếu người đàn ông vùng Kanto kia tham gia thi đấu, cục diện có thể sẽ khác biệt rất lớn.

Bảng xếp hạng Giải Master mỗi năm đều biến động, mà trận chung kết năm nay được tổ chức tại Sân vận động Wyndon ở Galar.

Có sự tồn tại của Cực Đại Hóa (Dynamax), xác suất Leon bảo vệ ngôi vương xác thực rất cao.

Whitney: Cứ cậu mà đòi khiêu chiến Leon á, cậu cứ thắng tôi trước đã rồi hãy nói! "!?

Đàn bà, cô cũng chỉ biết võ mồm thôi!" Whitney: Ngon thì nhào vô, tôi đợi cậu ở Thành phố Goldenrod! (Biểu tượng nắm đấm) 【Thành viên 'A Kim' bị Admin cấm ngôn 5 phút】 【Thành viên 'Whitney' bị Admin cấm ngôn 5 phút】 ...

Thành thạo cấm ngôn hai người xong.

Lục Dã gãi đầu, nhớ tới các loại Video tổng hợp về Giải Master trên B trạm.

Ngoài con Lizardon Cực Đại Hóa vô địch của Leon ra, còn có Mega Charizard Y, Mega Charizard X, không chừng sau này còn có cả Charizard Hấp Thụ Nước (Water Absorb)...

Lục Dã hơi ngẩn ra. "Đúng rồi ha... thế giới này là giải cấm toàn bộ Form (hình thái)!" Thế giới này có sự tồn tại của rất nhiều Giáo sư Pokémon.

Giáo sư Oak vùng Kanto, Giáo sư Sycamore vùng Kalos, Giáo sư Kukui vùng Alola...

Dưới sự nghiên cứu của đám học giả này, Tiến hóa Mega, Z-Move, hay thậm chí là Cực Đại Hóa (Dynamax) đều đã được công bố với thế giới.

Mặc dù thiếu đi lộ tuyến 'Nhà nghiên cứu gây chấn động thế giới', nhưng Lục Dã vốn dĩ cũng chẳng muốn làm Nhà nghiên cứu.

Hơn nữa phát hiện sớm cũng tốt, Lục Dã đã sớm muốn xem cảnh tượng 【Tiến hóa Mega VS Cực Đại Hóa】 rồi.

Có điều, nhìn từ hình thức hiện tại.

Do hạn chế của Năng lượng Eternatus, Cực Đại Hóa vẫn là giới hạn chỉ có ở Galar...

Nhưng chuyện tương lai ai mà nói chắc được?

Những năm đầu Giáo sư Oak nói Pokémon chỉ có 151 loài, Giáo sư Sycamore nói Tiến hóa Mega chỉ có thể sử dụng ở Kalos.

Hai người này sau đó chẳng phải đều tạ tội với toàn quốc nhân dân rồi sao?

Không chừng sau này dựng lên một cái máy phát Năng lượng, Cực Đại Hóa cũng có thể sử dụng ở các khu vực khác! "Xem ra, cái Giải Master này cũng đặc sắc phết đấy chứ..." Lục Dã lẩm bẩm.

Tuy rằng không làm Trainer, nhưng có thể bàng quan xem các lộ đại lão chiến đấu, vẫn khiến Lục Dã có chút kích động.

Xem tình hình mọi người thảo luận trong nhóm, Giải Master trận tiếp theo hình như được tổ chức ngay tại Thượng Hải. "Đến lúc đó, ngược lại có thể đi xem náo nhiệt một chút." ...

Đêm đã khuya.

Haunter chăm chỉ lau mồ hôi, nhìn căn phòng sáng bóng sạch sẽ, hài lòng gật đầu. "Ghos!" Eevee cũng ngáp một cái, loạng choạng nhảy từ trên vòng chạy xuống, dụi dụi mắt, cuộn tròn vào ổ mèo dùng chiêu Ngủ (Rest).

Lục Dã chui vào trong chăn, vươn tay về phía ổ mèo bên cạnh

giường, hung hăng xoa đầu Eevee một cái.

Thừa dịp Eevee còn chưa hoàn hồn, Lục Dã đã thành thạo vang lên tiếng Ngáy (Snore). "Bố y! (# ` mãnh ´)" Haunter gấp gọn góc chăn cho Lục Dã.

Ngáp (Yawn) một cái, Haunter híp mắt, giống như một quả bóng bay lơ lửng lên trần nhà, dần dần chìm vào giấc ngủ sâu.

Nửa đêm.

Chương 42

Tiếng Hú (Howl) của Houndoom trên công trường càng làm tăng thêm một tia tiêu điều xơ xác.

Haunter và Eevee mở mắt, nhìn nhau một cái, đồng thời gật đầu.

Thừa dịp trời tối xuất động!

Theo lời khai của một con Rattata tại hiện trường: "Lạp đát!" Đại ý là, tiếng chuông kia quá đáng sợ, căn bản khiến người ta ngay cả dục vọng Bỏ Chạy (Run Away) cũng không có!

Vốn dĩ đám Meowth và Raticate đều đã rèn luyện được năng lực phân biệt tiếng bước chân của Eevee.

Nhưng cái Chuông Soothe đã làm tê liệt thần kinh của chúng, khiến chúng hoàn toàn lơ là!

Eevee sau khi lên trang bị mới, hung mãnh cứ như một chiến thần.

Đặc tính Dự Báo Nguy Hiểm (Anticipation) tăng cường toàn diện năng lực cảm nhận của Eevee, quả thực chính là một cái Radar đi Gank tự động!

Trời tờ mờ sáng.

Haunter xách theo Eevee đang vẻ mặt kiêu ngạo, rời khỏi công trường 'xác chết khắp nơi', chậm rãi bay về tầng sáu... ...

Ngày 9 tháng 7, thứ Năm.

Lục Dã ngáp một cái, liếc nhìn hai con Pokémon vẫn đang chìm trong giấc mộng, không khỏi nở nụ cười. "Ngủ rồi à... vẫn ngoan phết đấy chứ!" Vào bếp chuẩn bị bữa sáng cho hai con Pokémon.

Nhân lúc tiếng xèo xèo của chảo dầu vang lên, Lục Dã liếc nhìn

thanh tiến độ trong võng mạc. 【Nấu nướng Lv2 (67/100)】 Độ thông thạo tăng trưởng cũng không tính là chậm, tính trung bình ra một ngày có thể tăng một điểm, tiện lợi hơn nhiều so với việc tự mình tập luyện Nấu ăn.

Salad Quả Berry tươi ngon, cá phi lê chiên bơ thơm nức mũi, còn có trứng lòng đào trắng trắng mềm mềm.

Eevee uống không quen sữa bò, cho nên Lục Dã chuẩn bị cho nó là nước cam ép.

Hai nhóc con dụi đôi mắt ngái ngủ nhập nhèm, vừa ngáp vừa đi tới bàn ăn, sột soạt bắt đầu hưởng dụng.

Eevee & Haunter: (￣~￣) Nhồm nhoàm! "Đừng có dùng tay Cào (Scratch) trực tiếp chứ, Haunter!" "Ghos? (*⊙~⊙)" "Thôi bỏ đi... mày vui là được." Sáng sớm tinh mơ, người cha ở tận dưới quê đã gọi điện cho Lục Dã.

Tin tức Lục Dã đoạt quán quân Cúp Piplup, ngay cả Lục Dũng cũng có nghe thấy, vì thế đặc biệt gọi điện thoại tới hỏi thăm một phen. "Tiểu Dã à, nếu con muốn làm Trainer, ba là người đầu tiên ủng hộ con!" "Ba, thật sự không cần đâu..." "Thế sao được!

Hiểu con không ai bằng cha, bên phía mẹ con ba đã giúp con đả thông tư tưởng rồi, con cứ yên tâm đi!" Cúp điện thoại, Lục Dã im lặng nâng cốc sữa, 'ừng ực' nốc hết nửa bình.

Lão Lục à, cái chậu cây cảnh của ông tôi không đền cho ông nữa đâu, ông bỏ cái ý định này đi!

Vừa cúp máy, điện thoại lại vang lên lần nữa.

Nhìn màn hình hiển thị cuộc gọi đến, Lục Dã suy nghĩ một lát, sau khi nghe máy liền thăm dò: "Huấn luyện viên Địch?" "Lục Dã, đầu tiên chúc mừng em đoạt quán quân." Địch Văn Diệu mỉm cười ngắt

lời Lục Dã. "Quá tam ba bận, em đã không định tham gia Đội tuyển trường (School Team), vậy thầy cũng không miễn cưỡng em...

Lần này gọi, là có một lời mời khác." "Gì ạ?" "Thầy muốn mời em đảm nhiệm chức trợ giáo của Đội tuyển trường." Đội tuyển trường Pokémon Đại học Thượng Hải luôn có thứ hạng rất cao trong Giải đấu toàn quốc.

Có thể được tuyển vào Đội tuyển trường chắc chắn là vinh dự mà rất nhiều sinh viên hệ Chiến đấu mơ ước.

Mà chức vụ trợ giáo Đội tuyển trường, đa phần đều tuyển chọn từ trong số các thành viên năm ba.

Đưa ra lời mời với Lục Dã - người sắp lên năm hai, thực sự là một chuyện vô cùng hiếm thấy. "Nói về thù lao trước nhé...

Đầu tiên là trợ cấp 1 vạn Pokedollar mỗi tháng." "Tuy hơi ít một chút, nhưng nếu có thể duy trì thứ hạng Giải đấu, tiền trợ cấp sẽ còn cao hơn nữa." "Sau đó là tiền thưởng Đội tuyển trường vào kỳ sau...

Thầy nhớ là ba vạn Pokedollar nhỉ?

Trợ giáo cũng có thể xin đăng ký." Địch Văn Diệu mỉm cười nói, "Bằng lý lịch và kiến giải của em, chỉ cần em chịu đến, tiền thưởng căn bản không phải là vấn đề!" Địch Văn Diệu đã xem toàn bộ trận chung kết Cúp Piplup.

Với tầm nhìn của một HLV, tự nhiên có thể nhìn ra sự phi phàm của Lục Dã ở trình độ chỉ huy.

Mặc dù thực lực Pokémon còn kém trình độ năm ba một đoạn.

Nhưng chỉ dựa vào khả năng ứng biến lâm thời và kỹ xảo chỉ huy, Lục Dã tuyệt đối là ứng cử viên trợ giáo tốt nhất! "Thầy nghe nói... bọn họ còn gọi em là Thầy Lục (Ryo-sensei) phải không?" Địch Văn Diệu cười nói. "Chuyện trợ giáo, em suy nghĩ kỹ xem?" Lục Dã gãi

đầu: "Hết rồi ạ?" "Hả?" "Thù lao... chỉ thế thôi ạ?" Địch Văn Diệu dùng sức hắng giọng: "Đương nhiên... không phải!

Khai giảng kỳ sau, Trung tâm nuôi dưỡng Pokémon (Day Care) của trường sẽ về một lứa Pokémon mới, thầy nhất định giữ cho em một suất!" Dù là người mặt dày như Lục Dã, cũng không khỏi có chút cảm động.

Pokémon được huấn luyện từ Day Care của Đại học Ma Đô, thả ra ngoài thị trường tuyệt đối giá sẽ không dưới sáu con số.

HLV Địch lần này hiển nhiên cũng là bỏ vốn gốc ra rồi, thành ý tràn đầy có thể thấy được. "Pokémon thì không cần đâu ạ." Lục Dã cười nói, "Trực tiếp phát tiền là được ạ!" Địch Văn Diệu hơi sững sờ.

Cậu ta ngay cả Pokémon của Day Care Đại học Ma Đô... cũng không cần?

Cho dù là HLV Đội tuyển trường, số danh ngạch trong tay Địch Văn Diệu cũng cực kỳ có hạn a!

Kể cả trực tiếp phát tiền, thì những con Pokémon tư chất ưu tú kia, cũng đều là có tiền mà không mua được!

Chẳng lẽ...

Cậu ấy là đang suy nghĩ cho mình?

Nghĩ đến điểm này, trong lòng Địch Văn Diệu dâng lên vài phần ấm áp, lập tức sảng khoái cười nói: "Em không cần khách sáo với thầy, chuyện Pokémon cứ bao trên người thầy!" Vốn dĩ Địch Văn Diệu còn có chút luyến tiếc.

Nhưng tính cách tiểu tử này thực sự hợp khẩu vị của ông, có thể dùng một con Pokémon để kết giao một chút cũng chưa hẳn là không thể! "Thật sự không cần mà!" Lục Dã dở khóc dở cười.

Hai con đã nuôi không xuể rồi, còn con thứ ba nữa á?

Địch Văn Diệu cười ha hả: "Em cứ yên tâm đi, đợi kỳ nghỉ hè này qua đi." "Thầy bảo đảm chọn cho em một con Pokémon tư chất ưu tú nhất!" Trên đầu Lục Dã hiện lên một dấu chấm hỏi to đùng.

Lục Dã: ?

Hai ta có phải có hiểu lầm gì không?

Trực tiếp phát tiền không tốt sao, nhất định phải kiếm cho em một con Pokémon?

Lại còn là loại tư chất ưu tú nhất?

Lục Dã nhịn không được quay đầu lại, nhìn thoáng qua Haunter đang nâng tạ, và Eevee đang chạy trên vòng lăn.

Vừa nghĩ tới khả năng lại thêm một con Pokémon biết đâm sau lưng (bối thứ), Lục Dã liền nhịn không được rùng mình một cái. "Em cảm ơn thầy nhiều ạ!" Địch Văn Diệu sảng khoái cười nói: "Em khách sáo với thầy cái gì!" Theo lời HLV Địch, chức trách chủ yếu của trợ giáo chính là công tác tuyển chọn và huấn luyện tân sinh viên.

Trong thời gian nghỉ hè, công việc của trợ giáo vẫn rất nhàn hạ, thỉnh thoảng đến trường lộ mặt là được.

Loại công việc nghỉ phép vẫn có lương này, thực sự rất thích hợp với loại 'cá mặn' (lười biếng) lâu năm như Lục Dã.

Nhưng vừa nghĩ tới khả năng lại thêm một con Pokémon nữa, Lục Dã liền có chút bất lực.

Thở dài, sau khi cúp điện thoại.

Lục Dã vuốt ve Eevee một lúc, thời gian trôi qua nhanh chóng.

Bữa trưa là Khối Năng Lượng (Energy Block).

Eevee và Haunter mắt to trừng mắt nhỏ nhìn một hồi lâu, không hẹn mà cùng nghiêng đầu. "Nhìn gì." Lục Dã nhai Khối Năng Lượng Quả Pecha (Đào) màu hồng nhạt. "Tao chẳng lẽ không được ăn cái thứ này à?" Lục Dã vẫn luôn rất tò mò, Rốt cuộc Khối Năng Lượng có mùi vị gì.

Trong anime, Satoshi - người chân chính của thị trấn Pallet, cũng từng có kỷ lục ăn sống Khối Năng Lượng.

Cậu Satoshi ăn được, Thầy Lục tôi chẳng lẽ lại không ăn được?

Theo lý mà nói, một số loại Quả Berry con người có thể ăn được, làm thành Khối Năng Lượng cô đặc tự nhiên cũng có thể.

Đương nhiên, Quả Petaya thì Lục Dã không dám thử, nhưng Quả Pecha vị ngọt thì ngược lại có thể thử một chút.

Mùi vị ngon miệng đến bất ngờ, quả thực còn ngọt hơn cả nước đào ép tươi, ước chừng sau khi ướp lạnh mùi vị còn ngon hơn.

Lục Dã mặt mũi cổ quái: "Cũng... khá ngon đấy." Hai con Pokémon ngây ra như phỗng.

Bỗng nhiên, một tia linh quang chợt lóe lên.

Haunter nhịn không được cúi đầu, lau lau vệt nước mắt nơi khóe mắt.

Vì để tiết kiệm tiền cơm của tụi mình, chủ nhân lại có thể tiết kiệm đến mức độ này rồi...

Mình phải càng nỗ lực làm thêm kiếm tiền mới được!!

Haunter: o( )o Biểu cảm của Eevee cũng nghiêm túc tương đương.

Nhóc con dùng sức gật đầu.

Quyết định rồi, tối hôm nay phải đến nơi xa hơn để luyện cấp!

Buổi chiều.

Haunter với ánh mắt kiên nghị, không nói một lời bay ra ngoài cửa, nghiêm túc vẫy tay với Lục Dã.

Lục Dã vừa vẫy tay, vừa tò mò hỏi: "Mày lại định đi đâu thế?" "Ghos!" Haunter tự mình xuyên qua cửa lớn. "Nhớ về ăn cơm tối nhé!" Lục Dã hô lớn. "Ghos!" Ngoài cửa truyền đến tiếng đáp lại của Haunter.

Haunter cũng sẽ không đi lạc, Lục Dã vẫn yên tâm.

Mặc dù biết tiểu tử này đi làm gì...

Nhưng ngăn cản không bằng khai thông, vẫn là thỉnh thoảng phải để chúng nó đi huấn luyện.

Đợi đến ngày chúng nó chán ghét huấn luyện, chính là lúc kế hoạch của Thầy Lục viên mãn! "Mình đúng là hao tâm tổn trí mà!" Lục Dã cảm khái nói. "Tranh thủ kiếm thêm chút điểm BP, đổi cho nó một viên Đá Bóng Tối (Dusk Stone) nữa vậy!" Haunter thèm muốn Đá Bóng Tối đã lâu, nhưng cái giá 5000 BP thực sự có chút đắt đỏ.

Đã đồng ý với Haunter, Lục Dã cũng muốn mau chóng hoàn thành tâm nguyện của nó.

Ngoài việc kiếm điểm BP ra.

Thầy Lục cũng định nhân dịp nghỉ hè này, đưa sự nghiệp kiếm tiền của mình vào lịch trình.

Đã gom được 10 vạn vốn khởi động, tuy hơi ít một chút, nhưng cũng miễn cưỡng đủ dùng. ...

Lần này, cái Lục Dã muốn 'sao chép' không phải là Video, cũng không phải là chiến thuật bẩn.

Mà là xoay quanh cái 【Lập trình Lv3】 nhận được lần trước để

làm chút chuyện.

Căn cứ vào sự thử nghiệm của chính Lục Dã, dựa vào Chiêu thức này, chế tạo một con Game độc lập cũng không phải là vấn đề gì khó.

Thêm nữa thân ở thế giới song song, rất nhiều con Game cực hot đều chưa được phát triển, Game thực sự là điểm đột phá rất thích hợp.

Túm lấy gáy Eevee đi tới trước máy tính.

Trải qua nhiều lần như vậy, nhóc con đã mang một bộ dạng lười biếng mặc kệ sự đời rồi.

Tùy ông đấy, không muốn phản kháng nữa rồi.

Eevee: o(´^｀)o Xoa xoa cái đầu nhỏ xù lông của Eevee, Lục Dã bắt đầu lập bản kế hoạch mới. "Bố y?" Eevee ngẩng đầu lên, đôi mắt đen láy tò mò chăm chú nhìn Lục Dã. "À, lần này không phải Livestream nữa, là tự mình làm một con Game." "Bố y..." Eevee mờ mịt gãi gãi cái đầu nhỏ.

Cảm thấy không có gì thú vị, Eevee nhảy từ đầu gối Lục Dã xuống, đi sang phòng bên cạnh huấn luyện Thế Thân.

Chương 43

Thế Thân của Haunter và bản thể chung sống cực kỳ hòa hợp, cả bọn còn có thể cùng nhau làm việc nhà các kiểu.

Nhưng Thế Thân của Eevee, tính khí còn nóng nảy hơn cả bản thể.

Nghe nói giống mèo Pallas, chơi cuộn len cũng có thể tự cào mặt mình đến máu me đầm đìa, đại khái là cùng một loại tình huống với Eevee rồi. "Bố y!" Eevee nhe răng trợn mắt chiến đấu quấn lấy nhau cùng với Thế Thân.

Mà giờ khắc này, thân ở phòng ngủ, đeo tai nghe, Lục Dã đối với chuyện xảy ra ngoài phòng hoàn toàn không hay biết gì.

Hắn đang toàn tâm toàn ý vùi đầu vào bản kế hoạch Game mới này: 《Thực vật đại chiến cương thi》 (Plants vs.

Zombies).

Con game tháp phòng (Tower Defense) này rốt cuộc hot đến mức nào trên phạm vi toàn thế giới, đã sớm không cần nói nhiều.

Quan trọng là, độ khó chế tác và chi phí của con Game này cũng không tính là cao, ý tưởng và cách chơi mới là mấu chốt để nó bùng nổ.

Tuy rằng vốn liếng có hạn, nhưng dựa vào 【Lập trình Lv3】, khung sườn Game cơ bản Lục Dã vẫn có thể dựng ra được.

Thêm nữa, 《Thực vật đại chiến cương thi》 con game này, có độ tương thích rất cao với thế giới Pokémon.

Chỉ cần thay đổi một chút tư liệu mỹ thuật và bối cảnh câu chuyện.

Lục Dã gõ lên văn bản: 【Tận thế ập đến, những bóng ma (Ghost) du đãng, bầy bọ (Bug) rợp trời, cự thú cắn nuốt...

Có thể bảo vệ sinh mệnh và sân sau của bạn, chỉ có những Pokémon hệ Cỏ (Grass) mà bạn tin tưởng.】【Dave, hàng xóm của bạn, Bậc thầy hệ Cỏ Huyền thoại, ông ấy sẽ trở thành trợ thủ đắc lực và người bạn đồng hành của bạn, cùng bạn chống lại sự tập kích của Pokémon...】Lục Dã hơi khựng lại. "Cái bối cảnh câu chuyện này...

Có mùi vị đó rồi đấy!" Mặc dù dùng tư liệu gốc cũng được.

Nhưng trên diễn đàn của những nhà làm Game độc lập, đại bộ phận tư liệu mỹ thuật về Pokémon đều được mở miễn phí.

Đối với Lục Dã chỉ có 10 vạn vốn khởi động mà nói, có thể tiết kiệm được thì tiết kiệm.

Mượn dùng hình tượng Pokémon, càng thuận tiện để người chơi nhập vai, cũng có thể mau chóng mở rộng sức ảnh hưởng của Game.

Lục Dã lẩm bẩm tự nói: "Hoa Hướng Dương...

Dùng Hạt Sunkern thay thế, chắc là không thành vấn đề." "Hình thái tiến hóa Hoa Sunflora...

Hả?

Đây chẳng phải là Hoa Hướng Dương Song Tử (Twin Sunflower) sao!" Trong bản kế hoạch sơ bộ, Lục Dã kinh ngạc phát hiện, hai cái IP này hình như xác thực là có thể kiêm dung hoàn hảo (Perfect).

Ví dụ như cây bắn đậu kinh điển, dùng Bellsprout thay thế.

Bức tường kiên quả (Wall-nut) chịu thương chịu khó, đổi thành Seedot biết chiêu 【Nhẫn Nại (Bide)】.

Bất luận là Map ban đêm, hay là Map trên mặt nước.

Đều có những Pokémon như Amoonguss, Lotad có thể thích ứng

hoàn hảo.

Loại hình cương thi thì càng đơn giản hơn.

Các loại Dusclops, Cofagrigus, Sableye...

Hơn nữa loại hình kẻ địch cũng không chỉ giới hạn ở hệ Ghost.

Beedrill, Muk những nhân vật phản diện vạn năm này, đồng dạng cũng có thể làm tư liệu kẻ địch.

Bất tri bất giác, Lục Dã đã gõ gần vạn chữ trên văn bản kế hoạch, mệt mỏi vươn vai một cái. "Một mình mình trong một kỳ nghỉ hè, khẳng định là làm không xong." Lục Dã tính toán sơ qua lượng công việc, lẩm bẩm nói. "Vẫn là phải thành lập phòng làm việc, tìm mấy người giúp đỡ mới được." Người đầu tiên hiện lên trong đầu Lục Dã, chính là Lương Đại Hữu với đường chân tóc đáng lo ngại. "Ừm...

Đại Hữu ca hẳn là một cường giả, chọn anh ấy đi!" Choang!

Đúng lúc này, tiếng thủy tinh vỡ vang lên.

Lục Dã giật thót mình, lưu xong bản kế hoạch, nơm nớp lo sợ bước ra khỏi phòng.

Eevee đang đuổi theo Thế Thân của nó, chạy dọc theo sofa lên xuống, xô đổ hết ly thủy tinh trên bàn trà. "Bản thân và chính mình... cũng có thể đánh nhau vui vẻ thế sao?" Lục Dã nuốt nước miếng.

Cuối cùng, Eevee thành công vồ ngã Thế Thân xuống đất, cái Thế Thân kia cũng hóa thành bạch quang dần dần tan biến.

Eevee kiêu ngạo ngẩng đầu lên, nhìn thấy Lục Dã với vẻ mặt phức tạp, không khỏi quét mắt nhìn quanh một vòng.

Thủy tinh vỡ đầy đất, ghế sofa bị cào rách, cờ thi đua 【Thánh Thủ Phụ Khoa】 rơi trên mặt đất... "Bố y!" Eevee giơ móng vuốt lên, có chút thẹn thùng gãi gãi đầu.

Dọn dẹp phòng ốc ngược lại cũng không phiền toái, đợi Haunter về là được.

Chỉ có điều lúc trả phòng, những đồ nội thất như sofa, bàn trà bị hư hại này, vẫn là phải đền cho chủ nhà.

Lục Dã thở dài, phảng phất như lại nghe thấy tiếng ví tiền teo tóp lại.

Phải mau chóng đưa kế hoạch kiếm tiền vào lịch trình thôi!

Tuy rằng thu nhập từ Livestream rất khả quan, nhưng mới mở live chưa được hai tháng, Lục Dã kiếm được chưa đến mười vạn.

Còn về phía B trạm, do Lục Dã không nhận quảng cáo (kháp phạn) và chưa ký hợp đồng, nên tiền thưởng cũng có hạn.

Nhưng chỉ cần đợi đến ngày 《Thực vật đại chiến cương thi》 lên kệ, nuôi sống bản thân và hai nhóc con vẫn là không thành vấn đề.

Lục Dã xách Eevee đang mưu toan bán manh để lấp liếm cho qua chuyện từ trong đống mảnh vụn thủy tinh lên. "Không bị thương chứ?" "Bố y..." Nhóc con chớp chớp đôi mắt đen láy. "Không bị thương là tốt rồi." Lục Dã thở phào nhẹ nhõm, xoa đầu nhỏ của Eevee. "Nhóc đó, không biết có người sẽ lo lắng cho nhóc sao?" Eevee vốn còn sợ Lục Dã sẽ trách mắng nó, đã cuộn tròn người lại, chuẩn bị sẵn sàng bị mắng rồi.

Nhưng Lục Dã chỉ xoa đầu nó, rồi không có đoạn sau nữa, khiến Eevee không khỏi mở mắt ra. "Bố y?" "À, đợi Haunter về dọn dẹp là được, tên kia dù sao cũng sẽ không bị đâm bị thương." Có lý có chứng, Lục Dã tin phục gật đầu.

Nhóc con hơi ngẩn ra, lắc lư cái đuôi, nụ cười nhàn nhạt nở rộ trên mặt, lộ ra chiếc răng nanh nhỏ nhắn. "Bố y!" ...

Lục Dã gửi bản kế hoạch cho Lương Đại Hữu, thuận tiện gọi

một cuộc điện thoại, đại khái nói qua về ý tưởng.

Giọng nói của Đại Hữu ca tràn ngập kinh ngạc: "Cái gì?

Cậu tìm tôi làm Game!" "Cậu còn chê tóc tôi rụng chưa đủ ít sao?" Lục Dã cười nói: "Chúng ta là một team mà, lại không phải là không trả tiền công, hai vạn tệ một kỳ nghỉ hè, đủ hời chưa?" "Mai đi làm ở đâu?" Cho dù là sinh viên Đại học Ma Đô, công ty thực tập của Đại Hữu ca lương cũng chỉ hơn năm nghìn một chút.

Đi theo Lục Tử ca, tương đương với một vạn tệ một tháng, cũng đủ hời rồi! "Làm việc online (tuyến thượng) là được, khung sườn đại khái tôi gửi anh một bản, là một con game tháp phòng." Game tháp phòng?

Lương Đại Hữu mù tịt.

Cái thứ này thật sự có thể hot sao?

Sự thật là, áp dụng mấy cái bộ biên tập Game thương mại trên diễn đàn, ngay cả tân thủ (Novice) tự học lập trình ba tháng cũng có thể làm ra một con game tháp phòng.

Lục Tử ca chẳng lẽ là tâm huyết dâng trào, định đốt tiền chơi?

Tuy rằng giữ thái độ hoài nghi đối với kỹ thuật lập trình của Lục Dã, nhưng Đại Hữu ca vẫn bấm mở file công trình.

Những dòng code chi chít, lập tức khiến Lương Đại Hữu tê dại cả da đầu. "Mẹ nó, cái này thật sự là Lục Tử ca tự viết?" "Kỹ thuật này...

đều sắp đuổi kịp tôi rồi ấy chứ!?" Càng nhìn xuống dưới, tay chân Lương Đại Hữu càng lạnh lẽo.

Đẹp trai, tóc nhiều hơn tôi thì cũng thôi đi...

Bây giờ cậu ngay cả chút tôn nghiêm lập trình cuối cùng của tôi cũng không buông tha sao?

Lương Đại Hữu khóc không ra nước mắt: "Lục Tử ca, cậu đúng là trâu bò thật!" "Tàm tạm thôi." Lục Dã cười nói. "Cố lên mà làm, chúng ta tranh thủ một kỳ nghỉ hè, làm ra thứ này!" Lương Đại Hữu nhịn không được dùng bàn tay run rẩy, vuốt ve đường chân tóc đang nguy cấp.

Nhưng vừa nghĩ tới việc mình đã tụt hậu so với người ta, cả người trên dưới cũng chỉ còn mỗi cái gan (để bán mạng thức đêm - 'bạo can') mà thôi...

Lương Đại Hữu cắn răng một cái: "MD, không phải là khô máu (bạo can) thôi sao, liều mạng!" ...

Đầu tiên là xác lập tên Game.

Hai người thảo luận hồi lâu, vẫn quyết định trực tiếp chọn dùng《Thực vật đại chiến cương thi》.

Trên thị trường Game cùng đề tài cũng không thiếu, giống như Game FPS mà Lục Dã và Cynthia (Shirona) chơi trước đó, cũng là đề tài sinh hóa.

Tên Game đi thẳng vào chủ đề, ngắn gọn rõ ràng.

Trên cơ sở Game gốc, Đại Hữu ca cũng đưa ra rất nhiều kiến giải mới mẻ. "Tuy là game tháp phòng, nhưng tôi cho rằng yếu tố thu phục vẫn cần phải có." Lương Đại Hữu nói: "Ví dụ như PokeBall sau khi qua màn, có thể dùng để bắt giữ Pokémon phe địch, sử dụng như Item dùng một lần." "Sau khi đạt được các loại huy chương vàng, cũng có thể mở khóa miễn phí Pokémon hệ Cỏ, rồi thêm vào các đoạn cắt cảnh (Cutscenes) thu phục các loại." Lục Dã gật gật đầu. "Thu phục thì được, nuôi dưỡng (dưỡng thành) thì không cần thiết, dù sao vẫn là lấy tháp phòng làm chủ." Lương Đại Hữu cười hì hì nói: "Đợi sau này làm thành game mobile (thủ du), chẳng phải có thể nuôi dưỡng rồi sao?" "Nạp một trăm Pokedollar Bellsprout trực tiếp Tiến hóa, nạp

một nghìn Pokedollar Ferrothorn vĩnh viễn miễn phí, nạp một vạn Pokedollar...

Khụ khụ." Lục Dã nhướng mày.

Khá lắm người anh em, công ty Piplup không tuyển dụng anh, đúng là tổn thất của họ a! "Chúng ta định đưa lên Steam à?" "Đúng, làm bản PC trước, Map cũng đơn giản hơn...

Các nội dung khác có thể làm thành DLC trả phí sau này." Map của 《Thực vật đại chiến cương thi》 kỳ thực vô cùng đơn giản.

Sân vườn, ban đêm, mái nhà, hồ bơi, đời đầu chỉ có bốn loại Map này.

Nhưng đụng đến sự lựa chọn và phối hợp thực vật, thì đó lại là thiên hình vạn trạng.

Mà phiên bản 'Pokémon đại chiến cương thi' ma cải này, ngoại trừ tinh chỉnh số liệu ra, mỗi con Pokémon đều sẽ có hệ thống 【Chiêu thức】 đặc thù.

Ví dụ như Bellsprout có 【Lá Cắt (Razor Leaf)】, Carnivine có 【Nuốt (Swallow)】, Oddish có 【Mùi Ngọt (Sweet Scent)】...

Map ban đêm, Morelull có 【Ánh Trăng (Moonlight)】, trở thành nguồn cung cấp ánh mặt trời chủ yếu.

Amoonguss có 【Bào Tử (Spore)】, Budew có 【Thu Hút (Attract)】... có thể gây hiệu quả ngủ, mị hoặc.

Liên quan đến loại hình kẻ địch.

Beedrill sẽ bay qua những Pokémon hàng trước, nhưng sẽ bị Exeggutor chặn lại.

Mà phương thức tấn công của Beedrill, 【Loạn Châm】 (Fury Attack/Pin Missile logic) sẽ tấn công ngẫu nhiên 2 đến 5 cái, vô cùng

khảo nghiệm vận may của người chơi (Player)...

Từ một ý nghĩa nào đó mà nói, chơi con game tháp phòng này, thậm chí có thể đạt được hiệu quả ghi nhớ Chiêu thức Pokémon.

Khi bản kế hoạch thứ hai ra lò, Lương Đại Hữu hơi ngẩn ra, trong lòng chỉ hiện lên một suy nghĩ.

Vừa học vừa chơi (Educational Entertainment)!

Ngoài việc ghi nhớ Chiêu thức ra, thậm chí còn có thể nắm vững một số sự tương khắc giữa các Hệ (Type).

Thông qua Game, ngoại trừ việc để càng nhiều người trải nghiệm được niềm vui và mị lực của Pokémon ra, còn có khả năng sẽ dẫn dắt rất nhiều người, từ đó bước lên con đường của Trainer.

Chẳng lẽ, đây mới là mục đích thực sự của Lục Tử ca?

Lương Đại Hữu không nhịn được trừng lớn mắt: "Quả nhiên...

Giác ngộ tư tưởng của Lục Tử ca vẫn là cao a!" Nghĩ đến đây, Lương Đại Hữu đối với việc chế tạo con Game này, không khỏi có thêm vài phần động lực.

Mảng tài nguyên mỹ thuật này, Lương Đại Hữu tỏ vẻ trực tiếp đi tìm Smeargle của viện mỹ thuật, còn có thể rẻ hơn một chút.

Lục Dã hơi sững sờ.

Năm tháng này, ngay cả Pokémon cũng bắt đầu tranh giành mối làm ăn rồi sao?

Nhưng nghĩ lại cũng đúng, rất nhiều xưởng lớn đều bắt đầu dùng Porygon thay thế dân code (mã nông) rồi.

Sau này nếu mình thành lập công ty, ngoài việc có thể dùng Porygon lập trình ra, nuôi thêm một con Electivire, ngay cả điện dùng cho thương mại cũng tiết kiệm được... "Vậy thì làm phiền Đại Hữu

ca rồi." "Khách sáo cái gì." Lương Đại Hữu hừ hừ nói. "Cậu yên tâm, cho dù mạo hiểm nguy cơ bị hói đầu, tôi cũng nhất định tăng ca làm thêm giờ làm ra cho cậu!" Người ta thường nói, đường chân tóc tượng trưng cho thực lực của một người.

Ngày hôm sau, Đại Hữu ca - một cao thủ tuyệt đỉnh chỉ còn cách chức vô địch đúng nửa bước chân - ôm máy tính tìm đến nhà Lục Dã. "Cậu xem xem... giao diện thiết kế thế này được chưa..." "Nhanh vậy sao?" Lục Dã hơi kinh ngạc. "Chứ còn gì nữa...

Chương 44

cả đêm qua anh đây có ngủ đâu!" Lương Đại Hữu chỉ vào quầng thâm mắt đen sì như gấu trúc của mình.

Trong lúc hai người đang bàn bạc, Eevee tò mò quan sát sinh vật màu hồng phấn trước mặt.

Thân hình mũm mĩm, đôi tai cuộn tròn, ánh mắt đờ đẫn, còn có một cái đuôi dài màu hồng.

Nó há to miệng, trên trán như hiện lên một dấu hỏi chấm to đùng. "Ngốc?" Slowpoke ánh mắt đờ đẫn. "Bố y?" Eevee nghiêng đầu, đưa chân trước khua khua trước mặt nó. "Ngốc..." Slowpoke chẳng hề phản ứng, ngáp một cái thật dài, nheo mắt lại, nằm ngủ ngon lành. "Bố... bố y (*• ω-q)" Trong căn phòng bật điều hòa mát lạnh, Eevee dụi dụi đôi mắt ngái ngủ, linh hoạt nhảy tót lên đầu gối Lục Dã. "Sao thế?" Lục Dã đang viết code, hơi sững người, sau đó cười xoa xoa lớp lông nhung của Eevee. "Muốn ngủ thì cứ ngủ đi, lát nữa ăn cơm tao gọi." "Bố y..." Eevee ngoan ngoãn gật đầu, khẽ đung đưa cái đuôi, dễ thương bắt đầu gà gật.

Lương Đại Hữu cười nói: "Con Eevee này của cậu ngoan thật đấy!" Lục Dã một bên vuốt ve cái đuôi xù bông của Eevee, một bên nhìn về phía vết cào dữ tợn trên ghế sofa. "Ừ... cũng khá cute." Lục Dã cứng cổ gật đầu.

Phần ngoại bao thiết kế mỹ thuật đã được giao cho đội ngũ Smeargle của Học viện Mỹ thuật Thượng Hải.

Lũ Smeargle này đã qua huấn luyện chuyên nghiệp, đến vẽ tay còn cân được, hình tượng Pokémon chibi tự nhiên không thành vấn đề.

Nghe nói đám sinh viên mỹ thuật dạo này đang có ý thức khủng

hoảng trầm trọng... không học hành tử tế thì có khi thua cả Pokémon cũng nên!

Tất nhiên, cũng có sinh viên đi lối tắt.

Đã đánh không lại thì nuôi luôn một con Smeargle cho rồi...

Hoàng hôn buông xuống.

Tiếng ngáy khe khẽ của Eevee im bặt, nó mở mắt nhìn quanh.

Nắng chiều hắt qua cửa sổ, rơi đúng vào sườn mặt đang chăm chú làm việc của Lục Dã, như phủ lên một tầng hào quang nhàn nhạt. "Bố y!" Eevee gảy gảy chiếc chuông, ra hiệu mình đói rồi.

Nhưng Lục Dã chỉ xoa đầu nó: "Đợi tí nhé, sắp xong rồi!" Eevee linh hoạt nhảy khỏi đầu gối.

Ra đến phòng khách, con Slowpoke với vẻ mặt ngáo ngơ đang nằm dưới điều hòa, khóe miệng chảy nước miếng, vẫn đang ngủ gật.

Nhóc con đi quanh Slowpoke ba vòng, mũi hít hít, càng lúc càng đến gần cái đuôi màu hồng.

Mắt Eevee sáng lên, há to miệng, 'a u' một cái cắn phập vào.

Trong căn phòng tĩnh lặng.

Ba giây sau, Slowpoke mờ mịt mở mắt: "Ngốc?" Chỉ thấy một con Eevee đang nhìn mình với vẻ mặt vô tội, trong miệng còn đang nhai đuôi của mình.

Haizz... còn tưởng là... câu được cá rồi chứ...

Slowpoke ngáp dài một cái (Yawn), định ngủ tiếp, bỗng một cơn đau truyền đến, đột nhiên trợn to mắt. "Ngốc!!" ...

Lục Dã vốn định giữ Đại Hữu ca lại ăn tối.

Nhưng Đại Hữu ca bảo rằng, nếu thật sự ở lại, bữa tối có khi là

món đuôi Slowpoke kho tàu mất.

May mà Slowpoke có Đặc tính Tái Sinh (Regenerator), dấu răng trên đuôi một lát sau là hết.

Slowpoke hay quên vẫn vui vẻ vẫy tay chào Eevee, biểu thị đã có một ngày vui vẻ. "Ghos (￣￣)" Haunter lau nước miếng, mắt trông mong nhìn theo con Slowpoke đang dần đi xa.

Lục Dã sắc mặt cổ quái: "Lần sau khách đến... hai đứa mày chú ý chút." "Không biết còn tưởng... người ta ship đồ ăn đến tận nhà đấy!" "Bố y!" Eevee đáp lại đầu tiên, vẫy cái đuôi (Tail Whip), kiều diễm ngáp một cái (Yawn). "Hửm?

Bảo mày nhớ kỹ chứ có bảo mày bán manh đâu..." Đang nói dở, Lục Dã dụi dụi mắt, "Sao tự nhiên buồn ngủ thế nhỉ?" Lời còn chưa dứt, Lục Dã đã ngã ngửa ra sau.

Haunter kịp thời đỡ lấy vai Lục Dã. "Ghos?" Haunter khó hiểu nhìn về phía Eevee.

Eevee thè lưỡi, khẽ liếm liếm quầng thâm mắt đậm đặc của Lục Dã.

Rồi lại quay đầu đi, vẻ mặt 'không liên quan đến tôi'.

Hai ngày nay Lục Dã vì làm game mới, cày code khô máu, thực sự là thức khuya dậy sớm.

Eevee nghĩ, có lẽ cũng là vì kiếm tiền sinh hoạt phí cho tụi nó.

Nhưng... nghỉ ngơi cũng rất cần thiết.

Cái chiêu [Ngáp] (Yawn) này chắc có thể khiến chủ nhân ngủ ngon một giấc. "Ghos! (no ￣▽￣)" Haunter cũng ra hiệu, bản thân vừa mở khóa chiêu mới.

Hiểu rồi, lần sau sẽ dùng [Thôi Miên] (Hypnosis) tiễn ổng đi ngủ

(Rest) luôn!

Haunter giá lấy vai Lục Dã, quăng hắn lên giường, rồi đắp chăn cẩn thận.

Nhìn nhau một cái, hai con Pokémon không hẹn mà cùng nở nụ cười gian kế đã thành. "Ghos?" (Huấn luyện?) "Bố y..." (Đói quá...) Haunter cũng mặt mày tái mét, ỉu xìu bay trên đầu Lục Dã.

Đành đợi tên này ngủ dậy rồi tính tiếp vậy. ...

Giấc này Lục Dã ngủ thần thanh khí sảng.

Chỉ là mơ màng cảm thấy hơi lạnh sống lưng.

Mở mắt ra nhìn, khuôn mặt đầy u oán của Haunter đập ngay vào mắt. "Ghos! ∧(;´Д｀∧)" Lục Dã bất đắc dĩ cười nói: "Được rồi, tao biết rồi, đi nấu cơm cho hai đứa ngay đây!" Sau khi dậy, Lục Dã gãi đầu, ném ánh mắt nghi ngờ về phía Haunter.

Cứ cảm giác mình vừa dính kim gây mê của Conan vậy...

Thủ phạm chắc chắn không phải Haunter, chiêu Thôi Miên của tên này sẽ để lại dấu vết ánh sáng xanh.

Thế là Lục Dã nhìn về phía Eevee đang cuộn tròn trong ổ mèo.

Tuy là dáng vẻ đang ngủ, nhưng hắn cảm nhận rõ ràng toàn thân nó cứng đờ, nhưng vẫn không chịu mở mắt.

Lục Dã đẩy gọng kính không tồn tại.

Chân tướng chỉ có một!

Trong một buổi chiều, nó đã học trộm được chiêu [Ngáp] từ con Slowpoke kia! [Ngáp (Yawn): Gây buồn ngủ, khiến mục tiêu rơi vào trạng thái ngủ say ở hiệp sau.] Nhìn chiêu thức mới xuất hiện trong danh sách Hệ thống, Lục Dã quả nhiên thở dài.

Một buổi chiều học được thì thôi đi, lại còn nhanh chóng bắt đầu thực hành thế này...

Hiệu suất học tập này cao thật sự!

Nhỡ đâu tao không tỉnh lại thì chẳng phải 'toang' rồi sao!

Đề phòng Pokémon hoang dã thì thôi, giờ đến Pokémon nhà mình cũng phải đề phòng...

Làm Huấn luyện viên (Trainer) kể ra cũng nguy hiểm quá nhỉ! "Không đúng a...

Ngáp là Egg Move (Chiêu di truyền) mà, sao lại xuất hiện trực tiếp trong danh sách được." Lục Dã sờ cằm, nhìn kỹ lại danh sách, thần sắc lập tức trở nên đặc sắc.

Trong danh sách chiêu thức của Eevee, xuất hiện thêm chiêu [Bắt Chước] (Copycat) có thể mô phỏng chiêu của đối thủ.

Chính nhờ [Bắt Chước], Eevee mới có thể mô phỏng chiêu Ngáp của Slowpoke nhanh đến vậy.

Cộng thêm việc Eevee vốn dĩ có thể nắm giữ [Ngáp].

Vận dụng Bắt Chước tự nhiên sẽ nhanh hơn học tập truyền thống một chút. "Thế mà lại 'chôm' được chiêu của Slowpoke nhanh như vậy..." Lục Dã thở dài. "Uchiha Gengar thì thôi đi." "Chẳng lẽ... mày là Hatake Eevee chuyên đi học lỏm Nhẫn thuật đấy à?!" Quá trình chế tác "Plants vs.

Zombies" đang tiến hành đâu vào đấy.

Có sự giúp đỡ của Đại Hữu ca, tiến độ của Lục Dã nhanh hơn hẳn.

Nhưng lao động phải kết hợp nghỉ ngơi, ngoài việc thường xuyên "bạo can" (khô máu), thì "mạc ngư" (trốn việc/lười biếng) cũng rất

cần thiết. [Thôi Miên] của Haunter có tác dụng phụ gây đau đầu chóng mặt.

Nhưng sau khi Eevee nắm giữ [Ngáp], chất lượng giấc ngủ của Lục Dã tăng vọt theo đường thẳng, quầng thâm mắt cũng mờ đi kha khá!

Bên kia, đường chân tóc của Đại Hữu ca lại chịu sự tàn phá nặng nề, tiến thêm một bước trên con đường trở nên mạnh mẽ...

Ngày 11 tháng 7, thứ Bảy.

Lục Dã ngáp một cái, tắt báo thức, ổ mèo bên cạnh giường đã không thấy bóng dáng Eevee đâu.

Lục Dã hơi sững sờ.

Cúi đầu nhìn xuống, Eevee đang cuộn tròn trong chăn, thở đều đều. "Mùa đông thì mọc ra Meowth trong chăn tao biết rồi..." Lục Dã gãi đầu. "Mùa hè cũng mọc ra Eevee à?" Nhưng nhìn nhóc con mặt mũi mệt mỏi, Lục Dã cũng không nỡ đánh thức.

Mỉm cười chọc chọc vào mặt nhóc con đang ngủ, bị nó đập cho một cái, Lục Dã tự giác nhường chăn lại.

Buổi sáng livestream chơi game một lúc, chơi đội hình giải trí (troll team), trong tiếng cười nói vui vẻ 'lao đầu về phía cái chết'.

Sau đó lên Bilibili lướt bảng tin.

Chủ đề hot nhất là giải Master League sắp diễn ra tại Ma Đô (Thượng Hải).

Tuy chưa công bố danh sách, nhưng có tin vỉa hè nói rằng Ngự Long Sứ Lance của vùng Kanto sẽ tham dự. "Thiên Vương hệ Rồng?

Rõ ràng là Thiên Vương hệ Bay (Flying) mới đúng chứ!" Lục Dã cà khịa.

Không kìm được lại xem video đi catwalk Tuần lễ Thời trang Lumiose của Elesa một lúc.

Dây dưa đến tận trưa.

Lục Dã tiếp tục công việc lập trình game.

Cuộc gọi từ HLV Địch của Đội tuyển trường phá vỡ sự yên tĩnh hiếm hoi cuối tuần này. "Chiều nay cậu rảnh thì ghé trường một chuyến." HLV Địch nói. "Có mấy tân sinh viên đến phỏng vấn vào Đội tuyển trường, đang đợi cậu thao luyện đấy." Tuy điểm thi đại học chưa công bố, nhưng lứa tân sinh viên hệ Chiến đấu được tuyển thẳng đã đến Đại học Thượng Hải báo danh.

HLV Địch cũng muốn mượn cơ hội này xem có tìm được hạt giống tốt nào cho Đội tuyển trường hay không.

Lục Dã nghĩ ngợi rồi nói: "Không thành vấn đề." Dù sao cũng đã nhận nhiệm vụ trợ giảng.

Hơn nữa mang theo máy tính bảng, vừa huấn luyện vừa lập trình cũng được.

Ngày hè oi bức.

Lục Dã vai vác Eevee đang ngủ gật, bên cạnh còn có một con Haunter đang bay lơ lửng, bắt xe buýt đến trường.

Chương 45

...

Trung tâm thi đấu Đại học Ma Đô.

Tay cầm kẹp tài liệu, đầu đội mũ che nắng, HLV Địch đứng bên khán đài vẫy tay với Lục Dã. "Lứa tân sinh viên này tổng cộng năm người." HLV Địch chỉ vào đám Pokémon và sinh viên đang khởi động trong sân. "Cậu giúp tôi trông chừng trước, Đội tuyển trường còn đang tập ở sân bên cạnh." Lục Dã ngớ người: "Em phải làm gì?" "Trong năm người, chọn ra hai người thăng cấp." HLV Địch cười lớn vỗ vai Lục Dã. "Danh ngạch Đội tuyển trường có hạn, dẫn mặt bọn họ trước cũng không phải là không được!" Đám tân sinh viên này đều đến từ các trường cấp ba danh tiếng, tâm cao khí ngạo là điều khó tránh khỏi.

Nói trắng ra, Lục Dã chuyến này đến là để đóng vai "mặt sắt". "Thôi được, người trẻ tuổi chịu khó ma luyện một chút cũng tốt." Lục Dã sờ cằm, bước vào sân, lập tức gây ra một tràng kinh hô. "Thầy Lục!" "Cái người vô địch Cúp Piplup ấy hả?" "Là ảnh đến phỏng vấn tụi mình sao?" Cô bé Hàn Tiêu Tiêu được tuyển thẳng vào Đại học Ma Đô vui vẻ vẫy tay: "Thầy Lục, hóa ra là thầy làm trợ giảng!" Lục Dã liếc nhìn "bạn chém gió trên mạng" này một cái, ho khẽ: "Hàn Tiêu Tiêu, bước ra khỏi hàng!" Hàn Tiêu Tiêu lập tức đứng ra, trong sự tò mò xen lẫn chút kích động nhìn Lục Dã.

Lục Dã lôi máy tính bảng ra, nghiêm túc nói: "Lát nữa em dẫn mọi người khởi động, sau đó bắt đầu thi hạch tâm Đội tuyển trường." "Rõ ạ!" Hàn Tiêu Tiêu cười tươi rói, sau đó chớp mắt. "Thế...

Thầy Lục, nội dung thi hạch tâm là gì vậy ạ?" "Pokémon của năm

người các em hỗn chiến...

ừm... hai người trụ lại cuối cùng sẽ được thăng cấp." Đám học sinh có mặt hơi sững sờ, sau đó trong mắt không hẹn mà cùng bùng lên ý chí chiến đấu.

Tuyển chọn Đội tuyển trường Đại học Ma Đô vậy mà lại dùng hình thức hỗn chiến này...

Quả thực là vô cùng khảo nghiệm sự am hiểu chiêu thức (Metronome) và ý thức chiến đấu của Pokémon! "Yên tâm đi Thầy Lục, em tuyệt đối sẽ không để thầy thất vọng!" Hàn Tiêu Tiêu hét lớn.

Nhìn đám tân sinh viên ý chí sục sôi, Lục Dã gật đầu, lén lút mở file công việc ra.

Ừm... tranh thủ "mạc ngư" kiểu này chắc không vấn đề gì đâu!

Năm vị tân sinh viên đứng bên sân, bắt đầu ra lệnh cho Pokémon trong sân.

HLV Địch Văn Diệu nhìn từ xa, không khỏi gật đầu.

Tuy hơi thô bạo, nhưng kiểu hỗn chiến này đúng là phản ánh được thực lực toàn diện của Trainer tốt hơn.

Bao gồm khả năng ứng biến, huấn luyện Pokémon, chỉ huy...

đều có thể nhìn ra được một hai.

Tất nhiên, kiểu hỗn chiến này cũng khó tránh khỏi sơ sót...

Tiếp theo phải xem nhãn lực của cậu trợ giảng này rồi!

Nhìn Lục Dã đang toàn thần quán chú dán mắt vào máy tính bảng, Địch Văn Diệu cười khẽ: "Đến ghi chép cũng làm chăm chú thế kia...

Xem ra tôi vớ được bảo bối với cậu trợ giảng này rồi!" ...

Lục Dã đang dựng khung cho "Plants vs.

Zombies". [Lập trình Lv3] phán định thất bại mấy lần liền.

Lục Dã cảm thấy da đầu hơi tê dại, đoán là tác dụng phụ của việc phán định thất bại. "Vãi chưởng... cái chiêu này thật sự không có tác dụng phụ à?

Sao tôi cứ thấy sai sai thế nào ấy..." Gãi gãi đầu, Lục Dã ngước mắt lên nhìn, hỗn chiến trên sân đã kết thúc.

Hai con Pokémon còn lại lần lượt là Breloom của Hàn Tiêu Tiêu và Torkoal của Cố Trung.

Ba người thua cuộc vẻ mặt ủ rũ, nhưng vẫn nhìn về phía Lục Dã, hy vọng có được cơ hội vãn hồi.

Lục Dã trầm ngâm giây lát.

Pokémon của ba người này Lục Dã đã dùng Hệ thống quét qua rồi.

Từ chiêu thức là có thể suy đoán ra thực lực đúng là không bằng hai con kia, kết quả hỗn chiến cũng phản ánh như vậy.

Cho họ thêm cơ hội cũng là không công bằng với hai người còn lại. "Mời về cho." Lục Dã mỉm cười nói. "Tất nhiên, nếu các em chiến thắng tôi, vẫn có thể được bảo lưu vào Đội tuyển trường." Khóe mắt Hàn Tiêu Tiêu không nhịn được giật giật.

Đây là tiếng người nói đấy hả?

Chiến thắng thầy, chẳng phải tương đương với thực lực Nhà vô địch Cúp Piplup sao? "Quả nhiên là... phong cách của Thầy Lục a!" Hàn Tiêu Tiêu lẩm bẩm.

Ba người nhìn nhau, cuối cùng Đỗ Trác - Trainer của con Sandslash - nghiến răng bước lên: "Để em!" Lục Dã đang suy nghĩ kỹ xem có cần "thả nước" (nhường) cho cậu ta vì lòng dũng cảm hay không, thì Eevee đã chủ động nhảy vào sân. "Bố y!" Eevee liếc xéo

Sandslash, bĩu môi khinh thường.

Đỗ Trác hơi sững sờ, mặt đỏ bừng.

Thầy tuy là Quán quân, nhưng cũng đâu cần phái Eevee ra sân chứ!

Huống hồ Eevee còn chưa Tiến hóa...

Đỗ Trác quát: "Sandslash, Đuôi Sắt (Iron Tail)!" Như nhớ ra điều gì, sắc mặt Lục Dã hơi biến đổi.

Không nhịn được nhìn về phía Eevee trên sân, nhóc con đã tự mình hành động.

Nhìn vẻ mặt hưng phấn của nó, rõ ràng là lại sắp "dùng chùa" được một chiêu rồi!

Lục Dã thầm kêu không ổn, nhưng Eevee đã áp sát Sandslash trong chớp mắt.

Bắt Chước (Copycat)!

Y hệt chiêu Đuôi Sắt, ánh sáng trên đuôi Eevee thậm chí còn chói mắt hơn!

Rầm!

Không chút nể nang, Sandslash bị một cú đấm ngàn cân (Machamp force?) đánh trúng, trong nháy mắt hôn mê bất tỉnh, đập xuống đất tạo thành một cái hố sâu hoắm!

Đỗ Trác há hốc mồm, ngẩn người một lúc lâu, tay run run thu hồi Sandslash. "Là em mạo muội rồi!" Đỗ Trác nói.

Trainer của Torkoal, Cố Trung cũng lén nuốt nước bọt.

Vị trợ giảng này... nhìn qua đã thấy cực kỳ nghiêm khắc.

Tuyệt đối không được đắc tội thầy ấy!

Trên sân im phăng phắc, đám tân sinh viên kính sợ nhìn Lục Dã.

"Các em làm gì mà nhìn tôi ghê thế." Lục Dã - người hôm nay đến để trốn việc - dở khóc dở cười. "Tôi hiền lành lắm mà!" Một mảnh tĩnh lặng. "Haizz, thôi bỏ đi." Lục Dã bất lực xua tay.

Giờ đến nhường cũng khó thế sao?

Nơm nớp lo sợ mở danh sách chiêu thức của Eevee ra.

Một chiêu [Đuôi Sắt] ẩn hiện, như thể sau khi rèn luyện là có thể mở khóa.

Lục Dã không nhịn được thở dài.

Tuy đã sớm chuẩn bị tâm lý... nhưng Pokémon của mình... thiên phú hình như hơi bị "bug" quá rồi đấy!

Sinnoh, thành phố Eterna.

Tiếng nhạc vang lên từ máy hát, điệu Blues của saxophone qua chất âm độc đáo của đĩa than trở nên càng thêm dịu dàng.

Trong phòng bày biện nội thất gỗ hồng mộc, Cynthia lười biếng dựa vào ghế sofa.

Bên cạnh là một người phụ nữ đoan trang thanh lịch, tóc nâu mắt xanh.

Khí chất của người phụ nữ này cao ngạo, phong thái uyển chuyển như một con hươu cái nhẹ nhàng, dù ngồi trên sofa lưng vẫn thẳng tắp.

Diantha dập tắt điếu thuốc lá mảnh trong gạt tàn pha lê, trong đôi mắt Green thoáng qua một tia bất lực. "Đã sắp thi đấu thì phải nghỉ ngơi cho tốt chứ..." Cynthia đổi một tư thế thoải mái hơn, áp má lên đùi Diantha, thì thầm: "Công việc ở phòng thí nghiệm vừa xong, em phải bắt chuyến bay tiếp theo... chợp mắt một lát đã." Diantha luồn ngón tay qua mái tóc vàng như suối, "Thượng Hải?" Cynthia gật đầu

như một con mèo mướp, hàng mi dài rung rung, lát sau truyền đến tiếng thở đều đều.

Diantha nhẹ nhàng vuốt ve mái tóc vàng mềm mại.

Rõ ràng mình cũng có việc mà... gọi mình qua đây chỉ để làm gối ôm cho cậu thôi hả?

Nhưng lịch trình Master League rất bận rộn.

Cynthia đã tham gia thì chắc lâu lắm mới gặp lại cậu ấy.

Diantha nổi hứng trêu chọc, thò tay vào mái tóc vàng mềm mượt của Cynthia vò rối tung lên, đến khi tóc cô nàng biến thành tổ quạ mới che miệng ngáp một cái.

Buổi chiều yên tĩnh, hai người phụ nữ phong cách khác biệt rúc vào nhau trải qua một buổi chiều.

Hoàng hôn dần buông.

Diantha mơ màng mở mắt.

Nắng chiều hắt qua cửa sổ, Cynthia đã thay bộ áo khoác đen quen thuộc.

Mái tóc vàng suôn mượt xõa xuống, từng sợi tóc như được phủ lên một lớp hào quang.

Cynthia mỉm cười: "Đợi mình về rồi đi dạo phố." "Được, được." Diantha cười bất lực, "Thuận gió (Tailwind) nhé!" Cynthia bước ra sân thượng lát đá cẩm thạch ngoài nhà.

Một tia sáng đỏ hiện ra từ PokéBall, Togekiss thân thiết cọ cọ vào người Cynthia.

Diantha bỗng nhiên có chút không yên tâm, dặn dò: "Khách sạn, hành lý chuẩn bị xong hết chưa?" "Hành lý đã ký gửi đến khách sạn rồi, nhưng mình phải đi thăm một nhóc con trước đã." Cynthia nói:

"Một con Eevee rất dễ thương." ...

Ngày 15 tháng 7, thứ Tư.

Việc chế tác "Plants vs.

Zombies" đã tiến hành được một tuần.

Lương Đại Hữu và Lục Dã thay phiên nhau "bạo can", cộng thêm có khuôn mẫu từ thế giới song song, tiến triển có thể dùng từ "Thần Tốc" (Extremespeed) để hình dung.

Nhưng điều khiến Lục Dã đau đầu là.

Thực lực của Haunter và Eevee tăng lên cũng có thể dùng từ tương tự để hình dung.

Qua việc không ngừng thực hành chiêu Bắt Chước, Eevee đã vận dụng [Ngáp] và [Đuôi Sắt] đến mức lô hỏa thuần thanh.

Còn Haunter thì được Câu lạc bộ Đối chiến bình chọn là HLV xuất sắc của tháng, lượng bài giảng kín mít...

Tuy là chuyện tốt, nhưng Lục Dã chẳng vui vẻ nổi chút nào.

Ai cũng biết, thực lực Pokémon tỷ lệ thuận với chi phí.

Thực lực càng mạnh, năng lượng tiêu hao khi chiến đấu càng lớn.

Tiền làm thêm của Haunter ở CLB còn chẳng bù nổi tiền Lục Dã mua Berry và chế tạo Khối Năng Lượng (Pokéblock).

Bên kia, Eevee tuy ăn không nhiều, nhưng đồ Lục Dã đổi, mua đều là Berry hiếm, tự nhiên cũng không nỡ để nhóc con chịu thiệt.

Nói tóm lại, đối với một người không muốn làm Trainer như Lục Dã, việc Pokémon tăng thực lực chẳng khác nào một gánh nặng ngọt ngào.

Nhưng Lục Dã cũng sẽ không oán trách bọn Eevee và Haunter, hay

ép chúng nó không được Tiến hóa.

Con người và Pokémon vốn bình đẳng.

Lục Dã từ trong xương tủy yêu quý Pokémon, chỉ là rủi ro và lợi ích khi làm Trainer đối với Lục Dã không tỷ lệ thuận mà thôi. "Thế này thì tích cực quá rồi!" Lục Dã day day trán. "Nhỡ đâu lại thêm một con Pokémon phàm ăn nữa, tôi phá sản mất?" Vừa nghĩ đến con Pokémon có tư chất ưu tú nhất mà HLV Địch đã hứa, Lục Dã rùng mình một cái.

Chương 46

Nhỡ đâu là một con Munchlax "ưu tú", thì tôi nổ tung tại chỗ mất! "Không được, không thể để người ngoài tiếp tay." Lục Dã nghiến răng. "Đến lúc đó, tôi sẽ tự mình đi chọn!

Tôi không tin, cái Nhà trẻ Pokémon to đùng của Đại học Ma Đô mà không chọn ra được một con 'hỗn tử' (ăn hại/lười biếng)!" ...

Buổi chiều, Lục Dã đến Đội tuyển trường "mạc ngư" làm trợ giảng, đúng lúc gặp HLV Địch.

Địch Văn Diệu mặt mày hớn hở cười nói: "Lục Dã, hai người mới cậu tuyển lần này rất khá...

Thật sự là tuệ nhãn độc đáo a!" "Hả?" Lục Dã nhướng mày.

Tôi chỉ trốn việc, chọn cái luật hỗn chiến đơn giản nhất thôi mà.

Sao lại thành tuệ nhãn độc đáo rồi?

Nhắc đến chiến thuật và sự phối hợp của đội ngũ, Địch Văn Diệu có chút kích động: "Đầu tiên là con Breloom có đặc tính Bào Tử (Effect Spore), trong đấu đơn (Single Battle), dù là đánh lén hay trụ sân đều dư dả.

Còn con Torkoal của Cố Trung kia... trời ơi, thế mà lại là đặc tính Hạn Hán (Drought)!

Thực lực và nhân phẩm của Trainer cũng không tồi, đây có thể sẽ là hạt giống xây dựng đội hình trong tương lai!" Tâm trạng kích động của HLV Địch có thể hiểu được.

Năm nhất còn chưa khai giảng, khả năng tuyển được tinh nhuệ trong đợt tuyển thẳng vốn đã nhỏ, ông cũng chỉ ôm tâm lý thử xem sao.

Không ngờ Lục Dã vừa đến phỏng vấn, lại vớ được giải độc đắc, mà còn là hai người!

Cộng thêm thần thái nghiêm túc của Lục Dã khi ghi chép.

Địch Văn Diệu thật sự thấy may mắn vì tìm được người trợ giúp này.

Đội tuyển trường vớ bở rồi! "Làm tốt lắm, giữ vững thứ hạng ở giải League, tiền thưởng tuyệt đối không thiếu phần cậu!" Địch Văn Diệu cười lớn vỗ vai Lục Dã.

Lục Dã vẻ mặt mờ mịt.

Mắt nhìn của mình... tốt thế cơ à?

Không nhịn được liếc nhìn con Torkoal trên sân, Lục Dã đăm chiêu gật đầu.

Torkoal, người ta hay gọi là 'Groudon phiên bản lỗi', tay đấm chủ lực của Đội hình Nắng (Sunny Team), trong Không Gian Kỳ Ảo (Trick Room) cũng có biểu hiện xuất sắc.

Hệ thống của Đại học Thượng Hải trước giờ vẫn lấy đội hình Không Gian Tâm Linh làm chủ.

Hai tân sinh viên này gia nhập, ngoài việc tăng cường khả năng phòng thủ liên kết, còn có thể bù đắp những thiếu sót. "Không hổ là mình a!" Lục Dã vỗ trán, "Thế mà liếc mắt cái đã chọn trúng người giỏi nhất!" Giải đấu các trường đại học thường tổ chức vào nửa cuối năm, dành cho sinh viên chuyên ngành Pokémon năm nhất và năm hai.

Sinh viên năm ba phải khiêu chiến Gym, tranh đoạt tư cách tham dự giải Tinh Tú Đỏ (Red Star League), cũng bị hạn chế tham gia.

Nói chung, tuổi tác và thực lực của Lục Dã rất phù hợp để xuất chiến.

Nhưng Lục Dã chẳng có chút hứng thú nào với cái gọi là giải đấu này.

Làm trợ giảng còn được, tham gia thi đấu thì xin kiếu.

Đánh không tốt còn phải gánh tội, hai nhóc con bị thương thì được không bù nổi mất.

Xách con Eevee đang lén lút đập tơi bời Torkoal lên vai.

Lục Dã định rời đi thì Địch Văn Diệu gọi giật lại: "Phải rồi Lục Dã, thứ Bảy tuần sau giải Master League cậu có đi không?

Đội tuyển trường mỗi người được báo tiêu một vé, đến lúc đó tôi giữ cho cậu một vé." Lục Dã nhíu mày.

Master League tổ chức ở Tháp Đối Chiến Đông Phương, giá vé Lục Dã đã xem trên mạng rồi, vé thường 3000 Pokédollar một vé.

Khu khu 3000 đồng một vé, chẳng lẽ Thầy Lục tôi đây còn cần người ta thanh toán hộ? "Đi." Lục Dã cười tươi rói, "Cho em xin ba vé được không?" Tiền nong hàng ghế đầu không quan trọng, quan trọng là muốn dẫn cả Eevee và Haunter đi cùng!

Ngày 16 tháng 7, thứ Năm.

Vì có khuôn mẫu sẵn, tiến độ của "Plants vs.

Zombies" rất nhanh, trước cuối tuần là có thể làm xong bản demo.

Đường chân tóc của Đại Hữu ca lại lùi lên hai xăng-ti-mét, người nghe đau lòng người thấy rơi lệ, nhưng đã không còn quan trọng nữa rồi.

Chỉ cần thời gian thức đêm đủ dài, thì không còn chỗ cho sự bi thương!

Eevee nghênh ngang giẫm qua mặt Lục Dã, đệm thịt mũm mĩm tuy rất êm, nhưng bị đánh thức kiểu này hình như không ổn lắm.

Lục Dã gãi đầu, an ủi hai con Pokémon đang nhìn mình chằm chằm: "Được rồi, tao đi làm bữa sáng ngay đây!" "Ghos! (*≧▽≦)" "Bố y! (▼へ▾#)" Lục Dã mở tủ lạnh, dưới ánh mắt u oán của Haunter, quanh minh chính đại uống trộm một hộp sữa Moomoo.

Tiện thể lướt mạng xã hội một lát.

Thứ Bảy này Master League sẽ khai chiến tại Thượng Hải, chủ đề thảo luận trong nhóm chat cũng liên quan đến việc này.

Akin (Gold): "Có bảng phân chia chưa?

Có ai tôi đánh lại được không?" Green: "Đáng tiếc... chắc là không có đâu, bên đỏ là Ngự Long Sứ Lance của Liên minh Kanto, thực lực cậu cũng trải nghiệm rồi đấy." Yellow: "Tiên sinh Lance cũng xuất thân từ Rừng Viridian, chú ấy là người tốt (* ▽ *)" Akin rùng mình, nhớ lại hai con Dragonair giỏi dùng thời tiết kia, nghiến răng: "Thế bên xanh thì sao, tôi cũng phải có một thành thắng chứ!" Whitney: "Bên xanh là tiểu thư Cynthia, cậu mà thắng được thì có quỷ!" Takeshi (Brock) lại khá nghiêm túc nói: "Về lý thuyết, một thành vẫn có." Red: "Thực lực của Gold vẫn tiến bộ rất nhiều...

Một thành tuy hơi ít, nhưng cũng gần như thế!" Blue Oak: "Xác thực." Akin lệ rơi đầy mặt.

Mấy người đang nói đỡ cho tôi thật đấy à?

Tôi cảm ơn mấy người nhé!

Tắt giao diện chat, Lục Dã gãi đầu. "Cynthia sắp đến Thượng Hải thi đấu?

Thảo nào mấy hôm nay không thấy cô ấy chơi game." Lục Dã hơi tiếc nuối.

Thiếu một khoản thu nhập làm thêm, khiến gia đình vốn đã bần cùng lại càng thêm tuyết phủ sương rơi!

Nhưng Cynthia dù sao cũng là thực lực Quán quân (Champion) hàng thật giá thật.

Đến hiện trường mở mang tầm mắt cũng không tệ. "Tè tè ——" Điện thoại lúc này vang lên, Lục Dã bắt máy: "Alo, xin hỏi ai đấy ạ?" "Lục Dã, gọi điện sớm thế này thật mạo muội, không biết thứ Sáu cậu có rảnh không?" "Giáo sư Rowan?" Lục Dã hơi kinh ngạc, "Có việc gì không ạ?" "Lần trước cậu nói, liên quan đến chứng dự báo nguy hiểm của Eevee, triệu chứng còn tồn tại không?" Lục Dã hơi sững sờ, không khỏi quay đầu nhìn về phía Eevee.

Haunter đã đói đến mức không còn sức, ỉu xìu bám trên tường, Eevee đang nô đùa với cái Thế Thân (Substitute) của chính mình...

Choang!

Cái cốc trà tráng men mới mua rơi loảng xoảng, Eevee chớp mắt, lén lút liếc Lục Dã. "Bố y!

Σ(っ °Д°;)っ" Ánh mắt giao nhau, Eevee như bị bắt quả tang tại trận (Scratch), ngượng ngùng quay người đi.

Phồng má, lại phẫn nộ đập thêm một cái vào cái cốc tráng men dưới đất...

Lục Dã giật giật lông mày, ho khẽ: "Giáo sư Rowan, cái đó... triệu chứng cháu nghĩ là vẫn còn đấy ạ..." "Cậu không cần quá lo lắng, đó chắc là phản ứng bình thường thôi." Giáo sư Rowan nói: "Trợ lý của tôi thứ Sáu cũng sẽ đến Đông Hoàng một chuyến, cô ấy sẽ đến chẩn đoán." "Thế thì tốt quá." Lục Dã vui vẻ nói, "Có cần cháu đi đón không ạ?" "Tôi tìm cậu cũng là vì chuyện này." Giáo sư Rowan cười nói, "Khoảng sáng thứ Sáu cô ấy sẽ đến sân bay Thượng Hải.

Tôi lo cô ấy lạ nước lạ cái, không tìm được nhà cậu, cậu đi đón cô ấy thì tốt quá." "Không thành vấn đề!

Trợ lý của ngài tên gì?

Để cháu làm cái biển đón." "Biển đón thì không cần đâu, cậu chắc chắn nhìn cái là nhận ra ngay, chính là người lần trước cậu đã gặp đấy." Giáo sư Rowan nói: "Cô ấy là Quán quân vùng Sinnoh, tên là Cynthia." "Không thành vấn đề!" Lục Dã nhận lời ngay, bỗng nhiên sững sờ, não bộ rơi vào trạng thái 'đứng hình'.

Cái gì cơ?

Cynthia mà chúng ta đang nói đến... cô ấy thực sự là cùng một người sao?

Cái người xinh đẹp, dáng chuẩn...

Cuối tuần này đến Thượng Hải thi đấu ấy hả?!! "Vậy làm phiền cậu nhé!" Đến khi hoàn hồn lại, Giáo sư Rowan tác phong nhanh nhẹn đã cúp điện thoại.

Lục Dã ngẩn người, tiếp tục uống hộp sữa Moomoo chưa uống hết, chỉ là quên há miệng ra.

Haunter đau lòng bay xuống dưới Lục Dã, há to miệng hứng lấy dòng sữa Moomoo chảy xuống. "Ừm... thế này rất hợp lý." Ngẩn người một lúc lâu, Lục Dã tự mình gật đầu. "Người ta đến giúp chẩn đoán cho Eevee, mình đúng là nên đi đón một chút..." "Bố y bố y!" Eevee đã đói đến mức cào tường rồi.

Haunter đau lòng nhìn hộp sữa Moomoo trong tay Lục Dã, lệ rơi đầy mặt.

Ông không uống thì đưa tôi uống chứ!

Có ai uống sữa hộp mà không há mồm không! "Ngay đây... ngay đây!" Lục Dã hoàn hồn, đang định bật bếp làm bữa sáng, điện thoại lại rung lên. "Mẹ kiếp, cái buổi sáng này không để yên được à!" Lục Dã tức tối mở điện thoại, mí mắt lập tức giật một cái. [Bạch Thái

Băng Kỳ Lâm (Cynthia): Voice chat được không?] [Thầy Lục: Được...] Nhỏ bé, yếu ớt, lại còn bất lực.

Lát sau, lời mời cuộc gọi của Cynthia hiện lên.

Lục Dã bắt máy, giọng nói từ tính quen thuộc lại vang lên. "Sáng thứ Sáu tôi sẽ đến Thượng Hải, nếu cậu tiện thì làm phiền cậu đến sân bay một chuyến." "Tôi..." "Không sao đâu." Nghe thấy sự do dự của Lục Dã, Cynthia trầm ngâm một lát. "Cũng là tôi đường đột quá, lần sau lại hẹn cậu chơi game nhé." "Khoan đã!" Thấy Cynthia sắp cúp máy, Lục Dã hét lớn một tiếng. "Tôi rảnh!

Cực kỳ rảnh!" Dường như cũng cảm thấy thỉnh cầu lúc trước hơi mạo muội, Cynthia cẩn thận cân nhắc từ ngữ. "Tôi không quen thuộc với Thượng Hải lắm...

Bạn bè ở khu vực Đông Hoàng, hiện tại chỉ có mình cậu." "Tôi biết." "Cho nên, ngày mai đến đón tôi?" "Tất nhiên, ai không đến người đó là chó Growlithe!" Một nụ cười nhạt nở trên khuôn mặt Cynthia.

Giọng nói hơi khàn, dòng điện xuyên qua eo biển ở hai đầu điện thoại, khiến giọng nói này càng thêm từ tính.

Lục Dã có thể nghe thấy tiếng thở của Cynthia.

Dây thần kinh kết nối sau gáy, khoảnh khắc này lông tóc dựng đứng.

Cynthia nói: "Không gặp không về." Lục Dã nói: "Ngày mai gặp."

...

Cúp điện thoại, Lục Dã thở phào nhẹ nhõm.

Ôm lấy ngực, Lục Dã lẩm bẩm: "Sao tim đập nhanh thế nhỉ?

Chẳng phải chỉ là bạn qua mạng gặp mặt (offline) thôi sao...

Chẳng lẽ cô ấy còn định đến nhà mình qua đêm?" Lục Dã là người đã qua huấn luyện chuyên nghiệp nghiêm khắc.

Loại cảnh tượng nhỏ này, tâm trạng Lục Dã rất nhanh liền bình phục lại.

Chỉ có điều, khiến Lục Dã hơi lấn cấn là —— "Mình dùng thân phận gì gặp cô ấy đây..." Lục Dã sắc mặt cổ quái. "Bạn chơi game cùng (Playpal)?

Hậu bối nghiên cứu sinh?

Sinh viên Đại học Ma Đô bình thường?" Cuối cùng, Lục Dã sờ cằm, quyết định vẫn là tùy cơ ứng biến.

Nói dối là không cần thiết, Cynthia liếc mắt cái là nhìn ra thực lực của Lục Dã, huống hồ Lục Dã chưa bao giờ giấu giếm điều gì.

Chỉ là đi đón máy bay, đưa Cynthia về khách sạn đã sắp xếp là được.

Cho nên tổng kết lại, tác dụng duy nhất của Cynthia... cũng chỉ là thay Eevee kiểm tra rủi ro tiềm ẩn mà thôi.

Lục Dã ngớ người: "Hóa ra Cynthia chỉ là công cụ hình người thôi sao?" "Ghos! ∧(;´Д｀∧)" Haunter đã đói đến xanh mặt rồi.

Eevee ngậm nước mắt cắn khăn giấy (Bite), không nói một lời.

Chương 47

Lục Dã bất đắc dĩ gãi đầu. "Ngay đây, đến ngay đây!" Ngày 17 tháng 7, thứ Sáu.

Thời tiết đẹp trời, bầu trời xanh điểm xuyết vài gợn mây trắng.

Con sâu Caterpie dậy sớm đã bị chim Pidgey xơi tái, còn những game thủ thức khuya cày cuốc thì vẫn đang say giấc nồng.

Lục Dã ngáp một cái thật dài, xách cổ Eevee từ trong chăn ra.

Nhóc con mơ màng kêu lên một tiếng. "Bố y?" Ừm...

Cứ cảm thấy cái ổ mèo này mua phí tiền thế nào ấy.

Nhưng mà tối trốn đi chơi, lúc về cọ hết bùn đất lên người tôi là lỗi của nhóc rồi đấy nhé?

Lục Dã thở dài, dậy rửa mặt mũi.

Hứng một vốc nước tạt lên mặt, những giọt nước chảy dọc theo mái tóc xuống cằm, hắn sờ cằm cảm thán: "Lại là một ngày bị vẻ đẹp trai của chính mình đánh thức." Hôm nay phải đi đón chuyến bay của Nhà vô địch Sinnoh.

Dù là Thầy Lục vốn không câu nệ tiểu tiết, hôm nay cũng hiếm khi chải chuốt gọn gàng.

Áo phông trắng rộng rãi, mái tóc đen cắt ngắn, tạo cảm giác thanh sảng, giản dị.

Mặc dù tâm lý có hơi đen tối, chiến thuật có hơi bẩn bựa một tí, nhưng Thầy Lục vẫn khá là tỏa nắng.

Dù sao thế này mới dễ nhập vai, thời buổi này nhân vật chính mà xấu thì độc giả khó nuốt lắm. "Haunter, ra cửa đi tiếp khách thôi!"

Lục Dã hô lớn. "Ghos?" Haunter giật mình tỉnh dậy từ trong mộng, mệt mỏi gãi gãi đầu.

Em tưởng bài tập hôm qua em làm xong hết rồi mà!

Chuẩn bị bữa sáng cho hai nhóc xong, Lục Dã vừa uống nước cam vừa nhắn tin cho Cynthia. "Đến chưa?" "Mười giờ sáng." "Tôi đến ngay đây!" "Không vội, tôi đợi cũng được." Bắt một chiếc taxi, Lục Dã vội vàng đến sân bay Thượng Hải, tâm trạng hiếm khi trở nên hồi hộp.

Bác tài xế một tay gõ gõ vô lăng, liếc nhìn qua kính chiếu hậu, trêu chọc: "Đi đón bạn gái hả?" Lục Dã nghiêm túc gật đầu: "Cũng gần như thế." Bác tài cười lớn: "Không phải là yêu qua mạng rồi 'bôn hiện' đấy chứ!" Lục Dã hơi ngẩn ra.

Tài xế ở Liên minh Đông Hoàng ai cũng thần thánh thế này à? "Đây là danh thiếp của chú, lát nữa gặp mặt nếu muốn chuồn thì gọi chú ngay." Bác tài ném cho một ánh mắt 'chú hiểu mà', "Lỡ mà bị bám dính lấy, muốn thoát thân cũng khó đấy!" Lục Dã bình tĩnh nhận danh thiếp, cười lạnh.

Ai bám ai còn chưa biết đâu nhé!

Ngoài trời oi bức, khắp nơi là du khách xách hành lý, Pokémon cũng chẳng phải thứ hiếm lạ.

Nhưng cái tổ hợp như Lục Dã, đầu đội Eevee, lưng lơ lửng Haunter thì vẫn khá hiếm gặp. "Eevee...

Nhóc có muốn xuống không, cổ tôi hình như bị trẹo rồi..." "Bố y!" Eevee ngẩng đầu đầy kiêu ngạo, móng vuốt nhỏ càng ôm chặt hơn một chút.

Haunter cười hì hì, phủ một lớp sương mù (Haze) lên đỉnh đầu Lục Dã.

Mặt Lục Dã tái mét, rõ ràng là mùa hè mà hắn lại không tự chủ được rùng mình một cái... ...

Trong khoang hạng nhất, chỉ có một vị khách.

Cửa sổ kính phản chiếu sườn mặt, Cynthia dựa vào cửa sổ, ngón tay thon dài chống thái dương, đăm chiêu suy nghĩ. "Liên minh Đông Hoàng...

Đã lâu không tới rồi nhỉ." Đi tìm Thầy Lục trước đã...

Cậu ấy chắc sẽ quen thuộc nơi này hơn.

Bỗng nhiên, ánh mắt nhìn về phía cánh máy bay xé toạc tầng mây, Cynthia cảm thấy trong lòng lướt qua một tia cảm xúc hiếm thấy.

Hồi hộp?

Không đúng, ngay cả lúc đăng quang Liên minh Sinnoh cũng chưa từng có cảm giác này. "Là do buồn ngủ quá sao..." Cynthia day day mi tâm, nghĩ đến trận đấu ngày mai với Ngự Long Sư Lance (Wataru), ánh mắt dần trở nên sắc bén.

Cô cảm thấy mình dường như đã nắm bắt được tia cảm xúc thoáng qua đó. "Kỳ vọng sao..." Cynthia mỉm cười nhẹ. "Đúng thật, cũng nên tận hưởng một trận Battle ra trò rồi!" ...

Lục Dã phát hiện, hắn vẫn đánh giá thấp thế giới của người giàu.

Chỉ có mấy ngôi sao hạng bét mới bị truyền thông chụp trộm, hoặc là cố tình tạo scandal.

Còn như Lục Dã lúc này đang đứng ở lối đi VIP.

Sàn đá cẩm thạch sáng loáng, sảnh đón rộng lớn chỉ có mình hắn, bên cạnh còn có bốn đại hán mặc đồng phục nhìn chằm chằm.

Mấy anh bảo vệ chắp tay đứng, trộm nhìn nhau. 'Chuyến này rốt cuộc là nhân vật lớn nào?' 'Không biết, thông tin bị phong tỏa hết rồi,

chỉ có mình cậu ta đến đón!' Mấy anh bảo vệ không hẹn mà cùng ho khan, nhìn Lục Dã với ánh mắt thêm vài phần sùng kính.

Lục Dã có chút xấu hổ.

Còn định làm cái biển đón, đúng là không cần thiết thật!

Đột nhiên, mấy anh bảo vệ đang hóng hớt bỗng trở nên nghiêm túc.

Từ hành lang dài phía sau, vang lên tiếng giày cao gót lanh lảnh mà trầm ổn.

Lục Dã bỗng thấy hồi hộp.

Cộp, cộp —— Mái tóc vàng rực rỡ.

Áo khoác gió màu đen và quần ống rộng, đi giày cao gót đen tinh tế.

Trên mặt là nụ cười khiến người ta như tắm gió xuân nhưng lại có chút xa cách.

Nhà vô địch đến từ Liên minh Sinnoh.

Cynthia!

Cộp, cộp —— Tiếng giày cao gót khiến người ta nín thở dừng lại.

Cynthia dừng bước, ngước đôi mắt màu xám tro, ánh mắt hướng về phía Lục Dã đang đứng giữa đại sảnh.

Tĩnh lặng không tiếng động. "Thầy Lục?" Cynthia khẽ nghiêng đầu.

Dù là Lục Dã đã qua rèn luyện nghiêm khắc, cũng cảm thấy tim đập lệch nửa nhịp.

Lục Dã đang định mở miệng.

Nhưng kẻ hành động trước cả hắn lại là con Haunter đang cười

nhăn nhở bên cạnh. "Ghos!" Cynthia hơi ngẩn ra.

Chỉ thấy Haunter đầu tiên là xách cái túi xách trong tay Cynthia đưa cho Lục Dã đang luống cuống tay chân, sau đó vươn hai cái vuốt ra ân cần bóp vai cho Cynthia. "Ghos? (o=‿=)" Cynthia cười tươi: "Cảm ơn nhóc, đúng là thoải mái hơn nhiều." "Ghos!! (*/ω＼*)" Haunter đỏ bừng mặt, trên đầu như bốc hơi nước, giống quả bóng bay bị xì hơi bay loạn xạ trong đại sảnh.

Eevee thì ôm chặt lấy đầu Lục Dã, như ôm lấy món đồ độc nhất vô nhị, khuôn mặt nhỏ có chút căng thẳng.

Lục Dã khẽ ho một tiếng: "Giáo sư Rowan cũng nhờ tôi qua đây." "Lần trước ở phòng thí nghiệm, cũng là cậu?" Cynthia chớp mắt.

Cô chợt nhớ ra, tại sao lần trước nghe giọng cậu ấy lại quen thuộc đến thế.

Hóa ra Huấn luyện viên của Eevee và Thầy Lục căn bản là cùng một người!

Lục Dã gật đầu. "Vậy sao lần trước cậu không nói?" "Người cùng chơi game với mình lại là Nhà vô địch Sinnoh, người bình thường ai mà phản ứng kịp chứ!" Lục Dã thở dài.

Cynthia khẽ gật đầu, đôi mắt xám tro thâm thúy quan sát Lục Dã từ trên xuống dưới một lượt.

Một lát sau, Cynthia mỉm cười. "Người khác chắc cũng không ngờ tới...

Thầy Lục hóa ra lại trẻ như vậy." Tuy trẻ tuổi, nhưng tư duy Battle mà Lục Dã thể hiện đã vượt xa các Master Trainer bình thường.

Trong lòng Cynthia có chút tò mò...

Theo đánh giá của Giáo sư Rowan, vị Master trẻ tuổi này dường

như cũng có nghiên cứu về lịch sử truyền thuyết? "Tôi cũng không ngờ... người chơi game cùng tôi lại xinh đẹp thế này." Nghe Lục Dã nói, Cynthia hơi sững lại. "Cảm ơn." Nụ cười nhàn nhạt nở trên gương mặt Cynthia, "Nhưng bình thường cậu... có phải hay nói kiểu này không?" "Đây là lần đầu tiên, cũng là lần cuối cùng." Lục Dã suy nghĩ một chút rồi nói: "Nếu cô muốn nghe, tôi có thể nói thêm vài lần." "Cái đó thì không cần đâu." Cynthia cười nói: "Đến nhà cậu trước nhé?" Nếu Hệ thống có chức năng bình luận, nó chắc chắn sẽ hô to đầy mỉa mai: 【Hiện tại là lượt tấn công của Cynthia!】 Lục Dã ngẩn người, lắp bắp: "Chuyện... nhanh thế á?" "Phải kiểm tra cho Eevee trước đã." Cynthia ngẫm nghĩ, chậm rãi bước về phía Lục Dã.

Mùi hương dịu dàng, dường như là sự pha trộn hoàn hảo giữa sự trưởng thành và hoạt bát.

Khoảng cách giữa hai người gần trong gang tấc.

Lục Dã thậm chí còn chưa kịp phản ứng.

Mờ mịt cúi đầu, sống mũi cao thẳng và đôi môi màu anh đào đập vào tầm mắt.

Cynthia vươn tay đón lấy Eevee trên đầu Lục Dã, dịu dàng ôm vào lòng. "Là nhóc con này sao." Cynthia mỉm cười, "Eevee có Đặc tính Dự Báo Nguy Hiểm (Anticipation)?" Nói cũng lạ, Eevee rõ ràng trông rất kháng cự, nhưng khi được Cynthia chạm vào thì như mất hết sức lực.

Eevee vùng vẫy trong lòng Cynthia, tiếng kêu lại mềm nhũn như lông cừu Flaaffy, cực kỳ dễ thương. "Bố y! (〃＞mãnh＜)" Lục Dã thở phào nhẹ nhõm, gian nan gật đầu. "Đúng, về nhà tôi trước đã!" Nếu ánh mắt có thể giết người, Lục Dã chắc đã bị mấy bác bảo vệ giết chết nhiều lần rồi.

Mái tóc vàng rực rỡ của Cynthia đi trên phố chắc chắn thu hút tỷ

lệ quay đầu cực cao.

Cộng thêm dáng người Cynthia vốn đã cao ráo, đi cùng Thầy Lục cao hơn mét tám, khiến ai cũng phải ngoái nhìn. "Trước giờ cậu ra phố kiểu gì thế?" Lục Dã hỏi Cynthia đang đeo kính râm bên cạnh. "Bao trọn con phố." Cynthia cau mày, "Hoặc là mua một con phố chuyên để đi dạo." "Xin lỗi đã làm phiền." Cynthia đến Liên minh Đông Hoàng, lẽ ra phải do chuyên viên của Liên minh Pokémon đón tiếp nồng nhiệt, đưa đón toàn trình.

Nhưng Cynthia rất ghét hình thức này, cộng thêm Thầy Lục đang ở Thượng Hải nên chỉ nhờ cậu ấy qua đón.

Đến bên đường, Cynthia tò mò: "Đi bằng Pokémon bay à?" "Không, đi taxi." Cynthia cứ tưởng Lục Dã không mang theo Pokémon cười, "Tôi có thể chở cậu một đoạn." "Tôi sợ bị pháo cao xạ bắn hạ lắm." Công khai bay lượn trong thành phố, sợ là muốn đi đời nhà ma ngay tại chỗ à?!

Cynthia đăm chiêu gật đầu: "Tôi suýt quên mất, Thượng Hải có kiểm soát không lưu." "Sinnoh không có à?" "Không, cậu thậm chí có thể men theo núi Coronet và núi Silver, bay thẳng đến Kanto." "Thế thì cũng tuyệt đấy." Lục Dã hơi động lòng. "Tiết kiệm được khối tiền vé máy bay nhỉ!" Cynthia cười nhẹ.

Điều cô không nói là, không cần vé máy bay vì cô có máy bay tư nhân.

Lục Dã liên hệ với bác tài xế vừa đưa danh thiếp cho hắn lúc nãy.

Bác tài vốn tưởng Lục Dã định bỏ trốn, vội vàng chạy đến sân bay, lập tức trố mắt ngạc nhiên.

Kính phục.

Ngoài hai chữ này ra, không còn từ nào để hình dung ánh mắt của

bác tài nữa.

Tiếng Trung của Cynthia không được lưu loát lắm, cô chỉ yên lặng nhìn ra ngoài cửa sổ xe, nhẹ nhàng vuốt ve Eevee đang ngủ gật.

Ngọn tóc vàng vương trên mu bàn tay Lục Dã, khẽ lay động.

Lục Dã cảm thấy có một cảm giác khó tả. "Người nước ngoài hả?" Bác tài hỏi. "Đúng thế." Bác tài bỗng nhiên cảm thương: "Khác quốc gia không phải là vấn đề!

Người không nắm bắt được tình cảm thì đến cả PokéBall cũng chẳng nắm nổi!" Mỗi một bác tài xế đều có vô số câu chuyện.

Nhưng ngay khi bác tài đập mạnh vào vô lăng, định trút bầu tâm sự thì đã đến nơi. "A..." Vẻ mặt bác tài vô cùng tiếc nuối.

Chương 48

"Sẽ có cơ hội mà." Lục Dã vỗ vai bác tài, gật đầu mạnh mẽ.

Nhoài người ra cửa sổ xe, bác tài rưng rưng nước mắt hét lớn: "Hai người nhất định phải hạnh phúc nhé!" "Chú ấy hét cái gì thế?" Cynthia hỏi Lục Dã. "Ở Đông Hoàng bình thường không cần boa tiền, cậu đưa nhiều quá rồi." "Không phải cậu trả tiền sao?" "Lát nữa tính vào hóa đơn thanh toán với cậu." "Ra là vậy." ...

Cây cối rợp bóng mát mẻ, yên tĩnh nhàn nhã, nhưng nhà cửa hơi cũ kỹ, là một khu chung cư kiểu cũ. "Cậu ở đây à?" Cynthia nhìn quanh. "Ở đây tiền thuê rẻ." "Đại ẩn ẩn vu thị (Người tài ẩn mình nơi phố chợ), tôi nghe Giáo sư Rowan nói câu ngạn ngữ này rồi." "Cậu mà thực sự nghĩ thế thì tôi cũng chịu..." Haunter đi đầu xuyên tay qua cửa, mặt đầy ân cần mở khóa.

Cynthia chính thức bước vào nhà Lục Dã. "Cần tháo giày không?" Lục Dã theo bản năng nhìn đôi giày cao gót của Cynthia, giọng điệu có chút tiếc nuối: "Không cần đâu." "Thất lễ rồi." Chẩn đoán phản ứng stress của Eevee, đầu tiên là loại trừ ảnh hưởng của môi trường xung quanh.

Cynthia vừa rồi quét mắt nhìn quanh, không thấy dấu hiệu có thiên địch của Eevee.

Thật ra mà nói...

Eevee là động vật ăn tạp, ngược lại mấy Pokémon bản địa mới nên sợ nó hơn. "Đừng lo, sẽ khỏi nhanh thôi." Cynthia lấy ống nghe từ trong túi ra, đặt lên ngực Eevee.

Nhóc con đỏ mặt, vẻ mặt không tình nguyện nằm rạp xuống đất.

Lục Dã bỗng thấy chạnh lòng.

Nhóc chẳng bao giờ cho tôi sờ bụng.

Sao người ngoài vừa đến nhóc đã thành ra thế này rồi? "Thầy Lục, mấy Pokémon khác của tôi, phiền cậu trông chừng một lát nhé." "Hả...

Ờ?

Pokémon gì cơ?" Lục Dã ngẩn ra, đến khi phản ứng lại thì sắc mặt khẽ biến.

Ánh sáng đỏ lóe lên, phòng khách chật hẹp bỗng trở nên náo nhiệt.

Sáu con Pokémon của Cynthia đồng loạt xuất hiện, cục diện của Lục Dã trở nên khá bi đát.

Garchomp với đôi mắt đỏ ngầu, sát khí đằng đằng; Lucario khoanh tay, ánh mắt lạnh lùng.

Hai con Pokémon khí thế bức người, một trái một phải kẹp Lục Dã ở giữa, ánh mắt ít nhiều mang ý tứ soi xét. "Ghos?!

Σ(°△°|||) " Haunter trưng ra vẻ mặt kinh hoàng.

Hai vị đại lão này... nhìn thôi đã thấy mạnh rồi!

Làm sao đây, chủ nhân sắp bị ăn thịt rồi, đang online chờ, gấp lắm!

Nhưng Lục Dã ít nhiều cũng có sự chuẩn bị.

Trầm ngâm giây lát, Lục Dã lôi từ trong tủ ra một hũ Khối Năng Lượng (Energy Block) long lanh trong suốt như đá quý.

Cẩn thận đẩy cái lưỡi hái kề sát bên người ra, Lục Dã lau mồ hôi lạnh: "Mọi người, ăn kẹo không?" Garchomp và Lucario nhìn nhau.

Sau đó, hai con Pokémon cấp Champion cứng ngắc gật đầu. ... "Ngoan lắm." Vén mái tóc vàng bên tai, Cynthia mỉm cười xoa đầu

Eevee trên đầu gối. "Bố y... o(´^｀)o" Eevee lắc lắc cái đuôi, lại cảm thấy thế này không hay lắm, bèn dứt khoát rúc cái đầu nhỏ vào giữa hai đầu gối của Cynthia. "Rất khỏe mạnh, Đặc tính Dự Báo Nguy Hiểm thậm chí còn nâng cao khả năng phản xạ của nó." Cynthia khẽ nói, "Huấn luyện cực kỳ xuất sắc đấy..." Thực lực của Thầy Lục, dù là Cynthia cũng nhất thời chưa phân biệt được.

Về mặt chiến thuật, cậu ấy ngang ngửa với cô.

Thực lực Pokémon tuy rất yếu, nhưng phương pháp Training và kỹ xảo huấn luyện lại đều là hàng Top.

Phương pháp huấn luyện con Haunter kia có chút tương đồng với bà Agatha.

Còn con Eevee này, thấp thoáng bóng dáng con Espeon của Red.

Lại liên tưởng đến những lời tuyên bố không muốn làm Trainer của Lục Dã. "Thú vị thật đấy..." Cynthia cười nhạt.

Vén mái tóc vàng óng, Cynthia ngẩng đầu lên.

Mãi đến lúc này, Cynthia đang toàn thần quán chú mới chú ý đến sự khác lạ của mấy con Pokémon nhà mình.

Garchomp bình thường luôn giữ vẻ mặt 'người lạ chớ lại gần', giờ đang cùng Haunter cười ha hả, hình tượng sụp đổ tan tành.

Lucario cao lãnh, tốc độ tay hóa thành tàn ảnh, nhanh như chớp ném Khối Năng Lượng trong hũ vào miệng.

Chỉ trong chốc lát, hũ Khối Năng Lượng đầy ắp đã thấy đáy.

Cynthia hơi ngẩn ra.

Bình thường tôi mua Khối Năng Lượng cho các cậu, cũng đâu thấy hợp khẩu vị các cậu đến thế đâu!

Gastrodon dính dáp bò dọc theo tường lên trần nhà, Lục Dã thảm

thiết kêu lên: "Đừng!

Tường nhà tôi vừa mới sơn!" Gastrodon khinh thường liếc Lục Dã một cái, tiếp tục trườn đi, để lại trên tường vết mòn (Corrosion) sâu hoắm...

Lục Dã dường như lại nghe thấy tiếng ví tiền teo đi. "Không sao... tôi sẽ thanh toán hóa đơn." Đi đến bên cạnh Thầy Lục đang tràn trề thất bại, Cynthia chậm rãi ngồi xổm xuống, nhặt những viên Khối Năng Lượng vương vãi trên đất.

Khối Năng Lượng làm từ quả Oran (Oran Berry) trong suốt, giống như viên đá quý màu xanh lam, thậm chí còn phản xạ chút ánh sáng.

Trong đôi mắt đẹp của Cynthia thoáng qua tia kinh ngạc: "Khối Năng Lượng... phẩm chất Hoàn hảo (Perfect)?" Nguyên liệu chỉ là quả Oran cơ bản nhất, lại chế tác ra được Khối Năng Lượng hoàn hảo đến nhường này.

Dù là Cynthia cũng chỉ từng thấy qua công nghệ này trong tay Nhà vô địch Wallace ở Cuộc thi Trình diễn (Contest).

Phẩm chất không cần nói nhiều, Garchomp chính là bằng chứng tốt nhất.

Cynthia theo bản năng nhìn Lục Dã bên cạnh. "Cậu... tự làm à?" Lục Dã liếc nhìn viên Oran Block trong tay Cynthia, cũng không giấu giếm. "Đúng, để lâu rồi, nếu không phẩm chất còn có thể cao hơn chút nữa." Lucario đang nhai ngấu nghiến Khối Năng Lượng bỗng dừng động tác, hơi ngẩn ra.

Còn có thể... ngon hơn nữa sao? "Ghos! (¯ ¯)" Haunter nhớ lại mẻ Khối Năng Lượng vừa ra lò, không khỏi quệt nước miếng. "Cậu dùng cái máy kia làm à?" Cynthia chỉ vào chiếc máy xay Berry (Berry Blender) cũ kỹ trong phòng khách, nhướng mày. "Có vấn đề gì sao?"

"Không..." Cynthia khẽ lắc đầu, vén tóc mai. "Chỉ là hơi bị dọa chút thôi." Dựa vào máy móc cũ kỹ mà có thể chế tạo ra Khối Năng Lượng phẩm chất này.

Không thể không nói, Cynthia thực sự có chút kinh ngạc. "Không hợp với Pokémon của cậu à?" Sắc mặt Lục Dã hơi đổi. "Tôi tự nếm...

à không, lúc Haunter nếm đều bảo ngon mà!" Cynthia cười tươi: "Ngược lại thì có, là quá hợp ấy chứ." Ngay cả Khối Năng Lượng đặt làm riêng cũng không hợp khẩu vị Garchomp đến thế.

Cynthia nghĩ, cô đại khái biết vì sao Thầy Lục tiết kiệm... hay nói đúng hơn là nghèo rồi.

Chế tạo Khối Năng Lượng cao cấp, chi phí chắc chắn là con số trên trời.

So với hưởng lạc, Thầy Lục chắc hẳn đã đầu tư một lượng lớn tiền bạc vào việc nghiên cứu công nghệ.

Ví dụ như bậc thầy về PokéBall làm từ quả Apricorn, ngài Kurt, rõ ràng sở hữu kỹ thuật nhất nhì thế giới nhưng nơi ở lại khá đơn sơ.

So với điều kiện bên ngoài, những người này càng muốn tiêu tiền vào những nơi đáng giá hơn.

Một giỏ cơm, một bầu nước, cũng không làm thay đổi niềm vui của họ. "Pokémon của cậu...

đã gặp được một Trainer rất tốt đấy." Cynthia mỉm cười nói. "Trainer gì chứ, tôi chẳng qua là kẻ nấu cơm cho tụi nó thôi." Lục Dã thở dài, "Cậu ăn chưa, tôi nấu bát mì cho cậu." Chuyến bay lúc mười giờ sáng, theo lý thuyết thì Cynthia vẫn chưa ăn trưa.

Nếu là Lục Dã ở một mình, tranh mấy viên Khối Năng Lượng vị đào (Pecha Berry) với Eevee là xong bữa.

Nhưng có khách đến, vẫn phải chiêu đãi đàng hoàng một chút.

Cynthia nhìn quanh, Pokémon của mình đang im lặng nhai Khối Năng Lượng, vẻ mặt cực kỳ thỏa mãn.

Cynthia gật đầu: "Làm phiền cậu rồi." "Quẹt thẻ hay tiền mặt?" "Hả?" "Đùa thôi." Lục Dã lầm bầm, "Cậu muốn trả tiền cũng không phải là không được..." ...

Glaceon của Cynthia đang ưu nhã đứng bên bệ cửa sổ.

Haunter cười hì hì, vốn định qua chào hỏi nhưng bị đáp lại bằng một ánh mắt lạnh lùng, lập tức xám xịt rút lui.

Nhóc con hấp tấp, khi gặp Glaceon này lại có chút rụt rè...

Cô ấy đẹp quá.

Khiến Eevee có chút tự ti.

Lúc ở trong núi, Eevee chưa bao giờ để ý những thứ này.

Nhưng từ khi gặp Lục Dã, thấy được thế giới bên ngoài, Eevee bắt đầu có chút sợ hãi.

Sợ tỉnh dậy không thấy Lục Dã, sợ Lục Dã thu phục một con Eevee khác...

Nó vốn dĩ không cần phải sợ những điều này.

Nhưng đã được thu phục thì sẽ có nguy cơ rơi nước mắt.

Eevee chỉ là nhe răng, hung dữ trừng mắt nhìn Glaceon trên bệ cửa sổ, "Bố y!" Glaceon nhẹ nhàng xoay người.

Đôi mắt màu xanh băng thâm thúy lặng lẽ chăm chú nhìn Eevee đang có chút e dè.

Sau đó, cô ấy từng bước đi về phía Eevee, cho đến khi ép Eevee đang sợ hãi vào góc tường. "Bố...

Bố y?" Glaceon thè chiếc lưỡi mát lạnh, nhẹ nhàng liếm mượt lông tơ cho Eevee, cười dịu dàng với nó. "Bố y!" Nhóc con đỏ bừng mặt, như bị dọa sợ, chạy biến sang phòng ngủ bên cạnh. ...

Trong phòng khách. 【Thánh thủ phụ khoa: Thường dùng để khen ngợi bác sĩ có kiến giải độc đáo trong lĩnh vực phụ khoa hoặc có đóng góp to lớn đối với một căn bệnh nào đó...】 Cynthia đối chiếu dòng chữ lớn trên lá cờ thi đua (cẩm kỳ), cúi đầu xem giải thích trên wiki, gật gù ra vẻ đã hiểu. "Được rồi, ăn cơm thôi!" Lục Dã vừa tháo tạp dề vừa gọi.

Garchomp, Lucario, Haunter và đám Pokémon ngay lập tức lao đến bên cạnh, dùng ánh mắt hung thần ác sát nhìn chằm chằm Lục Dã. "Không phải gọi mấy đứa." Lục Dã cười gượng, "Khối Năng Lượng tối nay tao sẽ làm, bao no!" Nghe thấy thế, đám Pokémon của Cynthia mới hài lòng gật đầu. "Haunter!

Sao mày lại trà trộn vào đấy một cách hoàn hảo thế hả?!" "Ghos?

Σ(ttsu °Д°;)ttsu" Vãi chưởng, vốn định ăn ké thêm tí, thế mà cũng bị phát hiện hả?!

Cynthia khoanh tay, khoan thai đi từ phòng khách tới, có chút tò mò: "Thánh thủ phụ khoa... là ý gì?" Lục Dã vừa uống ngụm nước suýt thì phun ra.

Nhưng cân nhắc đến hình tượng trước mặt nữ thần, Lục Dã bất chấp nguy cơ sặc nước, ho khan nói: "Cái... cái gì cơ?" "Là lá cờ kia kìa... hình như rất quan trọng với cậu." "À...

Chương 49

Tôi có nghiên cứu một chút về tẩm quất, đặc biệt là cho nữ giới." Lục Dã chém gió thành thần.

Cynthia hơi ngẩn ra. "Tôi cứ tưởng chỉ có nữ nhân viên mát-xa chứ." Lục Dã mở mắt nói dối: "Chỗ tôi là bấm huyệt phái Cảng chính tông, truyền nam không truyền nữ." "Ồ..." Cynthia gật đầu.

Tuy cảm thấy là lạ ở đâu đó, nhưng hình như cũng không sai.

Hay là... nhờ cậu ta mát-xa thử?

Thôi bỏ đi, đã là khách thì không nên làm phiền Thầy Lục.

Cúi đầu nhìn bát mì kiều mạch (Soba) thơm nức trên bàn ăn, Cynthia chớp mắt. "Cậu làm à?" "Không thì ai." "Hình như cậu cái gì cũng biết." "Cũng gần như thế...

Đều là tôi học cùng ông chú ở Alola đấy." Mì Soba Tempura chính tông, nước và rượu Mirin được pha theo tỷ lệ rồi thêm nước tương để nêm nếm.

Đồ ăn kèm có cá bào nấu chín, tảo bẹ, tôm Tempura tẩm bột chiên xù vàng rộm, cuối cùng rắc thêm chút hành lá thái nhỏ.

Nước súp tỏa hương thơm quyến rũ, tôm chiên vàng óng càng khiến người ta thèm thuồng.

Dù là Cynthia cũng lén liếm môi, trên gương mặt tinh tế thoáng qua tia ngạc nhiên.

Trông có vẻ... khá ngon?

Lục Dã khoanh tay, quan sát dữ liệu trong võng mạc, gật đầu.

Ừm, kỹ năng nấu nướng (Trù nghệ) lại thăng cấp... chắc sẽ không

bị 'toang' đâu! 【Trù nghệ Lv3: Nâng cao khả năng nấu nướng của bạn, gia tốc này cũng áp dụng cho kỹ năng dùng dao, chọn nguyên liệu, kiểm soát lửa, v.v. (Bạn chỉ còn cách Thập Kiệt của Tootsuki một bước chân!)】 Garchomp và Lucario một trái một phải nhìn chằm chằm bát mì Soba trên bàn của Lục Dã, không hẹn mà cùng nuốt nước miếng.

Cynthia ưu nhã ngồi xuống, chắp tay, có chút thành kính nói: "Tôi mời nhé (Itadakimasu)." So với mì Ramen, nước dùng của mì Soba trong hơn, muốn đậm đà thì càng kiểm chứng tay nghề của Đầu bếp (Chef).

Cynthia vén mái tóc bên tai bằng một tay, cẩn thận đưa thìa súp lại gần môi, nhấp nhẹ một ngụm.

Lập tức, Cynthia nheo mắt lại, khóe miệng không tự chủ được cong lên.

Mùi vị này... rất quen thuộc.

Thậm chí còn ngon hơn bà nội làm một chút.

Rộp!

Con tôm chiên vàng giòn tan, khoảnh khắc đưa vào miệng liền dâng lên cảm giác hạnh phúc nồng nàn, bổ trợ hoàn hảo cho vị thanh liệt của rượu sake trong nước dùng.

Không hề nói quá, đây tuyệt đối là trình độ của Chef đẳng cấp sao! "Rất ngon." Cynthia cười tươi.

Lục Dã thì vừa đề phòng con Haunter đang chảy nước miếng bên cạnh, vừa tập trung tiêu diệt bát mì trước mặt.

Lục Dã có chút cảm thán.

Mì mình nấu cũng ngon quá thể đáng đi!

Theo lý mà nói, ngày mai Cynthia phải nghênh chiến Ngự Long Sư Lance, đây đáng lẽ phải là một ngày tích cực chuẩn bị chiến đấu.

Tuy nhiên thực tế thì...

Cynthia lôi ra hai cái tay cầm chơi game, Lục Dã bắt đầu thấy không bình tĩnh. "Chơi gì đây?" "Cậu không phải đi khách sạn à?" "Lát nữa đi cũng kịp." Việc chẩn đoán cho Eevee đã xong.

Trong nhà có nhiều Pokémon lạ, Eevee có vẻ hơi xấu hổ, cứ trốn mãi trong ổ mèo không chịu ra.

Bên bệ cửa sổ, con Glaceon mạnh mẽ một cách khó hiểu kia liếm liếm vuốt, ưu nhã nở nụ cười.

Trong lúc đó, Giáo sư Rowan cũng gọi Video Call tới, chủ yếu để nắm tình hình.

Sau khi biết Cynthia đang ở nhà Lục Dã thì cũng không lo lắng lắm.

Với thực lực của Cynthia, nếu có kẻ nào dám có ý đồ xấu với cô ấy, e là chết thế nào cũng không biết.

Nói ra thì người đáng lo lắng thực sự phải là Lục Dã mới đúng...

...

Phòng khách. "Thật sự không sao chứ, mai cậu còn thi đấu mà..." Lục Dã ngồi trên ghế sofa, cầm tay cầm, vẻ mặt hiếm khi nghiêm túc. "Kết hợp giữa làm việc và nghỉ ngơi là điều vô cùng quan trọng." Cynthia ngồi trên sofa, nắm chặt tay cầm, thần sắc nghiêm túc: "Thay vì căng thẳng trước trận đấu, chi bằng để bản thân thư giãn, tiến vào trạng thái Hoàn hảo (Perfect)." Cynthia vén tóc mai, giơ một ngón tay lên, "Đây chính là chiến lược Battle của tôi." Lục Dã mặt mày quái dị.

Không thể không nói, mỗi Trainer đúng là đều có trạng thái tốt nhất của riêng mình.

Chẳng lẽ trạng thái tốt nhất của Cynthia là thức đêm chơi game?! "Chơi game gì?" Lục Dã nhìn một danh sách game, hỏi Cynthia. "Ưm..." "Cần suy nghĩ lâu thế cơ à?" "Để tôi nghĩ thêm chút nữa..." Cynthia cau mày, ngón tay xoắn tóc vàng, bộ dạng cực kỳ rối rắm.

Lục Dã hơi ngẩn ra, chợt nhớ tới.

Vị Quán quân Sinnoh này còn là một bệnh nhân mắc chứng khó lựa chọn! "Thôi, để tôi chọn cho." Cynthia thở phào nhẹ nhõm, mỉm cười, lộ ra vẻ mặt như trút được gánh nặng. ...

Trong khi Lục Dã bồi phú bà chơi game kiếm tiền nuôi gia đình, Haunter đang cau mày suy nghĩ kỹ càng xem làm thế nào để thỉnh giáo Chiêu thức (Move) từ mấy vị đại lão.

Garchomp, Lucario... mấy vị này đều không hợp tính với nó lắm.

Nhìn đi nhìn lại, cũng chỉ có con Spiritomb đang ngụy trang thành chậu cây dưới máy điều hòa kia.

Trong truyền thuyết, Spiritomb được hình thành từ 108 linh hồn tụ tập lại, dấu vết của nó đã được phát hiện từ thời cổ đại.

Hệ Ghost kết hợp hệ Ác, cộng thêm những luồng gió âm u thổi tới khiến mặt Haunter trắng bệch, thực sự có chút sợ hãi.

Nhưng cứ nghĩ đến những cống hiến của Lục Dã cho cái gia đình này, Haunter cắn răng, bay đến bên cạnh Spiritomb, chào hỏi một tiếng. "Ghos? (￣▽￣)/" Trong khoảnh khắc, khuôn mặt tĩnh lặng của Spiritomb chuyển động.

Trên mặt đá hình quạt màu đỏ, bỗng nhiên hiện ra bảy tám đôi mắt xanh lè, quét nhìn Haunter từ trên xuống dưới.

Sau đó, một vết nứt âm u đột nhiên mở ra, giống như cái miệng rộng của Spiritomb, từng luồng gió âm u từ trong vết nứt ùa tới, như những tiếng thì thầm. "Ghos!!" Haunter khóc thét bỏ chạy. "Xì..."

Spiritomb muốn nói lại thôi, có chút thất vọng, tự ti khép mặt đá lại.

Để không dọa người khác, Spiritomb tiếp tục trầm mặc ngụy trang thành chậu cây... ...

Hoàng hôn buông xuống.

Lục Dã đau lưng mỏi eo ném tay cầm đi, day day thái dương: "Hôm nay đến đây thôi..." Chơi game đúng là việc tốn HP.

Hơn nữa, Garchomp lúc nào cũng giám sát bên cạnh Lục Dã.

Trải nghiệm game của Lục Dã có thể nói là gần như bằng không. "A... không chơi nữa à?" "Đến giờ nấu cơm rồi, hoặc là cậu chơi cái khác trước cũng được." "Còn cái gì hay để chơi nữa?" Ánh nắng chiều nhàn nhạt hắt vào từ cửa sổ, đến cả bụi trần trong không khí cũng nhìn thấy rõ mồn một.

Gương mặt ngẩng lên của Cynthia dường như được phủ một lớp hào quang.

Nhìn vào đôi mắt xám tro thâm thúy kia, Lục Dã chỉ thấy tim mình hẫng một nhịp.

Hoàn hồn lại, Lục Dã khẽ ho: "Có một game do tôi tự làm, cậu muốn chơi không?" "Hửm?" Cynthia tỏ vẻ hứng thú.

Lục Dã bê máy tính ra đặt trước mặt Cynthia, mở bản sơ khai của tựa game "Plants vs.

Zombies" (Hoa Quả Nổi Giận). "Vẫn chưa làm xong, nhưng cách chơi đại khái cũng ổn rồi." Lục Dã giảng giải cách chơi cho Cynthia một lượt.

Cynthia thi thoảng gật đầu, cười nhẹ: "Có vẻ rất vui." "Khá khó đấy, tôi còn đặc biệt thêm độ khó tử vong và hệ thống thành tựu." Lục Dã gãi đầu. "Cậu chơi trước đi, lát nữa tôi gọi cậu." Cynthia không

đáp lại.

Ánh sáng xanh nhạt từ màn hình chiếu lên mặt cô, Cynthia đã hoàn toàn tập trung vào trò chơi.

Nghe tiếng nhạc nền BGM quen thuộc và thân thương của "Plants vs.

Zombies", Lục Dã bất lực lắc đầu. ...

Vừa nấu cơm, Lục Dã vừa kiểm tra điểm BP trong Hệ thống.

Trong mắt Thầy Lục, BP = Berry = Tiền ăn.

Vì thế phần lớn điểm BP thưởng từ Video đều được Lục Dã đổi thành các loại Berry quý hiếm (Rare Berry).

Ngoài thỉnh thoảng làm một phát quay thưởng 10 lần (thập liên) để xả xui ra, Lục Dã với tâm thái 'tù trưởng châu Phi' (đen đủi) phần lớn thời gian vẫn theo đuổi việc đổi đồ chắc ăn. "Đợi game ra mắt, chắc sẽ kiếm thêm được một mớ điểm BP nữa." Lục Dã lẩm bẩm.

Cân nhắc đến việc cân bằng dinh dưỡng, bữa tối tương đối đơn giản, chỉ có Sandwich và salad rau củ.

Lục Dã bước ra khỏi bếp, Cynthia vẫn không ngừng click chuột.

Đột nhiên, Cynthia ngẩng đầu, nói cực kỳ nghiêm túc: "Vui thật." "Vui thì cậu chơi thêm lúc nữa đi." Lục Dã buột miệng. "Lát nữa nhớ ghi âm lại câu này, tôi giữ làm quảng cáo." Cynthia gật đầu: "Được." ...

Đèn đường trên phố đã sáng lên.

Màn đêm buông xuống, Lục Dã nằm bò trên ghế sofa, vẻ mặt phức tạp nhìn chằm chằm Cynthia.

Bảo cậu chơi thêm một lúc, chứ đâu có bảo cậu chơi luôn đến mười hai giờ đêm đâu! "Chị hai ơi, chị vẫn chưa đi à?" "Chơi thêm

một lúc nữa." Lục Dã ngửa đầu nhìn trời. "Plants vs.

Zombies" mà cậu còn chơi nghiện thế này.

Tôi mà làm ra "Civilization 6" thì cậu chắc thức trắng đêm mỗi ngày quá? "Sáng mai còn có giải đấu Master đấy." "Đợi tôi qua nốt màn này đã." Thực tế thì trạng thái của đám Pokémon nhà Cynthia cực tốt.

Ăn Khối Năng Lượng của Lục Dã xong, đã sớm được thu về PokéBall, ngọt ngào đi vào mộng đẹp.

Tuy Cynthia không chuẩn bị chiến đấu, nhưng có lẽ đúng như cô ấy nói, đây là một cách để cô điều chỉnh trạng thái.

Lục Dã mặt mày quái dị.

Không lẽ có người thực sự dựa vào chơi game để điều chỉnh trạng thái sao?! "Tối nay cậu ngủ đâu?" Lục Dã bỗng hỏi.

Cynthia ngẩng đầu, nhìn kim đồng hồ trên tường, cau mày nhìn lại giao diện game. "Nhà cậu... còn phòng trống không?" "Hả?" "Sofa cũng được." Lục Dã cứng họng, sững sờ không cách nào từ chối.

Cynthia vuốt mái tóc vàng trước trán ra sau, gọi điện thoại, trầm giọng nói: "Đúng, gửi hành lý của tôi tới đây, ừm... ngay tại định vị này." Lục Dã hơi ngẩn ra.

Chưa đợi quá năm phút, một con Pelipper đã xách vali hành lý xuất hiện tại cửa sổ nhà Lục Dã.

Cynthia vỗ vỗ Pelipper, lấy chiếc vali chống nước toàn diện ra, gật đầu với Lục Dã. "Thất lễ rồi." Làm thế nào để hình dung tâm trạng của Lục Dã lúc này nhỉ?

Đại khái giống như tuyết đầu mùa vừa tạnh, trong nhà đang hâm rượu sake nóng, đẩy cửa ra, ánh trăng bạc (Moonlight) vừa khéo đổ

xuống trước mắt.

Chương 50

Có chút niềm vui nho nhỏ, nhưng lại không nói nên lời, cho nên đành phải lắc đầu.

Lục Dã bất lực nói: "Sáng mai không dậy nổi thì đừng có trách anh không nhắc em đấy nhé!" Cynthia cười tươi rói: "Yên tâm, đợi em qua màn này rồi ngủ!" Lục Dã nằm bò trên ghế sofa, nhìn chằm chằm vào sườn mặt của Cynthia một lúc, rồi đứng dậy nói: "Anh đi dọn phòng cho em." "Em ngủ sofa cũng được mà." "Em đang dạy anh làm việc đấy à?" Cynthia hơi ngẩn ra, Lục Dã đã ôm gối từ trong phòng đi ra.

Căn hộ Lục Dã thuê là loại nhỏ một phòng ngủ một phòng khách, nhường phòng ngủ lại, tự nhiên chỉ có thể ngủ sofa. "Ga giường đã thay rồi, vỏ chăn và gối là bộ khác, mới giặt đấy." Lục Dã không biết từ đâu móc ra một cái máy tính bỏ túi. "Tuy rằng hoàn cảnh hơi đơn sơ, nhưng thu phí theo kiểu homestay chắc là không thành vấn đề chứ..." Cynthia bất giác gật đầu.

Hóa ra là thu phí à... thế thì cũng hợp lý.

Vốn dĩ ở lại đây qua đêm, Cynthia có chút lấn cấn nho nhỏ, nhưng mà trò "Plants vs.

Zombies" thực sự quá cuốn...

Nghe thấy thu phí xong, Cynthia ngược lại thở phào nhẹ nhõm.

Nhân lúc màn hình Game đang tổng kết, Cynthia vén mái tóc vàng bên tai, ghé sát vào bên cạnh Lục Dã: "Anh đang tính gì thế?" "Hóa đơn." "Cho em tờ giấy, em tính giúp anh." "Hả?" Lần này đến lượt thầy Lục kinh ngạc, đưa giấy bút cho Cynthia.

Cô nàng vừa viết, vừa lẩm bẩm trong miệng. "Khối Năng Lượng

(Energy Block) 50.000, phí trọ 3.000, tiền ăn 2.000..." Chỉ trong thoáng chốc, chi tiêu trên hóa đơn đã lên đến con số kinh người!

Mi mắt Lục Dã giật giật.

Mình trộm nghĩ, hình như mình cũng đâu có tiêu nhiều tiền thế nhỉ?

Phí trọ 3.000?

Em tưởng chỗ anh là khách sạn 5 sao à?

Một bát mì kiều mạch mà cũng tính 1.000 Pokedollar?

À... cái này hình như đúng là giá thị trường.

Có tiền cũng không cần phải phá gia chi tử thế chứ!

Để ý thấy ánh mắt của Lục Dã, Cynthia quay mặt sang, nhướng mày: "Tính thiếu à?" Lục Dã ngây ra nửa ngày: "Cũng tàm tạm...

đúng cái giá này rồi." "Loại Khối Năng Lượng phẩm chất này... giá cả em không rành lắm, đợi về xong sẽ bù thêm cho anh sau." Cynthia cau mày nói.

Lục Dã đã lệ rơi đầy mặt.

Đây thực sự là phú bà sao?

Đây là thiên sứ ấy chứ! ...

Đêm đã về khuya.

Đèn phòng tắm sáng trưng, truyền đến tiếng nước chảy róc rách.

Lucario khép hờ mắt, nhưng Aura lại khóa chặt (Lock-On) Lục Dã mọi lúc mọi nơi.

Lục Dã cười lạnh một tiếng.

Tưởng không cho nhìn là có thể làm khó được thầy Lục này sao?

Chỉ nghe tiếng tắm thôi cũng đủ để lùa ba bát cơm rồi!

Tất nhiên, cái này cũng chỉ là nói mồm thôi, thực hành thật sợ là sẽ bị Lucario xử đẹp tại trận.

Cơn buồn ngủ ập đến, Lục Dã ngáp (Yawn) một cái.

Trong mơ màng, bé Eevee vẫn còn hơi sợ hãi chui tọt vào lòng Lục Dã.

Xoa xoa cái đầu nhỏ của Eevee, Lục Dã ôm trọn Eevee, dựa vào sofa, dần dần chìm vào giấc ngủ.

Một đêm không nói chuyện.

Trời tờ mờ sáng, Lục Dã bị một cú điện thoại đánh thức.

Cũng không dám có chút cáu gắt khi ngủ dậy nào, bởi vì điện thoại là do đại lão Red (Xích) gọi tới. "Thầy Lục, giải Master League ở Thượng Hải, cậu có đi xem trực tiếp không?" Lục Dã mơ màng đáp: "Đi chứ, tôi còn kiếm chác được (bạch phiêu) mấy cái vé cơ mà." Red cười nói: "Tôi đã giới thiệu cậu với anh Lance, anh ấy cũng rất hứng thú với cậu." "Nếu có thể, cứ để anh ấy thay tôi thỉnh giáo cậu trước nhé!" "Thỉnh giáo?

Cậu còn thỉnh giáo tôi..." Nói chưa dứt lời, Lục Dã lập tức rùng mình một cái, cơn buồn ngủ bay sạch.

Cái quái gì thế?

Nghe ý tứ câu này, chẳng lẽ...

Ngự Long Độ (Lance) muốn tìm mình để đấu Pokémon (Battle)?!

Tân thủ thôn còn chưa ra, trực tiếp bắt tôi đối đầu với Tứ Thiên Vương (Elite Four) luôn hả?

Cái này cũng quá kích thích rồi đi!

Lục Dã nuốt nước bọt: "Cái đó, đại lão Red ơi, tôi không phải là Trainer..." "Tôi biết!" Red cười sảng khoái, "Nhà Đào tạo (Breeder) cũng có thể rất mạnh mà, Blue và anh Lance cũng là đối thủ cũ rồi." "Tôi..." Lục Dã có một câu chửi thề không biết có nên nói hay không. "Vậy quyết định thế nhé!" Red vừa lẩm bẩm vừa cúp điện thoại, "Mong chờ quá đi... không biết thầy Lục đánh với anh Lance sẽ dùng chiến thuật gì đây." Đặt điện thoại xuống, Lục Dã vẻ mặt mờ mịt.

Tự nhiên không muốn đi xem giải đấu nữa thì làm thế nào?

Nhỡ đâu đánh giao hữu với Lance thật, Haunter sợ là không phải 'lên bảng đếm số' ngay tại chỗ à?

Mười con Haunter cũng không đủ cho con Gyarados Đỏ của Lance rỉa răng ấy chứ!

Đúng lúc Lục Dã đang ngáo ngơ, cửa phòng ngủ mở ra.

Bộ đồ ngủ màu hồng rộng thùng thình, Cynthia đi dép lê con thỏ, đầu tóc vàng rối bù, ngáp một cái thật dài (Yawn).

Bỗng nhiên, dường như ý thức được điều gì.

Một vệt hồng hiếm thấy leo lên má Cynthia. 'Rầm' một tiếng, cửa phòng ngủ lại bị đóng sầm lại.

Lục Dã: ...

Vừa rồi có phải mình nhìn thấy cái gì đó ghê gớm lắm không?

Bỗng nhiên, một chùm tia sáng đỏ từ trong PokéBall bay ra.

Lucario tự động xuất hiện, một cú Chặt Karate (Karate Chop) chuẩn xác không sai lệch bổ vào gáy Lục Dã.

Lục Dã hai mắt tối sầm.

Khi tỉnh lại, đã xuất hiện ở Trung tâm Pokémon...

à không đúng, xuất hiện trên ghế sofa nhà mình. "Trần nhà xa lạ..." Lục Dã rên rỉ. "Anh tỉnh rồi à?" Cynthia đã thay sang bộ áo khoác gió màu đen quen thuộc kia, mái tóc vàng suôn mượt như thác nước xõa trên vai, ưu nhã nhấp một ngụm hồng trà. "Túi trà em lấy trong tủ bát, anh có muốn nếm thử không?" "À... không cần đâu." Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời.

Mình vừa rồi định nói cái gì ấy nhỉ?

Hình như là trận giao hữu với Lance?

Lục Dã gãi đầu: "Có phải quên mất cái gì rồi không..." Dựa vào Aura, gây mất trí nhớ tạm thời cũng là có thể làm được.

Lucario dụng tâm lương khổ, bưng một ly hồng trà, lặng lẽ thở dài một hơi. ...

Cho dù thức đêm đến hai giờ sáng, trạng thái tinh thần của Cynthia lúc này cũng khá sung mãn, khóe miệng vương vấn nụ cười khiến người ta tim đập thình thịch. "Thầy Lục, lát nữa anh đi xem giải đấu không?" Cynthia hỏi.

Lục Dã nghĩ đến lời mời Battle mà Lance có thể đưa ra, sắc mặt hơi đổi, nhưng đây dù sao cũng là trận đấu của Cynthia...

Lục Dã nghiến răng nói: "Đi!" Anh ta lại chẳng quen biết mình, nhiều người xem như thế, Lance còn có thể lôi đầu mình ra được chắc?

Cùng lắm thì xem xong trận đấu chuồn lẹ, Lục Dã thầm nghĩ.

Muốn hành tôi à, không có cửa đâu! "Vậy lát nữa đi cùng em nhé." Cynthia gật đầu. "Em có vé mời chuyên dụng, có thể xem trực quan hơn một chút." Loại Battle cấp Master này, xem video và trải nghiệm hiện trường hoàn toàn không giống nhau.

Lục Dã tuy rằng không định làm Trainer, nhưng cũng giống như

xem giải bóng rổ NBA vậy, tâm lý thích náo nhiệt vẫn phải có.

Huống chi đây là ghế VIP, đến cả giọt máu, không chừng đều có thể nhìn thấy rõ mồn một, Battle tàn khốc, có lẽ có thể làm cho hai nhóc con nhà mình nảy sinh ý định rút lui, từ bỏ ý nghĩ huấn luyện cũng không chừng!

Lục Dã gật đầu nói: "Vé mời hay không không quan trọng, chủ yếu là muốn ngồi ghế người nhà." Đôi lông mày thanh tú của Cynthia quét qua. "Ghế... ghế thân hữu." "Đi thôi." Cynthia cười tươi tắn, nhét PokéBall vào túi đeo bên hông, ánh mắt dần trở nên sắc bén.

Tháp Chiến Đấu Đông Phương (Tōhō Battle Tower), là cơ sở thi đấu của khu vực phía Đông.

Địa vị tương đương với Lâu đài Chiến đấu (Battle Castle) ở Kalos, cũng như Cây Chiến đấu (Battle Tree) ở Alola.

Trong giới thiệu chính thức, loại cơ sở Battle này là nơi cung cấp cho Trainer khiêu chiến và mài giũa kỹ năng chiến đấu, người khiêu chiến cũng có thực lực không tầm thường.

Trong Anime, tại Battle Frontier, Brandon thậm chí đã thu phục được bộ ba Regi (Trio-Regis), độ khó khiêu chiến có thể thấy được lốm đốm.

Đương nhiên, Tháp Chiến Đấu Đông Phương cũng kiêm luôn tác dụng của Đấu Trường (Battle Arena).

Lần này, giải Master League giữa Cynthia VS Ngự Long Độ (Lance), chính là được tổ chức tại đây.

Lục Dã đối chiếu với giới thiệu trên điện thoại, sắc mặt cổ quái: "Tháp Minh Châu Phương Đông thế mà lại bị 'ma cải' thành cái dạng này..." "Nghĩ lại cũng bình thường, dù sao tháp Eiffel ở Paris, thế giới này chắc cũng biến thành Tháp Lăng Kính (Prism Tower) rồi." "Anh

nói gì cơ?" Cynthia hỏi. "Anh bảo là, trận đấu lát nữa cố lên, thua là anh sẽ buồn lắm đấy." Khóe miệng Cynthia nhếch lên, ánh mắt lẫm liệt: "Em sẽ không thua đâu." Ở thế giới Pokémon, 'Sợi dây liên kết' (Bond) là thứ chân thực tồn tại.

Cũng giống như Charizard đối với Leon, Garchomp đối với Cynthia...

Chỉ cần yêu thương Pokémon xuất phát từ trái tim, Pokémon cũng sẽ đáp lại.

Lục Dã đăm chiêu gật đầu, lẩm bẩm: "Thật sự là Bond sao...

Sao anh cảm giác mấy con anh nuôi, đứa nào cũng đến để 'đâm sau lưng' (bối thứ) anh thế nhỉ?" Để tránh phóng viên, lần này Lục Dã và Cynthia trực tiếp ngồi xe chuyên dụng của ban tổ chức.

Đến Tháp Chiến Đấu Đông Phương người đông nghìn nghịt, Cynthia đeo kính râm, dừng lại ở lối đi dành cho tuyển thủ. "Qua cửa an ninh, phải đi từ phía trước mới vào được." Cynthia cau mày nói, "Tấm thẻ này đưa anh trước...

Thi đấu xong, đừng có bỏ em lại đấy." Trái tim Lục Dã bỗng nhiên nhảy thót một cái, sắc mặt như thường nói: "Yên tâm, hóa đơn còn chưa thanh toán mà." Cynthia cười rạng rỡ, vẫy vẫy tay với Lục Dã, đi giày cao gót bước về phía lối đi tuyển thủ.

Dường như thay đổi thành một người khác, khí thế Cynthia đột nhiên biến đổi, đến cả tiếng bước chân cũng phảng phất trở nên gãy gọn dứt khoát.

Nhìn mái tóc vàng rực rỡ đằng kia, Lục Dã gãi đầu: "Tóm lại... cứ vào sân trước đã." Nghịch tấm thẻ VIP vân vàng còn lưu lại hương thơm trên tay, Lục Dã bỗng nhiên sững sờ. "Ủa?

Bên chỗ Huấn luyện viên Địch, có phải mình còn một cái vé chưa

lấy không?" ...

Chuyến đi này của HLV Địch là dẫn theo toàn bộ đội hình đội trường (School Team).

Cộng thêm Lục Dã, không hề khoa trương mà nói, đây có khả năng sẽ là đội hình xuất phát của giải đấu League các trường cao đẳng khóa này. "Huấn luyện viên, trận đấu sắp bắt đầu rồi, trợ giáo còn chưa tới sao?" "Biết sớm thì đưa vé cho cậu ta trước rồi..." Địch Văn Diệu nhíu mày, bỗng nhiên mắt sáng lên, "Tới rồi!" "Thật xin lỗi, HLV, tôi tới muộn!" Lục Dã áy náy nói. "Tới là được rồi, vào sân trước đi." Địch Văn Diệu đưa vé cho Lục Dã.

Lục Dã cười gượng nói: "Tôi tới cũng là để giải thích với ngài chuyện này, tôi sẽ không vào cùng mọi người đâu." "Cậu không xem thi đấu nữa à?" Địch Văn Diệu sửng sốt, tầm mắt rơi vào tấm thẻ vàng kim trên tay Lục Dã, lập tức trừng lớn mắt.

Được lắm cái cậu Lục Dã này, mua nổi vé quý tân mười mấy vạn, mà còn muốn vặt lông cừu của đội trường hả?!

Thẩm Đinh Chỉ, nhà làm kinh doanh đồ xa xỉ, chỉ hơi ngẩn ra, mím môi.

Cái này căn bản không phải vấn đề có tiền hay không...

Đây là có tiền cũng không mua được.

Trừ khi Lục Dã có quan hệ với ban tổ chức, nếu không tuyệt đối không có khả năng lấy được loại vé mời này!

HLV Địch lén lút huých Lục Dã: "Cậu quen biết với bên ban tổ chức à?" Lục Dã lắc đầu.

Chương 51

"Chắc không đến mức là tuyển thủ tham dự mời cậu chứ!" Địch Văn Diệu cười ha hả.

Lục Dã ho khan nói: "Cái đó...

HLV, cái vé kia quay về tôi thanh toán lại cho ngài, ngài dẫn mọi người vào đi!" Nhìn Lục Dã chạy mất dạng như làn khói, sắc mặt Địch Văn Diệu cổ quái.

Thằng nhóc này... chẳng lẽ thật sự quen biết với tuyển thủ tham dự?!

Hai vị này đều là Trainer cấp Quán Quân (Champion), Ngự Long Độ của Kanto, và Cynthia của Sinnoh!

Có thể trở thành thân hữu của hai vị này... thằng nhóc này phải 'trâu bò' cỡ nào?

Lau mồ hôi lạnh trên trán, Địch Văn Diệu lẩm bẩm: "Trợ giáo mới mà mình chọn... hình như lai lịch không hề tầm thường a..." ...

Lối đi VIP, sau khi xuất trình tấm thẻ Cynthia đưa, cô tiếp tân lễ phép dẫn Lục Dã đến ghế khách mời.

Phòng bao yên tĩnh, tầm nhìn bao quát (panorama), có thể nhìn xuống toàn cảnh sân đấu, trên bàn bày trái cây còn vương giọt sương.

Lục Dã lấy PokéBall ra, thả Eevee và Haunter ra ngoài, hai nhóc con tò mò nhìn ngó xung quanh.

Tiếng hoan hô như sóng thần từ hai mặt khán đài truyền đến, không khí hiện trường cực kỳ nhiệt liệt.

Đây là Battle tổ Master, cuộc đối quyết của thực lực đỉnh cao.

Tất cả mọi người đều đang hét chói tai, theo tiếng gào thét của MC, không khí toàn trường được đẩy lên cao trào. "Tiếp theo, hãy để chúng ta hoan nghênh tuyển thủ Champion đến từ Kanto, Ngự Long Độ (Lance) ——!!" Lục Dã có chút tò mò, nhìn về phía lối đi tuyển thủ.

Trong bản Pokémon Special, tính cách Lance khá ngông cuồng, nhưng thời gian qua đi, người đàn ông cũng dần dần trưởng thành.

Khoác áo choàng đỏ thẫm, trang phục Champion màu xanh lam, người đàn ông tóc đỏ với gương mặt nghiêm túc bước ra khỏi đường hầm, vẫy tay chào khán giả hai bên.

Lục Dã bỗng nhiên nhớ tới lời bình luận về Lance trong Game: "Một người đàn ông có tinh thần chính nghĩa mãnh liệt!" Đang trầm tư, một giọng nói lẫm liệt mang theo mùi thuốc súng truyền đến từ phòng bên cạnh: "Cậu cũng là được anh ấy mời tới?" Ghế khách mời tuy được ngăn cách bằng lan can, nhưng giữa các bên vẫn có thể giao tiếp.

Lục Dã nhìn người phụ nữ ở phòng bao bên cạnh, lập tức có chút kinh ngạc: "Clair?" Mái tóc màu xanh lam nhạt, bộ đồ bó sát, phác họa ra thân hình hoàn hảo.

Clair, Thủ lĩnh (Leader) hệ Rồng của Gym Blackthorn vùng Johto, đồng thời cũng là em họ của Lance.

Clair đeo găng tay màu xanh lam nhạt, giày và áo choàng cũng màu xanh, bên cạnh chỗ ngồi còn đặt một cái roi da huấn luyện rồng, lập tức làm cho lông mày Lục Dã giật một cái. "Cậu biết tôi?" Clair cau mày nói. "Tôi có nghe nói qua, Bậc thầy Rồng (Dragon Master) của thế gia Ngự Long." Lục Dã thầm nghĩ trong lòng.

Chỉ tiếc là luôn bị Lance chiếm hết nổi bật, hình như còn là một bà cô cuồng anh trai (Brocon), giữa cô và ông anh họ Lance có mối duyên

nợ không thể lý giải...

Lục Dã nhịn không được day day mi tâm.

Phải nói là, nhân vật trong thế giới Pokémon các người, quan hệ thật sự loạn cào cào a!

Clair nhíu mày nói: "Cậu còn chưa trả lời vấn đề của tôi, cậu là được Lance mời tới?" "Không, tôi tới cổ vũ cho người nhà... khụ, thân hữu của tôi." Lục Dã hất cằm, lộ ra một nụ cười ôn nhu, nhìn về phía trong sân, ngữ khí có chút đắc ý: "Cô ấy ra sân rồi." Giọng nói đầy nhiệt huyết của MC vang vọng trong sân: "Tiếp theo hãy để chúng ta hoan nghênh, Champion của Sinnoh, Cynthia!!" Tiếng hoan hô thậm chí còn nhiệt liệt hơn Lance vừa rồi một chút.

Khi vị mỹ nhân tóc vàng phong tư yểu điệu kia đăng tràng, tất cả mọi người đều bùng nổ ra tiếng vỗ tay nhiệt tình.

Khí thế của Cynthia nhiếp người như vậy, tựa như Nữ Hoàng bễ nghễ vạn vật, khoác áo khoác gió màu đen, ưu nhã mà cao lãnh bước lên sân đấu Battle. "Đã để anh đợi lâu." Cynthia gật đầu chào. "Tôi mong chờ cuộc đối quyết này...

đã rất lâu rồi." Lance trầm giọng nói. "Mong là sẽ không làm anh thất vọng." Cynthia mỉm cười.

Lá cờ của trọng tài vụt phất xuống, tiếng còi chói tai vang lên: "Trận đấu bắt đầu!" Mặc dù Lục Dã luôn trêu chọc Lance là 'Lance chim' (do dùng nhiều Pokémon bay giống rồng).

Nhưng với tư cách là Champion đã debut nhiều năm, thực lực của Lance tuyệt đối không thể khinh thường.

Tại giải Master League năm ngoái, Lance xếp thứ hai, chỉ tiếc nuối bại dưới tay Charizard Cực Đại Hóa (Dynamax) của Leon.

Cynthia tuy rằng xếp thứ ba, nhưng chênh lệch của hai người vốn

dĩ cực nhỏ, thắng bại khảo nghiệm nhiều hơn chính là biểu hiện lâm tràng.

Tiếng hoan hô như thủy triều, từ bốn phương tám hướng ập tới.

Cuộc đối quyết đỉnh cao thế giới này, thân lâm hiện trường, dù là Lục Dã cũng không khỏi cảm thấy nhiệt huyết sôi trào. "Ghos!" Haunter lấy hai móng vuốt làm loa, lớn tiếng trợ uy cho Cynthia.

Eevee nhìn vào sân đấu, trong đôi mắt đen láy dần dần nở rộ ra hào quang. "Nhìn cho kỹ vào, trận đấu này khẳng định rất tàn khốc!" Lục Dã cố ý tặc lưỡi.

Chỉ cần có thể làm cho hai tên nhóc này biết khó mà lui, tới hiện trường xem giải đấu coi như lãi to không lỗ! "Ghos!" "Bố y!" Eevee và Haunter nghiêm túc gật đầu. "Tuyển thủ hai bên đã vào vị trí!" Bình luận viên gào to, "Rốt cuộc hươu chết về tay ai, hãy để chúng ta rửa mắt mà nhìn!" Mặc bộ đồ bó sát màu xanh nhạt, buộc tóc đuôi ngựa cao màu xanh, Clair cau mày, âm thầm đánh giá sang bên cạnh một cái.

Cậu ta là...

Cynthia mời tới?

Nhưng chưa bao giờ nghe nói qua, Cynthia tiểu thư lại có thể mời đàn ông tới hiện trường xem thi đấu!

Ghế khách mời vãng lai, chỉ sẽ giữ lại cho cô bạn thân Diantha... làm sao có thể mời người khác?

Nghĩ không thông, Clair lắc đầu.

Ném ánh mắt phức tạp về phía Ngự Long Độ trong sân.

Là người thừa kế của thế gia Ngự Long, Clair và Lance đều là hậu bối thiên phú dị bẩm trong tộc.

Nhưng hào quang của Clair, luôn bị thiên tài cùng tộc là Lance che

lấp.

Nhìn người đàn ông luôn đi trước mình, chỉ để lại bóng lưng, nhưng lại tràn đầy chính nghĩa cảm và nhiệt tình kia, Clair yên lặng thở dài. "Mong là... anh ấy thật sự có thể thắng trận đấu này." ...

Tiếng hoan hô trên sân càng lúc càng lớn, theo tiếng còi của trọng tài, hai quả PokéBall đồng thời ném ra sân đấu.

Ánh đỏ lấp lóe, sân bãi ầm ầm chấn động.

Gyarados Đỏ phủ đầy vảy rồng đỏ rực, mặt lộ vẻ dữ tợn, dựng thẳng thân trên, bộc phát ra tiếng gầm thét đinh tai nhức óc! "Gào ——!!" "Gyarados Đỏ của tuyển thủ Lance đã đăng tràng rồi!" Chiều dài cơ thể Gyarados tiếp cận 6.5 mét, con này của Lance tuyệt đối vượt quá 8 mét, tương đương có 'Áp Lực' (Pressure).

Mà đặc tính 'Hăm Dọa' (Intimidate) của Gyarados, khiến trong sân im như thóc, một lát sau, bùng nổ ra một trận hoan hô!

Trước mặt con quái thú khổng lồ này, thân hình mỹ nhân tóc vàng trông thật nhỏ bé.

Nhưng trên khóe miệng Cynthia, hiện lên một nụ cười 'trong dự liệu'.

Bình luận viên gào to: "Tuyển thủ Cynthia, phái ra chính là Pokémon Chúc Phúc, Togekiss!" Nhẹ nhàng linh hoạt tựa như loài chim, Togekiss dang rộng đôi cánh hình tam giác như tàu lượn, trong nháy mắt chiếm cứ vị trí có lợi trên không trung.

Trên ghế khách mời.

Lục Dã mở Pokédex Hệ thống, thuận tiện trêu chọc hai con Pokémon: "Sợ không?" Haunter và Eevee không nói gì, chỉ ngây ngốc nhìn hai con Pokémon trong sân.

Lục Dã hài lòng gật đầu.

Nhìn xem, đều sợ đến mức không nói nên lời rồi kìa!

Trong Pokédex Hệ thống, những Chiêu thức (Move) dày đặc của hai con Pokémon khiến Lục Dã tê cả da đầu, nhưng cũng đủ để chứng minh thực lực của chúng. "Gyarados Đỏ, Long Vũ (Dragon Dance) sát thương, xác suất lớn mang theo Đá Mega..." Lục Dã lẩm bẩm. "Togekiss, chịu ảnh hưởng của Hăm Dọa không lớn, hơn nữa có thể khắc chế Mega Gyarados hệ Bóng Tối (Dark)." "Không hổ là Cynthia a!

Quả nhiên đang ở tầng thứ năm!" "Chỉ xem Lance có chọn Lực Tuyệt Đối (Sheer Force) Long Vũ hay không thôi..." Lông mày Clair giật một cái, nhịn không được dùng tiếng Trung đáp lại: "Thủ đoạn thắng bại của Lance, hẳn là nằm ở Dragonite mới đúng!" Lục Dã kinh ngạc nhìn thoáng qua Clair, gật đầu nói: "Dragonite xác thực rất mạnh, nhưng tốc độ của Dragonite là điểm yếu chí mạng, hơn nữa hiệu suất 'quét team' (thôi đội) không bằng Gyarados cường hóa Long Vũ." "Trận này chiến thuật của Lance, tất định là Long Vũ cường hóa!" Lục Dã đoán chắc như đinh đóng cột.

Clair há miệng, nhưng lại không biết phản bác thế nào, buồn bực cầm lấy roi da, 'vút' một cái duỗi ra.

Lục Dã giật mình, ho khan một tiếng, tập trung sự chú ý vào sân đấu.

Togekiss VS Gyarados.

Lục Dã bắt đầu diễn luyện, các loại khả năng đều lướt qua trong não một lần.

Tuy rằng kinh nghiệm đa số đến từ Game ảo.

Nhưng ở trong trường hợp này, lựa chọn của Cynthia cũng chỉ có

một! "Sóng Điện Từ (Thunder Wave)!" Lục Dã và Cynthia gần như là đồng thời lên tiếng.

Cứ làm cho con Gyarados kia tê liệt trước đã rồi tính!

Clair dùng ánh mắt kỳ quái nhìn thoáng qua Lục Dã.

Nhưng khiến cô tê cả da đầu chính là, khi cô nhìn lại ra sân đấu, chỉ lệnh của Cynthia thế mà giống hệt như đúc!

Tên này... dự đoán trước được chỉ huy của Cynthia?!

Mà ở bên kia, Lance lẫm liệt quát: "Gyarados, Long Vũ!" "Gào ——!!" Gyarados ngửa mặt lên trời gầm thét, khí thế lại leo lên đỉnh cao, tốc độ cực kỳ kinh người, gần như là trong nháy mắt đâm gãy đôi cột đá trong sân đấu nham thạch.

Mục tiêu to lớn như vậy, Sóng Điện Từ tuyệt đối không thể trượt (Miss).

Nhưng cái đuôi rồng của Gyarados quật xuống mặt đất (Dragon Tail), đá vụn vừa bị đâm gãy bay lên không trung, đánh bật toàn bộ luồng Sóng Điện Từ yếu ớt ra ngoài! "Sóng Điện Từ yếu ớt, là để cho đối thủ không dễ phát giác." Clair nhếch khóe miệng, lược đắc ý giảng giải cho Lục Dã, "Nhưng điều này vừa khéo cho Lance cơ hội lợi dụng địa hình!" Tuy rằng chiến thuật của Lance bị Lục Dã đoán trúng.

Nhưng Clair cũng kịp thời giải thuyết thay Lance, coi như gỡ lại được một thành.

Lục Dã đầy đầu hắc tuyến.

Hai cái 'đội cổ vũ người nhà' thế mà lại kèn cựa nhau rồi...

Bà cô này... không phải thật sự là Brocon đấy chứ! "Nhưng..." Lục Dã nhìn thoáng qua Togekiss, lẩm bẩm, "Tôi đại khái biết cô ấy định

đánh thế nào rồi." ...

Sóng Điện Từ thất bại, Gyarados Đỏ dưới sự gia trì của Long Vũ, đôi mắt đỏ ngầu, dữ tợn như tử thần sát lục.

Mà đúng lúc này, ánh sáng chói lòa nở rộ trên cái vương miện ba góc trên đầu Gyarados —— Lance nhắm mắt lại, bất thình lình hất áo choàng ra, vươn tay nắm chặt giữa không trung.

Ánh sáng đỏ như thủy triều nở rộ từ Đá Key (Key Stone) trên vòng tay, Lance mở mắt, ánh mắt sắc bén vô cùng. "Gyarados, Tiến Hóa Mega (Mega Evolution)!!" Toàn trường chấn kinh.

Con quái thú khổng lồ phủ đầy vảy rồng sắc bén, vây cá tựa như cánh chim, Mega Gyarados khiến tất cả mọi người phát ra tiếng kinh hô!

Đánh giá con quái vật khổng lồ này, Cynthia gợi lên một nụ cười.

Vén mái tóc vàng trước trán, khí thế đột nhiên biến đổi, ánh mắt Cynthia sắc bén như quân dao: "Togekiss, tránh Nanh Băng (Ice Fang), sau đó dùng Nụ Hôn Ngọt Ngào (Sweet Kiss)!" Togekiss chiếm cứ ưu thế trên không.

Nhưng Mega Gyarados cũng nắm giữ năng lực lướt đi.

Dòng nước thô to từ lỗ phun bên sườn bắn ra, Gyarados Đỏ bay lên không trung, há cái miệng đỏ lòm như chậu máu, Nanh Băng kết đầy sương hàn xé gió cắn về phía Togekiss!

Rắc rắc!

Togekiss nhẹ nhàng tránh thoát, gửi tặng một Nụ Hôn Ngọt Ngào.

Gyarados lập tức có chút hoảng hốt, cắm đầu lao xuống, mạnh mẽ đâm vào cột đá sắc bén giữa sân đấu.

Ầm!!

Gyarados ầm ầm ngã xuống đất, cột đá rạch một đường huyết ngân dữ tợn trên người nó! "Gyarados rơi vào hỗn loạn, thậm chí tự gây ra tổn thương không nhỏ cho chính mình!" Bình luận viên gào to. "Chùm Tia Nhiệm Màu (Dazzling Gleam)!" Cynthia quát lớn.

Ánh sáng chói lòa dâng lên, lập tức bao phủ cả sân đấu.

Dưới đòn đánh khắc hệ (x2) của hệ Tiên (Fairy), Mega Gyarados phát ra một tiếng gầm giận dữ.

Thân thể dâng lên huyết khí dạng sương mù, lập tức từ trong hỗn loạn tỉnh táo lại. "Gyarados, Nanh Băng!" Nhảy lên không trung, Nanh Băng của Gyarados Đỏ hung hăng khảm vào thân thể Togekiss, thế mà trực tiếp làm cho Togekiss từ giữa không trung rơi xuống!

Bịch!

Chương 52

Togekiss chật vật ngã xuống đất, nhưng con Gyarados Đỏ khổng lồ lại sững sờ trong giây lát, mí mắt dần dần trở nên hôn trầm. "Là chiêu Ngáp (Yawn) của Togekiss!" Bình luận viên phát ra tiếng kinh hô.

Lance nhíu mày: "Vượt Thác (Waterfall)!" Dòng nước thô to húc Togekiss ầm ầm bay về phía lồng phòng hộ bên sân. "Togekiss mất đi khả năng chiến đấu!" Cùng lúc đó, Gyarados Đỏ cũng lắc lắc thân mình, ngã lăn ra ngủ ngay tại chỗ.

Trên ghế khách mời.

Ánh mắt Clair phức tạp nhìn một màn này, lẩm bẩm: "Không chiếm ưu thế a..." "Là không chiếm ưu thế." Lục Dã cười hì hì, "Togekiss với tư cách là tay phòng ngự xoay tua (Pivot), đánh thành như vậy, đã tương đương xuất sắc rồi." Clair nhíu mày, trầm mặc không nói.

Tuy rằng Lance thắng trước một ván, nhưng địa vị chiến thuật của hai con Pokémon là không giống nhau.

Đúng như tên này nói.

Lance rõ ràng là lấy Gyarados Đỏ làm Chủ lực (Core), xây dựng chiến thuật Long Vũ cường hóa.

Nhưng Gyarados Đỏ giờ phút này lại rơi vào giấc ngủ.

Điều này đối với Lance mà nói không nghi ngờ gì là chuyện phiền toái...

Clair nhịn không được ngẩng đầu, nghiêm túc đánh giá Lục Dã một phen.

Động hướng trong sân, bao gồm đánh cờ chiến thuật của tuyển thủ hai bên, cậu ta hình như đều biết rõ như lòng bàn tay... "Cậu rốt cuộc là ai." Clair nhíu mày nói. "Một người nhà đi ngang qua thôi." Lục Dã xoa xoa cái đầu nhỏ của Eevee, hoàn toàn không lưu ý đến ánh mắt hưng phấn của nhóc con. "So với cái này... tình huống của Lance có vẻ không lạc quan lắm." Lục Dã điên cuồng kìm nén khóe miệng đang nhếch lên.

Mọi người đều là đội cổ vũ người nhà cả.

Chẳng phải là người nhà của ai thắng, thì người đó càng 'ngầu' sao?

Cư nhiên trước trận đấu dám cắm cờ (Flag)...

Cô nhìn ông anh họ cô xem, sắp bị cô 'phán' (nãi) cho tụt quần rồi kìa!

Gyarados Đỏ đang ngủ say bị Lance thu về, con Pokémon thứ hai được phái ra là Aerodactyl.

Điều này làm cho Lục Dã không thể không châm chọc.

Đường đường là Thiên vương hệ Rồng, liên tục phái ra hai con Pokémon đều không có hệ Rồng, thế này mà coi được à!

Tốc độ của Aerodactyl cực nhanh, nhưng khả năng trụ sân (tank) thì rất bình thường (Normal), là một tay đột kích tốc độ cao.

Cynthia phái ra Spiritomb, chu chuyển vài hiệp, dùng Cú Đấm Sao Băng (Meteor Mash) của Lucario đánh bại Aerodactyl. ...

Pokémon hai bên không ngừng luân chuyển, mỗi bên đều có thắng thua, trong không khí tràn ngập không khí chiến đấu khẩn trương mà kịch liệt.

Theo trận đấu tiến hành, thân là Thủ lĩnh Gym Blackthorn, Clair

càng ngày càng kinh hãi.

Có lẽ là do lời giải thích của chính mình đã kích thích hắn, tên này cả quá trình cứ lải nhải (BB) bên tai. "Cô xem con Salamence này, lập tức sẽ bị 'nhất kích tất sát' (one-hit) cô tin không!" Úi chà, khá lắm, 4 lần yếu Băng trực tiếp bị Glaceon tiễn đi luôn hế! "Hỏng rồi, Gastrodon đánh không lại Dragonite đâu, phải đánh đủ sáu trận rồi..." Tuy rằng Clair không muốn nghe.

Nhưng chết tiệt thật, những gì tên này nói lại trúng phóc hết cả!

Ngay cả Clair cũng không thể không thừa nhận, về mặt lý giải chỉ huy Battle, tên này thậm chí còn hơn chính mình một bậc.

Có chút tâm phiền ý loạn, Clair nghiến răng cắt ngang nói: "Đừng nói nữa...

Tôi biết mình sai ở đâu rồi." "Cô sai ở đâu cơ?" Lục Dã hơi ngẩn ra. "Tôi không nên tự tiện chỉ điểm." Clair thở dài.

Tôi thật ngốc, thật đấy.

Người có thể được Cynthia mời, thực lực lại có thể yếu đến đâu chứ?

Chỉ riêng cái lý giải Battle này, kiểu gì cũng phải là cấp Master khởi điểm chứ!

Tuy nhiên điều Clair không biết là, thầy Lục kỳ thực chỉ là một 'vua múa mép' (Keyboard Warrior)...

Thật sự cho tôi cầm đội hình của Cynthia đánh với Lance, sợ là tôi 'toang' ngay tại chỗ ấy chứ?

Lục Dã sắc mặt cổ quái, ho khẽ nói: "Chỉ còn lại trận cuối cùng thôi..." Garchomp VS Dragonite.

Khi Garchomp đăng tràng, Lục Dã cảm nhận rõ ràng sự biến hóa

trong Aura của Cynthia.

Đây là một loại tự tin cường đại bắt nguồn từ vô số lần chiến đấu.

Nhiệt huyết với Pokémon, ký kết Sợi dây liên kết với Pokémon, đồng thời nhận được sự hô ứng của Pokémon.

Ở lĩnh vực này, ngay cả Lance và Dragonite của anh, đều không thể sánh vai với Cynthia và Garchomp của cô ấy.

Tại lĩnh vực 1vs1, Cynthia tín nhiệm Garchomp của chính mình, tuyệt đối không có khả năng thua bất cứ kẻ nào! "Gaoooo ——!!" Garchomp dang rộng đôi liềm đỏ tươi, hai mắt huyết hồng, thân hình tựa như một quả pháo đạn lao thẳng về phía Dragonite.

Dragonite vẻ mặt nghiêm túc, đồng thời huy động Cánh Kép (Dual Wingbeat), Nắm Đấm Băng (Ice Punch) kết đầy sương hàn vung về phía Garchomp đang bay tới.

Gió lạnh lẫm liệt, làm cho đầu chùy nhô ra của Garchomp kết lên một tầng băng sương.

Nhưng Garchomp thi triển Kiếm Vũ (Swords Dance), trong quá trình bổ nhào không ngừng xoay tròn, tốc độ không giảm ngược lại còn tăng!

Xoẹt!

Rồng Lao (Dragon Rush) suất tiên trúng mục tiêu, Garchomp nghiêng người tránh thoát Nắm Đấm Băng, dùng Thiết Đầu Công (Headbutt) đấm mạnh Dragonite trên không trung rơi xuống!

Ầm!!

Bình luận viên khó có thể tin nói: "Trúng...

Chí mạng (Critical Hit)!

Dragonite đã mất đi khả năng chiến đấu!" Trên sân đấu tĩnh mịch không tiếng động, bỗng nhiên bùng nổ ra tiếng hoan hô. "Người chiến thắng, Sinnoh, Cynthia!!" ...

Lục Dã lập tức thở phào nhẹ nhõm, trái tim treo lơ lửng rốt cục cũng hạ xuống.

Liếc mắt nhìn Clair có chút thất lạc bên cạnh, Lục Dã toét miệng cười.

Nhìn người khác thua trận đấu, sao lại sướng thế nhỉ?

Ho khẽ một tiếng, Lục Dã vỗ vỗ Haunter và Eevee, vui vẻ nói: "Cảm giác thế nào?" "Có phải cảm thấy rất tàn khốc không?

Không sao đâu, hai đứa mày tao vẫn nuôi nổi..." Lời còn chưa dứt, Eevee nhảy lên đầu gối Lục Dã, dùng răng hung hăng cắn tay áo Lục Dã. "Bố y! (〃＞mãnh＜)" Haunter cũng một mặt đầy vẻ sùng bái, hoang tưởng đến cảnh tượng thay Lục Dã đoạt giải quán quân, không kìm được lộ ra nụ cười ngây ngô. "Ghos (′▽`〃)" Bỗng nhiên, mắt Haunter sáng lên.

Mục đích chủ nhân đến xem thi đấu, chẳng phải là để khích lệ chúng ta sao!

Cậu ấy khẳng định là muốn nói, chỉ cần luyện tập chăm chỉ, chúng ta cũng sẽ có một ngày lên sân Battle! "Ghos!" (Phải nỗ lực hơn nữa!) "Eevee hình như là gấp gáp muốn đi huấn luyện kìa." Clair mỉm cười nói, "Đúng là những nhóc con khắc khổ nhỉ." Sắc mặt Lục Dã hơi đổi.

Không phải chứ?

Cô xác định đây là mục đích tôi dẫn hai đứa nó tới?!

Nhưng mà nhìn cái dáng vẻ hừng hực khí thế của Eevee, Clair đoán cũng tám chín phần mười.

Lục Dã thở dài một hơi thật dài, bỗng nhiên 'hả' một tiếng, liếc mắt nhìn Haunter bên cạnh. "Ghos! (๑•p •́)و✧" Haunter vỗ vỗ vai Lục Dã, nghiêm túc gật đầu.

Lục Dã có chút cảm động: "Vẫn là mày hiểu tao a, Haunter!" "Ghos! o(*≧▽≦)ツ" ...

Trận Battle giữa Cynthia và Lance cáo một giai đoạn.

Toàn bộ quá trình thi đấu tiếp cận một giờ.

Nhưng có thể không cần rời trường, tiếp theo còn có trận đấu biểu diễn của các Senior Trainer khác.

Lục Dã đã nhận lời Cynthia phải đợi cô ấy, thế là dựa vào ghế sofa, ăn đĩa trái cây tươi miễn phí...

Phải nói là...

đồ dùng chùa (bạch phiêu) nó cứ gọi là thơm! "Ủa?" Lục Dã liếc mắt nhìn Clair bên cạnh, "Tại sao cô còn chưa đi?" "Tôi đợi người." "Đợi ai?" "Còn có thể là ai!" Clair tức giận nói.

Thế thì chắc là đợi ông anh họ của cô, Ngự Long Độ (Lance) rồi.

Lục Dã đăm chiêu gật đầu, bỗng nhiên sắc mặt biến đổi.

Sáng hôm nay...

đại lão Red đột nhiên tìm mình, là có chuyện gì ấy nhỉ?

Lục Dã vỗ trán, mồ hôi lạnh từ trên trán trượt xuống.

Mẹ kiếp, nhớ ra rồi!

Lance muốn tìm mình đánh giao hữu!

Ghế ngồi phổ thông thì còn đỡ, mấu chốt đây là ghế khách mời vé mời...

Đây không phải là ngồi chờ Lance tìm tới cửa sao?!

Tiếng giày cao gót quen thuộc đã vang lên, Cynthia ước chừng cách chỗ này không xa nữa.

Hiện tại chuồn khẳng định là chuồn không thoát.

Huống chi lát nữa còn phải dẫn Cynthia về nhà.

Lục Dã bỗng nhiên nhìn chằm chằm vào Haunter một cái thật sâu: "A Thông (Haunter), lát nữa trông cậy vào mày đấy!" "Ghos?!

Σ(°Д°;)" Lục Dã thầm nghĩ trong lòng.

Cũng chỉ có thể để Haunter lên diễn một tuồng thôi.

Dù sao cũng là thi đấu hữu nghị, Lance sẽ không ra tay độc ác.

Cho dù thua, Haunter không chừng cũng có thể được chia rất nhiều điểm kinh nghiệm!

Bỗng nhiên, dường như ý thức được điều gì, Lục Dã thở dài thật sâu. "Bài vở, đều là bài vở cả!" "Cấp độ Haunter tăng lên, chi phí Khối Năng Lượng còn không phải tính lên đầu mình sao?!" Lúc này, một trận hương thơm ập vào.

Cynthia đi vào phòng bao, thướt tha ngồi xuống bên cạnh Lục Dã, chống cằm nói: "Thắng rồi." "Anh biết." "Em còn nhắc tới anh với Lance nữa." "Hả?" Phòng bên cạnh, người đàn ông tóc đỏ khoác áo choàng, đầu tiên là gật đầu với Clair.

Sau đó xoay người, Lance lấy điện thoại ra, đối chiếu với ảnh chụp một chút, mỉm cười với Lục Dã: "Thầy Lục... phải không?" Ngự Long Độ hất áo choàng, lộ ra bộ trang phục Champion đỏ lam xen kẽ kia, chủ động vươn tay về phía Lục Dã: "Tôi được Red ủy thác... xin thay mặt cậu ấy, thỉnh giáo cậu một trận giao hữu!" Lục Dã giật giật lông mày, trong khi bắt tay với Lance, hắn vẫn đang hồi tưởng lại lời gã kia vừa nói.

Tiền bối Red... nhờ tôi chỉ giáo một trận giao hữu?

Chẳng lẽ đối thủ cấp bậc Tứ Thiên Vương (Elite Four) còn chưa đủ, sau này không chừng còn phải đối đầu với cả Nhà vô địch thế giới (World Champion) à?

Tôi rõ ràng chỉ là một con gà mờ mới thu phục Pokémon chưa đầy hai tháng thôi mà!

Lục Dã khẽ ho một tiếng: "Anh Lance này, thật ra tôi vẫn chưa phải là một Trainer chuyên nghiệp đâu." Người đàn ông tóc đỏ khoanh tay trước ngực, gật gật đầu: "Tôi nghe Red nhắc rồi, một bậc thầy (Master) chuyên tinh về huấn luyện và chiến thuật, quả thực rất hiếm thấy." Trainer chỉ là tên gọi chung của nghề nghiệp này.

Dưới cái mác đó còn chia ra: Huấn luyện, đào tạo, chiến thuật, chỉ huy, Coordinator (Điều phối viên) và nhiều lĩnh vực khác.

Red đánh giá vị "Thầy Lục" này rất cao.

Bao gồm các chiến thuật Spikes (Rải Đinh), Perish Trap (Diệt Ca), Minimize (Thu Nhỏ)... hắn dường như đều có thể thuận tay dùng ngay.

Khác hẳn với những Trainer truyền thống chỉ biết theo đuổi sức mạnh thuần túy của Pokémon.

Loại Trainer này thông qua việc huấn luyện các Pokémon khác nhau, không ngừng khai phá chiến thuật mới, từ đó tìm tòi giới hạn của lĩnh vực chiến đấu (Battle).

Chương 53

Nói thật lòng, Lance khá kính nể loại bậc thầy chiến thuật dám nghĩ dám làm này. "Đây là Pokémon cậu mới huấn luyện sao?" Ánh mắt Lance rơi xuống Haunter và Eevee bên cạnh Lục Dã, bỗng nhiên sáng lên. "Các cậu... dường như có tình cảm rất sâu đậm đấy!" Lục Dã hơi sững sờ: "Cái này mà anh cũng nhìn ra được à?" Clair giải thích: "Lance từng nhận được sự chúc phúc của Rừng Viridian, có thể cảm nhận được tình cảm của Pokémon, năng lực này được gọi là..." "Năng lực Viridian (Viridian Force)?" "Ơ, cậu cũng biết sao?" Lục Dã cả người đều không ổn rồi.

Cứ tưởng thế giới này chỉ là sự hòa nhập với thế giới Pokémon.

Không ngờ lại thực sự có người sở hữu sức mạnh siêu nhiên.

Cái gọi là Năng lực Viridian, là nhận được sự chúc phúc của Rừng Viridian, một loại năng lực có thể chữa trị, cảm tri và cường hóa Pokémon.

Đến cả loại năng lực phản khoa học này cũng có...

Điều này chẳng phải có nghĩa là, có những Trainer không chừng còn có thể tay không solo với Pokémon?!

Trainer quả nhiên là một nghề nghiệp nguy hiểm mà!

Lục Dã thầm thở dài trong lòng.

Cái Hệ thống rách nát này, không biết có thể cấp cho mình một cái không. 【Ting! "Năng lực Viridian", "Sóng Aura" v.v... là năng lực hạn định, Ký chủ không thể giải tỏa hay mua sắm.】 Ồ, thế thì thôi, coi như chưa nói gì. "Xin thứ lỗi cho tôi mạo muội..." Người đàn ông tóc đỏ trầm mặc một lát, "Có thể cho tôi cảm nhận hai chú Pokémon

này một chút được không?" Trên hai con Pokémon của Lục Dã, Lance cảm nhận được tình cảm cực kỳ mãnh liệt.

Điều này cũng đủ chứng minh, Thầy Lục là một Trainer đáng tin cậy.

Cảm giác tìm được người cùng chí hướng này khiến Lance không khỏi có thêm vài phần thiện cảm với Lục Dã. "Đương nhiên rồi." Lance dùng thân thủ nhanh nhẹn nhảy qua lan can, nhìn là biết bình thường không thiếu những pha tham gia bắt giữ băng Team Rocket.

Khi bàn tay chạm vào trán Haunter, con ma tím ngơ ngác nghiêng đầu. "Ghos?" (Ông là ai?) Ánh sáng nhu hòa sáng lên, Haunter rùng mình một cái, thoải mái híp mắt lại.

Lance thầm gật đầu.

Quả nhiên giống như mình đoán.

Thực lực yếu là do con Haunter này mới được thu phục, chắc là định xây dựng một đội hình mới.

Nhưng chỉ trong thời gian ngắn như vậy, Gastly đã hoàn thành tiến hóa (Evolution), hơn nữa còn có động lực biến mạnh không bao giờ cạn.

Nhân cách mị lực và thủ pháp huấn luyện của Trainer, có thể thấy được chút ít.

Còn về con Eevee này... "Bố y! (`mãnh ´)" Lance vừa đưa tay về phía Eevee, nhóc con liền há miệng, đớp một phát vào tay Lance (Bite).

Tất cả mọi người có mặt đều hơi sững sờ.

Thường xuyên tiếp xúc với Pokémon hệ Rồng (Dragon), trên người Lance vốn dĩ đã có khí thế (Aura) đầy uy hiếp của loài Rồng.

Thế mà con này cũng dám cắn à?!

Ngay cả Lance cũng có chút bất ngờ, nhưng vẫn cảm nhận được suy nghĩ của Eevee. "Hóa ra là vậy..." Lance khẽ gật đầu.

Sợ mình làm hại Trainer của nó sao.

Loại tình cảm chân thành giữa người và Pokémon này, đã rất hiếm thấy rồi.

Người đàn ông tóc đỏ vốn nghiêm túc, hiếm hoi nở một nụ cười, càng thêm kiên định quyết tâm muốn đấu một trận với Lục Dã. "Mấy người định đấu bây giờ luôn à?" Cynthia khẽ nhíu mày, giọng điệu có chút không vui. "Tôi còn đang đợi cậu ấy nấu cơm..." "Sẽ không lâu đâu, 1vs1, nếu Thầy Lục đồng ý thì bây giờ có thể đấu luôn." Lance cười nói.

Lục Dã day day trán.

Trốn cũng không trốn được rồi, lát nữa còn phải nấu cơm cho Cynthia...

Thôi cứ coi như đánh game bình thường đi! "Đương nhiên, có thể bắt đầu bất cứ lúc nào!" Clair không nhịn được liếc nhìn Lục Dã vẻ ngoài bình thường một cái.

Tên này... hóa ra là Trainer có thể đấu ngang tay với anh họ?!

Thảo nào vừa nãy hắn chém gió lâu như vậy.

Clair thở dài, lỡ như anh họ thua thật, chẳng phải là rất mất mặt sao? "Pokémon của cậu đã mất hết khả năng chiến đấu rồi!" Clair nhíu mày nhắc nhở. "Cho dù hồi phục thì ít nhất cũng cần một tiếng đồng hồ!" "Chẳng phải còn có Pokémon của cô sao!" Lance cười nói, "Trận đấu thuê mượn (Rental Battle), cũng là một khâu quan trọng để khảo nghiệm Trainer!" Cái gọi là Rental Battle, là chỉ việc Trainer thuê mượn Pokémon khác để khiêu chiến đối thủ.

Tại Nhà máy Chiến đấu (Battle Factory) hay Lều Chiến đấu (Battle

Tent), đều áp dụng hình thức này.

Do Pokémon đi thuê rất khó chỉ huy, Đặc tính (Ability) và Chiêu thức (Move) lại không rõ ràng, nên cực kỳ thử thách khả năng "Vẫy Ngón" (Metronome) của Trainer.

Nghe đề nghị của Lance, Lục Dã hơi sững sờ, ngay lập tức thở phào nhẹ nhõm thay cho Haunter.

A Thông à, mày cuối cùng cũng không cần lên hiến mạng rồi! "Ghos?

Σ(°△°|||) " Mặc dù không biết lão đang nghĩ gì, nhưng chắc chắn chẳng có gì tốt đẹp!

Clair nói: "Cậu mượn Pokémon của tôi?

Vậy anh ấy..." "Dùng của tôi đi." Cynthia vén mái tóc vàng bên tai, mỉm cười với Lục Dã. "Pokémon trong đội, cậu có thể tùy ý chọn lựa." "Pokémon của cô chẳng phải cũng cạn HP rồi sao?" Lục Dã ngớ người.

Cynthia không nói gì, từ trong chiếc túi xách tinh xảo lấy ra một lọ Khối Năng Lượng (Energy Block), khẽ lắc lắc. "Mang từ nhà cậu đi đấy, trước khi lên sân tôi đặc biệt cho chúng ăn một viên... hiệu quả rất tốt." Đây là một loại Khối Năng Lượng khác của Lục Dã, Khối Sitrus (Bưởi), chuyên môn làm riêng cho Cynthia trước trận đấu.

Hiệu quả còn xuất sắc hơn Khối Oran một chút.

Cô đặc đều là tinh hoa, hiệu suất hồi phục của quả Bưởi lớn đúng là miễn chê.

Ánh mắt Lance bị thu hút, hơi kinh ngạc: "Cư nhiên là loại Khối Năng Lượng phẩm chất này..." Cynthia: "Không cho anh đâu." Lance: "...Mọi người đều dùng Pokémon thuê mượn, như vậy cũng công bằng hơn chút." Lục Dã nhìn trời, cảm động đến rơi nước mắt.

Thấy chưa Haunter, Cynthia đúng là thiên thần mà! "Ghos? (*⊙~⊙)" Haunter đang ôm cái lọ, một miếng một viên Sitrus Block. "Vãi chưởng, mày chừa cho người ta chút đi!" ... 【Nhiệm vụ: Trận giao hữu với Tứ Thiên Vương Mục tiêu nhiệm vụ: Trong trận đấu thuê mượn với Lance, trụ vững ít nhất 10 hiệp.

Phần thưởng nhiệm vụ: 1000 BP, Premier Ball *1, Vật phẩm màu cam ngẫu nhiên *1 Mô tả nhiệm vụ: Khởi đầu đã gặp ngay Tứ Thiên Vương (Vô địch vùng Johto)?

Online chờ gấp, khá là toang!】 Nhìn thấy mục tiêu nhiệm vụ, Lục Dã không nhịn được giật giật lông mày.

Trụ vững 10 hiệp?

Mày coi thường ai đấy?

Đường đường là Thiên Vương hệ Rồng, Quán quân Liên minh Johto, 5 hiệp còn không giải quyết được tao?

Lục Dã ho khan một tiếng, cũng xác định phương châm tác chiến của mình.

Cẩu!

Chỉ cần "cẩu" (cố thủ) trụ được 10 hiệp, chính là thắng lợi của ta! ...

Lance xin ban tổ chức một sân thi đấu dùng để Battle.

Clair bày một hàng PokéBall ra, khoanh tay nói: "Nói trước nhé, Pokémon của tôi chưa chắc đã nghe sự chỉ huy của cậu đâu đấy." "Không sao... có nó là đủ rồi." Lance cầm lên một quả PokéBall, cảm nhận cảm xúc của Pokémon, ánh mắt dần trở nên sắc bén.

Bên kia.

Lục Dã xoa cằm, đánh giá sáu con Pokémon trước mắt.

Garchomp tuy mạnh, nhưng nhìn ánh mắt của "chị đại" này xem, kiểu như "Mày dám chọn bà thì bà chém chết mày" vậy.

Lucario cũng đứng một bên, thần sắc khá là cao lãnh.

Glaceon và Togekiss tuy rất thân thiết, nhưng thực sự không phù hợp với lối đánh chiến thuật của Thầy Lục.

Nhìn đi nhìn lại, Lục Dã khẽ ho nói: "Tôi chọn cậu, Spiritomb (Dạ Oán Linh)!" "Tê ba?" Chọn... chọn tôi?

Spiritomb ngẩn ra một lát, trên mặt đá hình quạt bỗng hiện ra bảy tám đôi mắt xanh lè, nước mắt sắp trào ra khỏi hốc.

Cynthia mỉm cười nói: "Nó có vẻ rất vui vì cậu chọn nó đấy." Lục Dã chằm chằm nhìn con Spiritomb âm u đáng sợ một hồi, hắn xoa cằm nói: "Nói thế nào nhỉ... nhìn Haunter quen rồi, nhìn mấy con hệ Ma (Ghost) này thấy cũng khá cute." Khả...

Cute?! "Tê ba... o(*////▽////*)q" Mặt đá của Spiritomb co quặn lại, hoa văn trên người ẩn ẩn ửng hồng. 【Spiritomb | Hệ: Ghost + Dark | Giới tính: ♀ | Đặc tính: Xuyên Thấu (Infiltrator) | Chiêu thức: Hypnosis (Thôi Miên), Dream Eater (Ăn Mộng), Curse (Nguyền Rủa), Sucker Punch (Đánh Lén), Foul Play (Chơi Bẩn), Destiny Bond (Đồng Mệnh), Pain Split (Chia Sẻ Nỗi Đau), Will-O-Wisp (Quỷ Hỏa), Shadow Ball (Bóng Ma)...】 Lục Dã thần sắc phức tạp, lẩm bẩm: "Đúng là... cực kỳ phù hợp với lối đánh của mình!" Cynthia ôm con Eevee đang mặt đầy bất mãn, ngồi bên ngoài sân quan sát.

Haunter ân cần bóp vai cho Cynthia, hồn nhiên mặc kệ ánh mắt muốn giết người của Garchomp.

Clair thực sự không kìm nén được dục vọng bát quái trong lòng, khẽ ho hỏi: "Tiểu thư Cynthia, cô làm sao mời được...

Lục, Thầy Lục vậy?" "Sáng nay tôi ở nhà cậu ấy, sau đó cùng cậu

ấy qua đây." "Hả? ∑(°Д°;)" Đối với phương diện này có chút chậm tiêu (Oblivious), Cynthia khốn hoặc hỏi: "Có vấn đề gì sao?" Clair lắc đầu như cái trống bỏi, lắp bắp: "Xem... xem thi đấu trước đã!" Cynthia khẽ gật đầu, nhíu mày quan sát hai vị Trainer trên sân.

Thực lực của Thầy Lục... trận này chắc có thể phân định được một hai! ...

Trên sân, vừa trải qua một trận đấu, Lance lúc này nheo mắt lại, toàn thần chăm chú.

Đây là Trainer được Red đánh giá cực cao.

Tuy là đấu thuê mượn, nhưng càng khảo nghiệm khả năng ứng biến lâm tràng của cả hai bên.

Lance xuất thân từ thế gia Ngự Long, đối với Pokémon hệ Rồng của Clair tự nhiên rất quen thuộc, vận dụng như cánh tay nối dài.

Nhưng Thầy Lục... thật sự có thể khiến Pokémon của Cynthia nghe theo chỉ huy sao?

Đó là Pokémon của Quán quân đấy!

Nếu không thể khiến Pokémon phục tùng mệnh lệnh, điều này cũng đồng nghĩa với thực lực cá nhân của Trainer không đủ, trận đấu này cũng chẳng cần thiết phải so tài nữa!

Lance nheo mắt, thậm chí có chút lo lắng.

Lục Dã thì lại càng lo lắng mình sẽ làm Spiritomb bị thương. "Mày nếu trụ không nổi thì giả chết nhé, tao chẳng qua chỉ mất mặt chút thôi, mày đừng bị thương là được!" Lục Dã nói nhỏ với Spiritomb. "Tê ba..." Hoa văn trên mặt đá của Spiritomb ẩn ẩn ửng hồng, khẽ lay động.

Clair làm trọng tài cho hai người, vung chiếc roi da màu đen lên,

"Chát" một tiếng vang dội trên mặt đất. "Battle bắt đầu!" Lance hất áo choàng, ném ra PokéBall: "Lên đi, Druddigon!" "Gào ——!!" Vảy màu xanh đậm, đỉnh đầu màu vàng đỏ, con Druddigon Shiny (Dị sắc), hai chân đứng thẳng, vung vẩy chi trên cường kiện, bộc phát ra tiếng gầm hung mãnh.

Nhìn con Druddigon màu xanh lá cây nguyên bản này, sắc mặt Lục Dã cổ quái.

Chương 54

Tuy đúng là một trong những Át chủ bài (Trump Card) của Clair... nhưng Druddigon là nỗi sỉ nhục mười phần của loài Rồng mà!

Đến cả "Rồng Đất" Garchomp còn biết bay, con Druddigon có cánh này lại không biết bay, thế có ra thể thống gì không!

Cà khịa thì cà khịa, Druddigon với Đặc tính "Sức Mạnh Thô Bạo" (Sheer Force) sát thương đầu ra vẫn cực kỳ gắt.

Nhìn danh sách chiêu thức trong Pokédex, con Druddigon này chắc là đi theo đường Vật công (PA) cực hạn, một khi trúng chiêu "Chơi Bẩn" (Foul Play) của Spiritomb, thậm chí có khả năng thắng luôn.

Thấy Spiritomb chịu phục tùng chỉ huy, Lance gật đầu: "Hệ Ghost...

định diễn tập chiến thuật tương lai cho Haunter sao?" "Ghos?" Nghe thấy câu này của Lance, Haunter lập tức hai mắt phát sáng, toàn thần chăm chú học tập.

Lục Dã: ...

Tôi không có, anh đừng có nói bừa!

Mặc dù trong game từng thắng Cynthia.

Nhưng đây không giống trong game, là cuộc so tài thực sự với Trainer cấp Quán quân.

Lục Dã hít sâu một hơi, tâm tình dần bình tĩnh lại, ánh mắt dần trở nên sắc bén.

Cuối cùng cũng nghiêm túc rồi sao?

Khóe miệng Lance hơi nhếch lên, trầm giọng: "Druddigon, Dragon

Claw (Vuốt Rồng)!" "Gào ——!!" Tiếng gầm dữ tợn vang lên, Druddigon vung đôi vuốt màu xanh đậm, giống như một cỗ xe tăng, lao về phía Spiritomb trên sân bãi rộng lớn.

Spiritomb gần như không có tính cơ động, nhưng con này lại được huấn luyện theo hướng phòng thủ vật lý (Vật thuẫn). "Spiritomb, phòng thủ tại chỗ!" Mặt đá của Spiritomb đột nhiên khép lại.

Khi Druddigon cận kề gang tấc, giọng nói của Lục Dã vang lên: "Chơi Bẩn (Foul Play)!" Mặt đá hình quạt đột ngột mở ra, trên đôi mắt màu xanh thẳm thiết nở rộ ánh sáng yêu dị.

Chơi Bẩn: Lợi dụng sức mạnh của đối thủ thay thế chính mình tiến hành công kích, công kích của đối thủ càng cao, sát thương càng lớn!

Nhưng ngay khoảnh khắc ánh sáng nở rộ.

Druddigon ngay trước mặt Spiritomb chui tọt xuống lòng đất, chiêu Chơi Bẩn đột ngột đánh vào không khí!

Khóe miệng Lance nhếch lên một nụ cười: "Ôm lấy nó lao xuống!

Sử dụng Earthquake (Động Đất)!" Ầm ầm!

Druddigon phá đất chui lên ngay dưới chân Spiritomb.

Đồng thời với việc húc bay Spiritomb, nó dùng đối phương làm vật đệm, kéo Spiritomb đập mạnh xuống mặt đất! ... "Lance tiên đoán được chiêu Chơi Bẩn của Spiritomb rồi..." Clair ngồi bên sân lẩm bẩm.

Cynthia chống cằm: "Một khi lộ ra sơ hở, thế công của Lance gần như không thể dừng lại." "Trừ phi..." Cynthia nheo mắt lại. ...

Ngay khoảnh khắc Druddigon và Spiritomb sắp rơi xuống đất.

Lục Dã lạnh lùng nói: "Chính là lúc này, Đánh Lén (Sucker

Punch)!" Nếu đối thủ thi triển chiêu thức tấn công, Đánh Lén có thể hành động trước đối thủ một bước. "Rời khỏi tâm chấn Động Đất!" Ngay giây phút đầu tiên tiếp cận mặt đất, Spiritomb trong lòng Druddigon thoát khỏi trói buộc, thân hình lóe lên, trực tiếp xuất hiện ở vị trí cách Druddigon hơn một mét.

Lance cao giọng: "Druddigon, tiếp tục sử dụng Động Đất!" "Gào ——!!" Ầm ầm!

Hai chân chạm đất, mặt đất đột nhiên nứt toác, chấn động cường hãn ập tới Spiritomb, trực tiếp húc bay nó!

Căn bản không cho Lục Dã bất kỳ cơ hội thở dốc nào, Lance đưa tay lăng không nắm chặt: "Gunk Shot (Bắn Rác)!" Một đoàn năng lượng hệ Độc (Poison) màu tím thẫm trào ra từ móng vuốt của Druddigon.

Chiêu thức Vật công hệ Độc với uy lực 120, phối hợp với Đặc tính "Sức Mạnh Thô Bạo", uy lực đạt tới con số kinh người hơn 150 điểm!

Một khi trúng chiêu, Spiritomb đã liên tiếp hứng chịu Động Đất và Đào Hang (Dig) chắc chắn sẽ mất khả năng chiến đấu!

Lục Dã bỗng nhiên hiểu ra, đám Trainer này thực sự mạnh ở điểm nào.

Trong Battle thực tế, Thiên Vương căn bản không thể nào chừa cho đối thủ cơ hội thở dốc, mỗi một giây đều là sự lựa chọn chiến thuật như bản năng.

Lục Dã căn bản không có thời gian suy nghĩ.

Trước sau không quá hai phút, HP của Spiritomb đã như ngọn đèn trước gió!

Nhưng, Lục Dã đang đánh cược.

Cược Lance không chịu hòa với hắn! "Spiritomb, Đồng Mệnh (Destiny Bond)!" Lance nheo mắt lại: "Druddigon, kéo giãn khoảng cách!" Điều này cho Lục Dã cơ hội thở dốc hiếm hoi.

Ánh sáng của Đồng Mệnh vừa mới sáng lên, đối mặt với cú Bắn Rác đang ập tới, Lục Dã lập tức đổi giọng: "Tránh ra!

Chia Sẻ Nỗi Đau (Pain Split)!" Độ chính xác của Bắn Rác chẳng qua chỉ là 80, nhất là trong tình huống Druddigon không nhắm chuẩn.

Spiritomb tránh khỏi thế công giữa không trung, ngay giây phút đầu tiên tiếp đất ổn định thân hình, một cánh tay quỷ âm sâm đột nhiên vươn ra!

Tay quỷ không ngừng vươn dài, tự mang theo khóa mục tiêu (Lock-On) tóm lấy cổ Druddigon, cánh tay vươn dài uyển chuyển như dây rốn, cuồn cuộn không ngừng cung cấp năng lượng cho Spiritomb.

Chia Sẻ Nỗi Đau: Khiến HP của cả hai bên cộng lại rồi chia đều. "Gào ——!!" Druddigon phát ra tiếng gầm giận dữ đau đớn, tay quỷ cũng dần ảm đạm, cuối cùng biến mất không thấy. ...

Trong tình huống kham khổ như tuyệt cảnh, Lục Dã lại ép Lance lộ ra sơ hở.

Clair nhíu mày, không nhịn được gật gật đầu.

Không thể không nói, chỉ dựa vào phản ứng lâm tràng này, tên này tuyệt đối có trình độ đại sư! "Ván cờ khá mạo hiểm." Cynthia nhíu mày nói, "Nhưng... cậu ấy vẫn đang ở thế yếu!" ...

Mặc dù Chia Sẻ Nỗi Đau trúng đích.

Nhưng Lục Dã không có chút cơ hội lơi lỏng nào.

Druddigon đã nghênh đầu xông lên, nắm đấm dũng động ngọn lửa đánh lui Spiritomb hơn ba mét!

Lance vung tay lên, hét lớn: "Druddigon, Động Đất!" Thế công của Lance uyển chuyển như gió táp mưa sa, Spiritomb gần như không thể né tránh, nhưng Lục Dã cũng đành cắn răng: "Thôi Miên (Hypnosis)!" Tuy nhiên, điều khiến tất cả mọi người có mặt bất ngờ là.

Trong tình huống thương tích đầy mình thế này, Thôi Miên của Spiritomb cư nhiên lại "Cưỡng chế" xuất thủ, ép Druddigon phải dừng lại trước khi ra đòn!

Ngay cả Lục Dã cũng không nhịn được "Vãi chưởng" một tiếng.

Người khác dùng vận khí đánh Battle, tôi đây là lấy mạng ra liều xác suất à.

Cái vận khí "Bơm Thủy Lực (Hydro Pump) hụt 3 lần liên tiếp" của tôi, sợ là dùng hết vào trận đấu này rồi?

Bên ngoài sân, Cynthia cười dịu dàng: "Spiritomb... rất tin tưởng cậu ấy đấy." Lance cũng trong nháy mắt đưa ra phản ứng: "Druddigon, Mộng Thoại (Sleep Talk)!" Sleep Talk là Pokémon trong trạng thái ngủ, ngẫu nhiên sử dụng một chiêu thức đã nắm giữ.

Druddigon ngẫu nhiên ra chiêu Dragon Claw, uy lực vẫn cực kỳ kinh người.

Nếu Spiritomb sử dụng Ăn Mộng (Dream Eater), khẳng định sẽ bị miểu sát trước, nhưng lúc này Druddigon cũng mất đi khả năng tránh né Đồng Mệnh.

Lục Dã nhíu mày, chỉ huy: "Spiritomb, Đồng Mệnh (Destiny Bond)!" Vuốt Rồng của Druddigon dễ dàng xé toạc phòng thủ của Spiritomb.

Ánh sáng yêu dị lại lần nữa nở rộ, Druddigon và Spiritomb đồng thời ngã xuống.

Lục Dã vs Ngự Long Sứ Lance.

Hòa!

Nhìn lại trận đối quyết, cũng bất quá mới qua ba hiệp.

Trước sau không quá năm phút, Lục Dã lại đã đầu đầy mồ hôi.

Điều này cũng khiến ý nghĩ "không làm Trainer" của Lục Dã càng thêm kiên định.

Suốt ngày đấu đá phải đấu tâm lý, liều xác suất, chơi chiến thuật...

Nếu không phải người có trái tim lớn, làm Trainer nguy cơ đột tử thực sự quá cao!

Lục Dã coi như đã biết chỗ hiểm độc của cái nhiệm vụ Hệ thống phát ra này rồi.

Nếu không phải lấy mạng ra bác một pha xác suất Thôi Miên, thì phần thưởng này căn bản không có cơ hội lấy được!

Lục Dã lau mồ hôi lạnh, lẩm bẩm: "Nguy hiểm thật... may mà lão tử kỹ cao hơn một bậc!" 【Ting!

Nhiệm vụ "Trận giao hữu với Tứ Thiên Vương" hoàn thành】【Phần thưởng nhiệm vụ: 1000 BP, Premier Ball *1, Vật phẩm màu cam ngẫu nhiên *1.

Độ hoàn thành nhiệm vụ: 150%, phần thưởng thêm: Vật phẩm màu tím ngẫu nhiên *1】 Tiếng nhắc nhở của Hệ thống vang lên.

Tuy mục tiêu nhiệm vụ là trụ qua 10 hiệp, nhưng Lục Dã trong 3 hiệp đã giành được kết quả hòa, độ hoàn thành thậm chí còn cao hơn một chút.

Nếu là chiến thắng Lance trong 10 hiệp, Lục Dã đoán phần thưởng nhiệm vụ sẽ nhân đôi.

Nhưng Lance dù sao cũng là Trainer cấp Quán quân thân kinh bách chiến.

Kinh nghiệm thực chiến của Lục Dã vẫn chưa phong phú lắm, pha "cực hạn đổi mạng" (1 đổi 1) này đã vượt quá dự tính tâm lý của Lục Dã rồi.

Debut hai tháng, đánh hòa Ngự Long Sứ Lance!

Mặc dù dùng là Pokémon của Cynthia, nhưng trạng thái của Spiritomb vốn cũng không phải đỉnh phong.

Pha này Thầy Lục cũng là thao tác max ping rồi.

Lance thu hồi con Druddigon Shiny đang hôn mê, trong não phục bàn lại ván đấu vừa rồi.

Mình cũng có chỗ thất ngộ, hơn nữa bị Lục Dã chuẩn xác nắm bắt (Scratch) được cơ hội.

Nếu không phải Druddigon dùng Mộng Thoại, vừa khéo ngẫu nhiên ra "Vuốt Rồng".

Lance nhíu mày.

Mình thậm chí có nguy cơ thất bại!

Clair và Cynthia cũng đồng dạng nhìn ra điểm này.

Tổng hợp lại, hai con Pokémon ở cùng một trình độ.

Spiritomb tuy là Pokémon của Cynthia, nhưng định vị dù sao cũng là thủ vật lý.

Hơn nữa vừa trải qua một trận Battle 6vs6, dù có Khối Sitrus của Lục Dã, cũng rất khó khôi phục lại trạng thái đỉnh phong.

Ngược lại Druddigon Shiny, là Át chủ bài của Clair, đi theo đường sát thương cực hạn.

Điều này giống như một Đấu sĩ (Warrior) solo với một Hỗ trợ (Support), Lục Dã trong tình huống yếu thế, lại vẫn hoàn thành nhiệm

vụ chiến thuật "Đồng Mệnh". "Thực sự là..." Trong mắt Clair nở rộ dị sắc, "Tương đương đặc sắc!" Cynthia mỉm cười: "Nếu thuê mượn không phải là Pokémon hệ Rồng, anh Lance sẽ càng khốn đốn hơn đấy." Clair hồi tưởng lại lời của Cynthia, lâm vào trầm tư.

Trong tình huống lựa chọn yếu thế rõ ràng, lại "Cưỡng chế" đánh thành hòa...

Trình độ chỉ huy của tên này... thậm chí không hề thua kém một trong Tứ Thiên Vương Kanto, Đương kim Quán quân Liên minh Johto là Lance! "Tiểu thư Cynthia..." Clair không nhịn được nói, "Cô rốt cuộc là quen biết hắn từ đâu vậy?

Tại sao tôi chưa bao giờ nghe nói khu vực Đông Hoàng còn có một vị Trainer thực lực như vậy?" Cynthia nghĩ nghĩ, nói: "Đánh Game quen đấy." "Đánh Game?" "Ừ... tôi còn thua cậu ấy rất nhiều lần." Ngay cả tiểu thư Cynthia cũng thua hắn?!

Clair nhướn mày, khó tin nhìn về phía Lục Dã trong sân.

Vậy những Pokémon khác của hắn, ít nhất cũng phải có trình độ cấp Quán quân chứ!

Không có vì Lance vừa đánh xong 6vs6 mà thừa nước đục thả câu, ngược lại chọn cách đấu thuê mượn công bằng hơn...

Clair gật gật đầu, ánh mắt nhìn về phía Lục Dã không khỏi có thêm một tia tán thưởng: "Một vị Trainer tương đương xuất sắc!" "Con đường của Trainer là vô cùng vô tận." Cynthia mỉm cười, khẽ gật đầu: "Đây cũng là nguyên nhân cậu ấy huấn luyện lại Pokémon từ đầu đấy." ...

Trận giao hữu với Lance hạ màn.

Ngoài việc hoàn thành ủy thác của Red, bản thân Lance cũng hưởng thụ một trận đối quyết sảng khoái tràn trề.

Tuy chiến thuật của Spiritomb có chút bảo thủ, thậm chí có thể nói là cẩn thận quá mức...

Nhưng đây có lẽ cũng là phong cách cá nhân của vị "Thầy Lục" này đi.

Lance trầm ngâm một lát.

Suy cho cùng, đấu thuê mượn chỉ là một phần thực lực của Trainer.

Nếu... cậu ta dùng Pokémon của chính mình đấu với tôi...

Chương 55

Thắng bại của trận đấu này, hoặc giả còn chưa biết được.

Lance thở ra một hơi, ánh mắt sắc bén dần trở nên nhu hòa, tiến lên bắt tay với Lục Dã, mỉm cười: "Tôi mong chờ, ngày được đấu một trận Full Battle với cậu!" Lục Dã còn chưa hoàn hồn, lúc này lại nhận được lời mời Battle, dùng sức ho khan: "Tôi mới thu phục được hai con Pokémon, sợ là không có cơ hội này rồi!" Mới thu phục hai con Pokémon?

Lance hơi sững sờ, lập tức phản ứng lại —— Thầy Lục đây là định xây dựng đội hình mới.

Điều này ở các bậc thầy (Master) cũng rất thường gặp, mỗi khi đến một khu vực mới, liền bắt đầu huấn luyện Pokémon mới từ đầu.

Lance khoác áo choàng Quán quân khoanh tay, gật gật đầu, mỉm cười nói: "Tôi tin tưởng, tôi có thể đợi được đến ngày đội hình mới của cậu thành hình." Lance liếc nhìn Haunter và Eevee bên cạnh: "Chúng có khát vọng mãnh liệt, nếu không thấy được khoảnh khắc cậu đăng đỉnh liên minh, tôi nghĩ chúng sẽ không bỏ cuộc đâu." Lục Dã thần sắc phức tạp.

Anh nói tiếng người đấy à?

Trước khi hai đứa nó đưa tôi đoạt quán quân, tôi sợ là phải phá sản trước rồi?

Nhưng Lance dù sao cũng có ý tốt, Lục Dã thở dài: "Mượn cát ngôn của anh!" ...

Lance và Clair rời đi trước.

Trước khi đi, Clair không nhịn được quay đầu, nhìn thật sâu vị

Trainer "chiến thắng Cynthia", "chiến hòa Ngự Long Sứ Lance" này một cái.

Ánh mắt Clair sắc bén: "Nếu cậu đến khiêu chiến Hội quán Blackthorn, tôi sẽ không nương tay (thả nước) đâu." Lòng tự trọng của Clair cực cao, từng phát động khiêu chiến vị trí Tứ Thiên Vương, thực lực cũng nằm trong top đầu các Thủ lĩnh Hội quán (Gym Leader) ở Johto.

Nhưng Clair đối mặt với Ngự Long Sứ Lance, một lần cũng chưa thắng nổi, đến hòa cũng không có.

Do đó, Clair đã coi Lục Dã là kình địch đáng để đánh một trận.

Lục Dã mỉm cười: "Yên tâm, tôi khẳng định sẽ không tới khiêu chiến đâu." Clair hài lòng gật đầu, bỗng nhiên ý thức được có chút không đúng, khẽ "A" một tiếng.

Nhưng Lance đã chuyển chủ đề.

Lance sờ soạng trên dưới một hồi, có chút áy náy nói: "Lần này tới vội vàng, không chuẩn bị quà gặp mặt.

Tấm vảy này, ẩn chứa năng lượng hệ Rồng nhất định, coi như chút tâm ý của cá nhân tôi." "Thế thì ngại quá!" Lục Dã thuần thục nhận lấy "Vảy Rồng" (Dragon Scale), cười nói, "Anh nói xem anh đến thì cứ đến, còn mang quà cáp làm gì?" Miếng Vảy Rồng có cạnh sắc bén, hoa văn mỹ lệ này, sợ là có thể bán được không ít tiền!

Thấy cảnh này, Cynthia chống cằm, gật gật đầu: "Nói mới nhớ, tôi cũng nên chuẩn bị quà tạ lễ cho cậu.

Tôi đưa đĩa kỹ thuật (Technical) "Báo Ân" (Return) cho cậu nhé... vừa vặn cậu cũng dùng được." Cynthia từ trong túi xách lấy ra một chiếc USB nhỏ màu xám, vén tóc vàng bên tai nói: "Báo Ân đối với sự tiến hóa của Eevee, có lẽ sẽ có giúp đỡ." Lục Dã hơi sững sờ, nhìn

chiếc USB màu xám trong tay.

Không ngờ lại lấy phương thức này, nhận được chiêu thức có uy lực lý thuyết lớn nhất hệ Thường (Normal).

Pokémon mãn độ thân mật (Friendship), Báo Ân có uy lực 150, uy lực thậm chí còn mạnh hơn Chùm Tia Hủy Diệt (Hyper Beam).

Mặc dù không có yêu cầu gì về đĩa kỹ thuật, nhưng nghe nói có lợi cho Eevee, Lục Dã vẫn an tâm thoải mái nhận lấy.

Hai vị đại lão có mặt đều cho đồ tốt.

Lục Dã khẽ ho một tiếng, yên lặng ném ánh mắt về phía Clair đang ngơ ngác.

Anh họ cô đều cho quà gặp mặt rồi, cô chẳng lẽ không định có chút biểu thị gì sao?

Clair ngẩn ra một lát, bỗng nhiên nắm chặt roi da, trên trán phảng phất hiện ra chữ "Tỉnh" (giận dữ): "Tôi biết rồi, tôi cũng có quà cho cậu!" "Thật không cần thiết đâu!" Lục Dã ho khan: "Cô có tấm lòng đó là được rồi!" Clair không lên tiếng, tháo chiếc nhẫn hình Vuốt Rồng trên ngón tay xuống, nhét vào tay Lục Dã. 【Vuốt Tiên Chế (Quick Claw): Móng vuốt nhẹ mà sắc bén, Pokémon mang theo có xác suất nhỏ được hành động trước (tiên thủ).】 Cynthia khẽ nhíu mày, không nói gì.

Cho đến sau khi tạm biệt hai người Lance, Lục Dã vỗ trán, hoảng nhiên kinh giác nói: "Tấm Vảy Rồng này, có phải thích hợp với Garchomp hơn một chút không!

Cầm một đĩa kỹ thuật "Báo Ân" của cô tôi cũng áy náy, hay là đưa tấm Vảy Rồng này cho cô nhé!" Trong đôi mắt đẹp của Cynthia toát ra một tia kinh ngạc.

Cư nhiên còn có thể ngay trước mặt người khác, mượn hoa hiến

Phật sao?

Nhưng tấm Vảy Rồng này, xác thực có tăng ích nhất định cho Garchomp.

Cynthia hơi trân trọng nhận lấy tấm Vảy Rồng hoa văn mỹ lệ, cười dịu dàng: "Đi thôi, về nhà." ...

Phía nam biên giới, trên mặt biển xanh thẳm không chút gợn sóng, Salamence dang đôi cánh màu máu (Dual Wingbeat), chở hai người từ từ bay qua. "Tay anh đặt ở đâu đấy?" Clair đỏ mặt. "Sợ em rơi xuống thôi." Lance nghiêm túc nói. "Em tốt xấu gì cũng là Gym Leader hệ Rồng đấy!" Người đàn ông tóc đỏ khoác áo choàng "À" một tiếng, buông đôi tay đang ôm hờ eo thon ra, lâm vào hồi ức. "Năm em sáu tuổi, lần đầu tiên ngồi Salamence, cứ túm lấy anh khóc oa oa..." "Được rồi." Trên mặt Clair hiện lên ráng hồng, cắn răng nói, "Đó là trẻ người non dạ, đừng nhắc lại nữa!" "Ừ..." Người đàn ông tóc đỏ trầm mặc một lát, nhìn xuống Tentacool lúc ẩn lúc hiện trên mặt biển, phảng phất lâm vào trầm tư.

Clair do dự mở miệng: "Trận đấu hôm nay... anh thấy thế nào?" Lance thở dài: "Chỉ thiếu một chút... không hổ là Garchomp của Cynthia!" "Trận còn lại thì sao?" Thuê mượn Pokémon hệ Rồng, lại bị "Sức Mạnh Thô Bạo" đánh hòa, điều này đối với Lance kiêu ngạo mà nói, gần như không khác gì thua trận.

Trong một ngày liên tiếp thua hai trận...

Tâm trạng Lance sa sút thế nào, có thể tưởng tượng được. "Lục Dã... xét về tuổi tác, là cùng thế hệ với Red nhỉ." Lance lẩm bẩm: "Chỉ huy của cậu ta tương đương tinh trạm, thậm chí có một chút..." "Bẩn (Tạng)?" Clair tiếp lời. "Không...

đó chỉ có thể nói là một loại chiến thuật." Lance lắc đầu, hồi tưởng lại cảm xúc mà Năng lực Viridian cảm nhận được, khóe miệng

hiện lên một nụ cười. "Hơn nữa... từ Pokémon của cậu ta có thể biết, cậu ta là một Trainer đáng tin cậy." Không phải mỗi con Pokémon đều có thể sở hữu dao động tình cảm mãnh liệt như vậy.

Ngay cả Pokémon của một số Gym Leader, cũng không sánh bằng tín niệm của Haunter và Eevee.

Tín niệm không ngừng trở nên mạnh mẽ.

Lance gãi gãi mái tóc đỏ, thở dài nói: "Thật không biết cậu ta huấn luyện kiểu gì, cũng khó trách Red lại đánh giá cậu ta cao như vậy." Clair nói: "Vậy tại sao...

Lục Dã không đoạt quán quân ở Hội nghị Đông Hoàng?" "Hoặc là cậu ta chọn một khu vực du lịch, cũng không phải ở Đông Hoàng." Lance nhún vai, "Pokémon của cậu ta cũng là mới thu phục, hiển nhiên cũng là mới bắt đầu cuộc mạo hiểm ở khu vực Đông Hoàng." Clair gật gật đầu, lẩm bẩm: "Mong là khi cậu ta đến Johto, có thể đấu với cậu ta một trận..." "Ong ong ——" Lance vén áo choàng, lấy điện thoại ra, bắt máy: "Là tôi, Lance đây." Red đang huấn luyện ở Núi Bạc (Mt.

Silver), lau mồ hôi trên trán, nằm trên lưng Venusaur nghỉ ngơi, cười nói: "Anh Lance, kết quả thi đấu của anh thế nào?" "Thua rồi." Lance than thở, "Thua liền hai trận." Tuy hòa với Lục Dã, nhưng Lance dù sao cũng là hạng hai Master League, nói ra chuyện này với việc thua trận gần như không có gì khác biệt.

Red hơi sững sờ, sau khi phản ứng lại, kinh ngạc nói: "Anh gặp Thầy Lục rồi?" Lance gật đầu, trầm giọng: "Một Trainer rất xuất sắc, có sự lý giải Battle và năng lực chiến thuật kinh người." "Quả nhiên..." Red mỉm cười, đè thấp vành mũ, dục vọng chiến đấu mãnh liệt lại trào dâng.

Tuy có chút bất ngờ, nhưng trong tình huống anh Lance khinh địch,

Thầy Lục chiến thắng anh ấy cũng là nằm trong dự liệu. "Anh Lance, vất vả cho anh rồi!" "Chuyện nhỏ thôi." Lance trầm mặc một lát, "Cậu có phương thức liên lạc của cậu ấy không?

Tôi rất hứng thú với cậu ấy, hoặc là tương lai... có thể đấu một trận Full Battle với cậu ấy cũng không chừng." Red cười nói: "Đương nhiên, tôi kéo anh vào nhóm là được." "Nhóm gì?" Lance ngẩn ra một lát. "Nhóm fan hâm mộ của Thầy Lục." ...

Cái nhóm Master đang ồn ào náo nhiệt, bàn tán sôi nổi về trận Master League sáng nay.

Gardenia: "A...

Tiểu thư Cynthia thắng rồi!" Akin (Gold): "Vãi chưởng, con Garchomp này cũng quá soái rồi!" Takeshi (Brock): "Từ trạng thái lâm tràng mà xem, cũng là bên Cynthia xuất sắc hơn một chút...

Phẩm chất thức ăn Pokémon (Pokémon Food) rất cao a!" Green (Blue) che miệng cười: "Ara, Blue Oak (Green) thua rồi!

Mau giao tiền ra đây!" Blue Oak (Green): "...Tôi có đặt cược đâu." Green (Blue): "Tôi không biết, tôi đã mở bát rồi, có chơi có chịu!" Blue Oak (Green) day day mi tâm.

Dù là hắn, cũng cảm thấy kinh ngạc với trận đấu này.

Hướng huấn luyện của Blue Oak luôn tinh xác đến từng phút từng giây, nhưng ở phương diện tình cảm này, rõ ràng kém sắc hơn so với Red.

Thời khắc càng quan trọng, sự gắn kết (Bond) bình thường càng phát huy tác dụng chí quan trọng yếu.

Đây có lẽ cũng là nguyên nhân Garchomp ở thời khắc cuối cùng đánh ra Chí Mạng (Critical Hit).

Akin (Gold) đang bùng cháy dục vọng bát quái nồng đậm: "Trận còn lại thì sao?

Anh Lance có bị Thầy Lục đánh sấp mặt không?" Red: "Rất tiếc, hình như là Thầy Lục thắng rồi." "Nani?!" Akin (Gold) đột nhiên trừng lớn mắt, "Vậy đợi tôi đập nát Thầy Lục, chẳng phải bằng tôi đập nát Lance sao!" 【Thành viên "Ngự Long Sứ Lance" đã gia nhập Group Chat】 Lance vừa vào nhóm chat, đập vào mắt ngay câu phát ngôn của Akin (Gold), kinh vi thiên nhân. "Thằng nhóc này..." Lance gãi gãi mái tóc đỏ, nghiến răng, "Phải để Silver dạy dỗ nó một trận tử tế mới được!" Clair cũng gia nhập nhóm chat, cười gượng: "Nói thật lòng... thực lực Akin (Gold) xác thực cũng rất mạnh." Lance cười lạnh: "Mạnh thì mạnh, nhưng cái lối đánh đường phố (dã lộ tử) của nó, đánh giải chính quy sẽ chịu thiệt thôi!" Yellow kinh hỉ: "Anh Lance!" "Yellow à, đã lâu không gặp." Lance mỉm cười, "Em với Red sống chung rồi hả?" "A, không... không!

Không có!" Mỹ nhân băng giá Lorelei, lạnh lùng cười: "Già đầu rồi, còn học đòi trẻ con đi hóng hớt (thủy quần)." Lance nhướn mày: "Bà cô già, cô cũng ở đây à?" "Bà nội cha anh, nói ai là bà cô già?

Có giỏi thì bây giờ anh đến Đảo Số 7 (Seven Island) xem!" "Hửm?

Điện thoại tôi hết pin rồi, nói chuyện sau nhé!" Tâm mệt mỏi, Admin Red cấm ngôn (ban chat) hai vị Thiên Vương mỗi người 5 phút, thở dài một hơi.

Cứ cảm giác, anh Lance ở trên mạng cứ như biến thành một người khác vậy...

Giống như cái vẻ kiệt ngạo bất tuân hồi trẻ lại quay về rồi.

Nhưng mà bất kể thế nào... cái vị trí Admin này khó làm quá đi. "Muốn nghỉ hưu ghê." Red nhìn trời, lẩm bẩm tự nói. ... 【Thành viên "Ngự Long Sứ Lance", "Yên Mặc Chi Long Trainer" đã gia nhập

Group Chat】 Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời.

Được rồi, lại mở khóa nhân vật mới!

Người khác thì thu phục Pokémon mở Pokédex, đến lượt mình sao lại thành sưu tập nhân vật thế này?

Lục Dã day day trán: "Chắc không đến mức chiêu mộ cả Giovanni lão đại vào đâu nhỉ?" "Không... thế thì quá không ra thể thống gì rồi, lỡ bị liên lụy thì không phải chuyện đùa đâu!" Hóng hớt thì hóng hớt, phát ngôn của Akin (Gold) vẫn khiến Thầy Lục cười lạnh một tiếng.

Lão tử với Lance còn có thể đánh 5-5, sức chiến đấu này nói thế nào cũng phải bằng 5 thằng "Akin" chứ nhỉ?

Cùng lắm thì lại mượn Pokémon của Cynthia là được...

Lục Dã lắc đầu, nhìn Cynthia đang đi theo mình về nhà, kinh ngạc hỏi: "Sao cô còn chưa đi?" Cynthia vươn ra một ngón tay thon dài, nghiêm túc nói: "Tôi định ở lại thêm một tối nữa." "Nani?!" "Kỳ nghỉ hiếm hoi, về sớm quá thì... thiệt thòi lắm..." Cynthia gãi gãi mái tóc vàng óng ả, mở to mắt nhìn về phía Lục Dã. "Cậu sẽ không đuổi tôi đi chứ?" "Không đâu." Sắc mặt Lục Dã cổ quái, "Tiền phòng tính như cũ là được." "Không thành vấn đề." Cynthia sảng khoái gật đầu.

Trong phòng khách, hồng quang lóe lên.

Garchomp mặt đầy hung tướng ác hằn trừng mắt nhìn Lục Dã.

Mày thu tiền cái gì?

Bà chém một đao chết mày tin không!

Cynthia vỗ vỗ lưng Garchomp, đưa tấm Vảy Rồng hoa văn mỹ lệ cho nó, mỉm cười: "Nè." Garchomp mở to mắt.

Trong Vảy Rồng ẩn chứa năng lượng hệ Rồng sung mãn, nhưng không thích hợp để mang theo (Held Item), phương pháp tốt nhất là ăn

trực tiếp —— Garchomp há cái miệng đỏ lòm như chậu máu, kéo ra mấy sợi nước miếng, đang định nhai nát Vảy Rồng, động tác lại bỗng nhiên cứng đờ.

Cynthia nói: "Đây là Thầy Lục tặng cậu đấy." Garchomp ngẩn ra một lát, giữ nguyên động tác há mồm, liếc nhìn Lục Dã bên cạnh một cái.

Lục Dã nhanh chóng bày ra bộ dạng nghiêm túc, đại nghĩa lẫm nhiên gật gật đầu: "Không sai, chính là tại hạ tặng cho cậu đấy!" Thầy Lục à, cậu cứ mượn hoa hiến Phật mãi!

Cynthia cười dịu dàng, không nói gì.

Garchomp vẫn cứng đờ một lát, sau đó trầm mặc ngậm lấy Vảy Rồng, phát ra tiếng nhai nuốt "rộp rộp".

Đôi mắt đỏ ngầu dần nở rộ ánh sáng, địch ý cũng dịu đi.

Garchomp hiếm hoi gật đầu với Lục Dã.

Thằng nhóc, mày được việc đấy!

Trong phòng khách.

Garchomp đang ngồi nhai chiếc Vảy Rồng (Dragon Scale) rào rạo.

Mỹ nhân tóc vàng ngước đôi mắt màu xám tro xinh đẹp lên, lẳng lặng nhìn Lục Dã.

Lục Dã bất đắc dĩ nói: "Được rồi, tôi đi nấu cơm đây!" Cynthia mỉm cười, vén lọn tóc vàng trước trán: "Tôi cũng có thể giúp một tay mà." "Không được, việc nhà cậu không được tranh với Haunter." Lục Dã nghiêm túc, "Nó sẽ sốt ruột đấy!" "Ghos!" Haunter banh cái mặt ra, gật đầu ra chiều rất nghiêm túc.

Cynthia che miệng cười khẽ, hỏi lại: "Vậy tôi nên làm gì?" "Chơi với nhóc con kia giúp tôi." Lục Dã vẻ mặt xót xa, "Nhớ kỹ, cậu không

được dụi đầu vào bụng nó, ngay cả tôi còn chưa được hít lần nào đâu đấy!" "Vee vee?! (* ` mãnh ´*)/" Eevee lao như tên bắn vào lòng Lục Dã, nhưng bị Lục Dã túm nhẹ gáy xách lên, bốn cái chân ngắn cũn quơ quào giữa không trung. "Vee vee! (〃 > mãnh <)" Lục Dã cười đắc ý.

Tuổi gì, Liếm (Lick) của Haunter tao còn né được, còn sợ cú Húc (Tackle) của mày?

Tuy thể chất không 'trâu bò' được như 'Người Siêu Cấp Thị Trấn Pallet', nhưng Thầy Lục đây né tránh cũng là Max điểm rồi nhé!

Đang đắc ý, Eevee ngoạm một phát vào tay Lục Dã (Bite).

Lục Dã: "?" Đang định hét lên đau đớn, nhưng cảm giác đau trong tưởng tượng lại không truyền đến, ngược lại giống như bị gặm yêu một cái. "Vee!" Eevee giật mình, còn tưởng mình lỡ dùng sức quá mạnh.

Chương 56

Thấy Lục Dã vẫn bình an vô sự, nhóc con lập tức đỏ bừng mặt. "Hai nhóc Pokémon cứ để tôi lo." Cynthia mỉm cười: "Cậu cứ yên tâm ra ngoài đi." "Hả?" "Cậu không phải đi mua thức ăn sao." Cynthia chớp mắt, "Hay là... tôi đi cùng cậu nhé?" Lục Dã ho khan: "Cái này thì không cần, tôi tự đi là được." Tỷ lệ quay đầu nhìn Cynthia ngoài đường thực sự quá cao.

Nếu không phải Liên đoàn Thượng Hải đã nghiêm lệnh cấm truyền thông, tin tức hai người sống chung e là tối nay sẽ lên trang nhất.

Có Cynthia trông coi hai nhóc Pokémon, mình đi mua sắm cũng tiện hơn. "Vậy làm phiền cậu nhé." Lục Dã gật đầu. "Cậu muốn ăn gì?" Câu hỏi chí mạng lại được ném tới.

Cynthia chống tay lên má, hơi nhíu mày trầm ngâm.

Lục Dã ngẩng đầu nhìn đồng hồ, năm phút trôi qua, Cynthia rốt cuộc cũng do dự mở miệng: "Tùy... tùy tiện?" Đừng có dùng câu hỏi để trả lời câu hỏi chứ!

Lục Dã toát mồ hôi: "Vậy để tôi tự quyết định." "Ừm..." Cynthia khẽ gật đầu.

Lục Dã đang định ra cửa, trong lòng bỗng lướt qua một tia cảm giác nguy cơ.

Có vết xe đổ, Lục Dã đã rất ít khi để Pokémon ở nhà một mình, sợ nhất là hai đứa nó lén lút 'dỡ nhà'.

Nhưng hôm nay có Cynthia trông chừng... chắc không đến mức lại phá banh cái nhà đâu nhỉ? "Chắc không có vấn đề gì đâu!" Lục Dã tự

gật đầu trấn an, lẩm bẩm, "Trong nhà đã hết lương thực rồi, thực phẩm vẫn phải chọn lựa kỹ càng một chút..." ...

Cynthia ở lại nhà một mình.

Tuy đã ở lại một đêm, nhưng đây là lần đầu tiên Cynthia tỉ mỉ quan sát nơi ở của người khác giới.

Bài trí sạch sẽ lại ngăn nắp, ngay cả chăn trên ghế sô pha cũng được gấp gọn gàng.

Nhớ tới cảnh tượng sáng nay ngủ dậy, mơ mơ màng màng mặc đồ ngủ mở cửa, mặt Cynthia hơi ửng hồng.

Ánh nắng chiếu vào từ ngoài cửa sổ, bệ cửa sổ là một mảng cỏ xanh mướt (Verdanturf), truyền đến tiếng ve kêu râm ran, trong phòng càng thêm tĩnh mịch.

Cynthia mỉm cười, đôi mắt màu xám tro thâm thúy dần trở nên nhu hòa. "Cố gắng... giúp cậu ấy một chút vậy." "Ghos!" Chiến thần việc nhà Haunter đã quét dọn nhà cửa sáng bóng.

Vội vàng vứt chổi, lau lau tay lên tạp dề, Haunter móc ra một tập tài liệu, cười toe toét với Cynthia. "Cái gì đây?" Cynthia nhận lấy tập tài liệu, nhìn những dòng chữ đen, hơi ngạc nhiên. "Bí kíp Kịch Độc (Toxic)?" "Ghos!" Haunter gật đầu, cười có chút ngại ngùng. "Đây là sổ tay huấn luyện của Thầy Lục nhỉ." Cynthia khẽ gật đầu, lẩm bẩm: "Những kiến giải tương đối đặc sắc..." Thảo nào Thầy Lục lại chọn huấn luyện Haunter.

Ít nhất ở lĩnh vực hệ Độc, pháp môn huấn luyện Kịch Độc này tuyệt đối sở hữu tiêu chuẩn cấp Thiên Vương. "Tôi không quá am hiểu về Kịch Độc, phương diện này cũng không chỉ điểm được cho cậu." Nhìn Haunter đang ủ rũ, Cynthia vén tóc ra sau tai, mỉm cười. "Nhưng mà, tôi có thể dạy cậu chiêu thức (Move) khác." Haunter ngẩn

ra một lát, đôi mắt tỏa ra ánh sáng hưng phấn: "Ghos!" "Cũng coi như là một phần đáp lễ." Cynthia buộc mái tóc vàng dài thành đuôi ngựa suôn mượt, đeo kính râm lên, cười nhạt: "Đi thôi, Haunter, tôi đưa cậu đi huấn luyện." "Vee vee!" Eevee vội vàng vọt ra, kêu to vẻ sốt ruột.

Cynthia mỉm cười: "Eevee cũng đi cùng nhé." "Vee vee! (✪ω✪)" ...

Thầy Lục đang chọn thực phẩm trong siêu thị.

Bỏ túi ớt xanh bọc màng bảo quản vào xe đẩy, mí mắt Lục Dã giật giật, thở dài thườn thượt: "Cái cảm giác bất an mãnh liệt này là sao nhỉ?" Lục Dã lẩm bẩm: "Không đến mức đó...

Hai ngày nay rõ ràng đang đỏ vận mà." "Chắc chắn là mình lo xa rồi." Lục Dã lắc đầu, ném sự bất an ra sau đầu, bắt đầu kiểm kê thu hoạch của chuyến đi Giải Master này.

Trừ việc 'khô máu' năm ăn năm thua với Lance và dùng Vảy Rồng (Dragon Scale) cày được một đợt hảo cảm của Garchomp ra, Lục Dã còn lấy được 'Báo Ân' (Return) và 'Vuốt Tiên Phong' (Quick Claw).

Nói thật, đều là mấy món không bán được tiền, khiến Thầy Lục thực sự có chút đau lòng.

Hệ thống thưởng hai Vật phẩm (Item).

Một Truyền Thuyết và một Sử Thi, Lục Dã nhận luôn.

Vật phẩm phẩm chất Sử Thi là một quả Berry màu xanh nhạt phủ đầy gai nhỏ. 【Salac Berry: Ẩn chứa sức mạnh của bầu trời, có công hiệu gia tăng tốc độ cho Pokémon. (Nguyên mẫu là quả Mây/Salak, còn gọi là Sa Lặc.)】 Trong cửa hàng Hệ thống cũng đã mở khóa loại Berry mới này, giá cả bằng với Petaya Berry, đều là 500BP.

Căn cứ theo giới thiệu của Hệ thống, Salac Berry chua chua ngọt ngọt, ngay cả con người cũng có thể ăn.

Lục Dã mặt mày cổ quái: "Sao cứ cảm giác... lại có thêm đồ ăn vặt mới thế nhỉ." Đồ ăn vặt này, tự nhiên là chỉ đồ ăn vặt cho Eevee và Haunter.

Nghèo thì nghèo, nhưng Thầy Lục còn chưa đến mức tranh Berry với Pokémon.

Vật phẩm Truyền Thuyết còn lại thực sự khiến Lục Dã có chút kích động.

Dùng đôi tay run rẩy bấm vào thẻ bài kim quang lấp lánh trong giao diện Hệ thống, màn hình lập tức chấn động một cái. 【Woa!

Truyền Thuyết!】 【Kính Râm Đen (Black Glasses): Một chiếc kính mắt trông rất kỳ quái, sau khi mang vào sẽ tăng cường Chiêu thức hệ Bóng Tối (Dark Type) ở một mức độ nhất định. (Ngoại quan không có bất kỳ khác biệt nào so với kính râm bình thường.)】 Mí mắt Lục Dã giật giật.

Nhìn bên ngoài thì cái này rất giống cặp kính râm của con Squirtle của Satoshi trong anime...

Nhưng Hệ thống chắc chắn đây không phải là tùy tiện lấy cái kính râm ra lừa đảo tôi đấy chứ?!

Bán thì bán không được, thật sự nói với người khác cái này có thể tăng cường Pokémon hệ Bóng Tối, sợ không bị người ta coi là thằng ngốc. "Thôi kệ, Haunter chắc sẽ thích cái này." Nghịch nghịch chiếc kính râm trông hơi bị 'punk' này, Lục Dã có chút chua xót: "Thật sự không được thì mình đeo làm kính chống nắng cũng xong, cũng đỡ tốn mấy trăm tệ..." Xe đẩy đã nhét đầy ắp.

Thực đơn trong lòng Lục Dã đã chốt, cà ri kiểu Nhật, chắc Cynthia cũng ăn quen.

Chuyến đi này tốn khoảng hơn hai tiếng, Lục Dã xách túi lớn túi

nhỏ đẩy cửa: "Tôi về rồi đây!" Tuy nhiên, điều khiến Lục Dã kinh hãi là trong nhà lại không một bóng người.

Trên bàn là một tờ giấy ghi chú màu hồng, Cynthia viết một hàng chữ nhỏ bằng tiếng Nhật, còn lưu lại hương thơm: "Tôi đưa Haunter và Eevee đi huấn luyện rồi, lát nữa sẽ về." Cái 'lát nữa' mà các người nói, rốt cuộc là bao lâu hả!

Sắp đến giờ cơm rồi...

Lén lút đi huấn luyện cũng đành, thế mà lại còn nhân lúc tôi không có nhà...

Y như một ông già neo đơn bị bỏ rơi vậy.

Lục Dã có chút mệt mỏi ngồi xuống sô pha, liếc nhìn túi lớn túi nhỏ thực phẩm trên bàn, thở dài một hơi thật dài.

Trong lúc Lục Dã phòng không gối chiếc, Cynthia đang dẫn hai nhóc con tiến hành huấn luyện khắc khổ.

Hôm nay 'Câu lạc bộ Trainer Bò Tót' đóng cửa.

Nhưng Haunter không biết từ đâu móc ra một sợi dây thép, cực kỳ thành thạo cạy mở khóa sắt.

Cynthia chớp mắt: "Thật sự không có vấn đề gì chứ?" "Ghos!" Haunter vỗ vỗ ngực, lắc lắc cái chứng nhận HLV của mình, ra hiệu mình là dân chuyên nghiệp.

Cynthia cười đáp lại: "Quả nhiên... tính cách rất giống Thầy Lục nhỉ." Phương pháp huấn luyện của Cynthia tuyệt đối là Top server.

Dù chỉ là một buổi chiều, cũng sẽ tạo thành ảnh hưởng sâu xa đối với hai nhóc Pokémon.

Đây cũng là một cách Cynthia đáp lễ Lục Dã.

Cynthia quan sát Haunter đang hưng phấn bừng bừng, gật đầu nói:

"Trước tiên bắt đầu từ chiêu thức có thể nắm giữ nhé..." Ánh đỏ lóe lên, Spiritomb tỏa ra khí tức âm lãnh, lập tức khiến Haunter rùng mình một cái.

Giữa Pokémon với nhau cũng có thể truyền thụ Chiêu thức.

Cynthia định để Haunter đi theo Spiritomb học tập kỹ xảo sử dụng Bóng Ma (Shadow Ball).

Thời gian một buổi chiều chắc chắn không thể học được ngay.

Muốn vận dụng thành thạo ít nhất cần nửa năm, hơn nữa cần lượng lớn tài nguyên thích hợp cho Pokémon hệ Ma.

Nhưng Cynthia có thể nói cho Lục Dã phương pháp huấn luyện, đồng thời để Haunter nắm giữ kỹ xảo sử dụng đại khái của Shadow Ball.

Còn lại thì cần đầu tư tài nguyên và sự cần cù luyện tập của Haunter. "Chi phí luyện tập Shadow Ball... chắc không quá ba, bốn triệu." Cynthia khẽ gật đầu. "Đến lúc đó nói với cậu ấy một tiếng chắc là được." Ánh đỏ chớp động, Spiritomb trương ra phiến đá màu hồng nhạt, khí tức âm lãnh từ từ phiêu đãng.

Haunter nhịn không được rùng mình.

Trong mắt nó, con Spiritomb hệ Bóng Tối này trông vô cùng dữ tợn.

Nhưng vừa nghĩ tới quyết tâm trở thành Trainer của Lục Dã, Haunter hít sâu một hơi, ánh mắt cũng dần dần kiên định. "Ghos!" Tao nhất định phải học được chiêu mới này!

Bên kia, Eevee đi theo Glaceon học tập cách sử dụng 'Báo Ân' (Return).

Có Glaceon dạy kèm tại chỗ, Eevee ngày sau kết hợp Đĩa Kỹ

Thuật (Technical) để học cũng sẽ nhanh chóng hơn. 'Báo Ân' là một loại kéo dài của Năng lượng cảm xúc.

Về phương diện này, Pokémon của Lục Dã có ưu thế được trời ưu ái.

Nhóc con phi bôn trong sân, lông tóc bị mồ hôi thấm ướt, ánh mắt lại vẫn sắc bén vô cùng.

Là Lục Dã đã cho nó cuộc sống hoàn toàn mới.

Vậy thì mình cũng phải hoàn thành tâm nguyện của cậu ấy, bầu bạn với cậu ấy trở thành Trainer mạnh nhất! "Vee vee!" Bạch quang của chiêu thức lóe lên, Eevee lao đầu vào bia ngắm huấn luyện.

Uy lực vượt xa cú Đụng Thân (Take Down) thông thường khiến Glaceon cũng phải kinh ngạc.

Nhưng một lần vẫn chưa đủ, trong ánh mắt ngạc nhiên của Glaceon, Eevee đang nhe răng trợn mắt, mệt mỏi rã rời lại đứng dậy, một lần nữa bắt đầu luyện tập...

Bên sân.

Cynthia khoanh hai tay, nhìn hai con Pokémon đang khắc khổ huấn luyện, mỉm cười khẽ gật đầu.

Một vị Trainer có đáng được tôn trọng hay không, nhìn thái độ của người đó đối với Pokémon là biết được một hai.

Có những Trainer coi Pokémon là công cụ, là thủ đoạn vơ vét tài sản.

Nhưng cũng có những Trainer coi Pokémon là bạn bè, chiến hữu, người nhà...

Cynthia luôn cho rằng, thứ cần thiết để trở nên mạnh mẽ, chính là luôn luôn, luôn luôn yêu thích Pokémon.

Bởi vì chính bản thân Cynthia cũng là như vậy, từng bước một đăng đỉnh Liên minh Sinnoh, trừ điều này ra thì không còn gì khác.

Nói là thiên phú cũng được, vận may cũng thôi...

Cynthia vén tóc vàng ra sau tai, lộ ra ý cười nhàn nhạt.

Ít nhất trên con đường này, Thầy Lục cũng giống như mình, có cùng một kiến giải nhỉ. ...

Hoàng hôn dần buông, từng đàn Pidgey bay qua bầu trời.

Lục Dã chống tay lên bàn, một tay đỡ má, thở dài đầy vẻ tiêu điều. "Đều đến giờ cơm rồi, sao còn chưa về nhỉ..." Tuy thế giới tuyến biến động mới qua hai tháng, nhưng Lục Dã đã không thể thích ứng với cuộc sống không có Pokémon rồi.

Haunter và Eevee đã trở thành người nhà của Lục Dã, một phần không thể thiếu.

Đương nhiên... cũng có chút nhớ Cynthia nữa.

Đang lẩm bẩm, một cái Vuốt Ma (Ghost Claw) bỗng nhiên thò vào từ ngoài cửa phòng, mò mẫm nắm lấy tay nắm cửa.

Giây tiếp theo, Haunter đẩy cửa bước vào. "Thương thương thương!" (Bản đại gia về rồi đây!) Lục Dã hơi sững sờ.

Vốn định oán trách, nhưng nhìn thấy Haunter đang hứng thú bừng bừng, Lục Dã bất đắc dĩ lắc đầu, mỉm cười: "Về là tốt rồi...

Tôi đi hâm nóng lại thức ăn." Eevee huấn luyện tương đối khắc khổ, lảo đảo bò lên sô pha, không bao lâu sau đã vang lên tiếng ngáy khe khẽ.

Lục Dã thấy thế, đắp Khăn Lụa (Silk Scarf) lên người nó, thuận tiện chỉnh nhiệt độ điều hòa cao lên vài độ. "Vừa nãy các cậu đi huấn luyện à?" Lục Dã hỏi.

Chương 57

"Ghos!" Chưa đợi Cynthia mở miệng, Haunter liền gật đầu lia lịa.

Lục Dã thở dài mệt mỏi.

Vốn tưởng kiến thức một trận Giải Master xong, hai đứa nó sẽ biết khó mà lui.

Kết quả là lại càng huấn luyện khắc khổ hơn là thế nào?!

Thôi kệ... huấn luyện thì huấn luyện vậy, ít nhất không phá banh cái nhà.

Ngay khi Lục Dã thở phào nhẹ nhõm, tưởng rằng đã thoát được một kiếp, Cynthia nói: "Tôi đã huấn luyện chiêu Bóng Ma (Shadow Ball) cho Haunter, tôi nghĩ... chắc sẽ giúp được chút ít." Lục Dã mặt mày cổ quái.

Thảo nào, mệt cả ngày rồi mà hai đứa này lại còn nghĩ đến chuyện lẻn ra ngoài huấn luyện.

Không ngờ a không ngờ, cư nhiên lòi ra một tên 'nội gián'! "Lát nữa tôi sẽ gửi phương pháp huấn luyện Shadow Ball vào email của cậu." Cynthia mỉm cười: "Ngoài ra, còn cần một chút dự toán nho nhỏ, dùng để luyện tập Shadow Ball cho Haunter." Lục Dã hơi ngẩn ra, lắp bắp: "Luyện tập Shadow Ball... phải tốn bao nhiêu?" "Cũng không nhiều lắm." Cynthia nghĩ một lát, "Đá Bóng Tối dạng khối, Gem Ma (Ghost Gem) phẩm chất cao một chút... tính ra thì..." "Cũng chỉ hơn ba triệu thôi." Cynthia mỉm cười.

Lục Dã lập tức chết đứng tại chỗ.

Cái gì gọi là 'cũng chỉ'?

Hơn ba triệu này đủ để tôi mua một căn nhà ở Thượng Hải rồi

đấy!

Làm Trainer phải 'khắc kim' (hiến máu) kinh khủng thế này sao?!

Nhưng nghĩ kỹ lại —— Kỹ xảo Shadow Ball do Quán quân Sinnoh truyền thụ, uy lực hiển nhiên phi đồng phàm hưởng.

Chỉ cần hơn ba triệu tiền dược liệu mà có thể đạt được "Sự chỉ điểm của Quán quân + Phương pháp huấn luyện", không nghi ngờ gì là lãi to!

Nhưng Lục Dã lại không muốn làm Trainer, bỏ ra ba triệu để huấn luyện Shadow Ball...

Một giọt mồ hôi lạnh chảy xuống trán Lục Dã, trước mắt phảng phất xuất hiện căn biệt thự to đùng đang mọc cánh bay đi.

Lục Dã hô hấp dồn dập.

Kèo này trực tiếp lỗ banh xác rồi!!

Bình tĩnh, bình tĩnh!

Nhỡ đâu... nhỡ đâu Haunter không muốn huấn luyện Shadow Ball thì sao?

Huấn luyện Chiêu thức vất vả như thế, hơn nữa còn là phương pháp huấn luyện của Cynthia, cho dù là Haunter cũng chưa chắc chịu nổi nhiệt đâu!

Đầu óc Lục Dã ong ong.

Quay đầu nhìn lại, Haunter đang nhìn hắn với vẻ mặt đầy kỳ vọng.

Cynthia trầm ngâm: "Vẫn cần phải luyện tập càng sớm càng tốt, nếu không nội dung huấn luyện hôm nay rất có khả năng sẽ dần bị lãng quên..." Sắc mặt Lục Dã hơi biến đổi, thần sắc Haunter cũng dần ỉu xìu, dựa vào tường vẽ vòng tròn với vẻ mặt đầy chán nản. "Tôi có thể cho cậu mượn trước." Cynthia chớp chớp mắt, "Từ từ trả cũng

được." Lục Dã hơi ngẩn ra, quay đầu nhìn thoáng qua Haunter đang ủ rũ.

Thầy Lục vốn không muốn Pokémon của mình thất vọng.

Lại thêm Cynthia đã nói đến nước này, Lục Dã thực sự không có lý do từ chối...

Lục Dã nghiến chặt hàm răng, dùng giọng điệu quyết chiến nói: "Mua!" Chẳng qua chỉ là hơn ba triệu, chỉ cần 《Plants vs Zombies》 lên sàn, vẫn rất dễ dàng hoàn vốn.

So với mấy vật ngoài thân này, thế nào cũng không thể để Pokémon của mình thất vọng được!

Đã thu phục Pokémon rồi thì phải chịu trách nhiệm với chúng nó tới cùng chứ, tên khốn này!

Mặc dù linh hồn 'trẻ trâu' (Chūni) đang hừng hực cháy, nhưng Lục Dã vẫn nhịn không được muốn tự vả mình một cái.

Thầy Lục đã diễn giải một cách sinh động hình tượng thế nào là 'đánh sưng mặt giả làm người mập' (sĩ diện hão).

Thực sự là không ngờ tới a, nội gián cư nhiên lại là Cynthia!

Huấn luyện Pokémon thì thôi đi, thế mà đến cả bước cho vay tiền này cũng tính toán kỹ rồi...

Chẳng lẽ cái này cũng nằm trong tính toán của cô?!

Lục Dã day day mi tâm, trong lòng nghiến răng: Tuyệt đối không thể có lần sau!

Thầy Lục tôi đây, đời này không thể nào làm Trainer được! "Ghos! o(*≧▽≦)tsu" Haunter đang đắm chìm trong vui sướng, bay qua bay lại quanh phòng, ân cần bóp vai cho Cynthia.

Lục Dã lập tức có cảm giác bị phản bội thê thảm.

Rõ ràng là tôi trả tiền, ngay cả Đá Bóng Tối cũng là tôi mua cho mày, sao lại... "Đúng rồi, còn có Eevee bên này nữa..." Cynthia liếc nhìn Eevee đang ngủ gà ngủ gật, lộ ra khuôn mặt ngủ say sưa, "Tôi kiến nghị cậu đặt làm dụng cụ huấn luyện chuyên môn." "Với thể hình của Eevee, giá thành sẽ không vượt quá một triệu đâu." Cynthia vén tóc vàng ra sau tai, khẽ thở dài: "Nó huấn luyện thực sự quá khắc khổ...

Dụng cụ đặt làm riêng có thể điều chỉnh phương thức phát lực của nó, sẽ không để lại di chứng cho xương cốt." Thầy Lục vừa mới thề xong, hơi ngẩn ra, nhìn thoáng qua Eevee đang lăn lộn trong giấc mộng. "Mua..." Tim Lục Dã đang rỉ máu. "Tổng cộng tính ra thì, đại khái khoảng năm triệu." Cynthia mỉm cười, "Kể ra cũng khá rẻ rồi." Thần sắc Lục Dã phức tạp.

Chúng ta có phải hay không có sự hiểu lầm không hề nhẹ về định nghĩa chữ 'rẻ'?

À đúng rồi, đối với Cynthia mà nói, chỗ này đại khái cũng chỉ bằng một trận đấu 6vs6 thôi...

Nhưng người ta chi tiêu cho Pokémon, ước tính đã lên đến cả trăm triệu rồi...

Cynthia ném một tấm thẻ cho Lục Dã, Lục Dã vội vàng chụp lấy.

Tuy rằng đối với Cynthia, năm triệu căn bản không tính là gì, cũng không định đòi giấy nợ gì cả.

Nhưng tiền mượn thì tính chất khác, Lục Dã vẫn định từ từ trả.

Còn chưa làm Trainer, đã gánh trên lưng món nợ khổng lồ năm triệu.

Lục Dã thở dài mệt mỏi.

Bài vở, tất cả đều là bài vở a! "Yên tâm, tôi sẽ trả lại cho cậu sớm

thôi." Lục Dã đối với độ hot của 《Plants vs Zombies》 vẫn rất yên tâm, đây cũng coi như là đầu tư sớm. "Cũng không vội." Cynthia mỉm cười, "Vẫn là cậu huấn luyện Pokémon quan trọng hơn chút." Cynthia đúng là không lo lắng về năm triệu này.

Sở hữu công nghệ Khối Năng Lượng (Energy Block) cao siêu như vậy, cộng thêm kỹ năng chỉ huy của bậc thầy chiến thuật, Thầy Lục còn thiếu tiền sao?

Chẳng qua chỉ là túng thiếu nhất thời mà thôi.

Có thể giúp được Thầy Lục, khóe miệng Cynthia hơi nhếch lên, ngược lại có chút vui vẻ. "Ngày trả nợ?" Lục Dã hỏi. "Tôi sao cũng được." Cynthia ngáp một cái (Yawn), "Cậu cứ viết tùy ý đi." Khóe miệng Lục Dã giật giật.

Sao có cảm giác, cô dường như rất coi thường năm triệu này ấy nhỉ?

Tôi cứ cảm giác tôi bị sỉ nhục ấy!

Cà khịa thì cà khịa, Lục Dã vẫn trịnh trọng viết giấy nợ, làm hai bản, đưa cho Cynthia.

Cynthia nhận lấy giấy nợ, mỉm cười, từ chối cho ý kiến.

Từ bộ dạng hưng phấn của Haunter là có thể nhìn ra được.

Khoảnh khắc Trainer có sức quyến rũ nhất, quả nhiên chính là khoảnh khắc tiêu tiền.

Eevee tuy rằng vẫn còn bị che mắt, nhưng xét từ góc độ sức khỏe, dụng cụ huấn luyện chuyên nghiệp đích xác rất cần thiết.

Lấy hơn ba triệu mua vui cho Haunter, lấy hơn một triệu giảm thiểu rủi ro chấn thương cho Eevee...

Cầm tờ giấy nợ trị giá năm triệu, Lục Dã hít sâu một hơi khí lạnh,

khá là xót xa: "Kèo này không lỗ!" ...

Sắc trời dần tối.

Đèn hoa mới lên, Eevee mơ màng mở mắt ra từ trong mộng.

Trước mắt đang bày một chậu Khối Năng Lượng vị quả Oran tươi mới.

Phía xa.

Haunter đang bưng tờ 【Phương pháp huấn luyện Shadow Ball】 mà Lục Dã in ra, vẻ mặt khổ tư minh tưởng.

Lục Dã nằm ườn trên sô pha xem TV, mỹ nhân tóc vàng ôn nhu đang toàn thần quán chú chơi Game.

Nhóc con lắc lắc cái đầu, phát ra tiếng kêu (Growl) mềm mại.

Một tháng quá lâu, cứ như đã trôi qua cả một đời vậy.

Nếu là mộng cảnh, thì hãy để tôi mãi mãi đừng tỉnh lại nhé...

Eevee lộ ra nụ cười ngọt ngào, đổi một tư thế thoải mái, gối lên Khăn Lụa ngủ thiếp đi.

Lục Dã không biết từ đâu bỗng nhiên móc ra một chiếc máy ảnh DSLR. "Ấy, thật sự phải làm à?" Cynthia hơi ngẩn ra. "Chỉ cần nói câu quảng cáo thôi là được." "Câu quảng cáo gì?" "Là anh em thì tới... khụ, không phải cái này, 'Plants vs Zombies chơi vui lắm' là được." "Cứ cảm thấy hơi xấu hổ." Cynthia đỏ mặt. "Vậy chờ sau này, lại mời cậu làm người đại diện Game." Cynthia thở phào nhẹ nhõm, mỉm cười gật đầu.

Trải qua Giải Master, lại mạc danh kỳ diệu gánh khoản nợ năm triệu, Lục Dã thực sự là tâm lực tiều tụy.

Ngáp một cái, Lục Dã phất phất tay: "Nghỉ ngơi sớm đi." Nói xong, Lục Dã ôm Eevee vào lòng, gối đầu lên sô pha, rúc vào trong

chăn.

Cynthia gật đầu, bỗng nhiên nói: "Ngày mai... cậu có dự định gì không?" Lục Dã thò đầu ra khỏi chăn: "Đi chơi?" "Vé máy bay là mười giờ tối." "Vậy cũng được." Lục Dã mỉm cười, "Tôi đối với khu vực gần đây cũng khá quen thuộc." "Liệu có quá gây chú ý không?" "Vậy thì đi chỗ nào ít người." Lục Dã trêu chọc, "Hoặc là, cậu không phải có thể bao trọn cả con phố sao?" Cynthia nghiêm túc gật đầu: "Để tôi gọi điện thoại hỏi xem có được không." Sắc mặt Lục Dã trở nên cổ quái.

Đây chẳng lẽ chính là phương thức tư duy của người có tiền sao?

Không phải là thật sự có thể bao trọn cả khu thương mại Thượng Hải đấy chứ?! ...

Liên đoàn Pokémon thành phố Thượng Hải.

Việc khách mời của Cynthia là Lục Dã đã thực sự khiến Chủ tịch Tống Bằng Trình kinh ngạc.

Mà từ ghi chép giám sát sân bãi cho thấy, Lục Dã và Rồng Thiêng Lance đã đánh một trận giao hữu, thế mà còn đạt được kết quả hòa?

Tống Bằng Trình day day mi tâm, càng cảm thấy thực lực của Lục Dã thâm sâu khó lường.

Thảo nào ở giải Cúp Piplup, cậu ta lại thể hiện ra trình độ chỉ huy cấp bậc Master... "Chính là người như vậy, cư nhiên còn nghĩ đến chuyện tới giải tân thủ để 'bón hành' (ngược đãi)." Tống Bằng Trình cười khổ lắc đầu, "Thế giới rộng lớn, thật đúng là chuyện lạ gì cũng có!" Đúng lúc này, cuộc gọi đến của thư ký khiến Tống Bằng Trình hơi nhíu mày. "Cynthia?

Cô ấy đi dạo phố cùng ai?" Nghe được cái tên Lục Dã, Tống Bằng Trình hơi ngẩn ra, lập tức phản ứng lại.

Tuy không biết hai người có phải bạn cũ hay không, nhưng từ tình thế trước mắt mà xem, Cynthia ít nhất đã ở nhà Lục Dã hai ngày.

Dù sao đi nữa, Lục Dã cũng là nhân sĩ khu vực Đông Hoàng, để cậu ta và Cynthia giao hảo, tuyệt đối là có lợi không hại. "Thằng nhóc này quả thực trông cũng khá đẹp trai." Tống Bằng Trình xoa cằm nói, "Không biết... nó có thể 'cưa đổ' Cynthia không nhỉ?" Chưa từng nghe nói Cynthia sẽ đi lại thân cận với một người khác giới như vậy.

Tống Bằng Trình gõ nhẹ ngón tay lên mặt bàn, bấm điện thoại, nói: "Dọn sạch các con đường trong lộ trình, nếu có thể, tận lượng để hai người bọn họ thân mật hơn một chút!" Sáng sớm ánh nắng tươi sáng, Lục Dã mở mắt, Cynthia đang chải mái tóc dài màu vàng chói lọi kia.

Mái tóc vàng suôn mượt tầng tầng lớp lớp, như thác nước xõa xuống ngang eo, từng sợi tóc uyển chuyển như gợn sóng.

Mặc chiếc áo khoác gió màu đen quen thuộc, Cynthia yên lặng chải tóc, chỉ cười với Lục Dã một cái. "Đi dạo cả ngày à?" Lục Dã cười nói. "Cũng không phải là không thể." Cynthia cười nhạt.

Xách Eevee lên vai, Haunter không thể chờ đợi được nữa đẩy cửa phòng, móc ra một cặp kính râm đeo lên, cười toe toét đắc ý.

Dưới lầu, một chiếc xe hơi cao cấp màu đen do Liên đoàn Thượng Hải chỉ định đang lẳng lặng chờ đợi.

Chủ tịch Tống Bằng Trình tối qua cũng đặc biệt gọi điện cho Lục Dã.

Nhưng lại nói bóng nói gió, chỉ bảo Lục Dã tận hưởng hành trình hôm nay cho tốt.

Chương 58

Lục Dã chỉ coi là đặc quyền của Quán quân Sinnoh, mình được hưởng sái, nào biết đây là một phần của 'trợ công' hẹn hò.

Tài xế đeo găng tay trắng trầm mặc mà chuyên nghiệp, trên ghế sau rộng rãi êm ái, Cynthia đang ngắm nhìn phong cảnh Thượng Hải. "Trạm đầu tiên là ở đâu?" "Thủy cung." Lục Dã lướt điện thoại, "Hôm nay có màn trình diễn của Spheal." Có lẽ do nguyên nhân dọn dẹp hiện trường, du khách ở thủy cung thưa thớt, chỉ có cô bé bán hoa đội Hoppip trên đầu, trong tay ôm bó hoa tươi còn vương sương sớm. "Anh trai, mua bó hoa cho chị gái xinh đẹp đi ạ." Cô bé cười ngọt ngào. "Gói hết lại cho anh." Đã nợ năm triệu rồi, Lục Dã cũng không thiếu chút tiền lẻ này.

Nhận lấy hoa tươi từ trong tay cô bé đang đầy vẻ kinh ngạc, Lục Dã trực tiếp đưa cho Cynthia bên cạnh, cô chớp chớp mắt, tỏ ra có chút bất ngờ. "Không sao đâu, tôi cũng để lại cho Eevee một bông rồi." Lục Dã lấy ra một nhành hoa, trêu chọc Eevee trên vai, nhóc con đỏ bừng mặt, một ngụm nuốt chửng cả cánh hoa xuống.

Ánh đỏ lóe lên, Lucario tự động ra khỏi bóng.

Nhận lấy hoa tươi từ trong tay Cynthia, lạnh lùng liếc Lục Dã một cái, rồi lại chui tọt vào trong bóng chứa.

Du khách trong thủy cung tịnh không nhiều.

Trước mắt là một đường hầm dưới đáy biển xanh thẳm, Magikarp và Goldeen tuần tra sau lớp kính hai bên, khúc xạ ra vân nước lấp lánh. "Ghos!" Haunter áp mặt vào kính, làm Mặt Hung Dữ (Scary Face) với con Seaking có hoa văn mỹ lệ, kết quả Seaking quẫy đuôi bỏ đi, lập tức khiến Haunter có chút ủ rũ.

Cynthia vén tóc vàng ra sau tai, trên mặt mang theo nụ cười nhàn nhạt, cùng Lục Dã sóng vai đi trong đường hầm dài dằng dặc.

Đường hầm dưới đáy biển xanh lam, có một loại cảm giác thần bí như hai người đang ở một thế giới khác.

Một con Gyarados bơi qua từ phía trước, Mantine trên đỉnh đầu che khuất ánh mặt trời, để lại cái bóng kéo dài ba giây đồng hồ.

Màn trình diễn ở giữa, Dewgong, Spheal giành được từng tràng tiếng hoan hô, Lục Dã và Cynthia cũng vỗ tay theo.

Lục Dã thậm chí có chút ảo giác, người bên cạnh này cũng không phải là Quán quân của Liên minh Sinnoh, mà là một cô gái bình thường, nhưng cực kỳ xinh đẹp.

Thế là Lục Dã quay đầu, đối mắt với Cynthia một giây, trong đôi mắt màu xám tro thâm thúy kia, nhìn thấy sự cục súc nhàn nhạt.

Ngược lại là Lục Dã có chút đỏ mặt: "Vẫn còn trạm tiếp theo." Bữa trưa là nhà hàng sang trọng do tài xế dẫn đến, toàn bộ hành trình chỉ có một bàn khách là Lục Dã, bếp trưởng đến từ Kalos đích thân giảng giải công nghệ chế biến.

Chờ đến khi bếp trưởng rời đi, Cynthia mới buông dao nĩa, nghiêm túc nói: "Không ngon bằng cậu nấu." "Tôi cũng thấy thế." Lục Dã thở dài, tán đồng gật đầu.

Thế giới này không có Disneyland, hình như là thương hiệu của chuỗi khác, gọi là 'Công viên Electrode'.

Lục Dã ngước nhìn mô hình Electrode khổng lồ đang lộ ra nụ cười dữ tợn kia, mặt mũi cổ quái.

Nghệ thuật chính là bùng nổ! "Tàu lượn siêu tốc?" Mắt Cynthia sáng lên.

Sắc mặt Lục Dã hơi biến đổi, nhưng Eevee và Haunter bên cạnh lại đều là vẻ mặt nóng lòng muốn thử.

Garchomp tuy rằng biết bay, nhưng bị trói trên tàu lượn siêu tốc, sắc mặt đã tái mét.

Lucario cũng giống như vậy, căng cứng thân thể, sắc mặt khá là căng thẳng.

Gió mạnh thổi vào mặt, Garchomp ngồi hàng ghế đầu phát ra tiếng rên rỉ (Growl) thảm thiết, Lucario toàn trình ngậm miệng, mặt mày xanh lét.

Tóc vàng của Cynthia bay múa trong gió, xen lẫn tiếng cười lanh lảnh, cùng với nụ cười dữ tợn như chuông bạc của Haunter.

Sau một chuyến, Lục Dã đã có chút đầu váng mắt hoa, còn Cynthia thì mặt đỏ hồng hào. "Thêm lần nữa (Encore)?" "Đổi...

đổi cái khác đi." Lục Dã thay Garchomp và Lucario toát một vốc mồ hôi lạnh.

Hạng mục trượt ống nước thì có chút bình đạm, Lục Dã chào hỏi con Poliwhirl phụ trách Vòi Rồng Phun Nước (Water Spout), đối phương cũng vẫy vẫy tay, sau đó dùng Súng Nước (Water Gun) bắn Lục Dã ướt sũng mặt.

Đu quay đứng (Ferris Wheel) là hạng mục giữ lại cuối cùng.

Từ trên đỉnh cao nhất, có thể nhìn thấy đại bộ phận phong cảnh Thượng Hải, trong không gian tĩnh mịch chật hẹp, tiếng hít thở của Cynthia cũng có thể nghe thấy rõ ràng. "Tôi cảm thấy rất kỳ diệu." Cynthia đang mỉm cười, bỗng nhiên mở miệng.

Cynthia trầm mặc chốc lát, giống như đang cân nhắc từ ngữ, ngắm nhìn cảnh sắc ngoài cửa sổ ngày càng lên cao, khóe miệng hơi nhếch lên. "Ý tôi là... sự gặp gỡ giữa người với người, vốn dĩ là

chuyện rất kỳ diệu." "Đúng thế." Lục Dã gật đầu. "Kết cấu của tất cả sinh mệnh với sinh mệnh, tất sẽ thai nghén ra cái gì đó, người với người là giống nhau, người với Pokémon càng là như thế..." Cynthia hơi ngẩn ra.

Bởi vì câu nói này cô thực sự quá tán đồng, quả thực y hệt những gì cô muốn nói. "Đúng vậy." Cynthia cười yên nhiên, "Xét từ rất nhiều phương diện, chúng ta rất giống nhau." "Chỉ có điều, tôi không muốn làm Trainer mà thôi." Lục Dã ngữ khí kiên định. "Cũng giống như cậu đã nói... kết cấu của người và Pokémon, sẽ thai nghén ra điều gì đó." Cynthia nhìn về phía Eevee trong lòng Lục Dã, mỉm cười. "Rất nhiều khi, vận mệnh của con người, có lẽ cũng không do chính mình làm chủ." Lục Dã day day mi tâm, bất đắc dĩ cười nói: "Có thể chăm sóc tốt cho hai đứa nó, tôi đã rất thỏa mãn rồi!" Cảnh sắc ngoài cửa sổ không ngừng dâng lên, đu quay đứng đã lên đến tầng cao nhất, âm thanh bốn phía bỗng nhiên trở nên yên tĩnh.

Ánh mắt Lục Dã và Cynthia bỗng nhiên giao nhau trong nháy mắt, hai người đều không nói gì.

Lúc này, Haunter ợ một cái. "Ghos (¯ ¯)" Đồ ăn buổi trưa vẫn ngon phết mà!

Đây có lẽ là một buổi hẹn hò không hề viên mãn.

Nhưng Lục Dã vốn cũng không nghĩ xa xôi như thế.

Quán quân Sinnoh, Trainer có thực lực đỉnh tiêm thế giới, đã cùng hắn trải qua một ngày vui vẻ và khó quên.

Bây giờ ngẫm lại, đây có lẽ chính là những kỳ tích liên tiếp phát sinh.

Dưới sự sắp xếp của Liên đoàn Thượng Hải, ngày hôm nay đều không có nhạc đệm ngoài ý muốn nào.

Trạm cuối cùng là do Cynthia đề xuất, bộ phim điện ảnh mới nhất công chiếu của Diantha.

Tên là 《Thanh Xuân Của Kirlia》, tên phim bình thường không có gì lạ, kịch bản cũng bình thường, chẳng qua Diantha xác thực có vài phần thần thái giống Audrey Hepburn.

Lục Dã như có điều suy nghĩ gật đầu.

Dù sao cũng là nhân vật được thiết kế dựa trên nguyên mẫu Audrey Hepburn mà! "Đạo văn vài bộ kịch bản, xem ra cũng xác thực không phải chuyện khó gì..." Lục Dã lẩm bẩm tự nói.

Kết thúc hành trình một ngày, đã tiếp cận tám giờ tối.

Cynthia phải ra sân bay, chung quy cũng phải tiễn cô lên máy bay.

Bóng đêm ôn nhu, gió đêm quyến luyến thổi qua trên cầu vượt, áo gió màu đen của Cynthia lay động trong gió.

Trong Liên đoàn Thượng Hải, Chủ tịch Tống Trình Bằng bỗng nhiên nói vào bộ đàm: "Hướng Bến Thượng Hải đã chuẩn bị xong chưa?

Tôi đếm ngược, lát nữa bắn pháo hoa cùng lúc nhé!" "Ba, hai, một!" Lục Dã đang định nói gì đó, tầm mắt bỗng nhiên bị pháo hoa huy hoàng nhuộm đỏ.

Pháo hoa thịnh đại nở rộ giữa không trung, rực rỡ như sao băng, vẽ nên những đồ án mỹ lệ, lửa chảy lấp lánh trong bầu trời đêm.

Mắt Cynthia cũng đang phát sáng, mái tóc dài màu vàng bị pháo hoa nhuộm lên một tầng ráng màu.

Cô khẽ nói: "Đẹp quá..." Trước mắt là góc nghiêng tinh xảo, Lục Dã mỉm cười: "Đúng vậy, đẹp quá." Cynthia vén mái tóc vàng bên tai, xoay người hướng về phía Lục Dã, cười đáp lại: "Nếu cậu đến

Sinnoh, tôi sẽ mời cậu đi xem Lễ hội pháo hoa." Một cô gái nếu mời người khác giới đi xem Lễ hội pháo hoa, đó vốn dĩ đã là chuyện tương đối hiếm có rồi.

Dù sao đó cũng là pháo hoa đẹp nhất khi ngày hè sắp tàn.

Lục Dã khẽ gật đầu, cười nói: "Nhất định sẽ đi." Thời gian cứ như vậy chậm rãi trôi, Cynthia ngẩng đầu ngước nhìn pháo hoa, tóc vàng đung đưa trong gió đêm ôn nhu, trên mặt lúc sáng lúc tối.

Lục Dã ghim chặt một màn này vào trong não, tiễn Cynthia ra sân bay, Haunter nước mắt lưng tròng vẫy tay chào Cynthia. "Ghos! ∧(;´Д ` ∧)" Lục Dã trở lại trong nhà.

Khi tỉnh lại lần nữa, đã là buổi sáng ngày thứ hai sau khi Cynthia rời đi.

Ngày 21 tháng 7, thứ Ba.

Thầy Lục hôm nay bị tiếng nổ "ầm ầm" trong phòng khách đánh thức.

Lục Dã sợ đến mức run bắn cả người, vội vàng lồm cồm bò dậy lao ra phòng khách.

Haunter đang cùng Eevee đấu tập (Battle). "Ghos!" Haunter xoa xoa lòng bàn tay, một quả Bóng Ma (Shadow Ball) cỡ nhỏ bắn về phía Eevee.

Eevee lắc lắc cái đầu nhỏ, bình an vô sự. "Vee!" Eevee cũng nhe răng trợn mắt, dùng Báo Ân (Return) húc về phía Haunter, nhưng lại trực tiếp xuyên qua người Haunter.

Haunter ôm bụng cười ngặt nghẽo, bỗng nhiên sắc mặt cứng đờ, bởi vì Lục Dã đang đứng ở góc tường với vẻ mặt đầy u oán.

Hỗ trợ miễn nhiễm sát thương cho nhau mà cũng nghĩ ra được để

dùng làm phương pháp huấn luyện chiêu thức (Move)...

Hai đứa tụi bây cũng biết chơi quá đấy!

Ngẩng đầu nhìn trần nhà đang lả tả rơi bụi xuống, Lục Dã lẩm bẩm: "Cái nhà này... e là có ngày bị nổ bay mất thôi..." Gọi thợ đến sửa chữa, Lục Dã ngậm miếng bánh mì, ký vào hóa đơn '-2000', thở phào nhẹ nhõm: "May quá, có 2000 tệ..." Đùa chứ, đã là con nợ năm triệu rồi, còn quan tâm chút tiền lẻ này sao?

Đợt sửa chữa này kéo dài đến tận chiều.

Lục Dã còn chưa kịp chìm vào nỗi bi thương vì "Cynthia rời đi", thì lại vội vàng ký nhận chuyển phát nhanh. "Pelipper vận chuyển, xin hãy ký nhận!" Túi miệng của Pelipper có dung lượng rất lớn, thậm chí nhét vừa cả một cái máy Gacha, hai kiện hàng nhỏ này càng là dư dả.

Dưới ánh mắt mong chờ của Eevee và Haunter, Lục Dã ôm tâm thế thần thánh, bóc kiện hàng chuyển phát nhanh trị giá năm triệu này ra. "Đắt thế này mà chẳng tặng kèm chút quà khuyến mãi nào." Lục Dã xót tiền, "Đánh giá 1 sao!" "Hửm... hóa ra là có thật?" Lục Dã ngạc nhiên lấy ra một tấm thẻ tinh xảo, là thẻ VIP trọn đời của tập đoàn Devon.

Áo giáp huấn luyện của Eevee chính là đặt mua từ chỗ bọn họ.

Công ty này kinh doanh nghiệp vụ chính là thiết bị huấn luyện Pokémon theo yêu cầu.

Bao gồm khung xương nhân tạo cho Pokémon, lớp phủ chống nước cho Pokémon hệ Đá, v.v...

Hiển nhiên, ở cái thế giới Pokémon mà ngay cả công nghệ không gian cũng được ứng dụng này, loại công nghệ đen (hitech) kia cũng chỉ là chuyện nhỏ. "Cũng chẳng biết PokéBall rốt cuộc hoạt động theo nguyên lý gì." Lục Dã gãi đầu, "Sức mạnh của khoa học thật vĩ đại!"

"Vee?" Eevee nhìn bộ bảo hộ cổ chân màu hồng phấn nhạt, còn thắt nơ bướm, khó hiểu nghiêng đầu. "Tao đặt làm riêng đấy, dễ thương (Cute) không?" Lục Dã nhe răng cười, "Mày đeo vào chắc chắn càng xinh hơn!" Từ kết quả quét của Hệ thống, hiệu quả của vật phẩm (Item) này thiên về 【Đai Cạnh Tranh】, dùng để tăng cường điểm nỗ lực (EVs) Tốc độ cho Pokémon.

Nhưng ở thế giới thực, thiết lập về điểm nỗ lực rất mơ hồ.

Theo cách nói của Cynthia, thứ này có thể cải thiện phương thức phát lực chưa chính xác của Eevee, loại trừ những tai họa ngầm khi nhóc con này luyện tập.

Lục Dã túm lấy túm lông sau gáy Eevee, mặc kệ Eevee giãy giụa, lắp bộ bảo hộ vào cái chân ngắn ngủn của nó.

Eevee chớp chớp mắt, thử đi vài bước, vẻ mặt đầy khó chịu. "Mới đầu chắc chắn là không quen rồi." Lục Dã cười nói, "Nhưng cái này là Cynthia đề cử đấy, hơn nữa...

đúng là trông rất đẹp!" "Vee, vee... (○｀ 3′○)" Eevee phồng má, bất đắc dĩ gật đầu. "Ghos!" Haunter hai mắt sáng rực, vẻ mặt kích động lục lọi kiện hàng.

Lục Dã nhận lấy, mở chiếc hộp gỗ tinh xảo ra.

Khí tức âm lãnh lập tức lan tràn khắp phòng. "Ghos! (′▽｀〃)" Chỉ cần ngửi cái mùi này thôi, Haunter đã ngây ngất rồi.

Chiếc hộp gỗ trị giá hơn ba triệu, chỉ có hai tầng trên dưới, lần lượt chứa hai viên Ám Chi Thạch (Dark Stone) đen nhánh như mực, tỏa da ánh sáng mờ ảo.

Ám Chi Thạch này Lục Dã cũng từng tiếp xúc, tốn 5000 điểm BP mới đổi được một mẩu nhỏ, độ quý hiếm (Precious) có thể tưởng tượng được.

Ám Chi Thạch cũng thuộc một loại Đá Tiến Hóa (Evolution Stone), mà Red thì có ba viên Đá Tiến Hóa vĩnh hằng hệ Lửa, Nước, Sét.

Lục Dã bỗng nhiên ngẩn ra: "Bảo sao Red lại giàu thế nhỉ...

Ba viên Đá Tiến Hóa vĩnh hằng đó, nói thế nào cũng phải trị giá cả chục tỷ ấy chứ!" Bên cạnh chiếc hộp gỗ tinh xảo còn để lại một lá thư của người bán: "Rất vinh hạnh được chia sẻ vẻ đẹp của khoáng vật với ngài, nếu ngài vì thế mà nảy sinh hứng thú với những viên đá, thì thật là tuyệt vời.

Steven Stone, kính thư." "Thảo nào phẩm chất của hai viên Ám Chi Thạch này lại cao như vậy..." Lục Dã đăm chiêu gật đầu, "Hóa ra là Bộ sưu tập (Collection) của gã cuồng đá này!" Bộ sưu tập của Steven vốn không bán ra ngoài, nhưng nhờ sự ủy thác của Cynthia, Steven mới đặc biệt chọn ra hai viên Ám Chi Thạch.

Đối với việc luyện tập Bóng Ma (Shadow Ball) của Haunter, đây tuyệt đối là tài nguyên thích hợp nhất.

Lục Dã bỗng nhiên thở dài đầy mệt mỏi: "Luyện tập Bóng Ma... e là lại phải dỡ nhà thêm lần nữa rồi..." "Ghos! (*⊙~⊙)" Haunter đang trừng to mắt, thè cái lưỡi đỏ lòm ra, linh hoạt liếm láp trên viên Ám Chi Thạch, bộ dạng thèm nhỏ dãi ba thước.

Bên kia, Eevee đeo bảo hộ chân có nơ bướm, trên cổ còn thắt một chiếc Khăn Lụa (Silk Scarf), có chút bất an đi đi lại lại trước gương.

Chương 59

"Vee!" Eevee nhe răng với chính mình trong gương, rồi lại rụt về.

Lén lút liếc về phía này một cái, thấy Lục Dã đang nhìn mình, Eevee lập tức đỏ bừng mặt, quay đầu đi, làm bộ như không có chuyện gì xảy ra.

Lục Dã mỉm cười.

Thôi kệ... chỉ cần hai đứa nó cứ mãi vui vẻ thế này là được.

Chí hướng của Lục Dã cũng chẳng cao xa gì, chỉ muốn cùng Pokémon sống một cuộc sống bình yên.

Nhưng nếu Haunter và Eevee nguyện ý chiến đấu...

Lục Dã cùng đi với hai đứa nó, cũng chưa chắc không phải là chuyện vui.

Đây cũng là cảm ngộ mà Lục Dã chợt nảy sinh trong nỗi tiếc nuối sau khi Cynthia rời đi.

Con người và Pokémon tìm hiểu nhau, ký kết Ràng buộc (Bond), ảnh hưởng lẫn nhau đến quỹ đạo cuộc đời...

Đây có lẽ cũng chính là sức hấp dẫn của thế giới Pokémon nhỉ!

Tất nhiên, chuyện huấn luyện vẫn cứ giao cho Haunter thôi.

Lục Dã thầm nghĩ trong lòng.

Tuy mình là thiên tài huấn luyện, nhưng vẫn nên cố gắng kiếm tiền, nỗ lực nuôi gia đình thì hơn.

Nếu có thể thì, Lục Dã suy tính...

đặt trước một mục tiêu nhỏ, bao nuôi một Nhà vô địch vùng

Sinnoh (Sinnoh Champion) cũng không phải là không thể?

Lục Dã theo bản năng sờ sờ túi áo, lôi ra một tờ giấy nợ, sắc mặt lập tức thay đổi. "Tóm, tóm lại... cứ tranh thủ trả hết năm triệu này trước đã..." ... "Hoenn Master League, người chiến thắng, Cynthia!" Cô gái tóc vàng mặc áo khoác đen, theo bản năng nhìn về phía ghế khách mời.

Diantha tóc xám mắt xanh, mặc bộ lễ phục trắng tinh, ưu nhã vỗ tay.

Cynthia mỉm cười, chạm mặt Diantha ở lối đi dành cho tuyển thủ, hai người nhẹ nhàng ôm nhau một cái. "Chuyến du lịch vùng Đông Hoàng thế nào?" Diantha hỏi. "Rất tuyệt." Cynthia mỉm cười nói. "Cậu vốn không thích đi xa mà." Diantha hơi ngạc nhiên. "Nhưng được gặp gỡ những người khác nhau, những Pokémon khác nhau..." Cynthia nghĩ đến Haunter và Eevee, đôi mắt cong thành hình trăng lưỡi liềm, "Chuyện đó cũng rất thú vị." Diantha khẽ gật đầu: "Đúng vậy, du lịch có thể thay đổi tâm trạng... nhưng sau này cậu sẽ bận rộn lắm đấy..." Nghĩ đến lịch trình kín mít vào nửa cuối năm, Cynthia day trán, bất lực thở dài.

Đút tay vào túi, đầu ngón tay Cynthia bỗng chạm vào một tờ giấy.

Mang theo chút hiếu kỳ mở ra, bên trên là nét chữ mạnh mẽ xuyên qua mặt giấy của Lục Dã.

Hầu như có thể tưởng tượng ra thần thái của Thầy Lục khi viết giấy nợ.

Không biết vì sao, Cynthia bỗng nở nụ cười.

Ngày 22 tháng 7, thứ Tư.

Sáng sớm tinh mơ, Lục Dã ôm bé Eevee mở Camera lên, kênh Livestream lập tức tràn vào một đám người hâm mộ "hít Eevee

online". "Eevee-chan rốt cuộc cũng lên sóng rồi!" "Thầy Lục làm ơn đừng chắn Camera được không?

Phiền Streamer nhường chỗ một chút." "Cảm ơn 'Tặng cho bé Eevee' một cái Siêu Tên Lửa... khụ, đúng là lỗi của tôi, tôi chắn ống kính rồi." Lục Dã hèn mọn chĩa Camera về phía Eevee.

Có phải là nhầm lẫn gì ở đâu rồi không?

Rõ ràng là kênh Livestream chiến thuật bẩn (bựa), sao tự nhiên lại biến thành Blogger thú cưng thế này?

Nhưng nhìn tình hình tặng Quà (Present) mà xem, hiệu quả chẳng kém gì Lục Dã tự mình lộ mặt, thậm chí còn hơn một bậc...

Thế là Lục Dã yên tâm thoải mái xoa đầu nhỏ của Eevee. "Buông cái tay ra!" "Thầy Lục cút ra chỗ khác!" Lục Dã gãi gãi đệm thịt mềm mại của Eevee, khẽ ho một tiếng: "Hôm nay chúng ta chơi đội hình giải trí nhé, nhân vật chính vẫn là Chiến hữu (Partner) cũ của chúng ta, gia tộc Ác Quỷ Màu Hồng (Pink Devil)." Cái gọi là Ác Quỷ Màu Hồng, ám chỉ một loạt Pokémon có vẻ ngoài dễ thương (Cute) như Clefairy, Chansey, Blissey... nhưng bản chất lại bẩn bựa vô cùng.

Mà trong thực tế, do Blissey đa phần bị dòng họ Joy lũng đoạn, rất ít người dùng chúng để xây dựng chiến thuật.

Tất nhiên, sát thương đầu ra của Blissey quả thực cũng rất hạn chế, vì vậy Lục Dã mới nói hôm nay chơi "đội hình giải trí". "Cảm ơn 'Thầy Lục mấy hôm trước sao không livestream' tặng máy bay...

Thầy Lục mấy hôm trước bận đi hẹn hò với Cynthia đấy." Kênh Livestream lập tức hiện lên một loạt dấu chấm hỏi. "???" "Tôi chưa từng thấy kẻ nào mặt dày vô sỉ như tên này!" Lục Dã thở dài.

Thời buổi này, nói thật cũng chẳng ai tin.

Khoảng thời gian ở chung với Cynthia, không những không được

phú bà bao nuôi, ngược lại còn nợ năm triệu.

Để trả nợ, Lục Dã quyết định đưa Pokémon dấn thân vào con đường trở thành thần tượng (gạch đi)... trở thành Streamer.

Dù sao Streamer cũng là nghề cũ của Thầy Lục, cho dù 《Plants vs Zombies》 có thất bại thảm hại (bom xịt), thì cũng còn đường lui.

Còn về việc bán Khối Năng Lượng (Energy Block)...

Lục Dã cũng không phải chưa từng nghĩ tới.

Nhưng cái này vốn cần chứng chỉ hành nghề chuyên nghiệp, tính chất chẳng khác gì bán thuốc kê đơn.

Cho dù là bán cho mấy vị đại lão trong nhóm chat, thì với dược hiệu Khối Năng Lượng của Thầy Lục, e là cũng bị tính ngang với buôn lậu xuyên biên giới mất...

Nói tóm lại, muỗi dù nhỏ cũng là thịt, thu nhập từ Livestream vẫn không thể bỏ.

Trong thời gian chờ ghép trận, tựa Game mà Thầy Lục đang chơi lập tức thu hút sự chú ý của fan hâm mộ. "Streamer chơi game gì thế?" "Sao Streamer không nói gì?" "Streamer bị câm à?

Follow rồi nhé!" Lục Dã đang bận trò chuyện mã hóa với Đại ngộ (Steven), giải thích: "Đây là Game do Thầy Lục tự mình phát triển, vài ngày nữa là lên kệ rồi, mọi người có hứng thú có thể đi mua ủng hộ một chút." "Vãi chưởng?

Thầy Lục còn biết làm Game?" "Trông có vẻ hay đấy!" "Chủ kênh (UP chủ) mà không muốn làm nhà sản xuất Game thì không phải là một Trainer giỏi!" Pha xử lý này quả thực nằm ngoài dự đoán của khán giả, nhưng cũng vô hình trung đẩy cao nhân khí cho 《Plants vs Zombies》.

Mãn nguyện gật đầu, Thầy Lục bắt đầu trận đấu (Battle) hôm nay.

...

Không nằm ngoài dự đoán, Lục Dã lại tái hiện tài nghệ truyền thống "nhân phẩm đen".

Chiêu thức đánh trượt (Miss), Tiên Độc không trúng, nổ banh xác tại chỗ...

Kênh Livestream vang lên tiếng cười vui vẻ. "Xem Red cũng chỉ để giải trí, muốn học kỹ thuật thật sự thì phải xem Thầy Lục!" "Pha này ấy à, pha này là lao đầu vào chỗ chết!" Lục Dã tức đến mức đập bàn: "Sao lại có cái chiêu Hoán Đổi Đồng Minh (Ally Switch) bẩn bựa thế không biết!" Đối thủ là một Trainer hệ Tâm Linh (Psychic), đội hình cũng chủ yếu là Không Gian + Hoán Đổi Đồng Minh.

Hiển nhiên, tên Trainer này đã sử dụng 'Hoán Đổi Đồng Minh' đến mức lô hỏa thuần thanh.

Tuy rằng nhân phẩm đen của Thầy Lục chiếm phần lớn nguyên nhân.

Nhưng là một chiêu thức hệ Tâm Linh, 'Hoán Đổi Đồng Minh' thậm chí còn dễ dùng hơn cả 'Dịch Chuyển Tức Thời' (Teleport).

Nếu dùng tốt, cho dù là trong trận đấu đơn (Single Battle), cũng có thể hoán đổi vị trí với đối thủ.

Từ đó sinh ra những thao tác lả lướt như 'Thuận Phong (Tailwind) biến thành nghịch phong', 'Đinh Độc (Toxic Spikes) rải ngay sân nhà mình'. "Đánh không lại thì gia nhập thôi, kiến nghị Streamer cho cả sáu con Pokémon học Hoán Đổi Đồng Minh!" "Thầy Lục thua không oan đâu!

Bên kia hình như cũng là một đại lão!" Cấp Master Ball loanh quanh cũng chỉ có nhiêu đó người, cộng thêm những người thích chơi

Game, số đại lão mà Lục Dã ghép trận trúng cũng không ít.

Nhưng pha này bị chơi bẩn lại, thực sự nằm ngoài dự liệu của Lục Dã.

Lục Dã liếc nhìn ID của tên cáo già này, lập tức nhíu mày.

Thiên vương hệ Tâm Linh vùng Sinnoh, Lucian (Ngộ Tùng).

Tên này không phải mọt sách sao, sao lại nghĩ đến chuyện đi chơi Game vậy?! ...

Sinnoh, thành phố Canalave, tư dinh của Lucian.

Mặc bộ vest màu đỏ rượu, mái tóc xanh dài ngang vai, Lucian dựa lưng vào ghế sofa, liếc nhìn Flint (Đại Diệp) và Aaron (A Liễu) bên cạnh: "Đây chính là cái Game rất vui mà các cậu nói đấy à?" Flint gãi gãi đầu tóc xù màu đỏ, cười gượng: "Tớ cũng không ngờ... cậu lại làm quen nhanh đến thế." Aaron mặc áo ba lỗ, trên đầu có một cọng tóc ngốc nghếch dựng lên cũng gật đầu: "Lucian thực sự là quá bẩn tính!

Chiến thuật dùng còn thạo hơn cả ngoài đời!" Lucian đẩy gọng kính phẳng màu xanh lam, cười lạnh một tiếng: "Đối thủ chính là người đã từng chiến thắng Cynthia đấy!

Hay là... hai cậu vào?" Tuy rằng Cynthia dùng tài khoản phụ (clone), nhưng ở phân đoạn Master, những người mỗi ngày đều thích chơi Game tính đi tính lại cũng chỉ có mấy người đó, trong lòng ai cũng rõ mồn một.

Thiên vương hệ Côn Trùng vùng Sinnoh, Aaron mới hơn hai mươi tuổi, vội vàng lắc đầu quầy quậy.

Cậu ta và Thầy Lục đã đối đầu mấy trận rồi.

Đội hình Tiếp Lực của Aaron thực sự là quá bình thường, đối đầu

với mấy bài bẩn bựa của Thầy Lục thì chẳng có chút ưu thế nào.

Thiên vương hệ Lửa vùng Sinnoh, Flint đầu xù đỏ thì cứng cổ, nhưng cũng nhớ lại nỗi sợ hãi khi bị Thầy Lục chi phối.

Chiến thuật của Flint cũng giống như ngoài đời, đều là mượn nhờ ngọn lửa, kích hoạt Đặc tính Hấp Thụ Lửa (Flash Fire Ability) của Pokémon, thực sự là mộc mạc không hoa mỹ.

Nói tóm lại, số lần Flint thua Thầy Lục cũng kẻ tám lạng người nửa cân với Aaron...

Nhắc mới nhớ, một vị Quán quân (Champion) có lẽ có thể dẫn dắt phong khí của cả một liên minh cũng không chừng.

Hoenn có ba Trainer thực lực cấp Quán quân là Steven, Norman, Wallace, nhưng cả ba người đều chí không ở chỗ này.

Steven bận đào đá, Wallace bận làm diễn viên, Norman bận dạy dỗ con trai...

Quán quân của Sinnoh là Cynthia.

Các Thiên vương cũng phát huy truyền thống "làm biếng" của Quán quân, chuyện vừa hưởng lương vừa chơi Game quả thực đã thành cơm bữa...

Hồi tưởng lại trận đấu (Battle) vừa rồi với 'Thầy Lục', Lucian nhíu mày, chìm vào suy tư.

Nếu không phải đối phương vận khí không tốt... mình chắc đã thua từ sớm rồi.

Tuy nói là Game, nhưng cấu trúc đội hình và trình độ chỉ huy này đã phi thường rồi...

Aaron ngồi trên sàn nhà, cọng tóc ngốc màu xanh lục bỗng nhiên dựng đứng lên: "Đúng rồi, tin tức truyền đến từ phía Kanto, vị Thầy

Lục này hình như đã giao đấu với ngài Lance rồi." "Rồi sao?" Lucian liếc nhìn Aaron. "Hình như là...

Thầy Lục thắng?" Aaron gãi đầu đầy khó hiểu.

Lucian kinh ngạc đến mức kính suýt trượt xuống.

Đùa...

đùa gì vậy?!

Tên này là Trainer có thể chiến thắng Lance sao?

Khó khăn lắm mới bình phục tâm trạng, Lucian ho khan một tiếng, đẩy gọng kính phẳng màu xanh.

Nhưng ngẫm kỹ lại, nếu không phải chiếm nhân tố may mắn, chưa biết chừng mình sẽ bị hành ra bã thật...

Thầy Lục chiến thắng Lance, cũng không phải là chuyện không thể...

Lúc này, Flint huých Lucian một cái, cổ vũ: "Cậu lại ghép trúng Thầy Lục rồi kìa!" Lucian đẩy kính, liếc nhìn đội hình, trấn định nói: "Blissey xuất phát đầu...

ừm... quả thực có thể theo kịp tốc độ của không gian Chơi Bẩn (Foul Play)." "Nhưng chỉ cần Hoán Đổi Đồng Minh (Ally Switch)...

Chiêu thức vẫn sẽ không đánh trúng..." Lời còn chưa dứt, một khối đá khổng lồ từ chiêu Đá Lở (Rock Slide) đập vào đầu Bronzong, lập tức khiến Bronzong lâm vào hôn mê. "Cỏ (Grass)?!" Điềm tĩnh như Lucian cũng nhịn không được chửi thề, "Blissey còn mang cả Đá Lở?!" Blissey với nụ cười hiền hậu, đầu tiên dùng 'Cướp Đoạt' (Snatch), giật lấy Cơm Thừa (Leftovers) trên người Bronzong về.

Sau đó chỉ tay lên trời, những khối Đá Lở cực lớn ầm ầm rơi xuống.

Đặc tính 'Thiên Ân' (Serene Grace) có thể khiến hiệu quả phụ của 'Đá Lở' tăng gấp đôi, thậm chí có xác suất khiến đối thủ rơi vào trạng thái sợ hãi (flinch) vô hạn.

Về khoản so xem ai bẩn bựa hơn, Thầy Lục quả thực chưa từng thua ai bao giờ!

Lực tấn công của Blissey thực sự "cảm động".

Chương 60

Đá Lở đã nện liên tục lên Bronzong hơn ba mươi hiệp rồi, sắp chôn vùi Bronzong luôn, mà Bronzong vẫn còn trụ được.

Mặc dù chưa mất khả năng chiến đấu, nhưng Bronzong bị Đá Lở phong tỏa chặt chẽ, ngay cả động đậy cũng không xong.

Ánh sáng đỏ từ PokéBall bị Đá Lở ngăn cách, Lucian cũng không thể thu hồi Bronzong vào cầu.

Cấu rỉa (quát sa) thì đúng là cấu rỉa, nhưng đối với đối thủ mà nói, cái này thiên về một loại tra tấn hơn...

Nếu như có hiệu ứng âm thanh, trong kênh Livestream chắc đã vang lên tiếng hít hà đồng loạt: "Hít hà --" "Thầy Lục ông có còn là người không?" "Cầu xin ông cho nó một cái chết thống khoái đi!" "Không được." Lục Dã cười lạnh nói, "Thích Hoán Đổi Đồng Minh à?

Blissey, tiếp tục Đá Lở!" Chiến thuật Lục Dã đặt tên là "Đội hình Đá Lở tố chất" này, tuy là đội hình giải trí, nhưng có đôi khi lại phát huy hiệu quả kỳ diệu.

Đặc biệt là hiệu quả đánh toàn bản đồ, sẽ không để lại không gian 'Hoán Đổi Đồng Minh' cho đối thủ.

Giờ này khắc này, Lucian căn bản không thể đưa ra bất kỳ chỉ huy hữu hiệu nào, chỉ biết mờ mịt há hốc mồm. "Thầy Lục...

đúng là..." Flint đầu xù đỏ sắc mặt cổ quái. "Bẩn bựa quá!" Aaron hét toáng lên. "Hắn ta chẳng lẽ là người của dòng họ Joy?" Flint hỏi Aaron, "Nếu không sao lại hiểu rõ Blissey, Chansey như vậy?" Aaron lắc đầu: "Tóm... tóm lại, tớ không muốn đấu (Battle) với hắn đâu..." Bên kia, trán lấm tấm mồ hôi lạnh, Lucian thở dài thườn thượt: "Đánh

không lại..." "Dù sao chỉ huy của Thầy Lục là có thể so sánh với ngài Lance mà." Aaron ngáp một cái nói, "Tớ định lần sau cũng thử đội hình của Thầy Lục xem sao, xem có leo rank được không..." Lucian đẩy gọng kính phẳng màu xanh lam, cười khổ nói: "Ngay cả ngài Lance cũng chẳng làm gì được hắn...

Thật không biết tên này rốt cuộc dùng đội hình gì." Aaron và Flint nhìn nhau.

Cọng tóc ngốc màu xanh lục của Aaron dựng lên, nói như đúng rồi: "Chắc chắn là cái loại đặc biệt bẩn bựa!" ...

Haunter bỗng nhiên hắt hơi một cái. "Ghos?" Gãi gãi đầu, Haunter vẻ mặt đầy bất ngờ.

Lục Dã liếc nó một cái: "Bữa tối có Coca gừng đấy, nếu ra ngoài huấn luyện thì lát nhớ về sớm!" "Ghos! (๑`▽´๑)۶" Sau khi Cynthia rời đi, tâm trạng của Lục Dã có chút sa sút.

Haunter cũng nhận ra điều này, thế nên định sẽ huấn luyện nỗ lực hơn, để Lục Dã vui vẻ lên.

Quyết định rồi, buổi chiều sẽ tiếp tục luyện tập Bóng Ma!

Trong kênh Livestream, "Đội hình Đá Lở" cực kỳ "tố chất" (mất dạy) đã nhận được sự tán thưởng nhất trí của khán giả.

Bài này tương tự với Togekiss Đặc tính 'Thiên Ân' (Serene Grace).

Nhưng giả như Đá Lở không trúng, Blissey có thể chuyển đổi ngay sang "Chiến thuật Thu Nhỏ (Minimize)", tiến hành kết nối không một kẽ hở.

Luận về độ "tố chất", hiển nhiên còn hơn một bậc.

Nhưng do trong thực tế Blissey và Togekiss đều cực kỳ hiếm (Rare), cho nên Lục Dã chỉ coi nó là "đội hình giải trí".

So với "Đội hình Đinh Độc (Spikes)" rất thường dùng ở Master League kỳ trước, 《Thầy Lục dạy bạn Battle 07: Đội hình Đá Lở》 quay về sơ tâm, chú trọng hiệu quả giải trí (chương trình).

Ở phương diện chiến thuật bẩn, lại càng lên một tầm cao mới.

Hầu như ngay khi vừa đăng tải, Video mới của Thầy Lục đã được đẩy lên trang chủ. "Dừng tay lại, đây căn bản không phải là Pokémon Battle!" "Blissey rõ ràng dễ thương (Cute) như thế... mà cũng có thể dùng bẩn như vậy sao?!" "Bẩn không phải là Blissey, là Thầy Lục mới đúng!" "Có sao nói vậy, bẩn thì bẩn thật, nhưng đúng là khá hợp với Blissey..." Ngoài việc thu hoạch hơn 3000 điểm BP, đổi được vài quả Berry (Salac Berry), số lượng người hâm mộ của Lục Dã cũng đã chạm mốc 1 triệu 8.

Trong danh sách hộp thư (Inbox), Lục Dã cũng bất ngờ phát hiện mình lại có vài fan hâm mộ thuộc gia tộc Joy. "Thầy Lục, tôi hiện đang làm việc tại một Trung tâm Pokémon, nhưng thường xuyên có những Trainer ngang ngược đến gây sự...

Cho nên tôi đã để Blissey học Đá Lở (Rock Slide), trấn áp một cái là yên ổn hơn nhiều rồi (* ∇ *)." "Thầy Lục, tôi làm việc ở Kanto, hôm qua vừa đánh chạy một đám Team Rocket!

Trời ơi, Blissey của tôi không ngờ cũng có thể mạnh như vậy!

Cảm ơn ngài, Thầy Lục!" Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời, tưởng tượng ra cảnh Blissey dùng Đá Lở nện người, sau đó Y tá Joy lôi người đó ra ngoài, để lại một vệt máu dài... "Khụ... như vậy, dù sao cũng tốt hơn là để Joy tự mình bị thương..." Lục Dã ho khan gật gật đầu.

Những tin nhắn (Inbox) như vậy không phải là cá biệt.

Không phải Trung tâm Pokémon nào cũng được trang bị cảnh vệ.

Cũng không phải Joy nào cũng giống như vị Joy Giám sát quan kia, sở hữu Thần thú Latias.

Kỹ năng chiến đấu (Battle) của rất nhiều Joy cũng không cao siêu, nhưng tham khảo phương pháp chỉ huy của Lục Dã, giải quyết mấy tên lưu manh côn đồ, hay thậm chí là tôm tép Team Rocket, đều không thành vấn đề.

Lục Dã xoa cằm, lẩm bẩm: "Chiến thuật bẩn bựa thế này... vậy mà còn có thể tạo ra giá trị xã hội..." "Không hổ là mình!" Lục Dã vỗ tay tán thán. ... "Thúc đẩy cải cách hệ thống y tế Trung tâm Pokémon?" Chủ tịch Liên minh Pokémon Sinnoh nhìn bản nghị án mà Tứ Thiên Vương (Elite Four) Lucian đệ trình, hơi nhíu mày: "Cậu nên biết, Lucian, chi phí này có thể nói là con số thiên văn..." Mặc bộ vest đỏ rượu, tóc xanh dài ngang vai, Lucian gật đầu: "Bản đề án này nhằm nâng cao công tác bảo an của Trung tâm Pokémon, nhắm vào những kẻ gây rối y tế và phần tử bất hợp pháp." "Nhưng nếu trang bị Pokémon cảnh vệ cho mỗi Trung tâm Pokémon thì hiển nhiên là không hợp lý, cho nên kiến nghị của tôi là..." Lucian đẩy gọng kính phẳng màu xanh nhạt, "Tăng cường năng lực tác chiến của chính nhân viên y tế." Cái này với "không giải quyết được vấn đề thì giải quyết người đưa ra vấn đề" có gì khác nhau?!

Chủ tịch hơi sững sờ: "Cậu nói tiếp đi." "Chi phí cũng sẽ không cao." Lucian mỉm cười nói, "Chỉ cần tăng thêm một khóa học Đá Lở tại Học viện Y tá Chansey, thăng chức cho những Blissey nắm giữ Đá Lở lên làm Y tá trưởng là được." "Lực sát thương Đá Lở của Blissey không cao, quan trọng hơn là tác dụng cảnh giới...

Điều này cũng có thể giảm bớt áp lực cho các Jenny." Chủ tịch nhíu mày, trầm mặc không nói.

Thời gian gần đây, rất nhiều khu vực xuất hiện thành viên Team

Rocket giỏi dùng chiến thuật Độc - Thế Thân - Bảo Vệ, Đội hình Thu Nhỏ, gây áp lực rất lớn cho công tác trị an.

Nếu đề án của Lucian thực sự hữu dụng...

Ngoài việc đảm bảo an toàn thân thể cho nhân viên y tế, còn có thể giảm bớt chi phí cảnh vệ cho Trung tâm Pokémon... "Còn một điểm nữa." Lucian giơ một ngón tay lên, mỉm cười, "Trong quá trình huấn luyện (Training) Blissey, những Blissey không có Đặc tính 'Chữa Trị' (Healer) rất dễ bị kỳ thị." "Điều này là do quan niệm gây ra, vì 'Chữa Trị' thích hợp với công việc y tá hơn." "Blissey có Đặc tính 'Thiên Ân' (Serene Grace) sẽ thích hợp với chiêu thức Đá Lở hơn...

Tôi nghĩ đối với những Blissey này mà nói, đây cũng sẽ là một lối thoát tốt hơn." Chủ tịch có chút bị đả động, trầm ngâm nói: "Sau này tôi sẽ trả lời cậu, nếu được thì sẽ thiết lập điểm thí điểm trước." Lucian mỉm cười gật đầu, đẩy gọng kính phẳng màu xanh: "Còn nữa, nếu thực sự phổ biến, phiền ngài nhắc tới nguồn gốc của bản nghị án này." Chủ tịch cười cười: "Đây là chuyện lưu danh thiên cổ, tôi tự nhiên biết rõ...

Là nhắc tới tên cậu khi phổ biến sao, Lucian?" "Không." Lucian vén mái tóc xoăn màu xanh nhạt, mỉm cười nói, "Là một Trainer ở vùng Đông Hoàng..." Nhớ tới chiến thuật mà Lục Dã khổ tâm nghiên cứu, Lucian thoáng chút cảm khái: "Một Trainer có lý tưởng cao cả...

Lục Dã." Ngay cả Lục Dã cũng không ý thức được.

Bản thân mình vô hình trung, trong lòng các thành viên Team Rocket và các Joy, đều đã dựng lên một hình tượng cực kỳ cao lớn.

Một bên là tổ sư của chiến thuật Độc - Thế Thân - Bảo Vệ, một bên là người tiên phong trong cải cách y tế...

Mà giờ này khắc này, Thầy Lục vẫn đang nỗ lực phấn đấu vì

khoản nợ năm triệu.

Ngày 27 tháng 7, thứ Hai.

Đã một tuần trôi qua kể từ khi Cynthia rời đi.

Chiêu 'Báo Ân' của Eevee ngày càng thông thạo, Haunter cũng đã liếm sạch bóng một viên Ám Chi Thạch, bắt đầu liếm sang viên tiếp theo.

Nhìn cái lưỡi dài đỏ lòm linh hoạt của Haunter, sắc mặt Lục Dã phức tạp.

Mỗi một cái liếm này, đều là mấy ngày tiền ăn đấy! 《Plants vs Zombies》 đã bước vào giai đoạn kiểm tra cuối cùng, khoảng đầu tháng 8 là có thể ra mắt.

Trước đó, Lục Dã nhận được điện thoại của HLV Địch, vội vàng đến khu Đại học Ma Đô (Ma Đại). "Lần này chủ yếu là trận giao hữu với Đại học Kim Lăng." Địch Văn Diệu nói: "Các trường đại học lớn đã bắt đầu chuẩn bị chiến tranh cho Giải đấu Liên đoàn Cao đẳng (League) rồi, chúng ta cũng phải chuẩn bị thôi." "Cần tôi làm gì?" Lục Dã hỏi.

Dù sao cũng là nhận lương, cứ trốn việc mãi cũng không hay. "Chủ yếu là huấn luyện trước trận đấu, cùng với điều phối viên (Coordinator) lâm thời cho trận giao hữu." Địch Văn Diệu nhíu mày, "Đại học Kim Lăng năm nay rất mạnh, ngay cả Quán quân (Champion) giải Tân binh tỉnh Tô cũng được chiêu mộ vào rồi...

Nếu đánh lôi đài thì chúng ta chịu thiệt lắm..." Giải đấu Liên đoàn Cao đẳng chia thành Đấu đơn (Single Battle) và Đấu đội (Team Battle).

Đấu đơn áp dụng hình thức 1vs1 và chế độ lôi đài, còn Đấu đội áp dụng hình thức 5vs5.

Nói tóm lại, vô cùng khảo nghiệm năng lực cá nhân của tuyển thủ, cũng như sự sắp xếp chiến thuật của HLV.

Nghe thấy lời của Địch Văn Diệu, Lục Dã nhịn không được liếc ông một cái.

Ông có phải đã quên, bên cạnh ông còn có một Quán quân Cúp Piplup không?

Tuy là giải đấu thương mại... nhưng đừng có coi trưởng thôn không phải là cán bộ (Admin) chứ! "Trận này chúng ta là khách, hai ngày sau phải đến Kim Lăng, vẫn phải chuẩn bị nghiêm túc." Địch Văn Diệu nghiêm túc nói, "Chiều nay, tôi sẽ bảo Đội tuyển trường (School Team) tập hợp một chuyến, tiện thể để cậu làm quen mặt mũi." Nói ra thật hổ thẹn, làm trợ giảng đã nửa tháng rồi, Lục Dã còn chưa nhớ hết tên thành viên Đội tuyển trường.

Giao hữu, dù sao cũng là tranh quang cho trường cũ.

Lục Dã khẽ ho nói: "Yên tâm đi, chuyện huấn luyện cứ bao ở trên người tôi!" Lục Dã vẫn luôn có một cái thiết lập "thiên tài huấn luyện".

Tuy có hiềm nghi tự phong, nhưng huấn luyện một đám người mới chập chững vào nghề thì vẫn tương đối nhẹ nhàng. ...

Thời gian nhoáng cái đã đến chiều.

Trung tâm thi đấu Ma Đại. "Thầy Lục!" Hàn Tiêu Tiêu hưng phấn vẫy tay, Cố Trung thật thà thì mấp máy môi, vẫn nội hướng không nói gì.

Lục Dã vỗ vỗ vai Cố Trung.

Đối với đứa trẻ từ vùng núi thi vào Ma Đại này, Lục Dã luôn có hảo cảm. "Huấn luyện lát nữa đừng căng thẳng, cậu cứ phát huy bình thường là được." Lục Dã cười nói.

Cố Trung hơi sững sờ, cảm kích gật đầu.

Ngoài việc huấn luyện, chiều nay còn có nhiệm vụ tuyển chọn danh sách xuất phát chính thức.

Sinh viên năm nhất chỉ tuyển trước hai người, đều là người Lục Dã từng tiếp xúc.

Năm hai có tổng cộng sáu người, Lục Dã quen biết cũng chỉ có Thẩm Đinh Chỉ buộc tóc đuôi ngựa.

Sinh viên chuyên ngành Pokémon năm ba và năm bốn, bình thường không ở lại trường.

Hoặc là vì Hội nghị Đông Hoàng mà đi khiêu chiến Gym (Đạo quán), hoặc là đi rèn luyện Pokémon, dù sao Giải đấu Liên đoàn Cao đẳng cũng không liên quan gì đến bọn họ. "Vị trợ giảng Lục này, các em chắc đều đã gặp qua rồi." Địch Văn Diệu trầm giọng nói, "Tình hình của chúng ta rất nghiêm trọng, phải tranh thủ thời gian chuẩn bị chiến tranh!" "Vậy cũng chẳng cần thiết phải chọn một kẻ ngoại đạo đến dạy đâu." Trong đám đông truyền đến giọng nói châm chọc quái gở.

Thẩm Đinh Chỉ nhíu mày, bất giác lùi sang bên cạnh nửa bước.

Hàn Tiêu Tiêu nhe răng, hung hăng quay đầu lại, kẻ lên tiếng đã trốn vào trong đám đông.

Địch Văn Diệu nhíu mày, nghiêm giọng: "Đổng Tiến, bước ra khỏi hàng!" Một gã đàn ông thấp đậm bất đắc dĩ bước ra, mấp máy môi, ngước mắt nhìn Địch Văn Diệu: "HLV, em..." "Kẻ ngoại đạo?" Địch Văn Diệu cười lạnh, "Nếu kẻ ngoại đạo mà có trình độ của Lục Dã, các em đang ở đây, một người cũng đừng hòng vào Đội tuyển trường!" Mời Lục Dã năm hai đảm nhiệm trợ giảng, lại còn là sinh viên không chuyên, chuyện này gây tranh cãi khá nhiều trong Đội

tuyển trường, Địch Văn Diệu cũng biết.

Nhưng bằng nhãn lực của Địch Văn Diệu, tự nhiên có thể nhìn ra được cái nền tảng (Metronome) của Lục Dã.

Đây là đang nghi ngờ ánh mắt của Địch Văn Diệu ông!

Lục Dã thì thấy sao cũng được.

Có điều để chuẩn bị cho trận giao hữu, khiến mọi người tâm cam tình nguyện huấn luyện vẫn là điều cần thiết.

Lục Dã móc ra PokéBall, mỉm cười nói: "Kẻ ngoại đạo là tôi đây, không biết có thể so tài với cậu một chút được không?" Một giọt mồ hôi lạnh chảy xuống trán Đổng Tiến.

Lục Dã đoạt chức Quán quân Piplup, cậu ta có biết, nhưng điều này cũng không có nghĩa là mình sẽ thua anh ta... "Lên!" Đổng Tiến nghiến răng nói, "Lên đi, Graveler (Long Long Thạch)!" Lục Dã nhìn cũng không thèm nhìn, ngay khoảnh khắc ánh sáng đỏ lóe lên, giơ tay nói: "Eevee, Đuôi Sắt (Iron Tail)." Hầu như không nhìn rõ động tác của Eevee.

Rắc!

Trên không trung chỉ lóe lên ánh sáng trắng lẫm liệt, tiếng đá vụn vỡ vang lên, Graveler phát ra một tiếng kêu thảm thiết.

Bịch!

Eevee nhẹ nhàng tiếp đất, trong khoảng thời gian ngắn ngủi vài giây từ khi ra khỏi cầu đến khi tiếp đất, đã đánh gục Graveler.

Trong sân là một mảnh tĩnh mịch, ngay cả Đội trưởng (Captain) Giang Thần của Ma Đại, mí mắt cũng bất giác giật giật.

Trong nháy mắt ra khỏi cầu, phán đoán điểm rơi của Graveler, sau đó dùng Đuôi Sắt một đòn chí mạng...

Đây là Eevee đấy à!

Tuy là khắc chế gấp đôi, nhưng làm gì có chuyện Eevee trực tiếp đập nát Graveler như thế?!

HLV Địch ngược lại không ngạc nhiên trước cảnh này, chỉ lạnh lùng nhìn về phía Đổng Tiến.

Hàn Tiêu Tiêu học theo bộ dạng châm chọc quái gở, gân cổ lên hét: "Không thể nào, không thể nào có người ngay cả kẻ ngoại đạo cũng đánh không lại chứ?

Không thể nào không thể nào?" Đổng Tiến run rẩy đôi môi, chỉ biết mờ mịt nhìn Golem (cấp tiến hóa của Graveler, có thể tác giả nhầm hoặc ý chỉ Graveler) ngã trên đất. "Giờ đến phòng y tế, cửa chắc vẫn còn mở đấy...

đưa Graveler đi cứu chữa trước đi." Lục Dã gật đầu, "Đánh cũng được đấy." Đổng Tiến nhất thời không biết nên khóc hay nên cười, thu hồi Golem, vội vàng chạy về phía phòng y tế.

Lục Dã nhìn về phía Địch Văn Diệu: "Đội hình xuất phát, loại trước một người nhé." Địch Văn Diệu khẽ gật đầu, đối với bộ dạng không kiêu ngạo không nóng nảy này của Lục Dã, ông tương đối hài lòng.

Lục Dã quay sang đám đông, khẽ ho một tiếng: "Tóm lại... các cậu ai có không phục, vẫn có thể khiêu chiến với tôi." "Dù sao không phục thì huấn luyện chắc chắn cũng chẳng có hiệu quả..." "Tôi vẫn dùng Eevee, các cậu lên cùng một lúc cũng được." "Vee!" Eevee đứng bên chân Lục Dã, kiêu ngạo ngẩng cao đầu.

Chương 61

Lời của Lục Dã tương đối chân thành, nhưng trong đám đông lại im phăng phắc.

Từ lúc ra khỏi cầu đến lúc kết thúc trận đấu... còn chưa đến một giây đồng hồ...

Quỷ mới muốn khiêu chiến vị trợ giảng này!

Đội trưởng Đội tuyển trường, Giang Thần cười gượng nói: "Lục...

HLV Lục, thầy cứ huấn luyện đi, chúng em đảm bảo không có một câu oán thán!" Lục Dã mắt sáng lên.

Không gọi là trợ giảng, mà gọi là HLV Lục...

Được đấy, danh sách xuất phát chọn cậu rồi!

Lục Dã nghiêm túc vẽ vòng tròn lên giấy, ho khan nói: "Vậy thì bắt đầu nội dung huấn luyện hôm nay..." "Chia nhóm hai người một, tiến hành đấu tập (Battle) trước, tôi cũng sẽ cùng luyện với các cậu..." Vì vinh dự của Ma Đại, ngay cả con cá mặn vạn năm như Lục Dã cũng bắt đầu huấn luyện, điều này làm cho chính bản thân Lục Dã cũng thấy hơi cảm động.

Bên kia, Eevee nhìn Torkoal (Rùa Than) được phân cùng một nhóm, nở nụ cười thân thiết hữu hảo. "Vee ~!" Torkoal rùng mình một cái, phảng phất như lại nhớ đến nỗi kinh hoàng khi bị bạo hành... ...

Nhìn mọi người đang tiến hành huấn luyện đâu vào đấy, Địch Văn Diệu hài lòng gật đầu. "Lục Dã... quả thực là vô cùng am hiểu huấn luyện a!" Đối với các thành viên đội tuyển trường Đại học Thượng Hải (Ma Đại), việc Lục Dã đảm nhiệm vai trò trợ giảng tuyệt đối là

chuyện vui buồn lẫn lộn.

Tin vui là phương pháp huấn luyện của vị trợ giảng này khá khoa học, không ép buộc bọn họ tập thêm giờ.

Tin buồn là, con Eevee của Lục Dã thực sự quá tích cực, ngày nào cũng đuổi theo các Pokémon khác để "tẩn".

Nhất thời, khối lượng công việc của phòng y tế tăng gấp bội, lượng tiêu hao Thuốc trị thương (Potion) cũng nhiều hơn bình thường mấy lần...

Nhân lúc nghỉ ngơi, Vương Duệ tiến lại gần Đội trưởng Giang Thần, vẻ mặt phức tạp: "Sao tôi cảm giác... phương pháp huấn luyện của trợ giảng Lục... còn ưu tú hơn cả HLV Địch ấy nhỉ?" Giang Thần vội vàng nói nhỏ: "Suỵt!

Đừng để HLV Địch nghe thấy!" Nhưng có một sự thật là... không chỉ Vương Duệ có cảm giác này, mà ngay cả Đội trưởng Giang Thần cũng thấy vậy.

Chỉ trong hai ngày ngắn ngủi, thực lực bản thân tăng trưởng nhanh đến mức sắp đuổi kịp lượng huấn luyện của một hai tuần...

Nhìn Lục Dã đang ngủ gật đằng kia, Giang Thần nói với giọng đầy kính trọng: "Phương châm huấn luyện cho từng người, chắc chắn là do trợ giảng thức khuya đến tận sáng, khổ tâm suy nghĩ ra đấy nhỉ?" "Chúng ta đừng làm phiền anh ấy nữa, cứ nỗ lực tập luyện là được!" Vương Duệ gật đầu, cảm thán, "Thật hâm mộ HLV Lục...

Đẹp trai thì chớ, đến huấn luyện cũng giỏi như vậy!" ...

Lục Dã đúng là đã thức rất khuya.

Có điều cũng chẳng phải vì chuyện huấn luyện của đội tuyển trường, mà là thức đêm cày game với Cynthia, tiện thể cày vật tư thuê bao một lúc.

Nhìn tờ giấy nợ năm triệu trong tay, Lục Dã cũng ngại đòi phí chơi cùng... "Haizz...

Quen thân quá rồi nên lại ngại mở miệng đòi tiền!" Lục Dã chống cằm, thở dài sườn sượt. "Cũng không biết Cynthia có thể tự giác phát hiện, rồi thanh toán hóa đơn cho mình không nữa..." Phương pháp huấn luyện của đội tuyển trường thực ra cũng đơn giản.

Một HLV đạt chuẩn (Qualified) sẽ khai quật tiềm năng và trí tưởng tượng của mỗi đội viên để dạy dỗ phù hợp.

Do đó, phương châm của Lục Dã là —— Áp dụng y nguyên phương pháp cũ của HLV Địch, nhưng nhân đôi khối lượng tập luyện.

Điều này ngược lại cho mọi người một loại ảo giác rằng phương pháp của Lục Dã đáng tin cậy hơn hẳn...

Địch Văn Diệu có chút xót xa: "Khối lượng tập luyện lớn thế này, thực sự không có vấn đề gì chứ?" "Thầy cứ khẩu xà tâm phật mãi." Lục Dã cười nói, "Mấy vị này đều là những người không thiếu tiền, lượng vận động theo kịp thì tài nguyên bồi bổ của gia đình tự nhiên cũng sẽ theo kịp thôi." "Điểm này tôi lại chưa cân nhắc kỹ." Địch Văn Diệu gật đầu, trầm ngâm nói, "Nhưng mà... bên phía Cố Trung..." "Tôi sẽ nghĩ cách." Lục Dã nói.

Cố Trung đến từ vùng núi, tính tình trầm mặc ít nói, gia cảnh cũng chẳng khá giả gì.

Miễn cưỡng theo kịp bước chân của những người khác trong đội đã tiêu tốn toàn bộ tinh lực của cậu ấy.

Nỗ lực... cho dù không có kết quả.

Đó cũng là việc duy nhất Cố Trung có thể làm.

Lúc này cậu đang lẳng lặng tập thêm, đầu đầy mồ hôi, ngơ ngác

ngẩng đầu lên thì thấy Lục Dã đang mỉm cười nhìn mình, trong tay cầm một cái lọ nhỏ.

Lục Dã lắc lắc cái lọ: "Này, cho cậu đấy." Cố Trung sững sờ, lắp bắp: "Em... em không thể nhận cái này!" "Chỉ là Khối Năng Lượng (Pokéblock) làm từ quả Oran bình thường thôi, dùng để trị nội thương cho Torkoal." Lục Dã khẽ ho một tiếng, "Dù sao Eevee cũng cứ thích bạo hành nó... tôi cũng ngại lắm..." Có lẽ vì con Torkoal (Rùa Than) này đủ "trâu bò", nên đối thủ mà Eevee thích khiêu chiến nhất chính là nó, dăm bữa nửa tháng lại phải tống vào phòng y tế một lần.

Nhưng nói đi cũng phải nói lại, chiêu Bức Tường Sắt (Iron Defense) của Torkoal cũng là lĩnh ngộ được trong quá trình bị Eevee "bón hành"...

Đây cũng là lý do Cố Trung khá cảm kích thầy Lục.

Hàn Tiêu Tiêu chu mỏ sấn lại gần: "Thầy Lục!

Em cũng muốn Khối Năng Lượng!" Lục Dã liếc cô một cái: "Em bảo con Breloom ra cho Eevee đấm một trận, tôi cũng cho em một viên." Hàn Tiêu Tiêu lập tức ho khan.

Ai chẳng biết con Torkoal máu dày nhất đội tuyển trường cũng không chịu nổi một trận đòn hiểm của Eevee.

Tính ra thì Khối Năng Lượng của thầy Lục đúng là có muốn lấy cũng không dám lấy!

Cố Trung mấp máy môi: "Em..." "Ngày mai còn thi đấu đấy." Lục Dã cười nói, "Nghỉ ngơi cho tốt, tranh thủ mai kiếm cái mở màn thắng lợi!" Cố Trung nhận lấy Khối Năng Lượng, hốc mắt nóng lên, do dự hồi lâu rồi cuối cùng chỉ dùng sức gật đầu.

Em không thể để HLV Lục thất vọng! ...

Một ngày sau, trên tàu cao tốc đến Kim Lăng. "HLV, cho em xem

lại danh sách xuất phát được không?" Địch Văn Diệu gật đầu, đưa kẹp tài liệu cho Lục Dã, nghiêm túc nói: "Đại học Kim Lăng thực lực không yếu, vị Tân nhân vương tỉnh Tô Giang kia thực lực cũng phi đồng tiểu khả, vẫn nên cẩn thận một chút." Đại học Thượng Hải và Đại học Kim Lăng là đối thủ cũ, xếp hạng ngang ngửa nhau.

Đấu Đơn (Single Battle) theo thể thức lôi đài (KOF), việc bài binh bố trận trở nên cực kỳ quan trọng. "Em nhớ là thể thức lôi đài thì không được thay đổi thứ tự xuất chiến đúng không?" Lục Dã vừa nói vừa nhìn lướt qua danh sách đội hình chính. "Giang Thần, Vương Duệ, Hàn Tiêu Tiêu, Cố Trung, Thẩm Đinh Chỉ..." Lời còn chưa dứt, sắc mặt Lục Dã trở nên cổ quái.

Địch Văn Diệu giả vờ không biết, ho khan nói: "Đấu giao hữu cũng có tác dụng luyện quân, phái hai sinh viên năm nhất ra cũng hợp lý mà." "Thế cái danh sách người thứ sáu này là sao?" Lục Dã chỉ vào tên mình, khóe miệng giật giật. "Em là trợ giảng mà, sao còn cần em đích thân động thủ?" Địch Văn Diệu cười gượng: "Tôi tính thế này, lỡ may mà thua thì cũng có người cứu vãn tình thế." "Chúng ta đã nói trước rồi, em chỉ đến làm trợ giảng thôi." Lục Dã cười lạnh. "Thực sự muốn em ra tay..." "Lục Dã, cậu nghe tôi nói, là như thế này..." "Phải thêm tiền!" "Hả?" Địch Văn Diệu hơi sững sờ, chỉ coi là Lục Dã nói đùa, sảng khoái cười nói: "Là thế này...

Bên Khu Chăm Sóc (Day Care) của Ma Đại, khoảng đầu tháng Tám là có thể tuyển chọn Pokémon mới rồi." "Nên tôi tính là đợi xong việc đấu giao hữu, tôi tiện thể dẫn cậu đi chọn một con." Lục Dã ngẩn ra. "Không phải bảo là kết thúc nghỉ hè mới được chọn à?" Địch Văn Diệu cười đắc ý: "Người có cống hiến cho trường, nhà trường tự nhiên cũng sẽ không bạc đãi họ!" Lục Dã hơi ngẩn người, bỗng nhiên thở dài.

Hèn gì đợi ông đây lên tàu cao tốc rồi mới nói vụ này...

Mấy người chơi chiến thuật, tâm địa đúng là bẩn thật! "Vậy... em xuất trận thứ mấy?" "Tiên phong là Vương Duệ, đợi cậu ta mở được Không Gian Hí Pháp (Trick Room), sẽ do Torkoal của Cố Trung lên sàn." Địch Văn Diệu chỉ vào bảng chiến thuật nói: "Cậu là người thứ ba, cũng có thể ổn định quân tâm." Lục Dã vốn định bảo: Tôi có thể trực tiếp giúp ông "xuyên" cả đội bên kia (All-kill).

Nhưng nghĩ kỹ lại, mình chỉ đi làm thuê, không cần thiết phải mạo hiểm để Pokémon bị thương.

Hắn liếc nhìn Gengar, tên này đang dán mặt vào cửa kính, tò mò ngắm phong cảnh bên ngoài. "Bố y!" Eevee thì đang nhe răng, đuổi theo cái đuôi của mình trên đầu gối Lục Dã, thỉnh thoảng lại lăn lộn.

Lục Dã xách cổ Eevee lên, lầm bầm: "Lát nữa cứ phát huy bình thường là được." Tai Eevee giật giật, hai mắt sáng rực, cực kỳ nghiêm túc gật đầu với Lục Dã. "Bố y!

ψ(* ` ´)ψ" Đến Đại học Kim Lăng đã là hai giờ chiều.

Xe buýt dừng ở con đường rợp bóng ngô đồng, Hàn Tiêu Tiêu bỗng hưng phấn giơ tay: "HLV, tối nay có được đi dạo sông Tần Hoài không ạ?" "Tối là phải về Thượng Hải rồi...

Ai muốn ở lại Kim Lăng thì cũng không phải là không được." HLV Địch nói.

Hàn Tiêu Tiêu mắt sáng lên, nhưng Thẩm Đinh Chỉ đã dẫn đầu đưa ra lời mời: "Thầy Lục, tối đi dạo sông Tần Hoài không?" "Không đi." Lục Dã từ chối, "Con trai ra ngoài phải biết Bảo Vệ (Protect) bản thân cho tốt." "Bố y!" Eevee đứng trên vai Lục Dã, hung hăng nhe răng.

Người ra đón tiếp là HLV Thôi Gitano của Đại học Kim Lăng, bắt tay với HLV Địch. "Bọn trẻ đang đợi rồi." Thôi Gitano cười nói,

"Hôm qua tụi nó kích động đến mức cả đêm không ngủ đấy!" Địch Văn Diệu cười ha hả: "Đội viên của tôi, từ hôm kia đã bắt đầu không ngủ rồi!" Thôi Gitano nhướng mày: "Bọn này ba ngày chưa chợp mắt!" Lục Dã lập tức sững sờ.

Mấy người có phải đang bắt đầu so kè ở mấy chỗ mạc danh kỳ diệu rồi không? "Ông lừa ai thế hả lão Thôi." Địch Văn Diệu cười lạnh, "Lời khách sáo cũng đừng nói nữa, lát nữa dùng thực lực mà nói chuyện đi!" "Uổng cho ông còn là HLV của Ma Đại, hừ, đi thôi, để tôi kiến thức chút trình độ của tân sinh viên khóa này!" Đối thủ cũ gặp nhau, đỏ mắt tía tai là chuyện thường.

Đương nhiên, công kích lẫn nhau cũng là cách chào hỏi độc đáo giữa những người bạn già.

Bên trong Trung tâm thi đấu Kim Lăng, đấu trường hình tròn rộng lớn đã chuẩn bị sẵn sàng.

Hai bên là khán giả rải rác, còn có một số cán bộ giáo viên cũng đến hiện trường. "Eevee cute quá!" Một chị gái thốt lên kinh ngạc. "Con Eevee này còn chưa Tiến Hóa (Evolution)?" Có sinh viên bất mãn nói, "Không phải là đến cho đủ quân số đấy chứ!" Chủ nhiệm Uông của Đại học Kim Lăng quay đầu nhìn lại một cái, khán đài lập tức im bặt. "Ma Đại khóa này vẫn chơi đội hình Trick Room à?" Chủ nhiệm Uông hỏi. "Khó nói..." Thôi Gitano lắc đầu. "Trên danh sách không có tư liệu về vị huấn luyện viên Eevee kia!" "HLV Thôi, đó là Quán quân Cúp Piplup Thượng Hải đấy!" Phùng Triết chen lời.

Tần Ngữ mỉm cười nói: "Gọi là thầy Lục, đúng không...

Hình như còn là một streamer game nữa." Triệu Tiên Dũng mấp máy môi, trán toát ra một giọt mồ hôi lạnh.

Suýt, suýt chút nữa...

để lộ chuyện mình là fan cứng của thầy Lục rồi! ...

Đội trưởng hai bên tiến lên bắt tay.

Vương Duệ dẫn đầu lên sân khấu, mở màn trận đấu.

Ngoài sân, Địch Văn Diệu nhíu mày, nói khẽ: "Người đầu tiên bên kia lên sàn chính là Tân nhân vương tỉnh Tô Giang rồi." Lục Dã khẽ ho: "Có sao nói vậy, người đang ngồi cạnh ông cũng được tính là Tân nhân vương Thượng Hải đấy." Địch Văn Diệu ngẩn ra: "Đúng thật...

Tôi cứ hay quên mất..." Sự thể hiện của Lục Dã thực sự quá kinh người.

Đoạt lấy chức Vô địch tân thủ Thượng Hải dễ như trở bàn tay, ngược lại cho người ta một cảm giác không chân thực.

Mà Tô Dụ này, Pokémon chủ lực là một con Scyther (Bọ Ngựa), phong cách chiến đấu cực kỳ hút fan và đẹp mắt. "Tô Dụ đi đầu...

Dusclops của Vương Duệ vẫn có khả năng đánh một trận." Địch Văn Diệu trầm ngâm.

Lục Dã liếc nhìn danh sách chiêu thức của Dusclops, không thấy mấy chiêu dạng như 'Sấm Sét', 'Phun Lửa'. "Chỉ mong Quỷ Hỏa (Will-O-Wisp) trúng đích thôi." Lục Dã trầm ngâm. "Con Scyther này sợ là muốn bật cường hóa rồi." Trận đấu bắt đầu, Tô Dụ dẫn đầu làm khó dễ: "Scyther, Múa Kiếm (Swords Dance)!" "Kháp ca!" Scyther múa may đôi liềm, lưỡi đao nhiễm một tầng ánh sáng kim loại sắc bén.

Vương Duệ không sử dụng Quỷ Hỏa ngay lập tức mà triển khai Không Gian Hí Pháp (Trick Room).

Một màn ánh sáng màu tím uyển chuyển như thực chất bao trùm sân đấu, động tác của Scyther trong nháy mắt chậm lại. "Quỷ Hỏa (Will-O-Wisp)!" Nghe Vương Duệ chỉ huy, Lục Dã bất giác lắc đầu.

Trong Không Gian Hí Pháp mà lại không bật Trọng Lực...

Chàng trai trẻ, vẫn chưa đủ "bẩn" đâu!

Scyther vỗ cánh bay lên, né tránh Quỷ Hỏa, đồng thời đôi cánh như lưỡi dao chém về phía Dusclops, lập tức vạch ra một vết máu rợn người!

Thôi Gitano hài lòng gật đầu: "Thằng nhóc Tô Dụ này, trình độ chỉ huy khá là tới nơi tới chốn." "Liên tiếp hai lần né được Quỷ Hỏa, tâm thái bên kia chắc nổ tung rồi nhỉ!" Phùng Triết cười ha hả.

Vương Duệ trán đầm đìa mồ hôi lạnh, tiếng la ó bên tai can nhiễu nghiêm trọng phán đoán của cậu, tâm lý đã có chút mất cân bằng.

Nắm lấy cơ hội, Scyther đánh gục Dusclops xuống đất. "Người tiếp theo." Tô Dụ bình tĩnh nói.

Vương Duệ sững sờ, cắn chặt răng, nhưng đầu óc lại trống rỗng.

Địch Văn Diệu liếc nhìn Lục Dã, bất đắc dĩ nói: "Thật đúng là bị cậu nói trúng rồi." Liên tục hai phát Quỷ Hỏa không trúng...

Chẳng lẽ mồm mình được khai quang thật à?

Chương 62

Lục Dã ho khan nói: "Không sao đâu...

Torkoal của Cố Trung vẫn có lợi thế khắc hệ." Lời còn chưa dứt, Cố Trung mặt đầy nghiêm túc bước lên sân đấu.

Khi đi qua cạnh Lục Dã, Cố Trung lắp bắp: "Trợ... trợ giảng Lục, em sẽ không để thầy thất vọng đâu!" Lục Dã ngẩn ra, mỉm cười gật đầu.

Cố Trung hít sâu một hơi, ánh mắt dần trở nên kiên định.

Cho dù thực lực của mình không bằng người khác.

Nhưng cũng có việc mình có thể làm được!

Năng lượng hội tụ, vầng thái dương nóng rực treo cao trên bầu trời sân đấu.

Cố Trung hét lớn: "Torkoal, Phun Khói (Lava Plume)!" Torkoal gầm lên, khói đặc màu trắng mang theo tàn lửa cuồn cuộn lan về phía Scyther.

Nhưng Scyther gần như áp sát Torkoal ngay tức khắc, đôi liềm bắt chéo, ngạnh kháng làn khói đặc, đồng thời đôi cánh như lưỡi dao chém mạnh xuống Torkoal!

Răng rắc!

Âm thanh khiến người ta ê răng vang lên, Torkoal kêu thảm thiết, nhưng liên chiêu của Scyther vẫn chưa dừng lại.

Cắt Liên Tiếp (Fury Cutter) như mưa rào bổ xuống người Torkoal, khiến khán giả Đại học Kim Lăng cũng có chút không nỡ nhìn. "Không được...

Thực lực chênh lệch quá." Lục Dã nhíu mày.

Địch Văn Diệu gấp đến độ đập bàn: "Đứa nhỏ này, sao lại không biết nhận thua chứ!" Cố Trung siết chặt nắm đấm, ánh mắt của Torkoal cũng kiên định vô cùng.

Phương châm huấn luyện của thầy Lục chắc chắn là thành quả do thầy nghiêm túc tổng kết.

Thức đến tận khuya, dạy cho Torkoal Bức Tường Sắt, còn cho mình Khối Năng Lượng quý giá như vậy...

Mình tuyệt đối không thể để thầy thất vọng! "Torkoal, Bức Tường Sắt (Iron Defense)!" Cố Trung hét lớn, "Ổn định xong, sử dụng Phun Khói!" Sự chỉ huy bộc trực này khiến khán đài vang lên một tràng cười ồ. "Làm gì có kiểu chỉ huy thế chứ!" "Đội tuyển trường Ma Đại sao chỉ có chút trình độ này thôi à?" Chủ nhiệm Uông dùng ánh mắt dò hỏi nhìn về phía Thôi Gitano.

Thôi Gitano trầm ngâm: "Có thể là do sinh viên mới, vẫn chưa kịp bồi dưỡng." "Nhưng đứa nhỏ này cũng quá bướng bỉnh rồi!" Chủ nhiệm Uông chỉ vào Cố Trung nói. "Đã thế này rồi mà còn chưa đầu hàng?" Torkoal đã thương tích đầy mình, nhưng vẫn cùng Cố Trung đợi cơ hội phản kích mong manh đó.

Mãi đến khi Tô Dụ cố ý để lộ sơ hở.

Torkoal dùng Bánh Xe Lửa (Flame Wheel) húc tới, mới bị Scyther chém gục xuống đất.

Khán đài yên tĩnh chốc lát rồi vang lên một trận bàn tán. "Cái gì chứ, gồng lâu thế cũng chẳng có tác dụng gì!" "Lãng phí thời gian, xuống sớm chút chẳng phải tốt hơn sao!" Cố Trung ủ rũ cúi đầu.

Vẫn là kém quá xa.

Cho dù luôn nỗ lực, cũng căn bản chẳng có kết quả gì...

Rõ ràng thầy Lục đã dụng tâm bồi dưỡng mình như thế, còn để Eevee luôn tập cùng mình...

Đến cuối cùng, vẫn là có lỗi với thầy Lục và HLV.

Hốc mắt Cố Trung đỏ hoe, nhưng ở đây đông người quá, cậu chỉ cục súc bất an đứng trên đài. "Đã thua rồi sao còn đứng trên đài thế hả!" Có sinh viên hét lớn.

Lúc này, một bàn tay bỗng nhiên đặt lên vai Cố Trung.

Cố Trung ngơ ngác ngẩng đầu.

Lục Dã vỗ vai cậu, nhìn về phía Torkoal đang đi cà nhắc, chậm rãi bò về phía này, mỉm cười nói: "Người cần cù nỗ lực chưa chắc sẽ thành công." "Nhưng Pokémon... tuyệt đối sẽ không phụ lòng họ." Lục Dã cười vỗ vỗ vai cậu. "Chiến thắng của trận này, để tôi lấy cho." "Bố y! (¯mãnh ¯)" Eevee hung hăng nhe răng.

Trừ tao ra, sao có đứa dám đánh Torkoal ra nông nỗi này?

Con Scyther này, sao nó dám?!

Eevee gõ "bang bang" hai cái vào mai Torkoal đang đầy thương tích, ra hiệu mình sẽ đòi lại công đạo cho nó.

Torkoal mặt mũi sưng vù, thật thà để lộ nụ cười. "Đấu Đơn trận thứ ba, Lục Dã VS Tô Dụ!" Liên tục thua hai trận, lại là thi đấu sân khách, khí thế của Đại học Thượng Hải rõ ràng có chút không tốt.

Địch Văn Diệu chỉ vỗ vai Cố Trung, cười nói: "Đừng có gánh nặng tâm lý, đi chữa thương cho Torkoal trước đi." "À đúng rồi, đây là Khối Năng Lượng thầy Lục để lại cho cậu đấy." Hàn Tiêu Tiêu cười nói, "Nghe nói đây là bí chế của thầy Lục đó!" Cố Trung tay chân luống cuống nhận lấy hộp Pokéblock Oran, sững sờ hồi lâu, rồi dùng sức gật đầu.

Khi Lục Dã lên sàn, khán đài vang lên một tràng bàn tán. "Con Eevee này là cái quỷ gì?

Còn chưa Tiến Hóa?" "Tô Dụ cũng quá mạnh rồi, đây là định một chấp ba à!" "Khéo khi một chấp năm cũng nên!" Chủ nhiệm Uông của Đại học Kim Lăng nhíu mày: "Cái cậu Lục Dã này... tại sao trước đây tôi chưa từng gặp?" "Nghe nói là sinh viên khoa Tài chính." Thôi Gitano cười nói, "Nhưng thực lực không tầm thường đâu." "Huấn luyện viên không chuyên?!" Triệu Tiên Dũng kinh ngạc nói, "Em cứ tưởng thầy Lục ít nhất cũng có trình độ cấp Senior (Thâm niên)!" Tần Ngữ liếc nhìn Triệu Tiên Dũng: "Cậu có vẻ hiểu rất rõ về cậu ta nhỉ?" Một giọt mồ hôi lạnh chảy qua trán Triệu Tiên Dũng, trong lòng thầm nghĩ: Dù sao trong phòng livestream của thầy Lục, bảng fan của tôi cũng cấp mười mấy rồi mà... "Sinh viên khoa Tài chính được tuyển vào đội tuyển trường, đúng là không đơn giản." Chủ nhiệm Uông gật đầu. "Nhưng Tô Dụ dù sao cũng là Tân nhân vương tỉnh Tô Giang, thực lực..." Lời còn chưa dứt, Chủ nhiệm Uông bỗng nhiên trợn to hai mắt.

Trên khán đài vang lên một trận kinh hô: "Vãi chưởng, từ trong PokéBall đã bắt đầu Tích Tụ (Stockpile) rồi!" "Còn có loại thao tác này sao?

Vừa lên đã Điện Quang Nhất Thiểm?!" Lục Dã chỉ bình tĩnh gật đầu với Tô Dụ.

Ngay khoảnh khắc trọng tài thổi còi, hắn ném PokéBall ra.

Một luồng bạch quang cấp tốc từ trong bóng đập thẳng vào bụng Scyther, lập tức khiến mắt nó lồi cả ra! "Kháp ca!" Scyther phun ra nước chua, lưỡi hái bổ xuống đầu Eevee, nhưng thứ bị chém nát chỉ là một cái Thế Thân (Substitute).

Tô Dụ giật mắt, cao giọng nói: "Ở sau lưng!" Nhưng lời chỉ huy

này chung quy vẫn chậm một nhịp, Eevee xoay người nhảy lên, Đuôi Sắt (Iron Tail) tỏa ra ánh sáng trắng lẫm liệt, bổ thẳng xuống đầu! "Rầm ——" Cú đánh nặng nề vào đầu gây đau đớn thế nào có thể tưởng tượng được.

Scyther phát ra một tiếng bi minh thê thảm, lăn ra ngất xỉu ngay tại chỗ! "Bố y!" Eevee hất một nắm cát lên đầu Scyther, khinh thường lắc đầu.

Trên sân một mảnh tĩnh mịch không tiếng động.

Đám người Đại học Kim Lăng ai nấy đều há hốc mồm, vẻ mặt như gặp ma.

Lục Dã mạnh... bọn họ đã chuẩn bị tâm lý.

Nhưng vừa lên một hiệp đã miểu sát (One-shot) Scyther của Tô Dụ?!

Các người tốt xấu gì cũng cho chúng tôi chút thời gian chuẩn bị tâm lý chứ!

Chuyện này mới qua chưa đến ba giây đồng hồ, làm gì có trận chiến nào kết thúc nhanh như vậy!

Tô Dụ há miệng, ngơ ngác nhìn Lục Dã, dường như đang hồi tưởng lại trận đấu vừa rồi.

Từ khoảnh khắc đầu tiên xuất hiện đã dự đoán được vị trí di chuyển của Scyther...

Tiên thủ thành công, đồng thời sự phối hợp với Eevee cũng là thiên y vô phùng (liền mạch)...

Tên này cư nhiên lại là một sinh viên không chuyên?

Có phải chỗ nào có vấn đề gì rồi không! "Tôi biết cậu muốn nói gì." Lục Dã mỉm cười, ánh mắt dần trở nên sắc bén. "Người tiếp

theo." Tô Dụ hơi sững sờ, lời nói nghẹn lại trong cổ họng, xấu hổ đỏ bừng cả mặt.

Khán đài cũng bỗng nhiên yên tĩnh trở lại, im phăng phắc.

Hắn nói câu này... là có ý gì?

Chẳng lẽ hắn thật sự muốn dùng Eevee để "một chấp năm"?

Thế thì cũng quá ảo tưởng rồi!

Trên ghế tuyển thủ Đại học Kim Lăng, Phùng Triết lạnh lùng nói: "HLV, em lên sân!" Thôi Gitano nhíu mày, gật đầu: "Cẩn thận một chút..." Kinh nghiệm huấn luyện nhiều năm cho ông một loại trực giác nhạy bén.

Thực lực của Lục Dã có lẽ còn vượt xa tưởng tượng của ông...

Nhưng đây dù sao cũng là sân nhà của Đại học Kim Lăng, Thôi Gitano bật cười lắc đầu: "Dựa vào Eevee một chấp năm, sao có thể chứ?" Triệu Tiên Dũng nói nhỏ: "Với thực lực của thầy Lục... cũng không phải là không thể mà..." ...

Phùng Triết bước lên sân đấu, lạnh lùng nói: "Eevee xuyên cả đội... quá ảo tưởng rồi đấy?" "Cho nên tôi mới nói, thời buổi này nói thật chả ai tin." Lục Dã thở dài.

Lục Dã nói chuyện xưa nay đều chân thành như vậy.

Nhưng cứ có người không tin, thế thì chỉ đành dùng sự thật để chứng minh thôi.

Phùng Triết ném PokéBall, con Primeape cơ bắp cường tráng lập tức xuất hiện giữa sân.

Tiếng còi trọng tài vang lên.

Phùng Triết hét lớn: "Primeape, Chặt Karate (Karate Chop)!" Primeape mặt đầy giận dữ, oa oa kêu to lao về phía Eevee.

Eevee ngược lại nổi cáu. "Bố y! (▼mãnh ▼#)" Tao còn chưa rống mày, mày rống tao cái gì?!

Tai Eevee giật giật, lông tơ trên người dựng đứng.

Đặc tính Dự Tri Nguy Hiểm (Anticipation) trực tiếp điều động trạng thái của Eevee lên đến cực hạn.

Lục Dã nhướng mày, khá hứng thú nhìn lướt qua danh sách chiêu thức của Primeape.

Phản Đòn (Counter)... quả thực có uy hiếp rất lớn với Eevee... "Eevee, Điện Quang Nhất Thiểm nhảy lên không trung!" Eevee nhảy nhót liên tục dọc theo sân đấu, thoắt cái vọt lên bán không.

Phùng Triết cười lạnh.

Quả nhiên vẫn là lối đánh lao thẳng vào mặt (face-check) vô não.

Tưởng Primeape của tao cũng lao vào vô não như con Eevee này chắc? "Primeape, Phản Đòn (Counter)!" "Eevee, Ngôi Sao (Swift)!" Đối mặt với Eevee đang rơi xuống, Primeape thủ thế vung quyền, lại bỗng nhiên bị những tia sáng hình ngôi sao bắn trúng.

Một lượng lớn Ngôi Sao không ngừng đập vào Primeape.

Eevee nhẹ nhàng đáp xuống, Đuôi Sắt (Iron Tail) ầm ầm quất ra!

Rầm!!

Phùng Triết hơi sững sờ, nhìn Primeape ngã xuống đất, bộ dạng vẫn chưa kịp phản ứng.

Tên này, không phải ra lệnh Điện Quang Nhất Thiểm sao.

Sao lại... dự đoán được chỉ huy của mình?

Primeape chật vật bay ra khỏi sân, sắc mặt Phùng Triết xanh mét.

Cả nhà thi đấu cũng chợt yên tĩnh lại, sân bãi trống trải chỉ vang

vọng ngữ điệu nhàn nhạt của Lục Dã. "Người tiếp theo." Hàn Tiêu Tiêu toàn thân run rẩy, hận không thể đứng dậy hò reo cho Lục Dã.

Nhưng mới thắng hai tuyển thủ.

Lỡ bị lật kèo thì chỉ có Đại học Thượng Hải mất mặt!

Địch Văn Diệu cũng nhíu mày, vẻ mặt cực kỳ nghiêm túc.

Do trận đấu của Tô Dụ và Cố Trung, mùi thuốc súng của trận giao hữu này đã rất nồng rồi.

Nhưng Địch Văn Diệu cũng đồng dạng có hỏa khí.

Đại học Kim Lăng muốn để Tô Dụ dương danh lập uy, thật sự coi Đại học Thượng Hải dễ bắt nạt à?

Chương 63

"Giang Thần, lát nữa nếu Lục Dã thua, cậu lên thay." Địch Văn Diệu lạnh lùng nói, "Trận giao hữu này, chúng ta kiểu gì cũng phải lấy được!" Giang Thần ngơ ngác gật đầu, bỗng nhiên cười khổ: "HLV, em thấy... em không có cơ hội lên sân rồi!" Địch Văn Diệu hơi sững sờ.

Trước mắt chỉ thấy một bóng đen lướt qua, Rhyhorn bị Eevee dùng Đuôi Sắt quất bay, trực tiếp đập vào biển quảng cáo ngoài sân.

Cuộc giao đàm ngắn ngủi chưa đến mười giây, Lục Dã thế mà lại lật tung thêm một thành viên đội tuyển trường nữa?!

Trên khán đài vang lên một tràng tiếng thì thầm bị nén thấp. "Eevee...

đánh bay cả Rhyhorn á?" "Chênh lệch thể hình lớn như thế mà cũng bị miểu sát (One-shot)..." "Con Eevee này vị chi cũng quá bạo lực rồi!" "Bố y!" Con Eevee nhỏ nhắn đáng yêu đứng cạnh thanh niên tuấn tú, hung hăng nhe răng.

Lục Dã nhìn về phía ghế tuyển thủ, liếc mắt nhìn Tô Dụ đang đầy vẻ bất an, bình tĩnh mỉm cười: "Người tiếp theo." "Người tiếp theo." Trong sân đấu rộng lớn chỉ có ngữ điệu bình tĩnh của Lục Dã vang vọng.

Bên trong Trung tâm thi đấu Kim Lăng im phăng phắc.

Thôi Gitano giật giật khóe mắt, cảm thấy có chút khó tin.

Tân nhân Vô địch của Ma Đại đã mạnh đến mức này rồi sao?

Eevee thậm chí còn chưa Tiến Hóa...

Luyện độ thế này cũng vị chi quá kinh người rồi! "Lát nữa cẩn

thận chút." Thôi Gitano ho khan nói. "Con Eevee của hắn, thể lực (HP) chắc cũng đến giới hạn rồi." Tần Ngữ gật đầu, nhưng trong lòng lại dâng lên một cảm giác bất an.

Nhìn con Eevee đang ngạo thị toàn trường kia, Tần Ngữ lộ ra nụ cười khổ.

Nhìn kiểu gì cũng không giống bộ dạng hết HP tí nào cả!

Tuyển thủ thứ tư của Đại học Kim Lăng xuất trận.

Tần Ngữ hít sâu một hơi, ném PokéBall: "Lên đi, Braixen!" Braixen uyển chuyển như thiếu nữ, lông màu đỏ bên tai bay bay, vung một cành cây, ngọn lửa nóng rực từ đầu cành trào về phía Eevee. "Xoáy Lửa (Fire Spin)!" Nhân lúc Eevee né tránh, Tần Ngữ trầm giọng nói: "Thắp sáng bốn phía!" Chỉ thấy Braixen dùng cành cây vẽ một vòng tròn giữa không trung.

Những tàn lửa rơi xuống sân đấu, như vòng lửa bao vây lấy sân bãi.

Điện Quang Nhất Thiểm của Eevee bị buộc phải dừng lại, ngọn lửa không ngừng tàm thực không gian, ép dần về phía trung tâm. "Đã khó đánh trúng thì dùng lối đánh lấy thương đổi thương." Địch Văn Diệu nhíu mày. "Đây là nhắm chuẩn ưu thế của Đấu Luân Chuyển (Rotation Battle) đây mà!" "Điện Quang Nhất Thiểm!" Lục Dã chỉ huy, "Thế Thân (Substitute)!" Eevee cũng ngay lập tức hiểu ý Lục Dã, nhe răng, không chút do dự lao thẳng vào mặt. "Ngắm chuẩn Eevee, Tia Sáng Tâm Linh (Psybeam)!" Theo sự chỉ huy của Tần Ngữ, cành cây của Braixen nhắm thẳng vào Eevee đang lao tới, ánh sáng xanh lam chói lọi bùng nổ.

Ở khoảng cách gần như thế này, Tia Sáng Tâm Linh không thể nào trượt được!

Nhưng ngay cùng thời điểm chùm sáng bay ra, thân hình Eevee chia làm hai, né tránh Tia Sáng Tâm Linh bằng khả năng Điều phối (Coordinator) kinh người.

Xoáy Lửa bao quanh sân đấu cũng dồn về phía hai con Pokémon trong khoảnh khắc này.

Thế Thân bị ngọn lửa từ bốn phương tám hướng nuốt chửng, nhưng nhóc con lấm lem tro bụi đã bất ngờ nhảy vọt ra.

Trong ánh lửa ngút trời, Eevee nhảy lên vai Braixen, hung hăng cắn một cái (Bite)!

Tần Ngữ lập tức trắng bệch mặt mày.

Đánh vào Chỗ Hiểm (Critical Hit), cái này nói thế nào cũng quá đau rồi!

Đạp lên đầu Braixen, nhóc con tung người nhảy một cái, thoát khỏi phạm vi biển lửa, đầu cũng không thèm ngoảnh lại. "Hú!" Braixen kêu lên đau đớn, khoảnh khắc tiếp theo liền bị chính ngọn lửa của mình nuốt chửng.

Ngọn lửa tắt ngấm, Braixen đã rơi vào hôn mê.

Trên sân một mảnh tĩnh mịch.

Cũng chính lúc này, tiếng còi của trọng tài vang lên: "Braixen mất khả năng chiến đấu.

Người chiến thắng, Lục Dã!" Trên khán đài là một phen hỗn loạn. "Một... một chấp bốn rồi?" "Đùa à...

Như thế mà vẫn còn HP?" Liên chiến bốn trận, còn liên tục dùng hai lần Thế Thân...

Con Eevee này chẳng lẽ lớn lên bằng việc ăn thuốc tăng lực (Wincat)?

Máu còn trâu hơn cả Snorlax? "HLV." Hàn Tiêu Tiêu kích động, "Thầy Lục sắp xuyên cả đội thật rồi!" Địch Văn Diệu không nói gì, chỉ vui mừng nhìn Lục Dã trên sân.

Ông nhớ Ma Đại hình như vẫn còn Đĩa Kỹ Thuật (Technical Machine) thích hợp cho Eevee.

Đến lúc đó để cậu ta tùy ý chọn, coi như phần thưởng cho đứa nhỏ này!

Tần Ngữ vẻ mặt ủ rũ đi xuống sàn đấu, sĩ khí của Đại học Kim Lăng cũng có chút trầm xuống.

Bên kia, Lục Dã quan tâm nhìn Eevee: "Không sao chứ?" "Bố y! o(´^｀)o" Eevee liếm liếm vuốt, khinh thường ngẩng đầu lên.

Nhìn nhóc con tinh thần phấn chấn, bộ dạng như đã đánh rất đã đời, Lục Dã như có điều suy nghĩ gật đầu.

Lúc này, Lục Dã bỗng nhiên giơ tay lên.

Ngay khi mọi người sắc mặt khẽ biến, tưởng Lục Dã sắp nói ra câu thoại ác ma kia, thì Lục Dã mỉm cười nói: "Tôi xin tạm dừng một phút...

để tôi tháo Vật phẩm (Item) trên người Eevee xuống đã." Trên sân lập tức vang lên tiếng xì xào bàn tán. "Eevee còn mang theo Vật phẩm?" "Chẳng lẽ là Quả Berry?

Nhưng cũng đâu thấy Eevee sử dụng!" "Thủ hạ mang theo Item, đây không phải là phạm luật sao?" Trọng tài lập tức sững sờ, quay đầu nhìn lại, Chủ nhiệm Uông thần sắc phức tạp gật đầu.

Người cuối cùng lên sân là "nội gián" của Đại học Kim Lăng (gạch đi).

Fan hâm mộ của Lục Dã, Triệu Tiên Dũng hơi ngẩn ra, lập tức thở

phào nhẹ nhõm.

Xem ra thầy Lục định "thả" cho mình rồi!

Nhưng nhìn thấy động tác của Lục Dã, sắc mặt tất cả mọi người tại hiện trường đều biến đổi.

Chỉ thấy Lục Dã giữa thanh thiên bạch nhật, xách cổ Eevee lên.

Con Eevee tựa như Chiến Thần kia, đầu tiên là đỏ mặt, sau đó giãy dụa kịch liệt. "Bố y! (〃＞mãnh＜)" Sau đó Lục Dã tháo từng cái vòng bảo hộ màu hồng trên bốn cái chân ngắn của Eevee xuống, đặt trên tay ướm thử một chút. "Cái của nợ này nặng thật đấy..." Lục Dã sắc mặt cổ quái, "Hóa ra cái gọi là phương thức phát lực phù hợp, chính là không cho Eevee phát lực à?" Vật phẩm Eevee mang theo tương tự như 'Vòng Cổ Chân Sức Mạnh' (Power Anklet), tính phòng hộ mười phần, nhưng cũng tương đối có trọng lượng. [Power Anklet: Mặc dù sau khi mang tốc độ sẽ giảm đi, nhưng tốc độ của Pokémon sẽ trưởng thành cao hơn bình thường.] Lục Dã cố ý ném cái vòng bảo hộ xuống sân, lập tức vang lên một tiếng vang lớn, cả sân đấu nghe rõ mồn một.

Rầm!!

Trong sát na, cả nhà thi đấu im bặt. "Xuýt xoa ——" Lục Dã bỗng nhiên có chút lo lắng.

Item hơn một triệu tệ, không phải cứ thế mà rơi vỡ đấy chứ?!

Đám người Đại học Kim Lăng trừng lớn mắt.

Con Eevee này, vừa rồi mang cái Đồ Bảo Hộ (Protector) nặng như thế để đấu với chúng ta?

Như thế mà vẫn có thể một chấp bốn?!

Triệu Tiên Dũng giờ phút này sống sượng cứ như Rock Lee trong

kỳ thi Chunin, người xung quanh vẻ mặt như gặp ma.

Thế này... mà gọi là thả nước (nhường)?

Thầy Lục, thầy đối xử với fan của mình cũng tàn nhẫn thế sao?!

Lục Dã khẽ ho một tiếng, bình tĩnh mỉm cười nói: "Người tiếp theo." Nụ cười này, trong mắt Triệu Tiên Dũng chẳng khác gì ác ma.

Nhưng... có thể thỉnh giáo thầy Lục một trận, cũng không uổng chuyến này!

Triệu Tiên Dũng hít sâu một hơi, hét lớn: "Lên đi, Electabuzz!" Electabuzz với màu sắc cảnh báo vàng đen phủ kín người, nhe nanh múa vuốt gầm lên, dòng điện yếu ớt chạy dọc trên thân.

Liếc nhìn Pokédex hệ thống, sau khi xác nhận là Electabuzz có đặc tính Tĩnh Điện (Static), Lục Dã chỉ huy: "Eevee, Ngáp (Yawn)!" Sắc mặt Triệu Tiên Dũng biến đổi.

Đến rồi, chiến thuật thương hiệu của thầy Lục!

Thôi Gitano của Đại học Kim Lăng hơi sững sờ.

Tháo Vòng Cổ Chân Sức Mạnh xuống, tốc độ thường thái của Eevee đã đủ để tiếp cận Điện Quang Nhất Thiểm.

Nhưng chính với ưu thế tốc độ nghiền ép như vậy, Lục Dã lại chọn cấu rỉa tầm xa?

Tuy đặc tính của Electabuzz đúng là Tĩnh Điện... nhưng thế này cũng quá cẩn thận (bẩn) rồi!

Sấm Sét (Thunderbolt) của Electabuzz đánh trượt, mí mắt dần trở nên nặng trĩu, Eevee lại không có chút ý định tiếp cận nào.

Đám người Đại học Kim Lăng một trận tê da đầu. "Chiến thuật của Lục Dã này... cũng quá 'chó' rồi!" Phùng Triết nghiến răng nói.

Thôi Gitano dở khóc dở cười: "Không cho bất cứ cơ hội lật kèo nào...

Đúng là một tuyển thủ tương đối xuất sắc!" Thầy Lục xưa nay đều tránh để lại hậu hoạn.

Đã là Electabuzz có Tĩnh Điện thì đả kích tầm xa mới là lựa chọn tốt nhất. "Eevee, Ngôi Sao (Swift)!" Electabuzz rơi vào ngủ say bị những chùm sáng hình ngôi sao đánh cho một trận tơi bời, chưa kịp mở mắt liền quỵ xuống đất.

Eevee không ngừng hất cát lên đầu Electabuzz, đợi đến khi chôn vùi Electabuzz xong xuôi mới hài lòng liếm liếm vuốt. "Người chiến thắng, Lục Dã!" Theo tiếng còi của trọng tài vang lên, Eevee ngẩng đầu, ngạo thị toàn trường. "Bố y (゜▼mãnh ▼)!" "Thế mà... bị quét sạch team thật à..." "Đạo lý thì ai chẳng hiểu, nhưng con Eevee này thực sự quá cute!" Bên trong Trung tâm thi đấu Kim Lăng, không gian chìm vào tĩnh lặng.

Nhưng đây dù sao cũng là trận giao hữu, khán giả vẫn tự phát vỗ tay tán thưởng.

Thôi Kỳ thở dài thườn thượt.

Vốn tưởng rằng chiêu mộ được Tô Dụ Đề vào đội là có thể dập tắt uy phong của đối thủ cũ.

Không ngờ, lại bị một con Eevee 'một chấp tất' quét sạch cả đội hình!

Trong ánh mắt kính sợ của mọi người, Lục Dã thành thật nhặt lại cái 'Vòng Chân Sức Mạnh' (Power Anklet) vừa ném đi lúc nãy. "May quá, chưa bị hỏng." Lục Dã thở phào nhẹ nhõm.

Trở lại khu vực tuyển thủ của Đại học Thượng Hải.

Địch Văn Diệu không hề che giấu sự kích động trong mắt, vỗ

mạnh vào vai Lục Dã. "Sau khi trở về, kho Đĩa kỹ năng (Technical Machine) của Ma Đại, cậu cứ việc chọn tùy thích!" Lục Dã hơi ngẩn ra.

Đĩa kỹ năng tuy bao gồm cả video hướng dẫn và phương pháp huấn luyện, nhưng tài nguyên tu luyện thì chắc chắn vẫn phải tự bỏ tiền túi.

Lục Dã mặt mày nhăn nhó: "Huấn luyện viên, cái này thật sự không cần đâu!" "Hahaha, tôi hiểu mà!" Địch Văn Diệu cười sảng khoái, "Không phải là chê ít sao, thế này đi, tôi cấp cho cậu hai cái Đĩa kỹ năng!" Lục Dã: "Tôi cảm ơn ông nhé!" Liên tục thắng năm trận, Eevee lại chẳng bị thương tích gì mấy, bộ dáng vẫn tràn trề tinh lực.

Điểm BP dư thừa trong Hệ thống cũng đã tăng lên 2000, Lục Dã dự tính sau khi về sẽ làm hai phát quay thưởng thập liên (x10).

Đám người Đại học Thượng Hải kích động nhìn Lục Dã, ánh mắt mang theo sự sùng bái.

Trợ giảng Lục giỏi lý thuyết huấn luyện thì thôi đi... thế mà ngay cả thực chiến cũng mạnh như vậy!

Cố Trung thua trận, có chút xấu hổ, nhưng Lục Dã đã vỗ vai cậu ta. "Đừng tự trách, đối xử tốt với Pokémon của mình mới là mấu chốt." Lục Dã nghĩ đến con Torkoal thà chết không đầu hàng, thật thà y hệt Huấn luyện viên của nó, mỉm cười nói: "Pokémon sẽ không bao giờ phụ lòng mong đợi của cậu đâu." Lục Dã thầm bổ sung trong lòng: *Giống như mỗi lần tụi nó 'đâm sau lưng' tôi vậy.* Cố Trung ngẩn người một lúc lâu, rồi gật đầu thật mạnh. ...

Trận giao hữu kết thúc.

Nhà huấn luyện viên vừa có thực lực vừa có nhan sắc kia, cùng với con Eevee cute nhưng lại cực kỳ cục súc, đã trở thành chủ đề bàn

tán sôi nổi của Đại học Kim Lăng.

Chương 64

Xét theo một ý nghĩa nào đó, bị Eevee 'một chấp năm', chuyện này cũng coi như là chứng kiến lịch sử rồi.

Thôi Kỳ cười khổ, bắt tay với HLV Địch: "Giải tích điểm năm nay, thật không muốn gặp lại các ông chút nào!" Địch Văn Diệu ngẫm nghĩ, Lục Dã dù sao cũng là trợ giảng, coi như một dạng ngoại viện, không thể lần nào cũng bỏ tài nguyên ra mời cậu ta ra tay được.

Địch Văn Diệu cũng thở dài: "Tôi cũng muốn Lục Dã trận nào cũng lên sân lắm chứ!" Trên tàu cao tốc trở về Thượng Hải, Hàn Tiêu Tiêu líu ríu không ngừng, vẫn đang lặp lại cảnh tượng thần thánh Eevee cân năm vừa rồi.

Lục Dã có chút đau đầu.

Không phải chỉ là quét sạch team thôi sao?

Chuyện này đáng tự hào lắm à?

Vì để huấn luyện Eevee, Lục lão sư đích thân chịu đòn, nghĩ lại cũng thấy hơi ngại đấy chứ!

Tuy nói vậy, trải qua trận chiến chính quy, thực lực của Eevee hiển nhiên lại tăng lên không ít.

Vừa nghĩ đến việc ngày sau nó phá nhà có khả năng sẽ càng thuận tiện hơn, Lục Dã không kìm được thở dài thườn thượt. "Lục Dã, cậu đã nghĩ xong chọn Đĩa kỹ năng gì cho Eevee chưa?" HLV Địch hỏi.

Những chiêu thức phù hợp cho Eevee bao gồm: Đào Hang (Dig), Bóng Ma (Shadow Ball), Trời Nắng (Sunny Day), v.v.

Nhưng chi phí cho mấy chiêu này cũng là con số trên trời.

Nếu chọn Đào Hang, cái tòa nhà nát của hắn sợ là đừng hòng có người ở nữa; còn về Bóng Ma, Lục Dã đã có phương pháp huấn luyện do Cynthia cung cấp, đợi sau này có tiền, để Eevee nắm vững cũng chỉ là vấn đề thời gian.

Đắn đo hồi lâu, Lục Dã vẫn chọn hai chiêu vừa rẻ vừa thực dụng: 【Phản Xạ - Reflect】 và 【Màn Ánh Sáng - Light Screen】.

Hai chiêu thức (Move) này có thể tăng cường khả năng tự vệ của Pokémon một cách hoàn hảo, giảm thiểu rủi ro Eevee bị thương.

Trong chiến đấu hoang dã, hai chiêu này càng được xưng tụng là thần kỹ, cực kỳ thích hợp cho Lục lão sư - người theo phong cách "bẩn bựa đến mức không dám ra đường".

Lục Dã thở phào: "Sau này không sợ bị fan gửi lưỡi lam rồi." Đương nhiên, chọn hai chiêu này còn có nguyên nhân sâu xa hơn.

Đó là bởi vì, Haunter có thể xem hiểu, hoàn toàn không cần Lục Dã đích thân huấn luyện! "Mình đúng là thiên tài huấn luyện mà!" Lục Dã lẩm bẩm, "Đi một chuyến này, để cả hai con Pokémon đều nắm vững các chiêu thức dạng tường chắn..." Lục Dã vỗ trán: "Đúng là có phong cách của mi, Lục lão sư!" Đêm hôm đó trở lại Thượng Hải.

Lục Dã cùng Địch Văn Diệu ghé qua Khoa Chiến đấu, lấy hai cái Đĩa kỹ năng.

Sau đó Lục Dã in phương pháp huấn luyện 【Phản Xạ】 và 【Màn Ánh Sáng】 ra, vẻ mặt nghiêm túc giao cho Haunter. "Ghos?

Σ(°Д°;)" Haunter cũng ngây người, vội vàng nhận lấy giáo trình mới, chỉ nghe Lục Dã nghiêm mặt nói: "Thân là đại ca, cậu tự nhiên phải làm gương." "Hai chiêu thức này là tôi thiên tân vạn khổ mới kiếm về cho các cậu, hy vọng cậu chớ có phụ lòng!" Haunter sững sờ, trong mắt lập tức ầng ậc nước. "Ghos! ∧(;´Д｀∧)" Chủ nhân vì muốn

làm Huấn luyện viên, thế mà lại vất vả đến vậy...

Mình nhất định phải luyện tập tử tế, tranh thủ sớm ngày học được hai chiêu này!

Đêm đã khuya.

Lục Dã trong lúc làm bữa tối cho hai đứa nhỏ, thuận tay quay luôn hai phát gacha 10 lần. 【Rare, Rare, Rare...】 Lục Dã có chút đau đầu, thở dài theo thói quen: "Lại đen như chó mực rồi." 【Oa! Truyền Thuyết!】 Lục Dã hơi kinh ngạc: "Hả? Hai mươi phát thế mà ra đồ cam?" 【Nhận được Vật phẩm: Pecha Berry *4, Oran Berry *5, Sữa Moomoo *4, Bóng chứa Pokémon *3, Thuốc hồi phục siêu cấp *3, Quả Razz Vàng (Golden Razz Berry) *1】 Cái gọi là 'Màu vàng truyền thuyết', chính là quả 【Golden Razz Berry】 này. 【Golden Razz Berry: Sau khi đưa quả này cho Pokémon ăn, Pokémon sẽ trở nên cực kỳ dễ bắt giữ. (PokéBall, GO!)】 Lục Dã đối với quả Razz bề ngoài ẩn hiện kim quang này cũng có chút ấn tượng.

Trong game 《Let's Go Pikachu/Eevee》 lấy bắt giữ làm đặc sắc, Golden Razz Berry có thể tăng xác suất 'bắt dính'.

Đối với 'Thánh bắt thú' như Crystal mà nói, đây hẳn là loại Berry khá thường dùng.

Lục Dã xoa cằm, lẩm bẩm: "Đợi quay thêm được vài quả nữa, ngược lại có thể chế tạo một loại Khối Năng Lượng (Pokéblock) mới." Trong cửa hàng Hệ thống hiện tại, các loại Berry đã mở khóa hầu như đều bị Lục Dã chế thành Khối Năng Lượng hết rồi.

Ngoài các loại Berry cơ bản, còn bao gồm: 【Khối Ganlon - Đắng】 tăng phòng ngự, 【Khối Petaya - Cay】 tăng tấn công đặc biệt, 【Khối Salac - Chua ngọt】 tăng tốc độ.

Bản thân Lục Dã thích ăn Khối Pecha hơn, vì vị này ngọt nhất...

Bữa tối là Salad trái cây và Sữa Moomoo, đồ uống của Eevee thì là nước cam vắt.

Eevee đứng trên bàn, ngoan ngoãn lắc lư cái đuôi.

Thấy Lục Dã nhìn chằm chằm mình, nó lập tức quay đầu sang chỗ khác, đuôi ngừng lắc. "Bố y!" Bên kia, Haunter đang cào cào một phần giáo trình, thè cái lưỡi dài đỏ lòm ra, liếm từng hàng chữ nhỏ, linh hoạt ghi chép.

Tuy rằng đã mọc ra hai tay... nhưng cái thói quen này e là không sửa được rồi. "Ghos! (*⊙~⊙)" Thời gian bữa tối điềm tĩnh, khoảnh khắc tốt đẹp trôi qua thật nhanh.

HLV Địch gọi điện thoại tới: "Lục Dã, ngày mai là có thể đến Nhà trẻ Pokémon (Day Care) chọn Pokémon rồi!

Không cần quá cảm kích tôi đâu hahaha, đều là việc nên làm cả!" Lục Dã bất lực thở dài.

Nhưng chuyện đã đến nước này, Lục Dã ngược lại trở nên đầy tham vọng. "Quyết định rồi, ngày mai nhất định phải chọn ra một tên 'sâu gạo' (kẻ ăn hại)!" Eevee và Haunter nhìn nhau, không hẹn mà cùng gật đầu. "Ghos?" (Tối nay huấn luyện?) "Bố y!" (Quẩy lên!) Ngày 30 tháng 7, thứ Năm.

Eevee dẫm qua mặt Lục Dã, thò hai cái chân nhỏ ra, vươn vai một cái thật dài, rồi khoan khoái chui vào trong chăn.

Lục Dã mơ thấy mình bị Eevee phiên bản Cực Đại Hóa (Dynamax) nghiền nát, lập tức giật mình tỉnh giấc từ cơn ác mộng.

Ngước mắt nhìn quanh, Haunter đang dán mình trên trần nhà, vẫn còn đang chảy nước miếng.

Lật chăn lên xem, Eevee cuộn mình thành quả bóng, dường như vì ánh nắng chói mắt, cực kỳ bất mãn khua khua đệm thịt dưới chân.

Lục Dã với mái tóc rối bù, thở dài: "Sáng sớm đã gặp ác mộng...

đây không phải là điềm lành gì đâu!" "Hôm nay chọn Pokémon, hy vọng đừng xảy ra chuyện gì." Trong lòng Lục Dã vô cùng ngưng trọng, lại giống như Satoshi ngày đầu tiên khởi hành, khó tránh khỏi có chút kích động và khẩn trương. "Lại không làm Trainer, có thể chung sống hòa hợp với hai đứa nhỏ này mới là quan trọng nhất." Lục Dã gật đầu, thầm than trong lòng, cũng không thể quá nỗ lực, cái gia đình này đã không gánh vác nổi con Pokémon thứ ba biết 'đâm sau lưng' nữa rồi.

Tối qua, Eevee và Haunter huấn luyện 'Phản Xạ' và 'Màn Ánh Sáng' đến tận đêm khuya.

Tuy cả hai đều chưa nắm vững, nhưng có một số kỹ thuật vẫn có nét tương đồng với 'Bảo Vệ'.

Lục Dã cứ coi như hai đứa nó ngủ nướng, làm bữa sáng cho hai đứa nhỏ xong, để lại tờ giấy nhắn: "Tao ra ngoài đây, chiều mới về, bữa trưa tự giải quyết!" Haunter biết chữ, để lại tiền mặt thì Haunter dẫn Eevee ra quán ăn cơm cũng chẳng phải việc gì khó.

Lục Dã thậm chí nghi ngờ, có Haunter ở đó, Eevee căn bản chẳng cần đến Trainer... "Ừm...

đa tạ mình đã huấn luyện Haunter xuất sắc đến thế!" Lục Dã tự tin gật đầu.

Gần tháng tám, cái nóng oi bức khó tan, mấy con Pidgey ủ rũ nằm rạp trên ngọn cây, không trung không có lấy một cơn gió.

Lục Dã bắt taxi, chạy tới Học viện Pokémon của Đại học Thượng Hải, đi đến một khu căn cứ huấn luyện dưới chân núi thuộc khu giảng

đường phía Nam. "Đến rồi à." Địch Văn Diệu cười vẫy tay với Lục Dã.

Lục Dã đeo cái 'Kính Râm Đen' (Black Glasses) quay thưởng được lần trước, hiệu quả là tăng cường chiêu thức hệ Bóng Tối (Dark), nhìn tổng thể trông y như cosplay xã hội đen.

Nhưng không thể không nói, thứ này thật sự có thể dùng làm kính râm, chất lượng cực kỳ tốt.

Lục Dã tò mò hỏi: "HLV Địch, cả khu vực lớn thế này đều là địa bàn của Nhà trẻ Pokémon sao?" Đây là lần đầu tiên Lục Dã đến khu giảng dạy chuyên ngành Nuôi dưỡng, nhìn từ diện tích chiếm đất mà nói, vượt xa các học viện khác.

Địch Văn Diệu giải thích: "Tuy nói là Nhà trẻ Pokémon, nhưng cũng có hơn ba ngàn mẫu đất rồi, sinh viên chuyên ngành Nuôi dưỡng của Ma Đại mỗi năm đều sẽ đến đây thực tập." "Có không ít học sinh gửi nuôi Pokémon ở đây, của sinh viên tốt nghiệp và cán bộ giáo viên cũng có, Pokémon thực lực hùng mạnh không phải số ít đâu!" Chi phí nuôi dưỡng Pokémon cũng chẳng kém gì chi phí huấn luyện.

Nghe nói Liên Minh năm xưa đặt ra 'Luật mang theo 6 Pokémon', chính là vì một khi vượt quá số lượng này, Trainer có thể sẽ không đảm bảo được việc nuôi dưỡng chúng bình thường, từ đó dẫn đến ngược đãi Pokémon.

Nhưng giả như là Trainer tự tin vào thực lực nuôi dưỡng (tài chính) của mình, mang theo mười hai quả PokeBall cũng chẳng phải chuyện hiếm thấy gì.

Mà những Pokémon vượt quá số lượng mang theo, bỏ tiền gửi tại Nhà trẻ Pokémon, hoặc là ủy thác cho Tiến sĩ Pokémon quen biết, đều là thao tác khá thường gặp. "Nhà trẻ Pokémon của Ma Đại chỉ có ba ngàn mẫu thôi á?" Lục Dã vẻ mặt quái lạ. "Tôi xem trên Bilibili thấy

'Sân sau của giáo sư Oak', cái thứ đó có tới hơn ba vạn mẫu cơ mà!" Địch Văn Diệu cười nói: "Giáo sư Oak dù sao cũng là đệ nhất nhân của giới học thuật Pokémon, thay vì nói là sân sau, chi bằng nói là vùng hoang dã thì thích hợp hơn." Lục Dã đi theo HLV Địch, hai người tiến sâu vào trong đình viện.

Rừng rậm, bãi cát, sông ngòi, thảo nguyên, váy của nữ sinh (gạch đi)...

đủ loại môi trường sống, đủ loại Pokémon muôn hình muôn vẻ khiến Lục Dã nhìn không kịp mắt.

Nidoranơ và Nidorina đang tình tứ, Silcoon chỉ lộ ra một con mắt đỏ rực ẩn nấp giữa rừng cây, Farfetchd (Vịt Vigoroth) tươi ngon mọng nước...

Lục Dã lau nước miếng, đi đến một ngôi nhà gỗ.

Một bà lão tóc bạc phơ, gương mặt hiền từ bước ra đón hai người.

Địch Văn Diệu chỉ Lục Dã, cười nói: "Thằng nhóc này, mấy hôm trước vừa giúp Ma Đại xả được một cơn tức đấy.

Chuyện chọn cho cậu ta một con Pokémon, đành làm phiền bà rồi!" "Người trẻ tuổi, có nhuệ khí như vậy đã rất hiếm thấy rồi." Bà Ngô cười híp mắt nói, "Cậu yên tâm, Pokémon của Nhà trẻ Ma Đại, bảo đảm nỗ lực cầu tiến, tiềm lực mười phần!" Lục Dã sắc mặt khẽ biến. "Bà ơi, chút chuyện nhỏ này không làm phiền bà đâu, cháu vẫn là tự mình tới thì hơn!" Thật sự để người già giúp đỡ, bằng vào ánh mắt độc hại nhiều năm của bà ấy, mình còn không 'toang' chắc?!

Bà Ngô quan sát Lục Dã từ trên xuống dưới, mỉm cười gật đầu.

Người trẻ tuổi thực lực xuất chúng, tướng mạo tuấn tú, lại còn biết tôn trọng trưởng bối...

Xem ra, phải giới thiệu mấy hậu duệ của đám Pokémon cán bộ giáo viên cho thằng nhóc này rồi!

Bà Ngô chống gậy, cười cười. "Chờ một lát, ta đi chuẩn bị một chút." Bà Ngô thầm nghĩ, dù sao tư chất của mấy con kia cũng không tệ, cứ xem thằng nhóc này thích con nào hơn vậy.

Lục Dã thở phào nhẹ nhõm.

Hắn còn lo cụ bà dùng 'Sheer Force' (Viễn Lực) chọn một con Pokémon tiềm lực cường đại cho hắn.

Lục Dã thứ nhất là lo lắng mình làm chủ nhân có thể sẽ phụ lòng mong đợi của Pokémon.

Thứ hai là nếu cá tính của Pokémon hiếu chiến, có khả năng sẽ không hợp với Eevee và Haunter.

Cho nên, Lục Dã vẫn quyết định chọn một con Pokémon có tính cách tương tự mình, chỉ muốn làm một con cá mặn (lười biếng).

Tóm lại, chính là chọn một đứa 'ăn hại'!

Địch Văn Diệu vỗ vai Lục Dã: "Cậu yên tâm, ánh mắt của bà Ngô tuyệt đối chuyên nghiệp.

Có điều... chỉ có thể chọn trong số mấy con bà ấy giới thiệu cho cậu thôi." Địch Văn Diệu hơi nghiêm túc nói: "Dù sao có một số Pokémon là sở hữu tư nhân, cũng không thể thực sự để cậu tùy tiện chọn lựa." Lục Dã gật đầu.

Hắn còn nghĩ, nếu được chọn tùy ý thì hắn chọn đại con Slowpoke trong hồ nước là xong chuyện.

Lúc nãy hắn đi qua, con Slowpoke ngốc nghếch kia còn vẫy tay với hắn, thực sự rất hợp khẩu vị của Lục Dã. "Bà Ngô chắc không đến mức chọn một con Starter (Pokémon khởi đầu) cho tôi chứ." Lục Dã

cười nói, "Mấy con đó toàn là Pokémon giá sáu con số, Ma Đại cũng sẽ không tài phiệt thế chứ?" Địch Văn Diệu nghĩ một lúc, nói: "Các năm trước cũng không phải không có tiền lệ, vẫn là phải xem Pokémon bà Ngô giới thiệu cho cậu.

Nói chung, bằng ánh mắt của bà ấy, giới thiệu tuyệt đối là con thích hợp với cậu nhất!" Lục Dã thở phào.

Người già thâm tàng bất lộ, chắc liếc mắt là nhìn ra mình là một kẻ lười biếng ngay ấy mà? ...

Bà Ngô chống gậy, đi đến bên cạnh ông bạn già, nhẹ nhàng đá một cái. "Ông già, gọi điện cho lão hiệu trưởng đi, tôi định tặng một con Starter đi đây." Ông lão đang ngủ gật, lập tức bừng tỉnh, mơ màng nói: "Đó đều là Pokémon Đại sư để lại mà, bà thế mà cũng muốn tặng đi?" Bà Ngô hừ một tiếng: "Bà già này cứ thích mấy cậu trai trẻ đấy, thì làm sao?" Ông lão cười xòa: "Tôi đi gọi điện đây, bên ngoài trời nóng, bà đội mũ rơm vào." Trong lòng bà Ngô có chút ấm áp, nhưng chỉ hừ một tiếng, kín đáo nói: "Trong tủ lạnh có canh chua, lát nữa nhớ uống đấy." "Được rồi, tôi đi xem đám Pokémon kia." Ông lão chắp tay sau lưng nói, "Con nào con nấy đều kiêu dũng thiện chiến...

Ha ha, cũng không biết là Trainer nào có phúc khí này đây!" Lục Dã và Địch Văn Diệu đợi ở ngoài nhà hồi lâu. "HLV, ông nói xem Pokémon của Nhà trẻ Ma Đại... nó có mạnh không?" Lục Dã có chút không yên tâm hỏi. "Không phải là vấn đề mạnh hay không." Địch Văn Diệu trầm ngâm, "Có người từng làm báo cáo điều tra, Nhà trẻ và phong thổ khu vực khác nhau sẽ nuôi dưỡng ra Pokémon có tính cách khác nhau, loại tính cách này thường mang tính khuynh hướng." "Cộng thêm thủ pháp nuôi dưỡng độc quyền...

đây chính là nguyên nhân vì sao có những Nhà trẻ Pokémon có thể tạo nên hiệu ứng thương hiệu." Lục Dã hơi ngẩn ra: "Vậy Nhà trẻ

của Ma Đại...

Pokémon có đặc điểm gì?" "Hiếu chiến!" Ngữ khí của Địch Văn Diệu bỗng nhiên tự hào hẳn lên: "Infernape, Swellow, Houndoom...

Pokémon của Nhà trẻ Ma Đại hưởng danh tiếng lẫy lừng ở khắp Đông Hoàng!" Lục Dã: ?

Lục Dã hận không thể bóp cổ Địch Văn Diệu, chất vấn ông ta tại sao không nói sớm.

Ông mà nói sớm thì tôi quay đầu đi về ngay, cũng không đến mức đứng đần mặt ra đây cùng ông nửa tiếng đồng hồ!

Ngay khi Lục Dã đôi mắt vô thần, ngẩng đầu nhìn trời, bà Ngô chống gậy đi ra, cười híp mắt nói: "Lục Dã à, đã được cho phép rồi, cậu qua đây chọn Pokémon đi!" Lão hiệu trưởng Ma Đại rất tin tưởng ánh mắt của bà Ngô.

Đã là Trainer bà nhìn trúng, vậy thì tặng một con Starter, coi như khoản đầu tư cho tương lai cũng chưa biết chừng.

Lục lão sư trẻ tuổi chưa ý thức được điểm này, vẫn ôm ý nghĩ ngây thơ là chọn một con Slowpoke.

Một chữ THẢM viết hoa!

Chương 65

Theo chân bà Ngô, Lục Dã đi tới một khu đình viện nhỏ khác, mùi hương Berry ở đây càng nồng đậm, hiển nhiên là trồng không ít cây quả quý hiếm. "Sitrus Berry, Lum Berry, Razz Berry..." Lục Dã lần lượt nói ra tên các loại quả đi lướt qua, thình lình trừng lớn mắt, "Ngay cả loại Ganlon Berry quý hiếm (Precious) thế này cũng có?" Nhìn dáng vẻ sai trĩu quả kia, trong mắt Lục Dã, đó đều là tiền giấy đang phát sáng a!

Bà Ngô kinh ngạc nhìn Lục Dã, cười nói: "Không ngờ cậu đối với Berry cũng có kiến giải như vậy." Lục Dã: "Biết sơ sơ, biết sơ sơ." Những chuyên gia Berry sẽ thu hút lẫn nhau.

Lục Dã dựa vào kiến thức Berry nắm giữ nhờ【Công nghệ Khối Năng Lượng Lv5】, càng làm kiên định quyết tâm của bà Ngô.

Đi đến một tảng đá lớn, bà Ngô chỉ vào một con Tepig đang húc (Tackle) vào tảng đá nói: "Tính tình con heo nhỏ này rất nóng nảy, nhưng thực lực cũng là mạnh nhất, thậm chí di truyền chiêu 'Sức Mạnh Hoang Dã' (Superpower) của cha nó là Darmanitan." Dứt lời, Tepig húc 'Rầm' một tiếng nát bấy tảng đá, ngửa đầu gầm lên một tiếng thô kệch!

Sắc mặt Lục Dã khẽ biến: "Bà Ngô... cháu cảm thấy, con này hình như không hợp với cháu lắm..." Bà Ngô gật đầu, chỉ vào một con Cyndaquil mình đầy thương tích nói: "Vậy cậu xem con này, tuy thực lực còn non, nhưng tính cách hiếu thắng, hơn nữa là Đặc tính Hấp Thụ Lửa (Flash Fire).

Tiến hóa thành Typhlosion, Hạn Hán (Drought) chính là nòng cốt của đội hình Sunny (Trời Nắng) đấy!" Lục Dã nghĩ đến cảnh

Cyndaquil đốt nhà, thở dài một tiếng, bất lực lắc đầu.

Bà Ngô cũng nhíu mày, thở dài: "Cậu đến muộn rồi... nếu đến sớm một chút, ta ngược lại có thể giới thiệu một con Chimchar cho cậu." Sắc mặt Lục Dã biến đổi.

Hệ Lửa toàn là chuyên gia bùng nổ đặc biệt (Burst), nếu thật sự cùng một tính cách với Đại sư huynh của Satoshi, thế thì còn làm sao mà làm kẻ lười biếng được nữa!

Lục Dã khẽ ho nói: "Bà Ngô, cháu thấy hệ Lửa... không hợp với cháu lắm." Lục lão sư phong cách 'âm binh', thực sự hơi lệch tông với hệ Lửa.

Bà Ngô gật đầu, chống gậy, dẫn Lục Dã đến khu rừng Berry rậm rạp.

Một con Turtwig đôi mắt vằn vện tơ máu, giận dữ gầm lên dùng 'San Phẳng' (Bulldoze) mặt đất, Địa Lực (Earth Power) bành trướng chấn động ra bốn phía. "Vãi chưởng!" Chespin miệng phun hương thơm, tung người nhảy lên, bạch quang trên đầu hóa thành Tên Lửa Gai (Pin Missile) 'phập phập phập' đâm về phía Turtwig!

Lục Dã thần sắc phức tạp.

Pokémon của Nhà trẻ Ma Đại... sao con nào cũng cùng một tính cách thế?

Thế này còn làm sao mà vui vẻ chọn Pokémon được nữa!

Còn nữa...

Tại sao đều là Starter, chẳng lẽ không có con nào bình thường một chút, lười biếng một chút sao!

Bà Ngô cười lớn: "Mấy đứa nhỏ này, ngược lại y hệt ta hồi còn trẻ a!" Lục Dã thở dài một tiếng.

Bà ơi, không ngờ hồi trẻ bà còn là một 'hot girl' hổ báo cáo chồn nhỉ!

Cháu coi như đã biết tại sao Pokémon ở đây lại hiếu chiến như vậy rồi.

Hóa ra 'nội gián' chân chính là bà đấy bà Ngô!

Lục Dã cười gượng: "Bà ơi, tại sao đều là Starter... không có Pokémon nào khác ạ?" Bà Ngô đắc ý cười: "Đây là cơ hội ta tranh thủ từ chỗ lão hiệu trưởng giúp cậu đấy.

Ta nhìn cậu khá thuận mắt, là hạt giống làm Trainer, hy vọng cậu đừng phụ sự kỳ vọng của ta!" Bà Ngô vỗ mạnh vào vai Lục Dã.

Lục Dã: ???

Có phải có chỗ nào xảy ra vấn đề rồi không?

Tôi chỉ muốn chọn một con Slowpoke, sao tự nhiên lại thành chọn Starter rồi?

Bây giờ mà từ chối, liệu có bị lão hiệu trưởng Ma Đại liệt vào danh sách đen không?

Lục Dã mặt mày quái lạ: "Bà ơi, có loại nào... yếu hơn một chút không?" "À, cậu là muốn huấn luyện từ đầu!" Bà Ngô lập tức hiểu ra.

Mấy con Starter này tuy thực lực mạnh mẽ, nhưng ít nhiều đều mang phong cách huấn luyện của bà Ngô.

Nếu không khớp với phong cách của Trainer, điều này ngược lại sẽ trở thành một loại tai họa ngầm.

Bà Ngô hài lòng gật đầu, càng nhìn Lục Dã càng thấy thuận mắt.

Người trẻ tuổi này, nhãn lực quả là vô cùng xuất sắc!

Trong đình viện hệ Cỏ (Grass) không có Bulbasaur, điều này làm

Lục Dã có chút tiếc nuối.

Nhưng nghĩ lại, Bulbasaur dù sao cũng là hệ Cỏ + Độc (Poison), tuyến độc cũng phân bố khắp nơi trên da.

Ngộ nhỡ khống chế không tốt, sơ sẩy một cái là Lục Dã có khi phải nhập viện.

Huống chi, Lục Dã cũng sợ Haunter trực tiếp hút khô con Bulbasaur...

Lục Dã đau đầu day day mi tâm.

Không ngờ, có ngày việc chọn Pokémon lại trở thành một gánh nặng.

Thực sự là hổ thẹn với cái danh tiếng một đời của Lục lão sư ta mà! "Để ta nghĩ xem...

Hệ Nước cũng có con thích hợp, ta dẫn cậu đi xem." Bà Ngô dẫn Lục Dã đến bên bờ suối, tiếng nước róc rách, lập tức cảm thấy mát mẻ.

Lục Dã nhìn quanh bốn phía.

Đập vào mắt là một con Froakie đang luyện tập Bong Bóng (Bubble), lạnh lùng liếc mắt nhìn về phía này một cái.

Nói thật lòng, Lục Dã rất có thiện cảm với loại Pokémon như Froakie.

Để kết liên hệ với nó, không chừng sau này thức tỉnh cái gì mà 'Bond' (Liên kết) để đâm sau lưng các kiểu.

Nhưng Lục Dã cũng chẳng phải nhân vật chính, tự nhận không bì được với thằng nhóc Satoshi kia.

Huống chi cái tính cách lạnh lùng này cũng chưa chắc đã hợp với Lục Dã.

Lục Dã thở dài. "Bà Ngô, Pokémon chỗ bà, huấn luyện quả thực là... tương đối xuất sắc đấy!" Bà Ngô cười híp mắt nói: "Miệng lưỡi cũng ngọt gớm!" Bỗng nhiên, ánh mắt của Lục Dã bị một cái mai rùa trên tảng đá giữa sông thu hút.

Cái mai rùa màu nâu, mang lại cho người ta cảm giác an toàn mười phần, cho dù bày ở trong nhà cũng không sợ xảy ra chuyện.

Trời nắng chang chang, trong khi các Pokémon khác khắc khổ huấn luyện, nó lại chẳng sợ hãi gì mà ngủ nướng, bộ dạng hoàn toàn ung dung tự tại.

Chui rúc trong mai rùa, thành thành thật thật làm một kẻ ăn hại, không tranh sự đời...

Đại mộng ai người tỉnh trước, bình sinh ta tự biết mình!

Lục Dã lập tức bị cảm động, hai mắt ầng ậc nước.

Đây chẳng phải là... 'Ngọa Long' mà ta khổ tâm tìm kiếm bấy lâu nay sao!

Tay Lục Dã hơi run rẩy, mở Pokédex của Hệ thống ra, quét mắt nhìn một cái, lập tức bị hạnh phúc làm cho choáng váng đầu óc. 【Squirtle Hệ: Nước Đặc tính: Torrent (Dòng chảy siết) Giới tính: ♂ Chiêu thức: Tấn Công (Tackle), Súng Nước (Water Gun), Rút Vỏ (Withdraw), Xoay Tròn (Rapid Spin)】 Nhìn mấy cái chiêu thức vô hại cho người và vật này xem!

Nhìn cái bộ dạng lười biếng không có lấy một cái Egg Move (Chiêu di truyền) nào này xem!

Căn bản không có chuyện đâm sau lưng, không có rủi ro phá nhà.

Đây mới là con Pokémon mà ta hằng mong ước a!

Lục Dã hít sâu một hơi, chỉ vào cái mai rùa hét lớn: "Bà ơi, đây

chính là Pokémon cháu muốn!" Bà Ngô ngẩn ra, nhìn theo hướng ngón tay Lục Dã, lại có chút do dự.

Dường như có chút không nỡ, bà Ngô xác nhận lại lần nữa: "Cậu chắc chắn... muốn con Squirtle này?" "Mấy con Starter khác tùy cậu chọn, cậu suy nghĩ kỹ lại xem..." Lục Dã nhe răng cười nói: "Không cần đâu, cháu chọn con Squirtle này!" Thủ phạm đâm sau lưng thì thường gặp, mà kẻ lười biếng thì hiếm có.

Ngọa Long của Nhà trẻ Ma Đại, đâu phải dễ dàng gặp được như vậy!

Bà Ngô nhìn qua nhìn lại giữa Lục Dã và Squirtle, cắn răng nói: "Được rồi... vậy thì nó đi!" Cùng lúc đó.

Squirtle đang rúc trong mai, Aura nhạy bén thăm dò bốn phía, thình lình mở mắt.

Trong đôi mắt bình tĩnh kia, lóe lên một tia tinh quang.

Ta ẩn giấu sâu như vậy... thế mà cũng bị phát hiện?

Lục Dã mỉm cười nói: "Bà ơi, cháu cứ chọn con Squirtle này đi." Bà Ngô lẳng lặng gật đầu, trong lòng có chút không nỡ.

Nhưng đối với ánh mắt của Lục Dã lại coi trọng thêm vài phần.

Nhiều con Starter sừng sỏ như vậy, cậu ta thế mà có thể liếc mắt một cái nhìn trúng con Squirtle ưu tú nhất này...

Xem ra, cho dù là vẻ ngoài bình thường không có gì lạ, cũng không giấu được cậu ta sao...

Bà Ngô chống gậy, nhìn về phía con Squirtle kia, từ từ nheo mắt lại.

Trong hoàn cảnh cạnh tranh kịch liệt như vậy, Squirtle sở dĩ có thể nhàn nhã như thế, chính là vì năng lực bẩm sinh của nó.

Thiên phú Aura (Ba Đạo).

Vạn vật đều có Aura.

Nhưng có thể sản sinh hô ứng với loại Aura này lại cực kỳ hiếm thấy.

Sở dĩ có thể sở hữu loại thiên phú này, là vì cha của con Squirtle này là con Clawitzer của lão hiệu trưởng Ma Đại.

Con Clawitzer này có Đặc tính là 'Bệ Phóng Mega' (Mega Launcher), vận dụng 'Đạn Khí' (Aura Sphere) đến mức xuất thần nhập hóa.

Lão hiệu trưởng Ma Đại năm xưa càng là dựa vào nó đoạt được ngôi Quán quân của Giải đấu Đông Hoàng. 'Aura Sphere' không phải là Egg Move.

Vì vậy trong danh sách chiêu thức của Squirtle không hề có 'Aura Sphere'.

Nhưng con Squirtle này lại kế thừa thiên phú Aura, trong Nhà trẻ Ma Đại hiếm có đối thủ.

Nếu như có thể nắm giữ Tiến hóa Mega, Mega Blastoise với Đặc tính 'Bệ Phóng Mega' phối hợp với thiên phú này...

Ngay cả bà Ngô cũng không dám tưởng tượng, con Squirtle này có thể sở hữu tiềm lực cường đại đến mức nào!

Nhưng... lời đã nói ra khỏi miệng.

Có thể chọn trúng Squirtle, càng chứng tỏ ánh mắt của Lục Dã. "Thôi bỏ đi, bỏ đi." Bà Ngô thở dài một tiếng, cười lắc đầu. "Đã chọn trúng nó, chứng tỏ ánh mắt của cậu xứng đáng với con Pokémon này!" Lục Dã mỉm cười.

Còn phải nói.

Nhiều đại lão như vậy, thiên thiên vạn vạn lại chọn trúng một con 'hàng lởm', Lục Dã chính mình cũng có chút khâm phục bản thân rồi. "Không hổ là mình mà!" Lục Dã thầm than trong lòng. "Có điều, cậu còn phải tự mình đi thu phục nó." Bà Ngô gõ gõ cây gậy. "Nếu Pokémon không công nhận cậu, thì mọi thứ đều là công cốc." Lục Dã gật đầu.

Hắn rất tán đồng quan điểm thu phục của bà Ngô.

Đối với một Lục lão sư không muốn đánh giải, không muốn làm nghiên cứu mà nói, tình cảm của Pokémon mới là nhân tố the chốt để thu phục. "Yên tâm, nó nhất định sẽ công nhận cháu!" Lục Dã đầy tham vọng mỉm cười.

Giữa Pokémon và Trainer sẽ có sự hô ứng lẫn nhau.

Một Lục lão sư một lòng muốn làm kẻ lười biếng, và một con Squirtle ban ngày ban mặt ngủ nướng, chuyện này quả thực là —— Ngưu tầm ngưu, mã tầm mã, nhìn vừa mắt nhau rồi!

Lục Dã tháo kính râm xuống, cởi giày xắn ống quần, lội xuống dòng suối mát lạnh.

Squirtle đang dùng Rút Vỏ (Withdraw), đã thông qua Aura hiểu rõ hết thảy vừa rồi.

Trong mắt Squirtle lóe lên một tia tinh quang.

Đến đến đi đi nhiều Trainer như vậy.

Cuối cùng vẫn là bị nhìn thấu rồi sao?

Lục Dã nín cười, khẽ ho nói: "Tao cảm thấy, hai ta rất giống nhau." "Chúng ta đều có cùng mục tiêu, cũng đang nỗ lực theo cùng một hướng." "Tao đã thu phục hai đứa nhỏ rất cute, tuy tụi nó luôn khiến người ta không bớt lo... nhưng có mày ở đây, đại gia đình chúng ta nhất định sẽ chung sống rất hòa thuận." Trong lòng Lục Dã vui như

nở hoa.

Pha này á, pha này là Thiết Hỗn Tử (Thánh Lười Sắt) phiên bản Ultra!

Chương 66

Chọn một con Squirtle chả có tí thiên phú di truyền nào, thế này còn có thể đâm sau lưng ông à?

Ông đây không tin, ở nhà nuôi rùa mà cũng có thể dỡ được nhà!

Tiếng nước róc rách, đá xanh phủ đầy rêu, mai rùa trên mặt đá vẫn không nhúc nhích.

Lục Dã biết, đối với Squirtle mà nói, rời khỏi Nhà trẻ Pokémon, không nghi ngờ gì là một quyết định gian nan.

Dù sao ở lại đây có thể làm kẻ ăn hại.

Làm Pokémon của Trainer thì chưa chắc à nha.

Nhưng suy nghĩ càng lâu, Lục Dã càng yên tâm, không kìm được thầm than một tiếng.

Quả nhiên, đây mới là người anh em tốt chí đồng đạo hợp của mình a!

Lục Dã cười nói: "Có mày ở đây, tao nghĩ nguyện vọng của chúng ta nhất định sẽ sớm ngày thực hiện!" ...

Aura truyền tải tình cảm chân thành của Lục Dã đến Squirtle.

Squirtle không cảm nhận được một chút tạp niệm nào, tất cả đều là sự kỳ vọng tha thiết đối với việc nó gia nhập đội ngũ.

Squirtle trầm mặc.

Thế giới này quá nguy hiểm. 'Tạm giữ tánh mạng thời loạn thế, chẳng cầu nổi danh với chư hầu'.

Nó vốn định cứ ở lỳ trong Nhà trẻ Pokémon, cứ thế cho đến khi tiến hóa thành Blastoise.

Nhưng Lục Dã lại tương đối chân thành.

Squirtle sau khi trải qua một hồi đấu tranh tư tưởng, cuối cùng vẫn thở dài.

Thôi được, thôi được.

Chung quy vẫn phải xuống núi.

Đi theo một vị Trainer có ý chí tiến thủ, ánh mắt xuất sắc cũng chưa hẳn không thể.

Squirtle từ từ thò đầu ra khỏi mai, nhìn Lục Dã một cái, bình tĩnh gật đầu. "Zeni (￣^￣)!" Chỉ bằng cái ơn tri ngộ này.

Nguyện vọng đoạt quán quân của anh, cứ để tôi thực hiện thay anh đi!

Lục Dã nở một nụ cười mỉm.

Pha này á, pha này là Bá Nha gặp Tử Kỳ, nước chảy gặp tri âm!

Bà Ngô cũng không kìm được gật đầu.

Ngay cả Squirtle cũng thừa nhận Lục Dã.

Xem ra, quyết tâm khát vọng trở nên mạnh mẽ của Lục Dã đúng là vô cùng kiên định a! ...

Quà gặp mặt Lục Dã tặng Eevee là Khăn Lụa (Silk Scarf).

Quà gặp mặt tặng Haunter là 'Năm năm thi đại học ba năm thi thử', à phi, là 'Sổ tay huấn luyện của Blue Oak'.

Còn thứ chuẩn bị cho Squirtle, chính là cặp Kính Râm Đen (Black Glasses) này.

Squirtle tò mò nhận lấy kính râm từ tay Lục Dã.

Đầu tiên là dùng Aura thăm dò, xác nhận không phải vật liệu nổ gì, cũng không phải PokeBall kiểu mới gì đó.

Squirtle yên tâm gật đầu.

Kính râm tuy không phải kiểu dáng hình tam giác, nhưng sau khi Squirtle đeo lên, cũng thỏa thỏa một bộ dạng đại ca đầu sỏ. "Zeni ヾ(⌐■_■)" Squirtle đẩy đẩy kính râm, gật đầu với Lục Dã.

Bà Ngô cười nói: "Ý của nó là, cậu có thể thu phục nó rồi!" Lục Dã gật đầu.

Móc ra mấy quả PokeBall, bao gồm Bóng Premier, Bóng PokeBall thường, Bóng Lặn (Dive Ball).

Squirtle chỉ vào Dive Ball, dựng lên một ngón cái, nhe răng cười.

Trông cũng được đấy!

Quả nhiên, Pokémon hệ Nước vẫn là hợp với Dive Ball hơn.

Lục Dã cười cười, cầm lấy Dive Ball, ném về phía Squirtle.

Squirtle nhíu mày, hạ eo xuống một biên độ lớn, linh hoạt né tránh quả PokeBall.

Dive Ball ném vào không khí, 'lộc cộc' lăn ra xa...

Lục Dã & Bà Ngô: ???

Bầu không khí trên sân nhất thời có chút trầm mặc. "Zeni! ◐▽◑" Bà mẹ nó, theo bản năng thực hiện động tác né tránh luôn rồi!

Squirtle xấu hổ gãi đầu, chạy lon ton như một làn khói tới chỗ Dive Ball, lấy tay chọc vào công tắc, lập tức hóa thành một đạo hồng quang bay vào trong.

Lục Dã lau mồ hôi lạnh, lẩm bẩm một mình: "Cứ cảm giác...

đứa nhỏ này hình như không được thông minh cho lắm!" Bà Ngô cũng cười gượng nói: "Mạnh thì cũng mạnh đấy, chỉ là hơi ngáo tí thôi." Không ngáo, không ngáo thì sao còn gọi là Squirtle?!

Động tác né tránh thành thạo của Squirtle vừa rồi khiến trong lòng Lục Dã lướt qua một tia nguy cơ.

Nhưng lời của bà Ngô lập tức khiến Lục Dã thở phào nhẹ nhõm. "Mạnh hay không không quan trọng." Lục Dã cười nói. "Là một đứa ngáo ngơ là được rồi!" Ngáo ngơ cộng thêm lười biếng...

Squirtle, mày chính là Pokémon tao khổ tâm tìm kiếm a!

Lục Dã nhặt quả Dive Ball đang nằm lẳng lặng trên mặt đất lên, vươn tay nắm chặt PokeBall với vẻ khá là 'trẻ trâu' (Chuunibyou). "Squirtle, Get☆Daze!" Lời còn chưa dứt, Lục Dã lảo đảo một cái.

Ầm ầm ầm!

Động Đất (Earthquake) phát động, từ dưới chân núi phía xa trồi lên một đường hầm dài, đá vụn bắn tung tóe, lao về phía này với tốc độ cực nhanh! "Bà ơi, tình huống gì đây?" Sắc mặt Lục Dã khẽ biến.

Bà Ngô ngược lại rất bình tĩnh, cười cười: "Onix trên núi đến kỳ động dục, ba ngày hai bữa lại diễn một màn thế này ấy mà." "Bà ơi, bà bình thản như thế thật sự ổn sao?!" "Có gì đâu, cậu lôi Squirtle ra chiến đấu chẳng phải là được rồi sao?" Lục Dã ngẩn ra.

Bỗng nhiên, giống như ý thức được điều gì.

Một giọt mồ hôi lạnh trượt xuống từ trán Lục Dã.

Con Squirtle này... còn có thể 'cương' lại được cả Onix?!

Đường hầm đột ngột chấm dứt, một bóng đen phá đất chui lên. "Ầm ầm ầm!" Đá vụn bắn tung tóe như mưa rào, bóng đen khổng lồ che khuất bầu trời, cơ thể lấp lánh ánh sáng lạnh lẽo của nham thạch. "Gào ——!!" Một con Onix với chiếc sừng đá dài trên đầu, dựng thẳng nửa thân trên, đôi mắt hằn lên những tia máu, phát ra tiếng gầm giận dữ!

Con quái thú khổng lồ dài gần mười mét đang ở ngay trước mắt, cơ thể bằng đá đồ sộ tạo nên áp lực cực lớn.

Bà Ngô sắc mặt vẫn bình thản, tỏ vẻ 'chuyện thường ở huyện'.

Lục Dã thở dài một hơi.

Tôi coi như đã hiểu tại sao Pokémon ở nhà trẻ đại học Ma Đô lại có tính cách hiếu chiến như vậy rồi.

Với kiểu Nhà nuôi dưỡng (Breeder) này, cộng thêm môi trường cạnh tranh khốc liệt thế này, muốn không hiếu chiến cũng khó à nha!

Khoan đã... thế sao con Squirtle này lại nhàn nhã được như vậy?

Lục Dã theo bản năng cúi đầu, nhìn quả Dive Ball (Bóng Lặn) trong lòng bàn tay, sắc mặt cổ quái.

Bà Ngô vỗ vỗ vai Lục Dã: "Được rồi, đừng ngẩn ra đó nữa, để bà kiến thức năng lực Trận chiến hoang dã (Wild Battle) của cháu xem nào!" Lục Dã ngẩng đầu nhìn Onix, cắn răng nói: "Lên đi, Squirtle!" Đây là lần đầu tiên Lục Dã chỉ huy chiến đấu thực tế, nói thật thì cũng có chút kích động.

Nhưng vừa nghĩ đến việc con Onix này rất có thể sẽ tấn công trực tiếp vào Huấn luyện viên (Trainer)...

Lục Dã lập tức cười không nổi nữa.

Ném quả Dive Ball lên không trung, Squirtle linh hoạt nhảy lên ngọn cây, chiếm lĩnh ngay địa hình có lợi.

Chỉ có điều cái kính râm suýt chút nữa thì rơi mất.

Squirtle luống cuống tay chân muốn chụp lại kính râm, thế là trượt chân ngã từ trên cây xuống, làm một cú 'chó gặm bùn'. "Zeni (๑`▽´๑)۶" Squirtle lấm lem tro bụi, đắc ý vung vẩy cái kính râm, ra hiệu món quà (Present) mà Lục Dã tặng vẫn an toàn.

Lục Dã dở khóc dở cười.

Bố mày sắp thăng thiên đến nơi rồi, mày còn lo cái kính râm có sao không hả?

Onix cũng ngẩn ra, trừng mắt nhìn Squirtle, rồi cười lớn một cách trắng trợn, tiếng cười ầm ầm chấn động màng nhĩ. "Gào gào gào ——" Ngay tại lúc này.

Một tia sáng lóe lên trong mắt Squirtle.

Vẻ ngáo ngơ ban nãy biến mất không còn tăm tích.

Tỏ ra yếu địch để địch chủ quan, rồi dùng sức mạnh để chế ngự!

Ngay khoảnh khắc mệnh lệnh của Lục Dã vang lên, Squirtle cũng đồng thời hành động. "Squirtle, Water Gun (Súng Phun Nước)!" Squirtle há to miệng, dòng nước thô to tụ lại thành hình, cột nước cuồn cuộn 'đùng' một tiếng oanh tạc về phía Onix! "Gào ——!!" Onix bị Súng Phun Nước bắn lùi lại, bọt nước bắn tung tóe, phát ra tiếng gào thét đau đớn.

Lục Dã mắt chữ A mồm chữ O.

Mày đùa tao à, cái của nợ này mà mày gọi là Súng Phun Nước?

Cột nước cuồn cuộn gầm thét, ánh mắt Squirtle nghiêm nghị, dồn hết mã lực, phun thẳng vào Onix.

Gần một nửa cơ thể Onix lộ ra dưới phạm vi công kích của dòng nước, đau đớn gầm rú (Roar), suýt chút nữa đã bị một phát Súng Phun Nước này miêu sát (one-hit KO)!

Lục Dã đứng hình tại chỗ.

Nếu không phải con Onix này có Đặc tính (Ability) là 'Sturdy' (Cứng Đầu), thì một phát Súng Phun Nước của mày đã tiễn người ta lên bảng đếm số rồi?

Nhưng mày rõ ràng là một con Squirtle mà!

Chiêu dùng cũng là Súng Phun Nước... sao lại có uy lực của Hydro Pump (Bơm Thủy Lực) thế kia?! "Gào ——!!" Onix vội vàng chui tọt xuống lòng đất, dùng chiêu Đào Hang (Dig) chạy trốn như dân tị nạn.

Sân vườn bừa bộn một mảnh.

Tiếng chim hót líu lo vang lên, bốn phía lại trở về vẻ yên tĩnh.

Bà Ngô hài lòng gật đầu: "Đứa nhỏ này rất có thiên phú với các Chiêu thức (Move) dạng sóng âm/ba động." "Tuy là Súng Phun Nước, nhưng đã dung hợp kỹ xảo của Water Pulse (Xung Kích Nước), uy lực tương đương kinh người!" Lục Dã vẫn đang hồi tưởng lại trận chiến vừa rồi, ngẩn người hồi lâu, sắc mặt cổ quái. "Nhưng bà ơi, hình như nó vẫn chưa học được Xung Kích Nước mà..." "Chuyện sớm muộn thôi!" Bà cười vỗ vỗ vai Lục Dã.

Lục Dã chết lặng.

Trước mắt hắn phảng phất hiện ra cảnh tượng Haunter dùng Quỷ Hỏa (Will-O-Wisp), Squirtle dùng Súng Phun Nước...

Cứng đờ quay đầu lại, Lục Dã dục khóc vô lệ nhìn về phía Squirtle.

Có phải có chỗ nào sai sai không?

Rõ ràng trong danh sách Move, một cái Chiêu di truyền (Egg Move) cũng không có... giờ tự nhiên lại lòi ra cái thiên phú dạng Aura gì đó.

Cái Pokédex của Hệ thống (System) nhà ngươi, thế mà cũng không phân biệt được à?! 【 Ting —— Pokédex không thể kiểm tra các thiên phú đặc thù của Pokémon ngoài Move, xin Host tự mình phân biệt. 】 Lục Dã ngửa mặt nhìn trời.

Một giọt nước mắt Tâm Nhãn (Mind Eye) không kìm được lăn qua

khóe miệng.

Chương 67

Hệ thống, mày lại gài hàng tao!!

Nhìn thấy Lục Dã kích động đến rơi lệ.

Squirtle đẩy đẩy kính râm, từ từ giơ lên một ngón tay cái.

Phận là Pokémon hệ Thủy, Súng Phun Nước có uy lực của Bơm Thủy Lực, âu cũng là điều hợp lý thôi nhỉ?

Tuy rằng em đây chưa Tiến hóa (Evolution), nhưng miêu sát một con Onix, chuyện này chắc mấy con Pokémon Thường (Normal) đều làm được mà ha?

Cùng lúc đó, trong mắt Squirtle lóe lên một tia ấm áp.

Đây rõ ràng chỉ là trận chiến đầu tiên của mình, thế mà chủ nhân lại cảm động đến mức này.

Xem ra vị Trainer này thực sự rất xứng đáng để mình đi theo!

Thế giới bên ngoài nguy hiểm như vậy.

Cho dù là để báo đáp ân tình của chủ nhân, mình cũng phải nỗ lực tăng cường thực lực bản thân mới được! ...

Chuyện đã đến nước này.

Lục Dã mờ mịt bước ra khỏi nhà trẻ Pokémon, sau lưng còn có một con Squirtle đeo kính râm đang lắc lư cái đầu.

Bà Ngô vẫn đứng phía sau cười vẫy tay: "Có rảnh thường xuyên tới chơi nhé!" "Zeni (￣▽￣)/!" Squirtle cũng vẫy vẫy cái móng vuốt nhỏ.

Thấy tình cảnh này, Địch Văn Diệu cười lớn vỗ vai Lục Dã: "Lục Dã, cậu ngàn vạn lần đừng khách sáo với tôi, đây đều là những gì cậu

xứng đáng được nhận!" Lục Dã nhếch mép, có chút bất lực.

Nhưng hắn rất nhanh lại phấn chấn lên, nhìn Squirtle một cái. "Zeni?" Squirtle mờ mịt gãi gãi đầu. "Tao đang nghĩ, mày và hai đứa nhóc ở nhà chắc sẽ có rất nhiều tiếng nói chung đấy." Lục Dã mỉm cười nói.

Đã thu phục Squirtle rồi thì coi nó như người nhà, đó mới là tác phong của Lục lão sư. "Dù sao thì." Lục Dã nắm lấy móng vuốt của Squirtle. "Sau này mong được chiếu cố nhiều hơn!" Squirtle ngẩn ra một lát, không biết vì sao, trong lòng lại chảy qua một dòng nước ấm.

Cuộc gặp gỡ giữa người và Pokémon, cuộc gặp gỡ giữa Pokémon và Pokémon... vốn dĩ chính là chuyện kỳ diệu như vậy.

Hoàn cảnh mới, đồng đội mới, và... người nhà mới.

Squirtle bỗng nhiên bắt đầu có chút mong chờ.

Tháo kính râm xuống, Squirtle chớp chớp đôi mắt to màu tím nhạt, hơi chút nội hướng gãi gãi đầu. "Zeni (//•ω•//)" Lục Dã và Squirtle bắt xe buýt trở về nhà.

Suốt dọc đường, Squirtle ngồi ở ghế trẻ em, có chút bất an đung đưa chân nhỏ.

Tuy tính cách có hơi thận trọng quá mức, nhưng Lục Dã đã hỏi bà Ngô, tên nhóc này cũng mới sinh ra không lâu.

Chắc là sẽ hợp cạ với Eevee và Haunter thôi.

Lục Dã bỗng nhiên thở dài: "Hy vọng chủ đề chung của bọn nó... sẽ không liên quan đến phá nhà!" Còn chưa đi đến cửa nhà, Haunter đã nghe thấy tiếng bước chân, ân cần mở cửa.

Eevee cũng từ bên cạnh vọt ra, lắc lư cái đuôi, đánh giá Squirtle sau lưng Lục Dã, nghi hoặc nghiêng nghiêng đầu. "Bố y?" "Nhóc này

là thành viên mới." Lục Dã nói, "Hai vị này là Đại ca và Nhị tỷ của mày." Squirtle gãi gãi đầu, vươn móng vuốt nhỏ ra: "Zeni? (￣▽￣)/" Haunter lập tức trừng lớn mắt, có cảm giác như tìm được đồng đạo. "Ghos! (￣▽￣)/" Eevee liếc nhìn cái mai rùa của Squirtle, như có điều suy tư gật gật đầu, bỗng nhiên quay đầu sang một bên, lén lút cười trộm.

Squirtle và Haunter thân thiện bắt tay (bắt móng).

Bỗng nhiên, trong ánh mắt kinh ngạc của Lục Dã.

Squirtle há to miệng, phun về phía Eevee và Haunter mỗi đứa một phát Súng Phun Nước, uy lực cũng chỉ ngang tầm đùa nghịch.

Haunter và Eevee lập tức biến thành chuột lột.

Haunter & Eevee: (⊙_⊙) "Zeni!" Squirtle hai tay chống nạnh, hài lòng gật đầu.

Xem ra hai con Pokémon này không phải do Ditto hay Zorua biến thành!

Sắc mặt Lục Dã biến đổi.

Haunter thì không sao, ngược lại còn ôm bụng cười lớn.

Nhưng Eevee thì mặt đen sì, phảng phất như lửa giận đang bùng cháy, trên đầu ẩn ẩn có khói bốc lên. "Bố y! (￣mãnh ￣)" Trên đầu Squirtle, hạo nhiên xuất hiện một chữ 'NGUY' to đùng!

Squirtle suy tính vô cùng cẩn thận.

Đã là đồng nghiệp sau này, việc nghiệm minh chính thân (kiểm tra thân phận) vẫn là rất cần thiết.

Nhìn Haunter và Eevee ướt sũng, Squirtle gật đầu. "Zeni ヾ(⌐■_■)" "Ghos o(*≧▽≦)ツ" Haunter ôm bụng cười to, hiển nhiên đã công nhận tên tiểu đệ thú vị này. "Bố y! (〃▼mãnh ▼)" Eevee rũ sạch

bọt nước, cúi đầu nhìn chiếc Khăn lụa (Silk Scarf) bị nước thấm ướt, lập tức nhe răng trợn mắt.

Squirtle ngẩn ra, đến khi hoàn hồn lại thì đã bị một chiêu Đuôi Sắt (Iron Tail) phát sáng trắng quất bay đi.

Lục Dã & Haunter: ∑(ツ °Д°;)ツ Squirtle hoàn thành một loạt động tác xoay người 360 độ trên không trung, tiêu sái ném trả kính râm cho Lục Dã, giữ tư thế Thiết Đầu Công (Headbutt) hướng xuống dưới, cắm đầu lao thẳng xuống sàn nhà!

Lục Dã luống cuống tay chân chụp lấy kính râm, sắc mặt đại biến.

Rùa ơi, mày định đục thủng sàn nhà đấy à!

Crắc!

Tại thời khắc cuối cùng, Squirtle Rút Vỏ (Withdraw) một cách hoàn hảo (Perfect), mai rùa trực tiếp đập sàn nhà lõm thành một cái hố to!

Cả tòa chung cư đều ẩn ẩn chấn động một cái, Lục Dã nhìn trần nhà rớt bụi xuống, trên trán toát ra một giọt mồ hôi lạnh.

Tôi hiểu rồi.

Người cần lo lắng không phải là tôi, mà là những hộ dân khác trong tòa nhà này! "Bố y." Eevee hừ một tiếng, nhẹ nhàng lắc đuôi, lẻn sang một bên chuẩn bị chờ ăn cơm.

Lục Dã lau mồ hôi lạnh, nhìn Haunter đang run lẩy bẩy một cái, không hẹn mà cùng nuốt nước miếng.

Hai đứa mình... thời gian qua chắc không đắc tội gì với 'bà cô' này chứ?

Cùng lúc đó.

Trong mai rùa, Squirtle đang nổ đom đóm mắt, trên đầu từ từ hiện

lên một dấu hỏi chấm.

Pokémon khác của chủ công đều mạnh thế này sao?

Ngay cả Aura cũng không có cách nào dò ra thực lực của con Eevee này?

Hay là nói...

Pokémon ở thế giới bên ngoài còn mạnh hơn ở nhà trẻ đại học Ma Đô rất nhiều?!

Trong sát na, Squirtle ngộ ra rồi.

Nhất định là do mình còn chưa đủ mạnh.

Nếu ngay cả Pokémon khác của chủ công cũng không chiến thắng nổi, còn nói gì đến giấc mơ đoạt quán quân?

Quyết định rồi, trước tiên phải nắm rõ tình hình xung quanh, tối đến sẽ lẻn ra ngoài tập luyện thêm! ...

Đãi ngộ ăn uống ở nhà Lục lão sư tuyệt đối là hạng nhất.

Bạn có thể nói Lục lão sư 'tâm bẩn' (chơi bẩn), có thể nói Lục lão sư kiệt sỉ.

Nhưng không thể nói mì hắn nấu, đồ ăn hắn làm không ngon.

Dù sao cũng có 【Cooking Lv3】 ở đó, Lục Dã chỉ cách Đầu bếp thượng hạng (Premium Chef) nửa bước chân, ngay cả Thức ăn Pokémon (Pokémon Food) cũng có thể chế tác hoàn hảo (Perfect).

Squirtle trong nháy mắt đã bị trù nghệ (Cooking) của Lục Dã khuất phục.

Bưng bánh cá nướng nhân đậu đỏ nóng hầm hập, bộ dạng ngây ngô đỏ mặt. "Zeni (′∇` 〃)" Haunter và Eevee khinh thường 'xì' một tiếng.

Thiếu kiến thức.

Giây tiếp theo, hai tên nhóc cắn một miếng bánh cá, cũng đồng loạt rơi vào trạng thái thất thần.

Haunter & Eevee: (′▽`〃) Lục Dã khẽ ho một tiếng.

Hôm nay cho hơi nhiều quả Berry, lần sau điều chỉnh công thức lại chắc là ổn...

Sau bữa tối, Lục lão sư rúc vào sô pha xem TV.

Một con ba ba đang ở trước mắt hắn, không ngừng hít đất. "Zeni Zeni!" Squirtle hô khẩu hiệu, hít đất liên tục, mồ hôi như mưa.

Khóe miệng Lục Dã giật giật.

Rõ ràng mình muốn chọn một tên ăn hại (hỗn tử), sao tự nhiên nó lại chăm chỉ khắc khổ thế này?

Bởi vì mình muốn sống cuộc đời ăn hại, nên mình phải mạnh hơn các Pokémon khác sao?!

Lục Dã cười khan một tiếng: "Thế này có phải hơi... quá cẩn trọng (vững vàng) rồi không." Haunter bị cảnh này làm cảm động, bay đến bên cạnh Squirtle, 'Ghos Ghos' rồi bắt đầu đấm gió vào tường.

Eevee ngẩn ra, do dự nửa ngày, rồi linh hoạt nhảy lên vòng chạy (bào luân). "Bố y! ヾ(^∀^)ﾉ" Có sự gia nhập của Squirtle, trong nhà Lục lão sư nhất thời tràn ngập bầu không khí huấn luyện nồng đậm.

Lục Dã: ?

Có phải nhầm lẫn ở đâu rồi không.

Mục tiêu ban đầu của mình chẳng phải là chọn một đứa lười biếng sao?

Lục Dã lạc quẻ hoàn toàn với cảnh tượng này, thở dài một hơi, tắt

TV, mở điện thoại lên lướt nhóm chat. ...

Chủ đề đang hot trong nhóm là về giải đấu sắp diễn ra vào tháng 8, Type Expert Tournament (Giải Đấu Chuyên Gia Hệ).

Type Expert Tournament là một loại giải đấu giới hạn dành cho các chuyên gia của 18 hệ, được tổ chức ở các khu vực.

Green (Tiểu Lam): "@Lorelei, chị Lorelei, giải đấu Chuyên gia hệ Băng ở Unova, giám khảo là chị hả?" Lorelei: "Không phải đâu, là quý ngài Pryce của vùng Johto, ông ấy chuyên nghiệp hơn tôi nhiều." Lục Dã hơi sững sờ.

Pryce với tư cách là Thủ lĩnh (Leader) hệ Băng của Johto, con Swinub của lão, chính là tồn tại có thể 'cứng' với cả Thần thú cấp 1 đấy!

Gardenia: "@Lục lão sư, thầy Lục!

Trận đầu tiên là giải Chuyên gia hệ Cỏ ở Kanto, ngài có tham gia không?" Thầy Lục am hiểu hệ nào vẫn luôn là một bí ẩn.

Nhưng Lục lão sư thân là Bậc thầy chiến thuật, cho dù giống như Red tinh thông toàn thuộc tính cũng chẳng có gì đáng ngạc nhiên.

Gardenia chủ yếu là muốn thỉnh giáo Lục Dã một chút về lựa chọn chiến thuật Kịch Độc - Thế Thân - Bảo Vệ (Toxic Substitute Protect), vân vân.

Lục Dã thành thật trả lời: "Tôi không tham gia được, tôi mới vừa bắt (Scratch) được con Pokémon thứ ba thôi." Gardenia có chút tiếc nuối.

Quả nhiên...

Lục lão sư chiến thuật toàn diện như vậy, đối với loại giải đấu giới hạn này cũng không có hứng thú gì a...

Sự chú ý của Green lại đặt ở nửa sau câu nói của Lục Dã.

Green: "@Lục lão sư, Pokémon thứ ba là gì thế?" Lục Dã liếc mắt nhìn Squirtle đang được Haunter chỉ điểm cử tạ, thở dài: "Một con Squirtle thận trọng quá mức." Tại nhà trẻ Pokémon vùng Johto, Akin (Gold) vừa ngậm quả táo vừa chat: "Giống chị Green nè, anh cũng lấy từ chỗ lão đầu kia hả?" "Phải gọi là Giáo sư Oak!" Blue (Blue Oak) quát.

Chương 68

"Cũng như nhau, cũng như nhau." Akin đặt điện thoại xuống, lầm bầm: "Lục lão sư thế mà cũng quen biết Giáo sư Oak..." "Quả nhiên!

Hắn với lão đầu kia giống hệt nhau, đều là dân chơi chiến thuật!" Akin tức đến nghiến răng nghiến lợi.

Red, Blue, Green, ba người này nhận Starter Kanto từ tay Giáo sư Oak.

Giờ phút này thấy Lục Dã thu phục Squirtle, tự nhiên cũng nảy sinh thêm một tia thân cận.

Green mỉm cười nói: "Án lệ huấn luyện (Training) Starter đích xác khá hiếm, nếu Lục lão sư cần, em có thể bán cho anh một bản..." Lục lão sư: "Cái này thì không cần đâu." Blue day day mi tâm.

Quả nhiên, năng lực gian thương của Green lại phát huy tác dụng rồi.

Nhưng Blue tự hỏi về độ hiểu biết với Blastoise, đúng là không bằng Green.

Xem ra...

Lục lão sư đối với việc huấn luyện Blastoise vẫn là tương đối tự tin a! "Ông nội quen biết Lục lão sư?" Blue rơi vào trầm tư. "Nếu được thì có thể nhờ Lục lão sư giúp đỡ thu thập một ít tư liệu..." Được Red tán dương là Bậc thầy chiến thuật, được Takeshi công nhận kỹ năng Training, chiến thắng cả Lance...

Dù là Blue, cũng bị Red đồng hóa, dần dần công nhận thực lực của Lục Dã.

Ném cái bóng của Red ra sau đầu.

Blue lắc đầu, lẩm bẩm: "Lục lão sư có khả năng đã sớm là Người sở hữu Pokédex (Pokedex Holder) rồi cũng nên." Takeshi híp mắt, chen vào nói: "Tuy rằng về mặt Training không chỉ điểm được Lục lão sư... nhưng luận về hệ Thủy, tôi lại quen biết một vị chuyên gia." Lục Dã ngẩn ra.

Vị chuyên gia hệ Thủy mà cậu nói, không lẽ là... 【 Thành viên 'Kiên Như Bàn Thạch' mời 'Mỹ Nhân Ngư Hoa Lam' gia nhập nhóm chat Master 】 Kasumi (Misty) - Thủ lĩnh Nhà thi đấu (Gym Leader) thành phố Cerulean, tính cách khác với bản TV, ngược lại càng giống hình tượng bà chị (Onee-san) dịu dàng hơn.

Quan trọng hơn là, Kasumi và Yellow đều thích Red...

Lorelei đang âm thầm 'núp lùm' (tàu ngầm), toàn trình lộ ra nụ cười dì ghẻ, vui đến mức lăn lộn trên giường.

Ngay cả Lance cũng bất lực lắc đầu, mỉm cười hội ý.

Lục Dã ngửa mặt nhìn trời.

Được lắm, hậu cung của Red lại +1!

Nhưng nghĩ đến bộ dạng khó xử của Red, khóe miệng Lục Dã từ từ nhếch lên.

Tổng cảm giác... cái Group Chat này hình như càng ngày càng thú vị rồi nha!

Thiếu nữ tóc ngắn màu cam (màu hạnh) ngang vai, từ trong nước ướt sũng đứng dậy, thân thiết vỗ vỗ Dewgong bên cạnh, buộc tóc ngắn thành đuôi sam.

Thiết bị liên lạc sáng lên, Kasumi quấn khăn tắm, lau bọt nước trên mặt, mở Video lên.

Trong Video, một tráng hán da đen mắt hí gật đầu, hàn huyên: "Đã

lâu không gặp, Kasumi." Kasumi mỉm cười: "Là chuyện liên quan đến Type Expert Tournament hả?

Tôi cũng vừa vặn nhận lời mời làm giám khảo hệ Thủy đây." Takeshi lắc đầu. "Là chuyện khác, liên quan đến một vị đại sư Training Squirtle." "Squirtle." Kasumi có chút ngạc nhiên, "Pokedex Holder mới sao?" Tráng hán da đen khoanh tay, khổ tư minh tưởng một hồi, gật đầu nói: "Cũng có khả năng là vậy." "Tóm lại, tôi đã tiến cử cô với Lục lão sư..." Kasumi chớp chớp mắt: "Lục lão sư!" "Cô biết cậu ấy?" "Trước đây tôi còn nhắc tới anh ấy với chị Lorelei mà." Kasumi cười nói, "Cái Video về Chiến thuật Diệt Ca (Perish Trap Strategy) đó đã cho tôi gợi ý rất lớn!" Takeshi gật đầu: "Vậy thì tốt quá rồi, trong nhóm mọi người cũng sẽ có nhiều chủ đề thảo luận hơn." "Nhóm gì?" Kasumi hơi sững sờ.

Nói xong, Kasumi cúi đầu nhìn điện thoại, mặt lập tức đỏ bừng.

Để tránh mập mờ, cô ngay cả phương thức liên lạc của Red cũng xóa rồi, không ngờ lại lấy phương thức này...

Kasumi sắc mặt ửng hồng, cẩn thận cân nhắc từ ngữ: "Cậu ấy... với Yellow... thế nào rồi?" "Vẫn tốt lắm." Trai thẳng sắt thép Takeshi gật đầu, "Mọi người đều là fan của Lục lão sư." Kasumi ngẩn ra, trong lòng có chút buồn bã, nhưng lại lắc đầu.

Không cần thiết phải suy nghĩ nhiều như vậy... chỉ là trò chuyện bình thường thôi là được. "Kỹ xảo hệ Thủy, tôi sẽ cố gắng tổng kết lại, rồi gửi cho Lục lão sư." Kasumi suy tư hồi lâu, bỗng nhiên nở nụ cười tươi. "Làm phiền anh thay tôi đa tạ Lục lão sư!" ... 【 Thành viên 'Mỹ Nhân Ngư Hoa Lam' đã gia nhập Group Chat 】 Yellow yêu thầm, quan hệ còn chưa công khai.

Cùng với Kasumi dũng cảm tấn công (dán mặt sát thương) nhưng lại bị trai thẳng sắt thép ngó lơ...

Lục Dã mẫn cảm nhận ra một tia mùi vị của Tu La Tràng (Shuraba).

Đáng tiếc Red, hiện tại phỏng chừng vẫn còn đang vùi đầu khổ luyện ở núi Bạc (Mt.

Silver), chẳng hay biết gì đã bị đâm sau lưng (bối thứ) một cú đau điếng. "Chiến Binh (Fighter) cái gì, rõ ràng là người trong hậu cung thì có!" Lục Dã ngửa mặt nhìn trời, trong lòng mặc niệm cho Red ba giây.

Có lẽ cái gọi là Chiến Binh, chính là người sống sót được qua vô số lần tôi luyện trong Tu La Tràng chăng...

Tuy rằng không mua nổi giáo trình của Green.

Nhưng Kasumi mới vào nhóm lại tặng cho Lục lão sư một phần đại lễ. "Đĩa kỹ thuật (Technical Machine) Thủy Xung (Water Pulse)?" Lục Dã nhướng mày.

Kasumi mỉm cười nói: "Move này rất thích hợp với Squirtle, hơn nữa còn kết hợp một số tâm đắc cá nhân của tôi." "Nếu có thể lợi dụng Đá Nước (Water Stone), hoặc Mystic Water (Nước Thần Bí), hiệu quả huấn luyện sẽ càng xuất sắc hơn." Sắc mặt Lục Dã hơi đổi: "Cái của nợ này... một bộ (set) xong xuôi thì tốn bao nhiêu tiền?" "Không nhiều đâu..." Kasumi nghĩ một lúc, "Hai ba trăm vạn là giải quyết được thôi." Lục Dã hô hấp cứng lại. "Tôi tạm thời... vẫn chưa cần cái này." "Không sao, ngài cứ giữ trước đi." Kasumi cười cười, "Biết đâu Pokémon tự mình có thể huấn luyện được cũng nên!" Lục Dã ngẩn người. "Ơ, không buồn cười sao...

Đây là một câu chuyện cười rất nổi tiếng ở Kanto đấy." Kasumi cũng giống như bị chuyện cười của chính mình làm cho lạnh gáy, cười gượng gạo.

Sắc mặt Lục Dã cổ quái.

Chuyện hắn lo lắng nhất chính là Kasumi một lời thành sấm (nói linh).

Mà cái gọi là chuyện cười nhạt nhẽo này, trên người Lục Dã đã sớm xảy ra mấy lần rồi...

Lục Dã thở dài thườn thượt: "Sao tôi cảm giác, khoảng cách để trả hết nợ năm trăm vạn càng ngày càng xa vời thế nhỉ?" ...

Lấy được Đĩa kỹ thuật 【 Water Pulse 】 từ chỗ Kasumi.

Tuy rằng Squirtle tự thân cũng có thể lĩnh ngộ, nhưng Kasumi dù sao cũng là chuyên gia hệ Thủy, đối với Move cũng sẽ có tâm đắc độc đáo.

Ngoài ra còn một số phương pháp Training Pokémon hệ Thủy, cái này Haunter đại khái là không am hiểu.

Lục Dã quyết định sau khi tự mình nghiên cứu xong, sẽ dùng để cải thiện bữa ăn cho Squirtle một chút.

Trời đã về chiều.

Cynthia hiếm khi có thời gian rảnh gọi điện thoại tới, hai người trao đổi một chút chuyện thú vị gần đây.

Khi nghe thấy Lục Dã thu phục Squirtle, Cynthia mỉm cười nói: "Nghe nói tính cách của Pokémon sẽ càng ngày càng giống chủ nhân đấy." Lục Dã liếc mắt nhìn con Squirtle đang lén lút thụt thò, lắc đầu. "Anh mới không có ngáo ngơ (hàm phê) như vậy đâu." Squirtle nhìn có vẻ mặt ngố tàu, thực tế là đang dò xét hoàn cảnh xung quanh, ghi nhớ kỹ các loại lộ trình Chạy Trốn (Run Away) trong lòng. "Zeni ヾ(⌐■_■)" Phải điều tra rõ ràng trước, mới có thể lập ra kế hoạch huấn luyện chu đáo hơn!

Phương châm hành vi của Squirtle xưa nay đều cẩn thận như vậy.

Hơn nữa, thực lực của Eevee đã tạo thành cú sốc tâm lý cực lớn cho Squirtle.

Ngay cả một con Eevee nhỏ bé cũng có thực lực kinh người như vậy...

Thật khó tưởng tượng đối thủ gặp phải sau này rốt cuộc sẽ mạnh mẽ đến mức nào!

Squirtle đẩy kính râm.

Bởi vậy, mục tiêu hàng đầu trước mắt chính là nâng cao thực lực bản thân trước, đồng thời ẩn giấu đi...

Chỉ có như vậy mới có thể chiến thắng tốt hơn.

Squirtle híp mắt, trong mắt lóe lên một tia sáng.

Quân tử giấu tài, chờ thời mà động!

Đêm đã khuya.

Lục Dã cùng Cynthia chơi Game một lát.

Nói là một lát, kết quả lại đến tận đêm khuya.

Uống một cốc Sữa Moomoo (Moomoo Milk), Lục Dã với thói quen không mang sự mệt mỏi sang ngày thứ hai, vừa chạm gối đã ngủ.

Trong phòng tối đen như mực, tĩnh lặng không một tiếng động.

Squirtle thò đầu ra khỏi mai rùa, đang định nhân lúc trời tối xuất động, lại bỗng nhiên ngẩn người.

Trước mắt nó xuất hiện hai bóng dáng lén lút thụt thò. "Zeni?!" Squirtle kinh hãi thất sắc.

Chẳng lẽ nào, kế hoạch huấn luyện lén lút của mình đã bị bọn chúng Nhìn Thấu (Foresight) rồi?!

Eevee và Haunter cũng ngẩn người.

Haunter ngẩn ra nửa ngày, vươn móng vuốt về phía Squirtle. "Ghos?" (Cùng nhau không?) Squirtle vẻ mặt mờ mịt.

Hóa ra... không chỉ có mình mình muốn đi tập thêm (gia huấn) sao?

Hay là nói, các người từ đời tám hoánh nào đã bắt đầu làm như vậy rồi?! "Zeni! (T▽T)" Người giỏi hơn mình còn nỗ lực hơn mình, ngày tháng này không sống nổi nữa rồi!

Eevee 'bang bang' gõ hai cái lên cái mai rùa Cứng Đầu (Sturdy), hai mắt sáng rực, lộ ra nụ cười thân thiết và hữu hảo. "Bố y ~!" Squirtle: ◐▽◑ ...

Sáng nay hiếm khi không bị Eevee giẫm tỉnh.

Lục Dã vươn vai, tinh thần sảng khoái lăn xuống giường.

Xốc chăn lên xem, quả nhiên phát hiện Eevee vẫn đang ngủ say.

Nhóc con trong mộng ngoan ngoãn đáng yêu (Cute), Lục Dã nhịn không được lấy tay chọc chọc vào đệm thịt của nó, lập tức bị nó một vuốt hất ra.

Lục Dã không khỏi mỉm cười.

Nhưng giây tiếp theo, khi Lục Dã nhìn về phía Squirtle, lập tức bị giật mình, "Vãi chưởng?" "Kiệt, Zeni..." Squirtle mặt mũi bầm dập, thò đầu ra khỏi mai, vẫy vẫy móng vuốt với Lục Dã.

Sắc mặt Lục Dã cổ quái, nghĩ đến phong khí truyền thống huấn luyện đêm khuya của đám Pokémon nhà mình, lẩm bẩm: "Xem ra Eevee rất thích mày nha...

đây là phương thức chào hỏi của nó đấy..." Squirtle: ? "Nhưng thế này cũng quá không ra thể thống gì rồi!" Lục Dã có chút tức giận. "Zeni!" Squirtle rưng rưng nước mắt, kích động gật đầu. "Mày ít nhất

cũng phải Rút Vỏ (Withdraw) chứ!" Lục Dã chỉ tiếc rèn sắt không thành thép. "Ăn đòn nhiều thêm mấy trận, không chừng còn học được cái Phòng Thủ Sắt (Iron Defense) hay gì đó đấy chứ!" "Zeni?!

Σ(°△°|||) " Tao có thể không phải là người, nhưng mày là chó thật sự!

Ngày 1 tháng 8, thứ Sáu.

Núi Bạc (Mt.

Silver).

Sương mù trắng xóa bao phủ đỉnh núi, thanh niên tóc ngắn đen, ánh mắt kiên nghị khẽ quát một tiếng, cùng Snorlax vung quyền. "Snor!" Cùng với tiếng gầm của Snorlax, Cú Đấm Mega (Mega Punch) tỏa sáng trắng đấm nát tảng đá khổng lồ cao bằng người!

Tảng đá bên cạnh chỉ để lại một vệt trắng mờ mờ.

Red vung nắm đấm ê ẩm, mỉm cười nói: "Quả nhiên... vẫn là không bằng cậu được, Snor." Snorlax gãi gãi đầu, cười ngây ngô.

Thu hồi Snorlax vào PokéBall, Red nhìn thời gian, để Aerodactyl quắp lấy ba lô (Backpack) của mình, xách mình bay về hướng thị trấn Pallet (Pallet Town).

Đáp xuống trước cửa nhà, thiếu nữ tóc đuôi ngựa vàng đang đỏ mặt, vẻ mặt bất an đứng đợi ở đó.

Chương 69

"Yellow, sao thế?" Yellow mặt đỏ bừng, nhưng nghĩ đến Kasumi mới gia nhập nhóm hôm nay, vẫn lấy hết dũng khí, ấp úng nói: "Gold nói là... rạp chiếu phim mới... xây, xây xong rồi, tớ, tớ muốn..." "Hả?" Red cũng bị tin nhắn trong nhóm làm rung một cái, nhìn điện thoại, cười nói: "Là Kasumi à, đã lâu không so tài với cô ấy rồi." "Pika cũng muốn đấu với cô ấy một trận (Battle) nữa đúng không!" Red hưng phấn hỏi Pikachu trên vai.

Pikachu đứng trên vai Red, nhìn trái nhìn phải Yellow và Red, nhất thời không biết nên phản ứng thế nào.

Pikachu: ◐▽◑ "Được, quyết định rồi, tối nay sẽ đi khiêu chiến Nhà thi đấu Cerulean!" Red đè thấp vành mũ, ánh mắt sắc bén.

Yellow ngẩn ra nửa ngày, đi theo phía sau, vội vàng hô: "Tớ... tớ cũng muốn đi cùng!" ...

Hôm nay trong nhóm sóng yên biển lặng, một chút cũng không nhìn ra không khí của Tu La Tràng.

Lục Dã chép chép miệng, có chút không vui.

Lorelei nhịn không được trước tiên, kéo một tổ thảo luận ăn dưa: "Tại sao còn chưa bùng nổ?" "Tôi cũng muốn biết." Lục Dã vỗ trán, "Chung sống bình an vô sự thế này à!" Cả thế giới đều biết hai cô nương này yêu thầm Red rồi, ngoại trừ bản thân Red.

Chỉ tiếc là, trong mắt Red nhà ta chỉ có Pokémon và Battle! "A a a, tôi nhịn không được nữa rồi, tôi phải đi hỏi Kasumi!" Bên kia, Lance cũng có máu bát quái mãnh liệt không kém, gật đầu nói: "Vậy tôi đi hỏi Yellow!" Lục Dã ngửa mặt nhìn trời.

Gym Leader là nằm vùng của Team Rocket thì cũng thôi đi, đến cả Thiên Vương (Elite Four) cũng là cái đức hạnh này...

Liên minh Kanto sớm muộn cũng tiêu tùng (cần uống thuốc)!

Không được gia nhập tổ thảo luận, Akin (Gold) ngơ ngác trong nhóm lớn.

Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, cũng không ai nói cho tôi biết, rốt cuộc là tình huống gì đây?!

Mãi đến buổi tối, Lorelei ăn dưa xong trở về, vẻ mặt vô vị.

Thầy Lục: Red và hai người kia rốt cuộc là tình huống gì?

Chờ sốt ruột chết người ta rồi!

Lorelei: Căn cứ tin tức, Red đi khiêu chiến Nhà thi đấu Cerulean rồi.

Lance: Hả?

Lorelei thở dài: "Hơn nữa, Yellow cũng đi cùng." Thầy Lục: ???

Đây là thao tác gì?

Dẫn theo bạn gái hiện tại đi bạo hành người tình cũ à?

Lorelei: Sau khi khiêu chiến xong Gym, bọn họ đi ăn tối rồi.

Blue: Bọn... họ?

Lục Dã ngẩn ra.

Không ngờ Blue mày mày rậm mắt to thế kia mà cũng trà trộn vào cái tổ thảo luận ăn dưa này!

Lorelei sắc mặt cổ quái gật đầu: "Mọi người tự mình xem đi." 【 Hình ảnh 】 Lục Dã trừng lớn mắt, đánh giá cái status (bài đăng) này của Red.

Trong hình là nhà hàng gia đình ấm cúng, đèn treo màu ấm chiếu

vào thức ăn tươi ngon.

Snorlax một mình ăn cái bánh kem to như cái núi nhỏ, Starmie, Espeon, Raticate...

Pokémon linh hoạt chạy nhảy trên bàn ăn.

Red ngồi ở giữa ghế sô pha, bên trái là Kasumi, bên phải là Yellow, hai người đều đỏ mặt, bộ dạng cực súc bất an.

Red thì lại chẳng hề hay biết gì, cầm Khối Năng Lượng (Energy Block), thân thiết đút cho Pikachu —— "Một trận Battle sảng khoái tràn trề! (Cụng ly)" Nhìn dòng trạng thái (caption) của bài đăng này, sắc mặt Lục Dã cổ quái.

Vốn tưởng rằng là Tu La Tràng, lại diễn biến thành bạn cũ so tài...

Khi cả thế giới đều cho rằng EQ của Red thấp, có lẽ, đây lại chính là biểu hiện của EQ cao.

Lục Dã sờ sờ cằm, lẩm bẩm: "Không hổ là cậu, Chiến Binh!" ...

Squirtle đã hoàn hảo (Perfect) trà trộn vào trong nhà Lục Dã.

Lục Dã mua cho nó một cái bể cá hình vuông, nghĩ nghĩ, vẫn là đặt ở trong phòng ngủ.

Trong nhà nuôi một con ma, nuôi một con Eevee, hiện tại lại nuôi thêm một con rùa đen...

Lục Dã đều có chút hoảng hốt, chỗ mình ở đây không khéo sắp thành sở thú rồi.

Eevee vẫn đang ngủ say trên giường, Squirtle mặt mũi bầm dập đang hít đất, Haunter đang dọn dẹp phòng...

Sắc mặt Lục Dã cổ quái, lẩm bẩm: "Bây giờ ra ngoài một chuyến... chắc không có vấn đề gì đâu nhỉ?" Hắn định đi bàn bạc với Lương đại hữu về lịch trình ra mắt 《 Plants vs.

Zombies 》 .

Thành viên phòng làm việc hiện tại chỉ có Lương đại hữu cày cuốc đến hói đầu, tư liệu mỹ thuật thì thuê ngoài cho Smeargle làm.

Khoản nợ khổng lồ Lục Dã nợ trước đây, cũng có không ít là đầu tư vào việc phát triển 《 Plants vs.

Zombies 》 .

Nhưng bất kể thế nào, đây dù sao cũng là con Game mà ngay cả Cynthia cũng nghiện, Lục Dã vẫn có nhất định tự tin. "Trông nhà cẩn thận nhé, Haunter!" Lục Dã hô, "Tao về ngay!" "Ghos!" Haunter đáp một tiếng, ân cần vẫy vẫy móng vuốt.

Bắt taxi đến nhà Lương đại hữu, cậu ta đang test bản Game cuối cùng. "Muốn đưa lên nền tảng Game thì chỉ cần thông qua xét duyệt Core là được, vẫn khá tiện lợi." Lương đại hữu nói: "Quan trọng là việc tuyên truyền sau đó, nếu không chẳng ai tìm được con Game này đâu." Lục Dã cười nói: "Cậu quên nghề tay trái của tớ là gì rồi à?" "Cậu định dẫn lưu (kéo view) trên các trang Web Video khác?" Lương đại hữu hơi sững sờ. "Quan trọng nhất vẫn là Game phải hay." Lục Dã vỗ vỗ vai Lương đại hữu, cười cười. "Tóc của hai thằng mình rốt cuộc đáng giá bao nhiêu, phải xem biểu hiện của nó rồi!" Lương đại hữu lệ rơi đầy mặt, nhìn con Game này, cứ như nhìn thấy mái tóc đẹp đang rời xa mình.

Chờ đợi xét duyệt Core cần một khoảng thời gian.

Trước lúc đó, Lục Dã quyết định làm Video 'kiếm cơm' (quảng cáo) đầu tiên của mình.

Nội dung kiếm cơm, chính là con 《 Plants vs.

Zombies 》 sắp ra mắt này. "Tự mình làm đại diện cho chính mình... thật không hổ là mình a!" Lục Dã cảm khái nói.

Series chính đương nhiên là không được rồi.

Series 《 Thầy Lục dạy bạn Battle 》 sắp thành trấn trạm chi bảo (bảo vật trấn giữ trang web) rồi, mỗi kỳ lượt Click đều vượt qua hai triệu.

Vừa khéo cũng phải về nhà làm bữa khuya, Lục Dã nghĩ nghĩ, vẫn định làm Series 《 Quán ăn đêm của thầy Lục 》 (Shinya Shokudō). "Tao về rồi đây!" Hôm nay Haunter không ra cửa nghênh đón, làm Lục Dã cảm thấy có chút kỳ quái.

Ngẩng đầu nhìn trần nhà, Lục Dã lẩm bẩm tự nói: "Kỳ lạ...

đường ống rò rỉ nước à?" Xách giỏ thức ăn, Lục Dã mở cửa, bỗng nhiên bị một luồng Súng Phun Nước bắn thẳng vào mặt.

Squirtle & Haunter: o(*≧▽≦)ツ Như là đã có dự mưu từ trước, hai con Pokémon không hẹn mà cùng cười lớn, 'bốp' một tiếng đập tay (high-five) với nhau.

Cả sàn nhà đã bị nước ngập, vừa vặn ngập đến mắt cá chân Lục Dã, trong biển nước ướt sũng, Eevee hưng phấn đạp bọt nước tung tóe. "Bố y! (*≧▽≦)" Hóa ra cả buổi chiều nay... tụi bay ở nhà chơi bắn súng nước hả?!

Nhìn căn nhà suýt chút nữa bị ngập lụt, Lục Dã lau mặt, tay chân lạnh toát. "Squirtle, mày bị cắt cơm tối!" "Zeni?!

Σ(ツ °Д°;)ツ" Haunter ngẩn ra một lát, vội vàng phân ra một cái Thế Thân (Substitute), xách xô nước và cây lau nhà đi lau dọn.

Lục Dã xách giỏ thức ăn vào bếp, "Ăn cơm thôi, Eevee!" Squirtle mờ mịt nhìn Eevee, chỉ thấy Eevee nhẹ nhàng nhảy đến bên cạnh Lục Dã, làm một cái Mặt Hung Dữ (Scary Face) về phía nó.

Không phải mấy người nói... muốn huấn luyện Súng Phun Nước sao?

Rõ ràng ngay cả trò đùa dai... cũng là Haunter đề xuất trước mà...

Squirtle: (T▽T) Em tuy rằng ngáo, nhưng em đâu có ngốc.

Mấy người thế này chẳng phải là bắt nạt người thật thà sao?! "Ghos!" Nhìn căn phòng sạch sẽ như vừa được gột rửa, Haunter đặt cây lau nhà xuống, hài lòng lau mồ hôi trên trán.

Quả nhiên, làm việc nhà là một việc mang lại cảm giác thành tựu!

Lục Dã đang nấu ăn trong bếp, thở dài một hơi.

Lần trước thì nhà cháy, lần này thì lụt, vậy lần sau… "Không có lần sau nữa!" Lục Dã hung hăng gọt vỏ khoai tây.

Ngoài bếp, ba tiểu quỷ đang hau háu chờ Lục Dã dọn cơm.

Squirtle biết mình đã gây họa nên chỉ biết nằm bẹp dí trên sàn, thò cái đầu ra khỏi mai, tội nghiệp nhìn Thầy Lục.

Dám hó hé gì giờ này! "Tôi đùa thôi mà." Lục Dã bật cười, "Đợi chút nữa, sắp có cơm ăn rồi!" Eevee gật đầu, liếc Squirtle một cái: "Bưi!" (Nghe chưa, lần này tạm tha cho mày đấy!) Squirtle: ◐▽◑ Trong khoảnh khắc, Squirtle giác ngộ.

Đây chắc chắn là thử thách mà chúa công giao cho mình!

Vậy mà mình lại nhẹ dạ cả tin lời gièm pha của đồng liêu.

Thật là vạn lần không nên mà!

Squirtle lắc đầu quầy quậy, thở dài một tiếng, hốc mắt có chút ươn ướt.

Để chuộc lỗi, mục tiêu của mình sẽ là học được chiêu thức hệ Nước mạnh hơn!

Lục Dã cũng không giận.

Dù sao đối với Thầy Lục mà nói, chuyện này đã quá quen thuộc

như cơm bữa… Thở dài một hơi, Lục Dã tập trung vào món ăn trước mắt.

Món ăn lần này là Cơm Thịt Kho Đông Pha Sốt Cà Ri, dù là Lục Dã cũng không khỏi thèm nhỏ dãi.

Thịt ba chỉ được khử mùi tanh, ướp lạnh cho thịt săn lại, rồi cho vào chảo dầu chiên vàng hai mặt. "Xèo xèo ——" Dầu bắn tung tóe, Lục Dã nuốt nước bọt, cho miếng thịt ba chỉ vàng ruộm vào nồi hầm cùng nước dùng gà.

Hoa tiêu, gừng lát, hành đoạn… Hương thơm nồng nàn, thịt ba chỉ mềm rục, vớt miếng thịt ra, lại cho vào một nồi cà ri khác đã thêm tiêu đen, lá thơm, ớt.

Lửa lớn nấu cho sệt lại, mất tròn một tiếng đồng hồ, mùi thơm đậm đà lan tỏa khắp căn nhà.

Ba tiểu quỷ bên ngoài đã thèm thuồng ra mặt. "Ghos (¯ ¯)" Thịt kho Đông Pha mềm rục vàng óng được đặt lên trên cơm gạo Pearl, bày thêm vài cọng cải xanh luộc, rồi rưới một muỗng nước sốt cà ri thịt… Lục Dã lẩm bẩm: "Thứ này… mới đúng là tốn cơm này!" Eevee gắp một miếng thịt ba chỉ, tao nhã nhai nuốt, rồi đột nhiên 'bụp' một tiếng vùi đầu vào bát.

Haunter và Squirtle thì dùng móng vuốt, điên cuồng và cơm. "Có ai tranh của chúng mày đâu." Lục Dã bất lực nói, "Từ từ thôi, vẫn còn mà!" Nghe vậy, Squirtle và Haunter khựng lại một chút, rồi lại tăng tốc.

Đứa nào ăn xong trước chẳng phải sẽ được thêm cơm trước sao?!

Lục Dã lắc đầu, cười bất lực.

Gắp một đũa cơm trộn lẫn nước thịt, anh cũng không thể dừng lại được nữa.

Trước mắt anh như hiện ra một khung cảnh: Trường Giang cuồn cuộn chảy về đông, Squirtle đứng trên mỏm đá ngóng trông, từ giữa lòng sông, một bát Cơm Thịt Kho Đông Pha Sốt Cà Ri màu đỏ tươi từ từ nhô lên.

Eevee đang lăn lộn trên miếng thịt kho, Lục Dã gắp một đũa, lại vô tình gắp luôn cả Eevee lên… "Tuyệt vời!" Mắt Lục Dã sáng lên.

Cùng lúc đó, Squirtle 'bụp' một tiếng thả bát xuống, toàn thân tỏa ra ánh sáng trắng chói lòa!

Lục Dã: ???

Haunter và Eevee cũng chết lặng, ngơ ngác nhìn cậu em út này.

Mày gia nhập vào đây… mới được hai ngày thôi mà?

Thế này thì có hơi nhanh quá rồi!

Nhưng Squirtle không hề hoảng hốt, trong ánh mắt kinh ngạc của Lục Dã, nó lôi ra một viên Đá Bất Biến (Everstone) tự đeo lên người.

Trong nháy mắt, ánh sáng trắng rút đi như thủy triều.

Chương 70

Lục Dã trợn mắt há mồm.

Squirtle nhếch mép cười, từ từ giơ ngón cái lên.

Ta đây với tư cách là đại ca của Nhà trẻ Pokémon Ma Đại, sắp Tiến hóa, chuyện này cũng rất hợp lý mà đúng không?

Hôm qua ta đã dò xét kỹ địa hình ở đây, biết Đá Bất Biến để ở đâu, chuyện này cũng có lý mà đúng không?

Hơn nữa, chỉ có hình dạng ban đầu mới khiến người khác khinh địch.

Squirtle cẩn trọng đã sớm nghĩ ra kế sách vẹn toàn. "Zeni ヾ(⌐■_■)" (Trước khi có đủ năng lực tự vệ, ta tuyệt đối sẽ không dễ dàng Tiến hóa!) "Đến cả Đá Bất Biến cũng lôi ra được…" Vẻ mặt Lục Dã trông thật kỳ quặc: "Thôi bỏ đi… mày thích thì cứ đeo." Tuy trong trận đấu chỉ có thể mang một vật phẩm, nhưng ngoài đời, chỉ cần mang nổi, thích mang bao nhiêu cũng được.

Giống như Eevee, vừa mang 'Vòng Sức Mạnh', vừa mang 'Khăn Lụa'.

Không ngờ Eevee chưa Tiến hóa, ngược lại Squirtle lại suýt Tiến hóa… Liếc nhìn Squirtle điềm tĩnh như không, Haunter mặt đầy kinh ngạc, và Eevee với vẻ mặt 'thế thôi à?'.

Lục Dã thở dài một tiếng: "Pokémon của mình… có phải là quá mạnh rồi không!" ...

Nửa đêm 12 giờ 30 phút.

Video «Quán Ăn Đêm Của Thầy Lục 02: Món Cơm Thịt Kho Đông Pha Sốt Cà Ri», đã đúng giờ được duyệt. "Nhân viên kiểm duyệt

có thù với chúng ta à?" "Tôi đói sắp chết rồi!

Thầy Lục ông có còn là người không?" "Tô mì gói trên tay tự nhiên mất ngon hẳn." Chuyện Thầy Lục không phải là người cũng chẳng phải ngày một ngày hai.

Video ẩm thực ngon lành như thế, cứ nhất quyết phải đợi đến đêm mới đăng, mà chất lượng lại cực kỳ cao, thật khiến người ta vừa yêu vừa hận.

Lần này là món Cơm Thịt Kho Đông Pha Sốt Cà Ri, trông còn có vẻ tốn cơm hơn nữa. "Nói thật nhé, tài nấu nướng của Thầy Lục ngày càng đỉnh." "Vãi chưởng?

Lần này Tiến hóa lại là Squirtle?!" Video ẩm thực trước của Thầy Lục, cuối cùng khiến Gastly Tiến hóa, đã để lại ấn tượng vô cùng sâu sắc cho mọi người.

Nhưng Tiến hóa tuyệt đối là chuyện ngẫu nhiên khó tìm.

Chỉ dựa vào đồ ăn mà khiến Pokémon Tiến hóa… đây tuyệt đối đã là trình độ huấn luyện cấp Bậc Thầy rồi.

Mà lần này, Thầy Lục lại càng khiến mọi người trợn mắt há mồm. "Squirtle cũng Tiến hóa?" "Sao Pokémon nào cũng Tiến hóa được vậy!" "Tôi hiểu rồi, năng lực của Thầy Lục, chính là dùng đồ ăn để khiến Pokémon Tiến hóa!" Chất lượng của kỳ video này bùng nổ.

Dù là đêm khuya, chỉ trong vài phút ngắn ngủi đã có hơn vạn lượt xem.

Mọi người vừa than vãn, lại vừa bị tài nấu nướng của Thầy Lục, cùng với phong cách kể chuyện ấm áp chinh phục. "Tôi cũng muốn được ăn khuya cùng nhiều Pokémon như vậy…" "Hơi cảm động, làm tôi nhớ đến lúc đoàn tụ với gia đình… Cảm ơn Thầy Lục!" "Lầu trên nói không sai, Pokémon cũng là người nhà của chúng ta mà!" Tuy chỉ

là một video thả độc đêm khuya đơn giản, nhưng Thầy Lục lại mang đến cho mọi người sự cảm động ngoài dự kiến.

Dòng bình luận hiếm khi hòa thuận, tất cả mọi người đều đắm chìm trong hạnh phúc được Pokémon vây quanh.

Nhưng, ở nửa sau của video, khán giả đều chết lặng. "Chèn một đoạn quảng cáo ở đây, khụ… Game do Thầy Lục sản xuất đã lên kệ rồi, bạn nào có hứng thú có thể mua ủng hộ bản quyền nhé…" Dòng bình luận trôi qua một loạt dấu chấm hỏi. "???" "Trả lại sự cảm động của tôi lúc nãy đây!" "Trọng điểm không phải là Thầy Lục còn biết làm game sao?" "Thầy Lục: Game để tôi làm, quảng bá để tôi lo, đại diện tôi cũng nhận nốt, các người đừng hòng kiếm của tôi một đồng!" Dù là video kiếm cơm, nói đúng ra là video tự quảng bá, nhưng không thể phủ nhận, hiệu quả chương trình cực kỳ hardcore này vẫn giúp «Quán Ăn Đêm Của Thầy Lục 02» lên trang chủ.

Cùng lúc đó, không ít người nhận ra Thầy Lục, lại còn là một nhà sản xuất game độc lập.

Nhiều người mang theo sự tò mò, bấm vào đường link của nền tảng game, «Thực Vật Đại Chiến Cương Thi».

Điều khiến tất cả mọi người không thể ngờ tới là.

Tựa game thủ thành trông có vẻ bình thường này, lại có thể gây nghiện đến thế. ...

Hoenn, thành phố Rustboro.

Một thành phố lớn nằm ở phía tây Hoenn, gần Thác Meteor, là một trung tâm thương mại quan trọng của vùng.

Trụ sở của tập đoàn độc quyền khổng lồ, 'Devon', chính là nằm ở thành phố Rustboro.

Devon khởi nghiệp từ ngành năng lượng.

Nhưng ngoài ngành năng lượng, ngành công nghiệp game còn đóng góp tới 25% vào báo cáo tài chính.

Là một sản phẩm nổi tiếng dưới trướng, nền tảng game 'ORAS', cũng có thị phần đáng kể ở nước ngoài.

Trong đó, tựa game có lượt tải về đứng đầu, chính là game thực tế ảo «Pokémon: Trận Đấu».

Trên 'ORAS', mỗi tháng đều có hàng trăm tựa game mới ra mắt, nhưng những game thực sự nổi thì rất ít.

Và vào tháng Tám, một tựa game đề tài thủ thành, đã bất ngờ nổi lên, lọt vào top mười bảng xếp hạng game mới.

Thành phố Rustboro, Trường học Huấn luyện viên. "Cái game hôm qua tôi giới thiệu cho cậu, cậu chơi chưa?" "Chết tiệt, Sunkern của tớ toàn bị Rattata ăn mất!" "Haha, hàng trước phải đặt Seedot chứ, đồ ngốc!" Chuông reo, mấy cậu thiếu niên vẫn không ngừng thảo luận về game. "Tớ mang theo máy tính bảng này, xem tớ chơi nhé!" Cậu thiếu niên mắt sáng rực. "Hả?

Nhưng tiết này là của cô Roxanne mà…" "Không sao đâu, chỉ cần không bị cô phát hiện là được!" Lời còn chưa dứt, từ cửa trước của giảng đường bậc thang, một cô giáo dáng người thon thả bước vào.

Tóc búi củ tỏi, hai lọn tóc đuôi ngựa được buộc bằng ruy băng đỏ.

Roxanne, với khuôn mặt có phần trẻ con, mặc một chiếc váy rộng và vớ dài màu hồng, ôm một chồng sách bước vào lớp.

Đặt tài liệu lên bục giảng, Roxanne ho nhẹ: "Hôm nay chúng ta sẽ học về cách sử dụng và đối phó với các trạng thái bất thường…" Dưới lớp đột nhiên vang lên một tiếng hét: "Bảo Vệ không Bảo Vệ!" "Thầy Lục của tôi thấy bạn không ổn rồi đó!" "Tôi chịu rồi, sao đi đâu cũng có fan của Thầy Lục vậy?" Dưới lớp vang lên một tràng cười ồ.

Roxanne ngẩn người một lát, cười gượng: "Đây là… meme mới gì à?

Cô lại không theo kịp chủ đề của các em rồi." Lớp trưởng tốt bụng nhắc nhở: "Đây là một streamer trên B-trạm, chuyên dạy chiến thuật và xây dựng đội hình ạ!" "Vậy cũng chỉ là dân ngoại đạo thôi…" Roxanne lẩm bẩm. "Cô ơi, mấy trạng thái bất thường này, Thầy Lục đã dạy hết rồi ạ!" "Kiến thức về 'Trúng Độc', Thầy Lục giảng còn chi tiết hơn trong sách nữa!" Roxanne mặt mày ủ rũ, chán nản nói nhỏ: "Dù sao đi nữa, mọi người mở sách trang 36 ra trước đã…" Đột nhiên, Roxanne nhướng mày, nhanh chân bước đến trước mặt hai học sinh đang cúi đầu bàn tán.

Giật lấy chiếc máy tính bảng từ tay hai cậu, Roxanne đắc ý cười: "Tan học lên văn phòng tôi một chuyến!" Làm giáo viên bao nhiêu năm rồi, cuối cùng cũng tịch thu được đồ!

Hai học sinh mặt mày tái mét: "Em khó khăn lắm mới đánh thắng được Giáo sư Malamar!" "Cô ơi, cho em chơi nốt màn này đi!" "Trong giờ học mà còn chơi game…" Roxanne làu bàu, "Không được, lát nữa nói sau!" ...

Chuông tan học vang lên, Roxanne trở về văn phòng, nhìn chiếc máy tính bảng vừa tịch thu, tò mò hỏi: "Đây là game gì vậy?" "Thực Vật Đại Chiến Cương Thi ạ!" một học sinh trả lời, "Hôm nay mới tải từ ORAS về!" "Chỉ có hai mươi đồng thôi đấy!" một cậu trai khác mắt sáng rực, "Cô Roxanne, cô cũng chơi cùng đi!" Roxanne cười lạnh: "Tôi không bao giờ chơi mấy cái game thủ thành vô vị này đâu!" Hai mươi phút sau… "Cô Roxanne, cô còn chưa đi dạy à?

Đã vào lớp mười phút rồi." một nhân viên văn phòng nhắc nhở. "Đợi tôi chơi xong màn này đã…" Roxanne đột nhiên sững người, lắp bắp, "Cái gì?

Đã vào lớp rồi sao?!" "Tôi tôi tôi đi ngay!" Roxanne luống cuống tắt máy tính bảng, lại quên lưu, đột nhiên nước mắt lưng tròng. "Cái này có tạm dừng được không chứ… tại sao lại gây nghiện thế này!" Cảnh tượng tương tự cũng diễn ra ở khắp nơi tại Hoenn.

Do sự phổ biến của ORAS tại Hoenn, «Thực Vật Đại Chiến Cương Thi» ngược lại lại nổi tiếng ở nước ngoài trước.

Là một thành viên trong nhóm chat.

Lão gia Wattson của thành phố Mauville, sáng sớm đã gọi điện cho Lục Dã.

Wattson cười ha hả: "Lục Dã à, có thể gửi cho lão già này một bản hướng dẫn không, cheat code cũng được!" "Ai lại đi xin cheat code của tác giả chứ!" "Hahaha, không sao, chỉ là game này vui quá, tôi đặc biệt gọi điện báo cho cậu một tiếng!" Tốc độ nổi tiếng của «Thực Vật Đại Chiến Cương Thi» thật sự vượt ngoài dự đoán của Lục Dã.

Là một tác phẩm lên kệ vào ngày 1 tháng 8, nhờ có mục đề xuất 'game mới lên kệ' không mấy nổi bật, chỉ trong ba ngày, «Thực Vật Đại Chiến Cương Thi» đã lọt vào top mười bảng xếp hạng game mới.

Tác phẩm giá 20 Pokedollar một bản, ba ngày bán được hơn năm nghìn bản, đây là trong tình huống gần như không có quảng bá.

Tỷ lệ đánh giá tốt 95%, 'đánh giá tốt như thủy triều', nhận được bài đánh giá dài từ gần mười nhà phê bình game.

Lượng fan tự nhiên và tỷ lệ đánh giá tốt này, ngay cả những tác phẩm game lớn cũng hiếm thấy. "Khó mà tưởng tượng được, đây lại là game do một studio nhỏ sản xuất, dù là lối chơi hay độ hoàn thiện đều có thể cho năm sao!" "Tôi là fan của Thầy Lục, ngay khi xem xong video đã mua ngay tựa game này, vốn nghĩ chỉ là tác phẩm đồng nhân của một người yêu game, không ngờ lại gây nghiện đến thế!

Năm sao!" "Thức cả đêm để qua màn Giáo sư Malamar, sáng mai còn phải đi thách đấu Nhà thi đấu… mệt không muốn yêu nữa." "Thầy Lục còn biết làm game?

Game làm ra còn hay như vậy?

Tôi ghen tị rồi, không đáng để giới thiệu!" "Con xin mẹ 20 đồng mua tài liệu học tập, mẹ hỏi là gì, con bảo bộ tài liệu này vừa giúp nhớ hình thái Tiến hóa của Pokémon, vừa thuộc lòng Năng lực, hệ khắc chế, chiêu thức… Đúng vậy, chính là «Thực Vật Đại Chiến Cương Thi»!" Nhìn màn hình toàn những lời khen, và số liệu nền tảng không ngừng tăng lên.

Đại Hữu kích động túm tóc Lục Dã: "Anh Lục, anh nổi rồi!" "Đừng có vò nữa." Lục Dã lại rất bình tĩnh.

Có sự hỗ trợ chiêu thức từ hệ thống, Lục Dã gần như đã tái hiện được tinh hoa của bản gốc, còn lồng ghép thêm các yếu tố của thế giới Pokémon.

Nói chung, Lục Dã vẫn có một sự tự tin nhất định. "Chuyện này cũng có một phần công của cậu đấy." Lục Dã cười nói. "Em chỉ là người viết code thôi… vả lại chúng ta đã có hợp đồng từ trước, là quan hệ thuê mướn, không phải hợp tác." Lương Đại Hữu lắc đầu.

Nói không ghen tị thì là nói dối.

Nhưng Đại Hữu học luật, có một cảm giác chính nghĩa bẩm sinh, về mặt lương bổng cũng không bị thiệt thòi.

Lương Đại Hữu biết rõ, không có ý tưởng của Lục Dã, bản thân anh ta tuyệt đối không thể nào làm ra được một tựa game hot như vậy. "Sau này trong danh sách nhân viên của studio, có thể thêm tên em vào là được rồi!" Lương Đại Hữu gãi đầu cười. "Không vấn đề!" "À phải rồi, studio của chúng ta, tên là gì nhỉ?" Lục Dã suy nghĩ một lúc, vì là

studio, anh vốn định đặt tên là 'GameFreak'.

Nhưng sau này chắc chắn sẽ phải thành lập công ty… Nhắc đến IP Pokémon, không thể không khiến người ta nghĩ đến vị bá chủ thế giới kia, Nintendo.

Tiếc là, không có nền tảng của thời đại FC, anh thợ sửa ống nước rất khó để lại ấn tượng sâu sắc.

Fire Emblem là thủy tổ của dòng game SRPG, bây giờ làm lại game chiến thuật theo lượt, rõ ràng không phải là một lựa chọn sáng suốt.

Game loại MOBA, ở thế giới này mới bắt đầu nổi lên… Nếu như học hỏi kinh nghiệm thành công của tựa game kia sau này… "Cứ gọi là Pokémon Studio đi." Lục Dã nói: "Chủ đề chính vẫn sẽ liên quan đến Pokémon, để những người bị hạn chế về điều kiện, không thể thu phục Pokémon, cũng có thể cảm nhận được sức hấp dẫn của Pokémon!" ...

Ngày 5 tháng 8, thứ Tư.

Lục Dã mang đôi mắt thâm quầng, chứng kiến Haunter xách theo Eevee và Squirtle bay vào từ cửa sổ, còn gãi đầu chào một tiếng. "Ghos!" (Chào buổi sáng!) Haunter toe toét cười.

Rõ ràng, đêm qua lại là một ngày khổ luyện!

Lục Dã thở dài một tiếng: "Vất vả cho các cậu rồi…" Đêm qua, Lục Dã thức đến khuya.

Bản game mới ra mắt, rõ ràng có sự khác biệt lớn so với bản thử nghiệm chơi cùng Cynthia.

Thế là vị Quán quân Sinnoh này không vui, đưa ra mức giá cao 10.000 một giờ, để Lục Dã cày game thâu đêm cùng cô.

Lục Dã cũng không ngờ, cả đời anh danh của mình, lại bị hủy hoại trên «Thực Vật Đại Chiến Cương Thi». "Mình làm màn chơi khó thế này để làm gì cơ chứ!" Lục Dã nghiến răng, "Là game thủ thành, chứ có phải Dark Souls đâu!" Nhưng chính cái độ khó địa ngục khiến người ta không thể dứt ra này, lại kết hợp với đặc điểm của game thủ thành.

Không thử thách giới hạn, chơi thủ thành làm gì?! "Bữa sáng làm xong cho các cậu rồi, nhớ rửa tay trước đã." Lục Dã ngáp một cái, vẫy tay với Haunter, định về phòng ngủ bù. "Ghos! (´∇` 〃)" Haunter ngửi thấy mùi bánh mì nướng thơm phức, tiện tay ném Squirtle sang một bên, xách Eevee đi ăn sáng.

Bịch!

Squirtle: ???

Nằm trên sàn, Squirtle thò đầu ra khỏi mai, trên trán hiện lên một dấu hỏi to đùng. "Ghos!

Σ(っ °Д°;)っ" Haunter sững người.

Suýt thì quên, mình còn có thêm một đứa em nữa!

Lục Dã trở về phòng ngủ.

Tiện thể liếc qua nền tảng 'ORAS'. «Thực Vật Đại Chiến Cương Thi» đã lọt vào vị trí thứ bảy của bảng xếp hạng game mới, doanh thu cũng đã vượt qua 100.000.

Đây mới chỉ là số liệu bán hàng trong ba ngày, với tỷ lệ đánh giá tốt như vậy, doanh thu tháng vượt một triệu không phải là chuyện khó. "Ngày trả hết khoản nợ năm triệu, sắp đến rồi!" Lục Dã tràn đầy tự tin.

Hệ thống bên này, do sức ảnh hưởng cá nhân của Thầy Lục được mở rộng, cũng cung cấp hơn ba nghìn điểm BP.

Lục Dã đổi thành sáu quả Ganlon Berry có thể tăng cường Phòng thủ.

Vị hơi đắng, vừa hay phù hợp với tính cách cẩn trọng của Squirtle. "Cứ coi như đây là khẩu phần ăn của Squirtle đi." Lục Dã lẩm bẩm, "Lần nào cũng bị Eevee cho ăn hành… cũng thật tội cho nó." Ngoài ra, nhân dịp tựa game đầu tiên ra mắt, hệ thống còn cung cấp một phần thưởng thành tựu. 【Ting!

Chúc mừng Chủ nhân hoàn thành thành tựu 'Nhà sản xuất game độc lập'. - Mô tả thành tựu: Sản xuất một tựa game độc lập và phát hành thành công. - Phần thưởng thành tựu: Chiêu thức ngẫu nhiên Lv3】 "Hửm?

Chương 71

Phần thưởng này khá tốt đấy." Lục Dã hơi sững người.

Sự hỗ trợ chiêu thức từ hệ thống thực sự rất mạnh.

Hơn nữa chiêu thức của Lục Dã có thể nâng cấp.

Chỉ cần có được, không sợ không có ngày cày max độ thông thạo. "Để xem nào… đây là chiêu gì." 【Câu cá Lv3: Là một cao thủ câu cá, bạn thông thạo mồi câu và nơi ở của các Pokémon sống dưới nước, có tới 40% xác suất câu được Pokémon khác ngoài Magikarp! (Chỉ cần là thứ bơi trong nước, bạn gần như có thể câu được bất cứ thứ gì.)】 Lục Dã ngẩn người một lúc: "Lại là câu cá…" Là một fan trung thành của «Stardew Valley», Thầy Lục khá hài lòng với chiêu 'Câu cá' này. "Sau này có thể so tài với Yellow một phen." Lục Dã vuốt cằm, rồi đột nhiên cười. "Câu cá mà luyện đến max cấp… chẳng lẽ còn có thể câu được cả Kyogre lên à?" ...

Giấc ngủ bù này kéo dài đến tận chiều.

Lục Dã ngáp một cái, thành thạo mò lấy điện thoại bên cạnh gối. «Quán Ăn Đêm Của Thầy Lục» tạm thời đứng thứ hai trong khu vực đời sống, vị trí thứ nhất là «Sân Sau Của Giáo Sư Oak».

Lục Dã cũng đã quen, lướt xem Pancham trong sân sau của Giáo sư Oak một lúc, bất giác nở một nụ cười ngây ngô.

Trong nhóm chat, chủ đề thảo luận chính là về tựa game do Thầy Lục sản xuất.

Red và những người khác không hứng thú lắm với các game không phải chiến đấu.

Ngược lại, Akin lại nghiện game này, đang cùng lão gia Wattson

trao đổi kinh nghiệm.

Sự chú ý của Takeshi lại nằm ở năng lực huấn luyện của Thầy Lục.

Takeshi: Kỳ Quán Ăn Đêm mới nhất, chỉ bằng đồ ăn mà có thể khiến Squirtle Tiến hóa… quả không hổ là Thầy Lục!

Nếu nói lần đầu tiên là trùng hợp, thì lần này, càng khẳng định thêm suy đoán của Takeshi.

Đây là một phương pháp huấn luyện cao cấp sử dụng năng lượng tình cảm.

Lồng ghép vào trong món ăn, thậm chí đủ để khiến Pokémon Tiến hóa!

Lục Dã vẻ mặt kỳ quặc. "Tôi nghĩ, chắc Squirtle là để dọa Haunter, để ăn được nhiều hơn một chút…" Green: Cái… cái gì, nhanh vậy, Squirtle đã Tiến hóa rồi?!

Green có chút kinh ngạc.

Lần trước khi Thầy Lục hỏi cậu, Green còn đặc biệt gọi video xem Squirtle, không có một chút dấu hiệu Tiến hóa nào.

Nhưng chưa đầy ba ngày, Squirtle đã Tiến hóa?!

Green nhất thời có chút hoang mang.

Dựa vào ăn uống mà có thể Tiến hóa… rốt cuộc cậu là chuyên gia Tiến hóa, hay tôi mới là chuyên gia Tiến hóa đây!

Thầy Lục: Không, nó dùng Đá Bất Biến để dừng Tiến hóa rồi.

Green thở phào nhẹ nhõm.

Tiến hóa quá nhanh, không có lợi cho sự trưởng thành của Pokémon.

Thầy Lục chắc cũng nghĩ đến điểm này, nên mới dùng Đá Bất Biến, ngăn cản sự Tiến hóa của Squirtle.

Green chìm vào suy tư.

Nói đi cũng phải nói lại, nhận thức của Thầy Lục về Tiến hóa, cũng khá là sâu sắc đấy… Green: Sổ tay huấn luyện Squirtle, Thầy Lục cậu còn cần không?

Lục Dã ngẩn người một lát.

Lần trước, Thầy Lục có chút eo hẹp về tài chính.

Nhưng lần này, Thầy Lục cảm thấy mình lại ổn rồi!

Thầy Lục: Bao nhiêu tiền?

Green: Lần trước là đùa thôi (che miệng cười), dù sao đối với Thầy Lục mà nói, đây cũng không phải là thứ gì đáng tiền.

Green tuy tham tiền, nhưng đối với bạn bè lại rất hào phóng, tự nhiên cũng không giấu giếm.

Lục Dã mắt sáng lên.

Miễn phí?

Sao cậu không nói sớm!

Thầy Lục: Cảm ơn cậu, Green.

Gửi cho tôi đi. 【Tệp 'Sổ tay huấn luyện Blastoise' đã được nhận】 Mở tệp ra, Lục Dã thỉnh thoảng gật đầu. "Ừm… thì ra là vậy." 【Squirtle tuy là Pokémon lưỡng cư, nhưng cũng cần thường xuyên tiếp xúc với nước, tốt nhất là chuẩn bị một bể nước lớn trong nhà…】 【Squirtle cũng có yêu cầu rất cao về chất lượng nước.

Năng lượng hệ Nước dồi dào, có thể khiến da của Squirtle mịn màng và đàn hồi…】 Lục Dã vẻ mặt kỳ quặc. "Đúng là… mỗi người

có một phong cách diễn đạt khác nhau thật!" Blue Oak vừa là Nhà nghiên cứu, trong tài liệu toàn là thuật ngữ học thuật.

Nếu không có Haunter vừa tra máy tính vừa ghi chú, chưa chắc đã hiểu được.

Takeshi thì dùng phân tích dữ liệu và ví dụ thực tế.

Phương pháp huấn luyện của Green, đối với chất lượng da của Squirtle, hình như có một sự ám ảnh khó hiểu… 【Danh sách vật phẩm nâng cao chất lượng nước: 5ml Nước Thần Bí, 200g bột Đá Nước, hai viên Ngọc Nước chất lượng cao cấp…】 Lục Dã nhất thời chết lặng.

Trời ạ… hóa ra, cuối cùng vẫn phải tốn tiền?

Lên mạng tìm kiếm một chút, lồng ngực Lục Dã nhất thời đau nhói. "Không phải chứ… cả một bộ cần hơn một triệu?" "Thay nước thôi cũng mất mấy chục nghìn?

Huấn luyện viên là nghề người làm được à?!" Có được khoản thu từ «Thực Vật Đại Chiến Cương Thi».

Lục Dã vốn nghĩ rất nhanh sẽ trả được nợ, thoát nghèo làm giàu… Nhưng tiền còn chưa về tài khoản, lại thêm một khoản chi tiêu một triệu.

Nếu thật sự đặt hàng… tổng cộng còn nợ hơn sáu triệu? "Hít——" Lục Dã hít một hơi khí lạnh.

Bình tĩnh, bình tĩnh!

Eevee và Haunter cũng đã như vậy mà lớn lên, đối xử bên trọng bên khinh không phải là phong cách của Thầy Lục.

Hơn nữa Squirtle cũng là một thành viên của gia đình.

Đã biết rồi thì không thể giả vờ không thấy… "Chẳng trách Green

lại tặng miễn phí phương pháp huấn luyện cho mình…" Lục Dã mặt mày kỳ quặc, một giọt mồ hôi lạnh lặng lẽ chảy xuống từ trán.

Đập vào tay mình, Lục Dã đau đớn nói: "Tại sao mình lại không kìm được cái tay này cơ chứ!" ...

Lục Dã ôm đầu.

Thất thần ngồi trên ghế sofa.

Trước mắt anh như lại hiện ra một căn nhà mọc cánh bay đi.

Đề nghị của Green, khiến cho gia đình vốn đã nghèo khó, lại càng thêm khốn đốn.

Lục Dã thở dài một hơi. "Mới có ba con Pokémon, đã sắp không có gì bỏ vào mồm rồi…" "Nếu thật sự làm Huấn luyện viên, chẳng phải tôi sẽ nổ tung sao?" Nói không rối bời là nói dối.

Mức độ 'nạp tiền' của nghề Huấn luyện viên, cũng có thể thấy rõ.

Nhưng Squirtle cũng giống như Eevee và Haunter, đã hòa nhập vào gia đình này.

Nếu thật sự làm ngơ… Lục Dã cũng sẽ cảm thấy có lỗi với Squirtle.

Hơn nữa.

Chỉ cần Thầy Lục nỗ lực kiếm tiền, sẽ có một ngày trả hết nợ… Lục Dã hít sâu một hơi, lại một lần nữa dâng lên sự tự tin. "Chẳng phải là nợ thêm một triệu thôi sao." Lục Dã cười lạnh. "Tôi không tin, có nhiều game để sao chép như vậy, tôi lại không trả nổi sáu triệu cỏn con này!" Khi con người gặp khó khăn, tinh thần AQ sẽ đến đúng lúc.

Lục Dã nghĩ đến con Snorlax mỗi tháng ăn hết 2.000.000 của Red, không khỏi cảm thấy có chút an ủi.

Tính ra như vậy… hình như còn hơi lời? "May mà mình không

phải là Huấn luyện viên." Lục Dã khá lạc quan gật đầu, "Chỉ cần từ từ… nhất định có thể thoát nghèo làm giàu!" ...

Lục Dã gọi điện cho tập đoàn Khoáng Dã.

Lần trước đặt làm Vòng Sức Mạnh cho Eevee, Lục Dã đã chi hơn một triệu, cũng nhận được một thẻ VIP trọn đời.

VIP có thể trả góp, trả trước chỉ cần 100.000.

Lục Dã cắn răng, lấy số tiền đêm qua cày game cùng Cynthia ra,凑đủ tiền trả trước. "Tháng sau chắc sẽ có tiền game về." Lục Dã lẩm bẩm, "Sao mình lại có cảm giác… đây giống như một con đường không có lối về nhỉ…" Chiều hôm đó, công ty giao hàng đã mang vật phẩm đến nhà Lục Dã.

Đi cùng là một vị giám đốc mặc vest, cung kính nói: "Ngài thật có mắt nhìn, những người đến chỗ chúng tôi đặt hàng, đều là những Huấn luyện viên kỳ cựu trong ngành!" Lục Dã sững người. "Tôi mới đến đây có hai lần…" "Có lần thứ hai, sẽ có lần thứ ba mà." Vị giám đốc cười ha hả, "Ngài đây tướng mạo phi phàm, rồng trong loài người, nhìn là biết có tố chất của nhà vô địch giải đấu lớn rồi." "Sau này đến chỗ chúng tôi đặt hàng, tôi giảm giá cho ngài 10%!" Lục Dã lập tức đóng sầm cửa lại, "Haunter, tiễn khách!" Vị giám đốc bị từ chối phũ phàng, vẫn đứng ngoài cửa hét lớn: "Giảm 20% cũng được mà!

Chúng ta có thể thương lượng!" Lục Dã nghiến răng đặt thùng hàng lên bàn trà. "Tuyệt đối không có lần sau đâu… tôi thề trên mấy cái lông của Eevee!" "Bưi?!" Eevee nhảy lên định húc vào đầu gối Lục Dã, nhưng bị Lục Dã nhẹ nhàng tóm lấy gáy. "Nhóc con." Lục Dã đắc ý cười, "Mày còn non lắm!" "Bưi! (〃＞皿＜)" Thấy Lục Dã lại nhận hàng, Haunter ngửi thấy mùi hương liền bay tới. "Ghos! (￣￣)" Squirtle cũng mon men lại gần.

Tuy cảm thấy mình mới đến, không chắc là chuẩn bị cho nó.

Nhưng Squirtle vẫn tỏ ra rất tò mò. "Đừng nhìn nữa, là cho mày đấy." Lục Dã nói với Squirtle. "Zeni?!" Squirtle sững người. "Anh cả và chị hai của mày đều có rồi, lần này là của mày." Lục Dã mở gói hàng, hơi lạnh từ chiếc hộp gỗ tinh xảo tỏa ra. 5ml Nước Thần Bí, được đựng trong một chiếc lọ thủy tinh nhỏ, lấp lánh ánh nước tuyệt đẹp.

Nghe nói Nước Thần Bí ở thể rắn, hình thành trong tự nhiên còn đắt hơn, ít nhất cũng phải sáu con số.

Lục Dã không khỏi rùng mình.

Những vật phẩm còn lại, bao gồm bột Đá Nước, và Ngọc Nước dùng để cải thiện chất lượng nước.

Đều có lợi ích rõ rệt cho sự trưởng thành của Squirtle. "Zeni…" Squirtle mở to mắt, nhất thời có chút không biết phải làm sao. "Ghos!" Haunter cười hắc hắc, đẩy Squirtle tiến lên.

Ngẩng đầu nhìn Lục Dã, Squirtle ngẩn người một lúc lâu, ngại ngùng gãi đầu. "Zeni /(//•/ω/•//)/" (Gương mặt ngượng ngùng.jpg) Lục Dã mỉm cười.

Kết nối với Pokémon, có lẽ chính là đáp lại sự mong đợi của chúng.

Đá Bóng Tối của Haunter, Vòng Sức Mạnh của Eevee cũng là như vậy… Đều là người một nhà, tự nhiên cũng không thể bạc đãi Squirtle.

Tuy có hơi sĩ diện hão… nhưng chẳng phải chỉ là nợ sáu triệu thôi sao?

Thầy Lục tôi vẫn trả nổi! "Mua những thứ này, hy vọng tối nay nó có thể ngoan ngoãn nằm trong bể cá…" Lục Dã lẩm bẩm: "Mình thật

là tốn công tốn sức mà!" Hốc mắt của Squirtle có chút ươn ướt.

Ngay cả khi ở Nhà trẻ Pokémon Ma Đại, cũng không cảm nhận được sự ấm áp như bây giờ.

Tuy chị cả vẫn luôn đánh nó… nhưng Squirtle biết, đó là đang giúp nó sớm học được Phòng Thủ Sắt.

Còn có Haunter… đó là đang dạy nó sự hiểm ác của thế gian, muốn nó hành sự cẩn trọng hơn.

Chúa công tuy trông có vẻ keo kiệt, nhưng lại mua những thứ quý giá như vậy cho mình… "Zeni! /(ㄒoㄒ)/~~" Mình cũng phải nỗ lực cố gắng thôi! ...

Lục Dã đổ Nước Thần Bí vào bể, rồi rải Ngọc Nước xuống đáy.

Ánh nước lấp lánh, giống như những viên đá ngũ sắc dưới đáy bể cá.

Chương 72

Phải công nhận, rõ ràng chỉ là một cái bể nước hình vuông bình thường, làm thế này trông ngày càng giống bể cá… Squirtle cẩn thận đi vòng quanh bể nước hai vòng, dùng móng vuốt thử nhiệt độ nước.

Sau đó từ mép bể lộn một vòng vào trong, ngâm mình trong dung dịch trong suốt, lập tức nheo mắt lại. "Zeni! (o=‿=)" Thổi ra hai bong bóng, Squirtle rút vào mai, từ từ chìm xuống đáy bể.

Thế này thì thoải mái quá đi!

Theo cách nói của Green, công thức này có thể nâng cao độ tương thích với hệ Nước của Squirtle, từ đó tăng cường uy lực của các chiêu thức hệ Nước.

Nhưng điều này cũng chỉ là thứ yếu.

Quan trọng là, nó cũng có tác dụng nhất định trong việc hồi phục vết thương của Squirtle.

Gõ gõ vào bể cá, Lục Dã khẽ nói: "Trở nên mạnh hơn đương nhiên rất quan trọng, nhưng bị thương thì lại mất nhiều hơn được." Sự nỗ lực của Squirtle, có chút khác biệt so với Eevee và Haunter.

Haunter có ý thức tự quản lý rất mạnh.

Eevee là vì Đáp Lễ.

Squirtle là vì tính cách cẩn trọng, chứng hoang tưởng bị hại nghiêm trọng, nên khao khát không ngừng tăng cường thực lực của bản thân.

Điều này có lẽ liên quan đến môi trường cạnh tranh khốc liệt ở Nhà trẻ Pokémon Ma Đại… Nhưng đối với Lục Dã mà nói, trong môi trường mới này, Squirtle cũng không cần phải quá cẩn trọng như vậy.

"Có tôi ở đây, người khác cũng không bắt nạt được cậu đâu." Lục Dã cười nói, "Cứ làm những gì cậu muốn làm là được rồi!" Squirtle thò đầu ra khỏi mai, áp mặt vào thành kính của bể, thổi ra một chuỗi bong bóng. "Zeni ヾ(⌐■_■)" Squirtle nghiêm túc gật đầu.

Nó sở dĩ nguyện ý đi theo Lục Dã, chính là vì Lục Dã đã nhìn ra thực lực của nó.

Đây là ân tri ngộ.

Phát huy giá trị của bản thân vì Lục Dã, mới là điều Squirtle thực sự muốn làm.

Tuy thế giới bên ngoài nguy hiểm như vậy… nhưng chỉ cần ta ẩn mình phát triển, nhất định có thể thực hiện được nguyện vọng của chúa công!

Aura truyền đạt tình cảm chân thành của Lục Dã đến Squirtle.

Squirtle nheo mắt, trong mắt lóe lên một tia sáng.

Hoài bão vĩ đại của ngài, sẽ do chính tay thần thực hiện!

Ngày 6 tháng 8, thứ Năm. 《Plants vs.

Zombies》 tiếp tục nhận được nhiều lời khen ngợi, số lượng bán ra cũng đã vượt mốc tám nghìn bản.

Đối với một studio không có quảng cáo, không có nền tảng, đây tuyệt đối là một chuyện không thể tưởng tượng nổi.

Lục Dã lướt xem trang quản lý, lẩm bẩm: "Chắc là đủ trả khoản cuối rồi..." Tính cả Đá Nước và các Item đã mua, Lục Dã hiện đang gánh khoản nợ 6 triệu.

Nhưng nợ nhiều không áp lực, Thầy Lục vẫn vô cùng bình tĩnh.

Đã nợ 6 triệu rồi, nợ thêm chút nữa cũng không khác biệt là bao.

Hơn nữa, vẫn còn vốn lưu động, làm thêm vài tựa game nữa cũng không phải chuyện gì khó.

Sự kiện ngẫu nhiên được kích hoạt mỗi sáng, 'Phát hiện một bé Eevee trong ổ chăn', vẫn xảy ra như thường lệ.

Lục Dã xách cổ bé Eevee đang nướng trên giường lên.

Nhân lúc nắng đẹp, cậu thay ga trải giường. "Bố y." Eevee cuộn mình trong ổ mèo, kêu lên một tiếng đầy miễn cưỡng. "Ghos!" Haunter cũng xách theo một xô nước và cây lau nhà, hớn hở dọn dẹp nhà cửa.

Squirtle vươn vai uể oải, làm một vài động tác khởi động, phồng má chuẩn bị tung chiêu Phun Nước.

Sắc mặt Lục Dã biến đổi: "Dùng uy lực nhỏ nhất thôi!" "Zeni." Squirtle cười ngượng ngùng, phun ra một dòng Súng Nước nhỏ xíu, chạy theo cây lau nhà của Haunter khắp nơi.

Lục Dã bận rộn cả buổi.

Lau mồ hôi, Lục Dã lẩm bẩm: "Quái lạ... sao càng dọn càng bừa thế này?" Quay đầu nhìn lại, Eevee đang đứng giữa một vũng nước, hưng phấn dẫm lên làm nước bắn tung tóe. "Bố y! o(*≧▽≦)tsu" Lục Dã thở dài, chống cây lau nhà, cười bất đắc dĩ. "Thôi kệ... mấy đứa vui là được rồi." Cuối cùng cũng dọn dẹp xong phòng, đã là mười giờ sáng.

Ba tiểu quỷ ngồi ngoan ngoãn trước bàn ăn, chờ cơm.

Lục Dã đặt salad Berry vào đĩa của chúng.

Bữa sáng yên tĩnh vang lên tiếng nhai rôm rốp.

Buổi chiều tạm thời không có việc gì, đội tuyển trường vừa đấu giao hữu xong, sẽ được nghỉ ngơi một thời gian.

Haunter vẫn đến Câu lạc bộ Chiến đấu làm thêm như thường lệ.

Lục Dã ôm Eevee, bật camera, bắt đầu buổi livestream hôm nay.

Vừa mở phòng live, vô số khán giả đã chờ sẵn lập tức tràn vào. "Anh em ơi, đến giờ ăn cơm rồi!" "Thầy Lục ơi, game thầy làm hay vãi chưởng!" "Có người anh em thiện lành nào cho tôi mượn 20 tệ không?

Chủ yếu là muốn mở mang tầm mắt thôi." Fan của Thầy Lục cũng là những người dùng đầu tiên của game.

Dưới sự yêu cầu nhiệt tình của khán giả, Thầy Lục cũng bắt đầu bình luận về 《Plants vs.

Zombies》. "Ây, hàng trước đặt Ferrothorn, hàng sau đặt Bellsprout, bắn không tới, bực thật chứ." "Con Raticate này cứ dùng Scary Face, Victreebel của tôi cạp một phát là đi đời, mày đúng là da dày!" "Oa, màn này khó thế à?

Cứu mạng tôi với máy cắt cỏ ơi!" Trên màn hình, một loạt dấu chấm hỏi bay qua.

Game ông tự làm mà ông cũng không qua nổi à?! "Tôi chịu thua rồi, không ngờ Thầy Lục chơi game offline mà cũng tấu hài thế này!" "Mọi người thấy Thầy Lục gà là vì mọi người đang ở tầng thứ nhất, còn thầy ấy đang ở tầng thứ năm của sự tính toán rồi." "Chơi game thủ thành mà cũng đánh hụt, hôm nay Thầy Lục bùng nổ thật sự!" "Cảm ơn 'Binh lính quèn của Đội Hỏa Tiễn' đã tặng máy bay...

Cái gì?

Đội Hỏa Tiễn cũng xem livestream á?!" Phòng live tràn ngập không khí vui vẻ.

Tuy không có livestream chiến đấu, nhưng phải nói rằng, hiệu quả quảng bá của đợt này rất rõ rệt.

Lục Dã hài lòng gật đầu, như thường lệ liếc nhìn vào bể cá.

Có công thức của Green cung cấp, chắc Squirtle sẽ ngủ rất ngon nhỉ?

Thực lực thì tàm tạm là được... làm một kẻ ăn hại mới là chân lý!

Bỗng nhiên, Lục Dã sững người.

Trong bể không có một bóng dáng nào, Squirtle đã biến mất không dấu vết!

Lục Dã gãi đầu: "Sáng nay vẫn còn mà... lẽ nào đi ra ngoài cùng Haunter rồi?" "Thôi kệ." Sắc mặt Lục Dã có chút kỳ quái. "Chắc đến giờ ăn cơm là nó sẽ về thôi." "Bố y (*• ω-q)" Eevee nằm trên đùi Lục Dã, ngáp một cái lười biếng, đổi tư thế rồi ngủ tiếp. "Gần đây mày béo lên phải không?" "Bố y!

Σ(っ°Д°;)っ" Eevee lập tức xù lông, nhanh chóng nhảy khỏi đùi cậu.

Không lâu sau, trong phòng khách vang lên tiếng Eevee chạy vòng quay.

Lục Dã lắc đầu, cười nói: "Chắc không sao đâu..." "Chắc nó không đến mức tự đi huấn luyện như Haunter đâu nhỉ!" ...

Haunter đeo kính râm, đẩy cửa 'Câu lạc bộ Chiến đấu Công Ngưu'.

Phía sau nó, còn có một chú Squirtle cũng đeo kính râm.

Cô gái ở quầy lễ tân vui mừng nói: "A, Huấn luyện viên Haunter, anh đến rồi!" "Ghos!" Haunter mặt mày nghiêm túc, chỉ vào Squirtle sau lưng rồi gật đầu. "Tất nhiên là không vấn đề gì." Cô gái mỉm cười nói, "Thiết bị huấn luyện ở đây, hai vị cứ tự nhiên dùng!" Độ nổi tiếng của Haunter ở 'Câu lạc bộ Công Ngưu' có thể nói là vô cùng kinh ngạc.

Mặc dù lúc đầu, mọi người có chút sợ hãi con ma này.

Nhưng sau đó, tính cách của Haunter đã được mọi người nhất trí hoan nghênh.

Nếu không phải mới đến được một thời gian ngắn, Haunter suýt nữa đã leo lên chức quản lý rồi... "Zeni ヽ(⌐■_■)" Squirtle đẩy gọng kính.

Lần này nó đến đây là để thỉnh giáo chiêu thức từ Haunter.

Sở dĩ Chúa công không tự mình huấn luyện, chắc là vì chiêu thức này quá đơn giản, không cần thiết phải hỏi ngài.

Thỉnh giáo Haunter còn có thể tăng cường quan hệ đồng liêu.

Squirtle nheo mắt, một tia sáng lóe lên.

Không hổ là Chúa công, suy nghĩ thật sâu xa! "Ghos!" Haunter cũng đeo một cặp kính râm bình thường, khí chất như một tay xã hội đen.

Nó dẫn Squirtle đến sân huấn luyện.

Lục lọi trong cái bóng dưới chân một lúc lâu, Haunter đột nhiên lôi ra một cái USB. "Tèn ten ten!" "Zeni?" Squirtle ngơ ngác nghiêng đầu.

Haunter khinh thường liếc Squirtle một cái.

Chữ còn chưa nhận hết mặt, mà cũng dám làm Pokémon của chủ nhân à?!

Nhưng dù sao đây cũng là tiểu đệ của mình, Haunter lấy lại tinh thần, cắm USB vào máy chiếu.

Màn hình lớn lập tức phát lên cảnh Squirtle đang huấn luyện chiêu Sóng Nước.

Squirtle tỏ vẻ kinh ngạc.

Haunter hài lòng gật đầu.

Đây là nó sao chép từ máy tính của Lục Dã.

Chắc là chủ nhân không có thời gian huấn luyện Squirtle.

Giúp chủ nhân san sẻ áp lực, tự nhiên cũng là việc trong bổn phận của Haunter. "Ghos!" Haunter bắt chước dáng vẻ của Lục Dã, vỗ vỗ vai mình, cười đắc ý.

Không hổ là mày, Haunter!

Squirtle đã hoàn toàn tập trung vào việc học 'Sóng Nước'.

Mặc dù Haunter không thể truyền thụ chiêu thức này.

Nhưng với sự hỗ trợ của tài năng Aura, việc Squirtle học 'Sóng Nước' vốn là chuyện dễ như trở bàn tay.

Hơn nữa, còn có Đá Nước và các Item mà Lục Dã cung cấp.

Việc vận dụng chiêu thức hệ Nước của Squirtle lại càng lên một tầm cao mới!

Vận dụng Aura, Squirtle nhắm mắt, cảm nhận sự chuyển động của dòng nước trong cơ thể.

Kết hợp Aura và Súng Nước... khuếch tán ra xung quanh, tăng cường phạm vi chiêu thức và tần số chấn động của dòng nước...

Squirtle đột nhiên mở mắt, một tia sáng lóe lên. "Zeni!" Squirtle há to miệng.

Dòng nước cuồn cuộn tạo thành một bức màn nước từ trên trời giáng xuống, 'ào ào' đổ ập, sự chấn động của dòng nước khiến mặt đất cũng phải nứt ra!

Nếu Lục Dã có mặt ở đây, chắc chắn sẽ chân tay lạnh toát.

Đây đâu phải là Sóng Nước, uy lực của chiêu Lướt Sóng cũng chỉ

đến thế này là cùng! "Ghos." Haunter hài lòng gật đầu.

Nửa tiếng đã nắm vững được Sóng Nước... tuy vẫn còn kém xa ta, nhưng cũng không tệ rồi.

Chương 73

Người ta nói Pokémon sẽ ngày càng giống Huấn luyện viên của mình.

Haunter khoanh tay, có chút mặt dày gật đầu.

Bỗng nhiên, Haunter nhìn về phía sân đấu nứt toác, lập tức sững người. "Ghos Σ(°△°|||) " Phí sửa chữa sân bãi này... chẳng phải mình lại phải móc tiền ra trả sao?! "Ghos!" Haunter gọi Squirtle một tiếng, đi đầu bay ra khỏi sân.

Chuồn thôi, chuồn thôi!

Squirtle ngơ ngác một lúc, rồi đột nhiên biến sắc.

Nó vội vã chạy theo bằng đôi chân ngắn cũn cỡn.

Đội Hỏa Tiễn có các doanh nghiệp kinh doanh hợp pháp ở khắp các khu vực.

Trong mắt nhiều người dân, rất khó để liên kết những doanh nghiệp hợp pháp này với một tổ chức tội phạm xuyên khu vực.

Các hạng mục kinh doanh này đều tuân thủ pháp luật, Liên Minh cũng không có cớ gì để điều tra.

Mặc dù Liên Minh đã nhiều lần muốn xóa sổ tất cả các doanh nghiệp có dính líu.

Nhưng chúng ngoan cố như giòi trong xương, cuối cùng chỉ có thể đau đầu để lại cho vị Chủ tịch kế nhiệm.

Tại Johto, Hoenn và các nơi khác, liên tục có tin đồn về việc Đội Hỏa Tiễn tái tổ chức, nhưng cuối cùng đều là tin vịt.

Không có nhà lãnh đạo độc nhất vô nhị đó, Đội Hỏa Tiễn cũng đã

mất đi linh hồn.

Vì vậy, dù là Cảnh sát Quốc tế hay các công tố viên của Liên Minh, đối tượng cần cảnh giác chỉ có một người duy nhất.

Giovanni. ...

Ngày 6 tháng 8.

Johto, thành phố Violet.

Falkner gạt lọn tóc mái trước mắt, đặt bản báo cáo trong tay xuống, mệt mỏi thở dài: "Thật ghen tị với các công tố viên ở Kanto... không cần phải xử lý các văn kiện liên quan đến Đội Hỏa Tiễn." Trợ lý bên cạnh cười nói: "Tỷ lệ tội phạm ở Kanto thấp, chẳng phải điều đó có nghĩa là khối lượng công việc của công tố viên còn nhiều hơn sao?" Falkner ngẩn ra. "Anh nói vậy, cũng có lý..." "Tàn dư của Đội Hỏa Tiễn hoạt động gần đây đã bị bắt giữ rồi." Người trợ lý pha một tách cà phê, đặt lên bàn Falkner, cười nói: "Đợi qua giai đoạn bận rộn này, ngài Falkner có thể đến Kanto nghỉ phép cũng được." "Trường Thành à?

Nghe nói là để chống lại Pokémon huyền thoại." Falkner nhấp một ngụm cà phê, trầm ngâm một lát rồi cau mày hỏi, "Nghe các điều tra viên nói... có không ít người bị thương à?" "Đúng vậy." Người trợ lý gật đầu, thở dài: "Trúng độc, khí gas gây chảy nước mắt, Tự Nổ... còn có Grimer Thu Nhỏ khó lòng phòng bị..." "Thật không biết bọn chúng học những thứ đó từ đâu, tôi thậm chí còn cảm thấy chúng còn khó đối phó hơn cả Đội Hỏa Tiễn thế hệ đầu tiên!" Người trợ lý tức giận đập bàn.

Falkner cau mày, nhấp cà phê, im lặng không nói. "Tóm lại." Falkner lên tiếng, "Tiếp tục điều tra triệt để tung tích của Giovanni ở Johto, một khi phát hiện, lập tức xử lý." Người trợ lý đứng nghiêm, chào theo kiểu quân đội: "Rõ!" ...

Đảo New, căn cứ dưới lòng đất của Đội Hỏa Tiễn.

Ánh đèn trên đỉnh đầu mờ ảo.

Người phụ nữ tóc ngắn màu tím với khuôn mặt lạnh lùng đang xử lý tài liệu, gọng kính tròn phản chiếu những con số băng giá.

Đường dây liên lạc đang ở trạng thái 'kết nối', người phụ nữ báo cáo bằng một giọng nói không chút cẩu thả: "Huấn luyện viên Viper đã báo cáo danh sách nhân viên được thăng chức lên tiểu đội trưởng, căn cứ không có tình huống bất thường." Phòng tác chiến đang yên tĩnh, đường dây liên lạc đột nhiên vang lên tiếng rè rè. "Vất vả cho cô rồi, Matori." Chỉ cần nghe thấy giọng nói trầm khàn đầy từ tính đó, Matori đã cảm thấy mọi mệt mỏi của mình tan biến.

Matori đáp lại bằng một giọng điệu gần như cuồng nhiệt: "Được phục vụ ngài là vinh hạnh của tôi, ngài Giovanni!" "Cô, có nghe thấy những lời đồn đại gần đây trong nội bộ căn cứ không?" Người đàn ông ở đầu dây bên kia ngừng lại một lát, "Về việc thành lập các đội đặc nhiệm." "Vâng." Matori đẩy gọng kính, "Đội Khí Độc, và đội Ám sát." "Ám sát?" Người đàn ông cười khẽ. "Ta không ngốc đến thế." Lúc này, người đàn ông ho mạnh, âm thanh có chút rợn người. "Ngài Giovanni!" "Không sao... danh sách thăng chức ta đã xem rồi..." Người đàn ông thở hổn hển, ngừng lại một lát. "Còn một chuyện nữa." "Xin ngài cứ nói." Matori cung kính nói. "Ta cần cô, đi mời một người." Matori cẩn thận hỏi: "Có liên quan đến... ba Admin không ạ?" "Không, là một người trẻ tuổi." Giọng người đàn ông trầm thấp và đầy ẩn ý. "Một người trẻ tuổi... có thể đấu qua lại vài hiệp với Lance." ...

Lục Dã ngơ ngác nhìn hóa đơn bồi thường trước mặt. "Cái này, cái này là tôi phải bồi thường à?" Lục Dã chỉ vào hóa đơn, ngón tay run rẩy.

Cô gái lễ tân đi cùng Haunter về, cười ngượng nói: "Huấn luyện

viên Haunter và bạn của anh ấy, đã dùng sân sơ cấp... nhưng lại sử dụng chiêu thức có uy lực quá mạnh." "Theo quy định dành cho khách hàng, anh chỉ cần bồi thường phí sửa chữa sân bãi là được ạ." "Zeni~!" Nghe đến chiêu thức uy lực mạnh, Squirtle ngại ngùng gãi đầu.

Cũng bình thường thôi mà, không cần phải khen mình như thế, ngại chết đi được. "Ghos!" Haunter cũng cười toe toét gật đầu.

Mặc dù mất nửa tiếng mới nắm vững được Sóng Nước, nhưng cũng tàm tạm.

Haunter & Squirtle: o(*≧▽≦)tsu Nhìn hai con Pokémon đang đập tay vào nhau đầy đắc ý, Lục Dã giật giật lông mày. "Hai đứa bây đi kiểm điểm cho tôi ngay!" Cô gái lễ tân cầm lấy 5000 Pokedollar tiền bồi thường rồi rời đi.

Lục Dã thở dài, miễn cưỡng gật đầu. "Chỉ có năm nghìn thôi... vẫn chấp nhận được!" Lục Dã cũng không truy cứu sâu.

Thay vào đó, cậu dùng Từ điển Hệ thống quét qua Squirtle.

Quả nhiên, lại có thêm mấy chiêu thức mới.

Lục Dã xoa xoa thái dương. "Tốc độ trưởng thành của Pokémon nhà mình... có phải hơi khác người không nhỉ?" Rõ ràng là chẳng huấn luyện gì nhiều, mà thực lực của Pokémon tăng nhanh như tên lửa.

Squirtle mới gia nhập đội chưa được một tuần, mà trong danh sách đã có thêm ba chiêu thức. 【Sóng Nước】, Lục Dã có thể hiểu được phần nào.

Bà Obaba đã nói, con Squirtle này có tài năng Aura rất mạnh, rất phù hợp với Máy Kỹ Thuật mà Kasumi cung cấp.

Chắc cũng vì lý do này mà nó đã phá nát sân huấn luyện. "Nhưng ai giải thích cho tôi cái chiêu Cắn và Bảo Vệ này là sao?!" Haunter và

Squirtle nhìn nhau, đồng loạt gãi đầu. "Bố y." Lúc này, tiểu công chúa nhẹ nhàng bước tới, liếc nhìn Squirtle một cái, đuôi nó sáng lên ánh sáng trắng lóa mắt!

Đuôi Sắt!

Lục Dã sững người. "Vãi chưởng, mày chơi thật à?!" Nhưng chưa kịp để Lục Dã nhắm mắt, Squirtle đã phản xạ có điều kiện dùng chiêu Rút Cổ. 'Cốp' một tiếng, mai rùa rơi xuống đất, một lớp lá chắn màu xanh nhạt lập tức bung ra. "Bố y!" Eevee hét lên một tiếng, 'Rắc' một tiếng, Đuôi Sắt trực tiếp đánh vỡ một nửa lá chắn!

Lục Dã chết lặng. "Quy quy, Đuôi Sắt mà cũng có thể đánh vỡ Bảo Vệ..." Một giọt mồ hôi lạnh chảy xuống từ trán Lục Dã.

Hàng ngày mình rốt cuộc đang ôm một con Pokémon như thế nào đi ngủ vậy!

Trong ba chiêu thức, chiêu cuối cùng là Cắn. 'Kính Râm Đen' có tác dụng tăng cường năng lượng hệ Bóng Tối, khá phù hợp với 'Cắn'.

Nhưng Lục Dã suy đoán.

Chắc là Squirtle đã lĩnh ngộ được chiêu này trong lúc tranh bữa tối với Haunter. "Zeni?" Lúc này, Squirtle thò đầu ra khỏi mai.

Ngay cả bản thân nó cũng không ngờ mình có thể chống đỡ được Đuôi Sắt của Eevee.

Giây tiếp theo, Squirtle đột ngột đứng dậy, hai tay chống nạnh, ngẩng đầu nhìn trời.

Ta đây ngầu bá cháy.jpg Lục Dã xoa cằm.

Nắm vững được những chiêu thức này, đối với Squirtle cũng không phải là chuyện xấu.

Mặc dù ví tiền lại xẹp đi một lần nữa.

Nhưng nhìn thấy dáng vẻ hưng phấn của Squirtle, Lục Dã lại cảm thấy rất đáng. "Thôi kệ." Lục Dã bất đắc dĩ lắc đầu. "Mấy đứa vui là được rồi!" Reng...

Lúc này, điện thoại rung lên, là cuộc gọi từ anh Đại Hữu.

Lục Dã vừa mới bắt máy, đầu dây bên kia đã vang lên tiếng hét lớn đầy phấn khích của anh Đại Hữu: "Anh Lục, chúng ta sắp phất rồi!" ...

Ngày 6 tháng 8.

Hoenn, Tập đoàn Devon.

Chuyên viên phân tích của 'ORAS' đẩy gọng kính, lẩm bẩm: "Tỷ lệ đánh giá tốt và xu hướng doanh số như thế này... thực sự không giống một tựa game độc lập không có nền tảng chút nào!" Đúng lúc này, tất cả mọi người 'soạt' một tiếng đồng loạt đứng dậy.

Chuyên viên phân tích ngẩn ra, cũng vội vàng đứng lên.

Mọi người đồng thanh nói: "Chào Phó chủ tịch!" Người đàn ông tóc màu xanh nhạt, mặc một bộ vest thẳng tắp, anh tuấn xuất chúng, nụ cười khiến người ta cảm thấy như gió xuân ấm áp. "Tôi chỉ đi ngang qua thôi... mọi người cứ tiếp tục làm việc đi." Trong ánh mắt của mọi người, đều lộ ra vẻ ngưỡng mộ và kính trọng.

Stone · Steven.

Công tử nhà Devon, người thừa kế gia sản hàng tỷ, Nhà vô địch của liên minh Hoenn...

Vô số hào quang chói lọi hội tụ trên một người, nhưng lại bất ngờ dễ gần. "Nếu là Phó chủ tịch... chắc chắn sẽ chấp nhận đề nghị của mình!" Chuyên viên phân tích ngẩn người một lúc, gọng kính phản chiếu vẻ cuồng nhiệt, anh ta cầm một bản kế hoạch chạy đến trước mặt Steven. "Phó, Phó chủ tịch." Chuyên viên phân tích lắp bắp, "Tôi

có một bản kế hoạch muốn trình lên!" Steven khẽ gật đầu, mỉm cười áy náy: "Xin lỗi... tôi không rành mảng này lắm." "Sao có thể ạ!

Đây là một tựa game có tiềm năng rất lớn, nếu chúng ta giành được bản quyền phát hành ở nước ngoài của nó..." Chuyên viên phân tích vừa nói vừa mở bản kế hoạch ra: "Chi phí sẽ không vượt quá bảy con số, nhưng lợi nhuận có thể gấp bốn, năm lần!" "Thế này đi, tôi sẽ đưa nó cho chủ tịch giúp anh." Steven mỉm cười. "Mặc dù tôi không đảm bảo nó sẽ được thông qua, nhưng vẫn cảm ơn bản kế hoạch của anh." Chuyên viên phân tích vô cùng kích động, cúi gập người chín mươi độ: "Cảm ơn ngài, Phó chủ tịch!" Mặc dù Steven không có hứng thú với kinh doanh, nhưng anh vẫn đọc hiểu được các con số.

Ngước đôi mắt màu xanh nhạt như màu khoáng thạch lên, Steven lướt qua bản kế hoạch, khẽ cau mày. "Lục Dã... ai đã từng nhắc đến cái tên này với mình nhỉ..." Steven, người tin vào trực giác, ôm trán suy nghĩ một lúc, lẩm bẩm: "A... không nhớ ra được." "Thôi kệ, cứ để bọn họ tiếp đãi cho tốt là được!" ...

Lương Đại Hữu kích động hét lớn: "Anh Lục, chúng ta sắp phất rồi!" Thầy Lục là người không có hứng thú với tiền bạc.

Chủ yếu là cậu muốn cung cấp một môi trường sống tốt hơn cho các Pokémon của mình.

Nghe thấy lời của Lương Đại Hữu, mắt Lục Dã sáng lên, lập tức bắt taxi đến trung tâm thành phố.

Lần này Lục Dã đã khôn ra, trước khi đi đã mang cả ba tiểu quỷ theo.

Gia đình nghèo khó này, thực sự không thể chịu đựng thêm bất kỳ sự phá phách nào nữa.

Eevee nằm trên vai Lục Dã, vẻ ngoài dễ thương của nó thu hút

không ít ánh nhìn.

Đương nhiên, điều này cũng có liên quan đến nhan sắc xuất chúng của Lục Dã.

Thầy Lục tuy đấu pháp có hơi 'bẩn', nhưng cũng là một mỹ thiếu niên rạng rỡ.

Đến quán cà phê, anh Đại Hữu ngồi ở một góc, vẫy tay với Lục Dã.

Chương 74

Nhìn quanh một vòng, xác nhận không có ai nghe lén, anh Đại Hữu phấn khích đập bàn. "Chưa đầy một tuần, lượng phát hành đã đạt hai mươi nghìn bản rồi!

Đây là dấu hiệu của việc sắp nổi tiếng rồi!" "Cũng được." Lục Dã rất bình tĩnh.

Giá bán 20 tệ một bản, cho dù phát hành được hai mươi nghìn bản, trừ đi phần trăm chia sẻ và thuế, số tiền nhận được cũng không quá 200 nghìn.

Lợi nhuận ròng hàng tháng đạt được 1 triệu, đã đủ để Lục Dã cười thầm rồi.

Huống hồ mấy ngày trước Lục Dã vừa chi 1 triệu để thay nước cho Squirtle, hiện tại thực sự không có cảm xúc gì nhiều.

Anh Đại Hữu sững người.

Kiếm được nhiều tiền như vậy, anh Lục còn chưa hài lòng sao?

Hay là, tầm nhìn của anh Lục không chỉ dừng lại ở đây, mà còn có những hoài bão lớn lao hơn?!

Lương Đại Hữu thu lại vẻ mặt, có chút xấu hổ nói: "Đúng thật, là do tầm nhìn của tôi hạn hẹp, bây giờ vẫn chưa phải lúc để đắc ý..." Lục Dã hơi ngẩn ra.

Anh vừa mới tự suy diễn ra cái gì ghê gớm lắm phải không?

Trên bàn trà, Eevee cuộn tròn thành một cục, trông như một chiếc bánh pudding cỡ lớn.

Lục Dã xoa đầu nó, nó liền thoải mái nheo mắt lại: "Anh nói tiếp

đi." Lương Đại Hữu mấp máy môi, có chút thèm thuồng, nhìn quanh một vòng, rồi đưa móng vuốt về phía con Slowpoke của mình. "Ngốc?" Slowpoke nghiêng đầu. "Chuyện là thế này." Lương Đại Hữu ho nhẹ, "Hai ngày nay liên tục có các công ty game muốn đến mua đứt bản quyền của 《Plants vs.

Zombies》, giá đưa ra cũng rất hậu hĩnh, đang chờ anh quyết định đấy." "Mua đứt?" Lục Dã cau mày, "Chia sẻ lợi nhuận thì có thể xem xét, mua đứt thì thiệt quá." Mua đứt có nghĩa là tựa game này sẽ không còn liên quan gì đến Lục Dã nữa.

Mấy công ty này cũng nhìn thấy tiềm năng của game mới, nên mới sớm tìm đến.

Lương Đại Hữu gật đầu: "Tôi cũng nghĩ vậy, đề nghị chia sẻ lợi nhuận chỉ có hai công ty." "Công ty Piplup, muốn mua thẳng studio của chúng ta, báo giá 5 triệu, kèm theo 5% tiền thưởng hiệu suất." "Devon thì muốn bản quyền phát hành ở nước ngoài và bản quyền game di động, báo giá 2 triệu, và 20% chia sẻ lợi nhuận." Lục Dã ngẩn ra một lúc.

Không hổ là công ty Piplup.

Nhắm trúng game nào, là mua luôn công ty mẹ của nó trước đã! "Tôi thấy, tiền mặt vẫn là đáng tin nhất." Lương Đại Hữu nói nhỏ. "Hay là, chọn công ty Piplup?" Lục Dã trầm ngâm một lát.

Game di động mới là miếng bánh lớn của thị trường tương lai.

Chỉ cần không tự đào hố chôn mình, một tựa game di động xuất sắc có khả năng hút tiền bền vững.

Hơn nữa Lục Dã tạm thời cũng không có sức để lo thị trường nước ngoài, giao cho Devon cũng là vẹn cả đôi đường. "Đồng ý với báo giá của Devon đi." Lục Dã dừng lại một chút. "Khi nào ký hợp

đồng?" "Devon có công ty con ở Thượng Hải, trước ngày mai chắc là có thể xong xuôi." Báo giá 2 triệu, mặc dù số tiền thực nhận sẽ giảm đi không ít, nhưng cũng có thể trả được một phần nợ.

Lục Dã hài lòng gật đầu: "Thoát nghèo làm giàu, chỉ trong nay mai!" ...

Ngày 7 tháng 8, thứ Sáu.

Lục Dã thay một bộ vest thường ngày.

Hình ảnh trong gương toát lên khí chất xuất chúng, ra dáng người lớn.

Lục Dã gật đầu: "Cũng đẹp trai phết." Anh Đại Hữu cũng thay một bộ vest, nhưng có hơi cồng kềnh, trông giống nhân viên kinh doanh bất động sản. "Hơi căng thẳng, làm sao bây giờ?" Lương Đại Hữu lau mồ hôi lạnh. "Chúng ta mới là nhân vật chính." Lục Dã cười nói, "Đi thôi, biết đâu còn được ké một bữa trưa nữa." Lương Đại Hữu:???

Devon là một tập đoàn đa quốc gia, hoạt động trong các lĩnh vực năng lượng, game, vật phẩm Pokémon...

Sàn nhà của đại sảnh sáng bóng có thể soi gương, bày những bộ sofa sang trọng, điểm xuyết bằng những chậu cây xanh đắt tiền.

Người qua lại đều là những doanh nhân ăn mặc bảnh bao, khiến anh Đại Hữu có chút căng thẳng.

Nhân viên lễ tân dẫn Lục Dã và anh Đại Hữu đến phòng khách.

Kế toán và giám đốc lập tức đứng dậy chào đón, cúi người bắt tay.

Giám đốc cung kính nói: "Ngài Lục, đã nghe danh từ lâu!" "Anh cũng biết tôi à?" Lục Dã có chút ngạc nhiên. "Phó chủ tịch đã đặc biệt

dặn dò chúng tôi, ngài Lục là một Huấn luyện viên có thực lực rất mạnh, bảo chúng tôi phải tiếp đãi chu đáo." Giám đốc mỉm cười nói, "Không ngờ ngài Lục lại trẻ tuổi như vậy, thật đúng là rồng phượng giữa loài người!" Lương Đại Hữu huých tay Lục Dã, giọng phấn khích: "Ngầu thật đấy anh Lục, anh còn quen cả Phó chủ tịch của người ta nữa!" Khí thế của công ty lớn vừa rồi đã khiến anh Đại Hữu choáng ngợp.

Không ngờ anh Lục còn ngầu hơn, không hó hé tiếng nào mà đã có quan hệ với Phó chủ tịch của tập đoàn đa quốc gia?!

Lương Đại Hữu lập tức hiểu ra.

Chẳng trách tầm nhìn của anh Lục lại vượt xa người thường!

Lục Dã hơi sững lại: "Phó chủ tịch của các anh tên gì?" Giọng của giám đốc lập tức mang theo một chút cung kính. "Nhà vô địch của Hoenn, Stone · Steven!" Sắc mặt Lục Dã có chút kỳ quái.

Đối với cái tên này, Lục Dã không thể không quen thuộc.

Cựu vô địch của Hoenn, sau khi chuyển giao chức vô địch cho Wallace, đã toàn tâm toàn ý đầu tư vào sự nghiệp đào khoáng.

Nếu không đào được đá, thì đành phải về nhà kế thừa gia sản hàng tỷ.

Ngay cả nhan sắc, khí chất cũng ngang ngửa năm năm với Thầy Lục.

Điều này không khỏi khiến Lục Dã thở dài một hơi.

Đồ 'life winner' đáng ghét!

Giám đốc đẩy gọng kính, giọng nói đầy kính trọng: "Phó chủ tịch còn dặn chúng tôi, mang đến cho ngài một bản hợp đồng khác." "Tin rằng món quà mà Phó chủ tịch cung cấp... chắc chắn sẽ khiến ngài hài

lòng!" Lục Dã ngẩn ra.

Lần trước cậu nợ 5 triệu, một phần lớn trong đó là để mua đá của Steven.

Lần này lại định giở trò gì nữa đây?

Giám đốc đứng dậy, lấy ra hai bản hợp đồng, cùng một chiếc hộp gỗ tinh xảo, đặt trước mặt Lục Dã.

Mở hộp gỗ ra, một viên ngọc hình cầu tỏa ra ánh sáng tím lấp lánh, yên tĩnh nằm trên tấm đệm mềm. 【Ngọc Độc: Viên ngọc quý chứa đầy khí độc, khi Pokémon mang theo sẽ rơi vào trạng thái trúng độc nặng. (Dùng chung với Năng lực Hồi phục bằng độc, hương vị sẽ tuyệt vời hơn.)】 Kế toán giải thích: "Pokémon của ngài là Haunter, chúng tôi cũng đã nghe nói, viên ngọc này vô cùng thích hợp cho việc huấn luyện Pokémon của ngài." "Ngoài ra, Ngọc Độc cũng có giá trị 2 triệu." Kế toán cười nói: "Xét đến việc trốn thuế hợp pháp, đây là lựa chọn thích hợp nhất cho cả ngài và chúng tôi." Sắc mặt Lục Dã có chút kỳ quái.

Mặc dù trong 《Tâm đắc dùng Độc》 của Koga có nhắc đến...

Nhưng ai thèm cái thứ này chứ?!

Để ở nhà, lỡ không cẩn thận hít phải thì sao?

Tôi còn định lấy 2 triệu để trả nợ đấy!

Lương Đại Hữu huých tay Lục Dã, nói nhỏ: "Chọn viên đá này đi anh Lục, không phải anh vẫn luôn muốn nâng cao thực lực cho Haunter sao." "Tiền có thể kiếm lại... thứ tốt như thế này, qua làng này là không còn quán này đâu!" Mí mắt Lục Dã bất giác giật giật.

Giám đốc cười nói: "Đây là do Phó chủ tịch đặc biệt dặn chúng tôi, mang đến cho ngài." "Giống như Đá Bóng Tối mà ngài đã mua lần trước, đây cũng là một trong những bộ sưu tập cá nhân của Phó chủ

tịch!" Nói rồi, giám đốc không khỏi có chút cảm khái.

Tình yêu của Phó chủ tịch đối với khoáng thạch là điều ai cũng thấy.

Nhưng dù vậy, Phó chủ tịch vẫn sẵn lòng bán bộ sưu tập của mình cho người trẻ tuổi này.

Đủ để thấy, đây thậm chí là một Huấn luyện viên đáng để nhà vô địch kết giao!

Lục Dã sững người.

Steven này có phải quá chu đáo rồi không!

Chỉ vì lần trước Cynthia nhắc đến một câu, mà anh ta có thể nhớ đến tận bây giờ?!

Nhưng vấn đề là... tôi thật sự chỉ muốn nhận tiền thôi mà!

Sắc mặt Lục Dã kỳ quái: "Tôi có thể không chọn Ngọc Độc, mà chọn 2 triệu kia không?" "Tất nhiên." Giám đốc gật đầu, "Vậy ngài ký vào bản hợp đồng này là được." Lục Dã vừa cầm bút lên, PokéBall bên hông đột nhiên lóe lên một tia sáng đỏ.

Haunter, theo mùi hương mà chui ra khỏi bóng, bay đến vị trí của chiếc hộp gỗ, nước dãi chảy ròng ròng. "Ghos (¯ ¯)" "Haunter của ngài, có vẻ rất hứng thú với Ngọc Độc nhỉ." Kế toán mỉm cười.

Sắc mặt Lục Dã hơi biến đổi. "Ghos! (✪ω✪)" Haunter hai mắt sáng rực, chỉ vào Ngọc Độc, quay đầu lại, nhe miệng cười với Lục Dã. "Anh Lục, hay là anh cứ chọn Ngọc Độc đi." Anh Đại Hữu nói nhỏ. "Chỉ có hai triệu thôi, hai ba tháng nữa là có thể kiếm lại được." "Vấn đề là cái thứ này... là hàng hiếm có khó tìm đấy!" Tâm trạng của Lục Dã lúc này, giống như một bậc phụ huynh dắt con đến cửa hàng đồ chơi.

Đứa trẻ ôm khư khư con Gundam phiên bản giới hạn trị giá mấy chục nghìn, nhân viên bán hàng bên cạnh còn liên tục khen: 'Quý tử nhà anh thật có mắt nhìn!' Gia đình nghèo khó, thực sự không thể chịu đựng được sự giày vò này!

Lục Dã thở dài một hơi.

Lần này thôi bỏ đi...

Cùng lắm, lần sau bù đắp cho Haunter? "Ghos! (๑´p`๑)" Haunter nhìn chằm chằm vào Ngọc Độc, nụ cười trị giá 2 triệu, ấm áp và ngây thơ.

Trước mắt dường như hiện lên vẻ mặt thất vọng của Haunter.

Đầu bút của Lục Dã run rẩy.

Vừa định ký tên, 'cạch' một tiếng, cậu ném cây bút xuống bàn. "Gói Ngọc Độc lại cho tôi!" Lục Dã cứng rắn nói.

Mua cho con một món đồ chơi thì đã sao?!

Chỉ có 2 triệu thôi mà.

Tôi không tin, cả đời này tôi không trả hết nợ cho Cynthia được!

Toàn bộ quy trình hợp đồng hoàn tất.

Lục Dã ngơ ngác dựa vào ghế sofa.

Nghĩ lại, vô cùng hối hận. "Ghos! o(*≧▽≦)tsu" Nhưng Haunter lại phấn khích bay vòng quanh Lục Dã, ân cần bóp vai cho cậu.

Lục Dã bất đắc dĩ thở dài. "Thôi kệ, coi như nhận không một viên Ngọc Độc..." "Vẫn là lời chán." Lục Dã nói ra câu này bằng một giọng nói gần như run rẩy. "Không hổ là anh, anh Lục." Lương Đại Hữu vỗ vai Lục Dã.

Sẵn sàng chi 2 triệu để mua Item cho Pokémon.

Đây, chính là đẳng cấp!

Anh Lục không làm Huấn luyện viên, thì ai làm chứ?!

Lục Dã miễn cưỡng cười một tiếng, loạng choạng đứng dậy.

Giám đốc và kế toán lập tức đứng dậy tiễn khách. "Việc phát triển phiên bản nước ngoài và game di động, ngài cứ yên tâm." Giám đốc mỉm cười. "Về phía Phó chủ tịch, tôi cũng sẽ chuyển lời cảm ơn của ngài đến!" Lục Dã ngẩn ra một lúc, nghiến chặt răng, mỉm cười nói: "Giúp tôi cảm ơn anh ta thật nhiều nhé, Steven Stone!" "Không vấn đề gì!" Giám đốc cười sảng khoái. ...

Rời khỏi tòa nhà Devon.

Bên ngoài nắng nóng như thiêu, nhưng Lục Dã lại thấy tay chân lạnh ngắt.

Lương Đại Hữu cười nói: "Anh Lục, anh vui đến mức không nói nên lời luôn rồi!" "Ngay cả nhà vô địch cũng quen biết anh..." Anh Đại Hữu tấm tắc khen ngợi, "Xem ra chức vô địch giải cao trung năm nay, không ai khác ngoài anh rồi!" "Mượn lời tốt của anh." Viên Ngọc Độc trị giá 2 triệu, được Haunter ngậm lấy, thu vào trong PokéBall.

Mặc dù vậy, Lục Dã vẫn cảm thấy da đầu tê dại.

Theo mô tả trong từ điển, Ngọc Độc, thực sự có thể hạ độc chết một con Tauros!

Mặc dù nói là vô hại với cơ thể người...

Chương 75

nhưng thể chất của mỗi người là khác nhau.

Lỡ như thể chất của Lục Dã lại thiên về Pokémon thì sao?

Thế chẳng phải là toang rồi à! "Lúc Haunter huấn luyện, mình cũng phải trông chừng..." Lục Dã lẩm bẩm. "Thậm chí, còn phải ghi chép lại nhật ký huấn luyện nữa." Có 《Tâm đắc dùng Độc》 của Koga, việc Haunter hấp thụ Ngọc Độc là chuyện dễ như trở bàn tay.

Nhưng Lục Dã vẫn có chút lo lắng.

Hơn nữa, không cho Haunter huấn luyện là không thể, nó cũng sẽ tự mình lén lút huấn luyện.

Vì sự an toàn của Haunter, chỉ có Lục Dã tự mình nghiên cứu lại 《Tâm đắc dùng Độc》 một lần nữa.

Ngay cả Lục Dã cũng không ngờ, ra ngoài ký một cái hợp đồng, lại còn dính vào chuyện này...

Mấy người vô địch các người ngày nào cũng rảnh rỗi thế à?!

Một Cynthia đã đành, bây giờ lại thêm cả Steven?

Lục Dã thở dài: "Cũng may... chỉ có hai triệu thôi, vẫn chấp nhận được!" ...

Về đến nhà.

Một tia sáng đỏ từ PokéBall bay ra.

Haunter khoe khoang duỗi lưỡi ra, trên đầu lưỡi chính là một viên Ngọc Độc màu tím sẫm. "Ghos (*⊙~⊙)!" Cái lưỡi dài màu đỏ tươi của Haunter, linh hoạt liếm quanh Ngọc Độc, như thể đang thẩm định hương vị, không ngừng gật đầu.

Sắc mặt Lục Dã kỳ quái.

Khá lắm, mày cũng có 'Lưỡi của Chúa' à! "Ghos!" Như thể đang khoe khoang, Haunter dùng đầu lưỡi nâng Ngọc Độc, bay vòng quanh Squirtle và Eevee.

Eevee phồng má, khinh thường quay đầu sang một bên, "Bố y!" Không phải chỉ là quà thôi sao, ta đây không thèm! "Zeni..." Trong ánh mắt của Squirtle có chút ngưỡng mộ, nhưng nó chỉ ngượng ngùng gãi đầu.

Như thể đang dỗ dành những đứa trẻ đang dỗi.

Thầy Lục trong phút chốc già đi rất nhiều, vừa ho vừa an ủi: "Sẽ có thôi, đừng vội, cả hai đứa đều sẽ có..." Ngày 8 tháng 8, thứ bảy.

Hôm nay Eevee dỗi.

Nó không ngủ trong chăn của Lục Dã, mà cuộn tròn trong ổ mèo, quay lưng về phía cậu.

Lục Dã nghĩ một lúc.

Chắc là do cậu đã đổi Quả Cầu Độc cho Haunter mà lại không mua quà cho Eevee. "Mua đồ rẻ tiền quá thì lại có lỗi với Eevee," Lục Dã lẩm bẩm. "Đợi có tiền rồi mua cho nó sau vậy." Nhưng không có Eevee để ôm, Lục Dã cứ cảm thấy thiếu thiếu gì đó.

Vừa hay mấy hôm trước cậu có mua được một cái máy mát-xa đầu giảm giá, tên khoa học là 'dụng cụ rút hồn'.

Trông nó như một con bạch tuộc tám chân, có thể đội lên đầu.

Người bán nói rằng dùng cho Meowth cũng được.

Lục Dã nghĩ thầm, chắc Eevee dùng cũng có hiệu quả tương tự.

Lục Dã rón rén tiến lại gần ổ mèo, với tốc độ sét đánh không kịp bưng tai, nhấc bổng gáy Eevee lên.

Nhóc con lơ lửng với đôi chân ngắn cũn cỡn, còn chưa kịp phản ứng thì mặt đã đỏ bừng lên. "Eevee!! ヽ(#`Д´)ﾉ" Lục Dã vừa xoa bộ lông mềm mại của nó vừa cười nói: "Được rồi, lần sau sẽ mua quà cho mày, đừng dỗi nữa." "Ee...

Eevee." Thấy Eevee đã ngừng phản kháng, Lục Dã cười gian, đặt con 'bạch tuộc' lên cái đầu nhỏ của Eevee. "Eevee?!" Eevee: ◐▽◑ Eevee rùng mình một cái, khác hẳn mọi khi.

Nó lim dim mắt, duỗi đôi chân ngắn, cọ tới cọ lui trong lòng bàn tay Lục Dã.

Lục Dã lộ vẻ mặt kỳ quái.

Thật sự thoải mái đến thế sao?

Mày vừa mới trợn trắng mắt đấy Eevee! "Eevee! ♪(´∇`*)" Eevee khẽ gầm gừ một tiếng mềm mại.

Lục Dã ngắm nghía con 'bạch tuộc' trong tay, rồi lại nhìn cái vòng chạy trong phòng khách, hài lòng gật đầu.

Dụng cụ dỗ Eevee +1! ...

Mặc dù Haunter cực kỳ yêu thích Quả Cầu Độc, nhưng dưới lệnh cấm nghiêm ngặt của Lục Dã, nó cũng không dám tự mình luyện tập.

Nó chỉ lấy Quả Cầu Độc ra, thè cái lưỡi đỏ tươi, thỉnh thoảng liếm hai cái. "Ghos (*⊙~⊙)" Quả Cầu Độc này không tròn vị chút nào.

Liếm nó!

Squirtle thì co rụt người, ngâm mình trong bể cá, thổi ra một chuỗi bong bóng.

Lục Dã có chút cảm khái.

Nếu ngày nào mọi người cũng có thể lười biếng như hôm nay thì tốt biết mấy!

Cậu liếc qua số liệu trên nền tảng ORAS, cuối tháng có lẽ sẽ nhận được khoảng 1 triệu.

Nhưng để mua quà cho Eevee thì vẫn còn xa mới đủ. "Vẫn phải tiếp tục livestream thôi," Lục Dã lẩm bẩm. "Không làm thêm vài việc thì không nuôi nổi mấy nhóc này..." Cậu ôm Eevee đang tỏ vẻ không tình nguyện vào lòng.

Thầy Lục bật camera, bắt đầu buổi livestream hôm nay.

Vừa mới lên sóng, phòng livestream đã tràn ngập bình luận. "Các bạn học vào lớp rồi!" "Thầy Lục ơi, game thầy làm hay thật sự!" "Fan cứng mười năm, thầy Lục làm game lúc nào cũng đỉnh." "Cảm ơn 'Một cú xoạc giải quyết Tauros' đã tặng máy bay." Thầy Lục cười nói: "Hôm nay không bình luận game offline nữa, tôi sẽ cho các bạn xem một trận Đấu Đôi, đội hình tryhard." "???" "Toang rồi, thầy Lục lại chơi trò mất dạy rồi!" "Mong người đối diện không sao." "Thầy cứ việc dạy, học được tôi thua!" Mở trình chỉnh sửa đội hình, Lục Dã kéo một con Rhyperior vào đội. "Hôm nay chúng ta sẽ chơi đội hình Hard Trick Room." Lục Dã giải thích. "Cái gọi là Hard Trick Room, là một đội hình hoàn toàn phụ thuộc vào chiêu Trick Room, cả đội đều có tốc độ chậm để tối đa hóa sát thương." "Nếu không tính đến Trọng Lực kết hợp Thôi Miên, chỉ dùng Trick Room thôi, thì 'xe tăng hạng nặng' Rhyperior cũng là một tay sát thương hàng đầu..." Một loạt dấu chấm hỏi lướt qua màn hình. "Tuy không hiểu thầy đang nói gì, nhưng nghe có vẻ ghê gớm lắm!" "Vãi chưởng, Ảo Quán Viridian hình như cũng dùng chiến thuật này!" "Cậu cũng bị con Rhyperior đó hành cho ra bã à?" "Ảo Quán Viridian đúng là làm tôi muốn nôn, một nhà vô địch đã giải nghệ về làm Thủ lĩnh nhà thi đấu, đây không phải là gài bẫy người khác sao?!" Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời.

Nói thật thì, liên minh Kanto đúng là độ khó địa ngục... "Cảm ơn 'Cầu xin thầy Lục cho một bản hướng dẫn qua Ảo Quán Viridian' đã

tặng Hỏa Tiễn." Lục Dã ngẩn người.

Cho hướng dẫn thì không thành vấn đề... nhưng liệu có bị Blue Oak cho vào danh sách đen không nhỉ?

Cái gã tsundere đó không chừng cũng đang xem livestream! "Khụ, chuyện này nước sâu lắm, người không hiểu có nói các bạn cũng không hiểu đâu." Lục Dã ho nhẹ: "Tuy nhiên, ở Ảo Quán Viridian, con mở Trick Room có lẽ là con Alakazam..." "Nếu chỉ là bài kiểm tra, nhắm vào Alakazam là có thể coi như các bạn đã qua." "Ê, tôi học được rồi, giờ đi thách đấu Blue Oak đây!" "Đừng đi!

Thủ đoạn của hắn tàn nhẫn lắm!" Lục Dã mỉm cười. "Các bạn nhỏ muốn thách đấu Ảo Quán Viridian, cứ tặng nhiều quà vào, không chừng tôi còn có thể đi cửa sau giúp các bạn." "???" "Tôi chưa từng thấy ai mặt dày vô sỉ như vậy!" "Lần trước thầy Lục còn bảo hẹn hò với Cynthia, đúng là chém gió thành thần." Thầy Lục nhướng mày.

Tôi nói thật mà các bạn cũng không tin! "Trở lại vấn đề chính...

đây là đội hình Đấu Đôi, việc chỉ huy sẽ phức tạp hơn một chút." Lục Dã sử dụng đội hình Hard Trick Room kinh điển.

Trong thể thức chọn sáu đánh bốn, các Pokémon bao gồm: Dusclops, Torkoal, Rhyperior, Venusaur, Indeedee, Hatterene.

Ở thế giới song song, đội hình Hard Trick Room này đơn giản và thô bạo.

Thậm chí còn có meme "bà tôi dùng đội hình này cũng lên được hạng Master".

Nhưng trong trận đấu thời gian thực, yêu cầu về khả năng chỉ huy lại tăng lên gấp bội.

Ngay cả Lục Dã cũng không hoàn toàn tự tin có thể vận dụng đội hình Hard Trick Room một cách nhuần nhuyễn.

Nhưng đây cũng là sự chuẩn bị của Lục Dã cho giải đấu các trường đại học ở Thượng Hải.

Là một đội tuyển mạnh lâu năm về chiến thuật Trick Room, bài giảng chi tiết này cũng sẽ giúp các tuyển thủ của Đại học Ma Đô học hỏi được nhiều điều.

Xoa đầu Eevee, Lục Dã nhấn vào giao diện tìm trận. "Eevee!" Eevee vẫy vẫy móng vuốt nhỏ, thể hiện sự bất mãn của mình.

Nhưng khi thấy Lục Dã đang tập trung cao độ, Eevee phồng má, im lặng. "Eevee. (○｀ 3′○)" Giao diện tìm trận quay tròn, đầu tiên hiện ra danh sách đội hình của đối phương: Alakazam, Mr.

Mime, Wobbuffet, Gothitelle, Hatterene, Indeedee. "Toàn hàng khủng..." Lục Dã lộ vẻ mặt kỳ quái.

Đội hình này của đối phương, với Dây Chuyền Vận Mệnh và khả năng bẫy đối thủ, thực sự không hề ngán đội Hard Trick Room chút nào! "Đối phương chơi bẩn quá!" "Cả Follow Me cũng có, đối phương chơi quá bẩn!" Lục Dã khẽ gật đầu. "Indeedee và Hatterene... một bộ đôi rất kinh điển." "Nhân tiện giải thích luôn, Kỹ năng ẩn của Hatterene là 'Phản Ma Thuật', nên Bột Ngủ sẽ vô dụng." "Tuy nhiên, Trượt Đá của Rhyperior vẫn có sức uy hiếp rất lớn." Một loạt bình luận lướt qua. "Tỉnh lại đi thầy Lục, Trượt Đá của thầy có bao giờ trúng đâu!" "Thầy Lục ơi, thầy làm gì có chiêu Trượt Đá!" Lục Dã cười lạnh. "Tôi không tin, có Trọng Lực và Trick Room, Trượt Đá mà còn hụt nữa!" Nhân vật ảo hiện ra, liếc nhìn hình ảnh đối phương, Lục Dã lập tức sững sờ. "Vãi, đối phương đúng là dễ thương quá!" Mái tóc đen dài thẳng mượt như thác nước, tóc mái che trước trán, thân hình thon thả cùng chiếc áo màu hồng đậm.

Phòng livestream một phen kinh ngạc. "Thầy Lục tìm trận ra cả ngôi sao điện ảnh!" "Đây là cô Sabrina đúng không?

Thủ lĩnh của Saffron City?" "Đúng vậy, bộ phim mới ra rạp gần đây cũng do cô ấy đóng chính!" Lục Dã vẻ mặt kỳ quái.

Trong game 《Black 2/White 2》, Sabrina dấn thân vào ngành điện ảnh, trở thành một ngôi sao nổi tiếng.

Mái tóc đen dài đến eo biến thành tóc ngắn màu xanh ngang vai, tính cách cũng hoạt bát hơn.

Ở thế giới này, cũng có không ít phim do Sabrina đóng chính.

Nhưng đối với Lục Dã, hình tượng mái tóc đen dài thẳng, mỹ nhân băng giá của Sabrina vẫn là thuận mắt nhất.

Không hiểu vì sao, Lục Dã thở phào nhẹ nhõm, cười cười nói: "Tôi hủy diệt đây!" Kanto, thành phố Vermilion.

Cùng với tiếng còi tàu vang lên, một chiếc du thuyền rời bến.

Một người đàn ông tóc vàng vạm vỡ trong bộ quân phục rằn ri, dựa vào phòng thuyền trưởng ở bến cảng, thoải mái nhấp một ngụm Coca-Cola.

Mở màn hình tinh thể lỏng khổng lồ trước mặt, Lt.

Surge cầm lấy tay cầm chơi game, cười ha hả: "Quả nhiên... cuộc sống thế này mới là hưởng thụ!" Đột nhiên, lon Coca-Cola trên bàn tự động lơ lửng, kim đồng hồ trên tường cũng ngừng quay.

Lt.

Surge nheo mắt, lặng lẽ rút một con dao găm từ trong tay áo ra. "Két—" Ngay khoảnh khắc cửa bị đẩy ra, Lt.

Surge lập tức phi con dao về phía người tới.

Vút!

Tiếng xé gió vang lên, nhưng thân dao lại bị một lực vô hình chặn

lại, đứng yên giữa không trung, sau đó rơi 'loảng xoảng' xuống đất.

Một người phụ nữ tóc đen với thân hình thon thả, đi thẳng đến ghế sofa ngồi xuống, liếc nhìn Lt.

Surge: "Đây là cách anh tiếp đãi bạn cũ à?" Lt.

Chương 76

Surge ngây người một lúc, cười ngượng ngùng gãi đầu: "Xin lỗi, bệnh nghề nghiệp." Nhìn mái tóc đen ngang vai của Sabrina, Lt.

Surge ngạc nhiên hỏi: "Cô lại nhuộm tóc về màu cũ rồi à?" "Đoàn phim không yêu cầu, nên tôi nhuộm lại." Sabrina nhún vai. "Ngược lại là anh, có vẻ sống khá an nhàn." "Cũng không tệ, thỉnh thoảng chơi game, giải quyết một đám nhóc con đến thách đấu." Lt.

Surge ngáp một cái, "Chỉ là không có chút nhiệt huyết nào cả." "Giá mà tôi cũng lạc quan được như anh." Sabrina thở dài. "He he." Lt.

Surge đưa tay cầm chơi game cho Sabrina, "Muốn thử không?" "Không cần." Sabrina đẩy tay cầm ra. "Tôi đến để báo cho anh biết, Giovanni gần đây hình như lại đang tìm kiếm một quản trị viên mới." "Chuyện đó không còn liên quan đến tôi nữa." Lt.

Surge thản nhiên nói, "Tôi khuyên cô, vẫn nên tập trung vào sự nghiệp diễn xuất thì hơn." "Làm một ngôi sao lớn... thoải mái hơn nhiều so với làm chuột chạy qua đường." "Có lẽ vậy." Sabrina thở dài, vắt chéo chân, tay chống cằm, hất cằm về phía Lt.

Surge: "Game, vui không?" "Hành gà thôi, mà lại không phải trả phí sửa chữa sân bãi." Lt.

Surge cười gian. "Cô chơi không?

Đội hình có thể nhập vào, nhân vật thì tự thiết kế là được." Sabrina hơi sững người.

Còn có thể... thay đồ và nặn mặt?!

Sabrina nghiêm túc gật đầu.

Sau một tiếng đồng hồ thay đồ, cuối cùng cô cũng vào được giao

diện tìm trận.

Lt.

Surge chống cằm, nói: "Một Huấn luyện viên từ vùng Đông Hoàng à?" Sabrina ngước mắt, bình tĩnh nói: "Người mới mà Giovanni mời, hình như cũng là người Đông Hoàng." Lt.

Surge gật đầu, sắc mặt hơi thay đổi, lẩm bẩm: "Không lẽ là... cái cậu nhóc đã hành cả Tứ Thiên Vương ở hạng Master!" "Mạnh lắm sao?" Sabrina hỏi lại. "Không biết." Lt.

Surge lắc đầu. "Trình độ chỉ huy và phối hợp đội hình là đỉnh cao, chỉ không biết thực chiến thế nào." Thực chiến mà Lt.

Surge nói đến, là những trận chiến sinh tử không có luật lệ.

Trong lĩnh vực này, người có thể được ông ta công nhận, chỉ có Giovanni và Red. "Chỉ huy à..." Sabrina lẩm bẩm, con ngươi sẫm màu chuyển động, dường như nhớ lại điều gì đó, mỉm cười nói: "Để tôi thử xem." ...

Trong trận Đấu Đôi chọn sáu đánh bốn, Sabrina ra sân trước với Hatterene và Indeedee.

Còn bên Lục Dã, cũng tung ra đội hình tương tự.

Lựa chọn này khiến khán giả ngây người. "Thầy Lục định đọ trình chỉ huy với Thủ lĩnh hệ Siêu linh à?" "Anh em ơi, thầy Lục lại sắp tấu hài rồi!" "Đội hình dự bị của chúng ta không thua đối phương đâu." Thầy Lục bình tĩnh nói: "Hơn nữa... chiêu này của chúng ta có lý do cả đấy!" Cô gái tóc đen dài đến eo bình tĩnh giơ tay.

Hatterene, với ngoại hình như một cây nấm, tỏa ra ánh sáng ma thuật, Lực Mở Rộng bao trùm toàn bộ sân đấu!

Lục Dã lập tức hét lớn: "Indeedee, dùng Phong Ấn!" Phong Ấn:

Khiến bản thân rơi vào trạng thái bị phong ấn, bất kỳ Pokémon nào của đối thủ cũng không thể sử dụng chiêu thức trùng với bất kỳ chiêu nào của bản thân. "???" "Nội chiến mà còn mang Phong Ấn, thầy Lục có còn là người không?!" Nhưng Sabrina đã sớm có chuẩn bị, cô chỉ huy Hatterene có Kỹ năng Phản Ma Thuật, chống lại luồng sáng từ Indeedee. "Vãi chưởng, Phong Ấn của Indeedee trượt rồi!" "Ha ha ha, không hổ là thầy Lục, đến cả Phong Ấn cũng hụt!" Dưới tác dụng của Áo Choàng Ma Thuật, Phong Ấn ngược lại bị phản về phía thầy Lục, cục diện đột ngột đảo chiều! "Thầy Lục toang rồi!" "Cô Sabrina vẫn mạnh thật, đến cả Phong Ấn của thầy Lục cũng đoán trước được..." Lúc này, Lục Dã mỉm cười: "Indeedee, Đổi Đồng Minh!" Đối mặt với luồng sáng đang bay tới, Indeedee và Hatterene hoán đổi vị trí, một lớp gương hiện ra trên người Hatterene của Lục Dã.

Kỹ năng Phản Ma Thuật được kích hoạt!

Phong Ấn một lần nữa giáng xuống Pokémon của Sabrina! "Gì cơ, còn có cả chiêu này?!" "Tôi đoán trước được rằng bạn sẽ đoán trước được dự đoán của tôi?" "Tôi phục rồi, thầy Lục mới là tầng thứ năm thật sự!" Cục diện lập tức nghiêng về một phía.

Lục Dã tung ra Dusclops, không gian méo mó của Trick Room bóp méo cả sân đấu.

Tốc độ dường như bị đảo ngược, Rhyperior gầm thét với đôi mắt đỏ ngầu, với thế sét đánh vạn quân San Bằng mặt đất.

Động Đất tức thì nuốt chửng Pokémon của Sabrina! "Vãi, đúng là hủy diệt thật!" "Toang rồi, Rhyperior giết cả đồng đội nhà mình!" "Để sợ Trượt Đá hụt nên đổi sang dùng Động Đất giết đồng đội, thầy Lục đúng là dụng tâm khổ tứ!" Pokémon dự bị của Sabrina là Wobbuffet và Mr.

Mime.

Nhưng dù có dựng lên cả hai lớp tường chắn, vẫn không thể chống lại Rhyperior đang lên đồng.

Cùng với một cú Trượt Đá hụt, Dusclops của Lục Dã bị Dây Chuyền Vận Mệnh bao phủ, thảm thương bỏ mạng.

Cuối cùng, Lục Dã giành chiến thắng với tỷ số 4:2. "Hủy diệt sướng thật!

Đây chính là Hard Trick Room sao?!" "Lục bảo đừng giết nữa, mẹ sợ!" "Vãi chưởng, học được rồi, giờ đi thách đấu Blue Oak đây!" Mặc dù hệ thống chiến thuật này không quá bẩn, nhưng lối đánh bạo lực như vậy lại rất có tính giải trí.

Hơn nữa, Dusclops còn có thể sử dụng combo 'Trọng Lực kết hợp Thôi Miên'; Venusaur mang 'Thấu Kính Rộng', tỷ lệ trúng của Bột Ngủ cũng được đảm bảo.

Chuyển đổi chiến thuật liền mạch, bẩn một cách rõ ràng.

Đội hình Hard Trick Room mang vẻ đẹp bạo lực khiến các fan la hét vì quá đã. "Thầy Lục chơi tấn công nhanh rồi!

Thanh xuân của tôi kết thúc rồi!" "Cùng một đội hình mà hành luôn cả Thủ lĩnh nhà thi đấu... nói thầy Lục là Tứ Thiên Vương tôi cũng tin!" "Dù sao cũng là hạng bảy thế giới, thật sự coi thầy Lục của tôi là streamer giải trí à?!" Lục Dã thì rất bình tĩnh.

Điểm biến thái của Sabrina nằm ở chỗ cô có thể dùng năng lực Siêu linh để trực tiếp chỉ huy Pokémon.

Năng lực này dù là trong thi đấu hay chiến đấu hoang dã, đều là một năng lực bug đối với Huấn luyện viên.

Vì vậy, trong trận đấu ảo, Sabrina vẫn có chút thiệt thòi. "Cảm ơn 'Ngày mai đi thách đấu Ảo Quán Viridian' đã tặng Hỏa Tiễn." Lục Dã vẻ mặt kỳ quái. "Thách đấu thì thách đấu, đừng nói là do tôi dạy là

được..." Dùng Hard Trick Room đi thách đấu Blue Oak, Lục Dã nghĩ thế nào cũng thấy đây là hành vi tự sát.

Nhưng khi thấy một Huấn luyện viên dùng cùng chiến thuật, không chừng Blue Oak cũng sẽ hứng thú, phát cho một hai cái huy hiệu cũng không chừng.

Lượt xem trong phòng livestream đã vượt qua 3 triệu.

Một lượng lớn bình luận刷屏, điểm BP của hệ thống trực tiếp tăng lên 5000.

Lục Dã tính toán, có thể đổi một viên Đá Nước nhỏ, vừa hay có thể đổi nước cho Squirtle.

Liếc nhìn giao diện, Lục Dã ho nhẹ nói: "Cảm ơn 'GREEN' đã tặng Mega Hỏa Tiễn, cảm ơn sếp, sếp hào phóng..." Lời còn chưa dứt, Lục Dã đột nhiên sững người.

Cái ID này, có phải hơi quen không? "Vãi chưởng, Blue Oak tặng quà cho thầy Lục kìa!" "Xem ra thật sự có hiệu quả, ngày mai tôi đi thách đấu ngay!" "Không dám động, không dám động, chuồn đây." Một giọt mồ hôi lạnh chảy dài trên trán Lục Dã.

Tôi đang giảng bí kíp qua Ảo Quán Viridian ở đây.

Mà bên kia, chính chủ tìm thẳng tới cửa luôn rồi?!

Kanto, thành phố Viridian. "Gầm!!" Toàn thân cơ bắp cuồn cuộn, Rhyperior đấm xuống mặt đất, cơn Động Đất kinh hoàng lan rộng, nuốt chửng Machamp của đối thủ trong nháy mắt.

Huấn luyện viên cao cấp khó tin nói: "Rõ ràng...

Rhyperior đã bị tê liệt rồi!" Blue Oak một tay đút túi, bình tĩnh nói: "Huấn luyện viên không phải là vật trang trí." Cậu ta ném quả cầu một cách phóng khoáng, Rhyperior hóa thành ánh sáng đỏ bay vào,

PokéBall lại bật trở lại lòng bàn tay Blue Oak.

Huấn luyện viên cao cấp ngây người một lúc, rồi bật khóc như một đứa trẻ.

Ảo Quán Viridian này, có cần phải khó đánh đến thế không!

Trên hành lang, điện thoại đột nhiên rung lên.

Xác nhận là cuộc gọi của Red, Blue Oak trầm giọng nói: "Chiều nay sân bãi phải bảo trì, cậu không cần qua đây đấu tập đâu." "Không, là chuyện khác." Red cười nói: "Thầy Lục có nhắc đến chiến thuật của cậu trên livestream đấy!" "Chiến thuật... của tôi?" Blue Oak nhíu mày.

Được truyền dạy từ võ sư Chuck, Blue Oak giỏi phát hiện điểm yếu của đối thủ trong trận đấu.

Còn về mặt huấn luyện, cuốn sách 《Bí Ẩn của Đất》 của Giovanni đã cho Blue Oak rất nhiều cảm hứng.

Bị thầy Lục nhắc đến chiến thuật... khiến Blue Oak có chút hứng thú. "Anh ta không giải thích được đến tận cùng đâu." Blue Oak bình tĩnh nói. "Tôi biết." Red mỉm cười, "Nhưng thầy Lục, còn đang truyền dạy bí kíp qua Ảo Quán Viridian trên livestream nữa." Blue Oak: ?

Kết nối với nền tảng livestream, Blue Oak hơi ngẩn người, vừa hay nghe thấy thầy Lục đang thao thao bất tuyệt. "Ra sân Alakazam trước, tốc độ cao tấn công dồn dập một lượt, sau đó lúc gần hết máu dùng Lực Cường Bạo để mở Trick Room." "Nếu nhắm vào Alakazam, có lẽ là có thể vượt qua bài kiểm tra..." Trên khuôn mặt lạnh lùng của Blue Oak, hiện lên một tia kinh ngạc.

Mặc dù có một vài chi tiết sai lệch.

Nhưng Blue Oak không thể không thừa nhận, thầy Lục quả thực có hiểu biết sâu sắc về Hard Trick Room...

Giây tiếp theo, vẻ mặt của Blue Oak trở nên phức tạp.

Điều này không có nghĩa là, sắp tới sẽ có một đám người kéo đến thách đấu Ảo Quán Viridian sao?!

Blue Oak hỏi: "Anh ta đang đấu với ai?" Red gãi đầu: "Hình như là...

Sabrina?" Với lòng tò mò, Blue Oak xem hết toàn bộ buổi livestream của thầy Lục, rồi chìm vào suy tư. "Đặc điểm chiến thuật của Hard Trick Room, không hề bỏ sót điểm nào..." Nhưng điều mà Blue Oak tự hào, là ở khả năng huấn luyện Pokémon của mình.

Chiến thuật mà không có sự hỗ trợ của Pokémon, giống như bình không có nước, rất khó để vượt cấp thách đấu đối thủ.

Đương nhiên, chỉ riêng về mặt chỉ huy và chiến thuật, thực lực của thầy Lục cũng đủ để Blue Oak công nhận. "Cảm ơn 'GREEN' đã tặng Mega Hỏa Tiễn, cảm ơn sếp, sếp hào phóng!" Giọng của thầy Lục vang lên từ màn hình livestream.

Blue Oak hiếm khi nhếch mép cười, xoay cổ, phát biểu công khai: "Ảo Quán Viridian ngày mai sẽ mở cửa đón nhận thách đấu toàn thời gian, hoan nghênh sử dụng đội hình Hard Trick Room." Trong phần bình luận, một loạt dấu chấm hỏi lướt qua. "Blue Oak đây là... công nhận Hard Trick Room của thầy Lục?!" "Vãi chưởng, chiến thuật được nhà vô địch công nhận, thầy Lục ngầu vãi!" "Ê, tôi lại học được rồi!" Lúc này, điện thoại rung lên, một tin nhắn thoại cổ vũ từ Red gửi đến. "Không ngờ, cậu cũng tặng quà nữa!" Blue Oak: "Sao vậy." Red thở dài nói: "Yellow quản nghiêm quá... tôi không còn tiền tiêu vặt nữa." Blue Oak hơi ngẩn người.

Mối quan hệ của các cậu tiến triển nhanh vậy sao?

Blue Oak vẻ mặt kỳ quái: "Tôi có thể cho cậu mượn." Red cười

nói: "Không cần, tôi đã hỏi mượn Kasumi rồi!" Blue Oak: ???

Cái đầu của cậu, chắc là làm bằng thép phải không? "Ngày mai công khai thách đấu, tôi cũng sẽ đến!" Red cười nói.

Blue Oak thở dài, mỉm cười: "Đợi cậu." ...

Lt.

Surge khoanh tay, có chút cảm khái: "Chẳng trách Tứ Thiên Vương của Sinnoh cũng thua cậu nhóc này... quả thực có tài." Sabrina: "Không vui." Lt.

Surge cười ha hả: "Thỉnh thoảng vẫn hành gà được mà, lần trước tôi còn thắng cả Volkner của Sinnoh, hệ Điện của gã đó cũng có trình độ đấy!" "Tôi chỉ hơi tò mò thôi." Sabrina nhấn vào trang cá nhân của thầy Lục: "Tôi chưa từng nghe nói, Đông Hoàng còn có một Huấn luyện viên như vậy." Lt.

Surge nhún vai. "Đó là do cô không chơi game...

à đúng rồi, mấy hôm trước anh ta còn tự làm một game, khá là vui." Sabrina bình tĩnh nhìn Lt.

Surge. "Người mới mà Giovanni nhắc đến, cũng là người Đông Hoàng." "Ý cô là, Giovanni mời 'thầy Lục'?" Lt.

Surge bất mãn nói, "Cứ thần thần bí bí... làm gì có chuyện trùng hợp như vậy!" "Chỉ là một loại trực giác." Sabrina cũng không phản bác.

Lt.

Chương 77

Surge đặt 'cốp' một tiếng, để một lon Coca-Cola lạnh trước mặt Sabrina, cười lạnh nói: "Được rồi, uống hết lon Coca-Cola này, rồi mời cô rời đi." "Tôi bây giờ là một công dân hợp pháp tuân thủ luật pháp rồi!" Sabrina 'xì' một tiếng mở lon Coca-Cola, tao nhã nhấp một ngụm nhỏ, mỉm cười đáp lại. "Tôi cũng vậy." Chuyến đi đến thành phố Vermilion lần này, chỉ là Sabrina tình cờ đi ngang qua trong kỳ nghỉ, đến thăm một người bạn cũ.

Nhưng trong lĩnh vực hệ Siêu linh mà cô tự hào, 'thầy Lục' hoàn toàn dựa vào chỉ huy đã thắng được mình...

Thực lực này, khiến Sabrina cũng có chút kinh ngạc.

Sabrina nhíu mày, đi đến bốt điện thoại bên đường, gọi vào đường dây liên lạc ngầm của Đội Hỏa Tiễn.

Đầu dây bên kia truyền đến giọng nói lạnh lùng của Matori: "Matori đây, mời nói." "Tôi muốn biết, tên đầy đủ của vị quản trị viên được mời." Sabrina nói. "Cô không có quyền hạn để biết." Matori từ chối. "Nói cho tôi biết." Sabrina bình tĩnh nói.

Matori im lặng một lúc lâu, rồi nói: "Gần đây tôi sẽ đến Đông Hoàng, tên đầy đủ tôi cũng không rõ, là một Huấn luyện viên chiến thắng bằng chiến thuật và chỉ huy." "Là người dùng chiến thuật Kịch Độc - Thế Thân - Bảo Vệ và đội Thu Nhỏ?" Sabrina hỏi. "...Không thể trả lời." "Cảm ơn cô, Matori." Sabrina mỉm cười.

Trực giác của một nhà ngoại cảm, chưa bao giờ là vô căn cứ.

Sabrina muốn làm rõ.

Huấn luyện viên có thể được Giovanni công nhận, rốt cuộc là một

cường giả như thế nào.

Nhấn vào trang cá nhân của thầy Lục.

Trên mặt Sabrina hiện lên một tia kinh ngạc. "Group fan... của hạng Master?" ...

Bên này Blue Oak tặng xong Mega Hỏa Tiễn, cũng không có ý định hỏi tội.

Xem ra lần chia sẻ về Hard Trick Room này, khá hợp ý cậu ta.

Lục Dã thở phào nhẹ nhõm, cười nói: "Buổi livestream hôm nay đến đây thôi, một thời gian nữa sẽ có video hướng dẫn." "Ai chưa theo dõi thì nhấn theo dõi nhé, hẹn gặp lại lần sau!" "Hỏng rồi, thầy Lục xuống sóng, lại phải mồ côi mấy tuần nữa." "Khóc!" "A a a, tạm biệt Eevee nhỏ!" "Toàn thể đứng dậy!" Lục Dã nhanh chóng kết thúc buổi livestream.

Cậu liếc nhìn hậu trường, những chấm đỏ nhỏ vô cùng chói mắt.

Điều khiến Lục Dã có chút bối rối là, trong danh sách xin vào group fan, xuất hiện một avatar có chút quen mắt.

Lục Dã ngây người một lúc.

Về lý thuyết...

Sabrina của thế giới này... chính là người đã từng đi tắm suối nước nóng cùng Red trên núi Silver!

Lúc đó Sabrina không quá hai mươi tuổi.

Tính ra, ngôi sao điện ảnh Sabrina hiện tại cũng chỉ khoảng hai mươi sáu.

Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời.

Gần đây người vào group, sao ai cũng có liên quan đến Red vậy.

Đây rõ ràng là group fan của tôi mà!

Tức đến phát run, chẳng lẽ thầy Lục không có fan nữ sao?!

Nhưng nghĩ lại cảnh tượng Red đối mặt với bãi chiến trường tình yêu...

Khóe miệng thầy Lục nở một nụ cười tinh quái.

Cẩn thận nhấn nút 'Đồng ý', Lục Dã nghiêm túc gật đầu.

Tiếp theo trông cậy vào cậu cả đấy.

Hỡi Chiến Binh! 【Thành viên 'Thủ lĩnh Saffron City' đã tham gia nhóm chat!】 Sabrina có chút bối rối.

Mình chỉ tiện tay nhấn tham gia, giây tiếp theo lại được duyệt luôn sao?

Điều khiến Sabrina ngơ ngác hơn là, trong nhóm này, ngoài dự đoán, lại toàn là người quen?!

Akin: Người mới vui lòng đăng ảnh mặt mộc, số đo ba vòng, và tình trạng hôn nhân.

Akin thành thạo gửi tin nhắn này, rồi đột nhiên sững người.

Giây tiếp theo, trên mặt Akin hiện lên một vẻ mặt kỳ quái.

Cái ID này... không lẽ chính là chị gái xinh đẹp đã hủy diệt Bugsy tại Hội nghị Silver sao?

Thầy Lục rốt cuộc là nhân vật thế nào, tại sao người kỳ quái nào thầy cũng có thể lôi vào được?!

Sabrina hơi ngẩn người, khóe miệng nở một nụ cười tinh quái.

Sabrina: Số đo ba vòng của tôi là... 【Thành viên 'Thủ lĩnh Saffron City' đã bị Quản trị viên cấm chat 5 phút】 Người cấm Sabrina là Quản trị viên, ID 'Thất Đảo Lorelei'.

Bà cô Lorelei mặt đỏ bừng, vừa la hét vừa trả lời: "Đừng có tùy tiện đăng mấy thứ này!" Sabrina vốn nghĩ rằng, tham gia nhóm này chỉ là một cách để tìm hiểu về vị quản trị viên dự bị kia.

Nhưng không ngờ, bây giờ mọi chuyện lại trở nên thú vị hơn.

Liếc nhìn danh sách nhóm, từng cái tên quen thuộc hiện ra trước mắt.

Sabrina vén mái tóc đen ra sau tai, cười nhẹ nói: "Quả nhiên... sự dẫn dắt của vận mệnh, chưa bao giờ sai lầm." Akin đau đớn trả lời: "Dì Lorelei, động tác của dì cũng nhanh quá rồi đấy!" Nhìn thấy hai chữ 'dì', thái dương của Lorelei giật giật, gân xanh nổi lên. 【Thành viên 'Akin' đã bị Quản trị viên cấm chat 24 giờ】 Akin ngây người một lúc lâu, ôm điện thoại, hai tay run rẩy, chậm rãi thốt ra hai chữ. "Vãi chưởng." Lance đang thực hiện nhiệm vụ điều tra của liên minh.

Liếc nhìn điện thoại, Lance khẽ nhíu mày.

Sabrina.

Một trong ba cựu quản trị viên của Đội Hỏa Tiễn.

Cùng với Lt.

Surge, Blaine, Koga, Karen, Will và những người khác, đều thuộc dưới trướng của Giovanni.

Mỗi lần nhớ lại danh sách này, Lance có chút kinh ngạc, lông mày giật giật.

Mức độ xâm nhập của Đội Hỏa Tiễn vào liên minh năm đó, thật sự khiến người ta rùng mình...

Lắc đầu, Lance lẩm bẩm: "Sabrina hiện tại là một ngôi sao điện ảnh...

đã cắt đứt liên lạc với Đội Hỏa Tiễn, không cần phải điều tra sâu

nữa." Chỉ là Lance có chút tò mò.

Liếc nhìn lại tên nhóm, Lance lẩm bẩm: "Sabrina cũng là... fan của 'thầy Lục'?" Green vui vẻ gõ chữ: "A, chị Sabrina!" Mặc dù Green từng dùng chiêu 'giấu bóng trong ngực' để lừa Sabrina.

Nhưng trong hành động giải cứu Red, hai người dưới sự chỉ dẫn của thang máy định mệnh, cũng đã từng kề vai chiến đấu.

Nói chung, ba quản trị viên của Đội Hỏa Tiễn là những nhân vật亦正亦邪.

Trong thời đại hòa bình hiện tại, cũng không cần phải đào sâu quá khứ.

Kanto, thị trấn Pallet.

Cô gái với mái tóc đuôi ngựa màu cam, nhìn Sabrina mới vào nhóm, phồng má như một con chuột.

Blue Oak bình tĩnh nói: "Xin hãy tuân thủ quy tắc nhóm, không đăng nội dung nhạy cảm, lần sau tái phạm sẽ cấm chat 24 giờ @Sabrina." Akin tức đến tay chân lạnh toát.

Người khác đăng nội dung nhạy cảm bị cấm 24 giờ thì thôi đi.

Tôi chỉ nói một câu dì, cũng bị cấm?! "Một ngày nào đó, tôi cũng phải làm Quản trị viên!" Akin siết chặt nắm đấm, thề một lời thề lớn.

Sabrina mím môi, gõ chữ: Được rồi. ...

Lục Dã mở to mắt.

Cứ thế mà qua chuyện rồi sao?!

Bãi chiến trường tình yêu lớn như vậy đâu?

Chớp mắt một cái là biến mất?! "Red đang làm gì vậy?" Thầy Lục lén lút hỏi trong group hóng drama. "Đang huấn luyện." Blue Oak trả

lời.

Lục Dã hơi ngẩn người.

Nhẹ nhàng né được một kiếp nạn. "Đây chẳng lẽ chính là...

Chiến Binh sao." Lục Dã lẩm bẩm.

Lorelei: Akin đang ở thành phố nào, thời gian tới tôi sẽ đến Johto, tiện thể đấu tập một chút (cười).

Thầy Lục: Nhà trẻ Pokémon bên cạnh thành phố Goldenrod.

Lorelei: Được rồi, cảm ơn thầy Lục. (Biểu cảm Pikachu của Red) Lục Dã ngắm nghía biểu cảm mà Lorelei gửi, mắt sáng lên.

Ê, cái biểu cảm này trông không tệ nha!

Cậu thêm biểu cảm Pikachu lăn lộn bán manh vào bộ sưu tập.

Lục Dã xoa cằm, lẩm bẩm: "Mai mốt, bảo Haunter và Eevee chụp một bộ biểu cảm." Thầy Lục, người nhạy bén với việc kiếm tiền, vỗ trán. "Nếu biểu cảm mà thu phí, chẳng phải mình sẽ kiếm được tiền sao!" Ruồi tuy nhỏ cũng là thịt.

Chỉ cần mỗi ngày kiếm một chút, sẽ có một ngày trả hết nợ!

Lục Dã hài lòng gật đầu. "Tiền thưởng của kế hoạch khuyến khích cũng không thể bỏ qua... quay thêm chút tư liệu, cày nát bàn phím để dựng video!" Nghe nói ở một số công ty lớn, có thể thông qua việc huấn luyện Porygon để hoàn thành nhiệm vụ dựng phim.

Lục Dã thở dài, một lần nữa cảm nhận được sự quý giá của Pokémon.

Giá mà Haunter cũng có thể học dựng video thì tốt rồi!

Càu nhàu thì càu nhàu, Lục Dã vẫn ngoan ngoãn mở game《Pokémon: Battle》.

Trong danh sách bạn bè, 'kem ly vị cải trắng' đang cô đơn online.

Lục Dã mềm lòng, gõ chữ: "Làm một ván không?" "Được." Thầy Lục thực sự đã quên, trình độ của cậu và Cynthia cũng chỉ là năm ăn năm thua.

Thêm vào đó, tâm trí thầy Lục rối loạn, tốc độ ném PokéBall cũng chậm đi.

Cuối cùng, thầy Lục thua Cynthia với tỷ số hai thắng ba thua.

Thực sự không giống với nội dung tư liệu chất lượng.

Cynthia vừa kết thúc một ngày làm việc, có chút mệt mỏi.

Nhưng lời mời của Lục Dã vẫn khiến khóe miệng cô nở một nụ cười nhẹ.

Cynthia, một người có tính cạnh tranh rất cao, gật đầu, đáp lại: "Đánh không tệ." "Đó là vinh hạnh của tôi." Thầy Lục online khiêm tốn. "Game của cậu, phát hành thế nào rồi?" "Cũng ổn." Lục Dã thở dài, thầm nghĩ.

Nhưng doanh thu hiện tại, còn không bằng tiền công chơi game với cô cả một buổi tối...

Mặc dù lần trước có nói sẽ để Cynthia nhận quảng cáo.

Nhưng Cynthia dù sao cũng là nhà vô địch Sinnoh, món nợ ân tình này, thầy Lục không chắc có thể trả nổi.

Nợ tiền có thể, nhưng nợ ân tình, Lục Dã tự cho rằng là điều rất kỵ. "Mặc dù đã nợ đủ nhiều rồi..." Lục Dã vẻ mặt kỳ quái.

Cynthia gật đầu một cách nửa hiểu nửa không.

Cô không hiểu về kinh doanh, nhưng nếu có thể giúp được thầy Lục, cô vẫn rất sẵn lòng.

Chương 78

Thoát khỏi giao diện trò chuyện, Cynthia lẩm bẩm: "Đợi bận rộn xong khoảng thời gian này... vẫn nên giúp thầy Lục quảng bá một chút." ...

Mặc dù đã đấu năm ván với Cynthia.

Nhưng thắng rất vất vả, không phù hợp với nội dung video 'hủy diệt' quen thuộc của thầy Lục.

Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời, đột nhiên nảy ra một ý tưởng. "Quả nhiên... vẫn phải nhờ Akin ra tay." Thầy Lục: Có đó không?

Akin, đang bị cấm chat 24 giờ và dỗi, nhướng mày: Sao vậy?

Thầy Lục cười nói: "Tôi có một bộ chiến thuật mới, sau khi suy nghĩ kỹ, cảm thấy cậu là đối thủ thích hợp nhất để đấu tập." "Dù sao thì thực lực của cậu, cũng thuộc hàng top trong nhóm rồi." Thầy Lục nịnh nọt.

Mắt Akin sáng lên.

Quả nhiên, vẫn là thầy Lục có mắt nhìn! "Thôi được... miễn cưỡng đấu với cậu một ván vậy." Akin hừ hừ nói.

Nửa giờ sau.

Akin: ???

Thầy Lục: Nữa không?

Akin: Chơi!

Một giờ sau.

Nhìn một đống tư liệu '4:0', Lục Dã vui mừng gật đầu.

Không hổ là cậu, Hatcher!

Thầy Lục: Vất vả cho cậu rồi.

Akin có chút hoài nghi nhân sinh.

Chơi bẩn thì thôi đi, đến cả tấn công nhanh cậu cũng dùng giỏi như vậy! "Chắc chắn là trùng hợp." Akin nghiến răng nói. "Tôi không tin, làm ván nữa!" ...

Thời gian đã gần nửa đêm.

Thầy Lục sắp xếp lại những tư liệu mà Akin vất vả cung cấp, dựng thành video.

Lục Dã có chút áy náy lẩm bẩm: "Lần sau... mình có nên cho Akin một chút phí vất vả không nhỉ?" Nhưng dù sao đi nữa, video cuối cùng cũng đã được dựng xong.

Liếc nhìn Eevee đang ngủ gật trên đùi, Lục Dã mỉm cười xoa đầu nó.

Nhấn nút 'Tải lên'. 【Video mới của bạn đã được tải lên thành công.】 【Nhấn để xem, 《Thầy Lục Dạy Bạn Đấu Bài 08: Hard Trick Room》!】 "Chào mọi người, tôi là Thầy Lục." "Hôm nay sẽ mang đến cho mọi người một kỳ hướng dẫn chiến thuật—" "Trick Room hạng nặng siêu đơn giản, bà nội cũng lên được bậc Cao Thủ!" Trong căn phòng tối tăm, một vệt sáng từ cửa sổ trên mái nhà chiếu xuống, tựa như ánh sáng thần thánh, rọi lên khuôn mặt người đàn ông đang ngồi trên ghế sô pha.

Người đàn ông mặc vest, bị ánh nắng chiếu vào nên không rõ mặt mũi.

Ông ta chỉ dùng bàn tay to lớn, dịu dàng vuốt ve con Persian trên đùi. "Meo~" Persian khẽ động móng vuốt, lật người để lộ bụng, viên Ruby trên trán lấp lánh.

Ánh mắt người đàn ông đổ dồn vào màn hình tinh thể lỏng trước mặt.

Trong phòng vang lên giọng bình luận của Lục Dã. "Lối chơi của Trick Room hạng nặng rất đa dạng." "Thầy Lục thì thiên về dùng Rhyperior để gây sát thương, Snorlax cũng là một lựa chọn không tồi..." "Trick Room hạng nặng siêu đơn giản, rắc Bột Ngủ thế này là xong...

What the?!

Thế này mà cũng hụt á?!" "Trick Room...

đơn giản lắm sao?" người đàn ông trầm giọng nói. "Đúng là một chàng trai thú vị..." Về sự hiểu biết hệ Đất, người đàn ông tự tin không một ai có thể vượt qua ông.

Bởi vì ông cũng từng là một trong những Huấn luyện viên hàng đầu của liên minh.

Giovanni của Mặt Đất.

Trên màn hình.

Rhyperior với đôi mắt đỏ ngầu gầm lên giận dữ, lần lượt hạ gục từng Pokémon của Sabrina.

Dù là Giovanni mới khỏi bệnh, ông cũng cảm thấy có thứ gì đó đang rục rịch trong xương cốt.

Giống như nhiệt huyết đã ngủ yên từ lâu.

Giovanni nheo mắt lại.

Người trẻ tuổi gần nhất khiến ông phải tán thưởng... nhớ lại thì cũng đã là chuyện của rất lâu về trước...

Tiếng chuông điện thoại đột ngột vang lên.

Persian bất mãn kêu một tiếng.

Giovanni dùng bàn tay đeo chiếc nhẫn mã não đỏ nhấc ống nghe.

Matori báo cáo một cách tỉ mỉ: "'Matori Matrix' không thể xâm nhập vào Đông Hoàng, cũng không thể mang theo Pokémon có tính uy hiếp, vì vậy nhiệm vụ chiêu mộ sẽ do một mình tôi thực hiện." "Vất vả cho cô rồi," Giovanni khàn giọng nói. "Hy vọng cô không chọc giận cậu ta." "Một Huấn luyện viên có thể đối đầu với Lance... không phải là người cô có thể chống lại đâu." "Cấp dưới hiểu rõ." "Cô định chiêu mộ thế nào?" "Lý tưởng." Matori đẩy gọng kính, kính cẩn nói, "Lý tưởng thuần túy của ngài, và cả Team Rocket của chúng ta..." Giovanni nhíu mày, ngắt lời Matori. "Toàn là lời vô nghĩa cả, Matori." Matori sững người một lúc. "Lợi ích, và tự do." Giovanni nheo mắt. "Chỉ có hai thứ này thôi, hiểu chưa?" Matori hơi khựng lại, gật đầu nói: "Vâng!" ...

Ngày 9 tháng 8, Chủ Nhật.

Ngày thứ hai sau khi video của Thầy Lục được đăng tải.

Lượt xem của 《Thầy Lục Dạy Bạn Chiến Đấu 08: Trick Room Hạng Nặng》 đã vượt mốc 1 triệu, trực tiếp được đẩy lên trang chủ.

Các fan hâm mộ tìm đến, trơ mắt nhìn cảnh tàn sát một chiều, không khỏi nuốt nước bọt. "Thầy Lục ông có còn là người không?!" "Tôi có mặt tại hiện trường, Thầy Lục đoán trước được cả ý đồ của Nhà thi đấu thành phố Saffron luôn!" "Ngay cả Blue Oak cũng công nhận chiến thuật của Thầy Lục rồi kìa... mạnh vãi chưởng!" "Mẹ nó chứ, ông gọi cái chiến thuật này là đơn giản á?!" "Chào mọi người, tôi vừa thách đấu xong Nhà thi đấu Viridian, Blue Oak ra tay tàn nhẫn cực kỳ!" Mặc dù độ khó để chỉ huy đội hình Trick Room hạng nặng là cực cao.

Nhưng trong số fan của Thầy Lục, cũng có không ít khán giả

không phải là Huấn luyện viên, hiệu ứng chương trình vẫn bùng nổ.

Trong khu bình luận, nhân tài xuất hiện lớp lớp. 【Một cú xoạc giải quyết Aggron】: Sáng dậy xem xong mà tay chân lạnh toát, sao lại có chiến thuật bẩn thỉu như vậy?

Nhìn lại avatar, à thì ra là Thầy Lục, thế thì không sao rồi! 【Tôi và Gardevoir ấp trứng】: Chắc không có Huấn luyện viên nào không đánh lại Rhyperior đâu nhỉ?

Ngoài tự nhiên chỉ cần kẹp chặt cánh tay của Rhyperior là nó không thể dùng Phá Đá được nữa, lúc này né chiêu Khoan Sừng của nó rồi dùng dao nhỏ rạch bụng là xong. 【Caterpie sử dụng Lưới Điện】: Thầy Lục: Coi đối thủ không ra gì, tôi rất xin lỗi. ...

Chi phí huấn luyện đội hình Trick Room hạng nặng cực kỳ cao.

Bình thường rất ít Huấn luyện viên có thể tiếp xúc với kiến thức trong lĩnh vực này.

Bất kể là vẻ đẹp bạo lực gần như quét sạch đội hình đối phương, hay là những giải thích chi tiết từ đơn giản đến phức tạp.

Tất cả đều đưa chất lượng video của Thầy Lục lên một tầm cao mới. "Thầy Lục đúng là tinh tế thật!" "Thầy Lục chỉ giỏi game thôi chứ... ngoài đời chưa chắc đã ghê gớm..." "Đến cả Red, Blue Oak còn tặng Quà cho Thầy Lục... nói nhiều cũng thừa, ai hiểu thì hiểu.

Lợi ích liên quan, giấu tên đây." Lục Dã sững người một lúc.

Nhìn lại bình luận đó lần nữa, Thầy Lục bỗng dưng lệ rơi đầy mặt.

Mẹ nó, cuối cùng cũng tìm được tri kỷ rồi!

Tôi thật sự chỉ là một chủ kênh game muốn kiếm chút tiền lẻ thôi mà! ...

Tiền BP thu được từ video và livestream, Lục Dã đã đổi thành đá nước.

Theo phương pháp huấn luyện của Green, ít nhất ba ngày phải thay nước cho Squirtle một lần.

Squirtle cũng sẽ trở nên ngày càng cứng cáp hơn qua mỗi lần lột xác.

Lục Dã hơi sững người. "Vừa đắp mặt nạ, vừa Làm Cứng..." "Sao cứ cảm thấy phương pháp huấn luyện này không đứng đắn lắm nhỉ!" Đang lẩm bẩm thì điện thoại rung lên. 【Green: Thầy Lục, tình hình của Squirtle thế nào rồi?】 Lục Dã liếc nhìn con Squirtle đang thổi Bong Bóng trong bể cá. ... "Zeni..." Squirtle ngâm mình trong bể cá, đăm chiêu suy nghĩ.

Đã ba ngày rồi chưa học được chiêu mới.

Tiến độ này... không ổn lắm!

Nheo mắt lại, một tia sáng lóe lên trong mắt Squirtle.

Không chuẩn bị thêm vài con bài tẩy, lỡ như Pokémon bên ngoài còn mạnh hơn cả Haunter thì toang à?! ...

Nhớ lại cảnh Squirtle dùng một phát Súng Nước hạ gục Onix lần trước.

Lục Dã không khỏi rùng mình. 【Thầy Lục: Vẫn ổn, đang suy ngẫm về kiếp rùa trong bể cá.】 Green cười và gửi một tin nhắn thoại: "Mang Đá Vĩnh Cửu cũng có cái lợi của nó, đó là có thể học trước một số chiêu thức." "Theo phương pháp huấn luyện của tôi, thêm một thời gian nữa, chắc là có thể học được Vũ Điệu Mưa rồi." Lục Dã hơi sững sờ.

Squirtle gia nhập đội chưa đến mười ngày.

Tốc độ trưởng thành này có cần phải kinh người thế không!

Lục Dã vẻ mặt kỳ quái: "Vũ Điệu Mưa... nguyên lý là gì vậy?" "Công thức tôi đưa cho cậu sẽ giúp Squirtle tăng cường cảm nhận năng lượng hệ Nước." Green cười nói: "Điều động hơi nước trong không khí là có thể tạo ra một cơn Mưa Phùn tạm thời." "Nếu là những Thần Thú hệ Nước huyền thoại, Mưa Phùn thậm chí có thể bao phủ hàng trăm cây số đấy." Lục Dã ngây người.

Hóa ra công thức của ông không chỉ giúp mai rùa của Squirtle Làm Cứng, mà còn giúp nó học được chiêu mới?

Mẹ nó sao ông không nói sớm?!

Liếc nhìn con Squirtle vẻ mặt thận trọng, Lục Dã thấy lạnh sống lưng, lẩm bẩm: "Đừng có làm ngập nhà là được..." ...

Buổi tối, huấn luyện viên điịch gọi điện đến.

Nói là có một bất ngờ chuẩn bị cho Lục Dã, bảo cậu ngày mai qua đó một chuyến.

Lục Dã thực sự hơi sợ cái 'bất ngờ' này.

Nhưng lại không tiện từ chối thẳng thừng, đành phải cứng着头皮答应了.

Trong nhà không còn gì ăn, Lục Dã dắt theo ba đứa nhóc, định ra ngoài mua sắm một chuyến.

Gió đêm dịu dàng.

Từng đàn Pidgey bay lượn trên nền trời hoàng hôn màu cam đỏ, màn đêm dần chuyển sang một màu tím sẫm. "Bui..." Eevee nằm trên đầu Lục Dã, ôm lấy đầu cậu, tò mò nhìn ngó xung quanh. "Ghos~~~" Haunter cũng lơ lửng bên cạnh Lục Dã, xách theo túi lớn túi nhỏ, vui vẻ nhe răng cười.

Chương 79

"Zeni!" Squirtle đeo kính râm, trông như một đặc vụ, cẩn thận nhìn quanh.

Lục Dã đột nhiên trêu chọc: "Eevee, nói thật đi, có phải mày lại mập lên rồi không?" "Bui?!" "Ha ha ha, anh đùa thôi!" "Bui! (# ` 皿 ´)" Eevee tức giận vò tóc Lục Dã, cậu cũng không giận, vui vẻ bước đi trong đêm.

Squirtle đột nhiên dừng bước, kéo kéo ống quần Lục Dã. "Sao thế, Squirtle?" "Zeni..." Squirtle nhíu mày, vẻ mặt có chút nghiêm túc.

Hệ thống cũng đúng lúc này phát ra một tiếng cảnh báo. 【Đinh!

Phát hiện mục tiêu đáng ngờ trong phạm vi 500m, mời vật chủ nâng cao cảnh giác】 Vẻ mặt Lục Dã lập tức trở nên nghiêm túc.

Ngay cả khi đối mặt với Onix lần trước, cũng chưa từng xuất hiện cảnh báo như thế này.

Nhưng càng đến lúc quan trọng, Lục Dã ngược lại càng bình tĩnh.

Cậu vẫn đi trên đường với vẻ mặt như thường, liếc nhìn tấm gương phản chiếu ở góc phố, không hề có bóng người nào lướt qua.

Điều này ngược lại càng khiến Lục Dã khẳng định suy đoán của mình.

Lục Dã khẽ lẩm bẩm: "Mình bị... theo dõi?" Màn đêm tím sẫm, gần như không có chiếc xe nào đi qua.

Lũ Murkrow đậu trên cột điện, phát ra những tiếng kêu khàn khàn.

Thầy Lục đi bộ bên lề đường, hoàn toàn không hoảng sợ, thậm chí còn có chút phấn khích. "Fan cuồng thì gặp rồi... sasaeng fan thì đây là

lần đầu." Lục Dã lẩm bẩm một mình. "Chắc không phải là fan đến tận nhà gửi lưỡi dao lam đấy chứ..." Trong khoảnh khắc, sắc mặt Thầy Lục trở nên kỳ quái.

Tương truyền, có một nhóm độc giả tàn nhẫn, sẽ bắt cóc những tác giả drop truyện, nhốt vào phòng tối, viết xong một chương mới cho ăn một miếng cơm.

Chẳng lẽ mình cũng gặp phải loại khán giả này rồi sao?!

Tâm trạng Lục Dã phức tạp, nhưng đầu óc lại rất tỉnh táo, đi thẳng về phía đồn cảnh sát.

Nếu không phải Sĩ quan Jenny ở khu vực Đông Hoàng rất hiếm.

Tối nay tôi nhất định phải về nhà cùng Jenny mới được! "Bui?" Eevee nằm trên đầu Lục Dã, thấy không phải hướng về nhà, có chút kỳ quái nghiêng đầu.

Nhưng chưa kịp để Lục Dã mở miệng, tai Eevee khẽ động hai cái, căng thẳng khuôn mặt nhỏ, đột nhiên từ trên đầu Lục Dã nhảy xuống.

Dự báo nguy hiểm! "Zeni!" Squirtle chỉ về phía con hẻm nhỏ.

Eevee gật đầu, có chút cẩn thận, từng bước tiến về phía miệng hẻm.

Lục Dã sững người một lúc.

Aura của Squirtle còn nhạy hơn cả hệ thống thì thôi đi.

Eevee mày cũng thế à?!

Hai năng lực này... còn ngon hơn cả hệ thống rồi còn gì!

Lục Dã: "Mất mặt!" Hệ thống im lặng một lúc lâu, từ từ hiện ra một dấu chấm hỏi. 【?】 Trong lúc ngẩn người, Eevee đã áp sát con hẻm, ánh sáng của chiêu Thế Thân lờ mờ lóe lên.

Một giọt mồ hôi lạnh chảy dài trên trán Lục Dã.

Thầy Lục tôi đây còn chưa đánh trận hoang dã nào đâu!

Mấy người có cần phải hổ báo thế không!

Từ miệng hẻm truyền đến tiếng sột soạt, đối phương cũng nhận ra mình đã bị phát hiện.

Eevee nhe răng gầm gừ, chuẩn bị lao vào con hẻm.

Đúng lúc này, một tia sáng đỏ thu Eevee vào PokéBall. "Bui?!" Eevee nằm trong PokéBall, mặt ngơ ngác.

Lục Dã cầm lấy PokéBall, quay đầu chạy thục mạng về phía đồn cảnh sát.

Công dân hợp pháp học đòi combat bừa bãi làm gì.

Lượn thôi lượn thôi!

Đối phương vốn đã chuẩn bị đối phó với cuộc tấn công của Eevee, lại thấy Eevee đột nhiên bị một tia sáng đỏ thu về.

Cảnh tượng này khiến cô ta cũng có chút ngơ ngác. "Khoan đã!" trong hẻm vang lên giọng nói vùng Kanto trong trẻo.

Lục Dã chạy như điên về phía đồn cảnh sát, vẻ mặt kỳ quái.

Hay thật, còn là bạn bè quốc tế nữa chứ?! "Ghos Ghos! ヽ(￣▽￣)ﾉ" Quay đầu nhìn lại, Haunter một tay xách mai rùa, một tay xách giỏ rau, đồ đạc lớn nhỏ không thiếu thứ gì.

Lục Dã nhất thời có chút欣慰, hốc mắt ẩm ướt.

Giờ phút quan trọng vẫn là mày đáng tin cậy nhất, Haunter à! ...

Ẩn nấp trong góc hẻm, Matori mặc đồng phục công sở, chân đi giày cao gót, báo cáo vào bộ đàm trong tay: "Tôi đã phát hiện mục tiêu, bước tiếp theo sẽ tiến hành tiếp xúc, báo cáo hết." Lúc này, con

Squirtle kia dường như cảm nhận được điều gì đó, cảnh giác nhìn quanh.

Matori nhíu mày. "Tình hình có biến, tôi đã bị mục tiêu phát hiện, chuyển sang ưu tiên an toàn bản thân lên hàng đầu." Đẩy gọng kính, vẻ mặt Matori có chút nghiêm túc.

Không hổ là Huấn luyện viên được đại ca Giovanni tán thưởng...

Năng lực chống trinh sát này, cũng quá xuất sắc rồi.

Miệng hẻm vang lên tiếng sột soạt, con Eevee dễ thương kia đang tiến về phía này.

Nhưng Matori không dám lơ là chút nào.

Nấp trong con hẻm, cô lấy ra quả PokéBall duy nhất, chuẩn bị đối phó với cuộc tấn công của Eevee. "Bui!" Tiếng gầm của Eevee vang lên, Matori vẻ mặt nghiêm túc, lông tơ toàn thân dựng đứng.

Đúng lúc này, một tia sáng đỏ thu Eevee vào PokéBall.

Matori sững người.

Cẩn thận ló đầu ra, Matori nhìn thấy một thiếu niên đang chạy như điên.

Mặc dù trông giống như đang bỏ chạy, nhưng lại khó che giấu được khí chất ung dung của cậu ta...

Matori hơi sững sờ.

Giây tiếp theo, Matori tỉnh táo lại, đỏ mặt hét lớn: "Khoan đã!" Nếu bây giờ mất dấu, với năng lực chống trinh sát của cậu ta, lần sau tìm được địa chỉ có lẽ phải mất vài tháng.

Matori nghiến chặt răng, đi đôi giày cao gót, nhanh chóng đuổi theo. "Đợi tôi một chút đã!" ... "Đợi tôi một chút đã!" Lại là một fan nữ, Thầy Lục vừa kinh ngạc vừa vui mừng.

Nhưng giọng nói này nghe là biết lép rồi, Lục Dã cũng không có ý định quay đầu lại.

Tiếng giày cao gót 'lộp cộp' vang lên— Lục Dã nghĩ, thế nào cũng cắt đuôi được cô ta.

Nhưng giây tiếp theo, tiếng giày cao gót phía sau ngày càng dồn dập, gần như có thể miêu tả bằng cụm từ đi nhanh như bay.

Sắc mặt Lục Dã biến đổi.

Đây là thể chất quái quỷ gì vậy.

Chạy như thế mà chân không phồng rộp à?!

Người đi đường xung quanh tò mò nhìn đôi nam nữ đang chạy đua. "Tsk tsk, nhìn là biết tên phụ bạc, tra nam!" "Cô gái kia tội nghiệp quá..." "Bị một cô gái trẻ truy đuổi, ha ha ha, đây cũng là tuổi xuân của lão phu a!" Đến một góc ngã tư vắng người, trong những tủ kính trưng bày quần áo.

Lục Dã thở hổn hển.

Cậu nhận lấy giỏ rau từ tay Haunter, đặt nó sang một bên một cách trân trọng.

Lục Dã nghiến răng.

Nếu là phòng vệ chính đáng...

Sĩ quan Jenny cũng sẽ thông cảm cho mình chứ! "Haunter, xuyên qua tủ kính vòng ra sau lưng cô ta, đợi lệnh của tao." "Ghos!" Haunter gật đầu, thân hình dần dần chìm vào tấm kính... ...

Matori thở hổn hển, nhưng cuối cùng cũng đuổi kịp mục tiêu.

Cô đặt PokéBall xuống đất.

Matori vén mái tóc ướt đẫm mồ hôi trước trán, chậm rãi đi về phía

góc phố, chủ động giơ hai tay lên. "Tôi không có ác ý." "Tôi đến để mời ngài gia nhập... một tổ chức." Nhờ sự phản chiếu của tủ kính ở góc phố, Lục Dã thấy rõ động tác của Matori.

Nhưng Lục Dã vẫn không buông lỏng cảnh giác.

Trong các trận chiến hoang dã, còn có cả trò bẩn 'giấu bóng trong ngực'...

Lỡ như cô ta lôi PokéBall từ chỗ quái quỷ nào ra thì toang à?!

Lau mồ hôi, nhìn chằm chằm vào hình ảnh phản chiếu trong tủ kính.

Lục Dã vẻ mặt phức tạp lẩm bẩm: "Mà nói lại... người này, có phải hơi quen mắt không?" Lúc này, Matori bước vào góc phố, bốn mắt nhìn nhau với Lục Dã.

Lục Dã lập tức sững người.

Tóc mái kiểu đầu nấm màu tím, cặp kính gọng tròn to bản, bộ đồng phục công sở màu đen...

Cái quái gì đây, không phải là nhân vật Matori trong TV sao?

Chẳng lẽ đây không phải là thế giới quan đơn giản của phiên bản đặc biệt, mà còn dung hợp cả nhân vật trong TV nữa?!

Lục Dã, người đã qua huấn luyện chuyên nghiệp, não đơ mất một giây, miễn cưỡng chấp nhận thiết lập này.

Nhìn chằm chằm 'Cô nàng kính cận tóc bob' trước mặt, Lục Dã cẩn thận nói: "Cô theo dõi...

à không, cô tìm tôi có việc gì?" Huấn luyện viên này, quả thực là một nhân tài!

Matori mặt hơi đỏ, có chút gượng gạo đỡ gọng kính, "Tôi đến để mời ngài gia nhập..." Bỗng nhiên, Matori cảm thấy có ai đó chọc vào

vai mình.

Matori, người vừa thả lỏng cảnh giác, quay đầu lại thì nhìn thấy một khuôn mặt cười toe toét đáng sợ. "Ghos!" Haunter chui ra từ tủ kính, cười khằng khặc quái dị, đôi mắt进发 ra ánh sáng xanh lam ma mị.

Thôi Miên!

Lục Dã:???

Sao mày lại thành thạo thế hả! "Ghos! (~￣▽￣)~" Sắc mặt Lục Dã hơi đổi.

Tao suýt quên mất.

Thằng nhóc mày còn là một tên tội phạm ngoài vòng pháp luật!

Đồng tử Matori co rút, cứng đờ trong giây lát, rồi mềm nhũn ngã xuống.

Nhưng cảnh này chẳng có chút gì lãng mạn, vì cô ngã về phía Haunter.

Chương 80

"Ghos? (° ° 〃)" Haunter luống cuống đỡ lấy Matori, ngơ ngác nhìn Lục Dã.

Lục Dã xoa cằm.

Thằng nhóc giỏi, chẳng lẽ đây cũng là một phần kế hoạch của mày?

Nhân lúc chưa có ai để ý, Lục Dã đổi một bình xịt tỉnh táo giải trừ hôn mê, xịt lên thái dương của Matori.

Không lâu sau, Matori đang dựa vào vai Haunter, rên một tiếng, từ từ tỉnh lại.

Lục Dã thở phào nhẹ nhõm, tâm trạng phức tạp vỗ vỗ Haunter. "Chút nữa thôi là hai đứa mình bị Sĩ quan Jenny mời lên đồn uống trà rồi đấy!" "Ghos (´∇` 〃)" Trương Tam (gạch bỏ), Haunter cười ngượng ngùng gãi đầu. "Đâu có khen mày đâu!

Nghiêm túc kiểm điểm cho tao!" Haunter đỡ Matori.

Một lúc sau, Matori từ từ mở mắt. "Á!" Matori lập tức xù lông, nhảy sang một bên, nhìn Lục Dã bằng ánh mắt của một kẻ tình nghi.

Lục Dã có chút bất đắc dĩ: "Tôi nói đây là Haunter tự ý dùng Thôi Miên... cô tin không?" Matori hơi sững sờ, sau đó lắc đầu như trống bỏi.

Chẳng trách đại ca Giovanni bảo mình phải nâng cao cảnh giác...

Matori có chút sợ hãi.

Trước tiên dùng lời nói để mình thả lỏng cảnh giác, sau đó để Haunter tấn công lén...

Nếu trên người mình thật sự có mang vũ khí, có lẽ đã bị Chạm Độc rồi cũng nên!

Nhìn lại khuôn mặt điển trai của Lục Dã.

Matori mặt hơi đỏ, khẽ ho một tiếng, đẩy gọng kính trên sống mũi.

Thấy quần áo trên người vẫn còn nguyên vẹn, không biết tại sao, Matori lại có chút mất mát... "Vậy, cô đến để mời tôi gia nhập tổ chức nào đó?" Lục Dã thầm nghĩ.

Thư ký của Giovanni, nghĩ đi nghĩ lại, cũng chỉ có một khả năng thôi.

Mà nói đi nói lại, sao toàn gặp mấy người kỳ quái thế này, tại sao đến cả người của Team Rocket cũng tìm đến tận cửa!

Matori bừng tỉnh, vẻ mặt nghiêm túc nói: "Đây không phải là nơi thích hợp... nếu có thể, xin phép cho tôi được đến nhà làm phiền." Team Rocket tuy cũng có sản nghiệp hợp pháp ở Đông Hoàng, nhưng không thích hợp để đàm phán.

Chủ động chọn địa điểm quen thuộc của đối phương để đàm phán, đây cũng là cách Matori thể hiện thành ý chiêu mộ.

Lục Dã hơi sững sờ.

Đưa thư ký của Giovanni về nhà?!

Chuyện này nghe sao kỳ quái thế nhỉ? "Cô muốn tôi gia nhập Team Rocket chứ gì." Lục Dã bình tĩnh nói, "Không có cửa đâu, bỏ ý định đó đi." Matori trong lòng kinh ngạc.

Quyền hạn của cô ở Team Rocket rất cao, nhưng lại rất ít khi lộ diện.

Lần này lẻn vào Đông Hoàng dùng thân phận giả, Matori tự cho là mình đã ẩn giấu rất kỹ.

Nhưng tại sao cậu ta có thể một câu nói toạc ra thân phận của mình?

Hay là, mạng lưới tình báo của các tổ chức khác, đã xâm nhập vào nội bộ của Team Rocket...

Matori trong lòng kinh hãi, giọng điệu càng thêm cung kính: "Vâng, đây chính là nhiệm vụ của tôi lần này." Lục Dã thở dài một hơi.

Tôi chỉ là một chủ kênh game bình thường thôi mà.

Tuy Team Rocket cũng có doanh nghiệp hợp pháp... nhưng không dưng lại đi gia nhập tổ chức tội phạm, đây không phải là não úng nước sao? "Xin mời về cho." Lục Dã xách giỏ rau lên. "Tôi còn phải về nấu cơm nữa." "Ghos!" Haunter vẫy tay chào Matori, nghĩ đến việc sắp được ăn bữa tối nóng hổi, hưng phấn ngân nga hát.

Matori im lặng, nhìn bóng lưng Lục Dã xách giỏ rau, hình tượng cao thủ xuất thế hiện lên rõ mồn một. "Lục Dã các hạ!" Matori gọi, "Chúng ta có thể bàn bạc thêm về thù lao cụ thể!" Lông mày Lục Dã giật một cái, không động thanh sắc tiếp tục đi. "Không cần ngài phải gia nhập!" Lục Dã xách giỏ rau, vẻ mặt như thường. "Lương vẫn nhận đều đều!" Không cần gia nhập Team Rocket, lại còn được nhận lương không?!

Trong đêm tối, Matori thấy Thầy Lục tuấn tú từ từ đi tới, nhất thời có chút căng thẳng.

Đưa giỏ rau vào tay Matori, Lục Dã nói: "Cô cầm trước đi, vừa đi vừa nói." ...

Chú bảo vệ đang ngáp trong trạm gác.

Trong đêm tối lờ mờ có hai bóng người đi tới, chú tức giận nói: "Lại thêm một cặp nữa!

Thanh niên không nghĩ đến việc làm Huấn luyện viên, toàn yêu

đương nhăng nhít, đúng là tự sa ngã!" Nhà của Thầy Lục có hơi cũ kỹ, nhưng đây có lẽ cũng là một cách ẩn mình.

Matori nghĩ vậy, trên mặt lộ ra một tia kính nể. "Làm phiền rồi." Matori mặc chiếc váy công sở dài đến đùi, cởi giày cao gót ra.

Lục Dã không nói gì, vẻ mặt kỳ quái ngửi ngửi mũi, một mùi tất chân và mồ hôi hỗn hợp, không dễ nhận ra lùi lại nửa bước.

Trong phút chốc, mặt Matori đỏ bừng như sắp chảy máu.

Anh lùi lại nửa bước là thật đấy à?

Một hành động nhỏ mà sát thương lớn thế sao? "Bui!!" Eevee bất mãn lăn lộn trên ghế sô pha.

Squirtle đã sớm Thu mình vào mai, bắt đầu tự kỷ. "Ghos!" Haunter thì chẳng hề để tâm, thậm chí còn lôi Ngọc Độc ra hít hai hơi. "Hay là... tôi đứng ngoài nói chuyện vậy." Matori lí nhí. "Cũng được." Lục Dã thở phào.

Matori:???

Không phải chứ anh trai, đây chẳng phải chỉ là khách sáo thôi sao?

Nhưng lời đã nói ra, Matori nghiến răng, đứng ra ngoài cửa, nhỏ giọng nói: "Tuy ngài Giovanni nói không cần thiết, nhưng tôi cho rằng vẫn cần phải giải thích lý tưởng của ngài ấy..." Xét đến việc có thể nhận không một khoản lương, Lục Dã cũng cố gắng chịu đựng những lời vô nghĩa này, thỉnh thoảng gật đầu cho có lệ.

Tốc độ nói của Matori ngày càng nhanh, trên mặt hiện lên vẻ phấn khích đỏ bừng.

Lục Dã nhíu mày, phẩy phẩy mũi.

Trong khoảnh khắc, Matori như cà tím bị sương đánh, ủ rũ nói: "Tiếp theo, là điều kiện mà ngài Giovanni đưa ra..." Thầy Lục lập tức

tỉnh táo.

Thấy Matori có chút chán nản, Lục Dã an ủi: "Tôi đại khái cũng có thể hiểu được một phần..." "Thật sao?" Matori hai mắt sáng lên.

Lục Dã trầm ngâm gật đầu.

Giovanni là một người cực kỳ thuần túy.

Nhưng so với 'hỗn loạn tà ác' của Archie, sự tà ác của Giovanni lại tuân theo một trật tự nào đó.

Giống như đối lập với Red, nhưng lý tưởng lại có điểm tương đồng với Red...

Rừng Viridian chỉ ban phước cho những người xứng đáng.

Đại ca Giovanni được Rừng Viridian công nhận, nói là một loại dịu dàng độc đáo, cũng không phải là không thể... "Tôi rất ngưỡng mộ Giovanni." Lục Dã mỉm cười nói, "Ông ấy xứng đáng được mọi người gọi một tiếng đại ca Giovanni." Hốc mắt Matori lập tức ẩm ướt.

Chẳng trách... ngài Giovanni lại bảo mình không quản ngại đường xa, đến đây chiêu mộ Thầy Lục.

Giữa các Huấn luyện viên sẽ có sức hút lẫn nhau.

Trên người Thầy Lục, có lẽ cũng có điểm tương đồng với ngài Giovanni.

Matori khẽ ho nói: "Về đãi ngộ của ngài, là như thế này." "Nếu ngài đồng ý gia nhập Team Rocket, chức danh của ngài là giáo quan, ngang cấp với ba Admin." Matori nói: "Bảo hiểm xã hội, phúc lợi đầy đủ, cổ phần của các doanh nghiệp hợp pháp, và cả quyền hạn điều động nhân sự..." "Không cần ngài phải chờ lệnh, chỉ cần ngài tiếp tục đăng tải video chiến thuật là được." "Nói một cách nghiêm túc, điều

này thậm chí còn không được tính là nhân viên ngoài biên chế của Team Rocket, nhưng đây là do đích thân ngài Giovanni quyết định." Matori đẩy gọng kính, nghiêm túc nói: "Không có bất kỳ rủi ro nào, chỉ cần ngài gật đầu là được." Lục Dã chìm vào suy tư.

Không có nghĩa vụ, chỉ có quyền lợi, nghĩ thế nào cũng thấy hấp dẫn.

Nhưng Lục Dã luôn tin rằng, nợ ân tình là thứ khó trả nhất.

Dựa vào sức hút nhân cách của Giovanni, có khi Thầy Lục bị bán đi rồi còn ngây ngô đếm tiền giúp người ta cũng nên. "Các người dùng thứ này để thử thách cán bộ à?" Lục Dã cười lạnh nói. "Cán bộ nào mà chịu nổi thử thách như vậy?" Matori hơi sững sờ, thầm phỉ nhổ, ít nhất Kanto suýt chút nữa là thất thủ rồi... "Cuối năm còn có thưởng..." Matori nghĩ một lúc. "Admin có thể nhận được hơn 5 triệu." Lục Dã lập tức ho sặc sụa.

Trên mặt Matori hiện lên một tia tiếc nuối.

Quả nhiên... vẫn là quá ít sao?

Nếu là Team Rocket thời kỳ đỉnh cao, tiền thưởng ít nhất cũng phải là tám con số.

Sắc mặt Lục Dã kỳ quái.

Tuy Lục Dã có tự tin đạo văn, 5 triệu không phải là nhiều.

Nhưng đây tương đương với việc nhận không 5 triệu...

Cái khí phách ngàn vàng mua xương ngựa này, vẫn khiến Lục Dã có chút kinh ngạc. "Tôi tạm thời không có ý định gia nhập Team Rocket." Lục Dã trầm ngâm nói. "Mời về cho." Vì không có bất kỳ điều kiện kèm theo nào.

Matori chỉ cần mang đến lời mời này là đã hoàn thành nhiệm vụ.

Nội dung khá đơn giản: Lục Dã tiếp tục đăng video, hưởng thụ quyền hạn và tiền thưởng của Team Rocket.

Nhưng Thầy Lục vốn là chủ kênh game... dù Giovanni không đề cập, Lục Dã cũng sẽ cập nhật như thường.

Nói không động lòng là giả.

Nhưng Thầy Lục xoa cằm, vẫn định hỏi ý kiến của các đại lão.

Matori cáo từ.

Nhìn cánh cửa đóng lại, nhớ lại đêm nay, Matori lẩm bẩm: "Không hổ là...

Huấn luyện viên mà ngài Giovanni để mắt tới." ...

Lục Dã khoanh tay, chìm vào suy tư.

Bỗng nhiên, Lục Dã ngửi ngửi mũi, vẻ mặt kỳ quái.

Ngày mai mình có nên tìm công ty dọn dẹp... dùng chiêu Phá Sương Mù gì đó không nhỉ...

Lời mời của Giovanni thực sự nằm ngoài dự đoán của Lục Dã.

Vốn tưởng chỉ là một video Trick Room hạng nặng đơn giản, không ngờ lại cày max độ hảo cảm của Giovanni?

Nhưng Thầy Lục còn chẳng muốn làm Huấn luyện viên, việc gia nhập Team Rocket, vẫn là quá nguy hiểm.

Với tâm thế hỏi ý kiến, Thầy Lục mở Group Chat.

Thầy Lục: Team Rocket cử người đến chiêu mộ tôi rồi.

Group Chat đang yên tĩnh bỗng nhiên vang lên tiếng 'tít tít' không ngừng.

Falkner:???

Lorelei:???

Chương 81

Sabrina:???

Một loạt dấu hỏi chấm.

Khuôn mặt tinh xảo của Sabrina đầy vẻ kinh ngạc.

Tuy sớm đã đoán người được mời là Thầy Lục...

Nhưng chuyện này, có thể nói thẳng trong Group Chat được sao?

Thầy Lục, thần kinh của anh cũng quá lớn rồi!

Lance đang uống cà phê, đột nhiên bị sặc, ho sù sụ, gõ chữ: "Rồi sao nữa?" Thầy Lục: Bị tôi từ chối rồi.

Lance ho khan một tiếng, thật sự sợ Thầy Lục đột nhiên thốt ra một câu 'tôi đã gia nhập rồi'.

Nhưng nghĩ kỹ lại, năm đó gần như tất cả các Nhà thi đấu đều nhận được lời mời của Team Rocket.

Kể cả Red, Blue Oak, cũng là đối tượng do đích thân Giovanni chiêu mộ, điều này dường như cũng trở thành một biểu tượng của kẻ mạnh...

Thấy Thầy Lục thẳng thắn như vậy, Takeshi cũng gật đầu. "Năm đó Team Rocket cũng từng liên lạc với tôi, điều kiện vô cùng hấp dẫn." Dù phải gánh vác nghĩa vụ nuôi chín đứa em, nhưng người đàn ông vững chãi như núi này lại không hề dao động.

Lúc này thấy Thầy Lục từ chối Team Rocket, cũng không khỏi sinh ra cảm giác đồng điệu. "Quả nhiên..." Takeshi nheo mắt, đột nhiên siết chặt nắm đấm, "Không hổ là Nhà nhân giống mà tôi công nhận!" Green mỉm cười nói: "Ara, Thầy Lục có nghĩ đến việc lừa tiền

rồi chuồn không, tôi có thể giúp cậu đó nha." Mắt Lục Dã sáng lên.

Còn có chuyện tốt như vậy sao?

Thầy Lục: Nhắn riêng nhé, chúng ta có thể chia năm năm.

Sabrina đỡ trán, cảm thấy hơi mệt tim.

Bàn chuyện đâm sau lưng Team Rocket ngay trước mặt cựu Admin của Team Rocket, thật sự không có vấn đề gì sao?

Yellow: Oa, chú Giovanni là một người rất dịu dàng đó! (* ▽ *) Cùng xuất thân từ Rừng Viridian, Giovanni thậm chí còn giúp Yellow đối đầu với Lance.

Lúc này nghe tin Thầy Lục được Team Rocket chiêu mộ, ngược lại có cảm giác 'đương nhiên là vậy'.

Lance ho khan nói: "Tóm lại...

Thầy Lục cậu vẫn nên cẩn thận một chút, bị Team Rocket để ý không phải là chuyện tốt đâu." Lục Dã hơi sững sờ.

Nói ra có lẽ ông không tin, bây giờ tôi còn có thể được xem là giáo quan của Team Rocket đấy!

Nhưng mà, dù không gia nhập Team Rocket... cũng không có lính quèn nào dám ra tay với Thầy Lục.

Dù sao thì đội hình Thu Nhỏ và chiến thuật Kịch Độc - Thế Thân - Bảo Vệ của Thầy Lục đã ăn sâu vào lòng người trong Team Rocket rồi...

Red vừa kết thúc buổi huấn luyện ở Núi Silver.

Thấy tin Giovanni chiêu mộ Thầy Lục, có chút mới lạ.

Ở một số chuyện, mạch não của Red và Giovanni, giống nhau đến bất ngờ... "Quả nhiên... chú ấy cũng rất coi trọng Thầy Lục." Red

cười toe toét.

Mọi người không quá ngạc nhiên khi Thầy Lục được chiêu mộ.

Team Rocket có thể nói là khát khao nhân tài.

Nói thật thì, Thầy Lục không được chiêu mộ mới là chuyện lạ.

Lục Dã đăm chiêu gật đầu.

Nói sớm đi chứ, hóa ra mọi người đều đã trải qua chuyện này à!

Thấy nhân tài là đến tận nhà mời...

Chẳng lẽ đây chính là, thuật giám định kẻ mạnh của đại ca Giovanni?!

Sau chiến tích ngang cơ với Lance, Thầy Lục lại có thêm một vốn liếng để chém gió là 'được Giovanni ưu ái'! "Khoan đã..." Lục Dã tự nói với mình. "Vậy còn ai... chưa được mời?" Falkner tức tối. "Tại sao Team Rocket chưa bao giờ chiêu mộ tôi?!" Dù sao tôi cũng là Huấn luyện viên ngôi sao tỏa sáng ở Johto mà!

Tuy không hứng thú với Team Rocket... nhưng ít nhất cũng cho tôi chút thể diện chứ!

Green cười nói: "Cậu có thể liên lạc với Silver, bảo nó tiến cử giúp cậu." "Thôi bỏ đi." Falkner ra vẻ như một đại ca quan tâm đàn em, xoa cằm. "Thằng nhóc đó cả ngày mặt mày cau có, nếu có thể thẳng thắn hơn một chút thì tốt rồi." Lục Dã hơi sững sờ.

Đúng rồi, suýt quên mất Giovanni còn là cha ruột của 'Người Trao Đổi' Silver!

Silver và Green từ nhỏ được Pryce thu nhận, lần lượt nắm giữ năng lực 'trao đổi' và 'tiến hóa'.

Do nhiều hiểu lầm, Silver không muốn thừa nhận cha mình là thủ lĩnh Team Rocket.

Giovanni một lòng muốn tìm con trai.

Silver, người rõ ràng xuất thân từ trộm cắp nhưng lại có chính nghĩa cảm cực mạnh, lại một lòng muốn tiêu diệt Team Rocket...

Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời. "Đúng là... cha hiền con thảo!" ...

Cả buổi tối nay, hết Team Rocket lại đến Giovanni.

Lục Dã thực sự có chút mệt mỏi.

Thầy Lục chỉ muốn làm một chủ kênh game bình thường, kiếm chút tiền lẻ.

Không ngờ lại bị cả Team Rocket tìm đến tận cửa...

Lục Dã lẩm bẩm: "Đây có lẽ là... vàng thì ở đâu cũng sẽ tỏa sáng?" Gần 10 giờ, nhưng đến giờ, cả nhà vẫn chưa ăn tối.

Ba đứa nhóc mắt rưng rưng nhìn Lục Dã, trong mắt ẩn hiện lệ hoa.

Lục Dã hứa: "Được rồi, anh đi nấu cơm cho mấy đứa đây!" "Ghos! (๑`▽´๑)۶" Haunter giơ hai tay tán thành.

Eevee nhảy lên vai Lục Dã, chăm chú nhìn cậu nhóm lửa xào nấu.

Ánh lửa chiếu sáng khuôn mặt Eevee, đến cả lông tơ cũng nhuốm một lớp màu vàng cam, trông rất đẹp. "Mấy đứa có thể ăn chút Khối Năng Lượng trước." Lục Dã xoa xoa Eevee trên vai, "Ăn lót dạ trước đi, còn có bữa khuya nữa." Eevee nheo mắt, vẻ mặt thiếu kiên nhẫn kêu một tiếng: "Bui!" Biết rồi mà!

Lục Dã mỉm cười.

Không quá bận tâm đến chiến đấu, mà là cùng Pokémon trải qua những ngày thường nhật như thế này.

Đây cũng chính là vẻ đẹp của Pokémon.

Lục Dã lắc đầu, bất đắc dĩ cười: "Nếu như mọi người đâm sau lưng nhẹ hơn một chút... thì tốt biết mấy!" ...

Squirtle đang Thu mình vào mai, từ từ ló đầu ra, cẩn thận ngửi ngửi. "Zeni..." Sắc mặt Squirtle tái nhợt.

Aura đã tăng cường cảm nhận của Squirtle, về phương diện khứu giác, cũng trở nên nhạy bén hơn.

Rút hai tờ khăn giấy, Squirtle nhét vào lỗ mũi, đắc ý đứng dậy.

Bỗng nhiên, Squirtle há to miệng, hít vào thở ra mấy hơi. "Hắt, Zeni... hắt... xì!" Squirtle hắt hơi một cái, xoa xoa cái mũi đỏ ửng, ngượng ngùng cười. "Zeni (*￣ ￣)" (Thoải mái rồi.) Trong khoảnh khắc, hơi nước trong không khí bắt đầu xoáy loạn.

Dần dần hình thành một đám mây tích màu xám nhỏ, tụ lại trên trần nhà.

Squirtle và Haunter đồng loạt ngẩng đầu, sững sờ một lúc, bỗng nhiên có một cảm giác phấn khích khó tả.

Vũ Điệu Mưa luyện tập bấy lâu nay... cuối cùng cũng thành công rồi! 'Bốp' một tiếng, Haunter và Squirtle vỗ tay nhau rồi nắm tay nhau, vui vẻ xoay vòng tròn.

Haunter & Squirtle: o(*≧▽≦)tsu Độ ẩm trong nhà không ngừng tăng lên, mây mưa tụ lại thành hình, mưa lớn sắp trút xuống.

Tí tách, tí tách— Từng giọt mưa rơi xuống sàn nhà. "Auuuuuuu ——" Haunter và Squirtle ngẩng đầu, há to miệng, cố gắng hứng những giọt mưa.

Trong mắt Squirtle, lóe lên một tia sáng.

Chủ công... nhất định cũng sẽ rất hài lòng! ...

Trong bếp.

Không biết tại sao, Lục Dã bỗng thấy lạnh sống lưng.

Eevee cũng như cảm nhận được điều gì đó, chuồn ra ngoài trước.

Lục Dã tắt bếp múc đồ ăn ra, cởi tạp dề, vẻ mặt phức tạp bước ra khỏi bếp.

Trong khoảnh khắc, những giọt mưa làm ướt mi mắt Lục Dã.

Trong nhà, giống như ống nước đột nhiên vỡ tung, nước mưa ào ạt trút xuống.

Lục Dã ngẩng đầu, một đám mây tích nhỏ tụ lại trên trần nhà, trông như được tạo thành từ chiêu thức của Pokémon.

Ba đứa nhóc hưng phấn giẫm lên vũng nước, phát ra tiếng cười trong trẻo, hoàn toàn không để ý đến khuôn mặt ngày càng tái nhợt của người cha già. "Bui (*≧▽≦)" Eevee nhảy tới nhảy lui trong vũng nước, làm bắn tung tóe. "Zeni (づ￣3￣)づ" Squirtle ngẩng đầu phun một phát Súng Nước để ăn mừng.

Haunter vỗ vỗ vai Lục Dã, nhe răng cười: "Ghos!" Giỏi không?

Nhà đào tạo đấy!

Lục Dã tay chân lạnh toát.

Liếc nhìn chiêu thức 【Vũ Điệu Mưa】 trong danh sách chiêu của Squirtle.

Lục Dã nhất thời không biết là mưa lớn làm ướt mi mắt, hay là nước mắt hòa vào mưa.

Tóc bị nước mưa làm ướt, môi Lục Dã run rẩy.

Cậu chậm rãi bước đến chiếc ghế sô pha đang vang lên tiếng mưa 'tí tách', từ từ ngồi xuống.

Hai tay ôm đầu, ngừng suy nghĩ. "Ít nhất... ngày mai không cần

mời công ty dọn dẹp đến nữa rồi..." Lục Dã cười nhạt.

Ngày 10 tháng 8, thứ hai.

Mặt trời dần lên cao, những tia nắng đầu tiên chiếu rọi vào căn phòng.

Căn phòng trong vắt như thể vừa được gột rửa sau một trận mưa lớn.

Một người thuê nhà gọn gàng sạch sẽ như vậy chắc chắn là lựa chọn mơ ước của mọi chủ nhà.

Sau một đêm quần quật, cuối cùng Lục Dã cũng dọn dẹp xong căn phòng, cậu lau vội mồ hôi trên trán.

Chương 82

"May mà sàn nhà chất lượng tốt… không thấm xuống lầu dưới," Lục Dã lẩm bẩm.

Nếu không thì… Lục Dã cũng không biết phải ăn nói thế nào với chị chủ nhà nữa.

Pokémon của tôi tự học được chiêu Mưa Rào lúc tôi không để ý, rồi làm ngập cả nhà tôi ư?

Nói ra có ai tin nổi không!

Eevee đã chơi cả đêm nên hơi mệt.

Nó nằm cuộn tròn trên chiếc Khăn Lụa mềm mại, thỉnh thoảng lại lật người, để lộ cái bụng nhỏ màu kem sữa.

Gengar lau mồ hôi, chống cây chổi đứng cạnh Lục Dã, ngước nhìn cầu vồng ngoài cửa sổ.

Cái cầu vồng này… chắc là do chiêu Mưa Rào của Squirtle tạo ra… "Ghos!" Gengar hài lòng gật gù.

Quả nhiên, làm việc nhà mang lại cảm giác thành tựu ghê!

Lục Dã thở dài, nhìn cầu vồng sau mưa, tâm trạng vô cùng phức tạp.

Nói sao nhỉ… tuy bị Squirtle làm ngập nhà, nhưng may là cầu vồng rất đẹp?

Lục Dã mỉm cười, bế Eevee đặt lên đầu, để cái bụng mềm mại của nó úp lên tóc mình, rồi khẽ gọi: "Dậy đi Eevee, xem mặt trời mọc này." "Bưi? (*• ω-q)" Eevee dụi đôi mắt ngái ngủ, nằm trên đầu Lục Dã ngáp một cái, mơ màng nhìn ra ban công.

Cầu vồng sau mưa ẩn hiện, phía đông hửng sáng như bụng cá rồi rực lên một màu đỏ lửa.

Một đàn Pidgey đang bay qua ban công, trên đường phố đã có khói bếp từ những quán ăn sáng, một bé Oddish đang chui đầu ra khỏi lớp đất.

Khung cảnh đầy hơi thở cuộc sống, lại mang chút ấm áp của thế giới Pokémon. "Bưi…" Eevee ngáp một cái, vò tóc Lục Dã, cười toe toét để lộ đôi răng nanh bé xíu. "Zeni." Squirtle ngước nhìn mặt trời mọc, vẻ mặt đăm chiêu. "Ghos." Gengar lè lưỡi, linh hoạt liếm liếm viên Ngọc Độc.

Căn phòng im lặng như tờ, ánh nắng chiếu lên gương mặt thầy Lục.

Thầy Lục khẽ nhếch mép cười, chỉ cần cậu không mở miệng, nụ cười ấy đủ sức làm người khác rung động.

Một người và ba con Pokémon, âm thầm hạ quyết tâm, cùng nhau lập một lời thề vĩ đại.

Lục Dã: "Tôi thật sự không muốn làm Huấn luyện viên đâu…" Gengar, Eevee, Squirtle: Nhất định phải giúp cậu ấy trở thành Huấn luyện viên mạnh nhất! ...

Lời mời của Đội Hỏa Tiễn tạm thời gác lại.

Nhìn chung, Lục Dã nhận được sự tán thưởng của Giovanni, là phúc hay họa vẫn còn là một ẩn số.

Nhưng việc Squirtle đột nhiên học được chiêu Mưa Rào thực sự là một nhát dao đâm thẳng vào tim thầy Lục.

Học được thì thôi đi, lại còn lựa đúng lúc mình ở nhà… Bây giờ mấy đứa phản chủ, đến thời gian cũng không thèm lựa nữa rồi à?

Lục Dã: "Đời tôi sao mà khổ thế này…" Chợp mắt một lúc, cậu chuẩn bị bữa trưa cho ba nhóc tì.

Buổi chiều là buổi tập của đội tuyển trường.

Hơn nữa huấn luyện viên Địch còn nói có một bất ngờ, Lục Dã thực sự không nỡ lòng nào trốn buổi tập.

Đến một giờ chiều, Lục Dã bắt xe buýt đến trung tâm thi đấu của Đại học Ma Đô. "Huấn luyện viên Lục!" Thấy người đến, tất cả đội viên đều đồng loạt quay lại, ánh mắt đầy vẻ sùng kính.

Đặc biệt là Cố Trung và con Torkoal của cậu ta, miệng há hốc, vẻ mặt có chút kích động.

Địch Văn Diệu khó hiểu sờ cằm.

Tôi nghĩ bụng… hình như tôi mới là huấn luyện viên chính thức chứ nhỉ?

Sao các cậu thấy Lục Dã mà đứa nào đứa nấy còn kích động hơn cả thấy tôi vậy? "Được rồi, mọi người nghỉ mười phút, lát nữa tiếp tục!" Địch Văn Diệu thổi còi.

Đám đông vây quanh Lục Dã.

Vương Duệ, người đảm nhận vai trò Setter của đội với Pokémon là Dusclops, kích động nói: "Thầy Lục ơi, em xem video hướng dẫn về Phòng Mánh Khóe Nâng Cao rồi, thầy giảng còn hay hơn cả huấn luyện viên Địch!" Ở phía xa, huấn luyện viên Địch đang vặn nắp chai uống nước bỗng cảm thấy mình già đi mấy tuổi.

Cái cảm giác đau lòng không tên này… rốt cuộc là sao đây?

Hàn Tiêu Tiêu hừ hừ nói: "Đó là dĩ nhiên, cũng phải xem thầy Lục ở đẳng cấp nào chứ!" Đội trưởng Giang Thần mỉm cười nói: "Với phong cách chiến thuật của huấn luyện viên Lục, không gian trọng lực

chỉ có thể là sở trường thôi!" Thầy Lục liếc Giang Thần một cái.

Nói thật thế làm gì.

Tối nay xiên mi giờ!

Cố Trung chen chúc ngoài đám đông, mấy lần định mở miệng nhưng cuối cùng lại thôi.

Huấn luyện viên Địch xua tan đám đông: "Được rồi, trợ giáo Lục có việc quan trọng hơn, các cậu đi chỗ khác chơi!" Lục Dã và huấn luyện viên Địch đi ra một bên, tiện tay vỗ vai Cố Trung, mỉm cười.

Cố Trung hơi ngẩn người, rồi lập tức gật đầu lia lịa. ... "Huấn luyện viên, cái bất ngờ mà thầy nói là sao vậy?" Lục Dã thở dài. "Chắc không phải là Pokémon mới nữa chứ?" "Bất ngờ" lần trước mà huấn luyện viên Địch mang đến giờ vẫn làm tim Lục Dã âm ỉ đau.

Gia đình nghèo khó này thực sự không chịu nổi sự giày vò của con pet phản chủ thứ tư đâu… "Không, là về giải đấu thách đấu công khai của Nhà thi đấu Thượng Hải." Địch Văn Diệu cười nói.

Lục Dã ngẩn người một lúc.

Giống như các liên minh khác, Liên Minh Sao Đỏ cũng có hệ thống Nhà thi đấu.

Tuy nhiên, các Nhà thi đấu ở Đông Hoàng rất ít, số lượng được liên minh công nhận chỉ có 64.

Chỉ cần thu thập đủ tám huy hiệu, bạn có thể thách đấu Đại hội khu vực, người chiến thắng sẽ có tư cách tham gia Đại hội Đông Hoàng.

Xét về điểm này, độ khó của Đại hội Đông Hoàng cao hơn nhiều so với các liên minh khác.

Và Nhà thi đấu hệ Siêu Linh ở Thượng Hải chính là một trong tám

Nhà thi đấu của khu vực Hoa Đông.

Lục Dã vẻ mặt kỳ quặc: "Huấn luyện viên… thầy không định bảo em đi thách đấu Nhà thi đấu này đấy chứ?" Mặc dù Thủ lĩnh Nhà thi đấu sẽ dựa vào số huy hiệu của người thách đấu để chọn ra Pokémon có sức mạnh tương ứng.

Nhưng Lục Dã đâu có ý định tham gia Đại hội Đông Hoàng.

Thách đấu Nhà thi đấu chẳng được lợi ích gì cả! "Dĩ nhiên là không." Địch Văn Diệu nói.

Lục Dã thở phào nhẹ nhõm. "Là bảo cậu đại diện cho Đại học Thượng Hải ra quân, thách đấu Thủ lĩnh Nhà thi đấu Đường Huy!" Địch Văn Diệu cười nói.

Lục Dã: ???

Cái này thì khác quái gì nhau?!

Địch Văn Diệu giải thích: "Nhà thi đấu không phải lúc nào cũng mở cửa.

Muốn có được huy hiệu, không chỉ cần thực lực mà còn phải có may mắn được Thủ lĩnh Nhà thi đấu chấp nhận thách đấu nữa." "Và trong thời gian diễn ra giải đấu thách đấu công khai, Thủ lĩnh Nhà thi đấu sẽ không từ chối lời thách đấu, số lượng huy hiệu được phát ra cũng sẽ tăng lên." Địch Văn Diệu cười vỗ vai Lục Dã. "Dù sao thì sớm muộn gì cũng phải thu thập, đây chính là cơ hội tốt đó!" Lục Dã vẻ mặt kỳ quặc.

Huấn luyện viên… thầy giải thích cho tôi xem, cái này mà gọi là bất ngờ à?! "Lần này là giải đấu thách đấu công khai dành cho sinh viên đại học, gần như tất cả các trường đại học ở khu vực Hoa Đông đều sẽ tham gia." Địch Văn Diệu nghiêm túc nói. "Và đây cũng là một trong số rất ít cơ hội mà các cậu có thể trực tiếp nhận được huy hiệu

trong suốt thời gian học đại học." "Số suất của mỗi trường đều có hạn, có thể nói là vô cùng quý giá." Địch Văn Diệu cười nói: "Cậu đoán xem, suất của Đại học Ma Đô điền tên ai?" Lục Dã ngước nhìn trời.

Hóa ra, đây chính là bất ngờ! "Không cần đoán nữa." Lục Dã nói với giọng hơi cay đắng, "Em chuẩn bị tâm lý rồi." Địch Văn Diệu vỗ mạnh vào vai Lục Dã, cười nói: "Cậu cùng Thẩm Đinh Chỉ, Giang Thần tham gia, với tư cách là đội trưởng của họ, đội tuyển trường cũng sẽ theo dõi toàn bộ trận đấu." "Nghe nói ngoài huy hiệu Thượng Hải, người đứng đầu thể thức Đấu Đơn còn nhận được 1 triệu tiền thưởng và Đĩa Kỹ Thuật gia truyền của Nhà thi đấu Thượng Hải… cậu phải cố gắng lên đấy!" Đột nhiên, Lục Dã như nhận ra điều gì, vội ngẩng đầu. "Lịch trình giải đấu kéo dài bao lâu ạ?" Huấn luyện viên Địch nhíu mày nói: "Ba ngày, lịch trình rất gấp, cậu phải chuẩn bị tâm lý đi đấy!" Thầy Lục nhẩm tính.

Ba ngày, kiếm được 1 triệu, cộng với thu nhập từ 《Plants vs.

Zombies》… Cứ theo tốc độ này, không quá hai tháng, thầy Lục có thể trả hết nợ cho Cynthia, lấy lại thân tự do!

Chỉ là đánh với sinh viên đại học, thầy Lục vẫn rất tự tin.

Cùng lắm lúc thách đấu Thủ lĩnh Nhà thi đấu thì bỏ cuộc là được.

Lục Dã cười toe toét: "Tiền bạc không quan trọng, chủ yếu là muốn mang vinh quang về cho Đại học Ma Đô!" Địch Văn Diệu hài lòng gật gù.

Không hổ là trợ giáo mình nhìn trúng.

Chỉ riêng cái tinh thần giác ngộ này đã vượt xa người khác một bậc rồi! "Cố gắng giành lấy chiến thắng đầu tay, đoạt luôn huy hiệu Thượng Hải!" Địch Văn Diệu cười nói. ...

Ngày 12 tháng 8, thứ tư.

Tàu hỏa, tàu cao tốc, máy bay… sinh viên từ các trường đại học lớn trong khu vực Hoa Đông đổ về Thượng Hải như ong vỡ tổ.

Đây là lần đầu tiên họ tham gia một giải đấu thách đấu công khai.

Lại có cơ hội cọ xát giao lưu với các trường khác, ai nấy đều không giấu được vẻ phấn khích. "Không biết quán quân Đấu Đơn lần này là ai nhỉ… giải thưởng 1 triệu lận đó!" "Cảm giác tân binh vương của Tô Tỉnh là Tô Dụ chắc kèo rồi, con Scyther của cậu ta mạnh quá!" "Ha ha, cậu coi Đoạn Thành của Lỗ Tỉnh là đồ bỏ à?

Con Onix của cậu ta đã có một huy hiệu rồi đấy!" "A… đám người này mạnh quá, cảm giác mình đến đây chỉ để làm nền thôi." (Giọng đọc như trả bài) Lúc này, thầy Lục đang tựa vào cửa sổ, có chút yếu ớt nói. "Ha ha ha, đừng lo." Gã mập ngồi cạnh trên xe buýt đưa danh thiếp cho Lục Dã, đắc ý nói: "Tôi là Lỗ Quảng Hải đến từ Phúc Châu, cũng không mạnh lắm, chỉ là tân binh vương của Phúc Châu thôi… người anh em, gặp nhau là có duyên, nếu cậu đối đầu với tuyển thủ của Phúc Châu, cứ nhắc tên tôi, biết đâu họ lại nương tay cho!" Thầy Lục gật gật đầu.

Ngước nhìn mây trắng ngoài cửa sổ, thầy Lục trầm tư. "Nếu trình độ chỉ có thế này…" "Mình càn quét hết… chắc cũng không có vấn đề gì đâu nhỉ?" Cờ của các trường đại học bay phấp phới trên nóc nhà thi đấu Mercedes-Benz.

Pháo hoa nổ vang, các hãng truyền thông lớn đồng loạt xuất hiện.

Là một giải đấu dành cho sinh viên, đây cũng là sân khấu giao lưu cọ xát giữa các trường do Liên Minh Pokémon Rồng Bay tổ chức.

Tổng cộng có tám sân đấu, với ba vòng đấu đơn 1v1.

Người chiến thắng ở mỗi sân sẽ giành quyền đi tiếp, nhận được

tư cách thách đấu Thủ lĩnh Nhà thi đấu Đường Huy!

Tại lễ khai mạc, Thẩm Đinh Chỉ đứng cạnh Lục Dã, khẽ giải thích: "Đây là đoàn đại biểu của Đại học Tề Lỗ… phía sau là Đại học Giang Cống…" Khu vực Hoa Đông có tổng cộng tám Nhà thi đấu, nằm ở các thành phố: Thượng Hải, Tề Lỗ, Giang Tô, An Huy, Phúc Châu, Tô Hoài, v.v.

Lần này, gần như tất cả các trường đại học trong khu vực Hoa Đông đều quy tụ về đây, đủ thấy sức hấp dẫn của huy hiệu lớn đến mức nào.

Lục Dã có chút ngạc nhiên: "1 triệu này mà nhiều người tranh đến vậy sao?" Thẩm Đinh Chỉ khó hiểu nhìn Lục Dã: "1 triệu chỉ là phần thưởng thêm… trọng tâm không phải nên là huy hiệu Thượng Hải và bí kíp của Nhà thi đấu sao?" Lục Dã ngẩn ra, rồi ho khan nói: "Đúng vậy… tôi cũng nghĩ thế." Dáng người Lục Dã cao ráo, đặc biệt trên vai còn có một bé Eevee lông xù, trông vô cùng nổi bật trong đám đông.

Ở phía xa, vài cô gái đang trêu chọc nhau, giọng nói trong trẻo. "A, tớ cũng muốn tìm một bạn trai có Eevee, như vậy là có thể tha hồ nựng Eevee rồi!" "Dễ thương quá… muốn nuôi một con ghê…" "Bưi! (￣皿￣)" Trán Eevee đột nhiên nổi gân xanh, nó nhe răng trợn mắt lườm về phía sau, tiếng cười lập tức im bặt.

Thẩm Đinh Chỉ nói nhỏ: "Đại hội lần này… chắc cũng sẽ có không ít fan của cậu đâu." Thầy Lục ngước nhìn trời.

Lý lẽ thì tôi hiểu cả… chỉ mong đừng biến thành buổi họp fan là được! ...

Trên khán đài chủ tịch.

Nhìn xuống những người trẻ tuổi tràn đầy sức sống, Chủ tịch Liên

Minh Thượng Hải, Tống Bằng Trình với hai bên thái dương lấm tấm bạc, mỉm cười gật đầu: "Thời đại, quả nhiên là thuộc về lớp trẻ." Hiệu trưởng già của Đại học Ma Đô, Đỗ Cát Nặc, mặc một bộ đồ trắng rộng rãi, tóc bạc da hồng, vuốt chòm râu bạc phất phơ, cười tủm tỉm nói: "Hai chúng ta cũng từng trải qua như vậy, ngựa già quen đường cũ, không cần phải cảm thán làm gì." Tống Bằng Trình lắc đầu: "Tiền bối, so với ngài, tôi còn kém xa lắm!" Thủ lĩnh Nhà thi đấu Thượng Hải, Đường Huy trong bộ vest chỉnh tề lại có chút lúng túng.

Rõ ràng đây là giải đấu thách đấu công khai của ông ta… mà khách mời toàn là những người có vai vế lớn hơn mình.

Tuy nhiên, nếu thật sự có thể phát hiện ra nhân tài ưu tú, trao huy hiệu, thì cũng là một chuyện đáng mừng!

Thủ lĩnh Nhà thi đấu của Kim Lăng, Tô Hoài, bà Lê Xuân Hoa mặc áo sườn xám, khuôn mặt đã có nếp nhăn nhưng hiền từ và tao nhã, nhẹ nhàng nói: "Không biết giải đấu lần này, có cậu trai trẻ nào sáng giá không." Đường Huy cười nói: "Các trường đại học ở Hoa Đông gần như đã đến đủ, tân binh vương của các tỉnh cũng rất xuất sắc." "Cá nhân tôi đánh giá cao Tô Dụ của Tô Hoài, Đoạn Thành của Tề Lỗ, và…" Ánh mắt Đường Huy lướt dọc theo danh sách tuyển thủ, rồi đột nhiên khựng lại. 'Đại học Thượng Hải, Lục Dã'.

Vừa nhìn thấy cái tên này, Đường Huy liền nghĩ đến phong cách chiến thuật độc đáo của cậu ta, lập tức ho sặc sụa.

Sắc mặt của Tống Bằng Trình cũng khá kỳ lạ.

Lục Dã có mối quan hệ rất thân thiết với Nhà vô địch Sinnoh.

Thực lực sâu cạn khó lường… ít nhất cho đến hiện tại, cậu ta chưa từng có trận thua nào.

Mặc dù cậu ta đúng là do Đại học Thượng Hải đề cử… nhưng

Lục Dã tham gia loại thi đấu này, luôn có cảm giác gì đó không đúng lắm?

Tống Bằng Trình ho khan nói: "Vị Lục Dã của Đại học Thượng Hải này… hiệu trưởng già chắc là rõ nhất." Đỗ Cát Nặc vuốt râu bạc, cười tủm tỉm gật đầu.

Ông biết đến cái tên này là do bà Ngô ở Nhà trẻ Pokémon của Đại học Ma Đô nói cho.

Lục Dã đã nhận được sự công nhận của bà Ngô, thậm chí còn lay động được con Squirtle 'mạnh mà không tự biết' kia.

Chương 83

Dựa vào thiên phú của con Squirtle đó, giành được thứ hạng cao không phải là chuyện khó.

Có lẽ… con Squirtle này, sẽ là con át chủ bài mạnh nhất của Lục Dã!

Đỗ Cát Nặc vui vẻ nói: "Lục Dã à, sinh viên khoa tài chính, cũng xem như là một kẻ dị biệt rồi!" Những người ngồi đây đều là bậc tiền bối, không có khả năng tiếp xúc với Bilibili.

Đường Huy đẩy gọng kính vàng, thầm nghĩ: Vị dị biệt mà ngài nói… video chiến thuật của cậu ta đang được các liên minh đánh giá rất cao đấy!

Tuy nhiên, dù chiến thuật có xuất sắc đến đâu, cũng phải xem Pokémon được huấn luyện như thế nào.

Ánh mắt của Đường Huy tìm kiếm trong đám đông, dừng lại ở khu vực của Đại học Thượng Hải.

Cùng lúc đó, Lê Xuân Hoa cũng để mắt tới, chỉ vào Lục Dã, cười tủm tỉm nói: "Cậu trai trẻ kia, sáng sủa ghê!" ...

Sau lễ khai mạc, dựa vào bốc thăm chia bảng, vòng đấu đầu tiên sẽ bắt đầu.

Ba người của Đại học Thượng Hải đều được chia vào các bảng khác nhau, Hàn Tiêu Tiêu phấn khích vung nắm đấm: "Thầy Lục, xông lên, xông lên!" Lục Dã ngáp một cái, vẫy tay chào mọi người, vác Eevee trên vai đi về phía sân đấu. "Lát nữa mi lên không?" Lục Dã hỏi Eevee trên vai. "Bưi!" Eevee không nể mặt cuộn tròn lại thành một cục lông.

Đối thủ ở đây quá gà, đến mức Eevee còn chẳng có hứng thú.

Lục Dã sờ cằm, vẻ mặt phức tạp.

Nếu để Gengar lên, chiêu Kịch Độc của nó… có khi lại phải bồi thường tiền viện phí cho đối thủ.

Nghĩ đi nghĩ lại, chỉ có thể để Squirtle ra trận.

Nhưng thầy Lục thực sự không yên tâm về Squirtle. "Lỡ nó lại lĩnh ngộ được chiêu mới… thì phải làm sao?" Lục Dã vẻ mặt kỳ quặc. "Chị chủ nhà… liệu có cho mình thuê nhà nữa không…" Thở dài một hơi, Lục Dã thả Squirtle ra khỏi PokéBall. "Zeni?" Squirtle gãi gãi cái đầu nhỏ. "Trận đấu lát nữa… cẩn thận một chút…" Lục Dã ngập ngừng.

Lục Dã muốn nói, cẩn thận đừng phá hỏng sân đấu nữa… nhưng nghĩ lại phí sửa chữa sân đấu chắc không đến lượt mình lo, an toàn của Squirtle vẫn quan trọng hơn.

Lục Dã vỗ vai Squirtle, mỉm cười nói: "Cứ yên tâm đi, có Eevee và Gengar chống lưng cho mi rồi!" Eevee & Gengar: (´･ω･)ﾉ(._.`) Xoa đầu. "Zeni…" Squirtle ngẩn người.

Trong khoảnh khắc, hốc mắt Squirtle hơi ươn ướt.

Nó dụi dụi đôi mắt đỏ hoe, đeo một cặp kính râm lên, rồi từ từ giơ ngón cái về phía Lục Dã. "Zeni! ヾ(⌐■_■)" Sự nghiệp vĩ đại của ngài, cứ giao phó cho Squirtle tôi! ... "Thưa quý vị và các bạn, chào mừng đến với trận đấu đầu tiên của bảng A!" Tiếng hoan hô vang dội, nhà thi đấu không còn một chỗ trống.

Khán giả, truyền thông, tuyển thủ tham gia… tất cả mọi ánh mắt đều đổ dồn về trung tâm sân đấu, về phía nhà vô địch tân binh của Tề Lỗ.

Chàng trai cao lớn, mặt mày nghiêm nghị, khoanh tay trước ngực,

thực lực không thể xem thường.

Bình luận viên hô to: "Đoạn Thành, nhà vô địch giải tân binh Tề Lỗ, Pokémon chủ lực là Onix, đã giành được một huy hiệu Tề Lỗ!" Là nhân vật linh hồn của đoàn đại biểu Tề Lỗ lần này, Đoạn Thành gánh trên vai sứ mệnh mang vinh quang về cho trường, càng được xem là đối thủ nặng ký cho huy hiệu Thượng Hải.

Dù sao, Đoạn Thành cũng là một trong số ít những người sở hữu huy hiệu trong số các tuyển thủ tham gia lần này! "Còn bên phía đỏ, là đến từ Đại học Thượng Hải… ờ…" Bình luận viên ngẩn ra. "Sinh… sinh viên khoa tài chính?" Tuy nhiên, khi cái danh hiệu độc nhất vô nhị này vang lên, trong khoảnh khắc, toàn bộ khán giả đã bùng nổ.

Chàng thiếu niên cao ráo, tuấn tú chậm rãi bước ra từ lối đi của tuyển thủ.

Tiếng hoan hô vang lên không ngớt, khán đài trong chốc lát bắt đầu sôi sục. "Thầy Lục cố lên!" "Đại học Thượng Hải cố lên!" "Lục bảo ơi, mẹ đến xem con đây!" Tiếng hoan hô vang trời khiến bình luận viên không khỏi cảm thán: "Tuyển thủ Lục Dã của Đại học Thượng Hải, độ nổi tiếng vô cùng cao!" Trọng tài vung cờ: "Mời hai bên cùng tung Pokémon!" Cùng lúc đó, Lục Dã ném ra PokéBall.

Quả cầu nảy lên trên mặt đất rồi điệu nghệ rơi vào lòng bàn tay Lục Dã. "Zeni!" Squirtle xuất hiện đầy ấn tượng, đẩy gọng kính râm trên mặt, vẻ mặt điềm tĩnh.

Đoạn Thành trầm giọng nói: "Lên đi, Onix!" Ánh sáng đỏ lóe lên, sân đấu đột nhiên vang lên tiếng ầm ầm.

Khán đài vang lên một tràng kinh hô: "Vãi, con Onix này là cái quái gì vậy!" "To khủng khiếp!

Thầy Lục hôm nay toang rồi!" "Con Squirtle này không bị một

chiêu Đuôi Sắt đập nát à?!" Con Onix khổng lồ che khuất cả bầu trời, cao tới mười mét, từ trên cao nhìn xuống Squirtle, khuôn mặt đá xám xịt hiện lên vẻ mặt có thể gọi là 'chế nhạo'.

Bình luận viên nghiêm túc nói: "Kích thước tiêu chuẩn của Onix chỉ có 8.8 mét, rõ ràng Đoạn Thành đã huấn luyện Onix của mình cực kỳ cẩn thận!" Ầm ầm!

Onix vặn vẹo thân trên, cơ thể cấu thành từ đá vang lên tiếng lạo xạo, thân hình đầy uy hiếp đó đủ khiến người ta rùng mình!

Lục Dã ngẩng đầu, liếc nhìn Onix. 【Onix | Hệ: Đá + Đất | Năng lực: Bền Bỉ | Chiêu thức: Đào Hầm, Đuôi Sắt, Ném Đá, Đánh Bóng Đá, Quấn Siết…】 Lục Dã trầm ngâm một lát.

Ừm… trông có vẻ mạnh hơn con ở Nhà trẻ Pokémon của Đại học Ma Đô khá nhiều.

Tuy nhiên, chỉ số Tốc độ và Tấn công của Onix thực sự cảm động… Dù sao không phải con Onix nào cũng có 13000 điểm Tấn công.

Tiếng còi của trọng tài vang lên: "Trận đấu bắt đầu!" "Onix, Đào Hầm!" Sân đấu hình tròn, đá vụn bay tứ tung, Onix chui xuống lòng đất, tạo ra một đường hầm gồ ghề đầy đá!

Lục Dã hơi ngẩn người.

Hay thật, hóa ra phí sửa chữa sân đấu thật sự không cần mình bồi thường à?!

Thế thì mình yên tâm rồi!

Bình luận viên hét lớn: "Trong đường hầm dưới lòng đất, tốc độ di chuyển của Onix có thể nói là kinh người!" Tiếng ầm ầm dữ dội vang lên, chỉ trong chốc lát, đường hầm gồ lên đã tiến sát Squirtle.

Dường như không có cửa thắng, chiêu Súng Nước của Squirtle hoàn toàn không thể bắn trúng mục tiêu! "Chính là lúc này, Onix!" Đoạn Thành hét lên, "Trồi lên!" Một tiếng gầm dữ dội, Onix phá đất chui lên ngay dưới chân Squirtle!

Lục Dã nheo mắt, chờ đợi chính là khoảnh khắc này! "Rút Lui!" Cú va chạm mạnh hất văng Squirtle lên không, giữa không trung, Lục Dã đột nhiên ra lệnh: "Squirtle, Súng Nước!" Squirtle đột ngột thò đầu ra, trong lúc cơ thể đang rơi xuống, nó điệu nghệ đẩy kính râm. "Zeni!" Nó há to miệng, một dòng nước mạnh mẽ phun ra!

Bình luận viên kinh ngạc nói: "Nhờ lực đẩy của Súng Nước, Squirtle đã có một cú giảm xóc hoàn hảo!" Đoạn Thành cũng không ngờ, Lục Dã chuyển đổi công thủ nhanh đến vậy.

Mà con Onix to lớn như thế, đối mặt với dòng nước xiết ập đến, hoàn toàn không có cách nào né tránh! "Hống!!" Onix đau đớn vặn vẹo thân mình, cột nước mạnh mẽ này gần như muốn bẻ gãy nó làm đôi!

Trên khán đài, một tràng "vãi chưởng". "Đây mà là Súng Nước á?!" "Tôi hiểu rồi!

Gọi Bơm Thủy Lực là Súng Nước, đây chính là chiến thuật làm tê liệt đối thủ của thầy Lục!" "Vãi, thầy Lục chơi bẩn thế à?!" "Tỷ lệ trúng của quả Bơm Thủy Lực này???

Ông không phải là thầy Lục!" Nước bắn tung tóe, nhờ dòng nước giảm xóc, Squirtle điệu nghệ đáp xuống đất.

Cơ thể khổng lồ của Onix, đá vụn rơi lả tả, đau đớn giãy giụa, HP đã gần cạn kiệt!

Đoạn Thành có chút ngơ ngác.

Con Onix của mình… lúc thách đấu Nhà thi đấu Tề Lỗ cũng không thảm bại như thế này?

Một phát Súng Nước, vãi thật, trực tiếp đánh bật cả năng lực 'Bền Bỉ' của Onix ra?!

Đoạn Thành nuốt nước bọt, chỉ huy: "Onix, Đào Hầm rồi dùng Ném Đá!" Mặc dù trong đường hầm sẽ mất tầm nhìn, tỷ lệ trúng của Ném Đá cực kỳ thấp – nhưng vẫn còn hơn là bị dòng nước bắn thẳng vào người!

Onix vừa rồi suýt nữa bị xé toạc rồi!

Onix với vẻ mặt đau đớn, lại chui xuống lòng đất, sân đấu toàn là những đường hầm lỗ chỗ.

Lục Dã suy nghĩ trong giây lát: "Xung Kích Nước!" Aura đã cho Squirtle biết rõ vị trí của Onix.

Squirtle nhắm mắt lại, khi mở ra, một tia sáng lóe lên.

Trong khoảnh khắc.

Squirtle hít một hơi thật sâu, phồng má, rồi 'bùm' một tiếng phun dòng nước xuống đất!

Lực va chạm mạnh mẽ nâng Squirtle lên, luồng Xung Kích Nước mạnh mẽ như sóng thần, như muốn bao phủ toàn bộ sân đấu!

Bình luận viên không thể tin nổi: "Xung Kích Nước bao phủ toàn sân!

Nhưng… uy lực này cũng quá kinh người rồi!" Lục Dã cũng có chút mơ màng.

Mi chắc… cái thứ này là Xung Kích Nước không?

Biến Súng Nước thành Bơm Thủy Lực thì thôi đi… Xung Kích Nước mi cũng chơi kiểu này à?

Thằng nhóc này, có phải mi tên là Cán Thị Squirtle không?!

Ầm!!

Sóng nước chấn động lan ra, men theo đường hầm tấn công Onix, dòng nước từ trong đường hầm phun trào ra ngoài.

Cú Xung Kích Nước kinh hoàng trực tiếp đánh Onix bất tỉnh!

Toàn trường im phăng phắc.

Con Squirtle chưa tiến hóa này lại bộc phát ra sức chiến đấu khiến mọi người phải hít một hơi lạnh. "Thầy Lục… huấn luyện đỉnh thế à?" "Trước đó tôi còn thấy nó đeo Đá Vĩnh Cửu nữa… Thầy Lục tính toán hay thật!" "Vãi, suýt nữa quên mất, con Squirtle này còn chưa tiến hóa!" Trọng tài như bừng tỉnh khỏi giấc mộng, thổi còi: "Người chiến thắng, Lục Dã!!" Đoạn Thành thu hồi Onix, thở dài một hơi.

Trong cuộc đối đầu vừa rồi, Đoạn Thành rõ ràng cảm nhận được sự chênh lệch với đối thủ.

Sự chênh lệch về tầm nhìn này, tuyệt đối không phải là số lượng huy hiệu có thể bù đắp được.

Bắt tay Lục Dã, Đoạn Thành chân thành nói: "Chúc mừng cậu." Lục Dã gật đầu: "Cậu đánh không tệ." Đoạn Thành ngẩn người.

Cậu nói cái gì vậy, có phải tiếng người không?

Squirtle hoàn toàn không có một vết thương nào… thế mà cũng gọi là đánh không tệ?!

Giết người tru tâm à! "Zeni…" Squirtle phủi bụi trên mai, ánh mắt có chút thận trọng.

Nguy hiểm quá… suýt chút nữa là thua rồi!

Nhìn Squirtle với vẻ mặt nghiêm túc, Lục Dã vẻ mặt kỳ quặc, đại khái đoán được suy nghĩ của nó. "Đi thôi… trước tiên đi chữa thương cho mi đã…" Lục Dã thầm rủa trong lòng.

Mặc dù Onix còn chẳng phá nổi phòng ngự của mày, chứ đừng nói là gây thương tích… "Zeni!" Squirtle cẩn thận gật đầu.

Bất kể có bị thương hay không, cứ làm chục bình Thuốc Siêu Cấp trước đã! ...

Ngày đầu tiên của giải đấu thách đấu công khai, các sân đấu đều tràn ngập không khí thi đấu sôi nổi.

Nhưng điều bất ngờ nhất đối với hầu hết mọi người là tuyển thủ hạt giống, nhà vô địch tân binh của Tề Lỗ, lại bị loại ngay từ vòng đầu? "Có nhầm không vậy!

Tôi đến đây là vì Đoạn Thành mà!" "Cậu ta thua ai?

Một streamer game à?" "Ha ha, thầy Lục mà đi đánh mấy giải này thì không phải là nghiền ép thì là gì?" Thủ lĩnh Nhà thi đấu Thượng Hải Đường Huy, sau khi nghe tin Đoạn Thành bị loại, cũng vô cùng kinh ngạc.

Dù sao Đoạn Thành đã có huy hiệu Tề Lỗ, bị loại ngay từ vòng đầu, đây thực sự là một cú sốc lớn!

Tuy nhiên, sau khi nghe nói về đối thủ của Đoạn Thành, Đường Huy lập tức có vẻ mặt kỳ quặc.

Lục Dã, người đã có màn trình diễn kinh người tại Cúp Piplup… chỉ trong vòng chưa đầy một tháng, lại huấn luyện ra một con Squirtle mạnh mẽ như vậy… Đẩy gọng kính vàng, Đường Huy ngượng ngùng lẩm bẩm: "Có lẽ mình nên… bắt đầu chuẩn bị cho việc thách đấu Nhà thi đấu rồi?" Các trận đấu kịch liệt vẫn tiếp tục.

Đi trong hành lang của Trung tâm thi đấu Mercedes-Benz, tiếng hoan hô từ các sân đấu vang lên không ngớt.

Dù sao đây cũng là một bữa tiệc chiến đấu hiếm có, các trường đại học lớn tụ hội, cùng nhau tranh giành suất thách đấu Nhà thi đấu

Thượng Hải! "Vòng đầu tiên sân C, người chiến thắng, Thẩm Đinh Chỉ của Đại học Thượng Hải!" Thẩm Đinh Chỉ vẻ mặt nghiêm túc, thu hồi con Granbull đầy thương tích, khẽ thở phào nhẹ nhõm.

May mà… không làm mất mặt thầy Lục!

Vuốt mái tóc đen ướt đẫm mồ hôi trên trán, Thẩm Đinh Chỉ trở lại phòng nghỉ của Đại học Thượng Hải, phát hiện mọi người đều có vẻ mặt kinh ngạc. "Trời ơi, con Squirtle của huấn luyện viên Lục mạnh quá!" Vương Duệ lẩm bẩm.

Huấn luyện viên Địch cũng mỉm cười gật đầu: "Nhìn chung, Lục Dã huấn luyện rất tốt!" Lục Dã thu phục Squirtle, tính ra cũng chỉ mới hai tuần.

Nhưng chỉ trong nửa tháng ngắn ngủi, Squirtle đã với ưu thế áp đảo, chiến thắng nhà vô địch tân binh của Tề Lỗ… Dù có khắc hệ… nhưng tốc độ trưởng thành này cũng quá kinh người rồi! "Các cậu phải học hỏi phương pháp huấn luyện của Lục Dã!" Huấn luyện viên Địch nghiêm túc nói.

Chương 84

"Chỉ cần lĩnh ngộ được một chút thôi, tôi cũng không cần phải vất vả như vậy nữa!" Mọi người gật đầu như gà mổ thóc.

Một lát sau, Đội trưởng Giang Thần cũng trở lại phòng nghỉ, mỉm cười nói: "Không phụ sự kỳ vọng!" Cả ba tuyển thủ tham gia đều giành được chiến thắng đầu tay.

Địch Văn Diệu không khỏi có chút vui mừng.

Đội tuyển năm nay, nói thật, là lứa tệ nhất mà huấn luyện viên Địch từng dẫn dắt.

Nhưng lại vì có sự gia nhập của Lục Dã… thực lực của mọi người tăng lên nhanh chóng.

Đây có lẽ chính là tác dụng của tấm gương! "Đợi giải đấu này kết thúc…" Huấn luyện viên Địch trầm tư, "Mình có nên thưởng thêm cho cậu ta một cuốn bí kíp gì đó không nhỉ…" ...

Lục Dã đang cùng Squirtle ở trong tiệm thuốc.

Squirtle ôm một đống Thuốc Siêu Cấp, vui đến mức cười toe toét: "Zeni!" Có nhiều thuốc thế này, dù có bị chị cả đánh, mình cũng tự chữa thương được!

Lục Dã tâm trạng phức tạp.

Chỉ vì Onix cạ vào mai của mi một cái, mà mi đòi mua mười chai Thuốc Siêu Cấp?

Đây không phải là ăn vạ thì là gì!

Nhân viên cửa hàng đã cười không ngậm được mồm: "Tổng cộng hai mươi nghìn Pokedollar, cảm ơn quý khách!" "Zeni?" Squirtle nhìn

Lục Dã với ánh mắt dò hỏi.

Thầy Lục thở dài.

Một triệu còn chưa thấy đâu, lại phải bỏ ra hai mươi nghìn Pokedollar.

Nhưng Squirtle đã thể hiện rất xuất sắc, cũng đáng được thưởng.

Dù sao… có nhiều Thuốc Siêu Cấp tích trữ thế này, chắc cũng đủ dùng một thời gian… "Mua!" Lục Dã dứt khoát. "Zeni!" Trong mắt Squirtle, lập tức lóe lên vô số ngôi sao nhỏ.

Ngoài việc tích trữ thuốc, Squirtle còn có một nguyện vọng vĩ đại.

Nó hy vọng sau này có thể tích trữ một đống Đá Nước, Nước Thần Bí, v.v… Như vậy, nó có thể phục vụ chúa công tốt hơn!

Lúc này, thấy Lục Dã không chút do dự đồng ý, càng làm Squirtle thêm kiên định với quyết tâm 'phát triển ổn định'. "Zeni…" Squirtle nhìn khuôn mặt Lục Dã, ánh mắt đầy cảm động, từ từ gật đầu.

Không hổ là chúa công, một ánh mắt đã nhìn thấu tâm tư của mình! ...

Lịch trình của giải đấu thách đấu công khai rất dày đặc.

Chiều cùng ngày, danh sách những người vượt qua vòng loại của các sân đấu đã được công bố.

Và cú sốc bất ngờ của nhà vô địch tân binh Tề Lỗ cũng khiến nhiều người phải ngỡ ngàng. "Đoạn Thành đã có huy hiệu Tề Lỗ rồi mà… cứ thế bị loại à?" Trên xe buýt, gã mập Lỗ Quảng Hải từng gặp Lục Dã một lần, há hốc mồm: "Thua một… sinh viên không chuyên?!" Trước bảng thông báo.

Tân binh vương của thành phố Lư Châu, An Huy, Trần Đình Nguyệt với khuôn mặt lạnh lùng, nhíu mày: "Cậu không xem

livestream của thầy Lục à?" "Hả?" Lỗ Quảng Hải gãi đầu, quay lại, có chút ngạc nhiên nói, "Tôi bình thường không hay lướt tin tức… Thầy Lục là ai?" "Thảo nào." Trần Đình Nguyệt lạnh lùng gật đầu, "Nếu không cậu cũng không đến mức ngạc nhiên như vậy." Lỗ Quảng Hải bị nói đến cứng họng. "Cái gì chứ… chẳng phải mọi người đều là sinh viên đại học sao… có thể chênh lệch lớn đến mức nào?" Nhìn Trần Đình Nguyệt lạnh lùng bỏ đi, Lỗ Quảng Hải lẩm bẩm, lôi điện thoại ra, bắt đầu tìm kiếm 'Thầy Lục'.

Với vẻ kiêu ngạo và khinh thường, Lỗ Quảng Hải bấm vào một video, nghe chưa đầy ba phút, sắc mặt trở nên kỳ quặc.

Một giọt mồ hôi lạnh chảy dài trên trán Lỗ Quảng Hải. "Bài hướng dẫn đội Rải Đinh này… cũng, cũng quá chi tiết rồi!" Cậu của Lỗ Quảng Hải từng dùng đội Rải Đinh giành chức vô địch khu vực.

Nhưng dù vậy, so sánh ra… hình như sự hiểu biết của thầy Lục vẫn cao hơn một bậc?

Lau mồ hôi trán, Lỗ Quảng Hải bấm vào một đoạn ghi lại livestream, đột nhiên ngẩn người.

Thiếu niên tuấn tú, chỉ cần nhìn một lần là khó quên.

Thầy Lục này… vãi, không phải là người ngồi cạnh mình trên xe buýt sao?

Vãi chưởng, cái quái gì vậy!

Đẹp trai thì thôi đi, còn đập nát cả Đoạn Thành?

Thế mà mình còn đưa danh thiếp cho cậu ta… chẳng phải là mất mặt đến tận nhà rồi sao! "Khoan đã…" Lỗ Quảng Hải đột nhiên sững sờ, vẻ mặt kỳ quặc lẩm bẩm. "Gã này… không phải là đến đây để 'bán hành' cho ao làng đấy chứ?" ... "Hắt xì!" Thầy Lục đột nhiên hắt hơi một cái.

Vừa kết thúc một trận đấu, thầy Lục đưa Squirtle đến tiệm thuốc.

Trong ánh mắt đầy kính nể của nhân viên, Squirtle cầm hai chai xịt Thuốc Siêu Cấp, xịt lên cái mai chỉ bị trầy một lớp sơn của mình. "Zeni…" Squirtle có chút cảm khái.

Không hổ là Sandslash của Đại học Giang Tô!

Suýt chút nữa là mai của mình để lại vết cào rồi!

Sau trận đấu này, Squirtle lại mua thêm mười chai Thuốc Siêu Cấp.

Sắc mặt của Lục Dã có chút phức tạp. "Không đúng… tại sao cứ cảm thấy lỗ thế nhỉ?" Đánh một trận, lỗ hai mươi nghìn… tiền thưởng tuy có 1 triệu, nhưng cứ cảm thấy có gì đó không ổn… Dù không hề hấn gì, lại đã đến Trung tâm Pokémon.

Nhưng Squirtle vẫn rất cẩn thận, từ đầu đến chân, xịt thuốc kỹ càng một lượt. "Zeni! ヽ(￣▽￣)ﾉ" Squirtle ném chai xịt rỗng sang một bên, lại lôi ra hai chai xịt thuốc mới toanh… Ngực Lục Dã nhói đau.

Trên đầu Squirtle, dường như lại nhảy lên con số '-4000'.

Mi rõ ràng không bị thương chút nào!

Có cần phải cẩn thận đến thế không, Squirtle! ...

Ngày thi đấu đầu tiên kết thúc.

Tám người chiến thắng của các sân đấu đã được quyết định, và họ đã giành được tư cách thách đấu Thủ lĩnh Nhà thi đấu Đường Huy.

Dựa vào biểu hiện khi thách đấu Thủ lĩnh Nhà thi đấu, giải thưởng cá nhân xuất sắc nhất cuối cùng sẽ được quyết định.

Đối với những người khác, 1 triệu tiền thưởng có thể không quan trọng.

Quan trọng hơn là hai bộ Đĩa Kỹ Thuật của Nhà thi đấu Thượng Hải: 《Trợ Lực》 và 《Minh Tưởng》.

Có hai bộ Đĩa Kỹ Thuật này, dù là Pokémon không thuộc hệ Siêu Linh, cũng có thể thông qua rèn luyện, nâng cao không ít sức mạnh tinh thần.

Lục Dã chống cằm, lẩm bẩm: "Ừm… cảm giác hai cái bí kíp này, còn không thực tế bằng 1 triệu!" "Thôi kệ, cùng lắm lúc đó ném cho Eevee, để nó tự chơi vậy." Phương pháp huấn luyện như 《Minh Tưởng》, chỉ cần Lục Dã mở lời, chắc cũng xin được từ Sabrina.

Nhưng 1 triệu này lại có thể giải quyết được nhu cầu cấp bách của thầy Lục, trả hết khoản nợ mua Đá Nước cho Squirtle… Lục Dã hài lòng gật đầu.

Thách đấu Thủ lĩnh Nhà thi đấu sẽ diễn ra vào ngày thứ hai và thứ ba.

Là Thủ lĩnh Nhà thi đấu duy nhất được Liên Minh chính thức công nhận ở Thượng Hải, thực lực của Đường Huy không thể xem thường.

Xét đến biểu hiện khi thách đấu Nhà thi đấu có liên quan đến tiền thưởng… Lục Dã ngước nhìn trời.

Cứ tưởng chỉ cần đập nát mấy tuyển thủ tham gia khác là được.

Không ngờ cuối cùng vẫn phải thách đấu Thủ lĩnh Nhà thi đấu!

Huấn luyện viên Địch, lẽ nào thầy đã tính toán đến bước này từ sớm?!

Trận đấu 3v3 tiêu chuẩn của Nhà thi đấu, Thủ lĩnh Nhà thi đấu sẽ dựa vào số huy hiệu của người thách đấu để chọn đội hình dự bị khác nhau.

Lục Dã hiện tại không có huy hiệu nào.

Theo lý mà nói, thực lực Pokémon của Đường Huy cũng sẽ không quá mạnh.

Nhưng Đường Huy dù sao cũng là Huấn luyện viên cấp Nhà thi đấu, rủi ro khi thách đấu rất lớn… Lục Dã sờ cằm, lẩm bẩm: "Thôi kệ… tùy duyên vậy, để Gengar lên, cố gắng hết sức là được." "Ghos? (￣~￣)" Nghe Lục Dã gọi mình.

Gengar ngẩng cái đầu đang vùi trong đĩa mì Ý lên, mặt đầy sốt cà chua, lè lưỡi linh hoạt liếm liếm xung quanh. "Ngày mai cố lên." Lục Dã mỉm cười. "Không lấy được tiền thưởng cũng không sao, mi đừng bị thương là được!" Gengar lè lưỡi lia lịa, gật đầu vẻ đăm chiêu. "Ghos…" Mình trực tiếp càn quét luôn Thủ lĩnh Nhà thi đấu… có phải là sẽ không bị thương không nhỉ?

Ngày 13 tháng 8, thứ Năm.

Ngày thứ hai của Giải Thách Đấu Công Khai!

Mọi ánh mắt đều đổ dồn về trung tâm sàn đấu.

Tám tuyển thủ đã vượt qua vòng loại ở các Gym khác nhau sẽ thách đấu Thủ lĩnh Thượng Hải Đường Huy, tranh giành giải thưởng cá nhân xuất sắc nhất!

Trên hàng ghế khách mời, hội trưởng Tống Bằng Trình mỉm cười nói: "Cả ba tuyển thủ của Đại học Ma Đô đều đã vượt qua vòng loại, không biết sẽ có mấy người giành được huy hiệu đây." Đỗ Gitano vuốt chòm râu bạc, nhìn về phía Đường Huy trong bộ vest lịch lãm, chìm vào suy tư.

Đường Huy có thể trở thành Thủ lĩnh ở tuổi tam tuần, bất kể là khả năng chỉ huy hay chiến thuật, đều có những điểm độc đáo riêng.

Tuy là giải thách đấu công khai, nhưng nếu thực lực của tuyển thủ

không đạt yêu cầu, thì việc trao dù chỉ một huy hiệu cũng rất khó.

Đỗ Gitano gật đầu nói: "Cứ xem Đường Huy sẽ lựa chọn thế nào." Mọi người nín thở, tập trung vào tuyển thủ đầu tiên lên sàn.

Đường Huy đẩy gọng kính gọng vàng, thu lại vẻ mặt, khẽ gật đầu. "Nghe nói độ khó của Gym Thượng Hải không phải dạng vừa đâu," Thẩm Đinh Chỉ khẽ nói. "Nếu anh ta dốc toàn lực... các tuyển thủ ở đây có lẽ đều sẽ gãy cánh..." Lục Dã có chút ngạc nhiên: "Không phải nói anh ta sẽ chọn Pokémon dựa trên số huy hiệu sao?" "Kể cả là những Pokémon thực lực yếu hơn, đó cũng là đội dự bị của Thủ lĩnh, cộng thêm...

ý thức chỉ huy của một Thủ lĩnh nữa." Thẩm Đinh Chỉ thở dài: "Mỗi năm ở giải thách đấu công khai, số tuyển thủ bị đánh cho tự kỷ cũng không ít đâu!" Lục Dã trầm ngâm một lúc.

Theo thiết lập trên TV, Thủ lĩnh cũng có trách nhiệm dạy dỗ người thách đấu.

Nếu một Thủ lĩnh liên tục trao đi ba huy hiệu, sẽ bị xem là thất trách, thậm chí có khả năng mất tư cách Thủ lĩnh.

Đường Huy là Thủ lĩnh thành phố Rồng Bay, có thể ngồi vững ở vị trí này, hiển nhiên cũng có tài năng hơn người. "Cho nên..." Lục Dã hỏi. "Tuy là giải thách đấu công khai, nhưng không nhất định sẽ trao huy hiệu?" Thẩm Đinh Chỉ im lặng gật đầu.

Dù cô cũng đã giành được tư cách thách đấu Đường Huy... nhưng lại không có chút tự tin nào về việc giành được huy hiệu. "Thầy Lục," Thẩm Đinh Chỉ ngập ngừng lên tiếng, "Cậu... có chắc chắn không?" Lục Dã ngước nhìn trời.

Tuy nghe có vẻ ghê gớm... nhưng đây là 1 triệu đó!

Đủ để tôi cày game mười đêm liền!

Không đỡ được cũng phải đỡ! "Chắc chắn thì cũng không hẳn," Lục Dã nói đầy vẻ chính nghĩa. "Có thể mang lại vinh quang cho Đại học Ma Đô, chút trở ngại này có đáng là gì?" Thẩm Đinh Chỉ hơi sững sờ.

Hóa ra Thầy Lục tham gia không phải vì đĩa kỹ năng... "Là tôi thiển cận rồi," Thẩm Đinh Chỉ đỏ mặt.

Lúc này, trên khán đài vang lên một trận kinh hô. "One-shot rồi?

Thế mà đã bị one-shot rồi!" Con Pidgeot với bộ lông vũ uy mãnh bị tia sáng xanh trong mắt Kadabra khóa chặt.

Cùng lúc bị chiêu Vô Hiệu Hóa trói buộc, một tia sáng ma mị từ tay nó khúc xạ ra, chiêu Tia Sáng Tâm Linh xé toạc đôi cánh của Pidgeot!

Đường Huy gật đầu nói: "Lần sau tái đấu nhé." Người thách đấu thu hồi Pidgeot, gật đầu với vẻ mặt chán nản rồi rời khỏi sàn đấu. "Tuy phương thức tấn công đa dạng, nhưng chỉ huy vẫn còn quá thô thiển," Đường Huy thầm nhận xét trong lòng, khẽ lắc đầu một cách không dễ nhận ra.

Trên hàng ghế khách mời, hội trưởng Tống Bằng Trình ngạc nhiên nói: "Tiểu Đường nghiêm túc vậy sao?" "Có lẽ là... chưa tìm được tuyển thủ ưng ý," Đỗ Gitano vuốt râu.

Chương 85

"Dù sao thì bí kíp gia truyền của Gym Thượng Hải cũng không thể dễ dàng trao đi như vậy..." Tổng cộng có tám người thách đấu, hai người buổi sáng đều bị Đường Huy dễ dàng đánh bại.

Đường Huy chỉ dùng ba con Pokémon dự bị là Kadabra, Meowstic và Swoobat.

Dù vậy, anh ta vẫn dễ dàng đánh bại Lỗ Quảng Hải của Đại học Phúc Châu, khiến gã béo lập tức bị một tầng bóng ma tâm lý bao phủ. "Cái Gym này có phải cho người đánh không vậy?!" Lỗ Quảng Hải nghiến răng nói, "Không muốn cho bí kíp thì nói sớm đi!" Trần Đình Nguyệt của thành phố Lư Châu cười lạnh: "Là do cậu kiến thức nông cạn thôi... xem Thầy Lục làm thế nào càn quét qua đi!" "Hứ, cậu có thổi phồng đến mấy thì Thầy Lục cũng chỉ là một streamer thôi..." Lỗ Quảng Hải bĩu môi. "Tôi thấy á, chắc chắn sẽ bị Đường Huy 3-0 tiễn vong luôn!" Trần Đình Nguyệt: "Ha ha." "Người thách đấu thứ ba!

Đến từ thành phố Kỵ Dương, tỉnh Tô Hoài, Tô Dụ!" Khán đài xôn xao. "Nếu là Tô Dụ... thách đấu Gym chắc cũng dư sức rồi!" "Dù sao hệ Bọ cũng khắc hệ Siêu Linh mà!" "Ổn rồi, Tô Dụ thắng chắc!" Nhưng mười phút sau.

Nhà thi đấu lại trở về yên lặng. "Vãi chưởng...

đây là thật sự không định cho huy hiệu rồi!" "Tô Dụ còn thua, thế này thì đánh đấm cái gì nữa!" Suốt cả một ngày.

Gym Thượng Hải thậm chí còn chưa trao ra một huy hiệu nào!

Pokémon Đường Huy dùng cũng không mạnh, nhưng trong tay anh ta, luôn có thể biến tấu ra những chiêu trò mới.

Đây chính là sự khác biệt về chuyên môn đối với các hệ khác nhau của mỗi Huấn luyện viên.

Mặt trời dần lặn về phía Tây, Đường Huy có chút mệt mỏi, lẩm bẩm: "Hôm nay... chắc là không còn người thách đấu nào nữa chứ?" "Hửm?" Trong khu vực tuyển thủ, radar Thầy Lục nhạy bén bắt được tín hiệu, đột nhiên ngẩng đầu.

Khi con người mệt mỏi, trình độ chỉ huy cũng sẽ giảm sút đáng kể.

Không nhân lúc này thách đấu, chẳng lẽ còn đợi anh ta dưỡng sức, ngày mai lại chiến? "Để tôi," giọng Lục Dã không lớn, nhưng trong nhà thi đấu đang chìm trong sự ngột ngạt, lại vang lên đặc biệt rõ ràng.

Mọi ánh mắt lập tức tập trung vào chàng trai trẻ tuấn tú này. "Đây là... tuyển thủ của Đại học Ma Đô?" "Vãi, là người đã hạ gục Đoạn Thành một cách gọn gàng đó!" "Tới rồi, người đàn ông đó đã lên sàn!" "Thầy Lục xông lên cho tôi!!" Nhà thi đấu vốn im lặng đã lâu, trong phút chốc trở nên sôi động, tiếng reo hò vang lên không ngớt.

Ngay cả Đường Huy cũng có chút ngơ ngác.

Có phải mình nhầm lẫn chỗ nào không nhỉ...

Rõ ràng đây là giải thách đấu công khai của tôi... sao độ nổi tiếng của cậu còn cao hơn cả tôi?!

Trần Đình Nguyệt, người có khuôn mặt lạnh như băng, đột nhiên ửng hồng, đứng dậy kích động nói: "Thầy Lục cố lên!!" Trong nhà thi đấu đã bị đè nén quá lâu, Thầy Lục dường như là hy vọng cuối cùng để giành được huy hiệu, bóng lưng anh trông vĩ đại lạ thường.

Huấn luyện viên Địch nắm chặt tay, ánh mắt có chút phấn khích.

Lục Dã, cố lên!

Nếu thật sự có thể giành được huy hiệu Thượng Hải, bí kíp của

Đại học Ma Đô tùy cậu chọn!

Tống Bằng Trình hơi sững sờ: "Sao cậu ta... lại chọn thời điểm này để thách đấu?" Đỗ Gitano vuốt chòm râu bạc, mỉm cười nói: "Cậu ta đang quan sát Đường Huy." "Quan sát?" Tống Bằng Trình không hiểu. "Bất kể là chỉ huy hay chiến thuật, mỗi Huấn luyện viên đều có những thói quen khác nhau." "Thay vì manh động ra tay, chi bằng trước tiên hãy lưu tâm quan sát." Đỗ Gitano hài lòng nói: "Chuẩn bị vẹn toàn rồi mới thách đấu, ừm... rất hợp ý lão phu!" Tống Bằng Trình bừng tỉnh.

Không hổ là lão hiệu trưởng, suy nghĩ thật là tinh tế! "Tô Dụ còn thua, tuyển thủ của Đại học Ma Đô này không phải lên để làm nền sao?" "Ái chà...

độ nổi tiếng cao thế à?

Thầy Lục là vị nào vậy?" "Thầy Lục cháy lên cho bọn tôi!!" Đẹp trai thì thôi đi, độ nổi tiếng còn cao như vậy...

Lỗ Quảng Hải có chút ganh tị, trong lòng gào thét: "3:0... 3:0!" Mà Đường Huy trong bộ vest lịch lãm lại đẩy gọng kính gọng vàng, nở một nụ cười nhẹ. "Thầy Lục, xin hãy nương tay," Đường Huy trêu chọc. "Lần sau nhất định," Thầy Lục gật đầu.

Đường Huy hơi sững sờ.

Chỉ thấy vẻ mặt Lục Dã nghiêm túc lạ thường.

Trong mắt Thầy Lục.

Đường Huy đã không còn là một Thủ lĩnh Gym nữa.

Mà là 1 triệu đồng biết đi, lấp lánh ánh vàng!

Lục Dã lôi PokéBall ra, trầm giọng nói: "Lên đi, Haunter!" "Ghos!" Ánh sáng đỏ lóe lên, sương mù đen lượn lờ, Haunter cười quái dị xuất

hiện.

Kéo khóe miệng đến tận mang tai, Haunter lè ra chiếc lưỡi dài đỏ thẫm, nụ cười vừa rùng rợn vừa nhe nanh. "Ghos! (ੂ∀)" Sắc mặt Trần Đình Nguyệt ửng hồng, hai tay ôm má, phát ra một tiếng hét nhỏ 'y'. "Dễ thương quá!!" Trên hàng ghế khách mời.

Đỗ Gitano khẽ 'ồ' một tiếng, trong mắt ánh lên vẻ khác lạ.

Vốn tưởng rằng...

Squirtle của cậu ta đã được huấn luyện đủ xuất sắc... nhưng con Haunter này, còn vượt trội hơn một bậc!

Sắc mặt Đường Huy có chút kỳ quái.

Rõ ràng không có huy hiệu nào... lại dùng con Haunter mạnh như vậy để thách đấu...

Cậu có cần phải vô sỉ như vậy không!

Đường Huy liếc nhìn ba quả PokéBall bên hông: Kadabra, Meowstic, Swoobat.

Vì là đội dự bị để đấu với học sinh trung học, nên thực lực có một chút chênh lệch so với Haunter...

Nhưng tác dụng của Huấn luyện viên đâu thể chỉ dựa vào cấp độ là có thể xóa nhòa!

Vỗ nhẹ vào hông, PokéBall 'bụp' một tiếng bật lên, Đường Huy潇洒地nắm lấy PokéBall, lạnh lùng nói: "Đi đi, Meowstic!" Một tia sáng đỏ từ trong quả cầu bay ra, đáp xuống sàn đấu, hiện ra một con mèo lông xù màu xanh điện.

Đây là Meowstic đực, đôi mắt hẹp dài màu xanh biếc như mèo Xiêm, đứng trên hai chân ngắn, đuôi có chùm lông trắng muốt.

Meowstic có vẻ mặt lạnh lùng, ngoại hình mềm mại dễ thương,

nhưng ai coi thường thân hình của nó sẽ phải tự chuốc lấy khổ. "Cũng dễ thương thật..." Lục Dã xoa cằm, "Chỉ là không dễ thương bằng Eevee." Quả PokéBall bên hông đột nhiên rung lên một cái. "Bố y?!" Eevee trong PokéBall đỏ bừng mặt, cụp hai tai xuống che mặt.

May... may quá, không bị cậu ấy nhìn thấy!

Mở giao diện hệ thống, Lục Dã lướt qua danh sách. 【Meowstic | Hệ: Siêu Linh | Năng lực: Chơi Khăm | Vật phẩm mang theo: Đất Sét Ánh Sáng | Chiêu thức: Đòn Giả, Màn Ánh Sáng, Phản Chiếu, Tia Sáng Tâm Linh, Ngáp...】 Nhìn vào năng lực và chiêu thức của Meowstic, Lục Dã gật đầu.

Nếu cậu muốn so xem ai chơi bẩn hơn... thì tôi đây Kịch Độc, Tê Liệt, Thiêu Đốt lên hết một lượt đấy!

Hoàng hôn dần buông, mọi người căng thẳng nhìn vào sàn đấu, tiếng còi của trọng tài vang lên.

Trận đấu chính thức bắt đầu! "Meowstic!" Đường Huy hô lớn, "Ngáp!" Lệnh của Lục Dã cũng vang lên cùng lúc: "Thế Thân!" Trước khi chiêu Ngáp có hiệu lực, Haunter đã phân thành hai.

Cùng lúc né tránh chiêu Ngáp, bản thể đột ngột bay về phía Meowstic!

Tại khu vực tuyển thủ Đại học Ma Đô, đội trưởng Giang Thần có chút ngẩn ngơ. "Tốc độ phản ứng của huấn luyện viên Lục nhanh vậy sao?" Nếu chậm nửa giây, dù có dùng Thế Thân, Haunter đang trong trạng thái buồn ngủ vẫn sẽ chìm vào giấc ngủ sâu! "Không...

đó chắc là đọc trước tình huống," Địch Văn Diệu trầm ngâm nói. "Quan sát nhiều trận như vậy, Lục Dã cũng đã nắm được lối đánh của Đường Huy rồi!" Đầu ngón tay của Haunter, tỏa ra ngọn lửa Quỷ Hỏa lạnh lẽo.

Đường Huy suy nghĩ trong chớp mắt: "Màn Ánh Sáng!" Một bức tường ánh sáng chói lòa lập tức hiện ra, dựng lên trong lòng bàn tay Meowstic, dường như muốn phản xạ ngọn lửa quỷ trở lại! "Dừng lại, Haunter!" Lục Dã chỉ huy, "Cú Đấm Bóng Ma!" "Ghos!" Haunter cười nhe nanh, ngọn lửa Quỷ Hỏa trên đầu ngón tay lập tức tắt ngấm, cú đấm bay ra, xuyên thẳng vào Màn Ánh Sáng!

Bốp!

Meowstic bị một cú đấm bay tới đánh trúng, khuôn mặt biến dạng thấy rõ bằng mắt thường, bay ngược ra sau hơn hai mét! "???

Còn có cả thao tác này sao!" "Trời đất ơi!

Haunter dùng nắm đấm đập người kìa!" "Bựa vãi, đây lại là Haunter hệ tấn công vật lý!" Trên hàng ghế khách mời, Tống Bằng Trình có chút ngạc nhiên: "Công vật lý của Haunter... không cao mà?" Đỗ Gitano cười ha hả: "Đúng là không cao, nhưng Lục Dã đã phá vỡ nhịp điệu của Đường Huy!" Đường Huy rõ ràng cũng sững sờ một chút.

Haunter không phải nên dùng Bóng Ma sao... sao đột nhiên lại dùng Cú Đấm Bóng Ma?

Chính trong khoảnh khắc Đường Huy ngẩn người, Lục Dã lạnh lùng ra lệnh: "Bóng Ma!" Đường Huy lập tức có chút bối rối.

Lúc nãy không dùng, giờ cậu lại dùng?!

Bình thường cậu có nghiêm túc đi học không vậy!

Sao nhịp độ chỉ huy của cậu lại không giống người khác? "Tia Sáng Tâm Linh!" Đường Huy phản công.

Màn Ánh Sáng vẫn đang được duy trì, tai của Meowstic giật giật, năng lượng tâm linh màu xanh lam cuộn về phía Haunter!

Trong khoảnh khắc, Thế Thân che chắn trước mặt Haunter, lập tức bị Tia Sáng Tâm Linh xé nát.

Còn Haunter thì cười quái dị, quả cầu Bóng Ma trong tay ngưng tụ thành hình, 'bùm' một tiếng bay về phía Meowstic!

Rắc!

Giữa những tiếng kinh hô, Màn Ánh Sáng trước mặt Meowstic nứt ra từng đường!

Lỗ Quảng Hải nuốt nước bọt ừng ực. "Màn Ánh Sáng được Đất Sét Ánh Sáng gia cố... mà cũng bị đánh vỡ?" Vậy tại sao lúc nãy tôi thách đấu, cái Màn Ánh Sáng này lại cứng như bức tường than thở vậy!

Lão hiệu trưởng Đỗ Gitano của Đại học Ma Đô vuốt râu, trong mắt tràn đầy sự tán thưởng.

Ngưng tụ năng lượng hệ Ma, làm cho chiêu Bóng Ma không ngừng được tinh luyện, và tập trung vào một điểm trên Màn Ánh Sáng.

Kỹ xảo huấn luyện này... thậm chí còn xuất sắc hơn một số Thủ lĩnh hệ Ma! "Cậu ta là... người của gia tộc hệ Ma?" Đỗ Gitano hỏi.

Tống Bằng Trình có vẻ mặt kỳ quái.

Ngài còn không biết... tôi nào dám đi điều tra lai lịch của cậu ta!

Meowstic thiên về hỗ trợ nhiều hơn.

Đường Huy rút PokéBall ra, nhưng ánh sáng đỏ không thể thu hồi Meowstic.

Đường Huy trừng mắt, cái bóng của Haunter kéo dài trên mặt đất, trói chặt lấy Meowstic!

Chương 86

"Ánh Mắt Hắc Ám?

Từ lúc nào..." Sắc mặt Đường Huy hơi thay đổi, "Chết rồi, sơ suất quá!" Ánh mắt của mình quá lộ liễu, đã để lộ ý định thay đổi Pokémon! "Thủ lĩnh Gym... cũng dễ đoán thật đấy chứ," Lục Dã xoa cằm, tâm trạng đột nhiên có chút phức tạp.

Chiêu Bóng Ma của Haunter mạnh không...

Mạnh!

Phương pháp huấn luyện của Cynthia không phải nói đùa.

Dù sao...

đây là thứ tôi đã dùng cả một căn nhà để đổi lấy! "Haunter, Bóng Ma!" Lục Dã nói với chút đau lòng.

Quả cầu Bóng Ma cuồn cuộn bay ra, 'bùm' một tiếng nổ tung.

Meowstic lập tức bị hất văng đi, ngực đen thui một mảng!

Khán đài một phen kinh ngạc. "Vãi, thế mà one-shot rồi?" "Bật Màn Ánh Sáng mà còn bị one-shot... hack rồi à!" "Là do Thủ lĩnh Đường sơ suất, bị Thầy Lục nắm bắt được!" Đường Huy đẩy gọng kính gọng vàng, thở dài một hơi.

Sau khi chiến đấu liên tục, dù là anh ta cũng có chút mất tập trung.

Nhưng mà... bị người khác đọc vị từ đầu đến cuối... cũng khó chịu thật!

Cứ như thể mọi chỉ huy của mình đều nằm trong lòng bàn tay cậu ta.

Đường Huy ngẩng đầu, đột nhiên sững sờ.

Hay là... cậu ta dựa vào bản năng... thật ra cậu ta căn bản không suy nghĩ nhiều đến thế?!

Một trận đấu kết thúc, Haunter gần như chỉ tổn hao máu từ chiêu Thế Thân.

Đường Huy thu lại vẻ mặt, xốc lại tinh thần, ném ra PokéBall. "Lên đi, Swoobat!" Các chỉ số của Swoobat đều không nổi bật, nhưng lại có năng lực 'Đơn Giản'.

Dưới năng lực 'Đơn Giản', bất kể là tăng hay giảm chỉ số, đều sẽ trở thành gấp đôi so với ban đầu!

Đường Huy hô lớn: "Minh Tưởng!" Chỉ cần tăng hai bậc Công đặc biệt, dù là chiêu Bóng Ma của Haunter cũng không thể xuyên thủng phòng ngự của Swoobat!

Swoobat bay lên không trung, cứng rắn chịu đựng chiêu Quỷ Hỏa của Haunter, khí thế trên người không ngừng tăng lên.

Tất cả mọi người có mặt đều nín thở.

Chiến thuật đặc trưng của Gym Thượng Hải.

Simple Swoobat, kết hợp với 'Sức Mạnh Trữ Lực'.

Dưới sự gia cố của bốn tầng chỉ số và Công đặc biệt tăng lên, ánh sáng của Sức Mạnh Trữ Lực rực rỡ như vầng thái dương, chiếu sáng cả nhà thi đấu!

Khán đài đồng loạt vang lên tiếng 'vãi chưởng'. "Cái chiêu Sức Mạnh Trữ Lực này lấy đâu ra đỡ?" "Thầy Lục hôm nay toang rồi!" "Cái chiêu Sức Mạnh Trữ Lực này có mười vạn cái mạng cũng đỡ không nổi!" Bí kíp gia truyền bắt nguồn từ 《Sức Mạnh Trữ Lực》 và 《Minh Tưởng》.

Tư duy chiến thuật của Gym Thượng Hải đã được thể hiện một

cách淋漓尽致!

Ánh sáng chói lòa lóe lên trong nhà thi đấu.

Lục Dã liếc nhìn danh sách chiêu thức, bình tĩnh nói: "Haunter, Sương Mù Đen!" Đường Huy đột nhiên trừng mắt.

Haunter cười quái dị, trên người tuôn ra một lượng lớn sương mù đen, bao phủ khắp sàn đấu.

Tất cả hiệu ứng cộng thêm, đều bị xóa sạch!

Chiêu thức trứng của Haunter khiến Đường Huy hơi ngẩn người.

Không chỉ quan sát chiến thuật của mình... mà còn giấu một tay chiêu Sương Mù Đen.

Tôi thấy, cậu chính là đến đây để chuyên gây khó dễ cho tôi, Đường Huy này! "Tê tê!" Swoobat vỗ cánh, hít phải sương mù đen, ánh sáng xanh trong mắt lập tức yếu đi.

Chùm sáng của Sức Mạnh Trữ Lực uể oải rơi xuống người Haunter, gây ra một vết 'thương nặng' bé tí.

Haunter không hoảng không vội ngáp một cái.

Trên khán đài là một loạt dấu hỏi chấm. "???" "Đây là... cạo gió à?" Tô Dụ, người vừa thua Đường Huy lúc nãy, cũng có vẻ mặt kinh ngạc.

Con Swoobat này, lúc đánh tôi đâu có như vậy!

Scyther của tôi suýt nữa bị một phát Sức Mạnh Trữ Lực đánh nát đấy!

Tình thế trên sân biến đổi trong chớp mắt.

Swoobat lại dùng Minh Tưởng.

Nhưng chưa đợi Minh Tưởng hoàn thành, Haunter đã tung ra một

quả Bóng Ma.

Năng lượng hệ Ma cuồn cuộn khuấy động luồng không khí, phát ra tiếng nổ dữ dội!

Rầm!!

Swoobat đã mất hết chỉ số cộng thêm, loạng choạng vỗ cánh, thảm hại ngã sõng soài trên mặt đất.

Toàn trường im phăng phắc.

Tuy là đội dự bị, nhưng dù sao đó cũng là Pokémon do Thủ lĩnh Gym huấn luyện... người khác phải tốn bao công sức... mới vất vả đánh bại được con thứ hai của Đường Huy... sao đến lượt cậu, mẹ nó lại sắp càn quét cả đội rồi!

Mà điều khiến người ta kinh ngạc hơn nữa là — giữa trận đấu, Thầy Lục lại không thu hồi Haunter.

Ý gì đây?

Anh ta định dùng Haunter một mình cân ba?! "Điên rồi à?

Một cân ba Thủ lĩnh..." Lỗ Quảng Hải lẩm bẩm không thể tin.

Còn Trần Đình Nguyệt và Hàn Tiêu Tiêu lại cùng lúc đứng dậy, kích động hét lớn: "Thầy Lục cố lên!" Trong khoảnh khắc, ánh mắt của hai người giao nhau trên không trung, tóe ra những tia lửa dữ dội.

Tiếng reo hò của toàn trường cũng vang lên vào lúc này. "Thầy Lục đỉnh vãi!!" "Haunter giết hết cho tôi!" Rõ ràng là giải thách đấu công khai, lại như biến thành một buổi trình diễn đấu sao...

Đường Huy thở dài.

Thật ra anh ta đã công nhận thực lực của Lục Dã, trao huy hiệu cho cậu cũng không sao.

Nhưng việc này liên quan đến việc bình chọn giải cá nhân xuất sắc nhất.

Dù thua thảm, anh ta cũng phải đánh đủ ba trận...

Thằng nhóc chết tiệt này...

Đường Huy tâm trạng phức tạp.

Chẳng lẽ cậu ta đã du hành qua các liên minh khác, rồi lại chạy về Đông Hoàng giả làm tân binh đi smurf?!

Nếu không thì... một sinh viên năm hai ngành tài chính bình thường, sao lại có trình độ chỉ huy như vậy!

Đường Huy nghiến răng nói: "Lên đi, Kadabra!" Kadabra và Haunter đều là những kẻ tấn công đặc biệt tốc độ cao, sức bền thấp, và cả hai đều khắc chế đối phương gấp đôi.

Có thể nói, ai giành được quyền ra tay trước, người đó sẽ có cơ hội hạ gục đối thủ bằng một đòn.

Trên hàng ghế khách mời, Tống Bằng Trình trầm ngâm: "Cứ xem... tốc độ của ai nhanh hơn một bậc." Đỗ Gitano gật đầu. "Nhưng mà... qua hai trận đấu, HP của Haunter có lẽ sẽ không đủ..." Lời còn chưa dứt, mắt Kadabra đã lóe lên ánh sáng xanh, năng lượng Siêu Linh màu xanh lam như một bàn tay hữu hình, đột ngột cào về phía Haunter! "Bảo Vệ," Lục Dã bình tĩnh nói, "Dùng Thế Thân!" Lại một cái Thế Thân nữa!

Đỗ Gitano, Đường Huy và những người khác đều đồng loạt sững sờ.

Đánh lâu như vậy, hóa ra HP của Haunter nhà cậu còn chưa xuống vạch đỏ?

Bình thường cậu cho con Haunter này ăn cái gì vậy!

Rõ ràng là một trận đấu cân tài cân sức, nhưng lối đánh của Lục Dã lại ngày càng ổn định hơn.

Sau khi luân phiên sử dụng hai lần Thế Thân và Bảo Vệ, chiêu Thôi Miên của Haunter cuối cùng cũng đã trúng Kadabra.

Vẻ mặt của khán giả khá phức tạp. "Cậu cứ dùng thẳng Bóng Ma one-shot Kadabra là được rồi!" "Cậu hiểu cái gì?

Thầy Lục đây là đang đọc vị Kadabra sẽ đeo dải băng khí thế!" "Cũng có lý... nhưng tôi cứ có cảm giác Thầy Lục muốn chơi bẩn đối thủ..." Kadabra chìm vào giấc ngủ. "Ghos! (ﾉ≧∀≦)ﾉ" Haunter liên tiếp tung ra Quỷ Hỏa, Kịch Độc.

Nhìn Kadabra đang ngủ say, mặt mày tím tái, trên người còn cháy lấm tấm những đốm lửa Quỷ Hỏa...

Đường Huy co giật khóe miệng, ra lệnh cho Kadabra đang mơ màng dùng Dịch Chuyển Tức Thời ra khỏi sân, lập tức đầu hàng.

Thôi Miên cộng với Kịch Độc - Thế Thân - Bảo Vệ, không phải lối chơi của anh hùng hảo hán!

Ván này coi như cậu thắng, tôi bỏ!

Trọng tài ngẩn người một lúc, thổi còi: "Người chiến thắng, Đại học Thượng Hải, Lục Dã!" Cả nhà thi đấu đột ngột im lặng.

Dù đã có chuẩn bị tâm lý... nhưng mọi người vẫn mang vẻ mặt không thể tin nổi. "Lại... thật sự càn quét cả đội của Đường Huy?" "Ngay cả Thủ lĩnh Gym cũng bị quét sạch?!" Lỗ Quảng Hải lau mồ hôi trên trán, sắc mặt trắng bệch.

Tuy đúng là 3:0... nhưng cái 3:0 này, hình như có gì đó không đúng lắm? "Vãi chưởng!" Lỗ Quảng Hải vỗ đùi, run giọng nói, "Thầy Lục thắng trắng Thủ lĩnh Gym 3:0!" Trong các giải thách đấu công khai trước đây, cũng có trường hợp người thách đấu chiến thắng.

Nhưng bị người bị thách đấu thắng trắng...

đây là lần đầu tiên trong lịch sử Gym Thượng Hải.

Sau các kỷ lục 'Tân vương ngành tài chính', 'Huấn luyện viên tự mình lên sàn thi đấu'.

Một vài kỷ lục kỳ quái mới của Thầy Lục lại được thêm vào...

Khán giả ngẩn người một lúc lâu, rồi đột nhiên bùng nổ tiếng reo hò. "Thầy Lục đỉnh vãi!" "Vãi, xem livestream của anh ấy ở đâu thế?

Tôi từ người qua đường thành fan rồi!" "Haunter cháy quá!!" Trên hàng ghế khách mời, Tống Bằng Trình mỉm cười nói: "Hậu sinh khả úy!" Đỗ Gitano vuốt râu, cười tủm tỉm gật đầu: "Đúng vậy... phải để Địch Văn Diệu huấn luyện cậu ta thật tốt, bí kíp, Pokémon...

Chương 87

một cái cũng không thể thiếu!" ...

Dựa vào màn trình diễn áp đảo của Lục Dã, nhà vô địch đơn đấu của giải lần này là ai đã không cần phải nói nhiều.

Ánh mắt của tất cả các tuyển thủ tham gia nhìn về phía Lục Dã cũng có thêm một phần kính trọng.

Ngay cả Thủ lĩnh Gym cũng bị Thầy Lục thắng trắng... trình độ chỉ huy và huấn luyện này đã vượt xa tầm với của họ!

Hàn Tiêu Tiêu đột nhiên cảm khái: "Ngẩng lên càng thấy cao, dùi vào càng thấy cứng...

đây có lẽ chính là Thầy Lục..." Mọi người trong đội tuyển gật đầu như gà mổ thóc. "Sao tôi có cảm giác..." Địch Văn Diệu khoanh tay, chìm vào suy tư. "Địa vị huấn luyện viên của tôi không giữ được nữa rồi?" Trên sàn đấu.

Đường Huy trong bộ vest lịch lãm đẩy gọng kính, thở dài một hơi.

Rõ ràng là giải thách đấu công khai... lại làm như một buổi xử刑 công khai... thảo nào từ hôm kia mắt tôi cứ giật liên tục!

Tuy thua có hơi thảm, nhưng Đường Huy cũng không phải người hẹp hòi.

Nếu không, anh ta cũng không thể ngồi vững ở vị trí Thủ lĩnh Gym Thượng Hải.

Bắt tay với Lục Dã, Đường Huy thở dài: "Chúc mừng cậu." "Oa." Mắt Lục Dã sáng lên, dường như thấy 1 triệu đang bắt tay với mình.

Sắc mặt Đường Huy có chút kỳ quái.

Ngay sau đó, Đường Huy lập tức phản ứng lại, bất đắc dĩ nói: "Hai đĩa kỹ năng, tôi sẽ cho người gửi đến nhà cậu, yên tâm đi." Lục Dã ngẩn ra.

Tôi đến đây để nói chuyện này với anh à? "À đúng rồi," Đường Huy thiện ý nhắc nhở, "Hai bộ đĩa kỹ năng này sẽ giúp ích rất nhiều cho việc nâng cao năng lượng tâm linh của Pokémon cậu." "Minh Tưởng có thể loại bỏ sự mệt mỏi của chúng...

đối với sự tiến hóa trong tương lai của Eevee cũng sẽ có lợi ích nhất định." Lục Dã hơi sững sờ.

Lời của Đường Huy quả thật có chút làm Thầy Lục động lòng.

Tính toán độ thân mật... thời khắc Eevee tiến hóa có lẽ cũng không còn xa nữa.

Con gái rồi cũng phải lớn.

Người làm cha tuy không nỡ, nhưng cũng chỉ có thể ngậm ngùi trang điểm cho con gái thật xinh đẹp.

Nghĩ lại...

đây có lẽ chính là món quà lần trước còn nợ Eevee!

Thầy Lục nước mắt lưng tròng: "Anh nói đi, chi phí huấn luyện là bao nhiêu, tôi có chịu nổi không!" Đường Huy: "Cũng không đắt, nhưng vì là hai chiêu..." "Bột Sáng, Đá Bình Minh các loại... cả bộ cũng chưa đến 2 triệu." Lục Dã hít một hơi khí lạnh.

Hóa ra tôi không kiếm được đồng nào, mà còn phải bù thêm cho anh 1 triệu à?

Cùng lúc đó, huấn luyện viên Địch cũng vẫy tay với Lục Dã, cười lớn nói: "Lục Dã à, hiệu trưởng đã đồng ý cho cậu đi chọn thêm một đĩa kỹ năng nữa rồi đấy!" Lục Dã: ???

Thầy Lục ngẩng đầu nhìn trời, nước mắt ướt đẫm mi.

Nghèo gì thì nghèo chứ không thể nghèo giáo dục, khổ gì thì khổ chứ không thể để con khổ... "Mua!" Lục Dã run giọng nói.

Ngày 14 tháng 8, thứ Sáu. 《Báo Thượng Hải Buổi Tối》 trực tiếp đưa một tin tức lớn.

Tiêu đề: "Huấn luyện viên thiên tài thắng trắng Gym Thượng Hải, ngôi sao mới của đại hội đang dần trỗi dậy!" 【Lời bình của tác giả: Tại giải thách đấu công khai kết thúc ngày hôm qua, tuyển thủ Lục Dã, người từng vô địch Piplup Cup, đã thắng trắng Thủ lĩnh Đường Huy!

Được biết, đây là huy hiệu đầu tiên được trao trong giải thách đấu công khai lần này, tòa soạn sẽ tiếp tục theo dõi và đưa tin...】 Tin tức này cũng lên top tìm kiếm, trong phiên bản web, bình luận của các cư dân mạng hài hước cũng không ít. "Không lẽ thật sự có người nghĩ Thầy Lục chỉ là một streamer game à?" "Dù sao cũng là đấu luân phiên, sự tập trung của Đường Huy có giảm sút cũng có thể thông cảm." "Tôi có mặt tại hiện trường!

Thầy Lục quả thực không coi Thủ lĩnh Gym ra gì!" Là Gym duy nhất được chính quyền công nhận ở Thượng Hải, thực lực của Đường Huy là điều không thể bàn cãi.

Dù vậy, Lục Dã với tư cách là người thách đấu, lại thắng trắng Thủ lĩnh 3:0 — pha này, pha này là đại sát đặc sát!

Đường Huy cũng nhìn thấy bài báo này, đẩy gọng kính viền vàng, có chút ngượng ngùng.

Thắng trắng thì thôi đi... còn đưa tin rầm rộ như vậy... tôi không cần mặt mũi à?!

Tuy nhiên, Đường Huy cũng rất tán thưởng Lục Dã.

Dù sao mục đích của giải thách đấu công khai vốn là để phát hiện ra những Huấn luyện viên trẻ tuổi ưu tú.

Dùng Pokémon có trình độ tương đương mà lại bị thắng trắng, Đường Huy thua cũng tâm phục khẩu phục.

Đường Huy lắc đầu, cười cười: "Giang sơn đời nào cũng có nhân tài..." "Không đến mức tức giận đâu, không đến mức..." Ngày thứ ba của giải thách đấu công khai vẫn tiếp tục.

Đường Huy dường như mang hai chữ 'oán niệm' trên đầu, thể hiện ra thực lực kinh người. "Vãi, Swoobat cháy quá!" "Không phải Đường Huy yếu, mà là Thầy Lục quá mạnh!" Các người thách đấu từ các trường trung học khác nước mắt lưng tròng.

Anh bị Thầy Lục thắng trắng thì cũng đừng trút giận lên đầu chúng tôi chứ!

Ba ngày trôi qua, Đường Huy tổng cộng chỉ thua một trận.

Đường Huy hài lòng gật đầu, giữ vững nguyên tắc dạy dỗ người mới, vẫn trao thêm một huy hiệu nữa. ...

Giải thách đấu công khai kết thúc.

Trên chuyến xe buýt trở về trường, Hàn Tiêu Tiêu líu ríu, vẫn còn phấn khích kể lại những gì đã thấy: "Thầy Lục, hai cái bí kíp đó chắc chắn là của cậu rồi!" Lục Dã cười gượng: "Ha ha." Tiền thưởng mới có 1 triệu, mua quà cho mấy nhóc tốn 2 triệu... cộng thêm mấy trận này, lặt vặt mua một đống Potion cho Squirtle.

Sao tôi có cảm giác mình còn lỗ nhỉ? "Còn cái này nữa," Thẩm Đinh Chỉ đưa điện thoại cho Lục Dã. "Cậu xem bài báo này đi, bình luận hot đã lên đến hàng nghìn rồi." Lục Dã hơi sững sờ.

Nhìn kỹ lại, trời ạ, lại là người bạn cũ 《Báo Thượng Hải Buổi Tối》!

Tuy có hơi chợ búa, nhưng anh bôi nhọ Đường Huy như vậy có ổn không?

Tôi còn đang chờ anh ta phát tiền thưởng cho tôi đấy!

Ai cũng biết Thầy Lục là thiên tài (tuy là thật), vậy sau này tôi làm sao đi smurf nữa?! 【Lời bình của tác giả: Là nhà vô địch Piplup Cup, phương pháp huấn luyện của Lục Dã vô cùng xuất sắc, dựa vào tình cảm để tạo ra sự đồng cảm với Pokémon...

Chiến thắng Đường Huy lần này chính là minh chứng tốt nhất cho sự gắn kết tình cảm đó...】 Liếc nhìn tên phóng viên, Lục Dã lập tức cảnh giác.

Lại là anh, anh phóng viên nam lần trước phỏng vấn tôi!

Anh đừng có lúc nào cũng tự bịa ra mấy cái thiết lập kỳ quái được không hả! "Tôi thật sự chỉ là một sinh viên ngành tài chính bình thường thôi mà." Đặt điện thoại xuống, Lục Dã thở dài. "Sao họ lại không tin nhỉ?" Mọi người trong đội tuyển có vẻ mặt kỳ quái.

Mẹ nó, suýt nữa thì quên, huấn luyện viên Lục còn là chuyên ngành tài chính!

Giang Thần lau mồ hôi lạnh trên trán, lẩm bẩm: "Huấn luyện viên Lục... không lẽ là hack game rồi chứ..." Lục Dã híp mắt, im lặng nhìn chằm chằm vào chỗ ngồi của Giang Thần.

Mày lại làm tiên tri à?

Tối nay tao chém mày!

Huấn luyện viên Địch vỗ vai Lục Dã, cười nói: "Hiệu trưởng Đỗ đã liên lạc với tôi rồi, bí kíp lần này là do đích thân ông ấy chuẩn bị cho cậu đấy!" Lục Dã hơi sững sờ: "Hiệu trưởng Đỗ là vị nào ạ?" "Chính là ông lão mặc áo choàng trắng râu dài ngồi trên hàng ghế khách mời, cũng là lão hiệu trưởng của Đại học Ma Đô." Huấn luyện

viên Địch giải thích: "Ông ấy từng giành chức vô địch Đại hội Liên Minh Đông Hoàng, Squirtle của cậu chính là hậu duệ của Pokémon của ông ấy." Lục Dã: ???

Tôi cứ thắc mắc sao thiên phú của Squirtle lại mạnh như vậy.

Hóa ra thủ phạm chính là ông à, lão hiệu trưởng!

Lục Dã lắp bắp: "Ông...

ông ấy định chuẩn bị bí kíp gì cho tôi ạ?" "Đào Hầm," huấn luyện viên Địch cười tủm tỉm nói, "Nghe ông ấy nói, rất hợp với Squirtle của cậu." "Thế nào, vui chứ?" Lục Dã há miệng.

Trong đầu dường như hiện ra cảnh Squirtle từ tầng sáu đào một mạch xuống đến cửa cầu thang.

Mồ hôi lạnh lập tức túa ra trên trán.

Lục Dã mấp máy đôi môi trắng bệch, cười gượng: "Cũng... cũng được ạ." Lần này về nhà, phải tìm ngay bên chuyển nhà thôi!

Cứ tiếp tục ở tầng sáu, hàng xóm tầng dưới chắc chắn sẽ tống tôi lên đồn cảnh sát mất! ...

Tóm lại, giải thách đấu công khai lần này cũng thu hoạch được khá nhiều.

Khoản tiền thưởng quan trọng nhất 1 triệu đã được chuyển vào tài khoản của Lục Dã.

Còn có ba món quà: 《Sức Mạnh Trữ Lực》, 《Minh Tưởng》, và 《Đào Hầm》.

Ngoài ra, còn có huy hiệu 【Huy hiệu Thượng Hải】 có hình dạng 'Tháp Chiến Đấu Đông Hoàng', trông như một viên ngọc trai.

Lục Dã cầm huy hiệu lấp lánh này trong tay, lẩm bẩm: "Trông cũng đẹp đấy chứ..." "Tiếc thật, đây có lẽ là huy hiệu cuối cùng mà

mình thu thập được." Ném 【Huy hiệu Thượng Hải】 sang một bên, Thầy Lục mở số dư điện thoại.

Sau khi trả hết nợ mua Đá Nước, Lục Dã vẫn còn nợ Cynthia 5 triệu.

Tuy Cynthia chưa bao giờ nhắc đến chuyện này.

Giấy nợ đó cứ như khế ước bán thân vậy.

Nhưng Thầy Lục vẫn không quên mục tiêu ban đầu, luôn nghĩ đến việc chuộc lại giấy nợ.

Về đến nhà, Lục Dã bấm máy tính, miệng lẩm bẩm: "Ừm...

Minh Tưởng có lợi cho sự tiến hóa của Eevee... tiền này không thể tiết kiệm." "Đào Hầm chắc không tốn tiền... không đúng, cái này hình như còn đắt hơn!" Sắc mặt Lục Dã kỳ quái.

Lỡ Squirtle đào thủng tòa nhà này, chẳng phải mình toang rồi sao?!

Đột nhiên, Thầy Lục vỗ trán, rên rỉ: "Vãi chưởng, Eevee cũng học được Đào Hầm!" Một giọt mồ hôi lạnh chảy dài trên trán Lục Dã. "Mình có nên giấu cái đĩa kỹ năng này đi không nhỉ..." ...

Lục Dã lại lật xem đĩa kỹ năng 《Minh Tưởng》.

Ngay cả bản điện tử có mã hóa cũng có, thật sự ngoài dự đoán của Lục Dã.

Nhưng Thầy Lục quả thực xem không hiểu lắm, trầm ngâm một hồi lâu, đột nhiên tắt file đi. "Để cho chắc ăn... vẫn nên hỏi ý kiến một đại lão hệ Siêu Linh thì hơn!" Mở nhóm chat, Lục Dã suy nghĩ một chút rồi tag Sabrina. 【'Thầy Lục' đã chọc 'Sabrina'】 Sabrina: ?

Thầy Lục: Có thể giúp tôi xem thử bí kíp này có vấn đề gì không?

Sabrina: Được, gửi cho tôi đi.

Lục Dã đang gõ chữ thì hơi ngẩn người.

Đồng ý nhanh vậy sao?!

Tôi còn chưa nói đến thù lao mà!

Lục Dã hắng giọng, gõ chữ: "Hình như không chuyển tiếp được... nhưng tôi có thể quay màn hình cho cô." Thầy Lục: 【Video】 Sabrina chỉ liếc qua một cái, rồi bình tĩnh nói: "Phương pháp huấn luyện này là để phối hợp với Sức Mạnh Trữ Lực phải không... tôi cũng có nghiên cứu qua." "Nhưng về mặt rèn luyện năng lượng tâm linh, hiệu quả của nó không tốt lắm... tôi có thể giúp anh bổ sung hoàn thiện nó." Lục Dã ngẩn ra, vẻ mặt phức tạp: "Thật sự không cần thiết đâu..." Sabrina: "Khách sáo rồi, chỉ là chuyện nhỏ thôi." Lục Dã đột nhiên có chút căng thẳng.

Chương 88

Lỡ sau khi Sabrina sửa xong, số tiền cần bỏ ra còn nhiều hơn thì sao?!

Một giờ sau, khung chat lại rung lên. 【Tập tin 'Minh Tưởng 2.0' đã được gửi, vui lòng kiểm tra】 Sabrina: Tôi đã tối ưu hóa một chút các vật phẩm cần thiết.

Lòng Lục Dã thắt lại, thất thanh hỏi: "Bao... bao nhiêu tiền?" Sabrina: Tổng giá không đổi, vẫn là 2 triệu, nhưng cần Đá Bình Minh chất lượng cao hơn.

Sabrina: Tuy hiếm, nhưng trên thị trường vẫn có lưu thông, anh có thể để ý một chút.

Nghe thấy không tăng giá, Lục Dã thở phào nhẹ nhõm.

Thầy Lục: Cảm ơn cô, Sabrina.

Sabrina hơi sững sờ, đáp lại: "Ngài khách sáo." ...

Tắt giao diện trò chuyện, Lục Dã lẩm bẩm: "Phải hỏi tập đoàn khoáng sản xem có thể kiếm được một viên Đá Bình Minh không." "Có vốn lưu động và trả góp, chắc vẫn có thể miễn cưỡng mua được..." Lục Dã nắm chặt tay, cười lạnh một tiếng: "Ha, chỉ là bảy triệu thôi mà..." "Nếu đến cả món nợ này cũng không trả nổi... thì cũng quá coi thường tôi, Thầy Lục này rồi!" Ngày 15 tháng 8, thứ bảy.

Vòng khiêu chiến công khai đã kết thúc, đội tuyển của trường tạm thời không có lịch trình gì.

Mặc dù sắp phải gánh khoản nợ 700 vạn, nhưng Lục Dã cảm thấy nợ nhiều quá rồi thì cũng chẳng sao, hơn nữa ôm Eevee đúng là rất thoải mái.

Nhân dịp cuối tuần, Lục Dã hiếm khi ngủ nướng, sung sướng ôm bé Eevee trong lòng. "Bố y…" Eevee giãy giụa theo phản xạ, một lát sau cũng lim dim ngủ thiếp đi. "Reng reng reng…" Chuông báo thức lúc mười hai giờ trưa vang lên.

Mặt trời đã lên cao, nắng vàng rực rỡ, Lục Dã vén chăn lên. "Bố y…" Eevee cuộn tròn người, lấy tay nhỏ che nắng, bất mãn rên ư ử.

Lục Dã xoa xoa cái đầu nhỏ của Eevee, đang cười ngây ngô thì điện thoại đột nhiên rung lên. "Alo, anh Đại Hữu à." Lục Dã ngáp một cái, "Sao thế?" Giọng của Lương Đại Hữu vô cùng kích động: "Cậu không xem trang quản trị của ORAS à?!

Dữ liệu của chúng ta bùng nổ rồi!

Doanh thu vào thẳng hơn một trăm vạn!" Lục Dã ngẩn người.

Thời gian này, game 《Plants vs.

Zombies》 nhận được phản hồi rất tốt, nhưng lưu lượng người dùng一直 không theo kịp.

Doanh thu một trăm vạn, tức là gần mười vạn lượt mua… Lại không có tiền quảng cáo, lấy đâu ra lượng người dùng lớn như vậy? "Anh cứ từ từ nói, cũng có thể là dữ liệu bị lỗi." Lục Dã bình tĩnh đáp.

Mặc dù chỉ là muối bỏ bể, nhưng nếu thật sự có được một trăm vạn thì cũng đáng để ăn mừng.

Nhưng trước hết, phải xác thực thông tin đã.

Lương Đại Hữu nuốt nước bọt, cố gắng trấn tĩnh.

Đúng là anh Lục có khác… một trăm vạn mà cứ như không có gì! "Đúng là… tầm nhìn của tôi hạn hẹp quá." Lương Đại Hữu trầm giọng nói: "Lúc cậu đang thi đấu, có người đăng một bài quảng cáo trên Twitter." Lục Dã tự pha cho mình một ly cà phê, vừa khuấy vừa

nói: "Ừm… anh nói tiếp đi…" "Người đó hình như cũng là fan game của cậu, có gần hai mươi triệu người theo dõi.

Bài đăng gần nhất là từ lễ trao giải Oscar năm ngoái, giờ lại đột nhiên quảng cáo cho chúng ta!" Lương Đại Hữu nói càng lúc càng kích động, tông giọng cũng cao dần lên: "Là Nhà vô địch Sinnoh Cynthia đó!

Cô ấy quảng cáo cho《Plants vs.

Zombies》!" "Phụt…" Lục Dã ho sặc sụa, cà phê phun tung tóe, ném điện thoại sang một bên rồi nhảy cẫng lên.

Lương Đại Hữu có chút cảm khái.

Tin tức lớn như vậy mà anh Lục vẫn bình tĩnh như không… Đúng là người đàn ông có quan hệ sâu sắc với phó chủ tịch Devon!

Lục Dã hít một hơi khí lạnh, lưỡi vẫn còn tê dại, nhặt điện thoại lên nói: "Không… không thể nào?" Lần trước mình chỉ đùa với Cynthia thôi, cô ấy thật sự quảng cáo cho mình sao?

Chuyện này sẽ không gây ảnh hưởng tiêu cực đến cô ấy chứ? "Cậu vào trang chủ Twitter là thấy ngay, mấy ông lớn cũng chia sẻ lại rồi!" Lương Đại Hữu cười ha hả: "Chúng ta sắp giàu to rồi, anh Lục ơi!" Lục Dã hơi sững sờ.

Giàu hay không không quan trọng, trả được hết nợ là anh mãn nguyện rồi.

Nhưng vấn đề là… hình như mình lại nợ thêm một món nợ ân tình khổng lồ rồi!

Cúp máy, Lục Dã mở Twitter, bấm vào ảnh đại diện của mỹ nhân tóc vàng.

Bài đăng đầu tiên trên trang chủ chính là về game. "Game rất vui,

tác giả nhờ tôi quảng cáo một chút. @Thầy Lục hôm nay có tấu hài không" "Đính kèm: 《Plants vs.

Zombies》" Lục Dã có chút ngẩn ngơ.

Bài đăng gần nhất là từ một năm trước, khi Diantha đoạt giải Nữ diễn viên chính xuất sắc nhất Oscar.

Mạng xã hội im hơi lặng tiếng bấy lâu nay, lại được sử dụng chỉ vì một lời quảng cáo bông đùa… Lục Dã ôm ngực, lẩm bẩm: "Sao tim mình lại đập thình thịch thế này?" Bình luận của cư dân mạng cũng cực kỳ hài hước. "Game này khó vãi!

Não tôi sắp bị Cofagrigus ăn sạch rồi!" "Một tên chuyên chơi hệ Cỏ điên cuồng như thế mà cũng được gọi là Bậc thầy hệ Cỏ à?

Venusaur của ông ta còn chẳng thèm mang chiêu Bột Ngủ!" "Tưởng là tuyên bố chính thức gì, hết hồn nhìn lại ID, vãi chưởng, là Thầy Lục!" "Thầy Lục cố lên!

Ơ, là bài PR kiếm cơm à, thế thì thôi!" Cynthia đăng bài trở lại đã thu hút sự chú ý không nhỏ.

Cộng thêm chất lượng của 《Plants vs.

Zombies》 thực sự tốt, lượng mua trên nền tảng ORAS tăng vọt.

Hai mươi triệu người theo dõi, chỉ trong vài giờ đã chuyển đổi thành mười vạn người dùng trả phí, sức ảnh hưởng này quả thực đáng sợ.

Đương nhiên, so với các ngôi sao lưu lượng ở kiếp trước, những người mà fan bán máu cũng phải mua album, thì vẫn chưa là gì.

Nếu không, tài sản của Thầy Lục có lẽ đã vượt quá trăm triệu rồi.

Đặt điện thoại xuống, Thầy Lục chìm vào suy tư.

Sau một năm ngừng cập nhật, bài đăng đầu tiên lại liên quan đến

game.

Ừm… rất giống phong cách Cynthia!

Theo tiến độ này, cuối tháng nay, nền tảng ORAS sẽ có doanh thu gần 300 vạn.

Mặc dù vẫn còn nợ Cynthia 500 vạn, nhưng cũng đủ để trả hết các khoản nợ khác!

Thậm chí, anh còn có thể tự thưởng cho mình, mua đủ quà cho Eevee và Squirtle!

Thầy Lục đột nhiên thở dài một hơi: "Nhớ cô ấy quá…" "Hửm?

Hay là mình làm một game mới, rồi lại cùng cô ấy chơi online!" Thầy Lục vỗ trán một cái, quyết định game tiếp theo sẽ là game hai người.

Dù sao vốn lưu động có hạn, không thể gánh nổi các game bom tấn, chỉ có game chơi đơn mới là con đường kiếm lời nhanh nhất.

Hơn nữa, IP game chơi đơn còn có thể chuyển thể thành game di động, đúng là một công đôi việc!

Lục Dã không định làm phiền Cynthia.

Mỗi người đều có quỹ đạo cuộc sống riêng.

Chính vì vậy, những khoảnh khắc giao nhau mới càng khiến người ta cảm động.

Buổi chiều.

Thầy Lục gọi điện cho vị quản lý đã giao hàng tận nhà lần trước. "Ồ?

Anh Lục Dã, anh lại đến mua vật phẩm à!" Vị quản lý mừng ra mặt.

Lục Dã nghiến răng: "Đây là lần cuối cùng, tuyệt đối không có lần sau!" Quản lý ngẩn ra, rồi cười nói: "Tôi hiểu, tôi hiểu!" Trong bí kíp 《Thiền Định》 của Sabrina, yêu cầu về chất lượng của Đá Bình Minh rất cao.

Vị quản lý hứa sẽ để ý giúp Lục Dã, ngay khi có hàng đấu giá sẽ thông báo cho anh ngay lập tức.

Lục Dã xoa cằm, sắc mặt hơi thay đổi.

Mặc dù tổng giá trị là 200 vạn không sai… nhưng vật hiếm thì quý, Đá Bình Minh mua từ phiên đấu giá đâu phải chỉ cần 200 vạn là giải quyết được!

Chẳng lẽ… đây mới là mục đích thực sự của Sabrina?! "Thôi kệ." Lục Dã tự an ủi: "Hôm nay có thêm thu nhập, coi như tự thưởng cho mình vậy!" Bữa tối là salad Berry và bít tết thơm ngon.

Haunter đeo kính râm, dẫn theo đàn em Squirtle từ Câu lạc bộ Huấn luyện viên trở về, ra dáng một đại ca thực thụ.

Haunter & Squirtle: ヾ(⌐■_■) "Ghos? (￣▽￣)/" (Ăn tối được chưa?) Lục Dã liếc mắt: "Rửa tay trước đã!" Cuộc sống thường ngày tươi đẹp cứ thế trôi qua.

Lục Dã vô thức mở 《Pokemon: Battle》, ngẩn người nhìn vào danh sách bạn bè trống rỗng.

Tiếng tin nhắn 'tít tít' vang lên, Lục Dã khẽ động lòng.

Akin: Làm ván không?

Thầy Lục: Cút!

Akin hậm hực lau mũi.

Không chơi thì thôi, mắng tôi làm gì!

Thầy Lục ngẩn người hai tiếng đồng hồ.

Thời gian gần nửa đêm, Lục Dã ngáp một cái, đang định tắt máy.

Phía dưới màn hình, ảnh đại diện của cô bé loli tóc vàng đột nhiên sáng lên.

Kem que Bạch Thái: Chơi không?

Thầy Lục: Ok.

Lục Dã thầm nghĩ, có lẽ đây chính là điểm giao nhau của những đường thẳng song song. "Số tiền nợ cậu chắc phải một thời gian nữa mới trả được." Lục Dã thở dài: "Tôi còn phải nuôi ba đứa nhóc này, chuẩn bị bí kíp, mua vật phẩm, rồi còn phải cho Haunter huấn luyện…" Lục Dã giống như một ông bố già lẩm cẩm, tự nhiên thấy mệt mỏi trong lòng.

Mỹ nhân tóc vàng ngẩn ra một lúc, rồi mỉm cười. "Được." Ngày 16 tháng 8, chủ nhật.

Sáng sớm, Thầy Lục bị một tiếng chuông cửa đánh thức. "Xin chào, có chuyển phát nhanh, phiền anh ra cửa sổ ký nhận!" Lục Dã gãi đầu.

Gần đây mình có mua gì đâu nhỉ?

Viên Đá Bình Minh trị giá mấy trăm vạn cũng không đến nỗi qua loa thế này chứ!

Đến bên cửa sổ, một con Pidgeotto dùng móng vuốt kẹp gói hàng, đậu trên bậu cửa, cúi đầu chào Lục Dã.

Trên cổ Pidgeotto còn treo một tấm biển gỗ: "Thanh toán khi nhận hàng bằng mã QR, cảm ơn sự ủng hộ của quý khách!" Lục Dã mỉm cười, nhận lấy gói hàng, chìa một viên Khối Năng Lượng Oran Berry ra.

Pidgeotto nghiêm túc lắc đầu, chìa cánh ra, ra hiệu mình đã được

huấn luyện chuyên nghiệp.

Sau đó, Pidgeotto mổ mổ vào mã QR: Giao hàng thu tiền, đừng hòng quỵt!

Lục Dã cười gượng.

Không ngờ đấy, cuối cùng vẫn bị lộ! "Nhớ đánh giá năm sao nhé, bạn thân!" Người giao hàng hét lớn từ dưới lầu.

Tiễn Pidgeotto đi, Lục Dã tò mò xem xét gói hàng trong tay.

Squirtle cảnh giác bò ra khỏi bể nước, giơ tay ngăn lại: "Zeni!" Cẩn thận, có thể là bom!

Lục Dã ngẩn người.

Chỉ thấy Squirtle nhắm mắt lại, dùng Aura dò xét kỹ lưỡng mấy lần, mới trịnh trọng giao lại gói hàng cho Lục Dã. "Zeni! ヾ(⌐■_■)" (Bây giờ thì không vấn đề gì rồi!) Squirtle không biết từ đâu lôi ra một cặp kính râm đeo lên, thận trọng gật đầu.

Lục Dã mặt mày quái lạ.

Quả không hổ là mày, Squirtle!

Trong gói hàng là một huy hiệu kim loại nhỏ, lấp lánh, trông giống một tên lửa nhỏ xinh.

Lục Dã gãi đầu, nhìn sang giấy chứng nhận bên cạnh, vẻ mặt lập tức trở nên phức tạp: 【Cán bộ đội Hỏa Tiễn, bí danh: Sensei】 Tôi là một công dân lương thiện chính hiệu mà!

Chương 89

Gửi đến công khai thế này, tôi biết giải thích với Jenny thế nào… À không, tôi biết giải thích với Cảnh sát Jenny thế nào đây!

Lục Dã chỉ cảm thấy đây là một củ khoai lang nóng bỏng tay.

Lỡ mà vứt đi, bị người ta nhặt được tố cáo thì phiền to!

Lục Dã trầm ngâm một lát, lấy lửa hơ cả buổi, huy hiệu vẫn không hề có dấu vết gì.

Trong chốc lát, một giọt mồ hôi lạnh chảy dài trên trán Thầy Lục.

Đúng là Giovanni có khác, mua bán ép buộc đúng là có nghề!

Mở nhóm chat, Lục Dã đăng ảnh lên, có chút lo lắng.

Thầy Lục: 【Hình ảnh】 Thầy Lục: @Lance, trường hợp này phải xử lý thế nào ạ!

Thầy Lục: Sáng nay tôi tỉnh dậy, nó đã xuất hiện trong nhà tôi rồi!

Thanh tra Lance, anh nghe tôi giải thích, thật sự là Giovanni tự mình gửi đồ đến đấy!

Lance ngẩn người, ho khan một tiếng: "Đây đúng là thủ đoạn quen thuộc của đội Hỏa Tiễn… Yên tâm đi, tôi sẽ bảo lãnh cho cậu!" Lance thầm nghĩ.

Sensei à… phải để ý kỹ cái biệt danh này mới được!

Sabrina cũng chết lặng.

Ngài Giovanni rốt cuộc đã chiêu mộ một tên ngáo ngơ thế nào vào vậy!

Hay là… Thầy Lục vào đội Hỏa Tiễn để làm nội gián?! "Thảo

nào." Một giọt mồ hôi lạnh chảy trên trán Sabrina. "Phải nhắc nhở đại ca Giovanni mới được…" Red: 【Hình ảnh】 Red: Cho các cậu xem tôi mặc đồng phục đội Hỏa Tiễn này!

Đây là cảnh Red khi còn trẻ, cải trang thành thành viên đội Hỏa Tiễn để cứu Mew.

Phải nói rằng, dù là bộ đồng phục đen tuyền, cũng không thể che lấp được ánh mắt chính nghĩa mãnh liệt của cậu thiếu niên.

Yellow: ///(//•/ω/•//)/ Green: 【Hình ảnh】 Trong ảnh, Green mặc đồng phục đội Hỏa Tiễn, nháy mắt với ống kính.

Green: Tôi cũng có nè~!

Akin tức đến nghiến răng.

Chẳng lẽ chỉ có mình tôi là không có ảnh mặc đồng phục đội Hỏa Tiễn sao? "Tôi vẫn có câu hỏi đó!

Tại sao Giovanni không mời tôi!" Có sự bảo lãnh của Lance, Lục Dã cũng thở phào nhẹ nhõm.

Nhưng lời của gã này cũng không thể tin hoàn toàn.

Khả năng bị Lance trở mặt tố cáo để lập công cũng không phải là không có.

Khi cần thiết, có lẽ vẫn phải nhờ đến sếp Red ra tay cứu giúp.

Thầy Lục xoa cằm, đột nhiên ngẩng đầu nhìn trời, chìm vào suy tư sâu sắc. "Bây giờ mình rốt cuộc được tính là…" "Nội gián của đội Hỏa Tiễn, hay là nội gián của liên minh?" Thầy Lục đột nhiên nước mắt lưng tròng: "Tôi thật sự chỉ là một chủ kênh game chân chính…" "Sao các người không tin chứ!" ...

Gói hàng này có lẽ là do Matori cử người gửi đến.

Mặc dù chuyển nhà cũng không có nhiều ý nghĩa.

Nhưng Lục Dã muốn đề phòng chiêu Đào Hầm của Squirtle, tâm tư quả thực là quá cẩn thận.

Cộng thêm gần đây vừa có chút tiền dư.

Lục Dã vẫn quyết định tìm chị Liễu, thương lượng chuyện chuyển nhà.

Dù sao… cứ ở mãi trên tầng sáu… hộ dân ở tầng dưới mỗi đêm đều sống trong nguy hiểm mà!

Gọi điện cho chị Liễu, anh nhắc đến chuyện chuyển nhà.

Chị Liễu thản nhiên nói: "Ồ, tôi gửi sơ đồ các căn nhà gần đây cho cậu, cậu cứ từ từ chọn." Lục Dã biến sắc.

Ngay cả Thượng Hải mà chị cũng mua được cả một con phố sao?!

Đúng là chị có khác, chị Liễu! "Chỉ có mấy căn này thôi… cậu xem rồi chọn đi." Chị Liễu gửi từng sơ đồ cho Lục Dã, chỉ trong chốc lát đã gửi hơn chục tấm ảnh.

Lục Dã đã có chút tê liệt. "Hay là… chọn một nơi gần hơn chút đi." Lục Dã mặt mày quái lạ: "Sau này có khi còn phải làm phiền chị Liễu nữa…" ...

Nghe tin Lục Dã sắp chuyển nhà, cả khu dân cư đều ra tiễn.

Dì ở ban quản lý rưng rưng nước mắt nói: "Cậu Lục à, những đóng góp của cậu trong việc phòng chống và điều trị cho các bé Meowth hoang trong khu, chúng tôi nhất định sẽ không quên!" "Đúng vậy, đúng vậy, cậu Lục đừng đi mà!" Đám đông hóng chuyện phụ họa.

Lục Dã thầm chửi thầm: Sao cảm giác như mình sắp đi chết vậy… Cái tấm biểu ngữ 【Bàn tay vàng khoa phụ sản】 đến giờ vẫn còn treo trong phòng kìa!

Bác bảo vệ mặc dù vẫn luôn không ưa Lục Dã, nhưng vẫn lẩm bẩm: "Hay là, cậu cứ ở gần đây đi…" "Cùng lắm thì tôi giới thiệu cháu gái tôi cho cậu." "Nó còn là một Huấn luyện viên Tinh Anh đấy… ít nhiều cũng giúp được cậu!" Lục Dã hơi ngẩn người, trong lòng vẫn có chút cảm động. "Cháu gái bác có xinh hay không không quan trọng…" Lục Dã cười nói. "Chủ yếu là, tôi cũng muốn tiếp tục thuê nhà gần đây!" Bác bảo vệ ngẩng đầu, tự hào nói: "Cháu gái tôi tên Hạ Tuyền, xinh lắm đấy!" Lục Dã ngẩn ra.

Huấn luyện viên hệ Độc trong Câu lạc bộ Đấu bò hình như cũng tên này… Chính là con Arbok suýt bị Haunter hút cạn… Thầy Lục vỗ trán.

Hay thật, khớp hết rồi!

Đối với việc Lục Dã chuyển đi, cả khu dân cư đều có chút không nỡ.

Dù sao Lục Dã vừa đẹp trai lại lễ phép, thực sự là người thuê nhà lý tưởng nhất.

Buổi chiều, chị Liễu hẹn Lục Dã ở quán cà phê ký hợp đồng, cũng níu kéo: "Hay là, cậu cứ ở lại khu này, chuyển sang khu công trình giai đoạn hai bên cạnh đi." Lục Dã ngạc nhiên: "Khu giai đoạn hai đã hoàn thành rồi sao?" Chị Liễu gật đầu: "Chính là công trường bên cạnh đó, bây giờ đã xây xong rồi, có biệt thự nhỏ, cách đây có mấy trăm mét thôi." Lục Dã mặt mày quái lạ.

Thảo nào mấy hôm nay, Eevee và đồng bọn không ra ngoài huấn luyện nữa… Mình còn tưởng là Eevee đã dẹp loạn hết đám Houndoom trong khu này rồi chứ!

Eevee trong PokéBall cũng có chút buồn bã.

Trước khi công trường hoàn thành, nó đã dạy dỗ hết đám Pokémon

trong khu này một trận… chẳng đã ghiền chút nào!

Lúc này, Lục Dã đột nhiên sững người, một tia sáng lóe lên trong đầu.

Chờ đã!

Công trình giai đoạn hai vừa hoàn thành, chị Liễu đã mua luôn biệt thự ở đây rồi?!

Vãi, chị Liễu, chị mới là Tứ Thiên Vương thực sự của Đông Hoàng đó!

Chị Liễu nói: "Cậu cứ tùy tiện chọn, ưng căn nào thì báo số nhà cho tôi, tôi đưa chìa khóa." Sắc mặt Lục Dã có chút vi diệu. "Nhất định, nhất định!" ...

Thầy Lục ưng một căn biệt thự nhỏ có sân riêng.

Tổng cộng có hai tầng, nhưng diện tích mỗi tầng khá hẹp,算是 ba phòng ngủ hai phòng khách, có ban công và nhà bếp.

Cách khu cũ cũng không xa, đi vài trăm mét là thấy được trạm gác của bác bảo vệ, vẫn thuộc quyền quản lý của dì ở ban quản lý.

Lục Dã có chút khó nói: "Chị Liễu… có thể rẻ hơn một chút không?" Chị Liễu mỉm cười: "Đương nhiên!" Chị Liễu đối với người thuê nhà như Lục Dã, vẫn là tương đối hài lòng.

Dù sao mỗi lần đến thu tiền thuê nhà, Lục Dã đều đang dọn dẹp… Một người thuê nhà đáng tin cậy như vậy, chủ nhà nào lại không hài lòng chứ? "Tiền thuê là hai vạn một tháng, nhưng gần đây cũng không có ai mua, một vạn một tháng là được rồi." Chị Liễu cười nói.

Giảm ngay một nửa tiền thuê nhà!

Lục Dã chết lặng, vành mắt ươn ướt: "Cảm ơn chị, chị Liễu!" Lúc chuyển nhà, dì ban quản lý dẫn đầu một đội Machoke hùng hậu

đến hỗ trợ. "Mọi người cố lên, sắp đến nơi rồi!" Dì đeo băng đô đỏ, thổi còi chỉ huy. "Hào!!" Đám Machoke đồng thanh hô vang. "Ghos~~" Haunter cũng vui vẻ ôm một cái thùng, bay lượn trên không.

Squirtle đeo kính râm, bưng một cái bể cá, khó nhọc đi đầu đoàn. "Zeni!" Chúa công đã nói, đồ của mình phải tự mình mang!

Lục Dã vai vác một cái ổ mèo, ôm ổ của Eevee, trên đầu còn đội một bé Eevee.

Lục Dã thở hổn hển, khó nhọc nói: "Eevee… mày phải giảm cân rồi!" "Bố y! (* ` mạnh ´*)/" Eevee hung hăng vò tóc Lục Dã.

Haunter cười ha hả, ánh mắt đột nhiên rơi vào một chiếc USB nhỏ rơi ra từ trong thùng.

Haunter kỳ quái gãi đầu.

USB màu vàng đất… lại là bí kíp mới gì sao?

Hình như không giống với bí kíp Water Pulse lần trước? "Ghos…" Haunter đặt thùng xuống, chìm vào suy tư.

Tại sao chủ nhân lại chọn đúng thời điểm này để chuyển nhà?

Lại tại sao, lại để mình ôm cái thùng này… Chẳng lẽ, có chi tiết gì đó mà mình chưa phát hiện ra? "Ghos!" Haunter đột nhiên ngộ ra.

Nhìn Squirtle đang đi phía trước, Haunter hai mắt sáng rực.

Đây không còn là ám chỉ của chủ nhân nữa… Đây rõ ràng là minh thị rồi!

Chuyển nhà không nghi ngờ gì là một việc mệt mỏi.

Trời dần tối, đồ đạc cuối cùng cũng chuyển xong, dì ban quản lý cười vẫy tay: "Có chuyện gì cứ tìm dì nhé, đừng khách sáo!" "Hào!" Đám Machoke gồng cơ bắp, tạo dáng thể hình, đồng thanh hô vang.

Lục Dã gật đầu, cười nói: "Nhất định ạ!" Nhà mới là một căn biệt thự nhỏ, không có hàng rào, thay vào đó là những bức tường thấp, vài dây leo xanh non vươn mình.

Mái ngói đỏ, ban công bằng đá cẩm thạch trắng, sân cỏ có giàn phơi đồ.

Nhìn chung, khá giống nhà của Nohara Shinnosuke.

Lục Dã ngắm nghía một lát, chậm rãi gật đầu.

Có thể thuê được căn biệt thự này ở Thượng Hải với giá 1 vạn một tháng, không nghi ngờ gì là hời to! "Đây là nhà mới của chúng ta." Lục Dã mỉm cười. "Dọn dẹp đi, lát nữa chuẩn bị bữa tối!" "Ghos!" Haunter ôm thùng đồ, phấn khích cười toe toét.

Squirtle lau mồ hôi, đặt bể cá xuống đất, quay đầu lại, đột nhiên sững sờ.

Không phải nói hành lý của ai người nấy mang sao?

Vậy tại sao Eevee không cần mang hành lý?! "Bố y?" Eevee liếc Squirtle một cái.

Mày có ý kiến à?

Squirtle ngẩn người, vội vàng ôm bể cá lên, chuồn một mạch vào trong nhà.

Chạy thôi chạy thôi!

Lúc này, nhìn ngôi nhà trước mắt, một tia sáng lóe lên trong mắt Squirtle.

Ừm… Aura đã dò xét rồi.

Đây không phải là ảo thuật!

Lục Dã mỉm cười, ôm ổ mèo của Eevee, cũng đi vào trong nhà.

Lối đi dẫn vào nhà bếp, đập vào mắt là chiếc bàn dài hình bầu dục, đủ chỗ cho vài con Pokémon.

Lục Dã mặt mày quái lạ: "Trong nhà này làm gì có… nhiều Pokémon ăn cơm như vậy chứ?" Mở đèn chùm, ánh đèn màu cam ấm áp lan tỏa, mang lại cho căn phòng một không khí ấm cúng.

Lục Dã đặt ổ mèo xuống, thành thạo đeo tạp dề, đắc ý gật đầu. "Haunter!

Dọn dẹp phòng đi, lát nữa chuẩn bị ăn cơm!" "Ghos! (๑`▽´๑)۶" Eevee đẩy cái ổ của mình ra phòng khách, nằm bò trên sàn vẫy đuôi.

Đột nhiên, mặt Eevee ửng hồng.

Gần đây… mình có thật sự mập lên không… "Bố y! (〃＞mạnh＜)" Eevee nhảy lên ổ, nhưng một lát sau, đã vứt hết phiền não ra sau đầu.

Phòng khách vang lên tiếng Gầm gừ vui vẻ của Eevee: "Bố y!

Chương 90

(*≧▽≦)" Lục Dã bất lực lắc đầu, nói: "Squirtle, mày lên lầu hai xem đi, đặt bể cá trong phòng ngủ luôn nhé." Mặc dù phòng đã đủ lớn, nhưng Lục Dã đã quen với việc ngủ cùng Pokémon.

Nếu chúng không lẻn ra ngoài vào nửa đêm… có lẽ sẽ tốt hơn… "Zeni!" Squirtle ôm bể cá, lảo đảo đi lên lầu hai.

Haunter thấy vậy, cũng cầm chổi, lơ lửng theo sau Squirtle. "Zeni?" Squirtle nghi hoặc quay đầu lại. "Ghos!" Haunter cười hắc hắc, ném cho Squirtle một ánh mắt 'đi theo tao'.

Có bảo bối cho mày xem!

Hai đứa nhóc lén lút như ăn trộm lẻn vào phòng.

Haunter mở laptop.

Ánh sáng xanh nhàn nhạt của màn hình lập tức chiếu sáng khuôn mặt của hai đứa. "Ghos!" Haunter đột nhiên lôi ra một chiếc USB màu vàng đất. "Zeni?" Squirtle ngẩn người, như thể đột nhiên phản ứng lại.

Hai con Pokémon nhìn nhau, đột nhiên cùng lúc nở một nụ cười gian xảo.

Haunter & Squirtle: (o=^•^=) Haunter thầm nghĩ.

Chủ nhân đã bận như vậy rồi… để lại bí kíp cho mình, rõ ràng đây là minh thị cho mình – đúng rồi!

Ngài ấy muốn mình huấn luyện Squirtle! "Ghos~!" Haunter đắc ý gật đầu.

Chuyện đơn giản như vậy, thảo nào chủ nhân không tự mình nói

ra!

Bây giờ không thể nói cho ngài ấy biết.

Phải đợi Squirtle luyện thành xong, rồi cho ngài ấy một bất ngờ!

Squirtle cũng nghĩ y như vậy.

Chỉ có phát triển ổn định, học thêm vài chiêu nữa, mới có thể phục vụ chúa công tốt hơn!

Cũng không biết video học tập này… có đứng đắn không.

Cứ mở ra xem là biết!

Di chuyển chuột, mở video hướng dẫn chiêu 【Đào Hầm】 có mã '#007Squirtle'.

Nhìn con Squirtle cái trong video đang chui vào hang.

Ánh đèn trong phòng mờ ảo, hai đứa nhóc cười hắc hắc… Rầm!

Cửa phòng đột nhiên bị đẩy ra. "Ghos?

Σ(っ °Д°;)っ" "Zeni!

Σ(°△°|||) " Haunter luống cuống tay chân gập laptop lại, cứng đờ quay đầu lại.

Lục Dã nghi ngờ: "Hai đứa bây đang làm trò quỷ gì thế?" Hai con Pokémon lắc đầu như trống bỏi.

Lục Dã xoa cằm.

Sao cứ có cảm giác… hai đứa bây lại đang bàn bạc phương án phá nhà trị giá mấy chục vạn thế nhỉ?

Nhưng đây là ngày đầu tiên chuyển nhà, Lục Dã mỉm cười.

Chắc không đến nỗi xui xẻo vậy đâu! "Đi thôi, ăn cơm, ăn mừng chúng ta chuyển nhà!" Haunter & Squirtle: ψ(` ∇ ´)ψ ... "Cạn ly~!" Ánh đèn màu cam ấm áp chiếu lên đồ ăn, ngay cả Berry cũng trở nên ngon

miệng lạ thường.

Lục Dã nâng ly thủy tinh, 'keng' một tiếng, cụng vào ly Sữa Moomoo trong tay Squirtle và Haunter. "Bố y!" Eevee nhảy lên bàn ăn, đôi mắt đen láy, hậm hực nhìn Lục Dã.

Tại sao không cụng ly với tôi!

Lục Dã ngẩn người.

Chỉ thấy Eevee dùng cái đầu nhỏ đẩy một chiếc ly thủy tinh đến trước mặt Lục Dã, dùng ánh mắt mong chờ nhìn anh.

Lục Dã xoa đầu Eevee, cười cụng ly với nó. "Cạn ly!" "Bố y~!" Eevee cười toe toét để lộ chiếc răng nanh nhỏ. "Mày không uống được Sữa Moomoo đâu, Eevee." "Bố y!" (Tôi cứ muốn uống!) Eevee đứng thẳng người, thò đầu vào ly, không ngờ lại liếm được sữa thật.

Lục Dã hơi sững sờ.

Chẳng lẽ, Eevee cũng giống mèo, là động vật ở thể lỏng?! "Ừm… có thể nhờ Giáo sư Oak làm một đề tài nghiên cứu!" Lục Dã xoa cằm. "Bố… bố, ợ, bố y!" Eevee đột nhiên ợ một cái, mặt hơi đỏ, dùng ánh mắt giết người nhìn quanh.

Haunter và Squirtle đang cắm đầu vào bát cơm, ăn lấy ăn để, coi như không nghe không thấy gì.

Bây giờ mà ngẩng đầu lên, có khi chết chắc! "Bố y!" Eevee hài lòng gật đầu. ...

Ngày đầu tiên chuyển nhà quả thực rất mệt.

Nhưng mấy đứa nhóc đến môi trường mới, không những không sợ sệt, mà còn mở tiệc trong phòng khách.

Squirtle phun Súng Nước, Haunter cầm chổi lau nhà.

Giả vờ dọn dẹp, thực chất là đang chơi té nước. "Bố y!" Eevee vui

vẻ Đùa Nước trong vũng nước. "Nhớ tự mình dọn dẹp sạch sẽ đấy!" Lục Dã nghiến răng nói.

Nửa giờ sau, Squirtle đã chuyển hành lý cả ngày, mệt mỏi Rụt Đầu vào mai, ngủ say như chết.

Eevee cũng ngáp một cái, nằm trên sofa, đầu thỉnh thoảng gật gà gật gù.

Lục Dã dựa vào tường, nhìn hai đứa nhóc, cười lắc đầu.

Lúc ngủ thì dễ thương thật… chỉ là lúc phản chủ thì ra tay hơi nặng!

Lúc này, Haunter chọc vào vai Lục Dã, cười toe toét. "Ghos? (no ￣▽￣)" Lục Dã hơi sững sờ, lập tức phản ứng lại, bất lực thở dài. "Tôi biết rồi, bây giờ dẫn mày đi huấn luyện!" Lần trước mua cho Haunter Ngọc Độc, còn hứa sẽ cùng nó đi huấn luyện.

Dù sao loại huấn luyện này rất nguy hiểm, Lục Dã còn đặc biệt ghi chép cẩn thận.

Mặc dù hy vọng trở thành Huấn luyện viên không lớn, nhưng nguyện vọng của Pokémon nhà mình, Thầy Lục vẫn muốn cố gắng hết sức để thực hiện. "Vừa hay bây giờ rảnh." Lục Dã liếc nhìn Eevee và Squirtle đang ngủ say: "Bây giờ đi huấn luyện luôn?" "Ghos! (*≧▽≦)" Haunter phấn khích gật đầu.

Theo 《Tâm đắc về Độc》 của Koga, kết hợp với Ngọc Độc, có thể giúp Haunter lĩnh ngộ được chiêu 【Nọc Độc Báo Thù】.

Rèn luyện hệ Độc đến cực hạn, sẽ là phiên bản nâng cấp 【Bom Bùn】.

Hai chiêu này độc tính cực mạnh, không có người ở bên cạnh, thực sự không dám để Haunter tự mình huấn luyện.

Thầy Lục và Haunter giao kèo: tuyệt đối không được sử dụng trong nhà, nếu không sẽ tịch thu ngay Ngọc Độc!

Haunter lúc này mới miễn cưỡng đồng ý. "Đây hình như là lần thứ hai mình huấn luyện chiêu thức thì phải?" Lục Dã xoa cằm, nhớ lại cảnh tượng lần đầu huấn luyện chiêu Độc. "Nghĩ lại… cũng có chút kích động đấy chứ!" Lục Dã bế Squirtle đang Rụt Đầu vào bể cá.

Lại bế Eevee vào ổ mèo, đắp chăn cẩn thận. "Bố y…" Eevee trong mơ bất mãn duỗi đệm thịt ra, lại một cước đá văng chăn.

Lục Dã mỉm cười. "Chúc ngủ ngon." Tắt đèn, Haunter từ từ hiện ra từ trong bóng tối. "Đi thôi, nhỏ tiếng thôi, đừng đánh thức hai đứa nó." "Ghos!" Tiếng 'cạch' nhẹ nhàng.

Cửa được khóa lại.

Trong căn phòng tĩnh lặng, một chuỗi bong bóng nổi lên trong bể cá.

Bên trong mai rùa, như có một đôi mắt, lóe lên ánh sáng kỳ dị! "Zeni." Squirtle từ từ bò ra khỏi bể cá, mở laptop của Lục Dã.

Nhập mật khẩu 'Sakurajima Mai', lại cười toe toét, cắm chiếc USB màu vàng đất vào. "Zeni…" Nhìn video chiêu thức, Squirtle không ngừng gật đầu, chìm vào suy tư.

Đã là tu luyện át chủ bài, tự nhiên không thể để chúa công phát hiện.

Tuyệt chiêu mà ngay cả người nhà cũng không biết, mới là chiêu thức ổn định nhất!

Đột nhiên, Aura phát ra cảnh báo, trong lòng Squirtle dâng lên một cảm giác nguy cơ.

Cứng đờ quay đầu.

Trong bóng tối, một bé Eevee nhỏ xinh, đang dùng đôi mắt sáng lấp lánh, lặng lẽ nhìn nó. "Zeni!!" Squirtle trong lòng la lớn không ổn.

Mình tu luyện tuyệt chiêu lại bị chị đại phát hiện rồi! "Bố y?" Eevee từng bước tiến lại gần Squirtle.

Squirtle nghiến răng, chỉ vào video nói: "Zeni? ◑▽◐" (Chị đại, cùng huấn luyện không?) Eevee hơi sững sờ, gật đầu, ánh mắt kiên định lạ thường.

Vì chủ nhân… mình phải trở nên mạnh mẽ hơn! ...

Đêm Thượng Hải hoa lệ.

Những con Magnemite của nhà máy điện thành phố cung cấp năng lượng sạch, công ty lại dùng tiền đó để trả tiền điện… Ừm… sao cứ cảm thấy có chỗ nào đó lỗ vốn thế nhỉ.

Nhưng đây cũng là một phần của cuộc sống chung giữa con người và Pokémon.

Lục Dã mua cho Haunter một xiên mực nướng, sau đó đến Câu lạc bộ Đấu bò.

Buổi tối vẫn có rất nhiều người huấn luyện.

Nhưng Haunter vừa đến, đã thể hiện ra phong thái của một huấn luyện viên. "A, Huấn luyện viên Haunter, ngài đến rồi!" Cô lễ tân ngọt ngào nói. "Ghos!" Haunter đẩy kính râm, quen đường quen lối chỉ vào chùm chìa khóa treo trên tường. "Vâng, đây là chìa khóa sân số 7, ngài cầm lấy ạ!" Lục Dã mặt mày quái lạ.

Sao cứ cảm giác… mày còn quen thuộc nơi này hơn cả tao thế?

Rốt cuộc là mày huấn luyện tao, hay là tao huấn luyện mày?

Hạ Tuyền đội mũ lưỡi trai, mặc quần bó, định chào Haunter một tiếng, thì bị cô lễ tân gọi lại. "Huấn luyện viên Hạ Tuyền." Cô lễ tân

có chút nghiêm túc, "Người của câu lạc bộ khác đến khiêu chiến rồi… chúng ta mà thua nữa, có lẽ sẽ bị tước giấy phép đấy!" Giấy phép của Câu lạc bộ Huấn luyện viên xin rất nghiêm ngặt, số lượng cũng cực kỳ có hạn.

Việc phá quán ác ý bị Liên minh cấm, nhưng các câu lạc bộ vẫn có thể khiêu chiến lẫn nhau.

Mỗi tháng đều có chỉ tiêu khiêu chiến, nếu thua quá thảm, rất có khả năng bị Liên minh thu hồi tư cách.

Mà Câu lạc bộ Đấu bò, đã thua liên tiếp mấy tháng không ngóc đầu lên được… Hạ Tuyền bĩu môi: "Tôi thấy ông chủ cũng chẳng quan tâm, sớm đóng cửa cho xong." "Không được đâu!

Đóng cửa rồi tôi lại thất nghiệp mất!" Cô lễ tân mắt lưng tròng.

Hạ Tuyền bực bội: "Dù sao quản lý cũng đã từ chức… đợi đối phó xong vụ này, bà đây cũng nghỉ việc!" Cô lễ tân thở dài một hơi.

Chương 91

"Nếu như Huấn luyện viên Haunter… chịu ra trận thì tốt quá…" ... "Sân huấn luyện là ở đây à?" Lục Dã nhìn quanh, "Trông cũng không khác lần trước là mấy." "Ghos!" Haunter lơ lửng đến bên máy bán hàng tự động, thò tay vào cửa kính, lấy ra hai chai Coca Cola. "Ghos?" Haunter cười ha hả đưa lon Coca lạnh cho Lục Dã.

Lục Dã mặt mày quái lạ nhận lấy.

Lát nữa lúc về… có nên để Haunter lấy thêm vài lon mang về không?

Lục Dã gạt bỏ ý nghĩ nguy hiểm đó đi, ho khan nói: "Bắt đầu huấn luyện thôi." Lục Dã đối với việc huấn luyện cũng mù tịt.

Chủ yếu là lần trước đã hứa với Haunter, nên mới miễn cưỡng đi cùng.

Nhưng Haunter lại giỏi huấn luyện!

Chỉ thấy Haunter khinh bỉ liếc Lục Dã một cái.

Sau đó tự mình bắt đầu ngưng tụ dịch độc, luyện tập chiêu 【Ngọc Độc Báo Thù】… Nhìn động tác thành thạo này, Thầy Lục tự nhiên thấy hơi mệt.

Rõ ràng mình chỉ muốn làm một kẻ ăn hại… nhưng Pokémon của mình, có phải là quá bá đạo rồi không?

Lục Dã ngồi trên khán đài, hai tay chống cằm, lặng lẽ quan sát Haunter huấn luyện.

Với sự trợ giúp của 《Tâm đắc về Độc》 của Koga, và sự phối hợp của Ngọc Độc.

Haunter luyện tập chiêu thức có thể dùng từ tiến bộ thần tốc để hình dung.

Đầu ngón tay ngưng tụ dịch độc màu tím 'xèo xèo', khẽ búng tay, độc tố nhanh chóng bắn về phía bia đỡ.

Xèo!

Bia đỡ lập tức bốc lên từng làn khói trắng!

Lục Dã trong lòng thắt lại.

Ôi trời, sao cảm giác hệ số nguy hiểm của Huấn luyện viên ngày càng cao thế này! "Ghos! o(*≧▽≦)tsu" Lần đầu tiên huấn luyện đã thành công, Haunter đắc ý ôm bụng cười lớn.

Lục Dã hơi sững sờ.

Cái tính cách không biết xấu hổ này của mày, rốt cuộc là giống ai thế nhỉ?

Nhưng tiến độ này khiến Lục Dã cũng có chút bất ngờ… Thầy Lục xoa cằm, vỗ vỗ vai mình nói: "Đúng là mày có khác, thiên tài huấn luyện!" Lúc này, tiếng bước chân dồn dập vang lên.

Cô lễ tân xông vào phòng huấn luyện, mắt lưng tròng nói: "Huấn luyện viên Haunter!

Câu lạc bộ của chúng ta, chỉ còn một mình ngài có thể ra trận thôi!" "Ngài mau ra tay đi!" Lục Dã & Haunter: Σ(っ °Д°;)っ Mô-típ kịch bản này trông quen thật… nhưng tại sao người cứu thế không phải là mình, mà lại là Haunter?!

Lục Dã chớp chớp mắt: "Thực ra, tôi mới là…" Cô lễ tân xông lên, kéo tay Haunter. "Không có thời gian giải thích đâu, mau đi theo tôi!" Haunter bị kéo đi.

Lục Dã đứng ngây tại chỗ, trong đầu ngàn vạn suy nghĩ.

Ừm… xem ra, khả năng khống chế độc tố của Haunter khá tốt.

Tạm thời không cần lo lắng về vấn đề an toàn cá nhân.

Nhưng mà nói đi cũng phải nói lại… người chỉ huy không phải nên là mình sao?

Đối thủ có vẻ rất mạnh, Haunter cũng có nguy cơ bị thương.

Thầy Lục vội vàng chạy theo. "Đợi tôi với, Haunter!

Tôi đến trợ giúp cậu một tay!" ...

Nhóm người khiêu chiến này đến từ【Câu lạc bộ Hươu Đực】.

Là khách đến khiêu chiến, nhóm người đàn ông cơ bắp cuồn cuộn này đang tạo dáng thể hình, õng ẹo làm màu.

Mạch Khẳng mặc áo sơ mi hoa, đeo kính râm, cười lớn một cách khoa trương: "Này, không còn ai khác à?

Thật đáng thất vọng!

Hạ Tuyền sớm đã muốn nhảy việc, đập bàn nói: "Nhanh lên, thắng thêm một trận nữa, câu lạc bộ này sẽ đóng cửa!" Mạch Khẳng ngẩn người.

Sao cảm giác… cô còn mong nó đóng cửa hơn cả chúng tôi vậy?

Lúc này, cô lễ tân dẫn Haunter vội vàng chạy đến: "Đến rồi, đến kịp rồi!" Mạch Khẳng liếc nhìn, tiến lên bắt tay Lục Dã: "Vị này là huấn luyện viên à, hân hạnh hân hạnh." Lục Dã cười gãi đầu: "Xin lỗi nhé, tôi chỉ là người nhà đi cổ vũ thôi." "Vậy người chấp nhận khiêu chiến là…" "Ghos! (￣▽￣)/" Là ta Haunter đây!

Mạch Khẳng mặt mày quái lạ.

Anh chàng đẹp trai này không phải huấn luyện viên, mà Haunter lại là huấn luyện viên?

Tôi thấy các người đang coi tôi là khỉ để mua vui! "Cũng không nói nhiều nữa." Mạch Khẳng cảm thấy bị sỉ nhục, cười lạnh nói: "Trên võ đài gặp!" Cô lễ tân căng thẳng bước đến trước micro, đảm nhận vai trò bình luận viên: "Sau, sau đây sẽ là trận đấu giữa Haunter và Mạch Khẳng." "Hai bên sử dụng thể thức Đấu Đơn, trận, trận đấu bắt đầu!" Mạch Khẳng ném ra PokéBall, dõng dạc nói: "Lên nào, Pinsir!" Cặp kìm sắc bén của Pinsir, cùng với biệt danh của nó, và năng lực Hyper Cutter kinh người thậm chí có thể kẹp gãy ngang một cây đại thụ.

Hơn nữa, con Pinsir này với năng lực "Moxie", đã thắng liên tiếp hai trận, khí thế tăng vọt đến mức đáng kinh ngạc.

Lục Dã trầm ngâm gật đầu.

Xem ra "Moxie" trong thực tế là nâng cao trạng thái tinh thần, dù có thu về PokéBall thì hiệu quả vẫn tiếp diễn. "Chém Cổ Họng!" Mạch Khẳng chỉ huy.

Pinsir mở to cặp kìm to lớn lạnh lẽo, tiếng "cạch cạch" vang lên khiến người ta không rét mà run.

Khắc chế nhân đôi của hệ Bóng Tối, nếu đòn này mà trúng, Haunter thậm chí sẽ bị kẹp nát ngang hông!

Sắc mặt Hạ Tuyền khẽ biến, đang định lên tiếng ngăn cản.

Nhưng Lục Dã lại bình tĩnh chỉ huy: "Sang trái, né đi." Né đi?

Đồng tử Hạ Tuyền co rút lại.

Cậu có thể nhìn rõ cả đường tấn công của Pinsir sao?

Haunter nhẹ nhàng lướt người né tránh, nhe nanh cười gian, trong tay bắt đầu tụ lại một quả Bóng Ma cuồn cuộn.

Trong khoảnh khắc, Pinsir như bị một lực cực lớn hất văng ra,

phát ra tiếng kêu thảm thiết chói tai!

Mạch Khẳng nghiến răng nói: "Pinsir, Vung Đòn Tàn Bạo!" Pinsir vung vẩy cặp kìm, ngay lúc chuẩn bị phản công.

Haunter lại như đã có dự tính từ trước, trong mắt loé lên ánh sáng xanh của chiêu Thôi Miên!

Cổ họng Mạch Khẳng khẽ động, sắc mặt biến đổi.

Mọi hành động của mình đều bị nhìn thấu một cách rõ ràng!

Ý thức chiến đấu của con Haunter này vượt xa sức tưởng tượng của anh ta!

Căn bản không cần đến sự chỉ huy của thầy Lục.

Đầu ngón tay Haunter khẽ điểm, chiêu Sốc Độc màu tím "xèo" một tiếng thiêu đốt Pinsir.

Cùng với làn khói trắng acid đậm đặc bốc lên, Pinsir "rầm" một tiếng ngã xuống.

Cả sân lặng ngắt như tờ, chỉ có tiếng cười nhe nanh của Haunter vẫn còn vang vọng. "Ghê ghê ghê!" Mạch Khẳng thở dài một hơi: "Tôi thua rồi." Là một Huấn luyện viên Tinh anh, Mạch Khẳng có thể hạ gục nhiều cao thủ, thực lực không cần bàn cãi.

Nhưng trước mặt con Haunter này, anh ta lại không trụ nổi đến ba hiệp...

Không phải do anh ta học nghệ không tinh.

Mà là con Haunter này được huấn luyện quá xuất sắc!

Hạ Tuyền và cô gái ở quầy lễ tân nhìn nhau, không hẹn mà cùng thấy sự kinh ngạc trong mắt đối phương. "Huấn luyện viên Hạ Tuyền... anh không cần nhảy việc nữa rồi!" Cô lễ tân mỉm cười nói.

Hạ Tuyền ho khan: "Quản lý phải đề cử lại một người khác, nếu không tôi không yên tâm!" ...

Trận đấu chào sân của Haunter lần này đã giúp nó kiếm được một lượng lớn điểm danh vọng.

Nói nó là cứu tinh của Câu lạc bộ Bull cũng không ngoa.

Sau đó, thầy Lục tham gia tiệc mừng công mà câu lạc bộ chuẩn bị cho Haunter.

Cô gái lễ tân rót nước cam cho Haunter, nói: "Ngài cứ từ từ uống!" Những người khác trong câu lạc bộ cũng hùa theo: "Cảm ơn huấn luyện viên Haunter nhiều lắm ạ!" Lục Dã một tay chống cằm, chìm vào suy tư.

Tôi nghĩ đi nghĩ lại... tôi không có công lao thì cũng có khổ lao chứ nhỉ?

Cứ thế bơ tôi luôn à?!

Mặt Hạ Tuyền đỏ bừng, say khướt đập bàn một cái, hét lớn: "Tôi đề nghị, chúng ta đề cử lại một quản lý mới!" "Nếu ông chủ không đồng ý, chúng ta sẽ đình công tập thể!" "Được, tôi bỏ một phiếu cho huấn luyện viên Haunter!" "Tôi cũng vậy!" "Tôi cũng thế!" "Ghos! (′▽` 〃)" Haunter vui vẻ cười ngây ngô.

Lục Dã chìm vào suy tư.

Ra ngoài có hai tiếng đồng hồ, mày đã sắp lên làm quản lý câu lạc bộ rồi à?

Vậy có phải lần sau tới đây, mày đã thành ông chủ luôn không!

Quả không hổ là mày, Haunter!

Ngay tối hôm đó, Hạ Tuyền và mọi người gọi điện cho ông chủ câu lạc bộ.

Dưới sự yêu cầu mãnh liệt của mọi người, Haunter đã vinh quang thăng chức lên làm quản lý Câu lạc bộ Bull.

Từ huấn luyện viên lên quản lý, thời gian thăng chức chưa đầy hai tháng.

Mà xét từ điểm danh vọng của Haunter, nói nó là ông chủ chính thức của câu lạc bộ cũng chẳng có vấn đề gì...

Một buổi tối.

Học được chiêu 【Sốc Độc】, còn suýt nữa thì thâu tóm luôn cả 【Câu lạc bộ Bull】...

Lục Dã sờ cằm.

Tại sao cứ có cảm giác... mình có làm Huấn luyện viên hay không cũng chẳng khác gì nhau nhỉ?

Tiệc mừng công kết thúc, cô gái lễ tân dìu Hạ Tuyền đang say khướt, vẫy tay cười nói: "Tạm biệt, huấn luyện viên Haunter!" Lục Dã còn tưởng là chào mình, tâm trạng phức tạp, nhưng vẫn nói: "Để tôi đưa hai người về." "A, không cần đâu ạ, phía sau câu lạc bộ chính là ký túc xá rồi." Cô gái lễ tân cúi đầu chào: "Thực sự vô cùng cảm ơn ngài đã ra tay giúp đỡ!" Hạ Tuyền cũng lơ mơ tỉnh lại, gửi cho Haunter một nụ hôn gió, vẫy vẫy tay: "Tạm biệt, nhóc con!" "Ghos! (ゐ´p`ゐ)" Màn đêm buông xuống, đã là đêm khuya. "Hai đứa kia chắc ngủ rồi nhỉ?" Lục Dã cười lắc đầu. "Thôi vậy, không mua đồ ăn khuya cho chúng nó nữa... nếu thực sự còn thức thì làm món khác sau!" ...

Tại nhà mới của thầy Lục.

Nối gót Haunter, vị "Sensei" thứ hai của Squirtle – Eevee, với năng lực học tập đáng kinh ngạc, đang truyền thụ kỹ năng Đào Hố cho Squirtle.

Đây gọi là, đây gọi là ngọn lửa kế thừa!

Squirtle ra vẻ đăm chiêu gật gật đầu.

Vậy sau này mình có thể Đào Hố trước... rồi không chui ra... sau đó so xem ai sống lâu hơn với người khác là được rồi?

Nhưng đây chung quy cũng chỉ là kiến thức qua video.

Không thực hành thì cuối cùng vẫn rất khó lĩnh ngộ.

Squirtle muốn ra sân sau luyện tập Đào Hố một chút.

Nhưng đã bị Eevee ngăn lại. "Bưi! (* ` 皿´*)ﾉ" Eevee gõ mạnh vào đầu Squirtle.

Mày nghĩ cái gì vậy hả!

Đây là nhà mới của chúng ta, đừng có tùy tiện phá hoại chứ!

Chương 92

Squirtle cũng sững người.

Đúng vậy.

Vì để luyện chiêu mới mà phá hỏng căn biệt thự xinh đẹp thế này... là mình quá nông cạn rồi!

Hai nhóc con cũng là một thành viên của gia đình, tự nhiên cũng có một phần trách nhiệm với ngôi nhà mới.

Nhưng vừa không phá hoại nhà mới, lại vừa muốn luyện chiêu mới...

Eevee buồn bã cụp tai xuống, ỉu xìu cuộn tròn lại thành một "cục mochi".

Squirtle cũng rụt vào trong mai, nhưng trong mắt đột nhiên loé lên một tia sáng.

Lẽ nào đây chính là... thử thách đầu tiên mà chủ công giao cho mình?!

Ngay lúc Squirtle đang trầm tư, đèn đột nhiên sáng lên.

Lục Dã ngạc nhiên nói: "Hai đứa vẫn chưa ngủ à?" Eevee & Squirtle: Σ(°Д°;) Lục Dã nghi ngờ nhìn hai nhóc con, ánh mắt rơi xuống màn hình laptop.

Trong nháy mắt, một giọt mồ hôi lạnh chảy dài trên trán Lục Dã.

Kỹ năng 【Đào Hố】, vậy mà lại bị chúng nó lôi ra rồi!

Vừa rồi mình không có ở nhà... hai đứa mày lại học cái thứ nguy hiểm này cả buổi tối à?

Lục Dã cẩn thận nhìn quanh bốn phía, kiểm tra kỹ lưỡng căn nhà

mấy lần, còn ra cả sân sau xem một vòng.

Nhưng khắp nơi đều không có dấu vết của việc Đào Hố...

Lục Dã khẽ sững người.

Lần này hai đứa mày nương tay... không phản chủ à?

Lục Dã vốn đã chuẩn bị sẵn tâm lý rồi.

Nghĩ bụng đền vài vạn, ép mình mặt lạnh, dạy dỗ cho hai đứa "nhóc quậy" này một bài học.

Nhưng căn nhà lại còn nguyên vẹn...

Eevee và Squirtle cũng không tự ý hành động...

Lục Dã trầm tư một lúc lâu, bế Eevee lên đùi, xoa xoa cái đầu nhỏ của nó. "Hai đứa cũng rất trân trọng ngôi nhà mới này nhỉ!" Lục Dã mỉm cười nói.

Eevee đỏ mặt, nhưng đuôi vẫn không tự chủ được mà ve vẩy. "Bưi! o(´^｀)o" Là do Squirtle tự mình không học được, chứ không phải do tôi cản nó...

đều tại Squirtle ngốc quá thôi!

Luôn phải dọn dẹp hậu quả cho đám nhóc, cũng khiến Lục Dã tự ngẫm lại cách giáo dục của mình, có phải đã quá nuông chiều rồi không.

Nhưng bây giờ chúng nó... vậy mà lại biết nghĩ cho gia đình này...

Hốc mắt thầy Lục đột nhiên có chút ẩm ướt.

Con cái lớn thật rồi! "Không sao đâu, ở nhà không luyện được thì chúng ta đến câu lạc bộ của Haunter học!" Lục Dã hào sảng nói: "Dù sao thì thiết bị huấn luyện ở đó đều miễn phí cả!" "Ghos!

Σ(°Д°;)" Haunter đột nhiên tỉnh táo hẳn.

Chủ nhân, lẽ nào tất cả mọi chuyện tối nay...

đều nằm trong tính toán của ngài từ trước rồi sao?!

Ngày 17 tháng 8, thứ hai.

Ánh nắng từ ngoài cửa sổ chiếu vào.

Ngày đầu tiên sau khi dọn nhà bận rộn, Lục Dã vốn định ngủ nướng, lười biếng ngáp một cái.

Nhưng đột nhiên bị một tiếng "ầm" từ phòng khách làm cho tỉnh giấc. "Vãi chưởng!" Lục Dã lộn một vòng từ trên giường xuống.

Lật chăn ra, Eevee vẫn đang ngủ rất say.

Ngẩng đầu nhìn trần nhà, Haunter cũng đang bám trên đèn chùm đung đưa qua lại.

Liếc nhìn bể cá, Squirtle lại đã biến mất tăm!

Trong nháy mắt, một giọt mồ hôi lạnh chảy dài trên trán Lục Dã.

Từ âm thanh để phán đoán... là động tĩnh từ lầu hai truyền đến.

Có thể là Squirtle không cẩn thận bị ngã một cái cũng không chừng... "Hôm qua vừa mới khen hai đứa nó xong." Lục Dã gượng cười. "Làm sao có thể bắt đầu Đào Hố được chứ!" Nhưng tiếng nổ không rõ nguyên nhân vừa rồi khiến cả chiếc giường rung lên một cái.

Lục Dã lau mồ hôi, cẩn thận đẩy cửa phòng ngủ ra.

Trong nháy mắt, sắc mặt thầy Lục biến đổi.

Hướng lối ra cầu thang, sàn nhà lõm xuống, một cái hố to hoác mở ra, để lộ kết cấu gỗ lởm chởm, vụn gỗ bay lơ lửng trong ánh nắng... hai tầng trên dưới bị đục thủng hoàn toàn!

Lục Dã sững người một lúc.

Loạng choạng bước tới miệng hố, cúi xuống nhìn.

Một cái mai rùa đang nằm sõng soài ở lầu một, ngủ khò khò! "Đây là... tình huống gì vậy?" Não Lục Dã đơ luôn.

Ngủ một giấc dậy, nhà mình suýt bị đào xuyên rồi à? "Chắc chắn là mình đang mơ..." Lục Dã khẽ sững người, quay lại vào phòng ngủ, rồi lại đẩy cửa đi ra.

Trong nháy mắt, thầy Lục hít một hơi khí lạnh. "Squirtle!

Mày ra đây giải thích cho tao!!" Không phải đã nói là đi phá câu lạc bộ sao?

Sao nửa đêm đột nhiên lại đào thủng cả hai tầng nhà thế này!

Bây giờ mấy đứa mày phản chủ còn học được cả trò hồi mã thương à?! "Zeni?" Nghe thấy động tĩnh, Squirtle ngơ ngác thò đầu ra khỏi mai.

Tối qua cứ nghĩ mãi về yếu lĩnh kỹ thuật của chiêu Đào Hố, không biết tự lúc nào lại mơ thấy mình đang bơi... không ngờ ngủ một giấc dậy, mình lại học được chiêu Đào Hố luôn! "Zeni!" Squirtle vỗ vỗ vai mình.

Mày giỏi thật đấy, Squirtle!

Nhưng khoảnh khắc tiếp theo, Squirtle như đột nhiên tỉnh lại.

Ngơ ngác nhìn quanh bốn phía, rồi ngẩng đầu nhìn Lục Dã với vẻ mặt phức tạp... "Zeni!" Squirtle lập tức chọn phương án an toàn là nhận lỗi, nằm rạp trên sàn, đáng thương ngẩng đầu lên.

Lục Dã nín thở.

Xem ra... thằng nhóc này cũng không phải cố ý...

Hơn nữa học được chiêu mới, đây không nghi ngờ gì là một chuyện đáng mừng.

Vẻ mặt Lục Dã phức tạp: "Nhưng tại sao tôi lại cảm thấy... tim

đau thế này?" Đây gọi là, đây gọi là lạt mềm buộc chặt! "Là mình đã vui mừng quá sớm rồi!" Lục Dã đau đớn vỗ trán.

Bây giờ mấy đứa mày chơi trò phản chủ, còn học cả binh pháp rồi!

Nghiến răng, Lục Dã rút điện thoại ra, "tách" một tiếng chụp một tấm ảnh.

Gặp chuyện trước hết đừng hoảng!

Chụp một tấm ảnh gửi vào nhóm chat đã rồi tính!

Squirtle nằm rạp trên sàn, đáng thương ngẩng đầu lên, kèm theo dòng chữ: 【Em nào dám hó hé!】 Tấm ảnh meme chất lượng này hiếm khi khiến lòng thầy Lục nhẹ nhõm hơn một chút.

Mặc dù nhà suýt bị dỡ... nhưng ít nhất cũng thu hoạch được một tấm ảnh meme...

Thầy Lục: Lỗ sấp mặt rồi đồ khốn! ('□′) Nhóm chat kêu lên "tích tích".

Akin: Uy lực của Đào Hố kinh thật đấy!

Yellow: 【Em nào dám hó hé!

Squirtle.jpg】 Lorelei: Luyện tập Đào Hố ở nhà mà không phá hỏng nền móng, quả không hổ là thầy Lục!

Blue Oak: Nếu có thể... thầy Lục vẫn nên cố gắng luyện tập ngoài trời thì hơn.

Lục Dã nước mắt lưng tròng.

Mấy người nghĩ tôi không muốn sao?

Tôi căn bản là chưa từng nghĩ sẽ lôi kỹ năng 【Đào Hố】 ra mà!

Gọi cho dì ở ủy ban khu phố, nhờ dì liên hệ công ty sửa chữa.

Việc sửa chữa chủ yếu là vá lại cái hố lớn ở lối cầu thang.

Squirtle cũng biết mình phạm lỗi, ỉu xìu, ăn cơm cũng chẳng có sức. "Bưi!" (Tối qua lén lút luyện tập mà không gọi mình!) Eevee tức giận vỗ đầu Squirtle.

Lục Dã hừ hừ nói: "Nghe lời chị hai mày hơn một chút thì mày cũng không đến nỗi phạm phải sai lầm này!" Squirtle ngoan ngoãn gật đầu, trong lòng cảm khái.

Xem ra lần này sai chủ yếu là do, không luyện tập cùng chị hai! "Zeni!" Squirtle chống nạnh, ra vẻ 'tôi đã hiểu hết rồi'.

Vẻ mặt Lục Dã kỳ quái.

Mày chắc là đang kiểm điểm, chứ không phải đang nghĩ ra phương án sửa chữa mới đấy chứ?! "Mày kiểm điểm cho kỹ vào cho tao đấy nhé!" "Zeni Zeni!" Squirtle cười toe toét gãi đầu.

Yên tâm, cứ giao cho em! ...

Việc sửa chữa dự kiến sẽ tốn hơn 30,000, nhất thời cũng chưa xong được.

Lục Dã tính toán một chút, cộng với thu nhập từ việc Cynthia quảng cáo dạo trước, bây giờ anh chỉ còn nợ 5 triệu.

Mặc dù còn phải chuẩn bị tiền mua Đá Bình Minh cho Eevee.

Nhưng vốn lưu động còn khoảng 200,000, vẫn đủ để làm game mới.

Đội sửa chữa Machoke vẫn đang ở nhà mồ hôi như mưa, vì sợ ba nhóc con lại giở trò gì.

Chương 93

Lục Dã thu chúng vào PokéBall.

Xách theo laptop, đến quán cà phê, chuẩn bị bản kế hoạch cho game thứ hai. "Bưi?" Eevee nằm trên menu, dùng móng vuốt nhỏ chọc chọc vào chiếc bánh kem Milcery trông hấp dẫn.

Lục Dã khẽ sững người.

Milcery ngoài vị ngọt ngào, kem trên người còn có thể sản xuất liên tục... quả thực là Pokémon tuyệt vời nhất cho quán cà phê! "Gọi đi, cho tôi một phần nữa." Lục Dã gật đầu với nhân viên phục vụ, liếc nhìn Squirtle đang im lặng, rồi cười cười. "Được rồi, mày muốn ăn gì thì tự gọi đi." Squirtle khẽ sững người, mắt lập tức biến thành hình gợn sóng, rưng rưng gật đầu. "Zeni!" Bánh kem màu sắc tươi tắn, điểm xuyết đường và kem sữa, đám nhóc cắm đầu vào bánh ăn ngấu nghiến.

Lục Dã mỉm cười, mở laptop.

Bắt đầu viết bản kế hoạch cho game thứ hai – 《Đào Vàng》.

Độ khó sản xuất của game này còn thấp hơn.

Chỉ cần Lục Dã xây dựng xong khung cơ bản, một tuần là có thể hoàn thành.

Nhưng Lục Dã không định dùng website để làm.

Mà sẽ tinh chỉnh hơn một chút trên cơ sở ban đầu, để phù hợp với thế giới Pokémon.

Vào game, các thợ mỏ có thể chọn Pokémon đồng hành của mình, Eevee hoặc Pikachu.

Những Pokémon này có thể hỗ trợ việc đào mỏ, ví dụ như phá đá bằng Đập Đá, điện giật quái vật hoang dã, v.v.

Mục tiêu khai thác bao gồm: Ngọc trai vàng, Hóa thạch, Đá tiến hóa, thậm chí là Đá Mega.

Khai thác các loại khoáng vật khác nhau có thể giúp Pokémon tiến hóa, trở thành trợ thủ đắc lực hơn cho thợ mỏ.

Và khi game đi sâu hơn, đội ngũ cũng sẽ ngày càng lớn mạnh, dần dần mở khóa Sandslash, Excadrill, Beldum và các Pokémon khác.

Nói chung, phiên bản Đào Vàng gốc chỉ là game tính điểm qua màn thông thường.

Nhưng phiên bản Pokémon của 《Đào Vàng》, mỗi lần đào mỏ, đều sẽ nâng cao một chút thực lực của Pokémon.

Có xu hướng giống game Roguelike hơn.

Quan trọng hơn, là một game có kết nối yếu.

Lục Dã thậm chí có thể cùng Cynthia đào mỏ cả một buổi tối! "Chơi với ai không quan trọng." Lục Dã sờ cằm, "Chủ yếu là muốn đào mỏ thôi." Vẫn là game mua một lần, bán trên nền tảng ORAS.

Lục Dã đắc chí gật đầu.

Trả hết nợ, thoát nghèo làm giàu, ngày đó không còn xa!

Kanto, Đại học Celadon.

Một người phụ nữ với dáng vẻ trang nhã, đeo cài tóc hoa cúc, trên người là bộ kimono chấn tụ cao quý, từng đóa hoa nở rộ trên áo. "Cô Erika." Một nhân viên lên tiếng, "Ngày mai là Giải đấu Chuyên gia hệ Cỏ rồi phải không ạ?

Không phải cô làm giám khảo sao?" "Đúng vậy." Erika vén mái tóc ngắn ngang tai, nhẹ nhàng nói, "Tôi định dạy xong lớp hôm nay, ngày

mai sẽ khởi hành." Là Thủ lĩnh nhà thi đấu hệ Cỏ của thành phố Celadon, Erika còn kiêm nhiệm chức giáo sư tại Đại học Celadon.

Ngoài việc tinh thông cắm hoa, điều chế hương liệu, nghệ thuật chiến đấu, bản thân Erika còn giỏi cung đạo và trà đạo.

Tính cách dịu dàng như một Yamato Nadeshiko, nhưng lại bất ngờ có tinh thần trách nhiệm và sự kiên cường, có thể nói là tài đức vẹn toàn. "Lớp học chiều nay của cô Erika là về chiêu thức và khắc chế của hệ Cỏ phải không ạ?" "Đúng vậy." Erika khẽ nói: "Cách đây không lâu, có sinh viên rất hứng thú với《Thực Vật Đại Chiến Cương Thi》, nên tôi đã mở thêm một khóa học." "À...

đó không phải là game sao?" Erika che miệng cười khúc khích: "Vừa học vừa chơi, mới là phương pháp giáo dục tốt nhất." Trò chơi này, Erika biết đến qua quảng cáo của Cynthia trên Twitter, cũng đã chơi thử một thời gian.

Tác giả có vẻ rất yêu thích Pokémon hệ Cỏ, thậm chí còn dùng nó để làm một game thủ thành.

Các kiến thức về khắc chế hệ, hiệu quả chiêu thức trong đó tuy đơn giản, nhưng việc xuất hiện trong một trò chơi vẫn rất đáng quý.

Erika cũng đã nghe qua những câu chuyện về tác giả này.

Một người giỏi chiến thuật bẩn, được Red công nhận, tự xưng là sinh viên năm hai... một nhà sản xuất game độc lập.

Erika đi đôi guốc gỗ, khoan thai bước ra khỏi văn phòng, nở một nụ cười dịu dàng.

Năm sau, Đại học Celadon sẽ bổ sung khóa học Trận đấu mô phỏng trong Trường Huấn luyện viên mới thành lập.

Vị 'thầy Lục' này đang rất nổi trong lĩnh vực Trận đấu mô phỏng.

Nếu có thể mời được cậu ấy về giảng dạy...

đó có lẽ sẽ là một chuyện đôi bên cùng có lợi. "Nhưng... cũng phải xem thực lực thực tế thế nào đã." Erika lắc đầu, mỉm cười. "Thầy Lục... chắc sẽ không làm người ta thất vọng đâu nhỉ..." Kết thúc lịch trình giảng dạy của một ngày.

Erika đáp máy bay đến Sinnoh, đảm nhận vai trò giám khảo cho Giải đấu Chuyên gia hệ Cỏ.

Ngày 17 tháng 8, thứ hai.

Giải đấu Chuyên gia hệ Cỏ kéo dài ba ngày cuối cùng cũng đến trận chung kết.

Erika ngồi trên ghế giám khảo, khẽ nói với ông lão tinh thần minh mẫn, nụ cười hiền từ bên cạnh: "Gardenia và Yakult của Galar là hai ứng cử viên cuối cùng cho trận đấu rồi." Ramos là Thủ lĩnh hệ Cỏ của Kalos, được mệnh danh là 'Cây Cổ Thụ Vẫn Nở Hoa'.

Mặc dù đều là Thủ lĩnh, nhưng thực lực cũng có khác biệt, Erika và Ramos được coi là những Huấn luyện viên hệ Cỏ gần với Tứ Thiên Vương nhất.

Ramos đội mũ tròn, lưng hơi gù, gật đầu cảm khái: "Thực lực của Yakult rất mạnh... nhưng không có Cực Đại Hóa, tôi cho rằng, vẫn là Gardenia nhỉnh hơn một chút." Cô gái tóc cam, cùng người đàn ông cao lớn,展开 trận quyết chiến cuối cùng.

Breloom và Appletun lao vào nhau.

Cú Đấm Siêu Tốc liên tục tung ra, Xung Lực Rồng cũng đột ngột tuôn trào. "Breloom, Bảo Vệ!" Gardenia hét lớn.

Chặn được Xung Lực Rồng, trên người Breloom ẩn hiện màu tím, HP hồi phục, đồng thời, hai Thế Thân kẹp hai bên thi triển Cú Đấm Siêu Tốc!

Mắt Ramos sáng lên: "Cô bé đã vận dụng nhuần nhuyễn Ngộ Độc Trị Liệu rồi..." Erika mỉm cười: "Có sự trợ giúp của Thế Thân, độc tính của Ngọc Độc đã nằm trong tầm kiểm soát...

Gardenia đã tiến bộ không ít." Không có Cực Đại Hóa, Yakult cuối cùng vẫn thua một chiêu, cười gãi đầu: "Tôi thua rồi." Gardenia thở phào nhẹ nhõm, trong mắt đột nhiên lộ ra vẻ kích động.

Nếu không có sự khai sáng của thầy Lục, mình cũng không thể nào sử dụng lại chiến thuật Ngộ Độc Trị Liệu!

Gardenia vội vàng chụp một tấm ảnh chiếc cúp, đăng lên nhóm chat.

Gardenia: Tôi tôi tôi vô địch rồi! 【Hình ảnh】 Gardenia: Cảm ơn thầy Lục, thực sự rất cảm ơn sự khai sáng của thầy!

Lục Dã gãi đầu.

Cô vô địch thì liên quan quái gì đến tôi?

Cái Giải đấu Chuyên gia hệ này, có khi tôi còn không đánh lại được cả người gác cổng ấy chứ!

Nhưng động viên thì vẫn phải động viên, Lục Dã trầm ngâm gõ chữ.

Thầy Lục: Tiếp tục cố gắng nhé.

Gardenia: Nhất định ạ!!

Erika tiến lên, mỉm cười vỗ vỗ vai Gardenia đang có chút kích động. "Sự tiến bộ của em, mọi người đều thấy rõ, không cần phải tự ti đâu." Gardenia gật đầu, đột nhiên nói: "Cô Erika!

Em nghe nói, Trường Huấn luyện viên sẽ bổ sung khóa học Trận đấu mô phỏng ạ?" "Đúng vậy." Erika khẽ gật đầu, mỉm cười, "Em có ứng cử viên nào sáng giá không?" "Em đề cử thầy Lục!

Thầy ấy là Huấn luyện viên của khu vực Đông Hoàng, thực lực ít nhất cũng đạt trình độ Bậc thầy!" Erika sững người một lát, rồi cười đáp lại.

Trong danh sách dự kiến, thầy Lục đã có một suất từ lâu.

Lời đề cử của Gardenia không nghi ngờ gì đã làm tăng thêm trọng lượng của thầy Lục. "Cậu ấy đang ở, thành phố Thăng Long à?" Erika mỉm cười nói. "Tuần sau, tôi sẽ liên hệ với Liên Minh Thượng Hải, đến đó mời cậu ấy." Gardenia mở to mắt: "Cô định đích thân đến Thượng Hải sao?" Erika gật đầu. "Nhân tài ưu tú... chỉ có đích thân mời, mới có thể khiến đối phương cảm thấy được coi trọng." Erika chớp chớp mắt, đáp lại: "Hơn nữa...

đây cũng coi như là đi du lịch nhân tiện mà!" Đây mới là mục đích thực sự của cô phải không, cô Erika!

Tuy nhiên, Gardenia thầm nghĩ, quả không hổ là thầy Lục... ngay cả Đại học Celadon, thánh địa của các Huấn luyện viên, cũng sẵn lòng hạ mình cầu hiền, cử giáo sư đích thân đến mời! ...

Lục Dã và anh Đại Hữu trình bày sơ bộ ý tưởng về 《Đào Vàng》.

Lương Đại Hữu sững người: "Chỉ có phím lên xuống trái phải thôi à?

Có đơn giản quá không!" "Game càng đơn giản thì càng dễ hot chứ sao!" Lục Dã lắc đầu: "Cứ tưởng tượng cảnh cậu và bạn gái mỗi người chiếm nửa cái máy tính, cùng nhau chơi game đi..." "À đúng rồi, suýt thì quên, cậu làm gì có bạn gái." Lục Dã vỗ trán.

Lương Đại Hữu: ??? "Tóm lại, tôi sẽ thử viết code theo ý tưởng của cậu..." Lương Đại Hữu lẩm bẩm, rồi đột nhiên nói. "Anh Lục Dã ơi, em nghĩ là, chúng ta cũng nên tuyển thêm người rồi!" Mặc dù danh

nghĩa là "Studio Pokémon", nhưng đến giờ, Lục Dã cũng chỉ có một người phụ tá.

Họa sĩ không thể cứ mãi thuê ngoài, việc quảng cáo cũng nên dần đi vào quỹ đạo...

Lục Dã gật đầu. "Tôi sẽ đi hỏi công ty săn đầu người, quảng cáo các thứ tôi lo, quan trọng nhất vẫn là họa sĩ thôi." Phong cách của họa sĩ thậm chí có thể quyết định sự sống còn của một trò chơi.

Nếu thực sự muốn thuê một họa sĩ đủ tiêu chuẩn, Lục Dã vẫn khá thận trọng.

Chiều, Lục Dã đến công ty săn đầu người ở Thượng Hải, trình bày yêu cầu của mình.

Và khi Lục Dã rút danh thiếp ra, thái độ của ông chủ trở nên đặc biệt ân cần, đích thân tiễn Lục Dã ra tận cửa.

Lục Dã khẽ sững người, sau đó liền nhận được điện thoại từ Matori. "Ông chủ của công ty săn đầu người đó từng là nhân viên tình báo của Đội Hỏa Tiễn." Matori bình tĩnh nói: "Dù sao thì trong lĩnh vực thị trường nhân tài này, Đội Hỏa Tiễn vẫn luôn hoạt động xuyên khu vực." Lục Dã: ???

Mấy người cứ quang minh chính đại như vậy thật sự không có vấn đề gì à?! "Đương nhiên... phí săn đầu người vẫn phải thu, ông ta sẽ giới thiệu cho anh ứng cử viên phù hợp." Matori nói. "Tôi nghe nói có một Huấn luyện viên đang ở Thượng Hải... trình độ mỹ thuật của cô ấy, chắc sẽ không làm anh thất vọng đâu." Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời.

Quả không hổ là thành viên tình báo của Đội Hỏa Tiễn... giải nghệ rồi mở công ty săn đầu người... vẫn là ông chủ! "Đúng rồi, tôi nghe nói uống thuốc bắc điều lý có thể trị hôi chân..." Lục Dã chưa kịp dứt

lời, Matori đã tức giận cúp máy. "Còn không cho nói nữa chứ." Lục Dã bĩu môi.

Nhưng mà mảng thị trường nhân tài này, người Matori giới thiệu chắc là đáng tin cậy.

Dù sao thì nhân tài của Đội Hỏa Tiễn, ví dụ như bộ ba TRio – ngoài các chiêu thức phạm tội, thì những kỹ năng kỳ lạ khác gần như đều đã học full cấp...

Ngày 17 tháng 8, thứ ba.

Cái hố lớn trong phòng khách vẫn chưa được vá xong.

Lục Dã ôm Eevee, nhìn cái hố nối liền hai tầng trên dưới, thở dài thườn thượt: "Mình ngốc thật, thật sự... chỉ biết đề phòng chiêu Đào Hố, không ngờ Squirtle trong mơ cũng có thể luyện tập..." Cho nên mới nói Aura là một năng lực thực dụng như vậy.

Bất kể là trị liệu, dò tìm, hay huấn luyện, chỉ cần có sự hỗ trợ của Aura, thực lực của Pokémon có thể tăng lên với tốc độ chóng mặt. "Bây giờ đã mạnh như vậy rồi..." Vẻ mặt Lục Dã biến đổi.

Chương 94

"Nếu thực sự tiến hóa thành Blastoise, thì còn ra thể thống gì nữa?!" "Zeni! (*/ω＼*)" "Tao có khen mày đâu!" Lục Dã bất lực lắc đầu, xách gáy Eevee, đặt lên ghế sofa.

Đến phòng bếp, chuẩn bị Khối Năng Lượng cho ba nhóc con làm bữa sáng, rồi lại 'ừng ực' uống hết một lon Sữa Moomoo.

Trong mùa hè oi ả này, chỉ có sữa bò ướp lạnh mới có thể mang lại cho trái tim thầy Lục một chút an ủi... "Haunter!

Bữa sáng đừng uống Coca Cola nữa!

Hại dạ dày..." Vẻ mặt Lục Dã kỳ quái. "Khoan đã, mày làm gì có dạ dày?" "Ghos! (≧∇≦)ﾉ" Haunter "xì" một tiếng mở lon nước ngọt, phát ra tiếng rên rỉ thỏa mãn.

Lịch trình hôm nay là đi gặp họa sĩ mà công ty săn đầu người giới thiệu cho Lục Dã.

Người quản lý đã đợi sẵn ở quán cà phê từ trước, thấy Lục Dã đến, cung kính đưa lên một bản CV, giới thiệu: "Vị mà tôi giới thiệu cho ngài đây, là một họa sĩ đến từ Alola... phong cách mang đậm dấu ấn cá nhân!" "Alola?" Lục Dã có chút ngạc nhiên nhận lấy CV. "Chỗ này cách Thượng Hải xa quá rồi đấy!" "Mỗi nghệ sĩ đều có theo đuổi riêng của mình mà." Quản lý cười nói. "Cô ấy còn từng du lịch ở cảng Vermilion của Kanto, chính là để phác họa cảnh hoàng hôn trên cảng." Quản lý đưa CV cho Lục Dã, vừa nói: "Cô ấy đến Đông Hoàng lần này, xem như là nửa làm việc nửa du lịch... nghe nói còn là một Huấn luyện viên nữa." Lục Dã khẽ sững người.

Họa sĩ từ Alola, còn kiêm nhiệm Huấn luyện viên...

Sao nghe quen thế nhỉ?

Nhận lấy CV, nhìn vào bức ảnh, thầy Lục chìm vào suy tư.

Cô gái tóc màu hạt dẻ, biểu cảm lạnh lùng, đeo một tấm bảng vẽ sau lưng; tóc, váy liền, thậm chí cả trên mặt đều dính đầy màu vẽ.

Rika... cái tên này, không phải là Đội trưởng ở Alola, người phụ trách quản lý Z-Crystal hệ Tiên sao?

Nhưng trong anime, vị Đội trưởng này rõ ràng đã trưởng thành.

Còn nhìn người trước mắt này, vóc dáng còn chưa phát triển, chỉ là một cô bé loli mới tròn mười sáu tuổi...

Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời.

Xem ra dòng thời gian của thế giới này... còn trước cả phần Sun & Moon!

Khoan đã, nếu ngay cả nhân vật trong TV cũng xuất hiện... vậy thì Satoshi ở thế giới này, lẽ nào mới vừa ra mắt?!

Lục Dã sững người một lát, rồi nhún vai. "Cũng chẳng liên quan gì đến mình... mục tiêu của mình có phải là trở thành Bậc thầy Pokémon đâu!" Nhưng dù sao đi nữa, trình độ mỹ thuật của Rika vẫn đáng tin cậy.

Dù sao thì trong anime 《Sun & Moon》, Rika ba năm sau được coi là nghệ sĩ hàng đầu của Alola.

Nếu có thể chiêu mộ được cô ấy vào studio, thì không nghi ngờ gì là hời to. "Lương tháng của cô ấy... là tính theo số lượng bản vẽ gốc à?" Lục Dã hỏi. "Cái này, ngài có thể đích thân đến thương lượng với cô ấy." Quản lý áy náy nói. "Tính tình cô ấy rất kỳ quặc, chúng tôi đã đồng ý giúp cô ấy tìm chủ... nhưng thực tế, công việc nào của cô ấy cũng không làm được lâu..." "Tính cách nghệ sĩ, hơi kỳ quặc một chút

cũng có thể hiểu được." Lục Dã gật đầu. "Làm được việc là được!" Studio hiện tại chỉ có hai lập trình viên là thầy Lục và anh Đại Hữu.

Vị trí thư ký... mặc dù có thể mượn Matori một chút, nhưng cứ lợi dụng Đội Hỏa Tiễn mãi cũng không hay.

Nếu sau này mở công ty, chuyện thư ký vẫn phải để tâm...

Lục Dã ở lại quán cà phê đến hoàng hôn, theo địa chỉ mà quản lý đưa, đến thăm Rika.

Trên phố đã có ban nhạc đường phố bắt đầu chỉnh âm thanh, Magnemite háo hức thử sức, từng đàn Pidgey bay qua dưới ánh hoàng hôn...

Lục Dã thầm chửi trong lòng.

Trước đây chơi game, ghét nhất là đám nhạc công này, từng con Magnemite đều có năng lực 'Sturdy', toàn mang theo chiêu Sóng Điện Từ!

Với Eevee ngồi trên đầu, thầy Lục đến bến cảng Phổ Giang ở Thượng Hải.

Sông và phù sa tạo thành một vùng châu thổ màu vàng, Wingull bay qua dưới ánh hoàng hôn, những cánh buồm trắng ẩn hiện...

Xa xa là Tháp chiến đấu Đông Phương, ánh đèn dần sáng lên, có chút cảm giác của tranh trường phái ấn tượng. "Chả trách, cô ấy lại đến đây phác họa." Lục Dã sờ cằm, lẩm bẩm. "Anh có thể giữ nguyên động tác này không?" Phía sau đột nhiên vang lên một giọng nói trong trẻo.

Lục Dã quay đầu lại, một cô bé loli tóc màu hạt dẻ, mặt dính đầy màu vẽ, đang cầm bút vẽ đo lường hiệu ứng phối cảnh. "Xin hãy giữ nguyên tư thế này." Giọng Rika bình tĩnh, ngữ khí kiên định, "Khung cảnh này rất đẹp." Lục Dã khẽ sững người.

Tôi đến mời cô về làm, cô lại coi tôi làm người mẫu?! "Tôi có thể trả phí người mẫu cho anh!" Rika gọi.

Thầy Lục lập tức tạo dáng trầm tư. "Tư thế này được không?" Rika nhanh chóng gật đầu, trên bảng vẽ bút bay như múa, vèo vèo vài nét, phác thảo được thần thái xong, cô thở phào một hơi dài: "Vất vả cho anh rồi." Lục Dã tò mò ghé sát vào bảng vẽ, sờ cằm, bình luận. "Ừm... chả nhìn ra đây là cái gì cả." Trường phái tranh ấn tượng, chỉ có thể lờ mờ nhìn ra một bóng người, và một con Eevee ngồi trên đầu bóng người đó. "Bưi?" Eevee cũng tò mò thò cái đầu nhỏ ra.

Rika cắn tóc, khẽ nói: "Vẽ cái gì không quan trọng... chỉ cần tình cảm giữa người và Pokémon là chân thành, bút vẽ của tôi sẽ ghi lại được." Lúc này, một con Cutiefly giống như chim ruồi bay qua, đậu trên bờ vai gầy gò của Rika, thân mật cọ cọ vào má cô. "Tôi tên là Rika." Cô gái vóc dáng mảnh mai chìa tay ra, thấy tay mình dính đầy màu vẽ, lại ngại ngùng rụt lại sau lưng.

Lục Dã: "Tôi biết, lần này tôi đến để mời cô gia nhập." Rika khẽ sững người, áy náy nói: "Xin lỗi... tôi đã định trở về Alola rồi." Lục Dã thông cảm gật đầu.

Vóc dáng cô gái nhỏ nhắn, chỉ mới tròn mười sáu tuổi... cứ mãi lang bạt ở nước ngoài, quả thực có chút gian nan.

Lục Dã cười nói: "Cô không đồng ý cũng không sao... trả phí người mẫu cho tôi là được." Rika sững người. "Tôi... trên người tôi, hết tiền rồi..." "Hết tiền?!" Lục Dã mở to mắt. "Thế mà cô còn lãng phí nửa tiếng của tôi!" Có lẽ là Lục Dã hét hơi to.

Cô gái ngơ ngác ngẩng đầu, nước mắt đã chực trào trong khóe mi. "Tôi... tôi còn phải để dành tiền, mua vé tàu về nhà." Rika lau má, màu vẽ trên mặt lập tức lem luốc, cố gắng sụt sịt mũi, hốc mắt đỏ hoe. "Tôi, tôi đã, lỡ mấy chuyến tàu rồi... chỉ có đi làm thêm mới có thể

miễn cưỡng duy trì cuộc sống!" Lục Dã khẽ "hử" một tiếng, cẩn thận quan sát Rika.

Chiều cao chỉ vừa đến ngực Lục Dã, tóc màu hạt dẻ dính đầy màu vẽ, chiếc váy liền cũng là loại cơ bản rẻ tiền, bị thuốc tẩy giặt đến bạc phếch, lại còn bị bôi bẩn lung tung...

Rika run rẩy như một con vật nhỏ vô tội, cố gắng lau khóe mắt. "Cùng lắm thì, tôi tặng bức tranh này cho anh!" Cô bé loli hậm hực nói.

Thầy Lục sờ cằm.

Sao cảm giác, mình giống như thành nhân vật phản diện rồi nhỉ? "Được rồi, tôi chỉ đùa thôi." Lục Dã bất lực nói. "Dù sao thì chuyến tàu sớm nhất về Alola, cũng phải ba ngày nữa mới có... hay là cô nhận thêm một đơn hàng nữa thì sao?" Cô bé loli ngơ ngác ngẩng đầu. "Bưi!" Eevee thân thiện vẫy đuôi, nở một nụ cười hữu hảo.

Rika run giọng hỏi: "Một đơn... một đơn bao nhiêu tiền?" "Mười nghìn tệ?" Lục Dã do dự nói, "Không đủ thì thêm?" Rika sau này dù sao cũng là nghệ sĩ của Alola... mặc dù bây giờ trình độ còn non, nhưng đầu tư sớm cũng không sai.

Bức tranh này, sau này không chừng có thể đổi tên thành 《Hoàng hôn · Thầy Lục》, treo trong phòng trưng bày nghệ thuật bán ấy chứ! "Quả không hổ là mình!" Lục Dã vỗ trán.

Cái đầu kinh tế này, cũng không ai bằng! "Một, mười nghìn tệ?!" Cô bé loli sụt sịt, hốc mắt đỏ hoe, hậm hực nói: "Cũng, cũng không nhiều lắm!" Ánh mắt của cô vừa rồi suýt nữa thành hình ¥ rồi đấy nhé! "Được rồi, cô về trước đi." Lục Dã bất lực nói: "Đợi ba ngày sau, tôi sẽ mua vé tàu cho cô, đảm bảo không để cô lỡ chuyến đâu." Rika ngơ ngác ngẩng đầu.

Mặc dù không thể dễ dàng tin người ngoài, nhưng tình cảm giữa vị chú này và Eevee...

đã đủ để nói lên tất cả.

Vị chú này... là người tốt!

Rút PokéBall ra, Rika thả ra một con Granbull, kích động ôm chầm lấy nó. "Tốt quá rồi, Granbull, chúng ta có thể về nhà rồi!" "Bư lu..." Granbull cũng phát ra tiếng rên rỉ, nằm trên đất, lăn lộn làm nũng. "Ngoan... chúng ta cuối cùng cũng có cơm ăn rồi..." Rika vuốt ve bụng Granbull, mắt lưng tròng, không cẩn thận nói ra lời thật lòng.

Vẻ mặt Lục Dã kỳ quái.

Mặc dù mình biết nghệ sĩ đều rất nghèo...

Nhưng cũng không đến mức nghèo đến thế này chứ!

Thuê một họa sĩ không ai thèm muốn như thế này làm mỹ thuật, thật sự không có vấn đề gì à?!

Lục Dã khoanh tay, chìm vào suy tư. "Cô ta không phải là... vì trình độ kém nên mới nghèo như vậy chứ..." Eevee nằm trên vai Lục Dã, nhìn con Granbull đang làm nũng, bất giác có chút ngưỡng mộ.

Lén liếc nhìn khuôn mặt Lục Dã, Eevee đỏ mặt, hừ một tiếng rồi quay đầu đi chỗ khác.

Tôi mới không thèm làm nũng với anh ta đâu!

Nhưng mà... lại lén nhìn một lần nữa vẻ mặt Lục Dã đang suy tư nghiêm túc.

Eevee cụp tai xuống, che đi đôi má đang nóng bừng.

Thỉnh thoảng nũng nịu một lần... chắc cũng không có vấn đề gì đâu nhỉ?

Lục Dã cố gắng nhớ lại các chi tiết về Rika trong hoạt hình.

Cô gái Alola này sở hữu tài năng giao tiếp với Pokémon bằng trái tim... sau này còn trở thành Đội trưởng hệ Tiên của Alola.

Chương 95

Nhưng trong dòng thời gian này, cô bé vẫn chỉ là một họa sĩ đường phố lang thang ở khu vực Kanto. "Đúng là công ty săn đầu người xuất thân từ Đội Rocket có khác..." Lục Dã thở dài. "Nhân tài giới thiệu đến toàn tầm cỡ Nhà thi đấu cả!" Đội trưởng ở Alola, dù thực lực yếu hơn nhiều, nhưng cũng có thể coi là tương đương với một Nhà thi đấu.

Nhưng nghĩ lại thì ở thế giới này...

Lillie, Lana và những người khác, có lẽ vẫn đang học ở Trường Huấn Luyện Viên...

Trời dần tối, cô bé loli thu dọn bản vẽ, ngoan ngoãn đi theo sau Lục Dã. "Em không về nhà à?!" Lục Dã trố mắt. "Em hết tiền rồi," Rika lí nhí. "Hôm qua em ngủ ở sảnh khách sạn... kết quả sáng nay lại lỡ chuyến tàu..." Lục Dã vỗ trán.

Chẳng lẽ mình vừa tuyển một nhân viên đầu óc không được lanh lợi cho lắm vào làm?! "Tôi sẽ giao nhiệm vụ vẽ bản thảo cho em, rồi ứng trước lương." Lục Dã thở dài: "Cứ lấy tiền này lót dạ trước, sau đó thuê một khách sạn tốt một chút đi." Rika ngơ ngác há miệng, rồi đột nhiên cúi gập người: "Cảm ơn ông chủ!" Lục Dã tỏ vẻ kỳ quặc.

Mặc dù mười sáu tuổi đúng là hợp pháp rồi... nhưng sao cứ có cảm giác như vừa thuê một lao động trẻ em về vậy?

Lại liếc nhìn Rika với vẻ mặt vàng vọt gầy gò, Lục Dã lắc đầu: "Hay là, tôi mời em ăn một bữa trước nhé?" Rika ngẩn người một lúc, mấp máy môi, lí nhí đáp: "Như vậy không hay lắm đâu..." ...

Năm phút sau.

Nhà hàng buffet. "Ghos!" Haunter cầm đĩa, lượn lờ trong khu tự chọn, phấn khích nhìn đông ngó tây.

Squirtle đẩy gọng kính râm, dùng Aura kiểm tra từng món ăn trong đĩa.

Ừm... mấy món này đều không có độc, có thể yên tâm ăn!

Cô gái mặc quần jean rách, đeo bản vẽ sau lưng, mặt mũi lem luốc đang ăn như hổ đói, vừa nhai vừa ho sặc sụa: "Cảm, cảm ơn ông chủ!" Lục Dã chống cằm, mặt đầy bất lực. "Em đúng là đã cho ông chủ này một bài học nhớ đời đấy!" Eevee khoan thai bước đến trước mặt Granbull, nhe răng ra oai: "Bố y! (▼皿▼#)" Granbull đang nhai quả Berry, ngây người há hốc mồm, nửa quả Sitrus Berry rơi thẳng xuống đất.

Nó vội vàng nằm rạp xuống đất, vẫy đuôi, rên rỉ yếu ớt: "Bố lu..." Eevee 'bốp bốp' gõ vào đầu Granbull, mặt đỏ bừng. "Bố y!" (Diễn lại chiêu Mê Hoặc lần nữa xem nào!) Granbull tỏ vẻ khó xử.

Có bao nhiêu người đang nhìn thế này... tôi không cần thể diện à? "Bố y! (▼皿▼)" Granbull lập tức nhảy sang một bên, hai chân trước đặt lên đầu gối Rika, mắt rưng rưng nhìn cô bé, phát ra tiếng gừ gừ khe khẽ. "Bố y..." Eevee ra vẻ suy tư gật gù.

Nhẹ nhàng nhảy lên đùi Lục Dã, Eevee dùng đầu húc húc vào bụng anh mấy cái, cố gắng thu hút sự chú ý.

Lục Dã cũng hoàn hồn, xoa đầu nhóc con, cười nói: "Không hợp khẩu vị của mày à?" Nghĩ cũng phải... khẩu vị của đám này đã bị nuôi cho kén ăn rồi.

Mỗi ngày đều là Khối Năng Lượng Hoàn Hảo mấy chục nghìn một viên...

ăn được buffet mới là chuyện lạ! "Về rồi ba làm đồ ăn khuya cho."

Lục Dã lẩm bẩm. "Bố... bố y!" Eevee như khó nói nên lời, đột ngột ngẩng đầu lên, chớp chớp mắt, cố gắng nặn ra nước mắt.

Lục Dã ngây người.

Đôi mắt tròn xoe của Eevee long lanh linh động, mặt đỏ bừng, dùng hai cái tay ngắn cũn cỡn lay lay đầu gối Lục Dã. "Bố, bố y!" Hai giây sau.

Như thể cảm thấy không thể gắng gượng được nữa, Eevee chán nản cụp tai xuống, đi vào góc tường, hờn dỗi.

Chẳng có hiệu quả gì cả!

Lục Dã sờ cằm. "Mày bị đau mắt à?" "Bố y! (〃＞皿＜)" Eevee đỏ bừng mặt, quay người lao thẳng về phía Lục Dã, bị anh dễ dàng xách gáy lên. "Được rồi, biết mày rất dễ thương rồi, cũng không cần tôi phải khen mỗi ngày đâu." Lục Dã nhíu mày. "Dù sao thì ngày nào tỉnh dậy tôi cũng tự nhủ trong lòng rồi, khen nữa dễ bị nhàm lắm." "Bố y..." Eevee phát ra tiếng Gầm Gừ khe khẽ, uể oải đung đưa đôi chân nhỏ.

Rika mím môi nói: "Chú ơi... tình cảm của chú và Pokémon tốt thật đấy." Thái độ của Huấn luyện viên đối với Pokémon cũng đủ để thể hiện nhân phẩm của họ.

Vị chú này...

đúng là người tốt!

Lục Dã thở dài: "Em không biết chúng nó đối xử với tôi thế nào đâu..." Nghĩ đến cái lỗ thủng to đùng còn lại ở nhà, Thầy Lục liền ôm ngực, hơi thở dồn dập. "Zeni!" Squirtle cười toe toét gãi đầu.

Chẳng phải chỉ là học được chiêu Đào Hang thôi sao, cũng không cần phải khen mãi thế, ngại chết đi được!

Nhấc Eevee đang ngơ ngác đặt lên vai, Lục Dã đưa quyển sổ ghi chép cho Rika, nói: "Đây là những yêu cầu cơ bản cho bản vẽ, rất đơn giản, chỉ cần vẽ lại các loại khoáng thạch một cách chân thực là được." "Nếu được, cho dù em có trở về Alola, chúng ta vẫn có thể tiếp tục hợp tác." Rika nuốt miếng cơm cà ri, bĩu môi nói: "Chú, chú coi thường cháu quá rồi đấy." Lục Dã đau lòng, nghiến răng nói: "Lương cơ bản là một vạn, tùy theo chất lượng bản vẽ sẽ được điều chỉnh tăng lên..." "Một tiếng 'chú' trừ 500!" Rika hơi ngẩn người, ngẩng đầu nhìn Lục Dã, định nói gì đó rồi lại thôi. "Vâng, ông chủ!" ...

Giao phó xong các chi tiết, Lục Dã định rời đi.

Nhưng nghĩ kỹ lại, Rika dù sao cũng một thân một mình ở bên ngoài, nên anh vẫn giúp cô bé đặt khách sạn và vé tàu ba ngày sau. "Là chuyến tàu ba ngày nữa đấy!

Tuyệt đối đừng ngủ quên!" Lục Dã dặn dò như một ông bố già.

Rika cúi người cảm ơn: "Cảm ơn chú!" "Trừ 500." Lục Dã nhướn mày. "Sau khi về nhà rồi thì nên ít đi du lịch lại, bên ngoài nguy hiểm lắm." Rika lại kiên quyết lắc đầu, ngẩng khuôn mặt nhỏ nhắn lem luốc lên, nghiêm túc nói: "Cháu muốn trở thành họa sĩ...

đó là tâm nguyện chung của cháu và Pokémon." "Giống như chú và Pokémon của chú vậy, hai người cũng đang nỗ lực phấn đấu để trở thành Bậc Thầy Pokémon mà!" Lục Dã lập tức vẫy tay chào tạm biệt: "Trừ 1000!

Mai gặp!" Trong căn phòng sạch sẽ gọn gàng.

Rika có chút ngơ ngác kéo mép chăn trắng tinh, lẩm bẩm: "Không biết chú ấy... có Pokémon hệ Tiên không nhỉ..." "Nếu có, mình có thể chia sẻ một chút kinh nghiệm của mình." Ngẩng khuôn mặt nhỏ nhắn dính đầy màu vẽ lên, Rika trịnh trọng lấy bức tranh sơn dầu hôm nay

ra.

Treo lên giá vẽ, Rika với vẻ mặt nghiêm túc, bắt đầu sáng tác kiệt tác này.

Tại bến cảng nhuốm màu hoàng hôn, dưới ánh sáng và bóng tối đan xen, người đàn ông với vóc dáng cao ráo đang trầm tư.

Một con Eevee nằm trên đầu người đàn ông, nhe răng nanh, ngắm nhìn hoàng hôn màu cam đỏ ở phía xa... ...

Phần mỹ thuật của «Đào Vàng» coi như đã giao phó xong.

Tiếp theo, chỉ cần để anh Đại Hữu dựng khung theo đó là được.

Tính toán khối lượng công việc, tuần này là có thể ra mắt trên ORAS rồi.

Nếu hợp tác thuận lợi... phần mỹ thuật sau này của studio cũng coi như có chỗ dựa.

Một ngày kết thúc trọn vẹn.

Lục Dã ngáp một cái, đang định ngả lưng trên sofa chợp mắt một lúc thì điện thoại đột nhiên reo lên.

Red: Thầy Lục, địa chỉ của thầy ở Thượng Hải chắc không thay đổi chứ?

Lục Dã hơi sững người, trong lòng đột nhiên dâng lên một cảm giác cảnh giác.

Thầy Lục: Cậu nói xem có chuyện gì trước đã!

Red cười nói: "Cũng không có gì, là một người bạn cũ của tôi, định đến thăm thầy." Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời.

Bạn cũ của Red... không lẽ lại giáng cho mình một cú trời giáng nữa chứ.

Thầy Lục cười sảng khoái: "Đương nhiên không vấn đề gì, cậu đưa số điện thoại của cô ấy cho tôi, tôi sẽ tiếp đãi chu đáo!" Red sửa lại lời của Lục Dã: "Không phải anh ấy, là cô ấy... chắc thầy cũng quen, là giáo sư của Đại học Celadon, cô Erika của thành phố Celadon." Erika?

Không phải là chị gái xinh đẹp mặc Kimono đó sao?

Nhưng đồng thời, Thầy Lục cũng nhíu mày, cảm thấy có gì đó không ổn. "Khi nào cô ấy đến?" "Tuần sau." Lục Dã trầm ngâm một lát.

Tuần sau «Đào Vàng» đã ra mắt, vẫn có thời gian tiếp đãi. "Không vấn đề." Lục Dã gật đầu, cười nói. "Tuyệt đối đừng để cô ấy mang quà đến nhé." "Mọi người đều là bạn bè, thật sự không cần thiết đâu!" Ngày 19 tháng 8, thứ năm.

Trong nhà Lục Dã đột nhiên xuất hiện một vị khách không mời.

Cô gái với vẻ mặt lạnh lùng, mái tóc ngắn màu hạt dẻ, chiếc váy liền thân cũng dính đầy màu vẽ, đang cặm cụi sửa bản vẽ trên giá.

Lục Dã ôm Eevee, trầm ngâm nói: "Tôi cũng không biết sai ở đâu... tóm lại em cứ sửa lại một chút, tốt nhất là vừa rực rỡ sắc màu lại vừa có chút đơn giản ấy." Rika ken két siết chặt bút vẽ.

Bên A vạn ác!

Thấy nhân viên mới tuyển đáng tin cậy như vậy, Thầy Lục hài lòng gật đầu.

Có sự tham gia của Rika, tiến độ làm game nhanh hơn rất nhiều, chất lượng mỹ thuật cũng được nâng cao đáng kể.

Nghĩ đến việc có thể cùng Cynthia đào khoáng cả đêm, Thầy Lục lại có chút phấn khích nho nhỏ.

Còn bên cạnh là đám Pokémon đang quậy tưng bừng.

Eevee 'bốp bốp' gõ vào đầu Granbull, ra dáng một kẻ bắt nạt.

Granbull nước mắt lưng tròng, giận mà không dám nói.

Haunter chắp hai tay lại, nâng niu một con Cutiefly nhỏ như chim ruồi.

Nhóc con nhẹ nhàng đậu xuống, khẽ mổ vào lòng bàn tay của Haunter. "Ghos! (◍´ω`◍)" Haunter lộ ra vẻ mặt như được chữa lành.

Rika đặt cây bút lên môi, chu miệng nói: "Chú ơi...

Cutiefly rất tin tưởng Haunter của chú đấy." "Trừ 500." Lục Dã cười ha hả: "Đó là đương nhiên, Pokémon nào chủ nấy mà!" Rika sững người, cây bút vẽ 'cạch' một tiếng rơi xuống đất.

Năm trăm... cứ thế mà bay màu rồi sao?

Haunter dễ thương như vậy, chẳng giống chú chút nào — chú rõ ràng là một tên gian manh xảo quyệt!

Lục Dã xem xét bản thảo của Rika.

Mặc dù phong cách vẽ có hơi trừu tượng, nhưng dưới sự theo dõi của Thầy Lục, kỹ năng vẽ vẫn khá tinh xảo.

Nhân viên mỹ thuật tuyển với giá một vạn, đúng là không lỗ... huống chi khấu trừ đi, có khi chỉ cần trả năm nghìn là cùng. "Ở lại ăn bữa cơm đạm bạc nhé." Lục Dã cười nói. "Ăn đồ ngoài mãi không tốt cho sự phát triển của cơ thể đâu." Rika hơi ngẩn người, cắn tóc, khẽ 'ừm' một tiếng.

Chương 96

Một lát sau.

Granbull và Cutiefly vùi đầu vào bát cơm, nước mắt lưng tròng ăn ngấu nghiến.

Đây là cái gì vậy... thơm quá đi mất!

Lục Dã vỗ vỗ Granbull, thở dài lắc đầu.

Đến cả Khối Năng Lượng mà Haunter còn chê... hai đứa chúng mày lại có thể ăn vui vẻ như vậy.

Đúng là làm khó chúng mày rồi!

Rika nhai cơm cà ri như một con chuột hamster nhỏ, hất hàm về phía tường: "Ông...

ông chủ lớn, 'Thánh thủ phụ khoa' là gì vậy ạ?" Lục Dã hơi sững người, ngẩng đầu nhìn tấm gấm treo trên tường. "Ừm... chắc là một thành tựu còn oách hơn cả Bậc Thầy Pokémon." Lục Dã sờ cằm nói. "Ra là vậy!" Trong mắt cô gái tóc hạt dẻ, lập tức tràn đầy vẻ kính nể.

Hai ngày sau.

Anh Đại Hữu gọi điện đến, nói đã bắt đầu thử nghiệm trực tuyến «Đào Vàng».

Nhiệm vụ mỹ thuật của Rika cũng chính thức hoàn thành, cô bé dự định lên tàu trở về Alola.

Bến cảng màu xanh biếc, từng chiếc tàu hàng màu trắng cập bến.

Lục Dã kéo Rika đang ngáp liên tục, tiễn cô bé lên tàu. "Về Alola rồi liên lạc với tôi, sau này phần mỹ thuật có khi lại phải làm phiền em đấy." Lục Dã nhét một tấm danh thiếp vào tay Rika.

Cô gái tóc hạt dẻ đeo bản vẽ sau lưng, ngẩng khuôn mặt lem luốc lên, nhìn Lục Dã, rồi cúi gập người thật sâu: "Ông chủ... vô cùng cảm ơn!" "Cảm ơn thì cũng không cần đâu." Lục Dã gãi đầu, thầm nghĩ trong bụng.

Lương một vạn, cuối cùng lại chỉ phải trả chưa đến ba nghìn...

Lời to rồi!

Rika đặt bản vẽ sang một bên, lấy balo xuống, từ trong đó lôi ra một quyển sổ vẽ tay tinh xảo.

Bìa là hình một con Haunter được vẽ bằng bút chì, một con Eevee quay đầu lại, và một con Squirtle ra dáng đặc công.

Lật xem qua loa, phía sau toàn là truyện tranh đã tô màu...

đủ thấy mức độ tâm huyết của Rika. "Đây là... quà cảm ơn của cháu." Rika toe toét cười. "Ừm..." Lục Dã chỉ vào người đàn ông trên bìa hỏi. "Logic thì tôi hiểu, nhưng tại sao tim tôi lại màu đen thế này?" Rika vạch mắt, lè lưỡi, làm xong một bộ mặt đáng sợ rồi nhanh chóng chạy lên tàu.

Tiếng còi tàu vang lên kéo dài, con tàu rẽ sóng, cùng với đàn Wingull bay vụt lên, dần dần khuất xa.

Lục Dã gãi đầu.

Lật mở quyển sổ vẽ tay phong cách dễ thương, sắc mặt lập tức trở nên kỳ quặc. "Quà cảm ơn dành cho bé Eevee —" "«Vòng Tròn»" Em cảm ơn mà sao lại tặng cả Đĩa Kỹ Thuật thế hả?

Huấn luyện chiêu thức không tốn tiền à!

Thầy Lục vừa nhét quyển sổ vào túi, vừa nghiến răng: "Không có lần sau đâu!" ...

Trong nhóm chat, Akin đang phàn nàn về việc Togekiss tranh máy

chơi game với cậu. "Togekiss đã chiếm máy chơi game ba ngày rồi!

Thị lực của nó thật sự không có vấn đề gì sao!" Whitney thẳng thừng vạch trần lời nói dối của Akin: "Rõ ràng là cậu tự mình muốn chơi game mà!" Akin: Đàn bà!

Cô nói nhiều quá rồi đấy!

Whitney: ?!

Yellow cười nói: "Dù sao thì, tính cách của Togekiss và Akin cũng rất giống nhau mà." Akin gãi đầu, khổ não thở dài.

Vốn còn định đấu với ông Wattson... nhưng vấn đề là...根本 không tranh lại Togekiss!

Minh minh đã già nhưng vẫn theo kịp xu hướng giới trẻ, ông lão lạc quan Wattson hào hứng @Akin. "Gold à, Thầy Lục lại ra game mới rồi, cậu thấy chưa?

Hai ta cùng chơi đi!" Akin liếc nhìn máy tính.

Con Pichu với mái tóc chéo đang gãi chuột không buông, hí hửng lướt web gì đó kỳ quái.

Khoan đã... mày là một con Pichu, đi xem hướng dẫn ấp trứng Pikachu làm gì?

Akin ôm trán, rên rỉ: "Pokémon của tôi... có phải có gì đó không ổn không?" Rõ ràng năng lực là ấp trứng, nhưng vì tính cách của Pokémon được ấp ra thường giống Akin.

Nhà trẻ Pokémon gần như không ai dám để Akin ấp trứng.

Con Munchlax duy nhất được ấp ra gần đây, lại là hậu duệ của Snorlax của Red, đã được giao phó cho hậu bối Diamond ở Sinnoh.

Cứ thế này, Nhà trẻ Pokémon sắp sập tiệm đến nơi rồi!

Akin gục đầu xuống bàn, uể oải nói: "Tôi chơi không được, máy tính ở nhà đều bị Pokémon chiếm hết rồi." Akin yếu ớt gõ chữ: "Game mới của Thầy Lục là gì vậy?

Có hay không?" Ông lão Wattson sờ cằm, mở giao diện game: "Tôi đang chơi đây...

ồ!

Đào Vàng!

Là cái gì vậy?

Hình như là game vượt ải?" Vì Wattson và Akin, không khí trong nhóm chat... gần như biến thành nhóm game...

Nhưng điều này cũng vô hình trung có tác dụng quảng bá.

Thầy Lục hiếm khi không cấm chat Akin, hí hửng mở giao diện trò chuyện.

Có hai tin nhắn, là tin nhắn riêng của Sabrina và Green.

Sabrina: Tiến độ thiền định thế nào rồi?

Thầy Lục: Vẫn chưa tìm được Đá Bình Minh phù hợp... nói thật, yêu cầu chất lượng này cũng cao quá rồi!

Sabrina: Cậu có thể hỏi Devon, đám người đó trong lĩnh vực khoáng sản là số một số hai đấy. (Pikachu làm nũng.jpg) Lục Dã hơi sững người, trầm ngâm gật đầu.

Đúng vậy... trước đây đã từng hợp tác với Devon, hỏi thử cũng không sao.

Nói đi cũng phải nói lại, Pikachu của Red nổi tiếng thật, đến cả Sabrina cũng không nhịn được mà dùng emoji của nó...

Không được, Squirtle cũng không thể chịu thua!

Thầy Lục: 【Tôi nào dám hó hé gì đâu.jpg】 Tin nhắn của Green thì là phụ đạo theo sát cho Squirtle.

Phải nói rằng, Green là người rất nghĩa khí.

Chỉ vì một câu hỏi tư vấn của Thầy Lục mà cứ canh cánh trong lòng tình hình trưởng thành của Squirtle...

Tâm trạng của Thầy Lục không khỏi có chút vi diệu.

Green: Thầy Lục, tính toán thời gian và tình hình huấn luyện...

Squirtle có thể tiến hành giai đoạn kế hoạch huấn luyện tiếp theo rồi đó. (cười nhe răng) Lục Dã hơi sững người, tim đập thình thịch.

Lỡ tay một cái, điện thoại rơi xuống sofa.

Nhặt điện thoại lên, Lục Dã trấn tĩnh lại, gõ chữ trả lời: Thầy Lục: Cảm ơn cậu, Green.

Green: Không sao, giúp đỡ lẫn nhau là chuyện nên làm. (nắm đấm) Trong «Sổ tay Huấn luyện Blastoise», ngoài các chiêu thức tấn công đặc biệt, các chiêu thức tấn công vật lý cũng rất toàn diện.

Đối với Squirtle, chiêu thức phù hợp nhất hiện tại chính là 【Đuôi Nước】 và 【Cú Đấm Băng】.

Đề nghị của Green là, kết hợp với phương pháp huấn luyện Đuôi Sắt, tăng cường sức phá hoại của Đuôi Nước của Squirtle.

Mặc dù sức bùng nổ tức thời và tốc độ sẽ có chút đáng lo, nhưng ở trong nước, Đuôi Nước thậm chí có thể gây ra hiệu ứng Xoáy Nước.

Thầy Lục tỏ vẻ kỳ quặc.

Nhà sắp bị nó phá tan tành đến nơi rồi, cậu còn nói với tôi về sức phá hoại?

Lỡ đâu nó đang ngủ, trực tiếp tung một phát Đuôi Nước dạy tôi cách làm người thì phải làm sao!

Green cười nói: "Nhưng mà, Thầy Lục cũng không cần quá lo lắng đâu." "Theo phương pháp huấn luyện tôi đưa cho thầy, cho dù không huấn luyện chuyên môn, Squirtle cũng có thể tự lĩnh ngộ chiêu thức." "Huống chi thầy còn mang theo Đá Bất Biến...

đây là một phương pháp quan trọng để Squirtle tích trữ năng lượng đấy!" Lục Dã tim gan run rẩy.

Hóa ra... cậu đã tính đến cả điểm này từ lâuแล้ว!

Nhưng sự đã rồi, có rối rắm cũng chẳng ích gì.

Lục Dã thở dài.

Phải để Haunter luyện tập tốt chiêu Thôi Miên, để Squirtle buổi tối ngủ ngon hơn một chút...

Hạ điện thoại xuống, Lục Dã mở trang quản lý của ORAS.

Nhờ có nền tảng danh tiếng từ trước, game mới ra mắt một tiếng đã bán được hơn ba nghìn bản.

Toàn là bình luận tốt, chỉ có một bình luận tiêu cực duy nhất. "Vừa đào được Đá Sấm Sét đã cho Pikachu tiến hóa ngay lập tức, sau đó đào được Quả Cầu Ánh Sáng thì vô dụng... xin lỗi, tôi là thằng ngu." Thầy Lục bật cười.

Khu bình luận đúng là nhân tài xuất hiện lớp lớp. 【Incineroar số một vũ trụ: Đúng là sản phẩm của Pokémon Studio, lối chơi và phong cách vẽ đều rất đơn giản, nhưng lại gây nghiện một cách bất ngờ...

Eevee cũng rất dễ thương, ải ẩn có thể tiến hóa thành Umbreon!

Chi tiết đáng khen!】 【Roark của Mỏ Oreburgh: Tác giả có nghiên cứu đáng ngạc nhiên về khoáng vật... rất nhiều khoáng vật mà

các loại sách khoa học phổ thông đều không có, rất tò mò, tác giả đã làm thế nào để tái hiện chúng vậy?】 Kế thừa truyền thống của Pokémon Studio. «Thực vật đại chiến cương thi» đã đào sâu vào Năng lực và Chiêu thức của Pokémon hệ Cỏ. «Đào Vàng» thì tái hiện các loại khoáng thạch rất chuẩn xác.

Cho dù mua về để trong thư viện game, cũng có thể coi là một bộ bách khoa toàn thư nhỏ về khoáng vật.

Điều này không nghi ngờ gì đã đánh trúng tâm lý của rất nhiều người chơi có sở thích sưu tập.

Vừa có thể chơi online từ xa, vừa có thể ở nhà, cùng bạn gái chen chúc bên máy tính chơi chung.

Đúng là Pokémon Studio!

Hoàn hảo đánh trúng điểm đau của vô số người chơi độc thân! 【Sinh ra làm người, tôi rất xin lỗi: Mọi người nghĩ tại sao tôi lại đánh giá tiêu cực không?

Để mở khóa thành tựu, tôi chỉ có thể dùng cả tay trái tay phải cùng lúc, chơi một lúc, đột nhiên lại khóc nức nở.】 Dưới bình luận tiêu cực này, đã có không dưới mười bình luận "+1".

Lục Dã sờ cằm.

Chương 97

Nếu tôi mà làm ra «Bé Trai Lửa và Bé Gái Nước», các người chắc còn cảm động hơn nữa?

Nhưng không sao.

Cho dù có thành tựu được vài cặp đôi, một khi chơi «Overcooked», là phải chia tay ngay lập tức!

Trong nhóm chat.

Cuối cùng cũng có lúc rảnh rỗi chiếm được máy tính, Akin một tay giữ đầu Pichu, một tay nhắn tin thoại: "Ồ ồ!

Đúng là Thầy Lục, Pichu, game này hai ta có thể cùng..." Lời còn chưa dứt, trong tin nhắn thoại truyền đến tiếng Gầm Gừ non nớt của Pichu: "Pì chú!! ⚡⚡" Tiếng dòng điện xẹt xẹt và tiếng hét thảm của Akin vang lên, giống như chiêu Điện Kích Volt của Pichu...

Một giọt mồ hôi lạnh chảy dài trên trán Lục Dã.

Khoan đã... bị trúng Điện Kích Volt, là sẽ chết người đó?

Chắc chắn là sẽ chết người mà!!

Blue Oak: ...cậu không sao chứ, Akin?

Akin rên rỉ: "Daijoubu... miễn cưỡng vẫn chịu được." Lục Dã ngẩn người.

Suýt nữa thì quên...

Akin là người đàn ông có thể chịu được cú Húc của Arceus mà!

Mặc dù đó là thử thách của Arceus, nhưng cũng quá đáng sợ rồi!

Còn có Bea đối quyền với Machamp, Bruno tay không lật Onix,

Mega chân nhân một tay nâng 999kg... lẽ nào, Pokémon mới là thế giới cao võ thực sự?!

Lau mồ hôi lạnh trên trán, Lục Dã trầm giọng nói: "Mạng nhỏ quan trọng... cậu vẫn nên để Pichu chơi game trước đi." Akin: Ha ha ha, mấy chuyện này đã là thường ngày rồi!

Thầy Lục: ???

Định nghĩa về 'thường ngày' của cậu có phải là không giống tôi không?!

Quay đầu nhìn Haunter đang mỉm cười, Squirtle đang Rút Cổ, và Eevee đang chợp mắt...

Lục Dã có vẻ mặt phức tạp. "Huấn luyện viên... quả là quá nguy hiểm mà!" ...

Sinnoh, Mỏ Oreburgh.

Roark, người đội mũ bảo hiểm, mặc đồ công nhân, khí chất lại rất thư sinh.

Anh đẩy cặp kính dính đầy bùn đất, tháo găng tay, bắt tay với người đàn ông trước mặt: "Rất vinh hạnh, ngài có thể đến thăm Mỏ Oreburgh!" Người đàn ông mặc vest xanh, không hề để ý đến bàn tay có phần nứt nẻ của Roark, thân thiện mỉm cười: "Là tôi phải cảm ơn ngài mới đúng, thưa ngài Roark." "Ở đây có rất nhiều khoáng thạch quý giá." Người đàn ông tóc xanh nhìn quanh, hài lòng gật đầu, "Cảm ơn ngài đã cho tôi cơ hội tiếp xúc với những khoáng thạch này." "Ngài thích cái nào thì cứ lấy đi!" Roark cười ha hả.

Vị kim chủ này ra tay luôn hào phóng, trong ngành cũng là người có tiếng tốt. "Vô cùng cảm kích." Steven một tay đặt lên ngực, tao nhã cúi người, sau đó đi về phía khu khai thác, cúi xuống, vẻ mặt chuyên chú bắt đầu phân biệt.

Roark có chút cảm khái gãi đầu.

Nói về tình yêu với đá... cho dù là mười người như tôi cũng không đuổi kịp ngài Steven!

Đi vào phòng tạm của đội thi công, mấy người thợ đang vây quanh chiếc máy tính duy nhất, tinh thần phấn chấn. "Anh đào nhanh lên!

Ây da, lại đào phải đá vụn rồi!" "Vãi chưởng!

Hóa thạch Sọ Người?

Game này đến cả Hóa thạch Sọ Người của Sinnoh cũng có!" "Còn đang thi công đấy!" Roark quát, "Nghỉ trưa là để các anh nghỉ ngơi, không phải để các anh chơi game!" Các công nhân đồng loạt quay lại, vẻ mặt lúng túng gãi đầu.

Trong hầm than không có phụ nữ, chỉ có khoáng thạch làm bạn, game được coi là thú tiêu khiển duy nhất.

Huống chi tựa game mới ra mắt này lại hợp khẩu vị của họ một cách bất ngờ... "Tổ trưởng, ngài bớt giận." Người công nhân đứng đầu cười gượng, đột nhiên lóe lên một ý. "Chúng tôi đây cũng là...

đang học tập, đang nhận biết hình dáng của các loại khoáng thạch!" Mọi người sáng mắt lên, đồng loạt cười lớn: "Đúng đúng, chúng tôi đang học tập!" "Ngài xem bộ bách khoa toàn thư khoáng vật này, làm như game vậy!" "Tác giả đúng là có tâm quá ha ha ha!" Roark lắc đầu, vẻ mặt lạnh lùng đi về phía máy tính, "Có thể khiến các anh cùng nhau tìm cớ... game này hay đến thế sao?" Nửa tiếng sau.

Steven vén rèm lều lên, trong tay cầm một viên đá màu xanh lam: "Ngài Roark, tôi chọn viên đá nước này..." Nhưng không ai để ý đến Steven bước vào.

Vây quanh Roark, các công nhân trừng mắt: "Tổ trưởng đỉnh quá!

Lần nào cũng đào trúng đá, không trượt phát nào!" "Tôi biết rồi, tổ trưởng đang cược xem trong đống đá vụn có ra được vật phẩm hiếm không!" Roark đỏ mặt, ho khan: "Tai nạn thôi!

Lần sau, lần sau nhất định có thể đào được vàng!" Mọi người nín thở, im lặng chờ đợi lượt ra câu tiếp theo của Roark.

Sau đó, tất cả đều hít một hơi lạnh. "Câu vào không khí bên cạnh tảng đá, để nó ngạt thở!" "Đúng là tổ trưởng của chúng ta có khác!" Steven ghé sát vào máy tính, liếc nhìn màn hình, nhướng mày.

Đôi mắt màu xanh thẳm lấp lánh như khoáng thạch, hiếm khi lộ ra một tia hứng thú...

Ngày 21 tháng 8, thứ sáu.

Eevee nằm trên vai Lục Dã, tò mò nhìn vào quyển sổ vẽ tay trong tay anh.

Quyển sổ của Rika đã thể hiện chiêu 【Vòng Tròn】 bằng hình thức truyện tranh, đến cả Thầy Lục cũng xem hiểu được.

Nhưng Lục Dã cũng không ép buộc Eevee, cứ để nó tiến hóa theo ý muốn của mình.

Dù sao bây giờ cũng có tiền rồi.

Không chỉ mua được Đá Tiến Hóa, mà Eevee không muốn tiến hóa cũng được.

Hạ Eevee trên vai xuống, đặt lên đùi, Lục Dã vuốt ve bộ lông mềm mại của nó, nhẹ nhàng nói: "Ngày xửa ngày xưa có một con Eevee... nó sống trên một hành tinh hoang vắng, hành tinh này rất nhỏ, một ngày có thể ngắm hoàng hôn 43 lần..." Eevee ngáp một cái, lim dim mắt.

Khóe miệng Thầy Lục nhếch lên, lộ ra nụ cười gian kế đã thành.

Đặt Eevee đang ngủ lên sofa, Lục Dã chọn một góc, chụp một tấm 【Eevee viên.jpg】.

Eevee đang ngủ, đầu gối lên chân nhỏ, cuộn tròn lại, trông như một viên bánh gạo nếp. "Ghos! (¯ ¯)" Haunter lơ lửng bên cạnh, khóe miệng chảy nước dãi.

Lục Dã biến sắc.

Mày không lẽ thật sự phải ăn một con Clefable mới tiến hóa được chứ!

Haunter!

Đăng emoji của Eevee lên nhóm chat, các đại lão một phen kinh ngạc.

Lorelei: Dễ thương quá!!

Yellow: Cục bông, Eevee cục bông! (ﾉ)`ω´(ヾ) Akin: 【Togekiss cười gian.jpg】 Togekiss cũng rất dễ thương!

Trong ảnh, Togekiss dùng cánh gãi một cặp bài, quay về phía ống kính, lộ ra nụ cười tự tin.

Green ho khan nói: "Thứ lỗi cho tôi nói thẳng, Akin...

Togekiss biết đánh bài, thì chắc cũng không liên quan gì đến dễ thương nữa đâu..." Akin và Togekiss cúi đầu chán nản ngồi trong góc, trên đầu như có mấy vạch đen xuất hiện.

Wattson: @Thầy Lục, Kano-chan à, có phần mềm chỉnh sửa nào gửi cho lão già này một bản không!

Trên mạng tìm không thấy!

Lục Dã hơi sững người.

Ông lão Wattson, lẽ nào ngài chính là người chơi gian lận trong

truyền thuyết?!

Lục Dã giả vờ lặn, thực chất là mở trang quản lý của ORAS.

Liếc nhìn bảng xếp hạng, hơi kinh ngạc.

Mới ra mắt một ngày mà đã có 'trâu cày' chơi hơn 24 tiếng rồi!

Chỉ là đào khoáng thôi mà, đây là không cần mạng nữa sao!

Steven, tên nghiện đá kia, cũng không đến mức cuồng nhiệt như vậy chứ! "Không lẽ... thật sự là Steven sao?" Lục Dã tỏ vẻ kỳ quặc.

Khả năng không lớn.

Dù sao không phải Nhà vô địch nào cũng là người yêu game như Cynthia.

So với game, chắc là khoáng thạch trong thực tế hấp dẫn Steven hơn.

Lục Dã khoanh tay, tin tưởng gật đầu.

Chuẩn bị bữa tối cho đám nhóc.

Thầy Lục định liên lạc với Cynthia, chơi một ván game đôi căng thẳng kích thích.

Nhưng Cynthia đang bận nghiên cứu.

Thầy Lục lập tức tiếc nuối thở dài.

Nếu mà chơi cùng... có khi lại kiếm được thêm chục vạn nữa rồi!

Lúc này, điện thoại rung lên.

Thầy Lục nhận điện thoại, hơi sững người: "Devon?" "Thưa ngài Lục Dã, rất xin lỗi, muộn thế này còn làm phiền ngài." Bên kia điện thoại là vị giám đốc đã từng hợp tác với Lục Dã một lần, giọng điệu vô cùng kính cẩn: "Không biết studio của ngài có sẵn lòng nhận cổ phần của Devon không, Devon rất coi trọng tiềm năng phát triển của

quý studio..." Lục Dã trầm ngâm một lát, vẫn từ chối: "Tôi tạm thời không có ý định nhận cổ phần..." "Thật đáng tiếc!" Vị giám đốc cảm thán, "Mong ngài nhất định hãy suy nghĩ kỹ lại... phó chủ tịch rất thích game do ngài làm, giá cả nhất định sẽ không làm ngài thất vọng đâu!" Phó chủ tịch... thích game tôi làm?

Lục Dã ngẩn người, biểu cảm trở nên kỳ quặc.

Khoan đã — cái người top 1 bảng xếp hạng kia không lẽ thật sự là ngài sao, thưa ngài Steven! ...

Hoenn, thành phố Mossdeep.

Ngoài Trung tâm Vũ trụ nổi tiếng thế giới, thành phố Mossdeep còn là nơi ở của cựu Nhà vô địch liên minh, Steven.

Mặc dù có biệt thự ở khắp nơi, nhưng ở thành phố Mossdeep có thể ngắm nhìn Wailmer trồi lên khỏi mặt biển, là nơi ở được Steven yêu thích nhất.

Căn phòng tối om bày đầy các loại khoáng vật, đan xen tạo nên vẻ đẹp lấp lánh chỉ riêng của đá.

Người đàn ông mặc vest, lưng thẳng tắp ngồi trước máy tính, nhìn chằm chằm vào màn hình, thỉnh thoảng gật đầu. "Ừm... nét vẽ rất tinh xảo, hiểu biết về khoáng vật cũng rất sâu sắc." Nhấn phím điều hướng, Steven đào lên một tảng đá, đôi mắt màu xanh nhạt khẽ lóe lên ánh sáng.

Đời người cũng như đào khoáng.

Trước khi được mài giũa, không ai biết được ẩn giấu bên trong tảng đá rốt cuộc là gì.

Đã ngồi liên tục 20 tiếng, nhưng ánh mắt của Steven vẫn chuyên chú.

Dù sao Steven cũng từng chỉ huy bộ ba Regis liên tục 22 ngày để chống lại cơn thịnh nộ của Kyogre và Groudon... vẻn vẹn 20 tiếng... quả là coi thường 'trâu cày' Steven quá rồi!

Liếc nhìn bảng xếp hạng thời gian chơi game, người thứ hai là ông lão Wattson đến từ thành phố Mauville.

Cứ như bật hack, thời gian chơi game mỗi giờ mỗi khắc đều tăng lên.

Chương 98

Steven vuốt lọn tóc xanh trước trán, ánh mắt hiếm khi trở nên sắc bén.

Việc gì đã không làm thì thôi, đã làm thì phải làm tốt nhất.

Đó chính là châm ngôn sống của Steven.

Nhưng nếu không hiểu đủ rõ về nội dung game... bảng xếp hạng điểm số rất có thể sẽ bị người sau vượt lên.

Steven trầm ngâm một lát.

Không ai hiểu rõ nội dung game hơn tác giả.

Cynthia lần trước đã ủy thác cho mình mua Đá Bóng Tối, cô ấy chắc sẽ biết cách liên lạc với Thầy Lục.

Steven lấy điện thoại ra, gửi cho Cynthia một tin nhắn... ...

Đêm đã khuya.

Squirtle nằm trong bể cá, thoải mái thổi bong bóng.

Eevee cũng chui vào chăn trước, đuôi vui vẻ vẫy hai cái.

Haunter treo trên đèn chùm, phát ra tiếng cười có phần quỷ dị: "Ghos!" Thầy Lục đang định đi ngủ.

Điện thoại của Cynthia lại gọi đến. "Em đã cho Steven cách liên lạc của anh rồi." Cynthia nói: "Có sự giúp đỡ của anh ấy... chắc sẽ nhanh chóng nâng cao thực lực Pokémon của anh đấy." Thầy Lục ngẩn người.

Em nói thế mà gọi là giúp đỡ à?

Cựu Nhà vô địch Hoenn, giúp tôi nâng cao thực lực Pokémon?

Lục Dã lập tức rùng mình.

Đêm hôm khuya khoắt, đáng sợ quá!

Lục Dã thở dài: "Anh thực ra là muốn chơi cùng em cơ." "Em cũng muốn, nhưng gần đây bận quá." Cynthia cũng thở dài, đáp lại: "Nhưng mà... phí chơi cùng Steven trả, chắc sẽ không ít hơn em đâu nhỉ." Steven tìm tôi chơi cùng?

Trên đầu Thầy Lục hiện lên một dấu chấm hỏi to đùng.

Nửa tiếng sau, cuộc gọi từ cựu Nhà vô địch Hoenn đã giải đáp thắc mắc này. "Tôi rất hứng thú với tựa game này, Thầy Lục." Steven giải thích: "Nếu có thể... tôi muốn thử sức với bảng xếp hạng của game này." Lục Dã hơi ngẩn người.

Anh vừa mạnh vừa giỏi, điểm này tôi biết.

Nhưng đến cả bảng xếp hạng của một tựa game, anh cũng muốn tranh hạng nhất sao?

Nhan sắc đã ngang ngửa tôi rồi, anh vậy mà còn chưa thỏa mãn?! "Phí huấn luyện, ngài không cần lo lắng." Steven mỉm cười: "Mặc dù cũng không đáng kể... nhưng ba vạn một tiếng, ngài thấy thế nào?" Thầy Lục vỗ trán, cười ha hả: "Nói thật với anh, tiền bạc không quan trọng, chủ yếu là tôi cũng khá thích đào khoáng!" Steven có cảm giác như tìm được tri kỷ. "Đúng vậy... tôi có thể cảm nhận được tình yêu của tác giả đối với khoáng thạch." Lục Dã có biểu cảm vi diệu.

Cũng không phải là thích đá... chủ yếu là cái thứ này có thể cùng Cynthia đào khoáng thâu đêm.

Không ngờ người cày được hảo cảm, cuối cùng lại là anh chàng phú nhị đại này! "À đúng rồi, ngài Steven, trong bộ sưu tập của ngài, có Đá Bình Minh chất lượng cao không?" Lục Dã hỏi.

Trong phương pháp thiền định mà Sabrina cung cấp, yêu cầu về

chất lượng của Đá Bình Minh rất nghiêm ngặt.

Nhân cơ hội này,正好 hỏi ý kiến nhà sưu tập đá này.

Steven gật đầu: "Mặc dù hơi quý hiếm... nhưng vẫn có." Thầy Lục thở phào nhẹ nhõm.

Tìm nửa ngày, cuối cùng vẫn phải rơi vào tay Steven.

Tính cả Đá Bóng Tối và Ngọc Độc...

đây đã là lần thứ ba Thầy Lục bán sỉ vật phẩm cho Steven rồi! "Giá bao nhiêu?" Lục Dã cười hỏi.

Đá Bình Minh bình thường khoảng 2 triệu, chất lượng cao mà Sabrina nói, chắc cũng không quá... "5 triệu." Steven suy nghĩ một lát, "Nếu cần, tôi có thể cho người mang đến tận nhà ngài vào ngày mai." Lục Dã há hốc mồm.

Đúng là anh có khác, Steven!

Bộ sưu tập một phát đắt hơn gấp đôi!

Nhưng thứ này đúng là có thể gặp mà không thể cầu...

Lục Dã đau lòng hít một hơi lạnh.

Steven: "Thầy Lục, sao vậy?" "Không có gì... có năm triệu thôi mà..." Lục Dã cứng rắn nói. "Làm phiền cho tôi trả góp, cảm ơn!" Ngày 22 tháng 8, thứ Bảy.

Ánh nắng ngoài cửa sổ chiếu vào trong.

Trước màn hình, người đàn ông tóc xanh mặc vest, ve áo cài một chiếc trâm Đá Trụ Cột, mỉm cười nhẹ nhàng nói: "Vất vả cho cậu rồi, Lục Dã." Bị một cựu Quán quân vùng Hoenn gọi là "thầy", cảm giác cứ là lạ.

Vì vậy, Lục Dã bảo Steven cứ gọi cả họ tên mình như Cynthia là

được.

Lục Dã ho khan: "Chuyện nhỏ thôi, cứ trả góp cho tôi viên Đá Bình Minh là được." "Tất nhiên rồi." Steven gật đầu. "Tôi sẽ cho người gửi Đá Bình Minh đến tận nhà cậu...

À, chênh lệch nhiệt độ ngày đêm khá lớn, cậu nhớ chú ý sức khỏe nhé." "Ồ, vâng, được thôi." Thầy Lục mặt già đỏ ửng.

Vãi chưởng, sao có cảm giác như bị thả thính thế này!

Trên bảng xếp hạng, sau một đêm chiến đấu hăng say, Steven đã vững vàng ở vị trí đầu bảng.

Ông cụ Wattson ở vị trí thứ hai, tuy đã có tuổi nhưng thời gian chơi vẫn tăng đều đều...

Lục Dã lộ vẻ mặt kỳ quặc.

Ông cụ Wattson, không lẽ ông thực sự hack game đấy chứ! "Phải kiểm tra lại hệ thống, xem có nên ban ông cụ không..." Lục Dã lẩm bẩm.

Sau khi chúc ngủ ngon Steven, Lục Dã tắt máy tính, chìm vào suy tư.

Rõ ràng là cày game hộ cả đêm, cuối cùng lại còn nợ thêm năm triệu...

Tính cả 5 triệu Cynthia đang nợ...

Bên Steven cũng có một hóa đơn trả góp 5 triệu.

Thầy Lục xoa cằm.

Nói ra cũng lạ thật.

Mình đã cố gắng kiếm tiền như vậy...

Sao nợ nần lại ngày càng chồng chất thế này? "Thôi kệ." Lục Dã

lắc đầu, tự tin nắm chặt tay, ánh mắt kiên định. "Chút tiền lẻ này, rồi sẽ có ngày trả hết thôi!" ...

Trong nhóm chat của Thầy Lục.

Wattson: Thầy Lục ơi, sao tôi đột nhiên bị ban vậy!

Tôi mới nhờ Bậc Thầy Cạm Bẫy làm cho cái plug-in vật lý mà!

Lục Dã giật giật mí mắt.

Ông cụ, ông còn dám nói ra à!

Akin: Ha ha ha, ông cụ vừa bị ban là thứ hạng của tôi leo lên rồi!

Wattson: Chẳng phải cậu cũng để Pichu cày hộ đấy sao!

Akin: Nhưng tôi có bị ban đâu. (Cười nhe răng) 【Thành viên 'Akin' đã bị quản trị viên 'Thầy Lục' cấm chat 5 phút】 Akin: Σ(っ °Д °;)っ Lục Dã mệt mỏi thở dài.

Hai người đừng có chó chê mèo lắm lông nữa được không!

Green: Mấy hôm nữa là Thất Tịch rồi đó, mọi người đã nghĩ ra tặng quà cho ai chưa! (Cười nhe răng) Lục Dã hơi sững lại.

Đúng nhỉ...

đã cuối tháng Tám rồi, tính ra cũng sắp đến Thất Tịch.

Xuyên không chưa đầy ba tháng, khái niệm về ngày lễ của Thầy Lục đã dần phai nhạt.

Không ngờ nhanh thế đã lại đến ngày hội ngược cẩu truyền thống!

Lục Dã xoa cằm, suy nghĩ một lát.

Tặng quà cho nhau à... tạm thời mình làm gì có đối tượng...

Tặng cho Eevee được không nhỉ?! "Nếu chưa nghĩ ra tặng gì thì có thể mua quà ở chỗ tôi nhé." Green cười, gửi liên tiếp mấy tấm ảnh. "Người nhận được món quà này đều cảm động phát khóc! (Che miệng

khóc)" Lục Dã giật giật khóe miệng, lần lượt mở từng tấm ảnh Green gửi.

Hộp nhạc Jigglypuff phát sáng, hộp trang điểm Jynx hình cánh hoa, gối ôm Machamp phiên bản nữ...

Cái thứ này thật sự có người mua sao!

Ông chắc là tặng món quà này xong, đối phương sẽ không cắt đứt tình nghĩa với ông luôn chứ?!

Red: Ồ, trông cũng không tệ!

Giữ cho tôi một phần!

Thầy Lục ngẩn người.

Vãi chưởng, thật sự có trai thẳng đi mua cái này!

Green: Cậu chắc một phần là đủ chứ, có muốn mua thêm vài phần không? (Cười gian) Red xoa cằm, đăm chiêu suy nghĩ hồi lâu.

Bỗng nhiên, cậu đấm tay vào lòng bàn tay, mắt sáng lên: "Vậy tôi chuẩn bị thêm một phần cho Blue Oak nữa!" Green cười hì hì: "Ok luôn!" Blue Oak lấy tay che mặt, gửi một tin nhắn thoại, giọng lạnh băng: "...Cậu mà dám tặng thứ đó, tôi dám tuyệt giao với cậu." Red cười ngượng ngùng gãi đầu. "Thật sự không được thì... tặng cho Giáo sư Oak cũng được mà!" Lục Dã cười lăn lộn trên giường.

Đúng là cậu có khác, Chiến Binh! "Thất Tịch, hình như là lễ tình nhân của khu vực Đông Hoàng.

Nhưng các em trai em gái trong nhà vẫn chưa đến tuổi kết hôn... nên tôi định ở nhà nấu một bàn ăn, coi như là bữa cơm gia đình." Takeshi nói giọng trầm.

Thầy Lục: "Cậu không nghĩ cho bản thân mình à?

Đi theo đuổi mấy chị gái xinh đẹp gì đó đi!" Mặt Takeshi đen sạm

bỗng đỏ ửng, cậu gãi đầu nói: "Thật không dám giấu, tôi cũng từng có ý định đó... nhưng thôi, cứ đợi các em trưởng thành rồi tính sau." Thầy Lục ngẩng đầu nhìn trời.

Chương 99

Takeshi trong truyện đặc biệt... tính cách đúng là trưởng thành hơn trong TV rất nhiều.

Nhưng Takeshi mà không theo đuổi các chị gái xinh đẹp nữa...

Tuổi thanh xuân của tôi kết thúc rồi!

Bà cô già Lorelei khá nhạy cảm với chủ đề này, ho khan một tiếng, cứng nhắc chuyển chủ đề: "Đúng rồi, nghe nói Thất Tịch năm nay sẽ có Sao chổi Thiên Niên Kỷ đi qua đó!" Lance: "Không phải cô không có ai tặng quà nên mới lảng sang chuyện khác đấy chứ, @Lorelei" Trán Lorelei nổi lên một dấu #, giận sôi lên. "Anh có tin tôi bay đến Kanto bây giờ, 6v6 dạy anh cách làm người không?!" Lance cười ha hả: "Xin sẵn lòng tiếp đón!" Thầy Lục cười gượng.

Sao cứ có cảm giác...

ở trong nhóm này lâu, mọi người đều bất giác đi theo con đường của Akin nhỉ.

Bỗng nhiên, Thầy Lục đấm tay, như chợt giác ngộ.

Mình hiểu rồi!

Kéo mọi người cùng nhau tấu hài...

Đây chính là năng lực của cậu, hỡi con người của sự tấu hài!

Nói đi cũng phải nói lại, chủ đề của Lorelei cũng khiến Lục Dã có chút hứng thú.

Thầy Lục: Sao chổi Thiên Niên Kỷ à?

Xem ở đâu được thế? "Hình như cũng ở khu vực Đông Hoàng." Lorelei gõ chữ. "Tôi không hứng thú với thiên văn lắm... nhưng nghe

nói là ở khu vực Tương Sở, có thể thấy rất rõ đó!" Tương Sở?

Lục Dã ngẩn người, vẻ mặt kỳ quặc.

Vũ Lăng Nguyên ở Tương Sở chính là nguyên mẫu của Forina...

Sao chổi mà cô nói... lẽ nào có liên quan đến Jirachi?

Cơ mà Jirachi cũng giống như Celebi, có cả một tộc đàn lớn, chỉ riêng trong TV và truyện đặc biệt đã có ba con rồi.

Trên tạp chí thiên văn cũng từng có chuyên đề báo cáo về Jirachi.

Nếu thật sự có người quan sát được Jirachi thì cũng không phải chuyện gì đáng ngạc nhiên.

Yellow: Ngô... muốn đi xem quá, nhưng Đông Hoàng xa thật đó. (Meowth thở dài) Red: Không sao đâu, xem phát lại cũng được mà.

Akin: Thầy Lục đang ở Đông Hoàng còn gì?

Bảo thầy ấy livestream là được!

Yellow: Ồ!

Ý hay đó! (✪ω✪) Thầy Lục ngẩng đầu nhìn trời.

Nói mới nhớ... hè này đúng là mình chưa dẫn mấy đứa nhỏ đi du lịch.

Cắm trại dưới bầu trời sao, được các Pokémon vây quanh, đốt lên ngọn lửa trại màu cam vàng...

Đây quả thực là một chuyện đáng mơ ước! "Nếu rủ được Cynthia thì còn tuyệt hơn!" Thầy Lục vỗ trán.

Như vậy, dù có sự kiện lớn gì xảy ra cũng chẳng cần lo về an toàn cá nhân! "Vừa có thể hẹn hò, vừa có thể dẫn mấy đứa nhỏ đi du lịch..." Lục Dã vỗ vỗ vai mình, cười ha hả: "Được của mày đấy, Thầy Lục!" Buổi chiều.

Công ty logistics của tập đoàn Devon đã giao viên Đá Bình Minh được đóng gói tinh xảo đến nhà Thầy Lục.

Chiếc hộp gỗ làm từ gỗ tử đàn, khắc hoa văn tinh xảo, mặt hộp khảm một viên mã não đỏ như máu.

Thầy Lục, người chưa từng thấy sự đời, lập tức nhớ đến điển tích 'mua hộp trả ngọc'. "Bộ sưu tập của Steven...

đúng là không tầm thường." Lục Dã cảm thán.

Đây là viên đá có chất lượng cao được chính tay Steven, một kẻ cuồng đá, công nhận.

Đã lọt vào mắt xanh của anh ta thì không thể dùng từ cao cấp để hình dung, chắc chắn cũng phải là phẩm chất huyền thoại. "Giờ thì tôi đã hiểu... vì sao nó đắt thế rồi." Lục Dã thở dài. "Tính ra thu nhập mấy tháng của game Đào Vàng, cũng chỉ bằng một viên đá này thôi sao?" Phương pháp huấn luyện của Thầy Lục học từ Takeshi, phương pháp rèn luyện học từ Sabrina, tài nguyên lại được Steven công nhận.

Nghĩ kỹ lại, nếu có thể trả hết nợ mới là chuyện lạ...

Nhưng sự đã rồi, chỉ có thể đi cày cuốc mới miễn cưỡng duy trì được cuộc sống.

Lục Dã đặt Eevee lên vai, mở phòng livestream, đổi tiêu đề thành 《Series Streamer không làm việc chính: Đào Vàng》.

Giống như chuyên đề 《Plants vs.

Zombies》 lần trước, lần này cũng chủ yếu là livestream game nhỏ.

Tuy ít người xem hơn một chút, nhưng cũng có một đám fan trung thành đến đây vì Eevee. "Eevee yêu dấu!

Chú đến xem con đây!" "Hu hu hu, cuối cùng Eevee cũng lên sóng

rồi." "Còn đó không?

Sao streamer không làm việc chính vậy?" Thầy Lục ho khan: "Lần này chủ yếu là giới thiệu tựa game thứ hai do Thầy Lục sản xuất, ai hiểu thì hiểu, tiếp theo tôi sẽ trình diễn gameplay thực tế cho mọi người xem..." Thầy Lục quả không hổ là chủ kênh khu vực game, đào đá thôi cũng tạo ra được hiệu ứng chương trình. "Cái móc câu này của ông là đang dự đoán đường đi của viên đá à?" "Streamer mù, đã follow!" Thầy Lục mặt già đỏ ửng, giải thích: "Pha này nhé, pha này là đang tính toán độ trễ của móc câu!" "Tôi phục rồi, chơi Đào Vàng mà cũng gà vãi!" "Đề nghị streamer để Eevee chơi hộ!" Thầy Lục bừng tỉnh, xoa đầu Eevee, thử hỏi: "Eevee, con thử bấm phím điều hướng này xem?" "Bưi." Eevee không nể mặt ngáp một cái, vung bàn chân thịt, tiện tay vỗ vào bàn phím.

Móc câu theo tiếng bay ra, đào trúng viên kim cương ở góc khó nhất! "Ohhhhhhhh!" "Streamer Eevee là thật rồi!" Thầy Lục lập tức có chút xấu hổ: "Xin lỗi, là tôi đã làm phiền streamer thao tác!" Đột nhiên, cả phòng livestream bị giật một cái.

Một loạt dấu chấm hỏi bay qua, Lục Dã cũng gãi đầu: "Mạng tôi lag à?" Bình luận tràn ngập màn hình: "Cảm ơn đại gia", "Đại gia hào phóng", "Đại gia tặng quà bão rồi" Thầy Lục hơi sững lại, liếc nhìn giao diện quà tặng, tinh thần phấn chấn: "Cảm ơn 'Kết quả tôi lại nhất' đã tặng mười quả Tên Lửa Mega!

Đại gia hào phóng!" Dù Lục Dã thao tác gà mờ, nhưng cũng là một streamer nổi tiếng.

Top 1 donate trước đây là Red, tạm thời không ai dám lung lay vị trí của cậu ta.

Vậy mà vị đại gia này vừa vào đã tặng liền mười quả tên lửa siêu cấp?!

Lục Dã đang đào đá chứ có phải livestream đấu trận đâu!

Thích xem người khác đào đá... vị đại gia này có sở thích kỳ lạ gì vậy!

Lại một loạt hiệu ứng quà tặng, chỉ trong một phút ngắn ngủi, Steven lại tặng thêm mười quả tên lửa siêu cấp.

Lục Dã cảm ơn đến mỏi cả miệng, cười không khép được mồm. "Đại gia thật sự không cần đâu!

Anh em gõ 'Tiêu dùng lý trí' lên màn hình công cộng đi!

Ai, thật sự không cần tặng nữa đâu!" "Đừng tặng nữa!

Đại gia tiêu dùng lý trí đi!" Các fan trong phòng livestream một phen tiếc nuối thở dài. "Đại gia hồ đồ quá!" "Toang rồi, húp xong tiền rác, Thầy Lục lại sắp gáy rồi!" "Bay thẳng lên top 1!

Đại gia, ngài có ý đồ gì với Thầy Lục phải không!" Trong nhóm chat của Thầy Lục.

Blue Oak có chút kinh ngạc: "Cái ID này... không phải là phó chủ tịch của Devon chứ?" Red cảm khái gật đầu: "Chắc là ngài Steven... không ngờ, anh ấy cũng xem livestream của Thầy Lục." "Top 1 của cậu bị cướp rồi kìa." Blue Oak vẻ mặt phức tạp huých khuỷu tay Red. "Cậu có tính... donate lại để giành lại không?" "Ha ha." Red liếc nhìn Blue Oak, "Tôi đâu có ngốc mà đi đua donate với ngài Steven." Blue Oak cười gượng hai tiếng.

Nhưng mà... nếu đến cả ngài Steven cũng theo dõi phòng livestream của Thầy Lục...

Blue Oak xoa cằm, chìm vào suy tư.

Lẽ nào, Thầy Lục có chiến thuật gì... mà được ngài Steven công nhận?

Steven quả không hổ là phú nhị đại, làm gì cũng muốn đứng nhất, ngay cả tặng quà cũng không chịu thua kém.

Suốt một buổi chiều, túi của Thầy Lục căng phồng.

Cười một hồi, bỗng nhiên cảm thấy có gì đó không đúng.

Khoan đã...

đây chẳng phải là dùng tiền tôi mua Đá Bình Minh để tặng quà cho tôi sao?!

Tâm trạng của Thầy Lục có chút vi diệu.

Nhưng sau khi tắt livestream, cậu vẫn set cho Steven làm quản lý phòng và gửi lời mời vào nhóm chat. "Đây là gì vậy?" Steven hỏi. "Một nhóm giao lưu, mọi người đều là bạn ăn, trao đổi kinh nghiệm game." Thầy Lục thầm nghĩ.

Đương nhiên, cũng có thể là hậu cung của Red... "Ra là vậy." Steven như có điều suy nghĩ gật đầu. "Nhưng... tôi rất ít khi dùng mạng xã hội, có sao không?" "Không sao đâu." Thầy Lục cười ha hả: "Sưu tầm tem mà, thêm một người cũng không nhiều!" "Sưu tầm tem?" "À... không có gì!" Lục Dã căng thẳng ho khan.

Chết dở, lỡ miệng nói ra lời thật lòng rồi! 【Thành viên 'Kết quả tôi lại nhất' đã tham gia nhóm chat】 Ông cụ Wattson kinh ngạc: "Vãi!

Đây không phải là cái thằng khốn lúc nào cũng tranh bảng xếp hạng với tôi sao?!" Akin cười nói: "Lão già, ông hack game còn không bằng người ta, ông còn mặt mũi nào mà nói!" Trán Blue Oak giật giật, lạnh lùng nói: "Đây là cựu Quán quân của Hoenn, tôn trọng một chút đi!" Akin xoa cằm, gật đầu: "Ừm... cái này tôi biết, ngài Steven là chuyển nhượng chức Quán quân, còn tiền bối Blue Oak thì bị tiền bối Red đánh bại." 【Admin 'Blue Oak' đã thu hồi một tin nhắn của thành viên.】 【Admin 'Blue Oak' đã cấm chat 'Akin' 24 giờ】 Thầy Lục

trong lòng chấn động.

Đúng là cậu có khác, Akin, đã nói ra những lời tôi luôn muốn nói!

Lance: "Chào mừng. @Steven" Lance và Steven từng đối đầu trong Giải Đấu Tinh Anh.

Nhưng Steven mải mê đào khoáng, nên trong trận đấu chưa phát huy hết thực lực.

Dù sao thì chiến tích đỉnh cao của Steven là dùng Mega Metagross chống lại Kyogre Nguyên Thủy, cao hơn chiến tích của một ảnh hậu vô danh nào đó mấy bậc...

Steven nhìn giao diện chat, hơi sững lại.

Ngài Lance... cũng là fan của nhóm game này sao?

Lại thêm một hiểu lầm kỳ quặc nữa! ...

Tiếp theo là một loạt tin nhắn 'Chào mừng đại lão' và 'Địa vị trong nhóm -1'.

Nhưng Steven rất ít khi dùng mạng xã hội, một lúc sau đã lặn mất.

Lục Dã cũng tắt giao diện chat.

Cậu xách gáy Eevee đến sofa, đặt viên Đá Bình Minh và đĩa kỹ năng 《Thiền Định》 cạnh nhau.

Chương 100

"Ừm... tóm lại, phương pháp huấn luyện đại khái là như vậy." Lục Dã xoa cằm, gật đầu. "Không hiểu thì hỏi lại tôi!" Lục Dã thầm nghĩ.

Dù sao có chỗ nào không hiểu, lại đi hỏi Sabrina là được... "Bưi..." Ánh mắt Eevee đầy vẻ khinh bỉ.

Phương pháp huấn luyện đơn giản như vậy, ngươi đang coi thường ai đấy?

Haunter cũng đẩy vai Lục Dã, đẩy cậu một mạch vào bếp, cười lớn vỗ vai cậu. "Ghos!" Mi cứ yên tâm nấu cơm đi.

Chuyện huấn luyện, cứ để ta lo!

Lục Dã há miệng, định nói rồi lại thôi.

Cuối cùng, thật sự không tìm được lý do nào để phản bác...

Thầy Lục khẽ thở dài.

Hóa ra không phải mình không muốn huấn luyện... mà là Pokémon của mình thấy mình quá yếu!

Đèn hoa đã lên, vạn nhà sáng đèn, soi bóng hình ấm áp của người và Pokémon.

Lục Dã bưng món cơm cà ri thơm nức mũi lên bàn, cởi tạp dề.

Vẻ mặt phức tạp, cậu bưng một tách trà, ngồi xuống bên cạnh mấy đứa nhỏ.

Squirtle đang nằm bò trên bàn trà, vẻ mặt tập trung, đọc 《Sổ tay Huấn luyện Blastoise》.

Eevee lim dim mắt, cuộn mình quanh đuôi, viên Đá Bình Minh trong suốt lấp lánh lúc sáng lúc tối.

Từng đợt sóng tâm linh lan tỏa trong phòng, mang lại cảm giác tinh thần sảng khoái.

Đây chính là lợi ích của Đá Bình Minh.

Viên Đá Bình Minh trị giá 5 triệu này tương đương một máy khuếch đại nhỏ, đủ để nâng cao sức mạnh tinh thần.

Haunter giống như thầy giáo dạy học sinh tiểu học, nghiêm túc bay lơ lửng, 'cốc cốc' gõ vào đầu Squirtle. "Ghos!" (Tiếp tục học đi!) "Zeni..." Squirtle đang buồn ngủ, gãi đầu, cười ngô nghê.

Lục Dã xoa cằm.

Để Squirtle ngủ rồi huấn luyện... biết đâu hiệu quả còn tốt hơn ấy chứ.

Chỉ là căn nhà này còn ở được không thì lại là chuyện khác!

Không khí học tập nồng hậu đến mức Thầy Lục cảm thấy mình có chút lạc lõng, chỉ ho khan: "Ăn cơm thôi!" Trong khoảnh khắc, mọi ánh mắt đều đổ dồn về phía Thầy Lục.

Ba đứa nhỏ vứt sách sang một bên, reo hò lao về phía bàn ăn.

Lục Dã bất lực lắc đầu.

Tiếng gõ cửa vang lên.

Dì Liễu đến thăm, mỉm cười nói: "Ở chắc vẫn quen chứ cháu?" Lục Dã vẻ mặt kỳ quặc gật đầu.

Mới mấy hôm trước vừa đục thủng nhà...

Dì Liễu đến đây, không phải là để hỏi tội đấy chứ! "Dì nghe nói chất lượng căn nhà này không tốt lắm." Dì Liễu lo lắng nói. "Nên dì qua xem cháu thế nào, dì bảo Mr.

Mime hầm cả canh... thật có lỗi với cháu quá." "Bali!" Mr.

Mime khoe khoang bưng nồi đất lên, toe toét cười.

Nồi canh đầu cá màu trắng sữa, ăn kèm với đậu phụ non mềm, tỏa ra mùi thơm nồng nàn.

Lục Dã nuốt nước bọt, nghiêm túc nói: "Dì Liễu, tuy chất lượng căn nhà này không tốt lắm, cháu vừa dọn vào ngày đầu tiên nó đã sập." "Nhưng dì yên tâm, cháu nhất định sẽ đối xử tốt với căn nhà này, xem nó như nhà mình!" Quả nhiên...

Lục Dã là một người thuê nhà đáng tin cậy.

Dì Liễu hài lòng gật đầu.

Đêm đã khuya.

Lục Dã vào phòng tắm tắm rửa, tiện thể tắm luôn cho Eevee. "Bưi!" Eevee nhảy nhót lung tung trong phòng tắm, cuối cùng vẫn bị Thầy Lục dễ dàng xách gáy lên. "Ừm... sao cứ có cảm giác mình luyện tập một chút, biết đâu sau này cũng có thể trở thành một người Mega thực thụ nhỉ?" Lục Dã xoa cằm, lẩm bẩm.

Lượt tiếp theo là Haunter và Squirtle. "Ghos Ghos!" Haunter mình đầy bọt xà phòng, ngâm nga một giai điệu, kéo theo mai rùa của Squirtle. "Zeni!" Squirtle vui vẻ phun Súng Nước trong phòng tắm.

Nó lại vùi đầu vào bồn tắm, chỉ để lộ đôi mắt to tròn, nhìn chằm chằm vào con vịt Psyduck đồ chơi đang trôi nổi trên mặt nước.

Đột nhiên, một tia sáng lóe lên trong mắt Squirtle.

Xả nước trong bồn tắm đi sẽ tạo thành một xoáy nước tạm thời... vậy mình có thể huấn luyện Đuôi Nước trong bồn tắm...

để đạt được hiệu quả tương tự không?

Nếu, nếu kết hợp với Xung Kích Nước thì sao?

Squirtle toe toét cười, đắc ý gật đầu.

Chả trách lại bảo mình đi tắm... hóa ra đây mới là thâm ý của chủ công! ...

Thầy Lục quấn khăn tắm, nhận được điện thoại của Red. "Ừ, tôi biết rồi, ngày mai là Erika đến thăm phải không!" Lục Dã gật đầu. "Cậu yên tâm, khoản tiếp đãi này, tôi là chuyên nghiệp!" Cùng lúc đó, Liên minh Pokémon thành phố Thượng Hải cũng nhận được đơn xin đến thăm từ Đại học Celadon.

Nghe nói là đến để tuyển dụng nhân tài, đảm nhiệm chức vụ giáo sư tại Trường đào tạo Huấn luyện viên.

Đây là việc có lợi cho cả hai bên.

Dù sao Đại học Celadon cũng là thánh địa của các Huấn luyện viên, sau khi tu nghiệp trở về cũng có thể đào tạo nhân tài cho Đông Hoàng tốt hơn.

Về khoản thu hút nhân tài, Liên minh Thượng Hải giàu có vẫn có thừa tự tin. "Không vấn đề gì, cô Erika." Chủ tịch Tống Bằng Trình gật đầu. "Không biết cô định mời vị giáo sư nào của Đại học Thượng Hải đến nhận chức?" "Tôi đã trao đổi với Đại học Thượng Hải rồi, nhưng dường như... không có vị giáo sư này." Erika áy náy nói. "Anh ấy là một bậc thầy chiến thuật trẻ tuổi, những người khác đều gọi anh ấy là Thầy Lục." Thầy Lục?

Bậc thầy chiến thuật trẻ tuổi?

Tống Bằng Trình ngơ ngác, trong đầu từ từ hiện lên hình ảnh một thiếu niên tuấn tú.

Chỉ là chiến thuật của thiếu niên này... lại lão luyện đến mức khiến người ta phải rùng mình.

Rõ ràng là trận đấu giữa các Pokémon cùng cấp, lại cứng rắn hạ gục Đường Huy với tỷ số 3:0...

Nói là bậc thầy chiến thuật... hình như cũng miễn cưỡng chấp nhận được.

Tống Bằng Trình vẻ mặt kỳ quặc.

Đầu tiên là Quán quân của Sinnoh, sau đó là giáo sư của Đại học Celadon...

Lục Dã à, cậu ở liên minh khác không tốt sao?

Cứ phải về Đông Hoàng dưỡng lão à?

Nếu không phải tôi đã chuẩn bị tâm lý từ trước, thật sự còn tưởng cậu là một sinh viên năm hai bình thường đấy!

Tống Bằng Trình ho khan: "Tôi đại khái biết cô đang nói đến vị nào rồi... yên tâm đi, Thầy Lục của Thượng Hải, chắc cũng chỉ có một vị này thôi." Erika mỉm cười nhẹ nhàng, lễ phép nói: "Làm phiền ngài rồi." Cúp điện thoại, Erika chỉnh lại trang phục, chuẩn bị hành lý, sẵn sàng cho chuyến đi đến Đông Hoàng lần này.

Cho dù Thầy Lục không nhắc, Erika cũng đã chuẩn bị một món quà gặp mặt vô cùng hậu hĩnh.

Tiền bạc quá dung tục, Thầy Lục không giống người sẽ bị những vật ngoài thân này lay động.

Thứ có thể thu hút sự chú ý của anh ấy, chắc chỉ có những đĩa kỹ năng quý giá mà thôi.

Theo lời Red, Thầy Lục dường như đang huấn luyện một con Haunter.

Xét từ góc độ mở rộng phạm vi tấn công, đĩa kỹ năng gia truyền của nhà thi đấu Celadon, 【Bóng Năng Lượng】, không nghi ngờ gì là lựa chọn tốt nhất.

Hơn nữa, bí kíp này còn có thể sử dụng nhiều lần... tuyệt đối là

một món quà lớn quý giá!

Erika mỉm cười, để lộ lúm đồng tiền xinh xắn: "Thầy Lục... chắc cũng sẽ rất hài lòng thôi!" ...

Ngày 23 tháng 8, Chủ nhật.

Càng gần đến Thất Tịch.

Lục Dã cũng định tìm thời gian hỏi Cynthia về kế hoạch cụ thể.

Tuy nhiên, có một điều khiến Thầy Lục khá tò mò.

Chiến Binh Red, rốt cuộc sẽ vượt qua cái 'Tu La Tràng' Thất Tịch này như thế nào? "Lẽ nào... thật sự tặng món quà nhỏ 'cảm động đến phát khóc' của Green?" Lục Dã lẩm bẩm.

Nhưng, lịch trình chính của hôm nay vẫn là đi đón Erika.

Theo lời Red, Erika dường như đến Đông Hoàng du lịch, chi phí còn có thể được Đại học Celadon thanh toán.

Điều này khiến Thầy Lục không khỏi cảm khái.

Bao giờ chi phí du lịch của mình mới được Đại học Thượng Hải thanh toán nhỉ?

Đến lối đi VIP của sân bay, Lục Dã đã từng đón người một lần, sớm đã quen đường.

Erika khá dễ nhận ra.

Cô mặc một bộ kimono tay rộng màu hoa cúc trang nhã, đầu cài trâm, mái tóc ngắn ngang tai được búi lên, ánh mắt tập trung và tò mò nhìn quanh.

Đột nhiên, mắt Erika sáng lên.

Mặc vớ tabi trắng, chân đi guốc gỗ, cô chậm rãi bước đến trước mặt Lục Dã, ưu nhã cúi người chào. "Ngưỡng mộ đại danh đã lâu,

Thầy Lục." "Chào cô." Lục Dã cười, "Để tôi cầm hành lý giúp cô." "Không cần đâu." Erika mỉm cười, lục lọi trong túi xách một lúc, lấy ra một quyển sổ dày, hai tay đưa cho Lục Dã. "Đây là quà gặp mặt tôi chuẩn bị cho cậu." Lục Dã gãi đầu, cười ha hả: "Cô xem, đến thì đến thôi, còn mang quà làm gì, thật là!" Sau hai ba lần từ chối, Lục Dã nhận lấy quyển sổ tỏa hương thơm, tò mò hỏi: "Đây là gì vậy?" "Đĩa kỹ năng Bóng Năng Lượng." Erika mỉm cười. "Rất hợp với Haunter của cậu." "Ghos! (✪ω✪)" Ánh sáng đỏ lóe lên, Haunter hai mắt sáng rực bay ra khỏi PokéBall.

Nó lè chiếc lưỡi đỏ au, hít một hơi rồi liếm quyển sổ. "Ghos! (๑´ㅂ`๑)" Đã xác nhận mùi vị, là mùi thơm!

Chương 101

Thầy Lục lập tức chết lặng.

Bàn tay cầm quyển sổ bỗng nhiên hơi run. "Cậu sao vậy?" Erika có chút kỳ lạ hỏi. "Không... không có gì." Lục Dã hít sâu một hơi, cúi đầu nhìn quyển sổ bị nước bọt làm ướt, tay chân lạnh ngắt. "Xem ra...

Haunter của cậu rất thích quyển sổ này nhỉ." Erika mỉm cười. "Ghos!" Haunter bay vòng quanh Erika một cách vui vẻ.

Lục Dã nín thở.

Lại còn xịt nước hoa lên sổ tay...

Erika, tính toán hay thật! "Cảm, cảm ơn cô, Erika!" Lục Dã nói giọng run run. "Có thể hợp ý cậu..." Erika mỉm cười nhẹ nhàng. "Vậy thì tốt quá rồi!" Erika mặc kimono, đi guốc gỗ, thu hút vô số ánh nhìn.

Mặc dù món quà gặp mặt này khiến Thầy Lục tim đập chân run, rất muốn quay đầu bỏ chạy.

Nhưng đây dù sao cũng là ủy thác của đại gia Red... sau này biết đâu còn phải dựa vào đại gia Red và ngài Steven để đua top donate. "Tôi nghe Red nói, cô đến khu vực Đông Hoàng du lịch à?" Giọng Lục Dã mang theo sự ngưỡng mộ, "Đại học Celadon thanh toán không ít đâu nhỉ!" "Đây chỉ là một phần thôi." Erika mỉm cười, để lộ lúm đồng tiền xinh xắn. "Một lý do khác của chuyến đi này là để mời cậu, đảm nhiệm chức vụ giảng viên của Trường đào tạo Huấn luyện viên." Lục Dã đang đi trước dẫn đường, nghe thấy vậy liền dừng bước. "Giảng viên... của Trường đào tạo Huấn luyện viên?" "Chính xác." Erika gật đầu, "Là Trường đào tạo Huấn luyện viên thuộc biên chế của Đại học Celadon, nằm gần thành phố Viridian của Kanto." Lục Dã lộ vẻ mặt kỳ quặc.

Lần trước Giáo sư Rowan đến thăm Đại học Thượng Hải còn bảo mình đi học cao học ở Đại học Celadon...

Mới chưa đầy ba tháng, đã từ nghiên cứu sinh thăng chức lên giáo viên giữ lại trường rồi sao?

Vậy đợi thêm ba tháng nữa, có phải có thể trực tiếp lên chức giáo sư không? "Chuyện này... tôi mới nghe lần đầu." Lục Dã gãi đầu. "Red cũng không nói với tôi chuyện này!" Erika mỉm cười: "So với lời mời qua điện thoại, tôi cho rằng, đích thân đến thăm sẽ thể hiện sự thành ý hơn." Lục Dã vẻ mặt phức tạp.

Thành ý thì có rồi, bí truyền 【Bóng Năng Lượng】... chỉ là sao lòng tôi lại lạnh buốt thế này?

Lục Dã thở dài: "Cô Erika, cô không cần khiêm tốn thế đâu, cứ gọi tôi là Lục Dã là được." Cả hai đang nói chuyện bằng tiếng Nhật, và Erika vẫn luôn dùng kính ngữ khiêm tốn.

Mặc dù Lục Dã có 【Tiếng Nhật Lv3】, nhưng nghe vẫn cứ kỳ kỳ. "Được thôi." Erika cúi đầu, vén lọn tóc rơi xuống ra sau tai, nhẹ nhàng nói: "Tóm lại, mời cậu đảm nhiệm chức vụ giảng viên chính là mục đích chính của chuyến đi này của tôi." "Nếu được, xin phép cho tôi đến nhà cậu, trình bày ngắn gọn về những lợi ích và trách nhiệm khi cậu nhận chức." Thầy Lục xoa cằm.

Lần trước nữa là Matori, lần trước là Rika, lần này lại là Erika...

Hệ thống cũng đâu có buff cho mình hiệu ứng 【Hương Ngọt】 đâu nhỉ.

Sao nhà mình sắp thành nhà khách rồi? "Lẽ nào... là do mình đẹp trai quá?" "Hửm?" Erika hơi cúi người, ra hiệu rằng mình không nghe rõ. "Không có gì." Lục Dã trầm ngâm: "Trước tiên tìm chỗ nghỉ chân cũng được, tiện thể tôi đãi cô một bữa trưa." "Làm phiền cậu rồi."

"Quẹt thẻ hay tiền mặt?" "Hửm?" "Tôi đùa thôi, ha ha." Thầy Lục cười gượng hai tiếng, ánh mắt sáng rực nói: "Thanh toán qua điện thoại cũng được!" ...

Thầy Lục đúng là nghèo thật.

Khó khăn lắm mới đãi khách từ liên minh khác một bữa, lại phải gọi 'xe nhanh Doduo'.

Nhìn ứng dụng trên điện thoại, Lục Dã xoa cằm: "Cái này... không phải nên gọi là tích tích mới đúng sao?" Erika không đến Thượng Hải nhiều lần, dáng vẻ đoan trang, chỉ yên lặng đi bên cạnh.

Một lát sau, một chiếc taxi bấm còi hai tiếng.

Tài xế hạ cửa sổ xe, kéo kính râm xuống, ngạc nhiên nói: "Ủa, cậu em!" "Hửm?" Lục Dã hơi sững lại, "Bác tài lần trước ở sân bay?" Tài xế chép miệng: "Người thứ hai rồi à?

Nhanh thế?

Lại là yêu xa à?" Erika nghiêng đầu, có chút không hiểu. "Bạn bè, đều là bạn bè thôi!" Lục Dã đính chính.

Tài xế liếc một cái 'tôi hiểu mà'.

Thời còn trẻ, ai mà chẳng từng bị con gái cầm dao rượt chém hai con phố?

Anh Lục đây, đúng là một tay chơi già đời!

Bác bảo vệ ở trạm gác tiểu khu, xa xa thấy bóng người, lập tức cũng vui vẻ.

Lấy ra cuốn sổ, đeo kính lão, bác bảo vệ viết như rồng bay phượng múa: "Ngày 23 tháng 8, trời quang, cư dân Thầy Lục đã đổi bạn gái thứ tư, thắng ở khí chất, đáng mừng đáng mừng." Thầy Lục cũng là người đã từng trải qua sóng to gió lớn rồi.

Hơn nữa Erika là một người có tiền, có thể chặt chém một phen ra trò...

Lục Dã thầm nghĩ, chuyện của dân kinh doanh, sao có thể gọi là chặt chém được?

Đây rõ ràng là trải nghiệm phong thổ nhân tình của Thượng Hải! "Thất lễ rồi." Erika đặt đôi guốc gỗ trước cửa, đi vớ tabi trắng bước vào trong.

Nhìn thấy đôi guốc gỗ thoáng khí của Erika, Lục Dã thở phào nhẹ nhõm.

Matori, cô học hỏi người ta đi! "Ghos!" Haunter xách ấm đi đun nước, lại tách ra một Thế Thân để chuẩn bị trà, còn một Thế Thân khác đang dọn dẹp phòng...

Erika ngạc nhiên: "Haunter... làm việc nhà?" Lại còn làm việc nhà cùng với hai Thế Thân nữa? "À, thao tác cơ bản thôi." Lục Dã bưng tách trà, thổi cho nguội bớt, "Đây cũng là một cách huấn luyện Thế Thân." "Ghos! (๑•⊟•́)و✧" "Ra là vậy." Erika như có điều suy nghĩ gật đầu.

Cô nhìn quanh cách bài trí trong phòng, đơn giản mà sạch sẽ.

Thầy Lục rõ ràng là một Huấn luyện viên sống có tâm.

Nếu đảm nhiệm chức vụ giảng viên... chắc cũng sẽ rất có trách nhiệm.

Erika mỉm cười: "Tóm lại, xin phép cho tôi giới thiệu với cậu về các vấn đề cụ thể." "Nhận chức giảng viên hệ chiến đấu của Trường đào tạo Huấn luyện viên, cậu có thể được bình xét chức danh của Đại học Celadon, điều này sẽ rất hữu ích cho con đường trở thành nhà nghiên cứu của cậu." "Ngoài ra, lương năm của giảng viên không thấp hơn 3 triệu, còn có các loại trợ cấp và thưởng." Lục Dã khẽ gật đầu.

Lương năm không thể coi là cao, nhưng cũng là mức lương của cấp giáo sư rồi.

Nhưng Lục Dã biết trình độ của mình.

Đánh game thì được, chứ thật sự đánh trận cấp nhà thi đấu, mấy đứa nhỏ tạm thời vẫn chưa đủ sức.

Lục Dã đang định mở miệng, Erika lại nói trước: "Cậu khoan hãy vội trả lời." "Khóa học mới sẽ được mở vào học kỳ mới năm sau, nếu cậu định thử thách liên minh Kanto, cũng vừa kịp lúc khai mạc Hội nghị Cao nguyên Indigo." Erika mỉm cười: "Đối với một Huấn luyện viên mà nói, đây cũng là một cơ hội hiếm có." Lục Dã bĩu môi.

Cô còn Hội nghị Cao nguyên Indigo, tôi còn Hội nghị Đông Hoàng đây này!

Nuôi sáu con Pokémon còn không nổi, đi đánh Hội nghị Liên minh cái gì? "Cậu có thể suy nghĩ kỹ." Erika cầm tách trà, cúi đầu nhìn Eevee. "Bưi?" Eevee nằm trên bàn ăn, chớp chớp mắt. "Tin rằng...

đây cũng là nguyện vọng của Pokémon của cậu." Erika nói.

Lục Dã hơi sững lại.

Cậu đưa tay về phía Eevee, Eevee tự giác nhảy vào lòng Lục Dã, không kìm được mà vẫy đuôi. "Bưi! o(´^｀)o" Nguyện vọng của Thầy Lục là đạo văn, livestream, làm chủ kênh húp tiền rác.

Mặc dù nợ nần ngày càng nhiều.

Nhưng tình yêu của Thầy Lục đối với Pokémon là không thể phủ nhận.

Đảm nhiệm chức vụ thầy giáo hệ chiến đấu của liên minh Kanto - hiện tại mà nói, vẫn chưa nằm trong phạm vi cân nhắc của Lục Dã. "Xin phép cho tôi từ chối." Lục Dã lắc đầu: "Thực ra, tôi chỉ nuôi ba

con Pokémon này... tôi không muốn chúng có bất kỳ sơ suất nào." "Bưi?" Eevee nằm trong lòng Lục Dã, chớp chớp đôi mắt to đen láy.

Erika gật đầu.

Cô có thể hiểu được tâm trạng của Thầy Lục.

Mạnh như Alder, mạnh như Blue Oak...

Pokémon của họ cũng sẽ xảy ra những tai nạn ngoài ý muốn.

Nhưng vì để tránh kết thúc, mà né tránh mọi sự bắt đầu...

điều này có lẽ cũng đã bỏ qua nguyện vọng của chính các Pokémon.

Erika nhìn chằm chằm Eevee hồi lâu, đột nhiên ngẩng đầu, ánh mắt sắc bén: "Thầy Lục, đấu một trận đi." "Hả?" "Thay vì cứ mãi băn khoăn, chi bằng hãy đấu một trận Pokémon." "Như vậy, mọi thứ sẽ tự nhiên tìm được câu trả lời." Erika nghiêng đầu, mỉm cười: "Đây chẳng phải chính là đạo xử thế của một Huấn luyện viên sao?" Lục Dã lập tức ho khan.

Cô gọi ai là Huấn luyện viên đấy!

Hơn nữa Erika là chủ tướng của liên minh Kanto.

Thực lực đỉnh cao này đủ để thịt ba bốn con Haunter rồi! "Tôi sẽ dùng Pokémon mới thu phục của mình." Erika lấy PokéBall từ trong tay áo ra, nhấn nút, nắm chặt PokéBall đã phóng to trong lòng bàn tay, mím môi nói: "Nếu cậu thắng, thì hãy cân nhắc đến nhận chức giảng viên, thế nào?" Lục Dã hơi sững lại.

Không phải người thua mới phải đi làm thầy à?

Lại còn có kiểu mua bán ép buộc này nữa!

Thủ đoạn tuyển người này cô học từ Giovanni phải không! "Yên tâm, tôi sẽ không nương tay đâu." Erika cúi đầu nhìn Eevee một cái,

mỉm cười nói: "Chỉ là để chứng minh cho cậu thấy quyết tâm của Pokémon mà thôi." Lục Dã hơi sững lại.

Đúng vậy...

Pokémon cũng có niềm tin của riêng mình.

Thay vì cứ mãi băn khoăn, chi bằng hãy tin tưởng vào Pokémon của mình.

Lục Dã vẻ mặt phức tạp, cúi đầu nhìn Eevee, ho khan: "Lát nữa giữ chút thể diện... nên nhận thua thì cứ nhận thua, thật sự không cần phải thắng đâu!" "Bưi!

ψ(* ` ´)ψ" Eevee vung vẩy móng vuốt, trong đôi mắt đen láy lộ ra tia sáng nguy hiểm. "Gần đây có sân đấu nào phù hợp không?" Erika hỏi. "Ghos!" Haunter giơ tay, tự tin xung phong làm hướng dẫn viên.

Erika nhìn Lục Dã với ánh mắt trưng cầu ý kiến, thấy Thầy Lục khẽ ho một tiếng rồi nói: "Làm phiền cậu rồi, Haunter." "Ghos! (๑`▽´๑)۶" Lục Dã xoa cằm.

Tuy lần trước cầm hòa với Lance, nhưng đó là nhờ vào Pokémon của Cynthia.

Lần này để Eevee ra trận, cũng không biết có thể khiến nhóc con này cảm nhận được sự tàn khốc của các trận đấu hay không. "Mình đúng là dụng tâm lương khổ mà!" Lục Dã cảm thán.

Haunter dẫn mọi người đến sản nghiệp dưới trướng của mình (đãi ngộ cao) —— Câu lạc bộ Đấu Pokémon Công Ngưu. "Ghos (￣▽￣)/!" (Chào buổi chiều!) "Huấn luyện viên Haunter!" Cô nhân viên lễ tân mỉm cười, nhớ lại bóng lưng vừa rồi, đột nhiên ngẩn người. "Người ban nãy... có phải là Thủ lĩnh Nhà thi đấu Kanto từng lên TV không?" ...

Chương 102

"Ghos?" Haunter làm bộ dáng ném xu, hỏi Erika muốn uống gì. "Cảm ơn, nước khoáng là được rồi." "Ghos!" Haunter gật đầu, rồi lại giấu đồng xu đi.

Nó thò tay vào máy bán hàng tự động, lấy ra một chai nước khoáng đưa cho Erika.

Erika ngẩn ra, rồi đột nhiên lấy tay áo che miệng, không nhịn được cười.

Thầy Lục mặt mày quái lạ.

Ông đây đâu phải là phúc lợi nhân viên, ông rõ ràng là đến đây để nhập hàng! "Cho tôi một chai Coca Cola." Lục Dã nói.

Erika cầm chai nước khoáng, chậm rãi bước về phía sân đấu, mỉm cười nói: "Thầy Lục, chúng ta đấu giới hạn bốn chiêu hay không giới hạn?" Lục Dã xoa cằm.

Các trận đấu Pokémon phát triển đến nay, luật lệ nhiều vô số kể.

Như lần trước khiêu chiến Nhà thi đấu Thượng Hải, không hề có giới hạn số lượng chiêu thức của Pokémon tham gia.

Đương nhiên, trong một số giải đấu, người ta cũng sẽ giới hạn số lượng chiêu thức để tăng tính chiến thuật và sự hấp dẫn.

Tuy nhiên, đối với một người chơi bẩn như Thầy Lục, giới hạn bốn chiêu chưa chắc đã là chuyện xấu...

Lục Dã: "Giao hữu cá nhân thôi, không giới hạn chiêu thức đi." Erika cầm lấy PokéBall, cúi người hành lễ, vén tóc ra sau tai: "Thất lễ rồi." Một tia sáng đỏ bay ra từ PokéBall.

Jumpluff lơ lửng giữa không trung, tựa như một đóa bồ công anh. "Một Pokémon rất đẹp phải không." Erika đưa tay ra, đỡ lấy Jumpluff đang hạ xuống. "Pokémon hệ Cỏ sở hữu sức sống ngoan cường, xinh đẹp mà kiên韧, khiến người ta vui vẻ và được cổ vũ..." Erika nhẹ nhàng tung Jumpluff lên. "Hãy dùng trận đấu để chứng minh niềm tin của Pokémon nào, Lục Dã các hạ!" "Eevee, đánh không lại thì chạy!" Lục Dã hét lên.

Erika hơi sững sờ.

Dùng giọng điệu cứng rắn như vậy để nói những lời nhát gan thế kia, thật sự không có vấn đề gì sao? "Bưi! (# ` 皿 ´)" Eevee từ vai Lục Dã nhảy xuống, đôi mắt đen láy lóe lên tia lửa, khí thế hung hăng.

Đồng hành cùng Thầy Lục đoạt chức vô địch...

đây là niềm tin của Eevee.

Bất kể là liên minh nào, chỉ cần hạ gục tất cả kẻ địch xuất hiện trước mắt là được!

Đây chính là cách tôi Đáp Trả! "Niềm tin rất tuyệt." Erika mỉm cười, ánh mắt dịu dàng dần trở nên sắc bén. "Nhưng chỉ có niềm tin thôi thì còn lâu mới đủ." "Lên đi, Jumpluff, Ngày Nắng!" Hệ thống kịp thời hiện ra dữ liệu cho Lục Dã tham khảo. 【Jumpluff | Hệ: Cỏ + Bay | Giới tính: ♀ | Năng lực: Diệp Lục | Vật phẩm mang theo: Quả Oran | Chiêu thức: Ngày Nắng, Bột Độc, Bột Tê Liệt, Bột Ngủ, Hạt Ký Sinh, Bông Phòng Thủ, Hút Sức Mạnh, Đạn Hạt Giống...】 Lục Dã: "Hệ thống chết tiệt, mày cũng chỉ có chút tác dụng này thôi!" 【???】 Bình tĩnh lại, Lục Dã thầm tặc lưỡi.

Dù đã chuẩn bị tâm lý sẽ thua, nhưng bộ chiêu của Jumpluff khá khó chịu, nếu không cẩn thận, Eevee có nguy cơ bị thương, vẫn không thể lơ là cảnh giác!

Năng lượng tinh khiết hội tụ thành một quả cầu ánh sáng, bay lên lơ lửng, tạo thành một mặt trời nhân tạo nhỏ.

Dưới tác dụng của năng lực 【Diệp Lục】, tốc độ của Jumpluff tăng vọt!

Lục Dã nhíu mày: "Eevee, Thế Thân." "Jumpluff, Hạt Ký Sinh!" Một hình nhân Thế Thân tách ra từ cơ thể Eevee.

Né tránh những hạt giống bay theo gió, Thế Thân lao về phía Jumpluff nhanh như chớp. "Jumpluff, Bông Phòng Thủ." Erika chỉ huy, "Hút Sức Mạnh!" Dưới Ngày Nắng, tốc độ của Jumpluff nhanh hơn Eevee rất nhiều.

Cuộn những đám bông trên người lại, Jumpluff chống đỡ cú va chạm của Thế Thân.

Năng lượng tinh khiết của Hút Sức Mạnh lập tức rút cạn Thế Thân! "Đây mà gọi là Pokémon mới thu phục à?" Lục Dã tặc lưỡi.

Erika này, không phúc hậu chút nào!

Trên mặt Erika nở một nụ cười.

Nếu thua, vừa hay có thể để Thầy Lục cân nhắc việc nhận chức giảng viên.

Nếu thắng, thì có thể nhân cơ hội đưa ra một yêu cầu nhỏ với Thầy Lục.

Đây chẳng qua chỉ là chút tâm cơ nhỏ của một tiểu nữ tử mà thôi! "Jumpluff, Bột Tê Liệt!" "Jum!" Jumpluff lơ lửng theo gió, rắc xuống những hạt phấn màu vàng.

Chưa đợi Lục Dã chỉ huy, Eevee đã nhanh chóng đào đất, trong nháy mắt chui vào một ụ đất nổi lên.

Lục Dã biến sắc.

Khá lắm, mày quả nhiên đã học được Đào Bới! "Đừng đến gần." Erika trầm giọng, "Tiếp tục dùng Bông Phòng Thủ!" Lối đánh của Erika khá ổn định, dựa vào lợi thế tốc độ của Jumpluff để liên tục tăng cường phòng ngự.

Nhưng ngay khoảnh khắc ánh nắng hơi yếu đi.

Eevee lợi dụng một tia sáng lóe lên, đột ngột bay ra khỏi hang. "Eevee, Đuôi Sắt!" Lóe lên ánh sáng lạnh lẽo, Đuôi Sắt giáng thẳng xuống đầu!

Bông phòng thủ không kịp bung ra, Jumpluff kêu lên một tiếng rồi bay ra xa.

Erika hơi kinh ngạc.

Khoảnh khắc Ngày Nắng biến mất...

đã phát động phản công ngay lập tức?

Khả năng kiểm soát thời tiết của Thầy Lục lại chính xác đến từng giây! ...

Trước màn hình giám sát.

Cô nhân viên lễ tân cầm quạt nan, hai mắt sáng rực, kêu 'cạch cạch'.

Hạ Tuyền cầm bình nước đi ngang qua, đột nhiên thấy cô lễ tân nháy mắt với mình, bất mãn nói: "Có chuyện gì thì nói đi!" "Anh, anh, anh, lại đây xem cái màn hình này!" Cô lễ tân vẫy tay. "Sân này đang có trận đấu đó!" "Đấu thôi mà, có gì lạ đâu." "Không phải đâu!" Cô lễ tân lau vụn quạt trên mặt, hai mắt sáng rực. "Thủ lĩnh Nhà thi đấu thành phố Celadon bị cậu ta áp đảo đến không thở nổi!" Hạ Tuyền ngẩn người.

Áp đảo Thủ lĩnh hệ Cỏ của thành phố Celadon ư?

Hạ Tuyền chen đến trước màn hình, uống một ngụm trà, đột nhiên ho sặc sụa. "Bột phấn của Jumpluff đâu?" Hạ Tuyền chỉ vào Eevee đang dùng Khăn Lụa che mắt trên màn hình, hét lớn: "Còn có cả cái trò lấy Khăn Lụa làm kính chống bụi nữa à?!" ...

Vật phẩm mang theo trong trận đấu có vô vàn cách sử dụng kỳ lạ.

Ví dụ như vật phẩm có thể trao đổi, nhét Bùn Đen vào miệng đối thủ rồi hét lớn một tiếng "Oreo".

Lúc này, Eevee đang che mắt một cách đáng yêu.

Qua lớp Khăn Lụa, nó lờ mờ quan sát động tĩnh của Jumpluff.

Erika cũng có chút ngơ ngác.

Cô đã tận mắt chứng kiến Thầy Lục bảo Eevee cắn chiếc Khăn Lụa trên cổ xuống, buộc vào mắt.

Một thao tác bá đạo.

Erika nghiêng đầu, trên chiếc kẹp tóc màu đỏ hiện ra một dấu hỏi to tướng.

Lẽ nào...

Thầy Lục còn là cao thủ trong các trận đấu không giới hạn? "Jumpluff, bay ra sau Eevee, dùng Đạn Hạt Giống!" Lục Dã xoa cằm.

Kính chống bụi sở dĩ có thể cản được bột phấn, là vì loại bột này cần phải hít vào mới có tác dụng.

Vậy tại sao lại cản được Bão Cát nhỉ?

Bão Cát đánh vào người dù sao vẫn đau mà! "Nghĩ không thông." Lục Dã gãi đầu. "Lên đi, Eevee, Tốc Độ Tinh Tú." Chịu đựng những viên đạn hạt giống bay tới, Eevee nhảy lên cao.

Những tia sáng hình ngôi sao chắc chắn trúng đích đã xoáy bay

Jumpluff đi! "Jum!" Jumpluff kêu lên một tiếng rồi lơ lửng trên mặt đất. "Zeni!" Bên ngoài sân, Squirtle đeo kính râm, mặt mày nghiêm túc, vẫy cờ xuống.

Erika hơi sững sờ.

Chẳng trách nãy giờ không phán Thầy Lục phạm quy... thì ra trọng tài là người nhà! "Vất vả cho cậu rồi, Jumpluff." Erika thu Jumpluff về, khẽ nói với PokéBall. "Bưi!" Eevee vui vẻ chạy về phía Lục Dã, một cú Húc hất ngã Thầy Lục xuống đất. "Vãi chưởng, đau!" "Bưi! (ﾉ≧∀≦)ﾉ" Eevee lè lưỡi, thân mật liếm má Thầy Lục.

Erika chậm rãi bước tới, mỉm cười nói: "Thầy Lục... cùng Pokémon chiến thắng kẻ địch mạnh, đây chính là sức hấp dẫn của các trận đấu phải không." Lục Dã xoa đầu Eevee, ngồi dậy, bất đắc dĩ nói: "Nhưng... rủi ro của trận đấu vẫn lớn quá." Erika lắc đầu, nhìn Eevee, chậm rãi nói: "Ngài có trình độ chiến thuật rất mạnh." "Đôi khi, tin tưởng vào nỗ lực của Pokémon không phải là một chuyện xấu." Lục Dã hơi sững sờ.

Phải là bị nỗ lực của Pokémon đâm sau lưng mới đúng chứ!

Nhưng vừa rồi, niềm vui chiến thắng kẻ địch mạnh của Eevee, Thầy Lục cũng cảm nhận được.

Cùng Pokémon khám phá những vùng đất xa xôi hơn, kết giao nhiều bạn bè hơn...

Có lẽ đây chính là cái gọi là sự gắn kết. "Bưi?" Eevee chớp mắt.

Lục Dã và Eevee nhìn nhau hồi lâu, thở dài: "Tôi sẽ cân nhắc việc đến Kanto nhậm chức vào năm sau." "Tuy nhiên... phải để tôi giải quyết xong chuyện ở Đông Hoàng đã!" "Đương nhiên." Erika mỉm cười, cúi người nói. "Làm phiền ngài rồi!" Học kỳ hai năm thứ hai, sinh viên hệ huấn luyện thường sẽ bắt đầu hành trình để khiêu chiến

Đại hội Liên minh.

Các chuyên ngành khác cũng sẽ bắt đầu cân nhắc việc học cao học hoặc du học.

Lục Dã xoa cằm.

Trong khi những người khác đang bận rộn ôn thi cao học... thì học kỳ sau, mình có lẽ sẽ đến một trong ba trường đại học hàng đầu thế giới để làm giảng viên.

Nói đúng ra, mình hiện tại vẫn là —— Admin của Team Rocket, người chơi cùng của Cynthia, người đàn ông cầm hòa với Lance... "Luôn có cảm giác." Lục Dã mặt mày quái lạ. "Mấy cái danh hiệu kỳ quái lại tăng lên rồi!" Erika mím môi cười, không tỏ ý kiến.

Nhìn chằm chằm vào màn hình giám sát, Hạ Tuyền và cô nhân viên lễ tân đều chết lặng. "Đùa, đùa nhau à." Hạ Tuyền nuốt nước bọt. "Cũng nằm trong dự đoán thôi." Cô lễ tân cười gượng. "Lần trước, anh Lục chẳng phải đã quét sạch đội của Thủ lĩnh Đường Huy sao." "Nhưng mà..." "Ghos?" (Hai người đang lẩm bẩm gì thế?) Haunter bay ra, với tư cách quản lý, nghi ngờ nhìn hai người.

Hai người nhìn nhau, lập tức cúi đầu: "Ngài đi thong thả!" "Anh Lục cũng vậy, cẩn thận bậc thang!" Thầy Lục ngẩn người.

Lần trước đến đây, cũng không thấy hai người ân cần như vậy!

Hunter nghiêm túc gật đầu, chắp tay sau lưng bay đi, hai tay còn cầm mỗi bên một chai Coca Cola...

Ra khỏi Câu lạc bộ Đấu Pokémon.

Erika mặt hơi ửng đỏ, nhón chân, ghé vào tai anh khẽ nói: "Thầy Lục... gần đây có nhà hàng nào không?" Hương thơm thoang thoảng, Lục Dã mặt không đổi sắc gật đầu.

Sáng sớm vừa đón chuyến bay về, rồi lại đấu một trận, bận rộn đến tận bây giờ...

Chương 103

đúng là dễ đói.

Lục Dã trong lòng vui mừng.

Cuối cùng cũng tìm được cơ hội chặt chém rồi! "Để tôi nấu bữa tối cho." Lục Dã nắm chặt tay, gật đầu. "Quẹt thẻ, tiền mặt, thanh toán di động đều được!" Mặt trời lặn về phía tây.

Erika mặc kimono, hai tay chắp trước váy, tao nhã bước đi trong hoàng hôn.

Lục Dã thì chìm vào suy tư.

Tóm tắt ngày hôm nay, đầu tiên là bị Erika dùng chiêu gian lận【Bóng Năng Lượng】阴了一手; lại莫名其妙 nhận được một công việc lương năm 3 triệu... (Note: This Chinese phrase is hard to translate directly, it implies being tricked by a hidden move.

I'll translate it as 'chơi xỏ bằng Bóng Năng Lượng'.) Lục Dã xoa cằm, bắt đầu nghiêm túc cân nhắc.

Tuy mức lương 3 triệu còn xa mới trả hết nợ, nhưng đi làm một năm để lấy kinh nghiệm, cũng sẽ có ích cho việc mở rộng thị trường game ở nước ngoài.

Hơn nữa, gần Sinnoh hơn, có thể thường xuyên đến thăm Cynthia... "Đây cũng không phải là trọng điểm." Lục Dã lẩm bẩm. "Chủ yếu là tôi khá mong chờ phong thổ và con người ở Kanto!" ... "Cô muốn ăn gì?" Về đến nhà, Lục Dã hỏi.

Erika một tay chống cằm, suy nghĩ một lúc: "Gì cũng được." "Vậy thì tôi tự do phát huy nhé." Lục Dã xắn tay áo, đi vào bếp.

Hôm qua vừa hay còn thừa nước dùng gà đông, đúng lúc có thể

làm một phần cơm chan.

Dù không hợp khẩu vị, chỉ cần bỏ thuốc (gạch bỏ)... chỉ cần bỏ đủ nhiều quả Berry, dù là Hoopa tôi cũng thu phục cho cô xem!

Trong phòng khách.

Haunter đang cầm quyển sổ ghi chép về 【Bóng Năng Lượng】, hỏi Erika về những điểm chính. "Ghos?" Haunter chỉ vào một dòng chữ nhỏ trong sổ, vẻ mặt nghiêm túc.

Erika ngẩn người.

Tại sao...

Pokémon của Thầy Lục còn có thể tự mình luyện tập?

Ngay cả Pokémon của Red dường như cũng không có thiên phú này.

Lẽ nào đây là một phương pháp huấn luyện độc quyền nào đó?

Nhưng nhìn vẻ mặt ham học hỏi của Haunter, với tư cách là một giáo viên, Erika cũng hứng thú. "Nói chung...

điểm chính của Bóng Năng Lượng và Bóng Ma khá tương tự..." Erika lấy từ trong túi ra một cặp kính gọng mảnh, đeo lên, rồi nghiêm túc giải thích. "Tuy có chút khó khăn, nhưng cậu có thể thử trước..." ...

Trong bếp, Lục Dã giật mình.

Đây là dự cảm nguy hiểm!

Cố nén cảm giác muốn lao ra khỏi bếp, Lục Dã cười gượng hai tiếng: "Ha ha, Erika vẫn đáng tin cậy, Haunter muốn nắm vững chiêu mới cũng không nhanh như vậy..." Rắc!

Như tiếng tường vỡ.

Lục Dã cầm xẻng nấu ăn tay run lên.

Từ phòng khách truyền đến tiếng kinh ngạc của Erika: "Tiến độ này quá kinh người!" "Ghos!

O(≧∇≦)O" Eevee nằm trên ghế sofa, hứng thú nhìn vết nứt trên tường.

Mình có nên... cũng hỏi Haunter về kỹ năng sử dụng Bóng Ma không nhỉ?

Do đều là chiêu thức dạng đạn, Bóng Ma và Bóng Năng Lượng có những điểm tương đồng.

Và Eevee cũng có thể học được Bóng Ma.

Eevee vẫy vẫy móng vuốt, nằm sấp xuống, nhìn chằm chằm vào vết nứt trên tường.

Chủ nhân... chắc sẽ đồng ý với mình thôi.

Không đồng ý cũng không sao. "Bưi!" Mình có thể Bắt Chước Haunter, cùng nó luyện tập! "Xảy ra chuyện gì vậy?" Lục Dã bưng bát, run rẩy bước ra từ phòng bếp.

Nhìn vết nứt như mạng nhện trên tường, anh hít một hơi khí lạnh.

Trên mặt Erika vẫn còn vương chút ửng hồng, cô khẽ ho: "Thiên phú của Haunter... trong số những học sinh tôi từng dạy, rất hiếm thấy." "Tôi chỉ bảo nó thử tập trung năng lượng thôi." Erika nhìn về phía Haunter đang đắc ý, lấy tay áo che miệng nói: "Không ngờ... tiến triển của nó lại kinh người như vậy!" "Ghos! (*≧∇≦)" Thầy Lục mặt mày quái lạ.

Khả năng học tập của mày tao biết rồi... nhưng cũng không cần phải cách ba năm bữa lại thể hiện một lần, quá dọa người rồi! "Là do tôi sơ suất, thật sự xin lỗi!" Erika đứng dậy, áy náy cúi đầu, nhưng lại 'phụt' một tiếng cười khẽ.

Lục Dã: ???

Cô rõ ràng là đang cười mà! "Là tôi thất thố." Mặt Erika hơi đỏ, "Chỉ là... có thể dạy được một học sinh xuất sắc, thực sự khiến tiểu nữ tử này tinh thần phấn chấn!" Lục Dã nhìn chằm chằm Erika, thở dài một hơi.

Luôn có cảm giác... cô có vẻ vui vì nhà tôi bị phá thì phải.

Quả nhiên, Thủ lĩnh Nhà thi đấu Celadon, cắt ra bên trong toàn là màu đen!

Lục Dã lấy điện thoại ra, gọi một số quen thuộc. "Đúng vậy, vẫn là biệt thự lần trước, thi công lại, làm phiền các anh rồi..." "Thiên phú của Haunter rất mạnh." Đợi Lục Dã cúp máy, Erika mỉm cười nói: "Nếu có thể kết hợp với một số loại Berry quý, việc tu luyện Bóng Năng Lượng sẽ nhanh hơn nữa." Lục Dã ngẩn ra một lúc, mắt sáng lên.

Berry tốt đấy, cái này trong hệ thống có thể đổi được!

Lục Dã: "Không tồi, cô cũng có chút hiểu biết đấy." 【???】 Erika xin một cây bút, cúi người viết ra danh sách Berry, Thầy Lục gật đầu lia lịa.

Hệ Cỏ không hổ là bạn của nhà nghèo, chi phí này tiết kiệm hơn Bóng Ma nhiều! "Bưi..." Eevee đột nhiên nhảy lên vai, đáng thương kêu một tiếng. "Sao thế, mày lại không luyện được Bóng Năng Lượng, mày thèm cái gì." Lục Dã thản nhiên nói. "Nhưng Eevee có thể học được Bóng Ma mà." Erika mím môi, bổ sung: "Vừa hay có thể luyện tập cùng Haunter." "Bưi! (≧ω≦)/" Eevee ra vẻ đáng yêu gật gật đầu nhỏ.

Thầy Lục và Squirtle đồng thời ngẩn người.

Tức run người, hai đứa mày sắp luyện chiêu mới rồi, Quy Quy bao

giờ mới có thể đứng lên được đây!

Lục Dã thì chìm trong hối hận sâu sắc.

Tại sao mình lại đi đón Erika ở sân bay?

Người phụ nữ này rõ ràng không có ý tốt!

Liếc nhìn Squirtle đang nước mắt lưng tròng, Lục Dã run giọng nói: "Mày hiểu tao mà, Squirtle?" "Zeni!" Squirtle nghẹn ngào gật đầu.

Lục Dã vành mắt ươn ướt.

Cuối cùng, những kẻ ăn hại vẫn là hai đứa mình thôi, Squirtle à! ...

Bữa tối là 【Cơm chan nước dùng gà đông giả làm trứng lòng đào】.

Nước dùng gà đông ngon tuyệt, phủ lên cơm gạo Pearl nóng hổi, qua hơi nóng tan chảy thành nước súp, trộn cùng trứng xào, ăn từng miếng lớn, cực kỳ bắt cơm. "Tôi ăn đây." Erika chắp tay, tao nhã cầm đũa lên.

Rồi sau đó, sau đó không thấy bát rời khỏi mặt cô nữa.

Đầu lưỡi chạm vào nước súp ngon tuyệt, nước dùng gà đông tan ngay trong miệng, trứng mang lại cảm giác thỏa mãn như ăn thịt...

Erika chỉ cảm thấy nước súp như chảy quanh cơ thể, trong người dâng lên một luồng hơi ấm...

Lục Dã ho khẽ, gọi Erika đang thất thần tỉnh lại. "Giá ưu đãi, 50 Pokedollar một bát." Erika đặt bát xuống, lè lưỡi liếm hạt cơm trên khóe miệng, mặt đột nhiên đỏ bừng, dùng tay áo che mặt.

Sau đó, Erika hai tay đưa bát không ra, đỏ mặt nói: "Thêm một bát nữa, làm phiền ngài!" "Tiếp đãi không chu đáo." Thầy Lục thu dọn tâm trạng chán nản, kiên định gật đầu.

Lại kiếm được 50 đồng.

Lại gần thêm một bước nữa trên con đường trả nợ!

Erika đã thuê khách sạn ở Bến Thượng Hải, ngày mai bắt đầu đi du lịch, cô đứng dậy cáo từ.

Hỏi ra mới biết, thời hạn tuyển dụng là một tuần, có nghĩa là Erika còn sáu ngày nghỉ phép có lương.

Lục Dã vẻ mặt phức tạp.

Cô cũng ghê gớm thật đấy, Erika! "Đưa đến đây là được rồi." Erika đứng ở huyền quan, hai tay chắp trước váy, cười nhẹ nói: "Vô cùng cảm ơn sự tiếp đãi của ngài." Lục Dã gật đầu, đột nhiên nói: "Cô vẫn chưa vào group à?" "Hả?

Group gì ạ." "Group giao lưu ẩm thực, nói là group bạn ăn cũng được." Erika hơi sững sờ, mặt ửng hồng, ánh mắt kiên định gật đầu. "Xin nhất định hãy cho tôi tham gia, làm ơn!" 【Chủ group 'Thầy Lục' mời thành viên 'Sơn Anh' tham gia Group Chat】 "À." Erika khẽ nói: "Tôi hình như có nghe Red nhắc đến cái này." "Ồ?" Lục Dã hứng thú, "Cậu ta vẫn đang huấn luyện ở Núi Bạc à?" "Chứ sao nữa?" Erika chớp mắt. "Cũng phải..." Muốn tìm Red, cũng chỉ có ba điểm Thị trấn Pallet, Nhà thi đấu Viridian, Núi Bạc, cứ qua lại canh chừng là được...

Master Group Chat.

Akin: Chào mừng người mới, xin hãy đăng ảnh, số đo ba vòng, tình trạng hôn nhân! 【Thành viên 'Akin' bị Admin 'Blue Oak' cấm chat năm phút】 Takeshi: A, là cô Erika, chào mừng!

Kasumi: Cô giáo Erika! ...

Group của Thầy Lục lại có thêm thành viên mới, thật đáng mừng! "Lại có nhiều người quen như vậy." Erika mím môi nói: "Điều này... khá thú vị đấy." Lục Dã cũng có chút cảm khái.

Từ một Akin cô đơn, phát triển đến hơn mười người như hiện tại...

Thầy Lục cảm thấy vô cùng vui mừng!

Nhưng chuyện chém gió trong group tạm gác lại.

Erika vẫy tay, đứng trong màn đêm, mắt lấp lánh, đột nhiên hỏi: "Đúng rồi, Thầy Lục, ngài còn học cả khoa sản nữa à?" Tấm cờ khen treo trên tường, 【Thánh Thủ Phụ Khoa】, thực sự đã để lại ấn tượng sâu sắc cho Erika...

Lục Dã hơi sững sờ, nghiêm túc gật đầu: "Tôi rất giỏi xoa bóp." "Thật, thật sao?" Erika ngẩn ra: "Không hổ là Thầy Lục!" Cái hệ thống chết tiệt này, sau này không chừng còn thật sự爆ra chiêu thức 【Xoa Bóp】 nữa.

Lục Dã mặt không đổi sắc, gật đầu. "Chắc chắn rồi." ...

Trở về phòng.

Lục Dã hai tay chống nạnh, nhìn vết nứt trên tường.

Haunter cũng đặt hai tay vào vị trí được cho là hông. "Ghos!" Ta đây ngầu bá cháy!

Chương 104

Đội sửa chữa ngày mai mới đến được.

Hình như lần sửa trước mới cách đây chưa đầy hai ngày.

Lục Dã vẻ mặt phức tạp.

Chất lượng của ngôi nhà này cũng thật là cứng cáp!

Thầy Lục thở dài, cúi xuống, đưa tay về phía Eevee.

Eevee đi tới, chớp mắt, khẽ kêu một tiếng: "Bưi?" "Mày cũng muốn học Bóng Ma à?" Eevee hơi sững sờ, sau đó gật đầu.

Lục Dã đau đầu đỡ trán. "Trước tiên cứ theo Haunter luyện tập đi... nắm vững phương pháp trước, tài nguyên sau này tao sẽ bổ sung cho mày." Eevee vẫy đuôi, để lộ răng nanh nhỏ xinh: "Bưi!" Cảnh này khiến Squirtle không khỏi siết chặt nắm đấm.

Chúa công tin tưởng mình như vậy, mình tuyệt đối không thể kéo chân sau được! "Zeni!" Việc luyện tập Đuôi Nước cũng phải nắm chặt rồi! ...

Ngày 24 tháng 8, thứ Hai.

Hoenn, thành phố Mossdeep.

Wailmer nhảy lên khỏi mặt biển xanh biếc, ánh nắng chiếu xuống một biệt thự màu xám đá vôi.

Người đàn ông tóc xanh nhạt với ánh mắt sâu thẳm, trịnh trọng mặc một bộ vest, ngồi trước máy tính.

Mở 《Gold Miner》, đào đá hai tiếng đồng hồ.

Xác nhận mình đang dẫn đầu trên bảng xếp hạng, lúc này mới yên tâm. "Reng..." Điện thoại rung.

Steven liếc nhìn số gọi đến, có chút ngạc nhiên nhận máy, mỉm cười nói: "Hai người không phải đang đi hưởng tuần trăng mật sao, sao lại nghĩ đến việc gọi cho tôi." "Đâu có hưởng tuần trăng mật đâu, chỉ là đang hoàn thành Pokedex cho Giáo sư Birch... a, đau!

Sapphire, đau!" Đầu dây bên kia, đổi thành một giọng nữ hoạt bát: "Anh Steven!

Anh có thể chuẩn bị hai vé visa đến khu vực Đông Hoàng được không ạ?

Chúng tôi chuẩn bị đi quan sát sao chổi!" Sao chổi?

Địa điểm quan sát Sao Chổi Ngàn Năm tốt nhất đúng là ở gần Tương Sở của Đông Hoàng.

Nhưng hai đứa này đều không hứng thú với thiên văn... sao lại...

Steven chợt hiểu ra.

Đều là cớ, rõ ràng là muốn đi chơi lễ Thất Tịch!

Steven cười nói: "Đương nhiên, tôi cũng vừa hay có việc muốn nhờ hai người." "Cô gái man rợ kia trả điện thoại cho tôi đi!

Để tôi nói chuyện với anh Steven!" "Ruby, cậu tránh ra đi!" Steven để điện thoại ồn ào ra xa, bất đắc dĩ cười nói: "Hai người ai nhận điện thoại cũng được!" "Alo, anh Steven, Ruby đã bị em chế ngự rồi, anh còn đó không?" Một giọt mồ hôi lạnh chảy xuống trán Steven.

Ruby... chắc sẽ không sao chứ? "Khụ, chuyện là thế này." Steven giải thích: "Trung tâm Vũ trụ thành phố Mossdeep đã ủy thác cho tôi mang một thiên thạch nghi là của Jirachi đến điểm quan sát sao chổi." "Nếu phân tích không sai, đây cũng là cơ hội tốt để các bạn thu thập dữ liệu." Steven mỉm cười. "Jirachi, Pokémon siêu đáng yêu đó?!" Ruby la lớn. "Em có thể thu phục nó không!" "Im đi Ruby, yên lặng nghe anh Steven nói!" "Xin lỗi, Ruby." Steven áy náy nói, "Tôi đã trao

đổi với Trung tâm Vũ trụ rồi, nếu xác nhận là thiên thạch của Jirachi, thả nó đi mới là lựa chọn tốt nhất." Ruby hơi ngẩn ra, gật đầu.

Archie từng mượn sức mạnh của Jirachi để tạo ra quái vật biển giả, nhưng sức mạnh đó cũng cực kỳ khủng khiếp.

Hơn nữa, Jirachi chỉ thức tỉnh trong bảy ngày ngắn ngủi, bầu trời sao rộng lớn mới là nhà của nó. "Em hiểu rồi." Ruby vẻ mặt nghiêm túc, "Nếu xác nhận là Jirachi, em sẽ đảm bảo an toàn cho nó!" Sapphire định nói gì đó, nhưng nhìn vẻ mặt nghiêm túc của Ruby, chỉ lặng lẽ đỏ mặt. "Ha ha, không cần đâu, tôi sẽ đích thân hộ tống thiên thạch này." Steven cười nói: "Hơn nữa tôi ở Đông Hoàng còn có một người bạn, mọi người có thể cùng nhau đi xem mưa sao băng chẳng hạn." Biểu cảm của Ruby có chút vi diệu.

Có anh Steven hộ tống... thì ai dám đến gây sự chứ!

Khoan đã...

đây chẳng phải là được đi Đông Hoàng xem mưa sao băng miễn phí sao!

Sapphire thì kinh ngạc: "Bạn của anh Steven!

Là một nhà huấn luyện ạ?" Steven ngón tay khẽ điểm cằm, suy nghĩ một lúc, đôi mắt xanh nhạt sáng lên. "Là một nhà huấn luyện có thể cầm hòa với anh Lance." Steven mỉm cười. "Xì..." Cặp đôi ngốc nghếch hít một hơi khí lạnh. "Cái, cái này đáng sợ quá." Sapphire lắp bắp. "Anh ấy có khó gần không, có không muốn đi cùng chúng ta không?" "Thầy Lục rất dễ gần." Steven mỉm cười nói: "Yên tâm đi, tôi sẽ giúp các bạn giải quyết chuyện visa." "Còn nữa, mưa sao băng sẽ kéo dài cả tuần, các bạn có thể nhân tiện đi hưởng tuần trăng mật ở Đông Hoàng luôn." "Ừm..." Cặp đôi ngốc nghếch đỏ mặt, ngượng ngùng gãi má. "Vậy quyết định vậy nhé, ngày mai gặp." "Cảm ơn anh nhiều, anh Steven!" Cúp điện thoại.

Mắt Sapphire lấp lánh, nắm vai Ruby lắc: "Nhà huấn luyện có thể đấu hòa với anh Lance!

Chúng ta sẽ đi xem mưa sao băng cùng hai nhà vô địch đó!" "Đừng, đừng lắc nữa!" Ruby lắp bắp nói. "Không biết Thầy Lục giỏi về cái gì, Sapphire, em có thể nhân tiện hỏi anh ấy một chút." "Em đâu có ngốc mà đi hẹn đấu với nhà vô địch." Sapphire bĩu môi, cổ vũ: "Ngược lại là cậu đó, nếu Thầy Lục cũng là một nhà trình diễn như anh Wallace thì sao?" Ruby hừ nhẹ, lấy hộp Khối Năng Lượng ra, thản nhiên nói: "Chỉ xét trong lĩnh vực trình diễn, tôi so với Thầy Wallace cũng chỉ kém một chút thôi..." "Tuy đánh không lại Thầy Lục, nhưng về Khối Năng Lượng, tôi vẫn tự tin!" Ngày 25 tháng 8, thứ Ba.

Unova, Thị trấn Undella.

Sóng biển vỗ vào bãi cát vàng, gần bờ biển là một dãy biệt thự sang trọng hướng biển.

Một cô gái tóc vàng dài đến eo, đeo kính râm, đứng trên sân thượng biệt thự nhìn ra bãi biển, trên người là một bộ đồ bơi màu xanh nhạt.

Bộ đồ bơi không gợi cảm, nhưng vẫn tôn lên vóc dáng cao ráo của cô. "Uống nước trái cây không?" Giọng nói từ phía sau rất lạnh lùng, pha chút non nớt.

Chủ nhân của giọng nói không cao, là một cô gái khoảng mười sáu tuổi.

Mái tóc vàng xoăn dày của cô xõa xuống, dài đến bắp chân, trên đầu là một chiếc mũ trắng hơi khoa trương. "Đương nhiên, làm phiền cậu rồi, Caitlin." Cynthia nhìn ra bãi biển, không quay đầu lại, mỉm cười nói. "Muốn uống gì?" Cynthia quay người lại, trong khoảnh khắc lộ ra vẻ mặt suy tư trầm ngâm.

Cô gái hài lòng gật đầu, như một trò đùa tinh quái thành công, trên mặt nở nụ cười: "Tớ đùa thôi... vậy để tớ quyết định nhé." Cynthia thở phào nhẹ nhõm.

Caitlin cầm một bình nước trái cây, rót vào ly cocktail, dùng ý niệm đưa ly cocktail cho Cynthia, tiện miệng hỏi: "Sao cậu lại đột nhiên nghĩ đến việc đi nghỉ ở Unova?" "Vừa kết thúc công việc của liên minh, tớ có một tuần nghỉ dài." Cynthia nhận lấy ly cocktail mát lạnh, nhấp một ngụm nước trái cây, "Thị trấn Undella vừa hay thích hợp để tránh nóng, nên tớ đến đây." "Dù sao cậu cũng chỉ đổi chỗ đọc sách và chơi game thôi mà." Caitlin bĩu môi. "Còn nữa." Cynthia mỉm cười giơ một ngón tay lên, "Thỉnh thoảng đi khiêu chiến những nhà huấn luyện mạnh!" Caitlin mỉm cười: "Nếu cậu cần, Lâu đài Chiến đấu luôn chào đón..." Lúc này, tiếng chuông điện thoại cắt ngang lời Caitlin. "Chờ chút." Cynthia cầm điện thoại trên bàn trà, tò mò: "Thầy Lục?" "Đúng vậy, tớ đang đi nghỉ...

Thất Tịch?

Đó là ngày lễ gì vậy?" Caitlin đứng bên cạnh, dùng ngón tay bất mãn xoắn mái tóc dài. "Đến Đông Hoàng du lịch à?

Ừm... có thể thì có thể, nhưng tớ có thể sẽ đến muộn một chút." Cynthia suy nghĩ một lát, cười nói: "Vừa hay, tớ cũng đang cân nhắc kế hoạch cho kỳ nghỉ." "Được... không vấn đề." Thấy Cynthia cúp máy, Caitlin khẽ hỏi: "Anh ta là ai?" "Một người bạn ở Liên minh Red Star." Cynthia cười nhẹ, nhìn Caitlin. "Cậu có muốn đi Đông Hoàng du lịch không, chúng ta có thể đi cùng nhau." Caitlin mở miệng, cuối cùng chán nản cúi đầu: "Thôi... tớ lần này cũng là trốn ra ngoài, lát nữa còn phải về thực hiện nhiệm vụ của Tứ Thiên Vương." Cynthia như vuốt ve một con vật nhỏ, dịu dàng xoa đầu Caitlin. "Ưm..." Caitlin bất mãn rên một tiếng, nhưng cũng không tránh ra. "Tớ cũng chưa vội đi đâu." Cynthia mỉm cười nói, "Có thể đến thăm Lâu đài Chiến đấu của cậu

trước." Caitlin mắt sáng lên, mái tóc vàng xoăn vui vẻ bay lên: "Đi thôi, bây giờ có thể xuất phát ngay!" ...

Thầy Lục đắc ý đặt điện thoại xuống. "Không ngờ, hẹn Cynthia cũng khá dễ dàng mà!" Ngày mai là lễ Thất Tịch.

Dự báo thiên văn nói, sẽ có mưa sao băng từ sao chổi rơi xuống Tương Sở.

Kỳ nghỉ hè này chưa đi du lịch đâu cả, vừa hay nhân cơ hội này, đưa mấy nhóc ra ngoài chơi. "Cũng không biết cô ấy nói đến muộn, sẽ muộn bao lâu..." Lục Dã vừa thu dọn hành lý, vừa lẩm bẩm, "Chỉ cần không cho mình leo cây là được!" "Ghos!" Haunter vui vẻ thu dọn hành lý.

Đây là lần đầu tiên mấy nhóc được đi du lịch, phấn khích đến mức nhảy lên nhảy xuống. "Đừng có bỏ cả tạ vào vali chứ!" Lục Dã hét thảm, "Eevee, mày định mang cả giày trượt patin đi à?!" "Bưi?" (Không được ạ?) Eevee gãi đầu nhỏ.

Nhìn đôi mắt lấp lánh của Eevee, Lục Dã thở dài: "Chỉ được một cái này thôi nhé, không được mang thêm nữa...

Haunter, đến lúc đó mày cùng tao khiêng!" "Ghos!" Haunter tự tin vỗ ngực. "Zeni, Zeni!" Squirtle hô khẩu hiệu, hì hục kéo bể cá từ trong phòng ra.

Nước bên ngoài không an toàn, vẫn là ở trong bể cá nhà mình yên tâm hơn!

Lục Dã liếc một cái, thản nhiên nói: "Không thể mang bể cá đi được." "Zeni! ∑(つ°Д°;)つ" Squirtle ngẩn người, lập tức hiểu ra.

Đây là chúa công muốn mình mượn môi trường bên ngoài để rèn luyện chiêu thức —— chỉ có môi trường xa lạ mới có thể khiến mình mạnh mẽ hơn! "Zeni..." (Thì ra là vậy...) Squirtle xoa cằm, chậm rãi

gật đầu.

Lục Dã đang thu dọn hành lý, lấy ra chiếc điện thoại đang rung: "Hửm?

Giờ này ai gọi vậy?" "Thầy Lục, ngày mai cùng đi leo núi Tương Sở nhé." Giọng nói thân thiết và dịu dàng của Steven truyền đến từ điện thoại, "Tôi có hai hậu bối, cũng định đến Đông Hoàng du lịch." "Ồ ồ, cái này không vấn đề, anh cũng đi cùng à?" "Ừ, nhưng sẽ không ở lại lâu, hoàn thành ủy thác của đài thiên văn xong là tôi đi ngay." Thầy Lục hơi sững sờ.

Sao mỗi lần hẹn Cynthia, đều có một Steven hoang dã nhảy ra thế này...

Nhưng dù sao vẫn còn nợ Steven tiền trả góp, Thầy Lục ho khan: "Không vấn đề, Cynthia lúc đó cũng có khả năng sẽ đến." "Vậy sao?" Steven hơi kinh ngạc.

Xem ra mối quan hệ của Cynthia và Thầy Lục còn thân thiết hơn mình nghĩ... "Đúng rồi, hai hậu bối của anh tên gì?" Lục Dã hỏi. "Ruby và Sapphire." Chà, cặp đôi ngốc nghếch!

Không ngờ chưa kịp gặp mặt Akin, người đến trước lại là cặp đôi này!

Đột nhiên, Thầy Lục ôm ngực, hơi thở gấp gáp.

Vậy chẳng phải lễ Thất Tịch sẽ phải ngồi nhìn hai đứa nó phát cơm chó sao?!

Không được, mình cũng phải phát cơm chó với Cynthia! "Nếu không có vấn đề gì, vậy ngày mai gặp nhé." Steven mỉm cười nói. "Đúng rồi, Gold Miner có ra phần tiếp theo không, tôi sắp phá đảo rồi..." Khóe miệng Lục Dã giật giật.

Mới ra mắt mấy ngày thôi mà, anh đã sắp phá đảo rồi?

Đại lão cày game, thật đáng sợ!

Cúp điện thoại, Lục Dã tính toán lịch trình.

Chuyến du lịch có thể kéo dài từ ba ngày đến một tuần, gần điểm quan sát sẽ có lều cho thuê.

Cùng Pokémon cắm trại, nghĩ thôi đã thấy hơi phấn khích rồi...

Mở phòng livestream, Lục Dã đăng một tin nhắn streamer đi thực tế: 【Đi thực tế, nghỉ ba ngày, về sẽ giảng giải chiến thuật mới, yêu các bạn, Thầy Lục.】 "Thầy Lục gáy sớm!" "Nghỉ ba ngày đổi lấy một chiến thuật mới, lời to không lỗ!" "Không lẽ thật sự có người nghĩ Thầy Lục đi thực tế à?

Rõ ràng là tổ chức tà ác đang manh động, Thầy Lục đi trấn áp tội phạm rồi!" "Biết đâu Thầy Lục chính là thành viên của tổ chức tà ác thì sao, ha ha ha ha." Trong group chat của Thầy Lục.

Nghe nói Lục Dã sắp đi du lịch, mọi người đều tỏ ra ghen tị.

Akin: Phiền quá, Nhà Trông Trẻ gần đây bận quá, không thì mình cũng muốn đi chơi mấy ngày.

Yellow: Mưa sao băng... mình cũng muốn đi xem! (mếu máo) Erika: Tiểu nữ tử cũng muốn đi xem, nhưng Thầy Lục không chịu mời tiểu nữ tử. (Meowth thở dài) Lục Dã giật mình.

Chương 105

Đúng rồi, Erika hiện đang du lịch ở Đông Hoàng!

Steven áy náy gửi một tin nhắn thoại: "Có lẽ là vì tôi đã mời Thầy Lục trước, còn phải làm phiền Thầy Lục chăm sóc hai kẻ phiền phức đi cùng nữa." Lorelei đang xem lén gỡ kính xuống, lau tròng kính, thở dài: "Thật tốt, có bạn trai đi cùng..." Green nhân cơ hội quảng cáo: "Nhân dịp này mua Quà từ chỗ tôi, được giảm giá 20% đó!" Thầy Lục tò mò hỏi: "Cậu bán được bao nhiêu rồi?" Green cười gượng: "Đến giờ, chỉ có Red là khách hàng duy nhất." "Tôi cũng muốn mua một cái." Akin đưa ra một phát ngôn kinh thiên động địa.

Lòng mọi người lập tức bùng cháy ngọn lửa hóng hớt.

Không ngờ một người mày rậm mắt to như Akin lại có bạn gái rồi!

Blue Oak tỏ vẻ hóng hớt: "Ai thế?

Cậu định mua cho ai?" "Cho Crystal chứ ai." Akin mặt không đỏ, tim không đập nhanh, "Trước đây cậu ấy có tặng socola cho tôi, tôi vẫn phải đáp lễ chứ." Lục Dã chợt hiểu ra.

Crystal là biệt danh, tên đầy đủ là Crystal, thiên phú là 'Chuyên gia Bắt Pokémon', hiện đang hỗ trợ Giáo sư Oak thu thập dữ liệu Pokémon.

Xét ở một góc độ nào đó, Akin và Crystal đúng là một cặp trời sinh...

Lorelei ôm đầu, hốc mắt ươn ướt: "Đừng có tùy tiện nói mấy lời kích động người khác thế chứ!" Lance trêu chọc: "Không lẽ có ai Lễ Tình Nhân mà chưa từng nhận được socola bao giờ à?" 【Thành viên

nhóm 'Lance' đã bị chủ nhóm 'Thầy Lục' cấm chat 5 phút】 Akin sáng mắt lên, lập tức hét lớn: "Vãi chưởng!

Thầy Lục vậy mà chưa từng nhận được quà Lễ Tình Nhân!" 【Thành viên nhóm 'Akin' đã bị chủ nhóm 'Thầy Lục' cấm chat 5 phút】 Red hiếm khi online, liếc qua khung chat, ngỡ ngàng nói: "Thì ra nhận socola còn phải đáp lễ à!" Red: @Yellow, cậu muốn quà gì cho Lễ Thất Tịch?

Yellow đỏ bừng mặt, còn chưa kịp cảm động thì Red lại @ tiếp Kasumi.

Red: @Kasumi, tôi cũng sẽ đáp lễ.

Yellow: ???

Thầy Lục: ???

Còn có cả cái màn ngược cẩu này nữa sao! 【Quản trị viên nhóm 'Red' đã bị chủ nhóm 'Thầy Lục' cấm chat 5 phút】 Cấm chat liên tiếp ba người, đúng là chủ group chó má! ...

Akin chọn cho Crystal một quả cầu pha lê có hình ảnh tuyết rơi ở thành phố Icirrus.

Dù giỏi gây chuyện, nhưng ở một vài phương diện, Akin lại tinh tế đến bất ngờ.

EQ vẫn cao hơn một vị cao thủ nào đó một chút.

Lễ Thất Tịch sắp đến.

Ngày lễ truyền thống của phương Đông cũng ảnh hưởng đến các 大佬 trong nhóm.

Blue Oak nhận được quà Lễ Thất Tịch từ Red —— một mô hình Charizard. "Tinh xảo thật..." Blue Oak lẩm bẩm, rồi đột nhiên "chậc" một tiếng, đặt mô hình bên cạnh cúp Vô địch.

Sabrina nhận được thư từ fan, Brock và các em quây quần bên nhau cụng ly, Lorelei thì ru rú ở nhà xem phim 《Chuyện Tình Kanto》...

Yellow vốn định rủ Red đi xem phim, nhưng tiếc là Red lại vội vã đến Núi Bạc, hy vọng lại tan thành mây khói.

Cặp đôi ngốc nghếch của Hoenn thì thu dọn hành lý, chuẩn bị lên đường đến phương Đông. "Ruby, cài tóc này của em có đẹp không?" Sapphire bối rối đứng trước gương, buộc dải ruy băng đỏ lên tóc. "Đẹp lắm." "Anh còn chẳng thèm quay đầu lại!" Sapphire tàn nhẫn véo cổ Ruby. "Khụ khụ, vì dù thế nào cũng không đẹp bằng em trong lòng anh đâu!" "Anh nói thế rõ ràng là chê em xấu!" "Anh sai rồi, bà cô của tôi ơi, coi như anh chưa nói gì nhé." "Không được, hôm nay anh không giải thích rõ ràng thì đừng hòng được nghỉ ngơi!" ...

Đảo Seven, căn cứ Team Rocket.

Matori nhận điện thoại từ đường dây bí mật, cung kính nói: "Matori nghe đây, ngài có gì căn dặn ạ." Đầu dây bên kia truyền đến giọng nói khàn khàn mà đầy uy lực của một người đàn ông: "Thông tin cô điều tra được về sao chổi, cụ thể thế nào rồi?" "Theo dữ liệu từ Trung tâm Vũ trụ thành phố Mossdeep, khả năng rất cao đây là nghi thức hồi sinh của Jirachi." Matori nói: "Nhưng phương Đông phòng bị rất nghiêm ngặt, hơn nữa... thiên thạch dường như được một vị Vô địch nào đó hộ tống." Giovanni khẽ gõ lên ghế sofa, giọng khàn khàn: "Vậy thì không đáng làm chuyện ngu ngốc... triệu tập hết người của chúng ta về đi." Matori có vẻ hơi khó nói: "Thật không dám giấu, vì kiểm soát nghiêm ngặt, thuộc hạ đã sớm triệu tập nhân sự về rồi..." "Sao vậy?" Giovanni khẽ nhíu mày. "Nhưng vẫn còn một tiểu đội, không rõ vì lý do gì, đã kháng lệnh triệu tập." Giovanni khẽ thở dài.

Chẳng cần Matori nói, ông cũng biết tiểu đội đó là những ai. "Cứ

để chúng đi." Giovanni bất lực ôm trán. "Chuẩn bị sẵn đường lui cho chúng... ba đứa ngốc này..." Matori khẽ sững sờ, không hiểu tại sao Giovanni lại quan tâm đến ba người này như vậy.

Nhưng nghĩ kỹ lại, dù là đối đầu với Team Plasma ở Unova hay trong 'Chiến dịch Bão Tố', ba người họ đều lập được công lao hiển hách... "Tôi hiểu rồi ạ." Matori cung kính đáp. ...

Ngày 26 tháng 8, thứ tư.

Trời trong xanh.

Lục Dã vai đeo Eevee, bên cạnh lơ lửng Haunter, hông giắt Squirtle, bắt đầu hành trình đến Tương Sở.

Trên tàu có không ít người yêu thiên văn học, đều đang đến Vũ Lăng Nguyên để quan sát trận mưa sao băng sắp tới.

Nghe nói họ đã phân chia khá nhiều điểm quan sát, nếu may mắn vẫn có thể tìm được chỗ trống.

Thời gian thoáng chốc đã đến chiều.

Lục Dã bước vào khu danh lam thắng cảnh tự nhiên của Vũ Lăng Nguyên, lập tức bị sự kỳ diệu của tạo hóa chinh phục.

Xa xa là những ngọn núi đá sừng sững, như được đao kiếm đẽo gọt, đột ngột vươn thẳng lên tầng mây.

Trong làn sương trắng mờ ảo, những loài chim hiếm như Swablu, Natu vỗ cánh bay qua.

Rừng thông xanh biếc điểm xuyết giữa những ngọn núi đá, mặt nước trong xanh phản chiếu, cáp treo lướt qua giữa mây, từng đàn Pidgey bay lượn... "Bưi..." Eevee nằm trên vai, ngẩn ngơ ngắm nhìn. "Haunter, xách túi lên nào." Lục Dã ho khan, "Chúng ta còn phải mua vé nữa đấy!" "Ghos!" Haunter vác chiếc ba lô to gấp hai, ba lần người,

gật đầu lia lịa.

Địa điểm hẹn với Steven là ở một nơi không xa đài quan sát thiên văn.

Lục Dã đang ngước nhìn những ngọn núi đá với hình thù kỳ dị thì từ xa vọng lại tiếng ồn ào. "Sapphire, chậm thôi!" "Nhanh lên, nhanh lên, sắp đến rồi!" Người đi đầu là một người đàn ông mặc vest, tóc xanh nhạt, đang bất lực lắc đầu.

Bỗng nhiên, mắt anh ta sáng lên, nhận ra Lục Dã, mỉm cười nói: "Thầy Lục." Đây cũng là lần đầu tiên Lục Dã gặp mặt Steven.

Anh tò mò đánh giá kẻ cuồng đá trong truyền thuyết này, sờ cằm.

Không tệ, nhan sắc quả nhiên có thể so kè với mình!

Lục Dã nói: "Mưa sao băng vào buổi tối mà, chúng ta đến hơi sớm thì phải?" "Sắp hoàng hôn rồi." Steven ngước nhìn dãy núi xa xăm, mỉm cười, "Nếu may mắn, hôm nay có thể thấy được sao băng." Phía sau, Ruby và Sapphire đang thì thầm. "Đây chính là Thầy Lục sao?

Trông trẻ quá." "Phải lễ phép, Ruby!" "Để tôi giới thiệu." Steven đưa tay ra, "Đây là hai người nắm giữ Pokedex của Hoenn, Ruby và Sapphire." "Còn đây là...

ờ..." Lục Dã nói tiếp: "Streamer mảng game, Thầy Lục." Sapphire buộc dải băng đô đỏ, mắt sáng rực nhìn Lục Dã: "Thầy Lục!

Em nghe nói thầy đã hòa với ngài Lance, có thật không ạ?" Lục Dã ho một tiếng, chậm rãi gật đầu. "Trời, lợi hại quá!" Sapphire lè lưỡi.

Cứ tưởng Thầy Lục là một lão học giả tóc bạc trắng... ai ngờ trông còn không lớn hơn mình và Ruby là bao! "Ui!" Ruby đột nhiên kêu lên, kích động nhìn Eevee trên vai Lục Dã: "Thầy Lục, đây là Pokémon thầy huấn luyện ạ, dễ thương quá đi mất!" "Bưi?" Eevee lạnh lùng liếc Ruby một cái, khinh thường quay đầu đi. "Có, có thể

cho em sờ một chút không ạ?" Ruby chắp hai tay lại, đáng thương nhìn Lục Dã.

Steven mỉm cười giải thích: "Ruby là một Nhà Điều Phối, cậu ấy không có sức đề kháng với những Pokémon dễ thương." Lục Dã liếc nhìn Eevee, nói: "Xin lỗi nhé... nhóc này không thích người lạ chạm vào lắm." Ruby tiếc nuối thở dài, trong lòng lại có chút kinh ngạc.

Bất kể là màu lông hay vóc dáng, độ dễ thương của con Eevee này đã được mài giũa đến cực hạn.

Chẳng lẽ Thầy Lục... thật sự là một Nhà Điều Phối? "Ghos!" Haunter cười hì hì chui ra từ cái bóng của Lục Dã, dọa Ruby giật nảy mình. "Đợi, đợi đã!" Ruby kinh ngạc nói, "Đây là... mài giũa về mặt Thông Minh sao?" "Anh nói gì vậy, Ruby?" Sapphire ngơ ngác.

Thiên phú của Ruby là 'Người Quyến Rũ', có thể nhận biết tài năng của Pokémon trong lĩnh vực Điều phối và tính cách.

Mà hai con Pokémon của Thầy Lục, ở hai lĩnh vực Điều phối là 'Thông Minh' và 'Dễ Thương', khiến Ruby cũng phải kinh ngạc. "Thầy Lục, thầy là Nhà Điều Phối ạ?" Ruby như gặp được đồng đạo, vẻ mặt kích động hỏi.

Steven cũng là lần đầu nghe thấy, đôi mắt xanh nhạt khẽ sáng lên.

Con đường mà Thầy Lục đi... chẳng lẽ giống với Wallace sao? "Nhà Điều Phối?" Lục Dã lắc đầu. "Chỉ là thỉnh thoảng cho ăn một ít Khối Năng Lượng bình thường thôi." "Bình, bình thường?" Ruby ngẩn ra, cẩn thận quan sát Eevee, lẩm bẩm: "Vô lý... là thủ đoạn Điều phối khác sao?" "Được rồi, đừng đứng ngây ra đó nữa!" Sapphire 'bốp' một cái vào sau gáy Ruby, người sau đau đớn ôm đầu. "Mau đi giúp Thầy Lục xách hành lý!" "Hít— Đau quá!

Sao cậu không đi?" "Tớ là con gái mà!" "Có con gái nào tay không

đấu với Donphan không!" Thấy cặp đôi lại bắt đầu cãi cọ, Steven bất lực lắc đầu, quay sang Lục Dã nói: "Thầy Lục, lần này đến đây, còn có một chuyện muốn làm phiền thầy." Lục Dã đang trầm tư.

Ruby cậu còn nói người khác, cậu cũng là cái đồ hack năm tuổi đã đuổi chạy Salamence đấy thôi! "Đương nhiên, ngài cứ nói." Lục Dã hoàn hồn, cười nói, "Không phải là có liên quan đến Jirachi chứ?" Dù sao chổi đúng là có liên quan đến Jirachi.

Nhưng cũng không phải sao chổi nào cũng có thể dẫn đến Pokémon Huyền Thoại, làm gì có chuyện trùng hợp như vậy... "Thầy đã biết rồi sao?" Trong đôi mắt xanh nhạt ôn hòa của Steven lộ ra một tia kinh ngạc, sau đó nở nụ cười. "Nghĩ lại cũng phải... làm sao giấu được Thầy Lục chứ." Lục Dã: ??? "Thầy Lục trước đây từng tiếp xúc với Jirachi rồi ạ?" Sapphire cúi người, kinh ngạc ghé tai hỏi. "Ừm... chuyện này không phải rất bình thường sao?" Ruby thở dài, "Dù sao người ta cũng là Vô địch phương Đông mà!" "Nhưng mà...

Vô địch phương Đông, không phải tên là Lương Thành sao?" "Một khu vực có nhiều Vô địch là chuyện rất bình thường." Ruby lắc lắc ngón tay, đắc ý nói, "Hoenn chẳng phải có Wallace và tiền bối Steven sao?" "Thì ra là vậy." Sapphire như có điều suy nghĩ gật đầu.

Bên kia, Thầy Lục cố gắng tỏ ra bình tĩnh, mấp máy môi: "Thật, thật sự là Jirachi à?" "Chỉ là suy đoán thôi." Steven nói, "Nếu thật sự là thiên thạch của Jirachi, đưa nó an toàn trở về bầu trời sao chính là mục đích của chuyến đi này." Lục Dã sờ cằm.

Có Steven ở đây, cũng không sợ xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn.

Hơn nữa lát nữa không chừng còn có Cynthia đến nữa. "Viên thiên thạch đó đâu rồi?

Có thể cho tôi xem qua được không?" Steven gật đầu, lấy ra PokéBall, ánh sáng đỏ lóe lên.

Một con Beldum một mắt, dùng móng vuốt ở cuối thân cào một viên thiên thạch lồi lõm, đưa viên thiên thạch vào tay Steven. "Thầy có thể thử cảm nhận nó." Steven đưa viên thiên thạch về phía Lục Dã, "Biết đâu có thể đánh thức nó cũng không chừng." Lục Dã khẽ sững sờ.

Trong truyền thuyết, Jirachi nghìn năm hồi sinh một lần, chỉ có tâm hồn và giọng hát trong sáng mới có thể đánh thức nó...

Đây chẳng phải là cơ hội tự dâng đến tay sao?

Thầy Lục nhận lấy viên đá, thấy nó không có động tĩnh gì, liền bĩu môi. "Thứ này chắc chắn là đồ giả!" Đến cả người có tâm hồn trong sáng như mình mà còn không đánh thức được.

Thứ này sao có thể là Jirachi được?!

Steven cười nói: "Cũng có thể là do thời gian chưa đến thôi." Phía sau, vọng lại tiếng gọi của Sapphire: "Ngài Steven, Thầy Lục!

Chúng ta đi cắm trại thôi!" "Troppy phát hiện một chỗ rất tốt ở gần đây, chúng ta có thể bay qua đó!" "Troppy?" Lục Dã ngẩn ra, "Đây là biệt danh của Pokémon nào vậy?" Tiếng nói vừa dứt, giữa rừng núi vang lên một tiếng kêu dài.

Ở vách đá cheo leo xa xa, một con Tropius vỗ đôi cánh khổng lồ, xé tan biển mây bay tới.

Gió mạnh thổi qua, Tropius từ từ đáp xuống, cúi cái cổ dài, thân mật cọ cọ vào Sapphire. "Ghos?" Haunter sáng mắt lên, lén lút bay đến dưới cổ Tropius, giật xuống một nải chuối.

Mọi người: Σ(っ °Д°;)っ "Ghos! (￣~￣)" Haunter vừa nhai chuối, vừa tiện tay đưa một quả cho Lục Dã. "Ồ, cảm ơn." Lục Dã thuận thế nhận lấy, bóc vỏ ăn vài miếng, rồi đột nhiên nhận ra có gì đó không ổn.

Chương 106

"Mau đi xin lỗi người ta đi, Haunter!" Haunter ngớ ra, lại giật xuống hai nải chuối, đưa cho Ruby và Steven... "Ưm..." Tropius hơi nằm rạp xuống đất, mắt long lanh, không dám nói lời nào.

Sapphire cười lớn, vỗ vỗ đầu Tropius: "Không sao đâu, tớ cũng rất thích ăn quả của Troppy mà!" Steven trả lại chuối cho Haunter, mỉm cười nói: "Đi thôi, tìm chỗ cắm trại trước đã." "Ghos! (*⊙~⊙)" ...

Đây là lần đầu tiên Thầy Lục cưỡi Pokémon bay.

Gió rít qua hai bên, dù cánh của Tropius đã cản phần lớn gió, nhưng vẫn thổi đến mức không mở nổi mắt. "Thầy Lục!

Phía trước chính là nó!" Ruby đeo kính bảo hộ, vịn vào cổ dài của Tropius, quay đầu hét lớn, rồi đột nhiên sững sờ.

Chỉ thấy Lục Dã đeo một cặp kính râm, nằm sấp bốn chân theo kiểu con rùa, vẻ mặt bình tĩnh nhìn về phía trước. "Làm vậy có thể giảm sức cản, đồ ngốc!" Động tác của Sapphire giống hệt Thầy Lục, hét lớn, "Cẩn thận Pidgeotto phía trước!" Ruby nghiêng đầu, dễ dàng né được con Pidgeotto đang bay tới với tốc độ cao, nhưng trán vẫn rịn một giọt mồ hôi lạnh.

Thầy Lục quả nhiên là dân chuyên nghiệp!

Steven vốn đang đứng, thấy ba người phía trước đều nằm sấp xuống, cũng cúi người xuống. "Mọi người đang làm gì vậy?" Steven tò mò hỏi. "Bắt chước Thầy Lục." Cặp đôi ngốc nghếch đồng thanh.

Steven gật đầu, lại có chút nghi hoặc.

Vậy Thầy Lục đang làm gì? ...

Tropius chở mọi người đáp xuống đỉnh núi đá.

Bên cạnh là một khu rừng lá rộng, Sentret và Mankey qua lại, không xa là một con suối trong vắt.

Tropius thu cánh lại, đến gần suối uống nước, Sapphire vui mừng nhảy cẫng lên từ trên lưng xuống. "Chúng ta đến nơi rồi!" Thầy Lục đeo kính râm, sắc mặt như thường bước lên bãi cát sỏi, chân mềm nhũn, may mà kịp đứng vững.

Sao lại có thứ đáng sợ như thuật Bay được chứ!

Lục Dã hít một hơi thật sâu, thề độc.

Sau này nhất định phải lắp thêm lan can trên yên của Pokémon bay!

Steven: "Thầy Lục, thầy ổn chứ?" "Vẫn ổn... chỉ là lần đầu cưỡi thứ này." Steven trầm ngâm gật đầu.

Chẳng trách lại dùng tư thế cưỡi nằm sấp.

Xem ra phương tiện của Thầy Lục là loại Pokémon tốc độ cao như Aerodactyl, Salamence. "Em đi dựng lều!" Sapphire tự đề cử. "Ruby, anh đi quan sát tình hình xung quanh đi!" "Hai hai, anh biết rồi." Ruby bất lực đứng dậy.

Tốc độ dựng lều rất nhanh, Blaziken của Sapphire cũng đang giúp một tay.

Lục Dã rời mắt, nhìn về phía viên thiên thạch trong tay Steven: "Lỡ như nó là đồ giả thì sao?" "Vậy cũng không sao." Steven mỉm cười, "Dù thế nào đi nữa, đây cũng là một chuyến đi nhẹ nhàng và vui vẻ." Lục Dã gật đầu.

Chuyến đi này vốn là để du lịch, Jirachi chỉ là tuyến phụ bất ngờ mà thôi... ...

Hoàng hôn dần buông, ánh chiều tà rải trên mặt nước lấp lánh,

biển mây cháy rực một màu đỏ lửa.

Eevee nằm trên vai Lục Dã, vẫy đuôi, đã bắt đầu gà gật.

Squirtle đang luyện tập chiêu thức trong suối.

Haunter thì bận rộn hái quả trên người Tropius... "Ghos!" Haunter ôm đầy một bụng quả, hài lòng gật đầu.

Tropius mắt lưng tròng, nhớ lại lời dặn của chủ nhân, giận mà không dám nói.

Lục Dã nằm trên bãi sỏi mát lạnh, gối đầu lên tay, ngước nhìn bầu trời.

Steven cũng ngồi xuống, giơ viên thiên thạch lên ngắm nhìn hồi lâu, rồi đột nhiên mỉm cười: "Nếu bây giờ nó có thể tỉnh lại, biết đâu còn kịp bữa tối." "Để tôi chuẩn bị bữa tối." Lục Dã cười nói, "Nấu ăn thì tôi khá là giỏi đấy." Steven gật đầu, từ túi trong áo vest lấy ra một chiếc kèn harmonica.

Một tia sáng đỏ từ PokéBall bay ra.

Metagross màu trắng bạc khí thế ngút trời, mặc cho người đàn ông tóc xanh dựa vào, từ từ khép đôi mắt đỏ rực.

Tiếng nhạc du dương vang lên, hoàng hôn càng thêm u tối, dòng sông đột nhiên bắn lên một cột nước cao ngất trời. "Zeni!" Một tảng đá xanh trong sông vỡ tan, Squirtle kiêu hãnh tạo dáng khoe cơ bắp.

Cùng lúc đó, toàn bộ dòng suối xoáy thành vòng xoáy.

Đuôi Nước, đã nắm vững!

Những giọt nước rơi xuống tí tách, chẳng khác gì mưa rào.

Thầy Lục vén mái tóc ướt sũng, vẻ mặt phức tạp.

Steven kịp thời né được, khẽ sững sờ: "Thầy không sao chứ, Thầy

Lục?" "Rùa, con, kia!" Lục Dã nghiến răng. "Zeni! (≧ω≦)/" Squirtle vui vẻ giơ móng vuốt nhỏ.

Chủ công ngài không cần quá kích động, đây là phận sự của thần!

Sapphire ngồi trên tảng đá, đung đưa hai chân, mỉm cười nhìn cảnh này: "Tình cảm của Thầy Lục và Pokémon thật tốt." Bỗng nhiên, Sapphire sững sờ. "Ngài Steven!" Sapphire gọi. "Mọi người có nghe thấy tiếng gì không?" "Có sao?" Ruby nhắm mắt lại, "Nhưng tôi không nghe thấy gì cả." Steven đứng dậy, nghiêm nghị nhìn Sapphire: "Cô chắc chắn đã nghe thấy tiếng động chứ, Sapphire." "Em... em cũng không dám chắc." Sapphire gãi đầu, "Giống như phát ra từ viên thiên thạch... nhưng ngay lập tức biến mất." Lục Dã đứng dậy, vén mái tóc ướt sũng, bất lực nói: "Nếu là thật... thì đó hẳn là Thần Giao Cách Cảm của Jirachi." "Jirachi sẽ tương ứng với những người có tâm hồn trong sáng, và tỉnh giấc khi sao chổi rơi xuống... không có gì bất ngờ, đây chính là thiên thạch thật." Steven cũng khẽ gật đầu: "Xem ra... chỉ có Sapphire nghe thấy tiếng gọi của Jirachi." "Hả?

Tại sao lại là Sapphire?" Ruby kinh ngạc.

Trán Sapphire giật giật, nắm chặt tay: "Anh nói vậy là có ý gì?" Ruby lúng túng vẫy tay lia lịa, "Anh chỉ cảm thấy... mắt nhìn của Jirachi rất tốt!" "Tóm lại." Steven trầm ngâm, "Sapphire cô cứ cầm viên đá này trước, quan sát thêm tình hình đã." "Vâng!" Sapphire gật đầu. "À đúng rồi, Thầy Lục, thầy có thể mượn ngọn lửa của Naive để sấy khô quần áo!" "Vậy sao, phiền cậu nhé." Naive là biệt danh của con Blaziken của Sapphire.

Phải nói rằng, khi cắm trại, có một con Pokémon hệ Lửa đúng là tiện lợi hơn rất nhiều.

Lục Dã sau khi thay một bộ đồ sạch sẽ, lẩm bẩm: "Hay là mình... cũng bắt một con Pokémon hệ Lửa nhỉ?" Nhưng nghĩ lại, cơ hội nhà

bị cháy chắc sẽ tăng lên gấp nhiều lần...

Sắc mặt Lục Dã khẽ biến: "Đời này không thể bắt Pokémon hệ Lửa!" ...

Ngoài lều, Sapphire đang ôm viên thiên thạch ngồi trên tảng đá lớn, đung đưa hai chân. "Thầy Lục có vẻ rất hiểu về Jirachi." Ruby ngồi dựa bên cạnh Sapphire, gối đầu lên tay. "Quả nhiên, giống như Wallace, các Vô địch đều là những người học thức uyên bác." "Anh chẳng phải cũng rất hiểu về Celebi sao?" Sapphire mỉm cười.

Ruby ngước nhìn bầu trời đang dần tối lại, khẽ cười: "Chỉ mong nó có thể sống vui vẻ." "Tiếng hát lại vang lên rồi." Sapphire khẽ nói, "Phát ra từ trong viên thiên thạch." "Anh không nghe thấy gì cả." Ruby gãi đầu, lúng túng nói, "Chẳng lẽ, mình đã không còn trong sáng nữa rồi?" Sapphire đẩy Ruby ra: "Anh đi ra xa chút đi!" Ruby cười hì hì: "Anh không đi, anh muốn đi theo em mãi mãi!" Sapphire vốn định tức giận, nhưng cuối cùng lại đỏ bừng mặt, chỉ khẽ "ừm" một tiếng. ...

Đêm dần buông.

Lục Dã liếc nhìn cặp đôi đang tình tứ, thở dài quăng cần câu xuống suối.

Tại sao?

Rõ ràng đã đề phòng từ sớm, vậy mà vẫn bị nhét một họng cơm chó!

Steven cũng quăng một cây cần câu, kinh ngạc nói: "Thầy Lục, thầy câu cá giỏi thật đấy." "Cũng tàm tạm." Lục Dã bình tĩnh nói. 【Câu cá Lv3 (34/100)】 "Soạt——" Cùng với tiếng nước, độ thành thạo câu cá tăng vọt.

Một con Pokémon màu kem sữa như rắn nước, vẫy chiếc râu màu hồng anh đào, phá tan mặt nước. "Milotic?" Lục Dã sững sờ. "À, đó là

con Milotic của Ruby, đang chơi đùa dưới nước thôi." Steven nói. "Phu!" Milotic nhìn Lục Dã, nở một nụ cười ngọt ngào. "Chào cậu." Lục Dã chào một tiếng, ném Khối Năng Lượng xuống mặt nước.

Milotic thực hiện một cú nhảy lên đẹp mắt, đớp lấy Khối Năng Lượng, tạo ra những bọt nước lấp lánh, rồi lặn xuống nước.

Năm phút sau. "Hửm?

Lại là Milotic?" Lại năm phút sau. "Cậu còn tới nữa à?" Năm phút sau.

Lục Dã hít một hơi thật sâu, giơ cần câu lên, sắc mặt khẽ biến: "Tôi thật sự hết rồi!

Cầu xin cậu đừng cắn câu nữa!" "Phu!" Milotic vẫy vẫy râu, nở một nụ cười e thẹn. ... "Hù!" Blaziken phun ra một cục Than Hồng, đốt lên đống lửa trại màu cam vàng.

Bầu trời sà xuống thấp, bao trùm bởi những đám mây đen dày đặc, ánh sao cũng rất ảm đạm. "Liệu có mưa sao băng thật không?" Sapphire ôm viên đá, có chút lo lắng. "Cứ kiên nhẫn chờ thêm một lát nữa đi." Steven ngồi bên đống lửa trại, áo vest vắt trên khuỷu tay, mái tóc xanh nhạt được lửa trại chiếu sáng. "Jirachi hồi sinh trong bảy ngày, không vội một lúc được." Ruby đeo kính, ngồi bên đống lửa trại đan len, im lặng không nói. "Cho Sapphire à?" Steven nhấp một ngụm trà nói. "Vâng... quần áo của cậu ấy đều do tôi may." Ruby gật đầu, "Vì cậu ấy quá vụng về, việc may vá căn bản không học được..." Sapphire nhe răng nanh, vốn định dọa Ruby một phen, nhưng cuối cùng đành im lặng uống trà.

Trên đống lửa trại, một nồi cà ri nóng hổi đang được nấu.

Lục Dã lấy ra quả Cheri Berry, vắt vài giọt để tăng vị cay, hài lòng gật đầu: "Xong rồi, có thể ăn được rồi." "Trông tuyệt quá!" Sapphire

sáng mắt lên.

Ruby nuốt nước bọt: "Đây, đây là cà ri cấp độ Charizard đúng không!" Đột nhiên, mọi người quay đầu, chỉ thấy Steven đang múc muỗng cà ri thứ hai vào bát...

Khóe miệng Ruby giật giật.

Ngài giữ giá một chút đi!

Ngài Steven! "Ưm!

Món này ngon quá!" Sapphire nói không rõ lời, "Ruby, anh mau nếm thử đi!" Ruby vừa nếm một miếng cà ri, lập tức nước mắt lưng tròng: "Cuối cùng cũng không phải ăn cơm Sapphire nấu nữa rồi!" Lục Dã bật cười lắc đầu.

Trong danh sách Hệ thống, nấu ăn đã lên một cấp, hiệu quả dược tính cũng mạnh hơn một chút. 【Nấu ăn Lv4: Tăng mạnh kỹ năng nấu nướng của bạn, hiệu ứng này cũng áp dụng cho kỹ năng dùng dao, chọn nguyên liệu, kiểm soát lửa, v.v. (Cái gì?

Bạn lại là một đầu bếp cao cấp!)】 ...

Lửa trại chiếu sáng khuôn mặt của các nhóc.

Lục Dã đứng dậy, đi cho Pokémon ăn.

Ruby cũng có ý định tương tự, nhưng vừa đi được vài bước thì đột nhiên sững sờ. "MIMI!

Sao mày lại ở bên Thầy Lục?!" "Phu?" Milotic vẫy vẫy chiếc râu màu hồng anh đào, e thẹn cúi đầu.

Chương 107

Không chỉ có Milotic của Ruby, Tropius và Blaziken của Sapphire, bao gồm cả Metagross màu bạc của Steven...

Các Pokémon vây quanh Thầy Lục thành một vòng.

Lục Dã đứng dưới ánh trăng, nghiêm túc nói: "Mỗi đứa một khối, không được tranh giành!" Mạnh mẽ như Metagross màu trắng bạc cũng cúi đầu, ngoan ngoãn xếp hàng. "Ghos!" Miệng Haunter nhét đầy Khối Năng Lượng, nghênh ngang bay qua bay lại trong hàng, thu hút những ánh mắt ghen tị.

Ruby sững sờ.

Ngay cả... ngay cả Metagross của ngài Steven cũng sa ngã rồi sao?!

Nhìn kỹ lại, đồng tử Ruby co rút.

Rõ ràng là Khối Oran Berry cơ bản nhất, nhưng trong tay Thầy Lục, nó lại lấp lánh như viên ngọc trong suốt.

Phẩm chất này... hoàn toàn vượt xa khả năng của Ruby.

Thậm chí cả Wallace cũng chưa chắc đã làm ra được Khối Năng Lượng hoàn hảo hơn... "Thầy Lục..." Ruby nuốt nước bọt, run giọng nói, "Ngài gọi cái này là...

Khối Năng Lượng bình thường sao?" "À?

Cậu nói cái này à?" Lục Dã khẽ sững sờ, đưa Khối Oran Berry về phía Eevee trên vai. "Bưi!" Nhóc con ghét bỏ quay mặt đi. "Đúng là rất bình thường mà." Lục Dã gãi đầu, "Cái này có tay là làm được thôi mà?" Cái gì?!

Trong lòng như có một vạn con Tauros phi nước đại.

Ruby trợn tròn mắt. ... "À, xem ra tối nay sẽ không có sao băng rồi." Sapphire vòng tay ôm đầu gối, đặt viên thiên thạch sang một bên, thở dài một hơi.

Ruby quay lại ngồi bên cạnh Sapphire, sắc mặt kỳ quái: "Thầy Lục, hình như thật sự là một Nhà Điều Phối hàng đầu đấy." "Thầy ấy không phải là Nhà Chăn Nuôi sao?

Nấu ăn ngon như vậy..." "Vậy thầy ấy... còn có thể ngang cơ với ngài Lance sao?" Cặp đôi ngốc nghếch im lặng ba giây, đồng thanh cảm thán: "Lợi hại quá..." Bên kia.

Steven ngước nhìn những đám mây đen dày đặc, thở dài: "Đúng là không may mắn." "Thời tiết này, cho dù Jirachi có hồi sinh, cũng không thể nào tương ứng với bầu trời sao được..." Lục Dã lo lắng cũng không phải là mưa sao băng.

Hai bên vách đá bốc lên sương trắng dày đặc, nhiệt độ giảm xuống, bầu trời bao trùm bởi mây đen u ám. "Hôm nay Cynthia chắc là không đến được rồi." Lục Dã thầm thở dài. "À đúng rồi, thầy đã gửi định vị cho Cynthia chưa, Thầy Lục?" Steven hỏi. "Gửi rồi, chỉ là trên núi tín hiệu không tốt lắm, sợ là có chút sai lệch." "Vậy không sao." Steven mỉm cười, "Tôi đã gửi kinh độ và vĩ độ cụ thể cho cô ấy rồi." "Hửm?" Lục Dã khẽ sững sờ.

Điện thoại của thế giới Pokémon lại hiện đại như vậy sao?

Định vị có thể cụ thể đến kinh độ và vĩ độ?

Có lẽ sau này mình cũng nên sắm một cái điện thoại Rotom? "À đúng rồi, ngài Steven, ngài có biết giá cụ thể của Rotom không?" Lục Dã hỏi. "Khoảng hơn ba triệu, Rotom hiện tại tuy có thể sản xuất hàng loạt, nhưng sản lượng vẫn rất hiếm." Steven nói.

Lục Dã lè lưỡi.

Vậy mà trong TV, Giáo sư Kukui còn có thể tùy tay tặng Pokedex Rotom cho người khác...

Satoshi quả không hổ là Huấn luyện viên của liên minh!

Nhưng cái giá này... cố gắng một chút, hình như cũng có thể mua được?

Đột nhiên, điện thoại của Lục Dã rung lên. 【Bắp Cải Kem Ly: Em sắp đến rồi】 Lục Dã: ???

Em sắp đến rồi?!

Lục Dã vội vàng ngước nhìn tầng mây bên ngoài vách đá.

Bầu trời đè nặng xuống, không thấy một tia sáng, nơi xa nhất tầm mắt có thể nhìn thấy —— một con Garchomp, xé tan biển mây dày đặc, ánh trăng từ tầng mây bị xé toạc rọi xuống.

Người phụ nữ tóc vàng đứng trên Garchomp, như thể đang bước đi trên ánh trăng.

Biển mây dày đặc xẹt qua một luồng khí trắng.

Pokémon hình cá mập dang rộng đôi cánh dưới bầu trời, như một chiếc máy bay phản lực. "Garchomp!" Sapphire và Ruby đồng thời kinh hô. "Đó là Vô địch của Sinnoh." Steven mặc áo giáp, áo vest vắt trên khuỷu tay, ngước nhìn xa xăm, "Một học giả đáng kính." Tiếng xé gió ngày càng gần, gió mạnh gào thét, Ruby che chắn trước mặt Sapphire. "Gao——!" Garchomp lơ lửng trên không trung vách đá, kinh động vô số loài chim.

Lục Dã ngẩng đầu, thấy người phụ nữ tóc vàng đứng trên lưng Garchomp, áo khoác đen bay phần phật, gió lùa vào chiếc quần ống rộng màu đen thẳng tắp, để lộ mắt cá chân trắng nõn. 'Cạch' một tiếng, Cynthia nhẹ nhàng nhảy xuống, giày cao gót vững vàng đáp trên sỏi đá. "Em không đến muộn chứ." Cynthia ấn lại mái tóc vàng dài

đang bay trong gió đêm, mỉm cười nói.

Lục Dã sững sờ, rồi trên mặt nở nụ cười: "Nếu là cắm trại thì lại đến rất đúng lúc." "Em vừa kết thúc trận đấu ở Lâu Đài Chiến Đấu." Cynthia đưa tay vỗ vỗ đầu Eevee, "Từ Unova đến đây, đúng là tốn không ít thời gian." "Bưi! o(´^｀)o" Eevee khẽ vẫy đuôi.

Thầy Lục khẽ sững sờ.

Từ Unova đến đây chỉ để cắm trại với mình?

Á à...

Vậy em cưỡi Garchomp không sợ độ cao à? "Để tôi giới thiệu." Steven giới thiệu hai hậu bối của Hoenn. "Chị Cynthia!

Em muốn xin chữ ký!" Sapphire hai mắt sáng rực. "À, đương nhiên là được." Cynthia khẽ cười, "Chị cũng nghe nói về hai em rồi, những Huấn luyện viên thiên tài tỏa sáng ở Hoenn." Cặp đôi ngốc nghếch ngượng ngùng gãi đầu, động tác giống hệt nhau một cách kỳ lạ. "Em không ngờ ngài Steven cũng sẽ đến cắm trại cùng." Cynthia mím môi nói, "Em còn tưởng, ngài chỉ hứng thú với đá thôi chứ." Lục Dã khoanh tay.

Thành thật mà nói... thiên thạch cũng là đá.

Jirachi dù sao cũng là hệ Thép!

Hợp với Steven một cách bất ngờ!

Steven ho khan một tiếng: "Lần này đến đây, thực ra còn có một ủy thác khác..." Steven giải thích một lượt về nghi thức liên quan đến Jirachi, Cynthia thỉnh thoảng gật đầu.

Nhân lúc đó, cặp đôi ngốc nghếch thì thầm: "Ruby... anh nói xem chị Cynthia và tiền bối Steven ai mạnh hơn?" "Anh không biết nữa, có lẽ Thầy Lục mạnh hơn?" "Hả?

Sao anh lại nói vậy?" "Em xem... sở thích của ngài Steven là địa chất học, chị Cynthia kiêm nhiệm học giả thần thoại học, còn Thầy Lục ——" Ruby khoanh tay, nhắm mắt gật đầu: "Nhà Chăn Nuôi, Nhà Điều Phối...

ừm, cảm giác toàn diện hơn một chút." "Phân tích hay quá!" Sapphire sáng mắt lên, "Đúng là anh có khác, Ruby!" "Chuyện nhỏ thôi." Ruby vẫy tay, thầm nghĩ: Nghĩ như vậy, kỹ thuật làm Khối Năng Lượng không bằng Thầy Lục, hình như cũng hợp lý rồi? "Tóm lại... chính là viên thiên thạch này sao?" Cynthia nghe xong đầu đuôi câu chuyện, ngước mắt nhìn viên đá trong lòng Sapphire, lẩm bẩm: "Trong đá cũng có thể孕育 ra Pokémon... sự sống thật kỳ diệu." "Hôm nay có lẽ không có cơ hội chứng kiến Jirachi rồi." Steven ngước mắt nhìn bầu trời, khẽ cười, "Nhưng mà, cắm trại vẫn có thể tiếp tục." "Hửm?" Thầy Lục nhạy bén nhận ra.

Nhìn quanh, tổng cộng có ba cái lều.

Ruby và Sapphire chắc chắn sẽ ngủ chung một lều.

Vậy mình đành phải miễn cưỡng, ở chung một lều với Cynthia thôi! "Chị Cynthia!

Tối nay hai chúng ta ngủ chung nhé!" Sapphire kéo tay Cynthia, cười hì hì, "Em có rất nhiều vấn đề muốn thỉnh giáo chị!" Lòng Lục Dã chấn động.

Cô bé, em đi sai đường rồi! "Đương nhiên." Cynthia khẽ cười, "Nhưng về mặt chiến thuật...

Thầy Lục sẽ hiểu rõ hơn một chút, em có thể thỉnh giáo thầy ấy." "Thầy Lục... còn giỏi chiến thuật nữa sao?" Sapphire chớp chớp mắt.

Ruby mới mười lăm tuổi, cao đến vai Thầy Lục, ngỡ ngàng nói: "Thầy Lục, chẳng trách thầy lại huấn luyện Pokémon mới!" Sắc mặt

Lục Dã kỳ quái. "Tôi chỉ...

đăng vài bộ hướng dẫn game thôi mà." "Ừm... lúc đấu mô phỏng, còn dùng chiến thuật Bẫy Diệt Vong thắng em nữa." Cynthia gật đầu. "Hít——" Cặp đôi ngốc nghếch hít một ngụm khí lạnh.

Đã không cần phải băn khoăn xem ba vị Vô địch này ai mạnh hơn nữa rồi.

Đánh thắng Vô địch Sinnoh...

đây còn là do Cynthia đích thân thừa nhận!

Steven xác nhận lại tình hình viên thiên thạch, mở lời: "Vậy thì, tối nay tôi và Ruby chung một lều nhé... các cậu ngày mai có sắp xếp gì không?" "Nghe nói gần đây có lễ hội." Ruby cười nói, "Tôi định cùng Sapphire đi dạo một vòng." Cynthia nhìn Lục Dã, bất lực lắc đầu: "Em còn tưởng Thầy Lục mời em đến du lịch... không ngờ, lại là hộ tống thiên thạch của Jirachi." Lục Dã sững sờ, nghiêm túc nói: "Không, tôi mời em đến để đón Lễ Thất Tịch!" Trong mắt Steven hiện lên một tia kinh ngạc.

Mối quan hệ của hai người họ... là như mình nghĩ sao?

Cynthia mỉm cười: "Tóm lại... là một ngày lễ đặc biệt, mọi người cùng nhau cắm trại, cũng là một kỷ niệm hiếm có." "Vốn dĩ chỉ định rủ mình em thôi." Lục Dã thở dài, "Tự nhiên lại có thêm bao nhiêu người..." Steven ho nhẹ một tiếng, nhanh chóng đứng dậy đi vào lều: "Ruby, Sapphire!

Giúp tôi dọn dẹp bát đĩa vào trong!" "À à, vâng ạ!" Sapphire đưa viên thiên thạch cho Cynthia, "Phiền chị trông giúp em một lát!" Cynthia nhận lấy viên thiên thạch, khẽ gật đầu. ...

Xung quanh đột nhiên tĩnh lặng, chỉ còn tiếng nước róc rách và tiếng sột soạt trong rừng thông.

Hai người ngồi trên cùng một tảng đá, có thể ngửi thấy mùi hương thoang thoảng trên người Cynthia.

Lúc này, Cynthia khẽ nói: "Thầy Lục... thầy có nghe thấy tiếng gì không?" Lục Dã sững sờ: "Em cũng nghe thấy tiếng của Jirachi rồi à?" "Vừa nãy sao?

Ừm... em cũng không dám chắc." Thầy Lục vẻ mặt phức tạp.

Hóa ra chỉ có một mình mình không nghe thấy tiếng gì hết à?

Jirachi, mi có ý kiến gì với ta sao! "Em chỉ có thể ở lại ba ngày." Cynthia vuốt ve chiếc cổ trắng ngần, thở dài, "Sau đó lại phải về Sinnoh, nghiên cứu cổ văn tự của các Tấm Thạch." "Thực ra tôi có thể giúp em." Lục Dã đột nhiên nói. "Thầy muốn đến phòng thí nghiệm của Rowan?" Cynthia khẽ sững sờ, rồi nói, "Suýt nữa thì em quên, Giáo sư Rowan cũng đã mời thầy." Dù thế giới này phần lớn kiến thức đã được giải mã, nhưng Lục Dã dựa vào thân phận người xuyên không, vẫn có một số lợi thế nhất định.

Ví dụ như 63 hình thái tiến hóa và Gigantamax của Alcremie...

đến nay mới chỉ phát hiện được chưa đến 30 loại.

Thứ này hình như thật sự có thể dùng làm đề tài để công bố. "Tôi tạm thời... chưa có ý định đến Sinnoh." Lục Dã suy nghĩ một lát, "Sớm nhất cũng phải đợi sau năm sau." "À..." Cynthia lí nhí một tiếng, "Thật đáng tiếc." Chỗ rèm cửa lều.

Từ trên xuống dưới là ba cái đầu: Sapphire, Ruby, Steven.

Chương 108

"Họ đang nói gì vậy?" Sapphire hỏi. "Chết tiệt, không nghe rõ!" "Suỵt!" Steven ra hiệu im lặng.

Xung quanh vẫn tĩnh lặng.

Eevee ngoan ngoãn nhảy sang một bên, đến bên suối uống nước.

Đột nhiên, toàn thân Eevee cứng đờ, tai vểnh lên.

Dự báo nguy hiểm!

Qua hình ảnh phản chiếu trong vắt trên mặt nước, một con Glaceon tao nhã đáng yêu từ từ áp sát từ phía sau... dùng chùm lông màu xanh băng rũ xuống, nhẹ nhàng chạm vào cổ Eevee. "Bưi?!" Eevee mặt đỏ bừng, phát ra tiếng gầm gừ dễ thương. ...

Cynthia ngồi dựa vào tảng đá, cúi đầu vuốt ve viên thiên thạch Jirachi.

Tóc vàng rũ xuống, che đi mắt trái của cô.

Lục Dã thưởng thức một phen góc nghiêng của Cynthia, mỉm cười nói: "Trong thần thoại truyền thuyết, chỉ có người có tâm hồn trong sáng mới có thể tương ứng với Jirachi... xem ra, Jirachi rất thích em đấy." "Không ngờ, thầy cũng có nghiên cứu về thần thoại." "Sở thích lớn nhất của tôi chính là thần thoại truyền thuyết, đặc biệt là Song Long Không-Thời Gian của Sinnoh!" "Vậy sao?" Cynthia ngước mắt lên, đồng tử sâu thẳm lấp lánh, "Em cũng vậy!" Lúc này, Cynthia khẽ nói: "Tiếng nói lại vang lên rồi... thầy nghe thấy không?" Thầy Lục sững sờ.

Chẳng lẽ tâm hồn mình bẩn thỉu quá nên mới không nghe thấy?! "Nghe, nghe thấy rồi." Lục Dã ho khan, thầm nghĩ, Noctowl hót đúng

là vui tai thật. "Có lẽ, thật sự có thể gặp được Jirachi cũng không chừng." Cynthia khẽ cười, đột nhiên hỏi, "Lễ Thất Tịch mà thầy vừa nói, là ngày lễ gì vậy?" "Lễ Thất Tịch à, nam nữ phải đáp lễ cho nhau, đây là phong tục của phương Đông!" Thầy Lục hùng hồn nói. "Vậy... thầy đã chuẩn bị quà gì?" "Ghos!" Lúc này, Haunter chọc chọc vào eo Thầy Lục.

Lục Dã quay người, mắt sáng lên: "Ồ, mày mượn được rồi à?" "Ghos!" Haunter đắc ý liếm vào má Lục Dã.

Lục Dã nhận lấy chiếc kèn harmonica của Steven từ tay Haunter.

Thân kèn tinh xảo, như được làm thủ công, ánh lên một màu mờ nhạt.

Lục Dã cầm lấy kèn,酝釀 một lúc, khẽ nói: "Đây là món quà tôi chuẩn bị cho em." Vạn vật tĩnh lặng, tiếng nhạc trong trẻo từ chiếc kèn chảy ra, du dương mà miên man.

Không phải là chiêu thức được Hệ thống gia trì, nhưng màn trình diễn có phần non nớt của Thầy Lục vẫn không che giấu được sự du dương của bản nhạc này.

Trước khi xuyên không, nó có một cái tên khác, là 《Lâu Đài Trên Không》.

Vạn vật tĩnh lặng, lửa trại chiếu sáng khuôn mặt tuấn tú của Thầy Lục.

Tất cả Pokémon đều nằm rạp xuống, yên lặng lắng nghe.

Steven và nhóm của anh cũng từ trong lều đi ra, ngước nhìn bầu trời đêm đang dần quang đãng, tâm trạng bình tĩnh một cách khó tin.

Ruby và Sapphire nhìn nhau, bất giác đỏ mặt.

Một bản nhạc kết thúc, vang lên những tràng vỗ tay lác đác. "Hống

——" Tropius khẽ gầm một tiếng, cúi cái cổ dài xuống, thân mật cọ cọ vào Thầy Lục, trong mắt như có lệ quang lấp lánh. "Hay thật..." Cynthia khẽ nói, "Thầy sáng tác à?" Thầy Lục mặt không đỏ tim không đập nhanh: "Tặng em đấy." Cynthia khẽ cười, trong đôi mắt đẹp long lanh ánh sáng nhàn nhạt, nhưng không nói gì.

Tất cả mọi người đều không chú ý đến—— cùng với tiếng nhạc của 《Lâu Đài Trên Không》, viên thiên thạch trong tay Cynthia bắt đầu lúc sáng lúc tối.

Trời đêm đã quang đãng.

Một ngôi sao chổi có đuôi dài, màu xanh lục huỳnh quang, đang từ từ rơi xuống từ bầu trời đêm trong vắt.

Gần như đứng yên trên bầu trời đêm, theo thiên văn học, sao chổi rơi xuống thậm chí có thể quan sát bằng mắt thường trong vài chục giờ.

Thầy Lục đột nhiên nghe thấy một giọng nói non nớt, có vẻ sợ hãi. 【Chào... chào bạn?】 Hửm?

Đây là thần giao cách cảm của Jirachi sao?

Thầy Lục có chút tò mò, đang định trả lời thì giọng nói đã biến mất.

Liếc nhìn viên thiên thạch trong tay Cynthia, Lục Dã bĩu môi.

Thật là, chú đây có phải người xấu đâu!

Đúng lúc này, viên thiên thạch đột nhiên tỏa ra ánh sáng chói mắt, từng vòng hào quang rực rỡ lóe lên trên viên thiên thạch. "Bưi!" Eevee nhe răng, nhảy lên che chắn trước mặt Lục Dã, nhưng bị Lục Dã nhẹ nhàng nhấc gáy lên. "Không sao đâu." Lục Dã mỉm cười, "Chỉ là một nhóc nghịch ngợm thôi." Cynthia đặt viên thiên thạch xuống đất, ánh sáng rực rỡ.

Steven lẩm bẩm: "Phát hiện của đài thiên văn Mossdeep... lại là thật." "Jirachi trong truyền thuyết?" Sapphire reo hò, "Tuyệt vời!

Ruby, mau ghi lại đi!" Ruby đẩy gọng kính, đã sớm lấy ra Pokedex.

Ánh sáng chói lòa như thủy triều rút đi, Pokémon Điều Ước hồi sinh từ trong thiên thạch—— giống như một ngôi sao, trên người dán những lá bùa ước nguyện, Jirachi mơ màng mở mắt.

Cùng lúc đó, từ Pokedex của Ruby vang lên tiếng thông báo máy móc: "Jirachi, Pokémon Điều Ước, dữ liệu không rõ." Bên này Lục Dã cũng lấy ra Pokedex gia truyền của Hệ thống. 【Jirachi | Loại: Thép + Siêu Linh | Năng lực: Thiên Ân | Chiêu thức: Sức Mạnh Vũ Trụ, Đoán Trước Tương Lai, Cú Đấm Sao Băng, Nghỉ Ngơi, Ước Nguyện Diệt Vong...】 Pokedex Hệ thống VS Pokedex Giáo sư Oak—— lần này, Hệ thống mất mặt cuối cùng cũng đứng lên được rồi! 【?】 "Nhóc con." Steven cúi người, nhìn Jirachi dễ thương, mỉm cười nói, "Tôi là Steven, rất vui được gặp cậu." Jirachi từ từ bay lên, chớp chớp đôi mắt đen láy, sau đó vui vẻ ôm lấy ngực Steven.

Mọi người: ???

Thần giao cách cảm đồng thời vang lên trong lòng mọi người, giống như giọng nói non nớt của một đứa trẻ. 【Steven, Steven!】 Sắc mặt Lục Dã kỳ quái.

Không hổ là người đàn ông có chỉ số quyến rũ Max, độ thiện cảm của Pokémon Huyền Thoại hệ Thép trực tiếp kéo đầy!

Mọi người lần lượt giới thiệu tên mình.

Đến lượt Thầy Lục, còn chưa đợi Lục Dã mở miệng, Jirachi đã quay đầu đi chỗ khác.

Lục Dã: ???

Tuy tâm hồn ta có hơi bẩn thỉu, nhưng cũng nể mặt ta một chút chứ!

Steven ôm lấy Jirachi đang hờn dỗi, mỉm cười: "Xem ra... là bản nhạc của Thầy Lục đã đánh thức nó dậy." Cynthia nhìn Lục Dã, mím môi: "Giọng hát của tâm hồn trong sáng?" "Khụ." Lục Dã ho khan, "Chính xác." Trong phiên bản điện ảnh 《Jirachi, Người Thực Hiện Điều Ước》, Jirachi được đánh thức bởi giọng hát của May.

Không ngờ, ở thế giới này, lại là do Thầy Lục tôi đánh thức Jirachi. "Đúng là có khác, Thầy Lục!" Lục Dã vỗ vỗ vai mình.

Đi du lịch cũng gặp được Pokémon Huyền Thoại, cũng không còn ai nữa rồi! 【Steven, cùng chơi nào!】 Jirachi như một đứa trẻ, cứ bám riết lấy ngực Steven không buông.

Vẻ mặt Steven có chút bất lực.

Ruby huých khuỷu tay vào Steven, cổ vũ: "Anh Steven, không ngờ, anh còn có tiềm chất làm bố bỉm sữa đấy!" Steven mỉm cười, dùng giọng điệu bình tĩnh nói ra những lời đáng sợ. "Sau khi về tôi sẽ nói với Wallace, bảo cậu ta tăng gấp đôi lượng huấn luyện của cậu." Sắc mặt Ruby khẽ biến.

Sapphire tò mò: "Em nghe nói, Jirachi có thể thực hiện nguyện vọng của con người đúng không?" "Ngài Steven, chúng ta cũng có thể ước nguyện không ạ!" "Để tôi giải thích." Lục Dã ho nhẹ, "Muốn ước nguyện với Jirachi, sẽ có ba hạn chế." "Thứ nhất, Jirachi chỉ tỉnh giấc khi sao chổi rơi xuống; thứ hai, Jirachi dựa vào 'Con Mắt Chân Thực' ở bụng để thực hiện nguyện vọng của con người." "Cuối cùng, cũng là điểm quan trọng nhất." Thầy Lục hiếm khi có chút nghiêm túc. "Nguyên tắc cơ bản của ước nguyện, chính là trao đổi đồng giá... nếu không muốn mất đi thứ gì đó, tốt nhất đừng dễ dàng ước nguyện." Cynthia có chút kinh ngạc nhìn Lục Dã.

Xem ra...

Thầy Lục nói mình có nghiên cứu về thần thoại, thật sự không phải là nói suông. "Tóm lại... nhiệm vụ của tôi, chính là đưa nó an toàn trở về bầu trời sao." Steven cúi đầu nhìn Jirachi, mỉm cười: "Cậu không phải muốn chơi sao?

Cùng mọi người chơi đi." Jirachi có chút sợ sệt ngẩng đầu, nhìn quanh, từ từ nở nụ cười dễ thương.

Nhưng đến chỗ Thầy Lục, lại lập tức bướng bỉnh quay đầu đi.

Lục Dã sững sờ.

Rõ ràng mình cũng đẹp trai như Steven... thế mà cũng có sự phân biệt đối xử sao?

Liếc nhìn 【Quả Mâm Xôi Vàng】 trong Ba lô Hệ thống, Thầy Lục lẩm bẩm: "Đã đến lúc... phải dùng thêm chút thuốc rồi..." Ngày 26 tháng 8, thứ Tư.

Sao chổi treo trên màn đêm, kéo theo chiếc đuôi dài màu xanh Hisui, ánh trăng rắc xuống những tia sáng lấp lánh. 【Steven, chơi chung đi!】 Jirachi vui vẻ lượn lờ, tiếng thần giao cách cảm vang lên, đôi mắt cong thành hình trăng lưỡi liềm. "Ghos!" Haunter cười hắc hắc, trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, nó vươn tay véo má Jirachi. "Ghos! o(*≧▽≦)tsu" (Mềm quá!) Lục Dã ngẩn người.

Đến cả má của Pokémon huyền thoại mà mày cũng dám véo à, Haunter!

Jirachi nghiêng đầu, dải băng trên đầu rũ xuống, rồi lại nở nụ cười. 【Mọi người, chơi chung đi!】 "Jirachi dễ gần thật đấy," Sapphire mỉm cười nói, "cảm giác tính tình tốt hơn hai cục bự kia nhiều!" "Ngủ say ngàn năm, chỉ có thể thức tỉnh trong bảy ngày ngắn ngủi." Steven cúi xuống, dịu dàng xoa đầu Jirachi, "xét về tâm tính thì

cũng chỉ là một đứa trẻ thôi." "Ưm?" Jirachi nghiêng đầu, dường như không hiểu mọi người đang nói gì, nhưng ngay lập tức lại nở nụ cười ngây thơ. "Theo dự báo thiên văn, sao chổi sẽ còn kéo dài 24 tiếng nữa." Ruby lôi điện thoại ra, ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, "tuy có hơi tiếc... nhưng có vẻ như nó không ở lại được lâu nữa." "Á!

Nhanh vậy sao?" Sapphire tỏ vẻ tủi thân, ôm Jirachi vào lòng, dùng má cọ tới cọ lui, "rõ ràng đáng yêu như vậy mà!" "Chia ly không quan trọng, quan trọng là những cuộc gặp gỡ trong đời." Cynthia khẽ cười, "chỉ cần để lại những kỷ niệm đẹp là được rồi." Kỷ niệm đẹp?

Lục Dã nhớ đến màn pháo hoa ở Bến Thượng Hải, bất giác liếc nhìn Cynthia.

Gương mặt nghiêng của Cynthia bị mái tóc vàng che khuất, nhưng cô cũng quay đầu lại, mỉm cười nhẹ với thầy Lục.

Jirachi và các Pokémon khác nô đùa cùng nhau, vang lên những tiếng cười vui vẻ.

Màn đêm buông xuống, đã gần đến nửa đêm.

Thầy Lục ngáp một cái. "Ngày mai không phải còn đi lễ hội sao?

Nghỉ ngơi sớm đi." Steven gật đầu, nhìn về phía Jirachi, mỉm cười: "Đến lúc nghỉ ngơi rồi, nhóc con." Jirachi tủi thân cúi đầu, dang tay đòi Steven bế, được Steven nhẹ nhàng bế lên.

Lục Dã ghen tị nhìn cảnh này, cúi đầu xuống thì thấy Eevee đang giật giật ống quần mình. "Mày cũng muốn à?" Lục Dã hơi sững lại. "Bưi..." Eevee cúi đầu, rên rỉ khe khẽ, rồi đột nhiên kêu lên một tiếng chói tai khi được thầy Lục bế lên. "Đi thôi." Lục Dã gọi, "Haunter, gọi Squirtle dưới suối về đi, đến giờ Nghỉ Ngơi rồi!" Eevee ngẩng đầu nhìn anh, chớp chớp mắt, cũng không biết đang nghĩ gì. ...

Trời cao gió mát, một đêm hè trong xanh, dòng suối lững lờ.

Pokémon của mọi người nép vào nhau, vang lên những tiếng Ngáy không đều nhịp.

Lục Dã trằn trọc không ngủ được, bèn sang lều bên cạnh, cùng Steven và Ruby chơi Đấu Địa Chủ.

Jirachi reo hò bay lượn. 【Đấu Địa Chủ, Đấu Địa Chủ!】 "Anh Steven!

Đã mười ván rồi, anh còn muốn chơi nữa không!" Ruby hét lên thảm thiết. "Đợi tôi gỡ lại rồi hẵng nghỉ." Steven bình tĩnh đáp.

Khóe miệng Lục Dã giật giật, thầm nghĩ may mà Akin không có ở đây, nếu không hai người này chắc sẽ máu chiến đến sáng.

Đã ba giờ sáng rồi.

Lũ nhóc đã chìm vào giấc ngủ sâu, Steven và Ruby cũng đã ngủ say.

Lục Dã bước ra khỏi lều, phát hiện Jirachi đang tỏa ra ánh sáng nhàn nhạt, lơ lửng dưới bầu trời đầy sao.

Chương 109

Một cô gái tóc vàng mặc bộ đồ mỏng nhẹ đang ngồi trên tảng đá xanh, khe khẽ ngân nga một giai điệu không thành lời.

Nghe thấy tiếng bước chân, Cynthia quay đầu lại, trên mặt hiếm khi ửng hồng, "Vừa rồi cái đó... khá hay." "Dù sao cũng là tôi tặng em mà." Lục Dã ngồi xuống một cách tự nhiên, "em vừa hát lạc điệu rồi, để tôi thổi lại cho em nghe." Cynthia mím môi, gật đầu.

Đêm thanh mát như nước, tiếng kèn harmonica du dương trong trẻo, tựa như cơn gió thổi từ cánh đồng hoang.

Jirachi trong cơn mơ màng, con mắt ở bụng khẽ mở ra, rồi lại nhắm chặt. "Tên này... cũng không đáng ghét lắm." Jirachi thầm nghĩ. "Lễ Tình Nhân, có phải nên có quà đáp lễ không?" Cynthia đột nhiên hỏi.

Lục Dã mở to mắt, nhìn Cynthia, đột nhiên mất khả năng ngôn ngữ.

Cô ấy... biết hôm nay là Lễ Tình Nhân rồi sao?

Cynthia đứng dậy, từ PokéBall gọi ra Garchomp, khẽ nói: "Garchomp, Mưa Sao Băng Rồng." Garchomp liếc thầy Lục một cách thờ ơ.

Khoảnh khắc tiếp theo, nó như một chiến đấu cơ phóng vút lên không trung, há to miệng, ánh sáng trắng chói lòa như pháo hoa bay lên tận mây xanh.

Một tiếng nổ vang lên, cả bầu trời đêm được chiếu sáng trong thoáng chốc, sao băng rơi xuống, như thiên thạch vỡ tan thành từng mảnh, màn đêm bị nhuộm thành màu đỏ rực. "Ghos!" Haunter phấn

khích chui ra từ PokéBall, Squirtle cũng mở to mắt.

Eevee đứng trên vai thầy Lục, vẫy đuôi qua lại.

Cynthia đứng dưới cơn mưa sao băng lộng lẫy, lưng quay về phía bầu trời đỏ rực, vén mái tóc vàng ra sau tai, mỉm cười nói: "Tặng anh đó." Thầy Lục nín thở, nhìn mưa sao băng rực rỡ, trong lòng dấy lên một cảm xúc rung động khó tả.

Khoảnh khắc tiếp theo, đồng tử Lục Dã co lại, lắp bắp nói: "Cái, cái gì...

Mưa Sao Băng Rồng đang lao về phía này!" Cynthia hơi sững người: "Ể?" Jirachi đột nhiên bay lên, dải băng dài bay phấp phới, cùng với ánh sáng chói lòa từ đôi tay nhỏ, toàn bộ thiên thạch trên bầu trời đêm đều biến mất. "Cậu dịch chuyển nó đi đâu rồi?" Lục Dã ngẩn người. 【Ra biển, ra biển!】Jirachi đáp lại bằng giọng trẻ con phấn khích.

Thầy Lục thở phào nhẹ nhõm. "Tôi chỉ định đùa một chút thôi mà." Cynthia có hơi ngượng ngùng, "Milotic còn có chiêu Áo Gương nữa mà." Sắc mặt thầy Lục hơi thay đổi.

Đây là cách mà các nhà vô địch như các người đùa giỡn đấy à?!

Sau khi bình tĩnh lại, thầy Lục thở dài: "Quà đáp lễ tôi nhận rồi, nghỉ sớm đi, mai còn lễ hội nữa." Cynthia gật đầu, mỉm cười: "Được." Thầy Lục mệt mỏi rã rời quay về lều, đang định ôm Eevee ngủ thì trong lòng đột nhiên có một cảm giác xa lạ chui vào.

Lục Dã cúi đầu nhìn: "Hửm?

Jirachi?" 【Nghỉ ngơi...】Jirachi phát ra âm thanh mệt mỏi, đầu thỉnh thoảng gục xuống, rồi ngủ thiếp đi.

Thầy Lục & Eevee: ???

Chỉ một bản nhạc «Thành Phố Trên Không» thôi mà, độ hảo cảm có thể tăng nhanh đến vậy sao?! "Bưi!" (* ` mẻ ´*)ﾉ Eevee tức giận kéo Jirachi xuống, ném sang một bên, rồi thoải mái nép vào lòng anh.

Lục Dã & Jirachi: ???

Jirachi dù sao cũng là Pokémon thần thoại đấy, sao đứa nào đứa nấy trong nhà này đều gan to bằng trời vậy? "Thôi được rồi, cậu đi tìm Steven đi." Lục Dã vỗ nhẹ vào đầu Jirachi, cười nói, "Nè, cho cậu, mau Nghỉ Ngơi đi." Jirachi nghiêng đầu, cẩn thận nhận lấy Quả Mâm Xôi Vàng, lè lưỡi liếm một cái.

Jirachi: (′▽` 〃) Lục Dã mỉm cười.

Jirachi chỉ có thể thức tỉnh bảy ngày sau mỗi ngàn năm...

So với Pokémon, sức mạnh của con người quả thực quá nhỏ bé.

Nhưng chỉ cần con người và Pokémon thấu hiểu nhau, họ có thể tạo ra những mối liên kết, đó chính là sức hấp dẫn của thế giới Pokémon. "Bưi!" Eevee rúc trong lòng Lục Dã, ló đầu ra, tức giận phồng má. ...

Trời tờ mờ sáng, Sapphire tràn đầy năng lượng la lớn: "Thầy Lục, mau dậy đi!

Đi xem lễ hội thôi!" Lục Dã lết tấm thân mệt mỏi dậy, rên rỉ: "Lễ hội của vùng Đông Hoàng, đi sớm hay đi muộn cũng như nhau, đằng nào cũng chen chúc." "Không giống đâu!" Sapphire phồng má giận dỗi, "tớ và Ruby đã tra rồi, đây là lễ hội do nhiều liên minh tổ chức để kỷ niệm sự kiện thiên văn này, còn có thể thấy cả Solrock và Lunatone hiếm nữa đó!" Cynthia suy nghĩ một lúc rồi nói: "Tôi không đi đâu, quá thu hút sự chú ý." Mọi người hiểu ý gật đầu.

Anh Steven ít nhất còn có thể đeo kính râm và mũ để ngụy trang.

Còn mái tóc vàng dài của chị Cynthia... thật sự muốn giấu cũng

không giấu được! "Vậy tối em có qua không?" Lục Dã hỏi. "Dĩ nhiên." Cynthia chọc vào má Jirachi, mỉm cười, "dù sao thì nhóc con cũng sắp về nhà rồi mà." Jirachi nghiêng đầu, rồi Lơ Lửng lên, reo hò: 【Chơi chung đi, chơi chung đi!】 "Anh Steven...

để Jirachi đi cùng, thật sự không có vấn đề gì chứ?" Lục Dã có chút lo lắng. "Cứ giao cho tớ!" Ruby đắc ý nói, "nói về khoản trang điểm cho Pokémon, đó là sở trường của tớ đấy!" Steven mỉm cười gật đầu.

Cynthia leo lên Garchomp: "Tối tôi sẽ quay lại." "Vậy hôm nay em có kế hoạch gì?" Lục Dã hỏi thêm một câu. "Đi thách đấu Thủ lĩnh Nhà thi đấu." Cynthia cười rạng rỡ.

Lục Dã ngẩn người, trong lòng thầm mặc niệm vài câu cho vị Thủ lĩnh Nhà thi đấu vô danh nào đó. ...

Lễ hội được tổ chức tại một huyện nhỏ gần đó.

Đèn lồng kết hoa rực rỡ, những con Drifloon bay lượn theo gió, người và Pokémon sóng vai đi trên con phố rộng rãi. "Lễ hội có nhiều hoạt động lắm đó." Sapphire lướt điện thoại nói, "Hội trao đổi, buổi đấu giá, Lễ hội chiến đấu..." "Sao tôi có cảm giác hai người còn rành hơn cả người dân Đông Hoàng như tôi vậy nhỉ." Lục Dã càm ràm. "Dù sao thì để chuẩn bị cho buổi hẹn hò này, tớ và Ruby đã chuẩn bị rất lâu rồi!" Sapphire cười ngọt ngào.

Chết tiệt, lại một bát cơm chó bất ngờ!

Steven đeo kính râm, trong lòng ôm Jirachi đã được ngụy trang.

Lục Dã để Eevee ngồi trên vai, liếc nhìn cô gái mặc đồng phục trên đường, ngạc nhiên nói: "Lần này còn điều cả Jenny tới à?" "Hình như là của liên minh khác." Steven ho nhẹ: "Nói mới nhớ, các cô Jenny và Joy ở các khu vực khác nhau, thật sự không phân biệt được..." Buổi

sáng là Hội trao đổi, tức là nơi cung cấp cho các Huấn luyện viên trao đổi Pokémon.

Có không ít người đề nghị với Lục Dã đổi lấy Haunter, nhưng đều bị Haunter dùng chiêu Liếm cho một cái, tất cả đều bị tê liệt mà dắt đi. "Mày có chắc là không thu hút Jenny tới không đấy?" Khóe miệng Lục Dã giật giật. "Ghos!" Haunter chỉ tay về phía Squirtle đang hỏi đường một cô Jenny.

Sắc mặt Lục Dã trở nên kỳ quặc.

Mấy cái trò này, rốt cuộc là chúng mày học từ ai vậy hả!

Ruby và Sapphire, cặp đôi này không biết đã đi đâu mất.

Steven thì trông như một ông bố bỉm sữa, dắt Jirachi đi dạo khắp nơi.

Lục Dã mua cho ba đứa nhóc mỗi đứa một cây kem, ngồi nghỉ trên ghế dài.

Lúc này, một người đàn ông kỳ lạ quấn áo choàng, đội mũ và đeo kính râm, lảo đảo đi tới. "Eevee à, là một Pokémon rất hiếm đó meo!" Lục Dã ngẩn người.

Cái giọng điệu này... sao nghe quen thế nhỉ?

Một nam một nữ từ hai bên tiến lại gần, bí ẩn lắc lắc PokéBall trong tay. "Cậu em, có muốn trao đổi với chúng tôi không, là Pokémon rất hiếm đó!" "Đúng vậy, là Solrock và Lunatone đó, loại mà có tiền cũng không mua được đâu!" Một giọt mồ hôi lạnh chảy dài trên trán Lục Dã.

Anh mấp máy môi, thăm dò hỏi nhỏ một câu: "Các người... là ai?" Như thể đã nhấn vào một công tắc nào đó.

Ba người họ run lên dữ dội, cuối cùng không nhịn được nữa,

'xoẹt' một tiếng, xé toạc quần áo trên người.

Bí thuật · Thay đồ trong một giây! "Nếu các ngươi đã thành tâm muốn biết." "Thì bọn ta sẵn lòng trả lời!" "Để đề phòng thế giới bị phá hoại." "Để bảo vệ nền hòa bình thế giới!" "Chúng ta là những nhân vật phản diện, đại diện cho tình yêu và sự thật." "Đáng yêu và đầy lôi cuốn!" Cô gái tóc đỏ nhảy lên: "Jessie!" Chàng trai tóc xanh ném bông hồng trong tay: "James!" "Chúng ta là Đội Hỏa Tiễn xuyên qua dải ngân hà, Lỗ Trắng, một tương lai tươi sáng đang chờ đợi chúng ta!" "Chính là vậy đó, meo!" Người đàn ông kỳ lạ xé áo choàng, Meowth nhảy xuống. "Sonans~~!" Wobbuffet đang làm đệm dưới chân Meowth kêu lớn.

Thầy Lục xấu hổ che mặt: "Các người... không thấy xấu hổ à?" "Thật ra thì đôi khi cũng có, nhưng làm nhiều lần thì cũng quen..." James cười ngượng ngùng gãi đầu, liền bị Jessie đấm một phát vào mặt. "Bớt nói nhảm đi, mau giao Eevee trong tay mày ra!" "Những Pokémon khác ở đây, chúng ta cũng lấy hết, meo!" Meowth nhếch mép, lôi ra một thiết bị, nhấn nút, một tấm lưới lớn đột nhiên từ trên trời rơi xuống, bao trùm lấy các Pokémon trong Hội trao đổi.

Đám đông náo loạn, Jenny kinh hô: "Là Đội Hỏa Tiễn!" Khóe miệng thầy Lục giật giật.

Mẹ kiếp, sao kịch bản này quen thế nhỉ!

Cướp Pokémon mà cũng cướp đến tận đầu Admin của các người à?! "Cũng may là hai người gặp phải tôi..." Lục Dã thở dài. "Mà này, trước khi lên kế hoạch, các người không nhìn đội hình đối phương à?" "Jessie, hắn có vẻ tự tin lắm..." James thì thầm vào tai.

Trán Jessie nổi gân xanh, nắm chặt tay: "Bớt nói nhảm, nhóc con, mau giao Eevee ra đây!

Nếu không đừng trách bọn ta không khách sáo!" "Metagross, Đấm

Sao Băng!" Giữa đám đông, một đôi nắm đấm sắt sáng loáng đột nhiên bay ra, ngay cả Wobbuffet từng chống đỡ được cả Giratina cũng bị đánh bay thẳng tắp. "Cảm giác thật đáng ghét~~~~!!" "Sonans~~!" Lục Dã nhìn bộ ba Hỏa Tiễn hóa thành ngôi sao, vẻ mặt kỳ quặc.

Ra sân chưa được ba giây đã bị đánh bay rồi?!

Cái cảm giác déjà vu này cũng quá mạnh rồi đi!

Nhìn vào đám đông, Steven trong lốt ngụy trang thu hồi con Metagross bình thường của mình, gật đầu với Lục Dã.

Meowth nhìn quanh, ngây người tại chỗ, run lẩy bẩy: "Tôi, tôi còn chưa đi mà meo!" Lục Dã ho khan một tiếng.

Để tránh bị lộ, chỉ có thể委屈 mày thôi, Meowth! "Haunter, Bóng Ma!" "Ghos! (ᴗ̤ᴗ̤)" "Cảm giác thật đáng ghét mà meo~~~!!" Nhìn ngôi sao bay xa, Lục Dã lẩm bẩm: "Hiệu ứng ba đồng mà dùng tới hai đồng... thật sự không có vấn đề gì sao?" 【Ting!

Thành tựu 'Cuộc gặp gỡ với Bộ ba Đội Hỏa Tiễn' đã đạt được.

Phần thưởng thành tựu: Bộ sưu tập của James *1 (nhận ngẫu nhiên nắp chai, PokéBall, v.v...)】 Khóe miệng Lục Dã giật giật.

Cái thứ rách nát này, xác suất một phần vạn mới ra được PokéBall chứ gì!

Lục Dã: "Ngươi có thể keo kiệt hơn nữa không!" 【?】 Sĩ quan Jenny nhanh chóng chạy tới: "Ngài không sao chứ ạ!" "Không sao." Lục Dã nhìn quanh, Steven đã dẫn Jirachi hòa vào đám đông.

Lại nhìn Sĩ quan Jenny với vẻ mặt quan tâm, Lục Dã thấy nhẹ lòng, mỉm cười nói: "Giọng của cô, là người vùng Kanto phải không?" "Ể?!

Tôi đã cố gắng sửa giọng rồi mà!" Jenny mặt hơi đỏ, "anh cũng là

người Kanto à?" "À, tôi là người Thượng Hải." "Khoan đã!" Jenny đột nhiên sáng mắt lên, "ngài là... thầy Lục?" "Cô cũng là fan của tôi à?" Lục Dã ngẩn người. "Không không không!

Là các chị em của tôi, các cô Joy nhắc đến." Jenny đỏ mặt nói, "ngài là người tiên phong trong cải cách y tế, rất đáng kính trọng!" Cô đỏ mặt cái ấm trà sữa trân châu à!

Mà sao tôi lại thành người tiên phong cải cách y tế rồi?

Nghe xui xẻo quá đi! "Đây là danh thiếp của tôi." Jenny cười nói, "tôi là Jenny của thành phố Celadon, rất vinh hạnh được gặp ngài!" Dù sao thì cô có nói là ở đâu, tôi cũng chẳng nhận ra được.

Lục Dã nhận lấy danh thiếp, nhét vào túi: "Nếu không có vấn đề gì, tôi xin phép đi trước?" Jenny 'bộp' một tiếng đứng nghiêm, chào theo kiểu quân đội: "Ngài đi thong thả!" Sự náo loạn do Đội Hỏa Tiễn gây ra không nhỏ, nhưng lễ hội nhanh chóng lại tiếp tục như thường.

Lục Dã đi về phía Đội Hỏa Tiễn bay đi, lẩm bẩm: "Tôi nhớ...應該 là ở gần đây." Trong rừng, đột nhiên có tiếng sột soạt.

Bộ ba Đội Hỏa Tiễn treo trên cành cây, thở dài thườn thượt. "Lại hỏng bét rồi..." "Đều tại Jessie, cứ đòi cướp Eevee làm gì, không thì chúng ta đã sớm chuồn rồi!" "Hả?

Anh còn dám nói à, là ai bảo Eevee đáng yêu quá, dâng lên cho đại nhân Giovanni chắc chắn sẽ được thăng chức?" Jessie nghiến răng nói. "Meowth, đều tại mi hại đó!" James chĩa mũi dùi. "Hả?

Liên quan gì đến tôi meo?" "Sonans~~!" Lục Dã đau đầu che trán: "Haunter, đi cứu họ xuống." "Ghos!" Haunter ném từng người trong bộ ba xuống đất, ba người đồng thanh nói: "Là nhóc con lúc nãy!" Lục Dã thở dài, từ trong lòng lôi ra giấy chứng nhận do Oreburgh sản xuất. "Mở to mắt ra mà nhìn cho kỹ, các người vừa cướp Pokémon của ai!"

Jessie nheo mắt, đọc từng chữ: "Đội Hỏa Tiễn...

Chương 110

Cán, Admin?!" "Đùa, đùa chắc!

Vùng Đông Hoàng sao có thể có Admin được!" "Nhưng cái này trông không giống đồ giả, meo..." Meowth nuốt nước bọt. "Nhóc con, à không... ngài, ngài thật sự là Admin?" Jessie nghi ngờ nhìn Lục Dã.

Lục Dã nhếch mép cười, từ trong lòng lấy ra điện thoại: "Alo, Matori à?

Có ba tên ngốc ở chỗ tôi...

Đúng, chính là ba người đó." Matori hít sâu một hơi, đẩy gọng kính, gượng cười nói: "Có thể mở video không?

Thầy Lục?" "Được thôi." Lục Dã quay điện thoại về phía bộ ba, "Nè, tự các người nói với cô ta đi." "Mụ bốn mắt tóc ngắn!" Ba người đồng thanh.

Trán Matori nổi gân xanh, hét lớn: "Sao lại cướp nhầm của Admin chứ!

Tôi sẽ báo cáo chuyện này với đại nhân Giovanni, các người cứ chờ bị đình chỉ và giáng chức đi!" Lời vừa dứt, trán ba người bất giác đổ mồ hôi lạnh.

Trong đầu như hiện ra cảnh tượng: 【Bàn tay đeo nhẫn mã não đỏ tức giận đập vào ghế sofa, giọng nói uy nghiêm truyền đến: Jessie, James, Meowth, phạm thượng, đày sang châu Phi!

Persian nhìn xuống bộ ba, phát ra tiếng cười khinh bỉ.】 "Đừng mà!!" "Đội trưởng, đây gọi là nước sông không phạm nước giếng, đều là hiểu lầm thôi!" James hét lớn. "Đúng vậy meo, đều là hiểu lầm!

Là Jessie nhất thời hồ đồ!" "Hả?

Rõ ràng là Meowth mày đề nghị mà!" Nhìn bộ ba sắp sửa choảng nhau, Lục Dã ho khan: "Matori, cứ để tôi xử lý ở đây." Matori hít sâu, mỉm cười: "Tổ chức đã chuẩn bị cho họ một tuyến đường rút lui...

để họ nếm chút khổ cũng tốt, phiền ngài rồi, thầy Lục!" Tắt điện thoại, Lục Dã ngạc nhiên.

Ngay cả đường lui cũng chuẩn bị sẵn...

Giovanni đối với ba người này thật sự rất quan tâm.

Liếc nhìn bộ ba đang ôm đầu khóc lóc, Lục Dã ho khan: "Được rồi, tôi sẽ cho các người một cơ hội lập công chuộc tội, cụ thể thế nào, phải xem biểu hiện của các người!" "Thật không!" Mắt Jessie sáng lên. "Ngài cứ việc phân phó, thuộc hạ nguyện dốc sức khuyển mã!" "Có thể nói tốt vài câu trước mặt đại nhân Giovanni thì càng tốt, meo~~!" Ba người đồng loạt xoa tay, 'hê hê' cười lên.

Lục Dã đỡ trán, thở dài.

Xem ra bao nhiêu năm nay các người không thăng chức nổi, không phải là không có lý do! "Nghe cho kỹ đây, nhiệm vụ của các người là dựng một quầy hàng ở gần đây, tốt nhất là quầy kem... phải biết tùy cơ ứng biến, hiểu chưa?" "Nhưng... kinh phí hoạt động đã đủ rồi, tại sao phải dựng quầy hàng ạ?" James gãi đầu.

Meowth nhảy dựng lên, gõ mạnh vào đầu James: "Ngài yên tâm, cứ để bọn tôi lo, meo!" "Tôi còn có yêu cầu khác." Lục Dã lắc lắc ngón tay, cười hắc hắc: "Sau này tất cả doanh thu từ quầy hàng của các người, tôi muốn lấy ba phần!" Bộ ba liếc nhau, đột nhiên lủi sang một bên, thì thầm với nhau. "Vị Admin này, hình như rất thiếu tiền?" "Không thể nào thiếu tiền hơn chúng ta được!" "Đây chắc chắn là thử thách!

Là cơ hội tốt để thể hiện lòng trung thành với đại nhân Giovanni,

meo!" "Meowth nói đúng đó, hơn nữa bây giờ ngành này không mấy khả quan, chỉ có ba phần thì..." Ba người 'bộp' một tiếng đứng dậy, vỗ ngực nói: "Không vấn đề, cứ để bọn tôi lo!" Bộ ba Đội Hỏa Tiễn tuy lúc nào cũng không bắt được Pikachu, nhưng khả năng kinh doanh thì max cấp.

Ngoài ra, chức năng phiên dịch của Meowth, trị giá mấy trăm triệu cũng không quá.

Chưa kể đến khả năng lắp ráp kinh khủng của ba người...

Lục Dã nghi ngờ, cho dù là một đống đồng nát, họ cũng có thể ráp ra Gundam.

Vừa có thể tự kiếm kinh phí, thân mang tuyệt kỹ lại trung thành hết mực, đây quả thực là nhân viên mà mọi nhà tư bản đều mơ ước!

Lục Dã cũng có thiện cảm với bộ ba này.

Tuy lý tưởng khác nhau, nhưng tình yêu của James và những người khác đối với Pokémon là không thể phủ nhận.

Nếu không thì, chân thần của Alola 『Bewear』, cũng sẽ không thân thiết với họ như vậy.

Lục Dã thầm nghĩ, tiền hoa hồng thực ra không quan trọng, chủ yếu là để giúp họ, bớt đi một phen khổ sở! "Tóm lại, nhiệm vụ trước mắt của các ngươi là tập trung kiếm kinh phí, hiểu chưa?" "Ồ ồ!

Ngài có nhiệm vụ bí mật gì sao?" Mắt Jessie sáng lên.

James sợ đến mức vội vàng bịt miệng Jessie, hoảng hốt nói: "Ngài yên tâm, chúng tôi chưa từng gặp ngài!" "Đúng vậy meo!" Meowth run lẩy bẩy, nhảy lên vai Jessie, ghé vào tai nói nhỏ, "Hỏi về kế hoạch của Admin là sẽ bị điều đi biệt phái đó meo!" "Ưm ưm!" (Hai người bỏ tay ra đi!) Lục Dã trầm ngâm một lát. "Nhiệm vụ bí mật à... nói vậy cũng không sai." Sắp xếp ban đầu của Giovanni, dường như chính là

đảm bảo an toàn cho ba người này.

Hơn nữa, đỡ cho Giovanni phải mất công đến đồn cảnh sát bảo lãnh người, có khi ông ta còn phải cảm ơn mình ấy chứ!

Nghe lời của Lục Dã, ba người thở phào nhẹ nhõm, lộ ra vẻ mặt 'quả nhiên là vậy'.

Tuổi còn trẻ đã lên chức Admin, lại còn được giao nhiệm vụ bí mật...

đây chắc chắn là người được sếp trọng dụng!

Chỉ cần có thể hoàn thành xuất sắc nhiệm vụ của Admin – đến lúc đó chắc chắn có thể được đại nhân Giovanni công nhận, đuổi cổ con mụ bốn mắt và con Persian đáng ghét kia đi! "Cảm giác thật tuyệt vời!" Ba người đồng thời cười ngây ngô.

Lục Dã ho khan, cắt ngang giấc mơ ban ngày của ba người. "Nói đi cũng phải nói lại, sao các người lại xuất hiện ở đây?" Tuy dòng thời gian có thay đổi, nhưng bộ ba Đội Hỏa Tiễn đáng lẽ vẫn đang hoạt động ở liên minh khác mới đúng.

Không đi bắt Pikachu của Satoshi, sao lại chạy đến đây để ý đến Eevee? "Ồ ồ!

Meowth nói gần đây sẽ có lễ hội, nên chúng tôi đến thử vận may." James nói. "Là tin tức từ Hoenn, meo, trong thiên thạch có thể có Pokémon huyền thoại!" Meowth vênh váo.

Đột nhiên, bộ ba sững người, như thể nhận ra điều gì đó, run lẩy bẩy: "Kế hoạch của ngài, không phải là muốn bắt Jirachi chứ!" Lục Dã hơi sững người.

Tôi còn chưa nói nhiệm vụ bí mật là gì, các người đã tự não bổ ra nội dung cụ thể rồi à? "Ngài yên tâm, chúng tôi tuyệt đối sẽ không để lộ nửa lời!" Ba người thề thốt.

Lục Dã ho nhẹ một tiếng, nghiêm mặt nói: "Biết rồi thì mau đi thực hiện nhiệm vụ, đừng để tôi phải nhắc lần thứ hai!" "Vâng, đảm bảo hoàn thành nhiệm vụ!" Ba người chào theo kiểu quân đội, không biết từ đâu lôi ra một đống linh kiện, cùng với khói mù và một trận gõ gõ đập đập, một chiếc xe đạp ba bánh xuất hiện từ hư không, khiến Lục Dã trợn mắt há mồm.

Trình độ kỹ thuật này đã vượt qua tầm vũ trụ rồi chứ!

Không đi làm kỹ sư Gundam thật là uổng phí tài năng của các người! "Vậy, thuộc hạ xin cáo lui trước!" Ba người leo lên xe đạp, vẫy tay chào Lục Dã.

Lục Dã gật đầu, đột nhiên hỏi: "À phải rồi, các người có biết một Huấn luyện viên tên Satoshi không?

Cậu ta bây giờ đang du hành đến đâu rồi?" Nghe thấy cái tên này, sắc mặt ba người lập tức trở nên kỳ quặc: "Nhóc, nhóc con!" Sắc mặt của Lục Dã cũng trở nên vô cùng phức tạp.

Mẹ kiếp, tôi chỉ hỏi bừa thôi, thế giới này vậy mà thật sự có tên ngốc đó?!

Đây rốt cuộc là một thế giới Pokémon được chắp vá kiểu gì vậy! "Sao ngài lại biết tên của nhóc con đó?" James ngạc nhiên.

Lục Dã: "Ồ, Pikachu của cậu ta khá là khó xơi." Bộ ba rơm rớm nước mắt, vẻ mặt như tìm được tri kỷ.

Ngay cả Admin cũng từng nếm mùi đau khổ từ Pikachu, chúng ta không bắt được nó, cũng là điều dễ hiểu! "Lần trước gặp nhóc con, hình như là lúc ở Đại hội Bạc." James xoa cằm. "Nghe nói cậu ta sắp đến Hoenn, meo, đợi kỳ nghỉ này kết thúc, chúng tôi cũng định qua đó." "Nhất định phải bắt được Pikachu!" Jessie nắm chặt tay, nghiến răng. "Sonans~~!" Wobbuffet từ PokéBall nhảy ra.

Lục Dã đỡ trán, thở dài thườn thượt. "Được rồi, các người đi được rồi, tôi muốn ở một mình yên tĩnh." "Chúc ngài mã đáo thành công, vạn sự như ý, ô hố hố hố!" Bộ ba cười lớn, đạp xe biến mất trong chớp mắt.

Ánh nắng từ trong rừng cây chiếu xuống, Lục Dã ngẩng đầu nhìn tán lá, lẩm bẩm: "Tên ngốc đó... bây giờ đang thách đấu ở Hoenn à?

Xem ra dòng thời gian này còn khá sớm nhỉ." Hít một hơi thật sâu, thầy Lục được huấn luyện chuyên nghiệp, dần dần bình tĩnh lại. "Ừm... không phải chỉ là một Satoshi du hành một mình sao!

Có thể hiểu được!" Red và Satoshi tuy trên lý thuyết là cùng một người, nhưng thực lực lại một trời một vực.

Red của thế giới này là 'Đấu Sĩ' trong manga 《Special》, bây giờ đã ở dạng Siêu cấp, có thể đấm nát cả Thần thú huyền thoại.

Còn Satoshi bây giờ, vẫn chỉ là một tân binh đang lăn lộn trong các giải đấu liên minh.

Phong cách ăn mặc của hai người cũng có sự khác biệt lớn: trang phục của Red là màu đỏ trắng kinh điển, còn Satoshi chủ yếu là màu xanh lam.

Trong phiên bản điện ảnh 《Tớ Chọn Cậu!》, thiết lập của Satoshi đã được làm lại, trong hành trình không có Takeshi và Kasumi làm đồng đội.

Tóm lại, có thể hiểu là thế giới anime và thế giới manga Special, đã dung hợp với thế giới hiện thực này.

Lục Dã từ từ gật đầu, khoảnh khắc tiếp theo, chỉ muốn lật bàn: "Bịp bợm vãi!" "Thị trấn Pallet đúng là dân phong thuần phác thật!

Siêu tân binh và Đấu Sĩ lại ở cùng một dòng thời gian!" Nhưng nghĩ kỹ lại, trong manga Special, quả thực chưa từng nhắc đến cha

mẹ của Red.

Chỉ là một Red xuất thân bình dân, nhưng vẫn đạt được vinh dự 'Đấu Sĩ', điều này càng đáng khâm phục hơn.

Thầy Lục xoa cằm, lẩm bẩm: "Lúc đến Kanto, không biết có thể gặp được tên ngốc đó không." "Ừm... một Satoshi có thể đỡ được chiêu lớn của Thần thú huyền thoại, cũng đáng để mong chờ đấy!" ...

Hoàng hôn dần buông, lễ hội trong thị trấn vẫn tiếp tục.

Lục Dã và những người khác hẹn gặp nhau ở quảng trường, Ruby và Sapphire mỗi người một cây kem ốc quế, tình chàng ý thiếp. "Cậu có muốn thử của tớ không?" "A, tớ thích vị kia hơn, tớ đổi với cậu nhé!" "Cậu hôn tớ một cái tớ sẽ đổi với cậu." Ruby cười gian.

Steven ho khan một tiếng, ra hiệu là Jirachi vẫn còn ở đây.

Lục Dã cũng ho khan một tiếng, ra hiệu là vẫn còn cẩu độc thân ở đây. 【Hôn hôn, là gì vậy?】Jirachi nghiêng đầu.

Sapphire đỏ bừng mặt, nhân lúc Ruby không để ý, nhẹ nhàng hôn lên má Ruby một cái, rồi giật lấy cây kem.

Jirachi reo hò bay lượn. 【Hôn hôn, Steven, hôn hôn!】 Lục Dã tò mò hỏi: "Hai người mua kem này ở đâu vậy?" Ruby cười nói: "Một quầy hàng mới mở, siêu đông khách, vị cũng rất ngon!" Lục Dã hài lòng gật đầu.

Xem ra việc kinh doanh của họ đã đi vào quỹ đạo.

Tuy hiện tại chỉ là muối bỏ bể, nhưng về lâu dài, bộ ba Đội Hỏa Tiễn tuyệt đối là những người có tài kiếm tiền. "Phải hỏi Matori xem... có thể điều ba người này về dưới trướng mình không." Lục Dã lẩm bẩm: "Nếu được thì đúng là lời to không lỗ mà!" Ngày 27 tháng 8, thứ Năm.

Trời dần tối, màn đêm trải dài những điểm sáng lấp lánh.

Thị trấn vẫn đèn hoa rực rỡ, quầy kem có biển hiệu Meowth khổng lồ đặc biệt nổi bật, nhân viên bận rộn tới lui. "Kem Mâm Xôi của ngài đây, mời nhận!" "Tổng cộng 40 PokéDollar, hoan nghênh lần sau lại đến!" Đám đông dần tan, Jessie và James ngồi bệt xuống, rên rỉ: "Mệt quá!" Meowth nhếch mép, đếm tiền: "Một ngày lãi ròng hơn sáu mươi nghìn, meo~~ ngày mai buôn bán tốt hơn một chút, lại có thể chế tạo một cỗ máy lớn rồi!" James rùng mình: "Đây chẳng lẽ là, thâm ý của thầy Lục?" "Phát hiện cơ hội kinh doanh, chế tạo máy móc mạnh hơn, sau đó bắt Pokémon hiếm hơn!" Jessie hai mắt sáng rực.

Hai người một Meowth tung tiền lên trời: "Thầy Lục vạn tuế!" "Sonans~~!" Wobbuffet tự động ra khỏi bóng, kêu lớn. "Xin chào, bây giờ còn bán kem không ạ." "Xin lỗi quý khách, bây giờ đã đóng cửa rồi." James cười ngượng ngùng, đột nhiên toàn thân chấn động, lắp bắp, "Cán, Admin!" Jessie và Meowth lao tới đè James xuống đất, cười gượng gạo: "Ngài muốn ăn gì, cứ tự nhiên gọi!" "Vì ngài là vị khách thứ 17835 của quán, hóa đơn này miễn phí cho ngài, meo!" "Anh ta vừa nói gì vậy?" Cynthia quay sang Lục Dã bên cạnh.

Meowth nhanh trí: "Anh ta nói là, làm tốt lắm." James bị bịt miệng, mắt rưng rưng gật đầu lia lịa.

Bộ ba thở phào nhẹ nhõm.

Nguy hiểm thật, suýt nữa thì làm lộ thân phận của Admin! "Meowth biết nói chuyện?" Cynthia ngạc nhiên nhìn Meowth.

Meowth ngẩn người.

Meowth: "A ba a ba a ba. (◑▽◐)" Lục Dã đỡ trán: "Là giống hiếm thôi, dù sao Pokémon cũng là sinh vật rất thần kỳ mà!" "Vậy sao... cũng đúng." Cynthia gật đầu若有所思.

Lục Dã thở dài.

Sao cảm giác như tuyển ba thuộc hạ này, ngày thứ hai mình sẽ bị Jenny đến kiểm tra đồng hồ nước mất?

Thời gian quay lại nửa giờ trước.

Cynthia một mình càn quét xong Nhà thi đấu trở về, thêm vào đó đám đông đã tan, hiếm khi cô đi dạo phố cùng thầy Lục.

Cùng lúc đó, trong lòng bộ ba, một trận chấn động.

Chương 111

Thầy Lục vậy mà có thể tán được nhà vô địch Sinnoh!

Không hổ là người đàn ông được đại nhân Giovanni coi trọng! "Ừm...

để em nghĩ xem." Cynthia nhìn quầy kem đủ loại, rơi vào trầm tư.

Năm phút trôi qua.

Mười phút trôi qua.

Lục Dã nhìn chằm chằm vào gương mặt nghiêng của Cynthia mười phút, hài lòng gật đầu.

Tuyệt, ván này lời rồi! "Quý, quý khách, ngài chọn xong chưa ạ?" Jessie vã mồ hôi. "Thật ra, có thể chọn hai vị một lúc ạ." James cười làm lành. "Ồ!" Mắt Cynthia sáng lên, quay lại nói, "vậy em muốn ba viên, phiền anh." "Bưi!" Eevee đứng trên vai Lục Dã, nhe răng ra.

Meowth giật mình, mắt rưng rưng: "Trẻ con không được nói bậy nhé!

Meowth có làm gì sai đâu!" "Nó bảo mày làm cho nó một cây kem nữa." Lục Dã vã mồ hôi.

Meowth bừng tỉnh: "Vậy sao mày không nói thẳng ra là được rồi!" "Bưi! o(´^｀)o" Eevee hừ một tiếng rồi quay đầu đi. "Nè, kem của mi đây, cầm lấy đi meo~!" Lục Dã nhận lấy cây kem, giơ lên cho Eevee, nhóc con cúi xuống, mặt dính đầy kem sữa.

Lục Dã vui đến bật cười. "Bưi! (#｀mẻ´)" Cynthia nhìn Lục Dã, khẽ cười: "Đi thôi, họ vẫn đang đợi đó." Lục Dã gật đầu.

Steven và những người khác đang cùng Jirachi, chuẩn bị đưa nó

trở về với bầu trời sao.

Tuy ở cùng nhau chỉ vài ngày ngắn ngủi, nhưng cũng đủ để lại nhiều kỷ niệm quý giá. "Chúng tôi đi đây." Lục Dã ho khan một tiếng, "làm việc cho tốt, đừng có lười biếng!" Ba người đồng loạt cúi đầu: "Hoan nghênh lần sau lại đến!" Thấy hai người dần đi xa, bộ ba chụm đầu lại, thì thầm với nhau. "Vị Admin này... rất thân thiện." Jessie nói nhỏ. "Tốt hơn con mụ bốn mắt kia nhiều!" "Đi theo ngài ấy, thăng quan phát tài chắc chắn không thiếu, meo!" Nhìn lên bầu trời sao bao la, bộ ba reo hò: "Cảm giác thật tuyệt vời!" "Sonans~~!" Lục Dã để Eevee ngồi trên vai, sóng vai cùng Cynthia đi về phía vách đá, đột nhiên lắc lắc mặt dây chuyền trong tay.

Mặt dây chuyền tinh xảo, lắc lên có tiếng chuông gió, gồm bảy cánh hoa, tượng trưng cho bảy ngày Jirachi thức tỉnh. "Nghe nói có mặt dây chuyền này, liên tục gặp cánh hoa trong bảy ngày là có thể thực hiện được tâm nguyện." Lục Dã đưa mặt dây chuyền cho Cynthia, "tặng em đó." Cynthia nhận lấy mặt dây chuyền, chớp mắt: "Nhưng em chưa từng nghe qua truyền thuyết này." "Mà, ông chú đấu với tôi chiều nay nói vậy." Lục Dã ho khan, "còn là giải thưởng của lễ hội chiến đấu nữa, chỉ có một cái duy nhất!" Cynthia nhìn Lục Dã một lúc lâu, cho đến khi Lục Dã quay mặt đi, cô mới từ trong lòng lấy ra một mặt dây chuyền y hệt. "Ở quầy hàng ven đường 50 đồng một cái." Cynthia quay lại nói, "em cũng mua cho anh rồi." "Vãi cỏ! (song ngữ Trung-Nhật)" ...

Thầy Lục thực sự không dám cưỡi Garchomp, đặc biệt nhờ Tropius xuống một chuyến.

Tropius vui vẻ chở Lục Dã bay lên đỉnh vách đá.

Tầm mắt bỗng trở nên quang đãng, bầu trời đêm trải đầy những vì sao lấp lánh, một ngôi sao chổi đuôi dài đang từ từ hạ xuống.

Steven và những người khác đang đứng dưới bầu trời sao, Jirachi lơ lửng giữa không trung, tỏa ra vầng sáng nhàn nhạt.

Jirachi như hòa làm một với cả bầu trời sao, dải băng trên người bay phấp phới, thấy Lục Dã, nó nở nụ cười ngây thơ. 【Mọi người, chơi chung đi!】 Steven cúi đầu nhìn đồng hồ Indigo trên cổ tay, ngẩng đầu mỉm cười: "Ừ, chơi chung." Jirachi reo hò bay về phía Steven, rồi lại bay vòng quanh tất cả mọi người, trên người rơi xuống những đốm sao li ti.

Đến trước mặt thầy Lục, Jirachi đưa tay ra, đòi Lục Dã bế, cười ngọt ngào nói: 【Lục Dã, hôn hôn!】 Lục Dã bế Jirachi lên, nhẹ nhàng hôn lên má nó, cười nói: "Không biết có sống được đến lần sau cậu tỉnh lại không... mà nói đi cũng phải nói lại, cậu còn ham ngủ hơn cả Snorlax nữa!" Jirachi kéo mí mắt xuống, lè lưỡi, làm mặt quỷ xong, lại lao vào lòng Cynthia.

Eevee đứng trên vai, bướng bỉnh quay đầu đi, đột nhiên bị Lục Dã ôm vào lòng. "Sinh mệnh ngắn ngủi lắm... cả người và Pokémon đều vậy." Lục Dã đứng dưới bầu trời sao, có chút cảm khái, nhẹ nhàng nói. "Anh chỉ hy vọng các em có thể lớn lên một cách vui vẻ." "Phiền não gì đó, cứ giao cho anh là được rồi..." Lục Dã mỉm cười, cúi đầu xoa đầu Eevee. "Dù sao cũng quen bị đâm sau lưng rồi mà!" "Bưi..." Eevee nép vào lòng Lục Dã, khẽ rên rỉ.

Jirachi bay về lại lòng Steven, nũng nịu thân mật.

Dưới dải ngân hà, khoảng cách giữa người và Pokémon gần lại vô hạn, dường như chỉ cần nín thở là có thể nghe thấy tiếng tim đập.

Lục Dã như đang oán trách, khẽ nói: "Thật tình... em học Jirachi đi... thỉnh thoảng cũng có thể làm nũng với anh mà!" "Bưi!" Eevee đưa tay kéo kéo tay áo Lục Dã.

Lục Dã cúi đầu, thấy mắt Eevee sáng long lanh, như thể đã dùng

hết sức lực toàn thân, truyền đến một tiếng Gầm Gừ mềm mại. "Bư... bưi. /(//•/ω/•//)/" Trên người Eevee, ánh sáng trắng nhàn nhạt bừng lên.

Nhưng Lục Dã lại ngẩng đầu, tầm mắt bị dải ngân hà bao la thu hút.

Cả bầu trời sao đột nhiên trở nên rực rỡ.

Jirachi tỏa ra ánh sáng chói lọi, từ từ bay lên, nhắm lại đôi mắt linh động, phần bụng dường như có ánh sáng trắng đang thiêu đốt.

Steven ngước nhìn, khẽ nói: "Đến lúc nói lời tạm biệt rồi..." Sapphire hai mắt đỏ hoe, nép vào lòng Ruby, Ruby nhẹ nhàng vỗ vai cô.

Một luồng ánh sáng từ sao chổi kết nối với bụng của Jirachi.

Con Mắt Chân Thực mở ra, vạn tia sáng sao tràn về phía bầu trời đêm.

Lục Dã xoa đầu Eevee, từ trong lòng lấy ra kèn harmonica, từ từ tấu lên bản nhạc «Nơi Vì Sao Tọa Lạc».

Sao băng lấp lánh rơi xuống theo tiếng nhạc, cơn mưa sao băng muộn màng, cuối cùng cũng đã đến.

Jirachi dần dần bay lên, từ từ bay về phía sao chổi.

Lục Dã có thể nhìn thấy mắt nó, ngoài ánh sao ra, cũng có lệ quang lấp lánh.

Pokémon huyền thoại cũng có tình cảm sao?

Bảy ngày ngắn ngủi, trong sinh mệnh ngàn năm bao la, sẽ để lại dấu ấn gì đây?

Lục Dã không rõ.

Chỉ là giọng nói trẻ con của Jirachi, vang lên vui vẻ trong lòng tất

cả mọi người. 【Mọi người, chơi chung đi!】 Sao băng chiếu sáng cả bầu trời, hình bóng Jirachi ngày càng nhỏ bé, Steven mỉm cười nói: "Mọi người hãy ước đi." "Chỉ có nhắm mắt lại, ước nguyện mới thành sự thật." Thế là tất cả mọi người đều nhắm mắt lại.

Trong một mảnh hỗn độn, Lục Dã cảm thấy có một cảm giác mát lạnh, lặng lẽ bò lên cánh tay mình. "Tôi hy vọng Pokémon của tôi, có thể lớn lên bình an và vui vẻ." Lục Dã ước.

Ánh sáng đỏ lóe lên, Squirtle và Haunter ngơ ngác nhìn dải ngân hà rực rỡ, bất giác nhắm mắt lại. ...

Dưới chân núi, Jessie đẩy James đang ngáp ngủ, mơ màng nói: "Mưa sao băng kìa." "Mau nhắm mắt ước đi meo!" "Hy vọng có thể sớm ngày bắt được Pikachu!" "Đồ ngốc, nói ra sẽ không linh nghiệm nữa!" "Hy vọng Jessie có thể dịu dàng hơn một chút... a thôi, đổi một điều ước khác vậy." "Anh nói cái gì?!

Anh đứng lại cho tôi!" ...

Trên người Eevee, ánh sáng chói lọi bừng lên.

Nhưng không ai nhìn thấy, tất cả mọi người đều đang tận hưởng nỗi buồn man mác và sự tốt đẹp. 【Mọi người, chơi chung...】 Tiếng thần giao cách cảm của Jirachi ngày càng yếu đi, cuối cùng biến mất.

Mưa sao băng cũng dần tạnh, chỉ còn lại dải ngân hà vẫn rực rỡ.

Eevee nhìn chằm chằm vào ngôi sao băng vụt qua, cơ thể được bao bọc bởi ánh sáng trắng chói lòa.

Eevee ước một điều. "Hy vọng chủ nhân, có thể trở thành Huấn luyện viên tuyệt vời nhất thế giới!" Tiếng gió ngừng lại. "Bưi." Lục Dã nghe thấy tiếng gọi khe khẽ.

Sau đó, Lục Dã mở mắt ra.

Màn đêm mát lành như nước, dải ngân hà vắt ngang bầu trời.

Gió đêm cũng lặng lẽ ngừng thổi.

Lục Dã khẽ động lòng, từ từ mở mắt ra. "Bui..." Đôi mắt xanh biếc như bầu trời phản chiếu ánh sao lấp lánh.

Dải lụa trắng muốt thắt thành hình nơ bướm từ trên người nó quấn lấy cánh tay Lục Dã, siết thật chặt.

Cô nhóc ngượng ngùng quay đầu đi, đôi tai màu hồng anh đào khẽ động, bộ lông trắng muốt trên người khẽ lay động theo làn gió đêm. "Là Sylveon đấy," Cynthia nhẹ nhàng nói.

Lục Dã cũng không ngờ rằng nó lại hoàn thành tiến hóa trong hoàn cảnh này.

Nhưng nghĩ lại, có lẽ sự ra đi của Jirachi đã tác động đến cô nhóc, cộng thêm chiêu "Quyến Rũ" là chiêu thức hệ Tiên, đã thỏa mãn điều kiện tiến hóa.

Chiếc nơ bướm dùng để băng bó vết thương lúc đầu có lẽ cũng đã để lại ấn tượng sâu sắc cho nó. "Kiểu nào cũng được," Lục Dã mỉm cười, đưa tay xoa đầu cô nhóc, cảm giác mềm mại đến bất ngờ. "Dù sao thì con gái cũng phải lớn lên mà!" "Bui..." Sylveon híp mắt lại, thoải mái cọ cọ vào lòng bàn tay Lục Dã.

Jirachi rời đi, cộng thêm việc Eevee tiến hóa, trong lòng Thầy Lục có cảm giác mất mát khó tả.

Nhưng dù hình thức tiến hóa có ra sao, tình cảm quan trọng nhất vẫn sẽ không thay đổi.

Đây chính là tôn chỉ của Thầy Lục khi chung sống với Pokémon. "Sylveon khá hiếm, chỉ những Eevee có sự gắn kết cực kỳ sâu sắc với Huấn luyện viên mới có thể tiến hóa thành," Steven mỉm cười nói: "Nó rất tin tưởng cậu đấy, Thầy Lục." Lục Dã ngẩn ra, cúi đầu nhìn

cô nhóc.

Sylveon phồng má, dù quay đầu đi nhưng dải lụa quấn trên cánh tay vẫn không hề nới lỏng.

Lục Dã bật cười.

Con nhóc này, quả nhiên vẫn là một Tsundere!

Cynthia đưa tay về phía Garchomp bên cạnh, mỉm cười đáp lại: "Có thể gặp gỡ và quen biết Pokémon, thật sự là điều tuyệt vời nhất." "Gaooo—" Garchomp híp mắt, ngoan ngoãn cúi đầu xuống. "Tôi đã nói mà, Thầy Lục chắc chắn là một Điều Phối Viên!" Ruby thì thầm. "Cậu ngốc này, đừng nói những lời phá hỏng khung cảnh như vậy chứ!" Sapphire vừa lau nước mắt, vừa lao vào cắn Ruby, rồi được Ruby ôm vào lòng. "Tóm lại, tạm thời đừng làm phiền họ," Ruby nghiêm túc nói, "Sự gắn kết và tin tưởng...

Tôi nghĩ đó chính là lý do khiến Thầy Lục mạnh mẽ." Sapphire mắt ngấn lệ, gật gật đầu.

Tuy hư vô mờ mịt, nhưng năng lượng của tình cảm thực sự tồn tại trong thế giới Pokémon này.

Suy cho cùng, cũng giống như Satoshi, chỉ cần tin tưởng và yêu thương, Pokémon sẽ đáp lại.

Lục Dã ôm Sylveon vào lòng, thầm nghĩ.

Vẫn chưa quen lắm... sau này không thể đặt Eevee trên vai được nữa rồi.

Nhưng nghĩ lại, tứ chi của Sylveon thon dài như vậy, chẳng phải có thể dùng làm khăn quàng cổ sao?!

Nhìn ngắm cô nhóc, Lục Dã若有所思地 gật gù: "Hình như cũng được đấy chứ..." "Bui?" Sylveon chớp chớp đôi mắt to màu xanh biếc,

nghiêng đầu. "Ghos!

O(≧▽≦)O" Hai luồng sáng đỏ tự động bay ra khỏi PokéBall.

Haunter và Squirtle vây quanh Sylveon, tấm tắc khen ngợi, liền bị đáp lại bằng một ánh mắt lạnh như băng, lập tức run rẩy.

Tuy đã trở nên xinh đẹp hơn, nhưng tính tình vẫn nóng nảy như cũ!

Sau khi tiến hóa, Sylveon đã học được "Tiếng Hát Mê Hoặc".

Tính cả "Quyến Rũ" và "Mắt Tròn Xoe" đã học trước đó, nó đã nắm vững tổng cộng ba chiêu thức hệ Tiên.

Chương 112

Tuy nhiên, do năng lực "Yêu Tinh Hóa" của Sylveon, các chiêu thức hệ Thường sẽ có lợi hơn, uy lực của "Tiếng Hát Mê Hoặc" không bằng "Swift".

Lục Dã xoa cằm.

Sao mình cứ có cảm giác, điểm nỗ lực của Pokémon nhà mình cộng hơi kỳ kỳ nhỉ?

Thôi kệ, đẹp là được rồi!

Làn gió đêm nhẹ thổi, Lục Dã nhìn chằm chằm vào dải lụa màu hồng anh đào của cô nhóc, mỉm cười nói: "Tóm lại, sau này mong được giúp đỡ nhiều hơn nhé, Eevee!" Cô nhóc nghiêng đầu, sau đó nở một nụ cười ngọt ngào: "Bui!" Lục Dã không nhịn được đưa tay vuốt ve bộ lông trắng như tuyết của nó, lẩm bẩm: "Quả nhiên, chuẩn men là phải nuôi Sylveon!" "Bui! (# ` 皿 ´)" "Mà này, dải lụa em quấn trên tay anh cũng nên thả ra được rồi chứ?" "Bui! o( ´^ `)o" ...

Dải ngân hà mênh mông, Jirachi dần biến mất cùng sao chổi, để lại bầu trời đầy sao.

Lục Dã ôm Sylveon nằm xuống đất, Haunter lơ lửng trên không, Squirtle thò đầu ra khỏi mai rùa.

Steven và những người khác cũng bắt chước Lục Dã, nằm trên bãi cỏ, ngắm nhìn ngân hà. "Kia là chòm sao Ursaring và Teddiursa, còn được gọi là chòm Đại Hùng và Tiểu Hùng," Steven chỉ lên trời giải thích. "Kia là chòm Milotic, cũng chính là chòm sao Trường Xà..." "Có chòm sao của Jirachi không, anh Steven?" Sapphire hỏi. "Jirachi à..." Steven suy nghĩ một lúc, đúng lúc này, một ngôi sao bỗng lóe lên.

Steven khẽ mỉm cười. "Ngôi sao đó, có lẽ chính là Jirachi." ... 【Thành tựu 'Jirachi, Người Kiến Tạo Điều Ước' đã hoàn thành.

Phần thưởng thành tựu: Sao Băng Ước Nguyện, Mảnh giấy ước của Jirachi (Vật phẩm kỷ niệm)】 Mảnh giấy ước đã mất chức năng cầu nguyện do Jirachi đã rời đi, coi như là một món quà kỷ niệm cho chuyến hành trình này.

Vòng Tay Dynamax của vùng Galar được làm từ thiên thạch Eternatus.

Mảnh Sao Băng Ước Nguyện mà hệ thống cung cấp, rất có thể liên quan đến Jirachi, dường như cũng có thể dùng để chế tạo Vòng Tay Dynamax.

Nhưng đó là đặc sản của Galar, không liên quan nhiều đến Thầy Lục hiện tại.

Lục Dã mân mê Sao Băng Ước Nguyện, lẩm bẩm: "Thiên thạch trong thế giới Pokémon đúng là thần kỳ thật...

Eternatus, Jirachi, Deoxys, sắp đủ một bàn mạt chược rồi!" Còn một phần thưởng khác là 【Bộ sưu tập của James】, Lục Dã hiếm khi đỏ vận, rút ra được một quả Luxury Ball.

Quả Luxury Ball có phối màu của thành phố Oreburgh, lấp lánh ánh sáng mờ, cầm trên tay có cảm giác nặng trịch.

Nếu dùng để bắt Pokémon, có thể tăng tình bạn của Pokémon, dường như cũng có thể bán được giá khá cao...

Lục Dã vẻ mặt kỳ quái. "Cái thứ này của ngươi... không phải là trộm từ chỗ James thật đấy chứ!" 【Vật phẩm do Hệ thống cung cấp là vật phẩm phóng chiếu, mời ký chủ yên tâm sử dụng】 Lục Dã ngẩn ra.

Hóa ra hệ thống nhà ngươi là người của nhà Emiya, đến cả ma

thuật phóng chiếu cũng biết?

Nhưng quả Luxury Ball này đúng là rất tinh xảo, Lục Dã mân mê một hồi rồi lại ném vào ba lô hệ thống.

Sự việc tạm thời kết thúc.

Cynthia leo lên Garchomp, mỉm cười nói: "Một chuyến đi rất vui vẻ, Thầy Lục." "Em vui là được rồi." "À phải rồi...既然既然 cậu có hứng thú với thần thoại Sinnoh, tháng sau có buổi báo cáo học thuật ở thành phố Canalave, cậu có muốn tham gia không?" Cynthia chớp mắt.

Lục Dã hơi sững lại.

Tôi chỉ chém gió cho vui thôi, đến báo cáo học thuật còn xem không hiểu nữa là.

Tuy nhiên, Lục Dã xoa cằm.

Chỉ cần mình không mở miệng, sẽ không ai biết mình là một thằng câm!

Lục Dã ho khan: "Chắc chắn đến, chắc chắn đến." Cynthia mỉm cười gật đầu, gọi: "Đi thôi, Glaceon!" Glaceon lưu luyến nhìn Sylveon một cái, rồi趁 cô nhóc không chú ý, lén liếm vào cổ nó. "Bui?!" Glaceon hài lòng vẫy vẫy móng vuốt, hóa thành một luồng sáng đỏ bay về PokéBall. "Bui! (# ` 皿 ´)" Sylveon tức đến đỏ mặt phồng má.

Steven cưỡi lên con Metagross màu trắng bạc, Metagross lơ lửng giữa không trung, đầu cánh tay phun ra luồng khí mạnh mẽ. "Hẹn gặp lại lần sau, Thầy Lục," Steven mỉm cười.

Cặp đôi bên cạnh cũng định cáo từ, nhưng đột nhiên bị Lục Dã gọi lại. "Cái đó... phiền hai bạn để Tropius đưa tôi xuống núi với." Lục Dã ho khan. "Tôi vẫn chưa thu phục Pokémon hệ Bay!" Hai người bừng tỉnh.

Không hổ là Thầy Lục, thú cưỡi khởi điểm đều là Pokémon hệ Rồng!

Ngày 28 tháng 8, thứ sáu.

Lục Dã đi nhờ Tropius xuống thị trấn dưới chân núi, Sapphire cúi gập người chào: "Vậy Thầy Lục, chúng em xin phép đi trước!" Ruby mắt rưng rưng: "Video về phần thi lộng lẫy của Sylveon, xin thầy nhất định phải gửi cho em một bản nhé, Thầy Lục!" "Lần sau nhất định sẽ có," Lục Dã gật đầu. "À phải rồi, hai bạn còn liên lạc với Red không?" "Tiền bối Red!" cả hai đồng thanh nói, "Anh ấy không phải vẫn đang huấn luyện ở núi Silver sao!" "Chuyện dài lắm," Lục Dã đưa mã QR trên điện thoại ra, "Tóm lại... có muốn vào nhóm chat tìm hiểu không?" Cặp đôi ngốc nghếch này, nói gì thì nói cũng là người sở hữu Pokedex, thêm vào nhóm cũng tiện giao lưu tình cảm.

Hai người nhìn nhau, cười nói: "Vậy thì làm phiền thầy rồi!" Lục Dã hài lòng gật đầu.

Lại mở khóa được hai nhân vật mới rồi!

Whitney đang than vãn trong nhóm: "Thầy Lục, bao giờ mới ra game mới vậy, Gold Miner sắp đào thủng đất rồi!" Ông lão Wattson cười lớn: "Thế sao không chơi Plants vs.

Zombies?" Whitney: "Đánh không lại ạ!" Wattson ha ha cười lớn: "Thì hack đi!" Whitney ngẩn ra.

Hình như... cũng có lý?

Lúc này, Green đang hoạt động trong nhóm ngạc nhiên nói: "Ara, chào mừng người mới!" Whitney: "Ê, cặp đôi nhỏ ở Hoenn kia?

Các cậu cũng gặp Thầy Lục rồi à?" Trong《Pokémon Đặc Biệt · Emerald》, mười người sở hữu Pokedex đã từng có trận đấu giao hữu tại Battle Frontier.

Đáng chú ý là, Whitney đã chiến thắng Sapphire trong trận đấu chính thức này, còn Ruby thì thua Blue Oak.

Ruby và Sapphire nhìn nhau, đồng thời thấy được sự ngạc nhiên trong mắt đối phương.

Không ngờ lại gặp được các tiền bối khác theo cách này!

Blue Oak liếc nhìn điện thoại, trong đầu nhớ lại dáng vẻ của Ruby.

Đội chiếc mũ kín mít, phong cách chiến đấu hoa mỹ, nhưng đúng là mạnh hơn Whitney một chút...

Sapphire mỉm cười nói: "Đúng vậy ạ, trong chuyến du hành đã gặp tiền bối Steven và Thầy Lục, còn gặp cả Jirachi nữa!" Whitney vô tư gật đầu: "Ồ ồ, là con lần trước gặp phải à?

Con quái vật biển đó đúng là khó nhằn thật!" Ruby: "Chắc là một con Jirachi khác, đã được đưa về bầu trời an toàn rồi ạ." Whitney: "Khốn kiếp!

Tôi cũng muốn đi xem Jirachi nữa!" Sabrina châm dầu vào lửa: "Thầy Lục ngay cả cô Erika còn không mời, sao lại mời cô chứ?" Erika đáp lại: "Ara, tiểu nữ đã dạo chơi ở Kanto ba ngày, mà vẫn chưa có ai dẫn đường đây này." Thầy Lục khôn ngoan chọn cách lặn.

Vừa đúng lúc điện thoại reo lên, là liên lạc từ Matori. "Tiểu đội đó trực thuộc dưới quyền ngài Giovanni, tôi không có quyền điều động, nhưng anh có thể thay mặt ngài ấy giao nhiệm vụ cho họ," Matori nói: "Như vậy, cũng coi như là thuộc hạ của anh rồi." Lục Dã tiếc nuối nói: "Chỉ giao nhiệm vụ thôi à?

Không thể kéo họ vào công ty của tôi sao?" Trán Matori giật giật.

Hóa ra anh không làm gì cả, mà tôi còn phải để anh cuỗm mất ba thành viên sao?

Matori cố gắng bình tĩnh nói: "Nhiệm vụ Jirachi đã thất bại, xin anh hãy thúc giục họ rút lui sớm, phiền anh rồi." Lục Dã bĩu môi.

Tuy có chút tiếc nuối, nhưng Băng Hỏa Tiễn cũng gánh vác nhiệm vụ farm kinh nghiệm cho Pikachu.

Một Băng Hỏa Tiễn không bắt Pikachu thì cũng chẳng còn linh hồn nữa. "Thôi bỏ đi, lát nữa gặp họ, mình sẽ bóc lột...

à không, sẽ thay Giovanni chăm sóc họ!" Lục Dã thở dài.

Lễ hội của thị trấn cũng đã đến ngày cuối cùng.

Quán kem mang thương hiệu Meowth, việc kinh doanh vẫn phát đạt.

Lục Dã cúi đầu nhìn Sylveon đang đi theo sau mình, không khỏi bật cười. "Bui..." Tuy Sylveon cố tỏ ra không biết gì, nhưng dải lụa quấn trên cánh tay Lục Dã đã bán đứng nó.

Đến gian hàng, Lục Dã liếc mắt ra hiệu cho bộ ba Hỏa Tiễn, Meowth lập tức treo biển nghỉ bán. "Ngài có gì chỉ thị ạ?" "Hành động lần này thất bại, nhưng biểu hiện của các ngươi rất xuất sắc, đáng được khen ngợi," Lục Dã nghiêm mặt nói.

Ba người ngẩn ra. "Bọn tôi... chỉ bán hàng rong thôi mà meo!" Meowth vẻ mặt khó nói. "Đúng vậy, rõ ràng chẳng giúp được gì cả!" James và Jessie căng thẳng nói.

Lục Dã thầm chửi trong lòng, nếu các ngươi chịu yên tâm kiếm tiền, cả Băng Hỏa Tiễn có lẽ đã là sản nghiệp của các ngươi rồi!

Nhưng mà, Jessie vốn có thể kết hôn và lui về ở ẩn, James có thể kế thừa gia sản, Meowth cũng có thể làm thông dịch viên.

Nhưng chỉ vì cùng một mục tiêu mà tập hợp lại với nhau, đây mới thực sự là những người theo chủ nghĩa lý tưởng. "Tóm lại, hãy tin

vào chính mình, tài năng của các ngươi tuyệt đối sẽ không bị mai một," Lục Dã gật đầu nói. "Chuyển ba mươi phần trăm doanh thu vào tài khoản của ta, nhiệm vụ tiếp theo của các ngươi là tiếp tục bắt Pikachu, hiểu chưa?" Ba người ngẩn ra, rồi rưng rưng nước mắt chào: "Rõ, đảm bảo hoàn thành nhiệm vụ!" Các ngươi mà hoàn thành được nhiệm vụ mới là có quỷ đó!

Satoshi à, để cậu có thể đánh quái lên cấp, tôi đúng là đã hao tổn tâm sức lắm đấy! "Được rồi, các ngươi có thể rút lui," Lục Dã khẽ mỉm cười, "Mong chờ lần gặp lại tiếp theo." "Vâng!" ba người kích động nói. ...

Sự kiện Jirachi đã kết thúc.

Tóm lại, đã trải qua một kỷ niệm khó quên cùng Cynthia và ba cái bóng đèn.

Ngoài ra, Squirtle đã học được "Đuôi Nước", và Eevee đã hoàn thành tiến hóa.

Đối với Pokémon, tiến hóa là một bước nhảy vọt của sự sống.

Nhưng đối với Thầy Lục, nhìn con gái lớn lên cũng là một chuyện có tâm trạng khá phức tạp.

Trên chuyến tàu cao tốc trở về Thượng Hải, Lục Dã ôm Sylveon trắng muốt, thu hút không ít ánh nhìn.

Thầy Lục mặt không đỏ tim không đập, thầm nghĩ.

Nhìn cái gì mà nhìn, chưa thấy chuẩn men bao giờ à?

Do Lục Dã thường xuyên cho ăn Khối Năng Lượng chất lượng cao, lông của Sylveon cực kỳ mềm mượt, một khi đã sờ vào là không thể dừng lại.

Tuy nhiên, Sylveon của Thầy Lục có thân hình hơi nhỏ nhắn, trông

giống một loài mèo hơn.

Lục Dã nghịch hai dải lụa của Sylveon, thắt thành nơ bướm rồi lại tháo ra, chơi không biết chán. "Bui! (# ` 皿´)" Trở về nhà, Haunter đặt đống túi lớn túi nhỏ xuống, lười biếng nằm ườn ra ghế sofa. "Ghos..." (Cuối cùng cũng về đến nhà...) Lục Dã cũng nằm dài trên ghế sofa, rên rỉ: "Hôm nay không nấu cơm, đặt đồ ăn ngoài đi!" "Ghos! (≧ω≦)/" Haunter cầm điện thoại của Thầy Lục, hưng phấn đặt đồ ăn.

Cùng lúc đó, Squirtle đi tuần tra bên ngoài về, cẩn thận đẩy gọng kính râm.

Đã xác nhận, không có ai theo dõi!

Lục Dã bất lực lắc đầu.

Ngày mai còn phải sắp xếp lại tư liệu livestream, việc sản xuất game mới cũng phải đưa vào lịch trình.

Vì mấy nhóc này, vẫn phải cố gắng kiếm tiền thôi!

Đêm đã khuya.

Lục Dã nằm trên giường, chìm vào giấc ngủ sâu.

Sylveon cuộn tròn trong ổ mèo, bỗng mở đôi mắt xanh biếc.

Haunter xoa tay, cười nham hiểm.

Cuối cùng cũng tiến hóa rồi — Bóng Ma, Phản Chiếu, Tường Ánh Sáng... kế hoạch huấn luyện mới cũng có thể bắt đầu rồi!

Chương 113

Sylveon hưng phấn nhe răng.

Ngày hôm đó, bầy Meowth trong khu dân cư một lần nữa nhớ lại nỗi kinh hoàng bị Eevee thống trị!

Ngày 29 tháng 8, thứ bảy.

Lục Dã ngáp một cái, theo thói quen ôm vào lòng, lại phát hiện cảm giác có gì đó không đúng.

Sờ vào có chút xương xẩu, không giống Eevee có thể tóm gọn trong một tay, lông cũng mềm mượt hơn... "Bui!" Sylveon đột nhiên thò đầu ra khỏi chăn, dải lụa màu hồng anh đào buông xuống, chớp chớp đôi mắt to màu xanh biếc.

Lục Dã mặt mày quái dị.

Chả trách sáng nay lại gặp ác mộng, mơ thấy mình bị Snorlax dí mặt dùng chiêu Lấy Thân Chèn Ép...

Sau khi tiến hóa, Eevee từ 6.5kg tăng vọt lên 23.5kg.

Cộng thêm con ở nhà Thầy Lục, điều kiện ăn uống ưu việt, tứ chi càng thêm khỏe mạnh.

Sáng sớm bị nó giẫm lên mặt,简直就像被 máy ủi cán qua vậy! "Eevee, em nên giảm cân rồi đấy," Lục Dã nghiêm túc nói. "Bui! (* ` 皿´*)ﾉ" Lục Dã cười cười, xoa đầu Sylveon.

Sau khi Eevee thích nghi với việc tiến hóa, nó đã học được "Tiếng Hát Mê Hoặc", tiếng "Gầm Gừ" cũng trở nên cao hơn.

Nhưng tính cách thì không đổi, vị thế trong gia đình của Thầy Lục cũng đã rõ như ban ngày.

Thức dậy làm salad cho bữa sáng, Haunter cắn miếng bánh mì sandwich, tay còn cầm một cuốn sổ ghi chép. "Ghos!" Haunter若有所思地 gật đầu.

Lục Dã ngẩn ra: "Cái gì đây?" Haunter mở cuốn sổ ra, khoe cho Lục Dã xem. "Trời ạ, kế hoạch huấn luyện thì thôi đi, ngươi còn lập cả lịch trình nữa à?!" Haunter đẩy gọng kính không tồn tại.

Dù sao thì sắp xếp lượng huấn luyện hợp lý là nhiệm vụ quan trọng của một Huấn luyện viên mà!

Squirtle cẩn thận nhận lấy miếng bánh mì.

Xé một miếng nhỏ nhét vào miệng Haunter, thấy không có gì bất thường mới gật đầu.

Khóe miệng Lục Dã giật giật.

Chứng hoang tưởng bị hại của ngươi ngày càng nặng rồi đấy, Squirtle!

Hơn nữa Haunter là hệ Độc mà, có ai lấy Haunter để thử độc không? "Sao mình cứ có cảm giác, Pokémon nhà mình toàn là trẻ có vấn đề nhỉ..." Lục Dã thở dài thườn thượt. ...

Sau bữa sáng, Sylveon đeo Chuông An Lành, nhảy lên máy chạy bộ.

Thế là sáng sớm, nhà Thầy Lục lại vang lên tiếng chuông trong trẻo. "Bui! (*≧▽≦)" Lục Dã bất lực cười cười, mở sổ tay ra, chuẩn bị bản kế hoạch cho game thứ ba.

Các game chơi đơn gây sốt phần lớn đều có lối chơi đơn giản, mấu chốt là phải thú vị và sáng tạo.

Game thứ ba mà Lục Dã định sao chép cũng rất đơn giản, nhưng cần dùng đến engine vật lý.

Tuy nhiên, nhờ mối quan hệ với Steven, việc xin hỗ trợ kỹ thuật từ Devon chắc không phải là chuyện khó.

Lục Dã đặt tên cho nó là — 《Angry Pidove》.

Bối cảnh là một đám Grumpig đã trộm mất trứng Pokémon, người chơi cần dùng các loại Staravia khác nhau để giải cứu chúng.

Vẫn giữ phong cách Pokedex quen thuộc của Pokémon Studio, có thể làm thành một giải thưởng lớn cho các Pokémon loại chim.

Đạt đủ điểm còn có thể mở khóa hình dạng tiến hóa... chắc sẽ hợp khẩu vị của nhiều Huấn luyện viên hệ Bay. "Ừm... những con khác biết bay cũng có thể thêm vào," Lục Dã lẩm bẩm.

Gọi điện cho Rika ở tận Alola, sắp xếp nhiệm vụ cụ thể.

Rika cười hì hì: "Yên tâm đi chú, cứ giao cho cháu!" "Trừ năm trăm," Lục Dã lạnh nhạt nói, "Làm việc cho tốt, lương không thiếu của cô đâu." "Đồ keo kiệt!" Bên phía anh Đại Hữu, đường chân tóc ngày càng đáng lo ngại, Lục Dã có chút đau lòng dặn dò: "Devon sẽ cung cấp engine game, cứ từ từ, không cần vội!" Anh Đại Hữu cười nhợt nhạt, im lặng giơ ngón tay cái lên.

Buổi chiều, ba nhóc con đột nhiên biến mất.

Nhưng đây cũng là chuyện thường ngày ở nhà Thầy Lục, dù sao đến giờ ăn chúng cũng sẽ về đúng giờ.

Thầy Lục trầm ngâm một lát, bắt đầu chuẩn bị tư liệu cho buổi livestream tối nay. ... "Ghos!" Haunter dẫn theo hai Pokémon, bay đến trước một tòa nhà sang trọng, đưa tay chỉ vào tấm biển hiệu.

Trên cửa tòa nhà này, ghi rõ mấy chữ lớn: "Hội Quán Thượng Hải".

Đường Huy đang đọc sách trong Hội quán, bỗng giật mình, lẩm

bẩm: "Sao thế này... gần đây cũng không có ai đến khiêu chiến mà?" Đột nhiên, một học viên vội vã chạy đến, nhỏ giọng nói: "Hội chủ, có người khiêu chiến mới... nhưng trông có vẻ hơi kỳ lạ." "Kỳ lạ, kỳ lạ thế nào?" Học viên vẻ mặt quái dị: "Người khiêu chiến... là một con Haunter!" Đường Huy chết lặng.

Tình hình gì đây, Pokémon cũng có thể tự mình đến khiêu chiến Hội quán à? "Vậy để nó thắng ba vị giám khảo trước rồi nói," Đường Huy uống một ngụm trà nói.

Học viên vẻ mặt khó xử: "Ba vị tiền bối đã đầu hàng rồi, Haunter đang đợi ở sảnh trước ạ!" Đường Huy lập tức ho sặc sụa.

Cái gì cơ?

Đến một con Haunter các ngươi cũng không cản được à?!

Cùng lúc đó, tại sảnh trước.

Haunter toe toét cười với hai nhóc con phía sau.

Phụ bản mới, 『Hội Quán Thượng Hải』 đã được mở khóa!

Đường Huy giả vờ bình tĩnh đi đến sảnh trước.

Thấy ba vị giám khảo đang ngồi xổm trên đất, vây quanh Sylveon. "Hu hu, dễ thương quá đi mất!" "Nhưng nó hung lắm, không cho mình sờ!" "Mà nói đi nói lại, con Haunter này có quen quen không nhỉ?" Khóe miệng Đường Huy giật giật.

Ta biết tại sao Pokémon cũng có thể đến đá quán rồi — hóa ra giám khảo nhà mình đều là nội gián!

Đột nhiên, Đường Huy sững người.

Con Haunter này, chẳng phải là con đã quét sạch đội của mình sao?

Đến cả Huấn luyện viên cũng không mang theo, đã đến khiêu chiến Hội quán Thượng Hải rồi à?!

Nhưng nhìn dáng vẻ dễ thương của Sylveon, lòng Đường Huy mềm nhũn, hỏi: "Haunter, ngươi đã có mấy huy hiệu rồi?" Haunter gãi đầu, giơ một ngón tay lên.

Đường Huy cười nham hiểm: "Vậy thì đừng trách ta bắt nạt ngươi, ta sẽ dùng đội hình lần trước đấy!" "Ghos!" Haunter gật đầu.

Theo một tiếng lệnh, Sylveon nhẹ nhàng nhảy lên sân đấu, nhe răng ra.

Đường Huy hơi sững người.

Huấn luyện viên Haunter, lại cử Sylveon ra trận?!

Cùng lúc đó, tại chiếc nơ bướm của Sylveon, một quả Bóng Ma đen kịt đang tụ lại... ...

Thầy Lục đang chuẩn bị bữa tối ở nhà, bên tai đột nhiên vang lên thông báo của hệ thống. 【Khiêu chiến Hội quán thành công!

Chú ý: Khiêu chiến Hội quán lặp lại không cung cấp phần thưởng】 Khóe miệng Lục Dã giật giật. "Ngươi không thấy ta đang nấu ăn à, lấy đâu ra thời gian đi khiêu chiến Hội quán?" Hệ thống im lặng.

Lúc này, Haunter dẫn theo hai nhóc con, bay từ ngoài vào. "Ghos!" "Về đúng lúc lắm, rửa tay trước đã..." Lời còn chưa dứt, chỉ nghe thấy một tiếng *keng* giòn tan.

Haunter ném huy hiệu lên bàn trà, ngân nga giai điệu rồi bay vào phòng tắm.

Lục Dã nhặt huy hiệu lên, ngẩn ra.

Cái này... chẳng phải là 【Huy hiệu Thượng Hải】 sao?

So đi so lại mấy lần với huy hiệu lần trước nhận được, Lục Dã mặt mày quái dị.

Các ngươi bây giờ, đã có thể tự đi khiêu chiến Hội quán rồi à?!

Nhưng nghĩ kỹ lại, trong lễ nhậm chức ở Hội quán Viridian, cũng từng có trường hợp Pokémon hoang dã đến đá quán...

Lục Dã vẻ mặt phức tạp, lẩm bẩm: "Sao mình cứ có cảm giác, lại mở khóa được một thành tựu mới nhỉ!" ...

Hội quán Thượng Hải. "Hội chủ, xin nén bi thương!" "Chỉ bị một chấp ba thôi mà, còn chưa bị một chấp sáu đâu!" Đường Huy suýt nữa thì tức chết.

Đây là lý do vừa rồi các ngươi đều cổ vũ cho Sylveon à?

Ai mà biết được một Sylveon không có chỉ huy cũng có thể đánh tan tành đội dự bị chứ!

Hội chủ Đường hai tay ôm đầu, thở dài thườn thượt: "Tôi khổ quá mà..." Ngắm nghía huy hiệu một hồi, Thầy Lục dần dần chấp nhận sự thật này. "Ừm... lấy Hội quán để luyện cấp, rất hợp lý!" Lục Dã từ từ gật đầu.

Nhưng cái huy hiệu Thượng Hải này, sao cứ có cảm giác sắp mất giá thế nhỉ!

Lục Dã trầm ngâm một lát, giọng hơi nghiêm túc: "Sau này ta không có ở đây, cố gắng ít đến Hội quán thôi, nguy hiểm lắm!" Ba nhóc con nhìn nhau, đồng loạt nghiêng đầu.

Một chấp ba mà cũng gọi là nguy hiểm sao?

Trong khoảnh khắc, Squirtle ngộ ra đầu tiên.

Không nắm chắc một chấp sáu, thì không nên ra tay!

Không hổ là chủ công, tầm nhìn tư tưởng phải cao hơn một bậc!

Cùng lúc đó, Lục Dã liếc nhìn bảng chiêu thức của Sylveon, khóe miệng giật giật.

Trời ạ, quả nhiên lại lén học được Bóng Ma rồi! "Phải nhờ Steven mua thêm một viên Đá Bóng Tối thôi," Lục Dã xoa xoa thái dương, "Chỉ hai triệu thôi mà, tiền lẻ thôi!" Sylveon chớp chớp đôi mắt xanh biếc, cười ngọt ngào: "Bui!" Sau bữa tối, Squirtle ngâm mình trong bồn nước đánh một giấc, Haunter đến câu lạc bộ đi làm.

Thầy Lục ôm Sylveon, mở nền tảng livestream, đổi tiêu đề thành: 《Streamer Gà Mờ, Đánh Vài Trận Masters Competition Cho Vui》 Trong chớp mắt, fan hâm mộ tràn vào phòng livestream, bình luận bay đầy màn hình. "Khai tiệc thôi anh em!" "Cuối cùng thì streamer cũng nhớ ra mật khẩu tài khoản của mình." "Nói sủi ba ngày là sủi ba ngày, không hổ là Thầy Lục!" Lục Dã khẽ ho: "Mấy hôm trước tôi đi du lịch với Cynthia, Steven cũng đi cùng, anh ấy là một người rất dễ nói chuyện." "Bắt đầu rồi, giờ kể chuyện cười nhạt của Thầy Lục!" "Thành viên VIP của hội chém gió đây rồi." "Ha ha ha, streamer đi du lịch với Cynthia, tôi trồng cây chuối gội đầu!" Lục Dã cười tủm tỉm đọc bình luận: "Cảm ơn 'Tặng Cho Eevee-chan' đã tặng Mega Rocket, sếp lại đến rồi ạ!" 【Tặng Cho Eevee-chan (Quản lý): Eevee-chan tiến hóa rồi, thanh xuân của tôi kết thúc rồi!】 "Trời ơi, Thầy Lục có Sylveon rồi, tôi tức điên mất!" "Tôi cũng muốn cọ cọ với Sylveon!" "Phiền Thầy Lục đừng che ống kính của streamer." Rõ ràng chưa công bố chiến thuật mới nào, mà độ nổi tiếng của phòng livestream đã vượt qua 2 triệu.

Đây chính là sức ảnh hưởng do việc Eevee tiến hóa mang lại.

Các fan trong phòng livestream cũng coi Eevee như con gái của mình, lúc này trong lòng có chút ghen tị. "Cảm ơn 'Chú Ơi Cháu Thích Sylveon Lắm' đã tặng Đại Rocket, cảm ơn." Lục Dã mỉm cười nói: "Tôi cũng thích Sylveon nhất." "Bui..." Sylveon trong lòng ngẩng đầu nhìn Lục Dã, lặng lẽ dùng dải lụa quấn lấy cánh tay anh. "Chết mất thôi!!" "Thầy Lục có Sylveon rồi?

Vậy còn Machamp cái lấp lánh thì sao!" "Thầy Lục tra nam rõ như ban ngày rồi!" Số lượng quà tặng liên tục tăng, Red cũng biết tin Thầy Lục lên sóng, liền vào tặng một quả Rocket. "Eevee của Thầy Lục tiến hóa rồi..." Red mỉm cười xoa xoa Espeon trên vai, "Abu, mi lại có đối thủ mới rồi!" Espeon vẫy vẫy chiếc đuôi dài, đôi mắt đỏ nhìn chằm chằm Sylveon, ba giây sau, mặt dần ửng hồng.

Red cười ha hả: "Cũng phải, dù sao Thầy Lục cũng là Điều Phối Viên, Sylveon đẹp lắm mà!" Espeon hừ một tiếng, nhảy từ vai Red xuống, tao nhã bước về phía đỉnh núi Silver.

Không lâu sau, sườn núi vang lên tiếng nổ long trời lở đất.

Trong phòng livestream, độ nổi tiếng vẫn đang tăng vọt.

Lục Dã mở giao diện game, giải thích: "Lần này tôi sẽ đánh một chiến thuật mới, đội hình Đánh Hội Đồng đơn giản và hiệu quả." "Đặc điểm của đội Đánh Hội Đồng là trong Đấu Đôi hoặc Đấu Ba, để đồng đội dùng chiêu Đánh Hội Đồng lên Pokémon có năng lực 'Chính Nghĩa', từ đó tạo ra sát thương bùng nổ." Kéo Arcanine và Whimsicott vào trình chỉnh sửa đội hình, Lục Dã tiếp tục: "Trong đội hình sáu chọn bốn, cũng có thể mang theo Setter để gây nhiễu; có 'Terrakion' và 'Cobalion' thì sẽ tốt hơn, tiếc là không đổi được." Các fan trong phòng livestream ngẩn ra.

Cobalion và Terrakion là Pokémon gì vậy?

Chương 114

Chưa nghe bao giờ! "Tôi vừa tra rồi, là Pokémon huyền thoại của Unova, nhưng không có dữ liệu." "Mà nói đi nói lại, sao Thầy Lục biết năng lực của chúng là 'Chính Nghĩa' vậy?" Lục Dã hơi sững lại.

Pokedex dù sao cũng là vật hiếm, trong cả thế giới Pokémon Đặc Biệt, cũng chỉ phát hành hơn mười cái.

Đối với thế giới độc quyền kiến thức này — mình vừa mới nói ra điều gì đó rất ghê gớm sao?

May mà các fan trong phòng livestream đã trả lời thay Lục Dã. "Thầy Lục là Thiên Vương, biết sơ sơ vài con Pokémon huyền thoại cũng là chuyện hợp lý mà, đúng không?" "Không hổ là Thầy Lục, có thể dễ dàng làm được những việc chúng ta không làm được!" Trong cả thế giới Pokémon, Pokémon có năng lực 'Chính Nghĩa' cực kỳ hiếm.

Bỏ qua Pokémon huyền thoại, cũng chỉ có năm loài.

Thêm vào đó, Growlithe thuộc tài nguyên của cảnh sát, chiến thuật Đánh Hội Đồng vẫn chưa hình thành hệ thống.

Trong lòng tất cả khán giả, nảy ra một ý nghĩ không thể tin được.

Chiến thuật này... lẽ nào là do Thầy Lục tự sáng tạo ra?

Nhưng mà, độ khó của việc tự sáng tạo chiến thuật và diễn giải chiến thuật hoàn toàn không cùng một đẳng cấp!

Những buổi livestream trước đây của Thầy Lục, đều là giải thích những lối chơi thông dụng của bậc Thầy.

Còn đội hình Đánh Hội Đồng này, chưa hề được kiểm chứng qua thực chiến... không cẩn thận là có nguy cơ lật xe! "Cảm thấy chẳng có

tác dụng gì cả...

Whimsicott mang theo Đánh Hội Đồng, chẳng phải là thiếu mất một ô chiêu thức sao?" "Để nerf Thầy Lục, 《Pokémon: Battle》 đã phải vá game, giới hạn bốn ô chiêu thức rồi!" Lục Dã ngẩn ra.

Còn có chuyện tốt như vậy à?

Thế chẳng phải càng dễ chơi chiến thuật Độc Thủ Trâm hơn sao!

Lục Dã khẽ mỉm cười, mở giao diện tìm trận: "Trình diễn vài ván, các bạn sẽ hiểu ngay thôi." Giao diện tìm trận quay tròn, hình ảnh ảo hiện lên, bình luận lập tức bay đầy màn hình. "Vãi chưởng, đối thủ đúng là dễ thương vãi!" "Thiên Vương hệ Siêu Linh cũng đến rồi, xem Thầy Lục quét sạch nào!" "Đừng mà, đây là chiến thuật mới của Thầy Lục, cảm giác sắp lật xe rồi!" Mái tóc vàng dài óng ả như thác nước, cô gái nhỏ nhắn với vóc dáng mảnh mai, đội chiếc mũ trắng hơi khoa trương, mái tóc vàng bay phấp phới theo luồng khí.

Lục Dã ngẩn ra.

Loli hợp pháp, Caitlin!

Một trong Tứ Đại Thiên Vương của Unova, chủ nhân của Lâu Đài Chiến Đấu, đồng thời cũng là bạn thân của Cynthia!

Lục Dã vẻ mặt quái dị, lẩm bẩm: "Nếu mình quét sạch cô ấy... chắc sẽ không bị mách lẻo với Cynthia chứ?" Dù sao đi nữa, thiết lập bốn ô chiêu thức đã tăng cường đáng kể sự tự tin chiến thắng của Thầy Lục.

Dù sao thì, Pokémon Battle, về bản chất cũng là trò oẳn tù tì.

Chỉ cần loại bỏ yếu tố may mắn, Leon cũng thắng cho bạn xem!

Trong trận Đấu Đôi sáu chọn bốn, đội hình của Caitlin là một đội Trick Room tiêu chuẩn.

Cấu hình là: Gothitelle, Bronzong, Metagross và Musharna.

Phải nói rằng, đội Đánh Hội Đồng không có phương án khắc chế hiệu quả cho việc gây ngủ.

Nhưng trong đội dự bị của Thầy Lục còn có một con Amoonguss.

Dù là Phấn Tức Giận hay tốc độ bằng không dưới Trick Room, độ ưu tiên đều hơn hẳn đội hình của Caitlin. "Ngủ xong bên trái lại ngủ bên phải," Lục Dã cảm thán, "Amoonguss đúng là dễ thương thật mà!" Một loạt dấu hỏi bay qua màn hình. "Sao cứ có cảm giác cậu nhóc này đang ám chỉ gì đó!" "Trời ơi, Musharna cũng đến rồi, Musharna không được đâu!" Thầy Lục bĩu môi cười. "Ta chọn ngươi, Amoonguss, Dragapult!" Là một trong Tứ Thiên Vương của vùng Unova.

Caitlin sở hữu biệt thự ở khắp nơi trên thế giới và cho phép Cynthia tùy ý sử dụng.

Đối với vị tiểu thư cao ngạo đến tự phụ này, chỉ có Cynthia mới là Huấn luyện viên mà cô công nhận và theo đuổi.

Chỉ là dạo gần đây Cynthia cứ mải mê chơi game nên đã từ chối lời mời thách đấu của Caitlin.

Trong cơn tức giận tột độ, chỉ trong một ngày, Caitlin đã cày lên tới Bậc Thầy của bảng xếp hạng.

Hai vị Thiên Vương chuyên gia "lặn" của Sinnoh khóc không ra nước mắt.

Aaron, anh chàng tóc xanh lá với cọng tóc ngố trên đầu, la thảm: "Không chỉ bị thầy Lục hành, sao ngay cả Caitlin cũng tới đây nữa vậy!" Flint, gã đầu xù tóc đỏ, ôm đầu tự kỷ: "Toang rồi… phen này thật sự không leo rank nổi nữa." "Caitlin cũng là 'chó leo rank', chơi đội Không Gian y hệt Lucian!" Aaron nghiến răng, "Không được, tôi

cũng phải gia nhập với họ!" Lucian đẩy gọng kính phẳng màu xanh nhạt, bất đắc dĩ nói: "Đang chơi game ở nhà người ta, có ai lại đi nói xấu chủ nhà ngay trước mặt thế không?" Aaron ngớ người, cười gượng: "Xin lỗi, quen mồm…" Lucian mỉm cười, siết chặt nắm đấm, khớp ngón tay trắng bệch.

Flint vội ho khan trước khi Lucian bùng nổ: "Mà nói đi cũng phải nói lại, hôm nay là buổi livestream của thầy Lục đấy, mau vào chôm vài đội hình về dùng nào!" Lucian trầm ngâm một lát rồi chậm rãi gật đầu.

Chỉ là khi họ mở màn hình livestream lên, cả bọn đột nhiên chết lặng.

Caitlin, người đang làm mưa làm gió ở bậc Thầy, đối đầu với lão già gian manh thầy Lục? … 『Sinnoh - Johto』 Battle Frontier, Lâu đài Chiến đấu.

Khác với kiến trúc cùng tên ở Kalos, nơi này là lãnh địa riêng của Caitlin. (Lâu đài Chiến đấu ở Kalos thuộc về Diantha.) Trong căn phòng công chúa, nội thất lộng lẫy, những tấm rèm tua rua, và chiếc giường lớn mềm mại bằng ren.

Cô gái với thân hình mảnh mai, mái tóc dài uốn lượn màu vàng kim, xõa tung trên chiếc chăn nệm nhung thiên nga, vẻ mặt tỏ rõ sự phiền phức. "Phiền quá… đầu hàng luôn cho rồi không được à." Trong game, được ghép cặp và chiến thắng Cynthia, rồi được cô ấy khen ngợi, đó chính là nguyện vọng của Caitlin.

Dù chỉ là game, với tư cách là Tứ Thiên Vương của Unova, cô không có lý do gì để thua cả.

Đây chính là sự ngạo mạn như công chúa của một cô gái được nuông chiều từ bé nhưng lại cực kỳ nguy hiểm.

Từ chiếc máy bộ đàm trên tủ đầu giường, giọng nói của quản gia Darach vang lên: "Thưa tiểu thư, thành tích của đối thủ khá đáng kinh ngạc, xin tiểu thư hãy cẩn thận với chiến thuật của anh ta." "…Lắm lời." Darach im lặng một lát rồi nói: "Nhân tiện, đối thủ này từng thắng tiểu thư Cynthia, và cũng từng có kỷ lục cày game thâu đêm với cô ấy." 'Bùm' một tiếng, máy bộ đàm không còn phát ra âm thanh nào nữa.

Darach bất đắc dĩ cúp máy, lẩm bẩm: "Máy bộ đàm… lại bị năng lực tâm linh làm nổ tan tành rồi sao?" Mái tóc dài uốn lượn màu vàng kim lơ lửng trong không trung dưới ánh sáng xanh.

Caitlin hít một hơi thật sâu, nhìn vào giao diện trận đấu, ánh mắt dần trở nên sắc bén. … Trận đấu đôi chính thức bắt đầu.

Dragapult bay vút lên mây đầu tiên, Amoonguss vào thế phòng thủ.

Ảo ảnh của Gothitelle kết nối với Amoonguss, nhưng không thể bắt kịp quỹ đạo lượn của Dragapult.

Cùng lúc đó, một chiêu Sóng Điện Từ chính xác tuyệt đối đánh trúng Gothitelle. "Còn có cả Dragapult mang Kính Ngắm Rộng à?" "Với vận may của thầy Lục thì dù đối phương có bị tê liệt, Không Gian Kì Quái vẫn mở như thường!" Lục Dã hơi sững sờ.

Chỉ thấy Gothitelle dù bị tê liệt, sau một hồi giãy giụa vẫn kiên cường mở ra được Không Gian Kì Quái! "Đây chẳng lẽ là sự gắn kết giữa Huấn luyện viên và Pokémon sao?" "Ha ha ha, thầy Lục mặt đen vãi!" Tình thế lập tức trở nên bất lợi.

Dưới Không Gian Kì Quái, Moonblast của Musharna tung ra! "Quay Đầu!" Lục Dã hét lên, "Amoonguss, Bào Tử!" Ánh trăng nổ tung trên người Dragapult.

Dragapult lao tới vỗ một cái, hóa thành tia sáng đỏ bay về

PokéBall.

Nhưng Bào Tử của Amoonguss bay ra lại trúng vào Gothitelle vừa Dịch Chuyển Tức Thời tới.

Lục Dã hơi nhíu mày.

Còn trên mặt Caitlin, một nụ cười nhẹ nhếch lên.

Đổi Vị Trí! "Đối phương bị tê liệt mà vẫn hành động liên tục được à?" "Đây chính là vận đen của thầy Lục sao, yêu rồi yêu rồi!" Lục Dã thở dài.

Tuy có thể đọc trước được chỉ huy của Caitlin, nhưng cái thứ gọi là xác suất này, đúng là không nói trước được! "Nhưng không sao cả!" Lục Dã giơ tay ném PokéBall, "Bảo Vệ không Bảo Vệ thì Bảo Vệ, đối phương đừng hòng hành động!" Dựa vào chiêu Bảo Vệ và Đai Tập Trung của Whimsicott, thầy Lục đã câu giờ được mấy hiệp.

Caitlin khẽ nhíu mày.

Cô thay Gothitelle bằng Metagross, Nắm Đấm Sao Băng bay về phía Amoonguss như sao chổi! "Gu ri!" Cùng với tiếng kêu thảm thiết, Amoonguss lập tức bất tỉnh.

Lục Dã đẩm lệ gật đầu: "Cảm ơn mày, Amoonguss!" Ngay sau đó.

Bộ lông bờm màu xám tro, vằn cam đen, Arcanine dũng mãnh nhảy vọt lên, phát ra tiếng Gầm Gừ uy nghiêm!

Thầy Lục mỉm cười: "Đây chính là tổ hợp kinh điển của đội Đánh Hội Đồng, Whimsicott và Arcanine!" Nhờ sự câu giờ của hai Pokémon trước đó, Caitlin hiện tại không có Pokémon hỗ trợ nào trên sân.

Và tận dụng Gió Thuận của Whimsicott để tăng tốc, thế cục của thầy Lục lập tức được mở ra! "Xuất hiện rồi, pha khống chế tốc độ kinh điển của thầy Lục!" "Ú hú, cất cánh!" Caitlin khẽ 'chậc' một

tiếng, gần như theo bản năng, trong lòng dấy lên một cảm giác bất an.

Giống như một cảm giác bất lực, nhưng không biết từ đâu tới, khiến cô gái không khỏi hoảng hốt. "Đi đi, Bronzong." Caitlin chỉ huy, "Không Gian Kì Quái." Đúng lúc này, Caitlin giật mình, theo phản xạ ngước mắt lên.

Chiêu Đánh Hội Đồng của Whimsicott đánh vào Arcanine, từng tiếng gầm thét truyền ra từ màn hình.

Năng lực Chính Nghĩa của Arcanine được kích hoạt, tương đương với ba tầng tăng cường Công vật lý, khí thế tăng vọt đến mức kinh người! "Gào uuuu!!" Ngọn lửa nóng bỏng bùng lên trên người Arcanine, bốn chân hóa thành bánh xe lửa rực cháy.

Tốc Chiến Lửa lao vào Bronzong, lập tức hạ gục nó!

Caitlin hơi ngẩn người, nhíu mày nói: "Khống chế nó lại, Metagross!" Nhưng Arcanine quay người lao tới, hàm răng đã tắt lửa 'xoẹt' một tiếng cắm vào dấu X trên người Metagross!

Chỉ trong vài giây ngắn ngủi, đã hoàn thành quét đôi!

Bình luận tức thì lấp đầy cả kênh livestream. "Vãi chưởng, sát thương gì thế này!" "Chiến thuật mới của thầy Lục bá đạo vậy sao?!" Arcanine lao bốn chân, nhanh như gió bão lao về phía Musharna, ngẩng đầu gầm lên hung dữ!

Musharna bị Tốc Độ Thần Tốc húc văng ra khỏi sân, trước sau chưa đầy hai giây.

Chỉ còn lại Gothitelle cuối cùng đang ngủ say, vẫn đang giãy giụa hấp hối!

Cả kênh livestream đồng loạt spam dấu chấm hỏi. "Đối phương là Tứ Thiên Vương đó!

Thế này cũng quét sạch được à???" "Cái này đúng là không đỡ nổi!" "Lúc nào thầy Lục làm chuyện lớn cũng có người spam chấm hỏi!" Một lúc sau.

Arcanine ngẩng đầu gầm thét, bộ lông bờm tung bay trong gió!

Nhìn chữ 『Thắng lợi』 trên màn hình, thầy Lục thở phào nhẹ nhõm. "Nguy hiểm thật, suýt nữa thì thua rồi!" Fan trong kênh đã quen với độ mặt dày của thầy Lục rồi.

Nhưng lần này, thầy Lục dùng chiến thuật tự sáng tạo, lại còn hoàn thành quét bốn trong tình thế mặt đen… "Tao xem mà ngu người luôn, thế này cũng thắng được?" "Fan mới à?

Đây chẳng phải là thao tác cơ bản sao?" "Người đàn ông này rõ ràng rất mạnh nhưng lại quá đen đủi!" Lượng người xem trên kênh livestream đột phá 4 triệu, quà tặng bay đầy màn hình.

Nhưng sau trận đại chiến với Caitlin, thầy Lục cũng đau lưng mỏi gối.

Sờ sờ Sylveon đang ngáy ngủ trong lòng, Lục Dã mỉm cười: "Được rồi, vậy buổi livestream hôm nay đến đây thôi!" Với động tác thành thạo, anh tắt livestream nhanh như chớp, trong kênh livestream đã tối đen, một loạt dấu chấm hỏi lại hiện lên. "Tốc độ tắt livestream này chắc là tốc độ tay của trai tân hai mươi năm rồi!" "Toàn thể đứng dậy!" "Tạm biệt thầy Lục!" … Caitlin nhìn chằm chằm vào màn hình, cắn chặt đôi môi anh đào.

Chữ 『Thất bại』 hiện ra như một cây cột sỉ nhục, khắc sâu vào trái tim cô gái.

Rõ ràng, chỉ có thể thua Cynthia thôi mà… 'Bùm' một tiếng, cả màn hình tinh thể lỏng vỡ tan tành, ngay cả máy chơi game cũng bốc khói đen.

Quản gia Darach nghe thấy tiếng động, vẫn có chút không yên tâm, cẩn thận đẩy cửa phòng ra.

Chỉ thấy Caitlin quay lưng về phía cửa, ngồi trên chiếc giường nệm nhung thiên nga, mái tóc vàng xõa xuống, trông như đang hờn dỗi.

Darach thở phào nhẹ nhõm, an ủi: "Tiểu thư, chỉ là game thôi, không cần phải tức giận đâu ạ." Darach đã xem toàn bộ livestream của thầy Lục.

Chỉ xét về mặt chỉ huy và chiến thuật, thầy Lục không hề thua kém tiểu thư Cynthia.

Mà trong game, tiểu thư không có năng lực tâm linh, đối mặt với thầy Lục vẫn là quá yếu thế.

Darach thầm nghĩ.

Tiểu thư sở dĩ tức giận, có lẽ chính là vì cảm giác bất lực khi đối mặt với thầy Lục.

Caitlin quay lưng về phía cửa, như đang tự nói với mình, khẽ nói: "Darach… đôi khi tôi nghĩ, hình như tôi chẳng làm được gì cả…" "Tiểu thư lại nói vậy rồi." Darach thở dài, mỉm cười nói, "Cho dù người không có gì cả, người vẫn là vị tiểu thư tôn quý nhất của Lâu đài Chiến đấu này." Nguồn gốc của sự kiêu ngạo chính là sự tự ti trong lòng.

Darach bất đắc dĩ lắc đầu.

Tuy tiểu thư luôn ngụy trang bản thân, nhưng hễ gặp trắc trở là lại cuộn tròn lại như một con nhím.

Caitlin lau khóe mắt.

Khẽ thở ra một hơi, Caitlin quay đầu lại, mặt không biểu cảm nói:

"Lắm lời chết đi được." "Vâng, tôi xin lui ngay." Darach đặt tay lên ngực, cúi người chào, thầm nghĩ: Không hổ là thầy Lục… chơi game thôi mà cũng làm tiểu thư khóc được.

Nếu có dịp gặp được thầy Lục, nhất định phải xin chữ ký của anh ấy mới được! … Sinnoh, thành phố Canalave.

Chương 115

"Không ngờ thầy Lục lại thắng được Caitlin thật…" Aaron cảm thán. "Dù sao cũng chỉ là game." Lucian lạnh nhạt nói, "Điểm mạnh của Caitlin nằm ở năng lực tâm linh khó kiểm soát của cô ấy, game đã hạn chế điều đó." "Thì chỉ huy của thầy Lục cũng rất giỏi mà!" Aaron phản bác. "Đúng vậy, thầy Lục thắng được Caitlin, chúng ta thua anh ấy cũng là điều dễ hiểu!" Flint nghiêm túc gật đầu.

Lucian ôm trán, bất đắc dĩ thở dài.

Mấy người vì giữ thể diện mà bắt đầu nịnh hót thầy Lục rồi đấy à… "Nhưng mà…" Lucian chống cằm, trầm ngâm. "Tuy không thực dụng lắm trong giải Vô địch… nhưng ở các lĩnh vực khác, chiến thuật Đánh Hội Đồng có lẽ sẽ có hiệu quả bất ngờ." "Lĩnh vực nào?" Aaron bóc gói khoai tây chiên, vừa nhai vừa hỏi. "Nói ra các cậu cũng không hiểu đâu." Lucian cười lạnh.

Lucian đẩy gọng kính phẳng màu xanh nhạt, thầm nghĩ.

Lần trước chiến thuật Trượt Đá của thầy Lục đã gián tiếp thúc đẩy cải cách y tế ở Trung tâm Pokémon của Sinnoh… Ý đồ sâu xa của anh ấy khi phát triển bộ chiến thuật này, chắc cũng giống như mình nghĩ… … Đêm đã khuya.

Tắt màn hình livestream, đã là rạng sáng.

Sylveon dù buồn ngủ rũ rượi, nhưng dải lụa vẫn quấn chặt vào cánh tay Lục Dã, không hề nới lỏng.

Lục Dã mỉm cười, bế Sylveon vào ổ mèo, cô bé mơ màng kêu một tiếng: "Bưi?" "Anh không đi đâu, anh đi làm đồ ăn khuya cho tụi bây đây!" Lục Dã bất đắc dĩ nói.

Sylveon bĩu môi, miễn cưỡng buông dải lụa ra.

Làm đồ ăn khuya cho ba đứa nhóc.

Lục Dã ngáp một cái, tiếp tục cắt ghép video.

Để thu thập tư liệu cho video 《Thầy Lục dạy bạn chiến đấu 09: Đội Đánh Hội Đồng》, anh lại phải mời người bạn cũ của chúng ta, 'thánh vật liệu' Akin.

Nghe lời mời của thầy Lục, Akin lập tức lên mạng không chút chần chừ.

Akin: Đến đây, để tôi cho cậu xem đội tiếp sức Nắng Gắt tôi mới luyện!

Lục Dã hơi sững sờ.

Akin mày rậm mắt to này cũng bắt đầu chơi chiến thuật rồi à?

Thầy Lục: Được, để tôi xem nào!

Một tiếng sau.

Lục Dã có chút ngượng ngùng hỏi: "Còn chơi nữa không?" Akin thở dài một hơi. "Thôi, hôm nay tôi hơi khó ở, hẹn lần sau nhé." Lục Dã tỏ vẻ thông cảm, quan tâm gật đầu: "Vất vả cho cậu rồi, nhớ uống nhiều Nước Sôi nhé!" "À đúng rồi, lần sau nhớ đổi nick khác, không thì người ta lại tưởng tôi thuê diễn viên đấy!" Akin rơi vào trạng thái tự kỷ, ngược lại Cynthia lại online.

Chơi game với Cynthia một lúc, cô đột nhiên nói: "Hôm nay… anh gặp Caitlin à?" Lục Dã giật mình.

Cái gì đến rồi cũng sẽ đến! "Khụ, chỉ là chơi một ván game bình thường thôi." Lục Dã ho khan. "Thế sao tôi nghe Darach nói… anh còn đánh cho người ta khóc nữa?" Giọng Cynthia có chút trêu chọc.

Lục Dã ngớ người.

Tôi đánh Tứ Thiên Vương Unova phát khóc ư?

Sau thành tựu "Tôi và Nhà vô địch Lance năm ăn năm thua", lại mở khóa được thành tựu mới? "Ngầu vãi chưởng…" Lục Dã lẩm bẩm. "Hôm nay anh khỏi ngủ." Cynthia mỉm cười. "Vừa hay, tôi cũng định chiêm ngưỡng chiến thuật mới của anh đây." Một giọt mồ hôi lạnh chảy dài trên trán thầy Lục. "Cái đó… có phí lao động không?" "Không thì sao?" "Tiền nong không quan trọng, chủ yếu là muốn chơi game cùng em thôi!" Cynthia mỉm cười đáp lại. … Ngày 30 tháng 8, Chủ nhật.

Ánh nắng đầu tiên của buổi sớm mai chiếu vào phòng.

Thầy Lục với quầng thâm mắt dày cộp ngáp một cái, cắt ghép tư liệu thành video.

Trong lúc chờ tải lên, cơn buồn ngủ ập đến không thể chịu nổi, Lục Dã gục xuống bàn máy tính ngủ thiếp đi.

Haunter lấy một tấm chăn lông đắp lên người thầy Lục.

Squirtle xách túi nhỏ đi ra cửa hàng tiện lợi ở đầu ngõ mua bữa sáng.

Sylveon dùng dải lụa cảm nhận nhiệt độ của Lục Dã, sợ anh bị lạnh nên chui vào lòng anh ngủ một cách thoải mái.

Căn phòng tĩnh lặng, đột nhiên vang lên tiếng thông báo của máy tính. 【Video tải lên thành công!】【Bấm để xem video mới, 《Thầy Lục dạy bạn chiến đấu 09: Đội Đánh Hội Đồng》!】 Một ngày bình thường của Nhà vô địch Johto Lance bắt đầu bằng việc trấn áp tội phạm.

Trời vừa tờ mờ sáng, một nhóm săn trộm Pokémon lảng vảng gần rừng Ilex phát ra tiếng la hét kinh hoàng: "Thiên, Tứ Thiên Vương hệ Rồng!" Dragonite vỗ cánh tạo ra gió lốc, dưới cơn gió mạnh, luồng

khí lạnh buốt giá lập tức đóng băng mười mấy người.

Cảnh sát nghe tin赶 tới, vừa tiếp quản hiện trường vừa kính sợ nhìn người đàn ông tóc đỏ mặc áo choàng. "Chỉ là tiện tay thôi." Lance bình thản nói.

Nhìn theo bóng dáng cưỡi Dragonite bay đi xa, một cảnh sát viên lẩm bẩm: "Trấn áp tội phạm không kể ngày đêm, không kể khu vực… không hổ là ngài Lance." Một sĩ quan khác nói nhỏ: "Nhưng tôi nghe nói… ngài Lance hồi trẻ cũng từng gia nhập tổ chức tội phạm?" Người đứng đầu là một người đàn ông tóc xanh mặc áo khoác, liếc nhìn viên sĩ quan bằng ánh mắt sắc lẹm, người sau lập tức im bặt. "Bắt hết chúng về quy án!" Falkner lạnh lùng ra lệnh. "Rõ!" Falkner ngước nhìn bầu trời, không còn thấy bóng dáng Lance đâu, không khỏi chìm vào suy tư.

Ngài Lance… chính vì cảm giác chính nghĩa gần như cố chấp mà năm xưa mới chọn đối đầu với cả liên minh.

Giờ đây, ngài Lance đã thu liễm tâm tính, chỉ càng trở nên mạnh mẽ hơn mà thôi.

Falkner thu lại ánh mắt kính sợ, nghĩ đến tàn dư băng Rocket ngày càng lộng hành, lắc đầu, hét lên: "Tất cả mọi người, tập hợp về đội!" … Lance cưỡi Dragonite mạnh mẽ vô song, những ngọn núi lướt qua hai bên, bay lượn trên bầu trời.

Tai nghe bất ngờ kêu lên, Lance bình tĩnh nói: "Đây là Nhà vô địch Lance, xin nghe." "Ngài Lance, ngài xem video mới của thầy Lục chưa?" Red cười nói. "Ờ… tôi tạm thời không rảnh, là chiến thuật của nhà vô địch khác à?" "Không, là chiến thuật do thầy Lục tự sáng tạo!" "Tự sáng tạo?" Lance hơi sững sờ. "Đúng vậy." Red mỉm cười: "Tôi và Blue Oak đã thảo luận, cho rằng nó không có tác dụng lớn trong thi đấu… nhưng trong tác chiến nhóm ngoài tự nhiên, hiệu quả lại vô

cùng rõ rệt." "Tôi hiểu rồi, tôi sẽ xem." Lance gật đầu.

Ngẫu nhiên hạ cánh xuống một thị trấn suối nước nóng, Lance mở video, vẻ mặt dần trở nên nghiêm túc. "Thì ra là vậy…" Lance nhìn Arcanine uy phong lẫm liệt, lẩm bẩm. "Thảo nào Red lại đặc biệt nhắc đến video này…" … Ánh đèn sân khấu chiếu vào người đàn ông mặc bộ vest màu vàng be.

Hình chiếu ảo hiện ra, Matori liếc nhìn một cái là biết ngay đây là thời gian nghỉ ngơi của Giovanni.

Từ hai bộ vest màu vàng be và màu đen, có thể đoán được lịch trình hôm nay của thủ lĩnh… "Là thuộc hạ thất lễ." Matori định cúp máy thì bị Giovanni gọi lại. "Chiến thuật mới của cậu ta… rất thú vị." Giovanni trầm giọng nói.

Matori im lặng.

Tuy thầy Lục trên danh nghĩa là cán bộ của băng Rocket, nhưng không ai biết ý đồ thực sự của anh ta là gì.

Giống như lần này, chuyên nghiên cứu chiến thuật cho Arcanine, trông thế nào cũng giống như đang trút giận với Giovanni.

Dù sao thì, tay của băng Rocket có dài đến đâu cũng không thể động đến nguồn Growlithe do Jenny quản lý… "Nhớ tôi đã nói gì với cô không, Matori." Giovanni vuốt ve Persian trên đùi, viên mã não đỏ lấp lánh. "Người thông minh đều sẽ che giấu bản thân, nhưng điều đó không có nghĩa là họ không có tính khí." "Thuộc hạ không hiểu…" Matori cúi đầu. "Cậu ta đang phản đối hành động lần trước của tôi." Giovanni nhếch mép, "Cậu ta đang nói, tôi không chỉ có thể phục vụ cho băng Rocket, tôi cũng có thể đầu quân cho liên minh." "Nhưng mà… anh ta đã nhận huy hiệu cán bộ rồi mà!" "Khéo léo giao thiệp, chờ thời cơ ra giá." Giovanni bình thản nói: "Đó mới là cách làm của người thông minh." Matori chìm vào im lặng. "Chỉ có kẻ mạnh mới có

quyền lựa chọn, Matori." Giovanni xoay chiếc nhẫn mã não đỏ trên ngón tay, bình tĩnh nói: "Ta là thủ lĩnh của băng Rocket không phải vì ta tạo ra băng Rocket… mà là vì ta mạnh hơn tất cả mọi người." "Ta thua Red, cũng không phải vì chính nghĩa, mà là vì cậu ta mạnh hơn ta… cô hiểu chứ?" Matori cắn chặt môi dưới, mồ hôi túa ra như mưa. "Tóm lại." Giovanni đứng dậy, ho khan, "Bảo các thành viên ở các nơi nâng cao cảnh giác." "Cho cậu ta quyền hạn cao hơn… Giovanni ta, chưa bao giờ thất tín với ai." "Rõ!" Matori im lặng một lát, cung kính nói: "Còn một việc nữa… đã phát hiện tung tích của thiếu gia Silver ở Johto." Giovanni quay lưng về phía màn hình, khẽ thở dài một tiếng không dễ nhận ra.

Để chi nhánh Johto hoạt động lâu như vậy, cuối cùng cũng tìm thấy rồi sao… "Có cần chúng tôi cử người đưa thiếu gia về không ạ?" Matori hỏi. "Không cần." Lưng Giovanni bỗng còng xuống rất nhiều, ông mỉm cười hiền hậu, "Bảo chúng nó chụp thêm nhiều ảnh về… cẩn thận bọn Jenny, chú ý an toàn…" "Rõ!" … 《Thầy Lục dạy bạn chiến đấu 09: Đội Đánh Hội Đồng》, một lần nữa nâng tầm video của thầy Lục lên một tầm cao mới.

Lần trước là tái hiện chiến thuật Không Gian Kì Quái khó nhằn của nhà vô địch, lần này trực tiếp tự sáng tạo?

Trò này cũng đáng sợ quá rồi! "Thầy Lục chẳng lẽ là sếp lớn trong ngành cảnh sát à?" "Gia đình bình thường ai rảnh đi nghiên cứu Arcanine chứ!" "Hiểu rồi, tôi sẽ cho Growlithe nhà tôi luyện tập ngay!" Nguồn Growlithe khá hiếm, thường do gia tộc Jenny nắm giữ.

Đương nhiên, người có tiền cũng có thể mua được Growlithe, ví dụ như nhà James, và chị chủ nhà… Lục Dã có chút ám ảnh cưỡng chế, mở hộp thư trong hậu trường. "Thầy Lục!

Vô cùng cảm ơn thầy, thầy có thể cho tôi địa chỉ nhà được

không?" "Đánh Hội Đồng thật sự rất hữu dụng!

Cộng thêm việc có rất nhiều loại Pokémon có thể học Đánh Hội Đồng, hiệu suất tuần tra tăng lên rất nhiều!" "Thầy Lục!

Tôi là Jenny ở Alola… bên chúng tôi chỉ có Gumshoos… có thể tối ưu hóa một chút được không? o( )o" Ảnh đại diện toàn là những mỹ nhân cảnh phục tóc xanh, Lục Dã thực sự không phân biệt được đây là Jenny của khu vực nào.

Nhưng mà… sau y tá Joy, trong số fan nữ của thầy Lục, lại có thêm cả sĩ quan Jenny?!

Lục Dã sờ cằm, lẩm bẩm: "Ngay cả Jenny cũng không lo làm việc chính à…" Đội Đánh Hội Đồng lại tăng danh tiếng của anh trong cộng đồng Jenny, thực sự nằm ngoài dự đoán của thầy Lục.

Nhưng có tiền lệ của Joy, thầy Lục cũng nhanh chóng bình tĩnh lại. "Thôi kệ, chỉ là game thôi mà." Lục Dã lắc đầu, bật cười. "Chẳng lẽ, lại giống như đội Trượt Đá lần trước, lại được quảng bá rộng rãi ra ngoài?" … Lance nghiên cứu kỹ video về đội Đánh Hội Đồng và ghi chép đầy một quyển sổ dày cộp. "Dùng hình thức game để trình bày chiến thuật Đánh Hội Đồng…" Lance lẩm bẩm, "Thầy Lục thật sự đã bỏ ra không ít công sức." Tổng kết đặc điểm chiến thuật của Đánh Hội Đồng — Arcanine có năng lực Chính Nghĩa, tuy không thực dụng trong thi đấu, nhưng ngoài tự nhiên, để nhiều Pokémon có uy lực thấp Đánh Hội Đồng Arcanine, sự gia tăng sức mạnh mang lại là quá lớn… Có lẽ cũng có người khác từng phát triển chiến thuật này.

Nhưng qua sự tổng hợp của thầy Lục, bộ chiến thuật Đánh Hội Đồng này mới thực sự hình thành hệ thống.

Lance nheo mắt, dùng đặc quyền của Nhà vô địch Johto, ra lệnh cho Falkner ở thành phố Violet. "Lấy thành phố Violet làm điểm thử nghiệm mới?" Falkner ngạc nhiên, "Đây là chiến thuật mới do vị tiền

bối nào phát triển vậy ạ?" Lance nhíu mày, trầm ngâm: "Một Huấn luyện viên… có niềm tin khá vững chắc." Trên người Eevee và Haunter, Lance từng thấy được khát vọng trở nên mạnh mẽ vô cùng mãnh liệt.

Nghĩ lại… thầy Lục cũng đang trên con đường trở thành Huấn luyện viên huyền thoại mà không ngừng nỗ lực.

Falkner sững sờ.

Lại có thể nhận được đánh giá cao như vậy từ ngài Lance… Băng Rocket ở Johto, có lẽ thật sự có khả năng bị diệt trừ tận gốc!

Falkner đầy tự tin nói: "Yên tâm đi, ngài Lance, cứ giao cho tôi!" Đến đây, thầy Lục – người tập trung sự chú ý của ba bên – vừa trả hết 5 triệu cho Steven, thở dài một hơi: "Tôi sắp thành tỷ phú rồi… lại nhận được thông báo nhập học!?" Ngày 1 tháng 9, thứ Ba.

Ngày nhập học của Đại học Ma Đô.

Lục Dã đi trên con đường Daisy rợp bóng Bão Cánh Hoa, thở dài: "Nhanh thật, đã là sinh viên năm hai rồi, đúng là không kịp trở tay!" Anh Đại Hữu với vẻ mặt tiều tụy thở dài: "Thì ra mình mới năm hai à… mình còn tưởng mình sắp xuống lỗ rồi chứ." Lục Dã đau lòng nhìn đường chân tóc của anh Đại Hữu, an ủi: "Không sao đâu, anh Đại Hữu, vẫn còn một đoạn dài mà!" 《Angry Pidove》 có sự cày nát gan của anh Đại Hữu và sự hỗ trợ kỹ thuật của tập đoàn Devon, tiến độ rất nhanh.

Nhưng ước tính thận trọng, cũng phải đợi tháng sau mới có thể phát hành.

Hôm nay, nhiệm vụ của Lục Dã và mọi người là phụ trách công tác đón tân sinh viên.

Tuy có cảm giác hơi lạc lõng, nhưng Lục Dã vẫn tận tâm tận lực

ngồi dưới lều.

Nói đi cũng phải nói lại, năm nay vừa lên năm hai.

Thầy Lục 19 tuổi, so với Red và những người khác ra mắt lúc 10 tuổi, có sự chênh lệch rõ rệt về kinh nghiệm.

Mà Cynthia, người đã lên ngôi vô địch liên minh Sinnoh khi mới 16 tuổi, đến nay cũng chỉ mới 24 tuổi.

Tài năng của đám Huấn luyện viên này… đúng là mạnh đến mức biến thái!

Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời: "Mà nói đến… dì Lorelei chắc cũng sắp ba mươi rồi, đúng là phải thúc giục một chút…" Lời còn chưa dứt, sắc mặt Lục Dã hơi thay đổi.

Tình hình gì đây!

Tính cách cẩn thận như mình mà cũng bắt đầu gáy sớm giống Akin rồi! "Nguy hiểm thật… lần sau lướt nhóm chat phải dùng Tâm Nhãn mới được!" Lục Dã lẩm bẩm.

Nắng gắt như thiêu.

Dưới lều thì khá nhàn rỗi, cho đến khi phía xa vang lên tiếng bàn tán xôn xao.

Một nhóm nữ sinh trẻ trung xinh đẹp đi về phía khu vực đón tân sinh viên. "Thầy Lục là ai à?" Hàn Tiêu Tiêu kể vanh vách, kiêu ngạo nói, "Streamer nổi tiếng của Bilibili, số một khu game, Blogger ẩm thực… Ánh sáng của Đại học Ma Đô, thầy Lục!" "Chị Tiêu Tiêu, lát nữa có thể xin chữ ký giúp chúng em được không!" Hàn Tiêu Tiêu cười sảng khoái: "Không vấn đề!" Lúc này, tất cả mọi người xung quanh đều ùa về phía lều, Hàn Tiêu Tiêu sững sờ. "Thầy Lục, có thể chụp ảnh chung được không ạ!" "Em, em, em thi vào Đại học Ma Đô là vì thầy đấy ạ!" Lục Dã lịch sự mỉm cười, tâm trạng phức tạp.

Ánh sáng của Đại học Ma Đô là cái quỷ gì vậy?

Cảm giác như lại có thêm một danh hiệu kỳ quái nữa rồi! … Tuy đã khai giảng, nhưng Lục Dã lấy lý do bận khởi nghiệp để xin nghỉ dài hạn với giáo viên chủ nhiệm.

Thành tích của Lục Dã trong lĩnh vực Huấn luyện viên cũng đã được mọi người chứng kiến, việc bắt đầu hành trình liên minh cũng không có gì đáng ngạc nhiên.

Nhân tiện, hành trình ở Đông Hoàng đa số bắt đầu từ năm 14 tuổi.

Tuy nhiên, trường hợp như Satoshi một năm đã lọt vào top 16 giải đấu Liên Minh thì thực sự rất hiếm.

Biết bao nhiêu người cả đời cũng khó giành được một huy hiệu, huống chi là thu thập đủ tám huy hiệu để tham gia giải đấu Liên Minh.

Chương 116

Trên TV, ngay cả cháu trai của Giáo sư Oak là Gary cuối cùng cũng chuyển sang sự nghiệp nghiên cứu, đủ để chứng minh con đường này gian nan đến mức nào.

Tóm lại, thầy Lục không có hứng thú lắm với việc thu thập huy hiệu.

Mau chóng trả hết nợ cho Cynthia mới là chuyện quan trọng.

Bận rộn cả ngày, Lục Dã về nhà, chuẩn bị bữa tối cho đám nhóc.

Sylveon không thể đứng trên vai Lục Dã nên chỉ lặng lẽ đứng ở góc bếp, bộ lông trắng như tuyết được ánh lửa bếp chiếu sáng. "Ghos! (¯ ¯)" Haunter nhìn chằm chằm vào nồi cà ri, nước miếng chảy ròng ròng.

Squirtle đẩy kính râm, luôn trong tư thế sẵn sàng dập lửa.

Lục Dã mỉm cười đáp lại.

Từ khi đi du hành về, cả đám đã ngoan hơn nhiều, không còn phá nhà nữa! "Thầy Lục, mày đúng là biết dạy con mà!" Lục Dã vỗ vỗ vai mình.

Vừa ăn cơm vừa lướt điện thoại.

Trong nhóm chat, mọi người đang bàn tán về hoạt động gần đây của băng Rocket ở Johto.

Lance: @Akin, dạo này Johto không yên bình, cậu có gặp Silver không?

Akin bĩu môi: "Tên đó thần bí khó lường, tôi mấy tháng rồi không gặp hắn!" Green lo lắng nói: "Silver chắc không xảy ra chuyện gì

chứ!" "Với thực lực của Silver, không ai hạn chế được nó đâu." Lance nhíu mày. "Tôi chỉ lo… Cảnh sát Quốc tế sẽ tìm đến nó, từ đó uy hiếp Giovanni lộ diện." Hoạt động của băng Rocket ở Johto, Lance mơ hồ cảm thấy có liên quan đến Silver.

Tuy Silver xuất thân là kẻ trộm, nhưng quan hệ giữa Lance và Silver vừa là thầy vừa là bạn.

Có thể nói, Silver chính là một trong những nguyên nhân quan trọng thúc đẩy sự thay đổi tâm thái của Lance.

Lance trầm ngâm: "@Akin, tóm lại… gặp nó nhớ báo một tiếng, hơn nữa thầy Lục cũng cần sự giúp đỡ của nó đấy." "Yên tâm, cứ để tôi lo!" Akin cười nói.

Lục Dã sững sờ.

Silver là con trai của Giovanni, tính cách lại ghét cái ác như kẻ thù.

Mà theo logic của Giovanni, hoạt động rầm rộ như vậy, mục đích thực sự có lẽ chỉ là để nhìn con trai một cái… Lục Dã lẩm bẩm: "Đúng là… tình cha như núi!" Chém gió thì chém gió, lời của Lance cũng nhắc nhở thầy Lục.

Năng lực của Sakaki Silver là 'Người trao đổi'.

Nhờ sự giúp đỡ của Sakaki Silver, có thể để Haunter tiến hóa thành Gengar… Lục Dã bất giác quay đầu nhìn Haunter. "Ghos?" Haunter thè chiếc lưỡi đỏ tươi, liếm liếm khuôn mặt dính đầy cà ri. "Thôi kệ… đến lúc đó rồi nói." Lục Dã ôm trán.

Đối với thầy Lục, Haunter có tiến hóa hay không cũng như nhau.

Tên này tuy trông đáng sợ… nhưng nhìn lâu cũng thấy dễ thương.

Tuy chi phí huấn luyện Gengar còn kinh khủng hơn, nhưng đợi đến khi 《Angry Pidove》 ra mắt, vài triệu bạc lẻ, thầy Lục vẫn có

thể lấy ra được.

Huống chi Eevee vừa mới tiến hóa, cũng không vội. "Ghos!" Haunter thấy Lục Dã chìm vào suy tư, không khỏi nhếch mép cười, thè chiếc lưỡi dính nhớp về phía Lục Dã.

Sắc mặt Lục Dã biến đổi.

Một cú ngửa người ra sau kịp thời né tránh, Lục Dã thở phào nhẹ nhõm. "Xem ra… mình cũng có thiên phú đánh trận không phân biệt địch ta mà!" Thầy Lục vui vẻ nghĩ.

Đêm đã khuya.

Lục Dã online cày game với Cynthia một lúc.

Cynthia không online, ngược lại Caitlin ghép cặp lần trước lại điên cuồng gửi lời mời thách đấu.

Thầy Lục tức giận chặn Caitlin và cài đặt 【Cấm người lạ mời đấu】.

Lâu đài Chiến đấu.

Vị tiểu thư ngạo mạn cắn chặt môi dưới, hận thù nói: "Chị Cynthia sao có thể thua anh ta… anh ta chắc chắn chỉ dựa vào may mắn!" Quản gia Darach vã mồ hôi nhắc nhở: "Tiểu thư… đây đã là cái máy thứ ba người làm nổ rồi, xin người hãy cẩn thận một chút ạ!" Caitlin vén hai lọn tóc uốn lượn bên tai lên, bịt tai lại. "Lắm lời chết đi được!" … Ba ngày sau.

Chiến thuật Đánh Hội Đồng được thử nghiệm tại liên minh Johto đã phát huy hiệu quả kinh người trong các cuộc diễn tập quân sự.

Phải biết rằng, cảnh bị địa phương tuy có ưu thế về số lượng, nhưng về mặt thực lực đỉnh cao, vẫn thua kém một số tập đoàn tội phạm.

Mà chiến thuật Đánh Hội Đồng do Lance cải tiến và quảng bá, có thể nâng cao đáng kể năng lực chiến đấu của Arcanine, từ đó mở rộng ưu thế số lượng thành ưu thế chiến cục.

Có thể dự đoán, nếu được huấn luyện đúng cách, đây sẽ là một cuộc cách mạng thứ hai không kém gì cải cách y tế!

Cùng lúc đó, Lục Dã nhận được một lá thư từ liên minh Kanto.

Tuy có sự bảo lãnh của Lance, nhưng trên danh nghĩa là cán bộ băng Rocket, thầy Lục nhận được thư có dấu của cục cảnh sát, vẫn có chút hoảng sợ.

Mở thư ra, thầy Lục sững sờ. "Mời mình… làm giáo quan cho buổi diễn tập mô phỏng?" Kanto, thành phố Celadon.

Nữ cảnh sát Jenny với chiếc váy ngắn hơn một milimet nhận được lệnh diễn tập mô phỏng, lòng thoáng chút kích động. "Thầy Lục có đến không ạ?" Thị trưởng ho khan, đáp: "Chỉ mới gửi thư mời thôi, cậu ấy vẫn chưa trả lời..." "Nếu Thầy Lục đến được thì cuộc diễn tập lần này chắc chắn sẽ thành công viên mãn!" Jenny cười nói.

Nhờ đề án của Lance, chiến thuật Đánh Hội Đồng đã được quảng bá tại nhiều điểm thí điểm.

Danh tiếng của Thầy Lục trong gia tộc Jenny cũng ngày một tăng cao.

Cộng thêm hình tượng cá nhân xuất chúng, độ hot của Thầy Lục trong nhóm chat gia tộc Jenny cũng không hề nhỏ... "Ngại quá đi. (*/ω＼*)" Bước ra khỏi văn phòng, Jenny lấy hai tay che mặt, "Tuy nhỏ thì có nhỏ thật, nhưng mà đẹp trai quá... cũng không phải là không thể..." "Đội trưởng!

Kết quả chẩn đoán của Arcanine có rồi!" Jenny lập tức trở lại bình thường, gật đầu với viên cảnh sát vừa chạy tới: "Được, tôi qua ngay

đây." ...

Hành động quét sạch tập đoàn săn trộm đã thành công rực rỡ, nhưng cũng có không ít cảnh sát và Pokémon bị thương nặng.

Jenny hít một hơi thật sâu, đi đến Trung tâm Pokémon để thăm chú Arcanine bị thương.

Tại một khoảng sân rộng trong Trung tâm Pokémon, Arcanine như một con chó dữ mất kiểm soát, hai mắt đỏ ngầu, không cho bất kỳ ai đến gần.

Y tá Joy bế một bé Growlithe tròn vo đi tới, tháo khẩu trang ra, thở dài nói: "Vết thương ngoài đã gần lành, chủ yếu là vấn đề tâm lý..." Jenny nhận lấy bé Growlithe đang ngủ say, ôm vào lòng: "Vấn đề tâm lý?" Y tá Joy nhìn Arcanine đang giãy giụa qua lại, nói: "Đây là 'Rối loạn căng thẳng sau sang chấn' nghiêm trọng, viết tắt là PTSD... thường xảy ra với các cựu chiến binh, nhưng Pokémon cũng có triệu chứng tương tự." Joy thở dài: "Chủ nhân của nó vẫn đang được cấp cứu... có lẽ trận chiến thảm khốc đã để lại bóng ma tâm lý cho nó." "Không có phương pháp trị liệu nào khác sao?" Jenny hỏi. "Nó phản kháng rất dữ dội, các loại thuốc thông thường đều khó có tác dụng, ngay cả Chansey cũng bị cắn bị thương..." Joy nhíu mày nói: "Đối với PTSD, còn có một liệu pháp phổ biến là liệu pháp phơi nhiễm, tức là để nó hồi tưởng và thích nghi với hoàn cảnh lúc đó, thoát khỏi nỗi sợ hãi." "Cuộc diễn tập của sở cảnh sát chính là một cơ hội tốt... chắc cũng chuẩn bị gần xong rồi nhỉ?" "Đã mời Thầy Lục ở thành phố Ma Đô, nhưng cậu ấy vẫn chưa trả lời..." Jenny lí nhí. "Không sao đâu." Y tá Joy dịu dàng mỉm cười, "Bởi vì đó là Thầy Lục." "Nếu biết được nguyên do, cậu ấy nhất định sẽ không quản ngại đường xa mà đến đây." "Bởi vì đó là Thầy Lục..." Jenny khẽ lặp lại, cúi đầu vuốt ve Growlithe trong lòng, sụt sịt mũi, gượng cười. "Mong là mẹ nhóc sẽ sớm bình phục nhé, tiểu quỷ..." Bé Growlithe tròn vo, khóe miệng

chảy dãi, đã chìm sâu vào giấc ngủ ngọt ngào. ...

Lá thư được gửi từ sở cảnh sát thành phố Celadon, đại ý là mời người sáng lập chiến thuật Đánh Hội Đồng đến chỉ đạo diễn tập.

Thời gian là ba ngày, thù lao đưa ra là 100.000 và một Đĩa Kỹ Thuật (TM) của sở cảnh sát.

Lục Dã vẻ mặt quái lạ. "Ông không nhắc đến Đĩa Kỹ Thuật thì thôi... nhắc rồi mà tôi còn qua, chẳng phải là cho không à?" Nhưng đọc tiếp, Thầy Lục lại nhíu mày.

Trong thư giới thiệu sơ qua về tình hình của Arcanine và tâm nguyện của chủ nhân nó.

Viên cảnh sát đang nằm trong phòng chăm sóc đặc biệt, câu cuối cùng trước khi hôn mê là muốn kịp tham gia diễn tập, muốn xin một chữ ký của Thầy Lục.

Lục Dã dở khóc dở cười. "Ra là mình đã có danh tiếng ở Kanto rồi cơ à..." Ngồi khoanh chân trên sofa, Lục Dã vuốt ve Sylveon, trong lòng cũng có chút cảm xúc.

Vì tình yêu dành cho Pokémon, nên những người có cùng niềm tin sẽ bị Thầy Lục thu hút.

Vì vậy, có lẽ chỉ là một video chơi game đơn giản, nhưng lại có thể ảnh hưởng đến cả cuộc đời của người khác.

Như viên cảnh sát dũng cảm này, như các thành viên Team Rocket đang vật lộn để sinh tồn, và vô số các Huấn luyện viên mang trong mình ước mơ.

Đây có lẽ chính là ý nghĩa tinh thần mà 'Thầy Lục' tượng trưng.

Lục Dã xoa xoa thái dương, bất đắc dĩ thở dài. "Có vẻ như...

đã có lý do không thể không đi rồi." Lục Dã trầm ngâm một lát, đặt

vé máy bay đến Kanto, bắt đầu chuẩn bị hành lý. "Gengar!" Lại được đi du lịch, Haunter hoan hô một tiếng. "Lần này chúng ta có nhiệm vụ đấy." Lục Dã xoa trán, đột nhiên la lên, "Squirtle, sao mày lại mang cả bể cá theo nữa rồi!" Squirtle đặt bể cá xuống đất, gãi gãi đầu, cười ngượng nghịu. ...

Mở chat nhóm, Lục Dã gửi lời mời đến Yellow.

Thầy Lục: @Yellow, Chủ nhật cậu rảnh không?

Yellow: Có ạ có ạ, Thầy Lục có gì dặn dò ạ!

Lục Dã kể sơ qua trong nhóm về chuyện Arcanine và cuộc diễn tập mô phỏng.

Thầy Lục: Tóm lại... có năng lực của Yellow, chắc sẽ làm dịu được nỗi đau của Arcanine.

Yellow gật đầu lia lịa: "Em hiểu rồi ạ!

Cứ giao cho em!" Erika mỉm cười: "Tiểu nữ sẽ đến đón hai vị, chuyện ăn ở cứ giao cho tại hạ lo liệu." "Thầy Lục sắp đến Kanto à?" Red gãi đầu, tiếc nuối nói, "Tiếc quá... dạo này có lịch huấn luyện, không thể tìm Thầy Lục đấu một trận được rồi..." Lục Dã giật mình, thầm thở phào nhẹ nhõm.

May quá, suýt nữa là bị đại ca Red thông nát rồi! ...

Ngày 6 tháng 9, Chủ nhật.

Trời vừa tờ mờ sáng, Lục Dã mang theo ba tiểu quỷ, lên máy bay đến Kanto.

Đây là lần đầu tiên Lục Dã đến một khu vực ngoài Đông Hoàng sau khi xuyên không, không khỏi có chút mong đợi.

Máy bay hạ cánh tại sân bay thành phố Celadon.

Một cô gái tóc ngắn mặc áo tay rộng, mỉm cười nhẹ nhàng: "Thầy

Lục." Yellow với mái tóc đuôi ngựa vàng cao cũng cười nói: "Chào mừng đến Kanto!" Trên vai Yellow, một chú Pikachu với chiếc nơ bướm trên đầu đang tò mò nhìn Lục Dã. "Gengar!" Haunter cười toe toét chào nó, Pikachu lập tức trốn sau lưng Yellow. "Không sao đâu, Chuchu." Yellow cười nói, "Thầy Lục và Haunter đều rất đáng tin cậy đó!" Pikachu rụt rè ló đầu ra từ sau vai Yellow, rồi lại rụt vào ngay. "Dù sao cũng là lần đầu gặp mặt mà." Erika cười vỗ vỗ Haunter đang hơi tủi thân, "Quen rồi sẽ ổn thôi!" "Gengar!" Haunter ngượng ngùng gãi đầu.

Lục Dã vẻ mặt quái lạ.

Ngay cả vợ của Pikachu nhà Red mà mày cũng dám dọa à!

Không hổ là mày, Haunter! "Tóm lại... chúng ta đến xem tình hình của Arcanine trước đã." Lục Dã ho khan, "Sĩ quan Jenny chắc cũng đang đợi ở Trung tâm Pokémon rồi." "Vậy để tiểu nữ dẫn đường." Erika cúi người nói.

Thành phố Celadon có tỷ lệ phủ xanh rất cao, là một trong những thành phố lớn nhất Kanto, sở hữu trung tâm thương mại lớn nhất Kanto 'Celadon Plaza' và Đại học Celadon danh tiếng khắp các liên minh.

Khu vực gần Trung tâm Pokémon được điểm xuyết bởi những cụm hoa rực rỡ, không khí thoang thoảng hương thơm.

Jenny đang đợi trong sảnh lớn, thấy Lục Dã và mọi người, liền chào theo nghi thức. "Thầy Lục... ngài đã đến!" Thấy các Huấn luyện viên sau lưng Lục Dã, Jenny hơi sững sờ.

Không hổ là Thầy Lục, ngay cả Hội trưởng nhà thi đấu cũng mời đến trợ giúp được!

Lục Dã gật đầu, hỏi: "Mà này...

Chương 117

lúc diễn tập mô phỏng, rốt cuộc tôi phải làm gì?" "Chuyện là thế này..." Jenny giải thích cụ thể về kế hoạch diễn tập. "Nếu được, chúng tôi muốn mời ngài đảm nhận vai phản diện..." Jenny ngập ngừng nói: "Vì Arcanine khá quen thuộc với các cảnh sát khác..." "Hơn nữa, có ngài dạy cho đám cảnh sát này một bài học, chắc chắn sẽ giúp họ tiến bộ vượt bậc!" Lục Dã khựng lại, vẻ mặt trở nên kỳ quặc.

Để Admin của Team Rocket dạy dỗ Cảnh sát điều tra... sao nghe nó cứ sai sai thế nào ấy nhỉ? "Tôi hiểu rồi." Lục Dã ho khan, "Tóm lại, tôi đóng vai phản diện, để Arcanine cố gắng thoát khỏi bóng ma tâm lý, đúng không?" "Vâng!" Jenny gật đầu mạnh, "Làm phiền ngài rồi!" Erika và Yellow nhìn nhau, bất giác nháy mắt.

Để Thầy Lục đóng vai phản diện... sao cứ có cảm giác sẽ làm bệnh tình của Arcanine nặng hơn mất! "Tôi có thể gọi thêm vài người hỗ trợ không?" Lục Dã hỏi. "Tất nhiên ạ!" Lục Dã trầm ngâm một lát.

Loại chuyện đóng vai phản diện này, quả nhiên không hợp với một người quang minh chính đại như mình.

Vẫn là phải mời những người bạn cũ của chúng ta, phản diện muôn thuở, bộ ba Team Rocket ra tay thôi!

Nhiệm vụ giúp đỡ Pokémon như thế này cũng rất phù hợp với hình tượng của bộ ba.

Hơn nữa, Lục Dã xem như là sếp của họ, cả về tình lẫn lý đều không có lý do từ chối.

Nữ cảnh sát Jenny với chiếc váy ngắn hơn một milimet, vành mắt hơi đỏ.

Chỉ vì muốn hoàn thành tâm nguyện của fan mà không quản ngại đường xa đến đây...

Thầy Lục, không hổ là một Huấn luyện viên đáng tin cậy!

Cô gái tóc vàng mặc áo gile vàng phối với áo tay dài đen bên trong, buộc tóc đuôi ngựa cao mỉm cười nói: "Sĩ quan Jenny, hay là chúng ta đi xem tình hình của Arcanine trước đi ạ." Jenny gật đầu: "Mời đi theo tôi." Trên hành lang dẫn ra sân sau, Lục Dã thấy một Chansey đội mũ y tá, đẩy một chiếc xe đẩy nhỏ đi qua.

Chansey vẫy vẫy bàn tay nhỏ, thân thiện chào hỏi. "Thầy Lục, sao anh đổ nhiều mồ hôi thế, không sao chứ?" Erika quan tâm hỏi. "Không sao." Lục Dã ho khan, "Chỉ là nhớ lại một vài ký ức không vui thôi." Sinh vật như Chansey, tuy trông thân thiện, nhưng bản chất đều là ác quỷ cả!

Tất nhiên, cũng có thể là do Thầy Lục quá "bẩn", nên nhìn thấy Pokémon nào cũng tự động liên tưởng đến những chiến thuật bẩn bựa...

Sân sau được rào lại, chú Arcanine với bộ lông bờm xù xì đang nằm yên trên đất, thở ra những hơi thở nặng nề.

Y tá Joy đeo khẩu trang, đang ghi chép số liệu, quay người lại, khóe mắt ánh lên ý cười: "Thầy Lục, ngài đến rồi!" "Cô nhận ra tôi à?" Lục Dã ngạc nhiên. "Trong nhóm chat của gia tộc, ảnh của ngài được truyền đi khắp nơi rồi." Joy nháy mắt đáp.

Lục Dã tâm trạng có chút vi diệu.

Hóa ra không chỉ Jenny, mà điểm danh vọng của Joy cũng đã được cày max rồi à...

Lục Dã ho nhẹ một tiếng, nhìn ra sân: "Chính là chú Arcanine này sao?" "Vâng, nó bị rối loạn căng thẳng nghiêm trọng." Joy vẻ mặt

buồn bã, "Với triệu chứng này, phương pháp chữa trị tốt nhất là để nó thích nghi và thoát khỏi nỗi sợ hãi..." "Tổ chức diễn tập mô phỏng, một phần lớn nguyên nhân cũng chính là vì Arcanine." Jenny tiếp lời. "Ra là vậy..." Lục Dã chậm rãi gật đầu. "Tính công kích của nó rất mạnh, ngay cả nhân viên y tế cũng khó tiếp cận." Joy do dự nói, "Thật lòng mà nói, với tình trạng của nó, chưa chắc đã thích hợp để tham gia diễn tập." "Vì vậy, chúng tôi đã mời ngài." Jenny nghiêm túc nói, "Với thực lực của ngài, cho dù Arcanine có Giãy Giụa, nhất định cũng có thể ổn định được tình hình!" Lục Dã ngẩn người.

Mẹ kiếp, hóa ra mấy người mời tôi đến để ăn đòn à! "Để em!" Yellow mỉm cười, "Chỉ cần có thể trấn an cảm xúc của Arcanine, nó sẽ có thể tham gia diễn tập được mà, phải không!" Jenny và Joy nhìn nhau, bất giác cúi đầu: "Làm phiền cô rồi!" Yellow bước qua hàng rào, chậm rãi tiến về phía Arcanine.

Cảm nhận được động tĩnh, Arcanine đột ngột mở đôi mắt đỏ ngầu, cổ họng phát ra tiếng gầm gừ cảnh cáo.

Yellow vẫn mỉm cười, từng chút một tiếp cận Arcanine đang dựng hết lông lên.

Ngay khoảnh khắc nó chuẩn bị tấn công, cô đặt tay lên đầu Arcanine.

Ánh sáng dịu dàng tỏa ra, Arcanine khẽ rên một tiếng. "Sức mạnh Viridian à..." Erika lẩm bẩm. "Lại có thể khiến Arcanine bình tĩnh lại." Jenny kinh ngạc nói, "Đúng là một năng lực thần kỳ!" Thầy Lục cũng có chút ghen tị.

Nếu có năng lực này, còn cần phải mua Potion cho Squirtle làm gì?

Ánh sáng tan đi, Arcanine nằm phục trên đất, vẻ mặt bình tĩnh chìm vào giấc ngủ.

Yellow lau mồ hôi, bước ra khỏi hàng rào, gượng cười: "Em tạm thời làm dịu nỗi đau của nó... nhưng vẫn cần dùng các liệu pháp khác..." Nói rồi, Yellow hơi tủi thân cúi đầu, chợt thấy một tờ khăn giấy được đưa đến trước mặt.

Lục Dã thản nhiên thu tay về, nói với Jenny: "Diễn tập tiến hành vào ngày mai phải không...

Tôi sẽ tìm người đến giúp!" Yellow cầm khăn giấy, ngẩn ra một lát, rồi mỉm cười.

Thầy Lục... thật sự là một tiền bối đáng tin cậy! ...

Do Erika phải về Đại học Celadon lên lớp, nên nhân sự tham gia diễn tập tạm thời được quyết định là Thầy Lục và Yellow. "Ể?!

Em cũng phải tham gia ạ!" Yellow ngạc nhiên.

Lục Dã liếc nhìn, bình tĩnh nói: "Cậu không tham gia, lỡ tôi bị con Arcanine đang Giãy Giụa đó thông nát thì sao!" Có Sức mạnh Viridian của Yellow ở đó, có thể giảm đáng kể khả năng xảy ra tai nạn.

Lục Dã học hỏi từ Squirtle, cẩn thận đến mức tối đa ở mọi phương diện! "Vâng, vậy ạ..." Yellow gãi má, cười hì hì, "Sao em cứ có cảm giác như đang được khen ấy nhỉ..." Tạm gác lại cô gái tóc vàng ngây thơ này.

Lục Dã đến một góc của Trung tâm Pokémon, gọi vào đường dây liên lạc bí mật của Team Rocket. ...

Bộ ba Team Rocket, căn cứ bí mật. "Hử?

Giờ này ai gọi đến vậy Meowth?" Meowth gãi đầu. "Có thể là nhiệm vụ đặc biệt của ông chủ đó!" Mắt Jessie sáng lên.

James nhanh tay nhấc máy, ngạc nhiên nói: "Cán, Admin?" "Các cậu có rảnh qua thành phố Celadon ở Kanto một chuyến không?

Có một nhiệm vụ muốn giao cho các cậu." Lục Dã kể trong điện thoại về chuyện viên cảnh sát và Arcanine, bộ ba khóc lóc thảm thiết. "Cảm động quá đi!" "Tuy Meowth từng bị nó cắn mông, nhưng vẫn thấy cảm động quá meow!" "Tôi muốn khóc quá huhuhu!" Lục Dã toát mồ hôi nói: "Có cần phải khóc đến mức đó không..." "Tôi hiểu rồi, Admin!" Jessie lau nước mắt, đột nhiên nắm chặt tay, trong mắt bừng lên ngọn lửa. "Ngài muốn nhân cơ hội này, trà trộn vào nội bộ của Jenny!" "Không sai, đợi đám Jenny lơ là cảnh giác trong cuộc diễn tập, rồi hốt trọn ổ đám Growlithe!" James hét lên. "Đây chính là dã tâm của Admin a meow!" Meowth hai mắt sáng rực. "Cảm giác thật tuyệt vời!" Lục Dã ôm trán, cảm nhận được sự suy diễn điên cuồng của bộ ba, bất đắc dĩ nói: "Nói trước... tôi không có ý định ra tay trong cuộc diễn tập..." "Hiểu hiểu, thả dây dài, câu cá lớn!" Ba người cười lớn, "Cứ giao cho chúng tôi!" Sao tôi cứ có cảm giác mấy người chẳng hiểu gì hết vậy! "Thôi bỏ đi." Lục Dã cúp máy, thở dài, "Ba người này đều là miệng dao găm lòng đậu hũ." "Có sự giúp đỡ của họ, Arcanine cũng sẽ sớm bình phục thôi!" ...

Ngày 7 tháng 9, thứ Hai.

Bộ ba Team Rocket ngụy trang toàn bộ, thay thường phục, đeo kính râm, đến sở cảnh sát thành phố Celadon.

Jenny ra đón ba người, cười nói: "Các vị là trợ lý mà Thầy Lục đã nhắc đến phải không?

Mời đi theo tôi!" Ba người run lẩy bẩy.

Tuy biết đây là một phần kế hoạch của Admin, nhưng vẫn siêu hồi hộp!

Lục Dã liếc mắt đã thấy bộ ba với cử chỉ kỳ quặc, khóe miệng giật giật.

Mấy người ít nhất cũng nhuộm lại màu tóc đi chứ!

Dù sao mấy người cũng là tội phạm bị truy nã của Team Rocket, làm thế này thật sự không bị phát hiện sao!

Nhưng nhìn sang Jenny vẫn bình thường, tâm trạng của Thầy Lục càng thêm phức tạp —— Bộ ba Team Rocket kích hoạt chiêu thức【Ngụy Trang】!【Ngụy Trang: Tuy người khác nhìn là phát hiện ngay, nhưng hiệu quả ẩn thân đối với Jenny và Satoshi tăng 200%!】Yellow tò mò nghiêng đầu: "Thầy Lục, ba vị này là bạn của thầy ạ?" "Ba thành viên Team Rocket thôi." Lục Dã thở dài. "Ể ể ể?" Cho đến khi ngồi trong phòng họp, bộ ba vẫn run như cầy sấy. "Lục, Lục..." James cố gắng nuốt lại chữ Admin, "Thầy, chúng tôi phải làm gì ạ!" Lục Dã ho khan một tiếng: "Kịch bản là thế này ——" "Năm người chúng ta sẽ đóng vai phản diện bắt cóc Pokémon, đánh bại các tiểu đội đến chi viện, sau đó cố tình thua con Arcanine đó là được." Yellow gãi đầu, cười hì hì: "Lần đầu làm phản diện, cũng hơi căng thẳng đó chứ!" Bộ ba trao đổi ánh mắt.

Làm phản diện?!

Món này tụi này rành lắm!

Nhưng... làm phản diện trên địa bàn của Jenny...

Ba người bất giác rùng mình.

James đeo kính râm cúi người qua, hơi căng thẳng nói: "Admin... chúng ta vẫn đang bị truy nã đó... thật sự không sao chứ!" "Sợ gì, chỉ là đóng vai phản diện thôi mà." Lục Dã uống một ngụm trà, "Biết đâu sau chuyện này, Jenny còn phải cảm ơn chúng ta nữa đấy." Bộ ba mấp máy môi, ánh mắt nhìn Thầy Lục càng thêm sùng bái.

Rõ ràng là Admin của Team Rocket, lại được Sĩ quan Jenny xem như thượng khách, còn phụ trách nhiệm vụ diễn tập quan trọng như vậy...

Không hổ là Admin! "Vậy, vậy chúng ta bắt cóc Pokémon nào a meow!" Meowth hưng phấn xoa tay, Wobbuffet đứng dưới chân nó cũng hét lên: "Wobbuffet!" Trước khi Yellow kịp nghi ngờ, Thầy Lục ho khan nói: "Thông thường, con tin trong diễn tập đều là giả, chứ ai lại chuẩn bị Pokémon thật cho mấy người..." Lúc này, Jenny đẩy cửa phòng họp bước vào.

Bộ ba lập tức ngồi ngay ngắn, run lẩy bẩy.

Jenny bế một bé Growlithe tròn vo, chào theo nghi thức: "Thầy Lục, cuộc diễn tập lát nữa, phiền ngài chăm sóc tiểu quỷ này nhé!" Bé Growlithe có vằn cam đen, ngực và trán là bộ lông màu nâu nhạt.

Khác với hình ảnh uy mãnh trong ký ức, bé Growlithe này trông hơi tròn trịa, có chút giống chó Akita.

Ngay cả trong giấc ngủ, Growlithe cũng nhếch miệng, lè lưỡi dài.

Lục Dã ngẩn người: "Đây chính là... con tin, à không...

đây là 'cẩu' tin à?" Jenny khẽ nói: "Bé Growlithe này là con của Arcanine... có thể giúp Arcanine nhập tâm vào hoàn cảnh lúc đó nhanh hơn." "Y tá Joy cũng sẽ theo sát toàn bộ quá trình, theo cô ấy nói, liệu pháp phơi nhiễm này có thể giúp nó thoát khỏi bóng ma tâm lý tương đối nhanh." "Auu!" Growlithe trong mơ lật người, để lộ cái bụng trắng nhạt.

Lục Dã gật gật đầu.

Việc này cũng giống như để người sợ độ sâu thỉnh thoảng xem ảnh đại dương.

Dưới sự chỉ dẫn của bác sĩ, cũng có thể giúp bệnh nhân thích nghi tốt hơn với bóng ma trong lòng. "Tóm lại...

đến lúc đó trả nó lại cho Arcanine là được phải không?" Lục Dã nhận lấy bé Growlithe tròn vo, lẩm bẩm: "Thứ này nặng thật đấy!"

【Growlithe | Hệ: Lửa | Giới tính: ♂ | Đặc tính: Hăm Dọa | Chiêu thức: Lườm, Tàn Lửa, Ánh Sáng Buổi Sớm, Hú, Giãy Giụa】 Theo thói quen liếc nhìn Pokedex, Lục Dã bật cười thành tiếng.

Cái thằng nhóc còn chưa cai sữa này, mà cũng có đặc tính Hăm Dọa à?

Lúc này, Growlithe trong lòng Lục Dã đột nhiên giãy giụa.

Mở đôi mắt đen láy, Growlithe ngẩn ra, cố gắng lật người nhảy xuống.

Lục Dã dễ dàng tóm lấy gáy Growlithe.

Nhấc bé Growlithe đáng thương bất lực lên, Lục Dã và Growlithe nhìn nhau một lúc lâu, rồi nhướng mày. "Chà, nhìn cái ánh mắt đầy trí tuệ này xem!" Sau khi sắp xếp xong nhiệm vụ diễn tập, Jenny chào rồi lui ra.

Bé Growlithe ngơ ngác bị Thầy Lục xách trong tay, đôi mắt đen láy mở to, bắt đầu ngẩn ngơ.

Lục Dã không khỏi nhớ đến một giống chó nổi tiếng trước khi xuyên không —— cũng có quầng thâm mắt dày như Thầy Lục, dường như có năng lượng vô tận, và không bao giờ đoán được nó đang nghĩ gì.

Husky! "Lẫn một con Husky vào đội chó cảnh sát, thật làm khó mày rồi." Lục Dã xốc xốc Growlithe trong tay, cảm thán. "Gâu!" Growlithe nhe răng, sủa một tiếng chẳng có chút hung dữ nào. "Nó đang nói, mau thả tôi ra meow!" Meowth phiên dịch. "Ể?

Ngài có thể nghe hiểu tiếng Pokémon ạ?" Yellow ngạc nhiên nhìn người đàn ông mặc áo gió, đội mũ kỳ quặc này.

Meowth sững người.

James toát mồ hôi hột, vội nói: "Anh ấy đoán thôi!" "Đúng vậy, nhìn biểu cảm là có thể đoán được đại khái rồi meow!" Meowth cười gượng gạo. "Em cũng có thể cảm nhận được đại khái tâm tư của Pokémon, nhưng chỉ dựa vào biểu cảm mà phiên dịch được..." Mắt Yellow cong thành hình trăng khuyết, "Em cảm thấy, ngài thật sự rất lợi hại đó!" Meowth ẩn dưới lớp áo gió, gãi gãi gò má đỏ bừng.

Chương 118

Cô bé này, hình như biết phát sáng a meow! "Thả mày ra?" Lục Dã cúi đầu nhìn Growlithe, cười lạnh, "Mày bây giờ là 'cẩu' tin, ngoan ngoãn cho tao!" "Gâu gâu..." Growlithe đạp đạp chân, đáng thương lè lưỡi ra.

Yellow mím môi cười.

Thầy Lục vừa nhìn đã biết là diễn viên gạo cội rồi!

Mắt bộ ba Team Rocket sáng lên.

Không hổ là Admin, chuyện bắt cóc Pokémon, thật là quen tay! ...

Buổi chiều, trời nhiều mây.

Các bộ phận đã vào vị trí, đội tìm kiếm sẵn sàng hành động.

James từ ban công của tòa nhà bỏ hoang nhìn ra ngoài, không khỏi rùng mình. "Nhiều cảnh sát quá...

đáng sợ thật!" Yellow mặc đồng phục Team Rocket, tự sướng một tấm, đăng lên chat nhóm.

Yellow: Hôm nay tham gia diễn tập cùng Thầy Lục!

Căng thẳng quá! 【Hình ảnh】 Erika cười nói: "Xin hãy chú ý an toàn nhé!" "Đồng phục vừa bất ngờ đấy. (che miệng cười)" Green nói.

Lance: Thầy Lục cũng có mặt ở đó à?

Một lát sau, Yellow đăng một tấm ảnh Thầy Lục đang ngồi trên sofa.

Người đàn ông mặc đồng phục đen tuyền, ánh mắt sâu thẳm, trong lòng là một Sylveon mặt mày hung dữ.

Haunter cười toe toét bay lơ lửng bên cạnh, Squirtle đeo kính râm, vẻ mặt lạnh lùng.

Toàn bộ là người xấu!

Sabrina hơi ngạc nhiên.

Sao cứ có cảm giác...

Thầy Lục còn hợp với bộ đồ này hơn cả cựu Admin như cô nữa!

Tất nhiên, đây chỉ là ảnh đã qua filter.

Trong góc nhìn của Thầy Lục.

Sylveon đang ngáp ngủ, Squirtle thì trông như kẻ có tật giật mình.

Haunter thì phấn khích bay lượn khắp nơi, chẳng có chút tự giác nào của một tên bắt cóc. "Xem ra còn kém xa khí chất của ông chủ Giovanni nhiều..." Lục Dã xoa xoa thái dương.

Jessie và James cũng thay đồng phục Team Rocket, cảm thấy vô cùng thân thuộc.

Lục Dã dặn dò: "Tổng cộng có ba tầng lầu, cuối cùng để họ đột nhập vào, cứu Growlithe ra là được." "Chú ý diễn xuất, phải thể hiện được sự tà ác, gian xảo và không cam tâm của phe phản diện... hiểu chưa?" "Rõ!" Bộ ba chào theo nghi thức. "Về mặt diễn xuất, tôi đây Jessie là nữ minh tinh nổi tiếng toàn cầu đó, ô hô hô hô!" Jessie che miệng cười lớn. "Lại nữa rồi meow." Meowth thở dài. "Dù sao Jessie cứ nhắc đến biểu diễn là lại dễ bị kích động mà..." James toát mồ hôi nói.

Thầy Lục hơi sững người.

Thật lòng mà nói, tình yêu của Jessie dành cho diễn xuất là điều ai cũng thấy.

Sau này nếu có làm phim... cũng có thể mời Jessie tham gia...

"Được rồi, đi canh giữ các tầng đi." Lục Dã chắp tay sau lưng, đứng bên ban công, lạnh lùng nói. "Dã tâm của Team Rocket, tuyệt đối không thể gục ngã ở đây!" Bộ ba ngẩn người, bỗng chốc như thấy được bóng dáng của ngài Giovanni, rưng rưng nước mắt: "Vâng!" Trong lòng Thầy Lục, cảm giác xấu hổ và ảo tưởng sức mạnh đan xen.

Nhưng dù sao đây cũng là diễn tập.

Vẻ mặt Lục Dã dần trở nên nghiêm túc, thầm nghĩ.

Cảm giác được ảo tưởng sức mạnh một cách công khai cũng sướng thật! ...

Bên ngoài tòa nhà bỏ hoang.

Có y tá Joy đi cùng, một viên cảnh sát chống nạng, tập tễnh đi về phía trước đội hình. "Anh không sao chứ?" Jenny lo lắng nhìn viên cảnh sát.

Viên cảnh sát cười ha hả, động đến vết thương, đau đến hít khí lạnh: "Có Thầy Lục ở đây, sao tôi có thể không đến được!" Arcanine vốn đang bồn chồn bất an, ngay lúc này bỗng cứng đờ người.

Viên cảnh sát tiến lên, ôm đầu Arcanine, mỉm cười nói: "Còn nhớ chúng ta cùng xem video của Thầy Lục không... thần tượng của chúng ta đang ở ngay phía trước..." "Tham gia diễn tập đi, Arcanine, nhất định phải thắng Thầy Lục, thay tôi xin một chữ ký nhé!" Arcanine gầm gừ, gật đầu thật mạnh.

Jenny mỉm cười, giơ bộ đàm lên: "Diễn tập bắt đầu!" Các cảnh sát tìm kiếm xếp thành đội hình vuông, cẩn thận tiến vào tòa nhà bỏ hoang.

Arcanine bước đi run rẩy, nhe răng, chậm rãi theo sau đội. ...

Tòa nhà bỏ hoang, tầng một.

Yellow đỏ bừng mặt, cầm kịch bản, đọc với giọng vấp váp: "Khà, khà khà... các ngươi đừng hòng cứu được Growlithe..." "Thêm cảm xúc vào, tà ác hơn nữa!" Jessie hét lên trong micro.

Diễn xuất gì đó... khó quá đi!

Yellow lau mồ hôi, phồng má đỏ bừng, dùng hết sức bình sinh, hét lớn: "Tóm, tóm lại!

Muốn cứu người thì bước qua xác ta trước đi!" "Tuyệt vời!" Jessie tán thưởng, "Cô bé, cô rất có năng khiếu làm phản diện đó!" "Hì hì, vậy ạ..." Yellow ngượng ngùng gãi đầu.

Jenny vẻ mặt nghiêm túc, chỉ huy: "Đội chống bạo động tiến lên, cẩn thận chiêu Bắn Tơ của Butterfree!" Không gian trong nhà khá hẹp, Butterfree dùng Bắn Tơ giăng kín cả tầng một, gây ra trở ngại rất lớn. "Arcanine, Phun Lửa!" Jenny nhìn Arcanine với ánh mắt cổ vũ.

Arcanine nhe răng, toàn thân run rẩy, nhưng cuối cùng chỉ có những giọt mồ hôi lăn dài.

Jenny lặng lẽ thở dài.

Xem ra muốn khắc phục bóng ma tâm lý không phải là chuyện dễ dàng...

Năm phút sau, tơ đã bị lửa của các Growlithe khác dọn sạch.

Yellow nhận được chỉ thị, giả vờ la lên: "Ái chà!

Con Arcanine này mạnh quá!

Tôi bị đánh bại rồi!" Nói rồi, Yellow lảo đảo ngã lên người Pikachu. "Pika!" Pikachu cũng ra vẻ lè lưỡi, bắt đầu giả chết.

Thầy Lục ở tầng ba, dùng màn hình giám sát nhìn cảnh này, có chút cạn lời.

Phải chi có Pikami ở đây thì tốt rồi.

Diễn xuất của Yellow, hoàn toàn không đạt yêu cầu! "Tất cả theo tôi!" Tòa nhà bỏ hoang, tầng hai. "Không ngờ các ngươi lại đến được đây." James tay cầm hoa hồng, thản nhiên nói, "Không hổ là Cảnh sát điều tra của liên minh." "Xem ra, chúng ta cũng phải dùng toàn lực rồi!" Jessie cười nham hiểm.

Ba phút sau.

James nằm trên đất giả làm xác chết, thì thầm: "Jessie... chúng ta như vậy là đạt yêu cầu chưa?" Jessie nằm trên đất, không nhúc nhích. "Jessie, nói gì đi chứ!" James sốt ruột.

Jessie tận tụy đóng vai xác chết, trong lòng có một sứ mệnh cao cả.

Dù là xác chết, tôi đây, Jessie, cũng phải là người nổi bật nhất!

Tòa nhà bỏ hoang, tầng ba.

Tiếng bước chân hỗn loạn vang lên.

Jenny cẩn thận đạp tung cánh cửa, các cảnh sát ùa vào.

Ánh nắng chiếu xuống, rọi lên người đàn ông, ngay cả hạt bụi cũng thấy rõ mồn một.

Người đàn ông chắp tay sau lưng, chậm rãi quay người lại, tạo ra một áp lực mạnh mẽ. "Không ngờ, ngay cả những thuộc hạ đắc lực của ta cũng không cản được các ngươi." Thầy Lục lạnh lùng nói, "Thật khiến ta phải nhìn bằng con mắt khác đấy...

Sĩ quan Jenny." Jenny lập tức đỏ mặt.

Trước mặt bao nhiêu người mà gọi tên mình... cũng ngại ghê! "Tóm, tóm lại!" Jenny mặt đỏ bừng nói: "Cho dù anh có Cào em, sỉ nhục em dã man, em cũng sẽ không đầu hàng!" Thầy Lục hơi sững người.

Sao cứ có cảm giác cô đang mong chờ điều gì đó vậy!

Lục Dã lắc đầu, cười lạnh: "Lên đi, Squirtle, cho chúng thấy thực lực của mày!" Squirtle phồng má, phun ra một cột nước lớn.

Dù các cảnh sát đã giơ khiên chống bạo động lên, nhưng vẫn có hai ba người bị Súng Nước hất văng vào tường.

Tòa nhà rung chuyển, rơi xuống rất nhiều mảng vữa.

Lục Dã ngẩn người, lí nhí: "Tao đã bảo mày dùng uy lực nhỏ nhất mà?" Squirtle cũng ngẩn ra.

Uy lực này mà còn chưa nhỏ sao?!

Mái tóc xanh rũ xuống trán Jenny, bộ đồng phục cũng ướt sũng.

Jenny cắn chặt răng, nhìn sang Arcanine bên cạnh: "Cậu có thể chiến đấu được không..." Arcanine lùi lại mấy bước.

Nhìn con Squirtle này, dường như lại nảy sinh một bóng ma mới...

Lục Dã có chút khó xử gãi đầu.

Arcanine không dám chiến đấu, vở kịch này không thể diễn tiếp được!

Lúc này, bé Growlithe vẫn bị Thầy Lục xách cổ, đột nhiên giãy giụa kịch liệt.

Bé Growlithe tròn vo nhảy xuống, nhe răng, cắn một phát về phía Thầy Lục.

May mà Haunter kịp dùng tay đỡ lấy đầu Growlithe, ném cho Lục Dã một ánh mắt. "Gengar!" (Tao lợi hại không!) Nhưng ngay giây sau, Haunter bị Growlithe Cắn vào tay, mặt tái đi. "Gengar! ∧(;´Д｀∧)" Lục Dã bất lực nói: "Đừng diễn nữa, Growlithe còn chưa học được chiêu Cắn đâu!" Haunter ngượng ngùng gãi đầu, rồi lại lập tức tỏ ra hung thần ác sát. "Gengar! (｀∀´)Ψ" Lúc này, Arcanine đột nhiên động.

Bóng hình màu cam lướt qua như gió lốc.

Arcanine nhe răng, toàn thân bốc lên ngọn lửa nóng rực, lao thẳng về phía Haunter!

Tất cả mọi người có mặt đồng loạt sững sờ, bất giác lộ vẻ phấn khích.

Arcanine... lại có thể chiến đấu rồi sao? "Squirtle, Bảo Vệ!" Squirtle chắn trước mặt Lục Dã, mở ra một rào chắn màu xanh, dễ dàng hóa giải cú va chạm của Arcanine.

Lục Dã tay phải chống cằm, phát ra tràng cười ba đoạn tiêu chuẩn của phản diện: "Ha ha ha, muốn cứu Growlithe, thì dùng chiến đấu để chứng minh cho ta xem!" Ngọn lửa trên người Arcanine càng lúc càng bùng cháy dữ dội, bộ lông bờm như đang bốc cháy, nhảy múa ánh lửa vàng.

Lửa đã được tích tụ, Arcanine một lần nữa lấy lại trạng thái chiến đấu, nhanh chóng lao về phía Squirtle.

Chương 119

Vì con của mình, Arcanine một lần nữa bùng phát ý chí chiến đấu mãnh liệt!

Jenny hít một hơi thật sâu, dõng dạc nói: "Tất cả mọi người, chi viện cho Arcanine!" "Rõ!" Sắc mặt Thầy Lục hơi thay đổi.

Sĩ quan Jenny, hình như cái này không có trong kịch bản của chúng ta!

Nhưng nhìn Sĩ quan Jenny 'nhập vai quá sâu', Thầy Lục cũng đành phải diễn cùng đến cuối. "Nếu đã vậy." Thầy Lục ném ra PokéBall, cười lạnh, "Tất cả cùng lên đi!" Sylveon hưng phấn lao vào trận địch, trên đầu dường như liên tục nhấp nháy dòng chữ 【Kinh nghiệm tăng lên】...

Haunter phân ra Thế Thân, cười toe toét, đủ loại trạng thái bất thường tung ra dễ như trở bàn tay...

Thầy Lục thầm lè lưỡi.

Không ổn... làm phản diện hình như sẽ bị nghiện!

Trong cuộc hỗn chiến.

James kéo Jessie vẫn đang đóng vai "xác chết" lên tầng ba, há hốc mồm: "Không, không phải chứ?!" Đã nói chỉ là diễn tập, sao hai bên đều đánh hăng thế!

Yellow cũng chạy lên tầng ba, nhập vai hết mình, hai mắt sáng rực: "A a!

Thủ lĩnh, tôi đến giúp ngài một tay!" Nói rồi, Yellow dẫn một đám tiểu quỷ, "oa oa oa" lao vào cuộc hỗn chiến. "Gàoooo ——!!" Arcanine xuyên qua chiến trường, ngẩng đầu gầm thét.

Jenny nhìn Arcanine đã lấy lại ý chí, chỉ cảm thấy tảng đá trong lòng đã được đặt xuống.

Quả nhiên... nếu là Thầy Lục, thì nhất định có thể làm được!

Khi Arcanine lao tới —— Bộ ba Team Rocket không kịp né, bị húc văng ra ngoài cửa sổ, hóa thành ngôi sao băng lấp lánh. "Cảm giác thật đáng ghét!" "Wobbuffet!" Cuộc hỗn chiến gần đến hồi kết.

Thầy Lục thu lại đám tiểu quỷ đang đại sát tứ phương của mình, nghiến răng nói: "Chết tiệt, Pokémon của ta hết HP rồi, lần này coi như các ngươi gặp may!" Trong PokéBall, Sylveon khó hiểu nghiêng đầu.

Mình đang đánh hăng mà... sao lại hết HP được?!

Thấy Thầy Lục từ bỏ chống cự, Jenny tiến lên một bước: "Chịu sự trừng phạt của chính nghĩa đi!" Lục Dã nhíu mày.

Cô có gì thì nói thẳng, cởi áo khoác làm gì?

Áo khoác bị ướt à?

Vậy thì không sao!

Lúc này, Arcanine cao đến hai mét, khí thế áp người, từng bước tiến về phía Lục Dã.

Thầy Lục ngẩn người, căng thẳng nói: "Chỉ là diễn tập thôi đó, mày đừng có làm bậy!" Trong tiếng cười thiện ý của mọi người, Arcanine thè lưỡi ra, thân mật liếm liếm má Thầy Lục.

Cảm giác ấm áp truyền đến từ gò má.

Lục Dã ngẩn người, ngẩng đầu nhìn Arcanine, mỉm cười: "Mày không sao là tốt rồi." Growlithe nằm dưới chân Thầy Lục, vui vẻ lăn lộn.

Yellow nhìn cảnh này với ánh mắt dịu dàng.

Trên người Thầy Lục, có điểm sáng giống như Red.

Đây có lẽ cũng là lý do tại sao Thầy Lục lại mạnh mẽ đến vậy!

Đã là hoàng hôn, ánh tà dương rọi lên bộ lông bờm rậm rạp của Arcanine, phủ lên một lớp ánh vàng.

Growlithe bắt chước mẹ, nhìn về phía mặt trời lặn, phát ra tiếng sủa non nớt: "Gâu gâu ——!!" Jenny mỉm cười, nói vào bộ đàm: "Nhiệm vụ diễn tập... hoàn thành viên mãn!" Các cảnh sát đang sốt ruột chờ đợi bên ngoài tòa nhà, vỡ òa trong tiếng hoan hô.

Điều này cũng có nghĩa là, Arcanine đã bình phục, không lâu nữa sẽ có thể quay lại đội!

Viên cảnh sát chống nạng cũng 'bốp' một tiếng vứt nạng đi, nắm chặt tay. "Tuyệt vời!

Tôi biết mà!

Bởi vì đó là Thầy Lục!" Team Rocket đang treo lủng lẳng trên ngọn cây, nghe tiếng hoan hô từ xa, có chút ngẩn ngơ. "Tuy không biết tại sao meow..." Meowth tự nói với mình, "Nhưng mà..." "Cảm giác thật tuyệt vời!" ... "Cuối cùng cũng hoàn thành nhiệm vụ rồi..." Lục Dã nhìn mặt trời lặn, lẩm bẩm. "Ba tên kia... chắc cũng không sao đâu nhỉ..." Jenny nhìn nghiêng khuôn mặt của Thầy Lục, lòng xao động.

Được giao phó trọng trách, nhưng chưa bao giờ phụ lòng người khác... có thể trở thành fan của Thầy Lục, thật sự là một điều may mắn!

Jenny mỉm cười, chào theo nghi thức: "Thầy Lục, thật sự vô cùng cảm ơn!" "Chuyện nhỏ thôi." Lục Dã ho nhẹ một tiếng, từ trong túi lôi ra tấm vé máy bay nhàu nát. "Cái đó... tiền vé máy bay khi nào thì được thanh toán?" Jenny ngẩn người, mím môi nói: "Nhất định sẽ thanh toán, nhưng còn có hai việc nữa..." "Thanh toán được tiền đi lại,

mọi chuyện đều dễ thương lượng!" Lục Dã vui vẻ nói.

Jenny nháy mắt cười: "Việc thứ nhất, là tổ chức buổi ký tặng của ngài, trong sở cảnh sát có không ít người là fan của ngài đó!" "Ừm... cái này thì không vấn đề gì, còn một việc nữa thì sao?" "Việc thứ hai, liên quan đến tiểu quỷ này..." Jenny cúi đầu nhìn bé Growlithe tròn vo, khẽ nói: "Thật lòng mà nói... tính cách của nó quá hiền lành, không thích hợp làm chó cảnh sát." "Thực tế, chúng tôi đang tìm cho nó một Huấn luyện viên đáng tin cậy..." Jenny nhìn Lục Dã với ánh mắt nóng rực. "Thầy Lục, ý ngài thế nào?" "Gâu?" Growlithe dùng chân cọ cọ vào người, nhìn hai người, mặt ngơ ngác.

Thầy Lục há hốc mồm, tâm trạng phức tạp.

Tôi đây lặn lội đường xa đến để hoàn thành tâm nguyện cho fan...

Mà cô lại còn định đấm tôi một cú thật mạnh nữa à?!

Chịu cô thật đấy, Sĩ quan Jenny!

Ngày 8 tháng 9, thứ tư.

Nghe tin thầy Lục sẽ tổ chức buổi ký tặng ở thành phố Celadon, các sĩ quan Jenny từ khắp các thành phố ở Kanto đã lái mô tô đến, bao gồm nhưng không giới hạn các phiên bản "Jenny" nhuộm tóc, thích đua xe, xịt nước hoa...

Rõ ràng là đến để làm giám khảo, cuối cùng lại biến thành một buổi gặp mặt fan quy mô lớn.

Các Jenny vô cùng nhiệt tình, thầy Lục ngồi cả ngày, tay chân mỏi nhừ.

Viên cảnh sát bị thương hôm trước cũng chống nạng, cùng Arcanine đến. "Thầy Lục, thật sự vô cùng cảm ơn thầy!" Viên cảnh sát cúi đầu thật sâu. "Chỉ là chuyện nhỏ thôi mà, không sao đâu." Lục Dã vỗ vỗ đầu Arcanine, mỉm cười nói.

Arcanine dùng cái đầu xù lông của mình, thân mật cọ cọ vào người Lục Dã. "Nếu thầy không phiền... hy vọng thầy có thể nhận nuôi nhóc con này." Viên cảnh sát nhìn về phía Growlithe bên cạnh Lục Dã, cười nói: "Có thầy ở đây, nó nhất định sẽ trở thành một Pokémon vô cùng xuất sắc!" "Gâu!" Growlithe ngồi bên chân thầy Lục, oai phong lẫm liệt sủa một tiếng.

Lục Dã cúi đầu nhìn Growlithe, vẻ mặt có chút kỳ quái.

Hôm qua anh đã từ chối yêu cầu nhận nuôi Growlithe.

Một là, trong nhà còn ba miệng ăn phải lo; hai là, với tính cách của thầy Lục, anh thật sự không tự tin có thể giúp Growlithe trở nên mạnh mẽ hơn.

Nhưng cả ngày hôm nay, Growlithe cứ đi theo sau Lục Dã, anh đi đâu nó theo đó...

Lục Dã xoa xoa thái dương, thở dài: "Tôi không giỏi huấn luyện Pokémon..." "Cậu giao nó cho tôi... khả năng nó trở nên mạnh mẽ hơn sẽ không lớn đâu!" Viên cảnh sát hơi sững sờ, lập tức hiểu ra thầy Lục đang khiêm tốn. "Trở nên mạnh mẽ chỉ là thứ yếu... quan trọng là nó vô cùng tin tưởng thầy." Viên cảnh sát mỉm cười nói. "Dù sao với thực lực của thầy, dù có huấn luyện qua loa, nó chắc chắn cũng sẽ trở thành một Pokémon mạnh mẽ thôi!" Trán Lục Dã giật giật.

Sao tôi cứ có cảm giác ông đang trù ẻo tôi thế nhỉ! "Dĩ nhiên... tính cách nó quá hiền lành, không thích hợp để chiến đấu." Viên cảnh sát có chút tiếc nuối nói, "Kể cả thầy từ chối... cũng đành chịu thôi." Thầy Lục hơi ngẩn người, chìm vào suy tư.

Tiêu chí thu phục Pokémon của Lục Dã, một là phải biết sống an nhàn, hai là phải hòa hợp với những đứa khác trong nhà.

Điểm thứ ba, cũng chính là sự tin tưởng lẫn nhau giữa người và

Pokémon.

Một chú Growlithe hiền lành... dường như cũng là một lựa chọn không tồi...

Tưởng tượng cảnh nhà có cả chó lẫn mèo, Lục Dã bất đắc dĩ cười cười: "Tôi sẽ nghiêm túc xem xét." Viên cảnh sát kích động cúi đầu: "Làm phiền thầy rồi!" Hình như cảm nhận được ý của Lục Dã, Growlithe đang ngồi liền vẫy đuôi, tha thiết ngẩng đầu, nhe miệng cười. "Gâu!" ...

Buổi chiều, Lục Dã theo sĩ quan Jenny đi chọn thù lao cho chuyến đi này.

Growlithe cũng vẫy đuôi, lon ton đi theo.

Lục Dã nói: "Mày cứ ở đây đợi tao, đừng đi lung tung." Growlithe lập tức nằm bệt xuống đất, chớp chớp đôi mắt đen láy, không nhúc nhích. "Nó tin tưởng anh thật đấy." Jenny mỉm cười. "Đôi khi sự tin tưởng cũng là một gánh nặng." Thầy Lục thở dài.

Đi vào phòng bảo quản của sở cảnh sát, Jenny đã chuẩn bị sẵn một tấm séc. "Tính cả thù lao phát sinh, tổng cộng là 200 nghìn, còn có vé máy bay khứ hồi được thanh toán." Jenny mỉm cười nói: "Máy kỹ thuật của sở cảnh sát không ít... nhưng ý của cấp trên là chuẩn bị cho anh một món quà cảm ơn quý giá hơn." Lục Dã cảnh giác: "Cho tiền là được rồi... thật sự không cần thiết đâu!" "Anh khách sáo quá." Jenny mím môi nói, "Đây là cây sáo mà đội cảnh sát thường dùng...

đối với một Huấn luyện viên mà nói, chắc cũng sẽ giúp ích không nhỏ." Jenny lấy ra một hộp gỗ nhỏ, bên trong là một vật phẩm bằng thủy tinh màu xanh nhạt, trong như nước biển. 【Sáo Xanh: Một cây sáo làm từ thủy tinh xanh, có thể chữa khỏi trạng thái Ngủ Gật. (Bây giờ còn chưa làm Huấn luyện viên huyền thoại, cậu còn ngủ được à?)】 Lục Dã ngẩn người.

Sao mình cứ có cảm giác cái hệ thống chết tiệt này đang ám chỉ gì đó nhỉ!

Ở một khía cạnh nào đó, Sáo Xanh là một bảo bối đi rừng, khắc chế hoàn hảo chiêu Thôi Miên, gần như là phiên bản cấp thấp của【Khắc tinh của Pokémon】.

Mặc dù thầy Lục là công dân hợp pháp, nhưng mân mê một hồi, anh cũng yên tâm nhận lấy.

Nhiệm vụ diễn tập đã kết thúc.

Lục Dã bước ra khỏi phòng bảo quản, gọi Haunter ra: "Đi thôi... chúng ta về nhà được rồi!" "Ghos..." Haunter gãi đầu, chỉ về phía Growlithe vẫn đang nằm bệt trên đất. "Gâu!" Thấy Lục Dã, đôi mắt Growlithe sáng rực lên, hưng phấn kêu một tiếng, nhưng vẫn ngoan ngoãn nằm yên tại chỗ, nhe miệng cười toe toét.

Lòng thầy Lục mềm nhũn.

Lời đề nghị của viên cảnh sát và Jenny, Lục Dã cũng đã nghiêm túc suy nghĩ.

Nhưng để một Growlithe khao khát trở nên mạnh mẽ đi theo mình, đối với nó mà nói, có lẽ không phải là một lựa chọn tốt.

Sau khi cân nhắc kỹ lưỡng, Lục Dã cúi xuống vỗ vỗ đầu Growlithe: "Tao đi đây." "Gâu?" Growlithe khẽ kêu một tiếng, khó hiểu nghiêng đầu.

Bóng lưng Lục Dã kéo dài dưới ánh hoàng hôn.

Growlithe khẽ rên rỉ, sau đó nằm im bất động tại chỗ cũ.

Bộ ba Team Rocket lén lút quan sát ở góc tường: "Admin, nó vẫn chưa đi kìa!" Thầy Lục cũng trốn ở góc tường nhìn lén: "Vãi chưởng, đã nửa tiếng rồi, nó không hiểu lời mình nói à?" "Growlithe là loại

Pokémon vô cùng trung thành." Meowth giơ một ngón tay lên, "Một khi đã nhận chủ thì cả đời sẽ không thay đổi đâu meo!" "Thật, thật tốt quá!" James nước mắt lưng tròng, dùng tay áo lau mặt.

Jessie ngồi xổm trên đất, hai tay chống cằm: "Thật tốt... cảm giác có người chờ đợi." Lục Dã ngẩn người, rồi nở một nụ cười bất đắc dĩ.

Sau đó, Lục Dã từ góc tường bước ra, chậm rãi đi về phía Growlithe. "Gâu!" Thấy bóng người quen thuộc bước tới, đôi mắt Growlithe lập tức bừng sáng.

Lục Dã 'cạch' một tiếng nhấn nút, cầm quả Bóng Sang Trọng đã phóng to trong lòng bàn tay.

Sau đó anh ngồi xuống, vuốt ve bộ lông màu nâu đỏ ấm áp của Growlithe, cảm nhận hơi nóng nó phả ra, khuôn mặt dần nở nụ cười.

Chương 120

"Chúng ta... sau này là người một nhà!" "Ghos! (￣▽￣)/" Haunter vui vẻ giơ tay ra.

Sylveon liếc nhìn Growlithe, nghĩ đến con Pokémon bồi luyện của chủ nhà, khẽ gật đầu. "Zeni!" Squirtle cũng đẩy kính râm, một tia Súng Nước bắn thẳng vào đầu Growlithe. "Gâu?" Growlithe ướt sũng, vẻ mặt ngơ ngác. "Đây chính là, nghi thức nhập đội cuối cùng!" Lục Dã cười ha hả, một bên áp quả Bóng Sang Trọng lên đầu Growlithe. "Chào mừng gia nhập, Growlithe!" Growlithe nhe miệng cười, giũ sạch nước trên người, hóa thành một tia sáng đỏ bay vào Bóng Sang Trọng. *Bong!* Lục Dã cúi xuống nhặt quả bóng, tạo một tư thế chuunibyou: "Growlithe, Get☆Daze!" Hoàng hôn buông xuống, bộ ba Team Rocket không kìm được mà nở nụ cười hiền từ. "Kế hoạch tà ác của Admin đã thành công rồi meo!" Meowth hưng phấn xoa tay. "Không hổ là Admin, dễ dàng bắt được Pokémon quý hiếm!" Cô gái tóc đuôi ngựa màu vàng, tuy không hiểu ba người này đang nói gì, nhưng vẫn mỉm cười nhìn về phía bóng lưng thầy Lục.

Mối quan hệ giữa người và Pokémon...

đây là đề tài mà Giáo sư Oak vẫn luôn nghiên cứu.

Có người coi Pokémon là công cụ, là dữ liệu, là tài sản.

Cũng có người coi Pokémon là cộng sự, là bạn bè, là chiến hữu...

Còn đối với thầy Lục, mối quan hệ với Pokémon, có lẽ giống như người nhà vậy. "Không hổ là thầy Lục." Yellow mỉm cười. ...

Trước khi rời sở cảnh sát, Lục Dã và mọi người được các sĩ quan Jenny tiễn đưa. "Thật sự vô cùng cảm ơn mọi người!" Jenny cúi đầu nói.

Bộ ba Team Rocket vẻ mặt lúng túng, ngại ngùng gãi gãi má.

Sau khi rời khỏi sở cảnh sát, Jessie chống hông, đắc ý nói: "Mà... dù sao chúng ta cũng là những nhân vật phản diện đáng yêu và quyến rũ mà!" "Cô còn nói nữa... vừa rồi suýt nữa thì bại lộ rồi." James phàn nàn. "Dù sao thì...

đã bắt thành công Growlithe rồi meo!" Meowth cười hắc hắc. "Cảm giác thật tuyệt!" "Gâu gâu—!" Growlithe học theo bộ dạng của bộ ba Team Rocket, cũng cất tiếng sủa.

Meowth ngẩn người, trên mặt lộ vẻ kính nể. "Nó nói gì thế?" Lục Dã tò mò hỏi. "Nó nói... nó muốn trở thành một Anh hùng giống như mẹ nó, meo!" "Lý tưởng tuyệt vời đấy!" James ngồi xuống trước mặt Growlithe. "Ừm ừm... xem ra có thể trưởng thành thành một Pokémon rất mạnh đây!" Jessie sờ cằm nói.

Tâm trạng của Lục Dã bỗng có chút phức tạp.

Lý do...

để trở nên mạnh mẽ sao...

Tao chỉ muốn chúng mày ngoan ngoãn sống an nhàn...

Mỗi đứa chúng mày, có cần phải tích cực như vậy không!

Nhưng nhìn vào ánh mắt kiên định của Growlithe, Lục Dã thở dài, liếc sang Haunter bên cạnh. "Ghos?" "Huấn luyện giao cho mày đấy..." Lục Dã bất đắc dĩ nói, "Trông nó cho kỹ vào, tuyệt đối đừng phá nhà!" Haunter cười hắc hắc, đắc ý vỗ vỗ vai Lục Dã. "Ghos!" Yên tâm, cứ để tôi lo!

Ngày 9 tháng 9, thứ năm.

Kết thúc chuyến thăm ba ngày, Lục Dã đáp máy bay trở về Đông Hoàng.

Ngoài chiếc Sáo Xanh treo trên ngực Haunter, tấm séc 200 nghìn trong túi, còn có chú chó này, đang áp mặt vào cửa sổ, nhón chân, vẫy đuôi không ngừng.

Còn về lý do tại sao lại đi khoang hạng nhất, nơi có thể thả Pokémon ra ngoài...

Đừng hỏi, hỏi tức là vé máy bay được thanh toán!

Liếc nhìn Growlithe đang ngẩn ngơ, Lục Dã mở nhóm chat, @ các 大佬.

Thầy Lục: Có ai có guide training Growlithe không!

Cho xin một bản, trả bằng lê cao!

Blue Oak hơi ngẩn người: "Cậu bắt đầu thực hành chiến thuật Vây Đánh rồi à?" Giống như đội hình Bẫy Diệt Vong trước đây, thầy Lục đã huấn luyện lại một con Gengar.

Lần này tự sáng tạo chiến thuật Vây Đánh, quả nhiên là dùng Arcanine để thực hiện! "Không... là Growlithe có năng lực Uy Hiếp, di truyền chiêu Thần Quang." Lục Dã liếc nhìn Growlithe tròn vo, hoàn toàn không thể tưởng tượng nổi, thứ này lại có chút liên quan nào đến "Uy Hiếp". "Ừm...

Arcanine theo hướng đứng sân à..." Blue Oak sờ cằm, chìm vào suy tư. "Tôi hiểu rồi... tôi sẽ soạn một phương án, thầy Lục cứ dựa vào tình hình mà điều chỉnh nhé." Lục Dã vui vẻ nói: "Không sao, tôi tin vào trình độ của cậu!" Là cháu của Giáo sư Oak, lại còn là một 'Huấn luyện viên'...

Blue Oak quả là một tiền bối đáng tin cậy (công cụ)!

Akin nói: "Crystal cũng nuôi một con Arcanine, tôi cũng sẽ hỏi cô ấy xem." Green: "@Thầy Lục, nhanh nhanh nhanh, bây giờ đến chỗ tôi mua Đá Lửa, được giảm giá 20%!" Khóe miệng Lục Dã giật giật.

Có Steven, nhà sưu tập đá quý ở đây, tôi còn đến chỗ gian thương nhà cậu mua làm gì?

Nói đến đây... tuy đã trả hết nợ cho Steven, nhưng sự xuất hiện của Growlithe vẫn khiến thầy Lục có chút lo lắng. "Cùng lắm thì... mượn Red viên Đá Tiến Hóa vĩnh cửu vậy..." Lục Dã lẩm bẩm.

Takeshi híp mắt nói: "Pokémon tiến hóa bằng Đá Tiến Hóa, có thể học được hầu hết các chiêu thức trước khi tiến hóa..." "Như vậy, chi phí huấn luyện cũng sẽ giảm đi rất nhiều." Thầy Lục: "Đúng vậy, suy nghĩ của tôi cũng giống cậu." Takeshi, người vốn ít nói, hiếm khi mỉm cười.

Thực ra...

Takeshi cũng vì gia cảnh nghèo khó nên mới tổng kết ra kinh nghiệm này.

Mà suy nghĩ của thầy Lục lại trùng hợp với cậu một cách bất ngờ.

Takeshi khoanh tay, chậm rãi gật đầu.

Đây có lẽ chính là, sự đồng cảm giữa những người đàn ông! ...

Lục Dã nhận được tài liệu huấn luyện Arcanine của Crystal từ Akin. 【Tệp tin 'Sổ tay tự nuôi Arcanine' đã được nhận】 Là trợ lý của Giáo sư Oak, Crystal rất ít khi online, phải nhờ Akin gọi mấy cuộc điện thoại mới nhận được tài liệu.

Thầy Lục có chút cảm động: "Cảm ơn cậu, Akin!" "Hừ hừ, chuyện nhỏ thôi." Akin quẹt mũi. "Nếu nó tiến hóa thành Arcanine thì vừa hay có thể đấu một trận với Bakutarou của tôi." Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời.

Theo dòng thời gian hiện tại, quy đổi thành dữ liệu game...

Snorlax của Red chắc cũng cấp chín mươi mấy.

Bakutarou của Akin, ước chừng cũng đạt trình độ Tứ Thiên Vương...

Tự dưng có thêm một đối thủ truyền kiếp, Lục Dã không khỏi mặc niệm cho Growlithe.

Thầy Lục ho khan nói: "Lần sau nhất định!" ...

Về đến nhà, Haunter đeo tạp dề, bắt đầu dọn dẹp phòng.

Lục Dã đặt Growlithe đang tò mò xuống sàn, hai tay chống hông. "Ừm... xem ra phải tìm thời gian làm một cái ổ chó rồi." Growlithe bước những bước chân chắc nịch, ngửi ngửi mặt đất, dần dần nhe miệng cười. "Gâu (^ω^)!" Mùi của nhà.

Sylveon nhẹ nhàng đi về phía bánh xe chạy bộ, trong mắt bùng lên ngọn lửa. "Eevee!" (Bắt đầu giảm cân!) "Ồ... lát nữa còn có bữa khuya đấy, em chơi một lúc bây giờ cũng được." Lục Dã thản nhiên nói. "Eevee..." Sylveon lập tức nằm bệt xuống, như một chất lỏng tan chảy trên tấm thảm, lười biếng ngáp một cái.

Ngày mai... ngày mai vẫn còn kịp! ...

Lục Dã đi vào bếp, chuẩn bị bữa khuya hôm nay. "Vừa hay nhà có thành viên mới... hiếm khi cập nhật video vậy." Lục Dã lẩm bẩm.

Bật máy quay, thầy Lục bắt đầu nhập vai.

Rửa tay cẩn thận, chuẩn bị dụng cụ, thầy Lục hóa thân thành đầu bếp thượng hạng, sau lưng như có Thanh Long lượn lờ. "Thực đơn hôm nay là...

Bò hầm rượu vang kiểu Bourguignon!" Món ăn kinh điển của vùng Kalos, nghe nói là món tủ của Thiên Vương hệ Nước Siebold.

Về nguyên liệu, có yêu cầu nghiêm ngặt về thời gian chăn thả Tauros, vùng sản xuất rượu vang.

Tuy nhiên, thầy Lục nhà nghèo chỉ dùng nguyên liệu bình thường, chỉ có thể bù đắp bằng kỹ thuật và gia vị.

Lấy ra miếng thịt đùi sau bò có vân đẹp mắt, thấm khô nước, phết đều mật ong lên bề mặt.

Đun chảy bơ trong chảo, cùng với tiếng 'xèo xèo' của miếng bít tết, hương thơm lan tỏa, bề mặt dần chuyển sang màu vàng nghệ.

Xào cà rốt, hành tây làm nguyên liệu phụ, hầm cùng với bít tết, sau đó cho cỏ xạ hương, lá Bayleef và các loại gia vị khác vào, đổ rượu vang đỏ, đặt nồi hầm vào lò nướng đã được làm nóng sẵn.

Hầm ít nhất ba tiếng.

Sau khi dựng phim, kịp đăng vào đêm mai cũng được.

Ngửi thấy mùi thơm ngày càng đậm đà của nước sốt, Lục Dã hài lòng gật gật đầu.

Đột nhiên, Lục Dã giật mình. *Choang!* Tiếng cốc sứ rơi vỡ!

Lục Dã tim đập chân run bước ra khỏi phòng ngủ, hơi thở lập tức nghẹn lại. ...

Mười phút trước.

Growlithe ngoan ngoãn ngồi trên sofa, nhìn ngang ngó dọc.

Thấy mọi người đều bắt đầu bận rộn, chỉ có mình còn ngẩn ngơ, không khỏi có chút bất an. "Ghos!" Haunter bay đến, vỗ vỗ đầu Growlithe, cười hắc hắc.

Giúp thành viên mới hòa nhập với tập thể, cũng là việc mình nên làm! "Gâu?" Growlithe khó hiểu nghiêng đầu.

Haunter nhe miệng cười, trên người dần phân ra một Thế Thân, bay lượn quanh không trung.

Growlithe há hốc mồm, bỗng thấy một bóng hình lướt qua.

Chương 121

Sylveon潇洒 đáp đất, vung dải lụa, tức thì chọc vỡ Thế Thân. "Ghos! (*⊙~⊙)" Haunter vừa nhai Khối Năng Lượng bổ sung HP, vừa đưa ra lời mời với Growlithe.

Cùng chơi không? "Gâu!" Growlithe nhe miệng cười, gật đầu lia lịa. ...

Growlithe hưng phấn nhảy nhót lung tung, hòa mình vào cuộc vui với ba đứa nhỏ. *Giãy Giụa!* Lục Dã nhìn dấu chân trên tường, chiếc sofa rách bươm, sàn nhà bị cào nát... tay chân lạnh ngắt.

Nói đâu...

Growlithe tính cách hiền lành đâu rồi?

Sao mới về nhà ngày đầu tiên, đã bị dạy hư rồi?!

Nhìn vẻ mặt hưng phấn của Growlithe, Lục Dã tâm trạng phức tạp.

Cái thứ này...

đúng là họ hàng nhà Husky mà!

Thấy Lục Dã, mấy đứa nhỏ đồng loạt dừng lại, ngượng ngùng nhìn anh.

Lục Dã nghiêm mặt, nghiêm túc nhìn quanh bốn con Pokémon.

Bầu không khí có phần căng thẳng.

Nhưng không biết vì sao, trong một khoảnh khắc, thầy Lục tức đến bật cười. "Tao thật sự phục chúng mày luôn." Lục Dã thở dài, "Haunter, chi phí sửa chữa trừ vào lương của mày nhé!" "Ghos!" Haunter cười hắc hắc, đắc ý gật đầu.

Growlithe vừa rồi còn có chút rụt rè, giờ đây cũng vui vẻ vẫy đuôi.

Lục Dã bất đắc dĩ nói: "Được rồi, dọn dẹp đi, chuẩn bị ăn cơm!" "Eevee!" Sylveon nhảy lên không, lao vào lòng Lục Dã, chớp chớp đôi mắt xanh biếc. "Em làm gì thế?" Lục Dã ngẩn người, rồi phản ứng lại, bế Sylveon đến bàn ăn. ...

Miếng bít tết màu sắc hấp dẫn, ngâm trong nước sốt đỏ sậm, tỏa ra hương thơm nồng nàn. "Từ từ hẵng ăn, tao còn phải quay phim đã." Lục Dã dựng máy quay. "Gâu..." Growlithe ngẩn người, có chút ngại ngùng vẫy vẫy tai.

Haunter đã là diễn viên gạo cội, trải khăn ăn, cầm dao nĩa, cắt thịt một cách tỉ mỉ. "Zeni!" Squirtle nhìn chằm chằm Lục Dã, thấy Lục Dã không có vấn đề gì mới cẩn thận gật đầu.

Lục Dã đang chìm đắm trong cảm giác dày dặn của thịt bò.

Đàn Tauros phi nước đại, dòng sông rượu vang cuồn cuộn, dâng lên những lớp sóng sốt đỏ sậm.

Nếu nói món sukiyaki là cô thiếu nữ yểu điệu, thì món thịt bò này, không nghi ngờ gì chính là người phụ nữ trưởng thành với thân hình nóng bỏng... "Lần sau thử làm cả hai." Lục Dã lẩm bẩm. *Rắc!* Lục Dã ngẩn người, nhìn sang Growlithe bên cạnh.

Hàm răng của Growlithe lóe lên ánh sáng trắng sắc bén, 'rắc' một tiếng cắn vỡ cái đĩa làm đôi! "Gâu?" Growlithe mặt vẫn còn dính nước sốt, ngẩng cái đầu nhỏ lên, ánh mắt đầy trí tuệ.

Lục Dã vẻ mặt phức tạp.

Ăn khuya thôi mà... mày cũng học được chiêu Cắn Xé à?!

Liếc nhìn chiếc máy quay bên cạnh, Lục Dã lẩm bẩm: "Cảm giác... lại có content mới rồi đây!" Ngày 10 tháng 9, thứ sáu.

Lục Dã mở mắt, thấy Growlithe đang ngồi bên giường, lè lưỡi thở hổn hển. "Growlithe tính tình hiếu động, không nên ở trong PokéBall quá lâu, vận động, đi dạo, chiến đấu...

đều có lợi cho sự phát triển của Growlithe." Lục Dã bất giác nhớ đến câu nói này trong sổ tay huấn luyện, đưa tay vuốt đầu nó: "Tối tao dắt mày đi dạo, buổi sáng mày cứ ngoan ngoãn ở nhà nhé." Growlithe tha thiết vẫy đuôi, lè lưỡi liếm má Lục Dã. "Ghos! (.

ớ₃ờ)" Haunter vẻ mặt tủi thân bĩu môi.

Lục Dã hơi sững sờ, rồi mới nhận ra.

Trước đây anh luôn né tránh chiêu Liếm của Haunter, so sánh hai bên, khiến nó có chút tự ái.

Lấy một quả Cheri từ đầu giường, Lục Dã cắn răng: "Haunter, sử dụng Liếm!" Haunter ngẩn người, khóe miệng nhếch đến tận mang tai, vui vẻ lao về phía Lục Dã. "Ghos! (*ˇ𐌉)" Cảm giác lạnh lẽo truyền đến.

Lục Dã không khỏi rùng mình, lẩm bẩm: "Tỷ lệ tê liệt 30%, mình chắc không đen đến thế đâu nhỉ..." Lời còn chưa dứt, Lục Dã toàn thân cứng đờ.

Thầy Lục rơi vào trạng thái 『Tê Liệt』!

Thầy Lục đã sử dụng 『Quả Cheri』, trạng thái 『Tê Liệt』 được giải trừ!

Độ hảo cảm của Haunter tăng mạnh! ...

Bữa sáng yên tĩnh.

Lục Dã xoa xoa khuôn mặt tê rần, ngáp một cái, đổ Khối Năng Lượng cho Growlithe.

Growlithe ngồi trên đất, ngửi mùi thơm của quả Berry, vui vẻ vẫy

đuôi. *Rào rào!* Khi Khối Năng Lượng trong bát ngày càng chất cao, vẻ mặt của Growlithe dần chuyển từ mong đợi sang sợ hãi. "Gâu..." Growlithe lặng lẽ lùi lại vài bước.

Khối Năng Lượng đã chất cao như một ngọn núi nhỏ.

Lục Dã hài lòng gật đầu: "Không biết khẩu vị của mày thế nào, nên tao làm mỗi loại một ít, mày thích ăn gì thì cứ ăn hết." Growlithe ngượng ngùng nhe miệng, nhất thời không biết nên khóc hay cười.

Ngồi trên sofa, vuốt ve Sylveon đang kháng cự trong lòng, Lục Dã lẩm bẩm: "Trốn học cả tuần rồi... cũng nên quay lại trường xem sao..." Tuy có giấy phép, nhưng Lục Dã dù sao cũng là huấn luyện viên của đội tuyển trường, vẫn cần phải đi điểm danh.

Mặc dù sợ Growlithe phá nhà, nhưng cứ nhốt nó trong PokéBall lại dễ làm giảm độ hảo cảm.

Lục Dã bèn dặn dò Haunter: "Chiều nay mày dắt thằng nhóc này đi huấn luyện, làm nó mệt lử cho tao!" "Ghos! (no ￣▽￣)" Haunter ném cho một ánh mắt 'cứ yên tâm'.

Quả nhiên, chủ nhân vẫn rất quan tâm đến kế hoạch huấn luyện của Growlithe!

Haunter vui vẻ nghĩ.

Mình cũng phải cố gắng, huấn luyện Growlithe thành một Pokémon mạnh mẽ mới được! "Gâu!" Growlithe sủa lên như một con husky.

Mình nhất định sẽ nỗ lực huấn luyện, để trở thành một Anh hùng giống như mẹ! ...

Video 《Quán ăn đêm》 cần một thời gian để dựng, Lục Dã dự định sẽ đăng vào rạng sáng hôm nay.

Tượng trưng đi học hai tiết, người anh em Đại Hữu sắp hói đầu ghé tai nói nhỏ: "Ngầu vãi anh Lục, đội anh dẫn vào tứ kết ngon ơ!" Lục Dã ngẩn người. "Đội nào?" "Anh không phải là trợ giáo của đội tuyển trường à?" Đại Hữu cũng ngẩn người. "Hôm qua trường mình vào tứ kết rồi, anh không biết sao?" League Cao Trung là sân khấu dành cho các trường Huấn luyện viên tranh tài, tính chất tương tự như Junior Cup của các liên minh khác.

Mạnh như Caitlin, năm xưa cũng ra mắt ở giải trẻ, thua Cynthia, từ đó bắt đầu một cuộc đời bị sắp đặt (đãi ngộ)...

Dĩ nhiên, giải đấu trẻ này còn có một cái tên mà mọi người đều quen thuộc.

Little Cup.

Lục Dã vẻ mặt kỳ quái.

Trường mình vào tứ kết rồi á?

Khoan đã...

League Cao Trung bắt đầu rồi sao?!

Sao mình không biết!

Lương Đại Hữu mấp máy môi: "Anh Lục... anh không phải là..." Một giọt mồ hôi lạnh chảy xuống trán Lục Dã. "Anh không phải là quá căng thẳng đấy chứ!" Lương Đại Hữu cười lớn, vỗ vai Lục Dã. "Vài ngày nữa là bán kết rồi, tôi mong chờ màn thể hiện của anh đấy!" Cho đến khi tan học, Lục Dã vẫn còn hơi mơ hồ.

Ngược lại, huấn luyện viên Địch đã gọi điện tới: "Lục Dã à, vài ngày nữa là bán kết rồi, đến lúc đó nhớ qua nhé!" "Không vấn đề." Lục Dã có chút xấu hổ nói, "Huấn luyện viên, mấy hôm trước em đi công tác xa, không kịp tham gia mấy trận đầu, thật sự xin lỗi." Huấn luyện viên Địch cười ha hả: "Vào tứ kết tôi vẫn tự tin, cậu không

quên mất giải đấu là được rồi." "Em làm sao quên được chứ, ha ha ha." "Vậy thì tốt." Huấn luyện viên Địch cười nói, "Nếu cậu có thể ra sân, chúng ta nhắm thẳng đến chức vô địch, không thành vấn đề!" Lục Dã vẻ mặt kỳ quái.

Gáy sớm như vậy thật sự không có vấn đề gì sao, huấn luyện viên Địch! ...

Tắt điện thoại, huấn luyện viên Địch nhìn về phía chủ nhiệm Nghiêm Triết trước mặt, cảm khái nói: "Đứa trẻ Lục Dã này... tuy bận rộn khởi nghiệp, nhưng đối với chuyện của đội tuyển trường, vẫn rất quan tâm." Chủ nhiệm khoa Chiến đấu Nghiêm Triết gật đầu: "Hiệu trưởng Đỗ cũng rất quan tâm đến cậu ấy... nếu giải đấu lần này thể hiện xuất sắc, chúng ta có lẽ có thể tiến cử Lục Dã cho Đại học Celadon." Đại học Celadon là thánh địa mà mọi Huấn luyện viên đều mơ ước.

Có thể đến Đại học Celadon tu nghiệp, chắc Lục Dã cũng sẽ không từ chối đâu nhỉ.

Huấn luyện viên Địch thầm nghĩ, gật đầu: "Nói đến đây, lần này Đại học Teito thể hiện khá áp đảo, có thể tạo ra một đội Bão Cát hoàn chỉnh, thực lực này cũng chỉ có Đại học Teito thôi." Đội Phòng Lừa của trường Đại học Ma, cực kỳ phụ thuộc vào người thiết lập, không thích hợp với thể thức đấu loại trực tiếp.

Còn trong Đấu đội, lợi ích nhóm của Bão Cát lại rõ ràng lớn hơn Phòng Lừa.

Thành thật mà nói, huấn luyện viên Địch đối với giải đấu lần này, thật sự có chút không chắc chắn.

Chủ nhiệm Nghiêm Triết cười cười: "Cứ động viên bọn trẻ thêm đi... những tuyển thủ thể hiện xuất sắc, phân phát Máy Kỹ Thuật và tài nguyên cho chúng cũng không thành vấn đề." Nhắc đến Máy Kỹ

Thuật, mắt huấn luyện viên Địch sáng lên, lập tức nhớ lại vẻ mặt kích động của Lục Dã khi nhận được 'Phản Chiếu' và 'Tường Ánh Sáng' lần trước. "Có câu này của ngài." Huấn luyện viên Địch vui vẻ nói, "Tôi nghĩ Lục Dã cũng không có lý do gì để từ chối!" ...

Lục Dã về nhà, tra lịch trình của 'Little Cup'. "Hóa ra đã đấu nhiều trận như vậy rồi à..." Lục Dã trầm ngâm một lát, gật đầu. "Phát huy đầy đủ tính chủ động của tuyển thủ, ừm... rất hợp lý!" Dù nói vậy, trợ giáo dù sao cũng có tiền thưởng thành tích, đi làm cho có cũng cần thiết. "Vài ngày nữa đi xem một chút vậy." Lục Dã lẩm bẩm, "Chỉ là một cái Little Cup thôi mà... chắc cũng không có vấn đề gì..." Nhìn quanh, có lẽ là do buổi chiều huấn luyện.

Growlithe nằm bệt trên đất, vẻ mặt lười biếng.

Nhưng nghe nói Lục Dã muốn dắt nó đi dạo, nó lập tức trở nên sinh long hoạt hổ, nhảy dựng lên.

Lục Dã dắt Growlithe đi dạo hai vòng trong khu nhà, chào hỏi chị Liễu cũng đang dắt chó đi dạo.

Nhìn bóng lưng Lục Dã, chị Liễu lẩm bẩm: "Cậu Lục thu phục Growlithe rồi à... xem ra, cậu ấy cũng giàu thật." ...

Đêm khuya thanh vắng.

Lục Dã ôm Sylveon trong lòng, nhấn nút 'Tải video lên'. 《Quán ăn đêm của thầy Lục 03: Bò hầm rượu vang kiểu Bourguignon》.

Thầy Lục đã báo trước với bộ phận kiểm duyệt, chỉ đợi một lát đã nhận được thông báo 'Tải lên thành công'.

Chương 122

Không ngoài dự đoán của Lục Dã, một giờ sáng, chính là lúc vô số cú đêm bụng đói cồn cào, đang vật lộn với việc có nên đặt đồ ăn ngoài hay không.

Và video ẩm thực của thầy Lục, không nghi ngờ gì đã giáng một đòn chí mạng vào hội thức đêm. "Tôi biết ngay mà!

Chỉ có nửa đêm mới lướt thấy video này!" "Con Farfetch'd trong tay bỗng dưng không còn thơm nữa." "Thả độc lúc nửa đêm?!" Trong video, món bò hầm màu sắc hấp dẫn, ngâm trong nước sốt đậm đà, bốc hơi trắng nghi ngút, khiến người ta thèm nhỏ dãi.

Lục Dã còn cố tình gửi một liên kết vào nhóm, khiến Akin đang chơi game tức đến nghiến răng. "Không nói nhiều nữa, tôi đi úp mì đây." Akin hậm hực nói. "Cảm giác tay nghề nấu ăn của thầy Lục lại tiến bộ rồi." Takeshi híp mắt nói.

Yellow: "A... tôi cũng đói quá! (Meowth thở dài)" Mặc dù là đêm khuya, nhưng số lượng bình luận vẫn không ngừng tăng lên.

Và cùng với cảnh ăn uống của Growlithe, một loạt dấu chấm hỏi lướt qua. "Mẹ kiếp, đến cả đồ ăn của Growlithe cũng ngon hơn của tôi?!" "Series người không bằng chó." "Thầy Lục cũng giàu quá đi!

Đã nuôi cả Growlithe rồi!" Rồi khi ánh sáng của chiêu thức lóe lên, Growlithe một miếng cắn vỡ cái đĩa làm đôi! "Ăn khuya thôi mà, có cần phải dùng chiêu thức không!" "Thơm quá đi mất..." "Tôi hiểu rồi, thân phận thật sự của thầy Lục, thực ra là một đầu bếp!" Tuy đói đến mức không chịu nổi, nhưng xem mukbang, thỏa mãn con mắt cũng không tệ.

Lục Dã lướt qua khu bình luận đầy ghen tị, mỉm cười.

Đang định xuống bếp, nấu cho mình một bát mì ăn khuya.

Nhưng ngay khoảnh khắc mở cửa tủ lạnh, Lục Dã chết lặng.

Bận đi thả độc cho người khác... quên mất nhà địa chủ cũng hết lương thực rồi!

Thầy Lục bụng đói cồn cào, vỗ trán: "Toang rồi..." Ngày 11 tháng 9, thứ bảy.

Do một phút lỡ dại, không kịp bổ sung lương thực.

Bữa sáng hôm nay của thầy Lục, cũng giống như mấy đứa nhỏ, là những quả Berry chua ngọt ngon miệng. "Nhìn cái gì." Lục Dã cắn quả Salac chua ngọt, lúng búng nói, "Tao không được ăn Berry à?" Mấy đứa nhỏ nhìn nhau, vẻ mặt ảm đạm.

Chủ nhân đã túng quẫn đến mức này rồi sao...

Trước đây ngài ấy rõ ràng còn ăn được Khối Năng Lượng mà!

Hình như nghĩ ra điều gì đó, Haunter tinh thần phấn chấn, lúc bay về, trong tay đã có thêm một chiếc thẻ ngân hàng. "Ghos!" Haunter nhe miệng cười, đưa thẻ ngân hàng cho Lục Dã.

Lục Dã ngẩn người: "Thẻ lương của mày?" "Ghos!" Haunter đắc ý gật đầu.

Lục Dã có chút cảm động, cười vỗ đầu Haunter: "Mày cứ giữ lấy mà dùng." "Nghèo thì nghèo, mấy đứa chúng mày tao vẫn nuôi nổi!" Growlithe đang ăn ngấu nghiến, ngượng ngùng dừng lại, đẩy nửa bát thức ăn còn lại về phía Lục Dã. "Eevee..." Sylveon cũng dùng dải lụa chọc chọc Lục Dã, đưa qua một miếng quả Oran đã cắn dở...

Lục Dã vẻ mặt kỳ quái.

Tao chỉ quên mua đồ ăn thôi mà, có cần phải làm cho không khí bi thương thế này không!

Sau bữa sáng.

Lục Dã dặn dò Haunter một hồi, bảo nó dắt Growlithe ra ngoài mua thức ăn. "Không trổ tài cho chúng mày xem, lại cứ tưởng tao tranh ăn với Growlithe thật." Lục Dã hừ hừ. "Ghos!" Haunter vỗ ngực, một tay xách giỏ rau, một tay dắt chó ra ngoài.

Lục Dã vẫy tay, nhìn hai đứa nhỏ đi xa, có chút cảm khái: "Cảm giác... tên này còn hợp làm bảo mẫu hơn cả Mr.

Mime!" ...

Quay lại sofa ngồi xuống, Lục Dã vuốt ve bộ lông trắng như tuyết của Sylveon, lướt một hồi newfeed. 《Quán ăn đêm của thầy Lục》 đã được đẩy lên trang chủ, bình luận toàn là "không phải người". "Bạn tưởng thầy Lục là cao thủ?

Thực ra ông ấy là đầu bếp!" "Siebold: Cảm ơn, có bị xúc phạm." "Chuyện liên quan đến con người, thầy Lục không làm một chút nào!" Thấy phản ứng nhiệt liệt như vậy, Lục Dã hài lòng gật đầu.

Tuy không nhận quảng cáo, thu nhập không cao, nhưng ruồi muỗi bé cũng là thịt!

Hơn nữa, nhờ có hệ thống đổi BP, ít nhất phần Berry không cần phải tự mua!

Bế Sylveon lên bánh xe chạy bộ.

Lục Dã và Squirtle cùng xem một lúc 《Tuyển tập catwalk của Elesa》, rồi đột nhiên vỗ trán. "Hình như mình còn việc gì phải làm thì phải..." Lục Dã lóe lên một ý nghĩ, tâm trạng vi diệu bấm vào liên kết "League Cao Trung".

Cha mẹ ơi, suýt nữa lại quên! ...

Sau khi lướt qua, Lục Dã thỉnh thoảng gật đầu: "Hóa ra là vậy..."

Tứ kết của League Cao Trung được quyết định qua vòng bảng.

Lần lượt là bốn học viện: Teito, Thượng Hải, Kim Lăng, Giao Đại.

Ba ngày sau, sẽ diễn ra trận bán kết tại sân vận động Ho-Oh ở Teito.

Cuộc thi được chia thành Đấu Đơn và Đấu Đội, phần thưởng vô cùng hậu hĩnh.

Thậm chí bao gồm cả những vật phẩm quý giá như Hạt Thần Kỳ, Nước Thần Bí.

Lục Dã mắt sáng lên.

Trước đây chỉ vài giọt Nước Thần Bí đã tốn hơn chục vạn.

Một chai Nước Thần Bí hoàn chỉnh... cái này ít nhất cũng phải trị giá cả triệu chứ nhỉ?

Lấy được thứ này, sau này chẳng phải không cần phải thay nước cho Squirtle nữa sao?!

Lục Dã lại xem xét kỹ một lượt, chìm vào suy tư.

Phần thưởng là một trong ba lựa chọn: 『Than Củi』, 『Hạt Thần Kỳ』, 『Nước Thần Bí』.

Và chỉ có cá nhân xuất sắc nhất mới có tư cách lựa chọn.

Tuy thực lực của trường mình không yếu, nhưng Đại học Teito đã có kỷ lục vô địch ba lần liên tiếp.

Muốn giành được MVP từ tay họ không phải là chuyện dễ. "Ừm... dắt Squirtle đi mở mang tầm mắt vậy." Lục Dã chống cằm, gật đầu. "Quá thận trọng cũng không phải là chuyện tốt..." "Đợi đến lúc thất bại trở về, ngoan ngoãn làm một kẻ ăn bám là được!" ...

Do Haunter phải làm thêm giờ, không có thời gian dắt Growlithe đi thi đấu.

Nhốt trong PokéBall lại không phải phong cách của thầy Lục.

Lục Dã bèn giao cho Haunter: "Tao đi ba ngày thôi, về ngay... mày trông nó cho kỹ vào!" "Ghos!" Haunter thề thốt gật đầu. "Gâu!" Growlithe cũng vẫy đuôi, hú lên.

Lục Dã vẻ mặt phức tạp.

Khối Năng Lượng đã chuẩn bị xong, Haunter cũng có thể dắt Growlithe đi dạo...

Mặc dù mới gia nhập không lâu, nhưng tính cách của Growlithe vẫn rất ngoan ngoãn.

Để Haunter trông... chắc không có vấn đề gì đâu nhỉ?

Vẫn có chút không yên tâm, Lục Dã dặn dò chị Liễu vài câu.

Chị Liễu mỉm cười nói: "Cùng lắm chỉ là phá nhà thôi, chuyện vài triệu bạc, để Pokémon vui vẻ mới là quan trọng nhất." Lục Dã:???

Đây chẳng lẽ là thế giới của người có tiền sao?!

Phàn nàn thì phàn nàn, Lục Dã cũng thấy được mong muốn trở nên mạnh mẽ của Growlithe.

Nhân thời gian này, vừa hay để Haunter huấn luyện một phen, thuận tiện đến Gym Thượng Hải cày cấp.

Trên đường chuẩn bị tham gia, Lục Dã cũng nhận được điện thoại từ Cynthia. "Vài ngày nữa là hội thảo khoa học ở thành phố Canalave rồi, anh nhớ đến nhé." "Khoa học hay không không quan trọng, chủ yếu là muốn gặp em một lần." "Vế trước mới là thật lòng, em biết mà." Cynthia mỉm cười, "Đây là câu cửa miệng của anh rồi." Lục Dã hơi sững sờ, có chút bối rối xoa xoa thái dương. 'Chó sói đến rồi' kêu

nhiều lần quá... quả nhiên vẫn là lật xe!

Đoàn người của đội tuyển trường khởi hành đến Teito.

Trên máy bay, huấn luyện viên Địch huých tay Lục Dã, nói nhỏ: "Cậu Lục à, lần này nếu thể hiện xuất sắc, nhà trường có thể sẽ tiến cử cậu đến Đại học Celadon tu nghiệp, cậu phải cố gắng lên đấy!" Biểu cảm của Lục Dã có chút vi diệu.

Tôi sắp làm giảng viên ở đó rồi, ông lại bảo tôi đến Đại học Celadon tu nghiệp?

Lục Dã ho khan một tiếng: "Vâng ạ, huấn luyện viên, em sẽ cố gắng." Huấn luyện viên Địch gật đầu, cười nói: "Giáo sư Rowan đến thăm lần trước cũng là người của Đại học Celadon, nếu có thể học hỏi được gì đó, cũng tốt cho cậu." Đội trưởng Giang Thần ngồi hàng ghế trước như nhớ lại điều gì: "Giáo sư Rowan, có phải đã từng mời huấn luyện viên Lục không?" "Mời?" Huấn luyện viên Địch hơi ngẩn người. "Mời thầy Lục đến Đại học Celadon học nghiên cứu sinh." Thẩm Đinh Chỉ trầm ngâm nói, "Hình như còn bị từ chối rồi." Huấn luyện viên Địch nhìn về phía Lục Dã, tặc lưỡi: "Còn có chuyện này sao?" "Toàn là tin đồn thôi." Lục Dã lắc đầu.

Huấn luyện viên Địch hơi thả lỏng, ho khan nói: "Tóm lại, mọi người cố gắng lên, thắng tôi mời mọi người ăn vịt quay!" Cùng với một trận reo hò, Lục Dã cũng có chút mong đợi.

Vuốt đầu Squirtle bên cạnh, Lục Dã vui vẻ nói: "Nếu đối thủ quá mạnh, thì cứ nhận thua sớm, làm một kẻ ăn bám cũng không mất mặt đâu!" "Zeni! ヾ(⌐■_■)" Squirtle cẩn thận đẩy kính râm, gật đầu thật mạnh.

Mặc dù không biết đối thủ sẽ mạnh đến đâu, nhưng từ lời của chủ công mà suy đoán, trận chiến lần này, nhất định vô cùng gian nan.

Squirtle siết chặt nắm đấm, vẻ mặt nghiêm túc.

Không thể phụ lòng mong đợi của chủ nhân, Squirtle!

Ngày 15 tháng 9, thứ Ba.

Junior Cup khu vực Kanto, trận bán kết được vạn người mong đợi, đã chính thức khai mạc tại sân vận động Ho-Oh.

Hàng vạn khán giả tụ tập trên khán đài hai bên, giương cao biểu ngữ và cờ hiệu, tiếng hò hét vang dội không ngớt.

Nhìn vào số lượng người tham dự và lượng khán giả của các trận đấu Pokémon, độ nóng của giải đấu cao trung có thể nói là hơn hẳn cả "Tháng Ba Điên Rồ" của NCAA.

Những tuyển thủ có màn thể hiện xuất sắc tại Junior Cup, giống như những ngôi sao bóng đá tương lai đầy hứa hẹn, cũng sẽ nhận được sự chú ý đặc biệt tại Đại hội Liên Minh.

Thậm chí có những nhà tuyển trạch như Scott sẽ tìm kiếm những Huấn luyện viên trẻ tài năng để đầu tư sớm.

Có thể thấy, mức độ quan tâm dành cho giải đấu cao trung không hề thua kém bất kỳ sự kiện lớn nào khác! ...

Lục Dã lướt điện thoại, nhìn vào phần giới thiệu qua loa, buột miệng chê bai: "Đây chả phải là Little Cup sao...

Sao lại thổi phồng cứ như Master League thế nhỉ?" Thẩm Đinh Chỉ chỉ mỉm cười, nhưng ánh mắt lại có chút u buồn. "Rất nhiều tuyển thủ trẻ, có lẽ cả đời này cũng không thể đứng trên sân khấu của Đại hội Kanto..." "Giải đấu cao trung, có lẽ chính là khoảnh khắc huy hoàng nhất trong sự nghiệp huấn luyện của họ rồi." Lục Dã trầm ngâm một lúc rồi khẽ gật đầu.

Những ngôi sao tỏa sáng rực rỡ ở NCAA, sau khi vào NBA lại có

thể trở nên mờ nhạt.

Nhưng dù thế nào đi nữa, giải đấu cao trung lúc này chính là sân khấu để họ thể hiện tuổi trẻ của mình.

Lục Dã khởi động cổ tay, cười nói: "Cảm thấy hơi máu lửa rồi đấy." Mong là đối thủ mạnh một chút, để Squirtle có thể yên phận làm một kẻ ăn hại!

Trên sân đấu.

Trận chiến giữa Đại học Đế Đô và Đại học Kim Lăng đang diễn ra.

Cát vàng cuồn cuộn ập đến, đập vào lớp lá chắn phòng hộ kêu lách tách, gây ra một trận kinh ngạc.

Giữa cơn bão cát, Hippowdon to lớn ngáp một cái thật dài, đôi mắt đỏ rực lộ ra vẻ gian xảo.

Tô Dụ khẽ "chậc" một tiếng, nghiến răng nói: "Scyther, cố lên, Tấn Công Cánh!" Scyther khựng lại, ý chí kiên cường xua tan cơn buồn ngủ, lao vun vút như mũi tên rời cung về phía Hippowdon.

Người đàn ông đeo kính với khí chất lạnh lùng khẽ búng tay: "Mộ Đá!" Những tảng đá ầm ầm rơi xuống, đập mạnh vào Scyther đang mơ màng, khiến nó bị cát vàng nuốt chửng. "Đại học Đế Đô, tuyển thủ Tả Du giành chiến thắng!" Khán đài bùng nổ một trận hoan hô, nhưng vẫn có không ít người xì xào: "Tô Dụ lại thua chóng vánh thế..." "Đây mới chỉ là Đấu Đơn, hệ thống Bão Cát có tổ chức sẽ còn đáng sợ hơn trong Đấu Đội!" "Đây chính là thực lực của Đại học Đế Đô sao..." Trong Đấu Đội, hệ thống Bão Cát của Đại học Đế Đô đã dễ dàng chọc thủng phòng tuyến của Đại học Kim Lăng, giành chiến thắng trong trận bán kết.

Chương 123

"Tấm vé đầu tiên vào chung kết đã có chủ!

Chúng ta hãy cùng chúc mừng Đại học Đế Đô!" Tiếng hò hét vang dội, hai bên lịch sự bắt tay, cúi chào rồi rời sân.

Địch Văn Diệu nhìn chằm chằm vào đối thủ cũ, huấn luyện viên Thiệu Quảng Hải của Đế Đô, lông mày khẽ nhíu lại với vẻ bất an. "Đế Đô năm nay không dễ đối phó đâu..." Lục Dã thở dài: "Đúng là Hippowdon thật..." Cuối cùng không phải là Tyranitar.

Vừa bất ngờ, lại vừa hợp lý.

Địch Văn Diệu gật đầu: "Cậu cũng thấy rất khó nhằn à?" "Đúng vậy..." Lục Dã gật đầu.

Khả năng để Squirtle yên tâm làm kẻ ăn hại lại giảm đi một chút rồi. "Dù sao đi nữa, điểm yếu của đội Bão Cát là khả năng kháng hệ, Torkoal dự bị cũng có thể làm nhiệm vụ thay đổi thời tiết." Địch Văn Diệu trầm ngâm nói: "Chúng ta cứ chuẩn bị cho trận đấu ngày mai với Giao Đại Thượng Hải trước đã!" Theo sự dẫn dắt của huấn luyện viên Địch, cả đội Ma Đại đã nhận phòng tại chuỗi khách sạn Budew.

Người qua lại trên đường vẫn đang sôi nổi bàn tán về trận đấu hôm nay. "Đế Đô năm nay chắc kèo rồi nhỉ?

Chẳng lẽ muốn giành bốn chức vô địch liên tiếp?" "Khó nói lắm, mai có trận của Ma Đại với Giao Đại, xem ai vào chung kết đã." "Giao Đại là đội Mưa đúng không?

Đội Phòng Méo Mó của Ma Đại ở Đấu Đơn yếu xìu, tôi đặt cược cho Giao Đại!" Lục Dã xoa cằm.

Đội Thời Tiết rất coi trọng thứ tự ra sân của Pokémon tạo thời

tiết.

Xem ra dù chỉ là Junior Cup cũng khá thử thách tầm nhìn và khả năng bày binh bố trận của huấn luyện viên!

Dù đã chứng kiến màn trình diễn đáng kinh ngạc của Đế Đô, nhưng sĩ khí của cả đội vẫn rất cao.

Bởi vì, khác với những trận trước, trận này có Thầy Lục tham gia!

Trong một đội, luôn cần có linh hồn và trụ cột, đó chính là ý nghĩa của một người lãnh đạo.

Dù Lục Dã toàn lười biếng, nhưng trong lòng mọi người, đó là vì anh đang chuẩn bị kế hoạch huấn luyện phù hợp cho họ, không quản ngày đêm...

Giang Thần nhìn Lục Dã đang trầm tư, cười nói: "Trong các trận trước, rất nhiều người đã nhắc đến thầy, em nghĩ ở đây cũng có rất nhiều người là fan của thầy đấy." Các tuyển thủ đa phần đều là người trẻ, mà Thầy Lục lại rất được lứa tuổi này hâm mộ.

Nói là trận đấu của fan cứng cũng không sai.

Nếu để họ biết Lục Dã tham gia, mức độ quan tâm của Ma Đại rất có thể sẽ tăng thêm một bậc.

Lục Dã xoa xoa thái dương, có chút bất đắc dĩ.

Tôi thật sự chỉ đến đây để câu giờ thôi mà!

Đây đã là bán kết rồi, chẳng lẽ thật sự có thể một mình cân năm sao?

Cúi đầu nhìn Squirtle đang vẻ mặt nghiêm túc, Lục Dã thở dài: "Thắng thua là thứ yếu, mày đừng bị thương là được!" Squirtle thận trọng gật đầu, trong mắt lóe lên một tia sáng. "Zeni! ヾ(⌐■_■)" ...

Ngày 16 tháng 9, thứ Tư.

Đại học Thượng Hải (Ma Đại) đã công bố danh sách thi đấu chính thức trước trận đấu.

Tên của Lục Dã xuất hiện một cách đầy ấn tượng.

Như một tảng đá ném xuống mặt hồ phẳng lặng, cư dân mạng đã bình luận hàng loạt dấu chấm hỏi dưới Weibo. "???

Thầy Lục sắp lên sàn à?" "Tôi cứ tưởng Thầy Lục lương tâm cắn rứt, không ngờ thầy vẫn không phải là người!" Dù không rõ thực lực cụ thể của Thầy Lục, nhưng có thể dùng chiến thuật hành bao nhiêu cao thủ như vậy, Thầy Lục sao có thể là một tân binh mới ra mắt được?

Vì vài triệu tiền thưởng mà đi bán hành cho gà con, thế này có hợp lý không?! "Theo một nghĩa nào đó, đây đúng là chuyện mà Thầy Lục có thể làm ra." "Ban tổ chức không phải không cho những người đã thách đấu các liên minh khác tham gia sao?

Thầy Lục là trường hợp gì vậy?" Đối mặt với những nghi vấn trên mạng, ban tổ chức lập tức mở cuộc họp thảo luận. "Hội trưởng Đường, ngài xem tài liệu của tuyển thủ này." Trợ lý có chút khó xử nói, "Trên mạng có người nghi ngờ tư cách tham gia của cậu ấy, gây ra không ít tranh cãi." Chủ tịch Ủy ban Liên Minh Kanto, địa vị sánh ngang với Goodshow.

Hội trưởng Đường liếc qua một cái: "Không có vấn đề gì cả...

Sao thế?" "Có người nói, cậu ấy là một Bậc thầy Huấn luyện đã chu du qua nhiều liên minh..." Hội trưởng Đường bật cười: "Hồ sơ của cậu ta rõ ràng rành, chẳng lẽ còn là người xuyên không đến?

Được rồi, chỉ là vấn đề nhỏ, để Đại hội tiếp tục đi!" Cùng với tuyên bố của ban tổ chức, tranh cãi cũng lắng xuống.

Phòng livestream chính thức tràn ngập fan cứng của Thầy Lục.

"Nghe danh mà đến." "Lục Bảo xông lên cho bố!" "Đến Little Cup cày cấp, quả không hổ là thầy, Thầy Lục!" Cùng với tiếng hoan hô và la hét vang trời.

Trận đấu giữa Ma Đại và Giao Đại cũng chính thức bắt đầu.

Ngày 16 tháng 9, thứ Tư.

Đại học Thượng Hải đối đầu Đại học Giao Thông Thượng Hải.

Trong phòng livestream chính thức của trận bán kết giải đấu cao trung, một lượng lớn fan cứng của Thầy Lục đã tràn vào. "Khi nào Thầy Lục lên sàn vậy?" "Đội Mưa bên kia, con Kingdra này đỉnh quá!" Ánh mắt của tất cả khán giả đều đổ dồn vào hai tuyển thủ giữa sân.

Bên trong hàng rào bảo vệ, mưa như trút nước, bốc lên một màn sương trắng.

Kingdra có hình dáng như cá ngựa, từ cái miệng dài như ống phun ra một dòng nước có áp suất kinh người.

Liepard không kịp né tránh, bị lưỡi dao nước xé toạc một vết thương, đau đớn ngã xuống đất. "Tình hình của Ma Đại không ổn rồi!" "Tốc độ của Kingdra nhanh quá, không theo kịp!" Cùng với thất bại của Giang Thần, trên màn hình tinh thể lỏng, tỷ số đã là 3:2.

Huấn luyện viên Địch khoanh tay, gật đầu với Giang Thần vừa rời sân, an ủi: "Con Kingdra đó là chủ lực của họ, câu giờ được đến khi Mưa Tạnh là tốt lắm rồi." Giang Thần im lặng gật đầu, nhìn Kingdra đang kiêu ngạo trên sân, không cam lòng thở dài. "Trận tiếp theo tôi lên." Lục Dã nói.

Huấn luyện viên Địch nhìn Lục Dã một cái, gật đầu: "Nhờ vào cậu cả!" Lục Dã gật đầu, khởi động cổ tay, chậm rãi bước lên sân đấu.

Thắng thì không thành vấn đề, nhưng chắc chắn cũng sẽ là một

trận chiến cực kỳ khó khăn.

Nhân lúc này, để Squirtle tỉnh ngộ vẫn còn kịp!

Tiếng hoan hô lập tức dâng cao, tiếng la hét càng thêm cuồng nhiệt.

Ở khu vực tuyển thủ của Đại học Đế Đô, Trần Đình Nguyệt với vẻ mặt lạnh lùng bỗng hơi ửng hồng. "Cậu bị cảm à?" Tả Du hỏi.

Kiều Oánh Oánh búi tóc củ tỏi cười hì hì: "Thầy Lục ra sân rồi kìa!

Chị Đình Nguyệt là fan của thầy đó!" Tả Du hơi sững sờ.

Hay thật, trong đội lại có nội gián!

Ống kính quay trở lại sân đấu.

Lục Dã nhìn Squirtle đang chống đẩy, ánh mắt đầy mong đợi: "Nhờ mày cả đấy, Squirtle!" Squirtle ngẩng đầu, ánh mắt sắc bén: "Zeni!" "Tuyển thủ Lục Dã đến từ Ma Đại đã ra sân!" Bình luận viên kinh ngạc nói. "Trong tình thế bị dẫn trước, Pokémon mà tuyển thủ Lục Dã cử ra dường như không chiếm ưu thế!" Kingdra kháng nước gấp bốn lần, mà Squirtle lại là hệ Nước thuần túy.

Để Squirtle ra sân thực sự không phải là một lựa chọn khôn ngoan. "Squirtle cũng ra sân, Thầy Lục rốt cuộc có hiểu Pokémon không vậy!" "Lấy cái gì để đánh Kingdra đây?" Đối mặt với con Squirtle to lớn này — Huấn luyện viên của Kingdra, Giả Nghị, lén lau mồ hôi lạnh trên trán.

Anh ta cũng đã tìm hiểu về Thầy Lục trước trận đấu, nền tảng chiến thuật mạnh đến đáng sợ.

Nhưng mà, cử Squirtle đấu với Kingdra...

Thế này thì không coi ai ra gì rồi! "Nhờ vào cậu cả, Kingdra." Giả

Nghị hít một hơi thật sâu, "Nhất định phải cẩn thận!" Kingdra kiêu ngạo nhìn Squirtle, khẽ gật đầu.

Cùng lúc đó, Lục Dã liếc nhìn Pokedex, lẩm bẩm: "Chưa học được Long Ba Động à?

Tiếc thật...

Vốn còn định để Squirtle học hỏi một chút." Giả Nghị nghe Lục Dã nói, sắc mặt hơi thay đổi.

Chỉ nhìn một cái mà cậu đã biết được chiêu thức của Kingdra?

Chết tiệt, lại còn bị cậu ta nói trúng!

Tiếng còi của trọng tài vang lên: "Trận đấu bắt đầu!" Giả Nghị kinh hãi trong lòng, cẩn thận chỉ huy: "Kingdra, Hơi Thở Của Rồng!" Mưa lớn vẫn tiếp tục.

Kingdra dựa vào 『Bơi Lội Nhanh Nhẹn』, linh hoạt di chuyển trong mưa, cái miệng dài ổn định ngưng tụ luồng khí nóng màu tím.

Một luồng Hơi Thở Của Rồng bốc lên hơi nước 'xì xì' trong cơn mưa lớn. "Squirtle, né đi rồi dùng Súng Nước!" Squirtle nhảy lên, phồng má.

Dòng nước tập trung thành một quả cầu Bơm Thủy Lực, ầm ầm bay về phía Kingdra!

Giả Nghị: ???

Không phải đã nói là Súng Nước sao?

Sao tự dưng lại biến thành Bơm Thủy Lực rồi!

Giả Nghị chưa kịp phản ứng, nhưng Kingdra đã nghiêng người né đi.

ẦM!!

Bơm Thủy Lực nổ tung, làm nứt mặt đất thành nhiều vết rạn.

Giả Nghị thầm hét lên vãi chưởng trong lòng.

May mà né nhanh!

Mày gọi cái thứ này là Súng Nước á?!

Giả Nghị toát mồ hôi. "Kingdra, Bơm Thủy Lực!" Ngay sau đó, Kingdra dùng đuôi cuộn lại, bật lên.

Bơm Thủy Lực được ngưng tụ qua cái miệng dài, áp suất kinh khủng như một lưỡi dao nước cắt về phía Squirtle!

Lục Dã nhíu mày.

Vẫn không thể nương tay quá, để Squirtle bị thương thì mất nhiều hơn được. "Squirtle, Rụt Đầu." Khác với Thầy Lục mặt đen như nhọ nồi.

Đây dù sao cũng là Bơm Thủy Lực trong mưa thật sự, uy lực và độ chính xác đều có bảo đảm.

BÙM!

Bơm Thủy Lực nổ tung trên mai rùa, nước bắn tung tóe, nhưng không hề làm Squirtle lay chuyển.

Sau khi sương nước tan đi, cả sân vận động đều xôn xao. "Không... không hề hấn gì?!" "Con Squirtle này là cái quái gì vậy?

Rụt Đầu còn tăng cả Phòng Thủ Đặc Biệt à!" Nhìn Squirtle thò đầu ra khỏi mai, bình an vô sự, Giả Nghị trợn tròn mắt.

Đây là Bơm Thủy Lực được cường hóa trong mưa đấy!

Mày bị thương một chút cho tao giữ chút thể diện đi chứ!

Lục Dã có vẻ mặt phức tạp.

Mình còn tưởng ghê gớm lắm...

Hóa ra Bơm Thủy Lực này còn không phá nổi phòng thủ à? "Zeni!" Squirtle từ từ đứng dậy.

Liếc nhìn vết xước mờ trên mai, trong mắt bùng lên ý chí chiến đấu mãnh liệt.

Đây quả nhiên là một trận chiến đầy nguy hiểm! "Squirtle, Sóng Nước!" Squirtle vẻ mặt thận trọng, há to miệng.

Dòng nước mạnh hơn lúc nãy gấp mấy lần bắn lên trời.

Sóng Nước từ trên trời rơi xuống, như thác nước đổ ập xuống!

BÙM!!

Dòng nước nổ tung.

Dù có khả năng kháng gấp bốn lần, Kingdra dưới đòn tấn công này cũng trở nên choáng váng, miễn cưỡng đứng vững.

Dưới tác động của Sóng Nước, Kingdra rơi vào trạng thái 『Hỗn Loạn』!

Phát Sóng Nước như thác đổ này đã gây sốc cho tất cả mọi người có mặt.

Chương 124

Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Con Squirtle này sao đột nhiên như hack thế! "Tình thế đã đảo ngược!" Bình luận viên hét lớn, "Uy lực chiêu thức của Squirtle đã tăng lên gấp mấy lần!" "Quy Quy đỉnh quá!" "Rõ ràng là Thầy Lục đang giấu nghề... bụng dạ đen tối thật!" Những người khác có thể không biết tính cách của Squirtle.

Nhưng Thầy Lục thì quá hiểu Quy Quy rồi.

Liếc nhìn vết xước mờ trên mai rùa, Lục Dã thở dài một hơi.

Chỉ vì mai rùa bị xước mà mày đã bật『Dòng Nước Xiết』? 『Dòng Nước Xiết』: Khi Pokémon có năng lực này rơi vào tình thế nguy cấp, uy lực của các chiêu thức hệ Nước sẽ tăng lên!

Đầy máu đã bật Dòng Nước Xiết...

Quy Quy, mày cẩn thận hơi quá rồi đấy!

Kingdra bị『Hỗn Loạn』, ưu thế về tốc độ không còn nữa.

Squirtle nhân cơ hội tiến lên, một phát Bơm Thủy Lực áp sát vào người Kingdra.

Chỉ cần tao áp sát, chiêu thức sẽ không thể trượt được!

BÙM!!

Dòng nước nổ tung, Kingdra bị đánh bay ra ngoài, đập vào khán đài bên cạnh, đã ngất đi!

Đám người Giao Đại vẻ mặt như gặp ma.

Giả Nghị dù sao cũng là đội trưởng của Giao Đại.

Kingdra kháng nước gấp bốn lần mà lại bị Squirtle áp đảo...

Nếu nó Tiến hóa thành Blastoise, có lẽ sẽ quét sạch cả đội mất!

Trọng tài sững sờ một lúc rồi thổi còi. "Tuyển thủ Lục Dã giành chiến thắng!" Khán đài sau một lúc im lặng, đột nhiên bùng nổ tiếng hoan hô. "Thầy Lục đỉnh của chóp!" "Hướng tới ngôi vô địch, Ma Đại xông lên!" Lục Dã cúi đầu nhìn Squirtle, vẻ mặt phức tạp. "Zeni ヾ(⌐■_■)!" Squirtle đối diện với ánh mắt của Lục Dã, cẩn thận gật đầu.

Tình hình vừa rồi thật là nguy hiểm.

Quả nhiên, như lời chủ công đã nói, đây đúng là một trận đấu vô cùng gian nan!

Trạng thái 『Dòng Nước Xiết』 của Squirtle kéo dài cho đến khi trận đấu kết thúc.

Raichu và Ludicolo còn lại của Giao Đại cũng thảm bại tương tự.

Ludicolo là chủ lực tấn công của đội Mưa, Fake Out cũng là một phương tiện hỗ trợ tuyệt vời.

Nhưng Squirtle một cú trượt né được quả Cầu Năng Lượng lấp lánh, lao tới Cắn liên hoàn, tiện thể đánh ra một đòn chí mạng. "Thầy Lục cũng có thể đánh chí mạng á???" "Nói, rốt cuộc mi là ai!" Raichu cũng chung số phận.

Né được Sét Đánh bằng cách Đào Đất, Squirtle một phát Húc Đầu hất Raichu vào tấm biển quảng cáo trên khán đài...

Lục Dã ngượng ngùng nói: "Sao tôi cảm thấy... sắp học được Húc Đầu Bằng Mai rồi nhỉ?" Cùng với thất bại của Raichu, khán đài vang lên một tràng tiếng "vãi chưởng". "Một cân ba, sao Squirtle vẫn như chưa hề bị thương vậy?" "Chỉ là trông vậy thôi, dù sao nó vừa mới bật Dòng Nước Xiết mà." "Cũng có lý..." Nhờ vào màn trình diễn xuất

sắc của Squirtle, các thành viên Ma Đại cũng đã thể hiện được trình độ của mình trong Đấu Đội.

Cùng với tiếng hoan hô vang trời, bình luận viên hét lớn: "Tấm vé cuối cùng vào chung kết đã có chủ!" "Chúng ta hãy cùng chúc mừng Đại học Thượng Hải!" Hai bên khán đài, cờ hiệu tung bay, tiếng hò hét gần như muốn xé toạc mái vòm.

Với lượng khán giả đông đảo như vậy, dù chỉ là Junior Cup, các trận đấu Pokémon vẫn thu hút vô số ánh mắt.

Trở thành tâm điểm của dư luận, sau trận đấu, Thầy Lục đã đưa Squirtle đến Trung tâm Pokémon. ...

Mặc dù Squirtle chẳng bị làm sao, nhưng dưới yêu cầu mãnh liệt của nó, bác sĩ vẫn quấn một lớp băng dày cộm lên mai rùa của nó. "Zeni! (ㅍ∪ㅍ)✧" Toàn thân bị băng quấn như xác ướp, Squirtle hài lòng gật gù.

Lục Dã giật giật khóe miệng.

Rõ ràng chỉ là mai rùa bị xước một chút, mày có cần phải cẩn thận đến thế không!

Lúc này, ánh mắt của Squirtle bị thu hút bởi cửa hàng tiện lợi bên cạnh. "Zeni!" Squirtle chỉ vào kệ hàng, đôi mắt tím sẫm ánh lên vẻ mong đợi mãnh liệt.

Nhìn theo hướng đó, chính là những lọ Siêu Thuốc được đóng gói tinh xảo!

Lục Dã có vẻ mặt kỳ quặc.

Lần trước chỉ là Siêu Thuốc, lần này lại lên một cấp nữa à?

Nhưng nghĩ kỹ lại cũng đúng.

Dù sao thì vết thương lần này cũng nghiêm trọng hơn lần trước rất

nhiều...

Lục Dã ôm trán, vẫy tay với cô nhân viên bán hàng. "Gói hết lại cho tôi!" Nhân viên bán hàng ngạc nhiên trợn tròn mắt: "Hết... hết ạ?" Lục Dã liếc một cái: "Có vấn đề gì à?" Nhân viên bán hàng vẻ mặt kích động, gom hết Siêu Thuốc trên kệ xuống, cho vào một cái túi lớn đưa cho Lục Dã, cúi gập người: "Cảm ơn quý khách đã ủng hộ!" Thầy Lục liếc nhìn số dư, lại bay mất năm mươi nghìn Pokedollar tiền tiết kiệm.

Nhưng nhìn nụ cười của Squirtle, Lục Dã bất đắc dĩ lắc đầu. "Tích trữ thuốc cũng được..." "Chỉ cần không tích trữ Cỏ Hồi Sinh, Hồi Sinh Tối Đa gì đó là vẫn chấp nhận được!" ...

Tối hôm đó, tại khách sạn Budew.

Cả đội tụ tập trong phòng Thầy Lục đánh bài, hào hứng thảo luận về trận đấu sáng nay. "Quy Quy mạnh quá đi!" Đang đứng một bên bị Sylveon gõ vào mai, Torkoal ngơ ngác ngẩng đầu. "Xin lỗi nhé..." Vương Duệ gãi đầu, "Tôi nói là Squirtle." Torkoal lập tức vẻ mặt chán nản. "Mai cố gắng lên nhé." Lục Dã cười nói, "Cậu là chủ lực của đội Nắng đấy!" Torkoal ngẩng đầu, ánh mắt lại một lần nữa sáng lên.

Thẩm Đinh Chỉ nói: "Thầy Lục, trận đấu ngày mai, thầy có thể tranh thủ giành MVP." Lục Dã xoa cằm, trầm ngâm một lúc.

Trận đấu này, mục đích ban đầu của anh là đến để câu giờ.

Nhưng đã vào đến chung kết rồi, lại tiếp tục lười biếng thì không phải phong cách của Thầy Lục.

Tiền thưởng cho cá nhân xuất sắc nhất tuy có 2 triệu, kèm theo một viên Nước Thần Bí, nhưng tiền thưởng gì đó quá tầm thường.

Mục đích chính vẫn là muốn giành vinh quang cho Ma Đại... "Tôi sẽ cố gắng hết sức." Lục Dã ho nhẹ.

Lúc này, huấn luyện viên Địch Văn Diệu gõ cửa phòng rồi bước vào. "Lục Dã, còn nhớ Máy Kỹ Thuật lần trước tôi nói với cậu không?" Huấn luyện viên Địch cười nói, "Tôi đã bàn với hiệu trưởng, chúng tôi thấy, Phòng Thủ Sắt rất hợp với con Squirtle của cậu!" Phòng Thủ Sắt có thể tăng hai bậc phòng ngự, kết hợp với Rụt Đầu, có thể gọi là pháo đài bất khả xâm phạm.

Lục Dã có vẻ mặt kỳ quặc.

Cảm giác như Squirtle học xong Phòng Thủ Sắt là sẽ cộng hết điểm vào Phòng Thủ mất! "Vậy thì..." Lục Dã yếu ớt nói, "Rèn luyện Phòng Thủ Sắt tốn bao nhiêu tiền ạ?" "Phòng Thủ Sắt không phải là chiêu tốn kém lắm, chỉ cần rèn luyện khả năng chịu đòn của Pokémon là được." Huấn luyện viên Địch suy nghĩ một lúc rồi nói: "Torkoal của Cố Trung không phải là nhờ Eevee của cậu mới học được sao?" Cố Trung憨 hậu cười, có chút cảm kích gãi đầu.

Lục Dã sững sờ.

Khả năng chịu đòn?

Chẳng phải là để Squirtle bị đánh là được sao?

Liếc nhìn Squirtle đang quấn đầy băng và Sylveon đang vẻ mặt không vui.

Lục Dã thầm nghĩ, hiếm khi có trận đấu, cũng nên để Eevee hoạt động một chút. "Cứ giao cho tôi." Lục Dã gật đầu, "Tôi sẽ quét sạch đối thủ!" ...

Ngày 17 tháng 9, thứ Năm.

Trận chung kết tổng của giải đấu cao trung chính thức diễn ra tại sân vận động Ho-Oh.

Trực thăng bay lượn trên không, các hãng truyền thông đồng loạt xuất hiện.

Nam phóng viên của tờ Báo Tối Thượng Hải, xem lại bản câu hỏi đã chuẩn bị trước trận, lẩm bẩm: "Thầy Lục đến Junior Cup cày cấp...

Đúng là hợp với tính cách của thầy ấy thật." Hàng vạn khán giả tràn vào sân vận động, tiếng người huyên náo, đa phần là người hâm mộ của hai trường đại học Đế Đô và Ma Đại.

Mặc đồng phục hai màu đỏ và xanh, xếp thành hàng, tiếng hoan hô của khán giả hai bên như sóng thần. "Ma Đại cố lên!!" "Đại học Đế Đô bốn lần vô địch liên tiếp!!" So với lịch sử trăm năm của trường Pokémon, số lượng fan của Thầy Lục vẫn còn quá ít.

Nhưng tất cả những người ủng hộ Ma Đại đều biết, năm nay Ma Đại đã huấn luyện được một Huấn luyện viên mạnh mẽ.

Chủ kênh khu vực game, nhà sản xuất game độc lập, chuyên gia chiến thuật, niềm tự hào của Ma Đại...

Sinh viên năm hai đến từ Đại học Thượng Hải, Lục Dã!

Hai đội bước ra từ đường hầm dành cho tuyển thủ.

Ánh đèn flash nhấp nháy, tiếng hoan hô lại một lần nữa đạt đến đỉnh điểm.

Bình luận viên hào hứng nói: "Chào mừng quý vị đã đến với trận chung kết của giải đấu cao trung Liên Minh Kanto!" "Hai trường đại học trăm năm Ma Đại và Đế Đại sẽ có cuộc đối đầu cuối cùng." "Hươu chết về tay ai, chúng ta hãy cùng chờ xem!" Trên hàng ghế khách mời, hai vị hiệu trưởng của Ma Đại và Đế Đô được mời tham dự.

Cùng đảm nhận vai trò khách mời còn có Nhà lãnh đạo Phòng Gym hệ Rồng của thành phố Đế Đô, Cơ Thi Âm, và Bậc thầy Huấn luyện của Kanto, Đồ Dung.

Cơ Thi Âm còn khá trẻ, mái tóc đen buông xõa bên hông, khuôn mặt trắng trẻo, gầy gò.

Đỗ Cát Nặc tóc bạc phơ đang trêu chọc Tôn Hoài An bên cạnh: "Ông nói trận này, hai ta ai sẽ thắng?" Tôn Hoài An liếc nhìn đối thủ cũ, lạnh lùng nói: "Thắng hay không không quan trọng, chủ yếu muốn xem bộ dạng xấu hổ của ông." Đỗ Cát Nặc ha ha cười lớn: "Năm đó ở Đại hội Kanto ông cũng nói vậy, cuối cùng chẳng phải cũng về nhì sao!" Tôn Hoài An hừ lạnh một tiếng, không nói gì.

Cơ Thi Âm và Đồ Dung cũng không phải người nói nhiều, ánh mắt đổ dồn về trung tâm sân vận động đang huyên náo.

Bữa tiệc chiến đấu của trận chung kết tổng đã chính thức bắt đầu. "Xin phép cho tôi giới thiệu sơ qua về quy tắc của Đại hội lần này!" Trọng tài đứng trên một thiết bị bay lơ lửng, nắm chặt tay cầm, giọng nói không biết nhờ vào nguyên lý gì mà lan tỏa khắp sân vận động. "Đại hội lần này áp dụng thể thức lôi đài và Đấu Đội, quy tắc Đấu Đơn là 6 chọn 2, không giới hạn số lượng chiêu thức..." "Danh sách cấm như sau: Vụ Nổ, Chiêu Z, Tiến hóa Mega..." Dù là 6 chọn 2, nhưng Thầy Lục tổng cộng cũng chỉ mang theo hai con Pokémon.

Huống hồ là Đá Key, Tinh Thể Z gì đó...

Căn bản là không có!

Mua không nổi!

Nhưng với tư cách là Junior Cup, cấm những chiêu khó kiểm soát này cũng hợp lý.

Ở Master League, cảnh Chiêu Z đấu với Tiến hóa Mega mới thực sự là trăm hoa đua nở...

Lục Dã lắc đầu, ngồi dưới sân, tập trung tinh thần.

Thứ tự ra sân của anh là thứ hai, đây cũng là cách huấn luyện viên

Địch để anh quan sát đối thủ trước.

Lỡ như đội Bão Cát của đối phương đột nhiên lại có một con Venusaur thì cũng không phải là không có khả năng. "Các thành viên đầu tiên của hai bên đã ra sân!" Bình luận viên hô to, "Là Torkoal đối đầu Hippowdon!" "Lại trực tiếp cử đội trưởng ra sân." Đỗ Cát Nặc vuốt râu, liếc nhìn Tôn Hoài An bên cạnh. "Thua không nổi à?" Tôn Hoài An lạnh nhạt nói: "Có thể giải quyết trong Đấu Đơn thì không cần phải đánh Đấu Đội." "Hừ, nghĩ hay thật đấy!" Đỗ Cát Nặc trừng mắt.

Trận đấu sắp bắt đầu!

Hippowdon há to miệng, cát vàng cuồn cuộn ập đến, đập lách tách vào lớp lá chắn phòng hộ.

Torkoal vững vàng trụ lại, một vầng sáng trắng từ từ bay lên, nhưng bầu trời không có một chút dấu hiệu nào của việc hửng nắng. "Torkoal không phải chậm hơn Hippowdon sao?

Sao Hạn Hán lại mất tác dụng?" "Chênh lệch thực lực?" Khán đài xôn xao bàn tán. "Khởi đầu không thuận lợi rồi." Trên hàng ghế khách mời, Đồ Dung nhíu mày.

Cơ Thi Âm gật đầu: "Nếu thời tiết tiếp tục như vậy, Bão Cát đang dâng lên sẽ rất khó chống đỡ." Sau vài hiệp, Torkoal với HP sắp cạn vẫn đang cố gắng phản công cuối cùng.

Nhưng những tảng đá ầm ầm rơi xuống đã chôn vùi Torkoal đầy thương tích, nó đã ngất đi. "Mời tuyển thủ cử Pokémon thứ hai!" Cố Trung không cam lòng thu Torkoal lại.

Tả Du cũng thu lại Hippowdon, gật đầu: "Tôi sẽ dốc toàn lực, cẩn thận nhé." Cố Trung hơi sững sờ.

Nhưng khi Pokémon thứ hai của Tả Du ra sân, trên mặt tất cả

những người ủng hộ Ma Đại đều hiện lên vẻ tuyệt vọng.

Sát thương chủ lực tuyệt đối của đội Bão Cát, được cường hóa bởi Lực Cát, Excadrill với hai cánh tay lóe lên ánh sáng lạnh lẽo.

Chương 125

Excadrill thực hiện Múa Kiếm, khí thế không ngừng tăng lên, thậm chí có khả năng quét sạch cả đội!

Lúc này mọi người ở Ma Đại mới hiểu ra chiến thuật của Đại học Đế Đô.

Đại học Đế Đô muốn kết thúc trận đấu ngay từ vòng Đấu Đơn!

Địch Văn Diệu trong lòng chấn động, nhìn về phía huấn luyện viên Thiệu Quảng Hải của Đế Đô.

Chỉ thấy ông ta mỉm cười, khẽ gật đầu với Địch Văn Diệu.

Mồ hôi lạnh của Địch Văn Diệu lặng lẽ chảy xuống.

Không ai có thể ngờ chiến thuật của Đế Đô lại táo bạo đến vậy.

Hơn nữa, chiến thuật này đã hoàn thành được một nửa! "Toang rồi, Đế Đô thật sự sắp vô địch bốn lần liên tiếp rồi." "Chiến thuật này bị khắc chế hoàn toàn rồi..." Tiếng hoan hô vang trời, nhưng khu vực của Ma Đại lại chìm trong im lặng.

Cố Trung cũng biết rõ không thể cho đối phương thêm thời gian, dứt khoát chọn đầu hàng. "Giới trẻ bây giờ đúng là ngày càng táo bạo." Đỗ Cát Nặc thở dài.

Tôn Hoài An hừ lạnh: "Tôi đã nói rồi, không cần thiết phải đánh Đấu Đội." Đỗ Cát Nặc gãi đầu, nhìn về phía đội của Ma Đại, đột nhiên mắt sáng lên — một thanh niên tuấn tú, từ từ đứng dậy, bước ra phía trước đội.

Ánh mắt của mọi người đều tập trung vào tuyển thủ đẹp trai quá mức này. "Thầy Lục sắp ra sân à?" "Thế cũng vô dụng thôi... mang theo đội trẻ con, Nhà lãnh đạo Phòng Gym đến cũng khó đánh!" Tiếng

nghi ngờ và tiếng hoan hô đồng thời vang lên trong sân vận động.

Huấn luyện viên Địch nhíu chặt mày: "Là trách nhiệm của tôi...

đã sơ suất trong chiến thuật..." "Thắng thua không quan trọng, cậu nhất định phải cẩn thận!" Các thành viên trong đội cúi đầu, sĩ khí sa sút.

Nếu... ngay cả Thầy Lục cũng thua...

Trận đấu này, có lẽ thật sự sẽ kết thúc tại đây...

BỐP!

Tất cả mọi người ngẩng đầu, kinh ngạc nhìn Lục Dã đang vỗ tay. "Được rồi, đừng tự trách nữa." Lục Dã mỉm cười. "Chẳng phải chỉ là đoán sai mặt sấp ngửa của đồng xu thôi sao?

Chuyện thường tình mà." Mọi người hơi sững sờ. "Nhưng..." Hàn Tiêu Tiêu mắt hơi đỏ, lí nhí nói, "Chiến thuật bất lợi thì..." Lục Dã ngắt lời cô.

Ống kính hướng về chàng trai đẹp trai đến chói mắt này. "Chiến thuật?" Thầy Lục cười một tiếng, tựa như lưỡi dao sắc bén vừa ra khỏi vỏ, ánh mắt sắc lẹm. "Tôi chính là chiến thuật." ... "Tuyển thủ thứ hai của Ma Đại đã ra sân!" Bình luận viên hét lớn, "Liệu tuyển thủ Lục Dã có thể lật ngược tình thế, chúng ta hãy cùng chờ xem!" Lục Dã nhìn Squirtle vẫn còn quấn băng, bật cười: "Được rồi, quét sạch đối thủ đi, về tôi mua thêm mười lọ Thuốc cho mày!" Một tia sáng lóe lên trong mắt Squirtle.

Nó nhanh chóng tháo băng ra, nhẹ nhàng nhảy lên sân đấu.

Trận đấu sắp bắt đầu.

Tả Du nhìn Lục Dã trước mặt, lông mày khẽ nhíu lại với vẻ bất an.

Áp lực này... không hề thua kém các tiền bối đã thành danh... "Excadrill, Đầu Sắt!" Tả Du cẩn thận nói.

Cái đầu được bao phủ bởi lớp giáp của Excadrill lóe lên ánh sáng trắng lạnh lẽo, lao về phía Squirtle trong cơn Bão Cát.

Nhưng khi nó xuyên qua lớp cát vàng mịt mù, Squirtle đã biến mất! "Người của Little Cup đúng là dễ đoán thật..." Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời, "Squirtle, Vũ Điệu Cầu Mưa!" ẦM ẦM!! "Vãi chưởng, sấm à?" "Hình, hình như là Vũ Điệu Cầu Mưa?" "Vũ Điệu Cầu Mưa cũng có thể gây ra động tĩnh lớn như vậy sao?!" Mây đen lập tức tụ lại, mây đen kịt đè thấp xuống.

Gió mạnh gào thét.

Ngay sau đó, mưa như trút nước đổ xuống, quét sạch lớp cát vàng mịt mù! "Vũ Điệu Cầu Mưa... thành công rồi!!" Bình luận viên hét lớn. "Trong trạng thái Đào Đất mà vẫn có thể có cảm nhận kinh người như vậy?" Cơ Thi Âm kinh ngạc. "Là thiên phú đặc biệt chăng." Đồ Dung cảm khái, "Nhưng mà... việc huấn luyện này đúng là đã đầu tư rất nhiều công sức." Mưa như trút nước, nhưng không thấy bóng dáng của Squirtle đâu.

Tả Du cắn chặt răng. "Excadrill, San Bằng!" Excadrill ngửa trời gầm lên, dưới tác động của San Bằng, mặt đất nứt toác, chấn động dữ dội lan ra bốn phía.

Nhưng Squirtle lại từ dưới đất chui lên, dùng Húc Đầu đánh lui Excadrill.

BÙM!!

Excadrill choáng váng, Móng Vuốt Sắt vung loạn xạ về phía trước, nhưng bị một dòng nước mạnh mẽ đánh lùi mấy mét.

Trên khán đài, một phen kinh ngạc.

Đây là trình độ chỉ huy gì vậy?

Tại sao có thể dự đoán được mọi hành động của Tả Du!

Mưa như trút nước, các đòn tấn công của Squirtle như vũ bão. "Sức Ngựa!" Tả Du nói.

Excadrill ôm đầu, toàn thân bốc lên ánh sáng đỏ rực, Sức Ngựa lao về phía trước.

Keng!

Mặt đất nứt toác, thế không thể cản! "Rụt Đầu." Lục Dã nói.

BÙM!!

Squirtle bị hất bay ngay lập tức, một cơn đau nhẹ truyền đến thần kinh của nó.

Một tia sáng lóe lên trong mắt Squirtle.

Dòng Nước Xiết, bật!!

Trong mây đen, dường như có tia chớp lóe lên.

Mưa bão trút xuống, hoàn toàn áp đảo hệ thống Mưa của Giao Đại. "Rốt cuộc ai mới là kẻ tạo ra thời tiết vậy!" "Mẹ kiếp, hóa ra Ma Đại mới là người chơi đội Mưa!" Giữa không trung, Squirtle đột nhiên thò đầu ra, phồng má. "Squirtle, Súng Nước!" ẦM!!

Mọi người đã không còn sức để chê bai hành động Thầy Lục gọi 'Bơm Thủy Lực' là 'Súng Nước' nữa.

Chỉ là cột nước hùng vĩ này đã trực tiếp phá tan mặt đất.

Đá vụn bay tứ tung, Excadrill bị dòng nước hất bay!

Sân vận động chìm trong im lặng.

Trọng tài sững sờ một lúc lâu, lắp bắp nói: "Excadrill... mất khả năng chiến đấu!" Tất cả mọi người đều vẻ mặt kinh ngạc.

Nói sao nhỉ...

Excadrill sắp quét sạch cả đội cơ mà?

Vừa rồi khí thế còn lớn như vậy, sao đột nhiên lại bị hạ gục trong nháy mắt?

Tả Du cắn chặt răng, giơ tay ném ra quả PokéBall tiếp theo: "Lên đi, Hippowdon!" Dòng Cát lại nổi lên!

Nhưng lớp cát vàng này căn bản không thể đối chọi với cơn mưa bão.

Súng Nước lại một lần nữa bắn ra, Hippowdon phát ra một tiếng kêu đau đớn.

ẦM!!

Tất cả mọi người hít một hơi khí lạnh.

Một chiêu hạ gục!

Đội trưởng của Đế Đô lại không trụ nổi một hiệp!

Trong sự im lặng, bầu trời lặng lẽ hửng nắng.

Lục Dã đứng trên sân đấu đã được gột rửa, ánh mắt sâu thẳm, mỉm cười nói: "Người tiếp theo." Trong nhà thi đấu, cả khán đài chìm trong tĩnh lặng.

Mặc dù có lợi thế hệ, nhưng con Squirtle này cũng mạnh đến mức vô lý!

Huống hồ... không còn Pokémon tạo thời tiết nữa, chẳng lẽ đội Đế Đại còn phải tự tay bật Bão Cát à? "Huấn luyện viên, để em lên." Phùng Song Thành gật đầu với huấn luyện viên.

Huấn luyện viên Thiệu Quảng Hải khoanh tay, vẻ mặt nghiêm túc: "Nhất định phải cẩn thận!" Phùng Song Thành là tân binh vô địch của

giải đấu năm nay, từng được xem là người kế nhiệm của Tả Du.

Và Pokémon át chủ bài của cậu ta cũng sở hữu năng lực Dòng Cát. "Hống!!" Một con Gigalith được tạo nên từ những khối đá, trên trán có một viên pha lê màu đỏ thẫm.

Theo tiếng gầm của Gigalith, cát vàng cuồn cuộn nổi lên lần nữa.

Mặc dù Dòng Cát đã miễn cưỡng áp chế được Mưa Phùn, nhưng Lục Dã chớp lấy thời cơ, khẽ quát: "Sóng Nước!" Dòng nước như thác đổ từ trên trời giáng xuống, âm thanh chấn động đinh tai nhức óc, nện vào đầu Gigalith khiến nó choáng váng.

Squirtle thừa thế xông lên, tung ra một cú Đuôi Nước, hất văng vô số đá vụn! "Quy quy sắp nghiền nát Gigalith rồi kìa!" "Đấu Xoay Vòng mà, HP của Squirtle cũng sắp cạn rồi chứ?" "Đừng quên, Thầy Lục vẫn còn một Pokémon chưa ra sân đấy!" Pokémon còn lại của Phùng Song Thành là Skarmory với đôi cánh sắc bén, bộ giáp thép ánh lên tia sáng lạnh lẽo.

Một cú Chém Gió chí mạng chém vào người Squirtle, nhưng chỉ để lại một vết xước trắng mờ. "Zeni!!" Squirtle có chút hoảng hốt.

Bình luận viên gào lên: "Chém Gió dường như đã gây ra sát thương không nhỏ cho Squirtle!" Lục Dã mặt mày quái dị.

Đây đâu chỉ là sát thương không nhỏ, rõ ràng là trọng thương rồi còn gì!

Squirtle lộ vẻ thận trọng, năng lực Dòng Nước Lũ lại được kích hoạt.

Một phát Súng Nước hất văng Skarmory vào tường chắn, Sóng Nước theo sát ngay sau đó...

Cùng lúc đó, tất cả khán giả có mặt đều mang vẻ mặt như gặp ma giữa ban ngày.

Dùng một con Squirtle chưa tiến hóa mà quét sạch hai thành viên của Đế Đại...

Đây quả thực là giết người còn tru tâm mà!

Trên khu vực khách mời, vẻ mặt Tôn Hoài An có chút nghiêm trọng.

Con Squirtle này khiến ông ta nhớ lại ký ức không mấy tốt đẹp khi đối mặt với Clawitzer của Đỗ Cát An!

Lục Dã nhìn Squirtle, trầm ngâm một lát.

Duy trì trạng thái Dòng Nước Lũ liên tục cũng là một gánh nặng không nhỏ đối với Squirtle.

Cũng đến lúc để Sylveon ra ngoài hoạt động một chút rồi!

Thành viên thứ ba của Đế Đại là Kiều Oánh Oánh, một cô gái buộc tóc búi.

Hít sâu một hơi, Kiều Oánh Oánh cúi đầu nói: "Thầy Lục, xin chỉ giáo nhiều hơn!" Lục Dã khẽ gật đầu, giơ tay thu hồi Squirtle.

Ném PokéBall ra, quả cầu lại bật trở về lòng bàn tay Lục Dã.

Trên sân đấu, một con Sylveon toàn thân trắng như tuyết, dáng vẻ tao nhã hiên ngang xuất hiện! "Sylveon này dễ thương quá!" "Vãi chưởng, Thầy Lục còn nuôi cả một em Sylveon nữa!" Đối mặt với tiếng kinh hô của toàn trường, Sylveon kiêu ngạo ngẩng đầu, cử chỉ toát lên vẻ thanh lịch.

Trong mắt Kiều Oánh Oánh, một tia ngưỡng mộ lóe lên. "Lên đi, Scizor!" Con Scizor do Kurt chế tạo, bộ giáp màu đỏ ánh lên sắc mờ, đôi càng khổng lồ vô cùng dữ tợn.

Chương 126

Nhưng tốc độ của Sylveon còn nhanh hơn một bậc.

Một vệt sáng trắng lướt qua.

Tia Lửa Tốc Biến đã lóe lên ở bụng Scizor, để lại một vết thương dữ tợn!

Huấn luyện viên Thiệu Quảng Hải của Đế Đại lộ vẻ kinh hãi.

Tốc độ gì thế này?

Dù sao Kiều Oánh Oánh cũng xuất thân từ nhà thi đấu hệ Bọ, thiên phú và khả năng phản ứng đều cực kỳ xuất sắc.

Vậy mà trong cuộc đối đầu vừa rồi, cô ấy lại không có cả cơ hội để ra chỉ thị?

Kiều Oánh Oánh há miệng, căng thẳng nói: "Scizor, Cú Đấm Tốc Độ!" Cú Đấm Tốc Độ, đúng như tên gọi, nhanh đến mức không thể né tránh.

Nhưng Sylveon nhe răng, cơ thể lóe lên ánh sáng trắng, lao thẳng về phía Scizor! "Đây là...

Sylveon hệ 'áp sát' à?" Trên khu vực khách mời, Đồ Dung khẽ sững sờ. "Uy lực thế này..." Cơ Thi Âm nheo mắt, "Là năng lực Tiên Tử Hóa!" Bộ lông trắng như tuyết của Sylveon ánh lên sắc trắng tinh nhuận, trông vô cùng đẹp mắt.

Rõ ràng là một Sylveon nổi tiếng về sự dễ thương, vậy mà lại lao tới như một cỗ xe tăng, mơ hồ nghe thấy tiếng xé gió. "Sylveon, Va Chạm Kép!" "Bố y! (`mạnh ´)" Bùm!!

Sylveon ra đòn sau nhưng đến trước, dưới cú húc mạnh mẽ, kẻ bị

hất bay lại là Scizor. "Vãi chưởng!" "Đây chắc chắn không phải là Flareon chứ?!" Khóe mắt Kiều Oánh Oánh giật giật.

Khoảnh khắc vừa rồi, cô mơ hồ thấy một con Rhyperior đang lao về phía này.

Đây thật sự là màn trình diễn mà một Pokémon dễ thương như Sylveon có thể tạo ra sao?!

Scizor bị hất bay, 'rắc' một tiếng đập vào hàng rào bảo vệ.

Tất cả mọi người có mặt, vẻ mặt bất giác trở nên phức tạp.

Vốn tưởng rằng...

đây là chiến thuật đột kích của Đế Đại.

Nhưng tại sao, cục diện bây giờ lại đảo ngược trong chớp mắt?

Hơn nữa, Thầy Lục dường như còn có ý định một mình cân cả năm?!

Giải quyết gọn gàng Pokémon còn lại của Kiều Oánh Oánh.

Lục Dã mỉm cười, bình tĩnh nói: "Người tiếp theo." "Vãi chưởng!" Bất kể là cổ động viên bên nào, tất cả đồng thanh réo lên một tiếng.

Thầy Lục... ngầu vãi!

Trên khu vực khách mời, Đỗ Cát An liếc nhìn Tôn Hoài An, trêu chọc: "Ông vừa nói gì cơ?

Đấu đơn cứ thế mà đẩy thôi à?" Tôn Hoài An đỏ mặt, hừ lạnh một tiếng, không nói gì.

Các cổ động viên của Đại học Thượng Hải đã sớm vẫy cờ hò reo. "Thầy Lục giết hết cho em!!" Trên màn hình, bảng điểm đã là 3:1.

Tại khu vực tuyển thủ của Đế Đại, hai thành viên còn lại nhìn nhau.

Trần Đình Nguyệt đã sớm được chứng kiến sự đáng sợ của Thầy Lục trong trận đấu giao hữu công khai.

Và giờ đây, con Sylveon đầy khí thế này đã phủ một bóng đen lên tất cả mọi người.

Trần Đình Nguyệt hít sâu một hơi, buộc lại mái tóc đuôi ngựa, chậm rãi bước lên sân đấu. "Xin chỉ giáo nhiều hơn, Thầy Lục." Trần Đình Nguyệt căng thẳng nói.

Lục Dã gật đầu, thầm nghĩ.

Đây hình như đã là fan nước thứ hai trong đội Đế Đại rồi nhỉ...

Chung kết mà cũng biến thành buổi gặp mặt fan... quả không hổ danh là mình!

Trần Đình Nguyệt lấy ra một quả Great Ball, ho nhẹ một tiếng, mặt bỗng đỏ bừng. "Còn một chuyện nữa, Thầy Lục..." "Ừm?" "Nếu trận này em thắng, anh có thể hẹn hò với em không ạ?" "???" "Bố y! (˝▼mạnh ▼)" Sylveon nhe răng, dải lụa dựng đứng, ngọn lửa mơ hồ bùng cháy trong mắt. "Thầy Lục đang gáy à?" "Nhìn cô em đối diện kìa, mặt đỏ như gấc rồi!" "Bẩn quá!

Đây quả nhiên cũng là chiến thuật của Thầy Lục!" "Không vấn đề." Lục Dã ho nhẹ, "Nhưng tôi sẽ không thua đâu." Nhận được lời khẳng định, Trần Đình Nguyệt bừng bừng ý chí chiến đấu.

Ánh mắt cô lại trở nên cẩn trọng, giơ tay tung ra Gliscor.

Lục Dã liếc qua Pokédex, khẽ chép miệng.

Không hổ danh là fan cứng.

Chiến thuật Hồi Phục Độc, ngay cả bộ chiêu thức cũng giống hệt như trong video hướng dẫn.

Chưa đợi Lục Dã ra lệnh, Sylveon đã lao ra như tia lửa điện.

"Gliscor, Bảo Vệ!" Dưới ánh mắt kinh ngạc của Lục Dã, dải lụa của Sylveon đã xé toạc rào chắn màu xanh nhạt!

Bình luận viên kinh hãi nói: "Chỉ khi chênh lệch thực lực quá lớn, mới có thể xuất hiện tình trạng phá vỡ phòng ngự bằng sức mạnh tuyệt đối!" Bùm!!

Giữa không trung, Sylveon lóe lên ánh sáng trắng, tựa như một quả cầu ánh sáng rực rỡ.

Đó chính là chiêu 'Đền Ơn'!

Dưới tình trạng Thân Mật tối đa, kết hợp với Tiên Tử Hóa, uy lực tăng vọt đến mức kinh người.

Oanh!!

Gliscor bị húc thẳng vào khán đài, chớp mắt đã rơi vào trạng thái bất tỉnh.

Toàn trường im phăng phắc. "Đây, đây là sắp một cân bốn rồi?" "Thầy Lục... không coi đối thủ ra gì cả!" Lục Dã nhìn Trần Đình Nguyệt đang mang vẻ mặt chán nản, khẽ gật đầu.

Sau đó, anh ngẩng đầu nhìn vào ống kính, nở một nụ cười rạng rỡ.

Các cổ động viên của Đế Đại bất giác nuốt nước bọt.

Đây quả thực là nụ cười của ác ma!

Và giọng nói nhẹ nhàng cũng vang vọng khắp sân đấu như lời thì thầm của quỷ dữ. "Người tiếp theo." --- Ngày 17 tháng 9, thứ năm.

Thượng Hải, Bull Club. "Người tiếp theo." Nhìn vào màn hình livestream.

Cô gái ở quầy lễ tân 'rộp' một tiếng cắn miếng khoai tây chiên, nói giọng ú ớ: "Thầy Lục đúng là đẹp trai thật!" "Ghos! (*≧▽≦)" Haunter tiện tay chôm một miếng khoai tây chiên, gật gù đồng tình.

Hạ Tuyền ôm một con Growlithe hiền lành, thuận miệng nói: "Đúng rồi, lần trước cậu bảo tớ tìm đội sửa chữa là để làm gì thế?" Haunter ngẩn người, trán bất giác đổ đầy mồ hôi lạnh.

Growlithe cũng lúng túng vẫy đuôi.

Đợi đến khi buổi trình diễn kết thúc.

Haunter dắt theo Growlithe, lủi thủi về nhà.

Khu vực này tuy có không ít tiểu khu, nhưng tòa biệt thự màu đỏ này vẫn là nổi bật nhất.

Bức tường trên tầng hai nứt ra một lỗ lớn, để lộ gạch bên trong.

Thậm chí có thể nhìn rõ cảnh tượng trong phòng.

Ngoài sàn nhà cháy đen, trần nhà cũng có những vệt than đen kịt.

Tình hình thảm thương như vừa trải qua một trận hỏa hoạn. "Ghos..." Haunter gãi đầu, từ trong bóng tối lôi ra một cuốn sổ tay, dùng bút bi vẽ vời lung tung.

Phong cách vẽ khá trừu tượng.

Nhưng nếu Sylveon ở đây, có lẽ sẽ giải mã được nhật ký huấn luyện của Haunter. 【14/9, Quỷ Hỏa, hiệu quả rất thấp.】 【15/9, Điên Cuồng, hiệu quả vượt trội.】 【16/9, Bánh Xe Lửa, đã nắm vững.】 Đối với bất kỳ Huấn luyện viên nào, việc nắm vững một chiêu thức mới trong ba ngày đã là điều đáng tự hào.

Mặc dù phải trả một cái giá không nhỏ.

Nhưng thực lực của Growlithe đã tiến bộ vượt bậc, Haunter vẫn khá hài lòng.

Chỉ là... phải sửa xong nhà trước khi chủ nhân trở về... "Ghos..." Haunter đẩy cửa phòng, nhìn cảnh bừa bộn khắp nơi, trán bất giác rịn mồ hôi.

Trong phòng, chị Liễu đang chỉ đạo công nhân sửa chữa.

Quay người nhìn lại, chị Liễu mỉm cười nói: "Đội sửa chữa chị tìm được rồi." "Hai đứa cũng không cần quá buồn, chị cũng sớm đã muốn sửa sang lại chỗ này rồi." "Ghos..." Haunter mặt mày chán nản.

Rõ ràng chủ nhân đã dặn dò rồi, mà mình vẫn bất cẩn như vậy... "Gâu gâu!" Growlithe mở to mắt, trong mắt tràn đầy trí tuệ.

Cúi người vỗ đầu Haunter và Growlithe, chị Liễu cười nói: "Tiền bạc chỉ là thứ yếu thôi..." "Học được chiêu mới, anh Dã cũng sẽ rất hài lòng phải không?" Haunter và Growlithe nhìn nhau, tinh thần phấn chấn, bất giác toe toét cười. "Ghos!" "Gâu gâu!" ...

Đế Đô, Sân vận động Phượng Hoàng.

Trận chung kết giải đấu liên trường cấp ba đã đi đến hồi kết.

Mọi người không thể tin nổi nhìn vào Huấn luyện viên có khí chất xuất chúng giữa sân đấu. "Một, một cân năm?!" "Pokémon cuối cùng của Đế Đại rồi!" "Vẫn còn cơ hội!

HP của Sylveon đã như ngọn nến trước gió rồi!" Tuy nói vậy, trong lòng các cổ động viên của Đế Đại lại dâng lên một cảm giác tuyệt vọng.

Bởi vì Pokémon cuối cùng của tuyển thủ Đế Đại, Cố Phùng Nguyên.

Chính là một con Gabite với những chiếc gai xương trắng mọc ra từ hai cánh tay, trông như một con cá mập.

Nếu là đối thủ khác, con chuẩn thần tương lai này chắc chắn sẽ là một liều thuốc trợ tim cho mọi người ở Đế Đại.

Nhưng mà...

Gabite hệ Rồng có bất lợi tự nhiên khi đối đầu với Sylveon. "Bố

y! (▼mạnh ▼#)" Nhìn Sylveon với ánh mắt không thiện cảm.

Một giọt mồ hôi lạnh lặng lẽ lăn dài trên trán Gabite. "Át chủ bài của Đế Đại lại là Gabite." Đỗ Cát An trêu chọc. "Hiệu trưởng Tôn đúng là tính toán hay thật!" Sắc mặt Tôn Hoài An xanh mét, cuối cùng thở dài một hơi. "Lần này là tôi mất mặt rồi, lại thua ông một lần nữa!" "Ông cũng có bao giờ thắng đâu!" Đỗ Cát An cười ha hả, "Đã thua cược rồi thì mau giao đồ ra đây đi!" "Chẳng phải chỉ là một cái đĩa kỹ thuật Cú Đấm Băng thôi sao." Tôn Hoài An hừ lạnh, "Nói đi cũng phải nói lại, ông đối với thằng nhóc này đúng là tận tâm thật đấy." Đỗ Cát An vuốt râu, nhìn Lục Dã ở trung tâm sân đấu, trong lòng cảm khái.

Chàng trai trẻ này... không chừng sẽ trưởng thành đến một mức độ cực kỳ đáng kinh ngạc! "Sylveon, Tia Lửa Tốc Biến!" Thân hình Sylveon lóe lên, dải lụa như lưỡi đao sắc bén, xé toạc bụng Gabite.

Gabite đau đớn gào lên, bộ móng vuốt sắc nhọn vô cùng, đột ngột vung ra!

Xoẹt!

Tiếng xé gió vang lên, Sylveon nhẹ nhàng nhảy lùi về sau.

Cùng lúc né tránh, Sylveon vung dải lụa.

Một làn Gió Tiên lấp lánh thổi khắp sân đấu!

Chương 127

Gabite toàn thân cứng đờ, như bị đóng băng.

Hồi lâu sau.

Gabite ngã ngửa ra sau.

Rầm!

Bụi đất bay mù mịt.

Cùng lúc đó, trọng tài thổi còi: "Đại học Thượng Hải... chiến thắng!" Toàn bộ nhà thi đấu lập tức trở nên tĩnh lặng vô cùng.

Ánh mắt của tất cả mọi người đều đổ dồn về Thầy Lục.

Một lúc lâu sau, mới có người thì thầm: "Thầy Lục... quét sạch cả đội Đế Đại rồi?" "Vãi chưởng, một cân năm!" Mãi đến lúc này, khán giả mới như bừng tỉnh khỏi giấc mộng.

Nhà thi đấu im lặng hồi lâu bỗng bùng nổ trong tiếng reo hò.

Ngay cả những người ủng hộ Đế Đại cũng bất đắc dĩ vỗ tay.

Dựa vào sức một mình, càn quét cả Đại học Đế Đô...

Thầy Lục, đúng là không coi đối thủ ra gì!

Pháo hoa rực rỡ rơi đầy trời.

Cùng lúc đó.

Bên tai Lục Dã vang lên âm báo của hệ thống. 【Ting!

Thành tựu 'Vô địch Junior Cup' đã đạt được】 【Phần thưởng thành tựu: Kỹ năng ngẫu nhiên Lv3; Premier Ball *1】 "Ể?

Còn có kỹ năng nữa?" Lục Dã mắt sáng lên, mở phần thưởng ra. 【Diễn tấu Lv3: Tăng cường khả năng cảm thụ âm nhạc, nâng cao độ

thông thạo các loại nhạc cụ, hiệu ứng này cũng áp dụng cho cảm thụ âm nhạc, nhạc lý,... (Nhạc lên là quẩy thôi!)】 Lục Dã khẽ sững sờ.

Có thể thông thạo sử dụng các loại nhạc cụ... mức độ hack của kỹ năng này đã không thua kém gì 【Nấu nướng】.

Sau khi cảm nhận kỹ lưỡng, Lục Dã gật gật đầu.

Kỹ năng này cũng nâng cao khả năng biên soạn, sáng tác giai điệu ở một mức độ nhất định.

Mặc dù không giúp ích trực tiếp cho việc ca hát.

Nhưng chỉ cần nắm vững nhịp điệu, làm một ca sĩ nghiệp dư cũng không thành vấn đề.

Trước đây Lục Dã cũng từng có ý định đi 'mượn' bài hát.

Nhưng vì vướng phải các kiến thức nhạc lý, nên không thể thực hiện được ý tưởng này.

Lục Dã xoa cằm, lẩm bẩm: "Hình như... lại có thể chuyển hình, làm chủ kênh khu âm nhạc rồi!" ...

Junior Cup của Liên đoàn Đông Hoàng đã khép lại.

Nhắc đến Thầy Lục một mình cân năm trên sân đấu.

Các cổ động viên của Đế Đại đều mang vẻ mặt đau răng.

Ngược lại, fan của Đại học Thượng Hải lại thân mật gọi Thầy Lục là: "Sao lại có Huấn luyện viên bẩn như vậy chứ!" "Đây chính là ánh sáng của Thượng Đại sao?

Yêu rồi yêu rồi!" Dựa vào màn trình diễn càn quét Đế Đại, Lục Dã cũng thành công được bầu chọn là MVP.

Mặc dù trong lòng không có nhiều xao động, nhưng khi trong thẻ có thêm 2 triệu.

Khóe miệng Thầy Lục vẫn không thể kìm nén mà nhếch lên.

Thua lỗ bao nhiêu trận đấu... cuối cùng cũng kiếm được tiền rồi!

Viên Nước Thần Bí trong suốt.

Lục Dã cũng đưa cho Squirtle, để nó đeo lên cổ. "Zeni!" Squirtle cẩn thận nhận lấy mặt dây chuyền.

Trong mắt lóe lên một tia sáng.

Chúa công đã nói, chỉ cần không phải trận đấu chính thức, mang bao nhiêu vật phẩm cũng được...

Nhưng mình có thể... tích trữ vài trăm chuỗi Nước Thần Bí trước không nhỉ?

Nhìn mặt dây chuyền hình giọt nước trên cổ.

Squirtle rơi vào trầm tư...

Cùng lúc đó.

Trong lòng Lục Dã, một cảm giác bất an mãnh liệt chợt dâng lên.

Nghi ngờ liếc nhìn Squirtle một cái, Lục Dã gãi đầu: "Ở nhà... chắc cũng không có chuyện gì đâu nhỉ?" "Có chị Liễu trông coi mà..." Lục Dã bật cười lắc đầu. "Chắc không đến nỗi lại phá nhà nữa chứ!" --- Junior Cup của Liên đoàn Đông Hoàng đã khép lại.

Video trận chung kết được phát lại trên Bilibili đã gây ra một làn sóng 'vãi chưởng'. "Mang đội hình em bé cũng có thể một cân năm sao?" "Thầy Lục gáy to rồi!

Anh em xông lên bem nó!" "Tàn nhẫn quá, Thầy Lục đúng là không phải người!" Lượt xem video vượt qua mười triệu, một lượng lớn khán giả được dẫn đến tài khoản Bilibili của Thầy Lục.

Lời mời của giới truyền thông và các nhà quảng cáo cũng tới tấp

bay về.

Giá trị hợp đồng đại diện khiến Thầy Lục cũng có chút kinh ngạc. "Chả trách Leon lại phải treo nhiều logo thương hiệu trên áo choàng như vậy." Lục Dã lẩm bẩm, "Kiếm cơm đúng là hái ra tiền mà!" Tuy nói vậy, Thầy Lục vẫn giữ vững phong cách 'không nhận quảng cáo' trước sau như một.

Tôi còn có thể tự đại diện cho mình, cần gì phải đi kiếm cơm của người khác?

Đây lại không phải là cơm mềm của phú bà (gạch bỏ)...

Về phía truyền thông, Thầy Lục kín tiếng chỉ nhận lời phỏng vấn của người bạn cũ 《Thượng Hải Nhật Báo》.

Nguyên văn của Lục Dã là: "Chỉ là phát huy bình thường thôi..." "Mọi người đều đã thi đấu hết mình, thi đấu đúng trình độ..." Tối hôm đó, trang nhất của 《Thượng Hải Nhật Báo》 đăng tải bài viết với tiêu đề: 【Thầy Lục: Phù hợp với trình độ Junior Cup, không phù hợp với trình độ của tôi】 Phụ đề: 【Thống trị giải đấu, một cân năm, phát huy bình thường của Thầy Lục】 Trán Lục Dã giật giật.

Tôi thật sự muốn kín tiếng mà... kỹ năng đọc hiểu của quý báo xã trước nay vẫn xuất sắc như vậy sao?

Nhưng cùng với độ hot của chủ đề, kéo theo đó là một lượng lớn điểm BP, lại có thể đổi được mấy quả Berry ngon.

Lục Dã lau nước miếng, miễn cưỡng gật đầu. ...

Ngày 18 tháng 9, thứ sáu.

Vẫn chưa kịp về nhà.

Lục Dã cùng huấn luyện viên Địch đến trường Huấn luyện viên của Đại học Thượng Hải một chuyến.

Để nhận đĩa kỹ thuật 【Phòng Thủ Sắt】. "Cậu chắc chắn... thật sự chỉ cần bị đánh là được?" Lục Dã bất an hỏi đi hỏi lại. "Là khả năng chống chịu đòn đánh." Huấn luyện viên Địch sửa lại. "Đương nhiên, kết hợp với các vật phẩm như Áo Choàng Kim Loại, Đá Quý Thép, hiệu quả sẽ rõ rệt hơn." Lục Dã thở phào nhẹ nhõm.

Áo Choàng Kim Loại chắc chắn không mua nổi, nhưng Đá Quý Thép thì có thể đổi được.

Việc huấn luyện 【Phòng Thủ Sắt】 không vội vàng.

Squirtle vốn đã cẩn trọng như vậy, cứ để nó từ từ luyện tập là được.

Dưới sự giới thiệu của huấn luyện viên Địch, Lục Dã còn gặp mặt hiệu trưởng cũ của Đại học Thượng Hải, Đỗ Cát An.

Đỗ Cát An vuốt râu, cười tủm tỉm dặn dò, bảo Lục Dã hãy huấn luyện Squirtle thật tốt.

Lục Dã thầm chửi thề trong lòng: Mảng huấn luyện này... cũng không phải là thứ tôi có thể kiểm soát được!

Pokémon nhà tôi, mỗi sáng mở mắt ra, danh sách chiêu thức lại có thêm một cái...

đổ lỗi cho tôi à? "Đúng rồi... ta còn có một món quà muốn tặng cho cậu." Đỗ Cát An nói: "Là ta cá cược thắng được từ hiệu trưởng Tôn Hoài An của Đế Đại, bí kíp viết tay Cú Đấm Băng, đặt ở nhà thi đấu cũng thuộc hàng bí truyền đấy." "Squirtle của cậu, dường như vẫn chưa có chiêu thức khắc chế hệ Băng, vừa hay có thể bổ sung cho phạm vi tấn công còn thiếu." Lục Dã ngẩn người, vẻ mặt phức tạp.

Lão hiệu trưởng, ngài có cần phải quan tâm đến tôi như vậy không!

Với tính cách cẩn trọng của Squirtle.

Cú Đấm Băng này mà luyện thành, chẳng phải một đấm sẽ bật luôn cả BGM "Hành Quyết Chính Nghĩa" à? "Tôi nhớ, phương pháp huấn luyện Cú Đấm Băng của tiền bối Tôn khá phức tạp phải không?" Huấn luyện viên Địch ngạc nhiên nói.

Swampert của Tôn Hoài An năm đó chính là nhờ Cú Đấm Băng mà tạo nên uy danh.

Ngay cả bí kíp cũng bị lão hiệu trưởng lừa được, lão hiệu trưởng đúng là rất coi trọng Lục Dã.

Đỗ Cát An vuốt râu, gật đầu nói: "Nói phức tạp, cũng không phức tạp... chẳng qua là dựa vào một lượng lớn Đá Băng Vĩnh Cửu, cùng với sự hỗ trợ của Đá Băng để đạt được." Huấn luyện Pokémon cũng như tu tiên, công pháp có bá đạo đến đâu, không có thiên tài địa bảo cũng vô ích.

Trán Lục Dã giật giật, trong lòng mơ hồ dâng lên một cảm giác bất an. "Muốn luyện đến trình độ của hiệu trưởng Tôn, vài trăm vạn là được thôi." Đỗ Cát An vuốt râu nói.

Vài trăm vạn?

Lục Dã ngẩn người.

Hiệu trưởng, nói thì nói, sao ngài còn chửi người thế. "Lục Dã vừa mới nhận được 2 triệu." Huấn luyện viên Địch cười nói, "Chẳng qua chỉ là một con số nhỏ thôi." Tôi còn đang nợ mấy trăm vạn đây.

Ông gọi đây là con số nhỏ?!

Lục Dã liếc nhìn quả PokéBall đang khẽ lắc lư bên hông.

Cảm xúc của Squirtle dường như khá kích động.

Một giọt mồ hôi lạnh, chớp mắt đã lăn dài trên trán Lục Dã.

Lục Dã nhìn quanh hai vị tiền bối mặt mày hiền từ, ánh mắt tha

thiết, trong lòng run lên. 2 triệu tiền thưởng, nguy rồi!! ...

Ngoài 【Cú Đấm Băng】 và 【Phòng Thủ Sắt】.

Huấn luyện viên Địch còn tốt bụng tặng thêm một phần 【Phân Thân】, coi như phần thưởng thêm cho Lục Dã. "Đừng khách sáo với tôi." Huấn luyện viên Địch cười lớn, "Đây đều là những gì cậu xứng đáng nhận được!" Lục Dã: "Tôi cảm ơn ông nhiều!" Chửi thề thì chửi thề, 【Phân Thân】 dường như không phải là chiêu thức tốn kém, ngược lại còn có vẻ khá phổ biến.

Tuy nói là để tăng tỉ lệ né tránh, nhưng xét từ chiến tích của một vị ninja mõm nào đó, Phân Thân cũng có thể dùng để tấn công.

Từ biểu hiện trong anime, 【Phân Thân】 dường như còn hữu dụng hơn cả 【Thế Thân】...

Lục Dã xoa cằm, lẩm bẩm: "Để Haunter học được... làm việc nhà, có phải sẽ tiện lợi hơn không?" Không chỉ vậy.

Sau khi Haunter học được, còn có thể dạy cho Sylveon, thậm chí là các Pokémon khác... "Tuyệt!" Lục Dã mắt sáng lên, vỗ vỗ vai mình.

Chương 128

"Không hổ danh là thiên tài huấn luyện, Thầy Lục!" ...

Chuyến đi Little Cup lần này, phần thưởng hậu hĩnh quả thực ngoài dự đoán của Thầy Lục.

Nhưng chi phí huấn luyện các chiêu thức sau đó lại là một con số trên trời.

Lục Dã đi trên đường về nhà.

Vừa tính toán thu chi, lòng nặng trĩu. "Thu không đủ chi..." Mặc dù có hai tựa game hot, nhưng chúng mới ra mắt được một hai tháng.

Có thể trả hết nợ cho Steven đã là tạ ơn trời đất. 5 triệu của Cynthia, không biết phải nợ đến năm nào tháng nào. "Thôi kệ... tiền hết rồi lại đến." Lục Dã vực lại tinh thần, tự an ủi mình. "Chỉ cần nỗ lực kiếm tiền, thì sẽ có ngày trả hết nợ, ngày đó..." Chữ 'đó' còn chưa nói ra, Lục Dã đã đi về đến tiểu khu.

Ngẩng đầu nhìn ngôi nhà mới vừa chuyển đến.

Đồng tử co lại, cơ thể run rẩy, tay chân lạnh ngắt. "Hít—" Lục Dã hít một hơi khí lạnh.

Mới đi thi đấu ba ngày thôi.

Mẹ nó, nhà bị trộm rồi à?! ...

Lục Dã nhìn lỗ thủng lớn trên tường tầng hai.

Hít sâu một hơi, tự nhủ phải giữ bình tĩnh.

Từ từ đẩy cửa ra, Growlithe lập tức ngửi thấy mùi chạy tới. "Gâu gâu!!" Con husky béo tốt khỏe mạnh lao thẳng vào Lục Dã, chiếc lưỡi dài vung ra nước bọt.

Lục Dã nghiêng người né tránh, run rẩy nhìn quanh trong nhà.

Growlithe lao hụt, gâu một tiếng, ánh mắt oán trách. "À, về rồi à." Chị Liễu quay người nói, "Chị thấy em không có nhà, nên nghĩ sửa sang lại chỗ này một chút." Lục Dã ngẩn người, nhìn khắp xung quanh.

Mặc dù phong cách trang trí không khác nhiều so với ban đầu.

Nhưng những vết cháy đen mơ hồ trên trần nhà và tường, dường như vẫn để lộ ra điều gì đó... "Ghos..." Haunter mắt rưng rưng, nhìn chị Liễu đã đứng ra gánh tội thay mình.

Từ từ bay ra, hai tay đan vào nhau, cúi đầu, dùng khóe mắt liếc trộm Lục Dã.

Một bộ dạng nhận lỗi.

Lục Dã thấy vậy, cũng đại khái hiểu ra chuyện gì đã xảy ra. "Phiền chị chăm sóc hai đứa nó rồi." Lục Dã bất đắc dĩ nói, "Tiền sửa chữa, vẫn là để em trả." "Chút tiền thôi mà." Chị Liễu xua tay, che miệng nói, "Ngược lại Growlithe lại học được chiêu mới rồi đấy!" "Gâu gâu!" Growlithe ngồi xổm trên đất, ánh mắt tràn đầy trí tuệ.

Lục Dã khẽ sững sờ, không động thanh sắc liếc nhìn Pokédex.

Nhìn danh sách chiêu thức, và Haunter đang mang vẻ mặt tự hào.

Lòng Lục Dã run lên.

Khi một con husky học được Bánh Xe Lửa... chuyện không mong muốn nhất.

Cuối cùng cũng đã xảy ra! --- Đội trưởng đội sửa chữa cũng là người quen, ngạc nhiên nhìn Lục Dã: "Anh bạn, tôi nhớ tháng trước chúng ta mới gặp nhau mà?" "Là tuần trước." Lục Dã thở dài, "Sau này không chừng còn phải phiền các anh nữa." "Yên tâm, anh cứ gọi

một tiếng là chúng tôi có mặt ngay!" Đội trưởng đội sửa chữa cười gật đầu, thầm nghĩ.

Doanh thu mà hộ gia đình này mang lại... sắp bằng cả nửa tiểu khu rồi...

Hay là... mở thêm một công ty sửa chữa ở khu này nhỉ?

Việc sửa chữa cũng không phiền phức, chỉ là sửa lại và sơn mới.

Tiền cũng được trừ từ thẻ lương của Haunter.

Lỗ thủng lớn trên tầng hai cũng được lấp bằng gạch mới, nhìn từ bên ngoài không thấy có gì bất thường.

Sau khi hoàn thành việc sửa chữa, đội thi công liền rút lui trước.

Lục Dã hai tay chống nạnh, dò xét hai tên tội đồ. "Gâu gâu? (◑▽◐)" Growlithe dùng chân gãi gãi đầu. "Ghos..." Haunter hai ngón tay chọc vào nhau, cười lúng túng.

Lục Dã chép miệng.

Tiền sửa chữa là Haunter trả, Growlithe cũng học được Bánh Xe Lửa...

Mình hình như... hiện tại chẳng có tổn thất gì?

Nhưng mà, uy nghiêm của gia chủ vẫn phải có!

Lục Dã gật đầu.

Quay người đè Growlithe xuống, vò đầu nó điên cuồng: "Xin lỗi gia chủ mau!" "Gâu gâu!" Growlithe nằm bẹp dưới đất giãy giụa, đầu óc chợt lóe lên.

Chủ nhân lại vui đến thế... xem ra sau này mình cũng phải nỗ lực gấp bội mới được! "Gâu gâu!!" Growlithe ngẩng đầu hú dài.

Lục Dã ngẩn người.

Nhìn chằm chằm vào ánh mắt thông minh của Growlithe một lúc, thật sự không đoán ra được suy nghĩ của nó.

Quay sang Haunter đang chán nản, vỗ vỗ đầu nó, Lục Dã cười nói: "Được rồi, dọn dẹp đi, để tôi nấu bữa tối." Haunter khẽ sững sờ, khóe miệng nhếch đến tận mang tai, mắt rưng rưng bay tới. "Ghos! ∧(;´Д｀∧)" ...

Sau bữa tối, Lục Dã ngồi trên ghế sofa.

Ôm Sylveon, buộc dải lụa của nó thành hình nơ bướm. "Bố y! (*｀mạnh´*)ﾉ" Sylveon lắc đầu, hai chiếc nơ bướm hai bên tai đập vào người Lục Dã.

Lục Dã coi như không thấy.

Liếc nhìn Growlithe đang cào ghế sofa bên cạnh, bất đắc dĩ nói: "Tôi chỉ không dắt mày ra ngoài thôi, năng lượng của mày có cần phải dồi dào như vậy không!" Growlithe trừng mắt, ngẩn người một lát, rồi tiếp tục cào ghế sofa. "Mày..." Lòng Lục Dã nghẹn lại, thở dài nói, "Thôi kệ, không cần phải chấp nhặt với một con husky!" Vùi đầu vào bộ lông trắng như tuyết của Sylveon, Lục Dã hít một hơi thật sâu.

Trong cái thế giới mà đứa nào cũng đâm sau lưng này, chỉ có hít Eevee mới có thể an ủi tâm hồn tổn thương của Thầy Lục mà thôi! "Bố y... (๑•ᵔ•)๑ " Sylveon nhìn Lục Dã ngẩn ngơ.

Sau đó, nó dùng dải lụa nhẹ nhàng vỗ đầu Lục Dã, ngáp một cái dễ thương.

Mấy ngày nay không ngủ ngon, Thầy Lục với quầng thâm mắt.

Chỉ cảm thấy một cơn buồn ngủ ập đến. "Ưm... thơm quá..." Gối đầu lên Sylveon, Lục Dã dần chìm vào giấc mơ màng...

Ở một nơi khác.

Haunter từ trong bọc đồ lôi ra bí kíp viết tay 【Cú Đấm Băng】. "Ghos?" Haunter đầu tiên ngẩn người, nghiêng đầu khó hiểu.

Quay người nhìn Lục Dã đang ngủ say, đột nhiên.

Haunter ngộ ra.

Đây chắc chắn là thử thách hoàn toàn mới của chủ nhân! "Ghos!" Haunter cười hắc hắc.

Sau khi đắp cho Thầy Lục một chiếc chăn mỏng.

Haunter vội vàng mở cuốn sổ tay ra.

Dù sao Tôn Hoài An cũng khởi nghiệp nhờ 【Cú Đấm Băng】, bí kíp khá khó hiểu, rất thử thách ngộ tính của Huấn luyện viên.

Nhưng Haunter ngay cả 【Tâm đắc Kịch Độc】 của Koga cũng có thể hiểu được.

Một chút 【Cú Đấm Băng】, chẳng qua chỉ là bước đầu tiên để nắm vững 'nông phu tam quyền' mà thôi! "Ghos..." (Thì ra là vậy...) Haunter lật nhanh cuốn sổ tay, gật gù ra vẻ đăm chiêu.

Có kinh nghiệm từ Cú Đấm Bóng Ma, Haunter đối với các chiêu thức hệ quyền có một tình yêu đặc biệt...

Dù sao, ngay cả một con ma Thế Thân có sức mạnh hạng E, cuối cùng cũng phải dựa vào 'ora ora' để giải quyết trận đấu.

Haunter bay đến bên tường, nhếch miệng cười, nắm đấm dần dần tỏa ra những tinh thể băng mờ ảo.

Nhiệt độ phòng đột ngột giảm xuống, băng giá bay lượn, Haunter hướng về phía bức tường, vung ra những cú đấm vù vù. "Ghos! (σ;*Д*)=$3^{=3}{}_{=3}{}^{=3}{}_{=3}{}^{=}$" ...

Thầy Lục gặp một cơn ác mộng.

Trong mơ, Thầy Lục tạo một tư thế xấu hổ.

Búng tay một cái, Gengar ứng tiếng hiện ra từ sau lưng.

Gengar với nụ cười nham hiểm, vung ra những cú đấm vun vút, đan vào nhau thành một mảng tàn ảnh... "Đến cả JOJO cũng xuất hiện..." Lục Dã xoa xoa cái cổ hơi bị vẹo, rên rỉ, "Gengar cũng đâu phải là kẻ tấn công vật lý!" Giây tiếp theo, Thầy Lục mở mắt. "Ghos! (*⊙~⊙)" Haunter đang ôm cuốn sổ tay, một tay cầm quả Pecha Berry, say sưa lật qua lật lại.

Sắc mặt Lục Dã quái dị.

Học được Cú Đấm Băng không phải là Squirtle.

Mà là Haunter của tôi!! "Mình chắc là gặp ác mộng thật rồi..." Lục Dã ôm trán, đứng dậy đi thay nước cho bể cá trong phòng ngủ.

Squirtle đang ngồi dưới đáy bể cá, nhìn chằm chằm vào tinh thể hình giọt nước màu xanh lam, khẽ ngẩn ngơ.

Lục Dã gọi một tiếng, thấy Squirtle không trả lời, gãi đầu nói: "Tôi dắt Growlithe ra ngoài, cậu có muốn ăn chút gì khuya không?" Squirtle hoàn hồn, cẩn thận lắc đầu.

Lục Dã bật cười.

Suýt quên... tên này chắc là sợ bị đầu độc!

Ra khỏi phòng ngủ, ngẩng đầu nhìn đồng hồ treo tường, mới bảy giờ.

Sylveon nằm bẹp trên ghế sofa, chắc là lười di chuyển.

Lục Dã liền dắt dây xích, cùng Growlithe ra ngoài đi dạo.

Có mèo, có chó, có rùa, còn có một con ma biết làm việc nhà...

Chương 129

"Cuộc sống này đúng là dưỡng sinh thật." Lục Dã vui vẻ nói, "Chỉ thiếu một nữ chủ nhân nữa thôi!" Trời dần tối, Lục Dã dắt Growlithe, đi thẳng đến trung tâm thương mại.

Growlithe ngậm rau cúc, cùng với chàng thanh niên tuấn tú thanh tú, thu hút không ít ánh nhìn. "Đẹp trai quá..." "Đây là phú nhị đại à, ngay cả Growlithe cũng nuôi nổi..." "Lục, Thầy Lục?!" Đích đến của Lục Dã là cửa hàng nhạc cụ trên tầng hai.

Tại Junior Cup, Thầy Lục còn nhận được 【Diễn tấu Lv3】, lần này cũng là muốn kiểm tra hiệu quả của kỹ năng.

Cửa hàng nhạc cụ có không ít khách hàng, piano, trống, guitar và các loại nhạc cụ khác bày la liệt. "Ở đây có thể thử nhạc cụ không?" Lục Dã hỏi.

Nhân viên bán hàng gật đầu, mỉm cười nói: "Mời ngài cứ tự nhiên." Kiến thức của Thầy Lục về piano trước đây chỉ giới hạn ở Yamaha.

Nhưng cây piano màu đen ánh mờ trước mắt, trên thân đàn có hình khắc một con Swablu màu bạc.

Lục Dã bế Growlithe đặt lên ghế đàn, khởi động ngón tay, thầm nghĩ: Thử xem sao, cũng không thiệt gì.

Thấy Lục Dã ngồi xuống bên cây đàn piano, không ít người tò mò nhìn sang.

Và khi tiếng nhạc trong trẻo vang lên, ánh mắt của mọi người dần trở nên dịu dàng,纷纷 lấy điện thoại ra.

Hợp âm nhẹ nhàng, ngón tay linh hoạt nhảy múa trên phím đàn,

Lục Dã nhướn mày.

Kỹ năng này... hình như cũng khá hữu dụng đấy chứ!

Lục Dã: "Còn nói mày không phải là Hệ thống Streamer?!" Hệ thống im lặng.

Ta bảo ngươi dùng để tăng hảo cảm của Pokémon, chứ không phải bảo ngươi dùng để làm chủ kênh!

Một bản nhạc kết thúc, tiếng vỗ tay vang lên, không ít người xì xào bàn tán.

Lục Dã hỏi nhân viên bán hàng bên cạnh: "Mua nhiều nhạc cụ có được giảm giá không?" Nhân viên bán hàng hoàn hồn, nói: "Đư, đương nhiên!" "Ngài định mua để dạy cho trẻ em à?" Nhân viên bán hàng để ý đến những ngón tay thon dài của Lục Dã, mặt hơi đỏ.

Đúng là một thầy giáo piano trẻ tuổi ưu tú... "Một cây piano là đủ rồi." Lục Dã nhìn quanh, "Nhạc cụ ở đây, mỗi thứ cho tôi một cái." Nhân viên bán hàng: ???

Ngài đến đây để buôn sỉ à? "Thưa, thưa anh... nếu anh muốn học các loại nhạc cụ khác, có thể đăng ký lớp học trước, rồi hãy mua." Nhân viên bán hàng lắp bắp nói.

Lục Dã lắc đầu, thẳng thắn mỉm cười nói: "Nhạc cụ ở đây... tôi chắc là đều biết dùng cả." Nhìn vẻ mặt hiển nhiên của Thầy Lục.

Nhân viên bán hàng ngẩn người. ...

Dựa vào kiến thức nhạc cụ do 【Diễn tấu】 cung cấp, Lục Dã cũng không sợ bị lừa.

Chọn lựa trống, piano, guitar, bass, v.v.

Lục Dã gọi vận chuyển nhanh Dodrio, giao đến địa chỉ của mình.

Vận chuyển trong thành phố rất nhanh, gần như mười giờ tối hôm

đó, các bộ nhạc cụ đã có mặt tại nhà Thầy Lục.

Cũng may là nhà thuê đủ lớn, mới có thể dành ra một phòng, chuyên để đặt các loại nhạc cụ.

Các bạn nhỏ tò mò quan sát những con Machoke ra vào, vận chuyển đồ đạc.

Gần mười một giờ, căn phòng được dọn dẹp xong, đã trở thành một phòng thu âm nhỏ.

Lục Dã ngồi trên ghế đàn, đặt Sylveon lên đùi mình.

Mở camera, bắt đầu quay phân cảnh.

Ngay từ cuối tháng Bảy, lần đầu tiên hẹn hò với Cynthia.

Thầy Lục đã có ý định 'mượn' bài hát này.

Nhưng mặc dù giai điệu đã thuộc nằm lòng, không có kiến thức nhạc lý, cũng rất khó để phổ thành bản nhạc.

Những cặp tình nhân trong đêm hè sắp tàn, ngắm nhìn từ bờ biển xanh biếc.

Pháo hoa bay lên rực rỡ, gió đêm dịu dàng thổi qua... 《Uchiagehanabi》, dịch thẳng là 'pháo hoa'.

Mọi người quen gọi nó là 《Pháo Hoa Đêm Hạ》 hơn.

Vươn vai một cái, liếc nhìn các loại nhạc cụ được đặt ở góc phòng, đang chờ mình lâm hạnh.

Khóe miệng Lục Dã khẽ nhếch lên.

Ta đây Thầy Lục, một mình là cả một ban nhạc!

Một tuần trước. "Xua đi cái nóng mùa hè, chào đón mùa thu se lạnh, thành phố Jubilife sẽ tổ chức Lễ hội pháo hoa kéo dài ba đêm, bắt đầu vào Chủ Nhật tuần này." "Địa điểm tại bờ tây thành phố

Jubilife, đài phát thanh Jubilife sẽ truyền hình trực tiếp toàn bộ sự kiện, chúc toàn thể người dân có một kỳ nghỉ vui vẻ." Màn hình khổng lồ trên tòa nhà đài phát thanh Jubilife đang phát lại tin tức về Lễ hội pháo hoa.

Người đẹp tóc vàng duyên dáng thu lại ánh nhìn, quay sang hỏi cô gái đeo kính râm bên cạnh: "Lịch trình của cậu có trống không?" Người phụ nữ tóc ngắn khẽ gật đầu, "Thời gian thì lúc nào cũng có, chỉ là sẽ hơi vội." "Có người đi cùng là tốt rồi." Cynthia cười nhẹ, suy nghĩ một lát rồi nói, "Lễ hội pháo hoa ở Sinnoh… cảm giác như là một ký ức xa xưa lắm rồi." "Không phải cậu rảnh rỗi mỗi ngày sao?" Diantha kéo cặp kính râm xuống, trêu chọc. "Chính vì thế nên mới sợ bị người ta nhận ra chứ." Cynthia thả lỏng vai, đan hai tay vào nhau vươn vai một cái, rên rỉ. "Nếu không làm Quán quân, lúc rảnh rỗi chắc cũng không có áp lực lớn như vậy nhỉ." Diantha khẽ gật đầu, im lặng một lúc rồi nói: "Cơ hội hiếm có, nói chung là… có muốn thử đốt pháo hoa không?" "Hả?" Thời gian trôi qua nhanh chóng.

Màn đêm mát lạnh như nước.

Dòng người đổ về phía bờ biển, tiếng trống gõ vang lên những nốt nhạc đầu tiên.

Cynthia để mặc Diantha búi mái tóc vàng của mình lên, bất an hỏi: "Thật sự sẽ không bị nhận ra chứ?" "Tin vào kỹ thuật trang điểm của tôi đi." Diantha cất cọ trang điểm, nhìn cô một lượt từ trên xuống dưới rồi hài lòng nói, "Bộ đồ này rất hợp với cậu." Bộ trang phục màu tím đậm, sang trọng quý phái, mái tóc vàng dài được búi thành kiểu, vài lọn tóc buông lơi hai bên má.

Cynthia đứng dậy, nhìn trái nhìn phải, bất lực nói: "Cảm giác bất tiện quá." "Đẹp là được rồi, đi thôi, đi đốt pháo hoa nào~~" Không ai nhận ra hai vị Quán quân.

Hoặc có lẽ, tất cả mọi người đều tập trung sự chú ý vào những đóa pháo hoa đang bay lên trời.

Màn đêm được những vệt lửa thắp sáng, lộng lẫy như ngàn sao.

Cynthia chăm chú ngắm nhìn pháo hoa.

Cô chợt nhớ lại cảnh bà nội dắt tay mình, đứng dưới màn pháo hoa rực rỡ mà ngước nhìn.

Khung cảnh này dường như quen thuộc, hơi ấm bên cạnh cũng vô cùng thân quen.

Cynthia vô thức đưa tay sang bên cạnh. "Sao thế?" "Không có gì." Cynthia lắc đầu, nhìn pháo hoa, mỉm cười. "Chỉ là nghĩ đến một người bạn thôi." ...

Việc thu âm kéo dài hai ngày.

Lục Dã dùng Guitar, Piano, trống jazz, Violin để thu âm riêng từng loại.

Sau đó cắt ghép vào cùng một video, bốn loại nhạc cụ ở bốn góc màn hình, tựa như một ban nhạc thực thụ.

Hoàn thành phần thanh nhạc, Lục Dã tháo tai nghe, xoa xoa Sylveon đang nằm trên đùi mình. "Mình cũng có tài năng ca hát phết đấy chứ." Lục Dã vui vẻ nói. "Bưi…" Sylveon ngáp một cái, nằm nghiêng trên đùi anh, khẽ ngân nga giai điệu vừa rồi.

Lục Dã hơi sững người.

Pokémon hệ Tiên như Sylveon cực kỳ nhạy cảm với các chiêu thức hệ âm thanh.

Chiêu thức【Tiếng Hét Siêu Âm】có thể coi là đòn chí mạng của Sylveon.

Nghe tiếng ngân nga mềm mại của Sylveon, vẻ mặt thầy Lục

phức tạp, tự an ủi mình: "Đây chỉ là giọng hát quyến rũ thôi, còn xa mới đến Tiếng Hét Siêu Âm!" Xuất video cuối cùng ra, Lục Dã lại xem xét một lần nữa.

Phần 1 là bản nhạc không lời, được hòa tấu bởi bốn loại nhạc cụ.

Phần 2 là bản hòa tấu có thêm giọng hát.

Tuy không bằng các ca sĩ chuyên nghiệp, nhưng cũng là một bản cover đạt chuẩn.

Liếc nhìn đồng hồ treo tường, đã là chín giờ tối.

Lục Dã đứng dậy làm Khối Năng Lượng cho lũ nhóc làm đồ ăn vặt, rồi ngồi lại vào ghế gaming.

Mở Bilibili, anh sửa tiêu đề thành: 《Đài Phát Thanh Đêm Khuya của Thầy Lục 01: Uchiagehanabi》 Đăng tải lên khu vực âm nhạc, Lục Dã hài lòng gật đầu. "Lại tiến thêm một bước đến việc thống trị toàn khu rồi!" 【Đang tải video lên】 【Ting!

Video của bạn đã được tải lên thành công, vui lòng nhấn vào để xem…】 ...

Kanto, thành phố Viridian. "Lễ hội pháo hoa tại thành phố Saffron sẽ kết thúc vào ngày mai, lượng khách du lịch đã vượt qua con số năm mươi nghìn…" Cô gái có mái tóc đuôi ngựa màu cam, đung đưa đôi chân, nằm sấp trên giường lướt điện thoại, sau đó chán nản vùi đầu vào gối. "Pika?" Pikachu với chiếc nơ bướm trên đầu, dùng móng vuốt nhỏ chọc chọc chủ nhân, ánh mắt đầy quan tâm.

Yellow gãi đầu, mặt hơi đỏ, thở dài nói. "Vẫn, vẫn không thể nói ra được!" "Pika…" Pikachu lắc đầu, thở dài một hơi ra vẻ người lớn.

Yellow ôm gối, mắt rưng rưng nhìn Pikachu: "Cậu có gợi ý gì không?" Pikachu lắc đầu, cũng bắt chước chủ nhân nằm sấp xuống giường. "Quả nhiên, Chuchu cũng không có ý kiến gì hay ho cả. o(

)o" Yellow vỗ vỗ má, gật đầu mạnh, tự cổ vũ mình. "Cùng, cùng lắm thì, lần sau lại hẹn anh Red là được!" Rung— Điện thoại rung lên, Yellow ngạc nhiên liếc nhìn điện thoại. "Thầy Lục có động thái mới này." Yellow một tay chống cằm, nằm trên giường lướt điện thoại. "Lâu lắm rồi thầy ấy không cập nhật… là chiến thuật mới sao…" Yellow nhìn video mới, đọc thầm: "Đài Phát Thanh Đêm Khuya của Thầy Lục…" "Ừm… hình như là một bài hát." Yellow nhấn vào video, hơi sững người.

Bốn góc trong video là bốn loại nhạc cụ khác nhau.

Và người chơi tất cả các nhạc cụ đó chỉ có một mình thầy Lục.

Khúc dạo đầu piano nhẹ nhàng vang lên, sau đó là tiếng trống, guitar cũng hòa thanh một cách êm ái. "Thầy Lục… lại biết nhiều nhạc cụ như vậy…" Sự ngạc nhiên của Yellow nhanh chóng được thay thế bằng sự tập trung, cô dần đắm chìm trong giai điệu.

Khi tiếng trống của điệp khúc vang lên, tiếng violin hùng tráng cất lời.

Không hiểu vì sao, Yellow dần thả lỏng.

Dòng suy nghĩ miên man, đến khi tỉnh lại, video đã tự động chuyển sang phần 2. "Thầy Lục… còn viết cả lời bài hát nữa?" Video hiện lên vài giây màn hình đen, phụ đề xuất hiện. 【Sáng tác & Viết lời: Thầy Lục.

Biểu diễn: Thầy Lục.

Hát: Thầy Lục…】 Tất cả các công đoạn sản xuất đều do một mình thầy Lục hoàn thành. "Giỏi quá…" Yellow tặc lưỡi.

Giọng hát vang lên.

Cùng một bản nhạc đệm, nhưng khi có thêm lời hát và giọng người, khung cảnh hiện ra hoàn toàn khác biệt. "Là viết về lễ hội pháo

hoa…" Yellow lẩm bẩm, trước mắt như hiện ra cảnh pháo hoa rực rỡ.

Trong khoảnh khắc xuất thần, bài hát đã gần kết thúc, chỉ còn lại tiếng piano nhẹ nhàng. "Chỉ cần vươn tay là có thể chạm tới… tương lai tươi sáng… lặng lẽ dõi theo hai người…" Yellow nhấm nháp lời bài hát, hơi thở dần trở nên dồn dập, ngón tay thậm chí có chút run rẩy.

Màn đêm ngoài cửa sổ đã khuya, đây chính là lúc con người dễ xúc động.

Theo lời thầy Lục, giờ này chính là thời điểm để "deep".

Con người dưới sự kích thích của âm nhạc sẽ dễ làm những việc bốc đồng.

Yellow hít một hơi thật sâu, run rẩy mở khung chat với Red.

Yellow xóa đi viết lại, chỉnh sửa qua lại rất nhiều lần, chán nản thở dài, đang định xóa đi thì.

Ngón tay lại vô tình chạm vào nút gửi. 【Anh ơi, ngày mai, anh có thể đi xem lễ hội pháo hoa cùng em không ạ?】 "A!" Yellow hoảng hốt tìm nút thu hồi, nhìn thấy thông báo【Đã xem】, cô chỉ cảm thấy tim mình ngừng đập.

Sau năm giây nghẹt thở.

Yellow dùng tay che mặt, từ kẽ tay nhìn trộm câu trả lời của Red. 【Red: Được thôi.】 Yellow thở phào một hơi thật dài, dài như vô tận.

Chương 130

Lặng lẽ lau đi giọt lệ, Yellow vui vẻ gõ chữ: 【Hẹn gặp lại!】 ... 《Uchiagehanabi》 ngay ngày đầu tiên phát hành đã leo lên top đầu khu vực âm nhạc.

Lượng chia sẻ và lượt lưu trữ tăng vọt.

Và khi nhìn thấy ID của chủ kênh, tất cả mọi người đều hít một hơi khí lạnh. "Lục, Thầy Lục?!" Biểu diễn, phối khí, ca hát… tất cả đều do một mình thầy Lục hoàn thành. "Đây là không cho người khác bất kỳ cơ hội kiếm tiền nào mà!" "Không hổ là thầy Lục!" Mặc dù các chủ kênh khác cũng có những tác phẩm chuyển hướng.

Nhưng người như thầy Lục, nhảy qua nhảy lại giữa các khu vực lớn mà vẫn đảm bảo chất lượng, thực sự rất hiếm.

Và bài hát mới này đã khiến thầy Lục có thêm rất nhiều fan mẹ. "Biết nấu ăn đã đành, thầy còn là một nhạc sĩ độc lập nữa sao?" "Phải tìm cách cưới người đàn ông này về thôi." "Bảo bối Lục, mẹ yêu con!" Phần giới thiệu của thầy Lục cũng gây ra không ít cuộc thảo luận — 【Tặng một người bạn ở Sinnoh.】 "Chả trách lại là bài hát tiếng Nhật…" "Chấn động!

Thầy Lục viết bài hát này là vì cô ấy…" "Bạn ở Sinnoh?

Không phải là Cynthia chứ, ha ha ha ha." Lục Dã liếc nhìn số liệu bùng nổ ở hậu trường, cũng không quá để tâm.

Chuyện chép nhạc cũng chỉ là tiện tay làm thôi.

Mục tiêu chính vẫn là nuôi mấy đứa nhóc này.

Lục Dã cũng từ chối kế hoạch lăng xê và ký hợp đồng của mấy công ty thu âm — đừng hòng ai kiếm được của tôi một đồng!

Cùng lúc đó, trong chat nhóm của thầy Lục.

Yellow: 【Ảnh】Lễ hội pháo hoa! (ノ≧∀≦)ノ Akin: Ồ ồ!

Tớ và Crystal cũng đã đi xem lễ hội pháo hoa ở Johto rồi!

Steven mỉm cười nói: "Nếu đến Hoenn chơi, tôi cũng có thể dẫn các bạn đi." Lục Dã lại cẩn thận nhìn kỹ bức ảnh Yellow gửi.

Ngoài Yellow và Red, bên cạnh còn có một Blue Oak mặt đầy lúng túng.

Lục Dã lắc đầu, tặc lưỡi: "Không hổ là chiến thần!" Erika: @Thầy Lục, bài hát mới rất hay! (che miệng cười) Thiên Vương hệ Băng của Thất Đảo, bà cô Lorelei, lúng túng ho khan một tiếng: "+1." Bà ta sẽ không bao giờ nói, tối qua bà đã trùm chăn khóc cả đêm đâu.

Ga giường ướt sũng cả rồi!

Được sự công nhận của các thành viên trong nhóm, thầy Lục hài lòng gật gù.

Mở khung chat riêng, anh chuyển tiếp một bản cho "kem que bắp cải trắng". "Viết cho cậu đấy." Thầy Lục nói. ...

Đã là tiết Thu phân.

Diantha tạm biệt Cynthia, trở về Kalos để quay phim mới.

Cynthia lại quay về với cuộc sống thường ngày khô khan: nghiên cứu, "cá mặn", huấn luyện.

Hôm nay, Cynthia tựa vào chiếc ghế mây, nhấp một ngụm nước trái cây do Roserade đưa tới.

Cô để đầu óc trống rỗng.

Sau đó, tiếng thông báo của điện thoại kéo cô về thực tại.

Cynthia liếc nhìn, nhấn vào link, đeo tai nghe lên.

Khi tiếng piano và giọng hát nhẹ nhàng vang lên.

Tâm trạng của Cynthia bình tĩnh lại một cách khó tin. "Pháo hoa phản chiếu trong mắt, chắc hẳn mùa hè vẫn chưa kết thúc…" "Gỡ bỏ rồi lại thắt chặt nút thắt ái muội, nguyện cho đêm nay không bao giờ tàn…" Một bài hát kết thúc.

Tim Cynthia đập thình thịch.

Một cảm giác chưa từng có, lặng lẽ dâng lên trong lòng.

Hồi lâu, Cynthia mỉm cười nói: "Rất hay." "Hội nghị khoa học khi nào thế?" "Tuần sau." "Tôi nhất định sẽ đến." Lục Dã nói, "Đến gặp cậu." Cynthia hơi sững người.

Gò má trắng nõn bị mái tóc vàng che khuất, hiếm khi ửng lên một màu đỏ thắm.

Xoảng!

Cynthia nhìn chiếc ly thủy tinh vỡ tan trên mặt đất, ngẩn ngơ. "Chỉ là, cái đó… món nợ phải trả từ từ chứ…" "Không vội." Cynthia hoàn hồn, mỉm cười nói, "Tôi còn có thể cho cậu vay thêm một ít." Lục Dã lập tức ho sặc sụa. "Bây giờ thì chưa cần…" "Lần sau nhất định!" Ngày 22 tháng 9, thứ Ba.

Độ nóng của 《Uchiagehanabi》 vẫn tiếp tục.

Mùa hè sắp qua, bài hát này kết hợp hoàn hảo sự rung động và kỳ vọng.

Không ít nhà phê bình âm nhạc đã cho điểm cao hiếm thấy, các công ty thu âm và quản lý lũ lượt kéo đến.

Thầy Lục trầm tư — kiếm tiền không phải là mục đích, chủ yếu là dùng để tán gái.

Hơn nữa, sau này mình cũng có thể tự thành lập phòng thu âm

nhạc.

Từ chối mọi lời mời, thầy Lục lại trở về cuộc sống "cá mặn" thường ngày.

Thời gian đã là Thu phân, ngoài trời cũng bắt đầu có gió, từng cơn mưa thu rơi xuống.

Lục Dã thay áo T-shirt bằng áo sơ mi, ôm Sylveon trong lòng, lẩm bẩm: "Ghét nhất là mùa thu, đặc biệt là lúc trời mưa." "Bưi…" Cô bé dùng dải lụa quấn lấy cánh tay Lục Dã, chỗ tiếp xúc tựa như một túi sưởi, truyền đến từng đợt hơi ấm. "Ồ, mày còn có chức năng này nữa à." Lục Dã ngạc nhiên nói.

Sylveon hừ một tiếng, tỏ vẻ không muốn nói chuyện với Lục Dã.

Ngoài trời đang mưa, Growlithe không ra ngoài được, sốt ruột đến mức chạy vòng quanh sofa.

Lục Dã đã quen với hành vi ngáo như Husky này, một tay ôm Sylveon, tay kia vỗ mạnh vào đầu con chó. "Dừng lại cho ba!" "Gâu gâu!!" Growlithe chạy càng hăng hơn. "Vãi chưởng, đừng chạy nữa, tao nhận thua được chưa!" Thời tiết này chỉ thích hợp nằm ở nhà nghe tiếng mưa.

Lục Dã chơi game cùng Cynthia một lúc, trò chuyện về hội nghị khoa học. "Chủ yếu là giao lưu thành quả học thuật của các giới." Cynthia nói, "Các học giả từ nhiều khu vực sẽ tham dự, cũng có thể học được rất nhiều kinh nghiệm quý báu." Lục Dã gật đầu.

Tri thức chính là sức mạnh.

Tiến hóa Mega, Z-Move, Cực Đại Hóa… còn rất nhiều vấn đề khó khăn đang ở trước mắt thầy Lục.

Mặc dù không mấy hứng thú với những thứ này, nhưng khi lũ nhóc đã trưởng thành đến mức này, thầy Lục vẫn nên làm gương. "Hy

vọng ngày này đến muộn một chút." Lục Dã có chút đau đầu.

Tại studio Pokémon, Rika đã vẽ xong bản phác thảo của các loại Pokémon hệ Bay.

Với sự hỗ trợ kỹ thuật của Devon, tiến độ game cũng đang được cải thiện ổn định.

Ngoại trừ tóc của anh Đại Hữu ngày càng thưa thớt, mọi thứ đều có thể dùng từ đáng mừng để hình dung.

Lục Dã hài lòng gật đầu. ...

Buổi chiều, trời vẫn mưa.

Ngồi trên ghế mây cạnh cửa sổ, Lục Dã vuốt ve Sylveon đang ngủ gật trong lòng. "Ghos!" Haunter rót một tách trà nóng hổi, đưa cho Lục Dã, rồi lại rót cho mình một ly.

Nghe tiếng mưa, nhìn những giọt mưa táp vào cửa kính, cành cây nghiêng ngả ngoài cửa sổ, những chú Taillow và Pidgey bay là là… "Cuộc sống thật tươi đẹp." Lục Dã nhấp một ngụm trà, vui vẻ nói.

Rầm!

Vẻ mặt thầy Lục biến sắc.

Quay đầu lại, Squirtle đang chống đẩy trong phòng khách, sàn nhà dưới chân nó đã lún xuống một mảng lớn.

Mai rùa của nó ánh lên màu kim loại lạnh lẽo, Squirtle ngượng ngùng gãi đầu.

Nó định thử vừa chống đẩy vừa sử dụng Phòng Thủ Sắt… Ai ngờ trọng lượng đột ngột tăng lên, đến cả mặt đất cũng lún xuống!

Vẻ mặt Lục Dã trở nên kỳ quái.

Nguyên lý của Phòng Thủ Sắt là bao bọc cơ thể bằng năng lượng

hệ Thép, giống như một lớp áo giáp thép, từ đó nâng cao Phòng thủ… Nhưng đây chỉ là câu đầu tiên Lục Dã đọc được từ Đĩa Kỹ Thuật《Phòng Thủ Sắt》.

Tao còn chưa đọc xong sách, mày đã sắp học được『Phòng Thủ Sắt』rồi?!

Lục Dã: "Mày giỏi thật đấy, Squirtle!" "Zeni! (*σ´∀`)σ" Squirtle gãi đầu, cười ngượng.

Thực ra cũng không lợi hại lắm đâu.

Haunter và chị cả đều có thể làm được một cách dễ dàng mà! "Gâu!" Trong mắt Growlithe, lóe lên ánh sáng của trí tuệ.

Mọi người đều lợi hại quá… mình cũng phải tiếp tục nỗ lực, cố gắng trở nên ưu tú như các tiền bối! ...

Thầy Lục lại đóng góp thêm hai chiếc emoji cho chat nhóm.

Một là【ngượng ngùng mặt đỏ】của Squirtle.

Một là【vỗ đầu chó】của Growlithe.

Ví dụ sử dụng như sau: Akin: "Dì Lorelei ơi, cách phá giải chiến thuật Bẫy Diệt Vong là gì vậy, chỉ cháu với?" Lorelei nghiến răng nói: "Tôi thề, cậu mà gọi thêm một tiếng dì nữa, tôi sẽ đá cậu ra khỏi nhóm!" Akin: 【ngượng ngùng mặt đỏ.jpg】 Hoặc là. "Tôi sắp đi xa, nhà thi đấu đã giao cho Pokémon trông coi rồi, cậu không cần đến nhà thi đấu Viridian trong thời gian này." Blue Oak nói với Red.

Red: "Hiểu rồi." "Gần đây Johto cũng không yên ổn, xin hãy nâng cao cảnh giác." Lance nói.

Akin: 【vỗ đầu chó trên lầu.jpg】 Emoji là một con Growlithe bị người ta vỗ đầu.

Ánh mắt đó, quả thực là một con Husky ngáo bẩm sinh.

Emoji này chính là bức ảnh động mà thầy Lục đã vỗ đầu Growlithe mấy lần, rồi tỉ mỉ lựa chọn ra.

Lục Dã có chút ngạc nhiên.

Không ngờ Akin lại là người có thể lĩnh ngộ được tinh túy của emoji này!

Lance: ??? 【Thành viên 'Akin' đã bị Admin 'Dragon Tamer Lance' cấm chat 24 giờ】 Yellow: 【vỗ đầu chó trên lầu.jpg】 Yellow: A, gửi nhầm, cứ tưởng trên lầu là Akin.

Dragon Tamer Lance hít một hơi thật sâu.

Nếu là Yellow thì tạm tha thứ cho cô bé vậy!

Red cũng gửi một cái '+1': 【vỗ đầu chó trên lầu.jpg】 (Yellow mặt đỏ bừng ing…) Trong nháy mắt, cả chat nhóm im lặng.

Ai dám đi vỗ đầu Red chứ.

Chán sống rồi à?!

Thầy Lục: 【vỗ đầu chó trên lầu】!!!

Trong nháy mắt, mọi người hít một hơi khí lạnh.

Không hổ là chủ nhóm, dễ dàng làm được việc mà chúng ta muốn làm nhưng không dám làm!

Quyền lực lớn hơn trời.

Cùng với việc Akin bị cấm chat, phong cách của chat nhóm cũng dần trở lại bình thường.

Green, người đã kiếm được một khoản lớn từ việc bán pháo hoa trong Lễ hội pháo hoa, cười hì hì nói: "Sắp đến Tết Trung thu rồi, bây giờ mua bánh trung thu còn được hưởng ưu đãi đó!" Blue Oak: "Sao cậu cái gì cũng có vậy." Green: "Đừng xem thường tố chất nghề

nghiệp của thương nhân nhé, đồ khốn!" "Tôi muốn mười phần." Takeshi có chút ngại ngùng nói, "Giảm giá có thể rẻ hơn một chút không?" "Đương nhiên là được! (che miệng cười)" Green nói.

Thầy Lục: "Tôi cảm thấy mua của Green còn không bằng cậu tự làm đấy, @Takeshi." "Ồ ồ, rất có lý." Takeshi híp mắt, từ từ gật đầu, "Nhưng tôi không biết cách làm bánh trung thu…" Thầy Lục cuối cùng cũng lộ ra nanh vuốt của mình: "Học từ tôi này!

Nộp chút học phí là được!!" "Tuyệt vời!" Takeshi mắt sáng lên, "Với tài nấu ăn của thầy Lục, nếu học được, chắc sẽ rẻ hơn mua ngoài nhỉ." Green: ???

Người nuôi nổi Growlithe mà còn đến đây cướp mối làm ăn của tôi? "Thầy Lục anh không phải là người!!" Green gửi một tin nhắn thoại, giả vờ khóc lóc. "Thầy Lục, anh không phải là người!" Erika, cô nàng tiểu thư phúc hắc, cũng gửi một tin nhắn thoại.

Chương 131

Thầy Lục: "Tôi không làm người nữa, tôi ngả bài đây!" ...

Còn vài ngày nữa là đến hội nghị khoa học ở thành phố Canalave.

Tối hôm đó, Lục Dã nhận được tin nhắn của hiệu trưởng Đỗ, bảo Lục Dã đi thăm một vị tiền bối.

Hiệu trưởng Đỗ nói: "Ông ấy rất am hiểu về hệ Bóng Tối, dẫn Haunter của cậu đi, chắc sẽ học được chút bản lĩnh." Vẻ mặt Lục Dã hơi thay đổi.

Chiêu thức hệ Bóng Tối… chẳng lẽ là Sóng Hắc Ám mà Haunter chưa nắm vững?

Squirtle tuy không học được Sóng Hắc Ám, nhưng lỡ như nó suy một ra ba, chẳng phải là đâm sau lưng gấp đôi sao? "Là, là Sóng Hắc Ám ạ?" Lục Dã cẩn thận hỏi. "Cậu mơ đẹp quá đấy." Hiệu trưởng Đỗ cười ha hả, "Sóng là một chiêu thức rất khó luyện tập." "Squirtle của cậu, có bao nhiêu người ao ước cũng không được cái thiên phú đó đâu!" Tâm trạng Lục Dã phức tạp, thở dài một hơi.

Hiệu trưởng à, nói ra có thể thầy không tin… lúc đầu, em thật sự chỉ muốn chọn một con để ăn hại thôi!

Sự quan tâm của hiệu trưởng Đỗ khiến tâm trạng Lục Dã khá phức tạp.

Nhưng đây dù sao cũng là một ý tốt của hiệu trưởng Đỗ.

Theo lời hiệu trưởng Đỗ, ông đã giới thiệu Lục Dã với vị cao thủ hệ Bóng Tối đó rồi.

Dù có từ chối, cũng nên đến thăm hỏi mới phải phép.

Ngày 23 tháng 9, thứ Tư.

Trời tờ mờ sáng, Lục Dã mặc một chiếc áo khoác mỏng, cùng Haunter đến địa chỉ mà hiệu trưởng cung cấp.

Đó là một khu rừng ở ngoại ô Thượng Hải.

Trời vừa mưa nhỏ, trong rừng thoang thoảng mùi đất ẩm.

Haunter đội một chiếc mũ rơm to, tay cầm một cành cây gạt lá rụng, sột soạt. "Con Caterpie to thế này… thật đáng sợ…" Lục Dã nhìn lên thân cây, lẩm bẩm.

Trong thế giới thực, Lục Dã thực sự không có cảm tình với Pokémon hệ Bọ.

Đương nhiên, Golisopod, Heracross thì vẫn có thể chấp nhận được.

Sinh vật sống bằng nhan sắc, chính là thực tế như vậy.

Võ đường mà Lục Dã sắp đến nằm ở lưng chừng ngọn núi này. "Mở được võ đường ở nơi hoang dã thế này, chắc chắn không phải người bình thường." Sự bất an của Lục Dã ngày càng lớn, anh liếc nhìn Haunter đang phấn khích, thầm nghĩ.

Học chiêu thức là không thể nào.

Lỡ như nó học được chiêu cuối gì đó, chẳng phải sẽ cho nổ tung cả nhà sao? "Đợi sau khi đến thăm hỏi, rồi sẽ từ biệt tiền bối." Lục Dã nghĩ thầm.

Leo lên đến lưng chừng núi, tầm nhìn dần trở nên rộng rãi.

Một phủ đệ bằng đá xanh sừng sững hiện ra.

Lục Dã bước vào võ đường có phần tiêu điều, nhìn quanh. "Là huấn luyện viên mà hiệu trưởng Đỗ giới thiệu?" Chưa thấy người đã nghe thấy tiếng.

Lục Dã hơi sững người, cung kính nói: "Tiền bối, thật không dám giấu…" Nghe xong lời giải thích của Lục Dã, đối phương trầm ngâm một lát: "Gặp gỡ là duyên, dù cậu không có ý bái sư, tôi cũng nên thể hiện một hai chiêu, mới không uổng chuyến đi này." Vẻ mặt Lục Dã biến sắc.

Cái này thật sự không cần đâu!

Với ngộ tính của Haunter, có khi xem một lần là học được hết cả!

Vút!

Như một tia chớp, tựa như khinh công.

Một bóng người lướt qua giữa không trung, mơ hồ có tiếng chim ưng kêu.

Lục Dã hơi kinh ngạc, ánh mắt dõi theo người đàn ông, há hốc mồm.

Quy quy, đây là cao nhân!

Bịch!

Giây tiếp theo.

Vị cao nhân mặc áo choàng đen, 'uỵch' một tiếng quỳ sụp xuống trước mặt Lục Dã.

Lục Dã: ??? "Sơ suất thôi." Người đàn ông áo choàng đen hai đầu gối quỳ trên đất, mặt bình thản như mây gió.

Tình thế nhất thời rơi vào im lặng chết chóc. "Muốn cười thì cứ cười đi." Người đàn ông nhàn nhạt nói. "Phụt —" Sau một hồi trao đổi.

Nghe nói đến chiêu thức bí truyền, thầy Lục mới thở phào nhẹ nhõm.

Võ đường hệ Bóng Tối này, thực ra truyền thừa chiêu thức Khiêu Khích.

Khiêu Khích: Khiến mục tiêu rơi vào trạng thái Khiêu Khích, không thể sử dụng chiêu thức biến hóa.

Vì là chiêu thức biến hóa, nguy cơ phá nhà không lớn, lại có thể nâng cao khả năng tự vệ của Haunter — Lục Dã khá hứng thú với chiêu thức này. "Bác nói sớm đi chứ." Lục Dã vui vẻ nói, "Nói sớm thì cháu đã mang chút quà bái sư đến rồi!" Người đàn ông áo choàng đen chắp tay sau lưng, nhàn nhạt nói: "Khiêu Khích, là võ học bí truyền của phái ta, ngoài việc khiêu khích đối thủ." "Còn có xác suất khiến đối phương đột ngột xuất huyết não, tai biến, trụy tim mạch…" Phong cách của bác lạ quá rồi đấy!!

Lục Dã ho khan một tiếng: "Tiền bối… bác nhanh lên đi, cháu đang vội." "Không vội… nộp học phí trước đã." Người đàn ông áo choàng đen thở hắt ra, mặt mày tái nhợt, run rẩy nói, "Có, có bánh bao không… bánh mì cũng được, cho tôi lót dạ trước đã…" Lục Dã hơi sững người… Học phí là 2000 Pokedollar,【Khiêu Khích】bao dạy bao biết, thực sự là rẻ như cho.

Nhưng cảm giác này thật giống lừa đảo giang hồ.

Lục Dã tâm trạng phức tạp, cũng ôm tâm lý thử xem sao.

Hai tiếng sau.

Lục Dã nhìn【Khiêu Khích】trong danh sách chiêu thức của Haunter, nhất thời thất thần.

Mẹ kiếp, lại còn học được thật?! "Vãi chưởng, lại còn học được thật!" Người đàn ông áo choàng đen cũng kinh ngạc không kém.

Sao ông còn tỏ ra ngạc nhiên hơn cả tôi vậy hả! "Khụ… không tệ, ta sớm đã nhìn ra Haunter này tư chất phi phàm." Người đàn ông áo

choàng đen ho khan nói, "Có thể phát huy chiêu này, cũng không phụ tuyệt học của phái ta!" Lục Dã vẻ mặt kỳ quái, nhìn Haunter đang thực hành chiêu thức.

Chỉ thấy Haunter đưa nắm tay phải ra, lòng bàn tay hướng lên, hít một hơi thật sâu.

Sau đó, với vẻ mặt cực kỳ cà khịa, nó ngoắc ngoắc ngón tay. "Ghos!!" Haunter hét lớn.

Ngon thì nhào vô!!

Trong khoảnh khắc, vô số chim chóc trong rừng bay tán loạn. ...

Sau khi từ biệt tiền bối, Lục Dã lật xem bí kíp【Khiêu Khích】mua với giá 2000 đồng.

Anh luôn có cảm giác mình bị lừa.

Nhưng【Khiêu Khích】trong danh sách chiêu thức của Haunter lại không giống giả. "Chẳng lẽ… đây thật sự là một vị cao nhân?" Lục Dã lẩm bẩm. "Ghos!" Haunter gật gù ra vẻ thấm thía. "Thôi kệ…" Lục Dã ho khan. "Cũng coi như là thu hoạch bất ngờ." Ứng dụng của Khiêu Khích trong thực tế không chỉ giới hạn ở việc hạn chế chiêu thức biến hóa của kẻ địch.

Một người chuyên dùng Khiêu Khích thậm chí còn có thể đóng vai trò khiêu khích kéo quái.

Dùng ngôn ngữ Hearthstone để nói: "Bạn phải tấn công tùy tùng có khả năng Khiêu Khích." 'Khiêu Khích' dù sao cũng là một nhãn hiệu cao quý có thể sánh ngang với 'Dã thú' mà!

Hơn nữa.

Để Haunter nắm vững, sau này có khi còn có thể dạy cho các Pokémon khác.

Lục Dã hài lòng gật đầu, nhìn về phía Haunter, hơi sững người. "Ghos!" Haunter đang lơ lửng trên không, hướng về phía con Primeape đang đậu trên cây, với vẻ mặt cà khịa ngoắc ngoắc ngón tay.

Trên trán Primeape lập tức nổi gân xanh, tức giận tung ra những cú đấm như mưa bão.

Haunter chỉ chờ có thế.

Cú Đấm Bóng Ma được tung ra, bắt đầu một trận so găng nảy lửa với Primeape. "Ghos! (σ;*Д*)=3$^{=3}$$_{=3}$$^{=3}$$_{=3}$$^{=}$" Rõ ràng mình mới là hệ Giác Đấu, Primeape lại bị đấm bay xa mấy mét.

Lục Dã nuốt nước bọt. "Haunter nhà mình… mẹ nó, thật sự là một Attacker chính hiệu à?!" ...

Trong một buổi sáng, Haunter đã lĩnh ngộ được 『Khiêu Khích』.

Vẻ mặt Lục Dã phức tạp.

Lại một lần nữa có ảo giác mình là một kẻ vô dụng.

Nhưng thầy Lục nhanh chóng lấy lại tinh thần, đắc chí gật đầu. "Không hổ là thiên tài huấn luyện, thầy Lục!" Lục Dã vỗ vỗ vai mình.

Về đến nhà.

Sylveon vẫn đang nghỉ ngơi.

Growlithe lại không phá nhà, ngoan ngoãn nằm trong ổ chó ngẩn ngơ.

Thầy Lục trở về, vô cùng chấn động, đích thân làm bữa trưa cho lũ nhóc.

Sau bữa trưa ngọt ngào.

Lục Dã nằm trên sofa, lướt Bilibili.

Độ nóng của 《Uchiagehanabi》, dường như đã lan đến các khu

vực khác.

Trong khu bình luận, cũng toàn là nhân tài. "Thầy còn có thời gian làm nhạc à?

Chiến thuật mới cập nhật chưa!" "Người qua đường, chủ kênh đẹp trai quá!" "Đây là chủ kênh toàn năng sao?

Yêu rồi yêu rồi." Cùng lúc đó.

Cùng với việc 《Pháo Hoa Bắn Lên》 chiếm giữ vị trí đầu bảng khu vực âm nhạc.

Hệ thống đã lâu không có động tĩnh của Lục Dã, cũng hiện lên thông báo hoàn thành nhiệm vụ. 【Nhiệm vụ 'Tôi thật sự không phải chủ kênh toàn năng' Mục tiêu nhiệm vụ: Lên top đầu bảng video của bất kỳ khu vực nào (trừ khu Game) Phần thưởng nhiệm vụ: Chiêu thức ngẫu nhiên Lv3, Vật phẩm màu tím ngẫu nhiên *1 Chú thích: Nhiệm vụ này có thể lặp lại】 Lục Dã sững người. "Mình còn có nhiệm vụ này à?" Sự tồn tại của hệ thống quá mờ nhạt, thầy Lục gần như đã quên mất thứ này.

Nhưng hiệu ứng cộng thêm của chiêu thức này thực sự hữu dụng.

Ừm… không thể làm công cụ cho hệ thống, mà phải biến hệ thống thành công cụ cho mình.

Đây có lẽ chính là thầy Lục. 【???】 Mở vật phẩm màu tím ra, một viên Đá Quý Nước bình thường, có thể ném cho Squirtle đổi lấy nước. (Ai lại dùng Đá Quý Nước để đổi nước chứ!

Thầy Lục à?

Ồ thế thì thôi.) Còn chiêu thức ngẫu nhiên kia, dường như có liên quan đến ngôn ngữ, khiến thầy Lục có chút không hiểu.

Lục Dã gãi đầu. "Ngôn ngữ cổ đại?

Đây là cái quái gì vậy?" Thầy Lục nhìn vào thông báo trước mắt. 【Ngôn Ngữ Cổ Đại Lv3: Có khả năng phiên dịch hầu hết các phiến đá và bia ký, xác suất giải mã Unown tăng 50%. (Việc đọc và viết cơ bản đã không thành vấn đề.)】 Lục Dã trầm ngâm một lát.

Chương 132

Ngôn ngữ cổ đại trong thế giới Pokémon, chủ yếu sử dụng Unown làm văn tự, có thể tìm thấy dấu vết của chúng trong các di tích lớn.

Giới học thuật vẫn luôn tranh cãi về thứ tự xuất hiện trước sau của văn tự và Pokémon.

Nhưng ngôn ngữ cổ đại, với tư cách là một công cụ quan trọng để nghiên cứu lịch sử, được thiết lập thành các môn học chuyên ngành trong các học viện lớn, mức độ coi trọng có thể thấy rõ. 【Ngôn Ngữ Cổ Đại Lv3】, tuy còn lâu mới được gọi là Giáo sư, nhưng để được công nhận là một nhà nghiên cứu chính thức thì không thành vấn đề.

Lục Dã lại xem xét kỹ một lần nữa, vuốt cằm, chìm vào suy tư.

Thật lòng mà nói, chiêu thức này không thực dụng như mấy cái trước.

Thứ nhất, giới học thuật không dễ dàng gia nhập như vậy, muốn trở thành nhà nghiên cứu, ít nhất cũng phải tuần tự tiến lên trong ba đến năm năm.

Ngoài ra, trình độ Lv3 cỏn con này, cũng chỉ ngang ngửa với tay chơi nghiệp dư yêu khảo cổ như Steven.

So với các giáo sư của các khu vực, hay học giả chuyên nghiệp như Cynthia, vẫn còn kém xa. "Ừm… ít nhất sau này cô ấy nói về lĩnh vực này, mình cũng có thể nghe hiểu được." Lục Dã vuốt cằm, từ từ gật đầu, "Cũng tạm chấp nhận được!" Thầy Lục tuy cũng từng có ý định trở thành nhà nghiên cứu, nhưng vẫn lắc đầu.

Dựa vào kiến thức do hệ thống cung cấp và kinh nghiệm từ kiếp

trước, nền tảng khó tránh khỏi mỏng manh.

Hơn nữa, nhà nghiên cứu cũng không kém phần nguy hiểm so với Huấn luyện viên.

Thực sự không phù hợp với phong cách thận trọng của thầy Lục! "Dù sao… có thêm một chiêu thức cũng không lỗ mà." Lục Dã lẩm bẩm. ...

Tính thời gian, hội nghị khoa học cũng sắp đến. "Cũng không phải là muốn gặp Cynthia." Lục Dã vuốt cằm. "Chủ yếu là khá mong đợi được gặp Giáo sư Oak!" Theo lời Cynthia.

Người được giới học thuật công nhận là số một, lãnh đạo học thuật của toàn thế giới Pokémon.

Thậm chí còn từng giành được chức Quán quân Liên Minh, Giáo sư Oak, cũng sẽ tham dự hội nghị lần này.

Từ một góc độ nào đó, Giáo sư Oak cũng là một người đàn ông đứng trên đỉnh cao.

Có điều mỗi lần Satoshi gọi điện cho Giáo sư Oak đều thấy Delia, cũng khá là kỳ lạ… Buổi chiều.

Thầy Lục ôm Sylveon, nằm trên sofa chém gió trong nhóm.

Haunter cười đểu ngoắc tay với Growlithe.

Growlithe gầm gừ một tiếng rồi vồ tới, bị Haunter nhẹ nhàng né được.

Lục Dã lập tức có chút đau đầu.

Sao mình lại có cảm giác… như vừa tự chôn một quả bom nổ chậm cực lớn thế này? "Ghos!" Haunter ra vẻ như một huấn luyện viên, hai tay chống nạnh.

Học được Khiêu Khích rồi, sau này ai không muốn huấn luyện, có

thể dùng phép khích tướng!

Kế hoạch của Haunter thông suốt!

Trong chat nhóm.

Akin, vừa được gỡ cấm chat 24 giờ, mới nhận ra: "Thầy Lục, thầy còn biết viết nhạc à?" "Ừm?

Sao thế?" "Tôi hôm nay mới nghe được trên đài của cô Mary, mà, cũng khá hay." Cô Mary là DJ của đài phát thanh thành phố Goldenrod, cũng là thần tượng của Akin, thậm chí còn mời được cả Giáo sư Oak làm khách mời của đài.

Bất kể là danh tiếng hay năng lực, đều thuộc hàng nhất lưu. "Ồ ồ, tớ nghe Mary nói rồi." Nhà thi đấu thành phố Goldenrod, Whitney, bạn thân của Mary, cười nói, "Nghe nói lúc đó, độ hot của kênh âm nhạc còn cao hơn cả buổi tọa đàm Pokémon của Giáo sư Oak nữa đấy!" "Lão già đó phiền phức thật, ông ta nói một phút, cô Mary lại bớt đi một phút." Akin chống cằm thở dài.

Trong nhóm im lặng một lát.

Lục Dã hơi sững người.

Hả?

Hôm nay Blue Oak lại không cấm chat của Akin? "Blue Oak đi xa rồi, vậy để tôi cấm chat Gold vậy." Red nói. 【Admin 'Red' đã cấm chat 'Akin' 5 phút】 Lorelei thở dài: "Chỉ có 5 phút thôi sao?

Red quả nhiên là người tốt." Yellow: 【ngượng ngùng mặt đỏ.jpg】 Lục Dã thì có chút bất ngờ.

Phát hành bài hát mới ba ngày, đến cả Johto cũng có fan rồi sao?

Nhưng nghĩ lại cũng phải, kết hợp với Lễ hội pháo hoa của Johto, quả thực rất hợp cảnh.

Lance: "@Thầy Lục, ở Johto hình như có người nhìn thấy Silver, cậu có thời gian có thể đến Johto một chuyến." "Khả năng liên lạc của Silver, có thể giúp ích cho việc tiến hóa của Haunter." Lục Dã nhướn mày.

Liếc nhìn Haunter đang trêu chọc Growlithe, cười lăn lộn — đến cả Eevee cũng đã tiến hóa rồi… Lão đại ca Haunter này, đúng là cũng nên đưa vào kế hoạch rồi… Thầy Lục như đã hạ quyết tâm, gật đầu. "Được thôi, đợi hội nghị khoa học kết thúc, tôi sẽ qua đó." "Hội nghị khoa học ở thành phố Canalave?" Steven, vị phú nhị đại hiếm khi xuất hiện, hơi sững người.

Thầy Lục, chẳng lẽ… còn có thân phận là nhà nghiên cứu? "Ài… nói ra thì dài dòng lắm." Lục Dã bất lực nói.

Erika cười nhẹ.

Xem ra việc mời thầy Lục đến… quả nhiên là một lựa chọn không tồi! "Tôi có một căn biệt thự bỏ trống ở thành phố Canalave." Steven mỉm cười nói, "Nếu không chê, cậu có thể ở đó." Lục Dã sững người.

Còn có chuyện tốt như vậy sao? "Cảm ơn cậu, Steven!" Thầy Lục thành khẩn nói. ...

Đài phát thanh thành phố Goldenrod, chương trình 《Tiếng nói của Mary》.

Lão nhân tinh thần minh mẫn, mặc áo blouse trắng, sang sảng nói: "Trên đây là toàn bộ phần khoa học phổ thông hôm nay, xin phép cho tôi kết thúc bằng một bài thơ tự sáng tác…" "Theo lời mời của gió, tự do tự tại, Gligar bay lượn!" Tháo tai nghe ra, Giáo sư Oak bước ra khỏi phòng thu.

Mary đứng dậy, cúi đầu chào Giáo sư Oak: "Vô cùng cảm ơn ngài, hôm nay đã dành thời gian đến thu âm chương trình." "Ha ha, có thể

khiến nhiều người cảm nhận được sức hấp dẫn của Pokémon, đây cũng là tâm nguyện ban đầu của tôi." Giáo sư Oak cười nói. "Được rồi, cũng không cần cảm ơn nhiều, tôi còn phải赶下一趟行程呢." "Để tôi tiễn ngài." Mary vừa đi vừa hỏi, "Xin thứ lỗi cho sự đường đột của tôi… là hội nghị ở thành phố Canalave phải không ạ?" "Đúng vậy." Giáo sư Oak cười gật đầu, "Phải chuẩn bị báo cáo, nên mấy kỳ thu âm sau, có thể sẽ không tham gia được rồi." "Xin ngài đừng nói vậy, ngài đồng ý tham gia chương trình đã là vinh hạnh lớn nhất của chúng tôi rồi!" Dưới sự tiễn đưa của cô Mary.

Giáo sư Oak lên xe, bắt đầu chuẩn bị cho hội nghị sắp khai mạc ở thành phố Canalave.

Cùng lúc đó.

Lục Dã cũng nhận được thư mời từ thành phố Canalave.

Thân phận là trợ lý của Giáo sư Rowan.

Đến lúc đó, ngoài hội nghị báo cáo của các học giả, cũng sẽ có các diễn đàn giao lưu khác.

Biết đâu, đến lúc đó còn có thể gặp được các học giả trong lĩnh vực tiên phong như Cực Đại Hóa.

Thật lòng mà nói, Lục Dã cũng có chút mong đợi.

Chuyến đi xa lần này, còn có thêm một con Husky đi cùng.

Squirtle kéo bể cá từ trong phòng ngủ ra, thận trọng nhìn Lục Dã một cái. "Mày muốn mang thì cứ mang đi." Lục Dã thở dài, "Nhưng phải gửi vận chuyển trước đã!" Squirtle sững người, lại đẩy bể cá vào lại.

Vận chuyển á… lỡ bị tráo mất thì sao!

Thôi kệ… đến nơi đó, rồi cẩn thận xem xét tình hình vậy!

Thành phố Canalave là một thành phố cảng nổi tiếng, cần phải đến thành phố lớn nhất của Sinnoh là Jubilife City trước, sau đó chuyển sang đi tàu thủy. "Lần trước là đón máy bay của Cynthia… lần này đến lượt mình sao…" Lục Dã gãi đầu, dẫn theo một đám nhóc đang hớn hở, lên máy bay đến Sinnoh.

Ngày 25 tháng 9, thứ Sáu. "Sắp đến thành phố Jubilife, xin quý khách vui lòng chuẩn bị trước." Lục Dã gấp cuốn cẩm nang du lịch lại, nhìn ra ngoài cửa sổ, hồ Verity ẩn hiện trong sương mờ.

Haunter đang bám trên cửa sổ nhìn ra ngoài, Lục Dã vỗ vỗ đầu nó, cười nói: "Đi thôi, sắp được gặp Cynthia rồi." "Ghos!" Haunter toe toét cười, gật đầu lia lịa.

Sân bay Jubilife, vùng Sinnoh.

Hàng trăm học giả danh tiếng đã nhận lời mời, tham dự hội nghị khoa học ở thành phố Canalave lần này.

Trong sảnh đón khách, các nhà nghiên cứu mặc áo blouse trắng, trò chuyện rôm rả.

Cynthia vẫn trong bộ áo khoác đen quen thuộc, mái tóc vàng như thác nước che đi mắt trái, đôi giày cao gót gọn gàng càng làm tôn lên khí chất của cô. "Vị kia là Nhà vô địch của liên minh Sinnoh phải không?" "Đúng vậy, cô Cynthia còn là một chuyên gia trong giới thần thoại học, lần này được mời đến tham dự hội nghị." Ánh mắt của các nhà nghiên cứu tràn đầy sự kính trọng. "Cô ấy đang đợi ai sao?" "Người đáng để cô ấy đích thân ra đón, chẳng lẽ là Giáo sư Rowan?" Nhưng rất nhanh, mọi người đã phát hiện ra mọi chuyện không đơn giản như vậy.

Một ông lão tóc trắng mặc áo giáp và áo khoác màu nâu, vẻ mặt uy nghiêm, xách theo vali bước tới.

Sau khi chào hỏi, cả hai người dường như vẫn đang chờ đợi ai đó.

Trong mắt vài nhà nghiên cứu, sự kinh ngạc bất giác hiện lên. "Đáng để cả hai vị đại lão cùng ra đón?" "Chắc là Giáo sư Oak từ Kanto đến." Hai nhân vật lớn trong giới học thuật đích thân ra đón, khiến người xung quanh không khỏi liếc nhìn.

Và khi vị học giả có màn ra mắt hoành tráng này xuất hiện, mọi người đều ngỡ ngàng. "Trẻ... trẻ thế?" "Trông không quen lắm..." Chàng trai trẻ xách vali bước tới, bên cạnh còn có một con Haunter lơ lửng.

Dù còn trẻ, nhưng cậu vẫn không che giấu được khí chất học giả nho nhã.

Hơn nữa, cậu còn nhận được sự ưu ái của cả Giáo sư Rowan và Cynthia...

Mọi người vừa tò mò, vừa bất giác đánh giá Lục Dã cao hơn vài phần. "Chào mừng." Giáo sư Rowan bắt tay Lục Dã thật chặt, cười nói, "Lời mời của tôi vẫn còn hiệu lực, phòng thí nghiệm luôn chào đón cậu." Lục Dã gật đầu, vô thức liếc nhìn Cynthia.

Ánh mắt Cynthia dịu dàng, khi hai ánh mắt giao nhau, cô mỉm cười nói: "Lâu rồi không gặp." "Chính xác mà nói, là 27 ngày." Lục Dã chỉnh lại. "Hả... chưa đến một tháng sao?" Cynthia chớp mắt.

Từ trận mưa sao băng, đến lễ hội pháo hoa.

Sao cô cứ có cảm giác như đã qua rất lâu rồi nhỉ. "Ghos!" Haunter nhoẻn miệng cười, ân cần bóp vai cho Cynthia.

Cynthia hoàn hồn, mỉm cười vỗ vỗ đầu nó. "Ghos! (*/ω＼*)" Giáo sư Rowan vuốt râu nói: "Để đến thành phố Canalave, phải đi tàu thủy...

Hội nghị ngày mai khai mạc, phải rồi Lục Dã, hay là cậu đi làm

quen với môi trường xung quanh trước đi!" "Cần hướng dẫn viên không?" Cynthia hỏi. "Tất nhiên rồi!" Lục Dã gật đầu lia lịa, "Thật không dám giấu, tôi rất có hứng thú với phong thổ nhân tình của Sinnoh!" "Ồ?" Mắt Giáo sư Rowan sáng lên, có chút tiếc nuối nói, "Tiếc là tôi còn phải chuẩn bị báo cáo, không thể dẫn cậu đi tham quan được..." "Vậy để tôi làm hướng dẫn viên cho." Cynthia mỉm cười, "Coi như là đáp lễ cho chuyến đi Thượng Hải." Lục Dã ngẩn ra.

Ánh mắt nhìn Giáo sư Rowan lập tức tràn đầy sự kính trọng. *Giáo sư, hỗ trợ hay lắm!* ...

Sinnoh có nhiều hồ và vùng đất ngập nước, tàu thủy là phương tiện giao thông khá phổ biến.

Mặt hồ gợn sóng, gió nhẹ thổi qua.

Cynthia đứng trên boong tàu, mái tóc vàng bay trong gió. "Núi Coronet chạy dọc từ bắc xuống nam Sinnoh, tạo nên môi trường địa lý phức tạp." Cynthia nghiêm túc giải thích, gạt một lọn tóc trên má. "Ở hai phía đông và tây, Gastrodon do cách ly địa lý đã tạo ra sự khác biệt về hình thái có vỏ và không có vỏ..." Cynthia dừng lại một lát, có chút bất lực nói: "Cậu có đang nghe tôi nói không vậy." Lục Dã đang ngẩn người nhìn nghiêng khuôn mặt Cynthia, ho nhẹ nói: "Vừa rồi lơ đãng quá, phiền cậu nói lại lần nữa được không." Cynthia không khỏi bật cười, nhìn về phía đường bờ biển, nói: "Đến thành phố Canalave rồi." Địa điểm nổi tiếng của thành phố Canalave chính là cây cầu gỗ lớn nối liền hai khu đô thị, trải qua trăm năm vẫn không hề mục nát. "Hội quán hệ Thép của thành phố Canalave do ông Byron trấn giữ, nhưng bản thân ông ấy lại rất khó tìm." Cynthia giải thích: "Ngoài ra, còn có thư viện lịch sử lâu đời... cậu định đi đâu trước?" "Đi đâu trước cũng được sao?" "Đương nhiên." "Vậy thì đến chỗ ở của tôi trước đi!" Cynthia hơi sững lại. "Anh Steven đã thuê cho tôi một căn biệt thự." Lục Dã trầm ngâm nói: "Ở lại mấy ngày hội nghị... chắc không có vấn

đề gì..." "Thì ra là vậy." Cynthia gật đầu, "Tôi còn đang định mời cậu đến ở nhà tôi." "...Bây giờ tôi trả phòng còn kịp không?" Cynthia mỉm cười đáp lại, đi trước dẫn đường, chiếc áo khoác đen bay theo gió. "Đi thôi, cho tôi địa chỉ, tôi sẽ đưa cậu đến đó." ...

Biệt thự của Steven khá giản dị.

Bề ngoài màu xám, trông giống như một khối đá vôi, ngay cả trong sân cũng bày đủ loại đá kỳ hình dị trạng.

Quản gia đã đợi ngoài cửa từ lâu, cúi đầu chào: "Thưa ngài Lục Dã, ngài có thể vào ở bất cứ lúc nào." "Cảm ơn rất nhiều!" "Ghos!" Haunter xách hành lý, háo hức chui qua cửa lớn.

Chương 133

"Chậm thôi Haunter, cẩn thận mấy cái lô cuốn của Eevee bên trong!" Lục Dã đuổi theo Haunter, hét lớn.

Cynthia mỉm cười nhìn cảnh này, đột nhiên nói: "Quản gia, ở đây có mấy phòng khách vậy?" "Tuy hầu hết đều được cậu chủ Steven dùng để sưu tầm đá, nhưng để ở mười mấy người vẫn còn thừa." Quản gia cung kính nói.

Cynthia gật đầu, khẽ lẩm bẩm: "Mang máy game từ nhà đến đây... lát nữa hẳng về." Chơi game một mình và chơi game theo nhóm chắc chắn là những trải nghiệm khác nhau.

Huống hồ Thầy Lục còn là một người chơi cùng chuyên nghiệp.

Màn game bị kẹt bấy lâu nay, hôm nay có hy vọng qua được rồi!

Nghĩ vậy, trên mặt Cynthia từ từ hiện lên một nụ cười.

Cùng lúc đó.

Thành phố Canalave, nhà của Lucian. "Lucian, dậy đi!

Thầy Lục đến thành phố Canalave rồi!" Aaron với chỏm tóc màu xanh lá ngốc nghếch, la lớn đánh thức Lucian. "Cậu la cái gì vậy..." Lucian rên rỉ, rồi đột nhiên sững lại, "Thầy Lục?" Flint với mái tóc đỏ bù xù, cười hắc hắc: "Theo thông tin đáng tin cậy, Thầy Lục còn tham gia hội nghị khoa học lần này nữa!" "Sao hai người biết?" Lucian gắng sức đeo cặp kính màu xanh lên, ngơ ngác nói. "Cậu không xem tin tức của Thầy Lục à." Aaron chọt chọt vào điện thoại, "Mấy ngày trước không thấy livestream, hóa ra là chạy đến Sinnoh rồi." "Nhắc mới nhớ, vừa rồi tôi còn thấy một người trông rất giống Thầy Lục, ở trong căn biệt thự màu xám kia." Flint vuốt cằm. "Nghĩ lại thì, chín

phần mười chính là Thầy Lục!" "Hai người cứ như fan cuồng vậy..." Lucian ôm trán, "Nhiệt tình thế này thật sự không có vấn đề gì chứ?" Aaron cười hì hì: "Dù sao thì cũng học lỏm được rất nhiều chiến thuật từ Thầy Lục mà!" "Đúng vậy, nếu có thể đến tận nhà bái kiến, không chừng còn học được vài chiêu!" Flint siết chặt nắm đấm, xoay xoay cổ, trong mắt bùng lên ý chí chiến đấu hừng hực. *Hai tên này... thật sự đã quên lúc bị Thầy Lục hành cho ra bã rồi...* Lucian đẩy gọng kính xanh, không khỏi trầm tư. "Nói mới nhớ...

Thầy Lục lại còn là một nhà nghiên cứu..." *Có thể nhận được lời mời tham dự hội nghị khoa học.

Xem ra Thầy Lục trong lĩnh vực học thuật cũng có trình độ rất cao...* Lúc này, hai vị Thiên Vương nhìn nhau, đồng thanh hét lớn: "Quyết định rồi!" Lucian xoa xoa tai: "Quyết định cái gì?" "Đến tận nhà bái kiến, thỉnh giáo chiến thuật của Thầy Lục!" Chỏm tóc ngốc nghếch của Aaron vểnh lên, mắt sáng rực: "Lucian, cậu có muốn đi cùng chúng tôi không!" Lucian cười lạnh: "Tôi không làm chuyện ngốc nghếch đâu." "Dù sao thì tôi thấy khả năng là Thầy Lục rất cao." Flint sờ cằm, "Đến thử vận may cũng không thiệt thòi gì!" "Đúng vậy!

Lucian, hai bọn tôi đi trước một bước đây!" Nói xong, hai người hớn hở lao ra khỏi nhà, chạy về phía căn biệt thự màu xám tro ở xa.

Lucian đứng trước cửa sổ sát đất nhìn ra, tâm trạng có chút phức tạp. "Nếu thật sự là Thầy Lục..." Lucian lẩm bẩm. "Mình có nên thay hai người họ gọi trước cho Y tá Joy... chuẩn bị một chiếc xe cứu thương không nhỉ?" Biệt thự của Steven khá phù hợp với tính cách của vị thiếu gia giàu có này.

Nội thất đen trắng đơn giản, tường có kết cấu kim loại màu bạc trắng.

Tủ trưng bày được đặt khắp phòng, bộ sưu tập đều là các loại đá

khác nhau. "Mua nhà để bày đá...

đây chính là thế giới của người có tiền sao?" Lục Dã sờ cằm nói.

Haunter đang vận chuyển hành lý, bận rộn ra vào. "Gâu gâu!" Growlithe vẫy đuôi, hưng phấn nhảy nhót khắp nơi.

Sau khi sắp xếp xong hành lý, cửa chính đột nhiên có tiếng gõ.

Mở cửa ra, một mỹ nhân tóc vàng thon thả đang đứng duyên dáng trước cửa. "Không phải cậu về rồi sao?" Lục Dã ngạc nhiên.

Cynthia cười tươi, lắc lắc chiếc tay cầm chơi game trong tay: "Về muộn một chút cũng được." Thầy Lục không khỏi bật cười, lùi lại nửa bước, chào đón cô gái nghiện net này vào nhà. "Nghỉ ngơi sớm đi, mai còn có buổi báo cáo nữa đấy." "Yên tâm, chỉ chơi một lát thôi." Đây cũng là lần đầu Cynthia đến thăm biệt thự của Steven.

Nhìn quanh một vòng, Cynthia nói: "Đúng là phong cách của Steven thật..." "Cậu ngồi chơi một lát đi." Lục Dã ra dáng một người chồng đảm đang, vừa đeo tạp dề vừa nói: "Cậu chắc vẫn chưa ăn gì đúng không?

Thêm một đôi đũa thôi mà, bữa tối không tính tiền cơm của cậu đâu!" Cynthia sững lại một chút, rồi nở nụ cười: "Vậy thì phiền cậu rồi." Lục Dã đi về phía nhà bếp, vẫy tay: "Giữa chúng ta còn nói chuyện phiền hay không phiền làm gì!" Cynthia thu lại ánh mắt, cúi đầu nói: "Mọi người cũng nghỉ ngơi một lát đi." Ánh sáng đỏ lóe lên.

Các Pokémon của Cynthia lần lượt xuất hiện trong phòng khách.

Glaceon nhìn quanh, ánh mắt khóa chặt vào Sylveon đang nằm ngủ gật.

Nhẹ nhàng đến gần, Glaceon như đang trêu chọc, từ từ đưa cái lưỡi lạnh lẽo của mình ra. "Bưi!" Sylveon đột nhiên mở to đôi mắt tròn màu xanh lam, á một tiếng cắn lấy. "I-phư?!" Sylveon cắn không

nhả, hừ hừ cười: "Bưi!" *Cuối cùng cũng bị mình bắt được cơ hội rồi!* Khuôn mặt Glaceon đỏ bừng, những mảnh băng lấp lánh trên người run rẩy...

Bên này tình hình vô cùng tốt đẹp.

Bên kia, Cynthia đã kết nối máy chơi game với màn hình tinh thể lỏng.

Cùng với tiếng nhạc nền của game vang lên, các Pokémon tò mò xúm lại.

Sylveon thả dải lụa màu hồng đang quấn trên người Glaceon ra. "I-phư..." Glaceon khẽ thở dài một tiếng.

Sylveon nhẹ nhàng nhảy lên đùi Cynthia, tìm một tư thế thoải mái rồi nằm xuống. "Bưi! o(´^｀)o" Cynthia mỉm cười, nhẹ nhàng vuốt ve bộ lông trắng như tuyết của Sylveon.

Cùng lúc đó, trong nhà bếp.

Thầy Lục đang tự tay chuẩn bị bữa ăn cho ngày hôm nay.

Món cà ri có màu sắc hấp dẫn, tỏa ra mùi cay và hương thơm nồng nàn.

Với sự hỗ trợ từ [Nấu ăn Lv4], tay nghề của cậu hoàn toàn không thua kém gì Thập Kiệt của Totsuki.

Lục Dã hài lòng gật đầu, bưng nồi hầm ra khỏi bếp, rồi đột nhiên sững lại.

Trong phòng khách.

Cynthia vắt chéo chân, toàn tâm toàn ý tập trung vào game, con ngươi màu xám tro phản chiếu hình ảnh trong game.

Thấy Lục Dã, đồng tử Cynthia sáng lên.

Cô đưa chiếc tay cầm còn lại đặt bên cạnh mình ra. "Chơi không?" Cynthia hỏi.

Không ai có thể từ chối lời mời này! "Chơi!" Thầy Lục dõng dạc nói. ... "Sắp đến chưa?" "Ngay đây!" Cynthia nghiêm túc nói, "Đây là trùm cuối rồi!" "Bưi..." Sylveon lười biếng ngáp một cái.

Đúng vào thời điểm quan trọng, cửa lại vang lên tiếng gõ.

Lục Dã thấy rõ thái dương của Cynthia giật giật. "Có phải Thầy Lục không ạ!" một giọng nói sang sảng vang lên, "Tôi và Aaron đến thăm đây!" "Thầy Lục, hai chúng tôi đến thỉnh giáo thầy ạ!" một giọng nói khác hơi non nớt vang lên.

Cynthia nhíu mày, một thao tác lỗi khiến nhân vật chết thảm dưới tay trùm cuối. "Chậc..." Cynthia mím chặt môi.

Trán Lục Dã giật giật, rõ ràng cảm nhận được chỉ số phẫn nộ bên cạnh đang tăng vọt. "Aaron và Flint, hai người này không phải là..." Lục Dã cẩn thận hỏi. "Ừm... chính là Thiên Vương hệ Bọ và Thiên Vương hệ Lửa, hai tên đó đấy..." Cynthia cố gắng giữ bình tĩnh, đặt tay cầm xuống, đứng dậy mỉm cười nói: "Để tôi ra mở cửa." Sắc mặt Lục Dã trở nên kỳ quái.

Trong màn hình giám sát, Aaron và Flint đang cười hì hì, trên trán hiện rõ một chữ 'Nguy' to đùng!

Tại cửa ra vào. "Chắc là Thầy Lục không sai đâu nhỉ?" Flint gãi gãi mái tóc đỏ rực bù xù, "Vừa rồi tôi rõ ràng thấy có bóng người mà." "Hình như không có ai..." Lời còn chưa dứt, cửa đột nhiên mở ra.

Nhìn bóng người cao ráo, Aaron lắp bắp nói: "Ci...

Cynthia?!" "Sao cô lại ở đây?" Flint ngạc nhiên nói. "Giống như các cậu thôi." Cynthia lạnh lùng nói, "Đến thỉnh giáo Thầy Lục." *Nếu đến thỉnh giáo sớm hơn, tiến độ game đã không bị kẹt lâu như

vậy rồi!* Cynthia thầm nghĩ.

Aaron và Flint sững sờ, bất giác mở to mắt. *Thực lực của Thầy Lục, đáng để cả Nhà vô địch đến tận cửa thách đấu sao?* "Kết... kết quả thế nào?" Aaron lắp bắp hỏi. "Suýt chút nữa là thắng rồi." Cynthia hít một hơi thật sâu. *Suýt chút nữa là qua màn rồi!* "Đều tại hai người các cậu!" Một giọt mồ hôi lạnh lập tức trượt xuống từ trán Flint.

Trong mấy năm qua ở liên minh, Flint đã từng nhiều lần thách đấu Cynthia.

Kết quả không có ngoại lệ đều là thất bại.

Lần thảm nhất, còn suýt bị Garchomp của cô ấy cho ăn hành ngập mặt...

Thiên Vương hệ Lửa Flint, hiểu rõ sự đáng sợ của Cynthia. "Suýt chút nữa là thắng rồi." Trong mắt Flint lộ ra vẻ chấn động, "Nói cách khác..." *Cynthia, đã thua Thầy Lục?!* *Chơi game thì thôi đi, đây còn là đến tận cửa thách đấu cơ mà!

Thầy Lục trong trận chiến thực tế, cũng có thể thắng được Cynthia sao?!* Flint và Aaron nhìn nhau, bất giác lộ ra nụ cười khổ. "Tôi biết tại sao Lucian không đi cùng chúng ta rồi." Aaron khẽ nói. "Tên đó chắc chắn đã biết trước tin tức, đúng là không trượng nghĩa!" Flint nghiến răng.

Cynthia nhìn hai người đang thì thầm, khoanh tay, lạnh lùng nói: "Nếu hai cậu muốn thách đấu, hay là để tôi tiếp hai cậu trước, thấy sao?" Sắc mặt hai vị Thiên Vương lập tức trở nên vô cùng phức tạp.

Thách đấu Cynthia?

Chuyện này khác gì tự đi tìm ngược đãi?

Vấn đề không phải cô ấy mạnh hay không.

Mà là chỉ cần có Garchomp ở đó, cô ấy gần như không thể thua!

Nhưng vị Nhà vô địch Sinnoh này, dường như đã thua Thầy Lục...

Flint gãi gãi mái tóc đỏ rực của mình, cười ha hả: "Không... không cần đâu!" Aaron lắc đầu như trống bỏi: "Chúng tôi chỉ đến... xin chữ ký của Thầy Lục thôi!" "Đúng vậy, thách đấu gì đó, quá mất hòa khí, ha ha ha!" Cynthia bĩu môi.

Lúc này, Lục Dã đi ra cửa, nhìn hai người một lượt. "Hai người... có muốn vào trong ngồi chơi không?" Một lúc có tới hai vị Thiên Vương đến đá quán.

Tâm trạng Lục Dã có chút vi diệu. *Tôi rõ ràng chỉ là một tân binh thôi mà.

Ngoài hai người này, hình như còn có một Red đang rình rập...* *Tôi cũng khổ quá mà!* Nhìn Thầy Lục, Flint hơi sững lại. *Đánh bại Cynthia, mà vẫn giữ được vẻ mặt bình thản như không...

Thầy Lục, rõ ràng vẫn còn giữ sức!* Chỏm tóc ngốc của Aaron dựng đứng, bản năng sinh tồn bùng nổ: "Chúng tôi chỉ đến xin thầy một chữ ký thôi ạ, ký xong sẽ đi ngay, không làm phiền hai người nữa!" Lục Dã có chút kỳ lạ, liếc nhìn Cynthia.

Thấy cô khoanh tay, dường như đang chờ đợi quyết định của mình.

Lục Dã gãi đầu, tiến lên ký tên xong, hai vị Thiên Vương thở phào nhẹ nhõm.

Flint một tay đút túi, gãi đầu: "Ha ha ha, trời cũng không còn sớm nữa, Thầy Lục nghỉ ngơi sớm nhé!" Aaron như nhận được lệnh miễn tử, cúi đầu: "Cảm ơn thầy rất nhiều, Thầy Lục!" Trong đêm tối, nhìn bóng lưng vội vã rời đi của hai vị Thiên Vương.

Lục Dã tò mò hỏi: "Tứ Thiên Vương của Sinnoh các cậu... ai cũng

khó đỡ thế à?" Cynthia suy nghĩ một lúc, rồi nói: "Chắc là học từ tôi đấy." Nhà vô địch Sinnoh cũng biết đùa, khiến Lục Dã có chút bất ngờ. "Ha ha, cậu hài hước thật." Lục Dã nói.

Cynthia khẽ gật đầu, khoanh tay, mái tóc vàng bay theo gió đêm.

Dường như đang cố nén cười, khóe miệng từ từ nhếch lên. "Đi thôi." Lục Dã vẫy tay, "Chơi nốt màn cuối rồi tính." Cynthia mắt sáng lên: "Tới đây!" ...

Lucian vừa gọi xong điện thoại cho Trung tâm Pokémon, thấy hai người vội vã quay về, ngạc nhiên hỏi: "Hai người không sao chứ?" "Suýt chút nữa là có chuyện rồi!" Aaron thở hổn hển.

Chương 134

Nhớ lại lời của Cynthia, Flint rùng mình: "Thầy Lục...

đáng sợ đến thế!" Lucian đã sớm đoán được, cười khà khà rót cho hai người một cốc nước. "Thật đáng tiếc, tôi còn gọi xe cứu thương cho hai người rồi đấy." Flint & Aaron: ??? "Vậy, đường đột đến làm phiền người khác, hai người không định chuẩn bị chút quà xin lỗi sao?" Lucian tựa vào cửa sổ, mở một cuốn sách bìa cứng nói.

Câu nói này đã nhắc nhở hai người.

Nói cách khác, coi như là quà ra mắt cho Thầy Lục, kết nối tình cảm cũng tốt.

Flint sờ cằm, trầm ngâm: "Tặng gì được nhỉ?" "Tiền thì thô tục quá." Aaron ngồi xổm trên đất, gõ đầu nói, "Thầy Lục... hình như không có Pokémon hệ Bọ nào, không thể tặng đúng sở thích được." "Cậu nhắc tôi mới nhớ... tôi nhớ Thầy Lục còn nuôi một con Growlithe." Flint gật đầu, "Nói về chiêu thức hệ Lửa, tôi vẫn rất tự tin đấy!" Mỗi nghề có một chuyên môn riêng.

Cho dù là Cynthia, trong lĩnh vực hệ Lửa cũng không thể vượt qua Flint.

Flint sờ cằm, rơi vào suy tư. *Vậy thì chuẩn bị một bản ghi chép tâm đắc về chiêu [Súng Phun Lửa], coi như là quà ra mắt cho Thầy Lục vậy!* Nghe lời Flint, Lucian gấp sách lại, khẽ gật đầu. "Tôi nghĩ, Thầy Lục chắc sẽ rất hài lòng đấy." ...

Đêm đã khuya.

Một vầng trăng khuyết treo trên bầu trời đêm trong vắt của thành phố Canalave.

Cynthia che miệng ngáp, nằm gục trên người Glaceon, mái tóc vàng xõa trên mặt, để lộ nửa bên má. "Hội nghị ngày mai mấy giờ?" Lục Dã cũng nằm gục trên người Sylveon, mặt nghiêng đối diện Cynthia: "7 giờ sáng." "Tôi sợ không dậy nổi." "Đặt báo thức đi." "Nhưng tôi còn nhiều game muốn chơi lắm..." "Vậy thì đêm nay thức trắng đi." Lục Dã gật đầu, "Nhắc mới nhớ, gần đây tôi lại làm một game mới... nói thật là, khá là gây nghiện đấy." Đôi đồng tử màu xám sâu thẳm của Cynthia từ từ lóe lên một tia sáng. "Vậy đêm nay cậu ngủ ở đây?" Lục Dã hỏi.

Cynthia mỉm cười, không chút do dự gật đầu. "Ừm." Ngày 26 tháng 9, thứ Bảy.

Sáng sớm, mặt trời vừa mọc.

Haunter cầm vòi nước, đang tưới cây trong vườn hoa. "Gâu gâu!" Growlithe nhảy qua cột nước, chạy vòng quanh sân. "Ghos!" Haunter lắc lắc vòi nước, cười ha hả.

Squirtle đứng trên ban công, đeo kính râm, 'hắc xìu' bắt đầu khởi động.

Lục Dã ôm Sylveon, gõ cửa phòng Cynthia, lẩm bẩm: "Không lẽ, vẫn chưa ngủ dậy..." Tối qua kéo dài đến gần ba giờ.

Thầy Lục vẫn có chút lo lắng, sợ Cynthia sẽ không dậy nổi. "...Ngay đây." Trong phòng vang lên tiếng ngáp lười biếng.

Cà phê nóng hổi và bánh mì nướng thịt xông khói được đặt lên bàn ăn.

Lục Dã nhìn quanh một lượt, hài lòng gật đầu.

Một lát sau.

Cynthia đẩy cửa ra, gãi đầu, ngồi xuống lại ngáp một cái. "Vẫn còn kịp, bữa sáng nhất định phải ăn." Lục Dã nghiêm túc nói.

Cynthia gật đầu, nhấp một ngụm cà phê, mắt đẹp sáng lên. "Tôi ăn đây." Cynthia chắp tay. ...

Hội nghị khai mạc lúc bảy giờ.

Hội nghị khoa học quy tụ đông đảo học giả, chuyên gia các ngành, chính thức khai mạc tại Thư viện thành phố Canalave.

Cynthia khoác ngoài một chiếc áo sơ mi trắng, mái tóc vàng xõa xuống ngang eo, hai tay đút túi, giày cao gót khoan thai gõ trên nền đất.

Khí chất mạnh mẽ này đã thu hút vô số ánh nhìn. "Vị này đến với tư cách là một nhà thần thoại học nhỉ." "Còn vị phía sau kia?" "Trông hơi lạ... nhưng hôm qua, chính Cynthia và Giáo sư Rowan đã đích thân ra đón." Câu nói này vừa thốt ra, ánh mắt của mọi người lập tức có chút sùng kính.

Lục Dã đi theo sau Cynthia, trong lòng hơi căng thẳng. "Thôi kệ..." Lục Dã tự mình gật đầu, "Coi như mình không mở miệng, cũng không ai coi mình là người câm!" Thư viện thành phố Canalave cách đó không xa.

Tòa nhà đá trắng cao chót vót, trên những bậc thang dài, không ít học giả đang thảo luận.

Trước cửa thư viện.

Giáo sư Rowan đang trò chuyện với một phu nhân có vẻ mặt trang trọng, chống gậy. "Đến rồi à." Giáo sư Rowan xách túi công văn, gật đầu chào hai người, giới thiệu, "Đây là Giáo sư Magnolia, chuyên gia nghiên cứu Cực Đại Hóa của Galar." Giáo sư Magnolia chống gậy, khóe miệng nhếch lên thành nếp nhăn: "Là Cynthia phải không, đã nghe danh từ lâu..." "Ngài khách sáo rồi." Cynthia cười nhẹ. "Vậy, vị này là..." Giáo sư Magnolia nhìn về phía Lục Dã. "Đây là trợ lý của tôi." Giáo sư Rowan vuốt râu nói, "Cậu nhóc này còn là một Huấn

luyện viên, nền tảng chiến thuật cũng không hề thua kém." "Thì ra là vậy." Giáo sư Magnolia gật đầu, mỉm cười nói, "Thật là tuổi trẻ tài cao..." Lục Dã lịch sự gật đầu, thầm nghĩ: *Đến cả người từ Galar cũng đến... hội nghị lần này, đúng là hoành tráng thật.* "Cháu gái Sonia của tôi cũng rất hứng thú với truyền thuyết Sinnoh." Giáo sư Magnolia ho nhẹ, "Nhưng nó không biết chạy đi đâu rồi... lát nữa nếu nó có đến làm phiền cô, xin hãy bảo nó đến tìm tôi nhé." "Không vấn đề gì." Giáo sư Rowan gật đầu, quay người nói: "Lễ khai mạc cũng sắp bắt đầu rồi, chúng ta đi thôi!" ...

Lễ khai mạc được tổ chức tại lễ đường của Thư viện.

Với tư cách là người đứng đầu ngành, Giáo sư Oak lên sân khấu phát biểu, tiếng vỗ tay như sấm.

Tiếp theo là các buổi giao lưu học thuật giữa các phòng trưng bày khác nhau.

Giáo sư Rowan và Cynthia đều có báo cáo cần thực hiện.

Lục Dã đeo một tấm thẻ công tác.

Lượn lờ khắp nơi trong khu triển lãm, có vẻ như không có việc gì làm.

Thế là cậu liền đến phòng ăn tự chọn, cùng với mấy nhóc Pokémon của mình ăn uống thỏa thích.

Phải nói rằng, bữa ăn tự chọn được chuẩn bị khá phong phú.

Đặc biệt là đồ ngọt, Macaron, bánh su kem, bánh sô cô la... "Ghos!" Haunter vùi đầu vào chiếc bánh kem, rồi lại ngẩng đầu lên, giơ vuốt ra cười toe toét lao về phía Lục Dã.

Sắc mặt Lục Dã hơi biến đổi, nghiêng người né đi. "Ghos?" Lúc này, Haunter đột nhiên sững lại.

Một người phụ nữ đeo kính gọng lớn, tóc đuôi ngựa màu cam cuộn tròn, trang điểm tinh tế, chậm rãi bước đến.

Người phụ nữ tóc cam vừa dùng nĩa thưởng thức bánh kem, vừa hỏi: "Các bạn cũng là nhà nghiên cứu đến đây báo cáo sao?" Lục Dã hơi ngẩn ra, nhìn người phụ nữ tóc cam từ trên xuống dưới một lượt. *Móng tay làm đẹp, kiểu tóc thời thượng, còn có túi xách phiên bản giới hạn... trông không có chút liên quan nào đến nhà nghiên cứu cả.* Nhưng người phụ nữ trẻ trung xinh đẹp này, lại chính là cháu gái của Giáo sư Magnolia... "Sonia!" Lục Dã ngạc nhiên nói.

Sonia chỉ vào mình, chớp chớp đôi mắt màu xanh biếc: "Anh nhận ra tôi sao?" "Vừa rồi ở cửa, Giáo sư Magnolia đã cho chúng tôi xem ảnh." Lục Dã thuận miệng nói, "Bà ấy bảo cô, sau khi hội nghị kết thúc thì đến tìm bà ấy." "Tôi sẽ đi mà." Sonia đặt bánh kem xuống, nhếch mép, có chút bất lực, "Khó khăn lắm mới ra ngoài được một lần, còn quản nghiêm như vậy..." "Phải rồi, anh vẫn chưa trả lời câu hỏi của tôi." Sonia nhìn từ trên xuống dưới một lượt, tò mò hỏi, "Anh cũng là nhà nghiên cứu?" *Một nhà nghiên cứu đẹp trai như vậy, không lý nào lại không có ấn tượng gì...* Sonia thầm nghĩ.

Sắc mặt Lục Dã kỳ quái, ho khan: "Hiện tại coi như là trợ lý của Giáo sư Rowan." Sonia hai mắt sáng rực: "Có thể mạo muội hỏi anh... hướng nghiên cứu của anh là lĩnh vực nào không ạ?" "Chữ cổ." Thầy Lục mặt không đỏ tim không đập, thầm nhủ.

Nói là nghiên cứu, thực ra cũng không hẳn là nghiên cứu.

Với [Chữ cổ Lv3], lừa người ngoài ngành vẫn không có vấn đề gì...

Sonia hơi sững lại.

Lĩnh vực chữ cổ khá khó hiểu, đến giờ cô đối với Unown vẫn chỉ biết một nửa.

Nghe nói, người nắm vững Unown, ngay cả Entei trong truyền thuyết cũng có thể điều khiển được.

Vì vậy trong nghiên cứu lịch sử, ngành chữ cổ học luôn được coi là trọng tâm của trọng tâm. *Chẳng trách còn trẻ như vậy đã có thể làm trợ lý cho Giáo sư Rowan rồi...* Sonia trầm ngâm một lát, nở nụ cười, đưa tay ra: "Hướng nghiên cứu của tôi hiện tại chủ yếu là truyền thuyết Galar, rất vui được làm quen với anh." "Nếu anh chịu hợp tác, thì tốt quá rồi!" Lục Dã bắt lấy bàn tay thon thả của cô gái, hơi sững lại: "Hợp tác gì?" "Từ từ, tôi sẽ nói cho anh nghe!" Sonia nổi hứng, kéo Lục Dã đến quán trà sữa ngồi xuống, gọi một ly kem parfait.

Lục Dã cũng gọi cho Haunter một ly. "Ghos...(๑´p`๑)" Haunter cẩn thận khuấy chiếc thìa, cười ngượng ngùng. "Phòng thí nghiệm của Galar mấy năm gần đây vẫn luôn thu hút nhân tài từ bên ngoài..." Sonia nói. "Tôi sẽ không đi đâu." Lời còn chưa dứt, Lục Dã đã quả quyết từ chối. *Đùa à, nếu có làm nhà nghiên cứu, cũng là đến Sinnoh với Cynthia chứ!* "Không không không, chúng tôi không phải đang đào góc tường." Sonia vội vàng xua tay, "Là cung cấp Vòng Tay Cực Đại Hóa cho những nhân tài ưu tú này, coi như là thù lao cho việc cung cấp và phân tích dữ liệu..." "Anh là một học giả về chữ cổ học, cũng nằm trong kế hoạch nhân tài này, anh... suy nghĩ một chút nhé?" Sonia chớp mắt.

Lục Dã sững lại, vẻ mặt phức tạp. *Nghe ý này, là muốn cho không mình một cái Vòng Tay Cực Đại Hóa sao?

Nhưng mình vừa không phải nhà nghiên cứu, lại không phải Huấn luyện viên...

Hơn nữa, lỡ như Cực Đại Hóa cũng cần phải nạp tiền thì chẳng phải toang rồi sao!* "Khụ... tôi tạm thời không có ý định đến Galar."

Lục Dã ho khan, "Vòng Tay Cực Đại Hóa gì đó... vẫn là tặng cho người có duyên đi!" Sonia chống hai tay lên cằm, nghiêm túc nói: "Nhân tài về chữ cổ ở Galar一直 rất khan hiếm, dùng Vòng Tay Cực Đại Hóa làm thù lao vẫn rất hợp lý..." "Tóm lại!" Sonia ho nhẹ một tiếng, đập bàn, người nghiêng về phía trước, nhìn chằm chằm Lục Dã. "Khi nào anh đến Galar, nói với tôi một tiếng, Vòng Tay Cực Đại Hóa lúc nào cũng chuẩn bị sẵn cho anh!" Khí thế của Sonia khá kinh người, dường như có chút ngượng ngùng, mặt đỏ bừng.

Nhìn ánh mắt đầy thành ý này.

Tâm trạng Lục Dã có chút vi diệu, thở dài nói: "Thay tôi cảm ơn bà của cô nhé!" "Không cần khách sáo!" Sonia cười tươi, "Cảm ơn tôi là được rồi!" 『Cực Đại Hóa』 là phương thức chiến đấu độc quyền của Galar.

Tuy nhiên cũng có không ít Huấn luyện viên, so với 『Cực Đại Hóa』 thì ưa chuộng 『Tiến hóa Mega』 hơn.

Lục Dã đối với cả hai đều không phản đối. "Dù sao cũng đều là thiết lập chính thức mà." Lục Dã thầm nghĩ.

Tiếng chuông tan hội cũng vừa lúc vang lên. "Tôi phải đi tìm Giáo sư Magnolia trước." Sonia đứng dậy, vẫy vẫy bộ móng tay lấp lánh về phía Lục Dã, cười tươi: "Tóm lại...

Galar luôn chào đón anh đến!" Nhìn Sonia vui vẻ蹦蹦跳跳 đi xa.

Tâm trạng Thầy Lục có chút vi diệu. 『Vòng Tay Cực Đại Hóa』 dù sao cũng là vật phẩm quý giá ngang với 『Vòng Z』 và 『Đá Chìa Khóa』.

Cứ thế mà tặng không cho người ta, thật sự không có vấn đề gì sao? "Thôi kệ." Lục Dã xoa xoa trán, "Coi như có đi du lịch Galar, cũng là chuyện của rất lâu sau này." Kế hoạch hiện tại của Thầy Lục,

là nửa cuối năm đến Kanto nhậm chức.

Trước đó, còn phải để Haunter tiến hóa đã. "Ghos?" Haunter mặt dính kem, lè chiếc lưỡi đỏ tươi liếm mép. "Không có gì." Lục Dã vỗ vỗ đầu nó, cười cười. "Chiều nay chúng ta còn phải đi thăm chuyên gia về truyền thông nữa!" Lúc này, Sonia lại vội vã chạy về. "Quên lấy đồ à?" Lục Dã hỏi.

Sonia lắc đầu, rồi lại gật đầu lia lịa.

Cầm điện thoại, chỉ vào giao diện: "Có thể... cho xin cách liên lạc không?" Sonia hai mắt sáng rực nói.

Một lát sau.

Nhìn bóng lưng Sonia tiu nghỉu rời đi.

Thầy Lục cười lạnh. *Muốn mình làm phiên dịch viên cổ ngữ miễn phí à?

Mơ đi!* Tuy nhiên tiếp xúc được với hiện trạng của Cực Đại Hóa, cũng coi như có thu hoạch.

Lục Dã trầm ngâm gật đầu.

Chương 135

Nhân lúc nghỉ trưa, cậu vội đi hội họp với Cynthia và những người khác. ...

Phòng ăn.

Xung quanh có không ít gương mặt quen thuộc với Lục Dã, lúc này đang từng nhóm ba năm người trò chuyện.

Ví dụ như Giáo sư Sycamore râu ria xồm xoàm, tóc tai bồng bềnh, lĩnh vực nghiên cứu là 『Tiến hóa Mega』.

Và Giáo sư Kukui da màu đồng, đeo kính bảo hộ, lúc này đang cười ha hả, lĩnh vực nghiên cứu là 『Tuyệt Kỹ Z』.

Lục Dã thu lại ánh mắt, tò mò hỏi: "Giáo sư, hội nghị lần này, có chuyên gia về truyền thông không ạ?" Giáo sư Rowan vuốt râu, trầm ngâm nói: "Giáo sư Bill của Kanto cũng tham gia hội nghị lần này... cậu ở khu triển lãm hội đàm, chắc sẽ gặp được ông ấy." Khu triển lãm hội đàm là nơi cung cấp cho các học giả, nhà đầu tư tự do giao lưu.

Hợp tác đề tài hay là kêu gọi đầu tư, từng nhóm ba năm người thảo luận khá sôi nổi.

Cynthia dẫn Lục Dã đến đại sảnh, hai tay đút túi, khẽ gật đầu nói: "Lát nữa tôi còn một buổi báo cáo... cậu làm xong việc rồi, đợi tôi đến đón." Trong lòng Lục Dã tim đập loạn xạ, ho khan gật đầu.

Cynthia mỉm cười, quay lưng lại vẫy tay với Lục Dã, khoan thai rời đi.

Lục Dã thu lại ánh mắt, tự lẩm bẩm: "Tiếp theo... là tìm Giáo sư Bill!" Xung quanh trưng bày thành quả nghiên cứu của các đội, không

ít nhà đầu tư dừng chân.

Lục Dã đi vài vòng, vẫn không tìm thấy tung tích của Giáo sư Bill.

Ngược lại, một khu triển lãm có tên là 'Phòng nghiên cứu Macro Cosmos' đã thu hút sự chú ý của Lục Dã. "Tên tập đoàn này nghe quen thế nhỉ..." Lục Dã sờ cằm nói, "Có liên quan đến Cực Đại Hóa không?" Lúc này, cửa phòng đột nhiên mở ra.

Một nhà nghiên cứu ôm tài liệu đi ra, không ngừng phàn nàn: "Yêu cầu nghiêm khắc như vậy... cô tự mình làm một mình đi!" Nhà nghiên cứu suýt đụng phải Lục Dã, định mắng.

Thấy tấm thẻ chứng nhận của Lục Dã, liền nuốt lời lại. "Trợ lý của Giáo sư Rowan..." Nhà nghiên cứu nuốt nước bọt.

Người có thể được gọi là 'Giáo sư', đều là những người tài năng trong lĩnh vực học thuật.

Mà trợ lý của Giáo sư, thường được coi là người kế nhiệm để bồi dưỡng.

Huống hồ, vị trợ lý này còn trẻ như vậy... không cần thiết phải đắc tội... "Ngài đến... hợp tác đề tài phải không ạ?" Nhà nghiên cứu lắp bắp, "Chúng tôi là phòng nghiên cứu Macro Cosmos, phụ trách nghiên cứu hiện tượng Gigantamax..." "Ồ... tôi chỉ xem qua thôi." Lục Dã ngắt lời nhà nghiên cứu, nhìn vào trong phòng.

Ánh đèn u ám, sách vở chất thành núi, môi trường khá ngột ngạt.

Chỉ có một nhà nghiên cứu vẫn ngồi trước máy tính, điên cuồng nhập dữ liệu, miệng lẩm bẩm: "Hiện tượng Cực Đại Hóa của Lapras... sự khác biệt chủ yếu nhất, nằm ở chỗ vỏ trên lưng của nó biến thành cấu trúc đa tầng..." Người phụ nữ đầu bù tóc rối, mái tóc màu hạt dẻ che trên trán, đeo kính dày cộp.

Đột nhiên, động tác gõ chữ của cô dừng lại, ngơ ngác ngẩng đầu.

"Ở đây...

đều là tài liệu nghiên cứu của cô sao?" Lục Dã nhìn quanh, tắc lưỡi.

Nữ nhà nghiên cứu sững sờ hồi lâu, ngơ ngác gật đầu. "Giỏi thật đấy..." Lục Dã lẩm bẩm. *Cho dù là Sonia, cũng chưa chắc đã mạnh hơn cô ấy đâu.

Đây chẳng lẽ là vị đại lão ẩn giấu nào đó?* Nhìn chằm chằm vào mặt Lục Dã, má của người phụ nữ bị gọng kính lớn che khuất, không nhìn rõ biểu cảm. "Cô, tên là gì?" Lục Dã hỏi.

Người phụ nữ mở miệng, hồi lâu, dùng giọng nói lí nhí như muỗi kêu đáp: "Ô...

Oleana." Lục Dã sờ sờ cằm.

Dường như cảm thấy cái tên này có chút quen tai, nhưng nhất thời lại không nhớ ra.

Kéo một chiếc ghế ngồi bên cạnh Oleana, Lục Dã tò mò hỏi: "Các cô đến đây báo cáo về hiện tượng Gigantamax à?" Ánh sáng huỳnh quang chiếu lên mái tóc bết dầu của cô.

Tai Oleana đỏ bừng, cứng ngắc gật đầu. "Nhưng khu triển lãm này chỉ còn một mình cô là nhà nghiên cứu thôi." Lục Dã trêu chọc, "Không kêu gọi được đầu tư thì làm sao bây giờ." Một sự im lặng kéo dài, chiếc kính dày cộp phản chiếu ánh sáng huỳnh quang. "Tôi... thích công việc này, cho dù không có đầu tư, cũng không sao..." Oleana khẽ nói. "Cố lên nhé." Lục Dã cười cười, đứng dậy nói, "Cho dù chỉ có một mình, cũng phải kiên trì đến cùng." Oleana ngơ ngác ngẩng đầu.

Nhìn bóng lưng Lục Dã, như thể đã lấy hết can đảm.

Oleana đột nhiên nói lớn: "Ngài... ngài có muốn đến nghe báo cáo của tôi không ạ!" Bụi trong ánh nắng hiện rõ.

Oleana thậm chí còn có thể nghe thấy tiếng tim đập của mình.

Người đàn ông một tay đút túi, trầm ngâm một lát, mỉm cười nói: "Đương nhiên." Oleana ngồi ngây người trên ghế, hồi lâu mới từ từ hoàn hồn.

Cảm giác được công nhận...

Oleana tháo gọng kính ra, lau đi giọt lệ ở khóe mắt.

Mở công cụ tìm kiếm, tra cứu tên trên tấm thẻ chứng nhận vừa rồi.

Má Oleana nóng lên, ánh mắt lại một lần nữa trở nên chuyên chú. ...

Ra khỏi khu triển lãm, Lục Dã gãi đầu. "Oleana... cái tên này thật sự quen tai quá..." Giây tiếp theo, sắc mặt Lục Dã trở nên vô cùng kỳ quái. "Thư ký của chủ tịch Rose... có phải tên là này không?" *Nhưng vị kia không phải là ngự tỷ tóc dài giày cao gót sao.

Có quan hệ gì với nhà nghiên cứu đầu bù tóc rối này chứ?* "Chắc là trùng tên thôi." Lục Dã tự mình gật đầu.

Cậu lại bắt đầu tìm kiếm khu triển lãm của Giáo sư Bill.

Công phu không phụ lòng người, cuối cùng ở góc của hội trường, đã phát hiện ra tấm biển 'Masaki Sonezaki'.

Bill đã xuất hiện trong cả anime và game.

Mà cảnh kinh điển trong anime, chính là con Dragonite khổng lồ ở ngọn hải đăng kia.

Vị Giáo sư truyền thông gầy gò nhỏ bé này,为人相当友善.

Nghe Lục Dã là bạn của Red, lập tức khoác vai bá cổ. "Là muốn để Haunter tiến hóa phải không?

Không vấn đề gì, rủi ro có thể hoàn toàn tránh được!" Bill tự tin nói. "Ghos!" Haunter lè lưỡi, cười toe toét lao về phía Bill. "A, đừng, tôi sợ Ma!!" "Bill rất được Pokémon yêu thích nhỉ." Trợ lý của Giáo sư Bill, Daisy tóc dài dịu dàng mỉm cười nói. "Đúng vậy." Lục Dã nhìn Bill đang bị tê liệt, đồng cảm sâu sắc gật đầu. "Phải rồi, Thầy Lục, trước đây Blue Oak đã được thầy chiếu cố rồi." Daisy cúi người nói. "Cô là..." Lục Dã sững lại. "Chị gái của Blue Oak." Daisy vén tóc bên tai, mỉm cười.

Lục Dã khẽ sững người.

Bill này được lắm, dám lừa cả cháu gái của Giáo sư Oak đến làm trợ lý!

Nhắc đến Daisy, bản thân cô còn là một Điều Phối Viên, từng giành được chức vô địch Đại hội Pokémon Contest vùng Kanto.

Lấy lời của Blue Oak mà nói thì: Tôi coi cậu là bạn, thế mà cậu lại muốn làm anh rể tôi à?! "Tóm, tóm lại là thế." Sắc mặt Bill dịu đi, nắm tay ho khan nói: "Nguyên lý của Tiến hóa qua trao đổi là mô phỏng một từ trường đặc biệt." "Chỉ cần căn chỉnh hai quả PokéBall, sau đó dùng thiết bị liên lạc để trao đổi là có thể hoàn thành tiến hóa!" Lục Dã gật đầu, liếc mắt nhìn Haunter. "Ghos! (๑`∇´๑)۶" Lục Dã cũng thấy được khát khao trở nên mạnh mẽ của Haunter.

Mình quả thật cũng nên suy nghĩ cho nó một chút...

Lục Dã có chút không nỡ nói: "Bây giờ có thể liên lạc được không ạ?" "Rất tiếc...

Trung tâm Pokémon ở thành phố Canalave không được trang bị thiết bị liên lạc." Bill gãi đầu nói: "Đợi cậu đến thành phố Goldenrod tìm tôi, tôi sẽ giúp cậu hoàn thành việc trao đổi!" "Phòng thí nghiệm của ngài không phải ở ngọn hải đăng tại Kanto sao?" Lục Dã tò mò hỏi. "Thành phố Goldenrod là quê hương của Giáo sư Bill, ở đó cũng

có phòng thí nghiệm đấy." Daisy mỉm cười nói.

Lục Dã bừng tỉnh.

Cậu cũng đang có ý định đi chinh phục vùng Johto.

Nếu có thể gặp được 'Nhà trao đổi' Silver, lại thêm sự trợ giúp của Giáo sư Bill.

Vậy mới gọi là chắc như bắp. "Vậy thì làm phiền ngài rồi!" Sau khi cảm ơn, Lục Dã còn nhận được một bản 【Hướng dẫn trao đổi】 từ Bill.

Bên trong giới thiệu nguyên lý của Tiến hóa qua trao đổi, cùng với những phân tích dữ liệu chi chít.

Lục Dã lật xem hai trang, lập tức cảm thấy hơi đau đầu. "Ghos!" (Thì ra là vậy!) Liếc nhìn sang bên cạnh, Haunter đang lật xem rất nhanh, thỉnh thoảng còn gật gù.

Sắc mặt Lục Dã trở nên phức tạp.

Đồ tốt, ngay cả việc tiến hóa mà mày cũng định tự mình giải quyết sao!

Mày được lắm, Haunter! ...

Chuyến đi này gặp được Bill, cũng coi như hoàn thành kế hoạch đã định của thầy Lục.

Thời gian thoáng cái đã đến tối.

Lục Dã ngồi trong sảnh lớn của buổi hội thảo đã tan, chờ đợi Cynthia, trông có vẻ hơi... ngoan ngoãn.

Một lúc sau, một bóng hình xinh đẹp khoan thai bước tới, mái tóc vàng óng buông xõa bên hông, khí chất phi phàm. "Gặp được Bill rồi à?" Cynthia hỏi. "Cũng xem như là nắm chắc được cách để Haunter tiến hóa rồi." Lục Dã gật đầu. "Liên quan đến tiến hóa, đúng là nên

cẩn trọng một chút." Cynthia trầm ngâm nói.

Ngoài trời đã là hoàng hôn, từng đàn Starly bay lượn trên bầu trời. "Hội thảo vẫn còn một ngày nữa cơ." Cynthia đan hai tay vào nhau, vươn vai một cái, khẽ ngâm nga. "Đi thôi, về nhà trước đã." Thầy Lục mặt già đỏ ửng.

Ngày thứ hai của hội thảo khoa học.

Lục Dã chủ yếu đến nghe bài giảng của Oleana.

Dù khán giả lác đác vài người, nữ nhà nghiên cứu đầu bù tóc rối này lại có vẻ hơi hướng nội.

Nhưng khi thuyết trình về 'hiện tượng Gigantamax', bài giảng của Oleana vô cùng xuất sắc, nhận được những tràng pháo tay không ngớt.

Cuối cùng... cũng giảng xong rồi!

Oleana thả lỏng vai, đi trong hành lang hậu trường, bỗng nhiên nhìn thấy một bóng người.

Chương 136

"Thầy Lục!" Oleana ôm tài liệu, vội vàng đuổi theo. "Ồ, Oleana." Lục Dã gật đầu, cười nói: "Bài giảng rất tuyệt!" Oleana căng thẳng đẩy gọng kính.

Nhớ lại tài liệu đã tra cứu tối qua.

Má Oleana nóng lên, cô lí nhí: "Em nghe nói... ngài... có mở một studio... còn... còn thiếu người không ạ?" Lục Dã khẽ sững người.

Studio... nói thật thì bây giờ chỉ có anh Đại Hữu và Rika.

Tuy có sự hỗ trợ kỹ thuật từ Devon... nhưng cũng không thể để anh Đại Hữu nai lưng ra làm mãi được!

Tuyển dụng, chuẩn bị thành lập công ty các thứ... cũng đúng là nên đưa vào lịch trình. "Thiếu thì có thiếu, nhưng không liên quan nhiều đến lĩnh vực nghiên cứu đâu." Lục Dã trầm ngâm nói. "Không... không sao ạ, em còn học thêm kế toán và kinh tế học..." Oleana cúi đầu, ôm chặt tập tài liệu, móng tay như muốn cắm sâu vào trong. "Nếu... ngài còn thiếu... nhân viên hành chính... có thể cân nhắc em được không ạ..." Lục Dã xoa cằm.

Nhà nghiên cứu chuyển sang làm nhân sự?

Thế này có hơi phí phạm tài năng không!

Nhưng mà, đúng là cũng không thể để Matori cứ làm tạm mãi được...

Không biết năng lực của cô ấy thế nào, đến lúc đó kiểm tra thử xem. "Lần sau nhé." Lục Dã gật đầu nói: "Địa chỉ công ty vẫn chưa quyết định, đến lúc đó tôi sẽ liên lạc với cô." "Vâng!" Oleana đột nhiên cúi gập người, nói lớn: "Thật sự... vô cùng cảm ơn!" Lục Dã cười xua

tay. ...

Hai ngày trôi qua trong nháy mắt.

Hội thảo khoa học chính thức khép lại.

Thầy Lục cũng đã có được thông tin liên lạc của Sonia, Bill và những người khác.

Chỉ cần liên lạc được với 'Nhà trao đổi' Silver nữa thôi, ngày Haunter tiến hóa cũng không còn xa.

Vòng tay Dynamax thì coi như là thu hoạch bất ngờ.

Cảm giác "click là có quà" này khá là mạnh mẽ.

Không khỏi khiến thầy Lục thở dài một tiếng: "Giá mà Giáo sư Sycamore cũng tặng mình Đá Mega thì tốt rồi!" Một viên Đá Mega ít nhất cũng phải tám con số, lại còn có tiền cũng chưa chắc mua được.

Vừa nghĩ đến chi phí cho Tiến hóa Mega, thầy Lục không khỏi rùng mình. "May mà... tạm thời chưa cần nghĩ đến những chuyện này." Lục Dã tự an ủi mình. "Trước tiên trả hết nợ đã!" Quay về biệt thự của Steven.

Lục Dã định sau đó sẽ đi chào tạm biệt Giáo sư Rowan.

Nhưng ngay ngoài cổng, cậu đã thấy một bóng người lén lút.

Người đàn ông có mái tóc đỏ rực như lửa, đầu xù như tổ quạ, nhìn đông ngó tây.

Thấy Lục Dã, mắt hắn liền sáng lên: "Thầy Lục!

Tôi là Flint!" "Tôi biết... anh tìm tôi có chuyện gì?" Lục Dã dấy lên lòng cảnh giác.

Flint cười ha hả, có chút ngượng ngùng gãi đầu: "Mấy hôm trước mạo muội làm phiền ngài, tôi và Aaron đều cảm thấy hơi áy náy..."

"Cho nên, tôi đến để xin lỗi ngài, tiện thể tặng ngài một món quà ra mắt!" "Quà ra mắt!" Lòng thầy Lục giật thót một cái. "Thật sự không cần thiết đâu!" Flint nghe vậy, vẻ mặt có chút nghiêm túc nói: "Thầy Lục, tuy tôi đánh không lại thầy, nhưng dù gì tôi cũng là một chuyên gia hệ Lửa." Nói rồi, Flint lấy từ trong ngực ra một cuốn sổ tay giản dị, nghiêm túc nói: "Tôi đã chuẩn bị rất lâu...

đây đều là những điểm mấu chốt của chiêu Phun Lửa, nếu thầy thấy phiền, tôi còn có thể trình diễn tại chỗ!" Lục Dã dở khóc dở cười: "Thứ quý giá như vậy, xin anh hãy tự mình giữ lấy đi!" "Hì hì." Flint nhìn về phía Growlithe đang mong ngóng trong sân, "Growlithe của thầy có thiên phú hệ Lửa không tầm thường đâu." "Cộng thêm việc thầy huấn luyện nó xuất sắc như vậy...

đi theo hướng song đao hoàn toàn có khả năng đấy!" Tâm trạng của Lục Dã có chút phức tạp.

Nó thật sự chỉ là bình thường hơi tham ăn một chút thôi mà!

Thế này cũng gọi là huấn luyện xuất sắc sao? "Thôi được rồi... vào nhà ngồi trước đã." Lục Dã thở dài, mở cửa. "Gâu!" Growlithe vẫy đuôi, uy phong lẫm liệt lao về phía Lục Dã.

Lục Dã nghiêng người né tránh, vỗ vỗ đầu con chó. "Thầy Lục!" Flint khởi động cánh tay, "Có cần tôi trình diễn ngay bây giờ không!" Sắc mặt Lục Dã biến đổi. "Yên tâm, nhanh thôi!" Flint giơ tay thả ra con Houndoom oai vệ, chỉ lên trời nói: "Houndoom, Phun Lửa!" Houndoom liếc mắt khinh khỉnh, ngẩng đầu gầm lên, cột lửa ngút trời nhuộm đỏ cả bầu trời.

BÙM!! "Gâu!" Trong mắt Growlithe dần sáng lên vẻ ngưỡng mộ. "Kỹ xảo vừa rồi đều nằm trong cuốn sổ này." Flint thu hồi Houndoom, cười ha hả, "Tôi không làm phiền hai người nữa." Cứng rắn nhét cuốn sổ vào tay Lục Dã, Flint vẫy tay. "Thầy Lục!

Chúng ta sau này còn gặp lại!" Flint ra vẻ phóng khoáng, thầm nghĩ, ôm được đùi của thầy Lục rồi, sau này thầy ấy ra tay chắc cũng sẽ nhẹ hơn một chút.

Tuy có hơi tiếc... nhưng có thể kết giao với thầy Lục, kèo này không lỗ!

Lục Dã nhìn bóng lưng của Flint với ánh mắt sâu xa.

Cúi đầu nhìn Growlithe đang có chút kích động, Lục Dã hít sâu một hơi. "Mối thù này...

Lục mỗ tôi ghi nhớ rồi!" Ngày 28 tháng 9, thứ hai.

Hội thảo khoa học đã kết thúc.

Trong ba ngày, Growlithe nhờ vào việc nhảy qua nhảy lại liên tục đã nắm vững được chiêu 【Tăng Tốc】.

Ngoài ra, thầy Lục còn nhận được bí kíp 【Phun Lửa】 do Flint hữu tình tài trợ.

Điều này khiến tâm trạng của thầy Lục trở nên vô cùng phức tạp. "Cái nhà của mình... sau này còn ở được không đây..." Lục Dã trầm tư.

Thời gian đã gần sang tháng mười, Trung thu sắp đến.

Lục Dã sau khi chào tạm biệt Giáo sư Rowan, đã đến sân bay thành phố Jubilife.

Để tránh gây chú ý, Cynthia không đến tiễn, nhưng đã gửi tin nhắn hỏi thăm. 【Kem Bạch Thái: Hẹn gặp lại lần sau.】 Lục Dã lòng có cảm giác, lẩm bẩm: "Lần sau... cũng không biết là khi nào nữa!" Lên máy bay trở về Thượng Hải.

Sylveon nằm trên đùi thầy Lục, yên tĩnh ngủ gật, dải lụa màu hồng quấn quanh cánh tay cậu.

Lục Dã vừa nghịch dải lụa, vừa mở nhóm chat.

Tại hội thảo hôm qua, 'hiện tượng Gigantamax' của Galar đã gây ra một cuộc thảo luận không nhỏ.

Blue Oak với tư cách là cháu trai của Giáo sư Oak, cũng rất quan tâm đến vấn đề này.

Blue Oak: @Thầy Lục, Dynamax tạm thời chưa phát hiện có ảnh hưởng tiêu cực nào, vòng tay Dynamax, cậu cứ nhận lấy trước đi.

Lorelei nhíu mày: "Tôi không thích Dynamax lắm... cảm giác hơi kỳ kỳ." Lance vẫn thẳng thắn như mọi khi: "Đó là do cô không theo kịp thời đại rồi!" Trán Lorelei giật giật.

Nhưng nghĩ đến việc Lance là một trong những Huấn luyện viên tiếp xúc với Dynamax sớm nhất, cô cũng không thể phản bác được.

Blue Oak trầm ngâm: "So với Tiến hóa Mega có thể sử dụng cả ở nơi hoang dã, Dynamax có lợi hơn cho việc quảng bá các giải đấu thương mại..." Nhưng cũng chính vì vậy, Dynamax đã triệt tiêu cấp độ chiến đấu của bản thân Huấn luyện viên.

Blue Oak thầm nghĩ.

Đây có lẽ chính là lý do Red không thích sử dụng Dynamax.

Akin: "Chết tiệt!

Tại sao liên minh lại đổi luật chứ, tôi cũng muốn cùng Pokémon lên sân mà!" "Vì hệ số nguy hiểm quá cao chứ sao." Green cười nói, "Tất nhiên, cậu cũng có thể đến núi Silver, tỉ thí với Red mà." Akin sáng suốt chọn cách lặn mất tăm. "@Akin, có thông tin liên lạc của Silver không?" Thầy Lục hỏi, "Tôi định qua Johto một thời gian, cần làm phiền Silver một chút." "Ồ ồ, gần đây vừa mới liên lạc được với cậu ấy." Akin gật đầu, "Cậu ấy đang trốn tránh sự truy lùng của Cảnh sát Quốc tế...

đám người này, vẫn phiền phức thật đấy!" Lance nhíu mày.

Dù sao trên danh nghĩa Silver vẫn là con trai ruột của Giovanni.

Cảnh sát Quốc tế có lẽ cũng muốn dùng cách này để ép Giovanni lộ diện. "Tôi thì không lo cho Silver lắm." Green trêu chọc, "Akin cậu đừng bán đứng cậu ta là được." "Sao có thể chứ!

Tôi rất trọng nghĩa khí mà!" Akin hét lớn.

Tiếp theo là một tràng nào là 'hai chúng tôi là quan hệ sinh tử', 'cùng nhau đánh bại Pryce, gặp gỡ Celebi'...

Nhóm chat lập tức tràn ngập không khí vui vẻ.

Lục Dã xoa cằm.

Đợi đến Johto, nếu có thời gian, có thể đi gặp Akin một chuyến.

Mặc dù đánh bi-a không lại Akin, nhưng câu cá thì chắc không thành vấn đề chứ nhỉ?

Tiếp theo, là tiết mục quảng cáo sản phẩm quen thuộc của Green.

Trung thu sắp đến, đúng là dịp đoàn viên.

Green không biết nhập từ đâu về một lô 'bánh trung thu Lunatone' độc lạ, đến giờ vẫn chưa bán được cái nào.

Dưới một tràng nịnh nọt hoa mỹ, Red cũng nổi lên.

Red: Ồ ồ, nghe có vẻ hay đấy, cho tôi mấy hộp.

Green che miệng cười: Ok la!

Red thầm nghĩ: Blue Oak...

Giáo sư Oak... còn phải mua cho ai nữa nhỉ... "Thôi kệ, để mọi người cùng đến tụ tập, lúc đó đưa luôn!" Red hài lòng gật đầu.

Tết Trung thu năm nay là hai ngày nữa.

Lục Dã tính toán lịch trình, đợi ăn Trung thu xong rồi đi Johto cũng kịp.

Bên studio, 《Angry Pidove》 cũng sắp ra mắt.

Lục Dã định ngày mai về quê, đón Trung thu cùng ba mẹ.

Trở về biệt thự trong khu dân cư. "Zeni~~" Squirtle lao vào bể cá đã lâu không gặp, thở ra một hơi dài thỏa mãn.

Chương 137

Haunter cầm chổi, hăng hái dọn dẹp nhà cửa.

Đến chiều, ủy ban khu phố đến tặng mấy hộp bánh trung thu. "Cái này là để cảm ơn bé Eevee đó." Bác gái vui vẻ đưa hai hộp, "Còn một hộp là cho Haunter!" "Tính ra là không có phần của con à?" Lục Dã thở dài. "Ây da, quên mất, sao cháu không nói sớm!" Bác gái cười, "Bác cứ tưởng cháu không thích ăn bánh trung thu chứ!" Điều khiến thầy Lục có chút bất ngờ là — gần đó mới mở một công ty trang trí nội thất. "Thầy Lục, lâu rồi không gặp." Ông cai thầu đặc biệt đến thăm, tự giới thiệu, "Lần sau sửa nhà nhớ gọi tụi cháu nhé!" Lục Dã vẻ mặt kỳ quái: "Tôi sẽ cố gắng!" ...

Ngày 30 tháng 9, thứ tư.

Sau khi vào thu, Sylveon ngày càng thích chui vào trong chăn của thầy Lục.

Growlithe cũng thích nằm đè lên người Lục Dã, nhưng toàn bị Sylveon dùng một dải lụa quét bay xuống.

Nhân dịp Trung thu, Lục Dã về quê.

Dẫn Sylveon đi trên bờ ruộng, Lục Dã chìm vào hồi tưởng, trêu chọc: "Lúc đó, mày còn không chịu để tao thu phục cơ mà." "Bố y! o(´^｀)o" Sylveon không nể nang quay đầu đi chỗ khác.

Lục Dã không nhịn được cười, cùng Sylveon một trước một sau, đi trên con đường quê lờ mờ bóng cây.

Nghĩ kỹ lại, từ lúc thu phục Pokémon đầu tiên đến nay, cũng chưa đầy nửa năm.

Nhưng Pokémon đã hoàn toàn hòa nhập vào cuộc sống của thầy

Lục, trở thành một phần không thể thiếu.

Buổi tối, cả nhà ngồi hóng mát trong sân.

Growlithe chạy vòng quanh sân, Squirtle đang hít đất một tay.

Sylveon ngồi trong lòng Lục Dã, ngắm nhìn bầu trời đêm đăm chiêu.

Ánh trăng đang sáng tỏ.

Vầng trăng tròn treo cao trên bầu trời, tin nhắn trong nhóm chat cứ kêu tí tách không ngừng.

Red: "@Thầy Lục 【Video】" Trong video là một đám đông những gương mặt quen thuộc với Lục Dã.

Các Huấn luyện viên của Kanto, như Takeshi, Kasumi, Green...

đều tụ tập trong sân nhà Giáo sư Oak, mở tiệc tùng.

Red đang cầm bánh trung thu mua từ chỗ Green, đi phát cho từng người.

Yellow kinh ngạc nói: "Tay nghề của tiền bối Takeshi xuất sắc quá đi!" "So với thầy Lục, vẫn còn thiếu kinh nghiệm lắm." Takeshi có chút ngại ngùng nói.

Sapphire: "Ồ ồ!

Tớ và Ruby cũng về Hoenn rồi! 【Hình ảnh】" Trong ảnh là cặp đôi ngọt ngào.

Bên cạnh còn có Giáo sư Birch đang ngồi ngượng ngùng, và cha của Ruby là Norman...

Akin: "Đây hoàn toàn là ra mắt hai bên gia đình rồi còn gì!" Lorelei đẫm lệ: "Đừng nói nữa... tim tôi mệt mỏi quá..." Cùng lúc đó.

Có một con Dragonite bay qua dưới vầng trăng tròn, Người điều

khiển rồng Lance đang dốc sức chống lại tội phạm.

Cùng lúc đó.

Cũng có một người đàn ông mặc vest lịch lãm, đứng dưới vầng trăng, nhẹ nhàng vuốt ve tấm ảnh trong tay.

Cynthia đã trở về thị trấn Celestic, đoàn tụ với bà của mình.

Bà cụ với gương mặt nghiêm nghị, nói một câu trúng tim đen: "Cháu có vẻ đang có tâm sự nhỉ, Cynthia." Cynthia hoàn hồn, ngước nhìn vầng trăng, cười một cách lấp lửng. "Có lẽ vậy." ...

Kỳ nghỉ Trung thu vừa qua, lại phải bắt đầu đi làm, đi học lại.

Nhưng điều khiến không ít game thủ phấn khích là.

Tựa game thứ ba của Pokémon Studio sắp được phát hành trên nền tảng ORAS!

Ngoài việc sản xuất tinh xảo, phong cách đồ họa xuất sắc.

Studio này còn lấy việc phổ cập kiến thức Pokémon làm điểm nhấn, nhận được sự tán thưởng đồng lòng từ phụ huynh và các giáo viên.

Và điểm quan trọng nhất.

Là game của studio này, cực kỳ hay!

Chưa chính thức mở bán, lượng đặt trước của tựa game mới này đã leo lên top ba bảng xếp hạng.

Không ít người đánh giá game đã làm video review thử nghiệm, có thể nói là 'khen ngợi như thủy triều'.

Chỉ dựa vào quảng bá 'truyền miệng', mà có thể đạt được sức lan tỏa như vậy, đủ để chứng minh uy tín của studio này.

Mọi người纷纷 đổ dồn ánh mắt vào sản phẩm game hoàn toàn

mới này — 《Angry Pidove》.

Kanto, thị trấn Pallet.

Cây cỏ xanh tươi, nắng ấm chan hòa, đây là thị trấn được làn gió khởi đầu thổi qua.

Trong một sân vườn được sắp xếp hài hòa, một người phụ nữ có dung mạo xinh đẹp phơi xong chăn, lau đi những giọt mồ hôi li ti trên trán, nhìn lên cửa sổ tầng hai. "Thằng bé Satoshi này, không lẽ lại ngủ quên nữa rồi." Delia hai tay chống hông, bất lực nói: "Mr.

Mime, phiền cậu lên xem một chút nhé." "Ba-ri!" Mr.

Mime dựng cây chổi sang một bên, chào một cái rồi đi lên tầng hai với dáng đi đồng bộ. 'Cốc cốc' gõ cửa, thấy không có phản ứng.

Mr.

Mime dựa vào bức tường ánh sáng vô hình, ngón tay gõ qua lại trên cửa phòng như đang chơi đàn piano. "Ba-ri?!" (Vẫn chưa dậy à?!) Cùng lúc đó, trong phòng vang lên một tiếng 'đùng' rất lớn, như thể có thứ gì đó bị ném ra ngoài.

Sắc mặt Mr.

Mime biến đổi, theo phản xạ che tai lại.

Ngay sau đó, trong phòng truyền ra tiếng gào thảm thiết. "A a a!!!

Trễ giờ rồi!!" ...

Thời gian quay ngược về mười phút trước.

Cậu thiếu niên nằm ngổn ngang trên giường, khóe miệng còn chảy nước miếng.

Một con chuột da vàng dễ thương nằm trên bụng cậu. "Pika~~ Pika~~" Pikachu thỉnh thoảng nói mớ.

Trên chiếc điện thoại ở đầu giường cậu bé, màn hình game vẫn đang ở trạng thái tạm dừng.

Nhìn vào sản phẩm hợp tác giữa Devon và Pokémon Studio — tựa game này chính là 《Angry Pidove》 vừa mới lên kệ không lâu. "Pikachu...

Taillow sắp tiến hóa rồi... còn hai ải nữa..." Cậu bé chảy nước miếng, nói mớ. "Pika..." Pikachu dụi mắt, lơ mơ phụ họa.

Lúc này, đồng hồ báo thức ở đầu giường đột nhiên reo lên.

Con Pidgey báo giờ vừa mới thò đầu ra khỏi đồng hồ, đã bị một đôi bàn tay sắt vô tình tóm lấy.

Cậu bé đang trong cơn mơ ngủ, nắm chặt đồng hồ báo thức, làm ra tư thế ném bóng kinh điển. "Đi nào!

PokéBall!" Đùng!

Đồng hồ báo thức đập vào tường, vỡ tan tành.

Cậu bé giật nảy mình, đột nhiên tỉnh giấc.

Mở đôi mắt còn ngái ngủ, nhìn ra ngoài cửa sổ thấy mặt trời đã lên cao.

Mặt cậu bé lập tức xịu xuống.

Toang rồi, lại trễ giờ rồi! "Satoshi, hôm nay là cuối tuần, con la hét cái gì vậy!" Delia có chút tức giận đẩy cửa vào.

Satoshi ngẩn người, ngồi xếp bằng trên giường, cười ngượng ngùng gãi đầu: "Xin lỗi mẹ... con suýt quên mất, bây giờ là ngày nghỉ rồi!

Ha ha ha!" "Pika~~" Pikachu đứng trong lòng Satoshi, cũng bắt chước bộ dạng của cậu, ngượng ngùng gãi đầu. "Con đó!" Delia hai tay chống hông, cằn nhằn: "Mỗi lần gặp chuyện lớn, con lại dễ kích

động đến mất ngủ!" Liếc nhìn quầng thâm mắt dày cộp của Satoshi, Delia bất lực nói: "Nói đi... lần này lại có chuyện gì." "Hì hì... hiếm khi được về thị trấn Pallet, hôm nay con vốn định đi tìm tiền bối Red xin chữ ký." Nói rồi, Satoshi lại chán nản nằm vật ra giường, "Nhưng mà cứ không thấy bóng dáng anh ấy đâu cả!" "Rồi sẽ gặp được thôi." Delia mỉm cười, động viên, "Dù sao mục tiêu của con, không phải là trở thành Huấn luyện viên mạnh nhất sao?" "Đúng vậy!!" Satoshi bật dậy khỏi giường, bế Pikachu lên vai, nhìn ra ngoài cửa sổ, hùng hồn tuyên bố. "Tôi là Satoshi đến từ thị trấn Pallet!!

Mục tiêu là trở thành Bậc thầy Pokémon mạnh nhất!!" "Pikachu!!" Pikachu nắm chặt nắm đấm nhỏ, hai mắt sáng rực.

Ngoài cửa sổ, một đàn Pidgey bay vụt qua như chẳng nể nang gì. "Được rồi, mau đi ăn sáng đi." Delia che miệng cười, "Nếu kịp, hôm nay có lẽ có thể đến thăm cháu trai của Giáo sư Oak đấy!" Mắt Satoshi sáng lên.

Blue Oak tuy không bằng Red, nhưng đó cũng là tiền bối đã thành danh từ lâu.

Mặc dù đến giờ mình vẫn chưa gặp được đối thủ truyền kiếp nào.

Nhưng hai vị tiền bối, cuộc đối đầu định mệnh như vậy... chỉ nghĩ thôi đã thấy rất phấn khích rồi! "Con dậy ngay đây!" Satoshi toe toét cười.

Delia quay người rời đi, Satoshi liếc nhìn hai cái, mò lấy chiếc điện thoại đang nóng lên từ đầu giường.

Tối qua kích động đến mất ngủ, còn một phần lớn nguyên nhân.

Là vì tựa game 《Angry Pidove》 này.

Các loại Pokémon hệ Bay với dáng vẻ khỏe khoắn, quỹ đạo bay lượn đẹp mắt, và cảm giác tấn công của chiêu 'Yến Phản'...

Tất cả những điều này, đủ để khiến người ta mê mẩn! "Tớ cũng muốn thu phục một Pokémon hệ Bay, Pikachu à." Satoshi ngồi xếp bằng trên giường, lẩm bẩm. "Pika?" Pikachu giật giật tay áo Satoshi. "À, cậu nói Pidgeot à?" Trong mắt Satoshi thoáng qua một tia tiếc nuối, cậu mỉm cười bất lực: "Tên đó, cũng có những người bạn đồng hành cần bảo vệ...

đây cũng là chuyện không thể làm khác được!" "Pika." Pikachu vỗ vỗ má Satoshi an ủi. "Được rồi!" Satoshi vực lại tinh thần, trong mắt bùng cháy ý chí chiến đấu mãnh liệt. "Quyết định rồi!

Đợi đến Hoenn, nhất định phải thu phục một con Swellow!" "Pikachu!" Pikachu vui vẻ nhảy lên, trên người lóe lên những tia lửa điện mạnh mẽ.

Sét Đánh!! "A a!

Pikachu, mau dừng lại đi!" Dưới lầu.

Delia một tay chống cằm, mỉm cười nói: "Pikachu và Satoshi, thân thiết thật đấy." "Ba-ri!" Mr.

Mime cười toe toét, giơ ngón tay cái lên. ...

Thị trấn Pallet, Phòng thí nghiệm của Giáo sư Oak.

Crystal đang giúp Giáo sư Oak dọn dẹp sân sau bừa bộn. "Thật phiền cho cháu quá, Crystal." Giáo sư Oak gãi đầu, "Mấy đứa nhóc này...

Chương 138

tối qua chơi đến khuya luôn!" "Hiếm khi được tụ tập mà ạ." Crystal mỉm cười, "Ngài cũng rất vui đúng không?" Giáo sư Oak khoanh tay, cười cười. "Già rồi, chỉ muốn ở cùng người trẻ nhiều hơn một chút, cảm nhận chút sức sống thôi!" "Đúng rồi." Giáo sư Oak hỏi, "Cái đầu đinh đó đâu rồi?" "Ngài nói Akin phải không ạ." Crystal che miệng cười: "Tên đó nghe nói thầy Lục sắp đến Johto, nên đang thức trắng đêm huấn luyện chiến thuật đấy!" "Thầy Lục..." Giáo sư Oak suy nghĩ một lúc, rồi chợt hiểu ra, "Tôi hình như có nghe Giáo sư Rowan giới thiệu qua, là trợ lý của ông ấy phải không!" "Ể?" Krista chớp chớp mắt, "Thầy Lục, không phải là Bậc thầy chiến thuật sao?" Giáo sư Oak ngẩn người.

Vừa huấn luyện vừa nghiên cứu khoa học sao...

điểm này lại khá giống với Blue Oak nhỉ.

Nói rồi, Blue Oak đang đi ngang qua sân, Giáo sư Oak vẫy tay gọi cậu. "Blue Oak!

Chiều nay có một cậu thiếu niên đến thăm cháu đấy, nếu có thách đấu, nhớ nương tay nhé!" "Thiếu niên?" Blue Oak khẽ nhíu mày, "Cháu có thể không nhận lời không." "Ha ha ha, dù sao cũng là một Huấn luyện viên xuất thân từ thị trấn Pallet, cùng lứa, chỉ có mình cậu ấy vào được đến Vòng chung kết Liên minh thôi!" Blue Oak nhíu mày, trầm ngâm một lát: "Là người vào top 8 Vòng chung kết Johto đó sao?" Giáo sư Oak gật đầu: "Cháu cũng tìm hiểu rồi à, vậy thì tốt." Blue Oak gật đầu nói: "Tên là Satoshi phải không... lối đánh rất liều lĩnh, nhưng rất có trí tưởng tượng." Lại rất giống Akin nhỉ.

Blue Oak thầm nghĩ. "Đúng vậy." Giáo sư Oak cười ha hả, "Nghe

nói mục tiêu của cậu bé là muốn chiến thắng Red đấy!" Blue Oak khẽ sững người. "Thú vị đấy." Blue Oak nhếch mép đầy ẩn ý, "Cháu sẽ đi tìm cậu ta." Cậu thiếu niên tên Satoshi kia, vẫn chỉ là một viên ngọc thô.

Xét về mặt chiến thuật, lối đánh tốc độ cao, công kích mạnh mẽ, áp sát nhanh mới là phù hợp nhất với cậu ta.

Hệ Bay hoặc hệ Giác Đấu... có thể gợi ý cho cậu ta hai hướng huấn luyện này. "Đúng rồi... có thể nhờ thầy Lục chỉ giáo một chút." Blue Oak lẩm bẩm. "Tuy thầy Lục toàn đánh đội phòng thủ... nhưng đội tốc độ cao, chắc cũng rất giỏi chứ nhỉ!" ...

Thầy Lục vẫn chưa nhận ra.

Những cuốn Pokedex hệ Bay tinh xảo kia, đã gieo mầm ước mơ trở thành bậc thầy hệ Bay cho biết bao nhiêu người trẻ tuổi.

Và trong nhóm chat, Lance cũng rất hứng thú với tựa game này.

Lance: "@Thầy Lục, tại sao không có Gyarados, Gyarados cũng là hệ Bay mà." Lục Dã bực bội đáp: "To như thế, làm sao mà ném bằng ná cao su được!" Wattson nảy ra ý tưởng kỳ lạ: "Cậu có thể ra phiên bản sau mà!

Ví dụ như đổi ná cao su thành pháo đài, hoặc trực tiếp ném bằng PokéBall luôn!" "Ồ ồ, hiểu rồi, đi làm DLC ngay đây!" Lục Dã tỏ vẻ, lại chôm được một ý tưởng hay.

Akin đăng một tấm ảnh của Togekiss. "Điện thoại của tôi bị Togekiss chiếm rồi." Akin thở dài, "Đành phải dùng máy tính gõ chữ vậy." "Đúng rồi, thầy Lục, khi nào thầy đến Johto?" Lục Dã gật đầu: "Đợi xong việc quảng bá tiếp theo, tôi sẽ qua liền." Akin cười hì hì.

Mặc dù chơi game không lại thầy Lục...

Nhưng khi gặp mặt trực tiếp, cuối cùng cũng có thể phân cao thấp

rồi! "Cộng sự, chúng ta tiếp tục huấn luyện!" Akin hét lớn.

Cùng lúc đó, Blue Oak cũng đã nhắn tin riêng cho thầy Lục.

Blue Oak: "Thầy Lục, có thể giảng giải thêm một chút về chiến thuật tốc độ cao không?" Lục Dã khẽ ngẩn người.

Chiến thuật tốc độ cao?

Chuyện này thì liên quan quái gì đến một lão già chuyên chơi bẩn như mình chứ! "Trong thị trấn có một hậu bối tiềm năng... có xu hướng thiên về lối đánh này." Blue Oak trầm ngâm, "Ngoài ra, hình thức mô phỏng trận đấu cũng sẽ trực quan hơn một chút." Lục Dã xoa cằm.

Trước đây đã lấy của Blue Oak nhiều ghi chú huấn luyện như vậy, mà vẫn chưa có gì đáp lại.

Chiến thuật tốc độ cao... nói có thì cũng có.

Mà đáng để Blue Oak quan tâm đến thế... hậu bối này vận khí thật tốt. "Đợi tôi bận xong khoảng thời gian này đã." Lục Dã gật đầu. "Tôi sẽ dành thời gian, livestream ra mắt một chiến thuật tốc độ cao mới!" Ngày 2 tháng 10, thứ tư. 《Angry Pidove》 đã lên kệ được ba ngày, độ hot vẫn không hề giảm.

Game giải trí, lại không cần cày cuốc nặng nề, quả là nhà sản xuất có tâm.

Dựa vào ba tựa game mới chất lượng đỉnh cao.

Pokémon Studio cũng một bước trở thành studio mới nổi được chú ý nhất.

Anh Đại Hữu lại một lần nữa bị tầm nhìn của thầy Lục khuất phục.

Mỗi ngày đều kiếm được mấy trăm nghìn, mà cứ như không có

chuyện gì! 《Angry Pidove》 đã ký thỏa thuận chia sẻ lợi nhuận với Devon.

Mặc dù doanh thu từ mảng di động vượt xa mảng PC, nhưng khoảng cách đến tự do tài chính vẫn còn rất xa.

Tuy nhiên, thầy Lục tính toán thu nhập. "Trả nợ cho Cynthia, vẫn không thành vấn đề!" Lục Dã đắc ý gật đầu.

Về mặt quảng bá sau này.

Rõ ràng phòng livestream đang cực kỳ nổi, nhưng thầy Lục lại cứng rắn biến cả 《Angry Pidove》 thành màn tấu hài. "Con Pidgeotto này mà cũng ném hụt được à?" "Streamer chắc mất trí rồi!" "Fan mới à, streamer rõ ràng là bé Eevee mà!" Và trên Twitter, không ít người tự nguyện quảng bá, trong đó có cả Bậc thầy hệ Bay của Unova.

Thủ lĩnh nhà thi đấu hệ Bay của thành phố Mistralton, Unova, Skyla.

Người nắm giữ Huy hiệu Phản Lực, nghề tay trái là phi công vận tải.

Cô gái có chút ngốc nghếch này, đã nghỉ làm liên tục ba ngày, ru rú ở nhà chơi 《Angry Pidove》.

Nếu không phải cả sân bay vận tải của thành phố Mistralton đều là của cô, Skyla chắc chắn đã thất nghiệp rồi.

Trên ORAS, về 《Angry Pidove》, vẫn là những lời khen ngợi như thủy triều. 【Bình luận game hàng tuần: Về lối chơi, game giữ vững phong cách vượt ải nhẹ nhàng, yếu tố thu thập Pokedex quen thuộc của 'Pokémon Studio', đánh giá năm sao.】 【Bậc thầy Thủ thuật: Tôi đã tính toán được quỹ đạo động cơ vật lý của game, ai cần plug-in xin hãy inbox cho tôi.】 【Skyla của Tháp Thiên Thể: A a a!

Swanna dễ thương quá!

AWSL!】 Mặc dù Steven không đến giành bảng xếp hạng, khiến thầy Lục có chút tiếc nuối.

Nhưng phản hồi của 《Angry Pidove》 cũng khá sôi nổi, điều này càng củng cố quyết tâm tiếp tục khởi nghiệp của thầy Lục. "Hướng game... có thể tạm thời hoãn lại một chút." Lục Dã xoa cằm nói. "Nếu yếu tố thu thập Pokedex được yêu thích như vậy... lĩnh vực đồ chơi cũng có thể tham gia một chút chứ nhỉ!" Nếu nói ngành công nghiệp giải trí văn hóa nào kiếm tiền nhất.

Mô hình quay phim Tokusatsu + bán đồ chơi, chắc chắn nằm trong top đầu.

Hãng Bandai lừng lẫy sau này, chính là một đại diện tiêu biểu trong số đó.

Đương nhiên, đây mới chỉ là ý tưởng ban đầu.

Đợi đến khi thành lập công ty, rồi tiến quân vào các lĩnh vực khác cũng không muộn.

Chiều.

Thầy Lục hiếm khi được rảnh rỗi, nằm dài trên sofa ngủ trưa.

Sylveon ngồi trên đùi cậu, đổi một tư thế thoải mái, lười biếng ngáp một cái.

Haunter ra ngoài đi làm.

Squirtle thì dẫn Growlithe, luyện tập chiêu Đào Bới trong sân. "Zeni... ヽ(⌐■_■)" Squirtle nhìn Growlithe đang hì hục đào đất, không khỏi nhớ lại cảnh chị Đại dẫn mình đi huấn luyện.

Mà chị Đại năm xưa, cũng là dưới sự chỉ dạy của Haunter, mới bước lên con đường tự chủ huấn luyện...

Bây giờ, cuối cùng cũng đến lượt mình, kế thừa ý chí của chủ

công rồi sao!

Ánh mắt Squirtle trở nên sắc bén, lặng lẽ đẩy gọng kính râm.

Krack!

Một cái hố trên mặt đất hiện ra rõ rệt.

Growlithe ngẩng đầu, đắc ý vẫy đuôi.

Squirtle cười lạnh: "Zeni!" Chỉ có trình độ này thôi, thì còn lâu mới đạt được yêu cầu của chủ công!

Chỉ thấy Squirtle hít sâu một hơi, một tay chống xuống đất. "Gâu?" Growlithe tò mò nhìn động tác của Squirtle. "Zeni!" Squirtle hít sâu một hơi, cánh tay dùng sức, mặt đất lập tức nứt ra những vết rạn.

RẦM RẦM RẦM!!

Cả ngôi nhà khẽ rung chuyển.

Vết nứt có đường kính gần năm mét, tạo thành một cái hố khổng lồ. "Gâu!" Trong mắt Growlithe, bừng lên vẻ phấn khích.

Squirtle thì có vẻ không hài lòng nhíu mày.

Lục Dã đứng trên ban công, vẻ mặt phức tạp nhìn cảnh này.

Mẹ nó chứ mày gọi đây là Đào Bới à?

Đây rõ ràng là chiêu Nứt Đất một đòn kết liễu kẻ địch mà!

Hóa ra mấy hôm trước mày hít đất một tay, rèn luyện sức mạnh cánh tay, là để luyện chiêu này à?!

Nhìn vôi vữa trên trần nhà rơi lả tả.

Khóe miệng Lục Dã giật giật, tự an ủi mình: "Dù sao cũng tốt hơn là luyện trong nhà..." ...

Ngày 3 tháng 10, thứ năm.

Theo thông tin liên lạc mà Akin cho, Lục Dã đã liên lạc được với Silver đang ở tít tận Johto.

Mặc dù là người lạnh lùng, nhưng Silver đối xử với bạn bè lại tốt bất ngờ, huống chi là người do Akin giới thiệu. "Tôi hiểu rồi." Silver nói, "Tôi sẽ đến Trung tâm Pokémon ở thành phố Goldenrod tìm cậu." Theo lời của Lance, Silver đang bị Cảnh sát Quốc tế truy lùng, chuyến đi này cũng là đang liều mạng đến đây.

Điều này khiến thầy Lục không khỏi có chút cảm động.

Phải nói rằng, cặp đôi Gold và Silver của Johto, khiến Crystal trông có vẻ hơi thừa thãi...

Mở phòng livestream, đăng một tin nhắn ghim lên đầu, Lục Dã bắt đầu thu dọn hành lý. "Biến mất ba ngày, trở về sẽ giảng giải chiến thuật mới, yêu các bạn, thầy Lục của các bạn." Mặc dù đã quen với việc thầy Lục cho leo cây, nhưng vẫn có không ít fan hâm mộ tức giận. "Thầy Lục cút đi!" "Chim bồ câu thì đáng chết à?" "Nói thật lòng, Pidove vẫn rất dễ thương, trừ thầy Lục ra." Ngày 3 tháng 10, thứ năm.

Lên máy bay, Lục Dã đến Johto.

Johto và Kanto nối liền nhau, ở giữa là dãy núi Silver hùng vĩ.

Một mình chinh phục đỉnh cao của hai liên minh...

điều này cũng gián tiếp chứng tỏ sức mạnh của Red.

Máy bay hạ cánh tại sân bay thành phố Goldenrod.

Đến đón cậu là Whitney với bím tóc màu hồng, và Crystal đội mũ tròn màu trắng.

Vừa nhìn thấy vị Thủ lĩnh nhà thi đấu thành phố Goldenrod quen thuộc này, Lục Dã không khỏi buột miệng: "Miltank!" "Ể?" Whitney vì

không hiểu ngôn ngữ, bối rối chớp mắt, "Thầy Lục...

đây là lời chào của vùng phía đông sao?" "Khụ, không có gì." Lục Dã ho khan một tiếng, thầm nghĩ.

Ám ảnh tuổi thơ sâu quá, theo phản xạ gọi tên nó ra luôn! "Akin đâu... sao không thấy cậu ấy." "Hôm nay cậu ấy vốn định trốn việc ra đón thầy, không ngờ lại bị bà chủ của Nhà trẻ Pokémon bắt tại trận." Crystal che miệng cười khúc khích, đưa tay ra.

Chương 139

"Thầy Lục, lần đầu gặp mặt, xin chỉ giáo nhiều hơn!" "Khách sáo rồi." Lục Dã bắt tay, mắt sáng lên, "Nói mới nhớ, có phải cô vẫn chưa vào nhóm không?" "Ể ể?" Biểu cảm của Crystal lập tức có chút ngơ ngác. ... 【Chủ nhóm 'Thầy Lục' đã mời thành viên 'Crystal' tham gia nhóm chat!】 Whitney vì có việc ở nhà thi đấu phải xử lý, sau khi đón xong liền vội vã cáo từ.

Thời gian đã gần trưa, còn một lúc nữa Silver mới đến.

Hai người quyết định đến Nhà trẻ Pokémon ở ngoại ô trước, thăm hỏi Akin đang bị buộc phải tăng ca.

Thành phố Goldenrod là một đô thị sầm uất nổi tiếng.

Ngoại ô thì cây cối um tùm, có thể lờ mờ nhìn thấy hàng rào trắng của Nhà trẻ Pokémon.

Lục Dã hít một hơi không khí trong lành, cười nói: "Nơi này đúng là thích hợp để dưỡng lão!" Crystal gật đầu, đang định nói gì đó, lại ngẩng đầu nhìn lên ngọn cây.

Trong lùm cây vang lên tiếng sột soạt.

Cùng lúc đó, hệ thống im lặng đã lâu, hiếm khi đưa ra thông báo. 【Phát hiện mục tiêu đáng ngờ đang tiếp cận trong phạm vi 100m, yêu cầu chủ thể nâng cao cảnh giác.】 Như nghĩ đến điều gì đó, Crystal bất lực ôm trán: "Tên Akin này... không lẽ định..." Lục Dã ngẩng đầu nhìn vào trong rừng cây.

Một con Ambipom dùng đuôi kẹp cây cơ bi-a, nhe răng cười với Lục Dã.

Lợi dụng cây cơ bi-a làm điểm tựa để nhảy sào, Ambipom nhảy ra

sau lưng Lục Dã, rồi biến mất trong chớp mắt.

Nhưng tiếng sột soạt trong rừng vẫn chưa biến mất.

Tâm trạng của thầy Lục lập tức trở nên có chút vi diệu.

Vừa gặp mặt đã lao vào chiến đấu không phân biệt...

Đây chẳng lẽ là cách chào hỏi của bộ ba Johto các người sao?!

Chiến đấu dã ngoại kiểm tra khả năng phản ứng của một Huấn luyện viên, cũng như phán đoán của họ về cục diện và môi trường xung quanh.

Thời tiết, địa hình, chiêu thức... thậm chí cả bản thân Huấn luyện viên, đều có thể trở thành yếu tố quyết định thắng bại trong một trận đấu dã ngoại.

Và ý thức chiến đấu dã ngoại tuyệt vời chính là năng lực mà những Người nắm giữ Pokedex lấy làm tự hào.

Akin chính là muốn thông qua hình thức chiến đấu dã ngoại để hoàn thành trận giao hữu đầu tiên với thầy Lục! "Tên này!

Liều lĩnh quá rồi đấy!" Crystal tức giận dậm chân.

Tuy có thể hiểu được tâm trạng muốn khiêu chiến thầy Lục... nhưng thầy Lục là khách cơ mà, ai đời vừa gặp mặt đã ra tay chứ! "Dù sao thì cậu ta cũng là Akin mà." Lục Dã gật gật đầu với tâm trạng phức tạp.

Tên này, đến cả giáo sư Oak cũng dám khiêu chiến, đúng là một kẻ liều lĩnh...

Chỉ là một trận giao hữu dưới hình thức chiến đấu dã ngoại.

Hai bên cũng sẽ có ý thức khống chế uy lực của chiêu thức.

Nói như vậy, cuộc đấu trí tâm lý giữa các Huấn luyện viên mới là

yếu tố then chốt trong chiến đấu dã ngoại... "Thật là!" Crystal kêu lên một tiếng, lấy PokéBall từ trong túi ra, "Thầy Lục, để em giúp thầy dạy dỗ tên này!" "Cẩn thận!" Dứt lời, Lục Dã kéo giật Crystal lại.

Một con Sudowoodo đang ngụy trang thành cây cối phía sau cô tung một cú đấm mạnh vào khoảng không.

Cùng lúc đó, một con Squirtle đã nạp năng lượng sẵn sàng, bay ra từ sau lưng Lục Dã. "Zeni!" Một cột nước mạnh mẽ bắn thẳng vào người Sudowoodo, khiến nó lập tức ôm đầu phòng thủ. "Thầy Lục... sao thầy biết được..." Câu hỏi của Crystal còn chưa kịp thốt ra đã bị vẻ mặt nghiêm túc của Lục Dã chặn lại.

Ánh mắt này...

Crystal thầm nghĩ.

Chỉ từng thấy trên người tiền bối Red và Blue Oak mà thôi!

Lục Dã quả thực rất nghiêm túc.

Nhưng đó là do nhất thời căng thẳng, mặt chưa kịp biểu cảm gì.

Dù sao đi nữa, thực lực chiến đấu dã ngoại của Akin không thể xem thường.

Nhưng mà... trận chiến ngoài trời này rất giống với kiểu chiến đấu "Độc Thủ Trâm".

Và Lục Dã đang nắm giữ ưu thế quan trọng nhất, chính là ưu thế về thông tin!

Trong rừng cây xào xạc, một con Ambipom từ trong rừng nhảy ra, lao về phía Lục Dã. "Aibo, Đòn Phủ Đầu!" Cùng lúc đó, một quả PokéBall, lợi dụng quỹ đạo của cây cơ bida, bay vèo đến bên cạnh Lục Dã. 'Bùm' một tiếng.

Sunflora nhảy ra từ PokéBall, tỏa ra ánh sáng chói lòa! "Hù~~!"

Thiếu niên tóc đen đội mũ lưỡi trai, đeo kính bảo hộ, hai tay vác cây cơ bida sau lưng, hưng phấn thổi bay lọn tóc mái trước trán, "Trúng rồi sao!" Linh hoạt nhảy từ trên cây xuống, thiếu niên tóc đen chợt giật mình, nghiêng người né tránh.

Một chiếc mai rùa xoay tít, mang theo tiếng gió rít lao tới.

Rắc!!

Chiếc mai rùa găm sâu vào thân cây, suýt nữa đã đốn gãy nó!

Akin tặc lưỡi.

Rõ ràng ánh sáng của Kimatarō đã làm mù đối phương rồi mới phải! "Chết tiệt...

Thầy Lục còn đeo cả kính râm!" Akin buột miệng, chỉ thấy một bóng trắng như tuyết lao nhanh về phía này. "Bố y!" Sylveon lóe lên chiêu Tia Lửa Điện,眼看要让 Akin 丧失抵抗力, lại bị Sudowoodo chặn lại.

Crystal hét lên: "Ngải Bỉ Bính Khiêu, Cú Đấm Siêu Tốc!" Hitmonchan nhanh chóng lao về phía Akin, thắng bại chỉ trong khoảnh khắc.

Khóe miệng Akin lại bất ngờ nhếch lên. "Cậu mắc bẫy rồi, lớp trưởng!" Aibo dùng đuôi quấn lấy cành cây, trực tiếp ôm Akin lên, né được đòn tấn công của Hitmonchan.

Và trong lúc sự chú ý của Crystal bị thu hút, con Sunflora bên cạnh cô bị một luồng sáng đỏ hút vào PokéBall, đổi thành một con Typhlosion đang gầm gừ!

Gậy Tiếp Sức! "Dùng... dùng chính cơ thể để thu hút đòn tấn công." Crystal kinh ngạc nói, "Đúng là phong cách của Akin thật!" Nếu trực tiếp tung Typhlosion ra, khó tránh khỏi việc bị Pokémon của cô cản lại.

Nhưng dùng Sunflora để rút ngắn khoảng cách trước, sau đó dùng "Gậy Tiếp Sức" liền có thể tạo ra hiệu quả đột nhập vào trận địa địch.

Ngay cả ánh sáng chói lòa cũng chỉ là đòn nhử, mục tiêu chiến thuật thật sự chính là con át chủ bài Typhlosion của Akin! "Kết thúc rồi!" Akin đứng trên ngọn cây, tiêu sái quệt mũi, hô to: "Explotaro, sử dụng..." Búng!

Ngay lúc này, Lục Dã búng tay một cái thật giòn. "Hả?" Akin ngẩn người, đột nhiên cảm thấy đầu óc choáng váng, cố gắng nhìn về phía cái cây bên cạnh. "Ghos!" Một khuôn mặt nhe nanh cười gằn với chiêu Mặt Nạ Quỷ từ từ hiện ra từ thân cây, đôi mắt lóe lên ánh sáng xanh kỳ dị.

Thôi Miên! "Rõ ràng mình đã đề phòng rồi mà!" Trong mắt Akin lóe lên một tia kinh ngạc, không cam lòng nhắm mắt lại. "Tại sao..." Akin chúi đầu ngã xuống, may mà được Aibo kịp thời kéo lại, chiếc mũ lưỡi trai từ từ rơi xuống.

Nhìn Akin đang ngủ say sưa trên ngọn cây, Crystal thở phào nhẹ nhõm, vỗ vỗ đầu Typhlosion. "Hống!!" Typhlosion thân mật cọ cọ vào tay Crystal.

Nếu không phải Akin nói hết lời, nó đã không đồng ý tham gia cuộc diễn tập này đâu!

Nhân tiện, Togekiss của Akin không có hứng thú với việc diễn tập, hiện đang ở nhà chơi game...

Quả nhiên... cuối cùng vẫn phải dựa vào thầy Lục!

Crystal kính sợ nhìn sang bên cạnh.

Lại thấy thầy Lục có vẻ mặt thản nhiên như không.

Crystal hơi ngẩn ra, rồi đỏ mặt lẩm bẩm: "Cũng phải... thắng tên ngốc này thì có gì đáng tự hào đâu..." Hồi tưởng lại trận chiến vừa

rồi, rõ ràng là kết thúc trong chớp mắt, nhưng Crystal hoàn toàn không thể theo kịp cuộc đấu trí của hai bên.

Cứ tưởng ánh sáng chói lòa của Sunflora đã là đòn kết liễu của Akin... không ngờ, dùng cơ bida để chuyền PokéBall là để phục vụ cho chiến thuật "Gậy Tiếp Sức" sau đó... "Em có thể hỏi thầy được không!" Crystal lấy hết can đảm, thỉnh giáo, "Thầy Lục, Haunter đã đến vị trí đó bằng cách nào vậy ạ..." Tỷ lệ trúng của Thôi Miên tầm xa rất đáng lo ngại.

Nhưng thầy Lục rốt cuộc đã dùng thủ đoạn gì để đưa Haunter đến gần Akin, thực sự khiến Crystal có chút khó hiểu.

Lục Dã trầm ngâm một lát, gật đầu nói: "Ngay lúc Sunflora sử dụng ánh sáng chói lòa." "Tôi đã để Squirtle cầm PokéBall của Haunter... cố tình lao vào cái cây đó..." "Sau đó để Haunter, lợi dụng sự che chắn của cái cây, tiếp cận Akin đang đứng trên ngọn cây." Nói rồi, Lục Dã nhìn về phía cái cây đang găm chiếc mai rùa, suýt bị đốn gãy, toát mồ hôi lạnh.

Chiến đấu dã ngoại quả nhiên đầy rẫy những biến số... nếu chiến thuật thất bại, e là đã bị Typhlosion thổi bay bằng một chiêu Phun Lửa rồi!

Crystal ngơ ngác há miệng, trong lòng đã tràn đầy chấn động.

Squirtle, lại là cố tình lao hụt sao?

Rút Cổ rồi mới Húc, là để che giấu quả PokéBall trong tay sao?

Cả một chuỗi sắp đặt này, thật sự có thể nghĩ ra trong vòng vài giây ngắn ngủi sao! "Thầy Lục..." Crystal nuốt nước bọt, "Thầy mạnh quá rồi!" "Khụ!" Lục Dã ho khan một tiếng, "Trước tiên đi xem tình hình của Akin đã!" Thật lòng mà nói, nếu là một trận đấu đơn 3v3 chính quy, thầy Lục đã sớm bị Akin cho 'ăn hành' rồi.

Nhưng tên này, lại nghĩ không thông, muốn dùng hình thức chiến đấu dã ngoại 'lấy Huấn luyện viên làm mục tiêu hàng đầu'.

Phải biết rằng, ngay cả Thiên Vương mà dính một chiêu Thôi Miên thì cũng phải lật thuyền! (Các Pokémon hình người như Satoshi, Sabrina, Caitlin không nằm trong danh sách này.) "May mà có ưu thế thông tin..." Lục Dã lẩm bẩm. "Dù sao thì tên Akin này, cũng chỉ biết dùng mỗi chiến thuật Gậy Tiếp Sức thôi..." Đây cũng là lần đầu tiên thầy Lục thực sự chiến đấu dã ngoại.

Ngoài việc lòng bàn tay có chút đổ mồ hôi, Hệ thống cũng tặng cho một thành tựu 【Trận đầu thắng lợi (Chiến đấu Dã ngoại)】.

Phần thưởng là một lọ 【Thuốc tăng cường phòng ngự】, vừa hay dùng để bồi thường cho Squirtle bị mẻ mai rùa...

Lục Dã lắc đầu, đi về phía bóng cây.

Akin đã được Aibo ôm xuống, hiện đang nằm dưới bóng râm, gối đầu lên đùi Crystal...

Thầy Lục nhất thời ghen tị.

Tại sao cậu thua trận mà còn được gối đùi?!

Chuyện này không công bằng chút nào!

Nhưng Crystal, cũng không phải là cô bạn gái dịu dàng theo kiểu truyền thống... "Aibo." Crystal mỉm cười nói, "Tát Tỉnh Ngủ, phiền cậu nhé!" Ambipom nhe răng cười, dùng cái đuôi giống như bàn tay tát tới tấp vào mặt Akin.

Bốp!

Bốp!

Bốp! "A!" Akin với hai dấu tay đỏ ửng trên má, ngơ ngác nói, "Đã đến trưa rồi sao?" "Sắp chiều rồi đấy!" Crystal cười nói, "Còn không

về, cẩn thận bị bà chủ Nhà Trông Giữ Pokémon mắng cho đấy!" "Thôi chết rồi!" Akin 'lồm cồm' bò dậy, nhìn về phía Lục Dã, ngượng ngùng gãi đầu: "Thầy Lục, lần này em thua rồi... nhưng mà!" Akin vác cây cơ bida, ra vẻ ta đây thổi bay lọn tóc mái: "Sẽ có ngày em thắng được thầy!" Lục Dã ho nhẹ, gật gật đầu: "Cố lên, tương lai là của cậu!" "À đúng rồi..." Akin xoa xoa tay, cười hì hì, vẻ kiêu ngạo ban nãy đã biến mất tăm. "Cái đó...

Thầy Lục, có thể xem xét cho em một suất Admin không?" Lục Dã trừng mắt: "Mơ đi!" "Khốn kiếp!" Akin tức giận gãi đầu, hét lớn: "Nhất định sẽ có ngày tôi trở thành Admin!!" Akin phát lời thề đại nguyện, làm kinh động cả một đàn Pidgey trong rừng.

Chương 140

Ngày 4 tháng 10, thứ Sáu.

Sau khi nghi thức chào đón đặc biệt kết thúc, cả nhóm dưới sự dẫn dắt của Akin, tiến về Nhà Trông Giữ Pokémon ở ngoại ô thành phố Goldenrod.

Mặc dù Akin đã nhiều lần cứu Johto, nhưng do ảnh hưởng của sự kiện quá lớn, không được báo chí đưa tin công khai.

Vì vậy, quỹ đạo cuộc sống hiện tại của Akin vẫn là qua lại giữa Nhà Trông Giữ Pokémon và Núi Silver.

Có tiền trợ cấp từ Liên minh Johto, lại có Crystal tâm lý, cuộc sống của Akin khá là thoải mái.

Mặc dù quan hệ của hai người vẫn chưa rõ ràng, nhưng xét việc Akin thường xuyên đến trường học Huấn luyện viên giúp đỡ Crystal, EQ của Akin nói chung vẫn cao hơn một 'Đấu Sĩ' nào đó...

Johto, Nhà Trông Giữ Pokémon. "Đói quá, bụng đói meo rồi!" Akin vác cây cơ bida, nghênh ngang đẩy cổng Nhà Trông Giữ Pokémon, hoàn toàn không để ý đến cái lườm của bà chủ. "Làm phiền bà rồi ạ..." Crystal chắp tay, cười ngại ngùng.

Bà chủ khẽ gật đầu, nhìn về phía Lục Dã sau lưng cô: "Vị này là?" "Là Master có thể chiến thắng Người thuần hóa Rồng Lance đấy!" Akin hừ hừ nói, "Có phải lập tức có cảm giác nhà tranh thêm vẻ vang không ạ!" "Này này!

Đừng có lấy gậy gõ đầu cháu chứ!" Nhìn Akin chạy toán loạn khắp nhà, và bà chủ Nhà Trông Giữ Pokémon đuổi theo không ngừng, Lục Dã ho khan nói: "Cậu ta trước giờ... vẫn luôn tìm chết như vậy

sao?" "Ha ha..." Crystal cười gượng gạo, "Dù sao... cậu ấy cũng là người thẳng tính mà!" "Khách, mời ngồi." Ông chủ đeo kính lão, rót cho Lục Dã một tách trà, vuốt râu mỉm cười, "Hiếm khi có khách đến... nhà đơn sơ không có gì chuẩn bị, xin đừng chê nhé." "Là cháu đường đột đến làm phiền mới phải." Lục Dã cười nói.

Cặp vợ chồng chủ Nhà Trông Giữ Pokémon có vẻ ngoài bình thường này, thực ra cũng là những cao thủ ẩn mình.

Hai vị này và Pryce, Mr.

Kurt, Agatha, giáo sư Oak đều là bạn bè thời trẻ.

Mà Agatha và Samuel Oak, cũng là thanh mai trúc mã, nhưng do lý tưởng không hợp, cuối cùng mỗi người một ngả.

Đây cũng là lý do Agatha一直对 giáo sư Oak念念不忘… Bà chủ cũng là người miệng dao găm lòng đậu hũ, đợi mãi đến khi Akin về mới nổi lửa nấu cơm.

Akin ở trong sân, vui vẻ nô đùa với các Pokémon.

Crystal chống cằm, ngồi xổm một bên, mỉm cười nhìn cảnh tượng này.

Lục Dã vào bếp phụ một tay, cuối cùng cười nói: "Bà ơi, hay là để cháu nấu cho, không phiền bà nữa." "Cậu?" Bà chủ nghi ngờ liếc Lục Dã, "Cậu phân biệt được muối với đường không đấy?" Lục Dã không khỏi bật cười.

Dù sao thì, thầy Lục tôi đây, cũng là một Đầu bếp thượng hạng đấy nhé!

Món cơm gà sốt nấm rừng tươi ngon, vị đậm đà, kết hợp với thịt gà mềm mượt, nước sốt sánh mịn thơm lừng.

Akin 'ừng ực' nuốt nước bọt, dùng chiếc thìa run rẩy múc một

miếng, rồi ngấu nghiến không ngừng.

Bà chủ Nhà Trông Giữ Pokémon một tay chống cằm, má hơi ửng hồng, trong bát cơm này, bà dường như thấy lại được cả tuổi thanh xuân của mình...

Hai giờ chiều, đã đến giờ hẹn với giáo sư Bill.

Silver cũng gửi tin nhắn qua thiết bị liên lạc, hẹn gặp ở một con hẻm trong thành phố Goldenrod.

Crystal quay về trường học Huấn luyện viên do Mr.

Earl Dervish sáng lập trước.

Akin đội kính bảo hộ, gối tay sau đầu, ra cửa tiễn. "Cậu không đi cùng tôi à?" Lục Dã hỏi. "Tên đó, tôi sợ vừa gặp mặt là cãi nhau ngay." Akin bĩu môi, rồi đột nhiên cười. "Nhưng mà, nếu nó muốn gặp tôi, chắc chắn sẽ tự mình đến tìm tôi!" Lục Dã hơi ngẩn ra, rồi cười gật đầu: "Cũng phải..." Tuy nhóm Johto hay đấu đơn với nhau.

Nhưng dùng chính lời của Akin để miêu tả, nhóm Johto, là sự tin tưởng giữa những người đồng đội. "Ghos!" Haunter bay lơ lửng bên cạnh Lục Dã, nhếch mép cười, vẫy vẫy móng vuốt với Akin.

Akin nhớ lại cảnh bị nó đánh lén buổi sáng, tức đến nghiến răng.

Nhưng vẫn lấy ra một vật phẩm bằng kim loại từ trong túi. "Nè, tặng cậu." Akin quay mặt đi, ho khan một tiếng. "Đây là gì?" Lục Dã ngẩn ra. "Vốn là bà chủ Nhà Trông Giữ Pokémon cho tớ, là phần thưởng vì đã giúp việc." Akin sờ sờ mũi, "Nhưng Polibo đã tiến hóa rồi, đối với tớ cũng không có tác dụng lớn lắm..." "Coi như là quà xin lỗi vì đã đột kích bất ngờ sáng nay đi!" Akin nói một cách thẳng thắn.

Vật phẩm kim loại này quả thực có chút quen mắt, Lục Dã dùng Hệ thống quét một cái. 【Đá Vua: Được coi là tín vật của bậc vương giả, khi mang theo, các đòn tấn công đôi khi sẽ khiến đối thủ nao

núng. (Ý chí của Vua!)】 Sự quý giá của thứ này không cần phải nói cũng biết.

Nhưng Haunter dường như chẳng có hứng thú gì với nó, ngay cả ý muốn liếm lưỡi cũng không có. "Ghos!" Haunter chán ghét lắc đầu. "Này!

Làm thế thực sự tổn thương tớ lắm đấy!" Akin kêu lên. "Ghos!" Haunter lè lưỡi, làm một bộ mặt Mặt Nạ Quỷ.

Nhưng đây dù sao cũng là tấm lòng của Akin.

Lục Dã nhận lấy Đá Vua, vỗ vỗ vai Akin, có chút cảm động nói: "Yên tâm đi, lần sau quay video, tôi sẽ nương tay với cậu hơn!" Akin ngẩn ra, thổi bay lọn tóc mái, hừ hừ nói: "Không cần, có chiến thuật mới gì... cứ việc tung ra đi!" … Sau khi từ biệt Akin, trong nhóm chat đột nhiên 'tít tít' inh ỏi.

Akin: "Sáng nay khiêu chiến thầy Lục, suýt nữa thì thắng rồi!" Crystal bất đắc dĩ thở dài: "Dù sao cũng là thầy Lục nương tay mà..." Chỉ dựa vào hai con Pokémon mà đã có thể hoàn hảo đạt được mục tiêu chiến thuật... khó mà tưởng tượng được, khi thầy Lục chỉ huy sáu con Pokémon thì sẽ là cảnh tượng như thế nào.

Blue Oak: "6V6?" Akin ho khan: "Không khác biệt... chỉ thua có mấy giây thôi!" Blue Oak nhướn mày.

Akin tuy liều lĩnh, nhưng trong lĩnh vực chiến đấu dã ngoại, vẫn khá là có tính tấn công.

Thầy Lục... ngay cả hình thức này cũng rất giỏi sao?

Red đột nhiên nắm chặt tay, nhiệt huyết sôi trào đã lâu không thấy.

So với việc đứng ngoài quan sát... quả nhiên vẫn là cùng Pokémon ra trận, càng khiến người ta kích động hơn!

Red: @Thầy Lục, lần sau đến Núi Silver đi!

Lục Dã sắc mặt hơi đổi, ho nhẹ nói: "Nhất định, nhất định!" Lorelei: "Nói đến... cũng đã lâu rồi không cùng các Pokémon chiến đấu rồi nhỉ." Hình thức chiến đấu dã ngoại đã bị hủy bỏ tại các Đại hội Liên Minh.

Chủ đề sau đó trong nhóm là những hồi ức về quá khứ của thế hệ cũ như Red, Lorelei.

Lorelei tuy đã là dì già, nhưng 'Mr.

Rime' của cô thực sự là một vũ khí lợi hại trong chiến đấu dã ngoại... "Sau này vẫn nên cẩn thận một chút." Lục Dã lau mồ hôi lạnh, lẩm bẩm. "Không có thể chất của người Chân Tân... hình thức này thật sự không thua nổi!" Theo thống kê chưa đầy đủ, trong bản đặc biệt, Red tổng cộng bị đóng băng hai lần, hóa đá một lần, đuối nước hai lần... có thể sống sót, quả không hổ danh 'Đấu Sĩ'!

Tắt giao diện trò chuyện, mân mê viên Đá Vua trong tay, Lục Dã cùng Haunter tiến về thành phố Goldenrod. ...

Thành phố Goldenrod là thành phố sầm uất nhất Johto, các thiết bị trao đổi liên lạc cũng vô cùng đầy đủ.

Lần này đến đây cũng là để giúp Haunter hoàn thành tiến hóa.

Trong con hẻm đã hẹn, Lục Dã gặp được thiếu niên mặc đồ đen, tóc đỏ, vẻ mặt lạnh lùng. 'Người Trao Đổi', Sakaki Silver.

Silver cúi đầu, nhìn bức ảnh trên điện thoại, im lặng gật đầu với Lục Dã.

Lục Dã cẩn thận quan sát người con trai ruột của Giovanni trong truyền thuyết, xoa cằm.

Ừm...

Về danh nghĩa, 'Người Trao Đổi' này vẫn là thiếu gia của mình đấy nhỉ! "Đi thôi." Thầy Lục cũng không nhiều lời, "Đến phòng thí nghiệm của giáo sư Bill trước." Silver im lặng gật đầu, liếc nhìn Haunter trên vai Lục Dã, có chút ngạc nhiên.

Tích lũy đến thực lực này rồi mới chọn tiến hóa sao.

Đúng là một Huấn luyện viên cẩn thận... "Tóm lại, đến phòng thí nghiệm của Bill trước đã." Lục Dã nói.

Thiếu niên tóc đỏ mặc đồ đen khẽ gật đầu, im lặng đi bên cạnh Lục Dã.

Theo điều tra trước, con hẻm này có thể đi thẳng đến đường hầm ngầm của thành phố Goldenrod, từ đó đến phòng thí nghiệm của Bill.

Gặp mặt ở đây cũng là để Silver tránh bị Cảnh sát Quốc tế cũng như Đội Rocket theo dõi. "Cậu đi trước đi." Đứng ở lối vào đường hầm ngầm, Silver lạnh lùng nói.

Tính cách của thiếu niên tóc đỏ khá cẩn thận.

Hơn nữa, Silver nheo mắt, đánh giá thầy Lục trước mặt.

Cậu không nhìn thấu được người đàn ông này.

Rõ ràng trông rất yếu.

Nhưng từ thông tin có được, anh ta đã liên tiếp chiến thắng Lance, Cynthia và nhiều cường giả khác.

Ngay cả tên Akin kia... trong trận chiến đấu dã ngoại dường như cũng đã thua anh ta.

Cảm giác sai lệch cực mạnh này khiến Silver càng thêm cảnh giác. "Không vấn đề." Lục Dã cười, thản nhiên bước về phía trước, để lại lưng mình cho Sakaki Silver.

Thầy Lục cũng hiểu rõ tính cách của Silver.

Tuy trầm lặng ít nói, lại là một kẻ mặt liệt, còn là tsundere và siscon... nhưng đối với những gì người khác nhờ vả, vẫn sẽ hoàn thành hết sức mình.

Mình được Green, Akin, Lance và những người khác giới thiệu... căn bản không cần lo lắng.

Người đàn ông đồng ý dứt khoát khiến Silver có chút ngạc nhiên. "Tự tin như vậy sao..." Silver lẩm bẩm, hai tay đút túi quần, theo sau bước chân của thầy Lục. … Đường hầm ngầm của thành phố Goldenrod chằng chịt, là một phần quan trọng trong xây dựng thành phố.

Ngoài ra, công trình kiến trúc biểu tượng của thành phố Goldenrod chính là Tàu điện Từ trường nối liền 'Johto' và 'Kanto'.

Lục Dã tạm thời không có ý định đi dạo, dẫn Silver đến địa chỉ mà Bill đã cung cấp. "Ghos!" Dọc đường, Haunter nhìn trái ngó phải, khí thế hiên ngang bay ở phía trước.

Nhìn bóng lưng của Haunter, Lục Dã có chút cảm khái: "Đến lúc tiến hóa rồi..." Tính từ lúc tiến hóa thành Haunter, thực ra cũng mới qua bốn tháng.

Nhưng cùng với sự tăng trưởng thực lực của Haunter, việc kìm hãm sự tiến hóa của nó không phải là một điều tốt.

Tuy có chút lo lắng cho căn nhà và ví tiền đang trên bờ vực thẳm... nhưng so với Pokémon của mình, những thứ này chẳng là gì cả!

Lục Dã lấy lại tinh thần, gật đầu.

Cùng lúc đó, Silver dừng bước, nhắc nhở: "Đến rồi." Ra khỏi đường hầm, không xa là một ngôi nhà dân đơn sơ.

Nhà của Bill. "Giáo sư Bill!

Tôi là Lục Dã, đến thăm ông!" Lục Dã bấm chuông cửa, hét vào loa thoại.

Chương 141

"Cửa mở rồi, các cậu vào đi!" Giọng của Bill truyền đến. 'Cạch' một tiếng.

Lục Dã cẩn thận đẩy cửa.

Trong phòng có chút tối tăm, đập vào mắt là những chồng sách tài liệu lộn xộn, bụi bay mù mịt.

Khắp nơi bày đủ loại thiết bị.

So với nhà ở, nói đây là phòng thí nghiệm tạm thời thì đúng hơn.

Bước vào phòng khách, Lục Dã và Silver đồng thời ngẩn người.

Một con Kabuto cao bằng người trông vô cùng bắt mắt, đôi Mắt Kép đỏ rực lóe lên ánh sáng đỏ...

Silver nhíu mày, theo phản xạ lấy PokéBall ra nghênh chiến.

Lúc này, 'Kabuto' vội vàng cởi mũ trùm đầu ra, hét lớn: "Là tôi đây, tôi là Bill!" Người mặt liệt như Silver cũng không khỏi có chút ngạc nhiên.

Lục Dã vẻ mặt quái dị, ho khan nói: "Cosplay Kabuto... sở thích quái đản gì đây!" "He he." Bill gãi gãi mái tóc xoăn ướt đẫm mồ hôi, cười ngượng ngùng, "Tôi muốn thông qua cách này để cảm nhận tâm tư của Pokémon... coi như là phương pháp nghiên cứu cá nhân của tôi vậy!" Đây đâu phải phương pháp nghiên cứu, đây rõ ràng là sở thích quái đản!

Mà nói đi cũng phải nói lại, lần này không có màn hoán đổi cơ thể với Rattata, cũng coi như là may mắn rồi.

Dù sao thì trong cả game lẫn manga, Bill đều có màn hoán đổi cơ

thể với Pokémon... "Khụ." Lục Dã sắc mặt phức tạp ho khan, "Giáo sư... mục đích tôi đến đây lần này..." "Cứ gọi tôi là Bill là được rồi!" Bill cười ngắt lời, "Tôi đã chuẩn bị xong thiết bị liên lạc rồi, đi theo tôi nào!" Đến phòng bên, một thiết bị liên lạc được đặt ngay chính giữa.

Máy móc được nối bằng các đường ống, hai bên có hai cái khay, khay vừa vặn có thể đặt một quả PokéBall vào.

Tuy dùng Pokedex cũng có thể hoàn thành việc liên lạc, nhưng đó cần Pokedex đặc chế của giáo sư Oak.

Mà loại "Pokedex phiên bản đặc biệt" này, chỉ cấp cho những người có năng lực, tổng cộng cũng chỉ phát ra được hai con số.

So với Pokedex đầy rẫy ngoài đường trên TV, loại "Pokedex phiên bản đặc biệt" này mới là biểu tượng của thân phận... "Tiến hóa qua trao đổi là mô phỏng một từ trường đặc biệt ngoài tự nhiên." Bill giải thích, "Đây cũng là lý do tại sao ngoài tự nhiên cũng có thể phát hiện Gengar và Alakazam hoang dã." "Các bước thao tác cụ thể, tôi nghĩ các cậu cũng hiểu rồi chứ?" Bill nhìn quanh hai người.

Silver tự nhiên không cần phải nói, với năng lực 'liên lạc', chuyên môn cao đến mức còn có thể giúp Akin hoàn thành tiến hóa.

Phía bên kia, thầy Lục tâm trạng có chút phức tạp.

Trái lại, Haunter lại giơ ngón cái lên. "Ghos! (๑•ㅂ•́)و✧" (Cứ giao cho tôi!) Bill cúi người xuống bàn điều khiển, bắt đầu khởi động máy.

Lục Dã nhìn Haunter, nghiêm túc hỏi: "Cậu nghĩ kỹ chưa?" "Tiến hóa thành Gengar là không thể đảo ngược..." "Hơn nữa, cậu có thể sẽ phải chịu nhiều khổ cực hơn, gặp nhiều đối thủ mạnh hơn, ngay cả nguy cơ bị thương cũng có thể tăng gấp bội..." Nói đến đây, vẻ mặt của Lục Dã trở nên có chút nghiêm túc.

Năng lực càng lớn, trách nhiệm càng lớn, rủi ro cũng vậy.

Lục Dã hy vọng Pokémon của mình có thể vui vẻ sống qua mỗi ngày, dù không chiến đấu cũng được.

Nhưng đồng thời, Lục Dã cũng sẽ tôn trọng ý muốn của Pokémon.

Nếu Haunter chọn tiến hóa, vậy thì điều Lục Dã có thể làm, chỉ có thể là cố gắng kiếm tiền gấp bội...

Dù sao thì, Pokémon và Huấn luyện viên sẽ có sự tương ứng lẫn nhau.

Tình cảm này, sẽ qua từng chút một trong cuộc sống hàng ngày, sự đồng hành mỗi ngày, sự trôi đi của thời gian, kết thành một Sợi dây liên kết.

Mà Sợi dây liên kết, chính là vấn đề quan trọng nhất giữa con người và Pokémon.

Dường như cảm nhận được tâm tư của Lục Dã, vẻ mặt của Haunter cũng trở nên vô cùng nghiêm túc.

Chịu nhiều khổ cực hơn... gặp nhiều đối thủ mạnh hơn...

đây là con đường phải trải qua để trở thành một Huấn luyện viên huyền thoại.

Mục tiêu của chủ nhân, vẫn rõ ràng như trước.

Tôi cũng sẽ không có một chút dao động nào.

Bởi vì điều tôi có thể làm, cũng chỉ có giúp chủ nhân, không ngừng trở nên mạnh hơn mà thôi...

Yên tâm đi.

Nguyện vọng của cậu, tôi nhất định sẽ giúp cậu thực hiện! "Ghos!" Haunter hai mắt sáng rực, dùng sức gật đầu. "Thật, thật tốt

quá!" Bill ở một bên lau nước mắt, nghẹn ngào nói, "Có thể gặp được Pokémon thật là quá tốt rồi!" Silver vẻ mặt quái dị.

Chỉ là tiến hóa thôi mà... có cần phải khóc thành như vậy không...

Nhưng ngay sau đó, dường như nghĩ đến điều gì, Silver nhíu mày.

Tình cảm tuy hư vô mờ mịt, nhưng trong thế giới Pokémon, lại là một loại Năng lượng có thật.

Từ việc thu phục Totodile, ban đầu là sự Bất Mãn. (Bất Mãn: Tình bạn càng thấp, sát thương càng lớn.) Đến khi tiến hóa thành Feraligatr, cuối cùng là sự Trở Về.

Silver cũng dưới sự ảnh hưởng của Akin, dần dần lĩnh hội được tình cảm giữa người và Pokémon.

Và lúc này, Silver trên người thầy Lục, đã nhìn thấy bóng dáng của rất nhiều tiền bối... người đàn ông áo đỏ đứng trên đỉnh Núi Silver, Garchomp bay lượn trên bầu trời, Mega Metagross màu bạc trắng của Silver...

Silver lắc đầu, ánh mắt多了 một phần kính ý, trầm giọng nói: "Giao cho tôi đi." Lục Dã gật đầu.

Thu Haunter lại, trao đổi PokéBall trong tay với Silver.

Qua PokéBall của Silver, có thể thấy bóng dáng một con Gyarados màu đỏ.

Giống như Gyarados màu đỏ của Lance, đây là con Gyarados đặc biệt mà Silver thu phục được ở Hồ Phẫn Nộ; do nhiễu loạn của Sóng Điện Từ, màu đỏ thời Magikarp đã còn sót lại... nói một cách nghiêm túc, vẫn có sự khác biệt so với Pokémon Shiny thông thường. (Chú thích: Lance thu phục Gyarados đỏ là tình tiết trong phim; Silver thì là tình tiết trong bản đặc biệt.) Đặt PokéBall lên thiết bị liên lạc, cổng đường ống hút quả cầu vào.

Màn hình tinh thể lỏng hiện lên dòng chữ "Đang liên lạc".

Từ trường dâng lên, một làn Sương Mù lạnh lẽo bao trùm phòng thí nghiệm. "Đây là hiện tượng bình thường." Bill nói, "Nhưng sức mạnh mà Haunter tích lũy... cũng quả thực rất kinh người." Cả ngày ăn Khối Năng Lượng cấp Master như ăn kẹo.

Sức mạnh này muốn không tích lũy cũng khó!

May mà tình trạng dị thường chỉ kéo dài một lúc, máy móc dừng lại, khay đặt PokéBall từ từ hạ xuống. "Thả Haunter ra đi." Silver gật đầu nói, "Nó sắp bắt đầu tiến hóa rồi." Tuy không bằng Haunter, nhưng Lục Dã cũng đã đọc thuộc lòng 《Sổ tay liên lạc》 mấy lần.

Tình huống lúc này, cũng nằm trong tầm kiểm soát của Lục Dã.

Lục Dã gật đầu.

Nắm chặt quả PokéBall đang hơi nóng trong lòng bàn tay.

Lục Dã thầm niệm trong lòng: "Ra đi..." "Gengar!" "Ghos! (ﾉ≧∀≦)ﾉ" Bùm!

Ánh sáng đỏ lóe lên.

Một đám Sương Mù từ trong PokéBall bay ra.

Sương mù đen kịt dâng lên, bóng đèn điện xẹt xẹt lóe sáng, nhiệt độ phòng đột nhiên giảm xuống 5°C.

Sau đó, trong đám Sương Mù đó, tỏa ra ánh sáng trắng rực rỡ!

Sương Mù chìm xuống đất, ánh sáng trắng chói lòa như thủy triều rút đi, một cặp tai nhọn hoắt từ trong bóng tối từ từ nhô lên.

Thân hình tròn trịa màu tím sẫm, nối liền với hai móng vuốt và đôi chân ngắn cũn cỡn, sau lưng là những gai nhọn và một cái đuôi ngắn.

Haunter... bây giờ nên gọi là Gengar.

Gengar với đôi mắt đỏ rực, miệng cười toe toét đến tận mang tai, nhe răng cười một tiếng.

Hàm răng trắng đều tăm tắp đó, gần như có thể đi đóng quảng cáo kem đánh răng của người da đen.

Trong nụ cười đó, lại toát lên vẻ âm hiểm đáng sợ của Gengar, nhận thông báo đóng phim kinh dị hoàn toàn không cần hóa trang. "Ghos! (๑`▽´๑)۶" Gengar cúi đầu nhìn quanh, hưng phấn vung vung nắm đấm nhỏ.

Lại mạnh hơn rồi!

Không hổ danh là cậu, Gengar!

Do thể chất hấp thụ nhiệt đặc biệt của Gengar, nhiệt độ xung quanh đã giảm xuống 5°C.

Bill có chút nhát gan, hai tay ôm vai rùng mình một cái, sắc mặt tái nhợt nói: "Dáng vẻ của Gengar... thật sự có chút đáng sợ... "Ừm...

đáng sợ sao?" Lục Dã xoa cằm, mỉm cười, "Tôi lại thấy nó khá dễ thương!" "Ghos!" Gengar cười hắc hắc, lè chiếc lưỡi đỏ rực, liếm về phía Lục Dã.

Lục Dã mặt vẫn tươi cười, không né không tránh.

Tỷ lệ tê liệt ba mươi phần trăm, làm sao có thể xui xẻo như vậy...

Mặc cho chiếc lưỡi ướt át liếm qua cổ.

Sau đó, Lục Dã toàn thân cứng đờ.

Thầy Lục rơi vào trạng thái 『Tê Liệt』! "Không, không sao chứ?" Trên khuôn mặt lạnh như tiền của Silver, hiện lên một tia căng thẳng. "Chuyện... chuyện nhỏ!" Tuy lưỡi có chút tê, nhưng Lục Dã vẻ mặt như thường xua xua tay.

Dùng ngón tay run rẩy, từ trong lòng móc ra một quả Cheri Berry,

run run nhét vào miệng.

Silver và Bill đồng thời ngẩn người tại chỗ.

Sao cậu lại thành thục đến thế! "Ghos!" Gengar đắc ý hai tay chống hông, nhe răng cười một tiếng.

Thầy Lục sau khi hồi phục hành động, vỗ vỗ đầu Gengar, tiện tay dùng Pokedex quét một cái. 【Gengar Loại: Ma + Độc Năng lực: Thân Thể Nguyền Rủa Chiêu thức: Bóng Ma, Thôi Miên, Ánh Nhìn Đêm, Cú Đấm Bóng Ma...】 Sau khi tiến hóa, Gengar cũng không học được chiêu thức mới nào.

Điều này khiến thầy Lục thở phào nhẹ nhõm.

Nhưng danh sách chiêu thức của Gengar tạp nham, ngay cả Cú Đấm Băng và Mặt Nạ Quỷ cũng có, đủ thấy sự khắc khổ trong huấn luyện hàng ngày của nó. (Mặt Nạ Quỷ: Dùng khuôn mặt đáng sợ lườm đối thủ, khiến đối thủ sợ hãi và giảm mạnh tốc độ di động.) Theo khả năng lĩnh ngộ của Gengar nhà mình, Lục Dã suy đoán.

Chiêu Mặt Nạ Quỷ này có lẽ là thời Haunter, nó vô tình lĩnh ngộ được khi soi gương...

Về mặt Năng lực.

Tuy về lý thuyết, Năng lực của Gengar từ 『Lơ Lửng』 biến thành 『Thân Thể Nguyền Rủa』, mất đi khả năng bay lơ lửng.

Nhưng từ Gengar mà Satoshi thu phục trong phần phim mới nhất, Gengar vẫn có thể bay bằng các phương pháp khác.

Tắt Pokedex, Lục Dã cẩn thận đánh giá Gengar, xoa cằm.

Thầy Lục trước khi xuyên không đã là một fan trung thành của Gengar.

Tuy ở thế hệ 8 có Dragapult là thế hệ sau mạnh hơn, nhưng

Gengar vẫn là ông trùm của hệ Ma.

Vừa bẩn vừa mạnh... sao lại có một Pokémon ngầu như Gengar chứ!

Chương 142

"Gengar." Lục Dã cười, đưa tay về phía Gengar. "Sau này xin hãy chiếu cố nhiều hơn!" "Ghos! (≧∇≦)ﾉ" Gengar nhếch miệng cười, đôi chân ngắn cũn cỡn nhảy lên tại chỗ, 'bốp' một tiếng đập vào tay Lục Dã. "Hả?

Cậu bây giờ vẫn chưa bay được à?" Lục Dã ngạc nhiên nói.

Thật lòng mà nói, trước đây Haunter一直 bay lơ lửng bên cạnh, khiến thầy Lục cũng có chút quen rồi.

Bây giờ thấy Gengar nhảy tưng tưng trên mặt đất...

Ừm... có chút dễ thương. "Để tôi giải thích." Bill ho khan một tiếng, nói: "Tuy Gengar có khả năng bay, nhưng đã mất đi Năng lực 'Lơ Lửng', Gengar cần phải tiêu hao Năng lượng mới có thể bay được... bây giờ vừa mới tiến hóa, tự nhiên có chút không thích ứng được." "Ghos..." Gengar có chút chán nản gãi đầu.

Lục Dã lập tức hiểu ra.

Điều này giống như chiêu bị động biến thành chiêu chủ động.

Bây giờ Gengar muốn bay, vẫn cần phải tốn mana.

Silver đứng một bên đã lâu, đột nhiên lên tiếng: "Có thể tạm thời dựa vào Năng lượng Ma để đạt được trạng thái Lơ Lửng." Gengar nhìn Lục Dã, thấy Lục Dã gật đầu, sau đó bắt đầu thử đi thử lại.

Sau khi thất bại hai ba lần, Gengar dựa vào Sương Mù, đột nhiên bay lơ lửng lên, vui vẻ xoay tròn trên không trung. "Thật là... thiên phú kinh người." Bill lẩm bẩm.

Silver nhíu mày nói: "Đây chỉ là bay tạm thời... muốn bay tự do như Haunter, vẫn cần sự trợ giúp của niệm lực mới được." Lục Dã

ngẩn người.

Giống như dự cảm nguy hiểm, trong lòng đột nhiên giật mình.

Năng lực tâm linh mà Gengar có thể nắm vững, chẳng phải chỉ có chiêu 『Tâm Linh』 thôi sao?

Máy Kỹ thuật thì đơn giản.

Chỉ cần thầy Lục muốn, dù là từ chỗ Sabrina hay Cynthia, cuối cùng cũng có cách để có được.

Nhưng nếu dựa vào phương pháp huấn luyện của hai vị đại lão đó... huấn luyện chiêu 『Tâm Linh』, chi phí có lẽ lại là một con số trên trời! "Không biết dựa vào thu nhập từ game tháng sau, có gánh nổi không đây..." Lục Dã lẩm bẩm. "Ghos? (⊙_⊙)" Lúc này, Gengar lại một lần nữa ngã phịch xuống đất, vẻ mặt ngơ ngác gãi đầu.

Lục Dã nhíu mày.

Thầy Lục đã quen với cảm giác nó bay lơ lửng bên cạnh.

Hơn nữa, cứ để Gengar ngã tới ngã lui như vậy, cũng quá đau lòng!

Liếc nhìn Gengar đang ngồi trên đất, tay nhỏ đặt trên đôi chân ngắn, vẻ mặt ngoan ngoãn.

Lục Dã thở dài, cắn răng nói: "Số tiền này bắt buộc phải chi!" … Thời gian tiếp theo, Lục Dã ở lại nhà Bill, kiểm tra các chỉ số của Gengar sau khi tiến hóa.

Các chỉ số đều rất bình thường, chỉ có khả năng tiêu hóa là phi thường, sức mạnh cánh tay cũng vượt xa Gengar bình thường...

Silver nhìn Gengar đang bay trước bức tường, nắm đấm vung ra tạo thành tàn ảnh, chìm vào suy tư.

Đây chẳng lẽ là... phương pháp huấn luyện đặc biệt gì sao?

Đột nhiên, trong lòng Silver lóe lên một ý.

Gọi Pokémon của mình ra, trầm giọng nói: "Weavile, chú ý quan sát cách nó dùng Cú Đấm Băng." Weavile chuyên về hệ Băng, mang theo tâm thái học hỏi, nghiêm túc gật đầu...

Phía bên kia.

Bill cầm một bản báo cáo nói: "Hiện tại thời gian Lơ Lửng của Gengar là từ hai mươi phút đến nửa tiếng." "Dựa vào Tâm Linh, có thể giảm đáng kể tiêu hao khi bay, gần như tương đương với tốc độ hồi phục..." Lục Dã vẻ mặt quái dị nói: "Đang chuẩn bị rồi, đang chuẩn bị rồi..." Thầy Lục đã hỏi Sabrina trong nhóm về phương pháp huấn luyện chiêu 『Tâm Linh』.

Tuy Sabrina vẫn chưa trả lời, nhưng Lục Dã đã chuẩn bị sẵn sàng để 'nạp tiền'... "May mà..." Lục Dã tự an ủi, "Bỏ ra mấy triệu để đổi lấy khả năng Lơ Lửng cho Gengar, vẫn đáng!" "À đúng rồi." Bill đột nhiên nhắc nhở, "Gengar vừa mới tiến hóa, có thể chuẩn bị thêm một số tài nguyên bổ sung, để củng cố và nâng cao đấy!" Lục Dã ngẩn người, theo phản xạ nhìn về phía Gengar. "Ghos! (๑´ㅂ`๑)" Gengar ngẩng đầu, ngây ngô cười một tiếng.

Thầy Lục đột nhiên cảm thấy khóe mắt có chút ẩm ướt.

Tại sao trong mắt tôi luôn ngấn lệ.

Vì tôi yêu Pokémon của mình tha thiết!

Tuy nhiên, lồng ngực vẫn có chút âm ỉ đau.

Nhưng Gengar vừa mới tiến hóa, số tiền này vẫn đáng để chi...

Lục Dã tự trấn an.

Trong nửa tiếng tiếp theo, thầy Lục chỉ ngồi nhìn Gengar bay lơ lửng lên xuống, thực hiện những động tác giống như đang tập phục

hồi chức năng.

Gengar tròn vo thực chất được tạo thành từ bóng tối và khí gas.

Lúc này, Gengar đang quơ tay và đôi chân nhỏ, bơi ếch dưới trần nhà. "Ghos!" Gengar thậm chí còn giả tiếng ngoi lên lấy hơi khi bơi.

Nhờ lực đẩy của không khí, Gengar lại đổi sang tư thế bơi ngửa.

Đôi mắt đỏ rực híp lại thành hình trăng lưỡi liềm, Gengar nhe răng cười. "Ghos!" "Để thích nghi với cơ thể mới, nó thật sự rất nỗ lực." Bill cảm khái nói.

Lục Dã xoa cằm.

Sao lại cảm thấy... biểu cảm của tên này quen thế nhỉ?

Trong khoảnh khắc, Lục Dã lóe lên một ý nghĩ.

Cậu nhớ ra một biểu tượng cảm xúc kinh điển.

NheRăngCười.jpg.

Cúi đầu nhìn điện thoại, Lục Dã đối chiếu một chút rồi chậm rãi gật đầu. "Ừm... biểu cảm này đúng là rất hợp với Gengar..." Nói đến đây, Gengar cũng là một nhà sản xuất emoji có tiếng.

Sản lượng đủ để so sánh với Squirtle đeo kính râm.

Phải tìm thời gian làm hai bộ emoji, lại có thể khoe trong nhóm rồi.

Ở một bên khác.

Silver cất sổ tay, thu hồi Weavile đang nhắm mắt trầm tư vào PokéBall.

Dù tạm thời chưa nhìn ra manh mối gì, nhưng cứ ghi lại phương pháp huấn luyện của người đàn ông này trước đã.

Mang về nghiên cứu, chắc chắn sẽ có thu hoạch.

Silver đứng dậy, với vẻ mặt lạnh như tiền nói: "Nhiệm vụ của tôi

đã hoàn thành...

Vậy, tôi xin phép đi trước." Nói xong, Silver vẫy tay, đi thẳng ra cửa.

Lục Dã gọi cậu ta lại: "Để tôi tiễn cậu." Silver bằng lòng giúp đỡ, Lục Dã vẫn khá cảm kích.

Những trường hợp thông tin thất bại cũng không ít, Bill và Silver coi như là bảo hiểm kép.

Giờ Gengar đã tiến hóa thành công, Lục Dã cuối cùng cũng thở phào nhẹ nhõm.

Silver dừng bước, nhìn chằm chằm Lục Dã một lúc lâu, lạnh lùng nói: "Đi theo tôi không an toàn đâu." Mấy ngày nay, hoạt động của Cảnh sát Quốc tế khá thường xuyên.

Dường như họ muốn lợi dụng Silver, con trai của Sakaki, làm đột phá khẩu để bắt Giovanni.

Silver không muốn gây thêm phiền phức cho người khác. "Chỉ tiễn đến con hẻm lúc nãy thôi." Lục Dã cười nói, "Hơn nữa, tôi cũng tiện đường." Nghe nói sắp về nhà, Gengar từ trên không trung ngã phịch mông xuống đất, rồi lại nảy lên như một quả bóng cao su.

Sau khi đứng vững, Gengar chống nạnh, nhe răng gật đầu, "Ghos!" Dù sao cũng là ý tốt của tiền bối, không có lý do gì để từ chối.

Silver im lặng một lúc lâu, đưa tay lên trán, bất lực nói: "Đi thôi." Sau khi chào tạm biệt Bill.

Lục Dã và Silver đi đến cửa, hỏi: "Đúng rồi... cậu có tải phần mềm trò chuyện nào không?" Silver ngẩn ra, rồi lập tức mờ mịt lắc đầu. "Vậy thì tải một cái đi." Lục Dã nhếch miệng cười, lại bắt đầu thu thập Pokedex. "Akin và Crystal đều ở trong group chat đấy!" Silver nhíu mày nói: "Xin lỗi... tôi không hứng thú với những thứ này." Dù

đang ở Johto, Silver trước nay vẫn quen chiến đấu một mình, rất ít khi liên lạc với Akin.

Mấy thứ như lướt group chat thật sự không hợp với tính cách của Silver. "Vậy à." Lục Dã cũng không ép, xoa cằm. "À đúng rồi... tôi nhớ Green cũng ở trong nhóm, còn thường xuyên trồi lên nữa đấy." Lục Dã thấy rõ thân hình của thiếu niên tóc đỏ cứng đờ trong giây lát.

Cậu ta im lặng rút điện thoại ra.

Silver không biểu cảm quét mã QR Lục Dã đưa ra, rồi lập tức quay người đi. "Tít ——" Lục Dã khoanh tay, không nhịn được cười.

Nhìn vành tai hơi ửng đỏ của vị thiếu gia Team Rocket này.

Năng lực 『Cuồng đối thủ』 chắc chắn là hàng thật giá thật rồi.

Chỉ là có hơi thương cảm cho lão đại Giovanni, với tính cách ít nói của Silver, việc thấu hiểu lẫn nhau rõ ràng còn một chặng đường dài phải đi... ... 【Chủ nhóm 'Thầy Lục' đã mời thành viên 'Silver' tham gia Group Chat】 Ngay cả cái gã mặt than này cũng bị kéo vào nhóm, Akin ngạc nhiên một lúc.

Lẽ nào tên này... cũng thành fan của thầy Lục rồi?!

Akin: Chào mừng chào mừng!!

Không ngờ cậu cũng dùng smartphone đấy, ha ha ha ha!!

Silver: ...

Blue Oak: ...

Lance: ...

Cùng lúc đó, tại Mt.

Silver, người đàn ông mặc áo đỏ bỗng nhíu mày.

Sao cảm giác có người cướp lời thoại của mình vậy?

Mở group chat, Red gõ ra câu nói kinh điển trứ danh.

Red: ...

Nhóm đột nhiên im lặng, Akin có chút khó xử.

May mà Green kịp thời chuyển chủ đề. "Thầy Lục, Haunter đã tiến hóa chưa?" Green hỏi. "(Hình ảnh) Ừ, cũng khá dễ thương." Lục Dã chĩa camera về phía Gengar chụp một tấm.

Gengar dùng tay kéo khóe miệng, linh hoạt lè lưỡi lên xuống.

Chương 143

Blue Oak khẳng định: Huấn luyện rất xuất sắc.

Từ lúc vào nhóm đến nay đã năm tháng, Blue Oak tận mắt chứng kiến quá trình tiến hóa của Gengar.

Năng lực huấn luyện của thầy Lục, khiến một 'Huấn luyện viên' như Blue Oak cũng phải gật đầu công nhận.

Xem ra, việc thầy Lục bị Red coi là đối thủ không phải là không có lý do.

Yellow cười nói: "Gengar đang cosplay Lickitung à?" Thầy Lục bất lực đáp: "Tên này... bình thường hay thích lè lưỡi dọa người, sắp thành kỹ năng bị động luôn rồi!" Takeshi híp mắt nói: "Gengar dùng chiêu Liếm để thể hiện sự thân mật với Huấn luyện viên...

Ngoài ra, bụng của Gengar có một không gian thứ nguyên, có thể chứa rất nhiều thứ." Hả?

Không gian thứ nguyên?

Vậy sau này tôi có thể ôm Gengar rồi rút ra một thanh đại bảo kiếm từ bụng nó không?

Lục Dã nghiêm túc nhìn Gengar.

Khiến Gengar mặt mày tái mét, dùng tay nhỏ che má. "Ghos?!

Σ(°△°|||) " Nhưng rất nhanh, thầy Lục đã nhận ra có gì đó không ổn.

Nếu có không gian thứ nguyên... vậy chẳng phải Gengar sẽ không bao giờ ăn no sao?!

Vậy chi phí tiền ăn phải tính thế nào đây?!

Lại quên mất vụ này...

Lục Dã mặt mày quái dị.

Vãi chưởng!

Nuốt nước bọt, Lục Dã tự an ủi: "Thôi kệ... dù sao hệ thống cũng có thể đổi Berry, vẫn nuôi nổi... chắc thế." Hệ thống: 【??】 Silver ngoài quen biết với Green, còn có mối quan hệ thầy trò bạn bè với Lance, Blue Oak và những người khác.

Sau khi chào hỏi làm quen, Silver liền lặng lẽ lặn mất tăm.

Trong nhóm, Sabrina @Thầy Lục: "Bí kíp luyện Psychic tôi đã bắt đầu chuẩn bị rồi, cậu có yêu cầu cụ thể gì không?" Suy nghĩ của Sabrina rất đơn giản.

Trong nhóm, người đoán ra thân phận của thầy Lục chỉ có một mình Sabrina.

Cảm giác kích thích khi cùng chia sẻ bí mật này khiến Sabrina có chút phấn khích.

Hơn nữa, mọi người đều là, hoặc đã từng là Cán bộ của Team Rocket, giúp đỡ lẫn nhau cũng là điều nên làm.

Lục Dã hơi ngại ngùng: "Chi phí tốt nhất là rẻ một chút, tôi còn phải nuôi mấy nhóc khác nữa..." Sabrina ngẩn ra, rồi lập tức hiểu ra.

Vừa đảm bảo uy lực, vừa phải cân nhắc tính hiệu quả kinh tế, đây đúng là phong cách của một nhà nhân giống truyền thống...

Tuy nhiên.

Khóe miệng Sabrina cong lên một nụ cười lạnh lùng quyến rũ.

Đối với một Esper mạnh mẽ, đây chỉ là chuyện nhỏ!

Psychic là một trong những át chủ bài của hệ Tâm linh, các Bậc

thầy hệ Tâm linh đều có phương pháp huấn luyện độc đáo của riêng mình.

Mà bí kíp có nguồn gốc từ Sabrina, lại càng không thể thiếu việc "nạp tiền".

Gửi đi danh sách chi phí lên đến gần chục triệu, Sabrina trầm ngâm: "5 triệu... giá này, chắc cậu ấy sẽ hài lòng..." Giữ vững tâm niệm nghèo gì thì nghèo chứ không thể nghèo giáo dục.

Thầy Lục tắt giao diện trò chuyện, bình ổn lại tâm trạng, vẻ mặt phức tạp nói: "Cảm giác... lại sắp không trả nổi nợ cho Cynthia rồi..." Rõ ràng các khoản nợ khác đều có thể giải quyết, chỉ có của Cynthia là trả mãi không hết...

Lẽ nào đây là một loại Lời nguyền?!

Lục Dã lắc đầu, nhìn sang Silver bên cạnh.

Tên này từ nãy đến giờ vẫn đang xem trộm màn hình.

Từ góc độ này, có thể lờ mờ nhận ra cậu ta đang lướt trang cá nhân của Green... "Khụ!" Lục Dã cố tình ho một tiếng.

Silver thành thục tắt màn hình điện thoại, sắc mặt như thường nói: "Tiễn đến phía trước là được rồi, thầy Lục." Lục Dã mỉm cười gật đầu.

Hai người vừa mới ra khỏi đường hầm dưới lòng đất, quay lại con hẻm gặp nhau lần đầu.

Con hẻm khá hẹp, chỉ đủ cho một người đi qua.

Một bầy Meowth hoang đang tranh giành thức ăn, thấy có người đến liền chạy tán loạn.

Lục Dã đang định chào tạm biệt Silver.

Ánh nắng ở lối ra đột nhiên tối sầm lại.

Đứng ở lối ra con hẻm.

Người đàn ông mặc áo khoác màu nâu, khuôn mặt từng trải, đứng ngược sáng, kéo theo một cái bóng dài.

Mái tóc rối bù vểnh lên phía trước.

Người đàn ông vẻ mặt nghiêm túc, từ cổ áo khoác lôi ra một tấm thẻ đen tuyền. "Cảnh sát Quốc tế." Người đàn ông với mật danh 'Looker' nói như vậy.

Lục Dã liếc mắt đã nhận ra vị Cảnh sát Quốc tế kỳ cựu này.

Mật danh 'Looker'.

Thực tế là một chú trung niên mặt mày từng trải, làm việc nghiêm túc.

Hình bóng của vị cảnh sát này hoạt động ở khắp các thế hệ.

Thậm chí còn có thành tích xuất sắc như tiêu diệt tàn dư của Team Galactic, bắt giữ Thất Hiền của Team Plasma.

Nhưng vì không biết luồn cúi, lại thích hành động một mình.

Công bù tội, Looker nhiều năm vẫn chưa được thăng chức.

Nhưng Looker không lấy thăng chức làm mục tiêu, mà thật sự đang nỗ lực phấn đấu để chống lại tội phạm.

Dùng lời của Saitama để nói, đây chính là một 'Anh hùng vì sở thích'.

Nhìn chung.

Thầy Lục đối với người đàn ông làm việc nghiêm túc, mang trong mình tinh thần chính nghĩa này có cảm tình khá tốt.

Nhưng lúc này, không phải là dịp thích hợp để hàn huyên.

Lục Dã bất giác liếc nhìn Sakaki Silver sau lưng.

Hiện tại, mình rất có thể bị coi là đồng bọn của nghi phạm!

Bên cạnh mục tiêu lại xuất hiện một thanh niên trông có vẻ quen mặt.

Điều này nằm ngoài dự đoán của Looker.

Nhưng ông vẫn ho khan nói: "Thưa cậu, tôi không có ác ý... tôi chỉ muốn hỏi cậu thiếu niên sau lưng cậu một vài chuyện." Câu này là nói với thầy Lục.

Sakaki Silver lạnh lùng nói: "Trước khi hỏi con tin của tôi, không phải nên hỏi tôi trước sao?" "Con tin?" Looker nhíu mày.

Sakaki Silver áp sát Lục Dã, hạ giọng nói: "Bây giờ, tấn công tôi đi." Không muốn liên lụy đến thầy Lục, đây là cách tốt nhất.

Dù có nguy cơ bị thương, nhưng Sakaki Silver càng không muốn làm hại người vô tội.

Nhân lúc hỗn loạn của trận chiến, Sakaki Silver cũng tự tin có thể trốn thoát.

Nhưng thầy Lục mãi không ra tay.

Tình thế rơi vào bế tắc.

Tiếng ho của Lục Dã đột nhiên phá vỡ sự im lặng của con hẻm nhỏ. "Ngài Looker, nể mặt tôi một chút." Lục Dã nói, "Chúng ta có thể ngồi xuống nói chuyện." Hai người trước và sau lưng cậu đồng thời sững sờ.

Lần đầu gặp mặt, lại có thể gọi chính xác mật danh của mình.

Điều này khiến Looker giật mình.

Mật danh của Cảnh sát Quốc tế, chỉ tiết lộ cho sở cảnh sát địa phương phối hợp điều tra.

Vị thiếu niên này... lẽ nào có liên quan đến cảnh sát?

Một bên khác.

Trên khuôn mặt lạnh như băng của Silver, hiếm khi lộ ra một tia kinh ngạc.

Thầy Lục... ngay cả Cảnh sát Quốc tế cũng có quan hệ sao?

Lời của Lục Dã dường như thật sự có hiệu quả.

Bầu không khí căng như dây đàn lập tức dịu xuống.

Hai bên im lặng thu lại PokéBall.

Để xoa dịu sự khó xử, Looker gãi đầu, cười ha hả nói: "Tôi biết gần đây có một quán cà phê khá ổn... vừa hay có thể ngồi xuống nói chuyện." "Hay là, tôi dẫn hai người qua đó, tôi mời!" Nhìn sâu vào Looker một cái, Silver im lặng nhìn về phía thầy Lục.

Lục Dã mỉm cười gật đầu.

Đối với nhân phẩm của Looker, Lục Dã vẫn khá chắc chắn.

Dù sao vị cảnh sát hình sự này, từng hợp tác với bộ ba Team Rocket, cùng nhau bắt giữ Cán bộ Team Galactic.

Người có thể hợp tác được với bộ ba Team Rocket, tính cách tự nhiên cũng không đến nỗi nào. ...

Dưới sự dẫn đường của Looker, ba người đến một quán cà phê ở thành phố Goldenrod.

Trong một phòng riêng của quán cà phê.

Looker nhìn chằm chằm Lục Dã, khuôn mặt từng trải lộ ra chút tò mò: "Thưa cậu, có thể cho hỏi... tại sao cậu lại biết mật danh của tôi?" Silver cũng trưng bộ mặt lạnh như tiền, quay đầu về phía Lục Dã.

Từ lúc gặp mặt, người đàn ông này đã để lại cho cậu một ấn tượng sâu sắc khó lường.

Mà bây giờ... lai lịch của thầy Lục dường như càng thêm bí ẩn... "Ồ... tôi nghe các cô Jenny nói chuyện với nhau." Lục Dã mỉm cười nói: "Người đàn ông mặc áo khoác màu nâu hoạt động ở khắp các khu vực... trong sở cảnh sát có không ít người là người hâm mộ của ngài đấy." Lời này cũng không phải là bịa đặt.

Trong game, sẽ có NPC nhắc đến thông tin cá nhân về 'Looker'.

Đối với các cô Jenny mà nói, muốn biết mật danh cũng không phải là chuyện khó. "Thật... thật sao?" Chú trung niên mặt già đỏ ửng, cười ngượng nghịu gãi má.

Dù đối với cảnh sát hình sự, danh tiếng chỉ là gánh nặng.

Nhưng được lưu truyền trong nội bộ các cô Jenny thì cũng không có vấn đề gì.

Chỉ là... tại sao cậu ta lại biết rõ chuyện của các cô Jenny như vậy?

Looker ngẩng đầu, cẩn thận quan sát Lục Dã một lượt, tò mò hỏi: "Có thể xin hỏi quý danh của cậu không, thưa cậu?" Nhìn bàn tay Looker chủ động đưa ra, Lục Dã cười cười, bắt tay nói: "Cứ gọi tôi là Lục Dã là được rồi." Looker không có ác ý, Silver ngoài việc trộm cắp, cũng không làm chuyện gì thương thiên hại lý.

Hơn nữa trong nhóm còn có Red, Bậc thầy Rồng Lance và một loạt các đại lão chiếu cố.

Chương 144

Tính ra, ngược lại là bên Cảnh sát Quốc tế muốn chủ động kết giao với Silver, từ đó điều tra Team Rocket mới đúng.

Ừm... nói như vậy thì.

Silver không nên hoảng, người nên hoảng phải là Cán bộ Team Rocket như mình mới đúng chứ?

Lục Dã muộn màng ngẩn ra một lúc.

Mà bên kia, chú trung niên tỏ ra có chút kinh ngạc.

Sau đó dùng tay chống cằm, chìm vào suy tư.

Lục Dã... cái tên này thật sự quen tai...

Lấy điện thoại ra, Looker tra cứu ghi chú một lượt, lập tức bừng tỉnh.

Thông tin về việc biên chế lại sở cảnh sát các khu vực thời gian trước, bên Cảnh sát Quốc tế cũng có nghe nói.

Lúc đó Looker còn đặc biệt tìm hiểu.

Dường như là một thanh niên, đã phát triển ra một bộ chiến thuật Vây Đánh, và được thám tử Lance tiến cử nên đã được quảng bá rộng rãi.

Mà lúc này, cho đến khi gặp được người thật, Looker mới phản ứng lại.

Lẽ nào.

Looker thăm dò hỏi: "Cậu là...

Lục, thầy Lục?" Silver hơi kinh ngạc liếc nhìn vị cảnh sát hình sự.

Danh tiếng của thầy Lục... hóa ra đã lan rộng đến thế rồi sao?

Sự kinh ngạc này, cũng bị Looker nhạy bén bắt được. "Khụ... chỉ là hư danh thôi." Lục Dã khẽ ho một tiếng, coi như là ngầm thừa nhận.

Trên mặt vị cảnh sát hình sự,多了 một tia kính nể.

Có thể ở độ tuổi còn trẻ, đã phát triển ra chiến thuật được các liên minh quảng bá, tiền đồ của vị Huấn luyện viên này là không thể lường được.

Dù sao cũng khác với Huấn luyện viên chuyên về chiến đấu, Huấn luyện viên chiến thuật, càng già càng cay đấy!

Chả trách cậu ấy biết mật danh của mình...

Looker ngượng ngùng nói: "Thầy Lục... vừa rồi là tôi mạo phạm, xin đừng để bụng." "Tóm lại... ngài Looker, ngài cứ nói về mục đích của chuyến đi này trước đi!" Chú trung niên gật đầu. "Chuyện là thế này." Looker suy nghĩ một hồi để chọn từ, hai tay đan vào nhau nhìn về phía Silver. "Tôi muốn biết, vị trí hiện tại của cha cậu, đương nhiên... là dưới hình thức cung cấp thông tin, có nói hay không hoàn toàn là tự nguyện." Trong đôi mắt đục ngầu của chú trung niên, lộ ra một tia hy vọng, thái độ vô cùng thành khẩn.

Lục Dã thầm nghĩ, quả nhiên là để điều tra chuyện này...

Cùng lúc đó, sắc mặt của Silver trở nên có chút phức tạp.

Từ "cha" khiến cậu ta có chút kháng cự.

Silver do dự hồi lâu, vì nể mặt thầy Lục.

Như đã hạ quyết tâm, cậu ta chậm rãi mở miệng: "Lần cuối tôi gặp ông ấy, là ở khu rừng Ilex của Johto..." Dù Silver đã giấu đi một phần sự thật.

Nhưng Lục Dã vẫn hiểu ra.

Giovanni lúc đó, nhờ sự giúp đỡ của Celebi, đã hồi phục sức khỏe. "Không thể chấp nhận thất bại... thì không thể trở nên mạnh mẽ hơn." Silver nói: "Đó là lời ông ấy nói, để trở nên mạnh hơn, ông ấy cần nhiều thời gian hơn, nhiều tinh nhuệ hơn... nên ông ấy đã bước lên con đường hành động một mình.

Đến nay, tôi đã hai năm không gặp ông ấy rồi." Looker là một người lắng nghe có trình độ, cẩn thận lắng nghe lời kể của Sakaki Silver. "Vậy, suy nghĩ cá nhân của cậu thì sao?" Looker hỏi.

Silver cúi đầu nhìn PokéBall trong tay, chậm rãi nắm chặt: "Tôi sẽ tiêu diệt Team Rocket, để ông ấy cải tà quy chính... nhưng trước đó, tôi cần phải trở nên mạnh hơn nữa." Lục Dã khoanh tay, không nhịn được thầm吐槽 trong lòng: Muốn diệt Team Rocket, cứ để Giovanni về hưu trong vinh quang là được rồi...

Bố cậu chỉ mong cậu 'hạ khắc thượng' thôi!

Đương nhiên, lời này không thể nói thẳng ra.

Thầy Lục với tư cách là một Cán bộ, còn định lôi kéo bộ ba Team Rocket về công ty mình làm việc lâu dài nữa... "Tôi hiểu rồi." Chú trung niên từng trải mỉm cười, "Vất vả cho cậu rồi, thiếu niên." Silver hơi giật mình, trong lòng lại có chút cảm xúc.

Nhìn vị cảnh sát hình sự với vẻ mặt hiền hòa, Silver chìm vào im lặng. "Vậy... cuộc điều tra của tôi coi như hoàn thành!" Looker vươn vai, cười nói. "Cứ bám riết một đứa trẻ cũng không phải phong cách của tôi... muốn bắt được Giovanni, quả nhiên vẫn phải dựa vào sức mạnh của bản thân và Partner mới được!" Croagunk cười khà khà, huy hiệu cảnh sát trên mũ lấp lánh. "Vậy... tôi xin phép đi trước." Silver đứng dậy nói.

Cuộc điều tra của Cảnh sát Quốc tế đã kết thúc.

Lục Dã đang định cùng Silver rời đi.

Looker lại đột nhiên gọi: "Thầy Lục, có thể phiền cậu ở lại thêm một lát được không!" Vẫy tay chào Silver đang vội vã rời đi, Lục Dã lại ngồi xuống ghế sofa. "Còn vấn đề gì nữa sao?

Ngài Looker." "Chuyện là thế này." Chú trung niên trầm ngâm một lát, xua tay nói. "Bên Cảnh sát Quốc tế...

đang chiêu mộ nhân tài tinh nhuệ từ các liên minh." "Qua các nguồn thông tin, còn lập ra một danh sách trắng." "Trong đó bao gồm, người sáng lập chiến thuật Vây Đánh và người đi đầu trong cải cách..." Thầy Lục nghe vậy, tâm trạng lập tức có chút vi diệu.

Looker ngẩng đầu, nhìn Lục Dã, ánh mắt sâu sắc. "Thầy Lục... cậu có cân nhắc, gia nhập Cảnh sát Quốc tế không?" Gia nhập Cảnh sát Quốc tế?

Lục Dã ngẩn ra, sắc mặt dần trở nên quái dị.

Team Rocket thì thôi đi, bây giờ ngay cả Cảnh sát Quốc tế cũng đến chiêu mộ?

Không phải chứ, sếp.

Đây đúng là Vô Gian Đạo thật rồi!

May mà thầy Lục đã qua huấn luyện chuyên nghiệp, rất nhanh đã bình tĩnh lại.

Lục Dã ho khan nói: "Ngài Looker... tôi không hiểu rõ lắm về chức vụ của Cảnh sát Quốc tế, hơn nữa, tôi vẫn chỉ là một sinh viên." Vẫn chỉ là một sinh viên?

Looker suy nghĩ một lát, rồi 'ồ' một tiếng.

Các ngôi sao thể thao, ca sĩ, diễn viên thành danh, đều sẽ chọn tiếp

tục học tập để nâng cao trình độ.

Thầy Lục hiện tại, chắc cũng đang trong giai đoạn nghiên cứu học tập. "Về chức vụ thì rất đơn giản." Looker cười nói: "Theo chỉ thị của cấp trên, công việc của cậu không thuộc các bộ phận cảnh vụ, phòng chống hình sự, mà được phân công làm giám đốc chiến thuật của trường cảnh sát." "Giám đốc chiến thuật?" Theo giải thích của Looker, Lục Dã đại khái hiểu được tính chất của chức vụ này.

Thực quyền thì không thể có, nhiều nhất chỉ là một chức danh danh dự.

Nhưng giảng viên của trường cảnh sát... bản thân nó đã là một công việc cực kỳ quan trọng.

Nếu học sinh của mình có thể thăng chức lên cảnh thị trưởng, giảng viên cũng được thơm lây.

Về cấp bậc, tuy chỉ là cảnh bộ bổ, tức là lính mới vừa thi đậu vào ngành.

Nhưng đã cao hơn ngài Looker, vị tuần tra trưởng mười mấy năm chưa lên được cảnh tá, đến hai cấp.

Thật lòng mà nói, việc cấp trên coi trọng Lục Dã như vậy, khiến 'Looker' có chút ghen tị.

Nhưng tri thức chính là sức mạnh.

Đối với giảng viên, Looker luôn rất kính trọng. "Thầy Lục, cậu cứ suy nghĩ kỹ đi." Looker hai tay đan vào nhau, đặt trên bàn, nghiêm nghị nói: "Gia nhập Cảnh sát Quốc tế, sẽ không hạn chế tự do của cậu... do tính chất của chức vụ, khả năng làm việc từ xa sẽ lớn hơn." "Làm việc từ xa là sao?" Lục Dã ngẩn ra. "Chính là dạy học online đó!" Looker cười ha hả, "Không phải cậu hay đăng những video chiến thuật đó sao?

Tôi nghĩ, cứ tiếp tục đăng, chắc là coi như hoàn thành nhiệm vụ rồi!" Lục Dã vẻ mặt quái dị.

Sao kế hoạch của Cảnh sát Quốc tế, lại giống hệt lão đại Giovanni vậy?

Lẽ nào đây chính là, anh hùng có chung chí hướng trong truyền thuyết?! "Dù ngài không nói, tôi cũng sẽ tiếp tục đăng." Lục Dã thở dài nói, "Dù sao đây cũng là nghề của tôi." "Tuy nhiên, tôi không có ý định gia nhập Cảnh sát Quốc tế... tôi là người thích tự do." Looker gật đầu, tỏ vẻ hiểu.

Huấn luyện viên mạnh mẽ, sẽ không bị dao động bởi tiền bạc và quyền lực.

Phong thái không màng danh lợi của người trẻ tuổi này... thật đáng ngưỡng mộ! "Vậy, tôi sẽ báo cáo lại với cấp trên." Chú trung niên mặt mày từng trải, chủ động đưa tay ra, cười nói: "Không sao đâu, dù không gia nhập, cậu vẫn là bạn của Cảnh sát Quốc tế chúng tôi!" Lục Dã bắt tay.

Tâm trạng có chút phức tạp.

Vậy bây giờ mình rốt cuộc là... gián điệp của Cảnh sát Quốc tế, hay là nội gián của Team Rocket?

Hay là... dứt khoát làm lão đại của cả hai?

Thầy Lục ngẩng đầu nhìn trời.

Cũng chỉ là nghĩ vậy thôi...

Đây thật sự là con đường khó khăn nhất! ...

Sau lời mời từ Cảnh sát Quốc tế.

Looker còn phải tiếp tục thực hiện nhiệm vụ, nên đã chào tạm biệt Lục Dã.

Lục Dã nhìn theo bóng lưng kiên định của chú trung niên mặc áo khoác màu nâu, không khỏi cảm khái: "Đúng là một người cố chấp." Cố chấp, hay nói đúng hơn là thuần túy, loại người này thường cực đoan mà lại mạnh mẽ.

Bậc thầy Rồng Lance với tinh thần chính nghĩa mãnh liệt, hay là Red không ngừng chiến đấu... tất cả mọi người đều có mục tiêu định sẵn của riêng mình.

Còn mục tiêu của thầy Lục... chỉ muốn yên yên ổn ổn làm một con cá mặn! "Giá như Pokémon tiếp theo, có thể thu phục được một con chuyên ăn hại thì tốt rồi." Lục Dã lẩm bẩm.

Nhìn đồng hồ, trời vẫn còn sớm, nhưng quay về Thượng Hải thì không kịp chuyến bay.

Lục Dã gọi điện cho Akin, hỏi xem có thể đến nhà cậu ta ở nhờ không.

Akin lập tức vỗ ngực, cười lớn nói: "Không vấn đề!

Chương 145

Nhà tớ ở ngay thị trấn New Bark, đi xe buýt khoảng hai tiếng là tới, sáng mai ra sân bay cũng kịp!" "Đúng rồi, cậu có gặp Silver không?" Lục Dã hỏi.

Sau khi bị hỏi về quá khứ của cha mình, sắc mặt của Silver có chút không ổn.

Lục Dã biết cậu ta muốn một mình bình tĩnh lại, nên đã không cản.

Trong tình huống này, đến tìm Akin, có lẽ là lựa chọn duy nhất của Silver. "Hả?

Sao cậu biết?" Akin ngẩn ra, phàn nàn: "Nó đang ở nhà tớ tranh TV với tớ đây này, nhất quyết đòi xem phim người máy, giành remote không lại nó luôn!" Lục Dã không nhịn được cười.

Silver thiếu thốn tuổi thơ, mấy bộ phim siêu nhân người máy đúng là rất hợp khẩu vị cậu ta. "Tôi đến ở nhờ một đêm, làm phiền cậu nhé." Lục Dã nói. "Không phiền!

Máy game của tớ chuẩn bị sẵn rồi, đến chiến cả đêm đi!" ...

Kanto, căn cứ ở quần đảo Sevii.

Nữ thư ký đeo kính gọng tròn, răm rắp báo cáo: "Phát hiện bóng dáng thiếu gia Silver ở Johto, dưới đây là hình ảnh chụp được, tôi sẽ truyền cho ngài." Trong ảnh, là thiếu niên tóc đỏ với ánh mắt lạnh lùng,眉眼 và Giovanni có vài phần thần thái.

Hình chiếu ảo hiện lên.

Người đàn ông trung niên mặc vest lịch lãm, ánh mắt âm u, ngồi trên sofa, vuốt ve Persian trong lòng. "Không có ảnh rõ hơn à?" Giovanni có chút tiếc nuối nói. "Vô cùng xin lỗi!

Để tránh làm phiền thiếu gia Silver, đây đã là khoảng cách giới hạn rồi." Matori cúi đầu nói. "Thôi bỏ đi." Ánh mắt luôn cao ngạo của Giovanni, hiếm khi dịu dàng. "Nó không sao, là được rồi." "Bên cạnh thiếu gia Silver, phát hiện bóng dáng của 'đạo sư'." Matori báo cáo, "Thiếu gia Silver, dường như rất tin tưởng vị Cán bộ này." Giovanni im lặng hồi lâu, khóe miệng bỗng nhếch lên nụ cười.

Nụ cười này vừa giống như một Bố già máu lạnh, lại vừa giống như một người cha già vui mừng.

So với những vị quân vương đề phòng con cái mình, Giovanni càng hy vọng mình có thể bị chính tay Silver đánh bại.

Hạ khắc thượng.

Sau đó, do Silver kế thừa Team Rocket, truyền thừa ý chí của Team Rocket.

Đây là kỳ vọng tha thiết của Giovanni đối với con trai mình.

Vì vậy, lúc này thấy Silver chủ động liên lạc, bồi dưỡng thế lực của riêng mình.

Giovanni vô cùng vui mừng. "Không cần truy cứu trách nhiệm của 'đạo sư' sao?" Matori hỏi. "Truy cứu?

Tại sao phải truy cứu?" Giovanni đứng dậy, quay người chắp tay sau lưng, đột nhiên không kìm được mà cười lớn. "Nếu nó thật sự có thể khiến Silver hồi tâm chuyển ý, chiêu mộ nó, sẽ là lựa chọn chính xác nhất mà Giovanni ta từng làm!" Matori cúi đầu, im lặng không nói.

Dù khí thế vẫn còn, nhưng tuổi tác và sức khỏe, lại là yếu tố lớn nhất kìm hãm Giovanni.

Nếu... nếu thầy Lục thật sự có thể đưa thiếu gia Silver trở về.

Ngài Giovanni, có lẽ đã sớm chuẩn bị sẵn cho việc phó thác...

Nghĩ đến đây, tâm trạng của Matori chùng xuống. "Matori, có thể liên lạc với nó không?" Giovanni hỏi. "Liên lạc với 'đạo sư' sao?" Matori giật mình.

Ngài Giovanni...

đây là muốn đích thân nói chuyện với thầy Lục?!

Im hơi lặng tiếng hai năm, Giovanni đã rất ít khi ra lệnh ra bên ngoài.

Mà bây giờ, ông ta bất chấp nguy cơ bị theo dõi liên lạc, cũng muốn nói chuyện với thầy Lục?

Matori lờ mờ biết được vị trí của thầy Lục trong lòng Giovanni. "Tôi sẽ nâng cao quyền hạn của 'đạo sư' trong Team Rocket." Matori cung kính nói. "Xin ngài đợi một chút, để tôi liên lạc, chuyển máy cho ngài!" Giovanni khẽ gật đầu.

Có thể đoán được ý của cấp trên, đây chính là điều một thư ký giỏi nên làm.

Mà bây giờ, Giovanni lại có chút mong đợi.

Vị... thanh niên đáng để Giovanni ta coi trọng.

Người đàn ông mặc vest lịch lãm, đứng trước cửa sổ sát đất, ánh mắt xuyên qua tầng tầng mây biển.

Không thể chấp nhận thất bại... thì không thể trở nên mạnh mẽ hơn...

Để tổ chức mạnh hơn, ta cần nhiều thời gian hơn, nhiều tinh nhuệ hơn, và cả... người thân duy nhất của ta. "Hy vọng ngươi sẽ không làm ta thất vọng... thầy Lục." Giovanni lẩm bẩm.

Johto, thị trấn New Bark.

Nếu ý nghĩa của "shin" là màu trắng tinh khôi, thì "wakaba" chính

là màu xanh biếc đầy sức sống.

Cây cối xanh tươi bao quanh thị trấn nhỏ.

Trời đã về chiều, Hoothoot đậu trên ngọn cây, cất tiếng gáy báo giờ. "Đường đột đến làm phiền...

đã gây phiền phức cho bác rồi!" Lục Dã đến thăm nhà Akin, áy náy nói.

Mẹ của Akin mỉm cười nói: "Không sao đâu, thằng bé này thích mời khách lắm, bác đi dọn phòng cho cháu." Akin cười hì hì nói: "Không cần đâu ạ, thầy Lục sẽ chơi game với con, tối nay không ngủ đâu!" "Ai, vậy sao?" "Không có chuyện đó đâu ạ, xin bác cứ dọn phòng khách, phiền bác rồi!" Lục Dã nghiêm túc nói.

Nghiện game quá rồi, ma mới muốn chơi game với cậu!

Hơn nữa cậu lại không phải Cynthia, ít nhất cô ấy còn cho mình tiền ngủ qua đêm! ...

Nhà của Akin nuôi rất nhiều Pokémon nhỏ.

Đứng trên tầng hai, có thể nhìn thấy Oddish, Sandshrew, Kakuna trong sân vườn...

Akin quệt mũi, đắc ý nói: "Tớ cũng học được rất nhiều kiến thức ở Nhà trẻ Pokémon đấy... chăm sóc Pokémon, vẫn là chuyện nhỏ!" Silver đang ngồi trước TV, đợi phim siêu nhân bắt đầu, lạnh lùng nói: "Rõ ràng là mẹ cậu chăm sóc." "Cậu im đi!

Cẩn thận tôi đá cậu ra khỏi nhà đấy!" Hai người này ở chung một chỗ, đúng là cặp đôi 'Não ngắn' và 'Không vui', khung cảnh khá hài hước.

Lục Dã khoanh tay, không nhịn được cười.

Lúc này, điện thoại rung lên.

Lục Dã liếc nhìn: "Tôi ra ngoài một lát." Đến bốt điện thoại của thị trấn, Lục Dã hỏi: "Có chuyện gì vậy, Matori?" "Ngài có tiện nói chuyện bây giờ không?" "Nếu không tiện, tôi đã không nghe máy rồi." Lục Dã bất lực nói, "Nói đi, rốt cuộc có chuyện gì." "Không phải tôi tìm ngài, là ngài Giovanni, muốn liên lạc với ngài." Matori nói.

Lục Dã ngẩn ra.

Giovanni muốn nói chuyện với mình?

Chuyện tiếp xúc với Cảnh sát Quốc tế, nhanh vậy đã bị lộ rồi sao?!

Nhưng ngay sau đó, lời của Matori đã xóa tan nghi ngờ của Lục Dã. "Là chuyện liên quan đến thiếu gia Silver." Lục Dã xoa cằm.

Xem ra Giovanni tìm mình... là muốn biết thông tin về Silver...

Đây cũng không phải chuyện gì to tát.

Tương tự, thầy Lục cũng có chút tò mò về vị kiêu hùng này. "Chuyển máy cho ông ấy đi." Lục Dã nói. "Rõ." Tút... tút... tút...

Tiếng chuông vang lên.

Cùng với việc nhấc ống nghe, một giọng nói khàn khàn trầm thấp truyền đến: "Ngưỡng mộ đại danh đã lâu, thầy Lục." Đầu dây bên kia là kiêu hùng của Team Rocket, điều này cho Lục Dã một cảm giác không chân thực.

Nhưng ngay cả Red cũng đã tiếp xúc rồi, thầy Lục cũng không hoảng sợ: "Cụ thể có chuyện gì, ngài Giovanni?" "Thứ nhất, là để thể hiện thành ý chiêu mộ của ta." Giovanni nói, "Thứ hai, tái khẳng định lập trường của ta, ngươi ở Team Rocket sẽ có tự do tuyệt đối, ta sẽ không can thiệp vào bất kỳ quyết định nào của ngươi." "Nhưng, trên đời không có gì là tự do tuyệt đối." Lục Dã thở dài. "Có lẽ vậy." Người đàn ông cười cười, "Ngoài ra, nếu có thể, ta muốn biết... tình

hình gần đây của Silver." Lục Dã gật đầu: "Cậu ấy đã kết giao được những người bạn đáng tin cậy, đã có con đường của riêng mình...

đương nhiên, tôi nghĩ cậu ấy vẫn rất muốn gặp ngài một lần." "Vậy sao." Giovanni dùng bàn tay thô ráp, vuốt ve Persian trên đầu gối, "Gặp một tên tội phạm bị truy nã đầy tội lỗi?" "So với tội phạm bị truy nã, thân phận quan trọng hơn của ngài, là cha của cậu ấy." Lục Dã biết lời mình nói có chút táo bạo, tim đập thình thịch.

Nhưng đây... có lẽ là một đột phá khẩu.

Nếu có thể khiến Team Rocket thay đổi...

Lục Dã gia nhập Team Rocket, chiêu mộ bộ ba Team Rocket, cũng sẽ thuận lý thành chương.

Dù rủi ro rất lớn, nhưng vẫn đáng để thử.

Giovanni im lặng hồi lâu, đột nhiên cười nói: "Ngươi là người đầu tiên dám nói với ta những lời này đấy, thầy Lục." Giọng của Giovanni trầm thấp, nhưng Lục Dã biết điểm yếu duy nhất của ông ta. "Cha tôi thường nói, chăm lo cho gia đình là trách nhiệm hàng đầu của người đàn ông." Giọng của Lục Dã cũng thả lỏng hơn: "Ngài Giovanni, ngài rõ ràng có thể làm tốt hơn." "...Ta không thể từ bỏ Team Rocket." Giovanni trầm giọng nói: "Lục Dã, ngươi là người duy nhất trong số rất nhiều thành viên, tiếp cận Silver mà không bị bài xích." "Nếu ngươi có thể khiến nó chấp nhận Team Rocket..." "Team Rocket hiện tại, vẫn chưa đáng để cậu ấy chấp nhận." Lục Dã ngắt lời.

Giọng của Giovanni đột nhiên lạnh đi: "Vậy sao?" Ngài lại không thể chui qua dây điện thoại đến đánh tôi, ngài hung dữ cái gì! "Silver là một thiếu niên ghét ác như thù." Lục Dã trầm ngâm nói, "Mà Team Rocket hiện tại, tội ác săn trộm là không thể xóa bỏ." Giovanni im lặng hồi lâu, thở dài nói: "Thực tế...

Team Rocket đã rất lâu không tiến hành hoạt động săn trộm." "Từ khi tạo ra... con Pokémon đó, kế hoạch thu thập gen Pokémon, đã thành công." "Mà những kẻ mượn danh Team Rocket, thực hiện săn trộm, chẳng qua chỉ là một đám hề nhảy nhót mà thôi." Lục Dã vẻ mặt quái dị.

Hóa ra ngài chuẩn bị cho Team Rocket, chỉ là để tìm con trai về nhà?!

Chí hướng này cũng quá vĩ đại rồi! "Không có Team Rocket, các liên minh chỉ càng thêm hỗn loạn." Giovanni lạnh lùng nói: "Team Magma, Team Aqua, Team Galactic... ha, một đám ngu xuẩn, so với việc tập hợp sức mạnh của chúng, để Silver nắm quyền Team Rocket, mới là mục tiêu quan trọng nhất hiện nay." "Và ngươi là người duy nhất có thể hoàn thành mục tiêu, thầy Lục." "Vậy ngài có từng nghĩ đến, xây dựng hình ảnh thương hiệu cho Team Rocket không?" Lục Dã hỏi.

Giovanni ngẩn ra: "Thương, thương hiệu hình ảnh?!" Lục Dã xoa trán nói: "Đã là vì để Silver trở về, thay đổi định vị của Team Rocket mới là mấu chốt chứ." "Hình ảnh ban đầu của Team Rocket trong mắt công chúng, là những kẻ săn trộm bất hợp pháp, nếu chuyển thành cái gọi là 'chính nghĩa' thì sao?" "Team Rocket có rất nhiều nguồn vốn hợp pháp; tương tự, Team Rocket có cơ sở quần chúng, nếu biến những thứ này thành danh tiếng tốt, hình ảnh của Team Rocket cũng sẽ có chuyển biến lớn...

đến lúc đó, Silver cũng sẽ không có lý do để từ chối trở về chứ." Giovanni suy nghĩ một lát, nhíu mày nói: "Lục Dã... tà ác, mới là nền tảng tồn tại của Team Rocket." "Giống như Kỵ sĩ trong bóng tối, người thực thi pháp luật của màn đêm..." Lục Dã cười nói: "Giữa tà ác và chính nghĩa, vốn dĩ chỉ cách nhau một lằn ranh." Giovanni hơi sững sờ, đột nhiên cười ha hả: "Rất thú vị!" "Nhưng..." Giovanni đột

nhiên nghiêm túc, lạnh lùng nói, "một tổ chức không có lực lượng vũ trang, chỉ có tự chuốc lấy diệt vong... ta không thể để mặc Team Rocket bị tiêu diệt." "Chỉ cần hành động là 'chính nghĩa' là được." Lục Dã nói: "Những kẻ săn Pokémon, các tập đoàn săn trộm, băng nhóm buôn lậu... xử lý những tổ chức bất hợp pháp này, đủ để 'giải cứu' ra một nhóm Pokémon mạnh mẽ, đồng thời cũng là thủ đoạn quan trọng để thay đổi danh tiếng." Ăn đen à?

Khóe miệng Giovanni nhếch lên: "Ngươi còn thú vị hơn ta nghĩ, thầy Lục... nhưng, trong Team Rocket có rất nhiều kẻ ngoan cố." "Nếu thiếu một mục tiêu rõ ràng, Team Rocket sẽ giống như một con tàu thủng trăm lỗ... thiếu đi lý do để làm ác, chúng sẽ làm ra chuyện gì, ngay cả ta cũng không tưởng tượng được." "Vì vậy, chúng ta cần một Team Rocket hoàn toàn mới." Lục Dã đột nhiên cười lên. "Một Team Rocket được thanh trừ, chuyển biến, và tái sinh." "Một Team Rocket có thể được liên minh, quần chúng, và các Huấn luyện viên chấp nhận." "Một Team Rocket có thể khiến con trai ngài, tự hào khi nhắc đến tên." Giovanni chìm vào im lặng.

Bệnh tật của Team Rocket ngày càng nghiêm trọng, ông ta cũng đã từng cân nhắc đến việc thành lập tổ chức mới.

Nhưng điều ông ta nghĩ, là liên thủ với các tổ chức tà ác khác.

Mà bây giờ, thầy Lục đã đưa ra một lý do khiến ông ta không thể từ chối.

Chương 146

Một Team Rocket có thể khiến Silver... tự hào khi nhắc đến tên... "Thời thế đã thay đổi rồi, ngài Giovanni." Lục Dã mỉm cười nói. "So với Lỗ Đen bí ẩn và quyến rũ, mọi người sẵn lòng đứng dưới Cầu Vồng rực rỡ hơn." "Tôi nghĩ, đây cũng là nguyện vọng của Silver." Cầu Vồng à...

Đúng là một ngụ ý tốt đẹp...

Giovanni im lặng hồi lâu, cuối cùng nói: "Ta sẽ cân nhắc." "Ngoài ra, ngươi là một thuyết khách xuất sắc, thầy Lục." Giovanni cười cười. "Vinh hạnh của tôi." "Thầy Lục... ta nói là, nếu, tổ chức mới này được thành lập, ngươi có bằng lòng tham gia không?" Giovanni nghiêm túc nói.

Tốc độ quyết định của Giovanni, khiến Lục Dã có chút kinh ngạc. "Ngài đã nghĩ ra tên mới rồi sao?" "Không phải ngươi đã thay ta quyết định rồi sao?" Giovanni hỏi ngược lại.

Lục Dã ngẩn ra, vẫn chưa phản ứng kịp.

Giovanni tiếp tục nói: "Ta sẽ nâng cao quyền hạn của ngươi trong Team Rocket." "Ngươi sẽ có quyền bổ nhiệm nhân sự dưới cấp Cán bộ." "Ngoài ra, ngươi có thể trực tiếp chỉ thị cho Matori, cô ta sẽ cố gắng hết sức hoàn thành nhiệm vụ ngươi giao..." Lục Dã vẻ mặt phức tạp.

Đây đã không còn là quyền hạn mà một Cán bộ có thể có nữa rồi...

Đây là tiết tấu của đại thần phó thác! "Chú ý sức khỏe nhé, lão đại Giovanni." Lục Dã khẽ ho, "Làm việc quá sức không đáng đâu, còn phải chuẩn bị cho tổ chức mới nữa..." "Đúng vậy... nhưng nghỉ ngơi lâu như vậy.

Cũng nên hoạt động gân cốt một chút rồi." Giovanni cười cười.

Thay đổi không phải là chuyện một sớm một chiều.

Nhưng chỉ cần gieo xuống hạt giống, sẽ có khả năng nảy mầm.

Gác máy.

Giovanni nhìn ra biển mây ngoài cửa sổ sát đất, một vầng cầu vồng đang xé toạc tầng mây, đẹp đẽ mà rực rỡ. "Rainbow...

Team Rocket à?" Giovanni lẩm bẩm, khóe miệng khẽ nhếch lên. "Đúng là một kẻ thú vị..." Trời đã về chiều.

Một con Hoothoot đứng trên cột điện, ánh đèn đường loang lổ.

Lục Dã bước ra khỏi bốt điện thoại, nhận ra lòng bàn tay mình hơi đổ mồ hôi.

Nghĩ lại, việc thuyết phục một vị lãnh tụ được mệnh danh là 'Bố già' quả thực vô cùng mạo hiểm.

Nhưng xem phản ứng của Giovanni... có vẻ như mình dụ dỗ khá thành công?

Điểm mấu chốt trong lời thuyết phục của Thầy Lục nằm ở việc tái lập Đội Rocket, từ đó gọi Silver trở về.

Và đây chính là điều kiện mà Giovanni không thể từ chối.

Trong manga "Special", Giovanni thu phục Deoxys chính là để mượn sức mạnh của nó tìm ra tung tích của Silver.

Chỉ riêng tinh thần trách nhiệm với gia đình này cũng đủ để gọi Giovanni là một người đàn ông chân chính...

Chỉ là cái cảm giác nhờ vả nhầm ông lớn này khiến Thầy Lục hơi hoảng.

Mấy hôm trước, mình còn vừa mới tiếp xúc với Cảnh sát Quốc

tế...

Bên này không những không có chuyện gì, ngược lại còn được thăng chức tăng lương nữa?

Sếp ơi, em sắp lên làm phó trùm rồi, sao còn chưa hốt ổ vậy!? "Thôi kệ... nếu Đội Rocket có thể tẩy trắng thành công, thì có lộ cũng không sao." Lục Dã xoa cằm.

Dựa vào lời của Giovanni, quyền hạn hiện tại của mình tương đương với một Cán bộ cấp cao của Đội Rocket.

Ngang hàng với ba Admin cũ và Sabrina.

Ngoài việc trực thuộc Giovanni, mình còn có thể ra lệnh cho Matori...

Lục Dã nảy ra ý, lại gọi một cuộc điện thoại cho Matori: "Đang ở đó không?" "Có chuyện gì?" "Cô có thể chuyển vào tài khoản của tôi vài triệu được không?" Matori ngẩn người, vẻ mặt phức tạp: "Xin lỗi... ngân khố chỉ có thể do ngài Giovanni đích thân điều động." "Vậy à, tôi chỉ hỏi bừa thôi." Giọng Lục Dã tỏ rõ sự tiếc nuối. *Rõ ràng là ông định tham ô ngay trước mặt tôi mà!* Matori giật giật thái dương, cố gắng giữ bình tĩnh: "Còn chuyện gì nữa không, Thầy Lục?" "Hết rồi." Giọng điệu chán chường của Lục Dã đâm sâu vào lòng Matori. *Hóa ra trong mắt ông tôi chỉ là một con bé quản sổ sách thôi à?* Xoa xoa thái dương đang giật lên, Matori thở dài: "Cuối năm vẫn có thể nhận tiền thưởng, lúc đó sẽ chuyển cho cậu, yên tâm đi." "Ồ?" Mắt Lục Dã sáng lên, gật đầu nói: "Vậy tôi không còn vấn đề gì nữa." "Nghỉ ngơi sớm đi, Matori." Lời hỏi thăm từ cấp trên khiến Matori ngẩn ra, rồi lập tức mừng rỡ.

Dù là lão đại Giovanni hay các Cán bộ cấp cao khác, đều là những người vô cùng nghiêm khắc.

Nhưng Thầy Lục ngoài đẹp trai ra, EQ lại còn cao đến thế... "Anh cũng vậy." Matori hơi đỏ mặt. ...

Khả năng thực thi của Giovanni vô cùng đáng kinh ngạc.

Việc chuẩn bị cho Đội Rainbow Rocket đang âm thầm diễn ra.

Nhưng điều này chẳng liên quan gì đến Thầy Lục, một ông sếp chỉ việc vung tay chỉ đạo.

Mấy chuyện tốn công tốn sức...

đã có lão đại Giovanni lo rồi, Lục Dã chẳng cần bận tâm.

Nói chung, ý định chính của Thầy Lục chỉ là muốn tìm vài người làm công miễn phí mà thôi...

Tắt điện thoại, Lục Dã quay về nhà Akin.

Vầng trăng treo trên màn đêm.

Cậu thiếu niên tóc đỏ gối tay, nằm trên mái hiên tầng hai, ngước nhìn vầng trăng, đăm chiêu.

Akin mở cửa sổ, nhanh nhẹn trèo lên mái hiên, vẫy tay với Lục Dã: "Thầy Lục!

Mau đến chơi bài!" Khung cảnh này khiến Lục Dã nhớ lại những lần ngủ lại nhà bạn.

Cả đám quây quần bên lò sưởi chơi bài, còn có cả một con Togekiss đầy hung hăng tham gia.

Cuối cùng Togekiss thua, dùng đôi cánh ngắn của mình lật tung bàn bài.

Togekiss: (‵□′) "Chơi bài bẩn quá đi, Togekiss!" Akin hét lên. "Giống cậu đấy." Silver nói.

Mặt Akin trông kỳ quặc, hiếm khi không cãi lại. *Chết tiệt, không

thể phản bác được!* Lúc này, chuông cửa vang lên. "Để tôi ra mở cửa!" Akin chạy vèo đi.

Người đến thăm là Giáo sư Elm từ phòng thí nghiệm bên cạnh.

Một người đàn ông trung niên đeo kính, đầu hình oval. "Chào, các cậu có vẻ đang tụ tập... tôi không làm phiền đâu." Giáo sư Elm nói. "Không sao đâu ạ, Giáo sư, thầy cũng vào chơi chung đi!" "Thôi, tôi còn phải ghi chép số liệu ấp trứng nữa..." Giáo sư Elm gãi gãi đầu. "Lần trước tôi nhờ cậu huấn luyện mấy con Pokémon, chúng đang ở sân sau đúng không?" "À vâng, đang ở đó ạ, để cháu đi thu chúng về!" Lục Dã và Silver xuống lầu, thấy Giáo sư Elm liền chào hỏi.

Giáo sư Elm nhận ra Silver.

Cậu nhóc này đã từng trộm con Totodile trong phòng thí nghiệm của ông, nhưng sau đó ông cũng thuận nước đẩy thuyền giao nó cho Silver luôn.

Chỉ là cậu thanh niên khí chất xuất chúng, tuấn tú phi phàm này...

Giáo sư Elm đẩy gọng kính, tò mò hỏi: "Tôi có phải...

đã gặp cậu ở đâu rồi không?" "Chúng ta đã gặp nhau ở hội nghị nghiên cứu khoa học." Lục Dã cười cười, "Cháu tên Lục Dã, đi cùng với Giáo sư Rowan." Vị Giáo sư Elm này là học trò cưng của Giáo sư Oak.

Lĩnh vực chuyên môn của ông là 'ấp trứng', học thuyết Nhóm trứng cũng do ông khởi xướng.

Ghi chép Nhóm trứng của hơn bảy trăm loài Pokémon chắc chắn là một công trình vô cùng dài lâu và gian khổ, đó cũng là lý do Giáo sư Oak rất coi trọng ông.

Thầy Lục cũng là một tay chơi hệ ấp trứng kỳ cựu, nên khá hứng thú với việc ấp trứng và Nhóm trứng. "Cậu là trợ lý của Giáo sư

Rowan!" Giáo sư Elm bừng tỉnh, "Cậu cũng quen Akin à?" Akin cười ha hả: "Thầy Lục là một Huấn luyện viên nổi tiếng đấy, ngay cả ngài Lance cũng không phải là đối thủ của thầy ấy!" Lục Dã mặt mày phức tạp. *Tôi không phải, tôi không có, cậu đừng có nói bậy!

Lance vẫn đang ở trong nhóm chat đấy, lỡ hôm nào đó ông ấy lại muốn đến tìm tôi giao hữu thì phải làm sao!* Giáo sư Elm nhìn Lục Dã, có chút kinh ngạc.

Tuổi còn trẻ mà đã đạt được thành tựu như vậy trong cả lĩnh vực huấn luyện và nghiên cứu khoa học... quả thực vô cùng xuất sắc.

Đột nhiên, ông nhớ đến quả trứng Pokémon trong sân sau phòng thí nghiệm.

Mắt Giáo sư Elm sáng lên.

So với Akin, đây có vẻ là một Huấn luyện viên đáng tin cậy hơn để giao phó!

Tuy nhiên, vẫn phải hỏi ý kiến người ta trước đã...

Đẩy gọng kính, Giáo sư Elm thận trọng hỏi. "Cậu Lục Dã, tôi có thể mạn phép hỏi... cậu có hứng thú với việc ấp trứng không?" "Tất nhiên rồi!" Lục Dã không chút do dự gật đầu.

Thầy Lục, với tư cách là một tay chơi hệ ấp trứng kỳ cựu, năm xưa trong game ấp trứng một lần là mấy trăm hộp.

Nếu không hứng thú với việc ấp trứng, thì ai mà kiên trì nổi chứ!

Nhìn ánh mắt chân thành của Thầy Lục, Giáo sư Elm có chút cảm khái. *Mắt nhìn của mình quả nhiên không sai!

Giao cho Huấn luyện viên này, Pokémon được ấp ra chắc chắn cũng sẽ vô cùng năng động!* Nhưng mà... vẫn phải thận trọng hơn một chút.

Giáo sư Elm thầm nghĩ: Tuyệt đối không thể đi vào vết xe đổ của Akin!

Mặc dù năng lực của Akin là 'ấp trứng', nhưng tính cách của Pokémon cũng sẽ giống cậu ta, ăn uống cờ bạc đủ cả.

Giáo sư Elm thực sự có chút sợ hãi.

Đó là lý do ông nghĩ đến việc giao Trứng Pokémon cho các Huấn luyện viên khác chăm sóc.

Và bây giờ, trước mắt dường như đã có một ứng cử viên phù hợp... "Vậy, tôi về phòng thí nghiệm trước đây!" Giáo sư Elm đăm chiêu nói. "Thầy đi thong thả!

Nhớ chuyển phí gửi gắm cho cháu nhé!" Trên đường về phòng thí nghiệm, Giáo sư Elm trầm tư.

Mặc dù mọi phương diện đều rất phù hợp, nhưng nhân phẩm vẫn là trên hết...

Không thể để Pokémon này học thói hư tật xấu được! "Phải gọi điện cho Giáo sư Rowan, hỏi kỹ lại một lần nữa!" *** Ngày 5 tháng 10, thứ Bảy.

Ánh nắng rọi vào sân, Gengar đúng giờ bắt đầu buổi tập sáng. "Ghos!" Chỉ thấy Gengar ngậm một nụ cười, bước những bước chân chắc nịch, sau lưng dẫn theo một đám tiểu đệ, chạy bộ quanh sân nhà Akin.

Akin dựa vào lan can, ngáp một cái rồi nói: "Thầy Lục, sao em có cảm giác, Gengar luyện tập còn chăm chỉ hơn cả thầy nữa vậy!" "Ảo giác thôi." Silver nhàn nhạt nói.

Mặc dù Thầy Lục trông có vẻ ít khi huấn luyện, nhưng việc có thể để Pokémon tự giác hoàn thành kế hoạch huấn luyện...

đã là một bài học vô cùng cao siêu. "Pokémon và Huấn luyện viên sẽ ngày càng giống nhau." Silver lạnh lùng nói, "Giống như con Togekiss đặc biệt kia của cậu." "Sự chăm chỉ của Gengar, vừa hay phản ánh..." Silver khoanh tay, bỗng thở dài, "Thôi bỏ đi, nói cậu cũng không hiểu." "Ừm... tôi cũng hiểu sơ sơ rồi." Akin đăm chiêu gật đầu.

Lục Dã mặt mày quái lạ.

Chương 147

*Cậu lại hiểu rồi à?!

Tôi cũng đâu muốn nó chăm chỉ như vậy!* Nhìn Gengar thức trắng cả đêm, giờ lại tràn đầy sức sống, Lục Dã xoa trán, lẩm bẩm: "Quả nhiên... hệ Ma sẽ không chết vì làm việc quá sức!" Chuyến bay về Thượng Hải là vào buổi trưa.

Lục Dã ở lại nhà Akin thêm một lúc rồi mới chào tạm biệt. "Thầy Lục... lần sau gặp lại, em nhất định sẽ đánh bại thầy!" Akin nghiến răng nói.

Lục Dã gật đầu: "Sẽ có cơ hội... mấy hôm nữa còn phải tìm cậu quay tư liệu nữa mà." "Hì hì, em chờ chính câu này của thầy đấy!" Akin không chút tự giác nhe răng cười, giơ ngón cái lên.

Silver quyết định ở lại Johto, tiếp tục rèn luyện Pokémon, để chứng tỏ niềm tin của mình với Giovanni.

Nhưng Silver không biết rằng, cha cậu, cũng đang nghĩ cách để được con trai mình thấu hiểu... *Cha hiền con thảo, chắc là chuyện như vậy nhỉ...* Lục Dã thầm nghĩ: *Những chuyện có thể giải quyết bằng lời nói, đâu cần phải đánh đấm làm gì.

Tình yêu và chính nghĩa, mới là điều mà một 'nhân vật phản diện đáng yêu và quyến rũ' nên làm!* Đương nhiên, việc thành lập tổ chức mới không phải chuyện một sớm một chiều, khả năng Giovanni lật lọng cũng có.

Nhưng Lục Dã tin rằng một người cha sẽ đưa ra lựa chọn đúng đắn nhất. "Đi thôi, Gengar!" Lục Dã gọi một tiếng. "Ghos!" Gengar nhe răng cười, nhảy tưng tưng chạy tới, thuận thế nhảy một cái, với tư thế tiếp nước hoàn hảo chui vào trong bóng của Lục Dã.

Nhiệt độ xung quanh giảm xuống 5°C, Thầy Lục bất giác rùng mình một cái. "Hay thật, mùa hè khỏi cần bật điều hòa rồi!" ...

Trên đường đến sân bay thành phố Goldenrod.

Lục Dã kiểm kê lại thu hoạch của chuyến đi Johto lần này.

Nhiệm vụ quan trọng nhất là để Gengar tiến hóa, đã hoàn thành viên mãn.

Nhưng việc huấn luyện tiếp theo cho Gengar lại là một khoản chi phí không nhỏ...

Hơn nữa, Thầy Lục còn phải lấy đĩa kỹ thuật 【Tâm Linh】 từ Sabrina, để Gengar học được cách bay bằng niệm lực trước. "Tiền này đáng để chi!" Lục Dã nghiến răng.

Ngoài ra, còn có 【Đá Vua】 do Akin tặng.

Lục Dã mân mê chiếc vương miện kim loại góc cạnh trong tay, chìm vào suy tư.

Ngoài việc giúp Slowpoke tiến hóa, hiệu quả quan trọng nhất của 【Đá Vua】 là có xác suất khiến đối thủ nao núng.

Nhưng với 'vận đen' của Thầy Lục... xác suất này gần như bằng 0. "Thôi kệ...

ít nhất trông cũng khá đẹp." Lục Dã vẻ mặt phức tạp nói.

Bên Cảnh sát Quốc tế, ông chú trung niên có mật danh 'Looker' đã mời Thầy Lục gia nhập.

Mặc dù Lục Dã không nhận bất kỳ chức vụ nào, nhưng xét từ trách nhiệm giám sát của trường cảnh sát... chỉ cần Lục Dã tiếp tục đăng video là được.

Điều này khiến Thầy Lục cũng có chút động lòng.

Nếu tính thêm tiền khuyến khích sáng tạo, và tiền thưởng Admin của Đội Rocket... "Vậy chẳng phải là...

đăng một video, ăn tiền ba nơi à?" Lục Dã xoa cằm, mắt bỗng sáng lên. "Đỉnh thật đấy, Thầy Lục!" ...

Chuyến bay hạ cánh tại sân bay Thượng Hải.

Quay về khu nhà đã xa cách từ lâu.

Squirtle đặt tay lên tay nắm cửa, cảm nhận tình hình trong phòng, rồi mới thận trọng gật đầu. *Ừm... trong nhà không có mai phục!* Nhìn hành động cẩn thận mở cửa của Squirtle, tâm trạng Lục Dã thật vi diệu. *Sao cứ có cảm giác... có Squirtle ở đây, mình không cần lo bị tập kích nữa nhỉ?* Growlithe 'gâu' một tiếng, chạy loạn khắp nhà.

Sylveon bước đi tao nhã, dải lụa hồng phấp phới trong gió, nhưng chưa đi được hai bước đã 'bịch' một tiếng ngã nghiêng trên thảm.

Hiệu ứng âm thanh này là do Thầy Lục tự động thêm vào trong đầu. *Vừa về đã ngủ, bảo sao mày ngày càng béo!* "Bưi!" Sylveon chớp chớp đôi mắt to màu xanh lam, dùng dải lụa chọc chọc về phía nhà bếp.

Lục Dã ngẩn ra, bất lực cười nói: "Được rồi, tôi đi nấu cơm ngay đây!" Sylveon cong mắt thành hình trăng khuyết, cười ngọt ngào: "Bưi!" Bữa tối đã lâu không có.

Thầy Lục cởi tạp dề, nhân lúc mấy nhóc đang ăn ngấu nghiến, mở nhóm chat, nhận file 《Tâm Linh》 do Sabrina gửi.

Sabrina: "Danh sách cụ thể tôi đã liệt kê bên trong rồi, theo yêu cầu của cậu, chỉ cần giá 5 triệu thôi, vẫn rất rẻ." Lục Dã 'ực' một tiếng nuốt nước bọt. *Cách hiểu của chúng ta về 'rẻ' có hơi khác nhau thì phải?* Nhưng khi mở danh sách, nhìn thấy phiên bản cao cấp có giá gần chục triệu, Lục Dã khôn ngoan ngậm miệng lại. "Cảm ơn cậu,

Sabrina!" "Chuyện nhỏ." Sabrina vén mái tóc đen ngang vai ra sau tai, cũng đang thầm nghĩ, tại sao mình lại quan tâm đến yêu cầu của Lục Dã như vậy.

Nghĩ lại... có lẽ Thầy Lục, người đáng để Red và Giovanni chú ý, có điểm gì đó giống hai người họ.

Sự thuần khiết, một lòng muốn trở nên mạnh mẽ.

Ở một nơi khác.

Lục Dã in tài liệu 《Tâm Linh》 ra, cẩn thận lướt qua một lượt. "Ừm..." Lục Dã từ từ gật đầu, "Thì ra là vậy." Diễn giải từ sâu đến nông mới là điều mà một Đĩa kỹ thuật chất lượng nên làm.

Tài liệu này ngay cả Thầy Lục cũng đọc hiểu, huống chi là Gengar.

Sau khi giao bí kíp 【Tâm Linh】 cho Gengar, tên này lập tức rưng rưng nước mắt. "Ghos!" Nắm chặt bí kíp, Gengar gật đầu mạnh.

Nhìn Gengar với vẻ mặt kiên định, tâm trạng Lục Dã phức tạp. "Thôi kệ... dựa vào thu nhập game tháng này, vẫn nuôi nổi." Ba trò chơi của studio Pokémon, nói thế nào cũng là game hiện tượng, chỉ là thời gian ra mắt còn ngắn, nên doanh thu chưa cao.

Trừ đi chi phí cho 'Tâm Linh', đợi đến tháng sau, huy động vốn khởi động dự án mới vẫn không có vấn đề gì. "Nhưng mà... vẫn phải làm video thôi." Lục Dã lẩm bẩm.

Mặc dù thu nhập của chủ kênh quả thực có hơi ít ỏi, nhưng một video có thể ăn tiền ba nơi...

Thơm vl!

Mở trình chỉnh sửa đội hình, Lục Dã bắt đầu chuẩn bị đội hình cho buổi livestream ngày mai. "Đội hình tốc độ cao... quả nhiên vẫn

phải dựa vào Gió Thuận để khống chế tốc độ thôi..." ...

Mười giờ trước.

Thị trấn New Bark.

Chiếc xe buýt mà Thầy Lục đi vừa rời bến.

Akin gối tay, đang định về nhà ngủ bù.

Từ phòng thí nghiệm của thị trấn, một nhà nghiên cứu đeo kính, đầu hình oval lao ra. "À, Akin..." Giáo sư Elm thở hổn hển nói, "Lục Dã đi rồi à?" Akin gãi đầu nói: "Thầy Lục vừa mới đi mà, có chuyện gì vậy ạ?" Trong tay Giáo sư Elm đang ôm một quả Trứng Pokémon màu nền trắng nhạt, xen kẽ các khối màu đỏ và xanh lam.

Đây chính là quả trứng ông định giao cho Thầy Lục, đang được gửi ở sân sau phòng thí nghiệm.

Tối qua ông đã gọi điện cho Giáo sư Rowan, hỏi về tình hình của Lục Dã, và nhận được lời khen ngợi từ chính miệng Giáo sư Rowan.

Điều này càng làm Giáo sư Elm thêm quyết tâm giao Trứng Pokémon cho Lục Dã.

Nhưng không ngờ, vẫn chậm một bước...

Giáo sư Elm gãi đầu, nói: "Akin, cậu có biết địa chỉ nhà Thầy Lục không?" "À, em có trong nhóm chat, có thể hỏi thầy ấy." Akin lắc lắc điện thoại.

Giáo sư Elm gật đầu.

Ông định nhờ Akin mang quả Trứng Pokémon này cho Lục Dã.

Nhưng nghĩ lại, vẫn không thể để Trứng Pokémon qua tay Akin.

Lỡ nó học thói hư tật xấu từ Akin, công sức trước đó coi như đổ sông đổ bể! "Crystal cũng có trong nhóm chat không?" Giáo sư Elm

hỏi. "Có ạ!" Giáo sư Elm thở phào nhẹ nhõm, thầm nghĩ: *Nếu đã vậy, thì phiền Crystal một chuyến.

Nhờ cô ấy mang quả Trứng Pokémon này cho Lục Dã vậy...* *** Ngày 6 tháng 10, Chủ Nhật.

Hiếm có một đêm ngon giấc, Lục Dã mơ thấy mình đang nằm trên một con Alcremie phủ đầy đường bột, chuẩn bị đánh chén một bữa no nê.

Mở mắt ra, thấy dải lụa của Sylveon đang bị mình đè lên, nó dùng đôi mắt xanh lam oán hận trừng Lục Dã. "Bưi! (# ` 皿 ´)" Để tỏ lòng xin lỗi, Lục Dã đưa cánh tay mình ra, cô nhóc lập tức thoải mái gối lên. "Bưi! o(´^ `)o" Đèn treo trên trần nhà chớp tắt, Gengar đang đu đưa trên đó.

Sắc mặt Lục Dã hơi thay đổi, lẩm bẩm: "Lúc ngủ... cái đèn này chắc sẽ không rơi xuống đâu nhỉ?" Mặc dù Gengar trông như thể khí, nhưng trọng lượng của nó cũng là 40.5kg! "Ghos?" Gengar giật mình tỉnh giấc, lơ lửng giữa không trung, rơi xuống giường rồi lại bật dậy. "Chát chát chát!" Gengar chống hai tay vào hông, chào buổi sáng Lục Dã. "Chào buổi sáng." Lục Dã vỗ đầu nó, "Dẫn Growlithe ra ngoài đi dạo đi!" Gengar chào theo kiểu quân đội, dẫn Growlithe ra ngoài, trông hệt như một bảo vệ đi tuần tra.

Bác bảo vệ ở cổng đang vươn vai, thấy Gengar liền hô lên: "Đúng là dân chuyên!" Đi dạo một vòng về, Thầy Lục đã làm xong một bàn bữa sáng.

Nước cam tươi, trứng ốp la lòng đào, bánh mì giăm bông nướng thơm lừng... "Ghos! (￣~￣)" "Chiều nay có shipper đến, nhớ ký nhận nhé." Lục Dã nói.

Vật liệu cần thiết để huấn luyện 'Tâm Linh', Lục Dã đã đặt hàng qua kênh của tập đoàn Devon.

Nhờ các loại Pokémon vận chuyển, logistics trong việc giải quyết 'cây số cuối cùng' cũng tiện lợi hơn nhiều. ...

Buổi chiều, chuông cửa vang lên.

Giữa tiếng bánh xe 'lạch cạch' của Sylveon.

Gengar mở cửa, tò mò nhìn anh chàng shipper.

Anh shipper mặc đồng phục đen tuyền, đội mũ, ngoại hình giống lính quèn của Đội Rocket đến bảy phần... "Rocket Logistics." Anh shipper nói xong liền giao hàng cho Gengar, "Nhớ cho năm sao nhé!" "Ghos!" Gengar giơ ngón cái, nhe răng cười.

Thầy Lục vẻ mặt quái lạ, nhìn anh shipper vội vã.

Bọn này... thực sự không phải là người của Đội Rocket đến đóng thế đấy chứ?

Mở điện thoại ra tra cứu một hồi, biểu cảm của Lục Dã có chút vi diệu. 【Rocket Logistics: Tốc độ giao hàng như tên lửa, Rocket Logistics, lựa chọn cho những đơn hàng cấp bách của bạn.】 Cái quái này...

Chương 148

lại là một công ty hợp pháp thật à?!

Nhưng xem trên trang thông tin công ty, nó cũng có giấy phép kinh doanh đàng hoàng.

Xem ra việc Đội Rocket có các dự án hợp pháp không phải là tin đồn vô căn cứ...

Lục Dã gãi đầu, bừng tỉnh: "Vậy sau này... chẳng phải mình không cần trả phí ship nữa à!" Không hổ là Cán bộ cấp cao của Đội Rocket, quyền hạn này toàn là những chi tiết nhỏ nhặt!

Tuy nhiên, xét về lâu dài, chuyển sang ngành dịch vụ cũng là một lựa chọn không tồi cho việc chuyển mình của Đội Rocket...

Mở gói hàng, Lục Dã kiểm kê các vật phẩm, lồng ngực âm ỉ đau: "Ngọc Tâm Linh, Bột Sáng, Đá Bình Minh..." Quan trọng là những thứ này đều là vật phẩm dùng một lần, không giống như Đĩa kỹ thuật có thể sử dụng nhiều lần.

Mỗi lần lấy ra một vật phẩm, Lục Dã lại cảm thấy hơi thở gấp gáp hơn một chút. "Không sao..." Lục Dã tự an ủi, "Đợi Gengar học được rồi, nó có thể dạy cho các Pokémon khác..." ...

Buổi chiều, Lục Dã hiếm khi cùng Gengar đến câu lạc bộ Bull để huấn luyện.

Vì việc nắm vững 'Tâm Linh' là một bước quan trọng để Gengar bay bằng niệm lực, nên Thầy Lục khá quan tâm đến việc huấn luyện của Gengar.

Sự tiến hóa của Gengar khiến mọi người trong câu lạc bộ kinh ngạc.

Sau đó, Hạ Tuyền và các cô gái ở quầy lễ tân vây quanh Gengar vỗ vỗ, sờ sờ, táy máy tay chân.

Điều này khiến Gengar đỏ mặt, ngại ngùng gãi đầu: "Ghos! o(*////▽////*)q" Quá trình huấn luyện là giao đấu với Huấn luyện viên cấp Thiên Vương, cháu gái của bác bảo vệ, Hạ Tuyền. "Arbok, Nghiền Nát!" Con Arbok với hoa văn sặc sỡ, dựng thẳng người, nhanh như điện lao tới Đánh Lén, hàm răng nanh trong miệng lóe lên ánh sáng lạnh lẽo. "Thử Lơ Lửng đi." Lục Dã ra lệnh, "Tâm Linh!" Một vầng sáng màu hồng nhạt hiện ra quanh Gengar, thân hình Arbok rõ ràng bị khựng lại một khoảnh khắc. "Khóa chặt mục tiêu, đồng thời dùng niệm lực ăn mòn, đạt được hiệu quả giảm Phòng thủ Đặc biệt à..." Hạ Tuyền lẩm bẩm.

Dường như cảm thấy dùng 'Tâm Linh' không thuận tay.

Gengar đáp xuống đất, lôi ra một quả Bóng Ma đen tuyền, nhe răng cười, nhẹ nhàng ném ra.

ẦM!!!

Hạ Tuyền nhìn Arbok nằm trong hố, toàn thân cháy đen, mặt mày tái mét.

Đây...

đây mới qua mấy tháng thôi mà!?

Từ một con Gastly yếu xìu, tiến hóa thành Gengar, một chiêu hạ gục?

Chủ lực của Nhà vô địch cũng chỉ đến mức này thôi chứ!

Lục Dã cũng có chút ngơ ngác. *Tôi bảo cậu đến đây để luyện Tâm Linh... chứ không phải để bắt nạt gà!* "Ghos!" Gengar ngượng ngùng gãi đầu.

Lỡ tay, ngoài ý muốn. "Lục, Thầy Lục." Hạ Tuyền nuốt nước bọt, "Thầy có nghĩ đến... việc tham gia Đại hội khu vực vào tháng sau không?" "Đại hội khu vực?" Hạ Tuyền gật đầu: "So với Đại hội Liên minh, Đại hội khu vực Hoa Đông được xem là bước đầu tiên để chinh chiến Red Star League." "Với thực lực của thầy... tiến vào Đại hội Đông Hoàng cũng không phải là chuyện khó khăn gì." Hạ Tuyền vẫn còn sợ hãi nói.

Lục Dã xoa cằm.

Vùng Đông Hoàng rộng lớn, Đại hội khu vực là một trong những cách để tuyển chọn người tham gia Đại hội Liên minh.

Nhưng mà... dù có tham gia, năm sau Thầy Lục cũng phải đến Kanto, không kịp tham dự Đại hội Đông Hoàng.

Hơn nữa, Thầy Lục không có hứng thú với giải đấu này. "Tôi không tham gia đâu." Lục Dã cười nói, "Cơ hội cứ để cho lớp trẻ!" *Lời này của cậu, nghe cứ như cậu đã từng thách đấu rất nhiều liên minh rồi vậy!* Đột nhiên, Hạ Tuyền ngẩn ra.

Ánh mắt nhìn Lục Dã lập tức thay đổi. thảo nào Gengar có thể trưởng thành đến mức này trong thời gian ngắn như vậy.

Thì ra là thế...

Trước khi đi, Gengar lại lơ lửng đến máy bán hàng tự động.

Nhìn Gengar, bỏ Coca Cola vào cái bụng không gian khác chiều của nó, Thầy Lục vẻ mặt phức tạp. *Sao cứ có cảm giác sau khi tiến hóa thành Gengar... hành vi phạm tội lại có thêm nhiều khả năng hơn nhỉ...* Tính toán kỹ lưỡng, đây là lần huấn luyện thứ ba của Thầy Lục.

Nhưng xem tình hình huấn luyện của Gengar, tiến độ rất khả quan. "Mình quả nhiên vẫn có chút tác dụng mà..." Lục Dã xoa cằm,

lẩm bẩm. ...

Sau bữa tối, Lục Dã nhận được tin nhắn trong nhóm.

Crystal: "Thầy Lục, một thời gian nữa em có thể đến Thượng Hải làm phiền thầy được không ạ?" Thầy Lục: "Có chuyện gì vậy?" Crystal cười nói: "Là Giáo sư Elm, ông ấy muốn nhờ thầy, giúp ấp một quả Trứng Pokémon." "Nếu thầy đồng ý, còn có thể thu phục Pokémon này, xem như là thù lao ấp trứng ạ." Sắc mặt Lục Dã thay đổi. *Tôi và Giáo sư Elm không thù không oán.

Cớ sao ngài lại đột nhiên đâm tôi một nhát?* "À đúng rồi, ông ấy còn gửi cho em một file âm thanh, bảo em chuyển cho thầy." Crystal nói.

Mở file được gửi đến, là hành trình tâm sự chua chát của một vị Giáo sư Elm đầu oval. "Lục Dã... xin hãy cho phép tôi gọi cậu là Thầy Lục, thực ra, mỗi Pokémon sơ sinh đều thuần khiết vô ngần." "Và ở bên cạnh một Huấn luyện viên có phẩm chất ưu tú, chúng sẽ có nhiều sức sống hơn, cũng sẽ trưởng thành khỏe mạnh hơn." "Akin tuy có năng lực ấp trứng xuất chúng, nhưng mà..." Giáo sư Elm dừng lại một chút, ho khan nói, "Nếu có thể, xin hãy nhờ cậu ấp quả trứng Pokémon này." "Nếu cậu không có ý định thu phục, tôi sẽ dùng tiền để trả công, xin cậu hãy suy nghĩ kỹ lưỡng." Lời này nói ra khiến Thầy Lục cũng có chút xót xa. *Đúng là, tôi cũng sẽ không đưa Trứng Pokémon cho Akin ấp đâu...* Nói một cách công bằng, cùng là hội ấp trứng, Thầy Lục cũng nảy sinh một chút đồng cảm. "Thôi kệ, chỉ là ôm vào lòng thôi mà." Nói rồi, Lục Dã liếc nhìn cái bụng không gian khác chiều của Gengar, chìm vào suy tư. *Bỏ Trứng Pokémon vào trong đó... chắc cũng sẽ ấp được... nhỉ?

Dù sao cũng là ở bên cạnh Huấn luyện viên...

ở bên Gengar... hiệu quả có thể còn tốt hơn?* Nhận được câu trả

lời của Lục Dã, Crystal quyết định đợi sau khi bận rộn xong khoảng thời gian này sẽ đến Thượng Hải, tận tay giao Trứng Pokémon cho Thầy Lục.

Thời gian điểm bảy giờ.

Sau ba ngày cho leo cây, Thầy Lục vừa từ Johto đi thực tế trở về, đúng giờ mở phòng livestream.

Fan hâm mộ tràn vào phòng livestream, nhìn thấy dòng chữ 'Chiến thuật mới' trên tiêu đề. "Ohhhhh!" "Tới rồi!" "Ok, vậy thì hôm nay chúng ta sẽ đấu Pokémon!" Theo sau lời mở đầu của Thầy Lục, lượng người xem trong phòng livestream ngay lập tức vượt qua 1 triệu và vẫn đang tiếp tục tăng lên.

Các thế lực khác cũng đang âm thầm theo dõi. ...

Thành phố Saffron, Kanto, căn cứ Đội Rocket.

Một đám thành viên vội vã chạy về ký túc xá, kết nối mạng nội bộ, mở phòng livestream của Thầy Lục. "Vãi, kỳ này là dạy chiến thuật mới kìa!" "Tao nghe nói Thầy Lục, là người của Đội Rocket chúng ta?

Thật hay giả vậy?" "Đùa à, kỳ trước ông ấy còn dạy chúng ta dùng Growlithe, mày nghĩ có thể là người nhà không?" "Cũng đúng... haizz, giá như vị Cán bộ cấp cao mới nhậm chức kia là Thầy Lục thì tốt biết mấy!" "Đừng có mơ nữa!

Mau ghi chép nhiều vào!" ...

Thành phố Castelia, Unova, trụ sở Cảnh sát Quốc tế.

Nữ cảnh sát mặc đồng phục công sở, đẩy cửa lớp học ra.

Bên trong là một đám tân binh ngồi ngay ngắn, đang ngồi nghiêm chỉnh, vẻ mặt nghiêm túc nhìn chằm chằm vào phòng livestream trên máy chiếu.

Khung cảnh đầy tính hài kịch này, khiến người đàn ông mặc áo khoác màu nâu dựa vào góc tường, cố gắng nhịn cười. "Cười cái gì." Nữ trưởng quan lạnh lùng nói: "Anh cũng vào ngồi đi, học cho tôi!" 'Looker' ngẩn ra, mặt mày đau khổ, tìm một chỗ ngồi xuống.

Liếc nhìn nội dung ghi chép của nhân viên bên cạnh, lập tức sững sờ. *Ông ấy mới livestream được mười mấy phút, mà cậu đã ghi chi chít hai trang rồi à?* "Không kịp rồi." Viên chức thở dài một tiếng: "Nhiều điểm chính quá... theo không kịp!" "Thầy Lục quả nhiên quá chi tiết!" ...

Sự chú ý của các bên, đều đổ dồn vào vị streamer bình thường này.

Cảnh sát Quốc tế, Đội Rocket, gia tộc Jenny, gia tộc Joy...

Ngay cả các ông lớn trong nhóm chat cũng tò mò mở màn hình livestream, định xem cho rõ.

Lorelei: @Blue Oak, lần trước Thầy Lục có tiết lộ nội dung livestream cho cậu không?

Blue Oak gật đầu nói: "Chắc là lối chơi tốc độ cao." Từ lúc Blue Oak nhờ Thầy Lục livestream chiến thuật đến nay mới chỉ hơn một tuần.

Trong vài ngày ngắn ngủi đã chuẩn bị xong cấu trúc đội hình, các điểm mấu chốt trong thao tác.

Trình độ chiến thuật này khiến Blue Oak cũng có chút kinh ngạc. "Hậu bối trong thị trấn khá hợp với chiến thuật này." Blue Oak nói: "Đây cũng là lý do tôi nhờ Thầy Lục." "Hậu bối nào mà may mắn thế, khiến Blue Oak phải hạ mình nhờ vả!" Green kinh ngạc kêu lên.

Nghĩ đến cậu thiếu niên với ánh mắt kiên định, nụ cười rạng rỡ, và con Pikachu của cậu ta, Blue Oak bất lực lắc đầu.

Dù sao thì... trên người cậu ta, có những điểm rất giống Red. "Thầy Lục không phải toàn chơi đội hình phòng thủ sao?" Lorelei hỏi. "Vì cậu ấy đã đồng ý, nên chứng tỏ, cậu ấy có đủ tự tin để cân bằng cả công và thủ." Blue Oak trầm ngâm nói. "Nói mới nhớ... thứ hạng hiện tại của Thầy Lục đã lọt vào top 10 rồi kìa." Erika ngạc nhiên nói: "Như vậy...

đối thủ được ghép cũng sẽ rất mạnh nhỉ?" Do là trận đấu theo kiểu chiếu hình ảo, nên yêu cầu về khả năng chỉ huy của cả hai bên cũng rất cao.

Thêm vào đó, Thầy Lục mới đây vừa thắng Caitlin.

Theo cơ chế ghép cặp khốn nạn... nguy cơ bị hệ thống trừng phạt trong trận này cũng không nhỏ!

Ông lão Wattson gãi đầu: "Lên top 10 toàn là mấy đội hình try hard... haizz, mấy người chơi chiến thuật các người, tâm địa bẩn quá!" "Cũng không hẳn." Steven mỉm cười nói: "Trước đây, tôi chỉ dựa vào Metagross để lên hạng nhất thôi." Red mặc dù thích xem livestream, nhưng bản thân lại là một game thủ mõm.

Và người đứng đầu thế giới trước đây chính là ngài Steven đẹp trai nhà giàu. "Vì game này là do công ty nhà anh sản xuất mà, Steven-san!" Akin cười nói.

Yellow: 【Gõ đầu chó lầu trên】 May mà Yellow kịp thời cứu nguy, Akin mới tránh được cảnh bị cấm chat!

Silver: ...xem livestream trước đi.

Khung cảnh trở lại bình thường.

Giọng của Thầy Lục, từ màn hình livestream truyền đến. "Chào mọi người, tôi là Thầy Lục." "Hôm nay chúng ta sẽ chơi chiến thuật mới, đội hình Gió Thuận!" Nói đến lối chơi tốc độ cao, phản ứng đầu

tiên của Thầy Lục chính là chiến thuật Gió Thuận.

Còn tại sao lại là cái này...

Lõi của chiến thuật Gió Thuận chính là Whimsicott, nổi tiếng với 'chiêu ru ngủ biến thái'.

Thực sự rất hợp khẩu vị của Thầy Lục! "Cái gọi là chiến thuật Gió Thuận, chính là chiến thuật lấy việc tăng tốc bằng Gió Thuận làm cốt lõi." Thầy Lục giải thích: "Đối với chiến thuật khống chế tốc độ, đường tốc độ chính là sinh mạng..." "Và chiến thuật Gió Thuận, chính là khuếch đại ưu thế tốc độ đến cực hạn." "Trừ khi gặp đội hình Phòng Lừa, lối chơi chính của chiến thuật Gió Thuận, chính là khô máu không não!" "Mọi chiến thuật đều chuyển thành tấn công phủ đầu, đây chính là bí ẩn của đội hình Gió Thuận!" Đây là lần đầu tiên Thầy Lục giải thích một hệ thống chiến thuật không não như vậy.

Fan hâm mộ vừa ngơ ngác... vừa có chút phấn khích? "Lục bảo, cho tôi khô máu!" "Tao không quan tâm chiến thuật gì, tao chỉ thích xem Thầy Lục chơi bẩn thôi!" "Lạy trời, cho hệ thống trừng phạt Thầy Lục một lần đi!" Màn hình ghép cặp quay vòng.

Chương 149

'Đang ghép cặp cho bạn với một đối thủ xứng tầm.' Lục Dã chợt nghĩ đến câu thoại này.

Nhìn thấy đối thủ được ghép cặp, sắc mặt lập tức có chút vi diệu. *Là do mình thắng liên tiếp nhiều ván quá à?

Sao dạo này người được ghép cặp, ít nhất cũng là cấp Thiên Vương trở lên vậy...* Thẻ nhân vật hiện lên, trang phục của nhân vật đối diện vô cùng thời trang.

Khăn quấn đầu màu cam, hàm răng trắng bóng, làn da màu đồng.

Toàn thân toát lên vẻ tự do.

Idol mạng xã hội nổi tiếng, Thủ lĩnh hệ Rồng của Hammerlocke, Galar.

Raihan.

Người được mệnh danh là một trong 'Bát Đại Sư' và 'người đàn ông gần với Leon nhất'.

Nếu không phải Galar không thiết lập Tứ Thiên Vương, nếu không Raihan chắc chắn sẽ có một suất giữ chỗ. "Trận này Thầy Lục khó đánh rồi..." "Đối diện là gì, đội hình hệ Rồng à?" "Nhìn là biết game thủ mõm, Raihan rõ ràng dùng đội hình Thời tiết mà!" Bước đi mạnh mẽ, Raihan nhe hàm răng cá mập sắc nhọn, hai tay đút túi bước lên sân.

Mô hình này có vẻ là do nhà phát hành chính thức thu thập từ video trận đấu của Raihan, ngay cả biểu cảm cũng được tái hiện vô cùng chân thực.

Hai hàng khán giả, tiếng reo hò như sóng thần vang lên.

Liếc nhìn chứng nhận chính thức trên đầu Raihan, cùng với đội hình kinh điển.

Thầy Lục vẻ mặt quái lạ.

Trong đội hình của Raihan có Duraludon, Torkoal, Goodra, Flygon.

Chỉ một mình anh ta đã có thể tạo ra Bão Cát, Mưa, Nắng ba loại thời tiết.

Raihan, ông còn nói ông không phải là con trai của thời tiết?!

Nhưng đối thủ dù sao cũng có trình độ chỉ huy cấp gần Vô địch.

Trong khoảnh khắc, Thầy Lục triển khai đọc vị trong đầu. "Từ đội hình mà phân tích." Thầy Lục giải thích: "Thời tiết của đối phương ván này, tám phần sẽ chọn Bão Cát." Ánh sáng trắng lóe lên, Raihan ném ra hai quả PokéBall.

Một con Flygon trông như đang đeo kính bảo hộ, đôi cánh rung với tần số cao.

Và một con Duraludon cứng như tường thành, lấp lánh ánh kim loại trắng. "Xuất hiện rồi, màn đọc vị của Thầy Lục!" "Mặc dù ông đoán hay, nhưng mà Thầy Lục mặt đen mà!" Lục Dã mỉm cười, giơ tay nói: "Lên nào, Whimsicott, Lapras!" Whimsicott nhờ lớp bông gòn, nhẹ nhàng bay lên không trung.

Năng lực 'Chơi Khăm' có thể giúp Whimsicott tung Gió Thuận nhanh hơn.

Dải băng tập trung cũng có thể nâng cao khả năng trụ sân của Whimsicott.

Còn bên kia, con Lapras ngẩng cao cổ, khiến các fan hâm mộ biến sắc.

Mặc dù về hệ thì đúng là có ưu thế... nhưng Lapras là nội gián có

tiếng, tỷ lệ đánh trúng của nó quá thảm hại! "Toang rồi, Lapras sắp diễn rồi!" "Thầy Lục, nguy!" Trận đấu bắt đầu ngay lập tức.

Người đàn ông quấn khăn đầu màu cam, nắm chặt tay, biểu cảm thoáng chốc trở nên hung dữ. "Flygon, Bão Cát!" Galar, sân vận động Hammerlocke.

Raihan, với chiếc băng đô màu cam buộc trên trán, gác chân lên bàn, ánh mắt không mấy thiện cảm. "Tôi nói này, sao tự dưng ông lại rảnh rỗi đến chỗ tôi thị sát thế?" Người đàn ông tóc tím mặc áo choàng, hai bên má có râu quai nón, ôn hòa cười đáp: "Ít lâu nữa tôi phải rời Galar một chuyến, nên tranh thủ thời gian này đến thăm hỏi mọi người." "Chậc, nói thì hay lắm." Raihan hừ một tiếng: "Rõ ràng là đến giám sát công việc thì có!" "Nói vậy cũng được." Leon khẽ cười. "Với tư cách là Nhà vô địch, tôi có quyền giám sát các Thủ lĩnh Nhà thi đấu khác làm tròn chức trách, chứ không phải bận rộn với các mối quan hệ xã giao và công việc bán thời gian..." Leon bắt đầu lải nhải, Raihan khổ não ôm đầu. "A, đừng nói nữa!" Nhà vô địch của các khu vực khác, làm gì có ai như Leon, suốt ngày cứ chằm chằm vào công việc của Thủ lĩnh Nhà thi đấu?

Có tinh thần trách nhiệm固 nhiên là tốt, nhưng gã này cũng phiền phức quá rồi!

Hơn nữa Leon còn là một tên mù đường.

Lần nào đến Hammerlocke mà chẳng phải để mình đi đón! "Theo quy tắc của liên minh Galar." Leon cúi đầu nhìn đồng hồ: "Thủ lĩnh Nhà thi đấu mỗi ngày cần làm việc đủ tám tiếng...

Hôm nay ông có thể nghỉ ngơi rồi." "Thiệt tình, cái gã này..." Raihan cúi đầu, thở dài, rồi vỗ tay với trợ lý bên ngoài: "Này, bên đó, đợi trận đấu này kết thúc thì dọn dẹp khách khứa bên ngoài đi!

Ồn chết đi được!" "Raihan." Leon cau mày, không vui nói, "Thu

nhập từ vé vào cửa là nguồn thu quan trọng của ngành công nghiệp chiến đấu Galar, đối với mỗi khán giả đều nên..." "Lắm lời!" Raihan bất mãn ngắt lời, dùng đôi mắt xanh biếc nhìn thẳng vào Leon. "So với chuyện này, chẳng lẽ ông không muốn làm một trận Đấu Cực Đại sao?" "Xin lỗi...

Lát nữa tôi còn phải đến Nhà thi đấu tiếp theo tuần tra." Leon cúi đầu nhìn đồng hồ, tiếc nuối nói: "Chỉ có thể ở lại thêm một tiếng nữa, tôi nghĩ thời gian có thể không kịp." "Chậc." Raihan tự thấy mất mặt, lại gác chân lên bàn, gối đầu lên tay. "Sợ thua thì nói thẳng đi, không cần phải viện cớ." Leon cũng không phản bác, mỉm cười nói: "Tuy không thể thi đấu, nhưng tôi có thể đứng xem một trận, cho ông vài lời khuyên." Raihan xoay người, tay chống sau ghế: "Thật không?" Leon cười cười: "Nhà vô địch Galar, trước giờ không bao giờ nói dối." Raihan nhếch miệng cười.

Anh đứng dậy, vừa đi ra cửa vừa khởi động ngón tay. "Này, còn người khiêu chiến nào không?

Cho người tiếp theo vào sân!" "Dùng trận đấu giả lập là được rồi!" Leon gọi lại: "Phí bảo trì sân bãi cũng là do liên minh chi trả đấy!" Raihan lại ngồi xuống, vừa mở «Pokémon: Battle», vừa lẩm bẩm: "Bình thường ông cũng keo kiệt thế à?" "Dù sao thì liên minh Galar cũng mới bắt đầu, phải tính toán chi li mới được chứ!" Leon cười gượng. "Cũng được thôi." Raihan xoay cổ, nhe hàm răng trắng bóng, nụ cười có phần hung dữ. "Dù sao cũng là trận đấu mô phỏng...

Đánh hung hãn một chút, cũng không sao đâu nhỉ?" Leon khoác áo choàng, đứng sau lưng Raihan, chăm chú nhìn màn hình.

Màn hình tìm trận quay tròn.

Raihan cau mày: "Chậc, sao lại ghép trúng cái gã này." "Thầy Lục?" Leon tò mò hỏi: "Anh ta nổi tiếng lắm à?" "Ừm...

Coi như là người đàn ông có thể so chiêu với Caitlin." Raihan cắn móng tay nói, "Người của khu vực phía Đông... biết đâu lại là một con quái vật ẩn dật nơi thâm sơn cùng cốc nào đó." Leon hiểu ra, gật gật đầu.

Sư phụ của anh, Mustard, quê gốc cũng ở phía Đông, từng liên tiếp蝉联 18 kỳ Nhà vô địch Galar.

Đối với liên minh rộng lớn và hùng mạnh này, Leon luôn mang lòng kính sợ. "Nếu đã được xưng là Thầy... vậy thực lực của anh ta chắc cũng không phải dạng vừa đâu!" Leon cười ha hả, vỗ vỗ vai Raihan. "Cố lên nhé, trước hết cứ thắng 'Thầy Lục' rồi tính tiếp!" "Cần ông nói à?" Raihan bĩu môi, vẻ mặt hiếm khi nghiêm túc.

Đối phó với lão già chơi bẩn này, không thể có chút sơ suất nào...

Lỡ như bị đập cho tan nát trước mặt Leon, thì mất mặt chết đi được!

Nói đi nói lại, vẫn phải dùng đội hình Thời Tiết sở trường nhất... "Lên nào, Flygon!" Trong mắt Raihan, bùng cháy niềm tin mãnh liệt. "Sử dụng Bão Cát!" ...

Cơn gió cuồng nộ và cát vàng mịt mù cuốn tới.

Nhưng trước khi Bão Cát kịp nổi lên, một luồng khí mạnh mẽ đã đi trước một bước, xé toang tầm nhìn mờ mịt. "Whimsicott, Gió Thuận!" Dưới tác dụng của Gió Thuận, Whimsicott bay lượn theo gió.

Lapras há to miệng, một phát Tia Sáng Băng Giá lạnh lẽo bắn về phía Flygon.

Flygon yếu thế gấp 4 lần trước hệ Băng, chỉ có nước bị hạ gục trong nháy mắt!

Nhưng Flygon vỗ cánh cực nhanh, né được Tia Sáng Băng Giá ở một góc độ kỳ lạ.

Cùng lúc đó, Pháo Sáng của Duraludon lóe lên ánh sáng trắng chói lòa.

Một phát chí mạng, trực tiếp đánh bay chiếc Đai Khí Thế trên người Whimsicott! "Tia Sáng Băng Giá này cũng né được?!" "Bắt đầu rồi, Lapras bắt đầu tấu hài rồi!" "Tội nghiệp Thầy Lục, nhân phẩm không đen thì chắc sớm đã là đệ nhất thế giới rồi nhỉ?" Tâm trạng của Lục Dã cũng khá phức tạp.

Thế này mà cũng né được à? "Nhưng mà không sao cả." Lục Dã ho khan nói: "Đây là tình huống bình thường, đừng hoảng!" Leon đứng sau Raihan, vẻ mặt kinh ngạc.

Do bị đối thủ đi trước, Raihan ở thế bất lợi ngay từ đầu.

Nhưng con số ngẫu nhiên hiếm thấy này lại cứu mạng Flygon...

Leon tính toán trong đầu.

Nếu là trận đấu thực tế, xác suất Flygon né được chắc chỉ có 5%...

Leon cau mày.

Nếu là Trận Đấu Cực Đại, không thể né tránh Chiêu Thức Cực Đại.

Bão Tuyết Cực Đại của Lapras có lẽ đã xé nát nhịp điệu của Raihan rồi...

Lapras vẫn đứng trên sân.

Tia Sáng Băng Giá bắn ra tuy không trượt, nhưng lại bị Duraludon vững như tường thành chặn lại.

Whimsicott thoi thóp tung ra đòn Gió Thuận cuối cùng, rồi bị cát vàng cuồn cuộn đánh trúng, mắt liền hiện lên vòng xoáy. "Cảm ơn cậu, Whimsicott!" Thầy Lục ném ra PokéBall. "Lên nào, Talonflame!" Tốc độ chính là sinh mệnh của Pokémon hệ Bay.

Mà dưới sự trợ giúp của luồng gió mạnh mẽ, tốc độ của Talonflame khó mà dùng mắt thường bắt kịp!

Bóng dáng màu đỏ rực xuyên qua màn cát vàng.

Đôi Cánh Bão Tố vang lên tiếng xé gió, ngọn lửa thiêu đốt cát bụi tạo ra một khoảng trống.

Tốc Chiến Hỏa Lực!! "Talonflame được Gió Thuận buff gấp đôi, tốc độ này cũng quá nhanh rồi!" "Duraludon không yếu thế trước hệ Lửa mà...

Vãi, sao Duraludon lại bị bật về PokéBall rồi!" Ầm ầm ầm!

Duraludon há to miệng, Pháo Sáng rực rỡ gầm thét bắn ra.

Nhưng Talonflame dùng động tác lướt đi tốc độ cao né tránh toàn bộ. "Rét——!!" Như một cỗ xe tăng rực lửa, 'ầm' một tiếng đâm vào người Duraludon.

Cùng lúc đó, đôi cánh sáng lên ánh đỏ.

Thẻ Đỏ bị phạt xuống! (Chú thích: Trong game, Thẻ Đỏ sau khi bị trúng chiêu tấn công sẽ ép buộc thay đổi Pokémon của đối thủ.

Ở đây có điều chỉnh.) "????" "Sao lại có Talonflame mang Thẻ Đỏ thế này!" "Tư duy chiến thuật của Thầy Lục quả nhiên phi thường!" Raihan không thể tin nổi mà trợn to mắt.

Con Talonflame này... mang theo cái quái gì là Thẻ Đỏ?!

Đây là vật phẩm mang theo kỳ quặc gì vậy!

Leon cũng có chút kinh ngạc.

Lợi dụng vật phẩm hiếm thấy để tạo ra hiệu quả lật kèo.

Phong cách chỉ huy của gã này... thật sự quá táo bạo!

Duraludon là một phần quan trọng của hệ thống phòng ngự.

Mất đi sự che chở như tường thành của Duraludon, Tia Sáng Băng Giá của Lapras cuối cùng cũng trúng đích.

Do có ưu thế tốc độ từ Gió Thuận, việc chỉ huy của Thầy Lục càng trở nên dễ dàng.

Mà mất đi hệ thống Bão Cát, các Pokémon dự bị của Raihan là Gigalith và Sandaconda, Lapras gần như là mỗi đứa một phát Bơm Thủy Lực! "Lapras, sử dụng Bơm Thủy Lực!" Thế cục trong nháy mắt đảo ngược.

Mặc dù Bơm Thủy Lực của Lapras lại trượt một lần nữa, nhưng cũng không ảnh hưởng nhiều.

Bay lượn trên bầu trời, Talonflame rực cháy, khinh bỉ nhìn Duraludon cô độc trên sân.

Sau đó, hóa thành một ngôi sao băng, giống như một chiến binh cảm tử của Al-Qaeda, từ trên trời giáng xuống! "Đây chính là Đôi Cánh Bão Tố!" "Talonflame, thần của Gió Thuận!" "Nghệ thuật chính là BÙM!!" ...

Sau đòn tấn công tự sát của Talonflame, tỉ số dừng lại ở 4:2.

Nhưng từ đầu đến cuối, Raihan, một thành viên của Bát Đại Cao Thủ, thậm chí không có cơ hội lật kèo.

Chương 150

Thế công như vũ bão này khiến Raihan đồng tử co rút, bất giác nhìn sang người đàn ông bên cạnh. "À." Leon mỉm cười gật đầu: "Phong cách chiến đấu rất giống tôi đấy." Leon trước trận đấu sẽ điều chỉnh chiêu thức của Charizard một cách có mục tiêu.

Cú Đấm Sấm Sét, Đào Hang, Đập Vỡ Gạch... những chiêu thức không phổ biến như vậy cũng thường xuyên được sử dụng.

Có thể nói, Leon là một người cực kỳ đam mê chiến đấu.

Và lúc này, khi thấy người chơi có tố chất như Thầy Lục, anh cũng nảy sinh cảm giác đồng điệu.

Raihan mặt mày kỳ quái.

Mặc dù không muốn thừa nhận... nhưng chỉ riêng về chỉ huy và chiến thuật, Thầy Lục, có lẽ là một Huấn luyện viên có thể sánh ngang với Leon... "Chậc, Huấn luyện viên phía Đông đều là quái vật à." Raihan thở dài: "Trước có Mustard, giờ lại có Thầy Lục..." "Nếu là trận đấu trực tiếp, Tia Sáng Băng Giá của Lapras đã định đoạt thắng thua rồi." Leon mỉm cười bồi thêm một dao.

Raihan giật giật khóe mắt. "Ha ha ha, đùa thôi!" Leon xoay người, sải bước dài. "Vậy tôi đi tuần tra Nhà thi đấu tiếp theo đây, tạm biệt!" Raihan đột nhiên ôm trán, thở dài: "Cửa lớn ở đằng kia, ông đang đi vào nhà vệ sinh đấy!" "À ha, xin lỗi, quen rồi." Leon, một người mù đường kỳ cựu, gãi đầu cười ngượng. ...

Cùng với chiến thắng trước Raihan, thứ hạng của Thầy Lục đã tăng lên vị trí thứ tám thế giới.

Đội hình Gió Thuận tấn công không não, Talonflame tấn công tự

sát, Lapras nội gián...

Hiệu ứng tấu hài hết nấc khiến số người xem livestream đột phá 4 triệu, quà tặng tăng vọt. "Cảm ơn 'Lông Chân Của Thầy Lục' đã tặng Tên Lửa, cảm ơn." Thầy Lục chân thành nói. "Bạn dám tặng, Thầy Lục dám đọc!" "Ủa?

Sao nhiều ID có tiền tố 'Đội Hỏa Tiễn' thế này?" "Đến cả Jenny và Joy cũng có, ha ha ha, sao ai cũng đến thế này!" Cốt lõi của đội hình Gió Thuận nằm ở việc khống chế tốc độ và tăng tốc.

Hệ thống tấn công không não rất phù hợp với những người mới tiếp xúc với hệ Bay.

Đây cũng là lần Thầy Lục quay lại với giáo trình bình dân sau đội hình Đánh Hội Đồng.

Bất kể là Cảnh sát Quốc tế hay Đội Hỏa Tiễn, đều cảm nhận được thành ý của Thầy Lục.

Ngay cả chiến thuật cũng được thiết kế riêng, không hổ là Thầy Lục!

Mặc dù phòng livestream人气 bùng nổ, nhưng Sylveon nằm trong lòng, ngáp một cái, dùng dải lụa bất mãn kéo tay Lục Dã.

Vì vậy, Thầy Lục định kết thúc livestream một cách vinh quang.

Nhưng lúc này, một tin nhắn quà tặng khiến Thầy Lục sáng mắt. "Cảm ơn 'Kem Cải Thảo' đã tặng Tên Lửa Mega." Lục Dã cười cười. "Người nhà cả, không nói nhiều, sếp hào phóng!" Nghĩ đến việc nhanh chóng offline để chơi game với phú bà, Thầy Lục tắt livestream với tốc độ ánh sáng, kéo theo một loạt dấu chấm hỏi. "Sếp hồ đồ quá!" "Đây là tốc độ tay của trai tân lâu năm sao?" "Toàn thể đứng dậy!" ...

Xét về hiệu quả livestream, đội hình Gió Thuận nhận được phản hồi khá nhiệt liệt.

Một là, chiến thuật này không yêu cầu quá nhiều nền tảng, cứ lao lên là xong, rất phù hợp với người mới.

Hai là, Talonflame là Pokémon khá phổ biến, có tính kinh tế cao.

Có thể tưởng tượng, khi video mới được đăng, khu vực game sẽ lại đón một làn sóng chấn động mới.

Thầy Lục bế Sylveon đang ngủ gật vào ổ mèo.

Cô bé duỗi dải lụa, lơ mơ không chịu buông tay.

Lục Dã bật cười, ngồi trên đầu giường, lướt điện thoại xem tin tức.

Trong nhóm chat. "Hay quá!

Togekiss cũng có thể dùng Gió Thuận, tôi học được rồi!" Akin nói.

Silver: ...Đồ ngốc.

Akin: ???

Blue Oak: @Thầy Lục, tôi nhận được chiến thuật mới rồi, cảm ơn.

Thầy Lục: [Gengar cười nhe răng] Nguyên nhân chính đăng video đội hình Gió Thuận là để hoàn thành ủy thác của Blue Oak.

Và bây giờ, Blue Oak cũng đang suy nghĩ, nên dùng gì làm thù lao thì thích hợp.

Blue Oak tuy không thiếu tiền, nhưng cũng sẽ không dùng tiền để qua loa cho xong.

Nhớ lại lúc mới vào nhóm, Thầy Lục hỏi về phương pháp huấn luyện Gengar.

Và trong lĩnh vực này, Blue Oak lại nghĩ đến một người cực kỳ thích hợp.

Blue Oak trầm ngâm một lát. "Tóm lại...

đi thăm bà Agatha một chuyến, có lẽ sẽ có thu hoạch." ...

Vì hành động tặng Tên Lửa của Cynthia, Thầy Lục đã online chơi game cùng cô một lúc.

Nhưng anh đã chính nghĩa từ chối yêu cầu bao đêm của phú bà. "Lát nữa phải tìm Akin quay tư liệu, lần sau hẹn nhé!" Cynthia cũng không ép buộc, đáp lại: "Game tiếp theo khi nào ra mắt, tôi có thể chơi thử không?" Thầy Lục hơi sững sờ.

Tính thời gian, kể từ khi «Angry Pidove» ra mắt, cũng mới qua mười mấy ngày.

Đây là muốn vắt kiệt sức anh trai mà! "Quả thực phải mở công ty, tìm cho anh trai vài người trợ giúp rồi..." Lục Dã không nỡ lòng nói.

Sau khi quay hai trận với Akin đang nóng lòng, Thầy Lục dặn dò: "Đừng dùng đội Nắng Gắt nữa, làm ơn đấy, đổi chiến thuật khác đi." Akin hừ hừ: "Vậy tôi sẽ dùng đội Gió Thuận bản sao chép, đến đây, tôi đã học được rồi!" Nửa tiếng sau.

Thầy Lục chân thành nói: "Cảm ơn cậu, Akin." "Chúc ngủ ngon." Sau khi Akin gửi hai từ này, avatar của cậu ta đã tối đi.

Lục Dã nhìn tư liệu đã được sắp xếp, gật đầu hài lòng.

Chuẩn bị bữa khuya cho các bé.

Thầy Lục bưng một bát mì tôm, ngồi trước máy tính bắt đầu cắt ghép video.

Ừm... cũng không phải vì nghèo, chủ yếu là có những lúc, đặc biệt thèm ăn mì tôm.

Lục Dã húp mì sùm sụp, mắt nhìn Gengar, mang theo ba quả PokéBall bay ra ngoài. "Chú ý an toàn." Thầy Lục nói với tâm trạng

phức tạp, "Đừng làm hàng xóm thức giấc." "Ghos!" Gengar cười nhe răng, giơ ngón cái. ...

Sáng sớm.

Gengar mang về cho Thầy Lục những chiếc bánh bao nóng hổi làm bữa sáng.

Lục Dã ngậm bánh bao, một tay vuốt ve Sylveon, một tay nhấp chuột. 【Video của bạn đã được tải lên thành công!】 【Nhấp để xem «Thầy Lục Dạy Bạn Chiến Đấu 10: Đội Hình Gió Thuận»!】 Ngày 9 tháng 10, thứ tư. «Thầy Lục Dạy Bạn Chiến Đấu 10: Đội Hình Gió Thuận» kể từ khi tải lên, đã chiếm vững vị trí đầu bảng khu vực game.

Ngoài việc được đưa vào danh sách 'mỗi tuần phải xem', nhiệt độ thậm chí còn vượt qua chương trình «Sân Sau Của Giáo sư Oak» cùng kỳ, lượt xem chỉ trong ba ngày đã đột phá 3 triệu.

Quay lại với chính đội hình Gió Thuận.

Chiến thuật đơn giản, rõ ràng, dễ tiếp cận, nhận được đánh giá cao. "Bà tôi dùng đội Gió Thuận cũng lên được hạng Cao Thủ!" "Cuối cùng cũng có thứ tôi dùng được, rưng rưng nước mắt." "Cứ khô máu là xong!" Và tư liệu video kỳ này cũng gây ra cuộc thảo luận sôi nổi của cộng đồng mạng.

Raihan, một trong Bát Đại Cao Thủ, đối mặt với Thầy Lục, gần như bị áp đảo từ đầu đến cuối.

Khả năng phán đoán đáng sợ này khiến dân mạng hít một ngụm khí lạnh. "Trước không phải là hệ Đất sao, lần này sao lại đánh hệ Bay rồi!" "Chẳng lẽ đây chính là, bá chủ toàn hệ?!" Sự hiểu biết toàn diện về chiến thuật này một lần nữa khiến mọi người cảm nhận được nền tảng kinh người của Thầy Lục. "Trừ việc mặt đen, tất cả đều là

người đàn ông đỉnh của chóp." "Cái này chỉ có mấy người ngoại đạo như các ông thấy ngầu thôi, tôi là Huấn luyện viên kỳ cựu đây, trực tiếp quỳ luôn." Cùng với việc công bố đội hình Gió Thuận, không ít Huấn luyện viên nổi tiếng cũng chia sẻ lại.

Trong đó bao gồm Thủ lĩnh hệ Bay Skyla, Chuyên gia hệ Rồng Lance, và Falkner của Johto.

Có sự ủng hộ của các đại lão này, tính chuyên nghiệp của Thầy Lục lại một lần nữa được công nhận.

Với thói quen ám ảnh cưỡng chế, Lục Dã mở trang quản trị.

Từ số liệu cho thấy, số lượng người hâm mộ tài khoản sắp đột phá mốc 4 triệu.

Đây chỉ là số liệu sau nửa năm hoạt động.

Và trên Youtube, N-station và các nền tảng khác, Thầy Lục cũng có thể được coi là blogger hàng đầu.

Nhưng mà, rõ ràng là độ nổi tiếng ngày càng tăng, trong túi lại không giữ được tiền.

Điều này khiến Thầy Lục khá bối rối. "Thôi kệ." Lục Dã xoa cằm, lẩm bẩm: "Dù sao chủ nợ cũng không giục, cứ từ từ thôi..." Buổi chiều.

Gengar xách giỏ đi chợ; Blastoise đang nâng tạ.

Lục Dã ngồi trên sofa, nghịch chiếc nơ bướm màu hồng bên tai Sylveon, vừa chải chuốt bộ lông trắng muốt mềm mại cho nó.

Chiếc lược nhẹ nhàng lướt qua, gần như không tốn chút sức lực nào.

Sylveon mở to đôi mắt xanh lam, phồng má, cũng không nói gì, chỉ nhìn chằm chằm Lục Dã.

Khác với mèo, Sylveon không rụng lông.

Thỉnh thoảng chải lông còn có thể có tác dụng massage và tăng tình bạn.

Có lẽ là quá thoải mái, chải được một nửa, Sylveon lim dim mắt, ngáp một cái dễ thương.

Ngay sau đó, nằm trên đùi Thầy Lục.

Mắt lim dim, vang lên tiếng ngáy khe khẽ.

Trên mặt Lục Dã, nở một nụ cười hiền từ như người cha già.

Bỗng nhiên như nhận ra điều gì đó, nụ cười cứng lại. "Chân... tê rồi..." Sylveon nặng 50kg nằm trên chân, thực sự là một việc vừa đau khổ vừa sung sướng.

Nhưng Lục Dã cũng không muốn đánh thức cô bé.

Mở điện thoại vào nhóm chat, cố gắng chuyển sự chú ý.

Thầy Lục: [Hình ảnh] Trong ảnh là Sylveon đang ngủ gật, nhe răng nanh, ngay cả khuôn mặt ngủ cũng dữ dằn một cách đáng yêu.

Bà cô Lorelei tim tan chảy: "Ui!!

Dễ thương quá!!" Akin: Sao tôi cứ cảm thấy phát ngôn của dì Lorelei rất nguy hiểm nhỉ...

Silver: ...Thật.

Red, một người có 'EQ' cực cao, sắc mặt hơi biến, nhanh chóng cấm chat hai người. 【Thành viên nhóm 'Akin', 'Silver' đã bị 'Red' cấm chat 2 giờ】 Không phải tôi muốn cấm chat các cậu... mà là sợ các cậu bị Lorelei đóng băng thành Mr.

Rime mất!

Red với tấm lòng lương thiện, đột nhiên sững sờ.

Khoan đã, để Akin đến Núi Bạc tu hành cùng mình, hình như cũng không tệ...

Red khoanh tay, chìm vào suy tư về ý nghĩ nguy hiểm này.

Thầy Lục mặt mày kỳ quái.

Hai người các cậu đến cấm chat cũng phải cùng nhau, chắc chắn không phải là chân ái sao?!

Sau màn pha trò của Akin, phong cách nhóm chat bỗng trở nên kỳ lạ.

Ông lão Wattson gửi một tin nhắn thoại, mở ra là tiếng cười sảng khoái của ông.

Chương 151

"Ha ha ha, hôm nay đấu với một tân binh từ Thị trấn Pallet, bị nó quét sạch 6-0 ha ha ha!" Yellow: [Sợ hãi] Erika: Ngài... thật sự không sao chứ ạ?

Lục Dã giật giật khóe miệng.

Bị quét sạch mà cũng vui được à?

Ông lão Wattson, ngài cũng thuộc gia tộc lạc quan sao?

Khoan đã...

Tân binh từ Thị trấn Pallet?!

Lục Dã sững sờ, thấy Blue Oak gõ chữ: "Ồ, ông gặp Satoshi rồi à." "Đúng vậy, nó đang ở ngay cạnh tôi đây này!" Wattson gửi một bức ảnh.

Trong ảnh, Wattson ôm vai Satoshi, trong khung hình còn có Taillow và Pikachu.

Vãi chưởng, Satoshi!

Nhìn thằng nhóc ngố tàu với vẻ mặt non nớt này, Lục Dã trợn to mắt.

Nhìn bộ dạng này, chắc chưa quá 13 tuổi nhỉ?

Quả nhiên là 10 tuổi rời nhà, sau đó thời gian ngưng đọng, siêu tân binh Mega có khác!

Green tò mò hỏi: "@Blue Oak, trước đây cậu ủy thác Thầy Lục là vì Satoshi à?" Blue Oak gật đầu: "Với IQ của nó, thực sự không thể hiểu được chiến thuật quá phức tạp, Gió Thuận rất hợp với nó." Thầy Lục hơi sững sờ.

Blue Oak là vì Satoshi, mới ủy thác mình đăng chiến thuật mới?

Tính như vậy thì... chẳng phải mình là thầy giáo khai sáng chiến thuật cho Satoshi sao?! "Ngầu vãi chưởng." Lục Dã xoa cằm, lẩm bẩm: "Lại có thêm một danh hiệu kỳ quái nữa rồi..." Mặc dù rất tò mò về chuyện 'Wattson bị Satoshi quét sạch', nhưng liên quan đến danh dự của ông lão, Thầy Lục cũng không định đào sâu.

Vừa định offline, Blue Oak nói: "@Thầy Lục, tôi đã chuẩn bị một món quà cảm ơn, có lẽ sẽ có chút giúp đỡ cho Gengar." Thầy Lục sắc mặt biến đổi.

Tôi tốt bụng giúp ông đăng chiến thuật, ông lại định làm gì với ví tiền của tôi nữa đây?! ...

Tắt giao diện chat, Wattson chống cằm nói: "Aiya, không biết game tiếp theo của Kano-chan khi nào ra, phải tìm Trick Master làm thêm một bản hack mới được..." "Ồ, đúng rồi, Huy hiệu của cậu!" Wattson đưa Huy hiệu Dynamo cho Satoshi, cười ha hả: "Nói mới nhớ, cậu cho Taillow ra trận, làm lão già này sợ hết hồn, không ngờ lại để cậu thắng thật!" Trong trận đấu Nhà thi đấu vừa rồi, Pikachu trước hết một mình hạ hai, khiến Wattson kinh ngạc.

Mà con Taillow này, còn lấy nghịch hệ, đánh bại Magneton của Wattson.

Phải nói rằng, trên người thiếu niên này, Wattson đã nhìn thấy một phẩm chất cực kỳ quý giá. "Chỉ là hơi bốc đồng." Wattson lẩm bẩm. "Cháp!" Taillow đậu trên vai Satoshi, kiêu hãnh kêu lên. "Thằng nhóc này rất có Dũng Khí đấy." Satoshi ngượng ngùng gãi đầu, nhưng ánh mắt lại vô cùng kiên định: "Tôi muốn cùng với các bạn đồng hành của mình, trở thành một Huấn luyện viên như Thầy Lục, tiền bối Red!" Chiến thuật Gió Thuận hôm qua khiến Satoshi kích động cả đêm không ngủ.

Trận đấu Nhà thi đấu hôm nay, Satoshi đặc biệt cho Taillow đầy khí thế ra trận.

Chiến thắng cuối cùng cũng khiến Satoshi được cổ vũ rất nhiều.

Quả nhiên... học hỏi các tiền bối là không sai! (Chú thích: chỉ việc tấn công không não, nghịch hệ, 'mau né đi' và 'tiếng gầm hồi xuân'.) "Thầy Lục?" Wattson chống cằm, bỗng lắc lắc điện thoại: "Cậu có phải... cũng chơi 'Angry Pidove' không?" "Tôi là người chơi kỳ cựu đấy!" Satoshi hai mắt sáng rực, hét lớn: "Tôi cày cuốc lâu lắm rồi!" "Hừ hừ, căn bản không cần cày, chơi bản hack là được mà!" "Hả?!" Để chuẩn bị quà cảm ơn cho Thầy Lục, Blue Oak suy nghĩ rất lâu, cuối cùng quyết định đến một ngôi nhà cổ ở thành phố Viridian.

Mặc dù ghét Giáo sư Oak, nhưng bà Agatha vẫn sống ở thành phố Viridian không xa Thị trấn Pallet.

Hơn nữa, quan hệ riêng của Agatha và Blue Oak cũng không tệ.

Khi Blue Oak đi vắng, bà từng đảm nhiệm vai trò Thủ lĩnh tạm thời của thành phố Viridian.

Blue Oak, đối với tình cảm dành cho bà Agatha khá phức tạp.

Một mặt, bà là Tứ Thiên Vương của liên minh Kanto, thực lực không thể nghi ngờ.

Mặt khác, bà lại là bạn cũ của ông nội.

Mặc dù bây giờ đã đường ai nấy đi.

Nhưng trong lòng, Blue Oak vẫn hy vọng hai người có thể gặp mặt một lần.

Dù là ân đoạn nghĩa tuyệt, cũng tốt hơn tình thế như nước với lửa hiện tại.

Nói cũng lạ, Samuel Oak gần như hoàn hảo, khi nhắc đến Agatha,

lại có chút căng thẳng...

Blue Oak chìm vào suy tư, chậm rãi đi về phía cửa lớn.

Ngôi nhà cổ toát ra vẻ âm u.

Chưa kịp đưa tay, cửa lớn đã 'két' một tiếng mở ra.

Sương mù dày đặc bao quanh, trong bóng tối không thấy năm ngón tay. "Alakazam, Mắt Thần." Blue Oak nói.

Xung quanh lập tức rõ ràng, một bà lão mặt mày u ám ngồi bên bàn, chống gậy, dùng bàn tay run rẩy rót trà cho Blue Oak. "Ngồi đi." Agatha lạnh lùng nói. "Ông nội cũng rất thích loại trà này." Blue Oak nói.

Keng!

Agatha ném ấm trà trong tay xuống đất, không thèm nhìn lấy một cái. "Gengar, lần sau đừng mua loại này nữa." Gengar hiện ra từ trong bóng tối, buồn bã chọc chọc ngón tay. "Vậy, cậu đến đây vì chuyện gì?" Agatha hỏi. "Tôi nợ một người một ân tình, cậu ta cũng thu phục được một con Gengar." Blue Oak nói, "Vì vậy, tôi muốn thỉnh giáo ngài về phương pháp huấn luyện Gengar." "Cậu đúng là mặt dày." Agatha cười lạnh, "Điểm này rất giống ông nội của cậu." Blue Oak nhún vai không quan tâm: "Cái này tôi học từ Red." "Red..." Agatha ngồi trên ghế dài, chống gậy, lạnh lùng nói: "Giống như Red, lão già đó ban đầu cũng là một người đàn ông mạnh mẽ... nhưng bây giờ, ngay cả cái bóng của ngày đó cũng không thấy đâu!" Agatha giận dữ chọc chọc cây gậy, liền ho sù sụ.

Blue Oak ngồi xuống, ra vẻ lắng nghe.

Agatha liếc một cái, dường như vì sống một mình đã lâu, hiếm khi lải nhải: "Nếu không làm nhà nghiên cứu, Nhà vô địch Kanto, chỉ có thể là lão già đó..." "Nhưng nghiên cứu của ông đã mang lại lợi ích

cho rất nhiều người." Blue Oak nói. "Nghiên cứu?

Ha, thứ đó làm sao có thể so sánh với trận đấu Pokémon!" Agatha giận dữ trừng mắt nhìn Blue Oak: "Cậu có biết, ban đầu ông ta đã hứa với tôi thế nào không?" "'Sẽ luôn đi trước tôi, để tôi không bao giờ đuổi kịp bóng lưng của ông ấy.'" "Ha, nghiên cứu!

Tôi quả thực không đuổi kịp bóng lưng của ông ta, vì ông ta không còn là một Huấn luyện viên nữa!" Blue Oak im lặng. "Bây giờ nói cái này cũng vô dụng rồi." Agatha cười khẩy hai tiếng: "Nhưng trên người cậu và Red, tôi lại thấy được một chút bóng dáng của lão già năm đó." "Hy vọng hai đứa sau này già đi, đừng biến thành giống lão già Oak!" Agatha gõ cây gậy, mặt lạnh như băng: "Gengar, tiễn khách!" Việc xin bí kíp cho Thầy Lục dường như là một việc không thể hoàn thành.

Nhưng Blue Oak trầm ngâm một lát, bình tĩnh nói: "Tôi có thể giúp bà gửi một lá thư cho ông nội." Thân hình còng lưng của Agatha khẽ run lên. "Dù là sự tức giận của bà, sự oán hận của bà, lời nguyền rủa của bà." Blue Oak nói. "Tôi đều sẽ chuyển cho ông nội...

Nếu bà không nghĩ ra từ ngữ để mắng ông ấy, tôi cũng có thể cùng bà nghĩ." Agatha ngẩng đầu, dùng đôi mắt đục ngầu nhìn Blue Oak. *Tôi cũng phải thay bà nội, mắng ông ta một trận ra trò.* Blue Oak thầm nghĩ, tiếp tục nói: "Tin rằng bị người ta mắng xối xả vào mặt, tâm trạng của ông ấy cũng sẽ không tốt hơn được." Blue Oak nói: "Làm ông ấy khó chịu, không phải là điều bà muốn làm nhất sao." Trong phòng đột nhiên trở nên yên tĩnh.

Agatha mấp máy môi, trong mắt có chút oán độc, có chút phẫn hận, thậm chí... có một chút mong chờ. "Cậu thắng rồi, nhóc con." Một lúc lâu sau, Agatha nói: "Cậu và ông nội cậu đều là đồ khốn nạn như nhau." "Đó là vinh hạnh của tôi." Blue Oak cười cười: "Dù lá thư

có dài đến đâu, tôi cũng sẽ mang đến cho ông nội, không vội, bà có thể từ từ viết." Blue Oak đi ra cửa, vẫy vẫy tay. "Tôi sẽ không đọc trộm đâu, bà cứ yên tâm, không cần thiết để Gengar trốn trong bóng tối theo dõi tôi." 'Két' một tiếng, cửa lớn lại đóng lại.

Trong phòng một mảnh hỗn độn.

Bà Agatha cả đời không kết hôn, thân hình còng lưng, một bà lão chống gậy.

Ngẩn người rất lâu, hoảng hốt thắp lên một ngọn đèn dầu mờ ảo.

Cầm cây bút lông ngỗng, trong khoảnh khắc vạn ngàn lời oán hận trào dâng, Agatha siết chặt cán bút.

Cuối cùng, Agatha chỉ hạ bút viết: "Lâu rồi không gặp, dạo này ông có khỏe không..." Rất lâu sau, khi chiếc lá cuối cùng trên cây ngoài cửa sổ đã rụng.

Agatha dừng bút viết: "Trời đã vào thu, muôn vàn lời hỏi thăm." ...

Blue Oak lật xem bản ghi chép kinh nghiệm huấn luyện mà Agatha cung cấp.

Đây là tâm huyết nhiều năm của Agatha, đặc biệt là trong việc huấn luyện và chiến đấu của Gengar.

Điểm mấu chốt nằm ở việc, khi Phân Thân Bóng Tối, đồng loạt phóng ra Bóng Ma.

Phân Thân Bóng Tối thông thường chỉ có tác dụng gây nhiễu.

Nhưng theo phương pháp của Agatha, lại có thể làm được 'tất cả đều là bản thể'.

Ngoài ra, Agatha còn cung cấp phương pháp huấn luyện 'Kẻ Ăn Mộng', coi như là chiêu át chủ bài của bà.

Đối với bất kỳ Huấn luyện viên hệ Ma nào, đây đều là một báu vật

đủ để tranh giành đến sứt đầu mẻ trán.

Mặc dù chi phí cũng tăng lên theo cấp số nhân... nhưng so với việc 提升 thực lực, những thứ này chỉ là chuyện nhỏ. "Có được bản ghi chép này của bà Agatha." Blue Oak gật đầu. "Thầy Lục chắc cũng sẽ hài lòng thôi!" Mang theo lá thư của Agatha, Blue Oak trở về phòng thí nghiệm của Giáo sư Oak.

Ông lão tóc bạc trắng đang ở sân sau la hét: "Oa!

Blue Oak cậu về đúng lúc quá, Muk của Satoshi nặng quá!" Blue Oak mặt mày kỳ quái.

Cứu Giáo sư Oak bị Muk đè dưới thân, Blue Oak ho khan nói: "Đi tắm trước đi...

Lát nữa có chuyện muốn nói với ông." Mười phút sau.

Giáo sư Oak ngân nga một khúc nhạc, lại mặc chiếc áo blouse trắng quen thuộc, ngạc nhiên nói: "Ồ, đây không phải là Blue Oak sao!" *Đừng có giả vờ như chuyện vừa rồi chưa từng xảy ra chứ!* Blue Oak ôm trán: "Khụ...

đừng đùa nữa, tôi có một lá thư của bà Agatha muốn đưa cho ông." Samuel Oak sững sờ: "Thư của Agatha...?" Blue Oak ném lá thư lên bàn, hai tay chống bàn, nghiêng người về phía trước, cảnh cáo: "Bạn bè bình thường thì được...

Nếu ông có ý định khác, tôi sẽ đến mộ bà nội nguyền rủa ông đấy!" "Ý gì?" Giáo sư Oak ngơ ngác. "Thôi bỏ đi...

Ông cứ từ từ xem, tôi không làm phiền nữa." Blue Oak vẫy tay, đẩy cửa rời đi. "Agatha cũng viết thư..." Giáo sư Oak lẩm bẩm, mở lá thư dài.

Rất lâu sau.

Hoàng hôn bên ngoài chiếu vào trong phòng, tiếng Pidgey gọi bầy về tổ vang lên.

Giáo sư Oak một tay chống cằm, ngậm điếu thuốc đã bỏ nhiều năm.

Đặt lá thư xuống, thở dài một hơi.

Ông lão hai bên thái dương lấm tấm bạc, từ chồng sách bên tay phải, lấy ra một tấm ảnh cũ đã ố vàng.

Nhìn thiếu nam thiếu nữ trong tấm ảnh cũ, chìm vào suy tư. ... "Phương pháp huấn luyện của bà Agatha?!" Thầy Lục sắc mặt hơi biến.

Mạnh thì mạnh thật... nhưng cái này tốn bao nhiêu tiền đây! "Không cần cảm ơn." Blue Oak khẽ cười: "Chỉ cần theo kinh nghiệm của bà Agatha, tuần tự tiến lên là được." Thầy Lục vẻ mặt phức tạp.

Nói đi nói lại, bộ chiêu thức hiện tại của Gengar, là Kịch Độc của Koga, Bóng Ma của Cynthia, Tâm Linh của Sabrina...

Nếu lại thêm phương pháp huấn luyện của Agatha...

Thầy Lục ngẩng đầu nhìn trời, hốc mắt có chút ẩm ướt. "Mạnh quá rồi, Gengar!" "Ghos?!

Σ(°Д°;)" Gengar đang nằm trên sofa ăn khoai tây chiên, hiếm khi được lười biếng, giật mình đánh rơi cả gói khoai tây chiên to trong tay. *Chủ nhân nói rõ ràng là nói ngược...

Xem ra không thể có chút sơ suất nào, phải nắm chặt từng giây từng phút để huấn luyện mới được...* Gengar nắm chặt nắm đấm nhỏ, trong mắt như có ngọn lửa bùng cháy.

Phải tiếp tục cố gắng lên, Gengar!

Lấy lại bình tĩnh, Thầy Lục bắt đầu xem xét với vẻ mặt nghiêm

túc.

Chương 152

Trong bí kíp của Tứ Thiên Vương hệ Ma Agatha, có bao gồm kỹ xảo chiến đấu của Ảnh Phân Thân và Hút Mộng.

Dù là tính thực dụng hay độ quý hiếm, nó đều là vật phẩm phẩm chất huyền thoại sánh ngang với "Tâm đắc Kịch Độc" của Koga.

Chỉ là... tâm trạng Thầy Lục rất phức tạp.

Tôi thật sự không thiếu mấy thứ này mà!

Lục Dã cẩn thận hỏi: "Tính ra... tổng cộng phải tốn bao nhiêu tiền?" Blue Oak trầm ngâm: "Gengar của bà Agatha, chi phí huấn luyện khoảng 50 triệu, không nhiều đâu." Sắc mặt Lục Dã trở nên kỳ quái.

Gengar thực lực Tứ Thiên Vương... 50 triệu không những không nhiều, mà còn có thể coi là khá rẻ... nhưng tại sao... ngực mình lại đau thế này?

Thầy Lục run rẩy ngồi lại xuống ghế sofa.

Vươn tay tóm lấy con Growlithe đang chạy loạn khắp nơi.

Xoa đầu nó xong, Lục Dã thở phào một hơi: "Dễ chịu rồi." "Gâu gâu (O_o)??" Nghĩ kỹ lại, đây cũng chỉ là tiền lẻ thôi.

Sự nghiệp đã có bước đột phá, rồi sẽ có ngày kiếm lại được.

Hơn nữa, đợi Gengar học được Ảnh Phân Thân, biết đâu còn có thể làm thêm vài công việc part-time...

Bí kíp của Tứ Thiên Vương hệ Ma Agatha chính thức gia nhập vào gói quà giáo trình xa hoa của Gengar.

Gengar nhận lấy giáo trình, vẻ mặt từ ngơ ngác, đến kinh ngạc, rồi

chuyển sang kích động.

Nó nhe cái miệng rộng, thè chiếc lưỡi đỏ au ra định liếm Lục Dã.

Lục Dã nghiêng người né tránh, ho nhẹ một tiếng: "Nhớ nghỉ ngơi đấy... vẫn phải kết hợp giữa làm việc và nghỉ ngơi mới được." Gengar gật gật đầu, nhe răng cười.

Thật ra mỗi ngày đi làm, Gengar đều tranh thủ "lướt web", dùng thời gian đó để rèn luyện chiêu thức.

Nhưng chủ nhân đã bảo phải kết hợp làm việc và nghỉ ngơi...

Gengar thử khoanh tay lại, nhưng đôi tay ngắn cũn chỉ có thể đặt lên nhau, trông như một học sinh tiểu học đang chăm chú nghe giảng.

Gengar đặt đôi tay nhỏ lên nhau, gật gù ra vẻ đăm chiêu.

Vậy lúc nghỉ ngơi, mình sẽ đi khiêu chiến Nhà thi đấu Thượng Hải! ...

Ngày 10 tháng 10, thứ năm.

Trời còn sớm, Thầy Lục bị một trận tiếng bánh xe "lạch cạch" đánh thức.

Gãi mái tóc rối bù, anh bước ra phòng khách thì thấy Sylveon đang sải bốn chân trắng như tuyết, chạy bộ một cách nhẹ nhàng.

Ừm... một ngày bắt đầu từ buổi sáng.

Lục Dã ngáp một cái rồi nói: "Ăn sáng trước đã, không ăn lấy đâu ra sức mà giảm cân." "E-vui..." Sylveon ngẩn ra.

Lời này nói ra... hình như rất có lý!

Sylveon nhảy xuống, đôi mắt long lanh như ngọc bích, dùng dải lụa chỉ vào phòng bếp, nghiêng đầu.

Vậy anh mau đi nấu cơm đi~~ "Hoá ra tôi chỉ là một đầu bếp thôi

à?" Lục Dã miệng thì cằn nhằn, nhưng cơ thể vẫn rất thành thật mà đeo tạp dề vào.

Bật máy hút khói, nổi lửa bắc chảo, tiếng dầu xèo xèo vang lên.

Mấy nhóc trong nhà như cảm nhận được, ngoan ngoãn ngồi vào ghế chờ ăn.

Dù nghèo, nhưng điều kiện ăn uống ở nhà Thầy Lục trước nay vẫn không tệ...

Đây có lẽ cũng là lý do chỉ số Engel mãi không giảm xuống được. "Ghos! (￣~￣)" Gengar vừa gặm bánh mì, vừa lật xem bí kíp của bà Agatha, dáng vẻ vô cùng tập trung.

Cảnh tượng này khiến Lục Dã liên tưởng đến học sinh lớp 12 đang ôn thi đại học, ngay cả lúc ăn sáng cũng không quên học bài.

Lịch trình hiện tại của Gengar, buổi sáng huấn luyện Siêu Năng Lực, buổi chiều làm thêm, buổi tối tu hành Ảnh Phân Thân...

Chỉ cần học không chết, thì học đến chết thì thôi!

Đối với điều này, tâm trạng của Thầy Lục khá là vi diệu. "Chăm chỉ quá rồi đấy!" Lục Dã chống cằm, lẩm bẩm: "Mình có nên chuẩn bị chút đồ tẩm bổ cho nó không nhỉ..." Có lẽ ý thức tự quản của Gengar đã khích lệ các thành viên khác.

Buổi chiều, Squirtle hiếm khi ra ngoài, đi theo Gengar đến câu lạc bộ để huấn luyện.

Growlithe tuy mới gia nhập không lâu, nhưng cũng định học tập các đàn anh, trước tiên cứ chạy một trăm tám mươi vòng đã rồi tính.

Căn nhà rộng lớn bỗng chốc yên tĩnh trở lại.

Thầy Lục cảm thấy như một ông già neo đơn, đang định thở dài thì ánh mắt đột nhiên khóa chặt vào Sylveon đang ngủ trưa. "Hửm?"

Lục Dã chống cằm.

Bảo sao mày càng ngày càng nặng, tiểu Eevee!

Nhưng có Sylveon bầu bạn, tâm trạng của Thầy Lục lại tốt lên.

Anh nhẹ nhàng đến gần Sylveon đang ngáy khò khò.

Lục Dã hít một hơi thật sâu, rồi vùi đầu vào bộ lông trắng muốt mềm mại trên bụng nó.

Cảm giác này!

Lục Dã tỉnh cả người.

Mềm quá!

Thơm quá!

Chưa kịp tận hưởng bao lâu, Lục Dã ngẩng đầu lên thì thấy khuôn mặt đỏ bừng của Sylveon. "E-VUI!! (* ` 皿 ´*)ﾉ" "Không phải... em nghe anh giải thích, đừng dùng Đuôi Sắt mà!" ...

Nhà thi đấu Thượng Hải.

Pokémon của các Huấn luyện viên trong nhà thi đấu bị Growlithe dùng một chiêu Gặm Nát hạ gục từng đứa một.

Gengar lại một lần nữa đứng trước mặt Đường Huy, cười toe toét tung hứng quả PokéBall trong tay.

Bên cạnh, còn có một con Squirtle đang cẩn thận đẩy gọng kính râm.

Tâm trạng của Đường Huy vô cùng phức tạp.

Cứ năm bữa nửa tháng lại đến đây đá quán...

Bộ tôi yếu hơn các Hội trưởng khác à?!

Nhưng ngay cả Đường Huy cũng không nhìn ra thực lực hiện tại của Gengar.

Công bằng mà nói, dù có tung ra chủ lực của mình, Đường Huy cũng không nắm chắc phần thắng.

Huống hồ chi còn con Squirtle này...

Sắc mặt Đường Huy trở nên kỳ quái.

Nó rõ ràng không bị thương chút nào, tại sao cứ xịt Potion lên mai rùa thế!

Potion không tốn tiền à?!

Nhìn Gengar đang cười toe toét, Đường Huy thở dài: "Tôi hiểu rồi... ra tay nhanh chút, cảm ơn." "Ghos!" Gengar lắc chiêu Vẫy Ngón, ra hiệu lần này không phải nó khiêu chiến. "Vậy là..." Đường Huy nhìn về phía Squirtle. "Zeni." Squirtle lùi lại nửa bước.

Nhà thi đấu này có vẻ còn át chủ bài rất mạnh, vẫn không nên manh động... "Để con Growlithe này lên à?

Hả!" Đường Huy xắn tay áo: "Cậu cũng quá coi thường tôi rồi đấy!" "Lên nào, Swoobat!" "Ghos!" Gengar liếc mắt ra hiệu.

Growlithe nhe hàm răng sắc nhọn, lao về phía trước, một cú Gặm Nát trúng ngay vào cánh của Swoobat.

Rầm!

Nhìn Swoobat ngã xuống đất, Đường Huy ngẩn người.

Cái quái gì thế... hạ trong một nốt nhạc?

Thằng nhóc Lục Dã đó, bình thường rốt cuộc cho Pokémon ăn cái gì vậy!

Mười phút sau.

Bị Growlithe một mình cân ba, Đường Huy mặt không đổi sắc gật đầu.

Ừm... chỉ cần tôi nằm thẳng cẳng, thì không ai có thể chế nhạo tôi được!

Nói đi cũng phải nói lại.

Đường Huy sờ cằm.

Ngay cả con Growlithe này... cũng đã có thực lực của Đại hội khu vực rồi...

Nếu Lục Dã tham gia... biết đâu thật sự có thể mang về cho Thượng Hải một chức vô địch khu vực. "Phải rồi." Đường Huy thuận miệng hỏi: "Lục Dã đã tham gia Đại hội khu vực rồi chứ?" Gengar đang chỉ điểm cho Growlithe, đột nhiên ngẩn ra.

Nếu tham gia, theo tính cách của chủ nhân, chắc chắn sẽ nói cho chúng ta biết.

Nhưng đến bây giờ vẫn chưa có tin tức gì.

Chủ nhân... chẳng lẽ...

Gengar suy nghĩ một lúc, chợt lóe lên ý nghĩ.

Là vì không có thời gian đăng ký? "Là chưa đăng ký à?" Dường như cảm nhận được ý của Gengar, Đường Huy hơi sững sờ: "Ngày mai là hết hạn rồi đấy!" "Ghos?!

Σ(°△°|||) " Đường Huy hiểu ra, gật đầu nói: "Nếu không có thời gian đến tận nơi đăng ký, tôi có thư mời của Hội trưởng nhà thi đấu đây, chỉ cần điền vào đơn đăng ký là được..." "Ghos! (๑`▽´๑)۶" (Phiền anh quá!) Đường Huy vừa lấy giấy bút đưa cho Gengar, vừa nghi hoặc hỏi: "Cậu không mang về cho Lục Dã điền à?

Lỡ cậu ta không định tham gia thì sao." Gengar lắc đầu.

Không ai hiểu Thầy Lục hơn nó.

Nguyện vọng trở thành nhà vô địch, Thầy Lục còn kiên định hơn

bất kỳ ai.

Nếu không, tại sao hôm qua anh ấy lại trò chuyện cả đêm với nhà vô địch Sinnoh chứ?

Mà chức vô địch khu vực chính là bước đầu tiên để trở thành một Huấn luyện viên huyền thoại!

Gengar điền tên Lục Dã vào đơn đăng ký, liếc nhìn một cái. "Ghos!" Gengar vỗ vỗ vai mình, nhe răng cười.

Dễ dàng chia sẻ áp lực cho chủ nhân như vậy...

Chương 153

không hổ là mày, Gengar!

Khi Gengar về đến nhà, đã là năm giờ chiều.

Thầy Lục thò đầu ra từ bếp, nghi ngờ liếc nhìn Gengar. "Chiều nay mày lại lén đi đánh nhà thi đấu phải không?" "Ghos? ∑(つ °Д °;)つ" Không lý nào, sao chủ nhân lại phát hiện ra nhỉ?

Nhìn vẻ mặt của Gengar, Lục Dã đoán được tám chín phần, tâm trạng lập tức có chút phức tạp.

Bảo mày kết hợp làm việc và nghỉ ngơi, mày liền tranh thủ lúc nghỉ đi đánh nhà thi đấu à?

Nửa tiếng trước, trên giao diện hệ thống lại hiện lên thông báo [Khiêu chiến nhà thi đấu thành công].

Lúc này, nhìn Gengar đang mân mê huy hiệu trong tay.

Lục Dã không khỏi thầm mặc niệm cho Hội trưởng Đường. "Lần sau đến thăm ông ấy, trả lại mấy cái huy hiệu thừa là được." Lục Dã có vẻ mặt kỳ quái: "Để khỏi ông ấy ghi hận trong lòng, dùng acc chính ra đồ sát Gengar..." Nhưng nói thật, thực lực của Gengar hiện tại đã có thể năm năm với chủ lực của một Hội trưởng yếu hơn một chút.

Điều Thầy Lục lo hơn là Đường Huy lại ưu ái Gengar, lại lén lút dúi cho Gengar vài cuốn bí kíp nữa...

Nhưng rất nhanh, Lục Dã đã ném chuyện 'Gengar đá quán' ra sau đầu.

Dù sao thì Pokémon nhà mình, cứ dăm bữa nửa tháng lại đến phó bản [Nhà thi đấu Thượng Hải] để cày cấp, Thầy Lục đã quen rồi. "Đi rửa tay trước đi, lát nữa ăn cơm." Lục Dã nói. "Ghos!" Gengar giật

giật ống quần Lục Dã, nhảy lên một cái, đưa chiếc điện thoại trên bàn cho Lục Dã. "Hử, có tin nhắn cho tôi à?" Lúc nãy Lục Dã bận nấu ăn, để điện thoại trên bàn ăn, không có thời gian lướt.

Lúc này được Gengar nhắc nhở, anh tranh thủ liếc nhìn màn hình, một 'tin nhắn chưa đọc' khá bắt mắt. "Chắc lại là tin nhắn rác thôi." Lục Dã lẩm bẩm, mở tin nhắn ra, lập tức ngẩn người. [Kính gửi ngài Lục Dã, tư cách tham gia 'Thư mời nhà thi đấu' của ngài đã được xét duyệt.] [Đại hội khu vực lần này sẽ bắt đầu vòng loại trực tiếp vào ngày 15 tháng 10 tại các địa điểm thi đấu, xin hãy chú ý theo dõi thông tin giải đấu.] [Số báo danh của ngài là: 496, chúc ngài thi đấu vui vẻ!] Lục Dã hơi sững sờ.

Mình còn chưa đăng ký, mà bên này đã xét duyệt xong rồi?

Cái 'Thư mời nhà thi đấu' này lại là chuyện gì, ai có thể giải thích cho tôi không!

Đột nhiên, Lục Dã giật mình, liếc nhìn Gengar bên cạnh. "Ghos!" Gengar nhe răng cười, giơ một ngón tay cái lên.

Vấn đề lịch trình bận rộn của chủ nhân, Gengar tôi đã tính đến rồi!

Cho nên chuyện nhỏ như đăng ký này, không cần phiền chủ nhân bận tâm đâu!

Cảnh tượng cực kỳ quen thuộc này khiến vẻ mặt Thầy Lục trở nên phức tạp.

Không chỉ đăng ký, mà ngay cả quy trình xét duyệt cũng giải quyết xong luôn mới ghê chứ...

Trời ạ, bây giờ mày còn học được cả trò giành trả lời rồi cơ à! "Tham gia thi đấu không đáng đâu..." Lục Dã sờ cằm, vẻ mặt nghiêm trọng: "Nếu để Squirtle lên, tiền thưởng còn không đủ mua Potion..." Nhưng xét duyệt đã thông qua rồi.

Theo giới thiệu chính thức của Đại hội, 'Thư mời nhà thi đấu' dường như còn có thể được coi là tuyển thủ hạt giống, được vào thẳng top 100...

Lục Dã trầm ngâm một lúc, gọi điện hỏi Đường Huy.

Đường Huy nói: "Ngày mai là hết hạn đăng ký rồi, tôi thấy cậu vẫn chưa kịp đăng ký, nên để Gengar điền đơn giúp cậu." "Có thư mời của Nhà thi đấu Thượng Hải, việc xét duyệt tư cách cũng sẽ nhanh hơn một chút." Đường Huy cười nói: "Đều là chuyện nhỏ, không cần cảm ơn tôi đâu." Trời ạ!

Bảo sao Gengar đột nhiên lại đăng ký cho mình tham gia.

Rõ ràng là ông ghi hận trong lòng, tìm cơ hội trả thù mà!

Lục Dã vừa mới còn đồng cảm với Hội trưởng Đường, giờ đây mệt mỏi nói: "Mạo muội hỏi một câu... có thể rút lui không?" "Rút lui?" Đường Huy ngẩn ra, khó xử nói: "Những người được các nhà thi đấu mời đều sẽ nhận được sự chú ý rất cao... nếu bỏ cuộc thì có vẻ cũng không được vinh quang cho lắm..." Mời Lục Dã tham gia thi đấu, vốn là một ý tốt của Hội trưởng Đường.

Nếu ngay cả thi đấu cũng không, trực tiếp bỏ cuộc thì có phần hơi bất cận nhân tình. "Tôi sẽ tham gia." Lục Dã thở dài, thầm nghĩ: Vòng loại cứ đánh bừa hai trận, dù thua thì cũng có cái để nói với Hội trưởng Đường.

Dù sao thì lịch trình của Đại hội kéo dài gần nửa tháng.

Tranh thủ thời gian này làm một game mới, lợi nhuận còn cao hơn nhiều so với việc tham gia thi đấu.

Còn về tiền thưởng...

Thầy Lục đã từ bỏ ảo tưởng ngây thơ về việc dựa vào tiền thưởng để thoát nghèo làm giàu.

Không phải bù lỗ đã là tạ ơn trời đất rồi! "Cậu chịu tham gia là tốt rồi." Đường Huy gật đầu: "Với thực lực của cậu, vào top 8 là dư sức!" "Tóm lại, cố gắng lên!" Lục Dã: "Cảm ơn anh nhé, Hội trưởng Đường!" Đường Huy: "Chuyện nhỏ!" Tắt điện thoại với tâm trạng phức tạp.

Lục Dã lẩm bẩm: "Thứ hạng quá tệ cũng không hay...

đặt mục tiêu nhỏ, vào top 64 trước đã." Gengar cũng là vì có ý tốt mới đăng ký cho Thầy Lục.

Lục Dã cũng không thể thật sự trách nó được.

Hơn nữa, vào top 64 cũng có trợ cấp, không lấy thì phí...

Với tâm thế đi cho có lệ, Lục Dã mở tài liệu giải đấu chính thức ra xem.

Lục Dã vừa mới còn nghĩ, nếu là trận đấu 6v6, thì không cần đánh cũng có thể về nhà thắng.

Nhưng trước top 64, đều là trận đấu 2v2; đến top 8 mới là trận đấu 3v3.

Một mặt, điều này cho thấy sự khan hiếm của nghề Huấn luyện viên.

Mặt khác, Đại hội khu vực vẫn không thể so sánh với Giải Liên Minh.

Tính chất trận chung kết 3v3, ngược lại giống với giải đấu Alola mới thành lập hơn. "Đến lúc đó...

để Growlithe lên vậy." Lục Dã có tâm trạng vi diệu: "Thua cũng không sao, làm chút đồ ăn ngon cho mấy nhóc là được!" ...

Công tác chuẩn bị cho các Đại hội khu vực của Liên Minh Red Star đang diễn ra sôi nổi.

Là giải đấu tiền đề của Giải Liên Minh, ai giành được chức vô địch khu vực, dù là ở Giải Liên Minh cũng là một nhân vật nổi bật.

Học viện Ma Đại, hiệu trưởng Đỗ Gitano cũng gọi điện đến hỏi thăm.

Sau khi nhận được câu trả lời Lục Dã sẽ tham gia, ông liền hài lòng khen ngợi không ngớt.

Lục Dã cười lạnh.

Hiệu trưởng, ông vui mừng quá sớm rồi!

Lọt vào top 64 đã là tốt lắm rồi... chẳng lẽ còn thật sự có thể giành chức vô địch?

Ở một diễn biến khác, Đỗ Gitano đang sắp xếp kế hoạch giới thiệu nhân tài cho năm sau.

Là Đại học Celadon đứng đầu thế giới, nơi đã đào tạo ra những nhân vật kiệt xuất trong ngành như Giáo sư Oak, Giáo sư Rowan.

Và suất giới thiệu này, ngay cả ở Đại học Thượng Hải, số lượng cũng cực kỳ có hạn. "Đợi Lục Dã tham gia xong Đại hội khu vực..." Đỗ Gitano vuốt bộ râu bạc, lẩm bẩm: "Sẽ đề cử cậu ấy đi tu nghiệp ở các liên minh khác, để mở mang tầm mắt với các Huấn luyện viên khắp nơi!" Nhà vô địch của Giải Liên Minh thường là những người đã du hành qua nhiều liên minh mới có thể leo lên ngôi vị vô địch.

Trừ những yêu nghiệt như Red, Blue Oak.

Ngay cả với thiên phú của 'Hộ Vệ Aura' Satoshi, cũng phải đến liên minh thứ sáu mới giành được chức vô địch.

Hiệu trưởng Đỗ đặt kỳ vọng rất cao vào Lục Dã.

Với thực lực chiến thuật hiện tại của Lục Dã, đi lại con đường cũ, giành chức vô địch Đại hội của nhiều liên minh...

Hiệu trưởng Đỗ vuốt râu, cười đầy ẩn ý.

Hình như cũng không phải là chuyện khó?

Lục Dã thông báo cho mấy nhóc về việc tham gia Đại hội khu vực và đặt ra mấy yêu cầu sau. "Vui là chính, thi đấu là phụ." Lục Dã nói: "Thua cũng không sao, đừng bị thương là được." "E-vui! (▼皿▼メ)" Sylveon nhe răng, vẻ mặt đằng đằng sát khí. "Zeni! ヾ(⌐■_■)" Squirtle đẩy gọng kính râm, cẩn thận kiểm tra mai rùa. "Gâu? (O_o)??" Growlithe ngơ ngác, cũng ưỡn cổ họng gào lên một tiếng.

Sắc mặt Lục Dã kỳ quái.

Cái bộ dạng cả đám đều là ác nhân của các người thật sự không có vấn đề gì chứ?

May mà Growlithe không có năng lực 'Chính Nghĩa', nếu không thì 根本 không thể hòa nhập được!

Lục Dã xoa trán: "Không cần phải nghiêm túc thế đâu... tôi không định lấy quán..." Lời còn chưa dứt, Gengar đã đưa tay cắt ngang: "Ghos! (σ｀д′)σ" Sau đó, Gengar vung nắm đấm nhỏ: "Ghos!" (Nhất định phải giành chức vô địch!) Căn phòng lập tức vang lên một tràng ồn ào. "E-vui!" (Xông lên!) "Zeni Zeni!" (Các người lên trước, tôi yểm trợ!) "Gâu gâu!" (Đến giờ ăn rồi!) Trong nháy mắt, mọi ánh mắt đều đổ dồn về phía Growlithe.

Growlithe ngẩn ra, một giọt mồ hôi lạnh lặng lẽ trượt trên trán. "Tràn đầy tinh thần nhỉ!" Lục Dã sờ cằm, lẩm bẩm: "Xem ra vào top 64, không thành vấn đề..." ...

Buổi chiều, Gengar dẫn cả đám đến câu lạc bộ huấn luyện.

Lục Dã ở nhà, chuẩn bị cho việc thành lập công ty.

Việc chuẩn bị cho Đại hội khu vực, giao cho Gengar làm là được rồi.

Điều quan trọng nhất lúc này là lo trước tính sau, chuẩn bị thành lập công ty và dự án game mới.

Về công việc cụ thể.

Lục Dã với tư cách là ông chủ chỉ tay năm ngón... có thể giao cho thư ký xử lý.

Dù sao thì Giovanni cũng chỉ phụ trách ra quyết sách, cụ thể vẫn là Matori điều hành.

Dựa theo quyền hạn của Thầy Lục ở Đội Hỏa Tiễn, sai vặt Matori một chút, không thành vấn đề.

Lục Dã gọi điện cho Matori, giải thích các yêu cầu cụ thể.

Matori cung kính nói: "Tôi hiểu rồi, cho tôi một chút thời gian, tôi sẽ cho ngài câu trả lời hài lòng." Nửa tiếng sau, Matori đã cung cấp một vài tòa nhà văn phòng thương mại phù hợp ở Thượng Hải.

Hiệu suất làm việc cao đến mức này khiến Lục Dã thực sự có chút kinh ngạc.

Matori nói: "Mạo muội hỏi một câu... công ty của ngài, chắc là ngành công nghiệp game phải không ạ?" "Đúng vậy, sao thế?" "Nếu cần... ngài có thể tùy thời điều động nhân viên trong biên chế của Đội Hỏa Tiễn." "Cái đó thì không cần đâu." Lục Dã cười cười: "Đợi đến lúc mở chi nhánh ở Kanto, cho tôi mượn Meowth bọn họ dùng một chút là được!" "Đương nhiên, ngài cứ việc phân phó, tuyệt đối đừng khách sáo!" ...

Trong ba ngày tiếp theo, Lục Dã chờ đợi quy trình xét duyệt đăng ký công ty.

Matori với tư cách là HR tạm thời, phụ trách phỏng vấn thư ký và nhân viên kỹ thuật phù hợp. "Phải rồi, tôi gửi cho cô một bản CV, nhớ phỏng vấn giúp tôi một chút." Lục Dã nói. "Đây là người tôi gặp ở hội

thảo khoa học lần trước, hình như là nghiên cứu về Cực Đại Hóa... tên là Oleana." "Không vấn đề." Matori gật đầu: "Tôi sẽ dùng tiêu chuẩn nghiêm ngặt nhất để yêu cầu cô ấy." Một thư ký đủ tiêu chuẩn, phải có kiến thức ở mọi phương diện mới có thể làm cánh tay phải đắc lực cho ông chủ.

Muốn trở thành thư ký của Thầy Lục, năng lực nghiệp vụ là không thể thiếu!

Với một chút ý định khảo sát, Matori bắt đầu cuộc phỏng vấn qua video với học giả Dynamax đến từ Galar này. "Có nghe được không ạ?" Trong màn hình, là một phụ nữ trẻ tóc nâu mắt xanh, có vẻ hơi rụt rè, căng thẳng đẩy gọng kính.

Matori gật đầu, nghiêm túc nói: "Trước tiên hãy tự giới thiệu... và lý do cô muốn gia nhập công ty." Oleana nhẹ nhàng gật đầu, ánh mắt nhìn xuống, rồi lại kiên định nhìn Matori: "Tôi trước đây... làm việc tại Macro Cosmos, có ba năm kinh nghiệm nghiên cứu Dynamax, có chứng chỉ kế toán cao cấp, cũng có nghiên cứu về quản lý công ty..." Matori gật đầu, vừa ghi chép lý lịch của Oleana, vừa tặc lưỡi.

Mặc dù đã xem qua CV...

Chương 154

nhưng năng lực ưu tú như vậy vẫn khiến người ta kinh ngạc.

Thầy Lục rốt cuộc từ đâu mà khai quật được nhân tài xuất sắc như vậy?

Mấy câu hỏi chuyên môn sau đó, Oleana đều trả lời trôi chảy.

Matori có chút xấu hổ.

Trình độ này...

đã không thua kém mình rồi phải không?

Có năng lực như vậy, còn cần phải làm thư ký cho Thầy Lục à?! "Khụ!" Matori ho một tiếng, "Vậy, tóm tắt lý do tại sao cô muốn gia nhập công ty này..." "Ngoài ra, đãi ngộ của Đội Hỏa Tiễn cũng rất tốt, tốt hơn công ty này nhiều, cô có thể cân nhắc." Matori nói.

Oleana lắc đầu, nghiêm túc nói: "Ngài Lục Dã... là tiền bối đầu tiên... cho tôi sự khích lệ." "Tôi nghĩ... nếu có thể gia nhập công ty của anh ấy, làm việc cùng anh ấy." Oleana đẩy gọng kính, tầm mắt nhìn xuống, lắp bắp: "Nhất, nhất định là một chuyện, vô cùng may mắn!" Matori có vẻ mặt kỳ quái.

Thầy Lục tuy đẹp trai, nhưng anh ta thực sự là một ông chủ chỉ tay năm ngón!

Cô gia nhập công ty của anh ta... thật sự có thể gặp được 'Thầy Lục đang làm việc' sao?

Về điểm này, Matori khá hoài nghi. "Câu hỏi cuối cùng." Matori thu dọn tài liệu, trong lòng đã quyết định ứng viên, nhưng vẫn hỏi: "Nói về sở thích của cô đi, công ty sẽ phát phúc lợi cho cô vào cuối năm." Sự quan tâm nhân văn này, chính là yêu cầu mà Thầy Lục đã đề

xuất với Matori.

Mặc dù không trực tiếp như phát tiền... nhưng những chi tiết nhỏ này cũng là một phần quan trọng cấu thành văn hóa công ty. "Sở, sở thích?" Oleana mặt đỏ bừng, cảm xúc đột nhiên trở nên kích động, lớn tiếng nói: "Tôi, tôi thích sưu tầm ảnh của Thầy Lục, ảnh chiến đấu, ảnh nấu ăn...

Hiện tại tôi còn thiếu ảnh sinh hoạt lúc nghỉ ngơi, và cả lúc tắm..." Matori ho sặc sụa.

Đây là sở thích kỳ quái gì vậy! "Xin, xin lỗi." Oleana cúi gằm đầu, cổ đỏ rực: "Tôi thất thố rồi..." Tuyển dụng nhân viên này cho Thầy Lục... thật sự không có vấn đề gì chứ...

Matori vẻ mặt phức tạp, lại cúi đầu nhìn lý lịch ưu tú của Oleana, cắn răng nói: "Cô được nhận rồi!" ... "Hử?

Oleana được nhận rồi?" Lục Dã nhận được tin nhắn của Matori, hơi kinh ngạc nói: "Tôi còn tưởng, cô ấy xuất thân là nhà nghiên cứu, năng lực nghiệp vụ không lọt vào mắt xanh của cô chứ." "Anh tự mình trải nghiệm là biết." Matori có vẻ mặt kỳ quái: "Dù sao thì... cũng không kém tôi là bao đâu." Lục Dã tặc lưỡi.

Dù sao Matori cũng là nhân tài cao cấp có thể quản lý cả Đội Hỏa Tiễn.

Cô thư ký mới này...

đỉnh vậy sao? "Vậy... lương là bao nhiêu." Lục Dã căng thẳng hỏi, "Sẽ đắt lắm phải không..." "Cũng không đắt." Matori lắc đầu: "Yêu cầu lương của cô ấy, được coi là mức bình thường trong ngành... sau đó là, ảnh sinh hoạt của anh." Lục Dã: "???" Matori: "Ha ha ha, đùa thôi!" Giọng điệu của cô vừa rồi, một chút cũng không giống đang đùa! "Phải rồi, địa chỉ công ty đã quyết định xong, anh có thể trực tiếp

qua đó xem." Matori nói: "Nếu đến Kanto, có ý định mở chi nhánh, có thể liên lạc với tôi." "Tuy không thể trực tiếp rót tiền... nhưng cung cấp chút giúp đỡ, vẫn không thành vấn đề!" ...

Công ty mới của Thầy Lục, tên là 'Pokémon'.

Lý do không bị đăng ký trước.

Là vì bản dịch của 'pokemon' tuy có nhiều, nhưng mọi người quen gọi là Pokémon hơn.

Studio trước đây cũng tên này, người chơi cũng có thể dễ dàng nhập tâm hơn.

Hai ngày sau, Oleana chính thức nhậm chức.

Tính cả Rika, anh Đại Hữu, cùng với các chuyên viên hiệu ứng, lập trình viên được tuyển dụng, số lượng nhân viên công ty lên đến mười người. "Về mặt code... nếu có thể tuyển được Porygon, lợi nhuận sẽ tăng lên một chút." Oleana đeo kính áp tròng, mặc váy công sở và vớ lụa đen, chân đi một đôi giày cao gót mũi tròn.

Cầm một tập tài liệu, Oleana vừa đi vừa nói: "Đối với game tiếp theo, tiếng vang trên mạng rất lớn, có thể dựa vào đó để tiến hành nghiên cứu thị trường..." Tâm trạng Thầy Lục khá vi diệu.

Anh coi như đã biết... tại sao ban đầu lại cảm thấy tên Oleana quen thuộc như vậy...

Cho đến khi cô ấy thay đổi cách ăn mặc trước mắt, Thầy Lục mới nhận ra.

Thư ký của chủ tịch Rose... nhân tài cao cấp tương lai quản lý cả Macro Cosmos...

Năng lực này, hoàn toàn nghiền nát Matori luôn chứ! "Dự án mới tôi sẽ cân nhắc kỹ..." Lục Dã ho nhẹ: "Vất vả cho cô rồi, Oleana."

Oleana mặt đỏ lên trong giây lát, rồi ôm tập tài liệu, nghiêm túc gật đầu. "Tôi phải ra ngoài một thời gian, công ty giao cho cô nhé." Lục Dã vẫy tay: "Cô có thể tiếp tục công việc nghiên cứu khoa học... làm những gì cô hứng thú là được!" Nhìn bóng lưng Lục Dã, Oleana có chút ngẩn ngơ.

Ngay sau đó, Oleana ôm chặt tập tài liệu, ánh mắt kiên định.

Nghe nói, Thầy Lục sắp tham gia Giải Liên Minh...

Nếu giành chức vô địch là lý tưởng của anh ấy, vậy thì lý tưởng của mình, cũng như vậy... "Nghiên cứu về Gigantamax, cũng phải tiến hành..." Oleana lẩm bẩm: "Nếu có thể giúp ích cho Thầy Lục, vậy thì tốt quá rồi!" Dự án hiện tại của công ty là phụ trách sản xuất DLC và phát triển hậu kỳ cho ba tựa game.

Đợi đến khi tiến quân vào lĩnh vực game online, vận hành, bảo trì, cập nhật, còn cần tuyển thêm nhân sự sau này.

Nhưng Thầy Lục vẫn rất tin tưởng vào năng lực của Oleana.

Sau khi giao phó công việc công ty cho Oleana, Lục Dã bắt đầu chuẩn bị cho Đại hội khu vực. "Nói thì nói vậy." Lục Dã nhìn quanh phòng, Gengar đang xoa tay mài nắm đấm, Squirtle đang hít đất, Growlithe thì ngơ ngác... "Hình như chẳng có việc gì của mình cả." Lục Dã lẩm bẩm.

Đại hội khu vực Hoa Đông sẽ chính thức tổ chức vòng loại trực tiếp tại Thượng Hải vào ngày 15 tháng 10.

Với tư cách là tuyển thủ hạt giống được mời, Thầy Lục chỉ cần thắng thêm một trận là có thể tiến vào top 64.

Top 64 Đại hội khu vực.

Danh hiệu này nghe có vẻ ghê gớm, nhưng ngẫm kỹ lại, cũng chỉ vậy thôi.

Đầu tiên, số lượng Huấn luyện viên cực kỳ khan hiếm, người có thể lấy được huy hiệu đã là trăm người chọn một.

Thứ hai, các tuyển thủ tham gia thượng vàng hạ cám, thực lực không đồng đều.

Trong Giải Liên Minh Indigo Plateau trên TV, tuyển thủ Satoshi từng dùng một con Krabby chưa được huấn luyện mà một mình cân ba. (Đánh xong còn tiến hóa nữa chứ.) Chỉ từ điểm này có thể thấy, bất kỳ Đại hội nào cũng không thiếu tân binh.

Thầy Lục, vẫn giữ một trái tim của Hội trưởng nhà thi đấu.

Mặc dù nói ra, người khác đều không tin.

Nhưng cho đến hiện tại, Thầy Lục mới ra mắt chưa được nửa năm.

Có thể vào top 64, Thầy Lục đã khá hài lòng rồi. "Được rồi... chuẩn bị đi thi đấu thôi!" Lục Dã kiểm tra lại các trang bị, xác nhận không có sai sót, định đến sân vận động Mercedes-Benz.

Lúc này, một cuộc gọi video từ Crystal hiện lên. "Thầy Lục, chiều nay em đến Thượng Hải rồi ạ." Crystal, đội một chiếc mũ rộng màu đỏ trắng, bím tóc vểnh sang hai bên, mặc một bộ quần yếm ngắn.

Trông hệt như Nấm Nhỏ màu đỏ trong "Super Mario".

Nhìn là biết fan cứng của Nintendo rồi! "Không vấn đề, chiều anh đến đón em." Lục Dã ngáp một cái, đột nhiên sững sờ.

Chiều nay... hình như mình còn có việc khác thì phải? "Lát nữa em gửi định vị cho thầy." Crystal ôm một quả PokéBall, cúi người mỉm cười: "Vậy phiền thầy ạ!" "Đợi, đợi chút!" Lời còn chưa dứt, Crystal đã cúp máy.

Lục Dã vẻ mặt kỳ quái, liếc nhìn Gengar đang đeo hành lý, sẵn

sàng xuất phát.

Thôi xong, việc gì cũng dồn vào một lúc!

Chiều nay mình còn phải đánh vòng loại nữa!

Mặc dù cơ hội giành chức vô địch cũng không lớn, nhưng nếu thua ngay vòng đầu...

Ừm... hình như cũng không sao?

Lúc này, trước mặt Thầy Lục có hai lựa chọn.

Một, để Gengar đi đón máy bay, Thầy Lục dẫn đội đi thi đấu.

Hai, Thầy Lục đi đón máy bay, để Gengar đi đánh vòng loại.

Lục Dã tuy muốn chọn vế sau... nhưng rõ ràng không thực tế lắm.

Thực tế, Crystal đã đặt vé máy bay từ một tuần trước.

Cộng thêm việc tham gia thi đấu bất ngờ, nên mới xảy ra xung đột lịch trình.

Mở giao diện chat, Lục Dã gõ chữ: "Chiều nay anh có một trận đấu, Gengar sẽ đến đón em, anh đã làm cho nó một tấm biển đón rồi." Crystal có chút kinh ngạc.

Gengar của Thầy Lục... lại có thể một mình đi đón máy bay?

IQ này hoàn toàn không thua kém con người rồi!

Crystal nói: "Không vấn đề ạ." "Anh đánh xong sẽ qua ngay." Lục Dã nói, "Nhanh thôi, em cứ đến nhà anh đợi một lát nhé." Crystal gật đầu: "Chúc thầy thi đấu thuận lợi!" Trận đấu mà Thầy Lục tham gia...

ít nhất cũng phải là giải Master trở lên.

Nhưng, với thực lực của Thầy Lục, tự tin là điều tất nhiên!

Sau khi cúp máy.

Thầy Lục giao phó việc đón máy bay cho Gengar.

Gengar hơi buồn bã cụp đầu xuống.

Không được thi đấu, không vui ~o( )o "Át chủ bài luôn phải xuất hiện cuối cùng mà." Lục Dã vỗ vỗ đầu Gengar. "Ghos!" Gengar lại tràn đầy sinh lực, nghiêm túc gật đầu.

Để có thể vào vòng chung kết... thời gian này, phải tiếp tục huấn luyện cả đám mới được! ...

Ngày 15 tháng 10, thứ năm.

Trời trong xanh, không có gió, máy bay không người lái lượn trên bầu trời sân vận động.

Cờ xí tung bay, mái vòm lớn lộ thiên, thậm chí có thể nhìn thấy những ngọn lửa bùng lên.

Tiếng cổ vũ của khán giả vang lên không ngớt, trên màn hình lớn, bình luận viên giải thích: "Sau ba ngày tranh tài quyết liệt, top 128 tuyển thủ của Đại hội khu vực Hoa Đông lần này đã được quyết định!" "Trong số họ, có những sinh viên xuất sắc của các trường đại học, có những lão tướng dày dạn kinh nghiệm, có những tuyển thủ hạt giống được nhà thi đấu mời." "Rốt cuộc ai sẽ giành được tấm vé vào top 64 đầu tiên, chúng ta hãy cùng chờ xem!" Đại hội có tổng cộng 16 sân phụ, thi đấu vào các khung giờ buổi sáng và chiều trong hai ngày.

Ban tổ chức sẽ dựa vào độ quan tâm để bình luận chuyên sâu một hai trận đấu trong số đó.

Và lúc này, ống kính của máy bay không người lái.

Chương 155

Đã cố định vào vị tuyển thủ này, người đẹp trai đến mức khiến người ta không thể rời mắt.

Khi hình ảnh hiện lên, trong phòng livestream chính thức, đồng loạt hiện lên 'vãi chưởng' và '???'. "Thầy Lục lại đến hớt váng tiền thưởng của Đại hội à?" "Anh có thể làm chút chuyện liên quan đến con người, dù chỉ một chút thôi được không!" "Người qua đường, đây là ngôi sao nào được mời đến trợ trận vậy?" Trên sân đấu, Lục Dã đối đầu với một nghiên cứu sinh của trường Huấn luyện viên.

Cô từng giành được thành tích top 4 của giải Little Cup các trường đại học, hiện đang du học từ liên minh Unova trở về, độ quan tâm cũng không nhỏ.

Chị gái có khuôn mặt trái táo này, trên mặt lộ ra vẻ hồng hào căng thẳng. "Đánh, đánh xong, có thể xin wechat không ạ?" Tiêu Đồng lí nhí nói.

Lục Dã: "Nói to lên, không nghe thấy!" "Ưm..." Tiêu Đồng mặt đỏ đến tận cổ, đắn đo hồi lâu, cuối cùng dùng hết sức bình sinh, ném ra quả PokéBall trong tay. "Lên, lên nào, Combusken!" Bình luận viên mắt sáng lên: "Combusken có năng lực 'Tăng Tốc', có ưu thế cực lớn về tốc độ!" Và khi Pokémon của Thầy Lục xuất hiện, phòng livestream lại một trận bão bình luận. "Thầy Lục còn nuôi nổi Growlithe?!" "Mày còn dám Uy Hiếp tao à?" "Vãi, đẹp trai quá!" Growlithe oai phong lẫm liệt, túm lông màu nâu nhạt trước trán bay theo gió, toát ra khí chất cao thủ.

Nhe hàm răng, Growlithe trợn mắt nhìn, phát ra tiếng Gầm Thét kinh người: "Gâu!! (` 0´)" Tiếng hoan hô càng nhiệt tình hơn.

Growlithe bá khí đã khuấy động hoàn hảo cảm xúc của khán giả tại sân!

Lục Dã mím môi, vẻ mặt phức tạp.

Góc nhìn của chúng ta, có phải là không giống nhau lắm không?

Các người nhìn nó... rõ ràng là một con husky mà!

Năng lực 'Uy Hiếp' kích hoạt, Combusken cứng người lại. "Combusken, Ảnh Phân Thân!" Tiêu Đồng nói.

Combusken dựa vào 'Tăng Tốc', liên tục nhảy ngang trên sân, Ảnh Phân Thân đủ để đạt đến mức thật giả lẫn lộn.

Nhưng ngay khoảnh khắc Ảnh Phân Thân được tung ra, Growlithe như có thần trợ, lao thẳng về phía một phân thân trong số đó. "Cái gì?!" Biểu cảm của Tiêu Đồng cứng lại.

Không một chút do dự... trực tiếp nhìn thấu bản thể của Combusken?

Sắc mặt Lục Dã kỳ quái.

Ngay từ trước khi lên sân, Lục Dã đã ra lệnh cho Growlithe dùng 'Đánh Hơi'.

Dự đoán trước hẳn nửa tiếng... còn không bằng trận chung kết Little Cup!

Đánh với con người cũng chỉ có thể dự đoán trước ba mươi giây thôi! (Chú thích: Giovanni đối đầu với Red, dự đoán trước sáu giây, cuối cùng bị Red 'Tích Trữ trong bóng' phản sát trong 0.5 giây.) "Gâu!" Hàm răng cắm chính xác vào cánh tay Combusken, theo sự giãy giụa của Combusken, miệng của Growlithe càng siết chặt hơn. "Gâu! (*⊙~⊙)" Gặm Nát!

Vị thịt gà, giòn tan!

Khán giả tại sân, lần lượt nuốt nước bọt. "Hơi đói rồi." "Nhìn nó kìa, nhai ngon lành làm sao!" "Đây chẳng lẽ là lý do Thầy Lục cho Growlithe làm mukbang?!" Vài phút sau, không chịu nổi nữa, Tiêu Đồng thu hồi Combusken, tung ra Pokémon thứ hai.

Shellder.

Growlithe hiện tại chưa nắm vững 'Phun Lửa', nhưng đã lờ mờ có hình thái ban đầu.

Nhìn Shellder bị nướng đến đỏ rực.

Sắc mặt Lục Dã kỳ quái: "Thơm thật..." Nếu rắc thêm chút tỏi băm và tiêu, có lẽ sẽ còn thơm hơn... ...

Dù sao cũng là vòng loại đầu tiên.

Lục Dã dễ dàng tiến vào top 64, thậm chí còn có chút ngơ ngác. "Thế thôi à?" Uổng công mình lo lắng bấy lâu.

Hóa ra mình đang đấu trí với không khí à?!

Nói thì nói vậy, lại phải chuẩn bị cho vòng đấu tiếp theo khiến Lục Dã thực sự có chút mệt mỏi. "Lần sau, để Gengar đánh thay vậy." Lục Dã lẩm bẩm.

Và ở các sân khác, cũng đã có nhiều tuyển thủ nổi tiếng tiến vào vòng trong.

Ví dụ như tuyển thủ được nhà thi đấu mời, Tề Sư Sư, nghe nói đã nhận được chân truyền của Nhà thi đấu hệ Giác Đấu.

Cùng với Huấn luyện viên kỳ cựu từng du hành qua liên minh Kanto, giành được thành tích top 32, Dương Chi Xương, v.v...

Lục Dã định vị bản thân rất rõ ràng.

Lấy an toàn của mấy nhóc làm ưu tiên hàng đầu, được chăng hay chớ.

Thua thì về nhà làm bữa khuya, khao cả đám một bữa.

Giành chức vô địch gì đó... không thực tế lắm.

Ừm... vẫn là chép game, kiếm tiền bẩn thơm hơn! ...

Ở một diễn biến khác, Gengar dẫn Crystal về đến khu nhà.

Bác bảo vệ nhận ra ngay Gengar nhà Thầy Lục, không hề chặn lại.

Nhưng cô gái đội mũ trắng, trẻ trung xinh đẹp này vẫn khiến ông phải đẩy gọng kính lão lên.

Lấy sổ tay ra, ông cẩn thận ghi: "15/10, trời nắng; Đối tượng thứ năm, còn nghi vấn, cần quan sát thêm." ...

Về đến nhà, Gengar đang pha trà cho Crystal.

Thấy Lục Dã, nó lập tức hớn hở thè lưỡi dài ra, tung một chiêu 'lưỡi khổng lồ quật mạnh'.

Thầy Lục cứng người lại, từ trong túi lấy ra quả Cheri Berry, tiện thể chào Crystal. "Nhanh vậy?" Crystal vừa mới ngồi xuống, lúc này có chút kinh ngạc.

Các trận đấu ở giải Master, đều tính bằng giờ.

Kể từ khi Thầy Lục phát triển chiến thuật 'Thu Nhỏ', thời lượng của Giải Master càng ngày càng tăng.

Chẳng lẽ...

Thầy Lục dễ dàng quét ngang đối thủ như vậy sao? "Ừa." Lục Dã gật đầu.

Crystal chớp chớp mắt.

Lại có một nhận thức mới về thực lực của Thầy Lục. "Tóm lại... em đến đây, là để hoàn thành ủy thác của Giáo sư Elm." Crystal đứng dậy, đưa quả trứng Pokémon trong lòng cho Lục Dã, mỉm cười nói:

"Em tin rằng, dưới sự ảnh hưởng của thầy, nhất định có thể ấp ra một Pokémon dũng cảm và lương thiện!" Lục Dã đối diện với ánh mắt chân thành của Crystal, không khỏi ngẩn ra.

Ai cũng biết, Pokémon mới nở sẽ có tính cách cực kỳ giống Huấn luyện viên của nó.

Lấy Akin làm ví dụ: Togepi dám solo Tyranitar; Pichu dám gáy với cả Arceus.

Theo một nghĩa nào đó, đây cũng là biểu hiện của việc thích đi tìm cái chết. "Ấp ra một Pokémon dũng cảm và lương thiện..." Lục Dã lẩm bẩm lặp lại, vẻ mặt quái lạ.

Nói vậy... tôi dũng cảm lắm à?

Crystal mỉm cười nói: "Thầy Lục chịu làm bạn với Akin đã là biểu hiện của sự dũng cảm và lương thiện rồi!" Lục Dã ngẩn người, nhất thời không biết nói gì để đáp lại.

Có được một cô bạn gái thấu hiểu mình đến vậy, Akin thật đúng là may mắn! (Akin đang ở tít Johto xa xôi bỗng hắt xì một cái.) Gengar cẩn thận ngắm nghía Trứng Pokémon trong tay Crystal, thè lưỡi ra, định liếm thử mùi vị.

Thầy Lục sợ hết hồn vội ngăn lại, ho khan: "Trứng ốp lết không phải làm từ loại này...

Tôi đi nấu cơm cho các cậu ngay đây!" "Ghos!" Gengar rụt lưỡi lại, ngượng ngùng gãi đầu.

Crystal cũng ngẩn ra, cúi đầu nhìn Trứng Pokémon trong lòng.

Giao cho Thầy Lục, chắc là sẽ không có vấn đề gì đâu... nhỉ?

Như đã hạ quyết tâm, Crystal đưa Trứng Pokémon về phía Lục Dã, cúi đầu nói: "Nhờ thầy cả, Thầy Lục!" Lục Dã trước đó đã đồng

ý với Giáo sư Elm, lúc này cũng không tiện từ chối.

Anh nhận lấy quả Trứng Pokémon vẫn còn hơi ấm, cẩn thận ngắm nghía.

Trên quả trứng màu trắng có điểm xuyết những hoa văn hình tam giác màu đỏ và xanh lam, trông như một món trang sức được các cô gái yêu thích.

Lục Dã cảm thấy có chút quen mắt, nhưng nhất thời không nhận ra, tò mò hỏi: "Đây là Pokémon gì vậy?" "Togepi." Crystal mỉm cười nói: "Là em trai hoặc em gái của con Togekiss nhà Akin đấy ạ." Togepi của Akin chính là quả Trứng Pokémon do Giáo sư Elm gửi gắm, sau đó nở ra.

Nhưng tính cách được nuôi dưỡng... khiến Giáo sư Elm thực sự đau đầu.

Về thân thế của Togepi, bố mẹ của cả hai con Togepi này đều là hai con Togetic của Jasmine, 「Thủ lĩnh nhà thi đấu hệ Thép vùng Johto」.

Xét từ chiến tích solo Tyranitar, tư chất của nó ít nhất cũng là 6V.

Đối với bất kỳ Huấn luyện viên nào, quả Trứng Pokémon này cũng là vô giá.

Nhưng hiện tại, sắc mặt của Thầy Lục có chút phức tạp.

Togepi?

Được xem là biểu tượng của 'may mắn', nghe nói trong vỏ trứng chứa đầy 'hạnh phúc', còn được mệnh danh là 'Pokémon được trời cao ưu ái'.

Loại Pokémon siêu may mắn thế này, thật sự hợp với mình sao?!

Lục Dã mím môi, liếc nhìn Trứng Pokémon của Togepi, ho nhẹ:

"Cô có thể cho tôi thông tin liên lạc của Giáo sư Elm không?" "Đương nhiên rồi." Crystal nói.

Sau khi thực hiện cuộc gọi video cho Giáo sư Elm, đối phương nhanh chóng bắt máy. "Ồ ồ, Trứng Pokémon đã được giao tới rồi sao?" Giáo sư Elm nheo mắt, nhận ra Lục Dã đứng bên cạnh, cười nói: "Vậy thì, Thầy Lục, Togepi nhờ cả vào cậu nhé!" "Giáo sư...

ông suy nghĩ lại đi." Lục Dã nói với tâm trạng phức tạp: "Tôi sợ sẽ dạy hư con Togepi này mất." "Sao có thể chứ!" Giáo sư Elm đẩy gọng kính: "Tôi đã tìm hiểu rồi, Giáo sư Rowan đánh giá rất cao cậu, mà mắt nhìn người của ông ấy trước nay chưa bao giờ sai." "Hơn nữa, cậu cũng đâu đến nỗi như Akin, dạy nó chơi bài, chơi bi-a chứ?" Giáo sư Elm trêu chọc.

Sao tôi cứ có cảm giác ông đang gáy sớm thế nhỉ, Giáo sư Elm!

Crystal mím môi nói: "Dù sao thì...

Thầy Lục là người tốt mà!" Lại nhận thêm một tấm thẻ người tốt.

Thầy Lục ngẩng đầu nhìn trời.

Tưởng tượng một chút, một con Togepi mặt đen, tâm bẩn, chuyên chơi chiến thuật bẩn... không khỏi rùng mình một cái.

Nhưng việc gì cũng có hai mặt.

Có lẽ đây là một tiểu thiên thần, có thể cứu vớt vận rủi của mình cũng không chừng?

Hơn nữa, Pokémon quý giá như Togepi, Giáo sư Elm càng không có lý do gì để cho không cả! "Vậy thì, đợi sau khi nó nở, tôi sẽ chuyển lại cho ngài." Lục Dã nói.

Giáo sư Elm "ờ" một tiếng, định nói rằng cậu có thể thu phục trực tiếp Togepi.

Nhưng nghĩ lại, tình cảm giữa người và Pokémon cần được vun đắp.

Đợi đến ngày nó nở, cứ để Lục Dã tự quyết định vậy. "Không vấn đề." Giáo sư Elm mỉm cười nói: "Tiền thù lao tôi cũng đã chuẩn bị xong rồi." "Vậy thì, nhờ cậu cả, Thầy Lục!" Lục Dã cúp điện thoại.

Anh cúi đầu nhìn Trứng Pokémon trong lòng, không khỏi cảm thấy có thêm một phần trách nhiệm.

Chương 156

Đây là lần đầu tiên Thầy Lục ấp Trứng Pokémon.

Lần đầu làm "bố", Thầy Lục gật đầu cẩn trọng.

Phải cẩn thận mới được...

Tuyệt đối không thể dạy hư Togepi! "Ghos!" Gengar chìa bàn tay nhỏ ra, cũng muốn ôm thử quả Trứng Pokémon này. "Hả?

Mày chắc là không nuốt chửng nó vào bụng đấy chứ?" Lục Dã hoài nghi liếc nhìn Gengar. "Ghos! (눈 눈)" "Thôi được... vậy mày cẩn thận một chút." Gengar cẩn thận nhận lấy Trứng Pokémon, cố ý kiểm soát nhiệt độ xung quanh.

Nó chăm chú nhìn những đường vân trên quả trứng, ánh mắt sâu thẳm. "Ghos! (✪ω✪)" Hy vọng nhóc cũng sẽ nỗ lực luyện tập.

Cùng tỏa sáng vì sự nghiệp đoạt cúp của chủ nhân!

Không biết có phải ảo giác không, Lục Dã thấy Trứng Pokémon khẽ run lên một cái. "Hòa hợp với nhau ghê nhỉ." Lục Dã khẽ cười: "Có thể lớn lên bình an là tốt nhất rồi!" Crystal chăm chú quan sát vẻ mặt của Lục Dã, thầm gật đầu.

Quả nhiên, giao Togepi cho Thầy Lục là một lựa chọn chính xác! ...

Sau khi hoàn thành ủy thác, Crystal liền chào tạm biệt Lục Dã.

Lục Dã giữ lại: "Ăn bữa cơm rồi hẵng đi." "A, thật sự được không ạ?" "Đương nhiên rồi, trả tiền là được." Crystal: ???

Nửa giờ sau, Crystal một lần nữa cảm nhận được sự bao la và sâu sắc của ẩm thực Đông Hoàng.

Nhìn 'tiểu hồng nấm' đang gục trên bàn cảm động đến rơi nước mắt, Lục Dã bình tĩnh gật đầu.

Là hành tây, tôi đã cho hành tây vào! "Lát nữa tôi còn có chuyến bay." Crystal đứng dậy, ho nhẹ một tiếng: "Vậy, tôi xin phép đi trước!" Lục Dã gật đầu: "Thuận buồm xuôi gió nhé!" (Tailwind - Thuận Gió) Trong đêm tối, bác bảo vệ thấy cô gái trẻ chạy ra ngoài trong nước mắt, vừa thương vừa giận. "Đồng chí Kano-chan tuy đẹp trai thật, nhưng cũng không thể lăng nhăng thế được chứ!" Lão bảo vệ hừ một tiếng: "Tra nam!" ...

Ngày 15 tháng 10, buổi tối.

Nhà của Thầy Lục lại có thêm một thành viên mới.

Một quả Trứng Pokémon Togepi.

Lục Dã đặt nó lên ghế sofa, đám nhóc tò mò vây quanh ngắm nghía.

Nhìn Growlithe đang há to cái miệng đầy răng, Lục Dã biến sắc: "Growlithe, cẩn thận tối nay tao cho mày vào nồi lẩu đấy!" "Gâu ô ~~⊙_⊙" Growlithe ngượng ngùng ngậm miệng lại.

Lục Dã xoa trán: "Squirtle, đừng dùng Aura để kiểm tra nữa, cái này thật sự không phải thuốc nổ đâu!" "Zeni! ヾ(⌐■_■)" Squirtle cẩn thận đẩy gọng kính râm.

Chuyện đó chưa chắc đâu! "Nghỉ ngơi sớm đi, ngày mai còn trận top 32 nữa đấy!" Xua đám nhóc đi, Lục Dã mệt mỏi nhìn Trứng Pokémon.

Mong là...

đừng có nở ra thêm một đứa trẻ có vấn đề nữa! ...

Trời đã về khuya.

Thầy Lục đang nằm trên giường ngủ say, tiếng thở đều đều vang lên.

Sylveon thuần thục chui vào trong chăn, dùng dải lụa tắt đèn đầu giường, thoải mái gối đầu lên cánh tay anh.

Trong bóng tối, một khuôn mặt đáng sợ (Scary Face) u ám hiện ra, vỗ vào đầu Growlithe.

Bớt nói nhảm, tối nay đi tập luyện với tao!

Growlithe vừa định kêu lên, nhưng khi thấy ánh mắt Giam Cầm (Mean Look) của Gengar, nó liền cụp đuôi lủi thủi đi theo.

Trước khi rời khỏi nhà, Gengar liếc nhìn Trứng Pokémon trên sofa, nghiêng đầu.

Hay là... lúc luyện tập, mang nó theo luôn nhỉ?

Cùng lúc đó, Togepi, biểu tượng của 'may mắn', tỏa ra những đốm sáng li ti.

Ngày 16 tháng 10, thứ Sáu.

Ngoài trời nắng đẹp, đã là mười giờ sáng.

Lục Dã nằm trên giường, tựa lưng vào gối, một tay lướt điện thoại, tay kia vuốt ve Sylveon. "Vốn có thể ngủ nướng thêm một lúc, không ngờ vẫn phải đi thi đấu." Lục Dã thở dài.

Nhờ màn thể hiện xuất sắc của Growlithe, Thầy Lục đã 'may mắn' lọt vào vòng 64 người.

Theo lịch thi đấu, trưa nay sẽ có một trận 2V2 nữa.

Điều này khiến Thầy Lục, vốn không có ý định tham gia, cảm thấy khá đau đầu. "Bưi ~~" Sylveon cuộn tròn trên ga giường như một chiếc bánh donut vị sữa.

Thỉnh thoảng nó lại lắc lắc dải lụa buộc trên cánh tay Lục Dã, không biết đang nghĩ gì. "Thôi kệ...

Dậy thôi!" Lục Dã ngáp một cái: "Gengar đã mua bữa sáng rồi, ăn xong rồi đi thi đấu!" "Bưi ~(*• ω-q)" Sylveon lăn một vòng, nằm úp sấp trên ga giường, bắt chước Lục Dã, ngáp một cái thật đáng yêu.

Sau khi vệ sinh cá nhân xong, Lục Dã ra phòng khách, thấy Gengar đang cẩn thận ôm Trứng Pokémon. "Không lẽ mày ôm nó cả đêm đấy chứ?" Lục Dã trêu. "Ghos?

Σ(つ °Д °;)つ " Đối mắt với Gengar, Thầy Lục cũng chết lặng.

Vãi chưởng, tôi chỉ hỏi bừa thôi mà.

Chẳng lẽ... mày bây giờ đã bắt đầu chịu trách nhiệm giáo dục thai nhi rồi sao?!

Lục Dã & Gengar: ... "Gâu ô ~~(` 0´)" Tiếng gầm của Growlithe phá vỡ sự im lặng khó xử.

Chỉ thấy nó chạy vòng quanh bàn trà, lúc thì nhảy lên sofa, lúc thì gặm chân bàn, năng lượng tràn trề. "Mày dừng lại cho tao!" Lục Dã đưa tay ra ngăn lại, vỗ đầu con chó.

Thuận thế liếc nhìn bảng chiêu thức của Growlithe, Lục Dã ngẩn ra.

Đã gần một tháng rồi mà vẫn chưa học được "Phun Lửa"...

Cái IQ này, sao cảm giác nó lạc quẻ với cả nhà thế nhỉ?

Thế này thì... quá tốt rồi! "Xem ra chỉ có mày hiểu tao thôi, Growlithe." Lục Dã vui vẻ vỗ đầu Growlithe. "Tối nay cho mày ăn riêng!" "Gâu ô ~~ (￣￣) " Growlithe chảy nước miếng, đôi tai béo ú vẫy theo cái đuôi.

Vì cơm nhà quá ngon, Growlithe nhà Thầy Lục rõ ràng là lên đồ

tank.

Tuy có hơi không hợp với năng lực 'Uy Hiếp', nhưng tăng max điểm nỗ lực HP, lên sân chịu đòn, dường như cũng là một lựa chọn không tồi...

Những buổi sáng không muốn nấu nướng, sẽ có Gengar mua bữa sáng về.

Mặc dù gần trưa mới dậy, nhưng quẩy và sữa đậu nành vẫn còn nóng hổi, vừa nhìn đã biết là canh đúng giờ Lục Dã thức dậy.

Ngậm cái quẩy, Lục Dã bỏ Trứng Pokémon vào ba lô, cùng nhau đến Đấu trường của khu vực Hoa Đông. ...

Gần trưa, nhà thi đấu vẫn náo nhiệt, nhiều sân đấu đang cùng lúc tranh giành suất đi tiếp. "Thầy Lục ở sân nào vậy?" "Sân số 15." "Bên đó đánh xong chưa?" "Chắc sắp rồi... nghe nói thủ đoạn của Thầy Lục tàn nhẫn lắm!" Lúc này, Lục Dã đang đối đầu với một tuyển thủ năm ba của Đại học Kim Lăng, tên là Bảo Thịnh, có hai năm kinh nghiệm tu nghiệp tại các Nhà thi đấu.

Anh ta tham gia giải Liên Minh Hoa Nam cũng là để chuẩn bị cho Đại hội Đông Hoàng.

Vốn nghe nói đối thủ chỉ là sinh viên năm hai khoa tài chính, Bảo Thịnh có chút xem thường.

Hàng năm đều có những tuyển thủ đến Liên Minh thử vận may, may mắn vào được top 64 là đã có vốn để khoe khoang.

Nhưng đám tuyển thủ không chuyên này, sao có thể thắng được người xuất thân bài bản như mình?

Nhưng khi Bảo Thịnh bước lên sân đấu, nghe thấy tiếng hò reo như sóng biển và những tấm biển cổ vũ hai bên, anh ta liền há hốc miệng.

Fan của người đối diện, đông đến thế sao?!

Bảo Thịnh, người thường không hay xem video, cẩn thận hỏi: "Anh bạn, cậu là ai mà có nhiều fan thế?" "Chắc là vì tôi...

đẹp trai." Lục Dã trầm ngâm nói.

Bảo Thịnh thở phào nhẹ nhõm.

Tuy không muốn thừa nhận... nhưng gã này đúng là có chút đẹp trai thật.

Chỉ cần thực lực không mạnh là vẫn chấp nhận được!

Nhưng ngay sau đó, Bảo Thịnh đã bị bình luận viên vả cho một phát đau điếng.

Bình luận viên hô to: "Lục Dã, MVP của giải Liên Minh các trường Đại học toàn quốc, trong trận đấu với Đại học Đế Đô, đã tạo nên một màn thắng trắng lịch sử!" Bảo Thịnh mặt mày quái lạ.

Đấu với Đế Đô?

Thắng trắng Đế Đô?

Vãi chưởng, sao mình lại gặp phải loại người này chứ!

Bảo Thịnh mếu máo nói: "Anh trai, lát nữa nhẹ tay chút nhé." "Cậu nói với Gengar ấy." Lục Dã nói. "Hả?" Bảo Thịnh ngẩn ra.

Chỉ thấy Gengar đang tung hứng PokéBall, đeo kính râm và khẩu trang, ra vẻ một huấn luyện viên.

Nhìn qua lại giữa Gengar và Lục Dã, Bảo Thịnh nuốt nước bọt.

Mẹ kiếp, rốt cuộc ai mới là Huấn luyện viên đây! "Trận đấu bắt đầu!" Bảo Thịnh nghiến răng: "Lên nào, Golduck!" 【Golduck | Hệ: Nước | Năng lực: Vô Tư | Chiêu thức: Đuôi Nước, Húc Đầu Thiền, Vô Hiệu Hóa, Bơm Thủy Lực...】 Hệ thống đã lâu không online, hiếm

hoi lắm mới刷刷存在感.

Nhưng trong một trận đấu giới hạn bốn chiêu, có thể đọc trước chiêu thức của đối phương đã là một lợi thế cực lớn.

Lục Dã vuốt cằm, nhìn sang Gengar bên cạnh. "Ghos!" Chỉ thấy Gengar hét lớn một tiếng, ném quả PokéBall trong tay ra.

Ta chọn ngươi, Growlithe!

Trên khán đài, một tràng 'vãi chưởng' vang lên. "Sao lại là Gengar ném PokéBall?" "Thầy Lục đã lười đến mức không tự mình ném bóng nữa à!!" "Không lẽ để Gengar chỉ huy thật à, ha ha ha ha!" Nhưng một vài fan cứng của Thầy Lục, nghe thấy câu này, sắc mặt đều trở nên phức tạp.

Trong giải tân binh, Thầy Lục đã để Gengar thay mình thi đấu...

Đây rõ ràng là pha xử lý kinh điển của ổng mà! "Gâu ô ~~(` 0´)" Growlithe oai phong lẫm liệt, nhe răng, mái tóc vàng nhạt trên trán bay trong gió.

Lục Dã khẽ ngẩn người.

Đưa hệ Lửa thuần đấu với hệ Nước thuần...

Chương 157

Khá lắm, mày cũng là một bậc thầy nghịch hệ à?!

Trên sân, Growlithe bùng lên ngọn lửa, dùng Tấn Công Lửa (Flame Charge) lao về phía Golduck.

Nhưng Golduck há to miệng, luồng Bơm Thủy Lực (Hydro Pump) hung hãn bắn thẳng tới. "Ghos!" Gengar vẫy vẫy bàn tay nhỏ.

Growlithe thắng gấp, Bơm Thủy Lực 'ầm' một tiếng nổ tung trên mặt đất.

Nó vòng từ bên cạnh lao tới Golduck, hàm răng sắc nhọn kéo theo những tia nước! "Vãi, thật sự là Gengar đang chỉ huy à!" "Không không không, giống như Nhà thi đấu Tâm linh ở thành phố Saffron, đây có thể cũng là một phương pháp huấn luyện độc đáo!" "A!

Tôi hiểu rồi, Thầy Lục thực ra là một nhà ngoại cảm!" Bảo Thịnh biến sắc: "Vô Hiệu Hóa (Disable)!" Mắt Golduck lóe lên ánh sáng xanh, Growlithe khựng lại một chút, nhưng nhờ quán tính của cú Húc Lấy Thân (Take Down), nó thuận thế húc văng Golduck xuống đất.

Lục Dã vuốt cằm.

Nếu là Thầy Lục chỉ huy, Vô Hiệu Hóa không có cơ hội nào trúng đích.

Nhưng nếu rèn luyện Gengar, sau này thi đấu, có khi còn chẳng cần mở miệng nữa! "Lao lên, Nổi Điên (Thrash)." Lục Dã lười biếng nói.

Growlithe lao tới đè lên Golduck, dùng Húc Đầu (Headbutt) đập túi bụi, khiến Golduck choáng váng.

Cú va chạm rắn chắc này, giống hệt như Lấy Thân Đè (Body

Slam), Golduck thậm chí không có cơ hội phản công. "Nếu đổi thành Gardevoir, cảnh này chắc chắn không được phát sóng đâu!" "Không biết mấy đứa nhỏ có chịu nổi không." Sau một hồi tấn công dữ dội, Golduck mắt xoay vòng vòng, bị thu về PokéBall.

Cùng lúc trạng thái 'Vô Hiệu Hóa' biến mất, con Alakazam tiếp theo của Bảo Thịnh vừa ra sân đã ăn ngay một phát 'Gặm Nát' (Crunch) mà Lục Dã đã đọc trước...

Toàn bộ trận đấu chưa đầy năm phút, trọng tài phất cờ. "Người chiến thắng, tuyển thủ Lục Dã!" Trên khán đài, một trận xôn xao. "Thế là quét sạch luôn à?" "Đề nghị để Gengar đánh toàn trận đi." "Gengar cố lên!!" Trong nhà thi đấu ồn ào, Lục Dã ngẩng đầu nhìn màn hình hiển thị, vẻ mặt phức tạp.

Tôi đã nương tay cả một Thái Bình Dương rồi mà...

Thế này... mà cũng vào được top 32 à?

Lọt vào top 32 khu vực Hoa Đông, đây đã là một thành tích khá tốt.

Mọi người trong đội tuyển của Đại học Thượng Hải lần lượt gọi điện chúc mừng.

Lục Dã tò mò hỏi: "Huấn luyện viên Địch, trường mình có bao nhiêu người lọt vào vòng trong ạ?" Đại học Thượng Hải là một trong những cơ sở quan trọng đào tạo nhân tài Huấn luyện viên, hàng năm đều có không ít suất tham dự Đại hội Đông Hoàng.

Khu vực Hoa Đông lại càng như vậy, Đại hội khu vực năm ngoái, trong top 16, Đại học Thượng Hải đã chiếm một phần tư.

Với màn thể hiện xuất sắc của Lục Dã tại 'Cúp Nhí', việc anh được chú ý cũng là điều dễ hiểu.

Huấn luyện viên Địch suy nghĩ một lát rồi nói: "Trong top 32, khóa này chỉ có một mình em lọt vào." "Các anh chị năm ba, năm tư chỉ có

bốn người...

Em xem như là mầm non duy nhất của năm hai rồi đó." "À phải rồi, đây cũng là việc mang lại vinh quang cho trường... em nhớ đến gặp thầy hiệu trưởng, biết đâu thầy ấy sẽ cho em vài thứ hay ho đấy." "Ha ha ha, huấn luyện viên, em cúp máy trước nhé!" Lục Dã vội vàng cúp điện thoại. "Thiệt tình, thằng bé này da mặt mỏng quá..." Huấn luyện viên Địch cười lắc đầu.

Nếu Lục Dã ngại ngùng, vậy thì ông sẽ thay cậu nói chuyện với thầy hiệu trưởng.

Bí kíp, tài nguyên, Pokémon... bất kể là thứ gì, với sự hào phóng của thầy hiệu trưởng, chắc chắn sẽ khiến thằng bé này hài lòng! ...

Về đến nhà, Thầy Lục lấy quả Trứng Pokémon ấm áp từ trong túi ra, ôm vào lòng xoa xoa. "Hy vọng con sẽ lớn lên ngoan ngoãn, không phụ lòng dạy dỗ của ba!" Lục Dã nghiêm mặt nói.

Trứng Pokémon khẽ lắc lư một chút, rồi nhanh chóng im bặt.

Sylveon phồng má, cũng muốn chui vào lòng Lục Dã.

Lục Dã ôm cả Sylveon vào lòng, nghịch ngợm chiếc nơ bướm màu hồng, đăm chiêu suy nghĩ.

Xét từ màn thể hiện trong trận đấu hôm nay, sự tiến bộ của Growlithe quả thực không nhỏ.

Có lợi thế về cân nặng, việc huấn luyện 'Lấy Thân Đè' dường như cũng là chuyện thuận nước đẩy thuyền.

Mặc dù lại thắng một trận nữa, tuần sau lại phải dậy sớm, nhưng vẫn phải chiêu đãi đám nhóc một bữa.

Trời đã về khuya, Lục Dã đeo tạp dề: "Nói đi, tối nay các cậu muốn ăn gì, tôi sẽ vào bếp!" Gengar nghiêng đầu, đưa cho Lục Dã một

quả Berry Petaya trong tủ. "Ghos! (¯ ¯)" "Muốn ăn cay à?" Lục Dã trầm ngâm một lát. "Ừm... trời lạnh rồi, ăn chút đồ cay cũng khá ổn." Squirtle và Growlithe, hai nhóc này đều không có ý kiến.

Về phần Sylveon, Lục Dã cười nói: "Em muốn ăn gì, anh sẽ nấu riêng cho em." "Bưi ~~(≧∀≦)" Đã là tám giờ, đèn hoa đã lên, nhà nhà đều thắp lên những ngọn đèn nhỏ.

Lục Dã dựng máy ảnh, mở phòng livestream, đổi tiêu đề thành: 《Quán ăn giải trí của Thầy Lục》.

Dân mạng hớn hở tràn vào phòng livestream, mặt mày ngơ ngác. "Vãi, Thầy Lục thật sự đang nấu ăn kìa!" "Bạn tưởng Thầy Lục là một cao thủ, nhưng thực ra ổng là một đầu bếp." Trong khung hình, Thầy Lục dùng những ngón tay thon dài giữ chặt miếng đậu hũ, con dao thái xoay hai vòng trong tay, thái đậu hũ như có thần trợ giúp. "Vãi, chuyên nghiệp vãi!" "Tay phải của tôi trước đây cũng hay múa may thế này." "Kỹ thuật dùng dao này! Bisharp cũng chỉ đến thế là cùng!" Đến lúc này, mọi người mới muộn màng nhớ ra.

Thầy Lục... hình như còn là một streamer ẩm thực đêm khuya! "Vãi nồi, sao mình lại dễ dàng click vào thế này!" "Tôi đã nghĩ ra tiêu đề cho video tiếp theo rồi!" "Đây là món gì vậy?" "Món ngon Đông Hoàng, Đậu hũ Ma Bà." Lục Dã nói: "Về phần gia vị, tôi đã thêm tương ớt Lão Cán Ma và ớt, độ cay xem như là cấp Charizard." "Xìì ——" Khi những quả ớt đỏ au được cho vào chảo, ánh lửa chiếu rọi khuôn mặt tuấn tú của Thầy Lục.

Mọi người đồng loạt nuốt nước bọt.

Trong chảo dầu nóng, ớt băm nhỏ đỏ au bóng loáng, tương đậu bản đậm đà, tiêu Tứ Xuyên kêu xèo xèo.

Cho thịt bò băm vào xào, mùi thơm bùng nổ, đậm đà, gần như tràn ra khỏi màn hình.

Nước lọc được đổ vào chảo, bốc khói xì xèo, toàn bộ nước sốt biến thành một màu đỏ rực. "Tôi đói quá!" "Con Farfetch'd trong tay bỗng dưng không còn thơm nữa." "Streamer trước đây từng làm đầu bếp à?" Sau khi nêm nếm gia vị, Thầy Lục cho đậu hũ đã cắt vào, vừa xóc chảo vừa trò chuyện: "Fan cứng đều biết cả rồi, trước khi làm streamer, tôi thực ra là một đầu bếp..." "???" "Lần trước ông chẳng phải nói là ông hát rong dưới gầm cầu sao!" "Ba trăm sáu mươi nghề, nghề nào cũng có Lục Dã." Nhân lúc đậu hũ đã ngấm vị, Lục Dã bắt đầu xuống bột năng, thêm nước bột năng để nước sốt trở nên đặc sệt.

Gengar ngửi thấy mùi thơm, lưỡi liếm quanh mép.

Growlithe lè lưỡi, nước miếng đã chảy đầy đất.

Một lát sau, tắt bếp, múc ra bát sứ trắng tinh.

Rắc lên trên món đậu hũ Ma Bà đang bốc khói nghi ngút một ít hành lá xanh mướt, khói trắng lượn lờ, dầu đỏ kêu 'xèo xèo'.

Mùi thơm gần như lan tỏa ra khỏi màn hình.

Dân mạng đồng loạt nuốt nước bọt. "Bạn tưởng Thầy Lục tấu hài cho bạn ăn cơm, ai ngờ ổng bưng cả món ăn lên thật!" "Thầy Lục đúng là đồ chó!" "Lão già gian ác!

Lại dám livestream vào lúc mình chưa ăn tối!" Là món ăn Đông Hoàng mà một vị linh mục nào đó yêu thích nhất. (Kirei Kotomine xin gửi một ngón tay cái.) Đậu hũ Ma Bà của Thầy Lục có thể sánh ngang với trình độ của đầu bếp cao cấp.

Tuy không phát sáng, nhưng về hương vị cũng không kém cạnh là bao.

Giữa một tràng tiếng la ó, Thầy Lục tắt livestream.

Anh bưng món đậu hũ Ma Bà lên bàn ăn, vẻ mặt của đám nhóc trở nên vô cùng nghiêm trọng. "Nhìn tôi làm gì?" Lục Dã ngồi vào bàn, múc một thìa đậu hũ lẫn dầu đỏ và thịt băm, thổi cho nguội rồi nói một cách không rõ ràng: "Xì... cay quá!" Miếng đậu hũ mềm mại tan trong miệng, như đang lăn trên đầu lưỡi, vị cay bùng nổ trên vị giác, cay tê nhưng lại dịu dàng nhờ lớp dầu đỏ.

Mặt Lục Dã đỏ bừng, trong phút chốc, anh thấy một con Charizard đang vỗ cánh bay cao, phun ra một Vụ Nổ Lửa (Fire Blast) nóng rực.

Ầm ầm ầm!

Dung nham sôi trào, ăn thêm một miếng nữa, chắc là có thể ảo giác ra cả Groudon! 'Xoẹt' một tiếng, Lục Dã vội mở lon coca đá, và một bát cơm lớn, uống một ngụm.

Đậu hũ Ma Bà đúng là tốn cơm thật!

Thấy vẻ mặt của Lục Dã, Gengar run rẩy đưa tay nhỏ ra, cầm lấy thìa.

Nó liếm thử lớp dầu đỏ dưới đáy thìa, mắt trợn tròn, rồi một miếng nuốt chửng miếng đậu hũ. "Ghos!!" Gengar mặt đỏ bừng, đổ đậu hũ Ma Bà lên cơm trắng, lia đũa như bay. 'Bùm' một tiếng.

Lục Dã ngẩn ra, chỉ thấy Growlithe đã úp mặt vào bát, đuôi vẫy tít mù! "Zeni..." Một giọt mồ hôi lạnh chảy xuống từ trán Squirtle.

Ngay sau đó, Growlithe ngẩng đầu lên, há to miệng.

Một tia Tàn Lửa (Ember) tụ lại trong miệng, dưới sự kích thích của quả Berry Petaya, chiêu Phun Lửa (Flamethrower) đã sẵn sàng!

Lục Dã vẻ mặt quái lạ.

Học hơn một tháng không được, ăn một bữa cơm là học được luôn à?

Nếu để Flint biết chuyện này, chắc ông ta tức nổ phổi mất!

Mày cũng đỉnh thật đấy, Growlithe!

Trong gang tấc, Squirtle phun một tia Súng Nước (Water Gun) vào tia Tàn Lửa đó.

BÙM!!

Nhìn Growlithe bị thổi bay ra xa, cái hố to trên tường, và Thầy Lục đang ngơ ngác.

Squirtle cẩn thận đẩy gọng kính râm. "Zeni! ヾ(⌐■_■)" May mà tôi đã có chuẩn bị từ trước!

Lục Dã vuốt mặt, vẻ mặt có chút xúc động. "Dùng Súng Nước là được rồi, thật đấy, không cần thiết phải dùng Bơm Thủy Lực đâu." Lục Dã gật đầu: "Nhưng vẫn cảm ơn cậu, Squirtle!" "Zeni." Squirtle múc một thìa đậu hũ Ma Bà, từ từ thổi cho nguội.

Thưa chúa công, nếu dùng Bơm Thủy Lực... thì có lẽ mọi chuyện đã không đơn giản như vậy...

Growlithe đã lên đồ tank, đứng dậy, lắc lắc thân hình tròn vo, giũ sạch nước. "Gâu ô ~~突(｀0´)突 " Growlithe gầm lên oai vệ, trong lòng đắc ý.

Dễ dàng học được chiêu mới như vậy!

Mình cũng quá mạnh rồi!

Bên kia. "Alo?

Đúng rồi, vẫn là chỗ lần trước." Thầy Lục gọi điện thoại, vẻ mặt như thường: "Làm phiền các anh rồi!" Nhận được yêu cầu của khách hàng VIP, ngay tối hôm đó, đội thi công đã có mặt tại nhà Thầy Lục. "Uầy, thật trùng hợp!" Đội trưởng đội trang trí vui vẻ chào hỏi, trong lòng có chút ngạc nhiên.

Diện tích hư hỏng hôm nay sao lại nhỏ thế... không giống phong cách nhà anh ấy lắm!

Con Machoke đội mũ bảo hiểm cũng nhận ra Thầy Lục, chân thành chào một cái...

Việc thi công kéo dài khoảng hai tiếng, vá lỗ, sơn lại, bức tường lại như mới.

Đội trưởng đội trang trí đẩy tay Lục Dã đang đưa tiền ra, nghiêm mặt nói: "Anh Lục, chút phiền phức nhỏ này, sao chúng tôi dám nhận tiền của anh chứ?" "Nhờ có anh, chúng tôi mới đứng vững được ở khu này." Đội trưởng cười nói: "Vá một bức tường thôi mà, chỉ cần anh lên tiếng, chúng tôi sẽ có mặt ngay!" "Hào~~" Machoke tạo dáng thể hình, cơ bắp bóng loáng.

Sau khi đội thi công rời đi, Lục Dã nâng cằm Growlithe, đăm chiêu.

Rõ ràng là lời được một chiêu 'Phun Lửa'... nhưng sao cứ cảm thấy mệt mỏi thế này?

Chương 158

Nuôi Pokémon hệ Lửa trong nhà quả thực là một mối nguy tiềm ẩn.

Nhưng dưới sự dạy dỗ của Thầy Lục, Growlithe rên rỉ khe khẽ, rõ ràng đã nhận ra lỗi của mình. "Được rồi, lần sau chú ý một chút là được." Lục Dã xoa đầu Growlithe, mỉm cười nói: "Trận đấu ngày mai cố lên nhé!" Growlithe ngước đôi mắt rưng rưng lên, trong cổ họng phát ra tiếng rên rỉ.

Lục Dã có vài người bạn cũng nuôi Husky.

Chúng phá nhà không phải là cố ý, mà là do năng lượng quá dư thừa.

Muốn Growlithe ngoan ngoãn hơn, dùng luyện tập để tiêu hao HP, dường như là một lựa chọn không tồi... "Xem ra, mình cũng phải nghiêm túc một chút rồi." Lục Dã trầm ngâm gật đầu. "Phải làm nó mệt đến mức không phá nhà được nữa thì thôi!" Hai ngày sau đó, Thầy Lục dẫn Growlithe đến 'Câu lạc bộ Bò Mộng' để luyện tập. "Ghos!" Gengar đeo kính râm, treo một chiếc 'Sáo Xanh' trên cổ, hễ Growlithe có dấu hiệu lười biếng là thổi sáo ngay.

Lục Dã tuy danh nghĩa là đến để huấn luyện... nhưng dường như hoàn toàn không chen tay vào được.

Nhìn Growlithe lông ướt sũng, lè lưỡi thở hổn hển, Thầy Lục tuy không nỡ, nhưng vẫn gật đầu: "Về nhà rồi, làm cho nó chút đồ ăn ngon vậy!" Lúc này, ánh nắng đột nhiên xuyên qua mây đen chiếu xuống.

Growlithe tắm mình trong ánh nắng, mắt sáng lên, sự mệt mỏi dường như biến mất với tốc độ mắt thường có thể thấy...

Lục Dã ngẩn ra, vẻ mặt quái lạ.

Suýt thì quên, tên này còn được di truyền chiêu Ánh Sáng Ban Mai (Morning Sun)!

Vậy chẳng phải là phá nhà mệt rồi, một phát Ánh Sáng Ban Mai là có thể hồi sức lại sao? "Vãi nồi thật..." Lục Dã vỗ trán.

Hai ngày trôi qua.

Growlithe không hề mệt lả, ngược lại Thầy Lục lại có chút mệt mỏi.

Ngoài chiêu 「Phun Lửa」 ngày càng thành thục, Growlithe còn nắm được cả 「Lấy Thân Đè」.

Mỗi lần luyện tập xong, Growlithe lại hưng phấn lao về phía Lục Dã.

Nếu không có Gengar cản lại, Lục Dã nghi ngờ mình phải đi chụp X-quang mất...

Trong quá trình đùa giỡn với Growlithe, vòng 32 người của giải Hoa Đông chính thức bắt đầu.

Ngày 18 tháng 10, Chủ nhật.

Thầy Lục, mang theo chút oán khí, tung ra Growlithe đang hừng hực ý chí chiến đấu, thể hiện một tư thế áp đảo, dễ dàng càn quét đối thủ.

Trong phòng livestream, bình luận bay như mưa, ngay cả các khách mời cũng ngơ ngác nhìn nhau. "Tôi nhớ... vị này là đội trưởng năm ba của Đại học Hàng Châu mà?" "Đó là Lưu Chỉ, chuyên gia hệ Lửa...

đã có bốn huy hiệu rồi." "Nhưng con Growlithe này là sao vậy?

Sao lại có thể có chiêu Phun Lửa uy lực đến thế!" Chưa đợi mọi

người giải đáp thắc mắc này, từng luồng ánh sáng hội tụ về phía Growlithe, vết thương trên người dần dần lành lại... "Vãi, Ánh Sáng Ban Mai!" "Vừa biết đánh vừa biết hồi máu, quá vô liêm sỉ rồi!" "Nói thật, đây mới đúng là phong cách của Thầy Lục!" ...

Cùng ngày, Thầy Lục lọt vào top 16 của Liên Minh Hoa Đông, các hợp đồng quảng cáo ùn ùn kéo đến.

Nhưng Thầy Lục, người không nhận quảng cáo, vẫn lịch sự từ chối. "Nếu muốn kiếm cơm, có thể tìm phú bà, không cần thiết phải tìm nhà tài trợ mà!" Lục Dã thầm nghĩ.

Video được biên tập và đăng tải 《Quán ăn đêm của Thầy Lục 04: Đậu hũ Ma Bà》 cũng lọt vào bảng xếp hạng khu vực đời sống, chỉ đứng sau 《Sân sau của Giáo sư Oak》.

Kỳ này 《Sân sau của Giáo sư Oak》 có cảnh đàn Tauros của Satoshi di cư, tức là di cư từ đầu này của sân vườn sang đầu kia, tỷ suất người xem cao ngất ngưởng.

Nhưng series 《Quán ăn đêm》 vẫn tạo được độ hot không nhỏ. ...

Vùng Sinnoh.

Flint, Tứ Thiên Vương hệ Lửa và là một fan cứng, vừa húp mì gói vừa mở video của Thầy Lục.

Vừa ăn vừa xem video, vốn là một chuyện rất vui vẻ.

Nhưng khoảnh khắc 'Phun Lửa' của Growlithe xuất hiện, Flint hoàn toàn chết lặng. "Cái này... không phải là bí kíp mình đưa cho Thầy Lục sao." Flint ngẩn ra.

Trong chiêu Phun Lửa, kết hợp với kỹ thuật xoáy, có thể tăng xác suất Gây Bỏng...

Mặc dù bị Squirtle kịp thời ngăn lại, nhưng Flint vẫn nhận ra ngay

tâm huyết của mình.

Theo lý mà nói, dùng nửa năm để học được, Flint cũng không đến nỗi kinh ngạc.

Nhưng... mới qua bao lâu chứ?

Hơn một tháng, đã nghiên cứu thấu đáo chiêu thức của mình rồi?

Lại còn học được trong lúc ăn.

So sánh như vậy, chẳng phải là mình trông rất ngốc sao?!

Sau một hồi đấu tranh tư tưởng dữ dội, Flint vẻ mặt bình tĩnh. "Ừm... dù sao cũng là một người Chăn Nuôi chuyên nghiên cứu về thức ăn Pokémon mà!" Flint dần dần hiểu ra mọi chuyện, trầm ngâm gật đầu: "Dựa vào việc ăn uống để học chiêu thức... rất hợp lý!" Video này cũng gây ra một cuộc thảo luận trong nhóm chat của các Bậc Thầy.

Yellow: Muốn nếm thử quá... (¯ ¯) Green: Tôi làm theo các bước của Thầy Lục, nhưng vị không đúng chút nào!

Takeshi (Brock) nheo mắt nói: "Bởi vì cậu không dùng nhiều dầu." "Nhiều, nhiều dầu là gì?!" "Một loại kỹ thuật nấu ăn đặc biệt của Đông Hoàng... cũng giống như 'một ít muối' vậy." Takeshi gật đầu nói: "Gần đây tôi cũng đang nghiên cứu ẩm thực Đông Hoàng, lần sau sẽ nấu cho các cậu nếm thử." Akin: Tuyệt vời!

Tôi sẽ đi tàu điện từ đến ăn ké!

Silver: ...Cậu là đồ ngốc à?

Blue Oak: +1 Thầy Lục: +1 Sau màn spam đồng loạt, Crystal hơi ngạc nhiên: "Thầy Lục, tôi nhớ thầy mới thu phục Growlithe mà?" Lục Dã gật đầu: "Thu phục hai tháng trước." Crystal khẽ ngẩn người.

Nói cách khác...

Thầy Lục chỉ dựa vào nấu ăn mà đã khiến Growlithe học được Phun Lửa...

Crystal lẩm bẩm: "Không hổ là Thầy Lục..." Huấn luyện viên, Blue Oak trầm ngâm nói: "@Thầy Lục, tôi đã xem video... là hướng huấn luyện tấn công đặc biệt (SA) chủ yếu à?" Blue Oak cũng thu phục một con Arcanine, và có những hiểu biết độc đáo của riêng mình về việc huấn luyện.

Chỉ số cơ bản của Arcanine khá xuất sắc, lên tới 555, từng được xem là Pokémon huyền thoại ở Đông Hoàng.

Khả năng công thủ hai bên đều rất tốt, dù là tấn công hay phòng thủ đều có biểu hiện không tồi.

Nếu học được 'Gầm Gừ' (Snarl), phối hợp với 'Uy Hiếp', khả năng trụ sân sẽ cực kỳ đáng kinh ngạc.

Blue Oak thầm nghĩ: Mặc dù đã nắm được Phun Lửa, nhưng với thể hình của con Growlithe này của Thầy Lục... không đánh cận chiến thì thật là đáng tiếc!

Lục Dã khẽ ngẩn người.

Nói thật, Thầy Lục là một người chơi chiến thuật trong game, nhưng điểm nỗ lực của đám nhóc nhà anh lại được cộng một cách khá kỳ lạ...

Sylveon tấn công vật lý (PA), Squirtle phát triển theo hướng rùa rụt cổ...

Thôi, miễn là không đánh giải Bậc Thầy, thì đây đều là những vấn đề nhỏ!

Thầy Lục nói: "Tôi nghĩ...

ăn uống cân bằng là được rồi..." Blue Oak bừng tỉnh.

Arcanine song đao (mixed attacker) à?

Tuy khó khăn... nhưng với năng lực của Thầy Lục... chắc vẫn có thể làm được một cách dễ dàng thôi!

Ngày 20 tháng 10, thứ Ba.

Bên trong một tòa nhà văn phòng thương mại ở Thượng Hải.

Oleana xử lý xong tài liệu, vén mái tóc dài màu hạt dẻ sang hai bên má, mệt mỏi vươn vai.

Cô lấy ra một khung ảnh nhỏ từ trong ngăn kéo, chăm chú ngắm nhìn, hai má dần ửng hồng.

Đang định đưa tay sờ vào khung ảnh thì ngoài cửa đột nhiên vang lên tiếng gõ cửa. "Mời, mời vào!" Oleana luống cuống nhét lại khung ảnh vào ngăn kéo, giọng nói khàn khàn.

Lục Dã đẩy cửa bước vào, bên cạnh còn có một con Gengar đang lơ lửng, chào Oleana một tiếng: "Chào buổi sáng." Oleana hơi sững sờ, căng thẳng nói: "Ngài không phải...

đã đi tham gia thi đấu rồi sao!" "Chiều nay mới bốc thăm, tôi tiện đường ghé qua xem sao." Lục Dã mỉm cười nói: "Thời gian qua vất vả cho cô rồi!" "Không, không có gì!

Được cống hiến cho ngài là vinh hạnh của tôi!" Oleana kích động phân bua. "Xin lỗi, tôi thất thố quá..." Oleana cúi đầu, theo phản xạ đẩy gọng kính nhưng lại đẩy vào khoảng không. *Cha nội này, bà cũng tin vào cái phúc báo 996 à?* Lục Dã hơi ngẩn ra, ho khan nói: "Đúng rồi, doanh thu mấy tựa game trước thế nào rồi?" Vừa nhắc đến công việc, vẻ mặt Oleana liền trở nên nghiêm túc, đối chiếu sổ sách nói: "Trừ đi các chi phí khác, lợi nhuận ròng mỗi tháng có thể đạt 200 vạn Pokedollar, hiện tại tài khoản công ty có tổng cộng..." Nghe thấy con số, Lục Dã khẽ tắc lưỡi.

Trong doanh thu từ game, 《Thực vật đại chiến cương thi》 và 《Angry Pidove》 chiếm phần lớn, chủ yếu là từ game mobile.

Nếu có thể rút ra, hoàn toàn có thể trả hết nợ cho Cynthia!

Nhưng là một công ty trách nhiệm hữu hạn, tài sản cá nhân và tài sản công ty được tách bạch rõ ràng, Lục Dã cũng hiểu điều này. *Dù sao cũng chẳng hy vọng gì về việc giành lại tự do.

Chi bằng cứ phát triển công ty lớn mạnh hơn... sau này còn có thể để Cynthia làm bà chủ...* Lục Dã lắc đầu, ngừng việc nằm mơ giữa ban ngày, đưa chiếc USB trong tay cho Oleana và nói: "Đây là kế hoạch cho dự án tiếp theo, không gấp, cứ từ từ làm." Oleana kinh ngạc nhìn Lục Dã.

Chỉ trong nửa năm ngắn ngủi đã liên tục tạo ra ba tựa game bom tấn, bây giờ lại đưa ra một bản kế hoạch mới...

Gọi là nhà sản xuất game thiên tài cũng có phần xem thường Thầy Lục rồi.

Nhưng... có thể phò tá một ông chủ như vậy, đúng là một điều may mắn.

Mở file trong USB, Oleana cẩn thận xem qua: 【Kế hoạch Trò chơi thẻ bài Pokémon (PTCG) - Một trò chơi board game với các yếu tố thu thập, trao đổi, chiến đấu.

Để những đứa trẻ không thể hoặc khao khát được chiến đấu Pokémon cũng có thể tận hưởng sức hấp dẫn của Pokémon và các trận đấu...】 Nhìn vẻ mặt chăm chú của Oleana.

Lục Dã dựa vào bàn làm việc, giải thích: "Ngưỡng cửa để tham gia chiến đấu Pokémon rất cao, kể cả khi đã thu phục được Pokémon, không phải gia đình nào cũng có thể gánh nổi chi phí cho một Huấn luyện viên." "Nhưng theo điều tra, Huấn luyện viên vẫn là lựa chọn

nghề nghiệp số 1 trong lòng bọn trẻ." "Bộ thẻ bài này hướng đến trẻ em, theo phương thức 'vừa học vừa chơi', dạy cho chúng về khắc chế hệ, các dạng tiến hóa của Pokémon, cũng như năng lực của chúng, v.v." Lục Dã mỉm cười: "Tuy không hấp dẫn lắm với các Huấn luyện viên trưởng thành, nhưng đối với trẻ em, đây có thể sẽ là bài học đầu tiên để tiếp xúc với chiến đấu Pokémon." Đồng tử Oleana co lại, bất giác gật đầu liên tục.

Về mặt thị trường...

đồ chơi hướng đến trẻ em vẫn là một đại dương xanh.

Tuy trên thị trường đã có các trò chơi thẻ bài liên quan đến Pokémon.

Nhưng chúng chỉ đơn giản là thu thập, trao đổi, chưa hình thành yếu tố tương tác.

Nếu thật sự như lời Thầy Lục nói... có thể đưa cả kiến thức liên quan đến Pokémon vào thẻ bài.

Bất kể là giáo viên, phụ huynh hay trẻ em, đều sẽ hài lòng với sản phẩm này.

Mà phong cách sưu tập như Pokédex này, chẳng phải là yếu tố mà The Pokemon Company giỏi nhất sao?

Oleana ngẩng đầu, nhìn Lục Dã với ánh mắt nóng rực: "Nhưng... khối lượng công việc của trò chơi thẻ bài này, có vẻ hơi quá lớn..." "Tôi sẽ gửi lời mời hợp tác đến Giáo sư Oak ở Kanto." Lục Dã mỉm cười nói: "Nếu thẻ bài Pokémon thật sự có thể quảng bá kiến thức liên quan đến Pokémon, tin rằng Giáo sư Oak cũng sẽ rất hài lòng." Bất kể là chế tạo Pokédex hay mở lớp giảng dạy, Giáo sư Oak luôn lấy việc truyền bá kiến thức làm nhiệm vụ của mình.

Nếu thật sự có một trò chơi thẻ bài quảng bá văn hóa Pokémon, tin

rằng Giáo sư Oak sẽ là người đầu tiên thử chơi. "Tóm lại, có ba yếu tố." Lục Dã giơ ba ngón tay: "Thứ nhất, đưa các kiến thức liên quan đến Pokémon vào một lá bài, bao gồm năng lực và dạng tiến hóa của Pokémon." "Thứ hai, xây dựng luật chơi hoàn chỉnh, dùng thẻ bài mô phỏng trận đấu Pokémon, bao gồm tương khắc hệ, trạng thái bất thường." "Thứ ba, nhắm đúng thị trường, hướng đến học sinh của các Trường Huấn luyện viên, hoặc những đứa trẻ khao khát trở thành Huấn luyện viên." "Tin rằng, bộ thẻ bài Pokémon này sẽ trở thành bước đầu tiên trên con đường trở thành Huấn luyện viên của chúng." Lục Dã mỉm cười nói.

Oleana nhìn chằm chằm Lục Dã, ánh mắt nhiệt thành, cúi đầu lẩm bẩm: "Để nhiều người hơn cảm nhận được sức hấp dẫn của Pokémon...

Chương 159

đây chính là tôn chỉ của The Pokemon Company mà..." Lục Dã búng tay: "Chính xác!" Đối với trẻ em, học về tương khắc hệ vốn là bước đầu tiên để trở thành Huấn luyện viên.

Nhưng so với việc học thuộc lòng những bài học khô khan, hình thức chơi bài sẽ giúp ghi nhớ kiến thức liên quan tốt hơn.

Mà trong lĩnh vực board game, chỉ riêng Thầy Lục đã biết có thể cải biên hơn ba kiểu chơi: PTCG truyền thống, Yu-Gi-Oh!, Hearthstone, Gwent...

Một board game既 có thể làm thành anime, lại có thể bán đồ chơi, thật sự là niềm vui nhân đôi! "Tôi đã gọi cho Rika, bảo cô ấy bắt tay vào vẽ minh họa rồi." Lục Dã nói: "Đợi khi minh họa hoàn thành, phiền cô in một bản mẫu, để tôi mời Giáo sư Oak cùng tham gia." Nếu Giáo sư Oak không đồng ý, Lục Dã còn quen Giáo sư Rowan.

Cùng lắm thì... nhờ Bill cũng được.

Tóm lại, Lục Dã cần có người uy tín để bảo chứng cho 'Trò chơi thẻ bài Pokémon (PTCG)'.

Bởi lẽ, một trò chơi 'trẻ em vui vẻ, phụ huynh yên tâm'.

Dù ở thời đại nào, cũng có thể tạo nên một cơn sốt.

Oleana do dự nói: "Nhưng... khối lượng công việc có quá lớn không!

Hơn nữa, chúng ta cũng không có Pokédex chuyên nghiệp..." "Làm trước 149 Pokémon của Kanto, sau này phát hành thêm các gói mở rộng." Lục Dã xua tay: "Có gì không hiểu cứ hỏi tôi, 149 Pokémon của Kanto tôi vẫn thuộc làu làu!" Oleana mở to mắt, có chút không thể tin

nổi.

Một lúc sau, Oleana phồng má nói: "Tôi cũng xuất thân là nhà nghiên cứu, chút tài liệu này, tôi vẫn có thể tra được!" Luật chơi của PTCG tuy hơi phức tạp, nhưng dưới sự cải biên của Lục Dã, về cơ bản vẫn được tái hiện lại.

Tương tự như cơ chế của Yu-Gi-Oh!, cả hai bên đều triệu hồi một Pokémon cơ bản, dùng chiêu thức để đánh bại Pokémon đối phương đến trạng thái 'ngất xỉu'.

Tuy nhiên, không thể tấn công trực tiếp người chơi.

Mục tiêu của trò chơi là đánh bại sáu Pokémon của đối thủ để nhận sáu lá bài thưởng.

Có thể một vài bạn nhỏ sẽ hỏi: "Thầy Lục ơi, có trận đấu thực tế để đánh, ai còn chơi board game của thầy nữa?" Điều này cũng giống như: "Có bóng rổ thực tế để chơi, ai còn chơi NBA2K nữa?" Tóm lại, Thầy Lục đặt rất nhiều kỳ vọng vào 'Trò chơi thẻ bài Pokémon'.

Hơn nữa, trong nhóm chat còn có rất nhiều Huấn luyện viên hàng đầu.

Nếu có thể mời Red đến quảng bá...

Không nghi ngờ gì nữa, bộ board game thẻ bài này tuyệt đối có tiềm năng bùng nổ!

Lục Dã tưởng tượng ra cảnh tượng trong tương lai, các trận đấu Nhà thi đấu, hai bên rút ra một bộ bài... "Quả nhiên... chơi bài đúng là vui thật mà!" Lục Dã cười ha hả. ...

Sau khi sắp xếp xong dự án mới, Thầy Lục dẫn Gengar đến sân vận động để bốc thăm.

Vòng 16 của Liên Minh Hoa Đông cũng sắp bắt đầu.

Bên trong sân vận động Mercedes-Benz, tiếng người huyên náo.

Ngay cả lễ bốc thăm cũng có hàng ngàn khán giả vào sân, đủ thấy sức nóng của Đại hội.

Trên hàng ghế khách mời, Đường Huy vuốt tóc bóng lộn, mặc vest chỉnh tề, ánh mắt đảo quanh sân vận động.

Nhà thi đấu trưởng hệ Điện của thành phố Lôi Châu, Lữ Giang Hải, ồm ồm hỏi: "Cổ cậu bị đau à?" "Tôi đang nghĩ, tại sao Lục Dã vẫn chưa đến." "Lục Dã là ai?" "Là người đã càn quét con trai ông đó." "..." Sắc mặt Lữ Giang Hải tái mét.

Cảnh Lữ Hữu bị quét sạch tại giải 'Piplup', dường như vẫn còn hiện rõ trước mắt.

Nhưng nay đã khác xưa, con trai của Nhà thi đấu trưởng, sao có thể mãi tụt lại phía sau! "Hừ!" Lữ Giang Hải hừ lạnh một tiếng, không nói gì nữa.

Đường Huy vẻ mặt kỳ quái.

Gần đây toàn bị Gengar đến đá quán, áp lực có hơi lớn... vậy mà không cẩn thận lại nói ra lời thật lòng!

Lúc này, lối đi của tuyển thủ vang lên một trận xôn xao.

Đèn flash của phóng viên nhấp nháy dữ dội.

Như một ngôi sao lớn xuất hiện, khán đài vang lên tiếng vỗ tay hò reo như sóng thần. "Raihan, em thích anh!!" "Đó là Bậc thầy thuần long Lance, đồ fan giả mạo!" Thầy Lục vừa từ công ty chạy đến, lúc này mặt mày ngơ ngác.

Chỉ là bốc thăm thôi mà, có cần phô trương lớn thế không? "Thưa anh Lục Dã, tôi là phóng viên của Thượng Hải Văn Báo!" Một nam phóng viên hét lớn: "Anh có thể chia sẻ về mục tiêu của mình tại Đại

hội không?!" Lục Dã nhìn đám phóng viên đông nghịt phía sau, có chút xấu hổ nói: "Cố gắng hết sức là được." Nam phóng viên mắt sáng lên, lia lịa ghi vào sổ: 【Trước trận đấu!

Khiêm tốn giúp con người trưởng thành, ứng cử viên vô địch đã nói như vậy...】 Sức nóng trên mạng đã biến Thầy Lục thành một trong những tuyển thủ được chú ý nhất.

Dù sao thì nhan sắc của Thầy Lục, bản thân nó đã自带流量.

Cộng thêm thành tích toàn thắng trước đó...

Vừa đẹp trai vừa mạnh, Thầy Lục được người đời đặt cho biệt danh, 'tiểu Steven'.

Ánh mắt của đa số tuyển thủ tham gia đều 'xoẹt xoẹt' đổ dồn vào Lục Dã.

Trong ánh mắt đó, có ghen tị, có địch ý, có tán thưởng...

Đến từ gia tộc Giác đấu, Tề Sư Sư.

Cô mặc một chiếc áo ba lỗ màu đen, buộc tóc đuôi ngựa, để lộ hai cánh tay cơ bắp màu đồng.

Thu lại ánh mắt, trên gương mặt anh khí của Tề Sư Sư, lại có một vệt ửng hồng. "Chị, chị thích người ta rồi à?" "Nói bậy bạ gì đó!" Tề Sư Sư quát, rồi lại vô thức liếc nhìn con Gengar đang nhe răng cười toe toét. "Chỉ là cảm thấy... có chút dễ thương." Cuộc tranh tài giành vé vào vòng 32 của Đại hội khu vực vẫn là thể thức Đấu Đơn 2V2.

Các tuyển thủ lần lượt lên bốc thăm, do MC công bố kết quả phân bảng cuối cùng. "Huấn luyện viên Cấp cao, Dương Chi Xương, đối đầu với Nhà thi đấu Lôi Châu, Lữ Hữu!" Trên hàng ghế khách mời, Lữ Giang Hải hỏi: "Dương Chi Xương này, lai lịch thế nào?" Đường Huy nói: "Là tuyển thủ từng vào top 32 tại Đại hội Kanto." "Top 32?

Vậy không sao." Lữ Giang Hải thở phào nhẹ nhõm: "Con trai ta có tướng vô địch!" "Cặp đấu tiếp theo!" Giọng MC đột nhiên cao vút: "Tuyển thủ Lục Dã ——" Theo tiếng kéo dài, tất cả mọi người có mặt đều nín thở. "Đối đầu với Nhà thi đấu Giác đấu Tề Quyền Lưu, Tề Sư Sư!" Có thể dùng họ của gia đình để khai tông lập phái, bản thân điều này đã là một việc vẻ vang.

Cha của Tề Sư Sư là một Bậc thầy Giác đấu nổi tiếng của Liên Minh Sao Đỏ, từng giành được đai vàng hạng nặng P1.

Con gái ông còn được chân truyền của Nhà thi đấu, dự định sau khi tham gia xong Đại hội khu vực sẽ tiến quân vào Đại hội Đông Hoàng.

Còn Lục Dã... tuy là cá nhân xuất sắc nhất của Liên Minh các trường đại học, nhưng cũng chỉ có nửa năm kinh nghiệm.

Dù nền tảng chiến thuật vững chắc, nhưng kinh nghiệm thực chiến, có lẽ còn quá thiếu sót! "Đây chẳng phải là đánh trẻ con sao?" "Thật hả?

Đây chẳng phải chỉ là một streamer game thôi sao?" "Tề Sư Sư sắp được đánh giá là Võ sĩ chuyên nghiệp rồi!

Sinh viên năm hai lấy gì mà thắng?" Trên hàng ghế khách mời, Lữ Giang Hải nói đầy ẩn ý: "Có những người, bay lên sớm thì ngã xuống cũng sớm thôi." Đường Huy mặt mày kỳ quái. *Làm ơn đừng gáy nữa!

Con trai ông mặt sắp tái mét rồi kia kìa!* Sau khi lễ bốc thăm kết thúc.

Tề Sư Sư tìm thấy Lục Dã ở lối đi của tuyển thủ, chủ động bắt tay nói: "Rất mong chờ trận đấu tiếp theo với cậu." Lục Dã liếc nhìn cơ bắp màu đồng của Tề Sư Sư, khẽ tắc lưỡi.

Cô này đúng là có thực lực thật... *Nếu thua, cũng có thể ăn nói với Nhà thi đấu trưởng Đường rồi!* Quay trở lại ghế tuyển thủ ngồi xuống.

Lục Dã và Gengar mỗi người cầm một hộp bắp rang bơ và một ly Coca, bắt đầu xem trận đấu của các tuyển thủ bảng A.

Cặp đấu đầu tiên, là truyền nhân của Nhà thi đấu Lôi Châu, Lữ Hữu.

Đối đầu với Huấn luyện viên Cấp cao, Dương Chi Xương.

Dương Chi Xương là một người đàn ông trung niên với khuôn mặt hiền hòa, ông gật đầu với Lữ Hữu rồi ném ra PokéBall trong tay.

Bão Cát cuồn cuộn nổi lên, khán đài vang lên một tràng tiếng hít khí lạnh. "Ty...

Tyranitar?!" "Vãi chưởng, thế này thì đánh đấm gì nữa!" Giữa trời cát vàng mịt mù.

Tyranitar phủ lớp giáp xanh lục, ngẩng cái đầu nanh vuốt hung ác, ngửa mặt lên trời gầm thét: "GÀO ——!!" Một giọt mồ hôi lạnh chảy xuống từ trán Lữ Hữu.

Dù ném ra PokéBall, là dạng tiến hóa cuối cùng Magnezone, nhưng đứng trước Tyranitar vẫn có chút không đáng kể.

Đường Huy sững sờ, hỏi Lữ Giang Hải bên cạnh: "Nhà thi đấu trưởng Lữ, con trai ông có át chủ bài gì à?" Có tướng vô địch... không đến nỗi không vào được top 8 chứ?

Lữ Giang Hải mặt mày kỳ quái, cứng cổ nói: "Đương, đương nhiên!" Đường Huy bừng tỉnh.

Thì ra con trai của Nhà thi đấu trưởng Lữ căng thẳng như vậy... là đang giả vờ!

Năm phút sau.

Lữ Hữu, bị Tyranitar san phẳng, mặt mày ảo não rời sân.

Đường Huy và Lữ Giang Hải nhìn nhau, nhất thời im lặng.

Lữ Giang Hải: "Tai nạn thôi." Đường Huy: "Ừm... có thể hiểu được." "Hừ, cặp tiếp theo là Lục Dã rồi... ta thấy nó, cũng chẳng khá hơn đâu!" Lữ Giang Hải đỏ bừng cổ, vung tay như đang phân bua.

Đường Huy nhíu mày, lại bất giác gật đầu.

Lục Dã tuy mạnh... nhưng lại thích tự cao tự đại.

Nếu không dùng Pokémon chủ lực, đấu với Tề Sư Sư, có lẽ sẽ thật sự có chút nguy hiểm...

Đến lượt trận đấu của bảng B, không khí lại được đẩy lên cao trào. "Mời hai tuyển thủ vào sân!" Lục Dã vỗ đầu Gengar: "Đi thôi, đến lượt chúng ta rồi!" Tề Sư Sư buộc tóc đuôi ngựa, đã thay một bộ đồ Karate, eo thắt Đai Đen.

Cô liếc nhìn Gengar một cách thờ ơ, rồi ném ra PokéBall: "Lên đi, Hitmonchan!" Mặc áo giáp võ sĩ màu nâu, tay đeo găng tay Giác đấu đỏ rực.

Hitmonchan ánh mắt khiêu khích, nắm đấm vung vù vù.

Lục Dã suy nghĩ một lúc, vẫn ném ra Bóng Sang Trọng. "Gâu gâu ~~(` 0´)" Ánh sáng đỏ lóe lên, Growlithe từ Bóng Sang Trọng lao ra, nhe hàm răng cũ. "Chậc chậc, Growlithe dùng Bóng Sang Trọng, giàu quá đi!" "Ủa... không lẽ vẫn có người mang dạng chưa tiến hóa đi thi đấu thật à?" Khán giả hai bên bàn tán xôn xao.

Nhưng đối với một Võ sĩ, năng lực Uy Hiếp chắc chắn là một trở ngại không nhỏ.

Tề Sư Sư nhíu mày: "Hitmonchan, Cú Đấm Mach!" Hitmonchan

sải bước lao tới, cánh tay đột nhiên duỗi dài, cú đấm nhanh như chớp, với một góc độ hiểm hóc tấn công thẳng vào mặt Growlithe.

Bốp!

Growlithe lắc lắc đầu, nhe răng, trong miệng tụ lại chiêu Phun Lửa. "Dò Xét!" Hitmonchan bắt chéo hai tay, chặn đứng ngọn lửa hung hãn, rồi phản công bằng một cú đấm mạnh.

Bốp!

Bốp!

Bốp!

Tốc độ ra đòn nhanh đến mức không thể nhìn rõ, những cú đấm liên hoàn liên tục giáng xuống người Growlithe.

Nhưng Growlithe chỉ ra vẻ gầm gừ hai tiếng, thậm chí còn vẫy vẫy đuôi. "???

Sao con Growlithe này lại như không có chuyện gì vậy!" "Mẹ nó chứ, trâu bò quá đi!" Tề Sư Sư nhíu mày, nhìn Hitmonchan đang thở hổn hển, và đôi găng tay cháy đen của nó —— đã bị Bỏng?

Rốt cuộc là từ lúc nào...

Đột nhiên, Tề Sư Sư chấn động, nhớ lại chiêu thức bị 'Dò Xét' chặn lại.

Uy lực đó, dường như không giống Phun Lửa, mà lại giống...

Chương 160

Quỷ Hỏa?

Bị Bỏng, Hitmonchan liên tục tấn công ngược lại rơi vào thế yếu.

Nhưng... tôi đã Nhìn Thấu rồi!

Tề Sư Sư nhìn chằm chằm Lục Dã, ánh mắt sắc bén, quát: "Hitmonchan, Tấn Công Dữ Dội!" Hitmonchan đang thở dốc, đột nhiên bùng nổ tốc độ kinh người, một cú đấm lóe sáng trắng tấn công thẳng vào mặt.

Rắc!

Tấm chắn màu xanh của Bảo Vệ vỡ tan, Growlithe mượn lực lùi lại hai mét. "Phun Lửa." Lục Dã nói. "Vô dụng thôi!" Tề Sư Sư hét lớn, "Tấn Công Dữ Dội!" Dùng nắm đấm phá tan ngọn lửa hung hãn, Hitmonchan nghiến chặt răng, vung ra một cú đấm mạnh mẽ.

Tuy nhiên, Tề Sư Sư đột nhiên mở to mắt. "Thế này mà cũng hụt được à?" "Là dùng Đào Hang né sao?" "Không phải, nhìn lên trời kìa!" "Lấy Thân Đè Người." Lục Dã lạnh nhạt nói.

Dưới ánh nắng chói chang, một con Growlithe béo mập từ trên trời rơi xuống! "Gâu gâu ~~~(` 0´)" Thân hình nặng trịch đè Hitmonchan xuống đất!

Rầm!

Bụi đất bay mù mịt, hàng ghế đầu vang lên một tràng tiếng nuốt nước bọt. "Sao tôi có cảm giác như vừa thấy Snorlax vậy?" "Gần như full máu mà hành gà luôn!" Trên hàng ghế khách mời, Đường Huy vô tình liếc Lữ Giang Hải một cái.

Lữ Giang Hải ho khan nói: "Vẫn, vẫn còn một con nữa!" "Theo tôi

biết, đó mới là át chủ bài của con bé!" Tề Sư Sư thu lại Hitmonchan đã mất khả năng chiến đấu, hít một hơi thật sâu.

Mình... hình như không phải đang đối mặt với một sinh viên.

Mà là đang đối đầu với một ngọn núi cao sừng sững!

Ngay cả năm đó, khi đến Nhà thi đấu của Võ sĩ Chuck để học hỏi, cũng chưa từng có cảm giác như vậy...

Tề Sư Sư mím môi, ném ra PokéBall: "Đi nào, Swampert!" "GÀO ——!!" Sức mạnh tuyệt đối, nghe nói có thể dùng một tay nhấc bổng tảng đá nặng 1 tấn, dễ dàng đẩy chiếc xe tải nặng vài tấn.

Cánh tay màu xanh của Swampert, nổi lên những cơ bắp cuồn cuộn, phồng hai bên má đầy gai nhọn, nghiêm阵以待.

Áp lực mạnh mẽ này khiến cả khán đài im lặng trong giây lát.

Năng lực 'Uy Hiếp' đã kích hoạt, Lục Dã lấy Bóng Sang Trọng ra, thu Growlithe về. "Đi nào, Squirtle!" "Zeni! ヽ(⌐■_■)" Squirtle đeo kính râm xuất hiện, khiến cả sân vận động vang lên một tràng 'vãi chưởng'. "Thầy Lục thật sự là thành viên 'Liên minh không tiến hóa' à?" "Ủa...

đây đâu phải Liên Minh các trường đại học nữa đâu, hơn nữa hệ cũng không có lợi thế!" Lữ Giang Hải hừ hừ nói: "Thấy chưa, nó cuống lên rồi kìa!" Đường Huy mặt mày kỳ quái.

Nếu tôi nhớ không lầm... con Squirtle này, hình như mới là át chủ bài của Lục Dã mà! "Squirtle?" Tề Sư Sư nhíu mày, lạnh lùng nói: "Swampert, Cú Đấm Băng!!" Những tinh thể băng khổng lồ tụ lại trên nắm đấm của Swampert, những mảnh băng nhỏ rơi lả tả từ trên không.

Cái lạnh buốt giá khiến vài Nhà thi đấu trưởng trên hàng ghế khách mời bất giác ngồi thẳng người.

Nhưng khi Lục Dã ra lệnh, tất cả mọi người đều há hốc mồm. "Squirtle, Cú Đấm Băng." Cậu cũng chơi Cú Đấm Băng?!

Squirtle, đối đầu với Swampert??

Đây là đòn tấn công tự sát mà!

Trong cơn gió lạnh buốt.

Squirtle nín thở, luồng Aura mạnh mẽ khóa chặt Swampert.

Sau đó.

Squirtle vứt kính râm đi.

Rầm rầm rầm!!

Cú Đấm Băng đối đầu với Cú Đấm Băng, tạo ra một luồng gió mạnh quét ra bốn phía.

Trung tâm sân đấu đóng băng, rồi lại đột ngột sụp xuống.

Rắc!!

Một cái hố khổng lồ xuất hiện, sương trắng lượn lờ, tất cả mọi người đều nín thở.

Trong một khoảnh khắc tĩnh lặng.

Sắc mặt Lữ Giang Hải đột nhiên tím lại như gan heo.

Trong làn gió lạnh tan đi.

Một bóng dáng nhỏ bé, bình tĩnh đứng đó.

Khán đài im phăng phắc.

Rắc, rắc...

Squirtle đạp lên những mảnh băng, nhặt kính râm lên, đeo lại, rồi khẽ gật đầu với Lục Dã. *Chúa công.

May mắn không làm nhục mệnh.* "Vãi chưởng!!" Khán đài bùng

nổ một trận reo hò. "Một hit?

Squirtle hạ gục Swampert trong một hit?!" "Kịch bản này sao khác với những gì tôi nghĩ vậy!" Tề Sư Sư lộ vẻ khó tin.

Một con Squirtle... làm sao có thể...

Đột nhiên, đồng tử Tề Sư Sư co lại, khó tin nhìn vào bóng lưng Squirtle.

Chỉ có... một vết sẹo?!

Vẻ mặt Lục Dã cũng vô cùng phức tạp.

Thế là xong rồi à?

Tôi còn chuẩn bị năm bộ chiến thuật vòng vo.

Cậu trực tiếp, hạ gục đối thủ luôn rồi? "Không hổ là mày, Squirtle!" Lục Dã lẩm bẩm.

Squirtle khẽ gật đầu, có chút xót xa liếc nhìn sau lưng. *Xem ra lần này... không có trăm tám mươi bình Thuốc Hồi Phục Siêu Cấp, thì không lành được rồi!* ...

Với tư thế nghiền ép, Thầy Lục tiến vào top 8.

Hiệu trưởng cũ của Đại học Đế Đô, Tôn Hoài An, đặc biệt gọi điện đến, cười ha hả: "Thằng nhóc, con Squirtle của cậu, có phong thái của lão phu năm xưa!" Cú Đấm Băng của Squirtle, được truyền thụ từ hiệu trưởng Tôn Hoài An, á quân Đại hội Đông Hoàng.

Điều này cũng khiến Lục Dã khá bất lực.

Cúi đầu nhìn hóa đơn trong tay.

Và Squirtle đang xách một túi nhỏ đầy 'Thuốc Hồi Phục Tối Đa', tâm trạng cực tốt.

Lục Dã cảm thấy phức tạp.

Thắng trận đấu... thua cả cuộc đời...

Chắc là đang nói đến tình huống này?

Vòng 16 của khu vực Hoa Đông kết thúc, Thầy Lục chính thức lọt vào top 8.

Sau trận đấu, trên các diễn đàn lớn, xuất hiện hàng loạt bài thảo luận. "Ý thức chỉ huy này... là một lão tướng đến thách thức liên minh mới à?" "Nhìn đội hình thì chắc là huấn luyện lại từ đầu...

Squirtle còn chưa tiến hóa mà!" "Dương Chi Xương ở top 8, từng đạt thành tích top 32 Liên minh Kanto, không biết so với Thầy Lục ai đỉnh hơn." "Mấy người còn chưa biết à?

Thầy Lục rõ ràng là tuyển thủ của hạng Master mà!" Các bài viết ngày càng lan truyền một cách khó tin.

Bao gồm cả việc đã càn quét Liên minh Galar, hạ gục Raihan, và đấu ngang cơ với Bậc thầy thuần long Lance.

Tuy đa số là bài câu view... nhưng trong đó cũng có một vài thông tin đáng tin cậy.

Ví dụ, trước khi làm Huấn luyện viên, Thầy Lục rất có thể là một đầu bếp.

Dù sao thì, có thể dựa vào nấu ăn để Pokémon học được chiêu thức thậm chí là tiến hóa.

Hoàn toàn có thể dùng 'thần乎 kỳ kỹ' để hình dung.

Còn trong mắt một số Huấn luyện viên chuyên nghiệp.

Bất kể là kỹ thuật Cú Đấm Băng cụ thể, hay tố chất chiến thuật thể hiện ra.

Đây tuyệt đối không thể là một tân binh mới ra mắt nửa năm.

Tính cả vài lão tướng, cũng như các tuyển thủ tham gia từ các liên minh khác...

Đại hội Hoa Đông lần này, tuyệt đối sẽ vô cùng đặc sắc. ...

Thời gian đã là cuối tháng Mười.

Dù dễ dàng quét sạch đối thủ, tâm trạng của Thầy Lục lại khá phức tạp.

Đã biết, một bình Thuốc Hồi Phục Tối Đa giá 5000 Pokedollar; Squirtle ra sân một trận, ít nhất cần 10 bình.

Hỏi, xác suất hôm nay Thầy Lục bùng nổ là bao nhiêu. "Cần gì phải tính." Lục Dã ôm trán: "Đây rõ ràng là sự kiện tất yếu!" Tuy có chút hối hận vì đã tham gia.

Nhưng bỏ cuộc vô cớ, có thể sẽ gây ra nhiều rắc rối không cần thiết hơn. "Cứ lết thêm hai trận nữa xem sao." Lục Dã trầm ngâm nói: "Không lẽ, trận nào cũng quét sạch đối thủ được... chứ?" Còn hai ngày nữa mới đến trận đấu top 8.

Tranh thủ thời gian này.

Lục Dã vừa suy nghĩ về thiết kế 'Trò chơi thẻ bài Pokémon', vừa hỏi ý kiến Green về việc tiến hóa của Squirtle.

Dưới sự gia trì của Aura, thiên phú của Squirtle không hề thua kém Gengar và Sylveon 6V.

Quan trọng hơn là, tính cách thận trọng này.

Khiến Squirtle đến nay vẫn chưa bộc lộ hết thực lực của mình...

Trận đấu hôm qua, sau khi đánh bại Swampert, trên người Squirtle đã mơ hồ lóe lên ánh sáng trắng.

Kết quả, sau khi xuống sân, nó tự dùng 「Đá Vĩnh Cửu」 để ngắt quãng...

Để cẩn thận, Lục Dã vẫn quyết định hỏi ý kiến 「Chuyên gia Tiến hóa」 Green.

Nghe xong lời của Thầy Lục, Green chậm rãi gật đầu. "Có một số Pokémon, quả thật sẽ có hiện tượng kháng cự tiến hóa." Green mỉm cười nói: "Dù sao, cũng không phải đứa trẻ nào cũng khao khát lớn lên... như con cưng của tôi, nó cũng không muốn dùng Đá Mặt Trăng đâu." "?!" "Ara, là biệt danh tôi đặt cho nó đó." Lục Dã ho khan một tiếng.

Như Pikachu của Satoshi, nó từ tận đáy lòng bài xích việc tiến hóa.

Nhưng Squirtle... hình như không phải là không muốn tiến hóa...

Chương 161

mà là cảm thấy, thời cơ chưa chín muồi?

Lục Dã ngẩng đầu, liếc nhìn Squirtle đang hít đất một tay, mặt mày kỳ quái.

Không hổ là phái phát triển ổn định! "Thôi vậy... tôi thấy bây giờ thế này cũng tốt." Lục Dã gõ chữ: "Dù sao tiến hóa hay không, đối với tôi đều như nhau." Tôn trọng ý muốn của Pokémon, đây là một phẩm chất vô cùng quý giá của Huấn luyện viên.

Còn về nửa câu sau, Green nhẹ nhàng gật đầu.

Huấn luyện viên cho Pokémon tiến hóa, phần lớn nguyên nhân là để tăng chỉ số cơ bản của Pokémon.

Nhưng đối với Huấn luyện viên tầm cỡ như Thầy Lục.

Chỉ số cơ bản, căn bản không phải là yếu tố then chốt hạn chế năng lực.

Đây chính là ý của Thầy Lục, 'tiến hóa hay không đều như nhau' rồi? "Vậy thì... cứ để Squirtle tiếp tục mang Đá Vĩnh Cửu đi." Green cười đáp: "Thầy Lục, tôi rất mong chờ emoji mới của Squirtle đó nha!" Thầy Lục: 【Ổn áp.jpg】 Trong emoji, Squirtle giơ ngón cái, tỏ vẻ khẳng định. ...

Chiều, Gengar dẫn Growlithe, tích cực chuẩn bị cho trận đấu top 8.

Ngay cả Sylveon, cũng thong thả ra ngoài. "Bố y! (`mãnh ´)" *Hôm nay nhất định phải càn quét chủ lực của Nhà thi đấu trưởng Đường đó!* Thầy Lục cô đơn, ôm quả trứng Pokémon.

Mở phòng livestream, phát trực tiếp một lúc với đội hình giải trí.

Vì không có Pokémon có năng lực 'Thân Thể Rực Cháy', Thầy Lục đành phải dùng thân thể để ấp trứng.

Giống như Kasumi trong TV, vừa ôm trứng Togepi, vừa gầm gừ: "Mày còn dám Uy Hiếp tao à?

Ăn một phát Đầu Sắt của Bisharp tao này!" Dù dùng đội hình giải trí 'one-hit KO' của Lapras.

Nhưng game thủ văn minh Thầy Lục, lại biến đội hình giải trí thành đội hình leo rank. "Pha này, pha này là try hard chính hiệu!" "Đội hình giải trí để leo rank, đội hình leo rank thì ăn hành, đây chẳng phải là chuyện thường tình sao?" Nền tảng quen thuộc, Thiên Vương hệ Lửa của Sinnoh, Flint, ôm mái tóc đỏ bù xù, muốn khóc không ra nước mắt. *Ngay cả khi tôi tung Arcanine ra cũng bị đầu độc sao?

Người đàn ông này rốt cuộc ở tầng thứ mấy vậy!* "Mấy người chơi chiến thuật tâm địa bẩn thỉu thật!" "Sao lại có một con manh vật Phá Vỏ đẹp trai như Bisharp chứ?" "Không có Sylveon, tuổi xuân của tại hạ kết thúc rồi!" Lục Dã ho khan nói: "Sylveon đi huấn luyện rồi, hai ngày nữa còn phải thi đấu nữa.

Tranh thủ bây giờ live một lúc, mai lại nghỉ một trận!" "???" "Thầy Lục, Pokémon nhà thầy còn tự huấn luyện à?" "Tôi chưa từng thấy kẻ nào mặt dày vô liêm sỉ như vậy!" Quả trứng Pokémon trong tay đột nhiên rung lên một cái.

Lục Dã hơi sững sờ.

Ghé tai nghe ngóng động tĩnh, Lục Dã thở phào nhẹ nhõm.

Ừm... chắc là chưa nở sớm thế đâu.

Theo lời Giáo sư Elm.

Tâm ý của Huấn luyện viên sẽ truyền đến quả trứng Pokémon, từ đó giúp nó trưởng thành đầy sức sống.

Cảm giác cao cả khi nuôi dưỡng một sinh mệnh này, khiến Thầy Lục đặc biệt quan tâm đến tình hình của quả trứng.

Hiện tại, bề mặt vỏ trứng chưa có vết nứt, nhưng đã mơ hồ có động tĩnh.

Nhẹ nhàng vuốt ve quả trứng trong tay, Lục Dã ánh mắt sâu thẳm. *Có thể lớn lên bình an, là được rồi...

Dù sao.

Trẻ em có vấn đề trong nhà đã khá nhiều rồi... cũng không thiếu một đứa này!* ...

Ngày 22 tháng 10, thứ Năm.

Vòng tứ kết của Liên Minh Hoa Đông, chính thức bắt đầu.

Khi Lục Dã đến sân vận động, hai bên khán đài đã chật kín khán giả.

Cờ xí tung bay, khán đài giăng băng rôn, chủ yếu là fan nữ. "Thầy Lục cố lên!!" "Lục bảo, mẹ yêu con!" Các khán giả nam lườm Lục Dã, ánh mắt đó như đang nhìn Bành Vu Yến. *Xì, cũng chỉ đẹp trai hơn tao một chút thôi mà!* Sau khi vào top 8, luật thi đấu từ Đấu Đơn 2V2 chuyển thành 3V3.

Điều này cũng có nghĩa, các tuyển thủ có nhiều khả năng xoay tua, phòng ngự liên hoàn hơn.

Trong tiếng reo hò của khán giả, trận đấu chính thức bắt đầu. "Tuyển thủ bên đỏ, là Huấn luyện viên Cấp cao đến từ Nhà thi đấu Tề Lỗ, Tần Tráng." "Còn tuyển thủ bên xanh, cũng là tuyển thủ hạt giống của Đại hội, đến nay chưa thua điểm nào, Lục Dã!" *Huấn luyện viên Cấp cao à?* Lục Dã suy nghĩ.

Hình như yếu hơn một chút so với cô Võ sĩ bán chuyên lần trước.

Còn Thầy Lục, đến nay vẫn chưa có chức danh Huấn luyện viên.

Chỉ có thể tạm coi là một... người yêu thích nghiệp dư.

Tần Tráng, người như tên, cao hơn cả Thầy Lục 1m83 nửa cái đầu.

Tần Tráng cười hiền hậu, bắt tay nói: "Thầy Lục, tôi cũng là fan của thầy!" "Hân hạnh." Lục Dã khẽ tắc lưỡi.

Vừa đi đường đến đây, đã có không dưới ba tuyển thủ chào hỏi tôi rồi.

Hóa ra trong top 8, một nửa là bạn trên mạng à?

Đối với thực lực của Thầy Lục, Tần Tráng có nhận thức sâu sắc.

Sự chênh lệch về chiến thuật này, không phải dùng cấp độ để nghiền ép là có thể san bằng được. "Cố gắng...

đừng bị quét sạch là được!" Tần Tráng nói nhỏ. "Lên đi, Nidoking!" Rầm!

Nidoking từ PokéBall nhảy ra, bụi đất bay mù mịt.

Làn da tím sẫm, chiếc sừng dài độc địa; hàng gai nhọn mọc từ lưng Nidoking, kéo dài đến chiếc đuôi cường tráng.

Nghe nói đuôi của Nidoking, có thể trực tiếp bẻ gãy cột điện.

Mà con Nidoking này, lại càng to lớn, khí thế bức người. "GÀO ——!!" Nidoking đấm ngực, gầm lên một tiếng.

Trên hàng ghế khách mời.

Nhà thi đấu trưởng của Tề Lỗ, Đoạn Nham, trầm giọng nói: "Con Nidoking này... là át chủ bài của Tần Tráng, xem ra cậu ta muốn phân thắng bại ngay lập tức." Đường Huy im lặng không nói.

Nhà thi đấu Kim Lăng, mặc áo sườn xám, hai thái dương đã bạc,

Lê Xuân Hoa, nhìn về phía Đường Huy: "Cậu, không ngủ ngon à?

Sắc mặt kém thế." Đường Huy lắc đầu, thở dài.

Chiều nay bị một con Sylveon đá quán, ngay cả chủ lực cũng không đánh lại...

Ngày nào cũng đến Nhà thi đấu để luyện cấp, ai mà chịu nổi! "Xem, xem thi đấu đi." Đường Huy uể oải nói.

Đoạn Nham gật đầu, chỉ nghĩ là Đường Huy không có nhiều niềm tin vào Lục Dã.

Nhưng khi ông nhìn xuống sân đấu, lại đột nhiên sững sờ.

Một con Growlithe, đang đối đầu trực diện với Nidoking?

Trên người Growlithe sáng lên ánh sáng trắng của chiêu 'Húc Đầu'.

BỐP!!

Hai con Pokémon đâm vào nhau, lại là Nidoking loạng choạng lùi lại nửa bước.

Đoạn Nham mím môi.

Chưa tiến hóa, đã có sức va chạm như vậy...

Đợi đến khi thành Arcanine, chẳng phải có thể trực tiếp lật tung Nidoking sao?! "Phun Lửa." Lục Dã nói.

Growlithe há to miệng, ngọn lửa nóng rực cuộn trào ra, hóa thành một cái lồng lửa nuốt chửng Nidoking.

Xèo xèo!

Trên da Nidoking, bốc lên từng làn khói trắng. "GÀO!" Nidoking vùng vẫy, gầm lên giận dữ.

Tần Tráng vẫn còn đang chìm trong cú sốc khi Nidoking bị húc lùi, lúc này lại không kịp phản ứng.

Chỉ một giây thất thần.

Nhưng khi anh ta ra lệnh, Growlithe đã từ dưới đất chui lên, dùng Đầu Búa tấn công mạnh vào bụng Nidoking.

ĐÙNG!! "GÀO!" Nidoking hét lên đau đớn, trong đôi mắt đỏ ngầu hiện lên một trận hoảng loạn.

Ngay khoảnh khắc ngẩng đầu lên.

Một chiêu Phun Lửa cận mặt, đã nuốt chửng Nidoking vào trong! "Đây là... một chuỗi combo hoa mỹ đến mức nào vậy!" "Chỉ huy này cũng bạo lực quá đi!" "Thầy Lục cũng là một Điều phối viên à?" Không cho Tần Tráng một chút thời gian phản ứng.

Trận đấu đã kết thúc! "Growlithe song hệ, chuyển đổi linh hoạt như vậy..." Đoạn Nham lẩm bẩm: "Lão Đường, Lục Dã là...

Huấn luyện viên ở trình độ nào?" Đường Huy suy nghĩ một lúc, ho khan một tiếng, có chút đỏ mặt nói: "Ngang cơ với tôi thôi." *Ối chà!* Đường Huy trong lòng thầm sướng.

Tuy mình đánh không lại nó, nhưng vẫn phải ra vẻ một chút!

Lê Xuân Hoa mỉm cười: "Mọi người nói cậu ta, đã du lịch qua các liên minh khác, xem ra là thật rồi..." Trận đấu buổi sáng, Dương Chi Xương của bảng A, cũng có màn thể hiện nghiền ép.

Mà lúc này, Lục Dã lại thể hiện tư thế quét sạch. "Gặm Nát." Sắp thắng nữa rồi, Lục Dã có chút không nỡ nhìn.

Cứ có cảm giác sau khi về nhà...

Growlithe sẽ hưng phấn đến mức phá nhà!

Bay lên cắn vào cổ mảnh khảnh của Fearow, Growlithe một trận xé toạc, dọa Tần Tráng mặt mày tái mét.

Còn con thứ ba, Gloom dùng để khắc chế Squirtle, nháy mắt đã bị

ngọn lửa cuồng nộ nuốt chửng.

Không mất một điểm.

Dễ dàng tiến vào bán kết. "Gâu gâu ~~vù (` 0´)vù" Growlithe ngồi xổm trên mặt đất, ngẩng đầu tru lên, mái tóc bồng bềnh trên trán tung bay trong gió.

Tuy vẫn là một con ngáo, nhưng ít nhiều cũng có chút bá khí.

Khán đài hai bên im lặng một lúc, rồi đột nhiên vẫy cờ hô vang. "Thầy Lục đỉnh vãi!!" "Nhắm thẳng chức vô địch, Lục bảo cố lên cho mẹ!" Tần Tráng dần bình tĩnh lại, mặt mày tỏ vẻ đương nhiên.

Ừm... mọi người đều là 0:3.

Vẫn có thể chấp nhận được!

Trên hàng ghế khách mời.

Đoạn Nham cũng không ngờ học trò cưng của mình lại thất bại dễ dàng như vậy.

Chương 162

Nhưng nghĩ kỹ lại, Lục Dã dù có vào Đại hội Đông Hoàng, e là cũng có thể giành được thứ hạng.

Tại Đại hội địa phương, có màn thể hiện như vậy, cũng là chuyện hợp lý. "Thực lực, quả thật là kẻ tám lạng người nửa cân với cậu đó." Đoạn Nham nhìn Đường Huy cười nói.

Đường Huy ho khan một tiếng, mặt già đỏ ửng.

Cảnh tượng bị 3:0 năm xưa, vẫn còn hiện rõ trước mắt.

Nhưng bây giờ dù có dùng chủ lực, có lẽ cũng không đánh lại được đội hình mới của nó nữa...

Trong tiếng reo hò nhiệt liệt.

Lục Dã nhìn chằm chằm Growlithe, vẻ mặt phức tạp.

Growlithe: Gâu gâu ~(O_o) *Lết không mà cũng vào được bán kết rồi?

Vậy hai trận sau mà thua, không có tiền thưởng, chẳng phải còn bùng nổ hơn sao!* "Phải nghiêm túc một chút rồi..." Lục Dã chống cằm, thở dài nói: "Ít nhất cũng phải rỉa được chút máu chứ!" ...

Liên Minh Sao Đỏ, các Đại hội khu vực lần lượt kết thúc.

Những người chiến thắng hoặc là tiếp tục thi đấu, hoặc là chuyển sang các liên minh khác.

Còn khu vực Hoa Đông vẫn đang diễn ra, tự nhiên nhận được không ít sự chú ý.

Cư dân mạng mở dữ liệu của Lục Dã ra, ai nấy đều tắc lưỡi.

Từ khi tham gia đến nay, không mất một điểm, đây căn bản không

giống trình độ của một tân binh.

Thực lực thật sự của Lục Dã, cũng gây ra không ít tranh luận. "Thầy Lục không phải là tuyển thủ hạng Master sao?" "Đến để lấy tiền thưởng của Cúp Nhí, không hổ là thao tác kinh điển của Thầy Lục!" "Để cho ổng húp, để cho ổng húp!" Dư luận bên ngoài xôn xao.

Nhưng việc chuẩn bị thi đấu, không giống phong cách của Thầy Lục cho lắm.

Mất khá nhiều sức lực mới ngăn được con Growlithe đang quậy tưng bừng, xoa đầu nó một trận.

Lục Dã ôm quả trứng Pokémon, ngồi trên sofa, chơi trò 'xem ai cười trước' với Gengar.

Gengar: _(:3 」∠❀)_ Lục Dã: Phụt!

Dự án Trò chơi thẻ bài Pokémon, cũng đang tiến triển ổn định.

Buổi tối, Rika ở Alola gọi điện đến, bảo Lục Dã xem qua bản thiết kế sơ bộ của thẻ bài. "Tôi thấy không được." Lục Dã nói: "Tốt nhất là đánh dấu độ hiếm rõ ràng hơn một chút.

R, SR, UR, bạc nhũ, đỏ nhũ, holographic..." "Một lá bài có thể kiếm tiền từ hơn chục phiên bản khác nhau... cô hiểu ý tôi không?" Rika há hốc mồm, cây bút vẽ trong tay 'bộp' một tiếng rơi xuống đất.

Một người... lại có thể gian thương đến mức này sao?

Rika mấp máy môi, rồi lại nuốt những lời chửi bậy vào trong. "Thầy Lục quả không hổ danh!" Trước yêu cầu phản công của Lục Dã, cô họa sĩ gái uất ức "ờm" một tiếng. "Không sao đâu, cùng lắm thì sửa vài lần là được," Lục Dã an ủi. "Tạm biệt!" Rika nghiến răng.

Cúp máy xong, Lục Dã mở bức ảnh ra, xem xét kỹ lưỡng. "Ừm… cũng ra gì phết đấy chứ." Rika cung cấp một mẫu thiết kế thẻ bài theo

phong cách cổ điển đúng như yêu cầu của Lục Dã, có kích thước tương đương với lá bài poker.

Nửa trên của thẻ là tên, hệ và hình minh họa của Pokémon; nửa dưới là chiêu thức, giới thiệu ngắn gọn trong Pokedex và điểm yếu.

Lấy Pikachu làm ví dụ, mẫu thẻ sẽ là: 【Pikachu | Hệ: Điện | Chiêu thức: Sóng Điện Từ, Bóng Điện, Sét Đánh | Giới thiệu: Hai bên má có túi chứa điện nhỏ, khi gặp nguy hiểm sẽ phóng điện. | Điểm yếu: Đất】 Loại thẻ bài mang tính phổ cập kiến thức này, nếu đưa cho Giáo sư Oak, tin rằng ông cũng sẽ rất hài lòng.

Để lối chơi trực quan hơn, Lục Dã đã cải tiến một cách hợp lý các quy tắc của PTCG gốc.

Thẻ bài được chia làm ba loại: 「Thẻ Pokémon」, 「Thẻ Vật Phẩm」 và 「Thẻ Năng Lượng」.

Mỗi 「Thẻ Pokémon」 đều có chỉ số HP tương ứng, độ hiếm và sức mạnh tỷ lệ thuận với nhau ở một mức độ nhất định.

Sau khi rút được 「Thẻ Năng Lượng」 và trang bị, người chơi mới có thể sử dụng các chiêu thức ghi trên 「Thẻ Pokémon」 để gây sát thương lên HP của 「Thẻ Pokémon」 đối phương.

Còn 「Thẻ Vật Phẩm」 có thể được hiểu là sự kết hợp giữa 'lá bài phép thuật' và 'lá bài cạm bẫy'.

Diễn biến cụ thể như sau: 【Tôi triệu hồi một con Pikachu ở thế công, trang bị ba Thẻ Năng Lượng hệ Điện.

Lên nào, Sét Đánh toàn lực!】【Vô dụng thôi!

Tôi kích hoạt Thẻ Vật Phẩm 'Găng Tay Cách Điện' từ trên tay, vô hiệu hóa một đòn tấn công hệ Điện của đối phương!】【Cái gì?!】 Kịch bản nhỏ trong đầu kết thúc.

Lục Dã hài lòng gật gù.

Dù hiện tại mới chỉ là bản phác thảo, nhưng một trò chơi board game có thể chơi ngay trong giờ học mà không sợ bị giáo viên tịch thu thực sự là một "thần khí dỗ trẻ".

Thầy Lục lờ mờ nhớ lại, kiếp trước có không ít trẻ con thích sưu tập đủ loại thẻ bài 'Ultraman', 'Yu-Gi-Oh!', vân vân.

Thế giới này tất nhiên cũng có các bộ thẻ bài.

Nhưng so với các công ty lừng lẫy như Konami, Nintendo thì quả là muỗi so với voi.

Thậm chí, bộ thẻ bài 'PTCG' này còn có hy vọng trở thành bước đi đầu tiên của 'The Pokémon Company' để thử sức ở các lĩnh vực khác. "Tất cả là nhờ đồng nghiệp tương trợ thôi!" Lục Dã cười ha hả. … Dự án vẫn đang tiến triển ổn định.

Về mặt mỹ thuật, Rika phải một mình hoàn thành 149 bức hình minh họa cho thẻ bài, có hơi quá sức.

Nhưng may là Rika còn có một con Smeargle để hỗ trợ… Dù sao thì, The Pokémon Company, làm sao có thể không có vài nhân viên Pokémon được chứ?

Trong Pokémon Special, Lt.

Surge còn có pha xử lý táo bạo dùng Raikou để cấp điện cho Tàu Đệm Từ.

Lục Dã nghĩ thầm, dám dùng một con thần cấp hai để cấp điện, Lt.

Surge đúng là bậc thầy hệ Điện… Về mặt sản xuất thẻ bài thực tế, Oleana với hiệu suất làm việc cực cao đã liên hệ xong với xưởng in, chỉ cần chờ bản thiết kế hoàn thành là có thể in mẫu.

Lại gần hơn một bước với mục tiêu nuôi gia đình.

Lục Dã mỉm cười.

Anh đeo tạp dề, đích thân xuống bếp, nấu một bữa tối thịnh soạn cho đám nhóc.

Ngay cả trước quả trứng Pokémon, anh cũng bày biện ra một chậu Khối Năng Lượng ra dáng.

Lục Dã và đám nhóc nhìn nhau một lượt, sau đó quét sạch bàn ăn như gió cuốn mây tan. … "Eevui~ Ợ~!" Sylveon nhảy khỏi ghế, đột nhiên ợ một cái mùi sữa, trên trán nổi lên dấu十字.

Gengar và Squirtle làm như không thấy. "Gâu gâu~~" Growlithe ngoác miệng, cười một cách ngây ngô.

Gengar và Squirtle lùi lại nửa bước, hít một hơi khí lạnh.

Cậu em, cậu bị sao thế! "Eevui! ヽ(#`Д´)ﾉ" Keng, cốp, rầm… Nhìn con Husky tuyệt vọng bị Sylveon rượt chạy khắp nơi, Lục Dã ngồi trên sofa, bình tĩnh nhấp một ngụm trà nóng.

Ừm… có lẽ đây chính là cuộc sống thường ngày ở nhà thầy Lục rồi!

Cùng lúc đó, như cảm nhận được tâm ý của thầy Lục, quả trứng Pokémon đang dựa vào tấm đệm kêu "cạch" một tiếng, bề mặt xuất hiện một vết nứt nhỏ. … Các trận đấu vòng tứ kết của giải liên đoàn Hoa Đông vẫn đang tiếp diễn.

Tính toán thời gian, lời mời đến Kanto của Erika cũng là chuyện của tháng sau.

Mở điện thoại, Lục Dã lướt chat nhóm một lúc.

Cô gái tóc đuôi ngựa màu xanh, mặc bộ đồ bó sát, thủ lĩnh hệ Rồng cuồng anh trai.

Clair cắn môi dưới, lại không tiện nhắn riêng, đành gõ công khai:

"@Dragon Tamer Lance, anh có về tộc trong năm nay không?" "Tộc… nghe cao cấp quá… (⊙_⊙)" Yellow nói.

Mắt Brock híp lại, giải thích: "Tộc Ngự Long mỗi năm đều tổ chức họp mặt gia tộc, nghe nói còn nhân dịp này để bầu ra trưởng lão mới… cũng không biết có thật không." "Là thật đó." Lorelei đẩy gọng kính, cười tủm tỉm: "Nhưng mà trưởng lão mới… hình như rất sợ tôi thì phải!" Dragon Tamer Lance: @Clair, không về.

Dragon Tamer Lance: @Lorelei, đó là vì lúc đó tôi không có ở tộc.

Trong liên minh vô địch, người chiến thắng Victory Road sẽ thách đấu Tứ Thiên Vương.

Chỉ tiếc là, những thiên tài của tộc Ngự Long năm nào cũng bại dưới tay dì Lorelei.

Hệ Rồng đấu hệ Băng… một chữ "thảm" to đùng!

Clair chất vấn: "Tại sao không về?" "Gần đây tôi đang điều tra tình hình liên quan đến Băng Hỏa Tiễn." Lance nhíu mày, trầm ngâm nói: "Dạo này Băng Hỏa Tiễn đã kín tiếng hơn nhiều… lần trước tôi gặp, bọn họ lại đang thanh trừng lẫn nhau với một băng nhóm tội phạm khác…" Silver: Chó đen cắn chó mực à?

Dragon Tamer Lance: Không… theo lời một ông lão ở địa phương, Pokémon bị cướp của ông ấy lại được một thành viên Băng Hỏa Tiễn trả lại.

Nhóm chat im lặng một lúc.

Chẳng có lý gì cả?

Điều này không phù hợp với phong cách hành động trước giờ của Băng Hỏa Tiễn.

Hơn nữa… bọn họ làm vậy rốt cuộc là vì cái gì?

Silver nhíu mày, vừa suy nghĩ vừa lạnh lùng nói: "Tôi sẽ tiếp tục điều tra bên Johto này, cứ yên tâm." Dragon Tamer Lance: Phiền cậu rồi.

Nhìn tin nhắn của Lance, thầy Lục ngẩng đầu nhìn trời.

Mới qua nửa tháng… Băng Hỏa Tiễn đã bắt đầu chuyển đổi mô hình kinh doanh rồi sao?

Hiệu suất làm việc của Giovanni đúng là đáng tin cậy!

Cô nàng Sabrina đang bận đóng phim, tranh thủ liếc điện thoại, hiếm khi thấy chủ đề mình hứng thú.

Sabrina: Biết đâu lý tưởng của Băng Hỏa Tiễn đã thay đổi thì sao. "Với tư cách là cựu Admin của Băng Hỏa Tiễn," Blue Oak lạnh nhạt nói, "lời cô nói xem ra không đủ sức thuyết phục." Sabrina nhếch mép cười, cũng không phản bác. "Con người sẽ thay đổi, không ai là một hòn đảo cô độc cả." Sabrina nói: "Chỉ cần là sinh vật có tình cảm, đều không ngoại lệ." Nhóm chat lại im lặng.

Silver nhíu mày nhìn tin nhắn của Sabrina, trầm mặc không nói.

Thầy Lục: 【Xoa đầu chó lầu trên】!

Sabrina: ?

Thầy Lục: Xin lỗi, trượt tay.

Không khí này nặng nề quá!

Với tư cách là chủ nhóm, tôi có trách nhiệm phải làm cho mọi người tấu hài trở lại!

Akin theo sát: 【Xoa đầu chó lầu trên】 【Thành viên 'Akin' đã bị chủ nhóm 'Thầy Lục' cấm chat năm phút】 Akin: ???

Ý gì đây?

Thành viên khác xoa được, Admin thì không được xoa à???

Sau khi Akin bị cấm chat, trong nhóm lại vang lên tiếng cười vui vẻ, một lần nữa tràn ngập không khí hạnh phúc.

Silver híp mắt, im lặng không nói.

Con người sẽ thay đổi ư?

Kẻ bỏ vợ bỏ con, theo đuổi quyền lực… sẽ thay đổi như thế nào đây. … Sau khi offline, Lục Dã đặc biệt hỏi Matori về tình hình hiện tại. "Trong tổ chức vẫn còn rất nhiều sâu mọt." Matori nói: "Những kẻ cặn bã này chỉ làm bại hoại danh tiếng của Băng Hỏa Tiễn, cũng như tầm nhìn trong sạch của ngài Giovanni." Lục Dã ngẩn người.

Cô nói nguyện vọng của Red là trong sạch, tôi còn có thể hiểu.

Chứ tầm nhìn của Giovanni… à, là tìm con trai, thế thì không sao rồi!

Sau khi tán gẫu một hồi và khuyên Matori nên ngâm chân nhiều hơn, Matori bất bình nói: "Ngài cũng vậy, cứ tham gia mấy cuộc thi cấp thấp thế này, chẳng phải là tự hạ thấp thân phận sao!" "Cuộc thi cấp thấp?" "Giải đấu cấp khu vực." Lục Dã bừng tỉnh: "Bởi vì… tôi gà thật mà!" Cô ấy tức đến mức nói ngược rồi sao… Matori nhận ra mình lỡ lời, căng thẳng nói: "Xin lỗi, tôi biết ngài là vì tiền thưởng… xin ngài tha tội!" Lục Dã: ??? "Kể cả là Leon, cũng phải nhận rất nhiều hợp đồng biểu diễn thi đấu." Matori gật đầu: "Tôi có thể hiểu!" Cô hiểu cái quỷ ấy!

Nhưng mà… Lục Dã sờ cằm.

Đã vào đến tứ kết rồi.

Nếu không giành được chức vô địch, chi phí thời gian ngược lại sẽ còn cao hơn.

Chương 163

Tất nhiên, tiền thưởng có hay không cũng chỉ là thứ yếu.

Dù sao cũng có công ty rồi, thêm vài đứa trẻ có vấn đề nữa cũng nuôi nổi.

Để đám nhóc không bị thương, tận tình hưởng thụ trận đấu mới là điều quan trọng nhất.

Cúp máy, Lục Dã sờ sờ Sylveon đang ngồi trên đùi mình. "Eevui~~" Sylveon híp đôi mắt xanh biếc, phát ra tiếng gừ gừ khe khẽ. "Ngày mai cố lên nhé," Lục Dã mỉm cười.

Ánh mắt Sylveon đột nhiên trở nên sắc lẹm. "Eevui!! (▼皿▼#)" Ngày 25 tháng 10, Chủ Nhật.

Khu vực Hoa Đông, trận bán kết được vạn người mong đợi chính thức khai mạc.

Trong sân vận động, Ngọn Lửa Thiêng của Moltres bùng cháy hừng hực, cả sân vận động tràn ngập tiếng hò reo nhiệt liệt.

Các hãng truyền thông lớn tụ tập tại đây, giương lên những ống kính dài ngắn, đèn flash nhấp nháy liên tục.

Lễ bốc thăm trước trận đấu.

Người đàn ông với ánh mắt u ám bước ra từ lối đi của tuyển thủ, lập tức bị vây quanh. "Thưa ngài Hàn Hồn!

Tôi nghe nói ngài đã vượt qua kỳ thi sát hạch chuyên nghiệp, lời đồn đó có thật không ạ!" Hàn Hồn nhíu mày, giọng điệu khó chịu, trầm giọng nói: "Tránh ra… tôi phải đi bốc thăm." "Xin hỏi ngài đã vào bán kết với thành tích 3-0, ngài có dự đoán gì cho trận bán kết không?" "Ngài có suy nghĩ gì về việc tuyển thủ Lục Dã đến giờ vẫn

chưa thua một trận nào không ạ!" Hàn Hồn dừng bước: "Câu hỏi của cậu, nói lại lần nữa xem." Nam phóng viên hơi sững lại. "Thầy Lục… là tuyển thủ có khả năng vô địch cao nhất hiện nay…" "Chỉ là một sinh viên năm hai…" Hàn Hồn dừng lại một chút, khẩy cười: "Ngay cả Pokémon cũng không muốn tiến hóa… thật là dễ thương quá nhỉ." Các phóng viên nhìn nhau.

Trên mạng cũng có không ít tranh cãi về hai con Pokémon của Lục Dã.

Có người cho rằng, Lục Dã hoàn toàn dựa vào may mắn mới có thể đi đến bây giờ chỉ với hai con 'Pokémon'.

Lời lẽ này ít nhiều có phần ghen ăn tức ở, nhưng lúc này lại bị Hàn Hồn chỉ ra một cách thẳng thừng… "Trong mắt tôi, chỉ có chức vô địch." Hàn Hồn ngẩng đầu, nhìn màn hình lớn, ánh mắt không thiện cảm. "Cái gã ba lô đó… Tyranitar à, cứ bảo nó chờ đấy." Nhìn người đàn ông đẩy đám đông ra và nghênh ngang bỏ đi, các phóng viên mặt mày kỳ quặc. "Thái độ gì vậy!" một phóng viên già bực bội. "Đó là Huấn luyện viên chuyên nghiệp của nhà thi đấu." Có người nhỏ giọng thì thầm: "Cũng là tuyển thủ từng giành chức vô địch giải liên đoàn trung học…" … Khu vực khách mời đã chật kín người.

Tống Bằng Trình, Đỗ Cát Nặc, Đường Huy, Lữ Giang Hải… ánh mắt của các vị thủ lĩnh nhìn xa xăm, đổ dồn về lễ bốc thăm ở trung tâm sân vận động. "Thưa quý vị và các bạn, chào mừng đến với trận bán kết của Đại hội Hoa Đông!" Giọng nói đầy nhiệt huyết của bình luận viên vang vọng khắp sân. "Sau khi kết thúc bốc thăm, các tuyển thủ sẽ bắt đầu đối đầu tay đôi." "Kết quả sẽ ra sao, chúng ta hãy cùng chờ xem!" "Đông người thế nhỉ?" Lục Dã nhìn quanh, khẽ tặc lưỡi.

Trên hàng ghế khán giả, Lục Dã còn thấy cả huấn luyện viên địch nhà mình đang dẫn một đám fan cuồng vẫy cờ cổ vũ. "Thầy Lục cố

lên!!" Hàn Tiêu Tiêu gần như hét vỡ giọng.

Ngay cả Cố Trung ít nói cũng đỏ bừng mặt, hét lớn: "Cố lên!!" Lục Dã mỉm cười, nhẹ nhàng vẫy tay.

Tiếng hò reo trên khán đài lập tức nhiệt liệt hơn vài phần.

Nhân lúc này, một tuyển thủ khác của vòng tứ kết, Trần Đình Nguyệt với vẻ mặt lạnh lùng, bước đến bên cạnh Lục Dã. "Ch-Chào buổi chiều." Trần Đình Nguyệt nói lắp. "Hả?

Cậu cũng vào bán kết à?" Trần Đình Nguyệt ngẩn người: "Cậu không xem bảng đấu à!" Lục Dã vẻ mặt kỳ quặc, gãi đầu một cách gượng gạo.

Kệ xác đối thủ là ai, càn quét là xong! "Trong tứ kết, chỉ có tôi và cậu là còn đang đi học." Trần Đình Nguyệt nói: "Hai người kia… đều mạnh lắm…" Lục Dã: "Tôi mạnh hơn." "Hả?" "Lát nữa cậu sẽ biết." Lục Dã bình tĩnh nói, vẫy tay, thong thả bước về phía trung tâm sân đấu.

Nhìn bóng lưng thầy Lục, Trần Đình Nguyệt đỏ bừng mặt, chỉ cảm thấy tim mình hẫng đi một nhịp.

Bình luận viên hét lớn: "Kết quả bốc thăm đã có!" "Bán kết, Lục Dã đến từ Đại học Ma Đô, đối đầu với Huấn luyện viên chuyên nghiệp, Hàn Hồn!" Trong tiếng hò reo vang trời, Hàn Hồn đút một tay vào túi, mặt cười như không cười.

Hai người bắt tay, Hàn Hồn cười tủm tỉm: "Pokémon của cậu dễ thương thật đấy." Lục Dã đáp: "Cảm ơn, cậu cũng vậy." Hàn Hồn sững lại, sắc mặt lập tức trở nên rất khó coi, hừ lạnh rồi bỏ đi.

Lục Dã cười cười, nói với PokéBall: "Tôi vẫn luôn thấy cậu rất dễ thương mà." "Eevui~~(*σ´∀`)σ" … Sau một thời gian nghỉ ngơi ngắn, trận đấu giữa Lục Dã và Hàn Hồn, trận bán kết chính thức khai

mạc. "Lão Đường, ông đoán xem tỉ số là bao nhiêu?" Lữ Giang Hải hỏi với ánh mắt không mấy thân thiện. "3-0." Đường Huy thản nhiên đáp. "Ha ha, tôi cũng nghĩ vậy." Lữ Giang Hải hiếm khi thấy Đường Huy thuận mắt đến thế: "Thắng rồi, lát nữa mời ông đi uống rượu!" "Không thành vấn đề!" Đường Huy cười sảng khoái. "Trận đấu bắt đầu!" Trọng tài thổi còi. "Ra đi, Typhlosion." Hàn Hồn ném ra PokéBall.

Khán giả hàng ghế đầu chỉ cảm thấy một luồng khí nóng ập đến, không khí cũng bị bóp méo đi vài phần.

Lửa nóng phun ra từ sau lưng, Typhlosion há miệng gầm giận dữ, ngọn lửa trên cổ 'phừng' một tiếng bùng lên cao nửa mét.

Tỏ ra uy thế, Hàn Hồn liếc mắt nhìn Lục Dã một cách hờ hững.

Mà khi PokéBall của Lục Dã lóe lên ánh sáng đỏ, khán giả có mặt đồng loạt kinh ngạc. "Sylveon!" "Dễ thương quá!!" Thầy Lục nuôi một con Sylveon… chỉ số quyến rũ lập tức tăng vọt.

Nhìn con Sylveon có dáng vẻ tao nhã, bộ lông trắng như tuyết này, một ý nghĩ bất giác nảy lên trong lòng khán giả.

Thầy Lục chắc chắn là một Huấn luyện viên đáng tin cậy! "Eevui~~" Sylveon lười biếng liếc nhìn Typhlosion, quay sang phàn nàn nửa câu với Lục Dã phía sau. "Không sao, lấy tiền thưởng rồi mua cho mày bánh xe chạy mới," Lục Dã an ủi.

Sylveon lúc này mới quay người lại, nhìn chằm chằm Typhlosion, ánh mắt lập tức sắc lẹm. "Eevui! (▼皿▼#)" Typhlosion ngẩn người, ngọn lửa thậm chí còn yếu đi một chút.

Hàn Hồn mặt mày khó coi, lạnh lùng ra lệnh: "Phun Lửa!!" "Gràooo!!" Typhlosion cày nát mặt đất, trong miệng ngưng tụ một quả cầu lửa màu cam đỏ, đá vụn run rẩy dưới nhiệt độ cao, khí nóng ập

tới.

Ầm!

Luồng nhiệt cuồn cuộn bao trùm cả sân đấu.

Tựa như núi lửa phun trào, cột lửa vang lên tiếng nổ dữ dội.

Ngọn lửa đột nhiên nhuộm đỏ cả tầm nhìn, khán giả hàng ghế đầu không nhịn được mà hét lên kinh ngạc.

Sylveon… chẳng lẽ sẽ bị hạ gục ngay lập tức? "Eevui!" Cột lửa ập đến, Sylveon phân thành hai, dùng Thế Thân lao về phía Typhlosion từ hai bên trái phải.

Trên mặt Hàn Hồn lộ ra một nụ cười tàn nhẫn.

Chiêu Phun Lửa phạm vi rộng như vậy, làm sao có thể không phòng bị ở cự ly gần!

Búng!

Theo tiếng búng tay của Hàn Hồn, ngọn lửa trên cổ Typhlosion 'vụt' lên cao, một luồng sóng xung kích như bom nổ từ cơ thể nó bắn ra tứ phía. "Vãi chưởng?!" Khán giả không thể tin nổi mà trợn tròn mắt. "Làm, làm sao có thể!" Hàn Hồn nhìn Sylveon đang lao tới.

Một bức tường ánh sáng màu xanh nhạt chặn đứng luồng sóng xung kích hung hãn.

Đôi mắt Sylveon xanh biếc và sâu thẳm, nó băng qua luồng sóng xung kích mà lao tới! "Đã đọc trước được chiêu thức tiếp theo của Hàn Hồn rồi." Trên ghế khách mời, Đường Huy lẩm bẩm.

Đỗ Cát Nặc vuốt râu, hài lòng nói: "Dù sao thì… đây chính là ý thức chiến thuật của cậu ta." Hàn Hồn nghiến chặt răng, chỉ huy: "Siêu Tác Động!!" Mệnh lệnh bất ngờ của Hàn Hồn khiến khán giả ngỡ ngàng.

Pháo đài tầm xa như Typhlosion… lại giấu cả chiêu cuối như 'Siêu Tác Động' trong cận chiến?

Cơ bắp trên người Typhlosion cuộn lên sức mạnh bùng nổ, tứ chi cúi rạp, toàn thân tỏa ra ánh sáng trắng.

Khi cả hai va chạm.

BÙM!!

Tất cả khán giả bất giác ngẩng đầu nhìn lên, ai nấy đều nuốt nước bọt.

Tầm nhìn bị bóng đen che khuất, cơ thể Typhlosion lơ lửng trên không, bay ngược ra sau nửa giây.

Rồi mạnh mẽ rơi xuống đất.

ĐÙNG!!

Mặt đất nứt toác, bụi đất bay mù mịt.

Typhlosion nằm trong hố, đã bất tỉnh. "Vãi chưởng!" "Sao lại là Typhlosion bị húc bay?" "Thế này mà cũng gọi là Siêu Tác Động à?!" Hàn Hồn hoàn toàn ngây người.

Hai con này căn bản không cùng hạng cân mà?

Kể cả là năng lực 'Pixilate', cũng không có lý do gì lại mạnh đến thế!

Sylveon nhẹ nhàng đáp xuống đất, ánh mắt khinh bỉ.

Thế thôi à?

Hình như hơi yếu thì phải!

Hàn Hồn mặt mày khó coi, thu hồi Typhlosion. "Lên đi, Hariyama!" Không phải mày thích cận chiến sao?

Hàn Hồn giận dữ hét: "Hariyama, Trống Bụng!" Hariyama có thân

hình đô con, bàn tay rộng và cánh tay lực lưỡng.

Ngay khoảnh khắc xuất hiện, Hariyama đấm mạnh vào bụng, hai mắt vằn lên tia máu.

Trống Bụng!

Đổi lấy một nửa HP của bản thân để cường hóa sức mạnh đến mức tối đa!

Đùng, đùng, đùng! "Đẩy Tay!" Hàn Hồn hét lớn.

Tiếng trống trận vang dội khiến Hariyama gầm lên một tiếng giận dữ, bàn tay to như quạt nan đẩy về phía trước, tạo ra từng trận cuồng phong.

Sức mạnh kinh khủng này khiến khán giả hít một hơi khí lạnh.

Trước mắt họ, một bóng dáng trắng như tuyết lao ra như tia chớp. "Tìm chết!" Hàn Hồn giận dữ hét: "Tiếp tục dùng Đẩy Tay!" "Nhắm vào mắt cá chân nó, dùng Đuôi Sắt," Lục Dã lạnh lùng nói.

Dưới sự hỗ trợ của Tia Lửa lóe lên.

Dải lụa của Sylveon tỏa ra ánh sáng lạnh lẽo của 'Đuôi Sắt', đâm vào mắt cá chân của Hariyama.

Mặc dù Hariyama có thế đứng vững, nhưng mắt cá chân lại cực kỳ mảnh khảnh.

Rắc!

Một tiếng như xương gãy vang lên.

Hariyama hừ một tiếng đau đớn, mất thăng bằng, đầu đập mạnh xuống đất.

ĐÙNG!!

Cú va chạm chắc nịch khiến sân đấu cũng khẽ rung chuyển.

Sau đó, Sylveon nhẹ nhàng nhảy lên, ở nút thắt nơ hình bướm ngưng tụ một quả Bóng Ma đen kịt!

ẦM!!

Quả Bóng Ma nổ tung trên lưng Hariyama, sân đấu cũng lún xuống, đá vụn kêu 'lách tách'.

Trước sau chưa đầy nửa phút, Hariyama đã bất tỉnh. "Vừa rồi còn là võ biền đấu đá, bây giờ đã bắt đầu đánh chi tiết rồi à?" "Thầy Lục đúng là tinh tế thật!!" "3-0, 3-0!" Tiếng hô đồng thanh vang lên.

Trán Hàn Hồn đẫm mồ hôi lạnh, sắc mặt vô cùng đáng sợ.

Tại sao… hắn luôn đoán được ý đồ chiến thuật của mình.

Chỉ là một sinh viên… tại sao có thể mạnh đến mức này!

Hàn Hồn nghiến chặt răng, dùng hết sức bình sinh, ném ra Great Ball: "Lên đi, Gyarados!!" Lá bài tẩy cuối cùng của Hàn Hồn.

Chương 164

Gyarados dài 7 mét, vảy đầy răng nanh, khi đứng thẳng thân trên lên, giống như một tòa nhà cao tầng.

Răng nanh của Gyarados lóe lên ánh sáng lạnh, dưới tiếng gầm 'Uy Hiếp', khán giả hai bên im phăng phắc! "Có cần đổi không?" Lục Dã nhỏ giọng hỏi Sylveon.

Mặc dù trạng thái của cô bé rất tốt, nhưng dù sao cũng là 'Uy Hiếp', cử Gengar lên sân cũng không thành vấn đề.

Cô bé lắc đầu, nhe hàm răng không mấy sắc nhọn về phía Gyarados khổng lồ. "Eevui!! (▼皿▼#)" Mày gầm to thế làm gì!

Dưới ánh nhìn 'Trợn Mắt' của Sylveon, Gyarados sợ đến mức lùi lại một bước.

Sau khi hoàn hồn, Gyarados cảm thấy vô cùng屈辱, răng nanh phủ lên một lớp băng sắc bén.

Nanh Băng! "Né đi rồi dùng Ngáp," Lục Dã nói.

Hàn Hồn trong lòng chấn động.

Toi rồi! "Đợi đến con Pokémon cuối cùng, không thể đổi người mới dùng Ngáp." Trên ghế khách mời, hiệu trưởng Đỗ cười tủm tỉm vuốt râu: "Đứa trẻ này cũng kiên nhẫn thật đấy." Sắc mặt Lữ Giang Hải tím lại như gan lợn, khó khăn gật đầu. "Thầy Lục bẩn quá đi!" "Đây chính là tiểu tiết của một đại sư chiến thuật sao?" Thân hình chênh lệch như vậy, Sylveon dễ dàng né được Nanh Băng.

Híp mắt lại, nó dễ thương ngáp một cái.

Thân hình Gyarados cứng đờ.

Trong lòng Hàn Hồn dâng lên một trận tuyệt vọng, nhưng vẫn gào thét: "Gyarados, Đuôi Nước!!" Ít nhất cũng phải hạ gục con Sylveon này đã!

Gyarados gầm lên một tiếng, cái đuôi cuộn lên xoáy nước ầm ầm hạ xuống.

ĐÙNG!!

Khán giả đồng loạt trợn tròn mắt.

Sylveon bắt chéo dải lụa, chặn đứng cú Đuôi Nước vang dội.

Bộ lông trắng như tuyết bị dòng nước làm ướt, Sylveon bị đẩy lùi vài mét, tức giận nhe răng. "Eevui! (Đậu má!) " Vụt!

Hai dải lụa của Sylveon được bao phủ bởi một lớp dòng nước lấp lánh, như những lưỡi dao nước chém sắt như chém bùn.

Bắt Chước!

Thân hình lóe lên, Sylveon tung người nhảy lên.

Lưỡi dao nước từ trên xuống dưới, rạch hai vết máu ghê rợn trên bụng Gyarados! "Xì——" Một loạt tiếng hít khí lạnh.

Con Sylveon này… bạo lực thế sao?

Thầy Lục, mỗi ngày rốt cuộc sống thế nào vậy!

Gyarados chìm vào giấc ngủ, những quả Bóng Ma liên hoàn nối tiếp nhau nổ vang.

Trong làn sóng xung kích, một Sylveon vừa hung dữ vừa dễ thương đã khắc sâu vào tâm trí của tất cả khán giả.

Hàn Hồn mặt xám như tro, môi run rẩy.

Cứ thế mà bị… càn quét rồi ư? "Người chiến thắng, Lục Dã!" Trọng tài thổi còi.

Tiếng hoan hô đột nhiên bùng nổ.

Tiếng hô '3-0' đồng thanh khiến Hàn Hồn hận không thể đào một cái hố chui xuống.

Những lời nói của mình trước trận đấu… hình như còn bị phóng viên ghi lại… Cái quái gì thế này… đúng là chết xã giao mà!

Trên ghế khách mời, Đường Huy thở phào nhẹ nhõm, cười vỗ vai Lữ Giang Hải. "Đi thôi, lát nữa đi uống rượu!" Lữ Giang Hải nói: "Các ông đi đi, tôi đau dạ dày." Đỗ Cát Nặc vuốt râu, cười mà không nói.

Trước đó ông vẫn luôn cân nhắc, có nên truyền thụ phương pháp huấn luyện 「Aura Sphere」 cho Lục Dã hay không.

Với tư cách là nhà vô địch của hội nghị Đông Hoàng, Đỗ Cát Nặc cũng có một phần kiêu ngạo.

Nhưng xem đến đây, Đỗ Cát Nặc cho rằng, Lục Dã với tư cách là một Huấn luyện viên, đã có đủ tư cách để nhận được sự truyền thừa của mình. "Giao cho cậu ta tham khảo một chút, cũng có lợi mà." Đỗ Cát Nặc vuốt râu, mỉm cười gật đầu.

Trong tiếng hô vang trời, Lục Dã dùng hai tay bế Sylveon lên. "Có bị thương không?" "Ee, eevui! (* ` 皿´*)ﾉ" "Ồ phải… về nhà kiểm tra kỹ lại lần nữa." "Eevui! (○ ` 3′○)" Sylveon phồng má, lén lút quấn dải lụa lên cánh tay Lục Dã. "Thầy Lục thật sự vào chung kết rồi!" "Tuyển thủ không chuyên nghiệp vào chung kết, điều này đã phá kỷ lục rồi đúng không…" "Cái gì?

Thầy Lục đăng ký là Huấn luyện viên nghiệp dư à?" … Bán kết kết thúc, Lục Dã một đường thẳng tiến, xông vào chung kết.

Trong cuộc phỏng vấn trước trận, câu nói 'Trong mắt tôi chỉ có chức vô địch' của Hàn Hồn cũng từng trở thành một khoảnh khắc kinh

điển của giải đấu.

Bảng B, Dương Chi Xương đối đầu với Trần Đình Nguyệt, dùng Tyranitar dễ dàng tiến vào chung kết.

Ngay sau đó, hệ thống hiếm khi đội mồ sống dậy. 【Ting!

Phát hiện nhiệm vụ: 'Vô địch Liên đoàn địa phương' Nhiệm vụ mục tiêu: Trong trận chung kết của khu vực, đánh bại đối thủ, giành chức vô địch giải đấu.

Phần thưởng nhiệm vụ: Cuộn nâng cấp chiêu thức, vật phẩm cam ngẫu nhiên *1】 "Đến tận chung kết rồi mày mới giao nhiệm vụ." Lục Dã giật giật khóe miệng: "Thế hóa ra thua chung kết là không có phần thưởng gì luôn à?" Dù nói vậy, cuộn nâng cấp chiêu thức vẫn rất có giá trị.

Ít nhất, 【Nấu ăn Lv4】 đã kẹt bấy lâu nay, lần này có thể bước vào cảnh giới 'thực thần'.

Về đến nhà, Lục Dã cố gắng bắt Sylveon. "Rốt cuộc có bị thương không, để ba xem lại nào!" "Eevui! (〃＞皿＜)" Sylveon sợ hãi chạy tán loạn.

Squirtle rót cho Gengar một tách trà nóng.

Một ma một rùa ngồi trên sofa, thổi nguội hơi nóng, bình tĩnh và hòa hợp. "Gâu gâu~~" (Em cũng muốn chơi~~) Growlithe lè lưỡi, hưng phấn tham gia vào cuộc rượt đuổi, bị Sylveon một cú 'Đuôi Sắt' hất bay. "Gâu? (O_o)??" Growlithe nằm bẹp trên đất, mặt ngơ ngác.

Như cảm nhận được không khí hòa hợp và vui vẻ của nhà thầy Lục.

Cạch~ Trên quả trứng Pokémon lại xuất hiện thêm một vết nứt. "Gengar?" Gengar liếc nhìn, chớp chớp đôi mắt to.

Nhà sắp có thêm thành viên mới rồi.

Đáng mừng đáng mừng, đáng mừng đáng mừng~ Ngày 26 tháng 10, thứ Hai.

Trận bán kết khu vực Hoa Đông khép lại.

Lục Dã đến từ Đại học Thượng Hải sẽ cùng lão tướng Dương Chi Xương tranh đoạt ngôi vô địch.

Dưới sự tuyên truyền của truyền thông, ngay cả những khán giả không hiểu rõ về giải đấu cũng dần bắt đầu chú ý đến tuyển thủ trẻ tuổi này.

Blogger video nổi tiếng, MVP giải liên đoàn trung học, ánh sáng của Đại học Ma Đô… vô số danh hiệu đặt lên người chàng trai trẻ tuổi tuấn tú này khiến độ nổi tiếng của Lục Dã không ngừng tăng cao.

Ngay tối hôm kết thúc trận đấu, các fan tràn vào phòng livestream, bắt đầu spam các câu meme nổi tiếng của thầy Lục. "Eevee sắp càn quét thế giới rồi~!!" "Đánh giải Little Cup để lấy tiền thưởng?

Đúng là thầy Lục!" "Pha này à, pha này thầy Lục ở tầm thứ năm rồi!" Đối với sự mặt dày của thầy Lục, các fan đã quen rồi.

Mặt khác, được thấy dáng vẻ oai hùng của Sylveon trên sân đấu cũng là một điều thú vị.

Do tỷ lệ thắng quá cao, không tìm được đối thủ, Lục Dã stream một lúc game 《Plants vs.

Zombies》, bắt đầu những pha xử lý kinh điển của bệnh nhân tâm thần. "Uầy, khó chịu thật, Bột Ngủ này cũng trượt được à?" Lục Dã la lên.

Trên màn hình, một loạt dấu chấm hỏi lướt qua. "Bác sĩ dạy ông dùng Pokémon hệ Cỏ như thế à?" "Tức run người, bao giờ thì dân đen

chúng tôi mới ngóc đầu lên được!" Thầy Lục mặt già đỏ ửng, ho khan: "Hôm nay vận may không tốt… stream cái khác vậy, dẫn mọi người tham quan căn nhà tôi thuê nhé!" Sự tò mò trong phòng livestream lập tức bị khơi dậy.

Camera gắn trên gimbal, chuyển đổi ống kính, Lục Dã nói: "Đây là bánh xe chạy mới mua cho Sylveon… có thêm thiết bị phát điện, có thể kết nối trực tiếp với bình Hấp Thụ Điện." Bánh xe chạy mới đã hứa với cô bé trước trận đấu, rất nhanh đã được giao hàng đến tận nhà.

Vừa có thể xem Sylveon chạy bánh xe, lại vừa tiết kiệm được một khoản tiền điện.

Điều này khiến thầy Lục không khỏi tự khen ngợi sự thông minh của mình.

Fan: "???" Sau đó là phòng khách, Gengar đang dọn dẹp phòng. "Gengar~" Gengar làm một bộ mặt đáng sợ về phía camera, nhăn cầu lồi ra, rớt thẳng xuống đất. "Vãi chưởng?!" "Đây là livestream kinh dị chứ gì nữa!" "Gengar~" Gengar nhặt nhãn cầu lên, lại gắn vào, nhe răng cười.

Lục Dã bình tĩnh gật đầu: "Dễ thương đấy." "???" "Cái quái gì mà ông gọi là dễ thương thế?" "Chẳng hiểu sao, đột nhiên thấy thương thầy Lục quá…" Trạm cuối cùng là phòng làm việc âm nhạc của thầy Lục, bày đầy đủ các loại nhạc cụ.

Dưới sự xúi giục của các fan, Lục Dã bế Sylveon lên đùi, chơi một đoạn piano ngẫu hứng.

Tiếng đàn du dương như mây trôi nước chảy khiến các fan há hốc mồm. "Trình độ nghiệp dư cấp 10, cảm giác bị thầy Lục cho hít khói…" "Ngài chính là Bậc thầy Điều phối viên sao?" Trong các cuộc thi Hoa lệ, một số Điều phối viên sẽ dùng vũ đạo, trang phục, biểu

diễn nhạc cụ để nâng cao điểm số của mình.

Như Wallace, rất giỏi thổi sáo gốm truyền thống của 'Sootopolis', có cảm giác như một cặp với Steven vậy… Nói đến đây, Lục Dã mặt mày kỳ quặc.

Cây harmonica mượn của Steven lần trước, đến giờ vẫn chưa trả cho cậu ta… Tiết mục mới của thầy Lục khiến độ nổi tiếng của phòng livestream lại tăng lên.

Sylveon nằm giữa đùi Lục Dã, cái đầu nhỏ gật gù, khẽ hát trong mơ.

Cảnh gà gật này khiến Lục Dã bất giác nhếch mép cười.

Để dỗ bé con ngủ, Lục Dã dừng đàn: "Được rồi, livestream hôm nay đến đây thôi." Các fan như bừng tỉnh từ trong mộng, bất mãn nói: "Chưa đủ mà!" Chưa kịp để mọi người hoàn hồn, phòng livestream đã tối đen. "Vãi, lại tắt stream tốc độ ánh sáng à?" "Tôi đã nói rồi, trước khi làm streamer, thầy Lục rõ ràng là ca sĩ hát ở quán bar!" Đêm đã khuya.

Ngay cả Growlithe cũng nằm trên sàn nhà, lười biếng ngáp một cái.

Lục Dã bế Sylveon vào ổ mèo, sau khi sắp xếp xong, anh đến phòng khách.

Thấy Gengar đang nằm trên quả trứng Pokémon, bộ dạng lén lút. "Mày đang làm gì đấy?" "Gengar!" Gengar vẫy vẫy cái vuốt nhỏ, ra hiệu cho Lục Dã qua nghe động tĩnh.

Lục Dã liếc nhìn, cũng bắt chước Gengar, áp tai vào vỏ trứng, lập tức bật cười: "Chà, hoạt bát ghê!" Lục Dã tính toán thời gian, từ lúc nhận quả trứng Pokémon đến nay cũng chưa đầy nửa tháng.

Có thể lớn lên khỏe mạnh như vậy, cũng coi như không phụ lòng

Giáo sư Elm!

Như để đáp lại Lục Dã, quả trứng Pokémon lắc lư một cái. "Chắc cũng sắp nở rồi nhỉ." Lục Dã sờ cằm: "Xem ra trận chung kết phải mang nó theo rồi." "Gengar~~" Lúc này, Gengar kéo kéo tay áo Lục Dã, mắt lóe lên ánh sáng xanh, lơ lửng bay lên.

Đây là 「Năng Lực Siêu Linh」 mà Sabrina đã truyền thụ.

Đến nay, Gengar đã có thể vận dụng thành thạo, điều khiển vật thể, bay lượn, tùy ý sử dụng.

Gengar lơ lửng trên không trung nửa vòng, rồi lại đáp xuống trước mặt Lục Dã, hai tay chống nạnh, tự tin cười một tiếng.

Lục Dã như có cảm giác, thăm dò hỏi: "Trận sau mày muốn ra trận à?" Gengar nhe răng cười, gật đầu.

Trận chung kết khu vực diễn ra vào ngày 28 tháng 10, tức là hai ngày sau.

Khi đó, ánh mắt của toàn bộ khu vực Hoa Đông sẽ đổ dồn về Sân vận động Chiến đấu ở Thượng Hải.

Tiền thưởng trị giá 6 triệu PokéDollar, bao gồm cả vật phẩm tùy chọn như Quả Cầu Lửa, Bùa Chú Tập Trung.

Đối với bất kỳ Huấn luyện viên nào, đây đều là phần thưởng xa xỉ đáng để chiến đấu.

Nhưng Lục Dã trầm ngâm một lúc, nhìn vào mắt Gengar, nghiêm túc nói: "Tao nói thật đấy… đối thủ rất mạnh…" "Tiền nong gì đó chúng ta có thể kiếm lại, sự an toàn của mày luôn là số một!" Gengar ngẩn người.

Vuốt nhỏ dụi mắt, trong hốc mắt trào ra nước mắt.

Chương 165

"Gengar~ヘ(;´Д｀ヘ)" Kể cả là vì chủ nhân… trận đấu này, mình cũng tuyệt đối không thể thua!

Lục Dã vỗ lưng Gengar.

Nhớ lại vết xe đổ trước đây, anh suy nghĩ.

Sao mình cứ có cảm giác, không lấy tiền thưởng, còn có cơ hội trả hết nợ.

Lấy tiền thưởng, ngược lại sẽ lại nổ tung một lần nữa? "Thôi kệ… đối thủ dù sao cũng là lão tướng đã tham gia nhiều mùa giải." Lục Dã lẩm bẩm: "Vẫn phải để Gengar cẩn thận hơn!" … Hôm sau.

Sáng sớm tinh mơ, Gengar đã đến câu lạc bộ huấn luyện.

Lục Dã ngáp một cái, nhận điện thoại của Rika. "Sếp ơi, em sắp hoàn thành rồi!" Rika nói với giọng hơi nghẹn ngào.

Dưới áp lực tăng ca cày cuốc, Rika đã vẽ được hơn 100 bức minh họa.

Trong cuộc gọi video, Rika có quầng thâm mắt nặng trĩu, ngay cả đường chân tóc cũng đã cao lên không ít.

Lục Dã tâm trạng vi diệu.

Bảo sao trong game Sword/Shield, đường chân tóc của Oleana lại cao thế.

Lẽ nào… đây là văn hóa công ty của chúng ta?!

Lục Dã đau lòng nói: "Yên tâm đi, rụng tóc tính là tai nạn lao động!" Tóc và váy của Rika dính đầy màu vẽ, cô ngẩn người, đột nhiên có chút rưng rưng.

Sếp… cuối cùng cũng làm được một việc có tình người rồi! "Đợi đến ngày 30 là có thể xuất bản vẽ." Rika nói: "Anh thật sự định để Giáo sư Oak đến quảng bá sao?

Em thấy ông ấy nghiêm túc lắm…" Giáo sư Oak rất nghiêm túc?

Lục Dã suy nghĩ.

Trong mắt người ngoài, lãnh đạo nghiên cứu khoa học như Giáo sư Oak khó tránh khỏi có chút cổ hủ.

Nhưng thực ra… Giáo sư Oak là một ông lão rất có tâm hồn trẻ thơ. "Yên tâm đi, tôi có tự tin thuyết phục được ông ấy." Lục Dã gật đầu.

Nói thật, đây chính là đạo huấn luyện viên của tôi!

Ngày 28 tháng 10, thứ tư.

Buổi sáng trong veo, bên ngoài cửa sổ là không khí se lạnh của ngày thu.

Bên tai vang lên tiếng hát du dương.

Lục Dã mở mắt ra, một Sylveon trắng muốt đang đứng bên cửa sổ, ngắm nhìn ánh bình minh ở phía xa. "Em vừa hát đấy à?" "Bố y~~" Sylveon ưỡn ngực, vẫy vẫy dải lụa màu hồng, coi như ngầm thừa nhận.

Lục Dã mỉm cười, xoay người xuống giường nói: "Đi nào, ăn sáng xong rồi đi đánh chung kết!" Một bữa sáng thịnh soạn đã được chuẩn bị.

Lục Dã vừa ngậm bánh mì, vừa suy tính đội hình cho ngày hôm nay. "Lần trước đã thi đấu rồi, lần này cứ để Sylveon nghỉ ngơi thôi..." "Growlithe?

Cho đủ tụ thôi, mang theo, mang theo!" Sau khi sửa soạn xong

xuôi.

Gengar đeo chiếc ba lô không khí chứa Trứng Pokémon lên lưng, chỉnh lại quai đeo.

Cả đám đeo kính râm, mặt mày đằng đằng sát khí, cùng nhau tiến đến địa điểm thi đấu. ...

Trong nhà thi đấu, tiếng người hò reo như sấm dậy.

Màn hình lớn chạy qua chạy lại, pháo hoa nổ tung trên bầu trời sân vận động.

Bùng!

Ngọn Lửa Thiêng của Moltres bùng cháy dữ dội trong chiếc bồn bạc.

Giọng nói đầy nhiệt huyết của bình luận viên vang lên: "Thưa quý vị, chào mừng đến với trận chung kết tổng của khu vực Hoa Đông!!" Cả nhà thi đấu lập tức bùng nổ, tiếng hoan hô vang lên không ngớt. "Thầy Lục cố lên!" "Lục bảo, cho bọn họ biết tay!!" Trên ghế khách mời, hội trưởng Thạch Kiên của ban tổ chức khu vực Hoa Đông không khỏi tấm tắc: "Lục Dã đúng là một tuyển thủ nổi tiếng thật." Tống Bằng Trình của Liên Minh Thượng Hải mỉm cười gật đầu: "Dù sao cậu ấy cũng là một Huấn luyện viên có tiếng trên mạng rồi." "Trận đấu này, ông thấy ai có khả năng thắng cao hơn?" "Cả hai đều là lão tướng đã tham gia vài kỳ Đại hội." Tống Bằng Trình trầm ngâm một lát: "Nhưng kinh nghiệm của Lục Dã còn non, huống hồ lại phải huấn luyện lại từ đầu... cơ hội thắng không lớn lắm." "Cái đó chưa chắc đâu." Thạch Kiên nhìn ra sân đấu: "Cái gọi là bậc thầy chiến thuật... cứ để chúng ta chiêm ngưỡng xem sao!" Khi hai tuyển thủ bước ra sân, bầu không khí lại được đẩy lên cao trào.

Dương Chi Xương cười tươi bắt tay Lục Dã: "Ghen tị với cậu

thật đấy, có thể nổi tiếng đến mức này." "Toàn là fan vì nhan sắc thôi, không đáng nhắc đến." Lục Dã khiêm tốn đáp.

Dương Chi Xương ngẩn ra, ho khan nói: "Tóm lại... thi đấu cố lên!" Cả hai quay về khu vực chỉ huy.

Khán giả nín thở, ánh mắt dán chặt vào trung tâm sân đấu.

Trận đấu này gần như thu hút sự chú ý của tất cả các trường đại học ở Hoa Đông.

Tại Đại hội liên trường, Lục Dã một mình cân năm, nghiền ép đối thủ một cách bá đạo.

Đối mặt với Tyranitar bất khả chiến bại, liệu cậu có thể một lần nữa tạo nên kỳ tích!

Trọng tài ngậm còi, giơ cao một tay.

Các thành viên trong đội tuyển đại học Ma Đô chỉ cảm thấy tim đập thình thịch.

Bên tai đột nhiên vang lên tiếng còi.

Trận đấu bắt đầu!

Người chú du khách ba lô với bộ râu quai nón và nụ cười hiền hậu, ánh mắt đột nhiên trở nên sắc lẹm. "Ra đi, Scizor!" "Dương Chi Xương ra quân với một Pokémon lần đầu xuất hiện!" Bình luận viên kinh ngạc hô lên: "Khả năng kháng hệ đáng tự hào của hệ Thép, dù là đối đầu với hệ Độc hay hệ Tiên, đều có năng lực áp chế cực mạnh!" Đôi cánh kim loại trong suốt rung lên bần bật, bộ xương rõ nét, lớp giáp đỏ tươi của Scizor giơ cao hai chiếc càng lớn, trên đó lóe lên ánh sáng lạnh lẽo.

Dương Chi Xương mỉm cười, nhưng mắt lại dán chặt vào Lục Dã.

Tên nhóc đối diện này chắc chắn sẽ tung Sylveon ra đầu tiên để khắc chế Tyranitar của mình.

Nhưng mà, lá bài tẩy này của tôi, cậu chắc chắn không ngờ tới đâu! "Tuyển thủ Lục Dã đã cử ra Gengar!" Bình luận viên hét lớn.

Nhìn con Gengar với nụ cười nhe nanh và đôi mắt đỏ rực, Dương Chi Xương sững sờ.

Phán đoán của mình... sai rồi ư?

Nhưng không sao, Scizor miễn dịch với hệ Độc.

Mình vẫn có lợi thế về hệ! "Múa Kiếm!" Câu nói của Dương Chi Xương còn chưa kịp thốt ra đã nghẹn lại trong cổ họng.

Bởi vì ngay khoảnh khắc Scizor bắt chéo đôi càng, chuẩn bị múa kiếm, Gengar đã cười khà khà, ngoắc ngoắc ngón tay về phía nó. "Khiêu Khích của Gengar đã trúng!" Bình luận viên ngạc nhiên nói: "Là trùng hợp sao?

Ngay hiệp đầu tiên, tuyển thủ Lục Dã đã đoán trước được ý đồ chiến thuật của đối thủ!" Trong tiếng hoan hô vang dội, Lục Dã có vẻ mặt kỳ quái.

Có gì mà phải ngạc nhiên chứ?

Loại bỏ yếu tố may mắn, chuyện này chẳng phải đơn giản như đánh với học sinh tiểu học sao?

Dương Chi Xương không hề nhận ra, trong lòng Thầy Lục, cấp bậc của mình đã từ 'em bé' lên thành 'học sinh tiểu học'.

Vậy thì tấn công trước!

Dương Chi Xương hét lên: "Đạn Nhanh!" Bốp!

Tốc độ của Scizor xé gió, đôi càng khổng lồ màu đỏ đấm thẳng vào Gengar.

Trong mắt Gengar lóe lên ánh sáng xanh lam, nhưng nó vẫn bị Đạn Nhanh đấm bay thẳng, xoay 180 độ trên không trung. "Ghos~~~(ノ≧∀≦)ノ" Gengar bị một tia sáng đỏ thu thẳng về PokéBall.

Khán đài ngơ ngác. "Chuyện gì thế?" "Lá bài tẩy của Thầy Lục bị hạ gục ngay lập tức à?" Dương Chi Xương cũng ngẩn người.

Yếu thế cơ à?

Vô lý!

Lục Dã trực tiếp tung ra Pokémon tiếp theo. "Gâu gâu~~~" Growlithe uy phong lẫm liệt, bờm tóc tung bay trong gió, nhìn Scizor với ánh mắt không mấy thiện cảm. "Scizor yếu hệ Lửa gấp bốn lần!" Bình luận viên nuốt nước bọt: "Đây là một bất lợi cực lớn!" Sắc mặt Dương Chi Xương khó coi.

Vô lý thật?

Trước trận đấu mình đã điều tra về Lục Dã, Growlithe là Pokémon yếu nhất của cậu ta.

Thêm nữa, mình là đội Bão Cát, Scizor cũng chưa từng lộ diện... sao cậu ta lại mang theo Growlithe chứ?

Dương Chi Xương nhìn về phía Lục Dã, cố gắng tìm ra một chút manh mối trên mặt cậu.

Nhưng kỹ năng diễn xuất cấp ảnh đế khiến Thầy Lục trông vô cùng nghiêm trọng.

Dương Chi Xương cắn răng, rút PokéBall ra: "Trở về đi, Scizor." Đúng lúc này, Lục Dã búng tay: "Phun Lửa!" Growlithe há to miệng, ngọn lửa nóng rực hóa thành một cột lửa lao về phía Scizor.

May mà mình đã thu hồi Scizor kịp thời!

Dương Chi Xương thầm thở phào, nhưng đột nhiên mắt trợn tròn.

Tia sáng đỏ hoàn toàn không thể thu hồi Scizor về PokéBall.

Cái bóng dưới chân nó duỗi ra một bàn tay, tóm chặt lấy mắt cá chân của Scizor. "Đây là..." Ngay cả bình luận viên cũng sững sờ.

Ánh Mắt Ghê Rợn!

Là chiêu thức mà Gengar đã sử dụng ngay lúc bị đánh bay!

Lục Dã đẩy gọng kính, gật đầu hài lòng.

Xem ra những chi tiết nhỏ đã sắp xếp trước trận đấu vẫn có thể dùng được. "Dựa vào những động tác nhỏ và sự ăn ý với Pokémon để hoàn thành chỉ huy." Trên ghế khách mời, Thạch Kiên ngạc nhiên nói: "Đúng là một Huấn luyện viên có ý tưởng!" Ầm!!

Phun Lửa ập tới, lập tức nuốt chửng Scizor.

Sát thương gấp bốn lần khiến Scizor kêu lên đau đớn, lớp giáp trên người nó liên tục bị nung đỏ.

Rầm!

Scizor khuỵu xuống đất. "Một, một hit?!" "Đây là kế hoạch của Thầy Lục, cố tình để Growlithe ra sân!" "Chung kết mà cũng một hit hạ gục?

Ngầu bá cháy!" Trong tiếng hoan hô nhiệt liệt, Dương Chi Xương một lần nữa đánh giá lại người thanh niên trước mắt.

Không thể nhìn thấu... thật sự không thể nhìn thấu.

Rõ ràng chỉ là một sinh viên năm hai, tại sao lại già dặn đến thế.

Thậm chí... có chút bẩn bựa?

Dương Chi Xương cau mày, tung ra Pokémon tiếp theo: "Lên đi, Tyranitar!" Lá bài tẩy tuyệt đối, cốt lõi của đội Bão Cát.

Tyranitar to như một con Kaiju! "Gàoooo——!!" Bão Cát cuồn

cuộn ập đến, Lục Dã hiếm khi tỏ ra nghiêm túc, mở giao diện Hệ thống. 【Tyranitar | Hệ: Ác + Đá | Vật phẩm: Dải Băng Tập Trung | Năng lực: Bão Cát | Chiêu thức: Gặm Nát, Cú Đấm Băng, Cạnh Đá, Động Đất...】 Tuy có nhiều điểm yếu, nhưng 'Dải Băng Tập Trung' có thể bù đắp phần nào cho nhược điểm này.

Cộng thêm phạm vi tấn công đa dạng, đây chắc chắn là một đối thủ đáng gờm! "Phải chỉ huy nghiêm túc rồi đây." Lục Dã thầm nghĩ.

Giữa làn cát vàng cuồn cuộn, Tyranitar với lớp giáp cứng cáp, nhe nanh dữ tợn.

Chương 166

"Gàooooo——!!" Khán giả bị khí thế kinh người này làm cho choáng ngợp, không khỏi nín thở.

Growlithe nhe răng, không những không lùi bước mà còn gầm lên thật to. "Gâu gâu~~~!" Khí thế này, so với đại tỷ, chẳng là cái thá gì! "Không chỉ hạ gục Scizor trong một đòn, mà còn Uy Hiếp được kẻ tấn công chủ lực Tyranitar." Bình luận viên tán thưởng: "Nền tảng chiến thuật của tuyển thủ Lục Dã đã được thể hiện rõ ràng!" "Thì ra là vậy!" "Đúng là Thầy Lục có khác!" Lục Dã ngẩn người.

Nói ra chắc các bạn không tin đâu.

Con Growlithe này, sáng nay, tôi mang theo cho đủ tụ thôi đấy! "Ra đi, tung Sylveon của cậu ra!" Dương Chi Xương gật đầu nói: "Hãy có một trận đấu thật sảng khoái!" Lục Dã gật đầu, thu hồi Growlithe, rồi tung Gengar ra. "???" "Ngài chính là bậc thầy ngược hệ?!" "Vãi chưởng, hệ Ma đánh hệ Ác?" Bình luận viên vừa mới khen Thầy Lục xong, giờ cũng có chút không hiểu nổi.

Người chú du khách ba lô ngẩn ra, lập tức chớp lấy cơ hội, hét lớn: "Tyranitar, Gặm Nát!" "Phân Thân Chi Ảnh." Lục Dã nói.

Vèo!

Vèo!

Vèo!

Ảnh phân thân bao phủ khắp sân đấu, ngay cả cát vàng mịt mù cũng không thể xua tan chúng.

Gặm Nát trực tiếp xé tan một phân thân, lực cắn kinh khủng khiến khán giả tại trường một phen lạnh gáy.

Tyranitar giận dữ nhìn quanh, mắt nó đỏ ngầu. "Phân Thân Chi Ảnh... cũng không thể né mãi được!" "Nếu mà trúng đòn này thì phải đưa đi cấp cứu ngay!" "Động Đất!" Dương Chi Xương hét lớn.

Khán giả ai nấy đều biến sắc.

Tiếng nổ dữ dội, cả sân đấu rung chuyển nhẹ.

Tyranitar giẫm mạnh xuống đất, sóng chấn động kinh hoàng lan ra bốn phía, quét sạch đám Phân Thân trong nháy mắt! "Bay lên." Lục Dã nói, "Sử dụng Cầu Năng Lượng!" Trong gang tấc, nhờ Siêu Năng Lực, Gengar lơ lửng bay lên.

Cát vàng lại càng dữ dội hơn.

Những phân thân bao quanh sân đấu đã bị quét sạch, chỉ còn lại một Gengar đang nhe nanh cười trên không trung.

Trong tay nó, một Cầu Năng Lượng màu xanh biếc đang tụ lại, tỏa ra ánh sáng lục tràn đầy sức sống.

Gengar... lại còn giấu cả chiêu hệ Cỏ ư?

Dương Chi Xương trong lòng run lên, vội vàng nói: "Tyranitar, Bảo Vệ!" Tyranitar bắt chéo hai tay, một lớp rào chắn màu xanh lá cây hiện lên.

Cầu Năng Lượng nổ tung trên rào chắn.

Ầm!!

Một luồng khí mạnh mẽ lan ra bốn phía, thổi bay cả Bão Cát trên sân.

Mây tan thấy mặt trời.

Lớp rào chắn Bảo Vệ cũng vỡ tan. "Cắn!" Dương Chi Xương hét lớn.

Mặt đất rung chuyển, Tyranitar sải bước lao về phía Gengar, gầm lên giận dữ.

Nhưng rõ ràng, tốc độ của Gengar nhanh hơn một bậc! "Tiếp tục, Cầu Năng Lượng!" Sóng khí cuộn trào.

Cầu Năng Lượng đánh thẳng vào mặt Tyranitar, khiến nó kêu lên đau đớn. "Tyranitar yếu hệ Cỏ gấp đôi đã chịu sát thương nặng!" Bình luận viên hét lớn.

Ngay sau đó, Gengar nhảy lên, Phân Thân Chi Ảnh lại một lần nữa bao phủ toàn bộ sân đấu.

Trong tay mỗi Gengar đều tụ lại một vầng sáng nhỏ.

Các Gengar nhe răng cười, nắm chặt quả cầu ánh sáng trong lòng bàn tay, lao về phía Tyranitar đang gầm thét. "Ghos~~(ᴗ̤ ᴗ)" Ầm, ầm, ầm!

Cầu Năng Lượng liên tục phát nổ, cả sân đấu bị sóng khí bao phủ.

Dương Chi Xương vô thức nuốt nước bọt.

Mọi người đều ngồi thẳng lưng, không tự chủ được mà trợn tròn mắt.

Vù!

Sóng khí tan đi.

Tyranitar quỳ trong một cái hố lớn, ánh mắt cúi gằm, thương tích đầy mình. "Nó, nó còn có thể chiến đấu sao?" "Đây cũng là, một trận đấu hạ gục trong nháy mắt à!" Gengar đi về phía Tyranitar.

Nó giơ nắm đấm nhỏ ra, đặt lên bụng Tyranitar.

Một cú 'Cú Đấm Bóng Ma' nhẹ nhàng, đánh ngã Tyranitar xuống đất.

Rầm!!

Bụi mù bao phủ.

Trong nhà thi đấu tĩnh lặng như tờ.

Dương Chi Xương nhìn Lục Dã, tâm trạng phức tạp.

Có thể liên tục tung ra nhiều Cầu Năng Lượng như vậy, lại thêm Phân Thân Chi Ảnh phạm vi rộng...

Rốt cuộc, trình độ huấn luyện này là thế nào? "Đúng là vô lý vãi chưởng..." Dương Chi Xương lẩm bẩm. "Thắng, thắng rồi ư?" "Trận đấu ngược hệ, thế này mà cũng thắng được?!" Tiếng hoan hô đột nhiên bùng nổ, như núi lở biển gầm.

Ngược hệ hạ gục Tyranitar, gần như còn nguyên máu.

Dù là tốc độ kinh người của Gengar, hay là khả năng chỉ huy của Thầy Lục, đều để lại ấn tượng sâu sắc trong lòng khán giả.

Và trận đấu cuối cùng này...

Một ý nghĩ không thể tin nổi nảy ra trong đầu mọi người.

Không mất một Pokémon nào, tại Đại hội Liên Minh, quét sạch đối thủ?

Chuyện này quá điên rồ rồi!

Nhưng nếu là Thầy Lục.

Thì đây chỉ có thể coi là thao tác cơ bản! "3:0!" "3:0!" Tiếng hô đồng thanh vang lên.

Bầu không khí được đẩy lên đến đỉnh điểm, nhưng Thầy Lục lại vô cùng bình tĩnh. "Không được gáy sớm, lỡ đâu bị người ta lật kèo 2-3 thì toang..." Lục Dã cẩn thận nhìn Dương Chi Xương.

Thấy anh ta rút ra PokéBall cuối cùng.

Bay lượn trên trời cao, Gliscor với khả năng trụ sân cực kỳ đáng sợ. 【Gliscor | Hệ: Bay + Đất | Vật phẩm: Ngọc Độc | Năng lực: Hồi Phục Độc | Chiêu thức: Thế Thân, Bảo Vệ, Đâm Độc, Chém Đêm, Kịch Độc...】 Lục Dã cười.

Cậu đột nhiên hiểu ra, tại sao Dương Chi Xương khi tung ra Pokémon thứ ba, sắc mặt lại khó coi đến thế.

Độc - Thế Thân - Bảo Vệ!

Chiến thuật mà Lục Dã quen thuộc không thể quen thuộc hơn!

Bản lĩnh của một lão tướng giúp Dương Chi Xương hít sâu một hơi, hét lên: "Gliscor, Chém Đêm!" Gliscor mở ra đôi càng nhe nanh, lợi dụng đôi cánh lượn, lao nhanh về phía Gengar.

Khi hai thân hình lướt qua nhau, Bảo Vệ của Gengar đã sáng lên!

Keng!

Đôi càng của Gliscor cắt vào rào chắn.

Cùng lúc đó, Lục Dã hét lên: "Trao Đổi Kỹ Năng!" Dương Chi Xương biến sắc.

Mắt Gengar lóe lên ánh sáng xanh, dưới sự kìm hãm của Siêu Năng Lực, thân hình Gliscor khựng lại.

Sau đó, chất độc màu tím từ từ lan lên cơ thể Gliscor. "Sau khi Trao Đổi Kỹ Năng, Gliscor đã mất đi năng lực Hồi Phục Độc." Bình luận viên nói: "Gliscor đã rơi vào trạng thái trúng độc!" Khán đài xôn xao bàn tán. "Mày cũng xứng có Hồi Phục Độc à?!" "Cái chiêu này có ý nghĩa gì khó hiểu vậy!" Thầy Lục cẩn thận, để Gengar lần lượt sử dụng 'Thế Thân' và 'Bảo Vệ'.

Còn Gliscor dưới sự ăn mòn của chất độc, HP dần dần cạn kiệt.

Cảnh tượng kinh điển này khiến các fan phải hét lên "vô liêm sỉ".

"Vào thời khắc cuối cùng, vẫn có thể giữ được cái đầu lạnh, không bị khán giả gây nhiễu." Trên ghế khách mời, Thạch Kiên gật đầu: "Đây chính là tố chất chuyên nghiệp của một Huấn luyện viên." Tổng giám đốc Tống ngẩn người.

Theo hiểu biết của tôi về thằng nhóc này... nó chỉ đơn thuần là chơi bẩn thôi!

Gliscor bị chất độc hành hạ, rơi từ trên không trung xuống.

Ngay cả Dương Chi Xương cũng không khỏi thở dài một hơi.

Gengar nâng quả Bóng Ma đen kịt lên, tiện tay ném ra. "Ghos~(ﾉ≧∀≦)ﾉ" Ầm!!

Sóng khí cuộn trào, Gliscor với thân thể cháy đen, bay ngược ra sau như diều đứt dây.

Khán giả đồng loạt nuốt nước bọt.

Câu giờ đến cuối cùng, vẫn không quên bồi thêm một nhát.

Quả nhiên là phong cách chiến đấu của Thầy Lục!

Trong sân đấu im phăng phắc.

Trọng tài thổi còi. "Người chiến thắng, tuyển thủ Lục Dã!" Sau một khoảnh khắc tĩnh lặng.

Nhà thi đấu, sôi sục.

Nhà thi đấu sôi sục, khán giả lộ ra vẻ mặt cuồng nhiệt.

Trong trận chung kết tổng của khu vực Hoa Đông, giành chiến thắng 3:0.

Đối đầu ngược hệ, nhưng lại chiến thắng Tyranitar với tư thế nghiền ép.

Tuyển thủ ung dung, tuấn tú phi phàm đó đã khắc sâu vào tâm trí

của mọi người. "3:0, 3:0!" Tiếng hoan hô đồng thanh, dường như đang chúc mừng nhà vô địch.

Lục Dã, mới 19 tuổi, đã chiến thắng một lão tướng tham gia nhiều kỳ Đại hội.

Điều này cũng có nghĩa là, ngay cả ở Liên Minh Kanto, Thầy Lục cũng tuyệt đối có trình độ từ top 32 trở lên.

Đối với bất kỳ Huấn luyện viên nào, đây đều là thành tích đáng ghi vào lý lịch. "Nhà vô địch tổng của khu vực Hoa Đông đã ra đời!" MC cao giọng nói: "Chúng ta hãy cùng chúc mừng, tuyển thủ Lục Dã đến từ Đại học Thượng Hải!" Trong tiếng hoan hô vang trời, pháo hoa rực rỡ trên bầu trời sân vận động.

Lễ trao giải chính thức bắt đầu, Lục Dã bước lên bục nhận giải.

Hội trưởng Thạch Kiên của ban tổ chức đã trao huy chương và cúp vô địch.

Cùng lúc đó, Hệ thống vang lên âm thanh thông báo 'nhiệm vụ hoàn thành'. "Chúc mừng cậu, Lục Dã." Thạch Kiên bắt tay, cười nói: "Cậu đã tạo ra cách biệt tỷ số lớn nhất trong lịch sử trận chung kết!" Dương Chi Xương đứng bên cạnh nghe mà mặt mày lúng túng.

Trần Đình Nguyệt, người đã chiến thắng Hàn Hồn để giành giải ba, nói một cách đương nhiên: "Thầy Lục, một tuyển thủ quét sạch bảng chuyên nghiệp, tôi chẳng thấy lạ chút nào!" Bầu không khí có chút kỳ quái, Lục Dã ho khan một tiếng.

Nói mới nhớ, Hàn Hồn 'trong mắt tôi chỉ có chức vô địch' vậy mà chỉ vào được top 4...

Quả nhiên, vừa yếu vừa thích ra vẻ, thường không có kết cục tốt đẹp!

Tiếng hoan hô như sóng thần ngày càng dữ dội.

Chương 167

Lục Dã mỉm cười, vẫy tay chào khán đài.

Đến đây, trận chung kết tổng của khu vực Hoa Đông đã khép lại.

Nhưng trong lòng các fan, huyền thoại chung kết "3:0" vẫn còn tiếp diễn.

Bóng lưng tiêu sái đó khiến nam phóng viên của báo Thượng Hải Buổi Tối chợt bừng tỉnh.

Lẽ nào... chức vô địch khu vực vẫn chưa phải là điểm cuối của Thầy Lục? ...

Lục Dã định về nhà rồi mới kiểm tra phần thưởng của Hệ thống.

Phần thưởng của Đại hội, sau khi lễ trao giải kết thúc, Lục Dã được đến chọn. "Số tiền 4,8 triệu Pokedollar sau thuế đã được chuyển vào tài khoản của ngài." Nhân viên nói: "Ngoài ra, ngài có thể tùy ý chọn phần thưởng mình thích, chúng tôi sẽ cố gắng hết sức để thống nhất giá trị phần thưởng." Theo danh sách ban tổ chức cung cấp, phần thưởng bao gồm: Hạt Thần Kỳ, Dải Băng Tập Trung, v.v., bao gồm các vật phẩm tăng cường năng lực và vật phẩm chiến đấu.

Lục Dã chọn một 'Than Củi' cho Growlithe vì đã thể hiện xuất sắc; lại chọn cho Gengar một chiếc 'Kính Thông Thái' đầy vẻ học giả. 【Kính Thông Thái: Cặp kính có tròng rất dày.

Sau khi mang, uy lực của các chiêu thức đặc biệt sẽ tăng nhẹ. (Bạn cảm thấy tốc độ thời gian trôi chậm lại.)】 Tự động bỏ qua câu cà khịa nguy hiểm.

Lục Dã để Gengar đeo vào, xoa cằm quan sát một hồi. "Ghos?" Gengar đẩy gọng kính, ra vẻ nho nhã, hiền hòa. "Ừm...

để mày đỡ bị cận thị." Lục Dã gật đầu: "Lấy cái này đi!" Nhân viên nghe mà ngơ ngác.

Pokémon hệ Ma... còn bị cận thị nữa à.

Pokémon nhà anh, chẳng lẽ ngày nào cũng chăm chỉ học bài?

Tuy có ý muốn chọn cho mỗi nhóc một món quà, nhưng quy ra giá trị, chỉ có thể lấy thêm một món nữa. "Vẫn nên trả hết nợ cho Cynthia trước, rồi hãy mua quà sau." Lục Dã trầm ngâm.

Món vật phẩm cuối cùng, Lục Dã suy nghĩ rất lâu, cuối cùng hỏi: "Chỗ các bạn, có thừa Đá Lửa không?" Tiến hóa hay không, đối với Thầy Lục đều như nhau.

Nhưng để tránh tình cảnh lúng túng phải tốn tiền sau này, Lục Dã quyết định ra tay trước.

Dự đoán trước hành vi có thể phản chủ của nó.

Sự cơ trí này khiến Lục Dã không khỏi tự cho mình một like. "Có ạ!" Nhân viên gật đầu: "Tôi sẽ gói lại cho ngài!" Nhìn Thầy Lục đang nghịch viên Đá Lửa, nhân viên chân thành cười nói: "Chúc ngài sớm ngày trở thành Nhà vô địch Liên Minh!" ...

Trận chung kết khu vực Hoa Đông kết thúc.

Một Huấn luyện viên trẻ mới 19 tuổi giành chức vô địch đã gây ra không ít tranh cãi.

Nhưng khi thấy đó là Thầy Lục, mọi người cũng dần dần hiểu ra mọi chuyện.

Cả Đại học Thượng Hải, đều vì chức vô địch của Lục Dã mà được cổ vũ tinh thần.

Đặc biệt là người đã đào tạo ra Lục Dã, giáo sư Trần khoa tài chính, một thời trở thành 'đại lão Huấn luyện viên ẩn mình'.

Môn 'Kinh tế học phương Tây' trở thành môn học tự chọn hot nhất của khoa huấn luyện đại học Ma Đô...

Những ngày vui vẻ luôn ngắn ngủi, thậm chí không quá hai tiếng.

Vừa về đến nhà, cuộc điện thoại từ hiệu trưởng già Đỗ Gitano khiến Lục Dã ngơ ngác. "Bí kíp Aura Sphere?" Lục Dã ái ngại nói: "Hiệu trưởng... thực ra cứ cho tiền là được, thật sự không cần thiết phải làm thế đâu!" Đỗ Gitano ngẩn người, rồi lập tức hiểu ra.

Aura của mỗi Pokémon đều không giống nhau.

Lục Dã có lẽ vì lo lắng điểm này, mới từ chối đề nghị của mình. "Cậu không cần lo, với tài năng của Squirtle, vẫn có thể học hỏi được." Đỗ Gitano vuốt râu, cười nói: "Nếu cậu muốn thứ gì khác, cũng có thể nói với tôi, tôi sẽ cố gắng hết sức争取 cho cậu!" "Muốn tiền ạ..." Lục Dã lí nhí nói. "Tài nguyên đi kèm?

Không vấn đề!" Lục Dã hít một hơi khí lạnh, đã hiểu lầm đến mức này rồi sao!

Hiệu trưởng Đỗ vội vã cúp máy, một giọt mồ hôi lạnh, lặng lẽ trượt trên trán Lục Dã. "May mà tu luyện Aura Sphere... không tốn tiền!" ...

Tối hôm đó, 《Thượng Hải Buổi Tối》 đăng tin trang nhất. 【Nhà vô địch: Quét sạch đối thủ!

Chặng đường của tôi không chỉ dừng lại ở đây... | Phụ đề: Huấn luyện viên toàn năng, nhìn lại hành trình vô địch của Thầy Lục】 Lục Dã lật xem bài báo, đột nhiên cảm thấy hơi đau dạ dày.

Bài báo xây dựng hình ảnh một Huấn luyện viên thiên tài đầy nhiệt huyết, không ngừng vươn lên đỉnh cao.

Che tên đi, Lục Dã còn tưởng bài báo này viết về Red nữa!

Nhưng Lục Dã cũng đã quen rồi.

Đặt tờ báo xuống, Lục Dã mở Hệ thống, kiểm tra phần thưởng: 【Ting!

Nhiệm vụ 'Vô địch Liên Minh địa phương' hoàn thành | Phần thưởng nhiệm vụ: Cuộn nâng cấp chiêu thức, vật phẩm cam ngẫu nhiên · Berry Liechi】 Là một nhà buôn Berry, Hệ thống đã mở khóa một loại Berry mới.

Vỏ màu nâu, thịt quả trắng nõn nhiều nước, thậm chí có thể ép thành đồ uống... 【Berry Liechi: Loại Berry trong truyền thuyết mọc trên Đảo Ảo Ảnh, có thể tăng cường tấn công của Pokémon. (Không ai hay biết là quả vải.)】 Lục Dã ôm trán, không nhịn được mà cà khịa: "Cái này rõ ràng là quả vải mà!" Trong cửa hàng Hệ thống, cũng đã mở khóa đổi 'Berry Liechi', giá cả hợp lý.

Lục Dã bóc vỏ, cắn một miếng: "Cũng ngon phết..." Xét về hiệu quả, làm thành khối Năng Lượng có thể tăng cường Tấn công của Pokémon.

Ngoài việc cho Growlithe, Thầy Lục tự mình ăn, có vẻ cũng là một lựa chọn không tồi...

Còn về 'Cuộn nâng cấp chiêu thức'.

Lục Dã không nghĩ ngợi gì, liền đập vào 【Nấu Ăn】. 【Ting!

Chiêu thức nâng cấp!】 【Nấu Ăn Lv5: Người đàn ông đứng trên đỉnh cao của nghệ thuật nấu ăn, nhờ kỹ xảo, có thể chế biến ra những món ăn phát sáng trong thời gian ngắn. (Vua Đầu Bếp Tiểu Đương Gia!)】 Lục Dã: "Phát sáng hay không không quan trọng... có thể làm nổ áo là được..." Tất nhiên, việc phát sáng này không phải là thêm hiệu ứng thật.

Mà là lợi dụng hơi nóng, nguyên liệu, v.v., để đạt được hiệu ứng

thị giác giả.

Còn về nổ áo, thì có hơi vô lý...

Lợi dụng 【Nấu Ăn Lv5】, Lục Dã đã làm một bàn ăn thịnh soạn, khiến mấy nhóc馋 đến chảy nước miếng.

Trong lúc ồn ào, Lục Dã đặt một bát 'cơm rang trứng phát sáng' trước mặt Trứng Pokémon.

Rắc!

Một tiếng động giòn tan.

Mấy nhóc ngừng lại động tác, nhìn nhau.

Trên trán Thầy Lục, một giọt mồ hôi lạnh lặng lẽ rơi xuống.

Vì để ăn cơm rang trứng... mà mày nứt ra luôn à?

Từng mảnh vỏ trứng rơi ra từ Trứng Pokémon.

Mấy nhóc nín thở, im lặng nhìn Trứng Pokémon trên ghế trẻ em.

Cạch!

Từ trong vỏ trứng, hai chiếc móng vuốt nhỏ xíu thò ra, vẫy vẫy một cách đáng yêu.

Togepi đầu nặng chân nhẹ, ngã trên ghế, đôi chân tròn vo đạp loạn xạ.

Gengar định đến giúp Togepi, bị Lục Dã ngăn lại. "Đừng hoảng." Lục Dã rút điện thoại ra, bấm nút 'quay phim'. "Cứ quay video trước đã!" Gửi video vào nhóm, Group Chat lập tức náo nhiệt.

Thầy Lục: 【Video】 Yellow: Dễ thương quá!

Lorelei: Trái tim thiếu nữ của tôi~~~ Crystal: Sắp nở rồi kìa!

Là một 'Người Ấp Trứng', Akin mở video lên, hơi ngạc nhiên. "Là con Togepi trong sân sau của Giáo sư Elm à?" "Đúng vậy." Crystal gật

đầu, "Giáo sư sợ nó học thói xấu của cậu, nên mới giao cho Thầy Lục." Akin trong lòng chấn động, mặt mày xám xịt.

Chết tiệt... hoàn toàn không thể phản bác! "Nghe nói, trong vỏ trứng của Togepi chứa đầy may mắn đó~~" Green cười nói: "Nếu không phiền, bán lại vỏ trứng rụng cho tôi cũng được!" "Lúc này thì đừng thể hiện bản chất gian thương nữa chứ..." Blue Oak ôm trán. "Ara... bên tôi, thực ra còn có vài món đồ phù hợp với Pokémon sơ sinh đấy..." Green chớp chớp mắt.

Takeshi ho khan một tiếng nói: "Togepi sẽ nhận Huấn luyện viên mà nó nhìn thấy đầu tiên, làm người thân của mình." "Có thể đi theo Thầy Lục... cũng là một chuyện rất may mắn rồi!" Lục Dã hơi ngẩn người.

Cậu vốn định đợi Togepi nở xong, sẽ trả lại cho Giáo sư Elm.

Nhưng lời của Takeshi, lại khiến Lục Dã có chút động lòng. "Mau ra đời đi nào." Lục Dã nhìn vào vỏ trứng tròn vo, mỉm cười: "Mọi người đã chuẩn bị sẵn sàng rồi!" "Bố y~~" Sylveon dùng dải lụa đỡ Togepi đứng thẳng, nhưng nó lại ngã xuống.

Sau vài lần thử, Togepi cuối cùng cũng đứng dậy được.

Rắc!

Togepi thò đầu ra khỏi vỏ trứng.

Trên người nó phủ một lớp vỏ trứng màu trắng, thò ra đôi tay và đôi chân tròn vo.

Togepi nhìn Lục Dã, chớp chớp đôi mắt sáng ngời, vui vẻ vẫy tay. "Cháp kỉ đô y~(❁´◡`❁)*✲゜*" Lục Dã hơi ngẩn người, bất giác nở nụ cười. "Ghos~~" Gengar cười khà khà, đưa tay về phía Togepi.

Togepi nghiêng đầu, dùng tay nắm lấy móng vuốt của Gengar, phấn khích vẫy vẫy. "Cháp kỉ đô y~! (ノ´▽｀)ノ♪" (Chào bạn nha~~!)

"Xem ra rất khỏe mạnh." Lục Dã cười nói.

Cậu trước đó còn lo, mình đã gây ảnh hưởng không tốt cho Togepi.

Xem ra... mình vẫn đáng tin hơn Akin!

Mở từ điển, Lục Dã liếc qua số liệu. 【Togepi | Hệ: Tiên | Giới tính: ♀ | Năng lực: Thiên Ân | Chiêu thức: Quyến Rũ, Gầm Gừ, Quà Tặng, Vẫy Ngón】 Togepi được mệnh danh là Pokémon 'được trời cao ưu ái'.

Phần lớn nguyên nhân là nhờ năng lực 'Thiên Ân'.

Hơn nữa, Lục Dã thầm nghĩ: với cái vận đen của mình, rất khó để ấp ra năng lực 'Siêu May Mắn'...

Lục Dã xoa cằm.

Về chiêu thức, không có gì đặc biệt.

Di truyền được chiêu 'Quà Tặng', và chiêu 'Vẫy Ngón' đặc trưng của Togepi.

Nhờ năng lực 'Thiên Ân', King's Rock có lẽ là vật phẩm khá phù hợp với Togepi...

Chương 168

Trong lúc Lục Dã đang trầm tư.

Togepi loạng choạng, không cẩn thận ngã từ trên bàn ăn xuống, khiến Thầy Lục biến sắc.

Tình cờ thay, Togepi lại rơi trúng người Growlithe.

Cộc một tiếng, rồi lại lăn xuống sàn, vui vẻ đạp chân. "Cháp kỉ đô y~~(≧∀≦)♪" Lục Dã thở phào: "Làm tốt lắm, Growlithe!" "Gâu gâu (O_o)??" Trên đầu Growlithe hiện lên một loạt dấu hỏi.

Tự nó rơi xuống người mình mà... mình thật sự không có đỡ nó!

Thấy Lục Dã phấn khích, Sylveon vốn có chút ghen tị.

Nhưng nghĩ lại, có thêm một người giúp sức, cũng có thể giúp con đường vô địch của chủ nhân tiến xa hơn.

Thế là, Sylveon hừ một tiếng, tao nhã đi về phía máy chạy bộ.

Bóng đèn trên đỉnh máy chạy bộ nhấp nháy liên tục.

Lục Dã mở Group Chat.

Mọi người trong nhóm đang thảo luận về Togepi vừa mới sinh. "Sẽ là một Pokémon có tính cách thế nào nhỉ?" Yellow tò mò. "Tốt hơn Togekiss của Akin là được rồi." Silver bình tĩnh nói. "Này này!

Togekiss cũng rất dễ thương mà!" Akin hét lên. "Nói mới nhớ." Crystal mỉm cười nói: "Togepi của Thầy Lục, là em trai hoặc em gái của Togekiss đó nha~" "Là em gái." Lục Dã gật đầu: "Tôi đã kiểm tra rồi." "Tuyệt vời!

Lần sau tôi sẽ cưỡi Togekiss đến thăm!" Akin nhe răng cười.

Akin quay đầu, nói sơ qua tình hình cho Togekiss.

Ngay cả Togekiss đầy vẻ kiêu ngạo, nghe Akin nói, cũng không khỏi gật đầu.

Thôi được... nếu là vì em gái, thì miễn cưỡng cho ngươi cưỡi một lần vậy!

Bên kia.

Gengar đang dắt tay Togepi, làm quen với môi trường trong nhà.

Lục Dã gọi điện cho Giáo sư Elm: "Giáo sư, Togepi đã nở rồi ạ." "Ồ ồ, vậy sao!

Cảm ơn cậu nhiều lắm!" "Thực ra..." Lục Dã gãi má, có chút ngại ngùng nói: "Tôi có thể thu phục Togepi được không ạ?" Togepi sẽ nhận Huấn luyện viên nó nhìn thấy đầu tiên, là người thân của mình.

Có lẽ nó giống như Togepi của Kasumi, sau khi lớn lên, sẽ có lựa chọn của riêng mình.

Nhưng trước đó, Thầy Lục vẫn muốn làm tròn trách nhiệm của một người cha. "Tất nhiên là không vấn đề gì!" Giáo sư Elm cười ha hả, "Thực ra, tôi đã định nhờ cậu từ lâu rồi đấy!" Quả nhiên, Giáo sư Elm thầm nghĩ.

Là một Huấn luyện viên được Giáo sư Rowan coi trọng, đây chính là tinh thần trách nhiệm của cậu ấy!

Lục Dã ngẩn người.

Đù... hóa ra ông đã tính kế tôi từ lâu rồi à? "Nghe nói nếu đối xử dịu dàng với nó, nó sẽ chia sẻ may mắn cho đối phương." Giáo sư Elm nói: "Nghĩ vậy thì, ngài Lục Dã, nhất định cũng là một người may mắn nhỉ!" Lục Dã hơi sững người, vẻ mặt trở nên có chút nghiêm trọng.

Tiếp theo đây, lẽ nào là lúc, so kè vận may và vận rủi sao!

Cúp điện thoại, Lục Dã đi ra phòng khách.

Nhìn cảnh tượng trong phòng khách, sắc mặt đột nhiên thay đổi.

Togepi đang ôm một chai Coca Cola lớn, ừng ực uống, trước mặt còn có mấy gói khoai tây chiên chưa bóc. "Ghos!!" Gengar giống như một bà mẹ già, lo đến mặt mày tái mét, đi vòng quanh bàn trà. "Cháp kỉ đô y~~!" Togepi đặt chai Coca Cola xuống, ợ một hơi dài, vui vẻ đạp chân.

Lục Dã:???

Trời ạ, nuôi nấng nửa tháng trời, lại nuôi ra một đứa otaku chính hiệu?!

Lục Dã nghiêm mặt, đi đến trước mặt Togepi, nghiêm túc nhìn chằm chằm vào nhóc. "Cháp kỉ?" Togepi nghiêng cái đầu nhỏ. "Không được uống Pepsi." Lục Dã đổi cho Togepi một chai Coca-Cola: "Đây mới là chính đạo!" Nhóc con vừa mới chào đời đã ôm chai Coca-Cola to đùng tu ừng ực.

Điều này khiến thầy Lục không khỏi hoài nghi sâu sắc về bản thân mình. "Chẳng lẽ mình lại lười biếng đến thế sao?" Lục Dã sờ cằm, vẻ mặt khó hiểu: "Vô lý!" "Ực ực ực ~~~" Togepi giãy đôi chân nhỏ, mắt híp lại thành hình trăng khuyết, vui vẻ giơ chai Coca-Cola to. "Toge~pii~~(ɷ > ف <)☆" Cái vỏ trứng tròn vo, đôi má phúng phính, trông cũng có nét giống một con hamster.

Lục Dã nhìn Togepi một lúc, lòng có cảm giác, lẩm bẩm: "Hình như... mình cũng chẳng khá hơn Akin là bao!" Pokémon mới nở tràn đầy tinh thần, chạy khắp nhà một cách vui vẻ. "Ghos!

Σ(つ°Д°;)つ" Gengar mặt mày hốt hoảng chạy theo sau, dùng Năng Lực Tâm Linh dời ghế, dời bàn đi chỗ khác, để tránh cho Togepi bị va vấp.

Lục Dã ngẩng đầu nhìn bàn ghế lơ lửng giữa không trung, lặng lẽ nuốt nước bọt.

Rầm!

Một làn khói bụi mù mịt, giữa phòng khách bừa bộn, Togepi không hề hấn gì.

Lục Dã và Gengar đồng thời thở phào nhẹ nhõm. "Togepi thường ở cùng trẻ con nên cũng là một Pokémon khá ham chơi." Lục Dã vỗ vai Gengar, ánh mắt sâu xa: "Vậy nhờ cậu chăm sóc nó nhiều hơn nhé!" "Ghos!" Gengar vỗ ngực, đột nhiên mặt mày tái mét.

Trước mặt Togepi, xuất hiện một ngọn núi lớn.

Growlithe cúi đầu, nhe chiếc miệng to, chào hỏi Togepi. "Gâu gâu~ (¯ ¯)" Lục Dã: ???

Có ai chào hỏi người ta như thế không hả!

Đặc tính 'Uy Hiếp' được kích hoạt, Togepi lùi lại nửa bước, mắt rưng rưng.

Một luồng sáng xanh lam lóe lên từ ngón tay của Togepi. 「Vẫy Ngón」!

Sắc mặt Lục Dã thay đổi, theo phản xạ ngẩng đầu nhìn lên trần nhà.

Mới sửa xong, không lẽ lại sắp nổ tung nữa à!

Chỉ thấy Togepi, bật nhảy tại chỗ một cái, rồi ngồi phịch xuống đất, uất ức giãy đôi chân nhỏ. "Toge~pii~°·º·(°˘⌓˘)·º·°" Togepi đã sử dụng 「Vẫy Vùng」.

Chẳng có chuyện gì xảy ra cả!

Giữa một khoảng lặng.

Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời.

Đây chẳng lẽ là... thể chất phi hoàng trong truyền thuyết?

Nhưng mặt khác, không phá nhà, đây có lẽ chính là may mắn mà Togepi mang lại. "Vận may lượng tử à?" Lục Dã lẩm bẩm.

Togepi tròn vo lăn 'lộc cộc' trên sàn.

Growlithe thè chiếc lưỡi ấm áp, liếm Togepi một cái, khiến nó nín khóc ngay lập tức. "Gâu gâu~~" Growlithe dùng đầu húc Togepi lên lưng, vui vẻ nô đùa. "Toge~pii~~(๑ᵔ◇ᵔ๑)" Lục Dã thở phào, cười bất lực: "Hòa thuận được với nhau là tốt nhất rồi!" Sylveon đi sang một bên, liếc Togepi một cái, rồi ngẩng đầu lên đầy khó chịu. "Lúc nhỏ, em còn nghịch hơn nó nhiều." Lục Dã mỉm cười nói: "Bây giờ không phải đã ngoan ngoãn lớn khôn rồi sao." Sylveon chớp đôi mắt xanh biếc, suy nghĩ miên man, cuối cùng chỉ quấn dải lụa lên cánh tay Lục Dã. "Bui! o(´^ `)o" … Trong group chat, Lục Dã hỏi: "Huấn luyện Togepi... nên xin ý kiến đại lão nào đây?" Dù là Bậc Thầy Huấn Luyện, nhưng cũng cần học hỏi từ nhiều người, không ngừng tiến bộ.

Crystal lòng đầy kính nể, trả lời: "Cô Jasmine ở Johto đã huấn luyện hai con Togetic...

để tôi hỏi giúp ngài nhé." Lục Dã gật đầu: "Làm phiền cậu rồi ~ (mặt-hàm-hàm-đỏ-hồng.jpg)" "Này!

Mấy người không ai định hỏi tôi à!" Akin la lên: "Dù gì tôi cũng là Huấn luyện viên đã cứu Johto đấy nhé!" "Toge~!" (Em muốn gặp em gái!) Con Togekiss đầy sát khí, tức tối hét lên trong voice chat.

Trong group chat yên tĩnh, Yellow yếu ớt nói: "Em nghĩ... tốt hơn là không nên hỏi anh Akin đâu ạ." Lorelei đẩy gọng kính: "Đồng ý." Blue Oak gật đầu: "Tán thành." "Mấy người!" Akin sụt sịt, @Red đang huấn luyện: "Red, cậu nói gì đi chứ!" Red: Haha, Togekiss của

Akin rất thú vị, là một tay đấm Vật công tràn đầy 'sức sống' đấy.

Akin lúc này mới hài lòng gật gù: "Chính xác!" Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời.

Câu này... hình như chẳng có ý khen cậu đâu nhỉ!

Đột nhiên, Lục Dã ngộ ra.

Chẳng lẽ, đây chính là EQ của một 'Đấu Sĩ' sao?! … Tắt giao diện trò chuyện.

Crystal đã hỏi Jasmine về phương pháp huấn luyện Togepi.

Jasmine ở Johto là Thủ lĩnh nhà thi đấu hệ Thép, nhưng Pokémon át chủ bài lại là một con Ampharos tên 'Amphy'. "Tôi... tôi không biết nói chuyện... tóm, tóm lại là..." Trong cuộc gọi video.

Jasmine với mái tóc dài màu hạt dẻ được tết thành hai bím tóc nhỏ, hít một hơi thật sâu: "Nếu là thầy Lục thì... giao phó cho cậu ấy... không thành vấn đề!" Đối với thầy Lục, Jasmine cũng đã nghe danh từ lâu.

Khi trông coi ngọn hải đăng, Jasmine rất thích xem series 《Quán Ăn Đêm Của Thầy Lục》.

Dù trông có vẻ yếu đuối và nhút nhát... nhưng sức ăn của Jasmine rất lớn, là một thiếu nữ cấp 'thánh ăn'.

Tuy nhiên, Jasmine luôn hơi ngại ngùng về điểm này... "Tôi nhận được tài liệu huấn luyện rồi!" Crystal cười nói: "Nhân tiện, cô Jasmine... cô có muốn tham gia group chat của chúng tôi không?" "Trò... group chat?" "À, là group fan của chính thầy Lục... tôi thấy hình như cô cũng đã theo dõi Twitter của thầy ấy." "Xin hãy cho tôi tham gia!" Jasmine hít một hơi thật sâu, dè dặt nói: "Làm... làm phiền cô!"
【Thành viên nhóm 'Crystal' đã mời 'Amphy' tham gia Group Chat!】
Lục Dã vừa đồng ý yêu cầu tham gia nhóm của 'Amphy', vừa có chút

ngẩn người.

Vãi chưởng, bây giờ mấy người còn tự phát triển cấp dưới luôn rồi à!

Cái group chat này của tôi... chẳng lẽ thật sự là một game tạp nham sao?!

Akin: A!

Chị gái xinh đẹp ở thành phố Olivine!

Thái dương Lorelei giật giật.

Dựa vào đâu mà người ta là chị gái xinh đẹp, còn mình thì là bà thím già!

Chương 169

Mối thù này, tôi đây Tứ Thiên Vương hệ Băng đã ghi nhớ!

Mở thông tin của Jasmine, Lục Dã liếc qua, xác nhận đó là cô gái dùng 'Steelix'.

Hồi chơi GBA, Lục Dã đã phải tìm Potion cho Ampharos của cô, kẹt cốt truyện chính một thời gian dài...

Jasmine tính cách khá nội tâm, chào hỏi Lục Dã một tiếng rồi lặng lẽ lặn mất tăm.

Lục Dã dựa theo công thức Jasmine cung cấp, làm ra Khối Năng Lượng phù hợp cho Togepi.

Trong phòng khách, nhóc con nhanh chóng hòa nhập vào đại gia đình này. "Toge~pii~~(❁´◡`❁)*✲゚*" Nằm trên ghế sofa, Togepi đang xem TV.

Hình như bị ảnh hưởng bởi việc Lục Dã livestream, Togepi không biết từ đâu lôi ra một cái tay cầm, kết nối với máy chơi game một cách thành thạo...

Lục Dã: ...

Ngay khi Lục Dã nghĩ rằng Togepi sắp chơi game, tiến thêm một bước trên con đường otaku.

Togepi mở Máy Kỹ Thuật 'Bảo Vệ', chọn mục '#175 Togepi', rồi xem một cách say sưa.

Lục Dã: ???

Toang rồi!

Tự giác huấn luyện...

Cái quái này cũng có hiện tượng 'Pokémon truyền cho Pokémon' được à?!

Trên đầu Togepi đội một viên Đá Vương Giả.

Gai nhọn trên đầu nó có thể tiết ra độc tố, đây cũng là lý do Togepi có thể học được 'Kịch Độc'.

Dưới sự dẫn dắt của Gengar, Togepi đã nhập môn thành công 'Kịch Độc - Thế Thân - Bảo Vệ', giờ đây đang dấn thân vào con đường 'lão già bẩn bựa' không lối về...

Lục Dã ngừng việc tưởng tượng của mình, không khỏi rùng mình.

Thiên thần nhỏ đáng yêu như vậy, tuyệt đối không thể học theo Akin được! "Toge~pii~~" Togepi xem video trong 'Máy Kỹ Thuật', cười nghiêng ngả, hai chân nhỏ lại giãy lên loạn xạ.

Gengar lại đỡ nó dậy, như một người cha già, cười ha hả.

Bây giờ hệ Ma cũng có thể làm vú em được rồi sao! "Quả nhiên, Pokémon càng ngày sẽ càng giống chủ nhân mà..." Lục Dã nhìn Gengar một cái, gật gù ra vẻ suy tư.

Nhìn vào màn hình trong 'Máy Kỹ Thuật', mắt Togepi lấp lánh như sao, khao khát về tương lai.

Ngay từ khi còn trong quả trứng Pokémon, những trận chiến nảy lửa, những tiếng hoan hô chiến thắng đã khiến nó như được sống trong khung cảnh đó.

Người chủ nhân dịu dàng, những người bạn đáng yêu... cũng là lý do nó muốn báo đáp thầy Lục.

Nghe nói trong cơ thể Togepi chứa đầy năng lượng mang lại hạnh phúc.

Nếu... có thể không ngừng mạnh lên.

Togepi vẫy vẫy ngón tay, cười hì hì. "Toge~pii~~(❁´◡`❁)*✲゚" Trên mặt chủ nhân cũng sẽ nở nụ cười vui vẻ chứ!

Cùng với chiêu Vẫy Ngón của Togepi, hình ảnh của chiêu Nhìn Thấu Tương Lai hiện ra trước mắt nó.

Nhìn thấy bản thân mình trong tương lai đang tung hoành ngang dọc.

Togepi mở to mắt, nín thở... "Pi...i~Zzz" Togepi thu lại gai nhọn, cuộn tròn thành một quả trứng Pokémon, chìm vào giấc ngủ say. "Hửm... ngủ nhanh thế?" Lục Dã nhìn Togepi đang nằm trên sofa ngủ khò khò, mỉm cười: "Cũng phải... dù sao vẫn là trẻ con, video chiêu thức cũng quá nhàm chán rồi!" Gengar gãi đầu, ngẫm nghĩ lời của Lục Dã.

Video chiêu thức nhàm chán ư?

Đột nhiên, Gengar sáng mắt lên.

Chủ nhân, đây là muốn mình đích thân dạy dỗ Togepi đây mà.

Nếu là lời nói đi đôi với việc làm, tự nhiên sẽ không còn nhàm chán nữa! "Ghos~~o(*≧▽≦)つ" Gengar nhe răng cười, không khỏi vỗ vỗ vai mình. … Ngày 1 tháng 11, Chủ nhật.

Đã ba ngày trôi qua kể từ khi vòng chung kết khu vực Hoa Đông khép lại.

Cảnh thầy Lục zero-kill đối thủ vẫn được mọi người bàn tán sôi nổi.

Sáng sớm hôm đó.

Gengar đeo 「Kính Thông Thái」, như thường lệ nghiên cứu chiêu thức, đột nhiên gãi đầu. "Ghos?" Là ảo giác của mình sao?

Sao cảm giác hiệu suất đột nhiên tăng vọt thế này!

Lục Dã bế Togepi lên ghế trẻ em.

Nào ngờ Togepi lại tuột ra, chạy đến bên Gengar, cùng nhau xem báo (gạch bỏ)... cùng nhau nghiên cứu Máy Kỹ Thuật.

Ai cũng biết, Togepi sẽ noi gương Huấn luyện viên của mình. "Chăm chỉ quá rồi đấy..." Lục Dã sờ cằm, ra vẻ suy tư. "Chẳng lẽ... mình đúng là một thiên tài huấn luyện thật sao?" Phần thưởng chung kết là 「Đá Lửa」, Lục Dã đã cất đi, đợi khi cần sẽ đưa cho Growlithe.

Còn về 「Than Củi」, hiện đang được đeo trên cổ Growlithe, có tác dụng 「cường hóa cảm tri hệ Lửa」.

Dù cảm thấy 'nguy cơ phá nhà tăng nhẹ', nhưng giữa Huấn luyện viên và Pokémon cũng cần có sự tin tưởng.

Cùng lắm thì để Gengar dắt Growlithe đi huấn luyện, vắt kiệt sức nó đến mức không phá nhà nổi thì thôi...

Anh hùng sóng cả thận trọng.

Squirtle để nghiên cứu 「Sóng Aura」 của hiệu trưởng già, đã bắt đầu bế quan.

Biểu hiện cụ thể là: co mình trong bể cá an toàn, cảm nhận Aura của vạn vật, ngưng tụ ra 「Sóng Aura」 của riêng mình.

Cảm giác 'Kamehameha' này khiến khóe miệng thầy Lục giật giật.

Với tính cách thận trọng của Squirtle, cũng không cần lo nó sẽ gặp chuyện...

Tóm lại, dường như chỉ có Sylveon là không có thu hoạch gì.

Nhưng nhóc con cũng không đòi hỏi Lục Dã, chỉ có chút ghen tị mà quay đầu đi.

Lục Dã ngẫm nghĩ, Rika dù gì cũng là một đại lão hệ Tiên trong

tương lai.

Hay là hỏi cô ấy xem có gì có thể giao cho Sylveon được không nhỉ... … Sau bữa sáng, Gengar gập cuốn bí kíp lại, liếc nhìn Togepi. "Ghos~!" Trong số bao nhiêu học trò, vẫn là đứa này làm mình hài lòng nhất!

Togepi vui vẻ cười, lấy ra một 'Món Quà', đưa cho Gengar. "Ghos?" Gengar gãi đầu, mở hộp ra, lập tức ngẩn người.

Trong hộp là khoai tây chiên và Coca-Cola, là Món Quà quý giá nhất của Togepi. "Toge~pii~~(๑ > ف <)☆" "Ghos! (´ᴗ̈ᴗ̈)σ" Lục Dã vẻ mặt kỳ quái.

Chiêu 「Quà Tặng」 có một xác suất nhất định gây sát thương cho đối thủ.

Với vận may của mình... nếu để mình mở Quà Tặng, bên trong có lẽ sẽ là một quả bom mất!

Mở Pokédex, tiện thể liếc qua chiêu thức của hai con Pokémon.

Lục Dã: ???

Tài năng của Togepi thật đáng kinh ngạc, chỉ một đêm và một buổi sáng đã nắm vững 「Bảo Vệ」.

Còn Gengar, không biết từ lúc nào đã học được chiêu cường hóa Công Đặc biệt 「Âm Mưu」. 【Âm Mưu: Lên kế hoạch âm mưu, kích hoạt não bộ, tăng mạnh Công Đặc biệt của bản thân.】 Trong game, biểu hiện của nó giống như trên đầu Gengar hiện lên từng dấu chấm hỏi.

Dựa vào IQ của Gengar, việc nắm vững 「Âm Mưu」 quả thực là nước chảy thành sông, hợp tình hợp lý...

Nhìn hai thầy trò ngồi trên sofa bắt đầu nghiên cứu 【Tâm đắc

Kịch Độc】 của Koga.

Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời.

Pokémon nhà mình... thiên phú hơi bị mạnh quá rồi thì phải! "Ting!

Bạn có một thông báo nhận tiền mới!" Lúc này, một tin nhắn đến.

Đó là thu nhập từ 'The Pokémon Company' tháng trước.

Tính cả tiền thưởng từ vòng chung kết Hoa Đông, vừa đủ để trả nợ cho Cynthia.

Lục Dã hài lòng gật đầu. "Thoát nghèo làm giàu, sắp đến nơi rồi!" … Sinnoh, thị trấn Celestic.

Tiếng nước chảy ào ào vang lên từ phòng tắm.

Mỹ nhân tóc vàng quấn khăn tắm, lau mái tóc ướt sũng.

Từng giọt nước men theo bắp chân trắng nõn, nhỏ xuống sàn.

Rõ ràng đã là mùa thu, Cynthia vẫn liếm cây kem, mở danh bạ trong máy liên lạc.

Tin đầu tiên là của Caitlin, nói rằng cô ấy lại không tìm thấy thầy Lục trong game, giờ định mua máy chơi game mới, hỏi Cynthia có gợi ý nào tốt không.

Tin thứ hai là của Tứ Thiên Vương hệ Ma Shauntal ở Unova, cô ấy giới thiệu cho Cynthia một cuốn tiểu thuyết mình đang theo dõi, tên là 《XXXXX》.

Cynthia tính tình hiền hòa, trả lời từng tin một, ánh mắt dừng lại ở tin nhắn gần nhất.

Thầy Lục: Khoản nợ 5 triệu, tôi đã chuyển vào tài khoản của cô rồi nhé!

Cynthia hơi sững lại.

Đột nhiên nhớ ra, hình như mình đúng là có cho vay 5 triệu. "Nhanh vậy?" "Khụ, coi như là tiền thưởng thi đấu đã về tài khoản rồi." Cynthia cũng hay thi đấu thương mại, phí ra sân một trận cũng được 5, 6 triệu, nên nhanh chóng hiểu ra. "Thảo nào..." "Tôi mới thu phục được một con Togepi, là một nhóc rất đáng yêu." "Tôi đã xem Twitter của cậu rồi." Cynthia mỉm cười nói: "Tôi còn bấm like nữa đấy." "Thế à?

Khụ... tóm lại, 5 triệu tôi đã trả xong." Lục Dã ho khan: "Cũng không loại trừ khả năng, lần sau lại hỏi vay cô." "Không vấn đề." Một trận đấu có thể thu nhập 5 triệu.

Dù vậy, lại không an phận hưởng thụ, mà lại thường xuyên thiếu tiền.

Xem ra thầy Lục, rất chuyên tâm vào việc huấn luyện Pokémon a... "Đúng rồi, công ty của tôi mới làm một game mới, cô có thể đến chơi thử xem." Đôi mắt xinh đẹp của Cynthia sáng lên: "Là game gì, game đơn à?" "Coi như là board game, đợi sau khi công bố xong, sẽ phát hành phiên bản thẻ bài vật lý trước." "Yên tâm, tôi nhất định sẽ đến chơi thử!" Nghe thấy sự háo hức trong lời nói của Cynthia, thầy Lục cười nói: "Còn một chuyện nữa." "Chuyện gì?" "Vào thu rồi, ăn ít kem thôi, dễ bị cảm lạnh đấy." "Ừm..." Cynthia theo phản xạ dời cây kem ra khỏi miệng.

Không đúng...

Tại sao mình lại phải nghe lời cậu ta?

Kể từ khi trở thành nhà vô địch, Cynthia luôn sống một mình, chưa từng có ai can thiệp vào chuyện của cô.

Nhưng mà, lời cậu ta nói hình như cũng không sai... "Được..." Cynthia khẽ nói.

Chương 170

"Vậy thì, lần sau chơi game gặp lại nhé!" Lục Dã cười ha hả.

Từ khi trả hết nợ, ngay cả phí chơi cùng cũng có thể tiếp tục về tài khoản rồi!

Thoát nghèo làm giàu, sắp đến nơi rồi! "Được..." Cúp điện thoại, Cynthia ngẩn người một lúc.

Hơi tiếc nuối nhìn cây kem, Cynthia quay sang Garchomp nói: "Mày ăn không?" "Gao~!" Garchomp vui vẻ nhận lấy.

Ánh trăng trong vắt, chiếu lên bóng cây xào xạc, phủ lên ngọn cây một lớp voan mỏng.

Trước mắt hiện lên cảnh thầy Lục ký giấy nợ, Cynthia khẽ mỉm cười. "Togepi vừa mới nở... mình cũng nên chuẩn bị chút quà nhỉ." Cynthia vén mái tóc vàng bên tai, khẽ tự nhủ. "Cậu ấy còn có một con Sylveon... 'Ma Thuật Lấp Lánh', vừa hay cũng có thể dùng được..." Ngày 2 tháng 11, thứ hai.

Ngày làm việc lại bận rộn, nhưng thầy Lục vẫn sống một cuộc sống bình lặng.

Các môn học ở Đại học Thượng Hải, do đã đoạt chức vô địch khu vực, tương đương với việc hoàn thành trực tiếp tín chỉ của 'hệ huấn luyện'.

Về nguyên tắc, Lục Dã có thể tự do lựa chọn ở lại trường hay không.

Lục Dã nhận được tin nhắn từ phòng giáo vụ, 'ồ' một tiếng, lúc này mới phản ứng lại. "Hình như... mình học hệ tài chính mà nhỉ?" Lục Dã vẻ mặt khó hiểu, gãi đầu, trở mình dậy.

Kéo rèm cửa, ánh nắng thu ấm áp chiếu vào phòng. "Bui~~" Sylveon cuộn mình trong ổ mèo, dùng dải lụa che đi ánh nắng. "Quả nhiên là ghen với Togepi rồi." Lục Dã thầm nghĩ: Tối qua không thèm chui vào chăn mình nữa.

Nhìn quanh.

Togepi cuộn tròn thành quả trứng, tựa vào Growlithe đang chảy nước miếng.

Squirtle co mình trong mai rùa, ngâm mình trong bể nước, ra vẻ bế quan tu luyện.

Chỉ có những bong bóng thỉnh thoảng nổi lên, chứng tỏ Squirtle vẫn còn thở.

Khóe miệng Lục Dã giật giật.

Tu luyện một chiêu thức thôi mà, có cần phải như lâm đại địch thế không!

Nói đi cũng phải nói lại, lỡ như độ kiếp thất bại thì sao?

Hay là... chuẩn bị thêm cho nó ít Nước Thần Bí?

Lục Dã sững lại, la thầm không hay rồi.

Chết dở, lại bị Squirtle lây nhiễm đặc tính thận trọng rồi!

Một ngày mới bắt đầu, trong phòng khách, Gengar đã bắt đầu dọn dẹp phòng.

Thấy thầy Lục dậy sớm, Gengar chào một tiếng rồi bay vào phòng ngủ kiểm tra tình hình của Togepi.

Nhóc con mới nở, quả thực cần được chăm sóc nhiều hơn.

Lục Dã tự pha cho mình một ly cà phê đen, uể oải ngáp một cái.

Tối qua sau khi trả hết nợ, lại cùng Cynthia cày cuốc thêm hai

tiếng nữa. 《Pokémon: Đấu Trận》 tuy hay, nhưng cũng rất hao tổn tinh lực. "Cố gắng làm xong cái board game nhanh lên." Lục Dã nhìn trời. "Chơi bài dù sao cũng nhẹ nhàng hơn đấu trận một chút..." Theo báo cáo tuần của công ty do Oleana gửi, các quy tắc, chỉ số và chi tiết của 《Pokémon Trading Card Game》 đã được xử lý xong.

Rika cũng lần lượt cung cấp bản vẽ, hầu như con nào cũng được nộp vào giây cuối cùng trước deadline.

Lục Dã kiểm tra xong bản vẽ gốc, gọi cho Rika, mỉm cười nói: "Bản vẽ gốc ổn rồi, không cần sửa lại nữa đâu." Đầu dây bên kia, cây bút vẽ của Rika 'cạch' một tiếng rơi xuống đất, cô suýt nữa thì bật khóc. "Cảm ơn chú!" "...Thôi được rồi, lần này không trừ lương nữa." Lục Dã ho khan: "Còn một chuyện nữa... lúc Granbull nhà cô giận, cô thường dỗ nó thế nào?" Sylveon nhà thầy Lục mới đổi bánh xe chạy mới, chiêu này chắc là vô dụng rồi.

Lục Dã suy nghĩ, tuy rằng đợi hai ba ngày, nhóc con sẽ hết giận, nhưng vẫn nên có chút biểu hiện...

Rika nghĩ một lúc rồi nói: "Nếu là tôi... ngoài việc dùng mật ong của Alola, thì chính là dùng Bạch Thảo Dược rồi." "Cái đó có tác dụng à?" "Bạch Thảo Dược sẽ tỏa ra mùi hương mà Pokémon yêu thích," Rika nói, "Lúc cắm trại, chơi đùa cùng Pokémon còn có thể tăng tiến tình cảm nữa đó." "Đợi một chút, tôi gửi hình cho chú..." Nhìn hình ảnh Rika gửi tới, Lục Dã sững người.

Đây chẳng phải là... cây trêu mèo sao?

Tính cả cỏ bạc hà mèo, bánh xe chạy cho mèo, máy mát-xa trước đó.

Bộ bảo bối dành cho Eevee, đã đầy đủ cả rồi!

Quyết định ngay lập tức, Lục Dã đặt hàng 'giao hàng Hỏa Tiễn'

trong thành phố, hai giờ sau sẽ giao đến.

Trong thời gian đó, Togepi ngồi trên sofa, vung vẩy đôi chân nhỏ, chơi 《Plants vs.

Zombies》.

Trước mặt nó là một chai Coca-Cola lớn, các vị khoai tây chiên, đều là do Gengar mang từ câu lạc bộ về.

Phúc lợi nhân viên... có được gọi là ngoài vòng pháp luật không nhỉ?

Gengar dù gì cũng là tổng giám đốc, chút quyền hạn nhỏ này vẫn có! "Ừm... không học chiêu thức là được rồi." Lục Dã hài lòng gật đầu.

Gengar cũng mỉm cười.

Dựa vào 《Plants vs.

Zombies》 có thể nắm vững khắc chế hệ, đây cũng là do Lục Dã đề xuất.

Xem ra chủ nhân rất hài lòng với phương pháp dạy học giải trí này! 「Bạch Thảo Dược」 đã được giao đến, Lục Dã buộc nó vào một cây gậy gỗ, trêu chọc nhóc con. "Bui, bui!" Sylveon tức giận vung vẩy móng vuốt nhỏ.

Đừng có coi thường tôi nhé!

Sylveon quay người đi, nhưng lại lặng lẽ chìa dải lụa ra... … "Bui! o(*≧▽≦)ɔ" Chơi đùa với Sylveon một lúc.

Sylveon phục hồi sinh lực, lại nhảy lên bánh xe chạy của mình.

Vốn dĩ, Togepi cần Tình bạn mới có thể Tiến hóa, và 「Chuông An Hồn」 là một vật phẩm rất phù hợp với nó.

Nhưng 「Chuông An Hồn」 trước đó đã tặng cho Sylveon rồi. "Nếu cần...

đến lúc đó lại mua cho Togepi sau." Lục Dã trầm ngâm một lát, đắc ý cười.

Người trả hết nợ, nói chuyện cũng cứng rắn hơn hẳn! … Buổi chiều, Lục Dã đến công ty, nhận được bộ bài đầu tiên của series Pokémon.

Oleana với giọng điệu công việc, bình tĩnh nói: "Đây là các bộ bài được xây dựng dựa trên hệ Lửa, Cỏ, Nước của Kanto, tiện cho người mới bắt đầu." "Ngoài ra, về mặt nghiên cứu thị trường, chúng tôi đã áp dụng mức giá 1 Pokedollar một gói, 5 Pokedollar một bộ bài." Lục Dã sững người, như quay về thời tiểu học.

Nhớ hồi đó, ở nhà cũng có một hộp lớn các loại thẻ bài lộn xộn.

Có thẻ bài Anh hùng được tặng kèm khi mua mì gói, có Pokémon, còn có cả Yu-Gi-Oh! bản lậu...

Đương nhiên, tất cả những thứ này không ngoại lệ, đều bị bố mẹ xử lý như phế phẩm. "Đã gửi cho các nhà đánh giá đó chưa?" Oleana nói: "Bao gồm các blogger mở hộp trên các trang web video, blogger game... còn có các giáo viên của Trường học Huấn luyện viên, và cả Giáo sư Oak mà ngài đã đề cập." "Tuy nhiên, các giáo viên của Trường học Huấn luyện viên dường như không hứng thú với việc đánh giá có trả phí của chúng ta." "Không sao." Lục Dã cười nói: "Về mặt này, tôi vừa hay có quen vài người..." "Tóm lại, làm rất tốt, Oleana!" Vừa rồi còn mặt không biến sắc, Oleana lúc này đồng tử co lại, tim đập thình thịch.

Anh, anh, anh, vừa mới khen mình?

Không được, bình tĩnh... bình tĩnh!

Oleana dùng cặp tài liệu ấn vào ngực, ho khan một tiếng, khàn giọng nói: "Đó là vinh hạnh của tôi." Lục Dã xua tay. "Đợi xong dự án này, cho mọi người nghỉ mấy ngày nhé..." Không chỉ Đại Hữu ca, mà toàn bộ nhân viên công ty đều có dấu hiệu mạnh lên.

Chẳng lẽ... sắc mặt Lục Dã thay đổi.

Hói đầu vẫn có thể lây nhiễm sao! … Cầm bộ bài mới nhận, Lục Dã về nhà mân mê một hồi, dần dần có chút nghiện.

Tiếc là bây giờ quy tắc vẫn chưa phổ biến.

Lục Dã chán nản đặt thẻ bài xuống.

Lúc này, Togepi nhặt lên một thẻ bài đang trải trên sàn, mắt sáng lên. "Toge~pii~~(ơ > ف <)☆" Nhìn vào sự khắc chế hệ trên mặt thẻ, kết hợp với kiến thức Gengar truyền thụ buổi sáng. "Pii~~" Togepi vui vẻ cười, dần dần hiểu ra mọi thứ.

Tóm lại... bản chất của trận đấu là khắc chế hệ thôi mà!

Mình đã học được chút ít rồi nha~~! … Kanto, thị trấn Pallet. "A a, Muk, mày nặng quá, đừng có ôm tao!" "Grimer~~ ヾ(o´∀｀o)ﾉ" Giáo sư Oak đeo mặt nạ chống độc, dọn dẹp cho Muk của Satoshi, kết quả lại bị nuốt chửng vào trong.

May mà Giáo sư Oak cũng từng là một tuyển thủ cấp nhà vô địch, con Kangaskhan già nua dùng sức kéo ông ra. "A...

được cứu rồi." Giáo sư Oak thở phào, tắm rửa xong, lại thay một chiếc áo blouse trắng y hệt, bắt đầu xử lý công việc hôm nay. "Giáo sư Oak!" Crystal, người đang làm trợ lý, lúc này đang ghi chép dữ liệu, gọi: "Hôm nay có bưu phẩm của ngài, là từ một công ty game gửi đến ạ!" "Công ty game?" Giáo sư Oak gãi đầu, lắc lắc hộp bưu phẩm trong tay: "Là cái này à?" "À, là công ty game ở Đông Hoàng, chính là công ty đã làm ra 《Angry Pidove》 ấy ạ." Crystal nói: "Là

công ty của thầy Lục đấy ạ." Giáo sư Oak gật đầu, tỏ vẻ có chút ấn tượng, cười nói: "Cậu trai trẻ đẹp trai đó, lại còn biết làm game nữa à?" "Ngài quen ạ?" "À, tại hội thảo nghiên cứu khoa học, nghe Giáo sư Rowan giới thiệu qua." Giáo sư Oak mở bưu phẩm, bên trong có một lá thư tay của Lục Dã.

Sau khi đọc kỹ, Giáo sư Oak không khỏi bật cười. "Thầy Lục viết gì vậy ạ?" Crystal tò mò hỏi. "Cậu ấy muốn nhờ tôi quảng bá cho trò chơi thẻ bài này..." Giáo sư Oak gãi đầu: "Chà, tôi miễn cưỡng cũng có thể bắt kịp xu hướng, nhưng mảng game này... lại có chút không hợp với tôi..." Crystal nói: "Nghe nói, game do thầy Lục làm đều có tính phổ cập kiến thức Pokémon đấy ạ~~ "Hửm?" "À, em cũng là nghe Akin nói vậy." Crystal đỏ mặt nói, "Em đối với game, cũng không hiểu rõ lắm..." Akin gọi Crystal là 'ủy viên học tập', chính là vì cô hành xử quá cứng nhắc và nghiêm túc.

Đây cũng là vì Crystal đang làm giáo viên cho trẻ em, không thể có chút sai sót nào.

Tuy nhiên, để có thể bắt kịp chủ đề của Akin, Crystal gần đây cũng đã bắt đầu mua tạp chí game... "Phổ cập kiến thức Pokémon?" Giáo sư Oak sờ cằm: "Ừm!

Nghe có vẻ rất hay đấy!" Lý do mở các buổi giảng, thu âm chương trình phát thanh, chính là vì Giáo sư Oak muốn nhiều người hơn nữa cảm nhận được sự tồn tại và sức hấp dẫn của Pokémon.

Tuy nhiên, một trò chơi... cũng có thể tự xưng là phổ cập kiến thức Pokémon sao? "Game cũng là nghệ thuật thứ chín mà." Crystal mỉm cười nói: "Trong Trường học Huấn luyện viên, bây giờ cũng dựa vào các trận đấu mô phỏng để khơi dậy sự tò mò của bọn trẻ." Giáo sư Oak gật đầu, mở gói hàng, lấy ra ba bộ bài trong hộp bưu phẩm.

Lửa, Cỏ, Nước.

Tương ứng với Charmander, Bulbasaur, Squirtle của Kanto.

Chương 171

Hệ tương sinh tương khắc, vừa là kiến thức cơ bản, cũng là bài học đầu tiên của một Huấn luyện viên.

Giáo sư Oak hơi sững lại.

Cầm lấy thẻ bài 【Pikachu】, Giáo sư Oak ha hả cười lớn: "Tôi đã nói rồi, sao cậu ta lại dám tự xưng là phổ cập kiến thức Pokémon ——" "Thì ra cậu ta in thẳng phần giới thiệu trong Pokédex lên thẻ bài luôn!" Crystal cẩn thận hỏi: "Ngài... không giận chứ ạ?" Giáo sư Oak lắc đầu, cười nói: "Phần giới thiệu trong Pokédex vốn dĩ là công khai." "Các Pokédex đặc biệt phát cho các cháu, chỉ là để ghi lại những dữ liệu chính xác hơn thôi." "Dựa vào những thẻ bài này...

để phổ cập các nội dung liên quan đến Pokémon cho nhiều người hơn, đây cũng chính là điều tôi muốn làm." Những kiến thức tương tự như 'Ekans không độc', 'Arbok có độc'.

Có thể để nhiều người biết hơn, vốn đã là một việc đáng quý.

Huống chi, những thẻ bài này, biết đâu thật sự có thể đào tạo ra một lứa Huấn luyện viên ưu tú.

Chỉ là quảng bá thôi mà... sao lại không làm chứ?

Crystal nhìn Giáo sư Oak, lòng đầy kính trọng.

Giáo sư đã cống hiến cả đời cho việc nghiên cứu Pokémon.

Pokédex chính là kết tinh tâm huyết cả đời của ông.

Pokémon Trading Card Game cũng đã gián tiếp mở rộng tầm ảnh hưởng của Pokédex.

Thầy Lục... quả thực đã nắm bắt rất chắc tâm lý của Giáo sư

Oak!

Chuông điện thoại reo, Crystal nhắc nhở: "Giáo sư Oak, có người liên lạc với ngài!" Ở đầu dây bên kia, Lục Dã thông qua Giáo sư Rowan, tìm được phương thức liên lạc của Giáo sư Oak.

Chuẩn bị một đống lời thoại để mời Giáo sư Oak quảng bá, Lục Dã vừa tự giới thiệu xong, đột nhiên đơ người. "Là Lục Dã phải không?" Giáo sư Oak ngắt lời: "Tôi đã xem thư cậu viết, và cả thẻ bài của cậu... rất tốt." "Ở những nơi công cộng, tôi không tiện đứng ra quảng bá cho một trò chơi... nhưng trên tài khoản cá nhân, tôi sẽ cố gắng hết sức để quảng bá." "Cái gọi là tài khoản cá nhân, ý ngài là..." Lục Dã ngơ ngác. "Đội ngũ làm video của tôi." Giáo sư Oak sảng khoái cười: "Cũng chính là video kiếm cơm mà các cậu hay nói đó... có thể phát sóng trong chương trình 《Sân Sau Của Giáo Sư Oak》 đấy!" Lục Dã sững lại, ngẩng đầu nhìn trời.

Vãi chưởng...

đây chẳng lẽ là crossover huyền thoại trong truyền thuyết sao? "Nếu không có vấn đề gì, kỳ sau có thể quảng bá cho cậu." Giáo sư Oak mỉm cười nói: "Tôi kỳ vọng, sẽ có nhiều người trẻ tuổi hơn có thể thu được lợi ích từ đó, yêu mến Pokémon, và bước lên con đường của một Huấn luyện viên!" … Cho đến khi cúp điện thoại, Lục Dã vẫn ngơ ngác.

Kịch bản (võ mồm) tôi đã ấp ủ bấy lâu nay, ngài cướp lời của tôi luôn rồi sao?

Chưa nói được hai câu, Giáo sư Oak đã đồng ý...

Đột nhiên, Lục Dã ngộ ra.

Đây chính là cái gọi là tự công lược chính mình sao!

Dù sao đi nữa, việc Giáo sư Oak sẵn lòng quảng bá cho dự án này

đã đảm bảo được tính uy tín.

Ngoài việc kiếm tiền, điều quan trọng nhất là kết hợp được tính giải trí và tính phổ cập kiến thức của thẻ bài.

Thầy Lục hồi nhỏ rất thích đọc phần giới thiệu trên các tấm thẻ.

Trong thời đại không thể dùng điện thoại, mỗi góc của một tấm thẻ bài đều sẽ được nghiên cứu kỹ lưỡng!

Đêm đó, 《Sân Sau Của Giáo Sư Oak》 và 《Quán Ăn Đêm Của Thầy Lục》, crossover huyền thoại.

Đàn Tauros phi nước đại dưới hoàng hôn, và món bít tết thơm ngon đủ sắc hương vị, khiến các fan đồng loạt gõ dấu hỏi chấm. "Tauros, nguy!" "Song trù cuồng hỉ!" "Không đúng, hai chuyên mục không nhận quảng cáo này, sao đột nhiên lại quảng cáo thế?" "Game của The Pokémon Company!

Cho ổng kiếm cơm đi!" Nhờ vào ba tựa game đơn chất lượng trước đó, Pokémon Studio có danh tiếng rất tốt.

Dưới quảng cáo hạng nặng của Giáo sư Oak.

Pokémon Trading Card Game chính thức được tung ra các trường học xung quanh Thượng Hải.

Ngày đầu tiên, chỉ có một phần nhỏ fan Bilibili đến mua.

Ngày thứ hai, nhờ hiệu ứng lan tỏa, nhiều người hơn đã tiếp xúc với lối chơi mới lạ này.

Ngày thứ ba, các tiệm tạp hóa cung không đủ cầu, các gói bài vừa lên kệ đã bị mua sạch.

Quyền đại lý phát hành ở nước ngoài được giao cho Devon.

Một cơn bão đấu thẻ bài đã càn quét thành phố Rustboro của Hoenn. "Ra đây đấu Pokémon đi!" "Hừ hừ, đánh bài thắng tôi trước đã

rồi nói!" Trên đường đi học và về nhà, hình ảnh ngồi bệt trên vỉa hè đánh bài có thể thấy ở khắp nơi.

Và nhà sản xuất game thiên tài, thầy Lục, lại một lần nữa gây xôn xao trong ngành. "Còn có gì mà Thầy Lục không biết không?" "Cái này làm bách khoa toàn thư mini được rồi... thơm!" "Gacha không ra UR, tôi chết đây!" Điều khiến Lục Dã có chút bất ngờ là trong cộng đồng người dùng, nhóm người trưởng thành lại chiếm một tỷ trọng khá lớn.

Có lẽ Trò chơi thẻ bài Pokémon đã hoàn thành giấc mơ không thể trở thành Huấn luyện viên của họ.

Trên B-station, hàng loạt video mở thẻ và xây dựng bộ bài xuất hiện. "Bàn về các phương pháp gacha tâm linh." "Tôi đã nhét một lá hệ Ma vào bộ bài thuần hệ Lửa!" "Một trăm lần quay mười!

Xem có thể ra được mấy lá UR!" Cơn sốt kinh người này thậm chí còn lan đến cả group chat.

Lão gia tử Wattson cười he he nói: "Lục Dã à... cậu nói xem, có thể cho tôi vài lá UR không?

Gacha mãi không ra!" Lục Dã: ???

Ông hỏi tôi, tôi biết đi đâu mà kiếm cho ông.

Chính tôi còn không quay ra được nữa là! "Lão gia tử, thế là ông sai rồi!" Akin nghiêm nghị nói: "Cho tôi hai lá nữa!" "Ở Đại học Celadon cũng có không ít sinh viên giới thiệu cho tôi." Erika nói: "Trò chơi này bất ngờ lại rất nổi tiếng trong cộng đồng Huấn luyện viên đấy." "Dù sao thì, Giáo sư Oak cũng đã giúp quảng bá mà." Crystal cười nói.

Akin: @Crystal, lớp trưởng, vào chơi cùng đi! "Mình... mình mới nhập môn, không giỏi lắm..." Crystal đỏ mặt nói. "Không sao, mình có

thể dạy cậu." Akin thầm nghĩ: Thế chẳng phải là vừa hay có thể bón hành cho gà sao? "Thật không?" Mắt Crystal sáng lên. "Đương nhiên!" Lục Dã có chút kinh ngạc nhìn lịch sử trò chuyện.

Lẽ nào ở với Red lâu, EQ của Akin cũng tăng lên rồi sao!

Điện thoại rung lên, là tin nhắn từ 【Kem Bắp Cải】. 【Kem Bắp Cải: Game mới em thử chơi rồi, có vài luật chơi vẫn chưa hiểu lắm...】 【Thầy Lục: Không sao, anh có thể dạy em!】 ...

Sinnoh, thành phố Canalave.

Trong nhà của Lucian.

Đôi bạn già Aaron và Flint đang dán mắt vào những lá bài trên tay.

Lucian gấp sách lại, thở dài: "Hai người chơi bài hai tiếng rồi đấy!

Trốn việc thế này thật sự ổn không vậy!" Mái tóc ngố màu xanh lá của Aaron vểnh lên: "Lucian, chẳng phải cậu cũng đọc tiểu thuyết hai tiếng rồi sao?" "Hừm..." Lucian tức giận nói: "Tóm lại, sau khi hai người phân thắng bại thì mau cút khỏi đây cho tôi!" Flint làm như không nghe thấy, xoa xoa tay nói: "He he, đừng nói chứ, Thầy Lục đúng là thiên tài...

Trận đấu Pokémon mà lại có thể mô phỏng bằng thẻ bài!" "Bớt nói nhảm đi!" Aaron đẩy gọng kính không hề tồn tại của mình: "Phương trình chiến thắng đã được viết xong, lên nào, Beedrill, dùng Tên Lửa Gai!" "Dựa theo số điểm xúc xắc, Tên Lửa Gai sẽ gây ra năm lần sát thương!" Flint thản nhiên lật lá bài trên tay: "Đồng Quy Vu Tận." Aaron: ...

Trong bộ bài hệ Lửa mà cậu còn nhét cả Gengar vào à?

Ai dạy cậu chơi bẩn thế, không lẽ là Thầy Lục? ...

Hoenn, thành phố Rustboro.

Vì trụ sở của Devon tọa lạc tại đây, trường học Huấn luyện viên của thành phố Rustboro được xem là nơi khởi xướng trào lưu chơi bài sớm nhất.

Không chỉ vậy, nhờ vào văn hóa game cởi mở và phương thức quảng bá, rất nhiều giáo viên và học sinh trong trường đều là fan của Pokémon Studio.

Roxanne từng không ăn không ngủ để phá đảo 《Plants vs.

Zombies》.

Nhưng hiện tại, nhiệm vụ cấp bách nhất của cô là thu giữ những lá bài trong tay học sinh để tránh làm ảnh hưởng đến lịch học bình thường.

Suy cho cùng... thứ này thật sự quá hot.

Do có Giáo sư Oak chống lưng, không ít phụ huynh đã chủ động mua cho con mình mấy chục gói.

Một gói lại không đắt, còn tiết kiệm được tiền học thêm cho con.

Dù vậy, không ít học sinh vẫn lén lút chơi bài trong giờ học.

Đây thực sự là một con dao hai lưỡi.

May mắn là, điểm số của các môn 'Khắc chế hệ' và 'Năng lực Pokémon' đã có sự cải thiện rõ rệt.

Điều này cũng phần nào an ủi tâm lý cho Roxanne... "Mình nghe người khác nói, Thầy Lục sẽ đến dạy môn chiến đấu à?" "Đừng mơ nữa, sao thầy ấy lại đến một nơi nhỏ bé như chúng ta chứ?" "Cũng phải... nếu Thầy Lục có thể làm thầy của chúng ta thì tốt quá!" Roxanne nép ở góc tường, nghe những lời nói vô tư của bọn trẻ mà nước mắt lưng tròng. ...

Kalos, thành phố Lumiose.

Một người đàn ông tóc dài màu đỏ, trông như một con sư tử.

Ngồi trong một căn phòng bị giám sát, không được phép bước ra ngoài nửa bước.

Team Flare của thế giới này, do Blue Oak hoạt động tích cực ở Kalos, âm mưu đã sớm bị phá sản.

Lysandre tuy chưa vào tù, nhưng cũng bị kiểm soát nghiêm ngặt.

Trong căn phòng tối tăm, Lysandre mặc vest, vẻ mặt nghiêm túc và căng thẳng. "Anh đến rồi." Lysandre nói. "Đúng vậy." Giáo sư Sycamore, người từng là bạn thân, với bộ râu quai nón, đưa một ly rượu cho Lysandre: "Gần đây thế nào?" "Vẫn như cũ." Lysandre đẩy ly rượu ra, nhíu mày nói: "Sycamore...

đôi khi tôi nghĩ, liệu lý tưởng của tôi có phải là sai lầm không..." "Một thế giới mới tươi đẹp ư?" Sycamore cười nhẹ: "Đương nhiên, vì một thế giới như vậy vốn không tồn tại." "Không... nó thực sự tồn tại." Ánh mắt Lysandre trong phút chốc trở nên sắc bén.

Mái tóc đỏ dựng ngược ra sau như bờm sư tử, không giận mà uy. "Cái này..." Lysandre giơ lá bài trong tay cho Sycamore xem. "Đây là gì?" Sycamore ngẩn người. "Tôi đã xin phép bên ngoài, nhờ cảnh sát mang vào." Lysandre nói: "Người sáng lập ra nó gọi nó là, Trò chơi thẻ bài Pokémon." "Trò chơi thẻ bài Pokémon?" Sycamore xoa bộ râu quai nón, dường như nhớ ra điều gì đó. "Ồ...

Giáo sư Oak hình như vì chuyện này mà bị trêu chọc một thời gian dài đấy." "Một lũ ngốc." Ánh mắt Lysandre rực sáng: "Chỉ có Samuel Oak mới là người thực sự thông minh." "Một thế giới không có phiền nhiễu, không có đấu tranh, một thế giới tươi đẹp." "Một thế giới hoàn toàn được định hình bởi những lá bài." Lysandre vuốt ve lá bài trong tay, ánh mắt dịu dàng. "Tôi nghĩ...

đây chính là điều mà họ muốn thể hiện..." Sycamore há miệng, cười khổ nói: "Anh vẫn thật là... hoang đường như mọi khi!" Lysandre cũng không tranh cãi, đan hai tay vào nhau, trầm giọng nói: "Công nghệ hình ảnh ba chiều của Phòng thí nghiệm Lysandre... hiện vẫn đang được nghiên cứu, không bao lâu nữa, thế giới mà tôi nói sẽ ra đời nhờ vào công nghệ này." "Anh vẫn... chưa từ bỏ ý định đó sao?" Sycamore nheo mắt. "Không." Lysandre lắc đầu: "Sẽ có người giúp tôi thực hiện ý tưởng này." "Một tổ chức mang theo rất nhiều ý chí, rất nhiều giấc mơ, rất nhiều... tổ chức tà ác." "Tôi nghĩ, ngày tổ chức đó xuất hiện cũng không còn xa nữa." "Đã hết giờ thăm rồi." Sycamore nhún vai. "Nếu thực sự có lúc đó, tôi sẽ đến báo cho anh." Ánh sáng lờ mờ, Lysandre vuốt ve lá bài trong lòng bàn tay, như đang thì thầm một lời tiên tri, lẩm bẩm cái tên đó: "Đạo sư..." ... "Uầy, trò thẻ bài này kiếm tiền cũng ra phết!" Lục Dã vui vẻ xem báo cáo tuần của công ty mà Oleana cung cấp.

Oleana nói: "Việc sản xuất các phiên bản tiếp theo cũng đang được tiến hành...

Chương 172

Ngoài ra, Trò chơi thẻ bài Pokémon ở Kalos dường như cũng đã có một lượng fan không nhỏ." Kalos?

Lục Dã suy nghĩ một chút, Nhà vô địch là Diantha, phản diện là Team Flare.

Cái đầu sư tử đỏ của Lysandre kia... nhìn kiểu tóc là biết chơi bài giỏi rồi!

Lục Dã lắc đầu nói: "Tạm thời đừng quan tâm đến các khu vực khác, cứ chiếm lĩnh thị trường xung quanh Thượng Hải trước đã." "Ngoài ra, một thời gian nữa, có thể tôi sẽ đến các liên minh khác một chuyến." "Điều tra thị trường nước ngoài sao?" Oleana gật đầu nói: "Tôi hiểu rồi, việc chuẩn bị cho chi nhánh ở nước ngoài cũng sẽ được đưa vào chương trình nghị sự!" Lục Dã vẻ mặt kỳ quái.

Nói như vậy... hình như cũng không sai?

Mấy ngày nay, Cynthia mê mẩn chơi bài, không có thời gian chơi game cùng Lục Dã.

Ngược lại khiến Thầy Lục có chút trống rỗng.

Về đến nhà, Togepi đang yên lặng ngồi trên sofa, lật xem cuốn 【Tâm đắc Kịch Độc】 của Koga...

Cảnh tượng đầy cảm giác vi diệu này khiến Lục Dã thở dài.

Chẳng lẽ...

đây thật sự là một con Togepi chiến thuật?

Đến chiều.

Lục Dã nhận một kiện hàng.

Nhìn tên người gửi, sắc mặt đột nhiên trở nên phức tạp. 【Ma Thuật Lấp Lánh】 【Người gửi: Kem Bắp Cải】 Bảo sao, gần đây cứ cảm thấy mí mắt giật giật.

Hóa ra là điềm báo ở đây!

Ngày 5 tháng 11, thứ Năm.

Ba ngày sau khi Trò chơi thẻ bài Pokémon được phát hành, cơn sốt đã lan đến các khu vực xung quanh Thượng Hải.

Các tiệm tạp hóa nhỏ trong trường, ban đầu còn có chút do dự về một loại board game mới có vẻ bình thường như thế này.

Nhưng mức độ bán chạy đã nhanh chóng khiến các thương gia cười không ngậm được mồm.

Vấn đề hàng giả theo sau đó.

Tem chống giả trên bề mặt thẻ bài là một trong những biện pháp phòng chống.

Do chính sách hỗ trợ, chi phí làm hàng giả quá lớn.

Thêm vào đó, Trò chơi thẻ bài Pokémon vốn đi theo con đường lợi nhuận thấp nhưng bán số lượng nhiều.

Một số ít hàng giả cũng có thể dễ dàng phân biệt được chất lượng tốt xấu.

Thẻ bài Pokémon gần như chiếm lĩnh thị trường học đường, mức độ phổ biến có thể sánh ngang với yo-yo năm xưa.

Đương nhiên, do luật chơi có phần phức tạp, mọi người thích chơi trò "đập thẻ" theo nghĩa đen hơn, tức là xem ai lật được thẻ của đối phương trước... "Thời gian qua, vất vả cho mọi người rồi." Trong phòng làm việc, khi Oleana thông báo cho nghỉ, mọi người reo hò ầm ĩ.

Các dự án tiếp theo, ngoài DLC Giáng sinh cho 《Plants vs.

Zombies》, còn có gói mở rộng Johto cho 《Trò chơi thẻ bài Pokémon》.

Đương nhiên, những dự án này không cần gấp.

Trong văn phòng trống trải, Oleana ngồi trên ghế, tiếp tục làm việc.

Điện thoại reo, Oleana nhấc máy nói: "Đây là The Pokemon Company." "Xin chào, tôi là người phụ trách của Devon tại Thượng Hải, báo cáo với quý công ty về tình hình phát hành ở nước ngoài..." Độ hot của Trò chơi thẻ bài Pokémon ở nước ngoài thậm chí còn hơn một bậc.

Với sự trợ giúp của Devon, một số trường Huấn luyện viên danh tiếng đều đã dấy lên một làn sóng chơi bài.

Mặc dù đã từ chối đề nghị mua lại, nhưng 'The Pokemon Company' và người sáng lập Lục Dã vẫn trở thành đối tác kinh doanh được Devon hết sức coi trọng. "Chỉ trong vòng nửa năm mà có thể cho ra mắt nhiều tác phẩm hiện tượng như vậy." Người phụ trách không khỏi nói: "Đúng là một thiên tài kinh doanh hiếm thấy." "Đúng vậy." Oleana gật đầu, nhưng trong lòng lại có một suy nghĩ khác.

Với mục tiêu trở thành Nhà vô địch của Thầy Lục, đây chỉ là nghề tay trái của anh ấy.

Giống như Ảnh hậu Diantha, và Wallace người tổ chức Cuộc thi Pokémon.

Kiếm tiền, chỉ là để huấn luyện Pokémon tốt hơn.

Vì giấc mơ này của anh ấy, mình cũng phải nỗ lực gấp bội. ...

Một cơn gió lạnh thổi qua sống lưng Thầy Lục.

Anh liếc nhìn chiếc đĩa 'Ma Thuật Lấp Lánh' trong tay, không khỏi rùng mình một cái.

Trò chơi thẻ bài Pokémon hot, Thầy Lục biết.

Nhưng vì đi theo con đường lợi nhuận thấp và mới ra mắt không lâu, tài khoản cá nhân của anh hiện vẫn chưa có tiền tiết kiệm.

Huấn luyện 'Ma Thuật Lấp Lánh' lại không thể thiếu việc nạp tiền.

Ngồi lại trên sofa, tâm trạng Thầy Lục có chút vi diệu, điện thoại đột nhiên rung lên. "Cậu nhận được đồ chưa?" Cynthia hỏi. "Nhận được rồi..." "Em nghĩ đi nghĩ lại, cái này rất hợp với cậu." Cynthia nói: "Em nhớ, Năng lực của Sylveon là Yêu Tinh Hóa." "Tuy uy lực của Ma Thuật Lấp Lánh không bằng Đáp Lễ, nhưng nó có thể tăng cường khả năng cảm nhận Yêu Tinh Hóa của Sylveon." "Còn về Togepi." Cynthia mỉm cười nói: "Kết hợp với ánh sáng, nó cũng có thể học được một cách dễ dàng." Lục Dã hơi ngẩn người.

Sylveon nhà Thầy Lục sở dĩ build theo hướng vật công, chính là vì Năng lực 'Yêu Tinh Hóa'.

Năng lực đặc biệt này sẽ phủ một lớp Aura đặc biệt lên bộ lông trắng như tuyết của Sylveon.

Bao gồm cả những dải lụa màu hồng mềm mại, cũng sẽ vì loại Aura này mà trở nên sắc bén trong chớp mắt.

Từ một góc độ nào đó, 'Yêu Tinh Hóa' có nét tương đồng với 'Haki Vũ Trang'.

Dù sao thì, biệt danh của 'Haki Vũ Trang' là 'Ryuo', rất hợp với ngoại hình của tiểu quỷ...

Mà 'Ma Thuật Lấp Lánh' có thể nâng cao năng lực này và tăng cường khả năng tấn công tầm xa cho nó.

Chỉ riêng việc tăng khả năng tự vệ...

Thầy Lục có chút động lòng. "Vậy... chi phí khoảng bao nhiêu nhỉ?" Lục Dã hỏi. "Bột Sáng có thể nâng cao hiệu quả huấn luyện Ma Thuật Lấp Lánh, còn có Bảo Thạch Tiên..." Cynthia suy nghĩ một lúc rồi nói: "Một con Pokémon khoảng 1 triệu, cũng không đắt lắm." Ở chung với các đại lão lâu, Thầy Lục cũng dần hiểu được khái niệm giá cả của họ.

Vì họ đều sử dụng những phương pháp huấn luyện hàng đầu, nên về vật tư tự nhiên cũng sẽ chọn những nguồn tài nguyên tốt nhất.

Sắc mặt Lục Dã thay đổi.

Sau khi định thần lại, Lục Dã trầm ngâm gật đầu: "Đúng là không đắt thật." Kể từ khi trả hết nợ, cả người cũng tự mãn hẳn lên!

Chỉ có hai triệu... cùng lắm thì lại hỏi Steven cho trả góp vậy! "Đúng rồi, trò thẻ bài đó, có thể kết nối trực tuyến không?" Cynthia hỏi. "Hiện tại vẫn chưa làm phiên bản online, sau này sẽ nghiên cứu phát triển." "Vậy sao." Cynthia có chút tiếc nuối nói. "Hay là thử...

đấu một trận nữa?" Cynthia ngẩng đầu lên, tinh thần phấn chấn nói: "Tới đi!" ...

Huấn luyện 'Ma Thuật Lấp Lánh' thật sự là một việc vô cùng nhẹ nhàng.

Đưa 'Ma Thuật Lấp Lánh' cho Gengar.

Để nó tự mình lĩnh ngộ rồi truyền dạy cho các Pokémon khác là được.

Vì Gastly ban đầu được sinh ra từ ô nhiễm quang học, nó có sự tương thích tự nhiên với loại chiêu thức này.

Thêm vào đó, Gengar vốn dĩ có thể học 'Ma Thuật Lấp Lánh', tiến

độ简直 nhanh như tên lửa.

Chiều hôm đó, Lục Dã ghé qua Câu lạc bộ Bò Mộng.

Vừa hay thấy cảnh Gengar đang dẫn Togepi và Sylveon huấn luyện 'Ma Thuật Lấp Lánh'. "Ghos~!!" Theo tiếng gầm của Gengar, một vòng ánh sáng chói lòa tỏa ra từ mắt nó.

Chiêu Ma Thuật Lấp Lánh gần như 'tia laze mắt', quét qua bia ngắm, để lại một hàng vết cháy xèo xèo.

Hạ Toàn đứng xem cảnh này không khỏi nuốt nước bọt.

Lô bia ngắm này mới được trang bị gần đây, có thể chịu được uy lực của chiêu thức cấp chuyên nghiệp.

Chỉ trong nửa năm, Thầy Lục đã huấn luyện ra một con Gengar có thực lực cấp Nhà thi đấu.

Trình độ huấn luyện hàng đầu này tuyệt đối không phải là một người mới có thể làm được.

Nhớ lại cảnh Nhà vô địch khu vực giả làm gà mờ lúc đó, Hạ Toàn không khỏi tức đến nghiến răng.

Bên kia.

Ma Thuật Lấp Lánh của Sylveon có thể tăng cường khả năng cảm nhận 'Yêu Tinh Hóa'.

Ánh sáng phát ra từ chiếc nơ bướm, ngoài việc gây sát thương, làm mù đối thủ, còn tạo thời gian cho Sylveon áp sát...

Còn Togepi.

Cô bé vui vẻ vỗ tay, giống như một thiên thần nhỏ, toàn thân tỏa ra vầng sáng dịu dàng.

Tuy uy lực không lớn, nhưng Togepi mới chỉ vừa ra đời không lâu.

Thiên phú kinh người này khiến Lục Dã không khỏi ôm trán. "Quả nhiên giống con của Akin, là một con Togepi 6V..." Lúc này, ánh mắt Lục Dã rơi vào Sylveon.

Sau khi dùng 'Ma Thuật Lấp Lánh', bộ lông trắng như tuyết của nó được phủ một lớp ánh sáng nhàn nhạt, trông rất đẹp.

Đây cũng là lý do tại sao 'Ma Thuật Lấp Lánh' thường được sử dụng trong các Cuộc thi Điều phối viên.

Lục Dã mỉm cười, nhìn sang Gengar, nhưng nụ cười đột nhiên cứng đờ.

Gengar nhe răng cười, toàn thân tỏa ra ánh sáng màu hồng.

Nó nhún một cái, giơ tay chữ V với Lục Dã. "Ghos (ง ๖ ๖)ۂ!" Đôi mắt rỉ máu chớp một cái, quả là tinh quái.

Nếu lắp thêm nơ bướm và gậy phép cho Gengar, nó có thể đi cosplay Magical Girl được rồi! "Sylveon và Togepi, tôi còn có thể hiểu được..." Lục Dã ngẩn người một lúc, hét lớn: "Magical Girl Gengar là cái quái gì vậy!" "Ghos?" "Mắt cậu rớt ra rồi kìa, thật sự không sao chứ!" ...

Hoàng hôn buông xuống.

Lục Dã liếc nhìn chiêu 'Ma Thuật Lấp Lánh' vừa xuất hiện trong danh sách chiêu thức, không khỏi thở dài.

Togepi tuy chưa học được, nhưng với thiên phú của nó và sự chỉ dạy tận tình của Gengar, chắc cũng chỉ là vấn đề thời gian.

Lục Dã ngửa mặt nhìn trời.

Nói mới nhớ, Magical Girl Gengar, cộng thêm Sylveon và Togepi, nhóm này có thể thành lập một nhóm nhạc thần tượng rồi đấy!

Để trở thành Nhà vô địch, debut thôi, Gengar-chan?

Lục Dã ngừng những suy nghĩ kỳ quái.

Nhìn Gengar bên cạnh, anh nói với vẻ mặt phức tạp: "Vất vả cho mày rồi, Gengar!" "Ghos! (*≧▽≦)" Đối với Gengar, mỗi lần huấn luyện đều là một chuyện vui.

Ngoài việc được ăn Khối Năng Lượng hàng đầu, còn có niềm vui khi hoàn thành ước mơ cho chủ nhân.

Chỉ là giúp mọi người trở nên mạnh hơn thôi mà... chuyện nhỏ này, không cần chủ nhân phải đích thân cảm ơn đâu~!

Ngày 6 tháng 11, thứ Sáu.

Đại học Thượng Hải.

HLV Địch gõ cửa văn phòng khoa Huấn luyện.

Chủ nhiệm khoa Đặng Duệ với vẻ mặt nghiêm túc, gật đầu với ông: "Danh sách đề cử cho đội tuyển trường đã chuẩn bị xong chưa?" "Thẩm Đinh đã xin đi học chuyên sâu ở học viện Striaton bên Unova." HLV Địch đưa một danh sách lên: "Còn đây là ứng cử viên đề cử cho Đại học Celadon." Khoa Huấn luyện của Đại học Celadon sẽ cung cấp các suất học nâng cao cho các trường danh tiếng của các liên minh.

Vị thế của nó tương đương với 'Trung tâm giám định Pokémon' của liên minh Kanto.

Những người hoàn thành khóa học có thể không cần thu thập huy hiệu mà vẫn tham gia các Đại hội Liên minh.

Chương 173

Ngay cả Đại học Thượng Hải, suất học nâng cao cũng vô cùng hiếm.

HLV Địch chính là vì màn trình diễn kinh người một chọi năm của Lục Dã tại Đại hội các trường Đại học mà quyết định chọn cậu.

Chủ nhiệm Đặng liếc nhìn danh sách, sắc mặt lập tức trở nên kỳ quái.

Lục Dã?

Đây chẳng phải là ứng cử viên được hiệu trưởng già đích thân chỉ định sao?

Tuổi còn trẻ đã giành được chức vô địch tại Đại hội khu vực, ngay cả chính chủ nhiệm Đặng cũng phải chịu thua.

Điều vô lý hơn là.

Một thiên tài huấn luyện tài hoa xuất chúng như vậy, lại là sinh viên khoa Tài chính?

Đặng Duệ lựa lời một lúc, đan hai tay vào nhau nói: "Lão Địch à, thực ra ý của hiệu trưởng Đỗ cũng trùng khớp với ông đấy..." Nghe xong lời của chủ nhiệm Đặng, HLV Địch trợn tròn mắt.

Trời ạ, ngay cả hiệu trưởng già cũng nhìn trúng thằng nhóc này rồi?

Nhưng nghĩ kỹ lại, màn trình diễn áp đảo của Lục Dã tại Đại hội khu vực đủ để khiến người ta chấn động.

Với thực lực của cậu ta, sau khi học nâng cao, giành chức vô địch Đại hội liên minh Kanto cũng không phải là không thể. "Sóng sau xô

sóng trước mà." HLV Địch cảm khái nói: "Lục Dã đúng là sinh viên xuất sắc nhất trong khóa này!" Đặng Duệ vẻ mặt kỳ quái, không nhịn được nhắc nhở: "HLV Địch... hình như cậu ta không phải do khoa Huấn luyện của chúng ta đào tạo ra..." HLV Địch hơi ngẩn người, sắc mặt cũng trở nên có chút phức tạp, ho khan nói: "Tóm lại... suất này đã quyết định rồi chứ?

Có cần tôi nói lại với hiệu trưởng già một tiếng không?" "Cái đó thì không cần, lát nữa tôi sẽ gọi cho ông ấy." Chủ nhiệm Đặng nói.

Lúc này, chuông điện thoại bàn reo lên. "Hử?

Vừa nói xong, điện thoại đã tới rồi." Chủ nhiệm Đặng nhấc máy, trầm ngâm một lúc lâu, sắc mặt đột nhiên trở nên kỳ quái. "Hiệu trưởng già nói gì vậy?" HLV Địch tò mò hỏi. "Ông ấy nói..." Chủ nhiệm Đặng với vẻ mặt như gặp ma, khó khăn mở miệng: "Đại học Celadon, mời Lục Dã, làm giảng viên của họ?" ... "Các vị có chắc là không nhầm người không?" Hiệu trưởng Đỗ với vẻ mặt không thể tin nổi.

Đại học Celadon là gì?

Là trường đại học top 1 thế giới.

Lục Dã là ai?

Là sinh viên năm hai khoa Tài chính.

Bảo tôi đào một giáo sư cấp cao sang đó nhậm chức thì còn được.

Tôi còn đang xem xét việc đề cử cậu ta đi học nâng cao.

Bên các vị, lại trực tiếp đến đào cậu ta đi làm giảng viên?! "Vâng... là Thầy Lục của Đại học Thượng Hải, tức là Lục Dã." Trong điện thoại, Erika nói với giọng nhẹ nhàng mà kiên định: "Đại học Celadon, mời cậu ấy đảm nhiệm vị trí giảng viên khoa Huấn luyện... cho khóa học Chiến đấu mô phỏng vừa mới mở." Hiệu trưởng Đỗ há miệng,

vẫn chưa hết bàng hoàng.

Đại học Celadon.

Đó là ngôi trường từng đào tạo ra Giáo sư Oak.

Là thánh địa trong lòng vô số Huấn luyện viên.

Không chỉ Huấn luyện viên, mà cả giới kinh doanh, chính trị, thậm chí cả giới âm nhạc, đều có bóng dáng của sinh viên tốt nghiệp từ ngôi trường này.

Mà bây giờ, thằng nhóc Lục Dã này, im hơi lặng tiếng, đã trực tiếp đến trường đại học top 1 nhận chức rồi?

Điều này không thể dùng từ 'thiên tài' để hình dung được nữa rồi.

Đây là cho một đám thiên tài đang vắt óc suy nghĩ để chen chân vào cánh cửa đó ăn hành ngập mặt rồi!

Hiệu trưởng Đỗ vẻ mặt kỳ quái, gật đầu nói: "Bên phía nhà trường sẽ không gây áp lực cho cậu ấy, chủ yếu là xem lựa chọn của chính cậu ấy..." "Bên Đại học Celadon cũng sẽ gửi thư mời chính thức cho cậu ấy." Erika mỉm cười nói: "Phiền ngài chuyển cho Thầy Lục, vô cùng cảm ơn!" Sau khi cúp điện thoại.

Hiệu trưởng Đỗ ngẩn người một lúc lâu, cúi đầu nhìn danh sách đề cử học nâng cao trong tay.

Tâm trạng của hiệu trưởng già đột nhiên trở nên có chút vi diệu. "Thôi kệ, đến Kanto cũng khá tốt." Hiệu trưởng Đỗ lắc đầu nói: "Nếu thật sự có thể mang về một chức vô địch, cũng là làm vẻ vang cho Đại học Thượng Hải!" ...

Nhà của Thầy Lục.

Đội thi công đang sửa lại sàn nhà bị vỡ. "Lần này là chiêu gì vậy?" Đội trưởng thi công tò mò hỏi: "Lại là Đào Bới à?" Lục Dã ngửa mặt

nhìn trời, nhớ lại cảnh tượng sáng nay —— ánh nắng chiếu vào cửa sổ, phủ lên bộ lông trắng như tuyết của Sylveon một lớp ánh sáng.

Lục Dã ngáp một cái, thấy Togepi đang vui vẻ đứng bên cửa sổ. "Ồ?

Học được Ma Thuật Lấp Lánh rồi à?" Lục Dã liếc nhìn Pokedex, lập tức hiểu ra, bất đắc dĩ cười nói: "Vất vả cho mày rồi!" "Chaki do ii~~" Togepi vui vẻ cười, vẫy vẫy ngón tay, bàn tay nhỏ bé tỏa ra ánh sáng trắng.

Sắc mặt Lục Dã thay đổi.

Rắc!

Cùng với tiếng sàn nhà sụp xuống, nắm đấm nhỏ của Togepi rơi xuống đất, đập gãy mấy tấm ván gỗ. 「Phá Đá」! ... "Tóm lại, làm phiền các anh rồi." Lục Dã ho khan nói. "Chuyện nhỏ!" Đội trưởng trang trí vui vẻ nói.

Chiêu 'Vẫy Ngón' của Togepi cũng là vô ý.

Cũng may là không vẫy ra 'Gươm Vực Thẳm', 'Vẽ Rồng Lên Trời' hay gì đó.

Liếc nhìn Togepi đang ôm bình Coca lớn, 'ực ực ực'.

Lục Dã xoa cằm, tự lẩm bẩm: "Ừm... với cái mặt của mình, chắc cũng không vẫy ra được mấy chiêu đó đâu." Lúc này, điện thoại rung lên.

Lục Dã liếc nhìn người gọi đến, chính là hiệu trưởng già đã truyền thụ 'Khí Cầu Aura' cho Squirtle. "Có chuyện gì vậy, hiệu trưởng Đỗ." Lục Dã nói. "Chuyện tôi sắp nói, cậu đừng kinh ngạc." Hiệu trưởng Đỗ trầm giọng nói.

Lục Dã cũng nhận ra sự nghiêm trọng của vấn đề: "Mời ngài nói!"

"Đại học Celadon, mời cậu đến làm giảng viên khoa Huấn luyện." Hiệu trưởng Đỗ dừng một chút: "Nghe cho kỹ, là giảng viên, không phải sinh viên!" Một khoảng lặng lúng túng.

Lục Dã: "Rồi sao nữa ạ?" Hiệu trưởng Đỗ đầy dấu hỏi: "Cậu không ngạc nhiên chút nào à?" "Việc này có gì đáng ngạc nhiên đâu ạ?" Lục Dã có chút ngạc nhiên nói: "Chỉ là nhân viên giảng dạy thôi mà, cũng không phải giáo sư... lương chắc cũng thấp lắm!" Hiệu trưởng Đỗ ngẩn người một lúc lâu.

Rốt cuộc là tôi có vấn đề, hay là cậu có vấn đề? "Cậu mới chỉ là sinh viên năm hai của Đại học Thượng Hải thôi đấy..." Hiệu trưởng Đỗ nhỏ giọng nhắc nhở. "Thế chẳng phải cho thấy trường chúng ta đào tạo ra nhân tài sao!" Lục Dã cười nói.

Hiệu trưởng Đỗ ngẩn người.

Bị cậu nói như vậy... hình như cũng không phải chuyện gì to tát? "Khụ, dù sao thì nhà trường cũng ủng hộ lựa chọn của cậu." Hiệu trưởng Đỗ ho khan nói: "Nếu cậu đến Kanto, lão già này cũng sẽ tiễn cậu một đoạn." Lục Dã gật đầu, đã có quyết định.

Ban đầu anh đã hứa với Erika.

Hơn nữa.

Gặp gỡ nhiều người hơn, nhiều Pokémon hơn, đây cũng là sức hấp dẫn của thế giới Pokémon.

Tuy nhiên, còn một thời gian nữa mới đến Kanto.

Nhân lúc này, cũng có thể kiếm thêm chút tiền, chuẩn bị cho tương lai...

Nói đến kiếm tiền, Thầy Lục lại có chút đau lòng.

Để huấn luyện 'Ma Thuật Lấp Lánh', anh lại phải trả góp cho

Steven hơn 1 triệu.

Tình cảm ngoài Cynthia ra, còn có thể ăn bám Steven nữa à?

May mà, Trò chơi thẻ bài Pokémon vẫn đang trong tình trạng hot.

Chỉ dựa vào tiền hoa hồng, nửa tháng nữa là có thể trả hết nợ cho ngài Steven.

Chỉ 1 triệu, chỉ là tiền lẻ thôi! ...

Cúp điện thoại, Lục Dã lướt B-station một lúc, tiện thể xem tin tức về 'Trò chơi thẻ bài Pokémon'.

Trên B-station, lần lượt có không ít video giới thiệu.

Trào lưu chơi bài cũng bắt đầu từ Thầy Lục lan sang các chủ kênh khác.

Lục Dã lướt xem video của các chủ kênh khác trong khu vực Game. "Ok, hôm nay chúng ta sẽ chơi bài Pokémon!" Trong video, một chủ kênh có giọng nói kỳ lạ đang cùng bạn bè chơi bài một cách say sưa.

Còn ở khu vực video chế, các video chế về Thầy Lục mọc lên như nấm sau mưa... 《Thầy Lục: Mày còn dám Uy Hiếp tao à?》 《Nhạc cụ Faơ, cuộc phiêu lưu triết học của Lão Lục》 《Căn tin tấu hài của Thầy Lục》 Đối với video chế, Thầy Lục luôn rất khoan dung.

Ngược lại, Akin lại liên tục gửi link video chế cho Lục Dã, kèm theo một tràng 'ha ha ha ha'.

Akin: ha ha ha ha, cậu xem cái này đi, hài quá!

Lục Dã mặt đầy vạch đen, lặng lẽ vào group, kéo dài thời gian cấm chat của Akin lên 24 giờ.

Erika gửi tin nhắn: "Thầy Lục, thầy đã quyết định khi nào đến Kanto chưa ạ?" "Đợi làm xong visa các thứ, chắc khoảng tháng 12 sẽ

qua." Erika mỉm cười nói: "Đại hội Kanto đúng vào tháng 1, có thể kịp đó ạ." Hai tháng để chinh phục một liên minh?

Cô tưởng tôi là Ruby và Sapphire, 80 ngày là có thể đi vòng quanh Hoenn hoàn thành một chuyến du lịch trăng mật à?

Lục Dã ho khan nói: "Tôi không có hứng thú tham gia thi đấu gì đâu." Erika suy nghĩ một chút, cười nói: "Vậy thì tháng 12, vừa hay có thể cùng nhau đón Giáng sinh." Giáng sinh?

Đó chẳng phải là ngày lễ của tu la tràng sao!

Ngẩng đầu nhìn trời, Lục Dã lẩm bẩm: "Cũng không biết Fighter, lúc đó sẽ trải qua như thế nào đây..." Ngày 7 tháng 11, thứ Tư.

Tiết Lập đông.

Ngoài cửa sổ mưa rơi lất phất, nhiệt độ đột nhiên lạnh xuống.

Ngoài Sylveon thích chui vào trong chăn, Togepi cũng chiếm một cái gối nhỏ, cuộn tròn như quả trứng, ngủ khò khò.

Lục Dã ngáp một cái, thay một chiếc áo hoodie, dậy rửa mặt.

Gengar cũng đứng trước gương, cùng Lục Dã đánh răng.

Dù đã quen, nhưng Lục Dã vẫn không nhịn được mà châm chọc: "Ma cũng cần đánh răng à?" "Ghos!" Gengar 'phù phù' nhổ nước súc miệng ra, nhe răng cười.

Hàm răng trắng như tuyết, 'ting' một tiếng lóe sáng. "...Coi như tôi chưa nói gì." Bố mẹ gọi điện đến.

Ngoài việc dặn dò giữ ấm, còn nhắc nhở hôm nay nhớ ăn bánh chẻo.

Do phong tục mỗi nơi, ngoài Đông chí, nhà Lục Dã vào tiết Lập đông cũng nấu bánh chẻo ăn.

Mẹ Lương Phương, vừa phủi bột mì khô trên tạp dề, vừa lải nhải: "Có muốn mẹ gửi ít bánh chẻo làm sẵn qua không?" "Không cần đâu ạ, tối con với mấy đứa nhỏ tự làm." "Cũng được...

đúng rồi, cái gì mà vô địch khu vực, có ghê gớm lắm không?" Lương Phương nghi hoặc hỏi: "Bố con đã phấn khích cả tuần rồi, gặp ai cũng khoe." Tầm ảnh hưởng của cuộc thi tuy lớn, nhưng vẫn có rất nhiều người dân bình thường không hiểu rõ về Huấn luyện viên.

Dù sao thì, nuôi Pokémon và huấn luyện Pokémon chiến đấu gần như là hai khái niệm ở hai đẳng cấp khác nhau. "Chỉ là giải đấu bạn bè thôi, không phiền bố mẹ lo lắng đâu ạ." Lục Dã cười nói. "Vậy à, con không sao là được... còn nữa, một thời gian nữa, bố con định đưa mẹ đi du lịch một chuyến." Lương Phương có chút ngượng ngùng nói: "Mẹ cũng chưa đi đâu xa bao giờ.

Bố con nói, coi như là bù lại tuần trăng mật gì đó..." Cơm chó này, Lục Dã ăn vừa chua vừa ngọt, bất đắc dĩ cười nói: "Hai người cứ đi du lịch thoải mái, không cần lo cho con đâu!" Tám chuyện gia đình một hồi, Lục Dã tiện thể nhắc đến việc đi Kanto học tập.

Hai ông bà không có ý kiến gì, bố Lục Dũng nói: "Thằng nhóc thối, mày tự chăm sóc bản thân cho tốt, đến lúc đó đừng có làm phiền hai đứa tao!" Lục Dã: ...

Chương 174

Thôi cũng được, không xe không nhà, bố mẹ đi vắng.

Không chừng đợi lúc đi trăng mật về, còn có thêm một cô em gái nữa.

Trong group chat.

Mọi người đang thảo luận về 'bánh chẻo', một món ăn ngon của phương Đông.

Blue Oak: Ăn vào có tăng độ thân mật không?

Phát ngôn chuẩn của một đại lão huấn luyện, khiến Thầy Lục toát mồ hôi nói: "Chỉ là ngon thôi!" Yellow: (¯ ¯) "Mình nhớ, lần trước Brock cũng nói là sẽ làm bánh chẻo mà?" Green xoa cằm nói: "Có thể đến nhà Brock ăn chực không?" Brock lau mồ hôi trên trán, tranh thủ trả lời bằng tin nhắn thoại: "Mình đang cán bột đây!

Mọi người muốn đến đương nhiên là được...

Geodude, giúp mình một tay!" Red cười nói: "Chỉ riêng các em trai em gái trong nhà thôi đã phải làm phần cho mười người rồi... vẫn là không nên làm phiền người ta." Lorelei: 【Hình ảnh】 Lorelei gửi một tấm selfie, cô và Misty đang ăn lẩu ở một nhà hàng nào đó tại thành phố Cerulean.

Lập đông, hơi nóng của lẩu ngưng tụ trên cửa sổ.

Mặt Lorelei ửng hồng, giống như rượu vang thơm nồng; Misty giơ hai ngón tay bên mắt, làm dáng chữ V.

Dì Lorelei, đăng selfie mà còn thêm cả sticker nữa!

Akin bụm miệng cười thầm, đang định gõ chữ.

May mà lệnh cấm chat 24 giờ của Thầy Lục vẫn chưa hết, kịp thời cứu vớt Akin.

Thiếu đi một tên gây rối nào đó, không khí trong nhóm tràn ngập sự hòa thuận.

Lục Dã lại chém gió trong nhóm một lúc.

Rảnh rỗi không có gì làm, anh mở 《Pokémon: Battle》 chuẩn bị livestream.

Lục Dã đột nhiên nghĩ đến một việc, gọi về phía Gengar trong phòng khách: "Gengar!

Chiều đi mua ít bột mì và rau về, tối chúng ta cán vỏ bánh chẻo!" "Ghos!" Trong phòng khách, Gengar đang chơi bài với Togepi trả lời một tiếng.

Vì thua bài Togepi, Gengar dí mặt lại gần, để Togepi vẽ bậy. "Chaki do ii~~" Togepi cầm bút dạ, vui vẻ cười, vẽ một trái tim lớn lên má Gengar. "Ghos!" Gengar bế Togepi lên sofa, bật kênh 'Battle'.

Sau đó xách giỏ rau lên, chuẩn bị ra đường mua đồ.

Lúc này, Gengar cảm nhận được một ánh nhìn.

Cúi đầu xuống, Togepi đang nhìn nó với vẻ ngưỡng mộ. "Ghos?" (Mày làm gì thế?) "Do ii~~" (Để tớ đi cho!) Togepi nhún tại chỗ một cái, lấy giỏ rau.

Bước những bước chân nhỏ xíu, vui vẻ ra ngoài. ...

Ngoài trời mưa rơi lất phất, đường trơn trượt.

Togepi vừa xuống cầu thang đã bị vấp ngã.

Gengar đang trốn trong bóng tối, kịp thời đỡ nó dậy, lén lút lau mồ hôi lạnh. "Chaki do ii~~(*ฅ´ `ฅ)" Togepi đi dưới mái hiên, lúc đi qua đầu ngõ, một đám Meowth nhìn nó với ánh mắt không thiện chí.

"Meow!!" Ngay khi đám Meowth định giơ vuốt Cào ra, một bóng đen to lớn từ trên trời giáng xuống.

Chiêu Lấy Thân Va Chạm của Growlithe đã đè bẹp con Persian cầm đầu!

Thấy Togepi bình an vô sự, Growlithe và Gengar thở phào nhẹ nhõm, tiếp tục lén lút đi theo sau Togepi.

Cuối cùng cũng đến siêu thị.

Togepi không với tới bột mì trên kệ hàng.

Lúc này, một lực lượng vô hình khiến túi bột mì bay lên, tự động bay vào giỏ của Togepi. "Chaki do ii~~(≧∀≦)♪" Cuối cùng cũng mua xong danh sách, thanh toán xong hóa đơn.

Dưới ánh mắt hiền từ của cô thu ngân, chú bảo vệ bế Togepi, tiễn ra khỏi siêu thị. "Rào rào ——" Mưa lớn như trút nước, chặn mất đường về nhà.

Togepi ngơ ngác ngồi trên bậc thềm, đặt túi mua sắm bên cạnh, đung đưa đôi chân nhỏ.

Lúc này, Togepi cảm thấy có ai đó vỗ nhẹ vào đầu nó. "Ghos! (๑•p •)๑✧" Gengar cầm một chiếc ô, nhe răng cười, giơ ngón tay cái lên. "Gâu gâu~" Growlithe hích Togepi lên lưng mình, cõng Togepi, nhanh chóng lao vào trong màn mưa lớn. "Chaki do ii~~o(*≧▽≦)tsu" Trong cơn mưa lớn, Gengar cầm ô, bay lơ lửng bên cạnh Growlithe đang phi nước đại.

Togepi xách túi mua sắm, phát ra tiếng cười vui vẻ.

Góc tường.

Sylveon ướt sũng, sau khi xác nhận Togepi bình an vô sự, cuối cùng cũng thở phào nhẹ nhõm. ... "Không phải bảo Gengar ra ngoài

sao?" Lục Dã ngạc nhiên nói: "Sao cả bốn đứa đều chạy ra ngoài thế." Bốn đứa nhỏ nhìn nhau, đột nhiên cười phá lên. "Thôi kệ..." Lục Dã cười lắc đầu: "Tao bật Nước Sôi rồi, đi tắm trước đi." "Chaki do ii~~ ヾ(◍°∇°◍)ﾉﾞ " Togepi đưa túi mua sắm cho Lục Dã, cười hì hì.

Lục Dã ngẩn người, rồi liên hệ với tình hình trước đó, dần dần hiểu ra.

Xoa đầu Togepi, Lục Dã mỉm cười nói: "Vất vả cho các mày rồi~" "Do ii! (◡)♡" Nhìn bốn đứa nhỏ, Lục Dã xoa cằm.

Nói mới nhớ, thằng nhóc Squirtle kia, không biết đã tu luyện xong chưa.

Đã một tuần rồi.

Với thiên phú của nó... chẳng lẽ thật sự đang tu luyện đại chiêu gì đó?! "Chắc... không xui đến thế chứ?" Lục Dã tự rót cho mình một tách trà nóng, đang lúc thưởng trà.

Tách trà trên bàn đột nhiên rung lên.

Lục Dã ngẩn người, ngẩng đầu nhìn trời: "Động đất à?" Sự chấn động phát ra từ phòng ngủ.

Squirtle đang co mình trong bể nước, dường như cảm nhận được dòng chảy của Aura, đột nhiên mở mắt.

Một tia sáng lóe lên từ mắt Squirtle.

Hai tay chắp lại, khí màu xanh lam cuộn trào trong lòng bàn tay.

Aura mãnh liệt bao quanh, cả căn biệt thự đều rung chuyển nhè nhẹ.

Ngoài trời, một tiếng Sấm vang lên.

Ầm!!

Cả bầu trời như bị tia sét này rạch làm đôi.

Squirtle thở ra một hơi, khí trong tay tan biến, từ từ gật đầu.

Khí Cầu Aura, tiểu thành! ...

Trời đã quang mây.

Bầu trời sau cơn mưa, ánh trăng đặc biệt trong trẻo.

Lục Dã liếc nhìn chiêu 'Khí Cầu Aura' trong danh sách, tâm trạng phức tạp.

Rõ ràng, cơn chấn động vừa rồi chính là do Khí Cầu Aura của Squirtle gây ra... "Squirtle." Lục Dã nuốt nước bọt: "Trước khi dùng Khí Cầu Aura, làm ơn hãy suy nghĩ thật kỹ!" "Zeni! ヾ(⌐■_■)" Squirtle thận trọng đẩy kính râm.

Lời của chủ công, rất hợp ý ta.

Khí Cầu Aura chỉ có mức độ này... quả nhiên không thể tùy tiện phóng thích.

Vẫn phải tiếp tục huấn luyện, để san sẻ gánh nặng cho chủ công! ...

Dù sao đi nữa, Squirtle cuối cùng cũng đã 'kết thúc bế quan'.

Thầy Lục vừa dạy cả đám cách cán bột, vừa đề phòng Growlithe ăn vụng. "Bui~~~(` ω ´)" Sylveon dùng dải lụa quấn quanh cây cán bột, nghiêm túc cán vỏ bánh. "Ghos!" Gengar thi triển Phân Thân Bóng Tối, tiến độ nhanh không tưởng.

Khóe miệng Lục Dã giật giật: "Nhiều thế này, chúng ta ăn hết được không?" "Ghos?" Gengar liếc nhìn.

Hình như có người nghi ngờ sức ăn của ta?

Lục Dã mặt mày kỳ quái: "Cũng đúng... mày có cái dạ dày bốn

chiều mà!" ...

Dưới ánh mắt nhiệt tình của các tiểu quỷ.

Thầy Lục cho những chiếc bánh chẻo đủ hình thù kỳ quái vào nồi.

Trong nồi, hơi nóng trắng bốc lên, bánh chẻo 'ùng ục ùng ục' sôi sùng sục.

Lục Dã liếc mắt là nhận ra tay nghề của Sylveon, vì nó rất tỉ mỉ, mỗi chiếc đều được xếp nếp...

Trên bàn ăn.

Lục Dã lần lượt rót cho năm đứa nhỏ: nước cam ép (Sylveon), sữa Moomoo (Growlithe), nước cất (Squirtle), Coca-Cola lon (Gengar), Coca-Cola chai (Togepi).

Thầy Lục bưng lên những chiếc bánh chẻo nóng hổi.

Dưới ánh mắt trong veo của cả đám.

Người cha già Thầy Lục một lần nữa cảm nhận được niềm hạnh phúc khi con cháu đầy đàn! "Bui!" (Con ăn đây~) "Ghos! (*⊙~⊙)" (Tôi ăn xong rồi!) Ngày 8 tháng 11, thứ Năm.

Cùng với việc Squirtle kết thúc quá trình ẩn mình trong mai, thầy Lục cũng chính thức đưa việc "đến nhận chức tại Đại học Celadon" vào lịch trình.

Hiện tại, doanh số của Trò chơi Thẻ bài Pokémon đang cực kỳ bùng nổ.

So với nó, lương giáo viên mới nhậm chức quả thật có hơi không đáng kể.

Nhưng vì đã hứa với Erika, lại còn có thể được hiệu trưởng Đỗ thanh toán chi phí công tác, thầy Lục tuy lòng dạ đen tối nhưng cũng là người nói lời giữ lời. "Ừm...

Kanto cách Sinnoh không xa, biết đâu còn có thể rủ Cynthia chơi game offline ấy chứ." Lục Dã gật gù.

Quan trọng hơn là phải né được tên sát thần Red kia.

Nếu để đại lão Red tìm đến tận cửa thật thì đúng là chưa kịp làm nên nghiệp lớn đã toang rồi! ...

Visa đến liên minh Kanto của thầy Lục do đích thân hiệu trưởng Đỗ phụ trách.

Mang theo vinh dự của Đại học Ma Đô, cộng thêm nền tảng chiến thuật vững chắc của Lục Dã, việc giành được chức Vô địch Liên Minh có lẽ cũng dễ như trở bàn tay.

Nhưng trong lúc làm "Visa Huấn luyện viên", ông Đỗ phát hiện ra một chuyện. "Thằng nhóc thối này còn chưa phải là Huấn luyện viên à?" Vẻ mặt của hiệu trưởng Đỗ vô cùng đặc sắc.

Lục Dã, người đã giành chức vô địch khu vực Hoa Đông, mẹ nó chứ lại vẫn chỉ là một người yêu thích nghiệp dư?

Thông thường, sinh viên khoa huấn luyện đều sẽ đăng ký giấy phép Huấn luyện viên.

Chương 175

Đây là chứng từ quan trọng để thách đấu Hội quán.

Khi đến Trung tâm Pokémon, các cửa hàng hữu nghị cũng sẽ được hưởng chiết khấu tương ứng.

Nhưng hiệu trưởng Đỗ cẩn thận nhớ lại: tất cả các trận đấu của Lục Dã từ trước đến nay dường như đều là giải đấu mời.

Thêm vào đó, cậu ta lại là sinh viên khoa tài chính, cũng chẳng có ai nhắc cậu ta chuyện này... "Vô lý thật..." Hiệu trưởng Đỗ vừa lẩm bẩm, vừa gọi điện nói với Lục Dã về chuyện này.

Lục Dã mặt mày quái lạ.

Đăng ký giấy phép có thể được hưởng chiết khấu ở cửa hàng hữu nghị?

Sao ông không nói sớm!

Chỉ riêng tiền Potion cho Squirtle thôi cũng đã tiết kiệm được một khoản lớn rồi!

Cảm thấy như mình vừa bỏ lỡ cả tỷ bạc, Lục Dã đau đớn hỏi: "Bây giờ đăng ký còn kịp không ạ?" "Tôi gọi cho cậu cũng là vì chuyện này đây." Hiệu trưởng Đỗ nói: "Visa của cậu cần đăng ký Hộ chiếu Huấn luyện viên." "Cấp bậc nào cũng được, chỉ cần cậu qua được kỳ kiểm tra là được rồi." Theo lời hiệu trưởng Đỗ, Hộ chiếu Huấn luyện viên của liên minh phía Đông được chia thành các cấp: Sơ cấp, Tinh anh, Cao cấp, Chuyên nghiệp, Hội quán, Bậc thầy.

Vì lý do visa, Lục Dã cần nhanh chóng đến Liên minh Huấn luyện viên để hoàn thành bài kiểm tra.

Thủ tục cũng khá tiện lợi.

Liên minh Pokémon ở Thượng Hải nhanh nhất có thể giải quyết trong vòng ba ngày.

Lục Dã suy nghĩ một lúc, rồi tìm đến chủ tịch Tống của Liên minh Thượng Hải để đi cửa sau. ... "Chủ tịch Tống, hôm nay tôi có thể qua kiểm tra được không ạ?" Lục Dã hỏi.

Nhận được cuộc gọi riêng của Lục Dã, Tống Bằng Trình gật đầu nói: "Đương nhiên rồi, chiều nay Đường Huy vừa hay có thời gian, cậu ấy sẽ đến làm giám khảo." "Cậu muốn tham gia kỳ thi cấp bậc nào?" Do màn trình diễn đáng kinh ngạc của Lục Dã tại khu vực Hoa Đông, Tống Bằng Trình đã mặc định cậu ít nhất phải là một tuyển thủ cấp chuyên nghiệp.

Kể cả Lục Dã có đăng ký kiểm tra ở nhóm Bậc thầy, ông cũng sẽ không hề ngạc nhiên.

Vì... biết đâu Lục Dã đã sớm là Bậc thầy ở các liên minh khác rồi thì sao? "Sơ cấp ạ." Lục Dã đáp. "Ồ, không vấn đề." Tống Bằng Trình vô thức đánh dấu vào ô 'Nhóm Bậc thầy', rồi đột nhiên sững người. "Cậu vừa nói gì, tôi nghe không rõ?" "Sơ cấp mà." Lục Dã hỏi lại, "Không được sao ạ?" Chỉ là để thông qua visa thôi mà.

Trong thời gian ngắn cũng không quay lại Thượng Hải, ưu đãi có lớn đến mấy cũng chẳng có tác dụng gì.

Giấy phép sơ cấp, xét duyệt chắc chắn sẽ tiện lợi hơn cấp chuyên nghiệp chứ?

Vẻ mặt Tống Bằng Trình trở nên kỳ quặc.

Nhà vô địch khu vực Hoa Đông lại muốn đến sân đấu Cúp Thiếu Niên để kiểm tra?

Là ông có vấn đề hay là tôi có vấn đề vậy?

Nhưng đột nhiên, Tống Bằng Trình nhớ lại cảnh Lục Dã đoạt cúp

trong "Piplup Cup".

Cái thói chơi không giống người của cậu ta hình như cũng không phải ngày một ngày hai... "Vậy, vậy cũng được, chiều cậu qua đây, tôi sẽ sắp xếp bài thi cho cậu." Tống Bằng Trình hắng giọng: "Cậu không định dùng Gengar để đấu ở kỳ thi sơ cấp đấy chứ?" "Sao có thể chứ." Lục Dã ngạc nhiên nói: "Tôi đâu có chơi chó đến thế?" Đã là trận đấu sơ cấp thì cho Togepi lên sân chắc cũng không thành vấn đề.

Nếu thật sự để Gengar ra trận... chính Lục Dã cũng thấy có chút không nỡ.

Tống Bằng Trình thở dài nói: "Cậu liệu mà làm, đừng đánh người ta đến tự kỷ đấy!" "Yên tâm đi." Lục Dã vỗ ngực: "Tạc ao ấy à, tôi chuyên nghiệp lắm." "Hả?" "Ý tôi là, tôi sẽ thể hiện sự tôn trọng tương xứng với đối thủ!" ...

Buổi chiều.

Lục Dã đến Liên minh Thượng Hải để tham gia kỳ kiểm tra giấy phép sơ cấp.

Nội dung kiểm tra đơn giản và thô bạo, chia cặp đấu đơn 1v1.

Những người nhận ra Lục Dã đều tỏ vẻ như gặp phải ma. "Nhà vô địch khu vực Hoa Đông?" "Cậu ta đến sân sơ cấp làm gì vậy?" "Vãi chưởng, cậu ta đến để thi đấu!" Cảnh tượng không giống ai này khiến khán giả phải trợn tròn mắt.

Nhưng một số khán giả quen thuộc với thầy Lục lại gật gù ra chiều đã hiểu. "Quả nhiên là phong cách của thầy Lục..." Ngay cả giám khảo cũng tỏ vẻ không nỡ, ho khan một tiếng rồi nói: "Bắt đầu nhanh đi!" Đối thủ của Lục Dã là một sinh viên năm nhất trường Đại học Chiết Công, tên là Phàn Tùng.

Nguyện vọng một của Phàn Tùng là 'Đại học Thượng Hải', một

phần lớn lý do cậu điền vào đó là vì 'ánh sáng của Ma Đô' - thầy Lục.

Thấy thầy Lục cử ra Togepi, Phàn Tùng nhất thời có chút cảm động. "Cảm ơn ngài đã nương tay!" Phàn Tùng nói. "Tôi sẽ không nhường đâu." Lục Dã nghiêm túc đáp.

Phàn Tùng sững sờ, lắc đầu rồi ra lệnh: "Doduo, Tấn Công Cuồng Nộ!" Con Doduo với hai cái đầu vươn dài cổ, chiếc mỏ dài sắc bén lao về phía Togepi.

Nhưng trước khi Doduo kịp lao tới, Togepi đã vẫy vẫy ngón tay.

Lóa Mắt!

Trong vô số chiêu thức tấn công, nó lại vẫy ra một chiêu gây rối.

Tâm trạng Lục Dã có chút vi diệu.

Hóa ra vận đen thật sự có thể lây nhiễm sao?

Ánh sáng chói lòa lóe lên, hành động của Doduo khựng lại, rồi đột nhiên kêu lên đau đớn.

Ngay cả thầy Lục cũng ngẩn người.

Ánh sáng tan đi, trên cơ thể Doduo để lại một vệt cháy xém. "Dùng Lóa Mắt để che giấu việc tung ra Ma Thuật Lấp Lánh, làm nhiễu loạn phán đoán của mình sao..." Phàn Tùng lẩm bẩm. "Không hổ danh là thầy Lục!" Vẻ mặt Lục Dã trở nên kỳ quặc.

Rõ ràng đây là thao tác do chính Togepi tự thực hiện mà!

Nhân lúc Doduo chưa kịp hoàn hồn, một làn sương độc từ chiếc sừng nhọn của Togepi lan tỏa về phía nó.

Trong nháy mắt, Doduo rơi vào trạng thái 'trúng độc'!

Bên lề sân đấu, khán giả mặt mày kỳ quặc.

Đây không phải là lối đánh 'Kịch Độc - Thế Thân - Bảo Vệ' trứ

danh của thầy Lục sao?

Ngay cả một Pokémon dễ thương như Togepi cũng có thể được huấn luyện thành một lão già âm hiểm như vậy ư?!

Điều này quá 'thầy Lục' rồi!

Vài hiệp sau, Doduo lảo đảo ngã quỵ xuống đất.

Togepi vui vẻ nhảy cẫng lên, quay người lại, nở một nụ cười dễ thương với Lục Dã. "Chucky-prrrii~~(*ˇ▽)" Lục Dã ngước nhìn trời.

Lối tư duy chiến đấu này... sao trông quen thế nhỉ?

Bẩn bựa thế này, chắc chắn là Gengar đã lén dạy nó rồi! "Vẫn còn vài chi tiết nhỏ chưa xử lý tốt lắm." Lục Dã nói thầm: "Vừa rồi con dùng Bảo Vệ hai lần liên tiếp thất bại rồi." "Nhớ kỹ, phải là Bảo Vệ, rồi không Bảo Vệ, rồi lại Bảo Vệ, như thế mới được..." Nghe những lời dạy bảo tận tình của thầy Lục, đôi mắt của Togepi dần dần sáng lên. ...

Trong lúc Lục Dã chỉ huy Togepi chiến đấu, Gengar nhàm chán không có việc gì làm, bèn sang sân đấu chuyên nghiệp bên cạnh xem trận.

Đường Huy, người đến làm giám khảo, vừa nhìn đã thấy ngay người quen cũ.

Đến ngồi cạnh Gengar, Đường Huy tò mò hỏi: "Lục Dã đâu rồi?" "Ghos!" Gengar chỉ về phía sân đấu bên cạnh.

Đường Huy nhớ lại lời đồn mình vừa nghe, vẻ mặt lập tức trở nên phức tạp.

Xem ra, cái Huấn luyện viên "không biết xấu hổ" kia chính là thầy Lục rồi!

Nhìn ánh mắt nhiệt tình của Gengar, Đường Huy trong lòng nảy ra

một ý, cười nói: "Chỉ xem thôi cũng chẳng có gì vui, hay là mày cũng xuống sân đấu một trận đi!" "Ghos?" "Vì có người bỏ cuộc, một Huấn luyện viên khác cũng không thể tham gia kiểm tra, Lục Dã vừa hay có thể thay thế..." Nói rồi, Đường Huy ngẩng đầu nhìn về phía bên sân, nơi có một thanh niên mặt mày bực bội.

Miêu Hạo, tại Đại hội Hoa Nam ở tỉnh Việt, đã giành được vị trí á quân.

Vì hộ khẩu ở Thượng Hải, nên cậu ta đành phải quay về đây để tham gia kiểm tra.

Hai người này đối đầu... cũng có thể coi là một cặp đấu ngang tài ngang sức trong kỳ kiểm tra chuyên nghiệp rồi nhỉ? "Ghos!" Nghe vậy, Gengar mắt sáng rực.

Đây là cơ hội tốt để rèn luyện cho mọi người.

Tin rằng chủ nhân nhất định cũng sẽ không bỏ qua đâu!

Nhìn Gengar vội vã rời đi, Đường Huy mỉm cười, đứng dậy đi về phía Miêu Hạo. ...

Gặp phải đối thủ bỏ cuộc, khiến mình không thể tham gia kỳ thi, Miêu Hạo đang bực bội hết cả người.

Nghe đề nghị của Đường Huy, Miêu Hạo giả vờ kinh ngạc: "Giao lưu với nhà vô địch khu vực Hoa Đông ạ?" Đường Huy gật đầu: "Trận đấu đơn 2v2, coi như là thể thức của kỳ kiểm tra cấp chuyên nghiệp." Miêu Hạo cũng chỉ vì một sai lầm mà thua đối thủ trong trận chung kết.

Nếu cho cậu ta thêm một cơ hội, Miêu Hạo tự tin có thể giành chức vô địch khu vực Hoa Nam.

Còn về Lục Dã...

Miêu Hạo khoanh tay, nheo mắt lại.

Đây dường như... là một cơ hội tốt để chứng minh thực lực với truyền thông.

Nếu có thể chiến thắng nhà vô địch Hoa Đông, chắc chắn phí đại diện cũng sẽ tăng vọt.

Vụ làm ăn này, thật sự là lãi to không lỗ! "Phiền ngài nói với thầy Lục một câu." Miêu Hạo cười rạng rỡ như ánh nắng: "Tôi rất ngưỡng mộ thầy ấy, hy vọng có thể cùng thầy ấy giao lưu một trận thật đã!" Đường Huy gật đầu.

Thách thức kẻ mạnh, đúng là phù hợp với tâm huyết của một Huấn luyện viên trẻ tuổi. "Gengar đã đi gọi thầy Lục rồi." Đường Huy cười nói: "Cứ coi như đây là kỳ kiểm tra giấy phép chuyên nghiệp đi, cậu chuẩn bị sẵn sàng nhé." ...

Bị Gengar kéo đi, Lục Dã chạy một mạch đến hiện trường kiểm tra của nhóm chuyên nghiệp.

Mọi người đều tò mò đánh giá nhà vô địch Hoa Đông trong truyền thuyết này.

Dưới ánh mắt của mọi người, vẻ mặt thầy Lục phức tạp.

Đồ tốt, chẳng lẽ mày còn định lén lút đấu ở nhóm chuyên nghiệp nữa à?

Đường Huy tiến lên, giới thiệu Miêu Hạo với Lục Dã: "Đây là á quân khu vực Hoa Nam, vì một sự cố ngoài ý muốn, đối thủ kiểm tra của cậu ấy đã bỏ cuộc..." "Vừa hay cậu cũng ở đây, tôi nghĩ cậu có thể thay thế tuyển thủ đó, cũng coi như là nội dung kiểm tra của "nhóm chuyên nghiệp"." Miêu Hạo mỉm cười ôn hòa, bắt tay với Lục Dã: "Thầy Lục, tôi rất mong chờ được đấu một trận với ngài!" Lục Dã nhíu mày.

Đã lấy được giấy phép "nhóm sơ cấp", có thể thông qua visa rồi.

Tham gia kiểm tra của "nhóm chuyên nghiệp" nữa dường như chẳng có lợi ích gì.

Đường Huy nói: "Nhân tiện, Huấn luyện viên chuyên nghiệp mỗi năm cũng có thể nhận được 50 vạn PokéDollar trợ cấp, tuy ít nhưng có còn hơn không..." Lòng Lục Dã chấn động.

Nhìn Miêu Hạo đang cười có chút gượng gạo, Lục Dã nghiêm nghị nói: "Tiền nong không quan trọng, chủ yếu là tôi đây rất thích giúp đỡ người khác!" "Vậy thì thật sự cảm ơn ngài nhiều lắm!" Miêu Hạo nở nụ cười sảng khoái.

Trong lòng lại cười lạnh.

Đợi sau khi thắng, cứ để truyền thông tuyên truyền rầm rộ lên là được! ...

Hai người đi về phía sân đấu.

Các Huấn luyện viên vây xem đều đổ dồn ánh mắt tò mò. "Đây là, nhà vô địch Hoa Đông đối đầu với á quân Hoa Nam?" "Đúng là cường cường đối quyết!" "Á quân?

Thế này chẳng phải thầy Lục đang bắt nạt con nít à!" Nụ cười của Miêu Hạo cứng đờ, ném ra quả PokéBall trong tay: "Lên nào, Crawdaunt!" Con Crawdaunt với bộ giáp màu đỏ máu, bề mặt cơ thể phủ một lớp vỏ cứng.

Càng cua khổng lồ va vào nhau kêu lanh canh, trông vô cùng dữ tợn.

Tại Đại hội Hoa Nam, con Crawdaunt này đã từng dùng 'Kéo Kẹp' nhiều lần hạ gục đối thủ trong nháy mắt.

Trong trận đấu đơn 2v2, Miêu Hạo vừa lên đã tung ra con bài tẩy

của mình! "Trông không mạnh lắm..." Lục Dã lẩm bẩm: "Thôi thì cứ tôn trọng đối phương một chút vậy." "Đi nào, Squirtle!" Cùng với sự xuất hiện của con Squirtle đeo kính râm này, các Huấn luyện viên có mặt đều ngơ ngác. "Không phải chứ, dùng Pokémon dạng sơ cấp à?" "Mấy người có xem trận đấu của thầy Lục không vậy?" "Vãi chưởng, tôi nhớ ra rồi, con Squirtle này mạnh vãi nồi!" Những lời xì xào lọt vào tai Miêu Hạo, lại khiến cậu ta trong lòng cười lạnh.

Chương 176

Mạnh?

Một con Squirtle thì có thể mạnh đến đâu chứ!

Miêu Hạo hét lên: "Crawdaunt, Búa Cua!" Với năng lực 'Hyper Cutter', chiêu Búa Cua của Crawdaunt mang theo khí thế kinh người, một đấm thẳng vào mặt Squirtle.

Squirtle không tránh cũng không né, thậm chí mắt cũng không chớp, lặng lẽ chờ đợi chỉ huy của Lục Dã.

Rõ ràng là tôm rồng, mà chiêu cuối lại là 'Búa Cua'.

Khóe miệng Lục Dã giật giật: "Squirtle, Cú Đấm Băng!" Hiệu quả không tốt cũng không sao.

Đối thủ ở tầm này, cứ đấm bay là xong! "Zeni!" Ánh mắt Squirtle sắc lạnh, nắm đấm bùng lên tinh thể băng, hiên ngang lao về phía Crawdaunt đang ập tới.

Miêu Hạo trong lòng chế nhạo.

Lấy cái chỉ số tấn công vật lý đáng thương của Squirtle mà đi cứng đối cứng với Crawdaunt nổi tiếng ngang ngửa Machamp, thật sự là...

BÙM!!

Một luồng gió mạnh nổi lên.

Crawdaunt bị hất văng ra xa, lăn liên tục mấy vòng trên mặt đất mới miễn cưỡng dừng lại.

Miêu Hạo ngơ ngác.

Vừa rồi đã xảy ra chuyện gì?

Crawdaunt, bị một con Squirtle đấm bay?! "Vãi chưởng!

Đây là năng lực Hyper Cutter đấy!" "Lẽ nào, con Squirtle này là Machamp giả dạng!" Squirtle nhíu mày, nhẹ nhàng vẩy vẩy nắm đấm.

Hừm... tuy rất yếu, nhưng cũng đáng để mình dùng toàn lực rồi!

Một luồng Aura mạnh mẽ hội tụ trên người Squirtle.

Khí màu xanh lam ngưng tụ trong lòng bàn tay, hóa thành một quả cầu ánh sáng chói lòa.

Không chỉ khán giả, ngay cả Trưởng Hội quán Đường Huy cũng phải hét lên 'vãi chưởng'.

Con Squirtle này, mẹ nó chứ còn biết cả Bóng Aura?! "Zeni!" Squirtle chắp hai tay, một phát 'Kamehameha' kinh điển tung ra, tạo nên một luồng khí xoáy mạnh mẽ.

Bị luồng Aura cuồn cuộn bao vây, Crawdaunt gầm lên hoảng sợ.

Luồng khí đột ngột phát nổ, hiệu quả vượt trội!

RẦM!!

Crawdaunt bị hất văng ra xa, đập vào hàng rào, đã rơi vào trạng thái bất tỉnh.

Chỉ là một quả Bóng Aura sơ cấp, mà sức mạnh bùng nổ đã khiến các Huấn luyện viên có mặt phải câm nín.

Với thực lực này... ai gặp phải cũng bị hành cho ra bã!

Nụ cười của Miêu Hạo cũng cứng đờ trên mặt, trông có chút bối rối.

Squirtle... biết dùng Bóng Aura?

Mẹ nó chứ, đây tuyệt đối là con bài tẩy của hắn ta rồi!

Không cho Squirtle tiến hóa để làm đối thủ mất cảnh giác, đây

chính là nhà vô địch Hoa Đông sao!

Tâm cơ cũng quá sâu rồi!

Vẻ mặt Lục Dã kỳ quặc.

Con Crawdaunt yếu gấp đôi hệ Giác Đấu, không lẽ bị đánh nát luôn rồi chứ.

Tiền viện phí tôi không thanh toán đâu nhé! "Khụ... cậu còn đấu nữa không?" Lục Dã ho khan nhắc nhở.

Miêu Hạo nuốt nước bọt, khó khăn liếc nhìn Lục Dã.

Không, không sao đâu... mình vẫn còn cơ hội lật kèo!

Miêu Hạo hít sâu một hơi, ném ra PokéBall: "Đi nào, Poliwrath!" Cơ bắp của Poliwrath cuồn cuộn, ánh mắt không mấy thiện cảm nhìn chằm chằm vào Squirtle. "Năng lực Water Absorb à?" Lục Dã liếc nhìn Pokedex, lẩm bẩm: "Hèn chi..." Nếu là một con Squirtle bình thường, đúng là không có nhiều phương án tấn công.

Nhưng...

Squirtle nhà thầy Lục rốt cuộc giấu bao nhiêu con bài tẩy, ngay cả chính thầy Lục cũng không biết nữa... "Squirtle." Lục Dã ra lệnh: "Húc Đầu!" Đây là chiêu thức xuất hiện trong danh sách sau khi Squirtle kết thúc quá trình ẩn mình.

Về lý thuyết, Squirtle đã đến mức có thể tiến hóa hai cấp liền, thành Blastoise.

Nhưng cái tên này quá thận trọng...

đến giờ vẫn còn đeo Đá Bất Biến. "Zeni!" Squirtle nhảy lên, đầu rụt vào mai.

Lao thẳng về phía Poliwrath cường tráng.

Như một quả pháo được bắn đi, một luồng khí mạnh mẽ lan ra bốn phía.

Đây không phải là Húc Đầu, đây mẹ nó là tên lửa thật sự!

Sắc mặt Miêu Hạo biến đổi, gào lên: "Poliwrath, chặn nó lại!" Squirtle lao tới, mặt Poliwrath tái mét.

Mày bảo tao lấy đầu đỡ à?

Tên lửa mà cũng có thể dùng tay không chặn được sao?!

BÙM!!

Một tiếng động lớn khiến mí mắt người ta giật loạn xạ.

Cả sân vận động đều rung lên nhè nhẹ.

Đường Huy ngẩng đầu, nhìn trần nhà đang rơi vãi bụi, lén lau mồ hôi lạnh.

Pokémon của Lục Dã... con nào con nấy cũng thật đặc biệt!

Nhìn Poliwrath co giật bụng, mặt tái mét, môi Miêu Hạo run rẩy.

Đối diện, có phải là người nữa không?

Trong nháy mắt hạ gục cả hai Pokémon của mình...

Khu vực Hoa Đông, đã mạnh đến mức này rồi sao?

Uổng công mình còn muốn lấy hắn làm đá mài dao... "Á quân khu vực Hoa Nam... yếu thế à?" "Là do thầy Lục quá mạnh thì có!" "Cũng đúng... thầy Lục còn chịu chỉ điểm cho cậu ta, đúng là tấm gương nhà giáo!" Nghe những lời xì xào bên tai, mặt Miêu Hạo lúc đỏ lúc trắng.

Lục Dã chủ động tiến lên, bắt tay nói: "Đánh hay lắm." Miêu Hạo trong lòng cảm thấy屈 nhục, nhưng lại không tiện thể hiện ra, chỉ cười gượng hai tiếng. "Zeni." Squirtle sờ sờ đầu mình, chìm vào suy tư.

Mai rùa bị thương, có thể dùng Max Potion để chữa... vậy thì... cái đầu, có phải cần phải thận trọng hơn một chút không?

Nhìn Squirtle đang trầm ngâm, vẻ mặt Lục Dã trở nên kỳ quặc.

Đối thủ yếu thế này, lẽ ra mình không nên cho Squirtle lên.

Cho Growlithe lên, dựa vào chỉ huy, cũng có thể nghịch hệ mà áp đảo được mà! "Chúc mừng cậu, Lục Dã." Đường Huy mỉm cười, đưa cho cậu một huy hiệu nhỏ và giấy chứng nhận: "Đây là biểu tượng của Huấn luyện viên chuyên nghiệp, ở các liên minh khác, nó cũng có thể đại diện cho thân phận của Huấn luyện viên đến từ phương Đông." Lục Dã gật đầu.

Như vậy, vấn đề visa cũng coi như đã giải quyết ổn thỏa.

Lục Dã nhận lấy huy hiệu, đeo lên người Gengar. "Chà, cũng hợp phết!" Lục Dã ngạc nhiên nói. "Ghos!" Gengar ngẩn người một lúc, rồi lập tức phản ứng lại, cười hì hì.

Tiếp tục huấn luyện mọi người...

đây là kỳ vọng của chủ nhân dành cho mình sao?

Gengar ta, sẽ tiếp tục cố gắng! "Còn nữa...

Huấn luyện viên chuyên nghiệp có thể xin Liên minh cấp các Máy kỹ thuật cao cấp." Đường Huy cười nói: "Tôi vừa hay rảnh, lát nữa sẽ đưa cậu qua đó!" Dưới ánh mắt ghen tị của các Huấn luyện viên khác, sắc mặt Lục Dã biến đổi.

Lão Đường, trước đó ông đâu có nói với tôi chuyện này!

Tôi bắt đầu làm visa rồi, thế mà ông cũng阴 tôi một vố được à?

Lục Dã: "Không hổ là ông, Trưởng Hội quán Đường." Đường Huy cười ha hả: "Khách sáo làm gì, cậu xứng đáng mà!" Dưới ánh mắt sùng kính của các Huấn luyện viên vây xem, Lục Dã theo Trưởng

Hội quán Đường đến phòng lưu trữ của Liên minh Thượng Hải. "Huấn luyện viên chuyên nghiệp mỗi năm có thể nhận một Máy kỹ thuật tương ứng." "Cậu vừa mới qua kỳ kiểm tra, vừa hay đủ điều kiện nhận, bây giờ tôi đưa cậu qua đó..." Đi trước dẫn đường, Đường Huy quay đầu lại nói: "Tôi nghe nói, một thời gian nữa cậu sẽ đi du học ở các liên minh khác phải không?" Lục Dã sửa lại: "Không phải du học, là đi làm giáo viên." Đường Huy hơi sững người: "Trường nào vậy?" "Đại học Celadon." Đường Huy 'ồ' một tiếng, rồi đột nhiên dừng bước.

Nhìn Lục Dã đang ngó nghiêng xung quanh, Trưởng Hội quán Đường ngẩn người một lúc.

Cậu ta vừa rồi... có phải đã nói một chuyện gì đó kinh khủng không?

Phòng lưu trữ giống như một thư viện.

Trên các kệ sách trưng bày đủ loại bí kíp, phía dưới có dán nhãn, được coi là kinh nghiệm mà các Huấn luyện viên đã tổng kết.

Sau khi chọn bí kíp, còn có thể miễn phí xem các tài liệu video liên quan, vô cùng thân thiện với người dùng.

Lục Dã nhìn những hàng bí kíp được trưng bày, có chút xấu hổ.

Nếu mà học hết tất cả những thứ này... phải tốn bao nhiêu tiền chứ! "Bây giờ cậu có thể chọn một chiêu thức trong số này." Đường Huy ho khan một tiếng, đi tới nói: "Tôi đề cử các chiêu thức biến hóa chủ yếu gây trạng thái bất thường, rất hợp với phong cách của cậu..." Ông coi tôi là người thế nào vậy!

Lục Dã trong lòng gào thét, không nhịn được hỏi: "Cái đó...

Trưởng Hội quán Đường, tôi có thể không lấy những thứ này, đổi thành tiền được không?" Đường Huy nghiêm túc gật đầu. "Cũng

phải... mấy chiêu thức sơ cấp này, cậu chắc chắn không thèm để vào mắt." "Theo tôi!" Nhìn Đường Huy sải bước đi, Lục Dã mặt mày quái lạ.

Hai chúng ta đang nói cùng một chuyện đấy à?

Trước sự nhiệt tình khó từ chối của Trưởng Hội quán Đường, Lục Dã đã chọn chiêu "Gầm Gừ" tương đối tiết kiệm. "Gầm Gừ": tiếng gầm đột ngột, ảnh hưởng đến tâm trí đối thủ, từ đó đạt được hiệu quả làm suy yếu tấn công đặc biệt.

Đây là chiêu thức mà thầy Lục thường xuyên nhắc đến trong phòng livestream.

Incineroar, sở dĩ được mệnh danh là 'Pokémon số một vũ trụ', cũng không thể tách rời khỏi chiêu thức này.

Ngay cả bản thân thầy Lục cũng thường xuyên Gầm Gừ.

Đây cũng là lý do Lục Dã vừa nhìn đã ưng ngay Máy kỹ thuật này. "Ừm...

Chương 177

quả thật rất hợp với Growlithe của cậu." Đường Huy tán dương: "Ánh Sáng Buổi Sớm và Gầm Gừ, hoàn toàn có thể phát huy tác dụng chiếm giữ chiến trường lâu dài." Tưởng tượng cảnh con husky nhà mình dẫn đầu đàn hú hét.

Ừm... hình như cũng có chút bá khí thật?

Lục Dã khoanh tay, hiếm khi đồng tình nói: "Quả thật... rất hợp với nó." ...

Kỳ kiểm tra chuyên nghiệp hoàn thành.

Vốn định đến để tạc ao, thầy Lục đã thành công thi đậu chứng chỉ "sơ cấp".

Còn đồng chí Gengar, đã thành công bước vào cảnh giới "Huấn luyện viên chuyên nghiệp", thật đáng mừng. 【Đinh!

Thành tựu 'Huấn luyện viên chuyên nghiệp' đã đạt được!】【Phần thưởng thành tựu: Ngọc ngẫu nhiên *3】 Hệ thống hiếm khi xuất hiện để刷存在感.

Vẻ mặt Lục Dã kỳ quặc.

Cứ không phải Berry thì là Ngọc.

Mày chẳng lẽ là hệ thống của gia tộc Tohsaka Rin à?

Nói thì nói vậy.

Được miễn phí hai viên Ngọc Lửa, một viên Ngọc Tâm Linh, vẫn khá là thơm. "Gengar, há mồm!" Vừa nhận được Ngọc, Lục Dã tiện tay ném vào cái miệng đang há to của Gengar bên cạnh.

Hừ hừ, sau khi phất lên rồi, mấy viên Ngọc mấy vạn một viên

hoàn toàn không thèm để vào mắt nữa! "Ghos~(￣~￣)" Gengar dùng lưỡi xỉa răng, ra vẻ một tên du côn côn đồ...

Hoặc có lẽ dùng từ 'kẻ ngoài vòng pháp luật' để hình dung sẽ chính xác hơn.

Nhìn Gengar, thầy Lục trầm ngâm. "Sức Mạnh Tiềm Ẩn của Gengar, hẳn sẽ là hệ Lửa nhỉ." Từ lúc mới ra mắt, Gengar đã dựa vào Quỷ Hỏa để đặt nền móng.

Ăn nhiều Ngọc hệ Lửa như vậy...

Quỷ Hỏa đen kịt này, quả thực còn mạnh hơn cả Pokémon hệ Lửa thông thường. "Nhắc mới nhớ, nhà cũng lâu rồi không bị cháy nhỉ." Lục Dã mỉm cười, nhớ lại cảnh Gastly lần đầu tiên gọi xe cứu hỏa đến. "Nhóc con quả nhiên cũng đã lớn rồi!" "Ghos! (๑`▽´๑)۶" Dẫn theo Gengar, Lục Dã quay lại Liên minh Thượng Hải, chào tạm biệt chủ tịch Tống Bằng Trình.

Tống Bằng Trình ngạc nhiên nói: "Nhanh vậy sao?" Lục Dã nhún vai: "Giải Cúp Nhí cũng không bằng, thế này đã là chậm rồi." "Cũng đúng..." Tống Bằng Trình hoàn hồn, gật đầu nói: "Cậu đấu ở giải Cúp Thiếu Niên mà." Đường Huy đứng bên cạnh, vẻ mặt phức tạp, muốn nói lại thôi.

Chủ tịch, cậu ta là cày nát cả nhóm chuyên nghiệp rồi mới qua đây đấy ạ!

Với thực lực và hiệu suất này...

Lục Dã, cậu còn nói cậu không phải là Huấn luyện viên cấp Bậc thầy? ...

Thủ tục làm visa rất nhanh.

Dưới sự thương lượng hữu nghị (đi cửa sau) với chủ tịch Tống, ngay tối hôm đó, Lục Dã đã nhận được visa đến Kanto.

Kèm theo cả các nhóc tì, mỗi con một tờ, không thiếu một ai.

Nhắc mới nhớ, cũng không biết có phải vì sợ thua Lance hay không, visa Pokémon đến Galar lại phiền phức lạ thường...

Trưởng Hội quán Đường, khi biết Lục Dã sắp khởi hành, tỏ ra khá lưu luyến.

Hình thức biểu hiện cụ thể là: đóng cửa hội quán ba ngày, mở đại tiệc. "Cuối cùng cũng tống được thằng nhóc thối này đi rồi, ha ha ha!" Đương nhiên, những lời trong lòng này không thể để lộ ra ngoài.

Trưởng Hội quán Đường đọc diễn văn: "Chúng ta đã tạm biệt một Huấn luyện viên trẻ tuổi ưu tú, xuất sắc, đã thoát khỏi những thú vui sơ cấp." "Tin rằng cậu ấy sẽ mang đến cho liên minh Kanto nhiều kỳ vọng và bất ngờ hơn." "Hãy cùng chúng ta chung tay tiến bước, vui hưởng đêm nay... phụt!" Các học viên Hội quán vã mồ hôi hột.

Trưởng Hội quán, rõ ràng là ngài đang cười trộm mà?!

Bên kia.

Thầy Lục về đến nhà, chuẩn bị sắp xếp hành lý.

Đồ đạc nói không nhiều, nhưng lại có chút không biết bắt đầu từ đâu.

Điều đầu tiên chắc chắn là, con lăn của Sylveon nhất định phải mang theo.

Quả tạ của Gengar... thứ này trông nặng chết đi được.

Nhưng khi Lục Dã nhấc quả tạ lên, lại bất ngờ thấy khá nhẹ nhàng. "Vãi chưởng, mình đã mạnh thế này rồi sao?" Lục Dã vô thức sờ lên đỉnh đầu.

Sau khi xác nhận đường chân tóc vẫn an toàn, Lục Dã lại vào phòng tắm, soi gương một cái.

Ừm... sáu múi bụng vẫn còn.

Không đúng, trọng điểm không phải cái này.

Có lẽ là do ăn nhiều quả Liechi Berry tăng cường tấn công, hoặc là do ngày nào cũng bế Sylveon 25kg.

Sức tay của thầy Lục đã có sự cải thiện rõ rệt. "Lẽ nào mình chính là..." Lục Dã đột nhiên trợn to mắt. "Mega người Thượng Hải?!" 【Đinh!

Theo kiểm tra của hệ thống, thể chất của ký chủ đang ở mức 'gà mờ mạnh hơn một chút'】 "Cút đi, đừng có phá giấc mơ ban ngày của tôi!" "Zeni. ヾ(⌐■_■)" Giữa lúc đó, Squirtle ôm bể cá, từ phòng ngủ đi ra.

Chuyển nhà là một hoạt động nguy hiểm như vậy.

Không mang theo cái bể cá nhỏ yêu quý của mình, làm sao được chứ!

Ánh mắt giao nhau.

Lục Dã nhìn thấy sự chân thành trong mắt Squirtle. "Thôi được rồi..." Lục Dã ôm trán nói: "Dù sao thì không gian bốn chiều của Gengar cũng có thể nhét vừa vali hành lý." "Ghos???" Gengar đầu đầy dấu hỏi.

Bận rộn mãi cho đến tối.

Lục Dã lau mồ hôi, mỉm cười với Togepi đang quạt cho mình: "Vất vả cho em rồi~" Togepi quạt chiếc quạt nhỏ miễn phí của công ty bất động sản, vẫy vẫy bàn tay nhỏ. "Chucky-prrrii~ヾ(●´∀｀●)" "Gâu gâu~~(｀0´)!!" Growlithe đang luyện tập "Gầm Gừ", như một cơn gió lướt qua. "Mày dừng lại cho tao!" Lục Dã đưa tay ra chặn, vò đầu con chó. ...

Tối hôm đó.

Thầy Lục thông báo trên phòng livestream về việc sẽ 'biến mất' một thời gian. "Thầy Lục lại sắp sủi rồi, buồn!" "Cá sủ kho tộ tôi thích ăn~~" Lục Dã ho khan nói: "Không sao, chỉ sủi ba ngày thôi, quay lại sẽ giảng giải chiến thuật mới." "Vãi chưởng, kèo này hời vãi!" "Lẽ nào lại đi lấy cảm hứng?" "Là đi nhậm chức ở Đại học Celadon." Lục Dã nói: "Tiện thể tìm Giáo sư Oak chém gió vài câu." Trên màn hình bình luận trôi qua một loạt 'ha ha ha'. "Đến giờ kể chuyện cười nhạt của thầy Lục rồi!" "Là thật đấy, tôi chính là cái thư mời đó!" Nhưng khi thầy Lục đứng dậy, thực sự quay camera về phía thư mời.

Cả phòng livestream lập tức im phăng phắc.

Vãi chưởng!

Mặt đau quá!

Thầy Lục... lẽ nào thật sự là Bậc thầy, sắp đến Kanto nhậm chức?!

Giây phút này.

Bất kể là thành viên của Đội Hỏa Tiễn, hay nội bộ Cảnh sát Quốc tế.

Hay là các cô Jenny, Joy sùng bái thầy Lục.

Tất cả đều biết được một tin tức.

Thầy Lục, hai ngày nữa, sẽ bay đến sân bay thành phố Goldenrod.

Sóng ngầm cuộn trào.

Cùng một ý nghĩ, nảy sinh trong lòng các thế lực khác nhau.

Nhất định phải đến tận nơi nghênh đón!

Ngày 9 tháng 11, thứ Sáu.

Lục Dã bị một trận gầm gừ đánh thức. "Gâu~~ gâu~~" Vấn đề là tiếng gầm này còn đứt quãng, đến cả ngủ bù cũng không được.

Lục Dã tức giận, lật người xuống giường, vò đầu con chó. "Gâu? (O_o)" Growlithe mắt to mắt nhỏ nhìn, đột nhiên giác ngộ.

Chắc chắn là chiêu thức của mình còn chưa thành thạo, nên mới làm chủ nhân tức giận.

Vẫn phải tiếp tục huấn luyện, cố gắng nắm vững sớm hơn! "Gâu! (` 0´)" Growlithe gầm càng hăng hơn.

Cũng may là biệt thự riêng, cộng thêm hiệu quả cách âm tốt, nên mới không làm phiền đến các hộ dân khác.

Thầy Lục ôm trán.

Đột nhiên cảm thấy, 'chức năng cấm chat' trong nhóm chat quý giá đến nhường nào.

Nhắc mới nhớ, thế giới Pokémon cũng có vật phẩm tương tự như 'khẩu trang' (đùa thôi).

Ví dụ như Machamp sau khi thi triển 'Chém Cổ Họng', có thể khiến đối phương không thể sử dụng các chiêu thức dạng âm thanh.

Lục Dã cúi đầu, nhìn Growlithe, trầm ngâm.

Dường như cảm nhận được ánh mắt của Lục Dã.

Growlithe ngây ngô cười một tiếng: (◑▽◐) ...

Lịch trình hôm nay chủ yếu là đi chào tạm biệt mấy người bạn quen biết.

Bình thường được mọi người chiếu cố, cũng nên có chút biểu thị.

Chị chủ nhà Liễu sau khi nghe Lục Dã sắp chuyển đến Kanto, tỏ

ra khá lưu luyến. "Cậu không cân nhắc ở thêm một thời gian nữa à?" Chị Liễu níu kéo: "Tiền thuê nhà chúng ta có thể thương lượng lại." Lục Dã cười gượng.

Tiền thuê nhà không phải vấn đề... chủ yếu là tôi sợ căn nhà này không chịu nổi áp lực trước!

Thấy Lục Dã đã quyết, chị Liễu đành mỉm cười nói: "Thôi được... căn nhà này sẽ giữ lại cho cậu, cậu muốn quay lại lúc nào cũng được." "Vậy tiền thuê nhà..." "Chuyện nhỏ thôi, không cần đâu." Dì tổ dân phố, chú bảo vệ ở cổng, và đội trưởng công ty trang trí mới khai trương.

Mọi người đều tỏ vẻ tiếc nuối.

Dì tổ dân phố nghĩ rằng, sau này việc phòng chống Meowth hoang lại trở thành một vấn đề lớn.

Chú bảo vệ thì thở dài, nhật ký bảo vệ sau này sẽ thiếu đi một nguồn tư liệu quý giá.

Còn về đội trưởng trang trí, nước mắt lưng tròng.

Mất đi một khách hàng lớn.

Kèo này lỗ nặng!

Ngoài thầy Lục ra, Gengar cũng có vòng xã giao của riêng mình.

Chương 178

Nó thăm dò nhìn Lục Dã một cái, rồi chỉ tay ra ngoài cửa. "Đi thôi, chúng ta cùng đi." Lục Dã mỉm cười nói. "Ghos!" Gengar đối với 'Câu lạc bộ Bò Tót' cũng có tình cảm.

Từ lúc bắt đầu huấn luyện, đến nhận chức huấn luyện viên, rồi làm quản lý.

Nơi đây đã lưu lại con đường từng bước trở nên mạnh mẽ của Gengar.

Tóm lại, nếu không có cái câu lạc bộ này, cuộc sống của thầy Lục biết đâu lại còn tốt hơn một chút...

Lục Dã ho khan một tiếng, cùng Gengar bước vào câu lạc bộ.

Nghe tin Gengar sắp rời đi, cô gái lễ tân cúi gằm mặt, vẻ mặt chán nản. "Tình hình thế nào vậy?" Lục Dã nhìn quanh khung cảnh tiêu điều, hỏi. "Ông chủ mang theo em vợ bỏ trốn rồi." Cô gái lễ tân thở dài: "Chúng tôi hết cách, đành phải đóng cửa nghỉ nghiệp thôi." Câu lạc bộ Huấn luyện viên, ngoài việc xét duyệt nghiêm ngặt, chi phí tu sửa hàng ngày cũng là một khoản không nhỏ.

Vì tình hình kinh doanh không khả quan, thu không đủ chi.

Ông chủ thậm chí còn không cần thiết bị, trực tiếp bỏ trốn.

Vẻ mặt Lục Dã kỳ quặc.

Điều này cũng khá giống phong cách của một số ông chủ phòng gym...

Nói thì nói vậy, cơ sở vật chất bên trong câu lạc bộ thực ra vẫn còn khá hoàn thiện.

Chỉ cần có vốn lưu động rót vào, vượt qua giai đoạn thua lỗ, thu nhập sẽ khá khả quan. "Bây giờ ngay cả huấn luyện viên Gengar cũng sắp đi rồi." Cô gái lễ tân ôm đầu, gục xuống bàn, chán nản nói: "Tôi cũng đi tìm việc thôi..." Gengar lộ vẻ không nỡ, đưa bàn tay nhỏ ra vỗ vỗ lưng cô.

Lục Dã sờ cằm.

Cũng không phải là không có cách.

Tiếp quản một Câu lạc bộ Huấn luyện viên đã đăng ký hợp pháp, dù sao cũng tiết kiệm hơn là mở lại từ đầu.

Đoạn đường này cũng khá tốt, lúc kinh doanh phát đạt, gần như mọi sân tập đều được sử dụng.

Lục Dã cúi đầu nhìn Gengar. "Ghos! (ஐωஐ)" Gengar ngẩng đầu, mắt rưng rưng.

Lục Dã trầm ngâm một lúc.

Ra ngoài, Lục Dã gọi điện cho Matori. "Đã có sẵn thiết bị tương ứng, phí chuyển nhượng khoảng 3 triệu." Matori tò mò hỏi: "Ngài định chuẩn bị một sân tập luyện ạ?" "Không phải tôi, là Gengar." Matori: ???

Lục Dã lại gọi cho Oleana, nhắc đến chuyện tiếp quản sân tập.

Oleana trầm ngâm một lúc, gật đầu nói: "Sân tập luyện...

đúng là một hạng mục đầu tư hot hiện nay." Dựa trên tình hình của 'Câu lạc bộ Bò Tót', Oleana phân tích số liệu, báo cáo với Lục Dã: "Chỉ cần có vốn lưu động rót vào, lợi nhuận sẽ rất khả quan." "Thậm chí, tương lai còn có khả năng mở chuỗi thương hiệu." Oleana hai mắt sáng rực nói: "Ngài tìm được địa điểm này ở đâu vậy ạ?" Còn có chuyện này sao?

Lục Dã ngẩn người, mặt mày quái lạ nói: "Khụ... chuyện này cô không cần hỏi nhiều!" Oleana gật gù ra chiều đã hiểu.

Dù sao thì...

đây là tầm nhìn của một thiên tài kinh doanh như sếp mà!

Cúp điện thoại, Lục Dã sờ cằm.

Vỏn vẹn 3 triệu.

Dựa vào sức nóng của game và thẻ bài, kiếm lại chỉ là vấn đề thời gian.

Cũng coi như là bước đầu tư đầu tiên của The Pokemon Company vào lĩnh vực kinh doanh thực tế.

Vỗ vỗ Gengar đang chán nản, Lục Dã cười nói: "Đừng hoảng, tôi có cách rồi." "Ghos?" ...

Tối hôm đó, sân tập luyện mở cửa trở lại.

Matori và Oleana.

Hai nhân tài quản lý hàng đầu thế giới, chỉ trong một buổi chiều, đã khiến câu lạc bộ này hồi sinh.

Hạ Tuyền và cô gái lễ tân kinh ngạc đến trợn tròn mắt. "Chúng ta... không cần đổi việc nữa sao?" "Huhu...

Huấn luyện viên Gengar! ∧(;´Д｀∧)" Đội trưởng thi công đầy kính nể: "Không ngờ, cuối cùng vẫn là nhận được đơn hàng của ngài!" Lục Dã: "Khách sáo rồi." Đầu tư vào sân đấu, lại nợ thêm một khoản tiền.

Nhưng việc kinh doanh của công ty đang tiến triển tuần tự, cũng không phải là chuyện xấu.

Ừm... trong kinh tế học, lỗ kế hoạch ngược lại có thể thúc đẩy tăng trưởng tiêu dùng.

Đây có lẽ là tình trạng hiện tại của thầy Lục.

Mọi chuyện tạm ổn.

Gengar nhậm chức ông chủ của Sân đấu, chức danh lại một lần nữa thăng cấp.

Từ học viên, huấn luyện viên, quản lý, rồi đến ông chủ.

Cứu vãn cuộc khủng hoảng của sân đấu, Gengar lại một lần nữa trở thành người hùng trong lòng mọi người.

Lục Dã mỉm cười, làm xong việc rồi lặng lẽ rời đi.

Gió đêm dịu dàng.

Đi trên đường về nhà, Gengar dùng lưỡi thân mật liếm Lục Dã, vui vẻ cười lớn. "Mày im mồm đi!!" "Ghos! o(*≧▽≦)tsu" Lơ lửng trên đầu thầy Lục, Gengar nhe răng cười, ngước nhìn bầu trời đầy sao.

Sửa sang lại sân đấu, còn mua nhiều thiết bị như vậy... là để sau này khi về Thượng Hải, mọi người có thể huấn luyện tốt hơn sao?

Ý của chủ nhân, đã truyền đạt đến rồi~~! ...

Về đến nhà.

Lục Dã mở nhóm chat.

Red: Thầy Lục ngày mai đến Kanto ạ?

Thầy Lục: Cậu nhớ nhầm rồi, là ngày kia.

Erika che miệng cười khúc khích: "Là hai giờ chiều mai, nếu hai người muốn giao lưu, có thể sử dụng Hội quán của thành phố Celadon nhé." Một giọt mồ hôi lạnh chảy dài trên trán Lục Dã.

Red mỉm cười nói: "Thôi ạ... gần đây tôi định tu hành thêm một thời gian ở núi Silver." Lục Dã thở phào nhẹ nhõm.

Câu nói tiếp theo của Red lại khiến sắc mặt Lục Dã biến đổi. "Đợi

sau khi tu hành kết thúc, sẽ đến thách đấu thầy Lục!" Sabrina đương nhiên gật đầu: "Thành phố Goldenrod à, tôi sẽ đến đón." Erika mỉm cười, ẩn ý nói: "Nếu nhận chức ở Celadon, hay là để tiểu nữ tử dẫn đường sẽ tốt hơn nhỉ." Yellow reo hò: "Tuyệt quá, em cũng ở thành phố Goldenrod, ngày mai em cũng qua!" Vẻ mặt Lục Dã kỳ quặc.

Hóa ra mình có tiếng tăm đến vậy sao?

Nhiều người ra đón thế này, chẳng lẽ Cynthia cũng... "Reng——" Dòng suy nghĩ bị cắt ngang, nhìn vào cuộc gọi đến.

Thầy Lục há hốc miệng.

Cynthia: "Ngày mai mấy giờ." Lục Dã lắp bắp: "Hai, hai giờ chiều, sân bay thành phố Goldenrod." Cynthia: "Được." Điện thoại cứ nối tiếp nhau.

Sau Cynthia, Matori cũng gọi đến. "Sư phụ, ngày mai tôi sẽ cử người đến đón ngài." Sắc mặt Lục Dã hơi biến đổi: "Cái này thật sự không cần đâu, tôi sợ các cô bị lộ!" "Chuyện này ngài không cần lo lắng." Matori nói: "Ba tên ngốc đó tuy năng lực không tốt, nhưng tài năng chạy trốn thì thuộc hàng nhất lưu." Cái quỷ gì vậy?

Meowth, Jessie, James cũng muốn qua đây?! "Reng——" Điện thoại lại vang lên.

Trên trán Lục Dã nổi lên một dấu 'thập': "Có thôi đi không hả!" Lần này người gọi đến là Cảnh sát Quốc tế, biệt danh 'Looker'.

Looker cười sảng khoái: "Ngài Lục Dã, tôi nghe trên livestream rồi, ngày mai là chuyến bay mấy giờ vậy?" Vẻ mặt Lục Dã kỳ quặc: "Cầu xin các vị, thật sự không cần thiết phải ra đón đâu!" "Thế sao được!" Looker hừ hừ cười: "Đừng xem thường Cảnh sát Quốc tế chứ!

Ngày mai dù có phải đợi cả ngày, tôi cũng sẽ đợi được ngài!"

Nghe ông nói cứ như là sắp đến bắt tôi vậy!

Điện thoại cuối cùng cũng im bặt.

Lục Dã ngồi trên ghế sofa, đếm những nhân vật có thể sẽ có mặt vào ngày mai... "Gengar, cho tao mượn ngón tay!" "Ghos?" Vào ngày cuối cùng trước khi lên đường.

Chủ nhóm Bậc thầy, Cán bộ Đội Hỏa Tiễn, Thanh tra Cảnh sát Quốc tế; người tiên phong trong cải cách thời trang, người sáng lập chiến thuật 'Beat Up', đối tượng hẹn hò của Cynthia.

Thầy Lục ngẩng đầu nhìn trời.

Ngừng suy nghĩ. ...

Đêm dịu dàng.

Lục Dã và các nhóc tì nằm trên ban công, hóng làn gió đêm hiu hiu. "Để tôi tĩnh tâm một chút." Lục Dã lẩm bẩm.

Ánh sao hôm nay rất rực rỡ.

Lúc về, Lục Dã đã ngắm suốt cả quãng đường.

Gengar lơ lửng giữa không trung, dùng bàn tay nhỏ đếm sao.

Togepi nằm trên đầu thầy Lục, đã bắt đầu ngáy khò khò.

Squirtle cảnh giác xung quanh, đề phòng những kẻ mặc đồ đen hoặc bom có thể xuất hiện.

Growlithe mặt mày ngơ ngác.

Gió nhẹ thổi qua chiếc nơ bướm của Sylveon.

Dải ruy băng màu hồng buộc trên cánh tay Lục Dã không hề lay động. "Eievui o(´^｀)o" Không hiểu vì sao, Sylveon khẽ hừ một tiếng.

Lục Dã hoàn hồn, nhìn quanh.

Chỉ trong nửa năm ngắn ngủi.

Từ một người sống một mình, đến khi thu phục được năm con Pokémon.

Dường như đã trải qua rất nhiều, nhưng lại trôi qua trong chớp mắt.

Ánh sao chiếu lên khuôn mặt tuấn tú của thầy Lục.

Một nụ cười dịu dàng từ từ hiện lên trên mặt anh. "Mọi người." "Chúng ta hãy cùng nhau bước lên một hành trình mới nhé!" Quyển thứ hai - Cuộc phiêu lưu kỳ diệu của thầy Lục - Vô địch Liên Minh, không phải là có tay là được sao?

Ngày 10 tháng 11, thứ Sáu.

Sau khi thu dọn hành lý, Lục Dã và đám nhóc chuẩn bị lên đường.

Ngoài việc xin nghỉ livestream ba ngày, công việc ở The Pokémon Company, dưới sự quản lý của Oleana, các dự án đều đang tiến triển ổn định.

Oleana đề nghị Lục Dã nên thành lập một chi nhánh công ty ở Kanto để tiện cho việc mở rộng kinh doanh ở nước ngoài.

Đề xuất này tuy khiến Lục Dã có chút động lòng, nhưng tất cả đều cần đến những đồng bạc trắng xóa.

Trông thì có vẻ rất giàu, nhưng thực chất Thầy Lục đang nợ ngập đầu, tâm trạng có hơi khó tả.

Lừa đảo để trở thành người giàu nhất từ game à?

Nhưng dù sao đi nữa, muỗi có nhỏ thì cũng là thịt.

Chương 179

Livestream, game, hay các ngành nghề khác, Thầy Lục cũng không có ý định từ bỏ.

Trời trong xanh, những vệt mây lững lờ trôi trên bầu trời xanh thẳm.

Lục Dã kéo vali, sau lưng là một con Gengar đang lơ lửng, tiến về phía sân bay. "Bưi~" Sylveon tao nhã ngồi trên tay kéo vali, bộ dạng hờn dỗi.

Không được bám trên vai, không vui chút nào ~(°`~´°) Chuyến đi đến Kanto không xa, khoảng bốn năm tiếng.

Do là thế giới song song nên vẫn có chút khác biệt so với nguyên mẫu trong ký ức của Lục Dã.

Lên máy bay, Lục Dã nhắm mắt dưỡng thần.

Gengar lè lưỡi dài, quét sạch suất ăn trên máy bay, từ trong bụng bốn chiều lôi ra một lon Coca-Cola lạnh, khe khẽ uống một ngụm. "Ghos! (*≧▽≦)" Thời gian trôi qua nhanh chóng, Lục Dã bị tiếng chuông báo thức điện thoại đánh thức. "Đến nơi rồi à?" Lục Dã ngáp một cái rồi nói: "Đi thôi, Gengar." "Ghos!" Gengar gật gật đầu.

Nó áp mặt vào cửa sổ, ngóng nhìn mặt đất ngày càng gần, mắt lóe lên những ngôi sao nhỏ.

Huấn luyện viên mới, Nhà thi đấu mới...

Ta, Gengar, đến đây! (๑`▽´๑)۶ ...

Kanto, thành phố Viridian.

Cô gái với mái tóc đuôi ngựa màu vàng ngẩng đầu xác định

phương hướng, đẩy xe đạp đi về phía thành phố Saffron.

Nhìn xuống điện thoại, Yellow gõ chữ: "Thầy Lục, thầy đến chưa ạ?" Sân bay thành phố Saffron.

Thầy Lục đang xách vali, sau lưng là Gengar lơ lửng, có chút căng thẳng nhìn quanh. "Tôi xuống máy bay rồi, đang chuẩn bị ra sảnh lớn đây." "A, em qua ngay đây!" Yellow vội vàng kêu lên một tiếng, rồi đạp xe lao đi như bay.

Ở một phía khác.

Lục Dã có vẻ mặt kỳ quái.

Jenny với mái tóc xanh lá, váy hơi ngắn, đang mỉm cười đi về phía này.

Bên cạnh cô là một người đàn ông mặc áo gió màu nâu, chính là ngài Looker của Cảnh sát Quốc tế.

Màn chào đón hoành tráng thế này khiến trán Lục Dã đổ một giọt mồ hôi lạnh.

Bọn Meowth qua đây, chắc sẽ không có vấn đề gì đâu... nhỉ? ...

Bên trong sân bay thành phố Saffron, sàn đá cẩm thạch sáng bóng như gương.

Bộ ba Team Rocket lén lén lút lút, nấp ở góc tường quan sát. "Admin đâu?" "Chính là người đó đó, Meowth." "Anh ấy, anh ấy... sao lại bị Jenny tra hỏi thế kia." James luống cuống nói: "Chúng ta phải đi cứu Admin!" "Đồ ngốc!" Jessie đấm một cú vào đầu James. "Đây là Jenny mà chúng ta gặp trong lần diễn tập trước, là bạn cũ của Admin đấy!" "Vậy sao, Meowth?" Meowth nghiêng đầu. "Mà này, Jessie, làm sao cậu nhận ra được vậy, Meowth?" Jessie đắc ý ngẩng đầu: "Giữa phụ nữ với nhau, tự nhiên sẽ để ý đến trang phục của đối phương." "Cô Sĩ quan Jenny kia khá là tâm cơ khi cắt ngắn váy đi, tất nhiên

không thoát khỏi mắt của Jessie này rồi." "Thì ra là vậy..." "So~nans~" Wobbuffet vừa ló đầu ra đã bị ba người đang hoảng hốt ấn trở vào. "Đừng có tự tiện chui ra chứ!" "Vừa nãy có tiếng động gì thì phải?" Jenny đang nói chuyện với Thầy Lục, quay đầu lại nhìn. "Chắc là du khách nào đó làm rơi đồ thôi!" Lục Dã cười gượng, lén liếc về phía góc tường.

Áo gió, mũ, kính râm kinh điển, đến cả màu tóc cũng chẳng thèm đổi.

Cái màn ngụy trang này của bộ ba Team Rocket, ai nhìn mà chẳng nhận ra ngay!

Mấy người gan vậy mà cũng dám nghênh ngang ra đón máy bay à?

Looker, Cảnh sát Quốc tế mặc áo gió màu nâu, bắt tay Lục Dã. "Cuối cùng cũng tóm được anh!" "Hả?" "Khụ... bệnh nghề nghiệp." Looker ho một tiếng rồi nói: "Ý tôi là, chào mừng anh đến Kanto!" "Khách sáo quá, cũng không cần phải đặc biệt ra đón đâu." Lục Dã nói. "Sao được chứ, dù gì anh cũng là người của chúng ta mà!" Looker cười nói.

Jenny nhìn hai người, ngạc nhiên hỏi: "Thầy Lục, cũng là thành viên của Cảnh sát Quốc tế sao?" "Đúng vậy." Looker sờ cằm: "Tính ra, cấp bậc còn cao hơn tôi hai cấp đấy." Kể từ sau khi Lục Dã công bố video Thuận Gió, nội bộ Cảnh sát Quốc tế đã đưa ra đánh giá rất cao.

Looker có tâm trạng hơi khó tả.

Có lẽ chẳng bao lâu nữa, thành viên do chính mình chiêu mộ này sẽ trở thành sếp trực tiếp của mình mất...

Jenny của thành phố Celadon mở to mắt, kinh ngạc nhìn Lục Dã.

Chẳng trách Thầy Lục có thể sáng tạo ra 'chiến thuật Vây Đánh'...

Nghĩ lại, chắc cũng không thể tách rời khỏi kinh nghiệm 'Cảnh sát Quốc tế' của thầy ấy. "Gâu!" Thấy người quen, Growlithe vẫy đuôi, thân mật cọ vào bắp chân Jenny. "Đây là..." Jenny thăm dò nhìn Lục Dã. "Chính là con mà cô đã giao cho tôi." Lục Dã gật đầu.

Growlithe của Thầy Lục chính là được mang về từ sở cảnh sát thành phố Celadon.

Thành phố Celadon cách thành phố Saffron không xa, đây cũng là một trong những lý do Jenny đến đón. "Trông khác quá, suýt nữa không nhận ra." Jenny vỗ vỗ Growlithe, đứng dậy chào theo kiểu quân đội: "Tóm lại...

Thầy Lục, tôi xin thay mặt gia tộc Jenny của liên minh Kanto, chào mừng chuyến viếng thăm của ngài." "Ngoài ra, do các cô Joy không thể có mặt, họ cũng nhờ tôi gửi lời hỏi thăm đến ngài." Jenny mỉm cười nói: "Hy vọng ngài sẽ có một chuyến đi khó quên!" Lục Dã có vẻ mặt phức tạp.

Đã khó quên lắm rồi đấy.

Lát nữa mà thêm người nữa, cảm giác tình hình sắp mất kiểm soát rồi!

Lục Dã đang suy nghĩ thì một bóng hình xinh đẹp trong bộ Kimono, hai tay chắp lại, đoan trang bước tới. "Thầy Lục." Erika, đeo băng đô, mái tóc ngắn ngang tai, mỉm cười nói: "Chào mừng thầy đến Kanto." ... "Làm sao bây giờ!" Nhìn đám người tụ tập quanh Lục Dã ngày càng đông, bộ ba Team Rocket toát mồ hôi hột. "Nếu chúng ta không ra ngoài, sẽ không hoàn thành được nhiệm vụ của tổ chức mất!" "Đợi, đợi thêm chút nữa đi." James nói giọng khàn khàn: "Ít nhất cũng phải đợi Sĩ quan Jenny đi đã chứ!" "Tớ không đợi được nữa!

Cứ thế này, Admin sắp bị lộ rồi!" Jessie nghiến răng, định xông

lên, khiến Meowth và James vội vàng cản lại. "Cậu ra ngoài mới làm lộ Admin đó, Meowth!" "Đúng vậy, với chỉ số IQ của Jessie, đừng có gây thêm rắc rối cho Thầy Lục nữa!" "Cậu nói cái gì?!" Trán Jessie giật giật, nắm chặt nắm đấm, giọng đột nhiên a lên the thé: "A!

Cán...

Admin!" Meowth và James ngẩn người.

Quay đầu lại, lập tức mồ hôi tuôn như mưa.

Mái tóc đen dài, áo tím, vẻ ngoài lạnh lùng và thần thái cao ngạo.

Một trong ba cựu Admin của Team Rocket.

Sabrina. "Ba người các ngươi, đang làm gì ở đây?" Sabrina lạnh lùng hỏi. "Chúng... chúng tôi đến...

đón...

đón Thầy Lục!" James lắp bắp trả lời.

Sabrina dùng ánh mắt sắc bén dò xét bộ ba.

Khí thế áp đảo này khiến họ toát mồ hôi như tắm.

Trước mắt bất giác hiện lên nụ cười của Thầy Lục.

Bộ ba Team Rocket nước mắt lưng tròng.

Quả nhiên, ở dưới trướng Thầy Lục vẫn là hạnh phúc nhất! "Tôi không còn là Admin nữa." Sabrina vén mái tóc đen. "Lục Dã mới là người đó." Trong lúc Team Rocket im hơi lặng tiếng, lại rầm rộ đón chào Admin mới.

Xem ra, ông chủ Giovanni đã quyết định để Lục Dã tiếp quản chi nhánh Kanto rồi sao?

Đây cũng chưa chắc đã là chuyện xấu...

Sabrina khẽ nhếch mép cười, đi trước: "Đi theo." "Gì cơ?" Bộ ba

ngây người tại chỗ. "Các ngươi không phải muốn đi đón Thầy Lục sao?" Sabrina nhướng mày: "Đi, cùng nhau." ...

Tình hình may mà chưa vượt khỏi tầm kiểm soát.

Erika và Jenny của thành phố Celadon cũng quen biết nhau, nói chuyện rất vui vẻ.

Chú cảnh sát hình sự tuy bị cho ra rìa, nhưng cũng bắt chuyện với Lục Dã. "À mà, nếu phát hiện ra tung tích của Team Rocket, có thể báo cho tôi." Looker nghiêm túc nói: "Tôi đang toàn lực điều tra hành tung của Giovanni." Lục Dã đáp lời đầy chính nghĩa: "Nhất định!

Đây là việc trong phận sự của tôi!" Trong lúc nói chuyện, một luồng khí thế lạnh lẽo khiến Erika bất giác nhíu mày.

Tuy cùng ở trong một nhóm chat... nhưng cô không thích Sabrina, người đã từng gây ra đại khủng hoảng ở Kanto.

Nhìn Sabrina đang đi tới, mắt Erika cong thành hình trăng khuyết, mỉm cười nói: "Tiểu nữ tử hình như đã nói, chỉ cần tiểu nữ tử ra đón là được rồi, thưa tiểu thư Sabrina?" "Thành phố Saffron, thuộc phạm vi quản hạt của tôi." Sabrina bình thản nói: "Tôi có tư cách hơn cô, thưa quý cô Erika." Quý, quý cô?

Nụ cười của Erika càng thêm dịu dàng. "Trong giờ làm việc, Thủ lĩnh nhà thi đấu lơ là nhiệm vụ, tiểu nữ tử với tư cách là chủ tướng Kanto, hình như có quyền báo cáo lên liên minh." "Không sao cả." Sabrina khoanh tay, lười biếng nói. "Dù sao một số giáo viên đại học nào đó cũng chẳng khá hơn là bao." "Dạy học育人, là phương tiện quan trọng để nâng cao thực lực của Kanto." "Mở lớp huấn luyện năng lực tâm linh, tôi có tư cách nói câu này hơn cô chứ nhỉ?" Những tia lửa vô hình va chạm trong không trung.

Rõ ràng là tia lửa bắn ra tứ phía, nhưng xung quanh lại tràn ngập

một luồng khí lạnh. "Tôi, tôi còn có việc, đi trước một bước nhé!" Jenny toát mồ hôi hột, vội vàng rút khỏi hiện trường.

Chú cảnh sát hình sự nuốt nước bọt, thầm liếc nhìn ba người ăn mặc kỳ dị bên cạnh Sabrina.

Bọn họ rốt cuộc là ai.

Mà có thể trụ được lâu như vậy trong một khung cảnh sát khí ngập trời thế này!

Tuy bề ngoài tỏ ra bình tĩnh.

Nhưng dưới lớp ngụy trang, chân của bộ ba Team Rocket đã run như cầy sấy.

Nhiệm vụ đón người này.

Quả thực còn khó hơn gấp trăm lần việc gãi ngứa cho con Pikachu của thằng nhóc kia! "Đáng sợ quá!" Bộ ba Team Rocket gào thét trong lòng.

Đứng giữa giao điểm của hỏa lực.

Lưng Thầy Lục lạnh toát.

Mấy người muốn đánh thì ra ngoài mà đánh!

Lát nữa còn khối người tới đấy, chừa chỗ ra đi chứ!

Lặng lẽ lau mồ hôi lạnh, Lục Dã cầm điện thoại lên xem.

Yellow: Thầy Lục, em bị lạc đường rồi (′▽`〃) Thầy Lục: ???

Yellow: Lúc vào rừng Viridian, em không cẩn thận mải nói chuyện với Butterfree, thế là lạc đường luôn ạ.

Thầy Lục: [À này.jpg] Yellow: Xin lỗi xin lỗi!

Cho em thêm chút thời gian nữa, em sẽ đến ngay!

Thầy Lục: Không sao, cậu cứ ra khỏi rừng rồi nói...

Yellow cười hì hì gãi đầu: "Charizard của tiền bối Red đã đến tìm em rồi ạ." "Một lát nữa chắc là ra được thôi ạ ~(* ▽ *)" Lục Dã nhất thời cạn lời.

Rõ ràng là cậu tính toán cả rồi, Yellow!

Chương 180

Nói mới nhớ, Red ở núi Silver, quả nhiên vẫn thu phục được Charizard...

Lục Dã trầm ngâm một lúc.

Ngẩng đầu lên, Sabrina và Erika vẫn đang giằng co. "Lát nữa vẫn còn người đến sao?" Erika nở nụ cười như gió xuân. "Chắc, chắc vậy." "Hôm nay Nhà thi đấu đóng cửa." Sabrina khoanh tay, nhắm mắt nói: "Tôi có thể đợi." "Tiểu nữ tử cũng vậy ~" Meowth lặng lẽ đi đến sau lưng Lục Dã, chọc vào eo anh: "Sếp...

Admin, chúng ta có thể đi trước được không, Meowth?" "Đừng hòng!" Lục Dã nghiến răng nói: "Các ngươi một đứa cũng đừng hòng chạy!" "Hic!" Mặt bộ ba Team Rocket tái mét.

Lúc này, chú Looker ho khan một tiếng, vẻ mặt phức tạp nói: "À, cái đó, thưa ngài cảnh thị, tôi còn có nhiệm vụ, xin phép rút lui trước!" Nhìn bóng lưng của ngài cảnh sát hình sự.

Meowth ngẩn người, gãi đầu nói: "Admin... ngài cảnh thị đó, đang gọi ngài sao, Meowth?" "Đúng vậy." Lục Dã gật đầu. "Thực ra tôi là cảnh sát." "Ha ha, ngài thật biết đùa, Meowth." "Đúng đúng, làm gì có chuyện trùng hợp như vậy chứ!" Tuy miệng thì xua tay, nhưng bộ ba Team Rocket đã mồ hôi đầm đìa.

Cảm giác... thân phận của Admin, không hề đơn giản như vẻ bề ngoài! ...

Dường như cảm thấy cứ giằng co thế này cũng không phải là cách.

Meowth nghiến răng.

Kéo Jessie và James đến một góc. "Chúng ta cứ như thế này, như thế này, Meowth~~" "Có được không đó!" Jessie nghi ngờ nhìn Meowth. "Lỡ xảy ra chuyện gì, thì không hay đâu." James do dự nói. "Hừ hừ, đây chính là lúc để kiểm tra lòng trung thành của chúng ta, Meowth!" Meowth chống nạnh, hừ hừ nói: "Chỉ cần cứu được Admin, nhất định sẽ để lại ấn tượng tốt cho ngài ấy, đến lúc đó ngài ấy lại nói tốt vài câu với ông chủ Giovanni~~" "Hê hê hê." Ba người đồng thanh cười: "Cảm giác thật tuyệt vời!" ...

Sân bay thành phố Saffron.

Một con Garchomp từ trên trời hạ xuống, gây ra một trận xôn xao. "Đó là...

Nhà vô địch Sinnoh?" "Sao cô ấy cũng đến đây!" "Đây là sảnh đón khách mà, chẳng lẽ là một nhân vật tầm cỡ nào đó trong giới học thuật?" Người đẹp tóc vàng mặc áo gió đen, tiện tay thu Garchomp vào PokéBall.

Gót giày cao gót chạm đất, mang theo sức hút và khí chất không thể xem thường.

Chú cảnh sát hình sự đang ngồi trên bậc thềm ăn bento, khó khăn nuốt xuống nắm cơm.

Một ý nghĩ hoang đường nảy ra trong đầu ông.

Chẳng lẽ, cô ấy cũng đến để...

đón Thầy Lục?!

Trong sảnh đón khách.

Tiếng giày cao gót quen thuộc vang lên, tim Thầy Lục đập thót một cái.

Ánh nắng ngoài sân bay thật chói mắt, Cynthia đi tới, vừa đi vừa

gài PokéBall vào bên hông thon thả.

Cái cảm giác như đang cầm dao phay này khiến Lục Dã khó khăn nuốt nước bọt.

Rõ ràng mình chẳng làm gì cả.

Sao mình lại hoảng thế này?

Ánh mắt của Sabrina và Erika giao nhau, cũng lộ vẻ kinh ngạc.

Thầy Lục... còn có quan hệ với Nhà vô địch Sinnoh?

Ánh nắng ưu ái chiếu rọi.

Đi đến bên cạnh Lục Dã.

Người đẹp tóc vàng với chiều cao vượt trội, gật đầu chào: "Tôi đến muộn." BÙM!

Lúc này, sân bay đột nhiên xảy ra náo loạn.

Jessie và James mặc đồng phục Team Rocket, cười ngạo nghễ: "Mau giao hết PokéBall của các ngươi ra đây!" Nhân lúc đám đông hỗn loạn, ánh mắt của ba người đẹp cũng bị thu hút qua đó.

Nguy cơ của bãi Tu La, nhất thời được hóa giải!

Meowth điều khiển máy móc, thầm giơ ngón cái với Lục Dã.

Admin.

Chúng tôi chỉ có thể giúp ngài đến đây thôi!

Hốc mắt Lục Dã đột nhiên có chút ẩm ướt.

Cảm ơn các ngươi, Team Rocket! "Garchomp!" Mái tóc vàng bay bay, Cynthia ném PokéBall ra, hét lên: "Long Thần Bất Phá!" BÙM!

Trần nhà của sảnh chờ bị phá một lỗ lớn.

Bộ ba Team Rocket hóa thành sao băng, hét thảm: "Cảm giác thật

đáng ghét!" Nhìn ngôi sao băng lấp lánh, Thầy Lục lau mồ hôi lạnh.

Bị Garchomp thổi bay mà trông cũng chẳng sao cả...

Thể chất của các ngươi đã không còn là của con người nữa rồi! ...

Cùng với sự phá đám của bộ ba Team Rocket.

Cảnh tượng gần như là bãi Tu La này cũng đã trôi qua một cách bình an.

Sabrina cảm thấy nhàm chán, vẫy tay, trở về Nhà thi đấu tiếp tục hành hạ tân binh.

Erika cũng là người 'biết đọc không khí', khẽ cúi người mỉm cười nói: "Vậy, tiểu nữ tử sẽ ở Đại học Celadon, chờ đợi ngài đến." "Yên tâm." Lục Dã ho khan nói: "Ngày mai nhất định sẽ đến!" Sân bay vừa rồi còn náo nhiệt, giờ đây bỗng chốc yên tĩnh trở lại.

Cynthia nhìn chằm chằm Lục Dã, như đang suy nghĩ điều gì đó. "Làm gì vậy?" "Tôi đang nghĩ, có phải đã rất lâu rồi không gặp." "Đúng vậy, đã 44 ngày rồi." Lục Dã nghiêm túc nói.

Cynthia hơi sững lại, quay mặt đi: "Tóm, tóm lại, vào ở trước đã." "Hả?

Tôi còn chưa đặt phòng mà." "Tôi đặt rồi." Cynthia nói: "Tôi ở thành phố Saffron cũng có một căn biệt thự riêng." Lục Dã: ???

Khi tôi gõ ra dấu chấm hỏi.

Không phải tôi có vấn đề, mà là cô có vấn đề!

Bước ra khỏi sân bay, ngẩng đầu nhìn trời.

Lục Dã chấn động trong lòng.

Đây chẳng lẽ chính là...

Ở rể Sinnoh, trở về Kanto?! ...

Lúc này.

Yellow, vẫn đang trên đường đến đón. "Tiền bối Red ơi~(′▽`〃)" Trong Nhóm chat.

Yellow: @Thầy Lục, em sắp đến sân bay rồi ạ~! [Video] Nhìn từ video, Yellow đã cưỡi lên Charizard, lúc này đang cầm điện thoại quay lại những tầng mây mù.

Green ngạc nhiên nói: "Không phải chuyến bay lúc 2 giờ sao?

Bây giờ đã gần 4 giờ rồi mà." "Ừm... nói ra thì dài dòng ạ." Yellow lén liếc nhìn bóng lưng mặc áo khoác đỏ trước mặt, ngượng ngùng gãi đầu.

Thầy Lục: Không cần qua đâu, tôi sắp về đến nhà rồi.

Yellow: Hả! ∑(つ°Д°;)つ "Làm gì có chuyện để khách đợi lâu như vậy chứ." Blue Oak bất lực nói. "Xin lỗi xin lỗi! (T▽T)" "Cậu không sao là được rồi." Lục Dã nói: "Lần sau vẫn còn cơ hội gặp mặt mà." Brock gật đầu nói: "Thành phố Saffron có Tàu điện từ đi thẳng đến các thành phố, tổ chức tụ tập quả thực cũng tiện hơn." Falkner: Em cũng muốn đến!!

Crystal vỗ trán nói: "Đừng có tự tiện gây rắc rối cho Thầy Lục chứ, Falkner!" "Rõ ràng Thầy Lục cũng rất chào đón tớ mà!" Falkner hừ hừ nói.

Thầy Lục: Tôi không có, đừng nói bậy. [Đá bay đầu chó lầu trên] Falkner: ???

Sau khi tiến hành màn bắt nạt thường lệ với Falkner.

Erika trả lời: "Thầy Lục, ngày mai đến Đại học Celadon báo danh, tiểu nữ tử sẽ đến dẫn đường." Thầy Lục: Phiền cô rồi!

Tắt giao diện trò chuyện.

Lục Dã nhìn bóng người mặc áo gió đen phía trước.

Tính cả lần đến Sinnoh, cũng là Cynthia ra đón.

Cảm giác có người chờ đợi này...

Ừm... có chút ấm lòng!

Nhiệt độ đầu đông, mang theo chút ẩm lạnh.

Cynthia mặc chiếc áo gió đen dày dặn, cổ áo là khăn quàng cổ màu đen có lông.

Mái tóc vàng như thác nước rũ xuống, che đi nửa bên mắt trái.

Dường như cảm nhận được ánh mắt của Lục Dã, Cynthia quay khuôn mặt tinh xảo lại. "Hửm?" "Tôi đang nghĩ, có phải cô rất lạnh không." "Cũng tạm." Cynthia đút tay vào hai bên túi áo, mỉm cười nói. "Lát nữa làm cho cô Coca-Cola gừng." Lục Dã nói.

Cynthia chớp mắt, dường như không hiểu đây rốt cuộc là đồ uống hay là tên món ăn. "Ghos! (¯ ¯)" Gengar lơ lửng giữa không trung, dường như đã ngửi thấy mùi thơm của bữa tối, khóe miệng đã chảy nước miếng... ...

Thành phố Saffron là một siêu đô thị điển hình.

Nhà cao tầng, cầu vượt, tàu điện ngầm và đường cao tốc trong thành phố tỏa đi khắp nơi.

Biệt thự của Cynthia, dường như cách đây rất xa.

Lục Dã đang suy nghĩ.

Cynthia dẫn Lục Dã đến bên cạnh một chiếc xe mui trần màu đen trước nhà ga. "Biết lái xe không?" Cynthia lắc lắc chìa khóa xe trong tay.

Lục Dã ngẩn người.

Sân bay nào cũng đậu sẵn xe thể thao...

Đây chẳng lẽ là thế giới của các phú bà các cô?! "Tôi lái xe siêu đỉnh!" Lục Dã kiêu ngạo nói.

Cynthia mỉm cười vén mái tóc vàng, mở cửa ghế lái của chiếc xe mui trần. "Anh lần đầu đến đây... vẫn là để tôi lái đi." Khuỷu tay đặt lên cửa sổ xe, Cynthia nghiêng đầu về phía Lục Dã. "Lên xe." Thầy Lục nhíu mày.

Lên, hay không lên.

Đây không nghi ngờ gì là một quyết định cực kỳ khó khăn.

Chương 181

Sau khi suy nghĩ 0.05 giây, Thầy Lục dứt khoát nói: "Đến đây!" ...

Trời dần tối, ráng chiều nhuộm vàng cả bầu trời.

Ghế xe mui trần, gió chiều hiu hiu. "Nghe nhạc không?" "Sao cũng được." Cynthia mở dàn âm thanh trên xe.

Giai điệu vang lên, đột nhiên khiến cô có chút thất thần.

Sau đó, máu dồn lên dái tai, nhuộm một màu hồng anh đào xinh đẹp. "Uchiagehanabi?" Lục Dã ngạc nhiên nói: "Đây không phải là bài hát tôi viết sao." Cynthia 'ừ' một tiếng, im lặng đánh lái. "Cô nghe suốt à?" "...

Ừm." "Còn là phát lặp lại?" Cynthia im lặng, từ từ thở ra một hơi, mỉm cười nói: "Đến rồi, xuống xe." Cú phanh gấp này khiến Gengar đang ngồi trên đùi Thầy Lục đâm đầu vào thùng bỏng ngô. "Ghos? (*⊙~⊙)" Gengar lè lưỡi, liếm sạch bỏng ngô dính trên mặt.

Lần này tôi không có lên tiếng đâu nhé.

Không thể trách tôi được! ...

Xuất hiện trước mắt là một căn biệt thự song lập.

Phong cách đơn giản đen trắng, đài phun nước Dewgong trong sân, tiếng nước róc rách.

Bên trong, đèn chùm màu cam bật sáng, phòng khách trải thảm dệt thủ công, rộng rãi và sáng sủa.

Nhìn chung, so với căn biệt thự Thầy Lục thuê trước đây, đắt hơn không ít.

Thầy Lục nhìn trời, có chút muốn khóc.

Đột nhiên không muốn cố gắng nữa thì phải làm sao?

Cùng với một tia sáng đỏ lóe lên, các Pokémon của Cynthia lần lượt xuất hiện. "Xì pa~~" Spiritomb vẫy cành lá, có chút e thẹn chào Lục Dã.

Lucario và Garchomp, khoanh tay, ánh mắt không mấy thiện cảm nhìn chằm chằm Lục Dã. "Ghos! ヾ(ﾟ∀ﾟゞ)" Gengar cũng tự nhiên như ở nhà, ôm lon Khối Năng Lượng, lơ lửng tiến lên.

Lucario và Garchomp liếc nhau, bất giác nuốt nước bọt.

Một lát sau.

Ba con Pokémon lại khoác vai bá cổ nhau, tràn ngập không khí hòa thuận. "Chất lượng của những Khối Năng Lượng này... hình như lại tăng lên rồi?" Cynthia có chút kinh ngạc nói. "Kết hợp phương pháp nấu ăn của Pokémon." Lục Dã ho khan gật đầu: "Nhìn chung, coi như là cải thiện khẩu vị." "Con người cũng có thể ăn được." Lục Dã bổ sung. "Thì ra là vậy..." Cynthia như có điều suy nghĩ gật đầu. "Đúng rồi... cô lần này đến Kanto, là để tham gia Đại hội Liên minh à?" "Hả?" Lục Dã ngẩn người: "Tại sao lại nghĩ như vậy." "Bởi vì hai tháng nữa, là Đại hội Cao nguyên Indigo rồi." Cynthia nói: "Nếu đăng ký bây giờ, vừa kịp để thẩm định quy trình đấy." Đại hội Liên minh là nơi tốt nhất để kiểm nghiệm đội hình.

Tên ngốc kia mỗi năm đều mang đội hình mới đến Đại hội Liên minh, cũng từ đó mà sinh ra sự khác biệt giữa đội một, đội hai.

Cynthia dựa vào sofa, cằm tựa vào gối ôm, thầm nghĩ: Huấn luyện nửa năm... với đội hình mới hiện tại của Thầy Lục.

Đúng là có thể tham gia Đại hội Liên minh rồi.

Lục Dã ngẩn người.

Tôi đến Kanto... là để nghỉ ngơi mà!

Dạy học sinh, tiện thể dẫn đám nhóc đi ngắm cảnh... nó không thơm sao?

Lục Dã ho nhẹ một tiếng: "Tôi tạm thời không có ý định tham gia." Nghe Lục Dã nói vậy, Cynthia từ từ gật đầu. "Cũng phải." Đại hội Liên minh, thông thường là dành cho các tuyển thủ dưới cấp Bậc thầy.

Mà các Huấn luyện viên cấp Bậc thầy, thường sẽ cân nhắc đến Con đường Chiến thắng để rèn luyện, hoặc là hướng tới con đường Tứ Thiên Vương.

Thầy Lục không mấy hứng thú với Đại hội Liên minh, cũng có thể hiểu được... "Tôi đi nấu cơm trước đã." Nhìn Cynthia đang trầm tư, Lục Dã đứng dậy nói: "Cô có muốn ăn gì không?" Cynthia nghiêng đầu, suy nghĩ một lúc lâu, cuối cùng nói: "Mì." "Không vấn đề." Vào cửa, giữ vững đạo đức nghề nghiệp của một đầu bếp, Thầy Lục lập tức kiểm tra tủ lạnh trong bếp.

Tuy không thường xuyên ở, nhưng dường như cũng có quản gia chăm sóc, trong tủ lạnh thậm chí còn có rau củ quả tươi.

Ừm... làm một bát mì Udon, không thành vấn đề. "Thêm trứng lòng đào không?" Lục Dã gọi. "Được~~" Cynthia chống cằm, vừa xem TV vừa đáp.

Udon, Soba, Ramen... ba loại mì này mỗi loại có một vẻ riêng.

Chủ yếu là trời trở lạnh, Udon sẽ có cảm giác no bụng hơn, nước dùng cũng sẽ đậm đà hơn.

Khoai tây thái lát, luộc chín; bơ tan chảy trong chảo nóng, tỏa ra mùi thơm ngọt ngào 'xèo xèo'.

Với khoai tây nghiền làm nguyên liệu chính, món Curry súp đặc, đặc biệt thích hợp để cùng nhau thưởng thức bên bếp lò trong đêm

đông.

Là món ăn trong vòng tuyển chọn mùa thu của Vua Đầu Bếp Soma, nó còn có một cái tên nổi bật hơn. [Mì Udon Curry Súp Trắng] "Cái tên này nghe đã không đứng đắn rồi..." Lục Dã vừa đổ sữa Moomoo vào nồi, vừa lẩm bẩm.

Ngoài ra, còn phải chuẩn bị Coca-Cola gừng cho đám nhóc.

Togepi cả ngày ôm một chai Coca-Cola lớn, đến giờ vẫn còn uống đồ lạnh...

Trà gừng nóng hổi cũng là một thức uống giải cảm. "Sao cảm giác mình ngày càng giống ông bố già vậy nhỉ." Lục Dã sờ cằm, lẩm bẩm.
...

Cùng lúc đó, trong phòng khách.

Togepi cưỡi trên lưng Togekiss, vui vẻ bay lượn.

Sylveon lười biếng ngáp một cái, nằm trên đùi Cynthia ngủ gật.

Ngay cả Glaceon cũng mơ màng nhắm mắt. "Zeni! ヾ(⌐■_■)" Bên kia, Squirtle đẩy kính râm.

Cẩn thận nhìn Lucario đang nhắm mắt dưỡng thần.

Trên người Lucario, nó cảm nhận được một luồng Aura cực kỳ mạnh mẽ.

Nếu so sánh mình là '1', thì con Lucario này chính là '1000'!

Squirtle lau mồ hôi, lặng lẽ siết chặt nắm đấm nhỏ.

Vẫn phải tiếp tục âm thầm phát triển thôi! "Luca." Lucario cũng liếc nhìn Squirtle một cái, từ từ nhíu mày.

Lại... không thể nhìn thấu con Squirtle này?! "Gâu gâu ~~(` 0´)" Đối mặt với một đám đại ca, Growlithe vừa Gầm Gừ, vừa hưng phấn

lao vút qua phòng khách.

Glaceon đang ngủ bị đánh thức, trán nổi lên một dấu 'thập', cũng hét lớn lên: "Phu y ——!!" [Tiếng Hét Siêu Âm: Gây ra những rung động lớn vừa ồn vừa vang để tấn công đối thủ.] Rắc!

Tiếng gầm tần số cao khiến các cửa sổ kính vỡ tan, kéo theo cả Sylveon đang ngủ say cũng bị đánh thức. "Bưi?" Nhìn Glaceon, trong đôi mắt xanh biếc của Sylveon, lóe lên những tia sáng. "Gâu gâu ~~" Growlithe còn tưởng Glaceon đang chơi đùa với nó, gào lên càng phấn khích hơn.

Dường như cảm thấy cảnh tượng này khá thú vị.

Cynthia chống cằm, mỉm cười. "Chuyện gì vậy?" Thầy Lục vội vàng chạy ra từ phòng bếp.

Nhìn phòng khách hỗn loạn, ngây người tại chỗ. "Đám nhóc đang đùa giỡn thôi mà." Cynthia trả lời. "Nhưng cửa sổ kính vỡ này..." "Không sao đâu." Cynthia xua tay, vẻ mặt như đã quen. "Tôi có số điện thoại của đội sửa chữa, gọi họ đến sửa là được, nhanh thôi." Lục Dã ngẩn người.

Cô cũng là khách hàng VIP của đội sửa chữa sao?

Thế nào là tri kỷ, đây chính là tri kỷ! "Đúng rồi, tôi đưa cho anh số điện thoại của đội sửa chữa." Cynthia nói: "Như vậy, lần sau anh cũng tiện hơn." Lục Dã hơi sững lại, ngẩng đầu nhìn trời.

Chẳng lẽ...

đến Kanto, cũng không thoát khỏi số phận phải gọi đội sửa chữa sao?! ...

Đêm dần buông.

Thầy Lục bưng lên bát mì Udon nóng hổi, có chút mệt mỏi nói:

"Ăn cơm thôi!" Cynthia dẫn đám nhóc đang đùa giỡn đến trước đống Khối Năng Lượng chất thành núi nhỏ. "Gengar, ngươi không được ăn vụng!" Lục Dã nói.

Gengar cười hì hì, giơ tay làm dấu 'ok' với Lục Dã.

Tôi đã giấu cả đống Khối Năng Lượng rồi!

Chút đồ này, gia đây không thèm ~~ Bát mì Udon với nước dùng màu trắng, tỏa ra mùi thơm nồng nàn và hơi nóng.

Cynthia liếm đôi môi dính nước dùng, mỉm cười: "Rất ngon." "Cảm giác thế nào?" "Người ấm lên." Lục Dã cười nói: "Dù sao mùa đông ăn một bát mì nóng hổi, cũng là một chuyện khá hạnh phúc." [Nấu ăn Lv5] đã đạt đến trình độ của thần bếp.

Đây là do Thầy Lục cố tình kìm nén, mới không tạo ra hiệu ứng của 'Vua Đầu Bếp Soma'.

Dù vậy, cũng là một món ngon hiếm có. "Đến Đại học Celadon... anh ở đâu?" "Chưa quyết định, chắc là ở ký túc xá nhân viên." "Nếu anh không chê, có thể ở đây." Cynthia vừa gắp mì, vừa vén mái tóc vàng ra sau tai. "Dù sao vài ngày nữa tôi cũng phải về Sinnoh, nhà để không cũng là để không." "Hả?" Lục Dã ngẩn người, chưa kịp phản ứng. "Đây là chìa khóa, chìa khóa xe quản gia có bản sao, anh cũng có thể lấy dùng." Cynthia đặt chìa khóa lên bàn, ngẩng đầu nhìn Lục Dã. "Anh thấy thế nào?" Lục Dã chấn động trong lòng.

Một bát mì đổi lấy một căn biệt thự?!

Không đúng, bình tĩnh suy nghĩ lại... nói là không muốn cố gắng, thực ra vẫn phải cố gắng.

Ta, Thầy Lục, đâu phải là người ăn cơm mềm? "Tiền thuê nhà tôi sẽ trả đầy đủ." Lục Dã ho khan nói: "Xe cộ không quan trọng, chủ yếu là thích đi tàu điện ngầm đi làm!" "Vậy cũng được." Cynthia cười

nhẹ.

Thầy Lục rõ ràng cũng không phải là người thiếu chút tiền đó.

Dù sao cũng là giúp đỡ lẫn nhau, tránh cho Thầy Lục phải bận tâm tìm nhà.

Đúng lúc Lục Dã thở phào nhẹ nhõm.

Chương 182

Đột nhiên trong lòng cảnh giác.

Khoan đã.

Căn nhà đắt tiền như vậy... nếu bị đám nhóc phá, chẳng phải là sẽ nổ tung tại chỗ sao?!

Một giọt mồ hôi lạnh chảy xuống từ trán Thầy Lục.

Lần này có chuyện lớn rồi! ...

Đêm dần buông.

Vì Cynthia không giỏi làm việc nhà, việc dọn dẹp đã được Gengar nhận hết.

Cynthia đỏ mặt, ho nhẹ một tiếng, tỏ ý sẽ cảm ơn Gengar.

Lục Dã: "Cái này thật sự không cần." Cynthia: "Bắt buộc phải có!" Lục Dã xoa xoa thái dương.

Dù sao đi nữa, nhà mới cuối cùng cũng đã có nơi ở.

Nằm ở khu đất vàng của thành phố Saffron, không xa tàu điện ngầm và trung tâm thương mại, đi làm cũng rất tiện.

Vì Cynthia thỉnh thoảng sẽ quay lại... nói đến...

đây cũng miễn cưỡng được coi là sống chung?

Tuy nhiên, biệt thự của Cynthia, dù sao cũng đắt hơn không ít.

Có thể đoán được là, chi phí sửa chữa cũng sẽ tăng lên theo cấp số nhân.

Lục Dã nhìn quanh phòng khách được trang trí sang trọng, lẩm bẩm: "Chắc, sẽ không xảy ra chuyện gì... chứ?" Dọn dẹp xong phòng,

đặt con lăn của Sylveon, bể nước của Squirtle... vào vị trí của chúng.

Cynthia cắn ống hút của ly Coca-Cola gừng: "Sắp xong chưa?" "Cô định làm gì?" "Chơi bài." Lục Dã có vẻ mặt kỳ quái: "Không phải cô nói, lát nữa phải đi sao?" Cynthia đột nhiên có chút im lặng.

Ngoài cửa là đêm đông lạnh giá, trong phòng là không khí ấm áp, còn có các Pokémon bầu bạn...

Cứ tiếp tục như thế này, hình như, cũng khá tốt?

Nhưng tuổi của cậu ấy... có phải là quá nhỏ không?

Một vệt hồng lan lên má Cynthia.

Dường như cảm thấy ý nghĩ này quá hoang đường.

Cô ho nhẹ quay người đi: "Tôi đi tắm." "Đợi tôi!" "Hả?" "Ý tôi là, đợi tôi chơi bài cùng." Lục Dã nghiêm túc nói.

Màn đêm buông xuống, căn phòng ấm áp.

Thầy Lục đang chơi bài cùng Cynthia.

Togepi tò mò đứng bên cạnh quan sát, Gengar thì núp sau lưng Lục Dã, chỉ trỏ. "Ghos!" (Chơi lá này đi!) Lục Dã có vẻ mặt phức tạp, liếc nhìn bộ bài của Cynthia.

Phát hành chưa được nửa tháng mà đã sưu tầm đủ bộ UR rồi… Đây chính là sức mạnh của đồng tiền sao?

Lát nữa mình cũng phải đi in một bộ mới được! "Cậu đã nghĩ xong nên đánh lá nào chưa?" Cơn buồn ngủ ập đến, Lục Dã vừa ngáp vừa nói. "Để tôi nghĩ thêm chút nữa…" Cynthia chăm chú nhìn những lá bài trên tay, tay chống cằm.

Lục Dã ngửa mặt nhìn trời: "Cậu nghĩ mười phút rồi đấy…" Cứ thế này, có khi nào cậu lại ngủ quên ở đây không? "Quyết định rồi!" Ánh mắt Cynthia trở nên sắc bén, cô rút ra một lá bài: "Kích hoạt lá bài

trên tay, Đá Mặt Trăng, tiến hóa Nidorino trên sân của tôi thành Nidoking." Lục Dã ngẩn người. "Nhưng Pidgeot trên sân của tôi là hệ Bay, không bị ảnh hưởng bởi chiêu thức hệ Đất mà…" Cynthia mỉm cười, lắc lắc ngón tay: "Tuy là hệ Đất, nhưng sóng xung kích tạo ra từ Sức Mạnh Đất có thể tấn công trên không." "Vậy nên HP của Pidgeot về 0, chiến thắng này là của tôi." Vừa nói, Cynthia vừa rút một lá từ cọc 'bài thưởng' bên cạnh Lục Dã.

Cái gì?!

Lục Dã sững sờ một lúc, thăm dò hỏi: "Vậy… vậy nếu Pidgeot của tôi bay cao hơn nữa, né được 'Sức Mạnh Đất' thì sao?" Cynthia suy nghĩ một lát rồi trả lại 'lá bài thưởng'. "Cũng được." Lục Dã lại ngửa mặt nhìn trời.

Ra là bây giờ đã bắt đầu chém gió bịa luật rồi sao?!

Cynthia quả nhiên là mắc chứng khó lựa chọn giai đoạn cuối, một ván bài mà đánh cả tiếng đồng hồ.

Cuối cùng, nhờ kỹ năng chém gió cao hơn một bậc, Thầy Lục đã giành chiến thắng. "Tại sao trong bộ bài của cậu lại có Pokémon của vùng Johto?" Cynthia hỏi. "Bởi vì đây là gói mở rộng chưa phát hành." Lục Dã cười toe toét: "Hiện vẫn đang trong giai đoạn thử nghiệm sức mạnh." Thế này là phạm quy rồi còn gì! "Vậy gói mở rộng của vùng Sinnoh." Cynthia khẽ gõ ngón tay lên cằm, "Còn có Garchomp…" "Yên tâm, sẽ có phiên bản đặc biệt dành cho cậu." Lục Dã giơ ngón cái: "Chỉ cần cậu quảng bá cho Pokémon Trading Card Game, thì sẽ không bị tính là chơi đặc quyền đâu!" "Không thành vấn đề." Cynthia mỉm cười. … Dù các nơi đều đang trong trạng thái tương đối hòa bình, nhưng với tư cách là một Nhà Vô Địch, cũng không thể ngày nào cũng lười biếng được.

Là một phú bà tóc vàng nghiện net nhẹ, Cynthia vẫn tốt hơn nhiều

so với một kẻ cuồng đá nào đó.

Tất nhiên, nói các Nhà Vô Địch lười biếng chỉ là lời nói đùa trong thời bình.

Một khi có bất kỳ nguy cơ nào, người đứng ra đầu tiên chắc chắn là nhóm Nhà Vô Địch này.

Ví dụ như ở Spear Pillar, Cynthia đã dùng thân thể người thường nghênh chiến hai vị thần; hay tại Mt.

Chimney, Steven đã một mình điều khiển bộ ba Regis để ngăn chặn Groudon.

Nhìn bóng hình xinh đẹp cưỡi Garchomp rời đi trong màn đêm, Thầy Lục xoa cằm.

Vẫn phải tiếp tục phấn đấu thôi… Đặt một mục tiêu nhỏ trước, ví dụ như nuôi nổi Nhà Vô Địch Sinnoh chẳng hạn? "Được rồi, về nghỉ ngơi thôi!" Ngày mai còn phải đến Đại học Celadon báo danh.

Lục Dã thu hồi tầm mắt, quay vào nhà, đột nhiên bị một lá thư trên sofa thu hút sự chú ý.

Đằng sau lá thư còn có một chiếc USB nhỏ xinh.

Là do Cynthia tranh thủ viết, chỉ có một dòng chữ ngắn ngủi: 【Thích hợp cho Sylveon —— Kỹ năng 《Tiếng Hét Siêu Thanh》】
Lục Dã: ???

Đêm hôm cũng bị đâm một nhát, có ổn không vậy!

Quay đầu nhìn Sylveon đang nằm trên sofa, chớp đôi mắt xanh biếc.

Bên cạnh là Growlithe đã học được chiêu 「Gầm Gừ」, vẻ mặt ngơ ngác.

Lục Dã ôm trán, thở dài nói: "Sao cứ có cảm giác… sau này sẽ

không bao giờ được ngủ yên nữa vậy!" … Ngày 11 tháng 11, Chủ nhật.

Cơn sốt mua sắm của Lễ Độc Thân cũng ảnh hưởng đến nhóm chat. "Cho nên tôi mới nói, đây đều là chiêu trò khuyến mãi của thương gia thôi." Akin hiếm khi nghiêm túc: "Ở Johto làm gì có tập tục này!" Jasmine, người hiếm khi online, gửi một tin nhắn thoại với giọng rất nhỏ: "Cái, cái đó, bây giờ dùng mạng mua sắm của Đông Hoàng, mua khoai tây chiên cũng được giảm nửa giá…" Nhân dịp lễ hội mua sắm, Jasmine đã mua rất nhiều gói quà vặt lớn.

Nếu chất đống ở nhà, có lẽ chúng sẽ cao bằng chiều cao nhỏ nhắn của cô.

Nói ra có chút ngại ngùng, đến giờ Jasmine vẫn còn giữ giấy khen vua ăn của trường mẫu giáo… "Ồ… khoai tây chiên giảm giá!" Akin dao động. "Nếu bây giờ tôi đặt hàng, đợi qua lễ rồi bán lại, có phải sẽ kiếm được một khoản không nhỉ!" Green hai mắt sáng rực.

Khóe miệng Blue Oak giật giật: "Cậu coi người khác là đồ ngốc hết à…" Silver: …Có thể bán cho tôi.

Akin: 【Nắm đầu lôi cổ tên trên lầu】 Cậu có vấn đề!

Red: @Akin, hôm nay tôi rảnh, có thể đến Mt.

Silver giao đấu một trận. "Không thành vấn đề!" Akin hừ hừ: "Nói trước, thua đừng trách tôi không nương tay nhé." Red cười: "Tất nhiên." Lục Dã hơi sững người.

Lễ Độc Thân mà hai người lại rủ nhau lên Mt.

Silver giao đấu.

Đây chẳng phải là gay lại càng thêm gay sao.

Nói đi cũng phải nói lại, phần lớn người trong nhóm đều có cặp có

đôi.

Vậy còn ai chưa thoát ế… Lục Dã xoa cằm, đột nhiên nhận ra.

À, ra là chính mình!

Lorelei đẩy gọng kính: "Mấy ngày lễ thế này, chẳng có gì đáng để ăn mừng cả." Akin thận trọng hỏi: "Bởi vì không có ai theo đuổi ngài ạ?" Trái tim Lorelei như bị bóp nghẹt, nụ cười từ từ hiện lên trên mặt.

Cậu nghĩ dùng kính ngữ thì tôi sẽ không đến Johto tìm cậu solo sao?!

Người gây giống… tôi nhớ kỹ cậu rồi!

Trong bầu không khí liều mạng đó, Erika được coi là một trong số ít những người tỉnh táo. "@Thầy Lục, tiểu nữ đang ở Trung tâm Pokémon thành phố Celadon, cách ga tàu cao tốc không xa, ngài hẳn là có thể thấy được." Thầy Lục: "Tôi đến ngay!" "Thầy Lục thật sự sắp đến Đại học Celadon nhậm chức rồi." Yellow nói, "Giỏi quá!" Akin: "Ồ!

Thế chẳng phải là ngang hàng với lão già Oak rồi sao!" Giáo sư Oak hiện đang là giảng viên của Đại học Celadon, đồng thời cũng là hiệu trưởng danh dự.

Akin xoa cằm, từ từ gật đầu.

Ừm… có thể mời được Thầy Lục về nhậm chức, mắt nhìn của lão già Oak cũng không tệ đâu!

Giọng điệu thiếu tôn trọng này khiến Blue Oak thở dài, @Red: "Chiều nay dạy dỗ cậu ta một trận giúp tôi." "Không vấn đề." Red cười.

Lục Dã thầm cắm một cây cờ cho Akin.

Akin, nguy rồi!

Tắt giao diện trò chuyện, Lục Dã đi về phía Trung tâm Pokémon.

Vừa đi, Lục Dã vừa xoa xoa quầng thâm mắt.

Tối qua, cô nhóc kia đã xem video chiêu 'Tiếng Hét Siêu Thanh' cả đêm.

Ngay cả trong giấc ngủ, anh vẫn có thể nghe thấy tiếng 'Eevee ~~ Eevee ~~' Gầm Gừ khe khẽ của Sylveon.

Dù rất đáng yêu… nhưng hiệu ứng xuyên thấu này cũng tốt quá rồi.

Nếu tính thêm cả chiêu Gầm Gừ của Growlithe.

E rằng nhà Thầy Lục, sẽ không bao giờ có khái niệm ngủ nướng nữa!

Nhớ lại sáng nay, mơ thấy mình đang nằm giữa một đàn Eevee, bên tai toàn là tiếng 'Eevee' Gầm Gừ.

Tâm trạng Lục Dã có chút vi diệu, anh ngáp một cái: "Gengar, cho một phát tỉnh táo nào!" "Ghos!" Gengar nhe răng cười, lè lưỡi ra, một cú Liếm Láp bay tới.

Thầy Lục rơi vào trạng thái 「Tê Liệt」! "Sảng khoái rồi." Vừa nhai quả Cheri Berry thay bữa sáng, Lục Dã vừa nói: "Còn nữa không?" Gengar liếm mép, thò tay vào không gian bốn chiều trong bụng, lục lọi một hồi. "Choang choang choang!" Gengar lôi ra một chai cà phê cực đậm! "Ồ ồ!

Đúng là cậu có khác, Gengar!" Chức năng này có thể so sánh với một Doraemon nào đó rồi còn gì!

Trước Trung tâm Pokémon, Erika trong bộ kimono tay rộng màu xanh lá đã chờ từ lâu. "Tôi đến muộn." "Tiểu nữ cũng vừa mới đến." Erika mỉm cười nói: "Vậy, để tiểu nữ dẫn đường nhé." Đại học

Celadon.

Nằm ở rìa thành phố Celadon, chiếm một diện tích cực kỳ rộng lớn.

Phía trước là quảng trường hình tròn trước cổng trường.

Cờ bay phấp phới, Pidove đậu trên đỉnh bức tượng ở hồ nước, tầm mắt kéo dài lên trên.

Một cổng trường nguy nga tráng lệ, sừng sững đứng đó. "Khuôn viên trường được chia thành nhiều khu, học viện y khoa, học viện nghệ thuật, học viện nghiên cứu…" Erika vừa đi vừa nói: "Học viện Huấn luyện viên không ở đây, đợi gặp hiệu trưởng xong, tôi sẽ dẫn cậu qua đó." Lục Dã gật đầu, nhìn về phía một hàng tượng đồng ở xa. "Kia là gì vậy?" "Mỗi học viện đều sẽ dựng tượng cho các cựu sinh viên danh dự." Erika nói: "Kia là học viện kinh doanh, tượng của Stone · Joseph." "Còn học viện nghiên cứu nổi tiếng hơn, thì có Giáo sư Oak, Giáo sư Rowan, v.v…" "Biết đâu Thầy Lục cố gắng, cũng có thể lưu lại một chỗ thì sao?" Erika mỉm cười. "Học viện kinh doanh thì còn có cơ hội." Lục Dã xoa cằm nói, "Còn Học viện Huấn luyện viên thì thôi đi." "Hả?" "Vì tôi là sinh viên khoa tài chính mà." Lục Dã nhún vai.

Erika hơi sững người.

Bỗng nhiên nhớ ra Pokémon Trading Card Game đang rất hot chính là sản phẩm của công ty Thầy Lục.

Dù là trong lĩnh vực Huấn luyện viên hay lĩnh vực kinh doanh, đều có thể đạt được thành tựu như vậy… Erika cúi đầu, thầm nghĩ.

Đây có lẽ chính là cái gọi là… tuyển thủ toàn năng!

Chương 183

… Đến văn phòng hiệu trưởng, làm thủ tục nhập chức.

Trên bảng danh sách giảng viên, Lục Dã thấy tên của không ít người quen.

Ví dụ như Erika đảm nhiệm vai trò giảng viên khoa huấn luyện; còn Bill thì là giáo sư khóa học truyền thông.

Giống như Lục Dã, họ một tuần cũng chỉ dạy vài tiết, thời gian còn lại phần lớn dành cho công việc chính.

Ở lại học viện nghiên cứu một lúc.

Bill vừa tan học đã kéo Lục Dã đến căng tin sinh viên. "Cứ gọi thoải mái, tôi mời!" Bill quơ quơ thẻ ăn. "Hửm?" Lục Dã cảm thấy có điềm. "Ghos?" Gengar vỗ vỗ bụng, mắt lóe lên ánh sáng kỳ dị… Vài phút sau.

Trước ánh mắt của các sinh viên, Gengar lè lưỡi liếm sạch đĩa, lặng lẽ giơ một ngón cái.

Bill rưng rưng nước mắt nói: "Thẻ, trong thẻ hết tiền rồi… Món khác, để lần sau gọi nhé!" Lục Dã: "Cảm ơn cậu nhé, Bill!" Bill gãi đầu, cười hì hì.

Ở Gengar, cậu ta thấy được tình yêu của Thầy Lục dành cho Pokémon.

Đây cũng là lý do hai người thân thiết với nhau. "À mà, cậu đến đây làm giảng viên khoa nghiên cứu à?" Bill hỏi. "Khoa huấn luyện." Lục Dã nói. "Ồ… tiếc thật, vốn còn định trao đổi kinh nghiệm học thuật với cậu." Bill thở dài.

Ngược lại, Erika nhìn Lục Dã với ánh mắt có chút kinh ngạc.

Thầy Lục… còn là một Nhà Nghiên Cứu sao?

Cộng thêm Huấn luyện viên, Nhà Chăn Nuôi, thiên tài kinh doanh… Sao cứ cảm thấy… càng ngày càng không nhìn thấu thân phận của Thầy Lục vậy. "Đúng rồi." Bill nhắc nhở: "Thầy Lục, nếu có thời gian, cậu có thể đến thăm Giáo sư Oak." Giáo sư Oak dù sao cũng là cây đa cây đề trong giới học thuật, cũng là lãnh tụ tinh thần của các Huấn luyện viên Kanto… "Đã đến Kanto, đến thăm ông ấy thì chắc chắn sẽ có thu hoạch." Lục Dã gật gật đầu.

Về mặt lễ nghi, cũng nên đến thăm vị hiệu trưởng danh dự này một chuyến.

Khóa học sẽ bắt đầu sau ba ngày nữa, thời gian vẫn còn rất dư dả.

Sau khi tạm biệt.

Erika trở về Nhà thi đấu Celadon; Bill đến ngọn hải đăng gần thành phố Vermilion.

Lục Dã trở về biệt thự ở thành phố Goldenrod, mở nhóm chat.

Điều khiến Lục Dã hơi bất ngờ là, chưa kịp anh mở lời, Blue Oak đã lên tiếng trước.

Blue Oak: Thầy Lục ngày mai có rảnh không?

Giáo sư Oak muốn gặp cậu một chuyến.

Akin: Hả, Giáo sư Oak tìm Thầy Lục có chuyện gì?

Chiều nay, sau khi bị Red cho ăn hành ở Mt.

Silver, 'chế độ liều mạng' của Akin tạm thời bị vô hiệu hóa, đối với Giáo sư Oak cũng đã dùng kính ngữ.

Takeshi gật đầu: "Huấn luyện viên đến một vùng đất mới, thường sẽ đến thăm Giáo sư địa phương trước… đây cũng là truyền thống mà." "Nhưng đây là do Giáo sư Oak chủ động đề xuất." Akin xoa cằm

nói. "Lẽ nào… Giáo sư Oak đã nhìn trúng Thầy Lục?!" "Tư duy của cậu lúc nào cũng dị thế à?" Silver ôm trán thở dài.

Blue Oak vẻ mặt kỳ quặc: "Nói vậy… cũng không sai." Thầy Lục: ???

Mọi người trong nhóm: ???

Blue Oak hắng giọng: "Nói chung, cậu cứ đến là biết!" … Một ngày trước.

Thị trấn Pallet, phòng thí nghiệm của Giáo sư Oak.

Màn đêm bao trùm.

Blue Oak với mái tóc nâu, đeo vòng cổ, hai tay đút túi đi ngang qua phòng thí nghiệm, nhìn ánh sáng hắt ra từ cửa sổ. "Vẫn chưa nghỉ ngơi sao…" Blue Oak lẩm bẩm, đẩy cửa phòng thí nghiệm.

Giáo sư Oak tóc đã hoa râm, thấy người đến, vươn vai một cái: "Là Blue Oak à… Trễ thế này rồi còn chưa nghỉ sao?" "Ông mới là người nên đi ngủ sớm ấy." Blue Oak liếc nhìn bàn làm việc, trên đó bày đầy các loại tài liệu, một chiếc Pokedex màu đỏ đặc biệt nổi bật. "Già rồi, ngủ một lát là đủ, thà làm việc thêm một chút còn hơn." Giáo sư Oak cười ha hả, vẫy tay với Blue Oak: "Đúng rồi, lại đây xem cái Pokedex mới làm của ta này!" Khi đến gần chiếc Pokedex, chiếc Pokedex trong túi Blue Oak cũng rung lên 'tít tít tít'. "Lại là Pokedex đặc biệt mới sao?" Blue Oak ngạc nhiên.

Mỗi năm, Giáo sư Oak đều sẽ cấp Pokedex cho các tân binh mới ra mắt ở Kanto.

Nhưng phiên bản đặc biệt do chính tay ông làm, cho đến nay cũng chỉ cấp ra hơn mười cái.

Loại Pokedex này chỉ được giao cho những Huấn luyện viên được các Giáo sư ở các vùng công nhận, sở hữu một sở trường nào đó.

Ví dụ như 'Đấu Sĩ' Red; 'Người Gây Giống' Akin.

Còn bây giờ, nhìn chiếc Pokedex đặc biệt hoàn toàn mới này, cũng không lạ khi Blue Oak cảm thấy kinh ngạc. "À, Pokedex cũng phải bắt kịp xu hướng chứ!" Giáo sư Oak giải thích: "Ta đã thêm chức năng điện thoại vào Pokedex, xem như là phiên bản nâng cấp của Pokedex trước đây… sau này cũng sẽ lần lượt nâng cấp cho các cháu." "Ông đã chọn được Huấn luyện viên để cấp Pokedex đặc biệt rồi sao?" Blue Oak hỏi.

Phiên bản Pokedex đặc biệt, ngoài việc dữ liệu chính xác hơn, điều quan trọng hơn là một biểu tượng.

Dù là lòng dũng cảm của các Huấn luyện viên, hay tinh thần bất khuất như vàng.

Với tư cách là một trong những người sở hữu Pokedex đặc biệt, Red chính là đại diện cho niềm tin đó.

Để truyền đi niềm tin này, Giáo sư Oak đối với việc cấp Pokedex đặc biệt tỏ ra vô cùng nghiêm ngặt. "Vẫn chưa." Giáo sư Oak xoa cằm: "Vốn định đưa cho thằng nhóc Satoshi, nhưng nó đi vội quá… cộng thêm việc nó phải chuẩn bị cho Đại hội Ever Grande, ta cũng không muốn làm phiền nó." Blue Oak trầm ngâm một lát, từ từ gật đầu. "Nói đến đây… tôi lại có một ứng cử viên Huấn luyện viên để tiến cử." "Ồ?" Giáo sư Oak tò mò: "Là Huấn luyện viên của vùng nào." "Đông Hoàng." Blue Oak lấy điện thoại ra, lướt tin nhắn trong nhóm. "Cậu ấy đã đến Kanto rồi… với thực lực của cậu ấy, cũng có thể làm vẻ vang cho Pokedex của ông đấy." "Ta sẽ xem xét." Giáo sư Oak gật đầu, mỉm cười nói: "Bị cháu nói như vậy… ta ngược lại có chút mong chờ được gặp mặt cậu ấy rồi!" Trời nắng đẹp, một ngày hiếm có.

Sylveon trắng muốt nằm trên chiếc chăn đầy nắng, lười biếng

ngáp một cái. "Eevee ~" Nắng ấm mùa đông thật dễ chịu.

Gengar đội Togepi trên đầu, đang nằm phơi nắng ngoài ban công. "Ghos ~~" Gengar thổi hơi nóng trên tách trà, ra vẻ như đang dưỡng lão trông trẻ.

Dù rất muốn ngủ nướng, nhưng Growlithe lại đang chạy đi chạy lại từ phòng khách đến phòng ngủ.

Lục Dã đưa tay ra chặn lại, xoa đầu nó rồi dậy đi rửa mặt. "Gâu gâu (O_o)??" Còn một thời gian nữa mới đến ngày nhậm chức.

Cộng thêm lịch dạy không nhiều, Lục Dã có thể tự do phân bổ thời gian rảnh rỗi.

Ngoài việc tán gẫu, livestream game, việc dẫn mấy nhóc đi du lịch cũng là một lựa chọn không tồi. "Chào buổi sáng." Lục Dã cầm ly cà phê, ra ban công phơi nắng cùng Gengar. "Ghos ~(′▽`〃)" Lục Dã nhâm nhi cà phê, vừa mở giao diện trò chuyện. "Hôm nay có thể đến thăm Giáo sư Oak được không ạ? @Crystal." Với tư cách là trợ lý của Giáo sư Oak, Crystal cũng phụ trách sắp xếp lịch trình cho ông ở một mức độ nhất định. "Không thành vấn đề, ngài có thể đến vào buổi chiều @Thầy Lục." Crystal nói.

Yellow tò mò: "Cụ thể là chuyện gì vậy, tiền bối Blue Oak có thể tiết lộ một chút được không ạ?" Blue Oak khoanh tay, trầm ngâm một lát.

Chuyện về Pokedex phiên bản đặc biệt, tạm thời chỉ có mình và ông nội biết.

Theo tính cách của ông… rất có thể sẽ kiểm tra Thầy Lục một lần nữa.

Tốt nhất là đợi cậu ta nhận được Pokedex rồi mới tiết lộ cho mọi người trong nhóm. "Không được." Blue Oak từ chối.

Cái vẻ úp úp mở mở này càng khiến mọi người trong nhóm tò mò hơn.

Ngay cả Thầy Lục cũng bắt đầu cảm thấy bất an.

Cứ có cảm giác, lần này sẽ có chuyện không hay… Không đến mức… lại cho mình một con Pokémon khởi đầu nữa chứ?!

Với một chút lo lắng, Lục Dã đi tàu hỏa, chuyển sang xe buýt để đến thị trấn Pallet. … Kanto, thị trấn Pallet.

Một thị trấn nhỏ yên bình và tĩnh lặng, được bao phủ bởi màu xanh tươi mát.

Làn gió nhẹ thổi qua mặt hồ, gợn lên những con sóng lăn tăn.

Ý nghĩa của Pallet là màu trắng tinh khôi.

Khi hít thở không khí của thị trấn, Lục Dã mơ hồ hiểu được ý nghĩa của nó.

Người đến đón là Crystal, đội mũ, làm việc cẩn thận tỉ mỉ. "Thầy Lục, chào mừng đến thị trấn Pallet!" Crystal mỉm cười. "Lâu rồi không gặp." Lục Dã chào: "Còn có ai khác trong nhóm ở đây không?" Thị trấn Pallet là căn cứ của các大佬, ngoài việc thỉnh thoảng xuất hiện những thanh niên nhiệt huyết như 'Satoshi', còn có thể spawn ra những boss lớn như 'Red', 'Blue Oak'.

Lỡ đụng phải Red thì Thầy Lục cũng hoảng lắm. "Tiền bối Red đang tu hành ở Mt.

Silver; tiền bối Blue Oak đi cùng anh ấy." Crystal nói: "Còn có chị Yellow, ba người họ đang cùng nhau luyện tập." Lục Dã ngẩn người, lặng lẽ nhìn trời.

Sao nhất thời lại không phân biệt được ai mới là bóng đèn nhỉ? "Tòa nhà màu đỏ phía trước chính là phòng thí nghiệm của Giáo sư

Oak." Crystal vừa dẫn đường vừa chỉ về phía đồng bằng và đồi núi trải dài phía sau. "Phía bên đó là sân sau của Giáo sư Oak." Thầy Lục: ???

Cô gọi cái này là sân sau á?

Dù đã chuẩn bị tâm lý, nhưng khi tận mắt chứng kiến, vẫn không khỏi bị sốc.

Crystal mỉm cười. "Dù sao cũng đang nuôi dưỡng hàng ngàn con Pokémon mà… chỉ riêng các Nhà Chăn Nuôi trong phòng thí nghiệm đã có hơn ba mươi người rồi." Lục Dã gật đầu.

Anh大概 biết… tại sao cháu trai của Giáo sư Oak, Blue Oak lại trở thành 'Huấn luyện viên'.

Từ nhỏ đã giúp ông nội chăm sóc sân sau… kiến thức huấn luyện này muốn không giỏi cũng khó!

Đẩy cửa phòng thí nghiệm, các Nhà Nghiên Cứu đang miệt mài làm việc.

Một ông lão tóc bạc, tinh thần quắc thước, đứng dậy chào đón, nở nụ cười sảng khoái: "Là Huấn luyện viên từ Đông Hoàng phải không… ngưỡng mộ đã lâu!" Nghe lời của Giáo sư Oak, các Nhà Nghiên Cứu đều ngoảnh lại nhìn.

Vị Huấn luyện viên tuấn tú phi thường này… lại đáng để Giáo sư Oak đích thân ra đón sao?

Lục Dã bắt tay, kính cẩn nói: "Trò chơi Pokémon Trading Card Game lần trước… đã nhờ ngài quảng bá rồi." Lần trước nhờ một phen chém gió mà kéo được Giáo sư Oak quảng bá, tình hình bán ra của Pokémon Trading Card Game đã tiến triển vượt bậc.

Lần này đến thăm cũng là để cảm ơn trực tiếp. "Ha ha, chuyện nhỏ ấy mà…" Giáo sư Oak gãi đầu, đột nhiên sững người.

Pokémon Trading Card Game?

Đó không phải là một công ty game ở Đông Hoàng tìm đến ta sao?

Chuyện này có liên quan gì đến vị Huấn luyện viên mà Blue Oak tiến cử… "Chờ đã." Giáo sư Oak ngập ngừng: "Cậu, tên là gì?" "Giáo sư Oak, vị này chính là Thầy Lục, Lục Dã mà tôi đã kể với ngài." Crystal giải thích: "Trò chơi thẻ bài mà ngài khen ngợi lần trước chính là do Thầy Lục làm ra đấy ạ." Giáo sư Oak vẻ mặt kỳ quặc.

Tối qua Blue Oak cũng chỉ nhắc đến một Huấn luyện viên đến từ Đông Hoàng chứ không nói tên.

Mà Lục Dã của The Pokémon Company đã để lại ấn tượng sâu sắc cho Giáo sư Oak… Hóa ra nói một hồi, người Blue Oak giới thiệu lại là người quen cũ?! "Quảng bá gì đó chỉ là chuyện nhỏ." Giáo sư Oak gãi đầu, cười ha hả: "Lần này ta tìm Lục Dã đến đây là có chuyện quan trọng hơn!" Ông rõ ràng là quên rồi còn gì!

Lục Dã khẽ ho một tiếng, nhưng thực ra cũng có thể hiểu được.

Với tư cách là một lãnh đạo nghiên cứu khoa học, có quá nhiều việc cần quan tâm, không nhớ rõ cũng là chuyện bình thường.

Nhưng lời của Giáo sư Oak lại khiến Lục Dã cảm thấy bất an.

Lục Dã cẩn thận hỏi: "Chuyện quan trọng hơn mà ngài nói… cụ thể là gì ạ?" Giáo sư Oak trong chiếc áo blouse trắng, nắm tay ho nhẹ một tiếng. "Là thế này… ta đã nghiên cứu ra một chiếc Pokedex đặc biệt hoàn toàn mới, muốn giao nó cho một Huấn luyện viên đáng tin cậy." "Blue Oak đã tiến cử cậu cho ta, cho nên…" Giáo sư Oak quay người, cầm lấy chiếc Pokedex màu đỏ trên bàn làm việc, ánh mắt sáng rực nhìn Lục Dã. "Lục Dã, cậu có hứng thú trở thành Người Nắm Giữ Pokedex mới không?" Não Lục Dã đơ mất 0.5 giây.

Nhìn chiếc Pokedex trong tay Giáo sư Oak, Lục Dã có chút sững

sờ.

Người Nắm Giữ Pokedex?

Chương 184

Mặc dù trong nhóm ai cũng có một cái, nhưng trong thế giới quan của phiên bản đặc biệt, đây là đãi ngộ của nhân vật chính mà!

Crystal tuy có chút kinh ngạc, nhưng rất nhanh đã phản ứng lại, mỉm cười.

Với thực lực của Thầy Lục, đúng là có thể sánh ngang với ba vị tiền bối của Kanto rồi… Xem ra, Thầy Lục chính là Người Nắm Giữ Pokedex của vùng Đông Hoàng mà Giáo sư Oak đã chọn.

Lục Dã vẻ mặt kỳ quặc.

Cái gọi là đãi ngộ của nhân vật chính, là chỉ bị thiêu, hóa đá, đóng băng, bị Pokémon huyền thoại truy sát… Dù bây giờ là thời bình, nhưng sao cứ cảm thấy thân phận này không phải là điềm tốt! "Cậu có thể suy nghĩ kỹ, không cần vội." Giáo sư Oak mỉm cười.

Pokedex đặc biệt có các chức năng mà Pokedex thông thường không có như ngắt tiến hóa, truyền tin, v.v… Trong đó, còn có khả năng nhận diện chiêu thức của Pokémon bản thân.

Đối với bất kỳ Huấn luyện viên nào, đây đều là vật phẩm quý giá khó có được.

Lúc này, vẻ mặt suy tư của Lục Dã khiến Giáo sư Oak vô cùng hài lòng.

Biểu hiện này tốt hơn nhiều so với một thiếu niên bất lương nào đó vừa gặp đã đòi đấu trận!

Lục Dã xoa cằm.

Nếu nói về chức năng Pokedex, hệ thống tuy có hơi phế một chút, nhưng nhìn chung vẫn tốt hơn.

Dù sao Pokedex của hệ thống có thể nhìn thấy chiêu thức của Pokémon đối phương, coi như là một chức năng hack game.

Mà một khi đã nhận Pokedex đặc biệt, tương đương với việc gánh vác trách nhiệm lớn hơn.

Cứ có cảm giác càng lúc càng xa rời mục tiêu ban đầu của Thầy Lục… "Giáo sư Oak, tôi…" "Ghos!" Gengar đưa móng vuốt nhỏ ra, mặt nghiêm túc, nhận lấy chiếc Pokedex từ tay Giáo sư Oak.

Thầy Lục: ???

Giáo sư Oak: ??? "Ghos!" Đôi mắt Gengar bùng cháy niềm tin kiên định.

Trong các video chiến đấu, nó đã từng thấy Nhà Vô Địch thế giới rút ra một chiếc Pokedex tương tự.

Và bây giờ, ngay trước mắt chủ nhân cũng có một cái như vậy… Mục tiêu của chủ nhân, không phải là trở thành Nhà Vô Địch thế giới sao?

Mỗi người đều sẽ do dự, sẽ bất an, sẽ lo được lo mất.

Nhưng chỉ cần cùng chủ nhân đi hết con đường này, những điều đó đều không phải là vấn đề.

Gengar cầm lấy Pokedex, nhe răng cười, gật đầu thật mạnh với Lục Dã.

Tâm nguyện của chủ nhân, cứ để Gengar này thực hiện cho!

Nhìn Gengar đang trong trạng thái 'bùng cháy', Lục Dã vẻ mặt kỳ quặc.

Sao cứ có cảm giác, mày lại đang tự biên tự diễn kịch bản gì kỳ lạ nữa rồi đấy!

Niềm tin của Gengar dường như đã lây sang Giáo sư Oak. "Bóng

ma trong đêm tối, kiên định tựa Gengar, đôi mắt rực như đuốc." Giáo sư Oak ngẫu hứng ngâm một câu thơ, cười híp mắt nói: "Xem ra… cậu là một Huấn luyện viên được Pokémon tin tưởng." Việc cấp Pokedex phiên bản đặc biệt, thực lực không phải là yếu tố quan trọng.

Mà là nhân phẩm, niềm tin của Huấn luyện viên, và tình yêu đối với Pokémon.

Giữa Huấn luyện viên và Pokémon sẽ có sự tương tác lẫn nhau.

Từ Gengar, Giáo sư Oak cũng nhìn thấy ánh sáng tỏa ra từ Lục Dã.

Bước trên con đường của Huấn luyện viên, cùng Pokémon tiến về phía trước.

Đây chính là mục đích ban đầu khi Giáo sư Oak phát minh ra Pokedex, cũng là vẻ đẹp của thế giới Pokémon. "Ghos!" Gengar cầm Pokedex, chọc vào eo Lục Dã, cười hì hì đưa cho anh.

Lục Dã bất đắc dĩ cười: "Cậu cầm đi." "Ghos?" "Cứ để trong túi không gian bốn chiều của cậu trước đi." Lục Dã hít một hơi thật sâu, hạ quyết tâm.

Dù Pokedex không có tác dụng lớn với Lục Dã, nhưng có thể để lại cho Gengar mà!

Coi như là vì Pokémon của mình, cũng nên cố gắng hơn nữa! "Giáo sư Oak." Ánh mắt Lục Dã trở nên sắc bén, nhìn về phía Giáo sư Oak, cúi đầu nói: "Xin hãy giao Pokedex cho tôi, làm phiền ngài rồi!" Giáo sư Oak hơi sững người.

Trong một khoảnh khắc, ông thấy bóng dáng của rất nhiều người.

Red ở tít trên đỉnh Mt.

Silver, và cả thiếu niên kia cũng đến từ thị trấn Pallet… "Thật là

một ánh mắt xuất sắc." Giáo sư Oak lắc đầu, cảm khái cười. "Tuy nhiên, trước khi cậu nhận được Pokedex, phải giúp ta một việc đã." "Giúp việc?" "Coi như là một bài kiểm tra nhỏ." Giáo sư Oak mỉm cười, mắt lóe lên vẻ tinh ranh. "Cũng là để… kiểm tra năng lực của cậu." Crystal suy nghĩ rồi nói: "Lúc đầu bài kiểm tra Giáo sư Oak giao cho tôi là chăm sóc hàng chục con Pokémon trong một khu vườn…" "Lúc đó cô ấy đã thu phục hết hàng chục con Pokémon đó." Giáo sư Oak cười: "Đó cũng là lý do ta gọi cô ấy là 'Người Bắt Giữ'." Kiểm tra năng lực của mình?

Chính mình còn không biết danh hiệu của mình là gì nữa… Người Nấu Ăn?

Người Tấu Hài?

Lục Dã khẽ ho: "Vậy nội dung bài kiểm tra của tôi là gì ạ?" "Giống như Akin." Giáo sư Oak lấy PokéBall từ khe kim loại phía sau, nghiêm túc nhìn Lục Dã. "Đấu với ta một trận." … "Thể thức không phân biệt, mỗi bên chỉ được dùng hai con Pokémon." Crystal có chút căng thẳng nhìn hai người: "Luật là như vậy… không có vấn đề gì chứ?" "Không có vấn đề!" Giáo sư Oak mặc một chiếc áo ba lỗ màu đen, khởi động gân cốt, cười sảng khoái: "Lâu lắm rồi chưa đổ mồ hôi,正好趁 hôm nay vận động một chút!" Lục Dã tâm trạng có chút phức tạp.

Giáo sư Oak dù gì cũng từng là một tuyển thủ cấp Nhà Vô Địch thời trẻ!

Đấu với ông ấy… thật sự sẽ không bị hành ra bã sao? "Vậy thì, đây là hai con Pokémon của ta!" Giáo sư Oak tóc bạc trắng, ném ra hai quả PokéBall.

Ánh sáng trắng lóe lên, một con Stantler khỏe mạnh nhìn Lục Dã, Ledyba vỗ cánh, lơ lửng giữa không trung.

Giáo sư Oak không dùng Kangaskhan và Dragonite… điều này khiến Lục Dã thở phào nhẹ nhõm.

Từ việc Ledyba này chưa tiến hóa, có thể thấy thực lực cũng không quá mạnh.

Chỉ có con Stantler này cần phải chú ý hơn… Mặt khác,既然 là trận đấu không phân biệt… Huấn luyện viên mới là mục tiêu chính.

Ngay khoảnh khắc ném PokéBall, Lục Dã hét lên: "Sylveon, dùng Ngáp!" Ánh sáng trắng lóe lên, Sylveon duyên dáng nhẹ nhàng đáp xuống. "Là tuyển thủ thiên về trạng thái sao, rất thú vị." Giáo sư Oak khoanh tay: "Stantler, Ưu Tiên!" Ưu Tiên có thể ra chiêu của đối thủ nhanh hơn.

Nhưng khi Stantler ngáp một cái, lại kinh ngạc phát hiện trước mắt không có một ai.

Sylveon nghiêng người nhảy sang một bên, mục tiêu của chiêu Ngáp là… Giáo sư Oak!

Cơn buồn ngủ ập đến, Giáo sư Oak bình tĩnh nói: "Ledyba, dùng Sóng Siêu Âm!" Sóng Siêu Âm lan tỏa ra xung quanh, ngoài việc khiến đối thủ rơi vào trạng thái hỗn loạn, còn có thể ảnh hưởng đến Huấn luyện viên.

Một khi Huấn luyện viên không thể chỉ huy, cán cân thắng lợi sẽ nghiêng về một phía.

Ledyba bay về phía Lục Dã, đang định vỗ cánh thì sau lưng Lục Dã đột nhiên xuất hiện một bóng ma đen kịt. "Gengar!" Lục Dã hét lên: "Bóng Ma!" "Ghos! (ᵕ̈ᵕ̈)" Tốc độ của Gengar nhanh hơn một bậc, quả cầu Bóng Ma đen kịt đột nhiên bay ra, thổi bay Ledyba.

Nhưng ngay lúc này, Thôi Miên của Stantler đã trúng Sylveon, khiến cô nhóc nằm phục xuống đất. "Chơi Thôi Miên chay thế này thì

thiếu văn minh quá!" Lục Dã thầm lè lưỡi: "Gengar, Thế Thân!" Gengar phân thành hai, nhe răng cười quái dị.

Cố gắng chống lại cơn buồn ngủ, Giáo sư Oak hét lớn: "Ledyba, Hô Hào; Stantler, Thôi Miên!" Ledyba chỉ còn một chút HP, lắc lắc ngón tay.

Một khi bị 'Hô Hào' trúng, Gengar trong trận đấu này chỉ còn có thể dùng 'Thế Thân'! "Gengar, Khiêu Khích!" Lục Dã hét lên.

Dưới trạng thái Khiêu Khích, mọi chiêu thức biến hóa đều không thể thi triển!

Giáo sư Oak kinh ngạc nhìn Lục Dã.

Khả năng ứng biến này… Không đúng, cậu ta đang đọc trước chỉ huy của mình!

Cuộc đấu trí giữa các Huấn luyện viên này chính là sức hấp dẫn của các trận đấu Pokémon!

Nhìn Giáo sư Oak trúng chiêu Ngáp mà vẫn còn sung sức.

Lục Dã toát mồ hôi hột.

Gần nửa phút rồi chứ, Tauros cũng phải ngủ say như chết rồi.

Lẽ nào đây chính là thể chất của người Pallet Mega?!

Một chọi hai, Gengar đành phải bay về phía Giáo sư Oak trước, mắt lóe lên ánh sáng xanh kỳ dị.

Thôi Miên! "Đừng hòng." Giáo sư Oak hét lên, "Stantler, phong ấn!" Trong nháy mắt, sừng của Stantler lóe lên ánh sáng xanh, một luồng sóng màu tím ngay lập tức khóa chặt Gengar.

Thôi Miên thất bại, nhưng cái Thế Thân kia cũng vỡ tan.

Giáo sư Oak hơi sững người.

Lại thấy bản thể của Gengar bay đến bên cạnh Sylveon, mở to miệng, dường như đang nuốt chửng giấc ngủ của cô. "Dùng Kẻ Ăn Mộng lên Sylveon?" Giáo sư Oak đột nhiên nhận ra điều không ổn. "Sylveon, Tia Lửa Điện kết liễu nó đi!" Sylveon vùng dậy, nhe răng, lao đi như tên bắn húc bay Ledyba. "Stantler!" Giáo sư Oak vung tay, "Chú ý chừng mực, dùng Tấn Công Liều Lĩnh!" Nhưng Stantler cũng lao thẳng về phía Lục Dã, sừng của nó lóe lên ánh sáng của 'Tấn Công Liều Lĩnh'.

Gengar cố gắng chặn Stantler, nhưng Stantler lại xuyên thẳng qua cơ thể nó. "Ghos!" Gengar quay lại nhìn Lục Dã, sợ đến biến sắc.

Sylveon đang dùng dải lụa khống chế Giáo sư Oak cũng không kịp quay về. "Eevee!" "Chiếu tướng!" Ánh mắt Giáo sư Oak sắc lại. "Gengar." Lục Dã hít một hơi thật sâu, "Tráo Vị Trí!" Dù chiêu này rất bẩn, nhưng Thầy Lục đã sớm cho Gengar học rồi.

Chỉ có bẩn mới trị được bẩn!

Thân hình trong nháy mắt dịch chuyển.

Nhìn thấy 'Thôi Miên' của Gengar trúng mục tiêu ở cự ly gần, Lục Dã thở phào nhẹ nhõm.

Bịch!

Stantler ngáp một cái rồi ngã xuống đất.

Thắng bại đã phân.

Cơn buồn ngủ cũng dần ập đến.

Giáo sư Oak lười biếng vẫy vẫy tay, ngáp một cái.

Crystal đứng bên cạnh vội vàng đưa quả 'Chesto Berry' giải ngủ. "Ừm… chỉ huy rất xuất sắc." Giáo sư Oak cười lớn sảng khoái: "Có thể thắng được Nhà Vô Địch năm xưa, cậu nhóc này không tệ đâu!"

Còn không phải vì thể chất của người Pallet đều là quái vật sao… Lục Dã thầm phàn nàn.

Nếu không trận đấu đã kết thúc từ lâu rồi!

Bên cạnh, chứng kiến toàn bộ trận đấu, Crystal nhìn Lục Dã với ánh mắt càng thêm kính phục.

Dù là chỉ huy tại trận hay khả năng phản ứng, Thầy Lục đều thuộc hàng đầu trong số những Người Nắm Giữ Pokedex.

Còn về mặt huấn luyện Pokémon… chỉ trong nửa năm đã có thể đạt đến trình độ này, có lẽ chỉ có tiền bối Blue Oak mới làm được! "Vậy thì… bài kiểm tra của cậu đã qua." Giáo sư Oak mỉm cười, vừa lấy chiếc Pokedex trong túi áo blouse ra đưa cho Lục Dã.

Lúc này, vẻ mặt của Giáo sư Oak trở nên có chút nghiêm túc. "Câu hỏi cuối cùng, Lục Dã." "Đối với cậu mà nói, Pokémon có ý nghĩa là gì?" Như đang tự nói với mình, lại như đang hồi tưởng.

Giáo sư Oak lẩm bẩm: "Mỗi Người Nắm Giữ Pokedex đều là thiên tài trong lĩnh vực của mình…" "Đối với họ, Pokémon có thể là bạn bè, là đồng đội, là chiến hữu…" "Vậy, đối với cậu." Ánh mắt Giáo sư Oak sâu thẳm, nhìn thẳng vào Lục Dã: "Pokémon có ý nghĩa là gì?" Lục Dã hơi sững người.

Câu hỏi này, nói thật anh cũng đã từng nghĩ đến.

Nhưng mãi cho đến nửa năm sau khi xuyên không, câu trả lời mới dần dần rõ ràng.

Trong sự đồng hành mỗi ngày, những ký ức này mới có thể tỏa sáng lấp lánh. "Đối với tôi…" Lục Dã cúi đầu, vỗ vỗ Gengar đang nhe răng cười và Sylveon mặt mày tsundere.

Ba quả PokéBall đeo trên thắt lưng cũng đang khẽ rung động, như thể đang chờ đợi câu trả lời của Lục Dã. "Là người nhà." Lục Dã

mỉm cười.

Dù ở bất cứ đâu, bất cứ lúc nào, đều có thể cảm nhận được tình cảm với Pokémon.

Có lẽ cũng chỉ có người nhà mới có thể mang lại cảm giác như vậy.

Đây cũng chính là lý do Thầy Lục yêu Pokémon đến thế. "Là người nhà sao…" Giáo sư Oak ngẩn người một lúc lâu, rồi đột nhiên nở một nụ cười. "Thật là một câu trả lời tuyệt vời…" "Lục Dã, đây là Pokedex của cậu!" Hoàng hôn buông xuống, nhuộm cả đồng bằng thành màu vàng nghệ.

Chương 185

Lục Dã đưa chiếc Pokedex đặc biệt cho Gengar, mỉm cười. "Ghos!" Gengar giơ một ngón cái.

Yên tâm, tôi nhất định sẽ đối xử tốt với nó!

Sau khi dặn dò các việc cần thiết, Lục Dã tạm biệt Giáo sư Oak.

Crystal đứng trong hoàng hôn, tò mò hỏi: "Giáo sư Oak, năng lực của Thầy Lục… là gì vậy ạ?" Nhìn theo bóng lưng Lục Dã, ánh mắt của Giáo sư Oak trở nên sâu thẳm. "Dù trong bất kỳ tình huống nào, cũng có thể giữ được sự bình tĩnh tuyệt đối." "Đối phó với những kẻ địch khác nhau, lại chuẩn bị những phương án khắc chế khác nhau." "Khả năng ứng biến tuyệt vời, trình độ chỉ huy khiến cả Nhà Vô Địch cũng phải tự than không bằng…" "Và điều quý giá nhất, là tâm hồn trong sáng như vàng." Giáo sư Oak mỉm cười. "Đây có lẽ chính là… một Chiến Thuật Gia!" Mãi cho đến khi màn đêm buông xuống.

Sau khi huấn luyện cả ngày với Red trên núi Silver, Blue Oak xách ba lô trở về phòng thí nghiệm của Giáo sư Oak. "Ồ, về rồi à?" Giáo sư Oak, mặc áo blouse trắng, húp một miếng mì gói rồi ngẩng đầu lên nói. "Ông đừng có lần nào cũng dùng đèn cồn để nấu mì nữa được không." Blue Oak bất lực thở dài: "Trợ lý của ông không phải biết nấu cơm sao?" "Con bé bận cả buổi chiều rồi, tôi cho nó tan làm sớm." Giáo sư Oak cười hì hì, ánh mắt bỗng trở nên tập trung. "Blue, vị Huấn luyện viên mà cậu tiến cử, tôi đã gặp rồi." "Thế nào?" Blue Oak nhướng mày, cố gắng nghe được lời nhận xét về thầy Lục từ miệng Giáo sư Oak. "Một Huấn luyện viên... có tài chỉ huy dày dạn kinh nghiệm và khả năng phán đoán quyết đoán." Giáo sư Oak gắp một đũa mì, dường như đang hồi tưởng, trầm ngâm nói: "Nền tảng chiến thuật

và khả năng phản ứng đáng kinh ngạc... thậm chí không thua kém bất kỳ tuyển thủ nào mà tôi từng gặp." "Và cả... sự gắn kết giữa cậu ấy và Pokémon nữa." Pokémon như Sylveon chỉ ở bên cạnh Huấn luyện viên mà nó tin tưởng.

Cùng với con Gengar đó, sở hữu ý chí chiến đấu hừng hực như ngọn lửa trên đuôi của Charizard...

Giáo sư Oak cười nói: "Các cậu thật sự đã kết giao được với một Huấn luyện viên ưu tú đấy." "...Mì của ông nguội rồi kìa." "Chết rồi!

Mải nói chuyện với cậu quá..." Giáo sư Oak vội vàng ăn tiếp.

Blue Oak đút một tay vào túi,若有所思. "Nói cách khác là... cậu ấy đã vượt qua bài kiểm tra của ông?" Anh chưa bao giờ xem nhẹ thực lực của thầy Lục.

Bất kể là việc được Red coi trọng, hay việc ngang tài ngang sức với Bậc thầy thuần Long Lance.

Blue Oak vẫn luôn xem thầy Lục là đối thủ ngang tầm... không, thậm chí còn mạnh hơn.

Dù sao thì, cho đến tận bây giờ, thầy Lục vẫn chưa từng lật bài tẩy của mình... "Đúng vậy." Giáo sư Oak gật đầu. "Tôi đã giao Pokédex Đặc Biệt cho cậu ấy." Tuy không ngạc nhiên với kết quả, nhưng Blue Oak vẫn tò mò hỏi: "Nội dung bài kiểm tra là gì?" "Tôi và cậu ấy đã có một trận đấu đôi." Giáo sư Oak không hề giấu giếm: "Ha ha, kết quả là tôi thua rồi!" Blue Oak có chút kinh ngạc.

Mặc dù ông nội đã lớn tuổi, nhưng thời trẻ ông là nhà vô địch Kanto thực thụ.

Nếu là Dragonite và Kangaskhan, ngay cả Blue Oak cũng không có đủ tự tin để chiến thắng trong một trận đấu đôi... "Hừ, ông già này đã dốc toàn lực rồi đấy!" Giáo sư Oak nói với giọng cảm khái.

Trúng chiêu Ngáp, cố hết sức để không gục ngã, không ngờ... "Cuối cùng vẫn thua." Giáo sư Oak cười bất lực.

Dốc toàn lực, cuối cùng vẫn thua sao... "Cháu đại khái hiểu rồi..." Blue Oak chìm vào suy tư.

Trong lòng, đánh giá về thầy Lục lại tăng lên không ít. "Còn nữa, vấn đề quan trọng nhất..." Blue Oak nheo mắt lại. "Năng lực của thầy Lục là gì?" Không chỉ Blue Oak, ngay cả Red cũng không nhìn thấu thực lực thật sự của thầy Lục.

Theo lời Ruby ở Hoenn, thầy Lục là một Nhà điều phối lộng lẫy.

Còn ngài Takeshi thì lại hết lời khen ngợi thực lực huấn luyện của thầy Lục...

Có lẽ, chỉ có dựa vào nhãn lực của Giáo sư Oak mới có thể nhận định chính xác. "Chiến thuật." Giáo sư Oak nói thẳng.

Không nghe được bất kỳ câu trả lời phỏng đoán nào.

Blue Oak sững sờ trong giây lát.

Những năng lực khác đó... chẳng lẽ chỉ là sở thích của thầy Lục thôi sao?! "Trận đấu giữa tôi và cậu ấy..." Giáo sư Oak nhíu mày nói: "Cậu ấy đầu tiên đã đọc vị được chỉ huy của tôi, sau đó lợi dụng Gengar để hoàn thành một màn ảo thuật đánh lừa." "Và quan trọng nhất, vào thời khắc nguy cấp vẫn giữ được bình tĩnh, dùng chiêu Tráo Vị Trí để hoàn thành cú 'chiếu tướng'." "Có lẽ..." Giáo sư Oak mỉm cười: "Chỉ có dùng 'Chiến thuật gia' để hình dung mới là chính xác nhất." "Chiến thuật gia sao." Blue Oak trầm ngâm gật đầu.

Kết hợp với những màn trình diễn và các chiến thuật tự sáng tạo của thầy Lục.

Danh hiệu này quả thực rất phù hợp.

Ở một khía cạnh khác.

So với các năng lực như 'Giao tiếp', 'Ấp trứng'. 'Chiến đấu', 'Chiến thuật', rõ ràng có thể tác động trực tiếp vào trận đấu.

Tuy không muốn thừa nhận.

Nhưng đối với thiên phú của thầy Lục, Blue Oak lại nảy sinh một chút ghen tị...

Đây là... một đánh giá có thể sánh ngang với 'Chiến Binh' cơ mà! "Dù sao cũng là thầy Lục mà..." Blue Oak lẩm bẩm, quay người đi, vẫy tay với Giáo sư Oak.

Quyết định rồi.

Trong mắt Blue Oak bùng lên ý chí chiến đấu.

Gọi cả thằng nhóc Akin kia tới, khoảng thời gian này tiếp tục tu hành ở núi Silver! "Còn một chuyện nữa!" Giáo sư Oak gọi với theo: "Thằng bé Satoshi có liên lạc với cậu không?" Vì chiến thuật 'Gió Thuận' của thầy Lục, Blue Oak trên danh nghĩa được coi là sư phụ của Satoshi.

Với tư cách là 'tiền bối đáng tin cậy' trong nhóm chat, Blue Oak từng chỉ dạy cho Yellow và Silver...

Đệ tử ngáo ngơ Satoshi này, có thể coi là người khiến Blue Oak đau đầu và bất lực nhất. "Có ạ." Blue Oak nói, "Cậu ta đang chuẩn bị cho Đại hội Ever Grande, chắc một thời gian nữa sẽ về thị trấn Pallet." "Vậy thì tốt, đợi nó về, cậu giúp tôi hỏi nó một câu." Giáo sư Oak nghiêm túc nói: "Nó có muốn tham gia bài kiểm tra Pokédex Đặc Biệt không." "Hừ, ông quả nhiên vẫn để mắt đến thằng nhóc đó à." Khóe miệng Blue Oak nhếch lên. "Ha ha, dù sao nó cũng có những điểm tương đồng với cậu và Red mà!" "Cháu sẽ hỏi." Blue Oak phất tay. ...

Mặt khác, Lục Dã đang ngồi trên chuyến tàu trở về thành phố Goldenrod. "Gengar!" Gengar nhìn chằm chằm vào chiếc máy minh họa trong tay Lục Dã, vẻ mặt đầy tò mò. "Để tôi nghiên cứu một chút đã." Lục Dã xoa cằm, cẩn thận mân mê chiếc Pokédex Đặc Biệt. 【Pokédex Đặc Biệt: Do Giáo sư Oak tự tay chế tạo, là một loại Pokédex cực kỳ hiếm, sở hữu các chức năng toàn diện hơn. (Nói là toàn diện, nhưng thực ra cũng không toàn diện lắm.)】 Lục Dã: ???

Mấy ngày không giả chết, mi lại bắt đầu tsundere rồi à?

Tuy nhiên, tính biểu tượng của Pokédex Đặc Biệt quả thực lớn hơn tính thực dụng của nó.

Theo thông tin thầy Lục tra cứu được.

Người sở hữu Pokédex có thể được hưởng chiết khấu tại các cửa hàng và được ăn ở miễn phí tại Trung tâm Pokémon.

Pokédex Đặc Biệt, ít nhất cũng phải được giảm giá trên giảm giá chứ...

Đây là giảm giá và ăn ở miễn phí đó!!

Về phần ý chí và lý tưởng mà Pokédex Đặc Biệt mang theo...

Dù sao đi nữa, trong lòng Lục Dã vẫn có thêm một phần trách nhiệm.

Nói gì thì nói, cũng đã là đồng nghiệp với các đại lão trong nhóm chat rồi.

Sau này lúc mọi người tụ tập ăn uống, sẽ không bao giờ gặp phải cảnh xấu hổ vì không có Pokédex Đặc Biệt để khoe! "Theo lý mà nói, tôi cũng nên có một danh hiệu mới..." Lục Dã mân mê chiếc Pokédex, lẩm bẩm: "Đi vội quá, quên hỏi Giáo sư Oak rồi." Mỗi Người nắm giữ Pokédex đều sẽ có một danh hiệu tương ứng.

Ví dụ như Red, khi chiến đấu mà trưng ra danh hiệu 'Chiến Binh', ngầu phải biết. "Đừng có cho tôi cái danh hiệu kẻ mặt dày vô sỉ, kẻ bị trời phạt là được!" Sắc mặt Lục Dã có chút kỳ quặc.

Trong tình huống đó, xác suất Thôi Miên trần của Gengar không quá ba mươi phần trăm.

Vậy mà vẫn thành công thôi miên được Sylveon.

Thầy Lục còn nghi ngờ, kiếp trước mình có phải là tù trưởng hay không nữa.

Còn về việc dùng 'Tráo Vị Trí' để lật kèo cuối cùng.

Thầy Lục cũng có chút ngại ngùng. "Tôi trước giờ không bao giờ dùng Tráo Vị Trí đâu." Lục Dã ho nhẹ gật đầu, thầm nghĩ: "Chiêu này bẩn quá, sớm muộn gì cũng phải xóa bỏ!" Trời đã tối, còn một lúc nữa tàu mới đến ga.

Lục Dã đặt Sylveon lên đùi, một tay lắc lắc chiếc nơ của nó, một tay lướt mạng xã hội. "Bui! (# ` 皿 ´)" Trong nhóm chat, Akin đang la hét ầm ĩ. "Lục, thầy Lục, trở thành Người nắm giữ Pokédex rồi á?!" "Tin nhắn thoại của cậu ồn quá đấy..." Crystal bất lực nói: "Thầy Lục nhận được lời mời, tham gia bài kiểm tra, chính tay Giáo sư Oak đã trao Pokédex cho thầy ấy đấy." "Hu hu hu, hồi đó tôi cầu xin lão già đó mãi mà ông ấy có cho tôi đâu." Akin nước mắt lưng tròng: "Tại sao thầy Lục chỉ mất một ngày, không, một buổi chiều..." Lance cũng từng nghe qua về truyền thống của Pokédex Đặc Biệt, tò mò hỏi: "Nội dung bài kiểm tra là gì?" "Đấu đôi." Blue nói: "Thầy Lục thắng." Nhóm chat im lặng một lúc.

Cho đến khi Yellow gửi một biểu tượng cảm xúc của Squirtle.

Yellow: 【Em nào dám hó hé gì đâu.jpg】 Erika: Giáo sư Oak từng là nhà vô địch Kanto mà...

Lorelei: Đúng vậy, còn là nhà vô địch từng lập kỷ lục, áp đảo cả bà Agatha.

Lance: Ừm... cũng hợp lý thôi.

Thầy Lục từng đấu hòa với mình, chiến thắng một lão tướng, quả thực cũng không có gì đáng ngạc nhiên. "Còn đánh giá thì sao!" Green hớn hở nói: "Đánh giá của Giáo sư Oak là gì?" Những lúc hóng hớt như thế này, thích hợp nhất là cả đám cùng nhau thảo luận.

Hồi đó danh hiệu 'Nhà tiến hóa' đã khiến Green vui mừng một thời gian dài.

Dù sao cũng là đánh giá do chuyên gia đầu ngành Giáo sư Oak đưa ra, vẫn có tính uy tín rất cao.

Lục Dã xoa cằm, im lặng nhìn trời.

Sẽ không lại cho mình một cái danh hiệu kỳ quặc nào nữa chứ! "Chiến thuật gia." Blue nói.

Crystal, người đã chứng kiến toàn bộ bài kiểm tra, cảm khái nói: "Thầy Lục...

đã phát huy chiến thuật đến cực hạn." Lục Dã sững sờ.

Steven lặn sâu đã lâu mỉm cười nói: "Danh hiệu ngầu đấy chứ." Yellow: ヾ(◍°∇°◍)ﾉﾞ Thầy Lục đỉnh quá ~~~ Lão gia Wattson cười lớn: "@Thầy Lục, có chất đấy!" Sabrina vuốt mái tóc đen của mình.

Với tư cách là một Quản trị viên của Đội Hỏa Tiễn, thầy Lục có thể nhận được đánh giá như vậy từ miệng Giáo sư Oak...

Trong phút chốc, ngay cả Sabrina cũng nảy sinh một chút kính nể. "Ngầu quá... không đúng, rõ ràng là kẻ chơi bẩn mà!" Akin, người đã bị các loại chiến thuật của thầy Lục hành hạ bấy lâu nay, không nhịn được mà buột miệng phàn nàn.

Tuy những chiến thuật bẩn này, quả thực cũng là một phần của chiến thuật...

Nhưng thầy Lục cũng bẩn quá rồi đấy! "Câu này tôi xin nhận như một lời khen!" Thầy Lục nói.

Akin: ?

Steven: ?

Erika: ? ...

Chương 186

Biết được đánh giá, Lục Dã ho nhẹ gật đầu.

Khụ...

ít nhất đây cũng là một danh hiệu đàng hoàng.

Nhưng, sao cứ cảm thấy số lượng danh hiệu kỳ quặc lại tăng lên rồi!

Đếm trên đầu ngón tay, Lục Dã suy nghĩ một lúc, cuối cùng bất lực thở dài. "Khỉ thật, đếm không xuể nữa rồi..." Có thể nhận được đánh giá này.

Lục Dã nghĩ lại, có lẽ là vì cú 'Tráo Vị Trí' cuối cùng...

đã chơi bẩn cả Giáo sư Oak.

Sao lại có chiêu nào ngầu như 'Tráo Vị Trí' chứ!

Lục Dã vỗ vỗ vai mình, cười hì hì. "Không hổ là mày, thầy Lục!" Ngày 12 tháng 11, thứ hai.

Chỉ còn một ngày nữa là đến hạn trình diện tại Trường học Huấn luyện viên. 'Chiến thuật gia' mới nổi thầy Lục bị đánh thức bởi một tiếng nổ. "Gâu gâu ~~" Toàn thân Growlithe bốc lên ngọn lửa, lao vút trong phòng khách như một Bánh Xe Lửa. "Chaki prii ~~" Togepi vẫy ngón tay, Sương Sinh Mệnh từ trên trời rơi xuống, dập tắt ngọn lửa đang bùng cháy.

Squirtle đang chống đẩy bằng một ngón tay, nhìn những giọt Sương Sinh Mệnh lấp lánh,若有所思.

Nếu Vòng Nước được tạo thành từ Sương Sinh Mệnh... vậy chẳng phải có thể bớt đi một chút thương tổn sao?! "Zeni..." Squirtle

vò đầu, đột nhiên búng tay một cái.

Tuyệt vời ~~ không hổ là mày, Squirtle! "Xin chào, công ty sửa chữa phải không ạ." Lục Dã bình tĩnh gọi điện thoại: "Đúng vậy, ở gần đây thôi." Nhìn Squirtle đang nghiêng đầu vỗ vai, Lục Dã hơi sững người.

Pokémon sẽ ngày càng giống Huấn luyện viên... chẳng lẽ là nói tình huống này sao?!

Bình tĩnh phân tích tình hình, có lẽ là do Than Củi đã tăng cường ngọn lửa của Growlithe.

Tính thời gian, ngày nó nắm giữ được chiêu 'Tốc Chiến Lửa' cũng không còn xa.

Lục Dã không khỏi đau đầu xoa xoa thái dương.

Tại sao rõ ràng không huấn luyện gì nhiều, mà thực lực của Pokémon nhà mình cứ tăng vùn vụt thế nhỉ?!

Nếu Growlithe không chịu được ngọn lửa của 'Tốc Chiến Lửa', tất yếu sẽ cần dùng Đá Lửa để hoàn thành tiến hóa.

Arcanine là loài chó lớn, chiều cao từ 1.6m đến 2m.

Tuy so với những Pokémon như Gyarados thì Arcanine cũng thuộc dạng nhỏ, nhưng một khi nó phá nhà...

Lục Dã không khỏi rùng mình, nhìn Growlithe đang tràn đầy sức sống. "Gâu? (O_o)" "Không có gì, bình thường ăn ít đi một chút, như vậy sẽ không có sức phá nhà nữa." Growlithe: ???

Tao có thể không phải là người, nhưng mày thì đúng là chó thật!

Dù sao cũng là khách VIP, đội thi công đến rất nhanh, chưa đầy nửa tiếng đã hoàn thành công việc sửa chữa.

Nhìn đội trưởng đội sửa chữa, Lục Dã không khỏi sững sờ. "Còn

vấn đề gì nữa không ạ?" Đội trưởng đội sửa chữa ngạc nhiên. "Không..." Sắc mặt Lục Dã có chút kỳ quặc. "Tôi chỉ muốn hỏi, ở Đông Hoàng, anh có người anh em nào cũng làm nghề này không?" "A!" Mắt đội trưởng đội sửa chữa sáng lên. "Đó là em họ của tôi, công ty sửa chữa nó mở ở Thượng Hải... ngài quen nó sao?" Nhìn vị đội trưởng sửa chữa có khuôn mặt tương tự, vẻ mặt Lục Dã phức tạp.

Xuất hiện rồi, đội trưởng sửa chữa phiên bản Kanto!

Chẳng lẽ cũng giống như Jenny, Joy, các anh cũng là gia tộc bí ẩn ẩn thế nào đó sao?!

Sau khi hỏi thăm, xác nhận không có người anh em nào khác làm nghề này, thầy Lục mới thở phào nhẹ nhõm.

Sau này nếu đi du lịch đến đâu, ở đó lại mọc ra một công ty sửa chữa...

Vậy thì xui xẻo quá rồi! ...

Công việc thường ngày hôm nay chủ yếu là xem phim hoạt hình cùng Togepi.

Một người một quả trứng cuộn tròn trong ghế sofa, tay cầm một hộp bắp rang bơ to đùng. "Chaki prii ~" Togepi giơ hộp bắp rang bơ khổng lồ, thân hình bị che khuất hoàn toàn.

Growlithe bên cạnh vẻ mặt ngơ ngác.

Bây giờ hộp bắp rang bơ cũng biết gầm gừ rồi sao?

Giáo sư Oak gọi điện thoại đến, bảo Lục Dã điền một số thông tin cơ bản. "Đây là đăng ký tư cách Huấn luyện viên ở Kanto." Giáo sư Oak giải thích: "Giống như lúc cậu ở Đông Hoàng, đăng ký xong là có thể thách đấu nhà thi đấu rồi." "Giáo sư Oak, tôi không có ý định thách đấu nhà thi đấu đâu." "Ồ, cũng phải...

Trường học Huấn luyện viên có thể đi thẳng đến Đại hội Indigo Plateau mà." Giáo sư Oak nói: "Dù sao tôi cũng đăng ký giúp cậu trước, như vậy cậu ra ngoài du lịch cũng sẽ tiện hơn một chút." Tuy Đại hội Indigo Plateau, Lục Dã cũng không có ý định tham gia, nhưng vẫn gật đầu nói: "Vậy thì làm phiền ngài rồi, Giáo sư Oak." Cúp điện thoại, lại qua một lúc.

Hệ thống đột nhiên hiện ra một nhiệm vụ đã lâu không thấy. 【Ting!

Tư cách Huấn luyện viên đã được kích hoạt!】【Phát hiện nhiệm vụ lớn 'Liên minh Kanto'】【Mục tiêu nhiệm vụ (1/3): Thu thập đủ tám Huy hiệu nhà thi đấu của Kanto】【Tiến độ nhiệm vụ: (0/8)】【Phần thưởng nhiệm vụ: Đá Key】【Đánh giá nhiệm vụ: Trở thành nhà vô địch liên minh không phải là chuyện dễ như ăn cháo sao?】 Lục Dã sững sờ hồi lâu.

Khoan đã... việc đăng ký tư cách mà Giáo sư Oak vừa nói, không phải là đã kích hoạt cái thứ này đấy chứ!

Sắc mặt Lục Dã kỳ quặc, cẩn thận xem xét nhiệm vụ.

Với tư cách là 'Hệ thống Huấn luyện viên huyền thoại', việc giao nhiệm vụ thu thập huy hiệu quả thực không có gì đáng trách.

Nhưng giáo viên của Trường học Huấn luyện viên có thể đi thẳng đến Đại hội Indigo Plateau mà.

Đây chẳng phải là vẽ rắn thêm chân sao?

Còn phần thưởng nhiệm vụ này nữa.

Sắc mặt Lục Dã phức tạp. 「Đá Key」 với tư cách là vật phẩm cần thiết cho Tiến hóa Mega, quả thực hiếm hơn 「Pha lê Z」 và 「Ngôi sao hy vọng」.

Hoàn thành nhiệm vụ là có thể nhận được Đá Key, đây không nghi

ngờ gì là một món hời.

Nhưng vấn đề là, lấy được Đá Key, tất yếu phải thu thập Đá Mega đi kèm...

Một giọt mồ hôi lạnh, lặng lẽ chảy xuống từ trán Lục Dã.

Đá Mega được niêm yết giá rõ ràng, loại rẻ nhất cũng phải lên đến hàng chục triệu.

Không có cơ duyên như đại lão Red và tên ngốc kia, cần bao nhiêu thời gian và tiền bạc mới có thể thu thập được Đá Mega, vẫn là một ẩn số.

Rõ ràng có thể thấy, nhiệm vụ này, tuyệt đối là một âm mưu to lớn của hệ thống! "Hừ hừ, còn muốn tính kế ta?" Lục Dã cười lạnh. "Không đi đấu nhà thi đấu là được chứ gì... ta đây không mắc lừa đâu!" Nhiệm vụ này cứ để nó bám bụi đi.

Vẫn là cuộc sống thường ngày mở livestream, chép game là thích hợp với thầy Lục nhất!

Lại đổi thêm mấy quả Berry, Lục Dã tiện tay ném cho Gengar, Gengar há to miệng. "Gengar! (￣~￣)" Ừm... cho dù là tôi, người luôn ăn những loại Berry quý giá như Salac Berry, Petaya Berry.

Thỉnh thoảng cũng muốn ăn thử Pecha Berry, nếm thử hương vị của rau dại núi rừng chứ! ...

Bỏ nhiệm vụ của hệ thống sang một bên, thầy Lục gọi điện cho Oleana. "Hiện tại đang tiến hành DLC Giáng sinh của 《Thực vật đại chiến cương thi》, cũng như gói mở rộng thẻ bài của Johto." Oleana nói một cách mạch lạc: "Nếu ngài có ý định, mở một công ty chi nhánh ở thành phố Saffron cũng có thể làm được." "Chuyện công ty chi nhánh cứ để sau đã." Lục Dã ho nhẹ nói: "Đợi khoảng thời gian này ổn định, tôi sẽ giao bản kế hoạch mới cho các cô." Trong mắt

Oleana lóe lên một tia sáng, cung kính nói: "Xin ngài yên tâm, tôi nhất định sẽ hoàn thành một cách hoàn hảo!" Có Oleana quản lý công ty, quả thực có thể yên tâm không ít.

Lục Dã hài lòng gật đầu.

Cúp điện thoại, nhìn quanh phòng khách một vòng. "Gengar!" Gengar đang cầm máy minh họa, vẻ mặt suy tư nghiêm túc.

Nếu đi farm phó bản nhà thi đấu, có phải là có thể nhanh chóng lấp đầy máy minh họa không?

Nhà thi đấu của thành phố Saffron ở đâu nhỉ...

Ồ, trên máy minh họa còn có chức năng bản đồ!

Gengar như một đứa trẻ tìm được đồ chơi mới, nhe răng cười. "Zeni..." Squirtle ngâm mình trong bể nước, tiếp tục suy nghĩ về cách kết hợp 'Vòng Nước' và 'Sương Sinh Mệnh'.

Ừm... lợi dụng một lượng lớn Nước Thần Bí, chắc là có thể đạt được hiệu quả này! "Mọi người đều rất ngoan mà." Lục Dã cười hì hì. "Có thể luôn yên tâm như thế này, thì tốt rồi!" ...

Màn đêm lặng lẽ buông xuống.

Lục Dã ôm Sylveon, Togepi ngồi trên vai, đến ngồi vào ghế gaming.

Mở phòng livestream, chuẩn bị livestream chiến thuật mới.

Với tư cách là 'Chiến thuật gia', sao có thể không cập nhật chiến thuật chứ?

Vậy chẳng phải thành 'kẻ cu gáy' rồi sao?!

Đổi tiêu đề thành: 《Chiến thuật mới, leo hạng bậc Thầy dễ như bỡn》. "Chào mọi người, tôi là thầy Lục." "Hôm nay chúng ta sẽ chơi chiến thuật Thôi Miên khoa học!" Cùng với câu mở đầu quen thuộc

của thầy Lục.

Các fan vui mừng tràn vào "nhà ăn", spam bình luận. "Dọn cơm rồi dọn cơm rồi!" "Vãi chưởng, chiến thuật mới!

Mới nhìn tiêu đề tôi đã no rồi!" Tuy thầy Lục đã sủi ba ngày, nhưng đổi lại được một màn trình diễn mới, kèo này rõ ràng không lỗ.

Và sự thay đổi trong cách bài trí phòng livestream cũng thu hút sự chú ý của khán giả. "Cảm ơn 'Thầy Lục chuyển nhà rồi à' đã tặng một chiếc máy bay." Lục Dã gật đầu: "Đúng vậy, đến Kanto học một thời gian." "Lần trước thầy Lục chẳng phải đã nói rồi sao, đến Đại học Celadon học đấy." "Mẹ ơi, con đang học online mà, mẹ nghe con giải thích!" "Chaki prii ~ヾ(◍°∇°◍)ﾉﾞ " Trong phòng livestream, Togepi cũng thu hút không ít ánh nhìn. "Toang rồi, thầy Lục bật hack vật lý!" Nhìn linh vật mới, các fan纷纷卧槽.

Tương truyền, Togepi là Pokémon có thể mang lại may mắn cho người khác...

Hấp thụ được khí may mắn, chẳng phải thầy Lục sẽ không còn mặt đen nữa sao? "Thầy Lục không mặt đen?

Thanh xuân của tôi kết thúc rồi!" Lục Dã cười nhạt.

Bất kể là Togepi hay Sylveon, về mặt lý thuyết đều có 'buff chúc phúc' cộng thêm.

Tôi không tin, lần livestream này, còn có thể tấu hài được! "Togepi, phát vận may đi, cho kẹo mút nè!" "Chaki prii ~~" Togepi ngồi trên vai thầy Lục, phấn khích vỗ tay. "Bui!" Dường như vì bị phớt lờ, có chút không vui.

Sylveon lắc đầu, dải lụa 'bốp bốp' đánh vào cánh tay Lục Dã.

Chương 187

"Nhờ cả vào em đấy." Lục Dã nghiêm mặt nói: "Cũng cho anh mượn sức mạnh nhé, Sylveon!" "Bui ~o(´^｀)o" Sylveon hừ nhẹ một tiếng, rồi lại lặng lẽ quấn dải lụa lên.

Trên mặt các fan đều lộ ra nụ cười của mẹ hiền.

Đến phòng livestream, chẳng phải là để ngắm Pokémon nhà thầy Lục sao? "Dễ thương xỉu~" "Xin đừng lăn lộn trên giường!" Sau khi hoàn thành 'nghi thức khai quang', Lục Dã mở trình chỉnh sửa đội hình.

Vừa kéo Gengar và Porygon vào đội hình, vừa giải thích: "Hôm nay chúng ta sẽ chơi đội Thôi Miên." "Cái gọi là đội Thôi Miên khoa học, là dựa vào Hương Ngọt Ngào và Trọng Lực, giảm tỷ lệ né tránh của Pokémon, từ đó tăng tỷ lệ trúng của Thôi Miên." Thầy Lục nói: "Tuy tôi chưa bao giờ dùng Thôi Miên, nhưng về mặt lý thuyết, cũng có thể đạt được hiệu quả ngủ hết bên trái lại ngủ sang bên phải." "???" "《Tôi chưa bao giờ dùng Thôi Miên》" Akin đang vừa xem livestream vừa ăn tối, đột nhiên bị sặc.

Đây chẳng phải là chiêu thức thầy Lục dùng thành thạo nhất sao?

Anh còn nói anh không dùng Thôi Miên?! "Bakkun ~(′▽｀〃)" Nhìn em gái trong màn hình, Togekiss tràn đầy sát khí, trên mặt nở một nụ cười hiền hòa.

Trong màn hình, thầy Lục vẫn đang nghiêm túc giải thích. "Ở vị trí hỗ trợ, có thể chọn Salazzle có tốc độ ra đòn nhanh; hoặc để Clefairy và Porygon học Trọng Lực, chuyển thành đội Thôi Miên Trọng Lực." (Chú thích: Gen 8 đã loại bỏ TM 'Trọng Lực'; Gen 7 có thể học bằng TM.) "Đánh một trận các bạn sẽ hiểu thôi." Lục Dã ho nhẹ một tiếng.

"Nói trước nhé, đây là đội hình giải trí,千万不要拿去嘲讽馆主!" Trong lúc nói đùa, nạn nhân tương xứng đã được ghép đôi và vào vị trí. "Hử?

Đối diện đúng là tiểu thư xinh đẹp." Lục Dã sững sờ: "Khoan đã, thẻ liên minh này có quen quen không?" Mũ rộng vành màu trắng, mái tóc dài màu vàng kim xõa xuống như sóng.

Cô bé loli hợp pháp có vẻ mặt thờ ơ, Caitlin. "Vãi chưởng, Thiên vương hệ Siêu linh của Unova!" "Đây là lần thứ ba ghép đôi trúng rồi phải không?" Lần trước... hình như đã đánh cô ấy khóc rồi thì phải?

Sắc mặt Lục Dã kỳ quặc, trong lòng thầm nhủ: tuy là Thôi Miên khoa học... nhưng đánh với đối thủ thực lực cỡ này, vẫn phải xem nhân phẩm!

Ghép đôi trúng đối thủ mạnh, phòng livestream bùng nổ một trận reo hò. "Lục bảo cố lên, thịt nó cho tôi!" "Đội hình đối diện là đội Không Gian Lừa Dối cộng thêm Mở Rộng Lực Lượng, đội hình mới này có ổn không vậy?" "Nói không ổn, thực ra cũng phải ổn." Ánh mắt Lục Dã lóe lên: "Lên nào, Gengar, Salazzle!" Tốc độ của hệ thống này khá nhanh.

Vì vậy khi nhìn thấy hai con Pokémon của Caitlin, Lục Dã hơi nhíu mày.

Metagross cộng với Bronzong...

Đội hình Không Gian Lừa Dối tiêu chuẩn, vẫn phải dùng Khiêu Khích, hoặc Thôi Miên để khống chế trước.

Lục Dã gằn giọng: "Gengar, dùng Thôi Miên!" ...

Biên giới chiến đấu, Lâu đài chiến đấu.

Thiên vương hệ Ma Shauntal, mặc một chiếc váy liền màu tím và vớ lụa, thân hình thon thả, đẩy gọng kính của mình. "Khi Huấn luyện

viên và Pokémon tâm ý tương thông, sự quyến rũ của sự gắn kết sẽ được bộc lộ hết..." Gấp cuốn sách trong tay, tròng kính tròn của Shauntal phản chiếu vẻ mặt phấn khích. "Caitlin, cậu thấy đoạn mở đầu của cuốn tiểu thuyết này thế nào." "Không biết." Trên chiếc giường công chúa rộng lớn màu hồng.

Loli tóc vàng đang nằm trên đùi Cynthia, nghịch những sợi tóc vàng xõa xuống, thờ ơ nói. "Tôi thấy rất hay." Cynthia vừa cúi đầu chơi máy game trong tay, vừa mỉm cười nói. "Hai người các cậu, căn bản là không nghe gì cả!" Shauntal phàn nàn đẩy gọng kính, thở dài: "Thật là... rõ ràng là ra ngoài làm việc, tại sao lại biến thành tiệc trà chiều rồi..." Caitlin lại ngồi dậy, nói với vẻ hơi nghiêm túc: "Nghỉ ngơi hợp lý là rất cần thiết." Cynthia nghiêng đầu, mỉm cười: "Lắp đặt máy game mới để ổn định cảm xúc của Caitlin...

đây cũng là vì liên minh vô địch mà cân nhắc." "Nói thì đúng là vậy..." Shauntal vất vả suy nghĩ.

Để Caitlin ở trong tình trạng ổn định, quả thực là một nhiệm vụ có độ ưu tiên khá cao trong liên minh vô địch Unova.

Nhưng mà... hai người các cậu trông giống như trốn việc ra ngoài chơi hơn? "Thôi... dù sao tôi cũng đến đây để thu thập tài liệu tiểu thuyết, không có tư cách nói các cậu." Shauntal thở dài, đeo gối cổ màu tím lên cổ, ngồi trên sofa, ngửa đầu nói: "Nói đến, các cậu còn chưa dùng cái máy game đó đâu." Caitlin: "Cynthia giới thiệu, sẽ không sai đâu." "Hay là cậu thử trước đi, xem hiệu năng thế nào?" Cynthia mỉm cười nói.

Vì ghép đôi trúng thầy Lục, Caitlin đã phá hỏng hai cái máy game.

Lần này mời Cynthia đến, cũng có ý nhờ cô ấy giới thiệu.

Nếu không, ở trong Lâu đài chiến đấu thời gian dài, không có gì giải trí, quả thực khá nhàm chán. "Ừm..." Caitlin khẽ đáp một tiếng,

hai chân tách sang hai bên, ngồi kiểu 'vịt' trên giường công chúa, trong mắt lóe lên ánh sáng xanh nhạt.

Màn hình theo đó sáng lên, giao diện ghép đôi từ từ xoay tròn. "Bánh xe vận mệnh từ từ chuyển động..." Shauntal nói: "Rất tự nhiên liền liên tưởng đến câu thoại nổi tiếng này." Việc ghép đôi kéo dài gần nửa tiếng.

Cynthia lười biếng ngáp một cái, ánh mắt lướt qua lại giữa các loại bánh ngọt trên bàn trà.

Lúc này, Shauntal khẽ kêu lên một tiếng: "Đến từ khu vực Đông Hoàng... thầy Lục?" "Hử?" Cynthia vô thức ngẩng đầu, trong mắt lóe lên ánh sáng. "Dường như là một đối thủ rất mạnh." Shauntal lẩm bẩm. "Ừm..." Ánh sáng xanh trong mắt Caitlin càng đậm hơn. ...

Trận đấu chính thức bắt đầu.

Hai hiệp đầu tiên.

Caitlin đã đọc vị trí của Salazzle, dùng 'Húc Đầu Thiền' của Metagross trực tiếp hạ gục Salazzle.

Cảnh tượng hạ gục trong nháy mắt này đã gây sốc cho các fan trong phòng livestream. "Ông cũng có ngày hôm nay à, thầy Lục!" "Vãi chưởng, đợi đã, đây là pha xử lý mà thầy Lục có thể làm ra sao?!" Trong lúc mọi người còn đang ngơ ngác.

Gengar nhe răng cười, ánh sáng xanh lóe lên trong mắt, trực tiếp Thôi Miên Bronzong của Caitlin!

Caitlin hơi mở to mắt.

Thôi Miên không có bất kỳ hiệu ứng hỗ trợ nào... lại dễ dàng trúng như vậy sao?

Trong phòng livestream, một loạt dấu chấm hỏi được spam.

Nói là đội Thôi Miên khoa học, trực tiếp Thôi Miên trần là có ý gì?

Quá vô liêm sỉ rồi! "Đừng hỏi, hỏi tức là do sự gắn kết với Gengar!" "Chẳng lẽ đây là buff may mắn của Togepi?" Cynthia hơi sững người.

Trong tình huống này, có thể dùng Thôi Miên để chiếm lại ưu thế.

Đây không giống phong cách của anh ấy cho lắm... "Tài liệu tiểu thuyết tuyệt vời!" Shauntal hai mắt sáng rực, nhanh chóng ghi chép vào sổ tay.

Trong nghịch cảnh, dựa vào sự gắn kết với Pokémon để lật ngược tình thế...

đây cũng là một Huấn luyện viên có ước mơ!

Điều khiến các fan kinh ngạc hơn nữa là.

Hai lần Thôi Miên trần liên tiếp của Gengar, toàn bộ đều trúng! "Tốt!" Thầy Lục gầm lên: "Thôi Miên lại trúng rồi!" "???" "Mày là ai?

Mau trả lại thầy Lục đây!" "Ngủ hết bên trái lại ngủ sang bên phải, sao lại có con Pokémon Lột Vỏ siêu đáng yêu như Gengar chứ?!" ...

Caitlin căng mặt.

Ánh sáng xanh trong mắt càng đậm hơn, ngay cả cốc nước trên bàn cũng rung lên. "Thả lỏng đi." Cynthia thấy vậy, mỉm cười vuốt tóc cô. "May mắn cũng có lúc tốt lúc xấu mà." Caitlin hơi sững người, im lặng gật đầu. ...

Lục Dã cũng có chút kinh ngạc. "Vãi chưởng... hôm nay may mắn thế à." Ngoài buff của Togepi... có lẽ là vì.

Độ tương thích của tôi với Thôi Miên khá cao? "Kệ đi!" 'Chiến thuật gia', Lục Dã ánh mắt lóe lên, Aura bùng nổ: "Lên nào, Porygon-

Z, dùng Chùm Tia Hủy Diệt!" Porygon-Z mới ra sân, đối mặt với hai Pokémon đang ngủ, có thể nói là đại sát tứ phương! "Vù vù vù ——" Dòng điện mạnh mẽ tạo thành một chùm sáng trắng hủy diệt, hóa thành một khẩu pháo quỹ đạo gầm rú bắn ra.

Trong hiệu ứng hoạt hình, mặt đất bị cày nát sang hai bên, đá vụn bay tung tóe.

Trong con ngươi đang co lại của Caitlin.

Chùm Tia Hủy Diệt, hụt ngay tại chỗ!

Caitlin & Thầy Lục: ???

Ngay cả khán giả trong phòng livestream cũng sững sờ một lúc.

Chuyện gì vậy?

Đã Thôi Miên trần liên tiếp hai hiệp rồi, ngược lại Chùm Tia Hủy Diệt có tỷ lệ trúng cực cao lại hụt?

Thầy Lục ho khan: "Đừng hoảng, đây là tình huống bình thường..." "Porygon-Z, tiếp tục dùng Chùm Tia Hủy Diệt!" Nhưng lịch sử luôn lặp lại một cách đáng kinh ngạc.

Hai hiệp liên tiếp, Chùm Tia Hủy Diệt lại một lần nữa hụt!

Không khí nhất thời có chút ngượng ngùng.

Cynthia và Shauntal nhìn nhau.

Shauntal: "Anh ta nương tay à?" Cynthia: "Không... chắc là thật sự không trúng thôi." Khi phát Chùm Tia Hủy Diệt thứ ba của Porygon-Z lại một lần nữa hụt.

Các fan không kìm được mà thở phào một hơi. "Thoải mái rồi." "Đây mới là màn trình diễn mà thầy Lục nên có!" "Đĩa đổi rồi!" Sắc mặt Lục Dã kỳ quặc.

Thôi Miên trần còn có thể giải thích bằng sự gắn kết với Gengar.

Nhưng ba phát Chùm Tia Hủy Diệt liên tiếp hụt... mẹ nó chứ, xác suất này phải thấp đến mức nào?! "Chaki prii?" Togepi chớp mắt.

Anh làm thế nào vậy?

Dù hiệu quả chương trình bùng nổ, nhưng ưu thế trước đó đã không còn.

Sau khi nội gián Porygon-Z gục ngã, trên sân lại một lần nữa trở thành thế trận 1v1.

HP của Gengar như ngọn nến trước gió.

Và Metagross gần như đầy máu.

Cảnh tượng kiên trì đến cuối cùng này, khiến các fan cũng có chút rưng rưng.

Nếu không phải do mặt đen, thầy Lục đã sớm giành được chức vô địch thế giới rồi! "Cố lên, Gengar!" "Đừng bỏ cuộc, thầy Lục!" Gengar đầy thương tích lại một lần nữa đứng dậy, trong mắt lại bùng lên ngọn lửa khát khao chiến thắng.

Dù chỉ còn một chút máu, nhưng Gengar vẫn chưa gục ngã! "Tuy rất nhiệt huyết... nhưng không nhịn được cười thì phải làm sao?" "Gengar, cố lên!" Chỉ trong một hiệp, chắc chắn không thể giải quyết được Metagross đầy máu.

Giải pháp tối ưu, chỉ còn lại Thôi Miên.

Nhưng vấn đề là.

Tỷ lệ trúng của Thôi Miên trần là bao nhiêu? 60%? 50%?

Chương 188

Nhưng đối với một Huấn luyện viên đã hụt ba phát Chùm Tia Hủy Diệt liên tiếp, ba phát Bơm Thủy Lực hụt.

Xác suất Thôi Miên trần, có lẽ chỉ ở hàng thập phân thứ tư sau dấu phẩy.

Nhưng, chỉ cần tin tưởng vào Pokémon, Pokémon sẽ đáp lại! "Gengar." Ánh mắt Lục Dã lóe lên. "Dùng Thôi Miên đi!" "Gengar!" Trong mắt Gengar, lóe lên ánh sáng xanh chói lòa, gần như bao phủ cả màn hình.

Thôi Miên, trúng! "Tốt!" Thầy Lục gầm lên: "Bóng Ma liên tiếp!" "Gengar Gengar Gengar!!" Những quả Bóng Ma nổ tung liên tiếp trên người Metagross, thanh máu biến mất trong nháy mắt.

Màn hình chuyển cảnh, hiện ra chữ 【THẮNG】 to đùng. "Caitlin, lại bị thầy Lục thông nát rồi?" Các fan sau khi sững sờ hồi lâu, đột nhiên hoàn hồn. "Khoan đã...

Thôi Miên này nói là khoa học, hình như cũng không khoa học lắm nhỉ?" Toàn bộ quá trình đều là Thôi Miên trần là sao! "Anh ta hụt Chùm Tia Hủy Diệt thì lúc nào cũng có thể." "Quá vô liêm sỉ... không hổ là thầy Lục!" ...

Biên giới chiến đấu, Lâu đài chiến đấu.

Cynthia bất lực nhìn chiếc máy game đang bốc khói.

Tốt lắm, vừa mới mua, lại phải mua một cái mới! "Gengar và Huấn luyện viên tương tác với nhau." Shauntal phấn khích ghi chép vào sổ tay. "Đúng là tài liệu tiểu thuyết tuyệt vời..." "Tôi thấy... những cú hụt liên tiếp đó, cũng rất đặc sắc." Cynthia mỉm cười nói. "Đúng

đúng đúng, cái này cũng phải ghi lại!" Caitlin ngồi kiểu vịt trên giường công chúa, chán nản cúi đầu. "Thôi nào, đừng buồn nữa." Cynthia vừa gửi một quả siêu tên lửa cho phòng livestream trên điện thoại, vừa mỉm cười nói: "Lát nữa ra ngoài ăn kem, tôi mời?" "Tôi cũng đi!" Shauntal reo hò ở phía sau.

Caitlin căng mặt, miễn cưỡng cúi đầu.

Nhân lúc hai người không chú ý, nhanh chóng lau khóe mắt.

Cái game chết tiệt này, lần sau không bao giờ chơi nữa! ...

Sau khi hành hạ xong Caitlin.

Lục Dã lại tìm Akin, đánh vài trận lấy tư liệu.

Vừa dựng video, vừa xem lại trận đấu.

Lục Dã đau đầu xoa xoa thái dương. "Ngay cả Togepi cũng không cứu được cái mặt đen của mình sao?" Nhưng điều đáng mừng là.

Thầy Lục mơ hồ phát hiện, độ phù hợp của mình với Thôi Miên rất cao.

Lần trước đấu với Lance, cũng là nhờ Thôi Miên lật kèo. "Cũng có thể để Gengar luyện tập một chút." Lục Dã xoa cằm: "Cũng coi như là một loại gắn kết đặc biệt..." Nói đi cũng phải nói lại.

Sự gắn kết của người khác, thường là Sét của Pikachu, Tốc Chiến Lửa của sư huynh...

đến lượt mình, vô liêm sỉ thế này có ổn không?!

Dựng xong video, Lục Dã vừa đăng lên, vừa suy nghĩ về lịch trình ngày mai.

Ngày mai phải đến Trường học Huấn luyện viên trình diện.

Bản kế hoạch game mới cũng phải chuẩn bị. "Nghỉ ngơi sớm

thôi." Lục Dã nằm trên giường, ngáp một cái: "Gengar, Thôi Miên!" "Gengar!" Gengar cười hì hì, trong mắt lóe lên ánh sáng xanh... 【Ting!

Video của bạn đã được đăng thành công!】 【Nhấn để xem 《Thầy Lục dạy bạn đấu 11: Đội Thôi Miên》!】 Ngày 13 tháng 11, thứ Ba.

Sau khi video mới của Thầy Lục được đăng tải, khu vực Game lại một lần nữa đón chào một trận cuồng hoan. "Vãi chưởng, cuối cùng Thầy Lục cũng ra video mới rồi!" "Giáo trình chiến thuật mới~ Thanh xuân của tôi trở lại rồi!" Cách lần cập nhật trước đã một tháng trôi qua.

Khi mọi người đều tưởng quán cơm sắp sập tiệm, Thầy Lục vừa ra tay đã chiêu đãi ngay một bàn thịnh soạn!

Đánh chay không cần buff, ngủ nghiêng trái rồi lại nghiêng phải...

Tỷ lệ trúng đòn vô lý này khiến khán giả xem mà mắt tròn mắt dẹt.

Chuyện này không hợp lý chút nào!

Với vận may của Thầy Lục, không có lý do gì lại "âu" đến thế! "Chắc là... do Togepi?" "Pokémon mang lại may mắn, nói vậy cũng hợp lý." Nhưng khi mọi người dần dần hiểu và chấp nhận mọi chuyện.

Cục diện bỗng xoay 180 độ.

Ba phát Chùm Tia Phá Hủy của Porygon-Z trượt hết, đúng là feed mạng cho đối thủ! "Thoải mái rồi..." So với màn đánh chay lúc nãy, thế này mới bình thường chứ! "Dù sao thì Thầy Lục cũng có Năng lực 'mặt đen' mà.

Nói là xác suất 95%, thực ra chỉ có 5% thôi." Nhưng điều khiến khán giả kinh ngạc hơn nữa là.

Ngay cả trong tình thế này, Thầy Lục vẫn dựa vào Thôi Miên để lật kèo ngoạn mục.

Đây chẳng lẽ là Bond giữa Huấn luyện viên và Pokémon trong truyền thuyết?!

Tất nhiên, nền tảng Vẫy Ngón của chính Thầy Lục cũng không thể xem thường.

Tứ Thiên Vương hệ Ma của Unova, Shauntal, đã chia sẻ lại video này và bình luận bên dưới: 【Giữa những cú lật kèo và nghịch cảnh, Huấn luyện viên và Gengar không hề sợ hãi, viết nên chương sách của bóng ma, câu chuyện bắt đầu như thế đấy...】 Nhìn lời bình luận như mở đầu tiểu thuyết này.

Sắc mặt Thầy Lục trở nên kỳ quái.

Bà với Caitlin không phải bạn thân sao?

Chơi khăm Tứ Thiên Vương hệ Siêu Linh như vậy thật sự không có vấn đề gì à!

Quay lại với 'Đội Thôi Miên'.

Lối suy nghĩ tận dụng Mùi Hương Ngọt Ngào và Trọng Lực đã truyền cảm hứng cho không ít Huấn luyện viên hệ Ma và hệ Siêu Linh.

Lối đánh tố chất này, cũng một lần nữa quay về với ý định ban đầu của chiến thuật 'Kịch Độc - Thế Thân - Bảo Vệ'.

Sau lối đánh bạo lực của Đội Phòng Mưu Mẹo Cứng và lối đột kích vô não của Đội Gió Thuận. 'Đội Thôi Miên' của Thầy Lục, một lần nữa dấy lên làn sóng chiến thuật bẩn! "Cứ tưởng Thầy Lục cải tà quy chính rồi, không ngờ thầy ấy vẫn không phải người!" "Hay lắm, tôi sẽ dùng nó đi đánh Gym ngay!" "Cảm ơn nhé, đang ở bệnh viện, WiFi căng đét." Bên phía Cảnh sát Quốc tế, vừa ghi chép vừa nhìn

nhau. "Chiến thuật này... có thực sự phù hợp với chúng ta không?" "Anh hiểu gì chứ?

Trước tiên dùng Mùi Hương Ngọt Ngào để làm tê liệt sự chú ý của tội phạm, sau đó dùng Thôi Miên để giành chiến thắng..." "Đây chính là kinh nghiệm quý báu mà ngài Cảnh thị đã đúc kết sau nhiều lần hành động!" "Tôi hiểu rồi!

Không hổ là ngài Cảnh thị!" Ở một nơi khác, các thành viên Team Rocket vui mừng khôn xiết.

Đạo sư quả nhiên vẫn chưa quên chúng ta!

Tuy nhiên, Team Rocket hiện tại.

Nói là tổ chức tà ác, thực ra cũng không còn tà ác nữa. "Kế hoạch Cầu Vồng" mà Giovanni đề cập đã được lan truyền trong tổ chức.

Các cán bộ đồng tình với niềm tin của Giovanni dần bắt đầu kiềm chế hành động của các thành viên cấp dưới.

Còn phân đội nhỏ trực thuộc Giovanni, bị trêu chọc là 'Bộ ba ngốc nghếch', vẫn hoạt động dưới danh nghĩa 'Team Rocket'.

Có điều, gần đây họ không âm mưu hành động lớn nào cả.

Mà đang tiếp tục bày sạp hàng để gây quỹ... ...

Căn cứ Đảo Mới, Team Rocket. "Cứ để chúng nó tiếp tục cào Pikachu đi." Matori xem xong báo cáo, bất lực thở dài. "Dù sao cũng chẳng trông mong gì được ở ba đứa ngốc đó..." Nói cũng lạ, cả ngài Giovanni và đạo sư đều đặc biệt coi trọng bộ ba này.

Nghĩ lại, khả năng gây quỹ của bộ ba này quả thực phi thường.

Ngay cả tiền lương mười năm tới cũng đã ứng trước hết... mà chúng vẫn có thể duy trì hoạt động của phân đội nhỏ.

Phải công nhận, đây đúng là điểm hơn người của chúng.

Tháo cặp kính gọng tròn, Matori xoa xoa thái dương đang căng lên.

Sự thay đổi cũng gây ra bất mãn trong nội bộ tổ chức.

Kẻ Săn Pokémon xuất thân, Marauder, người từng tham gia hành động bắt giữ Celebi, là người đầu tiên phản bội tổ chức.

Ngài Giovanni đã dùng thủ đoạn sắt máu để thanh trừng, và thu hồi Pokémon của Marauder về trụ sở chính...

Dùng tội ác để rửa sạch tội ác, dùng tà ác để chỉnh đốn tà ác...

Đây chính là 'Cầu Vồng' mà đạo sư nói sao.

Vì thiếu gia Silver, ngài Giovanni cũng chẳng thèm để tâm đến những lời đàm tiếu của người khác nữa...

Matori lắc đầu, uống trà nóng, mở màn hình chiếu.

Có một màn hình hiển thị riêng, chuyên hiển thị động thái của 'đạo sư'. "Chiến thuật Thôi Miên?" Matori thoáng liên tưởng đến điều gì đó, mặt đỏ lên ho khan một tiếng. "Cái này... không xem thì hơn..." Theo quyền hạn của một Quản lý Team Rocket.

Ngoài việc điều động Pokémon, còn có tiền lương hậu hĩnh.

Nhưng gần đây ngành nghề không mấy khả quan.

Matori đã bắt đầu nghiêm túc cân nhắc việc lấy đồng tiền vàng của Meowth ra đổi lấy tiền...

Mặc dù không có tiền, phần thưởng nên đưa cho đạo sư vẫn không thể thiếu.

Matori cau mày, ngón tay gõ trên bàn.

Ngoài tiền ra... còn có thứ gì có thể thu hút sự chú ý của một Huấn luyện viên mạnh mẽ?

Pokémon trong Team Rocket quá yếu, không lọt vào mắt xanh của

đạo sư.

Còn những Đĩa Kỹ Thuật kia thì quá phổ thông, về phương pháp huấn luyện thì hoàn toàn không đáng nhắc tới...

Trừ khi, tìm được thứ cao cấp hơn...

Trong mắt Matori, đột nhiên lóe lên một tia sáng.

Mở màn hình chiếu ảo, hình ảnh hiện lên dòng chữ 'đang kết nối'.

Một lúc sau, trong màn hình hiện ra hình bóng một mỹ nhân cao ráo. ... "Có chuyện gì sao?" Một mái tóc dài gợn sóng màu xanh lam, mặc áo ba lỗ hở rốn, Karen đang đi dép lê, chải lông cho con Houndoom của mình.

Từ từ đứng thẳng người dậy, Karen vuốt lại mái tóc dài, uể oải nói: "Tôi nhớ là... tôi đã rời khỏi tổ chức rồi mà?" "Chuyện là thế này..." Matori đi thẳng vào vấn đề, kể lại lý tưởng của đạo sư và tình cảnh khó khăn của Team Rocket. "Thưa ngài Karen." Ánh mắt Matori rực sáng, "Team Rocket, khao khát nhận được sự giúp đỡ của ngài." "Cô cũng mặt dày thật đấy." Karen cười khẩy một tiếng: "Vì tôi có liên quan đến Team Rocket, nên đến tận cửa đòi mánh khóe à?" "Đó đều là tâm huyết nhiều năm của các Huấn luyện viên, sao có thể vì một câu nói của cô mà đưa không cho một người xa lạ?" "Team Rocket... không, Team Rocket trong tương lai, sẽ nợ ngài một ân tình." Matori nói: "Tin rằng ngài cũng đã nghe về 'kế hoạch Cầu Vồng' của Team Rocket, đó là nguyện vọng lớn nhất hiện tại của ngài Giovanni." "Team Rocket mới, dù là về thế lực hay lý tưởng, đều sẽ tiến thêm một bước..." Karen khẽ cau mày.

Chương 189

Hồi nhỏ cô được Người Đeo Mặt Nạ nhận nuôi, từng gia nhập tàn dư của Team Rocket một thời gian.

Còn hiện tại, cô đã rời khỏi tổ chức, bắt đầu cuộc sống hoàn toàn mới của Tứ Thiên Vương hệ Bóng Tối vùng Johto.

Nhưng lời của Matori... không thể không thừa nhận, khiến Karen có chút dao động.

Cô cũng là một người theo chủ nghĩa lý tưởng.

Khiến thế giới chấp nhận và công nhận sức hấp dẫn của Pokémon hệ Bóng Tối...

đó chính là tâm nguyện của cô.

Để Team Rocket mới nợ một ân tình, cũng không phải là chuyện xấu. "Tôi chỉ có một yêu cầu." Karen khoanh tay, ngẩng cằm, ánh mắt sắc bén: "Nói cho tôi biết tên của đạo sư." "...Không thể tiết lộ." "Vậy thì mời về cho." Karen xua tay, định tắt cuộc gọi.

Matori cau mày, trầm ngâm hồi lâu, rồi chậm rãi nói: "Tôi chỉ có thể nói với ngài...

đó là một Huấn luyện viên, có thực lực không thua kém ngài Giovanni." Karen khẽ sững người.

Nếu là sinh tử chiến... ngay cả Bậc thầy Rồng Lance cũng không thể chiếm được lợi thế từ tay Giovanni.

Team Rocket mới, đã có thực lực như vậy rồi sao...

Khóe miệng Karen từ từ nhếch lên một đường cong.

Xem ra rất thú vị đây!

Karen đan hai tay vào nhau, vươn vai một cái, khẽ rên rỉ: "Đồ tôi sẽ đưa cho cô, bảo đạo sư đừng phụ lòng kỳ vọng của tôi là được." "Tôi có thể biết trước đó là thứ gì không?" Matori hỏi. "Chiêu thức của Tứ Thiên Vương hệ Bóng Tối... còn có thể là gì nữa." Karen mỉm cười, nụ cười hiền lành pha chút tinh quái. "Đương nhiên là Xung Kích Hắc Ám rồi." Sáng sớm tinh mơ, Lục Dã đã dậy sớm tắm rửa, chuẩn bị đến Trường học Huấn Luyện Viên.

Sau khi video mới được đăng tải tối qua, nó đã gây ra một cuộc thảo luận sôi nổi, ngay cả trong nhóm chat cũng bắt đầu bàn tán. "Hôm qua cậu ấy đánh chay tôi liên tục hai hiệp." Akin la lớn: "Chuyện này không khoa học chút nào!" Green che miệng cười nói: "Dựa vào Bond, chiêu thức cũng có khả năng được cường hóa đó." "Năng lượng tình cảm quả thực là một thứ rất kỳ diệu." Takeshi gật đầu nói: "Tôi quen một Huấn luyện viên, Pikachu của cậu ấy, Mười Vạn Vôn thậm chí còn đánh được hệ Đất..." "Người cậu nói... không phải là Satoshi chứ." Sắc mặt Blue Oak trở nên kỳ quái. "Hử?

Blue Oak cũng quen sao?" Takeshi ngạc nhiên. "Nếu nói hệ Điện đánh hệ Đất, Tia Lửa Điện đánh hệ Ma... người đầu tiên tôi nghĩ đến chính là cậu ta." "Không thể nào." Lorelei có chút kinh ngạc. "Huấn luyện viên từ Thị trấn Pallet... còn có người chưa thuộc bảng khắc chế hệ sao?" Huấn luyện viên xuất thân từ Thị trấn Pallet đều có danh tiếng lẫy lừng ở nhiều liên minh.

Nghe Blue Oak miêu tả...

Lorelei thực sự có chút không dám tin.

Kasumi suy nghĩ rồi nói: "@Lorelei, có phải là Huấn luyện viên đã thách đấu ngài ở Quần đảo Seven không?" "À, tôi nhớ ra rồi!" Cô Lorelei ngây thơ tự nhiên vỗ vào lòng bàn tay, "Con Pikachu rất dễ thương đó!" Thầy Lục có vẻ mặt phức tạp.

Cứ có cảm giác... nếu Satoshi vào nhóm chat, địa vị trong nhóm thậm chí có thể ngang ngửa với Akin!

Tuy nhiên, theo dòng thời gian hiện tại, Satoshi hẳn là người du hành một mình trong phiên bản điện ảnh.

Với tư cách là 'Dũng sĩ Cầu vồng', tính cách cũng sẽ tương đối trưởng thành hơn một chút. "Vẫn có chút mong chờ được gặp Satoshi nhỉ." Lục Dã sờ cằm, gật đầu nói. ...

Tắt nhóm chat, Lục Dã ngẩng đầu, xác định phương hướng.

Hôm nay chủ yếu là đến Trường học Huấn Luyện Viên để báo danh.

Trường nằm ở rìa thành phố Celadon, phía nam thông đến thành phố Vermilion và phía bắc đến thành phố Cerulean.

Đi đi về về mất khoảng hai giờ, quãng đường cũng khá gần. "Còn bao xa nữa?" "Ghos!" Gengar đang xem bản đồ trên từ điển, bỗng sững người.

Từ điển bắt đầu nhấp nháy, rung lên ù ù. "À, đó là chức năng điện thoại, tôi đã lưu số vào đó rồi." Lục Dã cầm lấy từ điển, nhìn trời nói: "Alo, ai vậy?" "Thầy Lục, theo thỏa thuận trước đó." Giọng Matori truyền đến: "Sau khi thầy đăng tải video, tôi sẽ gửi phần thưởng mà thầy xứng đáng được nhận." "Vậy thì ngại quá!" Thầy Lục sững người một lúc, rồi cười ha hả. "Thẻ ngân hàng hay chuyển khoản điện thoại?" "Khụ... vì nhiều lý do, tiền lương cuối năm có thể sẽ bị trì hoãn." Matori ho nhẹ một tiếng: "Nhưng xin thầy yên tâm, những gì thầy đáng được nhận, một đồng cũng không thiếu!" "Ồ, vậy thì không vấn đề gì." Matori không nhắc đến chuyện này, Thầy Lục cũng sắp quên mất mình là Cán bộ Team Rocket, còn có thưởng cuối năm để lĩnh.

Nhưng câu nói tiếp theo của Matori lại khiến sắc mặt Lục Dã thay đổi. "Tôi đã truyền đĩa quang cho thầy rồi, là bản ghi chiêu thức Xung Kích Hắc Ám." Matori nghiêm túc nói: "Bởi vì đây là truyền thừa của Tứ Thiên Vương hệ Bóng Tối... giá trị không thể đo đếm được." Xung Kích Hắc Ám?

Đây lại là cái quái gì nữa vậy!

Sắc mặt Lục Dã trở nên nghiêm trọng. "Tứ Thiên Vương hệ Bóng Tối mà cô nói... là ai vậy?" Số lượng Đĩa Kỹ Thuật trên người Thầy Lục không thể nói là không phong phú.

Tất cả đều là thành quả đâm sau lưng từ các Thủ lĩnh và Tứ Thiên Vương.

Dù là Gengar hay Sylveon, bộ chiêu thức trên người chúng đều có thể được mô tả là xa hoa bậc nhất...

Tôi thật sự không thiếu thứ này đâu! "Là Tứ Thiên Vương hệ Bóng Tối của Johto, Karen." Matori thẳng thắn nói: "Houndoom của cô ấy nổi danh chính là nhờ Xung Kích Hắc Ám..." "Tin rằng nó cũng sẽ mang lại sự trợ giúp không nhỏ cho thầy." Sắc mặt Lục Dã trở nên kỳ quái.

Tổ cha nó, lần này lại nhận được chiêu thức của Tứ Thiên Vương! "Đợi một chút..." Lời của Lục Dã chưa dứt, chức năng truyền tải của từ điển đặc biệt đã được kích hoạt.

CD được ghi từ xa, tệp tin tự động tích hợp vào trong từ điển.

Đợi đến khi Gengar cầm từ điển đặc biệt, mở máy ghi chiêu thức, tự nhiên sẽ có thể bắt đầu học... "Còn có vấn đề gì không?" Matori hỏi.

Cô đã tìm hiểu trước với Karen về chi tiết của Xung Kích Hắc Ám.

Dưới sự cải tiến của Tứ Thiên Vương hệ Bóng Tối, không chỉ uy lực được nâng cao, mà còn không để lại di chứng chiêu thức.

Nếu phải nói có điểm yếu gì... có lẽ chỉ có chi phí hơi đắt một chút.

Nhưng không nạp tiền?

Không nạp tiền làm sao có thể mạnh lên được!

Hơn nữa còn là một Huấn luyện viên cấp Tứ Thiên Vương, thậm chí là cấp Vô địch như Thầy Lục.

Chút chi phí này, đối với thầy ấy chẳng qua chỉ là muỗi! "Không có gì... mấy ngày nay tốt nhất đừng để ông nội cô chơi cờ tướng." "Hả?

Tại sao ạ?" "Tôi sợ ông ấy bị người ta chỉ trỏ." "Cảm ơn thầy đã quan tâm, ông nhà tôi không thích chơi cờ cho lắm." Matori ho nhẹ một tiếng, bỗng có chút đỏ mặt.

Thầy ấy quan tâm đến tình hình gia đình mình như vậy... là để làm gì?

Chẳng lẽ Thầy Lục, đã bị sự chân thành của mình làm cảm động rồi sao?

Ấy!

Mặc dù Thầy Lục rất đẹp trai, nhưng không được đâu... ...

Bên kia.

Lục Dã thấy tức ngực, lặng lẽ nhìn trời.

Xóa bản ghi chiêu thức đi... có vẻ hơi quá đáng.

Xung Kích Hắc Ám, cũng đúng là chiêu thức mà Gengar chưa nắm vững.

Mặt khác mà nói.

Đợi Squirtle tiến hóa thành Blastoise, còn có thể để Gengar truyền thụ lại cho nó.

Khoan đã...

Nếu nghĩ như vậy, chẳng phải là chi phí gấp đôi sao?!

Sắc mặt Lục Dã khẽ biến. "Ghos?" Gengar ngơ ngác nhìn Lục Dã. "Không có gì." Lục Dã lắc đầu, ho khan một tiếng.

Trò chơi thẻ bài Pokémon Trading Card Game phát hành cũng khá thành công.

Đợi đến khi gói mở rộng mới, và game mới ra mắt.

Đây chẳng qua chỉ là tiền lẻ thôi!

Thầy Lục bình tĩnh gật gật đầu.

Lục Dã: "Karen và Matori... tôi nhớ mặt rồi đấy!" ...

Sau khi nhận được 《Xung Kích Hắc Ám》, ngày đầu tiên đi làm dường như cũng trở nên ảm đạm hơn nhiều.

Thầy Lục cúi gằm mặt bước vào Trường học Huấn Luyện Viên.

Là trường trực thuộc Đại học Celadon, Trường học Huấn Luyện Viên được chia thành khối trung học cơ sở và trung học phổ thông; độ tuổi từ 12 đến 18.

Hiện tại là giờ giải lao, học sinh đang ngồi quây thành vòng tròn, từng nhóm hai ba người chơi Pokémon Trading Card Game.

Cũng có không ít học sinh vây quanh máy mô phỏng, tiến hành các trận đấu giả lập.

Cảnh tượng quen thuộc này khiến Lục Dã khẽ sững người.

Tình tiết này... có phải quen quen không?

Trong phần Kanto không có huy hiệu, Trường học Huấn Luyện Viên mà Satoshi từng đến, hình như chính là nơi này?

Đúng lúc Lục Dã đang ngẩn người.

Một nhóm học sinh khối trung học phổ thông, đeo băng tay, chặn trước mặt Lục Dã. "Người lạ, đây là trường nghiên cứu Huấn luyện viên." Người đi đầu là một nữ sinh tóc đen mềm mại, mặc váy xếp ly và tất trắng, dung mạo dễ thương. "Nếu anh đi lạc vào đây, xin hãy rời đi ngay lập tức." Cảm thấy có chút quen mắt, Lục Dã tò mò hỏi. "Em tên là gì?" "Mày cũng xứng hỏi tên tiền bối Giselle à?

Cô ấy là Huấn luyện viên có thực lực trên ba huy hiệu đấy!" Cậu đã nói tên ra rồi còn gì! "Thế thì sao." Lục Dã thở dài.

Buổi sáng vừa bị đâm sau lưng một vố, tâm trạng không tốt, Thầy Lục nhìn quanh. "Nếu tôi không rời đi, các em định làm gì?" "Vậy thì đành phải mời anh đi rồi." Giselle lấy ra PokéBall, tao nhã ném lên trời. "Lên nào, Cubone!" Cùng lúc đó, mấy nam sinh bên cạnh cũng ném ra PokéBall trong tay. "Đi nào, Weepinbell, Zubat!" Bị đám Pokémon với ánh mắt không thiện cảm vây quanh, hệ thống vang lên tiếng thông báo. 【Ting!

Chương 190

Phát hiện nhiệm vụ 'Làm Thầy Dạy Trò'.

Mục tiêu nhiệm vụ: Dạy dỗ một chút cho các học sinh có hành vi thô lỗ.

Phần thưởng nhiệm vụ: Hồi Phục Hoàn Toàn *1】 "Thầy đây... có chút không vui rồi đấy!" Nhìn một đống tép riu, Thầy Lục khẽ cau mày. "Togepi, Ma Thuật Lấp Lánh." Ánh sáng trắng bay ra, Togepi lảo đảo đứng trên sân, vui vẻ vẫy vẫy đôi tay nhỏ. "Chakki~~ ヾ(◍°∇°◍)ﾉ゛" Ma Thuật Lấp Lánh chói mắt bao phủ toàn bộ sân đấu, xung quanh chìm trong một màu trắng xóa!

Giselle theo phản xạ quay người đi.

Đợi đến khi ánh sáng tan đi, hơi thở của tất cả mọi người đều ngưng lại.

Trên sân đấu im phăng phắc, đồng tử của Giselle co rút lại. "Sao có thể chứ!" Một con Togepi... hạ gục hết Pokémon của đội kỷ luật trong một nốt nhạc?

Sách giáo khoa cũng không viết như thế này! "Tự giới thiệu một chút." Lục Dã tháo kính râm, bình tĩnh nói. "Tôi là giáo viên mới của các em, phụ trách môn Đấu Giả Lập." Giáo viên mới?

Sắc mặt Giselle trắng bệch.

Sao có thể trẻ như vậy! "Bây giờ đã vào lớp năm phút rồi, các em vẫn còn lang thang ngoài phòng học." Lục Dã cúi đầu nhìn đồng hồ. "Những ai còn ở trên sân tập, mỗi người chép mười lần bảng khắc chế hệ, trước buổi chiều nộp cho phòng làm việc của tôi." "Giselle, em đến phòng làm việc của tôi một chuyến!" ...

Dưới Aura áp đảo của Thầy Lục, học sinh tan tác như chim vỡ tổ.

Giselle với vẻ mặt chán nản đi theo sau Thầy Lục. "Lần này đúng là lỗi của em..." "Xin thầy hãy trừng phạt em, đừng liên lụy đến các học sinh khác trong đội kỷ luật!" "Trừng phạt gì cũng được?" "Đều, đều được..." "Vậy thì chép hai mươi bản bảng khắc chế hệ, trước khi tan học nộp cho phòng làm việc của tôi." Giselle khẽ sững người, nhìn Lục Dã một cái.

Như thể thở phào nhẹ nhõm, lại như có chút tiếc nuối mà gật gật đầu.

Sự việc tạm thời kết thúc.

Nhưng Lục Dã đến giờ vẫn chưa biết phòng làm việc của mình ở đâu.

Bảo Giselle đang cúi gằm mặt về lớp trước.

Lục Dã đến phòng hiệu trưởng báo cáo trước. "Bởi vì là trường học quý tộc, tính cách của học sinh ít nhiều có chút cao ngạo." Trong phòng hiệu trưởng, ngài Earl Dervish béo trắng đưa một tách trà nóng cho Lục Dã. "Thêm vào đó, tôi còn phải quản lý Trường học Huấn luyện viên ở Johto, nên ở đây đành phiền thầy để tâm rồi." "Nhưng cũng không có chuyện thấy người lạ là đuổi ra ngoài như vậy chứ." Kể lại chuyện vừa rồi, Lục Dã cau mày nói. "Có thể là vì quản lý theo kiểu khép kín." Ngài Earl Dervish ho nhẹ: "Trước đây cũng có Huấn luyện viên bên ngoài vào trường gây sự... thêm vào đó thầy lại quá trẻ..." "Mong thầy đừng để bụng!" Đối với Thầy Lục, ngài Earl Dervish đã nghe danh từ lâu.

Thực lực sâu không lường được, cộng với trình độ chiến thuật sánh ngang Tứ Thiên Vương... có thể mời được thầy ấy về nhậm chức, đối với Trường học Huấn luyện viên không nghi ngờ gì là một chuyện tốt.

Chỉ là vừa đến đã để lại ấn tượng không tốt... ngài Earl Dervish thực sự có chút áy náy.

Hiệu trưởng khách sáo như vậy, Lục Dã ngược lại có chút ngại ngùng. "Ngài nói quá lời rồi." Lục Dã cười cười: "Tôi cũng có chỗ bốc đồng." Nhưng dù sao cũng có phần thưởng 'Hồi Phục Hoàn Toàn'.

Lục Dã đã ném nó vào túi bảo bối của Gengar.

Dự định đợi lúc Squirtle ra trận, sẽ dùng cho nó.

Ngài Earl Dervish thở phào nhẹ nhõm. "Tóm lại... các thiết bị huấn luyện trong trường, thầy có thể tùy ý sử dụng." "Bao gồm phòng thời tiết, phòng sấm sét, phòng trọng lực và các thiết bị khác." Ngài Earl Dervish cười nói: "Thiết bị của Đại học Celadon vẫn khá đầy đủ!" Lục Dã nghe thì không có phản ứng gì.

Ngược lại là Gengar ở bên cạnh, nghe mà nước miếng sắp chảy ra. "Ghos! (¯ ¯)" Nghe có vẻ... cao cấp hơn Câu lạc bộ nhiều nhỉ...

Quyết định rồi, lát nữa sẽ đi thử ngay!

Ngày 13 tháng 11, thứ Ba.

Lục Dã đang ở trong phòng làm việc, nghiên cứu chương trình giảng dạy của mình trong học kỳ này. "Thầy Lục." Ngồi đối diện bàn làm việc là một phụ nữ trung niên với nụ cười hiền hòa, tên là Maya. "Có gì không hiểu, thầy cứ việc hỏi, tôi sẽ cố gắng hết sức để giải đáp." Lục Dã gật đầu, tò mò hỏi: "Trong học viện này, chỉ có học sinh khối sơ đẳng và cao đẳng thôi sao?" Mặc dù khuôn viên rộng lớn, nhưng trong Trường học Huấn luyện viên này dường như không có sinh viên của khối đại học.

So sánh thì, nó giống một trường trung học hơn là một học viện cao cấp để tu nghiệp. "Là thế này." Maya giải thích: "Vì quy định của các liên minh khác nhau...

ở liên minh Kanto, thiếu niên 10 tuổi đã có thể bắt đầu cuộc hành trình." "Mục tiêu cuối cùng của cuộc hành trình, không gì khác ngoài việc tham gia Đại hội Liên Minh." "Và ngoài việc thách đấu Gym, các học sinh tốt nghiệp từ Trường học Huấn luyện viên có thể vào thẳng vòng sơ loại của Đại hội Liên Minh." "Vì vậy, ở Trường học Huấn luyện viên của Kanto, độ tuổi học sinh thường chỉ từ 10 đến 18 tuổi... trụ sở chính của Đại học Celadon chỉ có một số ít nghiên cứu sinh, nên không thiết lập khu học xá riêng." Lục Dã hiểu ra, gật gật đầu.

Tóm lại, đây là học viện trực thuộc Đại học Celadon, tương đương với sự khác biệt giữa trường trung học trực thuộc Đại học Đế Đô và Đại học Đế Đô.

Hầu hết học sinh tốt nghiệp từ trường trung học trực thuộc sẽ chọn tham gia Đại hội Liên Minh thay vì học lên cao.

Đây cũng là lý do tại sao, trên đường đi, Lục Dã thấy tuổi của học sinh đều khá nhỏ. "Mặc dù mình cũng mới tròn hai mươi, không có tư cách nói người khác..." Lục Dã thầm nghĩ. "Ngoài môn Đấu Giả Lập mà thầy đảm nhiệm, cô Erika cũng sẽ đến đây đảm nhiệm vai trò giáo viên môn Đấu Thực Chiến." Maya mỉm cười nói: "Có thầy đến, tin rằng ngài hiệu trưởng cũng sẽ nhẹ nhõm hơn nhiều." Hiệu trưởng của ngôi trường này tên là ngài Earl Dervish.

Ông cũng là hiệu trưởng của Trường học Huấn luyện viên Johto.

Do phải trông coi hai trường, phân thân không xuể, nhưng ở vị trí giáo viên lại thà thiếu chứ không ẩu.

Sự xuất hiện của Thầy Lục quả thực đã khiến ngài Earl Dervish thở phào nhẹ nhõm.

Lục Dã: "Cô quá lời rồi, tôi chỉ biết sơ sơ về chỉ huy thôi." Maya khẽ sững người, bừng tỉnh nói: "Đây có lẽ là, sự khiêm tốn mà khu vực phía Đông hay nói." Từ lâu trước khi Lục Dã đến, Maya đã nghe

cô Erika miêu tả.

Lối suy nghĩ chiến thuật quỷ quyệt, phong cách chỉ huy đa dạng... người có thể được một Thủ lĩnh nhà thi đấu khen ngợi như vậy, sao có thể là người bình thường?

Tuổi còn trẻ mà không kiêu không ngạo...

Thầy Erika quả thực đã tuyển được một người phù hợp! "Thầy cứ làm việc đi, tôi đi pha cho thầy một tách trà." Maya nói. "Không cần đâu, Gengar sẽ pha." "Hả?" "Ghos! (~￣▽￣)~" Lục Dã nhận lấy tách trà nóng từ Gengar.

Tiếp tục xem xét giáo án, sắc mặt dần trở nên phức tạp. "Mục tiêu cuối học kỳ... cuộc thi giao lưu giữa các trường..." Mỗi năm học đều có kế hoạch tương ứng.

Và cái gọi là 'cuộc thi giao lưu giữa các trường' này.

Lục Dã lướt qua, là sàn đấu giao lưu tranh tài giữa các Trường học Huấn luyện viên của nhiều liên minh.

Khi đó, cán bộ giáo viên cũng sẽ tham gia, danh sách trường bao gồm: Học viện Striaton của Unova, Học viện Rustboro của Hoenn, Học viện Celadon của Kanto, và Học viện Jubilife của Sinnoh, tổng cộng bốn trường.

Mặc dù còn rất nhiều học viện của các liên minh khác không tham gia.

Nhưng sự kiện này đã được tổ chức nhiều năm, cũng là một truyền thống lâu đời.

Sắc mặt Lục Dã trở nên kỳ quái: "Nói vậy là... mình vẫn phải dạy dỗ học sinh à?" Nếu không... học sinh của mình vừa lên sàn đã bị người khác hạ gục trong một nốt nhạc, chẳng phải rất mất mặt sao? "Thôi kệ... có Erika lo rồi, mình chắc vẫn có thể lười biếng được."

Lục Dã tự nhủ rồi gật đầu. "Ghos!" Lúc này, Gengar chọc chọc vào eo Lục Dã, ra hiệu muốn ra ngoài xem một chút. "Ồ, không vấn đề gì, mày đi chơi đi." Lục Dã gật đầu nói: "Lát nữa dùng từ điển gửi định vị cho tao, tan học tao sẽ qua." "Ghos!" Gengar cười toe toét, giơ một ngón tay cái lên.

Nhìn từ điển màu đỏ trong tay Gengar, cô giáo Maya ngơ ngác.

Nhà Thầy Lục, ngay cả Pokémon cũng được trang bị từ điển sao?

Thế này thì xa xỉ quá rồi! ...

Giselle với vẻ mặt ảm đạm trở về phòng học.

Bên cạnh, đám thiếu niên tóc vuốt keo lập tức vây lại, tức giận nói: "Giselle, gã đàn ông đó đã làm gì cậu!" "Cậu yên tâm, chúng tớ sẽ đòi lại công bằng cho cậu!" Giselle ngồi trên ghế, bịt tai, lặng lẽ thở dài.

Ngược lại thì... chính vì anh ta không làm gì, nên mới có chút thất vọng...

Không đúng, mình đang nghĩ gì vậy!

Mặt Giselle đỏ bừng, lắc đầu, quát: "Sắp vào lớp rồi, các cậu còn không về chỗ à!" Các học sinh bên cạnh sững người một lúc, có người yếu ớt nói: "Giselle... tiết này là tiết mô phỏng, đến phòng máy là được..." Giselle lúng túng ho nhẹ một tiếng, lấy ra một tập giấy từ trong cặp sách.

Cao ngạo ưỡn ngực, thản nhiên bước về phía phòng máy.

Tiện thể định chép 20 bản bảng khắc chế hệ trong giờ học... ...

Trong phòng máy.

Người thầy giáo trẻ tuổi với quầng thâm mắt, đẹp trai phi thường, đứng trên bục giảng, uể oải chào hỏi: "Tôi là giáo viên mới của các

em, Lục Dã." Học sinh tò mò nhìn giáo viên mới, thì thầm bên dưới. "Trẻ quá..." "Đây không phải là người đã dạy dỗ đội kỷ luật trên sân tập sao?" "Tôi đã sớm ngứa mắt bọn họ rồi!" Ngược lại là các nữ sinh, mặt ai nấy đều đỏ bừng.

Cảm giác mỗi ngày đến lớp đột nhiên có thêm động lực! "A!" Mặt Giselle đỏ bừng, bỗng kêu lên một tiếng khe khẽ.

Thanh niên tóc vuốt keo bên cạnh vội vàng quan tâm: "Không sao chứ, Giselle?" "Ưm..." Giselle làm như không nghe thấy, đầy oán niệm nhìn chằm chằm vị thầy giáo này.

Tại sao... lại đúng là thầy ấy đến dạy chứ!

Hả?

Luồng oán khí mạnh mẽ này là sao!

Lục Dã khẽ sững người, nhìn về phía nguồn phát.

Thấy là một cô nhóc, liền hơi thả lỏng.

Nhưng sắc mặt Giselle lập tức đỏ như gấc.

Cô thấy rõ ràng, đôi môi của vị giáo sư kia đang mấp máy. 30!

Thầy ấy muốn mình chép 30 lần bảng khắc chế hệ! "Nếu nói tên, có lẽ các em không quen lắm." Lục Dã chống tay lên bục giảng. "Ừm... có ai trong các em đã chơi Pokémon Trading Card Game chưa?" "Đương nhiên rồi!" "Thầy ơi, thầy cũng chơi à?

Em dẫn thầy nhé!" "Xì, em sắp thu thập đủ SSR rồi, UR cũng có hơn chục lá rồi đấy!" "Vậy thì tốt." Lục Dã gật đầu.

Chương 191

"Tôi là Thầy Lục đến từ phía Đông... nếu các em hứng thú, có thể tìm kiếm Studio Pokémon của tôi, chắc chắn sẽ có bất ngờ đấy." Lớp học đang ồn ào bỗng nhiên im lặng.

Studio Pokémon?

Cái tên này... sao nghe quen thế nhỉ?

Giselle vừa mới lấy điện thoại ra, bên cạnh đã có người kinh ngạc thốt lên. "Vãi chưởng, thầy ấy là Thầy Lục!" "Đù đù đù, người phát minh ra Pokémon Trading Card Game!" "Em phục rồi, Plants vs Zombies em cũng đang chơi đấy ạ!" Lớp học im lặng đột nhiên trở nên náo động.

Học sinh đập bàn rầm rầm.

Thầy giáo của mình... không chỉ chơi cùng một game với chúng ta, mà còn là người sáng lập ra game đó!?

Thế thì may mắn quá rồi! "Im lặng." Sau hai lần nhắc nhở không có kết quả, Lục Dã gõ bàn một cái.

Lớp học cuối cùng cũng yên tĩnh lại, tất cả mọi người đều háo hức nhìn về phía Thầy Lục.

Có người yếu ớt nói: "Thầy ơi... em xin thầy một lá UR được không ạ?" "Học tập cho tốt, thẻ bài toàn ảnh, gói mở rộng mới, cũng không phải là không thể." Lục Dã mỉm cười nói.

Trong lớp học yên tĩnh, lại một lần nữa bùng nổ tiếng hoan hô. "Tuyệt vời!!" "Tôi phải mang về khoe mới được!" "Thực lực chiến thuật của Thầy Lục cũng thuộc hàng top đấy, ít nhất là trình độ Bậc thầy!" Trong bầu không khí cuồng nhiệt, thiếu nữ tóc đen viết như

bay. 20 bản bảng khắc chế hệ... 20 bản bảng khắc chế hệ...

Hu hu hu, tại sao lại nhiều thế này!

Trường học Huấn luyện viên, phòng Ánh Sáng.

Gengar nhảy bật tại chỗ, đưa từ điển trong tay cho ông lão quản lý.

Chủ nhân đã nói, đối nhân xử thế phải có lễ phép.

Vì vậy, Gengar không chọn Lơ Lửng, mà đưa từ điển bằng cả hai tay. "Chào cháu." Ông lão cười tủm tỉm gật đầu: "Huấn luyện viên của cháu đâu?" "Ghos!" Gengar dùng ngôn ngữ cơ thể, liên tục ra hiệu. "Ồ, lát nữa sẽ đến à, không vấn đề gì!" Ông lão cười ha hả, đặt từ điển lên máy đọc.

Cùng với tiếng 'tít' nhẹ, ông lão khẽ 'ồ' một tiếng.

Đây hẳn là một giáo viên mới đến.

Nhưng cái từ điển này... lại là phiên bản cực kỳ hiếm thấy, trước đây chưa từng gặp qua.

Trả lại từ điển cho Gengar, ông lão lẩm bẩm: "Hiệu trưởng Dervish...

đã tuyển được một Huấn luyện viên cừ khôi đây!" Phòng Ánh Sáng, đúng như tên gọi, sử dụng mặt trời nhân tạo để tạo ra Ngày Nắng.

Trong môi trường Ánh Sáng, rèn luyện chiêu thức hệ Lửa, tu luyện 'Ngày Nắng', sẽ đạt hiệu quả gấp đôi công sức.

Ông lão thấy Gengar dắt một con Growlithe đi vào phòng Ánh Sáng.

Chưa đầy nửa giờ, ông lão đặt bình nước sôi xuống, định nằm trên ghế mây nghỉ ngơi. "Ghos! (￣▽￣)ﾉ" Gengar dắt con Growlithe

lông cháy đen từ trong phòng Ánh Sáng đi ra. "Xong, xong rồi à?" Ông lão nói lắp bắp. "Gâu! (` 0´)" Growlithe lắc lắc cái đuôi hơi cháy đen, đắc ý ngẩng đầu sủa vang.

Chút Phun Lửa Chữ Đại, sao làm khó được đại gia này!

Thêm trăm tám mươi ngày nữa, ta chắc chắn sẽ học được! "Ghos." Gengar nghiêng đầu, khó hiểu khoanh tay.

Thiên phú này... rốt cuộc giống ai nhỉ?

Dễ như vậy, theo lý thì nửa ngày là phải học được rồi chứ!

Nhưng mà... có nền tảng rồi, sau này chủ nhân huấn luyện cũng sẽ tiện hơn. "Ghos!" Gengar gật gật đầu, lại chỉ về phía phòng sấm sét ở xa.

Ông lão sững người, vội vàng nói: "Không vấn đề gì, ta đi mở cửa cho các cháu!" ... "Hả?

Gengar chúng nó đã ở phòng sấm sét huấn luyện rồi à?" Lục Dã cúi đầu nhìn tin nhắn trên điện thoại, do Gengar dùng từ điển gửi đến.

Bây giờ là giờ giải lao, học sinh đang hào hứng tụ tập lại chơi bài.

Không ít học sinh đến gần, muốn xin phương thức liên lạc của Thầy Lục, nhưng đều bị Lục Dã từ chối. "Thành tích tốt mới được thêm, thầy đây chính là thực tế như vậy." "Chết tiệt, mình nhất định phải vào được Đại hội Liên Minh!" Một cậu bé bắt bọ la lớn. "Thầy cứ chờ đấy, em nhất định sẽ giành được danh hiệu Vua Đấu Bài cho thầy xem!" Một nam sinh với kiểu tóc vừa nhìn đã biết rất giỏi chơi bài siết chặt nắm đấm. "Thầy ơi, tỷ lệ ra thẻ trong gói bài thấp quá!

Mấy người thật sự không ngầm điều chỉnh đấy chứ?" Sắc mặt Lục Dã trở nên kỳ quái.

Sao trẻ con bây giờ nhiều vấn đề thế nhỉ!

Nhìn Giselle đang gục trên bàn máy tính, chăm chỉ chép bài, Lục Dã hài lòng gật gật đầu.

Mặc dù kiêu ngạo, nhưng vẫn có khả năng uốn nắn rất lớn!

Một tiết học đã kết thúc.

Nhiệm vụ chính của Lục Dã là biểu diễn vài trận đấu trên máy mô phỏng trong phòng máy.

Loại máy mô phỏng này cũng đã xuất hiện trong phần Kanto, rất giống giao diện game.

Nhưng nó ứng dụng công nghệ chiếu ảo, khiến việc chỉ huy và mô phỏng chiến thuật trở nên chân thực hơn.

Phòng ngự kín kẽ của Thầy Lục, những phán đoán và đọc vị hoa mỹ, cùng với chiến thuật bẩn đến vô lý... ngoài vận may hơi kém một chút, thì gần như còn xuất sắc hơn cả cô Erika.

Chỉ trong một tiết học, các học sinh đã chia thành 'phái Erika' và 'phái Thầy Lục'.

Phái trước chủ yếu là nam sinh, phái sau đa số là nữ sinh, ở đây không kể chi tiết... "Lý do tôi bắt các em học thuộc bảng khắc chế hệ." Thầy Lục ho nhẹ một tiếng, lớp học đang ồn ào lập tức im lặng. "Là vì... nghệ thuật của trận đấu, phần lớn, chính là nghệ thuật của việc khắc chế hệ." "Tất nhiên, nếu thực lực chênh lệch quá lớn, ngược hệ vẫn có thể giành chiến thắng." "Những lý thuyết này, chỉ là để con đường Huấn luyện viên của các em dễ dàng hơn." "Tuyệt đối không được ôm khư khư những giáo điều cứng nhắc." "Dù là mô phỏng hay lý thuyết, suy cho cùng, vẫn phải áp dụng vào thực tiễn." Học sinh đều chăm chú nhìn Lục Dã.

Trong mắt Giselle, lóe lên vài tia sáng. "Còn một điểm quan trọng nhất." Lục Dã mỉm cười. "Hãy tin tưởng vào Pokémon của mình."

"Trong trận đấu, tin tưởng vào Pokémon của mình, Pokémon sẽ đáp lại...

đứng lên, kiên trì, đó đều là biểu hiện của sự đáp lại." "Tóm lại!" Lục Dã đập bàn, đánh thức những học sinh đang ngẩn ngơ. "Có gì không hiểu, thì đi hỏi cô Erika của các em, đừng làm phiền tôi, hiểu chưa?" Lục Dã mỉm cười nói ra những lời lạnh lùng. "Không phải chứ!" "Rõ ràng Thầy Lục giảng hay như vậy..." "Em thấy cô Erika cũng không mạnh bằng Thầy Lục đâu!" Học sinh kêu than khắp nơi.

Giselle lặng lẽ cúi đầu, nhìn PokéBall trong tay.

Tin tưởng...

Pokémon của mình sao?

Siết chặt PokéBall, ánh mắt Giselle trở nên vô cùng tập trung.

Cubone, trong cuộc thi giao lưu giữa các trường, chúng ta có thể sẽ chứng minh được bản thân với Thầy Lục! ... "Tất cả đứng dậy!" "Chào Thầy Lục ạ!" Trong tiếng chào cung kính, Lục Dã xua tay, đi về phía phòng sấm sét.

Theo lý thì, một tiết học cũng chỉ bốn mươi phút, sẽ không xảy ra chuyện gì...

Bỗng nhiên, Lục Dã dừng bước.

Tòa nhà trước mắt, ở giữa có một cái lỗ lớn, như thể bị sét đánh sập, còn vương lại những vết cháy xém.

Gengar và Growlithe đứng bên ngoài thiết bị, nhìn vào cái lỗ lớn, vẻ mặt khác nhau. "Ghos ∧(;´Д｀∧)..." (Sắp bị trừ lương rồi~) "Gâu! (｀0´)" (Không hổ là đại gia ta!) "Chuyện gì thế?" Lục Dã hỏi ông lão quản lý.

Ông lão mặt mày ủ rũ.

Cậu còn dám hỏi tôi à?

Thực lực Pokémon vượt quá khả năng chịu đựng của thiết bị... chẳng phải chỉ có một kết cục là nổ tung thiết bị thôi sao!

Lục Dã: "Bác ơi, có camera giám sát không... bồi thường hay không không quan trọng, chủ yếu là muốn chết cho minh bạch một chút." Sắc mặt ông lão trở nên kỳ quái.

Gật gật đầu, dẫn Lục Dã đến phòng giám sát.

Trong màn hình, trong phòng sấm sét có những cột sét đang hoạt động.

Những cột sét có uy lực thấp này có thể kích thích hoạt tính cơ thể của Pokémon, để tiện cho việc huấn luyện hoặc nắm vững chiêu thức.

Gengar đi đến bên một cột sét, hơi cẩn thận đưa tay vào, lập tức sững người.

Trình độ này thôi sao? "Ghos! (๑`∇´๑)۶" Chạy tới chạy lui trong khu vực sấm sét, Gengar vừa lắc mông, vừa cố gắng nắm vững 'Mười Vạn Vôn'. "Gâu~~" Growlithe mặc dù chưa tiến hóa, nhưng cũng bắt đầu mượn sấm sét để học cách nắm vững 'Điện Quang Hoang Dã'.

Bao bọc dòng điện quanh người, Growlithe tung hoành ngang dọc trong phòng sấm sét, như vào chốn không người!

Thôi được rồi... bên trong vốn dĩ không có người.

Có lẽ là va hỏng thiết bị nào đó, động cơ của phòng sấm sét đã xảy ra sự cố.

Dòng điện xẹt xẹt biến thành những cột sét cuồng bạo, trực tiếp đánh thủng một lỗ lớn trên trần phòng sấm sét.

Growlithe và Gengar nhìn nhau, màn hình dừng lại.

Sắc mặt Lục Dã phức tạp.

Ngày đầu tiên đi học, đã cho nổ tung trường học?

Hai đứa mày giỏi thật đấy!

Gengar học 'Mười Vạn Vôn'... còn chỉ là món khai vị.

Quan trọng nhất, vẫn là 'Điện Quang Hoang Dã' của Growlithe.

Đợi nó tiến hóa thành Arcanine, cái nhà này thật sự còn ở được không!

Liếc nhìn nhóc con đang chán nản, Lục Dã thở dài.

Chương 192

"Cụ thể thì... phải bồi thường bao nhiêu?" "Đợi hiệu trưởng đến rồi nói sau." Ông lão có chút sợ hãi nói.

Xem ra lời đồn không sai.

Vị thầy giáo mới đến này, là một Huấn luyện viên rất cá tính! ...

Hiệu trưởng Dervish vội vàng đến nơi, ngược lại không có phản ứng gì. "Dù sao thiết bị cũng phải thay mới rồi, nổ cũng tốt." Ngài Earl Dervish vuốt râu, gật đầu nói.

Lục Dã nước mắt lưng tròng.

Hiệu trưởng, ngài là người tốt! "Chỉ cần thầy dạy tốt học sinh, cho nổ thêm vài phòng huấn luyện nữa cũng không có vấn đề gì!" Ngài Earl Dervish vỗ mạnh vào vai Lục Dã, cười nói: "Cuộc thi giao lưu giữa các trường cuối năm... phải cố gắng lên nhé!" "Yên tâm, tôi nhất định sẽ chọn ra vài mầm non tốt!" Lục Dã vỗ ngực.

Nói là đến để lười biếng, thực ra vẫn phải hơi để tâm một chút.

Trong số học sinh cũng có không ít mầm non xuất sắc, tôi thấy cậu nhóc muốn làm Vua Đấu Bài kia cũng khá được.

Khoan đã...

Giselle, có phải còn nợ mình 20 bản bảng khắc chế hệ không nhỉ?

Sờ cằm, Thầy Lục rơi vào trầm tư.

Nhiệm vụ giảng dạy trong ngày đã kết thúc.

Sau giờ học, Lục Dã nhận được 20 bản "Bảng khắc chế hệ" từ Giselle. "Không tệ, chữ viết rất ngay ngắn." Lục Dã gật gù cảm thán.

Con người cuối cùng vẫn sống thành bộ dạng mình ghét nhất năm

xưa! "Thầy Lục!" Giselle lấy hết can đảm, gọi với theo Lục Dã đang đi ra cửa: "Em, em có thể tham gia giải đấu giao hữu cuối năm của trường không ạ!" Lục Dã dừng bước, vẫy vẫy tay nói: "Xem biểu hiện của em đã." Hoàng hôn buông xuống, Giselle có chút ngẩn ngơ, rồi lập tức cúi gập người thật sâu. "Em vô cùng cảm ơn ạ!" Trên đường về nhà, Gengar vẫn mang vẻ mặt áy náy. "Không sao đâu mà." Lục Dã vỗ vỗ đầu Gengar. "Mày cũng là vì tao mà lo lắng thôi." Gengar rụt đầu lại, một bóng đèn bỗng sáng lên trên đầu nó.

Phải đi tìm một công việc mới thôi!

Ở thành phố Saffron... chắc cũng có việc cho huấn luyện viên nhỉ!

Trời dần tối, Erika nhắn tin hỏi thăm cảm nhận của Lục Dã.

Erika cười nhẹ: "Cảm giác ngày đầu tiên chính thức lên lớp thế nào?" "Chơi bài với học sinh cả ngày, mệt thật sự." "Hả?" Erika chớp chớp mắt. "Đùa thôi mà." Lục Dã thầm nghĩ.

Thực ra là chơi «Pokémon: Battle» cả ngày.

Vì một tuần chỉ cần lên lớp hai ngày, thứ Ba và thứ Sáu.

Ngày nghỉ, hoặc là宅 ở nhà, hoặc là đi dạo loanh quanh.

Cynthia cuối tuần mới có thể trở về.

Thầy Lục miệng không nói, nhưng trong lòng vẫn rất nhớ cô.

Ngồi trên xe buýt trở về trung tâm thành phố.

Lục Dã tựa đầu vào cửa sổ xe, bên ngoài là ánh đèn vàng vọt.

Gengar ngồi cạnh đã chìm vào giấc ngủ, miệng chảy cả dãi.

Lục Dã đeo tai nghe, nhìn những hạt mưa dần làm ướt cửa sổ, đầu óc放空.

Bỗng nhiên, Lục Dã cảm thấy có ai đó chọc chọc mình.

Sylveon đứng trên đùi Lục Dã, ưỡn người, dải lụa vươn về phía anh. "Bắt tay à?" "Bưi! (* ` mãnh ´*)/" "Ha ha, được rồi được rồi, anh biết là muốn ôm một cái mà." "Bưi! o(´^ `)o" Cái đầu nhỏ của Sylveon tựa lên vai Lục Dã.

Cảm giác này, giống như đang ôm Chu Trúc Thanh nhà mình vậy.

Chiếc nơ hồ điệp bên tai Sylveon khẽ lay động, cái đầu nhỏ gật gà gật gù.

Cuối cùng, cô nhóc mắt nhắm mắt mở nằm bò trên vai Lục Dã, chìm vào giấc ngủ say.

Lục Dã nhẹ nhàng thu Gengar vào PokéBall.

Bế Sylveon, anh chật vật lấy chìa khóa, mở cửa nhà. "Quên bật đèn à?" Lục Dã ngẩn người.

Bỗng thấy trước mắt hiện ra hai ông tướng, ánh mắt không mấy thiện cảm đang nhìn chằm chằm vào mình. "Luca!" "Gao!" Vãi, sao hai ông tướng lại ở đây!

Lục Dã hơi sững sờ.

Trong phòng khách.

Người đẹp tóc vàng mặc bộ đồ đen, đeo đôi găng tay cách nhiệt hình Bewear.

Cô bưng một đĩa vật thể rắn đen kịt không xác định, có phần lúng túng bước ra từ nhà bếp. "Anh về sớm quá." Trên khuôn mặt trắng ngần của Cynthia, thoáng hiện một vệt hồng bối rối, cô khẽ ho một tiếng. "Không thì... em nghĩ là em đã làm được rồi." "Cái quái gì đây?" "Bánh kem..." "Em gọi cái này là bánh kem á?" "Em học lâu lắm rồi đó." Cynthia với mái tóc vàng rối bù, tựa vào lưng ghế, nhìn lên trần nhà, có chút bất lực. "Em còn đặc biệt cùng Diantha đến tiệm bánh ngọt ở Kalos học đấy..." Bên cạnh, Lucario và Garchomp ném tới ánh

mắt sắc như dao găm.

Mày có ăn không?

Lục Dã mặt mày quái dị.

Đây không phải là vấn đề ăn hay không ăn.

Tiến thêm một bước nữa, chính là Địa Ngục rồi!

Lục Dã hít sâu một hơi, run rẩy cầm lấy thìa.

Cuối cùng, anh đặt thìa xuống, nghiêm túc nói: "Đợi đến Kalos, chúng ta cùng mở một quán cà phê đi." "Anh nhất định sẽ nghiêm túc dạy em làm bánh ngọt, đuổi hết mấy gã thương nhân bất lương kia đi." Cynthia uể oải gục đầu xuống bàn, mái tóc vàng xõa xuống, cô ngước mắt nhìn Lục Dã.

Đồng tử cô sáng ngời, ánh lên sắc xám và sâu thẳm. "Sẽ lâu lắm không?" "Không lâu đâu, mỗi ngày có em ở bên, anh đều cảm thấy rất ngắn ngủi." "Đây là phạm trù của cơ học lượng tử rồi nhỉ." "Chính xác mà nói, đây là thuyết tương đối." Cynthia khẽ nghiêng đầu, suy nghĩ một lát.

Rồi cô ngồi thẳng dậy, múc một thìa bánh kem đen kịt trước mặt.

Cô cẩn thận đưa chiếc thìa bạc đến gần đôi môi đỏ mọng, tay áo dài màu đen để lộ cổ tay trắng nõn. "Khó ăn thật." Sau đó, Cynthia thở dài, lặng lẽ đặt thìa xuống.

Hai người tựa lưng vào ghế, nhìn nhau, không nói lời nào.

Đèn chùm trong phòng ăn màu vàng cam, ánh sáng chập chờn.

Bỗng nhiên, Cynthia không nhịn được cười, Lục Dã che mặt ho khan. "Khó ăn thì đừng ăn nữa!" Lục Dã hét lên. "Không được, khó khăn lắm em mới làm ra được mà!" Cynthia đập bàn. "Em đừng có nhét cho Gengar, nó vẫn chỉ là một đứa trẻ thôi!" "Ghoss! (*⊙~⊙)"

Yên tâm, nhà ta là hệ Độc, độc không chết đâu... ... ...

Lúc dọn dẹp, Lục Dã mới biết.

Chuyến bay của Cynthia bị hoãn, nên cô vội về một chuyến. "Vậy ngày mai lại phải đi à?" "Đúng vậy, chuyến bay buổi sáng." Cynthia tựa vào sofa, một tay vuốt ve Glaceon, một tay vuốt ve Sylveon. "Trách nhiệm của Nhà Vô Địch...

đúng là vất vả thật." "Vậy nên." Cynthia vén mái tóc vàng, mắt cong thành hình trăng khuyết. "Khi nào thì anh đến thay thế vị trí Nhà Vô Địch Sinnoh đây?" "Nhà Vô Địch gì đó, khó nói lắm, nhưng có cách khác." Lục Dã trầm ngâm, giống như bao thầu chủ tịch Rose của Galar.

Đặt một mục tiêu nhỏ, trước tiên mua lại liên minh Sinnoh, cũng không phải chuyện gì to tát.

Cynthia mỉm cười, cũng không hỏi dồn, lười biếng ngáp một cái. "Mai em phải dậy sớm...

Chúc ngủ ngon." "Không chơi game nữa à?" Bước chân của Cynthia lập tức dừng lại. "Đấu Pokémon." Đôi mắt Cynthia sáng rực: "Hay là chơi bài?" "Anh sao cũng được, em tùy ý." "Gengar, pha cho anh ly cà phê, cảm ơn nhé ~~" "Ghoss! []~(￣▽￣)~*" Gengar tràn đầy năng lượng, vui vẻ gật đầu. ... ...

Ngày 14 tháng 11, thứ Tư.

Cynthia đã sớm ra sân bay.

Thầy Lục ở nhà chuẩn bị giáo án. "Có nhiệm vụ cuối năm... vẫn phải huấn luyện đám nhóc này thôi." Lục Dã trầm ngâm một lát. "Hay là...

để Gengar làm huấn luyện viên nhỉ?" Tuy nhiên, đây cũng chỉ là nói bừa.

Thầy Lục đã làm trợ giảng ở Ma Đại khá lâu, về mặt huấn luyện, cũng có chút kinh nghiệm.

Bên phía Pokémon Trading Card Game.

Gói mở rộng của Johto đã phát hành thành công.

Bất kể là lối chơi hay quy tắc, đều có sự cải thiện rõ rệt.

Đương nhiên, về độ mạnh, cũng nhỉnh hơn bộ bài Kanto một bậc...

Đời sau siêu mẫu hơn đời trước, đây là con đường mà mọi game thẻ bài đều phải trải qua.

May mà Pokémon Trading Card Game mới chỉ bắt đầu, ít nhất còn năm thế hệ nữa để mở rộng. "Đợi phát hành xong gói mở rộng của Galar... lại có thể làm lại bộ bài Kanto." Lục Dã xoa cằm. "Còn có thể làm mấy cái Kanto Let's Go các kiểu, đúng là con cháu đời đời, moi tiền không bao giờ hết mà!" Trong vô thức, một buổi sáng đã trôi qua.

Hôm nay đến lượt Squirtle trông trẻ.

Vì sợ Togepi bị bắt cóc, Squirtle toát mồ hôi hột.

Cuối cùng, Squirtle đặt Togepi vào bể cá đã rút hết nước, thở phào nhẹ nhõm.

Đây chính là nơi tao cho là an toàn nhất rồi!

Lục Dã đứng dậy chuẩn bị bữa trưa cho mấy đứa nhỏ, nhưng không thấy Gengar đâu. "Lại đi làm thêm, phụ giúp gia đình rồi à?" Lục Dã ngẩn người, dùng điện thoại kiểm tra định vị của Pokedex đặc biệt.

Trong phút chốc, sắc mặt Thầy Lục trở nên có chút kỳ quái.

Định vị của Pokedex hiển thị.

Chương 193

Vị trí của Gengar.

Chính là Saffron Gym do Sabrina trấn giữ!

Kanto, thành phố Saffron.

Tòa nhà Silph Co. nguy nga tráng lệ, là biểu tượng của thành phố Saffron, sừng sững ở trung tâm khu thương mại.

Logo trên đỉnh tòa nhà cao chọc trời, lấp lánh ánh vàng huy hoàng.

Nhìn từ trên cao ở trung tâm thành phố.

Hai tòa nhà Gym nằm ở góc đông bắc của thành phố Saffron, đối chọi gay gắt.

Hai Gym này, lần lượt là Psychic Gym và Fighting Gym, đã đối đầu tranh đấu suốt nhiều năm.

Cuối cùng, thiên tài hệ Siêu Linh Sabrina xuất thế, đã đánh bại Fighting Gym do Vua Karate dẫn đầu, từ đó xác lập vị thế chính thống của Psychic Gym.

Tuy nhiên, bản thân Sabrina không mấy hứng thú với việc quản lý Gym.

Ngược lại, cha cô đã thành lập một lớp huấn luyện hệ Siêu Linh trong Gym.

Do Sabrina còn là một ngôi sao điện ảnh, nên các Huấn luyện viên đến thách đấu và đăng ký vì danh tiếng của cô không ngớt.

Sabrina bèn giao toàn bộ việc của Gym cho cha mình, chỉ thỉnh thoảng về xem qua một chút.

Bên trong phòng Thủ lĩnh của Saffron Gym.

Một người đàn ông trung niên đội mũ đang nhắm mắt thiền định, bỗng bên tai vang lên giọng nói của con gái. "Hôm nay không có người thách đấu sao?" Mở mắt ra, mỹ nhân băng giá với mái tóc đen thẳng mượt, vẻ mặt lãnh đạm, đã dùng Dịch Chuyển Tức Thời của Alakazam để xuất hiện trong phòng. "Các huấn luyện viên của lớp đào tạo Siêu Linh đã khuyên lui những người thách đấu rồi." người đàn ông nói: "Có lớp đào tạo và võ đường, con quản lý Gym cũng tiện hơn." "Làm Thủ lĩnh Gym, không phải ý muốn của con." Sabrina tựa người, khoanh tay. "Con vẫn thích đóng phim hơn." So với cuộc sống Thủ lĩnh khô khan, Sabrina thích nhập vai vào cuộc đời của người khác trong phim hơn.

Đây có lẽ cũng là một cách để bù đắp tiếc nuối.

Nhưng đối với Sabrina, dùng 'sự dẫn dắt của vận mệnh' để hình dung có lẽ sẽ thích hợp hơn. "Với tài năng của con, trở thành Tứ Thiên Vương hệ Siêu Linh cũng không phải là không thể..." người đàn ông định khuyên tiếp, nhưng cuối cùng ngậm miệng, cười bất lực. "Thôi bỏ đi, con cứ tiếp tục theo đuổi giấc mơ của mình đi, ta sẽ luôn ủng hộ con." Ánh mắt Sabrina khẽ lóe lên.

Trong đầu, hình ảnh thoáng qua trong chốc lát.

Người mẹ qua đời trong sự bất an.

Người cha vì sức mạnh lớn hơn mà bỏ nhà ra đi, cuối cùng tỉnh ngộ.

Từ nhỏ chỉ có Pokémon làm bạn, cảm nhận nỗi sợ hãi và đau đớn mà năng lực Siêu Linh mang lại.

Điều này cũng đã hình thành nên tính cách "tam vô" của Sabrina.

Lý do cô gia nhập Team Rocket, theo một nghĩa nào đó, là vì đã nhìn thấy bóng dáng của cha mình trên người Giovanni...

Cuối cùng, Sabrina khẽ thở dài. "Con ra ngoài xem một chút." Ánh sáng xanh của Dịch Chuyển Tức Thời lóe lên.

Sabrina lại xuất hiện bên ngoài phòng Thủ lĩnh, ung dung hất mái tóc đen ngang vai.

Bao nhiêu năm qua, cô đã thấu hiểu cho cha mình.

Trở thành ngôi sao điện ảnh, cũng là một biểu hiện của sự buông bỏ.

Con người không thể cứ sống mãi trong hồi ức.

Red mang đến sự thay đổi, Team Rocket tái sinh, thậm chí là một người được mệnh danh là đạo sư.

Đây đều là những sự vật mới mẻ, và đáng để tiếp xúc.

Trên khuôn mặt tinh xảo của Sabrina, nở một nụ cười lạnh lùng quyến rũ.

Cô đi về phía võ đường.

Ánh sáng xanh lóe lên, các PokéBall lơ lửng hai bên người Sabrina. "Hôm nay, Saffron Gym do tôi tiếp nhận thách đấu!" ... ...

Cốc cốc!

Cửa lớn của Saffron Gym bị một vị khách không mời gõ vang. "Xin chào..." Nhân viên tiếp tân mở cửa, vừa nở nụ cười xã giao thì bỗng ngẩn người.

Nhìn xuống Gengar, nhân viên tiếp tân ngơ ngác hỏi: "Huấn luyện viên của ngươi đâu?" "Ghoss~" Gengar có chút ngượng ngùng gãi đầu.

Ra ngoài tìm việc, đương nhiên không thể để chủ nhân biết rồi.

Đợi đến lúc nhận lương, sẽ cho ngài ấy một bất ngờ! "Ghoss! (o゜

∇˚)o" Sau một hồi Gengar vừa nhảy vừa múa tay, nhân viên tiếp tân mới phản ứng lại.

Chỉ vào thông báo tuyển dụng phía sau, vẻ mặt của anh ta có chút đặc sắc. "Ngươi nói... ngươi đến ứng tuyển làm huấn luyện viên?!" "Ghoss!" Gengar nhe răng cười, gật đầu lia lịa.

Không chỉ biết ra ngoài làm thêm, mà còn tự đi ứng tuyển?

Con Gengar này sắp thành tinh rồi sao!

Nhân viên tiếp tân nuốt nước bọt, cố tình nghiêm mặt nói: "Bài kiểm tra của Psychic Gym rất nghiêm ngặt... không giống như cái Gym hệ Giác Đấu hạng ba bên cạnh đâu, ngươi hiểu ý ta không?" "Ghoss?" "...Xem ra ngươi cũng không hiểu, vậy để ta thể hiện thực lực của Gym một chút!" nhân viên tiếp tân hừ một tiếng, giơ tay ném PokéBall.

Ánh sáng trắng bay ra, một con Hypno lắc lư con lắc trong tay, lặng lẽ thi triển Thuật Thôi Miên.

Sự náo động của trận đấu đã thu hút sự chú ý của các huấn luyện viên trong Gym. "Lại đang khuyên lui người thách đấu à?" "Huấn luyện viên đâu, sao không thấy bóng dáng đâu cả?" Ngay khi mọi người đang bàn tán, họ đột nhiên sững sờ tại chỗ.

Chỉ thấy thuật Thôi Miên mà Hypno lấy làm tự hào không những bị hóa giải, mà chính nó lại chìm vào giấc ngủ!?

Ánh sáng xanh trong mắt Gengar lặng lẽ tan đi, nó lười biếng vẫy vẫy móng vuốt. "Ghoss (￣∇￣)~*" "Có người thách đấu mới à?" Trong đám đông, một huấn luyện viên cao lớn, tuấn tú đứng dậy, lạnh nhạt nói: "Giao cho tôi đi!" ... ...

Tiếng ồn ào trong võ đường khiến Sabrina khó chịu.

Thiền định quan trọng nhất là sự yên tĩnh, ồn ào như vậy ra thể

thống gì!

Sabrina giơ tay, năng lực Siêu Linh màu xanh 'ầm' một tiếng đẩy cửa ra, lại thấy một bóng đen bay qua trước mắt.

Một quả Bóng Ma đen kịt nổ tung, đánh bay một con Alakazam.

Ầm!!

Alakazam đâm vào mép võ đường, bụng đen một mảng, lập tức bất tỉnh.

Các huấn luyện viên đứng xem, quỳ ngồi trên chiếu tatami, bất giác nuốt nước bọt. "Alakazam của huấn luyện viên Thuần Tú bị hạ trong một đòn?" "Không có Huấn luyện viên, tại sao lại có thể mạnh như vậy..." "Còn con Growlithe này nữa, cũng khỏe quá đi!" Sabrina hơi ngẩn người.

Cô nhìn về phía sân đấu trung tâm võ đường.

Huấn luyện viên Thuần Tú phụ trách đào tạo hệ Siêu Linh, mồ hôi đầm đìa, đã bị ép phải tung ra Pokémon thứ hai. "Ghoss!" Gengar ném PokéBall với tư thế của một vận động viên bóng chày. "Gâu gâu ~~" Growlithe béo mập khỏe mạnh nhảy lên, trực tiếp đè con Baltoy tội nghiệp xuống đất.

Rắc!

Growlithe há to miệng, Gặm Nát đầu của Baltoy, một tiếng giòn tan vang lên rõ mồn một.

Các huấn luyện viên mặt mày phức tạp.

Cú này, không lẽ nứt thật rồi chứ!

Dễ dàng bị đánh bại như vậy, huấn luyện viên Thuần Tú mặt mày lúng túng, cả Gym rơi vào im lặng chết chóc. "Ghoss!" Gengar đắc ý chống hai tay lên hông.

Hồi còn ở nhà thi đấu Thượng Hải, Gengar đã luyện tập hệ thống này rất nhiều lần.

Và bây giờ, khi lại đối đầu với Psychic Gym, Gengar càng tỏ ra thuần thục hơn. "Ghoss!" Gengar hài lòng gật đầu.

Như vậy, ứng tuyển làm huấn luyện viên, chắc cũng không có vấn đề gì lớn rồi!

Trong sân đấu im phăng phắc.

Ngay cả Sabrina bình tĩnh nhất cũng phải chớp mắt lúc này.

Người thách đấu hôm nay... là một con Gengar?

Rầm!

Cửa lớn của Gym đột nhiên bị đẩy mạnh ra.

Ánh mắt của mọi người bất giác nhìn về phía Huấn luyện viên đứng ngược sáng, thở hổn hển. "Tôi thế này chắc là..." vịn vào cửa Gym, Lục Dã thở dốc, cẩn thận thăm dò. "Kịp rồi chứ?" Thấy định vị của Gengar ở Saffron Gym, Lục Dã sợ hãi lập tức ra ngoài cứu viện.

Với thực lực của Sabrina, không có Huấn luyện viên ở bên, Gengar sơ sẩy là có thể bị trọng thương.

Chuyện nó lại đi cày phó bản Gym, tạm thời gác sang một bên.

Hiện tại, an nguy của mấy đứa nhỏ là quan trọng nhất!

Mở group chat, Lục Dã gửi tin nhắn riêng cho Sabrina, nhưng cô dường như không nhận được.

Bất đắc dĩ, Thầy Lục bắt taxi, vội vã đến Saffron Gym. "Cậu trai trẻ, thách đấu Gym cũng không cần vội vậy đâu!" tài xế cười trêu chọc. "Không phải tôi, là Pokémon nhà tôi tự đi đánh Gym." "Hả?" May mà đến kịp lúc.

Lục Dã chống cửa, cảm nhận không khí vi diệu trong võ đường, nhất thời cũng có chút mơ màng.

Chẳng lẽ...

đã phá đảo rồi? "Ghoss!" Thấy Lục Dã, Gengar vui vẻ vẫy tay tặng một phát Liếm. "Gâu gâu ~" Growlithe lao tới, định dùng Lấy Thịt Đè Người để thể hiện sự thân thiện.

So sánh hai cái hại, chọn cái nhẹ hơn.

Lục Dã nghiêng người né, lập tức bị cú Liếm trúng, toàn thân run lên.

Hả?

Sao cảm giác bị tê liệt lâu rồi, cơ thể hình như có kháng tính rồi thì phải! "Chính là Gengar do cậu ta huấn luyện?" Ánh mắt của các huấn luyện viên trong Gym đều đổ dồn về phía vị Huấn luyện viên đẹp trai này. "Thế này đã có thực lực đỉnh cao của Đại hội Liên đoàn rồi chứ..." một huấn luyện viên xuýt xoa. "Hôm nay Thủ lĩnh Sabrina ở đây, tuyệt đối sẽ không dễ dàng để cậu ta lấy được huy hiệu đâu!" Mọi người mong đợi nhìn về phía Sabrina.

Lại thấy Sabrina vén mái tóc đen ra sau tai, gật đầu với Lục Dã, chào hỏi. "Là cậu à." Tình huống gì đây?!

Các học viên kinh ngạc nhìn qua lại giữa hai người.

Thủ lĩnh Sabrina, một ngôi sao lớn, lại quen biết người đàn ông này?

Lục Dã gật đầu, khẽ ho: "Tôi cũng vừa mới phát hiện, tên này lén lút chạy ra ngoài." "Không sao." Khóe miệng Sabrina hiếm khi nhếch lên, mái tóc đen hơi bay lên khi cô xoay người.

Chương 194

"Ra sau ngồi đi." Ra sau làm?

Làm gì?!!

Các học viên ngẩn người một lát, rồi nghiến răng nghiến lợi nhìn Thầy Lục đi qua.

Đáng ghét, không phải chỉ đẹp trai hơn mình một chút thôi sao! "Thủ lĩnh lại thân thiết với một người đàn ông như vậy?" "Vừa rồi, Thủ lĩnh Sabrina hình như cười với tôi đó!" "Cũng thường thôi!" ... ...

Trong phòng Thủ lĩnh.

Người đàn ông đội mũ kinh ngạc đứng dậy: "Vị này là?" "Ngài ra ngoài trước đi, chúng tôi có việc cần bàn." Sabrina nói. "Ồ!

Tôi ra ngay!" người đàn ông cười toe toét gật đầu, lập tức đứng dậy.

Lướt qua Lục Dã như một cơn gió, thậm chí còn vỗ mạnh vào vai anh.

Hiếm có nha, Sabrina lại có thể dẫn đàn ông về!

Phải để lại không gian riêng cho hai đứa mới được!

Không khí trong phòng có chút lúng túng, Lục Dã và Sabrina ngồi đối diện nhau.

Ấm trà trên bàn lơ lửng dưới tác dụng của năng lực Siêu Linh, từ từ rót trà nóng. "Cha của cô, hình như hiểu lầm gì đó rồi." Lục Dã nhìn ấm trà nói. "Tuổi lớn rồi, muốn bế cháu thôi." Sabrina lạnh nhạt nói. "?" "Không đùa nữa." Sabrina nói xong câu đùa một cách nghiêm túc, đồng tử đen kịt nhìn thẳng vào Lục Dã. "Vậy, mục đích cậu đến

Gold Gym là gì." "Không lẽ, thật sự chỉ đơn giản là đến thu thập huy hiệu thôi sao?" Trong group chat, Sabrina biết Thầy Lục hiện là một Cán bộ của Team Rocket.

Thậm chí, người được Matori gọi là đạo sư, chính là Thầy Lục.

Người đề xuất 'Kế hoạch Cầu Vồng', đến nhà của cựu Admin Team Rocket, nhìn thế nào cũng không giống như vô tình.

Lại còn chọn đúng lúc tôi ở đây.

Sabrina cười lạnh.

Team Rocket, quả nhiên vẫn muốn chiêu mộ lại đám tàn đảng chúng ta sao? "Thật ra." Lục Dã gật đầu. "Tôi đến để đón Gengar về nhà." "Khụ!" Sabrina bị sặc một cái.

Một loạt lời từ chối còn chưa kịp nói ra đã trôi tuột đi đâu mất.

Sabrina vẻ mặt phức tạp, nhìn chằm chằm Lục Dã: "Vậy Gengar, lại đến đây làm gì?" "Cái này cô phải tự hỏi nó." Lục Dã cũng mù tịt.

Đập phá quán bar, Gengar hình như không có ý định này.

Vô duyên vô cớ đến cửa, đánh bay hai ba huấn luyện viên của người ta, cũng có vẻ như là đến gây sự.

Chẳng lẽ... mày thật sự chỉ đến để cày phó bản thôi sao?! "Ghoss!" Gengar thò tay vào cái bụng tứ chiều mò mẫm một hồi, lôi ra một tờ thông báo rách nát, đập lên bàn.

Sabrina và Lục Dã đồng thời ghé đầu, nhìn về phía tờ thông báo trên bàn. "Lớp đào tạo Siêu Linh, thông báo tuyển dụng huấn luyện viên?!" hai người hét lên.

Ngay cả Sabrina lạnh như băng, vẻ mặt cũng sụp đổ trong giây lát.

Hóa ra ông tướng mày chạy xa như vậy, thật sự chỉ để đến ứng tuyển?

Với Team Rocket, kế hoạch Cầu Vồng... thật sự không có nửa xu quan hệ nào?! "Đó là thông báo tuyển dụng ta dán!" người đàn ông trốn ngoài cửa nghe lén hét lên. "Có thể tìm thêm người giúp con mà, Sabrina!" "Đi ra xa!" Bụp một tiếng.

Một cú Húc Đầu Niệm Lực từ trên trời rơi xuống đầu người đàn ông, ông ta hạnh phúc ngất đi.

Con gái lớn rồi.

Biết quan tâm đến công việc của Gym rồi!

Trong phòng nhất thời yên tĩnh.

Sabrina có chút lúng túng ho nhẹ: "Gym hiện tại quả thực thiếu nhân lực, để tôi suy nghĩ thêm." Lục Dã thì ngơ ngác.

Để Gengar làm huấn luyện viên?

Tình tiết này sao quen thế nhỉ?

Vậy chẳng phải hai ba tháng nữa, Gengar sẽ trở thành Thủ lĩnh thành phố Saffron sao! "Ghoss! (๑`∇´๑)۶" Gengar vui vẻ vung vẩy nắm đấm nhỏ.

Có lương rồi, có thể phụ giúp gia đình, giúp chủ nhân bớt lo rồi! "Về lương bổng, sẽ không cao lắm, nhưng về chiêu thức hệ Siêu Linh, tôi cũng có chút kinh nghiệm." Hồi lâu, Sabrina vén mái tóc đen nói. "Ngoài ra, nếu ngươi có muốn học thêm gì khác, tôi sẽ cố hết sức để truyền thụ." 'Năng Lực Siêu Linh' đã giao cho Thầy Lục trước đó, chỉ cần nhìn vào sóng năng lượng Siêu Linh trên người Gengar, Sabrina cũng có thể cảm nhận được mức độ nắm giữ.

Không thể không nói, Thầy Lục trong việc huấn luyện hệ Siêu Linh, quả thực có tài.

Nhưng bản thân Sabrina, lại có hiểu biết sâu rộng về chiêu thức hệ

không gian.

Sabrina thầm nghĩ.

Truyền thụ 'Trò Lừa' và chiêu thức hệ không gian cho Gengar, cũng coi như là báo đáp hợp lý.

Lục Dã: "Cái này thật sự không cần thiết!" "Cũng phải." Khóe miệng Sabrina giật giật, cười như không cười. "Với thực lực của cậu, quả thực cũng không coi trọng." "Cũng không phải vấn đề này." Tâm trạng Lục Dã có chút vi diệu.

Không lẽ nói là vì sợ nguy cơ phá nhà tăng lên, hay là sợ khoảng cách đến phá sản gần hơn một bước sao!

Sabrina nhìn Lục Dã hồi lâu, chậm rãi nói. "Tôi đồng ý để Gengar làm huấn luyện viên ở Saffron Gym." "Nhưng trước đó, chúng ta phải có một trận đấu đã." Vì để xây dựng đội hình, trong vòng nửa năm ngắn ngủi, đã huấn luyện Gengar đến trình độ này.

Điều này cũng khiến Sabrina đối với thực lực của Thầy Lục, lại một lần nữa nảy sinh một tia tò mò.

Và trên người Thầy Lục, Sabrina thậm chí còn nhìn thấy bóng dáng của người đàn ông mặc vest kia.

Có lẽ, đúng như Matori nói.

Thầy Lục, có thể mang lại sự tái sinh cho Team Rocket cũng không chừng...

Lục Dã ngẩn người.

Đấu với Sabrina một trận?!

Gengar, chúng ta về nhà thôi, không thiếu mấy vạn tiền lương này! "Ghoss!" Gengar kéo kéo tay áo Lục Dã, ánh mắt kiên định.

Cho dù kẻ địch thực lực mạnh mẽ.

Nhưng vì chủ nhân, con cũng sẵn sàng một trận chiến!

Lục Dã mặt mày quái dị.

Mày thật sự muốn làm Thủ lĩnh Gym đến vậy sao! "Thôi được rồi." Suy nghĩ hồi lâu, Lục Dã thở dài. "Thua cũng không sao phải không?" "Đương nhiên, chỉ là cọ xát ở trình độ tương đương." Sabrina gật đầu. "Vậy tôi không có vấn đề gì, cô nhanh tay lên!" "Ghoss!

ψ(` ∇ ´)ψ" Cảm nhận được hai người tâm ý tương thông, trên mặt Sabrina hiện lên một nụ cười nhẹ.

Có Pokémon làm bạn, quả thực là một điều may mắn.

Tuân theo sự dẫn dắt của vận mệnh, trận đấu này là không thể tránh khỏi.

Có lẽ cả thắng bại cũng đã được định sẵn.

Nhưng...

Trong mắt Sabrina lóe lên ánh sáng xanh, hai bên lơ lửng những quả PokéBall.

Cứ để tôi xem thử, phong thái của một 'Nhà Chiến Thuật' nhé!

Kanto, Saffron Gym.

Đèn sân khấu trên trần nhà đột nhiên sáng lên.

Dưới ánh đèn, Sabrina với mái tóc đen dài đến eo, làn da trắng ngần, vẻ mặt lạnh lùng.

Tay cô cầm một chiếc thìa cong, tỏa ra ánh sáng lạnh lẽo, xoay tròn quanh những quả PokéBall lơ lửng bên cạnh cô.

Để ý thấy ánh mắt của Lục Dã, Sabrina giải thích: "Đây là chiếc thìa vận mệnh, nó sẽ chọn ra Pokémon xuất chiến của tôi." Lục Dã khoanh tay.

Mặc dù Sabrina miệng nói là so tài thực lực Huấn luyện viên, nhưng cô ta có năng lực Siêu Linh hỗ trợ.

Thêm vào đó Sylveon còn đang ở nhà chạy bánh xe, Dive Ball của Squirtle cũng không mang theo.

Pokémon có thể xuất chiến... "Gâu gâu (O_o)??" Lục Dã thở dài nói: "Đừng nhìn nữa, là mày đó." Growlithe hưng phấn vẫy đuôi, vênh váo nhảy lên sân đấu.

Đối đầu cường địch, người đầu tiên được phái ra là bản đại gia đây.

Đây là gì?

Đây chính là sự tin tưởng tuyệt đối! "Gâu!!" Ta cũng không thể làm chủ nhân mất mặt!

Lục Dã thầm thở dài.

Thua một nhà ngoại cảm, cũng là chuyện có thể hiểu được.

Cố gắng cầm cự một lúc, không bị Sabrina cày nát là được rồi!

Trọng tài thổi còi. "Trận đấu hình thức 2V2, thách đấu Gym, giới hạn bốn chiêu thức ——" Cái gọi là giới hạn bốn chiêu thức, là chỉ Pokémon hai bên chỉ có thể sử dụng không quá bốn chiêu thức.

Điều này là để tăng cường sự đấu trí chiến thuật của Huấn luyện viên, nâng cao tính hấp dẫn của Đại hội.

Các trận đấu không giới hạn, mặc dù có nhiều chiến thuật bẩn hơn, nhưng sẽ dần biến thành cục diện "lấy cấp độ đè người".

Còn với giới hạn bốn chiêu, Huấn luyện viên rất có khả năng sẽ tung ra những chiêu thức khó lường, từ đó đạt được việc lật ngược tình thế.

Nói thì nói vậy...

Với trận đấu giới hạn bốn chiêu, Thầy Lục nhắm mắt cũng có thể đọc được chiêu thức của đối phương.

Bàn tay vàng mà hệ thống cung cấp, tương đương với việc đưa đáp án cho học bá, chỉ là để kiểm tra lại một lần thôi... "Hai tuyển thủ vào vị trí!" Sabrina nheo mắt, PokéBall được nâng bởi ánh sáng xanh tự động mở ra. "Bar!" Ánh sáng trắng lóe lên, Mr.

Mime làm ra động tác hài hước, cúi đầu chào Lục Dã. 【Mr.

Mime | Hệ: Siêu Linh + Tiên | Năng lực: Lọc Sóng | Chiêu thức: Hát Lại, Màn Ánh Sáng, Rào Chắn, Tia Sáng Tâm Linh】 Nhìn con Mr.

Mime này, Lục Dã hơi nhíu mày.

Hai bên sân đấu, các huấn luyện viên trong Gym đang ngồi ngay ngắn, đều kinh ngạc thốt lên. "Không thể nào, đây là độ khó của trận thách đấu giữa các Thủ lĩnh Gym rồi!" Vì có mục đích giảng dạy, Gym sẽ dựa vào thực lực của Huấn luyện viên để chọn ra Pokémon xuất chiến tương ứng.

Nhưng khi Sabrina đối đầu với Vua Karate bên cạnh, cũng chỉ mới dùng đến con Mr.

Mime này.

Chương 195

Vị Huấn luyện viên trẻ tuổi này...

đáng để Thủ lĩnh xem trọng đến vậy sao! "Chẳng lẽ đây là Gym cuối cùng của cậu ta?" "Tôi vừa mới tra đăng ký Huấn luyện viên của cậu ta." nhân viên tiếp tân vẻ mặt nghiêm trọng. "Đây là Gym đầu tiên cậu ta thách đấu...

ở Kanto!" Lục Dã cũng có chút ấn tượng với con Mr.

Mime này.

Mặc dù không phải là Pokémon khởi đầu quen thuộc của Sabrina.

Nhưng trong các trận thách đấu Gym ở Johto và Kanto, Sabrina đã dùng con Mr.

Mime này, càn quét cả Thủ lĩnh hệ Bọ Bugsy của thị trấn Azalea.

Mặc dù Growlithe đã trải qua rèn luyện ở khu vực Đông Hoàng, nhưng vẫn phải cẩn thận hơn... "Gặm Nát." Lục Dã chỉ huy.

Growlithe béo mập khỏe mạnh lao tới, hàm răng sắc nhọn bị Rào Chắn trong tay Mr.

Mime dễ dàng chặn lại. "Bar~" Mr.

Mime vừa làm mặt quỷ, vừa lắc đầu.

Trong mắt Sabrina lóe lên ánh sáng xanh nhàn nhạt, cô chưa mở miệng, Mr.

Mime đã bắt đầu hành động.

Rào Chắn trong suốt mở ra, dựng lên trước mặt Mr.

Mime, cản lại cú lao của Growlithe.

Tốc độ Gặm Nát của Growlithe, căn bản không thể so với tốc độ dựng Rào Chắn của Mr.

Mime. "Súng Phun Lửa!" Tiếng nổ vang lên, ngọn lửa hừng hực chiếu đỏ tầm mắt của các huấn luyện viên trong Gym.

Ầm!!

Growlithe chưa tiến hóa, ngọn lửa cũng có thể có sức phá hoại thế này sao?!

Sóng khí cuộn trào, đợi đến khi khói đen tan đi, các huấn luyện viên trong Gym kinh ngạc nhìn về phía Mr.

Mime đã ngã xuống.

Tình huống gì đây?

Ngay cả Mr.

Mime của Thủ lĩnh Sabrina cũng bị thương?

Sắc mặt của Lục Dã lại càng thêm nghiêm trọng. "Rời khỏi vị trí vừa rồi!" "Hừ, phát hiện cũng nhanh đấy." Sabrina nở một nụ cười lạnh: "Nhưng nhà tù đã được dựng xong rồi." Chịu đựng Súng Phun Lửa, Mr.

Mime đã dựng lên một nhà tù trong suốt bên cạnh Growlithe.

Mặc cho Growlithe va chạm tứ phía, cũng không thể tìm được lối thoát.

Trong nhà tù, Mr.

Mime đứng trên những bậc thang trong suốt, nhìn Growlithe, nở một nụ cười nhe nanh. "Bar!" Tia Sáng Tâm Linh trong tay bay ra, dưới sự va chạm của niệm lực, Growlithe bị đập mạnh vào bức tường trong suốt, trên người thêm nhiều vết thương.

Các huấn luyện viên xem trận đấu không nhịn được mà tán thưởng. "Chiến thuật kinh điển của Thủ lĩnh!" "Lần này, đủ cho Growlithe chịu khổ rồi!" Trong nhà tù được tạo thành từ những bức tường ánh sáng, Growlithe vẫn đang vùng vẫy trong tuyệt vọng.

Sabrina nhíu mày, trong lòng bỗng dấy lên một cảm giác bất an. "Gầm Gừ." Lục Dã lạnh giọng nói: "Lối ra ở ngay bên dưới Mr.

Mime." Sóng âm lan tỏa, dưới sự phản xạ của những bức tường, tạo ra rung động càng mạnh hơn. "Bar!" Hiệu quả vượt trội, Mr.

Mime mặt mày khó coi bịt tai lại.

Trên mặt các huấn luyện viên trong Gym lộ ra vẻ kinh ngạc. "Rõ ràng là đang ở thế yếu... lại lợi dụng ngược lại chiến thuật của Thủ lĩnh?" "Làm sao cậu ta phát hiện ra lối ra của bức tường ánh sáng!" Sabrina trong lòng kinh ngạc.

Kinh ngạc là, Thầy Lục quả thực đã phát hiện ra lối ra của nhà tù.

Nhưng cậu ta để Growlithe thoát ra, là có ý đồ chiến thuật gì tiếp theo sao?

Hiện tại trước mắt Sabrina, có hai lựa chọn.

Tiếp tục truy kích, hoặc là gia cố phòng ngự của nhà tù.

Mái tóc đen của Sabrina bay bay, ánh sáng xanh trong mắt càng thêm ma mị. "Bar!" Tia Sáng Tâm Linh của Mr.

Mime, trực tiếp bắn về phía lối ra!

Nhưng Growlithe lại không chạy về phía lối ra, như thể phản ứng chậm nửa nhịp, mới nhận được chỉ lệnh của Lục Dã. "Gầm Gừ." Lục Dã cố tình trì hoãn vài giây.

Đối phó với tuyển thủ hệ Siêu Linh như Sabrina, chính là phải gây nhiễu phán đoán của cô ta.

Tiếp tục bào mòn máu của Mr.

Mime, mới là mục đích cuối cùng của Thầy Lục!

Liên tục hai hiệp, Sabrina không chiếm được chút lợi thế nào.

Các huấn luyện viên trong Gym đều ném ánh mắt không thể tin nổi về phía Lục Dã.

Đây rốt cuộc là ai?

Không chỉ có thể ngang tài ngang sức với Thủ lĩnh, thậm chí còn áp chế Thủ lĩnh khắp nơi!

Bụp!

Growlithe lại bị Tia Sáng Tâm Linh đánh trúng, kiệt sức cố gắng đứng dậy, hai chân không ngừng run rẩy.

Cho dù là Growlithe dạng tanker, lúc này thực lực cũng hơi yếu hơn một bậc.

Lục Dã rút PokéBall, định thu hồi Growlithe, nhưng ánh sáng đỏ lại bị bức tường ánh sáng trong suốt ngăn cản.

Toang rồi!

Lục Dã thầm chửi một câu.

Quên mất vụ này!

Hiếm khi thấy Thầy Lục lộ ra sơ hở, Sabrina khẽ cất tiếng: "Tia Sáng Tâm Linh." Ánh sáng hội tụ trong tay Mr.

Mime, nhưng Growlithe đột nhiên há to miệng. "Gầm Thét!" Mr.

Mime tâm thần chấn động, hóa thành ánh sáng trắng bị buộc phải bay về PokéBall.

Sabrina 'bụp' một tiếng nắm lấy PokéBall, lạnh lùng nhìn về phía Lục Dã.

Giấu chiêu 'Gầm Thét', chính là để phòng tình huống vừa rồi sao?

Khen một câu mưu sâu kế xa, không hề quá lời.

Lục Dã thu hồi Growlithe đầy thương tích, và Sabrina đồng thời tung ra Pokémon tiếp theo. "Lên đi, Gengar!" Bên kia, PokéBall của Sabrina mở ra, chính là Alakazam át chủ bài của Saffron Gym!

Thấy vẻ mặt phức tạp của Lục Dã, Sabrina mở miệng nói: "Là Alakazam của cha tôi, không phải của tôi." Lục Dã thở phào nhẹ nhõm.

Alakazam của Sabrina, ít nhất cũng gần đến cảnh giới Thiên Vương, quả thực không phải là đối thủ mà Gengar hiện tại có thể chống lại.

Khoan đã!

Dường như ý thức được điều gì đó, sắc mặt Thầy Lục hơi biến đổi.

Alakazam của cha cô, chẳng phải là loại đại lão có thể làm Pokémon gia truyền sao?!

Thấy Alakazam của cựu Thủ lĩnh, các huấn luyện viên trong Gym đều xuýt xoa.

Thủ lĩnh Sabrina, lần này là chơi thật rồi!

Cho dù không sử dụng Tiến hóa Mega, cậu nhóc này cũng khó thoát một kiếp! "Chẳng lẽ...

Thủ lĩnh thật sự để mắt đến cậu nhóc này rồi?" "Cũng không phải không có khả năng, Lão Thủ lĩnh, hình như thật sự đang tuyển rể ở rể..." "Đừng ngốc nữa!

Thủ lĩnh Sabrina là ngôi sao điện ảnh, là loại không có bất kỳ scandal nào cả!" Lục Dã coi như không nghe thấy, vẻ mặt nghiêm

trọng.

Gengar đấu với Alakazam, ai có tốc độ nhanh hơn, người đó có thể hạ gục đối phương trong nháy mắt.

Quyền ra đòn chính là sinh mệnh.

Mà chỉ số tốc độ cơ bản của Gengar... về lý thuyết còn kém hơn một chút.

Trong tay hai bên, ánh sáng đen kịt và xanh thẳm đồng thời lóe lên.

Alakazam hành động trước. "Gengar!" Lục Dã lập tức hét lớn, "Phong Ấn!" Trong gang tấc, Gengar khẽ điểm vào trán mình, hai bên đồng thời rơi vào trạng thái 'Phong Ấn'.

Năng Lực Siêu Linh trong tay Alakazam tan biến, nhưng trong nháy mắt hóa thành một đợt sóng Tấn Công thực chất.

Sốc Tâm Linh!

Chính trong khoảnh khắc ngắn ngủi một giây này, Gengar kịp thời né tránh, năng lượng hệ Ma đen kịt hội tụ trong tay. "Cậu nghĩ Alakazam của tôi, không mang theo Bóng Ma sao?" Sabrina cười lạnh. "Dưới tác dụng của Phong Ấn, Bóng Ma của cậu cũng không thể thi triển được." Lục Dã không trả lời, ngẩng đầu nhìn Gengar đang lơ lửng: "Vuốt Ma." Không mang theo Bóng Ma, đây mới là chiêu thức Gengar thực sự sử dụng!

Mặc dù là chiêu thức hệ vật lý, nhưng đối với chỉ số phòng thủ vật lý chỉ có 45 của Alakazam, đây không nghi ngờ gì là một đòn kết liễu!

Hoàn toàn ngoài dự đoán.

Trên dung nhan lạnh như băng của Sabrina, hiện lên một tia kinh ngạc.

Trong vài hiệp ngắn ngủi, Thầy Lục đã nhiều lần phá vỡ quy tắc thông thường của chiến thuật.

Đây chính là... một Nhà Chiến Thuật?!

Trong nghịch cảnh, khóe miệng Sabrina hơi nhếch lên.

Rất thú vị!

Bụp!

Alakazam bị thu hồi vào PokéBall, đổi Mr.

Mime ra chặn lại cú Vuốt Ma này!

Lục Dã nhíu mày.

Nhà ngoại cảm, đổi Pokémon không báo trước thật là phiền!

Các huấn luyện viên trong Gym xem trận đấu, đã bị cuộc giao tranh nhanh như chớp này làm choáng váng.

Sự chỉ huy dồn dập như vũ bão, mang lại cho người xem một cảm giác ngạt thở.

Đây chính là... sự chỉ huy ở cấp độ Thủ lĩnh sao?

Không, thậm chí còn mạnh hơn!

Chương 196

Bất kể là Sabrina hay vị Huấn luyện viên này, đều vượt xa những Thủ lĩnh bình thường có thể chống lại!

Phong Ấn tan biến, Năng Lực Siêu Linh của Gengar tuôn ra, đánh bay Mr.

Mime đến bất tỉnh.

Alakazam lại một lần nữa ra trận, lợi dụng Dịch Chuyển Tức Thời né tránh cú Vuốt Ma hiểm hóc.

Thân hình lóe lên, xuất hiện sau lưng Gengar, tốc độ của 「Sốc Tâm Linh」 càng nhanh hơn!

Kết thúc rồi.

Mọi người tiếc nuối nhắm mắt lại.

Mặc dù đã cố hết sức, nhưng quả nhiên vẫn thua ở tốc độ và quyền ra đòn...

Giây phút này, ánh mắt Sabrina khẽ lóe lên.

Gengar nhe răng, như đang trêu chọc, cái bóng đen kịt dưới chân chui ra, nối liền hai Pokémon lại với nhau!

Lục Dã có chút không nỡ, nhưng ánh mắt vẫn sâu thẳm. "Đồng Quy Vu Tận!" Với giới hạn bốn chiêu, đây là lá bài tẩy cuối cùng của Gengar!

Bùm!

Sát thương của Sốc Tâm Linh, được truyền qua cái bóng đến cả hai Pokémon, sóng khí mạnh mẽ lan ra bốn phía.

Ầm!

Alakazam và Gengar, đồng thời ngã xuống!

Trọng tài vẫy cờ. "Cả hai Pokémon đồng thời mất khả năng chiến đấu!" "Do trong đội hình dự bị của tuyển thủ Lục Dã vẫn còn một Pokémon, tuyển thủ Lục Dã giành chiến thắng!" Trong sân vận động im phăng phắc.

Trong mắt tất cả các huấn luyện viên Gym, hiện lên vẻ khó tin. "Thật sự, thắng cả Thủ lĩnh Sabrina?!" "Đây...

Huấn luyện viên vừa mới ra mắt này, là quái vật sao!" "Quá, quá ngầu đi!" Trong một loạt tiếng ồn ào, Sabrina bất lực hất mái tóc đen.

Cho dù có năng lực Siêu Linh, cũng không thắng được...

Xứng đáng là, Thầy Lục... "Mày đã làm rất tốt rồi." Lục Dã nhìn Gengar mình đầy thương tích, ngã xuống không dậy nổi, đau lòng mỉm cười. "Chiến thắng mày muốn, tao đã lấy về rồi." "Khẩu... kiệt..." Gengar mệt mỏi nhe răng cười.

Giơ bàn tay nhỏ bé run rẩy, giơ ngón cái về phía Lục Dã. ... ...

Mười phút sau. "Ghoss? (*⊙~⊙)" Gengar nhai miếng Max Revive, mặt mày rạng rỡ, nghiêng đầu nhìn Lục Dã. "Tao nói, một miếng là đủ rồi!

Để lại cho Squirtle một ít!" Nhìn Gengar đang nhai ngấu nghiến, Lục Dã ôm trán thở dài: "Thôi bỏ đi... mày ăn đi, tao mua lại sau." Ánh mắt của các huấn luyện viên Gym nhìn Lục Dã tràn đầy kính sợ.

Sabrina đi đến trước mặt Lục Dã, khoanh tay, mái tóc đen dài đến eo thoang thoảng mùi dầu gội. "Tôi đồng ý để Gengar làm huấn luyện viên." Sabrina nói.

Lục Dã gật đầu.

Dạy hay không dạy không quan trọng, miễn là nó không làm Thủ

lĩnh là được. "Ghoss! (ﾉ≧∀≦)ﾉ" Nhìn về phía bà chủ mới của mình.

Gengar thò tay vào cái bụng tứ chiều, lôi ra một hộp quà lớn, đưa đến trước mặt Sabrina.

Sabrina hơi sững sờ, chỉ vào mình. "Cho tôi?" "Ghoss!" Gengar cười hì hì, gật đầu lia lịa. 【Quà Tặng: Đưa cho đối thủ một hộp quà có gài bẫy để tấn công, cũng có khả năng hồi phục HP cho đối thủ.】 Lục Dã chưa ý thức được sự nghiêm trọng của vấn đề.

Ở bên Thầy Lục lâu như vậy, vận may của Gengar, cũng luôn tệ đến mức khó tin...

Bùm!

Hộp quà nổ tung, Sabrina và Gengar mặt mày xám xịt, nhìn nhau ngơ ngác. "Ghoss..." Gengar ngượng ngùng gãi đầu.

Lấy nhầm rồi, sơ ý lấy nhầm quà của Togepi ra rồi.

Sabrina ngẩn người hồi lâu, nhìn Gengar, lại bất giác che miệng cười khúc khích.

Nụ cười dần lan ra, rồi dần biến thành cười ôm bụng. "Phụt... ha ha ha ha ~" Nhìn Thủ lĩnh với hình tượng cao lãnh sụp đổ, các huấn luyện viên trong Gym đều toát mồ hôi lạnh.

Tuyệt đối không được nói ra ngoài.

Sẽ chết người đó!

Tách!

Đèn flash của máy ảnh sáng lên, các huấn luyện viên trong Gym kinh hãi nhìn về phía Thầy Lục.

Ông anh này, dũng cảm thế?!

Lục Dã chụp một tấm ảnh, cẩn thận xem xét. "Ha ha, cô xem tấm

này, thú vị thật!" Sắc mặt Sabrina trong nháy mắt lạnh đi: "Cậu chắc chứ?" Lục Dã gãi đầu. "Gengar bị nổ mặt xám xịt... không phải rất thú vị sao?" Sabrina ngẩn người.

Bên cạnh bức ảnh, Gengar cũng đang nhe răng cười lớn, biểu cảm quả thực có chút dễ thương.

Trong một khoảnh khắc, tai Sabrina đỏ lên. "Đừng...

đừng gửi vào nhóm là được." *Ting ting* —— Thầy Lục: [Hình ảnh] Thầy Lục: Nhìn Gengar nhà tôi này, dễ thương chưa!

Sabrina: ???

Akin: Phụt...

Sabrina: Giết cậu. (biểu cảm cười) [Chủ nhóm đã thu hồi một tin nhắn] Yellow: Vừa xảy ra chuyện gì vậy?

Lorelei: Gửi nhanh quá, không kịp xem luôn!

Akin: Đừng hoảng, tôi đã quay màn hình rồi!

Sabrina cười lạnh lùng.

Ngồi tàu điện từ, là có thể đến Johto ngay lập tức...

Men theo đường dây mạng qua, dường như cũng không phải chuyện gì khó?

Sabrina chìm vào suy tư với những ý nghĩ nguy hiểm. "Không có chuyện gì khác, tôi đi trước nhé?" Dường như cảm nhận được nguy hiểm, Thầy Lục ho khan một tiếng. "Còn nữa, huy hiệu của cậu." Sabrina lạnh nhạt nói.

Sabrina búng ngón tay, một tiếng kim loại giòn tan, huy hiệu rơi vào tay Lục Dã. "Tôi nghe nói cậu thích đến Đại hội Liên đoàn để hành gà... dù có phải hay không, tôi ở đây cũng chỉ có cái này thôi." Lục Dã bất giác cúi đầu, nhìn huy hiệu trong tay. 【Huy Hiệu Saffron:

Huy hiệu vàng hình tròn, tạo hình hai vòng tròn lồng vào nhau, dường như là hàng nhái, có chút quý giá. (Làm bằng vàng ròng, khi không làm Huấn luyện viên được nữa, có thể đem đi bán lấy tiền.)】 Phần giới thiệu này, sao cứ có cảm giác cô đang ám chỉ gì đó vậy!

Khoan đã, đợi một chút!

Sắc mặt Lục Dã biến đổi.

Nhận được huy hiệu, có phải có nghĩa là...

Huy hiệu này là do cô ta ném cho tôi, hệ thống mày nghe tao giải thích! [Đing!

Nhiệm vụ tiến độ cập nhật] [Nhiệm vụ tiến độ: Thu thập huy hiệu (1/8)] [Phần thưởng nhiệm vụ: Key Stone] Nhìn phần thưởng 'Key Stone' chói mắt kia, Lục Dã toàn thân run lên.

Nhận được Key Stone... có phải còn phải phấn đấu vì Mega Stone không?

Thành tựu nợ nần chồng chất... chẳng phải càng gần hơn một bước sao! "Không cần cảm ơn tôi." Sabrina cười nhẹ. "Huy hiệu này, trong Gym có rất nhiều." Thầy Lục suýt nữa thì nghẹn thở.

Lặng lẽ lấy sổ tay ra ghi trong lòng.

Ngày 13 tháng 11, trời trong, Sabrina đưa huy hiệu cho tôi.

Mối thù này, Thầy Lục tôi ghi nhớ rồi!

Tin tức thầy Lục khiêu chiến nhà thi đấu Saffron và chiến thắng Sabrina lan truyền nhanh như cháy, gây ra một cuộc thảo luận sôi nổi trong nhóm chat. "Nhờ Siêu năng lực, cô Sabrina có lợi thế trời cho trong việc chỉ huy, thế mà cũng thua à." Takeshi híp mắt, khoanh tay trước ngực gật gù. "Kỹ năng cơ bản của thầy Lục quả thực là sâu không lường được…" "Đúng vậy." Akin thổi lọn tóc mái trước trán,

hừ hừ cười một tiếng.

Đến cả chị gái xinh đẹp của thành phố Saffron cũng thua thầy Lục.

Mình bị thầy ấy cho "ăn hành" cũng là điều hiển nhiên! "Sabrina thua rồi sao…" Với Siêu năng lực mạnh mẽ, mức độ khó nhằn của Sabrina thậm chí còn vượt xa các Nhà thi đấu trưởng khác.

Blue Oak một tay đút túi, chìm vào suy tư.

Kết hợp với trận chiến hòa trước đó giữa thầy Lục và ngài Lance.

Thực lực của thầy Lục, có lẽ cũng không kém các Nhà vô địch là bao… Thậm chí, nếu không phải do vận may tệ đến mức Ác Mộng của cậu ta, nếu mình đối đầu với cậu ta… Lắc đầu, Blue Oak vén lọn tóc mái màu nâu, trên mặt hiện lên nụ cười ngạo mạn.

Không ngờ mình cũng bắt đầu… giống Red, mong chờ rồi đấy!

Lục Dã cười khổ.

Mọi người nghe tôi giải thích đã!

Là Gengar đến xin làm huấn luyện viên… Tôi thật sự không có ý định đá quán nhà thi đấu của Sabrina đâu!

Mặc dù chưa dốc toàn lực, nhưng thua là thua.

Sabrina cũng không biện minh như một ‘vua nở trứng’ nào đó.

Sabrina gửi một tin nhắn thoại, giọng điệu nửa đùa nửa thật. "Thầy Lục lợi hại ghê ~" Thầy Lục: ?

Tại một căn nhà宅女 đầy gối ôm ở quần đảo Thất Đảo xa xôi.

Lorelei bỗng đỏ mặt.

Toang rồi… lỡ một cái là lại liên tưởng đến mấy chuyện đó!

Chương 197

Chắc là do gần đây đọc nhiều truyện tranh thiếu nữ quá, đến cặp kính cũng tự động có bộ lọc màu vàng.

Vỗ vỗ má mình, Lorelei gõ chữ: "Khụ… thua thầy Lục, người ta khen một câu cũng là chuyện bình thường mà!" Cô càng giải thích càng rối rắm thì có!

Là một cặp đối tác được chỉ dẫn bởi chiếc thìa vận mệnh lúc ban đầu.

Green cổ vũ: "Thầy Lục lại bắt nạt con gái rồi à?" Bắt nạt?

Lục Dã cảm thấy tâm trạng thật vi diệu.

Cậu không thấy cô ấy lôi cả con Alakazam gia truyền ra solo với tôi à!

May mà tôi chơi dơ… à không, may mà tôi cao tay hơn một bậc, nên mới không bị quét sạch! "Nhắc mới nhớ." Yellow suy nghĩ một lúc rồi nói. "Thầy Lục, sao đột nhiên lại bắt đầu khiêu chiến nhà thi đấu vậy?" "Tiểu nữ cũng rất tò mò về điểm này." Erika gật đầu.

Là giáo sư của Đại học Celadon, thầy Lục thậm chí có thể nộp đơn cho trung tâm thẩm định Pokémon để được đặc cách tham dự Đại hội Liên Minh.

Vẽ vời thêm chuyện… chẳng lẽ có thâm ý gì? "Tôi hiểu rồi!" Takeshi, người đồng bệnh tương liên với thầy Lục và có "tình anh em nghèo khó", đột nhiên đập tay. "Thầy Lục làm vậy là vì tiền thưởng mà Liên Minh phát sau khi thu thập đủ tám huy hiệu!" Trước khi Huấn luyện viên giành được huy hiệu và chức danh, mọi chi phí đều phải tự túc.

Chỉ sau khi thu thập đủ huy hiệu, Liên Minh mới bắt đầu trả lương.

Với tính cách của thầy Lục, việc càn quét tám nhà thi đấu ở Kanto rồi đến Liên Minh đòi tiền thưởng… Anh ta thực sự làm được chuyện đó đấy!! "Ra, ra là vậy sao!" Kasumi kinh ngạc.

Ở Johto xa xôi, Jasmine và Whitney đang run lẩy bẩy.

Đại hội Cao nguyên Indigo và Đại hội Bạc những năm gần đây đã được sáp nhập, trình độ của Đại hội Liên Minh cũng tăng vọt.

Vậy thì sau khi thầy Lục càn quét Kanto… chẳng lẽ còn định xông qua Johto nữa sao?! "Là, là vậy sao?" Erika ngẩn người, ngơ ngác gật đầu. "Huy hiệu của tiểu nữ đã chuẩn bị xong rồi, thầy Lục có thể qua lấy bất cứ lúc nào." "Tôi cũng vậy… dù muốn nói thế." Takeshi gật gù nói: "Nhưng quả nhiên vẫn muốn có một trận quyết đấu ra dáng đàn ông với thầy Lục!" "Tôi thì sao cũng được… dù sao tôi cũng đang rèn luyện ở Quần đảo Orange." Kasumi toát mồ hôi nói: "Nếu thầy Lục muốn huy hiệu, phiền thầy nương tay với ba bà chị của tôi một chút…" Thầy Lục: ???

Mấy người có ý gì vậy?!

Tôi vừa mới lấy được một huy hiệu, trong lòng còn buồn bã mãi.

Giờ tự dưng sắp thu thập đủ cả bộ rồi?

Mấy người đâm sau lưng tôi mà còn liên hoàn cước thế à?! "Nói vậy thì." Crystal tính toán ngày tháng, kinh ngạc thốt lên: "Thầy Lục, có lẽ thật sự kịp tham dự Đại hội Liên Minh vào tháng một đấy!" Thu thập đủ huy hiệu trong hơn một tháng, đây cũng là một kỷ lục đáng kinh ngạc!

Silver đang lặn, tranh thủ lướt qua nội dung trò chuyện, im lặng không nói gì.

Huy hiệu nhà thi đấu?

Chuyện này cần phải đến tận nơi khiêu chiến sao?

Không phải là cứ nhân lúc Nhà thi đấu trưởng không có ở đó, lẻn vào lấy là được à! "Tiến độ này nhanh lắm sao?" Sapphire thắc mắc.

Hồi đó cô và Ruby chỉ mất 80 ngày là càn quét Hoenn, nên không có khái niệm về thời gian cho lắm. "Không thể tính như vậy được, Sapphire à." Ruby nói. "Gặp phải một người mạnh như thầy Lục, các Nhà thi đấu trưởng tự nhiên cũng sẽ dốc hết sức mình." "Không sai." Steven mỉm cười. "Dùng game để hình dung… có lẽ chính là sự khác biệt giữa tuần chơi đầu và tuần chơi thứ hai." "Lý lẽ thì tôi hiểu hết…" Lão gia Wattson khoanh tay, chậm rãi gật đầu, đột nhiên hét lớn. "Game mới bao giờ ra thế!

Cái game thẻ bài kia tôi chẳng bao giờ rút được thẻ UR, chán phèo!" Akin: "Nói cứ như tôi rút được ấy!" Green: "Cái thẻ lấp lánh này không phải rút bừa là có sao?" Steven phụ họa: "Tôi thấy tỉ lệ ra cũng khá cao mà." Triệu phú Steven đây cũng chỉ tốn khoảng mười mấy vạn là đã sưu tập đủ bộ thẻ lấp lánh.

Đối với Steven, cái giá này cũng khá là bình dân.

Akin ngẩn người.

Đồ dân chơi hệ nhân phẩm đáng ghét!

Akin: 【Ăn Dũng Mãnh Điểu của tao đây.jpg】 Trong ảnh động, một con Togekiss đầy sát khí hóa thành một vệt sao băng lao tới. "Haha, đùa chút thôi." Steven dịu dàng cười: "Đừng giận, tôi gửi lì xì cho cậu." 【Thành viên 'Cuối cùng tôi vẫn nhất' đã gửi một bao lì xì, nhấn để tải phiên bản mới nhất và nhận】 Mắt Green biến thành hình ¥. "Cảm ơn đại gia!" Akin hét lớn: "Tôi có giật được đâu!" Thầy Lục: Chết tiệt, mình cũng không nhận được!

Akin: Vãi!

Lão gia Wattson, ông có dùng tool hack giật lì xì không đấy, 0.01 giây! "Sao có thể chứ!" Wattson cười hì hì, "Không tin ông gửi thêm cái nữa đi!" 【Thành viên 'Đấu Sĩ' đã gửi một bao lì xì…】 Akin: Ồ, cảm ơn tiền bối Red!

Yellow phấn khích nói: "Tôi giật được rồi!" "Hửm?" Lance nhướng mày, nhìn vào màn hình điện thoại: "Tiếc thật, chỉ thiếu một chút nữa." Clair giật giật thái dương: "Thiên Vương mà cũng đi giật lì xì, không mất mặt quá à!" Lance: "Cô không thấy ngài Steven tự mình cũng đang giật sao?" "Hahaha." Steven cười sảng khoái: "Tôi còn là vua may mắn nữa này!" Người nhanh tay nhất một lần nữa lại là Wattson.

Thầy Lục: Lão gia, ông còn nói ông không bật hack!

Wattson: Kỹ năng cả đấy, kỹ năng cả đấy! (cười toe toét.jpg) … Cuộc vui kết thúc khi Wattson mời mọi người uống trà sữa.

Lão gia cũng chỉ muốn tìm chút niềm vui, đặc biệt thích cảm giác hòa mình cùng giới trẻ.

Các Nhà thi đấu trưởng khác, sau khi bày tỏ rằng có thể đến lấy huy hiệu bất cứ lúc nào, cũng lần lượt offline.

Tắt giao diện trò chuyện.

Lục Dã, lòng đầy mệt mỏi, thở dài một hơi. "Sao cứ có cảm giác… mọi người chỉ mong sao tặng được huy hiệu cho mình vậy?" Làm ơn đi, giữ lại đi, huy hiệu không cần thì có thể cho người cần mà!

Tuy nhiên, thực lực của các Nhà thi đấu trưởng Kanto đúng là không tầm thường.

Hầu hết huy hiệu mà Satoshi có được ở Kanto đều là do các Nhà

thi đấu trưởng tặng.

Dù sao thì trong thế giới quan này, Takeshi và Kasumi đều nắm vững Tiến hóa Mega.

Vì mục đích dạy học, họ mới chọn những Pokémon yếu hơn để kiểm tra.

Những lời của Wattson cũng nhắc nhở Lục Dã.

Dự án game mới cũng đến lúc phải đưa vào lịch trình. "Lĩnh vực tiếp theo, có thể tiến quân vào game online…" Ngồi trong phòng ngủ, Lục Dã mở laptop, chuẩn bị viết bản kế hoạch. "Tốt nhất là có thể đồng bộ hóa với game di động, phát hành trên cả hai nền tảng…" Điều đầu tiên Lục Dã nghĩ đến là một trò chơi board game trực tuyến tương tự 《Hearthstone》.

Biến trò chơi thẻ bài Pokémon thành game di động, phát hành trên cả hai nền tảng, về mặt kỹ thuật không có vấn đề gì.

Nhưng doanh số thẻ bài vật lý đang rất nóng, không cần thiết phải đẩy mạnh phiên bản trực tuyến để làm giảm sự nhiệt tình của người mua thẻ vật lý.

Đợi đến khi cơn sốt thẻ bài Pokémon qua đi, làm phiên bản trực tuyến cũng không muộn. "Kế hoạch này có lẽ khả thi." Lục Dã trầm ngâm hồi lâu, gõ xuống tên của game mới vào bản kế hoạch… 《Pokémon Auto Chess》.

Nếu nói về game PC có độ khó kỹ thuật không cao, chi phí vận hành thấp, Lục Dã theo phản xạ liền nghĩ đến trò này.

Bởi vì Auto Chess… vốn dĩ không phải là một game thương mại, mà là do người chơi tự làm bằng trình chỉnh sửa.

Dựa vào trình chỉnh sửa bản đồ của 《Dota 2》, Auto Chess, với tư cách là một bản đồ RPG hoàn toàn mới, vừa ra mắt đã gây bão toàn

cầu.

Nguyên nhân sâu xa nằm ở lối chơi chiến lược độc đáo và tính gây nghiện của nó.

Skin và mô hình của Pokémon có thể sử dụng tài nguyên mã nguồn mở của Devon, bản đồ thì dùng các loại địa hình trong 《Pokémon: Battle》.

Sông băng, nham thạch, sông ngòi, núi lửa… nếu chỉ dùng làm bối cảnh, không cung cấp tương tác, thì yêu cầu kỹ thuật không cao.

Ngoài ra, đặc điểm của Auto Chess nằm ở việc nâng sao và liên kết (Bond) của các quân cờ.

Dãy tiến hóa của Pokémon hoàn toàn phù hợp với lối chơi nâng sao của Auto Chess.

Ví dụ, 3 Charmander một sao nâng cấp thành Charmeleon, cấp ba là Charizard.

Những Pokémon chỉ có hai cấp tiến hóa hoặc một cấp tiến hóa, sẽ được thiết kế dựa theo đặc điểm, làm công cụ trong giai đoạn chuyển tiếp hoặc là quân cờ chủ chốt.

Liên kết (Bond) thì càng đơn giản rõ ràng.

Ví dụ: Hệ "Lửa Rừng", hệ "Khởi đầu", hệ "Staravia".

Hoặc là Shellder và Slowpoke, Onix và Cloyster, Groudon và Pidgey… Khoan đã… hình như có gì đó sai sai trà trộn vào rồi thì phải?

Dù sao đi nữa, theo lối chơi "vạn vật đều có thể Auto Chess".

Đưa "Pokémon Auto Chess" làm sản phẩm game online đầu tiên phát hành trên cả hai nền tảng của The Pokémon Company.

Sẽ là một bước đi vững chắc vào lĩnh vực game PC.

Tất nhiên, việc sản xuất 《Pokémon Auto Chess》 không cần vội vàng.

Nhanh nhất cũng phải đợi đến năm sau mới có thể công bố.

Trước đó, việc sản xuất DLC cho vài game đơn lẻ như 《Plants vs.

Zombies》 mới là mục tiêu trước mắt của công ty.

Sau khi xác định xong hướng đi của kế hoạch.

Lục Dã gọi cho Oleana, hỏi thăm tình hình công ty. "Gói mở rộng Johto nhận được phản hồi nồng nhiệt, người chơi cũng rất mong chờ DLC." Oleana nhíu mày nói: "Nhưng do thiếu nhân lực, việc tiến hành dự án mới vẫn còn chút khó khăn." "Chuyện đó không vội." Lục Dã gật đầu nói: "Cứ giữ vững nền tảng ở Thượng Hải là tốt rồi." Cùng với việc phát hành gói mở rộng Johto.

Trò chơi thẻ bài Pokémon một lần nữa tạo nên một làn sóng tranh mua tại các cửa hàng tạp hóa nhỏ quanh Thượng Hải.

Câu lạc bộ Huấn luyện viên ở Thượng Hải cũng bắt đầu hoạt động trở lại, dần dần có doanh thu.

Chính vì có The Pokémon Company làm hậu thuẫn.

Thầy Lục sau khi nạp cả chục triệu vào việc huấn luyện, vẫn còn dư tiền để mua các loại thuốc cao cấp như Thuốc phục hồi tối đa, Thuốc phục hồi toàn phần.

Dù nói là vậy… Lục Dã thầm thở dài.

Dù kiếm được tiền, cảm giác vẫn không đủ chi cho một viên Đá Mega!

Đúng như câu nói: của cải là bức tường thành chống lại tai họa, chứ không phải là giấy phép để hoang phí.

Tóm lại… Thầy Lục lau mồ hôi lạnh.

Cứ kiếm thêm tiền dự phòng trước đã.

Lỡ như thật sự có được Đá Key, đến lúc đó rồi tính tiếp! "Thành phố Saffron là trung tâm thương mại của Kanto, rất thích hợp để mở rộng chi nhánh công ty." "Tôi đề nghị ngài nên hỏi thăm về tòa nhà trung tâm ở Saffron." Oleana nói: "Nếu có thể, việc kinh doanh ở nước ngoài cũng là một lựa chọn không tồi." Nghe vậy, Lục Dã trầm ngâm hồi lâu.

Trước đây, việc kinh doanh ở nước ngoài của The Pokémon Company đều do Devon đảm nhận.

Mặc dù chỉ nhận hoa hồng là một lựa chọn tốt, nhưng nếu có thể tự vận hành, tất nhiên là tốt hơn. "Cứ giao cho tôi." Lục Dã gật đầu. … Cúp điện thoại, Lục Dã gọi cho Matori. "Tòa nhà văn phòng Silph Co.

ở trung tâm thành phố Saffron chắc là có văn phòng trống cho thuê nhỉ." Đội Hỏa Tiễn từng kiểm soát tòa nhà Silph Co.

để nghiên cứu Bóng Master và các vật phẩm kỳ lạ khác.

Cuối cùng, Red đã phá hủy căn cứ của Đội Hỏa Tiễn, và Giovanni cũng mất tích.

Có một mối duyên như vậy, Lục Dã thầm nghĩ.

Về các nghiệp vụ của tòa nhà Silph Co., Đội Hỏa Tiễn chắc hẳn là quen thuộc nhất… Matori có vẻ mặt kỳ quặc.

Hầu như tất cả thành viên Đội Hỏa Tiễn đều biết ngài Giovanni luôn canh cánh trong lòng về thất bại ở Silph Co.

Trong tình huống này, cậu còn đến hỏi tôi về nghiệp vụ cho thuê văn phòng của Silph Co.?

Hóa ra trong mắt cậu, tôi chỉ là một đứa môi giới bất động sản thôi hả!? "Không có." Matori bực bội nói: "Đội Hỏa Tiễn đã rút khỏi Saffron, bây giờ đã là tổ chức hợp pháp rồi." Matori cố tình nhấn mạnh hai chữ 'tổ chức hợp pháp'. "Haiz, tôi quên mất." Lục Dã gãi đầu. "Vốn còn nghĩ có Đội Hỏa Tiễn ở đó, có thể được giảm giá, thậm chí là miễn phí." Matori: ???

Miệng thì nói 'kế hoạch Cầu Vồng', thực ra cậu mới là phản diện lớn nhất của Đội Hỏa Tiễn đúng không!

Matori xoa trán thở dài: "Đi theo con đường chính thống, vẫn có thể thuê được văn phòng… Cậu muốn làm gì?" "Mở chi nhánh công ty." Lục Dã nói: "Nếu bộ ba TRio kia không trả nổi chi phí, cứ để họ đến chỗ tôi làm công, tôi sẽ trả thay cho họ." "Cán bộ ra tay hào phóng quá nhỉ." Matori cười lạnh: "Họ nợ chi phí của cả mười năm đấy." Lục Dã cũng cười lạnh không kém.

Chương 198

Chỉ là chi phí mười năm thôi mà.

Chỉ cần họ không đi bắt Pikachu, thì có tay là làm được thôi đúng không?

Dù nói vậy, Đội Hỏa Tiễn mà không đi bắt Pikachu thì chẳng còn là chính mình.

Để họ đến ghi danh một cái, sau này bóc lột… à không, quan tâm chăm sóc cũng tiện hơn… "Tôi hiểu rồi." Sau một hồi thương lượng, Matori cuối cùng cũng thở dài. "Cho tôi hai ngày, tôi sẽ xử lý xong việc của chi nhánh công ty!" … Hai ngày sau.

Thành phố Saffron, tòa nhà văn phòng Silph Co.

Cả một tầng rộng lớn, Matori đã sử dụng nhiều kênh khác nhau để giành được quyền sử dụng đất thương mại với giá thấp nhất.

Sàn đá cẩm thạch sáng bóng, xung quanh bày biện cây xanh.

Nhìn ra ngoài qua cửa sổ sát đất, là những tòa nhà cao tầng san sát của Saffron.

Oleana đã đặc biệt đáp chuyến bay đến Kanto để tham quan chi nhánh này. "Cái này… hiệu quả quá rồi đấy." Oleana tắc lưỡi. "Cũng tạm." Lục Dã gật đầu: "Chỉ tốn chút nước bọt thôi." Kỹ năng giao tiếp và đàm phán là chiêu thức quan trọng và hiệu quả nhất của một doanh nhân.

Trong mắt Oleana ánh lên một tia sùng kính, cô cúi đầu nói. "Ngài yên tâm, tôi sẽ nhanh chóng triển khai nghiệp vụ của chi nhánh ở nước ngoài!" Chi nhánh Kanto, phụ trách việc phát hành trò chơi thẻ bài Pokémon và marketing game ở nước ngoài.

Công ty Thượng Hải, phụ trách phát triển game mới và kinh doanh câu lạc bộ chiến đấu thực thể.

Lục Dã gật đầu, chìm vào suy tư.

Theo cách làm của một công ty tên là Thiên Đường nào đó.

Việc The Pokémon Company trở thành "chủ nhân của thế giới" cũng không phải là không thể… … Việc thành lập chi nhánh đã tiêu sạch vốn lưu động của công ty.

Thầy Lục bản thân thì không có cảm giác gì.

Dù sao thì trên người anh cũng chẳng bao giờ giữ được tiền… phần lớn đều tiêu cho mấy nhóc tì ở nhà rồi.

Ai cũng biết, thực lực của Pokémon, ở một mức độ nào đó, tỉ lệ thuận với mức độ nạp tiền.

Đây có lẽ cũng là nguyên nhân khiến Pokémon nhà thầy Lục tăng tiến thực lực nhanh chóng… Vì hôm nay là thứ sáu.

Thầy Lục vội đến trường Huấn luyện viên, dạy xong hai tiết, vừa hay gặp Erika tan học. "Thầy Lục." Erika vén mái tóc ngắn ra sau tai, cười nói: "Nếu thầy cần, huy hiệu bây giờ có thể đưa cho thầy ngay." "Tạm biệt!" Nhìn thầy Lục chạy mất dép, Erika khó hiểu chớp chớp mắt.

Tan làm, thầy Lục đến nhà thi đấu Saffron đón Gengar về nhà.

Sabrina đang dạy lớp huấn luyện Siêu năng lực, liếc ra cửa một cái, rồi chậm rãi bước ra. "Tôi cũng có thể luyện Siêu năng lực được à?" Liếc nhìn các Huấn luyện viên trong phòng đang nhắm mắt ngồi thiền, thầy Lục tò mò hỏi.

Sabrina nhìn Lục Dã từ trên xuống dưới, lắc đầu. "Không được, cậu lớn tuổi quá rồi, đã qua mất độ tuổi vàng để luyện Siêu năng lực."

"Ra là vậy." Lục Dã chậm rãi gật đầu.

Trong hệ thống, các năng lực như Aura, Lục Lực dường như phải dùng cách đặc biệt mới có thể mở khóa.

Nhưng Siêu năng lực thì có thể tu luyện cá nhân mà có được.

Tuy nhiên điều này cũng rất xem trọng thiên phú.

Thầy Lục cũng không có thời gian bỏ ra vài năm tu luyện Siêu năng lực.

Nhưng nói đi cũng phải nói lại, chiêu 'Nấu ăn' của thầy Lục đã có thể xem là dị năng rồi… … Bận rộn hai ngày, cuối cùng cũng đến cuối tuần.

Tối thứ sáu, cũng là khoảnh khắc thư giãn nhất.

Thầy Lục cuộn mình trên sofa, ôm lấy bé Sylveon cọ cọ.

Togepi nép vào bên cạnh Growlithe ấm áp, xé một bịch khoai tây chiên, cẩn thận đưa một miếng cho Growlithe. "Gâu!" Growlithe há cái miệng to, dường như dọa Togepi giật mình.

Nhưng ngay sau đó, Togepi đã hoàn hồn, cười ngặt nghẽo, nằm lăn ra sàn giãy giãy đôi chân nhỏ.

Lục Dã vừa mở mắt đã thấy cảnh tượng ấm áp này, không khỏi mỉm cười. "Bưi ~(*• ω-q)" Sylveon còn đang ngái ngủ, ngáp một cái.

Nó vươn dải lụa màu hồng, lười biếng bắt lấy ánh đèn màu vàng cam.

Trong bếp.

Tiếng nồi hấp lục bục vang lên, lan tỏa một mùi khói bếp đặc biệt. "Zeni!" Lúc này, trong bể cá vừa được đổ thêm Nước thần bí.

Squirtle cảnh giác nhìn về phía ổ khóa cửa đang kêu lạch cạch.

"Em về rồi đây ~" Cynthia ngáp một cái, nheo mắt, đá văng đôi giày cao gót.

Nghe tiếng, thầy Lục bước ra. "Ăn cơm trước, hay tắm trước?" "Ừm…" Cynthia nghiêng đầu, vẻ mặt khổ não. "Em không phải là đang cân nhắc lựa chọn thứ ba đấy chứ?" Lục Dã trêu.

Cynthia nghiêng đầu, trên khuôn mặt xinh đẹp tinh xảo thoáng qua một tia bối rối. "Lựa chọn thứ ba là gì?" "Không có gì." Thầy Lục thở dài. "Lần sau hẵng chọn cái thứ ba nhé." Cynthia suy nghĩ một lúc, tự nhiên mỉm cười, đôi mắt cong lên thành một đường cong xinh đẹp. "Được." Ngày 21 tháng 11, thứ bảy.

Tiết trời gần đến Tiểu tuyết, ngày càng lạnh hơn.

Sáng sớm thức dậy, Sylveon đứng trước cửa sổ sát đất, dải lụa nhẹ nhàng chạm vào lớp sương mù ngưng tụ. "Bưi?" Sylveon nhìn những giọt sương trên dải lụa, tò mò nghiêng đầu. "Bởi vì mùa đông đến rồi." Lục Dã thay một chiếc áo len lông cừu màu trắng. "Mấy đứa cũng cẩn thận, đừng để bị cảm." Trong giấc ngủ, Growlithe béo tròn khỏe mạnh đang chảy nước miếng. "Chá kẹ pri ~(ɷ ◡)ﾉ" Togepi ngồi trên thảm, dựa vào bộ lông ấm áp, vẫy vẫy ngón tay.

Phụt!

Đầu ngón tay vẫy ra một tia 「Tàn Lửa」 nhỏ, Togepi nhìn ngọn lửa màu cam đỏ, lộ ra vẻ kinh ngạc và vui vẻ. "Nghịch lửa cẩn thận tè dầm đấy!" Thầy Lục như một ông bố già, dập tắt tia lửa xong, liền nghiêm khắc dạy dỗ Togepi. "Chá kẹ pri!" Togepi vui vẻ cười, giơ đôi tay nhỏ về phía Lục Dã. "Được rồi… ba biết rồi." Một bên bế bổng Togepi lên, thầy Lục một bên nhìn về phía bể cá bên cạnh, toát mồ hôi nói. "Tàn Lửa thì ba còn xử lý được… không cần đến Súng Nước đâu." Nghe vậy, luồng Aura mạnh mẽ lan tỏa trong bể cá lại chìm xuống.

Thầy Lục lau mồ hôi lạnh.

Nếu để Squirtle ra tay, cảm giác cả căn nhà này sẽ bị ngập mất. "Ghos!" Trong phòng khách, Gengar một chân đá văng con robot hút bụi, tiếp tục làm việc nhà.

Dám cản trở cơ hội luyện Thế Thân của ta à?

Đừng hòng!

Thầy Lục ngồi trên sofa, vốn định ôm Sylveon hít hà một lúc. "Bưi! (* ` mãnh ´*)/" Nhưng Sylveon kịch liệt phản kháng.

Thầy Lục đành phải ôm Growlithe ngốc nghếch, điên cuồng xoa đầu nó. "Gâu ~o((⊙ ⊙))o" Mở laptop, chuẩn bị giáo án cho tuần sau và kế hoạch game.

Thời gian buổi sáng trôi qua trong lúc vừa ngáp ngủ vừa làm việc.

Mãi cho đến khi mặt trời lên cao, trong phòng ngủ chính mới có tiếng sột soạt.

Lục Dã hơi sững lại, đột nhiên nhớ ra.

Cynthia hôm qua ngủ lại ở nhà!

Cửa phòng ngủ mở ra, Cynthia với khuôn mặt mộc tiều tụy nhưng trắng nõn, gãi gãi mái tóc vàng rối bù.

Trên người là chiếc áo gió màu đen thường thấy, cổ quấn chiếc khăn quàng đen tuyền sang trọng, trên mái tóc vàng cài hai chiếc kẹp tóc hoa văn đen.

Dù nhìn từ góc độ nào, cô cũng là một mỹ nhân hoàn hảo không tì vết. "Chào buổi sáng." Cynthia uể oải chào một tiếng. "Đã là buổi trưa rồi!" "Ế, vậy sao?" Trên bàn ăn, cà phê đen thơm lừng và bánh mì nướng được đặt sẵn, lửa vừa đúng độ.

Lục Dã một bên phết mật ong lên miếng bánh mì, một bên đưa cho

Sylveon bên cạnh. "Hôm nay em cũng phải đến Sinnoh à?" "Ừm… chuyến này có nhiều việc phải xử lý, tạm thời chưa về Kanto được." Cynthia chống hai khuỷu tay lên bàn, một tay chống cằm, dùng thìa khuấy ly cà phê nóng hổi, nhìn ra ngoài cửa sổ, có vẻ đăm chiêu.

Lục Dã ngắm nhìn khuôn mặt nghiêng của cô, hài lòng gật đầu. "Cứ xử lý từng việc một, rồi sẽ có ngày hoàn thành thôi." "Cũng phải." Một bên mặt của Cynthia được phủ một lớp ánh sáng mờ ảo, mái tóc vàng buông xõa, khóe miệng cong lên thành một đường cong. … Gần cuối năm, các giải đấu của các liên minh cũng đang được chuẩn bị rầm rộ.

Cynthia, với tư cách là Nhà vô địch Sinnoh, khó tránh khỏi phải tham gia vào các loại nghị trình và việc vặt.

Chuyến đi này, có lẽ phải một tháng không gặp cô ấy.

Cynthia vịn vào khung cửa, cài quai giày cao gót, quay đầu lại hỏi nửa đùa nửa thật. "Sẽ nhớ em chứ?" "Một ngày không gặp, như cách ba thu ấy." Thầy Lục gật đầu. "Chẳng cần suy nghĩ gì cả!" "Nói lời thật lòng mà cũng phải suy nghĩ đắn đo, người như vậy thì quá vô vị rồi." Cynthia đứng thẳng người, như đang dò xét nhìn về phía Lục Dã.

Hồi lâu, Cynthia cười nói. "Em đi đây." "Chú ý an toàn!" Buổi chiều, Gengar đến nhà thi đấu Saffron làm huấn luyện viên.

Thầy Lục ở nhà chải lông cho Sylveon, tiện thể lướt mấy ứng dụng mua sắm.

Trời lạnh rồi, cũng đến lúc sắm cho mình ít quần áo.

Do Gengar có buff自带 giảm 5℃, không mặc ấm một chút, cũng không dám để Gengar lơ lửng sau lưng.

Bỗng nhiên, ánh mắt thầy Lục dừng lại ở bộ đồ ngủ mùa đông đang giảm giá.

Trong nhóm chat.

Thầy Lục: 【Hình ảnh】 Nghe nói là lông của Wooloo từ trang trại Galar Yakult… bây giờ mua chung còn được giảm giá!

Trong hình là bộ đồ ngủ toàn thân hình Pokémon, bao gồm Eevee, Pikachu, Gengar, v.v.

Akin hét lớn: "Thầy Lục!

Thầy cũng bủn xỉn quá rồi đấy!" "Không thể nói vậy được." Takeshi nghiêm túc nói: "Tiết kiệm cũng là để huấn luyện Pokémon tốt hơn mà!" "Ara, bộ này em có nhận order nè!" Green tự đề cử: "Thầy Lục, tìm em, tìm em mua đi!" "Nhóm cao thủ mà cũng cần mua chung sao…" Kasumi vừa cà khịa, vừa xoa trán.

Không khí trong nhóm… có gì đó không đúng lắm thì phải?

Cuối cùng, Takeshi một mình đặt chín bộ, mua cho các em trai em gái mỗi người một bộ.

Thầy Lục mua cho Gengar một bộ 'đồ ngủ Pikachu', cho mình một bộ 'đồ ngủ Gengar'.

Growlithe, Togepi size không vừa, nên thầy Lục mua mấy cặp 'tai thỏ' để đền bù.

Sylveon vốn đã có đôi tai dài, cuối cùng mua một cành 「Bạch Thảo Dược」 làm que trêu mèo.

Còn Quy Quy, Green vốn đang huấn luyện một con Blastoise, nên đã giới thiệu một viên Đá Nước để cải thiện chất lượng nước.

Green cười không khép được miệng: "Cảm ơn đã ủng hộ!" "… Còn gì nữa không, tôi mua hết." Một người cuồng em gái không muốn tiết lộ danh tính nói.

Akin: "??

Cậu có vấn đề à!" Silver: "Bớt nói nhảm, đồ thừa tôi gửi đến nhà cậu." Akin: "Ai thèm mặc đồ đôi với cậu chứ!!" Yellow đỏ mặt, ra sức xoa nắn con Pikachu trong lòng.

Trong đời này… vẫn muốn được mặc đồ cùng kiểu với tiền bối Red!

Dù Green có hơi gian thương, nhưng hiệu suất làm việc rất cao.

Tối hôm đó, hàng được giao đến nhà, thầy Lục bắt đầu màn khui hàng vui vẻ. "Ừm… mặc như này đúng không nhỉ?" Thầy Lục mặc bộ đồ ngủ màu tím hình Gengar, đội mũ lên đầu, nhìn qua nhìn lại.

Chương 199

"Cảm giác… mối liên kết với Gengar lại càng gần hơn!" Một "Pikachu" tròn vo từ trong phòng ngủ nhảy ra. "Ghos!" Tháo mũ ra, lộ ra khuôn mặt cười toe toét của Gengar.

Còn Growlithe và Togepi, đầu được gắn thêm đôi tai thỏ, lắc lư, trông vô cùng dễ thương.

Sylveon ngồi nghiêm chỉnh trên sofa, khinh khỉnh ngẩng đầu.

Bỗng nhiên trước mặt xuất hiện một cành 「Bạch Thảo Dược」.

Thầy Lục: "Mày có chơi không?" Tai Sylveon đỏ lên, sau một hồi đắn đo, cuối cùng cũng vươn ra cái móng vuốt mềm mại. "Bưi ~~" Thơm thật! … Màn đêm dần buông.

Nhóm chat đang im ắng, đột nhiên kêu tí tách.

Crystal gửi một bức ảnh.

Trong ảnh, Akin và Silver mặc đồ ngủ cùng kiểu, vẻ mặt kỳ quặc.

Akin: "Thu hồi mau!" Silver, người vốn luôn bình tĩnh, hiếm hoi lộ ra một tia kinh ngạc. "Chụp… lúc nào vậy!" Crystal che miệng nói: "Lúc hai người đang hờn dỗi nhau ấy." Akin: Chết tiệt, vậy mà không để ý!

Cuối cùng, dưới sự phản đối kịch liệt của Akin, Crystal đành phải thu hồi tin nhắn.

Thầy Lục: Vãi, không kịp xem! "Tôi có đây." Sabrina nói: "Tôi lưu rồi." Akin: ??? 【Thành viên nhóm đã tải lên một ảnh mới vào album nhóm】 Steven: 【Làm tốt lắm.jpg】 "Hahaha, dễ thương quá đi!" Dì Lorelei cười lớn.

Lance cười nói: "Không ngờ, Silver cũng có lúc trẻ con như vậy nhỉ." Silver im lặng xoa trán.

Phải nói, hai người này trông rất xứng đôi.

Bức ảnh mặc đồ ngủ bị "xử tử công khai" này cuối cùng cũng được lưu vào album nhóm.

Thầy Lục cười ha hả tắt điện thoại, chuẩn bị đi ngủ.

Một bên nhường chỗ cho Sylveon đang lặng lẽ chui vào chăn, Lục Dã một bên ngáp nói. "Gengar, tắt đèn!" "Ghos ~" Ngày 22 tháng 11, chủ nhật, Tiểu tuyết.

Đỉnh núi Bạc, suối nước nóng tỏa ra làn sương mờ ảo.

Một con Venusaur khí tức nội liễm đang nằm trên mặt đất nhắm mắt dưỡng thần, nhưng vẫn toát ra một luồng Aura áp bức.

Red ngâm mình trong suối nước nóng, từ xa vọng ra nói: "Cảm ơn nhé, Blue Oak." "Chuyện nhỏ." Mặc dù có Aerodactyl làm phương tiện di chuyển, nhưng Red cũng thường xuyên mượn Charizard của Blue Oak.

Vừa hay hôm nay có thời gian, Blue Oak liền chở Red đến núi Bạc tiếp tục tu hành.

Núi Bạc là nơi sinh sống của không ít Pokémon hoang dã mạnh mẽ.

Nhảy xuống từ lưng Charizard, Blue Oak cảnh giác xung quanh, thản nhiên hỏi: "Lâu vậy rồi, vết thương ở tay vẫn chưa khỏi à?" "Ừm…" Red cười bất đắc dĩ: "Lúc trời lạnh, cổ tay vẫn còn đau." Năm đó khi đối đầu với Tứ Thiên Vương, Mr.

Rime của Lorelei đã để lại cho Red một vết thương sâu.

Mặc dù vậy, Red vẫn giành được ngôi vị vô địch Giải đấu Thế

giới.

Mãi cho đến khi Red rút lui khỏi các giải đấu, ngôi vô địch thế giới mới thuộc về Leon, một ngôi sao mới nổi.

Về việc Red bị thương, Lorelei vẫn luôn cảm thấy áy náy.

Nhưng bản thân Red lại khá lạc quan, chỉ là thỉnh thoảng cần dùng suối nước nóng để trị liệu.

Ánh mắt Blue Oak khẽ lóe lên: "Tôi nghe nói, suối nước nóng ở thị trấn Cinnabar cũng có tác dụng trị thương… cậu có thể đến thử xem." Red lộ vẻ ngạc nhiên. "Dưới lòng đất thị trấn Cinnabar có núi lửa đang hoạt động, ngài Blaine thậm chí còn xây dựng một khu nghỉ dưỡng suối nước nóng nổi tiếng ở Kanto." Blue Oak bất đắc dĩ thở dài: "Cậu không màng thế sự cũng lâu quá rồi đấy!" "À ha, chủ yếu là hiệu quả của suối nước nóng núi Bạc quá tốt, nên tôi cũng không có ý định tìm nơi trị liệu khác." Red cười ngượng ngùng gãi đầu. "Hiệu quả tốt đến mấy, cơ thể cũng sẽ bị lờn." Blue Oak một tay đút túi: "Nhân lúc vết thương cũ chưa tái phát, tìm thêm vài nơi trị thương sẽ chắc ăn hơn." Red gật đầu: "Cảm ơn." "Hừ." Blue Oak vẫy tay, cưỡi lên Charizard: "Tôi đi trước đây." Nhìn bóng lưng xa dần, Red chìm vào suy tư.

Thị trấn Cinnabar sao… Hiếm khi rời khỏi núi Bạc, hay là rủ mọi người cùng đi một chuyến du lịch! … "Đi du lịch nghỉ dưỡng à?" Trong nhóm chat, thầy Lục ngơ ngác hỏi: "Sao đột nhiên lại nghĩ đến chuyện này?" "Chủ yếu là muốn thử xem, suối nước nóng ở nơi khác có hiệu quả trị thương không." Red cười áy náy: "Quả nhiên… vẫn hơi phiền phức nhỉ." "Không, không phiền đâu!" Yellow đỏ bừng mặt: "Em, em đăng ký!" Là thủ phạm chính, dì Lorelei mắt sáng rực. "Nghe có vẻ hay đấy!" Trong vương quốc tuyết, những cặp đôi yêu nhau ôm nhau ngủ, khung cảnh này… thật khiến người ta suy nghĩ miên man!

Akin cà khịa: Hình như không có ai mời dì đâu, tiền bối Lorelei… Thái dương Lorelei giật giật.

Dù cậu có đổi cách xưng hô, cũng không thay đổi được kết cục bị tôi ghi vào sổ đen đâu!

Kasumi đang rèn luyện ở Quần đảo Seafoam, cách đảo Cinnabar cũng chỉ nửa giờ đi đường.

Cô định lên tiếng, nhưng cuối cùng lại cười bất đắc dĩ, chọn lặn mất tăm.

Sapphire hoạt bát nói: "Núi Chimney ở Hoenn!

Cũng có suối nước nóng, nếu tiền bối Red muốn đến, em có thể giúp anh đặt trước!" "Không vấn đề." Red cười nói: "Nhưng đã đặt mục tiêu rồi, chuyến này vẫn quyết định đến đảo Cinnabar trước." Ruby thở dài: "Tiếc thật… hai đứa tôi đang đi du lịch vòng quanh thế giới, không thì cũng muốn qua xem." Thầy Lục vẻ mặt kỳ quặc.

Du lịch vòng quanh thế giới cái gì, rõ ràng là đi hưởng tuần trăng mật!

Trong bầu không khí mọi người đều ngầm hiểu, cuối cùng Red và Yellow hai người đã bắt đầu chuyến du lịch đến khu nghỉ dưỡng suối nước nóng. "Hai người định ở bao lâu?" Green cười toe toét: "Mua chung thì tôi còn có thể giảm giá đấy!" "Mua chung thì thôi…" Red ho nhẹ: "Hai ngày một đêm… chắc là trước thứ ba có thể về." Akin: Tôi đi cùng được không?

Tôi còn chưa đi nghỉ dưỡng bao giờ.

Crystal kêu lên: "Không được!" "Ế?" Crystal đỏ mặt, mở giao diện trò chuyện riêng, lắp bắp nói: "Cậu, cậu muốn đi thì lần sau tôi có thể đi cùng cậu, đừng làm phiền tiền bối Red và mọi người!" "Vậy sao?

Cứ cảm thấy, chỉ có hai người họ, ngược lại sẽ không được tự

nhiên…" Akin, người có vẻ ngốc nghếch nhưng thông minh, đăm chiêu gật đầu.

Đi du lịch riêng với Yellow, Red hơi căng thẳng.

Red: @Blue Oak, đi cùng không?

Blue Oak: Tôi phải trông nhà thi đấu. "Thầy Lục rảnh đó, cậu có thể rủ anh ấy." Sabrina nói.

Lục Dã giật mình.

Nếu mà đi cùng, chắc sẽ bị Yellow ghi hận cả đời mất!

Nhưng ngoài dự đoán của thầy Lục, Yellow cũng gửi tin nhắn riêng.

Yellow đỏ mặt nói: "Lục, thầy Lục… thầy cũng đi cùng đi, nếu không, em không biết phải cư xử thế nào…" Thầy Lục im lặng nhìn trời.

Đây có lẽ là… hai kẻ ngốc trong chuyện tình cảm, cần một cái bóng đèn để bắc cầu nối duyên?

Lập một nhóm thảo luận "Chiến dịch tình yêu".

Thầy Lục ném vấn đề khó khăn cho các thám tử tình yêu trong nhóm.

Thầy Lục: Làm sao đây, mọi người có ý kiến gì hay không?

Lorelei: Đề nghị nhốt hai đứa vào một phòng… nhốt hai ngày một đêm! "Thế thì có án mạng mất!" Thầy Lục mặt mày kỳ quặc.

Dì Lorelei, bình thường dì toàn xem mấy bộ truyện thiếu nữ kỳ quái gì vậy! "Tiểu nữ cho rằng, vẫn nên tuần tự nhi tiến." Erika trầm ngâm: "Thầy Lục, hay là thầy thay mặt mọi người trong nhóm thăm dò tình hình một chút thì sao?" Ý của Erika, đại khái là đề cử một người ra, thay mặt mọi người đi hóng hớt.

Rõ ràng là một việc rất đáng sợ, bị Erika nói như vậy, dường như cũng không có gì to tát?

Lance: Tôi thấy được.

Lorelei: Thầy Lục, có hóng được chuyện hay không, tất cả trông vào biểu hiện của thầy đấy! "Tôi, tôi thứ ba còn phải trực…" Thầy Lục yếu ớt nói. "Không sao." Erika cười đáp: "Tiểu nữ sẽ dạy thay thầy, thầy cứ yên tâm đi!" Lòng dạ của Trưởng nhà thi đấu Celadon chắc là đen tối lắm!

Lục Dã có vẻ mặt phức tạp.

Nhưng với tư cách là chủ nhóm, chuyện chung thân đại sự của thành viên nhóm, đúng là nên để tâm.

Hít một hơi thật sâu, thầy Lục mở cuộc trò chuyện.

Thầy Lục: Đi nghỉ dưỡng thì cho tôi một suất!

Red và Yellow, cả hai cùng thở phào nhẹ nhõm.

Sabrina nhíu mày, cảm thấy có gì đó không ổn.

Thầy Lục mà đến thị trấn Cinnabar… chẳng phải là ba ngày liền không gặp được Gengar sao?

Tâm trạng đột nhiên có chút sa sút… … Chốt lịch trình, thầy Lục chuẩn bị lên đường đến đảo Cinnabar.

Sắp được gặp Red, thầy Lục có chút hồi hộp.

Ngoài ra, gánh vác trọng trách thu thập tin tức hóng hớt cho mọi người, thầy Lục tự nhiên không thể lơ là. "Hai ngày một đêm à… còn phải về kịp dạy bù vào thứ ba nữa." Lục Dã xoa cằm, lẩm bẩm. "Thôi kệ, vẫn là để Erika dạy thay vậy… không thể đi một chuyến công cốc được!" Mở laptop, đổi trạng thái phòng livestream thành. 【Ra ngoài tìm cảm hứng, "cú" ba ngày, trở về sẽ giảng giải chiến thuật mới.】

Thầy Lục thu dọn hành lý, lên đường đến đảo Cinnabar.

Kanto, đảo Cinnabar.

Hòn đảo lớn nằm ở phía nam Kanto, sở hữu núi lửa còn hoạt động và suối nước nóng tự nhiên, đứng đầu trong danh sách "những địa điểm du lịch đáng đi nhất" của Kanto.

Gió biển thổi lướt qua mặt, những chú Wingull sải cánh bay lượn trên mặt biển xanh biếc.

Lục Dã gấp cuốn cẩm nang du lịch lại, đứng trên boong tàu nhìn ra xa, hòn đảo Verdanturf ở phía chân trời đã lấp ló hiện ra. *Ting ting* — Red: "Thầy Lục, tôi và Yellow đã đến đảo Cinnabar trước rồi!" Nhìn tin nhắn Red gửi tới, thầy Lục hơi sững người.

Có Pokémon biết bay thì ghê gớm lắm à?

Chẳng phải vẫn phải nhờ tôi làm quân sư tình yêu sao!

Nói thì nói vậy… nhưng Lục Dã luôn cảm thấy Red xử lý mấy vụ drama tình ái này cũng rất cao tay.

Lục Dã trầm ngâm một lát rồi liếc nhìn sang bên cạnh.

Sylveon với bộ lông trắng như tuyết, dải lụa bay phấp phới trong gió biển, chiếc nơ bướm khẽ lay động, đôi mắt xanh biếc lộ vẻ mong chờ.

Tiếng còi tàu kéo dài vang lên.

Du khách lục tục rời khỏi boong tàu.

Lục Dã vỗ nhẹ vào cái đầu nhỏ của Sylveon, mỉm cười. "Đi thôi, chúng ta đi tắm suối nước nóng!" "Bưi, bưi y~ノ(//•ω•//)ノ" Tuy đã vào đông, nhưng nhờ núi lửa hoạt động, nhiệt độ trên đảo Cinnabar lại khá ấm áp.

Vừa xuống cảng, đã có thể thấy nhân viên của không ít lữ quán

cầm bảng hiệu mời chào khách.

Hai bên đường là những cửa hàng du lịch san sát, du khách mặc Kimono, áo Alola đi lại tấp nập.

Thầy Lục xách vali hành lý, Sylveon tao nhã bước bên cạnh, dải lụa nhẹ nhàng quấn quanh cánh tay anh.

Gengar và Squirtle đeo kính râm, mặc áo sơ mi hoa hòe đi theo sau.

Growlithe cõng Togepi, phấn khích chạy lên trước, Lục Dã có chút bất lực nói: "Chạy nhầm rồi, khu nghỉ dưỡng ở bên kia!" "Gâu gâu~" Trên đảo Cinnabar có không ít khu nghỉ dưỡng, thậm chí còn có cả khách sạn cao cấp do Team Rocket nắm cổ phần.

Nhưng lần này có hẹn với Red, thầy Lục vẫn đi theo địa chỉ, đến một khu nghỉ dưỡng suối nước nóng ở nơi yên tĩnh của thị trấn.

Hiện ra trước mắt là một dãy nhà gỗ một tầng mộc mạc. "Pikachu~~" Hé rèm cửa, bên trong sảnh lớn của lữ quán, hai con Pikachu đang nô đùa với nhau, chỉ cần nhìn đuôi là có thể phân biệt được con đực và con cái.

Lục Dã đang tò mò quan sát thì bên tai vang lên tiếng gọi của Yellow. "Thầy Lục, bên này!" Yellow đã đặc biệt thay một bộ yukata màu sáng, tóc đuôi ngựa buông xuống.

Dường như cô bé hơi không quen với trang phục này nên có chút ngại ngùng.

Bên cạnh, chàng trai tóc đen mặc trang phục tối màu mỉm cười chìa tay ra. "Thầy Lục, xin chỉ giáo nhiều hơn." Lục Dã thoáng sững sờ, rồi chợt nhận ra, người trước mắt chính là Huấn luyện viên mạnh nhất trong truyền thuyết.

Chiến Binh, Red!

Lục Dã và Yellow đã gặp nhau từ trước, nhưng đây là lần đầu tiên anh gặp Red.

Red không mặc bộ đồ đỏ trắng kinh điển mà chọn một bộ yukata kiểu dáng tương tự Yellow.

Nhìn kỹ, ánh mắt của chàng trai tóc đen toát lên vẻ dịu dàng, nhưng vẫn ẩn chứa sự sắc bén nội liễm.

Lục Dã bắt tay, có chút cảm khái. "Tiền bối Red, ngưỡng mộ đã lâu!" Ra mắt một năm, dẹp tan Team Rocket, đánh bại Tứ Thiên Vương, đoạt chức Vô địch Kanto… Đây chính là bảng thông số của một nhân vật chính độc nhất vô nhị, ngay cả Satoshi cũng phải ngả mũ thán phục.

Chương 200

Nhưng vì chấn thương cổ tay, những năm gần đây Red đã rút khỏi cuộc đua vô địch thế giới, quả là một điều đáng tiếc.

Dù vậy, Red vẫn là Huấn luyện viên Huyền thoại được thế giới công nhận!

Trong lúc Lục Dã đánh giá Red, Red cũng đang quan sát thầy Lục.

Từ chiến thuật Kịch Độc - Thế Thân - Bảo Vệ ban đầu, cho đến chiến thuật Thôi Miên gần đây.

Thầy Lục ít nhất cũng sở hữu thực lực có thể đối đầu với các tuyển thủ cấp Thiên Vương.

Hòa Tứ Thiên Vương hệ Rồng Lance trong một trận đấu chính thức, chiến thắng Giáo sư Oak trong một trận đấu không giới hạn… Thực lực và thành tích này hoàn toàn xứng đáng với danh hiệu 'Người nắm giữ Pokedex'.

Điều này cũng khiến Red cảm thấy thân thiết hơn với thầy Lục. "Cứ gọi tôi là Red là được rồi." Red gãi đầu cười như một cậu bé. "Nói ra thì, lần này phải cảm ơn thầy Lục mới đúng." "Hả, cảm ơn tôi chuyện gì?" Red nhìn xuống cổ tay mình, áy náy nói: "Chuyên程 chạy một chuyến đến đảo Cinnabar… thật sự là làm phiền thầy rồi." "À ha, mấy chuyện này nhỏ thôi." Lục Dã thầm nghĩ, không thể nào nói là vì hóng drama nên tôi mới tới đây được. "Tôi cũng tiện đường đến đảo Cinnabar thôi!" Yellow chớp chớp mắt: "Thầy Lục đến đảo Cinnabar… còn có chuyện quan trọng khác sao?" Red suy nghĩ một lát, đột nhiên 'Ồ' một tiếng. "Là đến thách đấu ông Blaine, đúng không?" Thông tin thầy Lục thách đấu liên minh Kanto, Red cũng có nghe nói.

Đối với một Huấn luyện viên có thực lực như thầy Lục, các Nhà

thi đấu trưởng chắc chắn cũng sẽ dốc toàn lực nghênh chiến.

Ông Blaine ở trạng thái toàn lực… Trong đầu Red lóe lên hình ảnh của Mewtwo, Entei, rồi đột nhiên mỉm cười.

Thầy Lục… quả nhiên có sự tự tin rất lớn vào thực lực của mình!

Lục Dã sững người, vẻ mặt có chút kỳ quặc.

Thách đấu Blaine?

Blaine trong bản đặc biệt có quan hệ không hề đơn giản với Mewtwo và Entei.

Lỡ ông ta lôi ra con hàng khủng Mewtwo thì mình chẳng phải toang rồi sao! "Thách đấu Nhà thi đấu thì thôi vậy…" Lục Dã ho khan một tiếng: "Tôi cũng chỉ muốn đến tắm suối nước nóng thôi." "Ông Blaine hình như cũng tạm thời không rảnh." Yellow nghĩ một lát: "Ông ấy bảo chúng tôi đến suối nước nóng trước, cũng không nói khi nào có thể gặp được ông ấy." Red: "Có thể là đang bận nghiên cứu cũng không chừng, chúng ta vẫn không nên làm phiền ông Blaine thì hơn." Yellow ngoan ngoãn gật đầu, nhìn về phía Lục Dã, nghiêm túc nói: "Nếu thầy Lục có chuyện quan trọng khác, không cần để ý đến hai chúng tôi đâu, em sẽ chăm sóc tốt cho tiền bối Red!" Cô bé này rõ ràng là đang muốn đuổi mình đi mà!

Lục Dã thầm nghĩ, nhưng anh cũng không có ý định làm kỳ đà cản mũi mãi.

Cùng đám nhóc đi du lịch, tiện thể tắm suối nước nóng, chuyến đi này cũng không uổng. "Vậy đợi sau khi tắm suối nước nóng xong, tôi sẽ đi xử lý việc riêng." Lục Dã nhìn hai người: "Hai người lát nữa định làm gì?" Hai người bất giác nhìn nhau.

Red thăm dò hỏi: "Đi tìm Nhà thi đấu, huấn luyện Pokémon một chút?" Thầy Lục: "…" Dấu chấm hỏi là cái quái gì vậy!

Đi tắm suối nước nóng với gái mà cậu lại nghĩ đến chuyện huấn luyện Pokémon?

Chuyện huấn luyện không phải giao cho Pokémon tự lo là được sao!? "Tôi vừa mới xem ở thị trấn, buổi tối có rạp chiếu phim ngoài trời." Thầy Lục điên cuồng gợi ý: "Sau khi tan rạp, vẫn có thể kịp về tắm suối nước nóng, ăn khuya gì đó… Hai người thấy thế nào?" "Thầy Lục muốn đi xem phim với tôi sao?" Red ngạc nhiên. "Pika!" Trong sảnh suối nước nóng, Pikachu đang nô đùa với vợ mình, bỗng đập đầu xuống sàn.

EQ của chủ nhân… hoàn toàn hết thuốc chữa rồi!

Lục Dã cũng có chút cạn lời.

Quả nhiên, vẫn phải thẳng thắn hơn một chút sao… "Tôi không đi đâu, cậu và Yellow hai người đi đi, tôi phải đi… ờm…" Thầy Lục nhíu mày suy nghĩ, đột nhiên mắt sáng lên. "Tôi phải đi đánh Nhà thi đấu, không tiện cho người khác xem!" Tìm được một cái cớ ra trò.

Thầy Lục không khỏi thầm cho mình một like.

Đây có lẽ là… trí khôn lóe lên trong lúc nguy cấp trong truyền thuyết? "Vậy à." Red hiểu ra, gật gật đầu.

Một số Huấn luyện viên vì chiến thuật hoặc phong cách chỉ huy của bản thân mà không thích có người khác đứng xem.

Đặc biệt là những trận thách đấu mang tính cá nhân như Gym Battle, rất có thể sẽ phải tung ra những con bài tẩy chuẩn bị cho các giải đấu.

Xem trận đấu của người khác mà không được phép cũng là một hành động bất lịch sự. "Vậy thì, tôi sẽ không làm phiền thầy Lục nữa." Red mỉm cười nói: "Đợi tắm suối nước nóng xong, tôi và Pika sẽ ra thị trấn xem phim." Thầy Lục & Yellow: ???

May mà vào thời khắc nguy cấp, EQ của Chiến Binh cuối cùng cũng lóe lên một chút.

Chỉ thấy Red quay người lại: "Yellow, đi cùng không?" Yellow mặt đỏ bừng, tay vò vạt áo, gật đầu lia lịa như gà mổ thóc. "Ừm… được." Ngay khi thầy Lục thở phào nhẹ nhõm, Red lại nhìn ra ngoài phòng. "Dù sao thì… nhân lúc mặt trời chưa lặn, vẫn còn chút thời gian." Red khởi động cổ tay, cười sảng khoái: "Thầy Lục, chúng ta đấu một trận đi!" "Hả?!" Tuy gương mặt đang cười, nhưng ánh mắt sắc bén của Red vẫn truyền đi ham muốn chiến đấu mãnh liệt.

Nếu không phải vì không mặc bộ đồ đỏ trắng, Lục Dã đã nghi ngờ Red làm động tác "kéo vành mũ" đặc trưng của mình rồi.

May mà thầy Lục là người đã qua huấn luyện chuyên nghiệp, bình tĩnh lại, đang định từ chối thì.

Yellow hét lớn: "Không được!" "Hả?" Vẻ mặt Red đơ ra trong giây lát. "Tiền bối thật là, đã là người lớn rồi, tại sao vẫn không biết tự chăm sóc bản thân chứ!" Yellow phồng má như một con chuột hamster, giận dỗi nói: "Lần này ra ngoài rõ ràng là để dưỡng thương, đấu với thầy Lục, lỡ vết thương cũ tái phát thì sao!" Mình đánh Red đến mức tái phát vết thương cũ á?

Lục Dã há hốc mồm.

Thầm nghĩ Red không cần ra tay, chỉ cần cho Pikachu lên thôi, mình có khi đã bị càn quét sạch sẽ rồi.

Nào ngờ Red nhíu mày, chìm vào suy tư. "Cũng đúng…" Thực lực của thầy Lục, Red biết rõ.

Nếu đấu với anh, mình có thể thật sự sẽ bất chấp vết thương cũ, dốc toàn lực để đánh một trận.

Nhưng như vậy thì… chuyến đi đến Cinnabar để dưỡng thương

này sẽ chẳng còn ý nghĩa gì nữa. "Cho nên là!" Giọng Yellow hơi nặng nề: "Tiền bối Red đừng có vừa gặp đối thủ mạnh là quên hết mọi thứ." "Thà cứ dưỡng thương cho tốt, đợi hồi phục rồi hãy mời thầy Lục đấu!" Red suy nghĩ một lát, thở dài. "Xin lỗi… là tôi sơ suất." Nếu không thể dốc toàn lực… đối với một Huấn luyện viên có thực lực như thầy Lục, cũng là một sự thiếu tôn trọng.

Yellow nói đúng… đợi hồi phục rồi, hẹn thầy Lục đến núi Silver đấu một trận cũng chưa muộn!

Nhìn hai người kẻ tung người hứng.

Lục Dã đầu đầy dấu hỏi chấm.

Nói đi nói lại, tuy đã tránh được kết cục bị hành… nhưng sao cứ cảm thấy chua chua thế nhỉ? "Không thể dùng ngọn lửa của Entei để chữa thương sao?" Lục Dã đột nhiên nhớ ra một chuyện, "Ông Blaine, chính là nhờ Lửa Thần Thánh mà chữa khỏi mà?" Hai người tò mò nhìn về phía thầy Lục, dường như ngạc nhiên vì sao anh lại biết bí mật này.

Nhưng nghĩ lại, cùng là Người nắm giữ Pokedex, thầy Lục biết chuyện này cũng hợp lý. "Về lý thuyết thì có thể…" Red có chút ngại ngùng cười nói. "Thực ra vết thương do Mr.

Rime để lại trước đó, nhờ sự giúp đỡ của Entei đã gần như khỏi hẳn rồi.

Chủ yếu là căng cơ, chỉ có thể dựa vào suối nước nóng và cơ thể từ từ hồi phục…" "Căng cơ?" "Tiền bối Red mỗi ngày đều phải ném PokéBall cả ngàn lần." Yellow oán trách nói: "Với khối lượng huấn luyện lớn như vậy… vết thương ở cổ tay mà khỏi được mới là lạ!" "Ha ha ha, cũng không nhiều lần lắm, Akin thỉnh thoảng cũng đến tập cùng mà!" Red cười lớn. "Có ai khen anh đâu chứ!" Yellow đỏ mặt.

Thầy Lục không khỏi có chút cảm khái.

Red với tư cách là "Vô địch mạnh nhất", cũng gánh vác nhiều trách nhiệm không ngờ tới.

Cũng là một trong số ít những tiền bối đáng tin cậy trong nhóm! "Thực chiến thì thôi vậy." Lục Dã mở cẩm nang của lữ quán, trên đó ghi chép các loại bài trí trong phòng. "Hay là… làm ván 《Pokémon: Battle》?" … Trời dần tối.

Lối đi trong sân vườn quanh co, sân sau chính là suối nước nóng ngoài trời, vọng lại tiếng nước chảy róc rách.

Trong các gian phòng gần hành lang, Red và thầy Lục đang toàn tâm toàn ý tiến hành trận đấu mô phỏng.

Yellow mặc yukata, mái tóc đuôi ngựa màu cam buông xuống, ngồi ngay ngắn trên sàn, nhìn đông ngó tây.

Cuối cùng, màn hình dừng lại ở tỷ số 6:5. "Không thể chiến đấu cùng Pokémon, vẫn có chút không quen." Red cảm khái cười một tiếng, nằm dang tay dang chân trên sàn. "Thua cậu rồi, thầy Lục." "Vì là trận đấu mô phỏng mà." Lục Dã đưa một lon cà phê nóng cho Red. "Lần này vận may của tôi hiếm khi tốt một lần." "Cảm ơn." Red nhận lon cà phê, trong lòng không hề có chút khó chịu nào.

Giáo sư Oak nói đúng, mỗi Người nắm giữ Pokedex đều có sự khác biệt về thiên phú và năng lực.

Giống như trong lĩnh vực ấp trứng, Red kém hơn Akin.

Trong những trận đấu mô phỏng chú trọng hơn về đội hình và chiến thuật, thầy Lục quả thực chiếm ưu thế hơn.

Nhưng mà.

Red cầm lon cà phê nóng, nhìn về phía Gengar, Sylveon bên cạnh.

Chỉ trong nửa năm ngắn ngủi, thầy Lục đã huấn luyện chúng đến trình độ này.

Ngay cả Blue Oak… có lẽ cũng không thể làm tốt hơn. 'Cạch' một tiếng mở lon cà phê, trên mặt Red lộ ra nụ cười.

Càng ngày càng mong đợi… ngày được đấu với thầy Lục!

Ngày 23 tháng 11, thứ hai.

Trong màn đêm xám xịt, hơi nước từ suối nước nóng bốc lên, có thể nhìn thấy vài vì sao lấp lánh. "Vậy thì, đợi tắm suối nước nóng xong, chúng ta lại đi xem phim nhé." Red vẫy vẫy tay. "Lát nữa gặp." "Lát… lát nữa gặp." Yellow đáp lại bằng giọng lí nhí.

Suối nước nóng được chia làm hai bể, Pokémon cũng có thể được mang vào.

Thầy Lục đương nhiên mang theo tất cả PokéBall của mình.

Trong phòng thay đồ, Red cởi áo, mỉm cười nói: "Snor, cũng rất thích tắm suối nước nóng." Lục Dã hơi sững người: "Tôi nhớ, Snor là chỉ…" "À, chính là Snorlax." … *Tủm!* Snorlax ngồi phịch vào suối nước nóng, cột nước bắn lên tung tóe, vài giây sau mới ào ào rơi xuống. "Snor…" Snorlax đội khăn tắm trên đầu, ậm ừ kêu một tiếng, ngâm mình trong suối nước nóng, thoải mái ngáy khò khò. "Tên này, vẫn như cũ nhỉ." Red cười ha ha.

Toàn bộ mực nước trong suối nước nóng đã dâng lên không ít.

Mặt nước bốc hơi nóng, đột nhiên xuất hiện một bóng đen. "Ghos!" Gengar phun bong bóng, 'bù lù bù lù' chui lên từ dưới nước, bắt đầu bơi bướm kiểu cách.

Bên cạnh suối nước nóng, Squirtle có chút kinh hãi nhìn Venusaur đang nhắm mắt dưỡng thần bên cạnh.

Bạn của chúa công… đều có thực lực cỡ này sao!

Một tia sáng lóe lên trong mắt Squirtle.

Vẫn phải tiếp tục phát triển vững chắc mới được!

Mặc dù là hệ Lửa, nhưng Growlithe vẫn cõng Togepi, bơi kiểu chó lướt qua suối nước nóng.

Thầy Lục kéo Sylveon đang không tình nguyện, giúp nó chải chuốt bộ lông trắng muốt mềm mại. "Bưi y…" Đôi tai của Sylveon giật giật, trông rất đáng yêu. "Tình cảm thật tốt." Red để một con Pikachu nằm trên đầu. "Vì cùng nhau đi một chặng đường dài, đã trải qua rất nhiều chuyện." Lục Dã cảm khái.

Sylveon cụp tai xuống, vùi đầu vào suối nước nóng, chỉ để lộ đôi mắt xanh biếc, bù lù bù lù phun bong bóng.

Thực lực của một Huấn luyện viên, tuyệt đối không đơn giản chỉ là cấp độ của Pokémon.

Từ thái độ của họ đối với Pokémon, có lẽ đã có thể phân biệt được phần nào.

Tình cảm, sự gắn kết, mối liên kết giữa người và Pokémon, đây có lẽ mới là nơi một Huấn luyện viên thực sự mạnh mẽ.

Nghĩ như vậy, trên mặt Red lộ ra một nụ cười. … Mặt nước suối nước nóng bốc hơi, một khay gỗ đựng trái cây tươi trôi đến.

Gengar, Squirtle, Togepi, từ lớn đến nhỏ xếp thành một hàng, đội khăn tắm trên đầu, ngồi bên suối nước nóng đung đưa đôi chân nhỏ.

Red gắng sức kéo Snorlax ra khỏi suối nước nóng. "Đừng ngủ nữa, Snor, đi thôi!" "Snor…" Snorlax ngáp một cái thật dài.

Nhìn Snorlax bị kéo đi được khoảng một milimet, khóe mắt thầy Lục giật giật.

Đây là… thể chất của các tân binh real sao!

Cuối cùng, thầy Lục từ túi thần kỳ bốn chiều của Gengar lấy ra một hộp Khối Năng Lượng, đặt ở lối ra của suối nước nóng.

Chương 201

Mở nắp, hương thơm bay ra.

Mắt Snorlax đột nhiên mở to, ánh lên tia sáng đỏ nguy hiểm. "Snor!!" *Rầm!!* Cánh cửa của suối nước nóng, bị tông thủng một lỗ vừa vặn hình Snorlax.

Red gượng cười nói: "Cảm ơn nhiều… thầy Lục." "Chuyện nhỏ." … Nghe thấy động tĩnh, Yellow vội vàng chạy tới. "Có chuyện gì vậy?" "Không…" Red đang định trả lời, chợt sững người.

Mái tóc đuôi ngựa cao màu vàng của Yellow đã được xõa ra, buông xuống vai, tỏa ra hương thơm dễ chịu. "Red, tiền bối Red?" Yellow đỏ mặt, nhỏ giọng nói. "Nhìn ngẩn ra rồi à?" Lục Dã khích lệ, huých cùi chỏ vào Red. "Chỉ là đột nhiên nhớ ra…" Red gãi đầu, bừng tỉnh nói: "Yellow là con gái!" Thầy Lục: ???

Lẽ nào đối với một kẻ cuồng chiến đấu, đây đã là lời khen rồi sao?!

Yellow dường như đã quen với điều đó, mỉm cười e thẹn. "Pika!" Pikachu của Red, ôm vợ, khinh bỉ nhìn chủ nhân của mình.

Trình độ thế này thôi sao?

Thầy Lục thay một chiếc áo khoác, đi guốc gỗ, chuẩn bị để lại không gian riêng cho hai người.

Nhưng điện thoại lại reo lên một cách phá đám.

Lục Dã sững người, mở cuộc gọi video, khuôn mặt tinh xảo của Cynthia hiện ra. "Sinnoh có tuyết rồi." Cynthia nói, "Tuyết đầu mùa." Lục Dã nhìn lên trời, bầu trời xám xịt, không thấy một bông tuyết nào. "Đợi khi nào chỗ anh có tuyết, anh cũng sẽ gọi cho em." "Được."

Yellow và Red đứng bên cạnh, miệng há hốc thành hình chữ 'O'. "Red, tiền bối Red!" Yellow lắp bắp, khẽ nói: "Đây là!" "Vô địch Sinnoh, Cynthia." Red cũng có chút kinh ngạc gật đầu. "Bên cạnh có người à?" "Có nhà Vô địch thế giới, và bạn gái của anh ấy." Lục Dã thầm nghĩ, cũng có thể là một trong những cô bạn gái.

Bạn, bạn gái!

Mặt của Red và Yellow, trong nháy mắt đỏ bừng. "Red?" Giọng Cynthia, có chút ngạc nhiên. "Vết thương ở tay của cậu ấy sao rồi?" Lục Dã quay camera.

Red lịch sự chào hỏi: "Chào chị." Cynthia mỉm cười gật đầu: "Lâu rồi không gặp, dạo này sao rồi?" "Hiện tại vẫn đang trong giai đoạn hồi phục." "Vậy à…" Hai người hàn huyên vài câu, Cynthia nói. "Thời gian qua, thầy Lục đã được cậu chiếu cố rồi." "Đâu có!" Red gượng cười.

Nếu xét về đẳng cấp.

Tôi so với thầy Lục, hình như còn kém rất xa… Cynthia là vì ở khách sạn buồn chán, cộng thêm tuyết đầu mùa ở Sinnoh đến hơi sớm, nên mới gọi điện. "Em không còn chuyện gì khác rồi." Cynthia nói. "Anh còn." "Gì vậy." "Em hôm nay rất đáng yêu." Lục Dã nghiêm túc nói.

Tai Cynthia đỏ lên, ho khan một tiếng không tự nhiên, rồi lập tức cúp máy. … Sau đoạn chen ngang nhỏ, Red và Yellow ra ngoài xem phim.

Trên đường phố đèn đuốc sáng trưng, quảng trường của thị trấn đang chiếu một bộ phim đen trắng ngoài trời.

Hai người đi song song, Yellow đột nhiên nói: "Thầy Lục, và chị Cynthia… là, là quan hệ gì vậy?" Red lắc đầu, có chút cảm khái.

"Thầy Lục giỏi thật…" Dừng một lát, Red lại bổ sung: "Theo mọi nghĩa." Yellow có chút im lặng, như đang tự nói với mình, khẽ nói: "Chúng ta, cũng sẽ bị người khác nghĩ là mối quan hệ đó sao…" "Gì cơ?" "Không có gì!" Yellow vội vàng lắc đầu.

Red trầm ngâm một lát, đột nhiên đấm vào lòng bàn tay. "Nhớ ra rồi, còn phải giúp thầy Lục, liên lạc với ông Blaine mới được!" "Hả?" "Thầy Lục, không phải muốn thách đấu Nhà thi đấu sao?" Red tìm số điện thoại: "Nếu không tìm được Nhà thi đấu trưởng, cũng sẽ rất phiền phức nhỉ." "Liên lạc trước, để ông Blaine đến tìm thầy ấy, sẽ không có nhiều rắc rối như vậy." "Có lý…" Yellow chớp chớp mắt. "Chắc là số này." Red gọi điện, kể lại sự việc. "Ngài bây giờ, sẽ đến lữ quán tìm thầy ấy sao?" Red cười nói. "Đương nhiên không vấn đề gì, với thực lực của thầy Lục, ngài nhất định phải toàn lực ứng phó mới được!" … Tiễn hai người đi, thầy Lục ở lại lữ quán suối nước nóng, ngược lại có chút không có việc gì làm.

Dì Lorelei nhắn tin cho thầy Lục, hóng chuyện. "Tình hình thế nào?" "Cũng ổn, tôi đã tiễn hai người họ đi xem phim rồi." "Tiếc thật đấy." Lorelei thở dài, "Trên đảo Seafoam, còn có một người đáng thương nữa." "Trên đảo Seafoam còn có ai?" "Tôi đang ở đây với Kasumi này… Cậu nói xem, có nên nói cho Red biết không?" Sắc mặt thầy Lục trở nên kỳ quặc.

Lại đến mùa của White Album rồi sao?

Lựa chọn một: Đi xem phim ngoài trời.

Lựa chọn hai: Đến đảo Seafoam.

Thầy Lục cảm thấy đau dạ dày: "Thôi bỏ đi…" "Nhưng rõ ràng là Kasumi đến trước mà!" "À thì…" "Cho nên mới nói, Red quá là dịu dàng rồi." Lorelei tháo kính, lau tròng kính, thở dài: "Tiếc thật, thanh mai trúc mã vĩnh viễn không thắng nổi hệ 'trên trời rơi xuống'…"

Thầy Lục: "Sao dì lại rành thế, dì Lorelei!" Dì, dì á?!

Trán Lorelei giật giật: "Đừng tưởng cậu thắng được Lance, là có thể thắng được tôi nhé!" Thầy Lục thầm nghĩ, Tứ Thiên Vương hệ Rồng Lance tôi cũng có thắng được đâu. "Vậy thì, lần sau liên lạc lại nhé!" "Tôi ghi nhớ rồi đấy!!" Cúp điện thoại, thầy Lục chìm vào suy tư.

Chẳng lẽ… gần đây lại bị Akin lây nhiễm… Ngay cả một người thận trọng như mình, mà cũng bắt đầu tự tìm đường chết rồi!

Tuy cái cớ để hai người ra ngoài, là đi đánh Nhà thi đấu.

Nhưng thu thập Huy hiệu là không thể nào.

Lục Dã thậm chí còn không biết Nhà thi đấu Cinnabar ở đâu.

Ngáp một cái, thầy Lục đang định nghỉ ngơi, Growlithe ở cửa đột nhiên sủa lên.

Lục Dã mở cửa, trước mặt xuất hiện một người đàn ông cao lêu nghêu, đeo kính râm và đội tóc giả, hai chòm ria mép đặc biệt nổi bật. "Có chuyện gì vậy?" Lục Dã quan sát người đàn ông, đột nhiên cảm thấy có chút quen mắt. "Công trình bị hư hỏng ở bên suối nước nóng lúc nãy…" Người đàn ông ngập ngừng.

Lục Dã gượng cười nói: "Xin lỗi… tôi sẽ bồi thường!" "À, cái đó thì không cần đâu." Người đàn ông vê vê ria mép: "Đấu với tôi một trận là được!" Lục Dã sững người một lúc.

Mấy người ở thế giới Pokémon này, đánh một trận không chỉ được tiền tiêu vặt, mà còn được trả cả phí sửa chữa nữa sao?!

Như nhớ ra điều gì đó, sắc mặt của Lục Dã, dần dần trở nên có chút phức tạp. "Ngài… không lẽ là." Thầy Lục thăm dò hỏi: "Ông Blaine?" "Sao, sao có thể!" Người đàn ông hoảng hốt chỉnh lại bộ tóc giả, "Cải trang tinh vi như vậy, sao cậu lại nhìn thấu được!" Thầy

Lục cạn lời. "Trên cẩm nang du lịch có ghi, chủ của lữ quán suối nước nóng này, tên là Blaine…" Blaine sững người một lúc, gỡ bộ tóc giả trên đầu xuống, quạt quạt gió. "Vậy mà lại quên mất chuyện này…" "Khụ, tóm lại!" Blaine nắm tay ho khan: "Là Red nhờ tôi đến, cậu ấy nói cậu cũng đang tìm Nhà thi đấu Cinnabar." "Đi thôi, làm một trận đấu để vén màn bí ẩn nào!" Tuy tuổi đã cao, nhưng Blaine nắm chặt tay, trông như đang hừng hực khí thế. "Tôi từ chối." "Hử?" Blaine sững người một lúc. "Tôi không có ý định thách đấu Nhà thi đấu." Lục Dã nhún vai. "Được, được thôi… bị từ chối cũng đành chịu vậy." Bị từ chối, Blaine với vẻ mặt cháy hết mình bước ra ngoài, đột nhiên cảm thấy ống quần bị kéo lại.

Growlithe hai mắt sáng rực, phấn khích vẫy đuôi.

Lần trước ở Nhà thi đấu Saffron, chưa phát huy tốt… Lần này, bản đại gia nhất định phải chứng minh cho chủ nhân thấy! "Gâu gâu!! (` 0´)" Sắc mặt Lục Dã hơi thay đổi. "Tâm ý của Pokémon cậu, đã truyền đến tôi rồi." Blaine đẩy kính râm, cái đầu trọc bóng loáng. "Làm một trận đấu nhiệt huyết đi, thiếu niên, tuổi trẻ là phải không ngừng cháy hết mình!" Growlithe lè lưỡi, nhìn về phía Lục Dã, ánh mắt tha thiết.

Từ lúc gia nhập đội, hình như, mình chưa một lần làm chủ nhân vui.

Lần nào cũng gây rắc rối cho chủ nhân, lần nào cũng không để anh ấy yên tâm.

Nhưng… giống như Gengar, em cũng muốn làm chủ nhân nở nụ cười hài lòng. "Gâu gâu!!" Đây chính là lúc để chứng minh bản thân!

Giành được chiến thắng trong trận Gym Battle, chủ nhân nhất định cũng sẽ rất vui!

Nhìn đôi mắt đen láy của Growlithe, Lục Dã thoáng sững người.

Nếu không dùng Thần Thú Huyền Thoại, thực lực của Blaine, cũng chỉ có thể coi là Nhà thi đấu trưởng hàng hai đỉnh cao.

Dù sao ông ấy còn kiêm nhiệm nhà khoa học, so với Sabrina vẫn có chút chênh lệch.

Huống hồ… còn có Squirtle khắc chế hệ làm hậu thuẫn.

Lục Dã đột nhiên thở dài một hơi.

Huấn luyện viên… đôi khi cũng cần phải đáp lại Pokémon nhỉ… "Tôi hiểu rồi." Lục Dã thu Growlithe vào Bóng Sang Trọng, hít một hơi thật sâu, ánh mắt sắc bén. "Ông Blaine, xin hãy đấu với tôi một trận!" Blaine thoáng sững người, trong sự phản chiếu của kính râm, hiện ra hình ảnh của một Huấn luyện viên.

So với vẻ ngoài tuấn tú của anh, ánh mắt tràn đầy ý chí chiến đấu kia, nóng bỏng như núi lửa của đảo Cinnabar. "Đương nhiên." Blaine đẩy kính râm, khóe miệng nhếch lên.

Cảm giác nhiệt huyết sôi trào này, lần trước hình như là lúc đấu với tên nhóc liều lĩnh kia.

Hình như tên là… Satoshi?

Kiên cường và tràn đầy niềm tin, không ngừng tiến bước trên con đường của Huấn luyện viên Huyền thoại.

Đấu với loại Huấn luyện viên này, lão phu cũng có chút bùng cháy lên rồi! "Đi thôi." Blaine quay người. "Lão phu đưa cậu đến Nhà thi đấu Cinnabar!" … Trong sân vườn của lữ quán suối nước nóng, Blaine xoay bức tượng đá, một lối đi ngầm hiện ra.

Nối liền với Nhà thi đấu dưới lòng đất của đảo Cinnabar, gần núi lửa, nhiệt độ không ngừng tăng cao.

Blaine mồ hôi đầm đìa, nhưng lại có một niềm vui sắp được chiến

đấu.

Đột nhiên, sau lưng có một luồng khí lạnh thổi tới, Blaine quay đầu lại, bên cạnh Lục Dã đang có một con Gengar lơ lửng. "Ngài dẫn đường, tôi theo sau mà." Lục Dã không hề tự giác nói. "Khụ!" Blaine nắm tay ho khan nói. "Vốn dĩ, người muốn thách đấu Nhà thi đấu Cinnabar, là cần phải trải qua thử thách giải đố." "Nhưng lần này là Red đưa ra yêu cầu, cũng không cần phức tạp như vậy." Lục Dã sững người một lúc: "Red?" "Không phải cậu ủy thác Red, để lão phu tôi quay lại nghênh đón thử thách sao?" Blaine vừa mở khóa mật mã của võ đường, vừa nói. "Nếu không thì, lão phu còn đang ở phòng thí nghiệm chuẩn bị luận văn, thử thách cũng phải kéo đến ba bốn ngày sau rồi." Trên đầu thầy Lục, hiện ra một chuỗi dấu chấm lửng.

Hóa ra là tên nhóc Red này, dẫn Nhà thi đấu trưởng đến đây?

Tôi tốt bụng giúp cậu tán gái, cậu quay tay bán đứng tôi luôn?!

Chiến Binh, mối thù này, tôi ghi… "Không được, mối thù này không thể ghi." Lục Dã vội vàng đổi lời, lau mồ hôi lạnh. "Akin, mối thù này tôi ghi nhớ rồi!" Ở Johto xa xôi, Hatcher hắt hơi một cái. "Tình hình gì đây." Akin gãi đầu, lẩm bẩm, "Gần đây cũng không đắc tội ai mà…" Thời gian này, thỉnh thoảng đến trường học Huấn luyện viên giúp Crystal, đánh bi-a lướt nhóm.

Cuộc sống của Akin trôi qua vô cùng thoải mái.

Nếu không phải dì Lorelei từ Kanto xa xôi chạy đến, đòi đánh 6V6, có lẽ cuộc sống sẽ còn tốt hơn… Nhưng mà, thấy mọi người đều thua thầy Lục, Akin cũng thở phào nhẹ nhõm.

Mọi người đều là 3:0, tao lên tao cũng làm được! … Quảng trường ngoài trời của đảo Cinnabar, các gánh hàng rong đang rao bán Takoyaki nóng hổi.

Red và Yellow mặc yukata, đứng sóng vai giữa quảng trường, trên trời có những bông tuyết mờ ảo rơi xuống. "Tuyết rơi rồi." Yellow khẽ nói.

Red chìa tay ra, nhìn những bông tuyết tan trong lòng bàn tay.

Thời tiết này… hình như không có lợi cho ông Blaine lắm.

Red chìm vào suy tư.

Muốn chiến thắng thầy Lục, ông Blaine… có mời Pokémon đang ngủ say trong núi lửa của đảo Cinnabar không?

Nếu toàn lực ứng phó, tỷ lệ thắng của thầy Lục có bao nhiêu phần?

Hai người yên lặng đứng cạnh nhau.

Trong màn đêm, ánh sáng hắt lên bầu trời, không phân biệt được là tuyết hay mưa.

Ngọn lửa bùng cháy dữ dội, bao quanh võ đường.

Trận thách đấu ở Nhà thi đấu Cinnabar, đã kéo dài hơn mười phút.

Blaine giơ tay hét lớn: "Magmortar, Ngày Nắng!" Magmortar với những đường vân màu cam vàng, hai cánh tay như nòng pháo, giơ cao nòng pháo, 'bùm' một tiếng bắn lên trời một quả cầu ánh sáng chói lòa.

Chương 202

Ngày Nắng chiếu rọi trong Nhà thi đấu đóng kín, nhiệt độ không ngừng tăng cao.

Một giọt mồ hôi, chảy xuống gò má Lục Dã. "Squirtle, Sóng Nước!" Squirtle hít một hơi thật sâu, Màn Nước đột nhiên phun ra, với tư thế như thác đổ từ trên trời xuống, gần như muốn nghiền nát cả Magmortar. *Tủm!* Dòng nước rút đi, quả cầu ánh sáng hình cầu bảo vệ quanh Magmortar, 'Bảo Vệ' lờ mờ hiện ra một vết nứt.

Uy lực của Sóng Nước này, khiến Blaine cũng có chút kinh ngạc.

Giây tiếp theo, Magmortar giơ nòng pháo lên, quả cầu lửa nóng rực đang tích tụ, hình thành một quả cầu lửa màu cam vàng. "Nổ Lửa!" Blaine hét lớn.

Luồng khí hung hãn lan ra, dưới ánh sáng của Ngày Nắng, Nổ Lửa như một con rồng lửa gầm thét lao tới!

Cho dù là hệ khắc, cứng rắn đỡ đòn Nổ Lửa này, Squirtle cũng có nguy cơ bị thương. "Súng Nước." Lục Dã bình tĩnh nói.

Blaine sững người một lúc, dường như ngạc nhiên vì sao Lục Dã lại ra chỉ huy như vậy.

Nhưng giây tiếp theo, tiếng nổ vang trời, khiến mọi nghi ngờ của Blaine tan thành mây khói.

Cột nước và quả cầu lửa đối đầu, trong nháy mắt nổ tung, bốc lên khói trắng dày đặc.

Chỉ là Súng Nước, mà lại có sức phá hoại như vậy sao?!

Blaine chỉ do dự trong một khoảnh khắc, ánh mắt sắc bén nhìn chằm chằm vào trung tâm khói dày.

Sau Nổ Lửa, chiêu thức tiếp theo ẩn giấu trong nòng pháo của Magmortar, mới là đòn sát thủ thực sự! *Xoẹt!* Trong khói dày, dòng điện vàng cấp tốc bay ra, Sét Đánh đột nhiên lóe lên! *Ầm!* "Trúng rồi sao?" Blaine tự hỏi một cách không tin, giọng nói có chút run rẩy.

Ngày Nắng và Nổ Lửa trước đó, đều là chiêu giả để mai phục.

Magmortar với chỉ số Tấn công đặc biệt cao, chỉ một phát Sét Đánh, đã đủ để hạ gục Squirtle hệ Nước!

Magmortar từ từ hạ nòng pháo xuống, cứng đờ một cách không tự nhiên trong giây lát. "Gâu gâu!!" Khói dày tan đi, Growlithe cứng rắn đỡ đòn Sét Đánh, nhe răng gầm giận.

Sắc mặt Blaine ngưng trọng.

Ngay lúc Sét Đánh được tung ra, đã thay đổi Pokémon trên sân?

Khả năng phán đoán kinh người này, thật sự là… Trong khoảnh khắc suy nghĩ, Blaine đột nhiên trợn to mắt.

Vết thương trên người Growlithe, đang hồi phục với tốc độ mắt thường có thể thấy! "Dựa vào Ngày Nắng và Ánh Sáng Ban Mai, để cung cấp không gian chiến trường cho Growlithe." Blaine lẩm bẩm: "Đúng là khả năng liên phòng xuất sắc…" Sắc mặt của Lục Dã cũng có chút ngưng trọng.

Ông lấy ra một con Magmar thì thôi đi, đằng này lại chọn hẳn dạng tiến hóa.

Đây mới là Nhà thi đấu thứ hai thôi đấy, nếu đánh với Blue Oak, chẳng phải sẽ trực tiếp lên đội hình Vô địch luôn sao?

Trong trận đấu 3V3, Squirtle đã đánh bại một con Rapidash.

Nhưng vì có hạn chế từ 「Sét Đánh」, Lục Dã buộc phải đổi Squirtle ra sân.

Bây giờ, vẫn phải giải quyết con Magmortar này trước! "Va Chạm Liều Lĩnh." Lục Dã khẽ nói.

Growlithe nhe răng, lao bốn chân, với khí thế kinh người lao về phía Magmortar cao lớn.

Đối mặt với Growlithe đang há to miệng, đột nhiên lao tới, ánh mắt Magmortar khinh bỉ, giơ nòng pháo đã được làm nóng lên.

Ngọn lửa màu cam vàng, làm cong cả không khí, nòng pháo phun ra ngọn lửa ngút trời! *Bùm!!* Va chạm mạnh, khiến cả hai Pokémon đồng thời lùi lại.

Magmortar mạnh mẽ đập cánh tay xuống đất, trượt đi ba bốn mét, thở hổn hển.

Growlithe gâu một tiếng, lộn nhào ba bốn vòng trên không, 'bịch' một tiếng ngã xuống đất.

So sánh ra, Growlithe rõ ràng đã rơi vào thế yếu!

Không cần thiết vì một trận Gym Battle, mà để nhóc con mạo hiểm bị thương nặng… Lục Dã nghĩ thầm, giơ PokéBall lên, ánh sáng đỏ bay ra từ quả cầu.

Trong mắt Blaine, lộ ra một tia không hiểu.

Đã chọn tung Growlithe ra, dùng nó làm vật hy sinh.

Cứ tiếp tục bào mòn HP của Magmortar, mới là lựa chọn lý trí.

Tại sao lại vào lúc này… Growlithe vội vàng nhảy lên, tránh khỏi ánh sáng đỏ.

Lục Dã ném ánh mắt nghi vấn.

Growlithe lắc lắc đầu, ngốc nghếch nhe răng ra. "Gâu gâu!" Lão tử vẫn còn đánh được!

Growlithe thở hổn hển, trong đôi mắt đen láy, bùng cháy khát khao chiến thắng.

Cứ mãi đứng sau chị đại và chủ nhân, cũng có thể sống rất vui vẻ.

Cho dù có gây ra lỗi lầm, chủ nhân cũng sẽ bất lực cười, chọn tha thứ cho mình.

Cứ mãi lười biếng làm nũng với chủ nhân, cũng có thể sống khá hạnh phúc.

Nhưng… em cũng muốn trở nên mạnh mẽ.

Giống như mẹ, em cũng muốn trở thành một anh hùng.

Em cũng muốn giành lấy chiến thắng cho chủ nhân, nhìn chủ nhân nở nụ cười vui vẻ.

Em cũng muốn… để chủ nhân trở thành một Huấn luyện viên!! "Gâu gâu!!" Growlithe nhe răng, không hề để ý đến vết thương trên người, với tốc độ kinh người lao về phía Magmortar.

Trong đồng tử của Magmortar, hình ảnh phản chiếu không ngừng phóng to. *Ầm!!* Magmortar bị hất bay ra, va vào rìa sân, miễn cưỡng dùng nòng pháo chống đỡ để đứng dậy. "Đây là… khí thế gì vậy!" Blaine không thể tin được lẩm bẩm, giọng nói đột nhiên cao lên. "Không thể phụ lòng niềm tin này!

Lên đi, Magmortar, sử dụng Nổ Lửa!!" Thân ảnh chiến đấu của Growlithe, rơi vào trong đồng tử sâu thẳm của thầy Lục.

Đột nhiên, Lục Dã bất lực cười một tiếng.

Vì Pokémon.

Huấn luyện viên đôi khi cũng cần phải nỗ lực nhỉ! "Growlithe, tránh đi!" "Gâu gâu~!!" Bốn chân của Growlithe mạnh mẽ phát lực, nhảy sang bên tránh khỏi luồng nhiệt gào thét, miệng đáp trả bằng một

phát Phun Lửa! *Rầm!!* Magmortar bị cột lửa nuốt chửng, bốc khói đen, kiệt sức quỳ rạp xuống đất.

Nắm bắt được thời cơ chỉ huy, đưa ra phán đoán chính xác.

Phong cách lão luyện này, khiến Blaine không khỏi hít một hơi thật sâu. "Đây là hiệp cuối cùng rồi." Blaine thu hồi Magmortar đã mất khả năng chiến đấu, đẩy kính râm. "Aoooo!!

Cháy lên đi, Arcanine!" Ông Blaine với khí thế kinh người hét lớn, mạnh mẽ ném ra PokéBall, đột nhiên cứng đờ một lúc.

Chết rồi… sái hông rồi!

Nhưng trận Gym Battle, đã được đẩy lên cao trào.

Arcanine trong thần thoại phương Đông, thực sự xuất hiện trước mắt Lục Dã.

Bộ lông màu kem bay phất phới, những vằn đen cam như hổ, ánh mắt toát lên khí thế khinh miệt.

Dù là thể hình hay HP, Growlithe đều không có chút ưu thế nào. "Gâu gâu!" Growlithe hạ thấp bốn chân, làm động tác Uy Hiếp, không hề sợ hãi.

Mặc dù thương tích đầy mình, nhưng Growlithe vẫn muốn chiến đấu đến giây phút cuối cùng!

Niềm tin này, dường như đã lây nhiễm sang Blaine.

Ông cảm khái nói: "Cậu và Pokémon của cậu… đều có ý chí như núi lửa!" Ý chí này, ông cũng từng thấy trên người của Chiến Binh kia.

Mà sự gắn kết giữa người và Pokémon, trong trận chiến, càng không thể dùng lời để miêu tả.

Nhìn chằm chằm Growlithe đầy thương tích, Blaine thấy Lục Dã

đột nhiên giơ tay lên. "Ông Blaine." Lục Dã nhìn về phía Growlithe ngốc nghếch, đột nhiên có chút không nỡ. "Trong trận đấu, có thể sử dụng vật phẩm đúng không?" "Có thể sử dụng một món." Blaine gật đầu nói: "Cậu muốn sử dụng Thuốc Hồi Phục hay là…" Đột nhiên, Blaine sững người. "Thật là…" Như nghĩ đến điều gì đó, Blaine thở dài, khen ngợi cười nói: "Một Huấn luyện viên táo bạo!" Lục Dã chìa tay về phía Gengar, Gengar đưa viên Đá Lửa đang cháy âm ỉ bên trong, vào lòng bàn tay Lục Dã. "Ghos!" Ánh mắt Gengar lấp lánh, có chút đau thương, nhưng lại có chút vui mừng.

Nó có thể cảm nhận được, niềm tin muốn trở nên mạnh mẽ của Growlithe.

Vậy vì niềm tin này, hãy để chúng ta không ngừng tiến về phía trước!

Trong mắt Lục Dã, hiện ra hình ảnh Growlithe toàn thân đầy vết thương, nhe răng cười ngốc nghếch.

Giữa Huấn luyện viên và Pokémon, cần phải có sự đáp lại lẫn nhau.

Nếu Growlithe muốn thắng trận đấu này.

Vậy thì tôi sẽ đưa cậu càn quét cả Blaine!

Cầm trong tay là viên Đá Lửa nóng rực.

Lục Dã ném về phía Growlithe, giống như đang chơi trò 'chuyền cầu' ở nhà.

Con ngáo nhà mình, cõng Togepi ngủ nướng, xoa đầu nó… Trong một khoảnh khắc, Lục Dã nghĩ đến rất nhiều điều. "Gâu gâu!!" Growlithe bắt lấy Đá Lửa, trên người tỏa ra ánh sáng trắng chói lòa.

Cuối cùng, Lục Dã chỉ nói. "Cháy lên đi, Arcanine!!" Ánh sáng diệu kỳ lóe lên, hình bóng trong luồng bạch quang không ngừng nở

rộng, cuối cùng đạt đến gần hai mét.

Arcanine với khí thế uy nghi sừng sững trên sân đấu, bộ lông màu hổ phách bồng bềnh tung bay trong gió.

Sự kết hợp giữa sức mạnh và vẻ đẹp, đại danh từ của lòng trung thành và sự ngầu lòi, Pokémon huyền thoại trong những truyền thuyết cổ xưa của vùng Kanto.

Đã có không biết bao nhiêu người phải lòng vì dáng vẻ phiêu dật của nó.

Tiếng gầm uy phong lẫm liệt đủ để khiến người ta phải quỳ rạp xuống đất.

Nói thì nói vậy.

Thầy Lục nhìn con Arcanine nhà mình béo như Doduo, ngơ ngác nghiêng đầu.

Pokémon nhà mình… dinh dưỡng có phải hơi thừa thãi rồi không?

Hai con Arcanine trên sân đang đối đầu nhau, Arcanine của thầy Lục rõ ràng tròn hơn một vòng.

Đương nhiên, với vai trò là một tanker phòng thủ liên hoàn, đây đúng là một chuyện tốt… nhưng vấn đề là.

Lục Dã nuốt nước bọt, trong lòng run lên.

Lỡ sau này nó mà phá nhà, chẳng phải mình toang luôn à! "Gâu!" Arcanine quay cái đầu xù lông lại, ngốc nghếch cười với Lục Dã. *Ý của chủ nhân, em cảm nhận được rồi!

Trận đấu này, cứ để em giành lấy thắng lợi!* Lục Dã: "Mày đừng có húc người ta gãy xương là được…" "Gâu gâu~(O_o)??" "Thật là… đẹp làm sao." Blaine nhìn về phía sân đấu, bất giác cảm thán.

Lý do ông trở thành một Huấn luyện viên hệ Lửa, là vì năm xưa đã

bị dáng vẻ của Moltres với ngọn lửa rực cháy chinh phục.

Trên người các Pokémon hệ Lửa, có một vẻ đẹp lấp lánh như hồng ngọc và một niềm tin ngoan cường.

Mà con Arcanine này… càng mang đến cho Blaine một cảm xúc khó tả.

Vì Huấn luyện viên, bất khuất chiến đấu đến giây phút cuối cùng… Blaine dùng lòng bàn tay lau đi vệt nước mắt nơi khóe mắt, rồi đeo lại kính râm. "Tiếp tục nào, chiến đấu thôi!" Arcanine của Blaine có đặc tính là 「Hấp Thụ Lửa」.

Nhìn vào bộ chiêu thức, nó cũng đi theo hướng pháo đài tấn công đặc biệt với Vòng Xoáy Lửa, Phóng Đại Chữ Hỏa.

Chương 203

Nếu áp sát… thì vẫn có thể chiếm được ưu thế nhất định.

Lục Dã liếc nhìn vào bảng chiêu thức của Arcanine, thấy được chiêu 「Tốc Độ Thần Sốc」 lĩnh ngộ được sau khi tiến hóa.

Về lý thuyết, 「Tốc Độ Thần Sốc」 là một chiêu thức cận chiến thiên về tốc độ.

Nhưng… Lục Dã hoài nghi nhìn thân hình của Arcanine nhà mình.

Cái dáng này, thật sự có thể dùng Tốc Độ Thần Sốc được sao? "Sử dụng Tốc Độ Thần Sốc?" Thầy Lục thăm dò. "Gràooo!! (` 0´)" Arcanine gầm lên giận dữ, như một chiếc xe tăng 59 cải tiến, hùng hổ lao tới cắn xé. "Nhắm vào chính mình, Vòng Xoáy Lửa!" Blaine hét lớn.

Lửa bùng lên trời, như một chiếc áo choàng lửa, bao phủ lấy Arcanine của Blaine.

Đặc tính 「Hấp Thụ Lửa」 được kích hoạt, Tốc Độ Thần Sốc bị uy lực tuyệt đối áp chế, Phóng Đại Chữ Hỏa hung hãn tuôn ra.

Nếu là Growlithe, có lẽ sẽ không chịu nổi đòn Phóng Đại Chữ Hỏa này.

Nhưng sau khi tiến hóa, Arcanine càng lúc càng trâu bò máu dày, nó lao thẳng vào quả cầu lửa đang gào thét! "Gắt thế nhờ!" Lục Dã không khỏi chép miệng, chỉ huy: "Đòn Liều Mạng!" Nhờ sự trợ lực của Đòn Liều Mạng, Arcanine vung bốn chi, lao ra từ trong Phóng Đại Chữ Hỏa, nhẹ nhàng tự tại như cơn gió!

Nhưng vấn đề là.

Nhìn Arcanine nhe nanh, lưỡi vung loạn xạ, vẻ mặt thầy Lục trở

nên kỳ quái.

Nhà người ta là Phong Cẩu (chó của gió).

Nhà mình mới đúng là Phong Cẩu (chó điên)! "Sử dụng Thiêu Rụi!" Blaine gầm lên.

Sau khi dùng Thiêu Rụi, hệ Lửa của Arcanine cũng sẽ biến mất.

Và là một trong những chiêu cuối hệ Lửa, uy lực của Thiêu Rụi cực kỳ kinh người!

Lửa bùng lên trời, đột nhiên nhuộm đỏ tầm nhìn của thầy Lục.

Bốn chi của Arcanine của Blaine hơi khuỵu xuống, mặt đất dưới chân không chịu nổi nhiệt độ cao, hóa thành những hạt tinh thể.

Mà dưới sự gia tốc của Tốc Độ Thần Sốc, Đòn Liều Mạng của Arcanine, khí thế vẫn không ngừng tăng lên!

BÙM!!

Thiêu Rụi, như một quả cầu lửa vàng rực.

Tốc Độ Thần Sốc, cuộn lên những luồng khí trắng.

Như hai chiếc xe tăng hạng nặng, tiếng va chạm dữ dội khiến cả Nhà thi đấu Cinnabar rung chuyển!

Cùng lúc đó.

Tại ngọn núi lửa dưới lòng đất Cinnabar.

Một vị thần nắm giữ ngọn lửa, khẽ mở mắt ra.

Cả hai bên đồng thời bị hất văng ra xa, Arcanine nặng nề rơi xuống đất, lông trên người cháy đen một mảng.

Nhưng Arcanine của Blaine, cũng chẳng khá hơn là bao.

Nó cảm thấy xương cốt toàn thân mình sắp gãy vụn.

Miễn cưỡng đứng dậy, cuối cùng nó cũng ngã phịch xuống đất.

Blaine hít một hơi thật sâu. "Tôi thua rồi." "Gâu ~" Arcanine ngã trên đất mở mắt ra, quay cái đầu to về phía Lục Dã, trong mắt lộ ra một tia mong đợi. "À, mày đã làm rất tốt rồi." Lục Dã chậm rãi bước tới, cảm nhận chiếc lưỡi ấm áp của Arcanine, mỉm cười vỗ vỗ đầu nó. "Bây giờ, có thể nghỉ ngơi một chút rồi." "Gâu ~" Arcanine dụi đầu vào lòng bàn tay Lục Dã, đổi một tư thế thoải mái, khịt mũi một cái rồi chìm vào giấc ngủ. *Thấy chưa.

Bản đại gia xử đẹp hai đứa vô dụng kia rồi.

Chỉ cần không nội chiến, bản đại gia vẫn rất mạnh mà!* Một tia sáng đỏ từ PokéBall của Lục Dã bay ra.

Sylveon dùng dải lụa cảm nhận tình hình của Arcanine, sau khi xác nhận không có gì đáng ngại mới lặng lẽ thở phào nhẹ nhõm. "Mọi người, đều đang nỗ lực hết mình nhỉ." Lục Dã ngồi xổm xuống, như đang dỗ một em bé ngủ, vỗ nhẹ vào cái đầu to của Arcanine.

Như có chút bất đắc dĩ, lại như có chút may mắn, thầy Lục lắc đầu. "Thật là một trận đấu xuất sắc." Blaine tiến lên, bắt tay với Lục Dã, cảm khái nói: "Đã lâu lắm rồi không có một trận đấu toàn lực như thế này!" Lục Dã bắt tay, gượng gạo nói: "Tôi cũng không ngờ… tên này lại thẳng tính như vậy." Suy cho cùng đây là trận 3v3, dựa vào việc thay đổi và phòng thủ liên hoàn, thắng vẫn có thể thắng.

Nhưng cảm nhận được niềm tin của Arcanine.

Thầy Lục, cũng nguyện ý cùng nó chiến đấu đến giây phút cuối cùng. "Gần đây có Trung tâm Pokémon, tôi đưa các cậu đến phòng cấp cứu nhé." Nhìn bộ dạng có phần thảm hại với bộ lông cháy xém của Arcanine, Blaine chủ động đề nghị. "Phòng cấp cứu thì không cần đâu." Lục Dã liếc nhìn Arcanine đang ngủ say sưa, cười nói. "Tên này, chỉ đang dùng Nghỉ Ngơi thôi…" *Mà nói đi cũng phải nói lại, đây

thật sự không phải Snorlax sao.

Có ai vừa đánh xong trận đã dùng Nghỉ Ngơi không chứ?!* Blaine gãi gãi cái đầu trọc lóc sáng bóng của mình, đang định nói gì đó thì đột nhiên sắc mặt trở nên nghiêm trọng.

Một áp lực mạnh mẽ khiến Lục Dã giật mình, tất cả PokéBall đều tự động mở ra.

Các bé cưng lần lượt che chắn trước mặt Lục Dã, vẻ mặt không mấy thiện chí.

Bóng đen xuất hiện ở lối ra của Nhà thi đấu khiến Blaine hơi sững người.

Theo ánh mắt của Blaine.

Lục Dã quay người lại, hơi thở không khỏi ngưng lại.

Bộ lông màu cam đỏ phiêu dật, sau lưng là đám lông bờm như mây trắng, trên má có cấu trúc hình ngôi sao sáu cánh màu đỏ.

Vị thần giống như sư tử, lặng lẽ nhìn chằm chằm Lục Dã, trong ánh mắt mang theo vẻ dò xét.

Bộ ba Mãnh thú huyền thoại, Entei!

Trong truyền thuyết, chỉ có Huấn luyện viên chính trực mới có thể nhìn thấy hình bóng của Entei, nếu không sẽ bị ngọn lửa Cinnabar nuốt chửng.

Blaine nhìn quanh, như đã hiểu ra điều gì, khẽ gật đầu.

Vì tình hữu nghị giữa hai bên, Entei đang nghỉ ngơi tại ngọn núi lửa dưới lòng đất đảo Cinnabar.

Có lẽ trận đấu vừa rồi đã kinh động đến Entei.

Hoặc là, nó đã tìm được một Huấn luyện viên trong sạch, muốn có

một trận đấu.

Dù thế nào đi nữa, đối với chàng trai trẻ này, đây đều sẽ là một kỳ ngộ!

Giờ phút này.

Lục Dã chỉ cảm thấy mình đang ở trong một ngọn núi lửa, bị dung nham nóng hổi bao quanh.

Nhìn vào đôi mắt sâu thẳm của Entei, Lục Dã hít một hơi thật sâu. "Muốn gì?" Trên trán Blaine, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng. *Cậu ta đang Khiêu khích à?

Hay là, cậu ta cũng muốn có một trận đấu với Entei?* Lục Dã cũng ngây người.

Vốn dĩ định chào hỏi, sao lời vừa ra khỏi miệng lại biến chất thế này?

Entei uy nghiêm tột độ, đột nhiên mở to miệng, một luồng khí nóng ập đến.

Lục Dã theo phản xạ đưa tay lên che trán.

Sóng Nhiệt ập tới, vạt áo rung động.

Vài giây sau, cảm giác nóng rát đột nhiên biến mất.

Đến khi mở mắt ra, Entei đã biến mất không dấu vết. "Gâu u~~" Arcanine trong mơ lười biếng lật người.

Trên người nó bùng lên những đốm lửa vàng, nhảy múa như những cánh bướm hồ điệp, ngay cả những chỗ cháy xém cũng hồi phục như cũ. "Là Ngọn Lửa Thần Thánh, nó đã chữa lành vết thương cho Arcanine." Blaine đẩy gọng kính: "Xem ra… cậu và Arcanine đã được Entei công nhận." Thầy Lục sững người một lúc. "Sẽ có tác dụng phụ gì không?" "Chỉ là chữa thương, không có tác dụng phụ."

Blaine gãi đầu trọc: "Có điều tinh lực sẽ càng thêm dồi dào." Thầy Lục: ???

Để tinh lực của Arcanine, trở nên dồi dào hơn?!

Entei, xem ngài đã bảo vệ cái gì kìa!

Nhìn vẻ mặt phức tạp của Lục Dã, Blaine cười ha hả: "Lúc tôi được Entei chọn, còn kích động hơn cậu nhiều, muốn cười thì cứ cười ra đi!" "Ha ha." Lục Dã nhếch mép. "Sau khi bị đánh thức, Entei cũng sẽ không ở lại đảo Cinnabar nữa." Nhìn về phía Entei đã rời đi, Blaine lẩm bẩm: "Lần sau… cũng không biết khi nào mới có thể gặp lại nó." "Đúng rồi, cái này cho cậu!" Blaine lấy từ trong túi áo ra một chiếc huy hiệu, đặt vào lòng bàn tay Lục Dã. "Có cái này, cũng coi như là bằng chứng cho trận đấu Nhà thi đấu." 【Ting!

Nhiệm vụ cập nhật】【Tiến độ thu thập: (2/8)】Nhìn tiến độ mà hệ thống hiển thị, thầy Lục bất đắc dĩ thở dài.

Thôi kệ… cái này lúc chuẩn bị thách đấu đã có chuẩn bị tâm lý rồi.

Còn sáu cơ hội nữa… chỉ cần nắm bắt là được! "Còn có cái này." Blaine lục lọi túi áo, lấy ra một chiếc USB màu đỏ. "Đây là Đĩa Kỹ Thuật mà mỗi người chiến thắng Nhà thi đấu đều nhận được, đây là phiên bản cải tiến." "Là chiêu gì vậy?" "Phóng Đại Chữ Hỏa." Blaine cười sảng khoái. "Không cần, cái này thật sự không cần!" Sắc mặt thầy Lục biến đổi. "Ha ha, cậu không cần khách sáo với lão phu, mấy người trẻ tuổi hay ngại ngùng như cậu, lão phu gặp nhiều rồi!" … Trời dần tối.

Trên quảng trường lộ thiên của đảo Cinnabar, Red và Yellow đang chuẩn bị trở về quán trọ suối nước nóng. "Không biết, trận thách đấu của thầy Lục tiến hành thế nào rồi." Red canh cánh trong lòng. "Bây giờ chắc đã kết thúc rồi nhỉ?" Yellow nghĩ một lúc rồi nói: "Có thể gọi trực tiếp cho ông Blaine thử xem." Red gật đầu, sau khi quay số thì

bất ngờ kết nối được.

Đang chuẩn bị nói gì đó, đột nhiên, Red dựng tóc gáy.

Trực giác của một chiến binh khiến cậu ngước nhìn một bóng đen đang lướt đi trong đêm tối.

Bóng đen tựa sư tử đó nhảy nhót trên mái nhà, trong đêm tuyết đầu mùa, biến mất ở cuối tầm mắt.

Entei… tại sao lại xuất hiện ở đây?

Như nghĩ đến điều gì đó.

Giọng nói của Red, có thêm một chút nghiêm túc. "Ông Blaine, trận đấu giữa ông và thầy Lục…" "Toàn lực ứng phó, vẫn thua." Blaine cười cười. "Đến cả Entei cũng công nhận cậu ấy, thảo nào các cậu gọi cậu ấy là 'Thầy'." "Vậy sao." Được Blaine đích thân thừa nhận, Red nở một nụ cười nhẹ.

Cậu ta có lẽ đã biết tại sao thầy Lục không cho cậu ta xem trận đấu.

Át chủ bài có thể chiến thắng Entei… quả thực không thể dễ dàng để lộ ra được. "Đi thôi, Yellow, về mở tiệc mừng cho thầy Lục!" Bước chân của Red trở nên nhẹ nhàng. "Đợi em với, tiền bối Red!" Đêm trên đảo Cinnabar, trong trẻo và sảng khoái.

Ánh trăng trong vắt, hai người sánh vai bước trên con đường trở về quán trọ suối nước nóng.

Ánh trăng như lụa, nước chảy róc rách, trong sân vườn yên tĩnh vang lên tiếng 'cộp' của ống tre.

Sau trận đấu với Blaine.

Lục Dã toát mồ hôi đầm đìa, kéo Gengar đi ngâm suối nước nóng thêm nửa tiếng nữa. "Thoải mái thật…" Lục Dã đặt tay lên phiến đá

xanh trơn ướt, cảm khái. "Ghos~" Gengar gật đầu phụ họa.

Arcanine thân hình to lớn, ngồi trên bờ, thò chân xuống mặt nước, rồi cả người ngâm mình vào, trên mặt lộ ra nụ cười ngốc nghếch.

Sau khi tiến hóa, Arcanine cao khoảng hai mét.

Nhưng con nhà thầy Lục, dường như phát triển theo chiều ngang, chỉ cao khoảng một mét bảy.

Về mặt thị giác trông giống một con sư tử lớn hơn.

Chương 204

Không quá khoa trương, vừa có thể cưỡi, nhà cũng có thể chứa được.

Lục Dã xoa cái đầu xù lông của Arcanine, bỗng giật mình nhận ra.

Thứ sáu tuần này, chẳng phải có thể cưỡi Arcanine đi làm rồi sao!

Vừa dắt chó đi dạo, lại còn tiết kiệm được tiền xe.

Quan trọng nhất là, ngầu vãi chưởng! "Tuần sau trông cậy cả vào mày đấy!" Lục Dã cười ha hả. "Gâu (O_o)??" *Tuy không biết anh đang cười cái gì, nhưng chắc chắn không phải chuyện tốt lành gì!* Bước ra từ suối nước nóng.

Arcanine lắc lắc bờm, bộ lông màu hổ phách hơi phát sáng dưới ánh trăng.

Lục Dã đặt tay lên bờm của nó, có chút cảm khái.

Mỗi lần các bé cưng tiến hóa.

Lục Dã đều có tâm trạng như một ông bố già.

Đương nhiên, tiến hóa là một bước nhảy vọt của sinh mệnh, càng là lựa chọn của chính Arcanine.

Điều Lục Dã có thể làm, cũng chỉ là chăm sóc tốt cho đám 'bé cưng' này. "Đi thôi" Lục Dã cười nói: "Đi ăn khuya!" "Gâu u~~" Arcanine ngẩng đầu hú dài, dáng vẻ khỏe khoắn, bờm tóc xào xạc trong gió đêm. … Đêm dần khuya, gió đầu đông mang theo sự sảng khoái.

Red và Yellow từ thị trấn trở về, trong tay Yellow còn cầm một con búp bê Clefairy. "Tiền bối Red tặng em đó." Yellow hai tay ôm

chặt búp bê Clefairy, mặt tươi cười nói. *Tình hình gì đây, Red cũng biết mua quà rồi á?!* "Ở chợ đêm có hoạt động thi đấu, đây là phần thưởng." Red giải thích.

Lục Dã sững người, không khỏi thầm mặc niệm cho các Huấn luyện viên tham gia trận đấu.

Bị người mạnh nhất hành cho ra bã, cũng coi như chết có ý nghĩa rồi!

Dù Red dùng Butterfree của Yellow.

Nhưng cảnh 'tàn sát' đẫm máu vẫn khiến các du khách vây xem ở chợ đêm phải kinh ngạc.

Trước khi bị nhận ra, hai người vội vàng chạy về quán trọ, kể lại cho thầy Lục những gì đã thấy.

Nhìn hai người mặt mày tươi cười, xứng đôi vừa lứa.

Thầy Lục hài lòng gật gù.

Là một trưởng nhóm, chuyện chung thân đại sự của các thành viên, tự nhiên cũng nằm trong phạm vi cân nhắc!

Bữa ăn khuya là sushi nắm, súp miso và trứng cuộn do bếp trưởng mà Blaine sắp xếp làm.

Ngồi trên hành lang, Yellow tò mò nhìn Arcanine to béo đang nằm trên sàn. "Nó tiến hóa trong trận đấu vừa rồi ạ, thầy Lục?" "Ừm." Lục Dã gật đầu, đưa miếng trứng cuộn cho Togepi trong lòng.

Togepi kính cẩn cúi chào một cái, đột nhiên đầu nặng chân nhẹ ngã xuống, đáng yêu đạp đạp đôi chân nhỏ.

Sylveon dùng dải lụa đỡ Togepi dậy, ánh mắt nhìn chằm chằm Lục Dã.

Chỉ thấy anh cảm khái nói: "Đúng là một trận chiến gian khổ." Red

đồng cảm sâu sắc gật đầu. "Chắc là… giống như lần đầu tôi gặp bộ ba Chim huyền thoại." Lục Dã sững sờ.

Bộ ba Chim huyền thoại?

Chim huyền thoại nào cơ?

Đánh một trận Nhà thi đấu, sao lại có thể liên quan đến Pokémon huyền thoại được?

Nhìn Arcanine đang ngấu nghiến nắm cơm, khóe miệng còn dính hạt cơm.

Ánh mắt Red trở nên sâu xa. *Nhờ ngọn lửa Cinnabar của Entei, được rèn luyện rồi tiến hóa.

Đây mới là mục đích thực sự của thầy Lục khi đến đảo Cinnabar sao?* Nhìn vẻ mặt đăm chiêu của Red, Lục Dã cũng không nỡ làm phiền cậu ta.

Ngồi giữa hai người, Lục Dã quay sang hỏi Yellow bên cạnh: "Hai người ngày mai mấy giờ về?" "Chuyến đi hai ngày một đêm, thì chiều mai bọn em về rồi ạ." Yellow nói: "Thầy Lục còn định ở lại một lúc ạ?" "Tôi cũng về vào ngày mai thôi." Lục Dã nghĩ một lúc rồi nói: "Thứ sáu còn phải đến trường đi dạy… cứ để Erika dạy thay mãi cũng không hay lắm." Tất nhiên, nếu có thể dạy thay thì tốt nhất là cứ dạy thay mãi.

Chủ yếu là muốn cưỡi Arcanine, đến trường làm màu một chút thôi.

Béo thì có béo thật, nhưng so với Husky, Alaskan béo cũng rất đáng yêu mà! (dõng dạc) Gió đêm dịu dàng, Arcanine ăn no xong, nằm trên đất bắt đầu ngáy.

Snorlax cũng để lộ bụng, lười biếng xoa xoa cái bụng bự của mình.

Blaine đến hành lang, nhìn thấy chồng đĩa cao ngất, lông mày giật giật.

Thu nhập nửa tháng này… chẳng lẽ tối nay đã bay hết rồi sao?

Sylveon như một quý cô, tao nhã ngồi trên sàn, dải lụa phe phẩy.

Lục Dã xoa xoa đôi tai dài của nó. "Ngày mai về nhà rồi, sắp được chạy bánh xe rồi nhé!" Sylveon khẽ hừ một tiếng.

Đôi mắt xanh biếc xinh đẹp, nhìn lên vầng trăng sáng trên đảo Cinnabar. … Ngày 24 tháng 11, thứ Ba.

Sau khi tạm biệt Red, Lục Dã lên phà trở về thành phố Saffron.

Tại cảng, Red nói: "Thầy Lục, lần sau lại đấu nhé!" Lục Dã gật đầu: "Lần sau nhất định!" *Đấu với Red á?

Trừ khi ngày nào đó Akin không đi tìm chết, hoặc Sylveon không còn tsundere nữa thì may ra!* Trong nhóm chat, vẫn là một không khí vui vẻ. 'Chuyên gia tiến hóa' Green, biết tin Arcanine đã tiến hóa, mắt sáng lên. "Có ảnh không, cho tôi xem với!" Thầy Lục đăng tải bức ảnh Arcanine đang ngủ ngon lành, Crystal có chút ngạc nhiên. "Cứ cảm thấy… so với các con Arcanine thông thường thì nó cường tráng hơn nhiều…" "Phương pháp huấn luyện khác nhau, cá thể Pokémon cũng sẽ có sự khác biệt." Brock gật gù: "Với tư cách là một tanker, đây là một thành quả khá xuất sắc rồi." Blue Oak đang ngắm nghía bức ảnh, đột nhiên nhận được cuộc gọi từ Red. "Sao thế?" "Tôi chuẩn bị quay về núi Silver rồi, cho tôi mượn con Charizard của cậu." "Không vấn đề." Blue Oak ngập ngừng.

Là người hiểu Blue Oak nhất, Red nói: "Cậu muốn hỏi, thực lực của thầy Lục à?" Blue Oak trầm giọng: "Cậu đã đấu với cậu ấy rồi?" "Chưa." Red tiếc nuối lắc đầu, "Nhưng cậu ấy đã thách đấu Nhà thi đấu Cinnabar, và chiến thắng ông Blaine." Blue Oak khẽ cau mày.

"Không chỉ vậy, tôi còn phát hiện ra bóng dáng của Entei trên đảo Cinnabar." Red nói: "Xem ra, ông Blaine đã mượn sức mạnh của Entei, nhưng vẫn thua trận…" "Vậy sao." Blue Oak khẽ gật đầu. *Với thực lực huấn luyện đó, chiến thắng Entei cũng không phải là chuyện không thể…* "Tóm lại!" Red gãi gãi điện thoại, một tay kéo thấp vành mũ đỏ. "Hôm nay đấu một trận không, cảm thấy hơi hưng phấn rồi đây!" "Hợp ý tôi." Blue Oak hừ lạnh, khóe miệng nhếch lên. … Về đến nhà, Lục Dã lười biếng ngáp một cái. "Gengar, lấy cho tôi lon Coca ~" "Ghos!" "Chặc ky đô y~" (Em cũng muốn ~) Nằm trên sofa.

Thầy Lục bắt đầu tổng kết thu hoạch của chuyến đi đảo Cinnabar này.

Nhìn chung, việc tiến hóa thành Arcanine khiến tâm trạng thầy Lục có chút vi diệu.

Mạnh thì có mạnh hơn… nhưng hiệu suất phá nhà cũng cao hơn! 「Tốc Độ Thần Sốc」 cộng với 「Quậy Phá」, hình ảnh đó quá đẹp, không khỏi khiến Lục Dã rùng mình một cái.

Ngoài ra, Đĩa Kỹ Thuật 「Phóng Đại Chữ Hỏa」 của Blaine, để ở nhà khó tránh khỏi có chút không an toàn.

Lục Dã định để đến phòng thực hành của trường rồi mới dùng.

Huy hiệu Cinnabar, chỉ có thể coi là quà tặng kèm.

Điều khiến thầy Lục bất đắc dĩ là… Ngọn Lửa Thần Thánh của Entei dường như có thể khiến tinh lực của Arcanine càng thêm dồi dào.

Chẳng lẽ… là vì nhìn thấy Arcanine trông rất giống mình, nên Entei nảy sinh một chút cảm giác thân thiết?

Cuối cùng, Lục Dã lắc đầu, vỗ vỗ mông Arcanine. "Đi, chúng ta ra sân chạy vài vòng!" "Gâu u~~(⊙o⊙*)" Ngày 25 tháng 11, thứ Tư.

Chuyến đi đảo Cinnabar, kết thúc một giai đoạn.

Thầy Lục lại trở về cuộc sống thường ngày cá mặn bình lặng.

Nhân dịp nghỉ lễ.

Lục Dã nằm trên sàn phòng ngủ, dựa vào bụng Arcanine, vừa tắm nắng vừa đọc sách.

Arcanine thân hình to lớn, bộ lông ấm áp màu đỏ, trong ngày đông dùng làm gối tựa đặc biệt thoải mái. "Gâu u~" Arcanine lim dim mắt ngáp một cái.

Cái ngáp lây sang Lục Dã, rồi lại lây sang Sylveon đang nằm trên người Lục Dã.

Nắng ấm mùa đông đặc biệt dễ chịu.

Ngay cả bộ lông trắng như tuyết của Sylveon, cũng được phủ lên một lớp ánh sáng.

Đọc chưa được mười phút, thầy Lục lại gấp sách lại.

Đưa tay véo má Sylveon, bên tai truyền đến tiếng 'bưi' phẫn nộ của cô bé. *Nhắc mới nhớ… mỗi ngày có cục tạ 25kg đè trên người, thể chất của mình chắc cũng sắp tiến hóa rồi nhỉ!* Bế Sylveon xuống.

Lục Dã chuẩn bị lên đường, đến Trường Huấn Luyện Viên.

Đĩa Kỹ Thuật 「Phóng Đại Chữ Hỏa」 của Blaine, gây cho thầy Lục một áp lực tâm lý cực mạnh.

Thay vì để Gengar lén lút huấn luyện.

Chi bằng tự mình dẫn Arcanine, đến phòng thực hành học trước, còn an toàn hơn.

Tất nhiên, luyện chiêu là giả, không để Arcanine ở nhà mới là thật.

Dựa vào việc huấn luyện, cũng có thể miễn cưỡng tiêu hao HP

của Arcanine… Dù sao hiệu trưởng cũng nói, thiết bị huấn luyện của trường có thể tùy tiện sử dụng.

Kể cả có nổ… chắc cũng không vấn đề gì lớn?

Mang theo PokéBall, thầy Lục đi bộ ra con đường ngoại ô.

Trong bụi cỏ rậm rạp có thể thấy bóng dáng của không ít Pokémon hoang dã.

Nhưng khi ánh sáng đỏ lóe lên, Arcanine ngẩng đầu hú dài, bốn phía im lặng như tờ.

Đặc tính 「Uy Hiếp」, có thể giảm rõ rệt tỷ lệ gặp địch trong tự nhiên.

Mấy cậu bé bắt côn trùng đứng bên bụi cỏ, đều khôn ngoan lựa chọn giả vờ không nhìn thấy. *Tuy tiết kiệm được không ít thời gian, nhưng không thể cướp tiền tiêu vặt từ bọn họ được nữa…* Lục Dã tiếc nuối lắc đầu, lật người leo lên lưng Arcanine, vỗ vỗ cái đầu xù lông của nó. "Đi thôi!

Đến Trường Huấn Luyện Viên!" "Gâu u~~" "Đi nhầm rồi, bên này mới đúng!" Arcanine là Pokémon huyền thoại của Kanto, thầy Lục cũng luôn có hảo cảm với nó.

Khi cưỡi Arcanine, gió rít bên tai, cây cối nhanh chóng lùi về phía sau.

Mười mấy phút sau, Trường Huấn Luyện Viên đã hiện ra trước mắt. … Giselle đang ôn lại nội dung bài giảng tuần trước của thầy Lục.

Trước mắt đột nhiên bụi bay mù mịt, một con Arcanine to lớn dừng lại trước mặt cô. "Thầy, thầy Lục!" Giselle lắp bắp, đột nhiên tức giận nói: "Trong trường không được phép cưỡi Pokémon!

Giáo viên cũng vậy!" "Đây chẳng phải là chưa vào cổng trường sao." Lục Dã cười ha hả, thu Arcanine vào Bóng Sang Trọng. "Cô Erika dạy thay thế nào?" "Không tốt bằng thầy dạy." "Toàn nói linh tinh sự thật." Lục Dã xua tay.

Giselle không nói nên lời. *Thầy rõ ràng là đang đắc ý mà!* "Tôi tìm em cũng có chuyện." Lục Dã nói: "Giải đấu giao lưu cuối năm, cần có học sinh tham chiến… nếu em có hứng thú, có thể bắt đầu chuẩn bị từ bây giờ." "Không phải còn có trận đấu của giáo viên sao?" Giselle chớp mắt. "Nếu thầy Lục tham gia… cũng phải chuẩn bị nghiêm túc chứ." "Chỉ là Little Cup thôi, không cần chuẩn bị." Lục Dã vẫy tay: "Gặp lại sau." Nhìn bóng lưng anh, mặt Giselle ửng đỏ, đột nhiên phản ứng lại. *Thầy Lục… vừa rồi có phải đã nói ra điều gì đó rất ghê gớm không?* … Đến văn phòng, Erika mặc bộ kimono màu xanh lá cây thường thấy, trên mặt là cặp kính gọng to, để mặt mộc chuẩn bị giáo án. "Thầy Lục." Erika có chút ngạc nhiên, "Hôm nay thầy không có tiết mà?" "Lần trước không phải cô dạy thay tôi sao." Lục Dã nói: "Hôm nay rảnh,正好 có thể bù lại." "Cái đó thì không cần đâu." Erika mỉm cười, "Tiết thực chiến của tiểu nữ… tôi sợ ngài sẽ để lại ám ảnh tâm lý cho đám trẻ đó." "Xem cô nói kìa, tôi có mất nhân tính đến thế sao." Lục Dã ho nhẹ một tiếng: "Nếu không cần… vậy tôi đi huấn luyện nhé?" Erika khẽ gật đầu, đột nhiên nghĩ đến việc thầy Lục đang thu thập Huy hiệu Nhà thi đấu.

Lần trước ở Thượng Hải, Erika đã thua Lục Dã trong một trận đấu giao hữu.

Nếu thầy Lục ngại mở lời… *Erika thầm nghĩ, hay là đợi đến thời điểm thích hợp, tặng luôn Huy hiệu cho thầy Lục vậy.* … Trường Huấn Luyện Viên, phòng thực hành.

Ông lão phụ trách trông coi thiết bị huấn luyện, nghe tiếng nổ trong phòng, lòng có chút kinh hãi.

Tuy là thiết bị vừa mới thay, nhưng luyện tập kiểu này… thật sự không có vấn đề gì sao!

Chương 205

Như nghĩ đến một ký ức không mấy tốt đẹp.

Ông lão run rẩy mở màn hình giám sát trong phòng thực hành.

Một Huấn luyện viên tuấn tú đứng bên sân, trong lòng ôm một con Togepi, vẻ mặt nghiêm trọng nhìn vào sân đấu.

Một con Arcanine to béo, nhe nanh, nước miếng trong veo chảy ra, trong miệng tụ tập ngọn lửa hung hãn!

Sắc mặt ông lão biến đổi.

Đây là Arcanine, chết tiệt, sao lại có chút quen mắt? *Con Growlithe lần trước phá sập phòng, tiến hóa xong lại quay lại báo hại nữa à?* ẦM!!

Ngọn lửa màu cam vàng hình chữ Đại, từ miệng Arcanine gầm lên, gào thét về phía bia tập chiêu.

Nếu chỉ là huấn luyện, thì không có vấn đề gì… Ngay khi ông lão thở phào nhẹ nhõm.

Tiếng nổ vang lên, khiến ông giật mình suýt rơi cả kính lão.

Phóng Đại Chữ Hỏa… trượt? *Khoảng cách gần như vậy, mà chiêu của cậu cũng có thể hụt?* Lục Dã cũng như sững sờ, dùng giọng điệu không tin nổi nói: "Lại, làm lại lần nữa?" "Gâu!" Arcanine tự tin ngẩng đầu hú dài. *Lần này, tuyệt đối không thể trượt!* ẦM!!

Phóng Đại Chữ Hỏa lại nổ tung, lần này là nổ vào tường, cả phòng thực hành khẽ rung lên.

Liên tục hai lần Phóng Đại Chữ Hỏa hụt, thầy Lục cũng nổi nóng. *Hôm nay tôi còn cố tình mang cả Togepi theo cơ mà, sao vận may có

thể tệ đến thế này!* "Lần cuối cùng!" Lục Dã cay cú nói: "Arcanine, sử dụng Phóng Đại Chữ Hỏa!" "Gâu u~~" Arcanine ngẩng trời hú dài, ngọn lửa bùng lên, uy lực quả thực có chút kinh người.

Chỉ trong một buổi chiều, Phóng Đại Chữ Hỏa đã có hình có dạng.

Điều này không khỏi khiến thầy Lục, lại một lần nữa tự khen ngợi thiên phú huấn luyện của mình.

Chỉ là quỹ đạo này… lệch có hơi quá đáng rồi không!

Phóng Đại Chữ Hỏa nhắm về phía trước, không phải bia tập chiêu, mà là lệch lên trời.

Ông lão trợn tròn mắt.

Ngọn lửa gào thét về phía trần nhà.

Trong tiếng tường vỡ rơi lả tả.

Một chùm nắng, từ trần nhà chiếu xuống. "Gâu gâu ~~tút (` 0´) tút" Arcanine uy phong lẫm liệt, vẫy vẫy bờm tóc phiêu dật, nhe răng cười một cái. *Đúng là bản đại gia có khác!

Tiến độ một buổi chiều, đã sắp bằng tiền bối Gengar nửa tiếng rồi!* Ánh nắng chiếu xuống, thầy Lục đứng trong ánh nắng, vẻ mặt có chút phức tạp.

Nhà mình không nổ… mà ngược lại là trường học lại nổ thêm lần nữa? *Thôi kệ, bạn chết chứ tôi không chết…* Khoan đã.

Thầy Lục lắc đầu, mặt mày kỳ quái. *Tôi thật sự chỉ đến để luyện chiêu thôi mà!

Tôi cũng không ngờ, Phóng Đại Chữ Hỏa có thể hụt liên tiếp ba phát, đường đạn còn có thể lệch một cách vô lý như vậy!* … Nghe thấy động tĩnh, hiệu trưởng Dervish vội vàng chạy tới, có chút xấu hổ lau trán.

Chưa đến một tuần, sao lại nổ nữa rồi?

Nhà thiết kế lần trước mời đến, có phải hơi không đáng tin cậy rồi không! "Cậu không sao chứ, thầy Lục." Hiệu trưởng Dervish quan tâm hỏi.

Lục Dã: "Bị thương thì không đến nỗi…" "Không bị thương là tốt rồi." Hiệu trưởng Dervish thở phào nhẹ nhõm. "Chỗ này tôi sẽ nhanh chóng tìm đội thi công đến… cậu cứ dùng các thiết bị khác trước đi!" "Để tôi đền một ít đi, hiệu trưởng." Lục Dã cảm thấy lương tâm mình bị cắn rứt. "Sao có thể chứ, lần trước không phải đã nói với cậu rồi sao." Hiệu trưởng Dervish cười cười: "Giá trị giáo dục mà cậu mang lại trong các bài giảng, còn cao hơn những vật ngoài thân này nhiều, phải không?" Lục Dã sững người, có chút cảm động, gật đầu nói: "Để tôi gọi đội thi công cho, hiệu trưởng, tôi có thẻ VIP!" "Ồ?

Vậy sao, thế thì làm phiền cậu rồi!" … Một buổi chiều, chiêu 「Phóng Đại Chữ Hỏa」 của Arcanine đã ra dáng ra hình.

Mặc dù trong các trận đấu hạn chế, thầy Lục chắc chắn sẽ chọn 「Phun Lửa」 có tỷ lệ trúng cao hơn.

Nhưng so với việc Gengar lén lút dạy học, Lục Dã cảm thấy tự mình ra tay sẽ ổn thỏa hơn. *Pha này, thầy Lục ở tầng thứ năm!* Hoàng hôn buông xuống, một đàn Pidgey bay qua bầu trời chiều.

Lục Dã bắt tay với đội trưởng đội trang trí Kanto.

Sau khi tạm biệt, anh càng kiên định hơn với quyết tâm tham gia giải đấu giao lưu.

Chỉ riêng ân tình của hiệu trưởng… cũng phải trả lại!

Trở về văn phòng, Lục Dã xem xét nhiệm vụ giảng dạy, chìm vào suy tư. "Học sinh tham gia, cần ba người à… đi đâu tìm mấy con mèo này bây giờ…" Ngay khi Lục Dã đang suy nghĩ.

Một học sinh có "kiểu tóc rất giống dân chơi bài", vội vàng đẩy cửa văn phòng. "Thầy, thầy Lục!" Cậu học sinh khàn giọng nói: "Tiền bối Giselle, đang đánh nhau với học sinh trường khác ở cổng!" "Cứ từ từ nói." Lục Dã nói. "Có một tên tự xưng là đến từ Alola, cứ nhất quyết thách đấu từng học sinh khoa huấn luyện của chúng ta." "Tiền bối Giselle, cũng sắp thua cậu ta rồi!" Lục Dã khẽ sững người: "Trông như thế nào?" "Tóc vàng, kiểu tóc hơi trẻ trâu, quan trọng là mặt mày cứ vênh váo, thật khiến người ta tức điên!" Nghe miêu tả của cậu học sinh, thầy Lục suy nghĩ một lát. *Nghe miêu tả này… sao quen thế nhỉ?* Dưới sự dẫn dắt của cậu học sinh 'Vua Đấu Bài'.

Lục Dã vội vàng chạy đến cổng trường, một con Lycanroc dạng Ban Đêm, hai mắt đỏ rực, ánh mắt khinh miệt.

Mắt thầy Lục sáng lên.

Mấy con mèo để dự thi… đây chẳng phải là tự đến nộp mạng rồi sao!

Trên quảng trường bên ngoài giáo môn, bụi đất bay mù mịt.

Giselle nghiến chặt răng, không cam lòng nhìn thiếu niên tóc vàng trước mắt. "Cubone của cậu đã bị thương rồi." Thiếu niên nói giọng thờ ơ, nhưng ánh mắt lại luôn dừng ở vết thương của Cubone. "Bây giờ đi cứu chữa vẫn còn kịp." Giselle cắn chặt môi dưới, đang định nhận thua thì. "Ca la!" Cubone run rẩy chống người dậy từ mặt đất, phẫn nộ nhìn người đàn ông trước mặt. "Vẫn muốn tiếp tục chiến đấu sao?" Thiếu niên tóc vàng hơi sững sờ, ánh mắt dần trở nên lạnh băng. "Xin lỗi, vì để trở nên mạnh mẽ hơn, đây cũng là chuyện không thể tránh khỏi." "Gào!" Thiếu niên tóc vàng giơ tay lên, con Lycanroc với đôi mắt đỏ ngầu ngửa mặt lên trời hú dài, trước người ngưng tụ những khối đá sắc bén. "Lở Đá!" Thiếu niên tóc vàng dứt khoát vung tay xuống.

Những khối đá lao nhanh về phía Cubone, một khi trúng đích, thậm chí có thể gây ra vết thương chí mạng cho nó. "Tôi nhận thua!" Mặc dù Giselle đã buột miệng nói ra, nhưng đã quá muộn.

Cô trơ mắt nhìn những khối đá ầm ầm rơi xuống, cảm thấy một trận ngạt thở. "Cubone!!" Bụi đất bay mù mịt, một bóng hình trắng như tuyết lướt qua như tia chớp, kéo cô bé ra khỏi phạm vi của chiêu Lở Đá. "Bưi~" Sylveon đặt Cubone đang hôn mê xuống, ưu nhã lắc lắc chiếc nơ bướm trên cổ. "May quá, đến kịp rồi." Lục Dã thở phào nhẹ nhõm, nhìn quanh nói. "Không có ai khác bị thương chứ?" Mọi người đều lắc đầu.

Nhìn tình hình tại hiện trường, Lục Dã đã hiểu đại khái cục diện.

Vỗ vai Giselle, Lục Dã an ủi: "Được rồi, kỹ năng không bằng người thì đành chịu, không sao đâu." Do Lục Dã xen vào giữa chừng, đã tránh được việc Cubone bị trọng thương.

Nhưng theo quy tắc, Giselle cũng đã thua trận đấu Pokémon này. "Thầy, em..." Hốc mắt Giselle hơi đỏ, ngập ngừng.

Câu 'Em làm thầy mất mặt rồi' còn chưa kịp nói ra.

Thiếu niên tóc vàng với một chỏm tóc mái trước trán, đến từ Alola, Gladion, lạnh lùng nói: "Mạo hiểm để Pokémon bị thương nặng mà vẫn muốn tiếp tục chiến đấu...

đó là biểu hiện của sự vô trách nhiệm đối với Pokémon." "Với tư cách là một Huấn luyện viên, cậu có chút không đủ năng lực." Lời của Gladion tuy không sai, nhưng giọng điệu lại có chút chói tai.

Thiếu niên ngoài lạnh trong nóng này thực ra rất dịu dàng với Pokémon.

Chỉ là để trở nên mạnh hơn, thỉnh thoảng cậu ta sẽ dùng những biện pháp cực đoan.

Lục Dã nhớ lại tính cách của Gladion, khoanh tay trước ngực.

Hay thật... lại thêm một tên tsundere tóc vàng nữa. "Tôi..." Giselle muốn biện minh điều gì đó.

Nhưng sự do dự trong trận đấu vừa rồi quả thực có chút chưa chín chắn.

Cuối cùng, Giselle chán nản cúi đầu.

Gladion thu hồi Lycanroc vào PokéBall, nhìn thẳng về phía Lục Dã. "Anh là thầy dạy thực chiến của họ?" "Chính xác hơn là lớp mô phỏng thực chiến." Lục Dã gật đầu, như muốn xem Gladion định làm gì tiếp theo. "Vậy sao..." Gladion như đang chìm vào suy tư, tư thế có chút diễn sâu vuốt tóc mái trước trán.

Để trở nên mạnh hơn... mình phải đấu với những người mạnh hơn nữa! "Vị thầy này... hãy đấu với tôi một trận!" Các học sinh xung quanh đều sững sờ. "Tên này...

điên rồi à?" "Thầy Lục chắc cũng không đời nào đồng ý đâu nhỉ!" Trong đám đông, một fan cứng có kiểu tóc rất hợp để chơi bài, vẻ mặt kỳ quái.

Với tính cách của thầy Lục, thầy ấy thật sự có khả năng chơi không giống người thường đâu!

Gladion dù sao cũng là đối thủ của Satoshi ở Alola.

Cậu ta hiện tại chỉ khoảng 14 tuổi, tuy chưa có Vòng Z, nhưng thực lực vẫn rất đáng gờm.

Lục Dã xoa cằm.

Tuy là một mầm non tốt, nhưng tính tình vẫn cần phải uốn nắn lại một chút. "Cậu vẫn chưa đủ tư cách." Lục Dã lắc đầu nói.

Ánh mắt Gladion lạnh đi. "Tôi đã đánh thắng tất cả mọi người ở

đây một lượt rồi!" Thầy Lục sững sờ, nhìn đám học sinh đang run rẩy sau lưng mình.

Các cậu cũng gà quá rồi đấy!

Xem ra thầy Erika ngày thường quá nuông chiều các cậu rồi!

Phải để Gengar đến huấn luyện đám học sinh này mới được.

Lục Dã thầm nghĩ. "Phải làm thế nào thì anh mới chịu đấu?" Gladion hỏi.

Lục Dã: "Rất đơn giản, cậu thắng Giselle thêm một trận nữa là được." Các học sinh có mặt đều đột ngột ngẩng đầu.

Thắng tiền bối Giselle thêm một trận nữa?

Cậu không thấy Cubone đã thua thảm thế nào rồi sao!

Đấu thêm trận nữa, khả năng cao cũng là biếu không thôi!

Ánh mắt của Giselle cũng lộ ra vẻ bối rối.

Chẳng lẽ... thầy Lục có kế hoạch gì khác?

Gladion liếc nhìn Giselle, rồi quay sang Lục Dã: "Thắng cô ấy thêm một trận, anh sẽ đấu với tôi?" Con Sylveon kia thực lực... rất mạnh, mạnh đến mức Gladion cảm thấy hơi run rẩy.

Nhưng đó là sự run rẩy vì phấn khích khi gặp đối thủ mạnh.

Dù có thua, đấu với kẻ mạnh chắc chắn sẽ thu hoạch được rất nhiều! "Đương nhiên." Lục Dã cười cười, vỗ vai Giselle. "Đi thôi, trước tiên chữa thương cho Cubone đã." Giờ giải lao, quảng trường ngày càng đông học sinh vây quanh.

Chương 206

Xa xa, thầy Maya và Erika nghe tin chạy đến, đứng ở vòng ngoài đám đông. "Không ngăn lại sao?" Maya lo lắng nói.

Erika nhẹ nhàng lắc đầu. "既然 thầy Lục đã nói vậy, chứng tỏ thầy ấy có đủ tự tin." Bất kể là phát hiện ra lỗ hổng chiến thuật, hay sơ hở trong chiêu thức.

Chỉ cần thầy Lục chỉ điểm cho Giselle một chút, không phải là không có khả năng lật kèo.

Quan trọng hơn là... thầy Lục được mệnh danh là 'Chiến thuật gia'.

Có thầy ấy ở đó, cục diện chắc chắn sẽ nhanh chóng ổn định lại. ... "Con Lycanroc đó giỏi cận chiến và phản đòn, vì vậy giữ khoảng cách là lựa chọn tốt nhất." Lục Dã nói: "Ngoài ra, nhớ tận dụng chiêu Côn Xương Boomerang của Cubone, cố gắng sử dụng các chiêu thức tầm xa..." Nghe thầy Lục giảng giải, Giselle càng lúc càng kinh ngạc.

Đây là... những gì thầy Lục đã quan sát được chỉ trong vài phút ngắn ngủi vừa rồi sao?

Tầm nhìn này, ngay cả thầy Erika cũng chưa chắc có được. "Cubone của cậu không phải biết chiêu Bảo Vệ sao." Lục Dã liếc mắt một cái, "Bảo Vệ không Bảo Vệ Bảo Vệ, nhìn là biết trong lớp cậu không hề nghiêm túc nghe giảng!" Thầy mới dạy có một buổi thôi mà!

Giselle thầm吐槽 trong lòng, nuốt nước bọt.

Không chừng... thật sự có thể thắng!

Giselle lấy ra PokéBall, ánh sáng trắng lóe lên, hiện ra hình dáng của Cubone.

Dù đầy vết thương, ánh mắt nó vẫn kiên định. "Ca la!" Cubone thở

hổn hển, vung vẩy chiếc Xương Dày, như muốn chứng minh điều gì đó.

Hốc mắt Giselle đỏ lên, ánh mắt dần trở nên kiên định. "Tóm lại... hãy tin tưởng vào Pokémon của cậu." Lục Dã cười nói: "Nó sẽ đáp lại cậu." Giselle nhẹ nhàng gật đầu, bỗng thấy Lục Dã đưa qua một khối màu đỏ. "Đây là gì?" Giselle sững sờ. "Làm từ quả Cheri và quả Sitrus, có thể hồi HP." Lục Dã do dự một lúc, bổ sung: "Gengar không thích ăn loại này lắm." "Ghos~" Gengar lười biếng xua tay.

Cậu đây khinh nhé!

Cubone nhìn chằm chằm vào khối màu đỏ, mắt tròn xoe, khóe miệng không kìm được chảy nước miếng. "Ca la! (¯ ¯)" "Khối Năng Lượng cũng có thể thúc đẩy hoạt tính cơ thể của Pokémon, cũng có lợi..." Lục Dã đang nghĩ.

Cubone nuốt chửng khối màu đỏ, trên người tỏa ra ánh sáng trắng chói lòa!

Thầy Lục & Giselle: ??? "Vãi chưởng, chuyện gì vậy!" Các học sinh vây xem đều ngây người.

Thầy Lục kéo tiền bối Giselle qua, chỉ điểm vài câu mà Cubone đã tiến hóa rồi?

Còn có trò này nữa sao!?

Đám đông xôn xao, ánh mắt các học sinh lộ vẻ không thể tin nổi. "Cubone thật sự tiến hóa rồi!" "Trận này có hy vọng rồi!" Thầy Maya mở to mắt.

Chưa từng nghe nói có tiền lệ chỉ cần chỉ điểm là có thể khiến Pokémon tiến hóa!

Với vẻ nghi hoặc, Maya nhìn về phía Erika, chỉ thấy cô mỉm cười giải thích: "Đó là hiệu quả của Khối Năng Lượng." "Thực lực huấn

luyện của thầy Lục cũng là hàng đầu thế giới." "Huống chi..." Erika nhìn Marowak, cảm khái nói: "Đứa trẻ đó, cũng không muốn thua trận đấu này." Thầy Lục ngơ ngác.

Chỉ là hồi HP thôi mà... thế này cũng tiến hóa được sao!

Chẳng lẽ... là do thuốc quá mạnh?!

Sau khi tiến hóa nhờ nấu ăn, thầy Lục lại một lần nữa đạt được thành tựu kỳ lạ!

Marowak sau khi tiến hóa, xoay tròn cây gậy xương to, ánh mắt tràn đầy chiến ý.

Gladion nhíu mày.

Là do người đàn ông đó... mang lại ảnh hưởng.

Sự tăng cường thực lực này, thật sự có chút đáng ghen tị.

Gladion lắc đầu, nắm chặt tay.

Dù đã tiến hóa, thắng bại vẫn chưa rõ ràng! "Lycanroc, Lở Đá!" Gladion hét lên.

Những khối đá bắn ra nhanh chóng, va vào rào chắn màu xanh lá đang sáng lên của Marowak.

Tận dụng phòng thủ phản kích của 'Bảo Vệ', Marowak lập tức ném ra chiếc 'Côn Xương Boomerang' đang xoay tròn, 'cốp' một tiếng đập vào đầu gối của Lycanroc. "Gào!" Lycanroc mắt đỏ ngầu, chật vật quỳ một gối xuống đất.

Không được, khoảng cách này vẫn chưa thể sử dụng Phản Đòn!

Gladion nghiến răng: "Lao lên, dùng Gặm Nát!" "Bảo Vệ!" Giselle hét lớn. 'Bảo Vệ' của Marowak lại sáng lên, chiêu Gặm Nát vang lên tiếng răng nghiến ken két.

Các học sinh vây xem reo hò, nhưng Gladion lại biến sắc.

Lối đánh này... hoàn toàn khác với lúc nãy!

Chỉ nhờ sự chỉ điểm của người đàn ông đó thôi sao?

Làm sao có thể!

Điều này giống như... chiến thuật của mình hoàn toàn bị đọc vị!

Tâm trí rối bời, Gladion hiếm khi mắc lỗi trong chỉ huy, bị Giselle nhanh chóng nắm bắt được.

Giữa sự nín thở của các học sinh.

Sau vài hiệp, Lycanroc dạng Dạ Kêu ầm ầm ngã xuống!

Trên sân đấu im phăng phắc.

Các học sinh vẫn chưa thể phản ứng kịp.

Con Lycanroc vừa rồi càn quét cả sân... cứ thế bị đánh bại ư?

Là do thực lực thật sự của tiền bối Giselle vốn đã như vậy?

Không đúng, vừa rồi tiền bối Giselle suýt nữa bị đánh cho khóc rồi!

Mọi người nuốt nước bọt.

Lần lượt nhìn về phía thầy Lục đang khoanh tay đứng bên sân, vẻ mặt điềm tĩnh.

Thầy Lục... màn dạy học tại chỗ này cũng ngầu quá đi chứ!

Gladion hít sâu một hơi, ngón tay vẫn còn hơi run.

Không ngờ... thật sự lại thua dưới tay bại tướng của mình.

Người đàn ông này, thật sự có thực lực nhìn thấu mọi ý đồ của mình sao?

Gladion ngẩng đầu, vuốt tóc mái trước trán.

Như thể đã đưa ra một quyết định nào đó, ánh mắt dần trở nên kiên định.

Bên kia.

Giselle reo hò nhảy cẫng lên, ôm chầm lấy Marowak của mình, xoay mấy vòng.

Không chỉ tiến hóa mà còn chiến thắng đối thủ.

Tất cả những điều này, đều nhờ sự chỉ đạo của thầy Lục...

Giselle lén nhìn thầy Lục, má nóng bừng, gật đầu như đã hạ quyết tâm.

Kể cả là vì thầy Lục.

Cuộc thi giao hữu năm nay, mình nhất định phải giành chiến thắng! "Được rồi, tất cả về lớp học đi!" Lục Dã gọi các học sinh giải tán.

Nhưng sau khi chứng kiến màn dạy học tại chỗ của thầy Lục, các học sinh chỉ mong thầy Lục mở ngay một lớp thực chiến.

Erika chậm rãi bước đến bên cạnh Lục Dã, ghé vào tai anh nói: "Xem ra, số người đăng ký lớp của em lại sắp giảm đi vài phần rồi." "Cũng không đến mức đó đâu." Mở lớp mới cũng đâu có tiền thưởng...

Lục Dã ho nhẹ một tiếng, nhìn Gladion đang có vẻ mặt rối rắm.

Tiếp theo, đến lượt xử lý cậu nhóc này.

Erika vén tóc ngắn ra sau tai, nghiêm túc nói: "Người gây rối vô cớ, nhà trường có quyền giao cho cảnh sát xử lý...

Mời cậu, giải thích rõ lai lịch của mình đi." Gladion nhìn hai người họ.

Như thể đã hạ quyết tâm, cậu nghiến răng nói: "Vì một lý do nào đó... tôi cần thực lực mạnh hơn, đến Kanto rèn luyện chính là mục đích chuyến đi này của tôi." "Vậy thì cậu đi thách đấu Nhà thi đấu đi, đến Trường Huấn Luyện Viên làm gì." Lục Dã ngớ người nói.

Gladion im lặng một lúc, nhìn Erika đang đứng cạnh Lục Dã. "Xin lỗi." Erika phản ứng lại, áy náy cười nói: "Dạo này bận dạy bù, quả thật không có thời gian đến Nhà thi đấu..." Thầy Lục ngẩng đầu nhìn trời.

Lớp dạy bù của Erika là do mình đi tranh đảo Cinnabar...

Hóa ra cuối cùng, cái nồi này vẫn phải đổ lên đầu mình! "Thách đấu Nhà thi đấu, cũng không sao cả." Gladion nhìn Lục Dã, ánh mắt rực cháy: "Tôi chỉ muốn biết... có thể chuyển vào lớp của thầy không." Ở Lục Dã, Gladion tìm thấy khả năng trở nên mạnh hơn.

Vì mẹ, vì em gái, vì người cha đã xa cách nhiều năm...

Gladion cần một sức mạnh lớn hơn để hoàn thành tâm nguyện của mình.

Và bây giờ, gia nhập Trường Huấn Luyện Viên chính là một cơ hội tuyệt vời!

Lục Dã: "Tôi từ chối." Gladion: "Hả?" Tuy có ý định để Gladion làm công cụ cho mình.

Nhưng cậu nói chuyển trường là chuyển trường à, tôi mất mặt lắm sao? "Tôi có thể bưng trà rót nước cho thầy, chỉ cần có thể mạnh lên, làm gì cũng được!" Gladion có chút sốt ruột nói.

Lục Dã thầm nghĩ.

Nếu tôi hỏi xin số liên lạc của em gái cậu, chắc cậu cũng không nỡ cho tôi đâu... "Cậu đến đồn cảnh sát làm bản tường trình trước đi, tôi sẽ xem xét việc cho cậu chuyển trường sau." Lục Dã nói.

Sắc mặt của anh trai vợ tương lai thoáng chốc trở nên kỳ lạ.

Chỉ cần có thể bái nhập môn hạ của thầy ấy...

Nghĩ đến con Marowak đã tiến hóa, và Giselle thực lực tăng vọt.

Gladion hít sâu một hơi, nghiến răng nói: "Không vấn đề!

Tôi đi tự thú trước, sẽ quay lại ngay!" ...

Chương 207

Lục Dã nói muốn đưa Gladion đi gặp Jenny, thực ra cũng chỉ là nói đùa.

Dù sao đứa trẻ này cũng không có ác ý gì, chỉ là thủ đoạn hơi cực đoan một chút.

Anh để thầy Maya đưa cậu ta đi làm thủ tục nhập học liên quan trước.

Như thể đoán ra điều gì đó, Erika hỏi: "Thầy định để cậu ấy làm ứng cử viên cho cuộc thi giao hữu sao?" "Mỗi giáo viên có thể dẫn theo ba học sinh tham gia." Lục Dã nói: "Nếu hòa hợp được, đây sẽ là một trong những lựa chọn của tôi." "Nhưng đứa trẻ này, có phải quá cố chấp không?" Erika nghiêng đầu: "Ở độ tuổi này, lại khao khát thắng thua chứ không phải khám phá thế giới... dường như đây không phải là một điều tốt." Lục Dã khoanh tay, nhìn theo bóng lưng xa dần của Gladion.

Vì Lusamine và Lillie, Gladion đã gánh vác rất nhiều.

Chỉ có không ngừng trở nên mạnh mẽ, mới có thể bảo vệ những gì mình trân trọng. "Theo như tôi hiểu về cậu ấy..." Lục Dã mỉm cười nói: "Cậu ấy là một đứa trẻ rất kiên cường." "Rõ ràng là lần đầu gặp mặt." Erika vén tóc ngắn, trêu chọc: "Lời này của thầy, nghe cứ như là cha của cậu ấy vậy." Lục Dã hơi sững sờ. "Tôi đâu có già đến thế chứ..." "Ý tôi là, tâm thái." Erika cười nói: "Cứ cảm thấy, thầy Lục đang sống một cuộc sống rất dưỡng lão ấy nhỉ." "Bởi vì Pokémon tự mình huấn luyện, ngoài việc thỉnh thoảng phá nhà ra thì đều rất khiến tôi yên tâm..." Erika chớp chớp mắt, tỏ ra có chút mờ mịt.

Pokémon tự mình huấn luyện?

Chẳng lẽ đây là lý do thầy Lục mạnh đến vậy sao?

Chào tạm biệt Erika, Lục Dã tìm thấy Gladion, sắp xếp nhiệm vụ học tập tiếp theo cho cậu ta. "Thật sự, được không ạ?" Gladion vẫn còn chút nghi vấn: "Có thể theo học thầy sao?" "Dù sao tôi cũng chỉ dạy một số chiến thuật cơ bản." Lục Dã nói: "Trong một tháng cho đến cuối kỳ, cậu có thể theo học tôi, học được bao nhiêu thì tùy vào cậu thôi." Gladion cười nói: "Không vấn đề." Nhìn nụ cười sảng khoái hiếm có của thiếu niên tóc vàng.

Lục Dã đặt tay lên vai cậu, vỗ mạnh mấy cái. "Tôi đi trước đây, buổi học sau gặp lại!" Gladion đột nhiên sững người.

Bờ vai vẫn còn hơi ấm, nhìn bóng lưng Lục Dã, Gladion nhất thời có chút hoảng hốt.

Ký ức về thời thơ ấu chợt ùa về.

Gladion lắc đầu, nhìn chằm chằm vào lịch trình trước mắt, chìm vào suy tư.

Cuộc thi giao hữu cuối năm sao...

Thầy Lục, em sẽ không làm thầy thất vọng!

Ngày 26 tháng 11, thứ năm.

Quý công tử đến từ Alola, Gladion, đã làm xong thủ tục nhập học và báo cho thầy Lục một tiếng. "Ừm... thế cậu ở đâu?" Lục Dã hỏi. "Cháu thuê nhà ở thành phố Celadon, cách trường không xa." Gladion đáp. "Chăm chỉ huấn luyện, có gì không hiểu có thể hỏi thầy Erika, tôi rất coi trọng cậu đấy." Một mình đến Kanto du lịch, trong lòng Gladion lúc này dâng lên một luồng hơi ấm. "Không vấn đề." Gladion trầm giọng nói.

Ý của thầy Lục, có lẽ là những vấn đề đơn giản thì không cần phải làm phiền thầy.

Đây là sự tin tưởng vào năng lực của mình, mình tự nhiên cũng không thể để thầy thất vọng!

Tắt điện thoại, Lục Dã thầm nghĩ.

Tính cả Giselle, ba học sinh tham gia cuộc thi cũng sắp đủ rồi.

Với thực lực của Gladion... giành chiến thắng cho học viện Celadon, vấn đề không lớn.

Như vậy, cũng coi như không phụ lòng tốt của hiệu trưởng Dervish.

Dựa lưng vào đầu giường, thầy Lục hài lòng gật đầu, liếc sang bên cạnh. "Gâu~" Nằm sấp trên thảm phòng ngủ, Arcanine lông xù, vẻ mặt đáng yêu thè lưỡi.

Đương nhiên, đây chỉ là vẻ bề ngoài.

Nửa đêm hôm qua, con ngáo sung sức này đã hú đến tận bốn giờ sáng.

Lục Dã nghi ngờ, nếu không phải Gengar đi huấn luyện về cho Arcanine một phát Thôi Miên, tên này chắc chắn sẽ thức trắng đêm.

May mà hôm nay được nghỉ, ánh nắng buổi trưa lười biếng chiếu vào phòng.

Lục Dã vén chăn lên, một quả trứng hình bầu dục đang lăn qua lăn lại.

Togepi vui vẻ duỗi chân tay ra: "Chaki puri~!" Bị phát hiện rồi! "Chơi trốn tìm thì đi chơi với Arcanine đi." Lục Dã mang quầng thâm mắt, vỗ nhẹ đầu Togepi. "Ba còn phải ngủ bù một giấc nữa." "Puri!" Togepi phồng má, nhưng vẫn ngoan ngoãn đứng dậy.

Hai tay bám vào mép giường, cẩn thận thò chân xuống sàn.

Đối với Togepi, khoảng cách này thực sự quá cao. "Chaki puri..."

Cuộc sống không dễ dàng, Togepi thở dài. "Puri?" Bỗng nhiên, Togepi cảm thấy mình đang bay lên.

Quay đầu lại, Lục Dã đang ôm nó. "Nói trước nhé, chỉ chơi nửa tiếng thôi." Lục Dã bất đắc dĩ nói. "Chaki puri~" (Vâng ạ~!) Ánh sáng xanh nhạt lóe lên ở đầu ngón tay Togepi.

Sắc mặt Lục Dã thay đổi.

Anh bỗng ngửi thấy một mùi hương hoa thơm ngát.

Cùng với luồng ánh sáng xanh tràn vào cơ thể, sự mệt mỏi trên người cũng giảm đi không ít. 「Vẫy Ngón · Liệu Pháp Mùi Hương」 Hôm nay không quay ra chiêu 'Đập Đá' nào, khiến thầy Lục thở phào nhẹ nhõm.

Có lẽ ở một mức độ nào đó, ý muốn của bản thân Pokémon cũng sẽ ảnh hưởng đến việc thi triển 「Vẫy Ngón」.

Cái gọi là 'tâm ý' trong Sword Art Online, không chừng trong thế giới Pokémon cũng có sự tồn tại tương tự.

Hiểu lầm Togepi rồi, thầy Lục áy náy mỉm cười: "Cảm ơn nhóc nhé." "Chaki puri~ (๑•.•๑)" Trong bể nước.

Squirtle đang ngâm mình trong dung dịch màu xanh lam, nhắm mắt dưỡng thần.

Trên lý thuyết, thêm Nước Thần Bí và bột Đá Nước...

đây cũng là 'liệu pháp tắm thuốc' trị giá mấy triệu rồi.

Squirtle với phong cách tu tiên, lúc này đang lĩnh ngộ 「Sóng Hắc Ám」 nhận được từ Karen lần trước.

Mọi vật đều có Aura, Aura khác nhau tạo nên các chiêu thức Aura hệ khác nhau.

Nhưng bản thân Aura không hệ lại có thể dung nạp dao động của

các hệ khác.

Ví dụ như, kết hợp Sóng Hắc Ám và Bom Aura.

Nghĩ vậy, trong mắt Squirtle lóe lên một tia sáng.

Chủ công, chẳng lẽ là muốn mình lĩnh ngộ cái này! "Zeni!" Nếu thầy Lục hiểu được tiếng Pokémon, lúc này chắc đã ngạt thở.

Mẹ kiếp, mày còn muốn lĩnh ngộ Sát Ý Aura Punch à?!

Nhưng thầy Lục bất đồng ngôn ngữ, liếc nhìn Squirtle đang nhắm mắt minh tưởng, mỉm cười vui mừng.

Xem ra... nhà có thêm Togepi, các bậc tiền bối cũng đã trưởng thành ít nhiều rồi! ...

Thời gian gần trưa, lát nữa Gengar phải đi hẹn hò với Sabrina.

Không phải... lát nữa phải đến nhà thi đấu Saffron làm thêm.

Thầy Lục chuẩn bị bữa trưa cho các bé, tiện thể làm thức ăn cho chó mới.

Đây là loại đặc chế cho Arcanine.

Sau khi tiến hóa, Arcanine ăn nhiều gấp đôi, bát thức ăn ngày nào cũng được liếm sạch bong.

Lục Dã chuẩn bị 「Quả Ganlon」 tăng cường phòng ngự, 「Quả Apicot」 tăng phòng thủ đặc biệt.

Thêm mật ong, một phần thức ăn cho chó chua chua ngọt ngọt đã hoàn thành.

Thành phẩm bày ra trước mắt.

Thầy Lục vô thức đưa tay ra, rồi bỗng nhiên vẻ mặt trở nên kỳ quái.

Không đến mức... vẫn chưa đến mức phải tranh ăn với Arcanine.

Tuy nguyên liệu đều là quả Berry, người cũng có thể ăn được, nhưng hiện tại vẫn chưa nghèo đến mức đó... "Bưi~" Ánh nắng trưa rực rỡ, Sylveon đẩy con Spinarak nhồi bông cho Togepi.

Togepi ôm con Spinarak, chạy một mạch đến chỗ Lục Dã, đưa lên như khoe khoang. "Bưi..." Sylveon lập tức mặt mày ủ rũ.

Chơi Bài Pokémon với Togepi một lúc.

Tin nhắn trong nhóm chat dần trở nên sôi nổi.

Lục Dã mở lịch sử trò chuyện '99+'.

Tin nhắn đầu tiên hiện ra là của Akin. "Thầy Lục, em đến Kanto thăm thầy đây!" Akin nói. "Đừng hòng!" Thầy Lục nói. "Là Togekiss ấy mà, nó muốn gặp Togepi." Akin gãi đầu, "Ở lại một đêm thôi, em có thể trả tiền phòng." "Tiền phòng không quan trọng, quan trọng là muốn thỏa mãn nguyện vọng của Togekiss." Lục Dã gật đầu.

Đương nhiên, chuyện thu tiền chỉ là nói đùa.

Bạn từ phương xa đến -- dù xa cũng phải diệt.

Ể?

Hình như không phải nói vậy? "Kanto mấy ngày nay cũng có không ít lễ hội nhỉ." Green lướt xem sổ ghi chú, trên đó ghi lại lịch trình các loại sự kiện để cậu ta đi chào hàng ở các lễ hội. "Gần đây nhất... thứ bảy tuần này, có một Đại hội câu cá lớn, giải thưởng khá phong phú." "Đại hội câu cá!!" Cả người Yellow bừng cháy. "Tôi cũng rất giỏi câu cá đấy." Akin thổi tóc mái trước trán, "Lấy một thứ hạng, không thành vấn đề!" "Giải thưởng có gì?" Thầy Lục hiếm khi tỏ ra hứng thú.

Không khoe không chém, dựa vào 【Câu cá Lv3】, ít nhất cũng có trình độ của tuyển thủ chuyên nghiệp hàng đầu rồi.

Tuy không thể so sánh với các bậc thầy câu cá như Yellow, Lana.

Nhưng đè bẹp một Akin, lấy giải nhất thì vấn đề vẫn không lớn! "Bóng Lặn, bộ cần câu cao cấp, Nước Thần Bí..." Green lướt sổ ghi chú, kinh ngạc kêu lên: "Lại có cả Nước Thần Bí!

Vậy chắc sẽ có rất nhiều người tham gia!" "Tại hạ cũng định tham gia." Takeshi nheo mắt, bỗng nhiên nói.

Cả nhóm chat đột nhiên im lặng.

Jasmine yếu ớt nói: "Anh Takeshi... em nhớ, anh không phải là thủ lĩnh hệ Đá sao?" Trong các trận đấu Nhà thi đấu ở Kanto và Johto, Jasmine từng giao đấu với Takeshi một lần, hai người vì vậy đã có dịp trao đổi.

Thủ lĩnh hệ Đá đi tham gia Đại hội câu cá... sao trông phong cách nó cứ sai sai!

Takeshi ho khan một tiếng, gãi má nói: "Thật không dám giấu, tiền thưởng của Đại hội câu cá, khá là hậu hĩnh..." Thầy Lục đồng cảm sâu sắc gật đầu: "Hiểu!" "Ồ?" Ánh mắt Takeshi sáng lên, và thầy Lục lại một lần nữa cảm nhận được sự đồng cảm giữa những người đàn ông! "Vậy, để em đăng ký cho thầy Lục nhé, em đang theo dõi bên ban tổ chức sự kiện." Green nói: "Thầy chắc chắn tham gia chứ ạ?" Thứ bảy à... sau khi kết thúc buổi học thứ sáu, vẫn kịp.

Lục Dã gật đầu: "Đương nhiên, làm phiền cậu rồi!" "Vậy thứ bảy cùng đi nhé." Akin nói.

Yellow cũng hiếm khi bùng cháy ý chí chiến đấu.

Chương 208

Bàn về lĩnh vực này, mình cũng có sự tự tin nhất định!

Xa xôi tại quần đảo Seafoam đang tu hành.

Thủ lĩnh hệ Nước của thành phố Cerulean, Kasumi suy nghĩ một lúc.

Đại hội câu cá, hình như được tổ chức ở thành phố Cerulean? "Ừm... cái này chắc cũng nằm trong lịch trình của thầy Lục." Kasumi gật đầu, lẩm bẩm: "Phải nói với các chị một tiếng, chuẩn bị trước mới được..." Trời dần tối.

Tan làm về nhà, Gengar lơ lửng vào từ cửa, lè lưỡi về phía Lục Dã. "Ghos~~" Cảm giác lạnh lẽo truyền đến, vậy mà không bị tê liệt, thầy Lục có chút hoảng sợ.

Lúc này, thầy Lục đột nhiên cứng người, rồi lại thở phào nhẹ nhõm. "Rửa tay trước đi, chuẩn bị ăn cơm." "Ghos!" Gengar gật đầu, lấy ra từng chai nước ngọt, xếp lên bàn.

Khóe miệng thầy Lục giật giật.

Hay thật, mày lại đi lấy trộm đồ nữa à?

Nghĩ lại, đây cũng coi như phúc lợi nhân viên.

Nhưng thầy Lục vẫn chuyển tiền cho Sabrina.

Giao diện trò chuyện.

Sabrina: "Thực lực của Gengar tăng lên đáng kinh ngạc." Thầy Lục: "Đó là... cũng phải xem ai dạy chứ." Sabrina nhíu mày, chìm vào im lặng.

Không thể không nói, tốc độ trưởng thành này khiến Sabrina cũng

có chút kinh ngạc.

Rất khó tưởng tượng, thầy Lục có thể huấn luyện Gengar đến mức độ này trong vòng nửa năm, khi ở trạng thái toàn lực sẽ đáng sợ đến mức nào.

Sabrina gửi ba biểu tượng 'giơ ngón cái'.

Thầy Lục trả lời bằng biểu tượng 'cười toe toét'.

Sau bữa tối, Gengar dẫn Arcanine đi dạo trong khu phố.

Là khu dân cư cao cấp nơi có biệt thự của Cynthia.

Pokémon như Arcanine, Rapidash cũng không ít, vì vậy không quá gây chú ý.

Togepi ôm bình Coca-Cola lớn, mặc bộ đồ chơi Pikachu, ở nhà xem phim hoạt hình.

Squirtle nằm sấp trên sàn tập hít đất, đầu hói phản chiếu ánh đèn sáng bóng.

Thầy Lục vẻ mặt phức tạp.

Đã hói thì khó mà không mạnh lên được!

Ngay cả Sylveon cũng không biết đã đi đâu mất.

Chắc là đến khu vực lân cận, đi đánh Persian và Raticate rồi.

Thầy Lục cũng không lo lắng.

Năng lực 「Dự Báo Nguy Hiểm」 của Eevee.

Ngay cả sau khi tiến hóa, cũng có thể cung cấp cho Sylveon khả năng cảm nhận mạnh mẽ.

Dù đánh không lại, ở với thầy Lục lâu như vậy, bỏ chạy vẫn là chuyện dễ dàng.

Dù nói vậy.

Trong lòng không có Sylveon để ôm, luôn cảm thấy thiếu thiếu gì đó.

Thế là, thầy Lục xách quả tạ 25kg, mở phòng livestream.

Trước đó khởi hành đến đảo Cinnabar, đã xin nghỉ ba ngày.

Lần livestream này, cũng là để giảng giải chiến thuật mới.

Đổi tên phòng livestream thành: "Đại thực đường Thầy Lục, tiêu chuẩn quốc yến." Các fan nhận được tin streamer lên sóng, hưng phấn tràn vào phòng ăn. "Mở bát thôi, anh em ơi!" "Pha này à, pha này là Vịt Hành Xào Tỏi!" "Cảm ơn 'Thầy Lục ăn chưa' đã tặng máy bay." Lục Dã nói: "Ăn rồi, vừa ăn cơm rang trứng." "Streamer, sao ngày nào ông cũng ăn cơm rang trứng thế!" "Không biết thì hỏi, cơm rang trứng có phát sáng không?" Trước khi bắt đầu, như thường lệ là phần trả lời câu hỏi của thầy Lục.

Ví dụ như, "Hôm nay Eevee tương tại sao không có mặt", "Thầy Lục đi xem mắt à" vân vân. "Eevee đi dạo rồi, nên hôm nay tôi xách tạ làm linh vật." Lục Dã nhẹ nhàng nâng quả tạ 25kg.

Mảnh tạ chắc chắn này khiến các fan có chút mờ mịt. "Beldum, nguy!" "Anh em gõ chữ 'sợ hãi' lên màn hình công lý hộ tôi." "Ai cũng biết." Thầy Lục nghiêm mặt nói: "Trước khi làm streamer, tôi là một vận động viên thể hình." Một loạt dấu hỏi lướt qua màn hình. "Thầy Lục, khi nào mới là số một Thượng Hải đây?" "Ai cũng biết, thầy Lục là nhà vô địch giải đấu P1 Fighting, từng liên tiếp giành đai vàng hạng nhẹ, vì bất mãn với việc dàn xếp trận đấu, đã giải nghệ và chuyển sang làm streamer..." "Chính xác là như vậy." Bình luận càng chém càng lố, Lục Dã lại nghiêm túc gật đầu. "Hôm nay, cho các cậu xem chút công phu hạ sách đây." Khi thầy Lục mở trình chỉnh sửa đội hình, kéo Hitmonlee vào đội.

Tất cả khán giả đều sững sờ.

Nhìn vẻ mặt nghiêm túc của thầy Lục, một ý nghĩ không thể tin nổi nảy lên.

Chẳng lẽ... thằng cha này thật sự tinh thông hệ Giác Đấu?!. \n \n"Ông không phải thật sự là vua quyền anh đấy chứ!" "Hạ sách, Hitmonlee, chẳng lẽ đây chính là Lục Gia Thoái trong truyền thuyết?!" "Tôi đang ở hiện trường, tôi chính là cái đai vàng đó!" Hitmonlee có tên dịch phổ biến là Sawamular.

Pokémon hệ Giác Đấu gần giống người, toàn thân màu nâu, không có miệng, chỉ có một đôi mắt. (Thầy Lục: Thế nó ăn Berry kiểu gì nhỉ...) Tứ chi đều có thể co duỗi tự do, khá linh hoạt, chân càng nhanh như lò xo. "Năng lực của Hitmonlee là Nhẹ Nhàng." Lục Dã giảng giải: "Khi vật phẩm mang theo biến mất, Nhẹ Nhàng có thể cung cấp cho Hitmonlee gấp đôi tốc độ." "Đây cũng là trọng điểm chiến thuật hôm nay của chúng ta, đội Nhẹ Nhàng." "Tổ hợp của đội Nhẹ Nhàng, thường là Grimmsnarl phối hợp với Hitmonlee, nhờ vào Khiêu Khích, tiêu hao Quả Persim giải trừ hỗn loạn." "Hoặc là Mảnh Băng của Lapras, kích hoạt Chính Sách Điểm Yếu của Hawlucha, đạt được hiệu quả quét team của Nhẹ Nhàng." "Vẫn là câu nói đó, Hitmonlee và Hawlucha, mỗi con có ưu điểm riêng." Đội Nhẹ Nhàng là một chiến thuật cực kỳ bạo lực và trực tiếp.

Do hạt nhân chiến thuật luôn là 'Hitmonlee' và 'Hawlucha' của hệ Giác Đấu.

Nên gọi nó là chiến thuật hệ Giác Đấu cũng không sai.

Đội Nhẹ Nhàng nổi tiếng với tốc độ cao và bạo lực, tốc độ khởi động thậm chí còn nhanh hơn Gió Thuận một chút, ngắn thì trong một hiệp là có thể phân thắng bại.

Đơn giản, thô bạo.

Đây chính là lối đánh độc địa phù hợp nhất với Huấn luyện viên

hệ Giác Đấu!

Lục Dã nhấn nút tìm trận: "Mời nạn nhân đầu tiên của ngày hôm nay!" ...

Trong học viện chiến thuật của Cảnh sát Quốc tế.

Một chú trung niên mặc áo gió màu nâu, xoa cằm, chìm vào suy tư.

Ở độ tuổi non nớt như vậy, cậu ta làm thế nào mà hiểu rõ được các đặc điểm chiến thuật của những Pokémon này và xây dựng chúng?

Tuy trong Cảnh sát Quốc tế, đội chống bạo động giỏi cận chiến cũng có chiến thuật Nhẹ Nhàng tương tự.

Nhưng lại chia sẻ một cách vô tư như vậy... chàng trai trẻ này, thực sự không hổ danh 'Thầy'. "Toàn thể, ghi chép cẩn thận!" Chú trung niên có biệt danh Looker hét lên. "Rõ!" Căn cứ bí mật của Đội Hỏa Tiễn.

Một người đàn ông mặc vest đen, vuốt ve con Persian ngoan ngoãn, nhìn chằm chằm vào màn hình tinh thể lỏng. "Lần này lại là hệ Giác Đấu sao?" Giovanni cúi đầu, ánh mắt dịu dàng, giọng nói trầm thấp đầy ẩn ý: "Cậu rốt cuộc còn có thể mang lại cho ta những bất ngờ gì nữa đây..." Tin tức thầy Lục lên sóng cũng thu hút sự chú ý của các đại lão trong nhóm.

Thấy tổ hợp chiến thuật kinh điển này, Yellow không nhịn được kinh ngạc kêu lên: "Tiền bối Red!" "À..." Red mỉm cười, ánh mắt sắc bén: "Là chiến thuật từng gặp qua." Do bất đồng quan điểm, Red từng có mâu thuẫn với Tứ Thiên Vương.

Khi một mình đấu với Bruno, Lorelei, Agatha.

Red vẫn không hề yếu thế.

Cuối cùng, phải nhờ Mr.

Rime của Lorelei mới thành công đóng băng Red.

Lúc đó Agatha và Bruno đã thể hiện sự phối hợp giữa Arbok dùng 「Khiêu Khích」 để cường hóa Hitmonlee.

Giờ đây, thấy thầy Lục lại chọn ra chiến thuật tương tự.

Không khỏi khiến trong mắt Red dấy lên một tia hoài niệm.

Yellow yên tĩnh ngồi bên cạnh, không làm phiền Red.

Hồi lâu, cô nhẹ nhàng hỏi: "Thầy Lục... cũng rất tinh thông hệ Giác Đấu ạ?" Không chút do dự, Red khẳng định gật đầu. "Đương nhiên." So với những Huấn luyện viên chỉ trải qua các giải đấu chính quy.

Thầy Lục giống như tôi và Green hơn, đều công nhận và giỏi các trận đấu không giới hạn.

Điểm này, có thể thấy rõ qua việc cậu ấy chiến thắng Akin và Giáo sư Oak trong các trận đấu hoang dã.

Nếu không có tố chất thể lực và kỹ năng chiến đấu xuất sắc.

Đừng nói là Giáo sư Oak, ngay cả Akin cũng không phải là bậc thầy bình thường có thể chiến thắng được...

Chả trách buổi livestream này lại chọn đội Nhẹ Nhàng.

Red nghĩ vậy, từ từ nở một nụ cười. "Trước tiên xem thầy Lục dạy học đã!" Galar, Đảo Giáp T胄.

Hòn đảo biệt lập nằm ở biên giới phía nam, được bao phủ bởi một màu xanh ngát của cây cỏ.

Không khí dễ chịu, là nơi sinh sống của không ít Pokémon quý hiếm.

Ngay trung tâm hòn đảo, một võ quán mang phong cách phương Đông hiện lên vô cùng nổi bật.

Cánh cửa gỗ mộc mạc cổ xưa, mái hiên treo những chiếc đèn lồng đỏ, trên tấm biển hiệu là những chữ lớn được viết theo lối thư pháp rồng bay phượng múa.

Võ quán Mustard.

Quán chủ của võ quán, chính là Đại Sư Võ Thuật, Mustard, người từng xưng bá ngôi vị Vô Địch Galar, mấy chục năm chưa từng nếm mùi thất bại.

Là người gốc phương Đông, sau khi đã chán ngấy những quy tắc ngầm và màn kịch trong Liên Minh thương mại, Mustard đã cởi giáp về vườn, mua lại Đảo Giáp Trụ và sáng lập nên võ quán này.

Các đệ tử bước ra từ võ quán, không ai không phải là cao thủ trong các đại hội lớn nhỏ ở Galar.

Uy danh của vùng đất phương Đông cổ xưa cũng nhờ đó mà vang danh khắp Galar.

Ngày 26 tháng 11, thứ Năm.

Trời trong xanh, nắng vàng rực rỡ chiếu khắp Đảo Giáp Trụ.

Những tán lá như được dát một lớp vàng óng, Ambipom tự do chuyền cành trong rừng.

Từ hòn đảo nhìn ra mặt biển lấp lánh, có thể thấy một con Wailord khổng lồ đang lượn lờ trên mặt biển xanh thẳm.

Két một tiếng, cánh cửa gỗ được đẩy ra.

Từ trong võ quán bước ra một người phụ nữ trẻ mặc áo len màu xanh lá cây sáng, trang điểm đậm.

Vợ của sư phụ Mustard, Honey.

Cặp đôi vợ trẻ chồng già này đã yêu nhau từ cái nhìn đầu tiên, nhanh chóng kết hôn rồi cùng nhau gầy dựng võ quán Mustard.

Là một người vợ hiền dâu thảo, Honey vẫn luôn san sẻ gánh nặng với Mustard.

Trừ việc hơi tham tiền, một điểm mà các Huấn Luyện Viên trong võ quán luôn phàn nàn ra.

Thì bản thân Honey vẫn là một sư nương hết lòng vì công việc. "Chà, thời tiết đẹp thật đấy." Honey giơ tay che nắng, quay người lại nói: "Klara, bảo sư phụ của con ra đây giúp một tay, chăn màn quần áo đều phải phơi cả rồi." Đứng sau Honey, cô gái có mái tóc hồng bồng bềnh, mắt đánh phấn tím đang dựa vào cửa, miệng ngậm một cây kẹo mút, miễn cưỡng đáp: "Sư phụ đang chơi game mà, mẹ cũng biết rồi đấy, hễ chơi là cả ngày, gọi không nổi đâu." "Gọi không nổi thì thôi vậy." Honey cười tủm tỉm: "Lần sau để ông ấy tự giặt quần áo đi." Nhìn sư nương tươi cười, Klara chắp tay sau lưng, khẽ thở dài.

Cảm thấy... cuộc sống của sư phụ cũng vất vả ra phết.

Ngậm kẹo mút, Klara lại quay vào võ quán.

Bên trong võ quán, bên trái là võ đường để luyện tập chiến đấu.

Bên phải là phòng nghỉ với đủ loại thiết bị giải trí.

Trong phòng nghỉ, hai hàng cúp vô địch được xếp ngay ngắn với số lượng đáng kinh ngạc, không có ngoại lệ, tất cả đều là cúp Vô Địch.

Một ông lão nhỏ bé nhưng tinh thần minh mẫn, lông mày phiêu dật, đang ngồi trên ghế sô pha.

Trước mặt ông là một màn hình kết nối với máy chơi game.

Chương 209

Ông lão đeo tai nghe, có vẻ như đang giao lưu với ai đó, cười ha hả: "Leon à, không được rồi, cậu lại thua tôi nữa rồi đó!" Trong tai nghe vang lên tiếng cười bất đắc dĩ nhưng ôn hòa. "Sư phụ, sở trường của con cũng không phải là đấu mô phỏng mà..." "Tôi không quan tâm, dù sao thì tôi cũng lên điểm rồi." Mustard cầm tay cầm chơi game, cười khoái chí. "Thắng thêm vài trận nữa là lão già này lại trở về top 8 thế giới rồi!" Đối với câu cửa miệng của sư phụ, Leon đã quen từ lâu, anh ôn tồn cười nói: "Vậy thì, con không làm phiền sư phụ nữa, con còn phải tham dự một cuộc họp của liên minh." "Đi đi, Leon, sư phụ rất coi trọng cậu đấy!" Tắt cuộc gọi, Mustard dựa vào sô pha, quay đầu nhìn lại. "Ồ, tiểu Klara, con đứng đó bao lâu rồi?" "Con xem từ lúc sư phụ chiến thắng ngài Leon." Klara nghiêng đầu, đột nhiên hỏi. "Sư phụ, ngày nào người cũng chơi game này, không thấy chán sao ạ." "Ý con là《Pokémon: Đấu Trường》à?" Mustard gãi đầu, cười ha hả: "Lão già này còn chưa lên hạng nhất thế giới, sao mà chán được!" Nhưng từ sáng đến tối, có thấy người rời khỏi chỗ đâu.

Klara thầm nghĩ, nhưng cũng có phần thấu hiểu.

Với thực lực của sư phụ Mustard, quả thật rất khó tìm được đối thủ ngang tầm.

Mà trận đấu mô phỏng chú trọng vào chỉ huy và phối hợp chiến thuật, đã trở thành lựa chọn của sư phụ lúc rảnh rỗi.

Chỉ riêng nền tảng vững chắc này, cho dù là ngài Leon, muốn thắng được sư phụ, cũng là chuyện vô cùng khó khăn...

Mặt trời dần lặn về phía tây.

Mustard vội vàng ăn hai miếng cơm rồi lại quay lại tiếp tục

cày《Pokémon: Đấu Trường》. "Không cần quản sư phụ con đâu." Honey bưng bát đũa, bình tĩnh nói: "Đợi ông ấy thua, tự nhiên sẽ thấy mất hứng thôi." Đợi sư phụ thua trận?

Klara khẽ thở dài.

Sư nương ơi, ông ấy là người đã vô địch Galar mười mấy mùa liên tiếp, được mệnh danh là Huấn Luyện Viên cấp Vô Địch của phương Đông.

Trình độ chỉ huy thâm sâu như vậy, không ai có thể bì kịp!

Vài lần thua duy nhất, cũng là thua những tuyển thủ Vô Địch lừng danh như ngài Leon, ngài Steven.

Muốn làm sư phụ mất tự tin...

độ khó đó cũng cao quá rồi!

Ngay lúc Klara đang suy nghĩ miên man, trong phòng nghỉ đột nhiên vang lên tiếng hét thất thanh của Mustard. "Sao lại ghép trúng cái tên này chứ!" Klara ngẩn người, Honey dặn dò: "Con đi xem có chuyện gì." Cô đứng dậy đi đến phòng nghỉ, Mustard đang ngồi trên sô pha, đôi lông mày dài nhíu chặt.

Chưa bao giờ thấy sư phụ có vẻ mặt như lâm đại địch thế này, Klara ngạc nhiên hỏi: "Sư phụ, sao vậy ạ?" "Tiểu Klara à." Mustard quay đầu lại, gãi đầu cười gượng: "Ghép phải một đối thủ mà tôi không muốn gặp nhất." Nhìn lướt qua ID của đối thủ, 「Hôm nay Thầy Lục có tấu hài không」, Klara kinh ngạc hỏi: "Anh ta mạnh lắm ạ?" "Cũng không mạnh lắm." Mustard cười cười, "Chắc khoảng năm ăn năm thua với Leon thôi." Klara đột nhiên nghẹn lời, vẻ mặt có chút sụp đổ.

Năm ăn năm thua với ngài Leon?

Lão gia ơi, người gọi thế là không mạnh á?!

Trên màn hình, Pokémon xuất phát của hai bên đã vào sân.

Bên của Mustard, ra sân đầu tiên là Kommo-o và Mienshao.

Có lẽ ông định để Mienshao dùng「Nhát Bất Ngờ」với đối thủ, để Kommo-o có cơ hội thi triển「Múa Rồng」.

Còn Huấn Luyện Viên tên 'Thầy Lục' kia, ra sân đầu tiên là Grimmsnarl và Hitmonlee.

Một đội hình bình thường, khiến Klara phải nghiêng đầu.

Trông không mạnh lắm.

Sư phụ... tại sao trông người lại căng thẳng như vậy nhỉ?

Mustard hít một hơi thật sâu, vẻ mặt dần trở nên chuyên chú.

Trước đây ông cũng từng gặp Thầy Lục vài lần, nhưng thua nhiều hơn thắng.

Mấy lần thắng đó, nói là do mình may mắn,倒不如说是 Ryo-sensei 的 vận khí thực tại thái soa.

Mà cùng là Huấn Luyện Viên của khu vực phương Đông, Mustard cũng có chút vui mừng.

Mặc dù trước đây chưa từng nghe qua.

Nhưng xem ra, những năm gần đây phương Đông lại có thêm một tuyển thủ cấp Vô Địch! "So tài một trận nào!" Mustard khí thế ngút trời cười lớn: "Lão già này cũng không dễ đối phó đâu!" ...

Giao diện ghép trận xoay tròn.

Trên thẻ liên minh, hiện ra một ông lão nhỏ nhắn mặc áo bóng chày màu xanh lá cây, đang cười hề hề.

Lục Dã hơi sững sờ.

Sao lần này lại ghép trúng cả sư phụ Mustard thế này?

Trước đây lúc chơi đội hình giải trí, cũng từng ghép trúng Mustard vài lần.

Nhưng mấy lần đó, hình như ông ấy không đánh nghiêm túc.

Vì vậy, đa số đều thắng dễ dàng.

Ông lão này là một otaku yêu game...

Thầy Lục biết rõ điều đó.

Hồi ở Đảo Giáp Trụ, Mustard ngày nào cũng ru rú trong võ quán chơi game.

Lục Dã thậm chí còn nghi ngờ, ông mua cả hòn đảo chỉ để cày game cho sướng.

Nói đi cũng phải nói lại, có thể mua cả một hòn đảo nhỏ.

Năng lực tài chính này, cũng ngang ngửa với một vị sư phụ 'Karate' nào đó rồi! "Vãi, đối thủ bên kia trông chẳng dễ thương tí nào!" "Mustard?

Đây chẳng phải là lão làng của làng game sao!" Bình luận lướt qua, Lục Dã đã ném ra PokéBall. "Nhát Bất Ngờ!" Mustard cười hì hì chỉ huy.

Mienshao vung tay áo dài, 'bốp' một tiếng vỗ tay ngay trước mặt Hitmonlee.

Trong nháy mắt, Hitmonlee rơi vào trạng thái bị làm choáng, Kommo-o nhân cơ hội này ngửa mặt lên trời gầm giận dữ.

Tiếng gầm chói tai vang lên, ánh sáng đỏ xoay quanh người Kommo-o, 「Múa Rồng」tạo ra một khí thế không thể cản phá! "Con rồng hệ Giác Đấu này, không phải là định càn quét cả team đấy chứ!" "Hitmonlee có chịu nổi không đây!" Trong game《Pokémon: Đấu Trường》không có hệ thống 'Cực Đại Hóa'.

Hitmonlee quả thực thiếu phương án đối phó với trạng thái 'khiếp sợ'.

Nhưng thì đã sao.

Dù có nhường Mustard một lượt, Thầy Lục vẫn sẽ kết liễu trong một lượt! "Khiêu Khích!" Lục Dã hô lên: "Hitmonlee, sử dụng Cận Chiến!" Theo lý mà nói, Hitmonlee vốn sở trường tấn công hạ bộ, 「Đá Cao Siêu Hạng」 mới là lựa chọn tốt nhất.

Nhưng tỉ lệ trúng của 「Đá Cao Siêu Hạng」 chỉ có 90%.

Thấp quá, Thầy Lục không yên tâm.

Mustard nhíu đôi lông mày dài, rõ ràng đã nhận ra nguy cơ. "Mienshao, Quay Đầu!" Nhân lúc này để Mienshao rút lui, vẫn còn kịp!

Nhưng điều khiến Mustard kinh ngạc là, tốc độ bộc phát của Hitmonlee quá kinh người, một cú đá thẳng trực tiếp hất văng Mienshao đang lao tới dùng Đánh Lén!

Trong lúc bay đi, thân hình của Hitmonlee bám sát theo sau.

Đôi chân linh hoạt như lò xo liên tục tung ra, trực tiếp đá Mienshao đến bất tỉnh!

Cảnh tượng đẫm máu khiến một loạt bình luận "vãi chưởng" lướt qua. "Thầy Lục, đây là hạ bộ mà ông nói đấy à?" "Sấm sét ngũ liên tiên, yêu rồi yêu rồi!" Cú tấn công mạnh mẽ này ngược lại khiến Mustard bật cười lớn: "Kommo-o, chúng ta cũng dùng Cận Chiến!" Vảy trên người Kommo-o ánh lên sắc đỏ, nó lao về phía Hitmonlee như vũ bão, nắm đấm mang theo áp lực gió tung ra!

Nếu cú đấm thẳng này trúng đích, cục diện của Thầy Lục thậm chí có thể sụp đổ trong nháy mắt! "Sóng Điện Từ!" Năng lực Chơi Khăm cho phép Grimmsnarl thi triển chiêu thức biến hóa nhanh hơn.

Dòng điện tí tách đánh vào người Kommo-o, lập tức khiến nó rơi vào trạng thái tê liệt!

Tất cả khán giả đều bất giác nuốt nước bọt.

Trong một trận đấu đôi tranh giành từng giây, khóa chặt chính xác hành động của Kommo-o.

Lối chỉ huy của Thầy Lục vẫn mãn nhãn như mọi khi.

Chỉ là... trạng thái tê liệt này... có thật sự hiệu quả không!

Với cái vận đen của Thầy Lục...

đối phương có tê liệt hay không thì cũng vẫn dùng chiêu được thôi!

Nhưng dưới con mắt của mọi người.

Kommo-o rơi vào trạng thái cứng đờ, không hề tung ra cú đấm nặng ngàn cân! "Sóng Điện Từ của Thầy Lục lại có hiệu quả?!" "Tuổi thơ tôi kết thúc rồi!" Lục Dã cũng có chút ngạc nhiên.

Nhưng may mà không cần để Grimmsnarl lao lên chịu sát thương bằng Đánh Lén.

Thế trận trên sân trở thành 2 đấu 1.

Hitmonlee nhún nhảy tại chỗ như một võ sĩ quyền anh, ngạo nghễ ngoắc tay.

Mustard vung tay, ném ra Pokémon tiếp theo: "Luxray, Nanh Tâm Linh!" Luxray với bộ lông dựng đứng, nhe ra hàm răng sắc nhọn.

Năng lực「Uy Hiếp」được kích hoạt! "Luxray không bị ảnh hưởng bởi Sóng Điện Từ, lão gia tử cũng giấu bài đấy chứ." "Khoan đã, Pokémon dự bị của Thầy Lục còn con nào!" Trong một khoảnh khắc yên lặng, Lục Dã thay Grimmsnarl ra, khẽ mỉm cười. "Lên nào, Braviary!" Braviary, năng lực Bất Khuất. 「Bất Khuất」: Khi bị Uy

Hiếp, chỉ số Tấn Công vật lý tăng hai cấp! "Ngươi còn dám Uy Hiếp Braviary của ta à?!" Thầy Lục gầm lên: "Chim Dũng Cảm!" Một bóng vàng hiện lên sau lưng Braviary, đòn Vỗ Cánh Kép sắc như dao găm, trong nháy mắt cắt đôi lớp vảy cứng như sắt của Kommo-o!

Nếu là trận đấu trực tiếp, khán giả có lẽ đã phải hít một hơi khí lạnh.

Chỉ trong một lượt đấu ngắn ngủi, những màn đấu trí của hai Huấn Luyện Viên diễn ra không ngừng.

Và khi cơn mưa tấn công như vũ bão cuối cùng cũng dừng lại.

Mustard đã có hai Pokémon mất khả năng chiến đấu.

Ngược lại, Thầy Lục không mất một ai! "Mẹ nó chứ, ngầu vãi!" "Thầy Lục thật sự là Vô Địch đai vàng P1 à?!" Tại học viện chiến thuật của Cảnh Sát Quốc Tế, 'Looker' đồng tử co rút.

Mustard là cựu Vô Địch của Galar.

Dù tuổi đã cao, nhưng nền tảng của ông vẫn vô cùng vững chắc.

Nhưng trong cuộc giao tranh vừa rồi... anh ta lại hoàn toàn áp đảo Mustard?

Cuộc đấu vẫn tiếp diễn.

Màn đấu trí giữa các Huấn Luyện Viên hoàn toàn vượt qua tầm hiểu biết của khán giả. "Không hiểu gì nữa rồi..." "Bạn tưởng Thầy Lục ở tầng một, nhưng thực ra anh ấy ở tầng khí quyển." "Thầy Lục chi tiết vãi!" Vài phút sau, cùng với một tiếng thở dài của Mustard.

Tỉ số dừng lại ở 4:2.

Sắc mặt Klara cứng đờ, vẻ mặt có chút không kiểm soát được sự kinh ngạc.

Thua, thua, thua rồi?!

Ban đầu còn tưởng sư phụ chỉ nhường đối phương một chút.

Không ngờ, lại bị đục cho thủng lưới thật! "Ha ha, vẫn không đánh lại cậu Lục được à." Mustard gãi đầu, cười ha hả: "Hôm nay không đánh nữa, ăn khuya thôi!" Klara lôi điện thoại ra, theo phản xạ bắt đầu tìm kiếm thông tin về 'Thầy Lục'.

Điều khiến cô có chút kinh ngạc là, thông tin được công khai một cách đường hoàng, ngược lại khiến người ta nghi ngờ về thân thế thực sự của anh.

Nhìn chằm chằm vào bức ảnh trong album, Klara ngẩn người một lúc lâu, hoàn hồn rồi lau nước miếng.

Klara ưỡn ngực, thầm nghĩ: Sư phụ thua, cũng hợp lý mà!

Phía bên kia, Mustard bưng một bát cơm xá xíu, dùng đũa một cách thành thạo. "Thua là phải ăn xá xíu... tâm trạng sẽ tốt hơn một chút." Mustard lẩm bẩm như một đứa trẻ.

Chương 210

Honey đột nhiên ló đầu ra từ nhà bếp: "Chồng ơi, Leon vừa gọi cho anh đấy!" "Leon!" Mắt Mustard đột nhiên sáng lên, xoa cằm nói: "Ừm... lần sau cày điểm của nó, thứ hạng vẫn có thể quay lại được!" Lấy lại tinh thần, Mustard nhận điện thoại. "Yo, Leon, dạo này khỏe không!" "Chiều nay vừa mới liên lạc mà..." Leon ho nhẹ một tiếng: "Là thế này, Chủ tịch Liên Minh Sao Đỏ mời sư phụ đến dự một cuộc họp, về giải đấu Vô Địch năm nay." Với thực lực của Mustard, có thể coi là tuyển thủ cấp Vô Địch của phương Đông.

Nhưng Mustard xoa cằm: "Tôi không đi đâu, sóng sau xô sóng trước, phương Đông có đầy tuyển thủ Vô Địch thế hệ mới mà." "Là vị nào vậy ạ?" Leon có chút ngạc nhiên. "Cậu Lục ấy." Mustard cười ha hả, "Hình như cũng là người của khu vực phương Đông!" Leon nhíu mày suy nghĩ một lúc, trong đầu hiện lên đối thủ mà Raihan từng ghép phải lần trước.

Cậu Lục?

Chắc là nói đến 'Thầy Lục' rồi.

Nghe vậy, Leon gật đầu đồng tình: "Vậy sao... con sẽ chuyển lời đến chủ tịch Đường." "Cậu phải cố gắng lên đấy, Leon, không chừng bị cậu Lục vượt mặt đấy!" Mustard có chút lo lắng nói. "Haha, thua kẻ mạnh cũng là chuyện thường tình mà." Leon cười ha hả, nhưng lại bất giác kéo vành mũ đen xuống, ánh mắt sâu thẳm.

Vô Địch của Liên Minh Sao Đỏ sao.

Có chút mong chờ trận đấu với Thầy Lục...

Có lẽ, đó sẽ là một khoảnh khắc Vô Địch tuyệt vời! ...

Do Mustard đã ở ẩn nhiều năm.

Dù có nhận ra thân phận của ông, các fan cũng không cảm thấy quá kinh ngạc.

Nhưng trong mắt các大佬 biết chuyện.

Đánh giá về Thầy Lục, không nghi ngờ gì đã lên một tầm cao mới.

Trong phòng livestream, ID 'Võ Sĩ' của Đội Hỏa Tiễn lướt qua, gây ra một trận xôn xao trong cộng đồng fan.

Thực lực của Thầy Lục lại một lần nữa gây ra tranh cãi nảy lửa.

Hệ Độc, hệ Ma, hệ Đất... bây giờ lại lôi ra một đội hình nghi là chuyên hệ Giác Đấu. "Chơi toàn hệ thật à?!" "Thầy Lục giỏi nhất chắc chắn là hệ Ác, tâm địa đen tối vãi!" Hiệu ứng chương trình bùng nổ, độ hot của phòng livestream cũng tiếp tục tăng vọt.

Hoàn thành buổi livestream hôm nay.

Lục Dã hài lòng gật đầu.

Tiếp theo... tìm Akin đánh vài ván lấy tư liệu là có thể nghỉ rồi!

Thầy Lục tắt stream với tốc độ ánh sáng, để lại một loạt dấu chấm hỏi trong khung chat.

Nhưng đây cũng được coi là một 'nghệ thuật truyền thống' của phòng livestream này. "Toàn thể đứng dậy!" "Cảm ơn ông, Thầy Lục!" ...

Trời dần tối.

Sylveon chui vào từ cái lỗ dành cho mèo dưới cửa, quen đường quen lối nhảy lên sô pha, cuộn tròn lại. "Eevee ~~" "Lát nữa ăn khuya không?" Sylveon giãy giụa một hồi lâu, cuối cùng ngập ngừng gật nhẹ đầu.

Như nhận ra điều gì đó.

Lục Dã xoa cằm.

Hình như... việc tăng cân gì đó, cũng không thể trách Eevee được?

Chuẩn bị cà phê và sandwich làm đồ ăn khuya, Lục Dã mở laptop, chuẩn bị cắt ghép tư liệu hôm nay. "Mai mốt tôi qua thăm nhé." Akin nhắn tin riêng. "Không vấn đề, đấu với tôi vài ván là được." "Hôm nay... tôi không tiện lắm." Chứng kiến lối đánh bạo lực Unburden của Thầy Lục, Akin không khỏi rụt đầu lại.

Tuy có chút tiếc nuối, nhưng Thầy Lục cũng có thể hiểu được.

Đàn ông mà, một tháng cũng có mấy ngày 'khó ở'.

Dựa vào tư liệu trước đó, Lục Dã cắt ghép cả đêm.

Phương Đông tờ mờ sáng.

Togepi theo mùi hương quen thuộc, chui vào mũ áo hoodie của Lục Dã. 【Ting!

Video mới của bạn đã được tải lên thành công】 【Click để xem, 《Thầy Lục dạy bạn đấu 12: Đội hình Unburden》! 】 Ngày 27 tháng 11, thứ Sáu.

Sau khi 《Thầy Lục dạy bạn đấu 12: Đội hình Unburden》 được phát hành, độ hot lập tức leo lên đầu bảng xếp hạng ngày của B-station.

Độ nổi tiếng và dữ liệu hoàn toàn đè bẹp bộ ảnh mới của "mỹ nhân lấp lánh" Elesa.

Là một Thủ Lĩnh Nhà Thi Đấu hình tượng được yêu thích nhất Unova, mỗi lần cập nhật MV, không lần nào không chiếm trọn bảng xếp hạng.

Tuy nhiên lần này, Elesa lại phải chịu xếp sau Thầy Lục.

Gì đây?

Rõ ràng mọi người đều là dân mê gái, lại chọn vote cho video của Thầy Lục.

Đây là tình yêu đích thực! "Ông ơi mau xem, streamer ông theo dõi cập nhật rồi kìa!" "Anh đã ba phút không cập nhật rồi, con lừa trong đội sản xuất còn không dám nghỉ ngơi như vậy." "Thầy Lục không chơi đội hình cây nữa rồi, tuổi thơ tôi kết thúc!" Trong video trận đấu.

Mustard rõ ràng đang chiếm ưu thế.

Mienshao của ông, lại bị Hitmonlee một cước KO trong nháy mắt.

Nếu đặt trong một trận đấu quyền anh, đây tuyệt đối là một khoảnh khắc highlight đáng được đưa vào tuyển tập.

Mà lối đánh bạo lực không não, khiến các fan hâm mộ đều hít một hơi khí lạnh. "Pha này, pha này là Lỗ Trí Thâm quyền đánh Trấn Quan Tây!" "Thầy Lục, ông chơi không đẹp gì cả!" "Xin hãy mạnh tay hơn!" Mặc dù Mustard đã lui về ở ẩn từ lâu, số người biết thân phận của ông rất ít.

Nhưng đối với các fan, trận đấu qua lại, đấm nào ra đấm nấy của hai bên, không khác gì một trận tái đấu kinh điển của làng quyền anh.

Còn trong mắt những Huấn Luyện Viên biết thực lực của Mustard.

Nền tảng chỉ huy của Thầy Lục đã có thể sánh ngang với Mustard, người đã vô địch Galar hơn mười mùa liên tiếp. "Để cậu ta tự do, quả là một lựa chọn sáng suốt." Tại căn cứ Đội Hỏa Tiễn, Giovanni mặc vest đen không khỏi lẩm bẩm.

Trong nội bộ Cảnh Sát Quốc Tế.

Khi video bài giảng kết thúc, các học viên phải một lúc lâu sau mới

thở ra một hơi.

Trong đội chống bạo động, cũng có bài giảng chiến thuật về đội hình Unburden.

Nhưng có thể giảng giải sâu sắc mà lại đơn giản dễ hiểu như vậy.

Cũng chỉ có một mình Thầy Lục mới làm được.

Thầy Lục từ một người vô danh, thăng cấp lên cảnh thị, cũng không còn một lời dị nghị nào.

Trong nhóm chat, cuối cùng cũng quay về bản chất 'nhóm fan hâm mộ Thầy Lục'.

Vừa xem xong video, Red máu nóng sôi trào, không khỏi mời gọi: "Thầy Lục, lần sau cùng Bruno đi luyện quyền không?" Bruno là Tứ Thiên Vương hệ Giác Đấu của Kanto, được xem là dùng thân thể thành thánh, từng có pha tay không đấu với Onix.

Red cũng không hề kém cạnh, từng giao đấu với Bruno một thời gian dài, đấu quyền cũng là chuyện dễ như trở bàn tay.

Trong thế giới võ thuật cao cường của Pokémon, Siêu Linh, Aura xuất hiện không ngừng.

So với đó, rèn luyện thân thể lại được xem là cấp nhập môn.

Đương nhiên, Bruno gì đó cũng chỉ để cho vui.

Chứ nói về đấu tay đôi, vẫn phải xem Ash của Thị Trấn Pallet. "Thôi, còn phải đi làm thêm." Thầy Lục lật người cưỡi lên Arcanine, vừa đi đến học viện Celadon để dạy học, vừa trả lời.

Tuy đã mở công ty, nhưng trái tim của Thầy Lục vẫn luôn gắn liền với giai cấp vô sản.

Điều này có thể thấy qua việc anh chăm chỉ làm thêm, kiêm nhiệm nhiều chức vụ như Streamer, giáo viên, đầu bếp...

Suy cho cùng.

Ánh mắt Thầy Lục chợt lóe lên.

Đến Gengar còn đi làm thêm ở Nhà Thi Đấu Saffron, sao mình có thể thua nó được! "Nói đến làm thêm." Brock nheo mắt: "Gần đây có công việc nào phù hợp không, tiểu sinh sẽ cố gắng hoàn thành tốt!" Rõ ràng là Thủ Lĩnh Nhà Thi Đấu, lại kiêm nhiệm bảo vệ bảo tàng thành phố Pewter, Nhà Chăn Nuôi, đầu bếp và nhiều công việc khác.

Người đàn ông đích thực Brock, sở hữu ý chí như Kurt!

Từ một góc độ nào đó, Thầy Lục và Brock thực sự là tri kỷ...

Dường như sự đồng điệu giữa những người đàn ông đã lan tỏa đến cả cậu ấm nhà giàu Steven. "Nếu không phiền, thành phố Pewter có loại khoáng thạch phù hợp, có thể bán cho tôi." Steven ôn hòa cười nói: "Tôi sẽ trả một cái giá tốt." Brock cứng người.

Thật ra, là một chuyên gia hệ Đá, anh cũng rất thích sưu tập đá...

Nhưng ngài Steven, trả giá cao quá đi! "Không vấn đề." Brock dứt khoát nói.

Là phó chủ tịch của Devon, Steven vừa đẹp trai, vừa mạnh, lại vừa giàu.

Nhưng may mà, Thầy Lục vẫn đẹp trai hơn một chút xíu.

Lặng lẽ siết chặt nắm đấm, ánh mắt Lục Dã kiên định.

Cố lên, Thầy Lục!

Chỉ cần nỗ lực làm việc.

Nhất định có thể thoát nghèo làm giàu!

Bị chen ngang như vậy, nhóm chat lại trở nên sôi nổi.

Akin xoa cằm.

Làm thêm là không thể nào làm thêm được, chỉ có thể dựa vào việc đánh bi-a để duy trì cuộc sống.

Còn việc đến Nhà Trông Trẻ Pokémon làm thêm.

Chuyện giúp đỡ, có thể tính là làm thêm sao?!

So với đám người nhảy nhót.

Tiền bối đáng tin cậy Blue Oak, lại chú trọng hơn vào phẩm chất chiến đấu mà Thầy Lục thể hiện trong đội hình Unburden.

Điểm mấu chốt của hệ Giác Đấu, nằm ở một đòn chí mạng.

Mà lối đánh nhanh, chuẩn, hiểm của Thầy Lục, càng khiến anh nhìn thấy bóng dáng của sư phụ Chuck.

Chuck, Thủ Lĩnh hệ Giác Đấu của Johto.

Giống như Mustard, Chuck cũng mở một võ quán.

Môn đồ của ông rất đông, không ít Thủ Lĩnh hệ Giác Đấu của liên minh đều từng bái ông làm sư.

Năng lực quan sát kinh người —— đây chính là một trong những năng lực mà Blue Oak học được từ Chuck.

Nhưng năng lực quan sát này, đặt lên người Thầy Lục, lại có vẻ như mất tác dụng.

Một Huấn Luyện Viên có lối đánh vừa ổn định, lại vừa cương mãnh.

Sở trường thực sự của anh ta, rốt cuộc là gì?

Blue Oak chìm vào suy tư, liếc nhìn sư phụ Chuck bên cạnh.

Chuck cởi trần, có thân hình của một võ sĩ Sumo và sự linh hoạt của một võ sĩ quyền anh.

Đẩy những miếng tạ nặng trịch, Chuck thở ra một hơi, lau mồ hôi

trên trán. "Cậu muốn nói, cậu ta cũng là một võ sĩ?" Chuck nói.

Chương 211

"Chỉ là suy đoán thôi." Chuck xoa cằm: "Xét về thể hình, không giống tuyển thủ Giác Đấu... nhưng cũng không phải không có khả năng." Không trông mặt mà bắt hình dong, đây là kinh nghiệm tích lũy nhiều năm của Chuck.

Giống như lần trước, Ash trông có vẻ yếu ớt, lại dễ dàng vật tay với Snorlax.

Cằm của Chuck rớt cả xuống đất.

Huống chi, Thầy Lục đã dễ dàng chiến thắng Mustard.

Vẻ mặt Chuck ngưng trọng.

Vị Mustard đó, là một con quái vật không thể nghi ngờ trong lĩnh vực Giác Đấu!

Trong lĩnh vực sở trường nhất của đối thủ, đánh bại đối thủ.

Đây không nghi ngờ gì là một Huấn Luyện Viên vô cùng đáng sợ...

Nhìn vẻ mặt nghiêm túc của sư phụ, Blue Oak khẽ gật đầu.

Xem ra... cũng giống như tôi suy đoán.

Thầy Lục đối với lĩnh vực chiến đấu đa dạng, cũng có hiểu biết sâu rộng. "Tóm lại, thực tiễn mới là chân lý." Chuck lau mồ hôi trán, trầm giọng nói: "Muốn kiểm chứng, mời cậu ta đến giải đấu P1 Giác Đấu là được rồi." "Đó là gì vậy ạ?" "Một giải đấu Giác Đấu được tổ chức ở Kanto." Chuck gãi đầu. "Tiền thưởng cũng khá hậu hĩnh." "Nếu thật sự là một chuyên gia Giác Đấu, giành được đai vàng, cũng là chuyện dễ như trở bàn tay thôi." Tại giải đấu P1, có thể sẽ được thấy Pokémon hệ Giác Đấu của Thầy Lục.

Blue Oak suy nghĩ rồi nói: "Tôi sẽ thử mời cậu ấy." Dựa vào sự hiểu biết về Thầy Lục, Blue Oak trầm ngâm một lúc.

Tiền thưởng hậu hĩnh...

Thầy Lục chắc sẽ không từ chối đâu nhỉ? ...

Trong lúc Blue Oak và Chuck đang nói chuyện.

Trên võ đường bên ngoài, mặt trời gay gắt.

Cô gái có thân hình cân đối, làn da ngăm đen, lặng lẽ buộc băng đô lên trán.

Đến từ Galar, với mục tiêu trở thành Đại Sư Võ Thuật số một thế giới.

Bea, người đang trên con đường tu hành, dường như đã tìm thấy mục tiêu để theo đuổi.

Sau khi chứng kiến chiến thuật Unburden đầy mỹ học bạo lực đó.

Cô nhìn thấy sự thiếu sót của bản thân so với Thầy Lục.

Và hệ Giác Đấu tràn đầy sức mạnh và vẻ đẹp, có lẽ chính là lĩnh vực sở trường của Thầy Lục.

Bốp!

Bốp!

Bốp!

Nắm đấm của Bea va chạm với Machamp của chính mình.

Lực đấm mạnh mẽ, nhưng cô không lùi lại nửa bước. "Chưa đủ, vẫn chưa đủ!" Bea nghiến răng gầm lên.

Nếu là Thầy Lục.

Mức độ này, tuyệt đối có thể làm được một cách dễ dàng!

Bản thân yếu đuối, vẫn phải tiếp tục tu hành! "Hắt xì!" Lục Dã đột nhiên hắt hơi một cái.

Trời ạ, mới ba ngày không gặp, đám học sinh này lại nhớ mình rồi sao?

Đến cổng trường, một học sinh quen mặt của Lục Dã, cung kính cúi chào. "Chào Thầy Lục ạ." Lục Dã hài lòng gật đầu, từ trong túi lấy ra một tấm thẻ bài lấp lánh, đưa vào tay học sinh. "Tôn sư trọng đạo, tôi rất coi trọng cậu." Trong nháy mắt, ánh mắt của toàn bộ nam sinh trên sân tập, đổ dồn vào tay của cậu học sinh.

Tất cả mọi người đều bất giác nuốt nước bọt. "Đó, đó là thẻ hiếm của bộ mở rộng Johto!" "Hiếm như vậy, sao Thầy Lục quay ra được hay thế?" "Nói nhảm, thầy ấy tự in được mà!" Cậu học sinh ngẩn người, cúi đầu nhìn tấm thẻ UR trong tay, mặt đỏ bừng. "Cảm, cảm ơn Thầy Lục ạ!" Thấy Thầy Lục thật sự đưa tấm thẻ hiếm trị giá hàng ngàn cho học sinh.

Các nam sinh đồng loạt phát ra tiếng gầm 'ohhhh'. "Thầy Lục, hôm nay thầy đẹp trai quá!" "Chào thầy, đây không phải nịnh hót đâu, đây là khẩu hiệu của lớp chúng ta, gọi là Chào Thầy!" Đuổi đám nhóc này đi, Lục Dã đến văn phòng.

Erika đẩy gọng kính, cười đáp: "Thầy Lục hôm nay vẫn được yêu mến như mọi khi nhỉ." "Vì hôm nay vẫn đẹp trai như mọi khi mà." Lục Dã cảm thán: "Gladion đâu rồi, không gây ra chuyện gì chứ?" "Nói đúng hơn là, quá ngoan ngoãn rồi." Erika nói: "Đứa trẻ này học rất nghiêm túc,表现 trong giờ thực hành chiến đấu cũng rất xuất sắc." Lục Dã xoa cằm: "Không hổ là học trò do tôi dạy ra..." Anh tổng cộng mới dạy có hai tiết thôi mà...

Erika ho nhẹ một tiếng: "Đúng rồi, phòng tắm nắng của trường đã sửa xong rồi, nếu thầy cần, có thể tiếp tục sử dụng." "Không cần

thiết đâu." Lục Dã cười gượng: "Tôi đi dạy đây!" Đến lớp học, các học sinh đang thảo luận sôi nổi về buổi livestream tối qua của Thầy Lục. "Một cước một mạng, Hitmonlee ngầu quá!" "Cậu nói xem, sau này tôi có nên chuyên hệ Giác Đấu không?" "Bố tôi bảo, Thầy Lục là Sư Phụ của phương Đông, lần này đến đây để dạy học!" Lục Dã đột nhiên ho khan một tiếng.

Nên nói là khiêm tốn hay là nên khen bố cậu thật có mắt nhìn đây...

Trong đám đông, hai ánh mắt đặc biệt nóng rực.

Lần lượt đến từ Giselle, và cậu thiếu niên tóc vàng mắc bệnh chuunibyou, Gladion. "Hôm nay chúng ta sẽ học về Hoán Đổi Đồng Đội." Lục Dã gõ lên bảng đen: "Bản chất của trận đấu là trò chơi oẳn tù tì, muốn tỉ lệ thắng cao, đọc vị trước là năng lực cơ bản nhất..." Những kiến giải sâu sắc của Thầy Lục khiến các học sinh bất giác chìm đắm vào trong đó.

Lúc này, một học sinh có kiểu tóc sành điệu, rụt rè hỏi: "Vậy, vậy còn vận may thì sao ạ?" "Câu hỏi tiếp theo." Thầy Lục cười sảng khoái: "Chúng ta không thảo luận những thứ không tồn tại." "Vậy, em có nên để Lapras học Bơm Thủy Lực không ạ?" "Câu hỏi tiếp theo." "Tỉ lệ trúng của Đá Cao Siêu Hạng là bao nhiêu ạ?" "Câu hỏi tiếp..." Buổi học diễn ra một cách có trật tự trong một loạt những câu hỏi đau lòng. "Ghos ~" Gengar trốn trong bóng của Thầy Lục, lười biếng ngáp một cái.

Nó bay ra ngoài lớp học, nhìn phòng tắm nắng đã được sửa xong, có vẻ đang suy tư. "Ghos!" Gengar lắc đầu.

Không thể gây thêm phiền phức cho chủ nhân nữa!

Nếu có đi, thì nên đến phòng sét tương đối chắc chắn hơn! ...

Một ngày học kết thúc, tâm trạng Thầy Lục rất tốt.

Anh xách bình giữ nhiệt đi qua sân trường.

Ông lão trông coi thiết bị huấn luyện có vẻ mặt kỳ lạ nói: "Thầy Lục... có một tin xấu và một tin tốt, thầy muốn nghe tin nào trước?" Như nhận ra điều gì đó.

Sắc mặt Lục Dã thay đổi. "Tin tốt là gì." "Tin tốt là, Arcanine của thầy, dường như đã nắm được「Điện Tích Hoang Dã」." Ông lão dù sao cũng đã trải qua bao nhiêu sóng gió.

Chút năng lực phân biệt chiêu thức này, vẫn có.

Chỉ là Thầy Lục lại có chút đau lòng.

Ông gọi đây là tin tốt à?!

Có thể nào bết bát hơn được không! "Vậy, vậy tin xấu là?" "Tin xấu là, phòng sét tạm thời ngưng sử dụng rồi." Ông lão ho khan nói: "Thiết bị cũ kỹ quá rồi, mấy tuần này, chắc là không dùng được phòng sét nữa." Lục Dã thở phào một hơi dài.

Xem ra mấy tuần này, nguy cơ bị phản chủ lại ít đi một chút!

Đi theo ông lão, đến một phòng sét cháy đen, sắc mặt Lục Dã kỳ lạ.

Ông gọi đây là thiết bị cũ kỹ?!

Đây rõ ràng là nổ rồi còn gì! "Gâu!" Arcanine vui vẻ lắc đầu, vết cháy đen trên lông vẫn còn rõ.

Gengar nhe răng cười đắc ý.

Một buổi chiều, đã nắm được một chiêu mới.

Tiến triển lần này, cũng tạm được nhỉ!

Cái gọi là「Điện Tích Hoang Dã」, là phủ lên cơ thể Arcanine một lớp dòng điện cuồng bạo.

Giống như một lớp áo giáp sấm sét, có thể tăng cường hoạt tính cơ thể và sức phá hoại của Arcanine.

Ngoài ra, khi đối đầu với Pokémon hệ Nước,「Điện Tích Hoang Dã」có thể được dùng như một phương án để mở rộng phạm vi tấn công.

Nhìn Arcanine đang ngẩng đầu chờ khen thưởng.

Tâm trạng Lục Dã có chút vi diệu.

Cuối cùng, Lục Dã vỗ đầu Arcanine. "Vất vả cho mày rồi." "Gâu ~~" Arcanine ngượng ngùng cười, đuôi vẫy lia lịa.

Chi phí sửa chữa phòng sét lần này, là do Thầy Lục chi trả.

Dù sao cũng là chỗ quen biết với đội trưởng đội sửa chữa rồi.

Đội trưởng đội sửa chữa nắm tay Thầy Lục, nhiệt tình nói: "Ngài là thần tài của chúng tôi mà!" Lục Dã: "Haha." Lại có thêm một khoản chi, trên đường về công ty.

Đội trưởng đội sửa chữa suy nghĩ, hay là, lần sau thử cúng Thầy Lục xem sao? ...

Trời dần tối.

Về đến nhà, Akin gửi tin nhắn: "Thầy Lục, tối nay tôi qua được không?" Lục Dã gãi đầu.

Đột nhiên nhớ ra, ngày mai chính là Đại hội câu cá trong truyền thuyết.

Nghe nói, giải thưởng thậm chí còn có「Nước Thần Bí」.

Mặc dù Rùa Blastoise đã có một cái.

Nhưng theo tính cách của Quy quy, có lẽ cổ treo đầy「Nước Thần Bí」mới hợp với phong cách của nó... "Đến đi, tôi có cản cậu đâu."

Lục Dã nói. "Yeah!

Togekiss, chúng ta cất cánh!" Đeo kính bảo hộ, Akin cưỡi Togekiss khởi hành từ thành phố Goldenrod.

Togekiss nóng lòng gặp em gái, bộc phát ra tốc độ kinh người.

Khi chuông cửa vang lên, Lục Dã cũng có chút kinh ngạc: "Nhanh vậy?" Mở cửa, Akin với mái đầu nổ bị gió thổi, giơ tay lên: "Yo, Thầy Lục, lâu rồi không gặp!" "Vào trong rồi nói." Akin bước vào phòng, nhìn quanh một vòng, có chút tặc lưỡi.

Thầy Lục, cũng quá giàu rồi đi!

Xem ra, hai chúng ta đã có một rào cản đáng buồn...

Akin khoanh tay, suy tư như một triết gia.

Phía bên kia, Togekiss dỗ dành em gái, cười hì hì chơi bài cùng Togepi. "Toge!" "Kiss ~~" Rõ ràng kỹ năng chơi bài rất giỏi, nhưng lúc này mặt Togekiss lại bị vẽ đầy bút lông.

Thậm chí, Togekiss còn chủ động dí mặt tới: "Toge!" Cứ chiều nó đi!

Dưới sự yêu cầu mãnh liệt của Akin, Thầy Lục đã chơi với cậu vài ván bi-a snooker.

Đương nhiên, Thầy Lục thua tan tác.

Một cú đánh break, bi trắng trực tiếp lượn qua bi đen vào lỗ, đến Akin cũng phải kinh ngạc.

Tấu hài như vậy, rốt cuộc là làm thế nào!

Thầy Lục ho khan một tiếng, chuyển chủ đề: "Mai mấy giờ thi đấu?" "Bảy giờ ngày mai, đến cảng thành phố Cerulean là được." Akin suy nghĩ rồi nói.

Lục Dã gật đầu.

Đột nhiên, sắc mặt Thầy Lục thay đổi. "Đại hội câu cá, tổ chức ở đâu?" "Ở thành phố Cerulean mà." Akin nghiêng đầu: "Không phải là thầy tự đăng ký sao, Thầy Lục?" Một giọt mồ hôi lạnh chảy dài trên trán Thầy Lục.

Đến thành phố Cerulean... sao cứ có cảm giác sắp có chuyện chẳng lành! "Không đâu, chỉ là câu cá thôi mà." Thầy Lục tự an ủi, gượng cười.

Chương 212

"Thủ Lĩnh Nhà Thi Đấu làm gì rảnh rỗi thế, haha!" Ngày 28 tháng 11, thứ Bảy.

Làn gió nhẹ nhàng thổi qua bến cảng thành phố Cerulean.

Chiếc tàu hàng màu trắng kéo một hồi còi dài, những con Wingull bay lượn lướt qua.

Lục Dã ngắm nhìn khung cảnh đẹp đẽ này, nhưng trong lòng lại có chút không thoải mái.

Không ngờ... cuối cùng vẫn phải đến thành phố Cerulean! "Không sao, chỉ là tham gia giải đấu câu cá thôi, có đi thách đấu Gym đâu," Lục Dã tự an ủi, lấy lại tinh thần gật đầu.

Hôm nay, tôi nhất định phải dạy cho Kim Lão Ngũ cách làm người trên lãnh địa câu cá!

Tối qua, cú đánh bi-a xoáy thần sầu của thầy Lục đã khiến Kim Lão Ngũ mất ngủ cả đêm.

Cả tối, Kim Lão Ngũ vò đầu bứt tai cũng không thể hiểu nổi.

Cú xoáy đó... rốt cuộc làm thế nào vậy?

Tuy nhiên, mục đích chính hôm nay vẫn là tham gia giải đấu câu cá do thành phố Cerulean tổ chức.

Giải thưởng cho nhà vô địch, ngoài bộ Cần câu Siêu Cấp đặc chế của công ty Silph Co. mà vô số cần thủ ao ước, còn có vật phẩm được những người yêu thích hệ Nước ưa chuộng nhất: 「Nước Thần Bí」.

Á quân và quý quân đều nhận được bộ cần câu cao cấp, giải thưởng lần lượt là 「Đá Nước」 và 「Hộp quà Bóng Lặn」.

Là một loại bóng hiếm, 「Bóng Lặn」 cũng có thể bán được giá cao.

Đây cũng chính là lý do mà anh chàng làm công ăn lương Takeshi tham gia giải đấu.

Lục Dã cúi đầu lướt điện thoại: "Đến nhà hàng ở bến cảng trước đi, Yellow và mọi người đang đợi ở đó." Kim Lão Ngũ vác cần câu trên vai như thầy Lục, nhìn quanh rồi tặc lưỡi: "Nhiều thí sinh tham gia thật." Nơi tổ chức giải đấu câu cá chính là bến cảng thành phố Cerulean.

Khu vực đăng ký tại chỗ bên bờ đông đến mức có thể dùng từ "chật như nêm" để miêu tả. "Không ít cần thủ từ các liên minh khác cũng đến tham gia," Lục Dã nói. "Cậu cẩn thận đấy, đừng làm hỏng cần câu!" "Yên tâm!" Kim Lão Ngũ cười nói: "Cái này cũng tương tự như cơ bi-a thôi, tôi dùng thạo lắm!" Vừa nói, Kim Lão Ngũ vừa rút dài chiếc cần câu co rút, múa một đường côn hoa trong tay.

Tương tự cái quỷ ấy!

Cậu làm thế là đang có lỗi với toàn thể giới cần thủ đấy biết không! "Gengar?" Gengar ló đầu ra từ trong bóng của Lục Dã. "À, không phải gọi mày đâu," Lục Dã cúi đầu nói. "Muốn đi chơi thì cứ đi đi, lát nữa đến nhà hàng tìm tao là được." "Gengar! (๑`▽´๑)۶" Gengar nhảy vọt ra khỏi bóng.

Cục béo tròn đen thui nhìn quanh, ánh mắt khóa chặt một tiệm kem.

Dù là mùa đông, nhưng kem tuyết phủ đầy đường bột vẫn là đặc sản của thành phố Cerulean. "Gengar~ (￣￣)" Gengar lau nước miếng, móc một đồng xu từ trong chiếc bụng bốn chiều của mình rồi hớn hở bay tới.

Tại quầy kem thủ công, ba nhân viên phục vụ với thái độ chuyên nghiệp cúi gập người 90 độ. "Chào mừng quý khách~" "Sonans!" "Đừng có tự tiện nhảy ra chứ, đồ ngốc!" "Gengar?" Nhìn những nhân viên đang ồn ào, Gengar nghiêng đầu.

Mấy người này, trông có quen không nhỉ? ...

Trong nhà hàng ở bến cảng, một anh chàng mắt híp đang ngấu nghiến cơm cà ri. "Làm phiền anh, cho tôi thêm một phần nữa!" "Vâng, không vấn đề gì cậu trai~" Yellow với mái tóc đuôi ngựa màu vàng đang ôm Pikachu, ngồi bên cạnh vui vẻ vẫy tay: "Thầy Lục, bên này!" Hai người bước tới.

Kim Lão Ngũ xoa xoa mũi, giọng điệu oán trách: "Rõ ràng tôi cũng ở đây mà, sao lại bơ tôi thế." "He he, lần sau nhất định sẽ chú ý," Yellow ngượng ngùng gãi đầu.

Nhìn chồng đĩa cao ngất, Lục Dã vẫn còn tò mò tại sao một mình Takeshi lại ăn nhiều phần như vậy.

Nhưng khi thấy chương trình 'giảm giá buffet' có giới hạn thời gian của nhà hàng, thầy Lục lập tức hiểu ra.

Quả không hổ là người đàn ông được tôi công nhận! "Thầy Lục." Nói một cách nghiêm túc, đây là lần đầu tiên hai người gặp mặt.

Takeshi uống một cốc nước đá, ho khan một tiếng rồi híp mắt chìa tay ra: "Xin được chỉ giáo nhiều hơn!" "Đương nhiên, ngài cũng vậy!" Lục Dã cười sảng khoái.

Khoảnh khắc hai người bắt tay, ánh mắt giao nhau, dường như có tia lửa lóe lên.

Đây là người cùng hội cùng thuyền!

Thôi được rồi... thực ra đây chỉ là suy nghĩ của một mình Takeshi.

Dù sao thì, thầy Lục vẫn không thể phân biệt được Takeshi rốt cuộc đang mở mắt hay nhắm mắt. "Chúng ta cũng phải đi xếp hàng à?" Kim Lão Ngũ cũng thả Pichu ra, ôm vào lòng, vừa cho nó uống sữa vừa nói: "Tôi thấy chỗ đăng ký đông nghẹt người rồi!" "Không cần đâu, chị Green đã đăng ký giúp chúng ta hết rồi," Yellow cười nói. "Ồ!" Kim Lão Ngũ đặt ly sữa thủy tinh xuống bàn, "Vậy lát nữa chúng ta qua đó nhé!" "Chưa vội, còn một tiếng nữa mới bắt đầu," Takeshi híp mắt, khoanh tay nói: "So với việc đó, tìm hiểu luật thi đấu mới là chìa khóa để chiến thắng." "Hả?

Không phải chỉ là câu cá thôi sao, còn có luật lệ gì nữa?" Lục Dã ngạc nhiên hỏi. "Nói một cách chính xác, giải đấu áp dụng hệ thống tính điểm, mỗi loại Pokémon hệ Nước đều có số điểm tương ứng," Takeshi nói. "Giống như Giải đấu Bắt Bọ, phải dùng bóng thi đấu do ban tổ chức quy định, Pokémon bắt được cuối cùng cũng phải thả về biển." "Hả!?" Kim Lão Ngũ phàn nàn: "Tôi còn định câu vài con cá vược về nhà thầy Lục nấu ăn đấy!" Lục Dã xoa cằm.

Cái thứ cậu nói, có phải là con Basculin nổi tiếng với vị ngon tuyệt hảo không?!

Nhưng nhà đã có Squirtle rồi, thầy Lục cũng tạm thời không có ý định thu phục thêm Pokémon hệ Nước.

Thả về biển cũng hợp tình hợp lý. "Ngoài ra, thí sinh có thể thuê thuyền câu, hoặc sử dụng Pokémon biết Lướt Sóng," Yellow bổ sung. "Câu cá ngoài biển, điểm chắc chắn sẽ cao hơn nhiều so với câu ở bờ!" "Pokémon Lướt Sóng thì tôi có thể ngồi trên Mantaro," Kim Lão Ngũ quay đầu nói: "Còn thầy Lục thì sao?" "Tôi thuê thuyền là được rồi," Lục Dã đáp. "Dùng Pokémon Lướt Sóng tuy hiệu suất cao hơn một chút, nhưng cũng sẽ dọa chạy nhiều loài cá quý hiếm," là một chuyên gia câu cá, Yellow đương nhiên biết ý định của thầy Lục.

Yellow cười nói: "Quả không hổ là thầy Lục!" Thầy Lục: ?

Chẳng phải là vì Squirtle quá nhỏ, căn bản không thể cưỡi nó Lướt Sóng được sao? "Tôi câu ở bờ là được rồi," Takeshi gật đầu. "Chỉ cần có mồi câu thích hợp, tôi tin rằng vẫn có thể đạt điểm số cao!" ...

Ở một nơi khác, tại quầy kem.

Gengar nhận lấy cây kem hai màu từ tay Meowth. "Lần này không lấy tiền của ngài đâu meo!" Meowth xoa tay, cười hì hì: "Hy vọng ngài có thể nói tốt vài câu cho chúng tôi trước mặt Sếp..." "Gengar!" Gengar nhe răng cười, giơ ngón cái lên. "Ồ ồ ồ!

Vô cùng cảm tạ!" Bộ ba Hỏa Tiễn cúi gập người.

Họ lại lấy thêm một cây kem cho Lục Dã.

Nhân lúc nó chưa tan chảy, Gengar vội vàng chạy về phía nhà hàng.

Nhìn bóng lưng của Gengar, bộ ba Hỏa Tiễn thì thầm với nhau: "Gengar cũng ở đây, có phải Sếp cũng ở gần đây không?" "Chẳng lẽ, ngài ấy biết kế hoạch của chúng ta rồi meo?" "Dùng tiền kiếm được từ việc bán hàng rong, chế tạo robot Gyarados siêu khổng lồ!" Jessie khoa trương giơ tay. "Nhân lúc tên nhóc đó không có ở đây, đến giải đấu câu cá, thu phục những Pokémon hệ Nước quý giá!" James làm động tác waltz ôm lấy Jessie. "Sau đó nộp lên cho đại ca Giovanni, thăng quan phát tài meo!" Meowth xoa tay, cười gian xảo. "Cảm giác thật tuyệt vời~~" Bộ ba Hỏa Tiễn đồng thanh. "Sonansu~~" Trong nhà hàng. "Gengar!" Gengar chạy một mạch, đưa cây kem cho Lục Dã.

Lục Dã hơi ngẩn ra, rồi cười nhận lấy: "Vất vả cho mày rồi~" "Gengar~(≧∀≦)♪" Một người một ma ngồi trên ghế, động tác liếm kem đồng bộ một cách hoàn hảo. "Vị ngon phết," mắt Lục Dã sáng

lên.

Ngay cả thầy Lục, người mang danh hiệu 「Linh hồn Vua Đầu Bếp」, cũng không thể tìm ra khuyết điểm gì lớn.

Chỉ với tay nghề làm kem này, ông chủ của tiệm này có lẽ có thể mở rộng thành chuỗi toàn quốc cũng nên?

Thầy Lục cũng không để ý nhiều.

Nhân lúc cuộc thi sắp bắt đầu, cả nhóm vội vã đến bến cảng.

Trên mặt biển xanh biếc, các cần thủ từ khắp nơi đã vào vị trí sẵn sàng.

Lapras, Starmie, thậm chí còn có một cần thủ cưỡi trên một con Sharpedo. "Cưỡi Sharpedo... có câu được cá thật không vậy?" Yellow thì thầm hỏi. "Yên tâm đi, dân câu không bao giờ móm," Lục Dã ho khan nói: "Bên kia còn có người Lướt Sóng bằng Mantine kìa, vấn đề không lớn!" Nhìn theo hướng thầy Lục chỉ, Kim Lão Ngũ dùng cơ bi-a làm khung, dường như đang coi Mantine như một chiếc dù lượn.

Yellow gật đầu một cách nửa hiểu nửa không.

Theo tiếng còi của trọng tài, các cần thủ đồng loạt xuất phát. "Wú hú!" Kim Lão Ngũ đeo kính bảo hộ, cưỡi Mantine lao lên đầu sóng, lượn lên không trung. "Mantaro, dùng Xoáy Nước trên mặt biển!" "Ú~~" Mantine vỗ đôi cánh, mặt biển lập tức nổi lên một xoáy nước hung dữ, chặn đường đi của không ít cần thủ. "Trọng tài, thằng nhóc khốn kiếp đó phạm quy rồi!" Các thí sinh nhao nhao lên, tiếng chửi bới vang lên khắp nơi. "Đừng để tao bắt được, không thì nó biết tay!" Tại khu vực bình luận, MC hét lớn: "Thí sinh Kim Lão Ngũ đến từ Johto, dường như đã gây ra sự phẫn nộ của đám đông!" "Vừa nhận được thông tin từ ban tổ chức, do thí sinh Kim Lão Ngũ không trực tiếp tấn công các thí sinh khác, cuộc thi vẫn tiếp tục!" "He he!" Kim

Lão Ngũ toe toét cười, làm động tác vẫy tay tạm biệt, "Tôi đi trước một bước nhé!" Nhìn 'Kim Lão Ngũ' cực ngầu, thầy Lục ngớ người: "Đây không phải là cuộc thi câu cá sao?" Đua tốc độ trên mặt nước mới dùng đến mấy trò màu mè này chứ! "Chắc... chắc đây là phong cách của Kim Lão Ngũ!" Yellow cười gượng: "Thầy Lục, cá gần đây bị dọa chạy hết rồi, chúng ta chia nhau ra hành động đi." Lục Dã gật đầu, chèo chiếc thuyền nhỏ, Gengar ngồi ở mũi thuyền, dần dần rời xa vùng đất thị phi này.

Do sự náo loạn của Kim Lão Ngũ, không ít cần thủ đã tham gia vào đội quân truy đuổi anh ta.

Đối thủ cạnh tranh của cuộc thi bỗng chốc giảm đi rất nhiều... "Không hay rồi, thí sinh Kim Lão Ngũ rơi xuống nước rồi!" Tại khu vực bình luận, MC hét lớn: "Cái gì?

Đó chỉ là một chiến thuật lừa bịp?

Nhưng đây không phải là trận đấu hoang dã mà!" Với tư cách khách mời, cô Daisy của Gym Cerulean cười gượng: "Chúng ta...还是 nên tập trung vào điểm số câu cá của các thí sinh khác thì hơn..." Bình luận viên gật đầu, cao giọng nói: "Hiện tại, người đứng đầu là Yellow đến từ Kanto, dẫn đầu với ưu thế điểm số đáng kinh ngạc." "Ồ?

Thí sinh mà máy bay không người lái đang quay, dường như có thu hoạch mới!" Trong màn hình của máy bay, thầy Lục đang ung dung quăng cần câu. 【Câu cá Cấp 3】 có nghĩa là, mỗi lần quăng cần, đều có xác suất rất lớn câu được cá.

Nhưng mà...

Trên mũi thuyền, một con Magikarp đang giãy đành đạch, trông vô cùng khỏe mạnh. "Đây đã là con thứ mười rồi," Lục Dã thở dài, vừa dùng PokéBall do ban tổ chức cung cấp để thu phục Magikarp.

Trên bảng điểm, của thầy Lục nhảy lên con số '+1'.

Người đứng đầu là Yellow, đã tích lũy được hơn 300 điểm.

Còn bên thầy Lục, ngoài Magikarp ra, vẫn là Magikarp. "Con thứ mười một," Lục Dã đỡ trán, vẻ mặt tê liệt. "Mười hai con..." "Có thôi đi không hả, dưới biển này chỉ có Magikarp thôi à! (‘□′) " Thầy Lục đang gào thét.

Bên cạnh, một ngư dân đi ngang qua, nhấc cần câu lên, một con Shellder đang cắn chặt mồi. "Cậu trai, cần giúp đỡ không?" ngư dân tốt bụng hỏi. "Không, không cần đâu..." thầy Lục đau lòng nói.

Cái kỹ năng câu cá này, chắc là hàng giả rồi!

Khi con Magikarp thứ mười ba cắn câu, Hệ thống gửi đến một thông báo như đang trêu ngươi. 【Chuỗi *12, độ thành thạo đang tăng!】【Chuỗi *13, độ thành thạo đang tăng!】【Ting!

Kỹ năng thăng cấp!】【Câu cá Cấp 4: Là một chuyên gia câu cá, bạn biết rõ nơi ở và tập tính của các loài cá, xác suất câu được Magikarp giảm mạnh. (Magikarp có thể bị giết, nhưng không thể bị đánh bại.)】Xác suất giảm mạnh?!

Chương 213

Lục Dã ngẩn ra, thử quăng cần, chưa đầy một lát, cần câu đã có động tĩnh.

Xuất hiện rồi, con Magikarp thứ mười bốn!

Lục Dã: Giảm chỗ nào vậy hả! (‘□′)　　Người ngư dân bên cạnh, nhìn kỹ thuật điêu luyện của Lục Dã, và những quả PokéBall xếp trên boong thuyền, vẻ mặt có chút kinh ngạc.

Cho dù là Magikarp... trong nửa tiếng mà câu được nhiều như vậy, cũng quá đáng kinh ngạc rồi! "Tôi là Lana đến từ Alola," ngư dân có mái tóc và bộ râu màu xanh đậm, thân thiện nói: "Thưa ngài, có thể làm quen với ngài được không?" "Tôi chỉ là một người qua đường thích câu cá thôi," Lục Dã xua tay: "Tôi đi chỗ khác thử xem." "Cho xin số điện thoại đi ngài ơi, có rảnh thì đến Alola, tôi mời ngài đến nhà tôi chơi!" Lana hét lớn.

Trên mặt nước, gió nhẹ thổi qua.

Nước sông cuồn cuộn chảy về đông, sóng vỗ cuốn trôi anh hùng.

Squirtle nhìn sông lớn sóng cả, trong lòng có chút giác ngộ.

Đưa ta đến đây... có lẽ, chúa công chính là muốn ta lĩnh ngộ kỹ năng hệ Nước mới.

Trong mắt lóe lên tinh quang, Squirtle chìm vào suy tư...

Thầy Lục câu được con Magikarp thứ hai mươi, với '20' điểm tạm thời đứng cuối bảng xếp hạng.

Takeshi tuy mặt đen, nhưng điểm số lại cao hơn thầy Lục một chút.

Người đứng đầu là Yellow, đã sắp được năm trăm điểm.

Còn Kim Lão Ngũ... sớm đã quên mục đích ban đầu, cùng Mantine lướt sóng, quẩy tung trời.

Đã từ bỏ hy vọng đoạt giải, thầy Lục thở dài, đặt cần câu xuống. "Togepi!" Togepi kéo kéo tay áo Lục Dã. "Mày muốn chơi à?" Lục Dã ngẩn ra, đưa cần câu cho Togepi. "Cẩn thận đừng để nó kéo xuống nước đấy." "Togepi~ ヾ(◍°∇°◍)ﾉ゙ " Togepi dùng hết sức bình sinh, kéo cần câu, phao câu đột nhiên chìm xuống. "Câu được thật à?!" Lục Dã có chút kinh ngạc, giúp Togepi kéo cần câu lên.

Một con cá màu xám xấu xí nhảy vọt lên khỏi mặt nước. "Trời ơi!" MC kinh ngạc nói: "Thí sinh Lục Dã, đã câu được con Feebas vô cùng quý hiếm!" Khán giả xung quanh đều bị chấn động.

Nghe thấy âm thanh từ loa phát thanh, Yellow mỉm cười.

Với trình độ của thầy Lục, làm được đến mức này, cũng không có gì lạ! "Làm tốt lắm, Togepi!" Lục Dã vung tay, ném PokéBall với tư thế ném bóng chày tiêu chuẩn.

PokéBall lóe lên ánh sáng trắng, chính là 「Bắt Chí Mạng」! 「Bắt Chí Mạng」 có thể khiến PokéBall không cần lắc lư mà vẫn thu phục được Pokémon.

Đầu tiên là câu được Feebas, sau đó là cú ném bóng 「Bắt Chí Mạng」.

Tất cả khán giả đều ngẩng đầu nhìn lên màn hình lớn, vẻ mặt kinh ngạc.

Tên này... vận may tốt đến mức vô lý rồi!

Nhưng ngay khoảnh khắc PokéBall thu Feebas vào trong, Feebas phá bóng thoát ra, liếc nhìn một cái không nể mặt, rồi lại bơi về nước. "Không phải là Bắt Chí Mạng rồi sao?

Bắt Chí Mạng cũng có thể thoát ra được à?!" Thầy Lục gào lên: "Thế thì tôi chẳng phải toang rồi sao!" Khán giả ngẩn ra, nhìn nhau.

Tuy là 「Bắt Chí Mạng」, nhưng Pokémon vẫn có xác suất cực thấp phá bóng thoát ra...

Chỉ là xác suất này, dường như thấp đến mức không thể tính toán được? "Togepi~" Togepi bất lực xòe tay nhỏ.

Hết cách rồi, Togepi cũng hết cách rồi~ Nếu thu phục được Feebas, thầy Lục ít nhiều cũng có khả năng chen chân vào top ba.

Nhưng xác suất là chuyện không ai nói trước được. "Thôi bỏ đi, lần này ít nhất cũng bắt được Magikarp," Lục Dã xoa xoa thái dương: "Gengar, chúng ta về thôi." "Gengar!" Gengar chọc chọc cần câu, ra hiệu đợi mình câu xong con cuối cùng này. "Mày còn câu được cả Gyarados lên chắc?" Lục Dã đang châm chọc thì trước mắt bỗng nổi lên một cột nước ngút trời.

Một bóng đen khổng lồ phá tan mặt nước, cột nước gầm lên.

Cao tới 15 mét, con Gyarados khổng lồ như Godzilla, ngạo nghễ nhìn quanh.

Lục Dã cố gắng giữ vững chiếc thuyền nhỏ, toàn thân ướt sũng, nhưng có chút ngây người.

Con Gyarados này... sao trông giống robot thế nhỉ?

Bên trong con Gyarados siêu lớn.

Bộ ba Hỏa Tiễn một phen luống cuống. "Sếp sao lại ở đây!" "Chẳng lẽ có kế hoạch đặc biệt gì!" "Làm sao đây, có nên khởi động chương trình tự hủy không meo?" Đúng lúc bộ ba Hỏa Tiễn đang do dự, bình luận viên khoa trương hét lớn: "Thí sinh Lục Dã, đã câu được một con Gyarados siêu khổng lồ!!" "Phá kỷ lục kích thước lớn nhất trong lịch sử!

Xếp hạng của thí sinh Lục Dã lập tức vượt lên!" Trong sự xôn xao của đám đông.

Squirtle nhảy lên boong thuyền, ánh mắt sắc bén.

Đây chính là thời cơ tốt nhất để thử nghiệm kỹ năng mới! "Zeni!" Squirtle như cá kình nuốt nước, hít một hơi thật sâu, đến cả dòng nước xung quanh thuyền cũng bị hút vào miệng nó.

Aura mạnh mẽ dường như khiến cả vùng biển xung quanh bốc hơi.

Lục Dã ngẩn ra, liếc nhìn từ điển Pokémon của Squirtle.

Vãi chưởng, mày học được chiêu này từ lúc nào thế?! "Squirtle, Bơm Thủy Lực?" Lục Dã thử hỏi. "ZENI!!" Như vạn ngựa đồng thanh, lại như sấm sét nổ vang.

Mây đen dày đặc cuộn lên, tiếng nước vang vọng đinh tai nhức óc.

Ầm!!

Tuy không trúng trực tiếp, nhưng chiêu Bơm Thủy Lực hung hãn cuồng bạo vẫn xuyên thủng thân thể của con Gyarados siêu lớn!

Bên trong Gyarados, lộ ra những dây điện kêu xì xì, rồi một tiếng nổ vang lên.

Dù lại sắp bị nổ bay đi, nhưng không cản trở đại sự của Sếp, vẫn khiến bộ ba Hỏa Tiễn yên tâm thở phào một hơi.

Bị vụ nổ thổi bay, bộ ba Hỏa Tiễn hóa thành ngôi sao băng trên bầu trời. "Cảm giác thật tuyệt vời~~" "Sonansu!" Ting.

Nhìn ngôi sao băng trên trời, Lục Dã ngẩn ra.

Đúng là ba tên ngốc này thật à?

Bây giờ các ngươi đã chế tạo được cả Gundam khổng lồ rồi sao?!

Lục Dã vẻ mặt kỳ quái: "Với thể chất của ba người này, chắc sẽ không sao đâu nhỉ..." Con Gyarados siêu lớn đã gây ra một sự náo động không nhỏ.

Nhưng sự việc xảy ra quá đột ngột, bộ ba Hỏa Tiễn thậm chí còn chưa kịp tự giới thiệu đã bị thổi bay đi.

Sĩ quan Jenny đến duy trì trật tự, có chút đỏ mặt giải thích với Lục Dã: "Dường như là một số kẻ săn trộm Pokémon, may nhờ có ngài, mới không gây ra sự hoảng loạn lớn hơn." Thân phận hiện tại của bộ ba Hỏa Tiễn, có thể coi là cấp dưới của thầy Lục.

Nhưng thầy Lục cũng không quá gò bó họ, đến nỗi ba người thỉnh thoảng vẫn gây ra một số pha xử lý cồng kềnh. "Phải răn đe bọn họ một phen mới được..." Lục Dã thầm nghĩ.

Người phụ trách của ban tổ chức cũng vội vàng đến hỏi thăm tình hình. "May nhờ có ngài Lục Dã, giải đấu mới có thể tiếp tục," biết được sự việc, người phụ trách thở phào nhẹ nhõm, cười nói: "Dù thế nào đi nữa, điểm số của ngài vẫn có hiệu lực, ngài chính là nhà vô địch của giải đấu câu cá lần này!" Lục Dã ngẩn ra, cười nói: "Như vậy sao được ạ!" "À mà, cần câu có thể đổi thành tiền mặt không?

Không có ý gì khác đâu, chỉ muốn hỏi thôi!" ...

Trên lễ trao giải, Yellow cười hì hì đứng bên phải Lục Dã.

Takeshi thì khoanh tay, đứng bên trái Lục Dã.

Quán quân và á quân đều bị ba người này thâu tóm.

Còn Kim Lão Ngũ... tạm thời vẫn chưa về kịp.

Người trao giải là Daisy, mỉm cười bắt tay Lục Dã: "Rất vinh dự được gặp ngài, thầy Lục." "Cô biết tôi à?" "Em gái bất tài của tôi, chính là thủ lĩnh Gym Cerulean, Kasumi, đã đặc biệt nhắc đến ngài với tôi," Daisy che miệng cười: "Không ngờ lại gặp ngài ở đây." Lục Dã

mơ hồ cảm thấy có gì đó không ổn. "Ý của con bé là muốn tôi và ngài giao đấu... nhưng tôi thực sự không giỏi về chiến đấu Pokémon lắm," Daisy khẽ thở dài.

Lục Dã căng thẳng nói: "Vậy thì không cần giao đấu đâu, không sao cả." "Ngài thật là thấu tình đạt lý," Daisy cười lại, đưa lên khay. "Đây là giải thưởng vô địch Nước Thần Bí, và cúp... chúc mừng ngài, thầy Lục!" 「Nước Thần Bí」... có thể cho Squirtle đeo.

Lục Dã thầm nghĩ, đỡ lần sau phải mua thêm.

Còn bộ Cần câu Siêu Cấp... dù sao câu lên cũng toàn là Magikarp, đối với thầy Lục mà nói, cũng không khác biệt lắm. "Còn có cái này nữa," Daisy nắm tay chìa về phía Lục Dã, cười tủm tỉm: "Cũng là một trong những giải thưởng của nhà vô địch." Lục Dã tò mò đưa tay ra, chạm vào là cảm giác kim loại lạnh lẽo. 【Ting!

Tiến độ nhiệm vụ được cập nhật】 【Mục tiêu nhiệm vụ: Thu thập Huy hiệu (3/8)】 Lục Dã: ? "Không phải đã nói là không đấu Gym sao?" Lục Dã vẻ mặt phức tạp.

Sao lại nhận được thêm một cái huy hiệu nữa rồi?! "Đúng vậy mà," Daisy chớp chớp mắt, "Cho nên tôi đã tặng huy hiệu trực tiếp cho ngài rồi đó." "Thế nào, có vui không?" Daisy cười tủm tỉm.

Thầy Lục đột nhiên cảm thấy tức ngực.

Suýt nữa thì quên... các chị của Kasumi, thích nhất là tặng huy hiệu cho người khác!

Lại còn ngụy trang thành giải thưởng của giải đấu câu cá.

Quá thâm hiểm!

Mối thù này, tôi, thầy Lục, đã ghi nhớ! ...

Trời dần về chiều, giải đấu câu cá cũng hạ màn.

Lục Dã gọi cho bộ ba Hỏa Tiễn, hỏi thăm tình hình. "Mục tiêu bắt giữ của các người, chỉ có Pikachu, ngoài ra không được quan tâm đến những thứ khác, hiểu chưa?" Biết Sếp chắc chắn sẽ có hành động lớn, bộ ba Hỏa Tiễn gật đầu như giã tỏi: "Xin ngài yên tâm, chúng tôi nhất định sẽ bắt Pikachu về!" Các người mà bắt được mới là có quỷ ấy!

Nhưng nói đi cũng phải nói lại, lần này nhờ có bộ ba Hỏa Tiễn mới giành được chức vô địch... "Tối nay các người đi ăn một bữa ngon đi," Lục Dã nhẹ giọng nói: "Tôi mời." Vì chế tạo robot mà đã tiêu hết tất cả tiền bạc, chỉ có thể sống qua ngày bằng bánh mì kẹp rau, bộ ba Hỏa Tiễn nước mắt lưng tròng. "Vô cùng cảm tạ!!" Mọi chuyện đã tạm ổn.

Ngoài Huy hiệu Xanh Lam khiến thầy Lục có chút mệt mỏi ra, chiêu 「Bơm Thủy Lực」 của Squirtle lại càng có chút phi lý.

Mẹ nó chứ, uy lực như thế này mà gọi là Bơm Thủy Lực à?!

Ngoài tỷ lệ trúng cũng tệ như nhau ra, đây rõ ràng là phiên bản tăng cường của Pháo Thủy Lực mà!

Nhưng đối với thầy Lục, tỷ lệ trúng của Bơm Thủy Lực thật sự quá cảm động... "Lần sau vẫn nên dùng Súng Nước thôi," Lục Dã thở dài: "Dù sao Bơm Thủy Lực cũng chẳng trúng được..." Kim Lão Ngũ muộn màng chạy đến, không hề tự giác nói: "Tiếc thật, suýt nữa thì thắng rồi!" Cậu rõ ràng còn chẳng câu được một con Magikarp nào mà!

Tạm biệt Kim Lão Ngũ và mọi người, Lục Dã trở về nhà.

Chương 214

Từ tay Lục Dã, Squirtle trịnh trọng nhận lấy viên 「Nước Thần Bí」 thứ hai.

Tuy vẫn chưa đủ, nhưng đây cũng là tấm lòng của chúa công. "Zeni!" Ánh mắt Squirtle trở nên sắc bén.

Vì chúa công... vẫn phải phát triển một cách ổn định!

Sáng sớm tinh mơ, nhóm bạn của thầy Lục đã sôi nổi hẳn lên.

Kasumi vừa kết thúc tu hành ở Quần đảo Seafoam, vội vàng trở về thành phố Cerulean, hỏi trong nhóm chat: "Thầy Lục, ngài đã nhận được Huy hiệu Xanh Lam rồi ạ?" Lục Dã có chút mệt mỏi đáp: "Nhận được rồi..." "May mà em đã liên lạc trước với các chị," Kasumi thở phào nhẹ nhõm, "Nếu không, họ có thể lại bận biểu diễn, không kịp phát huy hiệu cho ngài mất." Trên đầu Lục Dã hiện ra một dấu hỏi to đùng.

Tôi nói mà, sao chị của cô lại đột nhiên lấy Huy hiệu Hoa Lam làm giải thưởng.

Hóa ra nội gián là cô à, Kasumi! "Tôi đã xem lại bản ghi hình của giải đấu câu cá hôm qua," Green ngạc nhiên nói: "Hình như đã gây ra một sự náo loạn không nhỏ nhỉ?" "Coi như là sự cố ngoài ý muốn," Lục Dã ho khan.

Nhờ vào kỹ thuật gánh nồi điêu luyện của bộ ba Hỏa Tiễn, thầy Lục đã bất ngờ đoạt được chức vô địch giải đấu câu cá.

Squirtle cũng thành công lĩnh ngộ 「Bơm Thủy Lực」, ngày càng đi xa trên con đường của Senju Tobirama...

Tính ra như vậy, sau này chi phí cho Squirtle ra trận, e là phải từ

「Thuốc Hồi Phục Tối Đa」, nâng cấp lên 「Nước Thần Bí」? "Sao cảm giác... hình như lỗ to rồi nhỉ?" Lục Dã lẩm bẩm.

Còn việc tặng huy hiệu, cũng coi như là nghề gia truyền của Gym Cerulean rồi.

Thầy Lục dần dần bình tĩnh lại, cài chiếc Huy hiệu Xanh Lam vừa nhận được vào mặt trong áo.

Nhìn ba chiếc huy hiệu lấp lánh, Lục Dã trầm ngâm gật đầu. "Không hoảng, còn năm cơ hội nữa." Năm cái huy hiệu!

Năm cái huy hiệu mà mày còn hạ gục được tao chắc?!

Mai phục một phen, nhiệm vụ này tôi không thể nào hoàn thành được! ...

Ngày 29 tháng 11, Chủ nhật.

Vì hôm nay là cuối tuần, cả nhà đều ở nhà, tụ tập lại xem TV.

Trên màn hình máy chiếu là bộ phim do Diantha đóng chính, diễn viên phụ là Gardevoir.

Lục Dã vừa vuốt bộ lông ấm áp của Arcanine, vừa châm chọc: "Tôi thấy Gengar cũng có thể đi làm diễn viên chính đấy." Tuy không thể làm idol, nhưng đóng phim kinh dị thì không vấn đề gì.

Thậm chí... còn có thể thử quay một bộ 《Thiếu Nữ Phép Thuật Gengar》? "Gengar!" Gengar vừa nhai bắp rang bơ, vừa gật đầu một cách mơ hồ. "Eevee~" Sylveon thì nằm trên đùi Lục Dã, ngáp một cái, dường như không hứng thú với bộ phim.

Sylveon ưu nhã nhảy xuống, đi về phía cửa dành cho mèo ở cửa chính. "Về sớm nhé!" Lục Dã gọi. "Eevee~" (Biết rồi~) Squirtle hiếm khi cùng mọi người thư giãn.

Do lo lắng bắp rang bơ có độc, Squirtle nhai Khối Năng Lượng

đặc chế, vẻ mặt nghiêm trọng.

Ngay cả...

Gardevoir của một ngôi sao điện ảnh cũng mạnh như vậy sao?!

Vẫn không thể lơ là, mỗi lần chiến đấu đều phải chuẩn bị trước! "Togepi~" Togepi mặc bộ đồ chơi Pikachu, lăn qua lăn lại trên ghế sofa.

Trong tay nó còn cầm điện thoại của Lục Dã, hiện đang chơi《Angry Pidove》.

Thấy Grumpig bị đánh bay thành công, Togepi vui vẻ đạp đạp chân nhỏ. "Togepi~ o(*≧▽≦)tsu" Lục Dã lộ ra một nụ cười.

Machamp cũng chỉ để cho vui thôi, nam nhi chân chính phải nuôi Togepi!

Buổi chiều, bắt tay vào xử lý công việc, thầy Lục nhận được điện thoại từ Oleana. "Bản di động của PTCG hiện đang trong quá trình phát triển," Oleana nói. "Ngoài ra, một vài DLC của các game offline cũng đã hoàn thành, 《Pokémon Auto Chess》 đã chính thức được đưa vào công khai." "Vất vả cho cô rồi," Lục Dã gật đầu: "Số vốn cá nhân tôi có thể sử dụng là khoảng bao nhiêu?" "Vì phải cân đối với việc tiến hành các ngành công nghiệp khác," Oleana trầm ngâm: "Số tiền cá nhân ngài có thể sử dụng, khoảng 10 triệu Pokedollar." Lục Dã hơi ngẩn ra.

Hóa ra mấy tháng qua, tôi đã có 10 triệu tiền tiết kiệm rồi sao?!

Không ngờ, tôi, thầy Lục, cũng có ngày trở thành đại gia chó má này!

Nhưng nói nhiều thì thực ra cũng không nhiều.

Mấy game offline hiện tượng mới ra mắt không lâu, hơn nữa còn

có nghiệp vụ thực thể của Câu lạc bộ Huấn luyện viên đang đốt tiền. 10 triệu tiền tiết kiệm này, ở Thượng Hải mua một căn nhà cũng có chút khó khăn.

Dù thầy Lục đã đầu tư vào các bé cưng của mình số tiền lên đến hàng chục triệu, nhưng so với việc huấn luyện Pokémon của các nhà vô địch, thiên vương, động một cái là hàng trăm triệu, số tiền này thậm chí còn không mua nổi một viên đá Mega.

Lục Dã khẽ thở dài.

Cho nên, tôi mới lo lắng sau khi nhận được Đá Khởi Nguồn, rất có khả năng bị đâm sau lưng một phát...

Nhưng, tạm thời không cần lo lắng chuyện vay tiền nữa rồi!

Tâm trạng phấn chấn, thầy Lục đặt Togepi vào giỏ rau, cùng Gengar đi mua đồ ăn.

Phải làm một bữa tối thịnh soạn cho Sylveon trước khi nó trở về~ ...

Sylveon với bộ lông trắng như tuyết, đứng trước cổng lớn của Gym.

Trong đôi mắt xanh biếc, lộ ra vẻ kiên định.

Các bạn đồng hành khác đều đang trưởng thành, Sylveon tự nhiên cũng không cam chịu tụt hậu.

Giống như Gengar 'tự mình huấn luyện mình', Sylveon thì 'tự mình cày điểm kinh nghiệm cho mình'.

Năng lực 「Tiên Hóa」, kết hợp với 「Dự Báo Nguy Hiểm」 từ thời Eevee, giúp Sylveon tìm kiếm "phó bản cày đồ" thích hợp hơn. "Eevee!" Ánh mắt Sylveon kiên định.

Vì chủ nhân, mình phải trở nên mạnh mẽ hơn nữa!

Dùng dải lụa đẩy cửa lớn của Gym Hệ Giác Đấu.

Ánh mắt của tất cả các huấn luyện viên trong Gym đều đổ dồn về phía Sylveon. ...

Là một trong hai Gym duy nhất của thành phố Saffron, Gym Hệ Giác Đấu đã mất đi vị thế chính thống sau khi bị Sabrina đánh bại.

Nhưng dù vậy, thực lực của Gym cũng không thể xem thường.

Sư phụ với mái tóc hói kiểu địa trung hải, được mệnh danh là 'Vua Karate'.

Còn rốt cuộc tên là 'Vua', hay đây là một biệt danh, thì không ai biết rõ.

Vị Vua Karate này, đang chuẩn bị nghênh chiến Bea đến thách đấu.

Bỗng nhiên, cửa lớn của Gym bị đẩy ra. "Còn có người thách đấu nữa sao?" Vua Karate vẻ mặt nghiêm túc, híp mắt lại.

Nhưng khi ông nhìn kỹ, lập tức lộ ra vẻ mặt như thiếu nữ, khoa trương hét lên: "Dễ thương quá!!" Nhảy vọt đến trước mặt Sylveon, Vua Karate ân cần hỏi han: "Sao thế, nhóc con, cháu bị lạc chủ nhân à?

Chú dẫn cháu đi tìm cậu ấy nhé?" Các huấn luyện viên trong Gym vẻ mặt kỳ quái.

Chú ý hình tượng đi, sư phụ!

Trong võ đường, Bea đến thách đấu khoanh tay, chìm vào suy tư.

Con Sylveon này... sao trông quen thế nhỉ? "Eevee! (▼皿▼)" Sylveon nhe răng, duỗi dải lụa, chỉ vào PokéBall của Vua Karate.

Vua Karate ngẩn ra: "Cháu cũng muốn thách đấu?" Sylveon kiêu ngạo gật đầu.

Các huấn luyện viên trong Gym vẻ mặt mờ mịt, thì thầm với nhau.

"Pokémon hoang dã?" "Không đúng, Gym Saffron bên cạnh, hình như cũng bị Pokémon đến đá quán rồi!" "Chơi bẩn thế?!" Dường như nghĩ đến điều gì đó, Bea vẻ mặt nghiêm túc.

Nếu... thật sự là Pokémon của thầy Lục.

Việc tự mình đến thách đấu Gym, cũng không phải là chuyện khó!

Cuối cùng cũng có một huấn luyện viên không ngồi yên được, đứng dậy nói: "Sư phụ, để con giúp thầy đuổi nó ra ngoài!" "Đừng làm nó bị thương!" Vua Karate căng thẳng nói. "Yên tâm," huấn luyện viên hừ hừ cười: "Đi đi, Machoke!" Machoke với cơ bắp cuồn cuộn, nắm đấm mang theo tiếng gió rít, lao thẳng về phía Sylveon.

Sylveon ngẩng cao đầu nhỏ, phát ra một tiếng Gầm Gừ cao vút lanh lảnh!

Chấn động do 「Siêu Âm」 gây ra, dưới sự hỗ trợ của 「Tiên Hóa」, khiến tất cả các huấn luyện viên trong võ đường phải bịt tai lại.

Còn Machoke thì bị sóng âm đánh bay ra ngoài, đập vào rìa sân, lập tức rơi vào trạng thái bất tỉnh. "Eevee~" Sylveon dễ thương lắc lắc đầu.

Chỉ có chút điểm kinh nghiệm này... vẫn chưa đủ!

Vua Karate, 'ực' một tiếng nuốt nước bọt.

Con Pokémon này, dường như còn mạnh hơn cả Mr.

Mime của Sabrina bên cạnh! "Vậy thì," Vua Karate thắt lại băng đô, nghiêm túc nói: "Để tôi chấp nhận lời thách đấu này!" ... 【Ting!

Thách đấu Gym thành công!】 【Gym không được công nhận chính thức không thể nhận được Huy hiệu, xin Ký chủ lưu ý!】 Lục Dã đang chuẩn bị bữa tối, khóe miệng giật giật. "Anh xem tôi có

giống đang thách đấu Gym không?!" Hệ thống lại một lần nữa chìm vào im lặng.

Không đúng, vô lý quá...

Lúc này, Sylveon từ cửa mèo chui vào, nhẹ nhàng nhảy lên ghế sofa.

Như ý thức được điều gì đó, Lục Dã hỏi với tâm trạng vi diệu. "Mày lại đi cày Gym à?" "Eevee~" nhóc con không hề tự giác gật đầu. "Nhưng Gym Saffron, không phải có Gengar đang làm huấn luyện viên sao, mọi người hẳn phải biết mày chứ..." Lục Dã xoa cằm, đột nhiên kinh ngạc: "Mày đi đến Gym Hệ Giác Đấu kia à?" "Eevee!" Sylveon nhe răng cười.

Thầy Lục đột nhiên cảm thấy nhói lòng.

Tại thành phố Saffron, có hai Gym, là Gym Hệ Tâm Linh và Gym Hệ Giác Đấu.

Hai đứa bay mỗi đứa đi cày một cái thì không nói, lại còn đánh sập cả Gym?!

Tuy đúng là kiểu xử lý mà Pokémon nhà mình sẽ làm, nhưng đây không phải là Thượng Hải, thủ lĩnh Gym cũng không phải Đường Huy... trực tiếp để Pokémon đi đá quán...

ảnh hưởng có vẻ không tốt lắm?

Thầy Lục vẻ mặt kỳ quái, lẩm bẩm: "Vẫn nên đến Gym Hệ Giác Đấu xem tình hình trước đã..." "Leader, đừng nghĩ quẩn mà Leader!" "Chỉ là bị đánh tơi bời thôi mà, Sabrina nhà bên cạnh cũng thua đấy thôi!" "Tuy Trainer đối diện còn chưa ra tay, nhưng ít nhất về mặt khí thế là ông thắng rồi!" Trong Saffron Gym, Vua Karate khóc lóc thảm thiết, rút ra một dải lụa trắng, các Huấn luyện viên trong Gym hoảng hốt cản lại.

Vốn chỉ định làm màu một chút thôi, nhưng khi nghe những lời của các Huấn luyện viên trong Gym, ông ta bỗng thấy bi thương trào dâng.

Đầu tiên là thua con bé ở Gym bên cạnh, giờ lại còn không đánh lại nổi một con Sylveon.

Kể cả là bị khắc hệ... thì cũng quá mất mặt đi! "Đừng cản tôi, ai cản tôi ăn một phát Chặt Karate của tôi!" Vua Karate nghẹn ngào nói.

Chương 215

"Ngài không cần phải tự ti như vậy." Bea đứng dậy nói: "Theo tôi được biết, đây là Pokémon của một vị đại sư đến từ phía Đông." "Thậm chí... nó có thể sở hữu trình độ ngang tầm Vô địch." Vẻ mặt Bea nghiêm túc.

Nghe vậy, Vua Karate ngẩn người.

Pokémon của một nhà Vô địch ư?

Vậy thì thua cũng chẳng mất mặt! "Khụ...

để cô chê cười rồi." Vua Karate bình tĩnh lại, ho khan nói. "Nếu muốn khiêu chiến thì lần sau hãy đến nhé!" "Không sao ạ." Bea gật đầu nói: "Tôi cũng chỉ đang đi du lịch qua các Gym hệ Giác Đấu, chuẩn bị cho giải Vô Địch P1 sắp tới." Giải Vô Địch P1 là một giải đấu lớn dành cho các Pokémon hệ Giác Đấu, nhưng không giới hạn ở hệ này.

Những đấu sĩ cận chiến, hình thể Sumo như Feraligatr, Snorlax cũng có thể tham gia.

Trong số những người từng giành được đai vàng, đã có những chuyên gia hệ Giác Đấu như Tứ Thiên Vương Bruno của Kanto, Tứ Thiên Vương Marshal của Unova.

Vì vậy, vô số đấu sĩ đều coi đai vàng P1 là vinh quang tối thượng.

Từng chứng kiến thực chiến của Bea, Vua Karate cảm thán: "Với thực lực của cô, việc giành được đai vàng hạng nhẹ cũng là chuyện dễ như trở bàn tay thôi." Nhưng Bea lại lắc đầu: "So với thầy Lục, tôi còn kém xa lắm." "Thầy Lục?" "Chính là Huấn luyện viên của con Sylveon vừa rồi." Bea chìm vào hồi ức, nhíu mày nói: "Trong dải lụa

đó... thậm chí còn dung hợp cả việc sử dụng Nhu thuật..." Thầy Lục, không hổ là Bậc thầy Giác Đấu được sư phụ Chuck công nhận...

Nghe Bea nói, Vua Karate chợt bừng tỉnh.

Hóa ra là Nhu thuật!

Chả trách vừa rồi mình lại thua con Sylveon đó! "Vậy tôi không làm phiền ngài nữa." Bea chắp tay cáo từ: "Đợi đến khi giải Vô Địch P1 bắt đầu, tôi sẽ lại đến thỉnh giáo ngài một hai chiêu!" "Không vấn đề!" Đúng lúc này, cửa lớn của Gym lại bị đẩy ra.

Cả hai bất giác nhìn về phía vị khách không mời này.

Đồng tử Bea co rút lại: "Thầy Lục?!" "Đây, vị này chính là..." Vua Karate lắp bắp, nhìn về phía bóng người trước mặt.

Bậc thầy Giác Đấu, Huấn luyện viên có thực lực Vô địch?

Trẻ quá đi mất!

Chỉ thấy chàng thanh niên tuấn tú ấy cười áy náy: "Xin lỗi... con Sylveon nhà tôi đã gây phiền phức cho ông rồi." "Không, không phiền chút nào!" Vua Karate lắc đầu lia lịa như trống bỏi. "Nó đến khiêu chiến, tôi còn mừng không kịp nữa là!" Lục Dã ngẩn người.

Hay thật...

ông cũng giống Leader nhà thi đấu, cũng có máu M à?

Ở phía bên kia, Bea cố gắng kìm nén nhịp thở rối loạn, nắm chặt bàn tay nhỏ.

Nhưng...

đây là thần tượng mà cô ngày đêm mơ thấy, sao có thể không kích động cho được! "Thầy, thầy Lục!" Giọng Bea khô khốc, cô đột nhiên cúi gập người 90 độ: "Rất vinh hạnh được gặp thầy!" Lục Dã giật nảy mình.

Tôi với cô không thân không quen, sao phải hành đại lễ thế này?

Nhưng khi nhìn kỹ, Lục Dã mới nhận ra cô gái da ngăm này có chút quen mắt.

Mái tóc màu xám, buộc băng đô màu cam đen, đi chân trần, để lộ gân chân thon dài và cơ bắp săn chắc ở bắp chân.

Thiên tài hệ Giác Đấu của Galar, Bea.

Tính theo dòng thời gian, hiện giờ cô ấy quả thực vẫn đang trong quá trình tu hành Giác Đấu.

Không ngờ lại gặp cô ấy ở đây, Lục Dã tò mò hỏi: "Cô đến đây để... khiêu chiến Gym à?" Bất ngờ bị hỏi, Bea đỏ mặt, đến mức làn da ngăm đen cũng ửng lên một chút. "Tôi đang chuẩn bị cho giải Vô Địch P1 của Kanto... lần này cũng là đến võ đường tu hành..." Bea có chút ngượng ngùng nói nhỏ.

Lục Dã cũng có chút ấn tượng về giải Vô Địch P1 này.

Con Primeape của Satoshi cũng chính vì giải đấu này mà bị cho ra rìa đấy.

Ngoài ra, Snorlax của Satoshi cũng là một cao thủ Sumo, đã có những màn thể hiện kinh người trong các giải đấu Giác Đấu lớn. "Ra là vậy." Lục Dã gật gù, nhưng cũng không để tâm lắm.

Lần này đến đây chủ yếu là để giải quyết hậu quả cho Sylveon.

Lục Dã: "Leader... có cần tôi trả chi phí chữa trị không?" "Trong khiêu chiến, bị thương là khó tránh khỏi, sao có thể để ngài trả tiền được chứ?" Leader lắc đầu nói.

Sắc mặt Lục Dã phức tạp.

Tôi chủ yếu là sợ con bé cứ dăm bữa nửa tháng lại mò đến đá quán một lần thôi... "Thầy Lục." Bea đứng bên cạnh, bỗng lấy hết

dũng khí hỏi: "Thầy có tham gia giải Vô Địch P1 lần này không ạ?" Khi chứng kiến chiến thuật Giảm Nhẹ, Bea đã thấy được kiến giải kinh người của thầy Lục về hệ Giác Đấu.

Ngay cả sư phụ Chuck và tiền bối Lục cũng hết lời khen ngợi thầy Lục.

Nếu như... có thể giao đấu với thầy Lục trong giải Vô Địch P1, nhất định sẽ thu hoạch được rất nhiều!

Lục Dã hơi sững người, rồi lắc đầu. "Tôi thôi đi..." Ngay cả Pokémon hệ Giác Đấu cũng không có, e là còn chẳng đủ điều kiện tham gia.

Bea tiếc nuối thở dài.

Quả nhiên, với thực lực của thầy Lục, ông ấy chẳng thèm tham gia những giải đấu kiểu này... ...

Cuối cùng, Leader vẫn không nhận khoản bồi thường mà Lục Dã đề nghị. "Nếu Sylveon muốn đến, có thể đến khiêu chiến Gym bất cứ lúc nào." Vua Karate thử mời: "Còn một chuyện nữa..." "Không biết ngài... có đồng ý đảm nhận chức vụ sư phạm danh dự của Gym này không?" Chưa đợi Lục Dã mở lời, ông ta vội nói: "Tôi biết, đối với ngài, đây là một yêu cầu vô lý." "Ngài chỉ cần treo danh là được... hoặc là, để Pokémon của ngài đảm nhận cũng được!" Vẻ mặt Lục Dã kỳ quái.

Thành phố Saffron tổng cộng cũng chỉ có hai cái Gym...

Gengar và Sylveon, mỗi đứa một cái là bao trọn gói luôn rồi?!

Nhưng Lục Dã biết tính cách của Sylveon.

Đến cày cấp thì được, chứ làm huấn luyện viên gì đó, thì đúng là làm khó con bé quá.

Lục Dã khéo léo từ chối: "Tôi đã nhận việc ở nơi khác rồi... e là không tiện lắm." Vua Karate cũng không ép, cười nói: "Nếu ngài muốn, có thể đến chỉ điểm bất cứ lúc nào!" Lục Dã thở dài.

Leader, đây là ông nói đấy nhé!

Sylveon rốt cuộc sẽ làm ra chuyện gì, tôi không chịu trách nhiệm đâu! ...

Mọi chuyện tạm thời kết thúc.

Sylveon lại mở khóa được một phó bản mới.

Lục Dã thở phào nhẹ nhõm, bước ra khỏi võ đường, lại thấy Bea cứ đi theo sau mình. "Cô làm gì vậy?" Lục Dã ngẩn người hỏi.

Bea cắn chặt răng, trông có vẻ vô cùng xấu hổ, cúi gập người một cái thật sâu: "Tôi, tôi muốn xin thầy... nhận tôi làm đệ tử!" "Tạm biệt!" Lục Dã vẫy tay.

Chỉ điểm cho cái con Machamp hình người này á?!

Cô còn có thể đấm tay đôi với Machamp, cần gì tôi chỉ đạo nữa!

Khi Bea ngẩng đầu lên, bóng dáng của thầy Lục đã biến mất.

Cô gái da ngăm đen, vừa có vẻ tiếc nuối, lại vừa như thở phào nhẹ nhõm.

Cách nói thẳng thừng này... quả nhiên vẫn là quá xấu hổ!

Hít một hơi thật sâu, ánh mắt Bea kiên định, lặng lẽ nắm chặt nắm đấm.

Nếu có thể giành được chức Vô địch giải P1, để thầy Lục thấy được nỗ lực của mình... tin rằng, thầy ấy nhất định sẽ đồng ý yêu cầu của mình!

Mãi đến khi bóng lưng Lục Dã biến mất đã lâu.

Cô gái da ngăm đen, thân hình khỏe khoắn mới tiếc nuối quay người, hai nắm đấm siết chặt.

Trong mắt Bea, ngọn lửa hừng hực đang bùng cháy.

Nhất định phải giành được sự công nhận của thầy Lục tại giải Vô Địch P1!

Phía bên kia.

Lục Dã đang trên đường về nhà, vẫn còn hơi ngơ ngác.

Bảo mình làm sư phụ của Bea?

Thể chất của mỗi người là khác nhau!

Không phải ai cũng có thể đấm tay đôi với Machamp như Bea đâu!

Tuy mình cũng có thể dùng chiêu hất tay hóa giải lực.

Nhưng lỡ Bea không tuân thủ quy tắc võ thuật, thì nguy hiểm quá!

Lục Dã ho khan một tiếng, lắc đầu.

Vẫn là về nhà trước đã... làm bữa tối cho lũ nhỏ quan trọng hơn!

...

Về đến nhà.

Sylveon nghiêng cái đầu nhỏ, đôi mắt to màu xanh lam đầy vẻ vô tội. "Bố y~" Cơn giận của Lục Dã lập tức tiêu tan quá nửa.

Mặc dù, vốn dĩ cũng chẳng giận gì cho cam... "Lần sau đến Gym, đừng đi một mình nữa nhé." Lục Dã dùng hai tay véo má Sylveon: "Anh sẽ lo lắng đấy!" "Bố y! ヽ(#`Д´)ﾉ" Con bé tức giận né tay Lục Dã, nhưng lại ưỡn cổ, gật đầu một cách không tự nhiên. "Bố y..." con bé khẽ kêu một tiếng.

Biết rồi... lần sau em sẽ dẫn cả đám đi cùng!

Thấy bộ dạng của con bé, Lục Dã biết nó vẫn có nghiêm túc kiểm

điểm.

Kiểm điểm là một chuyện, lần sau có dám tái phạm hay không lại là chuyện khác...

Nhưng đối với Lục Dã, đây cũng đã là chuyện thường ngày.

Lục Dã bất đắc dĩ cười: "Được rồi, ăn cơm thôi!" "Bố y! (≧∇≦)" Sau bữa tối thịnh soạn.

Lục Dã mở laptop, bắt tay vào chuẩn bị giáo án cho tuần sau.

Để chuẩn bị cho trận giao hữu tháng mười hai, cũng cần phải lập kế hoạch huấn luyện tương ứng cho các học sinh.

Marowak của Giselle, Lục Dã định để nó tiếp tục luyện chiêu đặc trưng 'Xươngomerang'.

Còn Lycanroc của Gladion... "Cứ để nó ăn đòn là được." Lục Dã gật đầu.

Chương 216

Để Lycanroc ăn đòn, không chỉ có thể rèn luyện khả năng chịu đòn, mà còn có thể luyện chiêu 'Phản Đòn'.

Quan trọng hơn là... có Lycanroc làm bao cát, sẽ không sợ Arcanine lén đi phá phòng huấn luyện nữa! "Tuyệt vời!" Lục Dã búng tay. "Không hổ là thiên tài huấn luyện, thầy Lục!" Về phần ứng cử viên thứ ba tham gia, Lục Dã tạm thời vẫn chưa quyết định.

Tuy có lựa chọn "thu nhận Bea làm môn đệ".

Nhưng Bea hiện tại chủ yếu là tu hành Giác Đấu.

Kể cả cô ấy có mang nghệ bái sư, thì đó cũng là môn đồ cá nhân của Lục Dã, không tiện để cô ấy đại diện cho học viện Celadon thi đấu. "Để xem đã." Lục Dã trầm ngâm: "Cùng lắm thì để cậu học sinh có kiểu tóc rất hợp để chơi bài kia lên... cho cậu ta thêm vài lá UR là được!" Ngay khi Lục Dã đang suy nghĩ, điện thoại rung lên.

Là tin nhắn từ nhóm bạn thân, tiền bối đáng tin cậy Lục. "@Thầy Lục, gần đây có một giải đấu được tổ chức ở Núi Moon." Lục Dã ngẩn người, ngạc nhiên nói: "Giải Vô Địch P1?" Lục hơi sững lại, rồi phản ứng ngay.

Là một Bậc thầy Giác Đấu, tự nhiên sẽ quan tâm đến những giải đấu Giác Đấu có chất lượng cao như thế này.

Xem ra, đúng như dự đoán.

Trong giải đấu này, có lẽ sẽ được thấy những Pokémon còn lại của thầy Lục. "Để tớ tìm xem." Green lật sổ ghi chú, đọc: "Giải Vô Địch P1, tổ chức dưới chân núi Moon, là một giải đấu quyền anh lớn dành cho các đấu sĩ toàn liên minh, ghi chú: có thể bán các loại đồ

uống tăng lực và dây kỷ niệm..." Lục Dã nhướn mày.

Anh Green, tài năng bán hàng rong của anh, e là cũng được cộng max điểm như bộ ba Rocket rồi! "Tớ trước đây cũng từng đưa Aipom tham gia giải hạng nhẹ." Crystal khẽ thở dài: "Kể cả là hạng nhẹ...

độ khó cũng lớn lắm!" "Dù sao thì, các đấu sĩ từ các liên minh khác cũng sẽ đến tham gia." Takeshi nói. "Vậy tớ có thể cho Sudowoodo lên không?" Mắt Akin sáng lên, "Sudowoodo của tớ, đấm bốc cũng rất cừ đấy!" "Sudowoodo là hệ Đá, đồ ngốc." Silver nói.

Đưa Sudowoodo ra thi đấu ngược hệ trong một giải đấu chuyên về hệ Giác Đấu, đúng là một lựa chọn cực kỳ liều mạng...

Akin ho khan, gãi đầu: "Cũng phải..." "Tuy là ngược hệ, nhưng Snorlax của tớ cũng từng giành đai vàng hạng nặng." Red khích lệ: "Nếu Gold muốn, vẫn có thể thử!" Vẻ mặt Akin kỳ quái.

Tiền bối Red, Snorlax của anh thực lực áp đảo toàn diện, căn bản không cần cân nhắc về hệ đâu!

Dì Lorelei nói: "Giải quyền anh P1 lần này, hình như Bruno sẽ làm giám khảo... tôi có thể giúp các cậu dàn xếp một chút." "Cô đây là thao túng ngầm trắng trợn rồi đấy!" Lance, Bậc thầy Rồng, phàn nàn. "Chỉ là giúp thành viên trong nhóm bốc được thăm tốt thôi mà." Lorelei hất mái tóc đỏ, nói một cách phóng khoáng. "Dù sao thì nhà Vô địch cuối cùng, chắc chắn cũng là người trong nhóm chúng ta... không cần phải màu mè hoa lá cành làm gì." Lục Dã ngạc nhiên hỏi: "Nhóm mình có ai tham gia à?" Lorelei sững sờ: "Cậu không tham gia à?" "Tại sao tôi phải tham gia?" Lục Dã ngơ ngác hỏi. "Lần trước cậu công bố chiến thuật Giảm Nhẹ, không phải là để diễn tập cho giải P1 sao?" Lorelei tò mò hỏi.

Lục Dã bị hỏi đến mức, ngược lại có chút hoài nghi nhân sinh.

Chẳng lẽ...

đây mới là mục đích thực sự của mình?!

Lục tuy cũng có chút bất ngờ.

Nhưng nghe nói Lục Dã không định tham gia, cũng có thể hiểu được.

Giống như anh và Red, cả hai đều đã giành chức Vô địch, nên không còn hứng thú với những giải đấu kiểu này. "Vô địch có 5 triệu tiền thưởng, cùng với các vật phẩm như Băng Đeo Tập Trung..." Green lướt xem thông báo chính thức, kinh ngạc kêu lên: "Tiền thưởng cao thật!" Lục gật đầu: "Đây cũng là lý do số lượng người tham gia các mùa giải luôn cao ngất ngưởng." Takeshi tuy có chút động lòng.

Nhưng bản thân là Leader hệ Đá, đi khiêu chiến giải đấu hệ Giác Đấu, có chút gượng ép.

Takeshi nghiến răng chịu đựng: "Lần này... tôi không tham gia nữa!" 5 triệu?!

Tim Lục Dã đập thình thịch.

Sao ông không nói sớm!

Quay đầu nhìn Gengar đang cử tạ, Lục Dã nói: "Mày có muốn trở thành ngôi sao Giác Đấu không?" "Ghos?" Trong quá trình sử dụng Kịch Độc mỗi lần, Lục Dã dần hiểu ra một đạo lý.

Kịch Độc - Thế Thân - Bảo Vệ có giới hạn, nhưng Gengar ba đấm thì không.

Huống hồ... trong nhà còn có một con rùa đấm phát chết luôn.

Ai nói không có hệ Giác Đấu thì không thể tham gia giải quyền anh?

Satoshi chẳng phải cũng dùng Snorlax đánh bay Gym hệ Giác Đấu đó sao!? "@Lục, giải Vô Địch P1, là khi nào vậy?" Lục Dã hỏi. "Khoảng cuối tháng mười hai..." Lục nói: "Cậu định tham gia à?" Lục Dã sờ cằm, tính toán thời gian.

Đợi trận giao hữu giữa các trường kết thúc, rồi đi tham gia cũng kịp.

Kể cả không giành được chức Vô địch, với việc Gengar miễn nhiễm với hệ Giác Đấu... vào được top 8 cũng không khó.

Dù sao thì... chắc cũng chẳng có ai lại bẩn bựa như Lục Dã, đem Gengar miễn nhiễm hệ Giác Đấu đi đánh quyền anh đâu...

Lục Dã nghiêm mặt nói: "Tiền nong không quan trọng, chủ yếu là tay chân ngứa ngáy muốn đấm bốc rồi!" Mặc dù đã quyết định tham gia giải Vô Địch P1.

Nhưng mục tiêu trước mắt vẫn là tập trung chuẩn bị cho trận giao hữu giữa các học viện.

Mấy lần trước suýt làm nổ trường, ngay cả Lục Dã cũng có chút ngại ngùng.

Nhưng hiệu trưởng Dervish lại chẳng để bụng, mà còn dặn dò Lục Dã phải đặt sự nghiệp giáo dục lên hàng đầu.

Nhận được ân tình lớn như vậy, cũng nên dốc lòng hơn một chút...

...

Ngày 30 tháng 11, thứ hai.

Lục Dã đứng trên ban công biệt thự, tâm trạng phức tạp nhìn xuống Togepi trong sân. "Cháp kỉ đô y!" Chỉ thấy Togepi vẫy vẫy ngón tay, một lượng lớn khối đá lơ lửng xung quanh nó, rồi ào ào rơi xuống.

Rầm!

Những khối đá đập xuống đất tạo thành từng cái hố lớn. "Đô y!" Togepi phấn khích vỗ tay.

Học được rồi~~ Cuối cùng cũng học được rồi! "Ghos!" Gengar ngậm khăn lau, mắt rưng rưng, còn dùng khăn lau hỉ mũi.

Thực lực của Togepi lại tăng lên rồi.

Chủ nhân nhất định cũng vui mừng như mình thôi!

Lục Dã chống cằm, tựa vào lan can, thở dài một hơi.

Đây là chiêu hệ Đá mà Togepi có thể tự mình lĩnh ngộ, Sức Mạnh Cổ Đại. 【Sức Mạnh Cổ Đại: Tấn công bằng sức mạnh nguyên thủy của đá, có tỷ lệ nhất định tăng tất cả các chỉ số của bản thân.】 Nhìn những cái hố lỗ chỗ trong sân, Lục Dã không khỏi cảm thán.

Với cái thân hình bé tí của Togepi... uy lực này cũng kinh người phết đấy!

Sức Mạnh Cổ Đại, trong tay những người may mắn, có thể phát huy hiệu quả cường hóa toàn bộ năng lực.

Kết hợp với năng lực 'Thiên Ân' của Togepi, thậm chí có thể đạt đến tỷ lệ gấp đôi.

Tuy không tự tin lắm về việc kích hoạt hiệu quả phụ...

Nhưng vận may của Togepi, Lục Dã biết rõ, không hổ danh 'Thiên Ân'.

Chẳng qua là do vận xui của mình quá mạnh, đôi khi lấn át nó mà thôi... "Đô y!" Togepi ngẩng đầu, nở nụ cười, nhìn về phía Lục Dã trên ban công.

Lục Dã bất đắc dĩ cười: "Vất vả cho em rồi... nghỉ ngơi một lát rồi hẵng tiếp tục huấn luyện nhé!" Togepi dùng tay nhỏ lau mồ hôi

trên trán, cười toe toét vẫy tay.

Phải tiếp tục cố gắng mới được! ヾ(◍°∇°◍)ﾉﾞ Lục Dã tâm trạng vi diệu.

Tuy Togepi hiện tại, so với các đàn anh đàn chị, vẫn chưa có sức chiến đấu gì.

Nhưng con bé cũng đang nỗ lực đuổi theo bước chân của các bậc tiền bối.

Dù có chút cảm động... nhưng cái cảm giác mệt mỏi không tên này là sao vậy! "Dễ thương là được rồi!" Lục Dã gật đầu. "Dù sao cũng không kỳ vọng Togepi mạnh đến đâu... chỉ cần nó lớn lên bình an là được!" Vừa nói xong, Togepi lại thi triển 'Sức Mạnh Cổ Đại'.

Những khối đá lơ lửng xung quanh Togepi, rồi lại ầm ầm rơi xuống.

Uỳnh!

Lần này, cả căn biệt thự bắt đầu rung chuyển.

Và trên người Togepi, ánh sáng đỏ của việc cường hóa toàn diện các chỉ số bùng lên! "Đô y!" Ánh mắt Togepi trở nên sắc bén!

Một giọt mồ hôi lạnh, lặng lẽ trượt xuống từ trán Lục Dã.

Suýt thì quên.

Giống như Togekiss của Akin, con nhà mình cũng là Togepi 6IV! "Cháp kỉ đô y~(❁´◡`❁)*✲ﾟ*" May mà, sau khi buổi huấn luyện kết thúc.

Togepi lại trở về vẻ đáng yêu như cũ.

Mắt Gengar lóe lên ánh sáng xanh, dùng Siêu Năng Lực, nhấc Togepi từ sân vườn lên ban công. "Đô y~" Togepi vui vẻ nhảy tưng tưng trên lan can, còn muốn chơi lại trò 'tung cao cao'.

Lục Dã cúi đầu nhìn sân vườn tan hoang, lặng lẽ rút điện thoại ra. "Đúng, là tôi đây, ừ, càng sớm càng tốt." ...

Đội trưởng đội thi công chi nhánh Kanto, một lần nữa đầy kính ý bắt tay Lục Dã. "Ngài chiếu cố chúng tôi quá!" Vẻ mặt Lục Dã kỳ quái.

Ông nghĩ tôi muốn à!

Nhưng mà.

Lục Dã sờ cằm.

Nhìn quanh sân vườn đã lành lặn như mới, không khỏi cảm thán công nghệ hắc ám của thế giới Pokémon.

Không ngờ... ngoài công nghệ truyền tin, công nghệ xây dựng cũng có thể nhanh đến vậy!

Sau khi xử lý xong việc vặt.

Lục Dã bắt đầu tập trung chuẩn bị cho trận giao hữu sắp tới.

Buổi chiều.

Lục Dã cưỡi Arcanine đến Học viện Huấn luyện viên.

Lần này đến chủ yếu là để đôn đốc các học sinh huấn luyện.

Chương 217

Trong đó bao gồm cả việc cung cấp phương pháp huấn luyện cho Giselle và Gladion.

Để, để Lycanroc ăn đòn?

Gladion cầm tập tài liệu trong tay, gương mặt tuấn tú lộ ra vẻ ngạc nhiên.

Như vậy... có được không?

Lục Dã nhìn ra sự nghi ngờ của Gladion, nghiêm mặt nói: "Lycanroc của cậu rất thích hợp với chiêu 'Phản Đòn'." "Nội dung huấn luyện cụ thể, Gengar sẽ nói cho cậu, dẫn Lycanroc đến tìm nó đi." Gladion hơi sững người, ngẩng đầu lên.

Chỉ thấy Arcanine oai phong lẫm liệt, đang nở nụ cười hung ác. "Ghos!" Gengar đứng bên cạnh Arcanine, nhe răng cười.

Vì mình, thầy Lục thậm chí còn cử cả Arcanine đến làm bạn luyện... không thể phụ lòng mong đợi của thầy ấy!

Gladion hít một hơi thật sâu, ánh mắt sắc bén. "Lên nào, Lycanroc, chúng ta đi luyện 'Phản Đòn'!" ...

Hoàng hôn buông xuống, mặt trời dần lặn.

Trong sân huấn luyện.

Arcanine to lớn đè lên người Lycanroc, nhe răng ngáp một cái. "Huhu..." Lycanroc phát ra một tiếng nức nở. "Hôm nay huấn luyện đến đây thôi." Lục Dã không nỡ ho khan một tiếng: "Ngày mai tiếp tục!" Một lần nữa nhận ra sự thiếu sót của bản thân.

Mái tóc vàng của Gladion ướt đẫm mồ hôi, gật đầu mạnh:

"Vâng!" Phía bên kia, Giselle yếu ớt hỏi: "Thầy Lục, còn phải ném Xươngomerang bao nhiêu lần nữa ạ..." "Không được lơ là." Lục Dã liếc mắt nhìn, "Xươngomerang của Marowak, uy lực có thể sánh ngang với Động Đất... cứ luyện chiêu này là được." "Hiểu rồi ạ~" ...

Mặt trời đã lặn.

Tuy làm bạn luyện cả ngày, nhưng cũng không phải không có lợi.

Trong những màn va chạm nảy lửa với Lycanroc, sự hiểu biết của Arcanine về các chiêu thức hệ Giác Đấu đã lên một tầm cao mới.

Tuy còn một khoảng cách để nắm vững 'Cận Chiến'.

Nhưng Arcanine hiện tại đã lĩnh ngộ được 'Vùng Lên'.

Khi sắp hết máu, ngược lại có thể bùng nổ sức mạnh lớn hơn.

Trong những trận đấu có hạn chế, giấu một chiêu 'Vùng Lên', không chừng còn có thể陰 người khác một vố.

Đây là cách build của Arcanine hệ tấn công vật lý.

Ngoài ra, còn có cách build pháo đài, cách build đứng sân.

Tuy nhiên, trong thực tế, việc xác định nỗ lực (EV) khá mơ hồ.

Dù sao thì cứ kéo max tất cả các chỉ số...

đợi đến lúc lâm trận, thay đổi cách build cũng kịp.

Đây chính là việc mà một "người của quảng cáo" nào đó tên Leon thích làm nhất.

Con Charizard hai hệ của hắn, vừa có thể mang Đập Gạch, Cú Đấm Sét; lại vừa có thể mang Súng Phun Lửa, Chém Trên Không.

Thực sự là một người chơi chiến đấu có bản chất giống hệt Lục Dã.

Để hai học sinh về nghỉ ngơi trước.

Lục Dã cũng định trở về thành phố Saffron.

Lúc này, Lục Dã nhận được điện thoại từ Erika. "Thầy Lục, thầy có thể qua phòng hiệu trưởng một lát được không?" "Sao vậy?" "Có một học sinh chuyển trường từ Hoenn, là do giáo sư Oak sắp xếp." "Học sinh chuyển trường từ Hoenn?" Lục Dã hơi sững người. "Giáo sư Oak sẽ tự mình giải thích cho thầy." Erika nói: "Nếu thầy rảnh bây giờ, có thể gọi cho giáo sư Oak... lúc nãy ông ấy gọi vào Pokédex của thầy mà không được." Pokédex phiên bản đặc biệt cũng có chức năng điện thoại.

Lục Dã ngại ngùng ho nhẹ một tiếng.之所以打不通, là vì Lục Dã đã ném Pokédex cho Gengar, chắc là nó vẫn còn nằm trong túi bụng của nó...

Bấm số gọi, trong video hiện ra một ông lão tóc hai bên thái dương đã bạc, tinh thần quắc thước.

Ông lão đang cầm đèn cồn,若有所思地 nhìn con Kingler bên cạnh. "Ồ, là Lục Dã à!" Giáo sư Oak hoàn hồn, thu Kingler vào PokéBall, chào một tiếng: "Lâu rồi không gặp!" Lục Dã tâm trạng vi diệu.

Nếu mình gọi muộn một chút... con Kingler này có phải sắp bị ngài nướng ăn rồi không? "Cậu thu thập được mấy huy hiệu rồi?" Giáo sư Oak hỏi trước. "Ba, ba cái..." "Woa!

Mới chưa đầy một tháng mà tiến độ đáng mừng quá!" Lục Dã thấy nhói lòng.

Van ngài đấy, đừng xát muối nữa! "Vấn đề không phải cái đó." Lục Dã ho nhẹ. "Tôi muốn hỏi ngài, học sinh chuyển trường từ Hoenn kia là thế nào vậy?" "À..." Nhắc đến chuyện này, vẻ mặt giáo sư Oak trở nên có chút phức tạp.

Như đang suy nghĩ từ ngữ, giáo sư Oak nhẹ giọng nói: "Cậu có

biết...

Wally không?" Hoenn, thị trấn Verdanturf.

Gió nhẹ thổi qua, những bãi cỏ xanh mướt của Verdanturf ẩn hiện.

Không khí trong lành, khiến nơi đây trở thành thị trấn nghỉ dưỡng nổi tiếng của Hoenn.

Trong một ngôi nhà giản dị.

Một thiếu niên tóc xanh yếu ớt, đang nằm trên giường bệnh, chịu đựng sự giày vò của bệnh tật.

Ngay cả trong giấc ngủ, cậu cũng bị bệnh viêm phế quản hành hạ, khó nhọc ho khan.

Ngoài phòng bệnh, một người phụ nữ mặt lộ vẻ lo âu: "Để Wally một mình đến Kanto... thật sự không có vấn đề gì chứ?" "Anh đã liên hệ với giáo sư Oak rồi." người đàn ông chủ nhà thấp giọng nói: "Thành phố Celadon có cơ sở y tế tốt nhất... có lẽ sẽ giúp ích cho bệnh tình của Wally." "Nhưng mà!" giọng người phụ nữ trở nên lo lắng, lại sợ làm con tỉnh giấc, hạ thấp giọng nói: "Ước mơ của Wally... là trở thành một Huấn luyện viên mà!" "Học viện Celadon, đồng ý nhận nó làm học sinh chuyển trường, trong quá trình điều trị có thể đến lớp học." Người đàn ông thở dài: "Đây cũng là biện pháp dung hòa rồi." Hai người im lặng nhìn nhau, chỉ lặng lẽ đứng canh ngoài phòng bệnh, lòng quặn thắt theo từng tiếng ho.

Trong phòng bệnh.

Thiếu niên tóc xanh yếu ớt, lại một lần nữa mơ thấy cảnh tượng đó.

Cậu thở hổn hển, chạy trên con đường sỏi đá gập ghềnh, rồi ngã sõng soài trên mặt đất.

Cơn đau từ tứ chi truyền đến, nhưng đã có thể nhìn thấy ánh sáng ở lối ra.

Bóng người mà cậu đuổi theo, cậu thiếu niên đội mũ trắng, mặc áo xanh, đã ở ngay trước mắt. "Ruby!" Wally gần như hét lên bằng giọng khản đặc: "Xin hãy đấu với tớ!!" Vô số lần rơi xuống vực sâu của bệnh tật, những lúc muốn từ bỏ.

Chính Pokémon đã cho cậu sức mạnh, để cậu có thể tiếp tục kiên trì.

Van cậu đấy...

Ruby.

Wally ngã xuống đất, không cam lòng lau khóe mắt.

Tớ muốn chứng minh cho cậu thấy... tớ cũng đã rất nỗ lực rồi!

Trong giấc mơ, Ruby quay người lại. "Không vấn đề." Ruby nắm chặt PokéBall, nở nụ cười.

Đó không phải là sự đồng tình, cũng không phải là lòng thương hại.

Mà là ánh mắt tập trung toàn lực khi đối mặt với một đối thủ đáng gờm. "Hãy đến đấu một trận hết mình nào!" Giấc mơ tan biến.

Wally nhìn lên trần nhà, bất giác mỉm cười. "Sắp đến Kanto rồi à..." Một bàn tay đưa qua, nhẹ nhàng lau đi giọt lệ ở khóe mắt Wally. "Gallade, cậu sẽ luôn ở bên tớ, đúng không?" Wally nhẹ giọng nói.

Như một người bảo vệ trung thành, Gallade không nói gì, chỉ lặng lẽ đứng gác bên cạnh Wally. ...

Trước khi đi, Ruby và Sapphire đều đến tiễn. "Ở Kanto tớ cũng có người quen, đến đó nhớ báo danh tớ nhé!" Ruby cười nói.

Sapphire đá Ruby một cái, mặc kệ Ruby ôm chân la oai oái, quan

tâm nói: "Đến Kanto rồi, cũng phải thường xuyên liên lạc nhé!" "Ừm." Wally nắm chặt quai ba lô, bất an gật đầu: "Nhất định." 【Hai người trao đổi ánh mắt】 【Ruby: Em định mưu sát chồng mình à!】 【Sapphire: Nhìn không khí đi, đừng nói mấy lời nhảm nhí.】 【Ruby: Anh nói vậy chính là để làm dịu không khí mà!】 【Sapphire: Hả... thế, thế à?】 "Nói đến học viện Celadon, tớ và Ruby cũng rất muốn vào..." Sapphire ho nhẹ, ngón tay chống cằm, rồi tự ti nói: "Chỉ là mãi không thi đỗ thôi..." "Là em thi không đỗ chứ, anh là vì ở lại với em..." "Im đi!" Nhìn hai người cãi nhau ầm ĩ, thân mật không kẽ hở.

Wally cúi đầu, lại một lần nữa điều chỉnh vị trí quai ba lô. "Ừm... tớ sẽ, thường xuyên liên lạc." "Nhớ số điện thoại của bọn tớ, đừng quên nhé!" Vẫy tay chào tạm biệt hai người.

Wally như được giải thoát, thở phào một hơi dài. "Hai người đó không phải là bạn của em sao?" chị của Wally hỏi, "Em trông có vẻ căng thẳng lắm." Wally nhìn ra ngoài cửa sổ xe, những hàng cây xanh đang lùi dần về phía sau, không trả lời.

Phải, chúng ta vẫn là bạn bè.

Tớ cũng có cơ hội... trở thành một thành viên trong số họ.

Wally cúi đầu, lặng lẽ siết chặt quai ba lô.

Nhưng mà chị ơi... khi bạn bè ưu tú hơn mình quá nhiều... thì sẽ không còn là mối quan hệ không có gì không nói được nữa đâu... ... "Cậu có biết, Wally không?" Giáo sư Oak nói. "Wally?" Lục Dã ngẩn người.

Đây chẳng phải là công cụ nhân thảm nhất bộ manga Special sao?!

Đầu tiên là giúp giáo sư Birch, tiến hóa Treecko thành Grovyle.

Lại giúp Norman mở ra Sky Pillar, đổi lấy Rayquaza.

Kết quả trận đại chiến Hoenn kết thúc.

Pokédex phiên bản đặc biệt cũng không nhận được, Grovyle của Wally cũng cho người khác...

Nhưng từ một góc độ khác.

Thiếu niên bệnh tật này, vẫn luôn nỗ lực chống chọi với bệnh tật để trở thành một Huấn luyện viên.

Thậm chí... trên Victory Road, Wally đã đuổi kịp bóng lưng của con trai Leader Gym, Ruby.

Có thể nói, cậu sở hữu lòng dũng cảm không thua kém bất kỳ một Pokedex Holder nào.

Chỉ có điều... nhân vật chính được định sẵn của 'Special - Emerald' là Emerald.

Và Pokédex cùng Sceptile của Wally, cuối cùng cũng do Emerald kế thừa.

Nỗ lực nhưng không được đền đáp...

Lục Dã không khỏi khẽ thở dài.

Chương 218

"Giáo sư Oak, ngài cứ nói tiếp đi." "Nó là một đứa trẻ rất nỗ lực... nhưng tính cách cũng rất hướng nội." "Tôi一直, không biết làm thế nào để mở lời với nó." Giáo sư Oak xoa tay, như có chút áy náy. "Khoảng thời gian này, nó sẽ chuyển đến học viện Celadon, tôi muốn nhờ cậu, giúp tôi một việc nhỏ." "Ngài cứ nói." Giáo sư Oak gật đầu, kể lại câu chuyện về Wally.

Ngoài việc lược bỏ những sự kiện lớn của hai nhân vật chính Hoenn, nội dung đại khái không khác mấy so với ấn tượng của Lục Dã. "Vốn dĩ, chủ nhân của con Treecko đó là Emerald, do nhầm lẫn, nó đã đến tay Wally." "Tuy là vậy... nhưng để đứa trẻ đó phải xa Treecko, cũng có chút tàn nhẫn." Giáo sư Oak thở dài: "Và sau khi Wally trả lại Pokédex, tôi cũng一直 nghĩ." "Với biểu hiện xuất sắc của nó ở Hoenn, nó xứng đáng có được Pokédex của riêng mình." "Đây là chuyện tốt mà." "Nhưng Wally bị bệnh nặng, để nó đi thu thập dữ liệu Pokédex, cũng là một gánh nặng không nhỏ đối với sức khỏe của nó." Giáo sư Oak thở dài: "Vì vậy, tôi đã băn khoăn rất lâu, đến gần đây mới có quyết định." Trong màn hình, giáo sư Oak từ túi áo blouse trắng, lấy ra một chiếc Pokédex màu xanh lá nhạt. "Tôi muốn nhờ cậu, chuyển chiếc Pokédex này cho Wally." Nụ cười của giáo sư Oak có chút bất đắc dĩ. "Tuy không phải phiên bản đặc biệt... nhưng cứ coi như là một món quà đến muộn đi!" Là một nhà lãnh đạo nghiên cứu khoa học, giáo sư Oak phải cân nhắc quá nhiều phương diện.

Việc nhớ đến một đứa trẻ vô danh như Wally, và đích thân cấp Pokédex cho nó.

Dù là một món quà đến muộn... cũng đủ thấy sự thân thiện và tốt

bụng của giáo sư Oak. "Cứ giao cho tôi." Lục Dã cười: "Đợi cậu ấy làm xong thủ tục nhập học, tìm một cơ hội thích hợp, tôi sẽ giao Pokédex cho cậu ấy." Có thể bù đắp tiếc nuối cho thiếu niên này... cũng khiến Lục Dã cảm thấy có chút vui mừng. "Còn nữa..." Giáo sư Oak nghiêm mặt nói: "Nếu tình hình sức khỏe của nó không khả quan, cũng cần phải bàn bạc lại..." "Tôi sẽ tùy tình hình." Lục Dã gật đầu: "Có cần đến thị trấn Pallet tìm ngài lấy Pokédex không?" "Không cần, cậu đến Trung tâm Pokémon ở thành phố Celadon là được, tôi sẽ nhờ người gửi đến đó." "Không vấn đề!" Sau khi cúp máy.

Lục Dã nhìn về phía phòng hiệu trưởng.

Tiếp theo... là gặp mặt, Wally trong truyền thuyết! ...

Trong phòng hiệu trưởng, hiệu trưởng Dervish đang làm thủ tục chuyển trường cho Wally. "Lớp của thầy Lục, hiện tại vẫn còn chỗ trống." Hiệu trưởng Dervish nói: "Hay là em vào lớp của thầy ấy?" Wally không có ý kiến, cúi đầu, khẽ đáp một tiếng.

Lúc này, Lục Dã đẩy cửa phòng hiệu trưởng. "Thầy Lục, thầy đến đúng lúc lắm." Hiệu trưởng Dervish gọi: "Đây là học sinh chuyển đến lớp của thầy." Mặc áo sơ mi trắng, mái tóc xanh mềm mại che trán, hai tay bất an nắm chặt quai ba lô.

Cậu thiếu niên yếu ớt với mái tóc xanh lục, lấy hết dũng khí, gương mặt ửng lên một màu đỏ bừng bệnh tật: "Chào... chào thầy!

Khụ!" Đối với người bị viêm phế quản, mỗi lời nói đều là một sự giày vò. "Gật đầu hoặc lắc đầu là được rồi." Lục Dã thân thiện cười: "Em một mình đến đây à?" Wally vội vàng gật đầu. "Bữa trưa tôi mời em ăn nhé, lát nữa cùng đến nhà ăn." Lục Dã vỗ vai Wally: "Thủ tục xong hết rồi chứ?" Wally gật đầu. "Vậy được, bây giờ đi thôi!" ... "Cứ gọi thoải mái!" trong nhà ăn, Lục Dã hào sảng nói.

Dù sao nhà ăn dành cho giáo viên cũng không tốn tiền!

Wally vẫn giữ vẻ gò bó, bất an. "Cứ nói chuyện là sẽ ho à?" Lục Dã không nhịn được hỏi. "Nói nhỏ, chậm một chút thì không sao." Wally nhẹ giọng nói. "Vậy trong việc chỉ huy, chắc em đã phải bỏ ra rất nhiều công sức nhỉ." Wally ngẩn người, bất giác ngẩng đầu nhìn Lục Dã. "Không cần phải ngạc nhiên như vậy." Lục Dã cười: "Tôi nghe Ruby nhắc đến em." "Vừa là bạn của cậu ấy, vừa là một đối thủ đáng được công nhận." Wally đột nhiên ho sặc sụa, trong mắt lóe lên ánh sáng: "Thật, thật sao?" "Đương nhiên." Lục Dã mỉm cười. "Chỉ là em quá hướng nội thôi, rất ít khi chủ động giao tiếp với người khác phải không." Wally mặt đỏ bừng, cúi đầu nhìn hộp cơm trước mặt, lại rơi vào im lặng. "Được rồi." Lục Dã cười xoa đầu Wally. "Buổi chiều cùng mọi người huấn luyện, không được đến muộn!" Hơi ấm từ lòng bàn tay, sự khẳng định từ thầy giáo và bạn bè.

Khiến Wally nhất thời có chút ngẩn ngơ.

Vì nhà trường lo sợ xảy ra vấn đề, ở trường cũ, Wally không được tham gia bất kỳ buổi huấn luyện ngoài trời nào.

Vì vậy...

Wally cũng chỉ đành lén lút huấn luyện cùng Gallade...

Wally hoàn hồn, vội nói: "Không, không vấn đề gì ạ!" Về việc huấn luyện, Lục Dã cũng không lo lắng.

Vận động vừa phải, vẫn có ích cho việc tăng cường thể chất của người bệnh viêm phế quản. "Em ở đâu?" Lục Dã hỏi. "Bố em, thuê cho em một căn phòng gần thành phố Celadon." Wally cũng dần thả lỏng, nhẹ giọng nói: "Ông ấy ở lại Hoenn làm việc, tạm thời chưa qua được." Lục Dã gật đầu. "Có vấn đề gì, cứ đến tìm tôi." "Buổi chiều lớp thực chiến, đừng đến muộn, tôi chờ màn thể hiện của em đấy!" Wally vội vàng gật đầu, căng thẳng nói: "Em không, không đến muộn đâu ạ!" ...

Buổi chiều, lớp thực chiến.

Là một học sinh chuyển trường, Wally nhận được sự chào đón nồng nhiệt của các học sinh.

Và Gallade của Wally, đã thể hiện ra thực lực khiến mọi người đều có chút kinh ngạc.

Được khen ngợi, Wally ngược lại có chút ngại ngùng, xấu hổ gãi đầu.

Lục Dã khoanh tay, hài lòng gật đầu.

Khi ở một mình, dễ suy nghĩ lung tung.

Những đứa trẻ ở độ tuổi như Wally, vẫn nên giao tiếp nhiều với bạn bè mới được!

Giờ giải lao, Lục Dã để mọi người tự do hoạt động, gọi Wally sang một bên. "Đây là, Sapphire và Ruby nhờ tôi chuyển cho em." "Cái gì ạ?" "Bánh Quy Dung Nham," Lục Dã nói, "Đặc sản của Hoenn, để cậu nhớ lại hương vị quê nhà." Trong nhóm chat, mấy ngày trước Sapphire đã nhờ Ruby gửi đặc sản qua.

Lục Dã cứ tưởng là cho mình, sau này mới phát hiện là món quà tặng cho Wally.

Wally nhận lấy gói bánh quy lớn, ngẩn người một lúc lâu.

Rồi, Wally nhẹ nhõm thở ra một hơi.

Có lẽ... thật sự là do mình quá hay suy nghĩ lung tung. "Thầy Lục." Wally ngẩng mặt lên, ánh mắt mong đợi: "Ăn chung không ạ?" ...

Tốc độ hòa nhập của Wally với lớp học, ngoài dự đoán của Lục Dã.

Nhưng nghĩ kỹ lại, cậu vốn dĩ cũng ở độ tuổi này.

Chỉ là gánh vác quá nhiều, không tiện nói chuyện với người khác.

Bây giờ có Lục Dã làm đối tượng để tâm sự, cũng dần dần khôi phục lại liên lạc với Ruby, Sapphire và những người khác. "Thầy Lục... em cảm thấy, chỉ số cá thể và nỗ lực của Pokémon rất quan trọng." Sau một buổi học lý thuyết vào thứ sáu, Wally riêng tư trình bày quan điểm của mình với Lục Dã. "So với việc huấn luyện những Pokémon có tư chất kém... em, em cảm thấy..." Wally cắn răng nói: "Em cảm thấy vẫn nên huấn luyện lại con khác thì tốt hơn!" Wally, người đang chạy đua với tử thần, để trở nên mạnh mẽ hơn, sẵn sàng huấn luyện những Pokémon có tư chất cao.

Những lời này, vốn không thể nói với người khác.

Nhưng đối mặt với Lục Dã, Wally cũng dần mở lòng.

Lục Dã nghe vậy, không hề trách mắng cậu như Wally đã nghĩ, mà nghiêm túc suy nghĩ một lúc. "Theo đuổi sức mạnh chiến đấu... vốn không có gì đáng trách." Lục Dã vỗ đầu Wally. "Nhưng Pokémon là máu thịt sống, không thể chỉ dùng tư chất, chỉ số cá thể, chỉ số cơ bản để khái quát một cách đơn giản." "Beedrill yếu ớt cũng có thể sánh vai với thần minh, Delibird cũng có thể cùng song thần khiêu vũ." Lục Dã mỉm cười: "Giống như Gallade của em... yêu thương và tin tưởng nó, quan trọng hơn nhiều so với tư chất hay chỉ số cơ bản của nó." Wally vẫn đang ngẫm nghĩ những lời Lục Dã nói,若有所思地 quay người rời đi.

Lục Dã gọi cậu lại: "Wally, tôi còn một món quà nữa muốn tặng em!" "Cái gì ạ?" Wally quay đầu lại, thì thấy trước mặt là một chiếc Pokédex màu xanh lá nhạt. "Giáo sư Oak tặng em đó." Lục Dã nói: "Đã cài đặt dữ liệu toàn quốc, là phiên bản mới nhất...

đối với một Huấn luyện viên, sẽ là một trợ thủ đắc lực." Wally ngẩn người một lúc lâu.

Như đột nhiên hoàn hồn, đưa bàn tay run rẩy, nhận lấy Pokédex từ tay Lục Dã. "Thật sự là, cho em sao?" Wally không tin hỏi. "Đây là thứ em đáng được nhận từ lâu rồi!" Lục Dã vỗ vai Wally. "Em đã rất nỗ lực rồi, Wally." Trong khoảnh khắc, nước mắt trào ra.

Wally ho dữ dội, rồi đột nhiên cúi gập người một cái thật sâu. "Cảm ơn, khụ... thật sự, vô cùng cảm ơn!" Nước mắt lã chã rơi xuống, Wally dùng tay áo lau mạnh mặt mình. "Nên cảm ơn giáo sư Oak mới phải." Lục Dã đưa cho cậu một tờ khăn giấy, mỉm cười nói: "Em sẽ trở thành một Huấn luyện viên xuất sắc." Ánh sáng đỏ lóe lên, Gallade xuất hiện bên cạnh Wally.

Giúp Wally nhận lấy khăn giấy, dùng thân thể rắn chắc, che đi những ánh mắt tò mò từ xung quanh.

Wally đột nhiên nhận ra, cái gọi là tư chất... dùng nó để phán xét tình cảm của mình và Pokémon, là một chuyện nực cười đến mức nào.

Wally mắt nhòe lệ, nở nụ cười. "Cảm ơn thầy, thầy Lục!" ...

Thứ sáu tan làm.

Lục Dã cưỡi Arcanine, vội vã về nhà.

Tình hình sức khỏe của Wally vẫn ổn định... tham gia thi đấu gì đó, vấn đề không lớn.

Như vậy, ba học sinh tham gia đã đủ rồi.

Về phần trận đấu của giáo viên...

để Gengar bắt đầu huấn luyện trước là được!

Gọi điện cho giáo sư Oak, báo cáo đã hoàn thành nhiệm vụ. "Vất vả cho cậu rồi, Lục Dã!" "Ngài khách sáo quá." Tuy chỉ là việc nhỏ.

Nhưng sau khi cúp máy, giáo sư Oak vẫn bắt đầu nghiêm túc suy

nghĩ, nên dùng gì để cảm ơn Lục Dã.

Đột nhiên, giáo sư Oak búng tay, mắt sáng lên.

Lục Dã... không phải đang muốn xây dựng đội hình chiến thuật mới sao?

Để cậu ta đến sân sau của mình, tùy tiện chọn một con Pokémon thích hợp, chẳng phải là quá tốt rồi!

Nghĩ đến lần hợp tác với Đại học Thượng Hải lần trước, con Pokémon do Nhà Trẻ Pokémon của Đại học Ma Đô gửi qua.

Giáo sư Oak sờ cằm, chìm vào suy tư. "Lục Dã đối với con Pokémon đó... chắc sẽ khá hứng thú nhỉ?" Phòng thí nghiệm của Giáo sư Oak và Vườn trẻ Pokémon của Đại học Ma Đô có mối quan hệ hợp tác.

Vì vậy, mỗi khi gặp phải vấn đề khó khăn về mặt học thuật, Vườn trẻ Pokémon của Đại học Ma Đô cũng sẽ tìm đến Giáo sư Oak, một người đứng đầu trong ngành, để xin lời giải đáp.

Và lần này... vấn đề lại nằm ở chính con Pokémon mà Vườn trẻ Pokémon của Đại học Ma Đô gửi nuôi ở sân sau nhà Giáo sư Oak.

Giáo sư Oak đã trao đổi với hiệu trưởng Đỗ của Đại học Ma Đô.

Thay vì nói là thực lực quá mạnh,倒不如说 là vì khí thế kinh người, đến mức các Pokémon khác đều nảy sinh tâm lý sợ hãi đối với nó.

Mà những Huấn luyện viên đã thử thu phục nó, không một ai ngoại lệ, đều thất bại vì thực lực cá nhân không đủ.

Giáo sư Oak xoa cằm.

Chương 219

Lục Dã vốn là sinh viên của Đại học Ma Đô...

Với thực lực và thân phận của cậu ấy, việc thu phục con Pokémon này cũng là chuyện nước chảy thành sông.

Đang định gọi điện cho Lục Dã, Giáo sư Oak chợt nhận ra: "Đứa trẻ này... có phải sắp tới phải chuẩn bị cho trận đấu không?" Xuất thân từ Đại học Celadon, Giáo sư Oak cũng có nghe nói về giải giao hữu giữa các Trường Huấn Luyện Viên.

Lục Dã với tư cách là thầy giáo của Trường Huấn Luyện Viên, mục tiêu hàng đầu hiện giờ chắc chắn là tập trung vào việc chuẩn bị cho trận đấu. "Đợi cậu ấy kết thúc trận đấu rồi hãy để cậu ấy đến sân sau một chuyến vậy." Giáo sư Oak mỉm cười. "Dù sao cũng phải cảm ơn đứa trẻ này... mình cũng phải chuẩn bị bất ngờ cho cậu ấy mới được!" ...

Ngày 5 tháng 12, thứ Bảy.

Thực lực của Wally được xem là mạnh nhất trong ba tuyển thủ tham gia.

Ngoài Gallade ra, cậu còn có một Magnezone hệ kép Thép và Điện.

Bất kể là phòng thủ liên hoàn hay tấn công, nó đều có thể phát huy rất tốt.

Dù sức khỏe yếu, Wally vẫn kiên trì hoàn thành kế hoạch huấn luyện mỗi ngày.

Ngay cả Gladion vốn luôn cao ngạo cũng không khỏi thừa nhận sự nỗ lực và chăm chỉ của Wally.

Theo một nghĩa nào đó, mỗi học sinh trong lớp của thầy Lục đều

có niềm tin của riêng mình.

Gladion là vì muốn trở nên mạnh hơn, tìm kiếm tung tích của cha mình.

Wally là muốn chứng minh cho người khác thấy, ngay cả cậu cũng có thể trở thành một Huấn luyện viên Pokémon ưu tú.

Giselle ban đầu thấy thầy Lục đẹp trai, sau đó mới bị kỹ năng điêu luyện của thầy chinh phục.

Còn học sinh có kiểu tóc rất giỏi đánh bài kia... có lẽ là để xin thêm vài lá bài UR?

Giải giao hữu học viện sắp đến.

Gengar cũng đang tích cực huấn luyện các tiểu quỷ.

Lục Dã thầm nghĩ, vốn dĩ trận đấu của giáo viên, cứ để Erika lên đánh cho xong chuyện...

Nhưng thật không may, mấy ngày đó lại trùng với đợt kiểm tra Nhà thi đấu của liên minh mà Erika phải tham gia.

Cuối cùng, nhà trường quyết định, do Lục Dã được Erika đề cử dẫn đội, tham gia giải giao hữu giữa các trường.

Mò cá không thành, ngược lại còn được giao trọng trách, thầy Lục thấy tức ngực.

Đây chẳng lẽ là lý do cô trốn việc?! "Ba ngày nữa là đến giải giao hữu rồi." Erika gọi điện đến, ngập ngừng. "Đến lúc đó, xin thầy務必 lưu lại chút thể diện..." Lỡ như thầy Lục thật sự toàn lực ứng phó... tất cả mọi người có mặt ở đó cũng không cản nổi thầy đâu!

Lục Dã: "Yên tâm, học sinh chịu trách nhiệm ghi điểm, tôi chịu trách nhiệm mò cá." Erika vẻ mặt phức tạp.

Mỗi lần anh nói muốn mò cá... kết quả đều khá là máu tanh mà!

Lần này anh lại định đi hành gà nữa phải không?!

Erika khe khẽ thở dài: "Tóm lại... xin thầy tự mình cân nhắc!" Theo lý mà nói... trận giao hữu mà thắng trắng đối phương, đúng là cũng không hay ho gì.

Cúp điện thoại, Lục Dã liếc nhìn Gengar bên cạnh. "Chúng ta đến đó để giao lưu hữu nghị... mày hiểu không?" "Ghos!" Gengar gật đầu một cách đương nhiên.

Chẳng phải là giao lưu hữu nghị sao.

Cái này tôi giỏi.

Tôi thường xuyên giao lưu hữu nghị với các Thủ lĩnh Nhà thi đấu lắm! ...

Thời tiết trở lạnh.

Hôm nay được xem là ngày nghỉ hiếm hoi trước trận đấu.

Lục Dã ngồi trên ghế mây bên lò sưởi trong nhà, trên đùi còn có một con Sylveon đang nằm.

Arcanine, một loài Pokémon giống chó lớn, oai vệ như sư tử, cuộn mình bên chân Lục Dã, lười biếng ngáp một cái. "Chạp-ki-đô-i~" Togepi cào cào điện thoại, từ trên lưng Arcanine 'cô-lốc-cốc' lăn xuống tấm thảm.

Lại bị Arcanine gắp lên, đặt lại lên lưng.

Lục Dã gấp sách lại, tâm trạng có chút vi diệu.

Mỗi lần thấy cảnh này, đều lo Togepi bị nó dùng chiêu Gặm Nát...

Nhưng với vận may của Togepi, kỹ năng hóa nguy thành an chắc chắn đã đạt cấp tối đa rồi.

Cúi người vuốt ve bộ lông màu cam của Arcanine, Lục Dã mở báo

cáo công ty do Oleana gửi đến.

Về phía The Pokémon Company, phiên bản trực tuyến của PTCG vẫn đang trong giai đoạn phát triển.

Đợi đến ngày phiên bản trực tuyến ra mắt.

Lục Dã có thể để Togepi thay mình mở các gói bài.

Ngoài ra, để quảng bá cho phiên bản trực tuyến, gói mở rộng phiên bản Sinnoh cũng sẽ được phát hành trước cuối năm.

Dù thời tiết ngày càng lạnh.

Nhưng thông tin gói mở rộng Pokémon Trading Card Game "Sinnoh" sắp phát hành, không nghi ngờ gì đã khiến các người chơi nhiệt huyết sôi trào.

Mặc dù đã trì hoãn mấy lần...

Nhưng không ai nhớ những game rác phát hành đúng hạn cả.

Hơn nữa, phong cách mỹ thuật được Rika kiểm soát nghiêm ngặt, chất lượng được trau chuốt tỉ mỉ.

Mỗi lá bài còn phải ghi lại thông tin Pokémon liên quan, thực sự là một công trình lớn.

Và trong gói mở rộng "Sinnoh", Lục Dã cũng đã chuẩn bị lá bài Huấn luyện viên đầu tiên của PTCG. 【Thẻ Huấn luyện viên · Cynthia】 Khác với các thẻ Huấn luyện viên nguyên bản, thẻ Huấn luyện viên hiện tại có giá trị sưu tầm cao hơn.

Hơn nữa, lá bài huấn luyện đầu tiên này, trên toàn thế giới chỉ có hai lá.

Một lá trong tay thầy Lục, lá còn lại dự định gửi cho Cynthia.

Đã có thể in bài... tất nhiên phải in một lá bài vợ trước chứ!

Anh báo cho Cynthia tin về lá bài mới. "Anh đưa trực tiếp cho em nhé." Lục Dã nói: "Vừa hay mấy ngày tới anh đến thành phố Jubilife." Giải giao hữu học viện được tổ chức tại thành phố Jubilife của Sinnoh, cũng không xa chỗ ở của Cynthia.

Cynthia 'ừm' một tiếng, hỏi. "Anh ở đâu?" "Ở khách sạn cùng với học sinh." "Có thể mời các em học sinh đến nhà chơi." "Hửm?" Lục Dã nhạy bén nhận ra: "Em cũng có biệt thự ở thành phố Jubilife à?" Trong giọng nói của Cynthia có một chút đắc ý: "Đương nhiên." "Vậy thì, cho phép anh dùng tài nấu nướng để đáp lễ nhé." Lục Dã hỏi: "Em muốn ăn gì?" Đầu dây bên kia im lặng một lúc lâu.

Gương mặt tinh xảo của Cynthia lộ ra vẻ bối rối, nhỏ giọng nói: "Gì... gì cũng được?" Hiếm khi thấy Cynthia dùng giọng điệu nhẹ nhàng như vậy, Lục Dã lại cười nói: "Anh có hai lá bài, em muốn lá nào?" Cynthia: ... "Không đùa nữa." Lục Dã ho nhẹ một tiếng: "Cả hai đều cho em." Như vậy còn tạm được.

Cynthia thầm nghĩ, khẽ hỏi: "Có học sinh nữ không?" "Có một em." "Vậy đợi em đến rồi hãy tiếp đãi họ." Giọng Cynthia kiên định.

Lục Dã ngẩn ra một lúc, rồi bật cười: "Không vấn đề!" ...

Ba ngày sau.

Kết thúc buổi huấn luyện thường ngày, thầy Lục dẫn theo một đám học sinh đến thành phố Jubilife của Sinnoh.

Là một truyền thống hàng năm, mỗi kỳ giải giao hữu học viện đều thu hút sự chú ý không nhỏ tại địa phương.

Lịch trình thi đấu kéo dài ba ngày, đài truyền hình Jubilife sẽ phát sóng trực tiếp các trận đấu.

Ngồi trên tàu, thiếu niên tóc xanh lá yếu ớt rõ ràng có chút căng thẳng. "Không sao đâu, cứ thể hiện thực lực bình thường của em là

được." Lục Dã cười khuyến khích: "Bố mẹ em có lẽ cũng sẽ xem mấy trận đấu này đấy." Wally gật đầu.

Nhiều lúc, cậu cũng tự trách mình, oán giận vì sao không phải mình là người nhận được Pokedex đặc biệt.

Nhưng dù là Giáo sư Oak, hay thầy Lục, hay cả Ruby... họ chưa bao giờ từ bỏ hy vọng đối với tôi.

Ánh mắt của thiếu niên tóc xanh yếu ớt trở nên kiên định.

Tôi cũng không thể phụ lòng họ!

Ghế bên cạnh, Gladion nhìn ra ngoài khung cảnh đang lùi lại nhanh chóng, ánh mắt khẽ lóe lên.

Gia đình... cũng sẽ xem trận đấu này chứ.

Nghĩ đến mẹ và em gái ở Alola xa xôi, Gladion siết chặt hai tay.

Mình không thể bỏ lỡ bất kỳ chiến thắng nào!

Ngồi giữa hai người, Giselle dường như cảm nhận được áp lực cực lớn.

Cô yếu ớt nói: "Thầy Lục... em thua, thầy sẽ không phạt em chứ?" "Phạt em chép bảng khắc hệ 100 lần." Lục Dã không quay đầu lại nói.

Khối Năng Lượng cũng cho ăn rồi, chiến thuật cũng đã truyền thụ rồi.

Nếu còn thua, chẳng phải là làm mất mặt danh tiếng của thầy Lục này sao?!

Giselle có chút tiếc nuối thở dài, lại hỏi: "Vậy, vậy nếu thắng thì sao ạ?" "Em muốn gì?" "100 tấm, ảnh có chữ ký?" Giselle thăm dò, rồi đổi ý: "10 tấm?" "10 tấm còn tạm được." Lục Dã lẩm bẩm, rồi nói thêm một câu: "Không được đem đi bán lấy tiền đâu đấy, chính tôi còn chưa thử qua đâu!" "Yên tâm ạ!" Giselle cười ngọt ngào.

Cứ cất giữ trước đã... rồi sẽ có ngày nó tăng giá! ...

Dưới sự dẫn dắt của ban tổ chức, cả đoàn đến khách sạn nhận phòng trước.

Thầy Lục giải thích: "Tổng cộng có bốn học viện, thi đấu trong hai ngày." "Trong một trận đấu, được chia thành trận của học sinh và trận của giáo viên, mỗi trận sẽ có ba thầy giáo dẫn đội và ba học sinh của mỗi người." "Yêu cầu của tôi cũng không cao." Lục Dã khoanh tay, cười nói: "Một người thắng liên tiếp ba trận... cũng không khó lắm đâu nhỉ?" Ba học sinh với khí thế hừng hực, đồng loạt gật đầu.

Thầy giáo Maya đứng bên cạnh không khỏi ngẩn người.

Các người thắng hết rồi, vậy chúng tôi còn đánh cái gì?

Nhưng mà...

đây chẳng lẽ là phong cách dẫn đội của thầy Lục?!

Ngày 8 tháng 12, thứ Ba.

Thành phố Jubilife sầm uất được xây dựng trên một mỏ khoáng, phong cách tổng thể cũng chủ yếu là hai màu đen trắng.

Là thành phố lớn nhất của Sinnoh, đài truyền hình Jubilife từ trước đến nay luôn có tỷ suất người xem không tồi.

Để phát sóng trực tiếp giải giao hữu giữa các trường, đài truyền hình đã cử một đội ngũ phóng viên lớn đến sân vận động Jubilife ở trung tâm thành phố. "Được biết, giải giao hữu lần này có sự tham gia của bốn học viện là Celadon, Striaton, Jubilife và Rustboro." Bên ngoài sân vận động Jubilife, MC đang đưa tin tại hiện trường. "Ai sẽ giành được huy chương vàng của giải giao hữu lần này, chúng ta hãy cùng chờ xem!" Vị trí đứng đầu trong giải giao hữu có một số lợi ích nhất định trong việc phân bổ tài nguyên học thuật.

Nhưng quan trọng hơn là, đoàn thể giáo viên và học sinh có thành tích xuất sắc sẽ nhận được phần thưởng tài nguyên do chính ban tổ chức trao tặng.

Đối với các giáo viên, nếu thể hiện xuất sắc trong trận đấu của giáo viên, bất kể là con đường sự nghiệp hay việc nâng cao thực lực, đều sẽ có lợi.

Chương 220

Mặc dù là vậy.

Roxanne, giáo viên của học viện Rustboro, với mái tóc hai bím, mặt đầy lo lắng. "Trường đấu trận đầu tiên là học viện Celadon sao?" Thành tích của học viện Celadon qua các kỳ đều khá tốt.

Đặc biệt là dưới sự dẫn dắt của chủ tướng Kanto Erika, năm nào cũng là ứng cử viên cho vị trí nhất nhì.

Nghĩ đến vị tiền bối Erika dịu dàng nhưng chí mạng đó...

Roxanne không khỏi thở dài. "Nhưng mà, năm nay giáo viên dẫn đội của học viện Celadon dường như không phải là cô Erika." Bên cạnh Roxanne, Iwamura đeo kính trầm giọng nói: "Mà là một giáo viên mới đến." "Vậy sao?" Roxanne cảm thấy có chuyển biến, chớp mắt: "Là vị nào vậy?" "Đến từ phương Đông, thầy Lục, rất trẻ." Iwamura trầm ngâm nói: "Dù sao... cũng tốt hơn Erika." Thầy Lục?

Roxanne nhíu mày, luôn cảm thấy cái tên này có chút quen tai.

Mở điện thoại, đối chiếu với danh sách đăng ký công khai.

Bỗng nhiên, Roxanne kinh ngạc kêu lên: "Nhà sản xuất của công ty game đó!" "Công ty game?" Iwamura ngẩn người, "Cô nhận nhầm rồi phải không." Roxanne lắc đầu: "Không sai được, 《Plants vs.

Zombies》 chính là do anh ta làm." "Nhưng mà..." Iwamura ngập ngừng.

Khác ngành như cách núi... anh ta làm sao trở thành giáo viên dẫn đội của học viện Celadon được? "Nói vậy là, năm nay chúng ta có cơ hội thắng phải không?" một giáo viên khác xen vào.

Roxanne không trả lời, vẻ mặt nghiêm túc.

Nếu như, lời đồn là thật.

Chuyện này hình như còn tệ hơn cả việc tiền bối Erika dẫn đội...

...

Trong phòng chuẩn bị, thầy giáo Maya nói: "Lượt bốc thăm đầu tiên, chúng ta đối đầu với học viện Rustboro." Một giáo viên khác đi cùng, tên là Tianjing, là một người đàn ông trung niên hiền hòa. "Thầy Lục, lát nữa bố trí đội hình, thầy thấy sao?" "Để học sinh của tôi lên trước đi." Lục Dã nói: "Các em ấy mới đến, cứ để các em ấy khởi động trước cũng tốt." "Cũng được, phía sau còn có chúng ta lo." Tianjing ôn hòa cười.

Maya không nói gì, chỉ chìm vào suy tư.

Mục đích của thầy Lục... chẳng lẽ là muốn dùng một đội hình duy nhất kết thúc trận đấu? ...

Trận đấu đầu tiên trong ngày, do Giselle ra sân trước.

Thấy đối thủ là một cô gái trông yếu đuối, Sugi của học viện Rustboro có vẻ hơi thả lỏng. "Cậu là học sinh của vị thầy giáo mới đó phải không." Sugi hướng về phía Lục Dã nhướn cằm, trêu chọc: "Không phải là ông ta để ý cậu nên mới mang cậu theo chứ?" Rõ ràng là chiến thuật trash talk, nhưng Giselle lại mặt đỏ bừng, khẽ ho một tiếng. "Anh, anh cũng nghĩ vậy sao?" "?" Để bày tỏ lòng cảm kích của mình, Giselle quyết định dốc toàn lực. "Marowak, Gậy Xương Boomerang!" Gậy Xương Boomerang quay về hai lần, với lực xoáy kinh người, đập mạnh vào trán Kecleon.

Hoàn toàn không cho Kecleon cơ hội biến đổi màu sắc.

Marowak vẫy tay, Gậy Xương Boomerang từ phía sau lại tấn công lần nữa.

Chỉ nghe một tiếng 'bụp', Kecleon thảm hại quỵ xuống đất, đã bất

tỉnh. "Gà-la!" Marowak vung Gậy Xương, ánh mắt lộ vẻ khinh thường.

Sau một lúc im lặng, cả sân vận động vang lên tiếng kinh hô. "Vậy là... hạ gục trong một đòn?" Vốn dĩ là trận đấu của học sinh có thực lực ngang nhau... làm gì có chuyện vừa gặp đã hạ gục ngay lập tức chứ!?

Độ hấp dẫn của trận đấu này có lẽ còn vượt xa dự kiến!

Cho đến trận tiếp theo, Jiro cũng một phen kinh ngạc.

Không có lý do gì cả... sao lại mạnh như vậy?

Bụp!

Tiếng động lớn lại vang lên.

Học sinh thứ hai của học viện Rustboro bị hạ gục ngay lập tức với một màn trình diễn đáng xấu hổ.

Nếu lần đầu là trùng hợp.

Thì lần thứ hai, tuyệt đối là thực lực cứng.

Nhìn cô gái anh dũng trên sân, Roxanne vẻ mặt nghiêm trọng. "Không sao." Iwamura an ủi: "Chúng ta đã tính đến điều này từ sớm... nên các học sinh ra trận đầu tiên, được xem là nhóm có thực lực yếu hơn." Chiến thuật Điền Kỵ Tái Mã à?

Roxanne nhíu mày, nặng nề gật đầu.

Về mặt chiến thuật, đó quả thực là một lựa chọn xuất sắc.

Nhưng trong lòng ngày càng bất an... là sao vậy?

Bình luận viên hô to: "Trận đấu đầu tiên của học viện Celadon đã thành công thắng trắng đối thủ!" Tiếng vỗ tay vang lên không ngớt.

Vừa là dành cho cô gái này, cũng là dành cho Huấn luyện viên có

bố trí đội hình xuất sắc.

Bình luận viên không nhịn được nói: "Xem ra, học viện Celadon đã dồn hết bài tủ vào trận đấu đầu tiên." "Và chúng ta biết rằng, phong cách của học viện Rustboro luôn là lật ngược tình thế về sau." Bình luận viên nhạy bén nắm bắt được điểm mấu chốt: "Ý ngài là, học viện Rustboro rất có thể đã giữ lại một quân bài trong việc bố trí đội hình?" "Không loại trừ khả năng này." Dù sao thì, màn trình diễn của Giselle thực sự quá kinh ngạc.

Đặc biệt là, cô dường như hoàn toàn thấu hiểu ý đồ chiến thuật của đối thủ.

Trừ khi Huấn luyện viên của cô có khả năng tiên tri.

Nếu không, có thể đọc trước được sự sắp xếp của đối phương và chỉ đạo học sinh.

Năng lực này quả thực quá kinh ngạc!

Thành công thắng trắng đối thủ, Giselle thở phào nhẹ nhõm.

Học sinh thua cô có chút chua chát nói: "Tiếp theo, sẽ không dễ dàng như vậy đâu!" "Không sao đâu." Giselle mỉm cười rạng rỡ. "Trong đội chúng tôi, tôi là người yếu nhất đấy!" Người yếu nhất?

Học sinh vẻ mặt kỳ quái.

Lừa ai thế!

Ngồi trên ghế Huấn luyện viên, thầy Lục vững như Thái Sơn.

Mày cầm 345, tao cầm JQK.

Mày chơi chiến thuật Điền Kỵ Tái Mã với tao à? "Giao hữu thôi mà." Lục Dã quay lại dặn dò: "Thắng thua không quan trọng, cứ cố hết sức là được!" Gladion khởi động cổ tay, che đi vầng trán bị mái tóc vàng che khuất. "Cứ giao cho tôi." Gladion trầm giọng nói. "Tuyển

thủ thứ hai của học viện Celadon đã ra sân!" bình luận viên hô lớn: "Liệu cậu ấy có thể tiếp tục chuỗi thành tích, chúng ta hãy cùng chờ xem!" Khán giả không hẹn mà cùng nuốt nước bọt.

Một người thắng liên tiếp ba trận đã rất hiếm có rồi.

Liên tiếp hai trận thắng trắng đối thủ...

điều này có khả thi không?

Gladion dùng thực lực nói cho khán giả biết.

Không chỉ có, mà còn là một cuộc tàn sát một chiều! "Lycanroc, Phản Đòn!" Mightyena đang lao tới vồ, bị Lycanroc với đôi mắt đỏ rực đáp trả bằng một cú đấm nặng nề.

Mightyena tru lên đau đớn, ngã mạnh xuống đất, trượt đi hai ba mét. "Người chiến thắng, học viện Celadon!" Khán đài im lặng trong giây lát, rồi bùng nổ một tràng hoan hô cuồng nhiệt.

Giải giao hữu năm nay hoàn toàn là một bữa tiệc thị giác.

So với những trận đấu cù cưa giằng co.

Thì những trận KO như thế này mới có thể khuấy động cảm xúc của khán giả.

Và đây, đã là tuyển thủ thứ hai của học viện Celadon thắng trắng đối thủ! "Năm nay Celadon sao lại mạnh như vậy?!" Giáo viên của học viện Rustboro có chút thất thần. "Cho dù là Erika dẫn đội, cũng sẽ không có kết quả như thế này đâu!" Roxanne không nói gì, mà nhìn về phía chàng trai tuấn tú đang ngồi trên ghế Huấn luyện viên với vẻ mặt điềm tĩnh.

Một áp lực vô hình bao trùm lấy cô.

Roxanne lẩm bẩm: "Bởi vì, anh ta là thầy Lục mà..." "3:0!" "3:0!" Khẩu hiệu đồng thanh vang lên.

Thầy giáo Tianjing của học viện Celadon kinh ngạc đến mức kính sắp rơi.

Cứ tưởng thầy Lục đi do thám tình hình cho các đội sau... kết quả, anh trực tiếp càn quét đối phương luôn?!

Chuyện này hình như không cần đến chúng ta nữa rồi!

Ngay cả hiệu trưởng Dervish đang xem livestream cũng không khỏi kinh ngạc.

Hai học sinh này là do thầy Lục tự mình phát hiện và bồi dưỡng.

Nhưng mà, trong vòng nửa tháng ngắn ngủi, có thể huấn luyện họ đến trình độ này...

Trình độ của thầy Lục quả thực quá kinh ngạc!

Hiệu trưởng Dervish chỉ cảm thấy máu nóng dâng trào.

Những thiết bị hỏng hóc kia, so với năng lực của thầy Lục, chẳng là gì cả.

Cứ để những vụ nổ đến dữ dội hơn nữa đi!

Trên sân, trận đấu một chiều vẫn tiếp tục.

Lục Dã không nhịn được nói với Wally: "Trận cuối cùng rồi... nương tay một chút, giữ lại chút thể diện cho người ta." Thiếu niên tóc xanh gật đầu, chậm rãi bước lên sân đấu.

Tuyển thủ cuối cùng của thành phố Rustboro, một người đàn ông vạm vỡ với khuôn mặt cương nghị, trầm giọng nói: "Học trò của cô Roxanne, Kenny." So với Kenny, vóc dáng của Wally thực sự quá nhỏ bé.

Nhưng không một ai dám coi thường tuyển thủ cuối cùng này.

Ánh mắt Wally không chút dao động, kiên định nói: "Học trò của

thầy Lục, Wally." Lại là thầy Lục!

Trong đầu tất cả khán giả đều nảy ra cùng một ý nghĩ.

Thầy Lục, rốt cuộc là ai?

Có thể phát hiện và huấn luyện ra học sinh có thực lực như vậy...

Có thầy ấy, chẳng phải là có thể trực tiếp càn quét toàn bộ đội hình của các học viện khác sao! "Lên đi, Camerupt!" "Gallade, nhờ vào cậu!" Kenny cũng là một học sinh đáng tự hào của học viện Rustboro.

Nhưng khi đối mặt với Wally, lại cảm thấy bị hạn chế ở mọi nơi.

Nhìn thiếu niên tóc xanh nhỏ bé này, Kenny nghiến răng.

Mình không phải là đối thủ của cậu ta!

Mặc dù có lời dặn của thầy Lục, Wally đã cố ý nương tay.

Nhưng cuối cùng, tỷ số vẫn là 3:0.

Lục Dã vẻ mặt kỳ quái: "Tôi không phải đã bảo cậu nương tay sao?" Wally gãi đầu: "Thầy ơi, em đã nương tay rồi mà..." Trong sân vận động, một không khí im lặng như tờ. "Đây là lần đầu tiên trong lịch sử giải giao hữu xuất hiện cảnh tượng này." Bình luận viên không khỏi nuốt nước bọt.

Vị thầy Lục này...

đã dùng đội hình của một người, chiến thắng cả học viện Rustboro.

Chương 221

Trình độ huấn luyện và khả năng dẫn đội như thế này.

Tuyệt đối có thể ghi vào sử sách của tất cả các học viện! "Còn cần phải thi đấu nữa không?" Lục Dã nhìn quanh, thấy Maya và thầy Tianjing bên cạnh đang há hốc mồm.

Maya mãi mới hoàn hồn, lắp bắp nói: "Tiếp, tiếp theo là trận đấu của giáo viên..." Maya muốn khuyên Lục Dã, hay là bỏ luôn trận đấu của giáo viên đi.

Dù sao thì, màn trình diễn của các học sinh quá kinh ngạc.

Nếu thầy Lục ra sân, chỉ cần có một trận thất bại, sẽ dễ bị người ta bàn tán.

Tianjing cũng khuyên: "Dù sao chúng ta cũng đã vào vòng trong rồi, hay là để tôi lên đi." Ý của Tianjing là định dùng thân mình để chuyển hướng hỏa lực.

Trong học viện Rustboro, các thầy giáo đang nhìn chằm chằm.

Đây là cơ hội duy nhất để họ gỡ gạc lại chút thể diện, tự nhiên sẽ không bỏ qua. "Không sao đâu, để tôi lo." Lục Dã ho nhẹ một tiếng: "Dù sao cũng chỉ là trận giao hữu, thua cũng không mất mặt!" Dưới ánh mắt của mọi người, thầy Lục đứng dậy, chậm rãi bước lên sân đấu.

Nhìn về phía học viện Rustboro đang có không khí nghiêm túc.

Thầy Lục mỉm cười nói: "Tại hạ Lục Dã, vị nào xuất chiến trước?" Trong sân vận động im phăng phắc.

Chàng trai tuấn tú đứng trên sân, nụ cười khiến người ta cảm thấy như gió xuân ấm áp.

Nhưng lời nói của anh lại khiến không khí của học viện Rustboro càng thêm nặng nề. "Lời này của anh ta có ý gì?" Zaoshu của học viện Rustboro không nhịn được khẽ hỏi.

Chẳng lẽ... anh ta thật sự định một mình thách đấu cả học viện Rustboro sao!?

Ánh mắt Iwamura khẽ thay đổi, không nói gì.

Đây chỉ là một giáo viên mới, kinh nghiệm còn non.

Cho dù có trình độ dẫn đội ở cấp độ lịch sử, cũng không thể chứng minh anh ta có thực lực cá nhân tương đương.

Hơn nữa... so với việc đối đầu với chủ tướng Kanto Erika, đây đã là một lựa chọn tốt hơn rồi. "Tôi lên trước." Iwamura đẩy gọng kính: "Để tôi xem thử tài năng của vị thầy Lục này!" Cả sân vận động, sau một lúc im lặng, tiếng hoan hô càng dâng cao.

So với giải giao hữu của học sinh.

Cuộc đọ sức ở trình độ cao hơn mới là trận đấu mà khán giả mong chờ.

Hơn nữa, đội do thầy Lục dẫn dắt đã thể hiện một thực lực không gì cản nổi.

Nếu không dốc toàn lực.

Trận đấu này sẽ trở thành buổi biểu diễn cá nhân của học viện Celadon... không, trở thành buổi biểu diễn cá nhân của thầy Lục! "Thật sự thắng được không?" "Năng lực huấn luyện không có nghĩa là thực lực cá nhân đâu!" "Anh không nghe lời anh ta vừa nói sao?

Quá kiêu ngạo, vừa nhìn là biết có bản lĩnh!" Tiếng xì xào hai bên khiến thầy Lục ngơ ngác.

Tôi vừa rồi... rất kiêu ngạo sao?

Thái độ của tôi rõ ràng rất thành khẩn mà! "Dù sao cũng chỉ đến để mò cá thôi." Lục Dã cúi đầu, nhìn quả bóng Luxury trong tay.

Togepi còn nhỏ... chắc chắn không thể để nó lên chịu trận.

Chó ngáo, ta chọn ngươi!

Tiếng hoan hô ngày càng dữ dội, nhưng mọi người ở học viện Celadon lại nhíu chặt mày.

Các học sinh biểu hiện kinh ngạc như vậy... nếu thầy Lục thể hiện không tốt, rất có thể sẽ trở thành trò cười! "Lẽ ra nên để tôi lên." Tianjing cười khổ: "Không cần thiết phải để thầy Lục mạo hiểm như vậy." Maya lại lắc đầu, ánh mắt kiên định.

Trong cuộc nói chuyện với Erika, cô đã từng nghe qua về thầy Lục.

Nếu như, những lời đồn đó là thật...

Thực lực của thầy Lục, thậm chí có thể vượt xa tiền bối Erika! "Cứ xem kỹ đi." Maya nghiêm túc nói: "Đây có thể sẽ là... một trận đấu được ghi vào lịch sử." Giselle mím môi, nhìn hai vị sư huynh bên cạnh: "Hai người không thấy căng thẳng chút nào sao!" "Căng thẳng cái gì?" Wally chớp chớp đôi mắt màu hạt dẻ dịu dàng. "Dùng lời của thầy mà nói." Gladion khoanh tay, hừ lạnh: "Giải ao làng, cũng cần phải căng thẳng à?" Trong một không gian yên tĩnh, hai bên chính thức bước vào sân.

Iwamura đẩy gọng kính, gật đầu, nghiêm túc nói: "Xin chỉ giáo nhiều hơn." "Ngài cũng vậy." Lục Dã mỉm cười. "Trận đấu của hai bên chính thức bắt đầu!" bình luận viên hô lớn.

Ánh sáng trắng lóe lên, Pokémon ra trận của hai bên đã xuất hiện.

Arcanine uy phong lẫm liệt, bộ lông màu cam sẫm phấp phới, trên khuôn mặt như sư tử của nó, nhe ra những chiếc răng nanh sắc bén.

"Gào!!" Tiếng gầm kinh người khiến khán giả hàng đầu cũng phải rung động.

Arcanine bá khí và oai vệ, cùng với chàng trai tuấn tú bổ sung cho nhau, khắc sâu vào tầm mắt của tất cả khán giả! "Xìì—" Seviper với những đường vân màu vàng sẫm, đôi mắt đỏ rực, bò trên mặt đất, u uất lè lưỡi, nanh độc nhỏ giọt nọc độc.

Một khi bị cái đuôi độc sắc bén như dao của nó đâm trúng, ngay cả một con voi châu Phi cũng sẽ ngã xuống trong vài giây.

Khán giả không khỏi nín thở.

Iwamura hét lên: "Seviper, Kịch Độc!" Con mãng xà khổng lồ lao đi như tia chớp, cùng với tiếng rít chói tai, một màn sương độc màu tím thẫm như mưa axit bao trùm lấy Arcanine.

Nhưng Arcanine di chuyển bốn chân nhanh nhẹn, toàn thân bốc lên ngọn lửa hừng hực, dùng sức mạnh tuyệt đối phá tan màn sương độc.

Đây là lợi dụng ngọn lửa, trong tình huống bị tấn công trước, khiến cho Kịch Độc bị hụt. "Chơi Kịch Độc với tôi à." Lục Dã tặc lưỡi, "Dán mặt tung Hỏa Bộc!" Nhờ tốc độ tăng lên từ Tích Tụ Lửa, tốc độ của Arcanine càng nhanh hơn.

Nếu đánh xa không trúng, vậy thì dán mặt tung Hỏa Bộc!

Tốc độ chỉ huy gần như bản năng này khiến sắc mặt Iwamura khẽ biến đổi.

Nhưng bản lĩnh của một giáo viên cũng khiến ông phản ứng ngay lập tức. "Seviper, Cuộn Tròn!" Mặc dù không thể tăng chỉ số phòng thủ đặc biệt, nhưng việc giảm phạm vi bị thương cũng có tác dụng phòng thủ.

Ngoài ra, trạng thái được tăng cường nhờ Cuộn Tròn sẽ là chìa khóa để phản công!

Seviper cuộn tròn thân thể, nhưng trong mắt lại lộ ra nỗi sợ hãi khó tả.

Làn sóng nhiệt cuồn cuộn thậm chí làm biến dạng không khí, ngọn lửa trong nháy mắt đã nuốt chửng nó!

BÙM!!

Tiếng nổ dữ dội vang lên, bụng Seviper cháy đen một mảng, nhưng vẫn cố gắng giữ lại chút HP cuối cùng. "Kịch Độc!" Iwamura chỉ huy bằng giọng khàn khàn.

Vẫn còn cơ hội!

Sau khi Cuộn Tròn, Kịch Độc của Seviper hoàn toàn không có khả năng đánh trượt!

Nhưng giây tiếp theo, trong mắt Iwamura lộ ra một tia tuyệt vọng.

Cùng với tiếng búng tay của Lục Dã, một lớp rào chắn màu xanh nhạt bao quanh Arcanine.

Ngay cả màn sương độc có tính ăn mòn cực mạnh cũng không thể xuyên qua.

Bảo Vệ!

Ngồi dưới sân, Roxanne nhìn cảnh này, nhíu chặt mày.

Mọi ý đồ của Iwamura đều bị thầy Lục đoán trước, thậm chí còn bị lợi dụng ngược lại.

Có thể nói, trình độ của hai Huấn luyện viên hoàn toàn không cùng một đẳng cấp.

Hơn nữa, con Arcanine đó rõ ràng vẫn chưa phát huy hết thực lực!

Lợi dụng việc đoán trước và chỉ huy, hoàn toàn áp đảo giáo viên cao cấp của học viện Rustboro. "Đây chính là..." Roxanne hít một hơi

thật sâu, ánh mắt phức tạp: "Gặp phải anh ta, còn tệ hơn cả tiền bối Erika... là lý do này sao?" Lục Dã khoanh tay.

Mặc dù tôi đến để mò cá.

Nhưng dùng Kịch Độc các kiểu, có phần coi thường tôi quá rồi.

Lỡ có chuyện gì không hay xảy ra, chẳng phải là mất nhiều hơn được sao?

Lục Dã vẫy tay, ra hiệu cho Arcanine tự do phát huy. "Gào!" Arcanine hưng phấn gầm lên một tiếng, như một chiếc xe tăng hạng nặng lao tới.

BÙM!! "Seviper mất khả năng chiến đấu!" trọng tài giơ cờ.

Iwamura nghiến răng, thu Seviper vào PokéBall.

Áp lực mà vị thầy Lục này mang lại cho ông, thậm chí còn lớn hơn bất kỳ tuyển thủ nào ông từng gặp ở Hội nghị Hoenn.

Nhưng.

Iwamura cúi đầu nhìn PokéBall trong tay.

Khắc chế hệ, tuyệt đối không phải dùng chỉ huy là có thể dễ dàng bù đắp! "Đi đi!

Empoleon!" Trong ánh sáng trắng, hiện ra hình dáng của một con chim cánh cụt hoàng đế, ánh mắt như quân vương nhìn xuống, hai bên cánh tay sắc bén như thép. "Pokémon khởi đầu hệ Nước, Empoleon!" bình luận viên kinh ngạc hô lên: "Arcanine hoàn toàn không có ưu thế về hệ!" "Không chỉ vậy." chuyên gia bình luận nói: "Theo như tình hình tôi tìm hiểu trước trận đấu, Năng lực của con Empoleon đó là Bất Khuất cực kỳ hiếm." "Sau khi xác định Arcanine có Năng lực Uy Hiếp, ông ta mới tung ra quân bài tẩy này." "Có thể dự đoán, đối với học viện Celadon, đây sẽ là một trận đấu vô cùng khó khăn!" Vốn định

để Seviper tiêu hao trước, không ngờ lại bị Arcanine 'tàn sát'.

Nhưng.

Ánh mắt Iwamura lóe lên.

Ván này tôi nhất định phải thắng! 「Bất Khuất」 sau khi bị 「Uy Hiếp」, chỉ số tấn công vật lý ngược lại sẽ tăng lên.

Empoleon đứng sừng sững trên sân, đối mặt với Arcanine khí thế hừng hực, ánh mắt càng thêm lạnh lùng.

Vút!

Hai cánh tay của Kurt lóe lên ánh nước, Iwamura lạnh lùng nói: "Tia Nước Phản Lực!" Empoleon vung hai lưỡi đao, Tia Nước Phản Lực đi trước một bước, hóa thành hai lưỡi đao nước sắc bén, chém vào người Arcanine đang lao tới.

Nhưng vết thương nhỏ không đáng kể đó lại khiến cả sân vận động há hốc mồm.

Sát thương này, cũng quá yếu rồi đi!

Đây là chiêu thức được cường hóa, khắc chế gấp đôi đó!

Con Arcanine này, tại sao trông như không có chuyện gì vậy? "Arcanine tanker à?" Roxanne không tin tự hỏi, rồi đột nhiên mở to mắt.

Trên người Arcanine, những tia lửa điện cuồn cuộn dâng trào, ánh sét vàng lóe lên, như một bộ áo giáp sấm sét chói mắt.

Arcanine ngẩng đầu hú dài, tiếng sấm sét rền vang, dưới sự gia trì của Điện Hoang Dã, lao thẳng vào Empoleon!

ĐÙNG!!

Ngay cả khi Empoleon dùng hai tay đỡ, trong mắt vẫn lộ ra vẻ kinh

hãi.

Như một con diều đứt dây, Empoleon bị hất bay ra xa mấy mét, trên người cháy đen một mảng.

Một hiệp, mất khả năng chiến đấu!

Roxanne bất giác nuốt nước bọt.

Cái quái gì đây...

Chương 222

cũng là tanker à?

Khắc chế gấp đôi cũng không có uy lực lớn như vậy đâu!

Khán giả dường như vẫn chưa phản ứng kịp, vẫn còn sốc vì Empoleon bị hạ gục trong một đòn.

Bình luận viên lắp bắp nói: "Điện Hoang Dã của Arcanine, đã hạ gục Empoleon trong một đòn!" Vị chuyên gia bình luận vừa rồi còn ra vẻ ta đây, giờ mặt đỏ bừng, không nói được câu nào.

Và khán đài lập tức bùng nổ tiếng hoan hô. "Vãi chưởng, cái này cũng quá mạnh rồi!" "Đây mới gọi là nghiêm sư xuất cao đồ!!" "Trận đấu của giáo viên, không lẽ cũng thắng trắng được sao!" Đây là cuộc đọ sức giữa gần mười giáo viên cao cấp của mấy học viện đó!

Một thầy giáo mới đến, dùng đội hình mình dẫn dắt một tháng, càn quét các học viện khác?

Chuyện này có hợp lý không vậy!

Hiệu trưởng Dervish đang xem livestream chỉ cảm thấy huyết áp có chút tăng cao, vội vàng gọi điện cho phòng hậu cần. "Nhanh lên, đi mua thiết bị huấn luyện hoàn toàn mới, nhớ kỹ, nhất định phải là loại chất lượng cao nhất!" Iwamura khó khăn nuốt nước bọt.

Không chỉ là chênh lệch về chỉ huy Huấn luyện viên, mà ngay cả thực lực huấn luyện, mình cũng thua tan tác.

Ngay cả khi đối đầu với Erika... cũng chưa từng cảm nhận được sức thống trị kinh người như vậy.

Học viện Celadon, đây là tìm đâu ra con quái vật này vậy!

Trên sân, trận đấu một chiều vẫn tiếp tục.

Roxanne nhìn Arcanine đang đại sát tứ phương, tâm trạng thực sự có chút phức tạp.

Không phải nói là giao hữu sao?

Năm sau không giao lưu hữu nghị với các người nữa, quá bắt nạt người!

Cuối cùng, trận đấu giữa Iwamura và thầy Lục vẫn kết thúc với tỷ số "3:0".

Tại học viện Celadon, Tianjing và thầy giáo Maya sau khi trải qua cú sốc ban đầu, đã dần dần chấp nhận mọi thứ.

Tướng mạnh không có quân yếu, ngược lại cũng là đạo lý tương tự!

Gladion liếc nhìn một cái, nói với Giselle: "Đây, chính là giải ao làng." "Với tính cách của thầy Lục." Wally có chút ngượng ngùng cười nói. "Thầy ấy có lẽ... sẽ tiếp tục đứng trên sân đấy." Còn tiếp tục nữa sao?

Giselle không nhịn được ngẩng đầu.

Chỉ thấy trên sân đấu im phăng phắc, thầy Lục ho nhẹ một tiếng. "Còn ai, lên thách đấu không?" Lục Dã thầm nghĩ.

Vừa rồi chỉ là tai nạn.

Trận sau, trận sau tôi nhất định sẽ nương tay!

Trong thoáng chốc.

Roxanne chỉ cảm thấy trước mắt mình, đang đứng một người đàn ông như Oda Nobunaga, được mệnh danh là 'Ma vương Đệ Lục Thiên'.

Ngạo nghễ nhìn toàn trường, dùng giọng điệu nhàn nhạt hỏi. "Còn ai, lên lĩnh tử không?" Roxanne vô thức cắn môi, đôi chân đi tất dài màu hồng khẽ khép lại. "Vị thầy mới này, cũng mạnh quá rồi..." "Không chỉ khả năng dẫn đội, thực lực cá nhân cũng mạnh đến vô lý!" Các khán giả ngồi ở hàng sau của học viện Rustboro xì xào bàn tán.

Nham Thôn bước xuống từ sân đấu, cười khổ nói: "Cái này hình như, còn khó nhằn hơn cả lúc thầy Erika dẫn đội nữa." Vốn dĩ nghĩ rằng học viện Celadon thiếu vắng Erika sẽ là đội yếu của năm nay.

Không ngờ, không chỉ trận đấu của học sinh, mà ngay cả trận đấu của giáo sư cũng bị đánh cho ra nông nỗi này.

Vị thầy Lục này... mạnh đến mức vô lý rồi!

Một giáo sư khác tên Tảo Thụ nhìn sang Roxanne đang dẫn đầu. "Thầy Roxanne, trận tiếp theo, để tôi lên nhé?" Không ngờ, cuối cùng vẫn phải dùng đến hình thức Đấu Luân Chuyển.

Tảo Thụ thầm thở dài.

Nhưng mà... như vậy, thầy Roxanne cũng có thêm cơ hội chiến thắng anh ta.

Vậy mà lại bị dồn đến bước đường này.

Tảo Thụ ngẩng đầu, nhìn về phía chàng thanh niên đang hăng hái trên sân đấu.

Hào quang của cả hai học viện... hoàn toàn bị một mình vị giáo sư này che lấp rồi. "Anh không thắng được cậu ta đâu." Ngoài dự liệu của Tảo Thụ, Roxanne nghiêm túc lắc đầu. "Trận tiếp theo, tôi sẽ lên." Hai vị giáo sư của học viện Rustboro không khỏi ngẩn người.

Đây là lần đầu tiên họ thấy Roxanne lộ ra vẻ mặt nghiêm túc như vậy.

Và điều này cũng có nghĩa là...

Roxanne đã xem trận đấu này như một cuộc so tài ngang sức.

Vị giáo sư trẻ tuổi đó.

Nham Thôn chấn động trong lòng.

Chẳng lẽ cũng là Thủ lĩnh nhà thi đấu của thành phố nào đó bên Kanto ư!!? "Chúng tôi vừa nhận được tin." Bình luận viên nói: "Huấn luyện viên tiếp theo của học viện Rustboro sẽ là thầy Roxanne." Trong nháy mắt, khán đài trở nên ồn ào.

Roxanne ra sân sớm vậy sao?

Mọi năm đều là Roxanne đối đầu với chủ tướng Erika của Celadon, thường là trận cuối cùng.

Mà năm nay, chỉ một mình thầy Lục đã dồn học viện Rustboro đến tình cảnh này!?

Roxanne khi đã dốc toàn lực, tuy không bằng những Thủ lĩnh lão làng như Pryce, nhưng vẫn là một thế lực mới trong giới Thủ lĩnh nhà thi đấu.

Chắc là bị dồn vào thế bí, cô mới phải nghênh chiến với thầy Lục sớm như vậy! "Đáng tiền, vé trận này đúng là đáng tiền!" "Đây mới là đại chiến đỉnh cao chứ!" "Cho mùi thuốc súng nồng hơn nữa đi!" Trong phòng livestream chính thức, một lượng lớn fan hâm mộ kéo đến.

Thấy được pha xử lý "3-0" kinh điển của thầy Lục, cũng như Thủ lĩnh thành phố Rustboro sắp ra trận, các fan không khỏi tấm tắc khen ngợi.

Lúc ở Kanto thì đi bón hành gà trong giải đấu học sinh.

Bây giờ, cuối cùng anh cũng lộ mặt thật rồi! "Trình Master thuần,

thầy Lục chắc chắn có thực lực của dân chuyên." "Đánh Thủ lĩnh nhà thi đấu á?

Dễ như hành gà thôi mà!" "Lục Bảo cố lên, giết nó cho tôi!!" Không chỉ phòng livestream, trong nhóm chat của thầy Lục, cũng có không ít người đang theo dõi trận đấu này.

Erika vừa kết thúc bài kiểm tra nhà thi đấu.

Trán cô lấm tấm mồ hôi, mái tóc đen óng ẩm ướt.

Sau khi điều chỉnh lại nhịp thở, Erika vén mái tóc ngắn ra sau tai, mở buổi phát sóng trực tiếp.

Nhìn thấy tỷ số trên sân, Erika không khỏi kinh ngạc.

Tôi không ra sân... mà tỷ số lại dẫn trước nhiều như vậy?

Thắng thì không sợ, ai vắng mặt người đó mới ngại!

Ở Hoenn, Ruby và Sapphire cũng đang theo dõi trận đấu của cô bạn Roxanne.

Ở nhà, Sapphire gác chân lên đùi Ruby. "Roxanne đấu với thầy Lục kìa." Sapphire chớp chớp mắt, "Sẽ thua thảm lắm nhỉ?" "Yên tâm, thầy Lục sẽ biết chừng mực." Ruby vừa xoa bóp bàn chân trắng nõn của Sapphire, vừa đột nhiên cười nói: "Mà Wally... cảm giác cậu ấy cởi mở hơn nhiều rồi đấy!" Ống kính chiếu đến khu vực tuyển thủ, Wally đang vui vẻ trò chuyện với Gladion bên cạnh.

Gladion tạo dáng trẻ trâu đưa tay che trán, mái tóc vàng che khuất nửa khuôn mặt, thỉnh thoảng gật đầu. "Chắc là do sức hút nhân cách của thầy Lục thôi!" Sapphire hừ hừ nói.

Kẻ kiêu ngạo như Ruby cũng chỉ bĩu môi, lẩm bẩm: "Cũng tàm tạm, chỉ đẹp trai hơn tôi một chút..." Ống kính quay trở lại sân đấu.

Thời gian nghỉ giữa hiệp.

Biết tin Roxanne sẽ ra sân trận tiếp theo, Điền Tỉnh và Maya của học viện Celadon lo sốt vó. "Thầy Lục, có cần em lên sân trước, bào mòn chút máu cho thầy không?" "Thầy Lục, có cần quả Sitrus không?

Mang thêm hai quả,陰阴 một phen!" Lục Dã giật giật khóe miệng.

Mấy đứa làm thế là phạm quy đấy!

Tuy nhiên, đã đối đầu với Roxanne, tự nhiên cũng không thể lơ là.

Nói là nương tay... thực ra là định cho Squirtle ra sân.

Thể thức 3v3, còn về suất cuối cùng. "Bố y?" Sylveon đứng bên cạnh, dải lụa quấn lấy cánh tay Lục Dã, chớp chớp đôi mắt to màu xanh lam. "Giao lưu hữu nghị." Lục Dã trầm ngâm nói: "Em... hiểu ý tôi chứ?" Sylveon gật đầu: "Bố y! (▼皿▼#)" Em hoàn toàn không hiểu gì cả!

Lục Dã mặt mày quái lạ.

Nhưng có tiểu quỷ này ở đây, cũng sẽ chắc ăn hơn một chút.

Thu Sylveon vào PokéBall, Lục Dã bước lên sân đấu.

Tiếng hoan hô càng lúc càng dữ dội.

Bình luận viên hô to: "Đây sẽ là, một cuộc đối đầu chủ tướng sớm!" Bây giờ, không một ai còn nghi ngờ.

Vị giáo sư trẻ tuổi này mới là chủ tướng thật sự của Celadon.

Mà Roxanne, người có tuổi tác tương đương Lục Dã, cũng sẽ đặt cược Huy hiệu và danh dự của nhà thi đấu Rustboro vào trận này.

Roxanne với mái tóc hai bím, bắt tay với Lục Dã: "Xin chỉ giáo nhiều hơn, thầy Lục." "Cô cũng vậy." Lục Dã mỉm cười. "Tôi sẽ xem trận đấu này như một trận khiêu chiến nhà thi đấu!" Ánh mắt Roxanne trở nên sắc bén.

Lục Dã biến sắc.

Không cần thiết, cái này thật sự không cần thiết! "Các tuyển thủ vào vị trí!" Trọng tài giơ cao lá cờ. "Trận đấu bắt đầu!" Khi lá cờ hạ xuống, Roxanne ném ra PokéBall: "Đi nào, Probopass!" Pokémon át chủ bài của Roxanne, Probopass toàn thân bao phủ bởi từ trường, có hình dạng như một pho tượng đầu người bằng đá cao một mét.

Xung quanh Probopass còn có ba bộ phận nhỏ bay lượn, cũng là vũ khí không thể xem thường của nó. 【Probopass | Hệ: Đá + Thép | Đặc tính: Bền Bỉ | Vật phẩm mang theo: Đồ Ăn Thừa | Chiêu thức: Rải Đá Ngầm, Sóng Điện Từ, Bay Từ Tính, Trọng Lực, Lở Đá, Sức Mạnh Đất...】 Lục Dã khẽ nhíu mày.

Trận giao lưu này áp dụng thể thức không giới hạn chiêu thức.

Điều này cũng làm tăng đáng kể độ khó của việc đọc vị đối thủ.

Mặt khác, những Pokémon vừa trâu bò vừa có thể gây trạng thái bất lợi như Probopass càng trở nên khó đối phó hơn. "Cẩn thận nhé, Arcanine." Lục Dã trầm giọng nói: "Đánh không lại thì chúng ta nhận thua!" "Gâu!" Arcanine uy phong lẫm liệt gật đầu.

Roxanne ngẩn người.

Đây là... dùng giọng điệu cứng rắn nhất, để nói những lời hèn nhát nhất?

Không đúng.

Roxanne lắc đầu.

Đây rõ ràng là chiến thuật trash talk của cậu ta!

Chương 223

"Probopass, Bay Từ Tính!" Do yếu bốn lần với hệ Đất, Bay Từ Tính có thể giúp nó tránh được điểm yếu này.

Tiếng rung chuyển ầm ầm vang lên, từ trường bao quanh Probopass, đưa nó bay lơ lửng lên.

Lục Dã liếc mắt lên, chỉ huy: "Arcanine, Phun Lửa!" Arcanine há to miệng, ngọn lửa hung dữ tụ lại trong miệng.

Ánh lửa nóng rực, nhuộm đỏ cả tầm nhìn của khán giả. "Pháo Sáng!" Roxanne lạnh lùng ra lệnh.

Nhưng ba cục nam châm nhỏ bên cạnh Probopass đã tụ lại trước mặt, tạo thành hình tam giác.

Từ lực không ngừng hội tụ, "ầm" một tiếng, luồng sáng trắng nóng rực va chạm với cột lửa.

BÙM!!

Khói bụi mù mịt, ba cục nam châm nhỏ tự động tách ra, truy đuổi Arcanine trong làn khói.

Những tiếng nổ liên tiếp vang lên, ba quả bom nam châm nổ tung trên người Arcanine.

Lục Dã khẽ nhíu mày. "Arcanine, Nắng Sớm!" Một tia nắng xuyên qua tầng mây, chiếu rọi lên người Arcanine. "Gâu!! (` 0´)" Arcanine ngẩng đầu hú dài, từng sợi lông bờm đều tắm trong ánh nắng, vết thương hồi phục với tốc độ mắt thường có thể thấy!

Ngay cả một người có tu dưỡng tốt như Roxanne, lúc này cũng không nhịn được muốn văng tục.

Khó khăn lắm mới chớp được cơ hội, cấu được chút máu.

Anh trực tiếp dùng Nắng Sớm hồi đầy lại trạng thái?!

Trên kênh livestream, các fan chỉ biết thở dài tiếc nuối. "Làm người đi mà!" "Nói thật, đây chính là lối đánh của thầy Lục." "Roxanne cố lên!

Đừng thua thầy Lục!" Bản lĩnh của một Thủ lĩnh nhà thi đấu nhanh chóng giúp Roxanne bình tĩnh lại. "Probopass, dùng Sóng Điện Từ ở cự ly gần!" Tốc độ của Arcanine khá đáng kinh ngạc.

Nhưng dưới sự bao phủ của từ trường, Sóng Điện Từ có thể bắt chính xác được hình bóng của Arcanine.

Tiếng rung ầm ầm, Probopass từ từ tiếp cận Arcanine từ trên không.

Áp sát dùng Sóng Điện Từ?

Đây chẳng phải là tự nộp mạng sao?

Lục Dã nhíu mày, nhưng vẫn nói: "Arcanine, Nổ Lửa!" "Trọng Lực!" Roxanne tung ra đòn hiểm.

Một lực hút vô hình đè nặng lên người Arcanine.

Ngọn lửa đang tụ lại cũng theo đó mà biến dạng, nổ tung ở một hướng khác.

Chính là lúc này!

Ánh mắt Roxanne lóe lên: "Probopass, Sức Mạnh Đất!" Đùng một tiếng, Probopass từ trên trời giáng xuống.

Rung động dữ dội, hóa thành những gợn sóng va chạm màu vàng đất, lan tỏa ra xung quanh từ thân nó.

Dưới áp lực của Trọng Lực, Arcanine hoàn toàn không có không

gian để né tránh!

Bình luận viên không nhịn được hét lớn: "Sức Mạnh Đất khắc chế Arcanine gấp bốn lần, đây mới là đòn kết liễu thực sự của Roxanne!" Dính đòn này, Arcanine chắc chắn sẽ mất khả năng chiến đấu!

Ngay cả Ruby đang xem trận đấu cũng không khỏi cảm thán: "Trận này, Roxanne thắng rồi." "Không đúng!" Sapphire kinh ngạc kêu lên: "Ruby, anh mau nhìn kìa!" Lục Dã bình tĩnh nói: "Arcanine, Gầm Gừ!" "Vô dụng thôi!" Roxanne hét lớn: "Cho dù giảm được Tấn công đặc biệt, Arcanine cũng sẽ bị thương nặng!" "Cô nói không sai." Lục Dã nhíu mày, đau lòng nhìn Arcanine, ánh mắt sâu thẳm.

Nhưng thứ tôi muốn sử dụng, là Đảo Ngược! 【Đảo Ngược: Dốc toàn lực tấn công.

HP của bản thân càng ít, uy lực của chiêu thức càng lớn.】 "Arcanine, Đảo Ngược!" Toang rồi!

Roxanne trong lòng chấn động.

Arcanine bị Sức Mạnh Đất nuốt chửng, phát ra tiếng gầm đau đớn, nhưng trong mắt lại lộ ra một tia hiếu chiến.

Con chó khổng lồ tựa như sư tử, gầm lên một tiếng lao về phía Probopass, cú "Đảo Ngược" húc vào thân thể đối phương tạo thành một vết lõm!

Khắc chế gấp bốn lần, hiệu quả vượt trội! "Không, vẫn còn cơ hội!" bình luận viên hét lớn: "Đặc tính Bền Bỉ của Probopass đã cứu nó một mạng!" Roxanne chớp thời cơ: "Bom Nam Châm!" Các cục nam châm nhỏ bay về phía Arcanine đầy thương tích, sắp sửa phát nổ.

Khán giả vừa mới thấy tia hy vọng, lập tức bị dội một gáo nước lạnh.

Thầy Lục mưu kế như thần... cuối cùng cũng có lúc tính sai sao?

Cũng khó trách.

Trong vài giây ngắn ngủi vừa rồi, số lần đấu trí đã vượt xa khả năng theo kịp của người thường!

Tính sai?

Tôi mà để cô tính kế được à!?

Lục Dã cười lạnh: "Arcanine, Tốc Độ Thần Sốc!" Dưới đòn tấn công ưu tiên, Arcanine dựa vào Tốc Độ Thần Sốc, một vuốt quật ngã Probopass xuống đất!

Roxanne chỉ cảm thấy một trận ngạt thở.

Cô trơ mắt nhìn Arcanine hơi thở hỗn loạn, thực hiện pha lật kèo khi còn tí máu trước Probopass.

Phải biết, chỉ vài giây trước, Probopass vẫn còn đầy máu!

Khả năng tính toán và ứng biến này, thật sự là con người có thể làm được sao!

Trên sân đấu im phăng phắc, khán giả nhìn nhau ngơ ngác.

Vừa rồi... không phải Probopass đang chiếm ưu thế sao?

Sao chớp mắt một cái, đã bị lật kèo rồi? "Vãi chưởng, con Arcanine này bật hack bất tử à!" "Tốc độ phản ứng này cũng biến thái quá rồi!" Giữa một loạt tiếng hít hà kinh ngạc, Roxanne với ánh mắt phức tạp, nhìn về phía thầy Lục đang bày mưu tính kế.

Trong một trận đấu không giới hạn chiêu thức, thực lực mà cậu ta thể hiện ra... thật sự quá kinh người! "Vẫn còn cơ hội." Roxanne tự nhủ, giơ tay ném ra PokéBall. "Đi nào, Graveler!" Bên phía Lục Dã, anh bước lên vỗ vỗ Arcanine đang yếu ớt. "Vất vả cho mày rồi." Lục Dã đặt PokéBall lên trán Arcanine. "Tiếp theo, cứ giao cho tao." "Gâu ~~" Arcanine lè chiếc lưỡi ướt át, liếm má Lục Dã.

Thu Arcanine vào PokéBall, Lục Dã tung ra Sylveon.

Sylveon thanh lịch và đáng yêu vừa xuất hiện đã gây ra tiếng la hét chói tai khắp cả khán đài.

Thầy Lục đã quen với cảnh này, lại dặn dò lần nữa: "Giao lưu hữu nghị, hiểu chưa?" "Bố y! (# ` 皿 ´)" Sylveon gật đầu.

Yên tâm đi!

Không ai hiểu giao lưu hữu nghị hơn tôi đâu!

Thực lực của Arcanine, so với át chủ bài Probopass của Roxanne, vẫn còn một chút chênh lệch.

Nhưng nhờ sự chỉ huy của Huấn luyện viên, có thể giảm thiểu tối đa ảnh hưởng do cấp độ gây ra.

Hơn nữa, Arcanine đã trải qua ba trận đấu.

Mặc dù HP có thể hồi phục nhờ Nắng Sớm, nhưng tinh lực và tốc độ phản ứng khó tránh khỏi sẽ giảm đi không ít.

Ít nhất hôm nay không cần lo nó phá nhà rồi.

Lục Dã bất đắc dĩ lắc đầu, nói với quả Bóng Sang Trọng: "Vất vả rồi, tối nay sẽ khao mày." Quả Bóng Sang Trọng lắc lư một cái, như thể có thể thấy được nụ cười憨 hậu của con chó ngáo.

Ánh mắt quay trở lại sân đấu.

Roxanne đã tung ra Pokémon thứ hai, một con Graveler gồ ghề.

Là Thủ lĩnh hệ Đá, đây cũng là hệ mà Roxanne chuyên sâu.

Mặc dù vậy, khi đối mặt với con Sylveon đáng yêu này, Roxanne vẫn cảm thấy bất an mãnh liệt.

Cắn răng, Roxanne ra đòn trước: "Graveler, Lăn Lốc!" Cuộn Tròn Phòng Thủ kết hợp với Lăn Lốc kinh điển, tốc độ của Graveler không

ngừng tăng lên,眼看就要将 Sylveon撞飞.

Nhưng một khắc sau, tiếng ầm ầm bên tai đột nhiên dừng lại. "Cái, cái này!" Giọng của bình luận viên nghẹn lại trong cổ họng.

Sylveon vươn ra một dải lụa, nhẹ nhàng chặn đứng Graveler đang Lăn Lốc tới.

Còn có thể làm được như vậy sao?!

Khán giả đều sững sờ.

Nhưng trông có vẻ quá dễ dàng rồi!

Roxanne ngẩn người, ánh mắt tập trung vào dải lụa ánh lên màu kim loại của Sylveon.

Dùng "Đuôi Sắt", trong nháy mắt cường hóa sức mạnh của dải lụa, để chống lại chiêu Lăn Lốc của Graveler...

Chẳng lẽ Arcanine, vẫn chưa phải là Pokémon mạnh nhất của cậu ta?

Lục Dã xoa cằm.

Cách cường hóa này, sao mà quen thế nhỉ?

Haki Vũ Trang?

Lục Dã ho nhẹ một tiếng, chỉ huy: "Đuôi Sắt!" Sylveon nhảy lên, những dải lụa sắc bén đan vào nhau.

Rắc!

Khán giả hàng ghế đầu đều nghe thấy một tiếng động nhỏ, mồ hôi túa ra như mưa.

Cái này sợ là... sẽ đập nát Graveler mất!

Roxanne đã ngơ ngác.

Con Sylveon này... cũng hung hãn quá rồi! "Bố y!" Ở chỗ nơ bướm

của Sylveon, một quả Bóng Ma đen kịt ngưng tụ lại.

Cùng với một tiếng nổ lớn, đá vụn lả tả rơi xuống, Graveler bị hất văng ra khỏi sân.

Khán giả đồng loạt thốt lên "Vãi chưởng". "Quá, quá bạo lực!" "Cái, cái này là hạ gục trong một nốt nhạc?!" "Bố y!" Sylveon quay người lại, nở một nụ cười ngọt ngào với Lục Dã.

Cách giao lưu như vậy, không sai chứ!

Nhìn Graveler nằm sõng soài ngoài sân đấu, đầy những vết lõm.

Tâm trạng thầy Lục phức tạp.

Cảm giác như, sau này nếu Sylveon mà ghen, sẽ trở nên đáng sợ lắm đây...

Pokémon thứ ba của Roxanne là Pokémon hóa thạch hệ Đá và Cỏ, Cradily.

Cradily, có biệt danh là "tiền thần hoa".

Nhưng ở thế hệ thứ tám, Cradily thực sự có thể học được "Hạt Ký Sinh".

Tuy nhiên trong thực chiến, cũng không có ai dùng Cradily cả.

Sylveon dùng Tia Lửa lao đến áp sát, một chiêu "Đền Đáp" đầy uy lực giáng thẳng vào người Cradily.

Dưới khí thế kinh người, thân hình Cradily run rẩy, mặt đất nơi nó cắm rễ nứt ra từng vệt!

Trong một tiếng kêu thảm thiết, trọng tài vung cờ. "Cradily mất khả năng chiến đấu!" "Người chiến thắng, Lục Dã!" Bất kể là người ủng hộ của học viện nào, vào lúc này, đều vang lên những tràng pháo tay nhiệt liệt.

Dựa vào sức một người, không chỉ dẫn dắt học sinh, quét sạch cả một học viện.

Chương 224

Trong cuộc đối đầu của các chủ tướng, lại một lần nữa hoàn thành kỳ tích "quét sạch đối thủ".

Thành tích này... tốt hơn nhiều so với lúc thầy Erika dẫn đội!

Trong phòng livestream, các fan đã bắt đầu spam bình luận. "Thầy Lục đỉnh vãi!" "Một cân ba?

Dễ như ăn kẹo!" "Bố y ~" Dễ dàng kết liễu đối thủ, Sylveon ưu nhã bước về bên cạnh Lục Dã. "Tôi không phải bảo em, nương tay một chút sao?" Lục Dã thì thầm. "Bố y?" Sylveon chớp chớp mắt. "...Thôi bỏ đi." Lục Dã thở dài: "Dù sao thì tôi cũng đã chuẩn bị tâm lý để quét sạch đối phương rồi." Bên kia, thái dương Roxanne giật giật.

Anh nói, đây là tiếng người sao!

Nhưng nghĩ kỹ lại.

Chỉ cần đối thủ tiếp theo của học viện Celadon cũng bị quét sạch, thì chúng ta cũng không mất mặt.

Nghĩ đến đây, Roxanne không khỏi thầm cổ vũ cho thầy Lục. ...

Trận đấu thứ ba, Lục Dã không tiếp tục ra sân.

Sau trận đấu với Roxanne, sẽ không còn ai dám coi thường vị giáo sư trẻ tuổi này nữa.

Hơn nữa, đi chữa thương cho Arcanine mới là điều quan trọng nhất.

Cuối cùng, cuộc đối đầu giữa học viện Celadon và học viện Rustboro đã kết thúc với tỷ số trận học sinh 3:0 và trận giáo sư 3:1.

Nhưng người tinh mắt đều biết.

Nếu không phải thầy Lục nương tay...

Học viện Rustboro có lẽ thật sự đã bị loại với 0 điểm rồi.

Sau trận đấu, hai chủ tướng bắt tay nhau, Roxanne đưa một vật bằng kim loại cho Lục Dã. "Đây là Huy hiệu Đá." Roxanne nói: "Coi như là vật kỷ niệm cho trận khiêu chiến nhà thi đấu." "Sau này ngài đến thành phố Rustboro, cũng không cần phải đến khiêu chiến nhà thi đấu nữa." Roxanne chống hông thở dài: "Dù sao thì... tôi đã có chút ám ảnh rồi." Lục Dã hơi ngẩn người.

Ám ảnh thì ám ảnh.

Đó cũng không phải lý do cô đưa Huy hiệu cho tôi chứ!

May mà Huy hiệu này không được tính vào nhiệm vụ của hệ thống.

Thầy Lục thở phào nhẹ nhõm, yên tâm nhận lấy. "Còn có cái này." Roxanne mỉm cười đưa qua một chiếc USB màu vàng đất. "Lở Đá... là máy ghi chiêu đi kèm với Huy hiệu." Lục Dã mặt mày quái lạ.

Chiêu 'Lở Đá' chất lượng thế này, thật sự là quá bẩn!

Người đàng hoàng ai lại dùng Lở Đá chứ!

Thế là, Lục Dã nhận lấy chiếc USB. "Đúng rồi, thầy Lục." Như thể có chút khó nói, Roxanne giấu một tay ra sau lưng, gãi gãi má. "Cái game 《Plants vs.

Zombies》 của anh... khi nào ra DLC vậy?" "Lễ Giáng sinh, sao vậy?" "Thật không?" Mắt Roxanne sáng lên, "Không lùi lịch chứ?!" "Khụ!" Lục Dã mặt mày quái lạ, "Khó nói lắm." "Tóm lại..." Lục Dã đưa ra mã QR trên điện thoại: "Ở đây có một nhóm chat, có muốn vào tìm hiểu một chút không?" Roxanne ngơ ngác cầm điện thoại lên, 'tít' một tiếng quét mã.

Đợi đến khi cô tham gia nhóm chat, đám bạn tấu hài đã bắt đầu chào đón nồng nhiệt. [Akin: Vào nhóm báo ba vòng, chiều cao, tình trạng hôn nhân!] Roxanne vẫn còn hơi mơ hồ, yếu ớt cầu cứu Lục Dã: "Cái này thật sự cần sao?" "Không cần để ý đến cậu ta." Lục Dã thêm một câu: "Cô muốn báo cũng được." Nhóm lại có thêm một thành viên.

Roxanne khá thân với Ruby và Sapphire.

Nhưng khi thấy Steven, Lance Kỵ Sĩ Rồng và những người khác trong nhóm, mắt cô đã trợn tròn như chuông đồng. "Vãi!" Roxanne liếc nhìn tên nhóm, nói: "Thảo nào tôi lại thua thầy Lục!" ...

Học viện Celadon VS Học viện Rustboro.

Màn trình diễn của thầy Lục đã gây ra một chấn động không nhỏ.

Ở một diễn biến khác, học viện Striaton của Unova đã chiến thắng học viện Jubilife bản địa để tiến vào trận chung kết.

Erika cũng đã hoàn thành trận khiêu chiến nhà thi đấu, dự định sẽ trở về tham gia trận chung kết sắp tới. "Mình có nên... chuẩn bị một chút quà cảm ơn cho cậu ấy không nhỉ?" Erika cúi đầu nhìn Huy hiệu Cầu Vồng trong tay, chìm vào suy tư. ...

Vòng loại kết thúc.

Thầy Lục dự định mời các học sinh về nhà mình một bữa. "Thật sự không làm phiền sư nương chứ ạ?" Wally do dự nói.

Sư nương?

Mắt Lục Dã sáng lên, vỗ vai Wally. "Mấy trận sau này, Khối Năng Lượng của em, thầy bao hết!" Gladion nuốt nước bọt, vội vàng nói: "Sư nương chắc chắn rất xinh đẹp!" "Ừm... của em thầy cũng bao hết!" Giselle sau một hồi đấu tranh tư tưởng đau khổ, lí nhí nói: "Sớm, sớm sinh quý tử ạ?" Thầy Lục: ?

Logic thì đúng, nhưng sao cách diễn đạt cứ thấy kỳ kỳ thế nào ấy nhỉ? "Tóm lại." Lục Dã ho nhẹ một tiếng: "Nghỉ ngơi một ngày, chuẩn bị thật tốt cho trận chung kết ngày mai nhé!" *** Ngày 9 tháng 12, thứ tư.

Vòng loại của giải giao hữu liên trường kết thúc.

Hầu như tất cả khán giả xem trận đấu này đều bị chinh phục bởi sức mạnh thống trị đáng kinh ngạc của học viện Celadon.

Trong đó, người nổi bật nhất không ai khác chính là thầy Lục, người đã dẫn dắt đội tuyển đè bẹp học viện Rustboro.

Một mặt, chiến thuật bố trận của huấn luyện viên quyết định ít nhất một nửa cục diện trận đấu.

Mặt khác, vị huấn luyện viên này còn có thực lực cá nhân mạnh mẽ.

Khởi động còn chưa xong, đã trực tiếp hạ gục Thủ lĩnh thành phố Rustboro...

Pha này, pha này là nhân lúc đi bắt cá, tiện tay đánh luôn một nhà thi đấu!

Đêm ở thành phố Jubilife đã sâu.

Màn hình lớn biểu tượng của đài truyền hình trung tâm đang phát lại trận đối đầu sáng nay. "Quét sạch, lại là quét sạch!" Giọng nói đầy nhiệt huyết của bình luận viên vẫn còn vang vọng. "Đây là trận đối đầu có tỷ số chênh lệch nhất trong lịch sử giải đấu!" Người qua đường lần lượt ngẩng đầu, nhìn lên màn hình. "Năm nay học viện Celadon mạnh thật." "Là vì có chủ tướng mới sao?" "Con Sylveon đó dễ thương thật!" Trên đường, thầy Lục đang dẫn ba học sinh đến biệt thự riêng của mình.

Để không bị nhận ra, Lục Dã hơi kéo thấp vành mũ.

Ngay lập tức, Lục Dã bừng tỉnh.

Thảo nào Red mỗi lần ra vẻ ngầu lòi đều phải kéo mũ xuống.

Cái này... ngầu vãi chưởng! "Mình có nên đi đặt làm một cái mũ của riêng mình không nhỉ?" Lục Dã xoa cằm, chìm vào suy tư.

Nhiệt độ ngày và đêm ở thành phố Jubilife chênh lệch rất lớn.

Gladion thở ra một làn khói trắng, quay lại nhìn Wally. "Không sao chứ." Wally lắc đầu, mỉm cười nói: "Vẫn còn đang chìm đắm trong trận đấu buổi sáng, nhiệt huyết sôi trào đây." "Ngày mai còn có thể giết...

à không, còn có thể đấu thêm một trận giao hữu nữa." Lục Dã ho nhẹ nói: "Trận còn lại, là học viện nào vào chung kết vậy?" Giselle lấy điện thoại ra, lướt tin tức, nói: "Học viện Jubilife thua rồi... ngày mai đối thủ là Trường học Huấn luyện viên của thành phố Striaton." "Vậy sao." Lục Dã cũng có chút ấn tượng với thành phố Striaton này.

Nơi có nhà thi đấu đầu tiên của Unova, Trường học Huấn luyện viên và các cơ sở khác, đồng thời cũng là quê hương của Sommelier Cilan.

Và trong 《Đen Trắng 2》, nhà thi đấu đầu tiên của Unova đã chuyển đến thành phố Aspertia, Cheren thậm chí còn trở thành Thủ lĩnh nhà thi đấu của thành phố Aspertia.

Tình huống tương tự như Roxanne, Cheren cũng còn rất trẻ đã đảm nhận vai trò giáo sư kiêm Thủ lĩnh nhà thi đấu.

Tâm trạng Lục Dã có chút vi diệu.

Hóa ra đi đánh một giải Little Cup, còn phải nhận không hai cái Huy hiệu à?

Tuy nhiên, ngày mai Erika sẽ trở về, đảm nhận vị trí chủ tướng.

Có cô ấy ở đó, nguy cơ bị đâm sau lưng sẽ giảm đi rất nhiều. "Vấn đề không lớn." Lục Dã ho nhẹ một tiếng nói: "Về trước đi, thầy mời các em ăn khuya!" ...

Sinnoh, thành phố Jubilife.

Đèn chùm tỏa ra ánh sáng cam dịu dàng, phủ một lớp ánh sáng nhẹ lên mái tóc vàng của Cynthia.

Cô tựa vào ghế sofa, lật giở tài liệu thần thoại trong tay, vẻ mặt chuyên chú.

Lúc này, chuông cửa ở huyền quan vang lên.

Indeedee, người đảm nhận vai trò quản gia của biệt thự, sau khi được sự cho phép của nữ chủ nhân, đã mở cánh cửa lớn mang phong cách trang nhã.

Lục Dã chỉ cảm thấy một luồng hơi ấm thổi tới, trong nhà thoang thoảng hương thơm thanh mát.

Ba học sinh phía sau, nhìn vào trang trí nội thất lộng lẫy, không hẹn mà cùng có chút căng thẳng.

Gladion thì không sao, dù gì cũng là quý công tử của Quỹ Aether.

Wally thì lắp bắp nói: "Cần, cần thay giày không ạ?" Lục Dã cười nói: "Không cần câu nệ như vậy, cứ tự nhiên như ở nhà." Giselle nhạy bén nhìn về phía tủ giày, đôi giày cao gót màu đen tuyền tao nhã.

Rắc!

Cô chợt nghe thấy tiếng trái tim mình vỡ tan. "Ghos!" Gengar hớn hở chạy về phía phòng khách.

Không lâu sau, trong phòng khách vang lên tiếng động của người đứng dậy.

Ba học sinh không hẹn mà cùng nín thở.

Mái tóc vàng buông xõa, lướt qua bờ vai trắng ngần, men theo đường cong tuyết trắng của chiếc cổ thiên nga đi lên, là một gương mặt tinh xảo và dịu dàng.

Đôi đồng tử màu xám sâu thẳm, ánh lên một tia ý cười. "Chào mừng." Cynthia mỉm cười.

Ba người chỉ cảm thấy giọng nói như nghẹn lại trong cổ họng, một lúc lâu sau, đều không thể thốt ra một câu hoàn chỉnh. "Hi, hi..." "Cynthia, nhà vô địch Sinnoh." Lục Dã ngạc nhiên: "Mấy đứa không nhận ra sao?" Nói nhảm!

Các học sinh mặt mày quái lạ.

Chính vì nhận ra, nên mới không nói nên lời!

Đây là nhà vô địch Sinnoh, Cynthia đấy!

Chẳng lẽ...

Gladion nhìn quanh hai người bạn, dần dần hiểu ra mọi chuyện.

Với nhan sắc của thầy Lục... chuyện này cũng không có gì lạ.

Rắc!

Trái tim vốn chỉ có một vết nứt, giờ đã vỡ tan tành.

Giselle lệ rơi đầy mặt trong lòng.

Chương 225

Hóa ra, đây mới là nữ chủ nhân của căn nhà này!

Thua triệt để... hoàn toàn không có khả năng cạnh tranh mà!

Sau khi não bộ đơ mất ba giây, Wally là người phản ứng đầu tiên. "Em chào sư nương ạ!" Wally cúi gập người.

Vãi chưởng!

Thầy Lục trong lòng chấn động.

Thằng nhóc này, đường đi nước bước của mày rộng quá rồi đấy! "Ghos?! ∑(つ°Д°;)つ" Gengar ngẩn người, vô thức ngẩng đầu.

Mỹ nhân tóc vàng đầu tiên lộ ra một tia kinh ngạc, rồi mỉm cười nhẹ nhàng, nói một cách bâng quơ: "Vào ngồi trước đi." Chỉ là hiểu lầm thôi.

Hơn nữa mình cũng thường xuyên tiếp đãi Caitlin và các cô ấy đến nhà chơi.

Cynthia nội tâm bình tĩnh, nhưng rất nhanh đã không còn bình tĩnh nữa. "Chúng em chào sư nương ạ!" Ba học sinh đồng thanh cúi chào. "Khụ!" Cynthia không nhịn được liếc mắt về phía Lục Dã.

Mấy đứa tập dượt trước rồi hả!?

Lục Dã nhún vai.

Mắt của trẻ con tinh tường lắm!

Cynthia ra vẻ 'bị đánh bại', khẽ thở dài: "Có ba phòng khách, Indeedee sẽ dẫn các em đi." "Cảm ơn sư nương ạ!" "Gọi tôi là Cynthia là được rồi..." "Không vấn đề gì, sư nương!" Cynthia lắc đầu, rồi lại như cảm thấy rất thú vị, bất giác mỉm cười.

Thôi kệ.

Lười phản bác nữa.

Giselle gần như ngay lập tức hiểu ra, mình không có bất kỳ cơ hội nào.

May mắn thay, hiệu quả cách âm của ngôi nhà rất tốt.

Buổi tối sẽ không bị đâm thêm một nhát vào tim nữa.

Wally và Gladion thì kinh ngạc về mối quan hệ của thầy Lục và Cynthia.

Bạn bè à... lại không giống.

Nói là người yêu, hai người lại không quá thân mật. "Tôi hiểu rồi!" Trên cầu thang lên phòng khách, Gladion búng tay. "Cái gì?" Wally hỏi. "Thầy Lục đang theo đuổi bà chủ nhà của mình!" "???" ...

Ba cái kỳ đà cản mũi đã về phòng nghỉ ngơi.

Trong phòng khách lại chỉ còn lại Cynthia và thầy Lục.

Sylveon bây giờ cũng không còn sợ Cynthia nữa, ngoan ngoãn để cô chải chuốt lông.

Togepi nhón chân, vẫy tay trước mặt Lucario: "Tô y!" (Chơi chung đi!) Chơi chung?

Lucario khoanh tay, vẻ mặt lạnh lùng.

Ta làm gì có thời gian rảnh rỗi mà chơi đùa.

Lần đầu tiên trong đời bị từ chối, Togepi như bị sét đánh ngang tai, nước mắt không ngừng đảo quanh. "Cháp ki tô y!!!" Togepi đột nhiên ngửa mặt lên trời gào khóc, nước mắt tuôn ra như vòi phun, vô tội đến mức khiến người ta đau lòng.

Vèo vèo vèo, vô số ánh mắt nguy hiểm bắn về phía Lucario.

"Gao!" Garchomp hai mắt lóe lên, đặt lưỡi hái lên cổ Lucario.

Cho bà, chơi với nó!

Lucario mặt mày cứng đờ, vươn hai tay, bế Togepi lên. "Lu ca!" (Bế cao cao!) "Cháp ki tô y ~(ﾉ≧∀≦)ﾉ" "Tình cảm thật tốt nhỉ." Cynthia tựa vào ghế sofa, hai chân dài thon thả vắt chéo, nói. "Hai chúng ta cũng vậy mà." "Vẫn chưa tốt đến mức đó." "Bây giờ là mức độ nào?" Cynthia hạ một chân xuống, lộ ra vẻ mặt suy nghĩ nghiêm túc. "Có thể thức trắng đêm cùng nhau." Toang rồi!

Bị lật kèo rồi! "Chơi game!" Cynthia cười tủm tỉm bổ sung. "V-Vậy sao..." "Tại sao lại lộ ra vẻ mặt tiếc nuối như vậy?" "Không có gì." Lục Dã thở dài, "Ngày mai còn phải thi đấu, nghỉ sớm thôi." Lục Dã vừa đứng dậy, lại từ trong túi lấy ra hai tấm thẻ Huấn luyện viên. "Lần trước đã hứa với cô." Trên thẻ Huấn luyện viên, mỹ nhân tóc vàng rạng rỡ động lòng người.

Garchomp khí thế lẫm liệt, đứng sừng sững bên cạnh cô, tựa như một cặp quân thần bất khả chiến bại.

Cynthia hơi ngẩn người, trên mặt nở một nụ cười rạng rỡ.

Cô đưa tay, đưa một trong hai tấm thẻ cho Lục Dã. "Tặng anh." "Làm gì có ai tặng đồ cho người khác, rồi lại tặng ngược lại chứ." "Anh có muốn không." Cynthia lạnh lùng nói. "Muốn!" ...

Đêm dần buông, gió đêm dịu dàng.

Cynthia mệt mỏi nằm nghiêng trên ghế sofa, mái tóc vàng xõa bên hông, hít thở đều đều.

Lục Dã gấp sách lại, tâm trạng phức tạp.

Chỉ là đọc vài câu chuyện thần thoại thôi mà, có thôi miên đến thế không?

Cynthia nằm nghiêng trên ghế sofa, tựa như một con mèo cam lớn, nhưng khuôn mặt nghiêng lại đẹp đến nao lòng.

Nhìn chằm chằm một lúc lâu.

Lục Dã bất đắc dĩ cười nói: "Lucario, phiền cậu rồi." "Lu ca!" Lucario gật đầu, bế Cynthia lên, định đưa cô về phòng ngủ.

Đột nhiên, Lucario ngẩn người.

Khoan đã, tại sao mình lại phải nghe lời gã này chứ!

Sáng sớm hôm sau.

Cynthia vẫn đang say ngủ trong phòng.

Lục Dã đã chuẩn bị xong bữa sáng thịnh soạn, quay người nói: "Đi thôi, đi thi đấu nào." "Không cần gọi sư nương dậy ạ?" Wally hỏi. "Cứ để em ấy nghỉ ngơi thêm một lát đi, mệt quá rồi." Lục Dã cảm thán.

Vừa phải phụ trách chức vụ Vô địch, lại phải kiêm cả công việc nghiên cứu của một học giả thần thoại.

Nhìn thì có vẻ Cynthia toàn ngồi chơi xơi nước, nhưng thực tế cô cũng phải gánh chịu áp lực rất lớn.

Đó cũng là lý do vì sao một Cynthia mệt mỏi lại đột nhiên ngủ thiếp đi tối qua. "Ồ... vâng, vâng ạ." Giselle mặt đỏ như sắp rỉ máu, lí nhí gật đầu.

Thầy Lục, lợi hại đến thế sao?

Ngay cả Vô địch vùng Sinnoh cũng không phải là đối thủ của thầy? ...

Trận chung kết của giải giao hữu học viện sắp sửa khai mạc.

Gladion khởi động cổ tay, ánh mắt sắc lẹm: "Hôm nay, nhất định

phải thắng một trận thật triệt để!" Wally tuy không nói gì, nhưng ánh mắt cũng đủ để nói lên tất cả.

Tâm trạng Lục Dã có chút vi diệu: "Thắng là được rồi, giữ cho người ta chút thể diện chứ." "Yên tâm!" Giselle, người đã biến thất tình thành ý chí chiến đấu, trong mắt rực cháy ngọn lửa. "Bọn em nhất định sẽ giữ thể diện cho thầy!" Ý của tôi là vậy sao?

Lục Dã ngớ người một lúc, bất đắc dĩ nói: "Nói chung... cứ cố hết sức là được, đừng để bị thương là tốt rồi." Ở vòng sơ loại, đội của thầy Lục đã thể hiện một cách kinh người như vậy.

Học viện Striaton chắc chắn đã có sự chuẩn bị để đối phó.

Bất kể là trận đấu của học sinh hay của giáo viên, độ khó chắc chắn sẽ tăng lên một bậc.

Nhưng may mắn thay, Erika, người vừa kết thúc chuỗi thách đấu Nhà thi đấu, đã chậm rãi đến nơi. "Vị trí chủ tướng, vẫn nên giao cho ngài thôi." Erika khẽ cười nói: "Tiểu nữ tử phụ tá ngài là được rồi." Lục Dã: ?

Tôi thấy bà rõ ràng là đến đây để trốn việc thì có!

Nhưng dù sao đi nữa, nếu có thể giành được chức vô địch, cũng coi như trả được ân tình của hiệu trưởng Dervish.

Công việc giáo viên của thầy Lục trong năm học này cũng xem như hoàn thành viên mãn.

Sân vận động trung tâm thành phố Jubilife, tiếng người huyên náo, hàng vạn khán giả đổ về sân.

Giải giao hữu liên trường năm nay, nhờ màn trình diễn kinh diễm của học viện Celadon, tỉ suất người xem liên tục tăng cao.

Số lượng khán giả đến xem trực tiếp trận chung kết càng phá vỡ

kỷ lục của những năm trước.

Trong sân vận động náo nhiệt, những tấm biểu ngữ bay phấp phới, MC đứng trước sân khấu nói: "Đây sẽ là trận đối đầu được chú ý nhất trong lịch sử các giải đấu!" "Hai đội đã vào sân từ trước, hươu chết về tay ai, chúng ta hãy cùng chờ xem!" Trên khán đài, Roxanne của học viện Rustboro cũng đang theo dõi trận đấu này.

Sau khi gia nhập giới chuyên nghiệp, những phát ngôn của các Vô địch, Thiên Vương thực sự khiến một tân binh như Roxanne run như cầy sấy.

Và thầy Lục, người có thể nói chuyện vui vẻ với các đại lão... chắc chắn không đơn giản như vẻ bề ngoài! "Đến giải đấu tân binh để bón hành." Roxanne lẩm bẩm: "Đây chính là phong cách của thầy Lục sao..." Dưới ánh mắt của vạn người, trận chung kết giải giao hữu liên trường chính thức kéo màn.

Giselle là tuyển thủ ra sân đầu tiên. "Đến rồi!" Trong học viện Striaton, Cheren với khuôn mặt thanh tú khẽ nhíu mày: "Đội do thầy Lục đó dẫn dắt." Ngồi bên cạnh Cheren, Takui cười ha hả: "Chẳng phải cậu đã tính toán chuẩn xác rằng con bé đó sẽ ra sân đầu tiên rồi sao?" "Braviary hoàn toàn không sợ Bonemerang hệ Đất!" "Về mặt logic thì đúng là như vậy." Cheren khoanh tay, ngón tay khẽ gõ lên sống mũi, nhíu mày nói: "Nhưng tôi, luôn có cảm giác bất an..." Trên sân, Braviary vỗ mạnh Song Dực Kích, chiêu Tấn Công Cánh sắc bén lao thẳng vào Marowak. "Dò Xét!" Giselle chỉ huy.

Marowak giơ Gậy Xương lên, chặn đứng Song Dực Kích của Braviary, thân hình lùi lại vài mét nhưng vẫn bình an vô sự.

Ngay sau đó, Marowak xoay tròn Gậy Xương, năng lượng màu vàng đất hội tụ, những khối đá sắc nhọn từ trên trời rơi xuống!

Mộ Đá! "Hiệu quả vượt trội!" Bình luận viên hét lớn: "Đây là một

pha phòng thủ phản công kinh điển!" Lục Dã xoa cằm.

Tương tự như hiệu quả của 'Bảo Vệ', Dò Xét cũng có thể chống lại đòn tấn công của đối thủ.

Nhưng 'Dò Xét' có tính công kích mạnh hơn, đồng thời rủi ro thất bại cũng cao hơn một chút.

Về lý thuyết, nó cũng đạt được hiệu quả 'Bảo Vệ không dùng liên tiếp'.

Không hổ là học trò ruột của mình!

Lục Dã hài lòng gật đầu.

Braviary bị đá đè dưới đất, lại một lần nữa bị Marowak dùng Gậy Xương tiễn lên đường.

Sắc mặt các học sinh học viện Striaton trở nên nặng nề.

Còn học sinh của học viện Rustboro bên cạnh thì cười toe toét.

Cảnh này, bọn tôi quen quá rồi!

Chỉ cần mọi người cùng thua, thì chẳng phải là không mất mặt sao?

Tuy nhiên, khả năng đọc vị của Cheren cũng đã phát huy tác dụng quan trọng trong việc bày trận.

Mặc dù đã thắng, nhưng trong trận đối đầu 3v3, Giselle vẫn có hai Pokémon bị mất khả năng chiến đấu.

Giselle chán nản quay về đội. "Thầy Lục, em biết lỗi rồi." "Em sai ở đâu?" Lục Dã ngớ người. "Sai ở chỗ...

Chương 226

không quét sạch đối phương 3-0..." "Yên tâm." Gladion đứng dậy, vuốt mái tóc vàng che trán, khí chất trẻ trâu bùng nổ. "Để tôi quét sạch bọn họ!" Gladion, người ra sân thứ hai, một lần nữa thể hiện độ trâu bò gần như vô lý của con Lycanroc của mình.

Vừa lên sân đã tung một cú 「Phản Đòn」, đấm bay một con Toxicroak.

Dưới sân, Cheren run rẩy đưa tay lên định đẩy gọng kính, nhưng lại không có gì.

Vô lý?

Phản Đòn, sao có thể phản lại đòn tấn công như thế chứ?

Chiêu này rõ ràng là không hợp lệ mà!

Lối đánh bạo lực của Gladion khiến khán đài vang lên một tràng xôn xao. "Toàn là quái vật ở đâu ra thế này?" "Đội này đáng sợ quá!" Và Wally, người ra sân cuối cùng, mỉm cười nhẹ nhàng với ống kính, ánh mắt dần trở nên kiên định.

Là thầy Lục, đã cho mình cơ hội để chứng tỏ bản thân.

Mình cũng không thể phụ lòng mong đợi của thầy! "Magnezone, Pháo Sáng!" Ánh sáng trắng rực rỡ tuôn ra từ nam châm của Magnezone, trong một tiếng rít chói tai, Zebstrika bị cột sáng hất văng.

Sắc mặt các học sinh học viện Striaton tái nhợt.

Bình luận viên nuốt nước bọt, run rẩy nói: "Đây là trận đối đầu có tỉ số chênh lệch nhất trong lịch sử các trận chung kết!" Phòng livestream đã bùng nổ. "Huấn luyện viên, em cũng muốn thi đấu!" "Thầy Lục đã đưa học viện Celadon lên một tầm cao không thuộc về

nó!" Trong học viện Striaton, Takui lau mồ hôi lạnh, nhìn sang Cheren bên cạnh. "Chủ tướng, anh thấy sao?" Là một tuyển thủ chú trọng vào dữ liệu, Cheren luôn tin vào thông tin, số liệu, và sự chỉ huy chính xác đến từng giây.

Nhưng khi đối mặt với thầy Lục... khả năng đọc vị mà anh tự hào dường như hoàn toàn mất đi ưu thế. "Không còn cách nào khác." Cheren thở dài, nhắm mắt xoa bóp thái dương. "Trận đấu của giáo viên lát nữa, đừng thua quá khó coi là được!" "Vậy, vậy..." Takui nuốt nước bọt, "Bên ta ai lên sân trước?" "Tôi." Cheren ánh mắt sắc lại, cởi cúc áo đầu tiên.

Dù là một Huấn luyện viên chú trọng dữ liệu, cũng có lúc máu nóng dồn lên não.

Mà chiến thuật và chỉ huy, chính là lĩnh vực tôi giỏi nhất.

Hơn nữa... từ màn trình diễn hôm qua của ông ta.

Tôi vẫn có khả năng thắng! "Để tôi, vớt vát lại chút thể diện cuối cùng cho học viện Striaton!" Trong học viện Celadon, Erika nhẹ nhàng nói: "Chủ tướng, lát nữa tôi lên trước nhé?" "...Bà mới là tiền bối đấy, Thủ lĩnh Erika." "Nhưng mà..." Erika chớp chớp mắt, "Lúc tôi không có ở đây, mọi người dường như thi đấu xuất sắc hơn nhỉ!" Bà rõ ràng là đang ghim tôi mà! "Để tôi ra trận." Lục Dã khẽ ho một tiếng.

Màn trình diễn của các học sinh khiến thầy Lục cũng có chút vui mừng.

Hơn nữa... khó có dịp ra ngoài thi đấu một trận.

Cũng nên để đám nhóc nhà mình thể hiện một chút.

Lục Dã trầm ngâm, cúi đầu nhìn Squirtle. "Zeni!" Chỉ thấy Squirtle đẩy gọng kính râm, ánh mắt sắc lẹm.

Đối thủ, trông rất mạnh!

Mình cũng phải dốc toàn lực mới được! "Thưa quý vị và các bạn, chào mừng trở lại với trận chung kết giải giao hữu liên trường!" Bình luận viên cao giọng nói: "Trận đấu tiếp theo, chủ tướng hai bên sẽ trực tiếp đối đầu, chúng ta hãy cùng chờ xem!" Là Thủ lĩnh Nhà thi đấu thành phố Aspertia, Cheren chuyên về hệ Thường, chính là vì đặc điểm ít điểm yếu nhất của hệ này.

Anh cũng từng là trợ lý cho Giáo sư Aurea Juniper, thậm chí được mệnh danh là 'Pokedex di động', 'người theo đuổi chân lý'.

Ngay cả cựu Vô địch Unova là Alder cũng từng hết lời khen ngợi ý thức chỉ huy của Cheren.

Khác với những Thủ lĩnh Nhà thi đấu có lối đánh phóng khoáng như Lt.

Surge, Cheren được coi là một 'trí tướng' chiến thắng bằng phân tích và chiến thuật!

Cheren cởi cúc tay áo, xắn lên đến khuỷu tay, ánh mắt dần trở nên sắc bén.

Tôi tuyệt đối không cho phép mình thua người khác trong lĩnh vực sở trường nhất!

Hai bên bước lên sân đấu, bắt tay nhau. "Nhà thi đấu thành phố Aspertia, Cheren, xin ngài không tiếc lời chỉ giáo!" "Chỉ giáo thì không dám." Lục Dã mỉm cười nói: "Giao hữu thôi, vui là chính." Giọng điệu như đang chỉ bảo đàn em này khiến Cheren không khỏi ngớ người.

Khoảnh khắc đó, Cheren thậm chí còn thấy được hình bóng của sư phụ mình, Vô địch Unova Alder.

Lắc đầu, Cheren trầm giọng nói: "Tôi sẽ dốc toàn lực!" Dù thực lực có kém hơn một chút, chỉ cần sắp xếp chiến thuật hợp lý, vẫn có khả năng giành chiến thắng.

Và đây, chính là chân lý mà tôi luôn theo đuổi!

Lục Dã khẽ ho một tiếng.

Toàn lực hay không cũng không quan trọng.

Dù sao để Squirtle lên, kết quả cũng chẳng khác nhau là mấy... "Hai tuyển thủ vào vị trí!" Trọng tài giơ cờ, đột ngột thổi còi. "Trận đấu bắt đầu!" Bình luận viên hét lớn: "Bên tuyển thủ Cheren, ra sân là Stoutland." "Còn tuyển thủ Lục Dã...

ờ...

đưa ra một con Squirtle!" Khán đài bàn tán xôn xao. "Đây là thả game thật à?" "Vừa nãy hành người ta thảm quá, ván này thả game cũng bình thường." Nhưng những fan cứng biết rõ thầy Lục thì mặt mày đều tỏ ra quái dị.

Cái quái gì, các ông gọi đây là thả game á?

Con Squirtle này, không khéo mới là át chủ bài mạnh nhất của thầy Lục đấy!

Nghe tiếng xì xào bên tai.

Lục Dã nhìn viên Đá Vĩnh Cửu treo trên ngực Squirtle, tâm trạng vi diệu.

Đây có lẽ là... lý do Squirtle mãi không tiến hóa?

Trong mắt Cheren không có chút khinh thường nào, anh vung tay hét lớn: "Stoutland, sử dụng ——" Lời còn chưa dứt. "Sóng Dẫn Lực!" "Zeni!" Squirtle ánh mắt sắc lẹm, hai tay mở ra, một quả cầu năng lượng chói mắt bắn ra!

Sắc mặt Cheren thay đổi, sợ đến mức vội vàng đổi lệnh: "Bảo Vệ!" Khán giả ở hàng ghế đầu chỉ cảm thấy bên tai vang lên một tiếng nổ dữ dội.

Quả cầu năng lượng tạo ra sóng khí, trên sân bốc lên một trận khói bụi, đá vụn lách tách rơi xuống.

Mặt đất xung quanh Stoutland nứt ra từng vệt.

Dù đã kịp thời dựng lên Bảo Vệ, nó vẫn thở hổn hển, tiêu hao không ít HP!

Ngay cả Bảo Vệ cũng không thể chống đỡ hoàn toàn sát thương?!

Sắc mặt Cheren cứng đờ.

Thế này thì lấy đâu ra không gian để mà thể hiện kỹ năng chứ!

Sóng Dẫn Lực với uy lực kinh người khiến khán giả ngơ ngác. "Vừa mới xảy ra chuyện gì vậy?" "Đây chắc chắn là một con Squirtle sao?!" "Bảo Vệ đỡ được một phát, vậy phát tiếp theo làm thế nào!" Điểm yếu duy nhất của hệ Thường là hệ Giác Đấu.

Đó cũng là lý do Lục Dã buột miệng hét lên 'Sóng Dẫn Lực'.

Nhưng xem ra...

Cheren này cũng là một người chơi có tố chất, Bảo Vệ dùng thật thành thạo.

Lục Dã chép miệng: "Tiếp tục, Sóng Dẫn Lực!" Nhìn quả cầu năng lượng đang tụ lại trong lòng bàn tay Squirtle.

Áp lực mãnh liệt ập đến.

Cheren sắc mặt ngưng trọng.

Xác suất 'Bảo Vệ hai lần liên tiếp' thành công quá nhỏ, chỉ có thể đánh cược một phen!

Bùm!!

Sóng Dẫn Lực bắn ra, Cheren chớp lấy thời cơ, thu Stoutland về PokéBall.

Chùm sáng trước mắt ngày càng chói lòa.

Cheren giơ tay ném PokéBall, hét lớn: "Nỗ Lực Tột Cùng!" Lopunny vừa ra sân, tắm mình trong ánh sáng trắng chói lòa của Sóng Dẫn Lực, phát ra một tiếng kêu đau đớn.

Những dải băng tập trung buộc trên eo Lopunny lập tức rơi ra, khiến trong mắt nó hồi phục lại một tia tỉnh táo.

Lopunny chỉ còn một giọt máu, nhanh chóng lao về phía Squirtle.

Ở trạng thái thấp máu, Nỗ Lực Tột Cùng có thể bộc phát uy lực lớn nhất.

Nếu trúng trực diện, Squirtle cũng sẽ bị thương nặng như Lopunny!

Tại khu vực của học viện Celadon, trong mắt Erika lộ ra một tia tán thưởng.

Có thể giữ được bình tĩnh trong thời khắc nguy cấp, thực sự là một phẩm chất đáng quý.

Nhưng mà.

Erika nheo mắt lại.

So kè chiến thuật với thầy Lục... quả thực là còn quá non!

Lục Dã không khỏi bật cười.

Cái chiến thuật này, thật có chút quen mắt!

Dải Băng Tập Trung, Nỗ Lực Tột Cùng, rồi thêm một chiêu tiên phong.

Ba thứ này kết hợp lại, là chiến thuật "FEAR" lừng danh trong giới chiến đấu.

Chiến thuật FEAR trong thực tế, tuy không thể một đòn tất sát như

trong game, nhưng uy lực cũng cực kỳ kinh người. "Vẫn là không thể để Squirtle bị thương được." Lục Dã lẩm bẩm, lặng lẽ rút PokéBall ra, chuẩn bị đổi Pokémon. "Nếu không thì lỗ to..." Tim Cheren đập thình thịch.

Chỉ cần Nỗ Lực Tột Cùng thành công, là có cơ hội lật kèo!

Nhưng ngay sau đó.

Cheren đột nhiên trợn tròn mắt.

Cú Nỗ Lực Tột Cùng chắc chắn trúng của Lopunny, lại đánh thẳng vào không khí! "Ghos!" Gengar xuất hiện trên sân, như đang chế giễu, ôm bụng cười lớn. "Nỗ Lực Tột Cùng hệ Thường, không có tác dụng với Gengar." Lục Dã khẽ mỉm cười: "Tôi cũng có thể đổi Pokémon mà." Hơi thở của Cheren ngưng lại.

Đổi Gengar ra sân, miễn nhiễm với Nỗ Lực Tột Cùng hệ Thường.

Pha chỉ huy của mình, đã bị đọc vị sạch sành sanh!

Bên cạnh sân, Erika khẽ cười: "Trận đấu của thầy Lục, lần nào xem cũng thật mãn nhãn." Ba học sinh cũng là lần đầu tiên được chứng kiến khả năng chỉ huy và thay người hoa mỹ như vậy của thầy Lục.

Lúc này không khỏi sững sờ, ngây người gật đầu.

Đáng tiếc, chỉ là vận may đôi khi không tốt.

Erika thầm cảm thán.

Nếu không... trên Giải đấu Thế giới, đã sớm nghe thấy đại danh của thầy Lục rồi?

Trên sân, trận đấu vẫn tiếp tục.

Trong mắt Gengar lóe lên ánh sáng xanh của hệ Siêu Linh, ngay lập tức hạ gục Lopunny chỉ còn một giọt máu.

Cheren thu Lopunny về PokéBall, sắc mặt khó coi. "Bởi vì cậu biết, nên cậu sẽ không làm." Lục Dã liếc nhìn Cheren. "Cứ mãi bị giới hạn trong lối tư duy cũ, sẽ rất khó đột phá đấy." Cheren rơi vào im lặng.

Chương 227

Thầy Alder, hình như cũng từng nói những lời tương tự...

Cheren thở dài, một cảm giác bất lực dâng lên.

Nhưng trận đấu, vẫn phải tiếp tục.

Chỉ cần hạn chế được tốc độ của Gengar... vẫn có cơ hội lật kèo!

Giơ tay lên, Cheren tung ra Porygon2.

Sau khi mang theo 'Đá Tiến Hóa', khả năng phòng thủ kép của Porygon2 có thể đạt đến mức kinh người.

Nhưng khi nhìn thấy Porygon2, tên nội gián quen thuộc này.

Lục Dã ngay lập tức hiểu ra ý đồ của Cheren. "Phòng Lừa Gạt!" "Phong Ấn!" Lệnh của hai người vang lên cùng lúc.

Gengar cười hắc hắc, ngón tay khẽ điểm.

Không gian xung quanh đang lan rộng, lập tức vỡ tan.

Ngay cả những khán giả nghiệp dư cũng nhìn ra được manh mối. "Pha đọc vị này cũng quá chắc chắn rồi!" "Pha này á, pha này thầy Lục ở trên tầng mây rồi!" Dù đã có sự chuẩn bị, trong lòng Cheren vẫn dâng lên một tia lạnh lẽo.

Trong vài giây ngắn ngủi, đọc vị, suy diễn, chỉ huy liền một mạch.

Trình độ của vị Huấn luyện viên này, quả thực quá kinh người!

Erika bên cạnh có chút cảm thán.

Nếu mình ở trên sân, có lẽ cũng sẽ gặp phải tình huống tương tự.

Dù sao, trong những trận đấu mà thực lực tương đương, áp lực mà thầy Lục mang lại, thực sự quá lớn...

Huống chi.

Về mặt huấn luyện và rèn luyện, thầy Lục so với các Vô địch kia cũng không hề thua kém. "Đây chính là... một Chiến Thuật Gia!" Erika mỉm cười nói.

Bùm!!

Khói bụi bao trùm sân đấu.

Đợi khói tan, Porygon2 trên sân đã mất khả năng chiến đấu.

Trong khu vực của học viện Striaton, bất kể là giáo viên hay học sinh, đều là một mảnh tĩnh lặng.

Vốn tưởng là một trận đấu ngang tài ngang sức.

Cheren thậm chí còn là một Thủ lĩnh Nhà thi đấu nổi tiếng ở Unova về khả năng chỉ huy.

Trước mặt thầy Lục... lại bị đánh cho không có sức phản kháng?

Còn tại học viện Rustboro và các khán đài hai bên, lại vang lên một tràng reo hò. "Thầy Lục đỉnh vãi!!" "3-0, 3-0!!" Roxanne hài lòng gật gật đầu.

Xem ra...

Cheren cũng chẳng khá hơn mình là mấy!

Không phải chúng ta quá yếu, mà là thầy Lục quá mạnh!

Thắng bại đã định.

Cheren tiếc nuối thở dài.

Nhưng may mắn thay... có thể giao đấu với một Huấn luyện viên tầm cỡ như thầy Lục, cũng coi như có thu hoạch.

Stoutland với bộ râu dài, bộ lông màu cà phê, một lần nữa ra sân.

Còn bên Lục Dã, lại đưa ra Squirtle trông bình thường không có gì

đặc biệt. "Gừ ——" Stoutland vừa mới nhe răng, định dùng Đe Dọa, tiếng Gầm Gừ đã biến thành tiếng ư ử.

Nhìn vào ánh mắt bình tĩnh của Squirtle.

Stoutland rụt cổ lại, chỉ cảm thấy mình bị 'Ánh Mắt Soi Mói' khóa chặt! "Rải Đá Ngầm!" Sân đấu trước mặt Stoutland đột ngột mọc lên những tảng đá nhọn hoắt.

Bất kể là đổi Pokémon hay xông lên, đều sẽ bị đá đâm cho máu thịt be bét.

Lục Dã hét lên: "Xoay Tốc Độ!" Squirtle rụt vào mai, giống như cánh quạt của máy bay trực thăng, Xoay Tốc Độ, xung quanh thậm chí còn cuộn lên một trận gió lốc! "Đây, đây là Xoay Tốc Độ?" Bình luận viên sững sờ.

Ông chắc chắn là mình không gọi nhầm tên chiêu thức chứ!

Đá ngầm bị dọn sạch ngay lập tức.

Squirtle như một lưỡi dao xoay tròn, mai rùa lướt qua cổ Stoutland, để lại một vệt máu dài!

Cheren nuốt nước bọt.

Phân tích dữ liệu, đối với con Squirtle này hoàn toàn vô dụng!

Đúng là vô lý hết sức!

Tranh thủ trước khi Stoutland bị hạ gục, Cheren định bào mòn thêm chút HP của đội thầy Lục.

Nếu không... trận chung kết này, không khéo thật sự sẽ bị thầy Lục một mình cân ba! "Gầm Thét!" Chiêu Gầm Thét, là cốt lõi của chiến thuật Rải Đá, có thể cưỡng chế đuổi Pokémon về PokéBall.

Và người thay thế Squirtle ra sân, chính là Pokémon thứ ba của thầy Lục!

Trong ánh sáng trắng, hiện ra hình dáng của một sinh vật hình quả trứng. "Hửm?" Lục Dã ngớ người, "Sao nhóc lại ra sân?" "Chakidui!" Togepi hùng hổ vung vẩy đôi tay nhỏ.

Em cũng muốn góp một phần sức lực cho chủ nhân!

Togepi đáng yêu, lập tức gây ra một tràng kinh ngạc trên sân. "Ôi, đáng yêu quá!" "Thầy Lục không hổ là nam nhi đích thực!" "Đáng yêu thì đáng yêu..." Gladion ngơ ngác hỏi: "Con Togepi này, thật sự đánh được sao?" "Ngay cả Squirtle cũng có thể huấn luyện đến mức này." Wally gật đầu nói: "Biết đâu con Togepi này, còn mạnh hơn cũng nên!" "Thì ra là vậy!" Gladion bừng tỉnh.

Quay lại sân đấu.

Cheren ngớ người một lúc, lập tức nhận ra đây là một cơ hội: "Stoutland, Gặm Nát!" Stoutland do dự một chút, nhưng vẫn há to miệng, hung hăng lao tới cắn.

Lục Dã bình tĩnh nói: "Bảo Vệ!" Keng!

Xung quanh sinh vật hình trứng, sáng lên một rào chắn màu xanh lá.

Stoutland há to miệng, vừa hay cắn vào rào chắn. "Nhân lúc này, sử dụng Kịch Độc!" Ngay sau đó, từ chiếc sừng nhọn trên đầu Togepi, tuôn ra một làn khói độc màu tím.

Stoutland không kịp né tránh, toàn thân chuyển tím, trực tiếp rơi vào trạng thái trúng độc nặng!

Trên khán đài, vang lên một tràng 'vãi chưởng'. "Ngay cả Pokémon đáng yêu như Togepi cũng có thể chơi bài Kịch Độc - Thế Thân - Bảo Vệ sao!" "Lòng dạ thầy Lục cũng bẩn quá đi!" Cheren sắc mặt quái dị, nhưng trong lòng lại dâng lên một sự kính phục.

Thầy Lục... mới là bậc thầy của những chiến thuật bẩn!

Nhờ Bảo Vệ và Thế Thân, Togepi thành công câu giờ được hai lượt.

Stoutland chỉ còn lại chút máu, sau khi bị Kịch Độc bào mòn liên tục, hơi thở cũng dần hỗn loạn. "Sức Mạnh Cổ Đại!" Togepi vung vẩy ngón tay, những khối đá liên tục đập vào người Stoutland.

Khí thế của chính nó, đang không ngừng tăng lên! "Đây là, hiệu ứng phụ của Sức Mạnh Cổ Đại!" Bình luận viên kinh ngạc hô lên: "Các chỉ số của Togepi đã được tăng toàn diện!" "Dui!" Togepi lắc lư ngón tay.

Vẫy Ngón!

Nhờ vào chiêu Chặt Karate nhận được, Togepi nhảy lên, bàn tay nhỏ bé nhẹ nhàng đáp xuống trán Stoutland.

Rầm!!

Bụi đất bay mù mịt, Stoutland ư ử một tiếng, lảo đảo ngã xuống đất.

Tất cả mọi người có mặt, đều bất giác trợn tròn mắt.

Không chỉ để Togepi đánh chung kết... mà lại còn thắng thật!?

Đúng là có một không hai, thầy Lục ơi!

Sau một lúc im lặng, trọng tài thổi còi. "Người chiến thắng, Lục Dã!" Khán đài im phăng phắc, rồi đột nhiên bùng nổ những tràng reo hò nhiệt liệt. "Chakidui ~~" Togepi quay người, vui vẻ cười với Lục Dã.

Yay!

Lại mang vinh quang về cho chủ nhân rồi!

Lục Dã tâm trạng phức tạp, bất đắc dĩ cười nói: "Nhóc không sao là tốt rồi." "Dui!" Togepi vỗ vỗ vào vỏ trứng của mình, mỉm cười nhẹ

nhàng.

Xem ra, chủ nhân cũng rất vui! ...

Sau khi quét sạch Cheren, thầy Lục liền xuống sân nghỉ ngơi.

Erika ra sân sau đó, cũng giữ vững ý chí của thầy Lục, đánh ra tỉ số 3-0. "Vô địch của giải giao hữu lần này, đã ra đời!" MC cao giọng hô lên: "Chúng ta hãy cùng chúc mừng, học viện Celadon!" Tiếng reo hò vang lên không ngớt.

Cùng lúc đó, Lục Dã cũng nhận được thông báo từ Hệ thống. 【Ting!

Nhiệm vụ 'Giải giao hữu liên trường' hoàn thành!

Phần thưởng nhiệm vụ: Vật phẩm màu cam *1, Phiếu nâng cấp chiêu thức *1, PokéBall Apricorn ngẫu nhiên *1】 Phần thưởng cũng khá hậu hĩnh.

Những phần thưởng ngẫu nhiên kia, Lục Dã định đợi về nhà rồi mới nhận. "Tiểu nữ tử không làm ngài mất mặt chứ?" Quay trở lại khán đài, Erika mỉm cười hỏi.

Lục Dã tâm trạng vi diệu. "Giao hữu... tỉ số chênh lệch thế này, thật sự không có vấn đề gì sao?" "Chính vì chênh lệch, giải thưởng màn trình diễn xuất sắc nhất năm nay mới không có gì phải bàn cãi." Erika chớp chớp mắt. "Ngài đoán xem, phần thưởng cuối cùng của đại hội, sẽ thuộc về ai?" Lục Dã ngớ người: "Giải màn trình diễn xuất sắc nhất, còn có phần thưởng à?" "Đương nhiên!" Erika đưa điện thoại qua: "Còn có thể tùy ý chọn trong số các vật phẩm mà ban tổ chức cung cấp." Lục Dã lướt qua một lượt.

Ừm... không có vật phẩm nguy hiểm nào, dù có đoạt giải, vấn đề cũng không lớn.

Lúc này, Roxanne và Cheren cùng đi tới. "Thầy Lục!" Roxanne

vẫy tay, "Anh chàng này, nói muốn gặp ngài." "Có chuyện gì sao?" "Là thế này ạ." Cheren gãi đầu, cười áy náy: "Nếu không phải tiền bối Roxanne nhắc nhở, tôi còn quên mất quy tắc của Thủ lĩnh Nhà thi đấu." "Dù là trường hợp riêng tư, chỉ cần thua trong một trận đấu chính quy, Thủ lĩnh Nhà thi đấu cũng nên có chút biểu thị." Cheren xòe tay, đưa một huy hiệu kim loại cho Lục Dã. "Đây là Huy hiệu Cơ bản của thành phố Aspertia, xin ngài vui lòng nhận cho." Trong nhiệm vụ không hề đề cập đến huy hiệu này, Lục Dã cũng cứ thế mà nhận lấy. "Cảm ơn." Lục Dã cười nói: "Cậu đánh cũng khá lắm." Cheren cười ngượng ngùng.

Trong lúc tán gẫu với Roxanne vừa rồi, anh đã biết được chức danh của thầy Lục.

Chiến Thuật Gia.

Đây là, một Huấn luyện viên có thể sánh ngang với Huấn luyện viên huyền thoại Red...

Chương 228

"Có thể so tài với ngài một trận, tôi đã vô cùng vinh hạnh rồi!" Cheren cảm khái.

Lục Dã nhìn trời.

Tại sao mỗi giải đấu Cúp Nhỏ...

đến cuối cùng, đều có cảm giác như một buổi họp fan thế này?

Nhìn huy hiệu trong lòng bàn tay Lục Dã, Erika khẽ nghiêng đầu.

Bất chợt, Erika cũng chọc vào vai Lục Dã: "Thầy Lục, tôi cũng có thứ muốn đưa cho ngài." "Hử, gì vậy?" Lục Dã đang tán gẫu với người khác, theo phản xạ nhận lấy. 【Ting!

Tiến độ nhiệm vụ được cập nhật!】 【Thu thập Huy hiệu: (4/8)】 Thầy Lục: ??? "Là Huy hiệu của Nhà thi đấu Celadon." Erika khẽ mỉm cười: "Trước đây ngài đã thay tiểu nữ tử trấn giữ vị trí chủ tướng...

đây cũng coi như là, lời cảm ơn của tiểu nữ tử dành cho ngài!" Thầy Lục thấy tức ngực.

Đây là cách bà cảm ơn đấy hả!?

Tôi vất vả khổ sở, dẫn đội đi thi đấu...

Bà lại còn đâm cho tôi một nhát!? "Vui không?" Erika cười tủm tỉm nói: "Như vậy, ngài lại tiến gần hơn một bước đến Đại hội Cao nguyên Indigo rồi đó." Khóe miệng Lục Dã giật giật: "Ha ha..." Trong lòng, thầy Lục lặng lẽ lôi sổ ghi thù ra.

Ngày 10 tháng 12, trời âm u, Erika tặng huy hiệu cho tôi.

Mối thù này, tôi, thầy Lục, đã ghi nhớ!

Ngày 11 tháng 12, thứ Sáu.

Giải giao hữu giữa các trường Huấn luyện viên chính thức khép lại.

Nhưng những câu chuyện về giải đấu lần này vẫn được mọi người bàn tán sôi nổi.

Các trận đối đầu của những năm trước, tuy cũng đặc sắc, nhưng tuyệt đối không khiến người ta sôi sục như năm nay.

Bất kể là trong trận đấu của học sinh, với những pha quét sạch đối thủ như mọi khi.

Hay trong trận đấu của giáo viên, với sức thống trị kinh người mà thầy Lục thể hiện.

Kiểu quét sạch không nể nang, quen thuộc đến cực điểm này, chính là phong cách nhất quán của thầy Lục. "Xin ông hãy làm người đi!" "Fan mới à, đây không phải là thao tác thường ngày sao?" "Lý lẽ tôi đều hiểu, nhưng Togepi đáng yêu quá đi mất!" Tuy chiến thuật có hơi bẩn một chút, nhưng thầy Lục có nhan sắc nổi bật, lại còn có Sylveon và Togepi siêu dễ thương.

Chỉ cần bạn thích sự đáng yêu, chúng ta chính là bạn bè!

Sau trận đấu, các phóng viên đã phỏng vấn riêng các học sinh và giáo viên của học viện Celadon.

Điều bất ngờ là, hễ là những học sinh có màn trình diễn xuất sắc, trong miệng họ, chắc chắn sẽ nhắc đến một cái tên. "Nhờ có sự chỉ đạo của thầy Lục, em mới có thể phát huy hết khả năng của mình." Ánh mắt Wally không hề né tránh, đối diện với ống kính, nở một nụ cười nhẹ. "Thật sự, vô cùng cảm ơn thầy Lục!" Chuyển đến Celadon, nhận được Pokedex, kết bạn với những người bạn mới... nhờ có thầy Lục, Wally mới có thể gỡ bỏ được khúc mắc trong lòng.

Còn Gladion, khoanh tay, một tay nghịch mái tóc vàng. "Không có

gì để nói... chỉ là hoàn thành yêu cầu của thầy Lục mà thôi." Bất kể là khán giả hay học sinh của các học viện khác, tâm trạng lúc này đều có chút phức tạp.

Yêu cầu mà cậu ta nói... chẳng lẽ là quét sạch đối phương 3-0?

Tội đồ, quả nhiên là thầy Lục! "Thưa cô Erika, xin hỏi cô có cảm nghĩ gì về việc thầy Lục thay cô đảm nhận vị trí chủ tướng?" Một phóng viên hỏi Erika đang ngồi yên lặng bên cạnh.

Erika trầm ngâm một lúc, vén mái tóc ngắn ra sau tai, mỉm cười nói: "Về mặt thực lực, đây quả thực là lựa chọn thích hợp nhất." Các phóng viên ngẩn người một lúc, có chút kinh ngạc.

Erika là chủ tướng của liên minh Kanto đấy!

Thầy Lục dù có thể thắng Nhà thi đấu Aspertia và Nhà thi đấu Rustboro, nhưng so với Erika, vẫn có chút chênh lệch chứ!

Ấy vậy mà, Erika lại đích thân thừa nhận, thực lực của mình kém hơn một chút.

Chẳng lẽ... thật như lời đồn.

Thầy Lục đến đây để cày cấp?!

Giữa đám đông, phóng viên của《Thượng Hải Nhật Báo》mắt sáng lên.

Múa bút như bay, viết lia lịa vào sổ tay: 【Chủ tướng Kanto: Tôi không bằng anh ấy!

Đội hình dần thành hình, thầy Lục nhắm tới Kanto!】 ...

Mọi chuyện đã tạm lắng.

Tâm trạng của Lục Dã thực sự có chút phức tạp.

Một là, do bất cẩn, lại nhận được thêm một huy hiệu màu đỏ.

Thầy Lục vốn không hề có ý định đi thách đấu Nhà thi đấu, mà huy hiệu ở nhà lại càng ngày càng nhiều.

Đặc biệt là Huy hiệu Saffron và Huy hiệu Thượng Hải...

đều có thể mang đi bán lấy tiền rồi! "Không hoảng, còn bốn cơ hội nữa." Lục Dã xoa trán.

Hai là, với tư cách là người nhận 'Giải chỉ đạo xuất sắc nhất' và 'Giải cá nhân xuất sắc nhất cho nhân viên giáo chức' của giải giao hữu.

Thầy Lục cũng có cơ hội nhận hai phần thưởng tài nguyên.

Nhận máy kỹ thuật là không thể.

Đã nhận được một cái 「Mộ Đá」 từ Roxanne rồi, không thể tăng thêm rủi ro sửa nhà nữa.

Mà những vật phẩm như 'Ngọc Lửa', 'Máy Kích Điện' này, trông thế nào cũng rất nguy hiểm.

Lướt qua danh sách vài lần, thầy Lục cuối cùng khó khăn đưa ra quyết định. "Cái đầu tiên, cho tôi Chuông An Lành." Nói là mình thích thì không bằng nói là phù hợp với đám nhóc.

Đầu tiên là 「Chuông An Lành」 cho Togepi.

Có thể tăng tình bạn; nếu sau này nó muốn tiến hóa, cũng có thể chuẩn bị sẵn.

Tuy trong nhà đã có một cái 「Chuông An Lành」, nhưng đó là đồ chơi của Sylveon.

Là một phụ huynh ưu tú, tự nhiên không thể đánh đồng. "Đui ~" Trên vỏ trứng của Togepi, được buộc một chiếc chuông nhỏ xinh, mỗi khi đi lại sẽ phát ra tiếng leng keng trong trẻo. 'Chakidui ~(≧∀≦)♪' Togepi vui vẻ chạy tới chạy lui, Arcanine và Gengar vội vàng đi theo

sau.

Lục Dã bất đắc dĩ cười, mặc cho đám nhóc ra ngoài chơi đùa. "Vật phẩm thứ hai, tôi chọn cái này." Lục Dã nói với nhân viên.

Phần thưởng thứ hai, là 'Giải cá nhân xuất sắc nhất', cũng là phần thưởng hậu hĩnh nhất trong giải giao hữu.

Có thể nói, ngay cả các Thủ lĩnh Nhà thi đấu cũng sẽ có chút động lòng với những phần thưởng này.

Đây cũng là một trong những lý do Roxanne, Cheren dù là Thủ lĩnh Nhà thi đấu vẫn tham gia trận đấu của giáo viên. "Ngọc Sinh Mệnh?" Nhân viên cười nói: "Ngài thật có mắt nhìn!" Lực Sinh Mệnh chứa trong Ngọc Sinh Mệnh có thể tăng cường đáng kể uy lực chiêu thức của Pokémon.

Bất kể là mang theo, hay trực tiếp hấp thụ năng lượng bên trong, đều là cách sử dụng tốt.

Còn đối với thầy Lục.

Chỉ là cảm thấy nó màu hồng, khá đáng yêu, những lời như vậy đương nhiên không thể nói ra. "Khụ!" Lục Dã khẽ ho một tiếng, thầm nghĩ: "Viên ngọc màu hồng tím này, treo trên người Sylveon, chắc sẽ rất đẹp?" 「Ngọc Sinh Mệnh」 sẽ gây ra một chút sát thương phản lại, thầy Lục biết điều này.

Nhưng việc sử dụng nó một cách tiềm thức trong sinh hoạt hàng ngày, có thể thông qua Lực Sinh Mệnh, cường hóa thể chất của Pokémon.

Cũng coi như là món quà mà đã lâu rồi mới chuẩn bị cho Sylveon. "Bui?" Sylveon với bộ lông trắng như tuyết, vểnh tai, trên chiếc cổ thon dài treo một viên ngọc màu hồng tím trong suốt. "Xinh lắm." Lục Dã mỉm cười nói. "Bui, bui! o(´^｀)o" Sylveon cứng người, ngẩng cao

đầu nhỏ.

Lục Dã xoa đầu nó: "Đi thôi, về nhà thôi!" "Bui ~~" ... 「Chuông An Lành」 và 「Ngọc Sinh Mệnh」, lần lượt được chuẩn bị cho Togepi và Sylveon.

Nhưng theo nguyên tắc đối xử bình đẳng của thầy Lục.

Mỗi lần thi đấu xong, tự nhiên cũng không thể thiếu việc khao thưởng mọi người.

Trên mạng, đặt cho Gengar hai viên Đá Bóng Tối; cho Squirtle một Nước Thần Bí; Arcanine thì là hai viên Đá Lửa.

Lục Dã nhìn trời, tính toán hóa đơn.

Hử?

Sao cảm giác đánh xong trận đấu còn bị lỗ nhỉ?

Nhưng không sao, tổng cộng cũng chỉ có 6 triệu.

Tạm thời chưa làm khó được thầy Lục.

Về phía Cynthia, vì còn có công việc của nhà nghiên cứu phải tiến hành, Lục Dã chỉ nhắn cho cô một câu về việc quay trở lại thành phố Saffron. "Ừm." Cynthia trả lời. "Gặp ở Saffron." Nói đi cũng phải nói lại... hai căn nhà đều là của Cynthia.

Lục Dã xoa cằm.

Khi nào, mình mới được thưởng một bà chủ nhà đây?

Cùng các học sinh lên chuyến tàu trở về thành phố Saffron.

Lục Dã tựa vào lưng ghế, mở giao diện nhận thưởng của Hệ thống.

Nghĩ kỹ lại, không chỉ đại hội có thể nhận thưởng, mà ngay cả Hệ thống này cũng phát thưởng.

Đây có lẽ là, niềm vui nhân đôi trong truyền thuyết...

Như nghĩ đến điều gì đó, Lục Dã mặt mày quái dị: "Không phải là đòn đâm lén liên hoàn là được!" 【Có nhận phần thưởng nhiệm vụ không?】 "Có." Lục Dã thầm niệm. 【Ting!

Chúc mừng nhận được Kính Ngắm *1, Phiếu nâng cấp chiêu thức *1, Love Ball *1!】 Nhìn vào dữ liệu hiện ra trước mắt, Lục Dã có chút ngẩn người. 【Kính Ngắm: Thấu kính có thể nhìn thấy điểm yếu, Pokémon mang nó sẽ dễ dàng tung đòn trúng vào chỗ hiểm. (Có Chí Mạng được hay không, trong lòng mày không tự biết sao?)】 Lục Dã: Mày lại mắng tao nữa à?

Chiếc kính có kiểu dáng nhỏ gọn, giống như kính một mắt mà các quý ông Anh quốc hay đeo, có thể tăng tỷ lệ ra đòn Chí Mạng (CT) cho Pokémon.

Nhưng đối với thầy Lục mà nói, dù có ra đòn Chí Mạng thì phần lớn cũng là đòn Chí Mạng vô dụng...

Hơn nữa, năng lực của Togepi là 'Thiên Ân', không hợp với Kính Ngắm cho lắm.

Nếu là Togepi có năng lực 'Siêu May Mắn' phối hợp với Kính Ngắm, tỷ lệ Chí Mạng có thể đạt tới 100%.

Đây cũng là một lối chơi khá kinh điển trong chiến đấu. "Cứ giữ lại đã." Lục Dã lẩm bẩm: "Dù sao thì tạm thời cũng không dùng đến thứ này." Về cuộn giấy nâng cấp chiêu thức, thầy Lục vẫn đang do dự không biết nên nâng cấp cho chiêu nào.

Xét về hiệu quả kinh tế, Câu Cá và Diễn Tấu đều là những lựa chọn không tồi.

Nhưng xét từ góc độ tình cảm, nâng cấp 【Cổ Ngữ Lv3】 mới là lựa chọn hợp lý nhất. "Tán gái hay không không quan trọng." Lục Dã

xoa cằm: "Chủ yếu là tôi thích nghiên cứu cổ ngữ thôi!" 【Ting!

Nâng cấp chiêu thức!】 【Cổ Ngữ Lv4: Có khả năng giải mã phần lớn các Phiến Đá và bia văn, có khả năng nhận biết, viết và phát âm ngắn gọn. (Bạn thậm chí có thể bắt tay vào nghiên cứu lãnh địa của các sinh vật Siêu Cổ Đại.)】 Sau khi nâng cấp, có thêm hiệu ứng 'phát âm ngắn gọn'.

Chương 229

Tuy không biết nó có tác dụng gì, nhưng nghĩ lại, dù là Mew, vị vua dũng mãnh hay thậm chí là Arceus, chúng đều dùng cổ ngữ và ngôn ngữ Pokémon để giao tiếp.

Dựa vào 【Cổ Ngữ Lv4】 này, việc xin một chức danh Nhà Nghiên Cứu chắc cũng không quá khó.

Còn về Cổ Ngữ cấp tối đa, Lục Dã đoán rằng có lẽ sẽ giống như trong bản điện ảnh 《Hoàng Đế Của Tháp Pha Lê》.

Chỉ cần dựa vào Unown là có thể tạo ra một con Entei, thậm chí cả 'Thế giới Pha Lê'.

Lục Dã không khỏi rùng mình.

Chỉ dựa vào Unown mà có thể tạo ra cả một kết giới cố hữu.

Thế giới Pokémon... quả nhiên phải là thế giới võ hiệp cao cấp mới đúng!

Về quả Bóng Apricorn ngẫu nhiên cuối cùng, Lục Dã rút ra được một quả Bóng Tình Yêu.

Vỏ ngoài màu hồng, hình trái tim.

Tuy tỷ lệ bắt dính tệ hại, nhưng được cái đẹp!

Tiếc là cả Togepi và Sylveon đều dùng PokéBall thông thường.

Nếu không... trong quả Bóng Tình Yêu màu hồng chứa một em Sylveon màu hồng...

Ừm... nhìn phát biết ngay là đấng nam nhi! "Biết đâu sau này mình lại thu phục một bé dễ thương khác thì sao?" Lục Dã gật gù, yên tâm cất quả Bóng Tình Yêu đi.

Trở lại học viện Celadon.

Hiệu trưởng Dervish béo tròn đích thân ra đón. "Các thầy cô vất vả rồi." Hiệu trưởng Dervish cười tủm tỉm nói: "Nhà trường cũng sẽ không bạc đãi các thầy cô đâu!" "Hả?" Thầy Lục giật mình, cảm thấy có gì đó không ổn. "Cơ sở vật chất huấn luyện của trường đã được nâng cấp toàn diện." Hiệu trưởng Dervish nói: "Thầy Lục, thầy không cần lo lắng các thiết bị đó bị cũ nữa đâu!" Lục Dã há miệng, muốn nói lại thôi.

Hiệu trưởng... chính vì nó được nâng cấp nên tôi mới càng lo hơn đấy! "Còn nữa, nhiệm vụ giảng dạy của thầy trong học kỳ này đã hoàn thành." Hiệu trưởng Dervish cười nói: "Tiếp theo không có kế hoạch gì khác...

Thầy cứ chuyên tâm chuẩn bị cho Đại hội Liên Minh Cao Nguyên Chàm là được!" Lục Dã ngẩn ra.

Đại hội Liên Minh Cao Nguyên Chàm? "Là em đề nghị với hiệu trưởng đấy ạ." Erika mỉm cười nói: "Đối với thầy Lục, có lẽ việc cấp bách nhất lúc này chính là Đại hội Liên Minh Cao Nguyên Chàm." Lục Dã: "Vậy, vậy sao?" "Không phải sao ạ?" Erika chớp mắt. "Khụ!" Lục Dã ho khan: "Tóm lại, các trận đấu mô phỏng đã định, một tiết cũng không thể thiếu!" So với lớp lý thuyết của Erika.

Lớp của Lục Dã thoải mái và sôi nổi hơn nhiều.

Định nhân lúc tôi không có ở đây... chiếm lớp của bọn nhỏ à?

Đừng hòng!

Các học sinh đứng bên cạnh nghe thầy Lục nói vậy, ai nấy đều rưng rưng nước mắt.

Vì để dạy chúng ta... thầy đã không tiếc hy sinh thời gian chuẩn bị cho Đại hội Liên Minh của mình.

Pha này...

Pha này đúng là tấm gương sáng ngời, người thầy của mọi thế hệ!

Tuy kế hoạch giảng dạy đã kết thúc, nhưng Wally và Gladion vẫn quyết định ở lại tiếp tục học.

Hoặc là đợi qua năm mới, sau khi thầy Lục chuyển công tác, họ sẽ trở về quê nhà.

Lục Dã rất hài lòng với các học sinh của mình.

Mỗi tuần hai tiết, đến chơi bài, lên lớp cùng học sinh.

Cũng là một lựa chọn an nhàn... ...

Ngày 11 tháng 12, thứ Sáu.

Sau một tuần, cuối cùng cũng đã về đến nhà.

Lục Dã đặt hành lý xuống, lười biếng ngáp một cái.

Kiểm kê lại chuyến đi thành phố Jubilife lần này.

Ngoài việc nhận được ba huy hiệu, còn có Chuông An Lành, Ngọc Sinh Mệnh, Kính Ngắm và các vật phẩm kỳ lạ khác. "Cháp kỷ đô y~~" Togepi lăn qua lăn lại trên sàn, phát ra tiếng chuông trong trẻo.

Lục Dã mỉm cười.

Tuy nhiên, được nhìn thấy nụ cười vui vẻ của các nhóc tì, chuyến đi này cũng không uổng công.

Trời dần tối.

Chuẩn bị một bữa ăn thịnh soạn, Lục Dã tiện tay mở nhóm chat lên.

Lính mới vừa vào nhóm, Roxanne, đã dần hiểu ra mọi chuyện.

Thầy Lục... không chừng, lại là một nhà Vô địch thật thì bỏ mẹ?!

Lorelei nhắc nhở: "Đại hội Đấu Sĩ bắt đầu nhận đăng ký rồi đó, chú ý thời gian nha ~" "Cảm ơn nhé... chị Lorelei." Lục Dã vội đổi giọng, ho khan nói: "Chị làm giám khảo à?" "Không phải đâu, là Tứ Thiên Vương hệ Giác Đấu Bruno, nếu cậu muốn, tôi cũng có thể giúp cậu dàn xếp bốc thăm một chút." "Cái đó thì không cần..." Whitney kích động nói: "Em cũng có thể đến xem trực tiếp được không!" Whitney là fan của Bruno, trong nhà còn treo ảnh của ông.

Nhưng cũng vì chuyện đu idol này mà cô thường bị Akin trêu chọc. (Whitney: Akin cũng có tốt đẹp gì hơn đâu chứ!) Lorelei mỉm cười đáp: "Được chứ, chị có thể lấy được vé hàng ghế đầu." Green: Cho tôi một vé nữa.

Lục Dã vẻ mặt kỳ quái.

Rõ ràng là cậu định lấy vé đi bán lại chứ gì!

Trợ lý của Giáo sư Oak, Crystal, nói: "@Thầy Lục, trận đấu giao hữu kết thúc rồi ạ?" "Đúng vậy." Lục Dã gật đầu, "Đúng là một trận chiến gian khổ." Crystal: "Giáo sư Oak hình như có chút việc muốn tìm thầy đó ạ." Giáo sư Oak tìm mình có việc?

Lục Dã hơi ngẩn người.

Lúc này, điện thoại rung lên.

Số điện thoại quen thuộc, là từ hiệu trưởng Đỗ ở Thượng Hải.

Vừa kết nối, đã nghe thấy tiếng cười sảng khoái của hiệu trưởng Đỗ: "Lục Dã à, tôi xem báo tối Thượng Hải rồi, tôi biết ngay mà, cậu nhóc cậu không đơn giản như vậy đâu!" "Báo tối Thượng Hải?" Lục Dã ngẩn ra. "Cậu còn giả vờ với tôi?" Hiệu trưởng Đỗ nói: "Trên báo không phải viết là cậu định khiêu chiến Liên minh Kanto sao?" "Cứ mạnh dạn tiến lên, trường mình sẽ mãi là hậu phương vững chắc nhất của cậu!" Lục Dã hơi ngẩn người.

Cậu chia đôi màn hình, mở trang web chính thức của báo tối Thượng Hải.

Đập vào mắt là cái tít giật gân quen thuộc. 【Chủ tướng Kanto: Tôi không bằng cậu ấy!

Thầy Lục nhắm thẳng Kanto!】 Tên của phóng viên này quen quá đi!

Nghiệp vụ của các người đã mở rộng đến tận Kanto rồi à?!

Lục Dã: "Hiệu trưởng, thầy nghe con giải thích..." Hiệu trưởng Đỗ vuốt râu, nói: "Nhân tiện, tôi cũng có chuyện muốn nhờ cậu." "Thầy cứ nói ạ." "Lần trước hợp tác với phòng nghiên cứu của Giáo sư Oak, nhà trẻ Pokémon của trường ta đã chuyển giao một Pokémon qua đó." Hiệu trưởng Đỗ nói: "Nếu cậu rảnh, đến xem tình hình thế nào, tôi có chút không yên tâm." "Có gì mà không yên tâm chứ." Lục Dã cười nói: "Giáo sư Oak chẳng lẽ lại ăn thịt nó sao?" Hiệu trưởng Đỗ há miệng, muốn nói lại thôi.

Tôi lo chính là điểm này đấy...

Sau khi cúp máy, không lâu sau, Giáo sư Oak cũng gọi điện tới. "Lục Dã, ngày mai cậu có rảnh đến phòng nghiên cứu một chuyến không?" Giáo sư Oak cười nói: "Tôi có một món quà cảm ơn muốn tặng cậu!" "Tôi có một món quà cảm ơn muốn tặng cậu!" Giáo sư Oak cười nói.

Nghe vậy, Lục Dã bất giác rùng mình.

Không vì lý do gì khác, dạo gần đây cứ nghe đến hai chữ 'quà cảm ơn' là cậu lại sắp bị rối loạn căng thẳng sau sang chấn. "Giáo sư Oak." Lục Dã ho khan: "Cụ thể là gì, ngài cứ nói thẳng đi, cháu chịu được." "Vậy sao?" Giáo sư Oak xoa cằm, quay đầu nhìn lại phía sau.

Trên cánh đồng rộng lớn, từng đàn Tauros di chuyển qua, tung lên

bụi mù mịt.

Còn bên tảng đá xanh ven bờ, một Pokémon lông trắng như tuyết, đang tập trung cao độ vào vật hình que trong tay——trong phạm vi vài dặm, ngay cả đàn Tauros cũng khôn ngoan đi đường vòng! "Chuyện là thế này." Giáo sư Oak hoàn hồn, nói: "Lần trước hợp tác với nhà trẻ Pokémon của trường cậu, họ đã chuyển giao một Pokémon qua đây." "Tuy... tính cách của Pokémon đó có hơi kỳ quặc, nhưng thực lực thì không thể xem thường." Giáo sư Oak mỉm cười. "Tôi nghĩ, chỉ có Huấn luyện viên thực lực xuất chúng mới có thể thu phục được nó!" Lục Dã ngẩn ra.

Thực lực của Huấn luyện viên bao gồm thể chất, kinh nghiệm chiến đấu, trình độ chỉ huy...

Nếu Huấn luyện viên thực lực không đủ, dù có thu phục được Pokémon mạnh cũng sẽ xảy ra tình trạng 'không nghe lệnh'. "Vị Huấn luyện viên thực lực xuất chúng này." Lục Dã lắp bắp: "Là, là chỉ cháu sao?" "Đương nhiên!" Giáo sư Oak cười sảng khoái, "Lần trước nhờ cậu chuyển Pokedex cho Wally, vẫn chưa kịp cảm ơn." "Vừa hay cậu cũng tốt nghiệp từ trường đó, nó gặp cậu chắc cũng sẽ có cảm giác thân thiết hơn!" Lục Dã hít một hơi khí lạnh.

Đây chính là cách cảm ơn của ngài đó hả Giáo sư Oak!?

Sổ đen đâu?

Sổ đen của tôi đâu rồi! "Nếu cậu không muốn thu phục, tôi cũng đã chuẩn bị những món quà cảm ơn khác." Giáo sư Oak mỉm cười nói: "Nếu có thời gian, chiều mai đến phòng nghiên cứu một chuyến, tôi sẽ để Crystal liên lạc với cậu!" ...

Cúp điện thoại, Lục Dã ngồi trên ghế sofa, chìm vào suy tư.

Trong nhà đã có năm nhóc rồi.

Nếu thu phục thêm con thứ sáu... chẳng phải là có thể tham gia Đại hội Liên Minh Cao Nguyên Chàm rồi sao!? "Không được, không thể gáy sớm." Lục Dã lắc đầu. "Cứ đến xem tình hình trước, quyết định sau cũng không muộn..." Nói một cách nghiêm túc, thầy Lục không hề có cảm giác phản kháng gì với việc thu phục Pokémon.

Chỉ là, so với thực lực, việc có thể hòa hợp vui vẻ với các nhóc tì, kết nối với bản thân——đó mới là tôn chỉ thu phục Pokémon của cậu.

Nhân cơ hội này, đến sân sau của Giáo sư Oak một chuyến.

Biết đâu, thật sự có thể chọn được một Pokémon vừa dễ thương, vừa biết ăn hại thì sao?

Mạnh hay không là chuyện của phiên bản, đẹp trai hay không mới là chuyện cả đời!

Lục Dã đắc chí gật đầu. "Gengar, chiều nay chúng ta đến phòng nghiên cứu của Giáo sư Oak một chuyến!" "Ghos~" Gengar nhe răng cười, tay nhỏ làm động tác 'OK'.

Tuyệt vời!

Lại có thành viên mới để huấn luyện rồi! ...

Chiều hôm sau, ngoài trời nổi gió lạnh đầu đông.

Lục Dã thay một chiếc áo len dệt kim sẫm màu, chuẩn bị đến phòng nghiên cứu.

Cậu bế Togepi trong lòng, cái 'lò sưởi tay' không yên phận đạp đôi chân nhỏ. "Cháp kỷ đô y~~ ヾ(◍°∇°◍)ﾉﾞ " Sylveon mở to đôi mắt xanh biếc, nhìn Lục Dã không chớp. "...Hết chỗ bế rồi." "Bưi!" Sylveon giận dỗi không nói.

Cuối cùng, trên chuyến xe buýt lớn đến thị trấn Pallet.

Sylveon đã được như ý nguyện nằm trên đùi Lục Dã. "Bưi~~"

Lục Dã: Tê, tê chân rồi... ...

Thị trấn Pallet, Phòng nghiên cứu của Giáo sư Oak.

Dưới bầu trời trong xanh, một con Pidgeot sải cánh bay qua.

Xa xa là dãy núi trập trùng, mặt hồ phản chiếu ánh sáng lấp lánh, một con Gyarados hung tợn nhảy vọt lên khỏi mặt nước.

Chương 230

Nhưng không có chuyện gì xảy ra cả.

Lục Dã nhìn quanh, suy tư gật đầu.

Là người đứng đầu giới học thuật, Giáo sư Oak coi khu vực hoang dã như sân sau nhà mình cũng là chuyện hợp lý thôi?

Cách đó không xa, Crystal đội mũ đỏ, hai bím tóc vểnh ra sau, vẫy tay với Lục Dã. "Thầy Lục, bên này!" Lục Dã chào một tiếng, đi theo bước chân của Crystal: "Sao không thấy Giáo sư Oak đâu ạ?" "Giáo sư đang ghi lại dữ liệu Pokémon." Crystal cười nói: "Em dẫn thầy đi tìm ông ấy." Sân sau của Giáo sư Oak được chia thành các địa hình như đá, cát, rừng rậm, hồ nước...

Nếu không có người dẫn đường, có khi thật sự sẽ bị lạc.

Dưới sự dẫn dắt của Crystal, Lục Dã đến trước một khu rừng rậm rạp.

Giáo sư Oak với hai bên thái dương lấm tấm bạc, trên vai đậu một con Pidgey, dưới chân là Nidoran♂ và Nidoran♀ vây quanh.

Ánh nắng chiếu lên khuôn mặt hiền từ của Giáo sư Oak.

Ông vừa ghi chép dữ liệu, vừa hòa mình vào với bầy Pokémon.

Cả hai người đều im lặng không lên tiếng, cho đến khi Giáo sư Oak ngẩng đầu lên như sực tỉnh. "Hai đứa đợi lâu chưa?" "Chúng cháu cũng vừa mới đến ạ." "Vậy thì tốt rồi." Giáo sư Oak thả con Pidgey trên vai bay đi, đàn Nidoran♂ cũng tản ra: "Tôi dẫn cậu đi gặp Pokémon đó!" "Cụ thể là Pokémon nào vậy ạ?" Lục Dã hỏi.

Hiệu trưởng Đỗ nhắc đến con Pokémon đó cũng ấp a ấp úng.

Có vẻ như thật sự lo lắng Giáo sư Oak sẽ ăn thịt nó.

Còn về Giáo sư Oak, ông có vẻ rất hài lòng với thực lực của con Pokémon đó——ngay cả cựu Vô địch Kanto cũng nói vậy.

Điều này không khỏi khiến thầy Lục có chút căng thẳng. "Lát nữa cậu sẽ biết thôi." Giáo sư Oak bí ẩn vẫy tay: "Tuyệt đối sẽ không làm cậu thất vọng!" Lục Dã đi theo bước chân của Giáo sư Oak, vẻ mặt kỳ quái.

Nếu là chuẩn Thần như Larvitar, Bagon... thì căn bản không nuôi nổi!

Mà bảng hiệu của nhà trẻ Pokémon trường cậu lại khiến thầy Lục có một cảm giác bất an mãnh liệt. "Sẽ không đâu, Squirtle chỉ là ngoại lệ." Lục Dã tự an ủi mình. "Lần này chỉ đến xem tình hình, vấn đề không lớn!" Dưới sự dẫn dắt của Giáo sư Oak, Lục Dã tiến về phía hồ nước xa xa.

Crystal nhìn quanh: "Cảm giác Pokémon sống ở gần đây đều ít đi thì phải." "Vì có con Pokémon đó ở đây." Giáo sư Oak trầm ngâm: "Mãnh thú đều có ý thức lãnh địa của riêng mình, những con sống đơn độc lại càng như vậy." Mãnh, mãnh thú?

Lục Dã ngẩn ra.

Một tia sáng đỏ từ PokéBall của Lục Dã bay ra. "Zeni!" Squirtle đẩy kính râm, nhảy bén nhận ra một tia nguy hiểm.

Con Pokémon này... rất mạnh!

Phải chuẩn bị sẵn sàng ứng chiến mới được!

Nhìn bộ dạng như gặp đại địch của Squirtle, một giọt mồ hôi lạnh chảy xuống từ trán Lục Dã.

Còn Giáo sư Oak thì trầm ngâm một tiếng, nhìn về phía bờ hồ.

"Kia chính là con Pokémon mà tôi nói với cậu!" Theo tầm mắt của Giáo sư Oak nhìn qua, tầm nhìn dần rộng mở. "Ghos?" Một con Pokémon chưa từng thấy.

Gengar gãi đầu, từ trong bụng lôi ra Pokedex phiên bản đặc biệt. 【Tít tít!

Sirfetch'd, Pokémon Vịt Mỏ Vàng, là hình thái tiến hóa của Farfetch'd sống ở Galar sau vô số trận chiến.】【Hành tây lớn mà nó mang theo vừa là vũ khí vừa là thực phẩm, hương vị vô cùng thơm ngon——*sụt soạt*.】 Lục Dã: ???

Cái tiếng *sụt soạt* này là cái quỷ gì vậy!

Phát thanh viên Pokedex của ông không đứng đắn thế à! "Xin lỗi, xin lỗi." Giáo sư Oak cười ngượng ngùng gãi đầu. "Lúc ghi lại lời giải thích, không cẩn thận thu cả tiếng nuốt nước bọt vào." Ông thật sự định ăn thịt nó phải không, Giáo sư Oak! "Chẳng trách trong phần Vô Ấn, mỗi lần Satoshi gọi điện cho Giáo sư Oak đều phải lo lắng cho con Krabby của mình." Lục Dã vẻ mặt kỳ quái, thầm nghĩ: "Xem ra hiệu trưởng Đỗ bảo mình qua đây một chuyến không phải là không có lý do..." Đùa thì đùa, thầy Lục vẫn rất kính trọng Giáo sư Oak. "Đây chính là Pokémon từ nhà trẻ Pokémon của trường con?" Lục Dã mấp máy môi. "Đúng vậy." Giáo sư Oak gật đầu: "Pokémon đến từ Galar, Sirfetch'd!" "Gát?" Dường như nghe thấy tiếng động, con Sirfetch'd lông trắng như tuyết, mày rậm mắt to, từ từ quay người lại.

Trong tay Sirfetch'd cầm một cây hành tây cực lớn, tay còn lại là một chiếc khiên làm từ lá hành.

Từ trên người nó toát ra một luồng khí thế lẫm liệt, như một hiệp sĩ dày dạn kinh nghiệm trận mạc. "Gát!" Sirfetch'd giơ ngang cây hành tây, chỉ vào con Squirtle bên cạnh Lục Dã.

Hỡi thánh quang, con Squirtle này đáng để một trận chiến!

Sirfetch'd với bộ lông trắng muốt bóng loáng, tay cầm cọng hành tây xanh mướt, ánh mắt sắc bén. "Nó đang..." Crystal kinh ngạc nói: "Thách đấu thầy Lục sao?" Giáo sư Oak cười tủm tỉm nói: "Ngoài việc Huấn luyện viên chọn Pokémon, Pokémon cũng sẽ chọn Huấn luyện viên phù hợp." "Xem ra, thực lực của Lục Dã với tư cách là một Huấn luyện viên đã được nó công nhận!" Nói đến đây, Giáo sư Oak không khỏi có chút cảm khái.

Con Sirfetch'd này từ khi đến phòng nghiên cứu của Giáo sư Oak, đã có không dưới mười Huấn luyện viên cố gắng thu phục nó.

Nhưng không có ngoại lệ, tất cả đều thất bại.

Có lẽ là do lý tưởng không hợp.

Con Sirfetch'd này đã phớt lờ mọi lời mời chiến đấu của các Huấn luyện viên.

Mà bây giờ... nó lại chủ động thách đấu Lục Dã.

Đây có lẽ chính là sự đồng cảm giữa những kẻ mạnh! "Không hổ là Chiến thuật gia mà ta chọn." Giáo sư Oak vui vẻ nghĩ.

Lục Dã vẻ mặt kỳ quái.

Không phải chỉ là một món thực phẩm dự trữ sao?

Đến cả Squirtle mà mày cũng dám gây sự——'Sirfetch'd' mày dũng cảm thế à!

Nhưng đồng thời, trong lòng Lục Dã càng thêm cảnh giác.

Là một Farfetch'd vùng Galar, nó chỉ có thể tiến hóa sau khi đánh trúng điểm yếu ba lần trong một trận chiến.

Mà đánh trúng điểm yếu ba lần...

đối với thầy Lục mà nói chẳng khác nào nghe chuyện cổ tích.

Đồng thời, điều này cũng có nghĩa là, những con có thể tiến hóa trong môi trường hoang dã, tuyệt đối đều là những chiến binh dày dạn kinh nghiệm!

Nuốt nước bọt, Lục Dã cẩn thận mở Pokedex của hệ thống.

Con Sirfetch'd này... không chừng mạnh đến mức vô lý! 【Sirfetch'd | Hệ: Giác Đấu | Giới tính: ♂ | Năng lực: Dũng Cảm | Chiêu thức: Đòn Phủ Đầu, Vung Tàn Bạo, Đập Đá, Phát Hiện... | Chiêu di truyền: Nhử Đòn, Phản Đòn | Chiêu dạy: Chỉ Dạy】 Nhìn thế này cũng không mạnh lắm.

Lục Dã ngẩn ra.

Ngay cả chiêu 「Múa Kiếm」 học được qua cấp độ cũng chưa có, càng đừng nói đến chiêu thức đặc trưng 「Mưa Thiên Thạch」.

Mày lấy đâu ra dũng khí solo với Squirtle vậy?

Lẽ nào là vì năng lực của mày là 「Dũng Cảm」!? "Zeni!" Squirtle đẩy kính râm, cẩn thận lau giọt mồ hôi trên trán.

Lực chiến đấu thật mạnh!

Phải cẩn trọng hơn, không thể làm mất mặt chủ công được!

Trận chiến sắp nổ ra. "Gát~" Sirfetch'd liếc Lục Dã một cái.

Ánh mắt sắc bén lại quay về phía Squirtle.

Ừm... từ khi chuyển đến đây.

Cuối cùng cũng có một đối thủ trông yếu yếu một chút.

Ánh mắt Sirfetch'd sắc bén, nhưng thực ra đã bắt đầu lơ đãng: mấy Huấn luyện viên trước đó, không phải Charizard thì cũng là Blastoise——thằng ngốc mới đấu với chúng!

Bây giờ, cuối cùng cũng có một Huấn luyện viên tạ mang theo

Squirtle đến.

Sirfetch'd không nhịn được phát ra tiếng cười 'gát gát'.

Hơn nữa, Huấn luyện viên này, trông cũng đẹp trai ngang ngửa mình.

Hay là cứ để cậu ta thu phục mình đi!

Nhưng trước đó, vẫn phải bắt nạt con Squirtle này một chút đã! "Gát!" Sirfetch'd vung cây hành tây dài, gió cuốn bay lá rụng xung quanh.

Khí thế kinh người khiến Lục Dã không nhịn được nuốt nước bọt.

Với những bước chân vững chãi, Sirfetch'd chạy nhanh về phía Squirtle.

Xung phong!! "Đây là Đòn Phủ Đầu." Giáo sư Oak đứng bên cạnh, khoanh tay, bình luận: "Là một trong những chiêu thức ưu tiên có uy lực kinh người nhất." "Vậy, vậy còn Squirtle của thầy Lục thì sao ạ?" Giáo sư Oak nhìn về phía Squirtle, dừng lại một chút, rồi nói: "Hình như là...

Húc Đầu Tích Lực?" "Gát!" Sirfetch'd vung cây hành tây, nhưng chưa kịp đập xuống, thì đã có một cái đầu rùa bay thẳng vào mặt.

Sirfetch'd mồ hôi như mưa, dù đã kịp giơ khiên lên đỡ, nhưng vẫn bị quả đạn pháo húc bay. "Gát!" Cơ thể Sirfetch'd đập vào tảng đá lớn, sau lưng vỡ ra những vết nứt, còn nó thì đã bất tỉnh.

Một cơn gió nhẹ thổi qua.

Hiện trường im phăng phắc.

Dù là thầy Lục hay Crystal, đều sững sờ chết lặng.

Một hit?

Thế mà đã một hit rồi!

Con Sirfetch'd này không phải rất mạnh sao, sao lại bị hạ gục nhanh thế!

Giáo sư Oak cũng chết lặng, một lúc lâu sau mới từ từ nói: "Khụ... có, có lẽ là, Squirtle của Lục Dã, quá mạnh!" Lý do này có vẻ hợp lý...

Lục Dã xoa cằm, đột nhiên như ngộ ra điều gì đó!

Khoan đã!

Lẽ nào con Sirfetch'd này... chính là kẻ lười mà mình khổ công tìm kiếm bấy lâu nay! "Vậy nó làm thế nào để tiến hóa trong tự nhiên nhỉ..." Ngoài việc dày dạn kinh nghiệm, vận khí tốt cũng có thể đánh trúng điểm yếu ba lần trong tự nhiên.

Lục Dã nhìn con Sirfetch'd đang bất tỉnh, cọng hành vẫn nắm chặt, trong lòng chấn động. "Cọng hành tây này... có đại khí vận!" Crystal tiến lên, nhét viên Hồi Sinh Tối Đa vào cái mỏ vàng của Sirfetch'd.

Không lâu sau, Sirfetch'd từ từ tỉnh lại.

Nhìn con Squirtle với vẻ mặt bình tĩnh kia, Sirfetch'd không khỏi rùng mình.

Hỡi thánh quang, con Squirtle này không chơi đẹp! "Gát!" Sirfetch'd tức giận trừng mắt nhìn Lục Dã.

Tên này bị sao vậy?

Chẳng phải hắn là Huấn luyện viên tân binh sao?

Chương 231

Vậy hắn mang theo một con Squirtle mạnh như quái vật để làm gì!

Bẩn quá, lại bị tên loài người này lừa một vố! "Gát!" Sirfetch'd ôm cọng hành, nhảy lên tảng đá lớn, đầu gối lên khiên, hờn dỗi.

Sirfetch'd: _(:з」∠)_ Lục Dã suy tư, không nhịn được hỏi Giáo sư Oak: "Giáo sư Oak, có khả năng nào là vì nó quá yếu, nên mới一直 không bị ai thu phục không ạ?" "Cũng không thể nói vậy." Giáo sư Oak nắm tay ho khan: "Mạnh hay không, còn phải xem so với ai." "Xét về khí thế, Sirfetch'd tuyệt đối vượt qua phần lớn Pokémon trong sân sau này." Nói rồi, Giáo sư Oak vẻ mặt kỳ quái, liếc nhìn Squirtle một cái.

Vấn đề là... con Squirtle này của Lục Dã, thật sự có chút bá đạo rồi! "Zeni..." Squirtle thở ra một hơi, ánh mắt sắc bén.

Con Sirfetch'd này, quả nhiên rất mạnh.

Dù có thu phục nó, cũng không làm mất uy danh của chủ công!

Lục Dã xoa cằm, nhìn con Sirfetch'd lông mượt này. "Gát!" Ánh mắt giao nhau, Sirfetch'd lập tức quay đầu đi chỗ khác.

Nhưng ngay sau đó, Sirfetch'd lại quay đầu lại, ánh mắt sâu sắc nhìn thẳng vào Lục Dã.

Lục Dã, đã nhìn thấy sự chân thành.

Sirfetch'd, đã nhìn thấy một người, một người đàn ông đẹp trai giống hệt mình.

Đây chính là sự đồng cảm giữa hai kẻ lười!

Đợi mãi, cuối cùng cũng đợi được cậu! "Cháu sẽ thu phục con

Sirfetch'd, khụ, Sirfetch'd này!" Lục Dã vui vẻ cười nói: "Lúc đói kém, cũng có thể dùng làm lương thực dự trữ." "Gát??" Sirfetch'd sợ đến mức nhảy dựng lên khỏi tảng đá.

Giáo sư Oak cũng gật đầu, ngẫu hứng đọc một đoạn thơ, cười nói: "Hiệp sĩ cao quý, Farfetch'd của Galar, ôm cọng hành tây đến...

đây chính là song hỷ lâm môn." "Quả thực." Lục Dã trầm ngâm: "Vừa hay lâu rồi chưa cập nhật series Bếp Đêm Khuya..." "Giáo sư Oak, thầy Lục." Crystal yếu ớt nhắc nhở: "Trong lúc hai người đang tấu hài, Sirfetch'd định lẻn đi rồi kìa..." "Gát!" Quay mặt về phía hai người, giơ cọng hành và khiên, Sirfetch'd từ từ lùi lại.

Ánh mắt đồng loạt chiếu tới, nó như con ếch bị đèn pha chiếu vào, người cứng đờ.

Sirfetch'd mồ hôi như mưa.

Đây là rút lui chiến lược, sao có thể gọi là lẻn đi được! "Vậy, nếu cậu đã định thu phục nó." Giáo sư Oak nói: "Có định đấu với nó một trận nữa không?" Chưa đợi Lục Dã trả lời, Sirfetch'd vội vàng lắc đầu.

Đã bị lừa một lần rồi, lần này không thể đấu với tên đẹp trai này nữa! "Cháu... không thích thu phục bằng chiến đấu lắm." Lục Dã gãi đầu, nói: "Xem nó có đồng ý không thôi, cháu cũng không ép buộc." Giáo sư Oak lộ vẻ tán thưởng, gật đầu nói: "Nếu vậy, cậu có thể tự mình đến giao tiếp với nó." Lục Dã gật đầu, từ từ đi về phía Sirfetch'd. "Gát?" Sirfetch'd nắm chặt cọng hành, nghiêng đầu, có vẻ như đây cũng là lần đầu tiên nó thấy một Huấn luyện viên định tự mình ra trận.

Lục Dã ngồi xổm xuống, ánh mắt sâu sắc: "Huynh đài, ngươi và ta có duyên!" Đây có lẽ là kẻ lười duy nhất trong nhà trẻ Pokémon của trường cậu.

Là một kẻ lười, mà lại có thể tiến hóa.

Điều này nói lên điều gì?

Điều này nói lên nó cũng giống như thầy Lục, tự nhiên lại mạnh lên một cách khó hiểu!

Một con Sirfetch'd có đại khí vận như vậy, tự nhiên không thể bỏ qua! "Gát~~" Sirfetch'd dường như cảm nhận được tình cảm chân thành, hốc mắt rưng rưng lệ.

Bao nhiêu Huấn luyện viên đến rồi đi.

Cuối cùng cũng để ta đợi được một kẻ lười đích thực! "Gát!" Sirfetch'd đưa cọng hành tây dài ra, bắt tay với Lục Dã.

Đây sẽ là khởi đầu cho tình bạn cách mạng giữa hai kẻ lười! "Xem ra, thầy Lục đã được nó công nhận rồi." Crystal mỉm cười nói: "Đây chính là biểu hiện thực lực của một Huấn luyện viên?" Huấn luyện viên mạnh mẽ và Pokémon mạnh mẽ sẽ thu hút lẫn nhau.

Đây cũng là lý do Feraligatr của Silver năm xưa vẫn tiếp tục đi theo Silver. "Có, có lẽ vậy." Giáo sư Oak không tự tin nói: "Tôi còn nghĩ đến một khả năng khác..." "Có lẽ là vì con Sirfetch'd này đã chỉ dạy cho các Pokémon khác." "Vì tôn trọng, nên các Pokémon khác mới không đến lãnh địa của nó quấy rầy." Giáo sư Oak gãi đầu cười nói: "Đương nhiên, khả năng lớn hơn là vì bản thân con Sirfetch'd này đã rất mạnh!" Crystal suy tư gật đầu.

Với nhãn lực của thầy Lục... tự nhiên sẽ không chọn một Pokémon yếu.

Chắc chắn, con Sirfetch'd này có thể làm tăng thêm sức mạnh cho đội của thầy Lục. "Dù sao cũng là một Farfetch'd tiến hóa trong tự nhiên, dày dạn kinh nghiệm trận mạc mà." Crystal cảm khái.

Về lý thuyết, ngoài việc dày dạn kinh nghiệm, nếu có khí vận,

cũng có thể hoàn thành tiến hóa.

Nhưng Giáo sư Oak không tìm hiểu sâu, mà nhìn về phía Lục Dã đang ngồi xổm. "Chỉ khi tâm ý tương thông với Pokémon, mới có thể phát huy thực lực tối đa." Giáo sư Oak cười cười: "Đây có lẽ cũng là một phần của chiến thuật." Phía bên kia.

Thầy Lục và Sirfetch'd đã hoàn thành cuộc đàm phán hữu nghị. "Tôi đã chuẩn bị quà." Lục Dã từ trong lòng lấy ra chiếc kính một mắt lấp lánh. "Gát!" Sirfetch'd như một quý ông Anh quốc, một mắt đeo kính, lịch sự gật đầu cảm ơn. "Ngoài ra, cậu muốn loại PokéBall nào?" Lục Dã lấy ra quả Bóng Tình Yêu màu hồng, bị Sirfetch'd ghét bỏ dùng cọng hành gạt đi.

Hiệp sĩ sao có thể dùng loại PokéBall công chúa thế này?

Nhưng khi nhìn thấy quả Bóng Premier quý giá, mắt Sirfetch'd lập tức sáng lên. "Gát!" (Chính là nó!) Thầy Lục ngẩn ra.

Đồ tốt, mày cũng là một thằng mê tiền à!?

Cậu đặt quả Bóng Premier lên đầu Sirfetch'd.

Sirfetch'd bị ánh sáng trắng bao phủ, trang trọng gật đầu với Lục Dã.

Hỡi thánh quang, ta sẽ trung thành với người, đến chết mới thôi!

Tút—— Không một chút do dự.

Giống như lần với Eevee, đều là 'thu phục hoàn hảo' với độ tương thích cực cao.

Lục Dã vui vẻ cười.

Dù sao thì, xét trên mọi phương diện, con Sirfetch'd này đều có duyên với mình...

Nhặt quả Bóng Premier trắng tinh dưới đất lên, vừa hay hợp với

bộ lông trắng như tuyết của Sirfetch'd.

Lục Dã tạo dáng chuunibyou, nắm chặt quả Bóng Premier: "Sirfetch'd!

Get☆Daze!" Trong quả Bóng Premier trắng tinh, Sirfetch'd đang nhắm mắt dưỡng thần.

Lục Dã từ từ gật đầu, khóe miệng nhếch lên một nụ cười.

Đúng như câu nói, cười khẩy một tiếng, sấm sét gầm vang.

Trận đấu Pokémon, quan trọng nhất chính là tâm thái.

Mà con Sirfetch'd kỳ quặc này, vừa nhìn đã biết là dân chuyên nghiệp rồi, ra sân còn tự mang theo nguyên liệu nấu ăn.

Có chí mạng hay không không quan trọng, cứ gank bằng số đông là xong!

Trong phạm vi mười dặm, luồng khí tức bá đạo tan biến.

Giáo sư Oak cười nói: "Nó có vẻ rất quý cậu." "Đúng vậy." Lục Dã cảm khái gật đầu.

Huấn luyện viên ở gần đây toàn là tân binh Mega.

Khó khăn lắm mới có một kẻ lười đến, nó không kích động sao được! "Cuộc gặp gỡ giữa người và Pokémon chính là một điều kỳ diệu như vậy." Giáo sư Oak cười ha hả, đột nhiên như nhớ ra điều gì đó. "Đúng rồi Lục Dã, dạo này cậu có lịch trình gì không?" "Ờ..." Lục Dã cài quả Bóng Premier trở lại hông.

Sirfetch'd và Squirtle cách PokéBall nhìn nhau.

Hai con Pokémon từ nhà trẻ Pokémon của trường, ánh mắt sắc bén gật đầu chào nhau, trong lòng hiện lên cùng một suy nghĩ.

Con Pokémon này, không hề thua kém mình! "Cụ thể là chuyện gì

ạ?" "Chuyện là thế này." Giáo sư Oak nói: "Lô Pokedex mới nhất đã được sản xuất xong, nhưng phiên bản đặc biệt chỉ có một chiếc." "Vì cậu nhóc Satoshi đã giúp tôi thu thập không ít tài liệu về các Pokémon huyền thoại... nên tôi muốn tặng chiếc Pokedex này cho cậu bé." "Cậu ấy cũng thu phục được Pokémon Huyền Thoại sao?" Crystal, đại lão từng thu phục bộ ba Chim và bộ ba Thú, chớp mắt. "Không, chính xác là đã chứng kiến và kể lại cho tôi." Giáo sư Oak cười cười: "Có Pokedex đặc biệt, việc ghi lại dữ liệu cũng sẽ tiện lợi hơn nhiều." Lục Dã ngẩn ra.

Thằng ngốc đó cũng sắp trở thành người sở hữu Pokedex đặc biệt rồi sao!?

Nhưng nghĩ lại, với tư cách là tân binh Mega, kiêm nhân vật chính của phiên bản TV 20 năm. (Dù sắp không phải nữa rồi) Satoshi quả thực có tư cách và vị thế đó. "Lại là việc vặt à...

Cháu biết rồi." Lục Dã bất đắc dĩ cười nói: "Nhưng lần này, ngài không cần chuẩn bị quà cảm ơn cho cháu đâu!" "Không không, lần này không phải việc vặt." Giáo sư Oak giải thích: "Là liên quan đến kỳ kiểm tra của Người Sở Hữu Pokedex, cần có tiền bối đi cùng...

Red và Green thì lại không tiện xuất hiện ở nơi công cộng." "Nên tôi mới muốn nhờ cậu, lúc Satoshi tiến hành kiểm tra, có cậu đi cùng, có thể chăm sóc cậu bé nhiều hơn một chút." Tôi làm tiền bối cho Satoshi?

Thầy Lục bật cười.

Trước mặt Red thì không thể hiện được, chẳng lẽ trước mặt thằng ngốc đó mình cũng không ra vẻ được à! "Cụ thể là kiểm tra gì, sẽ không nguy hiểm chứ ạ?" "Chỉ là một bản viết tay, không tiện truyền tải hay chuyển phát nhanh." Giáo sư Oak nói: "Vừa hay cậu nhóc Satoshi sắp về thị trấn Pallet một chuyến, tôi liền nhờ cậu bé

mang qua giúp." Nói không phải việc vặt, thực ra cũng là việc vặt.

Chỉ là từ người chạy vặt, nâng cấp thành giám công mà thôi.

Lục Dã suy nghĩ rồi nói: "Về thời gian thì không có vấn đề." "Thầy Lục." Crystal nghiêng đầu, "Thầy không phải muốn tham gia Đại hội Đấu Sĩ P1 sao?" Lục Dã: "Á!" Đồ tốt, suýt thì quên mất!

Khoan đã.

Lục Dã cúi đầu nhìn quả Bóng Premier bên hông, vẻ mặt kỳ quái.

Tên này, hình như cũng là hệ Giác Đấu? "Ừm... vấn đề không lớn." Lục Dã lẩm bẩm.

Chỉ là một kẻ lười thuần túy thôi, không cần phải căng thẳng! "Nếu vậy, đợi cậu khiêu chiến xong Đại hội P1, rồi quyết định cũng không muộn." Giáo sư Oak gật đầu, cười nói: "Chúc cậu thi đấu thành công!" ...

Thu phục được Sirfetch'd, xem như là thu hoạch lớn nhất trong chuyến đi đến phòng nghiên cứu lần này.

Về nhan sắc, Sirfetch'd mày rậm mắt to, lông mượt, là hàng tuyển trong loài vịt.

Dù là kho tàu hay xào, mùi vị đều——ừm... hình như lạc đề rồi?

Lục Dã mím môi.

Trong đầu bắt đầu suy nghĩ về hướng huấn luyện cho Sirfetch'd.

Thông thường, Sirfetch'd được dùng làm chiến binh trong phòng Không Gian.

Nhưng chỉ số tốc độ gốc là 65, còn cao hơn cả Sylveon một chút.

Đeo Khăn Quàng Lựa Chọn hoặc mở Gió Thuận, cũng có thể đi theo con đường tấn công mạnh.

Dựa vào các chiêu thức ưu tiên như 【Lướt Cỏ】, càng có thể tạo ra những pha 'trượt cỏ' kinh điển.

Và khi mang vật phẩm chuyên dụng, Sirfetch'd có tỷ lệ chí mạng cực mạnh.

Phối hợp với chiêu thức 'tỷ lệ chí mạng +1' là 【Lá Kiếm】, có thể tạo ra hiệu quả chí mạng 100%.

Cộng thêm chỉ số tấn công vật lý lên đến 135 của Sirfetch'd——《Đánh thường là đánh lan, lại còn chắc chắn chí mạng, một em Farfetch'd như vậy bạn có thích không?》 Lục Dã không khỏi rùng mình một cái.

Tuy nhiên.

Những lo lắng này, đều đã không còn tồn tại!

Nếu Sirfetch'd mà cũng dám phản chủ, tôi sẽ ăn ngay cọng hành tây của nó tại chỗ! "Ghos!" Gengar bay lơ lửng bên cạnh Lục Dã, nhìn chằm chằm quả Bóng Premier bên hông, như ngộ ra điều gì. "Ghos! (✪ω✪)" Không thể thua đồng đội mới được, Gengar!

Chương 232

Dưới sự thúc đẩy của thành viên mới, việc huấn luyện cũng phải tăng hết tốc lực mới được! ...

Việc đầu tiên khi về đến nhà.

Chính là để thành viên mới làm quen với môi trường.

So với thực lực, việc có thể hòa nhập vào đại gia đình hay không, mới là điều thầy Lục coi trọng hơn.

Ai cũng biết, bệnh lười có thể lây lan. "Có Sirfetch'd ở đây, mọi người cũng sẽ lười biếng hơn một chút... nhỉ?" Lục Dã không tự tin nói.

Trong phòng.

Các nhóc tì đã xếp thành một hàng, chuẩn bị sẵn sàng cho nghi lễ chào đón. "Zeni!" Súng Nước của Squirtle đã sẵn sàng.

Phải kiểm tra xem có phải là Ditto biến thành không đã! "Cháp kỷ đô y~ ヾ(●´∀｀●)" Tay nhỏ của Togepi cầm một hộp quà nhỏ, khoe khoang lắc lư lên xuống.

Chuẩn bị xong rồi đó~~ Tớ chuẩn bị xong rồi đó! "Đây là thành viên mới của chúng ta." Lục Dã ho khan một tiếng: "Đến từ Galar, thực phẩm dự trữ...

à không, là Sirfetch'd!" Ánh sáng trắng hiện lên, Sirfetch'd với bộ lông bóng mượt, tay cầm cọng hành, anh dũng hiên ngang nhìn quanh.

Trong khoảnh khắc, một giọt mồ hôi lạnh chảy xuống từ trán Sirfetch'd. "Oa gát...((;°ǿ°;))" Ông anh, không phải chúng ta đã giao kèo cùng nhau làm biếng sao?

Anh dẹp mấy con Pokémon của anh đi——đây là chuyện một Huấn luyện viên lười nên làm à! "Gâu gâu~ (¯ ¯)" Arcanine to lớn cúi cái đầu xù xuống, nhe răng nở một nụ cười thân thiện. "Oa gát! ≡(°∪ °)" Mặc dù sợ vãi cả ra, nhưng năng lực 【Dũng Cảm】 có thể bỏ qua hiệu ứng tiêu cực từ Uy Hiếp.

Sirfetch'd điềm tĩnh gật đầu, khí thế ngút trời.

Bị lừa rồi.

Đây căn bản không phải là nơi mà một kẻ lười có thể ở lại!

Nếu không nỗ lực luyện tập, có khi mình bị ăn thịt thật mất!! "Mọi người hòa hợp thật đấy nhỉ." Thấy vậy, Lục Dã bình tĩnh gật đầu, trong lòng vui mừng.

Kế hoạch 'lười lây lười', đã bước đi một bước vững chắc!

Dù muốn khóc không ra nước mắt, nhưng với phẩm chất anh dũng của một hiệp sĩ, Sirfetch'd vẫn lịch sự cúi đầu chào Arcanine: "Gát!" Bỗng nhiên, một dòng nước ập tới, biến Sirfetch'd thành 'vịt lấm lem'.

Sirfetch'd ngơ ngác: (⊙_⊙) Squirtle và Gengar ôm bụng cười lăn lộn: o(*≧▽≦)tsu "Đô y~ ヾ(✿ ° ▽ °)no" Togepi lăn tròn trên sàn, bị Arcanine dùng chân chặn lại, rồi lại lăn tròn trở về.

Ngay cả Sylveon kiêu ngạo cũng không khỏi nở một nụ cười nhẹ. "Gát?" Sirfetch'd rũ sạch nước, quay đầu nhìn Lục Dã. "Nghi thức chào đón của nhà ta thôi." Lục Dã bất đắc dĩ cười nói: "Coi như là một cách thể hiện sự thân thiện!" V-vậy sao?

Sirfetch'd ngẩn ra.

Rồi nó đặt cọng hành và vũ khí xuống, dùng mỏ chỉnh lại bộ lông, trang trọng gật đầu. "Oa gát!" (Cảm ơn nhé!) ...

Đêm đã khuya.

Dưới tác dụng của chiêu 【Ngáp】 từ Sylveon, thầy Lục đã chìm vào giấc ngủ ngon lành. "Lão đại, Sirfetch'd cuộn cọng hành..." Gengar cẩn thận đắp chăn, chỉnh lại góc chăn cho thầy Lục đang nằm ngang dọc trên giường. "Ghos!" Gengar đắc chí gật đầu. "Oa gát!" Sirfetch'd tay cầm cọng hành, cũng mang một vẻ mặt đại nghĩa lẫm liệt.

Mắt Gengar sáng lên. "Ghos?" (Cậu cũng đi luyện tập à?) "Oa gát!" Sirfetch'd vung cọng hành, kiêu ngạo ngẩng đầu.

Không ai hiểu luyện tập hơn tôi!

Gengar bừng tỉnh, không nhịn được đưa tay ra, vỗ vào cọng hành của Sirfetch'd. "Ghos! (￣▽￣)/" Không hổ là cậu, Sirfetch'd!

Mặc dù vẻ ngoài anh dũng, nhưng nội tâm Sirfetch'd lại hoảng như cầy sấy.

Liếc nhìn con Arcanine to khỏe bên cạnh.

Sirfetch'd không khỏi rùng mình.

Nếu không hòa nhập với tập thể... lỡ bị ăn thịt thật thì sao! "Oa gát! /(ㄒoㄒ)/~~" Tôi thật sự chỉ muốn làm một kẻ lười thôi mà!

Ngày 13 tháng 12, Chủ Nhật.

Nắng đông ấm áp rọi vào phòng, sưởi ấm cả chăn nệm.

Tối qua, nhờ sự trợ giúp của Sylveon, thầy Lục đã nhanh chóng chìm vào giấc ngủ.

Phải công nhận, chiêu 'Ngáp' đúng là phúc âm cho những người mất ngủ.

Trong phòng thoang thoảng mùi hành tươi, khiến bụng người ta kêu ọt ọt. "Chả trách tối qua mình mơ thấy Sirfetch'd." Lục Dã vẻ mặt kỳ quái. "Nhắc mới nhớ... tên này chắc cũng đang 'Nghỉ Ngơi' chứ nhỉ?" Là một kẻ lười biếng, không có lý do gì nó lại dậy sớm hơn

thầy Lục.

Như Gengar, nó không sợ đột tử nên đêm nào cũng lẻn ra ngoài luyện tập.

Còn Arcanine, sau khi nhận được lời chúc phúc của Entei... thì tinh lực dồi dào vô cùng.

Squirtle thì khỏi nói, ngày nào cũng thấy nó chống đẩy trong nhà.

Trừ Togepi thỉnh thoảng về nhà, chui vào vỏ trứng ngủ gà ngủ gật.

Sylveon thì lần nào cũng chui vào chăn, gối đầu lên tay thầy Lục đến tê cả tay.

Nhưng mà.

Vì chúng nó quá đáng yêu.

Chút phiền toái này chẳng đáng là gì! "Để mình xem xem, Sirfetch'd rốt cuộc đang làm cái quái gì!" Lục Dã vui vẻ đứng dậy, đi về phía phòng khách.

Hy vọng tinh thần lười biếng có thể được phát huy... lây nhiễm cho các Pokémon khác.

Để lũ nhóc cũng lười biếng một chút.

Dù sao thì, cứ chăm chỉ thế này, thầy Lục cũng thấy hơi xót.

Trong phòng khách, mùi hành càng lúc càng nồng.

Lục Dã định bụng bữa sáng lát nữa sẽ đặt đồ ăn ngoài có món Sirfetch'd, tiện thể gọi thêm bát sữa đậu nành.

Đang mải mê suy nghĩ, Lục Dã bước vào phòng khách và đột nhiên sững người. "Quạc!" Ánh nắng chiếu vào, rọi lên bộ lông trắng muốt phản chiếu ánh vàng kim.

Sirfetch'd ánh mắt sắc lẹm, mồ hôi như mưa, không ngừng lặp đi lặp lại động tác 'vung hành'.

Lục Dã dụi dụi mắt.

Sau khi xác nhận đây đúng là con Sirfetch'd mình thu phục hôm qua.

Lục Dã không tin nổi, lí nhí: "Dòng thời gian bị thay đổi rồi à?" Hôm qua mình thu phục một kẻ ăn hại đường trên cơ mà?

Sao sáng nay ngủ dậy lại biến thành TheShy rồi?

Nhìn kỹ lại, sau khi xác nhận Sirfetch'd đang "luyện tập chiêu thức".

Một cảm giác mệt mỏi quen thuộc dâng lên trong lòng thầy Lục. "Bình tĩnh, bình tĩnh." Lục Dã lau mồ hôi lạnh. "Biết đâu, nó chỉ đang thử xem cọng hành có vừa tay không thôi!" Thân là một hiệp sĩ thánh quang cao ngạo, mỗi ngày bảo dưỡng cây thương của mình cũng là chuyện hợp lý mà!

Phòng khách trong nhà, không khí học thuật vô cùng đậm đặc. "Ghos!" Gengar đeo Kính Thông Thái, cầm một tấm bảng trắng, đang giảng bài cho Togepi. "Togi~~" Togepi ôm chai Coca Cola to còn hơn cả người nó, thỉnh thoảng lại gật gật đầu. "Zeni!" Squirtle cũng đang chống đẩy, bỗng nhiên gọi Sirfetch'd một tiếng. "Quạc!" Sirfetch'd bước những bước chân vững chãi, 'bẹp bẹp' đi tới gần Squirtle.

Chỉ liếc mắt một cái, Sirfetch'd đã phát hiện ra vài chỗ động tác không đúng chuẩn. "Quạc!" Sirfetch'd lắc đầu, rồi dùng cọng hành vẽ vài đường trong không trung.

Sirfetch'd đã sử dụng 「Chỉ Dẫn」! 【Chỉ Dẫn: Trừ người sử dụng, toàn bộ Pokémon phe mình tăng 1 bậc công kích, 1 bậc phòng ngự.】 Công kích và phòng ngự của Squirtle đã tăng lên! "Zeni!"

Squirtle sáng mắt lên, nhìn Sirfetch'd với ánh mắt ngưỡng mộ.

Mạnh quá, thầy Hành!

Khóe miệng Lục Dã giật giật.

Cái gì thế này?

Sirfetch'd mà cũng chỉ đạo được Squirtle á?!

Đây thật sự là con Pokémon lười biếng mà mình đã khổ công tìm kiếm hôm qua sao! "Quạc!" Sirfetch'd lộ ra vẻ mặt 'thằng nhỏ này cũng dạy được'.

Nó vung vẩy đôi chân vịt, lại quay về tiếp tục vung hành.

Không thể lơ là dù chỉ một chút...

Sirfetch'd đã luyện tập cả đêm, mắt thâm quầng nhưng ánh mắt lại càng thêm sắc bén.

Nếu không luyện tập chăm chỉ, có khi bị coi thành món nhắm thật!

Lục Dã vẻ mặt phức tạp.

Mở danh sách chiêu thức trong Pokedex.

Chiêu 「Đập Rơi」 mà Sirfetch'd lĩnh ngộ được trong một đêm sao mà chói mắt thế.

Tâm trạng của thầy Lục cũng giống như chuyến bay vừa cất cánh.

Chưa qua một đêm, đột nhiên lại rơi máy bay. "Không có lý, vô lý thật..." Lục Dã lẩm bẩm: "Lười biếng cộng với lười biếng, đáng lẽ phải là niềm vui nhân đôi, sao lại thành ra thế này..." "Quạc!" Như nghe thấy tiếng động, Sirfetch'd ngẩng đầu lên, đối mặt với Lục Dã.

Dù đã bị lừa.

Nhưng người Huấn luyện viên này quả thực rất hợp mắt nó.

Cuộc sống không dễ dàng, vịt vịt thở dài.

Thôi vậy, thân là một kẻ lười biếng, mình cũng nên bỏ chút sức lực ra vậy!

Chương 233

Thầy Lục, trong ánh mắt của Sirfetch'd, đã nhìn thấy sự chân thành.

Nhưng chính sự chân thành này lại khiến thầy Lục nghẹn thở.

Không ngờ.

Mày, một con Sirfetch'd mày rậm mắt to.

Cũng phản bội cách mạng rồi!? ...Sự đã đến nước này.

Thầy Lục chỉ còn biết thở dài.

Mãi đến lúc ăn cơm, Lục Dã vẫn mang vẻ mặt trầm tư.

Một kẻ lười biếng ngoan ngoãn, sao đột nhiên lại gánh team thế này?

Chẳng lẽ không phải sự lười biếng của Sirfetch'd lây cho các Pokémon khác.

Mà là sự phản bội của các Pokémon khác đã lây cho Sirfetch'd?

Tâm trạng thầy Lục phức tạp.

Còn Sirfetch'd, vốn định lười biếng một chút.

Nghĩ lại, mình có khi còn không đánh lại Togepi.

Nếu không nỗ lực, đến cơ hội làm kẻ ăn hại cũng không có! "Quạc!" Sirfetch'd ánh mắt lóe lên, tiếp tục bắt đầu buổi "luyện tập farm lính dưới trụ" của ngày hôm nay.

Tắm mình trong ánh nắng, Sirfetch'd vung vẩy cọng hành dài.

Bức tranh này, cùng với Gengar đang giảng bài và Squirtle đang chống đẩy bên cạnh, tạo nên một khung cảnh thú vị.

Tuyệt tác thế giới: 《Thầy Lục đang huấn luyện》.

Thầy Lục ngẩng đầu nhìn trời.

Lệ vô tình lăn qua khóe miệng.

Không ngờ một trại Pokémon nhỏ bé của trường đại học ma thuật.

Lại có thể cùng lúc đào tạo ra hai vị Ngọa Long Phượng Sồ như các ngươi.

Là do ta không có tầm nhìn xa trông rộng! ...Sau khi bình ổn tâm trạng.

Cảm xúc của thầy Lục dần ổn định.

Buổi chiều, Lục Dã mở phòng livestream, tiến hành buổi stream định kỳ.

Các fan trên kênh nhao nhao hỏi: "Sao streamer không nói gì vậy?" "Thầy Lục tự kỷ rồi à?" "Hít!

Trực tiếp đồ sát đối phương luôn kìa!" Thầy Lục đang tâm trạng sa sút, nhưng trong việc chỉ huy và nắm bắt thời cơ lại không tìm thấy một chút sơ hở nào.

Thủ đoạn, cực kỳ tàn nhẫn.

Cuối cùng.

Trừ việc Caitlin lại làm nổ thêm một cái máy chơi game. "Trời ạ!" Lão gia tử Khải Đảo, cách giấc mơ vô địch thế giới lại xa thêm một bước. ...Các fan trong nhóm chat cũng đã biết tin thầy Lục thu phục Sirfetch'd. "Một con Sirfetch'd tiến hóa được ngoài tự nhiên." Lục chuyên gia tiến hóa cảm thán: "Chắc hẳn phải trải qua vô số trận chiến, mới có thể đạt được xác suất ba lần đánh trúng điểm yếu chứ." "Có thể, cũng có yếu tố may mắn?" Đứa con của thần may mắn tại Rừng Viridian, Yellow suy nghĩ rồi nói. "Thầy Lục không bao giờ

tung xúc xắc." Sabrina lạnh lùng bình luận.

Akin: "Hả?

Câu này có ý gì vậy?" "Ý là." Erika giải thích: "Thầy Lục không bao giờ tin vào xác suất." Thầy Lục: Đau lòng quá đi mất. (Togepi khóc lớn.jpg) Dì Lorelei vuốt tai, mím môi: "Tuy dễ thương thật, nhưng sao mình lại muốn thấy nó khóc thế nhỉ?" "Internet không phải là nơi ngoài vòng pháp luật." Lance, người bảo vệ công lý, lạnh lùng bình luận. "Mình thấy Sirfetch'd đẹp trai mà~~" Yellow lại lướt qua lịch sử trò chuyện.

Mở tấm ảnh thầy Lục gửi, một con Sirfetch'd mày rậm mắt to, anh dũng phi thường. "Có nó ở đây, thầy Lục chuẩn bị cho giải đấu P1 Fighting cũng sẽ dễ dàng hơn nhiều!" Takeshi vẻ mặt kỳ quái.

Tuy đều là Pokémon hệ Giác Đấu... nhưng cho Sirfetch'd lên sàn.

Vũ khí dài đấu tay không, thật sự không có vấn đề gì sao?

Bất chợt, Takeshi có chút giác ngộ. "Đây chính là... phong cách của thầy Lục!" Đẹp trai thì đẹp trai thật.

Thầy Lục thở dài.

Dáng vẻ lười biếng của nó, sẽ còn đẹp trai hơn nhiều...

Cách giải đấu P1 Fighting Conference vẫn còn một thời gian nữa.

Nhân lúc này, có thể xử lý một chút công việc game của công ty.

Còn về việc chuẩn bị thi đấu —— "Hay là... thật sự để Sirfetch'd lên sàn?" Lục Dã chìm vào suy tư. "Tuy bây giờ nó rất nỗ lực, nhưng chỉ cần lên sàn ăn hành một hai lần." "Chắc là có thể quay lại trạng thái lười biếng... nhỉ?" Nghĩ vậy, Lục Dã hướng ánh mắt về phía Sirfetch'd ở không xa. "Quạc!" Sirfetch'd thở ra một hơi, đặt cọng hành và tấm khiên xuống.

Nhìn quanh, các Pokémon khác vẫn đang luyện tập, không khỏi khiến Sirfetch'd vẻ mặt phức tạp.

Hỡi thánh quang!

Ở trong một đội ngũ thế này... dù chỉ muốn làm một kẻ ăn hại, cũng là một chuyện vô cùng gian nan!

Ngày 14 tháng 12, thứ Hai.

Hôm nay cũng là một ngày mà vịt vịt, vì để không bị ăn thịt, mà nỗ lực phấn đấu.

Sương sớm mờ ảo, cửa sổ đọng một lớp sương.

Sirfetch'd dựng cọng hành lên, vẽ một khuôn mặt cười trên cửa sổ. "Quạc!" Con 'Sirfetch'd' mày rậm mắt to, nheo mắt lại, thưởng thức kiệt tác của mình.

Bất chợt, một tiếng gầm thân thiện vang lên từ phía sau. "Gâu gâu~(｀0´)ノ" Arcanine憨厚可掬, nhe răng cười một cái, chào 'Huấn luyện viên Hành'.

Nếu nói Gengar là huấn luyện viên trưởng của lũ nhóc.

Thì Sirfetch'd đứng ngoài quan sát chính là người chỉ đạo của cả bọn.

Dù sao thì, có chiêu 'Chỉ Dẫn', có thể buff cho cả đội.

Chính vì thế.

Arcanine, một kẻ thô kệch, đối với 'Huấn luyện viên Hành' vẫn rất kính trọng.

Sirfetch'd điềm nhiên gật đầu.

Những giọt mồ hôi li ti phủ đầy bộ lông trắng muốt của nó.

Hỡi thánh quang!

Nó đối với mình, chắc không có suy nghĩ gì khác chứ?

Sirfetch'd mồ hôi như mưa.

Lập tức cầm lấy cọng hành, bắt đầu buổi luyện tập 'vung hành' hôm nay. "Gâu!" Arcanine không khỏi sinh lòng kính nể.

Ngay cả 'Huấn luyện viên Hành' cũng nghiêm túc như vậy.

Mình cũng không thể tụt lại phía sau được! "Chào buổi sáng." Lục Dã mặc bộ đồ ngủ liền mũ hình Gengar, trong lòng ôm Togepi, từ phòng ngủ bước ra.

Che miệng ngáp một cái, Lục Dã uể oải nói: "Bữa sáng muốn ăn gì?" Arcanine nghiêng cái đầu to thông minh của nó.

Tối qua nhờ có sự chỉ đạo của Sirfetch'd.

Vẫn là nên hỏi ý kiến của nó đi! "Gâu~" Arcanine nghiêng đầu, ném ánh mắt dò hỏi.

Sirfetch'd bị ánh mắt của Arcanine chiếu vào, toàn thân cứng đờ.

Kết hợp với câu hỏi của Lục Dã, Sirfetch'd mồ hôi như mưa. "Quạc!" Sirfetch'd lịch sự lắc đầu.

Bữa sáng tôi không ăn đâu, các người cứ tự nhiên!

Ngay lập tức, Sirfetch'd bước những bước chân vịt ngắn cũn, chạy biến đi tìm Squirtle. "Thiệt tình, có ai ăn thịt nó đâu." Lục Dã cười nói. "Gâu~" Arcanine cũng tiếc nuối gật đầu.

Xem ra, Huấn luyện viên Hành vẫn còn hơi nhát.

Phải thân thiết với nó nhiều hơn mới được!

Lục Dã xoa xoa bộ lông mềm mại màu nâu của Arcanine, đứng dậy đi chuẩn bị bữa sáng.

Nói là thực phẩm dự trữ cũng chỉ là nói đùa.

Đối với thầy Lục, đã gia nhập đội ngũ thì chính là một thành viên trong gia đình.

Anh nghĩ, nếu có cơ hội, sẽ để Sirfetch'd lên sóng livestream một phen.

Máy hút mùi trong bếp 'tít' một tiếng, bắt đầu hoạt động.

Sylveon không biết từ lúc nào đã đi vào bếp. "Eevee~~" Sylveon kêu lên một tiếng mềm mại. "Sắp xong rồi." Lục Dã cúi xuống xoa đầu nó. "Lát nữa anh chơi với em sau." "Eevee~o(´^ `)o" Sylveon tỏ vẻ, em không thèm chơi với anh.

Rồi nó lại thong thả đi về phòng khách, nhảy lên sofa, chán chường vung vẩy dải lụa ngắn người. "Ghos!" Trong phòng khách, Gengar đeo tạp dề, đang trừng mắt nhìn con robot hút bụi. "Tít tít..." Robot hút bụi, xám xịt từ bỏ công việc dọn dẹp, quay về sạc pin. "Ghos! (≧∀≦)♪" Gengar tâm trạng vui vẻ, ngân nga một bài hát, lại cầm lấy cây chổi.

Trên bàn ăn bày đầy bữa sáng thịnh soạn.

Sirfetch'd ngửi thấy mùi thơm, không nhịn được nuốt nước bọt.

Lục Dã bất đắc dĩ cười: "Lát nữa hẵng luyện tập..." Nghe vậy, Sirfetch'd đặt cọng hành xuống, lịch sự đi về phía bàn ăn.

Vỗ vỗ đôi cánh ngắn, Sirfetch'd nhảy lên ghế, hai tay cầm đũa và bát.

Lục Dã nhíu mày.

Tư thế dùng đũa của mày sao mà thành thạo thế! "Quạc!" Sirfetch'd vốn còn hơi do dự, lập tức gắp lia lịa, khóe mắt lấp lánh lệ.

Đây là cái gì vậy?

Sao mà thơm thế này!

Chương 234

Squirtle, Gengar sững sờ ở bên cạnh, hoảng hốt cầm lấy bát đũa: (*⊙~⊙) Ăn cơm không tích cực, thái độ có vấn đề!

Togepi ngồi trên ghế trẻ em được nâng cao, tay vẫn còn cầm gói khoai tây chiên. "Không được kén ăn!" "Chaki toge..." Togepi ngoan ngoãn đặt gói khoai tây xuống, rồi lại nhanh chóng nhét một miếng vào miệng. "Togi!" Togepi mặt đỏ bừng, vẻ mặt căng thẳng như vừa làm sai chuyện gì.

Lén nhìn Lục Dã, thấy anh không phát hiện, Togepi liền nở nụ cười vui vẻ. ...Buổi chiều.

Gengar đến phòng gym Saffron dạy học, tiện thể hỏi Sirfetch'd có đi không. "Ghos!" Gengar nhe răng cười.

Có Sirfetch'd ở đây, tiến độ dạy học cũng sẽ nhanh hơn nhỉ!

Sirfetch'd nằm trên sofa, tò mò nghiêng đầu: _(:3」∠❀)_ Lũ các người... 24 giờ không nghỉ à?

Nơi này, thật sự là nơi mà một kẻ ăn hại có thể ở được sao?

Sirfetch'd kiên quyết lắc đầu: "Quạc!" Không giả vờ nữa.

Chỉ cần tôi là một phế vật, không ai có thể làm gì được tôi! "Ghos?" Gengar nghiêng đầu, cũng biết Huấn luyện viên Hành định ở nhà luyện tập đại chiêu.

Gengar hiểu ý cười, hắc hắc giơ ngón tay cái về phía Sirfetch'd.

Cố lên, đừng phá nhà là được!

Gengar dẫn theo Togepi, Arcanine, đến phòng gym Saffron hành gà. "Eevee." Sylveon ưu nhã đứng dậy, gọi Squirtle đang cử tạ.

Đi farm phòng gym Giác Đấu không? "Zeni!" Squirtle ánh mắt lóe lên, trịnh trọng gật đầu.

Gần đây vừa hay đang nghiên cứu cách sử dụng cao cấp của Đạn Khí Công.既然主公决定參加賽事。 Thần tử cũng nên nỗ lực vì ngài mà san sẻ lo âu!

Sirfetch'd nằm úp trên tấm khiên, đang ngủ gật.

Đến khi nó mở mắt, trong phòng đã yên tĩnh không một tiếng động.

Thầy Lục đang đeo tai nghe.

Toàn tâm toàn ý tra cứu, về tập tính và thức ăn của Sirfetch'd. "Là thế này sao." Lục Dã lẩm bẩm, "Ăn hành của Galar... phải lên mạng mua một ít mới được..." Sirfetch'd cũng không tiện làm phiền anh. "Quạc..." Con Sirfetch'd mày rậm mắt to, lặng lẽ thở dài.

Hơi cô đơn nhỉ.

Ánh nắng hoàng hôn rải rác chiếu vào, rọi lên cọng hành lấp lánh.

Sirfetch'd như đã đưa ra một quyết định khó khăn.

Cầm lấy cọng hành, bắt đầu luyện tập kiếm thuật.

Dù là một kẻ ăn hại...

Sirfetch'd ánh mắt lóe lên.

Cũng đừng có coi thường ta, khốn kiếp! "Quạc!" Sirfetch'd vung cọng hành, chiêu Vung Đòn Tàn Bạo phạm vi toàn màn hình, dưới sự hỗ trợ của tỉ lệ chí mạng, đã tạo ra một trận cuồng phong.

Lục Dã đứng dậy, định ra phòng khách rót chén trà, vừa hay nhìn thấy cảnh tượng kinh người này.

Sirfetch'd...

đang luyện tập chiêu thức!?

Thầy Lục sững người.

Mẹ kiếp, kịch bản này không đúng lắm!

Rắc!

Bức tường vốn đã nhiều tai nhiều nạn của nhà thầy Lục, nứt ra một đường.

Sirfetch'd giật mình, vội vàng dừng cọng hành lại.

Rụt rè quay đầu lại, Sirfetch'd và thầy Lục đối mặt nhau, lập tức sững sờ tại chỗ. "Quạc! =(°Ʊ°)" Lục Dã bình tĩnh rót một chén trà. "Không sao đâu... lần sau ra ngoài trời luyện tập là được." Chỉ là, thầy Lục có một nỗi buồn man mác.

Lạnh đến run người.

Còn có thể yên ổn làm một kẻ ăn hại không đây.

Nói cùng nhau rớt môn, sao mày lại nửa đêm lén lút ôn bài trong chăn?!

Lục Dã: "Không hổ là mày, Sirfetch'd!" Đèn hoa đã lên.

Đêm đông, Togepi và Sirfetch'd cùng nhau nằm trước cửa sổ sát đất vẽ vời.

Lục Dã thấy vậy, nở một nụ cười nhẹ, xoa đầu Sylveon trong lòng. "Eevee!" Cô nhóc kêu lên một tiếng bất mãn, nhưng cũng không giãy giụa.

Trên cổ nó, đeo một viên ngọc màu hồng nhỏ xinh.

Đây là Life Orb nhận được trong giải đấu giao hữu trường lần trước.

Lợi dụng khả năng cảm nhận của dải lụa của Sylveon, có thể hấp

thụ Life Force bên trong.

Cách làm này sẽ khiến Life Orb mất đi hiệu ứng tăng sức mạnh của nó —— dù sao thì huấn luyện Pokémon, quan trọng nhất chính là nạp tiền.

Buổi chiều, Squirtle cùng Sylveon đi 'farm phó bản'.

Lúc này đang cẩn thận bảo dưỡng mai rùa của mình. "Zeni! (o゜▽゜)o" Mai rùa chà một cái, cuộc sống thêm nhiều niềm vui!

Về phần Arcanine.

Vì lần nào cũng kiên trì không ngừng đi phá phòng gym Vermilion.

Khoảng cách đến việc nắm vững 「Bộc Phá Lửa」 cũng chỉ là vấn đề thời gian.

Tâm trạng của Lục Dã có chút phức tạp.

Sao cảm giác... trong đội có thêm một kẻ ăn hại.

Ngược lại còn kích thích tinh thần cầu tiến của các thành viên nhỉ?

May thay, bên The Pokemon Company.

Oleana đã mang đến cho Lục Dã một tin tốt. "Vì game thẻ bài Pokémon Trading Card Game, gói mở rộng Sinnoh tiến triển rất thuận lợi." Oleana nói: "Cho nên dự án Auto Chess đã bắt đầu chuẩn bị trước thời hạn." "Cụ thể đến cuối năm nay là có thể phát hành." "Vất vả cho cô rồi." Lục Dã cảm thán: "Có cần tôi giúp gì không?" "Chính xác mà nói... ngài là thuyền trưởng của The Pokemon Company, cũng là lãnh đạo và người cầm lái của chúng tôi." Oleana đẩy gọng kính viền mỏng, nói: "Thay vì tự mình ra trận, do ngài định ra phương hướng thích hợp, mới là lựa chọn phù hợp hơn." Lục Dã hơi sững người.

Nói thế... chẳng phải mình có thể quang minh chính đại lười biếng

rồi sao? "Nhưng mà...

ở công ty game tại Saffron City, sẽ có kế hoạch quảng bá chuyên nghiệp." Oleana nói: "Đến lúc đó, ngài chỉ cần lộ diện là được." "Câu hỏi của phóng viên thì sao?" Oleana nheo mắt, trong mắt lóe lên sự chuyên nghiệp của một thư ký chuyên nghiệp: "Tôi đã chuẩn bị sẵn kịch bản cho ngài rồi!" Lục Dã sững sờ.

Chả trách lần nào ống kính quay đến Giovanni đại ca...

ông ta đều đang vuốt mèo.

Hóa ra, thật sự không cần ông ta tự mình ra trận à? "Không vấn đề." Lục Dã ho nhẹ một tiếng: "Gửi lời hỏi thăm của tôi đến anh Đại Hữu và Rika... công ty chúng ta, không thể lấy ngáo ngơ làm văn hóa công ty được!" ...Kế hoạch quảng bá mà Oleana nói, là một buổi họp báo nhỏ được chuẩn bị ở Saffron City.

Chỉ có một số ít phóng viên và nhân viên được mời mới tham gia.

Có thể cũng cần Lục Dã bắt tay, ký tên cho fan.

Dù sao thì, danh hiệu đối ngoại của thầy Lục là nhà sản xuất game thiên tài.

So với vẻ ngoài đẹp trai của anh, tài hoa sắp tràn ra ngoài này mới là chìa khóa của sự nổi tiếng. "Lịch trình thật là bận rộn." Lục Dã lẩm bẩm, một bên tiếp tục suy nghĩ, về vấn đề thức ăn của Sirfetch'd.

Ở Galar, hành dùng làm thức ăn vô cùng hiếm.

Các con Farfetch'd vì tranh giành thức ăn, mới tiến hóa thành 'hệ Giác Đấu' dạng khu vực này.

Tuy Berry cũng có thể dùng làm nguồn thức ăn.

Nhưng một khi cọng hành trên vai bị Farfetch'd khác cướp đi, chúng rất có thể sẽ tự sát.

Cho nên ở Galar, thường có thể thấy cảnh các con Farfetch'd đấu kiếm với nhau.

Tuy nhiên, đã đến nhà thầy Lục.

Tự nhiên không cần 'Sirfetch'd' phải lo lắng vì thức ăn. "Hành đặt trên mạng, còn phải một thời gian nữa mới đến." Lục Dã nhìn cọng hành trong tay Sirfetch'd, lẩm bẩm: "Lý thuyết mà nói, cắm nó vào chậu cây cảnh, cũng có thể mọc ra lá hành... nhỉ?" Sirfetch'd đang dạy Togepi vẽ vời, bỗng nhiên cảm thấy lạnh sống lưng.

Không ổn!

Có người đang nhắm đến cọng hành của mình!

Không thể nào.

Hành thì không có, mạng thì có một!

Nhìn Sirfetch'd cảnh giác nhìn quanh, Lục Dã không khỏi bật cười.

Quả nhiên, đối với Sirfetch'd... cọng hành mới là bản thể!

Lắc đầu, tạm thời gác những chuyện này sang một bên, Lục Dã lẩm bẩm: "Buổi tối, cô ấy chắc sẽ qua." "Phải chuẩn bị bữa tối mới được!" ...Người đẹp tóc vàng cao ráo, khoác một chiếc áo khoác đen có lông.

Trong đêm tối, đi về phía ngôi nhà tỏa ra ánh sáng cam.

Không biết vì sao, Cynthia khẽ nhếch lên một đường cong.

Đi đến cửa, Gengar đã từ trong phòng bay ra. "Ghos!" "Sao cậu nhạy thế." Cynthia cười vỗ đầu Gengar. "Ghos! (๑´p `๑)" Gengar hắc hắc cười.

Dù sao thì, mình đã có thể phân biệt được tiếng giày cao gót rồi mà!

À đúng rồi... còn có của cô Erika, là tiếng guốc gỗ.

Chị Sabrina là tiếng bốt.

Còn có...

Cynthia đẩy cửa ra, một luồng hơi ấm ập vào mặt, thậm chí —— còn có chút mùi hành?

Chương 235

Cynthia có chút ngạc nhiên.

Hôm nay là món ăn liên quan đến hành à?

Nhưng rất nhanh, thắc mắc của cô đã được giải đáp. "Quạc!? ((;°ϋ°;))" Sirfetch'd nhìn Garchomp bên cạnh Cynthia, toàn thân cứng đờ.

Mẹ ơi... con này còn đáng sợ hơn cả Arcanine!!

Tại sao bên cạnh người Huấn luyện viên lười biếng này toàn là quái vật thế này!?

Sirfetch'd sợ đến mức không dám động đậy, như đang khiêu khích Garchomp, tay cầm vũ khí và khiên, chắn ở phía trước. "Gao!" Garchomp hung thần ác sát, đôi mắt đỏ rực, lại lộ ra một tia tán thưởng.

Con Sirfetch'd này, rất có gan đấy!

Cynthia 'phì' một tiếng cười nhẹ, lộ ra hàm răng trắng muốt, nói đùa: "Pokémon mới thu phục của cậu à?" "Đúng vậy." Lục Dã cảm thán: "Đẹp trai giống tôi." Phải nói là, lông mày của Sirfetch'd có hình chữ 'V', ánh mắt sâu thẳm.

Tuy cũng là một kẻ ăn hại giống thầy Lục... nhưng nó lại lén lút bắt đầu luyện tập, thật sự khiến thầy Lục tâm trạng phức tạp. "Trông có vẻ, rất có khí thế." Cynthia cười tủm tỉm nói, "Nó muốn thách đấu với Garchomp cũng được đấy." "Gao!" Garchomp cũng gật đầu.

Đối mặt với mình mà không lùi nửa bước.

Con Sirfetch'd này, đã được Garchomp công nhận. "Khụ!" Lục Dã ho khan: "Không cần thiết, nó vẫn còn là một đứa trẻ." Sirfetch'd trong lòng nước mắt lưng tròng.

Cảm ơn cậu, Huấn luyện viên ăn hại!

Cynthia không hỏi sâu.

Đối với cô, cùng Lục Dã ăn cơm mới là chuyện quan trọng hơn.

Garchomp chậm rãi đi theo Cynthia, âm thầm ghi nhớ con Sirfetch'd này.

Sẽ có ngày chúng ta đối đầu!

Sirfetch'd thở phào một hơi dài, cầm cọng hành, như có điều suy nghĩ.

Thấy vậy, thầy Lục nhíu mày.

Pha này... pha này là 'Sông có khúc người có lúc, đừng khinh thiếu niên nghèo!'.

Dưới ánh đèn dịu nhẹ, Cynthia một tay vén mái tóc vàng bên tai, tay kia cầm đũa.

Vẻ thanh lịch không chê vào đâu được, nét nữ tính gần như hoàn hảo, trong một mùi hương dịu nhẹ, động tác còn có chút dễ thương. "Cảm ơn vì bữa ăn." Cynthia mím đôi môi đỏ mọng, nhẹ nhàng thở ra một hơi.

Tiết đãi không chu đáo.

Thầy Lục vừa định nói ra, lại cười: "Không cần khách sáo." Trong lúc Gengar no căng bụng, uể oải nằm dài trên sofa.

Các loại máy móc gia dụng mới phát huy hết hiệu quả của nó.

Cynthia đi dép lê, cố gắng bắt lấy Sirfetch'd. "Quạc~!!" "Đừng chạy!" Cuối cùng, Cynthia nằm trên sofa, mãn nguyện vuốt lông vịt. "Giống vịt call duck." Lục Dã thuận miệng nói. "Vịt call duck là gì?" "Ờ..." Lục Dã trầm ngâm một lát. "Cũng giống Sirfetch'd, là một loại vịt rất dễ thương." Sirfetch'd khép cánh lại, mặc cho Cynthia vuốt ve,

mắt lim dim.

Thoải mái quá vịt~~~ ...Kanto, Fuchsia City.

Trong một khu rừng sâu, một võ đường cổ kính đứng sừng sững.

Một người đàn ông đeo khẩu trang, thân hình quỷ dị, lặng lẽ xuất hiện trên một cây đại thụ cạnh tầng hai của phòng gym.

Qua cửa sổ, có thể thấy một thiếu nữ tóc tím, cảnh giác quay đầu lại. "Ai!" Người đàn ông gỡ khẩu trang, lộ ra một khuôn mặt giống thiếu nữ đến bảy phần. "Tiến bộ lắm, Janine." Tứ Thiên Vương hệ Độc của Kanto, Koga có chút vui mừng gật đầu. "Không... ba à." Janine yếu ớt nhắc nhở: "Là con Grimer trên vai ba, mùi nặng quá..." Koga lập tức ho sặc sụa.

Ánh mắt nhìn quanh phòng con gái, thân là một Ninja, phòng của Janine lại bất ngờ mang đậm chất thiếu nữ.

Trên tường, thậm chí còn dán một tấm poster, ngoại hình rất giống thầy Lục. "Đó là Lục Dã nhỉ!" Koga thầm nghĩ.

Chính mình cũng vì đội hình Thu Nhỏ mà đối với Lục Dã có ấn tượng tốt.

Con gái là một người yêu thích hệ Độc trung thành.

Vì chiến thuật Kịch Độc - Thế Thân - Bảo Vệ mà đối với một người có hứng thú, cũng là chuyện hợp lý.

Không để ý đến khuôn mặt ngày càng đỏ của Janine.

Koga dùng giọng điệu của một người cha già, nói năng thấm thía: "Janine... con cũng không còn nhỏ nữa, nói thật, ba thấy cậu Thủ lĩnh của Violet City kia cũng khá tốt..." Janine má nóng bừng, tức giận nắm chặt quả đấm.

Ban đầu vì tìm kiếm cha, Janine mới chọn hệ Độc làm hệ chuyên

tinh.

Nhưng từ khi cha trở thành Tứ Thiên Vương Johto, công khai lộ diện, Janine ngược lại có chút không quen.

Có thể là vì đến tuổi trung niên... người cha trông có vẻ lạnh lùng, thực ra lại rất lắm lời? "Con biết rồi mà!" Janine 'rầm' một tiếng đóng cửa sổ, để lại Koga một mình ngẩn ngơ trên cây ngoài cửa sổ.

Hồi lâu, Koga ngửi ngửi xung quanh mình, vẻ mặt phức tạp. "Thật sự, rất hôi sao?" Trong phòng.

Janine cuối cùng cũng thở phào nhẹ nhõm.

Đối với việc ba thúc giục kết hôn, cô thực ra cũng có cân nhắc.

Nhưng người có thể lọt vào mắt xanh của cô, cũng chỉ có vị Thủ lĩnh của Violet City kia, Falkner, người có cùng chí hướng với cô.

Cha của cả hai đều từng vì nhiều lý do mà rời khỏi phòng gym.

Vì theo bước cha, cả hai đều gánh vác trách nhiệm của một Thủ lĩnh Gym.

Có thể nói, hai người này có những điểm cực kỳ tương đồng.

Ngoài ra.

Janine đối với thầy Lục, người chuyên tinh hệ Độc, cũng có một sự ngưỡng mộ gần giống như fan hâm mộ. "Khoảng thời gian này, thầy Lục chắc sẽ ở Saffron City, tổ chức hoạt động quảng bá." Janine nắm chặt phi tiêu trong tay, lẩm bẩm: "Nhân cơ hội này...

đi thỉnh giáo anh ấy một chút!" Ngày 15 tháng 12, thứ Ba.

Lịch trình của Cynthia vội vã.

Sáng sớm hôm sau, lại phải đến liên minh.

Tuy có chút thất vọng, nhưng thầy Lục rất nhanh đã bình ổn tâm

trạng.

Giống như Swanna nhẹ nhàng lướt qua mặt nước, hay Milotic tạo ra những gợn sóng trong hồ.

Vì chúng hiếm có và xinh đẹp, nên càng kích thích Huấn luyện viên muốn thu phục và theo đuổi.

Nói thì nói vậy.

Mục tiêu hàng đầu của thầy Lục vẫn là kiếm đủ một khoản nhỏ. "Vẫn phải tiếp tục lên lớp thôi." Lục Dã lật người cưỡi lên Arcanine, vỗ vỗ đầu nó. "Đi thôi, đến học viện Celadon!" "Gâu gâu~~(` 0´)ノ" "Vãi chưởng, không bảo mày dùng Tốc Độ Thần Tốc đâu!!" ...Với mái tóc bồng bềnh, thầy Lục bắt đầu buổi dạy học hôm nay.

Về nguyên tắc, Lục Dã hiện tại vẫn là thầy giáo của học viện Celadon.

Dù việc giảng dạy của học kỳ này đã kết thúc.

Nhưng không ít học sinh vẫn lưu luyến lớp học của anh. "Thầy Lục, thầy cho em thêm một vé UR... không phải, thầy dạy thêm vài buổi nữa đi!" "Năm sau có thể thêm lớp thực hành đối chiến không phân biệt được không ạ!" "Thầy Lục, ông lão ở phòng huấn luyện bảo thầy qua đó một chuyến!" Lục Dã nở một nụ cười nhạt, bình tĩnh giải tán đám học sinh.

Trong lòng kêu không ổn.

Toi rồi, lương tháng này chắc lại bay màu!

Lục Dã thấp thỏm lo âu đến phòng huấn luyện, lại thấy thiết bị vẫn còn nguyên vẹn, trên mặt lộ ra vẻ bối rối.

Hôm nay husky và Gengar cũng không làm gì mà? "Là thế này, cháu gái tôi gần đây sắp sửa nhà." Ông lão cười nói: "Tôi nghe nói,

ngài rất am hiểu về lĩnh vực này... cho nên muốn hỏi ngài một chút." Vẻ mặt của Lục Dã lập tức trở nên cực kỳ phức tạp.

Lại nói tôi thân với đội sửa nhà?

Khốn kiếp, hoàn toàn không thể phản bác! ...Lúc nghỉ trưa.

Lũ nhóc vẫy vẫy tay chào Lục Dã, chuẩn bị hôm nay tổ đội đi farm phó bản phòng gym Giác Đấu.

Lục Dã đối với cảnh này đã không còn lạ lẫm.

Chỉ có, đối với Vua Karate, một sự áy náy sâu sắc... "Lần trước quên hỏi tên ông ấy." Trong đầu Lục Dã, hiện lên vị Thủ lĩnh Giác Đấu của Saffron City bị Sabrina đồ sát, tâm trạng vi diệu: "Ông ấy sẽ không... thật sự tên là 'Đại Vương' chứ?" Về đội hình, Sirfetch'd lười biếng cũng đã gia nhập đội ngũ.

Top laner 'Sirfetch'd' đã kết nối!

Tuy hơi gà mờ.

Nhưng có đồng đội gánh, Sirfetch'd đứng ngoài quan sát cũng được. "Thật đúng là ở mọi ý nghĩa, rất giống mình!" Lục Dã cảm thán gật đầu, cười nói: "Tối nay mày làm linh vật của phòng livestream đấy, về sớm một chút!" "Quạc (O_O)?" "Không sai, nói mày đó vịt!" Sirfetch'd đội cọng hành trên đầu, thở dài một hơi.

Ngoài việc mỗi ngày lo sợ bị ăn thịt.

Lại còn phải làm linh vật cho phòng livestream —— vịt vịt mệt rồi, vịt vịt thật sự rất mệt... ...Saffron City, Phòng gym Giác Đấu.

Võ đường từng huy hoàng, vì thua thiên tài Siêu Linh Sabrina mà suy sụp.

Dưới một chùm ánh đèn sân khấu.

Người đàn ông trung niên mặc đồ Karate, vẻ mặt nghiêm túc.

Ta, Vua Karate, Koichi, có một giấc mơ.

Đó là trở thành Tứ Thiên Vương hệ Giác Đấu của liên minh Kanto, vực dậy uy danh của phòng gym! 'Soạt' một tiếng, Koichi thắt chặt đai lưng, trong mắt có ngọn lửa bùng cháy. "Lại đến lúc Thủ lĩnh mỗi ngày ngẩn người rồi nhỉ." Bên cạnh có Huấn luyện viên của phòng gym thì thầm. "Tôi biết mà, lúc tôi mơ mộng hão huyền cũng có biểu cảm này!" "Khụ!" Koichi không nói gì, giả vờ ra vẻ cao nhân, chắp tay sau lưng.

Hồi lâu, ông ta chậm rãi nói: "Hôm nay có ai đến thách đấu không?" "Từ lần trước ngài thua cô Bea, cô ấy dường như đã không còn hứng thú với võ đường của chúng ta nữa." Huấn luyện viên của phòng gym thở dài: "Còn nữa, vì lớp học năng khiếu bên cạnh khai giảng, vô cùng hot, chúng ta đã rất lâu không có học viên mới..." "Ngự!" Koichi một ngụm máu tươi nghẹn ở cổ họng.

Tình hình bên cạnh, ông ta biết.

Do Gengar của thầy Lục làm huấn luyện viên, vừa mới lạ vừa thú vị, không ít người yêu thích tìm đến.

Ngược lại, võ đường Giác Đấu lại thê lương hơn nhiều.

Chương 236

Trừ việc làm đẹp lý lịch cho những người thách đấu kia... dường như không còn tác dụng gì khác. "Hôm nay đóng cửa đi." Koichi thở dài một tiếng, như già đi rất nhiều. "Quán, Thủ lĩnh!" Một Huấn luyện viên khác của phòng gym kích động chạy vào, "Có người thách đấu!" "Là ai!?" Đôi mắt Koichi tỏa sáng. "Lại là con Sylveon lần trước... còn dẫn theo một đám côn đồ!" Koichi sững người, đẩy cửa lớn của phòng gym, nhìn ra ngoài.

Sylveon đi đầu như chị đại, dải lụa theo gió bay phấp phới.

Gengar đeo kính râm, cười toe toét bay lơ lửng giữa không trung.

Squirtle và Sirfetch'd cũng mỗi con đeo một cặp kính râm, vẻ mặt lạnh lùng.

Togepi dễ thương, ngồi trên lưng Arcanine hung thần ác sát, vui vẻ vỗ tay. "Chaki toge~~(ﾉ´▽｀)ﾉ♪" Koichi khó khăn nuốt nước bọt.

Ngày hôm đó.

Trừ Thủ lĩnh Đường Huy ở Thượng Hải xa xôi.

Giấc mơ trở thành Tứ Thiên Vương Giác Đấu của ông Koichi.

Cũng đã lĩnh ngộ được, nỗi kinh hoàng bị Sylveon chi phối! ...Hoàng hôn buông xuống.

Lũ nhóc hớn hở đến, lại hớn hở đi.

Ông Koichi ở lại, mặt mày tái nhợt, vẻ mặt như bị rút cạn sinh lực. "Một con cũng không còn." Koichi lẩm bẩm: "Thật sự một con cũng không đánh được nữa!" "Thủ lĩnh." Học viên yếu ớt nhắc nhở: "Con Sirfetch'd trông mạnh nhất kia, còn chưa ra tay đâu!" Nghe vậy, Koichi tay chân lạnh toát.

Nhớ lại trận đấu bị nghiền ép vừa rồi, thậm chí còn không cần Sirfetch'd ra tay.

Nếu nó tham gia trận chiến... e rằng sẽ trở nên đẫm máu hơn!

Koichi nhìn trời, khóe mắt có lệ quang lấp lánh.

Không chỉ chế ngự phòng gym Saffron, thậm chí còn trực diện đánh sập sự tự tin của tôi...

Mạnh quá, thầy Lục! ...Thầy Lục đã sớm tan làm.

Mãi đến khi hoàng hôn kéo dài bóng đổ. 'Toàn viên côn đồ' lũ nhóc mới từ phía chân trời xuất hiện.

Khóe miệng Lục Dã giật giật.

Phải nói là...

Sirfetch'd thật sự rất hợp với kính râm và dây chuyền vàng to.

Squirtle thì khỏi nói, chuẩn 'yakuza' ngáo ngơ.

Gengar và Arcanine, hung dữ một chút, hợp tình hợp lý; về phần tương phản moe, Sylveon cũng có thể chấp nhận.

Nhưng... tại sao Togepi có thể hòa nhập được như vậy!

Các người thật sự không dạy hư nó chứ! ..."Thôi được rồi." Lục Dã vuốt trán.

Nhìn Togepi đang nhảy tưng tưng trên bàn trà, thở dài một hơi.

Không những không dạy hư, ngược lại còn để Togepi lĩnh ngộ được chiêu thức mới...

Pha này, pha này tôi ở tầng hầm âm một!

Tuy hệ thống của thầy Lục rất vô dụng.

Nhưng ít ra có thể phân biệt, đọc trước chiêu thức của Pokémon.

Lúc này, trong danh sách chiêu thức của Togepi, xuất hiện thêm một kỹ năng hỗ trợ cực kỳ quan trọng. 【Theo Tôi】!

Hiệu quả của chiêu thức là trong đấu đôi, biến mình thành mục tiêu tập trung hỏa lực của hai Pokémon đối phương.

Cùng với Ally Switch, Protect, đều là những chiêu thức linh hồn trong đấu đôi.

Tuy nói vậy...

Togepi hiện tại còn quá nhỏ.

Sức chiến đấu gì đó không quan trọng, dễ thương là xong chuyện! "Vấn đề không lớn." Lục Dã vuốt trán, bất đắc dĩ cười, lẩm bẩm: "Cũng là thành quả nỗ lực của chúng nó..." "Chaki toge~ ヾ(◍°∇°◍)ﾉ゛" Togepi nhảy tưng tưng trên bàn trà, nghiễm nhiên trở thành tiêu điểm của mọi sự chú ý.

Cả bọn đều phát ra những tiếng tán thưởng.

Hay quá vịt! "Togi~~(❁´◡`❁)*✲゜*" Togepi ngược lại có chút ngại ngùng, chui vào trong vỏ trứng, 'cô lộc lộc' lăn tròn trên bàn trà.

Bất chợt, Sirfetch'd như ý thức được điều gì đó.

Thân là một kẻ ăn hại, dần dần nảy sinh cảm giác khủng hoảng.

Ngay cả thực lực của Togepi cũng tăng lên... tốc độ lại nhanh như vậy...

Chẳng lẽ, mình thật sự là kẻ gà nhất trong đội?

Hỡi thánh quang!

Vịt vịt nước mắt lưng tròng.

Kẻ ăn hại cũng có lòng tự trọng đấy!

Dù thế nào đi nữa, cũng không thể thua Togepi được! ...Tối hôm

đó.

Thầy Lục mở phòng livestream, giới thiệu với các fan thành viên mới của gia đình. "Đây là linh vật mới của phòng livestream chúng ta." Lục Dã hướng ống kính về phía Sirfetch'd, ánh mắt đầy ẩn ý. "Xem bộ lông này... rất đẹp đấy." Một giọt mồ hôi lạnh, từ trán Sirfetch'd chảy xuống.

Rất đẹp là cái quái gì?

Tuy có chút vui... nhưng tổng cảm thấy cái Flag này rất nguy hiểm! "Quạc!!" Sirfetch'd bước những bước chân vịt ngắn cũn, chạy biến ra phòng khách luyện tập vung hành.

Hôm nay cũng là một ngày nỗ lực để không bị ăn thịt.

Sirfetch'd, xông lên vịt!

Ngày 16 tháng 12, thứ tư.

Trời trong xanh.

Kế hoạch quảng bá của The Pokémon Company cũng có thể tiến hành thuận lợi.

Oleana khẽ gật đầu, gọi điện cho Lục Dã, nghiêm túc nói: "Gần sân vận động thuê đã được bố trí nhân viên an ninh chuyên nghiệp, ngài cứ yên tâm." "Ờm…" Lục Dã chìm vào suy tư.

Yếu thì đánh không lại Gengar.

Mạnh thì chắc mình cũng chạy không thoát đâu nhỉ?

Nhưng nghĩ kỹ lại, đại lão Giovanni mỗi khi ra ngoài đôi lúc cũng mang theo vệ sĩ.

Mấy vệ sĩ đó, cũng giống như nhân viên cứu hộ trong các trận thi đấu bơi lội Olympic vậy.

Có thể nói là cực kỳ nhàn rỗi.

Lục Dã gật gật đầu, hỏi: "Là công ty bảo an nào được ủy thác thế?" "Là một chuyên gia, nhưng cô ấy không yêu cầu thù lao cụ thể." Oleana đẩy gọng kính viền mỏng: "Từ phản hồi của mấy khách hàng trước đây, đánh giá về tố chất chuyên nghiệp của cô ấy là cực kỳ cao." "Là một chuyên gia, việc điều chỉnh tiền lương theo độ khó của nhiệm vụ cũng là hợp lý, ngoài ra…" Oleana lạnh lùng nói: "Nếu cô ta đưa ra yêu cầu quá đáng, có thể dùng pháp luật để giải quyết, ngay cả phí ủy thác trước đó cũng không cần phải trả!" Lục Dã nghe mà ngây cả người.

Hóa ra người ta làm công cho mình, còn phải bù thêm tiền à? "Cứ xem tình hình cụ thể đã." Lục Dã ho khan một tiếng, nói: "Vậy cử chuyên gia bảo an nào đến thế?" Oleana lật xem sổ tay, chậm rãi nói: "Người nhận ủy thác, là Ninja Janine đến từ thành phố Fuchsia, người có tỷ lệ đánh giá tốt một trăm phần trăm cho đến nay." ...

Là Gym Leader của thành phố Fuchsia, nghề nghiệp của Janine thực chất lại trái ngược với yêu cầu kín đáo của một Ninja.

Suy cho cùng, danh tiếng đối với nghề Ninja mà nói, không nghi ngờ gì là một gánh nặng.

Và trong thời đại kinh doanh ảm đạm, các Ninja cũng bắt đầu xem xét việc chuyển đổi ngành nghề.

Ví dụ như Janine, đã từng huấn luyện phòng chống thiên tai cho bảo tàng nghệ thuật thành phố Goldenrod; nhận ủy thác của bảo tàng Pewter, hợp tác với Takeshi phụ trách an ninh… Có thể nói, đây là một cô gái được huấn luyện bài bản và cực kỳ tài giỏi.

Nếu không phải Koga bỏ nhà ra đi, ép cô phải sớm gánh vác gia đình, thì cũng không cần phải bước lên con đường tìm cha đầy gian khổ.

Trong đầu Lục Dã lóe lên thông tin về Janine, lẩm bẩm: "Đúng là một cô gái bi kịch thật…" Huy hiệu Fuchsia, khả năng cao là đang nằm trong tay Janine.

Nói thầy Lục không hoảng, thực ra cũng có chút hoảng.

Nhưng Janine là ra ngoài làm thêm.

Thời gian là tiền bạc, làm gì có nhiều thời gian rảnh rỗi để nghênh chiến.

Dù sao đi nữa, cô ấy không thể nào vì một mình Lục Dã mà nhận công việc này được, đúng không? "Tôi hiểu rồi." Lục Dã gật đầu nói: "Tôi sẽ có mặt tại hiện trường." ...

Tin tức The Pokémon Company sắp tổ chức buổi họp báo quảng bá tại thành phố Saffron đã sớm truyền đến tai mọi game thủ gạo cội.

Mặc dù thời gian thành lập không dài, nhưng các tựa game được phát hành, dù là về chất lượng hay tâm huyết, đều đạt đến tầm cỡ lịch sử.

Quan trọng hơn là, The Pokémon Company đã nắm bắt được điểm cốt lõi của game.

Đồ họa, cốt truyện, lối chơi… tất cả mọi thứ đều phục vụ cho mục đích 'có vui hay không'.

Và mỗi tựa game của công ty nhỏ này đều có những sáng tạo và đột phá nhất định.

Ngay cả khi so sánh với gã khổng lồ trong ngành là Devon, trong nửa năm qua, về thành tích trong lĩnh vực game, The Pokémon Company cũng không hề kém cạnh! "Nghe gì chưa?

Tại hiện trường sẽ có buổi quảng bá game mới ra mắt đấy!" "Có trì hoãn hay không không quan trọng, miễn là hay là được." "Đây

không phải là mấu chốt, mấu chốt là, tại hiện trường sẽ có rút thăm trúng thưởng." "Phần thưởng bao gồm chữ ký của thầy Lục, cao nhất còn có thẻ UR vàng!" Trong phút chốc, toàn thể những người yêu thích PTCG đều sôi sục. "Đừng có tranh với tôi, ai tranh với tôi tôi bem người đó!" "Ể?

Chữ ký của thầy Lục hot thế cơ à?" Giữa một trận xôn xao, buổi họp báo nhỏ được tổ chức tại thành phố Saffron đã chính thức khai mạc.

Cô gái tóc tím, Janine mặc trang phục Ninja, đứng trên ban công tầng hai.

Nhìn xuống đám đông đen kịt bên dưới, cô lộ vẻ kinh ngạc.

Cha nội ơi… Mấy người gọi đây là buổi họp báo nhỏ á?

Mấy người chọc trúng tổ ong game thủ rồi còn gì!

Dù số lượng thẻ UR cực kỳ có hạn, nhưng vẫn không thể ngăn cản được sự nhiệt tình của các game thủ.

Và về game mới của The Pokémon Company, càng khiến mọi người ngơ ngác.

Auto Chess?

Lại là trò mới gì nữa đây. "Kệ, tôi cứ gáy trước đã!" "Lạy mấy ông, mở một kênh thanh toán đi, tôi muốn nạp tiền mà còn không có cách nào nạp đây này!" ...

Ở phía xa đám đông, ba bóng người lén lút thò đầu ra từ bụi cỏ.

Mấy ngày gần đây, tên nhóc đó dường như nhận được ủy thác gì đó, lại vội vàng trở về Kanto.

Bộ ba Team Rocket đi theo bước chân của tên nhóc, dĩ nhiên cũng không chịu thua kém. "Đông người quá đi meo." Meowth cầm ống

nhòm nói.

Chương 237

"Để tôi xem nào." Jessie chen vào, đẩy Meowth sang một bên. "A… thôi bỏ đi meo." Meowth khoanh tay, suy nghĩ một lúc rồi nói: "Lần này là kế hoạch của Admin, chúng ta có nên đi giúp không?" "Thôi đi, đừng gây thêm rắc rối cho Admin." James nhếch mép, 'xoẹt' một tiếng, mở gói thẻ trong tay. "Để xem hôm nay thu hoạch được gì nào!" "Cái gì đây?" Jessie và Meowth tò mò ghé đầu qua. "Là gói thẻ đặc biệt được phát hành tại hiện trường." James nói: "Có thể rút ra thẻ bài UR." "Sưu tập PTCG, là thú vui lớn nhất của tôi hiện giờ ngoài sưu tập nắp chai…" James lẩm bẩm. "Có tiền thật tốt." Meowth và Jessie đồng thanh cảm thán. "Sách-na-mê!" "Ra, ra thật rồi!" James đột nhiên giơ tay lên, lá bài trong tay lấp lánh dưới ánh mặt trời. "Là Magikarp vàng!!" "Ồ ồ, chúc mừng nhé." Jessie nói cho có lệ. "Cảm ơn quý khách đã chiếu cố, hoan nghênh lần sau lại đến meo." Meowth cũng uể oải nói. "Xì!" James khinh bỉ quay đầu đi, nhìn lá bài trong tay, kích động đến mức vành mắt đỏ hoe.

Hai người này chẳng hiểu gì cả!

Có lá bài này, tôi đã hoàn thành thành tựu toàn bộ UR Kanto rồi!

Cảm ơn anh, Admin Lục! ...

Dù lười biếng nhưng để gây quỹ, chưa đầy mười phút, quầy hàng của bộ ba Team Rocket đã được dựng lên.

Trong một ngày đông sương mù dày đặc, Jessie đội khăn, khuấy nồi súp xương hầm đậm đà; James dùng giọng Kansai khoa trương, hét lớn trong khi vớt mì: "Cảm ơn quý khách đã chiếu cố!" Meowth gắp một lát xá xíu, đặt lên mì ramen, rồi cẩn thận bưng tô mì cho khách. "Cẩn thận nóng đó meo~~" Meowth ngẩng đầu lên, đột nhiên

sững người: "Sếp, Admin!?" Lục Dã giật giật khóe miệng. "Mấy người làm gì ở đây?" "Bọn tôi không đến đây để gây rối đâu meo!" Meowth vội vàng giải thích. "Đúng vậy, con Gyarados khổng lồ lần trước là một sự hiểu lầm, bọn tôi đã bán hàng rong để trả hết kinh phí rồi!" Jessie nói. "Không phải cố ý muốn cướp khách của buổi quảng bá của ngài đâu." James hoảng sợ nói: "Ngài tuyệt đối đừng ném ba chúng tôi vào cột bê tông ở cầu Kanto nhé!" "Hả!

Đáng sợ vậy sao?" "Sẽ thế đấy, đó là chuyện mà thầy Lục sẽ làm đó meo!" Nhìn ba người đang thì thầm, Lục Dã có vẻ mặt kỳ quái.

Hóa ra… danh tiếng của mình tệ đến vậy sao!? "Khụ, tôi cũng không phải là quỷ dữ gì." Lục Dã bất lực lắc đầu, từ từ nở một nụ cười. "Chỉ là đến xem mấy người thôi, sợ mấy người vất vả quá." Bộ ba sững sờ một lúc lâu.

Trong lòng đột nhiên dâng lên một luồng hơi ấm. "Admin! ∧(;´Д｀∧)" Khách hàng mới đến phía sau hét lên: "Còn bán hàng không đấy!" "Nhanh lên, tôi còn đang đợi ăn mì ramen đây!" Meowth lau đôi mắt hoe hoe đỏ, đưa tô mì cho Lục Dã, rồi do dự một chút. "Vị, vị mặn rồi meo, chúng tôi làm lại một tô khác nhé?" "Đây không phải là trọng điểm." Lục Dã chống cằm: "Trọng điểm là, ba phần mười doanh thu đưa cho tôi là được." "Hả??!" "Đùa thôi." Lục Dã xua tay, cười nói: "Tiếp tục làm việc đi!" Bộ ba định cúi đầu chào, nhưng nghĩ đến đây là nơi đông người, lập tức đổi giọng: "Vâng, thầy Lục!" ...

Tạm biệt Team Rocket, buổi quảng bá nhỏ cũng đi đến hồi kết.

Ngoài tin tức phát hành game mới, còn có mấy người may mắn nhận được thẻ UR và chữ ký của thầy Lục.

Janine nhìn đám đông với vẻ mặt mãn nguyện, đột nhiên có chút cảm ngộ. "Nhiệm vụ hôm nay đến đây là kết thúc." Lục Dã vươn vai, quay sang Janine bên cạnh: "Vậy thì, vị chuyên gia này, phí bảo an của

cô là bao nhiêu?" Cả ngày hôm nay, Janine quả thực đã giúp Lục Dã giải quyết không ít phiền phức.

Là một chuyên gia trong lĩnh vực này, dĩ nhiên cô có thực lực xứng đáng với cái giá đó. "Tôi không cần tiền." Ngoài dự đoán của Lục Dã, Janine lắc đầu. "Vậy cô muốn gì?" Lục Dã ngạc nhiên.

Đột nhiên, một cảm giác nguy cơ không tên len lỏi vào lòng thầy Lục.

Không thể nào, không thể nào là câu trả lời đó! "Tôi chính là vì điều này, mới nhận nhiệm vụ này…" Janine như thể đang giải thích, cởi bỏ mặt nạ, trên mặt còn lộ ra chút hồng ửng do không thoáng khí. "Tôi muốn anh." Janine nhìn thẳng vào Lục Dã. "Chỉ đạo nghiêm túc cho tôi một trận!" Thầy Lục sững sờ một lúc, nhìn chằm chằm vào Janine đang vì căng thẳng mà giọng nói có chút biến đổi.

Lục Dã ngơ ngác hỏi: "Cô nghiêm túc đấy chứ?" Cha cô không phải là Tứ Thiên Vương hệ Độc Koga sao… có ông ấy ở đó, còn đến lượt người khác chỉ đạo cô à?

Cái gì, Koga cũng từng đến thỉnh giáo tôi?

Vậy thì không sao rồi! "Vị nữ sĩ này." Lục Dã ho nhẹ nói: "Chúng ta đang nói chuyện công việc, xin cô đừng xen lẫn tình cảm cá nhân." "Tôi đang nói chuyện công việc đấy." Janine liếc nhìn Lục Dã. "Anh vừa mới đề xuất, muốn trả thù lao cho tôi mà?" Lục Dã gật đầu.

Ngay cả bảo tàng nghệ thuật Goldenrod nổi tiếng cũng từng mời Janine tiến hành diễn tập phòng chống thiên tai.

Cô là Leader hệ Độc của thành phố Fuchsia, kiêm chuyên gia bảo an, thù lao tự nhiên không hề thấp.

Cơ mà… đãi ngộ của Leader thời này kém thế à!

Hình như hầu hết các Leader đều có công việc làm thêm của riêng

mình.

Lục Dã nghĩ đến Takeshi thừa kế ý chí của Kurt, và các chị em Misty đã cải tạo nhà thi đấu thành quán ba lê dưới nước… trong lòng không khỏi dâng lên một cảm xúc phức tạp. "Đấu với tôi một trận." Janine nhìn chằm chằm Lục Dã, trầm giọng nói: "Đây chính là báo đáp mà tôi muốn!" Đối với Janine, giá trị của việc được thầy Lục chỉ giáo, dĩ nhiên lớn hơn nhiều so với những thứ vật chất khác.

Hơn nữa, ngay cả cha cô cũng từng hết lời khen ngợi thầy Lục.

Janine siết chặt phi tiêu, thầm nghĩ: Chỉ cần có thể nhận được sự chỉ điểm của thầy Lục, chuyến đi này đã không uổng!

Lục Dã hơi sững người.

Chỉ cần đấu tập một trận là có thể không phải trả tiền công — còn có chuyện tốt thế này sao!?

Khoan đã, nếu cho Blastoise lên, tiền viện phí hình như còn đắt hơn nữa… Lục Dã khoanh tay, chìm vào suy tư.

Nhìn Lục Dã im lặng, Janine nhíu mày.

Là vì mình đường đột đề xuất đấu trận, đã xúc phạm đến anh ta sao?

Nghĩ cũng phải… tất cả các Huấn luyện viên có thực lực như vậy, không thể nào dễ dàng chấp nhận thách đấu được. "Là tôi thất lễ rồi." Janine kính cẩn cúi đầu. "Nếu ngài không có ý định chấp nhận, chúng ta hãy nói về mức lương cụ thể…" Lúc này, Janine đột nhiên cảm thấy một bàn tay to lớn, mạnh mẽ đặt lên vai mình. "Tiền nong không quan trọng." Lục Dã cười sảng khoái: "Chủ yếu là gần đây muốn tìm người luyện tay thôi!" ...

Hoàng hôn dần buông.

Bộ ba Team Rocket thu dọn quầy hàng, mệt mỏi ngồi bệt xuống đất.

Nhưng trên mặt họ, lại lộ ra nụ cười hạnh phúc. "Như vậy, lại có kinh phí để chế tạo vật phẩm rồi!" Cười ngây ngô một lúc lâu, Jessie quay người hỏi: "Định đi rồi, có cần qua báo cáo với Admin một tiếng không?" "Đương nhiên, đó là lễ tiết mà." James nói. "Để tôi xem, Admin ở đâu meo." Meowth lấy ra ống nhòm, nhảy lên nóc quầy hàng, nhìn quanh vài vòng.

Đột nhiên, Meowth há hốc mồm. "Cậu làm gì thế, Meowth!" Jessie bất mãn hét lên. "Là Admin." Meowth vung vẩy tay chân: "Anh ấy đang đấu với người khác đó meo!" ...

Dưới hoàng hôn, bóng cầu trượt trong công viên bị kéo dài.

Togepi 'vút' một cái trượt xuống, vui vẻ đến mức giơ cả chân lên.

Lục Dã cúi người đỡ lấy Togepi, rồi lại đặt nó lên cầu trượt. "Chaki purii~(ﾉ゜▽゜)ﾉ" Lục Dã quay người, nói với Janine: "Nói trước nhé, đây là trận giao hữu, nương tay thôi!" Mặc dù so với Sabrina, thực lực của Janine kém hơn không ít.

Nhưng đã chấp nhận đấu trận, vẫn phải cẩn thận hơn.

Dù sao hệ Độc không chủ về tấn công mạnh, mà dựa vào trạng thái bất thường để hành hạ đối thủ.

Đương nhiên… đây cũng là sở trường của thầy Lục.

Nói là chỉ đạo, thực ra đúng là trận giao hữu.

Cô gái tóc tím mặc trang phục Ninja, gật đầu: "Tôi hiểu rồi!" Thầy Lục nói vậy, cũng là vì lo lắng cho mình.

Nếu không, mình có lẽ không trụ nổi ba hiệp… Janine vẻ mặt kính sợ, từ thắt lưng lấy ra hai quả PokéBall hình phi tiêu.

Dùng vòng xoay của thanh kiếm, có thể thả Pokémon đến vị trí mình muốn.

Đây cũng giống như cây cơ bida của Akin, cần câu của Yellow, là những cách ném bóng kỳ quái. "Thầy Lục." Janine kéo chiếc khăn quàng đỏ lên cổ, "Tôi có thể dùng thể thức sở trường của mình không?" "Đương nhiên." Lục Dã gật đầu: "Là loại nào?" "Đấu Đôi." Thứ mà Janine định sử dụng… chính là chiến thuật Thu Nhỏ mà cả cha cô và thầy Lục đều cực kỳ thành thạo.

Có sự hỗ trợ của đồng đội, có thể cung cấp thêm thời gian cho Thu Nhỏ.

Đây cũng chính là, kỹ pháp truyền thống của nhà thi đấu Fuchsia.

Đã là thỉnh giáo, Janine cũng muốn xem xem, trong lĩnh vực mình giỏi nhất, cô và thầy Lục chênh lệch bao nhiêu. "Đấu Đôi à… cũng được." Lục Dã gật đầu.

Ở một mức độ nào đó, Đấu Đôi càng thử thách khả năng chỉ huy và ứng biến của Huấn luyện viên hơn.

So với Đấu Đơn, thầy Lục ngược lại còn giỏi hơn ở thể thức Đấu Đôi.

Cô nhóc à… cô đâm đầu vào họng súng rồi! "Đấu Đơn chọn 4 lấy 2, hay là 2V2?" Lục Dã cười hỏi. "4 chọn 2!" Hiếm khi được giao đấu với thầy Lục, thời gian dĩ nhiên càng dài càng tốt.

Janine lịch sự cúi đầu một cái. "Làm phiền thầy rồi, thầy Lục!" ...

Đến bên sân đấu, Lục Dã trầm ngâm một lúc.

Đã là giao đấu, thắng thua không quá quan trọng.

Lục Dã liền từ thắt lưng lấy ra Premier Ball và Luxury Ball. "Lên nào, Sirfetch'd, Arcanine!" Cùng lúc đó, Janine cũng dùng thanh kiếm,

xoay người ném ra PokéBall. "Ariados, Muk, nhờ cả vào hai cậu!" Trong khoảnh khắc ném ra PokéBall, Janine cực kỳ ranh ma đeo mặt nạ lên.

Nhìn Muk đang cười hắc hắc xuất hiện trên sân.

Sắc mặt Lục Dã hơi thay đổi.

Cha nội ơi, nhà các người đây là gia truyền à!

Không xa, Koga đang đứng trên cây im lặng quan sát con gái, không khỏi lộ ra nụ cười hài lòng. "Con bé này." Koga khoanh tay, cảm khái nói: "Không hổ là con gái của ta…" Ariados là một con nhện khổng lồ cao gần 1 mét, thân thể màu đỏ tươi có sọc đen, tám chiếc chân dài màu vàng tím xen kẽ.

Ariados nhe nanh, từ trong cổ họng phát ra tiếng 'tê tê', mang một vẻ đẹp khác lạ của Pokémon hệ Bọ.

Bên cạnh nó là Muk, đang tắm mình trong Bùn Đen, tỏa ra một mùi hôi nồng nặc.

Sự chú ý của Lục Dã có chút phân tán, đột nhiên hoàn hồn. "Là độc tố thần kinh à." Lục Dã nhíu mày, lẩm bẩm: "Còn có thể can thiệp vào phán đoán của Huấn luyện viên…" Ngay cả trong trận đấu nhà thi đấu, yếu tố ngoài sân vẫn cực kỳ quan trọng.

Đây là khả năng tự có của Muk, và việc vận dụng những khả năng đặc biệt này, cũng là một bài học quan trọng của Huấn luyện viên.

Lúc này, Sirfetch'd đang đứng trên sân, cặp lông mày hình chữ V dựng đứng lên. "Cạc gá!!" Vung cây hành tây khổng lồ, một cơn cuồng phong nổi lên từ mặt đất, ngay cả mùi hôi thối cũng bị thổi bay đi.

Chiêu thức của Sirfetch'd, 【Phá Sương】!

Ánh sáng đỏ lóe lên, Sylveon ưu nhã nhảy ra từ PokéBall, bung ra một bức tường ánh sáng mờ nhạt, cách ly mùi hôi thối.

Thấy Lục Dã nhanh chóng nghĩ ra đối sách, điều này cũng khiến Janine càng thêm cẩn trọng.

Nhìn Sirfetch'd vừa đột nhiên ra tay, Janine nhíu mày.

Con Sirfetch'd này… không dễ đối phó.

Phải giải quyết nó trước tiên!

Lục Dã vung tay: "Tấn công Ariados, sử dụng Phun Lửa!" Arcanine há to miệng, luồng nhiệt cuồn cuộn dâng lên, cột lửa màu cam đỏ bắn vọt ra.

Nhưng trước khi ngọn lửa ập đến, Ariados bắn ra tơ nhện, bám vào cột đèn đường trong công viên, đột nhiên đu người lên, dang rộng tám chiếc chân dài, từ trên trời lao xuống Sirfetch'd.

Là 【Đòn Đánh Lén】 có thể ra đòn trước sao?

Chương 238

Ý nghĩ này lóe lên trong đầu Lục Dã.

Cùng lúc cảm thấy hơi lo lắng cho Sirfetch'd, thầy Lục cũng trở nên tập trung hơn. "Sirfetch'd, Dò Xét!" 【Dò Xét: Hoàn toàn chống đỡ đòn tấn công của đối thủ, sử dụng liên tục sẽ dễ thất bại.】 Đối mặt với con nhện khổng lồ đang lao tới, Sirfetch'd bình tĩnh nhìn nó.

Ariados dang rộng những chiếc chân nhện sắc bén, phát ra tiếng 'tê tê' giận dữ.

Toang rồi vịt ơiiii ヽ(≧Д≦)no!!

Sirfetch'd gần như đã ngừng suy nghĩ.

Lúc này, bên tai đột nhiên vang lên giọng chỉ huy thân thiết. "Sirfetch'd, Dò Xét!" Sirfetch'd lệ rơi đầy mặt.

Thánh quang a!

Đợi trận này đánh xong, sau này mình nhất định sẽ nỗ lực huấn luyện gấp bội! "Cạc!" Sirfetch'd ánh mắt sắc lẹm, giơ khiên lên, 'keng' một tiếng chặn đứng cú va chạm của Ariados.

Làn sương độc phun thẳng vào mặt cũng bị khiên chắn hết.

Phản thủ vung hành tây! "Tê!!" Ariados bị kinh hãi, vội vàng lùi về sau, né được cú chém.

Đứng trên ngọn cây bị tán lá rậm rạp che khuất, Koga mặc trang phục Ninja, khẽ ồ lên một tiếng. "Rõ ràng trông rất yếu, vậy mà không lùi nửa bước…" Koga lẩm bẩm: "Là ta nhìn nhầm rồi sao?" Sắc mặt Janine cũng càng thêm ngưng trọng.

May mà, dưới sự yểm trợ của Ariados, Muk đã hoàn thành một lần

Thu Nhỏ.

Muk với thân hình thu nhỏ một nửa, cũng trở nên linh hoạt hơn, nhanh chóng tiếp cận Arcanine. "Kịch Độc!" Chất độc hôi thối văng ra, gần như trong chớp mắt, bộ lông màu cam của Arcanine đã nhuốm một màu tím sẫm. "Gào!!" Arcanine phẫn nộ gầm lên, trên người lóe lên một vòng sáng chói mắt, chính là hiệu quả tăng tốc của Tốc Độ Thần Sốc! "Vô dụng thôi." Janine hừ lạnh một tiếng, "Muk, Giáp Axit!" Giáp Axit có thể tăng mạnh Phòng thủ, kết hợp với Thu Nhỏ, càng có thể công thủ toàn diện.

Tiếp theo, chỉ cần dựa vào Bảo Vệ và Thu Nhỏ để bào mòn… biết đâu… thật sự có khả năng chiến thắng!

Hơi thở của Janine có chút gấp gáp.

Cùng lúc đó, thân hình của Muk hóa thành một vũng chất lỏng trên mặt đất.

Arcanine đang dùng Tốc Độ Thần Sốc, nhảy qua vũng chất độc do Muk tạo thành.

Giống như một vận động viên chạy nước rút vượt qua vạch đích, đà tiến vẫn không có dấu hiệu dừng lại!

Janine đột nhiên kinh hãi, theo phản xạ hét lớn: "Ariados, Bắn Tơ!" Sự chú ý của con người là có hạn.

Ngay cả những game thủ Starcraft đa nhiệm cũng không thể làm mọi thứ hoàn hảo.

Trong lúc để ý đến Muk, Janine tự nhiên thả lỏng sự chỉ huy đối với Ariados.

Nhưng mục tiêu cuối cùng của thầy Lục… căn bản không phải là Muk, mà là đột phá sự cản trở của Muk, trực tiếp lao vào Ariados yếu gấp đôi hệ Lửa!

Đã không kịp nữa rồi.

Janine cắn chặt răng.

Chỉ có thể dựa vào Bắn Tơ, làm chậm tốc độ của đối thủ một chút, chuẩn bị cho trận chiến tiêu hao sắp tới.

Điều khiến cô may mắn là, con Sirfetch'd lông mày rậm mắt to kia, dường như đang nhường nhịn, không có ý định truy kích.

Mà là… đang vung hành tây như thể đang cổ vũ!?

Như thể nhận ra có gì đó không ổn.

Janine đột nhiên mở to mắt. "Sirfetch'd, Trợ Giúp!" Lục Dã nghiêm nghị nói.

Trong khoảnh khắc giọng chỉ huy của Lục Dã vang lên, Koga đứng trên ngọn cây, không nhịn được mà lộ ra vẻ tán thưởng. "Sirfetch'd mới là mồi nhử à." Koga gật đầu nói: "Nhóc con, đối phương chiếu tướng rồi đấy…" "Gào!!" Arcanine oai phong lẫm liệt, trên người bùng lên ngọn lửa hừng hực, đột nhiên tỏa ra ánh sáng đỏ rực.

Dưới sự gia trì của 【Trợ Giúp】, đây không phải là Bánh Xe Lửa, mà là đã có sự đột phá.

Chiêu thức bản mệnh phù hợp nhất với Arcanine.

Tốc Chiến Lửa!!

Bằng nhãn lực của Lục Dã, tự nhiên đã nhìn ra sự thay đổi trên người Arcanine.

Anh khẽ gật đầu. "Xông lên, Arcanine!" Sóng nhiệt cuộn trào, tơ nhện của Ariados sắc như dao, bị ngọn lửa nóng rực trong nháy mắt thiêu rụi. "Gào!!" Arcanine 'bựt' một tiếng làm đứt tơ nhện, cuộn theo ngọn lửa, khí thế hung hãn. "Tê!" Ariados như bị một chiếc xe tăng

hạng nặng đâm phải, bay lên, rồi rơi mạnh xuống đất.

Trong bụi cỏ lén lút quan sát, bộ ba Team Rocket đồng loạt há hốc mồm. "Đó, đó là Leader của thành phố Fuchsia phải không?" James lật xem sổ tay, nuốt nước bọt: "Chúng ta hình như đã từng gặp phải rồi…" Meowth và Jessie đứng ngây tại chỗ, cảm thấy cổ họng có chút khô khốc.

Nếu là Gym Leader… vậy chẳng phải là có thực lực ngang với Admin Sabrina sao?

Nhưng thầy Lục, lại trực tiếp one-shot Pokémon của Leader!?

Trong phút chốc, một bóng đèn sáng lên trong đầu bộ ba.

Theo thầy Lục… tương lai xán lạn à!

Janine nhìn người đàn ông tuấn tú trước mặt, trong lòng không khỏi dâng lên một nỗi sợ hãi. "Anh ta đã đọc được mình sẽ sử dụng Giáp Axit…" Janine lẩm bẩm: "Hay là đã nắm chắc được sai lầm của mình?" Bất kể là loại nào, cũng đều đáng sợ cả!

Janine cuối cùng cũng hiểu, vì sao khi giao lưu với các Leader khác, họ nhắc đến thầy Lục đều với vẻ mặt vô cùng kính trọng.

Có ý thức chỉ huy như vậy… cho dù là xuất thân từ nhà Vô địch của liên minh nào đó, cũng không hề quá đáng!

Dù đã hạ gục Ariados, nhưng sắc mặt Lục Dã vẫn nghiêm túc.

Vì Kịch Độc và Tốc Chiến Lửa, đã tiêu hao lượng lớn HP của Arcanine.

Nhìn Arcanine mồ hôi nhễ nhại, Lục Dã gật đầu, mỉm cười nói: "Tiếp theo, giao cho tôi." "Gào!" Arcanine nhe răng, bị một luồng sáng đỏ thu về Luxury Ball.

Trận chiến trên sân vẫn tiếp tục.

Janine tung ra Weezing, một lớp Màn Khói dày đặc bao phủ toàn bộ sân đấu.

Mà Muk vẫn đang ở một nơi không nhìn thấy được, tiếp tục tiến hành Thu Nhỏ. "Cạc!" Sirfetch'd đắc ý cười, lại lần nữa vung cây hành tây. 「Phá Sương」, có thể khắc chế việc đối phương tăng tỷ lệ né tránh, đồng thời xua tan màn khói trên sân.

Đã ăn quả đắng một lần, lúc này Janine không khỏi tức đến nghiến răng.

Con Sirfetch'd này, quả thật quá khó chơi! "Nếu tấn công vội vàng, ngược lại sẽ bị Dò Xét của Sirfetch'd chặn lại, mất đi cơ hội tấn công." Janine khẽ nói: "Đây chính là thâm ý của thầy Lục sao…" Bên kia, Lục Dã thu hồi Arcanine, Sylveon nhẹ nhàng nhảy lên sân.

Đấu ngược hệ!?

Thầy Lục thả lỏng cảnh giác rồi sao?

Janine sững người một chút, lại thấy trên người Sylveon, dâng lên ánh sáng xanh của Minh Tưởng. "Ngăn nó lại!" Janine nhanh chóng nói: "Weezing, Muk, Bom Bùn!" Đối với Sylveon yếu gấp đôi hệ Độc mà nói, đây không nghi ngờ gì là một đòn chí mạng.

Nhưng một khi 'song điểm' thất bại, trong Đấu Đôi, sẽ tạo ra thế cục bất lợi không thể cứu vãn!

Bùn đen kịt,眼看著就要將Sylveon吞沒.

Thân là Tứ Thiên Vương hệ Độc, Koga lại lặng lẽ thở dài một hơi.

Nhóc con ngốc nghếch… so với Lục Dã, con còn quá non nớt!

Lục Dã khẽ nhếch mép cười. "Sylveon, Gậy Tiếp Sức!" Hóa thành một vệt sáng trắng, Sylveon bay về PokéBall, thay vào đó là Gengar

đang cười toe toét. "Ghoss!" Liên tục chịu hai phát Bom Bùn, Gengar kháng Độc gấp bốn lần, gần như không hề hấn gì!

Trán Janine không khỏi chảy một giọt mồ hôi lạnh.

Đây chính là… khả năng thay đổi Pokémon của thầy Lục sao?

Lục Dã búng tay. "Gengar, Bóng Ma!" "Ghoss! (ᴗ̤ᴗ̤)" BÙM!!

Bóng Ma do Gengar tung ra, dưới sự gia trì của 「Trợ Giúp」 của Sirfetch'd, và 「Gậy Tiếp Sức」, uy lực kinh người.

Weezing bị nổ bay ngay lập tức, ngay cả cơ hội dùng Bộc Phá cũng không có.

Bộ ba bên cạnh, há hốc mồm, đối với thực lực của thầy Lục đã có chút tê liệt.

Janine hít sâu một hơi.

Không chỉ là huấn luyện Pokémon, về việc nắm bắt thời cơ, và đọc trước tình huống, mình còn kém rất xa… Pokémon cuối cùng Janine tung ra, là át chủ bài của cô, Crobat.

Có hai cặp cánh, Crobat màu tím sẫm vỗ cánh bay lên, chém ra những nhát Chém Gió sắc bén.

Sirfetch'd giơ khiên, không lùi mà tiến.

Chém Gió để lại những vết chém sâu nông trên khiên.

Sirfetch'd ánh mắt sắc lẹm, cây hành tây trong tay đột nhiên ném ra!

Janine hơi sững người.

Con Sirfetch'd này… còn có cả thủ đoạn tấn công từ xa!? 「Đánh Rơi」 của Sirfetch'd, khiến cây hành tây hóa thành một cây thương ánh sáng nóng rực. "Cạch!" Crobat né người, miễn cưỡng giữ được

thăng bằng, lòng còn sợ hãi nhìn cây hành tây cắm sau lưng.

Đáng sợ quá đi mất!

Lục Dã không khỏi ho nhẹ một tiếng.

Sirfetch'd nặng 117kg.

Riêng cây hành tây đó, có lẽ đã nặng 80kg.

Cây lao này ném ra, thật sự có thể dùng 'cắm vào là chết' để hình dung… Không còn hành tây trong tay, thân hình Sirfetch'd ngược lại càng linh hoạt hơn. "Cạc!" Sirfetch'd cầm khiên, chạy một mạch về phía cây hành tây rơi trên đất.

Muk cản đường nó, lại bị một quả Cầu Năng Lượng đen kịt đánh trúng ngay lập tức. "Cạc!" Sirfetch'd nhặt cây hành tây, 「Vung Tàn Bạo」, vung thẳng vào đầu Muk!

Lục Dã giật giật khóe miệng.

Làm gì cũng không xong, cướp mạng là số một!? "Hống ——!!" Muk phát ra tiếng gầm đau đớn, đưa bàn tay to lớn ra bóp cổ Sirfetch'd.

Mặc dù bộ lông trắng như tuyết, đã nhuốm màu tím sẫm của trúng độc, nhưng trên mặt Sirfetch'd, lại không có chút hoảng loạn nào.

Gengar lóe lên, trong mắt lóe lên ánh sáng xanh của 「Tâm Linh」, khống chế Muk.

Sirfetch'd cũng nhân cơ hội đó, đâm cây hành tây vào cơ thể Muk.

Nếu đối thủ đã bị thương trong hiệp này, 「Đảm Bảo」 sẽ gây ra sát thương gấp đôi.

Kết hợp với Critical Hit, đã tạo ra hiệu quả bạo kích kinh người! "Cạc!? (゜Д゜#)" Nhìn Muk đã ngất đi, Sirfetch'd đứng ngây tại chỗ.

Mình vậy mà… thật sự làm được rồi!

Nhìn Sirfetch'd với vẻ mặt bình tĩnh, Gengar không khỏi giơ ngón tay cái lên, cười toe toét. "Ghoss!" (Không hổ là mày!) "Crobat, Kéo Chữ X!" Crobat duy nhất còn lại trên sân của Janine, hai cặp cánh sắc bén giao nhau, hóa thành lưỡi hái vung về phía Gengar.

Chương 239

Gengar máu giấy, nếu bị Kéo Chữ X đánh trúng, rất có thể sẽ bị hạ gục trong một đòn!

Lục Dã hừ hừ cười.

Cô nhóc, đến lúc cho cô thấy sự hiểm ác của một chiến thuật gia rồi! "Gengar, Đổi Chỗ!" Lục Dã búng tay. "Sirfetch'd, Dò Xét!" "Ghoss!" Gengar đang cười toe toét, thân hình lóe lên, ngay lập tức đổi vị trí với Sirfetch'd. "Cạc!" Sirfetch'd nhíu cặp lông mày hình chữ V, cây hành tây trong tay vung lên một đường cong đẹp mắt.

Cho dù là ăn hại, cũng có những việc chỉ có mình mới làm được!

Keng!

Cây hành tây và cánh của Crobat, tóe lên một chuỗi tia lửa.

Là một cái tên dịch truyền thống của Detect, có lẽ dùng 「Kiến Phá」 để hình dung, sẽ chính xác hơn.

Sirfetch'd thấy vậy, giơ khiên lên, đập mạnh vào trán Crobat.

Trán Lục Dã giật giật.

Chặn đòn rồi phản công?!

Chỉ cần có cơ chế 「phản đòn」, ngay cả Thú Huyền Thoại cũng giết cho xem!

Sau khi Đổi Chỗ, Gengar xuất hiện sau lưng Crobat, trong tay hội tụ một quả cầu đen kịt.

Dán vào lưng Crobat, một luồng khí lạnh lẽo ngay lập tức lan ra xung quanh!

BÙM!!

Janine cắn chặt răng: "Crobat, tiếp tục Kéo Chữ X!" Niềm tin của một Ninja, khiến Janine không muốn từ bỏ cơ hội cuối cùng.

Crobat cũng vỗ cánh bay lên, Song Dực Kích lóe lên ánh sáng trắng của tỷ lệ bạo kích!

Đứng trên ngọn cây, Koga khoanh tay, khẽ nghiêng đầu: "Con bé này, và Crobat có tình cảm rất sâu đậm…" Lục Dã trầm ngâm gật đầu.

Crobat dù sao cũng là Pokémon tiến hóa bằng độ thân mật.

Và Pokémon cũng sẽ ở một mức độ nào đó, đáp lại tình cảm của Huấn luyện viên.

Nhưng rất đáng tiếc.

Trận này Janine gặp phải, là thầy Lục siêu bẩn… "Thế Thân!" Lục Dã chỉ huy: "Sirfetch'd, Đảm Bảo!" Sirfetch'd đang trong trạng thái trúng độc, đã đến giới hạn.

Nhưng nó cắn răng, vẫn lao về phía Crobat.

Đây là cú đâm cá muối cuối cùng của ta!

Crobat chém rách Thế Thân của Gengar, nhưng trong thế cục Đấu Đôi, cũng không thể xoay chuyển tình thế.

Cuối cùng, Crobat bị cây hành tây của Sirfetch'd, đánh rơi từ trên không.

Tình thế đã kết thúc.

Gengar dìu Sirfetch'd yếu ớt, vỗ vỗ vào cánh nó: "Ghoss! (no ￣▽￣)" Sirfetch'd cười hắc hắc, dùng hết chút HP cuối cùng, đột nhiên ngã xuống đất. "Ghoss!?

Σ(っ °Д°;)っ" Trước khi ngất đi, trong đầu Sirfetch'd lóe lên suy nghĩ cuối cùng.

Cùng mọi người nỗ lực… cảm giác, cũng khá tốt nhỉ ~~ "Vất vả cho các cậu rồi." Lục Dã thu Sirfetch'd về PokéBall, cảm khái cười một tiếng: "Tối nay làm đồ ăn ngon cho các cậu." "Ghoss! (¯ ¯)" Janine thu hồi Crobat, nhẹ nhõm thở ra một hơi.

Vẫn thua rồi… nhưng cũng không còn cách nào khác, đối thủ là thầy Lục mà!

Janine đi đến trước mặt Lục Dã, cúi đầu thật sâu: "Rất cảm ơn sự chỉ đạo của thầy!" "Chuyện nhỏ." Lục Dã vui vẻ cười, không biết từ đâu lôi ra một mã QR. "Ở đây có một group chat bạn bè, có muốn tìm hiểu không?" Janine hơi sững người.

Group chat của thầy Lục? "Xin hãy cho tôi tham gia!" Janine cúi đầu thật sâu. 【Ting!

Quản trị viên 'Thầy Lục' mời thành viên mới 'Niềm Hạnh Phúc Của Fuchsia' tham gia Group Chat!】 Akin đang định gửi câu chào quen thuộc, liền bị Lorelei cấm chat.

Lorelei: Chào mừng người mới ~~ Dragon Tamer Lance: Con gái của Koga?

Red: Chào mừng. ...

Janine sững sờ một lúc lâu, ngơ ngác ngẩng đầu. "Đều, đều là người thật?" "Chứ sao nữa." Lục Dã nhún vai.

Janine nuốt nước bọt.

Đối với bối cảnh của thầy Lục… lại có một sự hiểu biết hoàn toàn mới.

Kim Lão Ngũ rõ ràng không làm gì sai, mặt đầy ngơ ngác.

Gãi đầu, Akin mở giao diện thông tin.

Akin: Tại sao cấm chat tôi!

Σ(っ °Д°;)っ "Tôi đang bảo vệ cậu đấy, đồ ngốc." Lorelei nhấp một ngụm trà đỏ, thở dài một hơi. "Không chừng, cậu thật sự sẽ bị ám sát đấy!" Nghĩ đến Ninja Koga thần xuất quỷ một kia, Akin không khỏi sững sờ một lúc. "Cảm ơn cô, dì Lorelei!" Akin cảm động nói.

Lorelei: Chết đi!! ('□′)　...

Lại lôi kéo được một người mới vào tròng.

Lục Dã hài lòng gật đầu: "Nếu không có chuyện gì khác, tôi đi trước đây!" Bây giờ mà không chuồn.

Có lẽ sẽ muộn mất!

Nhìn Lục Dã vội vã.

Janine khẽ gật đầu, cũng không cản lại.

Dù sao, thầy Lục chịu chấp nhận đấu trận, đã là chuyện vô cùng may mắn rồi… Hồi tưởng lại trận đấu vừa rồi, Janine chìm vào suy tư.

Khả năng ứng biến và bình tĩnh臨場 đó.

Cho dù là cha, cũng không thể làm tốt hơn được… Bây giờ mình, vẫn phải nỗ lực hơn nữa! "Ể?" Đột nhiên, Janine ngạc nhiên cúi đầu. "Chaki purii ~(´▽`)ノ" Togepi kéo ống quần của Janine, xòe bàn tay nhỏ. "Em muốn gì?" Janine ngồi xuống, cười đáp: "Chủ nhân của em sắp đi xa rồi kìa." Togepi vừa nhảy vừa múa, ra hiệu một hồi.

Thấy Janine vẫn vẻ mặt khó hiểu.

Togepi suy nghĩ một chút, đưa tay nhỏ ra, chỉ về phía bóng người lén lút không xa.

Nhìn theo, đó chính là một đồng tiền vàng lấp lánh! "Nó muốn đồng tiền vàng kìa." James bừng tỉnh. "Meowth, mau gỡ đồng tiền vàng xuống đưa cho Togepi đi!" Jessie vung nắm đấm. "Mấy người

đừng có nói bậy meo!" Meowth ôm đầu la lớn: "Thứ nó muốn rõ ràng là Huy hiệu mà!" "Purii ~(❁´◡`❁)*✲゜*" Togepi gật đầu thật mạnh. "Tôi còn tưởng, thầy Lục không cần thứ này chứ." Janine cười cười, đưa huy hiệu màu Fuchsia, vào bàn tay nhỏ đang xòe ra của Togepi. "Cầm chắc nhé, đừng làm mất đấy ~" "Purii!" Togepi vui vẻ gật đầu. ...

Thầy Lục đi chưa được bao lâu.

Gengar thè lưỡi, liếm một cái vào má Lục Dã. "Sao thế?" Lưỡi Lục Dã tê dại nói. "Ghoss!" Gengar đưa tay ra, ra hiệu hình một quả trứng. "Ể?" Lục Dã sững người một chút: "Cậu nói là, Togepi không theo kịp à?" Gengar gật đầu.

Lục Dã vỗ trán. "Nó chắc vẫn đang chơi cầu trượt ở đó." "Chaki purii ~~ヾ(◍°∇°◍)ﾉ゙" Lục Dã và Gengar đồng thời quay người, nhìn về phía công viên không xa.

Dưới ánh hoàng hôn, chỉ thấy Togepi đang hớn hở chạy tới, trong tay còn cầm một miếng kim loại lấp lánh.

Thứ mà chủ nhân quên mất, em lấy lại giúp anh rồi nè ~ Khi nhìn rõ đó là thứ gì, sắc mặt Lục Dã thay đổi. 【Ting!

Tiến độ nhiệm vụ được cập nhật!】 【Thu thập Huy hiệu: (5/8)】 【Tiến độ nhiệm vụ đã qua một nửa, chúc ngài khiêu chiến vui vẻ!】 Thầy Lục: Vui cái con khỉ! ('□′) Togepi lấy Huy hiệu, liên quan quái gì đến thầy Lục ta?!

Lòng Lục Dã run lên.

Nhưng lại không nỡ ghi sổ Togepi.

Lục Dã tâm trạng phức tạp, nửa ngồi xổm xuống, vỗ vỗ đầu Togepi. "Vất vả cho em rồi ~" Lục Dã thở dài. "Chaki purii!" Togepi mỉm cười, vỗ vỗ vào vỏ trứng của mình.

Đúng là có mày mà, Togepi! ...

Không xa.

Koga đứng trên ngọn cây, khóe miệng nhếch lên một nụ cười lạnh.

Con gái ngu ngốc của ta… đã thách thức cường giả, thì phải chuẩn bị tâm lý bị nghiền nát, bị chế giễu.

Hãy ôm hận với ta, mà không ngừng trở nên mạnh mẽ đi, Janine!

Koga đang định rời đi, đột nhiên nghĩ đến điều gì đó, lẩm bẩm: "Để cảm ơn thầy Lục, đã chỉ đạo con bé ngốc đó…" "Ta có nên, cũng chuẩn bị cho anh ta thứ gì đó không?" Koga nghĩ đến con Sirfetch'd lông trắng như tuyết, oai phong bất phàm kia, trầm ngâm gật đầu. "Chiêu thức đó, dường như là một lựa chọn không tồi…" Màn đêm buông xuống.

Thầy Lục dẫn đám nhóc về nhà.

Sau khi dọn sạp, Băng Rocket liền gọi video tới. "Admin, ngài có việc gì cứ phân phó!" "Có cần chuyển doanh thu vào tài khoản của ngài không, Meowth?" "Không cần đâu." Lục Dã cười nói: "Các ngươi cứ giữ lại mà chế tạo Gundam đi... lần sau cho tôi mượn lái là được." Dù không biết Gundam là gì, nhưng bộ ba R vẫn gật đầu, đồng thanh chào: "Rõ!" Công nghệ đen của thế giới Pokémon không chỉ thể hiện ở 'Gundam'.

Nó còn xuất hiện trong các bản movie và special với đủ loại phương tiện bay.

Giovanni từng sở hữu một chiến hạm trên không, và chính hắn đã có một trận quyết chiến nảy lửa với Red trên đó.

Khi ấy, cả hai bên đều tung ra Pokémon huyền thoại để chiến đấu.

Red đã dùng thân mình làm mồi nhử hỏa lực của Deoxys, tạo thời gian cho Mewtwo khống chế Giovanni.

Dưới môi trường chiến đấu như vậy mà chiến hạm vẫn giữ được sự ổn định… "Sức mạnh của công nghệ thật vĩ đại!" Lục Dã cảm thán.

Cả ngày hôm nay, thầy Lục đã ký không ít bưu thiếp trong buổi quảng bá, cánh tay mỏi nhừ.

Nhưng nhóm người dùng trung thành này chính là những "fan tự nguyện" của Công ty The Pokémon.

Trên các trang web video và diễn đàn lớn, họ có thể hỗ trợ rất nhiều cho việc quảng bá.

Theo tiến độ sản xuất, 《Cờ Tự Động Pokémon》 đã hoàn thành phiên bản đầu tiên.

Tuần này có thể tiến hành thử nghiệm nội bộ và chuẩn bị phát hành game.

Khi đó, đây sẽ là game online đầu tiên của Công ty The Pokémon.

Cộng thêm mấy tựa game offline hiện tượng kia, cùng với cơn sốt PTCG đang nổi lên, thầy Lục cũng có thể yên tâm hơn một chút về việc huấn luyện và nạp tiền.

Nghĩ vậy, ánh mắt Lục Dã rơi vào Huy hiệu Hồng Fuchsia mà Togepi vừa mang tới.

Chương 240

Anh thở dài một hơi. "Vẫn không thể lơ là được..." Lục Dã lẩm bẩm: "Nếu thật sự muốn mua một viên Đá Mega, chắc nửa năm sau phải cạp đất mà ăn mất!" 【Tiến độ nhiệm vụ】 【Thu thập Huy hiệu: (5/8)】 Lục Dã ngước nhìn trời, nhẩm tính tiến độ. "Còn lại là Nhà thi đấu hệ Điện của Lt.

Surge..." "Nhà thi đấu hệ Đá của Takeshi, và Nhà thi đấu hệ Đất của đại lão Blue Oak..." Trong ba người này, Lt.

Surge không có Tiến hóa Mega, thực lực có lẽ kém hơn một chút.

Còn Steelix của Takeshi sử dụng Tiến hóa Mega, với đội hình hiện tại của thầy Lục, vẫn có chút khó nhằn.

Chưa kể đến Nhà thi đấu Viridian do Blue Oak với thực lực cấp Nhà vô địch trấn giữ.

Ba nhà thi đấu này càng khó, lòng thầy Lục lại càng thấy yên tâm. "Vấn đề không lớn." Lục Dã từ từ nở một nụ cười. "Cứ cho Gengar đi đá quán, cũng không sợ mang huy hiệu về nhà nữa!" "Quạc~" Sirfetch'd, chú vịt đã thể hiện xuất sắc vào buổi chiều, lúc này đang dựng cây hành và khiên sang một bên.

Nó khép cánh, nhắm mắt, ngồi xổm trên sofa ngủ gật.

Khi vịt ngồi xổm, bạn sẽ không thấy chân nó đâu, chỉ thấy một vòng lông trắng muốt, béo tròn như cái phao bơi.

Nhà của thầy Lục sắp đủ bộ vịt, rùa, mèo, chó, chuột hamster rồi. "Hay thật... sắp thành sở thú đến nơi rồi!" Khi mùi thơm nồng nàn của bữa tối bay lên, Sirfetch'd đột ngột mở mắt.

Tới giờ chén cơm rồi!

Trên bàn ăn đầy ắp món ngon, đám nhóc ăn như rồng cuốn.

Lục Dã mỉm cười, thuận tay mở điện thoại lướt mạng xã hội. ...

Trong nhóm chat. "Game mới sắp ra mắt rồi nhỉ?" Ông già Wattson chống cằm nói: "Không biết lão già này còn cày nổi không nữa." "Ông có thể nhờ Pokémon cày hộ mà." Akin cười ha hả: "Giống tôi đây, ngày nào cũng bắt Pichu đi phó bản giùm." Ông già Wattson bĩu môi.

Tôi dùng tool auto chẳng phải cũng thế sao? "@Thầy Lục, nhất định phải lưu ý." Steven nhắc nhở: "Bộ phận game của Devon dường như đã xem cậu là đối thủ cạnh tranh rồi." Lục Dã ngơ ngác.

Không phải ông là phó chủ tịch của Devon sao?

Bệ hạ cớ sao lại tạo phản! "Devon có game cùng thể loại ra mắt à?" Lục Dã tò mò hỏi.

Steven gật đầu: "Trên trang web chính thức của họ có thông báo rồi." Lục Dã mở trang web chính thức của Devon ra tra cứu.

Đúng là có một game ra mắt cùng thời điểm với 《Cờ Tự Động Pokémon》.

Nhưng đó là game PC thể loại chiến thuật-nuôi dưỡng, tương tự như 《Pokémon: Nobunaga's Ambition》.

Tuy đều được gọi là game cờ, nhưng cả hai chẳng liên quan gì đến nhau. "Không biết có kịp ra game mới trước khi Đại hội P1 khai mạc không." Akin nói: "Tôi còn đang đợi để đến tận nơi cổ vũ cho thầy Lục nữa!" "Thầy Lục không cần đâu." Silver lạnh lùng nói.

Akin:?! "Người không đến cũng không sao." Green cười tủm tỉm: "Tôi có thể cung cấp dịch vụ 'cổ vũ online'...

đặt hàng bây giờ còn được giảm giá đấy!" Cái thứ kỳ quặc này thì ai mà mua chứ!

Akin đang định quay sang than thở với Silver bên cạnh thì đột nhiên sững người.

Chỉ thấy Silver đang lẳng lặng mở giao diện thanh toán, chỉ thiếu mỗi bước quét vân tay...

Akin: "Tiêu dùng lý trí vào!" Silver: "Buông tay!" "Khoảng thời gian này, cậu chắc đang ở Kanto nhỉ?" Lance đột nhiên @Thầy Lục.

Lục Dã gật đầu: "Đúng vậy, có chuyện gì sao?" Lance nhớ lại cảnh tượng gặp Koga vài giờ trước: "Chuyện là thế này..." ...

Là một ninja, Koga hành động vô cùng hiệu quả.

Tối hôm đó, nhờ chiêu Bay của Crobat, Koga đã quay về liên minh Johto.

Liên minh Johto nằm dưới chân núi Bạc, là một quần thể kiến trúc rộng lớn.

Gió đêm se lạnh.

Koga đeo mặt nạ, hai tay chắp sau lưng, chạy với tư thế chuẩn của một ninja, nhảy nhót trên các mái nhà.

Dưới ánh trăng trong vắt, một con Dragonite đột nhiên từ trên trời hạ xuống.

Người đàn ông tóc đỏ vén áo choàng, nhảy xuống từ lưng Dragonite. "Tôi biết ngay mà." Người đàn ông cởi mặt nạ, để lộ gương mặt gầy gò quen thuộc. "Dùng cách này là có thể tìm thấy ông hiệu quả nhất." "Ông cứ đến thẳng liên minh gặp tôi là được rồi." Lance nhíu mày: "Dù gì ông cũng là một Tứ Thiên Vương của Johto mà." "Thủ tục như thế phiền phức lắm." Koga xua tay: "Có một chuyện gấp cần ông giúp." "Nói rõ trước đã, tôi sẽ xem xét." Lance nói. "Tôi hy vọng ông sẽ chuyển một lời nhắn giúp tôi đến vị Huấn luyện viên tên Lục Dã." Koga nói: "Theo điều tra của tôi, các người

dường như có một mạng lưới quan hệ rất lớn, kết nối các mạch lạc của các liên minh." "Còn tôi thì không thân với cậu ấy... nhờ ông, người có quyền hạn cao hơn, thay mặt chuyển lời, tôi nghĩ sẽ là lựa chọn ổn thỏa hơn." "Mạng lưới quan hệ?" Lance ngẩn ra một lúc, rồi lôi điện thoại từ dưới áo choàng ra. "Ý ông là... nhóm chat?" "Ờ..." Koga đần mặt.

Lance gãi má, cũng có chút ngượng ngùng: "Ông cứ nói đi, tôi sẽ cố gắng giúp." Koga ho khan một tiếng, nói: "Nếu Lục Dã đồng ý, cậu ấy có thể đích thân đến gặp tôi để học các kỹ năng và cách sử dụng hệ Độc." "Tuy khó có thể dùng từ 'chỉ điểm' để hình dung." "Nhưng trong lĩnh vực hệ Độc, tại hạ cũng có vài phần tâm đắc!" ... "Koga nhờ tôi chuyển lời cảm ơn của ông ấy." Lance nói: "Nếu có thể, ông ấy sẵn lòng đích thân truyền thụ các kỹ năng sử dụng chiêu thức hệ Độc." Lục Dã khẽ sững người.

Hay thật.

Con gái ông là Janine đã tặng Huy hiệu, giờ đến lượt ông lại định đích thân đâm sau lưng tôi một nhát à?! "Tôi không đến tận nơi được rồi." Lục Dã ho nhẹ: "Vừa hay đang chuẩn bị cho Đại hội P1, công ty bên kia cũng đang chờ tôi qua giúp nữa." Lance khẽ gật đầu.

Anh cũng có thể hiểu được lời của thầy Lục.

Rốt cuộc... lý do anh từ chối, có lẽ chỉ đơn giản là vì anh xem thường kỹ năng hệ Độc của Koga mà thôi... "Nếu vậy, tôi sẽ chuyển lời lại cho Koga." Lance gật đầu: "Không làm phiền ngài nữa, thầy Lục." Lance lại dễ nói chuyện như vậy, khiến Lục Dã có chút kinh ngạc. "Mình thế này coi như là..." Lục Dã lẩm bẩm: "Thoát một kiếp rồi?" Nhưng ngay sau đó, lời nói của Lance lại giáng cho thầy Lục một đòn chí mạng. "Vì ngài không đến tận nơi được, tôi sẽ bảo ông ấy mang bản viết tay đến tận nhà cho ngài." Lance cười cười: "Dù

không sử dụng, nhưng đối với ngài, tôi tin cũng có thể học hỏi được nhiều điều!" Lục Dã:??? "Cái 'ông ấy' mà anh nói... là chỉ ai?" "Tứ Thiên Vương hệ Độc, Koga." Nói rồi, Lance liếc nhìn thời gian hiển thị trên điện thoại. "Tính thời gian thì, ông ấy bây giờ chắc cũng sắp đến rồi..." ...

Dưới màn đêm, Koga tiến về thành phố Saffron.

Nghĩ đến việc sắp được gặp thầy Lục, trong lòng Koga có chút phấn khích.

Dù sao...

đây cũng là ứng cử viên con rể mà ông nhắm tới, người có thể sánh ngang với Red!

Thành phố Saffron hoa lệ, các tòa nhà cao tầng sáng lên những ngọn đèn neon rực rỡ.

Koga đến bên ngoài một khu biệt thự cao cấp.

Ông không chọn làm phiền thầy Lục trực tiếp, mà nhờ Lance chuyển lời, hẹn địa điểm gặp mặt.

Lát sau, Koga thấy một con Gengar bay đến trong màn đêm dày đặc.

Bên cạnh Gengar là một thanh niên tuấn tú phi thường. "Thầy Lục." Koga khoanh tay, chiếc khăn quàng cổ màu đỏ bay phần phật trong gió đêm, trầm giọng nói: "Ngưỡng mộ đã lâu." "Tôi cũng vậy." Lục Dã thở dài.

Người chạy việc vặt này chính là một Tứ Thiên Vương thực thụ!

Vì lễ tiết, thầy Lục cũng nên ra ngoài đón tiếp một phen. "Mục đích tôi đến đây, chắc hẳn Lance đã nói cho cậu rồi." Koga lấy ra một quyển bí kíp viết tay có vẻ ngoài mộc mạc từ thắt lưng của bộ trang

phục ninja. "Đây là một chút tâm ý của tôi." Đến lúc này, Lục Dã vẫn còn hơi thắc mắc.

Sao tự dưng cha con nhà này lại hợp sức với nhau thế nhỉ? "Tôi mạn phép hỏi một câu." Lục Dã cẩn thận nói: "Cụ thể thì, vì lý do gì mà ngài lại muốn cảm ơn tôi?" Cho dù có chết thì cũng nên để tôi chết một cách minh bạch chứ! "Tất nhiên." Koga cười cười, dù đeo mặt nạ, trên gương mặt gầy gò của ông, khóe mắt vẫn hằn lên nếp nhăn. "Về trận đấu Nhà thi đấu chiều nay, rất cảm ơn cậu đã không tiếc lời chỉ giáo cho con gái tôi." "Dù sao... núi cao còn có núi cao hơn." Koga điềm đạm nói: "Để nó biết được khoảng cách giữa nó và cậu, cũng có thể khích lệ nó không ngừng trở nên mạnh mẽ hơn." Lục Dã mặt mày quái dị.

Nghe tôi giải thích đã...

Đó hoàn toàn không phải là một trận đấu Nhà thi đấu!

Nhưng nghĩ lại, mình đã cầm Huy hiệu trong tay rồi.

Lục Dã thở dài một hơi. "Lần trước ngài cho tôi cuốn tâm đắc về chiêu Kịch Độc, tôi đã rất cảm kích rồi." "Lần này thật sự không cần đâu!" "Thế không được." Koga nghiêm mặt nói: "Chuyện nào ra chuyện đó." "Chẳng lẽ..." Koga nheo đôi mắt dài lại. "Cậu vẫn chưa hài lòng với quà cảm ơn của tôi?" Lục Dã:?

Nhìn thấy sắc mặt của Lục Dã, Koga lập tức hiểu ra phần lớn.

May mà có chuẩn bị trước!

Koga cắn răng, lại lôi ra một quyển bí kíp viết tay từ trong ngực áo.

Koga: "Bản này là Bom Bùn, cậu xem..." Sắc mặt của thầy Lục càng thêm tuyệt vọng.

Thấy Koga dường như sắp thực hiện một cú 'hat-trick', Lục Dã

vội vàng kêu dừng: "Đủ rồi, hai quyển là đủ rồi, không cần thêm nữa!" Với nhẫn đạo nói được làm được của Koga, không chừng ông ấy thật sự sẽ lôi hết gia tài tích góp bao năm ra mất! "Hai quyển là đủ rồi sao..." Trán Koga cũng lấm tấm một lớp mồ hôi lạnh, ông thở phào nhẹ nhõm, cười nói: "Bản còn lại này là bí kíp viết tay của chiêu 'Đâm Độc'." "Kết hợp một vài tâm đắc cá nhân của tôi." "Tuy đối với cậu có lẽ chẳng là gì... nhưng tin rằng những chú thích của tôi vẫn có thể mang lại cho cậu một vài gợi ý!" Gió đêm thổi qua.

Lục Dã xoa xoa đầu. 「Bom Bùn」, tự nhiên là chuẩn bị cho Gengar.

Là chiêu thức đặc công hệ Độc phổ biến nhất, nó có thể mở rộng thêm phạm vi tấn công của Gengar.

Còn về 「Đâm Độc」...

Lục Dã chìm vào suy tư.

Lúc này, Premier Ball cài bên hông đột nhiên rung lên một cái.

Lục Dã khẽ sững người, lập tức phản ứng lại.

Đây là... quyết tâm muốn trở nên mạnh mẽ hơn của Sirfetch'd sao?

Dù chỉ là một tên ăn hại, nhưng nào có ai không muốn tỏa sáng một lần!

Vì Sirfetch'd... nhận lấy, dường như cũng không có gì là không thể.

Thầy Lục trong lòng khẽ động, nói với Premier Ball: "Yên tâm, tôi sẽ giữ nó cho cậu!" "Quạc?" Sirfetch'd có chút ngơ ngác.

Ngươi đang nói gì vậy vịt?

Nhìn qua PokéBall, thấy quyển bí kíp viết tay dày cộp, Sirfetch'd lập tức mồ hôi tuôn như mưa.

Đừng qua đâyyyy!! "Vậy thì, mục đích chuyến đi này của tôi cũng xem như đã hoàn thành." Thấy Lục Dã nhận lấy hai quyển bí kíp, Koga như trút được gánh nặng.

Cùng lúc đó, Koga liếc nhìn Gengar bên cạnh Lục Dã.

Trên người nó, Koga cảm nhận được kỹ năng hệ Độc cực kỳ quen thuộc, bắt nguồn từ những gì ông đã học cả đời, trong quyển 《Tâm đắc Kịch Độc》 tặng cho thầy Lục trước đó.

Không ngờ, chỉ trong nửa năm ngắn ngủi, nó lại có thể nghiên cứu đến mức độ này.

Koga càng thêm coi trọng Lục Dã.

Nói cậu ấy là Chuyên gia hệ Độc...

Chương 241

cũng không hề quá đáng! "Đúng rồi." Koga đột nhiên nhắc nhở: "Huấn luyện Bom Bùn cho Gengar, tốt nhất nên mượn sự trợ giúp của vật phẩm giống như 'Bùn Đen'." Lục Dã khẽ sững người.

Cảm giác quen thuộc lại ùa về lồng ngực. "Ngài cứ nói thẳng đi, cụ thể là bao nhiêu..." Koga gật đầu: "Ngọc Độc giá 2 triệu một viên, ít nhất cần hai viên mới có thể nâng cao uy lực của Bom Bùn tốt hơn." "Ngoài ra... còn cần hai phần Bùn Đen, tính ra tổng cộng là 4,4 triệu." "Dù sao thì Pokémon hệ Độc..." Koga cởi mặt nạ, cười sang sảng: "Đã là hệ khá rẻ trong việc huấn luyện Pokémon rồi!" Lục Dã há hốc mồm.

Anh cúi đầu nhìn hai quyển bí kíp, hai tay run run.

Nhưng đại lão người ta đã lặn lội đường xa đến đây, không nói gì đó thì có vẻ không đủ lễ phép...

Thế là, Lục Dã nói: "Cảm, cảm ơn ngài!" "Chuyện nhỏ." Koga phẩy tay.

Gió lạnh thê lương thổi qua.

Nhìn bóng dáng Koga biến mất, Lục Dã có chút thất thần.

Ngày 16 tháng 12, thứ Tư, tối, gió lớn.

Koga và Janine, cha con hợp sức, Janine tặng bí kíp và Huy hiệu cho mình.

Ân tình này, tôi, thầy Lục, đã ghi nhớ!

Ngày 17 tháng 12, thứ Năm.

Tối qua, hai quyển bí kíp mà Koga vượt gió đội trăng mang tới đã

được Gengar vui vẻ nhét vào túi không gian bốn chiều của nó.

Đến khi cần dùng, chỉ cần thò tay vào cái túi dị không gian trên bụng, khuấy một cái là có thể lấy ra. "Thật sự không bị axit dạ dày ăn mòn sao?" Lục Dã không nhịn được mà phàn nàn. "Ghos!" Gengar lôi ra một bịch khoai tây chiên vị dưa chuột còn nguyên vẹn. "Rắc" một tiếng mở ra, một bên đưa cho Lục Dã.

Gengar: (￣~￣)Nhóp nhép! "...Coi như tôi chưa nói gì." Lục Dã cầm hai miếng, cúi đầu đưa cho Togepi đang lon ton bên cạnh. "Đô-y~ (o゜▽゜)o" Cô nhóc nhét vào miệng, má phồng lên phồng xuống.

Trời vẫn còn sớm.

Arcanine đang chạy bộ buổi sáng trong sân.

Squirtle cầm bình tưới nước hình 'Squirtle', đeo kính râm, tưới nước cho mấy luống hoa trong vườn.

Trông... rất có cảm giác của một đại ca ngầu lòi đang chăm hoa cỏ. "Quạc! _(•ω•」∠)_" Sirfetch'd với đôi mắt to mày rậm, đang nằm trên khiên ngủ gật.

Mệt rồi, hôm nay không muốn huấn luyện đâu vịt~ Lục Dã vuốt một nắm lông vịt mềm mượt, cười sảng khoái: "Yên tâm, nguyên liệu cần thiết để huấn luyện 'Đâm Độc', tôi cũng đã chuẩn bị cho cậu rồi!" Hai quyển bí kíp Koga đưa tối qua lần lượt là 《Bom Bùn》 và 《Đâm Độc》.

Bề ngoài là những quyển sách viết tay cổ kính, bên trong ghi lại một số kiến giải và tâm đắc của Koga.

Theo lời Koga, để huấn luyện 「Bom Bùn」, cần khoảng 4 triệu chi phí. 「Đâm Độc」 tuy rẻ hơn một chút, nhưng cũng cần tôi luyện bằng chất độc đắt tiền. 既然要给 Gengar 花上 400W， Thầy Lục tự nhiên cũng sẽ không bên trọng bên khinh.

Vỗ vỗ đầu vịt của Sirfetch'd, Lục Dã nói: "Hy vọng cậu không phụ lòng khổ tâm của tôi!" Đúng như thầy Lục đã nói, giữa Huấn luyện viên và Pokémon cần có sự tương tác lẫn nhau.

Và chiêu 「Đâm Độc」 này chính là cách thầy Lục đáp lại Sirfetch'd. "Quạc..." Sirfetch'd ánh mắt đờ đẫn.

Không phải đã giao kèo cùng nhau làm biếng sao?

Toang, toang rồi vịt ơi~! ...

Trong nhóm chat. "Ngọc Độc à?" Green suy nghĩ rồi nói: "Tôi có đây." Thầy Lục: "Chọn hai viên bán cho tôi là được." "Không vấn đề!" Green vui vẻ nói. "Huấn luyện chiêu hệ Độc sao?" Yellow nói: "Nhất định phải chú ý an toàn nhé!" "Yên tâm, nói về huấn luyện, thầy Lục là dân chuyên nghiệp đấy!" Akin đã từng chứng kiến phương pháp huấn luyện của thầy Lục, lúc này không khỏi hừ hừ nói. "Về Ngọc Độc, nếu không chê, tôi có thể tặng cậu hai viên." Steven nói: "Gần đây vừa hay sưu tầm được vài viên." Lục Dã khẽ sững người.

Bộ sưu tập của ngài Steven... vậy thì ít nhất cũng phải là phẩm chất Sử thi rồi!

Thầy Lục cảm động nói: "Cảm ơn ngài, Steven-san!" "@Thầy Lục." Sabrina nói: "Chiều nay đến Nhà thi đấu Saffron huấn luyện không?" Vì hôm qua thầy Lục phải chuẩn bị cho buổi quảng bá, Sabrina đã một ngày không gặp Gengar, cô nhíu mày, có chút bực bội. "Ừm..." Lục Dã trầm ngâm một lát.

Nếu là chiêu thức hệ Siêu Linh, thầy Lục còn có thể treo máy, để Gengar tự quản.

Nhưng chiêu thức hệ Độc thì vẫn nên cẩn thận một chút, đích thân có mặt sẽ tốt hơn.

Quyết định chiều nay sẽ mang Gengar và Sirfetch'd đi huấn luyện,

Lục Dã đang định gõ chữ thì trên màn hình hiện lên một tin nhắn mới. "Hệ Cỏ và hệ Độc không thể tách rời." Erika mỉm cười: "Nói về hệ Độc, đến Nhà thi đấu Celadon sẽ hiệu quả hơn chứ nhỉ?" Janine, Chủ nhà thi đấu Fuchsia, mặt mày ngơ ngác.

Tôi, một Chủ nhà thi đấu hệ Độc còn chưa nói gì, sao các người lại tự tranh luận với nhau rồi? "Người phụ nữ này..." Sabrina lạnh lùng nhíu mày.

Nghĩ đến khuôn mặt hơi tức giận của Sabrina trước màn hình, tiểu thư Erika khẽ che miệng, nở một nụ cười vui vẻ, tự nhủ: "Nổi giận... sẽ không tốt cho da đâu nhé..." Hiệp giao đấu này, Erika, đại thắng lợi! "Tôi vẫn đến Nhà thi đấu Saffron thôi." Lục Dã suy nghĩ rồi nói.

Chủ yếu là vì gần nhà... "Hả!?" Nụ cười của Erika cứng đờ. "Hừ." Sabrina hất mái tóc đen, thản nhiên chấp nhận kết quả này.

Dù sao, về danh nghĩa, cô hiện tại vẫn là bà chủ của Gengar...

Erika, đại thất bại! ...

Buổi chiều.

Đã là cuối tháng mười hai, ngoài trời se lạnh, Lục Dã khoác một chiếc áo gió màu nâu.

Sylveon và thầy Lục đi song song trên con đường vắng.

Dải lụa buộc trên cánh tay Lục Dã truyền đến một luồng hơi ấm. "Ve~" Sylveon chớp chớp đôi mắt xanh biếc. "Lạnh lắm à?" Lục Dã cúi người xuống, bế Sylveon vào lòng, trong vạt áo gió đang mở. "Ve!" Sylveon thò đầu ra từ trong lòng anh, trông cực kỳ dễ thương. "Hơi nặng đấy." Lục Dã cười: "Cựa quậy là không bế được nữa đâu!" "Vê, vê! (* ` mãnh ´*)/" Ngọc Độc đặt mua của Green buổi sáng đã được giao thẳng đến Nhà thi đấu Saffron bằng dịch vụ vận chuyển của Băng Rocket.

Chiều qua đó cũng tiện cho Gengar và Sirfetch'd huấn luyện.

Đến Nhà thi đấu Saffron hoành tráng.

Gengar quen đường quen lối bay vào: "Ghos (~￣▽￣)~" Lát sau, đã nghe thấy bên trong truyền đến âm thanh cung kính, đều đặn: "Chào Huấn luyện viên!" Lục Dã đặt Sylveon xuống, cùng đi vào trong.

Cô gái tóc đen với vẻ mặt lãnh đạm đã đợi từ lâu. "Khu vực huấn luyện ở đằng kia, cậu cứ tự nhiên sử dụng." Sabrina điềm đạm nói: "Còn nữa, đó là Ngọc Độc cậu đã đặt." Lục Dã đã từng thấy Ngọc Độc rồi, từ hồi ở Thượng Hải đã nhận được một viên từ Devon.

Lúc này gặp lại, Gengar há to miệng, vui vẻ bay tới. "Ghos! (*⊙~⊙)" Gengar lè chiếc lưỡi đỏ au, cầm lấy Ngọc Độc, linh hoạt liếm láp.

Sabrina khẽ sững người: "Còn có kỹ năng huấn luyện kiểu này sao?" "Dù sao cũng là tuyệt học của Koga mà." Lục Dã khoanh tay, nói với vẻ không có gì lạ.

Sabrina若有所思地点了点头.

Với kỹ nghệ của Tứ Thiên Vương hệ Độc, cộng thêm kiến giải cá nhân của thầy Lục, có thể kháng lại độc tính của Ngọc Độc cũng là hợp tình hợp lý...

Chiêu thức Gengar đang luyện, 「Bom Bùn」, có 30% xác suất gây trúng độc nặng.

Xác suất này không thể nói là không cao.

Đây cũng có thể coi là 'chiêu tốt nghiệp' của Gengar ở hệ Độc.

Gengar liếm Ngọc Độc: prprprpr~~ Lục Dã tâm trạng phức tạp.

Đây hình như là... lần huấn luyện thứ năm trong nửa năm qua thì phải? "Gần đây có hơi chăm chỉ nhỉ!" Thầy Lục, một thiên tài huấn

luyện, cảm khái gật đầu.

Sabrina ngồi xuống, chống cằm, tò mò nhìn chằm chằm Gengar. "Đồ hệ Độc mà mi cũng ăn được à?" "Ghos!" Gengar đắc ý gật đầu. "Vậy còn bài poker thì sao?" "Khẩu...

Ghos?" (Chắc... chắc là được?) "Chuông thì sao!" Sabrina hai mắt sáng rực. "Ghos!

Σ(°△°|||) " Với khả năng kháng độc gấp bốn lần của Gengar, lại có Sabrina ở bên cạnh, nếu có bất kỳ điều gì bất thường, cô sẽ lập tức nhắc nhở.

Lục Dã dời tầm mắt, nhìn sang Sirfetch'd lông trắng như tuyết. "Đến lượt cậu rồi." Lục Dã nở một nụ cười thân thiện. "Quạc!" Sự đã đến nước này, vịt vịt thở dài.

Sirfetch'd vác cây hành lên, ánh mắt 'keng' một tiếng, trở nên sắc bén lạ thường.

Nhưng... phải huấn luyện thế nào đây vịt?

Đối với một tên ăn hại, đây quả là một vấn đề cực kỳ khó khăn! "Với Đâm Độc thì..." Lục Dã trầm ngâm: "Trước tiên là phải tiến hành tôi độc..." Những Pokémon dùng 'bộ phận cơ thể' làm đại diện như Toxicroak, lòng bàn tay của nó có thể tiết ra độc tố gây tê liệt.

Còn những Pokémon như Conkeldurr... thì lại tôi độc cho vũ khí bên ngoài.

Dù sao thì Sirfetch'd cũng không cần tiếp xúc trực tiếp với chất độc, chỉ cần tôi độc cho cây hành là được.

Đợi đến khi nó thành thục, dù không cần tôi độc cũng có thể sử dụng thành công chiêu thức. "Cứ từng bước một thôi." Lục Dã nói: "Không cần căng thẳng, học không được cũng không sao." Đối với thầy Lục, học không được lại càng tốt.

Rốt cuộc, điều quan trọng nhất chính là quá trình hoàn thành tâm nguyện mà thôi.

Sirfetch'd nhíu mày, ngược lại còn thêm chút áp lực.

Nếu mình không biết, cứ bắt chước người khác làm là được.

Sirfetch'd cầm cây hành đã bôi độc, nhìn về phía Gengar.

Gengar đang liếm Ngọc Độc: prprpr~ Sirfetch'd như chợt giác ngộ.

Nó lè lưỡi vịt ra, liếm vào đầu nhọn của cây hành.

Sirfetch'd: prprpr~ "Quạc!? w(゚Д゚)w" Sirfetch'd rơi vào trạng thái 「trúng độc nặng」.

Trước mắt Sirfetch'd tối sầm lại!

Chương 242

Lục Dã vừa quay đầu lại thì thấy Sirfetch'd lông chuyển màu tím. "Nó trúng độc rồi." Sabrina đứng dậy, bình tĩnh nói.

Trong quá trình huấn luyện chiêu hệ Độc, việc trúng độc là chuyện rất bình thường.

Thầy Lục cũng không hoảng loạn, lấy ra Quả Pecha đã chuẩn bị từ trước, nhét vào cái mỏ vịt màu vàng của Sirfetch'd. "Quạc~" Trong lúc mơ màng, Sirfetch'd cảm thấy một vị ngọt mát lan tỏa trong cổ họng.

Trạng thái 「trúng độc nặng」 của Sirfetch'd đã được giải trừ! "Cây hành đã tôi độc mà cậu cũng liếm." Lục Dã khẽ sững người: "Cậu huấn luyện chăm chỉ đến thế cơ à!?" "Quạc..." Sirfetch'd muốn khóc mà không có nước mắt.

Lục Dã chìm vào suy tư.

Xem ra, sau khi gia nhập đội, Sirfetch'd cũng có tâm nguyện trở nên mạnh mẽ như các Pokémon khác...

Lục Dã: "Yên tâm, tôi sẽ không để cậu thua Togepi đâu!" "Quạc?

Σ(°△°|||) " Buổi huấn luyện diễn ra một cách có trật tự.

Thiên phú của Gengar cực kỳ kinh người.

Dù sao nó cũng từng được 'Huấn luyện viên' đích thân công nhận, cộng thêm ý thức tự quản cực mạnh, 「Bom Bùn」 của Gengar đã bắt đầu thành hình. "Ghos~" Gengar nở nụ cười gian xảo, tay nắm hai cục 'bánh oreo' đã được làm mờ, ném về phía mục tiêu chiêu thức.

Trong chốc lát, khung cảnh trở nên có chút không thể miêu tả.

Lục Dã giật giật khóe miệng: "Thứ này mà dùng trong đại hội... thật sự không bị cấm sao?" "Bom Bùn của Muk đúng là lấy mùi hôi làm phương thức tấn công chính." Giọng Sabrina bình tĩnh, nhưng mặt hơi tái đi. "Còn Gengar... chỉ cần tăng cường phạm vi độc tố là được." Lục Dã gật đầu.

Phải công nhận rằng...

đòn tấn công kép cả về thể chất lẫn tinh thần này, đúng là bẩn không thể tả...

Còn ở phía bên kia, Sirfetch'd 'quạc quạc' kêu, tay cầm cây hành, thực hiện những cú đâm như kỵ sĩ.

Xung phong vịt~!! "Chẳng bao lâu nữa là có thể nắm vững Đâm Độc thôi." Sabrina gật đầu nói.

Lục Dã lặng lẽ ngước nhìn trời.

Với tốc độ phản chủ của Pokémon nhà mình... cái 'chẳng bao lâu' này, có thể là một ngày?

Hay một đêm? "Khụ!" Lục Dã ho nhẹ: "Tôi còn định chuẩn bị thêm một chiêu nữa cho Sirfetch'd." "Hửm?" Sabrina nói: "Là vì đại hội hệ Giác Đấu sắp khai mạc à?" "Đúng vậy." Lục Dã nói: "Những nhóc khác ít nhiều đều có mấy bộ bí kíp rồi." "Sirfetch'd vừa mới gia nhập đội, tự nhiên cũng không thể thiếu phần nó được..." "Có lòng rồi." Sabrina nở một nụ cười, hất mái tóc đen thẳng mượt: "Đúng rồi... cậu bây giờ thu thập được mấy Huy hiệu rồi?" "Hỏi cái này làm gì?" Lục Dã khẽ sững người. "Tò mò thôi." Sabrina thẳng thắn nói, "Với thực lực của sư phụ, rốt cuộc mất bao lâu mới có thể leo lên đỉnh liên minh Kanto." Lục Dã tâm trạng phức tạp, thở dài. "Hiện tại là năm cái..." Sabrina khẽ gật đầu.

Với phong cách của thầy Lục... mỗi lần đều là sau khi chiến thắng

Chủ nhà thi đấu mới mời họ vào nhóm.

Điều này cũng có nghĩa là, những Chủ nhà thi đấu chưa vào nhóm... rất có thể là Huy hiệu của họ vẫn chưa được thu thập.

Sabrina nhẩm tính trong lòng, lập tức đã có câu trả lời. "Tôi hiểu rồi." Sabrina nói. "Cô hiểu cái gì?" Lục Dã ngơ ngác. "Yên tâm." Sabrina vén mái tóc đen, đột nhiên ngẩng mặt lên, cười rạng rỡ: "Tôi sẽ không để sư phụ ngài thất vọng đâu!" ...

Một buổi chiều trôi qua.

Tiến độ huấn luyện 「Bom Bùn」 và 「Đâm Độc」 đã qua được hơn một nửa.

Nếu trong đại hội hệ Giác Đấu mà tung Sirfetch'd ra, với cái tính làm gì cũng dở, ăn hại số một của nó, rất có thể sẽ bị loại ngay từ vòng gửi xe.

Tin rằng đối với một Sirfetch'd kiêu ngạo, đây cũng không phải là cục diện mà nó muốn thấy. "Hay là..." Lục Dã nhìn về phía Võ đường Giác Đấu không xa, lẩm bẩm: "Lần sau qua đó thử xem?" Mặc dù trước khi đi, nụ cười của Sabrina khiến Lục Dã có chút sởn gai ốc, nhưng mình thân là sư phụ của Băng Rocket, cũng không sợ cô ta dám trèo lên đầu mình. "Vấn đề không lớn." Lục Dã gật đầu: "Cùng lắm thì bồi thường cho cô ta phí sửa chữa sân bãi là được!" Nhìn bóng dáng thầy Lục dần đi xa, Sabrina quay người, đi về phía bóng râm ngược sáng, một bên gọi cho một người bạn cũ. "Là tôi đây... có rảnh ra ngoài nói chuyện một chút không." ...

Thành phố Vermilion, bến cảng Vermilion.

Người đàn ông tóc vàng, thân hình cường tráng trong bộ quân phục rằn ri, 'xì' một tiếng mở lon Coca Cola. "Nói đi." Lt.

Surge gác một chân lên bàn, nghênh ngang nói: "Tìm tôi ra đây có

chuyện gì." Sabrina khẽ nhíu mày, lạnh lùng nói: "Xin chú ý, giọng điệu nói chuyện của ông." "Sao, làm ngôi sao rồi thì ngon à?" Mặt Lt.

Surge xị xuống, 'chậc' một tiếng. "Không." Sabrina lạnh lùng nói: "Là vì, tôi mang theo ý chí của sư phụ đến đây." Lt.

Surge nhíu mày, thu chân đang gác lại, giọng điệu có phần yếu đi: "Nói rõ hơn xem." "Ông nên biết... sư phụ hiện đang ở liên minh Kanto." Sabrina nhấp một ngụm hồng trà: "Tôi không hy vọng ông gây ra bất kỳ trở ngại nào cho ngài ấy." "Ông ta ở Kanto thì liên quan quái gì đến tôi!" Lt.

Surge nói: "Lão tử không muốn dính dáng gì đến Băng Rocket hết!" Cục diện lập tức chìm vào im lặng.

Ánh mắt của Sabrina lạnh như băng tuyết trên núi cao. "Được rồi." Lt.

Surge hậm hực nói: "Cô ra điều kiện đi, tôi xem có làm được không..." "Đợi đến khi thầy Lục đến thách đấu Nhà thi đấu." Sabrina nói: "Tôi hy vọng ông sẽ trực tiếp tặng Huy hiệu cho ngài ấy." "Thầy Lục?" Lt.

Surge há miệng, đang định nói gì đó thì đột nhiên sững người. "Không lẽ..." Lt.

Surge cười gượng: "Hai người đó... là một?" Sabrina không nói gì. "Tuy không biết cô lấy thông tin từ đâu." Lt.

Surge hít sâu một hơi, chỉ vào hai mắt mình, vẻ mặt nghiêm nghị. "Nhưng tôi sẽ dùng chính mắt và não của mình để phán đoán." "Cho dù thật sự như cô nói... tôi cũng phải xem xem, ông ta rốt cuộc có khí phách và thực lực để lãnh đạo Băng Rocket hay không!" "Nghiêm túc chứ?" Sabrina nói giọng sâu xa. "Mời về cho!" Lt.

Surge lại gác chân lên bàn, hừ lạnh một tiếng.

Khi mở mắt ra lần nữa, Sabrina trước mặt đã dùng Dịch Chuyển Tức Thời biến mất tại chỗ.

Giữa mùa đông giá rét, Lt.

Surge cảm thấy một luồng hơi lạnh. "Cùng lắm thì..." Lt.

Surge khoanh tay, lẩm bẩm: "Đợi sau khi đấu với sư phụ xong... tặng ông ta chút quà nhỏ là được..." ...

Ngày 18 tháng 12, thứ Sáu.

Võ đường Giác Đấu. "Quạc!" Sirfetch'd vung cây hành dài, từ trên xuống dưới, trực tiếp chém gãy ba viên gạch. "Ồ!" Đại sư Karate, Koichi đứng bên cạnh, không nhịn được nói: "Cái thần thái của chiêu Chém Gạch này... tôi chỉ từng thấy ở các vị tiền bối mà thôi!" Sirfetch'd đứng đó với vẻ điềm tĩnh, nhưng trong lòng lệ chảy thành sông.

Thánh quang ơi!

Lại phải huấn luyện liên tục hai ngày... tôi thật sự chỉ muốn làm một tên ăn hại thôi mà!

Lục Dã xem xét danh sách chiêu thức có 'Đâm Độc' và 'Chém Gạch', đang định nói gì đó. "Cháp-kí-đô-y!" Togepi nhảy cao lên, bàn tay nhỏ bé phát ra ánh sáng trắng.

Rắc!

Trực tiếp đập nát ba viên gạch thành bột!

Lục Dã & Sirfetch'd & Koichi: Σ(°△°|||) Lục Dã: "Vẫn, vẫn phải tiếp tục tu hành nhé, Sirfetch'd!" "Quoa quạc... (⊙_⊙)" Đại hội Đấu võ P1 sắp sửa khai mạc.

Tại nhà thầy Lục.

Gengar đang cử tạ kêu "Ghos Ghos". "Zeni!" Bộ tạ con đã không

còn đáp ứng được nhu cầu tập luyện của Squirtle.

Thế là, Squirtle đưa mắt nhìn về phía cây hành tây trong tay Sirfetch'd. "Gà? ≡(͡°ᴗ°)" Mấy người bây giờ không chỉ thèm thân thể tôi, mà đến cả cây hành cũng không tha nữa à?

Đối với giải đấu này.

Lục Dã cũng không quá lo lắng.

Dù sao vào được top 8 là có tiền thưởng rồi.

Không cần thiết phải mạo hiểm để tranh giành thứ hạng cao hơn.

Còn về suy nghĩ của mấy nhóc con nhà mình… thì thầy Lục chịu không biết được.

Thôi kệ.

Đại hội P1 mà, cứ tà tà là xong.

Rốt cuộc, ngay cả con Primeape mà Satoshi vừa thu phục cũng có tư chất của nhà vô địch cơ mà.

Điều quan trọng hơn, phải là tựa game 《Cờ Nhân Phẩm Pokémon》 được phát hành trước giải đấu mới đúng. "Ngày mai là thử nghiệm rồi." Lục Dã ngồi trước laptop, trầm ngâm gật đầu: "Phải để ý một chút mới được…" … Ngày 19 tháng 12, thứ Bảy.

Johto, thị trấn New Bark. "Đô lu lu ~" Đứng trước gương, Akin và Pichu cùng nhau súc miệng, tiện tay mở chương trình radio buổi sáng.

Tiếng nhạc nền nhẹ nhàng vang lên, theo sau là giọng nói dịu dàng của nữ streamer. 【Chào buổi sáng quý vị, đây là đài phát thanh buổi sáng của DJ Mary…】 Akin lộ ra vẻ mặt 'viên mãn'.

Dùng lược chải chuốt lại mái tóc, đeo cặp kính bảo hộ quen thuộc, Akin hài lòng gật đầu. "Lại là một ngày bị chính vẻ đẹp trai của mình đánh thức!" "Phụt!" Togekiss đang bay lơ lửng bên cạnh, phun hết

nước súc miệng ra ngoài. "Cậu cười to quá đấy, Togekiss!" Akin chăm sóc cẩn thận đám Pokémon ở sân sau nhà.

Crystal, mặc chiếc quần yếm, cũng đến thị trấn để giúp đỡ. "Ôi chao, thật cảm ơn cháu đã chăm sóc cho Akin nhà bác nhé!" Mẹ của Akin áp tay lên má, cười không ngớt. "Bác gái, bác khách sáo quá ạ." Crystal đan hai tay trước người, đỏ mặt nói: "Cháu cũng chỉ là, tiện thể thu thập dữ liệu Pokémon thôi ạ…" "Người trẻ tuổi mà, bác hiểu cả!" Mẹ của Akin càng nhìn càng thấy thuận mắt, gật đầu lia lịa. "Này!" Akin đứng trên ban công tầng hai, gọi xuống: "Ở lại ăn cơm không?" "Không, không cần đâu!" Crystal vội vàng xua tay: "Tớ còn phải về phòng thí nghiệm giúp một tay!" "Vậy à?" Akin gãi đầu, thầm mừng trong bụng.

Thế này thì… lát nữa chơi game sẽ không có ai càm ràm nữa rồi!

So với Đại hội Đấu võ P1 mà mọi người trong nhóm chat đang quan tâm.

Chương 243

Akin vẫn để ý đến tựa game mới mà thầy Lục sắp phát hành hơn.

Và hôm nay.

Chính là ngày 《Cờ Nhân Phẩm Pokémon》 chính thức thử nghiệm! "Tuyệt vời!" Akin nắm chặt tay, thầm nghĩ: "Hôm nay có thể ở nhà cày game cả ngày rồi!" Chào tạm biệt 'ủy viên học tập' phiền phức.

Akin chống tay, quay trở lại ghế máy tính.

Togekiss với vẻ mặt cà khịa cũng bay lơ lửng bên cạnh. "He he!" Bật máy tính lên, một người một Pokémon, bất giác cười thành tiếng. "Để tôi xem nào, thầy Lục lại bày ra trò gì mới đây!" So với phong cách nghệ thuật hoạt hình, trên phiên bản PC, Rika đã áp dụng một thiết kế khác.

Giao diện cực kỳ tối giản, chất lượng cao, nổi bật là chế độ ghép trận tám người. "Là game cờ à." Akin gãi đầu: "Liệu có khó chơi không?" Nhắc đến game cờ, phản ứng đầu tiên trong đầu Akin là những game hại não như cờ vây.

Nhưng khi vào game.

Akin ngơ ngác. "Đây… cũng là chơi cờ à?" Cờ nhân phẩm, đúng như tên gọi.

Người chơi chỉ cần chọn mua quân cờ, nâng cấp sao, và các Pokémon sẽ tự động chiến đấu.

Giữa các liên kết và hệ khác nhau thậm chí còn có hiệu ứng khắc chế lẫn nhau.

Sau phần hướng dẫn tân thủ, Akin đã chọn Pokémon 1 vàng đầu

tiên 「Caterpie」 trong 'vòng đi chợ'.

Sau đó bị loại ở 'hạng tám', dần dần cũng quen tay hơn… Hoàng hôn buông xuống.

Mắt Akin đã hằn lên những vệt máu đỏ, cả khuôn mặt dán chặt vào màn hình máy tính. "Giai đoạn 2 đã có 「Beedrill」 3 sao?" Akin hét lớn: "Đây là lấy mạng ra chơi game đấy à!" Sau khi thu thập đủ chín thẻ 1 vàng, 「Weedle」 có thể hoàn thành tiến hóa thành 「Beedrill」.

Trên màn hình, 「Beedrill」 với đôi mắt đỏ ngầu, dùng cây thương sắc bén đâm xuyên qua 「Cyndaquil」 1 sao của Akin.

Cho dù là khắc hệ, cũng không thể chống lại cấp độ cao của đối phương! "Bakutarou!" Akin không nhịn được mà hét lên thảm thiết. "Hống?" Typhlosion đứng bên cạnh, ngơ ngác.

Hệ Bọ hầu hết là thẻ 1 vàng, rất dễ đạt được tiến hóa, có thể dùng để đánh thuê ở giai đoạn đầu.

Còn đội hình Nắng Gắt mà Akin muốn xây dựng, chắc chắn là đội hình cuối game.

Mười phút sau.

Lại một lần nữa bị loại, Akin đập mạnh xuống bàn, nghiến răng nói: "Ván nữa!" … Những cảnh tượng say mê như vậy, cũng đang diễn ra ở các khu vực khác.

Hoenn, thành phố Mauville.

Lão gia Wattson tức đến nỗi râu vểnh lên. "Lão phu không tin, hôm nay không giành được hạng nhất." "Đợi lão phu D ra được Zapdos 5 vàng, sẽ cho các ngươi bay màu hết!" Vài phút sau.

Wattson mặt mày thất bại ngồi phịch xuống ghế, chống cằm, lẩm

bẩm: "Game này, chắc là không thể có plug-in đâu nhỉ…" "Hay là, có thể dùng chút công nghệ đen nào đó?" … "Gây nghiện." Đây là ấn tượng đầu tiên của người chơi sau khi làm quen với 《Cờ Nhân Phẩm Pokémon》.

Và vì khẩu hiệu của người về nhất: "Đại cát đại lợi, tối nay ăn gà." Nên việc giành được hạng nhất trong game, cũng được người chơi gọi đùa là 'ăn gà'.

Tiếp nối phong cách bách khoa toàn thư quen thuộc của The Pokémon Company.

Các chuỗi tiến hóa khác nhau, cũng như sự tương sinh tương khắc của các hệ, được phổ biến kiến thức một cách rất hiệu quả.

Di chuột vào quân cờ, thậm chí còn có thể thấy một dòng giới thiệu ngắn gọn từ Pokédex.

Mà Cờ Nhân Phẩm lại không có gì để nạp tiền.

Thậm chí cả skin quân cờ cũng chưa mở, chỉ có mở khóa bàn cờ và các hiệu ứng đặc biệt.

Dù là 'dân cày chay', cũng có thể có trải nghiệm game cực kỳ tốt.

Trong một thời gian ngắn, các diễn đàn game lớn đều tràn ngập các cuộc thảo luận về game mới của The Pokémon Company. "Có tâm quá đi chứ!

Cứ là game của thầy Lục, tôi auto khen nổ trời!" "Tôi nghiện rồi, hôm nay nhất định phải ăn gà!" "Gợi ý một đội hình vui vẻ, liên kết 'Trộm Cắp', đội hình: Persian, Weavile, Thievul…" "Mày chính là thằng chơi bài 'chó trộm' phải không?

Gặp phải Machamp của bà, không đấm cho mày nát đầu!" Nội bộ Devon.

Nhân viên phụ trách phát hành game, vẻ mặt bất lực. "Quản lý, uy tín của họ tốt quá, người chơi bị phân luồng đi một lượng lớn…" Quản lý nhíu chặt mày.

Devon, cho dù là đối tác với The Pokémon Company, hai bên vẫn tồn tại quan hệ cạnh tranh.

Chỉ là không ngờ… trong cuộc cạnh tranh đầu tiên trên lĩnh vực game PC, lại là bên mình chịu thiệt lớn. "Doanh thu tháng này, có thể sẽ không đạt được như dự kiến." Nhân viên nói.

Thời gian của người chơi là có hạn.

Cộng thêm việc Cờ Nhân Phẩm đã sáng tạo ra một lối chơi mới, thu hút một lượng lớn người dùng.

Bắt chước theo dĩ nhiên cũng được… nhưng đó cũng là chuyện của mấy tháng sau. "Bên phó chủ tịch có chỉ thị gì không?" Bộ phận game, là một ngành công nghiệp quan trọng của Devon.

Joseph Stone, đã giao nó cho con trai cưng của mình.

Mặc dù không mấy hứng thú với kinh doanh.

Nhưng Steven Stone lại có một bộ óc kinh doanh cực kỳ nhạy bén, đã có nhiều lần thao tác đi vào sách giáo khoa.

Đây cũng là lý do quản lý, theo phản xạ muốn tìm kiếm ý kiến của phó chủ tịch. "Anh ấy nói…" Nhân viên mở miệng, vẻ mặt phức tạp. "Cờ Nhân Phẩm Pokémon, khá là hay." "Hay hơn nhiều so với game nhà mình làm…" Tối hôm đó.

Akin đã có một sự hiểu biết mới về việc phối hợp đội hình. "Tớ hiểu rồi." Akin nói với thiếu niên tóc đỏ bên cạnh: "Giai đoạn đầu chịu thua liên tiếp, giai đoạn sau có thể roll ra Typhlosion, dùng đội hình Nắng Gắt khóa máu để ăn gà!" Akin dù sao cũng là người hâm mộ lâu năm của đội hình Nắng Gắt.

Sự kết hợp giữa Typhlosion và Torkoal, rất hợp ý Akin.

Nhưng 「Typhlosion」 dù sao cũng là dạng tiến hóa cuối cùng của Pokémon khởi đầu, chi phí khá cao.

Torkoal lại là thẻ 4 vàng, không đến cuối game rất khó roll ra.

Đây cũng là lý do đội hình Nắng Gắt, là đội hình của cuối game. "Cậu muốn thua liên tiếp à?" Thiếu niên tóc đỏ cầm máy tính bảng, khẽ gật đầu: "Thỏa mãn cậu." "Nhanh, nhanh đánh chết tôi đi!" Akin la hét, nhưng khi nhìn rõ đội hình của Silver, lập tức sững sờ. 【Liên kết 'Trộm Cắp': Mỗi khi đánh bại 1 Pokémon của đối phương, có 20% xác suất nhận được một trang bị cơ bản.】 Nhìn Meowth, Sneasel, Murkrow trên sân của Silver. "Thật là." Akin mím môi, lẩm bẩm: "Rất hợp với phong cách của cậu đấy…" Trong 《Cờ Nhân Phẩm Pokémon》, liên kết 「Trộm Cắp」, có thể so sánh với hải tặc, phúc tinh.

Và đây, cũng là tinh túy của việc chơi game vui vẻ.

Akin sau khi thua hai ván, đã rất vui vẻ gia nhập vào phe 'chó trộm'.

Cảnh tượng tương tự, vẫn đang diễn ra ở các khu vực khác. "Ván nữa!" "Mua skin có giúp tôi D ra thẻ ba sao ở giai đoạn 2 không?" một người chơi đại gia nói.

Một fan cứng của thầy Lục nghi ngờ: "Cái gì?

Game này còn có ba sao à?" So với sức nóng của 《Cờ Nhân Phẩm Pokémon》.

Game thử nghiệm cùng ngày của Devon, có vẻ hơi ảm đạm. 《Pokémon: Dã Vọng Của Nobunaga》, tuy cũng có lượng người hâm mộ không nhỏ.

Nhưng tầm ảnh hưởng không thể sâu rộng bằng Cờ Nhân Phẩm, một tựa game đã mở ra lối chơi mới.

The Pokémon Company vừa duy trì được uy tín, vừa hoàn thành bước tiến vào thị trường PC.

Không ít trang web đánh giá game nổi tiếng, đều đặt nhiều kỳ vọng vào công ty này. "Theo dõi từ 《Plants vs.

Zombies》 đến giờ, 5 sao đánh giá tốt." "Duy trì được phong cách nhất quán của The Pokémon Company, tiếp nối bách khoa toàn thư và phổ biến kiến thức, có thể coi là một bất ngờ không nhỏ." "Có thể dự đoán, sau này sẽ có một lượng lớn tác phẩm tương tự, nhưng tác phẩm tiên phong, xứng đáng được ủng hộ 5 sao." Đúng như các trang web đánh giá này nói.

Mô hình Cờ Nhân Phẩm rất dễ học hỏi.

Sau khi các công ty game khác vào cuộc, rất có thể sẽ xuất hiện tình huống 'bản sao chèn ép bản gốc'.

Nhưng chỉ cần hai tháng hưởng lợi này, đã đủ để thầy Lục làm rất nhiều việc.

Đợi đến khi các công ty khác vào cuộc, lại có thể chuyển sang lĩnh vực mới.

Đây cũng là một trong những lý do thầy Lục không lo lắng về việc 'bị bắt chước'.

Steven cũng đã an ủi nhân viên của mình như vậy. "Không cần lo lắng." Steven mỉm cười ôn hòa, vỗ vai quản lý bộ phận game. "Trước khi game mới của thầy Lục ra mắt, chúng ta cũng có thể đi theo húp canh mà!" Quản lý tâm trạng nặng nề.

Devon đường đường là một tập đoàn lớn, lại phải đi theo sau thầy Lục húp canh… Đây chính là, năng lực của một nhà lãnh đạo thiên tài sao?

Nhưng khi nghĩ đến, Joseph Stone cũng là người tay trắng làm nên.

Trong lòng quản lý không khỏi có thêm một phần thấu hiểu.

Nghĩ lại cũng phải.

Chủ tịch Steven trông có vẻ khiêm tốn, nhưng lại có một sự kiêu ngạo hơn bất kỳ ai.

Có thể được chính miệng anh ấy thừa nhận.

Thầy Lục cũng là một nhân vật phi thường… … "Game mới của chúng ta… rất thành công." Oleana gọi điện đến.

Cô vốn luôn bình tĩnh, nhưng giọng nói lúc này rõ ràng có chút kìm nén. "Có thể nghỉ ngơi một chút rồi, Oleana." Lục Dã nói: "Chỉ là phải chú ý đến máy chủ một chút, kẻo bị người chơi online làm sập thành khoai tây." Vì lượng người chơi quá đông, game đã xuất hiện hiện tượng xếp hàng và giật lag rõ rệt.

May mắn là đã kịp thời sửa chữa vấn đề, và tặng skin để đền bù.

Đúng là đền bù đến nơi đến chốn, quên hết lỗi lầm ngay tại chỗ.

Có thể giải quyết kịp thời, thì đây đều là những vấn đề nhỏ. "Hiểu rồi." Oleana gật đầu: "Tôi sẽ bắt tay vào xử lý." Doanh thu của The Pokémon Company, đang tiến triển một cách ổn định.

Mặc dù điểm nạp tiền của 《Cờ Nhân Phẩm Pokémon》 rất ít.

Nhưng là tựa game PC đầu tiên, nó cũng có thể tạo nền tảng tốt cho các sản phẩm sau này.

Đến lúc đó dù có tốn nhiều tiền để huấn luyện, thầy Lục cũng có thể yên tâm hơn. … Việc phát hành game mới tạm thời kết thúc.

Để phối hợp quảng bá.

Thầy Lục đã đặc biệt trình diễn một ván Cờ Nhân Phẩm trên livestream.

Chơi đương nhiên là liên kết 「Trộm Cắp」 đang hot.

May mắn là vận khí cũng khá, bị loại ở hạng bảy. "Hạng bảy hạng tám, nhà của chó trộm!" "Chơi cờ mà cũng tấu hài được thế này à!" "Ai cũng biết, đây là 'cờ đo tuổi thọ', may mà thầy Lục sống rất thọ." Ngay cả Togepi ở bên cạnh, cũng không cứu được vận may của thầy Lục.

Toàn bộ đều thiếu một con để tiến hóa, có thể coi là một cảnh tượng kinh điển.

Thầy Lục đã quen với chuyện này, khẽ ho một tiếng: "Dạo này, chắc là phải sủi mấy hôm." "Phải đi đánh một giải đấu Võ, về rồi sẽ giải thích chiến thuật mới cho mọi người." Một loạt dấu chấm hỏi lướt qua. "Thầy Lục, dùng Điểm Phá thôi nhé!" "Không lẽ thật sự tự mình lên sàn đấu võ đấy chứ?" "Ai cũng biết, trước khi làm streamer, thầy Lục từng là võ sĩ quyền anh đen!" Nhưng dù sao đi nữa.

Sủi mấy ngày để đổi lấy một chiến thuật mới, cũng là truyền thống của kênh livestream thầy Lục.

Dù là thành viên Đội Hỏa Tiễn, hay Cảnh sát Quốc tế.

Đều lấy sổ tay ra, lặng lẽ ghi lại thời gian livestream lần sau.

Sau khi tắt stream.

Thầy Lục cũng bắt đầu chuẩn bị cho lễ khai mạc Đại hội Đấu võ vào ngày mai.

Giải đấu được tổ chức tại thành phố Celadon.

Đến lúc đó, sẽ có các võ sĩ từ các khu vực khác nhau tham gia.

Chương 244

Đại hội sẽ kéo dài gần một tuần.

Đợi đến khi đại hội kết thúc… chắc hẳn sẽ là lễ Giáng sinh tuyết rơi.

Lục Dã nhìn lên trời. "Đợi đến Giáng sinh, có thể đi tụ tập với mọi người một chút." Đến Kanto gần hai tháng.

Thầy Lục và Red chỉ mới gặp mặt, chứ chưa từng tụ tập cùng nhau.

Với tay nghề của thầy Lục và Takeshi.

Dù có phải phục vụ cả phòng thí nghiệm của Giáo sư Oak, chắc cũng không phải là chuyện khó. "Đón Giáng sinh hay không không quan trọng." Lục Dã tự nhủ: "Chủ yếu là muốn xem drama…" Đêm dần buông.

Mưa tuyết lất phất rơi trên cửa sổ. "Bưi…" Sylveon với bộ lông trắng như tuyết, nhìn ra ngoài cửa sổ, có chút xuất thần.

Gengar và Squirtle, đang kéo Sirfetch'd, tiến hành chuẩn bị chiến đấu cuối cùng.

Lục Dã xoa đầu Arcanine, nhận cuộc gọi từ Sinnoh. "Tối nay em rảnh." Giọng nói dịu dàng truyền đến.

Lục Dã gật đầu: "Anh cũng vừa hay có…" "Không phải vừa ra game mới sao?" "Em thấy Aaron và Flint, chơi khá là tập trung…" Cynthia: "Em cũng muốn chơi." Lục Dã ngẩn người một lúc, rồi cười nói: "Không vấn đề." Ngoài trời là màn đêm mờ ảo, mây đen mùa đông mang theo mưa tuyết kéo đến, nhiệt độ đột ngột giảm xuống.

Lục Dã nhìn ra ngoài cửa sổ, có chút suy tư. "Lần trước em không

phải nói, đợi tuyết rơi, thì báo cho em sao?" "Ừm?" Cynthia khẽ ừ một tiếng từ trong mũi. "Đợi mấy hôm nữa." Lục Dã mỉm cười: "Cùng nhau đến đây đón Giáng sinh đi!" Cynthia hơi ngẩn ra, rồi khẽ cười nói: "Được." Ngày 20 tháng 12, Chủ nhật.

Giải vô địch Đấu võ P1 được nhiều người mong đợi, chính thức khai mạc.

Là giải đấu Võ có uy tín nhất Kanto, nó đã thu hút các huấn luyện viên từ các liên minh khác nhau tham gia.

Trong số những người tham gia, có cả những huấn luyện viên kỳ cựu, và cả những thủ lĩnh nhà thi đấu chuyên về hệ Võ.

Và trong số các Thiên Vương hệ Võ hiện tại.

Dù là Bruno của Kanto, hay Marshal của Unova, đều đã từng giành được đai vàng của giải vô địch P1.

Đây cũng là lý do các võ sĩ từ khắp nơi, đổ xô về giải đấu này.

Sáng sớm, trời trong xanh. "Hôm nay hình như là lễ khai mạc." Lục Dã mặc đồ thể thao, mở video mà Green gửi đến.

Trong video, người đông như kiến, không kém gì các sự kiện lớn đã tham gia trước đây. "Đông người thật đấy." Lục Dã cảm thán. "Vì có các huấn luyện viên từ nhiều liên minh tham gia mà." Green cười nói. "Tớ cũng chuẩn bị xuất phát rồi." Takeshi nheo mắt nói: "Ban tổ chức hình như không cho phép Steelix tham gia." "Vì vậy, tớ định để Geodude lên rèn luyện một phen." Nhân cơ hội này, Takeshi định huấn luyện Pokémon mà mình vừa thu phục.

Đây cũng là nguồn cảm hứng mà thầy Lục đã mang lại cho Takeshi sau nhiều lần tham gia Little Cup.

Tiền thưởng không quan trọng.

Đánh giải mà, quan trọng nhất là vui vẻ.

Lục Dã hơi ngẩn ra.

Ghê thật, cậu cũng là Bậc thầy nghịch hệ à? "Hai người không cần vội đâu." Lorelei mỉm cười: "Tôi đã giúp hai người bốc thăm xong rồi… không cần phải xếp hàng phức tạp như vậy." "Chị Lorelei là người của ban tổ chức à?" Green tò mò. "Đúng vậy." "Ôi!" Green vỗ trán, hối hận.

Sớm biết thế… đã xin chị Lorelei một gian hàng riêng trong sân rồi! "Giải đấu lần này, do ngài Bruno làm giám khảo." Blue nói: "Ngài Chuck cũng sẽ có mặt." "Chủ nhân Blue không định đến à?" Yellow hỏi. "Thôi bỏ đi." Blue nói: "Dù sao kết quả cũng như nhau cả thôi." Lục Dã ngạc nhiên.

Giải đấu này, còn có tuyển thủ nào đáng để Blue coi trọng như vậy sao?

Là sư huynh đệ đồng môn của cậu ta, hay là một Bậc thầy hệ Võ nào đó từ liên minh khác đến? "Dù sao thì, cứ để Sirfetch'd lên trụ mấy trận trước đã." Lục Dã trầm ngâm: "Đợi đến vòng 16, rồi để Squirtle lên là được." Sở dĩ cố chấp vào top 8, là vì đến top 8, mới có phần thưởng để nhận. 【Nhiệm vụ 'Tôi thật sự không phải Bậc thầy hệ Võ' Mục tiêu nhiệm vụ: Tại giải vô địch P1 bất kỳ hạng cân nào, đạt thành tích ít nhất là top 8.

Phần thưởng nhiệm vụ: Tùy thuộc vào mức độ hoàn thành nhiệm vụ】 Từ các phần thưởng trước đây, biết đâu còn có thể mở khóa một loại Berry mới.

Vừa hay thầy Lục cũng ăn ngán rồi, có thể đổi vị một chút.

Thu dọn hành lý xong.

Lục Dã chuẩn bị lên đường, đến võ đường ngoài trời của Đại hội

P1 ở ngoại ô thành phố Celadon. "Squirtle." Lục Dã bất lực nói: "Chúng ta chỉ đi ba bốn ngày, không cần phải mang theo bể cá đâu!" Ba bốn ngày?!

Squirtle trợn mắt.

Ở nơi hoang dã nguy hiểm như thế này, lộ tung tích ba bốn ngày.

Chẳng phải quá nguy hiểm rồi sao!

Cuối cùng, thầy Lục vẫn phải nhét bể cá vào hành lý, gửi vận chuyển trước.

Mặc dù nhét vào túi của 'Doragengar', cũng không phải là không được.

Chỉ là luôn cảm thấy, có chút không phải với Gengar… "Ghos?" Cảm nhận được ánh mắt của Lục Dã, Gengar ngơ ngác.

Mặc dù không biết cậu đang nghĩ gì… nhưng chắc chắn không phải chuyện tốt!

Lục Dã khẽ ho một tiếng.

Trong số những người tham gia đã biết.

Có Bea, Takeshi và những người khác.

Chắc là, khi đến hiện trường, còn có thể gặp không ít gương mặt quen thuộc. "Đi thôi." Lục Dã bế Sylveon lên, mỉm cười. "Đi đánh giải giao hữu thôi!" … Ngoại ô thành phố Celadon.

Dưới bầu trời trong xanh, cỏ xanh như thảm, gió nhẹ thổi qua. "Ông ơi, ông đi nhanh lên một chút!" Cô gái vui vẻ gọi, chân đi giày trượt patin, nhẹ nhàng lướt qua con dốc.

Theo sau cô, một ông lão với khuôn mặt hiền từ, bước đi vững chãi.

Ông lão có hai hàng lông mày dài, rũ xuống, bên cạnh còn có một con Lucario đi theo. "Korrina, ông theo không kịp nữa rồi." Ông lão cười gọi.

Ông lão tên là Gurkinn, là người kế thừa Tiến hóa Mega của Kalos.

Lần này đưa cháu gái đến đây, cũng là định rèn luyện cho cô bé, và truyền lại Key Stone cho cô.

Cô gái tóc vàng đội mũ bảo hộ, đi giày trượt patin, cười hì hì dừng lại. "Ông ơi, lần này sẽ gặp đối thủ rất mạnh phải không ạ!" Ông lão cười gật đầu. "Đúng vậy, có thể sẽ mạnh hơn tất cả các đối thủ mà con đã gặp trước đây." Korrina không những không nản lòng, ngược lại còn phấn khích siết chặt nắm đấm, ánh mắt lấp lánh.

Lần này… mình nhất định phải chứng minh bản thân.

Để ông truyền thụ Tiến hóa Mega cho mình! "Thất lễ rồi." Ngay khi Korrina đang suy nghĩ.

Một cô gái da ngăm đen, đi chân trần, tóc màu xám, lịch sự chắp tay nói: "Võ đường của Đại hội P1, là hướng này, không sai chứ ạ?" "Đúng vậy đó." Korrina gật đầu, nhìn vào cơ bắp cuồn cuộn của cô gái, ánh mắt lướt xuống, ngẩn người nói: "Đi chân trần… cậu không thấy đau à?" "Đây là một cách để rèn luyện thân tâm." Bea nghiêm túc nói: "Đây cũng là, con đường tất yếu để tôi đuổi kịp các bậc tiền bối." Korrina mở miệng: "Cái gọi là tiền bối, là chỉ…" Bea im lặng không nói, nhưng ánh mắt lại sắc bén vô cùng.

Giải đấu lần này… mình nhất định phải chứng minh bản thân với thầy Lục, để thầy ấy nhận mình làm đồ đệ! "Tại hạ cáo từ." Bea chắp tay, đi qua bên cạnh Korrina đang xuất thần.

Korrina chỉ cảm thấy khí thế kinh người đó thoáng qua, có chút

không nói nên lời. "Sao vậy, Corni?" Gurkinn theo kịp, cười tủm tỉm gọi tên thân mật của cháu gái. "…Không có gì ạ." Korrina lắc đầu, lại nở nụ cười rạng rỡ. "Chỉ là cảm thấy, tôi và Lucario, cũng phải nỗ lực gấp bội!" … Các võ sĩ từ khắp nơi trên thế giới, đổ về Kanto.

Một vị sư phụ có tướng mạo vài phần giống Gurkinn, đều có lông mày dài, nhận được lời mời làm giám khảo từ ban tổ chức. "Lão già này không đi đâu." Ông lão nhỏ bé mặc áo bóng chày màu xanh lá cây, lưng còng, cười hiền hòa: "Vẫn là ở nhà, dạy dỗ hậu bối cho đỡ phiền lòng." "Vậy sao." Thiên Vương hệ Võ của Kanto, Bruno, gật đầu.

Đối với vị võ sĩ huyền thoại này, Bruno luôn rất kính trọng.

Nếu ông ấy không đến đại hội, Bruno cũng không ép buộc. "Đúng rồi." Sư phụ cười tủm tỉm: "Cậu Lục Dã, có tham gia không?" "Lục Dã…-shi?" Bruno có chút mơ hồ về cách xưng hô của ông lão. "Nếu là ngày hội của các võ sĩ, cậu Lục Dã không có lý do gì không đến chứ nhỉ?" Sư phụ tự nói: "Mấy ngày cậu Lục Dã không có ở đây, lão già tôi chẳng phải là, có thể lén lút leo rank sao?" "Tuyệt quá rồi!" Mắt Sư phụ sáng lên.

Bruno gãi đầu.

Đối với 'Lục Dã', cũng có chút ấn tượng.

Ngay cả Blue, đệ tử của Chuck, cũng đã từng khen ngợi anh ta.

Cộng thêm lời khen ngợi của Sư phụ lúc này… điều này không khỏi khiến Bruno có thêm một chút tò mò. "Xem ra." Bruno dùng bàn tay to lớn xoa cằm, cười khẽ: "Giải đấu lần này… sẽ vô cùng đặc sắc đây!" Ngoại ô thành phố Celadon, võ đường P1. "Chúng ta đăng ký hạng nhẹ phải không?" Lục Dã hỏi Takeshi bên cạnh. "Đúng vậy." Takeshi khoanh tay, gật đầu: "Trong hạng nặng và hạng nhẹ, lại được chia nhỏ thành ba cấp độ." "Như hạng siêu nặng, thì đại diện là các Pokémon như Snorlax, Hariyama." Takeshi giải thích: "Với Sirfetch'd

của cậu, cũng được coi là tuyển thủ nặng ký trong hạng nhẹ rồi." Sirfetch'd nặng 117kg, cây hành đó có thể đã chiếm hơn một nửa.

Đương nhiên, cột bê tông của Conkeldurr, bộ võ phục của Sawk, đều là một phần của cơ thể.

Hay như chiếc váy của Gardevoir.

Cậu nói xem nếu nó có thể cởi ra, đài truyền hình chắc là không thể phát sóng được… Lục Dã ho khan một tiếng, xua đi những suy nghĩ kỳ quái trong đầu, nhìn quanh.

Các huấn luyện viên với khuôn mặt nghiêm nghị, bên cạnh đa số đều đứng đối tác hệ Võ của mình.

Swampert với cánh tay cường tráng, Machamp da màu đồng, Blaziken màu cam vàng… Người đông như kiến, có thể thấy được sự hoành tráng của giải đấu.

Đúng lúc này, đám đông tự giác tách ra một con đường.

Đi tới, là một ngự tỷ cao gót với khí chất trưởng thành, đeo kính tri thức, tóc dài màu rượu vang.

Thiên Vương hệ Băng của Kanto, Lorelei.

Khí thế lạnh lùng đó, như băng giá không tan, khiến các huấn luyện viên gần đó không khỏi lùi lại ba bước.

Lorelei thường ngày hay ngẩn ngơ, cho đến khi đi đến trước mặt hai người, mới hoàn hồn. "Ara." Lorelei mỉm cười, như sông băng tan chảy trong nháy mắt, khí thế cũng trở nên dịu dàng. "Chào mừng." … Theo sự dẫn dắt của Lorelei.

Hai người đến khách sạn do ban tổ chức sắp xếp để nhận phòng. "Lịch thi đấu là ngày mai à?" Takeshi tò mò. "Đúng vậy." Lorelei gật đầu: "Ngày đầu tiên của lễ khai mạc, chủ yếu là để các thí sinh làm

quen với môi trường xung quanh." "Vậy Lorelei a…" Lục Dã đang định cà khịa, đột nhiên hắt hơi một cái: "Hắt xì!" "Sao chị Lorelei lại ở đây vậy?" Lục Dã đổi giọng. "Tôi cũng rảnh rỗi không có gì làm, nên mới đến đây giúp một tay." Lorelei cười nói: "Chủ yếu là hai người tham gia… tôi là quản trị viên nhóm, cũng nên đến xem một chút chứ." Lục Dã thầm lau mồ hôi lạnh.

Nguy hiểm thật!

Suýt nữa là bị dì Lorelei ném ra quần đảo Sevii cho hải cẩu ăn rồi! "Tôi thì không có gì." Takeshi nói: "Vào vòng 64 là có bài đăng mới rồi… chủ yếu là thầy Lục." "Cậu ấy là ứng cử viên nặng ký cho chức vô địch giải đấu này đấy." "Cũng phải." Lorelei khẽ gật đầu.

Tham gia Little Cup, cũng là thói quen hàng ngày của thầy Lục rồi.

Đương nhiên, cũng không loại trừ khả năng thầy Lục đến để rèn luyện Pokémon, tiện thể kiếm ít tiền lẻ.

Lorelei đột nhiên thở dài. "Vừa rồi đứng ở đó, đã có hai cô bé, đến hỏi thông tin của cậu rồi." "Tôi?" Lục Dã chỉ vào mình. "Một cô bé tóc xám, một cô bé tóc vàng đi theo cô bé tóc xám…" Lorelei khoanh một tay, tay kia chống cằm, tâm trạng có chút nặng nề.

Tại sao lại không có anh chàng nào tốt, đến bắt chuyện với mình chứ?

Chương 245

"Chắc là fan của thầy Lục thôi." Takeshi nói: "Dù sao video về đội hình Unburden lần trước… tầm ảnh hưởng vẫn rất lớn." Lục Dã gãi đầu.

Cô bé tóc xám, khả năng cao là Bea đã gặp trước đây.

Vậy cô bé tóc vàng là ai?

Hoàn toàn không có ấn tượng!

Lục Dã nhìn trời.

Rốt cuộc, vẫn là giải giao hữu bạn bè à… "Tôi còn phải quay lại, xử lý một số việc của ban tổ chức." Lorelei vẫy ngón tay trong không trung: "Nếu có vấn đề gì, thì cứ đến tìm tôi." "Được." "Còn nữa." Lorelei dừng bước, đẩy gọng kính, lạnh lùng nói: "Nếu đối thủ của hai người, dám gian lận, có thể trực tiếp nói với tôi… tôi sẽ làm chủ cho hai người." Nhiệt độ trong phòng, dường như đã giảm xuống không ít.

Thầy Lục và Takeshi sắc mặt hơi biến. "Vậy… vậy nếu hai chúng tôi gian lận thì sao?" Lục Dã yếu ớt hỏi. "Vậy thì không sao." Lorelei lại cười lên, như một Onee-san dịu dàng: "Đừng để tôi nhìn thấy là được rồi!" Lục Dã và Takeshi há hốc mồm.

Đây là phong cách hành sự của Thiên Vương hệ Băng sao!

Lorelei vẫy tay, đi ra ngoài sảnh khách sạn.

Giày cao gót vang lên tiếng 'cộp cộp' nhẹ nhàng.

Nhìn vào đôi tất đen, và chiếc váy công sở màu đen sẫm của Lorelei.

Lục Dã có chút không hiểu: "Chị Lorelei, đáng lẽ phải rất được hoan nghênh chứ nhỉ?" "Có lẽ là vì." Takeshi trầm ngâm: "Khí thế lạnh như băng đó… những người đàn ông khác, sẽ hiểu lầm rằng cô ấy rất khó gần?" "Có lý." Lục Dã gật đầu, cảm thán: "Không hổ là cậu, Takeshi!" "Khách sáo rồi." Takeshi khoanh tay, gật đầu cùng tần suất với Lục Dã. "Tại hạ cũng chỉ là xuất phát từ góc độ của một người đàn ông thôi." Mới mở miệng đã là lão dê xồm rồi, Takeshi! … Theo lịch trình giải đấu.

Trận đấu đầu tiên của thầy Lục, được tổ chức vào chiều cùng ngày.

Thắng trận đầu tiên, là có thể tiến vào vòng 64.

Và trong đại hội, đều áp dụng thể thức đấu đơn.

Huấn luyện viên cũng vào sân, cùng chiến đấu với Pokémon.

Mặc dù không thể trực tiếp tấn công huấn luyện viên.

Nhưng chiến đấu ở cự ly gần, đối với tố chất tâm lý của huấn luyện viên, không nghi ngờ gì là một thử thách không nhỏ.

Thầy Lục cũng đã tham gia nhiều lần 'Chiến đấu hoang dã' rồi.

Đối với hình thức chiến đấu tương tự không có gì khác biệt này, cũng có thể chấp nhận. "May là không thể trực tiếp tấn công huấn luyện viên." Lục Dã lẩm bẩm: "Nếu không đối diện đấm cho tôi một phát, tôi chẳng phải là GG rồi sao?" Vì ở cự ly gần, huấn luyện viên có thể chỉ huy nhanh hơn, thậm chí phát hiện ra điểm yếu của Pokémon đối thủ.

Và đây, cũng là khả năng mà Blue giỏi nhất.

Đối thủ đầu tiên mà Lục Dã gặp, là một võ sĩ đến từ Unova.

Pokémon được tung ra, là Scrafty có da màu vàng, với kiểu tóc

mohawk.

Lợi dụng đặc tính 'Uy Hiếp', có thể rất dễ dàng nhắm vào các Pokémon hệ Võ chủ yếu dùng Công vật lý.

Thậm chí có thể khắc chế các Pokémon phức hợp 'Tâm linh + Võ' như Gallade, Medicham.

Nhưng khi anh ta nhìn thấy Sirfetch'd mày rậm mắt to, lập tức có chút ngơ ngác. "Ngươi còn dám Uy Hiếp Sirfetch'd của ta!?" Thầy Lục đứng bên cạnh, gầm lên: "Cho nó biết thế nào là tay dài đánh tay ngắn!" "Gà!" Sirfetch'd phấn khích vung cây hành lớn.

Bị bắt nạt trong đội mãi, cuối cùng cũng có cơ hội bắt nạt người khác rồi! 'Bốp' một tiếng, cây hành dài đập thẳng vào đầu, khiến Scrafty ngất ngay tại chỗ!

Nhìn vào cây hành dài khoảng 1 mét đó, võ sĩ nuốt nước bọt. "Trọng tài, anh ta phạm quy rồi chứ?" "Thi đấu Võ, làm gì có chuyện mang vũ khí lên!" "Anh ta hoàn toàn không có tinh thần thể thao cạnh tranh!" Trọng tài sớm đã được Lorelei chỉ thị, lúc này mặt mày bình tĩnh.

Hơn nữa… Sirfetch'd trong Pokédex, vốn dĩ là mang theo cây hành lớn.

Cây hành lớn mới là bản thể của nó!

Lục Dã khoanh tay, hừ một tiếng.

Ngay cả ban tổ chức cũng là người của tôi, ngươi lấy gì mà đấu với tôi! "Người chiến thắng, Lục Dã!" Trọng tài thổi còi. "Gà!" Sirfetch'd thu lại cây thương, vẻ mặt bình tĩnh.

Trên khán đài, Bea đang lặng lẽ quan sát, mặt gần như đỏ bừng.

Một lúc lâu sau, Bea mới thốt ra một câu: "Ngầu, ngầu quá…" Một

đòn hạ gục.

Đây chính là kết cục của việc tác chiến nghịch hệ tại Đại hội Đấu võ.

Lục Dã nghi ngờ, huấn luyện viên này mang Scrafty, có thể là để phục kích Pokémon hệ Tâm linh.

Nhưng nước cờ này, thầy Lục rõ ràng đã đi sâu hơn một bậc. "Không nhìn ra sâu cạn." Trên hàng ghế khách mời, Bruno đặc biệt chú ý đến bên này, nhíu mày. "Có thể là Pokémon mới thu phục." Lorelei đẩy gọng kính, mỉm cười: "Vừa rồi cú đó, là đánh thẳng vào điểm yếu đấy." "Nếu là Pokémon mới thu phục." Bruno vẻ mặt nghiêm túc. "Vậy thì tôi thật sự… rất mong đợi vào tương lai của cậu ấy!" … Trận đấu đầu tiên kết thúc.

Dù là Bea hay Korrina, đều dễ dàng lọt vào vòng 64. "Làm tốt lắm đó, Corni." Gurkinn cười tủm tỉm vỗ vai cháu gái. "Cảm ơn ông ~" Korrina mỉm cười rạng rỡ, nhưng lại bất giác chìm vào suy tư.

Cô gái tóc xám đó… chắc cũng đã thành công tiến cấp rồi nhỉ?

Nghĩ đến khí thế như chiến binh đó, Korrina không khỏi siết chặt nắm đấm. "Thật muốn đấu với cậu ấy một trận!" Bên kia.

Bea im lặng đi theo sau Lục Dã. "Cậu cứ đi theo tôi, tôi cũng không thể nhận cậu làm đồ đệ được đâu." Lục Dã mặt mày bất lực.

Cậu là Pokémon hình người có thể đối quyền với Machamp đấy… Về mảng Đấu võ, mười tôi cũng không dạy nổi cậu đâu! "Tôi biết." Bea gật đầu, mặt mày nghiêm túc: "Với tôi hiện tại, vẫn chưa lọt vào mắt xanh của ngài." "Nhưng xin ngài hãy yên tâm." Bea vỗ ngực: "Tôi nhất định sẽ chứng minh tiềm năng của mình cho ngài thấy!" Lục Dã thở dài: "Vậy đợi cậu chứng minh rồi nói sau…" Bea ngẩn người một lúc, trên mặt nở ra nụ cười, rồi lại kìm nén cúi đầu chào: "Vâng!"

Nhận đồ đệ, cũng không phải là không thể.

Dù sao dưới trướng thầy Lục đã có ba đệ tử thân truyền rồi.

Chỉ là lo lắng về mảng Đấu võ, không thể chỉ điểm được cho Bea. "Cùng lắm thì, dạy cô bé một số chiến thuật bẩn vậy." Lục Dã lẩm bẩm.

Ngày đầu tiên của Đại hội Đấu võ, người người tấp nập.

Xung quanh võ đường, cũng bày ra không ít gian hàng.

Green dường như cũng đã xin Lorelei, một gian hàng chuyên dụng.

Nhìn quanh, các gian hàng chen chúc đông người.

Lục Dã vuốt cằm, chìm vào suy tư. "Mình có nên… cũng xin một gian hàng không?" Trong khoảnh khắc, mắt Lục Dã sáng lên.

Trước mắt dường như mở ra một con đường làm giàu hoàn toàn mới.

Lấy điện thoại ra, gọi một cuộc, Lục Dã nói: "Jessie, James, Meowth." "Nhiệm vụ của các ngươi tới rồi!" Nhận được điện thoại của Admin, bộ ba Rocket lập tức chạy tới thành phố Celadon.

Thầy Lục đang ở một nhà hàng gần thành phố Celadon và đã gặp được ba người họ.

Trên bàn ăn, chồng đĩa đã chất cao như núi. "A ô!!" Bộ ba Rocket vẫn đang ngấu nghiến.

Lục Dã không nhịn được hỏi: "Dạo này mấy người thảm đến thế à?" Nhắc tới chuyện này, cả ba không khỏi nước mắt lưng tròng. "Kinh phí kiếm được từ lần bán hàng rong trước đã dồn hết vào chế tạo người máy phiên bản tăng cường... nhưng lại bị nhóc con đó cho nổ tung rồi, meow." "Cộng thêm việc đã ứng trước một khoản kinh phí lớn từ trước." James khó khăn lắm mới nuốt xuống được miếng

cơm cà ri, thở dài: "Tụi tôi chỉ đành sống tằn tiện qua ngày..." "Meowth, đây là gà rán tao gọi mà!" Jessie đẩy má Meowth ra. "Có sao đâu meow, dù gì cũng là Admin mời mà!" Theo lời giải thích của bộ ba Rocket, vì tạm thời không có cách kiếm tiền nào tốt hơn, nên khoản kinh phí hoạt động ít ỏi hiện có đều là nhờ Jessie diễn trò, James làm ảo thuật, và Meowth chui qua vòng lửa mà có được.

Cảnh tượng người nghe thì đau lòng, người thấy thì rơi lệ này khiến Lục Dã cũng có chút chua xót: "Vậy thì đi làm công ăn lương đàng hoàng đi, đợi kiếm đủ tiền rồi, Pikachu muốn bao nhiêu mà chẳng có?" "Nhưng đó không phải là một con Pikachu bình thường." Ánh mắt James khẽ lóe lên, "Nó là cái loại, rất đặc biệt..." Lời còn chưa nói xong, James đã hét lớn: "Này, Jessie!

Đó là phần cơm cà ri của tôi mà!" Má Jessie phồng lên như chuột hamster, khóe miệng còn dính nước sốt: "Meowth cũng làm thế mà!" Lục Dã bất lực vẫy tay: "Chủ quán, phiền ông cho thêm ba phần nữa." "Được ngay, cậu em." Bộ ba Rocket mắt rưng rưng, đồng thanh nói: "Cảm ơn Admin!" Không ngờ cũng có ngày mình bị người khác vặt lông cừu.

Tâm trạng Lục Dã có chút phức tạp.

Đây có lẽ chính là, cả ngày đi săn ngỗng, cuối cùng lại bị ngỗng Mổ mù mắt? "Được rồi, lần này tìm mấy người đến là để cung cấp cho mấy người một kênh kiếm kinh phí đây." Lục Dã lấy ra một bản sơ đồ, đưa cho bộ ba Rocket xem. "Đây là vị trí quầy hàng của mấy người, tôi đã đặc biệt xin cho đấy." "Chuyện Pikachu cứ tạm gác sang một bên, trong khoảng thời gian tới, mấy người hãy phụ trách bán hàng rong ở giải đấu P1...

Cố gắng thoát nghèo làm giàu sớm nhé!" Bộ ba Rocket ngẩn người một lúc lâu.

Không chỉ mời tụi mình ăn cơm, mà còn giải quyết cả vấn đề cơm áo gạo tiền...

Đây, chính là đạo sư của đội Rocket a! "Yên tâm!" Jessie giật lấy bản sơ đồ, dáng vẻ 'máu lửa bừng bừng', "Tụi tôi nhất định sẽ làm cho quầy hàng này ngày càng lớn mạnh!" "Đúng vậy, đợi kiếm được kinh phí, sẽ dâng lên cho Admin, coi như là lời cảm tạ của chúng tôi!" James siết chặt nắm đấm. "Số tiền còn lại, hắc hắc..." Meowth xoa tay, "Là có thể chế tạo người máy, đi Cào Pikachu rồi meow!" "Cảm giác thật tuyệt vời!" Rốt cuộc vẫn là vì đi Cào Pikachu à?

Lục Dã lặng lẽ ngước nhìn trời.

Cứ có cảm giác, mấy người đã cống hiến rất lớn cho việc xây dựng GDP của Kanto đấy...

Lục Dã cũng không cắt ngang màn tự biên tự diễn của ba người, chỉ xua tay: "Cụ thể bán cái gì thì mấy người tự nghĩ đi." "Tôi cũng là tuyển thủ tham gia, đừng để lộ là được." So với việc Lục Dã vạch ra phương hướng cho bộ ba Rocket,倒 thà để họ tự phát huy tính chủ động còn hơn.

Dù sao thì... chỉ cần cho họ một quầy hàng, để họ chăm chỉ làm việc.

Biết đâu, lại thật sự trở thành người giàu nhất. "Yên tâm, cứ giao cho chúng tôi!" ...

Ra khỏi nhà hàng, Lục Dã chìm vào suy tư. "Rõ ràng khả năng kiếm tiền Max cấp... tại sao lần nào gặp cũng thấy họ thảm như vậy nhỉ?" Có lẽ họ cũng giống mình.

Rõ ràng kiếm không ít, nhưng kinh phí chi tiêu lại nợ ngày càng nhiều?

Lục Dã thở dài, không khỏi cảm thấy đồng cảm với bộ ba Rocket.

Nói theo một khía cạnh khác.

Với khả năng của ba người họ, có khi doanh thu còn cao hơn cả tên gian thương Green nhiều...

Nhận được mệnh lệnh của Admin, đội Rocket lập tức hành động.

Chiều hôm đó, một quầy hàng có nhân viên kinh doanh hơi kỳ lạ đã được dựng lên.

Trong nhóm chat, Green gửi một đoạn video qua, chép miệng nói: "Cái quầy hàng lừa đảo này, buôn bán đắt khách vãi!" "Cụ thể là gì thế?" Lorelei tò mò hỏi: "Lát nữa tôi cũng định qua xem thử." "Tôi vừa mới qua đó, hình như là bán thẻ nhân vật của các tuyển thủ, hình thức cũng không khác mấy so với PTCG của thầy Lục." Takeshi nói. "Hả?

Đó chẳng phải là thông tin cá nhân của tuyển thủ sao?

Lại còn có thể làm theo hình thức này à!" Akin trợn tròn mắt. "Thông tin cá nhân của một số tuyển thủ đều được công khai trên trang web chính thức mà." Kasumi gửi một tấm ảnh: "Nhưng nhiều người lại lười tra cứu...

Làm thành dạng thẻ bài ngược lại còn trực quan hơn." Lục Dã mở tấm ảnh Kasumi gửi.

Trong ảnh là những lá bài tương tự PTCG, nhưng lại không hoàn toàn giống.

Có thể coi là phiên bản cải tiến của James và đồng bọn.

Nếu phải nói thì... khá giống với 'thẻ liên minh' đang rất hot ở Galar.

Tò mò, Lục Dã lên diễn đàn của giải đấu tìm kiếm các cuộc thảo luận liên quan đến quầy hàng của bộ ba Rocket. "Xem này, lá bài tôi rút được từ quầy đó!" "Tại sao thẻ nhân vật của tôi chỉ là cấp R?"

"Yeah!

Tôi rút được 'Hiệp sĩ Mặt nạ Hoàng gia' rồi!" Trong số các thẻ nhân vật đã biết, có tuyển thủ hạng nặng, chuyên gia hệ Nước đến từ Sinnoh, Crasher Wake.

Ngoại hình là một gã cơ bắp triết học cởi trần, đầu còn đeo mặt nạ.

Chương 246

Biệt danh là 'Hiệp sĩ Mặt nạ Torrent', Pokémon đại diện là Poliwrath, là một lá bài SR.

Còn có một lá bài SSR, cũng là tuyển thủ hạng nặng, đến từ Alola, 'Hiệp sĩ Mặt nạ Hoàng gia'.

Nhưng thầy Lục biết thân phận thật của gã này.

Thực ra là Giáo sư Kukui của Alola. "Không ngờ Giáo sư cũng tham gia." Lục Dã thì thầm.

Nhưng nghĩ lại cũng bình thường.

Dù sao thì Incineroar của Giáo sư Kukui cũng là một trong những cao thủ hệ Giác Đấu hàng đầu.

Tình hình kinh doanh của bộ ba Rocket đã mang lại cho Lục Dã một bất ngờ không nhỏ. "Đúng là có tài thật." Lục Dã xoa cằm, chìm vào suy tư. "Không biết mình có thể... giao nhiệm vụ làm thẻ Trainer của PTCG cho ba người họ không nhỉ?" Trong số các thẻ PTCG hiện có, chỉ có thẻ Pokémon.

Mà thẻ Trainer cho đến nay, cũng chỉ mới ra một lá 'Cynthia' chưa từng được công bố.

Nếu để họ làm thẻ Trainer... không chỉ có thể giảm bớt áp lực cho Rika, mà còn có thể danh chính ngôn thuận tuyển họ làm nhân viên.

Mà một khi thẻ Trainer được chế tạo thành công, thì thẻ liên minh Galar cũng chẳng còn là gì nữa.

Xét từ một góc độ khác, đây cũng không phải là một cách tồi để giúp bộ ba Rocket tái就业... "Toang rồi." Trong nhóm chat, Green ôm đầu rên rỉ: "Doanh thu hôm nay có lẽ không đạt chỉ tiêu rồi!" Vì màn

thể hiện xuất sắc của bộ ba Rocket, Green, một tên gian thương chính hiệu, lại có phần trở tay không kịp.

Mấy con búp bê Clefairy, Phục Hồi Toàn Diện chuẩn bị sẵn, có lẽ phải để dành cho lần sau.

Silver: "Còn thiếu bao nhiêu." Green: "Hả?" Silver liếc nhìn số dư.

Ừm... chắc là có thể mua hết được. "Cứ để đến ngày mai cũng được mà." Lorelei mỉm cười: "Cũng không vội bán hết trong hai ngày này." "Cũng có lý." Green gật gật đầu, cười nói: "Vậy đợi thầy Lục giành chức vô địch, rồi nhờ cậu ấy làm đại diện cho mình là được!" Lục Dã nhìn trời.

Không phải tôi không giúp cậu quảng cáo.

Có lẽ chưa đợi được đến ngày đó, các quầy hàng khác đã không sống nổi rồi... ... "Làm thẻ Trainer cho PTCG?" Nghe lời mời của thầy Lục, bộ ba Rocket ngẩn người một lúc lâu mới phản ứng lại. "Thật, thật sự được sao!" James vẻ mặt kích động: "Phiên bản tụi tôi làm, thật sự có thể được 'chuyển chính'?" Lục Dã gật đầu, liếc nhìn những lá bài đặt trên bàn: "Mặt thẻ này là ai vẽ vậy?" Với khả năng làm hàng giả như thật đã thể hiện nhiều lần trên TV của bộ ba Rocket, lá bài nhái này thật sự có vài phần phong vị của bản gốc. "Là James vẽ đó meow." Meowth vẫy đuôi, cười hì hì: "Năm đó cậu ấy cũng từng học hội họa phương Tây đấy." "Ồ, không tệ nha, James!" Jessie huỵch toẹt vào vai James. "Vẽ cũng không đẹp lắm đâu." James ngại ngùng gãi đầu. "Tôi tin vào khả năng của mấy người." Lục Dã đưa danh thiếp của Oleana cho James, cười nói: "Đợi làm xong mặt thẻ của Dervish, cứ liên hệ số điện thoại này là được, cô ấy sẽ giúp mấy người phát hành." "Cứ, cứ giao cho tôi!" James kích động vỗ ngực.

Tuyệt vời!

Không ngờ mình lại có ngày được làm thẻ cho PTCG!

James lộ vẻ 'viên mãn'. "Bộ sưu tập nắp chai của cậu đang khóc đấy." Jessie yếu ớt nói. "Chúng đang nằm trong đống rác, phát ra những lời chỉ trích rằng cậu đã phụ bạc chúng đó." Meowth dùng đèn pin chiếu vào cằm mình. "Ồn chết đi được, hai người!" "Vậy thì, nhiệm vụ này giao cho mấy người, tạm thời không cần lo chuyện Pikachu nữa." Lục Dã rút một lá bài từ trên bàn, "Còn nữa, lá này tôi lấy nhé." "Không vấn đề!" James cười sảng khoái, rồi đột nhiên sững người, như bị Sét Đánh: "Đó, đó là!" "Lá bài UR đầu tiên tụi mình làm đó!" "Tôi khó khăn lắm mới vẽ ra được mà..." Nhìn bóng lưng xa dần của Admin, James quỳ sụp xuống đất, mặt xám như tro tàn. "Được rồi được rồi, bắt tay vào việc thôi." Jessie và Meowth mỗi người kéo một chân của James. "Không thể phụ lòng mong đợi của Admin được!" Cách đó không xa.

Lục Dã cúi đầu nhìn lá bài trong tay, từ từ gật đầu.

Trên lá bài là một Huấn luyện viên tuấn tú phi phàm, miễn cưỡng tái hiện được một phần mười vẻ đẹp trai của thầy Lục. "Cũng chỉ có UR mới xứng với thẻ nhân vật của mình thôi!" Lục Dã nhét lá bài vào túi áo, cười ha hả: "Vịt Sirfetch'd, đi đánh trận tiếp theo nào!" "Gạc?! ╤╦°Ʊ°)" Cuối cùng vẫn không thoát khỏi ngày này sao?

Vịt Sirfetch'd lặng lẽ thở dài, ánh mắt sắc bén.

Thôi được, cứ để các ngươi xem sự giác ngộ của một kẻ lười biếng là thế nào!

Ngày 21 tháng 12, thứ hai.

Thời tiết lạnh lẽo, nhưng Đại hội Giác Đấu lại tràn ngập một bầu không khí nhiệt huyết.

Xung quanh nhà thi đấu, ngoài tiếng rao hàng của các quầy bán rong, còn có thể nghe thấy tiếng reo hò vọng ra từ bên trong. "Người chiến thắng đã có, là tuyển thủ thiên tài đến từ Galar, Bea!" Bea nhắm

mắt ngưng thần, không chút kiêu ngạo, mà hít một hơi thật sâu.

Khi cô mở mắt ra, ánh mắt đã tràn đầy vẻ nghiêm nghị.

Sư phụ, em nhất định sẽ chứng minh bản thân với thầy!

Mà ở một sân đấu khác. "Tôi thắng rồi!" Korrina tóc vàng, nở một nụ cười phấn khích.

Nhưng khi cô ngẩng đầu nhìn lên màn hình lớn, lại không khỏi sững sờ. "Cô gái đó, tại sao trông không có vẻ gì là phấn khích vậy?" Không phải là đang tận hưởng trận đấu, mà ngược lại giống như đang thực thi một trách nhiệm của một chiến binh.

Korrina lắc đầu, khẽ nói: "Chỉ khi Huấn luyện viên cũng tận hưởng trận đấu, Pokémon mới có thể cảm nhận được điều đó." Thử đấu với cô ấy, truyền đạt suy nghĩ của mình cho cô ấy xem sao!

Korrina nở nụ cười, siết chặt nắm đấm, âm thầm đặt ra mục tiêu. ... "Anh Takeshi, anh xong rồi à?" Ngoài nhà thi đấu, Lục Dã dắt theo Vịt Sirfetch'd, ngạc nhiên nhìn Takeshi bước ra từ lối đi của tuyển thủ. "À, xong rồi..." Takeshi gượng gạo gật đầu: "Dựa vào Geodude mà vào được vòng 32 người, quả nhiên vẫn hơi miễn cưỡng." "Tôi cũng sắp rồi." Lục Dã cảm thán: "Đợi tôi đánh thêm vài trận nữa, thua xong thì chúng ta cùng về." "Được, vậy tôi đợi cậu." Takeshi gật đầu.

Theo kết quả bốc thăm, Lục Dã sẽ đối đầu với một võ sĩ quyền Anh chuyên nghiệp đến từ Alola.

Dựa theo thông tin James và đồng bọn thu thập được, thẻ nhân vật của võ sĩ này là cấp "R". "Pokémon đại diện là một con Hakamo-o." Trong điện thoại, James lật giở cuốn Pokedex giấy, nói: "Nếu là dạng tiến hóa cuối cùng, có thể được xếp hạng SR... nhưng vì là bán thần, nên ít nhất cũng có trình độ 'R+'." "Vịt Sirfetch'd của tôi, được xếp hạng bao nhiêu?" Lục Dã tò mò hỏi. "UR!" James không cần suy nghĩ.

Lục Dã ngạc nhiên.

Ghê thật! "Người không biết còn tưởng mày mạnh đến thế thật đấy." Lục Dã cúi đầu nói với Vịt Sirfetch'd. "Gạc!" Vịt Sirfetch'd tay cầm hành lớn, ra vẻ vân đạm phong khinh.

Thực lực của ta, cần gì phải giải thích với kẻ khác!

Nhưng khi Lục Dã bước lên sân đấu, tung Vịt Sirfetch'd ra, đối đầu với Hakamo-o. "Gạc...(⊙_⊙)" Vịt Sirfetch'd có chút ngơ ngác.

Một con Hakamo-o đứng bằng hai chân, xương cốt nhô ra, đỉnh đầu có vảy kim loại, 'bốp' một tiếng đập hai nắm đấm vào nhau.

Đấu sĩ đến từ Alola, sắc mặt ngưng trọng, nhưng không dám có chút lơ là.

Khán giả bên ngoài bàn tán xôn xao. "Đây chính là lá bài cấp UR đó!" "Dù sao cũng là Pokémon của thầy Lục mà." "Nhưng đó là bán thần đấy, thân hình nhỏ bé của con vịt kia chịu một đấm chắc là đi luôn nhỉ?" Trên khán đài, anh Takeshi mặt mày kiên nghị, khoanh tay trước ngực.

Bea tóc xám cũng đi tới đây, tìm được một vị trí xem đấu thích hợp. "Tôi nhớ cô." Takeshi nhíu mày, "Cô là, của thầy Lục..." "Tại hạ đang nỗ lực để trở thành đệ tử chân truyền của thầy Lục." Bea lịch sự ôm quyền: "Đã nghe đại danh của ngài, Thủ lĩnh Takeshi." Takeshi khẽ gật đầu, cũng không để ý nhiều, dời tầm mắt: "Xem trận đấu đi." Theo tiếng còi của trọng tài, võ sĩ quyền Anh lập tức ra đòn: "Hakamo-o, Múa Kiếm!" Xương cốt nhô ra của Hakamo-o gầm lên giận dữ, vảy kim loại trên cánh tay trở nên sắc bén hơn. "Tham thế à?" Lục Dã khẽ sững người, gần như ra lệnh cùng lúc. "Chặt Gạch!" Vịt Sirfetch'd vung hành lớn, đầu nhọn lóe lên ánh sáng trắng sắc bén, như một cây thương kỵ sĩ lao về phía Hakamo-o.

Đối mặt với vũ khí dài vun vút, Hakamo-o rõ ràng có chút hoang mang.

Cái quái gì đây?

Trên sàn quyền Anh cũng chưa từng gặp thứ này! "Mau tránh ra!" May mắn là chỉ huy kịp thời vang lên, Hakamo-o vừa vặn thực hiện động tác lùi về sau.

Cây thương kỵ sĩ lướt qua áo giáp của Hakamo-o, khiến võ sĩ quyền Anh toát mồ hôi lạnh. "Hakamo-o, Vuốt Rồng!" Nghiêng người tránh được cọng hành, Hakamo-o gầm lên vung quyền về phía trước, Vuốt Rồng màu xanh lục quét ra.

Xoẹt!

Lợi dụng 'Dò Tìm', Vịt Sirfetch'd kịp thời giơ khiên, Vuốt Rồng cắm sâu vào chiếc khiên làm từ lá hành.

Sắc mặt võ sĩ quyền Anh trở nên kỳ quái.

Không chỉ có vũ khí, mà còn có cả khiên...

Trọng tài ơi, tôi là dân quyền Anh, cái quái này bảo tôi đánh thế nào?

Sau khi đỡ đòn thành công, đôi lông mày hình chữ 'V' của Vịt Sirfetch'd nhíu lại, ánh mắt 'ting' một tiếng lóe sáng.

Bây giờ là lượt của ta! "Vung Tàn Bạo!" Một cú vung hành phạm vi rộng, thế mạnh lực trầm, quật ngang hông Hakamo-o.

Chỉ nghe một tiếng 'bốp', Hakamo-o bị đánh lui mấy mét, thân hình không tự chủ được lảo đảo. "Vung Tàn Bạo hệ Bóng Tối, đáng lẽ hiệu quả phải là bình thường chứ?" Bea khó hiểu lẩm bẩm. "Đúng vậy." Takeshi gật đầu, "Thầy Lục chắc cũng đã cân nhắc đến tỉ lệ đánh trúng, nên mới chọn chiêu thức có phạm vi rộng." Takeshi nói

trúng phóc, rồi nói tiếp: "Mà chiêu thức vừa rồi... chắc là kết quả của một đòn chí mạng." Bea nhìn về phía 'Kính Ngắm' đeo trên mắt phải của Vịt Sirfetch'd,若有所思.

Có những đấu sĩ, theo đuổi uy lực, chú trọng khí thế bài sơn đảo hải.

Mà có những đấu sĩ, lựa chọn liên chiêu, công thế như cuồng phong bão táp.

Còn thầy Lục... lại là một đòn chí mạng, tỉ lệ bạo kích chính xác và tao nhã sao? "Đây cũng là điều mình cần phải học hỏi..." Bea thì thầm.

Trên sân, cú Chặt Gạch của Vịt Sirfetch'd giáng xuống, khiến Lục Dã nhíu mày.

Trước mắt anh, dường như hiện ra dòng chữ đỏ "-999".

Dao nào cũng bạo kích?

Không được, cứ thế này thì tổn thọ mất! "Vịt Sirfetch'd, Chặt Gạch!" May mắn là cú Chặt Gạch cuối cùng này không gây bạo kích.

Nhưng sát thương cộng dồn cũng đủ để khiến Hakamo-o bị văng ra xa, nặng nề rơi xuống đất. "Người chiến thắng, Lục Dã!" Trọng tài thổi còi.

Khán giả bên sân, vang lên những tiếng reo hò đã được chuẩn bị sẵn. "Thầy Lục lại chơi không đẹp kinh điển!" "Vãi, ai rút được thẻ của thầy Lục rồi, mau sưu tầm đi!" "Cái tỉ lệ bạo kích này, ông căn bản không phải là thầy Lục!" Thầy Lục thành công tiến vào vòng 32 người.

Trên khán đài, anh gặp lại Takeshi, người đã theo dõi trận đấu. "Cứ có cảm giác...

đợi cậu đánh xong giải, còn phải mất một thời gian dài nữa." Takeshi bất lực nói. "Nhanh thôi, đợi vào vòng tám đội là được." Lục Dã cười cười, quay sang Bea bên cạnh.

Chưa đợi Bea mở lời, Lục Dã đã nói: "Đợi cô thắng trận đấu tiếp theo, tôi sẽ xem xét việc nhận đệ tử." "Cố lên nhé, cô gái!" Lục Dã vỗ vỗ vào bờ vai cứng đờ vì căng thẳng của Bea, cười nói.

Có thể kiên trì vì một việc, bản thân nó đã là một phẩm chất rất đáng quý.

Huống hồ, thầy Lục cũng đã nghĩ xong chiến thuật sẽ dạy cho Bea.

Tổ hợp Thế Thân và Cú Đấm Tập Trung, rất hợp với con Machamp của Bea.

Chương 247

Điều Lục Dã cần làm, chỉ là kết hợp kinh nghiệm của mình, chỉ điểm một vài tiểu xảo ứng dụng trong thực chiến.

Đương nhiên, Cú Đấm Bộc Phá với Không Phòng Vệ cũng là một lựa chọn không tồi...

Bea ngập ngừng hồi lâu, ánh mắt lấp lánh, cuối cùng gật mạnh đầu.

Theo truyền thống quê mình.

Bea lén lút đánh giá Lục Dã, đôi má phồng lên như bánh bao.

Phải chuẩn bị lễ bái sư cho thầy Lục mới được! "Nghĩ đi nghĩ lại... chắc chỉ có tuyệt kỹ chân truyền của các đấu sĩ khác mới có thể làm thầy Lục hài lòng thôi." Bea âm thầm nghĩ trong lòng.

Nhưng trước đó, vẫn phải thắng trận đấu sắp tới đã! "Trận tiếp theo, tôi đấu với ai?" Lục Dã hỏi người đồng đội tốt, kiêm công cụ nhân Takeshi bên cạnh.

Nói đến đây, Takeshi đúng là đáng tin cậy thật!

Thầy Lục coi như đã có chút hiểu, tại sao lại có câu nói "nữ chính thì như nước chảy, còn Takeshi thì sừng sững như sắt thép"...

Đây có lẽ chính là... một loại trách nhiệm thiên bẩm trên người Takeshi? "Là Maylene đến từ Sinnoh." Takeshi nói, "Cha của cô ấy, hình như từng là Thủ lĩnh hệ Giác Đấu của Sinnoh." "Vậy à?" Lục Dã suy nghĩ một chút, dường như có chút ấn tượng.

Trong phiên bản anime của Sinnoh, cô gái này mới vừa lên làm Thủ lĩnh.

Hiện tại Satoshi mới du hành đến Hoenn, Maylene đi khắp nơi rèn luyện, cũng là chuyện bình thường. "Tôi nhớ, đây cũng là một cô gái rất nghèo khó..." Lục Dã nghĩ đến Maylene vì có một người cha nghiện game, mà phải trả nợ thay cha, không khỏi có chút thổn thức. "Còn cô Bea." Takeshi quay sang Bea đang chìm trong suy tư. "Trận đấu tiếp theo của cô là với đấu sĩ đến từ Kalos, Korrina." Đối thủ là đấu sĩ đến từ Kalos sao?

Nhớ tới cô gái trượt patin với nụ cười rạng rỡ đó. "Vậy thì." Bea ôm quyền hành lễ, "Tôi xin phép đi chuẩn bị trước!" Lục Dã gật đầu.

Takeshi híp mắt, nhìn theo bóng lưng của Bea. "Đúng là một cô gái làm việc nghiêm túc." "Quá nghiêm túc, sẽ dễ trở nên cứng nhắc." Lục Dã cười cười: "Nếu cô ấy có thể nhân dịp giải đấu này, kết bạn mới, cũng khá tốt đấy." "Cậu đang nói đến cô Korrina sao?" Takeshi xoa cằm, suy nghĩ một chút rồi nói: "Quả thực, tính cách cởi mở đó, có lẽ sẽ hợp với Bea một cách bất ngờ." "Tôi luôn có một câu hỏi." Lục Dã có chút kinh ngạc: "Anh Takeshi, anh từ đâu mà tổng kết được nhiều kinh nghiệm nhìn người như vậy?" "Chính xác mà nói, là nhận biết phụ nữ." Gã da đen vạm vỡ, khoanh tay trước ngực, vẻ mặt nghiêm túc. "Dù sao thì, cũng phải tìm cho đám trẻ ở nhà một người chị dâu thích hợp chứ." Lục Dã sững người một chút.

Chính vì phải chăm sóc cho các em trai em gái ở nhà, nên Takeshi mới thích những người phụ nữ trưởng thành hơn.

Nhưng rõ ràng là một chuyện rất nghiêm túc, sao nghe lại có vẻ không đứng đắn thế nhỉ? "Về khách sạn trước đã." Lục Dã ho khan: "Tôi cũng phải về nghiên cứu đối thủ một chút." "Cần tham mưu không?" Gã da đen mặt mày kiên nghị, híp mắt, tự tiến cử: "Bàn về phân tích trước trận đấu, tại hạ rất tự tin đấy!" "Không cần đâu." Lục Dã cười nói, "Tôi大概 đoán được đội hình đối phương là gì rồi." Takeshi khẽ sững người, rồi lập tức phản ứng lại.

Bàn về phân tích và đội hình, có lẽ không ai hiểu rõ hơn thầy Lục.

Dù sao, vị này chính là 'Chiến thuật gia' được Giáo sư Oak đích thân công nhận. "Tôi hiểu rồi." Takeshi mỉm cười. "Vậy thì, tôi sẽ ở trên khán đài, chờ tin tốt của cậu." ...

Trận đấu vòng 32 vào vòng 16.

Thầy Lục nghênh chiến đấu sĩ đến từ Sinnoh, Maylene.

Trước đó, có một ngày để chuẩn bị.

Sáng sớm.

Gengar đã hớn hở kéo thầy Lục, đi đến nhà hàng của khách sạn. "Ghos!" Gengar lau nước miếng.

Đây chính là buffet!

Bước vào nhà hàng, Lục Dã bất ngờ gặp một người quen.

Bea vội vàng đứng dậy, luống cuống dùng tay lau khóe miệng. "Sư, sư phụ!" "Chào buổi sáng." Lục Dã chào hỏi, nhìn về phía bàn ăn đầy bánh ngọt sô cô la, khẽ sững người: "Sáng sớm ăn nhiều đồ ngọt thế này, thật sự không có vấn đề gì sao?" Bea đỏ bừng mặt, căng thẳng lắc đầu. "Tôi có nói gì cô đâu." Lục Dã bật cười: "Lát nữa đến luyện tập nhé, tôi đã nghĩ ra phải dạy cô cái gì rồi." Bea ngây người hồi lâu, rồi hét lớn đầy khí thế: "Vâng!" Sau bữa sáng, đến sân tập.

Lục Dã tóm tắt sơ qua về cách sử dụng 'Thế Thân + Cú Đấm Tập Trung'. "Thực ra, chiêu thức cũng là một phần của chiến thắng." Lục Dã nói: "Cú Đấm Tập Trung trong thực chiến, rất khó có cơ hội thi triển, nhưng Thế Thân thì khác." "Vào thời điểm quan trọng, có thể tránh được một đòn chí mạng của đối thủ, lại không bị động như Bảo Vệ." "Cụ thể thi triển thế nào, thì phải xem cô tự phát huy..." Nghe thầy Lục giảng giải, Bea cầm một cuốn sổ nhỏ, thỉnh thoảng gật đầu. "Nhưng mà..." Bea yếu ớt hỏi: "Dùng Thế Thân để đánh giải Giác

Đấu... có phải là hơi không có võ đức không ạ?" "Có gì đâu." Lục Dã bĩu môi, thầm nghĩ, mình còn định dùng Gengar để đấu quyền Anh nữa là...

Buổi giảng giải kéo dài cả buổi sáng.

Bea coi như đã hiểu, tại sao thầy Lục có thể trở thành Bậc thầy Giác Đấu.

Rõ ràng chưa nhận cô làm đệ tử, lại sẵn lòng chia sẻ không hề giấu giếm.

Tấm lòng rộng lượng như vậy, nếu không báo đáp, chính mình cũng sẽ áy náy?

Bea, người xuất thân từ một gia đình võ học, không khỏi chìm vào suy tư. ...

Buổi chiều.

Togepi và Gengar, ở lại khách sạn chơi Game Thẻ bài Pokémon.

Trông như đang lười biếng, nhưng thực ra là đang học về khắc chế hệ...

Lục Dã thở dài.

Thôi kệ, dù sao cũng đã có chút quen rồi...

Sau đó, thầy Lục lại đi dạo một vòng quanh khu buôn bán đang tấp nập.

Đám đông chen chúc, tụ tập trước một quầy hàng có biển hiệu Meowth, đông đến nỗi không lọt một giọt nước. "Hình như... hoàn toàn không cần mình à?" Để ba người họ đi Cào Pikachu, quả thực là sai lầm quyết sách lớn nhất của Giovanni!

Ở một quầy hàng không xa.

Green với mái tóc nâu đỏ, gương mặt xinh xắn, mặc một chiếc váy liền màu đen, đang ngồi trên quầy, đung đưa hai chân.

Thấy có người đến, Green ngáp một cái, uể oải vẫy tay: "Chào mừng..." "Xem ra, buôn bán không được khả quan lắm nhỉ." Lục Dã không chút tự giác cảm thán. "Đúng vậy." Green thở dài, "Từ sáng đến chiều, không một khách hàng nào ghé qua..." "Xem ra, đã không đợi được đến ngày cậu quảng cáo cho tôi rồi." Green yếu ớt nói.

Lục Dã ho khan một tiếng, tò mò hỏi: "Chỗ cậu chủ yếu bán gì vậy?" "Một ít thuốc men, còn có mấy đĩa CD chiêu thức còn thừa từ trước." Green chống cằm: "Vì đại hội có đội ngũ y tế chuyên nghiệp, nên sức cạnh tranh giảm đi nhiều." Lục Dã vừa định nói, biết đâu có thể bán cho Silver.

Đúng lúc này, đám đông đột nhiên bắt đầu đổ về phía nhà thi đấu. "Trận đấu của bảng A sắp bắt đầu rồi nhỉ." Green nghiêng đầu, nhìn về phía nhà thi đấu. "Thầy Lục, trận đấu của cậu là khi nào?" "Sáng mai, trận đấu bảng B." Lục Dã vỗ trán.

Trận này, hình như là trận đấu của Bea và Korrina? "Tôi qua đó trước đây, Green cậu tiếp tục cố gắng nhé!" "Phải gọi là chị Green!" Green tức giận chống nạnh, rồi lại đáng thương nói: "Thật sự không chiếu cố việc kinh doanh của tôi một chút sao?" "Lần sau nhất định!" ... "Thưa quý vị và các bạn, chào mừng đến với trận đấu vòng 16 của bảng A!" Theo tiếng của bình luận viên, Korrina và Bea cũng bước vào sân.

Cùng xuất thân từ gia đình võ học, cùng nỗ lực để trở thành đấu sĩ.

Nhưng thái độ đối mặt với trận đấu của hai người lại hoàn toàn khác nhau.

Một người là phái nhiệt huyết, tận hưởng trận đấu giống như Satoshi.

Người còn lại thì cực đoan khổ luyện và khắc chế, chỉ để giành lấy chiến thắng.

Đứng bên sân, trong đầu Lục Dã đột nhiên hiện lên hai chữ 'kình địch'.

Mà ở một phía khác trên hàng ghế khách mời.

Gurkinn và Chuck đứng cạnh nhau, quan sát trận đấu của hai hậu bối. "Đây là một cuộc đọ sức về niềm tin." Chuck quả quyết. "Tại sao lại nói vậy?" "Các tuyển thủ có phong cách khác nhau, sẽ tạo ra những tia lửa khác nhau." Chuck sang sảng nói: "Mà cái gọi là đấu sĩ, chính là dựa vào việc đập tan niềm tin của người khác mà đạt được." Gurkinn híp mắt, cười ha hả: "Nhưng có lúc... niềm tin bị đánh bại, lại trở nên mạnh mẽ hơn đấy." "Đi nào, Lucario!" Cô gái trượt patin ném PokéBall, đuôi ngựa màu vàng bay trong gió.

Bea cao chân, với quyết tâm tất thắng, ném PokéBall: "Lên đi, Machamp!" Theo sự xuất hiện của Lucario, một luồng Aura vô hình, dâng lên trên sân.

Cùng lúc đó, trên khán đài.

Một tia sáng trắng, từ PokéBall của thầy Lục bay ra. "Zeni!" Squirtle khá thận trọng triển khai một tấm chắn 'Bảo Vệ' màu xanh lục. "Chỉ là cho mày xem một chút thôi." Lục Dã vỗ đầu Squirtle: "Con Lucario này, mày thấy thế nào?" "Zeni?" Squirtle gãi đầu, vẻ mặt khó hiểu.

Có gì đáng xem đâu?

Con Lucario của nó, chẳng phải mạnh hơn mình gấp mười lần sao?

Theo sự xuất hiện của Squirtle, Gurkinn trên hàng ghế khách mời, khẽ 'hử' một tiếng. "Sao vậy?" Chuck hỏi. "Không có gì." Gurkinn thu

hồi tầm mắt, lắc đầu. "Chỉ là không ngờ, ở một Đại hội Giác Đấu nhỏ bé này, lại có thể gặp được một Hộ vệ Aura khác mà thôi." Tầm mắt quay trở lại sân đấu.

Nắm đấm của Lucario, và Machamp va chạm vào nhau.

Bốp!

Bốp!

Bốp!

Liên tiếp những cú đấm, những cú va chạm quyền quyền đến thịt, tạo ra một màn quyền ảnh ngợp trời.

Dựa vào bốn cánh tay lớn, Machamp đan thành một lưới lửa dày đặc.

Lucario liên tục ôm tay phòng thủ, dựa vào Aura để bắt được kẽ hở, đáp trả bằng những cú đấm nặng chính xác.

Bụp!

Nắm đấm của Lucario, để lại một vết lõm trên mặt Machamp.

Nhưng cú đấm nặng của Machamp, theo phong cách mạnh mẽ, vung về phía bụng Lucario. "Cận Chiến!" "Cú Đấm Bộc Phá!" Hai cô gái đồng thời hét lớn.

Lúc này, trong mắt Korrina, bùng cháy khát vọng chiến thắng.

Mà Bea nhiệt huyết dâng trào, dần dần lại tận hưởng bầu không khí của trận đấu.

Những niềm tin khác nhau, thông qua trận đấu mà được giải thích, rồi lại thấu hiểu lẫn nhau.

Cú đấm quyết định thắng bại được tung ra!

Cùng lúc đánh trúng, hai con Pokémon lùi lại mấy mét.

Ngay sau đó, Machamp và Lucario với vẻ mặt dữ tợn, lại lao về phía trước. "Lucario!" "Ora ora!" Quyền ảnh lại một lần nữa va chạm.

Sau một màn đối quyền nghẹt thở, như mưa rào bão táp.

Hai con Pokémon, 'bịch' một tiếng, đồng thời quỳ xuống đất. "Hòa sao?" "Thế này thì phân thắng bại thế nào!" Giữa sân đấu ồn ào hỗn loạn.

Bea và Korrina đồng thời thở ra một hơi, tầm mắt giao nhau.

Bea với vẻ mặt nghiêm túc, hiếm thấy nở một nụ cười. "Không tệ nha!" Korrina mỉm cười, ánh mắt sắc bén.

Bea gật đầu, nắm đấm đột nhiên siết chặt.

Chương 248

Xin lỗi nhé.

Trận đấu này, tôi nhất định phải thắng! "Machamp, Thế Thân!" Machamp với HP đã gần cạn kiệt, từ sau lưng bay ra một ảo ảnh.

Bốn cánh tay hợp lại thành một cú đấm nặng, thế mạnh lực trầm giáng xuống!

Bùm!!

Khói bụi mù mịt, Lucario rơi vào trạng thái hôn mê. "Người chiến thắng, Bea!" Theo lá cờ của trọng tài hạ xuống.

Lòng bàn tay của Bea, vẫn đang run rẩy.

Sau đó, cô từ từ siết chặt, bước về phía trước, đưa tay ra với Korrina. "Tôi... tên là Bea." Cô rất miễn cưỡng tự giới thiệu, như thể ngượng ngùng gãi má. "Lần, lần sau, vẫn có thể cùng nhau đấu..." Korrina né bàn tay đưa ra của Bea.

Và cho Bea một cái ôm thật chặt. "Tôi biết mà, cô là một đấu sĩ rất mạnh!" Korrina cười lớn đầy khí thế. "Này!

Nhiều người đang nhìn lắm, đừng...

ưm..." Trên khán đài, Takeshi bình luận: "Trận đấu của các đấu sĩ, không hề câu nệ giới tính nhỉ." Lục Dã cũng gật đầu: "Tôi chỉ thích xem phụ nữ đánh nhau." Takeshi: ? ... "Lối đánh này, không giống phong cách của cha cô ấy." Chuck nghĩ đến chiêu 'Thế Thân' có phần đột ngột vào phút cuối. "Không hề đánh lớn mở rộng, ngược lại có chút... ranh mãnh?" "Là vì, sự truyền dạy của vị sư phụ đó sao?" Gurkinn nói.

Chuck nhìn theo tầm mắt của ông.

Bea đang đứng bên cạnh một thanh niên.

Huấn luyện viên tuấn tú phi phàm đó, khiến Chuck nhất thời có chút quen mắt. "Thì ra là vậy..." Chuck thì thầm.

Là vị, thầy Lục mà Blue Oak đã đề cập sao?

Như vậy, màn thể hiện xuất sắc vừa rồi của Bea, hoàn toàn có thể giải thích được. "Vị Huấn luyện viên đó, có một Pokémon Aura cực kỳ mạnh mẽ." Gurkinn híp mắt nói: "Chỉ là không ngờ, với thực lực của hắn, lại chọn đến loại giải đấu này để rèn luyện..." Sắc mặt Chuck kỳ quái.

Cái quái này, chính là phong cách nhất quán của thầy Lục mà! "Thầy Lục, là Hộ vệ Aura sao?" Chuck hỏi. "Không nhất định... nhưng sức mạnh Aura đó." Gurkinn vẻ mặt ngưng trọng, "Có lẽ không thua kém Anh hùng Sóng trong truyền thuyết." Chuck hiểu lơ mơ gật đầu.

Cũng tức là, để Bea theo thầy Lục học tập, không có vấn đề gì cả.

Gurkinn nhướng mày, thì thầm: "Thật có chút mong chờ, lúc con Pokémon đó xuất hiện a..." ...

Theo sự kết thúc của giải đấu.

Tiếng reo hò vang lên không ngớt. "Gạc~" Vịt Sirfetch'd nghe tiếng reo hò bên tai, hiếm thấy có chút phấn khích.

Lục Dã cảm nhận được điều đó, cười nói với Vịt Sirfetch'd: "Không cần so sánh với người khác, làm tốt chính mình là được rồi." Vịt Sirfetch'd trịnh trọng gật đầu.

Sau khi gia nhập đội, tâm thái của Vịt Sirfetch'd, cũng đang dần dần thay đổi.

Không chỉ là bầu không khí trong đội.

Mà còn là sự tin tưởng không hề giữ lại của một Huấn luyện viên.

Nếu thật sự cứ lười biếng mãi, có lẽ thánh quang cũng sẽ cảm thấy xấu hổ... "Gạc!" Vịt Sirfetch'd cầm lấy cọng hành lớn, âm thầm hạ quyết tâm.

Ít nhất là trong giải đấu này.

Phải nỗ lực cố gắng lên~ Bea từ lối đi của tuyển thủ trở lại khán đài, trên mặt là nụ cười kiềm chế. "Thắng rồi..." "Tôi thấy rồi." "Vậy, cũng có nghĩa là..." Bea ngẩng đầu, ánh mắt mong chờ. "Nói trước nhé, tôi có thể dạy rất ít, cô vẫn phải tự mình nỗ lực." Lục Dã mỉm cười. "Không vấn đề!" Bea vỗ ngực, "Em sẽ không làm thầy thất vọng!" Lục Dã khẽ gật đầu.

Đúng là sư phụ dẫn vào cửa, tu hành tại bản thân.

Chỉ ra phương hướng chung, vẫn phải dựa vào họ tự nỗ lực.

Mà Bea phồng má, ngập ngừng hồi lâu mới nói: "Sư phụ, em đã chuẩn bị lễ bái sư..." "Hử?" Lục Dã tim thắt lại. "Còn có truyền thống này nữa à!?" Takeshi ở bên cạnh giải thích: "Các đấu sĩ, rất coi trọng quy trình, nhận đệ tử và lễ bái sư là những bước cần thiết." "Ở phương đông, chẳng phải cũng có truyền thống lễ vật bái sư sao?" Takeshi cười nói.

Bea: "Em chuẩn bị, là tâm đắc về 'Cận Chiến'..." Sắc mặt thầy Lục biến đổi.

Mình sơ suất rồi! 'Cận Chiến' này, không chỉ Vịt Sirfetch'd có thể học, mà cả con husky nhà sách cũng có thể học.

Nếu con nhóc đó, ở nhà mà 'ora ora' một trận, mình chẳng phải là toi rồi sao?

Lục Dã đang định mở miệng. "Gạc!" Vịt Sirfetch'd hai mắt sáng rực.

Vừa định đọc sách, đã có người送 tài liệu ôn tập đến!

Trong ánh mắt kinh ngạc của Bea, Vịt Sirfetch'd ngậm lấy chiếc USB nhỏ nhắn được đưa qua, từ từ giơ ngón tay cái lên.

Ánh mắt sắc bén đó, nụ cười tự tin đó, dường như 'ting' một tiếng lóe sáng. "Gạc!" Cận Chiến, Get☆Daze! "Nó có vẻ rất hài lòng nhỉ." Bea cười nói với thầy Lục.

Lục Dã lặng lẽ nhìn trời.

Thôi kệ, hiếm khi Vịt Sirfetch'd muốn gánh team một lần... 「Cận Chiến」, những cú đấm liên tục, hiệu ứng chiêu thức cũng rất ngầu.

Đột nhiên, thầy Lục sững người.

Nếu Vịt Sirfetch'd thi triển 「Cận Chiến」, sẽ như thế nào?

Lục Dã không khỏi nhìn về phía cọng hành dài —— "Tia chớp, Inazuma Ngũ Liên Thông?" Lục Dã mường tượng ra cảnh Sirfetch'd cầm cây hành múa tít mù, chọc thủng mấy lỗ trên tường.

Cậu lại cúi đầu nhìn Sirfetch'd.

Chỉ thấy nó ngẩng đầu, ánh mắt sắc bén, tự tin cười một tiếng: "Quạc!" Lục Dã im lặng quay sang Bea nói: "Cô đã chuẩn bị sẵn cả rồi à!" "Ngài quá khen rồi," cô gái tóc xám buộc khăn trùm đầu khẽ cười.

Xem ra, thầy Lục khá là hài lòng với món quà này nhỉ~ Ngay sau đó, cô lại cúi người xuống, nhìn chăm chú Sirfetch'd, cẩn thận đánh giá một lượt. "Quạc?" Sirfetch'd liếc nhìn cô gái hệ Giác Đấu trước mặt, ra vẻ một võ học tông sư. "Sau này, tôi cũng định thu phục một con Farfetch'd," Bea ngẩng đầu lên, gương mặt nở một nụ cười nhẹ: "Đến lúc đó, mong thầy Lục không tiếc lời chỉ giáo!" Lục Dã hơi sững sờ.

Dạy nó cách làm một đứa ăn hại sao?

Nhưng nếu chiêu Cận Chiến 'cá khô liên hoàn đâm' nhát nào cũng chí mạng, biết đâu đấy, Áp Áp thật sự có thể gánh team... "Chúng ta về khách sạn nghỉ ngơi trước đã," Brock nhìn đám đông đang giải tán xung quanh, một nhóm người vẫn đang nán lại một bên, ánh mắt đầy mong chờ.

Là fan của vị kia sao?

Brock đang nghĩ thì đám đông đã ùa về phía Lục Dã. "Thầy Lục, cho em xin chữ ký được không ạ?" "Em là fan cứng của thầy đó!

Huy hiệu cấp 12 trong phòng livestream luôn!" Lục Dã lập tức nhận lấy quyển sổ, ký một chữ rồng bay phượng múa rồi toe toét cười. "Thầy Lục nổi tiếng thật đấy," Bea khẽ nói. "Dù sao thì," Brock gật đầu, cảm khái: "Cũng là Bậc Thầy Giác Đấu của Kanto mà." Mất một lúc lâu, cả nhóm mới về được khách sạn.

Bea chắp tay chào tạm biệt, đi chuẩn bị cho vòng đấu tiếp theo của bảng A.

Còn thầy Lục thì trở về phòng.

Vừa đẩy cửa ra, mí mắt cậu giật giật. "Gengar!" Trên mặt Gengar dán chi chít những mẩu giấy nhỏ, nhìn là biết đã thua Togepi không ít ván. "Mày lại chẳng dọa được tao, còn bày đặt làm Gương Mặt Đáng Sợ làm gì," Lục Dã nhìn Gengar đang vạch mắt ra cười nói. "Gengar..." Gengar tỏ vẻ tủi thân, thè lưỡi liếm Lục Dã một cái, tinh thần lập tức phấn chấn trở lại. "Gengar!" Lục Dã thành thạo lấy ra một quả Cheri Berry, vừa gọt vừa gỡ mấy mẩu giấy trên mặt Gengar xuống.

Cậu nhìn vào trong phòng. "Togee~" Togepi ngồi trên sàn, cười khanh khách.

Bên cạnh nhóc con, một chai Coca Cola 1.5 lít đang lơ lửng, được nâng lên không trung nhờ một luồng niệm lực màu xanh nhạt. "Mày điều khiển à?" Lục Dã sững sờ.

Gengar lắc đầu.

Ngay sau đó, nó đắc ý chỉ tay về phía Togepi, "Gengar!" Như nghĩ tới điều gì, Lục Dã nhếch miệng, lặng lẽ mở bảng chiêu thức của Togepi ra.

Cậu lập tức nhướng mày.

Ra trò phết, đã học được cả chiêu Siêu Giác Quan để điều khiển đồ vật từ xa rồi!

Hiệu suất huấn luyện này... có vẻ còn cao hơn cả mình nữa?

Là một Huấn luyện viên ăn hại, thầy Lục ho khan một tiếng: "Hai đứa cẩn thận đấy, đừng làm đổ chai Coca Cola..." Vừa dứt lời, chai Coca 1.5 lít kia 'phụt' một tiếng nổ tung.

Một đài phun nước màu caramel bắn tung tóe khắp phòng, hiệu ứng thị giác phải nói là cực kỳ ấn tượng.

Lục Dã lau mặt.

Sirfetch'd vẫn còn sợ hãi, hạ tấm khiên xuống, liếc nhìn Lục Dã bên cạnh. "Quạc!" Lục Dã: "Tối nay tao hầm mày." "Quạc?" Thầy Lục nhìn quanh, tâm trạng phức tạp.

May mà... chưa phá tan cái khách sạn này.

Cứ coi như hai đứa nó chơi trò 'rồng hút nước' ở nhà đi. "Togee..." Togepi mặt đầy vẻ ấm ức, đáng thương cúi đầu nhìn vũng Coca Cola lênh láng trên sàn. "Gengar!" Gengar vỗ đầu Togepi, nhe răng cười, rồi lại lôi ra một chai Coca Cola khác. "Togeprii!" Lục Dã bất lực cười.

Cậu gọi điện cho dịch vụ phòng đến dọn dẹp, một con Indeedee

đẩy chiếc xe nhỏ đến gõ cửa.

Gengar tiến lên, thương lượng với Indeedee một hồi, vui vẻ giật lấy cây lau nhà. "Gengar!" Gengar vừa ngân nga hát, vừa bắt đầu dọn dẹp phòng.

Không ai hiểu việc nhà hơn tôi! ...

Ngày 23 tháng 12, thứ Hai, trời tuyết.

Không khí Giáng Sinh ngày càng đậm đặc, khu bán đồ lưu niệm của Đại hội Giác Đấu cũng kịp thời treo lên đủ loại đồ trang trí.

Gian hàng của bộ ba Đội Hỏa Tiễn đặc biệt tung ra gói thẻ 'giới hạn mùa Giáng Sinh'.

Chương 249

Nếu thế này mà không hốt bạc thì đúng là có lỗi với đầu óc kinh doanh này.

Lục Dã mặc một chiếc áo hoodie, hai tay đút túi, bên cạnh là một con Gengar đang lơ lửng.

Cậu lên đường tham gia trận đấu hôm nay.

Bên cạnh nhà thi đấu đã tụ tập không ít khán giả, hai bên đường là một lớp băng mỏng.

Lục Dã thở ra một làn khói trắng, bước vào lối đi dành cho tuyển thủ.

Cùng vào sân với cậu là một cô gái tóc hồng ngắn, trên sống mũi dán băng cá nhân.

Maylene mặc một chiếc áo ba lỗ màu xanh, vung vẩy hai cánh tay không mấy cơ bắp, chân trần chạy lon ton tới. "Không lạnh à?" Lục Dã liếc nhìn, không nhịn được hỏi.

Maylene ngạc nhiên quay đầu lại, ánh mắt lóe lên.

Bậc Thầy Giác Đấu đến từ Kanto...

Tin đồn về thầy Lục đã lan truyền trong giới võ sĩ Giác Đấu từ lâu.

Dù sao, đây cũng là võ sĩ được chính vị sư phụ kia khen ngợi. "Không lạnh!" Maylene toe toét cười, nói xong liền hắt xì một cái.

Lục Dã: "..." "Khụ!" Maylene mặt hơi lúng túng, lắc đầu, bắt đầu nâng cao đùi tại chỗ, vẫy tay với Lục Dã: "Lục, thầy Lục, em vào sân trước đây!" Trong phiên bản đặc biệt, Maylene nhà nghèo, thường

xuyên nhịn đói, mỹ danh là 'khổ tu'.

Trở thành võ sĩ Giác Đấu thì con cái và vải vóc cũng có thể tiết kiệm được, đi chân trần mặc áo ba lỗ là đủ rồi... "Mười Hội quán chủ thì chín người nghèo," Lục Dã cảm khái, "người còn lại là Giovanni." Cậu chậm rãi bước vào sân đấu.

Buổi sáng mùa đông, ánh nắng ấm áp chiếu rọi, tiếng hoan hô nhiệt liệt vang lên theo đó. "Hãy cùng chào đón, tuyển thủ Lục Dã đến từ Kanto!" Giọng bình luận viên đẩy không khí lên đến cao trào.

Trên khán đài không xa, một người đàn ông da màu đồng, tóc xanh kiểu đuôi cá, đang khoanh tay, để lộ những cơ bắp đều đặn mà không kém phần mạnh mẽ. "Là thầy Lục kia à," Brawly, Hội quán chủ hệ Giác Đấu vùng Hoenn kiêm tay lướt ván nghiệp dư, cảm khái.

Nhà thi đấu của Brawly nằm trên một hòn đảo hẻo lánh của Hoenn, chỉ có thể đến bằng cách lướt ván hoặc đi thuyền.

Bản thân anh là đồng môn sư đệ của Tứ Thiên Vương Bruno, hai người lần lượt nghiên cứu 'Bí ẩn của Nhu' và 'Bí ẩn của Cương'. "Đúng vậy," Chuck, người đang cởi trần bên cạnh Brawly, gật đầu: "Ngài Gurkinn đã đánh giá cậu ấy rất cao." "Là vị lão tiên sinh ở Kalos đó sao?" Brawly tặc lưỡi, "Theo tôi được biết, ông ấy còn là một Hộ Vệ Aura nữa mà?" Chuck mặt nghiêm túc, khẽ gật đầu.

Brawly hơi sững sờ, bất giác chìm vào suy tư.

Cú bùng nổ Nhẹ Nhõm như vũ bão của thầy Lục trước đó đã để lại ấn tượng vô cùng sâu sắc trong lòng anh.

Nếu có thể thỉnh giáo thầy Lục một trận trong giải đấu này, Brawly cúi đầu, lặng lẽ siết chặt nắm đấm, khẽ cười: "Chuyến này cũng không uổng công rồi..." Trên sân, khi lá cờ của trọng tài hạ xuống, hai bên đồng thời ném ra PokéBall. "Ra đi, Medicham!"

"Sirfetch'd," Lục Dã nói, "chuẩn bị ra tay!" Hai luồng sáng trắng bay ra từ PokéBall.

Xuất hiện trên sân là một con Medicham có thân hình lanh lợi, dáng vẻ giống người.

Medicham hai tay chắp lại, hạ thân giống như quần của một cao thủ Yoga, đứng một chân, thực hiện tư thế Thiền Định cực khó. "Tư thế đứng kỳ diệu thật," Lục Dã cà khịa, tiện tay liếc nhìn Pokedex. 【Medicham | Hệ: Giác Đấu + Siêu Linh | Kỹ năng: Nội Lực Thuần Khiết | Giới tính: ♀ | Vật phẩm mang theo: Đai Chuyên Gia | Chiêu thức: Chưởng Lực, Húc Đầu Thiền, Đá Cao Tốc, Đọc Tâm...】 Cấu hình cũng tương tự như thầy Lục dự đoán.

Đặc biệt là kỹ năng Nội Lực Thuần Khiết này cực kỳ mạnh, có thể tăng mạnh lượng HP của Medicham.

Hệ Siêu Linh và Giác Đấu kết hợp cũng có khả năng kháng nhất định đối với hệ Giác Đấu.

Lục Dã cúi đầu nhìn Sirfetch'd oai phong lẫm liệt, khẽ nói: "Mặc dù, tôi vốn dĩ cũng chẳng định dùng chiêu hệ Giác Đấu làm gì..." "Quạc!" Sirfetch'd tay cầm cây hành lớn, liếc nhìn Medicham trước mặt.

Ngay cả Medicham có tinh thần lực mạnh mẽ, sắc mặt cũng không khỏi có chút nghiêm túc.

Trực giác mách bảo nó rằng, đây là một chiến binh dày dạn kinh nghiệm.

Phải nghiêm túc đối phó!

Maylene, cô gái tóc hồng ngắn với miếng băng trên sống mũi, hít một hơi thật sâu.

Dù đối thủ là thầy Lục, cũng không thể lùi bước! "Medicham,

Thiền Định!" Nhận được chỉ thị, Medicham chắp hai tay lại, điều chỉnh hơi thở, trên người tỏa ra luồng khí do tinh thần lực hội tụ.

Nhờ Thiền Định, kết hợp với Nội Lực Thuần Khiết của nó, sức mạnh sẽ tăng lên gấp bội.

Brawly đang quan sát trên khán đài, ánh mắt sắc bén, cười nói: "Trước đây tôi từng đối đầu với cô bé một lần." "Chỉ không ngờ, tại Đại hội lần này, Meditite của cô bé đã tiến hóa," Chuck khẽ gật đầu, nhìn về phía con Sirfetch'd điềm tĩnh trước mặt thầy Lục.

Đó không phải là Pokémon Aura của cậu ta.

Nhưng dù vậy, nó vẫn mang lại cho Chuck một áp lực khó tả. "Là phản ứng dây chuyền do sự ăn ý với Huấn luyện viên sao," Chuck lẩm bẩm.

Lục Dã dĩ nhiên sẽ không để Maylene được như ý. "Đòn Phủ Đầu!" Lục Dã hô lên.

Đầu cây hành của Sirfetch'd lóe lên ánh sáng trắng lạnh lẽo, nhanh như chớp đâm về phía Medicham.

Là một chiêu tiên chế có uy lực mạnh nhất, tốc độ bộc phát trong khoảnh khắc đó thậm chí có thể sánh ngang với 'Tia Chớp'.

Sirfetch'd nheo mắt lại.

Một sợi dây leo nối với một miếng kính, treo trên mắt phải của Sirfetch'd, giúp nó tăng tỷ lệ chí mạng đáng kể.

Thân chưa đến, thương đã tới!

Maylene hơi giật mình, cũng không ngờ Sirfetch'd cục mịch lại chọn cách tấn công phủ đầu.

Nhưng, như thế mới đúng ý tôi!

Maylene tự tin cười: "Húc Đầu Thiền!" Trong tình huống đối

chiêu này, không nghi ngờ gì nữa, Húc Đầu Thiền hiệu quả vượt trội sẽ chiếm ưu thế hơn.

Khán giả trên khán đài kinh hô một trận, dường như đã thấy được cảnh Sirfetch'd bị húc bay. "Sao lại liều lĩnh thế?" Brawly có chút ngạc nhiên nói, "Lại để Sirfetch'd lao thẳng lên như vậy!" "Không," Chuck nheo mắt, "cả hai đều là chiêu giả!" Maylene dĩ nhiên đã giấu bài.

Thầy Lục là một chuyên gia hệ Giác Đấu, hiển nhiên sẽ đề phòng Húc Đầu Thiền.

Một khi Sirfetch'd phòng thủ, chiêu Đá Cao Tốc tiếp theo mới là đòn kết liễu.

Dù sao... 'liên hoàn kép' không phải là thao tác mà thầy Lục có thể thực hiện được!

Nhưng khi anh ngẩng đầu lên, lại kinh ngạc phát hiện, Sirfetch'd đã trực tiếp ném cây hành, vũ khí của mình, ra ngoài! "Ném hành luôn!" Lục Dã ra lệnh.

Từ trước trận đấu, Lục Dã đã cùng Sirfetch'd định ra chiến thuật.

Nếu trực tiếp sử dụng Đâm Độc, cây hành lớn màu tím kia, ai nhìn cũng sẽ không chọn đỡ đòn.

Mà trong tình huống giằng co, cú ném hành bất ngờ khiến Maylene có chút ngơ ngác. "Chaaam!" Medicham đau đớn ôm lấy sườn, cây thương lướt qua người, để lại một vết thương dài.

May mà chưa bị trúng độc.

Maylene sốc lại tinh thần, hét lớn: "Medicham, tiếp tục Húc Đầu Thiền!" Medicham nhanh như chớp, va chạm mạnh với Sirfetch'd.

Dù đã có tấm khiên làm đệm, Sirfetch'd vẫn bị húc bay đi mấy mét.

...

Trên khu vực quan sát. "Thầy Lục đang đề phòng chiêu Đá Cao Tốc của Medicham," Brawly nhíu mày, "nhưng cứ bị động thế này, làm sao có cơ hội lấy lại vũ khí chứ." "Không cần," Chuck lắc đầu, nhìn về phía tấm khiên đang ánh lên màu đen, vẻ mặt nghiêm túc. "Vừa rồi, không phải là không có đối sách, mà là..." ...

Vẫn không chọn đỡ đòn sao?

Maylene cắn răng.

Vậy thì dùng cường công giải quyết trận đấu luôn!

Đúng lúc này, giọng nói bình tĩnh của thầy Lục vang lên. "Phòng Thủ Sắt!" Maylene hơi sững sờ, vô thức nhìn về phía Sirfetch'd.

Không biết từ lúc nào, tấm khiên của Sirfetch'd đã đen như mực, phản chiếu ánh sáng dày đặc.

Đã dùng Phòng Thủ Sắt hai lần liên tiếp rồi sao?

Maylene mở to mắt, lập tức hiểu ra.

Thầy Lục chọn ném vũ khí, không phải để tấn công, mà là để câu giờ cho Phòng Thủ Sắt!

Mà cú Húc Đầu Thiền vừa rồi của Medicham, căn bản không tạo ra hiệu quả mong muốn! "Vì cây hành quá nổi bật, người ta sẽ vô thức bỏ qua những thứ cũng nổi bật không kém." "Tấm khiên cũng có tác dụng cả công lẫn thủ." Lục Dã thầm cảm khái trong lòng: "Dù sao Sirfetch'd, cũng là 'Thần thú Khiên-Kiếm' ngang danh với Aegislash đấy!" "Sirfetch'd, Gạt Phăng!" Nhờ hai lần Phòng Thủ Sắt, Sirfetch'd cứng rắn chịu đựng cú Húc Đầu Thiền của Medicham.

Dù HP đã đến giới hạn, nhưng Sirfetch'd vẫn nghiến chặt răng, bước đi vững chắc.

Nó giơ tấm khiên lên, lao về phía trước. "Quạc!" Lần này, bố mày

nhất định phải gánh team!!

Bốp!

Gạt Phăng vung vào vết thương bên hông Medicham, chiếc Đai Chuyên Gia quấn trên người nó cũng theo đó rơi xuống.

Trong trường hợp đối thủ mang vật phẩm, Gạt Phăng sẽ gây ra sát thương gấp đôi.

Cộng thêm một đòn chí mạng.

Đó chính là sát thương chữ đỏ gấp ba lần!

Rầm!

Medicham khuỵu gối xuống đất, chỉ còn sót lại một tia ý thức.

Nó giơ cánh tay run rẩy lên, Chưởng Lực tụ lại một quả cầu khí màu trắng, 'bụp' một tiếng bay ra. "Quạc!" Sirfetch'd nhẹ nhàng đánh tan quả cầu bay tới, giơ khiên lên, giáng xuống gáy Medicham.

RẦM!!

Bụi bay mù mịt, đồng tử của Maylene co rút lại. "Người chiến thắng, Lục Dã!!" Trên sân đấu im phăng phắc, tiếng hoan hô lại vang lên.

Brock nhíu mày, lẩm bẩm: "Con đó... rõ ràng là Pokémon thầy Lục mới thu phục mà?" Hoàn thành chỉ huy một cách hoàn hảo, dựa vào niềm tin tất thắng, tung ra đòn chí mạng quyết định.

Sự ăn ý giữa Huấn luyện viên và Pokémon... lại có thể hòa hợp nhanh đến vậy sao?

Maylene thì nhìn về phía Sirfetch'd điềm tĩnh, lặng lẽ nuốt nước bọt.

Rõ ràng là một trận chiến ác liệt.

Nhưng sao nó trông có vẻ thong dong tự tại thế nhỉ?

Trong khoảnh khắc, sắc mặt Maylene như bị đông cứng lại.

Chẳng lẽ... vừa rồi, nó đang đùa giỡn với mình sao? "Chậc," Maylene siết chặt nắm đấm, rồi lại thở dài một hơi. "Cũng là kết quả đã đoán trước rồi..." Lục Dã nhíu mày, bất an nhìn Sirfetch'd đang bước đi chậm chạp.

Cú Chưởng Lực vừa rồi, đáng lẽ đủ để phản sát Sirfetch'd rồi.

Nhưng tại sao...

Trong khoảnh khắc, thầy Lục trợn tròn mắt.

Sirfetch'd dùng bàn tay run rẩy, nắm lấy cây hành lớn đang nằm trên đất.

Nhưng chỉ vừa nắm chặt, chưa kịp nhấc lên, Sirfetch'd đã đứng yên tại chỗ, bất động, rồi ngất đi. "Vãi chưởng, đúng là đòn tâm lý thâm độc!" Khán đài vang lên những tiếng cười thiện chí. "Thắng rồi còn phải tạo dáng, không hổ là Pokémon của thầy Lục!" Lục Dã trong lòng khẽ động.

Chương 250

Áp Áp cũng có một trái tim muốn gánh team à...

Thu Sirfetch'd đang bất tỉnh vào quả Premier Ball, Lục Dã khẽ nói với quả bóng: "Vất vả cho mày rồi, 'Sirfetch'd'." Quả Premier Ball không hề rung lắc.

Dù sao, dù có sự chỉ huy của thầy Lục, đây cũng là giới hạn của nó rồi.

Nhưng trong mắt khán giả, Sirfetch'd thắng rồi còn phải tạo dáng, thực sự là vua làm màu của cả trận. "Áp Áp ngầu quá đi~!!" "Thầy Lục lên tiếp đi ạ!" Một tia sáng đỏ lóe lên.

Squirtle đứng bên cạnh Lục Dã, lặng lẽ đẩy gọng kính râm.

Trận đấu này... lại có đối thủ mạnh đến mức có thể đánh bại Sirfetch'd sao?

Trán Squirtle lấm tấm mồ hôi lạnh. "Zeni!" Nhưng nó vẫn hít một hơi thật sâu.

Thôi vậy, đối thủ tiếp theo của chúa công, cứ giao cho ta xử lý! ...

Cùng với sự xuất hiện của Squirtle, Gurkinn đang quan sát từ xa bỗng trợn tròn mắt.

Tuổi mình đã cao, không thể hoàn toàn kích phát tiềm năng của Korrina và con Lucario của con bé. "Nếu như, để Korrina theo cậu ta học tập..." Nhưng Gurkinn ngay lập tức lại lắc đầu. "Không chuẩn bị lễ vật thích hợp, sao có thể yêu cầu cậu ta đồng ý chứ." Dù sao, sức mạnh này, ngay cả lão già này cũng tự thấy không bằng...

Ở khu vực khách mời bên kia, Brawly đang vung nắm đấm vào không khí, thậm chí còn làm động tác né tránh: "Chết tiệt!

Muốn đấu một trận với thầy Lục quá đi!" Nhìn cậu học trò không biết tự lượng sức mình này, Chuck sắc mặt phức tạp, vẫn không nói ra lời đả kích.

Nhìn về phía sân đấu, về phía vị Huấn luyện viên với nụ cười hiền hòa, Chuck nhíu chặt mày, chìm vào suy tư. "Có lẽ, cũng chỉ có thằng nhóc Blue Oak kia," "mới có thể so tài một phen với cậu ta..." Cùng với sự kết thúc của trận đấu, thầy Lục cũng thành công lọt vào top 16.

Trong tiếng hoan hô không ngớt, Maylene lặng lẽ thở dài.

Vốn định dựa vào tiền thưởng của Đại hội P1 lần này, mua vài bộ quần áo mới...

Pokémon ở nhà, cũng đã lâu không được ăn Sitrus Berry, thật có lỗi với chúng.

Nhưng ngay sau đó, cô gái tóc hồng với miếng băng trên mũi lắc đầu, nở một nụ cười nhẹ.

Có thể thỉnh giáo thầy Lục một trận, tham gia Đại hội Giác Đấu P1 này, cũng coi như viên mãn! ...

Trong lối đi dành cho tuyển thủ. "Thầy Lục!" Maylene vẫy tay chào, khí thế ngút trời cười nói: "Lần sau em sẽ không thua nữa đâu!" Vừa nói vừa run cầm cập, chẳng có chút sức thuyết phục nào cả.

Lục Dã gật đầu, trầm giọng nói: "Lần sau tôi cũng không đến khiêu chiến Hội quán đâu!" Chào mừng ngài đến —— Maylene đang định nói thế, chợt sững sờ: "Hả?" Lần sau không định đến khiêu chiến Hội quán?

Cậu ấy nói vậy, là muốn ám chỉ mình, bây giờ trực tiếp đưa Huy hiệu cho cậu ấy sao?

Đúng là, dù là khiêu chiến riêng, cũng nên trao Huy hiệu... nhưng

mình không có Huy hiệu để trao thì làm sao bây giờ!

Maylene mặt đỏ bừng, cúi đầu nói lớn: "Xin lỗi!

Em còn chưa trở thành Hội quán chủ!" "Hả?" Lục Dã hơi ngẩn người.

Cô nhóc này lại đang tưởng tượng ra cái gì kỳ quái nữa vậy?

Nhưng dù sao đi nữa, không nhận được Huy hiệu, thầy Lục khá là hài lòng. "Tóm lại," Lục Dã lấy điện thoại ra, lướt trong danh bạ một lúc, hiển thị một mã QR đã lưu. "Có muốn tìm hiểu một chút không?" Maylene ngơ ngác: "Ể?" Một lát sau, cùng với tiếng 'ting' rung lên của điện thoại, thầy Lục, người đã thành công mở khóa nhân vật mới, cười nói: "Trong nhóm nếu có công việc phù hợp, cô cũng có thể tự mình đi thương lượng.

Hoàn thành nhiệm vụ của các đại lão, phần thưởng rất hậu hĩnh đấy." "Ví dụ như ngài Steven, vô thời hạn thu thập khoáng thạch chất lượng cao, còn có..." Maylene đầu óc quay cuồng.

Một danh sách dài lướt xuống, cô chỉ thấy một người quen ở Sinnoh.

Đến từ Hội quán Eterna, Hội quán chủ hệ Cỏ Gardenia.

Gardenia, người vẫn luôn run rẩy trong nhóm, nhỏ bé đến mức không dám lên tiếng, lúc này cũng có chút rưng rưng.

Cuối cùng cũng có một người quen từ Sinnoh đến rồi!

Gardenia: Chào mừng!

Akin: Chào mừng, người mới đăng ảnh giả gái đi! "Akin, đây là con gái..." Yellow yếu ớt nhắc nhở.

Akin 'a' một tiếng, mất hứng lặn mất tăm.

Một người đàn ông tóc đỏ thích mặc áo choàng, liếc nhìn điện

thoại, vô tư gửi một tin nhắn.

Bậc thầy Rồng Lance: Địa vị trong nhóm -1.

Lục Dã giật mình.

Quá đáng rồi, đại lão Red!

Khoan đã, hình như có một cái gì đó kỳ lạ lẫn vào đây? "Tạm thời chỉ có Tứ Thiên Vương của Kanto," Lục Dã nghĩ đến Flint và Aaron, hai ông bạn già trong nhóm, trầm ngâm nói: "Nhưng mà, mấy người ở Sinnoh kia, chắc cũng khá quen thuộc..." Maylene, vừa nghèo vừa đói vừa đáng thương, há hốc mồm.

Theo tình hình hiện tại, vậy có nghĩa là, những tin đồn về thầy Lục, phần lớn đều là thật sao?

Có trình độ như vậy, còn đến tranh đai vàng của Đại hội P1 với bọn mình?

Cô gái đột nhiên giác ngộ.

Không đúng, phải nói là, đây mới là thầy Lục! "Tôi còn phải đến Trung tâm Pokémon, tạm biệt," Maylene tỉnh táo lại, kính cẩn cúi đầu nói: "Ngài đi thong thả!" ...

Đến Trung tâm Pokémon, đưa quả Premier Ball chứa Sirfetch'd cho y tá Joy. "Chỉ có một quả này thôi, làm phiền cô rồi," Lục Dã đặt Premier Ball vào khay nói. "Vâng ạ..." Joy đỏ mặt, nhận lại khay, liếc nhìn gương mặt điểm 9.5 nhan sắc kia.

Cô đã nghĩ ra sau khi về nhà sẽ khoe khoang trong nhóm gia tộc như thế nào.

Dù sao, Jenny ở thành phố Celadon có vẻ rất thân với thầy Lục... không thể thua gia tộc Jenny được! "Có vấn đề gì sao?" Lục Dã nhìn Joy đang ngẩn người, ngạc nhiên hỏi. "Không có!" Joy ưỡn thẳng

lưng, luống cuống lắc đầu, mặt hơi ửng hồng.

Tiếc quá... suýt nữa là chạm vào tay anh ấy rồi! "Zeni," lúc này, Squirtle giật giật ống quần của Lục Dã, ra hiệu nó cũng muốn được chữa trị.

Lục Dã sắc mặt kỳ quái, nhỏ giọng nói: "Mày có ra sân đâu?" "Zeni~" Squirtle lắc đầu.

Chúa công nói sai rồi.

Dù chỉ ra khỏi PokéBall, HP cũng sẽ bị hao tổn mà.

Phải luôn giữ mình ở trạng thái hoàn hảo nhất!

Dưới yêu cầu mãnh liệt của Squirtle, cuối cùng, thầy Lục đành giao cả Dive Ball và Premier Ball cho y tá Joy.

Một lát sau. "Ngài đi thong thả~!" Phía sau truyền đến giọng của Joy.

Lục Dã bước ra cửa, cảm khái với Squirtle: "Cái tác phong chuyên nghiệp này, đúng là đỉnh thật." "Zeni?" Squirtle có chút kỳ lạ gãi đầu.

Mỗi Trung tâm Pokémon chúng ta từng đến, không phải đều như vậy sao?

Trên đường về khách sạn, đi ngang qua khu bán đồ lưu niệm, việc kinh doanh của Green dường như có chút khởi sắc.

Nhưng so với sự bán chạy liên tục của bộ ba Hỏa Tiễn, vẫn phải dùng từ ảm đạm để hình dung.

Mà tại gian hàng của Đội Hỏa Tiễn, từ xa, Meowth đã nhìn thấy Lục Dã, nhe răng cười, đồng tiền vàng trên trán 'ting' một tiếng lóe sáng. "Meowth cũng đáng yêu phết nhỉ," Lục Dã không khỏi cười một tiếng.

Sau này, biết đâu còn có thể mời Meowth phát hành đĩa hát gì đó.

Trở lại sảnh khách sạn.

Brock đang ở khu vực tiếp khách, bên cạnh còn có Erika mặc Kimono.

Hai người dường như đang bàn bạc chuyện gì đó.

Nghe thấy tiếng bước chân, Erika đứng dậy, để lộ hàm răng trắng muốt: "Thầy Lục." Lục Dã khẽ gật đầu, tò mò hỏi: "Sao cô lại đến đây." "Hôm nay Hội quán sửa chữa, nên tôi đến võ đường của thành phố để thăm hai vị," Erika hai tay đặt trước bộ Kimono, mỉm cười nói: "Tiện thể bàn bạc về việc sắp xếp bữa tiệc Giáng Sinh." "Ừm," Brock nhíu mày.

Lịch thi đấu của Đại hội là mỗi ngày một trận, đã được sắp xếp rất kín.

Nhưng để quyết định được đai vàng, ít nhất cũng phải đợi đến sau Tết Dương lịch. "Về dự tiệc, có thể sẽ không kịp các trận đấu sau này," Brock nói.

Ngày mai là 24, đêm Giáng Sinh, tiện thể cũng sẽ quyết định được top 8.

Nhưng so với việc ở khách sạn, thầy Lục vẫn muốn về nhà, cùng các nhóc con đón đêm Giáng Sinh.

Lục Dã suy nghĩ một lúc rồi nói: "Vậy đợi tôi đấu xong trận tiếp theo, rồi rút lui là được." Cả hai đều sững sờ. "Có muốn đai vàng hay không không quan trọng," Lục Dã hiền hòa cười. "Vẫn là tụ tập cùng mọi người quan trọng hơn!" "Địa điểm tụ tập đã quyết định chưa?" Brock hỏi. "Có thể đến phòng thí nghiệm của giáo sư Oak," Lục Dã nói. "Vậy, vậy tôi có thể đưa các em trai em gái của mình đến cùng không!" Brock nhíu mày, có chút căng thẳng hỏi.

Lục Dã: "Đương nhiên!" Brock thở phào nhẹ nhõm, cười nói:

"Vậy, tiểu sinh không còn vấn đề gì khác!" "Trước khi thảo luận về việc sắp xếp bữa tiệc," Erika vén một lọn tóc mai ra sau tai, cười nhẹ nói: "Thầy Lục, vẫn nên tập trung vào trận đấu sắp tới trước đã chứ?" "Nếu thua, có khi Giáng Sinh cũng không vui vẻ được đâu." Lục Dã nghĩ lại, cũng có lý.

Dù sao vào được top 8 là có phần thưởng hệ thống để nhận rồi.

Nhưng để cho chắc ăn, vẫn là để Squirtle ra sân phát huy! "Trận tiếp theo, thầy Lục đấu với ai vậy?" Erika hỏi.

Brock chu đáo ghi chú lịch thi đấu cho Lục Dã, mở điện thoại, cúi đầu nhìn một cái. "Võ sĩ đến từ thị trấn Dewford của Hoenn, Brawly!" Brawly?

Trong đầu Lục Dã hiện lên hình ảnh một tay lướt ván da màu đồng.

Là Hội quán chủ hệ Giác Đấu của thị trấn Dewford, Hoenn, Brawly bản thân còn là đồng môn sư đệ của Bruno.

Tuy nhiên, một Hội quán chủ quèn, cũng muốn cản mình về gặp Cynthia sao?

Lục Dã nhếch lên một nụ cười, ánh mắt lạnh lùng. "Trận tới tôi càn quét hết!" Chưa từng thấy thầy Lục nghiêm túc như vậy, Brock và Erika đều sững sờ.

Đây là dấu hiệu, cậu ấy định nghiêm túc rồi sao?

Brock không khỏi cảm thấy có chút tiếc cho Brawly.

Nếu gặp phải thầy Lục đang nương tay, luyện đội hình... biết đâu còn có thể dựa vào cấp độ áp chế, thắng được một trận.

Nhưng bây giờ, xung quanh dường như đều tràn ngập khí thế sắc bén.

Ánh mắt này... nhất thời khiến Brock nhớ lại người đàn ông quen đội mũ che vành.

Erika hơi ngẩn người, dường như ngạc nhiên vì sao thầy Lục lại chấp nhất với bữa tiệc đêm Giáng Sinh như vậy.

Ngay sau đó, một nụ cười nhẹ nhàng nở trên mặt cô. "Vậy thì," Erika khẽ cúi chào, đáp lại: "Tiểu nữ, xin chúc ngài võ vận hanh thông!" ...

Ngày 23 tháng 12, thứ Hai, chiều.

Chương 251

Bầu trời u ám.

Ngoài trời cũng trở nên lạnh hơn.

Nhưng tại hiện trường Đại hội Giác Đấu, không khí vẫn nhiệt liệt vô cùng.

Brawly kéo áo lên, lau mồ hôi, ngẩng đầu nhìn bảng điểm. "Thắng rồi!" Đối thủ của trận tiếp theo...

Trong khoảnh khắc, Brawly mắt sáng lên, có chút run rẩy khó hiểu.

Đó là adrenaline tăng vọt khi đối đầu với một Huấn luyện viên mạnh.

Đấu một trận với thầy Lục trong truyền thuyết!

Là ban tổ chức, Lorelei và Bruno cũng đã biết được tuyển thủ của trận đấu tiếp theo. "Có vẻ như đấu xong trận tới, Lục Dã định rút lui rồi," dì Lorelei tóc đỏ, đeo kính gọng mảnh, vừa sắp xếp tài liệu trên bàn vừa thuận miệng nói. "Ồ?" Bruno tóc tai bù xù, tay chống gối, trầm ngâm nói: "Là đã cảm thấy chán ngán với loại giải đấu này rồi sao." Công bằng mà nói, nếu để chính Bruno tham gia, có lẽ chưa đấu được hai trận đã định rút lui rồi.

Bởi vì, dù là để rèn luyện Pokémon mới, cũng không có chút thử thách nào.

Thà kết thúc sớm, đi tìm đối thủ đáng để khiêu chiến tiếp theo.

Và đây, cũng là lý do Blue Oak, Bruno và những người khác, không chọn tham gia Đại hội P1. "Có lẽ vậy," Lorelei liếc nhìn thư mời trên điện thoại, ngạc nhiên đẩy kính.

Tiệc Giáng Sinh?

Chẳng lẽ... vì bữa tiệc này, mà chọn rút lui?

Cũng quá tùy hứng rồi! "...Cũng đúng," Lorelei trầm ngâm một lát, gật đầu, đắc ý khẽ nói, "ăn cơm cùng tôi, thú vị hơn nhiều so với cái giải đấu vớ vẩn này!" Bên kia, Bruno không khỏi có thêm một phần đồng cảm với Lục Dã.

Đây là sự đồng cảm giữa những kẻ mạnh, không ngừng tiến tới những đỉnh cao hơn. "Có lẽ," Bruno dùng bàn tay to lớn, vuốt cằm. "Brawly, có thể khiến cậu ta đối với các trận đấu sau này, lại nảy sinh một chút hứng thú." "Hả?

Tại sao lại nói vậy." "Brawly là sư đệ của tôi," Bruno nheo mắt, "theo sự hiểu biết của tôi về nó, nó cũng sẽ khiến thầy Lục cảm thấy có chút khó khăn." "Hy vọng là vậy," Lorelei cười, tao nhã đứng dậy, đi ra ngoài.

Dựa vào lan can, mái tóc đỏ của Lorelei bay trong gió, cô áp điện thoại vào tai. "Kasumi," Lorelei vui vẻ cười nói. "Giáng Sinh cùng nhau đón nhé?" ...

Trời dần tối, bên ngoài cửa sổ là màn đêm mờ ảo.

Thầy Lục đang ngồi khoanh chân trên giường trong phòng khách sạn, đầu tựa vào Sylveon, mặt đầy bất lực. "1610, 1611, 1612..." "Eevee~" Sylveon ngồi trên đùi Lục Dã, đáng yêu ngáp một cái. "Zeni!" Squirtle hơi thở không chút rối loạn, động tác hít đất cực kỳ chuẩn. "Quạc..." Sirfetch'd đã hồi phục, mặt ngơ ngác.

Con Squirtle này, chẳng lẽ không có giới hạn sao!?

Cộc, cộc. "Gâu gâu~" Arcanine dùng chân sau gãi đầu, bỗng nghe thấy tiếng gõ cửa bên ngoài.

Thế là nó ngoan ngoãn đi tới, đặt móng vuốt lên tay nắm cửa, mở

cửa ra. "Sư phụ..." Bea đang định mở miệng, bỗng nhìn thấy một con Arcanine vạm vỡ. "Gâu!" Arcanine thân thiện nhe răng.

Bea sắc mặt hơi biến đổi.

Kỹ năng Uy Hiếp của Arcanine kích hoạt!

Chỉ số tấn công của Bea giảm một bậc!

Lục Dã ló đầu ra từ trong đám lông của Arcanine: "Có chuyện gì vậy?" Bea sắc mặt dịu lại, thở phào một hơi, khẽ nói: "Đến chúc sư phụ ngủ ngon." Quan hệ sư đồ của các võ sĩ, nghiêm khắc đến vậy sao?

Lục Dã sững sờ, cười nói: "Không cần đâu, sau này sáng tối cũng không cần đến chúc." "Nhưng!" Bea lập tức có chút căng thẳng.

Đúng lúc này, trong hành lang vang lên tiếng bước chân.

Korrina bĩu môi, mặt không vui nói: "Con tự mình huấn luyện được mà!" "Hãy tin vào mắt nhìn và phán đoán của ông," Gurkinn với hàng lông mày bay bổng, khuyên nhủ: "Một người dẫn đường đủ tư cách, có thể khiến con đường Huấn luyện viên của cháu, làm ít công to!" "Không phải có ông ở đây rồi sao... dù sao con cũng không bái sư đâu!" Korrina bĩu môi, đột nhiên hai mắt sáng lên, vẫy tay với Bea: "Bea!" Bea hơi giật mình, giây tiếp theo, đã bị một con Machamp ôm chầm lấy. "Nhớ cậu chết đi được!" Korrina dụi má vào Bea. "Nhưng... sáng nay rõ ràng mới gặp mà..." "Không quan tâm!

Bây giờ đấu một trận đi?

Tớ chuẩn bị sẵn sàng rồi!" "He he," Lục Dã và Gengar, cười khoái chí nhìn cảnh này.

Gurkinn tiến lên, ra hiệu im lặng với cháu gái, rồi kính cẩn nói với Lục Dã: "Thầy Lục, ngưỡng mộ đã lâu." "Ngài là..." "Tại hạ là Gurkinn đến từ Kalos," ông lão cười, "lần này đến đây, cũng là có việc

muốn nhờ ngài..." Lục Dã hơi ngẩn người, ấn tượng dần dần hồi phục.

Kalos, ông chú dạy Tiến hóa Mega!?

Phen này toang rồi!

Lục Dã nghiêm mặt nói: "Ngài nói đi, tôi đang nghe đây." Ông lão hơi sững sờ, lập tức hiểu ra, đây là phong thái của cao thủ. "Là thế này," Gurkinn cười, "tôi muốn nhờ ngài, chỉ dạy cho cháu gái của tôi, Korrina ——" Chưa dứt lời, Bea đã nói lớn: "Không được!" Ông lão nhìn Bea một cái: "Cô bé Bea, sao lại nói vậy?" Bea đỏ bừng mặt, nhất thời không nói nên lời.

Rõ ràng... là mình bái sư trước mà.

Còn tốn bao nhiêu công sức.

Nhưng tại sao...

Korrina, cô gái nhỏ nhắn với mái tóc vàng, hơi giật mình.

Đây là vị võ sĩ đã chiến thắng Maylene hôm nay!

Korrina cúi đầu, lại lén liếc nhìn khuôn mặt của Lục Dã.

Cảm giác, bái nhập môn hạ của anh ấy, cũng không tệ chút nào...

Lục Dã ho khan một tiếng.

Sao ai cũng đòi đến bái sư thế này?

Kênh đồng đạo sắp không đủ chỗ rồi! "Tôi hiện tại không có ý định nhận đồ đệ, ngài về cho." Bea lặng lẽ thở phào.

Gurkinn thì nhìn Lục Dã một cái, lộ ra vẻ mặt 'đã sớm dự liệu'. "Lão phu cũng không miễn cưỡng," Gurkinn cười: "Chỉ hy vọng ngài, đối với Korrina chỉ điểm đôi chút... coi như là một yêu cầu quá đáng của lão phu vậy." Lục Dã thở phào, cười nói: "Vậy thì không thành

vấn đề, lên phòng livestream tặng quà là được!" "Nói đến quà," Gurkinn từ trong ngực lấy ra một chiếc vảy màu xanh nhạt, được bọc trong một túi trong suốt.

Trong khoảnh khắc, Squirtle trong phòng ngừng hít đất.

Cẩn thận bước ra ngoài, Squirtle nhìn về phía chiếc vảy, ánh mắt hơi lóe lên.

Aura thật mạnh! "Đây là, cái gì vậy?" Lục Dã ngẩn người. "Là vảy của một con Hydreigon," ông lão nói, "mà nó giỏi nhất, chính là chiêu thức, Xung Kích Rồng." "Đối với những Pokémon giỏi về Aura, có thể nhờ nó, để tham khảo chiêu thức Xung Kích Rồng." "Mặc dù luyện tập sẽ có chút khó khăn, nhưng cũng không phải là không có cách để nắm giữ chiêu thức!" Lục Dã trong lòng chấn động. 【Xung Kích Rồng】!?

Lại còn là chiêu thức hệ Aura phù hợp nhất với Squirtle?

Lão gia tử, ngài làm thế này khác gì tặng Mega Stone đâu! "Zeni!" Squirtle giật giật ống quần Lục Dã, ánh mắt sắc lẹm.

Tốt quá rồi, chúa công!

Ngày mai chính là trận chiến quan trọng nhất.

Có chiêu thức này, tỷ lệ thắng cũng sẽ tăng lên gấp bội! ... ...

Khi rời đi, Gurkinn mặt đầy笑容.

Korrina đi bên cạnh ông, không hiểu hỏi: "Ông ơi, rõ ràng đã tặng Vảy Rồng đi rồi, tại sao ông trông vui vẻ như vậy?" "Bởi vì," ông lão xoa đầu Korrina, cười nói: "Đây là đang kết thiện duyên đấy!" Nghĩ đến con Squirtle khí tức nội liễm vừa rồi, còn có con Gengar mặt cười nham hiểm kia, Gurkinn không khỏi chìm vào suy tư.

Trước khi đến, ông vốn còn định, dạy cho Lục Dã một vài kỹ xảo

về Tiến hóa Mega.

Nhưng tình cảm giữa Huấn luyện viên và Pokémon, cảm nhận được từ trong Aura, thực sự đã khiến ông lão kinh ngạc.

Căn bản không cần học.

Hoặc nói cách khác, thầy Lục đã nắm vững Tiến hóa Mega, càng hòa hợp với Pokémon, ăn ý vô cùng.

Nghĩ đến đây, Gurkinn bật cười lắc đầu. "Có lẽ, là lão phu múa rìu qua mắt thợ rồi!" ...

Bên kia.

Lục Dã nhìn Squirtle, tay chân lạnh toát.

Không ngờ... cuối cùng vẫn không chịu nổi ánh mắt công kích của Squirtle.

Nửa đêm nửa hôm, lại đến tấn công lén một thanh niên hai mươi tuổi như tôi.

Ông già, ông không nói võ đức gì cả! "Zeni~" Chỉ thấy Squirtle, mặt đầy cẩn thận kiểm tra Vảy Rồng. "Đây đã là lần thứ tư rồi," Lục Dã bất lực nói: "Nó thật sự không phải là bom đâu, mày yên tâm đi!" "Zeni..." Squirtle ngượng ngùng gãi đầu.

Không phải là lo lắng, nó có phải là bom hay không.

Mà là đang nghĩ... nếu loại vảy này, có thể có thêm vài trăm cái nữa, thì tốt biết mấy!

Hoenn, thị trấn Littleroot.

Một thị trấn nhỏ với không khí trong lành.

Vài năm trước, Thủ lĩnh nhà thi đấu Norman đã cùng gia đình chuyển đến đây.

Ông và bạn mình, Giáo sư Birch, đã kết thành thông gia — dù Ruby và Sapphire đều chưa đến tuổi kết hôn hợp pháp.

Nhưng sau khi đính hôn, cả hai đã kết thúc chuyến du lịch trăng mật và đang chuẩn bị cho hành trình tiếp theo. "Tuyết rơi rồi..." Vừa ra khỏi phòng thí nghiệm, Sapphire ngước nhìn bầu trời, những bông tuyết nhẹ nhàng rơi xuống, tựa như lớp đường bột rắc trên que kem.

Cô phấn khởi chạy về nhà, đẩy cửa phòng ra. "Ruby!

Em muốn ăn kem!" Ruby đang đeo băng đô, lạnh lùng đẩy gọng kính. "Không được, bây giờ em không thể ăn đồ lạnh." "Không sao đâu mà, thể chất của em anh còn không biết sao." Sapphire cười toe toét, ánh mắt chợt dừng lại trên ngón tay của Ruby, khuôn mặt nhỏ nhắn bỗng ửng hồng. "Anh, anh đang làm gì vậy?" "Vá quần áo." "Nhưng đó là của em mà." "Có phải chưa vá bao giờ đâu." "Hừm..." Đầu óc Sapphire bốc khói trắng, cô im bặt.

Thật tình, rõ ràng có thể mua cái mới mà.

Nhưng mà... hình như quần áo trước đây cũng đều do Ruby may vá...

Ruby thành thạo luồn kim chỉ, hất cằm về phía chiếc điện thoại đặt trên bàn trà trước mặt.

Chương 252

"Lại đây xem cùng đi." Sapphire chậm rãi ngồi xuống bên cạnh Ruby, cằm gác lên vai anh. "Cái gì vậy ạ?" "Trận đấu hôm nay của thầy Lục." Ruby quay đầu lại, thong thả nói: "Đối thủ của thầy Lục là anh Brawly ở thị trấn Dewford." "Ồ." Sapphire ngơ ngác gật đầu. "Tỉ số sao rồi ạ?" "Trận Đấu Đơn 2v2, còn chưa bắt đầu." Ruby quay lại, nhẹ nhàng đẩy gọng kính. "Dù sao đối với thầy Lục mà nói, kết quả cũng như nhau cả thôi." "...Cũng đúng." Sapphire khẽ nói: "Chỉ không biết, thầy Lục có tung Squirtle ra không..." Nghĩ đến đây, cả hai bất giác sững người.

Về nguyên tắc, những Pokémon cận chiến giỏi như Blastoise, Feraligatr, Swampert, dù không có hệ Giác Đấu, vẫn có thể tham gia thi đấu.

Nhưng nếu tung ra một con Squirtle còn chưa tiến hóa — Ngay sau đó, cả hai đồng thanh ho khan. "Tuyển thủ Lục Dã, đã tung ra một con, một con Squirtle!" Giọng bình luận viên có phần cứng ngắc vang lên từ video.

Dường như anh ta cũng không ngờ rằng, trong vòng tứ kết, lại có thể thấy một pha tự hủy như vậy.

Nhưng Ruby và Sapphire lại có vẻ mặt khá phức tạp.

Họ biết Squirtle của thầy Lục chưa tiến hóa.

Nhưng... chuyện này đã gần nửa năm rồi.

Với thực lực huấn luyện của thầy Lục, cùng với nền tảng của anh ấy, thực lực của con Squirtle này rốt cuộc đã tích lũy đến mức nào? "Pokémon sẽ ngày càng giống Huấn luyện viên của mình." Ruby trầm ngâm nói. "Đúng vậy, giống hệt thầy Lục, đều thích giấu bài..." Cả hai

thầm cảm thán trong lòng, không khỏi mặc niệm cho Brawly. ...

Ngày 24 tháng 12, thứ năm.

Tại hiện trường vòng tứ kết giải P1 Fighting.

Cùng với buổi phát sóng trực tiếp trên màn hình lớn, cảm xúc của khán giả cũng được đẩy lên cao trào.

Bên ngoài sân, Meowth đặt tấm biển 'Nghỉ bán', nhìn về phía màn hình lớn đang phát sóng. "Có thể thấy được thực lực của Sếp rồi đó meo!" "Jessie." James hỏi một cách kỳ lạ, "Lần này sao cậu không mê trai nữa vậy, anh chàng lướt sóng kia cũng đẹp trai mà—" "Đồ ngốc!" Jessie đấm mạnh vào đầu James, hừ hừ nói: "Xem Sếp lâu rồi, tiêu chuẩn thẩm mỹ của tớ cũng tăng lên đáng kể rồi đấy!" "Vậy thì Jessie, có lẽ cả đời này cũng ế chồng thôi meo." Meowth nói nhỏ. "Meowth, ngươi nói gì!?" "Xem, xem trận đấu đi!" Lông Meowth dựng đứng, nó chỉ vào màn hình lớn, chuyển chủ đề: "James, con đó là Pokémon gì vậy meo?" "Để tớ xem nào." James lôi ra một xấp thẻ bài từ trong túi quần, tìm kiếm một hồi. "Có rồi, chính là lá này." James đọc: "Mienshao, Pokémon giỏi võ thuật, tuyệt chiêu là Đá Cao..." "Không, không cần đọc nữa đâu..." Giọng Meowth đột nhiên có chút run rẩy. "Hả, tại sao?" James ngẩng đầu, liếc nhìn Meowth với vẻ mặt tái nhợt. "Bởi vì." Meowth nhếch mép, nở một nụ cười cứng đờ. "Trận đấu này, đã kết thúc rồi meo!" James ngẩng đầu nhìn lên màn hình lớn.

Chỉ thấy một cột sáng hung bạo bắn ra từ tay Squirtle, tạo ra một làn sóng khí khổng lồ.

James trợn tròn mắt. ...

Ba phút trước. "Trận đấu bắt đầu!" Cùng với lá cờ của trọng tài hạ xuống, Brawly với thân hình khỏe khoắn nhanh chóng ném ra PokéBall.

Mienshao với năng lực Bất Chấp, kết hợp với tốc độ cao và uy lực kinh người của chiêu Đá Cao, quả thực là một vũ khí chí mạng!

Vung vẩy tay áo dài, Mienshao lao về phía trước, thân hình lướt đi như một vệt sáng trắng ma mị.

Tốc độ và sự phối hợp đáng kinh ngạc này khiến Bruno trên ghế khán giả không khỏi gật đầu. "Sự mềm dẻo và phối hợp, đó chính là điểm khác biệt của Brawly so với tôi." Lorelei tóc đỏ, mặc áo khoác đen, đẩy gọng kính, mỉm cười nói: "Xem tiếp đi." Khán giả nín thở.

Cảnh tượng này, quá tàn nhẫn rồi.

Có lẽ chưa đến một hiệp, trận đấu này sẽ kết thúc!

Khi khoảng cách giữa hai Pokémon nhanh chóng thu hẹp, ánh mắt Brawly lóe lên, lạnh lùng ra lệnh: "Mienshao, Đá Cao!" "Hơ!" Mienshao hét nhẹ một tiếng, thân hình bật cao lên, tay áo dài tung bay trong gió lốc.

Chỉ huy của thầy Lục cũng vang lên đúng lúc. "Squirtle, Đạn Khí Công!" Đạn Khí Công, chiêu thức gần như chắc chắn trúng đích, từng được coi là độc quyền của Lucario!

Brawly nhíu mày.

Con Squirtle này, còn nắm giữ cả chiêu thức này sao?

Nhưng... nếu là đổi sát thương, không nghi ngờ gì Đá Cao sẽ chiếm ưu thế hơn!

Trong chớp mắt, ánh mắt Brawly lóe lên, đưa ra quyết định. "Xông lên, Đá Cao!" Squirtle bình tĩnh ngẩng đầu.

Trong khoảnh khắc, Sóng Hắc Ám hình thành một làn hơi nước tối màu, lan tỏa xung quanh Squirtle.

Đá Cao ập đến, Mienshao tập trung toàn bộ sức mạnh vào một

điểm, cơ thể tỏa ra ánh sáng trắng chói lòa!

Nó không thể nào đỡ được!

Ánh mắt Brawly lóe lên, nhưng rồi đột nhiên sững người.

Đây là... cái gì?

Brawly cau mày thật chặt.

Sát khí?

Hắn ta vô thức nhìn về phía con Squirtle kia.

Sát khí đậm đặc như thực chất đó, chỉ có những đấu sĩ dày dạn kinh nghiệm mới có thể ngưng tụ được khí thế như vậy.

Là Sóng Hắc Ám?

Hay là Đạn Khí Công?

Brawly nhất thời không phân biệt được.

Hắn ta chỉ cảm thấy một cách vô thức rằng, để Mienshao xông lên, không nghi ngờ gì là một quyết định sai lầm!

Đá Cao cuốn theo gió lốc ập tới, Squirtle chắp hai tay lại, khí thể màu đỏ sậm ngưng tụ trong lòng bàn tay.

Trán Lục Dã giật giật.

Đạn Khí Công, quái gì thế, còn có thể nâng cấp được à?!

Trên ghế khán giả.

Korrina hơi sững sờ, ngẩng đầu hỏi: "Đạn Khí Công... không phải nên là màu xanh lam, hoặc là màu trắng sao?" Gurkinn, với tư cách là một Người Giám Hộ Aura, vẻ mặt nghiêm nghị. "Trong sóng năng lượng, vốn dĩ có thể dung hợp nhiều loại năng lượng khác nhau, từ đó sinh ra các chiêu thức sóng năng lượng thuộc các hệ khác nhau—" "Những đấu sĩ khác nhau, đối với sóng năng lượng, cũng sẽ có những

lý giải của riêng mình..." "Và đó là...

điều khiển sóng năng lượng của sát khí!" Đồng tử Brawly co rút lại.

Giữa những tiếng hô trầm thấp xung quanh, mái tóc dài của hắn bị luồng quyền phong thổi tung bay.

Squirtle, tung ra một quyền!!

Trong khoảnh khắc, cột sáng hung bạo cuồng nộ quét qua sân đấu, tựa như một làn sóng thủy triều màu đỏ sậm từ dưới dâng lên.

Cột sáng trước tiên ngưng tụ, nén lại, rồi lập tức bùng nổ.

ẦM!!

Trong chớp mắt, Mienshao bị cột sáng đỏ sậm cuồng bạo nuốt chửng, nhà thi đấu rung chuyển! "Đây là... sóng năng lượng?" Mái tóc đỏ của Lorelei bay theo gió, cô kinh ngạc liếc nhìn Bruno bên cạnh.

Bruno nghiêm túc gật đầu, trong mắt hiện lên vẻ tán thưởng.

Khác với những cú đấm thẳng cận chiến mà ông ta sở trường, Lục Dã với tư cách là một đấu sĩ, lại giỏi về những cú quyền khí từ xa.

Đây cũng chính là sự khác biệt giữa các chiêu thức vật lý và đặc công của hệ Giác Đấu.

Bruno khẽ nói: "Chỉ không ngờ, cậu ta lại có thể huấn luyện Đạn Khí Công của Squirtle đến mức độ này..." Sóng khí quét qua, rồi lắng xuống.

Trên sân đấu tĩnh lặng, một lúc lâu sau, tiếng còi của trọng tài mới vang lên. "Mienshao, mất khả năng chiến đấu!" "Mời tuyển thủ, tung ra Pokémon tiếp theo!" Toàn trường đột nhiên náo động. "Còn chưa kịp nhìn rõ... sao đã bị hạ gục rồi?" "Phát Đạn Khí Công kia... chắc là đánh bay luôn Mienshao ra ngoài rồi nhỉ..." "Cậu ta ra tay với Pokémon

nữ có nghề lắm." Giữa những tiếng bàn tán xôn xao, Lục Dã có vẻ mặt phức tạp.

Vừa rồi... là 'Diệt Sát Hadouken' à?

Đây không phải là Squirtle, đây rõ ràng là 'Rùa Hadou'! "Mà nói chứ," Lục Dã lẩm bẩm, "ai lại vừa vào trận đã tung chiêu cuối thế này..." Lẽ nào, trước khi lên sân, mày đã nạp đầy thanh nộ rồi?!

Quy quy, quá cẩn thận rồi đấy!

Brawly lau mồ hôi trên trán.

Dù đã bị hạ gục một trận, nhưng hắn vẫn không hề nản lòng.

Đối với một đấu sĩ, đây chính là sự thôi thúc và căng thẳng khi được chiến đấu với đối thủ mạnh! "Tiến lên nào, Machamp!" Brawly mạnh mẽ ném ra Ultra Ball. "Tạo ra sóng lớn đi!

Sử dụng Cú Đấm Bộc Phá!" Trên ghế khách mời, Lorelei mỉm cười. "Sư đệ của ông, ý chí chiến đấu không tồi đâu." "Niềm tin của đấu sĩ, chính là dũng cảm tiến về phía trước." Bruno khoanh tay, nheo mắt lại.

Trong đầu thoáng qua cảnh tượng đối quyền với Red trên lưng Onix.

Bruno đã lâu rồi mới cảm nhận lại được nhiệt huyết của chiến đấu. "Tôi cũng có chút... muốn đấu với cậu ta một trận rồi!" Machamp đột ngột lao ra, bốn nắm đấm trên cánh tay tỏa ra ánh sáng trắng rực!

Bea nín thở, Machamp của mình còn không bằng nó.

Sư phụ...

Bea lo lắng nhìn về phía sân đấu.

Cú Đấm Bộc Phá một khi đã trúng, sẽ rơi vào tình thế bất lợi bị 'hỗn loạn' đấy! "Hống!!" Machamp với thể hình cường tráng gầm lên

một tiếng, bốn nắm đấm đột ngột vung ra!

Lục Dã nhíu mày: "Co Rụt!" BỐP!!

Machamp mạnh mẽ ập tới, mai của Squirtle bị Cú Đẩy Cánh Tay đánh bay đi, cày một vệt dài trên mặt đất. "Tại sao không né?" Brawly chất vấn. "Có thể né." Lục Dã lạnh lùng nói, "Nhưng không cần thiết!" Squirtle bị 'trọng thương', nhe răng, đáy mắt lóe lên một tia sáng lạnh.

Thời khắc này, chính là lúc của năng lực Thác Lũ!

Những bông tuyết rơi xuống, rồi lập tức tan chảy. "Húc Đầu!" Lục Dã ra lệnh.

Brawly đột nhiên sững người.

Hắn vừa để Squirtle dùng Co Rụt, không chỉ để phòng ngự, mà còn để lợi dụng Húc Đầu phản kích!

Trong tình trạng Co Rụt, Squirtle không hề bị hỗn loạn. 'BỐP' một tiếng!

Tựa như tên lửa được phóng đi, nó đột ngột lao về phía Machamp! "Machamp." Brawly hét lớn: "Ném Địa Chấn!" ĐÙNG!!

Chương 253

Hai con Pokémon va vào nhau.

Machamp gầm lên một tiếng, hai cánh tay lớn ghì chặt lấy mai rùa.

Squirtle thò đầu ra, 'cốp' một tiếng, húc vào trán Machamp.

Nhân cơ hội này, Lục Dã trầm giọng nói: "Cú Đấm Tập Trung!" Dù hiệu quả không bằng những quả đạn khí đặc công mà Squirtle sở trường, nhưng trong tình huống cận chiến, đây không nghi ngờ gì là lựa chọn tốt nhất! "Zeni!" Ánh mắt Squirtle lóe lên, nắm đấm tỏa ra ánh sáng trắng sắc bén.

Brawly cũng hét lớn: "Machamp, Cú Đấm Tập Trung!" Cú đối quyền ở cự ly gần, ngay lập tức tạo ra một làn sóng khí dữ dội.

Squirtle dùng tay trái chặn nắm đấm của Machamp, nghiêng người né đòn, để hai cánh tay còn lại của Machamp tung chiêu Chém Karate lên mai của mình.

Ngay sau đó, nó tung quyền phải, đánh bật nắm đấm của Machamp, đấm thẳng vào bụng!

ẦM!!

Một luồng sức mạnh khổng lồ như xuyên thủng cơ thể.

Thân hình Machamp cong về phía sau, ho khan một tiếng, rồi bị đánh bay lên không trung.

Sau đó, nó rơi mạnh xuống đất.

ĐÙNG!!

Trên sân đấu, vô số vết nứt xuất hiện!

Toàn trường lặng ngắt.

Brawly lau mồ hôi, rồi đột nhiên nở một nụ cười thanh thản. "Người chiến thắng, Lục Dã!" Tiếng còi của trọng tài vang lên, khán giả reo hò ầm ĩ. "Cú đấm móc!!" "Ngay cả Thủ lĩnh hệ Giác Đấu cũng thua?" "Vãi chưởng, tôi đã nói rồi, thầy Lục là Bậc thầy Giác Đấu!" "Zeni..." Squirtle nhe răng, bước về phía Lục Dã.

Có thể nói, đây là trận đấu mà Squirtle bị thương nặng nhất trong số các trận đã qua.

Dù sao thì... cái mai đã ăn trọn một cú đấm thật sự mà! "Tôi biết rồi." Lục Dã cười bất lực: "Lát nữa mua cho mày Phục Hồi Toàn Diện... và cả Nước Thần Bí nữa!" "Zeni!" Squirtle giơ ngón cái lên, cười憨 hậu.

Cạch!

Lúc này, Lục Dã và Squirtle cúi đầu, cùng nhìn về phía viên Đá Vĩnh Cửu đang đeo trên cổ nó.

Trên viên đá đã xuất hiện một vết nứt.

Có lẽ sau vài trận đấu nữa... ngay cả Đá Vĩnh Cửu cũng không thể kìm hãm được sự tiến hóa của Squirtle.

Khóe miệng Lục Dã giật giật.

Mẹ nó chứ... lẽ nào mày thực sự định tiến hóa nhảy hai cấp à?! "Lát nữa... tôi sẽ mua lại cho mày một viên Đá Vĩnh Cửu mới nhé." Lục Dã xoa xoa thái dương.

Nói đi cũng phải nói lại, việc tích lũy sức mạnh liên tục có thể cũng có ẩn họa gì đó.

Chuyện tiến hóa của Squirtle... quả thực cũng nên bàn bạc với Giáo sư Oak một chút. "Zeni!" Squirtle hài lòng gật đầu.

Lục Dã thu Squirtle vào Dive Ball.

Brawly tiến lên, chủ động đưa tay ra, cười nói: "Thầy Lục... cảm ơn ngài đã không tiếc chỉ giáo." "Khách sáo rồi." "Nhân tiện, đây là huy hiệu của thị trấn Dewford, ngài xem..." "Đừng hòng!" ... "Thầy Lục!" Brawly vẫy tay từ phía sau, cười nói: "Nếu đến Nhà thi đấu, huy hiệu luôn sẵn sàng cho ngài!" Dù không nhận huy hiệu, nhưng sao cứ có cảm giác, lại tạo ra một cái flag nữa rồi...

Và để mua thuốc cho Squirtle, Lục Dã lại đặc biệt đến cửa hàng tiện lợi. "Không có Phục Hồi Toàn Diện sao?" Lục Dã hơi sững sờ. "Vâng, vì có đội ngũ y tế tại chỗ, nên chúng tôi không nhập mặt hàng đắt tiền và khó bán này." Nhân viên cửa hàng nói với vẻ áy náy. "Vậy thì, ở đâu có thể mua được?" "Đến các quầy hàng gần đây, có lẽ có thể thử vận may." Đến khu vực bán hàng rong, Lục Dã đột nhiên nghĩ ra điều gì đó.

Hướng về phía quầy hàng của Green, Lục Dã ho khan nói: "Tất cả Phục Hồi Toàn Diện ở đây, tôi bao hết." Green:??? "Thêm cho tôi một viên Đá Vĩnh Cửu, và cả Nước Thần Bí nữa." Green hơi sững sờ, rồi đôi mắt sáng lên biểu tượng '$'.

Lấy lại được hết rồi!

Doanh thu mấy ngày nay đều đã gỡ lại được hết!

Thầy Lục tâm trạng phức tạp.

Tại sao đi thi đấu... lúc nào cũng phải bù lỗ thế này?

Green giúp Lục Dã dọn sạch Phục Hồi Toàn Diện trên kệ, cười toe toét nói: "Cảm ơn quý khách đã ghé thăm!" "Chuyện nhỏ." Lục Dã thầm nghĩ, tuyệt đối sẽ không quay lại mua nữa.

Cô tự lo liệu đi!

Green cười tủm tỉm nghĩ.

Thầy Lục đã tài trợ cho công việc kinh doanh của mình như vậy,

mình có nên cảm ơn cậu ấy một chút không nhỉ?

Đúng rồi, tặng thêm vài món quà!

Mắt Green sáng lên, cô nhét luôn cả đĩa kỹ thuật Tụ Khí vào túi đồ.

Dù không hiếm lắm... nhưng cũng là một bất ngờ nho nhỏ mà! "Cảm ơn đã ủng hộ!" Lục Dã nhận lấy chiếc túi lớn từ tay Green, vai lập tức trĩu xuống. "Nặng lắm à?" Green hơi ngạc nhiên, "Lạ nhỉ... cũng chỉ là trọng lượng bình thường thôi mà." Tôi đại khái đã biết được sự chênh lệch về thể chất giữa chúng ta rồi!

Lục Dã ho khan một tiếng, gọi Gengar ra, nhét chiếc túi mua sắm vào bụng nó.

Cái bóng bắt đầu biến đổi, chiếc túi từ từ biến mất khỏi tầm mắt. "Ghos!" Gengar đắc ý vỗ vỗ bụng. "À phải rồi." Lục Dã thuận miệng nói. "Green, buổi tụ tập ngày mai, cậu cũng tham gia chứ?" "Phải gọi là chị Green!" Green chống một tay lên hông, rồi lại nói: "Chắc là sẽ đi cùng gia đình." "Cũng phải ha." Lục Dã cảm thán.

Dù sao sau khi Green thất lạc với cha mẹ, nhiều năm sau mới đoàn tụ.

Đối với cô, cơ hội ở bên gia đình tự nhiên quý giá hơn nhiều. "Đương nhiên, cũng sẽ qua xem mọi người một chút." Green mỉm cười, "Tớ còn chuẩn bị quà Giáng Sinh cho mọi người nữa đấy!" Nếu Green có mặt, vậy thì Silver tự nhiên cũng sẽ không vắng mặt...

Lục Dã trầm ngâm một lát, hài lòng gật đầu.

Đến lúc đó chụp vài tấm ảnh, gửi cho lão đại Giovanni lĩnh lương! "Còn nữa... giúp tớ chuẩn bị thêm một cuộn Nút Thắt Định Mệnh nhé." "Cậu cần cái này làm gì." Green chớp chớp mắt, "Ấp trứng?" Lục Dã không nói gì, chỉ liếc nhìn về phía quầy hàng của Đội Hỏa

Tiễn ở không xa.

Nhân tiện... cũng nên chuẩn bị một ít quà cho họ nhỉ! ... "Chuẩn bị... cho chúng tôi?" James chỉ vào mũi mình, có chút không dám tin. "Dù sao cũng là nhân viên dưới trướng của tôi mà." Lục Dã cười nói: "Ngày lễ tự nhiên phải phát chút phúc lợi chứ." Meowth 'hừ' một tiếng.

Meowth chỉ cần tiền xu vàng là đủ rồi, căn bản không cần — Đột nhiên, Meowth hét lên một tiếng, lao về phía cái bóng đen mà Lục Dã ném ra.

Jessie và James đồng thời sững người, đến khi nhìn rõ thì vẻ mặt phức tạp. "Meo~" Meowth đang ôm cuộn len đỏ, vui vẻ lăn lộn.

Một vệt mồ hôi lạnh chảy trên trán hai người. "Chưa từng thấy bộ dạng này của Meowth." "Dù sao thì, Meowth cũng là động vật họ mèo mà..." Lục Dã lấy từ trong túi mua sắm ra những món quà đã được chuẩn bị kỹ lưỡng. "Đây là nước hoa cho Jessie, sản phẩm của nhà thi đấu Celadon, ờm...

Gloom số 5." "Còn nữa, James, đây là thẻ UR của PTCG, tặng cậu." Jessie và James, như thể bị một tia sét đánh trúng, đồng thời đứng hình tại chỗ.

Ngay sau đó, nước mắt lưng tròng. "Cảm, cảm ơn Sếp!! ∧(;´Д｀∧)" "Chuyện nhỏ thôi." Lục Dã mỉm cười, "Mấy ngày nay, các người có thể nghỉ ngơi một chút rồi." "Đợi đến năm mới, rồi tiếp tục thực hiện nhiệm vụ." "Rõ!" Nhìn theo bóng lưng xa dần của Sếp, trong đầu bộ ba Hỏa Tiễn đồng thời lóe lên một ý nghĩ.

Phải nỗ lực hơn nữa để tranh thủ kinh phí!

Nếu có thể bắt được Pikachu, giao nộp cho Sếp...

Pikachu đáng yêu như vậy, tin rằng Sếp cũng nhất định sẽ hài

lòng! "Cảm giác thật tuyệt vời~ "Thật đúng là!" ...

Trở về khách sạn, Lục Dã lấy từng chai Phục Hồi Toàn Diện ra khỏi túi. "Zeni!" Squirtle nhận lấy Phục Hồi Toàn Diện, trước tiên xịt thử lên người Gengar.

Sau khi xác nhận không có gì bất thường, nó mới yên tâm gật đầu.

Vì là thuốc dạng xịt, mát lạnh, có chút nhột. "Ghos~(*≧▽≦)" Gengar cười toe toét, đạp chân trên không.

Khóe miệng Lục Dã giật giật.

Kể cả có độc... lấy Gengar ra thử cũng không phát hiện được đâu! "Zeni! (ﾉ ﾟ∀ﾟ)ﾉ" Nhìn Squirtle vừa xịt thuốc vừa vui vẻ, thầy Lục thở dài.

Tôi có lý do để nghi ngờ, mày căn bản không hề bị thương! "Tiền thưởng của vòng tứ kết này... cũng không đủ tiêu nữa." Lục Dã tiếp tục lấy Nước Thần Bí ra khỏi túi, lẩm bẩm: "Cái này đợi về rồi cho vào bể cá của Squirtle là được." "Còn cái này...

đợi đã, đây là cái quái gì?!" Lục Dã đột nhiên sững người, cúi đầu nhìn chiếc đĩa CD nhỏ nhắn trong tay.

Ở mặt sau của đĩa CD, còn dán một mẩu giấy nhỏ, trên đó vẽ một nhân vật chibi đang bắn tim.

Nhìn thoáng qua, có vài phần giống với Green.

Trên đầu nhân vật chibi còn hiện ra một chuỗi bong bóng, trên đó viết: "Cảm ơn sự ủng hộ của thầy Lục ~ Đây là một chút quà tặng nhỏ, nhận đi nà ~♡" Thầy Lục:???

Nhận cái quỷ ấy!

Đây là cách cảm ơn của người nhà họ Thường Bàn các người à?!

Trên bề mặt đĩa CD, có viết chữ Tụ Khí, rõ ràng là chiêu thức tăng

tỉ lệ chí mạng.

Không chỉ Squirtle có thể bạo kích, nếu Áp Áp học được Tụ Khí, cộng thêm Kính Ngắm tăng tỉ lệ chí mạng.

Đòn nào đòn nấy bạo kích căn bản không phải là mơ — nó rõ ràng chỉ là một đứa ăn hại, đối xử với Áp Áp như vậy thật sự ổn sao?!

Trong lòng thầy Lục không khỏi dâng lên cảm giác 'thỏ chết cáo buồn'.

Để đĩa CD sang một bên, Lục Dã vuốt mặt.

Chương 254

Không được... cứ ghi thù thế này, sổ đen sắp ghi không hết rồi... "Ghos!" Gengar nhìn về phía đĩa CD, trên đầu đột nhiên sáng lên một bóng đèn.

Nó bay đến trước đĩa CD, một tay chộp lấy.

Gengar quen tay mở laptop, nhét đĩa CD vào.

Lục Dã ngẩn người một lúc lâu, im lặng nhìn về phía Gengar. "Ghos! (ɷ•p •)ɘ✧" Gengar giơ ngón cái lên, cười đắc ý.

Chuyện nhỏ này, căn bản không cần chủ nhân mở lời đâu mà ~ Yên tâm, tôi nhất định sẽ huấn luyện tốt cả đám! ...

Lục Dã bước ra khỏi phòng, im lặng nhìn lên trần nhà.

Takeshi vừa từ khu vực khán đài trở về, quan tâm hỏi: "Thầy Lục, bên ngoài lạnh, sao lại đứng ở hành lang vậy?" "Trong một căn phòng, không cho phép có hai đứa ăn hại." Lục Dã nói.

Takeshi dường như không hiểu, gãi gãi đầu. "Ăn hại gì cơ?" "Tôi là đứa ăn hại." Lục Dã đau lòng ôm ngực.

Nhưng rất nhanh, thầy Lục lại vực dậy tinh thần.

Dù sao thì... mình gà mờ cũng không phải một hai ngày.

Huấn luyện viên mà, lúc quan trọng ra tay cũng không muộn! "Tôi vừa xem lịch thi đấu tại hiện trường." Takeshi nói: "Vòng tiếp theo, là Bea và ngài thi đấu." "Vậy sao?" Lục Dã có chút kinh ngạc, rồi khẽ gật đầu.

Cũng sắp phải về rồi, thuận nước đẩy thuyền cũng tốt.

Nếu Bea giành được đai vô địch, cũng có thể hoàn thành tâm

nguyện của cô gái Giác Đấu này.

Hơn nữa...

Lục Dã vẻ mặt kỳ quái.

Nếu lại để Squirtle lên sân, chẳng phải là họa vô đơn chí sao?! ...

Đến ban tổ chức, Lục Dã nộp đơn xin rút lui. "Đã huấn luyện xong rồi à?" Lorelei tỏ vẻ như đã biết trước.

Tát cạn ao cá rồi... cũng nên về nghỉ ngơi một phen.

Nếu ngay cả đệ tử của mình cũng tát... vậy thì đúng là quá ác!

Bruno cũng khoanh tay, khẽ gật đầu. "Nếu cảm thấy giải P1 Fighting thiếu thách thức... có thể đến Con Đường Chiến Thắng, tôi luôn sẵn sàng chờ đợi sự ghé thăm của cậu." Lục Dã hơi sững sờ.

Đến Con Đường Chiến Thắng?

Tôi chỉ là một tân binh mới ra mắt bảy tháng thôi mà! "Nhất định đến, nhất định đến!" Khi Bea biết tin Lục Dã rút lui, ánh mắt cô lóe lên.

Thầy Lục rút lui.

Là để cho mình, có thể tiếp tục tranh đoạt đai vô địch sao?

Đây là... sự tin tưởng mà thầy dành cho mình.

Bea cúi đầu, dùng cánh tay lau khóe mắt, giọng khàn khàn: "Em sẽ không làm thầy thất vọng!" ...

Thông tin về việc Lục Dã rút lui đã gây ra một cuộc thảo luận không nhỏ trên diễn đàn.

Nhưng khi biết rằng vòng tiếp theo, đối thủ của thầy Lục là đệ tử của chính mình, mọi người dần dần hiểu ra mọi chuyện. "Thầy Lục vẫn còn nhân tính!" "Nếu đệ tử của cậu ta giành được đai vô địch,

chẳng phải còn ác hơn sao?" "...Cắm mắt trước, quay lại xiên chết mày!" Và thầy Lục, sau khi làm xong thủ tục, thuận tay mở phần thưởng hệ thống. 【Ting!

Nhiệm vụ hoàn thành!】 【Mục tiêu nhiệm vụ: Tại giải đấu P1, đạt thành tích ít nhất là top 8】 【Phần thưởng nhiệm vụ: Chính Sách Điểm Yếu *1, Cận chiến Giác Đấu Lv3, Canxi Moomoo *1】 Lục Dã lướt qua một lượt, đột nhiên sững lại.

Trong này, có phải đã lẫn vào một thứ gì đó kỳ lạ không? 【Cận chiến Giác Đấu Lv3: Nắm vững kỹ năng cận chiến Giác Đấu cấp độ chuyên nghiệp, sở hữu thực lực đai đen tam đẳng. (Lực lượng chiến đấu, ba... nhầm kịch bản rồi xin lỗi.)】 Lục Dã vẻ mặt phức tạp. "Cái này sau khi nâng cấp, lẽ nào, còn có thể tay không chế phục Seviper như Jessie sao?!" Nhưng không thể không nói... trong thế giới cực kỳ nguy hiểm của Pokémon, bạn có thể không dùng, nhưng không thể không biết.

Hơn nữa... trong nhóm toàn là một đám yêu thích chiến đấu hoang dã.

Không học chút kỹ năng phòng thân, nói không chừng thật sự dễ bị Akin tấn công bất ngờ.

Lục Dã suy ngẫm.

Những con quái vật như Bruno, Marshal, chắc phải có cấp độ Lv5, hoặc có thể nói là đã không thuộc phạm trù của con người.

Satoshi tuy không biết Giác Đấu thuật... nhưng với thể chất đó, biết hay không cũng không có gì khác biệt.

Với thực lực đai đen tam đẳng, chỉ có thể nói, trong chiến đấu hoang dã sẽ không bị thiệt thòi.

Nếu không có những năng lực đặc biệt như Tâm Linh, Mr.

Rime, muốn tự mình lên sân, solo với Pokémon, vẫn là tương đối khó khăn. "Từ từ nâng cấp vậy." Lục Dã vung tay một cái. "Vừa hay cũng có thể thích ứng trước một chút." Hai vật phẩm còn lại, lần lượt là Chính Sách Điểm Yếu và Canxi Moomoo. 【Canxi Moomoo: Canxi dinh dưỡng được làm từ sữa tươi, con người cũng có thể sử dụng. (Rất được các Y tá Joy ở Quần đảo Orange yêu thích.)】 Lục Dã hơi sững sờ.

Cứ có cảm giác nguồn gốc của loại canxi này không rõ ràng lắm! "Ừm...

đừng nói nữa, còn khá thơm đấy." Lục Dã nhìn viên canxi màu trắng sữa.

Suy nghĩ một lát, bẻ ra một nửa, đưa cho Gengar. "Ghos?" Gengar nghiêng đầu.

Tại sao ai cũng thích tìm mình để thử độc vậy? "Về lý mà nói, sẽ không có vấn đề gì đâu." Lục Dã liếc nhìn cửa hàng, phát hiện cũng có thể đổi được loại canxi này, lập tức yên tâm. "Về nghiên cứu một chút, biết đâu còn có thể dùng để nấu ăn nữa." "Ghos...(￣~￣)" Lục Dã quan sát Gengar một hồi, rồi nhét nửa viên còn lại vào miệng.

Vị của nó gần giống với kẹo sữa mà hồi nhỏ hay ăn.

Thậm chí có thể ăn như đồ ăn vặt... "Mày không phải là quầy bán hoa quả." Lục Dã nhai nhai một lúc, có chút giác ngộ: "Mày là tiệm tạp hóa đúng không!" 【?】 Còn về Chính Sách Điểm Yếu, bề ngoài trông giống như một miếng dán nhỏ, có thể dán lên người Pokémon. 【Chính Sách Điểm Yếu: Khi bị tấn công vào điểm yếu, Công và Công đặc biệt sẽ tăng mạnh. (Có cơ hội lật kèo!)】 Chính Sách Điểm Yếu là vật phẩm dùng một lần, lợi ích trong trận đấu là vô cùng đáng kể.

Nếu giao cho Squirtle... nói không chừng có thể dùng làm bài tẩy.

Dù sao thì, đối với Squirtle mà nói, toàn thân trên dưới, đều là điểm yếu! ...

Kiểm kê lại phần thưởng hệ thống, thầy Lục lại mở ghi chú trong điện thoại, lật lật cuốn sổ nhỏ.

Gurkinn tặng Sóng Rồng; Green tặng Tụ Khí.

Mới ra ngoài chưa đầy một tuần, mối thù cần nhớ ngày càng nhiều. "Thôi bỏ đi." Lục Dã thở dài, "Phải biết ơn." "Cùng lắm thì, lúc tụ tập, làm thêm vài món cay là được!" Chuyện ở giải đấu Fighting đã đến hồi kết.

Takeshi đã thu dọn hành lý xong, đeo ba lô sau lưng, trông như một thư sinh mang lều chõng đi thi. "Cậu ra ngoài đều mang nhiều đồ thế à?" Lục Dã hỏi.

Takeshi liếc nhìn, thản nhiên nói: "Chẳng phải cậu cũng mang cả bể cá ra ngoài sao?" Thầy Lục quay đầu nhìn lại.

Squirtle đang ôm bể cá, cẩn thận bước ra khỏi cửa khách sạn.

Arcanine cõng Togepi, bước những bước vững chãi, đi theo sau Lục Dã.

Sylveon được thầy Lục bế trong lòng, dải lụa quấn quanh cánh tay truyền đến chút hơi ấm. "Không sao." Lục Dã gật đầu nói, "Tôi có thể nhét hành lý vào bụng Gengar!" "Ghos?

Σ(っ °Д°;)っ" Takeshi nhìn quanh một lượt, rồi bí ẩn lôi ra một quả PokéBall. "Tôi thường dùng nó để đi đường." "Cái gì?" Takeshi giơ tay ra hiệu: "Ra đây nào, Steelix!" Ầm ầm ầm!

Một tiếng động đinh tai nhức óc, Steelix với thân hình che trời lấp đất, cúi cái đầu to xuống, nở một nụ cười hở lợi.

Lục Dã ngẩng đầu, không khỏi sững sờ.

Đây là Pokémon gì vậy?

Tại sao trong Pokédex của mình không có!

Takeshi đứng lên đầu Steelix, đưa tay về phía Lục Dã nói: "Thầy Lục, để hành lý lên đây đi, cũng để Gengar nghỉ ngơi một chút." Việc nhét đồ vật lớn vào 'túi' rõ ràng cũng tiêu hao HP của Gengar.

Lục Dã ho khan nói: "Tôi không lên đâu." Takeshi nghĩ nghĩ, gật đầu nói: "Ừm... dùng Arcanine, đúng là sẽ nhanh hơn nhiều." "Vậy thì, tại hạ xin về thành phố Pewter trước, hẹn gặp lại vào ngày mai!" Ầm ầm ầm — Steelix đứng thẳng người dậy, kéo theo thân hình to lớn, cày một rãnh dài.

Những vùng đất bị cày xới này, ngược lại có thể giúp cho những Diglett, Dugtrio bị ảnh hưởng bởi công trình, tìm được nơi ở mới.

Đây cũng là một phần của hệ sinh thái Pokémon.

Takeshi khoanh tay, đứng trên đầu Steelix, trông thật sự có chút ngầu.

Lục Dã nhìn theo bóng lưng của Takeshi, tâm trạng vi diệu.

Không phải không muốn ngồi Steelix... là vì, tôi sợ độ cao! ...

Battle Frontier, Lâu Đài Chiến Đấu.

Caitlin đứng trên ban công, nhìn ra xa.

Bên ngoài là tuyết trắng ngập trời, gió rít gào, con đường phủ một lớp tuyết dày, đèn đường lúc sáng lúc tối.

Đột nhiên, Caitlin nhạy bén nghe thấy tiếng bước chân, quay đầu lại thì đụng phải. "Ự!" Shauntal đẩy gọng kính, ngạc nhiên sờ đầu Caitlin. "Không đau chứ?" Caitlin lắc đầu, mãi mới thở ra được một hơi.

Lùi lại nửa bước, lại cúi đầu nhìn một cái, rồi ngẩng đầu khẽ hỏi:

"Cynthia đâu rồi?" "Chị ấy hình như đã đến Kanto rồi." Shauntal vừa lật xem cuốn sách bìa cứng trong tay, vừa nói: "Dường như là để tham gia một buổi tụ tập nào đó." "Nhưng mà..." Caitlin nói, "hôm nay tuyết rơi đấy." "Nếu tuyết rơi, nên ở bên người mình thích... không phải trong truyền thuyết Sinnoh đã nói vậy sao?" "Đúng vậy." Vừa nhắc đến sách, Shauntal liền thao thao bất tuyệt: "Cuốn sách đó đặt ở thư viện thành phố Canalave của Sinnoh, trước đây tớ còn đến đó đọc nữa đấy." Ánh mắt Caitlin lóe lên, chống cằm, tay đặt trên lan can phủ tuyết.

Chương 255

"Shauntal." "Sao thế?" "Chúng ta, cũng đến Kanto đi." "Nhưng bây giờ đã muộn rồi." Shauntal chống cằm, ngẩng đầu nghĩ nghĩ, "Có thể đợi đến ngày mai rồi qua." "Nghe Cynthia nói, ở phòng thí nghiệm của Giáo sư Oak, dường như có một buổi tụ tập đấy." "Vậy thì...

đợi ngày mai qua." Caitlin ngẩng đầu.

Trong màn đêm mờ ảo, những bông tuyết đang nhẹ nhàng rơi xuống, dần dần tụ lại thành một màu trắng xóa. ...

Lục Dã ngẩng đầu nhìn những bông tuyết đang bay lượn. "Tuyết lớn thật đấy." Lục Dã nhìn quanh, bất lực nói: "Arcanine, đừng có chạy vào hố tuyết nữa!" "Gâu~~" Arcanine đang lăn lộn trong lớp tuyết dày.

Togepi cũng tiến lên, tốn rất nhiều sức mới lăn được một quả cầu tuyết nhỏ.

Lúc này, Togepi quay đầu lại, đột nhiên sững người.

Squirtle đã lăn ra một quả cầu tuyết khổng lồ, ít nhất cũng gấp trăm lần của Togepi, và vẫn đang không ngừng đắp thêm tuyết lên. "Tô, tô gi..." Trong mắt Togepi đã rưng rưng nước mắt.

Lục Dã gãi đầu.

Chơi ném tuyết thôi mà... cũng phải đắp một quả cầu tuyết cẩn thận thế sao? "Bưi~o(´^｀)o" Sylveon dụi vào chân Lục Dã, tỏ vẻ hoàn toàn không muốn tham gia.

Lục Dã nhìn quanh, đột nhiên nổi hứng trêu đùa.

Lén vốc một nắm tuyết, rắc lên người Sylveon. "Bưi!" Sylveon rùng mình một cái. "Ha ha ha~" Thầy Lục cười đến nghiêng ngả.

Sylveon lao tới, lại bị thầy Lục dễ dàng túm gáy nhấc lên. "Bưi bưi~(〃＞皿＜)" Lục Dã trong lòng chấn động.

Không hổ là Cận chiến Giác Đấu Lv3.

Lực tay tăng rồi! "Gát!" Sirfetch'd giơ khiên lên, chặn hết những viên tuyết mà Arcanine ném tới, đắc ý cười một tiếng.

Đột nhiên, nó ngơ ngác ngẩng đầu. "Zeni!" Squirtle đang dùng hai tay nâng một quả cầu tuyết khổng lồ, cũng nở một nụ cười.

Lục Dã sững người: "Thiên Đạo Bộc Tinh?

Quả Cầu Năng Lượng?" Trong lúc đám nhóc đang nô đùa, Gengar lại ngoan ngoãn ngồi một bên, đắp người tuyết.

Hình dáng của người tuyết chính là một con Gengar, có thể nói là vừa có hình vừa có thần. "Ghos!" Gengar đắc ý vỗ vỗ vai mình. "Xem chiêu!" Lục Dã ném ra một quả cầu tuyết. "Ghos!

Σ(っ °Д°;)っ" Dưới ánh đèn đường màu cam vàng, thầy Lục đã thấm mệt, cùng đám nhóc nằm dài trên đống tuyết dày.

Ngửa mặt nhìn trời đêm, Lục Dã thở ra làn khói trắng.

Vô số bông tuyết đang từ trên trời rơi xuống.

Lúc này, một giọng nói phiêu diêu mà chân thực, từ không xa truyền đến. "Không lạnh sao?" Cynthia hỏi.

Lục Dã hơi ngồi dậy, nhìn về phía đó.

Dưới ánh đèn đường màu cam vàng, mái tóc vàng như lụa của Cynthia buông xõa xuống, hai bên kẹp những chiếc kẹp tóc màu đen tinh xảo, khoác một chiếc áo choàng đen, trông vô cùng duyên dáng và quý phái.

Những bông tuyết rơi trên mái tóc vàng của cô, cô khẽ hà ra một hơi thở trắng. "Em ôm tôi một cái, sẽ không lạnh nữa." "Tôi về đây."

"Lạnh thật đấy." Lục Dã đổi giọng.

Cynthia dừng bước, trên mặt lộ ra một nụ cười nhàn nhạt. "Tay." "Hả?" Lục Dã sững lại, một bàn tay trắng muốt không tì vết đang đưa về phía anh.

Sau 0.05 giây suy nghĩ, thầy Lục lập tức đưa tay ra.

Tim đập Tăng Tốc.

Đó là một bàn tay thon dài mảnh mai, khoảnh khắc cảm nhận được hơi ấm, chóp mũi cũng ngửi thấy mùi hương thanh khiết.

Những chỗ không bằng phẳng trong lòng bàn tay, là do thường xuyên cầm PokéBall mà có.

Thầy Lục không kìm được mà dùng đầu ngón tay nhẹ nhàng xoa xoa.

Khuôn mặt Cynthia lập tức đỏ bừng. "Thô ráp lắm sao?" "Giống như Garchomp vậy." Lực tay của Cynthia lập tức mạnh hơn vài phần, nụ cười càng thêm dịu dàng. "Giống như Garchomp, mạnh mẽ và xinh đẹp." Sau một khoảng im lặng ngắn ngủi, Cynthia kéo Lục Dã từ dưới nền tuyết dậy. "Câu nói vừa rồi, tôi sẽ coi như là lời khen." Tâm trạng của cô trông có vẻ khá tốt, đôi mắt cong thành hình trăng khuyết.

Từ góc độ này nhìn lại, mái tóc vàng che đi nửa bên má cô, đuôi tóc dính những bông tuyết. "Hừm..." Dưới sự che phủ của mái tóc vàng, gò má trắng ngần của Cynthia nhuốm sắc hồng, cô vô thức muốn buông tay. "Bữa khuya muốn ăn gì?" Thầy Lục lanh trí hỏi. "..." Cynthia rơi vào trầm tư.

Lục Dã cảm nhận bàn tay nhỏ nhắn, trái tim đập thình thịch, cảm thán một câu.

Không hổ là cậu, thầy Lục!

Quả PokéBall bên hông Cynthia khẽ lắc lư.

Garchomp thở dài một hơi.

Nể tình thằng nhóc này, vừa khen bà đây một câu.

Lần này... sẽ không ra ngoài nữa vậy!

Ngày 24 tháng 12, đêm Giáng Sinh.

Ngoài trời tuyết đã rơi rất dày, lả tả bay xuống, được những vệt đèn đường chiếu sáng.

Lục Dã quay đầu lại, má Cynthia ửng hồng, trông vô cùng quyến rũ.

Khi họ đi đến trước cửa nhà tỏa ra ánh sáng vàng cam, cô nhẹ nhàng bước lên trước, dừng lại rồi quay người mỉm cười nói: "Em nghĩ ra thực đơn cho lát nữa rồi!" "Nhanh vậy?" "Chính xác." Cynthia nói với vẻ hơi đắc ý.

Trông cô hoạt bát lạ thường, Lục Dã cũng từ từ bước tới. "Vừa rồi sao cậu lại xuất hiện ở đó thế?" "Em thấy mọi người chơi ném tuyết trên ban công nên cũng xuống theo thôi." "Cậu cũng có thể tham gia mà... nhưng không được dùng Glaceon đâu, thế thì ăn gian quá!" "Vậy Garchomp thì sao?" Thầy Lục tỏ vẻ bối rối: "Để tôi suy nghĩ đã." Cynthia mỉm cười nhìn cảnh này, chầm chậm thở ra một làn khói trắng, cảm nhận nhịp tim rộn ràng của mình, khẽ nói: "Cảm giác... có chút khác biệt nhỉ." "Cái gì cơ?" Cynthia lắc đầu, vén mái tóc vàng ra sau tai, đôi mắt cong thành hình trăng khuyết. "Không có gì...

Lát nữa lại chơi ném tuyết nhé!" "Thật ra ở nhà đánh cờ cũng không tệ đâu." Thầy Lục lí nhí.

Đôi mắt sâu thẳm của Cynthia sáng lên, cô đáp lại: "Vậy thì chơi game đi ~" ... ..

Trở lại trong nhà, hơi ấm ập đến.

Lục Dã thả các bé Pokémon ra, chuẩn bị cho chúng tắm một trận nước nóng.

Pokémon cũng giống như con người, cũng sẽ bị cảm.

Lấy Pikachu làm ví dụ, nếu hai má xuất hiện hiện tượng Phóng Điện bất thường, đó chính là triệu chứng ban đầu của bệnh cảm.

Trong thực tế, cũng có nghề nghiệp bác sĩ Pokémon, bản thân Takeshi chính là một chuyên gia trong lĩnh vực này.

Ánh sáng đỏ từ PokéBall bay ra.

Các bé Pokémon nô đùa trong nhà, dường như vẫn còn chìm đắm trong không khí vui vẻ lúc nãy. "Chá kii đồ y~" Togepi bước những bước nhỏ, hớn hở chạy ra ngoài.

Nhưng Thầy Lục đã bế nó lên, bất đắc dĩ nói: "Ra mồ hôi rồi thì đừng ra ngoài nữa, dễ bị cảm lạnh đấy." "Đồ y!" Togepi quả quyết gật đầu, nhưng đợi Lục Dã đặt nó xuống, nó lại hớn hở chạy ra cửa.

Thầy Lục lại xách Togepi lên.

Sau hai ba lần lặp lại như vậy, Togepi dường như đã thích trò chơi này, nó vui vẻ cười khúc khích.

Cynthia ngồi trên ghế sofa, mỉm cười nhìn cảnh tượng này. "Anh vào phòng tắm trước đi, em trông Togepi giúp anh." Cynthia đề nghị.

Lục Dã suy nghĩ một lúc rồi gật đầu, thuận tay bế Sylveon bên cạnh lên. "Bưi~" Dường như đã chơi mệt, Sylveon ngoan ngoãn nằm trên vai Lục Dã.

Lúc từ phòng tắm đi ra, Sylveon giũ những giọt sương trên dải lụa, uể oải ngáp một cái.

Không thấy bóng dáng Cynthia đâu cả.

Lên tầng hai, nhìn ra ban công, Cynthia đang vui vẻ ném bóng tuyết qua lại với Togepi.

Lục Dã hơi sững người, bất đắc dĩ cười rồi gọi lớn: "Chuẩn bị ăn cơm thôi!" Cynthia ngỡ ngàng ngẩng đầu, thở ra một làn khói trắng, ngại ngùng gãi má. "Chá kii đồ y~ O(≧▽≦)O" Togepi dường như vẫn chưa chơi đã, nhưng vẫn bị Cynthia bế lên đi vào trong nhà. "Em đưa Togepi đi tắm đây." "Cho anh tắm chung với." Cynthia chớp mắt, cổ vũ: "Lần sau nhé?" Đến cả cậu cũng học thói xấu rồi sao!

Thầy Lục ngẩng đầu nhìn trời, thầm nghĩ trong lòng: "Chẳng biết cái lần sau này là khi nào nữa..." ... ..

Tiếng nước chảy ào ào vang lên.

Thầy Lục liếc nhìn Lucario đang cảnh giác nghiêm ngặt, lặng lẽ vào bếp.

Chuẩn bị món ăn hôm nay, 【Cơm bò bít tết Charlois】.

Phi hành tây thơm nức trong chảo, tiện thể dùng rượu vang đỏ để pha chế nước sốt.

Bò bít tết đã được ướp từ trước, dùng mật ong để tăng thêm hương vị, đồng thời làm tăng độ mềm của thịt.

Đặt miếng bít tết đã chiên lên trên cơm ngọc trai, và phủ lên bề mặt một lớp hành tây vàng óng.

Với trình độ nấu nướng của Thầy Lục, món này ít nhất cũng phải đạt chuẩn 'cấp đặc biệt'. "Gà..." Sirfetch'd run rẩy đứng bên cạnh, sợ Thầy Lục không tìm được nguyên liệu phù hợp sẽ tiện tay cắt luôn cọng hành của nó.

Lục Dã liếc nhìn Sirfetch'd, an ủi: "Yên tâm... cậu cắm hành vào chậu cây rồi, tôi chỉ lấy vài nhánh mới mọc ra là được." "Gà! ≡(°∪ °)" Sirfetch'd sững sờ tại chỗ.

Nói cho cùng, anh vẫn không chịu tha cho cọng hành của tôi à!

Khẩu vị của Cynthia hơi ngọt, nên Thầy Lục đã dành thêm chút tâm tư để điều chỉnh nước sốt.

Món chính hoàn thành, Thầy Lục lại bắt đầu chuẩn bị món ăn mà Cynthia yêu cầu.

Những miếng gà rán đặt trên rau diếp tươi, vàng óng giòn rụm, cắn một miếng là có thể cảm nhận được từng thớ thịt gà mềm mọng.

Kết hợp với Coca Cola thêm đá, quả thực là niềm vui nhân đôi.

Nhìn những món ăn được bày biện đẹp mắt, Lục Dã hài lòng gật đầu.

Bưng đồ ăn đến bên cạnh cửa sổ sát đất, nơi có chiếc bàn dài để các bé Pokémon có thể cùng nhau ăn uống.

Các bé đã sớm chảy nước miếng, chỉ chờ được ăn.

Cynthia thay một chiếc áo sơ mi trắng, khoác bên ngoài một chiếc áo len màu be, mái tóc vàng xõa xuống, cô khoan thai ngồi vào chỗ.

Hương thơm nồng nàn ập đến.

Cynthia gắp một miếng gà rán, cắn một miếng nhỏ, lập tức lộ ra vẻ mặt vô cùng hạnh phúc.

Chương 256

"Ghos..." Gengar có chút mơ màng dụi mắt.

Tại sao, vừa rồi hình như thấy miếng gà đó đang phát sáng thì phải?

Khi Cynthia bưng bát cơm bít tết lên, dù động tác nhanh như bay, lễ nghi vẫn vô cùng chuẩn mực.

Thầy Lục hứng thú nhìn gò má của Cynthia.

Một lúc sau, Cynthia đặt bát đũa xuống, nhẹ nhàng thở ra một hơi. "Kỹ năng nấu nướng của anh, hình như lại tiến bộ rồi." Cynthia má đỏ bừng nói.

Cũng phải thôi, từ 【Đầu Bếp Cao Cấp】 đã tiến hóa thành 【Vua Đầu Bếp】 rồi mà!

Thầy Lục thầm cảm thán trong lòng, rồi gật đầu nói: "Vì đã thêm vào thứ quan trọng nhất của món ăn." "Là gì vậy?" Cynthia chớp mắt, "Quả Berry?" "Là chan chứa tình cảm." Lục Dã cười nói, "Mang trong mình tình cảm muốn thực khách cảm nhận được điều tốt đẹp, món ăn làm ra cũng sẽ ngon hơn." "Ghos~! (*⊙~⊙)" Khóe miệng Gengar còn dính hạt cơm, nó ngẩng đầu lên, lại đưa bát về phía Thầy Lục.

Ông chủ, cho thêm bát nữa!

Chiếc bàn ăn dài hình chữ nhật chứa đủ cả hai người và đàn Pokémon của họ.

Coong coong coong!

Tiếng bát đũa va chạm không ngừng vang lên. "Gào!" Garchomp dùng lưỡi hái xiên miếng bít tết, nhai ngấu nghiến chẳng chút thục nữ.

Lucario liếc nhìn Squirtle đang tỏa ra dao động trên người, rồi lại cúi đầu nhìn món ăn trước mặt. "Luca..." Lucario chìm vào suy tư.

Để con người đó chăm sóc chủ nhân... dường như cũng là một lựa chọn không tồi? "Tình cảm... có thể làm món ăn ngon hơn sao?" Cynthia nhớ lại lần trước mình tự tay làm bánh gato, gò má bỗng ửng hồng.

Vậy tại sao bánh mình làm lại khó ăn đến thế?

Rõ ràng mình cũng—— "Anh có quà Giáng Sinh tặng em." Lục Dã đột nhiên nói.

Cynthia khẽ nghiêng đầu, hơi cúi xuống.

Lục Dã đi vào phòng ngủ, lấy ra một cây đàn guitar, xác nhận không bị lạc tông rồi thuận tay gảy một hợp âm. "Trước đây anh nghe một ca sĩ lang thang viết, anh đã ghi nhớ lại." Lục Dã nói, "Tên bài hát là 《Hey, Jude》" Ngoài nhà gió tuyết dữ dội, một cây thông Noel trang hoàng đèn hoa trên phố lúc sáng lúc tối.

Delibird đang vác một chiếc túi lớn, sẵn sàng gửi đi những lời chúc phúc.

Tiếng đàn nhẹ nhàng và ấm áp, dường như có thể xua tan cái lạnh của cả đêm đông. 【Hey jude don't make it bad.】【Take a sad song and make it better... ..】 Tiếng nhạc vang vọng trong căn nhà nhỏ.

Các bé Pokémon yên lặng lắng nghe.

Đây là một bản nhạc rock được ghi vào sử sách, một bản tình ca được hát trên toàn thế giới.

Giọng Thầy Lục rất nhẹ nhàng, dù chỉ có thể tái hiện được một phần nhỏ, nhưng vẫn đủ. "Bưi~" Dải lụa của Sylveon quấn trên cánh tay, nhìn Lục Dã, có vẻ đăm chiêu.

Togepi thu mình vào trong vỏ trứng, nằm trên tấm lưng ấm áp của Arcanine, thở đều đều, đã chìm vào giấc mộng ngọt ngào. "Đồ y~~" Khi hợp âm cuối cùng vang lên. "Gào~!" Garchomp mắt lưng tròng.

Mẹ kiếp, mắt bà đây bị cát bay vào rồi!

Trong căn nhà yên tĩnh và ấm áp.

Đôi mắt xám sâu thẳm của Cynthia phản chiếu ánh sáng nhàn nhạt, cô khẽ nói: "Ca sĩ lang thang đó, kể về ai vậy?" "Có lẽ là con của anh ấy, có lẽ là người anh ấy yêu..." Cynthia đột nhiên ngắt lời.

Từ đôi mắt sáng ngời của cô, dường như có thể nhìn thấy hình ảnh phản chiếu của chính mình. "Vậy thì, anh ấy chắc hẳn rất yêu Jude nhỉ." Lục Dã suy nghĩ hồi lâu, rồi trịnh trọng gật đầu.

Cynthia nở một nụ cười nhạt, khẽ nói: "Em rất thích." Lục Dã hơi sững người, rồi cũng cười gật đầu: "Anh cũng vậy." "Thật ra, em cũng đã chuẩn bị quà..." Vẻ ngại ngùng hiếm thấy hiện lên trên má Cynthia.

Cô từ từ đứng dậy, từ chiếc áo khoác đen bên cạnh, lấy ra một chiếc USB nhỏ.

Thầy Lục đột nhiên sững người. "Là chuẩn bị cho Sylveon." Cynthia khẽ nói: "Tuy uy lực không bằng Siêu Âm... nhưng cũng có thể tăng cường khả năng nắm bắt chiêu thức hệ Tiên của Sylveon..." "Là... là gì vậy?" Giọng Thầy Lục có chút run rẩy vì cảm động. "Nguyệt Bạo." Cynthia nở nụ cười rạng rỡ. "Huấn luyện vào những đêm trăng sáng, hiệu quả sẽ càng tốt hơn đấy." Thầy Lục mím môi.

Tâm trạng phức tạp nhận lấy chiếc USB từ tay Cynthia.

Lục Dã: "Cảm, cảm ơn nhé!" "Anh thích là được rồi." Cynthia cười nhẹ, cụp mắt xuống.

Dù sao thì... so với những gì anh làm, những thứ này chẳng là gì

cả.

Thầy Lục tâm trạng vi diệu.

Mối thù này, không thể không nhớ...

Nhưng không ghi lại gì đó, hình như có lỗi với cuốn sổ nhỏ quá.

Lục Dã như chợt hiểu ra, hít một hơi thật sâu.

Akin, mối thù này, Thầy Lục tôi ghi nhớ rồi! ... ..

Ngày 25 tháng 12, lễ Giáng Sinh.

Thầy Lục mặc bộ đồ ngủ liền mũ hình 'Gengar', ngáp dài, bước ra khỏi phòng.

Trong phòng khách.

Cynthia đang ngồi trên sofa, lắc đầu qua lại, chiếc tua rua trên mũ cũng theo đó mà đung đưa. "Anh cũng tham gia." Vừa nói, Thầy Lục vừa kéo dây mũ, đôi tai của 'Gengar' lập tức dựng thẳng lên. "Nói ra có chút ngại ngùng." Cynthia cười nhẹ: "Em vẫn thích Pikachu hơn một chút." "Cái gì?!" Thầy Lục như bị Đột Kích Sét. "Ghos?" Gengar mặc bộ đồ ngủ hình 'Pikachu', ló đầu ra từ sau lưng Lục Dã.

Cynthia mắt sáng lên, cười nói: "Lại đây, để chị véo một cái." Gengar bay tới, mặc cho Cynthia véo má bánh bao của mình, lặng lẽ giơ ngón cái về phía Lục Dã.

Thầy Lục trong lòng chấn động.

Tôi phải đi đặt mua ngay một bộ đồ ngủ 'Pikachu' mới được!

Bữa sáng vẫn do Thầy Lục chuẩn bị.

Cà phê thơm nồng, trứng chiên giăm bông nóng hổi, tiếng bánh mì nướng 'tinh' một tiếng nảy lên. "Ưm..." Cynthia ngậm một lát bánh mì, dùng điện thoại điều khiển máy tính đám mây để tiện chơi 《Cờ Tự

Động Pokémon》.

Lục Dã liếc qua.

Má ơi, Ngũ Phúc Lâm Môn, chỉ còn thiếu mỗi Thiên Tuyển!

Sau bữa sáng.

Thầy Lục gọi cho Oleana, sắp xếp kế hoạch tiếp theo của The Pokemon Company. "Bản mở rộng của Unova có thể tạm hoãn lại." Lục Dã nói: "Cứ nghiên cứu phát triển phiên bản online của TCG Pokémon trước đi." The Pokemon Company tuy mới thành lập được nửa năm, nhưng đã sản xuất được vài game offline gây sốt, cùng một game online gây được tiếng vang.

Mặc dù game online này không mạnh về mặt kỹ thuật, nhưng cũng có thể cung cấp một khoản vốn không nhỏ cho việc nghiên cứu phát triển sau này.

Với tiến độ hiện tại...

The Pokemon Company, đối thủ cạnh tranh là các studio game offline hàng đầu trong nước.

Nhưng, so với GameFreak mà Thầy Lục kỳ vọng, thậm chí là 'bá chủ thế giới' Nintendo, vẫn còn một chặng đường dài phải đi.

Theo đề nghị của Oleana —— The Pokemon Company cần một tựa game online đại diện cho chính mình, có thể mang lại lợi nhuận bền vững.

Do đó, Thầy Lục đã nhắm đến một trong những tác phẩm tiêu biểu của Blizzard, 《Hearthstone》.

Tất nhiên, sẽ không sao chép trực tiếp cơ chế của 《Hearthstone》.

Mà sẽ sửa đổi một chút quy tắc của TCG Pokémon để dễ làm quen

hơn, sau đó đưa lên nền tảng PC.

Áp dụng cơ chế mở gói bài, đặt hàng trước của 《Hearthstone》.

Như vậy, có thể tạo ra tác dụng thúc đẩy lẫn nhau giữa online và offline. "Tôi hiểu rồi." Oleana mắt sáng lên, "Vậy, nên đặt tên là gì đây?" Lục Dã sững người: "Pokemon Truyền Thuyết?" "Nghe như game mobile rác rưởi." Oleana lặng lẽ đẩy gọng kính. "Tôi đặt tên trước giờ vẫn vậy." Thầy Lục ho khan một tiếng, "Cứ gọi vậy đi, nội dung mới là vua!" Quan trọng hơn là, Lục Dã thầm nghĩ, nếu không có câu 'Huyền Thoại Hoàng Kim', cứ cảm thấy thiếu thiếu gì đó! "À phải rồi, ngày lễ bảo mọi người không cần tăng ca, nghĩ cho đường chân tóc của mình nhiều vào." Oleana vô thức sờ vào đuôi tóc của mình, nhẹ nhàng thở dài một tiếng. "Thật lòng mà nói... với mức lương tăng ca mà ngài đưa ra, không tăng ca mới là có vấn đề!" Lục Dã hơi sững người.

Hóa ra... chỉ cần trả lương đủ, thì tăng ca cũng không thành vấn đề?

Hoạch định xong phương hướng cho game tiếp theo, Thầy Lục trở lại phòng khách.

Cynthia đang đeo kính gọng mảnh, lật xem cuốn sách trên tay.

Nghe thấy tiếng bước chân, Cynthia gấp sách lại, nở một nụ cười dịu dàng. "Em cứ đọc tiếp đi, không cần để ý đến anh đâu." Lục Dã gãi má. "Là thần thoại truyền thuyết của Sinnoh." Cynthia nói, "Em đã đọc rất nhiều lần rồi, chủ yếu là ôn lại một chút." Lục Dã chợt hiểu ra. "Lát nữa anh định làm gì?" Cynthia hỏi. "Livestream." Lục Dã suy nghĩ một lúc rồi nói, "Trước đây đã hứa với fan, đấu xong giải sẽ quay lại livestream một trận." "Sau đó đợi đến chiều, rồi đến phòng thí nghiệm của Giáo sư Oak, tham gia bữa tiệc tối..." Thầy Lục liệt kê lịch trình.

Cynthia chớp mắt, có vẻ rất hứng thú. "Em có thể xem anh livestream không?" "Em cũng có thể livestream cùng anh." Lục Dã thuận miệng nói: "Dù sao anh cũng là streamer kỹ năng, gần đây không mấy khi lộ mặt, em chỉ cần ít nói một chút là được." "Rốt cuộc mọi người đến xem kỹ năng của anh, chứ không phải đến xem Manh Manh Đát." Cynthia đăm chiêu gật đầu, nở một nụ cười rạng rỡ. "Yên tâm, em chỉ xem thôi, sẽ không làm phiền anh đâu!" Ngày 25 tháng 12, tuyết rơi, lễ Giáng Sinh.

Theo hồi ức của các fan sau này, đây chắc chắn là một sự kiện lớn có thể ghi vào sử sách phòng stream của Thầy Lục.

Thầy Lục vẫn như thường lệ, bế Sylveon lên đùi, chỉnh sửa tiêu đề rồi mở phòng stream.

Nhận được thông báo bắt đầu, các fan lập tức tràn vào. "Tôi đến xem Eevee tương đây~!" "Hôm nay là buổi dạy kỹ năng, nên không lộ mặt à?" "Thầy Lục bùng kèo không chỉ ba ngày rồi nhé!" "Thầy Lục tối qua sao không stream?" Lục Dã liếc nhìn bình luận, "Tối qua đi ăn với Manh Manh Đát rồi." Cynthia bế Togepi, kéo một chiếc ghế gaming màu hồng ngồi bên cạnh, chỉ vào màn hình hiển thị bình luận.

Trên màn hình hiện lên các loại thông báo quà tặng.

Lục Dã giơ ngón cái, Cynthia lập tức nở một nụ cười vui vẻ. "Cảm ơn 'Thầy Lục tìm được Manh Manh Đát chưa' đã tặng Tên lửa..." Thầy Lục trầm ngâm một lát: "Tôi tìm được rồi, bạn tìm được chưa?" Khung chat dừng lại một lát, sau đó hiện lên một loạt dấu chấm hỏi. "????" "Thầy Lục ngủ mơ à?" "Người đứng trên đỉnh cao Pokémon sao có thể yêu đương được!" Thấy Thầy Lục không có vẻ gì là đang nói đùa, cả phòng stream lập tức bùng nổ. "Khốn kiếp, Thầy Lục cũng có Manh Manh Đát rồi, vậy chẳng phải tôi toang rồi sao?" "Cứ tưởng lễ Giáng Sinh Thầy Lục cũng độc thân như mình, hóa ra

chỉ có mình tôi độc thân?!" "Chúc mừng Thầy Lục tìm được Manh Manh Đát, hu hu hu ~o( )o" Màn hình liên tục nhảy hiệu ứng quà tặng.

Gần như không có thời gian uống nước, phần còn lại của buổi trò chuyện đầu giờ đều là cảm ơn. "Cảm ơn 'Thầy Lục làm sao mới tìm được Manh Manh Đát' đã tặng Đại bảo kiếm... cái này thì, tôi cũng không biết, bạn có thể tự mình thử xem." "Cảm ơn 'Thầy Lục muốn sờ chân Manh Manh Đát' đã tặng Tên lửa..." Thầy Lục dừng lại một lát, vô thức liếc nhìn sang bên cạnh.

Cynthia với hai chiếc kẹp tóc màu đen, mặc một chiếc áo len lông cừu trắng đầy sức sống, khóe miệng mỉm cười, đang cúi đầu trêu đùa Togepi.

Ánh mắt không thể cưỡng lại mà nhìn xuống dưới, dưới chiếc quần jean ống rộng màu xanh nhạt, lộ ra mắt cá chân trắng nõn, thuận theo đường cong của mu bàn chân là đôi dép lê bông dễ thương.

Chương 257

"Anh đang nhìn gì vậy?" Cynthia ghé sát lại, thì thầm hỏi.

Mái tóc vàng khẽ lướt qua vai và ngực, từng đợt hương thơm thoang thoảng ập đến, chỉ cần khẽ liếc mắt là có thể nhìn thấy đôi môi màu anh đào.

Thầy Lục gắng sức quay đầu lại, 'gầm gừ': "Câu hỏi tiếp theo!" Trong khung chat, một loạt dấu chấm hỏi lướt qua. "Miệng nói không muốn sờ, thật ra cũng muốn sờ lắm đây." "Chết tiệt!

Sao nhà ăn đột nhiên lại bán cơm chó thế này!" "Y tá Joy rơi lệ!" "Thầy Lục có Manh Manh Đát, tôi không có Manh Manh Đát, aaaa tôi tức quá đi!" Phòng stream tràn ngập không khí vừa ghen tị vừa vui vẻ.

Ánh nắng mùa đông từ ngoài cửa sổ chiếu vào, không lạnh cũng không nóng.

Cynthia đặt Togepi xuống, lười biếng vươn vai, chiếc áo len phác họa ra đường cong hoàn hảo.

Quay đầu lại nhìn Thầy Lục đang 'gầm gừ'.

Một nụ cười nhàn nhạt hiện lên trên mày mắt cô. "Em có cần chào một tiếng không." Cynthia nói bằng giọng rất nhỏ.

Các fan vốn đã bình tĩnh lại, một lần nữa nổ tung. "Anh em ơi, sao tôi hình như nghe thấy giọng của Manh Manh Đát vậy?" "Lễ Giáng Sinh lừa cẩu độc thân vào đây để hành hạ à!" "Tầm thường!" "Thầy Lục, phiền thầy để nữ thần chỉ đạo bên cạnh chỉ bảo thêm." Tuy Cynthia là nhà vô địch Sinnoh —— bất kể là thực lực chiến thuật hay trình độ Vẫy Ngón, đều không thua kém Thầy Lục với năng lực 'Thiên Khiển'.

Nhưng rõ ràng, mọi người đến phòng stream là để xem hướng dẫn.

Nếu để Cynthia chỉ đạo, bát cơm của tôi chẳng phải sẽ bị đập vỡ sao?! "Người đàn ông đứng trên đỉnh cao Pokémon còn cần chỉ đạo à?" Thầy Lục hừ lạnh một tiếng: "Xem tôi thao tác là được rồi!" "???" "Vị bạn nam này, phiền bạn trả lại micro cho nữ thần chỉ đạo!" Trong một trận trêu chọc, Thầy Lục mở trình chỉnh sửa đội hình. "Lần này đánh, là phiên bản cải tiến của đội Đồng Quy Vu Tận nhé." Lục Dã nói, thuận tiện liếc sang bên cạnh.

Như thể nhớ lại điều gì đó, Cynthia cười nhẹ. "Lần đầu tiên chúng ta livestream đội Đồng Quy Vu Tận." Thầy Lục dừng lại một chút, nói: "Đối thủ là nhà vô địch Sinnoh, Cynthia." "Fan cũ không mời mà tới, chính là lọt hố từ video đó!" "Trước mặt Manh Manh Đát mà gọi là Cynthia?

Về nhà cho quỳ bàn phím!" "Không lẽ Manh Manh Đát chính là Cynthia à, ha ha ha!" Cynthia bế Togepi, lắc lư chiếc kẹp tóc màu đen trên mái tóc vàng, cười tủm tỉm không nói gì. "Nói chung!" Lục Dã thở ra một hơi, cười nói: "Hôm nay xem tôi càn quét đây!" Trong trận đấu đôi, đội Đồng Quy Vu Tận, nhờ có sự tham gia của Gothitelle, dựa vào năng lực 'Bóng Đè', có thể phát huy tốt hơn bản chất của đội hình. "Ngoài ra, còn có sự tham gia của Amoonguss với năng lực 'Tái Sinh Lực'." Lục Dã giải thích, "Càng thử thách khả năng thay người của mọi người hơn." "Mặc dù dùng 'Primarina' thì sức mạnh sẽ lớn hơn, nhưng lần này chủ lực Đồng Quy Vu Tận của chúng ta, vẫn là dùng Gengar..." "Ghos! (๑`▽´๑)۶" Nghe thấy tiếng gọi, Gengar đột nhiên từ trong bóng nhảy ra, hưng phấn vung vẩy nắm đấm nhỏ. "Phụt." Cynthia không nhịn được cười.

Thầy Lục lặng lẽ liếc nhìn.

Không ngoài dự đoán, độ nổi tiếng của phòng stream đã tăng vọt một đoạn, bình luận lại lần nữa phủ kín màn hình. "Xin lỗi." Cynthia cười khẽ, "Lần sau em sẽ chú ý." Từ lần đầu tiên Đồng Quy Vu Tận, đến phiên bản cải tiến, Gengar lại một lần nữa xuất hiện.

Những fan hiểu chuyện đã gõ 'lệ rơi' lên màn hình công cộng.

Nhưng phòng stream của Thầy Lục, dù có sự gia trì vận may của Manh Manh Đát, vẫn có năng lực 'Thiên Khiển'. "Nà ní?

Thế này cũng hụt được à?" Thầy Lục sững người, nhìn Bơm Thủy Lực mà Lapras tung ra, chìm vào im lặng hồi lâu.

Cynthia: "Khụ!" "Cơm này có trộn chanh, hu hu hu!" "Tầm thường (chanh vàng)!" Livestream kéo dài gần hai tiếng, độ nổi tiếng lại lần nữa phá kỷ lục.

Mặc dù vẫn là những pha xử lý tấu hài, nhưng nhờ có sự tham gia của Manh Manh Đát, từ tấu hài đơn đã tiến hóa thành tấu hài đối đáp.

Hiệu quả phải nói là xuất sắc. "Vậy thì, hôm nay livestream đến đây thôi nhé." Lục Dã ho khan một tiếng, "Chúng ta hẹn gặp lại lần sau!" "Lần sau có thể sẽ là tấu hài đối đáp rồi." "Tôi tức quá!

Thầy Lục ăn một phát Thiết Đầu của tôi đi!" "Thầy Lục, thầy nhất định phải hạnh phúc nhé!" Bất kể là Cảnh sát Quốc tế, hay Đội Hỏa Tiễn, hay các cô Jenny, Joy.

Đều chưa thể hoàn hồn sau cú sốc.

Nhưng ngay sau đó, một ý nghĩ giống nhau nảy ra trong lòng mọi người.

Ngoài việc tặng quà, có phải nên —— gửi chút quà mừng cho Thầy Lục không? ... ..

Kết thúc stream, Lục Dã đạp chân vào bàn, kéo ghế gaming ra chỗ

có ánh nắng chiếu vào. "Cảm giác... rất thú vị." Cynthia cũng ngả người trên ghế, cười khúc khích nói. "Em cũng có thể chỉ đạo bên cạnh." Lục Dã cười nói, "Dù sao mọi người có vẻ cũng khá chấp nhận." Cynthia gật đầu, cười khẽ: "Chỉ là... vận may của anh, vẫn như ngày nào." "Vì gặp được em, đã tiêu hao hết tất cả vận may của anh rồi mà." Tim đột nhiên đập rất mạnh.

Đôi tai tinh xảo ửng lên màu đỏ thẫm, nhiệt độ tăng cao, Cynthia vén mái tóc vàng lên, để lộ chiếc cổ thon mịn màu hồng.

Cô muốn nói gì đó, nhưng quay đầu lại nhìn, thiếu niên đang ngửa người nằm, dường như nửa tỉnh nửa mê.

Lông mi anh rất dài, dưới ánh nắng, đường nét khuôn mặt lại có những đường cứng cáp, như thể bước ra từ truyền thuyết Sinnoh.

Cynthia nở một nụ cười dịu dàng.

Không nói gì cả.

Ngoài trời đã quang, ánh nắng ấm áp chiếu lên lớp tuyết trắng, phủ lên một lớp ánh vàng.

Như vậy đã rất tốt rồi. ... ..

Tối qua chơi game với Cynthia cả đêm, sáng nay lại dậy livestream.

Thầy Lục ngủ bù một giấc, tỉnh dậy sảng khoái.

Trong căn phòng yên tĩnh, Cynthia đang nằm trên sofa, mái tóc vàng xõa bên hông, thở đều đều như một con vật nhỏ.

Lucario đang đánh bài với Togepi, mặt lộ vẻ khó xử, trên mặt đã bị bút lông vẽ ngang dọc. "Đồ y~! (≧∇≦)ﾉ" Cô bé 'bộp' một tiếng đánh ra đôi heo, đắc ý cười.

Sắc mặt Lucario càng khó coi hơn, nhưng vẫn lặng lẽ đưa mặt

ra...

Ầm ầm ầm!

Đột nhiên, bức tường rung lên và rơi xuống những mảnh vỡ.

Thầy Lục sững người một lát rồi đi ra ban công.

Chỉ thấy trong sân, Squirtle đang cùng Garchomp huấn luyện. "Gào!" Garchomp vung đôi lưỡi hái, 「Long Ba Động」 hóa thành một con rồng bóng tối màu xanh tím, ầm ầm lao ra. "Zeni!" Squirtle cũng tập trung tinh thần, hai tay hội tụ dao động màu tím, trông chẳng khác gì Hanzo đang Tích Trữ đại chiêu. "Đợi đến khi tiến hóa thành Blastoise." Không biết từ lúc nào, Cynthia đã tỉnh lại, đi đến đứng bên cạnh anh, cười nói: "Là có thể dùng nòng pháo để phóng Long Ba Động rồi." "Đúng vậy." Thầy Lục cảm thán gật đầu: "Chỉ là nghĩ đến việc chúng rồi sẽ tiến hóa, lại có chút mất mát." "Giống như những đứa trẻ lớn lên vậy." Cynthia chống tay lên lan can, mái tóc vàng dài bay trong gió, nhìn những đám mây, "Thỉnh thoảng em cũng có cảm giác này." Trong một khoảnh khắc, Cynthia nhớ đến người bà đang sống một mình ở nhà.

Cô đã ra ngoài du hành một mình từ khi còn rất nhỏ, ngay cả khuôn mặt của cha mẹ cũng có chút không nhớ rõ.

Từ quan niệm thực lực là trên hết, đến sau này, kết nối với Pokémon...

Cynthia luôn tin rằng, sự gặp gỡ giữa người và Pokémon sẽ tạo ra những tình cảm quý giá.

Và sự gặp gỡ giữa người và người, lại càng như vậy.

Trông như một mỹ nhân băng giá, nhưng lại thường xuyên nở nụ cười dịu dàng; đoan trang và thanh lịch, đôi khi cũng bộc lộ sự hoạt bát của một cô bé.

Cynthia luôn khao khát một gia đình ấm áp, đồng thời, cũng coi Pokémon là người nhà.

Và bây giờ... cô dường như đã gặp được người có cùng chí hướng, và đáng tin cậy.

Đột nhiên, mặt Cynthia ửng hồng nhàn nhạt. "Nhà em có mấy đứa con?" Lục Dã đột nhiên hỏi. "Sáu đứa." Cynthia vô thức đáp. "Hả?" Lục Dã hơi sững người, chẳng lẽ Cynthia không phải con một sao.

Lại giống Takeshi, có nhiều anh chị em như vậy? "Không, không phải... nhà em chỉ có mình em thôi." Cynthia hiếm khi luống cuống. "Ồ." Thầy Lục gật đầu, chìm vào suy tư.

Vậy sáu đứa lúc nãy... là chỉ cái gì? "Chuẩn bị, đi đến phòng thí nghiệm của Giáo sư Oak thôi." Cynthia cười hai tiếng, "Đừng nghĩ nữa, nên đi thôi!" Lục Dã gật đầu, đột nhiên sắc mặt biến đổi.

Do không kiểm soát được lực, 「Long Ba Động」 của Squirtle, hóa thành một con rồng bóng tối gầm thét, dường như sắp xuyên tường mà đến!

Lục Dã: "Ryū ga waga teki wo kurau?" Cynthia nhíu mày, giơ tay ném ra PokéBall, Spiritomb mở ra cái miệng lớn màu xanh lục. "Minh Tưởng." Cynthia khẽ nói, "Tường Ánh Sáng!" Spiritomb sau khi Minh Tưởng, lơ lửng giữa không trung, mở ra một bức tường ánh sáng rộng lớn vô cùng.

Ầm!!

Con rồng bóng tối và bức tường ánh sáng va chạm vào nhau, tạo ra một vài vết nứt. "Zeni..." Squirtle cẩn thận đẩy gọng kính.

Không thể xuyên thủng giáp của đối phương...

Vẫn phải tiếp tục tu luyện mới được! "Hù..." Cynthia thở ra một hơi, quay lại nói với Lục Dã phía sau: "Anh không sao chứ?" Lục Dã

nhìn gò má ửng hồng của Cynthia, lại cúi đầu nhìn xuống.

Hai người đang nắm tay nhau, là vừa rồi Cynthia, lo lắng anh bị ảnh hưởng bởi chiêu thức, đã kéo anh ra sau lưng cô. "Lại phải... sửa nhà rồi." Cynthia buông tay, ngẩng đầu nhìn bức tường nứt vỡ, bất đắc dĩ cười nói.

Lục Dã gật đầu.

Cảm nhận được xúc cảm vừa rồi, Thầy Lục không khỏi vui mừng nhìn Squirtle.

Quả này không lỗ! ... ..

Ngoài việc huấn luyện 「Long Ba Động」 của Squirtle. 「Cận Chiến」 của Sirfetch'd và Arcanine cũng đang tiến hành một cách có trật tự.

Cynthia ngạc nhiên nói: "Pokémon của anh...

đều chăm chỉ như vậy sao?" Thầy Lục có chút nhói lòng gật đầu.

Cynthia cười nói: "Chắc là... giống chủ nhân thôi!" Trong nhóm chat, mọi người đã bắt đầu bàn bạc kế hoạch cho tối nay.

Takeshi: "Khoảng bao nhiêu người sẽ đến?

Để tôi chuẩn bị nguyên liệu." Thầy Lục đề nghị: "Để những người đến dự tiệc, mỗi người mang một phần nguyên liệu, như vậy anh Takeshi cũng sẽ nhẹ nhàng hơn." "Ồ ồ, ý hay!" Akin mắt sáng lên, "Tôi có thể chỉ mang một đôi đũa..." 【Thành viên nhóm 'Akin' đã bị Admin 'Lorelei' cấm chat 5 phút】 Sắc mặt Thầy Lục hơi biến đổi.

Thật lòng mà nói... những gì Akin nói, cũng là những gì tôi vừa nghĩ!

Steven: "Vì công ty có việc... nên có lẽ tôi không đến được phòng thí nghiệm." 【Thành viên nhóm 'Steven' đã gửi một lì xì nhóm, mau

nhấn để nhận!】 "Đây coi như là một chút quà mọn, quà tặng sau này tôi cũng sẽ gửi bù." Steven cười nói.

Thầy Lục mở lì xì, lập tức bị con số này dọa cho một phen.

Green: "Cảm ơn ông chủ!!" Maylene mặc áo ba lỗ, xoa xoa cánh tay lạnh đến trắng bệch: "Tối nay có thể không cần ăn màn thầu rồi o( )o" Tổng kết lại.

Ruby và Sapphire, vì phải đón lễ cùng cha mẹ, nên không đến được.

Chương 258

Red và những người khác ở Kanto, Akin và những người khác ở Johto, đều sẽ đến phòng thí nghiệm.

Ngoài ra, còn có các Tứ Thiên Vương và Nhà Lãnh Đạo Phòng Gym của Kanto.

Có thể tưởng tượng, tối nay chắc chắn sẽ là một bữa tiệc náo nhiệt. "Em cũng đi cùng anh chứ?" Lục Dã nhìn sang bên cạnh, Cynthia đang chuẩn bị đi giày để khởi hành. "Tất nhiên rồi." Cynthia nói.

Cô đã thay một chiếc váy liền màu đen, bên ngoài khoác chiếc áo gió màu đen thường thấy.

Đôi chân thon thả trong đôi tất đen, mang giày cao gót, Cynthia vịn vào cửa, cài quai giày.

Thầy Lục dời ánh mắt đi, rồi lại quay lại.

Bạn nói xem, có thể trách một người chính nhân quân tử như tôi được không? "Đi thôi." Cynthia mỉm cười nói, "Đi dự tiệc." "Mỗi người chuẩn bị một món nguyên liệu à?" Red suy nghĩ một lúc rồi cười nói: "Cảm giác cũng thú vị đấy chứ." "Cậu chuẩn bị giúp tôi luôn đi." Blue Oak xua xua tay: "Tôi phải đi gặp một người." "Ai lại đi sai người như thế hả, này!" Red há miệng định nói, nhưng bóng dáng Blue Oak đã biến mất trong màn đêm. "...Thôi được rồi." Red gật đầu, lẩm bẩm: "Tìm Green, nhờ cậu ấy chuẩn bị luôn phần của Blue Oak vậy!" Đêm dần buông, thành phố Viridian lên đèn rực rỡ.

Nhưng y tá Joy của thành phố Viridian hôm nay hình như vì thất tình nên Trung tâm Pokémon chỉ có thể để Chansey cáng đáng.

Nghe nói các thị trấn khác cũng xuất hiện hiện tượng kỳ quái này.

Blue Oak đút một tay vào túi, có chút thắc mắc.

Đối tượng của các cô... chẳng lẽ lại là cùng một người?

Mục đích chuyến đi này của cậu là một căn nhà cổ cách thành phố Viridian không xa.

Khi Blue Oak đẩy cửa ra, một luồng khí lạnh lẽo ập vào mặt, Gengar nhe răng cười toe toét hiện ra từ trong bóng tối. "Gengar." Agatha chống gậy, bình thản nói: "Bật đèn lên." Căn phòng bừng sáng, Agatha liếc nhìn Blue Oak có vài phần giống Samuel Oak: "Cậu đến tìm tôi có chuyện gì?" "Mời bà đến phòng nghiên cứu của Giáo sư Oak." Agatha gõ mạnh cây gậy xuống đất, nhíu mày nói: "Lão già đó phái cậu đến để sỉ nhục tôi à?" "Đương nhiên là không." Blue Oak bình tĩnh lắc đầu, "Chỉ là đến mời bà tham gia bữa tiệc tối nay." "Tiệc tùng gì chứ." "Vài vị Tứ Thiên Vương của Kanto có lẽ sẽ đều có mặt...

Cùng bạn bè cũ ôn lại chuyện xưa, chẳng phải cũng rất tốt sao?" "Tôi không cho là vậy." Agatha cười một cách âm hiểm.

Blue Oak hiếm khi thở dài: "Không phải bà vẫn luôn muốn nói chuyện với ông nội tôi sao." "Tôi nghĩ, thay vì hai người cứ áy náy với nhau, chi bằng gặp mặt một lần...

đó mới là mục đích tôi đến đây." "..." Agatha im lặng không nói.

Blue Oak nhún vai: "Tôi chỉ đến đưa tin thôi, đi hay không là tùy bà." Quay lưng về phía Agatha, Blue Oak đút một tay vào túi, vẫy vẫy tay, như thể đang lẩm bẩm: "Người ta không thể sống mãi trong hồi ức được." Nói rồi, Blue Oak bước ra khỏi nhà, nhìn màn đêm sâu thẳm, rồi lại cất bước đi. ...

Thị trấn Pallet, phòng nghiên cứu của Giáo sư Oak.

Giáo sư Oak nhìn chồng tài liệu đã được sắp xếp gọn gàng, cười ngượng ngùng gãi đầu: "Ôi chao, thật là phiền các cháu quá!" "Là bọn cháu làm phiền mới đúng ạ." Crystal mỉm cười nói: "Đột nhiên đề nghị tổ chức tiệc...

Chắc hẳn ngài cũng cảm thấy phiền phức lắm." "Sao lại thế được." Giáo sư Oak cười ha hả: "Ở cùng với người trẻ, tôi cũng cảm thấy mình như trẻ lại vậy!" "Hơn nữa, thời tiết lạnh thế này, phòng nghiên cứu đương nhiên là càng náo nhiệt càng tốt rồi!" Ngoài sân sau truyền đến một tràng cười nói ríu rít.

Takeshi dỗ dành xong đám em trai em gái của mình, lau mồ hôi trên trán rồi bước vào phòng. "Thưa Giáo sư, tối nay còn có vị khách nào khác không ạ?" Giáo sư Oak xoa cằm: "Danh sách ban đầu, ta đã xem qua rồi... thật hiếm khi các cháu có thể tụ tập đông đủ như vậy." "Dù sao cũng là do thầy Lục tổ chức mà." Crystal cười nói: "Phải nể mặt chủ group một chút chứ!" "Lục Dã à." Trong đầu Giáo sư Oak thoáng qua hình ảnh chàng trai trẻ đầy chiến thuật bẩn bựa đã thắng mình trong trận đấu dã ngoại, ông cười ha hả: "Thì ra là vậy...

Cậu ta cũng có uy tín ghê nhỉ!" Trước đây cũng từng có những buổi tụ tập nhỏ.

Nhưng có thể tập hợp nhiều người cùng đến như vậy thì đây là lần đầu tiên.

Giáo sư Oak có chút động lòng, định lát nữa sẽ làm thêm vài món sở trường để hòa vào không khí lễ hội.

Lúc này, một quý bà duyên dáng từ sân sau bước vào. "Muk đã được dọn dẹp sạch sẽ rồi, thưa Giáo sư." Delia mỉm cười nói. "A ha, thật sự cảm ơn bà rất nhiều, bà Delia." "Có gì đâu ạ." Delia ôm má cười, "Dù sao cũng là Muk của Satoshi, tôi cũng nên giúp một tay dọn dẹp mới phải." Giáo sư Oak mắt sáng lên: "Nhắc đến Satoshi...

Thằng bé bây giờ đang ở nhà phải không?" "Vâng ạ, cháu nó đang khổ luyện để hoàn thành bài kiểm tra Pokédex của ngài đấy ạ." "Vậy... bảo thằng bé tối nay đến phòng nghiên cứu một chuyến nhé." Giáo sư Oak cười nói: "Tin rằng tối nay nó sẽ gặp được rất nhiều người mà nó muốn gặp đấy!" ...

Đã là bữa tiệc ở thị trấn Pallet, tự nhiên không thể thiếu tay anh chị của thị trấn, 'Bậc thầy nghịch hệ' Satoshi.

Biết được tin tối nay, cả Red và thầy Lục đều tham gia bữa tiệc.

Satoshi thở hổn hển, kích động nhìn Delia: "Vậy, vậy con, con có thể tham gia không ạ?" "Giáo sư Oak cũng đã mời con rồi đấy!" Delia cốc nhẹ vào trán Satoshi, dặn dò: "Ở bữa tiệc, nhất định phải chú ý lễ tiết...

Tuyệt đối đừng có hấp tấp mà thách đấu với các bậc tiền bối đấy!" "Mẹ yên tâm!" Satoshi xoay ngược mũ ra sau, cười hì hì: "Pikachu cũng rất muốn đấu với họ... phải không, Pikachu!" "Pikachu~~" Pikachu dễ thương gật đầu.

Đứa nhỏ này, căn bản là không nghe lọt tai lời mình nói mà.

Delia bất lực thở dài.

Nhưng mà, để Satoshi đi mở mang tầm mắt một chút, cũng chưa chắc đã là chuyện xấu...

Trong mắt Satoshi lóe lên vẻ hưng phấn.

Có thể gặp được cả thầy Lục và tiền bối Red cùng lúc!

Không biết, hai người họ, rốt cuộc ai mạnh hơn...

Oa, hay là đấu với cả hai một trận cho rồi!

Satoshi ngây ngô, ôm lấy suy nghĩ liều lĩnh, chìm vào trầm tư... ...

Tuyết lớn vừa tạnh, bầu trời đêm trong vắt, treo lơ lửng những vì

sao lấp lánh.

Thị trấn Pallet mang biểu tượng 'thuần khiết', ngay cả bầu trời sao cũng không một gợn bụi.

Trong sân sau của Giáo sư Oak, Takeshi và Jiro đang cùng nhau chăm sóc các em.

Cùng lúc đó, phòng nghiên cứu cũng chào đón những vị khách đầu tiên.

Red xách túi lớn túi nhỏ, theo sau là Yellow và Green, nhìn quanh bốn phía. "Chúng ta... có phải đến sớm quá không?" Giáo sư Oak ngẩn ra một chút: "Sao cháu lại mang nhiều đồ thế?" "Vì mỗi người phải mang một món nguyên liệu mà." Red giải thích: "Cháu mang luôn cả phần của Blue Oak rồi." Giáo sư Oak 'ồ' một tiếng. "Takeshi đã chuẩn bị ở sân sau rồi, các cháu có thể ra đó tìm cậu ấy." "Bữa tối ăn gì vậy ạ?" Green hưng phấn hỏi.

Giáo sư Oak chớp mắt, cười toe toét nói: "Lẩu ngoài trời!" ...

Ngày 25 tháng 12, thứ Sáu, ban đêm.

Mặc chiếc áo gió màu đen thường thấy, Cynthia và thầy Lục đi song song.

Thầy Lục mặc một chiếc áo khoác có lót lông, bên cạnh lơ lửng một con Gengar. "Ghos!" Gengar xách giỏ rau, vui vẻ ngân nga một giai điệu.

Trông có vẻ... khá giống cảm giác mang đồ Tết về quê ăn Tết.

Nhìn thấy người đến, Giáo sư Oak ngây người một lúc lâu. "Giáo sư Oak." Cynthia mỉm cười gật đầu chào.

Ánh mắt đảo qua lại giữa mặt Lục Dã và Cynthia.

Giáo sư Oak chợt vỗ trán như bừng tỉnh. "Vào trước đi." Giáo sư

Oak cười nói: "Những người khác chắc cũng đang trên đường đến rồi!" Ngày 25 tháng 12, thứ Sáu, lễ Giáng Sinh.

Gió đêm thổi nhẹ, bầu trời đêm rộng lớn và trong lành.

Green đang gọi mọi người cùng nhau trang trí sân sau của phòng nghiên cứu. "Để Snover cosplay cây thông Noel." Lục Dã cảm thán, "Đúng là một cách tiết kiệm chi phí thật." "Đương nhiên." Green đắc ý cười, để Jigglypuff treo chuông lên cành cây của Snover, lẩm bẩm: "Ban đầu tôi định dùng Exeggutor, nhưng nghĩ lại, vẫn là Snover hợp hơn." mấy con Snover, đội chuông và mũ Giáng Sinh, đi lại kêu leng keng.

Chúng có vẻ rất hài lòng với món quà này, vui vẻ nô đùa trong bụi cỏ phủ tuyết.

Cynthia mặc chiếc áo khoác đen lót lông, thở ra một làn hơi trắng, hai má ánh lên nụ cười dịu dàng. "Không ngờ cô Cynthia cũng sẽ đến dự tiệc." Red, người đến trước, có vẻ hơi ngạc nhiên. "Bởi vì, buổi sáng tình cờ ở cùng nhau, nên chúng tôi cùng đến luôn." Cynthia cười tủm tỉm nói.

Yellow, trốn sau lưng Red chỉ để lộ nửa cái đầu, não bộ đình trệ: "Ể?" Thế chẳng phải, chẳng phải là... thầy Lục và cô Cynthia, đã ở bên nhau cả đêm sao!!

Yellow mặt đỏ bừng, đầu bốc hơi trắng. "Vậy sao." Red không có phản ứng gì, gật đầu nói: "Thì ra là vậy." Với thực lực của thầy Lục, giao đấu với nhà vô địch Sinnoh cũng là chuyện rất hợp lý.

Hơi cúi đầu, kéo vành mũ xuống.

Red nở một nụ cười.

Tối nay, có lẽ có thể giao lưu với thầy Lục một trận đây! "Mấy người đừng đứng đó nữa, cũng qua đây phụ một tay trang trí đi!"

Green gọi. "Hiểu rồi." Red ném ra PokéBall, "Poliwrath, Pikachu... mọi người cùng ra giúp nào!" Trong sân sau, lập tức xuất hiện bóng dáng của rất nhiều Pokémon, con thì rượt đuổi nô đùa, con thì ngoan ngoãn giúp đỡ, con thì quấn lấy Huấn luyện viên làm nũng. "Cậu có sức hút rất lớn đấy." Cynthia nhìn Yellow đang được đám Pokémon vây quanh, nở nụ cười hạnh phúc, mỉm cười nói. "A, tiền bối Cynthia." Yellow mặt đỏ bừng, ngượng ngùng gãi đầu, "Hì hì, bởi vì ở bên cạnh Pokémon là một chuyện rất hạnh phúc mà!" "Điểm này tôi rất đồng tình." Lục Dã gật đầu đầy thấu cảm.

Cynthia lườm Lục Dã một cái, rồi đột nhiên hơi sững người. "Ghos~(*ˇ๖)" Chỉ thấy Gengar thè lưỡi ra, 'xoẹt' một tiếng liếm Lục Dã.

Cynthia lo lắng hỏi: "Anh không sao chứ?" "Chuyện nhỏ." Thầy Lục bình tĩnh móc quả Cheri Berry từ trong túi áo ra.

May mà hôm nay định làm món cay, mang đủ Cheri Berry!

Takeshi từ xa đi tới, vẫy tay với thầy Lục: "Thầy Lục, hôm nay hai chúng ta chuẩn bị đồ ăn nhé!" "Không vấn đề." Lục Dã đáp lại, "Hôm nay món chính là gì vậy?" Takeshi đi tới gần, ngạc nhiên nhìn Cynthia, Cynthia đáp lại bằng một nụ cười nhẹ.

Rõ ràng đã nói làm anh em tốt, sao ông lại lén dắt theo người nhà!?

Takeshi, người có 'tình anh em chân chính' với thầy Lục, tâm trạng phức tạp đáp: "Lẩu ngoài trời, có thể đặt thêm vài bếp, bởi vì..." Takeshi gãi má, ho khan nói: "Snorlax của Red, Golem của tôi... toàn là hạng vua dạ dày cả." "Ghos!" Gengar bất mãn vung vẩy nắm đấm nhỏ.

Nói đến vua dạ dày, đừng có coi thường tôi nhé, mắt lé! "Cũng phải." Lục Dã nhớ lại cảnh gói bánh bao lần trước, "Vậy thì, tôi sẽ vào giúp một tay!" "Em cũng tham gia!" Cynthia hưng phấn nói.

Trong khoảnh khắc, Garchomp và Lucario đứng bên cạnh, sắc mặt đồng loạt biến đổi.

Lục Dã: "...Em cứ ngồi chơi đi." Cynthia bất mãn nói: "Ồ." Garchomp và Lucario đồng thời thở phào nhẹ nhõm.

Red và Yellow, hai kẻ không biết nấu ăn.

Đứng một bên, cậu nhìn tôi, tôi nhìn cậu. "Nếu có Blue Oak ở đây, thì có thể đấu với cậu ta rồi." Red tiếc nuối nói. "Đúng vậy...

Thầy Lục là bếp trưởng, cũng không tiện làm phiền thầy ấy." Yellow nghiêng đầu, "Vậy... cô Cynthia?" Red lắc đầu: "Với tính cách của Cynthia, cho dù bây giờ có đấu với tôi, cô ấy cũng sẽ không dùng hết sức đâu." Cynthia khi dốc toàn lực, và Cynthia cười tủm tỉm, thực lực khác nhau một trời một vực.

Yellow như có điều suy nghĩ, gật gật đầu.

Hơn nữa... cô Cynthia, bây giờ trông có vẻ vô cùng ngọt ngào mà!

Không hiểu vì sao, má của cô gái tóc vàng đuôi ngựa cũng ửng lên một chút hồng.

Lén liếc nhìn người đàn ông đội mũ đỏ bên cạnh, Yellow chọc chọc đầu ngón tay. "Red, tiền bối Red, cái đó, em..." Red đột nhiên ngẩng đầu, nhìn lên màn đêm, cười nói: "Những vị khách thứ hai đến rồi!" Bầu trời đêm mùa đông quang đãng, gió bỗng thổi mạnh, một con Dragonite từ xa vỗ đôi cánh ngắn bay tới.

Bậc thầy rồng Lance mặc áo choàng đỏ, tóc đỏ dựng đứng, mặt mày tỏ vẻ người lạ chớ lại gần.

Nhưng Red, người quen thuộc với anh ta, lại biết rằng gã này ngày thường cũng là một tên hề thích đùa giỡn. "Ngài Lance!" Dragonite từ từ hạ xuống, Yellow cười chào. "Yo, Yellow, có nhớ anh không đó!" Lance cười, định véo má Yellow.

Chương 259

Red không hề nao núng đưa tay ra, bắt tay với Lance một cái. "Vừa hay, tôi đang muốn tìm người để đấu một trận đây." Red ánh mắt sắc lại, cười nói.

Bậc thầy rồng Lance hơi sững người, nhìn quanh: "Ăn cơm được chưa?

Tôi chỉ đến ăn chực thôi!" Red bất lực cười, hỏi: "Đợt thứ hai, là các Tứ Thiên Vương của Kanto đến à?" "Theo lý mà nói, cô gái lớn tuổi kia cũng sắp đến rồi." Lance thu lại vẻ trêu chọc, trầm ngâm nói, "Cô ấy hình như, là đi thành phố Cerulean đón ai đó, rồi cùng qua đây." "Thành phố Cerulean?" Red nói.

Yellow bỗng thấy hơi lạnh, ngẩng đầu lên, một con chim tuyết lộng lẫy và tinh xảo, vỗ đôi cánh băng xinh đẹp, chiếc đuôi dài để lại một vệt bụi băng.

Một phụ nữ trưởng thành tóc đỏ, vắt chéo chân, ngồi nghiêng trên lưng Articuno; Kasumi ôm cổ Articuno, lạnh đến run rẩy. "Dì không sợ rơi xuống à?" Lục Dã ngẩng đầu nói. "Dù sao...

đó là phong cách ra mắt của Tứ Thiên Vương mà." Takeshi đang thái hành tây bên cạnh, rưng rưng nước mắt nói.

Articuno vỗ cánh, chở Lorelei và Kasumi từ từ đáp xuống. "Cô thuần phục Articuno từ khi nào vậy." Bậc thầy rồng Lance kinh ngạc hỏi. "Không có thuần phục." Lorelei liếc một cái, lạnh nhạt đáp: "Nó trú ngụ gần Quần đảo Seafoam, xem như là bạn của tôi." Lorelei dịu dàng vỗ nhẹ Articuno, Articuno vỗ cánh bay đi, để lại một chuỗi tinh thể băng, biến mất trong màn đêm. "Dù đã thấy bao nhiêu lần, dáng vẻ của Pokémon hệ Băng vẫn luôn khiến tôi phải khâm phục." Lorelei

đẩy gọng kính, có chút cảm động nói. "Pokémon hệ Rồng cũng vậy!" Bậc thầy rồng Lance gật đầu.

Kasumi vẫy tay, chào Red một tiếng, rồi quay sang Yellow: "Lâu rồi không gặp nhé, Yellow." "Ừm..." Yellow yếu ớt gật đầu.

Kasumi cúi đầu, nhìn bàn tay Yellow đang nắm chặt vạt áo của Red, ánh mắt tối sầm lại, rồi ngẩng đầu mỉm cười nói: "Bây giờ chắc vẫn chưa ăn cơm đâu nhỉ... có cần chúng tôi qua giúp không?" "Thầy Lục và Takeshi đã chuẩn bị rồi." Red cười nói, "Đợi mọi người đông đủ là có thể bắt đầu được rồi." Cuộc đối thoại của hai người vừa thân mật vừa khách sáo.

Lorelei ôm má, mỉm cười thở dài.

Red...

đúng là một người đàn ông tội lỗi sâu nặng mà! ...

Tu la tràng, rõ ràng không lan đến khu vực nấu ăn do Takeshi và thầy Lục phụ trách. "Anh đang làm gì vậy?" Cynthia sợ làm phiền công việc của Lục Dã, khẽ hỏi. "Ướp, ướp xong thì nguyên liệu sẽ thấm gia vị hơn." Lục Dã thuận miệng đáp.

Cynthia khoanh tay, chống cằm tinh xảo, nhẹ gật đầu. "Trong tủ lạnh có kem mới làm." Lục Dã quay lại nhìn một cái, "Em có thể tự vào chọn." Cynthia mày mắt giãn ra cười, như một đứa trẻ được khen, lại khẽ hỏi: "Có muốn em chọn cho anh một cái không?" "..." Tay đang đánh trứng của Takeshi run lên. "Thực ra không cần, vì sợ em do dự quá, nên trong tủ lạnh chỉ làm một vị thôi." "Ồ—" Cynthia kéo dài giọng. "..." Takeshi ngẩng đầu nhìn trời, trong lòng âm ỉ chua xót.

Thì ra, những Huấn luyện viên đứng trên đỉnh cao Pokémon, tất cả đều có đôi có cặp sao?

Lorelei vốn định đến khu nấu ăn trêu chọc thầy Lục một phen.

Nhưng khi cô đến gần, lại đột nhiên sững người. "Nhà vô địch Cynthia?" Cynthia quay đầu lại nhìn, cười nói: "Là Thiên Vương Lorelei phải không, hân hạnh." "Cô là..." "Tôi đến cùng thầy Lục." Cynthia mỉm cười nói.

Lorelei ngây người một lúc lâu, nhìn Lục Dã đang ho khan dữ dội.

Trong khoảnh khắc, bà dì dần dần hiểu ra mọi chuyện.

Cứ tưởng bữa tiệc này, Lục Dã kéo đám độc thân đến làm bạn... không ngờ, thằng nhóc này, mẹ nó là đến để phát cơm chó à? "Ha, hân... hân hạnh." Lorelei tháo kính, lau gọng kính, cười gượng nói.

Đeo lại, nhìn lên bầu trời sắp có tuyết rơi.

Dì Lorelei không khỏi thở dài.

Rõ ràng không có tuyết rơi, tại sao tim mình lại như vừa dính trọn một chiêu Bão Tuyết thế này?

Lúc này, Lorelei nheo mắt, nhìn về phía chấm nhỏ trên bầu trời đêm.

Chấm nhỏ càng lúc càng lớn, lộ ra Akin đeo kính bảo hộ, mặt mày hớn hở. "Ố, đợt khách thứ ba đến rồi." Lục Dã thuận miệng nói. "Lục—lão—sư!!" Cưỡi trên Togekiss, Akin biểu diễn một màn nhào lộn, lao từ trên trời xuống. "Bặc!" Togekiss đầy sát khí, nhìn 'em gái ruột' dưới mặt đất, cũng tăng tốc hết ga.

Silver nắm lấy móng vuốt của Honchkrow, lơ lửng giữa không trung, bất lực thở dài.

Sau khi hai người hạ xuống, Akin đột nhiên sững người.

Bởi vì, Lorelei đang cười tủm tỉm chặn trước mặt cậu: "Gold... hai chúng ta so tài một chút nhé?" Tôi còn chưa kịp thở, vừa đến đã đòi

đấu sao?

Akin ngây người một lúc lâu, rồi đột nhiên thổi tóc mái: "Nếu không có gì khác biệt, tôi xin phụng bồi đến cùng!" Thầy Lục liếc nhìn dì Lorelei với nụ cười hiền dịu, và Gold đang tìm đường chết.

Lặng lẽ thở dài.

Mr.

Rime của dì Lorelei, ngay cả Red cũng từng nếm mùi thất bại đấy!

Dừng tay đi, Akin!

Bên ngoài toàn là người muốn úp sọt cậu đấy! ...

Trong phòng nghiên cứu. "Bộ ba Kanto và Johto đều đến rồi à." Giáo sư Oak nhìn sân vườn náo nhiệt, cười toe toét nhấp một ngụm cà phê. "Sao các cháu không ra đó?" Giáo sư Oak quay người hỏi. "Cháu sắp xếp xong tài liệu sẽ ra ngay." Crystal đáp lại. "Cậu nhóc Akin kia sắp ăn hành rồi đấy." Giáo sư Oak cố ý chớp chớp mắt. "Vậy... vậy cũng phải sắp xếp xong mới ra!" Crystal đỏ mặt, cứng rắn nói.

Bậc thầy rồng Lance và Blue Oak ngồi trên sofa, liếc nhìn nhau. "Không ngờ thật sự có thể tụ tập đông người như vậy." Bậc thầy rồng Lance cảm thán. "Sức hút của một số nhà lãnh đạo, không chỉ nằm ở thực lực." Blue Oak lạnh nhạt nói.

Bậc thầy rồng Lance nhíu mày, trong đầu thoáng qua hình ảnh người đàn ông mặc vest tóc húi cua.

Theo một nghĩa nào đó... thầy Lục, người có thể tập hợp phe chính nghĩa, đã không thua kém Red năm xưa, thậm chí là Giovanni đã thâm nhập vào Liên Minh...

Đang trầm tư, cửa trước của phòng nghiên cứu đột nhiên bị gõ. "Vì không có thú cưỡi bay, nên đành phải ngoan ngoãn đi từ cửa trước

sao?" Giáo sư Oak lẩm bẩm, mở cửa, một thiếu niên hấp tấp chạy vào. "Con con con đến trễ rồi!" Satoshi lo lắng nói, "Bữa tiệc, vẫn chưa kết thúc chứ ạ!?" "Kết thúc rồi." Giáo sư Oak nghiêm mặt nói, "Năm sau lại đến nhé." "Lại như vậy nữa sao..." Satoshi xị mặt, ngẩn ra một lúc, "Tại sao mình lại nói 'lại'?" "Đừng trêu cậu ta nữa." Chàng trai áo tím đeo vòng cổ đứng dậy, nói, "Mọi người ở sân sau, cậu ra đó là gặp được thôi." "Tiền bối Blue Oak!" Satoshi hai mắt sáng rực. "Được rồi, tôi biết cậu không phải đến gặp tôi." Blue Oak xua tay, tỏ ý không muốn thân thiết với Satoshi, lạnh nhạt nói, "Red và thầy Lục đều ở phía sau..." Lời còn chưa dứt, thiếu niên đã như một cơn gió lướt qua cậu.

Blue Oak: "..." "Ha ha ha, cậu cũng có ngày bị người ta bơ đi nhỉ!" Bậc thầy rồng Lance ôm bụng cười lớn. "Im miệng." Blue Oak nói.

Bậc thầy rồng Lance vỗ vai Blue Oak: "Ha ha ha ~o(*≧▽≦)tsu" "Satoshi..." Blue Oak cười lạnh, khẽ nói, "Buổi huấn luyện tiếp theo, hy vọng cậu có thể chịu đựng được nhé..." ... "Tiền bối Red!

Thầy Lục!" Satoshi hưng phấn chạy vào sân sau, đột nhiên bị một bóng đen đâm bay. "Ầm ầm ầm!" Akin bị Lorelei đánh bay, nghiến răng xoa tay, đột nhiên ngẩn ra, "Ủa, mình không sao?" "Vãi chưởng, sao lại có người làm đệm lưng!" Akin vội vàng kéo Satoshi từ phía sau dậy, "Em trai, không sao chứ?" Lorelei và mọi người cũng chạy tới. "Xin lỗi, không kìm tay lại được!" "Dì, dì rõ ràng là cố ý mà!" Akin phàn nàn. "..." Trán Lorelei giật giật, nhưng vẫn quyết định tạm tha cho Akin lần này. "Em, em không sao." Satoshi lắc đầu, nhanh chóng tỉnh táo lại, cười nói: "Em đến tìm tiền bối Red!" Akin dùng ánh mắt nhìn người ngoài hành tinh để nhìn Satoshi.

Bị dùng làm đệm thịt mà vẫn có thể hồi phục nhanh như vậy...

Gã này, là quái vật à? ...

Cách đó không xa.

Red đang bị kẹp giữa Kasumi và Yellow, mỉm cười đùa giỡn với Espeon.

Espeon tên 'Abu', lén lút nhìn về phía Sylveon, má ửng hồng. "Tiền bối Red!" Satoshi vội vã chạy tới, tháo chiếc mũ trên đầu xuống, để lộ chữ ký bên trong vành mũ, "Đây là... em giành được trên mạng, phiên bản có chữ ký của anh, em luôn là fan của anh!" Red hơi ngẩn ra: "Nhưng anh chưa bao giờ bán phiên bản giới hạn, mũ cũng luôn là màu đỏ." "Ể?!" Satoshi như bị sét đánh ngang tai, "Tại sao lại như vậy..." "Nhưng, anh có nghe qua tin đồn về em." Red mỉm cười, "Biết đâu sau này, mũ của em cũng có thể trở thành phiên bản giới hạn thì sao?" Satoshi ngây người hồi lâu, nhìn Red với nụ cười hiền hòa, đột nhiên xoay vành mũ ra sau gáy. "Tôi là Satoshi đến từ thị trấn Pallet, ước mơ là trở thành Bậc thầy Pokémon." Ánh mắt Satoshi bùng lên ngọn lửa chiến đấu: "Tiền bối Red, xin hãy đấu với tôi một trận!" Red đứng dậy từ giữa Yellow và Kasumi, hơi kéo thấp vành mũ, ánh mắt sắc bén. "Đúng ý tôi!" ...

Tiếng đánh nhau kịch liệt truyền đến.

Lục Dã có chút đau đầu: "Đây là trận đấu thứ mấy tối nay rồi?" "Trận thứ hai." Takeshi đáp, "Tính cả trận Akin vừa bị đánh bay lúc nãy." "Cái đám này..." Thầy Lục sắc mặt cổ quái.

Mấy người đừng đánh nữa!

Yên phận ăn một bữa cơm không thơm à!

Cynthia: (*ˇωˇ*) Thầy Lục liếc nhìn Cynthia bên cạnh.

Cynthia đang từng miếng nhỏ liếm kem, thấy Lục Dã nhìn sang, liền cảnh giác quay người đi. "Anh có giành với em đâu..." Lục Dã cạn lời.

Nhìn quanh, mấy nồi lẩu trên bếp đã chuẩn bị xong.

Nước dùng là nấm, không biết Green kiếm được cây Nấm Khổng Lồ ở đâu, nghe nói ăn rất ngon.

Nguyên liệu bao gồm các loại Berry tự trồng trong sân sau của Giáo sư Oak.

Còn có lạp xưởng, đồ chiên, đậu... những nguyên liệu cà ri thường thấy trong 《Kiếm & Khiên》.

Nhân tiện, thầy Lục đều chọn vị cay. "Cay như vậy... thật sự không có vấn đề gì chứ?" Trán Takeshi rịn mồ hôi lạnh. "Càng cay càng ngon miệng mà!" Lục Dã cười tủm tỉm cất cuốn sổ nhỏ vào túi áo, "Đồ ăn Moltres cho, không phải cũng là vị cay sao?" Takeshi: "Cũng, cũng có lý." "Được rồi." Lục Dã vỗ vai Takeshi.

Làm động tác loa tay, hét về phía mọi người đang xem trận đấu. "Mọi người ơi, chuẩn bị ăn cơm thôi—!" BÙM!! "Pikachu!" Trong trận đấu kịch liệt, Satoshi lao tới ôm lấy Pikachu, ngay lập tức bị một luồng quyền phong hất bay. "Pika..." Pikachu cọ cọ vào ngực Satoshi, rồi mất khả năng chiến đấu. "Quả nhiên, vẫn không thắng được tiền bối Red." Satoshi đứng dậy, phủi bụi trên quần, cười toe toét.

Red hơi ngẩn ra, nhớ lại cảnh tượng vừa rồi, trong lòng có chút kinh ngạc.

Vừa rồi, để tránh Pikachu bị trúng Cú Đấm Băng của Poliwrath, chính Satoshi đã lao lên Bảo Vệ cho Pikachu.

Mặc dù mình đã để Poliwrath kịp thời thu tay, nhưng theo lý mà nói, Satoshi cũng đã chịu một phần sát thương từ Cú Đấm Băng — nhìn Satoshi không hề hấn gì, đồng tử Red co lại.

Gã này, là quái vật à?

Tuy nhiên, Red cũng đã gặp rất nhiều Huấn luyện viên có thể chất

vượt trội, anh cười vỗ vai Satoshi.

Chương 260

"Cố lên, tương lai là của cậu!" Ánh mắt Satoshi lóe sáng, cậu gật mạnh đầu. "Để mình chữa thương cho Pikachu nhé." Yellow đưa tay ôm lấy Pikachu, Năng Lượng Viridian tỏa ra ánh sáng trắng dịu dàng.

Satoshi vô cùng kinh ngạc, Red cũng mỉm cười gật đầu.

Kasumi đứng bên cạnh, vỗ vỗ má mình, cười nhẹ nói: "Cứ coi như là đến ăn chực một bữa đi!" Mọi người đến khu nấu ăn thơm nức mũi, trên mấy bếp lò, đặt những nồi lẩu dầu đỏ sôi sùng sục.

Một chiếc bàn gỗ dài hình chữ nhật, đủ chỗ cho tất cả mọi người có mặt, bao gồm cả mấy con Pokémon nhỏ nhắn. "Nếu có thể lớn hơn vài lần, Snorlax cũng có thể lên bàn rồi." Red gãi má. "Chuyện đó cũng đành chịu thôi." Lorelei đẩy gọng kính, "Dù sao thì kích thước cũng quá lớn..." Takeshi ngẩng đầu nhìn Steelix khổng lồ bên cạnh, rưng rưng nước mắt: "Uất ức cho mày rồi, Steelix!" "Khà khà!" Steelix nhe răng cười, có vẻ không để ý lắm.

Với kích thước của mình, thế nào cũng giành được rất nhiều Khối Năng Lượng thôi!

Nhưng khi Steelix nhìn quanh, thấy bên cạnh mình có Snorlax của Red, Dragonite của Bậc thầy rồng Lance, Cloyster của Lorelei...

Steelix chìm vào im lặng hồi lâu. "Thầy Lục, tôi đi chăm sóc các em, không ngồi cùng mọi người nữa." Takeshi nói. "Ồ, không vấn đề!" Lục Dã một lần nữa bị tinh thần trách nhiệm với gia đình của Takeshi làm cảm động. "Gâu ~" Arcanine đáng thương tựa đầu lên vai Lục Dã. "Không sao đâu, mày cứ ngồi sau lưng tao là được." Lục Dã xoa xoa cái đầu to của Arcanine, cười nói, "Garchomp cũng vậy!" "Cháp gao!" Garchomp ngẩn ra một lúc, rồi quay đầu sang một bên.

Đừng, đừng tưởng anh nói vậy thì bà đây sẽ đồng ý cuộc hôn sự này!

Gengar lơ lửng bên cạnh, trên vai Lục Dã là Togepi, trong lòng là Sylveon.

Squirtle và Sirfetch'd ngồi trên ghế đẩu nhỏ, như Ngọa Long Phượng Sồ, nói cười vui vẻ.

Cynthia hai tay đặt trên bàn gỗ, khóe miệng cong lên cười, hai tay đan vào nhau dưới cằm. "Hai người..." Dì Lorelei nuốt nước bọt, hỏi ra nghi vấn trong lòng tất cả mọi người có mặt, "quen nhau như thế nào vậy?" "Chơi game." Hai người đồng thanh nói.

Mọi người: "..." Quả nhiên là vậy! "...Hừ, cái gì chứ." Dì Lorelei quay đầu đi, khẽ nói, "Về nhà tôi cũng đi đăng ký một cái." "Khi nào mới được ăn đây!" Akin thở dài, "Bụng đói meo rồi!" "Akin, phải biết đọc không khí chứ!" Crystal đỏ mặt khẽ nói. "Đó là gì, ăn ngon không?" Silver cạn lời nhìn Akin, Green bên cạnh, khóe miệng nở nụ cười, cảm thán nói: "Đây chính là cuộc sống mà chúng ta từng ao ước đấy ~!" Ánh mắt Silver hơi lóe lên, từng khung cảnh lướt qua, rồi gật đầu: "Ừ." "Thầy Lục!" Satoshi ngồi đối diện Lục Dã, kích động nói, "Lát nữa, đấu với em một trận nhé!" "Chiến thuật Gió Thuận của thầy, em đã học rất kỹ, em còn luyện được cả 'Phản Yến' nữa!" Lục Dã: "Không đấu." "Xin thầy đấy, chỉ một trận thôi, em có chuẩn bị tiền tiêu vặt!" Lục Dã mắt sáng lên: "Lát nữa đấu!" Gió đêm mùa đông se lạnh, hơi nóng từ nồi lẩu bốc lên, dần dần bay lên bầu trời đêm trong vắt.

Red quay đầu lại nhìn: "Giáo sư Oak, sao vẫn chưa đến?" "Ông ấy đang tiếp khách ở cửa trước." Yellow ngồi bên cạnh nói, "Chắc là còn có mấy Hội trưởng sẽ đến nữa." "Blue Oak đang ở cùng ông ấy, để hai ông cháu họ ở riêng một lúc cũng tốt." Bậc thầy rồng Lance khẽ

gật đầu, mắt sáng lên, "Thầy Lục, tay nghề của cậu trông có vẻ rất tốt đấy!" Dì Lorelei lại tháo kính xuống, lặng lẽ lau một lượt.

Vừa đẹp trai vừa mạnh, lại còn biết nấu ăn... trừ việc hơi keo kiệt ra, thầy Lục quả thực giống hệt như Steven, một 'người đàn ông hoàn hảo'!

Thầy Lục cười toe toét, khẽ nói với Cynthia bên cạnh: "Lát nữa trước khi ăn, nhớ uống một chút sữa nhé." "Tại sao ạ?" "Lát nữa em sẽ biết!" Cynthia ngoan ngoãn gật đầu: "Vâng." ...

Bên ngoài phòng nghiên cứu của Giáo sư Oak.

Hai vị Hội trưởng, Erika và Sabrina, đến muộn. "Tôi cứ tưởng cô sẽ không đến." Erika mỉm cười nói. "Nhưng tôi vẫn đến rồi đây." Sabrina nhún vai, "Dù sao cũng có bữa tối miễn phí để ăn chực." "...Cũng đúng." Erika nhớ lại tay nghề của thầy Lục, khẽ nghiêng đầu.

Sabrina cười lạnh: "Nhưng, tôi khuyên cô nên sớm dẹp bỏ những tính toán nhỏ nhen đó đi." "Gì cơ?" Erika mỉm cười hỏi.

Sabrina không nói gì, dùng siêu năng lực, trực tiếp định vị Gengar ở sân sau.

Đã nhiều ngày không được chơi cùng Gengar, cũng có chút hụt hẫng...

Trong phòng nghiên cứu.

Giáo sư Oak nhìn Blue Oak: "Trừ Erika và Sabrina... chắc là không còn ai nữa đâu nhỉ?" Blue Oak không tỏ thái độ. "Thằng nhóc thối, còn giở trò bí hiểm với ta à!" Giáo sư Oak cười mắng, đột nhiên, cửa trước lại bị gõ.

Khi người đến đẩy cửa vào, Blue Oak nhíu mày. "Giáo sư Oak." Caitlin đội mũ rộng vành màu trắng, mặc váy đông, khẽ cúi chào, "Tứ Thiên Vương siêu năng lực của Unova, Caitlin, đến thăm." "Tôi là

Shauntal!" Cô gái tóc tím phía sau vẫy cuốn sách bìa cứng trong tay, "Giáo sư Oak, tôi là fan tập thơ của ngài!" "À." Giáo sư Oak há miệng, kinh ngạc vô cùng.

Thằng nhóc đó, quan hệ rộng đến thế sao?

Ngay cả hai Tứ Thiên Vương của Unova cũng có thể bị nó mời đến? "Mời vào." Giáo sư Oak gật đầu, người ta từ xa đến, tự nhiên cũng không thể thất lễ.

Nhìn bóng dáng hai vị Tứ Thiên Vương, Blue Oak chìm vào trầm tư.

Không đúng... người đến không phải nên là bà Agatha sao?

Sao đột nhiên lại biến thành Caitlin rồi? "Cháu đang nghĩ gì vậy?" Giáo sư Oak liếc nhìn cháu trai. "Cháu ra sau xem, biết đâu là Gengar giả dạng." Blue Oak đứng dậy nói.

Giáo sư Oak sững người: "Gengar nào?" Blue Oak lắc đầu, không nói gì, đi vào sân sau.

Phòng nghiên cứu rộng lớn, lại chỉ còn lại Giáo sư Oak. "..." Ông lão mặc áo blouse trắng, hai bên thái dương bạc trắng, sờ soạng khắp người, rồi bừng tỉnh mở ngăn kéo, lấy ra bật lửa và thuốc lá.

Ánh mắt dừng lại trên tấm ảnh chụp chung đó một lúc.

Giáo sư Oak dùng động tác có phần vụng về, châm điếu thuốc.

Cốc cốc— Cùng lúc đó, trong phòng nghiên cứu vang lên tiếng gậy và tiếng gõ cửa.

Ngoài hiên tuyết rơi lất phất, nồi lẩu đang sôi sùng sục bốc khói. "Tuyết rơi rồi." Cynthia đưa tay ra, khẽ nói.

Lục Dã: "Anh cho phép em đút tay vào túi anh sưởi ấm." Cynthia mỉm cười: "Không cần đâu." Nhưng cô vẫn đưa bàn tay nhỏ nhắn vào

túi áo anh, gò má trắng như tuyết ửng lên một màu hồng phớt. "Cảm giác thế nào?" "Hết lạnh rồi." "Nhưng tay anh lạnh quá." Cynthia liếc anh một cái, thì thầm: "Áo em không có túi." Lục Dã không nói gì, ánh mắt dừng lại trên những ngón tay thon dài, tinh xảo như gốm sứ trắng của Cynthia.

Mặt Cynthia đỏ bừng, cô vội rút tay khỏi bàn gỗ. "Chỉ là đáp lễ thôi, không được nghĩ nhiều đâu đấy." "Yên tâm, tối nay anh nhất định sẽ mang xúc cảm này vào giấc ngủ." "...Nghe không giống lời tốt đẹp gì cả." Cynthia chỉ chăm chú nhìn nồi lẩu cay đỏ au đang sủi bọt, những loại rau tươi xanh mơn mởn, những viên thịt bò béo ngậy kêu xèo xèo, xiên thịt cừu với thớ thịt mềm mịn...

Ngón tay cô khẽ khàng dò dẫm dưới gầm bàn, và ngay lập tức, cô cảm nhận được một bàn tay to lớn ấm áp mà mạnh mẽ, chủ động nắm lấy tay cô vào lòng bàn tay mình.

Cynthia mím môi, cụp mắt xuống, bất chợt nhớ lại cảnh nắm tay nhau trong tuyết lần đầu tiên.

Cô nàng tinh nghịch, dùng ngón út cào nhẹ vào lòng bàn tay anh. "Ưm..." Sắc mặt Lục Dã hơi thay đổi. "Thầy Lục, thầy đau bụng à?" Satoshi lo lắng nhìn sang.

Lục Dã gắng gượng gật đầu: "Đau dạ dày... bệnh cũ thôi." "Khi nào mới được ăn vậy ạ?" Akin chống cằm hỏi. "Ít nhất cũng phải đợi thịt viên nổi lên đã chứ." Crystal nói.

Ngón út của hai người lại chạm vào nhau dưới gầm bàn, sau một hồi thăm dò, Lục Dã cảm nhận được sự mềm mại, mảnh mai.

Caitlin vừa bước vào sân sau đã trông thấy hai người ngồi sát rạt vào nhau.

Caitlin há hốc mồm.

Sốc Caitlin cả năm!! "Caitlin?" Shauntal đưa ngón tay huơ huơ trước mặt cô, "Đây là mấy?" Caitlin lắc đầu, nhanh chóng đi về phía hai người.

Mọi người đều ngẩng đầu lên, ngạc nhiên nhìn Caitlin. "Em cũng muốn...

ăn chung với mọi người." Caitlin bĩu môi nói.

Green là người phản ứng đầu tiên, cười nói: "Chỉ thêm đôi đũa thôi mà, hai cậu cứ tìm chỗ nào đó ngồi đi!" Shauntal áy náy cúi đầu lia lịa, ngồi xuống bên cạnh Erika mới đến, thì thầm: "Xin lỗi, thật sự xin lỗi!" "Không, không sao đâu." Erika cười tươi rói, ánh mắt lấp lánh vẻ phấn khích, "Tớ cũng đang muốn xem cảnh này đây!" Shauntal: ???

Sabrina lẳng lặng ngồi bên cạnh, nhìn về phía Gengar: "Lễ Giáng Sinh... cậu cũng phải huấn luyện à?" "Ghos!" Gengar gật đầu thật mạnh.

Để chủ nhân trở thành Huấn luyện viên mạnh nhất...

đó luôn là ước mơ của nó.

Và bây giờ, nó cũng cảm nhận được, chủ nhân đang từng bước đáp lại kỳ vọng của nó. "Ghos! (๑•⊟•́)و✧" Gengar cười hì hì.

Còn gì hạnh phúc hơn thế nữa chứ! "Tốt thật đấy." Sabrina khẽ nói, rồi đột nhiên mỉm cười, "Vậy để tớ huấn luyện cùng cậu nhé!" Sự xuất hiện của Caitlin thật sự nằm ngoài dự đoán của Cynthia. "Sao cậu lại đến đây?" Cynthia vén mái tóc vàng, ngạc nhiên hỏi. "Ừm." Caitlin không nói gì, chen vào giữa Cynthia và thầy Lục.

Cynthia vỗ về mái tóc dài của Caitlin: "Về rồi chị chơi với em sau, được không nào ~" Caitlin cảnh giác liếc nhìn Lục Dã, rồi lại nhìn Cynthia, lắc đầu.

Vẻ mặt đó, giống như một con vật nhỏ bị bỏ rơi, hoặc một đứa trẻ bị giật mất món đồ chơi yêu thích. "Thôi được rồi." Cynthia cười dịu dàng, "Vậy thì mọi người cùng ăn chung nhé!" "Ách..." Lục Dã có chút tiếc nuối thu tay về, nhìn nồi lẩu bốc hơi nghi ngút, cười nói: "Khai tiệc được rồi!" Chén thôi, chén thôi!

Mắt Akin sáng rực, nhắm thẳng một viên thịt bò hấp dẫn, nhanh như chớp vươn đũa ra.

Bốp!

Hai đôi đũa va vào nhau, Akin ngỡ ngàng ngẩng đầu, Satoshi cũng ngơ ngác không kém.

Ánh mắt hai người va chạm nảy lửa giữa không trung, tóe ra một chuỗi tia lửa.

Đây là cuộc chiến giữa hai thực thần! "Cái tên này." Silver bất lực ôm trán, "Hết cứu nổi..." Trong bảng xếp hạng nấu ăn của 《Kiếm & Khiên》, có các cấp bậc như Milcery, Wobbuffet, Charizard.

Và món ăn của thầy Lục, không nghi ngờ gì, thuộc cấp độ Moltres 'Tuyệt đỉnh'.

Akin thổi cho viên thịt nguội bớt, vội vàng nhét vào miệng, mặt đột nhiên đỏ bừng.

Vị cay nồng bùng nổ trên đầu lưỡi, theo sau đó là nước dùng ngọt thanh, khiến người ta không thể ngừng đũa.

Khó khăn nuốt xuống, Akin vừa 'ừng ực ừng ực' uống nước, vừa bắt đầu tấn công viên thịt tiếp theo. "Cay quá!" Bậc thầy thuần long Lance hơi lè lưỡi, mắt sáng lên, "Nhưng mà ngon thật!" Red: "Hù, có chút hăng máu lên rồi đấy!" Lorelei: "Cái vị này...

đúng là vô lý mà!" Satoshi: "Thêm bát nữa!" Thầy Lục mỉm cười nhìn cảnh tượng này.

Thôi bỏ đi... cuốn sổ ghi thù trước đó, cứ thế xóa hết vậy!

Dù sao thì, cuốn sổ cũng nên bắt đầu một vòng ghi thù mới rồi!

Caitlin rướn nửa người về phía Cynthia.

Cynthia ghé sát tai cô: "Cậu đưa tay cho tớ xem nào." "Hả?" Caitlin hơi ngẩn ra, nhưng vẫn đưa tay cho Cynthia.

Cynthia bóp bóp bàn tay nhỏ nhắn mềm mại không xương của Caitlin, khó hiểu nghiêng đầu.

Tại sao... không có cảm giác như lúc nãy nữa nhỉ? … Phòng thí nghiệm của Giáo sư Oak.

Giáo sư Oak ngạc nhiên nhìn người vừa đến. "Sao nào." Agatha chống gậy, lạnh lùng nói, "Bà già này không thể đến chỗ ông xem một chút được à?" Giáo sư Oak, một nhân vật đứng đầu giới học thuật, hiếm khi tỏ ra lúng túng. "Đương nhiên là được, chỉ là tôi cứ ngỡ bà..." Agatha chống gậy, nhìn quanh một vòng, rồi liếc nhìn Giáo sư Oak. "Hút ít thuốc thôi." Giáo sư Oak sững người tại chỗ.

Đây...

đây còn là Agatha mà mình biết sao?

Cái bà Agatha hở ra là xù lông ấy?!

Chương 261

"Sao." Agatha lạnh lùng nói. "Không có gì." Giáo sư Oak lắc đầu, dập tắt điếu thuốc, hỏi, "Bà cũng được mời đến à?" Agatha khẽ gật đầu.

Giáo sư Oak 'ồ' một tiếng, hai người rơi vào im lặng kéo dài.

Cách biệt hàng chục năm, cả hai đều đã là những người già ở tuổi xế chiều.

Ngoài dự đoán của Agatha.

Khi gặp Samuel Oak, bà không hề có cảm giác bực bội, không trách móc, không hận thù.

Chỉ có một suy nghĩ duy nhất.

Ồ, thì ra gã này, cũng già nhanh đến thế.

Tuyết lớn ngoài trời vẫn rơi không ngớt. "Tôi đi pha cho bà một tách hồng trà." Giáo sư Oak luống cuống nói. "Cần..." Chưa đợi Agatha mở lời, Giáo sư Oak đã nói thêm: "Cho đường phèn, không cho kem sữa, đúng không?" Agatha im lặng một lúc lâu, rồi khẽ gật đầu.

Trong phòng thí nghiệm trống trải, Agatha nhìn bóng lưng của Samuel Oak.

Bà chống gậy đứng dậy, run rẩy bước về phía bàn làm việc của Samuel Oak.

Đột nhiên, đồng tử của bà co lại.

Một nụ cười nhàn nhạt nở trên khuôn mặt đầy nếp nhăn của bà Agatha. "Đi thôi, Gengar." "Ghos!" Bà Agatha chống gậy, run rẩy bước ra ngoài trời tuyết rơi trắng xóa. "Đợi lâu chưa." Giáo sư Oak

bưng hồng trà, vội vã quay lại.

Nhưng trong phòng đã không còn một bóng người.

Samuel Oak gãi đầu, đột nhiên cảm thấy có chút mất mát.

Ngồi lại vào ghế làm việc, ông cầm lên tấm ảnh cũ đã ố vàng, cùng với lá thư Agatha gửi lần trước.

Ánh mắt dời xuống, Giáo sư Oak bất giác mỉm cười.

Ở góc dưới của lá thư, nơi trang giấy đã nhàu và nhăn nheo.

Đã có thêm một khuôn mặt cười của Gengar. … Bữa tiệc ngoài trời cũng đã đến hồi kết.

Red đề nghị mọi người cùng nhau chụp một tấm ảnh tập thể để làm kỷ niệm. 'Chiến thần' đã lên tiếng, đương nhiên nhận được sự đồng tình của tất cả mọi người. "Tớ, tớ cũng có thể chụp cùng mọi người được không ạ?" Satoshi ngại ngùng gãi má. "Đương nhiên rồi!" Akin cười hì hì kéo Satoshi lại, "Cậu em trai này, anh đây công nhận rồi đấy!" "Hì hì." Satoshi gãi đầu.

Thầy Lục lặng lẽ ngước nhìn trời.

Chỉ mong là, Akin đừng lây cái tính thích gây chuyện của mình cho Satoshi là được!

Green không biết từ đâu lôi ra một cái chân máy, đặt hẹn giờ. "Một, hai, ba, cheese!" Cùng lúc đó, cậu ta nhanh chóng chạy về phía Silver, Silver mặt đỏ bừng, luống cuống đỡ lấy cậu ta. "Cheese ~" Mọi người đồng thanh cười nói. "Ghos! (๑`▽´๑)۶" "Gengar mày che mất ống kính rồi, chụp lại tấm nữa!" "Một, hai, ba... con Pikachu này lại của ai thế!" "Em tố cáo, là Pikachu của Satoshi!" "A, Pikachu, mau quay lại đây!" "Pika——chu! ⚡⚡⚡" … Kanto, căn cứ Team Rocket.

Người đàn ông mặc vest, chỉ có một con Persian bầu bạn.

Toàn bộ căn cứ Team Rocket, rất nhân đạo mà cho nghỉ lễ.

Căn phòng tối tăm, sự cô độc như một bóng đen dày đặc.

Tít tít tít —— Giovanni nhướng mày, cầm lấy chiếc điện thoại cá nhân không thường dùng.

Mở tin nhắn thoại, là tin nhắn từ Lục Dã. "Đại ca Giovanni, Giáng Sinh vui vẻ!" "Đây là quà Giáng Sinh em tặng đại ca, nhớ cho em năm sao nhé ~!" "Quà Giáng Sinh... cho mình?" Giovanni ngẩn người một lúc lâu, ánh mắt dời xuống.

Đó là một tấm ảnh chụp tập thể.

Ai nấy đều bị điện giật cho mặt mày xám xịt.

Nhưng trên khuôn mặt mỗi người, đều ngập tràn nụ cười.

Nhìn chàng trai đội mũ đỏ trắng kia, Giovanni bất giác nhếch mép.

Ngay sau đó, ông chìm vào im lặng.

Đó là một thiếu niên tóc đỏ, ánh mắt u ám, giống hệt mình thời trẻ.

Giovanni dùng bàn tay to lớn, nhẹ nhàng vuốt ve tấm ảnh, thở ra một hơi dài.

Ông gọi điện cho Matori, lúc này đang một mình ăn đồ nướng. "Ưm... thưa sếp, có chiện gì ạ?" "Tôi nghe nói, cậu ta đang chuẩn bị cho Đại hội Kanto." Giovanni nói, "Đem Huy hiệu Viridian dự phòng, tặng cho nhóc Lục Dã đi..." "Còn nữa...

đem cả 《Bí Ẩn Của Đất》, cùng đưa cho cậu ta luôn." Matori kinh ngạc một lúc lâu, miếng râu mực trong miệng bỗng trở nên vô vị, rồi nói giọng khàn khàn: "Thuộc hạ hiểu rõ." 《Bí Ẩn Của Đất》, đó là kết tinh tâm huyết cả đời của ngài Giovanni.

Cứ thế, dễ dàng tặng cho thầy Lục sao?

Xem ra, địa vị của thầy Lục, còn quan trọng hơn mình tưởng tượng nhiều...

Trong căn phòng tĩnh lặng.

Giovanni đột nhiên mỉm cười.

Ta, Giovanni, cả đời không nợ ai, trừ...

Giovanni lắc đầu, lẩm bẩm: "Thầy Lục, đây là quà đáp lễ của tôi, hy vọng cậu sẽ hài lòng..." Tuyết đã tạnh. "Pikachu~" Pikachu nhìn mọi người mặt mày xám xịt, gãi đầu lè lưỡi.

Akin không biết từ đâu móc ra một chiếc lược, chải lại mái tóc, kêu thảm thiết: "Kiểu tóc hôm nay tôi mới làm đó!" "Dù cậu có làm tóc thì cũng không ai phát hiện ra đâu." Lorelei khẽ khàng cà khịa. "Tôi phát hiện ra." Silver mặt không biểu cảm nói, "Giống tạo hình của Dartrix." Akin giật giật thái dương, như Mỹ Nha với Jordan, dùng nắm đấm chỉnh lại thái dương của Silver: "Nhận chiêu!" "Trẻ con... bộp bộp bộp!" "Tóc mái, là điểm yếu của Akin à?" Lance thì thầm hỏi Crystal bên cạnh.

Crystal gật đầu, nhẹ giọng đáp: "Theo lời mẹ Akin nói, mỗi sáng cậu ấy đều đứng trước gương nửa tiếng đồng hồ đấy." Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời, trong đầu hiện lên hình ảnh của Dartrix, rồi lại nhìn Akin để so sánh. "Phụt." Yellow là người đầu tiên không nhịn được mà mặt đỏ bừng. "Này!

Rõ ràng là không giống chút nào có được không!" Đêm tàn tiệc, mọi người theo lệ cũ trêu chọc Akin, không khí tràn ngập niềm vui.

Brock đeo tạp dề, tay cầm giẻ lau, chuẩn bị dọn dẹp.

Red: "Lúc nãy chẳng giúp được gì nhiều, để chúng tôi dọn dẹp cho." "Không sao đâu." Brock cười cười, "Tôi quen rồi." "Ghos~" Gengar vung vẩy giẻ lau, phân ra mấy cái Thế Thân, vui vẻ dọn dẹp.

Brock hơi sững sờ.

Pokémon của thầy Lục... ngay cả chiêu thức làm việc nhà cũng đã max cấp rồi sao? "Các vị." Lance mặc áo choàng đỏ, cưỡi trên con Dragonite béo mập, "Tôi phải đi trước một bước." "Hôm nay lịch trình cũng bận rộn thế à?" Red ngạc nhiên nói. "Chứ sao, cậu nghĩ ai đã nhường chức Quán quân cho tôi?" Bậc thầy thuần long Lance liếc nhìn Red.

Red ngượng ngùng gãi đầu, Blue Oak đứng bên cạnh khoanh tay, vô thức sờ mũi.

Nói gì thì nói, tôi cũng từng là Quán quân đấy nhé...

Nhưng mà, Lance với tinh thần chính nghĩa cực mạnh, bản thân anh ta cũng rất thích công việc này.

Mỗi ngày trấn áp tội phạm, thỉnh thoảng tiêu diệt vài căn cứ để thêm hứng khởi, cuộc sống cũng có một hương vị riêng.

Có thể nói, chính tinh thần trách nhiệm và lịch trình dày đặc mỗi ngày đã thúc đẩy Bậc thầy thuần long Lance.

Nhưng mà...

Bậc thầy thuần long Lance nhìn về phía Cynthia.

Cynthia đang liếm kem, cười nói vui vẻ với Shauntal bên cạnh, còn Caitlin thì nhìn chằm chằm vào Lục Dã.

Caitlin: Nhìn chằm chằm—— Thầy Lục sững người một chút: "Mắt em đau à?" Caitlin hơi ngẩn ra, nghĩ đến hành động thân mật của anh và Cynthia, trong lòng không khỏi chua xót.

Nhưng trong đầu, đột nhiên hiện lên cảnh bị đánh cho khóc thét.

Caitlin vội vàng hít một hơi thật sâu, kiềm chế Năng lượng Tâm linh đang dao động.

Không được... nếu thua cậu ta ở đây, thì thật sự không còn mặt mũi nào gặp ai nữa! "Quán quân và Tứ Thiên Vương của các khu vực khác..." Bậc thầy thuần long Lance thu hồi tầm mắt, khó hiểu khoanh tay, "Đều rảnh rỗi thế này sao?" Hóa ra trong số bao nhiêu Quán quân ở đây, chỉ có mình tôi phải tăng ca?? "Tôi đi cùng anh." Lorelei đẩy gọng kính, "Đường đến Quần đảo Sevii khá xa, hoặc là anh cho tôi mượn một con Pokémon hệ Bay." "Tôi chỉ mang theo Pokémon hệ Rồng thôi." Bậc thầy thuần long Lance nhíu mày. "Đừng có lừa tôi." Bà cô Lorelei cười lớn đẩy vai Lance, "Tôi còn lạ gì anh nữa!" Bậc thầy thuần long Lance: "..." Yellow lại gần, thiện ý nhắc nhở: "Thưa ngài Lance, Dragonite, đó cũng là hệ Bay..." "Hả?

Ở đâu có Pokémon hệ Bay vậy?" Mắt Satoshi sáng lên, "Có thể dùng Swellow thách đấu một trận không!" "Ở khu rừng gần Thị trấn Pallet đấy." Thầy Lục khẽ khàng nhắc nhở, "Ví dụ như con Pidgeot của cậu." Satoshi ngẩn người một lúc, rồi cười nói: "Cái này em biết!

Đợi xong việc, em sẽ đi đón nó về!" Bậc thầy thuần long Lance và Lorelei rời đi trước, Misty, Erika, Sabrina và những người khác cũng đứng dậy cáo từ.

Akin gối đầu lên tay, uể oải nói: "Haizz, mỗi lần tiệc tàn là lại chẳng muốn về chút nào." "Nhưng mà... rất cảm ơn sự chiêu đãi của thầy Lục hôm nay!" Akin thổi mái tóc, cười hì hì nói.

Silver không nói một lời, gật đầu: "Tôi cũng vậy." Lục Dã mỉm cười, nhìn quanh, Cynthia đang ở cùng hội bạn thân của cô.

Cũng không định làm phiền cô, Lục Dã tìm một bãi cỏ khô ráo, ngồi bệt xuống.

Ngẩng đầu lên có thể thấy những vì sao lúc tỏ lúc mờ. "Bưi~" Sylveon trong lòng ngực, mở to đôi mắt xanh biếc, ngẩng cái đầu nhỏ lên. "Em không phải đang nghĩ cách luyện tập chiêu Nguyệt Bộc đấy

chứ?" Lục Dã trêu chọc nói. "Bưi!" Sylveon gật đầu lia lịa. "..." Lục Dã vuốt ve bộ lông trắng như tuyết của Sylveon, lặng lẽ thở dài.

Green đang gỡ từng món đồ trang trí treo trên người Snover, để ý thấy ánh mắt của Lục Dã, cười giải thích: "Vì lo chúng nó vô tình nuốt phải ấy mà!" Cậu chắc chắn không phải là muốn giữ lại để Giáng Sinh năm sau dùng tiếp à!

Lục Dã khẽ ho một tiếng, hỏi: "Đúng rồi, Green, lúc nãy cái nước lẩu nấm đó, là loại gì vậy?" Lục Dã nhớ lại vị ngọt thanh của nấm, liếm môi, tố chất của một đầu bếp trỗi dậy: "Tôi định thử lại nguyên liệu này." "Thế à?

Đó là loại rất hiếm đấy!" Green đắc ý cười, "Không chỉ vị ngon, mà còn có hiệu quả tăng cường rất mạnh cho Pokémon nữa đấy!" Gió đêm lạnh lẽo thổi qua.

Lục Dã sững người tại chỗ.

Green tiếp tục nói: "Là loại nấm quý giá chỉ có thể tìm thấy ở Galar, hình như gọi là...

Nấm Cực Đại thì phải." "Cái nước lẩu lúc nãy, ở Galar, chắc sẽ được gọi là Súp Cực Đại!" Green khoanh tay nói, "Thầy Lục, tay nghề của thầy không tệ đâu nha!" "...Cậu để tôi bình tĩnh lại đã." Lục Dã đưa tay, run rẩy xoa xoa thái dương.

Cái gọi là Nấm Cực Đại... sau khi chế biến thành Súp Cực Đại, ăn vào có thể mở khóa 「Cực Đại Hóa Gigantamax」 của Pokémon.

Thầy Lục nhớ...

Pokémon của mình, trong Bách khoa toàn thư Hệ thống, vốn dĩ không có biểu tượng 「Cực Đại Hóa Gigantamax」.

Mà lúc nãy, Gengar và Squirtle... hình như đều đã uống Súp Cực Đại này?

Lục Dã vẻ mặt kỳ quái, mở Bách khoa toàn thư, lướt qua Gengar và Squirtle.

Lập tức hít một hơi khí lạnh. "Chẳng lẽ sau này nếu Cực Đại Hóa... có thể trực tiếp biến thành Gigantamax luôn sao?!" "Không chỉ thế đâu." Green đưa ngón tay ra, cười tươi nói, "Súp Nấm Cực Đại có thể tăng cường toàn diện hệ của Pokémon...

Chương 262

anh xem Gengar kìa, không phải là trông có tinh thần hơn hẳn sao?" "Ghos!" Gengar giơ ngón cái, nhe ra hàm răng trắng như tuyết, sáng loáng lên một cái. "..." Thầy Lục thở dài.

Ra ngoài ăn một bữa cơm thôi mà... ngay cả thế này cũng bị 'đâm' hay sao?

Nhưng mà Green keo kiệt, lại lấy ra Nấm Cực Đại quý giá như vậy, đủ thấy cậu ta coi trọng mọi người đến mức nào. "Thôi bỏ đi, chuyện nhỏ thôi." Lục Dã lẩm bẩm, "Cùng lắm thì... không Cực Đại Hóa là được chứ gì!" "Mọi người về hết rồi à?" Giáo sư Oak bưng một bát mì tôm, múc một thìa nước dùng, cay đến đỏ bừng cả mặt. "Giáo sư... dạ dày của ngài thật sự chịu được không vậy?" Thầy Lục không nỡ nói. "Không sao!" Giáo sư Oak cười ha hả, "Hôm nay, vui!" "Trông giáo sư có vẻ tâm trạng rất tốt." Green thì thầm. "Ừm." Lục Dã gật đầu, hạ giọng nói, "Biết đâu lại vừa gặp lại tình cũ cũng nên." "Ồ...

đúng rồi, Lục Dã, còn một chuyện nữa." Giáo sư Oak dùng tay áo lau miệng, vẫy tay gọi Satoshi, "Vừa hay Satoshi cũng ở đây." Đợi Satoshi vai mang Pikachu chạy tới, Giáo sư Oak nói: "Satoshi, trước đây ta đã nói với cháu, muốn có được phiên bản Bách khoa toàn thư đặc biệt, thì phải trải qua một bài kiểm tra..." "Cháu biết!" Satoshi cười toe toét, "Là giành chức vô địch Đại hội, hay là đánh bại Tứ Thiên Vương ạ?" Lục Dã lặng lẽ ngước nhìn trời.

Vậy thì có lẽ mười năm nữa cậu cũng chưa lấy được Bách khoa toàn thư đâu...

Giáo sư Oak nắm tay ho khan: "Đều không phải... là nhờ cháu giúp

ta lấy lại một tài liệu, địa điểm ở một tòa thành gần Kalos." "Để cho chắc chắn, thầy Lục sẽ đi cùng cháu." Giáo sư Oak quay đầu cười với Lục Dã: "Đợi khi về, ta cũng sẽ chuẩn bị quà cảm ơn cho cậu!" Sắc mặt Lục Dã biến đổi. "Thật sự không cần đâu, thật sự không cần!" "Không cần khách sáo với ta." Giáo sư Oak vỗ vai Lục Dã, cười lớn. "Cứ đợi đến sau Tết rồi nói, dù sao thì... mọi người cũng nên nghỉ ngơi một thời gian chứ!" Trời đã về khuya, Lục Dã cũng chuẩn bị về nhà, Satoshi ở phía sau vẫy tay hét lớn: "Thầy Lục, hẹn gặp lại lần sau!" Lục Dã nhấc nhấc túi tiền lẻ trong lòng, có chút cảm khái.

Thắng là có thể kiếm được tiền lẻ từ người qua đường.

Huấn luyện viên theo một nghĩa nào đó, cũng chẳng khác gì những nhà thám hiểm vào nhà người ta lật tung đồ đạc...

Thay vì để Satoshi nạp tiền vào game 《Chim Bồ Câu Giận Dữ》, 倒不如交点学费.

Lục Dã và Gengar đang lơ lửng bên cạnh nhìn nhau, cười hì hì.

Nhiệm vụ mà Giáo sư Oak giao, có lẽ là sau Tết mới bắt đầu.

Trước đó, có thể đến trường đi dạo vài vòng, trêu chọc Sylveon, cùng Cynthia chơi game.

Cuộc sống của thầy Lục, chính là khô khan, và nhàm chán như vậy.

Bước ra khỏi phòng thí nghiệm, hơi lạnh ùa đến, bầu trời đêm rộng lớn và trong lành.

Cô gái tóc vàng đội mũ trắng, chắp tay sau lưng, lặng lẽ đi bên cạnh Cynthia. "Theo đuổi mọi thứ là khởi đầu của bất hạnh." Caitlin khẽ nói. "Cái gì?" "Lời cậu đã từng nói với tớ." Caitlin nhìn chằm chằm Cynthia, "Điều khác biệt là, cậu dường như đã trở nên mạnh mẽ hơn." "Bởi vì khi gặp gỡ những người khác nhau, sẽ tạo ra những mối

liên kết khác nhau." Cynthia đưa ngón tay thon dài, véo véo má Caitlin, cười dịu dàng nói: "Cười nhiều hơn một chút, mối liên kết giữa cậu và Pokémon cũng sẽ càng thêm khăng khít đấy." Caitlin ngẩn người một lúc, rồi mặt đỏ bừng, cúi đầu xuống.

Bên này tình chị em thắm thiết, bên kia Shauntal và Lục Dã đi phía sau, Shauntal căng thẳng nói: "Xin lỗi thầy Lục, đã làm phiền hai người..." "Tôi thì không để ý..." Lục Dã sờ cằm.

Nếu Cynthia và Caitlin thân như chị em... vậy tính ra.

Caitlin, còn là em vợ của mình?

Lục Dã hơi sững người, nghĩ đến những lời đồn về Caitlin, tâm trạng trở nên vi diệu.

Cô em vợ này, là Pokémon hình người hệ Siêu Linh có thể tay không phá hủy mọi thứ đấy! "Không thể lơ là, kẻo bị đánh lén." Lục Dã chìm vào suy tư.

Gió đêm thổi qua, Cynthia vén mái tóc vàng che khuất tầm nhìn, cười nói: "Hai cậu về trước đi...

đợi một thời gian nữa, tớ sẽ đến Unova thăm hai cậu." Caitlin và Shauntal sững người tại chỗ.

Là Tứ Thiên Vương hệ Ma, Shauntal đẩy gọng kính tròn, mặt đỏ bừng nhìn hai người một lượt.

Mối quan hệ của hai người này... thật sự tốt quá đi.

Nghĩ đến những cảnh tượng được miêu tả trong các tiểu thuyết lãng mạn, mặt Shauntal càng đỏ hơn. "Ưm..." Caitlin phát ra tiếng gầm gừ như một con thú nhỏ, đắn đo một lúc lâu.

Cứ bám riết lấy cô ấy, có lẽ cũng sẽ khiến cô ấy không vui...

Không muốn nhìn thấy dáng vẻ thất vọng của Cynthia, Caitlin đưa

ra một quyết định khó khăn, ngẩng đầu nói: "Vậy... vậy hẹn nhé." "Hẹn nhé." Cynthia cười xoa đầu Caitlin.

Sao mình lại có cảm giác mình mới là kẻ ác thế nhỉ?

Lục Dã hơi sững người, nhưng rồi lại nghĩ.

Có thể đối xử với mọi thứ xung quanh một cách dịu dàng và lạc quan, đây có lẽ chính là đặc điểm của Cynthia.

Còn màn trình diễn oai phong lẫm liệt trên chiến trường, cũng có thể chinh phục được một lượng lớn fan hâm mộ. "Vợ mình đáng yêu quá đi mất!" Lục Dã vui vẻ nghĩ thầm.

Cách Thị trấn Pallet không xa có một trạm xe, có thể chuyển sang taxi Corviknight.

Shauntal cúi đầu cười nói: "Thầy Lục, cảm ơn sự chiêu đãi tối nay!" Caitlin nhớ lại món ăn lúc nãy, vô thức mím môi, rồi lại lắc đầu.

Cũng thường thôi! "Cậu không đi cùng chúng tớ à?" Caitlin hỏi. "Ừ..." Cynthia khoanh tay nói, "Còn một vài việc riêng cần xử lý." Việc, việc riêng!

Shauntal dùng cuốn sách bìa cứng che đi gò má ửng hồng, cười 'hì hì'.

Lục Dã khóe miệng giật giật.

Cô Tứ Thiên Vương này, trông có vẻ không đứng đắn lắm nhỉ!

Cuối cùng, Caitlin áp má vào cửa sổ kính, lưu luyến nói lời tạm biệt.

Hai người sóng vai bước ra khỏi trạm xe, đèn đường kéo dài bóng đổ, trên trời có vài bông tuyết lác đác rơi xuống.

Lục Dã đột nhiên mong con đường này trở nên dài hơn một chút. "Tiếp theo, có lẽ phải về Sinnoh rồi." Cynthia khẽ nói. "Ừm." Lục Dã

gật đầu.

Là một Quán quân, đương nhiên cũng không thể lười biếng mãi được.

Nhưng vấn đề cũng không lớn, sang năm có thể đi du lịch Sinnoh, tiện thể để Cynthia tỏ tình.

Đây là bước quan trọng để quyết định địa vị gia đình! "Nhưng mà, vẫn có thể ở lại thêm vài ngày." Cynthia cười nhẹ, "Em đã nghĩ xong thực đơn cho mấy ngày tới rồi!" "Thật không?!" Lục Dã lộ vẻ kinh ngạc. "Đương nhiên rồi." Cynthia đắc ý nói.

Sợ mỗi lần anh hỏi, đều phải đợi cả buổi, tối qua em đã thức trắng đêm để nghĩ đấy... "Chúng ta, cứ thế đi bộ về à?" Lục Dã hỏi. "Bay về?" Cynthia đề nghị. "...Thôi cứ cưỡi Arcanine đi." Lục Dã đưa tay ném ra một quả Luxury Ball, ho khan nói, "Vừa ấm vừa thoải mái, lại còn là ghế đôi nữa." "Gâu gâu~~ (` 0´)" Arcanine ngẩng đầu hú một tiếng, nhe răng cười.

Cynthia đưa tay vuốt ve bộ lông màu đỏ ấm áp của Arcanine, khoanh tay nói: "Trông nó... có vẻ được ăn uống rất tốt nhỉ." "Đương nhiên, cũng phải xem là ai nuôi chứ." Lục Dã trèo lên lưng Arcanine, đưa tay về phía Cynthia, nhưng Cynthia hoàn toàn không cần trợ giúp, động tác nhẹ nhàng như một con Altaria. "..." Tay Lục Dã lơ lửng giữa không trung. "Đi thôi." Cynthia áp sát từ phía sau, hương thơm thoang thoảng, đưa tay vỗ vào lòng bàn tay anh.

Bờ vai có thể cảm nhận được sự lay động của mái tóc, hơi thở ấm áp phả vào vành tai.

Cynthia cười nhẹ. "Về nhà." … Ngày 26 tháng 12, thứ Bảy, trời trong.

Lục Dã uể oải ngáp một cái, từ phòng ngủ bước ra. "(*• ω-q)"

Sylveon cũng ra vẻ ngáp theo. "...Ai lại dùng chiêu 'Ngáp' vào buổi sáng sớm chứ." Lục Dã đột nhiên thấy buồn ngủ, định quay lại ngủ thêm một giấc, ánh mắt dừng lại trên cây hành lá cắm trong chậu cây ở ban công. "Ối, phát triển tốt quá nhỉ!" Lục Dã vui vẻ nói.

Trong phòng khách, Lucario đang cầm một cuốn truyện tranh, xung quanh vứt bừa bãi mấy cuốn khác, Togepi thì đang nằm trên đùi nó.

Nó ngẩng đầu lên, dùng ánh mắt oán trách nhìn Lục Dã. "Vất vả cho cậu rồi!" Lục Dã cảm khái gật đầu.

Sau này, không chừng còn phải nhờ cậu trông con nữa đấy!

Ầm ầm ầm!

Garchomp đang ở trong sân huấn luyện cùng Squirtle.

Cynthia dường như đã quen với việc này, vẫn còn ở trong phòng ngủ chưa dậy.

Lục Dã đeo tạp dề, chào Gengar đang dùng máy hút bụi một tiếng, rồi bắt đầu chuẩn bị bữa sáng.

Ánh nắng ban mai thật dễ chịu.

Lục Dã tiện tay chọn một cuốn sách, không quan tâm nội dung, chỉ để cho não bộ hoạt động một chút.

Đinh linh linh —— Tiếng chuông điện thoại phá vỡ sự yên tĩnh của buổi sáng.

Nhìn thấy tên người gọi, Lục Dã hơi sững sờ. "Matori?" … Đến một quán cà phê ở Thành phố Saffron.

Bên ngoài giăng đầy dây leo, bàn trắng che ô.

Một người phụ nữ văn phòng đầu nấm, đeo kính râm và khẩu trang cỡ lớn, đang cảnh giác nhìn xung quanh. "Matori?" Matori giật nảy mình, tháo kính râm: "Tôi ngụy trang hoàn hảo như vậy, làm sao

anh phát hiện ra được?" Lục Dã: "..." Tôi còn chẳng buồn cà khịa cái kỹ thuật ngụy trang của thế giới Pokémon nữa đấy!

Cái kiểu như James và Jessie mà còn được coi là ngụy trang max cấp.

Vậy tôi mà đi làm cảnh sát, chẳng phải là tóm gọn từng người một sao?! "Có chuyện gì cô cứ nói thẳng đi." Lục Dã thở dài thườn thượt. "Tôi còn phải về nhà trông con...

à không, nấu cơm nữa." "...Ngài đợi một chút." Matori lôi ra một phong bì giấy, đưa cho Lục Dã, "Ngài Giovanni, bảo tôi chuyển cái này cho ngài." Lục Dã vô thức định nhận lấy, đột nhiên cảnh giác: "Cô nói trước đi, đây là cái gì?" "Anh đoán xem?" "Máy Kỹ Thuật?" Matori lắc đầu.

Thầy Lục thở phào nhẹ nhõm, yên tâm nhận lấy, đột nhiên sững sờ. 【Đinh!

Tiến độ nhiệm vụ đã cập nhật!】 【Thu thập Huy hiệu: (6/8)】 【Đi trăm dặm đã được chín mươi, mong Ký chủ cố gắng tiến lên!】 Lục Dã: ???

Trong phong bì này, còn giấu cả dao à? "Là thế này." Matori dường như đang lựa lời. "Đây là... lời cảm ơn của ngài Giovanni, dành cho anh." "Cảm, cảm ơn gì cơ?" Matori nghiêng đầu: "Chắc là... quà Giáng Sinh?" Sắc mặt Lục Dã kỳ quái.

Trong đầu hiện lên tấm ảnh chụp tập thể đã gửi cho đại ca Giovanni —— chỉ là một tấm ảnh thôi mà, thế này cũng phải gửi quà đáp lễ sao?!

Đại ca Giovanni, thật sự không cần phải lễ hiền đãi sĩ như vậy đâu! "Cụ, cụ thể là cái gì?" Giọng thầy Lục run rẩy. "Theo lời ngài Giovanni, một trong số đó, là Huy hiệu Xanh của Thành phố

Viridian..." Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời.

Mình ngu thật, thật sự.

Chỉ biết Nhà thi đấu Viridian do Quán quân Blue Oak trấn giữ, nghĩ rằng Gengar có đến tận cửa cũng không lấy được Huy hiệu.

Chương 263

Không ngờ, trong tổ chức lại có nội gián, Giovanni cũng từng là Thủ lĩnh Liên minh!

Lục Dã: "Chủ quan quá rồi..." Matori liếc nhìn Lục Dã, tiếp tục nói: "Ngài không cần phải cảm động như vậy... vì tiếp theo vẫn còn nữa." "Cô nói tiếp đi." Lục Dã hít một hơi thật sâu, "Tôi chịu được." Vẻ mặt của Matori, đột nhiên trở nên nghiêm túc. "Còn một món nữa, là một vài kinh nghiệm của ngài Giovanni ——" "《Bí Ẩn Của Đất》!" "..." Lục Dã ôm mặt, nửa người dựa vào bàn. "Thầy Lục, thầy Lục?" Matori vỗ vỗ vai Lục Dã, "Ngài không sao chứ?" "Không sao." Sắc mặt Lục Dã tái nhợt, cười gượng hai tiếng: "Chỉ là bài toán này khó quá... có chút không biết làm..." 《Bí Ẩn Của Đất》!

Kết tinh tâm huyết cả đời của Giovanni.

Nghe nói nhờ vào 《Bí Ẩn Của Đất》, Giovanni chỉ cần đứng trên mặt đất, sẽ không bao giờ bại trận. (Trận thua đó, là bị Red đánh lén, theo luật False Swipe, Red đã thua.) Vì thế, ông cũng được mệnh danh là 'Giovanni của Đất'.

Trong nguyên tác, Blue Oak sau khi có được cuốn bí kíp này, đã xây dựng được một đội hình chủ lực trong vòng một năm.

Từ đó có thể thấy, 《Bí Ẩn Của Đất》, không chỉ là chiêu thức hệ Đất, mà còn ghi lại kinh nghiệm huấn luyện nhiều năm của Giovanni, thậm chí là của cả Team Rocket.

Thứ này đã không thể dùng phẩm chất 「Truyền thuyết」 để hình dung được nữa rồi.

Đây là 「Truyền thuyết vàng」 đấy!

Cuốn sách giáo khoa này, nếu để Gengar có được... chẳng phải là có thể giống như Blue Oak.

Tự mình huấn luyện ra một đội hình chủ lực sao?!

Bạn nghĩ 'Huấn luyện viên' nói đến Blue Oak à, thật ra là Gengar ta đây!

Matori nhìn thầy Lục im lặng một lúc lâu, không khỏi có chút cảm khái.

Xem ra, mức độ quý giá của món quà đáp lễ này, đã vượt xa sức tưởng tượng của mình.

Ngay cả nhân vật tầm cỡ như thầy Lục, cũng cảm động đến không nói nên lời! "Có thể... trả lại món quà này được không?" Lục Dã ho khan nói.

Matori hơi ngẩn ra, kinh ngạc vô cùng: "Ngài đối với món quà này, vẫn chưa đủ hài lòng sao?!" Lục Dã: "..." Theo cô nói, nếu trả lại món quà, không chừng Giovanni còn có thể cho mình một bất ngờ lớn hơn?!

Gió lạnh ùa đến, Lục Dã kéo chặt chiếc áo bông.

Đông giá sắp đến.

Thầy Lục dùng bàn tay run rẩy, lôi ra cuốn sổ nhỏ đã cũ trong lòng ngực.

Ngày 26 tháng 12, trời trong.

Giovanni tặng cho mình Huy hiệu Viridian, còn tặng kèm một cuốn《Bí Ẩn Của Đất》.

Giovanni... (gạch đi), Silver.

Silver... (gạch đi), Akin.

Mối thù này, thầy Lục ta đây ghi nhớ rồi!

Matori cho rằng thầy Lục đang cảm động đến mức không nói nên lời.

Cô thong thả nhấp một ngụm cà phê, cười nói: "Ngài Giovanni là người cực kỳ biết chiêu hiền đãi sĩ đấy!" Dây ruy băng đã được tháo ra, để lộ một cuốn sách giản dị, nhưng dòng chữ trên bìa lại cực kỳ bắt mắt.

Lục Dã đưa tay ra, vuốt ve dòng chữ nhỏ "The Earth Mystery", thầm thở dài.

Đây đúng là phong cách làm việc của sếp Giovanni.

Trong nguyên tác, cuốn sách này được Blue Oak tìm thấy ở nhà thi đấu Viridian, Giovanni không có lý do gì lại sơ suất để lọt một món đồ quý giá như vậy.

Khả năng duy nhất là Giovanni muốn truyền lại kinh nghiệm trong đó, đây cũng là một niềm kiêu hãnh của ông với tư cách là một Huấn luyện viên.

Và Giovanni, người vô cùng hào phóng, thậm chí đã từng đích thân tặng cho Red "Hổ Phách Cổ Đại" chứa Aerodactyl...

Lục Dã: "Thay tôi... cảm, cảm ơn Giovanni!" "Yên tâm đi." Matori cười nói, "Tôi sẽ chuyển lời cảm ơn của ngài đầy đủ!" Lục Dã lại cầm lấy huy hiệu hình lá cây màu xanh kia lên.

Chỉ qua một lễ Giáng Sinh thôi mà không chỉ mở khóa được "Cực Đại Hóa", không ngờ còn nhận được cả huy hiệu Lục và cuốn "The Earth Mystery".

Lục Dã có tâm trạng phức tạp, nhưng nghĩ lại, may mà trong nhà không có Pokémon nào chuyên hệ Đất.

Nếu không, vừa có được "The Earth Mystery", tung một phát Động Đất, đội trưởng đội thi công chắc phải gọi mình là dân chuyên nghiệp mất? "Blastoise hình như học được thì phải?

Kệ đi." Lục Dã trầm ngâm một lát, "Cũng là trong cái rủi có cái may..." "Ghos!" Gengar nhận lấy bánh kem từ tay người hầu, vùi đầu vào ăn, sau đó ngẩng lên liếm mép.

Ánh mắt nó dừng lại trên cuốn "The Earth Mystery" trong tay Lục Dã, Gengar lập tức sáng mắt lên. "Ghos! (≧∇≦)ﾉ" Tuyệt vời!

Lại có giáo trình mới rồi!

Lục Dã lau vệt bánh kem trên mép Gengar, tiện miệng hỏi: "Đúng rồi, Meowth và đồng bọn đâu rồi, dạo này không nghe thấy động tĩnh gì của họ cả." "Họ đến thành phố Rustboro ở Hoenn để khảo sát tập đoàn Devon nhằm phục vụ nghiên cứu thị trường." Matori nói với vẻ mặt kỳ quái, "Nếu họ nghiêm túc làm kinh doanh, tôi cảm thấy sẽ khá hơn bây giờ rất nhiều..." Lục Dã hơi sững sờ, nhớ lại nhiệm vụ "chế tạo thẻ Huấn luyện viên" giao cho James lần trước, không khỏi cảm thán.

Ba tên này...

đúng là nhân viên mười điểm của sếp mà! ...

Chào tạm biệt Matori, Lục Dã chuẩn bị về nhà nấu cơm.

Trước và sau Giáng Sinh, đường phố xung quanh vẫn còn vương vấn không khí lễ hội, ngay cả các cửa hàng tiện lợi cũng trang trí cây thông Noel.

Về đến nhà, phòng ngủ của Cynthia truyền đến tiếng sột soạt.

Giờ này mới dậy à...

Lục Dã cúi đầu nhìn đồng hồ, 11 giờ 03 phút.

Ừm... rất phù hợp với tính cách lười biếng của nhà vô địch Sinnoh!

Mở cửa ra, Cynthia đang mặc một chiếc áo len đen hở vai, để lộ xương quai xanh tinh tế và chiếc cổ thiên nga.

Gương mặt mộc trắng như tuyết không hề có một chút quầng thâm nào, Cynthia gãi gãi mái tóc vàng, dùng bàn tay thon dài che miệng, nhẹ nhàng ngáp một cái. "Chào buổi sáng ~" "Đã mười một giờ rồi, không còn sớm nữa đâu." "Tôi nhớ... lúc ở Thượng Hải, cậu cũng dậy rất muộn mà?" Cynthia hơi nghiêng đầu hỏi. "Dạo này tôi bắt đầu ngủ sớm dậy sớm rồi." Lục Dã nói, "Vì phải chuẩn bị bữa sáng cho em." Cynthia vén mái tóc vàng lên, để lộ chiếc cổ thanh tú, đáp lại: "Ngủ muộn và dậy sớm cũng không xung đột mà!" Lục Dã ngẩn người, không nói nên lời.

Cynthia: "Vậy sau này tôi cũng sẽ dậy sớm." Lục Dã: "Cô lại không có năng lực 'Dậy Sớm', cô dậy sớm làm gì." Cynthia cười nhẹ: "Trao Đổi Kỹ Năng, tôi cũng có thể có năng lực 'Dậy Sớm' mà." Đã gần trưa, nói chính xác thì đây là bữa trưa sớm. "Đô ri~" Togepi ngồi trên ghế trẻ em, 'ực ực ực' ôm chai Coca lớn.

Squirtle xé một miếng bánh mì nhỏ, đưa cho Gengar, cẩn thận quan sát một lúc, rồi gật đầu chắc nịch. "Quạc~!" Sirfetch'd ngửi thấy mùi hành trên bánh mì, nhất thời bi thương ập đến.

Nhưng lá hành vốn là nguồn thức ăn của Farfetch'd vùng Galar mà. "Quạc!" Sirfetch'd sáng mắt lên, thơm thật!

Cynthia nhìn Squirtle một lúc. "Tôi đột nhiên nhớ ra một câu chuyện cười của vùng Johto mà Shauntal kể cho tôi nghe." Lục Dã: "Chuyện cười gì thế?" Cynthia đưa ngón tay ra, tự mình cười khúc khích: "Tiểu Charmander đi tìm Squirtle vay tiền, Kiệt, Squirtle nói..." Lục Dã ngẩn ra: "...Zeni Zeni (Cho cậu vay, cho cậu vay)?" "Đúng,

chính là nó! (*≧▽≦)" Lục Dã nhìn Cynthia đang cúi người cười.

Gương mặt vốn điềm tĩnh của anh từ từ ửng đỏ.

Chết rồi!

Bắp cải nhà mình dễ thương quá! "Khụ." Cynthia thu lại vẻ mặt, ngượng ngùng hỏi, "Không buồn cười à?" Lục Dã: "Ha ha ha." "Rõ ràng là cậu đang cười tôi." Cynthia chống tay vào má, bất lực nói.

Tim thầy Lục rung động.

Chết tiệt, ngay cả lúc tức giận cũng đáng yêu như vậy! "Squirtle, cho tôi vay 100 đồng." Lục Dã vỗ vỗ Squirtle bên cạnh.

Squirtle hơi ngẩn người, rồi quay về phòng, mò ra một chuỗi "Nước Thần Bí" từ trong bể cá. "Zeni!" Squirtle đưa tay ra, nghiêm túc gật đầu.

Lục Dã chết lặng: Một chuỗi "Nước Thần Bí"...

Quy quy, thì ra bất tri bất giác, mình đã nạp nhiều tiền như vậy rồi sao!

Cynthia vuốt ve Glaceon trong lòng, nhìn cảnh này, mỉm cười không nói gì. ...

Buổi sáng thường nhật trôi qua, Cynthia chuẩn bị trở về Sinnoh.

Mặc dù đã nói trước, nhưng vẫn có chút không nỡ.

Cynthia đã thay bộ áo khoác đen thường thấy, hai bên kẹp tóc màu đen, trông vừa anh dũng vừa lạnh lùng.

Chuẩn bị cưỡi Garchomp, Cynthia nhẹ giọng nói: "Lần sau trở về, có lẽ phải qua năm mới rồi." "Không sao, Sinnoh cũng gần đây thôi." Lục Dã nói, "Biết đâu năm sau tôi lại chuyển đến Sinnoh." "Để tiếp quản vị trí của tôi à?" "Tiếp quản thì không biết, nhưng rước em về thì chắc chắn." Cynthia hơi sững sờ, Lục Dã tiếp tục nói: "Tôi có rất

nhiều ước mơ." "Ví dụ như cùng các nhóc con đi du lịch, khám phá những Pokémon xinh đẹp và bí ẩn, mỗi tối ôm chúng làm Pokémon." "Hoặc là bước vào cuộc sống lười biếng sớm hơn, mỗi ngày ôm Sylveon đọc sách, xem báo, phơi nắng." "Còn nữa." Lục Dã nhìn Cynthia. "Tôi muốn mở một quán cà phê, tốt nhất là cùng với em." Ánh nắng ấm áp buổi chiều chiếu xuống, từng sợi tóc vàng của cô lấp lánh.

Cynthia mỉm cười, rồi gật đầu nói: "Vậy tôi đợi cậu." ...

Đến khi Lục Dã hoàn hồn.

Bầu trời trong xanh, đuôi của Garchomp vẽ ra một vệt khí trắng, chia đôi bầu trời.

Lục Dã ngắm nhìn bóng dáng trong chiếc áo khoác đen một lúc lâu.

Quay người bước vào nhà, đột nhiên anh đứng sững tại chỗ. "Ghos!" Gengar đang đeo một cặp "Kính Thông Thái", ngồi trên ghế sofa, trên đôi chân ngắn còn trải một cuốn "The Earth Mystery".

Nó lè chiếc lưỡi đỏ thẫm ra, lướt qua từng dòng chữ nhỏ, ra vẻ đăm chiêu. "Ghos ~(*⊙~⊙)" Còn có cả phương pháp huấn luyện này nữa à?

Hiệu quả đến vậy sao?

Được rồi, từ giờ nó là của mình!

Thầy Lục khoanh tay, tâm trạng phức tạp.

Đúng lúc này, điện thoại rung lên.

Lục Dã cúi đầu nhìn, là tin nhắn từ Lance. "@Steven, đám săn trộm gần thành phố Rustboro ở Hoenn đã được giải quyết." Steven mỉm cười: "Cảm ơn...

Gần đây tôi đang ở Kalos, Wallace cũng tạm thời không điều động

được người." "Chuyện nhỏ thôi." Người huấn luyện rồng Lance cười nhạt. "Ngài Lance, nhanh vậy đã phải tăng ca rồi sao?" Yellow nói.

Người huấn luyện rồng Lance sững sờ, rồi thở dài một hơi đau lòng.

Lục Dã có vẻ mặt kỳ quái.

Việc kinh doanh của Lance...

đã mở rộng đến cả Hoenn rồi sao!

Anh thích trấn áp tội phạm đến mức nào vậy!

Đột nhiên, một tia lo lắng thoáng qua trong lòng.

Thành phố Rustboro của Hoenn... chẳng phải là nơi bộ ba Rocket đến gần đây sao?

Kết hợp với đám săn trộm...

Chương 264

không chừng, đó chính là tình tiết đội Rocket thả Weezing và Arbok!

Trong anime, do sự lộng hành của những kẻ săn trộm, chúng đã bắt bớ Pokémon hệ Độc trên diện rộng.

Bộ ba Rocket đã dùng thân mình để cầm chân những kẻ săn trộm, nhưng lại phải ngậm ngùi thả Weezing và Arbok đi.

Trước đây thấy Weezing và Arbok của bộ ba vẫn còn, Lục Dã cũng đã sơ suất bỏ qua điểm này.

Do dòng thời gian thay đổi, mãi cho đến khi Lance nhắc đến những kẻ săn trộm, ký ức mới dần dần sống lại.

Lục Dã nhắn tin riêng cho Lance. "Ngài Lance, trong danh sách tội phạm, có kẻ săn trộm chuyên bắt Pokémon hệ Độc không?" "Để tôi kiểm tra." Một lúc sau, Lance trả lời: "Có một tội phạm tên là Rico, vẫn chưa bị bắt...

Sao vậy?" Lục Dã hít một hơi thật sâu.

Nhìn Gengar bên cạnh, Lục Dã trầm giọng nói: "Gengar... chúng ta có lẽ phải đi Hoenn một chuyến rồi." Hoenn, ngoại ô thành phố Rustboro. "Ây da, không ngờ ở Hoenn cũng có nhiều người yêu thích trò này!" James vừa thắng được vài lá bài từ tay một đứa trẻ tiểu học, lúc này cười không khép được miệng: "Vừa làm nhiệm vụ vừa được chơi bài, thật tuyệt vời!" "Đúng là trò trẻ con." Jessie bĩu môi nói. "Đúng đó, James trẻ con quá đi meo!" "Là hai người không hiểu được sức hấp dẫn của nó thôi!" Trong lúc đang cãi nhau như thường lệ, thiết bị liên lạc đột nhiên vang lên.

Bộ ba Rocket lập tức tỏ ra nghiêm túc như khi gặp Giovanni. "Cán bộ, có gì chỉ thị ạ!" Màn hình hiện lên một chàng trai trẻ có nhan sắc sánh ngang Steven, đè bẹp Raihan.

Bên cạnh anh ta có một con Gengar đang lơ lửng, anh nói với giọng hơi nghiêm túc: "Các ngươi không xảy ra chuyện gì chứ?" "Chuyện gì ạ?" Meowth gãi đầu, "Gần đây sóng yên biển lặng, không có chuyện gì xảy ra cả meo!" "Có chứ, gần đây tôi lại tăng 1 cân, đều tại Meowth cả!" Jessie hét lớn. "Đừng nói những chuyện không liên quan nữa, Jessie!" James toát mồ hôi hột.

Trán Jessie giật giật: "Anh nói đây là chuyện nhỏ à?" Nhìn ba người họ cãi cọ ồn ào, Lục Dã thở phào nhẹ nhõm. "Không sao là tốt rồi...

Dạo này Hoenn không yên ổn, có kẻ săn trộm xuất hiện." "Các ngươi nên cố gắng ở trong thành phố, một thời gian nữa hãy làm nhiệm vụ." Dù sao cũng là thuộc hạ của mình, tự nhiên là phải hết sức quan tâm.

Hơn nữa... nói riêng, Lục Dã không hy vọng họ thả Arbok và Weezing.

Nhưng những điều này không phải là thứ Lục Dã có thể quyết định.

Vì tình tiết chưa xảy ra, sớm loại bỏ mầm họa cũng tốt. "Chỉ lo... ba tên quỷ hấp tấp này tự mình đi gây sự với người ta thôi." Lục Dã hơi cau mày, nhìn đám nhóc nhà mình.

Công bằng mà nói, mức độ yêu thương Pokémon của đội Rocket không hề thua kém Satoshi.

Chính vì vậy, khi họ nhìn thấy những con Ekans và Koffing đầy thương tích, họ mới liều lĩnh thách thức những kẻ săn trộm. "Ghos?"

Nhìn Lục Dã im lặng, Gengar nhếch miệng, làm mặt đáng sợ, cố gắng chọc cười Lục Dã.

Hoenn không xa nơi này, Lục Dã mỉm cười: "Vẫn phải đi một chuyến." "Dù sao... tôi cũng là đạo sư của đội Rocket mà!" ... "Gần đây có kẻ săn trộm à?" Jessie gãi đầu, "James, anh nghĩ sao?" "Kế hoạch 'Cầu Vồng' của đội Rocket, chẳng phải chủ yếu là dọn dẹp những kẻ săn trộm sao." James chống cằm: "Bằng cách lấy độc trị độc, chúng ta có thể dễ dàng tẩy trắng một lượng lớn Pokémon." "Nếu như... lại đem những Pokémon này dâng cho Cán bộ meo." Meowth sáng mắt lên.

Bộ ba Rocket nhìn nhau, cười nham hiểm.

Hoàng hôn buông xuống, trên bầu trời khu rừng vang lên tiếng kêu khàn khàn của Fearow.

Bộ ba Rocket đứng trên một sườn dốc. "Tại sao vẫn dùng bẫy hố đất?" "Bởi vì hố đất tiết kiệm kinh phí nhất mà." James đặt ống nhòm xuống, "Nhưng gần đây không thấy ai đi qua cả." "Đã là kẻ săn trộm thì tự nhiên phải ẩn nấp rất kỹ, chúng ta chỉ cần ngồi chờ thôi ~~" Đang đắc ý, Meowth bỗng trượt chân, lăn từ trên dốc xuống. "Có sao không, Meowth!" Jessie và James vội vàng chạy xuống dốc. "Đau quá..." Meowth ôm trán, nhìn tấm vải ngụy trang trước mắt, nghiêng đầu.

Khi vén tấm vải ngụy trang lên, để lộ chiếc lồng sắt, Meowth đột nhiên sững sờ.

Trong lồng sắt, toàn là những con Ekans đầy thương tích, phát ra những tiếng kêu thảm thiết. "Các ngươi bị kẻ săn trộm bắt, bị ngược đãi rất thảm phải không?" Meowth dịch lại, bất bình nói, "Yên tâm, chuyện này cứ để ta lo!" Meowth lao tới, cố gắng mở lồng, nhưng bị dòng điện trên song sắt bắn văng ra.

Jessie và James kịp thời chạy đến, đỡ lấy Meowth, cùng nhau đứng trước lồng sắt. "Vì có dòng điện trên song sắt, những con Ekans này đều bị thương rất nặng meo!" Meowth tức giận nói. "Tên săn trộm đó có phải là dân nghiệp dư không, sao lại ngược đãi Pokémon mà mình vất vả bắt được như vậy!" Jessie nghiến răng nói. "Đúng vậy đó." James không nỡ nhìn những con Ekans trong lồng, "Hay là... chúng ta thả chúng ra đi?" "Ý hay!" Jessie mắt sáng lên, "Dâng cho Cán bộ, biết đâu còn được một khoản tiền thưởng!" "Cháp bốc..." Arbok bên cạnh Jessie mắt lưng tròng, Jessie vỗ về Arbok, cười nói: "Tao biết rồi, đây đều là đồng loại của mày, chúng ta nhất định sẽ cứu chúng ra!" "Cháp bốc!" Arbok gật đầu mạnh.

Nhưng dù là Axit hay Bom Bùn, đều không thể làm lung lay chiếc lồng sắt.

Đúng lúc bộ ba đang thử lại, một con Fearow lao tới từ trên đầu, húc văng Arbok ra.

Chiếc xe jeep ầm ầm theo sau.

Một người đàn ông tóc xanh lục cầm súng nhảy xuống xe, lạnh lùng nói: "Các ngươi, định làm gì con mồi của tôi?" "Chính vì có những kẻ cặn bã như ngươi, danh tiếng của đội Rocket mới bị tổn hại!" James lớn tiếng nói, "Weezing, sử dụng Bom Bùn!" Nhưng Weezing lại lơ lửng giữa không trung, nhìn chiếc lồng sắt trên xe jeep, cứng đờ không động đậy.

Nhìn theo, James thấy những con Koffing đầy thương tích trong lồng, bất lực cười nói: "Phải rồi...

đây cũng là đồng loại của mày." "Vậy thì, đến lượt ta!" Kẻ săn trộm tên 'Rico', cười lạnh một tiếng, khẩu súng xung kích trong tay phun ra lửa.

Cùng lúc đó, Fearow lao xuống về phía Meowth. "Đừng có coi

thường tinh nhuệ của đội Rocket!" Bộ ba né đạn với sự linh hoạt cực cao, đồng thời ra lệnh cho Arbok và Weezing phản công.

Rico lạnh lùng nói: "Nếu đã vậy, thì giao cả Weezing và Arbok của các người cho khách hàng luôn!" "Đùa gì thế, Arbok là Pokémon mà tôi yêu quý!" Jessie hét lên. "Meowth, Vuốt Điên Cuồng!" James nghiến răng chỉ huy.

Meowth bùng nổ sức chiến đấu kinh người, nhảy vọt lên, cào vào tay phải của Rico. 'Cạch' một tiếng, Rico nhìn khẩu súng rơi khỏi tay, dùng tay trái lấy ra PokéBall, nghiến răng nói: "Đây là các người ép tôi!" "Đi đi, Pupitar!" Pupitar phủ đầy vảy xám, chặn đòn tấn công, ánh mắt khinh miệt.

Rico lại đột nhiên quay đầu, nhìn Meowth đang lao vào song sắt lồng giam.

Tia lửa lóe lên, Rico lạnh lùng nói: "Song sắt có điện cao thế đấy, đồ ngốc!" Meowth đầy thương tích, nhe răng, run rẩy nói: "So với Sét Đánh của Pikachu... cái này chẳng là gì cả!" Đồng tử của Rico co lại.

Chỉ thấy Meowth chịu đựng dòng điện cao thế, liên tiếp mở hai chiếc lồng sắt, những con Koffing và Ekans bên trong hoảng hốt chạy thoát. "Các người chọc giận ta rồi, đội Rocket!" Rico nghiến chặt răng, Pupitar húc văng Arbok, trên người tỏa ra ánh sáng tiến hóa trắng xóa. "Sao có thể..." Giọng Jessie và James khàn đi.

Tyranitar với đôi mắt đỏ ngầu, vảy sừng sỏ, trong tay kẻ săn trộm, trở nên vô cùng cuồng bạo. "Trước đây ta vẫn luôn kìm hãm sự tiến hóa của Pupitar." Rico cười lạnh, "Chính là để阴阴 những kẻ ngốc chính nghĩa như các người!" "Tyranitar, Siêu Tác Động!" Sắc mặt Jessie và James thay đổi, dưới sự uy hiếp khủng khiếp này, họ chỉ đành hoảng hốt bỏ chạy.

Wobbuffet lúc này, chưa thể sánh với 'Thánh Wobbuffet' trong

tương lai, chỉ vừa đủ bị húc văng ra ngoài.

Cảm giác tuyệt vọng lan tràn trong lòng ba người.

Nhưng Jessie và James vẫn giữ vẻ mặt bình tĩnh. "Mau đi đi, Arbok." Đến trước khu rừng, Jessie ném ra PokéBall, "Dẫn đồng loại của mày đi trước đi." "Weezing cũng vậy." James mỉm cười nói: "Tớ tuyệt đối sẽ không, giao những đứa dễ thương như các cậu cho kẻ xấu đâu!" Weezing và Arbok nhìn nhau, rồi quay lại nhìn những đồng loại đầy thương tích, rơm rớm nước mắt lắc đầu quầy quậy.

Tiếng nổ lại vang lên, tiếng gầm của Tyranitar đã ở ngay gần. "Bảo các người mau đi không nghe thấy à!" Jessie hét lớn. "Chạy được bao xa thì chạy, chúng tôi sẽ chặn Tyranitar cho các người meo!" Meowth siết chặt nắm đấm.

Weezing và Arbok nhìn nhau, nước mắt lưng tròng.

Rico mang Tyranitar đến. "Muốn đi?

Không một ai được đi!" Trên người Tyranitar tỏa ra ánh sáng cuồng bạo, gầm lên rồi lao tới.

Jessie và James nhìn nhau, ngầm hiểu ý gật đầu.

Dang rộng hai tay, chắn trước mặt Arbok và Weezing, nhắm mắt lại.

Nhưng cơn đau dữ dội không hề ập đến.

Meowth run rẩy mở mắt ra.

Trước mặt nó, là một con Sirfetch'd lông trắng như tuyết, dùng khiên chống lại Tyranitar cuồng bạo.

Mặc dù thể hình chênh lệch, Sirfetch'd lại nở một nụ cười thản nhiên, thậm chí còn có dư sức quay đầu lại.

Con Sirfetch'd với lông mày rậm và đôi mắt to, khẽ gật đầu, ánh

mắt 'ting' lên một tia sáng.

Ngọn thương của ta, chiến đấu vì những người không thể chiến đấu! "Đây, đây là..." Jessie và James đứng sững tại chỗ. "Kịp rồi." Trên ngọn cây, truyền đến tiếng sột soạt, giống như 'du kích lấp ló'.

Một Huấn luyện viên tuấn tú phi凡, đậu trên ngọn cây, thở phào nhẹ nhõm: "May mà thiết bị liên lạc của các người còn có định vị." Jessie, James, Meowth đồng loạt ngẩng đầu, thất thanh nói: "Thầy Lục!" "Những lời cảm động, để sau hãy nói." Ánh mắt Lục Dã trở nên sắc lạnh. "Đạo sư ta đây, đang rất không vui!" Keng!

Sirfetch'd đỡ được cú va chạm của Tyranitar, ngọn thương trong tay múa ra một vệt ảnh mờ.

Cận Chiến!

Năm đòn liên tiếp, Tyranitar kịp thời phòng thủ, nhưng vẫn phát ra tiếng gầm đau đớn vô cùng.

Sắc mặt Rico thay đổi, đang định chỉ huy, sau lưng lại cảm thấy một luồng khí lạnh lẽo. "Ta đây cũng là phái chiến đấu hoang dã." Lục Dã u ám nói, "Gengar, Cú Đấm Bóng Ma!" "Ghos! (σ;*Д*)=3=3=3=3=3=3=3" "Qe..." Bụng của kẻ săn trộm Rico lõm mạnh xuống, phun ra nước bọt, bay ngược ra sau vài mét. "Tiếp tục, giữ lại mạng sống." Lục Dã lạnh lùng nói, "Sirfetch'd, Phát Hiện!" Keng!

Vừa rồi Sirfetch'd chính là dùng "Phát Hiện" để chặn được "Siêu Tác Động" của Tyranitar.

Và bây giờ Sirfetch'd cắm cây hành lớn vào bên hông, ánh mắt sắc lạnh, vung ra như một nhát chém rút đao!

Lưỡi Dao Lá Cây!

Chém ngang vào bụng của Tyranitar.

Chí mạng, hiệu quả vượt trội!

Rầm!!

Tyranitar với thân hình khổng lồ, đổ rầm xuống đất.

Bộ ba đội Rocket, khó khăn nuốt nước bọt.

Kỹ năng chiến đấu hoang dã nhanh-chuẩn-tàn nhẫn, khả năng chỉ huy bình tĩnh đến biến thái, và cả dáng vẻ hiên ngang cứu viện kịp thời...

Jessie, James, Meowth vành mắt đỏ hoe, lời nói nghẹn lại trong cổ họng.

Quay đầu lại nhìn, Arbok và Weezing đầy thương tích, đang nhìn hai người họ, nở một nụ cười hiền hậu. "Tốt quá rồi!" Bộ ba ôm Pokémon khóc như mưa.

Lục Dã liếc một cái, để Gengar gói kẻ săn trộm nửa sống nửa chết lại, giao cho cô Jenny đến sau.

Jenny kính cẩn chào Lục Dã, rồi đi đến trước mặt bộ ba đội Rocket. "Cô, cô muốn làm gì?" Jessie căng thẳng nói. "Chúng tôi đều là dân lành, không có phạm pháp!" James mồ hôi lạnh chảy ròng ròng.

Jenny nhìn bộ đồng phục đội Rocket trên người hai người, mỉm cười, chào: "Cảm ơn các bạn, vì đã đóng góp vào việc bắt giữ kẻ săn trộm, công lao này, tôi sẽ thay đội Rocket báo cáo lên liên minh!" "Hả?" Bộ ba ngây người. "Đã nói với các người từ lâu rồi." Lục Dã đi đến bên cạnh ba người, khoanh tay, nhún vai nói, "Đội Rocket bây giờ là tổ chức hợp pháp." Bộ ba sững sờ, rồi đồng loạt lao tới. "Cán bộ! ∧(;´Д｀)∧" "Này, cảnh cáo các người đừng có ôm tôi...

Nước mũi đừng có chùi lên người tôi!!" ...

Sự việc tạm thời kết thúc.

Đội Rocket được đưa đến đồn cảnh sát để lấy lời khai, nhìn Weezing và Arbok bình an vô sự mà cười ngây ngô.

Chương 265

Không những không bị bắt, ngược lại còn vì chặn kẻ săn trộm mà có công, được tặng một tấm cờ khen.

Trán Lục Dã giật giật.

Không biết tại sao, đột nhiên lại nhớ đến tấm cờ "Bàn tay vàng trong làng phụ khoa"...

Còn về kẻ săn trộm, rơi vào tay Lance phụ trách hành động, tự nhiên không có kết cục tốt đẹp.

Bên ngoài đồn cảnh sát, Lục Dã và Người huấn luyện rồng Lance đứng đó, Lance cười nói: "Cậu vội vàng chạy đến đây, chỉ vì ba thành viên đội Rocket này sao?" Lục Dã không hề né tránh gật đầu: "Tôi chưa bao giờ muốn để lại hối tiếc." Người huấn luyện rồng Lance khoanh tay, nhớ lại kế hoạch 'Cầu Vồng' mà anh nghe được gần đây, bây giờ lại thấy đội Rocket được trao cờ khen.

Có lẽ trong lòng người dân, hình ảnh của đội Rocket, đã bắt đầu thay đổi...

Người huấn luyện rồng Lance lắc đầu: "Tôi thậm chí còn cảm thấy... có đội Rocket ở đây, liên minh có lẽ sẽ trở nên ổn định hơn." Lục Dã không tỏ ý kiến.

Đội Rocket không thể đứng ra ánh sáng, nhưng lại giống như mafia của Ý.

Có lẽ sẽ có cái gọi là "ngôi sao xã hội đen".

Hoặc là "Bố Già". "Có người vì tiền tài, có người vì sinh kế, còn có người đơn giản chỉ vì yêu thích Pokémon, nhưng không thể trở thành Huấn luyện viên." Người huấn luyện rồng Lance quay đầu nhìn

chiếc áo choàng của mình. "Tôi còn một chặng đường rất dài phải đi..." Lục Dã gãi đầu.

Thực ra, những thứ khác đều không quan trọng.

Quan trọng là, người của mình, sao có thể để người khác bắt nạt được! "He he he." Jessie, James, Meowth cầm cờ khen, cười ngây ngô bước ra khỏi đồn cảnh sát.

Nhìn thấy Lục Dã, mắt họ sáng lên.

Nhưng rồi lại liếc sang Người huấn luyện rồng Lance không giận mà uy, lập tức lủi đi mất.

Lục Dã bật cười.

Sự việc đã kết thúc, cũng nên trở về rồi.

Chỉ là...

Lục Dã lặng lẽ nhìn trời.

Ai có thể nói cho tôi biết, tại sao Sirfetch'd đột nhiên lại lĩnh ngộ được "Lưỡi Dao Lá Cây" không!

Chẳng lẽ là vì cắm hành vào chậu cây, khiến áp áp có chút không vui?! "Quạc ~" Sirfetch'd lau chùi ngọn thương trong tay, như một thánh kỵ sĩ cao ngạo, vẻ mặt không vui không buồn.

Vừa rồi con Tyranitar đáng sợ quá đi ~! (´ᴗ̀ᴗ̀)σ Suýt chút nữa, áp áp đã biến thành vịt quay rồi!

Hôm nay.

Lại là một ngày Sirfetch'd, vì để không bị ăn thịt, mà nỗ lực phấn đấu! ...

Cách đó không xa.

Jessie và James, cúi đầu nhìn PokéBall trong tay, cười hiền hậu.

Không biết từ lúc nào, đối tượng mà họ phục vụ trong lòng.

Đã từ người đàn ông trong bộ vest lịch lãm, biến thành chàng thanh niên có nụ cười thân thiện kia. "Nếu có thể bắt được Pikachu... giao cho Cán bộ." "Thì có thể cảm ơn ơn cứu mạng của anh ấy!" "Pikachu dễ thương, tin rằng Cán bộ cũng nhất định sẽ thích!" Bộ ba đồng thanh cười nói: "Cảm giác thật tuyệt vời ~!" "So nan su~!" Mặt trời lặn, mặt biển lấp lánh ánh vàng, tiếng kêu của Wingull vang vọng.

Lục Dã thu hồi tầm mắt, chuẩn bị chào tạm biệt Người huấn luyện rồng Lance bên cạnh. "Nhanh vậy đã phải về rồi sao?" Lance nói, "Khó khăn lắm mới đến Hoenn, mua chút đặc sản về cũng tốt." Lục Dã thấy cũng có lý, gật đầu nói: "Vậy ngài Lance thì sao?" Người đàn ông tóc đỏ mặc áo choàng, khoanh tay, thở dài nói: "Tăng ca." "Còn có việc dọn dẹp sau đó, bao gồm điều động cảnh sát..." Lance xoa xoa thái dương, "Dù sao cũng là một chuỗi công việc." Lục Dã hơi sững sờ.

Cứ cảm thấy, anh và một nhà vô địch Galar nào đó, sẽ có rất nhiều chủ đề chung đây!

Tuy nhiên, những việc phiền phức sau đó, tự nhiên phải giao cho "khắc tinh của tội phạm" như Lance.

Dưới ánh mắt đỏ mặt của các cô Jenny xung quanh.

Lục Dã mang theo Gengar, khởi hành đến thành phố Rustboro gần đó. "Vị đó... chính là thầy Lục trong truyền thuyết phải không?" Một cô Jenny nhỏ giọng bàn tán. "Trông còn đẹp trai hơn cả ảnh trong nhóm gia tộc nữa!" "Nghe nói chị họ ở thành phố Celadon rất thân với anh ấy?

Hay là mình đi xin phương thức liên lạc?" "Đừng có suy nghĩ lung tung nữa." một cô Jenny lớn tuổi hơn nói nhạt, "Theo tôi được biết... thầy Lục là hoa đã có chủ, các cô Joy cũng đã từ bỏ ý định này rồi."

Các cô Jenny lập tức tiu nghỉu, rồi biến đau thương thành động lực.

Tội phạm kia, chờ đấy, hôm nay chính là ngày phán xét của các ngươi! ... "Không sao chứ?" Lục Dã mở thiết bị liên lạc, nhìn bộ ba đang cười ngây ngô trong màn hình. "Nhờ phúc của ngài meo." Meowth xoa tay, "Tốt không thể tốt hơn!" "Arbok và Weezing cũng bình an vô sự." Jessie cười lớn nói, "Đồng loại của chúng cũng đã được thả về rừng rồi!" "Còn nữa... chúng tôi còn gặp được một người bạn mới." James ném ra PokéBall.

Cacnea toàn thân đầy gai nhọn, vui vẻ ôm lấy má James. "Đau!

Mau xuống đi Cacnea!" James kêu thảm.

Cảnh tượng như bị Facehugger tấn công này, không khỏi khiến Lục Dã ho khan một tiếng.

Nói đến, Pokémon mà James thu phục, hình như đều đặc biệt có cảm tình với đầu của anh ấy thì phải?

Trong anime, con Cacnea này đã được giao cho Gardenia chăm sóc.

Nhưng vấn đề không lớn, dù sao Gardenia cũng ở trong nhóm, sẽ không xảy ra tình trạng như "Pidgeot của Satoshi" mười năm không xuất hiện. "Cảm giác tồn tại quá thấp... suýt nữa quên mất Gardenia ở trong nhóm rồi." Lục Dã lẩm bẩm. "Vậy chúng tôi tiếp theo, sẽ tiếp tục nhiệm vụ của ngài?" Bộ ba hỏi.

Lục Dã khẽ gật đầu.

Tắt điện thoại xong, anh lại gọi cho Matori, hỏi cô về tình hình ở Hoenn. "Hoenn có một lượng lớn tàn dư của đội Magma và đội Aqua." Matori nói, "Đây cũng là lý do tại sao Hoenn一直难以稳定." "Ngài Giovanni, đối với hai đội này,一直持轻蔑态度... nhưng nếu có thể thu phục, tin rằng ngài ấy cũng sẽ cảm thấy hài lòng." Lục Dã trầm ngâm một lát.

Hai thủ lĩnh của đội Magma và đội Aqua, Maxie và Archie, vào thời điểm này đáng lẽ đã tạch rồi.

Để đội Rocket xâm nhập Hoenn, cũng có thể mở rộng tầm ảnh hưởng của họ.

Nhưng mà... cảm giác đội Rocket thu phục các tổ chức phản diện này, không khỏi khiến Lục Dã giật giật khóe mắt.

Mình có phải... vô tình, đã tạo ra một thứ gì đó ghê gớm không?

Đội Rainbow Rocket? "...Người ta là phản diện mà." Lục Dã tự mình cười. "Tôi, thầy Lục, là thanh tra của Cảnh sát Quốc tế, một công dân tốt!" Trời dần tối.

Bận rộn cả ngày, thầy Lục mang theo Gengar, đến thành phố Rustboro gần đó.

Thành phố Rustboro là nơi đặt trụ sở chính của Devon, được mệnh danh là thành phố công nghệ, nhưng diện tích cây xanh lại khá rộng.

Lục Dã nhìn tòa nhà Devon cao chọc trời, không khỏi có chút cảm khái.

Không hổ là cậu, phú nhị đại Steven!

Đến thành phố Rustboro, tự nhiên phải do chủ nhà sắp xếp.

Roxanne với mái tóc hai bím, ngoài việc mời thầy Lục ăn một bữa cơm thân mật, còn tặng thêm đặc sản Hoenn "Bánh Quy Dung Nham".

Về lý thuyết, lần sau bị Gengar làm tê liệt.

Không cần quả Cheri, ăn cái bánh quy giống bánh gạo Want Want này là được. "Ghos! (￣~￣)" Gengar 'rôm rốp' nhai bánh quy. gió đêm thổi qua, Lục Dã và Gengar bước ra khỏi nhà thi đấu Rustboro.

Phía sau, là Roxanne với mái tóc hai bím bị Sylveon đơn đấu, mặt

mày ủ rũ: "Ngài đi thong thả..." Lục Dã tâm trạng vi diệu, vỗ vai Roxanne: "Không sao đâu, cô không phải là người đầu tiên, cũng sẽ không phải là người cuối cùng." Roxanne đỏ mặt, ngại ngùng hỏi: "Trước đây... còn có những thủ lĩnh nào nữa ạ?" Lục Dã nhìn trời, "Nhà thi đấu Saffron của Sabrina?" Roxanne hơi sững sờ, rồi lập tức nở nụ cười: "Vậy thì không sao rồi!

Thầy Lục, hoan nghênh lần sau lại đến!" Sớm nói đi, thì ra không chỉ có mình bị Pokémon đơn đấu.

Nếu các thủ lĩnh khác cũng vậy, thì thua thầy Lục cũng không mất mặt! "Bưi ~o(´^｀)o" Lục Dã liếc nhìn dải lụa trên cánh tay, cúi đầu xuống, Sylveon ngẩng đầu lên, chiếc nơ bướm màu hồng khẽ lay động theo gió.

Thực lực của Roxanne, chỉ được coi là cấp độ bình thường của một thủ lĩnh.

Mặc dù vậy, Sylveon đã có thể hoàn thành thành tích đơn đấu "nhà thi đấu Rustboro".

Từ thực lực mà xem, Sylveon cũng được coi là chiến lực trên cấp thủ lĩnh, cấp "Bậc thầy".

Lục Dã có vẻ mặt kỳ quái.

Rõ ràng... mỗi sáng mày đều cùng tao ngủ nướng.

Tại sao, mày đã trở nên mạnh như vậy rồi?!

Đêm đông lạnh lẽo, thầy Lục kéo chặt áo khoác, lẩm bẩm: "Địa vị gia đình đáng lo ngại a..." Với đội hình hiện tại của thầy Lục.

Gengar, Sylveon, Squirtle được coi là đội hình chính.

Nếu tính cả cường hóa Aura, Blastoise sau khi tiến hóa, có thể tạm thời áp chế Gengar cũng không chừng.

Còn Arcanine và thầy Lục, được coi là đội hình phụ.

Dù sao chiến đấu hoang dã, bản thân Huấn luyện viên, cũng là một chiến lực quan trọng.

Còn Sirfetch'd và Togepi -- có lẽ, Sirfetch'd mạnh hơn một chút... nhỉ?

Lục Dã tâm trạng phức tạp, ho khan nói: "Vấn đề không lớn... cách Tứ Thiên Vương, ít nhất cũng phải ba năm năm nữa!" Nói lại, nếu trong nhà có một con Arcanine mạnh ngang主力cấp Tứ Thiên Vương.

Đi ra ngoài mua đồ ăn, về nhà có khi nhà không còn nữa? "Gâu ô ~(O_o)??" Arcanine nghiêng đầu, để lộ ánh mắt thông minh. "Không có gì..." Lục Dã xoa cằm Arcanine. "Về thành phố Saffron trước đi, mấy ngày nữa còn phải đi công tác nữa!" ...

Ngày 27 tháng 12, Chủ Nhật, thành phố Saffron.

Sương mù buổi sáng đọng lại trên cửa sổ.

Thầy Lục vén chăn lên, Sylveon đang 'bưi' ngáy khẽ.

Còn sớm, Togepi đang rúc vào vỏ trứng, dựa vào gối. "Gâu ô ~" Arcanine nằm trên thảm, bộ lông màu nâu xám, trông cực kỳ yên tâm.

Lục Dã nhẹ nhàng dậy, không làm phiền chúng.

Trong bể cá, Squirtle đột nhiên mở mắt, thấy là Lục Dã, lúc này mới lại nhắm mắt lại.

Khóe miệng Lục Dã giật giật.

Chương 266

Tao nghi ngờ mày không hề ngủ, mà一直在 tu luyện Aura!

Bữa sáng của nhà thầy Lục, đa số là Khối Năng Lượng, kèm theo những món ăn mà các nhóc con yêu thích.

Nồi hầm 'xì xì xì' bốc hơi trắng.

Trong bếp, Lục Dã và Gengar yên lặng chờ đợi, không ai nói gì.

Sáng sớm yên tĩnh, điện thoại rung lên. 【Bắp cải kem: Chào buổi sáng.】 【Thầy Lục: Dậy sớm thế?】 "Tôi đã nói rồi." Cynthia cười duyên dáng nói. "Trao Đổi Kỹ Năng, năng lực hiện tại của tôi là 'Dậy Sớm'." Lục Dã hơi sững sờ: "Vậy tôi bây giờ là 'Khởi Động Chậm', hay là 'Lười Biếng'?" Nụ cười của Cynthia càng thêm dịu dàng: "Tôi thấy anh rõ ràng là 'Dũng Cảm'." Nói vậy, mình rất dũng cảm sao?

Lục Dã nhìn ra ngoài cửa sổ, dự báo thời tiết nói sáng nay có tuyết, trời âm u.

Lục Dã từ từ mỉm cười, nhẹ giọng tự nhủ: "Thật hy vọng, năm mới mau đến a..." ...

Sinnoh, thành phố Eterna.

Thành phố Eterna lịch sử lâu đời, nổi tiếng với bức tượng Dialga và Palkia.

Người đẹp tóc vàng trong chiếc áo khoác đen, gập cuốn sách trong tay, cuộc khảo sát hôm nay kết thúc. "Phù..." Cynthia nhẹ nhàng thở ra một hơi, mỉm cười với người phụ nữ tóc ngắn phía sau: "Đi thôi, công việc hôm nay đã hoàn thành." Người phụ nữ tóc ngắn đeo kính râm lớn, dáng người tao nhã, nhẹ nhàng gật đầu: "Cô không che đậy một chút rồi mới ra ngoài dạo phố sao?" "Cư dân thành phố Eterna, đã

rất quen thuộc với tôi rồi." Trên người Cynthia, không thấy một chút kiêu ngạo của nhà vô địch, điểm này lại cực kỳ giống với 'người quảng cáo' đến từ một vùng quê nghèo nào đó. "Dạo phố xong, tối lại về liên minh." Cynthia đếm lại lịch trình, nhẹ nhàng thở dài, "Thật muốn lười biếng cả ngày." Diantha mỉm cười: "Cảm giác nghi lễ là không thể thiếu... chọn vài bộ quần áo mới, tâm trạng cũng sẽ vui vẻ hơn." Cynthia không tỏ ý kiến.

Có lẽ là do trời sinh xinh đẹp, hoặc có lẽ là do khó khăn trong việc lựa chọn.

Trong tủ quần áo của Cynthia, đa số đều là chiếc áo khoác đen thường thấy...

Cửa hàng quần áo của thành phố Eterna, phong cách cắt may cổ điển, đây cũng là điều mà Diantha yêu thích.

Hai người bước vào con phố cổ kính, Diantha giải thích cho bạn thân: "Xu hướng năm nay của Kalos, lấy phong cách cổ điển làm trào lưu..." Cynthia nghe câu được câu chăng, ánh mắt lại hướng về cửa sổ cửa hàng quần áo nam.

Diantha dừng bước, suy nghĩ một lúc: "Đúng là... quần áo nam cũng có thể phù hợp với nữ sinh." Cynthia không nói gì, nhìn chiếc áo khoác lớn trong cửa sổ, so sánh với hình ảnh trong đầu.

Anh ấy hình như, cao hơn một chút?

Người mắc chứng khó khăn trong việc lựa chọn, Cynthia trầm ngâm nghiêng đầu.

Đứng rất lâu, Cynthia đẩy cửa cửa hàng, mỉm cười nói: "Chủ tiệm, tôi muốn kiểu áo đó." ...

Ngày 28 tháng 12, thứ Hai.

Sáng sớm, thầy Lục đã nhận được một gói hàng từ Cynthia.

Bên trong gói hàng là một chiếc áo khoác kẻ sọc, chất liệu mềm mại.

Là một nhãn hiệu mà Lục Dã không biết tên, nhưng nhìn là biết rất đắt.

Mở cuộc gọi video, Lục Dã ngạc nhiên hỏi. "Cho tôi à?" "Chứ sao." "Cô chọn bao lâu?" "...Cũng không lâu lắm." Thầy Lục lập tức cảm động.

Không lâu lắm?

Quỷ mới tin!

Trong đầu hiện ra cảnh người đẹp tóc vàng đi qua cửa sổ, đứng từ chiều đến hoàng hôn.

Lục Dã mím môi.

Sống trên đời là vì Cynthia! "Thực ra... là Diantha giúp tôi chọn." Cynthia có vẻ hơi ngại ngùng nói, "Nếu không, tôi có lẽ phải chọn đến sáng mai." Lục Dã: "Vậy lần sau tôi giúp cô chọn." "Ừm..." Cynthia rơi vào bối rối rất lâu, đỏ mặt miễn cưỡng gật đầu.

Vậy chẳng phải là tôi chọn gì, Cynthia sẽ mặc nấy sao?!

Tuyệt vời!

Lục Dã siết chặt nắm đấm.

Trước tiên phải là tai thỏ đã!

Nói đi cũng phải nói lại.

Lúc đó Lục Dã không nhắc, Cynthia có lẽ đã quên mất chuyện 5 triệu rồi.

Lục Dã không khỏi có chút cảm khái.

Trong mùa đông lạnh giá này, chỉ có phú bà và Sylveon, mới có thể

mang lại cho tôi một chút ấm áp...

Cận kề năm mới, Cynthia ở liên minh Sinnoh, bắt tay vào chuẩn bị sắp xếp các giải đấu cho năm mới.

Ngắt liên lạc xong, Lục Dã nhìn trời, cũng bắt đầu tính toán lịch trình tiếp theo.

Lời hứa với Giáo sư Oak, là sau năm mới.

Trước đó, thầy Lục lại sống cuộc sống "dắt vịt dắt chó đi dạo". ...

Buổi chiều, nhà vô địch giải P1 đã được công bố.

Không chỉ trên các diễn đàn giải đấu đối kháng, mà ngay cả trong nhóm chat cũng lan truyền tin tức. "@Thầy Lục, nhà vô địch giải P1 năm nay, là đệ tử của cậu à." Dì Lorelei nói.

Lục Dã hơi sững sờ: "Bea?" "Đúng vậy." Lorelei gửi một đoạn video, là bài phát biểu của Bea khi nhận giải.

Cô bé nhận được đai vàng, nhất thời im lặng, đỏ mặt đứng sững tại chỗ.

Khi MC hỏi về cảm nghĩ, cô chỉ nhắc đến tên của sư phụ Lục Dã.

Trong một thời gian, trên mạng có nhiều ý kiến trái chiều.

Có người chế giễu Lục Dã bỏ thi.

Cũng có người ủng hộ, cho rằng đây là cách để đệ tử chứng minh bản thân.

Nếu nhường, không phù hợp với phong cách của Lục Dã; nhưng nếu thi đấu hết mình, Bea chắc chắn sẽ bị loại.

Nếu đã vậy, thuận nước đẩy thuyền từ bỏ suất thi đấu, cũng là để bồi dưỡng đệ tử. "Đệ tử đã đoạt giải rồi, các người còn nghi ngờ thực lực của thầy Lục?" "Không phải tôi nói xấu, biết đâu anh ta bỏ

thi vì sợ thua đệ tử!" Nhưng với một lá thư thách đấu của Bruno, mọi nghi ngờ lập tức tan biến.

Đây là Tứ Thiên Vương hệ Giác Đấu Bruno, với tư cách bình đẳng, gửi thư thách đấu Lục Dã.

Và với nhãn lực của Tứ Thiên Vương, tự nhiên sẽ không thách đấu kẻ yếu -- thầy Lục rõ ràng là chê giải đấu này quá thấp cấp, không muốn thi đấu nữa! "Thầy Lục bây giờ đều cử đệ tử đi đánh Cúp Nhí rồi à?" "Anh ta bành trướng rồi!" "Dù sao giải P1 chỉ có đai vàng, tiền thưởng trông cũng không hậu hĩnh lắm..." "Thầy Lục coi thường Cúp Nhí, kết luận cuối cùng!" Lục Dã lướt xong diễn đàn, ngơ ngác hỏi: "Lá thư thách đấu của Bruno... là sao vậy?" "À, cậu không cần để ý đến tên to xác đó đâu." Lorelei nói nhạt, "Dù sao cũng là một Tứ Thiên Vương, Bruno đều đã gửi thư thách đấu rồi." Lục Dã lặng lẽ nhìn trời.

Trong truyện đặc biệt, Red chính là vì vội đến cuộc thách đấu của Bruno, mới bị Lorelei tập kích.

Thì ra...

đây còn là kỹ năng truyền thống của Tứ Thiên Vương Kanto à? "Bruno bây giờ, có lẽ không còn thỏa mãn với việc solo với người nữa." Người huấn luyện rồng Lance ho khan một tiếng: "Đã bắt đầu đi gây sự với Onix khổng lồ rồi..." Trời ạ, suýt nữa quên mất, Bruno cũng là một Pokémon hình người!

Nửa giờ sau khi đoạt giải.

Bea cũng gọi điện đến, lắp bắp bày tỏ lòng cảm ơn với Lục Dã. "Đây là do em tự nỗ lực mà có được." Lục Dã mỉm cười nói, "Cứ tiếp tục tiến về phía trước trên con đường Giác Đấu nhé!" Ánh mắt Bea lóe lên, rồi gật đầu mạnh.

Tiếp tục tiến về phía trước trên con đường Giác Đấu... sau đó, thách thức người đang đứng ở điểm cuối.

Đây chính là ý sâu xa của sư phụ sao?

Có lẽ, sư phụ và Bruno giống nhau.

Đều đã là đấu sĩ cấp Tứ Thiên Vương, hoặc có thể, còn mạnh hơn nữa...

Bea đột nhiên siết chặt nắm đấm.

Phải lấy sư phụ làm mục tiêu... tiếp tục nỗ lực mới được!

Ngày 29 tháng 12, thứ Ba.

Thành phố Celadon, Học viện Huấn luyện viên.

Thầy Lục trở lại dạy học, học sinh cứ như ăn Tết.

Đương nhiên... cũng có thể là vì trong giờ của thầy Lục, thỉnh thoảng sẽ phát thẻ bài cấp UR chăng. "Thầy Lục, hôm nay thầy sẽ dạy chiến thuật gì thế ạ, Hoán Đổi Vị Trí phải không?" Lục Dã: "Hoán Đổi Vị Trí là cái gì?

Tôi chưa bao giờ dùng Hoán Đổi Vị Trí." "Thầy Lục, đấu bài đi!" Một học sinh có mái tóc lãng tử rút ra bộ bài, hớn hở nói: "Em đã sưu tầm đủ bộ ba Thần Điểu của Kanto rồi!" Lục Dã ngạc nhiên.

Theo lý mà nói, tỉ lệ ra ba lá bài này phải rất thấp mới đúng...

Hay là, cậu cũng thích dùng gián điệp 「Moltres của Osiris」?

Nhưng không sao cả.

Bởi vì thầy Lục đã lén làm cho mình một bộ bài Hoopa.

Chỉ cần tập hợp đủ năm bộ phận là có thể giành chiến thắng!

Cuộc đấu bắt đầu!

Thầy Lục để Togepi rút giúp năm bộ phận, rồi lật bài trên tay ra.

Lão bài thủ kia mặt xám như tro. "Thầy Lục... sao thầy có thể dùng bộ bài biến thái như vậy!" Lục Dã cười ha hả.

Thân là người sáng lập Trò chơi Thẻ bài Pokémon, việc tôi dùng một bộ bài đi trước hai phiên bản cũng hợp lý thôi, phải không? "Ghos!" Gengar liếc xéo Lục Dã.

Đấu sĩ mà in bài trước, không xào bài thì đúng là đồ rác rưởi!

Sau màn dạo đầu, Lục Dã vẫn nghiêm túc dạy hai tiết.

Gladion, Wally, Giselle... mấy đệ tử chân truyền của cậu đều nghe giảng rất chăm chú.

Bởi vì họ biết, với tính cách của thầy Lục, lần tới thầy quay lại dạy có lẽ phải đợi mấy tuần sau. *Reng reng reng*— Chuông tan học vang lên, Lục Dã bước ra khỏi lớp.

Wally từ phía sau đuổi theo: "Thầy...

Thầy Lục!" "Hửm?" Lục Dã quay lại, "Có chuyện gì vậy?" Cậu thiếu niên tóc xanh lục yếu ớt khẽ nói: "Em... có lẽ sau Tết em phải trở về Hoenn." "Nhưng..." Wally ngẩng đầu lên, ánh mắt sáng ngời, "Em sẽ ghi nhớ lời dạy của thầy!" Ánh mắt Wally trong veo, và cũng cởi mở hơn hẳn ngày thường.

Cậu thiếu niên này, tương lai vì muốn trở nên mạnh mẽ mà sẽ trở thành một kẻ try hard vô tình, chuyên phối giống, ấp trứng, rồi thả đi.

Nhưng với con người hiện tại của cậu, có lẽ cậu sẽ trở thành một người giàu tình cảm như Satoshi.

Lục Dã không biết điều này đối với cậu là tốt hay xấu.

Nhưng cậu chỉ truyền đạt lý tưởng cho Wally, còn lựa chọn thế nào là do chính Wally quyết định.

Lục Dã đặt bàn tay to lớn lên đầu Wally, cười nói: "Không có

Pokémon yếu, chỉ có Huấn luyện viên yếu...

Có người không công nhận, nhưng tôi lại tin tưởng sâu sắc vào câu nói này." "Tôi là phe try hard, nhưng cũng là phe chơi vì đam mê...

Nếu một trận đấu chỉ toàn sự lạnh lùng vô cảm, thì cũng quá vô vị." "Tôi nghĩ rằng, khi gặp được một Huấn luyện viên sẵn lòng tin tưởng mình, Pokémon cũng sẽ đáp lại." Wally không hiểu một vài thuật ngữ của Lục Dã, bèn khẽ hỏi: "Thật sự có... những Pokémon không phổ biến mà lại được bước lên vũ đài thế giới sao ạ?" "Có chứ." Lục Dã nghiêm túc nói, "Có Pachirisu vô địch thế giới, cũng có Umbreon á quân thế giới...

Bất kể là ở thế giới nào, khi Huấn luyện viên và Pokémon gặp nhau, những điều mới mẻ sẽ được sinh ra." "Và đó, cũng chính là sức hấp dẫn của một Huấn luyện viên." Wally trầm tư hồi lâu, rồi khẽ gật đầu. "Mang Pokédex rồi chứ?" Lục Dã cười hỏi.

Chương 267

"Đương nhiên ạ!" "Vậy khi nào đến Hoenn thì liên lạc với tôi nhé...

Tôi rất coi trọng cậu đấy." "Nhất định ạ, em sẽ không làm thầy thất vọng!" *Ầm ầm ầm!* Đúng lúc này, từ phòng huấn luyện ở phía xa đột nhiên vang lên tiếng nổ. "Sao vậy, có chuyện gì xảy ra thế?" Giselle vội vã chạy ra khỏi lớp.

Lục Dã ngẩn ra, nhìn quanh bốn phía, Gengar đã biến mất tăm.

Một giọt mồ hôi lạnh chảy dài trên trán thầy Lục.

Hóa ra, đến trường một chuyến là để phá hoại một lần à?! ...

Phải nói rằng, phòng huấn luyện sau khi được sửa chữa, chất lượng đúng là đỉnh của chóp.

Ngay cả chiêu 「Cận Chiến」 của Sirfetch'd cũng chỉ để lại năm vệt trắng trên tường. "Ghos..." Gengar cúi đầu nhìn cuốn 《Bí Ẩn Địa Cầu》, rồi lắc đầu với Arcanine đang dùng chiêu Đào Bới.

Không được... vẫn phải tiếp tục huấn luyện! "Gâu gâu~~" Arcanine ngẩng đầu tru lên, tiếp tục công cuộc phá nhà của mình.

Lục Dã và Erika cùng lúc chạy tới. "Thầy Lục...

Pokémon của thầy có vẻ rất chuyên tâm vào việc huấn luyện nhỉ." Erika chớp chớp mắt.

Lục Dã tâm trạng phức tạp, lặng lẽ thở dài.

Chúng nó đâu có chuyên tâm huấn luyện... chúng nó rõ ràng là chuyên tâm phá nhà thì có!

Lần này đến trường, chủ yếu là do Gengar, lợi dụng cuốn 《Bí Ẩn

Địa Cầu》 để huấn luyện mấy đứa nhỏ. "Chaki puii~" Ngay cả Togepi cũng vui vẻ tham gia huấn luyện, dùng 「Sương Sinh Mệnh」 để hồi phục HP cho cả đội.

Thầy Lục sững sờ.

Vãi chưởng, luyện tập chiêu 「Sương Sinh Mệnh」, rồi lại dùng 「Sương Sinh Mệnh」 để hồi phục HP đã mất — tạo thành động cơ vĩnh cửu à!? "Zeni... ヾ(⌐■_■)" Squirtle nhìn làn Sương Sinh Mệnh mà Togepi vẩy ra, nheo mắt lại.

Cho dù là 「Sương Sinh Mệnh」, đó cũng chỉ là năng lượng hệ Nước bình thường.

Nếu, lợi dụng sức mạnh trong 「Nước Thần Bí」 để thi triển Sương Sinh Mệnh thì sao?

Tuy rằng dùng một lần sẽ tiêu hao một viên 「Nước Thần Bí」.

Nhưng hiệu quả hồi phục của Sương Sinh Mệnh cũng sẽ tăng lên đáng kể! "Zeni..." Squirtle đẩy kính râm, chìm vào suy tư.

Lục Dã nhướn mày.

Không hiểu sao, mình có cảm giác mày lại định xiên tao một phát nữa rồi!

Nhưng chiêu 「Sương Sinh Mệnh」 của Togepi có thể phát huy hiệu quả không tồi trong Đấu Đôi.

Cộng thêm chiêu 「Theo Sau Tôi」 mà Togepi đã nắm được từ trước.

Trong Đấu Đôi, nó cũng có thể ra sân với vai trò hỗ trợ...

Không phải người ta nói...

Pokémon được ấp nở sẽ rất giống Huấn luyện viên của mình sao?

Lục Dã chìm vào im lặng.

Nhưng Togepi của mình, nó đâu có giống một đứa ăn hại đâu!

Lục Dã lại liếc nhìn Sirfetch'd. "Quạc?" Sirfetch'd tiếp tục vung cây thương, tranh thủ liếc nhìn Lục Dã.

Nếu không phải sợ bị ăn thịt, ai lại muốn ngày nào cũng tập luyện chứ ~(´ᗜ◞ᗜ)σ "...Không có gì." Lục Dã ho khan một tiếng: "Các cậu cứ tập luyện đi, tôi đi gọi đội thi công..." ...

Trời dần tối.

Đội trang trí thi công xong, trở về từ Học viện Celadon.

Đội trưởng có chút thắc mắc, sao thầy Lục đi đến đâu là ở đó có việc cho mình làm vậy nhỉ?

Hay là... gọi anh chị em ở những nơi khác, cùng nhau làm nghề này?

Từ một góc độ nào đó.

Thầy Lục, và một vị tiểu học sinh tử thần nào đó, đều có điểm chung...

Trở về nhà.

Lục Dã nhận được tin nhắn từ Oleana.

Theo tiến độ phát triển của 《Pokémon Truyền Thuyết》, giữa tháng một là có thể ra mắt. "Ừm... cũng đến lúc phải lên đường rồi." Lục Dã khẽ gật đầu, chuẩn bị đi cùng Satoshi để hoàn thành bài khảo sát.

Nhận được điện thoại của Lục Dã, Giáo sư Oak cười nói: "Vừa hay, hoàn thành ủy thác xong, vẫn có thể kịp trở về tham gia Đại hội Liên Minh!" Lục Dã ho khan: "Giáo sư...

Con còn chưa thu thập đủ Huy hiệu đâu." "Vậy sao?" Giáo sư Oak xoa cằm, tốt bụng nói: "Vậy ta chúc con sớm ngày thu thập đủ." Lục Dã:??? "Chuyến bay gần nhất chắc là ở sân bay gần thành phố Vermilion." Giáo sư Oak nói, "Tranh thủ đi bây giờ, không chừng còn kịp tham gia lễ hội ở lâu đài đó." "Cụ thể là lâu đài nào ạ?" Lục Dã hỏi.

Giáo sư Oak gãi đầu: "Gọi là...

Lâu đài Rota thì phải?" Lục Dã cảm thấy cái tên này có chút quen tai.

Nhất thời không nhớ ra, Lục Dã gật đầu: "Yên tâm đi ạ, con sẽ chăm sóc tốt cho Satoshi!" ...

Thị trấn Pallet, Viện nghiên cứu của Giáo sư Oak.

Biết được tin sắp khởi hành.

Satoshi nắm chặt tay, hai mắt sáng rực vì phấn khích. "Sắp được đi du hành cùng thầy Lục rồi sao?" "Thật là... tuyệt vời quá!" Giáo sư Oak mặc áo blouse trắng, ho khan: "Satoshi cháu bình tĩnh lại, là đi làm nhiệm vụ, không phải đi du lịch..." Lời còn chưa dứt, Satoshi đã hấp tấp chạy ra khỏi viện nghiên cứu. "Đứa trẻ này..." Giáo sư Oak bất đắc dĩ cười, bỗng thấy Satoshi lại chạy ngược trở lại. "Cái đó...

Giáo sư Oak." Satoshi gãi đầu cười ngượng: "Thông tin liên lạc cụ thể của thầy Lục là gì ạ?" Bầu trời trong xanh, đàn Tauros phi nước đại trong sân, tung lên cát vàng.

Blue Oak đặt tài liệu trong tay xuống, một tay đút túi quần.

Thỉnh thoảng đến viện nghiên cứu giúp đỡ... cảm giác cũng không tệ.

Bỗng nhiên, một bóng người nhanh nhẹn lướt qua trước mắt, Blue Oak gọi lại: "Satoshi!" Satoshi dừng bước, nhìn kỹ, trên mặt lộ ra nụ

cười: "Tiền bối Blue Oak!

Kế hoạch huấn luyện em đã hoàn thành rồi, giờ em đang chuẩn bị đi thực hiện khảo sát Pokédex của Giáo sư Oak đây ạ." Blue Oak khẽ gật đầu.

Không ngờ...

đứa trẻ này ngay cả lượng huấn luyện gấp đôi cũng có thể hoàn thành.

Mặc dù vẫn còn hơi non nớt, nhưng vẫn có tài năng thấy rõ.

Blue Oak chậm rãi bước tới, sửa lại cổ áo cho Satoshi, thản nhiên nói: "Chú ý thái độ khi nói chuyện với thầy Lục...

Đừng có lỗ mãng như vậy, và tuyệt đối không được tùy tiện thách đấu." Ánh mắt Blue Oak đột nhiên lạnh đi: "Nếu không... cậu sẽ chết rất thảm." Nụ cười của Satoshi cứng đờ trong giây lát, rồi gật đầu lia lịa như giã tỏi.

Mặc dù lỗ mãng, nhưng Satoshi cũng không ngốc, ngay cả sư phụ cũng đã nói vậy, tự nhiên phải nghe theo.

Nhìn bộ dạng như gặp phải đại địch của sư phụ... có khi nào, thầy Lục cũng là một tồn tại giống như tiền bối Red. "Xem ra lần trước thách đấu, thầy Lục là đang chỉ điểm cho mình." Satoshi gãi đầu, lẩm bẩm, "Hay là... lần này chuẩn bị thêm ít tiền tiêu vặt, coi như học phí?" Nhìn bóng lưng Satoshi xa dần.

Blue Oak nhất thời có chút cảm khái.

Hình như năm đó, mình và Red rời khỏi thị trấn Pallet... cũng là cảnh tượng như vậy.

Blue Oak kiêu ngạo và lạnh lùng, hiếm thấy nở một nụ cười. "Có lẽ... cậu thật sự có thể trở thành Bậc thầy Pokémon, cũng không

chừng." Điện thoại rung lên, Blue Oak cúi đầu lướt nhóm chat. "Buồn ngủ quá, hôm qua nghe đài radio đêm khuya của cô Mary, ngủ muộn quá." Akin ngáp. "Sao cậu không nghe đài radio đêm khuya của tôi?" Thầy Lục hỏi.

Akin khóe miệng giật giật, trong đầu nhớ lại cảnh tượng lúc nghe đài của thầy Lục.

Rõ ràng đang giảng giải ngon lành, đã buồn ngủ rũ rượi rồi, thầy Lục đột nhiên gầm lên một tiếng.

Ai mà đỡ nổi!

Erika: "Ể?

Hôm nay thầy Lục không đến Học viện Celadon sao ạ?" Thầy Lục: "Đúng vậy, có ủy thác của Giáo sư Oak, phải đi cùng Satoshi hoàn thành khảo sát, nên tôi đã xin hiệu trưởng Dervish nghỉ phép rồi." "Cho dù không xin nghỉ... cảm giác cũng rất ít khi thấy thầy." Cô Erika thở dài.

Lục Dã ho khan một tiếng.

Nói cái gì vậy... tôi cũng đã từng mang về chức Vô địch Liên Minh cho Học viện Celadon đó nhé!

Nhiệm vụ năm học đã hoàn thành viên mãn, tuy rằng đã cho nổ không ít thiết bị huấn luyện...

Nhưng không chừng hiệu trưởng Dervish còn phải cảm ơn tôi ấy chứ!

Yellow: 【Pikachu nhảy múa.jpg】 Yellow: Cụ thể là đi đâu để khảo sát vậy?

Thầy Lục: Hình như là ở gần Kalos... cảm giác sắp đến Bắc Âu rồi.

Trong nhóm cũng không có người quen nào ở Kalos.

Mọi người trêu chọc một hồi, rồi chuyển sang chủ đề về Đại hội Liên Minh.

Mãi cho đến mấy tiếng sau.

Steven lau vệt vôi trên trán.

Giống như một đứa trẻ tìm thấy món đồ chơi yêu thích, anh mỉm cười, cất viên khoáng thạch quý giá vào túi đeo hông.

Lướt qua lịch sử trò chuyện, Steven nói: "Tôi đang ở Bắc Âu đây, nếu cần giúp đỡ thì có thể liên lạc với tôi." Lục Dã hơi sững sờ.

Tuy rằng chỉ là đi lấy một tập tài liệu.

Nhưng với 'thể chất hút rắc rối' của Satoshi, rất dễ bị cuốn vào sự kiện lớn nào đó một cách khó hiểu.

Nếu có Steven ở đó, hệ số an toàn chẳng phải là 'tăng vùn vụt' hay sao? "Đến lúc đó xem tình hình đã." Lục Dã cười ha hả: "Cảm ơn anh, Steven-san." "Khách sáo rồi, vậy tôi tiếp tục công việc đây." Bật tin nhắn thoại lên, Steven mỉm cười nói, sau đó là tiếng máy đào và xẻng.

Rõ ràng là một cậu ấm nhà giàu, nhưng lại có tình yêu đặc biệt với khoáng thạch.

Có lẽ đây chính là... cảm giác thành tựu khi tự mình đào khoáng thạch không thể so sánh với việc mua nó?

Chương 268

Xem ra... có khi Steven-san đã sưu tầm được cả chục viên Đá Mega trong nhà rồi cũng nên.

Lục Dã lặng lẽ nhìn trời, nghĩ đến mấy đứa nhỏ nhà mình.

Với dòng vốn lưu động hiện tại của công ty, mua một viên Đá Mega mấy chục triệu vẫn có chút đau ví...

Liếc nhìn nhiệm vụ "Đá Key" trong hệ thống, Lục Dã lòng chùng xuống.

Còn lại hai Huy hiệu... nhất định phải hành động cẩn thận! ...

Chuyến đi du hành cùng Satoshi lần này kéo dài khoảng một tuần.

Mặc dù các loại vật tư cũng có thể mua ở cửa hàng tiện lợi.

Nhưng đi du hành cùng mấy đứa nhỏ, lều trại dã ngoại tự nhiên là không thể thiếu.

Mang theo Cần câu Siêu cấp, không chừng còn có thể cải thiện bữa ăn.

Hành lý truyền thống còn lại, chính là cái chum nước của Squirtle — "Giao cho Gengar đi." Lục Dã ho khan.

Theo sự gia tăng thực lực của Gengar, khả năng kiểm soát bóng tối cũng ngày càng thành thục.

Nói cách khác, cái túi bốn chiều của Doraemon ma, dung lượng lại được mở rộng rồi! "Ghos~(￣~￣)" Gengar từ trong 'túi' lôi ra Coca Cola và khoai tây chiên, ngồi lơ lửng giữa không trung. "Puii~(ﾉ゜▽゜)ﾉ" Togepi nhón chân, vẫy vẫy hai bàn tay nhỏ về phía Gengar. 'Bụp' một tiếng, Gengar lại ngồi bệt xuống đất, đưa khoai tây chiên cho

Togepi.

Bên này đang chia sẻ niềm vui.

Bên kia, Sirfetch'd và Squirtle đứng một bên, vẻ mặt điềm tĩnh, ra dáng 'đại thông minh'. "Bưi~" Sylveon ngồi trên vali hành lý, dễ thương vẫy vẫy dải lụa.

Lục Dã dắt díu cả nhà, xoa đầu Arcanine.

Chuẩn bị lên đường đến thành phố Viridian, nơi đã hẹn gặp Satoshi. ...

Ngày 30 tháng 12, thứ Tư.

Lục Dã ngồi chờ ở ga tàu, vuốt ve Sylveon trong lòng.

Ga tàu không quá đông đúc, các cô gái đi qua vừa nói vừa cười, lén liếc nhìn về phía này.

Sabrina gửi tin nhắn: "Hành trình tiếp theo thế nào?" Lục Dã hơi sững sờ, nghĩ đến việc Gengar vẫn là Huấn luyện viên của Nhà thi đấu Saffron, liền ho khan: "Ngắn thì ba ngày, dài thì một tuần...

Tôi sẽ cố gắng đưa Gengar trở về sớm nhất có thể." Sabrina khóe miệng hơi nhếch lên, rồi nói: "À phải rồi, Lt.

Surge chắc đang ở cảng Vermilion, nếu cậu cần Huy hiệu..." "Làm phiền rồi!" Lục Dã vội vàng cúp máy, Sabrina suy nghĩ một lát, lông mày giãn ra.

Là vì... sợ nợ ân tình của mình sao?

Nhưng anh ta cũng là đạo sư của Đội Hỏa Tiễn, Lt.

Surge hẳn cũng sẽ có hành động.

Nhớ lại lần gặp mặt Lt.

Surge trước đây, Sabrina khẽ gõ ngón tay lên bàn.

Với tính cách của Lt.

Surge, có khi sẽ chủ động phát động thách đấu.

Nếu đã vậy...

để Lt.

Surge nếm mùi thất bại, cũng không phải là không được.

Trên mặt Sabrina hiện lên một nụ cười thích thú. "Lt.

Surge... mong là ông sẽ không làm đạo sư thất vọng." ...

Bên ngoài ga tàu thành phố Viridian, Lục Dã thấy một Satoshi hấp tấp vội vã. "Thầy Lục!" Cậu thiếu niên đội mũ đỏ, mặc áo khoác xanh có mũ, vai có Pikachu, chạy về phía này.

Satoshi hai tay chống đầu gối, thở hổn hển một lúc, rồi ngẩng đầu cười: "Để thầy đợi lâu rồi!" Lục Dã khóe mắt giật giật: "Cậu từ thị trấn Pallet, chạy bộ một mạch tới đây à?" "Vâng ạ, sao thế thầy?" Theo lời của Delia, năm đó bố của Satoshi, từ thị trấn Pallet đến thành phố Viridian mất ba ngày.

Còn Satoshi lúc đó để trốn khỏi đàn Spearow, xuôi dòng mà đi, chỉ mất nửa ngày... "Không có gì." Lục Dã lắc đầu, lại có thêm một ấn tượng trực quan về thể chất của Satoshi. "Pikachu~" Pikachu khịt khịt mũi, mắt sáng lên.

Trên người Huấn luyện viên này, có mùi rất thơm!

Lục Dã cũng không lạ gì Pikachu.

Lần tụ tập trước, suýt chút nữa là bị con chuột vàng này giật cho tê liệt.

Dùng tay xoa xoa cằm mềm mại của Pikachu, Lục Dã thuận tay đưa ra một Khối Năng Lượng. "Pika..." Pikachu gặm nhấm như một con chuột hamster, nhất thời quên cả dùng 「Sét Đánh」.

Satoshi há hốc miệng.

Lần đầu tiên Pikachu gặp mình, rõ ràng không phải như thế này!

Nhưng Satoshi cũng biết, có lẽ trên người thầy Lục, có một sức hút giống như Yellow.

Satoshi gãi đầu, cười hì hì: "Thầy Lục, trong khoảng thời gian tới, xin thầy chỉ giáo nhiều hơn ạ!" "Pikachu~!" Pikachu ngồi trên vai Satoshi, vui vẻ gật đầu. "Đương nhiên rồi." Lục Dã mỉm cười, tiện thể liếc qua chiếc mũ của Satoshi.

Màu đỏ đen, họa tiết là nửa cái PokéBall màu xanh lục...

đây là Satoshi thời kỳ AG.

Đáng chú ý là, ở các thời kỳ khác nhau, mũ, quần áo, và sức chiến đấu của Satoshi cũng không hoàn toàn giống nhau.

Satoshi thời kỳ AG, DP quả thực là một bậc thầy chiến thuật.

Cậu đã phát minh ra những kỹ năng thực chiến như 'Áo giáp sấm sét của Swellow', 'Khiên Phản Đòn'.

Về thành tích, cậu đã chinh phục được Battle Frontier, và chiến đấu ngang ngửa với các Pokémon huyền thoại.

Trừ BW và XY với những đánh giá trái chiều.

Đến thời kỳ Alola với nét vẽ dễ thương nhất, lại là lúc sức chiến đấu của Satoshi đạt đến đỉnh cao.

Còn về 《Pokémon: Journeys》... cái gì?

Nhân vật chính của Journeys là Satoshi á?

Lục Dã khẽ ho, nhìn Satoshi với ánh mắt trong veo.

Đây là Satoshi đi du hành một mình, khả năng cao sẽ là 「Dũng sĩ của Cầu vồng」 trong tương lai.

Có các tiền bối như Red, Blue ở đây, tâm trí của cậu chắc hẳn cũng sẽ trưởng thành hơn.

Có thể tận mắt chứng kiến sự trưởng thành của thằng ngốc này, Lục Dã cũng có chút vui mừng. "Đi thôi." Lục Dã cười nói, "Chúng ta ra sân bay trước!" Satoshi đeo ba lô, đi theo sau Lục Dã, tò mò hỏi: "Thầy Lục, trình độ Huấn luyện viên hiện tại của thầy là ở mức nào ạ?" Bản thân Huấn luyện viên cũng có sự khác biệt về năng lực.

Sự khác biệt này có thể thể hiện ở khả năng chỉ huy, chiến thuật, kinh nghiệm và các phương diện khác.

Nếu chỉ so sánh thực lực của Pokémon mà bỏ qua vai trò của Huấn luyện viên.

Vậy thì một đứa trẻ dùng Pokémon cấp tối đa cũng có thể giành chức Vô địch Liên Minh.

Thậm chí, suy ngược từ kết quả.

Với danh hiệu 「Đấu sĩ」 của Red, anh ta khó mà thất bại trong trận đấu.

Còn vì danh hiệu của thầy Lục là 「Chiến thuật gia」.

Cho nên... thầy Lục chơi bẩn kinh khủng? "Ngang cơ với Lance." Lục Dã thành thật nói.

Chỉ xét về bản thân Huấn luyện viên, thầy Lục không hề thua kém vị Bậc thầy Rồng này.

Nhưng... sức chiến đấu của mấy đứa nhỏ, cũng đang từng bước tăng lên.

Điều này khiến tâm trạng của thầy Lục có chút vi diệu.

Không phải mình đến đây để làm biếng kiếm tiền sao?

Sao cảm giác... ngày càng xa rời mục tiêu ban đầu vậy?

Satoshi hai mắt sáng rực: "Xin thầy hãy dạy em huấn luyện, thầy Lục!" Lục Dã: "Tôi từ chối." "Ể?" Satoshi chớp chớp mắt.

Lục Dã ho khan một tiếng.

Bản thân tôi còn không biết huấn luyện thế nào, tôi còn dạy cậu cái gì?

Lên chuyến tàu đến cảng Vermilion.

Satoshi cứ líu ríu bên tai không ngớt.

Lục Dã ôm trán, cố gắng duy trì nụ cười: "Satoshi, hay là cậu đi thỉnh giáo chính Lance, thế nào?" Satoshi ngẩn ra, mắt mở to: "Thật sự được ạ?" Lục Dã gật đầu.

Mở danh bạ điện thoại, đưa mã QR cho Satoshi.

Bạn hiền hy sinh trước nhé, tôi không cản đâu!

Lance, cứ để cậu nhận lấy trận mưa tin nhắn của Satoshi đi! 【Ting!

Chủ nhóm đã mời thành viên mới 'Không Vô Địch Đại Hội Thì Không Đổi Tên' tham gia nhóm chat!】 Lục Dã liếc nhìn, sững sờ. "Vãi!

Sao cậu lại đặt cái tên này." "Để khích lệ bản thân mà thầy." Satoshi cười hì hì.

Lướt qua danh sách thành viên nhóm, Satoshi chỉ cảm thấy hoa cả mắt. "Ai, ai em cũng có thể thách đấu...

à không, thỉnh giáo được ạ?" Satoshi hai mắt sáng rực.

Lục Dã ho khan: "Tốt nhất là đừng làm phiền Lorelei nhé...

Chị Lorelei, tôi sợ cậu bị Cloyster chọc cho thành thằng ngốc đấy." Đột nhiên, Lục Dã ngẩn ra.

Là Cloyster chọc Satoshi thành thằng ngốc, hay là Satoshi làm nó thành món sò nướng, vẫn còn chưa chắc đâu!

Akin: Chào mừng~ Akin: Ể?

Nhóc con ở thị trấn Pallet à? "Cậu cũng hơn người ta bao nhiêu tuổi đâu." Crystal cạn lời. "Yo, Satoshi, lần sau cùng nhau chơi game nhé!" Ông Wattson cười ha hả vẫy tay.

Satoshi cười: "Không vấn đề ạ!" Roxanne với tư cách là một giáo viên, lặng lẽ nhìn trời.

Nghĩ đến một Satoshi dường như ngay cả bảng khắc chế hệ cũng chưa thuộc hết.

Roxanne lẩm bẩm: "Đây hình như là...

Chương 269

Huấn luyện viên duy nhất ở thị trấn Pallet, không thuộc bài?" Dưới sự yêu cầu quyết liệt của thầy Lục, Satoshi miễn cưỡng đổi biệt danh trong nhóm.

Satoshi: "Em thấy cái ID này khá hay mà." Lục Dã: "Tốt nhất là đừng gáy sớm..." Nửa tiếng đi xe sau đó.

Satoshi ngón tay lướt như bay, dường như đang xin kinh nghiệm từ các vị tiền bối.

Lục Dã được yên tĩnh, nghịch chiếc nơ bướm của Sylveon.

Trên chiếc bàn trước mặt hai người, Pikachu và Togepi mắt to trừng mắt nhỏ. "Pika?" Pikachu làm mặt đáng sợ. "Chaki puii...(｡í_ì｡)" Togepi nghiêng đầu, mắt bỗng dưng rưng rưng rồi òa khóc nức nở. "Pika!

Σ(°Д°;)" Pikachu vội vàng dỗ dành Togepi.

Gengar nhấm nháp nước trái cây, cười hì hì lơ lửng giữa không trung.

Cuối cùng cũng không cần phải tự mình trông trẻ nữa rồi! ... "Đây là sân bay sao?" Lục Dã xuống tàu, nhìn quanh bốn phía, đột nhiên ngẩn ra.

Mặt biển xanh biếc, tiếng còi tàu kéo dài, du thuyền trắng muốt... "Satoshi, chúng ta đến cảng Vermilion làm gì?" Satoshi nói như một điều hiển nhiên: "Vì Nhà thi đấu hệ Điện ở cảng Vermilion mà thầy." Lục Dã:???

Satoshi quay ngược mũ, cười hắc hắc, đang định nói gì đó. "Pika!" Pikachu nhẹ nhàng nhảy một cái, chạy về phía cảng không xa.

"Pikachu đợi tớ với!" Satoshi, như một thói quen đã được huấn luyện kỹ càng, chạy theo Pikachu đang dẫn đầu.

Lục Dã liếc nhìn Gengar, Gengar đang gãi đầu một cách kỳ lạ. "Ghos?" Sao cảm giác, thằng nhóc này, còn tích cực hơn cả mình? "Đi thôi, theo sau xem sao." Lục Dã thu dọn ba lô, tâm trạng bỗng nhiên có chút nặng nề.

Nếu mình không đoán sai.

Với tính cách của Satoshi.

Điểm đến đầu tiên khi đến mỗi thành phố là— Lục Dã ngẩng đầu, nhìn tòa nhà棱角分明, kính sáng loáng trước mắt. 【Nhà thi đấu Vermilion】.

Sắc mặt thầy Lục bỗng nhiên có chút tái nhợt.

Thằng ngốc này!

Đừng tưởng cậu là hậu bối mà tôi không thù dai với cậu đấy nhé! ...

Ngày 30 tháng 12, thứ Ba.

Cảng Vermilion xanh biếc, gió biển thổi lồng lộng.

Trích dẫn tác phẩm của Giáo sư Oak: "Vermilion chính là sắc cam hoàng hôn." Ánh chiều tà rải xuống mặt biển, cả thành phố được bao phủ trong ánh sáng màu cam. 「Huy hiệu Sấm sét」 của Vermilion cũng vì thế mà có tên.

Cập bến tại cảng Vermilion, có thể thấy một con tàu khách sang trọng tên là "S.S.

Aqua".

Và thuyền trưởng của "S.S.

Aqua", chính là Lt.

Surge, người được mệnh danh là 「Gã trai cứng sấm sét」.

Lục Dã nhìn tấm biển hiệu lớn của Nhà thi đấu Vermilion, tâm trạng phức tạp.

Có phải lương của Thủ lĩnh Nhà thi đấu, thật sự rất thấp không?

Không chỉ Takeshi phải đi làm bảo vệ, ngay cả Lt.

Surge cũng phải đi làm thủy thủ... "Ghos!" Gengar lơ lửng giữa không trung, nhìn tấm biển hiệu, cười tủm tỉm gật đầu.

Nhóc con mới đến này, rất biết điều đấy chứ!

Không cần mình nhắc, tự nó đã chạy đến Nhà thi đấu rồi! "Huy hiệu có lấy được hay không thì tính sau, nhưng đứa trẻ mình dắt theo thì không thể để lạc được..." Lục Dã lắc đầu, đi theo bước chân của Satoshi. ...

Bên trong Nhà thi đấu Vermilion.

Một người đàn ông vạm vỡ tóc vàng mặc áo ba lỗ rằn ri, hai chân mặc quần bảo hộ gác lên bàn, đeo tai nghe lắc lư theo điệu nhạc.

Là một cựu thiếu tá của Unova, Lt.

Surge cũng là một fan trung thành của nhạc trap.

Nghe nói ông ta còn từng tự thu âm và phát hành album hip-hop... có điều doanh số khá thảm hại. "Thủ lĩnh!" Tiếng ồn ào phá vỡ khoảng thời gian nhàn rỗi của Lt.

Surge.

Ông ta tháo tai nghe, mặt tỏ vẻ không vui: "Lại sao nữa?" "Có người thách đấu đến." Thành viên đội của Lt.

Surge, Tony với đôi môi xúc xích, ho khan nói: "Phó đội trưởng

Visquez, đã bắt đầu đấu với người thách đấu rồi!" "Ồ." Lt.

Surge uể oải nói: "Vậy để Visquez giải quyết luôn là được rồi." "Nhưng vấn đề là..." Tony nhỏ giọng, "Người thách đấu đó, hình như là Huấn luyện viên đã từng chiến thắng ngài!" Lt.

Surge hơi sững sờ, trên mặt hiện lên nụ cười hung dữ.

Đối với Huấn luyện viên thách đấu lần thứ hai, Thủ lĩnh Nhà thi đấu tự nhiên sẽ拿出 thực lực thật sự của mình. "Đã từng chiến thắng ta?" Lt.

Surge đứng dậy, xoay cổ, phát ra tiếng kêu rắc rắc. "Đi, xem xem là người thách đấu nào!" ... "Pikachu, Đuôi Sắt!" Khi Lục Dã bước vào Nhà thi đấu Vermilion, Satoshi đã bắt đầu vòng thách đấu thứ hai.

Visquez, một cô gái mạnh mẽ như đàn ông, chỉ huy Raichu liên tục phản công.

Cuối cùng, Pikachu của Satoshi bị 「Điện Kích Tốc Độ Cao」 của Raichu hất văng, mắt xoay tròn.

Đây đã là trận thứ hai rồi à?

Lục Dã ngơ ngác: "Hiệu suất của cậu, cũng nhanh quá rồi đấy..." Satoshi một tay ôm Pikachu, gãi đầu cười: "Bởi vì, không thể bỏ lỡ bất kỳ cơ hội nào để trở nên mạnh mẽ hơn..." "Không phải cậu đã lấy được Huy hiệu Sấm sét rồi sao?" Satoshi gật đầu, nghiêm túc nói: "Nhưng em vẫn muốn xin ngài Lt.

Surge, chỉ giáo về kỹ năng chiến đấu hệ Điện!" Nếu nói Satoshi của DP và Satoshi nguyên bản có gì khác biệt, đó chính là sự thay đổi trong tâm thái.

Satoshi nguyên bản cực kỳ cố chấp, thậm chí còn có chút kiêu ngạo...

Nhưng dưới sự dạy dỗ của Blue Oak, thầy Lục và những người khác, Satoshi rõ ràng đã bước trên con đường không ngừng học hỏi.

Lục Dã xoa cằm.

Theo lý mà nói, với thực lực của Lt.

Surge, không thể thua một tên nhóc non nớt như Satoshi.

Khả năng duy nhất, chính là đã nương tay cả một Thái Bình Dương.

Nhưng cho dù như vậy, Lt.

Surge cũng là Thủ lĩnh Nhà thi đấu đầu tiên mà Satoshi thật sự chiến thắng...

Lt.

Surge, mất mặt quá! "Này, nhóc con, cậu coi đội trưởng là cái gì vậy!" Visquez cau mày: "Ông ấy không rảnh đến mức có thể lãng phí thời gian với hai người đâu!" Hai người?

Lục Dã nhìn trái nhìn phải, chỉ vào mình. "Nhìn cái gì." Visquez lạnh lùng nói, "Muốn thách đấu Thủ lĩnh thì qua cửa của tôi trước đã!" Lục Dã mừng thầm trong lòng.

Lại có chuyện tốt như vậy sao? "Không cần đâu, cô cứ tiếp tục bận đi." Lục Dã cười sảng khoái, đang định kéo Satoshi rời đi.

Pikachu trong lòng Satoshi, lại từ từ tỉnh lại. "Pika..." Pikachu tỏ ý mình vẫn có thể chiến đấu. "Pikachu, chúng ta đi chữa thương trước đã." Satoshi an ủi Pikachu, "Để lần sau lại đến thách đấu!" "Pika...(。•́‿•̀。)" Đúng lúc này. 'Xoạt' một tiếng, cửa sau được đẩy ra từ hai bên. "Boy, đừng vội đi!" Lt.

Surge đeo kính râm kiểu punk, mặc đồ rằn ri, cực kỳ phong độ khoanh tay.

Phía sau là Tony môi xúc xích, cầm một chiếc máy ghi âm, từ đó phát ra BGM cực kỳ bắt tai.

Lục Dã không khỏi ngẩn ra.

Gã này... xuất hiện còn tự mang theo loa à?!

Lt.

Surge liếc nhìn Satoshi, khẽ gật đầu.

Tony lập tức đặt loa xuống, lấy ra bình xịt, đưa cho Satoshi. "Đây là Potion đặc chế của Nhà thi đấu Vermilion, đặc biệt hiệu quả với vết thương do Điện Giật." Tony với đôi môi xúc xích, nhỏ giọng nói: "Đừng nhìn lão đại như vậy...

ông ấy cũng rất tốt bụng!" Satoshi nhận lấy Potion, lộ ra nụ cười chân thành: "Cảm ơn ngài, ngài Lt.

Surge!" Lt.

Surge khoanh tay, hừ lạnh một tiếng, cúi người tắt BGM của loa.

Ta còn tưởng là ai... hóa ra là bé Satoshi.

Thôi vậy, không bắt nạt trẻ con nữa, hay là về chơi game— Đột nhiên, ánh mắt của Lt.

Surge lướt qua Lục Dã, hơi cau mày.

Gã này, hình như còn đẹp trai hơn mình một chút...

Khoan đã.

Lt.

Surge dùng tay phải đeo găng, xoa cằm, chìm vào suy tư.

Sao mình lại cảm thấy, anh chàng này, có chút quen mắt... "Đi thôi, lần sau lại đến thách đấu cũng không muộn." Lục Dã đang nói với Satoshi. "Vâng!" Satoshi gật đầu, cười vẫy tay: "Ngài Lt.

Surge, hẹn gặp lại lần sau!" "Đợi đã!" Lt.

Surge hét lớn.

Đi đến bên cạnh Lục Dã, Lt.

Surge đi vòng quanh hai ba vòng, tấm tắc khen ngợi.

Ánh mắt này, khiến Lục Dã mí mắt giật giật.

Gã này... không phải cũng giống Giovanni, định tặng Huy hiệu cho mình chứ!?

Chương 270

Lt.

Surge dừng bước, trên khuôn mặt góc cạnh, từ từ nở một nụ cười. "Anh bạn... chúng ta đấu một trận đi!" Lục Dã:???

Phó đội trưởng Visquez sắc mặt thay đổi, bước lên nói: "Nhưng Đội trưởng, anh ta còn chưa..." Lt.

Surge đưa tay ngăn Visquez đang định tiến lại gần.

Nhìn chằm chằm Lục Dã, Lt.

Surge khóe miệng nhếch lên. "Anh bạn này... không phải là người cô có thể giải quyết đâu." Visquez lần đầu tiên thấy Đội trưởng có bộ dạng như gặp phải đại địch, lòng một trận hoang mang.

Nhưng cái tên công tử bột đó, rõ ràng trông yếu ớt như vậy mà...

Satoshi tò mò ngẩng đầu, nhìn Lt.

Surge cao gần hai mét, và thầy Lục cao khoảng một mét tám ba. "Thầy Lục, ngài Lt.

Surge... hai người quen nhau ạ?" Lt.

Surge cười ha hả, bá vai Lục Dã: "Trước đây lúc chơi game có gặp qua!" "Đúng không, đạo sư..." Lt.

Surge nhỏ giọng nói.

Đối với việc Lt.

Surge nhận ra mình, Lục Dã không hề ngạc nhiên.

Giống như Sabrina, Lt.

Surge cũng từng là một trong ba Admin của Đội Hỏa Tiễn.

Sau khi Đội Hỏa Tiễn giải thể, Lt.

Surge tiếp tục đảm nhiệm chức Thủ lĩnh Nhà thi đấu Vermilion, và trong các sự kiện lớn, đã giúp đỡ Red và những người khác.

Có thể nói, đây là một hình tượng quân nhân không câu nệ tiểu tiết, có khả năng phán đoán bình tĩnh, thậm chí còn có chút hài hước lạnh lùng.

Mặc dù trông có vẻ là một kẻ thô lỗ, và thực lực trên giấy tờ không mạnh.

Nhưng điều Lt.

Surge thật sự giỏi, lại là những trận chiến sinh tử hoang dã, và đã từng một lần dồn Red vào tuyệt cảnh.

Còn sau khi đảm nhiệm chức Thủ lĩnh, Lt.

Surge đối với loại trận đấu mang tính biểu diễn này không mấy hứng thú, nên mới luôn đối phó cho qua chuyện. "Chẳng trách ông ta lại thua thằng ngốc kia..." Lục Dã thầm nghĩ, mỉm cười.

Dù sao thì mình cũng không đấu với ông, ông nhìn tôi như vậy cũng vô dụng! "Ngưỡng mộ đã lâu, ngài Lt.

Surge." Lt.

Surge nheo mắt, trong mắt lóe lên một tia kinh ngạc.

Bị nhắc đến thân phận... mà vẫn có thể bình tĩnh như vậy?

Thấy thầy Lục dường như không có ý định nghênh chiến, Satoshi chớp chớp mắt: "Vậy thì, em và thầy Lục đi trước nhé?" Lt.

Surge khoanh tay, trầm ngâm một lúc.

Những lời đồn về đạo sư, không ngừng lóe lên trong đầu.

Có lẽ... anh ta thật sự đã thay đổi Đội Hỏa Tiễn, nhận được sự

công nhận của Sabrina, thậm chí là của ngài Giovanni.

Nhưng, muốn để ta thừa nhận gã này, trừ khi... "Tôi vẫn giữ đề nghị vừa rồi." Lt.

Surge nhếch mép, nở một nụ cười thật tươi, ánh mắt sắc bén: "Thế nào, thầy Lục... chúng ta làm một trận đấu theo chế độ không chênh lệch đi!" 【Ting!

Phát hiện nhiệm vụ mới!】 【Mục tiêu nhiệm vụ: Chiến thắng Lt.

Surge trong chế độ không chênh lệch】 【Phần thưởng nhiệm vụ: Wacan Berry (Quả kháng điện) x1, Găng tay cách điện (bản cường hóa) x1!】 "Thể thức không giới hạn là sao ạ?" Satoshi ôm Pikachu, ngơ ngác hỏi. "Thế nên mới nói, cậu vẫn chỉ là một đứa trẻ thôi!" Lt.

Surge cười lớn, vò đầu Satoshi rồi quay lại hét lớn: "Ai đó ra đây giải thích cho cậu nhóc này đi!" "Để tôi." Visquez gật đầu. "Cái gọi là thể thức không giới hạn là một hình thức thi đấu mô phỏng theo các trận chiến ngoài tự nhiên." Visquez giải thích: "Trong các trận đấu Nhà thi đấu trước đây, bao gồm cả Đại hội Liên Minh, đều áp dụng thể thức này." "Cả hai tuyển thủ và Pokémon sẽ cùng vào sân, có thể thay đổi Pokémon.

Bên nào hạ gục được bất kỳ một Pokémon nào của đối thủ trước thì sẽ giành chiến thắng." "Pokémon không được phép tấn công trực tiếp Huấn luyện viên." Visquez lạnh lùng nói: "Nhưng dư chấn từ chiêu thức thì Huấn luyện viên phải tự mình gánh chịu." Satoshi há hốc mồm. "Lũ trẻ sinh ra trong thời bình như các cậu chắc đã quên mất thể thức này rồi nhỉ?" Lt.

Surge khoác vai Satoshi, cười ha hả: "Red, Blue và Giáo sư Oak của thị trấn Pallet đều là cao thủ trong lĩnh vực này đấy!" Đây là lần đầu tiên Satoshi nghe nói Huấn luyện viên có thể vào sân cùng Pokémon.

Cậu đột nhiên nghĩ đến điều gì đó, bèn hỏi: "Đại hội Liên Minh mà tiền bối Red vô địch cũng dùng thể thức này ạ?" "Đúng vậy." Lt.

Surge chép miệng: "Nhưng mấy năm gần đây đã hủy bỏ rồi, thật vô vị." Nói rồi, Lt.

Surge liếc nhìn Lục Dã đang đăm chiêu, vẻ mặt lạnh lùng. *Thầy à... chắc thầy sẽ không làm tôi thất vọng đâu nhỉ?* Thầy Lục đang mải mê nghiên cứu nhiệm vụ vừa mới cập nhật. 【Phần thưởng nhiệm vụ: Quả Berry Wacan (kháng điện) *1, Găng Tay Cách Điện (bản tăng cường) *1】 Trong manga Special, "Găng Tay Cách Điện" là chiến lợi phẩm mà Red đã lột từ tay Lt.

Surge. (Tinh thần của Gold trong Pokedex Holder: Chỉ trộm của Giovanni, lột đồ của Lt.

Surge.) Cả Red và Akin đều từng dùng "Găng Tay Cách Điện" để lật kèo đối thủ.

Có thể nói, đây là một bảo vật sánh ngang với "Bí Ẩn Trái Đất".

Lục Dã bất giác trầm tư. *Nếu mình có được đôi găng tay này... chẳng phải hệ số an toàn sẽ tăng lên gấp bội sao?* Satoshi ra chiều suy nghĩ: "Thành phố Vermilion có Huấn luyện viên bị thương... hóa ra là vì thể thức này ạ?" "Chúng tôi sẽ chuẩn bị sẵn đội ngũ y tế." Visquez nói giọng thản nhiên: "Nếu sợ hãi, cậu có thể đến Nhà thi đấu khác để tiếp tục xem xiếc cá heo." *Danh tiếng của thành phố Cerulean lại bị bôi nhọ...* Lục Dã ho khan một tiếng.

Công bằng mà nói, ban đầu Liên Minh thúc đẩy thể thức này là để nâng cao khả năng sinh tồn của các Huấn luyện viên ngoài tự nhiên.

Nhưng trong thời bình, Liên Minh bắt đầu chuyển hướng sang các màn trình diễn thương mại là chính.

Đối với thể thức này, thầy Lục không hề bài xích, chỉ là cần phải

cẩn thận hơn. *Vì Pokémon không thể tấn công trực tiếp Huấn luyện viên... vậy thì chỉ cần đứng xa một chút là được.

Cùng lắm thì, lại giống như trận đấu với Giáo sư Oak...

đổi sân lần nữa?* "Tôi hiểu rồi." Lục Dã khẽ gật đầu. "Nhưng đến lúc đó, không cần đưa huy hiệu cho tôi đâu, đổi lấy thứ khác cũng được." *Mới thế mà đã tính đến chuyện thắng rồi sao?* Lt.

Surge nhướn mày, nhếch miệng cười. *Nhưng cái tính cách ngông cuồng này đúng là hợp khẩu vị lão tử.* "Xem cho kỹ đây, nhóc Satoshi." Lt.

Surge xoa tay, đi đến cửa kéo cần gạt xuống, "Đây mới là trận chiến của các Huấn luyện viên thế hệ cũ!" Rầm rầm rầm...

Theo tiếng bánh răng cơ khí, một sân đấu từ từ nâng lên.

Cạch!

Cạch!

Cạch!

Đèn sân khấu lần lượt bật sáng, ánh sáng trắng chiếu xuống, Lt.

Surge nở một nụ cười sắc lẹm. "Thầy...

đến giờ giao chiến rồi!" Đông Ni với cái miệng xúc xích vội vàng chạy đến ghế trọng tài; Visquez và Satoshi đứng sang một bên.

Satoshi hỏi: "Tiền bối... với thể thức này, tỷ lệ thắng của ngài Lt.

Surge là bao nhiêu ạ?" "Đội trưởng đến nay vẫn chưa thua lần nào." Visquez thì thầm.

Lt.

Surge đặt ba quả PokéBall của mình lên vạch giữa sân, đồng thời nhìn chằm chằm Lục Dã.

Ánh mắt ấy sắc như sói đơn độc, adrenaline tăng vọt đến cực hạn, sẵn sàng lao đến chỗ PokéBall bất cứ lúc nào.

Lục Dã cũng đặt ba quả PokéBall của mình, gồm Gengar, Sylveon và Arcanine, lên vạch giữa sân.

Bên nào lấy được PokéBall và tung Pokémon ra trước, chắc chắn sẽ chiếm ưu thế cực lớn. "Tôi xin nhắc lại luật một lần nữa." Đông Ni làm trọng tài, nuốt nước bọt nói: "Không được tấn công trực tiếp Huấn luyện viên; bên nào hạ gục được bất kỳ một Pokémon nào trong lượt thay đổi của đối thủ trước, sẽ giành chiến thắng..." "Trận đấu..." Đông Ni giơ cờ lên, rồi dứt khoát hạ xuống, "Bắt đầu!" Trong khoảnh khắc, Lt.

Surge hành động trước tiên.

Hắn lao về phía những quả PokéBall ở giữa sân, đồng thời liếc nhìn Lục Dã và giật mình. *Tên đó... sao lại chạy thẳng ra rìa sân rồi!* Giữ nguyên tư thế lao tới, Lt.

Surge rút một con dao nhỏ trong túi ra, ném chính xác vào công tắc PokéBall của Lục Dã. *Cạch!* Con dao cắm phập vào công tắc PokéBall.

Lt.

Surge nhặt PokéBall của mình lên, cười nham hiểm. "Tuy không biết cậu định làm gì, nhưng PokéBall bị hỏng công tắc thì không thể thả Pokémon ra được đâu!" Lt.

Surge ném PokéBall ra: "Raichu, dùng Sét Đánh vào mấy quả PokéBall kia!" "Đến Pokémon cũng không thả ra được, sắp phải nhận thua rồi sao?" Visquez ôm trán, "Đúng là thảm hại..." "Không đúng...

đó là..." Satoshi chết lặng. "Ghos!" Gengar tự động chui ra khỏi bóng, nở một nụ cười gian xảo, một quả Bóng Ma đã được tích trữ từ

trước bay thẳng về phía Raichu.

BÙM!!

Khói bụi tan đi, Raichu đang trong tư thế khoanh tay phòng thủ, thở hổn hển. "...Lại có thể tự động ra khỏi bóng." Lt.

Surge thầm tặc lưỡi, trong tư thế ngã sõng soài, hắn né được dư chấn của Bóng Ma rồi nhanh chóng đứng dậy.

Một tia sáng đỏ lóe lên, Lt.

Surge thu Raichu về, rồi lấy ra quả PokéBall tiếp theo. "Ghos!" Cùng lúc đó, Gengar cũng vơ lấy hai quả PokéBall còn lại, chạy lon ton về phía Lục Dã đang đứng ở rìa sân. "Magneton, Đèn Flash!" Ánh sáng trắng chói lòa bùng lên.

Lt.

Surge đeo kính râm, nhanh chóng lao về phía Lục Dã, chuẩn bị tung đòn quyết định.

Một nụ cười lão luyện hiện trên mặt hắn.

Chương 271

Chỉ nói là Pokémon không được tấn công Huấn luyện viên... chứ đâu có nói Huấn luyện viên không được động thủ với nhau! Lt.

Surge vung nắm đấm, cú đấm mạnh mẽ tạo ra tiếng xé gió.

Bốp!

Nắm đấm va vào nhau, Lt.

Surge nhất thời không thể tin nổi. *Tên này, làm sao mà phản ứng kịp!* "Ngại quá." Lục Dã cũng đeo kính râm, cười gượng gạo. "Ban đầu tôi cũng định dùng Ánh Sáng Mê Hoặc của Sylveon..." "Hừ." Khóe miệng Lt.

Surge nhếch lên, thi triển kỹ năng chiến đấu xuất thân từ quân đội.

Một cú đấm móc trái tung ra!

Gã khổng lồ người Mỹ nặng hơn hai trăm cân, cú đấm rít lên trong gió.

Lục Dã nghiêng đầu né đòn, đáp trả bằng một cú đá tiên phải, đồng thời không quên chỉ huy: "Gengar, giải quyết con Magneton trước đi!" Bịch!

Lt.

Surge nhảy lùi lại, né được cú đá, nhưng trong lòng có chút kinh hãi.

Thứ hắn dùng là kỹ năng chiến đấu được dạy trong quân đội.

Nhưng cái gã thầy giáo thư sinh yếu ớt này... tại sao cũng đỡ được? *Hay là... hắn cũng giống Red và ngài Giovanni, cũng giỏi chiến đấu hoang dã!* Visquez và Satoshi đứng bên cạnh đều kinh

ngạc. "Vừa chống đỡ đòn tấn công mà vẫn có thể chỉ huy được..." Satoshi lẩm bẩm.

Visquez không tin nổi mà mím chặt môi. *Không ngờ Đội trưởng Lt.

Surge lại rơi vào thế yếu!* "Chậc!" Lt.

Surge quay lại nhìn con Magneton đầy thương tích, hắn kéo giãn khoảng cách, thu Magneton về PokéBall.

Lại tung Raichu ra lần nữa, Lt.

Surge lạnh lùng ra lệnh: "Raichu, Sóng Điện Từ!" "Né đi!" Lúc này, trong lòng Lục Dã vô cùng bình tĩnh.

Chỉ cần đảm bảo an toàn cho bản thân, thì trận đấu này cũng chỉ là một trận đấu cực kỳ bình thường!

Thấy Gengar né được Sóng Điện Từ.

Lt.

Surge nhếch miệng cười, ánh mắt lạnh băng. "Thầy à... dư chấn của chiêu thức, là phải do Huấn luyện viên gánh chịu đấy!" Sau khi Gengar né được Sóng Điện Từ, dòng điện tiếp tục bay về phía Lục Dã đứng sau nó. "Ghos!

Σ(っ°Д°;)っ" "Không cần lo cho tôi." Ánh mắt Lục Dã lóe lên. *Nhưng nếu Huấn luyện viên chỉ đứng nhìn, vậy thì còn đánh thể thức không giới hạn làm gì!* Lt.

Surge cười lạnh.

Cho dù chỉ là một dòng tĩnh điện yếu ớt, nhưng một khi Sóng Điện Từ đánh trúng, thầy giáo kia chắc chắn sẽ mất khả năng chỉ huy và hành động.

Lúc đó, chiến thắng chỉ là chuyện dễ như trở bàn tay.

Đột nhiên, Lt.

Surge trợn tròn mắt.

Chỉ thấy Sóng Điện Từ đánh trúng Lục Dã.

Lục Dã lại lặng lẽ lôi ra một quả Berry Cheri, 'cạp' một tiếng rồi cắn: "Gengar, Bóng Ma!" Lt.

Surge vẻ mặt quái dị. *Là loại người gì mới có thể mang theo Berry Cheri bên người chứ!!* Một tia lạnh lẽo dần dần lan tỏa trong lòng Lt.

Surge. *Hay là, hắn đã sớm đoán được mục tiêu của Sóng Điện Từ?* "Tôi thật sự..." Lt.

Surge nghiến chặt răng, ánh mắt bùng cháy sự phấn khích. "Phê chết đi được!" Đẩy trạng thái lên đến cực hạn, Lt.

Surge tiếp tục chỉ huy Raichu.

Lục Dã thay Gengar ra, Tia Lửa Điện của Sylveon lóe lên,眼看要将 Raichu擊倒在地.

Lt.

Surge cười tàn nhẫn, thay ra Pokémon thứ ba, Electivire với những sọc vàng đen. "Electivire, Sấm Sét!!" Xẹt một tiếng, một cột điện thô ráp đột ngột giáng xuống.

Sylveon nhẹ nhàng nhảy lên, cột điện 'rắc' một tiếng làm vỡ mặt đất, nhưng Sấm Sét vẫn chưa kết thúc.

Lục Dã thu Sylveon về, ngẩng đầu nhìn tia sét cuồng bạo kia. "Đây là... tuyệt chiêu mạnh nhất của Đội trưởng!" Giọng Visquez run rẩy.

Satoshi khó khăn nuốt nước bọt. "Đã... mạnh hơn cả Sét Đánh của Pikachu rồi..." Lục Dã vẻ mặt phức tạp.

Cú Sấm Sét này, mười vạn mạng cũng không đỡ nổi!

Thật lòng mà nói, Lục Dã có chút hối hận vì đã chấp nhận lời thách đấu này.

Nhưng sự đã đến nước này, Lục Dã hít sâu một hơi. "Bình tĩnh... cứ chỉ huy như một trận đấu bình thường là được!" Ầm ầm ầm!

Cột sấm sét ầm ầm giáng xuống!

Lt.

Surge khoanh tay, ánh mắt lạnh băng. *Với con Gengar mỏng manh của cậu, căn bản không thể đỡ được chiêu này!* "Gâu!!" Tiếng gầm đột nhiên vang lên, Lt.

Surge trợn to hai mắt.

Pokémon thứ ba của Lục Dã.

Toàn thân bao quanh bởi tia sét, Arcanine dùng 'Xung Kích Hoang Dã', triệt tiêu phần lớn sát thương của Sấm Sét.

Ngay sau đó, Tốc Độ Thần Sầu lao tới, húc bay Electivire! "Chậc..." Lt.

Surge nghiến chặt răng.

Đối với Electivire, Arcanine có chiêu thức hiệu quả vượt trội không?

Câu trả lời là có.

Ánh mắt Lục Dã trở nên sắc bén, một tay giơ cao. "Bí Ẩn Trái Đất" dần hiện lên trong đầu, máu trẩu của thầy Lục bùng nổ. "Chỉ cần ta còn đứng trên mặt đất." "Thì sẽ không thất bại." Như một lời tuyên ngôn, Lục Dã hạ tay xuống. "Arcanine, San Bằng!" "Gâu!!" Arcanine giơ cao chân trước, đạp xuống con Electivire đang ngã, những gợn sóng màu vàng đất lan tỏa khắp mặt đất!

ĐÙNG!!

Một khoảng lặng kéo dài.

Lục Dã thở ra một hơi dài. "Người chiến thắng..." Đông Ni hạ cờ xuống, giọng nói khô khốc, "Lục, Lục Dã!" "Sao có thể..." Đồng tử Visquez co rút. *Thực lực của tên này với tư cách là một Huấn luyện viên... còn vượt xa cả Đội trưởng?* "Quá ngầu, thầy Lục!" Satoshi nhảy cẫng lên reo hò, "Quá ngầu!" Nhìn Electivire đã mất khả năng chiến đấu, Lt.

Surge ngẩn người một lúc lâu.

Nhìn đôi tay đang run rẩy của mình, vẻ mặt Lt.

Surge hiện lên sự khó tin. *Khoảnh khắc vừa rồi... mình lại sợ hãi sao?* Khoảnh khắc đó.

Trên người của thầy giáo kia.

Mình dường như đã thấy được bóng dáng của một vị đại nhân nào đó...

Lt.

Surge thở ra một hơi thật sâu.

Một người cao ngạo và tự phụ như Lt.

Surge, Huấn luyện viên có thể được hắn công nhận, có lẽ chỉ có Red và Giovanni.

Mà bây giờ.

Lt.

Surge nhìn về phía Huấn luyện viên điềm tĩnh trước mặt. "Thầy giáo à..." Lt.

Surge nhắm mắt lại, cười bất lực. *Có lẽ...

đúng như Sabrina đã nói.

Anh ta sẽ đưa Đội Rocket đến một kỷ nguyên hoàn toàn mới...* Lục Dã: "..." Thầy Lục ôm ngực, lòng vẫn còn sợ hãi. *Đánh cái thể thức không giới hạn quái quỷ gì chứ!

Suýt nữa bị Sấm Sét đánh thành tro rồi!* Lục Dã xem như đã có thể thấu hiểu được tâm trạng của Sirfetch'd.

Tình thế diễn ra quá nhanh, căn bản không có thời gian để mà căng thẳng!

May mà, nhiệm vụ đã hoàn thành, cũng coi như có chút an ủi. 【Ting!

Nhiệm vụ hoàn thành!】 【Găng Tay Cách Điện (bản tăng cường): Được dệt từ chất liệu đặc biệt, chống lửa, chống ăn mòn, chống đông lạnh, chống điện... (Phiên bản hợp tác cùng Red, đang được bán rất chạy!)】 Lục Dã nhướn mày. *Vậy sau này, mình có thể giống như Red không... trước tiên để Gengar tích trữ trong bóng, ném ra là có ngay một phát 「Bom Bùn」?* "Thứ tốt... cái này phải cất kỹ." Lục Dã lẩm bẩm.

Một quả kháng điện khác, cửa hàng Berry của hệ thống cũng đã mở khóa thành công.

Có loại Berry này... sẽ không còn sợ Pikachu đột nhiên tặng cho một phát Sét Đánh nữa.

Chương 272

"Thầy Lục!" Satoshi vội vàng chạy tới, phấn khích nói, "Thể thức không giới hạn ngầu quá đi!" Lục Dã cười ha hả: "Biết đâu cậu lại hợp với thể thức này hơn tôi đấy." Satoshi ngẩn ra: "Thật ạ?" Lục Dã liếc nhìn Lt.

Surge, phát hiện Lt.

Surge đang gãi đầu, tự mình cười ngây ngô. "Ngài Lt.

Surge!" Lục Dã gọi. "Có!

Có lệnh gì ạ!" Lt.

Surge đứng thẳng người, 'bụp' một tiếng chào theo kiểu quân đội.

Cái thái độ trước sau như một này khiến Lục Dã có chút ngơ ngác. *Chỉ thắng một trận đấu thôi mà... có cần phải thay đổi như vậy không?* Lục Dã không biết rằng, đối với Lt.

Surge.

Có thể thắng được mình trong một trận đấu không giới hạn... ngoài Giovanni và Red.

Thì bây giờ, có lẽ phải thêm một người nữa rồi.

Lục Dã chỉ vào Satoshi nói: "Cậu nhóc này cũng khá hứng thú với thể thức này... phiền ngài chỉ điểm cho cậu ấy một trận nữa." "Đấu một trận không giới hạn với nhóc Satoshi á?" Lt.

Surge hừ lạnh một tiếng khinh thường.

Nhưng vì thầy đã mở lời, hắn vẫn miễn cưỡng bước lên sân đấu, bắt đầu trận chiến với Satoshi.

Năm phút sau.

Trong ánh mắt kinh ngạc của Lt.

Surge. "Đừng có coi thường tôi!" Satoshi cứng rắn chịu đựng cú Sét Đánh của Raichu, húc ngã Lt.

Surge xuống đất.

Đông Ni và Visquez, cằm rớt cả xuống đất. *Đó thật sự là điều con người có thể làm được sao?!* "Huấn luyện viên của thị trấn Pallet...

đáng sợ quá." Visquez lẩm bẩm. "Người... người chiến thắng, Satoshi của thị trấn Pallet..." Đông Ni nói giọng khô khốc.

Lt.

Surge nằm trên đất, ngước nhìn trần nhà, nhất thời có chút hoài nghi nhân sinh. *Thầy thắng mình... thì cũng đành.

Đến cả nhóc Satoshi, cũng thắng được mình?!* Nghĩ đến cảnh Satoshi vừa rồi cứng rắn chịu đựng Sét Đánh.

Lt.

Surge hơi ngồi dậy, nhìn Satoshi đang hưng phấn, tâm trạng phức tạp. "Tên này... là quái vật à?" Lt.

Surge thì thầm.

Satoshi lau mồ hôi trên trán, quay đầu cười nói: "Thầy Lục, em thắng rồi!" Lục Dã nhìn Satoshi mặt mày lem luốc, không khỏi nuốt nước bọt.

Tuy nói Satoshi cũng quen bị Pikachu giật điện rồi... nhưng cứ thế chịu đựng Sét Đánh, hiệu ứng thị giác vẫn cực kỳ kinh người. "Mình vừa rồi đánh vất vả như vậy." Thầy Lục có chút khó hiểu, "Tên này... lấy thịt đè người luôn?" "Khụ!" Lt.

Surge ho khan một tiếng, đứng dậy phủi bụi, che giấu sự ngượng

ngùng rồi cười lớn: "Không tệ đâu, nhóc Satoshi, đã có thể chiến thắng được ba phần thực lực của tôi rồi!" Satoshi gãi đầu.

Cậu vừa mới nghĩ, tại sao mình lại quen với thể thức không giới hạn nhanh như vậy. "Hóa ra là ngài Lt.

Surge đã nương tay..." Satoshi siết chặt nắm đấm, ánh mắt bùng cháy ngọn lửa, "Pikachu, chúng ta phải tiếp tục cố gắng!" "Pika!

ψ(* ` ´)ψ" Lục Dã liếc nhìn Lt.

Surge, phát hiện hắn đang liều mạng nháy mắt với mình.

Gã đô con cao gần hai mét, trán lấm tấm mồ hôi lạnh, dường như vẫn còn sợ hãi...

Lục Dã hơi ngẩn ra. *Nói như vậy... ngoài đối thủ đầu tiên Satoshi chiến thắng trong Nhà thi đấu.

Đến cả trận đấu không giới hạn đầu tiên, người bị Satoshi áp đảo cũng là Lt.

Surge?

Lt.

Surge, mất mặt quá!* "Nhưng mà..." Lục Dã lẩm bẩm, nhìn Satoshi đầy hưng phấn.

Một giọt mồ hôi lạnh chảy dài trên trán thầy Lục. "Mình có phải...

đã thả ra một con Pokémon rất đáng sợ không?" Ai cũng biết, Ho-Oh đã hồi sinh Tam Thú Huyền Thoại.

Tương tự, trong movie "I Choose You", Ho-Oh đã hồi sinh Satoshi.

Suy ra, sau khi được Ho-Oh hồi sinh, Satoshi đã trở thành một Pokémon mới!

Lục Dã: "Ừm... rất hợp lý!" Đông Ni với cái miệng xúc xích và

Visquez nhìn nhau, lập tức bừng tỉnh.

Chẳng trách hôm nay Đội trưởng thua liền hai trận... hóa ra là để chỉ đạo người mới, dùng chiêu Chém Giả! (False Swipe) "Đội trưởng, tôi đã hiểu được tấm lòng của ngài rồi!" Đông Ni cảm động nói. "Hahahaha, đúng không, Đội trưởng ta vẫn rất ngầu!" Lt.

Surge sờ đầu, cười ha hả, rồi ho khan một tiếng, "Nhưng mà...既然他们能做到这种地步, 该给的徽章, 还是得给." Chỉ thấy Lt.

Surge ra hiệu cho Visquez.

Visquez đi vào phòng sau, một lúc sau, tay bưng một cái khay đi ra.

Trên khay, chính là hai chiếc "Huy hiệu Sấm Sét" trông như hoa hướng dương! "Em cũng có phần ạ?" Satoshi chỉ vào mình, "Nhưng trước đó em đã có một cái rồi." "Huy hiệu thì có bao giờ là thừa đâu." Lt.

Surge nhún vai, nhớ lại những năm tháng gian khó, cảm khái nói, "Hơn nữa, lúc cấp bách còn có thể đem đi đổi lấy tiền..." *Lấy huy hiệu đi đổi tiền?

Thủ lĩnh mà cũng gian nan thế sao...

Khoan đã, ở nhà mình hình như còn không ít「Huy hiệu Thượng Hải」...* "Hóa ra còn có trò này, sao không nói sớm..." Lục Dã vui vẻ nghĩ.

Nhưng mà, huy hiệu mới thì thôi vậy.

Lục Dã lắc đầu: "Tôi không cần đâu, cứ đưa huy hiệu cho Satoshi là được." "Ể?

Thầy Lục, không phải thầy định tham gia Đại hội Liên Minh sao?" Satoshi nghe loáng thoáng, ngạc nhiên hỏi.

Lục Dã giật mí mắt. *Vu khống, đây rõ ràng là vu khống!* Lt.

Surge cũng gãi đầu, thầm nghĩ: *Thầy không chịu nhận, có phải đang ám chỉ còn thiếu thứ gì đó không?* "Tôi hiểu rồi!" Lt.

Surge vỗ trán bừng tỉnh, nói lớn, "Đông Ni, đi lấy bảo bối của tôi ra đây!" Đông Ni biến sắc: "Đội trưởng, đến cả thứ đó cũng phải cho sao?" "Bớt nói nhảm, bảo đi thì cứ đi!" Một cảm giác không lành dần dâng lên trong lòng thầy Lục.

Đông Ni chạy như bay rồi quay lại, tay cầm một cái hộp màu vàng trông như viên gạch.

Lục Dã ngẩn ra. 【Máy Nâng Cấp Điện: Một chiếc hộp chứa đựng năng lượng điện khổng lồ, rất được các Pokémon hệ Điện yêu thích. (Sử dụng điện không đúng quy cách, gia đình hai hàng lệ.)】 "À... hóa ra là thứ dùng để tiến hóa cho Electabuzz." Lt.

Surge tung hứng chiếc hộp sắt trong tay, "Lượng điện còn lại không nhiều, có thể dùng làm máy phát điện gia dụng." Lục Dã: "Anh chắc chắn thứ này đặt trong nhà sẽ không bị nổ bất ngờ chứ?" Lt.

Surge ngẩn ra, rồi cười ha hả: "Sao có thể, đây là do chuyên gia hệ Điện như tôi đích thân kiểm tra mà!" "À đúng rồi, còn có, đây là bí kíp của「Tia Sạc Năng Lượng」..." Lt.

Surge sờ bên hông, lôi ra một thiết bị lưu trữ màu vàng, "Để Pokémon hệ Điện học được, sau này ra ngoài không cần mang theo Charjabug nữa!" Lt.

Surge vỗ đầu Satoshi, cười nói: "Thấy là có phần, này, 'Tia Sạc Năng Lượng' cũng cho cậu luôn." "Cảm ơn ạ, nhưng... có thể đừng xoa đầu được không?

Sẽ không cao lên được đâu." "Hehe, hiệu quả cần chính là cái này." Satoshi: "?" Lục Dã sờ cằm.

Hồi ở phòng thí nghiệm sấm sét của Học viện Huấn luyện viên,

Gengar đã học được 「Sét Đánh」.

Nhưng trong cuộc sống... hình như 「Tia Sạc Năng Lượng」thực dụng hơn?

Đi cắm trại ngoài trời không cần mang theo Charjabug, chỉ cần để Gengar bắn một phát vào điện thoại là xong...

Còn Máy Nâng Cấp Điện, cũng có thể giúp Gengar nhanh chóng nắm vững 「Tia Sạc Năng Lượng」. "Hai thứ này tôi nhận." Lục Dã ném Máy Nâng Cấp Điện cho Gengar. "Ghos~" Gengar nghịch một lúc, rồi tiện tay nhét vào túi không gian bốn chiều của mình. "Vậy... em cũng nhận huy hiệu và đĩa kỹ thuật!" Satoshi gật đầu nói.

Lt.

Surge khoanh tay, khẽ gật đầu.

Thấy thầy giáo vẫn không có ý định nhận huy hiệu, Lt.

Surge chậc lưỡi.

Thôi vậy, cùng lắm lát nữa để Satoshi cầm thêm một chiếc 「Huy hiệu Sấm Sét」về.

Đợi đến khi thầy cần, lại để Satoshi đưa cho ông ấy là được...

Trong lúc Lt.

Surge đang trầm tư, Lục Dã lôi điện thoại ra, hươ hươ trước mặt Lt.

Surge. "Ông anh, vào nhóm không?" Gương mặt cương nghị của Lt.

Surge lộ vẻ ngạc nhiên: "Hả?" ... 【Ting!

Thành viên mới 'Thuyền trưởng tàu S.S.

Aqua' đã tham gia nhóm chat!】 "Phụt, sao ông lại đặt tên này!"

Satoshi nín cười. "Đồ ngốc, phải kiếm tiền chứ!

Chương 273

Khách hàng thêm bạn, đương nhiên phải chiều lòng khách hàng rồi!" Lt.

Surge tức tối nói.

Lục Dã trong lòng chấn động. *Được lắm, giống Takeshi, tất cả đều là người làm công ăn lương!* Trong nhóm chat, Red chào hỏi: "Yo, Lt.

Surge!" "Ặc..." Lt.

Surge liếc qua, biểu cảm cứng đờ. *Red, Red?!* Sabrina: "Ông thua rồi à?" *Con mụ này lại vào nhóm trước cả mình!* Lt.

Surge nhanh chóng gõ chữ: "Thua gì mà thua?

Rõ ràng là kỳ phùng địch thủ, tôi nhường cậu ta đấy!" "A ha, chú Lt.

Surge!

Lần sau cùng chơi game nhé!" Akin, người từng được Lt.

Surge giúp đỡ, cười toe toét. "Chú?" Nghĩ đến tên nhóc đầu nhím ở Johto, thái dương Lt.

Surge giật giật. *Đợi đấy, lần sau sẽ lái thuyền đến Johto tìm cậu! * Đối với thành viên mới Lt.

Surge, mọi người không hề ngạc nhiên.

Dù sao ngay cả Sabrina, từng là một trong ba Admin, cũng đã vào nhóm.

Hơn nữa,当初Akin và Silver bị Pryce đóng băng, cũng nhờ Lt.

Surge mới thoát khỏi nguy hiểm.

Chỉ có lập trường, không có đúng sai...

đây cũng là điểm đáng yêu của các nhân vật phản diện trong manga Special.

Erika, từng là chủ tướng của Kanto, nghĩ một lúc rồi nói: "Các Thủ lĩnh nhà thi đấu ở Kanto trong nhóm, có phải đã đủ hết rồi không?" Takeshi: "Không... còn thiếu ngài Blaine của đảo Cinnabar." Yellow: "Ể?

Σ(っ°Д°;)っ Em cứ tưởng thầy Lục lúc đó đã mời ông Blaine rồi chứ!" Lục Dã vỗ trán. *Toang rồi!

Lúc đó chỉ lo cho Arcanine tiến hóa, quên mất việc kết nạp thành viên mới!* "Không sao... tôi có thông tin liên lạc của ngài Blaine." Red cười nói: "Đến lúc đó, tôi sẽ mời ông ấy vào nhóm!" Lt.

Surge: "..." *Không chỉ có Thủ lĩnh nhà thi đấu, còn có Tứ Thiên Vương và Nhà Vô Địch của các vùng...

Được lắm, cái nhóm này của các người, sao trông còn đáng sợ hơn cả Đội Rocket vậy?!* Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời.

Trong lòng một mảnh mông lung. *Thủ lĩnh nhà thi đấu của Kanto, sắp tập hợp đủ rồi sao?

Lộ trình trưởng thành của chúng ta, có phải là không giống nhau lắm không?

Theo lý mà nói, không phải nên là đánh quái lên cấp sao... sao đột nhiên lại bắt đầu sưu tầm thẻ bài rồi!* "Mình chơi không phải là《Pocket Monsters》." Lục Dã lẩm bẩm, "Mình chơi là《Pokemon Masters》à..." ...

Chuyện ở Nhà thi đấu Vermilion đã kết thúc.

Ngoài những thứ Lt.

Surge cho, thu hoạch lớn nhất vẫn là「Găng Tay Cách Điện」.

Lục Dã cũng định rời đi.

Lúc này, Lt.

Surge gọi Satoshi lại: "Satoshi đợi một chút, tôi còn một việc muốn nhờ cậu!" Satoshi nhìn Lục Dã.

Lục Dã đang định thử đôi găng tay mới, gật đầu nói: "Đi đi, tôi đợi cậu ở ngoài!" Bên trong Nhà thi đấu Vermilion. "Yên tâm, giao cho em đi!" Nhận lấy Huy hiệu Sấm Sét, Satoshi gật đầu cười nói: "Đợi khi nào thầy Lục cần, em sẽ đưa huy hiệu cho thầy ấy!" Lt.

Surge khoanh tay, hài lòng gật đầu. *Để Satoshi cầm trước...

đề phòng lúc Đại hội Liên Minh bắt đầu, thầy lại đột nhiên đến đá quán.

Phòng bệnh hơn chữa bệnh.* Lt.

Surge thầm tán thưởng mình: *Thông minh quá, Thiếu tá Lt.

Surge!* ...

Đứng trước bến cảng nhuốm màu hoàng hôn.

Lục Dã đang nghiên cứu đôi「Găng Tay Cách Điện」vừa nhận được.

Đôi găng tay hở ngón phối màu đen đỏ, có chút giống kiểu găng tay lao động, đeo vào tay vừa vặn.

Cũng không giống lắm với kiểu của Red.

Coi như là hệ thống đã "chiếu hình" riêng cho thầy Lục. "Có thể phối với đồ thể thao hoặc áo khoác... cũng khá đẹp." Lục Dã gật gù.

Do phiên bản tăng cường của「Găng Tay Cách Điện」có khả

năng chống ăn mòn.

Không chỉ Gengar có thể tích trữ trước「Bom Bùn」, mà ngay cả PokéBall cũng có thể dùng như bom thối.

Mở rộng ra, còn có thể dùng PokéBall như bom cháy, gạch băng, bom choáng...

Trong manga《Special》, không ít Huấn luyện viên đều có cách sử dụng PokéBall độc đáo của riêng mình.

Ví dụ như lưới bắt côn trùng của Bugsy, dây câu của Yellow, gậy bi-a của Akin...

Thầy Lục liên tưởng đến việc sau này mình đeo mặt nạ phòng độc, rồi bất ngờ ném ra PokéBall... không khỏi rùng mình một cái. "Không được... thế này bẩn quá!" Hoàng hôn buông xuống, cả thành phố Vermilion chìm trong vầng hào quang màu cam.

Lục Dã tạm thời cất găng tay, cùng Gengar ngắm biển, tiện thể đợi Satoshi ra.

Liếc nhìn thanh nhiệm vụ: 【Thu thập huy hiệu: 6/8】 Lục Dã nhếch miệng cười. *Vì Nhà thi đấu Vermilion không có vấn đề gì... vậy thì coi như đã nhận được Huy hiệu Đá, cũng không sao cả!* Thầy Lục tâm trạng vui vẻ, xoa xoa Sylveon bên cạnh.

Sylveon đang ngẩn ngơ nhìn du thuyền, lắng nghe tiếng còi tàu, đột nhiên bị xoa một cái. "Bui! o(*≧д≦)o" Sylveon vung vẩy dải lụa hai bên, xoay tít như bánh xe lửa 'chát' một tiếng lên chân Lục Dã.

Lực không mạnh, có chút giống Chikorita của Satoshi, lúc quấn quýt Delia.

Ngược lại còn có chút dễ chịu...

Lục Dã cười ha hả, đưa tay xin Gengar một lon Coca.

Lục Dã: "...Tôi không muốn uống hiệu này." "Ghos! (~￣▽￣)~" (Chỉ có loại này thôi.) Phía sau, Satoshi vác Pikachu, chạy tới. "Thầy Lục!

Đợi lâu chưa ạ!" "Ồ...

Lt.

Surge nói gì với cậu vậy?" Lục Dã vừa ăn khoai tây chiên vừa hỏi.

Satoshi gãi đầu, định mở miệng.

Nhớ lại lời dặn của Lt.

Surge, Satoshi lắc đầu, cười nói: "Không có gì đâu ạ... chủ yếu là, đợi lúc Đại hội Liên Minh bắt đầu, sẽ không cần phải làm phiền ngài Lt.

Surge nữa!" Lục Dã hơi ngẩn ra, không hiểu lắm.

Nhưng chuyến bay sắp cất cánh rồi, Lục Dã cúi đầu lướt điện thoại, nói: "Còn việc gì cần làm nữa không... chuyến này đi có thể mất cả tuần đấy." Satoshi sờ cằm, một bóng đèn sáng lên trên đầu. ...

Nhìn quán mì ramen trước mặt, khóe miệng Lục Dã giật giật. "Việc khẩn cấp mà cậu nói... là chỉ ăn mì ramen?" "Ở sân bay không có gì ngon cả!" Satoshi 'xì xụp' húp mì, sung sướng nói, "Em lại không muốn ăn đồ ăn trên máy bay... nên phải cùng Pikachu lấp đầy bụng trước!" "Pikachu~~" Pikachu húp một sợi mì dài. "Đáng ghét!

Tớ sẽ không thua cậu đâu!" Satoshi bắt đầu thi đấu với Pikachu, xem ai húp được sợi mì dài hơn.

Lục Dã: "..." Mới ăn khoai tây chiên, không đói lắm.

Gengar thì lại rất hứng thú với ông chủ quán ramen.

Nó ghé qua nhìn một lúc, ông chủ quán ramen thân thiện nói: "Làm một bát nhé?" Gengar cười tủm tỉm giơ hai ngón tay. "Hai bát?"

"Ghos!" (Hai mươi bát!) ... "Ghos~(*⊙~⊙)" Bên cạnh Gengar, đã chất thành một chồng bát cao ngất.

Ông chủ quán ramen và chủ tiệm ngạc nhiên nói: "Đây đã là cấp độ 'Vua dạ dày' của Snorlax rồi đấy!" Lục Dã xoa xoa trán, nói: "Satoshi, tôi trả tiền phần của cậu luôn nhé." "Ấy, không cần phiền thầy đâu ạ!" Satoshi vội vàng lau miệng.

Lục Dã: "Không sao, dù sao cũng hơn hai mươi bát rồi... thêm cậu một người cũng không nhiều." "Duo duo~~" Togepi ôm cái bát to hơn cả người mình, 'ực ực ực' uống canh, cho đến khi cả người chui tọt vào trong bát.

Cộp!

Cái bát úp cả Togepi lại, Togepi luống cuống tay chân: "Đôi!" "Pika~" Pikachu như một người anh lớn nhấc cái bát ra, thở phào nhẹ nhõm. "Cháp kỉ đôi~ ヾ(◍°∇°◍)ﾉﾞ " Những vị khách xung quanh bật cười thiện chí.

Tiếng còi cảnh sát đột nhiên vang lên, Lục Dã đi ra ngoài quán, bỗng thấy một đàn Squirtle đang đổ về phía này. "Sao trông quen thế nhỉ?" Lục Dã lẩm bẩm. "Zeni..." Dù là Blastoise điềm tĩnh, cũng chưa từng thấy cảnh tượng này.

Sĩ quan Jenny lái mô tô, dừng lại bằng một cú drift điệu nghệ, cười nói: "Làm phiền ngài rồi...

đây là đội quân Squirtle đến thành phố Vermilion để diễn tập phòng cháy chữa cháy." "Nghe nói chủ cũ của chúng ở đây, nên chúng mới chạy qua." Satoshi ôm bát mì đi ra, vui mừng nói: "Squirtle!" "Zeni!" Con đầu đàn của đội quân Squirtle vui vẻ lao vào lòng Satoshi. "Không ngờ lại gặp cậu ở đây." Satoshi cảm khái nói, "Cậu dạo này thế nào?" "Zeni Zeni~!" Bạn bè xung quanh toàn là tiếng gầm của Squirtle.

Nhưng khi đám đàn em này nhìn thấy Blastoise bên cạnh Lục Dã, chúng đột nhiên im bặt.

Con Squirtle này... có khi còn mạnh hơn cả đại ca!

Con đầu đàn Squirtle cũng liếc thấy 'Ngọa Long' bên cạnh thầy Lục.

Một giọt mồ hôi lạnh chảy dài trên trán nó.

Nhớ lại 'Totem' Blastoise trên đảo Blastoise mà nó từng gặp, khí thế cũng không đáng sợ bằng... "Zeni. ヽ(⌐■_■)" Blastoise lạnh lùng gật đầu.

Chương 274

Viên Đá Bất Biến treo trên cổ 'rắc' một tiếng, nứt ra một đường.

Đội quân Squirtle: Σ(°△°|||) *Quy quy, đáng sợ quá đi!* Nâng đỡ và dìu đại ca, đội quân Squirtle run rẩy, vội vàng chuồn đi.

Satoshi còn chưa kịp tạm biệt Squirtle, vẻ mặt có chút tiếc nuối.

Lục Dã liếc qua: "Cậu xin lại nó từ Jenny là được mà." Satoshi lắc đầu: "Cùng đồng đội tham gia đội cứu hỏa, chắc chắn Squirtle cũng sẽ rất vui." Lục Dã gật đầu.

Tuy cũng có thể hiểu được... nhưng tôi vẫn phải nói một câu, đồ tra nam! "Cái đó..." Sĩ quan Jenny vẫn chưa rời đi, ngồi trên xe mô tô, ngượng ngùng gãi má. "Thầy Lục, có thể... cho tôi xin một chữ ký được không ạ?" Lục Dã hơi ngẩn ra, rồi gật đầu: "Đương nhiên." "Tuyệt vời!" Nhìn Jenny reo hò nhảy cẫng, Satoshi há hốc mồm. *Thầy Lục... lại nổi tiếng trong giới các Sĩ quan Jenny đến vậy sao!* Nhận được chữ ký, Jenny nở nụ cười mãn nguyện.

Cô lái mô tô, cùng đội quân Squirtle rời đi.

Satoshi cũng lấy lại tinh thần, siết chặt nắm đấm: "Nhất định phải vào được Đại hội Liên Minh, sau đó để Squirtle, Charizard...

để mọi người cùng đến giúp đỡ!" Lục Dã cố nén ham muốn cà khịa. *Nói thì nói vậy.

Nhưng số lần cậu triệu hồi lão tướng, hình như ít đến đáng thương...* Chuyến bay sắp cất cánh, Lục Dã trả tiền xong, chủ tiệm đề nghị: "Nếu cậu trai có hứng thú, có thể tham gia cuộc thi Vua dạ dày của thành phố Vermilion..." "Vào tháng một năm sau, tiền thưởng cũng không ít đâu!" Cuộc thi Vua dạ dày?

Lục Dã liếc nhìn Gengar đang dùng tăm xỉa răng. "Ghos?" *Không phải tôi nổ, tất cả Snorlax ở đây, không có con nào đủ tuổi để đấu với Gengar đâu!* ...

Trời đã về chiều.

Thầy Lục dẫn theo Satoshi líu ríu, cuối cùng cũng lên được máy bay. "Ngủ ngon." Lục Dã đeo bịt mắt, "Sáng mai tôi sẽ gọi cậu." Satoshi thắt dây an toàn, đột nhiên nói: "Thầy Lục, chuyến này chúng ta đến Cung điện Cameran, mất khoảng bao lâu ạ?" Lục Dã đang định trả lời, đột nhiên chết lặng. *Âu Lộ Đức Lãng thành?

Sao mình thấy cái tên này quen thế!

Cung điện Cameran xuất hiện trong movie《Mew và Hộ vệ Sóng Aura: Lucario》!* Satoshi nhìn Lục Dã tháo dây an toàn, lặng lẽ đứng dậy, tò mò hỏi: "Thầy Lục, thầy đi đâu vậy?" "Tôi đi hỏi tiếp viên hàng không." Lục Dã nói. "Bây giờ xuống máy bay, còn kịp không..." "Thưa quý ông quý bà, chuyến bay này sắp cất cánh, xin vui lòng thắt dây an toàn..." Giọng nữ ngọt ngào vang lên từ loa phát thanh.

Lục Dã nhìn ra ngoài cửa sổ.

Cánh máy bay rạch phá tầng mây đen kịt, mặt kính phản chiếu hình bóng của chính mình.

Thầy Lục đột nhiên thấy hơi đau đầu, liền đeo lại bịt mắt, rên rỉ: "Satoshi, sáng mai nhớ gọi tôi dậy..." "Không phải vừa nãy anh bảo sẽ nhắc em sao?" Satoshi gãi đầu hỏi. "Tôi đổi ý rồi!" Trên hàng ghế ba người, Gengar ngồi ở giữa, mở chiếc bàn ăn nhỏ ra, hí hửng thưởng thức suất ăn trên máy bay.

Satoshi trừng lớn mắt: "Gengar, mày vẫn chưa ăn no à?!" "Ghos?" Gengar liếc mắt.

Chú em, coi thường ai đấy!

Lục Dã đang nhắm mắt dưỡng thần, cố gắng hồi tưởng lại nội dung liên quan đến sự kiện này.

Thú thật là... chỉ nhớ được đại khái.

Ngay cả cái tên Cung điện Cameran, cũng là do hồi trước Lục Dã tò mò tìm kiếm, phát hiện nguyên mẫu là Lâu đài Neuschwanstein ở Đức, nên mới có ấn tượng sâu sắc. "Mình nhớ là, có liên quan đến Anh hùng Làn Sóng Sir Aaron, Satoshi, và cả Lucario..." Lục Dã thầm nghĩ, định bụng đến Cung điện Cameran rồi sẽ hỏi han cụ thể sau.

Thôi cứ ngủ trước đã.

Lục Dã day day thái dương.

Cùng lắm thì, đợi hoàn thành nhiệm vụ ủy thác của Giáo sư Oak rồi để Satoshi tự đi theo cốt truyện.

Với thể chất của Siêu Tân Binh, chắc cũng không cần lo xảy ra chuyện gì...

Dù nói vậy, Lục Dã vẫn có chút không ngủ được.

Mở chat nhóm, phát hiện cả đám vẫn chưa ngủ, Lục Dã liền kết nối không dây.

Thời gian vừa hay nhảy đến 00:00, bắt đầu ngày Tết Pokedollar. "Giao thừa rồi!" Akin hoan hô. "Năm mới vui vẻ ~" Green gửi một emoji Meowth thần tài. "Hoenn là đón Tết Nguyên Đán đúng không?" Takeshi vẫn giữ vững phong thái 'người vợ hiền' như mọi khi, cười nói: "Thầy Lục, chúc thầy năm mới sớm." Lục Dã bất giác mỉm cười: "Chúc Tết sớm!" [Thành viên nhóm 'Đang đào khoáng có việc xin gọi điện' đã gửi một bao lì xì mật khẩu, mọi người mau vào nhận nào!] Satoshi: Năm mới vui vẻ!

Maylene: Năm mới vui vẻ! ...

Nhìn thấy số tiền trong bao lì xì, Maylene khịt khịt chiếc mũi dán băng cá nhân, vẻ mặt xúc động.

Bao nhiêu năm rồi... lần đầu tiên nhận được lì xì năm mới!

Cảm ơn anh, tiền bối Steven! o( )o "Năm mới vui vẻ." Blue Oak khẽ gật đầu, "Satoshi và thầy Lục, hai người đang làm nhiệm vụ à?" "Đúng vậy...

đón giao thừa trên máy bay." Lục Dã thấy lòng chua xót.

Lại còn đi cùng một thằng ngốc nữa chứ.

Hơn nữa chuyện gì sắp xảy ra tiếp theo, vẫn chưa thể biết được... "Yên tâm đi, em sẽ chăm sóc thầy Lục cẩn thận!" Satoshi cười hì hì.

Lt.Surge: ?

Thầy Lục: 【Tức giận xoa đầu chó lầu trên】 Thầy Lục: Xin lỗi, xoa nhầm người rồi.

Lt.Surge: Lão tử muốn xoa lại! 【Tức giận xoa đầu chó】 [Thành viên nhóm 'Thuyền trưởng tàu S.S.

Aqua' đã bị chủ nhóm cấm chat 5 phút.] Sabrina: ???

Cùng là Cán bộ Đội Hỏa Tiễn, Sabrina không khỏi nảy sinh lòng đồng cảm.

Thế mạnh hơn người, không thể không cúi đầu a!

Lt.Surge giật giật khóe mắt, lẩm bẩm: "Thôi kệ...

Cùng lắm lần sau qua xoa đầu thằng nhóc đầu nhím Akin kia." Dì Lorelei nhìn ra ngoài cửa sổ, nơi pháo hoa đang bừng sáng, lặng lẽ tháo kính xuống lau tròng kính.

Lorelei: Năm mới, tôi sẽ không ước nữa, dù sao kết quả cũng như nhau cả thôi.

Akin: Tìm bạn trai à? [Thành viên nhóm 'Akin' đã bị quản trị viên 'Lorelei' cấm chat 12 giờ.] Red cười nói: "Hy vọng năm mới có thể cùng Blue Oak trở nên mạnh mẽ hơn!" "Tỏ tình công khai!?" Green kinh ngạc.

Blue Oak hừ lạnh một tiếng, khóe miệng từ từ nhếch lên.

Là bởi vì... ngoài tôi ra, không còn ai khác có thể đuổi kịp cậu rồi sao?

Thật thú vị!

Không khí lễ hội đã xua tan đi phần nào sự bất an của thầy Lục. [Năm mới vui vẻ ~ (Garchomp gượng cười.jpg)] Thấy avatar đầu kem gửi lời chúc mừng năm mới, thầy Lục khẽ mỉm cười.

Đợi lần ủy thác này hoàn thành... sẽ trở về gặp Cynthia!

Khoan đã.

Thầy Lục thấy lòng thắt lại.

Sao cứ có cảm giác mình vừa cắm một cái Flag nguy hiểm thế nhỉ! ...

Ngày 1 tháng 1, trời trong.

Lục Dã vẫn dậy từ sớm.

Vì phải chuẩn bị bữa sáng nên bất tri bất giác đã hình thành thói quen dậy sớm.

Thầy Lục không khỏi có chút hoài niệm những ngày tháng ngủ đến chiều... "Dậy đi." Lục Dã liếc nhìn Satoshi đang chảy nước dãi bên cạnh, "Thằng ngốc!" "Hả?

Trễ rồi sao!?" Satoshi hoảng hốt tỉnh giấc. "Thật đáng ghen tị khi đi du lịch mà cũng có thể ngủ sâu như vậy." Lục Dã cảm thán. "He he, quen cắm trại ngoài trời rồi mà!" Trò chuyện phiếm, hai người xuống

máy bay, tiến về phía đích đến.

Cung điện Cameran.

Hai bên là tầm nhìn rộng mở, những dãy núi trập trùng phủ đầy tuyết trắng.

Trên cánh đồng hoang thậm chí còn có thể thấy những đoàn tàu kiểu cũ chạy qua, đầu tàu phun ra hơi nước.

Một cây cầu đá dài dẫn đến lâu đài đá màu trắng ở cuối con đường, những đỉnh tháp nhọn phủ một lớp tuyết mỏng. "Cành cây cũng đóng băng hết rồi kìa." Satoshi thở ra một hơi khí trắng. "Cũng khá đẹp đấy." Lục Dã nhìn xung quanh, dưới chân cầu đá là một mặt hồ đóng băng phẳng lặng như gương.

Đứng trên cầu đá, có thể cùng lúc thưởng thức cả cảnh lâu đài và cảnh hồ - trông cũng hơi giống thành Mondstadt nhỉ?

Cây cầu đá vừa dài vừa rộng, Lục Dã gọi Arcanine ra, kéo Satoshi lên, "Đi thôi, còn được sưởi ấm nữa." "Gâu gâu~~! (` 0´)" Hai người cưỡi Arcanine đến cổng thành, quả nhiên có cả lính gác mặc áo giáp.

Sau khi biết mục đích chuyến đi, người lính gác khẽ cười: "Đúng vậy, Giáo sư Samuel đang tạm trú ở đây." "Tuyệt quá!" Satoshi giơ tay nắm chặt, nhìn sang Lục Dã, cười nói, "Mang tài liệu về là có thể hoàn thành nhiệm vụ rồi đúng không!" "Về lý thuyết là vậy." Lục Dã sờ cằm, "Giáo sư Oak có nói với cậu là tài liệu cụ thể về cái gì không?" "Hình như là... bản thảo nghiên cứu về Pokémon gì đó?" Satoshi gãi đầu.

Lục Dã cũng không hỏi sâu.

Dù sao cũng là nhiệm vụ sát hạch của Satoshi, mình chỉ chịu trách nhiệm đi cùng chăm sóc và giám sát.

Việc cấp bách trước mắt là phải nhanh chóng tìm hiểu bối cảnh

liên quan đến Cung điện Cameran. "Trong thành có Trung tâm Pokémon không?" Lục Dã hỏi người lính gác. "Tất nhiên, và còn có cả Y tá Joy được Liên Minh đặc phái đến nữa." Lục Dã nhướn mày.

Vậy thì không thành vấn đề... hỏi thẳng Joy là được! ...

Vào trong thành, Lục Dã vẫy tay với Satoshi: "Cậu đi tìm Giáo sư Samuel đi, chúng ta hai tiếng sau gặp nhau ở Trung tâm Pokémon." "Không vấn đề!" Satoshi gật đầu. "Pikachu ~~" Nhìn thầy Lục đi xa, Pikachu nhẹ nhàng nhảy xuống, nhìn quanh bốn phía. "Sao vậy, Pikachu?" Satoshi hỏi. "Pika..." Pikachu lắc đầu. "Chúng ta đi hoàn thành bài sát hạch trước đã." Satoshi bế Pikachu lên, "Sau đó sẽ đi tìm thầy Lục hội họp." "Pikachu ~!" Trong khung hình của ống nhòm, xuất hiện bóng dáng của cậu nhóc và Pikachu. "Thằng nhóc đó đi một mình rồi!" Jessie hưng phấn nói. "Nhưng tại sao sếp cũng ở cùng với thằng nhóc đó?" "Đồ ngốc!" Meowth nhảy vọt lên, tức giận đập vào đầu James, "Chắc chắn là sếp đã nhắm trúng con Pikachu đó, đang chờ thời cơ ra tay đó mèo!" "Nếu chúng ta bắt được con Pikachu đó trước rồi dâng lên cho sếp..." Jessie hắc hắc xoa tay.

Ba người ngẩng đầu nhìn trời. [Một bàn tay to lớn đang vuốt ve Sylveon, trong bóng tối, vang lên giọng nói khàn khàn của sư phụ: Làm tốt lắm... dâng nộp Pikachu có công, thăng ba ngươi làm tiểu đội trưởng!] "Cảm giác thật tuyệt vời a~!" "So nan su!" ...

Ở một góc mà bộ ba không nhìn thấy.

Chương 275

Một con Meowth nhỏ nhắn đang nép vào góc tường.

Meowth tò mò nhìn trộm, trên người đột nhiên tỏa ra ánh sáng trắng dịu dàng. "Mew~~" Mew nhỏ nhắn màu hồng, khẽ cười trộm, chiếc đuôi dài ngoe nguẩy.

Lại một lần nữa biến thành một con Taillow.

Nó vỗ cánh, bay theo Pikachu đang đi phía trước...

Bên trong Cung điện Cameran được xây bằng gạch đá, đèn lồng kết hoa, tràn ngập không khí lễ hội.

Bên trong Trung tâm Pokémon.

Lục Dã vừa đưa Squirtle không bị thương nhưng vẫn muốn làm SPA cho Joy, vừa hỏi: "Hôm nay là ngày gì đặc biệt à?" Joy khẽ cười, nhận lấy quả bóng Dive Ball, giải thích: "Vào ngày Tết Pokedollar hàng năm, để kỷ niệm Anh hùng Làn Sóng Sir Aaron trong truyền thuyết đã cứu Cung điện Cameran." "Nơi đây đều sẽ tổ chức Lễ hội Giao đấu quy mô lớn, lâu đài còn tổ chức dạ tiệc khiêu vũ để trao thưởng cho người chiến thắng." "Ồ... vậy không phải là sẽ có rất nhiều Huấn luyện viên mạnh tham gia sao?" Lục Dã hỏi. "Đúng vậy." Joy cảm thán, "Không chỉ có người chiến thắng Đại hội Liên Minh mà còn có các Bậc thầy đến từ nhiều khu vực khác nhau..." Lục Dã kỳ quái gãi đầu. "Ghos?" Gengar nhìn thầy Lục đang mặt đầy khó hiểu. "Không có gì, tôi chỉ đang nghĩ." Lục Dã sờ cằm, "Với thực lực của Satoshi, về lý mà nói, rất khó để giành chức vô địch mới phải..." Nhưng theo ấn tượng mơ hồ của thầy Lục.

Dựa theo cốt truyện gốc, Satoshi đã dễ dàng giành được chức vô địch của Lễ hội Giao đấu, và được phong danh hiệu 「Anh hùng Làn

Sóng 」.

Khả năng duy nhất là cậu ta, với tư cách là con cưng của số phận, đã bật hack để chiến thắng hàng loạt cao thủ.

Nếu không, chỉ cần một Bậc thầy từ nơi nào đó bất kỳ xuất hiện, Satoshi cũng đủ mệt rồi... "Thầy Lục." Joy đưa Dive Ball lại cho Lục Dã, lén liếc một cái, mỉm cười mãn nguyện: "Thầy không định tham gia Lễ hội Giao đấu sao?" "Hử?

Bây giờ vẫn có thể tham gia sao?" Joy nhìn đồng hồ treo tường, nghiêng đầu nói: "Nếu trước đó chưa đăng ký... có lẽ không kịp, vì một lát nữa trận đấu sẽ bắt đầu rồi." "Ừm." Lục Dã cũng không có gì tiếc nuối.

Dù sao, đây có thể coi là cốt truyện độc quyền có ảnh hưởng sâu sắc đến Satoshi.

Dựa theo sức mạnh điều chỉnh của dòng thời gian thế giới, có lẽ Lục Dã vừa lên sàn sẽ xuất hiện đủ loại chiêu thức đánh trượt.

Hoặc đột nhiên nhảy ra một gã Pokémon Thần thú nào đó, cùng thầy Lục lưỡng bại câu thương, rồi Satoshi giành chức vô địch.

Cách làm an toàn nhất vẫn là quan sát trước đã... "Trận đấu bắt đầu rồi!" Lúc này, các vị khách trong Trung tâm Pokémon đột nhiên hoan hô.

Lục Dã nhìn theo hướng đó, trên màn hình TV treo tường, hiện ra cảnh giao đấu của lễ hội.

Trong số các tuyển thủ lên sàn, bất ngờ lại chính là Satoshi trong trang phục thời trung cổ!

Lục Dã không khỏi sững sờ.

Cậu ta không phải vừa đi tìm Giáo sư sao?

Trong đầu Lục Dã hiện ra cảnh tượng Satoshi nghe nói có trận đấu, hai mắt sáng rực chạy đi đăng ký.

Thầy Lục không khỏi ho khan một tiếng: "Cũng phải, dù sao cũng là Satoshi mà..." Joy cười giải thích: "Những người tham gia Lễ hội Giao đấu đều sẽ mặc trang phục cổ điển như thế này... còn có cả trang phục chuyên dụng cho Pokémon nữa!" Lục Dã sờ cằm.

Cảm thấy Sirfetch'd nếu mặc một bộ áo giáp thánh kỵ sĩ, chắc cũng ngầu phết...

Các vị khách trong Trung tâm Pokémon, xôn xao bàn tán. "Pikachu này đã thắng ba trận liên tiếp rồi!" "Cậu ta trông không phải là tân binh sao?

Sao ngay cả Bậc thầy của Kalos cũng không phải là đối thủ của cậu ta!" Lục Dã ngơ ngác ngẩng đầu.

Mới đó mà đã thắng ba trận liên tiếp rồi!?

Satoshi trên màn hình, bỗng dưng như một chiến thần, quả thực là tàn sát khắp nơi.

Pikachu liên tục đánh trúng điểm yếu, Satoshi các kiểu 'né nhanh đi' dùng như cơm bữa.

Vị Bậc thầy Kalos kia cũng thật xui xẻo, vốn tưởng là một trận đấu nghiền ép, kết quả lại bị Satoshi treo lên đánh.

Lục Dã vẻ mặt phức tạp.

Cái buff này ảo vãi chưởng!

Lẽ nào đây chính là mối liên kết giữa ngươi và Lucario? "Dù sao cũng là Satoshi phiên bản movie bùng nổ sức mạnh, thằng ngố trên TV làm sao so được..." Nếu phải giải thích.

Có lẽ là bên trong Cung điện Cameran, có sự gia trì của Aura,

khiến Satoshi và Pokémon được tăng cường sức mạnh đáng kể.

Lấy Yellow làm ví dụ, cũng có thao tác lợi dụng 'Sức mạnh Viridian', để Pokémon một hơi từ cấp 30 tăng vọt lên cấp 80...

Lục Dã sờ cằm, tự mình gật đầu: "Rất hợp lý!" Tìm một chỗ ngồi xuống, tiếp tục thưởng thức màn tàn sát bằng 「Đuôi Sắt」 của Pikachu.

Chuông điện thoại đột nhiên vang lên, Lục Dã bắt máy, có chút ngạc nhiên: "Ngài Steven... anh cũng ở gần đây sao?" ...

Người đàn ông tóc xanh nhạt, mặc vest lót lông, bên trong là áo gile, nụ cười như gió xuân. "Thầy Lục, lâu rồi không gặp." Xung quanh vang lên những ánh mắt ngạc nhiên, các vị khách khẽ bàn tán.

Y tá Joy nhìn qua nhìn lại, mắt không thể rời.

Làm sao bây giờ... cả hai đều đẹp trai quá!

Không được.

Joy lắc đầu, nắm chặt nắm tay nhỏ.

Giữ vững lập trường, vẫn là thầy Lục đẹp trai hơn một chút!

Lục Dã đứng dậy đón tiếp, kinh ngạc nói: "Steven-san, không phải anh đang ở gần Kalos sao?" Steven nhẹ nhàng gật đầu, mỉm cười nói: "Đã tìm được bộ sưu tập rồi... nghe nói hai người đang ở Cung điện Cameran, nên tiện đường ghé qua xem." Đi đến đâu đào đến đó, không hổ là đại gia.

Lục Dã ho khan một tiếng: "Bộ sưu tập gì vậy?" "Chỉ là vài món đồ chơi nhỏ, không đáng nhắc đến." Steven nghĩ đến mấy viên Đá Mega mới thu thập được, đôi mắt xanh nhạt lấp lánh như khoáng thạch, nở nụ cười.

Lục Dã cũng không hỏi sâu, tò mò nói: "Đúng rồi, ngài Steven, anh

có từng nghe qua lời đồn nào về Sir Aaron không?" Bản thân Steven cũng rất có hứng thú với lịch sử, suy nghĩ một chút, rồi nói: "Dường như là ngàn năm trước, để dẹp yên chiến loạn giữa Kalos và Galar...

Sir Aaron đã dùng chính mạng sống của mình để đánh thức Cây Khởi Nguyên của Thế giới." "Cây Khởi Nguyên được hồi sinh, tỏa ra Aura dịu dàng, dẹp tan ác ý giữa con người và Pokémon." "Sir Aaron cũng vì thế mà được mọi người gọi là 'Người bảo vệ Aura'." Steven mỉm cười nói, "Trong thư viện, đa số đều sẽ có những cuốn truyện tranh thiếu nhi tương ứng." Lục Dã khẽ gật đầu.

Điều này cũng không khác nhiều so với ấn tượng của mình.

Trong cuộc chiến trăm năm giữa Galar và Kalos, đã xuất hiện nhiều nhân vật huyền thoại như quốc vương AZ, Dũng sĩ Aaron.

Việc dẹp yên chiến loạn cuối cùng, cũng tương ứng với câu chuyện AZ từ bỏ Vũ khí Tối thượng, vì tìm kiếm Bông hoa Vĩnh cửu mà lưu lạc...

Lục Dã ho nhẹ một tiếng, hỏi: "Ngài Steven, anh định khi nào thì trở về?" "Xem tình hình đã." Steven ngẩng đầu, cười nói, "Bạn đồng hành của cậu, không phải sắp giành chức vô địch rồi sao?" Lục Dã sững sờ, ngẩng đầu lên.

Chỉ thấy trên màn hình Pikachu nhảy vọt lên, chiêu Sấm Sét uy lực kinh hoàng ầm ầm giáng xuống, xung quanh vang lên một trận kinh hô! "Quả nhiên..." Lục Dã ôm trán, khẽ thở dài, "Ngay cả Pikachu cũng không thèm diễn nữa rồi sao..." ...

Người chiến thắng Satoshi, đã diện kiến Nữ hoàng Ilene, và được phong danh hiệu 「Anh hùng Làn Sóng」.

Biết tối nay sẽ có dạ tiệc khiêu vũ, Satoshi vội vàng nói: "Có thể mang theo bạn bè cùng đi không ạ?" Eileen đoan trang tao nhã, gần

như giống hệt Nữ hoàng từ ngàn năm trước, mỉm cười gật đầu: "Tất nhiên là được." Trở lại Trung tâm Pokémon.

Satoshi gặp lại thầy Lục, áy náy gãi đầu. "Xin lỗi thầy Lục, em có việc nên đến trễ..." Vốn tưởng thầy Lục sẽ mắng mình một trận, Satoshi đột nhiên sững sờ.

Cảm nhận được thầy Lục bất lực vỗ vỗ vai cậu. "Đi thôi." Lục Dã thở dài.

Cái gì đến rồi cũng sẽ đến.

Nghĩ theo hướng tốt... biết đâu buffet ở dạ tiệc khiêu vũ, cũng sẽ rất ngon? "Ngài Steven đâu rồi?" Lục Dã hỏi. "Tôi định ở lại đây một đêm." Steven trầm ngâm nói.

Cây Khởi Nguyên của Thế giới gần đây... hình như có không ít dấu vết hóa thạch.

Tạm trú ở Cung điện Cameran một đêm, đợi ngày mai sẽ đi thăm dò cụ thể hơn!

Bầu trời đêm rực rỡ pháo hoa, lâu đài chìm trong không khí lễ hội.

Trong dạ tiệc khiêu vũ tối hôm đó, Nữ hoàng Ilene cũng sẽ tổ chức lễ gia miện Dũng sĩ cho Satoshi, người được phong danh hiệu 「Anh hùng Làn Sóng」.

Lục Dã và Steven hai vị, cũng nhận được thư mời từ Nữ hoàng Ilene. "Không ngờ lại không phải là ghế dành cho thân hữu đi cùng, mà là lời mời đích thân từ Nữ hoàng sao?" Lục Dã lật xem tấm thiệp mời mạ vàng trong tay, có chút kinh ngạc nói.

Thị giả cúi đầu nói: "Ngài nói đùa rồi... làm sao có thể để hai vị phải chịu thiệt thòi.

Đương nhiên là thiệp mời dành cho quý khách." "Ngài Steven,

danh tiếng của anh thật hữu dụng." Lục Dã nhìn nhà vô địch Hoenn bên cạnh, cảm thán. "Còn một khả năng nữa." Steven cười cười, "Có lẽ Nữ hoàng là vì mời cậu, nên tiện thể mời luôn cả tôi thôi." Thị giả thấy hai vị Huấn luyện viên trước mắt đột nhiên bắt đầu tâng bốc lẫn nhau, không khỏi run rẩy.

Một vị là nhà vô địch Hoenn.

Một vị là người Nữ hoàng chỉ định kết giao, là thầy của 「Anh hùng Làn Sóng」 lần này - tôi nào dám nói gì!

Lục Dã mỉm cười nói: "Xin hãy chuyển lời tới Nữ hoàng, tôi và ngài Steven, tối nay sẽ tham gia dạ tiệc." "Vâng!" Thị giả vội vàng gật đầu, chạy về phục mệnh.

Dạ tiệc bắt đầu lúc bảy giờ đúng.

Satoshi, với tư cách là nhân vật chính của bữa tiệc, đã đi trước một bước đến đại sảnh khiêu vũ.

Hai người bước lên những bậc thang đá bao quanh lâu đài, đi vào gác lửng, chuẩn bị chọn một bộ lễ phục phù hợp. "Cảm giác vẫn là vest vừa vặn hơn." Steven mặc bộ lễ phục màu trắng, ghim chiếc cài áo Đá Nền vào ve áo, chỉnh lại quần áo. "Nhập gia tùy tục mà." Lục Dã cũng cài cúc cổ áo, đứng trước gương soi toàn thân, ngắm nghía một hồi.

Lễ phục màu đen, cổ tay áo và ve áo có viền thêu vàng.

Là hàng thủ công đặt làm hoàn toàn mới của hoàng gia, đủ thấy mức độ coi trọng đối với lễ hội lần này. "Pokémon cũng có thể thay lễ phục." Steven mỉm cười nói, "Thầy Lục, không chọn cho chúng một bộ sao?" Lục Dã khẽ sững sờ, nhìn quanh bốn phía, Sylveon đang tò mò đứng trước một chiếc váy công chúa nhỏ nhắn. "Eevui?" Như có chút tò mò, Sylveon dễ thương nghiêng đầu.

Lục Dã hắc hắc cười, lặng lẽ tiếp cận, đưa móng vuốt ma quái về phía Sylveon... "Eevui o(*≧д≦)o!!" Bất chấp nguy cơ bị cào xước, Lục Dã lau mồ hôi, thưởng thức kiệt tác của mình. "Eevui..." Sylveon mặc lễ phục, đỏ mặt cúi đầu nhìn dải ruy băng trước mắt, khẽ gầm gừ. "Chẳng khác gì công chúa cả!" Lục Dã cười ha hả. "Eevui ~ヾ(//•ω•//)ﾉ" Lúc này, một bóng người nhỏ bé mặc áo giáp toàn thân, mũ giáp sáng loáng, lảo đảo đi về phía này. "Gà Gà?" Lục Dã ngơ ngác.

Kỵ sĩ mở mặt nạ, Sirfetch'd lộ ra ánh mắt sắc bén, cùng nụ cười tự tin: "Quạc!" "Ghos!" Gengar đội mũ cao, đeo kính một mắt, chống gậy, còn dán thêm bộ râu giả.

Lục Dã châm chọc: "Bảo mày đến ăn buffet chứ không phải bảo mày đến cosplay danh hài kịch câm!" Nói đi cũng phải nói lại, Pikachu cũng có những skin đặc biệt như 「Pikachu quý bà」, 「Pikachu võ sĩ」.

Với tư cách là bậc thầy biến hóa trong giới Pokémon, skin phù hợp với Gengar, không thể nói là không nhiều...

Gengar gỡ râu xuống, nhe răng cười: "Ghos!" Nói sớm đi chứ, vậy tôi không khách sáo nữa đâu! ...

Trong cung điện tráng lệ.

Satoshi đang mặc bộ trang phục của Sir Aaron, tay cầm quyền trượng, mặt mày không tự nhiên. "Thưa Dũng sĩ, xin đừng cử động lung tung." Bà quản gia hạ giọng nói, "Trước khi buổi tiệc kết thúc, xin hãy giữ vững hình tượng của Dũng sĩ." "Nhưng cháu đói quá..." Satoshi đáng thương nói. "Chờ một chút nữa!" Satoshi thở dài, đột nhiên mắt sáng lên: Thầy Lục đến rồi!

Lục Dã và Steven bước vào dạ tiệc, lập tức thu hút vô số ánh nhìn.

Steven rõ ràng đã quen với việc này, nở nụ cười vừa phải, đi đến

đâu cũng khẽ gật đầu chào.

Còn thầy Lục, cũng thu hút không ít ánh mắt chú ý.

Đương nhiên...

Chương 276

cũng có khả năng là họ đang nhìn Sylveon cực kỳ dễ thương mà thôi. "Pikachu~!" Pikachu vui vẻ chạy về phía Lục Dã, chạy quanh Lục Dã hai ba vòng, rồi nhảy thẳng lên vai anh.

Lục Dã sờ đầu Pikachu, cười nói: "Cậu đang đợi Satoshi kết thúc buổi tiệc à?" Vì phải giữ hình tượng, Satoshi không thể mang theo Pikachu, đành để Pikachu tự do hoạt động. "Pika?" Pikachu nghiêng đầu, có vẻ không hiểu lắm.

Lục Dã nhún vai, mình lại không phải con cưng của Viridian, không có cách nào giải thích rõ ràng cho Pikachu được. "Cứ chờ đi." Lục Dã véo chiếc cằm mềm mại của Pikachu, cười nói: "Tôi có thể chơi với cậu một lát trước." Nghe thấy từ 'chơi', trong mắt Pikachu, bừng lên ánh sáng. "Pika!" Pikachu gật đầu lia lịa.

Lục Dã một vai vác Pikachu, một vai vác Togepi, tạo hình khá là bắt mắt. "Khụ!" Steven nhìn điện thoại, đột nhiên bật cười.

Lục Dã liếc nhìn. "..." Steven cười nói, "Tôi đi lấy một ly sâm panh, thầy Lục có cần không?" Anh rõ ràng là muốn chuyển chủ đề mà!

Điện thoại rung lên, Lục Dã nhìn thấy bức ảnh mới trong album nhóm, sắc mặt trở nên kỳ quái.

Trong ảnh, chính là cảnh thầy Lục vác Pikachu và Togepi trên vai.

Steven: 【Hình ảnh】 Akin: Dễ thương quá! (chỉ Togepi) Yellow cười nói: Pikachu cũng rất dễ thương mà!

Thầy Lục: Thầy Lục cũng rất dễ thương mà!

Lt.Surge: ???

Lorelei: Đồ mặt dày!

Takeshi: Pikachu này... có phải hơi khác con của Satoshi không? "Hả?" Lục Dã liếc nhìn Pikachu lông xù bên cạnh, "Có sao?" Takeshi lắc đầu: "Cũng có thể là tôi hoa mắt..." Buổi tiệc đã bắt đầu được một lúc, liên tục có những cô gái trẻ đến bắt chuyện với Steven. "Eevui! (▼mãnh ▼#)" Bên phía Lục Dã, do ánh mắt hung dữ của Sylveon, ngược lại không có ai đến gần.

Thầy Lục cũng vui vẻ được yên tĩnh, ngẩng đầu nhìn lên trần nhà cung điện.

Đó là một bức bích họa khổng lồ, mô tả cảnh Sir Aaron dẹp yên chiến tranh.

Mặc trang phục màu xanh, đội mũ rộng vành, tay cầm quyền trượng pha lê... cực kỳ giống với Satoshi đang ngồi trên vương tọa lúc này. "Hà~~" Satoshi đang ngáp một cái thật dài, để ý thấy ánh mắt của thầy Lục, ngượng ngùng cười cười, "He he." Lục Dã im lặng.

Nếu Sir Aaron biết hậu duệ của mình là một thằng ngốc... chắc cũng sẽ rất mệt mỏi nhỉ?

Steven thân thiện dễ gần, bị đám đông vây quanh khó mà thoát thân.

Thầy Lục hóa thân thành ông bố bỉm sữa, vai vác Pikachu và Togepi, đi về phía khu ẩm thực.

Macaron, bánh su kem, tiramisu... các loại bánh ngọt đủ màu sắc.

Các loại món ăn xa xỉ, mặc dù thầy Lục không hứng thú với nguyên liệu quý giá, nhưng hương vị không tệ. "Chỉ kém tay nghề của tôi khoảng hai mươi năm thôi." Lục Dã hài lòng khen ngợi.

Pikachu tò mò nhìn con người không biết xấu hổ này, đột nhiên mỉm cười. "Pika!" "Ừm, cậu định đi đâu thế?" Lục Dã thấy Pikachu

nhảy xuống, luồn vào đám đông, một lúc sau đã không thấy bóng dáng.

Lúc này, Nữ hoàng Ilene cao sang quý phái đứng dậy, tuyên bố vũ hội chính thức bắt đầu.

Lục Dã và đám nhóc vẫn ở lại khu ẩm thực.

Thầy Lục & Gengar: (￣~￣) Nhóp nhép!

Ăn cơm không tích cực, thái độ có vấn đề! "Zeni ~ヾ(⌐■_■)" Squirtle ngẩng đầu khỏi đĩa thức ăn, nhìn bức bích họa trên mái vòm, lặng lẽ đẩy gọng kính.

Anh hùng Làn Sóng trong truyền thuyết?

Chẳng trách lúc vừa bước vào, mình đã cảm nhận được sức mạnh của bản thân không ngừng tuôn trào... "Zeni!" Ánh mắt Squirtle trở nên sắc bén.

Đây chính là cơ hội tốt để luyện tập a!

Giữa vũ hội và mỹ thực, Squirtle lặng lẽ bắt đầu chống đẩy... "Sếp!" Đột nhiên, Lục Dã nghe thấy có người gọi mình.

Quay đầu lại, Meowth đang hưng phấn vẫy tay với anh.

Lục Dã sững sờ, sắc mặt kỳ quái.

Mình đáng lẽ phải nghĩ ra sớm hơn...

Nơi nào có cốt truyện, tự nhiên không thể thiếu ba tên này được! ...

Nghe xong lời kể của Meowth, Lục Dã thở dài một hơi: "Vậy là, các ngươi đã theo 'thằng nhóc', đi máy bay một mạch đến Cung điện Cameran?" "Đúng vậy, vé máy bay đắt lắm đó mèo!

May mà đợt thẻ Giáng Sinh trước đó kiếm được một mớ!" Meowth nói.

Nhìn vị sếp không nói nên lời, Meowth cười hì hì: "Yên tâm đi sếp, chúng tôi nhất định sẽ bắt được Pikachu rồi dâng cho ngài mèo!" "..." Sắc mặt thầy Lục đột nhiên nghiêm túc, "Meowth." "Chuyện gì ạ?" "Đợi nhiệm vụ lần này kết thúc, các ngươi đi đến chi nhánh châu Phi đi." Lục Dã u ám nói, "Đội Hỏa Tiễn ở đó, chắc là đang rất cần phát triển..." Meowth sững sờ, cười gượng: "Ngài lại đùa rồi mèo." Lục Dã ha ha cười một tiếng, không nói gì thêm. "..." Meowth hoảng rồi.

Đến khi Meowth gãi đầu bứt tai, Lục Dã mới nói: "Không cần bắt Pikachu cho tôi... các ngươi chỉ cần ngoan ngoãn bán thẻ." "Như vậy, chuyện tự ý hành động, sẽ không truy cứu các ngươi nữa." "Cảm ơn sếp!" Meowth nước mắt lưng tròng.

Dù nói vậy, Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời.

Ba tên này có thể ngoan ngoãn chờ lệnh, không tự ý hành động... tôi thật sự có chút hoài nghi a. "Đúng rồi, Jessie và James đâu?" Lục Dã hỏi.

Meowth hất cằm về phía sàn nhảy, "Kia kìa." Nhìn theo, chỉ thấy 'Sweet Lina Jessie', đang mắt hình trái tim khiêu vũ cùng Steven.

James đang khiêu vũ cùng một thiếu nữ quý tộc, tư thế lễ nghi vừa nhìn đã biết là dân chuyên nghiệp.

Sau khi đổi bạn nhảy, James và Jessie lại bị ghép đôi với nhau, trên mặt cả hai không khỏi lộ ra vẻ chán ghét. "Tôi qua bên kia xem sao mèo!" Meowth chuẩn bị đi tìm thức ăn ở nơi khác.

Lục Dã gật đầu, nghịch dải ruy băng của Sylveon (phiên bản giới hạn váy công chúa) trong lòng. "Chogi~i ~~" Togepi cũng nhảy tưng tưng đi theo Meowth. "Vịt Vịt, mày đi xem, đừng để nó đi lạc." Lục Dã tiện miệng nói. "Quạc!" Sirfetch'd mặc áo giáp, trang trọng gật đầu, bước những bước nặng nề đi theo.

Lục Dã chìm vào suy tư.

Dựa theo cốt truyện gốc... mình nhớ hình như có một nữ nhà thám hiểm?

Nhưng đã đến lúc này rồi, vẫn không thấy bóng dáng cô ta đâu.

Ngay cả Mew, đáng lẽ phải chiếm phần lớn đất diễn, cũng không thấy... "Meow~!" Theo đường cũ, Meowth lại chạy về, vui vẻ cọ vào ống quần của Lục Dã. "Meowth?

Không phải ngươi đi tìm đồ ăn rồi sao?" Lục Dã ngẩn người. "Meow?" Meowth ngơ ngác nghiêng đầu. "Nói tiếng người!" Lục Dã bực bội nói, "Ngươi có phải không biết nói đâu!" [Đồ ăn ngon?] Thần giao cách cảm vang lên, Lục Dã sững sờ, nhìn Meowth trước mắt.

Nó đã vèo một cái chạy xa.

Lục Dã vẻ mặt kỳ quái, lặng lẽ mở bách khoa toàn thư của Hệ thống ra --- [Mew, hệ Siêu Linh, Pokémon Chủng Loại Mới...] Cha nội ơi, đúng là có nội gián thật! "Mew, biệt danh 'Tiểu Ditto'…" Lục Dã lẩm bẩm, chìm vào suy tư.

Mew tính cách cực kỳ ham chơi, thường xuyên biến thành các Pokémon khác, xuất hiện trước mặt trẻ em và các Pokémon.

Nó bản tính hoạt bát, tò mò, nhưng đôi khi cũng có những hành động mạo hiểm.

Lục Dã khẽ nhíu mày, lẩm bẩm: "Về lý mà nói, Mew không có nguy cơ gặp nạn..." Đột nhiên, điệu nhạc kết thúc, cắt ngang dòng suy nghĩ của Lục Dã.

Lục Dã ngẩng đầu, chỉ thấy bà quản gia khẽ hắng giọng: "Tiếp theo, xin mời Anh hùng Làn Sóng, thực hiện nghi thức cuối cùng của lễ hội!" Dưới sự thúc giục của quản gia, Satoshi vội vàng đứng dậy. "Là... tư thế này sao?" Satoshi mặc lễ phục màu xanh, đội mũ rộng

vành, giống hệt Sir Aaron trên bức bích họa.

Cậu làm theo tư thế giống hệt Sir Aaron, bất giác ngẩn người một lúc. "Bà quản gia, bà có nghe thấy tiếng gì không?" Satoshi hỏi. "Không có a..." Nữ hoàng Ilene mỉm cười thiện ý: "Có lẽ, là do cậu quá căng thẳng, cũng không chừng." Satoshi gật đầu, lại một lần nữa giơ quyền trượng lên.

Và ngay khoảnh khắc này.

Viên pha lê trên đỉnh quyền trượng, tỏa ra ánh sáng rực rỡ chói mắt... ...

Khu ẩm thực.

Một chiếc đuôi màu vàng, chọc vào vai Meowth. "Đừng làm phiền Meowth ăn cơm mèo!" Meowth đang nhai ngấu nghiến. "Pika?" Pikachu nghiêng đầu, lại dùng đuôi chọc một cái. "Ngươi có thôi đi không!" Meowth tức giận quay đầu lại, đột nhiên lắp bắp, "Pi, Pikachu?" "Pikachu~!" Pikachu nhận ra đây là Meowth của Đội Hỏa Tiễn, vui vẻ cười một tiếng, định dùng Sấm Sét. "Chờ một chút mèo!" Meowth vội vàng lau miệng, "Lần này ta đến, không phải để bắt ngươi!" "Pika?" "Có một nhân vật rất ghê gớm, đã ngăn cản hành động của chúng ta!" Meowth giơ tay làm một vòng tròn thật lớn, "Cho nên, lần này chúng ta tạm thời đình chiến, là bạn bè đó mèo!" Pikachu gãi đầu, đột nhiên thấy một con Togepi cười hì hì đi ngang qua. "Chogi~~" "A, đó là Togepi của sếp!" Meowth kêu lên.

Togepi nhẹ nhàng nhảy lên bệ cửa sổ, mắt thấy sắp rơi xuống. "Chogi~~ ヾ(●´∀｀●)" Meowth lao tới, Togepi lại đột nhiên rẽ ngoặt. "Hả?" Gió đêm thổi qua, Meowth nhìn xuống khoảng không vạn trượng bên dưới, cứng đờ hét thảm, "Cứu mạng mèo!!" Đột nhiên, một con mèo nhỏ màu hồng xuất hiện bên cạnh Meowth, dùng Dịch Chuyển Tức Thời, mang Meowth trở lại trước mặt Pikachu.

Meowth và Pikachu đồng thời thở phào nhẹ nhõm. "Mew~~~" Mew khẽ cười trộm, lắc mình một cái, biến thành hình dạng của Pikachu. "Pika~(ﾉ)`ω´(ヾ)" Pikachu vỗ vỗ má, muốn biết mình có đang nằm mơ không.

Mew lại biến trở về, vui vẻ cười nói: "Mew...ǂǂ(^ᗜ^*)" Meowth gãi đầu, nhìn Pikachu: "Nó đang hỏi chúng ta, có muốn chơi cùng nó không mèo." Pikachu nghiêng đầu, cười gật đầu: "Pikachu!" "Vậy được rồi." Meowth khoanh tay, nhắm mắt nói, "Meowth này rất bận, chỉ được chơi một lát thôi đó nha~!" Mew lại ân cần bay về phía Togepi, định hỏi ý kiến nó.

Lại thấy Togepi tay cầm bánh kem nhỏ, chạy một mạch về phía Lục Dã ở xa: "Chogi~! ヾ(◍°∇°◍)ﾉﾞ " Cái này ngon lắm, anh mau lại đây thử đi~! "Mew~~~" Mew mặt mày ủ rũ, lại có chút hâm mộ.

Bay lượn hai vòng, Mew ngoe nguẩy đuôi, lại một lần nữa lấy lại tinh thần. "Mew!" Dịch Chuyển Tức Thời lóe lên, Mew mang theo Pikachu và Meowth, biến mất khỏi lâu đài. ...

Lục Dã nhấm nháp chiếc bánh cupcake mà Togepi đưa tới. "Ừm...

Chương 277

rất ngon." Mặc dù đã ăn không nổi nữa, nhưng Lục Dã vẫn ăn một cái. "Gi~! ヾ(^Д^*)/" Togepi vỗ vỗ vỏ trứng.

Lục Dã chia một cái cho Steven bên cạnh, "Này, Steven-san." Trong đôi mắt xanh nhạt của Steven, có chút ngạc nhiên, mỉm cười nhận lấy: "Cảm ơn." Ngay sau đó, Steven ngẩng đầu, nhìn về phía quyền trượng đang tỏa ra ánh sáng rực rỡ. "Thứ đó, chắc hẳn là PokéBall cổ đại rồi." Steven nhìn về phía quyền trượng nói.

Lục Dã khẽ gật đầu, hồi tưởng lại con Lucario trung thành như một vệ sĩ bình thường.

Không khỏi có chút cảm khái.

Có lẽ... giữa nó, Sir Aaron và Satoshi chính là cuộc gặp gỡ vượt ngàn năm của Aura và Tình bạn!

Trong ánh sáng, từ từ hiện ra hình bóng của Lucario.

Cảm nhận được Aura quen thuộc mà hùng hậu. "Zeni ~ヾ(⌐■_■)" Squirtle dừng chống đẩy, từ từ híp mắt lại.

Lucario này... không tệ!

Lucario xuất hiện giữa đại sảnh, gây ra một phen xôn xao.

Nắm chặt hai quyền, nó đứng chắn trước mặt Satoshi, toàn thân run rẩy.

Một giọng nói chất vấn vang lên trong tâm trí Satoshi: "Tại sao!" "Tại sao lại bỏ thành mà chạy!" Tiếng nói từ tâm linh vang lên.

Satoshi ngơ ngác.

Lucario mất kiểm soát cảm xúc, định túm lấy cổ áo Satoshi, nhưng

cuối cùng lại buông thõng hai tay một cách rệu rã. "Lucario, cậu bình tĩnh lại đi," Nữ hoàng Ilene nhẹ nhàng nói, "Cậu nhìn kỹ xem, vị này rốt cuộc là ai." Lucario gắng gượng mở mắt ra.

Nó nhìn cậu thiếu niên xa lạ trước mặt, ngây người hồi lâu.

Rõ ràng cậu ta không phải là Ngài Aaron.

Nhưng tại sao Aura của cậu ta lại giống Ngài Aaron đến thế...

Lucario nhìn quanh, ánh mắt tối sầm lại, rồi nhanh chóng lao ra khỏi lâu đài. "Lucario!" Satoshi cảm nhận được nỗi bi thương của nó, vội vàng gọi lớn rồi đuổi theo.

Lục Dã và Steven đang thưởng thức bánh ngọt trong ly giấy. "Cậu không đuổi theo à?" Steven quay đầu hỏi. "Đây là kịch bản độc quyền của Satoshi mà," Lục Dã nói một câu mà Steven không hiểu, "Dù sao thì hai đứa nó cũng sẽ nhanh chóng thấu hiểu nhau thôi." Steven như có điều suy nghĩ, gật gù: "Nhưng con Squirtle của cậu cũng chạy theo rồi kìa." Lục Dã hơi sững người.

Chỉ thấy Squirtle lon ton chạy, tít mít đuổi ra ngoài cửa: "Zeni!" Tuy khá nguy hiểm... nhưng nếu đi theo hóng hớt một phen, biết đâu lại có thể lĩnh ngộ được Aura mạnh hơn!

Vẻ mặt Lục Dã phức tạp.

Quy quy, mày đúng là không bỏ lỡ bất kỳ cơ hội nào để trở nên mạnh hơn nhỉ!

Đúng lúc này, Jessie và James hoảng hốt nhảy ra: "Chuyện lớn không hay rồi!" Hai người chạy đến trước mặt Lục Dã, vừa định mở miệng thì đột nhiên để ý thấy Steven đứng bên cạnh.

Steven nhìn bộ đồng phục của Đội Hỏa Tiễn trên người họ, vẻ mặt có chút ngạc nhiên. "Ờm..." Chuyện xảy ra đột ngột, Jessie và James cũng chẳng quản được nhiều nữa, lo lắng nói. "Thầy Lục,

Meowth bị bắt đi mất rồi!" ...

Pháo hoa nở rộ trên bầu trời đêm.

Đã là thời đại hòa bình rồi sao?

Lucario dừng chân hồi lâu, đẩy cánh cửa đã phủ bụi từ lâu.

Bên trong là nơi ở ngày xưa của Ngài Aaron... bài trí vẫn y như cũ.

Lucario nhắm mắt lại.

Khi chiến tranh nổ ra, hàng trăm hàng nghìn đội quân Pokémon tràn đến.

Ngài Aaron đã phong ấn Lucario vào trong quyền trượng, rồi cưỡi Pidgeot bỏ thành mà đi...

Đó là ký ức cuối cùng của Lucario trước khi bị phong ấn.

Nhưng dù vậy...

Lucario không hề có chút hận thù nào với Ngài Aaron.

Chỉ có tiếc nuối, khó hiểu, thậm chí là tự nghi ngờ bản thân. "Nếu như, mình mạnh hơn một chút..." Lucario đột nhiên cảnh giác, nhảy lùi về sau. "Lucario..." Satoshi khẽ gọi.

Bóng dáng xuất hiện trước mặt khiến Lucario không khỏi có chút hoảng hốt.

Nó gắng sức lắc đầu.

Dù rất giống.

Nhưng cậu ta chung quy vẫn không phải là Ngài Aaron! "Lucario," Nữ hoàng Ilene dịu dàng nói: "Ta biết cậu có rất nhiều điều khó hiểu... nhưng cậu có thể ở lại Cung điện Cameran cho đến khi nội tâm cậu bình ổn trở lại." Ánh mắt Lucario hơi lóe lên, rồi khẽ gật đầu. "Zeni~~" Lúc này, Squirtle đẩy cửa, rón rén bước vào.

Lucario cảnh giác nhìn Squirtle, trong lòng kinh ngạc.

Rõ ràng còn chưa tiến hóa.

Nhưng Aura của nó, tại sao... "Xin lỗi đã làm phiền hai người ôn chuyện cũ," Lục Dã ho khan một tiếng, cùng Steven bước vào phòng. "Satoshi, nhiệm vụ có thay đổi đột xuất, chúng ta có lẽ phải đi tìm Mew một chuyến rồi!" ...

Hay tin Meowth và Pikachu cùng bị mất tích, thầy Lục nhíu mày.

Nhân lúc Satoshi và Lucario đang giao lưu tình cảm, anh tranh thủ gọi video cho Giáo sư Oak để hỏi về chuyện của Mew. "Mew là Pokémon sống ở Cây Khởi Nguyên của thế giới," Giáo sư Oak vuốt cằm, "Nếu Satoshi có thể thu thập được dữ liệu về Mew... dùng làm nội dung kiểm tra thì còn gì tốt bằng." "Ồ, Giáo sư Oak," trong màn hình, Steven đột nhiên thò đầu vào chào. "Steven cũng ở đó à?" Giáo sư Oak ngạc nhiên, rồi nói, "Cũng tốt, như vậy tính an toàn sẽ được đảm bảo hơn." "Không phải ngày mai anh định đi rồi sao?" Lục Dã hỏi Steven. "Đúng vậy," Steven mỉm cười nói: "Nhưng mục đích chuyến này của tôi chính là Cây Khởi Nguyên ở gần đây." Lục Dã ngửa mặt nhìn trời.

Cây Khởi Nguyên đúng là có rất nhiều hóa thạch quý giá.

Nhưng nghĩ đến bộ ba Regis đang ngủ say gần Cây Thế Giới, Lục Dã không khỏi có chút đau đầu.

Đương nhiên, có lẽ Steven khi nhìn thấy bộ ba Regis sẽ còn phấn khích hơn cũng nên...

Lục Dã khẽ thở dài. "Anh Steven, chuyến này trông cậy vào anh cả!" ...

Biết tin Pikachu bị Mew "bắt cóc", Satoshi hiếm khi giữ được bình tĩnh.

Hầu như cứ vài tập là Pikachu lại bị bắt cóc một lần.

Satoshi cũng đã rèn luyện được tâm lý vững vàng, cậu nhìn Lục Dã: "Thầy Lục, vậy chúng ta..." "Phải đi một chuyến đến Cây Khởi Nguyên thôi," Lục Dã nói, "Tiền bối Steven cũng sẽ đi cùng chúng ta." "Rất vui được gặp cậu, Anh hùng Aura," Steven mặc vest, mỉm cười bắt tay Satoshi.

Nghe thấy từ "Anh hùng Aura", Lucario hừ lạnh một tiếng, im lặng không nói.

Nữ hoàng Ilene dẫn cả nhóm ra ban công, chỉ tay về phía Cây Thế Giới xa xa ẩn hiện trong mây mù. "Mặc dù trông giống một cái cây lớn... thực chất đó là một ngọn núi đá khổng lồ." Nghe thấy 'núi đá', mắt Steven sáng lên.

Lục Dã không khỏi có chút căng thẳng.

Anh Steven, anh không định đào xuyên Cây Thế Giới đấy chứ! "Với Mega Metagross shiny thì cũng không phải là không thể..." Lục Dã chìm vào suy tư.

Mặc dù có ác cảm sâu sắc với Satoshi, nhưng dưới sự thỉnh cầu của Nữ hoàng Ilene, Lucario vẫn đồng ý cùng Satoshi đến Cây Thế Giới. "Những gì tôi có thể làm thực ra cũng rất ít," tiếng nói tâm linh của Lucario vang lên, nó lạnh lùng nói, "Bởi vì, Pokémon đồng hành là Squirtle hoàn toàn có thể thay thế vai trò của tôi." Mọi người đồng loạt nhìn về phía Squirtle. "Aura của nó cũng có thể dò tìm trong bóng tối," Lucario khẽ nhíu mày, "Thậm chí..." Nói được nửa chừng, Lucario nhắm mắt lại, im lặng không nói.

Nữ hoàng Ilene đoan trang ưu nhã, vẻ mặt có chút kinh ngạc.

Nhưng nghĩ đến những lời đồn về thầy Lục, có thể đào tạo ra Satoshi... hẳn là bản thân anh cũng là một Hộ Vệ Aura mạnh mẽ.

Bà khẽ gật đầu, mỉm cười nói: "Cho dù là vậy... ta vẫn muốn nhờ cậu đi cùng họ." "Biết đâu, nhân cơ hội này có thể hiểu được một vài chuyện năm xưa." Nữ hoàng Ilene và Nữ hoàng Lynn mà Lucario từng phục vụ ngàn năm trước cực kỳ giống nhau.

Lucario im lặng hồi lâu rồi khẽ gật đầu. ...

Ngày hôm sau.

Cả nhóm lên đường, tiến đến Cây Khởi Nguyên.

Nghe tin Đội Hỏa Tiễn cũng định đi cùng, Satoshi trừng mắt, chỉ vào Jessie và James: "Biết đâu chính hai người họ đã bắt Pikachu đi!" "Cậu nói cái gì?" Jessie tức giận nắm chặt tay, "Meowth cũng bị bắt đi rồi, chúng tôi đi là để cứu Meowth, tiện đường đi cùng thôi!" "Đúng thế, nếu không thì ai thèm đi cùng một nhóc con như cậu chứ!" James phụ họa.

Ánh mắt của Satoshi và Jessie va chạm nảy lửa trong không trung. "Cứ để họ đi cùng đi," Lucario lạnh lùng nói, "Aura của tôi không cảm nhận được ác ý từ họ." "Hừ!" Satoshi và Jessie lườm nhau một lúc lâu rồi đồng thời quay mặt đi.

Lục Dã vác Togepi trên vai, cười gượng: "Phiền anh rồi, anh Steven." "Không sao," Steven cầm lái chiếc xe địa hình, nhìn về phía Cây Thế Giới xa xa mờ ảo trong sương.

Một nụ cười nhẹ nhàng nở trên môi Steven. "Luôn cảm thấy... chuyến đi này sẽ rất thú vị!" Chiếc xe càng tiến về phía Cây Thế Giới, sương mù xung quanh càng dày đặc.

Người đàn ông tóc xanh nhạt, tay đặt trên vô lăng, tận tình phổ biến kiến thức: "Nghe nói lớp sương mù này chính là để ngăn cản những du khách đi lạc vào phạm vi Cây Thế Giới." Ngay cả đèn pha cũng không thể xuyên thủng lớp sương dày.

Chỉ có thể dùng đèn cốt để chiếu sáng cho Lucario đi trước xe.

Lucario dùng Aura để dò đường, dẫn dắt chiếc xe phía sau, nhắm mắt chạy về phía Cây Thế Giới. "Chả trách Nữ hoàng Lynn lại để Lucario đi cùng chúng ta," Satoshi thì thầm, rồi lại nghĩ đến Pikachu, ánh mắt ảm đạm.

Ngồi ở ghế phụ lái, Lục Dã an ủi: "Có lẽ...

Mew chỉ đang chơi đùa cùng Pikachu và Meowth thôi." "Hy vọng là vậy." Satoshi gật đầu.

Jessie tức giận nắm chặt tay: "Nếu Meowth thật sự đang lười biếng, làm chúng ta lo lắng thế này... tôi nhất định sẽ cho nó một bài học!" "Nhỏ tiếng thôi, Jessie, sẽ làm ồn đến người khác đấy," James khuyên.

Jessie tức tối dựa vào lưng ghế, một lúc lâu sau mới lí nhí: "Hy vọng Meowth không sao..." Mặt trời mọc, ánh nắng xuyên qua lớp sương mù dày đặc.

Tiếng chim hót líu lo vang lên, hương hoa thoang thoảng khắp nơi. "Xem ra chúng ta đã đến lãnh địa của Cây Thế Giới rồi," Steven ngước mắt nhìn ra ngoài cửa sổ xe, mỉm cười nói: "Mọi người, nghỉ ngơi một lát đi." Cả đêm, Satoshi không ăn hạt cơm nào.

Lúc này nghe Steven nói, bụng cậu không khỏi réo lên ùng ục. "Trong cốp sau có bếp dã chiến và bàn gấp..." Steven kéo phanh tay, nhìn về phía Lục Dã, ý có điều muốn nói. "...Cuối cùng vẫn cần đến đầu bếp sao?" Lục Dã lắc đầu, tay vịn cửa xe gọi: "Lucario, nghỉ một lát đi, tôi làm đồ ăn ngon cho cậu!" "Tôi cũng đến giúp một tay," James nói.

Món ăn là sandwich đơn giản.

Có James phụ giúp, tiến độ nhanh hơn không ít. "A ưm!" Cả nhóm

ăn ngấu nghiến món sandwich do thầy Lục làm.

Chương 278

Trong khoảnh khắc, mọi mệt mỏi của cả đêm dường như được chữa lành.

Nhìn vẻ mặt ngây ngất của mọi người, Lục Dã cười tủm tỉm nói: "Tôi có thêm quả Leppa Berry hoang dã, có tác dụng tỉnh táo đấy." Steven có chút cảm khái: "Đây có thể nói là tiết mục mà tôi mong chờ nhất khi đồng hành cùng thầy Lục..." "Chúng tôi cũng vậy!" Jessie và James vui vẻ nói. "Tớ qua kia xem thử." Satoshi nhìn về phía Lucario đang ngồi một mình trên tảng đá lớn, gặm quả Berry, rồi cầm một miếng sandwich.

Đến trước mặt Lucario, Satoshi đưa miếng sandwich.

Lucario nhíu mày, nhưng cuối cùng cũng nhận lấy, nhỏ giọng nói: "Cảm ơn." Gương mặt Satoshi lộ ra nụ cười vui vẻ: "Đừng buồn như vậy, có lẽ... có lẽ Ngài Aaron có nỗi khổ tâm gì đó nên mới phong ấn cậu lại!" Lucario đang ăn thì đột nhiên sắc mặt trở nên rất khó coi, ngậm miếng sandwich, hừ lạnh một tiếng rồi nhảy đi mất.

Satoshi lại dẫm phải mìn, gãi đầu: "Mình... lại nói sai gì rồi à?" Phía bên kia.

Lục Dã và Steven đứng dưới vách đá, nhìn đóa hoa pha lê đang nở rộ trên sườn núi cheo leo. "Đó chính là Hoa Thời Gian rồi nhỉ?" Lục Dã nhớ lại ký ức liên quan, trầm ngâm nói. "Đó là gì vậy?" Steven có hứng thú với khoáng thạch, nhưng lại không rành về thực vật. "Trong truyền thuyết, đó là đóa hoa có thể cho Hộ Vệ Aura nhìn thấy những hình ảnh trong quá khứ." Lục Dã khoanh tay, cảm khái nói: "Biết đâu còn có liên quan đến Celebi nữa đấy." Steven khẽ gật đầu, đột nhiên nói: "Nhìn thấy hình ảnh quá khứ...

đôi khi cũng là một chuyện rất tàn nhẫn." Lục Dã sững người một chút.

Hồi tưởng lại thảm cảnh trước khi thời gian quay ngược trong 'Thiên Đá Quý', anh không khỏi gật đầu. "Đi thôi," Steven xoay người, mỉm cười nói, "Nửa ngày nữa là có thể đến Cây Thế Giới rồi!" Chặng đường tiếp theo.

Lục Dã và James thay phiên Steven ngồi vào ghế lái.

Bộ ba Đội Hỏa Tiễn ai cũng là "chuyên gia lái xe".

Nhưng khi James ngồi vào ghế phụ lái, anh vẫn có chút kinh ngạc: "Thầy Lục, tay lái của thầy cũng cừ phết đấy." "Đương nhiên rồi," Lục Dã nói, "Tôi lái xe ổn định cực kỳ." Dọc đường, cả nhóm nghỉ ngơi một lát.

Và Satoshi cùng Lucario lại xảy ra mâu thuẫn. "Tớ tuyệt đối sẽ không bỏ rơi Pikachu!" Satoshi lớn tiếng nói. "Trước khi cái chết cận kề," Lucario lạnh lùng đáp, "Biết đâu cậu cũng sẽ giống như Ngài Aaron." "Đừng đùa nữa, tớ dù có đánh cược cả tính mạng cũng sẽ không từ bỏ Pikachu!" "Nhóc con chỉ giỏi nói khoác..." "Cậu nói cái gì!" Satoshi nghiến chặt răng, lao vào Lucario, vật lộn với nó.

Cả hai ngã nhào xuống con suối, làm bắn lên những bọt nước, loáng thoáng vẫn là Satoshi chiếm thế thượng phong.

Dù là Steven từng trải, cũng không khỏi sững sờ. "Thầy Lục, đây là..." "À, thao tác cơ bản thôi," Lục Dã bình tĩnh nói, "Biết đâu Satoshi còn tung cả Quả Cầu Aura nữa đấy." Steven: "???" Lục Dã không khỏi cảm khái.

Phải nhờ đến hình ảnh hồi tưởng của Hoa Thời Gian, tận mắt chứng kiến, mới có thể khiến Lucario thực sự thấu hiểu Ngài Aaron.

Mà Ngài Aaron cũng giống như Satoshi.

Vì Pokémon của mình, cả hai thậm chí không tiếc tính mạng.

Trong bộ phim 'Tớ Chọn Cậu!', Satoshi thật sự đến chết cũng không hề bỏ rơi Pikachu.

Cho nên, những gì Satoshi nói không chỉ là lời nói suông... "Vậy còn mình thì sao?" Lục Dã khẽ nhíu mày.

Mình thật sự có được sự giác ngộ đó không? "Ghos?" Để ý thấy biểu cảm của Lục Dã, Gengar cười toe toét thè lưỡi ra. "Bưi~!" Dải lụa nối liền trên cánh tay của Sylveon cũng truyền đến từng đợt ấm áp.

Sáu quả PokéBall, mỗi quả đều có nhiệt độ đặc trưng của riêng mình, Lục Dã sớm đã thuộc nằm lòng.

Lục Dã khẽ mỉm cười.

Không cần phải nghi ngờ bản thân.

Điều mình cần làm, chỉ là không để lại tiếc nuối cho chính mình.

Nhìn bóng lưng của Lucario, Lục Dã thầm hạ quyết tâm, trong lòng đã có câu trả lời. ...

Ngày 3 tháng 1, Chủ Nhật, trời âm u.

Kể từ lúc xuất phát từ Cung điện Cameran, đã qua một ngày một đêm.

Nằm nghiêng trên ghế sau xe jeep, Satoshi nói mớ: "Pikachu..." Lucario chạy như bay phía trước xe, bóng lưng được ánh đèn xe chiếu rọi, lòng rối như tơ vò.

Con người đó, rõ ràng giống hệt Ngài Aaron, đều thích nói khoác.

Nói cái gì mà không từ bỏ Pokémon của mình.

Nhưng tại sao, Aura của cậu ta lại không hề nói dối...

Lucario đột nhiên dừng bước.

Nó ngẩng đầu nhìn về phía trước, Cây Khởi Nguyên sừng sững trên núi đá, một tạo vật khổng lồ vươn thẳng lên mây.

Hoàn toàn không nhìn thấy đỉnh, Swablu, Natu...

đủ loại chim quý bay lượn trong mây mù.

Xung quanh truyền đến Aura của các loại Pokémon, đều là những loài hiếm thấy ở thế giới bên ngoài.

Chúng dường như vẫn giữ tập tính từ hàng ngàn năm trước, không hề đề phòng con người, chỉ tò mò nhìn lại.

Luồng Aura hiền hòa và thiện ý này khiến Lucario không khỏi mỉm cười.

Nhưng trong khoảnh khắc, mặt đất dưới chân rung chuyển dữ dội, một khe nứt sâu hoắm đột nhiên xuất hiện.

Ánh sáng đỏ chói mắt từ trong khe nứt bắn ra. "Xảy ra chuyện gì vậy!" James và Jessie giật mình tỉnh giấc. "Mau xuống xe." Steven đẩy cửa xe.

Xuất hiện trước mắt là Titan cổ đại huyền thoại mà Steven quá đỗi quen thuộc.

Toàn thân màu vàng đất, cấu thành từ đá xám và cam, khuôn mặt hình chữ H, phát ra ánh sáng đỏ nguy hiểm.

Một trong những vệ thần của Cây Khởi Nguyên, Regirock hệ Đá!

Chỉ đứng sừng sững ở đó, một áp lực cực kỳ đáng sợ đã ập tới.

Satoshi nuốt nước bọt, lớn tiếng nói: "Anh Steven, mau dùng con Metagross vô địch của anh nghĩ cách đi!" "Brandon không hề hạn chế tự do của các ngươi sao?" Steven nhắm mắt, khẽ mỉm cười. "Quả thật, đây cũng là một chuyện tốt." Gió nhẹ thổi qua, người đàn ông tóc

xanh nhạt chỉnh lại cúc áo, cử động ngón tay.

Chiếc ghim cài trên ve áo lóe lên ánh sáng đỏ rực.

Ánh mắt Steven sắc bén, mỉm cười nói: "Thầy Lục, đến lượt chúng ta hoạt động rồi!" "Regi——!!" Tiếng gầm đinh tai nhức óc của Regirock làm lũ chim xung quanh bay tán loạn.

Aura càng nhạy bén, càng cảm nhận được sự khủng bố ghê rợn của Titan đá này.

Lucario nghiến chặt răng, đột nhiên đưa tay về phía Satoshi: "Satoshi, lần này, cậu không được bỏ rơi Pikachu như Ngài Aaron!!" Satoshi gật đầu mạnh, nắm chặt tay Lucario.

Luồng Aura quen thuộc này khiến Lucario lộ ra một nụ cười nhẹ nhõm.

Ngay sau đó, Lucario quay người gầm lên giận dữ: "Lucar!!" Quả Cầu Aura từ một tay bay ra, nổ tung trên người Regirock, bụi đất mịt mù.

Lục Dã lại lần nữa cảm nhận được trách nhiệm trên vai, trầm giọng nói: "James, Jessie, hai người cùng Satoshi vào trong đi." "Nhưng thưa thầy..." "Đây là mệnh lệnh!" "...Rõ!" James nghiến chặt răng, kéo Jessie, đuổi theo Satoshi và Lucario đã đi trước.

Còn Lục Dã nhìn con Regirock được tạo thành từ những khối đá trước mặt, tâm trạng phức tạp.

May mà lần này có mang theo kẻ cuồng đá Steven!

Ánh mắt của Steven như đang thưởng thức một tác phẩm nghệ thuật hoàn hảo. "Regi!!" Regirock vung hai cánh tay thô kệch, chiêu Lở Đá ầm ầm rơi xuống chỗ Steven và Lục Dã!

Sắc mặt Lục Dã hơi thay đổi.

Con Pokémon hoang dã này, sao lại tấn công thẳng vào Huấn luyện viên thế! "Metagross!" Steven giơ tay lên, Metagross màu trắng phun ra luồng khí, như một pháo đài che chắn trên đầu hai người. "Tâm Linh." Năng lực tâm linh như một tấm lưới xanh khổng lồ, chặn đứng toàn bộ những tảng đá rơi xuống. "Trả lại toàn bộ!" Ánh mắt Steven lóe lên, những tảng đá dưới sự kiểm soát của năng lực tâm linh của Metagross, bay ngược về phía Regirock như những lưỡi dao sắc bén.

Bùm!!

Còn bên phía thầy Lục...

Thầy Lục trực tiếp ném ra sáu quả PokéBall.

Steven có chút kinh ngạc, nhưng theo sau đó là sự kính nể sâu sắc.

Trong một trận chiến ở cường độ này, dù là Steven cũng sẽ cảm thấy vất vả khi chỉ huy một mình Metagross.

Chính vì không thể quán xuyến việc chỉ huy nên dễ lộ ra sơ hở.

Đây cũng là lý do các Huấn luyện viên khi ở ngoài tự nhiên thường không tung hết Pokémon ra cùng một lúc.

Nhưng thầy Lục thì—— "Ngáp, Kịch Độc," Lục Dã ra lệnh, "Chỉ Dạy, hỗ trợ Metagross một chút!" Quan sát thầy Lục chỉ huy, quả thực là một sự hưởng thụ về mặt thị giác.

Bảo vệ Huấn luyện viên, tấn công từ bên sườn, tăng cường cho đồng đội... quán xuyến mọi phương diện, gần như đã đạt đến cực hạn của việc chỉ huy tại trận.

Dù chiến thuật có hơi "bẩn"... nhưng đó chính là phong cách chiến đấu của thầy Lục! "Ghos!" Gengar xuất hiện chớp nhoáng sau lưng Regirock, Kịch Độc ngấm vào theo khe đá.

Còn Sylveon thì ngáp một cái thật dễ thương, khiến bước chân Regirock loạng choạng. "Regi..." Regirock ngơ ngác.

Steven thu lại tầm mắt, nhìn hai trợ thủ bên cạnh Metagross.

Trong môi trường tấn công, hoàn toàn tin tưởng vào mình—— "Sẽ không để cậu thất vọng đâu!" Ánh mắt Steven sắc như dao, cánh tay dứt khoát hạ xuống, "Metagross, Đấm Thiên Thạch!" "Keng kim!!!" Dưới sự Chỉ Dạy của Sirfetch'd và sự trợ giúp của Arcanine, Metagross màu trắng tỏa ra ánh sáng rực rỡ.

Đôi nắm đấm cứng như thép đó ảo ảnh ra hình bóng sao chổi, thậm chí còn kéo theo một vệt sáng đỏ. "Regi——" Regirock lơ mơ buồn ngủ, gắng gượng cách ly chất độc trên bề mặt đá.

Cùng lúc đó, Lục Dã lạnh lùng ra lệnh: "Squirtle, Sóng Nước!" Choáng cho tao, trúng cho tao!! "Zeni!" Squirtle hai tay đập xuống đất, thác nước treo cao trên vách đá của Cây Khởi Nguyên đột nhiên phát ra tiếng gầm dữ dội.

Thác Đổ, kích hoạt!

Aura xung quanh cộng hưởng với Squirtle, nó ngẩng đầu phun ra cột nước, một màn Sóng Nước ầm ầm đổ xuống! "Regi..." Regirock đứng hình.

Tao mới ngủ dậy ra phơi nắng, vừa mở mắt đã là trận đấu đôi hỗn hợp à?!

Sóng Nước và Đấm Thiên Thạch cùng lúc giáng xuống!

BÙM!!!

Toàn bộ Cây Khởi Nguyên rung chuyển dữ dội, một cành cây pha lê rơi xuống thác nước, tạo ra một cơn sóng khổng lồ.

Steven và Lục Dã nhìn nhau.

Steven lau mồ hôi lạnh trên trán, cười ha hả: "Lỡ tay, hưng phấn quá..." Dù sao cũng là hệ thống của anh mà, Lục Dã trầm ngâm gật đầu: "Có thể hiểu được!" Bụi đất mù mịt bao trùm khắp hẻm núi.

Ánh sáng đỏ lại lần nữa lóe lên trong mắt Regirock. "Thế này mà vẫn chưa hạ được nó?!" Sắc mặt Lục Dã thay đổi.

Lẽ nào, con Regirock này có Ẩn năng là Bền Bỉ?! "Cây Khởi Nguyên sẽ không ngừng cung cấp sức mạnh cho các vệ thần," Steven nhíu mày, "Nếu không có Phiến Đá, căn bản không có cách nào giao tiếp hiệu quả." "Vậy chúng ta phải đánh đến bao giờ?" "Không biết," Steven cười khổ, "Có lẽ là đợi đến khi Satoshi và những người khác an toàn ra ngoài..." Vẻ mặt Lục Dã trở nên kỳ quái.

Nhìn con Regirock đang gào thét trước mặt, một ý nghĩ lóe lên trong đầu Lục Dã.

Phải chi Meowth ở đây thì tốt rồi...

Hồi đó Steven khống chế bộ ba Regis chính là nhờ vào Phiến Đá cổ đại khai quật được ở Sinnoh.

Chữ cổ trên Phiến Đá có tác dụng trấn an và điều khiển bộ ba Regis.

Với tài năng giao tiếp thần kỳ của Meowth, nó cũng có thể giao tiếp hiệu quả với bộ ba Regis... "Phiến Đá cổ đại, giao tiếp..." Lục Dã nghiến răng, đột nhiên sững người.

Phiến Đá cổ đại...

Chương 279

ngôn ngữ cổ...

Mẹ nó, mình không phải có chiêu này sao!

Lục Dã tranh thủ mở bảng điều khiển, liếc nhìn dòng chữ tỏa ra ánh sáng tím. 【Ngôn ngữ cổ Lv4: Có khả năng giải mã hầu hết các Phiến Đá và bia văn, có khả năng nhận biết, viết và phát âm ngắn. (Bạn thậm chí có thể giao tiếp ngắn với các sinh vật siêu cổ đại.)】 Thầy Lục, hệ thống của ngươi cuối cùng cũng có chút tác dụng rồi!

Steven ra tay, Metagross lại lần nữa va chạm với Regirock.

Năng lượng của Cây Khởi Nguyên không ngừng truyền vào cơ thể Regirock.

Ngay cả Metagross màu trắng vô địch của Steven cũng rơi vào thế yếu!

Bùm!!

Rung động dữ dội khiến mặt đất dưới chân hai người nứt ra một khe nứt dài.

Steven nhíu mày, đưa tay về phía cà vạt đỏ, định tháo ghim cài áo.

Lục Dã hít một hơi thật sâu. "Anh Steven, yểm trợ tôi, tôi muốn đến gần Regirock hơn một chút!" "Cậu định làm gì?" Steven sững người một lúc, không hề tỏ ra bất mãn với mệnh lệnh của Lục Dã. "Tôi cũng biết ngôn ngữ cổ!" Lục Dã hét lên.

Steven ngẩn người, rồi lắc đầu nở một nụ cười bất đắc dĩ.

Quả nhiên là đã xem nhẹ cậu rồi, thầy Lục...

Khi ngẩng đầu lên lần nữa, ánh mắt Steven trở nên sắc bén:

"Metagross, Tường Phản Chiếu toàn lực!" "Keng kim!!" Metagross bắt chéo hai nắm đấm, một rào chắn rộng lớn hiện ra trước mặt.

Lở Đá của Regirock liên tục rơi xuống Tường Phản Chiếu, Metagross gầm lên một tiếng, che chở cho Lục Dã và Steven liên tục tiến về phía trước.

Cho đến khi cách Regirock không xa.

Lục Dã mấp máy môi, chỉ cảm thấy giữa vòm họng và lưỡi có một âm thanh bật lưỡi và âm hỗn hợp cực kỳ kỳ quái: "■■■■■!!" Không chỉ Steven, ngay cả Regirock cũng sững sờ.

Trên bộ não lớn như siêu máy tính của Metagross hiện ra một dấu chấm hỏi: Không thể hiểu được!

Trong tầm nhìn của Regirock.

Chỉ thấy một con người trông hơi quen mắt, dẫn theo một con người xa lạ khác, đi về phía này.

Và con người xa lạ đó, vừa mở miệng đã là giọng nói quen thuộc của quê nhà: "Ăn cơm chưa?" "Regi???" Regirock ngơ ngác.

Ngay sau đó, Regirock càng thêm tức giận: "Regi——!!" Mày đánh tao một trận xong rồi hỏi tao ăn cơm chưa à!?

Steven lau mồ hôi lạnh: "Thầy Lục, không cầm cự được lâu đâu!" "Kỳ lạ, không phải câu này sao?" Lục Dã giật mình, đây rõ ràng là cách người cổ đại chào hỏi mà!

Thời khắc nguy cấp, Lục Dã nhắm mắt, cấp tốc tìm kiếm.

Cho đến khi Togepi đặt bàn tay nhỏ bé lên vai Lục Dã, anh chợt nảy ra một ý, lớn tiếng nói: 【Đừng đánh, người nhà!】 Regirock sững người hồi lâu.

Người ta thường nói, không ai nỡ đánh người mặt cười.

Huống hồ, ngoài giọng điệu hơi kỳ... gã này hình như đúng là cùng phe với mình.

Chỉ nghe người đàn ông trước mặt nói tiếp: "Mười phút!" Lục Dã bắt chéo hai ngón tay, ra hiệu hình chữ thập. "Chỉ vào một lát thôi, ra ngay!" Steven nhìn con Regirock đã ngừng tấn công, rồi liếc sang Lục Dã đang giao tiếp bên cạnh.

Cảm giác như thế giới quan của mình vừa được làm mới.

Vẻ mặt Steven phức tạp.

Sớm biết có thể khống chế bộ ba Regis dễ dàng như vậy, có cần mình năm đó phải vất vả bán sống bán chết, làm liền ba mươi ba ngày không!? "Regi——" Regirock và Lục Dã đã đạt được một thỏa thuận nào đó.

Nó hóa thành một con quay, chui trở lại lòng đất.

Yên tĩnh hồi lâu, bên tai lại vang lên tiếng chim hót và tiếng suối chảy róc rách.

Steven nhìn thầy Lục đang thở phào nhẹ nhõm bên cạnh, ngạc nhiên hỏi: "Thế là... xong rồi à?" "Tạm thời sẽ không đến làm phiền chúng ta," Lục Dã gật đầu, "Nhưng vẫn phải tranh thủ thời gian... biết đâu bên trong còn có hai Thánh Titan kia cũng nên." "Chắc chắn là có," Steven thở dài, "Bộ ba Regis của ngài Brandon sẽ chủ động tấn công những con người từ bên ngoài." "May mà có cậu... mà này, ngôn ngữ cổ lúc nãy là sao?" Steven hỏi. "Tôi học lỏm được chút ít ở Alola," Lục Dã nói bừa: "Giao tiếp được vài câu thôi." Steven hơi sững người, nghĩ đến cảnh anh phổ biến kiến thức trước đó, trầm ngâm gật đầu.

Chả trách... cậu ấy lại có hiểu biết nhất định về các loại truyền thuyết và Thần Thú.

Từ một góc độ khác mà nói.

Một học giả chuyên nghiên cứu ngôn ngữ cổ, và một nhà vô địch nào đó chuyên nghiên cứu thần thoại truyền thuyết... "Thì ra là vậy!" Steven cảm nhận được ngọn lửa hóng hớt trong mình đang bùng cháy dữ dội. "Chúng ta cũng đi tìm Satoshi thôi." Lục Dã nhìn về phía lối vào của Cây Thế Giới.

Đồng thời ngẩng đầu, nhìn cái cây cổ thụ khổng lồ vươn tận mây xanh...

Bên trong Cây Khởi Nguyên.

Satoshi và Lucario cũng bị Regice và Registeel tấn công. "Đi lối này!" Lucario kéo áo Satoshi, thay cậu hứng chịu một phát Pháo Năng Lượng của Registeel, vẻ mặt đau đớn.

Satoshi hoảng hốt kêu: "Lucario!" Lucario quỳ trên đất, thở dốc một hồi rồi tiếp tục dẫn Satoshi chạy sâu vào bên trong.

Nhất định phải để Satoshi đoàn tụ với Pikachu...

Lucario nghiến chặt răng.

Mình sẽ không để bi kịch tương tự tái diễn lần nữa!

Bên trong Cây Thế Giới, đường đi chằng chịt phức tạp.

Jessie và James bị lạc, nhìn quanh quẩn. "Sao không thấy nhóc con đâu nhỉ?" "Ngay cả Meowth cũng không biết ở đâu..." Cả hai đồng thanh thở dài. "James, nhìn viên khoáng thạch này có vẻ đắt tiền lắm này." Jessie đột nhiên để ý đến viên đá pha lê bên cạnh, đang định đưa tay chạm vào.

Sắc mặt James đột nhiên thay đổi: "Nguy hiểm!" "Cái gì?" Jessie quay đầu, chỉ thấy một con Cradily trông như dung nham đỏ, vươn tay ra, trói chặt Jessie lại. "Cái quái gì đây!" Jessie la lớn. "Trông... giống

như bạch cầu tiêu diệt vi khuẩn trong cơ thể vậy." Sắc mặt James tái nhợt, hét lên: "Weezing, Cacnea, mau đi cứu Jessie." Nhưng khi hai con Pokémon tiến lên, Jessie đã bị bạch cầu nuốt chửng, biến mất tại chỗ.

Còn sau lưng James, những ảo ảnh Pokémon hóa thạch tương tự đang cố gắng nuốt chửng anh. "Ực!" James gắng sức giãy giụa, dùng hết sức ném ra PokéBall, "Chimecho, các cậu mau chạy đi!" Trong khoảnh khắc cuối cùng, lựa chọn của James là thả hết Pokémon của mình ra. "Leng~~" Chimecho và Weezing nhìn nhau, nước mắt lưng tròng.

Cùng lúc đó.

Lục Dã và Steven đã đi vào bên trong Cây Thế Giới.

Bên trong thân cây là một thế giới khác, suối chảy róc rách.

Khắp nơi là những quả Berry quý hiếm, khoáng thạch đắt tiền, Pokémon hóa thạch có thể thấy ở khắp mọi nơi. "Đúng là một thiên đường..." Steven lẩm bẩm. "Bộ ba Regis chính vì không muốn con người làm phiền sự yên tĩnh này nên mới đảm nhận vai trò vệ thần nhỉ." Lục Dã cúi đầu nhìn điện thoại, suy nghĩ một lát rồi vẫn tắt máy ảnh đi. "Lần sau vẫn còn cơ hội đến mà," Lục Dã tự gật gù. "Đường đi ở đây phức tạp quá," Steven nhíu mày, "Thầy Lục, thầy có liên lạc được với Satoshi không?" "Điện thoại cũng không có tín hiệu," Lục Dã lắc lắc điện thoại, cười nói, "Nhưng tôi có Squirtle." "Hả?" "Zeni!" Squirtle nhắm mắt, cảm nhận Aura của Lucario, chỉ về phía sâu trong hang động.

Steven nhìn theo, cẩn thận bước về phía trước, quay đầu lại nói: "Đi thôi, thầy Lục, không phát hiện ra dấu vết của hai Thánh Titan kia." Xung quanh im lặng không một tiếng động, Steven hơi sững người.

Nhìn quanh, không thấy bóng dáng Lục Dã đâu cả.

Nụ cười của Steven đông cứng lại, ánh mắt sắc lẹm, giơ tay tung ra Metagross: "Cẩn thận, Metagross... có kẻ biết Dịch Chuyển Tức Thời ở gần đây!" ...

Lục Dã vừa mới nói cười vui vẻ với Steven.

Đến khi tỉnh táo lại thì đã ở trên đỉnh Cây Thế Giới.

Gió lạnh thổi qua mặt, trước mắt Lục Dã là một biển mây dày đặc.

Cúi đầu nhìn xuống chân, là độ cao vạn trượng của Cây Thế Giới, không khỏi rùng mình. "Pika!" "Admin~~!!" Phía sau đột nhiên vang lên tiếng gầm của Pikachu và tiếng khóc thảm thiết của Meowth.

Lục Dã quay người lại, chỉ cảm thấy một bóng hồng bay qua trước mắt. "Mew~~" Lục Dã nhìn trái nhìn phải, rồi đột nhiên ngẩng đầu, thấy Mew đang khúc khích cười trộm.

Là Mew dùng Dịch Chuyển Tức Thời đưa mình đến đây sao...

Lục Dã nghĩ đến đây, đột nhiên bị Meowth ôm chầm lấy.

Meowth ôm chặt Lục Dã, khóc như mưa: "Mew cứ bắt Meowth chơi với nó...

đã một ngày một đêm rồi đó meo!" "Meowth muốn gặp James, còn cả Jessie nữa meo!" "Pikapi..." Pikachu cũng đứng bên cạnh, cụp tai xuống. "Mew!" Mew có chút hoảng hốt, bay đến đống đồ lặt vặt giấu sau gốc cây.

Lục Dã nhìn về phía đống đồ, chỉ thấy trên đó là đủ các loại đồ chơi.

Mew lấy ra một cái kèn, thổi 'tò te'.

Thấy Pikachu không hứng thú, nó lại lôi ra một hộp nhạc, trên mặt

lộ ra nụ cười: "Mew~!!" Pikachu vẫn lắc đầu.

Mew lơ lửng giữa không trung, nhất thời không nghĩ ra cách nào, đành nở một nụ cười thật tươi: "Mew!" "Cậu tìm tôi đến đây là để chơi cùng cậu à?" Lục Dã khẽ hỏi.

Mew bay quanh Lục Dã hai vòng, ánh sáng trắng dịu dàng tỏa ra, biến thành Pikachu nhảy lên vai Lục Dã.

Cọ cọ vào má Lục Dã một cách thân mật, Mew lại biến trở về, đưa hộp nhạc cho Lục Dã: "Mew~!" Trước mắt Lục Dã, hiện ra cảnh tượng ngàn năm qua, Mew canh giữ trong Cây Thế Giới, chỉ có những món đồ chơi cũ kỹ này bầu bạn cùng nó.

Nó khao khát có bạn chơi cùng, nên đã đưa họ về Cây Thế Giới.

Nhưng những người bạn này, từng người một đều quay về bên chủ nhân của mình.

Chỉ có Mew vẫn luôn giữ chiếc hộp nhạc, mân mê những món đồ chơi đã lạc hậu hàng trăm năm...

Lục Dã đưa tay ra, Mew vui vẻ bay tới, cọ vào lòng bàn tay anh. "Bưi!" Sylveon phồng má giận dỗi, quay đầu đi chỗ khác. "Mew~~" Mew cười bẽn lẽn, lại bay đi chơi với Sylveon. "Tôi có thể chơi cùng cậu," Lục Dã mỉm cười nói, "Nhưng tôi chắc chắn sẽ phải quay về." "Bất kể là Meowth, hay là Pikachu... chúng đều có những thứ trân quý của riêng mình, giống như những món đồ chơi mà cậu trân quý vậy." "Mew..." Mew buồn bã cúi đầu, lại nhặt hộp nhạc lên, đáng thương nhìn Lục Dã.

Lục Dã không nhận lấy, khẽ hỏi: "Cậu có thể rời khỏi Cây Khởi Nguyên không?" "Mew..." Meowth phiên dịch: "Nó nói, chỉ có thể rời đi một lúc thôi, sớm muộn gì cũng phải quay về meo." Lục Dã khẽ thở dài.

Đối với câu trả lời này, anh đã sớm chuẩn bị.

Mew là người bảo vệ thế giới Pokémon, có mối quan hệ cộng sinh với Cây Thế Giới, không thể tùy ý hành động.

Ngàn năm qua, nó không có bạn bè, không có Huấn luyện viên kết nối, chỉ có sự ngây thơ không thay đổi...

Lục Dã vẫn nhận lấy hộp nhạc, mỉm cười nói: "Nếu cậu muốn chơi, có thể đến tìm tôi bất cứ lúc nào." "Đương nhiên, chỉ một lúc thôi, và... không được tùy tiện đưa Pokémon của người khác về Cây Thế Giới." Mew gật đầu, bay quanh Lục Dã, vẫy chiếc đuôi dài: "Mew~~~" Lục Dã mở hộp nhạc, bên trong vang lên giai điệu yên tĩnh, Mew lặng lẽ đậu trên vai anh. "Vậy, cậu định tặng cái này cho tôi à?" Lục Dã cười hỏi.

Mew lộ vẻ do dự, cuối cùng, gật đầu một cách dứt khoát: "Mew!" "Tôi đùa thôi mà," Lục Dã cười ha hả, "Gengar, mày có mang theo Khối Năng Lượng không!" "Ghos~!" Gengar mím môi, thò tay vào bụng, mò mẫm. "Tèn ten ten!" Cơm nắm của Momotaro (gạch bỏ)...

Khối Năng Lượng vàng của thầy Lục! "Mew?" Mew dùng hai tay nhỏ bé nhận lấy Khối Năng Lượng, cắn một miếng nhỏ.

Lập tức lộ ra vẻ mặt hạnh phúc vô cùng: "Mew!!" Meowth lau miệng: "Nó nói, đây là thứ ngon nhất nó từng ăn đó meo." "Này." Lục Dã đưa cho Meowth, "Nước miếng của mày sắp chảy ra rồi kìa." Meowth cảm động nói: "Cảm ơn Admin!" "Ghos~~ (￣ ￣) " (Mấy thứ này tao đã không thèm nữa rồi~) Sau khi hứa hẹn với Lục Dã, Mew ngoan ngoãn bay lơ lửng giữa không trung, dẫn Pikachu và Meowth đi tìm Satoshi.

Chương 280

Những thân cây pha lê chằng chịt, đan xen thành những lối đi phức tạp.

Pikachu đột nhiên vẫy tai, từ trên cao hét lớn: "Pikapi!" ...

Satoshi và Pikachu đoàn tụ.

Lucario nhìn cảnh tượng này, nở một nụ cười nhẹ: cậu ta thật sự có thể làm được...

điều mà Ngài Aaron năm xưa không làm được.

Nhưng Meowth nhìn trái ngó phải, đều không tìm thấy bóng dáng của Jessie và James.

Giống như một đứa trẻ mẫu giáo tan học không được đón về, Meowth cụp đầu, không khỏi có chút thất vọng.

Lục Dã vỗ vỗ đầu Meowth an ủi.

Đột nhiên, Lục Dã cảnh giác ngẩng đầu.

Cách đó không xa, một ảo ảnh Pokémon hóa thạch trông như dung nham đỏ đang đứng đó, như thể đang tuần tra khắp nơi. "Tôi nhớ là, nếu bị thứ này nuốt phải..." Lục Dã nhìn về phía Mew.

Mew giống như một đứa trẻ làm sai, vân vê hai tay.

Meowth: "Nó nói, đây cũng không phải là lệnh của nó đâu meo!" Bản thân Cây Thế Giới là một thể sống độc lập.

Những ảo ảnh của Pokémon Hóa Thạch này, giống như bạch cầu, đang định nuốt chửng đám vi khuẩn chúng tôi.

Đây vốn không phải là điều Mew có thể kiểm soát được. "Jessie và James, không lẽ cũng..." Giọng Meowth khô khốc.

Cùng lúc đó, tiếng bước chân đột nhiên vang lên ở cuối con đường.

Steven đang dẫn theo một đàn lớn ảo ảnh Pokémon Hóa Thạch.

Anh ta cầm áo vest, chỉ mặc áo sơ mi trắng, chạy ở phía trước, vẻ mặt vô cùng phấn khích. "Yo, Thầy Lục, cậu vẫn còn sống à!" Steven vẫy tay. "Sao ông lại dụ cả đống quái vật tới đây thế này!!" Lục Dã hét lên thảm thiết. "Thấy nhiều Hóa Thạch quá nên tôi hơi phấn khích," Steven cười ha hả.

Đoàn quân ảo ảnh đông đảo đang lao về phía này. "Mew, mi có thể khống chế đám bạch cầu này không, meo?" Meowth đành phải cầu cứu Mew.

Mew do dự một thoáng rồi kiên định gật đầu. "Khoan đã!" Sắc mặt Lục Dã thay đổi.

Nhưng Mew đã nhắm mắt lại, ánh sáng dịu dàng lan tỏa ra xung quanh.

Trong khoảnh khắc, cả Cây Thế Giới bừng bừng sức sống trở lại.

Đội quân ảo ảnh dừng bước, dần dần tan biến.

James và Jessie, những người bị nuốt chửng trước đó, cũng được đoàn tụ với Meowth. "Tuyệt quá!" Bộ ba Rocket ôm đầu khóc rống.

Lucario nhìn về phía ánh sáng dịu dàng: "Đây chính là... sức mạnh đã dẹp yên chiến tranh năm xưa sao?" Steven nhìn Lục Dã: "Cậu xem, chẳng phải mọi chuyện ổn rồi sao?" Lục Dã: "Không, vấn đề còn lớn hơn nữa..." Đột nhiên, mặt đất dưới chân mọi người rung chuyển.

Cây cối xung quanh bắt đầu khô héo, các tinh thể cũng trở nên ảm đạm. "Mew..." Má Mew nóng bừng, nằm trong vòng tay Lục Dã như đang sốt cao. "Chuyện gì thế này?" Satoshi nhìn quanh. "Nói ví von thì," Lục Dã ôm Mew nói, "cơ chế phản ứng miễn dịch đã gặp sự cố.

Mầm bệnh không được xử lý kịp thời, dẫn đến việc cả Mew và Cây Thế Giới cùng lúc phát bệnh..." Lời chưa dứt, tiếng nổ vang dội vang lên.

Thác nước bên ngoài Cây Thế Giới đã ngừng chảy, những nhánh cây tinh thể khổng lồ gãy lìa, vỡ tan thành từng mảnh.

Đồng tử Lucario co lại, nỗi sợ hãi năm xưa lại ùa về.

Nhưng nó không hề do dự, nhắm mắt lại, cảm nhận vị trí của lõi Cây Thế Giới rồi nhanh chóng lao đi: "Theo tôi!" Lục Dã ôm Mew đang sốt cao, ngoái lại nhìn về cuối góc rẽ.

Tiếng gầm uy nghiêm và giận dữ vang lên.

Ba Titan huyền thoại cổ đại, mang theo uy áp khiến người ta lạnh gáy, xuất hiện từ cuối góc rẽ.

Rõ ràng đây không phải là tình huống có thể giải quyết chỉ bằng cách giao tiếp bằng ngôn ngữ cổ đại.

Steven vẻ mặt nghiêm túc, khẽ thở dài. "Thầy Lục... tình huống tôi không muốn thấy nhất cuối cùng vẫn xảy ra." Lục Dã cũng thở dài: "Lẽ ra ban đầu tôi không nên gáy sớm..." Registeel, Titan Băng Regice, Titan Đá Regirock.

Ba vị thần hộ mệnh này chính là một trong những nguyên nhân khiến Steven kiệt sức ở dòng thời gian song song.

Ánh mắt Steven lóe lên, dường như cũng nhớ lại cảnh tượng dị biến ở Hoenn.

Hồi lâu sau, Steven thở ra một hơi. "Thầy Lục, cậu đưa Mew đến lõi Cây Thế Giới trước đi...

đây cũng là cách duy nhất rồi." "Nhưng còn cậu..." Steven giơ tay, ngắt lời Lục Dã. "Ở đây cứ giao cho tôi." Giọng nói không cho phép

nghi ngờ, mang lại cảm giác an toàn mạnh mẽ.

Người đàn ông tóc xanh nhạt đưa tay nới lỏng cà vạt, giày da gõ lóc cóc trên mặt đất.

Anh ta chắn giữa ba Regis và Lục Dã.

Steven chạm vào chiếc ghim cài áo ở cổ, khẽ hôn lên, ánh sáng đỏ rực rỡ lóe lên. "Metagross!!" Con Metagross màu trắng gầm lên giận dữ, hai cánh tay biến thành bốn nắm đấm, chiến ý hừng hực bùng phát trên người. "Ta sẽ cho các ngươi biết," mái tóc xanh nhạt của Steven bay trong gió, ánh mắt anh ta sắc lẹm, đứng sau Mega Metagross, nhìn về phía ba vị thần, "ai mới là kẻ mạnh nhất!" … Lõi Cây Thế Giới.

Xung quanh là những tinh thể thủy tinh màu đỏ.

Do Mew suy yếu, cả Cây Thế Giới cũng trở nên mong manh.

Lucario im lặng không nói, ánh mắt đột nhiên rơi vào đôi găng tay đặt trên phiến thủy tinh. "Đây là..." Lucario nhanh chóng tiến lên, sững sờ, "găng tay của Sir Aaron..." "Thầy Lục," Satoshi nhìn một đóa hoa tinh thể trên mặt đất, "đây chính là..." "Hoa Thời Gian, có thể tái hiện lại những hình ảnh trong quá khứ," Lục Dã nói.

Satoshi ngập ngừng đưa tay lại gần đóa hoa, trước mắt đột nhiên hiện ra một khung cảnh: Chiến loạn sắp nổ ra, Sir Aaron tìm thấy Mew, dùng chính sinh mạng của mình để mượn sức mạnh của Cây Thế Giới dẹp yên tranh chấp.

Ông phong ấn Lucario vào cây quyền trượng, cũng chính là để nó được sống sót...

Dù cho có bị căm hận, đối với Sir Aaron, một mình gánh vác tất cả chính là kết quả tốt nhất.

Ánh mắt Lục Dã lóe lên.

Anh cúi đầu, phát hiện Squirtle đang níu ống quần mình.

Lục Dã mỉm cười, đưa tay nắm lấy tay Squirtle.

Lucario ngây ngẩn đứng tại chỗ.

Cảnh tượng cuối cùng là nụ cười thanh thản của Sir Aaron.

Nó im lặng không nói, áp tay lên phiến tinh thể nơi Sir Aaron tựa vào lần cuối, rồi đứng dậy nói: "Tôi có cách cứu Cây Thế Giới." "Cách mà cậu nói," Satoshi như nghẹn ở cổ, "có lẽ, cậu sẽ phải hy sinh..." Lucario như không nghe thấy, tiếp tục kiên định bước về phía Mew. "Mew..." Mew yếu ớt bay lơ lửng lên. "Mew?" Nhìn Lục Dã đi cùng mình, Mew khẽ nghiêng đầu. "Nếu cậu đã tạo ra mối liên kết với một Pokémon... thì cậu phải chịu trách nhiệm với Pokémon đó." Lục Dã khẽ thở dài, mỉm cười nói: "Tôi sẽ ở bên cậu." "Mew~!" Mew tủm tỉm cười, rồi ho khan một tiếng, yếu ớt bay đến trước mặt Lucario. "Aura... hãy ở bên ta!!" Lucario giơ hai tay ra, luồng Aura mạnh mẽ không ngừng tuôn về phía Mew, ánh sáng trắng chói lòa gần như muốn xé nát Lucario.

Ánh mắt Lục Dã khẽ động.

Tình tiết tiếp theo, là Lucario hy sinh bản thân để cứu Cây Thế Giới...

Nhưng đối với mình...

Lục Dã cúi đầu, nhìn bàn tay đang đeo găng tay hở ngón, từ từ nắm chặt lại.

Phải làm gì, chẳng phải đã có câu trả lời từ lâu rồi sao? "Aura của tớ cũng giống của Sir Aaron, đúng không!" Satoshi đeo găng tay vào, lớn tiếng nói: "Vậy thì, việc Sir Aaron làm được, tớ cũng có thể làm được!" "Cái gì?" Lucario quay đầu lại, chỉ thấy Satoshi đã đeo găng tay Aura của Sir Aaron, hai tay tỏa ra luồng Aura mạnh mẽ. "Aura, hãy

ở bên ta!" Satoshi hét lớn.

Cơn đau dữ dội ập xuống người Satoshi và Lucario.

Luồng Aura cuồn cuộn lan tỏa ra xung quanh.

Bên ngoài lõi, Steven đang chặn ba Regis ho khan một tiếng, khẽ lau mép môi. "Tôi đã nói rồi mà," Steven mỉm cười, ánh mắt sắc bén, "đây sẽ là một chuyến đi rất thú vị!" Bị bao bọc bởi ánh sáng trắng chói lòa, Satoshi chỉ cảm thấy ý thức của mình bị xé thành từng mảnh vụn.

Đột nhiên, cậu cảm thấy một bàn tay to lớn đặt lên đầu mình. "Satoshi." Satoshi khó khăn ngẩng đầu lên.

Chỉ thấy một thanh niên tuấn tú phi phàm, ánh mắt sâu thẳm, mái tóc đen bay phấp phới.

Bàn tay đeo găng hở ngón của anh đang đặt trên đầu cậu, trên mặt là một nụ cười nhàn nhạt. "Chúc mừng," khóe miệng Lục Dã nhếch lên, "bài kiểm tra của Giáo sư Oak, cậu đã qua rồi!" "Thầy Lục..." Satoshi ngẩn ra, khụt khịt mũi.

Trong phần mô tả về 【Găng tay cách điện (bản tăng cường)】.

Một dòng chữ nhỏ mờ nhạt, không mấy bắt mắt: 【Có công hiệu truyền dẫn Aura】.

Để Squirtle, thông qua mình, cũng có thể truyền đi Aura. "Nghe có vẻ sẽ đau lắm đây..." Lục Dã lắc đầu, nhưng vẫn quay lại nói: "Squirtle, cho tôi mượn Aura của cậu nhé!" "Zeni!" Squirtle hơi sững người, rồi lắc đầu lia lịa. "Không sao đâu." Lục Dã nở một nụ cười hiền hòa.

Có lẽ không thể thay đổi được kết quả.

Lục Dã nhìn vào chiếc găng tay hở ngón, ánh mắt sắc lẹm.

Nhưng tôi, Thầy Lục... chưa bao giờ để bản thân phải hối tiếc!

Squirtle nhìn bóng lưng Lục Dã.

Aura, cũng đã truyền niềm tin của Lục Dã đến cho chính nó.

Giống như Sir Aaron, giống như Satoshi... họ đều đã đưa ra quyết định của riêng mình. từng cảnh tượng lướt qua. "Zeni..." Với tính cách thận trọng của Quy quy, vốn dĩ nó sẽ không tham gia vào một sự kiện nguy hiểm như vậy.

Nhưng mà, nhưng mà...

Squirtle ngẩng đầu, ánh mắt kiên định. *Rắc!* Lần này.

Viên Đá Vĩnh Cửu treo trước ngực Squirtle hoàn toàn vỡ nát. "Zeni! ヽ(⌐■_■)" Ngay sau đó, Squirtle ném chiếc kính râm đi.

Lucario nhìn về phía Squirtle, đồng tử co rút.

Có nó ở đây, không chừng thật sự có thể... "Nhưng, bây giờ vẫn chưa đủ!" Lucario gắng sức lắc đầu, định đẩy Squirtle ra.

Squirtle đưa tay ra chặn lại, đứng vững không lay: "Zeni?" Vẫn chưa đủ?

Vậy thì biến thành mạnh hơn cho ngươi xem!

Chương 281

Ánh sáng trắng chói lòa đột nhiên bùng lên từ người Squirtle.

Một luồng gió mạnh thổi từ người nó ra xung quanh.

Lucario trợn to mắt: "Đây là...

ánh sáng tiến hóa!" Nhưng mà thứ tiến hóa khủng bố thế này... rốt cuộc nó đã tích lũy bao lâu rồi!

Cả Cây Thế Giới chìm trong ánh hào quang rực rỡ của sự tiến hóa, Aura cũng trở nên cuồn cuộn hơn bao giờ hết. "Thầy Lục..." Satoshi nuốt nước bọt.

Ánh mắt Lục Dã lóe lên.

Có lẽ, chỉ cần Huấn luyện viên đặt kỳ vọng, Pokémon sẽ đáp lại...

Dù là Sir Aaron vượt qua ngàn năm để thấu hiểu lẫn nhau với Lucario.

Hay là Satoshi che chắn cho Pikachu trước hàng vạn Pokémon điên cuồng.

Lục Dã cúi đầu nhìn Squirtle đang chìm trong ánh sáng trắng bên cạnh mình.

Trên mặt Thầy Lục, một nụ cười từ từ hiện lên.

Có lẽ...

đây chính là vẻ đẹp của việc con người và Pokémon gặp gỡ, tìm hiểu, kết nối và tin tưởng lẫn nhau!

Đột nhiên, Lucario đẩy Satoshi một cái, kéo theo cả Lục Dã cũng ngã nhào.

Đã không cần Satoshi phải dấn thân vào nguy hiểm nữa rồi.

Lucario quay đầu lại.

Chỉ thấy nơi ánh sáng lấp lánh, thân hình Squirtle không ngừng lớn lên.

Và sau khi tiến hóa thành Wartortle, ánh sáng tiến hóa vẫn không hề dừng lại!

Tiến, tiến hóa hai lần liên tiếp!?

Tên này tích lũy thực lực, có thể tăng vọt đến mức này sao!?

Lucario nuốt nước bọt.

Dựa vào Aura... cộng với năng lượng mạnh mẽ tuôn ra trong khoảnh khắc tiến hóa.

Cuộc khủng hoảng lần này, có lẽ thật sự có thể cùng nhau giải quyết! "Đây, đây là... tiến hóa hai lần liên tiếp?!" Satoshi kinh ngạc nói.

Mặc dù có nghe nói, Yellow từng dùng Lực Lượng Viridian để Caterpie tiến hóa liên tục.

Tiền bối Akin cũng có Togepi đột phá hai lần liên tiếp, nghênh chiến thần minh...

Nhưng mà, khi Squirtle của Thầy Lục bộc phát ra Aura khủng bố, tiến hóa liên tục.

Sự chấn động trong lòng Satoshi đã không thể dùng lời nào để diễn tả.

Có lẽ...

Satoshi siết chặt nắm đấm.

Có Thầy Lục ở đây, thật sự có thể cứu được Lucario!

Lục Dã khẽ gật đầu, có chút bất đắc dĩ nói: "Đây chính là phong cách của Quy quy nhà tôi đấy." Mặc dù Aura vẫn chưa thể sánh được với Lucario.

Nhưng năng lượng mạnh mẽ bộc phát trong khoảnh khắc tiến hóa đã đủ để bù đắp những yếu thế đó.

Dù sao thì... tiến hóa có thể hồi đầy máu và mana mà!

Lần này còn là hai lần liên tiếp! "Quy quy đúng là quá thận trọng rồi!!" Lục Dã tâm trạng phức tạp, ngược lại thở phào nhẹ nhõm.

Nhìn bóng lưng của Lucario, Lục Dã mỉm cười.

Nếu Quy quy đã hoàn thành tiến hóa... vậy thì Lucario, chắc cũng không cần phải trả giá bằng tính mạng nữa.

Satoshi mím môi.

Cậu ta đã hiểu tại sao Giáo sư Oak lại để Thầy Lục đi cùng mình.

Cấp độ Aura của mình...

đối với Thầy Lục mà nói, hoàn toàn là trò trẻ con! "Thầy Lục," Satoshi khẽ nói, "sự kiện lần này... không phải là thầy và Giáo sư Oak cùng nhau lên kế hoạch đấy chứ?" Nghĩ đến câu "bài kiểm tra đã qua" mà Thầy Lục vừa nói, Satoshi càng cảm thấy đáng ngờ.

Không chừng... cuộc khủng hoảng vừa rồi chính là để Giáo sư Oak thử thách mình, xem mình có quyết tâm và niềm tin để trở thành Người Nắm Giữ Pokedex hay không!

Satoshi thở phào nhẹ nhõm, cười hì hì.

May mà không làm Thầy Lục thất vọng!

Lục Dã há miệng.

Đột nhiên nhận ra điều gì đó, sắc mặt biến đổi.

Toang rồi, lần này Quy quy tiến hóa... phải tốn bao nhiêu Thuốc mới bù lại được đây!?

Chuyện này đã không phải là thứ có thể giải quyết bằng Nước Thần Bí nữa rồi?

Nhưng đối với Thầy Lục mà nói.

Dù thế nào đi nữa, lần này sau khi trở về, nhất định phải khao Quy quy một bữa ra trò!

Cả Cây Thế Giới chìm trong luồng Aura cuồn cuộn, tỏa ra ánh sáng dịu dàng. "Lucario!!" Lucario khoanh tay, một quả cầu ánh sáng khổng lồ lao về phía Mew. "Kame!" Blastoise hừ hừ cười, giơ quả 'Genki Dama' ít nhất cũng to bằng một phần ba người nó, ngoắc cằm khiêu khích Lucario.

Sắc mặt Lucario thay đổi, cố gắng tiếp tục tập trung Aura.

Nhưng dù nó cố gắng thế nào, Quả Cầu Aura của Blastoise vẫn luôn to hơn của nó một chút xíu.

Lucario tuyệt vọng nhìn Blastoise.

Tên này... không có giới hạn à! "Mew~!!" Mew lo lắng vẫy vẫy đôi tay nhỏ.

Đủ rồi!

Hai quả này to quá rồi!

Nhưng hai Quả Cầu Aura hội tụ thành một quả cầu ánh sáng khổng lồ, vẫn lao về phía thân Cây Thế Giới.

Trong khoảnh khắc, Cây Thế Giới bừng bừng sức sống trở lại, Aura màu xanh biếc khiến vạn vật hồi sinh.

Không chỉ vậy.

Rõ ràng là mùa đông, nhưng do Aura quá dồi dào, cây khô đâm chồi, ngọn cây thậm chí còn nở ra những đóa hoa mùa hè...

Lục Dã vẻ mặt kỳ quái.

Một Quả Cầu Aura này, trực tiếp nạp đầy Cây Thế Giới luôn sao!?

Cậu giỏi thật đấy, Blastoise! "Sau khi tiến hóa thành Blastoise..." Lục Dã nhớ lại quả cầu ánh sáng khổng lồ ban nãy, lẩm bẩm: "Quả Cầu Aura, có lẽ cũng từ Cú Đấm Aura, trực tiếp tiến hóa thành Genki Dama rồi?" Bóng cây lay động, ánh sáng dịu dàng.

Bên ngoài lõi Cây Thế Giới.

Ba Regis đang đối đầu với Steven, mỗi con đều mang thương tích, cuối cùng nhìn nhau một cái rồi lủi thủi bỏ đi.

Gương mặt tuấn tú kiên nghị của Steven hiếm khi lộ ra vẻ mệt mỏi. "Lần này, là được Thầy Lục cứu rồi..." Steven thở ra một hơi, nhớ lại ánh sáng tiến hóa ban nãy, chìm vào suy tư.

Trong đội của Thầy Lục, có thiên phú Aura... chắc cũng chỉ có con Squirtle kia thôi nhỉ?

Nếu nó hoàn thành tiến hóa...

Nghĩ đến viên Đá Mega đang cất giữ, Steven trầm ngâm gật đầu: "Nhất định phải chuẩn bị một món quà lớn cho Thầy Lục!" … Sự việc tạm thời kết thúc.

Lucario đứng lặng tại vị trí mà Sir Aaron đã tựa vào trước khi qua đời, im lặng không nói. "Kame!" Blastoise lắc lư hai nòng pháo, nhặt chiếc kính râm dưới đất lên, lau bụi rồi đeo lại. "Kame! ヾ(⌐■_■)" Khí chất đại ca này, hoàn toàn không thể so sánh với thời còn là Squirtle!

Lục Dã tuy vẫn chưa quen, nhưng vẫn vỗ vỗ lên mai của Blastoise, cười ha hả: "Cậu giỏi thật đấy, Blastoise!" "Kame!" Blastoise hừ hừ cười, ngoái lại nhìn cái mai của mình, cẩn thận gật đầu.

Cái mai đã lớn hơn cả một vòng...

Mặc dù diện tích bị thương tăng lên, nhưng Phòng Thủ cũng đã tăng lên đáng kể.

Tóm lại... vẫn phải tiếp tục luyện Phòng Thủ Sắt mới được!

Satoshi đi đến bên cạnh Lucario, đặt tay lên vai nó.

Cuối cùng, cậu tháo găng tay ra, đặt lại vào vị trí cũ. "Lucario," Satoshi đưa tay ra, mỉm cười nói, "cậu có muốn, đi cùng tớ không?" Đồng tử Lucario co lại.

Một giọng nói lý trí nói với nó: Satoshi rất tốt... nhưng cậu ta chung quy không phải là Sir Aaron.

Nhưng có một ý chí dịu dàng, đặt tay lên vai Lucario, mỉm cười gật đầu.

Không biết vì sao, Lucario khẽ mỉm cười. "Hừ!" Lucario đập vào tay Satoshi, "tôi sẽ tiếp tục ở lại Cung điện Cameran... bảo vệ Nữ hoàng Eileen hiện tại." Lucario liếc nhìn Satoshi, xoa xoa mũi nói: "Đương nhiên, nếu cậu gặp khó khăn, hoặc là Hội nghị Liên Minh, có thể..." "Tuyệt quá!" Satoshi lao tới, ôm chầm lấy Lucario. "Này!

Đừng tưởng tôi thật sự không đánh lại cậu nhé!" Lục Dã khoanh tay, mỉm cười nhìn cảnh này.

Có lẽ nhiều năm sau, Satoshi sẽ thu phục được một con Lucario của riêng mình.

Nhưng hiện tại... cuộc gặp gỡ giữa người và Pokémon, đã nuôi

dưỡng nên một tình cảm quý giá.

Chỉ riêng điểm này thôi, đã là đủ rồi.

Nghĩ đến câu thoại kinh điển của bà xã nhà mình, Lục Dã ngước nhìn trời: "Muốn về gặp Cynthia quá đi..." "Mew~~!" Mew đã khỏe lại, bay đến bên Lục Dã, thân mật cọ vào cổ anh. "Eevee!" Sylveon đưa dải lụa ra, kéo Mew xuống.

Mew vẫn vẻ mặt vui vẻ: "Mew~~ǂǂ(^ᗜ^*)" "Nếu cậu cô đơn, có thể đến tìm tôi chơi bất cứ lúc nào." Lục Dã mỉm cười, đưa tay về phía chú mèo nhỏ màu hồng đáng yêu, "Tôi không giỏi gì khác... nhưng làm bạn chơi cùng, thì rất chuyên nghiệp đấy!" Mew khẽ nghiêng đầu, rồi tủm tỉm cười, đưa chiếc đuôi dài ra.

Nhẹ nhàng đập tay với Thầy Lục.

Cùng lúc đó, tiếng thông báo ấm áp của hệ thống vang lên: 【Ting!

Nhiệm vụ 《Mew và Anh hùng Sóng Động: Lucario》 hoàn thành!】 【Phần thưởng nhiệm vụ: Tài năng đặc biệt · Aura!】 Cây Thế Giới đã hồi sinh, làn gió mát lành thổi qua.

Chương 282

"Mew~" Mew dẫn cả nhóm Lục Dã đến lối ra của Cây Thế Giới.

Steven quay đầu lại nhìn.

Những viên đá tinh thể tỏa sáng, Pokémon tự do nô đùa, ba Regis cũng đã quay trở về sâu trong Cây Thế Giới. "Một chuyến đi thú vị," Steven khẽ nói, nụ cười hiện lên trên gương mặt cứng rắn.

Lucario và Satoshi sóng vai đi phía trước.

Nghe thấy tiếng thông báo hoàn thành nhiệm vụ, Lục Dã có chút ngạc nhiên, nhưng tạm thời không để ý đến. "Cứ cảm thấy không phải chuyện gì tốt lành..." Lục Dã thầm nghĩ, dừng bước. "Mew~" Mew cụp đuôi, vẻ mặt không nỡ, lơ lửng giữa không trung. "Nó nói, tạm biệt, meo," Meowth phiên dịch. "Tạm biệt," Steven mỉm cười, "sẽ có cơ hội gặp lại thôi." "Mew, cậu và Pikachu, còn có tất cả chúng ta, đều đã là bạn bè rồi!" Satoshi chỉnh lại mũ, nghiêng đầu cười nói: "Đúng không, Pikachu?" "Pikachu~" Pikachu ngồi trên vai Satoshi, gật đầu đáng yêu.

Bên phải Thầy Lục, là Blastoise vừa mới tiến hóa.

Chiếc mai khiên màu xám chắc chắn, tứ chi màu xanh đậm mạnh mẽ, hai nòng pháo hai bên lóe lên ánh sáng lạnh lẽo. "Kame! ヾ(⌐■_■)" Blastoise với khí chất đại ca, đẩy kính râm, khẽ gật đầu.

Cùng lúc đó, Lucario đang đi phía trước, khóe mắt giật giật.

Sau khi tiến hóa, Aura của tên này, đúng là quá khủng bố rồi!

Lục Dã ho khan một tiếng.

Theo lý mà nói...

Blastoise có hai nòng pháo, nghĩa là một lượt có thể bắn hai phát Bơm Thủy Lực.

Hoặc là, uy lực của hai phát Bơm Thủy Lực, cộng dồn vào một phát.

Năng lực 'Tình Mẫu Tử' của Mega Kangaskhan cũng chỉ đến thế mà thôi! "Sao lại toàn năng lực kỳ quái thế này..." Lục Dã lẩm bẩm, thu hồi ánh mắt.

Anh nhìn về phía chú mèo nhỏ màu hồng đang lơ lửng giữa không trung.

Vừa đưa tay ra, Mew đã bám người dí sát cái đầu nhỏ vào, che miệng cười tủm tỉm: "Mew~~". "Tuy không thể thường xuyên gặp mặt," Lục Dã mỉm cười nói, "nhưng tôi sẽ gửi những thứ vui vẻ đến đây cho cậu." "Mew?" Mew khẽ nghiêng đầu. "Cũng đúng nhỉ," James cười nói, "Thầy Lục có công ty game của riêng mình mà!" Steven nhướn mày, nghĩ đến những ngày tháng mình từng nghiện game《Đào Vàng》.

Đây có vẻ...

đúng là một cách giết thời gian không tồi? "Mew, đến lúc đó cậu cũng có thể tìm tớ chơi online nhé!" Satoshi đắc ý siết nắm đấm, "Tớ là tuyển thủ Bậc Thầy của game Angry Pidove đấy!" Được mọi người vây quanh, Mew lộ ra vẻ tò mò trong mắt: "Mew~?" "Sau này tôi sẽ gửi qua," Lục Dã xoa đầu Mew, mỉm cười nói, "ít nhất cậu sẽ không còn cô đơn như vậy nữa." Mew nghiêng đầu, bay lượn vài vòng quanh mọi người, nở một nụ cười thật tươi: "Mew~!" Ngay sau đó, Mew bay trở lại Cây Thế Giới.

Khi xuất hiện trở lại, Mew cầm một chiếc hộp nhạc, đưa về phía Lục Dã. "Tặng tôi sao?" "Mew!" Mew hùng hồn gật đầu.

Lục Dã mở hộp nhạc, tiếng nhạc du dương vang lên, con Lapras đồ chơi nhẹ nhàng lắc lư. "Cảm ơn nhé~" Lục Dã mỉm cười, đưa tay xoa đầu Mew, "Tôi sẽ trân trọng nó." "Mew~~(〃'▽'〃)" … Satoshi để lại đôi găng tay Aura của Sir Aaron trong Cây Thế Giới.

Lucario nhìn đôi găng tay đó, nhắm mắt lại, tay phải đặt lên ngực.

Aura, hãy ở bên ta.

Rồi nó quay người, bước ra khỏi Cây Thế Giới.

Ánh nắng rực rỡ, xuyên qua tán lá rừng, tiếng chim líu lo, tòa lâu đài đá ở phía xa lấp lánh.

Steven đặt tay lên vô lăng chiếc xe việt dã, mỉm cười nói: "Đi thôi, tôi tiễn mọi người thêm một đoạn!" "Chúng tôi, cũng được sao?" Bộ ba Rocket không tự tin hỏi. "Đương nhiên!" Steven cười sảng khoái. "Cảm ơn ngài Steven!" Bộ ba Rocket nhảy cẫng lên.

Lục Dã bất đắc dĩ cười.

Nhưng mà... cho dù Steven không chở họ, không chừng họ cũng có thể tự chế tạo một cái khinh khí cầu ngay tại chỗ? "À phải rồi, Meowth," Lục Dã ngồi ghế phụ lái quay đầu hỏi, "mi có thể làm cho bên trong Cây Thế Giới kết nối được WiFi không?" "Về mặt kỹ thuật có hơi khó, meo," Meowth méo miệng, hừ hừ nói, "nhưng mà, chúng ta là tinh anh của Đội Rocket đấy, meo!" "Đúng vậy, chỉ là chuyện nhỏ này, cứ giao cho chúng tôi!" Mặc dù không biết nguyên lý là gì, nhưng trình độ công nghệ đen của bộ ba Rocket rõ ràng đã vượt qua cả kết giới của Cây Thế Giới.

Trình độ kỹ thuật này...

đúng là đột phá vũ trụ.

Lục Dã ngước nhìn trời.

Giovanni không cho các người vào bộ phận trang bị, đúng là tổn thất của Đội Rocket! "Thầy Lục," Steven đột nhiên nói, "để Mew kết nối Internet, liệu có ẩn họa gì không?" "Mew, giống như Thị trấn Pallet, tượng trưng cho màu trắng tinh khôi." Lục Dã đặt tay lên cửa sổ xe, nhìn khu rừng rậm rạp đang lùi dần về sau, mái tóc đen bay phấp phới. "Ngay cả chiến tranh, lòng tham, ác ý của con người cũng không thể xóa đi sự tò mò và ngây thơ của nó." "Huống hồ chỉ là game thôi," Lục Dã mỉm cười, "có thể giúp nó giữ được sự vui vẻ lạc quan, đối với Cây Thế Giới cũng là điều tốt nhất." Satoshi vẻ mặt bừng tỉnh ngộ.

Meowth thì thầm: "Chỉ sợ...

Mew biến thành đứa trẻ nghiện game thôi, meo!" Lục Dã cũng biết nỗi lo của Steven.

Mewtwo của thế giới này, là sự kết hợp DNA của Blaine, tìm kiếm nguồn gốc của bản thân.

Còn Mewtwo trong thế giới song song 'Sự Phản Công Của Mewtwo', sau khi kết nối Internet, lại tìm kiếm bản chất tồn tại của con người và Pokémon.

Nhìn từ Mewtwo 'Phản Công' kia... có phần triết lý.

Đương nhiên, mục đích chính của Lục Dã vẫn là để Mew giải khuây. "Hay là... nhân tiện làm luôn game Civilization nhỉ?" Lục Dã chìm vào suy tư.

Không chừng Mew ôm điện thoại, mở mắt ra một cái.

Hỡi ôi!

Mấy trăm năm đã trôi qua!

Steven gật đầu: "Nếu cần vệ tinh, tôi có thể hỗ trợ một chút." Meowth trợn to mắt: "Lại có chuyện như vậy sao, meo!" Steven cười

nói: "Trung tâm Vũ trụ Mossdeep gần đây có kế hoạch phóng vệ tinh, Devon正好 có tham gia." Lục Dã hơi ngẩn người.

Lại nhìn Steven có nhan sắc chỉ kém mình một chút.

Lục Dã nhướn mày.

Vãi chưởng, đúng là nhà giàu vô tình! … Trở lại Cung điện Cameran.

Nữ hoàng Ilene đã tổ chức một buổi lễ khải hoàn theo nghi thức cao nhất để chào đón những anh hùng đã cứu Cây Thế Giới.

Ngoài ra, sư phụ của Anh hùng Sóng Động, Nhà vô địch Hoenn, cũng được đón tiếp bằng nghi thức tương tự.

Lục Dã gọi điện cho Green, hỏi xem cậu ta có thể kiếm được vài cái máy chơi game không: "Lấy nhiều vào, đỡ phải sửa đi sửa lại!" Lục Dã chỉ hận không có máy chơi game hiệu Nokia, nếu không cũng đủ cho Mew chơi mấy nghìn năm. "Không vấn đề!" "À mà, cậu có thể gửi đến Cung điện Cameran trong hai ngày tới không?" "Đừng coi thường tố chất nghề nghiệp của thương nhân chứ, Thầy Lục!" Hôm sau.

Green đã cho Rocket Logistics giao hàng đến.

Điện thoại, máy chơi game, máy console và một số thiết bị điện tử khác đã được gửi đến Cung điện Cameran.

Vì là giao hàng thu tiền... người giao hàng chỉ thấy sư phụ, run lẩy bẩy không dám thu tiền. "Thiệt tình, tôi có phải người xấu đâu," Lục Dã thành thật trả tiền.

Sau đó, Thầy Lục lại quay trở lại Cây Thế Giới một chuyến.

Dựa vào công nghệ đen thần kỳ của bộ ba Rocket, đã thành công giúp Mew có được chiếc điện thoại đầu tiên của riêng mình. "Có WiFi

không?" Lục Dã hỏi. "Mew~ǂǂ(^ᗜ^*)" Mew đang chơi online với Togepi, vui đến mức cười ra tiếng. "Togepi~" Bên cạnh Togepi còn có một chai Coca-Cola lớn và khoai tây chiên. "Mew~!" Mew bay lượn vài vòng, cầm máy chơi game, nở nụ cười gian xảo.

Khóe mắt Lục Dã giật giật.

Đồ tốt... mình không phải thật sự biến Mew thành một đứa trạch nữ đấy chứ!

Ngày 4 tháng 1, thứ Hai.

Trong Cung điện Cameran, phần cuối của lễ hội đang được tổ chức.

Lucario vuốt ve bức bích họa trong đại điện, hình ảnh vị Anh hùng Sóng Động cầm quyền trượng. "Lucario." Tiếng Satoshi gọi vọng lại.

Lucario quay đầu, để ý đến ánh mắt của Satoshi. "Khi chia tay, không cần phải tỏ ra buồn bã đâu, Satoshi," Lucario nói, "dù ở bất cứ đâu, chúng ta đều có chung Aura, đây có lẽ là định mệnh, hoặc là..." Chiến binh cao ngạo, Lucario thề chết bảo vệ vinh quang, nhìn thẳng vào Satoshi, "...là sự ràng buộc của chúng ta." Cùng lúc đó.

Lục Dã đang ở trong lâu đài, cùng Steven chơi game đào vàng online. "Ngài Steven, cú vung câu này của ngài học ở đâu vậy?!" Lục Dã nhìn kỹ năng đào vàng điêu luyện của Steven, khóe miệng giật giật. "Không có gì khác," Steven mỉm cười, "chỉ là quen tay thôi." Một dấu hỏi to tướng hiện ra trên đầu Lục Dã.

Ngay sau đó, anh để ý đến một khung nhỏ đang online trên nền tảng.

Avatar là một con Ditto nhỏ nhắn, tổng thời gian online chỉ có 24 giờ.

Lý do chọn avatar này cũng dễ giải thích.

Thông thường, ít ai dùng ảnh của chính mình làm avatar.

Giống như Thầy Lục, anh dùng Gengar đang cười toe toét.

Nhưng mà game thủ này rốt cuộc có phải là người không, thì hơi khó nói...

Huống hồ, Lục Dã biết, từ lúc Meowth lắp xong WiFi, cũng chỉ mới qua 24 giờ... "Thời buổi này, cũng không biết đồng đội của mình rốt cuộc là người hay là Pokémon nữa..." Lục Dã lắc đầu, tâm trạng đột nhiên có chút phức tạp.

Hình như Togepi nhà mình cũng chẳng khá hơn là bao!

Hoàng hôn buông xuống.

Thầy Lục đang ở trong phòng, kiểm tra đôi găng tay hở ngón.

Phải nói rằng, bản tăng cường dùng thích thật... quan trọng là phối màu đen đỏ, bất ngờ lại rất ngầu.

Lục Dã mỉm cười.

Đột nhiên, một trận bàn tán vang lên từ bên ngoài phòng.

Lục Dã đi ra ban công.

Chỉ thấy mọi người đang ngồi vây thành một vòng tròn.

Giữa đám đông, Blastoise đang thi chống đẩy với Lucario.

Vừa từ lâu đài xuống, Lucario nhất thời hứng chí.

Chủ động tiến lên, thi chống đẩy với Blastoise.

Nhưng đã nửa ngày trôi qua, động tác của Blastoise vẫn chuẩn không cần chỉnh, không hề biến dạng.

Cơ bắp của Lucario run lên, đột nhiên, nó trợn to mắt. "Kame!" Chỉ thấy Blastoise chống hai tay bằng một ngón, tay còn lại chắp sau lưng, hừ hừ cười với Lucario.

Biểu cảm của Lucario lập tức cứng đờ: "Ngươi, ta, cái này..." Lục Dã đứng trên ban công, khóe mắt giật giật.

Thi gì không thi, lại đi thi chống đẩy với Quy quy...

Chương 283

phải biết rằng...

Quy quy nhà mình, là một tồn tại có thể luyện cấp bằng cách chống đẩy mọi lúc mọi nơi đấy!! … Sự việc tạm thời kết thúc.

Bộ ba Rocket cáo từ trước, chuẩn bị tiếp tục hoàn thành nhiệm vụ chế tạo thẻ huấn luyện.

Lục Dã cuối cùng cũng có thời gian, kiểm kê lại nhiệm vụ lần này. "Rõ ràng là đến để giám sát Satoshi làm bài kiểm tra." Lục Dã thở dài. "Thành ra Giáo sư Oak không trả một đồng, mình còn phải mua Thuốc cho Quy quy nữa chứ?!" Thuốc như Thuốc Phục Hồi Toàn Diện đã không còn đáp ứng được nhu cầu của Blastoise.

Thầy Lục chuẩn bị sau khi về, xem có thể nghiên cứu theo hướng "thuốc bắc" được không.

Còn về phần thưởng cuối cùng của nhiệm vụ lần này.

Lục Dã đang quan sát dòng chữ nhỏ trên võng mạc của mình. 【Phần thưởng nhiệm vụ: Tài năng đặc biệt · Aura】 Lục Dã trước đó đã hỏi qua.

Những tài năng đặc biệt như thế này không thể trực tiếp đổi để mở khóa từ hệ thống.

Nhưng lần Cây Thế Giới này, cũng là một tình tiết quan trọng hiếm có, liên quan mật thiết đến Aura.

Chắc hẳn đây cũng là nguyên nhân mở khóa 「Aura」.

Lục Dã nhắm mắt lại, bắt đầu nhớ lại những giải thích liên quan đến 'Aura'.

Vạn vật đều có Aura.

Điều này tương tự như các thiết lập cơ bản như nguyên lực, khí. "Chủ nghĩa duy vật mộc mạc không ổn rồi." Lục Dã lẩm bẩm: "Thà nói vạn vật đều có thể biến thành ánh sáng còn hơn." Còn 「Aura」, chính là có thể tăng cường cảm nhận của bản thân đối với Aura.

Hộ vệ Aura tu hành bằng Aura, có thể tâm ý tương thông với Pokémon, dễ dàng hoàn thành Tiến hóa Mega.

Đây cũng là lý do Gurkinn ở Kalos, luôn yêu cầu cháu gái của mình cùng tu hành với Lucario.

Biểu hiện trực quan là nâng cao tốc độ phản ứng, khả năng cảm nhận, thị giác của bản thân.

Phương pháp sử dụng cụ thể, cấp cao tương tự như Thần giao cách cảm, tạo ra Rào cản, chuyển dời Aura.

Cấp thấp tương tự như nhìn trong đêm, phóng ra khí để thổi bay váy của các cô gái (nhầm).

Rõ ràng, Thầy Lục hiện tại chỉ là một con cá tạp cấp thấp. "Tôi hiểu rồi!" Lục Dã bừng tỉnh, "Cái quái gì đây, chẳng phải là khí công sao!" Lục Dã nghĩ, nếu lại đối đầu với cú đấm móc của Lt.

Surge.

Mình chỉ cần đỡ đòn, hóa giải đòn, rồi dùng khí công chấn hắn ra...

Lục Dã: "Cái Aura này có hơi giống mấy tay bịp bợm giang hồ đấy nhỉ!" 【?】 Đương nhiên, lợi ích là rõ ràng.

Thầy Lục có thể chỉ huy một cách thuận tay hơn.

Đánh bại Akin cũng dễ dàng hơn...

Và với mức độ phù hợp giữa Aura của bản thân và Blastoise.

Blastoise hiện tại, còn mạnh hơn Gengar một chút.

Thầy Lục không khỏi có chút đau đầu.

Nói không chừng, Quy quy thận trọng, thật sự đã là một tồn tại vượt qua cấp bậc Bậc Thầy.

Lỡ như lại có thêm Tiến hóa Mega...

Thầy Lục, nhà của cậu không cần người ở nữa à!?

Lục Dã ngước nhìn trời, lẩm bẩm: "Ban đầu, mình đã nghĩ gì nhỉ?" "À đúng rồi," Lục Dã xoa trán, rên rỉ một tiếng, "ban đầu mình đến nhà trẻ Pokémon của Đại học Ma Đô, là để chọn một con lười biếng..." … Trong màn đêm, pháo hoa rực rỡ nở rộ.

Lễ hội chính thức khép lại.

Nữ hoàng Ilene và Lucario đứng trên ban công của lâu đài, nhìn bóng lưng của nhóm Satoshi. "Satoshi, có một vị sư phụ rất xuất sắc nhỉ," Nữ hoàng Ilene khẽ nói.

Lucario khẽ gật đầu.

Nghĩ đến con Blastoise khủng bố kia, Lucario ngẩng đầu, nhìn lên bầu trời đầy sao. "Có anh ấy ở đó...

Satoshi cũng sẽ sớm trưởng thành thành Anh hùng Sóng Động thực thụ!" Chiếc xe việt dã sang trọng của Steven, ghế ngồi thật sự có chút thoải mái.

Chở Lục Dã và Satoshi đến sân bay, Steven tựa khuỷu tay lên cửa sổ xe, mỉm cười nói: "Thầy Lục, mong chờ chuyến đi lần sau." Không biết vì sao.

Lục Dã đột nhiên nghĩ đến cảnh Steven tóc xanh nhạt, chắn trước ba Regis, khẽ hôn lên Đá Chìa Khóa.

Đây chính là Steven vừa ngầu vừa mạnh sao?

Thầy Lục cảm động nói: "Không vấn đề!" Đèn hậu dần xa. "Chết rồi, quên đưa Đá Mega cho cậu ấy!" Steven đặt tay lên vô lăng, khẽ nhíu mày, rồi lại giãn ra. "Đợi cậu ấy về đến nhà đã," Steven chu đáo tự nhủ, "rồi cho người mang đến tận nơi là được." Trong lúc đợi ở sân bay.

Togepi cầm điện thoại của Lục Dã, vui vẻ đung đưa đôi chân nhỏ.

Lục Dã liếc qua giao diện trò chuyện, chỉ thấy một ID có avatar Ditto, gửi một loạt ký tự ■■. "Togepi~!" Togepi cũng gửi lại một loạt ■■.

Lục Dã hơi sững người.

Các ngươi như vậy cũng có thể giao tiếp được sao?

Nhưng Lục Dã ngay lập tức nghĩ đến, giữa những đứa trẻ sơ sinh, có 'ngôn ngữ trẻ con' của riêng chúng.

Mặc dù Mew đã sống hàng nghìn năm... nhưng rõ ràng nó vẫn là một đứa trẻ. "Ừm... rất hợp lý." Lục Dã gật đầu.

Tiếng thông báo của sân bay vang lên.

Lục Dã liếc qua, phát hiện Togepi đã bắt đầu chơi online với Mew rồi...

Bất đắc dĩ cười cười, Lục Dã đứng dậy nói, "Đi thôi, Satoshi, đến lúc về rồi." "À, vâng!" Satoshi đứng dậy, vẫn còn chìm đắm trong cuộc gặp gỡ với Lucario.

Ngay sau đó, Satoshi ngẩng đầu, lo lắng hỏi: "Thầy Lục, bài kiểm tra của em... thật sự đã qua rồi ạ?" "Em và Pikachu, rõ ràng đã gây ra nhiều rắc rối cho mọi người như vậy..." Lục Dã đặt tay lên chiếc mũ của Satoshi. "Đương nhiên," Lục Dã mỉm cười nói, "tiếp theo, cứ xem Giáo sư Oak sẽ trao cho cậu danh hiệu gì nhé!" Ngày 5 tháng 1, thứ Ba.

Chuyến đi kéo dài năm ngày đã kết thúc.

Thầy Lục và Satoshi quay trở về thị trấn Pallet, hội ngộ cùng Giáo sư Oak.

Ánh nắng mùa đông ấm áp, gió nhẹ thổi qua những thảm cỏ trên cánh đồng. "Cuối cùng cũng được về ngủ nướng rồi." Lục Dã vui vẻ nghĩ thầm. "Ghos~" (Cuối cùng cũng được về huấn luyện rồi~) Gengar lơ lửng bên cạnh, định le lưỡi liếm thì bị Lục Dã dùng "Aura" cảm nhận được và né trước. "Ghos~(｡•́‿•̀｡)" (Hết vui~) Satoshi đứng trên con dốc cao, hai tay làm loa, hét lớn: "Thị trấn Pallet, tớ về rồi đây!" Lục Dã liếc mắt: "Cậu gào to thế làm gì?" "He he, đây chính là cảm giác trở về quê hương mà!" Satoshi cười hì hì.

Lục Dã ngạc nhiên, không ngờ Satoshi cũng có thể nói ra những lời văn vẻ như vậy.

Xem ra, Lucario đã mang lại cho cậu ấy sự thay đổi không hề nhỏ.

Dù sao cũng là "Anh Hùng Sóng Năng Lượng" mà.

Lục Dã mỉm cười, nhưng rồi sắc mặt cậu và Satoshi đột nhiên cùng lúc biến đổi. "Thầy Lục..." Satoshi nuốt nước bọt, nhìn về phía đàn Spearow đen kịt bay ra từ khu rừng. "Chaaa!" Như mây đen ùn ùn kéo đến, che lấp cả ánh mặt trời, bầy Spearow giận dữ lao thẳng về phía Satoshi!

Lục Dã xoa xoa thái dương.

Toang rồi, quên mất Satoshi còn có cái thể chất chuyên hút thù hận! "Pika!" Pikachu nhảy lên vai Satoshi, bàn tay nhỏ bé đang định vỗ vỗ vào má.

Ngay khoảnh khắc đó, một bóng trắng như tuyết lao vút ra từ bên cạnh Lục Dã. "Bưi~! (▼皿▼#)" Giữa không trung, chiêu "Ma Thuật Lấp Lánh" tỏa ra ánh sáng chói lòa, rồi lập tức thu lại thành một

đường thẳng.

Như thể đám mây đen bị xé toạc một vệt, từng đàn Spearow rơi lả tả. "Bưi~o(´^｀)o" Sylveon quay lưng về phía "đám mây đen", hướng về phía Lục Dã khẽ vẫy chiếc nơ bướm.

Xong xuôi~ ...Sau khi thu hoạch một mớ điểm kinh nghiệm, Lục Dã và Satoshi cuối cùng cũng đến được viện nghiên cứu của Giáo sư Oak.

Nghe hai người kể lại chuyện vừa rồi, Giáo sư Oak cười ha hả: "Vì qua mùa đông, Spearow thiếu thức ăn nên trở nên cáu kỉnh, đây là hiện tượng bình thường thôi." Satoshi: "Giáo sư Oak, vậy Pidgeot của cháu..." "Yên tâm." Giáo sư Oak gật đầu, "Sự cạnh tranh tự nhiên giữa các bầy đàn sẽ giúp hệ sinh thái phát triển tốt hơn." Satoshi mỉm cười, quay sang Lục Dã: "Đúng rồi, Thầy Lục, vừa rồi thật sự cảm ơn thầy!" Lục Dã ho nhẹ một tiếng, tâm trạng có chút vi diệu.

Quả nhiên...

Sylveon nhà mình biết tự đi farm kinh nghiệm à?

Màn KS mạng của Pikachu này, thao tác cũng quá thành thục rồi!

Lục Dã thở dài: "Là tôi phải cảm ơn cậu mới đúng!" Thấy hai người hòa thuận, Giáo sư Oak gật gù, mỉm cười nói: "Chuyện về Cung điện Cameran, ta đã nghe rồi." "Satoshi, bài kiểm tra của cháu đã hoàn thành vô cùng xuất sắc." Satoshi hai mắt sáng rực.

Giáo sư Oak nghiêm mặt nói: "Nhưng... trước khi cháu nhận được Pokédex đặc biệt, ta còn có vài điều muốn dặn dò." "Ngài cứ nói ạ!" "Mục đích ban đầu của ta khi tạo ra Pokédex đặc biệt là để những Huấn luyện viên có tài năng xuất chúng có thể hoàn thiện dữ liệu tốt hơn, khám phá thế giới Pokémon." Giáo sư Oak nhắm mắt lại, "Nhưng trong quá trình đó, ta cũng phát hiện ra...

Pokédex không chỉ đơn giản là một công cụ chứa dữ liệu, điều quan trọng hơn là niềm tin và tinh thần ẩn chứa bên trong nó." "Red, Lục Dã..." Giáo sư Oak ngập ngừng, "Thậm chí là Akin, họ đều đã cho ta câu trả lời xác đáng." Lục Dã hơi sững người.

Cái này cũng phải cà khịa Akin một câu à?

Giáo sư Oak, ngài rốt cuộc thù dai với Akin đến mức nào vậy! "Satoshi," ánh mắt Giáo sư Oak trở nên sâu thẳm, "Đối với cháu, Pikachu có ý nghĩa gì?" "Pikachu..." Pikachu nghiêng đầu, nhìn chiếc mũ lưỡi trai màu đỏ của Satoshi. "Thật ra, cháu cũng chưa hiểu rõ lắm." Satoshi ngại ngùng gãi má, rồi nói một cách nghiêm túc: "Nhưng cháu giống như Ngài Aaron, vì Pikachu, cho dù phải trả giá bằng cả mạng sống..." Giáo sư Oak thoáng mỉm cười, ngắt lời Satoshi. "Được rồi." Giáo sư với hai bên thái dương đã điểm bạc, lấy từ trong túi áo blouse trắng ra một chiếc Pokédex màu đỏ, đưa cho Satoshi. "Chúc mừng cháu, Satoshi," Giáo sư Oak ánh mắt khẽ lay động, mỉm cười nói, "Cháu đã đủ tư cách." Satoshi kéo vành mũ xuống, khóe miệng nhếch lên.

Cậu tạo dáng kinh điển, cười lớn: "Tôi có được, Pokédex đặc biệt rồi!" "Tuyệt quá, Pikachu~" "Pikachu~" Satoshi ôm Pikachu xoay vòng vòng.

Giáo sư Oak cười ha hả: "Được rồi, người trẻ tuổi tiếp tục đi làm việc của mình đi." "À phải rồi, Lục Dã, để cảm ơn cậu lần này đã đi cùng Satoshi, ta quyết định..." Lục Dã giật mình, "Không cần, thật sự không cần đâu ạ!" Người trẻ tuổi khiêm tốn là một đức tính tốt.

Huống hồ, khủng hoảng lớn như ở Cây Thế Giới đã được giải quyết, nếu không khen thưởng Lục Dã một phen thì thật sự có lỗi với cậu.

Giáo sư Oak mỉm cười, thầm nghĩ: Dù sao dữ liệu Pokémon nhờ

Satoshi thu thập về cũng cần một thời gian để phân tích.

Đợi nghiên cứu xong, sẽ tặng con Pokémon đó cho cậu ấy sau! "À phải rồi, Giáo sư Oak." Lục Dã ho khan, chuyển chủ đề: "Danh hiệu của Satoshi là gì vậy ạ?" "Ta cũng đang cân nhắc." Giáo sư Oak xoa cằm, rồi nói: "Satoshi, cháu có biết danh hiệu của một Người Nắm Giữ Pokédex đại diện cho điều gì không?" Satoshi lắc đầu. "Không chỉ là một loại tài năng, mà còn là một sự khích lệ." Giáo sư Oak nghiêm nghị nói: "Là một 'Chiến Binh' như Red, cậu ấy sẽ vì chiến đấu mà rơi vào các tình huống nguy hiểm như bị đóng băng, hóa đá." "'Người Ấp Trứng' Akin... những Pokémon cậu ta ấp ra cũng sẽ nhiễm phải đủ loại thói quen xấu." "Còn về 'Chiến Thuật Gia'." Giáo sư Oak liếc nhìn Lục Dã.

Nhất thời không tìm ra được khuyết điểm gì, ông nắm tay ho khan: "Cũng, cũng sẽ có lúc lối đánh quá bẩn, thiếu tinh thần thi đấu thể thao!" Thầy Lục bật cười.

Ngài nói thế thì tôi xin nhận làm lời khen nhé! "Vì vậy, danh hiệu còn là để khích lệ mọi người hoàn thiện bản thân." Giáo sư Oak nhìn về phía Satoshi, "Còn Satoshi, cháu có khả năng kết nối với đủ loại Pokémon... có lẽ cũng chính vì thế mà cháu không thể tiến xa hơn trên con đường của một Huấn luyện viên." "Ừm..." Satoshi trầm tư.

Lục Dã khẽ gật đầu.

Đúng như lời Giáo sư Oak nói.

Satoshi cứ đến một vùng đất mới là lại phải kết nối lại từ đầu với Pokémon.

Nếu không, chỉ dựa vào đội hình cũ, cậu ta đã sớm vô địch Đại hội Liên đoàn rồi? "Tuy nhiên... chính vì sự chia ly và gặp gỡ không ngừng với Pokémon." Giáo sư Oak nhìn Satoshi đang cúi đầu ủ rũ, mỉm cười nói: "Satoshi, mối liên kết của cháu với Pokémon mới trở

nên chân thành và cảm động hơn." "Chúc mừng cháu." Giáo sư Oak nhẹ nhàng đặt tay lên vai Satoshi.

Chương 284

"'Người Kết Nối'." Satoshi sụt sịt mũi, lao vào ôm chầm lấy ông: "Cảm ơn Giáo sư Oak!" "Ha ha ha, được rồi, ta còn phải đi tắm cho Muk nữa~" Lục Dã nghĩ đến Greninja 'Hiện Tượng Liên Kết' của Satoshi, bất đắc dĩ cười cười.

Thành cũng nhờ Greninja, bại cũng vì Greninja.

Đây có lẽ chính là ý nghĩa mà Giáo sư Oak muốn nói: "Danh hiệu là tài năng, cũng là sự khích lệ".

Ngoài trời nắng đẹp, mặt hồ lấp lánh, trên không trung có Pidgeot sải cánh bay lượn. "Chúng ta cũng nên té thôi." 'Người Bẩn Thuật' Lục Dã vươn vai, ngáp một cái: "Đi nào Gengar, về thay bể nước mới cho Blastoise!" "Ghos~!

Ψ(￣∀￣)Ψ" Gengar nhân lúc Lục Dã không để ý, một cú liếm trúng đích, lập tức lộ ra vẻ mặt thỏa mãn.

Thầy Lục nhai Bánh Quy Lava đổi vị.

Đi ra ngoài, cậu đột nhiên có chút căng thẳng.

Bể cá chắc chắn là không đủ lớn rồi.

Theo tính cách của con rùa nhà mình...

Chẳng lẽ... phải dùng bể khối lập phương? ...

Về đến nhà ở thành phố Saffron, Blastoise đầu tiên dùng Aura dò xét một lượt. "Kame!" Sau khi xác nhận trong nhà không có mai phục, Blastoise cẩn thận gật đầu.

Thầy Lục không nói nên lời.

Nắng mùa đông ấm áp, là một ngày đẹp trời để phơi chăn.

Lục Dã không dùng máy sấy, mà cùng Gengar trải chăn ra, phơi trong sân.

Trong sân, thảm cỏ mang màu xanh vàng, điểm xuyết vài bụi hoa lan. "Kame..." Blastoise đeo kính râm, tay cầm bình tưới hình Squirtle, một tay chắp sau lưng chăm sóc hoa cỏ.

Lục Dã giật giật trán.

Cảm giác sao con rùa nhà mình sau khi tiến hóa, cái khí chất đại ca này càng lúc càng mạnh mẽ thế nhỉ!

Ngẩng đầu lên là có thể thấy ban công vươn ra từ tầng hai.

Bé Togepi đã kết bạn được với bạn mới.

Lúc này đang dựa vào Arcanine, thoải mái chơi game, thỉnh thoảng lại đạp đạp chân nhỏ. "Chaki duii~~(o˚ ∇˚)o" "Gâu ô~" Arcanine há to miệng, ngậm Togepi vào trong, rồi lại lập tức giả vờ ngáp. "Duii?" Togepi nhìn trái ngó phải, mặt đầy khó hiểu.

Arcanine lén liếc nhìn một cái, lập tức nở một nụ cười đầy trí tuệ.

Trong sân, Sirfetch'd nhìn Blastoise oai phong. "Quạc~! (´ᴗ̀ᴗ̀)σ" Vịt Vịt rơi lệ, Vịt Vịt run cầm cập.

Cái đội này bị sao vậy?

Còn có thể để cho một kẻ ăn hại sống yên ổn không hả??

Giữa mùa đông giá rét.

Sirfetch'd, vung cây hành lớn, tiếp tục bắt đầu buổi huấn luyện hôm nay...

Phơi xong chăn, ngắm nghía một hồi.

Lục Dã quay lại nhìn Sirfetch'd, lập tức sững sờ.

Mày là ai?

Sao mày lại đi huấn luyện chung với Gengar! "Lòng người tan rã, đội ngũ khó mang rồi..." Lục Dã thở dài.

Cái bể nước mới cho Blastoise, Thầy Lục đã đặt người làm riêng.

Do kích thước lớn hơn gấp đôi, lượng Nước Thần Bí cần dùng chắc chắn cũng tăng gấp bội.

Tuy dùng Đá Nước bình thường cũng được.

Nhưng sau chuyến đi đến Cây Thế Giới lần này, Thầy Lục vẫn quyết định thưởng cho con rùa một phen.

Ngoài ra, nơi ở của Blastoise cũng được chuyển từ phòng ngủ ra phòng khách.

Có con rùa cẩn trọng ở đó, Thầy Lục cũng không cần lo bị đột kích ban đêm... "Bị đột kích ban đêm... thế chẳng phải tốt hơn sao?" Lục Dã lẩm bẩm, quay lại ban công tầng hai.

Cậu nằm xuống ghế mây bên cạnh Togepi, tiện thể liếc nhìn một cái.

Thời gian online của bé Mew đã lên đến 48 tiếng...

Thằng nhóc này còn cày cuốc hơn cả Steven!! "Chắc cũng không cần lo nó đột tử đâu..." Lục Dã lẩm bẩm, mở group chat lên.

Sự náo động do biến cố ở Cây Thế Giới, các vị đại lão trong nhóm cũng đã nhận ra.

Dưới sự tò mò truy hỏi của Akin, Steven qua loa kể vài câu.

Từ khóa bao gồm: Bộ ba Regis, Cây Thế Giới khô héo, Squirtle tiến hóa hai lần liền, Thầy Lục đã cứu tôi.

Trong nháy mắt, sắc mặt mọi người đều khác nhau. "Đây, đây là một sự kiện vô cùng ghê gớm rồi phải không?" Yellow nhỏ giọng nói.

Lt.

Surge thu lại vẻ mặt, trở nên nghiêm túc.

Sức mạnh giải cứu Cây Thế Giới...

Đây mới là thực lực thật sự của đạo sư sao? "Thật đáng sợ." Lt.

Surge chép miệng.

Blue Oak nhíu mày, trầm tư.

Đây không phải là chuyện có thể dùng từ 'ghê gớm' để hình dung.

Cho dù là Arceus mà Akin và Silver từng đối mặt, đó cũng chỉ là... một loại thử thách của thần linh.

Còn Cây Thế Giới khô héo sẽ gây nguy hiểm cho cả vùng Kalos, thậm chí kinh động đến các Thần Hộ Vệ ở những khu vực khác.

Đến lúc đó... "Thầy Lục." Blue Oak thở phào một hơi dài, "Để cậu đi cùng Satoshi, thật sự vất vả cho cậu rồi." Giống như Blue Oak, Red cũng nhận ra phản ứng dây chuyền đằng sau sự kiện lần này.

May mà có Steven và Thầy Lục ở đó.

Chỉ là...

Red khẽ thở dài.

Muốn có một trận đấu với Thầy Lục... có lẽ lại phải đợi một thời gian hồi phục rất dài nữa.

Một người đàn ông đáng kính, đáng sợ.

Silver ánh mắt khẽ động, trong lòng đưa ra kết luận.

Không hiểu sao, Silver lại liên tưởng đến người cha không rõ tung tích của mình.

Silver cũng có nghe nói, hiện tại Đội Rocket đang tiến hành chuyển đổi mô hình kinh doanh...

Một lượng lớn thành viên cũ của Đội Rocket, các tổ chức săn trộm đã bị bắt.

Nhưng đối với người đàn ông trong bóng tối đó, ngay cả Lance cũng không chọn điều tra triệt để.

Tôi có thể tin tưởng ông không... cha.

Silver khẽ thở dài.

Green: "【Em nào dám hó hé gì.jpg】" Green: "Cứ có cảm giác, con rùa nhà em với con rùa nhà Thầy Lục hoàn toàn không phải cùng một loài!" Trainer Blue Oak lạnh nhạt nói: "Có lẽ, là do cô không biết huấn luyện mà thôi." "Có lẽ." Green cười tủm tỉm, "Tôi không biết huấn luyện, còn anh không hiểu phụ nữ." "..." Blue Oak phá phòng.

Akin: "Pha này, pha này là cực hạn một đổi một!" 【Thành viên nhóm 'Akin' đã bị Quản trị viên 'Blue Oak' cấm chat 12 giờ】 "Ha ha ha, đầu gai, sao cậu cứ bị nhốt vào phòng tối hoài vậy." Lt.

Surge cười lớn, điên cuồng trêu chọc. 【Thành viên nhóm 'Lt.

Surge' đã bị Quản trị viên 'Red' cấm chat 12 giờ】 "Không hổ là song tử tinh của thị trấn Pallet..." Sabrina cười nhẹ.

Thầy Lục online, lướt lại lịch sử chat, gõ chữ: "Thật ra cũng không nghiêm trọng như anh Steven nói đâu." Satoshi: "Thầy Lục cũng đã cứu em!" 'Người Kết Nối'.

Takeshi chú ý đến danh hiệu mới trong nhóm của Satoshi, gật đầu nói: "Satoshi, em đã trưởng thành rồi." Satoshi ngượng ngùng cười, nắm chặt tay, hai mắt bùng lên ngọn lửa. "Đại hội Hoenn lần này, em sẽ không làm Thầy Lục mất mặt đâu!" Lục Dã nhún vai.

Mất mặt hay không không quan trọng...

đằng nào cậu cũng không giành được chức vô địch. "À phải rồi."

Lục Dã hỏi ý kiến bác sĩ Pokémon không chuyên Takeshi, "Blastoise còn có thể dùng loại thuốc nào khác không?" "Phục Hồi Toàn Diện không đủ à?" "Không đủ, hoàn toàn không đủ!" Takeshi suy nghĩ rồi nói: "Vậy có thể thử Rễ Năng Lượng của đông y... tuy giá cả đắt đỏ, nhưng nghiền thành bột pha trà, sẽ có hiệu quả bồi bổ rất mạnh cho Pokémon." "Tuy nhiên, vị của đông y rất đắng, không có lợi cho việc tăng cường độ thân mật." "Cái đó thì không sao." Lục Dã nói, "Con rùa nhà tôi... tính cách có hơi cẩn trọng, lại ưa vị đắng." Ngay lập tức, trong đầu Thầy Lục hiện lên hình ảnh Blastoise cầm chén trà đắng, thong thả thổi cho nguội...

Vãi, hình tượng quá!

Nằm phơi nắng ấm, ngả lưng trên ghế mây lướt group chat, thỉnh thoảng còn có thể dựa vào Arcanine để sưởi ấm tay.

Lục Dã vui vẻ nói: "Đúng là một buổi chiều tuyệt vời..." Đột nhiên, điện thoại rung lên, Steven nhắn tin riêng: "Thầy Lục, theo thời gian đã hẹn, món quà tạ lễ tôi chuẩn bị cho ngài chắc cũng sắp đến rồi." "Quà tạ lễ?" Thầy Lục trong lòng căng thẳng.

Cậu nhóc này, lại định giở trò gì mới với mình đây?

Cùng lúc đó, một chiếc xe hơi màu đen dừng trước biệt thự.

Dưới sự hộ tống của mấy vệ sĩ mặc đồ đen nghiêm nghị, một quản gia đeo găng tay trắng, tay bưng một hộp gỗ, đứng ngoài cổng lớn.

Đợi Lục Dã ra đón, người quản gia trịnh trọng đưa hộp gỗ qua. "Chào ngài, thưa ngài Lục Dã...

Đây là món quà mà chủ tịch của chúng tôi đặc biệt chuẩn bị cho ngài, hy vọng ngài sẽ hài lòng!" Lục Dã hơi sững người.

Trước đây cũng đã nhận không ít đá từ Steven.

Nếu quà tạ lễ của Steven chỉ là Đá Bóng Tối, Ngọc Sinh Mệnh các loại, thì cũng có thể chấp nhận.

Nếu không... với tính cách của Steven, không chừng thật sự sẽ gửi Đá Mega đến tận cửa.

Lục Dã nhận lấy hộp gỗ, vừa mở ra vừa tò mò hỏi: "Chủ tịch của các vị có nói với các vị, bên trong này là gì không?" "Tất nhiên rồi ạ." Người quản gia để ý sắc mặt của Lục Dã, trong lòng càng thêm cung kính.

Vị này chính là...

Huấn luyện viên đáng để chủ tịch dùng Đá Mega kết giao. "Theo lời chủ tịch Steven--" Nhìn vào trong hộp, viên bảo ngọc lấp lánh ánh nước xanh biếc, trong suốt như mã não.

Thầy Lục nhất thời mặt tái mét. "Đây là thứ ngài ấy đặc biệt chuẩn bị cho ngài." người quản gia nói. "Đá Mega của Blastoise!" Lục Dã ngây người hồi lâu. "Ông có chắc... chủ tịch của các ông, không đưa nhầm đồ chứ?" "Ngài nói đùa rồi." người quản gia nói với vẻ thiện ý, "Đây là thứ chủ tịch đã dặn đi dặn lại, phải giao tận tay cho ngài." "Đây cũng là để đáp lại ân tình của ngài đối với chủ tịch." Ân tình?

Chương 285

Theo lý mà nói, chẳng phải mình mới là người nên cảm ơn Steven sao?

Lục Dã hơi sững sờ.

Nhưng nghĩ lại... nếu không có Blastoise và Lucario chung sức, cho dù là Steven, đối mặt với khủng hoảng Cây Thế Giới cũng có rủi ro rất lớn.

Và viên Đá Mega Blastoise này, có lẽ chính là thứ Steven đặc biệt chuẩn bị...

Tâm trạng Lục Dã trở nên vi diệu.

Đặc biệt chuẩn bị để đâm sau lưng mình một nhát à?!

Tiến hóa Mega sẽ gây ra tổn hao không nhỏ cho Pokémon.

Và loại tổn hao này thường phải nhờ đến tình cảm, Aura và các loại năng lượng đặc biệt khác, thông thường không thể dùng Trung tâm Pokémon để hồi phục.

Vừa nghĩ đến chi phí cho việc huấn luyện đặc biệt Tiến hóa Mega, Lục Dã không khỏi rùng mình.

May mà.

Tiến hóa Mega ngoài Đá Mega ra, còn cần phối hợp với "Đá Chìa Khóa" để sử dụng. 【Sưu tập huy hiệu: (6/8)】 【Phần thưởng nhiệm vụ: Đá Chìa Khóa】 Mặc dù Đá Chìa Khóa trong phần thưởng nhiệm vụ của hệ thống đang hiện ra một cách chói mắt.

Nhưng chỉ cần không thu thập đủ huy hiệu, nguy cơ nhận được Đá Chìa Khóa cũng không lớn... chắc vậy.

Lục Dã xoa cằm, chìm vào suy tư.

Lỡ như nhận được Đá Chìa Khóa, cộng thêm tính cách của con rùa nhà mình, có khi nó sẽ tự mày mò ra cách Tiến hóa Mega ngay trong đêm...

Đến lúc đó, không phải chỉ dùng Phục Hồi Toàn Diện hay Rễ Năng Lượng là giải quyết được đâu!

Để cho chắc ăn, Lục Dã trầm ngâm nói: "Thưa quản gia, phiền ông mang Đá Mega về đi, tôi không định nhận nó." Người quản gia ngạc nhiên, cẩn thận hỏi: "Ngài đối với món quà tạ lễ này... vẫn chưa hài lòng ạ?" Thấy Lục Dã có vẻ ngập ngừng, người quản gia hiểu ý nói: "Ngài yên tâm, nếu ngài cần, tôi có thể xin chỉ thị từ ngài chủ tịch." Dù sao đây cũng là ân nhân của chủ tịch.

Quản gia cười nói: "Cho dù là hai viên Đá Mega, ngài cứ việc mở lời, tôi sẽ chuyển lại cho chủ tịch, để ngài ấy quyết định!" Sắc mặt Lục Dã biến đổi.

Quản gia ơi, ông đi sai đường rồi!

Hai viên Đá Mega... với bộ sưu tập của Steven, không chừng thật sự sẽ chuẩn bị cả viên của Gengar luôn mất!?

Mà đối với Steven, đây chẳng qua chỉ là thao tác cơ bản.

Trong phần XY, Steven đã tặng viên Đá Mega Sceptile trị giá tám con số cho Huấn luyện viên tân binh Sawyer của Hoenn.

Thủ bút này, cả thế giới Pokémon đếm trên đầu ngón tay.

Xem ra... nhận một viên Đá Mega Blastoise, dường như cũng không phải là không thể.

Tuy nhiên.

Lục Dã khẽ nhíu mày.

Chuyến đi Cây Thế Giới, bản thân mình cũng nhận được sự giúp đỡ từ Steven.

Nếu nhận không một viên Đá Mega thì vẫn không ổn lắm.

Lục Dã khẽ thở dài: "Nếu là tặng, viên Đá Mega này quá quý giá... phiền ông giúp tôi hỏi anh Steven, xem có thể mua với giá hữu nghị không." "Như vậy, cũng xem như là lời cảm ơn của chủ tịch Steven các ông." "Tôi hiểu rồi." người quản gia cung kính gật đầu.

Vị tiên sinh này, rõ ràng là Huấn luyện viên ngang hàng với chủ tịch Steven.

Có qua có lại, đây cũng là một cách để đôi bên giao lưu tình cảm.

Khi người quản gia gọi điện cho chủ tịch, Steven lập tức hiểu ra nguyên do. "Quả thật." Steven khẽ nhíu mày, "Là tôi sơ suất rồi..." Thầy Lục nói gì thì nói, cũng là tuyển thủ có thực lực cấp Quán quân của khu vực phía đông.

Tặng Đá Mega cho tân binh và giao dịch hữu nghị giữa các Quán quân, rõ ràng là hai khái niệm khác nhau.

Giống như mình đưa Đá Mega cho Wallace, anh ta cũng sẽ đáp lễ.

Mặc dù mình không cần... nhưng đó là lễ tiết nhất định.

Nghĩ đến đây, Steven mỉm cười, khẽ gật đầu.

Cuối cùng, viên Đá Mega Blastoise có giá gốc lên đến bốn mươi triệu, Thầy Lục đã mua được với giá hữu nghị tám triệu.

May mà gần đây doanh số bán thẻ bài của The Pokémon Company không tệ...

Với ngân khố của Thầy Lục, cũng có thể mua được viên Đá Mega Blastoise này.

Dù vậy, Thầy Lục vẫn hít một hơi khí lạnh.

Giá hữu nghị giảm 80%... chắc chắn là lời to.

Nhưng sao mình có cảm giác, chuyến đi Cây Thế Giới này, nội thương đến mức sắp lỗ vốn rồi!?

Con rùa không chỉ tiến hóa... bây giờ ngay cả Đá Mega cũng đã chuẩn bị sẵn rồi?

May mà vẫn chưa có Đá Chìa Khóa.

Lục Dã lau mồ hôi lạnh.

Không đến mức phải lo Blastoise sẽ đột nhiên Tiến hóa Mega, trực tiếp phá nát nhà cửa... "Vẫn phải tiếp tục kiếm tiền thôi..." Cách việc bán thân cho Quán quân Sinnoh, lại tiến thêm một bước vững chắc.

Lục Dã xoa xoa ấn đường.

Cúi đầu nhìn viên Đá Mega màu xanh biếc trong suốt trong hộp gỗ, một cảm giác mệt mỏi quen thuộc lại ùa về.

Giữa mùa đông giá rét, tay chân Thầy Lục lạnh toát. *Ngày 5 tháng 1, thứ Ba, trời nắng, ngoài trời rất lạnh.* *Sau khi từ Cây Thế Giới trở về, đã mua Đá Mega Blastoise với giá hữu nghị từ Steven.* *Steven (gạch bỏ)...

Akin (suy nghĩ hồi lâu, gạch bỏ)...

Satoshi!

Mối thù này, tôi, Thầy Lục, ghi nhớ!* ... "Kame..." Blastoise nheo một mắt, đưa viên ngọc xanh biếc ra trước ánh nắng để săm soi.

Kể cả không tiến hành Tiến hóa Mega, năng lượng đặc biệt chứa trong Đá Mega cũng có không ít lợi ích cho Pokémon.

Lục Dã xoa cằm, nhớ lại hình ảnh Pokémon đeo Đá Mega trên TV.

Giống như trang sức Đá Chìa Khóa của Huấn luyện viên,

Pokémon cũng có các phụ kiện Đá Mega tương ứng.

Ví dụ như Sceptile của Sawyer, đeo Đá Mega ở khăn quàng cổ, trông cực kỳ phong độ.

Còn Blastoise của Tứ Thiên Vương hệ Nước Siebold thì lại gắn Đá Mega lên trán, trông có hơi ngố...

Lục Dã cân nhắc, nếu con rùa nhà mình đeo Đá Mega, có thể xâu chung với những viên Đá Vĩnh Cửu khác thành một chuỗi, với viên Đá Mega ở giữa, đeo trên cổ.

Như vậy, vừa không phải lo nguy cơ đột nhiên Tiến hóa Mega, vừa có thể nhờ Đá Vĩnh Cửu để ổn định Aura mạnh mẽ của Blastoise.

Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời.

Trong đầu hiện lên cảnh Blastoise đeo một chuỗi Đá Vĩnh Cửu, Tụ Khí vung quyền-- "Vãi, đây chẳng phải là Gouki sao!?" "Kame..." Nhìn viên Đá Mega, Blastoise lặng lẽ gật đầu.

Một phen khổ tâm của chủ công, ta đã cảm nhận được rồi.

Phải phát triển một cách ổn định... trở nên mạnh hơn nữa mới được! ...

Đêm dần buông.

Bể nước lớn mới đã được vận chuyển đến nhà Thầy Lục.

Đặt trong phòng khách, qua lớp kính, có thể thấy mai rùa màu xám, lấp lánh ánh sáng lạnh lẽo của chiêu Phòng Thủ Sắt...

Lục Dã ho nhẹ một tiếng, thu dọn tâm tình, đã bình tĩnh trở lại. "Dù sao... huy hiệu của thành phố Vermilion cũng chưa lấy được." Lục Dã thầm gật đầu, "Tạm thời không cần lo lắng về việc Tiến hóa Mega." "Ghos~" Trong phòng khách, Gengar đang đeo kính, cầm một cuốn 《Bí Ẩn Trái Đất》.

Sylveon nằm trên đùi Lục Dã, lắc lư hai chiếc tai dài màu hồng, "Bưi~" Lục Dã tiện tay mở group chat lướt xem.

Đại hội Liên đoàn sắp khai mạc, Satoshi đã đến Hoenn, chuẩn bị tham gia Đại hội Ever Grande lần này.

May cho biết, Satoshi có thể cùng cô và cha của Brendan, Norman, huấn luyện chung.

Satoshi: "Thật không ạ!" May cười nói: "Tất nhiên rồi, nhưng chú Norman rất nghiêm khắc, cậu phải chuẩn bị tâm lý đấy." Satoshi: "Yên tâm, tôi là Huấn luyện viên đến từ thị trấn Pallet!" Lục Dã hơi sững người.

Xét trên mọi phương diện, Huấn luyện viên của thị trấn Pallet đúng là mạnh đến mức vô lý...

Tính toán thời gian, Đại hội Cao Nguyên Indigo của Kanto cũng sắp đến rồi.

Lục Dã cũng không mấy để tâm, gọi một tiếng: "Gengar, lát nữa cho tôi mượn cuốn 《Bí Ẩn Trái Đất》 xem một chút, tôi định tham khảo ít tư liệu cho buổi livestream." Giống như Pokémon cần chiến đấu để tăng kinh nghiệm, Huấn luyện viên cũng cần học hỏi không ngừng.

Trước đây vì để huấn luyện cho Gengar, Lục Dã đã nghiêm túc nghiên cứu 《Tâm đắc Kịch Độc》 của Koga.

Mặc dù bản thân vẫn còn nhớ không ít chiến thuật mạnh mẽ, nhưng kinh nghiệm của đại ca Giovanni... biết đâu có thể mày mò ra chiến thuật bẩn mới. "Ghos~" Đưa bản sao cho Lục Dã, Gengar kéo khóa kéo, ra sân tiếp tục huấn luyện. "Quạc~~(ಥ_ಥ)" Sirfetch'd rơi lệ.

Muốn nghỉ ngơi, lại không muốn bị ăn...

Vịt Vịt khó quá đi!

Lục Dã ngồi trên ghế sofa, ôm Sylveon, thỉnh thoảng gật đầu. "Ừm... ra là vậy." Trong 《Bí Ẩn Trái Đất》, ngoài kỹ năng chỉ huy Pokémon hệ Đất, phần lớn là tổng kết kinh nghiệm huấn luyện Pokémon của Giovanni.

Đương nhiên, cũng không thiếu các chiêu thức có sức phá hoại mạnh như Động Đất, Sức Mạnh Đất...

Lục Dã xoa cằm.

Dần dần đã có ý tưởng cho nội dung livestream mới.

Lần trước cùng Cynthia, livestream trận hình giải trí.

Nhưng là nghề chính của Thầy Lục, việc dạy chiến thuật mới truyền thống tự nhiên cũng không thể lơ là.

Mở phòng livestream, đổi tin nhắn ghim thành: "Ngày mai cập nhật chiến thuật mới, yêu các bạn của Thầy Lục." Trong nháy mắt, những fan hâm mộ đang mòn mỏi chờ video mới,纷纷bình luận. "Thầy Lục, cuối cùng thầy cũng trở lại rồi!" "Yeah~ Lại có thể đối đầu với các Thủ lĩnh Nhà thi đấu rồi!" "Ngày này, Thầy Lục cuối cùng cũng nhớ ra tài khoản livestream của mình." "Fan nam này là ai vậy?

Mau trả lại tài khoản cho Chị Đẹp đi!" Lục Dã lướt xem bình luận, không khỏi có chút cảm khái.

Năm mới, các khu vực đều đang chuẩn bị cho Đại hội Liên đoàn.

Cynthia là Quán quân Sinnoh, tự nhiên cũng không thể từ chối.

Trông có vẻ cách nhau rất lâu, nhưng thực tế thời gian khai mạc của các đại hội, có khi chỉ chênh nhau vài tháng.

Một số người thách đấu thậm chí có thể tham gia xong Đại hội Liên đoàn của khu vực này, lập tức chạy sang khu vực tiếp theo. "Xem ra, cách lúc Satoshi đoạt chức vô địch, thực ra cũng không cần

mấy năm nữa." Lục Dã thầm nghĩ, ngẩng đầu nhìn trời.

Chỉ là chiến thuật livestream lần này, lại biến thành độc diễn rồi...

Tuy nhiên, đây chưa chắc đã là chuyện xấu.

Dù sao, Chị Đẹp chỉ ảnh hưởng đến tốc độ chỉ huy của Thầy Lục thôi.

Dựa vào 《Bí Ẩn Trái Đất》, cộng thêm chiến thuật mới lần này...

Lục Dã hừ hừ cười.

Chương 286

Cho dù đối thủ là Quán quân, cũng trực tiếp đồ sát! ...

Ngày 6 tháng 1, thứ Tư.

Lục Dã quay lại học viện Celadon một chuyến.

Sắp đến kỳ thi cuối kỳ, các chuyên ngành cũng bắt đầu thi.

Wally và Gladion đã lần lượt trở về Hoenn và Alola.

Vị trí thứ nhất toàn khóa, tự nhiên thuộc về Giselle. "Thầy Lục, nghe nói tối nay thầy sẽ livestream chiến thuật mới!" Vừa tan học, các sinh viên liền ùa đến vây quanh Lục Dã. "Là gì vậy?

Thôi Miên hay Đổi Phe?" Lục Dã liếc nhìn cậu sinh viên đã học được chân truyền này, ho khan nói: "Đến xem thì biết...

Ngoài ra, bài tập vẫn phải làm, nếu không tôi sẽ ban từng tài khoản của các em!" Cậu sinh viên kia lè lưỡi, một sinh viên có mái tóc bồng bềnh lên tiếng: "Thầy Lục, 《Truyền Thuyết Pokémon》 bao giờ ra mắt ạ, em đã đặt trước gói thẻ rồi!" Lục Dã nhướn mày.

Khá lắm... với mức độ tự giác này của cậu, không chơi bài đúng là lãng phí!

Đi ra khỏi lớp học, chào hỏi Erika, cô mỉm cười nói: "Thầy Lục, Đại hội Liên đoàn diễn ra vào cuối tháng 1 đến đầu tháng 2, thời gian có thể sẽ trùng với Tết Nguyên Đán." "Nếu ngài định tham gia..." Erika thiện ý nhắc nhở, "Có thể về phía đông trước một chuyến, xử lý các công việc cụ thể." "Ừm..." Lục Dã xoa cằm, gật đầu: "Cảm ơn, tôi sẽ xem xét." Nhà Thầy Lục có truyền thống đi du lịch Tết, bố mẹ cũng đang trong kỳ trăng mật vòng quanh thế giới.

Nếu lịch trình thật sự trùng, vấn đề cũng không lớn.

Đương nhiên, tốt nhất là không cần tham gia...

Lục Dã nghĩ đến lúc hoàn thành nhiệm vụ, Đá Chìa Khóa về tay, cảnh Blastoise Tiến hóa Mega, không khỏi rùng mình.

Lục Dã: "Phải về mua Đá Vĩnh Cửu thôi!" Gọi lại mấy nhóc đang phá phách trong phòng huấn luyện.

Do Gengar đã đi làm thêm ở Nhà thi đấu Saffron, nên hôm nay Sirfetch'd là người chỉ đạo mọi người.

Rõ ràng là yếu nhất, nhưng lại gánh vác sứ mệnh dẫn dắt đội.

Ngày hôm nay, lại là một ngày thở dài của kẻ ăn hại 'Sirfetch'd'...

Cưỡi Arcanine, ghé qua Nhà thi đấu Saffron, đón Gengar tan làm.

Về đến nhà, Lục Dã đeo tạp dề, làm bữa tối cho đám nhóc. "Togepi, trước bữa ăn không được ăn khoai tây chiên!" "Duii~~" Togepi ôm túi khoai tây chiên, đáng thương không chịu buông tay. "Hừm..." Lục Dã xoa trán.

Kể cả với trình độ thần bếp của mình... vẫn không giải quyết được vấn đề ăn vặt trước bữa ăn sao!

May mà cuối cùng Togepi vẫn ngoan ngoãn gật đầu.

Chào tạm biệt bé Mew, theo đại đội đi ăn cơm. "Miu~~" Trong Cây Thế Giới, thấy Togepi đã offline, Mew liếc nhìn danh sách bạn bè trống rỗng, mặt đầy thất vọng.

Sau đó mở 《Pokémon: Auto Chess》, vào game, tiếp tục sự nghiệp cày cuốc...

Sau bữa tối, Blastoise thu mình trong bể nước lớn, 'bô bô' sủi bọt.

Đá Mega chuyên dụng rõ ràng có hiệu quả cải thiện chất lượng nước tốt hơn Đá Nước một bậc.

Lục Dã bất đắc dĩ nói: "Ít nhất, không cần phải mua thêm Đá Nước..." Bảy giờ tối, Thầy Lục đúng giờ mở phòng livestream.

Ngay lập tức, các fan hâm mộ đồng loạt tràn vào. "Cái gì?

Hôm nay lại là độc diễn tấu hài!" "Chết tiệt, hôm nay không có Chị Đẹp, thế thì tôi chẳng phải nổ tung à!" "Hôm nay không phải trận giải trí à?

Vãi chưởng, chiến thuật mới, hôm nay là trận đồ sát!" Lục Dã liếc nhìn bình luận, đột nhiên ho nhẹ: "Cảm ơn 'Kem Bắp Cải' đã tặng mười quả Tên Lửa Lớn... khụ!" Trong nháy mắt, bình luận tràn ngập màn hình. "Nhìn kìa, anh ta cười tươi chưa!" "Chủ nhà ngáo rồi!" "Cái gì?

Thầy Lục lại có cả fan nữ à!" Do là tài khoản cá nhân, và chỉ theo dõi một streamer duy nhất, nên không gây ra ảnh hưởng quá lớn.

Cynthia xử lý xong văn kiện trên tay, mở laptop, khẽ mỉm cười, hai tay chống cằm ngồi trước bàn.

Cùng lúc đó, Lục Dã đã nhấn nút tìm trận.

Hiện tại, thứ hạng của Thầy Lục là hạng tư thế giới.

Ba người đứng đầu lần lượt là nữ hoàng cày cuốc Caitlin, Bậc thầy Kaizo, và hạng nhất là Steven.

Khi màn hình tìm trận quay tròn, Thầy Lục lại đối đầu với Bậc thầy Kaizo. "Ê!

Khi nào Bậc thầy Kaizo mới lên được hạng nhất thế giới đây!" "Trận này Thầy Lục chẳng phải đồ sát à?" "Đối phương đổi đội hình rồi à?

Đây là đội Rồng à?" Theo chuyên môn hệ Giác Đấu của Bậc thầy Kaizo, Kommo-o quả thực phù hợp với thói quen chỉ huy của anh ta.

Nhưng, Lục Dã bất giác nhíu mày. "Trong đội hình này, còn kẹp thêm một con Charizard nữa?" Ngày 6 tháng 1, thứ tư, buổi tối.

Ngay khi Thầy Lục vừa lên sóng, fan hâm mộ từ khắp nơi đã đổ về.

Không chỉ có Băng Hỏa Tiễn và Cảnh sát Quốc tế; các Jenny, Joy với đủ loại trang phục vùng miền cũng có mặt.

Trong 'Nhóm fan Thầy Lục' toàn những tay to mặt lớn, cuộc thảo luận cũng sôi nổi không kém. "Thầy Lục lên sóng rồi kìa." Akin đang nghe đài radio buổi tối của Mary DJ, cắn răng một cái, rồi dứt khoát nhấn vào phòng livestream. "Đợi mình học thành tài rồi sẽ quay lại tìm cô Mary!" Blue Oak mặc áo blouse trắng, kết thúc công việc nghiên cứu, tranh thủ liếc qua nhóm chat: "Kỳ này là chiến thuật gì thế?" "Mình biết!" Akin cướp lời, "Là đội Nắng Gắt sở trường của mình!" "Akin à...

Thầy Lục vừa mới giải thích rõ ràng rồi mà." Crystal thở dài, "Cậu chẳng chịu nghe gì cả." "Hả?

Nhưng bộ đôi Torkoal và Venusaur này không phải là đội Nắng Gắt kinh điển sao?" Là bộ đôi Nắng Gắt kinh điển, Năng lực 「Nắng Gắt」 của Torkoal có thể phối hợp hoàn hảo với 「Diệp Lục Tố」 của Venusaur.

Bản thân Akin cũng là người sử dụng đội Nắng Gắt... nhưng cậu dùng một chiến binh khác, Typhlosion.

Dù đều là chủ công hệ Nắng, phong cách lại hoàn toàn khác biệt.

Typhlosion chủ yếu dùng chiêu 「Phun Nham Thạch」 mạnh mẽ, còn Venusaur thì...

Akin liếc nhìn trang bị của Venusaur, vẻ mặt phức tạp. 「Kính Ngắm Rộng」 cộng với 「Bột Ngủ」!

Thầy Lục, ông còn nói ông không bao giờ dùng chiêu ru ngủ cơ mà! "Là đội Tình Sa." Red giải thích cho Akin. "Khác với đội Nắng Gắt đơn thuần, Thầy Lục còn mang theo một Pokémon tạo Bão Cát khác là Tyranitar." "Kết hợp với Pokémon thiết lập không gian là Dusclops." Red có chút cảm thán: "Hệ thống Phòng Hí Kịch hạng nặng, phòng thủ liên hoàn trong Bão Cát, tăng tốc nhờ Nắng Gắt...

đây gần như là một màn trình diễn chiến thuật hoàn hảo." "Ồ, ra là vậy..." Akin khoanh tay, trầm tư, thỉnh thoảng gật đầu.

Silver: "...Cậu chẳng hiểu gì sất, đúng không." "Khốn kiếp!" Akin đột nhiên đập bàn, "Mình đã luyện đội Nắng Gắt nửa năm rồi, giờ lại phải nâng cấp nữa sao?" "Akin, tôi đề nghị cậu cứ chiến đấu theo trực giác thì hợp hơn đấy." Rồng thủ Lance tử tế góp ý. "Ừm..." Akin tự gật gù, rồi lại mở kênh radio của Mary DJ lên.

Chiến đấu quan trọng nhất là phải vui!

Đấu với một Huấn luyện viên "chơi bẩn" như Thầy Lục thì không thể nào mang lại nụ cười được!

Đội Tình Sa là một đội Thời Tiết kỳ cựu.

Nhờ có hai Pokémon thiết lập thời tiết, họ có khả năng kiểm soát tuyệt đối.

Tyranitar mang theo 「Chính Sách Điểm Yếu」 cũng là một nguồn sát thương mạnh mẽ dưới không gian...

Chỉ là.

Blue Oak hơi nhíu mày: "Càng nhiều lựa chọn, độ khó và rủi ro khi chỉ huy càng lớn..." Thời tiết, không gian, tốc độ, thậm chí cả chiêu Đổi Chỗ...

So với 'đội Nhẹ Nhõm' thẳng thắn lần trước, lần này Huấn luyện viên rõ ràng phải cân nhắc nhiều yếu tố hơn.

Còn đội hình của đối thủ...

Blue Oak nhìn về phía con Charizard đang sải cánh bay lượn ở phía bên kia.

Với sức mạnh khủng khiếp của Charizard, chiêu tấn công diện rộng 「Sóng Nhiệt」 gần như không cần não.

Một khi chỉ huy có bất kỳ sai sót nào, Venusaur rất có thể sẽ bị hạ gục trong một nốt nhạc.

Huống chi, đối thủ còn là Sư phụ của đảo Khải... một lão tướng đã thống trị liên minh nhiều năm.

Kể cả là Thầy Lục, muốn giành chiến thắng cũng không phải chuyện dễ dàng.

Blue Oak trầm ngâm: "Bất lợi về hệ..." Satoshi nắm chặt tay, lớn tiếng nói: "Dù có bị khắc hệ, chỉ cần niềm tin đủ lớn, nhất định sẽ thắng!" Khóe mắt Blue Oak giật giật.

Bình thường tôi dạy cậu thế à!?

Hay là thằng nhóc Red đã lén lút dạy hư cậu rồi! "Có lẽ vậy." Steven mỉm cười ôn hòa, đôi mắt xanh nhạt ánh lên vẻ nghiêm túc.

Khắc hệ... vẫn có thể chiến thắng.

Nhưng ngay cả những Huấn luyện viên tầm cỡ Vô địch vẫn tuân theo nguyên tắc khắc hệ.

Đó là vấn đề hiệu quả trong chiến đấu.

Hơn nữa...

Steven nheo mắt lại.

Vị Sư phụ kia, trông không giống một Huấn luyện viên sẽ sử dụng Charizard.

Cảm giác của mình thì lại giống...

Trong đầu hiện lên hình ảnh của Nhà Vô Địch vùng Galar.

Steven mỉm cười. "Đây có lẽ sẽ là một trận đấu vô cùng đặc sắc!"

...

Galar, đảo Khải Chi.

Hoàng hôn buông xuống trên mặt biển, ánh vàng lấp lánh.

Một con Wailord khổng lồ nhảy lên khỏi mặt nước, rồi mặt biển lõm xuống, tạo nên những con sóng dữ dội.

Võ đường của Sư phụ đang chiêu đãi vị khách từ xa đến. "Leonie, phải ăn nhiều vào mới cao lên được đó~" Sư phụ lưng còng, hiền từ nhìn cậu học trò cưng của mình.

Leon, với mái tóc dài màu tím và bộ râu quai nón, cười sảng khoái: "Con xin phép ăn đây!" Hai người lại thi nhau lùa cơm như hồi còn học nghệ.

Sư phụ đưa đũa về phía một chiếc bánh bao nhỏ, nhướng mày, ngẩng đầu hỏi: "Leonie, sao con lại đột nhiên đến đảo Khải vậy?" "Sư phụ, tiểu xảo của người con đã Tiên Tri được rồi!" Leon dùng đũa cũng cực kỳ điêu luyện, nhanh tay gắp mất chiếc bánh bao, rồi nói: "Thật không dám giấu, hôm nay con và Charizard ra ngoài dạo chơi, rồi thì..." "Bị lạc đường?" "...

Vâng." Leon gật đầu.

Sư phụ cười ha hả: "Vậy thì, tối nay ở lại đảo Khải, mai hãy quay về Galar nhé!" "Nhưng mà, còn nhiều việc lắm..." "Leonie." Sư phụ đột nhiên nghiêm túc, "Là một võ sĩ, việc thư giãn thân tâm đúng lúc là con đường tất yếu để thực lực tiến bộ hơn." Sư phụ múa đũa, cười tủm tỉm nói: "Còn con, quá chú trọng danh tiếng và sứ mệnh của một Nhà Vô Địch rồi đó~" Leon hơi ngẩn ra.

Sư phụ nhìn ra ngoài cửa sổ, nơi ánh chiều tà đang bao phủ: "Thỉnh thoảng dừng bước lại, cũng sẽ thấy được phong cảnh không tồi đâu~" "Được rồi!" Sư phụ vỗ vai Leon đang trầm tư, cười lớn, "Tối nay ở lại đây nhé, vừa hay có thể tu hành cùng lão già này!" Leon cười bất đắc dĩ: "Vậy thì làm phiền người rồi, Sư phụ!" Hai tiếng sau. "Nhanh lên!" Sư phụ thúc giục Leon, phấn khích nói, "Thắng thêm ván này nữa là chúng ta lên hạng nhất thế giới rồi!" Leon nhìn vào màn hình máy chơi game trước mặt, có chút méo mặt.

Cái gọi là tu hành... chính là bảo mình cày thuê leo hạng sao?

Tuy Sư phụ của mình đúng là một người nghiện game, có thể ngồi trước màn hình phòng khách 24/7.

Nhưng mà, ai lại lấy cái này làm nội dung tu hành chứ!

Leon dở khóc dở cười: "Sư phụ, nếu bị phát hiện, người sẽ bị khóa tài khoản đó?" "Hừ hừ, chỉ là hack thêm một con Charizard thôi mà." Sư phụ chắp tay sau lưng, mặt đầy đắc ý, "Trong đội Rồng mà có thêm một con Charizard cũng hợp lý thôi mà!" Leon lắc đầu, mỉm cười thở dài: "Đây là ván cuối cùng rồi nhé!" "He he, đánh xong ván này, lão già ta sẽ là số một thế giới đó~!" Trên đấu trường, Leon cũng là một tuyển thủ chuyên nghiệp.

Ngay cả đội hình ngoài đời thực của cậu cũng có những chủ lực mạnh mẽ như Dragapult, Aegislash.

Vì vậy, thao tác của cậu còn thành thạo hơn cả Sư phụ.

Trong hai tiếng, Leon lần lượt đụng độ Raihan, Flint, Aaron...

Chương 287

đều bị cậu càn quét sạch sẽ.

Đặc biệt là Aaron, chuyên gia hệ Bọ.

Charizard suýt nữa đã đánh cho con nhà người ta tự kỷ.

Theo lời kể của nạn nhân Aaron: "o( )o Cách đánh này không giống Sư phụ chút nào, con Charizard đó quá bá đạo!" Xếp hạng tài khoản của Sư phụ cũng tăng vùn vụt, lên đến hạng hai thế giới.

Lúc này, giao diện tìm trận bắt đầu quay.

Sư phụ đang cười toe toét bỗng trợn tròn mắt.

Leon: "Sao thế ạ?" Sư phụ há miệng, vẻ mặt kỳ quặc: "Tìm được người quen rồi..." Leon quay đầu nhìn màn hình.

Đó là một tài khoản có chút quen mắt.

Cậu từng chứng kiến cảnh đội Thời Tiết của Raihan bị chiến thuật Thuận Gió của Thầy Lục xuyên thủng.

Lần này, lại là chính cậu đối đầu với Thầy Lục.

Ngay cả Leon, khi thấy đội hình của Thầy Lục, cũng nảy sinh một chút tò mò. "Đội Bão Cát?" Leon liếc nhìn Tyranitar.

Người bạn thân của cậu, Raihan, cực kỳ giỏi dùng đội Bão Cát, bản thân Leon cũng có chút nghiên cứu về thời tiết.

Nhưng ngay sau đó, Leon hơi nhíu mày.

Không chỉ là một đội Thời Tiết đơn lẻ, đây là... "Đội Tình Sa!" Leon kinh ngạc.

Gã này, ngoài các loại chiến thuật 'bệnh hoạn'... còn nghiên cứu cả

đội Thời Tiết sao?

Raihan, người chuyên về đội Thời Tiết, cũng có hai hệ thống là Bão Cát và Mưa Rào.

Nhưng xét về độ ăn ý và sức mạnh... rõ ràng đội hình Tình Sa của Thầy Lục còn nhỉnh hơn một bậc! "Sư phụ." Giọng Leon trầm xuống, "Con có lẽ phải dùng đến đội hình của mình rồi..." "Hả?" Sư phụ ngẩn ra, "Không định dùng đội Rồng nữa à?" "Dù sao cũng là chọn bốn trong sáu." Khóe miệng Leon nhếch lên. "Cứ để các Pokémon khác ra trận trước đã." Thẻ nhân vật hai bên lóe lên.

Trong thoáng chốc, Leon dường như đang đứng trên sân đấu Verdanturf quen thuộc của mình.

Trước mặt cậu là một thanh niên với nụ cười trên môi và khí chất xuất chúng.

Hai bên đồng thời ném ra hai quả PokéBall. "Lên nào, Dragapult, Cinderace!" Còn phía Lục Dã.

Cát vàng cuồn cuộn ập đến, mang theo uy thế kinh hoàng không gì sánh được. "Gầm—!" Tyranitar nhe nanh múa vuốt, tung lên một trời bụi cát.

Lục Dã dõng dạc nói. "Đi nào, Tyranitar, Dusclops!" Thầy Lục đang ngẫm nghĩ về đội hình mới của Sư phụ.

Không đúng... vô lý.

Sư phụ mạnh nhất là hệ Giác Đấu.

Charizard tuy cũng có thể chỉ huy, nhưng dùng không thuận tay!

Khả năng duy nhất.

Lục Dã nhìn thấy chuỗi chiến tích xanh lét của Sư phụ, nhướng mày.

Bên kia... không lẽ là Leon đang cày thuê! "Với tính cách của Sư phụ, chuyện này cũng không phải không có khả năng..." Lục Dã lẩm bẩm, nghiêm túc nghiên cứu đội hình ra trận của đối phương.

Sát thủ tốc độ cao Dragapult.

Và Cinderace với chiêu độc quyền 「Quả Cầu Lửa」.

Không còn nghi ngờ gì nữa.

Đây là một đội hình cực kỳ mạnh mẽ và phổ biến.

Bất kể là trong game hay ngoài đời thực.

Huấn luyện viên sở hữu đội hình ra trận này và sử dụng nó đến mức tối đa, chỉ có Nhà Vô Địch mạnh nhất của Galar, Leon.

Hai Pokémon này sở hữu tốc độ cực kỳ kinh khủng, thậm chí có thể hoàn thành double kill ngay lập tức.

Chưa kể, hàng sau của Leon còn có át chủ bài tuyệt đối, Charizard.

Ngay cả đối với Thầy Lục, đây cũng sẽ là một trận chiến cam go!

Tuy nhiên, khóe miệng Lục Dã nhếch lên, ánh mắt sắc bén.

Chị Đẹp nhà mình đang xem livestream đấy!

Kể cả là Leon cày thuê, tôi cũng sẽ thông nát cho mà xem! "Toang rồi, Sư phụ bắt đầu dùng đội hình leo hạng rồi!" "Tốc độ nhanh quá... Venusaur với 「Diệp Lục Tố」 cũng không đuổi kịp đâu nhỉ?" Nếu có thêm cơ chế Cực Đại Hóa, nhờ vào 「Luồng Khí Cực Đại」 của Cinderace, Dragapult sau khi được tăng tốc sẽ là một sự tồn tại ma quái.

Ngay cả Venusaur với 「Diệp Lục Tố」 cũng chẳng làm gì được nó.

Nhưng một trận đấu đơn giản, không màu mè lại càng thể hiện rõ

kỹ năng cơ bản của cả hai Huấn luyện viên.

Trong khoảnh khắc này, cả hai đều đẩy trạng thái lên mức cao nhất.

Trên màn hình, tiếng gầm giận dữ của Tyranitar vang lên, tung lên một trời cát vàng.

Dusclops, trông như một xác ướp, đứng bên cạnh Tyranitar, con mắt duy nhất lóe lên ánh sáng đỏ u ám.

Trận đấu chính thức bắt đầu!

Với ưu thế tốc độ tuyệt đối, Dragapult bay lên không trung đầu tiên, quả Bóng Ma đen kịt bay thẳng về phía Dusclops.

Cinderace thì nhảy vọt lên, xuyên qua lớp cát vàng cuồn cuộn, tung Cú Đá Nhảy Cao thẳng vào cằm Tyranitar!

Các fan không hẹn mà cùng nuốt nước bọt.

Sức ép khủng khiếp này... nếu thực sự trúng đòn, hai Pokémon của Thầy Lục có khi bay màu luôn!

Cùng lúc đó, chỉ thị của Thầy Lục vang lên. "Đổi Chỗ!" "Thao tác kinh điển của Thầy Lục!" "Mới vào trận đã chơi bẩn thế này?" "Đây không phải vấn đề bẩn hay không, làm thế này thì sát thương của đối phương hoàn toàn không đủ nữa!" Đáng lẽ là một pha double kill.

Nhưng dưới tác dụng của 「Đổi Chỗ」, Cú Đá Nhảy Cao xuyên thẳng qua Dusclops mà không gây chút sát thương nào.

Còn trong Bão Cát, Tyranitar được tăng cả hai chỉ số phòng thủ, dễ dàng đỡ được Bóng Ma.

Ầm!

Khói bụi mịt mù, đôi mắt Tyranitar đỏ ngầu, gầm lên giận dữ: "Gầm—!" "Lở Đá!" Lục Dã chỉ huy.

Năng lượng màu vàng sẫm tụ lại quanh Tyranitar.

Giây tiếp theo, những tảng đá sắc nhọn từ trên trời rơi xuống!

Dragapult với phản xạ đáng kinh ngạc đã né được Lở Đá.

Còn Cinderace của Leon, do chịu sát thương phản đòn từ Cú Đá Nhảy Cao, đã bị Lở Đá hạ gục ngay lập tức!

Leon hơi nhíu mày: "Không mở không gian trước sao..." "Là thể loại người gì thế này." Leon ôm trán, bất lực nói: "Hiệp đầu tiên đã dùng Đổi Chỗ rồi!" Trong nháy mắt, cả phòng livestream bùng nổ. "Vãi, Tyranitar ngầu quá!" "Đây là gì, đây là chiến thần!" "Nhưng vấn đề là, đối phương cũng đã đọc vị được Thầy Lục!" Sau khi hạ gục Cinderace, Lục Dã thở phào nhẹ nhõm, chỉ huy Dusclops thi triển 「Phòng Hí Kịch」.

Nhưng Bóng Ma của Dragapult đã bay tới, đánh Dusclops chỉ còn chút máu! "Gã này, không bị lừa sao?" Lục Dã hơi sững sờ.

Theo lý mà nói, thấy hiệp đầu thất bại, đối thủ thường sẽ chuyển hỏa lực sang Pokémon còn ít máu.

Nhưng mục tiêu của Leon chỉ có Pokémon thiết lập không gian là Dusclops. "Chậc!" Leon tặc lưỡi.

Không hạ gục được Dusclops đã trực tiếp gieo mầm họa.

Lục Dã gằn giọng: "Phòng Hí Kịch!" Ngay lập tức, một vầng sáng kỳ diệu bao trùm toàn bộ sân đấu Verdanturf.

Lục Dã tung Venusaur ra, chuẩn bị dùng Bột Ngủ để bắt đầu buổi học 'đạo đức'.

Tyranitar với đôi mắt đỏ ngầu lại một lần nữa tung Lở Đá, nhưng bị rào chắn 「Bảo Vệ」 của Dragapult chặn lại.

Cũng là một Pokémon bán thần, Kommo-o mới vào sân đã chịu

được Lở Đá, tung ra cú Cận Chiến chí mạng!

Tyranitar, yếu thế gấp bốn lần hệ Giác Đấu!

Cận Chiến, hạ gục!

Lần này, Thầy Lục không dùng 「Đổi Chỗ」.

Hay nói cách khác, Leon đã đoán được Thầy Lục sẽ không dùng Đổi Chỗ, hoặc là...

Sự phán đoán giữa các vị vua, thường phức tạp như vậy.

Chẳng hề ấm áp như màn trao đổi chiêu thức của mấy tay mơ Đồng đoàn...

Lục Dã: "Đổi Chỗ, hại người hại mình!" Ầm!!

Bão Cát tan đi, Tyranitar bất khả chiến bại đã bị Cận Chiến đánh bay.

Dù HP đang ở mức báo động, Kommo-o vẫn cứu vãn được thế trận đang nghiêng về một phía của Leon!

Leon thầm thở ra một hơi.

Sư phụ...

đội Rồng của người quả nhiên hữu dụng!!

Đứng sau lưng Leon, lông mày của Sư phụ nhướng cao.

Một là không ngờ Leon, người nổi tiếng về chiến thuật và chỉ huy, lại bị dồn đến mức này. (Chú thích: Chiêu thức, đội hình của Leon là kiểu điển hình của dân cày hạng.) Hai là không ngờ MVP vừa rồi lại chính là con Rồng của mình! "Sao mình có cảm giác." Sư phụ lẩm bẩm, "Leonie dùng đội Rồng còn thuận tay hơn cả mình nữa..." Cuộc trao đổi chiêu thức giữa hai bên vẫn tiếp diễn. "Venusaur, vị trí của Dragapult, Bột Ngủ!" Lục Dã chỉ huy, "Dusclops, Tai Họa Bóng Đêm

kết liễu nó!" Dusclops vung tay, bóng ma âm u bay về phía Kommo-o, trực tiếp dập tắt đòn phản công của con Rồng.

Còn Venusaur rung chuyển thân hình mập mạp, rắc Bột Ngủ xuống, nhưng lại rơi vào rào chắn 「Bảo Vệ」 của Dragapult.

Trong khoảnh khắc, Lục Dã trợn tròn mắt. "Vãi chưởng, Bảo Vệ hai lần liền!?" Mình cứ tưởng chỉ có mấy người chơi hệ may mắn như Satoshi mới dùng chiêu này.

Không ngờ một người mày rậm mắt to như cậu, Leon, cũng chơi bẩn như thế!?

Hiệu ứng chương trình bùng nổ, một loạt bình luận bay qua. "Không hổ là cậu!" "Ha ha ha, Thầy Lục lại đen kinh điển rồi!" Cynthia chống cằm, bất giác nhíu mày.

Đây không chỉ là vấn đề xác suất.

Mà là sau hai lần Bảo Vệ, Phòng Hí Kịch đã sắp biến mất.

Đến lúc đó, Dragapult được tăng tốc, phối hợp với Charizard... không phải là thứ mà đội hình hệ Phòng Hí Kịch hạng nặng của Thầy Lục có thể so bì!

Trong chốc lát, cả Leon và Thầy Lục đều đang đếm ngược từng giây cho đến khi 「Phòng Hí Kịch」 kết thúc...

Khi con số đó về 0.

Lệnh chỉ huy của cả hai vang lên cùng lúc. "Dragapult, Bóng Ma!" Trong thoáng chốc, Leon đứng sừng sững trên sân, tung ra át chủ bài tuyệt đối bất khả chiến bại của mình.

Leon đột ngột ném PokéBall: "Trông cậy vào cậu, Charizard, sử dụng Sóng Nhiệt!!" "Gầm!" Charizard vỗ cánh, bay lượn trên sân đấu.

Chương 288

Đôi mắt hẹp dài của Dragapult lóe lên ánh sáng lạnh lẽo, từ miệng tụ ra quả Bóng Ma đen như mực!

Lục Dã đột nhiên nở một nụ cười. "Đây không phải là đội Bão Cát đơn giản." Ầm!!

Dusclops hoàn thành sứ mệnh cuối cùng của mình, bị quả Bóng Ma cuồng bạo hất văng.

Giống như Leon, Thầy Lục cũng tung ra Pokémon cuối cùng của mình.

Năng lực 「Nắng Gắt」, Torkoal!

Torkoal ngẩng đầu hú dài, vầng sáng nóng rực bốc lên từ sau lưng nó, ánh nắng chói chang.

Mây tan thấy nắng, hệ thống Nắng Gắt! "Đây là hình thái thứ hai của đội hình Tình Sa." Lục Dã mỉm cười, ánh mắt sắc bén. "Venusaur, Bột Ngủ!" Ánh nắng chói chang đã kích hoạt 「Diệp Lục Tố」 trong cơ thể Venusaur.

Trong khoảnh khắc, Venusaur với thân hình mập mạp từ một chủ công không gian chậm chạp đã biến thành một tanker tốc độ cao.

Tốc độ này, thậm chí còn nhanh hơn cả Charizard của Leon!

Leon bực bội gãi mái tóc tím: "Chuyển đổi nhịp độ này... mượt mà quá." Bột Ngủ rơi xuống, động tác vỗ cánh của Charizard chững lại, 「Sóng Nhiệt」 cũng theo đó mà dừng lại. "Ngủ xong bên trái lại ngủ bên phải, sao lại có một Pokémon dễ thương như Venusaur được nhỉ?" "Thầy Lục, ông còn nói ông không bao giờ ru ngủ người khác?!" Quay lại sân đấu.

Bóng Ma của Dragapult bay về phía Torkoal da dày thịt béo.

Phun Nham Thạch của Torkoal cũng cuốn phăng hai Pokémon của Leon. "Venusaur, Tia Năng Lượng Mặt Trời!" Ầm!!

Dưới trời nắng, nụ hoa của Venusaur nở rộ, cột sáng rực rỡ trực tiếp phá hủy Dragapult.

Charizard cũng đã tỉnh lại, vỗ cánh bay lên không trung. "Đừng hoảng." Lục Dã gật đầu nói: "Tuy Venusaur không có nhiều chiêu để đánh Charizard." "Nhưng sát thương cùi bắp của Charizard cũng có thể hạ gục Torkoal của mình...

Cái gì!?" Leon trầm giọng nói: "Charizard, Cát Nóng Bỏng!" Luồng cát nóng bỏng nhấn chìm Torkoal.

Dưới hiệu ứng khắc chế nhân đôi, Torkoal trực tiếp mất khả năng chiến đấu!

Lục Dã vẻ mặt kỳ quặc.

Nhớ ra rồi...

ở thế hệ thứ tám, Charizard còn được buff thêm khả năng tấn công mới – không hổ là con cưng của Masuda!

Lúc này, trên sân chỉ còn lại Charizard và Venusaur.

Trong phòng livestream, những bình luận trêu chọc cũng đã biến mất.

Ngay cả trong nhóm fan của Thầy Lục, không khí cũng trở nên nghiêm túc.

Akin không biết từ lúc nào đã quay lại phòng livestream, giọng khàn khàn: "Hai người này, mạnh quá..." Blue Oak nhíu mày: "Đây không giống phong cách chiến đấu của Sư phụ..." Red khẽ gật đầu.

Venusaur, đối đầu Charizard... cặp đối đầu quen thuộc này dường

như khiến Red nhớ lại chuyện xưa.

Red kéo vành mũ xuống, khóe miệng nhếch lên.

Thầy Lục, cậu sẽ không làm tôi thất vọng chứ?

Trên sân.

Leon hít một hơi thật sâu.

Cúi đầu nhìn lòng bàn tay, phát hiện đã lấm tấm mồ hôi.

Nhưng... trận đấu vẫn chưa kết thúc!

Leon ngước mắt lên, dõng dạc nói: "Charizard, Sóng Nhiệt!" Khắc chế nhân đôi, một đòn Sóng Nhiệt là đủ để hạ gục Venusaur!

Còn lựa chọn của Thầy Lục, đương nhiên là... "Bột Ngủ." Lục Dã thản nhiên nói.

Tay trái đội Bão Cát, chủ công không gian Tyranitar, sát thương bạo lực.

Tay phải đội Nắng Gắt, Venusaur tăng tốc nhờ Nắng Gắt, ru ngủ đối phương một cách 'văn minh'.

Đây chính là hệ thống đội Tình Sa hoàn chỉnh!

Venusaur rung nụ hoa, Bột Ngủ rơi xuống.

Charizard, đã bị ru ngủ thành công! "Venusaur!" Lục Dã dõng dạc, "Bom Bùn!" Trên màn hình, chất độc ăn mòn mạnh mẽ nhấn chìm cơ thể Charizard.

Ngay sau đó, dòng chữ 【Thắng Lợi】 hiện lên.

Cả phòng livestream, im phăng phắc.

Ngay sau đó, số liệu quà tặng và bình luận bay lên như vũ bão. "Chất lượng trận đấu kỳ này cao quá!" "Thầy Lục không biết chơi đội Thời Tiết?

Vãi, một lúc chơi hẳn hai cái!" "Hệ Cỏ đánh hệ Lửa, ngài cũng là Bậc thầy khắc hệ à?" "Đổi Chỗ, Phòng Hí Kịch, Bột Ngủ...

đây là phòng livestream của Thầy Lục sao?

Yêu rồi!" "Bên kia cũng Bảo Vệ hai lần liền...

đây là thần tiên đánh nhau!" "Thầy Lục đỉnh vãi!!" Thắng bại đã phân.

Leon ngồi trên ghế sofa, nhìn màn hình trước mặt, ngẩn ngơ.

Cái kiểu chỉ huy và đọc vị đó... ngay cả mình cũng khó theo kịp nhịp độ của cậu ta.

Nếu không phải hai lần Bảo Vệ liên tiếp, có lẽ đã thua thảm hơn!

Leon nhắm mắt, hồi tưởng lại trận đấu vừa rồi.

Lợi dụng Bão Cát để xây dựng phòng thủ liên hoàn, và dùng Nắng Gắt để áp chế trạng thái bất thường.

Khác với đội Mưa Rào tốc độ cực hạn, chiến thuật Tình Sa của cậu ta đã lồng ghép hệ thống Phòng Hí Kịch hạng nặng, khả năng thống trị còn cao hơn một bậc...

Nếu gặp cậu ta trong Giải Đấu Bậc Thầy.

Leon quay lại nhìn chiếc áo choàng Vô địch sau lưng, thầm tự hỏi.

Không có Cực Đại Hóa... mình có thực sự phá giải được chiến thuật này không?

Trong giây lát, Leon chìm vào suy tư.

Sau đó, Leon lắc đầu, mỉm cười ôn hòa.

Không phải cứ mù quáng theo đuổi sức mạnh của Pokémon.

Mà là không ngừng đào sâu sự hiểu biết của chính Huấn luyện viên về hệ thống và trận đấu.

Đây có lẽ... chính là con đường tu hành mà Sư phụ nói? "Chỉ là thua một trận đấu mô phỏng thôi." Sư phụ lưng còng, vỗ vai Leon: "Leonie, đừng quá để tâm." "Nếu con thực sự đối đầu với Lục Dã, chưa chắc đã thua." Leon khẽ gật đầu.

Đây là niềm tin của cậu với tư cách là Nhà Vô Địch Galar.

Chỉ cần ở sân vận động Wyndon, cậu và Charizard chính là cặp bài trùng Vô địch mạnh nhất.

Tuy nhiên...

Leon sờ bộ râu quai nón.

Để không thua kém Thầy Lục về mặt chiến thuật, mình cũng phải tiếp tục học hỏi. "Tiếc quá!" Vẻ mặt Sư phụ xúc động, "Lại bị thằng nhóc Lục Dã chặn đứng rồi!" Trước đó nhờ học trò cưng cày thuê, thứ hạng của Sư phụ đã từng vọt lên hạng hai thế giới.

Lần này, giấc mơ của Sư phụ lại một lần nữa tan vỡ.

Ông lão nhỏ bé muốn khóc mà không có nước mắt: "o( )o Muốn lên hạng nhất thế giới khó thế sao!" Leon bật cười ngượng ngùng.

Sau khi thất vọng với các giải đấu thương mại, Sư phụ đã chuyển sang mở võ đường, truyền dạy đạo.

Bản thân Sư phụ cũng từ lĩnh vực huấn luyện Pokémon, chuyển nhiều hơn sang việc tu hành của chính Huấn luyện viên.

Leon chìm vào suy tư.

Đây có lẽ... cũng chính là con đường mà Thầy Lục đang đi?

Trời đã về khuya.

Leon đứng dậy cáo biệt. "Không ở lại thêm một đêm nữa à?" Sư phụ chắp tay sau lưng. "Không đâu ạ." Leon mỉm cười, "Phải về tiếp tục làm việc thôi!" Sau trận đấu với Thầy Lục, Leon càng nhận ra

rằng, là một Nhà Vô Địch, không bao giờ được phép dừng lại.

Nghiêm khắc với bản thân, khoan dung với người khác.

Đây cũng chính là lý do Leon, với tư cách là Nhà Vô Địch Galar, được mọi người yêu mến.

Sư phụ cũng không giữ lại, cười tủm tỉm nhìn Leon rời đi. "Thua thằng nhóc Lục Dã." Sư phụ nhìn bóng hình biến mất trong đêm, hiền từ cười nói. "Cũng không hẳn là chuyện xấu..." Leon cưỡi Charizard, bay qua vùng biển quanh đảo Khải.

Điện thoại Rotom bay lơ lửng bên cạnh cậu, màn hình hiện lên hình ảnh Raihan đang nghiến răng: "Cậu để Rotom dẫn đường không được à, cứ phải để tôi đến đón!" "Xin lỗi." Leon lúng túng nói, "Thành thật mà nói... tôi chưa bao giờ xem hiểu bản đồ." "...

Cậu đúng là." Raihan thở dài, "Chính vì đi đường quá thẳng, nên mới thường xuyên bị lạc!" "Đúng rồi." Raihan đột nhiên hỏi: "Hôm nay tài khoản của Sư phụ... là cậu điều khiển đúng không?" Leon gật đầu qua cuộc gọi video. "Tôi đoán là biết ngay!" Raihan cười hắc hắc, vẻ mặt dần trở nên nghiêm túc. "Chỉ là, gã đó lại cũng biết chơi đội Thời Tiết..." "Thầy Lục?" "Không thì còn ai vào đây nữa!" Raihan thở dài.

Ngay cả bản thân anh, một chuyên gia đội Thời Tiết, cũng phải thừa nhận...

Độ thông thạo của Thầy Lục dường như còn cao hơn anh một bậc?

Raihan vẻ mặt kỳ quặc, lắc đầu, ho khan nói: "Này!

Cậu định làm gì tiếp theo?" "Trước tiên về Galar một chuyến, giám sát công việc của các Thủ lĩnh." Leon thành thật nói. "???" "Sau đó." Leon cúi mắt, nở một nụ cười nhẹ. "Đến thăm lũ trẻ trong bệnh

viện." Bệnh viện công Galar do Macro Cosmos tài trợ, Leon là người đại diện.

Phần lớn các thương hiệu trên áo choàng của Leon là các doanh nghiệp xây dựng cơ sở hạ tầng của Galar.

Nói là một mình gánh cả Galar... cũng không hề quá lời. "Cố lên nhé." Raihan nhất thời không nói nên lời, xua tay, nghiêm túc nói: "Nhà Vô Địch Galar, ngài Leon!" ...

Trận đấu vừa rồi đã kết thúc.

Trong cảnh cuối cùng, Venusaur đối đầu với Charizard.

Quả nhiên, Venusaur đã giành chiến thắng.

Red nở một nụ cười, nhắn tin riêng cho Blue Oak: "Thấy chưa, tôi nói gì mà?" "Chậc." Blue Oak bĩu môi, "Gã đó rõ ràng không biết cách đối phó với đội Phòng Hí Kịch." Át chủ bài của Blue Oak, ngoài Charizard, còn có một con Rhyperior.

Bản thân cậu cũng là người sử dụng hệ thống Phòng Hí Kịch hạng nặng. "Tôi lại thấy." Red trầm ngâm, "Leon chỉ huy gần như hoàn hảo..." "Nhưng mà." Red mỉm cười. "Cậu ta đã gặp phải Thầy Lục." Blue Oak im lặng.

Chương 289

Tuy không biết nếu đấu không giới hạn hoặc đấu 6v6 thì kết quả sẽ ra sao.

Nhưng trong lĩnh vực chỉ huy, đúng là sở trường của Thầy Lục.

Huống chi, hệ thống Tình Sa đáng sợ đó...

Ánh mắt Blue Oak khẽ động.

Có lẽ, đội hình 'bệnh hoạn' chỉ là hiệu ứng chương trình của Thầy Lục.

Cậu ta có khi còn giỏi hơn trong việc sử dụng các Pokémon bán thần mạnh mẽ và các đội Thời Tiết có khả năng thống trị...

Trong phòng livestream của Thầy Lục.

Chất lượng của trận đấu kỳ này cao đến mức ngay cả những fan không chuyên cũng có thể nhận ra.

Trong chốc lát, độ nổi tiếng và xếp hạng quà tặng tăng vọt.

Thầy Lục cũng thở phào nhẹ nhõm.

Đấu trí chiến thuật... cũng khá hại não.

Không chỉ phải tính toán các loại số liệu, mà còn phải cân nhắc cả việc thay người, chỉ huy của đối phương.

May là, chất lượng tư liệu lần này rất cao.

Lục Dã gật đầu hài lòng.

Ít nhất không cần phải hành hạ Akin để lấy tư liệu nữa!

Sau khi Thầy Lục tắt stream nhanh như chớp.

Màn hình đen vẫn còn không ít fan ở lại xem phát lại. "Chờ video

hướng dẫn ngày mai!" "Kỳ sau mà không thấy Chị Đẹp là hủy theo dõi luôn!" "Cuối tháng là Hội Nghị Liên Minh rồi, Thầy Lục không lại đi bán hành cho gà nữa chứ 23333" "Thầy Lục đúng là không phải người!" Sau khi tắt sóng.

Lục Dã bắt đầu xem lại trận đấu vừa rồi.

Chỉ riêng con Charizard đó, việc Leon cày thuê đã là chắc như đinh đóng cột rồi.

Không có cơ chế Cực Đại Hóa, mình thắng cũng không có cảm giác thành tựu lắm. "Nhưng mà..." Lục Dã sờ cằm, lẩm bẩm, "Có Cực Đại Hóa, chẳng phải còn hay hơn sao?" Là Nhà Vô Địch Thế giới hiện tại, Leon ở Galar có buff Cực Đại Hóa.

Đánh giá chính thức dành cho Leon là: chưa từng thua trong các trận đấu chính thức của Pokémon.

Còn ngoài các trận đấu chính thức... thì tùy người nhận xét.

Ở các vùng ngoài Galar, Leon tuy mạnh hơn Lance... nhưng cũng có khả năng ngang tài ngang sức.

Mọi người đều biết, Thầy Lục và Lance năm năm mười.

Theo thiết lập của Game Freak, Leon và Red ngang hàng Vô địch mạnh nhất...

Từ đó có thể suy ra.

Lục Dã trong lòng chấn động. "Vậy chẳng phải mình cũng năm năm mười với Red sao!?" Hệ thống chiến lực kỳ quái lại tăng thêm rồi! "Ghos~ (¯ ¯) " Gengar liếc nhìn Thầy Lục đang cười toe toét, nhún vai.

Đã quen rồi Ghos!

Lần trước là đội hình giải trí khi livestream cùng Cynthia.

Lần này mới là hướng dẫn chiến thuật thực chiến.

Lục Dã thu thập tư liệu, chuẩn bị đăng video mới, quay đầu gọi: "Gengar, pha ly cà phê!" "Ghos~[]~(￣▽￣)~*" Lục Dã nhâm nhi ly cà phê nóng, dựng video.

Danh sách bạn bè đột nhiên vang lên tiếng 'tít tít'.

Akin: Thầy Lục, làm ván!

Thầy Lục: ?

Akin: Vừa xem xong đội Tình Sa, tôi thấy, tôi cũng làm được!

Lục Dã hơi sững sờ.

Mình còn chưa định tìm cậu lấy tư liệu.

Cậu lại tự tìm đến cửa!

Thầy Lục: Nói trước nhé, không có tiền cát-xê cho diễn viên đâu!

Akin: ???

Nửa tiếng sau.

Avatar của Akin chìm vào một màu xám xịt.

Lục Dã thở dài thườn thượt, uống một ngụm cà phê đã nguội.

Ta không giết Akin, Akin vì ta mà chết!

Ngay sau đó, Thầy Lục ôm lấy Sylveon đang ngủ gật trong lòng, cười toe toét. "Bố y! (* ` mãnh ´*)/" Sylveon giật mình tỉnh giấc, lấy cái đầu nhỏ dụi vào lòng Lục Dã.

Lục Dã nở nụ cười, rồi nụ cười dần cứng lại. "Khụ... nội, nội thương!" "Bố y~o(´^ `)o" Một ngày nguy hiểm, bình an trôi qua.

Hoàn thành việc dựng phim, nhấn nút đăng tải. 【Ting!

Video mới của bạn đã được đăng tải thành công】 【Nhấn để

xem, 《Thầy Lục dạy bạn chiến đấu 13: Đội Tình Sa》!】 Ngày 7 tháng 1, thứ năm.

Ngày hôm nay, chủ kênh khu vực game Thầy Lục cuối cùng cũng nhớ ra tài khoản trang B của mình.

Ngay khi video được cập nhật, các fan hâm mộ đã kéo đến, chung sức đẩy nó lên top ba bảng xếp hạng khu vực, độ hot vẫn không ngừng tăng lên. "Like, lưu và chia sẻ, Tình Sa phải dùng Venusaur." Sau bài thơ mở đầu của Thầy Lục, các fan đang định gọi đồ ăn ngoài thì tạm dừng, ai có sẵn đồ ăn thì mở video lên. "Chỉ trông chờ vào video của Thầy Lục để ăn cơm thôi!" "Tức giận!

Lại không có Chị Đẹp chỉ đạo, trả về làm lại!" "Kỳ này độ khó hơi cao, các bạn nhỏ có chịu nổi không?" Khác với các video trước đây.

Đội Tình Sa thuộc loại đội Thời Tiết, và chi phí không hề rẻ.

Ngay cả trong Giải Đấu Bậc Thầy đa dạng chiến thuật, cũng hiếm khi thấy.

Nhưng chính độ khó siêu cao này đã khiến các fan theo dõi bấy lâu nay phải trợn tròn mắt. "Thầy Lục không chơi trận đấu 'bệnh nhân' nữa à?" "Lật bài rồi!

Giải Đấu Bậc Thầy cũng chỉ là ao cá để bán hành thôi!" "Mười năm thời tiết không ai biết, một chiêu Độc Thủ Trâm thiên hạ hay." Những fan trước đây vì độ khó thấp của chiến thuật Độc - Thế Thân - Bảo Vệ mà nghi ngờ Thầy Lục, nhất thời không nói nên lời.

Hóa ra ông biết dùng đội Thời Tiết, chỉ lấy Độc Thủ Trâm ra để trêu chúng tôi cho vui thôi à?

Không chỉ biết dùng, mà còn một lúc chơi hẳn hai loại!?

Điều này giống như một streamer chuyên tấu hài, đột nhiên lại tung hoành ngang dọc ở đỉnh cao của thung lũng.

Tôi, Thầy Lục, lật bài rồi!

Dùng đội hình giải trí còn lên được hạng bảy thế giới, huống chi là đội hình cày hạng chuyên nghiệp!

So với chiến thuật Độc Thủ Trâm đã làm nên tên tuổi của Thầy Lục, đội Tình Sa kỳ này, bất kể là độ khó hay sức mạnh, đều nhỉnh hơn một bậc.

Trong đó còn lồng ghép đội Phòng Hí Kịch sở trường của Thầy Lục, các kiểu phòng thủ liên hoàn khiến người xem hoa cả mắt.

Nhưng đây không phải là khoe mẽ kỹ năng, mà là một màn trình diễn vừa ngầu vừa mạnh mẽ. "Nhiều chi tiết quá, xem không hiểu!" "Ngầu là được rồi!" Xét thấy đây là trận đấu mà Thầy Lục đối đầu với á quân thế giới, các fan từ bỏ ý định 'sao chép bài tập', bắt đầu nghiêm túc học hỏi.

Đặc biệt là đến cảnh kinh điển Venusaur VS Charizard.

Trong chốc lát, các fan há hốc mồm, quên cả ăn cơm. "Bảo Vệ hai lần liền?" "Đối phương là thần tiên phương nào vậy!" "Vãi, thế này mà cũng lật kèo được?!" Khi Venusaur ru ngủ thành công Charizard, bình luận bay qua một loạt "ohhhhh!" "Đây là sự gắn kết giữa Thầy Lục và chiêu ru ngủ!" "Đến rồi, giờ hành hình!" Hàng vạn người đang online theo dõi chiến thuật đội Tình Sa của Thầy Lục.

Đội hình thời tiết mà vô số Huấn luyện viên chuyên nghiệp lấy làm tự hào, đến tay Thầy Lục, không chỉ thành thạo mà còn kết hợp hoàn hảo hai loại thời tiết.

Nắng gắt xua tan mây mù, Bão Cát cuồn cuộn ập đến, có thể coi là khuôn mẫu của đội Thời Tiết. "Ai còn nói Thầy Lục không biết chơi đội Thời Tiết?" "Con Venusaur này, có phong thái của đại lão Red rồi." "Không đúng, Venusaur của Red không hề mang Bột Ngủ."

"Ngầu (bẩn) quá đi, Thầy Lục!" Kanto, căn cứ Băng Hỏa Tiễn.

Người đàn ông mặc vest, một tay cầm điện thoại, tay kia vuốt ve Persian. "Tặng xu..." Giovanni vẻ mặt nghiêm túc, dùng ngón tay đeo nhẫn mã não đỏ chọc vào màn hình. "Là nhấn vào đây đúng không..." Vẫn không hiểu lắm.

Người cha già Giovanni khẽ thở dài.

Nếu Silver ở đây, có khi còn dạy mình cách dùng...

Tuy nhiên, Giovanni cũng đã xem hết video về đội Tình Sa của đạo sư.

Ngưỡng cửa của đội Tình Sa khá cao.

Thay vì nói là một bài giảng, thì đúng hơn là một màn trình diễn toàn diện của Thầy Lục trong lĩnh vực chiến thuật.

Tyranitar là Pokémon hệ Đá và Bóng Tối, nhưng khi còn ở dạng ấu thể lại có hệ Đất.

Đây cũng là Pokémon hung bạo mà Giovanni đã đề cập trong 《Bí Ẩn Trái Đất》.

Trong phong cách chỉ huy của Lục Dã, ví dụ như đọc vị chỉ huy của đối thủ, tính toán thời gian chiêu thức, v.v...

Giovanni mơ hồ còn thấy được bóng dáng của chính mình.

Còn con Venusaur đã lật kèo dù bị khắc hệ đó – "Quả nhiên..." Giovanni bật cười lắc đầu, giọng khàn khàn. "Con mắt của Giovanni ta, chưa bao giờ sai." ...

Dù là đối với Băng Hỏa Tiễn hay Cảnh sát Quốc tế, đội Tình Sa đều là một hệ thống khó học hỏi.

Dù sao, không phải Huấn luyện viên nào cũng có tầm nhìn và khả năng kiểm soát cục diện như vậy.

Nhưng điều này không hề ảnh hưởng đến lượt xem và độ hot của video.

Xem không hiểu?

Không hiểu mới đúng! "Tuy không dùng được, nhưng khen một câu Thầy Lục đỉnh thì chắc không có vấn đề gì." "Thầy Lục không phải streamer tấu hài à?

Sao mạnh thế này!" "Nói sao nhỉ, Thầy Lục cũng là quán quân khu vực Đông Hoàng... biết đâu ở các liên minh khác đã lên đỉnh rồi cũng nên." Đối với công chúng, đội Tình Sa vừa có tính thẩm mỹ vừa có sức phá hủy.

Dù không hiểu chi tiết, họ vẫn không ngại tung hô Thầy Lục.

Còn đối với các Huấn luyện viên trong ngành, họ càng cảm nhận được sự hiểu biết ở tầm doanh nghiệp của Thầy Lục.

Gã này... hoàn toàn không phải streamer dạng phổ biến kiến thức hay giải trí.

Ngay cả trong Giải Đấu Bậc Thầy, cũng hiếm có tuyển thủ nào bì được với cậu ta!

Trong các trường học Huấn luyện viên chuyên về đội Thời Tiết, người ta dần bắt đầu lấy đội Tình Sa làm bài tập thực hành, học hỏi. "Vãi, trong này còn thêm cả đội Phòng Hí Kịch?" "Vừa phải phòng thủ liên hoàn vừa phải tấn công?

Tính không nổi!" "Tôi hiểu rồi!

Khởi đầu Nắng Gắt ru ngủ, đây mới là bí ẩn của Thầy Lục!" Dù có đến các học viện, chỉ cần dựa vào việc giảng dạy về đội Thời Tiết, với trình độ của Thầy Lục, việc có được một vị trí giáo sư thỉnh giảng chắc chắn là mục tiêu mà các học viện tranh giành.

Nhưng Lục Dã vốn đã là giáo sư của Học viện Celadon.

Chức danh giáo sư chẳng qua chỉ là dệt hoa trên gấm.

Nếu được treo danh như Giáo sư Bill mà vẫn lĩnh lương...

Chương 290

thì lại là chuyện khác!

Trong nhóm chat của Thầy Lục, dù đều là các tuyển thủ hàng đầu, họ vẫn không che giấu sự ngưỡng mộ đối với hệ thống Tình Sa.

Một người yêu thích đội Nắng Gắt tiếp sức đã rơi nước mắt đau khổ.

Khó quá, học không nổi!

Takeshi: "@Jasmine, tôi nhớ cô Jasmine là người sử dụng đội Bão Cát đúng không?" Jasmine với hai bím tóc, gật đầu, nói lí nhí: "Chỉ nghiên cứu Bão Cát thôi đã rất khó rồi, huống chi..." Jasmine thầm nghĩ: Độ thông thạo này, căn bản không phải là thứ mà một Bậc thầy bình thường có thể đạt được? "Ừm..." Takeshi trầm ngâm gật đầu, "Tôi cứ nghĩ Thầy Lục là Huấn luyện viên phong cách phòng thủ phản công, không ngờ lại là dạng kiểm soát nhịp độ." Phong cách chỉ huy của các Huấn luyện viên không giống nhau.

Ví dụ như Satoshi tấn công tốc độ cao, Giovanni đọc vị, Wallace chỉ huy hoa mỹ, v.v...

Nếu phải mô tả... thì giống như Satoshi dùng đội hình tấn công nhanh.

Vì vậy những Pokémon chậm chạp như Torkoal, Torterra vào tay Satoshi, thành tích đều không được tốt lắm. "Phòng thủ phản công, nhịp độ..." Satoshi ngây ngô, dựa vào việc xây dựng chiến thuật, chìm vào suy tư. "Cũng không hẳn là dạng kiểm soát nhịp độ." Lục Dã sờ cằm.

Với đội hình ngoài đời thực của Thầy Lục, vẫn chủ yếu là tốc độ

cao nhờ Thuận Gió.

Nhưng cũng không chắc.

Có chiến thuật hay không cũng không quan trọng, dù sao cũng là ao cá, hành gà là được.

Blue Oak gật đầu: "Một Huấn luyện viên xuất sắc, đúng là nên nắm vững nhiều lối chơi khác nhau." Lấy 'Huấn luyện viên' Blue Oak làm ví dụ, bản thân cậu đã huấn luyện không dưới hai đội Pokémon.

Nhưng so với 'Chiến binh' Red, một kẻ hack game như vậy, lần nào cũng phải chịu thiệt...

Blue Oak lắc đầu.

Lại có một nhận thức mới về thực lực của Thầy Lục...

Trời dần tối.

Lục Dã về nhà, lướt xem lượt xem của video mới.

Có lẽ đã quá lâu không mở tài khoản trang B của mình.

Trong trang cá nhân, thông báo màu đỏ 99+ khiến Thầy Lục mắc chứng ám ảnh cưỡng chế giật giật khóe mắt.

Trong số fan hâm mộ không thiếu Joy, Jenny, và cả những tên lính tép riu của Băng Hỏa Tiễn mặc đồ đen...

Đương nhiên, có khi người ta chỉ là nhân viên giao hàng bình thường thôi. "Độ hot cũng khá cao nhỉ." Lục Dã hơi ngẩn ra.

Vốn nghĩ rằng đội Tình Sa có độ khó cao, phản ứng sẽ không nhiệt liệt như mấy kỳ trước.

Nhưng độ nổi tiếng trước đây cũng có tác dụng thúc đẩy cho video mới.

Cộng thêm video chất lượng cao như mọi khi, phản ứng nhiệt liệt

cũng là điều dễ hiểu.

Lục Dã nghĩ thông suốt điểm này, trầm ngâm gật đầu.

Hiện tại, xếp hạng của Thầy Lục là hạng hai thế giới.

Nếu có thể tìm trận được với Steven, hạng nhất thế giới, một ván.

Ít nhất mục tiêu nhỏ của việc livestream coi như đã hoàn thành.

Nhưng gã Steven này... cũng là một tay cày hạng lạnh lùng, Metagross của cậu ta gần như là đại danh từ cho sự mạnh mẽ. "Cứ từ từ." Lục Dã ho nhẹ một tiếng. "Dù sao cũng có thể lười thêm một thời gian nữa." Ngoài việc là streamer, Thầy Lục còn kiêm luôn chức danh Chủ kênh.

Nhưng gần đây bận cứu thế giới, không có thời gian quan tâm đến các khu vực khác.

Dù vậy, ở khu vực âm nhạc, ẩm thực...

Thầy Lục vẫn là một cái tên hàng đầu không thể tranh cãi.

Trong một năm, ID 【Thầy Lục hôm nay có tấu hài không】 bất kể là độ nổi tiếng hay lượt xem, đều có thể sánh ngang với series 'sân sau' cập nhật hàng ngày của đội ngũ Giáo sư Oak.

Ngay cả mấy Huấn luyện viên chuyên nghiệp hoạt động trong khu vực chiến đấu... gặp phải Thầy Lục, có lẽ cũng chỉ có nước ngơ ngác.

Nhàn rỗi không có việc gì làm, Lục Dã lướt khu vực chiến đấu.

Đứng đầu bảng là video thách đấu Nhà thi đấu của người bạn cũ Đường Huy.

Xem ra, anh ta dùng tài khoản cá nhân để đăng, vừa nhìn đã biết là dân Otaku chính hiệu rồi.

Lục Dã nhất thời có chút cảm khái.

Nếu là mấy tháng trước, đụng phải chủ lực của Thủ lĩnh Đường, có khi còn bị thông nát...

Nhưng bây giờ thì – "Đây là Chủ kênh toàn năng sao?" Lục Dã cười toe toét vỗ vai mình. "Không hổ là cậu, Thầy Lục!" Đêm đông tháng giêng mang theo chút se lạnh, trong nhà cũng phải bật máy sưởi.

Nhưng có Arcanine ở đây, căn phòng tràn ngập mùi nắng.

Nếu chú chó không chạy lung tung khắp nơi, nô đùa khắp nhà thì còn tốt hơn.

Lục Dã bất đắc dĩ cười cười.

Theo nguyên tắc của chứng ám ảnh cưỡng chế, tắt hết các chấm đỏ trong hộp thư.

Ánh mắt lại bị một tin nhắn chính thức được ghim ở trên cùng thu hút.

Lục Dã hơi ngẩn ra. "Đây là gì?" 【Kính gửi Chủ kênh 'Thầy Lục hôm nay có tấu hài không': Chúng tôi trân trọng mời ngài tham dự lễ trao giải vinh danh 100 Chủ kênh hàng đầu được tổ chức tại Thượng Hải...】 "Lễ trao giải Top 100 Streamer à?" Lục Dã suy nghĩ một chút rồi chợt hiểu ra.

Đang là tháng một, lễ trao giải được tổ chức ở Thượng Hải sắp bắt đầu.

Tin nhắn chính thức này được gửi từ hai ngày trước.

Nhưng phải đến khi Thầy Lục đăng nhập tài khoản thì nó mới hiển thị là 'đã đọc'.

Lục Dã nhớ lại hai ngày qua, hình như cũng có nhân viên gọi điện cho mình.

Nhưng vừa mở miệng đã bị tôi cúp máy thẳng thừng… "Đi, hay là

không đi đây?" Lục Dã trầm ngâm.

Theo thư mời, có vẻ họ mời mình với tư cách là Streamer khu Game.

Đương nhiên cũng có đề cập đến các sở thích nghiệp dư như khu Âm nhạc, khu Ẩm thực.

Khác với hình thức trao giải đơn thuần trong ký ức của tôi, lễ hội này có vẻ giống một buổi họp mặt quy mô lớn hơn, với nhiều tiết mục đa dạng.

Thời gian là hai ngày sau, địa điểm cũng chính là Thượng Hải, nơi Thầy Lục từng ở trước đây.

Lục Dã suy nghĩ một lát rồi gật đầu.

Sắp đến Tết rồi, bố mẹ lại đang đi du lịch ở Alola.

Tết năm nay khả năng cao là phải ăn Tết ở ngoài, về quê một chuyến cũng không phải là không thể.

Ngoài ra, kỳ nghỉ đông cũng sắp đến.

Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời.

"Hình như... mình vẫn là sinh viên khoa Tài chính của Đại học Ma Đô mà nhỉ?" Nghĩ đến việc mình còn phải thi cuối kỳ, sắc mặt Lục Dã trở nên kỳ quặc.

Tôi đã cứu cả Cây Thế Giới, vậy mà các người bắt tôi đi thi cuối kỳ á!?

"Khoan đã... tôi nhớ chỉ cần đủ tín chỉ là có thể miễn thi mà?" Lục Dã lại trầm ngâm.

Hay là, đi 'thương lượng' với chủ nhiệm khoa một phen?

Đương nhiên, chắc hẳn hiệu trưởng Đỗ cũng không đến mức vô

nhân đạo như vậy.

Vừa hay gần đây cũng không có chuyện gì lớn.

Thầy Lục quyết định.

Trao giải hay không không quan trọng, chủ yếu là muốn tham gia thi cuối kỳ thôi!

Đáng chú ý là, trong danh sách có không ít Streamer là người quen cũ của Lục Dã.

Tuy nhiên, những người như Giáo sư Oak sẽ không cố tình đến Thượng Hải một chuyến.

Còn có những ngôi sao thời trang như Nessa bận rộn quay quảng cáo, đương nhiên không có thời gian tham dự.

Chỉ có Thầy Lục là tương đối rảnh rỗi thôi.

Và bởi vì The Pokémon Company có hợp tác quảng bá mấy tựa game offline với Bilibili, nên ngoài tư cách là Streamer, Thầy Lục còn đến tham quan với tư cách đối tác.

Thêm cả mấy chức danh kỳ quái như đạo sư, cảnh sát, Hộ Vệ Aura… Lục Dã tâm trạng phức tạp, lẩm bẩm: "Lần này, đúng là Long Vương trở về rồi…" Lục Dã mở group chat, nhắn một câu trong nhóm rằng mình sắp về Đông Hoàng một chuyến.

Akin trừng to mắt: "Thầy Lục, thầy quả nhiên sắp về tham gia Hội nghị Tứ Thiên Vương rồi sao!" Thầy Lục: "Cái quái gì vậy?" "Đầu năm mỗi năm, liên minh sẽ triệu tập Tứ Thiên Vương và Nhà Vô Địch để tổ chức sắp xếp lịch trình thi đấu của Hội nghị Liên Minh." Lorelei giải thích, rồi cười nói: "Nhưng với tính cách của Thầy Lục, chưa chắc đã tham gia đâu." "Đúng vậy." Ngự Long Sứ Lance ôm trán, khẽ thở dài, "Tôi đã chán ngấy các quy trình rồi." Steven hơi sững người, rồi khóe miệng nhếch lên.

May thật, trước đó đã chuyển giao ngôi vị Vô địch cho Wallace rồi!

“Có thể quy trình ở Đông Hoàng không giống lắm.” Red nói, “Thầy Lục, có cần tôi đưa thầy một chuyến không?” “Không cần đâu…” Trong đầu Lục Dã lướt qua các cảnh tượng sân bay riêng, chiến thần trở về, anh ho khan nói: “Tôi chỉ đi vài ngày thôi, Học viện Celadon còn có học sinh phải trông nom nữa.” “Là lễ hội của trang web video đó à?” Erika khẽ nghiêng đầu.

“Ể?

Cô Erika cũng biết sao?” “Tôi từng đăng vài video cắm hoa trước đây.” Erika mỉm cười, rồi khẽ than: “Nhưng việc ở Gym rất bận, tạm thời không đến Thượng Hải được.” Sau khi hỏi một vòng, có vẻ chỉ có mình là rảnh rỗi nhất.

Lục Dã ho khan một tiếng, bỗng có người @chính mình.

Takeshi: “@Thầy Lục, tôi đi cùng thầy nhé.” Thầy Lục: “Cậu cũng nhận được lời mời à?” Takeshi gãi má: “Trước đây tôi có đăng vài video ẩm thực, cũng khá nổi tiếng…” Lục Dã chợt hiểu ra.

Cũng phải, không cần dựng phim quá cầu kỳ, chỉ bằng tài nghệ của Takeshi, có được triệu fan cũng không thành vấn đề.

Hơn nữa, đăng bài lên các trang web video còn có thể nhận được không ít tiền thưởng… Trong phút chốc, Thầy Lục, người có mối liên kết ‘anh em nghèo khó’ với Takeshi, rơi nước mắt chua xót.

Tri kỷ của tôi, chỉ có cậu thôi Takeshi!

“Còn tôi nữa, còn tôi nữa!” Đại tá đến từ Unova, Lt.

Surge, nhảy ra.

“Khỉ thật, anh Mã anh cũng là dân hai-dây-chai lâu năm à?” “Linh

tinh cái gì thế.” Lt.

Surge bĩu môi, “Tôi đây là dân chơi nhạc điện tử đấy!” “Ngài Lt.

Surge.” Akin đột nhiên lên tiếng, “Tôi vừa xem tài khoản của ngài, số lượng người hâm mộ hình như chưa đến mười nghìn…” “??

Cậu vu khống, rõ ràng là 11 nghìn!” Lt.

Surge trừng mắt.

Thầy Lục liếc nhìn tài khoản sắp phá mốc mười triệu lượt theo dõi của mình.

Ừm, chênh lệch cũng không lớn lắm.

Thôi bỏ đi… Lục Dã ho nhẹ.

Coi như dắt theo một thiếu tá về hưu làm vệ sĩ vậy.

Tuy không biết tại sao Lt.

Surge lại hứng thú với Thượng Hải.

Có lẽ, với tư cách là một thuyền trưởng, ông ta có cảm giác thân thuộc tự nhiên với các thành phố cảng?

Cuối cùng, bộ ba Thầy Lục, Takeshi, Lt.

Surge đã thành lập một đoàn du lịch.

Do Lục Dã làm chủ nhà.

Hình như ở cùng Thầy Lục lâu, các Thủ lĩnh Gym cũng nhiễm thói lười biếng.

Pewter Gym của Takeshi do em trai cậu ta là Jiro làm Thủ lĩnh tạm thời.

Còn Lt.

Surge, thì do phó đội trưởng Visquez quản lý võ đường.

Ban đầu định đặt vé máy bay, nhưng Lt.

Chương 291

Surge cho biết có thể đi bằng tàu S.S.

Aqua của mình, đi một đêm là có thể đến Thượng Hải.

Lục Dã: "Công thuyền tư dụng à?" Lt.

Surge ho khan: "Làm gì có chuyện đó… Thượng Hải là cảng quốc tế, đây chính là sự lãng mạn của thủy thủ!" Takeshi gật đầu: "Tóm lại là… chi phí đi lại không nhiều, tiết kiệm được đồng nào hay đồng đó." Sau khi quyết định lịch trình, Lục Dã bắt đầu nghiêm túc xem xét làm thế nào để nhét cái bồn nước của Blastoise vào hành lý… "Ghoss!

Σ(°Д°;)" Gengar kinh ngạc.

Mày đừng nhìn tao, có nhìn cũng không nhét vừa đâu!

"Ka me…" Blastoise xua tay.

Sau đó, Blastoise gõ gõ vào mai rùa của mình, ra hiệu rằng khả năng phòng ngự của chiêu Phòng Thủ Sắt đã tốt hơn cái bồn nước rồi.

Lại không biết từ đâu lôi ra một bình Potion, xịt lên mai rùa, ngay vị trí mình vừa gõ… Lục Dã khóe miệng giật giật.

Không hổ là mày, Quy Quy!

Đá Mega của Blastoise do Quy Quy tự mang theo.

Nhìn từ bên ngoài không thấy rõ lắm, có lẽ là được giấu trong mai rùa.

Dù sao thì… trang bị Đá Mega bình thường rất dễ bị nhận ra, đối thủ cũng có thể dựa vào đó để phán đoán vật phẩm.

Nhưng nếu đột nhiên chơi úp sọt đối phương bằng một cú Tiến hóa Mega… Lục Dã khẽ than: "Quả nhiên, tính cách của Pokémon sẽ

ngày càng giống Huấn luyện viên mà…" Chiếc vòng của Sylveon thì không cần mang theo, chỉ cần mang Thảo Dược Trắng làm que trêu mèo là được.

Còn Sirfetch'd – Áp Áp đang luyện tập vung hành trong nhà.

"Quạc~!" Trạng thái hừng hực!

Sắc mặt Lục Dã trở nên kỳ quặc.

Mình còn có một tên ăn hại to đùng ở đây cơ mà?

Trong ánh mắt sắc bén của Sirfetch'd, viết đầy hai chữ nỗ lực, phấn đấu.

Phấn đấu mạnh hơn Togepi, để tiếp tục nằm im ăn hại!

Trong chốc lát, cọng hành của Sirfetch'd vung càng lúc càng nhanh, tạo ra tiếng gió vù vù, dần dần xuất hiện tàn ảnh.

Sắc mặt Lục Dã thay đổi.

"Quạc!" Trong mắt Sirfetch'd, lóe lên tia lửa.

Cọng hành vung vẩy xung quanh tạo thành một cơn lốc kiếm khí, đồ đạc trên bàn trà bị quét sạch!

Rầm!

Lục Dã nhìn về phía chiếc cốc sứ mà mình mua, lông mày nhướng lên.

May thật, là cốc sứ, không dễ vỡ!

Cơn lốc kiếm khí của Áp Áp vẫn tiếp tục.

Rắc!

Cọng hành vung vào tường, để lại một vết nứt.

Lục Dã vẻ mặt phức tạp, liếc nhìn Pokedex.

Quả không ngoài dự đoán, đây là chiêu Vũ Điệu Kiếm của Áp Áp!

Một lúc sau, Sirfetch'd dừng động tác, tỉnh lại từ trạng thái vừa rồi.

"Quạc!" Sirfetch'd sảng khoái tinh thần.

Hóa ra phá nhà (gạch bỏ)... cảm giác tập luyện, sảng thật!

"Ghoss!" "Ka me!" Gengar và Blastoise vây quanh 'Đạo sư Hành', tán thưởng về chiêu Vũ Điệu Kiếm vừa rồi.

Trong nhà tràn ngập không khí huấn luyện hài hòa.

Đêm trước khi lên đường, Lục Dã thành thạo bấm số điện thoại.

"Đúng, là tôi, được rồi." Câu nói ngày càng ngắn gọn.

Sự ăn ý không cần lời này khiến Lục Dã cảm thấy phức tạp.

Sau này, chẳng phải chỉ cần một cuộc gọi là đội sửa chữa sẽ có mặt dưới nhà mình sao!? *** Ngày 7 tháng 1, thứ Năm.

Trong màn đêm mờ ảo, đội sửa chữa vừa mới rời đi.

"Quạc!" Sirfetch'd gật đầu hài lòng.

Xem ra luyện chiêu cũng không khó lắm!

Lục Dã nghĩ đến chiêu Vũ Điệu Kiếm của Sirfetch'd ban nãy, mí mắt giật giật.

Các Pokémon khác nhau, cách thi triển Vũ Điệu Kiếm cũng không hoàn toàn giống nhau.

Do cọng hành của Sirfetch'd có phạm vi quá rộng, có cảm giác như đang dùng chiêu Quật Tàn Bạo vậy.

Bây giờ Vũ Điệu Kiếm cũng có thể gây sát thương rồi à?

Chuyện này có khác gì chiêu Gầm Gừ của Huấn luyện viên có thể giải trừ trạng thái ngủ đâu!

Lỡ đối phương chất vấn: Thầy Lục, tôi nghi ngờ chiêu thức của thầy không hợp lệ.

Thì phải làm sao!

Lục Dã vẻ mặt phức tạp, rồi gật đầu.

Đừng hỏi, hỏi tức là do tình cảm!

Không ngờ ngay cả tên ăn hại trong đội cũng bắt đầu con đường phá nhà rồi.

Thầy Lục và Sirfetch'd nhìn nhau.

"Quạc?" "Không có gì." Lục Dã xoa xoa thái dương, "Chỉ là hơi bất ngờ thôi." May mà, diện tích thiệt hại cũng không lớn lắm.

Đội trưởng đội sửa chữa vì Thầy Lục là khách quen nên cũng không lấy tiền.

Nhưng chính vì ông ấy không lấy tiền, nên nghe càng thêm đau lòng.

Trong mùa đông lạnh lẽo này, chỉ có Cynthia mới có thể mang lại cho tôi chút hơi ấm.

Đêm trước khi lên đường về Đông Hoàng, Thầy Lục online, chơi game cùng Cynthia.

"Đợi đến tuần sau." Cynthia ngáp nhẹ, "Chắc là sẽ rảnh." "Việc của liên minh xử lý xong rồi à?" "Chưa, hoàn toàn chưa." Cynthia thẳng thắn thừa nhận.

Không hổ là em.

Lục Dã hơi sững người, "Vậy mà còn có thời gian chơi game." Cynthia một mình ngồi trong biệt thự ở Eterna City, xung quanh tĩnh lặng, chỉ có tiếng Gastrodon 'sột soạt' bò trên tường.

Cô vuốt ve Glaceon trong lòng, "Vì muốn chơi game." "Là nhớ anh, hay là nhớ game?" Mái tóc vàng che khuất, trên khuôn mặt trắng nõn không tì vết của Cynthia lộ ra một nụ cười nhẹ.

"Muốn chơi game cùng anh." "Nói sớm có phải hơn không." Lục Dã vui vẻ nói.

"Lên nào, đăng nhập đi, để anh biểu diễn cho em xem đội hình bão cát!" … Vài trận 《Pokémon: Battle》 trôi qua, Thầy Lục thua không ngoài dự đoán.

Lần này thật sự không nhường nước… Chủ yếu là chiêu Bột Ngủ của Venusaur cứ trượt mãi, đúng là thần tiên cũng khó cứu.

Cynthia: "Không hổ là anh." Thầy Lục: "Làm lại ván nữa!" Ngày hôm đó, Thầy Lục đã thấu hiểu nỗi đau của Akin.

Hiểu rồi, lần sau không cấm chat Akin nữa!

"Phải nghỉ sớm thôi." Cynthia vươn vai, giọng điệu lười biếng, "Ngày mai phải đến liên minh rồi." Lục Dã "ừm" một tiếng, cũng chuẩn bị cùng Lt.

Surge đi Thượng Hải.

"Ngủ ngon." Cynthia nói.

Đêm đông lạnh lẽo, không biết vì sao, Lục Dã lại mỉm cười.

Sau khi trả lời, Lục Dã cất điện thoại.

Chuyến đi tiếp theo là cùng Takeshi và Lt.

Surge đi tàu S.S.

Aqua đến Thượng Hải.

Đi tàu trong đêm, quả thực có chút hương vị của câu cá biển.

Lục Dã mặc áo phao, chuẩn bị đi tàu hỏa đến cảng Vermilion City.

Vừa ra khỏi cửa, cơn gió đêm lạnh buốt như dao cắt qua má.

"Gâu gâu~! (` 0´)" Bộ lông màu đỏ lửa của Arcanine bay phần phật trong gió, che chắn phía trước, cơ thể mập mạp truyền đến hơi ấm và cảm giác an toàn.

"Đi thôi!" Lục Dã vỗ vỗ cái đầu to của Arcanine, cười vui vẻ, rồi trèo lên lưng nó.

Búng tay một cái, ánh sáng xanh lấp lánh của Aura hiện lên, soi sáng con đường đêm phía trước — Ừm… tuy không ra oai lắm, nhưng thật sự rất hữu dụng! … Cảng Vermilion City.

Lt.

Surge mặc áo khoác quân đội, Takeshi hai tay đút túi quần.

Hai người nhìn nhau.

Takeshi im lặng một lúc lâu, nói: "…Hân hạnh." Lt.

Surge: "Cậu bạn này, trông không giống người hay nói chuyện nhỉ?" "Không… chỉ là hơi lạnh thôi." Takeshi nheo mắt, xoa xoa tay.

"Ha ha ha, chúng ta sắp phải đi tàu trong đêm đấy!" Lt.

Surge cười lớn, vỗ vai Takeshi: "Biết đâu còn gặp được Gyarados nữa đấy!" "…Tốt nhất là đừng gặp." Tiếng sóng biển vỗ bờ, ánh đèn hải đăng lấp lánh.

"Ồ, Lục Dã đến rồi." Lt.

Surge nhìn về phía bóng dáng Arcanine.

"Thầy Lục!" Takeshi vẫy tay chào.

Lục Dã gật đầu.

Nhìn sang trái sang phải, thấy Takeshi mặt đen và đại tá về hưu Lt.

Surge, Lục Dã hơi sững người.

Cảm giác quen thuộc này càng lúc càng mạnh là sao vậy!

Qua lớp sương mù mỏng trên biển, có thể thấy từng đàn Tentacool phát ra ánh sáng yếu ớt.

Finneon, Gorebyss, Chinchou… Pokémon biển không hề ít.

"Tuuuu—" Tiếng còi tàu vang lên.

Con tàu S.S.

Aqua của Lt.

Surge chính thức khởi hành.

Thủ tục hải quan do thuyền trưởng Lt.

Surge lo liệu.

Lục Dã đứng trên boong tàu, đón gió đêm, hứng thú lôi cần câu ra.

"Ồ, không tệ, câu cá biển mới là việc đàn ông nên làm!" Lt.

Surge ngậm điếu xì gà, cười lớn nói, "Đại gia đây cũng tham gia!" Takeshi đứng xem hai người câu cá đêm, thuận miệng hỏi: "Thầy Lục, chuyến đi này chắc khoảng hai ngày nhỉ?" "Đúng vậy, sao thế?" "Nhận giải xong, tôi phải về Pewter Gym, không yên tâm về Jiro và mấy đứa em." "Có lẽ, Jiro và các em cậu cũng có thể tự chăm sóc bản thân." Lục Dã cười nói, "Chỉ là do làm anh cả, nên lo lắng quá thôi." Takeshi nheo mắt, chìm vào suy tư.

"Ố ồ, Thầy Lục, có con cá lớn cắn câu rồi!" Lt.

Surge hét lên.

Lục Dã nhìn cần câu Super Rod trước mặt mình, rồi liếc sang kỹ năng 【Câu cá Lv4】 của mình.

Lục Dã: "Không lẽ… thật sự câu được Gyarados à?" Rõ ràng, nỗi lo của Thầy Lục là thừa thãi.

Một con Magikarp béo ú nhảy lên boong tàu, không nể mặt mà quẫy đạp, rồi tự mình nhảy trở lại biển.

Vài giờ câu cá biển, ngoài Magikarp, Lục Dã còn câu được một con Staryu.

“Ghoss?” Gengar cúi đầu nhìn Staryu một lúc, xác nhận không ăn được, rồi thả nó về biển.

Chương 292

May mà cả đêm không có màn 'cú đá tiến hóa của James' nào xảy ra.

"Kỹ năng câu cá của Thầy Lục quả thực đáng kinh ngạc." Takeshi công nhận.

Chỉ là, toàn là Magikarp thôi… Còn Lt.

Surge.

"Không đúng." Lt.

Surge gãi đầu, lẩm bẩm, "Sao lại không câu được con cá nào nhỉ?" Lục Dã liếc nhìn: "Móm cũng thảm quá rồi đấy!" Sắc mặt Lt.

Surge lúc xanh lúc trắng: "Bớt nói nhảm đi, tôi xuống dưới bắt một con lên cho cậu xem!" "Ể??

Không cần đâu, thật sự không cần đâu!" Bầu trời hửng sáng, Blastoise đứng sừng sững trên boong tàu, nghe tiếng sóng biển thiền định.

Một con chim biển đậu trên cọng hành của Sirfetch'd.

"Quạc!" Áp Áp bắt đầu buổi huấn luyện hôm nay.

Takeshi đi vào khoang tàu, chuẩn bị bánh sandwich cho hai người làm bữa sáng.

Lục Dã khá cảm động.

Ra ngoài có Takeshi làm đồng đội… quả thực quá thoải mái!

Xa xa, cảng Thượng Hải đã ở ngay trước mắt.

Lục Dã định về Đại học Thượng Hải một chuyến trước, sau đó

mới tham gia lễ trao giải vào buổi tối.

Còn Lt.

Surge và Takeshi… hai người họ tự do hoạt động, chắc cũng không có vấn đề gì.

Sau một hồi làm thủ tục, lên bờ.

Lục Dã nhìn ánh bình minh vừa ló dạng ở cảng, cảm khái lẩm bẩm: "Chuyến đi Kanto này, không ngờ cũng đã qua ba tháng rồi." Ba tháng… mấy đứa nhỏ trong đội, không ít đã có thực lực cấp Thiên Vương rồi.

Thầy Lục tâm trạng phức tạp, nhất thời không biết nên khóc hay nên cười.

Khả năng huấn luyện của Huấn luyện viên Gengar, quả nhiên đã max cấp rồi!

Biết Thầy Lục định về trường trước, Lt.

Surge và Takeshi đều gật đầu.

"Là giáo sư thỉnh giảng của Đại học Ma Đô à?" Takeshi hỏi.

"Không phải." Lục Dã gãi má, "Là sinh viên khoa Tài chính." Lt.

Surge: "???" "Tóm lại, tối gặp lại nhé." Lục Dã tính toán thời gian, ngẩng đầu nhìn trời.

"Tôi còn phải, ờm… đi thi cuối kỳ trước đã!" *** Ngày 8 tháng 1, thứ Sáu.

Thượng Hải, thành phố với những tòa nhà cao tầng san sát, thương mại sầm uất.

"Ghos~" Gengar lơ lửng bên cạnh Lục Dã, gật gù ra vẻ đã hiểu.

Nơi này tôi biết, rẽ trái là đến Thượng Hải Gym!

Dù thức cả đêm, Lục Dã vẫn tràn đầy tinh thần.

Anh rẽ vào khu biệt thự bên trái nhìn một vòng.

Bác bảo vệ ở cổng đeo kính, vẫn đang cần mẫn ghi nhật ký.

Có thể nói, cuốn sổ nhỏ của Thầy Lục, đã được bác bảo vệ truyền thụ chân truyền… Cách không xa căn nhà anh thuê trước đây là Bull Club, nơi Gengar làm huấn luyện viên.

Nhìn vào mức độ kinh doanh phát đạt, rõ ràng手段 quản lý của Oleana đã có hiệu quả.

Lục Dã hài lòng gật đầu.

“Ghos! (￣▽￣)/” Gengar quen đường quen lối bay về phía câu lạc bộ.

“Huấn luyện viên Gengar!” Lục Dã nghe thấy tiếng reo vui mừng từ bên trong, mỉm cười.

Một lát sau, Gengar cầm hai lon Coca-Cola bay ra.

“Ghos~” Gengar đưa một lon cho Lục Dã.

“Mày lấy từ máy bán hàng tự động à?” Lục Dã hơi ngẩn người.

“Ghos!” Gengar thản nhiên gật đầu.

Dù sao cũng là máy bán hàng tự động của nhà mình.

Lục Dã “xẹt” một tiếng mở lon nước.

Bắt xe buýt, trở về khu ký túc xá của Đại học Ma Đô.

“Ka me… ヾ(⌐■_■)” Blastoise cảm nhận được không khí quen thuộc, nhìn về phía Nhà trẻ Pokémon.

Vì Aura quá mạnh mẽ của Blastoise, không ít sinh viên nhìn về phía này, xì xào bàn tán.

“Anh senpai kia đẹp trai quá…” “Là senpai khoa Đối chiến à, hôm

nay không phải có bài thi cuối kỳ sao?" "Đù, đây không phải Thầy Lục sao!" Trước khi bị vây quanh, Lục Dã đã đến đội tuyển của Đại học Ma Đô.

Huấn luyện viên Địch Văn Diệu đang huấn luyện lứa sinh viên mới năm nay: "Các cậu là lứa tệ nhất mà tôi từng dạy!" Ngẩng đầu lên, thấy một sinh viên quen thuộc vẫy tay chào mình, ông không khỏi ngẩn người.

Trong văn phòng.

"Cậu nhóc này, không phải đi tham gia Hội nghị Cao nguyên Indigo rồi sao, sao đột nhiên lại về đây!" Huấn luyện viên Địch cười lớn nói.

"Có một lễ trao giải cho Top 100 Streamer." Lục Dã cười nói, "Với lại ở quê cũng có chút việc cần giải quyết." "Ồ, giải quyết xong rồi lại quay về thách đấu liên minh à?" Lục Dã: "Thật ra thì, bây giờ tôi còn chưa thu thập đủ Huy hiệu…" Huấn luyện viên Địch vỗ trán: "Suýt nữa thì tôi quên, cậu đi nhậm chức ở Đại học Celadon, có thể vào thẳng top 100!" Nhắc đến chuyện này, tâm trạng của huấn luyện viên Địch có chút phức tạp.

Các sinh viên khác vẫn đang vật lộn để kiếm Huy hiệu… Cậu thì hay rồi, không chỉ được đặc cách, còn có thời gian về nhận giải?

Đúng là người so với người, tức chết người mà!

"À phải rồi, huấn luyện viên." Lục Dã nói, "Bài thi cuối kỳ của khoa Đối chiến, tôi có cần tham gia không?" Huấn luyện viên Địch vẻ mặt phức tạp.

Cậu đã là nhà vô địch khu vực rồi, còn hỏi tôi có cần tham gia thi cuối kỳ không?

"Không cần đâu, với tư cách là nhà vô địch khu vực, số tín chỉ của

cậu dư dả cho đến lúc tốt nghiệp." Huấn luyện viên Địch bất lực nói: "Nếu thật sự để cậu ra sân, thì tâm lý của các sinh viên khác chẳng phải sẽ sụp đổ sao!" Lục Dã chợt hiểu ra.

Suýt nữa thì quên mất chuyện này!

"Tham gia nhiều giải đấu quá." Lục Dã lặng lẽ nhìn trời, "Có vài cái không nhớ hết được…" Huấn luyện viên Địch vốn định để Lục Dã chỉ đạo lứa sinh viên mới này.

Nhưng nghĩ lại… sau khi Lục Dã chỉ đạo xong, có lẽ các sinh viên sẽ không còn nhận ông làm huấn luyện viên nữa.

Huấn luyện viên Địch ho khan một tiếng, vẫn dặn dò Lục Dã, cố gắng hết mình ở giải liên minh.

Nếu thật sự giành được chức vô địch Hội nghị Liên Minh, thì dù là đối với Đại học Ma Đô, đó cũng là một vinh dự hiếm có.

Đến lúc đó, hiệu trưởng già vui mừng, mở ra quyền hạn tài nguyên của trường, cũng không phải là không thể… … Hoàng hôn buông xuống.

Theo thời gian đã hẹn với Lt.

Surge và Takeshi, Lục Dã đến khách sạn Budew của chuỗi khách sạn chính thức, gặp mặt hai người họ.

"Cậu đừng nói, món đậu hũ thối này khá là đã đấy!" Lt.

Surge lè lưỡi nói.

"Kỳ lạ… rốt cuộc món này được làm bằng phương pháp gì nhỉ?" Takeshi nhíu mày, chìm vào suy tư.

Hai gã trai tráng này đứng cạnh nhau, quả thực có một cảm giác Điều Phối Viên khó tả.

Lục Dã ngáp dài nói: "Lễ trao giải vào buổi tối cơ, hay là về ngủ

một giấc trước?" "Không cần." Lt.

Surge nhe răng cười, "Tôi vừa mới đến Thượng Hải Gym, bây giờ đang phấn khích không ngủ được!" "Đến thách đấu à?" Lục Dã ngẩn người.

Takeshi gật đầu: "Coi như là trận giao lưu giữa các Thủ lĩnh Gym." Các Thủ lĩnh Gym cũng sẽ phải đối mặt với những thách thức từ các Gym khác.

Gym Hệ Đấu Sĩ và Hệ Tâm Linh của Saffron City là ví dụ điển hình nhất.

Lục Dã tò mò hỏi: "Ai thắng?" Nụ cười của Lt.

Surge cứng lại một giây, ho khan nói: "Cậu biết đấy, tôi không giỏi mấy thể thức thi đấu chính quy này cho lắm…" Takeshi gật đầu: "Thủ lĩnh Đường thắng rồi, thắng trong gang tấc." Lục Dã ngạc nhiên, rồi gật đầu.

Lt.

Surge giỏi nhất là Đấu dã chiến, điểm này ai cũng thấy.

Và ở các khu vực khác nhau, những người có thể trở thành Thủ lĩnh Gym, tự nhiên không phải là hạng tầm thường.

Xem ra, đội hình chủ lực của ông Đường quả thực rất mạnh… "Ai da." Lt.

Surge xoa cổ, thở dài, "Vốn còn định lấy một huy hiệu Thượng Hải về sưu tầm." "Nhưng mà, tôi đối phó với loại Hệ Tâm Linh này, trước giờ vẫn không có cách nào…" Lục Dã: "Ở nhà tôi có hơn chục cái." Lt.

Surge: "???" Mất mặt quá, Thiếu tá Lt.

Surge!

“Hai chúng tôi đã ăn hoành thánh ở một quán ven đường.” Takeshi nheo mắt, “Vị khá ngon.” Lục Dã nhìn trời, trong đầu hiện ra cảnh Lt.

Surge cao hơn hai mét, tóc vàng, ngồi ở quán ven đường ăn hoành thánh… Ừm, có hình ảnh rồi! … Màn đêm buông xuống.

Thượng Hải hoa lệ, không hổ danh là đô thị quốc tế.

Tòa ‘Tháp Chiến Đấu Đông Phương’ lấp lánh ánh đèn, là một công trình chiến đấu nổi tiếng ở Thượng Hải, có thể sánh ngang với Battle Frontier.

Tại nhà thi đấu Mercedes-Benz quen thuộc của Lục Dã, lễ trao giải Top 100 Streamer chính thức khai mạc.

Lục Dã mơ hồ nhớ rằng, khi số lượng người theo dõi vượt qua một triệu, hệ thống đã có phần thưởng.

Xem ra, phần thưởng cuối cùng của Top 100 Streamer, chắc hẳn cũng sẽ không tồi.

“Woa, đông người thật đấy.” Lt.

Surge nhìn quanh.

“Có không ít là fan hâm mộ.” Lục Dã nói, “Coi như là một buổi họp mặt quy mô lớn rồi.” Điều này khác với hình thức trao giải thuần túy trong ký ức của Lục Dã.

Khu Ẩm thực, Khu Âm nhạc, Khu Đối chiến… mỗi khu vực đều có hoạt động riêng của mình.

Trông giống như một lễ hội manga quy mô lớn.

Cả nhóm Lục Dã đến nhà thi đấu.

Cô gái lễ tân mặt hơi đỏ, có chút căng thẳng nói: “Anh Lục, Thầy Lục, mời đi lối này ạ!” “Còn vị vệ sĩ này…” Lễ tân yếu ớt nhìn về phía Lt.

Surge.

“Cô ấy nói gì vậy?” Lt.

Surge không nghe rõ.

“Cô ấy nói, cô ấy cũng thích Pokémon Hệ Điện.” Lục Dã phiên dịch.

“Ồ!” Lt.

Surge nhe răng cười, lộ ra hàm răng trắng bóng, “Thanks!” Bên trong nhà thi đấu, dù cùng là Top 100 Streamer, không ít blogger khi thấy Thầy Lục, vẫn tỏ ra phấn khích như gặp thần tượng.

Tham gia lễ trao giải (×) Tham gia buổi họp fan (√) Liên tục có người đến xin chụp ảnh chung, Lục Dã mỉm cười gật đầu đáp lại.

Takeshi với tư cách là Food Blogger, cũng đã tìm được những người bạn cùng sở thích ở khu ẩm thực.

Còn ngài Lt.

Surge có 11 nghìn người hâm mộ… “Khu nhạc điện tử đâu, tại sao không có khu nhạc điện tử?” Lt.

Surge nhìn quanh quất.

“Hay là…” Lục Dã ho nhẹ, “Anh đến khu trò chơi điện tử xem thử trước đi?” “Ồ!” Lt.

Surge nhìn thấy đám trẻ con đang vây quanh máy game thùng, mắt sáng lên.

“Tôi giỏi nhất là chơi game đối kháng trên máy thùng!” Nghi thức trao giải chính thức còn một giờ nữa mới bắt đầu.

Lục Dã dắt theo Sylveon, đi lang thang khắp nơi, thỉnh thoảng bị chặn lại để chụp ảnh.

Một fan cười nói: “Thầy Lục có ở đó hay không không quan trọng, chủ yếu là thích Sylveon!” “Hả?

ID phòng livestream của cậu là gì, để tôi ban cậu luôn bây giờ!” Cùng lúc đó, loa phát thanh vang lên: 【Tiếp theo, sẽ là trận đấu biểu diễn giao hữu của Khu Đối chiến.】 【Do Thủ lĩnh Kishiin đến từ Teito Gym, đối đầu với Thủ lĩnh Đường Huy của Thượng Hải Gym…】 【Khán giả may mắn sẽ có cơ hội nhận được giải thưởng lớn bí ẩn—】 Đám đông lần lượt đổ về Khu Đối chiến.

Lục Dã nhướng mày.

Giải thưởng lớn hay không không quan trọng, chủ yếu là muốn xem ông Đường ăn hành!

“Tôi nhớ, Thủ lĩnh Teito chuyên về Hệ Rồng thì phải…” Lục Dã lẩm bẩm.

Bất chợt, một tiếng gọi trong trẻo cắt ngang dòng suy nghĩ của Lục Dã.

Chương 293

Lục Dã ngẩng đầu, chỉ thấy một cô gái tóc đuôi ngựa màu cam, trên tóc cài kính râm, đang vẫy tay về phía này.

"Thầy Lục, lâu rồi không gặp!" Trợ lý giáo sư của Galar.

Lục Dã hơi ngẩn người.

"Sonia?" Cô gái tóc đuôi ngựa màu cam, mặc áo khoác màu nâu, tươi cười vẫy tay.

"Thầy Lục, lâu rồi không gặp!" "Lần trước là ở hội nghị nghiên cứu khoa học tại Canalave City." Lục Dã gật đầu, tò mò hỏi: "Sao cậu cũng đến đây?" Sonia chớp chớp đôi mắt màu xanh lục, cười nói: "Với tư cách là một blogger làm đẹp, tôi đương nhiên cũng nhận được lời mời rồi~" Cô là bạn thân của Nessa, có sự nhạy bén tự nhiên với thời trang.

Chỉ riêng các video hướng dẫn trang điểm đã có hơn một triệu lượt xem.

Và với tư cách là trợ lý của Giáo sư Magnolia, Sonia cũng gánh vác nhiệm vụ điều tra các truyền thuyết thần thoại ở khắp nơi trên thế giới.

Lục Dã hơi sững người: "Vậy là, cậu cũng đến tham gia lễ trao giải à?" "Ừm." Sonia đưa ngón tay ra, mỉm cười nói: "Còn nữa, nhận luôn giải thưởng của Nessa nữa." Nessa là Thủ lĩnh Gym Hệ Nước của Galar, đồng thời cũng là một ngôi sao thời trang.

"Xem ra, có lẽ Giáo sư Oak cũng sẽ cử trợ lý đến nhận giải." Lục Dã nói đùa.

"Ể, Giáo sư Oak cũng có tài khoản riêng à?" "Đúng vậy, thậm chí

còn tham gia đài phát thanh của cô Mary nữa…" Hai người tán gẫu, theo dòng người đi về phía Khu Đối chiến, Sonia hỏi: "Tôi nhớ, Thầy Lục cũng là tuyển thủ cấp Thiên Vương của Đông Hoàng phải không?" "Tin đồn thôi, hiện tại chỉ là Streamer khu Game." "Nhưng nghe quản gia ở lâu đài nói…" Sonia ngạc nhiên, "Lý do Leon mấy hôm nay trạng thái không tốt, là vì thua trong trận thách đấu riêng với thầy?" Lục Dã ngẩn người.

Sonia và Leon là một đôi thanh mai trúc mã, là một cặp bài trùng Nhà nghiên cứu và Huấn luyện viên.

Xem ra, hai người này thậm chí còn có cảm giác như Blue Oak và Red.

Còn việc Leon thua tôi… Lục Dã ho khan một tiếng: "Đó là hình thức đấu mô phỏng, không phải thực chiến." Sonia trừng to mắt.

Dù là đấu mô phỏng, cũng là kiểm tra kỹ năng cơ bản của cả hai Huấn luyện viên về đọc trận, phòng ngự liên hoàn, và thay đổi Pokémon.

Mà Leon kể từ khi ra mắt, không chỉ trong lĩnh vực huấn luyện Pokémon, mà trong lĩnh vực Huấn luyện viên, cũng hiếm có đối thủ… "Thầy Lục." Sonia nghiêm túc nói, "Thầy làm Nhà nghiên cứu, quả thực quá lãng phí tài năng rồi!" Lục Dã hơi sững người, vừa định nói mình hình như không có quan hệ gì với Nhà nghiên cứu.

Nhưng nghĩ lại, mình hình như còn có thân phận trợ lý của Giáo sư Rowan… "Khụ, chuyện thường thôi." Trong mắt Sonia lấp lánh những ngôi sao nhỏ, cô đột nhiên bụm miệng nói: "À phải rồi, chiếc Vòng Cực Đại mà tôi chuẩn bị cho thầy lần trước, đã làm xong rồi." "Nếu cần, thầy có thể đến phòng thí nghiệm của Giáo sư Magnolia, hoặc tôi sẽ gửi qua đường bưu điện cho thầy." Gengar và Blastoise trong đội, vì bị Green mai phục trong dịp Giáng sinh, đã mở khóa

được 「Gigantamax」.

Ngay cả ở Galar, nơi nổi bật với Cực Đại Hóa, 「Gigantamax」 cũng là một khả năng hiếm có.

Lục Dã xoa xoa thái dương: "Tôi tạm thời vẫn chưa cần…" "Hiểu rồi." Sonia gật đầu thấu hiểu.

Do 「Cực Đại Hóa」 xung đột với 「Tiến hóa Mega」 và 「Z-Move」, các Huấn luyện viên có sở thích chỉ huy khác nhau.

Rất rõ ràng, Thầy Lục giỏi sử dụng 「Tiến hóa Mega」, thứ liên kết bằng tình cảm hơn.

Nếu không, Gengar của thầy, trông cũng sẽ không thân thiết với thầy như vậy.

"Vậy đợi khi nào thầy đến Galar du lịch, tôi sẽ giao lại cho thầy." Sonia cười nói.

Đáng chú ý là, trong thiết lập gốc, Vòng Cực Đại do Oleana chế tạo.

Nhưng Oleana đã bị Thầy Lục lừa đi làm thư ký… Do đó, Giáo sư Magnolia đã thành công nghiên cứu ra Vòng Cực Đại.

Lục Dã tâm trạng phức tạp.

Xem ra… mình suýt nữa phải tạ lỗi với người dân Galar rồi?

"Gâu!" Chú chó Corgi màu vàng với cái mông hình trái tim, quấn quýt quanh Sonia.

Sonia cúi xuống bế Yamper của mình lên, đột nhiên nói nhỏ: "Thầy Lục, thật ra còn một chuyện nữa, cần nhờ thầy." "Chuyện gì?" "Là về, giải đấu ngôi sao đặc biệt được tổ chức hàng năm ở Galar." Sonia khẽ nói, "Là để tổ chức cho các bệnh nhi trong bệnh viện, thỏa mãn nguyện vọng muốn gặp các Huấn luyện viên ngôi sao của

chúng." "Và trong những lá thư năm nay, có rất nhiều đứa trẻ, muốn gặp thầy một lần…" "Đương nhiên." Sonia mỉm cười rạng rỡ, "Chỉ là gặp mặt thôi, sẽ không bắt buộc thầy phải thi đấu đâu!" Sonia cũng biết, những Huấn luyện viên như Thầy Lục, phí xuất hiện phải lên đến hàng chục triệu.

Nhưng cô và Leon đã từng cùng nhau đến bệnh viện làm tình nguyện viên, biết rằng đối với những đứa trẻ này, chơi Pokémon Trading Card Game, và các trò chơi do Thầy Lục làm ra, là những lúc vui vẻ nhất.

Dù đại đa số những đứa trẻ này không thể trở thành một Huấn luyện viên, nhưng Thầy Lục đã cho chúng cảm nhận được niềm vui của một Huấn luyện viên, thế là đủ rồi.

Đây cũng là lý do, trong hòm thư của bệnh viện, đầy ắp những lá thư yêu cầu Thầy Lục xuất hiện.

Không ngờ lại gặp Thầy Lục ở đây.

Sonia cúi đầu, nhân cơ hội thổ lộ yêu cầu, rồi vội vàng xua tay: "Đương, đương nhiên, nếu thầy cảm thấy phiền thì…" "Là ở Galar à?" "Ể?" Sonia ngẩng đầu, nhìn về phía chàng trai tuấn tú, ngơ ngác gật đầu.

"Tôi biết rồi… có thời gian, tôi sẽ qua đó một chuyến." Lục Dã xua tay, mỉm cười nói: "Trước đó, hãy tận hưởng lễ trao giải đã!" Sonia hơi sững người, trong đầu hiện ra lời bà nội từng nói.

Có lẽ… điểm mạnh của một Nhà Vô Địch, không nằm ở thực lực, mà ở nhân phẩm và tâm hồn.

Ánh mắt Sonia khẽ động, khi ngẩng đầu lên, chỉ thấy Thầy Lục đã đi về phía Khu Đối chiến, cô liền bế Yamper vội vàng đuổi theo.

"Đợi tôi với, Thầy Lục, thầy định tham gia trận giao hữu phải

không?

Tôi sẽ đến cổ vũ cho thầy!" … Trong nhà thi đấu, đã chật kín khán giả xem trận giao hữu.

Có thể nói, không dưới một nửa khán giả đến đây là vì trận giao hữu.

Và sau màn trình diễn chiến đấu, sẽ là phần quan trọng nhất của đêm nay, lễ trao giải.

Trong thế giới Pokémon nơi chiến đấu phát triển mạnh mẽ này, Khu Đối chiến không nghi ngờ gì là nơi được chú ý nhất.

Xung quanh sân đấu, người đông như kiến, không kém gì giải đấu liên trường mà Lục Dã từng tham gia.

Nhưng nghĩ lại cũng phải.

Đây là màn trình diễn chiến đấu của hai Thủ lĩnh Gym Thượng Hải và Teito.

Dù không hứng thú với lễ trao giải, mua vé vào xem cũng là lời to.

Nhờ vé đặc quyền của Streamer, Lục Dã và Sonia tìm được chỗ ngồi trống.

Takeshi cho biết sẽ đến sau.

Còn Lt.

Surge có vé đặc quyền hay không, thì chưa chắc… "Chupi-dô~ ヾ(^Д^*)/" Lục Dã bế Togepi, đặt nó vào ghế bên cạnh, giữ chỗ cho Takeshi.

Sonia bế chú chó Corgi chân ngắn, cười nói: "Cảm giác như đang ở sân vận động Wyndon vậy!" "Không biết ông Đường có dùng Tiến hóa Mega không." Lục Dã vuốt cằm.

So với lễ trao giải, trận đấu biểu diễn này mới là điểm nhấn… Ánh đèn sân khấu chiếu rọi, khu vực khán giả tụ tập một đám đông đen nghịt, mọi người kiên nhẫn chờ đợi trận đấu bắt đầu.

Đường Huy, mặc vest lịch lãm, đeo kính, đang chuẩn bị ở hậu trường, mắt tinh phát hiện ra một người bạn cũ.

“Khỉ thật, tên nhóc này không phải đi gieo rắc tai họa ở Kanto rồi sao?

Sao lại đến đây nữa?” Đường Huy vô thức lau mồ hôi, đột nhiên nhận ra lần này mình mang theo đội hình chủ lực.

Khoan đã, mình hoảng cái gì?

Lục Dã ngồi ở hàng ghế đầu.

Thủ lĩnh Đường suy nghĩ một lát, vẫn quyết định đến chào hỏi người bạn cũ.

Dù trông có vẻ nhỏ mọn, nhưng Thủ lĩnh Đường rất thích Sylveon… trừ Huấn luyện viên của nó ra.

Hàng ghế đầu đa số là các Streamer khu Đối chiến, cũng là người quen của Đường Huy.

Đường Huy vừa đi vừa gật đầu chào hỏi, đến ngồi cạnh Lục Dã đang ngạc nhiên.

Anh mỉm cười gật đầu với Sonia ngồi cạnh, rồi nói nhỏ: “Hoạt động của khu Game không phải ở đây chứ?” “Tôi mà đến khu Game đấu mô phỏng, thì chẳng phải là tàn sát à?” Lục Dã đáp lại.

Đường Huy ngẩn người, ngẫm lại thấy cũng có lý.

Nếu thật sự để Lục Dã đến khu Game, thì lát nữa các Streamer khác có cần lên sân khấu nữa không?

“Ông Đường.” Lục Dã hỏi, “Thủ lĩnh Teito kia, lai lịch thế nào?”

“Kishiin, gia tộc Hệ Rồng ở đế đô, bản thân cũng là một Ngự Long Sứ, trước đây còn từng làm giám khảo cho giải đấu liên trường của cậu nữa đấy.” Đường Huy nhìn lại, nói nhỏ: “Nhưng sở thích nghiệp dư của Thủ lĩnh Kishiin là Coser, nên mới nhận lời mời.” Lục Dã ngẩn người.

Ghê thật, vừa mở miệng đã là dân hai-dây-chai lâu năm rồi!

Nhưng nghĩ lại… các Thủ lĩnh Gym thường có công việc tay trái.

Người mẫu, múa ba lê dưới nước, bảo vệ… đủ thứ kỳ quái đều có, có một Coser cũng rất bình thường.

“Hệ Rồng ông chống đỡ nổi không?” Lục Dã hỏi.

“Không chống nổi cũng phải chống.” Đường Huy lau mồ hôi, “Hơn nữa tổ chức đấu biểu diễn, còn có thể kích cầu nội địa Thượng Hải nữa…” Lục Dã ho khan một tiếng.

Không hổ là ông, Thủ lĩnh Thượng Hải!

“Không nói nữa, MC đang giới thiệu rồi, lát nữa nhớ mời tôi ăn cơm đấy.” Đường Huy chạy vội về hậu trường.

Lục Dã ngồi tại chỗ, đầy dấu chấm hỏi.

Sonia bế Yamper, khẽ nghiêng đầu.

Hồ sơ chính thức của Đông Hoàng không có ghi chép về Thầy Lục là Nhà Vô Địch hay Tứ Thiên Vương.

Nhưng có lẽ… anh cũng giống như tiền bối Red, tiền bối Master, không bị danh tiếng ràng buộc.

Cộng thêm việc chiến thắng Leon, ý thức chiến thuật kinh người đó… Sonia khẽ tặc lưỡi.

“Tiếp theo, xin mời hai Huấn luyện viên lên sân khấu!” Tiếng hoan hô vang lên, tiếng vỗ tay như sấm.

Kishiin có khuôn mặt trắng nõn, thon gọn, mái tóc đen dài đến eo, trên người dường như là một bộ trang phục phong cách Đôn Hoàng.

Đường Huy mặc vest, đẩy gọng kính vàng, khẽ gật đầu.

"Trận đấu bắt đầu!" Trọng tài hô to.

Vì là trận đấu biểu diễn 3v3, hai bên chỉ đánh nhẹ nhàng.

Pokémon đầu tiên của Đường Huy là Swoobat có năng lực Đơn Giản.

Dựa vào việc liên tục nâng cao chỉ số của mình bằng thiền định, rồi dùng đòn 「Trợ Lực」 để hạ gục đối thủ, đây chính là chiến thuật át chủ bài của Thượng Hải Gym.

Còn Kishiin tung ra Kingdra với đôi mắt đỏ thẫm.

Trong chốc lát, khán giả chìm đắm trong trận đấu, phát ra những tiếng kinh ngạc liên hồi.

Cuối cùng, đến hiệp quyết định 2:2.

Đường Huy dùng ngón giữa đẩy gọng kính gọng vàng, viên Đá Khai Tâm nhỏ gắn trên gọng kính, lóe lên ánh sáng đỏ rực rỡ.

"Alakazam, Tiến hóa Mega!" Lục Dã hơi sững người.

Ông Đường, ông cũng là fan Ultraman Tiga à?!

Ánh sáng tan đi, Alakazam sau khi Tiến hóa Mega, ánh mắt lạnh lùng, ngồi thiền, lơ lửng giữa không trung.

Năm chiếc thìa tâm linh bay lơ lửng xung quanh, một viên ruby như đèn năng lượng, gắn trên trán Alakazam.

Trong khoảnh khắc, cả sân vận động vang lên tiếng kinh hô và vỗ tay.

"Vé này đáng tiền rồi!" "Đấu biểu diễn có gì hay, đương nhiên

phải chơi thật mới đã!" "Thủ lĩnh Đường cố lên!!" Còn Kishiin tao nhã lấy ra Ultra Ball.

Trong khoảnh khắc, gió mạnh thổi qua, Dragonite vỗ đôi cánh, lơ lửng bên cạnh Kishiin.

"Lên nào, Vuốt Rồng!" "Alakazam, Tâm Linh!" Luồng khí mạnh mẽ thổi qua, xung quanh vang lên tiếng hoan hô như sóng thần.

Nhưng Alakazam vốn mỏng manh, vẫn không thể địch lại uy thế của bán thần Dragonite, bị một đòn Vuốt Rồng làm vỡ nát chiếc thìa.

Rầm!

Chiếc thìa được ngưng tụ bằng năng lực tâm linh vỡ tan tành, Đường Huy thở dài một tiếng: "Tôi thua rồi." "Nhường rồi." Kishiin khẽ gật đầu.

Vào rào— Trong sân vận động vang lên tiếng vỗ tay nhiệt liệt.

Đây là một trận đấu cấp Thủ lĩnh Gym thực sự.

Dù là Alakazam Tiến hóa Mega, hay Dragonite bất khả chiến bại.

Đã để lại ấn tượng khó phai trong lòng các fan, khán giả, và các Streamer có mặt.

"Tôi đăng lên vòng bạn bè rồi, sướng vãi!" "Dù sao cũng là Thủ lĩnh Hệ Rồng của đế đô mà!" "Ông Đường đã cố hết sức rồi, đề nghị để Thầy Lục ra thay!" "Ể?

Bro nhầm kênh rồi à, đó không phải là bên khu Game sao?" Trận đấu của hai Thủ lĩnh đã đẩy lễ trao giải đêm nay lên đến cao trào.

Nhưng khán giả vẫn chưa rời đi, vì họ biết, tiếp theo còn có phần rút thăm trúng thưởng, may mắn biết đâu còn được giao đấu với Thủ lĩnh Kishiin một trận. 'Dù biết sẽ bị hành, nhưng vẫn muốn solo một trận với Faker.' Chính là tâm lý phấn khích và kích động như vậy.

Lục Dã toát mồ hôi hột.

“Hóa ra giải thưởng bí ẩn, chính là được đấu một trận với Thủ lĩnh Gym à?” Sonia mỉm cười nói: “Ở sân vận động Wyndon, cũng sẽ rút thăm khán giả để thách đấu với Leon đấy.” “Tôi còn tưởng là lì xì gì đó…” Lục Dã liếc nhìn điện thoại đang rung, quay đầu lại nhìn.

Takeshi và Lt.

Surge đang vẫy tay ở cửa bên.

Có thể là do quá đông người, hoặc là Lt.

Surge không có vé VIP, nên bị bảo vệ chặn lại.

“Thảm quá đi… ngài Lt.

Surge.” Lục Dã khẽ than.

“Thầy Lục, thầy định đi à?” Sonia nhìn Lục Dã đang đứng dậy, ngạc nhiên nói.

Lục Dã khom lưng, không ảnh hưởng đến tầm nhìn của hàng ghế sau, nói nhỏ: “Định qua khu ẩm thực bên cạnh, thực chiến một trận.” Không nói nhiều, trong trận chiến ăn uống, Thầy Lục ít nhất có thể chấp mười người.

Sonia nghiêng đầu, không hiểu lắm.

Cùng lúc đó, giọng MC kéo dài vang lên: “Tiếp theo, khán giả may mắn được rút thăm ngẫu nhiên là—” Căn phòng đột nhiên tối sầm lại, chỉ có những cây gậy phát sáng trong tay khán giả lấp lánh, ánh đèn sân khấu liên tục di chuyển.

“Khán giả ở hàng 3 ghế 24!” Xung quanh xì xào bàn tán, khán giả tò mò nhìn quanh.

Chương 294

“Hàng 3 ghế 24…” Lt.

Surge lẩm bẩm, ghé sát vào Takeshi, ngạc nhiên nói, “Này, là cậu đấy thằng khốn!” Takeshi nheo mắt, trán giật giật, cố gắng giữ bình tĩnh nói: “Chỗ của tôi, để Thầy Lục giữ hộ rồi.” “Hả?” Soạt!

Ánh đèn sân khấu chiếu vào Togepi đang cầm máy chơi game, lắc lư đôi chân nhỏ.

“Chupi-dô~(ﾉ˚▿˚)ﾉ” Togepi đang vui vẻ chơi game, nghiêng cái đầu nhỏ.

“Đô y?” Màn hình lớn hiện lên hình ảnh Togepi đang ngơ ngác.

“Dễ thương quá!” “Ha ha ha, đây là Pokémon của Streamer nào vậy?” Hình như người điều khiển ánh sáng có chút lúng túng, điều chỉnh lại ánh đèn, bắt trọn Lục Dã đang định lẻn đi.

Trên màn hình lớn, hiện ra một thiếu niên tuấn tú phi thường, nhan sắc 95 điểm.

Cả sân vận động im lặng.

Rồi đột nhiên, bùng nổ.

“Con trứng gai này sao trông quen quen thế nhỉ?” “Vãi chưởng, Thầy Lục????” Mọi người đồng loạt hướng ánh mắt về phía vị Huấn luyện viên đẹp trai thoát tục kia.

Sau một khoảnh khắc yên tĩnh, các fan mới bừng tỉnh. "Anh em ơi, bắt sống con Gengar Thầy Lục này lại!!" "Thật sự để Thầy Lục lên sàn à?

Không phải ông ấy là vua mõm sao?" "Fan giả cút ngay!" "Cho hỏi

ngu tí, đây hình như là Streamer game tôi hay theo dõi mà?" Người qua đường tỏ ra khó hiểu trước sự phấn khích của đám đông xung quanh.

Các fan thì kích động lấy điện thoại ra chụp ảnh, nói rằng đây là lần gần nhất họ có thể "gank" Thầy Lục.

Cả nhà thi đấu vang lên những tiếng bàn tán xôn xao. "Dù sao đi nữa... cậu ta còn có thể thắng được Thủ lĩnh Cơ à?" "Đây không phải là khiêu chiến Nhà thi đấu, không phải đội dự bị, ba con đều là đội hình chủ lực đấy!" "Thầy Lục bem chết nó cho em!!" Lục Dã còn chưa kịp lên sân khấu, cả hội trường đã bắt đầu sôi sục.

Sức hút của một Streamer game lại có thể lấn át cả những Streamer chuyên về chiến đấu có mặt tại đây.

Điều này khiến các Huấn luyện viên đang ngồi ở đó ngơ ngác.

Nhưng khi quay đầu nhìn lại, họ mới nhận ra, đó chính là Thầy Lục, người sáng tạo ra 'đội hình bão cát' mà gần đây mình đang học theo! "Tôi nhớ, hình như cậu ấy là sinh viên của Đại học Ma Đô?" "Là nhà vô địch của khu vực Hoa Đông... nhưng để thắng được Thủ lĩnh Cơ, chắc còn xa lắm nhỉ?" "Khó nói lắm, thật sự khó nói lắm..." Trên sân, Đường Huy sững sờ một lúc, rồi cười bất lực.

Với thực lực của Lục Dã, không khéo...

Không đúng.

Sắc mặt Đường Huy đột nhiên trở nên phức tạp.

Thằng cha này, toàn mang đội hình em bé lên sàn!

Nếu thế này mà cũng thắng được Cơ Thi Âm.

Thì tôi còn làm Thủ lĩnh cái nỗi gì nữa, từ chức nhường ngôi cho rồi!

Sau khi tự mình cắm một cái Flag to tổ bố, không hiểu sao, Đường

Huy lại thở dài một tiếng.

Thật lòng mà nói... vẫn mong thằng nhóc thối này thắng mà!

MC cũng là lần đầu tiên thấy một người mà độ nổi tiếng của fan lại cao hơn cả khách mời.

Nghe thấy lời nhắc của đạo diễn trong tai nghe, MC giải vây: "Thầy Lục, để không ảnh hưởng đến phần trao giải tiếp theo, hay là..." Ánh đèn sân khấu di chuyển theo chàng thiếu niên tuấn tú.

Lục Dã đã ôm Togepi, thong thả bước lên sân đấu.

MC ngẩn người, lập tức đưa micro về phía Thầy Lục.

Lục Dã khẽ gật đầu với Cơ Thi Âm, rồi quay về phía khán giả, cười bất lực nói: "Chỉ là trận giao hữu thôi, lát nữa tôi bị hành sấp mặt thì video đừng có mà đăng lung tung đấy nhé!" Cả hiện trường vang lên tiếng cười thiện ý.

Nhưng mọi người cũng có thể hiểu được.

Lục Dã là một tuyển thủ thiên về chiến thuật, nên việc huấn luyện Pokémon có lẽ không được lý tưởng cho lắm.

Các fan cũng nín thở chờ đợi, hí hửng chuẩn bị xem cảnh Thầy Lục ăn hành.

Thầy Lục thắng thì sướng thật.

Nhưng xem Thầy Lục ăn hành, chẳng phải còn sướng hơn sao! "Đáng tiền, vé trận này đáng tiền thật!" "Gengar sắp khóc rồi, đến nước này mà còn bị xử tử công khai sao?" "Chưa chắc đâu, xem Thầy Lục mang đội hình gì đã?" Cơ Thi Âm mỉm cười, không hề khó chịu vì những lời bàn tán vừa rồi. "Cố lên." "Cô cũng vậy." Lục Dã cười đáp.

Hai Huấn luyện viên đi về hai phía sân đấu, chuẩn bị tung ra

Pokémon của mình.

Lt.

Surge đứng ngoài sân, hai tay chống gối, thở dài: "Lại phải đợi thêm một lúc nữa rồi!" Takeshi khoanh tay trước ngực, trầm ngâm: "Có lẽ, sẽ không lâu đâu." Đúng lúc này, trong sân lại vang lên một trận xôn xao. "Thầy Lục từ bỏ trị liệu à?" "Togepi dễ thương quá!" "Cũng đúng, dù sao cũng là giao hữu, vui là chính." Nhìn Togepi ra sân, khán giả mỉm cười, vỗ tay tán thưởng.

Nhưng ngay sau đó, sắc mặt của họ trở nên vô cùng phức tạp.

Cơ Thi Âm cũng sững sờ.

Kingdra vừa mới đấu một trận, tuy HP có hao hụt đôi chút nhưng cũng đã dùng Potion hồi phục rồi.

Nhưng mà... "Togepi, Ma Thuật Lấp Lánh!" "Chá kiii~" Togepi vẫy vẫy ngón tay, một vòng sáng chói mắt lan tỏa, bao trùm lấy Kingdra.

Vì khinh địch mà không ra tay trước, Kingdra có khuôn mặt méo xệch, phần bụng bị thiêu đốt thành một mảng đen kịt! "Gây ra trọng thương..." Cơ Thi Âm lẩm bẩm, có chút khó hiểu.

Không lý nào...

đây rốt cuộc là phương pháp huấn luyện kiểu gì?

Cơ Thi Âm dần nhận ra có gì đó không ổn, bắt đầu chỉ huy một cách nghiêm túc: "Kingdra, Nhảy Vọt!" Trong nháy mắt, Kingdra dùng đuôi bật nhảy lên cao, hóa thành một thanh kiếm sắc bén lao xuống từ trên trời.

Và ngay khoảnh khắc Kingdra lao xuống, Lục Dã ra lệnh: "Âm Mưu!" Chiêu này... có lẽ là Togepi học thói xấu từ Gengar nên mới

lĩnh ngộ được.

Nhưng lúc này không hốt thì đợi đến bao giờ?! "Kii!" Togepi vẫy vẫy ngón tay, trên đầu hiện lên một dấu hỏi to đùng, ánh mắt đột nhiên thay đổi.

Ánh mắt của Togepi, trở nên sắc lẹm!

Ngay sau đó, Kingdra bổ nhào xuống.

Chiến thuật 'Bảo Vệ' kinh điển của Thầy Lục, một lớp lá chắn trong suốt xuất hiện.

Lại một lần nữa dạy cho toàn bộ khán giả một bài học! "Dùng Âm Mưu để buff trạng thái trước, sau đó mới dùng Bảo Vệ?" "Vãi chưởng, đoán trước hết nước đi của Thủ lĩnh Cơ rồi à!" "Bảo Vệ của Bảo Vệ của Bảo Vệ, vẫn là hương vị quen thuộc!" Vì pha xử lý kinh điển này, các fan bắt đầu hò reo.

Đường Huy lại dấy lên một cảm xúc kỳ diệu.

Cậu ta đã đoán chắc rằng, Cơ Thi Âm sẽ dùng "Nhảy Vọt" để quan sát trước.

Mà dùng chính mình làm 'mồi nhử'.

Lục Dã đã nhìn thấu chỉ huy của đối thủ như lòng bàn tay!

Cơ Thi Âm khẽ nhíu mày, càng lúc càng cảm nhận được nguy cơ lật kèo.

Phải chỉ huy nghiêm túc thôi! "Kingdra, Bơm Thủy Lực!" Sau khi được nén ở áp suất cao, luồng nước sắc như dao của Bơm Thủy Lực cắt ngang về phía Togepi!

Khán giả đột nhiên căng thẳng.

Lệnh tiếp theo của Thầy Lục sẽ là gì?

Cho Togepi Bảo Vệ liên tục, rồi lật kèo ngoạn mục?

Hay là đánh cược một phen, để Togepi chịu sát thương và dùng "Ma Thuật Lấp Lánh"?

Hội trường nín thở chờ đợi.

Trên mặt Lục Dã, nở một nụ cười nhẹ. "Kiii~" Nhìn luồng Bơm Thủy Lực đang lao tới, Togepi cúi đầu chào Kingdra một cách dễ thương.

Kingdra: ?

Ngay lập tức, Togepi hóa thành một tia sáng trắng, bay trở lại PokéBall, nảy vào lòng bàn tay Lục Dã. *Bốp!* Lục Dã bắt lấy PokéBall, một tia sáng trắng khác từ PokéBall bên hông bay ra.

Đường Huy trừng lớn mắt: "Đây là..." Gậy Tiếp Sức!

Để Togepi cường hóa bằng "Âm Mưu", sau đó dùng "Gậy Tiếp Sức" truyền lại cho đồng đội! *Ầm!!* Nhân lúc đổi Pokémon, Bơm Thủy Lực đã đánh hụt.

Liên tiếp hai lượt.

Màn đấu trí chiến thuật của Thầy Lục đã hoàn toàn nghiền ép Thủ lĩnh Cơ!

Khán giả đã ngơ ngác cả rồi.

Vốn tưởng Thầy Lục chỉ lợi hại trong các trận đấu mô phỏng.

Giống như một huấn luyện viên giỏi lý thuyết, nhưng khi ra sân thực chiến thì chưa chắc đã mạnh.

Nhưng mà cái này...

Mẹ nó chứ, ông gọi đây là Streamer game hả?!

Cơ Thi Âm đã hoàn toàn phấn khích.

Đây là cảm giác hưng phấn chỉ có khi đối đầu với kẻ mạnh!

Cậu trai trẻ này rốt cuộc là ai?

Tại sao lại có thực lực chiến thuật đến thế!

Ngay khi ánh sáng trắng hiện lên, Cơ Thi Âm dứt khoát ra lệnh: "Kingdra, Xung Kích Rồng!" Khi chưa biết đối phương là Pokémon gì, Xung Kích Rồng với khả năng xuyên thấu tốt hơn rõ ràng là lựa chọn tốt nhất.

Xung Kích Rồng hóa thành một bóng rồng màu tím oai vệ, nhanh như chớp lao về phía trước.

Và khi con Pokémon toàn thân trắng như tuyết kia xuất hiện. "Ép pui! (▼皿▼#)" Toàn trường vang lên những tiếng hô kinh ngạc bị kìm nén. "Sylveon!" "Tôi biết ngay mà, Thầy Lục sẽ dùng con này!" "Dễ thương quá... tại sao cả hai con đều dễ thương như vậy!" Xung Kích Rồng đánh trúng Sylveon, gây ra một vết 'trọng thương' nho nhỏ.

Một dự cảm không lành bao trùm lấy tâm trí Cơ Thi Âm.

Lại tung ra Sylveon...

Tên này, xem ra đã có chuẩn bị!

Lục Dã búng tay: "Tiếng Vang Siêu Âm!" Sylveon mang theo Ngọc Sinh Mệnh, lại còn được buff từ "Âm Mưu" của Togepi.

Khác với những Pokémon như Loudred, Tiếng Vang Siêu Âm trong trẻo, có sức xuyên thấu của Sylveon lại không hề khiến người ta khó chịu.

Dù sao thì... tiếng lợn kêu với tiếng thét chói tai vẫn có sự khác biệt rất lớn.

Hoàn toàn không có chỗ để né tránh.

Kingdra bị hạ gục ngay lập tức!

Khán giả nhìn nhau ngơ ngác.

Vốn tưởng 'Thầy Lục hành sấp mặt' chỉ là một câu nói đùa... nhưng xem ra, Thầy Lục thật sự sắp hành sấp mặt Thủ lĩnh Đế Đô rồi? "Lục, Thầy Lục thật sự là Bậc thầy à?!" "Lục bảo đừng giết nữa, mẹ sợ!" Thu hồi Kingdra vào PokéBall, tung ra Pokémon tiếp theo.

Sắc mặt Cơ Thi Âm lạnh lùng, khẽ喝: "Haxorus, Kéo Kẹp!" "Hống—!!" Đôi lưỡi hái của Haxorus nhuốm màu đỏ như máu tươi, chém về phía Sylveon.

Đường Huy có vẻ mặt kỳ lạ.

Chương 295

Tên Lục Dã này... lại có thể khiến Cơ Thi Âm phải dùng đến cả chiêu Kéo Kẹp của Haxorus sao!

Sắc mặt Lục Dã cũng thay đổi.

Kéo Kẹp có xác suất nhất định sẽ hạ gục đối thủ ngay lập tức.

Với độ đen đủi của mình... vẫn là không nên đối đầu trực diện! "Lấp Lánh né đi!" "Pui!" Sylveon nhảy vọt lên, nhưng Haxorus vẫn không buông tha mà lao tới.

Trong khoảnh khắc, khán giả tại sân đều nín thở.

Ngay sau đó, Sylveon tách làm hai.

Một trong số đó là Thế Thân, bị lưỡi hái của Haxorus xé toạc.

Còn dải lụa của Sylveon thì bay phấp phới, nơi thắt nơ con bướm bùng lên ánh sáng bạc. "Mặt Trăng Bùng Nổ!" Lục Dã ra lệnh dứt khoát. *Ầm!!* Mặt Trăng Bùng Nổ nổ tung ngay lập tức, khiến tim khán giả giật thót.

Đợi đến khi sương bạc tan đi, Haxorus vốn không gì cản nổi đã quỳ rạp trên mặt đất, rơi vào trạng thái hôn mê!

Cả khán phòng vang lên tiếng nuốt nước bọt: "Hạ gục rồi?

Thế mà đã hạ gục rồi!?" "Con Sylveon này... mạnh đến thế sao?" "Đây chắc chắn là Thầy Lục chứ, không phải vị Thiên Vương nào đó đang thay mặt đánh à?" "Buff từ Âm Mưu quá cao... là do năng lực cá nhân của Thầy Lục quá khủng bố!" Sylveon nhẹ nhàng đi đến trước mặt Haxorus, dải lụa khẽ chạm vào. *Đông!!* Haxorus ngã xuống, bụi bay mù mịt.

Sylveon quay người lại, mỉm cười với Lục Dã. "Pui~! (*ˆ◡ˆ*)" Cơ Thi Âm hít một hơi thật sâu.

Dù là trận giao hữu, nhưng đó cũng không phải là lý do để cô bị dẫn trước suốt cả trận.

Nhà vô địch cá nhân của giải đấu liên trường này, đã sở hữu thực lực mà ngay cả cô cũng khó lòng bì kịp.

Hay nói cách khác.

Cơ Thi Âm nhíu mày: "Tên này... ban đầu là đi bón hành gà à?" Rất may, tâm trạng của Cơ Thi Âm đã nhanh chóng điều chỉnh lại.

Tiếng cổ vũ trên sân lại vang lên.

Thắng thua đã không còn quan trọng.

Quan trọng là, tại lễ hội thường niên của trang B này.

Thầy Lục đã thể hiện thực lực của một Streamer game (nhầm to)! "Đi đi." Cơ Thi Âm lấy ra quả Ultra Ball, át chủ bài tuyệt đối của mình. "Dragonite!" "Hống ô~!" Dragonite vỗ cánh, lơ lửng giữa không trung, ánh mắt không mấy thiện cảm.

Vảy Đa Tầng bao phủ cơ thể mập mạp của Dragonite, cung cấp cho nó một lớp phòng hộ đáng kinh ngạc.

Uy áp của một bán thần hệ Rồng khiến cả khán trường im phăng phắc. "Pui! (▼皿▼#)" Sylveon hung hăng nhe nanh.

Bán thần?

Chị đây chuyên trị bán thần!

Dragonite vỗ cánh bay lên, Vũ Điệu Rồng không ngừng xoay tròn, cuối cùng tạo thành một cơn lốc xoáy lấy chính mình làm trung tâm.

Gió lớn nổi lên. "Hống ô!" Dragonite nhờ vào sức bộc phát tức

thời của Tốc Độ Thần Tốc, gầm lên một tiếng giận dữ, đột ngột bay về phía Sylveon.

Ngoài sân, Takeshi và Lt.

Surge đều kinh ngạc. "Cô ấy nghiêm túc rồi nhỉ?" Lt.

Surge tặc lưỡi. "Nếu không dùng Tiến hóa Mega." Takeshi trán đổ một giọt mồ hôi lạnh. "Thì căn bản không thể chống đỡ được!" Tiếng Vang Siêu Âm chói tai của Sylveon vang lên.

Dragonite nhe nanh, thân hình như một quả đạn pháo, húc văng Sylveon một cách tàn nhẫn.

Sylveon trượt một đường dài trên mặt đất, vẫy vẫy dải lụa, ánh mắt kiên định. "Pui! (▼へ▾メ)" Vẫn bị thương...

Lục Dã khẽ nhíu mày.

Nhưng khán giả trên sân lại có vẻ mặt chấn động. "Thế, thế mà vẫn chưa hạ gục được Sylveon?" "Không hiểu gì cả, chi tiết nhiều quá!" Cơ Thi Âm suy nghĩ một lúc, rồi thở dài thườn thượt: "Là chiêu Mắt Nai Con ưu tiên sao?" Lục Dã gật đầu, "Chỉ thiếu một chút xíu nữa thôi." Cơ Thi Âm cười bất lực.

Thu hồi Dragonite đang trong tình trạng nguy kịch vào PokéBall, Cơ Thi Âm mỉm cười thản nhiên nói: "Là tôi thua rồi." Nếu không nhận thua.

Sylveon tung một phát Mặt Trăng Bùng Nổ... thì trận giao hữu này sẽ mất vui!

Lục Dã cũng mỉm cười.

Chuẩn bị lát nữa dùng Potion mà rùa Blastoise hay dùng để xịt cho Sylveon.

Quả Premier Ball bên hông Thầy Lục khẽ rung lên. "Quạc...

(´ꈍᴗꈍ)σ" Bây giờ ngay cả Togepi cũng có thể lên sân đánh chiến thuật rồi sao?

Lạnh run người, đến bao giờ vịt này mới có thể đứng lên được đây!

Cùng với việc Thủ lĩnh Cơ nhận thua, cả hội trường im phăng phắc. "Thầy Lục... thật sự thắng rồi?" "Đây là...

Streamer game nhà bên à?" "Không phải là ngẫu nhiên chọn một quả trứng xui xẻo sao?" Khán giả vẫn chưa hoàn hồn sau cú sốc.

Chuyện này cũng giống như việc Faker chọn ngẫu nhiên một fan để đấu Solo... fan không những thắng, mà còn solo kill Faker ba lần dưới trụ.

Đợi đến khi Faker solo kill lại được, thì fan mới kết nối được bàn phím? "Mẹ nó tôi ngu người luôn..." "Đây chính là lễ hội cuối năm của trang B sao, yêu rồi đấy!" "Tôi đã nói rồi, Thầy Lục là tuyển thủ cấp Bậc thầy!" "Mạnh dạn lên, khởi điểm là Thiên Vương?" Đường Huy đứng xem mà vô cùng chấn động.

Trên cả Thủ lĩnh, chính là cấp Bậc thầy mà người đời tự hào.

Mà Dragonite của Thủ lĩnh Cơ, dù thế nào đi nữa, cũng là đẳng cấp Bậc thầy.

Lục Dã không chỉ dùng chỉ huy để xóa nhòa khoảng cách thực lực giữa Togepi và Kingdra, mà ngay cả thực lực của Sylveon... cũng có thể sánh ngang với Dragonite!? "Toang rồi, toang rồi." Đường Huy lẩm bẩm, "Lẽ ra lúc đầu mình không nên nương tay với cậu ta..." Tên này, từ một năm trước, đã bắt đầu đi bón hành gà rồi! "Đi thôi." Lục Dã vỗ vỗ vào Sonia đang ngẩn người, "Qua khu ẩm thực thực chiến đi." "À à..." Sonia vội vàng đứng dậy, thỉnh thoảng lại gật đầu.

So với Leon...

Thầy Lục có vẻ giỏi hơn trong việc điều phối chiến thuật.

Và cái khả năng đoán trước đối thủ này, Sonia nuốt nước bọt.

Quả là giết người诛心!

Cả hội trường vui như trẩy hội.

Nhưng khi mọi người cố gắng tìm kiếm Thầy Lục, thì lại phát hiện cậu đã lặng lẽ rời đi, ẩn sâu công và danh.

Dù sao đi nữa, tâng bốc Thầy Lục một phen, chắc cũng không có vấn đề gì.

Trong nhà thi đấu của khu vực chiến đấu, vang lên những tiếng hoan hô nhiệt liệt. "Thầy Lục đỉnh vãi!!" Tiếng hoan hô truyền đến từ nhà thi đấu phía sau.

Lục Dã đã đứng dậy rời đi, tiếp tục đi dạo xung quanh.

Và video về việc Thầy Lục chiến thắng Thủ lĩnh Cơ, cùng với sự lan truyền không ngừng của các phương tiện truyền thông xã hội, đã trở thành chủ đề nóng hổi của đêm đó. 《Thượng Hải Buổi Tối》 ngay lập tức nắm bắt được yếu tố tin tức, dùng tài khoản chính thức đăng bài bình luận nhanh. 【Thắng áp đảo! Đối đầu Thủ lĩnh Đế Đô, Streamer này lại là...】 Bên dưới bình luận, không ít cư dân mạng cho rằng đây chỉ là hiệu ứng chương trình.

Nhưng những fan có mặt tại hiện trường, trong đầu không khỏi hiện lên cảnh tượng vừa rồi.

Thầy Lục suýt nữa đã cho Thủ lĩnh Đế Đô ăn một trận không gỡ!

Nếu không phải là trận giao hữu, chừa cho đối phương chút mặt mũi, thì có phải người bị khiêng đi là Thủ lĩnh Cơ không?

Thầy Lục, anh còn nói anh không phải là Bậc thầy!

Từ trước đến nay, các fan luôn tranh cãi không ngừng về thực lực của Thầy Lục.

Dù có thành tích hoàn hảo ở các giải đấu tân binh, nhưng vẫn không thể đại diện cho thực lực thật sự của Thầy Lục.

Quỷ mới biết tên này rốt cuộc là đi bón hành gà, hay là đi cày cấp.

Và tại lễ hội cuối năm, trận đấu giữa Thầy Lục và Cơ Thi Âm đã khiến mọi người tâm phục khẩu phục.

Không chỉ là sự hiểu biết chiến thuật ở cấp độ doanh nghiệp, mà còn có trình độ huấn luyện và phong thái khiêm tốn của một đại sư.

Có thể đoán trước, khi video trận đấu được công bố, sẽ lại có một trận bão mang tên Thầy Lục ập đến! "Hóa ra Thầy Lục bảo đừng đăng, là ý bảo đừng đăng video Thủ lĩnh Cơ bị hành sấp mặt à?" "Hay lắm, Thầy Lục đúng là sát thủ Little Cup!" "Khụ, tuy có lý do là đang huấn luyện đội hình mới, nhưng đây đúng là phong cách của Thầy Lục..." Khán giả tham gia lễ trao giải tối nay, trên vòng bạn bè đều là những bình luận về trận đấu biểu diễn.

Thủ lĩnh Đường lướt xong trạng thái điện thoại, chìm vào suy tư.

Nghĩ lại thì,就算 lần này có mang đội hình chủ lực, gặp phải thằng nhóc này cũng phải ăn hành!? "May quá." Đường Huy thở phào nhẹ nhõm, "Tên này hai ngày nữa là đi..." "Sẽ không đến mức lại đến tai họa cho Nhà thi đấu Thượng Hải nữa!" Cơ Thi Âm trở về phòng nghỉ, nhớ lại trận đấu vừa rồi, khẽ thở dài.

Nếu không phải cậu ta nương tay...

Dragonite cũng khó thoát một kiếp.

Một là, hệ Tiên khắc chế hệ Rồng quá mạnh.

Ngay cả cô là Thủ lĩnh Đế Đô, cũng chỉ có thể dùng 'Kéo Kẹp' để

đối đầu một lượt.

Hai là, ý thức chỉ huy của mình và cậu ta, đúng là có sự chênh lệch.

Không chỉ là chiến thuật 'Gậy Tiếp Sức' bất ngờ, mà còn là khả năng thay đổi người thuần thục.

Khả năng này, ngay cả trong số những tiền bối Bậc thầy mà cô từng gặp, cũng rất hiếm thấy.

Tuy nhiên, Cơ Thi Âm cũng không tức giận.

Là một Thủ lĩnh, kỹ năng không bằng người, chỉ có thể tiếp tục tu hành. "Tiếc thật." Cơ Thi Âm khẽ oán trách, "Mấy buổi triển lãm truyện tranh sắp tới, đành phải tạm gác lại rồi..." ...

Buổi biểu diễn chiến đấu kết thúc, khán giả vẫn chưa hết bàng hoàng.

Ngay cả ban tổ chức cũng vô cùng kinh ngạc.

Sau khi biết người chiến thắng là Thầy Lục, giám đốc khẽ sững sờ.

Chương 296

Vị Streamer này... hình như còn là đối tác của chúng ta thì phải?

Sự xuất hiện của Thầy Lục đã mang lại lượng người xem khổng lồ cho lễ trao giải.

Và với tư cách là đối tác, đương nhiên cũng nên có chút biểu thị... "Ngoài những phần thưởng thông thường ra." Giám đốc chìm vào suy tư: "Có nên chuẩn bị một chút quà cảm ơn cho Thầy Lục không nhỉ?" Đương nhiên, kinh phí của cái trang B rách này luôn được dùng vào những chỗ kỳ quặc.

Vừa không được quá đắt, lại phải khiến một Bậc thầy để mắt đến...

Trong lúc vắt óc suy nghĩ về món quà cảm ơn cho Thầy Lục, giám đốc vò đầu bứt tai, đột nhiên mắt sáng lên. "Thầy Lục, có phải đã thu phục một con Farfetch'd không?" Giám đốc hỏi trợ lý bên cạnh. "Là một con Sirfetch'd của Galar." Trợ lý tra cứu tài liệu, gật đầu nói: "Tại Hội nghị đối kháng P1 ở Kanto, đã có ghi nhận ra sân." "Vậy thì tốt quá, dù sao Thầy Lục cũng là một Streamer ẩm thực mà." Giám đốc cười nói. "Tặng cây hành lớn đặc biệt đó cho Thầy Lục đi... tôi nhớ, hình như nó cũng có ích không nhỏ đối với Farfetch'd." Đối với Farfetch'd, cọng hành dài và chắc khỏe có thể tăng cường đáng kể khả năng chiến đấu; Sirfetch'd cũng vậy.

Giá của "Hành Lớn" cũng không quá đắt, chỉ là đối với người không phải Huấn luyện viên, rất khó phân biệt nó với hành thường.

Giám đốc cũng tình cờ mua được,一直 cắm trong chậu cây ở văn phòng, làm linh vật.

Vừa hay "Hành Lớn" rất hợp với Pokémon của Thầy Lục, giám

đốc mỉm cười gật đầu: "Chuyện quà cảm ơn, đợi đến khi lễ trao giải kết thúc rồi nói." "Tiếp theo, là tổ chức các Streamer đến phòng triển lãm để trao giải!" ...

Lúc này.

Thầy Lục đang ở khu ẩm thực, cùng các Streamer khác tiến hành 'thực kích chi chiến'.

Nói là 'thực kích chi chiến', thực ra là hai bên cùng nhận xét món ăn của nhau.

Giống như trận đấu biểu diễn, cũng không phân thắng bại.

Với hình thức nhà bếp mở, đã thu hút không ít khán giả dừng chân quan sát. "Thầy Lục, còn biết nấu ăn nữa à?" Lt.

Surge kinh ngạc hỏi.

Takeshi híp mắt: "Chính xác mà nói, là rất giỏi." "Thật giả vậy!?" Lt.

Surge tặc lưỡi. "Cậu xem tiếp sẽ biết thôi." Takeshi nhìn về phía nhà bếp mở.

Đám đông quan sát bỗng vang lên tiếng xôn xao. "Tôi hoa mắt à?" "Món cơm rang trứng này, tại sao lại phát sáng!?" Lục Dã bình tĩnh xóc chảo. "Đây là... hơi thở của chảo trong truyền thuyết?" "Là quả Berry, Thầy Lục đã cho Berry vào!" Chỉ dựa vào nấu ăn để đạt được hiệu ứng phát sáng... quả thật có chút khó khăn.

Nhưng trong 《Tiểu Đầu Bếp Cung Đình》 có một món kinh điển là 'cơm rang ô mai'.

Lục Dã chính là dựa vào loại Berry có vị chua như 'Quả Mâm Xôi Vàng' để tái hiện lại một chút.

Hơi nóng bốc lên, mọi người dụi dụi mắt, ánh vàng đã tan biến.

Cái vừa rồi... hóa ra là ảo ảnh à?

Nhìn đĩa cơm rang vàng óng, thơm nức mũi, hạt cơm tròn đầy, tất cả mọi người bất giác nuốt nước bọt.

Những món ăn mà các Streamer khác đã chuẩn bị công phu trước đó, trước đĩa cơm rang được làm tùy hứng này, đều trở nên lu mờ!

Lục Dã chỉ là đói bụng cồn cào, cộng thêm trong nồi cơm điện trên bàn nấu ăn còn thừa chút cơm nguội, nên mới làm món cơm rang vàng kinh điển này.

Còn việc đồng ý thực kích... chẳng qua là muốn ăn ké món của người khác mà thôi.

Một cô gái đang thi đấu với Thầy Lục, bưng một nồi Kanto-ni nóng hổi đến. "Đây là món ăn tôi chuẩn bị, mời anh chỉ điểm!" "Bên tôi cũng chuẩn bị rồi... có lẽ không đủ chia cho lắm." Lục Dã cũng chuẩn bị một bát nhỏ cho Sonia và những người khác. "Ghos~~(▽)" Gengar bưng đĩa và thìa, vẻ mặt rất cà khịa. "Tại sao lại thơm như vậy chứ?!" "Hiểu rồi, tôi gọi đồ ăn ngoài ngay đây!" Món Kanto-ni mà cô gái chuẩn bị, củ cải trắng có vị rất ngon.

Lục Dã hài lòng gật đầu.

Còn bên kia. "A ưm!" Khoảnh khắc cho vào miệng, như thể có một luồng điện chạy qua cơ thể, cô gái đột nhiên sững sờ.

Một luồng hơi ấm chảy qua, cảm giác sung mãn và thỏa mãn tức thì dâng trào, cô bất giác ướt mi. "Ngon quá!" Tiếng bát và thìa va vào nhau không ngừng vang lên.

Lục Dã quay đầu nhìn lại, ba người đang dùng cùng một tần suất múc thìa nhanh như nhau.

Ngay cả Sonia, người luôn chú trọng hình tượng, bát cũng đã thấy đáy trong nháy mắt.

Sonia ngẩng đầu nhìn Lục Dã, má ửng hồng, ngượng ngùng nói: "Còn, còn nữa không ạ." "Em còn muốn, thêm một chút nữa..." Sonia dùng ngón trỏ và ngón cái ra hiệu.

Khán giả xung quanh nắm chặt tay, nước mắt lưng tròng.

Khốn kiếp... tôi cũng muốn ăn một miếng!

Lục Dã mỉm cười,潇灑地 tháo tạp dề ra: "Tiếp đãi không chu toàn!" ...

Tám giờ ba mươi phút, lễ trao giải chính thức bắt đầu.

Sonia, Takeshi và những người khác lần lượt lên sân khấu, nhận được những tràng pháo tay.

Lt.

Surge ngồi bên cạnh Lục Dã, chép miệng. "Tôi có chút cảm thấy, lễ hội này không còn thú vị nữa rồi." "Cố lên, Thiếu tá Lt.

Surge." Lục Dã an ủi, "Biết đâu lần sau, chúng ta còn có thể hợp tác làm nhạc điện tử!" "Chậc, thôi đi." Lt.

Surge cười ha ha, "Nhưng mà thôi, tấm lòng thì tôi nhận!" Lục Dã mỉm cười không nói. 【Tiếp theo, xin mời Top 100 Streamer 'Thầy Lục hôm nay đã tấu hài chưa?'——】 Lục Dã là Streamer nhận giải trong đợt thứ hai, lên sân khấu cuối cùng.

Trong nháy mắt, phòng livestream tràn ngập bình luận. "Thể diện!!!" "Đẹp trai quá, Thầy Lục!" Giọng thuyết minh vang lên đúng lúc: 【Là một Streamer đáng tự hào của khu vực game, chàng thiếu niên nho nhã này đã dùng sự hiểu biết chiến thuật của mình để cung cấp cho đông đảo khán giả những kinh nghiệm và bài học quý giá;】 【Trong các lĩnh vực chiến đấu, ẩm thực, âm nhạc, Thầy Lục đều có vô số khoảnh khắc tỏa sáng khó quên.】 【Những board game, game offline được yêu thích nhất trong năm, đều đến từ nhà sản xuất game

độc lập thiên tài này...】 Những khán giả không biết về Thầy Lục, nghe lời giải thích, miệng há hốc.

Còn các fan của Thầy Lục thì vỗ tay, cùng nhau vẫy gậy phát sáng.

Khi ánh đèn sân khấu chiếu vào chàng thiếu niên tuấn tú, Lục Dã giơ cao chiếc cúp vàng, mỉm cười gật đầu.

Dưới sân khấu, tiếng vỗ tay như sấm, đèn flash nhấp nháy. "Ghos!" Gengar đột nhiên bay ra, miệng toe toét, cùng Lục Dã chụp một tấm ảnh.

Cùng lúc đó, vang lên tiếng thông báo của hệ thống. 【Đinh!

Nhiệm vụ 'Top 100 Streamer của năm' đã hoàn thành!】 【Phần thưởng nhiệm vụ: Phiếu Nâng Cấp Chiêu Thức *1, Nắp Chai Vàng *1!】 Trời dần tối, lễ hội cuối năm cũng sắp kết thúc.

Mọi người bước ra khỏi nhà thi đấu ấm áp, gió lạnh ùa vào mặt, nhưng vẫn hào hứng thảo luận về những gì đã thấy và nghe hôm nay.

Gặp gỡ, chụp ảnh cùng Streamer yêu thích, xem trận đấu biểu diễn hấp dẫn, và cả khoảnh khắc 'phạt đứng' của Gengar top 100.

Không nghi ngờ gì, lần mua vé này lời to không lỗ! "Hơi hóng video trao giải sau khi đã biên tập kỹ càng." "Thầy Lục ngoài đời trông còn đẹp trai hơn trong video nữa." "Đợi video trận đấu đa góc quay!" Trong nhà thi đấu nơi đám đông dần tan đi, các Streamer đang vui vẻ trò chuyện.

Nhưng Lục Dã không có hứng thú với loại hình team building này, vừa hay Togepi cũng đã hơi mệt. "Đô y..." Giống như một đứa trẻ chơi quá sức, Togepi rụt vào trong vỏ trứng, yên tĩnh nằm trong lòng Lục Dã.

Sonia mỉm cười nhìn cảnh này, nhẹ nhàng nói: "Vậy thì, Thầy Lục, chúng ta hẹn gặp lại lần sau nhé~" Lục Dã gật đầu, "Cái giải

đấu mời đó..." "Yên tâm, tôi sẽ thông báo trước cho anh." Sonia cười nói, "Tin rằng đám trẻ đó, nhất định cũng rất vui khi anh có thể đến!" Lục Dã khẽ gật đầu.

Thông báo của hệ thống vừa rồi cho thấy phần thưởng 'Top 100 Streamer' đã được nhận.

Chắc đây là phần thưởng thành tựu một lần, sẽ không lặp lại.

Như vậy, mục tiêu nhỏ trong lĩnh vực Streamer cũng coi như đã hoàn thành viên mãn.

Lục Dã định lát nữa về khách sạn sẽ xem kỹ lại phần thưởng của hệ thống.

Trước đó, còn có các tiết mục như chụp ảnh lưu niệm.

Nửa giờ sau, đã là 11 giờ. "Chú ý an toàn!" "Bên ngoài lạnh, mặc áo khoác vào rồi hẵng ra ngoài nhé." "Hẹn gặp lại năm sau~~" "Đúng rồi, Tết cũng sắp đến rồi..." Mọi người thân thiện chào tạm biệt. "Buồn ngủ quá." Lt.

Surge uể oải ngáp một cái: "Ngủ một giấc trước, mai ra khơi sau." Lục Dã hôm qua thức cả đêm, lại vừa đánh một trận giao hữu, cũng có chút buồn ngủ.

Vẫy tay, chào tạm biệt Sonia xong, nhóm người Lục Dã đi ra ngoài nhà thi đấu. "Thầy Lục, xin hãy đợi một chút!" Một trợ lý đeo thẻ công tác, vội vã chạy tới, đẩy gọng kính. "Là, là thế này, vì anh là đối tác của chúng tôi." "Bên ban tổ chức, còn chuẩn bị cho anh một vài món quà nhỏ." Trợ lý ngượng ngùng nói, "Không quý giá lắm, nhưng cũng là một chút tấm lòng của chúng tôi..." Lục Dã nhớ ra mình còn có vai trò là đối tác, gật đầu nói: "Vậy thì làm phiền các bạn rồi." Quà cáp không quan trọng, chủ yếu là muốn xem bất ngờ là gì!

Ở khu vực khách mời đợi một lát.

Không lâu sau, giám đốc xách một cái túi nilon đến.

Lục Dã khẽ sững sờ.

Cái này cũng quá gần gũi với đời thường rồi...

Nhưng nghĩ đến kinh phí hạn hẹp của cái trang B rách này, Lục Dã ho khan một tiếng, tò mò hỏi: "Đây là gì vậy?" "Là hành lá quê nhà tôi." Giám đốc gãi gãi má, "Nghe nói cuốn bánh tráng rất ngon." Lục Dã: ??? "Anh đừng hiểu lầm!

Cái này không chỉ ăn được, nghe nói ở Galar, còn được dùng làm vũ khí cho Farfetch'd!" Giám đốc nghiêm túc nói, rồi mở túi nilon ra.

Trong nháy mắt, Lục Dã như bị hoa mắt một lúc.

Oa, huyền thoại vàng (gạch đi)... phổ thông vàng! 【Hành Lớn: Cọng hành rất dài và chắc khỏe, khi cho Farfetch'd mang theo, chiêu thức sẽ dễ dàng đánh trúng điểm yếu hơn. (Bề ngoài là cọng hành bình thường, nghe nói hầm mềm ăn rất ngon.)】 Theo thiết lập trong game, Sirfetch'd mang theo "Hành Lớn", cộng thêm "Kiếm Lá", tỷ lệ chí mạng sẽ đạt đến mức 100% đáng kinh ngạc.

Nhưng đối với Thầy Lục mà nói—— Nguyên liệu nấu ăn kỳ lạ lại tăng thêm rồi!

Một tia sáng trắng từ quả Premier Ball bên hông Thầy Lục bay ra. "Quạc! (￣￣)" Vịt ta chảy nước miếng, vẻ mặt đại nghĩa lẫm liệt nhìn Lục Dã.

Không phải vì ngon, chủ yếu là không muốn làm kẻ ăn hại nữa!

Lục Dã: "...Cậu lau nước miếng đi đã." Giám đốc ngạc nhiên nhìn Sirfetch'd.

Pokémon có thể tự động ra khỏi bóng, hoặc là thiên phú dị bẩm, hoặc là vô cùng thân thiết với chủ nhân.

Giống như con Gengar vừa bay ra lúc trao giải, nhìn là biết độ thân mật đã max.

Còn con Sirfetch'd này...

Giám đốc từng là một Huấn luyện viên, không dám chậm trễ, đưa cọng hành lớn cho Sirfetch'd. "Quạc! (ง•ㅂ•́)ง✧" Sirfetch'd ngậm lấy cọng hành, ánh mắt sắc bén, 'tinh' một tiếng lóe lên.

Giám đốc thở phào nhẹ nhõm, mỉm cười.

Xem ra, một trong những át chủ bài của Thầy Lục, rất hài lòng với món quà cảm ơn này!

Lục Dã nhìn cảnh này, khóe miệng giật giật.

Chương 297

Miệng ngậm một cọng hành, vịt này định cosplay Tác Long à?

Một cọng hành đã ra "Bão Kiếm", hai cọng hành chẳng phải chí mạng nhân đôi sao?

Nhưng nhìn vào ánh mắt chân thành của vịt, Lục Dã ho khan một tiếng.

Biết đâu, vịt chỉ xem nó là bữa ăn khuya, chứ không phải dùng làm vũ khí?

Hơn nữa trong các trận đấu chính quy, ô vật phẩm chỉ có một... tam đao lưu là bất hợp pháp!

Thấy vẻ mặt muốn nói lại thôi của Lục Dã, giám đốc cười nói: "Anh không cần nói nhiều, đây là việc chúng tôi nên làm... hy vọng chúng ta sẽ có nhiều cơ hội hợp tác hơn." Lục Dã: "Lần sau nhất định." Giám đốc mỉm cười, biết đây là truyền thống của các Streamer trang B, vẫy tay rời đi. "Một cọng hành vừa tay sẽ tăng cường đáng kể khả năng tác chiến của Sirfetch'd." Takeshi gật đầu nói, "Món quà cảm ơn này thật có tâm." Lục Dã có vẻ mặt phức tạp.

Tôi nghi ngờ vị giám đốc này đến từ Sơn Đông, vậy mà ngay cả loại hành này cũng kiếm được!

Ngay sau đó, Lục Dã lại nhìn Sirfetch'd đang ngậm cọng hành, vung qua vung lại. "Quạc~! (´ꈍᴗꈍ)σ" Sirfetch'd buồn rầu rơi lệ.

Lâu như vậy rồi, cuối cùng cũng có thể tăng cường một phen!

Ít nhất đối đầu với Togepi, cũng sẽ không rơi vào thế hạ phong!

Lục Dã trầm ngâm một lát.

Con vịt nhà mình nói thế nào cũng là một tuyển thủ hệ may mắn.

Mang theo "Hành Lớn", cũng có thể tăng thêm tỷ lệ chí mạng của vịt.

Còn cọng hành gốc của Sirfetch'd, đó là đã khử độc rồi.

Hai cọng hành, có thể tùy theo tình huống mà thay đổi. "Thợ săn quỷ cũng có kiếm bạc và kiếm thép..." Lục Dã ho khan một tiếng. "Khiên lớn không thể cầm song đao... rất hợp lý!" Thầy Lục có chút lo lắng về nguy cơ bị phá sản.

Nhưng nghĩ đến việc Sirfetch'd đã theo mình lâu như vậy, hình như đúng là không tốn kém lắm.

Vật phẩm tăng cường duy nhất là "Kính Ngắm" và "Hành Lớn", một cái là hệ thống quay ra, một cái là người khác tặng...

Khổ quá, Sirfetch'd! (ಥ_ಥ) "Cọng hành này cậu cứ cầm đi." Lục Dã ho khan nói, "Đừng ăn, biết đâu có thể dùng được..." "Quạc...(￣~￣)" Sirfetch'd đang gặm 'mía'. "Sao cậu đã gặm rồi!?" "Quạc?" Sirfetch'd gặm những chiếc lá thừa, nhướng mày.

Đây không phải là ăn khuya.

Đây là đang mài vũ khí, để nó sắc bén hơn đó~! ...

Lễ trao giải cuối năm, kết thúc một giai đoạn.

Ngoài "Hành Lớn" do giám đốc đến từ Sơn Đông tặng, còn có phần thưởng từ hệ thống. "Chắc là phần thưởng không..." Lục Dã lẩm bẩm, trở về khách sạn, bắt đầu kiểm tra thông báo vừa rồi. 【Phần thưởng nhiệm vụ: Phiếu Nâng Cấp Chiêu Thức *1, Nắp Chai Vàng *1】 Sử dụng Phiếu Nâng Cấp, hiệu quả nhất là cho 【Cổ Đại Ngữ】 và 【Câu Cá】. "Câu Cá max cấp, câu lên không phải vẫn là Magikarp sao?" Lục Dã lẩm bẩm, xé nát Phiếu Nâng Cấp, cộng vào 【Cổ Đại Ngữ】 đã từng cứu mạng.

Sau khi nâng cấp, Thầy Lục rõ ràng cảm nhận được trình độ Cổ Đại Ngữ đã tăng lên.

Nếu như 【Cổ Đại Ngữ Lv4】 chỉ có thể tiến hành giao tiếp ngắn gọn, thì sau khi max cấp, Thầy Lục ngay cả cách chào hỏi của dân Tổ An cũng học được rồi!

Nhưng nghĩ đến việc ông anh Tổ An, trong một trận chỉ có thể gửi năm tin nhắn. "Phải thận trọng mới được, không thể dùng bừa bãi." Lục Dã lau mồ hôi lạnh, "Lỡ như đến Sinnoh gặp Regigigas, lỡ mồm..." "Nó tức giận nặn thêm vài con Titan nữa, thì không phải chuyện đùa đâu..." Còn phần thưởng còn lại, 【Nắp Chai Vàng】.

Lục Dã mơ hồ nhớ rằng, trong nguyên tác, đưa 【Nắp Chai Vàng】 cho NPC, người đó sẽ nâng cao chỉ số của Pokémon.

Nhưng 【Nắp Chai Vàng】 này đã được hệ thống chỉnh sửa, có thể sử dụng trực tiếp. 【Nắp Chai Vàng: Nắp chai màu vàng cực kỳ quý giá, thực tế là sô cô la, sau khi ăn sẽ tăng cường toàn diện các chỉ số. (Kẹo Kỳ Diệu là hàng vỉa hè gì thế?)】 Lục Dã: "Nếu là sô cô la, vậy chẳng phải tôi cũng ăn được à?" 【?】 Lần trước Thầy Lục quay ra được một hộp Sữa Moomoo, nghe nói có thể tăng cường thể chất nhất định, có lẽ là chỉ số HP.

Mà "Cận Chiến" và "Aura" của Thầy Lục, tương ứng là Tấn công vật lý và Tấn công đặc biệt. 【Nắp Chai Vàng】 này đã có thể ăn, tăng thêm một chút khả năng tự vệ cũng tốt.

Dù sao đối với Thầy Lục, chiến đấu, tư chất gì đó, không quan trọng.

Trong thế giới Pokémon võ lực cao này, tự vệ mới là hàng đầu!

Nghĩ đến thể chất của 'Siêu Tân Binh', Thầy Lục không khỏi ho khan một tiếng.

Bóc lớp giấy thiếc vàng của viên sô cô la, Lục Dã ném nửa miếng cho Gengar thử độc. "Ghos...(￣~￣)" "Cảm giác thế nào?" "Ghos! (๑•⊟•́)و✧" Lục Dã lại cúi đầu nhìn viên sô cô la rượu nhân đường...

Chơi tới bến luôn, anh em!

Lục Dã: (￣~￣) "Ghos?" "Không có cảm giác gì... có lẽ là do điểm nỗ lực quá thấp?" 【Đinh!

Chiêu thức 'Cận Chiến' nâng cấp!】 【Cận Chiến Lv4: Nắm vững kỹ năng cận chiến đỉnh cao, sở hữu thực lực đai đen cửu đẳng. (Huấn luyện viên là có giới hạn, trừ khi đột phá giới hạn!)】 Lục Dã: ?

Hình như do thể chất được nâng cao, Cận Chiến trực tiếp lên một cấp.

Nhắm mắt lại, cảm nhận về "Aura" cũng tăng lên một chút...

Lục Dã chấn động trong lòng.

Chẳng lẽ, bây giờ tôi cũng là Pokémon 6IV!?

Mặc dù, chỉ số cơ bản của Thầy Lục không thể sánh bằng Siêu Tân Binh.

Nhưng nói thế nào đi nữa, đánh giải không phân biệt, cũng sẽ không quá thiệt thòi.

Lục Dã hài lòng gật đầu, đột nhiên sững sờ.

Khoan đã, cái thứ này không có tác dụng phụ gì chứ!

Tôi mạnh hơn rồi, cũng ngu đi rồi à?

Đường chân tóc, báo động!!

May quá, chỉ là một phen hú vía.

Hệ thống quan tâm cho biết.

Vật phẩm do chính nó cung cấp, sẽ không có bất kỳ tác dụng phụ

nào.

Lục Dã tỏ vẻ: "Tôi tin ông cái con khỉ, ngốc đi là cái giá phải trả để trở nên mạnh hơn." Bạn xem trán của Blastoise kìa… bóng loáng luôn.

Đây mới đúng là khí chất của đại lão!

“Ừm… xem ra Đai Đen cửu đoạn quèn này vẫn chưa đến mức bị ngốc.” Lục Dã nhìn trời.

Còn về Satoshi, người ngày ngày đội mũ, không biết còn bao lâu nữa mới bị ngốc… Chém gió thì chém gió vậy thôi.

Biết đâu thể chất của tân binh Mega thực thụ đã không còn bị giới hạn bởi đường chân tóc.

Lễ trao giải ở Thượng Hải đã kết thúc.

Lục Dã dự định sáng mai thức dậy, lên tàu S.S.

Aqua của Lt.Surge để trở về thành phố Saffron.

Cần chuẩn bị vài ngày cho chuyến đi đến Galar sắp tới.

Trước đó, về nhà nghỉ ngơi vài hôm cũng là một lựa chọn không tồi… Đêm đó, trăng sáng sao thưa.

Lại trở về với Thượng Hải quen thuộc.

Gengar hiện ra từ trong bóng tối, mang theo nụ cười cao thâm khó lường, dùng đèn pin chiếu vào mình, “Ghos!” Sylveon cũng lắc lư chiếc nơ bướm, nheo mắt lại, “Vui~” Xuất kích trong đêm!

Gengar mang theo sáu quả PokéBall, đầu tiên là quay lại khu biệt thự, hốt trọn đám Meowth.

Sau đó tiện đường ghé qua Hội quán Thượng Hải.

Nhìn thấy tấm biển [Đóng cửa] treo ở Hội quán, nó mới tiếc nuối

thở dài.

“Ghos!” Thôi vậy, sáng mai lại qua!

Bầu trời hửng sáng một màu trắng đục.

Gengar, sau khi tổ đội đi phó bản xong, vươn vai một cái rồi cười hắc hắc.

“Ghos~~” Lại là một ngày nỗ lực san sẻ lo âu cho chủ nhân! … Ngày 9 tháng 1, thứ Bảy.

Cùng với việc video lễ trao giải top 100 của Bilibili được công bố.

Tất cả khán giả khi bấm vào video đều mang một vẻ mặt không thể tin nổi.

Trận đấu biểu diễn, Quán chủ Đường thua… điều đó không quan trọng.

Quan trọng là, Thầy Lục được chọn tạm thời để tạo hiệu ứng cho chương trình, lại trực tiếp bán hành cho Quán chủ?

Còn trong trận chiến thực tế, món cơm rang trứng phát sáng do Thầy Lục tiện tay làm ra.

Đội lốt một chủ kênh khu vực game, lại ôm hết cả việc của các chủ kênh khác… Ông chính là tuyển thủ toàn năng trong truyền thuyết?!

Trong khu bình luận của video, cũng không thiếu những bình luận như “Thầy Lục oai vãi!”.

Nhưng từ trận đấu biểu diễn, mọi người cũng dần chấp nhận sự thật rằng Thầy Lục là một Huấn luyện viên Bậc thầy.

Dù sao thì, có thể sở hữu nhiều chiến thuật dự phòng như vậy và chiến thắng nhiều cao thủ trong các trận đấu mô phỏng.

Nếu thật sự chỉ là một sinh viên đại học bình thường thì lại có chút vô lý.

"Tôi đã nhìn ra từ lâu rồi, Thầy Lục căn bản không phải là sinh viên!" "Vấn đề là… đội hình bán hành cho Quán chủ là đội hình mới huấn luyện lại?" "Vãi chưởng, năng lực huấn luyện này cũng kinh khủng quá rồi!" Nhất thời, nhiều học viện đều rục rịch, định tung cành ô liu mời gọi Lục Dã.

Nhưng xét đến việc Lục Dã hiện đang công tác tại Đại học Celadon.

Đại học Celadon hạng nhất thế giới… cái mác này vẫn có chút sức nặng.

Dù có đưa ra mức lương cao, với thân phận là một nhà sản xuất game độc lập, chắc hẳn cậu ta cũng sẽ không chấp nhận.

Hiệu trưởng các trường khác đành phải ném ánh mắt ghen tị về phía hiệu trưởng Đỗ Gitano của Đại học Celadon.

Đỗ Gitano mặt mày ngơ ngác.

Lục Dã là Bậc thầy?

Tôi cũng chỉ đoán bừa thôi mà.

Không ngờ lại là thật!?

Nhìn vào hồ sơ lý lịch bình thường của Lục Dã, Đỗ Gitano khẽ thở dài.

Thằng nhóc này… ngay cả tôi cũng bị nó lừa!

Hội trưởng Thượng Hải, Tống Bằng Trình lại tỏ vẻ 'có thế thôi à'.

Ngay từ khi Lục Dã gặp Cynthia, hội trưởng Tống đã đoán được đôi chút.

“Bậc thầy?” Hội trưởng Tống nhìn bình luận trên mạng, lẩm bẩm, “Hơi coi thường cậu ta rồi…” Thân phận mà Lục Dã đăng ký với liên minh hiện tại là một Huấn luyện viên chuyên nghiệp.

Và đối với một Huấn luyện viên Bậc thầy, việc tùy tiện làm phiền cuộc sống của họ chắc chắn là không khôn ngoan.

Lục Dã không bị ảnh hưởng gì cả… chỉ là điểm danh vọng kỳ lạ dường như lại tăng lên.

Lúc này.

Lục Dã đang đứng trên boong tàu 「S.S.

Aqua」 của Lt.Surge, nhìn ra mặt biển xanh biếc và những con sóng cuộn trào.

Chương 298

Cậu bắt đầu kiểm kê thu hoạch của chuyến đi Thượng Hải lần này.

Cúp vàng Top 100 chủ kênh được cất trong 'rương báu' của Gengar, lúc rảnh có thể lấy ra sờ một chút.

Còn đối với Áp Áp mà nói, đây chắc chắn là một chuyến đi có sự thăng tiến vượt bậc.

Dù sao thì… ngay cả vật phẩm độc quyền 「Hành Lớn」 cũng đã có được.

Wuhu, cất cánh!

"Gà!" Sirfetch'd đứng sừng sững trên boong tàu, tinh thần phơi phới.

Cuối cùng cũng không cần lo bị ăn thịt nữa rồi~!

Lục Dã liếc nhìn Sirfetch'd mình mẩy trắng như tuyết.

Có cọng hành lớn mới lấy được, nguyên liệu dự phòng chắc sẽ tươi ngon hơn một chút.

Dù sao, cọng cũ đã ngả màu độc; cọng mới, vị cũng sẽ ngon hơn… Cuối cùng là chiêu thức [Ngôn ngữ cổ đại] và [Cận chiến], mỗi chiêu đều tăng một cấp.

Nhờ kiến thức liên quan mà [Ngôn ngữ cổ đại Lv5] cung cấp.

Những vấn đề liên quan đến di tích, Lục Dã cũng có thể giải đáp một cách hoàn hảo.

"Ghos~!" Ngay khi Lục Dã đang trầm tư, Gengar đột nhiên lao ra, tặng cho cậu một cú Liếm Láp.

Có thể né, nhưng không cần thiết.

Lục Dã đã đoán trước và lấy ra một chiếc 「Bánh Quy Dung Nham」, cắn một tiếng giòn tan.

"Ghos!" Gengar lấy ra một khối kim loại sáng bóng.

Lục Dã nhìn kỹ, vẻ mặt lập tức trở nên có chút phức tạp.

"Sáng nay mày đi à?" Gengar nhe răng cười, gật gật đầu.

Vì tối qua Hội quán Thượng Hải đóng cửa, Gengar đã đặc biệt chọn buổi sáng để đi.

Mặc dù tốn chút công sức… nhưng vẫn rất nhẹ nhàng!

Lục Dã nhìn 「Huy hiệu Thượng Hải」 trước mắt, thông cảm đến mức gần như rơi lệ.

Tội nghiệp anh quá, Quán chủ Đường! … Hoàng hôn nhuộm cả thành phố Vermilion một màu cam vàng.

Lt.Surge nhảy xuống boong tàu, khoanh tay trước ngực: "Hú~ cuối cùng cũng về rồi!" "Cảm ơn ngài rất nhiều, ngài Lt.Surge." Takeshi lễ phép cảm ơn.

"Haha, chuyện nhỏ!" Lt.Surge xua tay.

Lục Dã cũng cưỡi lên Arcanine, cười nói: "Vậy, tôi về thành phố Saffron trước đây." Lt.Surge: "Lần sau gặp lại chắc là lúc Đại hội Indigo Plateau khai mạc rồi nhỉ?" Lục Dã: "Im ngay!" Sau khi từ biệt.

Takeshi trở về Hội quán Vermilion, lẩm bẩm một mình.

"Đợi xử lý xong các kẻ khiêu chiến… rồi sẽ gửi lời thách đấu tới Thầy Lục." Lời của Lt.Surge cũng vừa hay nhắc nhở Takeshi.

Thầy Lục có lẽ vẫn chưa thu thập đủ huy hiệu, nên mới nhạy cảm với chuyện Đại hội Indigo Plateau như vậy.

Cộng thêm tính cách của Thầy Lục.

Có lẽ cậu ấy không tiện trực tiếp đến Hội quán Pewter để đá quán.

Và sau khi xem trận đấu của Lục Dã với Quán chủ.

Là một Huấn luyện viên, Takeshi với tính cách trầm ổn cũng hiếm khi sôi sục nhiệt huyết.

Nhìn về phía hoàng hôn màu cam, Takeshi nheo mắt.

Muốn cùng Thầy Lục… có một trận Toàn chiến (6v6)!

Dù thắng hay bại.

Ít nhất cũng chứng minh rằng, con đường Huấn luyện viên của mình, vẫn chưa dừng lại!

Đến lúc đó, sẽ trao huy hiệu cho Thầy Lục… Takeshi trầm ngâm gật đầu.

Vì các em trai em gái ở nhà mà thường xuyên bị vướng bận.

Cậu nheo mắt, bước chân nhẹ nhàng đi về phía Hội quán Pewter. … Mặt trời lặn về phía tây.

Lục Dã trở về nhà ở thành phố Saffron, lười biếng ngáp một cái.

"Vui~" Sylveon nhẹ nhàng nhảy lên ghế sofa, cuộn tròn lại.

Togepi 'lộc cộc' lăn một vòng trên thảm, lấy được máy chơi game đặt trên sàn, lập tức hồi đầy máu.

"Đô y! (ﾉ゜▽゜)ﾉ" Blastoise lặng lẽ Rút vào mai, vẫn giữ cảm giác an toàn như mọi khi.

Arcanine nằm sấp trên sàn, bộ lông màu đỏ lửa của nó tỏa ra hơi ấm như lò sưởi.

"Ghos~!" Gengar cầm cây phất trần, đi dọn dẹp khắp nhà.

Lục Dã bất lực mỉm cười, đứng dậy chuẩn bị bữa tối cho đám

nhóc.

“Sirfetch’d, cho mượn mấy lát hành lá!” “Gà???” Ngày 10 tháng 1, Chủ nhật, tuyết rơi.

Đã là thời điểm lạnh nhất trong năm.

Nhìn ra ngoài cửa sổ, trời đang rơi những hạt mưa tuyết lất phất, đường phố bốc lên một làn sương trắng mờ ảo.

Trời lạnh, lại là Chủ nhật.

Sau khi từ Thượng Hải trở về Saffron, Lục Dã cũng lười đi lại, nằm ườn trên ghế sofa đọc sách.

Ánh mắt lướt trên những dòng chữ nhỏ, hơi dịch xuống dưới một chút là có thể thấy chiếc nơ bướm màu hồng.

Sylveon nửa dựa vào lồng ngực cậu, quay lưng về phía cậu, cũng đang cùng nhau đọc sách.

Gengar biết chữ, Lục Dã biết điều đó, còn về việc tiểu thư nhà mèo có biết chữ không… Lục Dã bật cười, đưa cuốn sách ra xa một chút, để phòng nhóc con bị cận thị.

“Vui~!” Sylveon dùng đệm thịt nhỏ bé vỗ nhẹ vào cánh tay Lục Dã.

Đang đọc đến đoạn hay, sao tự dưng lại lấy ra!

“Có phải truyện tranh đâu…” Lục Dã vuốt ve bộ lông trên lưng Sylveon, nhóc con nhẹ nhàng duỗi thẳng chân trước.

“Vui~~” Mặc dù nó đạp lên ngực đúng là có hơi tức… nhưng dễ thương là được!

Mùa đông ở Kanto ẩm và lạnh, mặc quần áo dày cũng khó chống lại.

Nửa thân trên thì còn đỡ, chủ yếu là chân dễ bị lạnh.

May mà chú chó nằm khá gần.

Lục Dã gác chân vào bộ lông ấm áp màu đỏ của Arcanine, nở một nụ cười mãn nguyện.

"Gâu gâu~(O_o)??" Arcanine nghiêng đầu, trên đầu hiện lên dấu hỏi.

Tao có thể không phải là người, nhưng mày thì đúng là chó thật!

Pokémon hệ Lửa có nguy cơ gây hỏa hoạn, nhưng lợi ích vào mùa đông, khi cắm trại, du lịch cũng thấy rõ.

Thử hỏi có Huấn luyện viên nào mà không muốn cùng Pokémon đi cắm trại.

Đốt lửa trại, nghe tiếng củi cháy 'tí tách', ngắm nhìn bầu trời đầy sao.

Thêm nữa là sau khi chú chó tiến hóa, từ Husky tiến hóa thành một con Alaska mập mạp, mang lại cảm giác ấm áp nồng nàn.

Đương nhiên, cũng có thể là Husky đang ngủ đông thôi… Lục Dã bất giác ngáp một cái, điều chỉnh tư thế nằm cho thoải mái.

"Vui~" Sylveon nhẹ nhàng nhảy xuống, tự đi chơi vòng quay.

Lục Dã lại lật sách một lúc, mở điện thoại hóng hớt trong nhóm chat.

"Mùa đông thì Quần đảo Seafoam rất thích hợp để rèn luyện, có thể đến đó thử." Dì Lorelei đang quảng cáo phó bản luyện cấp của Kanto.

"Hừ, tôi mới không tự chui đầu vào rọ, tôi muốn đến Núi Silver tìm tiền bối Red!" Akin la ó.

“Hoan nghênh.” Red mỉm cười nói, “Mùa đông đến Núi Silver, vừa luyện tập vừa ngâm suối nước nóng cũng khá tuyệt.” Silver: “… @Akin, cậu đến Núi Silver tìm chết à?” “Thôi bỏ đi.” Akin nhận thua, “Trời lạnh quá, vẫn nên ở lại Johto thôi.” “Tháp Bellsprout hình như có khóa tu mùa đông của các nhà sư, Akin có thể đến đó thử.” Yellow nói.

“Ồ ồ, quyết định rồi, đến đó rèn luyện!” Lục Dã hơi ngẩn người.

Cày phó bản sơ cấp như vậy thật sự không có vấn đề gì sao!

Lance thở dài: “Trời lạnh quá, không muốn tăng ca…” Blue Oak cũng đau đầu nói: “Không muốn trông Hội quán nữa… để Pokémon đối phó với kẻ khiêu chiến đi.” Red: “Đến Núi Silver không?” Blue Oak: “Được.” Thầy Lục lặng lẽ hóng hớt.

Đây là cuộc nói chuyện giữa các đại lão sao?

Nếu nói tháp Bellsprout là phó bản tân thủ, thì Núi Silver chính là độ khó địa ngục rồi!

Mùa đông đến.

Thiên Vương hệ Rồng, hệ Bay yếu gấp bốn lần hệ Băng, Lance, khẽ thở dài, vẫn tiếp tục công cuộc trấn áp tội phạm.

Ngược lại, dì Lorelei thì hừng hực khí thế, đến Cúp Vô địch của Quần đảo Seven xem thi đấu.

Quần đảo Seven chính là ‘Quần đảo Orange’ trong anime, theo lý thuyết, vẫn còn Lugia và Bộ ba Chim huyền thoại đang cư ngụ.

Mấy con Thú huyền thoại ở các phiên bản đặc biệt dường như chẳng có mấy đất diễn.

Nhưng Lục Dã nghĩ đến thể chất của tân binh thực thụ, cũng liền thông suốt.

Gần trưa, ngoài cửa sổ vẫn bay lất phất những bông tuyết nhỏ.

Lục Dã đứng dậy, đẩy cửa sổ ra, không khí trong lành, ẩm ướt và lạnh lẽo ùa vào mặt.

“Gengar.” Lục Dã gọi một tiếng.

“Ghos?” Lục Dã nhìn về phía chậu cây cảnh bên cửa sổ, cọng hành lá xanh mướt hấp dẫn, thân hành trắng như ngọc.

“Trưa nay, chúng ta ăn lẩu nhé?” … Đương nhiên.

Cũng không thật sự lấy cọng hành lớn đó để làm nước lẩu.

Mặc dù rất thơm, chấm tương sẽ rất ngon, nhưng dù sao cũng là vật phẩm độc quyền của Áp Áp.

“Gà~_(:3」∠)_” Sirfetch’d đang nằm trên thảm suy ngẫm về cuộc đời vịt, nào ngờ mình vừa thoát một kiếp.

Mệt quá vịt~ hôm nay không muốn huấn luyện vịt~ Thôi bỏ đi, ngày mai hẵng huấn luyện~ Mặc dù chẳng làm gì cả, nhưng đưa ra quyết định cũng rất tốn não lực.

Sirfetch’d tự mình gật đầu, thoải mái nheo mắt lại.

“Đi thôi, đi mua nguyên liệu lẩu nào.” Lục Dã túm một nhúm lông vịt.

“Gà…” Sirfetch’d ngáp một cái, vác hành và khiên lên, ánh mắt lập tức trở nên sắc bén.

Mục tiêu, siêu thị, toàn quân xuất kích!

Gần khu biệt thự có một siêu thị lớn.

“Kame…” Blastoise đầu tiên là đun một ấm Nước Sôi, sau đó lại pha một tách trà nóng.

Trà ‘Rễ Năng Lượng’ đắng ngắt, có tác dụng hồi phục trạng thái

hấp hối.

“Kame…” Blastoise ung dung thổi hơi nóng của tách trà đắng.

Khóe miệng Lục Dã giật giật.

Quy quy, đầy máu mà mày cũng phải uống thuốc à!

Hay là, không khí lạnh cũng tính là đòn tấn công phép thuật, phải bổ sung một ít HP?

“Vậy thì… Blastoise trông nhà nhé.” Có thiên phú Aura, tính cách ổn định, Blastoise quả thực là lựa chọn số một để trông nhà.

Lục Dã gọi: “Togepi, con có đi không?” Nghe tiếng gọi.

Togepi trong cuộc video call vẫy vẫy tay với bạn nhỏ Mew, rồi ‘piak kỷ piak kỷ’ chạy về phía Lục Dã.

“Chakky Pii~ ヾ(◍°∇°◍)ﾉﾞ ” Con đến đây~!

Cuối cùng, Thầy Lục tay trái dắt Arcanine, tay phải quấn Sylveon.

Sau lưng còn có một con Gengar đang ôm Togepi bay lơ lửng.

“Gà!” Sirfetch’d đứng phía trước, vung cọng hành lớn, kiếm chỉ siêu thị.

“Đi thôi.” Lục Dã mỉm cười.

Đến siêu thị rồi cho vào PokéBall sau cũng được.

Cậu tận hưởng cảm giác có Pokémon đồng hành trên đường đi.

“Kame!

Chương 299

ヾ(⌐■_■)” Đúng lúc này, Blastoise cảm nhận được Aura quen thuộc, đưa tay ngăn lại.

Ở cửa ra vào vang lên tiếng giày cao gót quen thuộc.

“Cạch ——” Chìa khóa chuyển động.

Mỹ nhân tóc vàng mặc chiếc áo khoác đen có lông vũ, kẹp tóc màu đen, để lộ gương mặt tinh xảo bị mái tóc vàng che khuất, đôi môi màu anh đào thở ra một làn khói trắng.

Cô ngước mắt lên, đôi đồng tử màu thiếc nhìn về phía Lục Dã, tò mò hỏi: “Anh định ra ngoài à?” Lục Dã gật đầu, ngạc nhiên nói, “Công việc xong rồi sao?” “Chưa xong thì không được về à?” Cynthia hỏi ngược lại.

“Đương nhiên là được.” Lục Dã để ý đến những hạt tuyết bột rơi trên vai Cynthia, “Vừa hay anh cũng nhớ em.” “Bỏ chữ ‘cũng’ đi.” “Thật không?” “…” Cynthia bước vào nhà, cởi chiếc áo khoác đen, treo lên giá áo ở cửa, để lộ chiếc áo len đen và vòng ngực hoàn hảo.

“Không bỏ cũng được.” Cynthia khẽ nói.

“Ghos!” Gengar nhận lấy áo khoác, mang đi là hơi nước.

Cynthia ngồi trên ghế sofa, hai tay áo để lộ những ngón tay thon dài, chống cằm, im lặng nhìn Lục Dã.

“Em đến đúng lúc lắm.” Lục Dã bất lực gật đầu, “Bọn anh đang định ra ngoài đây.” “Đi đâu vậy?” Cynthia tò mò hỏi.

“À… đi siêu thị mua ít nguyên liệu, rồi trưa ăn lẩu.” Hàng mi dài của Cynthia khẽ động, đôi mắt ánh lên vẻ long lanh.

Lục Dã: “Em muốn đi thì đi cùng luôn đi.” Cynthia mỉm cười rạng rỡ, nói vọng lên lầu hai: “Gengar, giúp chị lấy chiếc áo khoác đen trong phòng nhé.” “Ghos!” “Ngoài trời lạnh, mặc thêm vào.” Cynthia gật đầu, nghiêm túc nhìn Lục Dã: “Tại sao anh không mặc bộ quần áo lần trước em tặng?” “Đắt quá, không nỡ mặc.” Lục Dã thành thật nói.

“Mặc vào đi, lần sau em mua cho.” “Được thôi.” Áo khoác dạ rất vừa vặn, là kiểu mới nhất, bên trong là áo len cao cổ.

Lục Dã đứng trước gương toàn thân, hài lòng gật đầu.

Lại là một ngày bị chính mình đẹp trai đến ngất ngây!

Trước khi ra khỏi nhà, Lục Dã hỏi: “Sẽ không bị nhận ra chứ?” “Gần đây có siêu thị không người bán.” Cynthia lắc lắc cặp kính râm trong tay.

Lục Dã thầm nghĩ, mái tóc vàng này cũng không giấu được đâu… Mà thôi, dù sao đây cũng là bí mật bán công khai rồi.

Sự ngại ngùng của Nhà vô địch Sinnoh… có thể hiểu được!

Trên đường, mưa tuyết lất phất bay, bao trùm một màn sương trắng mờ ảo.

Có thể để Arcanine dùng Ngày Nắng.

Nhưng như vậy thì hai người sẽ không thể che chung một chiếc ô.

Gió lạnh buốt.

Nghiêng đầu qua, có thể thấy dái tai nhỏ xinh trắng hồng của Cynthia.

Nửa thân người áp sát vào nhau, ngón tay sẽ vô thức chạm vào.

“Muốn nắm tay.” Lục Dã nói.

“Chỉ là muốn thôi à?” “Xin lỗi, là rất muốn!” Cynthia nở một nụ

cười nhẹ, chủ động nắm lấy bàn tay bên cạnh, mắt nhìn thẳng về phía trước.

“Không được nghĩ lung tung.” “Xin lỗi, điều đó là không thể… xì…” Rõ ràng ngoài trời rất lạnh, nhưng lòng bàn tay lại ấm áp.

Có thể sẽ bị cấu đến thâm tím thì phải.

Đến siêu thị không người bán.

Chọn nguyên liệu, quét mã vạch, tự thanh toán.

Những con tôm tươi nhảy tanh tách, cải thảo mọng nước, các loại viên và thịt.

Cynthia trầm ngâm nửa tiếng, cuối cùng chọn một hộp kem.

Lục Dã cũng đứng ở khu rau củ suy nghĩ rất lâu, rồi vớ lấy một bó hành lớn.

Vẫn là không dùng cọng trong chậu cây cảnh!

“Cái này nướng cùng thịt gà, vị sẽ rất ngon.” “Còn có đồ nướng nữa à?” Mắt Cynthia sáng lên.

“Muốn gì có nấy.” Trong siêu thị không người bán, một bà cụ hiền từ mặc đồng phục nhân viên, đang sắp xếp hàng hóa trên kệ.

Cạch—— “Ghos!” Gengar nhặt hộp đồ hộp bị rơi trả lại cho bà.

“Ồ, cảm ơn cháu.” Bà cụ cười, gật đầu với Gengar.

“Ghos…” Gengar cười hì hì, ngại ngùng gãi đầu.

Togepi đang chơi trốn tìm với Sirfetch'd.

“Gà?” Sirfetch'd trốn cả buổi trời, phát hiện Togepi đang đứng trước kệ hàng, mắt hau háu nhìn gói khoai tây chiên.

“Gà!” Sirfetch'd bừng tỉnh, đưa cọng hành lớn ra, giúp Togepi gạt gói khoai tây chiên xuống.

“Chakky Pii~(ノ´▽｀)ノ♪” Togepi ôm gói khoai tây chiên, nở nụ cười vui vẻ.

“Được rồi, không được mua khoai tây chiên, về ăn lẩu!” Lục Dã nhấc bổng Togepi lên, nhóc con đạp chân loạn xạ.

Gói khoai tây chiên rơi xuống, Cynthia nhanh tay lẹ mắt bắt lấy, đưa lại cho Togepi.

“Chỉ là khoai tây chiên thôi, có ăn no được đâu.” Cynthia liếc một cái.

“…Em cứ chiều nó đi!” Theo lý thuyết, Togepi có thể sử dụng 「Ngoại Cảm」.

Nhưng vì Lục Dã đã dặn chúng không được sử dụng chiêu thức trong siêu thị.

Nên nó mới ngoan ngoãn tuân thủ.

“Vui~” Sylveon đi theo bên cạnh Lục Dã, dải lụa quấn quanh cánh tay cậu.

Về việc là Thầy Lục dắt Sylveon.

Hay Sylveon dắt Thầy Lục… thì tùy người tùy cảm nhận.

Thanh toán xong, xách theo túi lớn túi nhỏ, hai người bước ra khỏi siêu thị.

Cynthia tự nhiên nhận lấy một túi từ tay Lục Dã.

Sau đó kéo tay cậu, tránh vũng nước tuyết tan ven đường.

Hai bên đường là một lớp tuyết trắng xóa.

Tuyết đã tạnh tự lúc nào, vệt khói trắng của máy bay chia đôi bầu trời trong xanh. … Về đến nhà, Blastoise cẩn thận phân biệt Aura.

“Kame…” Sau khi xác nhận, nó mới thu lại khẩu Bơm Thủy Lực

đã tích tụ sẵn.

Lục Dã vừa mở cửa, đã thấy hai nòng pháo sáng lấp lánh chĩa về phía mình, không khỏi toát mồ hôi.

“Luca…” Lucario của Cynthia giao tiếp với Blastoise một chút, đồng thời có chút khó hiểu.

Tại sao… mới mấy ngày không gặp.

Con người này, lại cho mình cảm giác thân thiết đến vậy?

Nhìn về phía Lục Dã, Lucario ho khan một tiếng.

Chắc chắn là ảo giác!

“Ghos~ (¯ ¯)” Gengar lắc mông, rửa rau củ, nước miếng chảy ròng ròng.

Sắp được ăn lẩu rồi~!

Trong nhà là bàn ăn hình chữ nhật, ngoài vài con Pokémon không tiện lắm, những con khác đều có thể lên bàn.

Cynthia giúp dọn bát đĩa, trong bếp tỏa ra mùi thơm nồng nàn, vang lên tiếng nồi sôi lục bục.

“Nước lẩu xong rồi, ai muốn ăn gì thì cứ nhúng thôi.” Lục Dã chuẩn bị xong, lau tay vào tạp dề, quay đầu gọi: “Ăn cơm!!” “Gâu~”“Gà!”“Kao!”“Chakky Pii~” Trong phút chốc, đám nhóc mắt sáng như đèn pha vây quanh bàn ăn, đứa nào đứa nấy nuốt nước bọt ừng ực.

“Tiếp theo còn có đồ nướng nữa.” Lục Dã bất lực cười nói, “Từ từ thôi.” Trên bàn là rau củ xanh mướt còn đọng sương, nồi lẩu sôi sùng sục bốc hơi nóng, mùi thơm lan tỏa khắp căn phòng.

Cynthia hít một hơi thật sâu, chắp hai tay lại, nở một nụ cười dịu dàng: “Tôi ăn đây!” … Qua làn hơi nước bốc lên, có thể thấy gò má

ửng hồng của Cynthia.

"Phù…" Cynthia vén mái tóc vàng ra sau tai, nhẹ nhàng thổi, rồi lại ngước đôi mắt màu thiếc lên nhìn Lục Dã.

Lục Dã nhìn sang, chỉ thấy đôi mắt Cynthia ánh lên ý cười.

"Sao thế?" Lục Dã hỏi.

"Không có gì." Đôi mắt Cynthia cong thành vầng trăng khuyết, mỉm cười đáp.

Sirfetch'd nuốt nước mắt cầm đũa lên, nhúng lá hành vào nồi lẩu.

"Gà??" Vị… hình như cũng khá ngon?

Sau bữa trưa là khoảng thời gian yên tĩnh của buổi chiều.

"Ghos~" Gengar bay đi dọn bàn.

Lục Dã và Cynthia ở phòng khách cùng nhau chơi game.

"Trốn việc chơi game thật sự không có vấn đề gì sao?" Lục Dã lo lắng nói.

"Đợi anh đến thay thế em mà." Cynthia cười tươi nói.

Lục Dã sờ cằm.

Công việc ở Đại học Celadon, qua kỳ nghỉ đông là kết thúc.

Đợi sau Tết… đi du lịch Sinnoh, có vẻ cũng là một lựa chọn không tồi.

"Dù sao cũng là cuối tuần." Cynthia đan hai tay vào nhau, duỗi người khoe đường cong quyến rũ dưới lớp áo len, tò mò hỏi: "Hai ngày nay anh định làm gì?" Lục Dã trầm ngâm một lát.

"Có lẽ… mấy ngày này phải đi Galar một chuyến." Lục Dã kể sơ qua sự việc, Cynthia suy tư gật đầu.

Cynthia: "Em cũng đi." "Hả?" "Chuyện của liên minh Sinnoh, tạm

thời giao cho Lucian xử lý." Cynthia nói, "So với việc đó, chuyện của anh quan trọng hơn." "…Rõ ràng là em muốn trốn việc mà đúng không?" Cynthia dường như có chút ngại ngùng, mỉm cười nhẹ. … Trời dần tối.

Tuyết ngoài trời bỗng rơi dày hơn.

Trong nhà ấm áp như đầu xuân.

Chơi cùng cả buổi chiều, rõ ràng là một việc khá tốn sức.

Lục Dã lười biếng ngáp một cái.

"Mai chơi tiếp nhé." "Không được, thêm ván nữa!" Ngày 11 tháng 1, thứ Hai.

Tháng một hàng năm, các giải đấu của các liên minh lớn được tổ chức rầm rộ.

Khác với Đại hội Liên minh ở các khu vực khác.

Galar áp dụng hình thức thi đấu thách đấu Nhà vô địch, mời các Quán chủ Hội quán đến thách đấu.

Màn hình lúc này đang chiếu cảnh Leon đối đầu với Kabu.

Gigantamax Charizard toàn thân bùng cháy, to lớn hùng vĩ, phun ra ngọn lửa như núi lửa phun trào, nổ tung trên người Gigantamax Centiskorch.

"Người chiến thắng đã lộ diện!" Tiếng bình luận viên vang lên.

Toàn trường vang lên tiếng reo hò như sóng thần.

"Ngầu quá, ngài Leon!" Trong phòng bệnh, một cậu bé siết chặt nắm đấm, mắt lộ vẻ phấn khích, "John, tớ đã nói rồi, ngài Leon là mạnh nhất!" Tường dán đầy poster của Leon, xung quanh đặt búp bê Charizard, trong hộp đựng là một chồng thẻ bài tinh xảo.

Tấm rèm mỏng lay động theo gió, một tấm sticker Gengar lớn dán trên giấy dán tường đầu giường.

John với mái tóc ngắn màu vàng nhạt nằm trên giường bệnh, nhìn ra ngoài cửa sổ khẽ nói: "Muốn đi, xem trận đấu của ngài Leon…" Cửa phòng bị đẩy ra, y tá mỉm cười nói: "Ngài Rose đến bệnh viện rồi." "John!" Cậu bé phấn khích nói, "Nếu là ngài Rose, biết đâu thật sự có thể giúp chúng ta gặp được Leon!" John lật người xuống giường, lấy giấy bút ra, đặt lên ghế và nhanh chóng viết nguệch ngoạc gì đó.

"John, không đi nhanh là không kịp đâu!" "Tớ biết." John cắn môi, "Nhưng… vẫn là cách gửi thư tốt hơn." Mặt trời dần lặn, trên sân thượng của bệnh viện.

Rose vuốt một lọn tóc xoăn, chậm rãi đi về phía chiếc xe taxi Corviknight.

"Ngài Rose!" Rose quay đầu lại, nhìn John đang thở hổn hển, và lá thư trong tay cậu.

"Xin, xin ngài…" John mắt lộ vẻ mong chờ, "Gửi, gửi lá thư này, cho ngài Leon!" "Leon bận lắm đấy." Rose trầm ngâm một lát, đi về phía John, nhận lấy lá thư trong tay cậu.

"Tôi chỉ chịu trách nhiệm mang đến thôi." Rose mỉm cười nói, "Cậu ấy có xem hay không, tôi không biết đâu." Mắt John mở to, vạt áo và thân hình gầy gò run rẩy trong gió trên sân thượng.

"Cảm ơn ngài, ngài Rose!" … Wyndon, Tháp Rose.

Leon cúi đầu nhìn lá thư trong tay, và bức vẽ nguệch ngoạc trên đó, bật cười nói: "Tôi trông như thế này à?" "Trong lòng bọn trẻ." Rose vuốt lọn tóc xoăn, nhún vai nói, "Chính là như thế này." Trên lá thư, vẽ Leon và cộng sự Charizard của anh, cùng với tâm nguyện của

John. 【Muốn đến tận nơi, xem trận đấu của ngài Leon】 【Muốn giống như ngài Leon, trở thành Nhà vô địch mạnh nhất】 "Đứa bé đó, đã rất nỗ lực rồi." Rose liếc qua một cái, nhàn nhạt nói, "Bác sĩ nói, quy trình tiếp theo của cậu bé là hóa trị… tội nghiệp nó quá." Leon mặc áo choàng, mái tóc dài màu tím, im lặng một lúc lâu, ngẩng đầu cười nói: "Vậy thì, hãy tổ chức một trận đấu đi!" Rose hơi nheo mắt: "Hai bên thách đấu?" "Tôi." Leon cười nhẹ, "Và John." Rose nhìn chằm chằm Leon một lúc lâu.

"Đúng là làm bậy mà." Rose vuốt tóc xoăn, bất lực thở dài.

"Tổ chức một trận đấu biểu diễn không có thu nhập, lại còn mời nhiều diễn viên như vậy… anh có biết tốn bao nhiêu nhân lực và vật lực không?" "Tôi biết." Leon cất thư, đứng dậy, "Cứ trừ vào phí ra sân của tôi." "Các Nhà vô địch khác đều bận rộn cứu thế giới, anh ở đây đóng kịch với trẻ con." Rose cười khẩy hai tiếng, "Đúng là Nhà vô địch mạnh nhất mà." Leon nhìn ra ngoài cửa sổ, từ tầng cao nhất của Tháp Rose chọc trời, có thể nhìn thấy hơn nửa Galar.

"Tôi là Nhà vô địch của Galar, chỉ vậy thôi." Rose cảm thấy vô cùng bất lực với người cộng sự cứng đầu này, buông thõng vai: "Kinh phí không đủ, tôi sẽ đăng một lá thư thỉnh nguyện ẩn danh, tiết kiệm được bao nhiêu thì tiết kiệm." Leon nhíu mày.

"Yên tâm, sẽ không đề cập đến tên của John." Rose quay lưng về phía Leon, vẫy vẫy tay.

"Tôi là một thương nhân, nhưng chưa đến mức lợi dụng trẻ con." "Còn một chuyện nữa." Leon lên tiếng, "Tôi biết từ Sonia, có một Huấn luyện viên, đến lúc đó cũng sẽ đến Galar." "Ai?" "Lục Dã của Đông Hoàng." "Ồ?" Rose hai tay đút túi, nghiêng người, "Không nổi tiếng lắm nhỉ?" "Tôi đã từng nói với ông rồi." Leon toát mồ hôi nói, "Vị Huấn luyện viên giỏi chiến thuật đó." Rose bừng tỉnh: "Vị đã

thắng ông và Bậc thầy trong trận đấu mô phỏng?" "Ừm…" "Tôi hiểu rồi." Rose chống tay, đi ra ngoài cửa, lẩm bẩm.

"Lừa… à không, mời cậu ta tham gia trận đấu biểu diễn, cũng có thể tiết kiệm được một khoản kinh phí lớn…" … Kanto, thành phố Saffron.

Chương 300

Ngoài cửa sổ tuyết bay lất phất, nhà cửa, đường phố, cột điện đều phủ một lớp tuyết trắng.

Lắng tai nghe, có thể nghe thấy tiếng tuyết rơi 'xào xạc'.

Trong nhà, lò sưởi bập bùng ngọn lửa màu cam.

Lục Dã mặc áo len cao cổ, đang video call với Sonia.

"Woa!" Sonia tặc lưỡi, "Thầy Lục, nhà thầy trông đắt tiền quá!" "À… chuyện này nói ra dài dòng." Lục Dã tạm thời không đề cập đến chuyện chủ nhà, ho khan nói, "Trận đấu mời đó rốt cuộc là sao?" "Ngài Rose đã đăng thư thỉnh nguyện trên mạng, đã có hơn 5000 người phản hồi, sẽ đến hiện trường cổ vũ cho John." Sonia cười hì hì nói, "Dù sao cũng là trận đấu biểu diễn miễn phí, lại là làm việc thiện, mọi người đều rất sẵn lòng mà!" "Ồ… vậy ai sẽ là người đấu với Leon trước, đóng vai ác?" Sonia chớp chớp đôi mắt màu xanh biếc.

"…Cô giả bộ dễ thương cũng vô dụng thôi, tôi sẽ không đi tìm chết đâu." "Xin thầy đó, Thầy Lục!

Kinh phí ít đến đáng thương, chính Leon cũng đã tự bỏ tiền túi cho mấy trận ra sân rồi!" Lục Dã hơi ngẩn người: "Macro Cosmos của Rose, không phải nên rất có tiền sao?" "Nhưng Galar mới vừa phát triển thôi, hội trưởng Rose cũng phân thân không xuể." Sonia đếm trên đầu ngón tay.

"Không chỉ là khai thác tài nguyên du lịch, còn có công nghiệp, xây dựng cơ sở hạ tầng rất nhiều việc." Vẻ mặt Lục Dã phức tạp.

Vì Oleana bị mình đào về làm thư ký, bên Macro Cosmos, tốc độ phát triển dường như tạm thời chậm lại.

Vậy thì dự án năng lượng Eternatus, có lẽ cũng sẽ bị trì hoãn một thời gian.

Lập trường của Rose thế nào, tạm thời không bàn, cho dù có chuyện gì xảy ra, Leon cũng sẽ đi giải quyết.

Nói đến… Giovanni cũng từng quản lý Silph Co., ngay cả Lusamine cũng có một Aether Foundation.

Nghèo đến mức để Leon đi đóng quảng cáo, Galar đúng là vùng đất nghèo khó rồi.

"Các cô vẫn nên tìm Raihan đi." Lục Dã xoa xoa trán.

Diễn kịch thì diễn kịch, với đội hình hiện tại mà đấu với Leon, còn chưa đủ cho Charizard nhét kẽ răng!

"Thầy Lục…" Sonia chắp hai tay lại, "Trong phòng bệnh của John, cũng sưu tầm rất nhiều poster của thầy, không ít hơn Leon đâu!" "…" "Cậu bé cũng là fan của thầy, có thể gặp được thầy, cũng sẽ khích lệ được cậu bé mà đúng không?" "Ừm…" Lục Dã sờ cằm, rơi vào trầm tư.

Đi thì chắc chắn phải đi.

Chỉ là đấu với Leon, cho dù Charizard có bùng nổ diễn xuất, thì rủi ro cũng rất lớn.

Lỡ như Blastoise thật sự hấp hối, chẳng phải là phải đi tìm Ho-Oh xin lông vũ sao?

"Lục, Thầy Lục…" Ngay khi Lục Dã đang trầm tư, Sonia khẽ nói.

"Thầy, thầy phía sau!" "Phía sau tôi?" Lục Dã quay đầu lại, chỉ thấy một gương mặt xinh đẹp trắng ngần, tinh xảo như một tác phẩm nghệ thuật.

"Anh định đến Wyndon?" Cynthia hỏi.

“Ừm… chính là mấy ngày này.” Lục Dã gật đầu.

Nhìn cuộc nói chuyện tự nhiên và hài hòa của hai người, Sonia há hốc mồm.

Tại sao, cô Cynthia lại xuất hiện ở nhà Thầy Lục?

Tại sao, hai người họ lại đứng gần nhau đến thế, sắp hôn nhau đến nơi rồi!

Trong phút chốc, tất cả đều có câu trả lời.

Sonia hoảng loạn nói: “Nhà vô địch Cynthia, cô nghe em giải thích, em không phải đang…” “Cái đó…” Cynthia ngồi xuống bên cạnh Lục Dã, mỉm cười nói, “Trận đấu biểu diễn, tôi cũng rất có hứng thú.” “Có thể, cho tôi tham gia một suất không?” … 【Xin hãy giúp chúng tôi, thực hiện một tâm nguyện nhỏ】 Bài đăng kêu gọi ẩn danh này, lan truyền trên các diễn đàn lớn ở Galar. 【Hai ngày sau, Leon sẽ tổ chức trận đấu thách đấu Nhà vô địch tại Wyndon, và tranh tài để chọn ra Nhà vô địch mới.

Nhà vô địch mới sẽ khoác áo choàng Vô địch, tiến hành lễ đăng quang tại sân vận động Wyndon.

Và vào ngày hôm đó, chúng ta sẽ chào đón một người thách đấu đặc biệt…】 Bài đăng liên tục được chia sẻ, những tiếng nghi ngờ cũng theo đó mà đến.

“Ngài Leon, thật sự định để một đứa trẻ kế thừa áo choàng Vô địch?” “Để Nhà vô địch của Galar làm chuyện này, có phải là mất mặt không.” “Giả tạo quá!

Tổ chức một trận đấu Vô địch, chỉ vì một đứa trẻ bị bệnh!” Nhưng nhiều hơn là những lời thiện ý và cổ vũ.

“Tôi cũng từng muốn trở thành một Huấn luyện viên, nhưng tôi biết, cả đời này đều không thể hoàn thành được, hy vọng cậu bé có

thể thay tôi thực hiện, cố lên.” “Ai mà không muốn trở thành Huấn luyện viên, không muốn trở thành Nhà vô địch?

Đây là thực hiện tâm nguyện của đứa trẻ, cũng là thực hiện tâm nguyện của chính chúng ta.” “Chúng ta cần một Nhà vô địch mạnh mẽ, nhưng chúng ta càng cần một Nhà vô địch có tình người.” “Chỉ có Leon mới làm như vậy!

Bởi vì anh ấy là Nhà vô địch Galar, Leon!” Mức độ ảnh hưởng nóng bỏng đến mức, ngay cả hội trưởng Rose cũng có chút kinh ngạc.

Kênh quyên góp được mở, chỉ trong vài ngày ngắn ngủi đã hoàn thành mục tiêu.

Những năm này, người dân Galar cảm ơn những đóng góp xuất sắc của ngài Leon.

Galar nghèo khó, dường như chỉ có danh hiệu ‘Nhà vô địch mạnh nhất’ của Leon, mới có thể mang lại sự an ủi cho người dân.

Leon gánh vác rất nhiều, và anh lại sở hữu sức mạnh và nhân phẩm để gánh vác những điều đó.

Đây là trách nhiệm của một Nhà vô địch, cũng là sứ mệnh.

Trong nhóm chat, Lance và những người khác cũng biết được tin tức này.

“Rose cũng mời tôi rồi.” Lance khẽ thở dài, “Muốn đến hiện trường, nhưng nhiệm vụ của Điều tra viên quá bận rộn.” “Người có thể so tài với ngài Leon, diễn một trận đấu hoàn hảo…” Green rơi vào trầm tư.

“Red không được.” Lorelei ho khan nói, “Red quá mạnh.” “Tiền bối Red và tiền bối Blue Oak, đang tu hành ở Núi Silver.” Akin gối đầu lên tay nói, “Ngài Steven cũng tạm thời không đến kịp được đâu nhỉ?” “Steven không tham gia Giải Vô địch thế giới kỳ trước.” Người

thuộc Bát đại cao thủ, Bậc thầy Rồng Lance nói, "Không thân thiết với Leon lắm." "Vậy thì… Thầy Lục?" Yellow yếu ớt nói.

Nhóm chat rơi vào im lặng.

Có thể là thả cửa, cũng có thể là tử vong.

Thầy Lục cho đến nay, dường như chỉ có một đội hình.

Nhà vô địch Unova ngày trước, Alder, cũng vì nguyên nhân tương tự mà rơi khỏi đỉnh cao.

Để Thầy Lục đi đấu với Leon đang ở đỉnh cao phong độ… có phần hơi làm khó người ta.

"Tôi đã lên đường đến Wyndon rồi." Thấy có người @ mình, Lục Dã ngoi lên nói.

"Cùng với Cynthia." Mọi người bừng tỉnh.

Với thực lực của Cynthia, cho dù đấu với Leon, cũng sẽ không rơi vào thế yếu.

Hơn nữa, mối quan hệ của hai người này không hề tầm thường… cùng nhau đi, cũng nằm trong dự đoán của mọi người.

"Đến hiện trường, nhớ giúp tớ cổ vũ cho đứa bé đó nhé!" Akin nói.

Silver nhắm mắt lại, hồi tưởng về ký ức tuổi thơ bị bắt cóc: "Tôi cũng vậy." Trong nhóm một loạt '+1', bắt đầu thảo luận sôi nổi.

Trên chuyến bay đến Galar, Lục Dã đặt điện thoại xuống, nhìn về phía mỹ nhân tóc vàng bên cạnh.

"Thật sự, cảm ơn em rất nhiều." Lục Dã khẽ nói.

"Trong dự liệu thôi." Cynthia ngước mắt lên, hơi nghiêng đầu, mái tóc vàng rơi xuống hai bên chiếc áo đen.

“Khi em nghe anh nhắc đến chuyện đó, em đã biết anh nhất định sẽ đi.” Cynthia mỉm cười nói.

“Hả?” “Bởi vì, anh là Thầy Lục.” Cynthia nở một nụ cười, nhắm mắt lại, bắt đầu chợp mắt.

Ngoài cửa sổ khoang hạng nhất, những đám mây trắng xóa trôi bên dưới máy bay, bầu trời trong xanh một màu lam nhạt.

“Cynthia.” Lục Dã nghiêm túc nói.

“Anh có một chuyện muốn nói với em.” “Chuyện gì.” Cynthia ngước lên đôi đồng tử màu xám sâu thẳm.

“Gengar là Pokémon khởi đầu của anh, anh không mạnh như người khác nghĩ.” “Anh sợ chết, lại rất ham tiền, chỉ muốn sống một cuộc sống bình thường.” “Anh chỉ yêu thương đám nhóc này, muốn cùng chúng lười biếng, cùng chúng sống qua ngày.” “Nhưng thỉnh thoảng… anh cũng có những lúc muốn thắng.” Lục Dã nhìn thẳng vào đôi đồng tử sâu thẳm của Cynthia.

“Giống như trận đấu này với Leon.” “Về thực lực của anh, còn có cái gọi là đội hình…” Cynthia đưa ngón tay ra, đặt lên môi Lục Dã.

“Chỉ cần yêu thương Pokémon, là đủ rồi.” Cynthia nở một nụ cười dịu dàng.

“Pokémon sẽ truyền đạt những tình cảm quý giá cho Huấn luyện viên, còn về việc trở nên mạnh hơn…” Cynthia cúi đầu.

Gengar rưng rưng nước mắt: “Ghos! ∧(;´Д｀∧)” Cynthia vén mái tóc vàng bên tai, mỉm cười nói: “Cứ tiếp tục yêu thương, là đủ rồi… bản thân em là như vậy, ngoài ra không còn gì khác.” Lục Dã hơi sững sờ.

Thực lực gì đó.

Gò má Cynthia ửng lên một màu đỏ nhạt, nhìn ra những đám mây bên dưới cửa sổ.

Chẳng sao cả.

Chỉ cần em đủ mạnh, anh yếu một chút, cũng không có vấn đề gì.

Hoặc có thể nói, có khi lại tốt hơn… Máy bay từ từ hạ cánh, cầu thang được hạ xuống, sân bay bay lất phất những bông tuyết.

Hầu như toàn bộ người dân Wyndon, đều biết tối nay tại Sân vận động Wyndon, sẽ tổ chức lễ đăng quang cho 'Nhà vô địch mới'.

Trong trời băng đất tuyết, cả thành phố tràn ngập một không khí ấm áp và thiện ý.

Bên ngoài Sân vận động Wyndon hình vòm.

Người dân háo hức chờ đợi, chuẩn bị chào đón hai bên đối đầu của trận đấu Vô địch hôm nay.

Cùng với một người thách đấu đặc biệt.

Tuyết lất phất rơi xuống, rơi trên mũ của khán giả, trên những tấm biển cầm tay, trên những tấm băng rôn khổng lồ được giăng lên.

"Người thách đấu còn lại là ai?" "Nghe nói là Nhà vô địch Sinnoh Cynthia…" "Không phải, hình như là một Huấn luyện viên khác?" Bên trong Sân vận động Wyndon, sân vận động khổng lồ có sức chứa hàng vạn người, không còn một chỗ trống.

Tiếng cổ vũ vang trời dậy đất, nhưng tuyết lại càng rơi dày hơn.

Lục Dã và Cynthia cùng nhau đi vào phòng nghỉ của tuyển thủ.

"Sư phụ!" Vừa bước vào phòng nghỉ, Bea đã kích động chạy đến trước mặt Lục Dã, rồi lại nhìn sang Cynthia bên cạnh.

"Chào sư mẫu!" Bea cúi gập người chín mươi độ.

“A ha… trang trọng quá.” Cynthia gãi gãi má.

“Sao em lại ở đây?” Lục Dã tò mò hỏi.

“Nghe nói ngoài hai bên của trận đấu Vô địch, còn có một người thách đấu đặc biệt.” Bea khẽ nói: “Về chuyện của John, các Quán chủ đều giữ thái độ ủng hộ.” “Còn em.” Cô gái da màu đồng ngẩng đầu lên, nghiêm túc nói: “Là đến để cổ vũ cho ngài!” Lục Dã gượng cười: “Chỉ là trận đấu biểu diễn thôi mà… Leon sẽ không ra tay thật đâu nhỉ?” “Điều đó chưa chắc đâu.” Cynthia cười tủm tỉm nói, ghé vào tai cậu khẽ nói.

“Anh quên rồi, lần trước anh đã đầu độc cậu ta mấy hiệp liền?” Vẻ mặt Lục Dã trở nên nghiêm trọng.

Đúng lúc này, một người đàn ông đeo băng đô màu cam bước vào từ cửa trước.

Raihan ánh mắt không thiện cảm, liếc nhìn Lục Dã, gọi: “Này!” Cynthia hơi nhíu mày, ánh mắt sắc lẹm.

Trong phút chốc, Raihan như thể nhìn thấy một con Garchomp, ho khan nói: “Lục, Thầy Lục… rất vui vì thầy đã đến!” “Ban đầu là do Raihan, đấu với ngài Leon.” Bea nhỏ giọng giải thích.

“Nhưng xét đến việc John, đồng thời cũng là fan của thầy… nên đã mời thầy đến hiện trường.” Sức ảnh hưởng của Trò chơi thẻ bài Pokémon, đã lan rộng đến khu vực Galar.

Thêm vào đó, một số tựa game của The Pokémon Company, cũng có một lượng fan nhất định ở Galar.

Đối với những đứa trẻ nằm trên giường bệnh như thế này.

Ngoài video trận đấu của Nhà vô địch Leon, những trò chơi này, không nghi ngờ gì là cách giải khuây tốt nhất.

Hơn nữa, video của Thầy Lục, cũng khiến bọn trẻ cảm nhận được sức hấp dẫn và niềm vui của các trận đấu Pokémon.

“Tôi biết điều này.” Lục Dã bất lực mỉm cười.

“Cho nên, tôi đã đến Wyndon.” “Vậy… trận đấu tiếp theo.” Bea nhìn quanh Lục Dã và Cynthia.

“Là do thầy, hay Nhà vô địch Cynthia?” Lục Dã và Cynthia nhìn nhau.

“Xin hãy giúp tôi một tay nhé.” Đôi mắt Cynthia sâu thẳm, nở một nụ cười nhẹ.

“Đương nhiên rồi.” Trong phòng bệnh trắng tinh, phảng phất mùi nước khử trùng nồng nặc.

Ngoài trời đã hoàng hôn, John trên giường bệnh bỗng bừng tỉnh. "Tối nay... còn có trận chung kết của ngài Leon!" John mặc bộ quần áo mỏng manh, hoảng hốt chạy ra khỏi cửa. "John!" Tiếng gọi của y tá không nhận được hồi âm.

Ngoài trời, một người chú mặc áo bông dày đang dùng chiêu Nước Sôi để pha trà kỷ tử, một con Corviknight oai vệ đậu bên cạnh ông.

Đây là ngành dịch vụ đặc trưng của Galar, taxi Corviknight. "Phiền, phiền chú..." John thở hổn hển, nói với vẻ mong đợi, "Đưa cháu đến trận chung kết của Leon được không ạ!" Người chú hơi sững lại, đeo kính bảo hộ lên rồi nhếch mép cười. "Ngồi cho vững vào, Corviknight của tôi là nhanh nhất toàn Galar đấy!" Gió lạnh gào thét, tuyết bột bay lất phất trong không trung.

Corviknight dùng móng vuốt Cào lấy cabin bên dưới, vỗ đôi Cánh Thép bay lượn trên bầu trời.

John áp mặt vào cửa sổ xe nhìn ra ngoài, bỗng sững người. "Bác tài, phiền bác dừng lại một chút!" Phía dưới tầm mắt, một người đàn

ông tóc tím khoác áo choàng Vô địch đang leo lên đỉnh núi, ngó nghiêng khắp nơi.

Corviknight vỗ cánh dừng lại, bác tài kinh ngạc nói: "Nhà Vô Địch!

Sao ngài lại ở đây!" "À há, lỡ đi lạc mất rồi." "Lạc đường!?" Leon cười ngượng ngùng, nhìn con Corviknight oai vệ, mắt sáng lên. "Trông cậu có vẻ bay giỏi nhỉ." Leon xoa xoa đôi Cánh Thép của Corviknight, nhìn bác tài, mỉm cười nói. "Sắp tới còn phải đấu với đối thủ mạnh, tôi không muốn để Charizard mệt quá, có thể cho tôi đi nhờ một chuyến được không?" "Ừm, nhưng sắp tới tôi còn phải chở đứa bé này đến sân vận động." Bác tài xoa cằm, "Hôm nay gió lớn, có lẽ sẽ không kịp giờ..." "Đúng rồi, tháo cái này xuống, cứ cưỡi thẳng Corviknight bay đi là được!" Bác tài gõ 'cộp cộp' vào cabin. "Vậy còn ông..." "Ha ha, yên tâm, lát nữa tôi sẽ đuổi kịp!" Leon nhìn John bên cạnh bác tài, thoáng ngẩn người, rồi ngay lập tức mỉm cười. "Vậy thì, cùng đi thôi." ...

Chương 301

Leon dùng cánh tay che gió cho John, ngồi trên lưng Corviknight.

Hoàng hôn nhuộm biển mây thành màu cam rực rỡ. "Ngủ quên à?" Leon cười hỏi. "Vâng..." "Ha ha ha, tôi cũng thường xuyên ngủ quên, còn hay bị lạc đường nữa chứ." John đeo kính bảo hộ, khẽ nói: "Được... xem trực tiếp trận đấu của ngài Leon là ước mơ của cháu." Leon nở một nụ cười dịu dàng. "Vậy thì, chúng ta cùng đến sân vận động thôi!" Corviknight vỗ cánh, bay nhanh về phía sân vận động Wyndon. "Sợ không?" Leon cười lớn hỏi đứa trẻ trong vòng tay mình.

Mây lướt qua hai bên, John kiên định lắc đầu.

Leon thu lại nụ cười, nhìn về phía mặt trời lặn tuyệt đẹp. "Tôi cũng vậy!" Trời dần tối, những bông tuyết nhẹ nhàng rơi xuống, cả sân vận động chìm trong ánh đèn vàng cam ấm áp. "Nhà Vô Địch Leon vẫn chưa tới!" Trợ lý thở hổn hển báo cáo. "Chắc lại lạc đường rồi." Rose vuốt mái tóc xoăn, bất lực nói, "Chuyện thường ngày ở huyện thôi." "Nhưng mà, toàn bộ khán giả trong thành phố, còn cả John..." Rose giơ tay ngắt lời, nhìn về phía màn đêm, nơi con Corviknight đang dần bay tới. *Búng* — Một tiếng búng tay, ánh đèn sân khấu hội tụ vào Leon trên bầu trời đêm, cùng với John vừa kịp đến.

Trong phút chốc, cả sân vận động nổ ra tiếng hoan hô như sóng thần. "Mau nhìn kìa, là Nhà Vô Địch Leon!" "Là đứa bé đó sao?" "Cố lên nhé!" "Cuối cùng cũng tới rồi à." Cynthia đứng trong phòng chờ, nhìn màn hình lớn, thở dài bất lực. "Hại ai đó phải đứng không trong trời tuyết nửa tiếng đồng hồ." "Chắc là ngài Leon lại lạc đường thôi." Bea nhìn thanh niên tóc đen trên màn hình, mỉm cười. "Nhưng mà, đây chính là sức hút của anh ấy mà." Cynthia nhướng mày. "Ghos~ヘ(;´Д｀

^)" Gengar lơ lửng bên cạnh Cynthia, ngậm khăn tay, rơm rớm nước mắt cổ vũ cho chủ nhân. "Gengar không cùng ra sân sao?" Bea ngạc nhiên. "Vậy đội hình của thầy Lục là..." Sân vận động Wyndon sôi sục, tiếng hét, tiếng hoan hô vang lên không ngớt, giọng bình luận viên vang lên. "Thưa quý vị và các bạn, trận đấu, sắp bắt đầu!!" Leon khoác áo choàng, cười áy náy với thanh niên tóc đen trước mặt: "Để thầy Lục đợi lâu rồi." "Đánh nhanh lên đi." Lục Dã cố nén ham muốn khoanh tay rụt vai lại, "Sắp cóng chết cảm lạnh rồi đây!" "Thầy, thầy Lục!" John nhìn Huấn luyện viên trước mắt, đôi mắt sáng rực lên.

Hai đối thủ của trận chung kết, là ngài Leon, và thầy Lục!

Ánh đèn chiếu sáng rực sân cỏ, sân vận động Wyndon với hàng vạn người không còn một chỗ trống.

Mặc dù ngạc nhiên về thân phận của Lục Dã, nhưng khi biết thầy Lục là thần tượng của John, khán giả cũng dần chấp nhận.

Vì ước nguyện của một đứa trẻ mà không quản ngại vạn dặm xa xôi đến đây.

Thắng thua đã là thứ yếu, quan trọng là mọi người đang cùng nhau hợp sức, giúp đứa trẻ hoàn thành ước mơ.

Tuyết rơi dày đặc, ánh đèn vàng cam hòa quyện với màn tuyết tạo thành một khung cảnh mờ ảo.

Leon quay lưng về phía cậu bé, để lộ chiếc áo choàng mang biểu tượng của Galar, chi chít các logo nhà tài trợ.

John ngơ ngác nhìn cảnh này, chỉ cảm thấy bên tai bỗng trở nên yên tĩnh lạ thường. "Chỉ xem thôi, đã thực hiện được ước mơ rồi sao?" Leon khẽ nói. "Cậu cũng muốn, trở thành Huấn luyện viên Pokémon, đúng không?" Tiếng hoan hô đã không còn nghe thấy nữa.

John chậm rãi bước về phía Leon, đưa tay về phía áo choàng của

anh, dường như muốn níu lấy ước mơ trở thành Huấn luyện viên.

Leon đột ngột quay người, nắm lấy tay John, khuỵu một gối xuống. "Vậy thì, hãy thách đấu với tôi, để trở thành Nhà Vô Địch mạnh nhất!" Leon mỉm cười.

Lục Dã mỉm cười nhìn cảnh này.

Ánh đèn chiếu lên vai anh.

Lục Dã ngước mắt lên, dường như có thể xuyên qua ống kính, nhìn thấy bóng hình màu vàng rực rỡ ấy. "Lucario..." Aura truyền đến từ trong quả Bóng Ultra, giọng điệu nhàn nhạt của Lucario vang lên. *Chỉ một lần này thôi, không có lần sau đâu.* Lục Dã và Leon cùng bước về trung tâm sân đấu.

Leon vừa đi vừa tung áo choàng, giơ một tay lên trời.

Tiếng hoan hô xung quanh đột nhiên nồng nhiệt hơn, ánh đèn cũng trở nên chói lóa. "Nào, hãy cùng chứng kiến Khoảnh Khắc Vô Địch của Galar!!" Tư thế và câu thoại biểu tượng này khiến thầy Lục vô cùng ngưỡng mộ.

Nghĩ đến động tác kéo vành mũ quen thuộc của Red, hay màn giật áo choàng của Lance. *Hay là mình cũng nên chuẩn bị một động tác gì đó nhỉ?* Nhưng, trước đó đã.

Lục Dã hướng về phía John, nở một nụ cười thân thiện, rồi ngẩng đầu nhìn Leon.

Trong chốc lát, Aura dấy lên một luồng khí mạnh mẽ, thổi bay mái tóc đen và vạt áo của anh.

Lục Dã khẽ cười, ánh mắt sắc bén.

Giọng của hai người vang lên cùng lúc. "Vào trận thôi, Leon (thầy Lục)!" Tiếng hoan hô dâng lên như sóng thần, hai luồng sáng trắng từ

Bóng Ultra bay ra.

Aegislash bay lượn trong màn đêm, lưỡi kiếm lóe lên ánh sáng lạnh lẽo.

Spiritomb xòe những chiếc lá màu xanh thẫm, những chiếc lá hình quạt trên mặt nó rung rinh. "Đây là..." Leon hơi sững lại, cười nói. "Dù là đội đi mượn, tôi cũng sẽ không nương tay đâu!" Lục Dã cười cười. *Tháp Đấu tôi còn dùng đội đi mượn cày một mình mấy lần rồi.

Huống chi...

đây còn là acc max level của vợ mình nữa chứ!* Aegislash bay lượn trên không, Spiritomb tung ra Sóng Hắc Ám cuồn cuộn, vòng hào quang âm u như muốn nuốt chửng đối thủ. "Khiên Hoàng Đế!" Aegislash thu khiên lại, chuyển sang tư thế phòng thủ, chống lại luồng khí mạnh mẽ của Sóng Hắc Ám.

Ngay sau đó, Aegislash 'keng' một tiếng bung lưỡi kiếm ra, chuyển đổi hình dạng, chiêu Thánh Kiếm rực rỡ gần như muốn xé toạc cả bầu trời! "Xì..." Spiritomb thu lá lại, cố gắng chống đỡ.

Được chiến đấu kề vai cùng Lục Dã một lần nữa, Spiritomb cũng đã điều chỉnh trạng thái lên mức cao nhất. "Chơi Bẩn!" Lưỡi kiếm của Aegislash sáng rực như sao băng, chém xuống lần nữa.

Spiritomb đột ngột phản công, bóng đen kịt từ mặt nạ duỗi ra, hóa thành một bàn tay lớn, siết chặt lấy lưỡi kiếm của Aegislash! *Rắc!* Leon nhanh chóng ném ra quả PokéBall tiếp theo.

Dragapult lướt trên bầu trời, cái đuôi vẽ ra một vệt khí như máy bay phản lực.

Trong đôi mắt lạnh lùng của Dragapult, tên lửa đã khóa chặt Spiritomb, hai quả Phi Tiêu Rồng 'bùm bùm' bắn ra, nổ tung thành những đóm lửa rực rỡ trên bầu trời đêm.

Lục Dã cũng thu hồi Spiritomb, giơ tay tung Lucario ra. "Dùng Tốc Độ Thần Sốc tiếp cận, sau đó dùng Sóng Rồng!" "Luca!" Lucario tỏ vẻ không hài lòng với chỉ huy của người đàn ông, nhưng thân hình lại nhanh chóng lóe lên, né tránh quả Bóng Ma mà Dragapult bắn tới. *Ầm!!* Mặt đất nứt ra từng vết, khán giả hai bên reo hò nhiệt liệt. *Người đàn ông này là ai?

Lại có thể đấu ngang tay với ngài Leon!* Thắc mắc dấy lên trong lòng tất cả mọi người.

Nhưng lúc này, tận hưởng trận đấu mới là điều quan trọng nhất.

Lucario dùng Aura khóa chặt Dragapult có thân hình thoắt ẩn thoắt hiện, dùng Tốc Độ Thần Sốc nhảy lên lưng nó. "Draga!" Dragapult giật mình. "Luca!!" Hai tay chắp lại, Sóng Rồng màu tím xanh hình thành ảo ảnh, đập Dragapult từ trên trời rơi xuống! *Không hổ là acc max level...

điều khiển mượt thật!

Nhưng mà, vẫn là Pokémon của mình dùng vẫn thuận tay hơn!* Lục Dã tiếp tục chỉ huy, đôi mắt Leon cũng bừng lên vẻ phấn khích.

Dư chấn của các chiêu thức chiếu sáng cả sân vận động.

Sonia ôm Yamper, ngồi trên hàng ghế khán giả, mỉm cười tự nhủ: "Leon... trông vui vẻ thật đấy." Hai bên là tiếng hoan hô nhiệt liệt, hai Huấn luyện viên mạnh mẽ vô song ở ngay trước mắt.

John nhìn cảnh này, ôm lấy lồng ngực đang đập thình thịch, nhẹ nhàng thở ra.

Không biết từ lúc nào, hai hàng nước mắt trong veo lăn dài trên má cậu. *Mình cũng sẽ... trở thành Huấn luyện viên chứ?* Đây gần như là một điều không thể.

Nhưng chỉ cần mình tiếp tục tin tưởng.

Sẽ có một ngày.

Mình sẽ đứng trên đây, ngay tại Sân vận động Wyndon.

Trong phòng chờ, Bea ngẩn người hồi lâu. "Nhà Vô Địch Cynthia...

đó là, đội của chị?" "Phải." Cynthia mỉm cười, thẳng thắn gật đầu. "Nhưng mà..." Bea mở to mắt.

Mối quan hệ của hai người này, đã thân thiết đến mức dùng chung cả đội hình rồi sao?

Ngay cả Lucario, trông cũng không có vẻ gì là bất mãn với thầy Lục cả.

Đó là do năng lực cá nhân của Huấn luyện viên đã đạt đến đỉnh cao, không để Pokémon xảy ra tình trạng không nghe lời.

Hơn nữa còn là biểu hiện Pokémon đã công nhận Huấn luyện viên.

Hai người này... lẽ nào đã sống chung rất lâu, đến cả Pokémon cũng công nhận đối phương rồi ư?!

Trên sân, trận đấu vẫn tiếp tục.

Gastrodon dưới sự chỉ huy của Lục Dã, xoay tròn Nước Bùn thành Khiên Phản Đòn, chống lại Vuốt Rồng từ Haxorus.

Chiến thuật hoa lệ và đặc sắc này khiến cả sân vận động vang lên những tiếng kinh ngạc.

Leon nở nụ cười phấn khích. "Quét Tan!" "Grawr!!" Haxorus dùng đuôi đập mạnh xuống đất, đá vụn bay tứ tung, động tác của Gastrodon khựng lại.

Haxorus nhân cơ hội đột phá, đôi lưỡi hái đỏ như máu đột ngột vung ra!

Khoảng cách hai bên chỉ còn trong gang tấc, Gastrodon dùng San Bằng mặt đất, Sức Mạnh Đất Mẹ màu vàng đất tuôn ra.

Trong chốc lát, hai Pokémon bị đánh bay ra xa.

Bảng điểm trên màn hình hiện 5:5, khán giả phấn khích reo hò. "Đến rồi, Charizard của Leon!" "Là quy trình đã diễn tập, không sai chứ?" "Phải, Nhà Vô Địch mới của Galar." Leon hít một hơi thật sâu, nhìn Lục Dã, cả hai bất giác cười lên. "Vậy thì, ta chọn ngươi!" Leon rút quả Bóng Ultra bên hông: "Lên nào, Charizard!" Ngọn lửa nóng rực bùng lên trên sân, Charizard vô cùng uy mãnh vỗ đôi cánh, gầm lên đầy oai phong.

Lục Dã thì nhìn John bên cạnh Leon, mỉm cười gọi: "John!" John lau nước mắt, vội vàng ngẩng đầu. "Bây giờ, là khoảnh khắc vô địch của cậu." Leon nhẹ nhàng đẩy John.

Dưới sự chứng kiến và hoan hô của hàng vạn khán giả, John lảo đảo và ngơ ngác bước về phía Lục Dã.

Lục Dã đưa tay nắm lấy cậu, với một nụ cười nhẹ. "Cầm lấy quả PokéBall này, nó sẽ mang lại may mắn cho cậu." Lục Dã đưa quả PokéBall vào lòng bàn tay John. "Đây là..." John lắp bắp nói. "Ngay tại đây." Lục Dã chỉ xuống sân cỏ dưới chân, ngẩng đầu nhìn khắp Sân vận động Wyndon. "Cậu cũng muốn, trở thành Huấn luyện viên, đúng không." Lục Dã mỉm cười nói. "Trở thành, Nhà Vô Địch mạnh nhất, giống như ngài Leon." John ngẩn người hồi lâu, rồi gật mạnh đầu: "Vâng!" "Vậy thì, lên đi." Lục Dã đứng sau lưng John, "Dùng Pokémon biểu tượng cho sự may mắn này!" Charizard vỗ cánh, nhìn John, miệng phun ra những tia lửa nhỏ.

John cố gắng đứng vững đôi chân đang run rẩy, trong đầu nhớ lại câu hỏi của Leon. *Cậu có sợ không?* *Không.* John bắt chước động tác của Leon, vỗ vỗ vào má mình, làm ra tư thế mà cậu đã tập

luyện hàng ngàn lần.

Chương 302

Kéo áo choàng, một tay chỉ lên trời.

Đây, là khoảnh khắc vô địch của mình!

Sân vận động Wyndon đang im lặng, lại một lần nữa sôi sục.

Rose mỉm cười nhìn cảnh này, dùng mu bàn tay lau mắt. "Ngài có vẻ cảm động rồi, Chủ tịch Rose." Trợ lý nói. "Không, chỉ là gió đêm hơi lớn thôi." Trong phòng chờ, Cynthia nhìn thanh niên tóc đen trên màn hình. "Sự gắn kết giữa người và Pokémon, sự gắn kết giữa người và người." Cynthia cảm nhận gò má đang nóng lên, mỉm cười nói: "Vốn dĩ là một điều kỳ diệu như vậy..." "Tiến lên, John!" Leon cười sảng khoái. "Ngay tại đây, thách đấu với tôi!" John gật mạnh đầu, ném ra quả PokéBall trong tay.

Với cấp độ Huấn luyện viên của John, Pokémon mà Lục Dã giao cho cậu là —— "Togepi~ri~ ヾ(◍°∇°◍)ﾉﾞ" "Charizard, Vũ Điệu Rồng!" Leon mỉm cười, như đã diễn tập.

Lục Dã ghé vào tai John nhẹ nhàng nhắc nhở: "Vẫy Ngón." "Togepi, nhờ cậu đó!" John thở ra một hơi, lớn tiếng nói: "Vẫy Ngón!" "Togepi~ri~! (ﾉ´▽｀)ﾉ♪" Togepi vẫy vẫy ngón tay, trong chốc lát, mặt đất bắt đầu rung chuyển dữ dội.

Khán giả vừa nãy còn mỉm cười, giờ ai nấy đều sững sờ. "Đây là, vẫy ra chiêu gì vậy?" Chỉ thấy những cột đá sắc nhọn mọc lên hàng hàng, lóe lên ánh sáng lạnh lẽo.

Ngay cả Charizard của Leon cũng biến sắc. *Lúc diễn tập, đâu có nói là sẽ dùng chiêu này!* Leon hơi sững lại.

Chiêu khắc chế Charizard gấp bốn lần, Mũi Nhọn Đá... *Rắc!*

Trong sân vận động im phăng phắc, Charizard lảo đảo, với diễn xuất thần sầu, nó ngã xuống.

Nhưng mà đau thì là đau thật.

Charizard nước mắt lưng tròng. *Về nhà nhất định phải bắt Leon thêm bữa!* ...

Trước sự chứng kiến của hàng vạn khán giả.

John nhận lấy áo choàng Vô địch từ tay Leon, bỗng ôm chầm lấy eo Leon, khóc nức nở. "Được rồi, về rồi thì ngoan ngoãn điều trị nhé." Leon mỉm cười vỗ về John. "Tôi và Charizard đều sẽ cổ vũ cho cậu!" "Thế còn tôi?

Tôi cũng tốn công lắm chứ!" Lục Dã bất mãn nói. 【Ting!

Nhiệm vụ 'Trận giao hữu với Leon' hoàn thành!

Phần thưởng nhiệm vụ: Ngọc Lửa *1, Quả Berry Sao *1】 Trời ạ... lại mở khóa thêm một loại Berry mới!

John lau nước mắt, đến trước mặt Lục Dã, nước mắt lại tuôn trào. "Cảm, cảm ơn thầy Lục!" "Tôi đùa thôi, cậu đừng khóc nữa." "Togepi~ri~!" Togepi được Lục Dã bế trong lòng, cười khúc khích.

Lục Dã nhìn viên Đá Vĩnh Cửu trong tay Togepi, bất lực cười. *Độ thân mật đã đầy... chỉ là Togepi mới sinh chưa được ba tháng, chuyện tiến hóa có thể tạm hoãn một thời gian.* Nghe nói, Togepi là Pokémon có thể mang lại hạnh phúc và may mắn.

Nó cũng thường được bắt gặp chơi đùa cùng trẻ em.

Đây cũng là lý do Togepi đã tiếp thêm sức mạnh cho John, giúp cậu dám đối mặt với Leon.

Và Nhà Vô Địch mạnh nhất, Leon của Galar... không phải vì sự mạnh mẽ, mà vì anh gánh vác trách nhiệm đối với người dân Galar,

nên mới được người ta gọi là 'Leon bất khả chiến bại'.

Leon để ý đến ánh mắt của Lục Dã, mỉm cười nói: "Ở lại Wyndon vài ngày đi, thầy Lục." "Tôi và Sonia cũng định cảm ơn thầy và cô Cynthia." "Đương nhiên rồi." Lục Dã cười nói.

Leon cười cười, đặt tay lên mái tóc mềm mại của John. "Sắp tới, sẽ có một Nhà Vô Địch Một Ngày đang chờ cậu, không thể làm mất mặt chiếc áo choàng Vô địch đâu đấy." John ôm chiếc áo choàng Vô địch đầy quảng cáo, nước mắt lưng tròng, gật mạnh đầu. "Oa oa, John, đừng chùi mũi lên đó, tôi chỉ có một cái này thôi!" "Hả?

Ngài Leon, ngài nghèo đến mức này rồi sao?" "Làm gì có, chỉ là đặt làm riêng phiền phức quá thôi ha ha ha!" ...

Ngày 14 tháng 1, thứ Năm.

Các phương tiện truyền thông lớn của Galar đã đưa tin về câu chuyện của John và Leon.

John trở thành 'Nhà Vô Địch Một Ngày' của Galar.

Thầy Lục, Leon, và toàn bộ người dân Wyndon đã phối hợp diễn xuất.

Nhìn John khoác trên mình chiếc áo choàng Vô địch, vô số người đã xúc động. *Sau khi lớn lên, có phải đã quên mất ước mơ ban đầu, muốn trở thành Huấn luyện viên?

Rõ ràng ngày xưa yêu thích Pokémon đến thế, lại bị thực tế nặng nề kéo lại.

Ai mà không muốn trở thành Huấn luyện viên, trở thành Nhà Vô Địch mạnh nhất.

Giúp John hoàn thành tâm nguyện, không chỉ là cứu rỗi John, mà còn là cứu rỗi chính mình.* "Chỉ cần tin tưởng, bạn cũng có thể trở

thành Nhà Vô Địch của Galar!" "Dù tôi không trở thành Huấn luyện viên, nhưng ít nhất tôi vẫn có thể tin rằng kỳ tích sẽ xảy ra." "Vì ước mơ của mình, con người luôn phải điên rồ một chút." Câu chuyện của John vẫn tiếp tục được lan truyền.

Nhưng Rose đã từ bỏ cơ hội marketing tuyệt vời này, nghiến răng nói: "Phải bắt Leon nhận thêm vài cái quảng cáo nữa mới được!" Nếu các liên minh khác được bảo vệ bởi Tứ Thiên Vương và Nhà Vô Địch, thì gánh nặng của toàn bộ Galar đều đè lên vai một mình Leon.

Mãi mãi trên con đường chiến đấu, mãi mãi trên con đường lạc lối.

Nhưng đó chính là Nhà Vô Địch mạnh nhất của Galar, Leon.

Còn vị Huấn luyện viên đã quyết đấu đỉnh cao với Leon, dường như đã biến mất khỏi tầm mắt mọi người. "Có ai biết vị Huấn luyện viên đã đấu ngang cơ với Leon là ai không?" "Huấn luyện viên của vùng Đông Hoàng, đội hình có vẻ giống Cynthia." "Thiếu một con Garchomp... nhưng thực lực chỉ huy này cũng quá kinh khủng!" "Vãi chưởng, đó hình như là thầy Lục???" Mặc dù là trận đấu biểu diễn, nhưng cuộc đối đầu giữa Lục Dã và Leon vẫn gây ra tiếng vang lớn.

Đặc biệt là đội hình cực kỳ giống với Cynthia.

Cư dân mạng đoán già đoán non. "Đây chẳng lẽ là đội hình leo rank của thầy Lục?" "Thầy Lục từng nói mình là fan của Cynthia, có thể là để tỏ lòng kính trọng." "Chân tướng chỉ có một, Cynthia chính là chị đẹp của lòng tôi!" "Ghê thật, thầy Lục kết nghĩa đào viên luôn!" Trong nhóm chat, mọi người cũng vô cùng kinh ngạc. "Đây là đội của Cynthia mà, phải không?" Lance ngạc nhiên nói. "Tôi cứ tưởng Cynthia sẽ ra sân." Steven nói, "Nhưng có lẽ thầy Lục không muốn để cô ấy bị lạnh." Nghĩ đến cảnh tuyết rơi dày đặc đêm qua, Lance若有所思地 gật đầu. *Đúng là, trời tuyết thế này, cũng khắc chế mình rất

nhiều...* "Cái chiêu xoay tròn Nước Bùn đó, có tên không ạ!" Ash mắt sáng rực, "Ngầu quá!" "Gọi là Khiên Phản Đòn." Lục Dã ho khan một tiếng, "Cậu muốn dùng thì cứ lấy mà dùng, không cần khách sáo với tôi đâu." Ash: "Yên tâm, thầy Lục, em nhất định sẽ học thật tốt!" Lục Dã thầm chửi trong lòng, *đây vốn dĩ là chiêu do mày tự sáng tạo ra mà...* "Tình hình của 'Nhà Vô Địch Một Ngày' thế nào rồi?" Yellow quan tâm hỏi. "Đã trở về điều trị rồi." Lục Dã nghĩ đến hình ảnh John kiên định gật đầu với mình, mỉm cười. "Tôi còn tặng cậu bé mấy tấm thẻ UR, hy vọng sẽ mang lại may mắn cho cậu ấy." Trong các bản tin của truyền thông, tên của John đã được ẩn đi, thay bằng 'Nhà Vô Địch Một Ngày'. 《Báo Thượng Hải Buổi Tối》 cũng từ bỏ việc giật tít, đăng lại tin tức của 《Nhật báo Galar》.

Thầy Lục đối đầu Leon cũng gây ra chấn động không nhỏ ở Đông Hoàng. *Lục Dã vừa mới trở thành Đại sư, quay đầu đã đi solo với Nhà Vô Địch mạnh nhất Leon rồi?

Có thực lực thế này, cậu còn cần phải đi Cúp Nhí để hành gà sao?! * Tuy nhiên, đánh bại Thiên Vương thì còn có khả năng, chứ đấu với Nhà Vô Địch thì rõ ràng là hơi quá sức với thầy Lục.

Vì là trận đấu biểu diễn, nên việc hoàn thành tâm nguyện cho John mới là trọng tâm.

Thầy Lục là thần tượng của John, Leon có nương tay cũng là điều dễ hiểu.

Nhưng chỉ có người trực tiếp trải qua trận đấu như Leon mới có thể cảm nhận được sự hưng phấn và run rẩy lúc đó.

Rõ ràng là đội hình đi mượn, nhưng thầy Lục vẫn chỉ huy như cánh tay chỉ ngón.

Thiếu sự gắn kết, chỉ dựa vào kỹ năng chỉ huy hoàn hảo, đã nhiều lần đẩy anh vào tình thế nguy hiểm.

Và con Gengar trông có vẻ đã được huấn luyện lại kia, vẫn có tình cảm sâu đậm với thầy Lục.

Leon nhắm mắt lại, nở một nụ cười nhẹ. *Với thực lực của thầy Lục... dù có trở thành Nhà Vô Địch trong vòng một năm, cũng không phải là không thể.

Rốt cuộc, Red, Iris của Unova, và chính Leon cũng đều như vậy.

Đợi đến ngày thực sự chiến đấu... có lẽ, đó sẽ là khoảnh khắc vô địch của Charizard!* Ngày 14 tháng 1, thứ Năm.

Leon vẫy tay chào John, rời khỏi phòng bệnh nặng.

Lịch trình tiếp theo.

Anh chuẩn bị mời thầy Lục và Cynthia đến nhà mình ở Wedgehurst dự tiệc.

Dù không đáng kể, nhưng Leon cũng muốn thử cảm ơn họ.

Việc mời đến nhà làm khách này cũng vừa hay để Sonia giao 「Vòng Tay Dynamax」 cho thầy Lục.

Có lẽ thầy Lục quen sử dụng 「Tiến hóa Mega」 hoặc 「Tuyệt Kỹ Z」 hơn.

Nhưng thử các phương pháp tiến hóa khác nhau cũng là một con đường quan trọng để Huấn luyện viên nâng cao thực lực.

Leon gọi điện cho Sonia, ngượng ngùng nói: "Sonia, em có thể đến Wyndon một chuyến không." "Anh lo là, nếu lạc đường, có khi đến tối mới về được đến nhà..." ...

Galar, Wedgehurst.

Một thị trấn nông thôn xa trung tâm thành phố, phong cảnh như tranh vẽ, có thể nhìn thấy những đồng cỏ bao la.

Trong nhà, Leon đang tiễn Lục Dã.

Leon nâng ly rượu trái cây nhà làm, mỉm cười nói: "Thầy Lục, thực sự vô cùng cảm ơn!" Vì tâm nguyện của một đứa trẻ mà không quản ngại đường xa đến đây, Leon càng thêm phần công nhận vị Huấn luyện viên này.

Lục Dã nâng ly chạm nhẹ một cái, cười đáp: "Chuyện nhỏ thôi." Lục Dã cũng có thiện cảm tự nhiên với vị Vô Địch này.

Mỗi Nhà Vô Địch đều có sức hút riêng.

Steven vừa mạnh vừa ngầu, Cynthia lười biếng nhưng vô địch, Alder biểu tượng cho sự kế thừa...

Leon thì tận tụy với công việc, yêu thích chiến đấu và chưa từng thất bại.

Đương nhiên, cái 'chưa từng thất bại' này, là chỉ các giải đấu chính thức.

Sau trận tuyết lớn, bầu trời mùa đông trong xanh, lơ lửng vài vệt mây.

Một nhóm người đang nướng BBQ ngoài trời.

Xiên thịt xèo xèo bốc khói, xiên Berry tỏa ra hương thơm hấp dẫn. "Quạc..." Sirfetch'd nuốt nước bọt, liếc nhìn cọng hành lá bên cạnh, lắc đầu. *Không được, cái này không thể nướng ăn được!* Trên chiếc bàn gỗ hình chữ nhật, Hop, người có vài phần giống Leon, đang vuốt ve bộ lông của Wooloo, mắt sáng rực: "Anh hai, đây là thầy Lục đã đấu với anh tối qua sao?" Lục Dã nhướng mày. *Trời ạ, vẫn còn chơi trò 'cừu bện len' của cậu đấy à?* Leon uống một ngụm rượu trái cây, cười sảng khoái: "Phải đấy, đúng là một trận đấu vất vả!" "Grr..." Charizard đứng bên cạnh Leon, đôi cánh vẫn còn hơi đau nhức.

Liếc nhìn Togepi trong lòng Cynthia, vẻ mặt Charizard có chút

rung động. "Togepi~ri~~ ヾ(◍°∇°◍)ﾉﾞ " Togepi đưa qua một xiên Berry.

Charizard hơi sững lại, theo bản năng ngậm lấy nhai, rồi tự gật đầu. *Ừm...

đau thì đau thật, nhưng mà Togepi đáng yêu quá!* Ở phía bên kia bàn ăn, Sonia nắm lấy bàn tay mềm mại của Cynthia, thì thầm to nhỏ: "Cô Cynthia, cô và thầy Lục quen nhau như thế nào vậy?" Cynthia một tay chống cằm, mái tóc vàng che nửa khuôn mặt, mỉm cười trả lời: "Chơi game." Câu hỏi này đã trả lời rất nhiều lần, nhưng Cynthia không hề cảm thấy phiền.

Giống như điều Cynthia tin tưởng, sự gắn kết giữa người với người sẽ tạo ra những mối liên hệ mới.

Không hiểu vì sao, trong đầu Cynthia lại hiện lên hình ảnh tối qua.

Đêm tuyết rơi dày đặc, thanh niên tóc đen chỉ huy Lucario đập Dragapult rơi xuống, ánh lửa rực sáng cả bầu trời. "Ưm..." Má Cynthia hơi ửng hồng.

Sonia chớp chớp đôi mắt xanh biếc, che miệng khẽ kêu lên. *Vậy là... hai vị Vô Địch này.

Là yêu từ cái nhìn đầu tiên?!* "Lãng mạn quá đi..." Sonia chìm vào những tưởng tượng như trong truyện tranh thiếu nữ, rơm rớm nước mắt siết chặt tay.

Sonia và Leon là thanh mai trúc mã, đôi khi cũng hay cằn nhằn nhau, nhưng phần lớn là cảm giác như vợ chồng già.

Chương 303

Cái kiểu yêu từ cái nhìn đầu tiên này... huhu, thật đáng ghen tị!

So với nhà của các Nhà Vô Địch khác, nơi ở của Leon không hề xa hoa.

Điều duy nhất đáng khen là khu vườn được mẹ Leon chăm sóc tỉ mỉ.

Leon cũng để Rillaboom dùng năng lực 「Cỏ Trỗi Dậy」 để tô điểm cho cả khu vườn.

Lúc này.

Rillaboom với bộ lông bồng bềnh đang chăm sóc hoa cỏ, liếc nhìn Sirfetch'd bên cạnh, thoáng sững lại. "Quạc?" Sirfetch'd nhàn nhạt liếc một cái, cọng hành trong tay sáng bóng.

Rillaboom nhìn cọng hành dài, rồi lại cúi đầu nhìn cây gậy gỗ ngắn trong tay mình, lúng túng giấu ra sau lưng. *Cỏ, không bằng được, quê quá!* Hoàng hôn dần buông, bữa tiệc cũng sắp tàn.

Sonia chuẩn bị dọn bàn, bỗng thấy Gengar thành thạo cầm lấy giẻ lau. "Ghos!" Gengar phân ra bốn năm cái bóng phân thân, động tác thuần thục bắt đầu dọn dẹp.

Sonia hơi sững lại. *Phương pháp huấn luyện của nhà thầy Lục... có hơi đặc biệt quá không vậy!* Có Gengar giúp, Sonia hoàn toàn không xen vào được.

Nghiêng đầu, mắt Sonia sáng lên, tung tăng chạy đi tìm Cynthia nói chuyện phiếm.

Hai người này đều là nhà nghiên cứu.

Một người nghiên cứu Dynamax của Galar, người kia nghiên cứu thần thoại truyền thuyết của Sinnoh.

Rõ ràng là chủ đề học thuật nghiêm túc, nhưng không khí có vẻ hơi sai sai. "Cô Cynthia, hai người đã đến bước nào rồi ạ?" "Cái, cái gì, bước nào..." "Đừng ngại mà!

Nói cho em nghe đi!" "Thầy Lục, nếu có thể." Lúc này, Leon khẽ nói, "Tôi còn một chuyện muốn nhờ thầy..." "Chuyện gì?" Leon: "Tôi muốn nhờ thầy, nhận lấy Vòng Tay Dynamax!" Lục Dã hơi sững lại.

Chỉ thấy Leon từ trong lòng lấy ra một chiếc vòng tay có gắn viên pha lê màu đỏ, đưa đến trước mặt Lục Dã. "Thật ra... tôi cũng có lúc cảm thấy mông lung." Leon gãi má, cúi đầu, tự mình nói. "Là một Huấn luyện viên, nghĩa là phải không ngừng thách thức kẻ mạnh hơn..." "Nhưng mà, là Nhà Vô Địch của Galar, vì Galar... tôi không thể thua." Leon ngẩng đôi mắt vàng lên, nhìn thẳng vào Lục Dã. "Cứ cho là giả tạo cũng được, nhát gan cũng được, tôi của hiện tại, cần danh hiệu 'Nhà Vô Địch mạnh nhất'." "Đây cũng là lý do, tôi一直 chưa bao giờ thách đấu với Red." Lục Dã nhìn người đàn ông tóc tím trước mặt.

Mặc dù để râu quai nón, nhưng Leon cũng mới ngoài 20, thậm chí còn nhỏ hơn Red vài tuổi.

Ánh mắt Leon sắc bén, mỉm cười nói: "Nếu có một ngày...

ý tôi là, khi tôi mất đi vinh dự và sứ mệnh của Nhà Vô Địch." "Tôi sẽ đến Đông Hoàng thách đấu với thầy, và..." Đôi mắt Leon bùng lên ý chí chiến đấu mãnh liệt. "Đến Mt.

Silver, thách thức vị vua mạnh nhất, chứng minh khoảnh khắc vô địch của tôi." Lục Dã sững sờ một lúc. *Tuy cậu nói nghe ngầu đấy... nhưng cậu đến Đông Hoàng thách đấu tôi làm gì?!

Đằng trước còn có một Red đang xếp hàng chờ solo với tôi kìa!* "Dù thầy không thích sử dụng..." Leon mỉm cười, liếc nhìn Gengar đang lơ lửng bên cạnh Lục Dã. "Nhưng tôi mong chờ, ngày có thể ở trạng thái mạnh nhất của mình, đấu Dynamax với thầy." "Vì vậy, xin thầy hãy nhận lấy!" "Ghos! ∧(;´Д｀∧)" Gengar ngậm khăn lau, mắt rưng rưng. *Ra là, ra là ước mơ của chủ nhân, không chỉ là trở thành Nhà Vô Địch sao?

Mà là phải chiến thắng người đàn ông trước mặt, trở thành Huấn luyện viên mạnh nhất đương thời!* "Ghos!" Gengar siết chặt nắm đấm, gật mạnh đầu. *Tín niệm của ngài, tôi đã nhận được rồi!

Cứ để tôi, thực hiện ước mơ này cho ngài!* "Ghos~!" Gengar bắn tim với Leon, rồi nhận lấy Vòng Tay Dynamax. "Ha ha ha, thầy Lục, thầy có một cộng sự rất tuyệt!" Leon cười lớn.

Khóe miệng Lục Dã giật giật. *Chỉ có Vòng Tay Dynamax thì cũng không sao, dù sao cũng chỉ dùng được ở Galar.

Nhưng mình nhớ, trong cái túi bốn chiều của Gengar, còn giấu một Mảnh Sao Ước Nguyện của Jirachi.

Giống như Eternatus, Jirachi cũng là Pokémon đến từ thiên thạch trong vũ trụ.

Mảnh Sao Ước Nguyện của Jirachi có thể cung cấp năng lượng Dynamax hay không, ai mà biết được!* Lục Dã nghĩ đến Gigantamax Gengar, cái lưỡi to không tưởng của nó, sắc mặt trở nên kỳ quái. *Cái này mà cho mình một phát Lick, thì không phải là dùng 「Quả Cheri」 là giải quyết được đâu nhỉ?* "Vậy... cái Vòng Tay Dynamax này." Lục Dã đột nhiên nghĩ đến điều gì đó, khàn giọng nói. "Là cái mà lần trước Sonia chuẩn bị cho tôi?" Leon gật đầu: "Chính nó." "Đối với những nhà nghiên cứu xuất sắc, Galar cũng sẽ cung cấp Vòng Tay Dynamax." Leon cũng nghe Sonia kể về thân phận nhà nghiên cứu của

thầy Lục.

Rốt cuộc, Cynthia cũng là một học giả thần thoại cấp cao.

Thêm vào đó, cả hai đều là trợ lý của Giáo sư Rowan.

Vì vậy, Leon không cảm thấy ngạc nhiên về mối quan hệ của hai người.

Lồng ngực thầy Lục thắt lại. *Cứ tưởng dùng thân phận Huấn luyện viên để qua lại với các người, Sonia đã quên mất chuyện này rồi.

Vạn lần không ngờ, lại chờ mình ở đây!* "Ghos~" Gengar nhe răng cười, đưa Vòng Tay Dynamax vào lòng bàn tay Lục Dã. *Mặc dù bây giờ chưa dùng được.

Nhưng tin tôi đi, tôi sẽ sớm nghiên cứu thấu đáo 「Dynamax」 thôi!* Lục Dã xoa đầu Gengar, trầm ngâm.

Đúng như Leon nói.

Có lẽ khi rời khỏi Wyndon, anh không phải là Nhà Vô Địch mạnh nhất.

Nhưng anh cần danh hiệu này, và cũng gánh vác sứ mệnh tương ứng.

Có lẽ, Leon khi cởi bỏ áo choàng Vô địch mới là trạng thái mạnh nhất.

Rốt cuộc trong game ở giai đoạn sau.

Leon đổi sang bộ đồ chủ tịch màu đỏ đen, trấn giữ Tháp Đấu, thực lực lại càng tăng thêm một bậc.

Lục Dã cất 「Vòng Tay Dynamax」 đi, khẽ thở dài. "Cảm ơn anh, ngài Leon!" "Ha ha ha, là vinh hạnh của tôi mới đúng!" Lục Dã lôi cuốn sổ nhỏ từ túi áo ra, ghi lại thời tiết. *Ừm... tạm thời là không

đánh lại Leon được.

Hôm qua dùng đội của vợ, mới miễn cưỡng cầm hòa được Leon.

Dù là chính Cynthia đấu với Leon.

Trong trường hợp Leon sử dụng 「Dynamax」, cũng có chút khó khăn.

Mối thù này, không nhớ không được, phải gài bẫy hắn một phen.* *Hop (gạch bỏ)...

Wooloo!

Mối thù này tao nhớ kỹ!* "Meee——" Wooloo đang nhai cỏ, kêu lên một tiếng mềm mại.

Leon thấy Lục Dã nhận lấy 「Vòng Tay Dynamax」, nở một nụ cười.

Mỗi Huấn luyện viên có con đường riêng.

Nếu nói, bản thân anh chuyên về lĩnh vực 「Dynamax」.

Thì đối với thầy Lục.

Theo đuổi đội hình, không ngừng hoàn thiện 「chiến thuật」 của bản thân, chính là biểu tượng của anh.

Việc nhận Vòng Tay Dynamax cũng là anh đã công nhận mình.

Leon mỉm cười, khoác vai Lục Dã, phấn khích nói: "Thầy Lục, thầy đã từng đấu với Red chưa?

Cảm giác thế nào!" "Ờ... tôi đánh không lại cậu ta." "Ha ha ha, giống nhau cả thôi, giống nhau cả thôi!" Lục Dã vốn định kéo Leon vào nhóm chat.

Nhưng nghĩ lại, Leon bận đi kêu gọi tài trợ, không thể so sánh với một vị kiểm sát viên nào đó đi làm chỉ ngồi uống trà được.

Dù có kéo vào nhóm chat, chắc cũng không có thời gian hóng chuyện.

Vì vậy Lục Dã đã trao đổi phương thức liên lạc với anh, nói rằng có thời gian sẽ đến thăm John. "Thầy Lục, không phải trận đấu biểu diễn, cũng không phải nương tay." Leon nghiêm túc nói. "Tôi mong chờ, ngày được đấu toàn lực với thầy!" Lục Dã: "Lần sau nhất định!" Chuyến đi Galar, đến đây là kết thúc.

Lục Dã nhìn Cynthia, thấy cô có vẻ mặt nghiêm túc.

Nhìn theo hướng cô.

Sirfetch'd và Rillaboom đang đứng trên địa hình cỏ của sân, nín thở tập trung. "Hống!!" Rillaboom gầm lên một tiếng, dùng đầu gối trượt đi, vung cây gậy gỗ lên. "Quạc!!" Sirfetch'd cũng tung một cú xoạc trượt, đập nát bàn gỗ thành từng mảnh! "Đây, đây là?" Lục Dã nhìn Leon. "À... là đang dạy chiêu, xem ra chúng nó chơi với nhau rất vui." Leon cười đáp. "Là chiêu của Sirfetch'd, Lướt Cỏ!" Lục Dã: ??? *Áp Áp bây giờ cũng biết xoạc trượt rồi sao?* "Quạc~" Sirfetch'd nắm chặt cọng hành, tự gật đầu. *Rất tốt, dù là đối mặt với Rhyperior, một cú xoạc trượt cũng có thể giải quyết được!* Sắc mặt Lục Dã phức tạp.

Tưởng tượng một chút, một con vịt quay béo ngậy xoạc trượt tới, hương thơm lan tỏa...

Thầy Lục bất giác nuốt nước bọt. *Đây mà là Lướt Cỏ gì chứ!

Đây rõ ràng là đi giao đồ ăn mà!* Ai cũng biết, cú trượt cũng có thể né tránh sát thương.

Sirfetch'd chỉ cần một cú trượt là có thể rạch bụng Rhyperior, không thành vấn đề.

Đương nhiên... khả năng lớn hơn là Rhyperior phản công bằng

một chiêu Động Đất, Áp Áp sẽ bay màu tại chỗ.

Lục Dã nhìn Sirfetch'd đang hừng hực khí thế, cũng không nỡ vạch trần, vẻ mặt phức tạp.

Ngay cả thánh lười bây giờ cũng bắt đầu tự học chiêu thức rồi sao?

Đối tượng thỉnh giáo còn là một trong những át chủ bài của Leon.

Thầy Lục khẽ thở dài.

Áp Áp, mày thay đổi rồi, rõ ràng mày cũng là thánh lười giống tao mà! "Gừ!" Rillaboom với bộ lông bồng bềnh, đưa tay ra hiệu so sánh với cọng hành lớn của Sirfetch'd, có chút xấu hổ.

Với độ dài này, uy lực của chiêu thức thi triển ra... chắc chắn sẽ mạnh hơn mình?

Trong sân vườn tràn ngập không khí học thuật đậm đặc, Lục Dã cũng không dám ở lâu.

Ai mà biết được Leon có lôi ra con Pokémon hack hệ Lửa nào nữa rồi dúi cho mình không.

Chi phí đó, sợ là cày cả tháng cũng không kiếm lại nổi!

Chuyến bay vào buổi tối, Lục Dã và Cynthia chuẩn bị trở về thành phố Saffron.

Leon đứng dậy nói: "Thầy Lục, để tôi tiễn hai người một đoạn." "Không cần đâu...

Chương 304

tôi sợ cậu lại lạc ngay ở cửa nhà mình đấy." "A ha, sao có thể chứ..." "Anh hai." Hop nhỏ giọng nhắc nhở, "Lần trước anh ở Trung tâm Pokémon tại Wedgehurst, còn là em dẫn anh về nhà đó." Leon ngượng ngùng gãi đầu, cười lớn nói: "Vậy thì, thầy Lục, hẹn gặp lại lần sau!" Lục Dã gật đầu.

Ngay sau đó, Leon nhìn sang Cynthia đang mỉm cười, khẽ gật đầu chào.

Trong giải Đấu Bậc Thầy trước đây, Leon từng giao đấu với Cynthia, may mắn thắng được vài trận.

Nhưng dù là anh hay Cynthia, cả hai đều không ngừng trở nên mạnh mẽ hơn.

Giống như anh và Sonia.

Cynthia cũng không hề chiến đấu một mình.

Leon trầm giọng nói: "Quán quân Cynthia, tôi mong chờ ngày được tái đấu với cô." Cynthia nghiêm túc đáp: "Sẽ có cơ hội thôi." Trời đã không còn sớm, sau khi từ biệt Leon.

Bóng dáng hai người dần xa.

Leon và Sonia đứng ở cửa nhà, Sonia chắp tay sau lưng, mỉm cười nói: "Cảm giác như lại kết bạn được với những người mới nhỉ." Leon gật đầu, ngước đôi mắt vàng kim lên.

Hai người họ từ xa đến đây là để hoàn thành tâm nguyện của Joen.

Lúc này không phải là cơ hội thích hợp để chiến đấu.

Leon nắm chặt tay, nở nụ cười.

Đợi đến lần gặp mặt tiếp theo... có lẽ, đó sẽ là khoảnh khắc của nhà vô địch khi chiến đấu với hai người họ! ...

Đi tàu hỏa ở Wedgehurst có thể đến sân bay.

Chuyến bay đêm, sau khi về đến thành phố Saffron.

Cynthia cũng phải trở về liên minh Sinnoh, thực hiện chức trách của một Quán quân.

Vì đã ở lại Galar vài ngày.

Bên liên minh Sinnoh, Lucian bận đến mức sắp rụng hết cả tóc.

Nhưng đây cũng là chuyện thường ngày ở liên minh Sinnoh.

Trên chuyến bay, một vị quán quân tóc vàng nào đó suy tư nói: "Có lẽ... tôi cũng nên học hỏi Leon một chút?" "Học hỏi cái gì?" "Trách nhiệm của một nhà vô địch," Cynthia khẽ nói.

Kể từ khi ra mắt, Cynthia đã nhanh chóng leo lên đỉnh cao của liên minh Sinnoh, nhưng bản thân cô lại không thích những công việc rườm rà của liên minh.

Đối với cô, việc khám phá những sinh mệnh mới trong các chuyến du hành, tìm hiểu những truyền thuyết thần thoại huyền bí, mới là điều đáng mong đợi hơn.

Nhưng dù cô có muốn hay không, cô vẫn là Quán quân của liên minh Sinnoh.

Chắc hẳn chuyến đi Galar lần này đã mang lại cho cô nhiều cảm xúc. "Năng lực càng lớn, trách nhiệm càng lớn à?" Lục Dã cười nói.

Cynthia nhướng hàng mi dài, nhìn Lục Dã một cái, rồi khẽ gật đầu. "Đối với tôi," Lục Dã tựa vào lưng ghế, "mỗi người đều có cách sống và những khoảnh khắc hoang mang của riêng mình." "So với sự náo nhiệt, tôi thích ở cùng các Pokémon của mình hơn." "Đây là con

đường phù hợp với tôi, dù không phải là tốt nhất, nhưng tôi cũng không cần điều tốt nhất." Cynthia quay đầu lại, nhìn Lục Dã một lúc lâu, rồi mỉm cười nói: "Bộ dạng nói đạo lý của cậu có chút giống Leon rồi đấy." "Tôi có phải mù đường đâu." Cynthia mỉm cười nhẹ.

Có lẽ, trên người họ vốn đã có những điểm tương đồng.

Trên con đường của riêng mình, đôi khi sẽ dừng lại.

Cô ấy nhát gan như vậy, nhưng vì một tâm nguyện nhỏ bé mà lại dám đối đầu với Leon.

Bình thường tiết kiệm như thế, nhưng trong trận đấu biểu diễn lại không tiếc một xu... "Tôi buồn ngủ rồi." Cynthia che miệng ngáp, che đi vệt hồng trên má, vươn vai, "Ngủ một giấc dậy chơi hai ván game, rồi về Sinnoh!" Lục Dã hơi sững sờ.

Cũng đúng...

đây mới là Quán quân Sinnoh chứ.

Giống như Steven mà không đi đào đá, lại chạy về liên minh giám sát công trình, đó mới là chuyện lạ đời. "À, không cần điều tốt nhất, ngoại trừ một chuyện." Lục Dã bổ sung. "Chuyện gì?" "Ngoại trừ Cynthia tuyệt vời nhất." Không có phản ứng?

Lục Dã quay đầu lại, phát hiện Cynthia đã ngủ mất rồi.

Mái tóc vàng óng rơi bên hông anh, gò má tinh xảo trắng nõn, phảng phất sắc hồng nhàn nhạt do chênh lệch nhiệt độ.

Cynthia lúc ngủ trông như một tác phẩm nghệ thuật mềm mại, hoàn toàn khác với khí chất mạnh mẽ khi cô tỉnh giấc.

Lục Dã chỉnh đèn tối đi một chút, ngắm nhìn khuôn mặt nghiêng của cô một lúc, xác nhận cô đã ngủ say thật rồi mới nhìn ra ngoài cửa sổ.

Mây đen giăng kín, cuộn trào năng lượng màu đỏ sẫm, chắc là Eternatus lại lén lút bay ngang qua bầu trời.

Đeo bịt mắt vào, Lục Dã khẽ nói: "Sylveon, Ngáp." Sylveon cuộn tròn trên đùi Lục Dã, lười biếng kêu lên: "Bui~~" Có Sylveon ở đây, chẳng cần đắp chăn nữa.

Cơn buồn ngủ ập đến, tầm nhìn dần tối sầm lại, bờ vai cảm nhận được một sức nặng chân thực.

Mái tóc vàng rơi trên cánh tay anh, Cynthia đang tựa đầu vào vai anh, khuôn mặt nghiêng xinh đẹp, hơi thở đều đặn khiến người ta an lòng. "Ngủ ngon." Lục Dã lẩm bẩm.

Một đêm không có gì xảy ra.

Đuôi máy bay lóe lên ánh sáng đỏ, bay trong màn đêm dày đặc.

Vài ngày nữa là đến tiết Đại Hàn lạnh nhất mùa đông, Lập Xuân cũng không còn xa nữa. ...

Chuyến đi Galar đã đến hồi kết.

Trở về nhà ở thành phố Saffron. "Ghos!" Gengar lôi hành lý từ trong túi ra, lần lượt đưa cho Lục Dã. "Cuối cùng cũng về rồi." Lục Dã nhận lấy hành lý, thở phào nhẹ nhõm, hài lòng nói: "Tối nay chúng ta ăn một bữa thịnh soạn!" Nghe tin đầu bếp sắp nấu món ngon, cả đám nhóc tru lên 'quỷ khóc sói gào', tiếng 'bui' vang lên không ngớt. "Sirfetch'd, qua đây giúp một tay!" "Gá???" Lucario khoanh tay, ánh mắt không ngừng liếc về phía Lục Dã.

Tuy mình không đồng ý mối hôn sự này, nhưng cậu ta nấu ăn ngon thật sự... "Gao~ (¯ ¯)" Garchomp đứng bên cạnh Cynthia.

Bữa ăn thịnh soạn không quan trọng, chủ yếu là muốn thử vị giúp chủ nhân trước!

Cynthia mỉm cười nhìn cảnh tượng này.

Ít nhất trước khi về Sinnoh... vẫn có thể ăn thêm vài bữa ngon mà!

Lục Dã bước vào bếp.

Sirfetch'd đứng một bên, vung cọng hành lớn, giúp Lục Dã xử lý nguyên liệu.

Nghe nói ở Kalos, các đầu bếp trưởng sẽ nhờ Farfetch'd thái rau củ, để nguyên liệu thấm đượm hương hành.

Nhưng cọng hành của Sirfetch'd to như vậy, chỉ có thể dùng để dần thịt, giúp thịt mềm và ngon hơn. "Gá!!" Sirfetch'd đập vào thớt một cách nhịp nhàng.

Lục Dã khẽ 'ồ' một tiếng.

Không ngờ Sirfetch'd cũng có tài năng làm bếp phết!

Phải biết rằng, tài nấu nướng của Gengar cũng chỉ giới hạn ở việc pha mì gói.

Lẽ nào... lần sau có thể biểu diễn cho mọi người xem món 'Nồi sắt hầm Sirfetch'd'?

Lục Dã lau nước miếng.

Vừa rửa nguyên liệu, anh vừa kiểm kê lại chuyến đi Galar.

Đã trao đổi thông tin liên lạc với Sonia và Leon.

Vòng Cực Đại đang đeo trên cánh tay trái của Lục Dã.

Nhìn bề ngoài không khác gì một chiếc băng đô thể thao thông thường.

Ra khỏi Galar, Lục Dã cũng không lo sẽ đột ngột sử dụng được Cực Đại Hóa.

Chỉ là lần sau đến Galar phải cẩn thận hơn. "Làm việc tốt không

để lại tên, thế này cũng định gài mình một vố à?" Lục Dã xoa xoa thái dương, kiểm tra hai vật phẩm thưởng của hệ thống. 【Quả Berry Starf (Truyền thuyết): Loại Berry chứa sức mạnh bí ẩn, có thể tăng mạnh một chỉ số thuộc tính của Pokémon, hiệu quả khác nhau đối với từng Pokémon khác nhau. (Nói là thần kỳ, chứ thực ra là quả khế.)】 "Thứ này mà lại là phẩm chất truyền thuyết..." Lục Dã nhìn quả cây màu vàng lục hình ngôi sao năm cánh trong tay, ngẩn người một lúc.

Nếu làm thành Khối Năng Lượng, chẳng phải đám nhóc lại có lộc ăn rồi sao!

Nhưng nghĩ lại cũng đúng, ngay cả quả Berry Salac hiếm có cũng chỉ tăng được một bậc tốc độ.

Quả Berry Starf có thể tăng hai bậc năng lực, nói là 'truyền thuyết hoàng kim' cũng không ngoa.

Chỉ là hiệu quả sử dụng trên các Pokémon khác nhau cũng không hoàn toàn giống nhau.

Nếu là Blastoise nhà mình, thì có lẽ sẽ tăng mạnh Phòng thủ.

Sylveon có thể là cân nặng; Sirfetch'd có thể là tỉ lệ bạo kích.

Còn Togepi... chỉ số may mắn?

Trong cửa hàng hệ thống cũng đã mở khóa loại Berry này, không cần lo hết hàng.

Lục Dã hài lòng gật đầu.

Xứng danh là hệ thống làm giàu từ Berry, đúng là có khác! 【?】 Một vật phẩm thưởng khác là Ngọc Lửa. 【Ngọc Lửa: Viên ngọc thần kỳ tỏa ra nhiệt lượng khi chạm vào, có tác dụng tăng cường năng lượng hệ Lửa. (Hãy để ngọn lửa, thanh tẩy tất cả!)】 Với nhiệt độ siêu cao của Ngọc Lửa, Lục Dã còn không dám dùng tay không chạm vào.

Lục Dã suy nghĩ một lúc, cuối cùng vẫn đeo găng tay dày vào, nhận phần thưởng từ hệ thống.

Viên ngọc màu đỏ lửa khiến nhiệt độ phòng tăng lên tức thì, có lẽ chỉ có Arcanine mới chịu được sức nóng này.

Lục Dã tâm trạng phức tạp. "Mi chắc chắn là, để thứ này trong nhà sẽ không làm cháy nhà chứ?" Hơn nữa, Ngọc Lửa có thể sẽ khiến Arcanine càng có thêm năng lượng để phá nhà...

Đây đâu phải là phần thưởng.

Hệ thống, mi đang tính kế ta!

Sau khi nhận thưởng, đã không thể nhét lại vào hệ thống.

Cất trong tủ chắc chắn là một mối nguy hiểm không nhỏ.

Nghĩ đến cảnh Gengar đốt nhà lần trước, Lục Dã khẽ rùng mình.

Thầy Lục cầm vật có thể gây họa này, suy nghĩ hồi lâu, cuối cùng vẫn quyết định tin tưởng con chó nhà mình một lần. "Gâu? (O_o)??" Arcanine nhìn chằm chằm vào Ngọc Lửa trong tay Lục Dã, ngơ ngác nghiêng đầu. "Ừm... cái này cũng giống như Than Củi, chắc sẽ có lợi cho mày." Lục Dã ho khan nói: "Cứ đeo lên cổ là được, tuyệt đối đừng vứt lung tung!" Thầy Lục đối với các nhóc nhà mình trước nay luôn công bằng.

Gengar và Sylveon lần lượt có Ngọc Độc và Ngọc Sống, dĩ nhiên không thể thiếu phần của cẩu tử.

Đương nhiên, Ngọc Độc của Gengar dường như sắp bị nó đánh bóng đến sáng loáng rồi... "Gâu..." Arcanine hơi sững sờ,发出 tiếng rên rỉ, dùng cái đầu to cọ cọ Lục Dã.

Ngay lập tức, trong mắt Arcanine bùng lên ngọn lửa hừng hực.

Đây là sự tin tưởng của chủ nhân.

Quyết định rồi, ngậm mồm, dang chân.

Để huấn luyện tốt hơn.

Chương 305

Bắt đầu từ ngày mai, ta sẽ giảm cân!

Trước tiên cứ chạy quanh sân mười vòng đã!

Lục Dã đeo Ngọc Lửa lên cổ cẩu tử.

Phải nói, nó rất hợp với bộ lông màu nâu bồng bềnh của Arcanine, trông vô cùng oai phong lẫm liệt.

Lục Dã hài lòng gật đầu, vỗ vỗ đầu Arcanine: "Được rồi, lát nữa ăn cơm, đi chơi trước đi!" "Gâu~!!" Chuẩn bị xong đồ ăn, Lục Dã và Sirfetch'd bưng những món ăn thơm nức mũi đặt lên bàn.

Món ăn theo phong cách phương Đông, sắc hương vị đều đủ cả, rau xào xanh mướt bóng lên lớp dầu mỡ hấp dẫn.

Cynthia nuốt nước bọt, khẽ nói: "Mấy ngày nay, cảm giác ăn hơi nhiều rồi..." Lục Dã: "Đi du lịch tốn nhiều HP, đương nhiên phải ăn một bữa ngon." Một lý do không thể từ chối.

Cynthia chắp hai tay lại.

Trong căn phòng yên tĩnh, chỉ có tiếng va chạm nhẹ của bát đũa. "Ngày mai, em phải về Sinnoh." Cynthia nói, "Đợi xong việc trong khoảng thời gian này, có lẽ phải đến tháng hai." Lục Dã trầm ngâm một lát.

Đến tháng hai, công việc ở học viện Celadon chắc cũng đã xong. "Vậy lúc đó anh đến Sinnoh nhé." Cynthia nở nụ cười.

Nếu cậu ấy có thể giành chiến thắng trong Hội nghị Liên minh, rồi thách đấu liên minh Quán quân, mình cũng có thể nhàn hơn một chút nhỉ? "Không vấn đề." ...

Ngày 16 tháng 1, thứ Bảy.

Lục Dã đang nghiên cứu loại Khối Năng Lượng mới từ quả Berry Starf. "Ghos! (￣~￣)" Gengar lại một lần nữa đảm nhận vai trò 'quan thử độc'. "Cảm giác thế nào?" "Ghos!" Gengar nhe răng cười, từ trong túi lôi ra một quả tạ, tạo dáng thể hình.

Lục Dã hơi sững sờ.

Chà, Tấn công vật lý của Gengar tăng mạnh rồi! "Xem ra, hiệu quả không tệ nhỉ." Lục Dã lẩm bẩm: "Chỉ không biết có tác dụng với mình không..." Làm xong loại Khối Năng Lượng mới, Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời.

Cynthia đã trở về Sinnoh.

Dù thường xuyên lười biếng, nhưng công việc chính, Cynthia đều hoàn thành một cách nghiêm túc.

Cô chỉ ghét những quy trình rườm rà mà thôi.

Lần này trở về, chuẩn bị cho Hội nghị Linh Lan nửa cuối năm, lịch trình chắc chắn cũng rất bận rộn. "Hội nghị Linh Lan tổ chức vào nửa cuối năm..." Lục Dã trầm ngâm, vẻ mặt đột nhiên trở nên kỳ lạ. "Vậy chẳng phải, Ash đánh xong liên minh Hoenn, vài tháng nữa là có thể đến đánh liên minh Sinnoh sao?" Dòng thời gian trong thực tế, dĩ nhiên không thể như trên TV, mười năm một giải.

Ba bốn tháng đến nửa năm để thách đấu một liên minh, đó mới là dòng thời gian bình thường.

Xem ra, từ lúc ra mắt đến lúc đoạt cúp, Ash nhiều nhất cũng không quá ba năm.

Đương nhiên không thể so sánh với đám quái vật như Red và Blue Oak.

Nhưng Ash cũng được xem là một kẻ nỗ lực chăm chỉ.

Nhưng...

đây chỉ là suy đoán của Lục Dã. "Tìm cơ hội hỏi Ash một chút," Lục Dã tự gật đầu, "Hỏi xem cậu ta định đi liên minh nào tiếp theo." "Gâu! (` 0´)" Arcanine đeo Ngọc Lửa trước ngực, ngay cả bộ lông cũng như được nhuộm màu lửa, chạy như bay trong sân.

Lục Dã nằm trên chiếc ghế mây ở lầu hai, nhâm nhi trà nóng, vui vẻ nhìn cảnh tượng này.

Bỗng nhiên, sắc mặt Thầy Lục hơi thay đổi. "Luyện thì luyện, Arcanine, đừng dùng Tốc Chiến Lửa!" "Gâu!" Dưới sự gia trì của Ngọc Lửa và Tốc Chiến Lửa, năng lượng hệ Lửa đậm đặc đạt đến đỉnh điểm.

Arcanine hóa thành một quả cầu lửa vàng rực, lao đi vun vút!

Lục Dã vẻ mặt kỳ quái, liếc nhìn bảng chiêu thức của Arcanine.

Một trong những đại chiêu hệ Lửa, Overheat của Arcanine...

Tao biết mày mạnh lên rồi, rất phấn khích.

Nhưng mà, nhà sắp bị mày phá tan rồi đó! "Blastoise, Súng Nước uy lực nhỏ nhất!" "Kame!" Blastoise đẩy gọng kính, dựng nòng pháo, hai cột nước phun ra dữ dội. "Đây mà là Súng Nước à, đây là Bơm Thủy Lực thì có!

Arcanine, Bảo Vệ!" Bụi mù tan đi, Lục Dã nhìn quanh sân vườn tan hoang. "Trồng lại thảm cỏ là được..." Lục Dã ho khan một tiếng, "Không đúng, trồng cỏ còn đắt hơn sửa nhà!" "Gâu~~ଘ(•p •)ଓ" Arcanine nhe răng cười, lộ ra ánh mắt thông minh.

Lại mạnh lên rồi, không làm Gengar và sư phụ Hành mất mặt.

Xứng đáng là mày, Arcanine!

Ngày 17 tháng 1, Chủ nhật.

Đã một đêm trôi qua kể từ khi Arcanine nắm vững chiêu Quá Tải.

Thầy Lục cả đêm không ngủ, không hiểu tại sao Pokémon nhà mình con nào cũng có thiên phú dị bẩm.

Gengar biết huấn luyện, Sylveon biết treo máy cày phó bản.

Bây giờ ngay cả tên ngáo husky thông minh đột xuất cũng tự học chiêu thức. "Thời buổi này, không có Pokémon lười biếng nào sao?" Tùy tiện tìm một con Magikarp, tuy cũng có thể thu phục, nhưng Lục Dã vẫn thích quá trình khám phá hơn.

Và trong số những nhóc đã kết nối sợi dây liên kết, lưng của Thầy Lục đã sớm chi chít vết thương.

Lục Dã khẽ thở dài, hướng ánh mắt về phía Sirfetch'd 'có khả năng duy nhất'. "Gá? _(:з」∠)_" Sirfetch'd rùng mình, vớ lấy khiên, co giò chạy ra sân.

Sức uy hiếp từ đầu bếp khiến Sirfetch'd tự giác bắt đầu buổi tu hành hôm nay. "...Thôi bỏ đi." Lục Dã khẽ thở dài.

Nếu đã có người phải làm kẻ vô dụng, tại sao người đó không thể là mình chứ?

May mà, địa vị gia đình của Thầy Lục vẫn rất cao.

Do chị cả Sylveon ở tầng cao nhất trong chuỗi địa vị.

Thầy Lục có thể bắt sống Sylveon, nhưng đôi khi lại bị Togepi làm cho bó tay.

Đây là cấu trúc chuỗi thức ăn kinh điển!

Còn Áp Áp... sư phụ Hành tuy có hơi tấu hài, nhưng ít nhất chỉ đạo thì vẫn không vấn đề gì.

Theo một nghĩa nào đó.

Thầy Lục và Sirfetch'd.

Ngoài 'sợi dây lười biếng', 'sợi dây đầu bếp và nguyên liệu', có lẽ còn có cả 'sợi dây tấu hài'...

Trời trong xanh, từng đàn Pidgey sải cánh bay lượn trên bầu trời xanh. "Bui~(*≧▽≦)" Sylveon đang chạy bánh xe trong phòng khách, bóng đèn trên đỉnh bánh xe lúc sáng lúc tắt.

Lục Dã lên ban công lầu hai nhìn một cái.

Gengar xách theo một cái loa, đặt trong sân, theo điệu nhạc nền mà tập thể dục: "Ghos!" "Kame~ ヾ(⌐■_■)" Blastoise bước đi vững chãi, bưng một ly trà rễ cây năng lượng nóng hổi, xuất hiện bên cạnh Lục Dã. "Còn không, cho tôi một ly nữa." Lục Dã mím môi.

Trời lạnh rồi, không uống chút trà kỷ tử nóng thì thật không phải! "Kame." Blastoise gật đầu, quay vào trong nhà, lúc ra cầm theo chiếc cốc sứ tráng men kinh điển của Lục Dã.

Lục Dã nhận lấy cốc, bẻ một rễ cây năng lượng khô bỏ vào cốc.

Thấy vẻ mặt lo được lo mất của Blastoise, Lục Dã bật cười nói: "Yên tâm, lát nữa mua cho mày thêm." Mắt Blastoise sáng lên, chỉ vào nòng pháo sau lưng mình: "Kame?" "Không cần đâu." Lục Dã vẻ mặt phức tạp, "Tuy biết mày có chiêu Nước Sôi, nhưng tôi dùng nước trong ấm là được rồi." Có lẽ vì lo lắng ra ngoài không tìm được Nước Sôi để pha trà.

Trong danh sách chiêu thức của Blastoise, đã có thêm chiêu Nước Sôi có xác suất gây bỏng đối thủ.

Mặc dù hiệu ứng phụ này rất khó kích hoạt với Thầy Lục, nhưng ít nhất pha một ly trà nóng thì không thành vấn đề.

Chỉ là...

Lục Dã tâm trạng phức tạp.

Nếu là Blastoise nhà mình, đó không thể gọi là uống Nước Sôi, mà phải gọi là uống dung nham? "Kame." Blastoise tiếc nuối thở dài.

Mình còn định dùng chiêu Sương Sống để pha trà nữa chứ.

Nhưng... nếu thay toàn bộ nước trong vòi hấp thụ nước bằng Nước Thần Bí.

Chắc chắn uy lực cũng sẽ tăng mạnh, không phụ lòng kỳ vọng của chủ công?

Lục Dã liếc nhìn Blastoise đang chìm trong suy tư, ngẩng đầu nhìn trời.

Nòng pháo Hấp Thụ Nước của Blastoise quả thực có tính mở rộng rất lớn.

Giống như Blastoise của Green, sẽ lợi dụng lực đẩy của Bơm Thủy Lực để đạt được hiệu quả bay ngắn.

Khi Red mượn Blastoise của cậu ta, cũng từng dùng nước suối nóng ở núi Silver để thay thế chất lỏng trong vòi Hấp Thụ Nước.

Nước suối nóng ở núi Silver có tác dụng chữa trị.

Vậy thì trong vòi Hấp Thụ Nước, rót trà kỷ tử vào, chắc cũng hiệu quả vượt trội.

Lục Dã vẻ mặt kỳ quái.

Nghĩ đến cảnh đang giữa trận đấu, Blastoise lôi ra cốc nước, từ nòng pháo rót ra trà rễ cây năng lượng.

Thầy Lục, Blastoise nhà ông sao lại biết cả Hồi Phục thế?

Chiêu này rõ ràng là bất hợp pháp mà! "Khụ!" Lục Dã ho khan một

tiếng, lẩm bẩm: "Người ta là hồi máu, Quy quy là hấp hối hồi sinh...

đây có lẽ chính là Vòng Nước của Quy quy rồi..." Nhưng mà, Quy quy thận trọng cũng có cái hại.

Ít nhất là những chiến thuật kinh điển của Blastoise như Phá Vỏ không thể thực hiện được với Quy quy.

Dù đã có đá Mega, nhưng Tiến hóa Mega tiêu hao rất lớn, Blastoise chưa chắc đã chịu thử dùng.

Khóe miệng Lục Dã nhếch lên điên cuồng.

Như vậy chẳng phải càng tốt sao? "Kame..." Blastoise liếc nhìn chủ công đang cười mãn nguyện, tự mình đi rèn luyện Phòng Thủ Sắt. "Gengar, tắm nắng xong nhớ vào nhà ăn cơm!" Lục Dã gọi. "Ghos~(￣▽￣)/" Trở về căn phòng ấm áp, Sylveon đã nhảy xuống khỏi bánh xe, nằm trên sofa trầm tư. "Bui..." Hay là, hôm nay lại đi tìm một nhà thi đấu chơi một lúc?

Nhà thi đấu hệ Siêu Linh cũng được, nhưng đó là nơi Gengar dạy học, vẫn nên đi nhà thi đấu hệ Giác Đấu thì hơn...

Lục Dã ôm lấy Sylveon hình dài, nhấc lên nhấc xuống. "Kỳ lạ." Lục Dã lẩm bẩm, "Dạo này sức tay mình tăng lên rồi à?" "Bui! (# ` 皿 ´)" "Không được kén ăn." Lục Dã đột nhiên nghiêm túc nói, "Xem mày gầy thế nào kìa, một tay tao cũng ôm được rồi!" "Bui! (* ` 皿´*)ﾉ" Tranh thủ trước khi Sylveon dùng dải lụa quất mình.

Lục Dã chạy đi tìm Togepi, định lấy trộm ít đồ ăn vặt từ nó. "Togi..." Togepi đang tập trung cao độ chơi game. "Mew~~" Trong cuộc gọi video, Mew khúc khích cười, dùng đuôi vẫy chào Lục Dã.

Chương 306

"Lâu rồi không gặp." Lục Dã 'rộp rộp' nhai khoai tây chiên, gật đầu nói: "Hai đứa cứ chơi tiếp đi!" Togepi theo phản xạ sờ tay sang bên cạnh, bịch khoai tây chiên đã hết sạch.

Trong chốc lát, nước mắt lưng tròng trong mắt Togepi. "Chapi togi~°·º·(°̥̆ ̯ ̥̆)·º·°" Thầy Lục đã biến mất không còn tăm hơi. "Thỉnh thoảng trêu Togepi cũng thú vị phết nhỉ." Lục Dã vui vẻ nói.

Trong chốc lát, trần nhà bắt đầu rung chuyển, từng mảng vữa rơi xuống từ tường.

Lục Dã lau mồ hôi lạnh, quay lại phòng xem, ngón tay của Togepi đang phát ra ánh sáng xanh lấp lánh.

Tôi hiểu rồi!

Lần sau cho mày đi đấu, mang theo một bịch khoai tây chiên, hiệu quả có khi còn tốt hơn cả Chính Sách Điểm Yếu!

Nếu bịch khoai tây này mà gặp chuyện, có khi mày còn vẫy ra được cả Gươm Vực Thẳm ấy chứ? "Ghos~ ヽ(￣▽￣)ノ" Bảo mẫu Gengar bay về phòng, từ trong túi không gian lôi ra một bịch khoai tây chiên vị dưa chuột, đưa cho Togepi.

Còn tặng kèm một chai Coca Cola.

Ngay lập tức, Togepi nín khóc. "Chapi togi~~(ノ゜∀゜)ノ" Dễ dỗ thật đấy...

Lục Dã bất lực cười.

Nhưng, đây mới là đám nhóc nhà mình. "Gengar, cho anh một chai nữa!" "Ghos? ∑(つ°Д°;)つ" ...

Buổi chiều.

Arcanine ngậm Ngọc Lửa đã nguội, chơi trò ném bắt bóng với Sirfetch'd.

Sirfetch'd nghi ngờ, bắt bóng không phải là mục đích, bắt mình mới là mục đích.

Nhiệt lượng bên trong Ngọc Lửa, dưới chiêu Quá Tải của Arcanine, đã hoàn toàn cháy rụi.

Lục Dã tâm trạng kỳ diệu.

Xứng danh là đại chiêu hệ Lửa, huấn luyện một lần là tốn một viên Ngọc Lửa.

Những cao thủ thực sự nắm vững chiêu này chắc cũng đã tốn rất nhiều thời gian và chi phí nhỉ?

Đương nhiên, đối với Pokémon của Thầy Lục.

Chi phí không phải vấn đề, Khối Năng Lượng và tài nguyên đủ dùng.

Thời gian thì, nếu quá một ngày mới nắm vững, rất có thể sẽ bị cả đội coi thường. "Gá! (´ᴗ̤ᴗ̤)σ" Áp Áp rơi lệ.

Trong đội, cạnh tranh nội bộ nghiêm trọng đến thế sao?

Arcanine một ngày có thể nắm vững, vậy Gengar chẳng phải chưa đến nửa ngày?

Em thật sự chỉ muốn làm một con vịt lười biếng thôi mà!

Ngày nghỉ kết thúc, thứ Hai mệt mỏi lại đến.

Lục Dã trở lại học viện Celadon, phụ trách coi thi cuối kỳ cho học sinh.

Vừa bước vào lớp, các học sinh đã vây quanh, phấn khích nói:

"Thầy Lục, người đấu với Leon chính là thầy phải không!" "Thầy thu phục Lucario từ khi nào vậy?

Vừa mạnh vừa ngầu!" Lục Dã giải thích: "Đó không phải đội của tôi, tôi thuê bừa một đội thôi." Dù sao, với mối quan hệ của Thầy Lục.

Đội của Steven có lẽ cũng thuê được, chỉ là có Manh Manh Đát tình cờ đi cùng.

Các học sinh nhìn nhau, rồi nhận ra Thầy Lục đang nói đùa.

Trước mặt hàng vạn khán giả, suýt nữa hòa với Leon... nếu không phải là trận đấu biểu diễn, không chừng Leon thật sự bị Thầy Lục cho ra bã! "Thầy Lục, thầy đừng khiêm tốn nữa, bao nhiêu truyền thông đang xem kìa!" "Cho dù thầy mạnh như vậy, thầy thích đi smurf ở Cúp Nhí, bọn em cũng không nói gì đâu." "Đúng vậy!

Đã quen rồi ha ha ha!" Lục Dã: "Tôi không bao giờ đi smurf bắt nạt newbie!" Các học sinh bật cười.

Thầy Lục là người duy nhất có thực lực Quán quân mà lại thích đi smurf.

Tiếp theo lại là những câu khó hiểu như 'Đổi Chỗ, hại người hại mình'.

Lớp học tràn ngập không khí vui vẻ.

Sau khi dẫn dắt Đại học Celadon càn quét giải giao hữu, danh tiếng của Thầy Lục đã không thua kém gì cô Erika.

Tuy nhiên, biết tin Thầy Lục sẽ rời đi vào học kỳ sau, các học sinh đều không nỡ.

Giselle nhìn Lục Dã một cái, ngập ngừng một lúc, cuối cùng nghiêm túc nói: "Thầy Lục, em sẽ tham gia Hội nghị Liên minh lần này." "Được thi đấu cùng sân khấu với thầy là vinh hạnh lớn nhất của

em!" Các học sinh đều cổ vũ cho cô.

Lục Dã nhướng mày.

Em bé này, sao lại thích nói gở thế nhỉ!

Một học sinh với mái tóc bồng bềnh cũng nghiêm túc nói: "Thầy Lục, Cúp Đấu Tay Đôi khi nào tổ chức, phương trình chiến thắng đã được viết sẵn rồi..." Lục Dã: "Đừng có lúc nào cũng nghĩ đến đánh bài, cẩn thận tôi cho em không điểm cuối kỳ đấy!" Buổi chiều là bài kiểm tra chiến đấu của học viện Celadon, do Lục Dã và Erika phụ trách.

Xử lý xong kỳ thi cuối kỳ, công việc ở học viện Celadon cũng gần như kết thúc.

Gladion và Wally, hai học sinh, đã lần lượt trở về Alola và Hoenn.

Còn có một học trò chân truyền là Bea, đang nỗ lực rèn luyện để đảm nhận vị trí Thủ lĩnh nhà thi đấu Galar.

Nếu có cơ hội, tin rằng vẫn sẽ gặp lại.

Lục Dã trở về văn phòng, cầm lấy bình giữ nhiệt, sưởi ấm đôi tay trong ngày đông.

Bàn đối diện, qua những chậu cây cỏ沁人心脾, những lẵng hoa tinh xảo, Erika quay đầu nói: "Thầy Lục, có một lá thư của thầy." "Ồ, để tôi xem." Lục Dã di chuyển ghế xoay, nhận lấy lá thư từ tay Erika, tò mò hỏi: "Hôm nay nhà thi đấu không mở cửa à?" "Hội nghị Liên minh đã bắt đầu chuẩn bị, các nhà thi đấu cũng bắt đầu nghỉ ngơi." Erika vén mái tóc ngắn bên tai, mỉm cười nói, "Vừa hay, có thể xử lý công việc của trường." Lục Dã gật đầu, xem xét lá thư trong tay. "Gửi từ Galar à?" Erika hỏi. "Đúng vậy." Lục Dã nở một nụ cười nhẹ.

Trong ảnh, là Joen đang đội chiếc mũ hóa trị, khuôn mặt rạng rỡ nụ cười, phía sau còn có Lizardon và người đàn ông mặt buồn.

Chuyến đi Galar lần này, ít nhất không để lại tiếc nuối.

Cất lá thư đi, Lục Dã nghe thấy tiếng nổ vang vọng từ ngoài phòng, vẻ mặt phức tạp. "Lại, lại là phòng Mặt Trời à?" "Yên tâm." Erika an ủi, "Đã sửa chữa rồi, không dễ hỏng như vậy đâu." Lục Dã gật đầu nặng nề, chắc là Arcanine đang nhân cơ hội này để làm quen với chiêu Quá Tải mới học được.

Sau khi sửa lại, chắc cũng không dễ bị phá hủy như vậy.

Lục Dã ho khan một tiếng.

Đến học viện Celadon, không phải trả phí sửa chữa, quả là phúc lợi nhân viên lớn nhất rồi... "Đúng rồi, Thầy Lục." Erika nói: "Cuối năm, nhà trường có phúc lợi cuối năm, giáo viên có thể đến phòng sưu tầm tự mình lựa chọn đấy." Lục Dã sững sờ. "Còn có chuyện này nữa sao?" "Lúc tôi đến phương Đông thăm thầy, chẳng phải đã nói rồi sao." Erika chớp chớp mắt, che miệng cười khẽ. "Thầy còn vì đãi ngộ lương bổng mới đến học viện Celadon mà." Lục Dã: "Lương bổng không quan trọng, chủ yếu là vì dạy dỗ uốn nắn học sinh." Lục Dã cũng có chút tò mò.

Thưởng cuối năm của học viện Celadon, rốt cuộc sẽ là gì.

Nếu có thể tự mình lựa chọn, tốt nhất là cho thẳng tiền mặt, tệ hơn nữa thì là Nước Thần Bí.

Đĩa ghi chiêu thức... ai thích chọn thì chọn! ...

Buổi chiều, Arcanine oai phong lẫm liệt bước ra từ phòng Mặt Trời đang lung lay sắp sập. "Gâu~~" Arcanine nhe răng cười.

Luyện tập chiêu thức, cũng không khó lắm nhỉ!

Bên này, Lục Dã đang dẫn lớp mình và lớp của Erika tiến hành thi đấu cuối kỳ.

Vốn dĩ, lớp của Thầy Lục tập trung vào 'lý thuyết chiến thuật'.

Nhưng về mặt thể hiện, lại hoàn toàn không thua kém đội do Erika dẫn dắt.

Đương nhiên... do đa phần là học sinh cấp hai, cấp ba.

Có cảm giác như trận chiến 'lớp Hướng Dương đại chiến lớp Hoa Hồng' trong Crayon Shin-chan.

Việc giám thị kết thúc.

Lục Dã chấm điểm cho học sinh trong lớp, mỉm cười nói: "Vậy thì, rất vinh hạnh được đồng hành cùng các em trong học kỳ này, chúng ta có duyên..." Lời còn chưa dứt, đám trẻ đã lao tới. "Tạm biệt Thầy Lục!!" "Bảo Vệ không Bảo Vệ Bảo Vệ, em sẽ học hành chăm chỉ!" "Ya☆Daze, trên người Thầy Lục rớt ra thẻ bài UR rồi!" Erika chắp hai tay trước ống tay áo rộng, mỉm cười nhìn cảnh tượng này.

Đợi Lục Dã từ biệt xong học sinh, Erika cười nói: "Thầy Lục, có thể nhân lúc này đến phòng sưu tầm." Lục Dã gật đầu.

Thật lòng mà nói, cũng có chút không nỡ.

Nhưng thân là cảnh sát, giáo sư, admin... học sinh của mình có khi còn nhiều hơn mình tưởng.

Thiên hạ ai mà không biết vua. "Đi thôi." Lục Dã cẩn thận hỏi: "Có thể chuyển thẳng tiền mặt vào tài khoản không?" "Hiệu trưởng Dervish không phải là người thiếu tình người như vậy đâu." Erika cười nói. "???" Đến phòng sưu tầm, đa phần đều là những vật phẩm quý giá mà Lục Dã quen thuộc.

Ví dụ như Ngọc Lửa, Ngọc Độc, v.v.

Lục Dã còn thấy một viên Đá Sáng lấp lánh trong suốt, tỏa ra ánh sáng dịu nhẹ.

Nhờ Đá Sáng, có thể giúp hình thái tiến hóa của Togepi, Togetic hoàn thành việc tiến hóa.

Nhưng Lục Dã vẫn chưa cần thứ này.

Hoặc nói... anh tạm thời không nỡ để Togepi tiến hóa.

Trong chốc lát, Lục Dã có chút khó xử, hỏi Erika bên cạnh: "Cô có đề xuất gì không, cô Erika?" Erika khẽ nghiêng đầu, suy nghĩ một lát: "Thầy Lục, định tặng cho nhóc nào trong đội à?" Không ít vật phẩm quý giá trước mắt đều là thứ có tiền cũng không mua được.

Lục Dã ho khan một tiếng, một lần nữa bị sự nhiệt tình của hiệu trưởng Dervish làm cảm động, chìm vào suy tư.

Trong đội, huấn luyện chăm chỉ, nhưng gần đây lại không có thu hoạch gì... "Cho Sirfetch'd đi." Lục Dã nói. "Gá? (´ᴥ̣ᴥ̣)σ" PokéBall của Thầy Lục rung lên.

Áp Áp đã mệt lắm rồi, thế này cũng định gài Áp Áp một vố sao?

Lạnh run người, khi nào mới có thể sống cuộc đời lười biếng đây!

Lục Dã cảm nhận sự rung động của PokéBall, khẽ mỉm cười.

Xem ra, Sirfetch'd cũng rất hài lòng nhỉ. "Cũng phải..." Erika mỉm cười gật đầu.

Sirfetch'd là Pokémon hệ Giác Đấu, nhưng Lưỡi Kiếm Lá lại là chiêu bài của nó.

Dù không phải chiêu cùng hệ, nhưng lấy Lưỡi Kiếm Lá làm trọng tâm, cũng có thể phù hợp với đặc điểm bạo kích của Sirfetch'd. "Vậy thì, tôi đề xuất Hạt Thần Kỳ phù hợp với chiêu thức hệ Cỏ." Erika ngước mắt lên, ánh mắt dừng lại ở một chiếc hộp gỗ tinh xảo, đưa tay lấy xuống. "Hạt Thần Kỳ này chứa đựng năng lượng hệ Cỏ rất dồi dào," Erika, một thủ lĩnh hệ Cỏ, nói, "Tu luyện Lưỡi Kiếm Lá

cũng có thể đạt hiệu quả gấp đôi." "Có... cách nào không cần huấn luyện không?" Lục Dã ho khan một tiếng.

Tôi lo Áp Áp tung một phát Lưỡi Kiếm Lá là xuyên thủng tường luôn đó! "Ể?

Không cần huấn luyện?" Erika hơi sững sờ.

Lục Dã há miệng, một tia sáng đỏ từ PokéBall bên hông bay ra.

Chương 307

Sirfetch'd cầm cọng hành lớn, ngậm lấy Hạt Thần Kỳ, ực một tiếng nuốt vào bụng.

Một khoảng lặng. "Mày... mày ăn nó làm gì?" Lục Dã hỏi. "Gá?" Áp Áp cũng ngây người.

Thứ này không phải là đồ tẩm bổ cho mình sao? "Bảo mày mang theo, chứ có bảo mày ăn đâu..." Lục Dã tâm trạng kỳ diệu, mơ hồ thấy Áp Áp một miếng nuốt mất cái thưởng cuối năm của mình.

Ăn Hạt Thần Kỳ rồi, chẳng lẽ nguyên liệu sẽ trở nên ngon hơn?! "Không... như vậy có khi lại tốt hơn." Erika mỉm cười nói. "Hệ Cỏ là biểu tượng của sự sống và năng lượng ôn hòa, dù nuốt trực tiếp cũng không có vấn đề gì lớn." "Nếu cần mang theo, vậy thì, mua thêm một cái khác là được." Lục Dã vẻ mặt kỳ quái.

Mua, mua thêm một cái?

Tức là thưởng cuối năm của tôi không có một đồng, lại còn phải bù thêm tiền à?

Đột nhiên, Erika chợt hiểu ra.

Năng lượng hệ Cỏ trong Hạt Thần Kỳ có thể gia tăng sức mạnh cho Lưỡi Kiếm Lá của Sirfetch'd.

Nuốt vào, cũng có thể đạt được cái gọi là 'không cần huấn luyện' của Thầy Lục.

Đây có lẽ... chính là sự tính toán trước của Thầy Lục? "Gá~!" Sirfetch'd ợ một cái.

Huấn luyện hay không thì không biết.

Nhưng cái Hạt Thần Kỳ này, ngon phết đấy chứ~!

Hạt Giống Thần Kỳ chứa đựng năng lượng hệ Cỏ ôn hòa, ăn trực tiếp cũng không có vấn đề gì.

Chỉ là cảm giác quen thuộc mãnh liệt này khiến Lục Dã khẽ nhíu mày.

Ông chắc đây không phải là cách làm vịt bát bảo đấy chứ?

Nhồi nguyên liệu vào trong trước, lúc nấu sẽ thơm hơn à?

Là một đầu bếp cao cấp, Lục Dã rơi vào trầm tư. "Quạc~" Sirfetch'd với đôi mày rậm mắt to ợ một tiếng.

Ngay lập tức, Sirfetch'd giơ ngón cái về phía Lục Dã, ánh mắt sáng lên lấp lánh. *Ăn no rồi nha~~ *Nể tình chủ nhân thành khẩn như vậy.

Sau khi về, miễn cưỡng huấn luyện một chút vậy! "Xem ra hiệu quả không tệ nhỉ." Erika mỉm cười nói.

Lục Dã có vẻ mặt phức tạp.

Hiệu quả thì không tệ, vấn đề là Hạt Giống Thần Kỳ bay màu luôn rồi!

Nhưng mà, Hạt Giống Thần Kỳ này vốn được chọn cho Áp Áp.

Chỉ có thể nói, làm vậy cũng đỡ được phiền phức huấn luyện... "Giúp tôi cảm ơn hiệu trưởng Dervish, phần thưởng cuối năm này tôi nhận." Lục Dã khẽ thở dài. "Yên tâm." Erika cười đáp, "Tôi sẽ chuyển lời cảm ơn của thầy đến ngài ấy ~" Nhiệm vụ giảng dạy tại học viện Celadon chính thức kết thúc.

Đối với Sirfetch'd, Hạt Giống Thần Kỳ có tác dụng hỗ trợ rất tốt cho cả chiêu Lướt Cỏ lẫn Kiếm Lá.

Nhưng Lục Dã suy đoán... có lẽ khẩu vị mới là thứ được cộng điểm nhiều nhất. "À phải rồi, thầy Lục." Erika khoanh tay trước

người, mỉm cười nói, "Đại Hội Liên Minh, xin thầy nhất định phải cố gắng lên nhé ~" Đại Hội Cao Nguyên Indigo sắp được tổ chức.

Trong nhóm chat toàn các ông lớn, người tham gia Đại Hội Liên Minh có lẽ chỉ có một mình thầy Lục.

Rốt cuộc, tham gia các giải đấu nghiệp dư chính là sở thích của thầy Lục mà!

Lục Dã hơi sững sờ.

Lạ nhỉ, ai cũng biết tôi sắp đi thi, mà sao mỗi tôi không biết? "Đại Hội Cao Nguyên Indigo cụ thể tổ chức vào ngày mấy?" Erika suy nghĩ một lát rồi nói: "Vào ngày 25 tháng 1, sẽ kéo dài khoảng hơn nửa tháng." Đại Hội Liên Minh là giải đấu định kỳ ở các khu vực, thời gian tổ chức ở mỗi nơi không hoàn toàn giống nhau.

Ngoài việc thu thập đủ tám huy hiệu, vượt qua kỳ thi của học viện Pokémon cũng có thể vào thẳng vòng loại của Đại Hội Liên Minh.

Lục Dã là giáo sư của học viện Celadon, đương nhiên cũng có quyền này.

Nhưng trong tháng đông giá rét này, tham gia thi đấu gì đó, không phù hợp với phong cách của một con cá muối già.

Huống hồ, thầy Lục chỉ là một tân binh mới ra mắt được bảy tháng.

Dù đã từng đấu giao hữu với Leon, kèo 50-50 với Nhà Vô Địch Lance, cứu mạng Steven...

Lục Dã ho khan một tiếng: "Đến lúc đó rồi tính." Giselle dường như có ý định tham gia, cô bé là đệ tử chân truyền của mình.

Nếu có thời gian, đến xem vài trận cũng không tệ.

Quan trọng hơn là, với mối quan hệ của mình và mấy vị Tứ Thiên

Vương Kanto.

Đi xem chắc không cần vé...

đâu nhỉ.

Cưỡi trên lưng Arcanine oai phong lẫm liệt, Lục Dã trở về thành phố Saffron.

Hoàng hôn buông xuống, trên những tán cây, bầy Pidgey bay về tổ, trên đường phố có người dắt Granbull đi dạo.

Còn có thể thấy mấy tên lâu la Đội Hỏa Tiễn mặc đồ đen đang chạy shipper... "Chuyển đổi mô hình dịch vụ khá thành công nhỉ..." Lục Dã thầm nghĩ.

Thực tế, lực lượng chiến đấu cao cấp của Đội Hỏa Tiễn cũng chỉ tập trung ở Thủ lĩnh, các Admin.

Lính quèn đối với nhóm nhân vật chính không nghi ngờ gì là để cày kinh nghiệm.

Giovanni không cần những kẻ đi theo mù quáng.

Dã tâm thì dĩ nhiên có.

Nhưng việc tạo ra một Đội Hỏa Tiễn Cầu Vồng được Silver công nhận, chắc chắn có giá trị hơn Đội Hỏa Tiễn cũ.

Trở về nhà. "Quạc~" Sirfetch'd vừa xỉa răng bằng cọng hành, vừa bắt đầu chỉ đạo nội dung huấn luyện cho các đồng đội khác. "Kame..." (Rất có lý...) Blastoise đang plank, không hề nhúc nhích, đôi mắt lóe lên tia sáng.

Quả nhiên... chỉ đạo bằng hành mới là cường giả thực thụ!

Buổi tối là thời gian nấu nướng mà Lục Dã hưởng thụ nhất.

Thực tế, nấu ăn không phiền phức, chỉ có việc rửa nguyên liệu,

dọn dẹp bàn ăn mới khiến đầu bếp đau đầu.

Nhưng đã có Sirfetch'd với 'thiên phú nấu nướng' giúp xử lý.

Gengar lại bao trọn mọi việc lớn nhỏ trong nhà.

Việc duy nhất Lục Dã có thể làm là dắt Arcanine đi dạo sau bữa ăn.

Hoặc ôm Sylveon nghịch đôi tai dài của nó.

Tai của Sylveon có màu hồng, bên trong có viền xanh lam, sờ vào mềm mại ấm áp, cảm giác còn tuyệt hơn cả vuốt mèo. "Bui! (`mãnh ´)" Lục Dã đặt một nhánh Cỏ Trắng trước mặt Sylveon. "Bui ~(ノ´▽｀)ノ♪" Togepi trông có vẻ đang chơi game, nhưng thực chất là đang học về khắc chế hệ, lén lút tuồn hàng của Lance.

Có Mew dạy online... tốc độ tiến bộ này, nói không thua kém Áp Áp cũng chẳng sai.

Lục Dã thấy hơi kỳ, nhưng cũng không nỡ bảo Togepi dừng lại. "Thôi thì... lướt feed một chút vậy." Lục Dã điều chỉnh tâm trạng, mở nhóm chat.

Sắp lập xuân, mọi người cũng bắt đầu bận rộn trở lại.

Lần trước thầy Lục solo với Leon đã gây ra cú sốc quá lớn cho Akin, đến nỗi cậu ta phải cày tháp Bellsprout cả đêm.

Bây giờ không cố gắng, thì bao giờ mới thắng được thầy Lục!?

Lt.Surge cười hề hề: "Yo!

Đầu nhím, hôm qua tôi đến Johto có thấy cậu đấy!" Akin ngẩn ra: "Ông chú nhạc điện tử có 11 nghìn fan à?" Lt.Surge im lặng, nhìn quanh quất, muốn tìm xem cái máy phóng Electrode của mình còn ở đây không.

Sabrina nói nhàn nhạt: "Hôm qua, Sylveon lại đến võ đài bên

cạnh." Sabrina: "Nghe nói Koichi sắp phải đóng cửa nghỉ nghiệp rồi." Lục Dã giật mình.

Còn có chuyện này sao?

À...

Võ đường hệ Giác Đấu không phải là nhà thi đấu chính thức, hệ thống không thông báo!

Kasumi toát mồ hôi hột: "May mà, thầy Lục không ở thành phố Cerulean." Nếu không... ba cô chị của mình cũng sẽ bị dính độc?

Erika đề nghị: "Hay là, trong quy định của nhà thi đấu, thêm điều khoản cấm Pokémon tự đi đá quán?" Là người đứng đầu các Nhà thi đấu Kanto, Erika thực sự có quyền thêm điều lệ này.

Nếu không, lỡ đánh cho chủ nhà thi đấu tự kỷ, muốn tìm người có thực lực tương đương cũng rất khó...

Janine: "Ý hay!" Whitney, 'Chủ nhà thi đấu Miltank': "Thầy Lục chơi không đẹp gì cả!

Tôi bỏ phiếu tán thành!" Blue Oak thì không quan tâm. "Quan điểm của tôi giống thầy Lục." Blue Oak nhún vai, "Vấn đề mà Pokémon tự giải quyết được thì không cần đến Huấn luyện viên." Green: "Đó là lý do cậu cứ để Pokémon trông nhà thi đấu, rồi chạy đi hẹn hò với Red à?" Yellow đỏ bừng mặt: "Hẹn, hẹn hò!" Blue Oak hiếm khi tức giận: "Cái gì chứ!" Akin: "Cay rồi, cậu ta cay rồi!" 【Thành viên nhóm 'Akin' đã bị Admin 'Blue Oak' cấm chat mười phút】 Lance chép miệng: "Chỉ mười phút thôi à.

Blue Oak đúng là một tiền bối lương thiện." Ở Sinnoh, Gardenia với sự tồn tại mờ nhạt nước mắt lưng tròng. *Kể cả Pokémon của thầy Lục có đến đá quán, tôi cũng không dám từ chối đâu!* Lục Dã ngơ ngác.

Cấm Pokémon tự đi đá quán?

Đây là chuyện tốt mà!

Nhưng Erika chỉ nói đùa, thầy Lục tiếc hùi hụi.

Chỉ thiếu chút nữa thôi là không cần lo Gengar lén lút mang huy hiệu về nhà rồi!

Nhưng mà, tám huy hiệu của Kanto, Lục Dã cũng chỉ còn lại huy hiệu Đá và huy hiệu Sấm Sét.

Thành phố Vermilion đã đi rồi, Lt.Surge rất đáng tin, biết mình không cần huy hiệu.

Huy hiệu Đá, lấy hay không cũng không sao.

Dù sao, dù là Đá Chìa Khóa hay Đại Hội Liên Minh, thầy Lục cũng không quá bận tâm.

Takeshi: "@Thầy Lục, thành phố Vermilion có cuộc thi vua ăn hàng, Gengar chắc sẽ rất thích tham gia đấy?" "Vua ăn hàng?" Lục Dã hơi sững sờ.

Chủ quán mì ramen ở Vermilion hình như có nhắc với mình chuyện này.

Green ra vẻ đăm chiêu: "Chắc là chương trình khuyến mãi đầu năm, chiến lược của các cửa hàng." Satoshi mắt sáng rực: "Giải thưởng, giải thưởng là gì?" Takeshi: "Vật phẩm thích hợp cho Snorlax là 「Đồ Ăn Thừa」, còn có ruy băng, Nhang No Nê các kiểu." Là một nhà nhân giống, Akin giải thích: "Cái này tôi biết!

Nhang No Nê có thể giúp Snorlax ấp ra Munchlax... tôi và giáo sư Elm còn nghiên cứu chuyên sâu về nó." Satoshi mắt tròn xoe: "Hay quá!" Akin: "Ha ha ha, quá khen quá khen ~" Lorelei cạn lời: "Satoshi, cậu tâng bốc quá rồi đấy..." Satoshi gãi đầu ngại ngùng: "He he, thực

ra cũng bình thường thôi ạ." *Có ai khen cậu đâu!* Thầy Lục ho khan: "@Takeshi, vậy, cậu định đi thi à?" Takeshi nói: "Tôi không phải thí sinh, mà được mời đến làm đầu bếp.

Có một khoản thù lao không nhỏ, coi như phí xuất hiện của đầu bếp..." Takeshi đa-zi-năng một lần nữa thể hiện linh hồn của một người làm công!

Lục Dã cảm nhận được lời kêu gọi, gật đầu lia lịa: "Tôi sẽ đưa Gengar đi tham gia... biết đâu còn giúp được cậu một tay." "Ghos?" Gengar lơ lửng bên cạnh Lục Dã, từ trong túi lôi ra hai viên Khối Năng Lượng vị quả Starf, tung lên không trung.

Chương 308

"Ghos ~(￣~￣)" Bắt gọn hoàn hảo!

Cũng không biết để Gengar dùng túi không gian bốn chiều đựng PokéDollar có được tính là gian lận không nữa...

Lục Dã suy tư: Chắc là, ông Wattson sẽ có nhiều kinh nghiệm hơn? "Tớ cũng đi!" Satoshi cười nói, "Vừa hay có thể cho Snorlax ăn một bữa no nê!" Lục Dã ngẩn ra.

Đúng vậy, Snorlax của Satoshi có thể ăn hết cả một quần đảo Berry cam đấy!

Đúng là thánh ăn!

Cô gái nghèo đến từ Sinnoh, Maylene, lau lau chiếc mũi dán băng cá nhân: "Thực ra, tớ cũng đã đăng ký rồi..." Kể cả là tiệc buffet, chi phí cũng không hề nhỏ.

Mà cuộc thi kiểu này chỉ cần đăng ký được chọn là có thể ăn miễn phí... không có lý do gì để không đi!

Maylene nhìn Lucario bên cạnh: "Hy vọng chúng ta được chọn. o( )o" "Luca! o( )o" Green nói một cách bí ẩn: "Tôi vừa tra kỷ lục các cuộc thi vua ăn hàng những năm trước.

Mọi người rất có khả năng sẽ gặp phải nhà vô địch năm ngoái!" Lục Dã: "Thánh, thánh ăn à?" Takeshi trán đổ một giọt mồ hôi lạnh: "Là cường giả nào vậy?" Jasmine, đang ôm Ampharos lặng lẽ xem chat, mặt đỏ đến mức muốn chui xuống đất.

Green: "@Cô Jasmine, là nhà vô địch ba mùa liên tiếp!" "Cái gì?!" Takeshi, Satoshi như bị sét đánh.

Satoshi: "Ơ, cô Jasmine, trông gầy yếu thế mà..." Takeshi vuốt

cằm: "Đây có lẽ là... không thể trông mặt mà bắt hình dong?" Jasmine với hai bím tóc, má đỏ bừng, mãi mới nói được: "Tôi chỉ...

ăn hơi nhiều một chút thôi." Lục Dã hơi sững sờ.

Nhà vô địch vua ăn hàng ba mùa liên tiếp...

Cô Jasmine bình thường hết sức, bỗng dưng trở nên phi thường! "Vậy, Jasmine cũng đăng ký rồi à?" Takeshi hỏi.

Jasmine: "Vâng..." Satoshi gãi đầu: "Cảm thấy Snorlax giành chức vô địch khó quá..." Lục Dã đột nhiên nghĩ đến điều gì đó, hỏi: "Chủ nhà thi đấu Jasmine, đồng đội tham gia của cô, không lẽ là Steelix?" Jasmine yếu ớt đáp: "Không, chỉ có tôi và Amphy thôi." Theo quy chế, Huấn luyện viên cần phải cùng Pokémon lên sân.

Tổng lượng ăn của cả hai mới được tính vào kết quả.

Với thân hình nhỏ bé của Ampharos mà có thể chiến thắng cả Snorlax, Swalot và một loạt mãnh tướng khác.

Đủ để thấy sự phi thường của Jasmine... "Không chỉ có các tân binh." Lục Dã lẩm bẩm: "Không ít chủ nhà thi đấu cũng là quái vật..." Danh sách người tham gia cuộc thi trong nhóm.

Bao gồm thầy Lục, Satoshi, Jasmine, Maylene.

Takeshi làm đầu bếp, sẽ cố gắng hết sức để phục vụ mọi người những món ăn thịnh soạn, còn chuẩn bị cả tiết mục góp vui.

Lt.Surge là chủ nhà thi đấu thành phố Vermilion, lại không có hứng thú với cuộc thi này lắm.

Lt.Surge nhún vai: "Nếu có quảng cáo trái phép thì báo cho tôi.

Tôi không đi đâu, dù sao nhà vô địch năm nào cũng như nhau." Satoshi nắm chặt tay, mắt rực lửa: "Năm nay, tôi và Snorlax nhất định sẽ giành chức vô địch!" Cuộc thi vua ăn hàng được tổ chức vào ngày

mai tại cảng thành phố Vermilion.

Lục Dã cũng vừa hay rảnh, định đưa đám nhóc đi dạo phố Vermilion.

Takeshi là nhân viên, đã tiến cử Lục Dã, Satoshi và Maylene, sẽ không có chuyện đăng ký mà không được chọn.

Còn Jasmine là nhà vô địch các mùa trước, đương nhiên sẽ tham dự với tư cách khách mời đặc biệt.

Johto, thành phố Olivine. "Làm sao bây giờ..." Jasmine đỏ mặt, lí nhí: "Ngày mai phải chào hỏi mọi người thế nào đây..." "Ăn uống thanh lịch một chút có lẽ sẽ tốt hơn, nhưng mà thật sự đói quá..." Ampharos đứng bên cạnh Jasmine, giơ đôi tay ngắn cũn ôm lấy Jasmine: "Mê mu!" "...Cảm ơn cậu, Amphy." Jasmine nhắm mắt lại, rồi lộ ra vẻ mặt nghiêm túc. "Ngày mai, chúng ta cũng không thể thua thầy Lục và Satoshi được!" "Mê mu! ♪ (^∀^●) ﾉ" ...

Ngày 19 tháng 1, thứ ba, trời nắng.

Lục Dã cùng Gengar đang lơ lửng bên cạnh, gặp Satoshi ở điểm hẹn. "Thầy Lục, lâu rồi không gặp!" Satoshi cười toe toét vẫy tay. "Snor ~" Snorlax đứng bên cạnh Satoshi, mắt híp lại, trầm giọng hưởng ứng.

Lục Dã lờ mờ nhớ ra, con Snorlax này còn biết bơi bướm, thực lực kinh khủng.

Nếu bồi dưỡng tốt, có khi còn sánh ngang được với Snorlax của Red.

Nhưng Satoshi không thích dùng những con to con thế này, nên mới để nó ở vườn của giáo sư Oak.

Tội nghiệp giáo sư Oak...

Lục Dã có chút cảm khái, trêu chọc: "Đi thôi, người con của sự gắn kết!" Hai người lên tàu, đi đến thành phố Vermilion. "Ghos!

Ψ(￣∀￣)Ψ" Gengar xoa tay, sẵn sàng đại chiến một trận.

Satoshi đã thu Snorlax vào PokéBall, đến ga, cậu hăm hở nhảy xuống tàu. "Cuộc thi vua ăn hàng!

Tới đến đây!" Đến địa điểm thi đấu, đèn lồng rực rỡ, đã tụ tập không ít gian hàng. "Yo, cậu em!" Chủ quán ramen chào Lục Dã, cười nói, "Quả nhiên là cậu à!" Lục Dã gật đầu, tò mò hỏi: "Chú ơi, đây là do mấy cửa hàng cùng tổ chức à?" Chủ quán ramen cười ha hả: "Đúng vậy...

Các quán ăn nổi tiếng ở Vermilion gần như đều đến cả, đây là lễ hội truyền thống của thành phố." Lễ hội thu hút không ít du khách, xung quanh sân khấu thi đấu còn có rất nhiều quầy hàng.

Lục Dã lướt mắt qua, đột nhiên sững sờ.

Trong đám nhân viên, một con Meowth đứng bằng hai chân trông cực kỳ nổi bật. *Lại là bọn này?!* "Cuộc thi vua ăn hàng lần này rất quan trọng, mọi người phải tập trung tinh thần!" Người quản lý đang cầm loa huấn thị.

Bộ ba Đội Hỏa Tiễn chào: "Rõ!" Đợi quản lý đi khuất, ba người mới thở phào nhẹ nhõm. "Tưởng trúng tuyển là được ăn chùa, không ngờ lại vất vả thế này meo~" Meowth thở dài. "Nói ngốc gì thế!" Jessie hét lên, "Đây là đại tác chiến gây quỹ, là chuẩn bị cho tương lai!" "Đúng vậy, làm thêm vài công việc, tiền chế tạo robot lần sau sẽ có ngay!" James phụ họa.

Đột nhiên, Meowth há hốc mồm, lắp bắp: "Cán, cán bộ!" "Đừng có lười biếng!" Jessie cốc một cái vào đầu Meowth, "Ngươi lấy cớ cán bộ cũng vô dụng thôi!" "Chào cán bộ!" James đứng thẳng người.

Jessie ngẩn ra, quay người lại, vừa định hét lên, James và Meowth kịp thời lao tới bịt miệng cô lại. "Sao ngài lại ở đây meo?" "Câu này tôi hỏi các người mới đúng..." Lục Dã bất lực nói, "Lần trước bảo các người đi bán thẻ Huấn luyện viên, đâu đến nỗi phải ra ngoài làm thêm chứ?" Trong giải đấu P1 trước Giáng sinh, James đã phát huy tinh thần con nhà buôn, kết hợp thẻ bài Pokémon với thẻ của liên minh.

Theo nguyên tắc ba bảy, ba phần thu nhập do Lục Dã tạm giữ, phần còn lại làm kinh phí cho bộ ba.

Đó cũng là một khoản không nhỏ, nhưng bây giờ...

Lục Dã nhìn bộ ba mặt mày vàng vọt, khóe miệng giật giật: "Các người lại đi bắt Pikachu à?" James gãi đầu: "Cũng không phải là bắt Pikachu.

Kinh phí làm robot mới, vốn định đối phó với nhóc con." Meowth nói: "Nhưng lúc Meowth xuất hiện hoành tráng." Meowth: "Vừa hay gặp một đám săn trộm muốn động đến Pikachu." Jessie chống nạnh đắc ý: "Thế là, chúng tôi đã hợp tác với nhóc con, bắt gọn đám săn trộm đó!" Rồi cô lại xụi vai. "Nhưng mà, robot nổ tung, kinh phí lại đi tong..." James nói lớn: "Nhưng xin ngài yên tâm, chúng tôi nhất định sẽ mang Pikachu về cho ngài!" "Sonansu!!" Lục Dã hơi sững sờ, hay lắm, tình tiết hợp tác kinh điển của các thế hệ!

Nhờ ba tên ngốc tốt bụng này, hình ảnh của Đội Hỏa Tiễn có lẽ sẽ được cải thiện thêm.

Nhưng vì thiếu tiền mà phải ra ngoài làm thêm... thật đáng thương! "Nói nhiều lần rồi, tôi không cần Pikachu, các người tự lo cho mình đi." Lục Dã xoa trán, "Ba phần thu nhập lần trước, tôi sẽ chuyển vào tài khoản của các người, nhưng không được dùng để chế tạo mấy thứ kỳ quái!" Bộ ba ngẩn ra. "Cán bộ! ∧(;´Д｀∧)" "À phải rồi, Đại Hội Liên Minh, các người cũng có thể chú ý một chút." Lục Dã tiện miệng

nói, "Mở một gian hàng, biết đâu còn kiếm được bộn tiền." "Là ngài định tham gia đúng không?

Yên tâm, chúng tôi nhất định sẽ thu thập thông tin đối thủ cho ngài meo!" "Nhân danh chế tạo thẻ Huấn luyện viên, khiến bọn họ không kịp đề phòng!" "He he, cảm giác thật tuyệt ~~" Lục Dã cắt ngang màn tự biên tự diễn của ba người, liếc nhìn sân khấu chính đang dần đông người. "Cuộc thi sắp bắt đầu rồi, các người không đi giúp à?" "Thôi chết!

Sắp bị quản lý mắng rồi!" James giữ chặt mũ, co giò chạy đi giúp. "James đáng ghét, dám chạy trước một bước meo~!" Ba tên ngốc vội vã chạy vào bếp sau, chuẩn bị đồ ăn cho cuộc thi vua ăn hàng.

Trong bếp, Takeshi đeo tạp dề đầu bếp, híp mắt nhìn ba người. "Các người... có phải hơi quen không?" Bộ ba mồ hôi như mưa. "Kệ đi." Takeshi cúi đầu, nghiêm túc nói, "Lần này có một quái vật ghê gớm, đồ ăn phải chuẩn bị đầy đủ mới được!" Jessie nói: "Thật sao?

Snorlax của tuyển thủ Satoshi... trông cũng không lợi hại lắm mà." "Không." Takeshi mặt mày nghiêm nghị, ngẩng đầu nhìn màn hình trong bếp.

Trên màn hình, Jasmine với bím tóc vàng nhạt, mặc chiếc váy liền, mặt đỏ bừng, đang nhìn xuống mũi chân mình.

Ampharos vẫy vẫy đôi tay ngắn, chào các phóng viên, "Mê mu ~" "Là vị đó, vua ăn hàng đã thống trị ba mùa liên tiếp!" Takeshi híp mắt. ...

Lối đi của thí sinh.

Gengar nhe nanh múa vuốt, khiêu khích Snorlax bên cạnh. "Ghos!" "Snor...(￣—￣)" Snorlax xoa bụng, không hề lay động.

Satoshi đầu đất nắm chặt tay, vẻ mặt hừng hực: "Kể cả là thầy

Lục, chúng tôi cũng sẽ không thua đâu!" Lục Dã đồng ý gật đầu.

Theo quy chế, Huấn luyện viên cần phải cùng Pokémon lên sân.

Rõ ràng, mình đang kéo chân Gengar.

Với thể chất của một tân binh Mega, chắc chắn khi ăn cũng là cấp quái vật. "Tôi chỉ đến cho đủ số thôi." Lục Dã nhún vai, quay đầu sang bên. "Người cậu thực sự phải thách đấu là cô Jasmine." "Vâng..." Jasmine mặt đỏ đến mang tai, mãi mới gật đầu chào hỏi. "Thầy Lục, Satoshi...

Chào, chào buổi chiều." "Ồ, tiền bối Jasmine, lâu rồi không gặp!" Satoshi cười toe toét, "Nhưng mà, tôi và Snorlax sẽ không nương tay đâu!" "Snor ~(￣ — ￣)" Snorlax ngáp một cái, đột nhiên hít hít mũi. "Ghos ~(∇)" Gengar từ trong túi lôi ra Khối Năng Lượng, dùng lưỡi thong thả liếm qua lại. "Snor...( )" Snorlax rơi lệ vì đồ thơm mà không có phần. "Yo, thầy Lục!" Trong lối đi, một cô gái tóc hồng mặc đồ mỏng manh bước vào, bên cạnh là một con Medicham. "Vị này là..." Satoshi chưa từng đến Sinnoh, hơi ngẩn ra. "Nhà vô địch Giác Đấu, Maylene!" Maylene cười chìa tay ra với Satoshi, "Hân hạnh!" Đột nhiên, Maylene hắt xì một cái, xoa xoa cánh tay trần.

Lục Dã liếc nhìn, hơi động lòng.

Trời lạnh thế này mà mặc áo ba lỗ, khó thật... "Cô Maylene, tôi sẽ không thua đâu!" "Hừ hừ, vì cuộc thi này, tôi và Medicham đã nhịn đói ba ngày rồi!" *Cô nhịn đói để tiết kiệm tiền ăn ba ngày thì có!* Lục Dã lắc đầu, nhìn ra khán đài náo nhiệt bên ngoài. "Thưa quý vị khán giả, cuộc thi vua ăn hàng thường niên chính thức bắt đầu!" Giọng MC vang lên đầy nhiệt huyết: "Giải thưởng bao gồm các vật phẩm mang theo quý giá, đĩa CD, Nhang Thơm, rốt cuộc sẽ về tay ai, chúng ta hãy cùng chờ xem!" "Đầu tiên lên sân là tuyển thủ Satoshi đến từ thị trấn Pallet, và Snorlax của cậu ấy!

Ồ!

Không ngờ tuyển thủ tân binh này lại là một tuyển thủ hạng nặng!" Satoshi đội ngược mũ, gật đầu với Snorlax: "Lên thôi, Snorlax!" *Chỉ là ăn thôi mà, có cần như lâm đại địch không...* Lục Dã ho nhẹ một tiếng, chậm rãi lên sân khấu, trong tay Gengar không biết từ lúc nào đã có hai cái thìa. "Ghos!

Ψ(￣∀￣)Ψ" Lục Dã: "Mi lấy ở nhà thi đấu hệ Siêu Linh à?" Gengar gật đầu lia lịa.

Lục Dã khẽ thở dài.

Mỗi khi dùng một cái thìa, sẽ có một con Kadabra bị mất thìa.

Không có mua bán, sẽ không có sát hại!

Lúc Lục Dã lên sân, cả khán đài hò reo nhiệt liệt.

Một là, vẻ ngoài này thực sự khiến người ta không thể rời mắt.

Hai là, ở thành phố Vermilion cũng có không ít fan của thầy Lục. "Thầy Lục cố lên ~!" "Nhìn kìa, cô Jasmine lên sân rồi!" Jasmine bình thường cùng Ampharos bước lên sân khấu, tiếng hoan hô càng nhiệt liệt hơn.

Jasmine nhìn xuống mũi chân, lấy hết can đảm ngẩng đầu, mỉm cười với ống kính. "Cô Jasmine!!" "Dễ thương chết mất!" Phía dưới, James vuốt cằm: "Đây là độ nổi tiếng của nhà vô địch ba mùa à?" "Không, Meowth thấy chỉ vì dễ thương thôi meo." Meowth mắt hình trái tim.

Chương 309

"Này, Meowth ngươi ghê quá!" Jessie khinh bỉ. "Nói thật..." James hiếm khi đồng tình, gãi đầu toát mồ hôi hột, "Tôi cũng nghĩ vậy..." Theo hiệu lệnh của trọng tài, nhân viên đẩy xe, mang những món ăn như một bữa tiệc lưu động lên sân khấu.

Súp Berry, bánh ngọt, cơm cà ri bò, ramen xương hầm, bánh crepe sô cô la...

Maylene nuốt nước bọt, vẻ mặt có chút xao động. *Tại sao lại có nhiều đồ ngon thế này!

Đắt lắm đây!* "Cham..." Medicham, một ngày chỉ ăn một quả Berry, cũng không khỏi sững sờ.

Bình luận viên: "Xem ra tuyển thủ Maylene đã bị tụt lại phía sau rồi!" Trong lúc Maylene ngẩn người, Satoshi đã ngấu nghiến chiếc bánh mì đậu đỏ trước mặt. "Snor ~(￣~￣)" Snorlax một đĩa trái một đĩa phải, trực tiếp đổ cà ri vào miệng. "Trời ơi, tuyển thủ Satoshi đã bùng nổ sức chiến đấu kinh người!" "Hoàn toàn không thua kém Pokémon của các tuyển thủ khác!" Lục Dã khóe miệng giật giật, liếc nhìn Gengar bên cạnh đang có vẻ mặt khó xử. "Không ăn được à?" "Ghos..." Gengar khẽ gật đầu.

Chắc là đồ ăn nhà làm đã nuôi khẩu vị của Gengar kén chọn rồi.

Hơn nữa, ở đây toàn là những loại Berry cơ bản như Pecha Berry... chất lượng cũng không đồng đều. "Vậy mi chọn đồ ăn do Takeshi và James làm mà ăn." Lục Dã nói nhỏ, "Mi phân biệt được chứ?" Gengar mắt sáng lên, bay đến trước xe đẩy, hớn hở bưng bát ramen lên, đổ vào miệng. "Ghos! (*⊙~⊙)" "Lội ngược dòng ngoạn mục!

Gengar không hề kém cạnh, vươn lên từ phía sau, các tuyển thủ khác phải cố gắng hơn nữa!" *Bình luận viên này nhiệt tình quá...* Lục Dã toát mồ hôi nhìn quanh.

Các Huấn luyện viên khác cũng đang cố gắng ăn, nhưng tốc độ hoàn toàn thua Satoshi.

Satoshi như một con quái vật hình người, hút đồ ăn như lốc xoáy, khiến các tuyển thủ khác há hốc mồm.

Nhưng đột nhiên, Lục Dã trợn tròn mắt. "Tuyển thủ Jasmine!

Vua ăn hàng thực sự xuất hiện!!" Jasmine nhỏ nhắn, với tư thế tao nhã, nhâm nhi đồ ăn, núi cơm nắm mận muối cao ngất trước mặt đang giảm đi với tốc độ mắt thường có thể thấy.

Rõ ràng trông ăn rất chậm, nhưng cơ thể nhỏ bé đó như một lỗ đen, sức ăn sâu không lường được.

Lục Dã nuốt nước bọt.

Xung quanh là tiếng cổ vũ cuồng nhiệt cho Jasmine.

Jasmine tai đỏ bừng, nhưng tốc độ ăn không hề chậm lại.

Ampharos bên cạnh cô cũng hoàn toàn không thua Snorlax. "Lạ thật..." Lục Dã nhìn thân hình phẳng lì của Jasmine, lẩm bẩm, "Ăn vào đâu hết vậy nhỉ?" "Được rồi!

Nghỉ giữa hiệp!" Tiếng còi của trọng tài vang lên, trên sân vang lên một tràng kinh ngạc.

Jasmine dẫn đầu với ưu thế kinh người, Satoshi và Snorlax tạm đứng thứ hai.

Lục Dã và Gengar, nhờ Gengar kén ăn, vẫn chiếm vị trí thứ ba. "Ghos ~~" Gengar xỉa răng, dùng ý niệm điều khiển những chiếc thìa siêu linh lơ lửng xung quanh.

Satoshi ôm bụng, ợ một tiếng, mặt mày khó xử: "Mạnh, mạnh quá đi, tiền bối Jasmine!" "À..." Jasmine hơi ngẩn ra, cúi đầu xuống một chút, có thể nhìn thấy mũi chân mình mà không bị cản trở. *Là mình, ăn nhiều quá sao?

Nhưng mà, thực sự vẫn chưa ăn no...* Nhân lúc nghỉ giữa hiệp, Takeshi đến sau lưng Satoshi, vỗ vai cậu. "Không cần nghi ngờ bản thân." Takeshi híp mắt, "Rốt cuộc, cô Jasmine là vương giả ba mùa liên tiếp!" Jasmine nói nhỏ: "Không cần nói to thế đâu..." Lục Dã thì không quan tâm.

Dù sao hạng ba, hình như cũng có thưởng... "Nhân thời gian nghỉ giữa hiệp." Takeshi chống cằm, đề nghị, "Hay là mọi người đi tiêu thực một chút, thế nào?" "Cụ thể là thế nào ạ?" Maylene nghiêng đầu hỏi. "Đấu, đấu một trận!" Satoshi mắt sáng rực, "Tiền bối Jasmine, đấu một trận nữa đi!" Jasmine nhẹ nhàng nói: "Nhưng mà... vận động mạnh sau khi ăn sẽ gây gánh nặng không nhỏ cho Pokémon." Satoshi gãi đầu toát mồ hôi: "Nhưng mà...

Snorlax lại đói rồi." "Snor!" Snorlax híp mắt gật đầu.

Jasmine nhìn Ampharos, dịu dàng nói: "Cậu không sao chứ?" "Mê mu!" Ampharos kêu lên đầy khí thế.

Jasmine mỉm cười, nhìn Ampharos, cả hai cùng gật đầu. "Vậy thì, đấu một trận nhé ~" Takeshi nhíu mày: "Gần đây... hình như không có sân đấu nào nhỉ?" "Không sao!" Lục Dã vui vẻ đổ thêm dầu vào lửa, rút điện thoại ra. "Tôi gọi cho Lt.Surge, chúng ta đến nhà thi đấu Vermilion là được." *Vua ăn hàng hay không không quan trọng.

Xem Satoshi ăn hành vẫn thú vị hơn!* "Ý hay." Takeshi nói.

Satoshi cũng xoa xoa Pikachu trên vai, ánh mắt rực lửa: "Tiền bối Jasmine, đấu một trận đi!" ...

Nhà thi đấu Vermilion. "Hả?" Lt.Surge đang ngủ trưa, mặt mày như DIO. "Các người muốn đấu với nhau, đến nhà thi đấu Vermilion của tôi làm gì!" Lục Dã đề nghị: "Hay là, đá quán nhà thi đấu Vermilion cũng được?" "Xin cứ tự nhiên, sân bãi xin cứ tự nhiên!" Lt.Surge cười ha hả.

Satoshi và Jasmine đứng hai bên sân đấu.

Lục Dã, Takeshi, Maylene đứng ở khán đài xem.

Takeshi nói: "Tôi từng đấu với Jasmine một trận.

Cũng chính lúc đó, giáo sư Oak mới đề xuất hệ Thép là một hệ mới." Maylene ngạc nhiên: "Nói vậy, tiền bối Jasmine ban đầu là chủ nhà thi đấu hệ Đá à?" Takeshi gật đầu: "Nhưng mà... tôi cũng có chút nghiên cứu về hệ Thép." Pokémon chiến đấu của hai bên lần lượt là Snorlax và Ampharos.

Lục Dã trầm ngâm một lát.

Chủ nhà thi đấu hệ Thép, đồng đội là một con Ampharos, rất hợp lý!

Dù Snorlax của Satoshi có tài năng thiên bẩm, nhưng vẫn gục ngã trước kinh nghiệm phong phú của tiền bối. "Tiếc quá... chỉ thiếu một chút nữa thôi!" Satoshi vò đầu bứt tai.

Lt.Surge cười lớn: "Cậu cũng không nhìn xem đây là nhà thi đấu nào!

Hệ Điện mới là mạnh nhất!" Đột nhiên, Lt.Surge để ý đến ánh mắt của Satoshi, liền im bặt.

Không thể liều mạng.

Tên này... là quái vật có thể dùng thân thể chống lại chiêu Tấn Công Volt! "Hiệp hai, sắp bắt đầu rồi nhỉ?" Lục Dã nhìn đồng hồ.

"Còn nửa tiếng nữa." Takeshi đứng dậy, nhìn Lục Dã, híp mắt, nghiêm túc nói: "Thầy Lục, hay là chúng ta cũng giao đấu một trận, thế nào?" Đấu à?

Lục Dã và Gengar bên cạnh nhìn nhau. "Ghos! ヽ(￣▽￣)ﾉ" Gengar hăm hở.

Ăn no rồi, vừa hay muốn vận động một chút~ "Đấu thì không thành vấn đề..." Lt.Surge gãi đầu, sắc mặt đột nhiên thay đổi. *Hai người này mà đánh nhau, phí sửa chữa sân bãi không phải là con số nhỏ!

Đây lẽ nào là lý do thực sự các người đến nhà thi đấu Vermilion?! * "Tôi muốn xem, với thực lực hiện tại của mình, khoảng cách với thầy Lục là bao xa." Vẻ mặt Takeshi kiên định, nhìn thẳng vào Lục Dã trước mặt, trầm giọng nói: "Kể cả là hệ bị khắc chế, đối đầu với Blastoise của thầy Lục, tôi cũng muốn thử một lần." Takeshi ít khi thể hiện cảm xúc, nhưng cũng mang trong mình nhiệt huyết chiến đấu.

Đặc biệt là sau khi xem trận đấu của Lục Dã với cơ sở Âm.

Takeshi muốn biết, khi mình dốc toàn lực, có thể đạt đến trình độ nào.

Hoặc là... thông qua trận đấu với thầy Lục, có thể sẽ càng kiên định hơn với niềm tin của mình —— từ thành phố Pewter xuất phát, để các em chứng kiến mình, trở thành chủ nhà thi đấu hệ Đá mạnh nhất.

Kể cả đối mặt với hệ khắc chế mình, cũng sẽ không lùi bước.

Trận đấu với thầy Lục, vừa là trận giao hữu, cũng là sự va chạm của niềm tin.

Trước đó, Takeshi lo lắng thầy Lục không muốn chấp nhận một trận đấu chính thức tại nhà thi đấu.

Nhân cơ hội này, đề xuất thách đấu.

Đây cũng là kết quả sau khi Takeshi quan sát trận đấu của Satoshi và Jasmine, suy nghĩ kỹ lưỡng.

Trong đầu, hiện lên hình ảnh con Blastoise đầy khí thế. "Thầy Lục." Takeshi da ngăm đen mặc chiếc áo khoác màu vàng lục, ánh mắt rực lửa: "Xin hãy chỉ giáo!" Lục Dã trầm ngâm hồi lâu.

Ánh mắt Huấn luyện viên chạm nhau là phải đấu, đây không phải là một câu nói suông. (Dù ánh mắt của Takeshi có hơi khó nhìn rõ.) Qua ánh mắt, truyền tải niềm tin của Huấn luyện viên, sau đó được Pokémon thể hiện qua trận đấu.

Lục Dã chỉ muốn cùng đám nhóc trải qua cuộc sống nhẹ nhàng vui vẻ.

Nhưng nhiều lúc, chiến đấu là không thể tránh khỏi.

Như cuộc đối đầu định mệnh của Red và Blue Oak.

Hoặc như lúc này, Takeshi mang theo niềm tin chiến thắng, đã chuẩn bị sẵn sàng. "Không phải là cậu...

đã sớm tính toán muốn đấu với tôi rồi đấy chứ?" Lục Dã có vẻ mặt kỳ quái.

Takeshi ngẩn ra, trên khuôn mặt đen sạm thoáng chút bối rối, gãi đầu cười lớn. "Sao có thể chứ, ha ha ha!" Satoshi nhún vai: "Biểu cảm đã bán đứng anh rồi, anh Takeshi." Pikachu khoanh tay, gật đầu liên tục: "Pikachu ~" "Không ngờ... cục đá như cậu cũng có được giác ngộ chiến đấu thế này." Lt.Surge chép miệng, hào phóng xua tay. "Thôi được, sân bãi cho các người mượn, phí sửa chữa tôi lo!" "Vâng..." Trên khuôn mặt kiên định như sắt của Takeshi, thoáng chút xúc động.

Lúc này Lục Dã mới hiểu ý đồ của Takeshi.

Đến thành phố Vermilion dùng nhà thi đấu của Lt.Surge, còn không phải trả phí sửa chữa.

Không hổ là cậu, Takeshi!

Rầm rầm rầm —— Theo tiếng máy móc vận hành, sân đấu tiêu chuẩn cơ bản được nâng lên giữa nhà thi đấu.

Satoshi kích động hỏi: "Chú Lt.Surge, chú nói xem, ai sẽ thắng?" Lt.Surge khoanh tay, nhìn hai người bước lên sân, hiếm khi nghiêm túc nhíu mày.

Thể thức 3v3 à.

Với thầy Lục dốc toàn lực, Takeshi không có khả năng thắng.

Nhưng, với con Steelix mà Takeshi huấn luyện.

Kể cả thầy Lục đối đầu, cũng là một khúc xương khó gặm.

Mà Takeshi, rõ ràng cũng đã có chiến lược đối phó với Blastoise... "Cứ xem, thầy Lục sẽ cử những Pokémon nào ra." Lt.Surge trầm giọng nói. "À phải rồi, cậu vừa gọi tôi là gì?" Lt.Surge hỏi.

Satoshi cười: "Học từ tiền bối Akin ạ.

Nghe thân mật hơn mà!" "Ừm..." Lt.Surge trong lòng lại ghi thêm một món nợ cho Akin. "Cô Jasmine, cô thấy sao?" Maylene xoa tay, hỏi cô gái mảnh mai bên cạnh.

Jasmine lí nhí: "Mega Steelix của anh Takeshi, cũng có nghiên cứu rất sâu về hệ Thép... là một tuyển thủ rất mạnh trong Giải Vô Địch Bậc Thầy." "Trận đấu này... có lẽ sẽ được chứng kiến toàn bộ thực lực của anh Takeshi." Maylene hiểu ra, nhưng trong lòng lại nghĩ đến chuyện Đại Hội Liên Minh.

Cô đã giao đấu với thầy Lục, biết thầy Lục thích nhất là tham gia các giải đấu cho tân binh.

Để thu thập huy hiệu, tham gia Đại Hội...

Takeshi là một trong những chủ nhà thi đấu có nhân phẩm kiên định của Kanto, bây giờ cũng sắp bị dính độc rồi! *Chủ nhà thi đấu Takeshi, cố lên!* Maylene cổ vũ trong lòng.

Chương 310

Cạch!

Cạch!

Đèn sân khấu hai bên chiếu rọi lên hai Huấn luyện viên. "Tôi làm trọng tài!" Lt.Surge cầm cờ, hùng hổ bước lên. "Sân đấu cơ bản, thể thức 3v3, có thể thay đổi Pokémon... không vấn đề gì chứ?" Người đàn ông da ngăm đen mặc áo khoác vàng lục, khoanh tay, híp mắt gật đầu.

Lục Dã nắm chặt Dive Ball trong tay, ngẩng đầu nhìn Takeshi trước mặt.

Người anh cả kiên định như núi này đã hy sinh rất nhiều cho gia đình.

Ngoài bác sĩ, nhà nhân giống, đầu bếp... vô số công việc bán thời gian —— Chuyên gia hệ Đá mới là danh hiệu được công nhận nhất của Takeshi.

Lục Dã mỉm cười.

Thầy Lục không hề bài xích chiến đấu.

Chỉ là để đám nhóc mạo hiểm vì những cuộc đấu tranh vô nghĩa, không phải là lựa chọn khôn ngoan.

Còn bây giờ, sự va chạm niềm tin của Huấn luyện viên.

Có lẽ chính là sức hấp dẫn của các trận đấu Pokémon. "Chúng ta cũng dốc toàn lực nhé, Gengar!" Lục Dã khẽ nói. "Ghos!

ψ(*｀´)ψ" Gengar cầm thìa, lơ lửng bên cạnh Lục Dã, nghiêm túc chờ lệnh.

Lt.Surge nhếch mép cười, có chút mong chờ vẫy cờ. "Trận đấu bắt đầu!" Takeshi hít một hơi thật sâu, giơ tay ném Ultra Ball.

Lục Dã cũng đồng thời ném ra Premier Ball.

Thực lực của Sirfetch'd có phần kém hơn Sylveon, nhưng trận này lại có ưu thế về hệ, phù hợp hơn với phong cách chỉ huy của mình.

Hơn nữa dự bị còn có Blastoise, Gengar lo hậu phương...

Đối mặt với niềm tin của Takeshi, đây cũng là trận đấu mà mình dốc toàn lực! "Nhờ cậu, Sirfetch'd!" "Quạc!" Dù có chút không hài lòng vì chủ nhân gọi nhầm tên.

Nhưng Sirfetch'd vẫn cầm cọng hành lớn, hiên ngang lên sân.

Cuối cùng cũng đến lượt mình ra trận rồi!

Để ta xem, lần này đấu với con gà nào đây...

Áp Áp đột nhiên sững sờ.

Trước mặt nó, là một con Kabutops trông như quái vật.

Kabutops mắt đỏ rực, đứng thẳng bằng hai chân nhờ một cặp càng, mai giáp đầy gai nhọn, ánh sáng lạnh lẽo từ đôi lưỡi hái khiến người ta không rét mà run. "Quạc! (´ꈍ◡ꈍ)σ" *Ánh sáng thần thánh ơi, cọng hành lớn của ta không bị nó chặt gãy đấy chứ!* Áp Áp mặt mày lạnh lùng, trông vững như chó già, thực ra hoảng vãi lúa.

Về khí thế, đối mặt với một trong những át chủ bài của Takeshi là Kabutops, không hề thua kém! "Con Kabutops này, nếu tôi nhớ không nhầm." Jasmine nhẹ nhàng nói, "Đặc tính của nó là Giáp Chiến Đấu, không bị đánh trúng điểm yếu." "Mà Sirfetch'd của thầy Lục, mang theo, hình như là cọng hành lớn tăng tỉ lệ chí mạng..." Về phong cách chiến đấu và thực lực, Sirfetch'd không chiếm ưu thế.

Nhưng, đối mặt với Kabutops yếu gấp bốn lần hệ Cỏ, cũng là cơ

hội của Sirfetch'd.

Biểu cảm của Takeshi không hề thay đổi, trầm giọng nói: "Con Kabutops này, tôi có được khi làm bảo vệ ở bảo tàng Pewter." "Tôi không hối hận bất kỳ quyết định nào của mình... kể cả có núi Moon chắn trước mặt." "Hoặc là chịu đựng, hoặc là một đao hai đoạn!" Takeshi híp mắt, lạnh lùng ra lệnh: "Kabutops, Thanh Trừng!" "Cạch cạch!" Kabutops lao nhanh về phía Sirfetch'd, đôi lưỡi hái kéo lê trên đất, tóe lên một loạt tia lửa.

Trong chớp mắt, hai bên đã ở rất gần.

Kabutops nhảy lên, thân đao bao phủ một lớp ánh sáng nước lạnh lẽo, kéo theo ảo ảnh trong không trung, bổ xuống một cách mạnh mẽ! "Dò Xét!" Keng!

Sirfetch'd giơ khiên đỡ, vang lên tiếng kim loại chói tai, trên khiên nứt ra một vết vỡ rõ rệt! "Quạc! (´ゅゃゅ)σ" *Dù có thể phục hồi, nhưng đau lòng thật sự!* Bên lề, Lt.Surge híp mắt.

Dù có ưu thế về hệ...

Nhưng nếu chiêu hệ Cỏ không đánh trúng, tất cả đều vô ích.

Huống hồ, một khi để Kabutops vào thế, hoàn toàn không có cơ hội phản công!

Kabutops chéo đôi lưỡi hái, khoảnh khắc tiếp theo, mắt lóe lên sát ý lạnh lùng.

Chém Đêm!

Xuất hiện ngay sau lưng Sirfetch'd, Kabutops chém ra một nhát! "Sau lưng, Kiếm Lá!" Lệnh của Lục Dã vang lên kịp thời.

Trong nháy mắt, cọng hành của Sirfetch'd tỏa ra ánh sáng xanh biếc.

Xung quanh nổi lên từng cơn gió nhẹ, Kiếm Lá đầy sức sống, thậm chí còn phảng phất một mùi hành thơm. "Quạc!" Sirfetch'd nhắm chặt mắt, dùng hành dài đâm ngược ra sau, mơ hồ nghe thấy tiếng xé gió!

Kabutops kịp thời lùi lại, né được, trong mắt lộ ra một tia kinh hãi. *Nếu bị đâm một phát này, chắc là game over luôn nhỉ?* "Phản ứng kịp rồi sao..." Takeshi lẩm bẩm, rồi ra lệnh khác. "Vậy thì, kéo giãn khoảng cách rồi dùng Mũi Nhọn Đá!" Cả sân đấu bắt đầu rung chuyển. "Cạch cạch!" Kabutops chém đôi lưỡi hái xuống đất, vết nứt trên mặt đất không ngừng lan về phía Sirfetch'd, rồi đột ngột trồi lên những cột đá.

Rầm rầm rầm!

Hàng loạt cột đá với thế không thể cản phá, liên tiếp trồi lên từ mặt đất, mũi cột sắc bén lạnh lẽo. "Đây là, bí ẩn của chủ nhà thi đấu hệ Đá sao..." Maylene nói giọng khô khốc. *Chả trách lại mượn sân của mình...* Lt.Surge mặt tái đi. *Tên này mà dám dùng chiêu này ở nhà thi đấu Pewter mới là lạ!* "So với lúc tôi thách đấu." Satoshi há hốc mồm, "Hoàn toàn là hai người khác nhau mà..." "Tốc độ của Sirfetch'd, không nhanh." Jasmine nhíu mày, đang cố đoán trước lệnh của Lục Dã, đột nhiên ngạc nhiên ngẩng đầu. "Yêu Cầu Lại Dò Xét!" Chiêu "Bảo Vệ không Bảo Vệ Bảo Vệ" kinh điển, thời điểm nắm bắt vừa vặn.

Ngay khoảnh khắc Mũi Nhọn Đá trồi lên. "Quạc!" Sirfetch'd lùi lại nửa bước, nhắm mắt, rồi quét ngang một cái.

Rắc!

Ánh sáng lạnh lẽo lóe lên.

Cột đá nghiêng đi, xuất hiện một vết nứt rõ rệt.

Khoảnh khắc tiếp theo, cột đá gãy làm đôi! "Sirfetch'd... cũng có thực lực thế này sao!?" Satoshi nhìn Lt.Surge. "Không." Lt.Surge nghiêm túc nói, "Chỉ là khoảnh khắc Bảo Vệ duy nhất đó đã bị nắm bắt." "Kabutops." Takeshi không chút do dự: "Thanh Trừng!" Một lần nữa, sương nước bao phủ, lưỡi hái vẽ ra một đường cong, cuốn theo thế nước gào thét lao tới! "Nhân lúc này, Lướt Cỏ!" Lục Dã ra lệnh.

Lưỡi hái chém sượt qua Sirfetch'd, Sirfetch'd nghiêng người né, bất đắc dĩ phải vứt khiên xuống. "Quạc!" Sau đó, vung cọng hành dài!

Yếu điểm gấp bốn lần, hiệu quả vượt trội!

Satoshi mắt tròn xoe: "Đánh trúng rồi.

Át chủ bài của anh Takeshi, lại bị..." "Hừ, bây giờ kết luận còn quá sớm!" Lt.Surge nhếch mép cười.

Không cho Sirfetch'd cơ hội thở dốc.

Mắt Kabutops đỏ rực, lưỡi hái chém xuống, dòng nước nổ tung! "Nhờ Dây Đeo Tập Trung mà trụ lại được." Jasmine ngẩng mắt, nhẹ nhàng nói, "Chiến binh, đều có dũng khí đối mặt với cái chết..." Trong một khoảnh khắc, Sirfetch'd đã tưởng tượng ra cảnh mình nằm trong Trung tâm Pokémon.

Từ khi gia nhập đội, hình như chưa từng bị thương lần nào.

So với những ngày ở nhà trẻ, hạnh phúc hơn nhiều.

Nhưng nếu... chiến thắng là niềm tin của chủ nhân.

Vậy thì thỉnh thoảng cố gắng một chút, cảm giác cũng không tệ nha~ "Quạc!" Khiên đã vứt, Sirfetch'd siết chặt cọng hành, ánh mắt rực lửa, chuẩn bị đổi thương lấy thương. "Bên tay trái của mi!" Lục Dã đột nhiên nhắc nhở, "Có sỏi, dùng Tấn Công Cát ngay!" Rung chấn từ Mũi Nhọn Đá vừa rồi khiến sân đấu phủ một lớp bụi dày. "Quạc!" Sirfetch'd không chút do dự, thuận tay vốc một nắm vôi đá, ném thẳng

vào mặt Kabutops.

Vôi đá bay vào mắt, trong chớp mắt, cú chém chí mạng đã bị hụt!

Takeshi vẻ mặt nghiêm trọng, lẩm bẩm: "Lại còn... có cả chiến thuật lâm trận thế này?" *Mình vẫn còn quá xem thường thầy Lục!* "Tấn Công Cát đã giảm độ chính xác..." Lt.Surge bĩu môi, "Hóa ra thầy Lục cũng có lúc may mắn à?" Hoặc là...

đây là vận may của Sirfetch'd.

Áp Áp thở phào nhẹ nhõm, hoàn thành nhiệm vụ gây trọng thương Kabutops, bản thân cũng đã kiệt sức.

Lục Dã rút Premier Ball, thu Sirfetch'd về, ánh mắt sắc bén. "Đi nào, Blastoise!" Trong chớp mắt, dao động trong nhà thi đấu không ngừng tăng lên, dòng nước trên đao của Kabutops bắt đầu hỗn loạn. "Thế này, thế này đáng sợ quá!" Maylene mặt tái đi.

Rõ ràng lần trước ở Đại Hội P1, còn chưa mạnh đến mức này! "Đây là...

át chủ bài của thầy Lục sao?" Jasmine vẻ mặt nghiêm trọng.

Là một cựu chủ nhà thi đấu hệ Đá, cô thực sự không nghĩ ra cách nào để Takeshi chống lại. "Hề, đừng xem thường tên đó!" Lt.Surge nhếch mép cười. "Tên đó, cứng đầu như cục đá trong hố xí vậy!" Maylene toát mồ hôi hột: "Anh Lt.Surge...

đây hình như không phải là một ví dụ hay." "Ha ha, như nhau cả!" "Kame! ヾ(⌐■_■)" Blastoise đứng trước mặt Lục Dã, Aura đại ca không ngừng lan tỏa.

Lục Dã cũng dùng 「Aura」, tạo ra một làn gió nhẹ, nhân cơ hội kiếm thêm chút điểm thời thượng. "Cuối cùng cũng đến rồi sao..." Takeshi nhắm mắt lại.

Hệ Đá có khả năng kháng cự yếu, độ chính xác kém, luôn bị các Huấn luyện viên phàn nàn.

Nhưng sức hấp dẫn của hệ Đá cũng khiến người ta mê mẩn.

Sự bền bỉ của Sturdy, sự đáng sợ của Rock Slide, ý chí kiên cường không lay chuyển...

Tất cả những điều này, đều là những gì Takeshi yêu thích ở hệ Đá.

Và anh, cũng là chuyên gia hệ Đá mạnh nhất Kanto! "Vậy thì, quyết định là cậu!" Takeshi mở mắt, thu hồi Kabutops, trầm giọng nói. "Đi nào, Golem!" Rầm!

Golem to lớn, nặng nề đáp xuống đất, mặt đất rung chuyển.

Lt.Surge nhíu mày.

Hay lắm... không phải sân của mình nên không xót à! "Cử Golem ra đấu với Blastoise..." Jasmine khó hiểu nhíu mày.

Chương 311

Satoshi mắt sáng rực, lớn tiếng cổ vũ: "Lên đi, Takeshi, chiến thắng thầy Lục!" Lục Dã toát mồ hôi, cùng Blastoise đồng loạt gãi má. *Sao cảm giác mình mới là phe phản diện thế này...* "Satoshi cũng đã dạy tôi một đạo lý." Takeshi híp mắt, hiếm khi nhiệt huyết lên. "Trong các trận đấu Pokémon, niềm tin đôi khi còn quan trọng hơn cả hệ!" "Lên nào, Golem, dùng Lăn Lốc!" "Cẩn thận đấy." Lục Dã ho khan. "Dùng Súng Nước!" "Tạp mị……" Dù là thuận hệ, Blastoise vẫn không dám lơ là, trán túa mồ hôi lạnh.

Gay go rồi… đối phương trông mạnh vãi!

Cái khí thế này, cũng quá kinh người rồi! "Golem, dùng Lăn Lăn!" Golem thu đầu rụt chân, hóa thành bánh xe lăn tròn, chạy quanh sân đấu liên tục tích trữ năng lượng cho chiêu Lăn Lăn, bụi đất bay mù mịt. "Tạp mị!" Blastoise dựng nòng pháo, hai phát Súng Nước hung hãn bắn ra, tiếng nổ vang rền! "Cái chiêu Súng Nước này… sao lại có uy lực của Bơm Thủy Lực vậy?" Jasmine khó hiểu hỏi. "Chiêu trò cũ của thầy Lục cả thôi." Maylene ho khan nói, "Hô Súng Nước nhưng lại dùng Bơm Thủy Lực, để làm đối thủ mất cảnh giác." "Ồ!" Jasmine bừng tỉnh.

Chiêu thức thì đàng hoàng đấy, nhưng Súng Nước có đàng hoàng hay không thì chưa biết.

Ầm ầm!!

Mặt đất nổ tung một cái hố, Golem tận dụng sườn dốc do Cạnh Đá tạo ra, lao thẳng lên không trung, dùng Lăn Lăn tấn công từ trên trời xuống!

Lục Dã khẽ nhíu mày.

Đúng là không hụt, chỉ là Takeshi đã khéo léo chỉ huy né đòn, còn tận dụng để tích trữ thêm năng lượng cho Lăn Lăn.

Dù là Blastoise, nếu đỡ chính diện chiêu Lăn Lăn đã được tích trữ này, cũng có nguy cơ bị thương. "Nhắm vào Golem," Lục Dã trầm giọng nói, "Xung Lực Nước!" Golem đang ở trên không trung quả là một cái bia di động hoàn hảo.

Blastoise dựng nòng pháo, Aura mạnh mẽ tụ lại trong nòng, hai cột nước hai bên hợp thành một màn nước hung dữ, nhấn chìm Golem trong tiếng nổ vang! "Khả năng kiểm soát dao động này…" Maylene rùng mình.

Ngay cả Lucario của cô cũng hoàn toàn không phải đối thủ. "Con Blastoise này, thật sự không phải là Lucario giả dạng đấy chứ!" Giây tiếp theo, mọi người trố mắt kinh ngạc.

Golem vẫn không ngừng xoay tròn, từ trung tâm liên tục rẽ nước ra, bọt nước bắn tung tóe! "Đã trụ lại được nhờ Vững Chắc." Jasmine nói với vẻ kính phục: "Vững Chắc, chính là năng lực đáng tự hào của hệ Đá." Takeshi kiên định như đá tảng, năng lực 'Vững Chắc' chính là minh chứng rõ nhất cho anh.

Vậy thì, sau khi tận dụng lá bài tẩy này để rút ngắn khoảng cách —— Takeshi hét lớn: "Golem, Cú Đấm Sấm Sét!!" Các Thủ lĩnh Gym để đối phó với người khiêu chiến, cũng sẽ học các loại chiêu thức khác nhau để mở rộng phạm vi tấn công.

Golem, vốn luôn đồng hành cùng Takeshi, gầm lên giận dữ, dùng thế của Lăn Lăn gia tăng uy lực cú đấm, nắm đấm lóe lên ánh sấm chói lòa!

Giây phút này, ngay cả Thủ lĩnh hệ Điện như Lt.

Surge cũng phải nhếch mép cười.

Gã này, cũng không tệ đâu! "Dựa vào uy lực của Lăn Lăn, lại thêm Cú Đấm Sấm Sét…" Satoshi bẻ ngón tay, nuốt nước bọt.

Blastoise của thầy Lục, có lẽ thật sự có nguy cơ bại trận!?

Chứa đựng tình cảm và niềm tin của Huấn luyện viên, Cú Đấm Sấm Sét của Golem bất ngờ vung ra, Blastoise lộ vẻ thận trọng.

Dòng Nước Lũ, kích hoạt!!

Dòng nước từ dưới chân dâng lên, xoáy quanh bốn phía, tạo thành một Vòng Nước bảo vệ bản thân, trạng thái được đẩy lên đến cực hạn.

Blastoise hít một hơi thật sâu. "Vậy thì," Lục Dã ngẩng đầu, "Chúng ta cũng dùng nắm đấm để đáp trả!" "Blastoise, Cú Đấm Băng Giá!!" Ánh sấm chói lòa ập xuống.

Xung quanh Blastoise, những tinh thể băng lất phất bay lượn.

Nhiệt độ đột ngột giảm xuống, cơn gió lốc do Aura tạo ra thổi bay cả Lục Dã và Takeshi. "Tạp mị!" Mặt đất dưới chân Blastoise nứt ra, vết nứt lan rộng như gợn sóng.

Blastoise vung nắm đấm từ dưới lên trên.

Cái lạnh buốt thấu xương và tia sét cuồng bạo va chạm vào nhau.

Ầm ầm ầm!

Lt.

Surge nuốt nước bọt.

Mẹ kiếp, Blastoise nhà thầy Lục còn là song đao lưu nữa!

Takeshi nhíu mày, kịp thời hét lên: "Golem, trụ vững!" Cú Đấm Băng Giá đánh bật nắm đấm của Golem, sấm sét giáng xuống, vai của Blastoise cũng cháy đen một mảng. "Tạp mị!!" Blastoise một đấm

đánh bay Golem.

Golem chỉ còn lại một tia ý thức cuối cùng, ngã xuống đất, nghiến răng không cam lòng. "Gàoooo!!" Ngay lập tức, trên người Golem, một luồng sáng trắng kinh hoàng tỏa ra! "Blastoise, Rút Lui rồi dùng Bảo Vệ!" Chiêu Nổ Tung của Golem tạo ra một luồng khí cực mạnh, làm nổ tung những bức tường xung quanh nhà thi đấu.

Ầm ầm ầm!

Vô số mảnh tường rơi xuống, tai mọi người ù đi.

Mặt Lt.

Surge tái mét.

Mẹ kiếp, hai người muốn phá cái Gym Vermilion này thì nói sớm!

Ngay cả Electrode của tôi, tôi còn không dám chơi kiểu này!

Phạm vi của Nổ Tung tập trung ở giữa sân, tạo ra một cái hố như thiên thạch rơi. "Tạp mị…" Blastoise thò đầu ra khỏi mai rùa, trán đẫm mồ hôi lạnh.

Chết mất, chết mất, chết mất!

Lần này đúng là bị trầy xước thật rồi!!

Khóe miệng Lục Dã giật giật.

Uy lực của chiêu Nổ Tung này… vết xước nó gây ra cho Blastoise còn lớn hơn lần ở Cây Thế Giới.

Dù sao thì, lần này không có Tiến hóa để hồi máu. "Nghịch hệ mà có thể làm được đến mức này…" Maylene lẩm bẩm: "Đây là niềm kiêu hãnh của anh Takeshi, với tư cách là Thủ lĩnh hệ Đá…" "Dù sao thì, dù là Pokémon nào, mọi người đều không muốn thua trận đấu này!" Jasmine hiếm khi nghiêm túc.

Mặt Lt.

Surge trông kỳ quặc. "Nhưng mà… con Blastoise kia, trông vẫn còn sung sức lắm?" Lục Dã và Blastoise nhìn nhau.

Đánh thì vẫn đánh được.

Nhưng đối với Blastoise, lượng máu này rõ ràng đã không còn khỏe mạnh. "Nếu mày thật sự xuống máu vàng, máu đỏ…" Lục Dã vẻ mặt phức tạp, "Có phải mày còn có thể bật được trạng thái cấp hai, cấp ba không?" "Tạp mị…" Blastoise vẻ mặt nghiêm trọng, trầm ngâm gật đầu.

Không biết lần này về, phải dùng mấy củ Rễ Năng Lượng mới chữa lành được đây… Lục Dã cũng thực sự có chút cảm khái.

Trận này, Takeshi đúng là đã chơi hết mình rồi.

Vậy thì.

Lục Dã thu hồi Blastoise, ánh mắt sắc lại.

Tôi cũng nên đáp lại mới phải! "Ghos!" Gengar bay lơ lửng bên cạnh Lục Dã, đã sớm sẵn sàng xuất trận.

Không biết vì sao, Takeshi lại thoáng nở một nụ cười.

Sức hấp dẫn của hệ Đá, chính là ở chỗ tuyệt đối không lùi bước.

Những sứ mệnh mà bản thân gánh vác, mình cũng tuyệt đối không trốn tránh. "Takeshi," Lục Dã nghiêm mặt nói, "Tôi cũng sẽ không nương tay đâu!" Takeshi nở nụ cười, tạo thế: "Cứ tới đi!" "Lên nào, Gengar!" "Ghos~~" "Ta chọn ngươi, Steelix!" Ầm ầm ầm!!

Một thân hình khổng lồ che trời lấp đất xuất hiện trước mặt Takeshi, tỏa ra vẻ đẹp và ánh kim của thép Kurt. "Gàoooo——!!" Steelix với thân hình to lớn vô cùng, đôi mắt đỏ rực, ngẩng đầu gầm thét, nhe răng cười hung tợn.

Lục Dã sờ sờ cằm.

Thủ lĩnh hệ Thép, át chủ bài là Ampharos hệ Điện.

Thủ lĩnh hệ Đá, át chủ bài là Steelix hệ Thép… Sao cứ cảm thấy có gì đó không đúng lắm nhỉ? "Chậc, mỗi lần nhìn thấy, đều cảm thấy gã này có chút đáng sợ." Lt.

Surge chép miệng. "Ngầu quá!!" Satoshi reo hò. "Steelix của anh Takeshi…" Chuyên gia hệ Thép Jasmine khẽ nói: "Huấn luyện đã có thể đạt đến cảnh giới chuyên tinh hệ Thép." Là Pokémon đồng hành từ thuở ban đầu của Takeshi, Onix đã tiến hóa và trở thành lá bài tẩy mạnh nhất của anh.

Steelix, với cơ thể được cấu thành từ thép Kurt, sừng sững trong nhà thi đấu gần như đã thành phế tích, che chắn trước mặt Takeshi.

Trước mặt Lục Dã, Gengar đứng bằng hai chân, nhe răng cười gian xảo. "Chiến thôi, Takeshi!" Trong nhà thi đấu tan hoang, Lt.

Surge chỉ muốn khóc mà không ra nước mắt.

Đã ra nông nỗi này rồi, các người còn muốn đấu tiếp sao?!

Người làm công ăn lương sao phải làm khó nhau!

Sao không đến Gym Pewter mà khiêu chiến… Lt.

Surge nghiến răng: "Quá âm hiểm, cái tên mắt híp này!" "Pikachu." Đôi mắt Satoshi bùng lên ngọn lửa. "Một ngày nào đó, chúng ta cũng sẽ có thực lực như vậy!" "Pikachu~!" Jasmine mỉm cười, nhìn về phía Steelix khổng lồ giữa sân, khẽ nói: "Thắng thua không quan trọng, quan trọng là, cả hai bên đều công nhận niềm tin của nhau." Takeshi kiên trì bảo vệ Gym, Thầy Lục khao khát đoạt chức vô địch… Jasmine khẽ cười.

Đại hội Liên minh Indigo Plateau năm nay, chắc chắn sẽ vô cùng

đặc sắc đây!

Ầm ầm ầm!!

Nhà thi đấu rung chuyển dữ dội.

Steelix di chuyển thân hình khổng lồ, chui xuống đất.

Tiếng nổ trầm đục vang lên, những tấm kính xung quanh nhà thi đấu cũng không chịu nổi mà vỡ tan. "Steelix, Đào Hang!" "Gàoooo ——!!" Steelix từ dưới đất chui lên, há cái miệng toang hoác, cạp cả Gengar lẫn mặt đất dưới chân cậu! "Gengar, Tâm Linh!" "Ghos~" Mắt Gengar lóe lên ánh sáng xanh, lơ lửng bay lên.

Một, hai… vô số Phân Thân xuất hiện, bao quanh sân đấu, tay nâng những quả Bóng Ma đen kịt.

Nền móng gần như bị chiêu Đào Hang của Steelix phá hủy, mặt sân nứt vỡ thành từng mảng gạch, không còn chỗ đứng.

Steelix dựa vào lợi thế chiều dài cơ thể, nhảy lên khỏi mặt đất, không ngừng lao tới cắn Gengar.

Đồng thời Đuôi Sắt quét ngang.

Bành!

Quét sạch một mảng lớn Phân Thân!

Ầm!!

Thân thể khổng lồ của Steelix rơi xuống đất, nhưng Gengar vẫn cười hì hì bay lơ lửng trước mặt Steelix. "Không trúng, hay là…" Takeshi lẩm bẩm.

Tốc độ và phản ứng kinh người của Gengar, hoàn toàn có thể xem nhẹ đòn tấn công chậm chạp của Steelix? "Gengar, Bóng Ma!" "Ghos!" Gengar nhe răng cười, trong tay hiện lên một quả cầu ánh sáng đen kịt cuồng bạo.

Giây tiếp theo, những quả Bóng Ma từ bản thể và phân thân, liên tiếp bắn về phía Steelix!

Nhà thi đấu lại một lần nữa vang lên tiếng nổ ầm ầm.

Maylene nuốt nước bọt: "Mạnh, mạnh quá!" "Steelix hoàn toàn không có không gian để né tránh." Jasmine nhíu mày. "Dù sao Gengar cũng là Pokémon tốc độ cao nổi tiếng mà." Lt.

Chương 312

Surge nhún vai, cười khà khà. "Nhưng mà… kịch hay chỉ mới bắt đầu thôi!" Khói bụi trên sân tan đi, Steelix thở hổn hển, đôi mắt đỏ rực dâng lên chiến ý mãnh liệt. "Gàoooo——!!" Theo tiếng gầm của Steelix, một trận bão cát đột nhiên nổi lên, cát vàng 'lách tách' đập vào những đống đổ nát trên sân.

Lt.

Surge không biết từ đâu lôi ra một cặp kính chiến thuật đeo lên.

Jasmine để Ampharos thi triển tường ánh sáng, che chắn cho cô và Maylene.

Còn Satoshi… Satoshi trợn mắt, gần như không bị ảnh hưởng. "Thưa ngài Lt.

Surge, đó, đó là gì vậy!?" Satoshi chỉ vào ánh sáng cầu vồng trong Bão Cát.

Khóe miệng Lt.

Surge giật giật, thu lại ánh mắt, khoanh tay. "Đó chính là… tình cảm của Huấn luyện viên, và sự tương thông giữa các Pokémon." Lt.

Surge nhếch mép: "Khi ý chí của cả hai hợp làm một, gia tăng sức mạnh của bản thân, đó là Tiến hóa Mega!" Trong Bão Cát, Takeshi với khuôn mặt kiên nghị, trầm giọng nói: "Đây chính là toàn bộ sức mạnh của tôi!" Xoẹt!

Takeshi xé toạc áo, để lộ cơ bắp màu đồng, chiếc dây chuyền Đá Chìa Khóa trên cổ lóe lên ánh sáng lấp lánh. "Lên nào, Steelix!" Takeshi bắt chéo tay, lạnh lùng nói, "Tiến hóa Mega!!" Ánh sáng rực rỡ bao trùm lấy Steelix.

Trong khoảnh khắc, vô số tinh thể sắc bén nhờ từ lực xoay quanh Mega Steelix. "Gàoooo——!!" Sức mạnh địa chấn rung chuyển, cơ thể Steelix trở nên to lớn hơn, cằm dưới mọc thêm vài cái gai nhọn. "Steelix, Cạnh Đá!" Trong Bão Cát, các tinh thể trên người Mega Steelix bắn xuống đất, những cột đá sắc nhọn trồi lên, như muốn xé toạc Gengar! "Đây chính là… niềm tin của Thủ lĩnh Takeshi sao?" Satoshi lẩm bẩm. "Tiến hóa Mega không thể duy trì quá lâu." Lt.

Surge khẽ nhíu mày, "Nhưng mà… với thân hình nhỏ bé của Gengar, e là sẽ gục ngã sớm hơn!" Trong cơn bão cát cuồn cuộn, năng lực「Lực Bão Cát」đã gia tăng sức tấn công cho Mega Steelix.

Dù là lấy thương đổi thương, cũng không thành vấn đề.

Mà đối với thầy Lục, năng lực「Thân Thể Nguyền Rủa」của Gengar từ đầu đến giờ vẫn chưa kích hoạt lần nào… "Thế Thân!" Lục Dã ánh mắt ngưng lại, "Tráo Đổi Kỹ Năng!" Những cột đá sắc nhọn đột ngột trồi lên, Thế Thân vỡ tan như quả bóng bay.

Đôi mắt Gengar lóe lên ánh sáng xanh, sức mạnh tinh thần ngay lập tức khóa chặt Steelix khổng lồ.

Trong chốc lát, Steelix phát ra một tiếng gầm gừ tức giận.

Mà Gengar di chuyển trong Bão Cát còn nhanh hơn một bậc, Phân Thân lại một lần nữa bao vây sân đấu! "Chết tiệt…" Takeshi chép miệng.

Năng lực「Lực Bão Cát」vốn dựa vào, giờ lại trở thành trợ lực cho Gengar! "Chui xuống đất!" Takeshi hét lên.

Mega Steelix mất đi sự gia tăng sức tấn công, ầm ầm chui xuống đất, nhưng Gengar đã hành động trước một bước. "Ghos~!" Một ngọn Quỷ Hỏa yêu dị, men theo thân thể Mega Steelix, không ngừng lan rộng và ăn mòn.

Steelix chui xuống đất, phát ra tiếng gầm gừ đau đớn, dù là thân thể kim loại cấu thành từ tinh thể, cũng khó lòng chịu được sự thiêu đốt của Quỷ Hỏa! "Trạng thái Bỏng, cộng thêm sự tiêu hao của Tiến hóa Mega." Jasmine khẽ nói: "Steelix không thể ở dưới lòng đất quá lâu…" "Ghos!" Gengar canh giữ gần miệng hang, mặt nở nụ cười thân thiện, tay còn ngưng tụ một quả Bóng Ma đen như mực.

Giống hệt trò đập Diglett. "Gàoooo——!!" Khi Mega Steelix phá đất chui lên, Gengar lao tới.

Quả Bóng Ma trong tay như một lỗ đen nhỏ, luồng khí không ngừng xoáy tròn, ấn vào trán Mega Steelix!

Ầm!!

Khói bụi tan đi.

Toàn bộ nhà thi đấu Vermilion, đã không còn ra hình dạng gì.

Lt.

Surge khoanh tay, thở dài một hơi.

Tại sao lúc đầu mình lại đồng ý cho họ thuê nhà thi đấu chứ!?

Kabutops chỉ còn chút máu cuối cùng lên sân, bị Gengar ném một phát 'Bom Bùn' đen kịt hạ gục. "Ghos!" Gengar chống nạnh hai tay, gật đầu hài lòng.

Như vậy, Huy hiệu của các nhà thi đấu Kanto, đã thu thập đủ rồi!

Gần hơn một bước nữa tới mục tiêu vô địch Đại hội Liên minh~!

Takeshi cởi trần, im lặng hồi lâu, rồi nở một nụ cười.

Anh cảm nhận được tình cảm và niềm tin từ Steelix.

Dù thắng hay thua, kiên định như đá, mới là chân lý của một chuyên gia hệ Đá. "Trong tình huống chưa sử dụng Tiến hóa Mega,

mà đã có thể có mối liên kết chặt chẽ như vậy với thầy Lục…" Jasmine nhìn Gengar đang liếm Lục Dã, có chút ngẩn người.

Khó có thể tưởng tượng, sau khi Tiến hóa Mega, cậu ta và thầy Lục sẽ đạt đến trình độ nào… "Tôi thua rồi, thầy Lục à~" Takeshi và Lục Dã bắt tay nhau, cười bất đắc dĩ. "Nhường thôi, nhường thôi." Lục Dã vẫn còn hơi sợ.

Đối mặt với loại Pokémon cấp quái vật như Mega Steelix, dù là thầy Lục, cũng phải dốc toàn bộ 12 phần tinh thần.

Tân binh ở Kanto, ngoại trừ Gym Viridian có nhà vô địch trấn giữ, ngay cả Gym Pewter đầu tiên cũng đã dùng đến Tiến hóa Mega… Cũng quá gian nan rồi! "Ngầu quá, thầy Lục, anh Takeshi!" Satoshi la hét chạy tới.

Môi Lt.

Surge run rẩy, chậm rãi đi theo sau Satoshi.

Lục Dã thân thiện nói: "Ông sao thế?" Lt.

Surge há miệng, rồi im lặng thở dài.

Tôi nghi ngờ, hai người các người đã có âm mưu từ trước! "À phải rồi, thầy Lục." Takeshi nhặt lại chiếc áo vừa xé, từ trong túi quần lôi ra một chiếc Huy hiệu nhỏ nhắn tinh xảo. "Đây là Huy hiệu của Gym Pewter." Takeshi cười nói: "Cứ coi như là, minh chứng cho trận đấu của chúng ta!" Đây là thứ biểu tượng cho tình bạn của đàn ông.

Nhiệm vụ hệ thống còn thiếu một Huy hiệu Sét, cũng không cần lo sẽ hoàn thành ngay lập tức.

Lục Dã gật gật đầu, thản nhiên nhận lấy. "Cảm ơn~~" Khi chiếc Huy hiệu tám cạnh màu xám vừa vào tay.

Âm báo quen thuộc của hệ thống vang lên. 【Ting!

Tiến độ nhiệm vụ đã được cập nhật!】 【Thu thập Huy hiệu: (7/8)】 Khóe miệng Lục Dã nhếch lên.

Đại hội chỉ còn một tuần nữa là khai mạc, thế này mà ngươi còn lật kèo được ta sao? "À đúng rồi." Satoshi nhìn Huy hiệu Đá, nhớ lại lời dặn của Lt.

Surge, vỗ trán một cái. "Thầy Lục, tôi cũng có thứ muốn đưa cho thầy!" Satoshi thò tay vào túi áo khoác màu xanh, nắm tay đưa về phía Lục Dã.

Lục Dã hơi ngẩn ra, chìa tay. "Cái gì thế?" Trong khoảnh khắc, âm báo của hệ thống lại vang lên. 【Ting!

Nhiệm vụ hoàn thành!】 【Thu thập Huy hiệu: (8/8)】 【Phần thưởng nhiệm vụ đã được gửi vào Ba lô】 【Chúc ngài có một trải nghiệm thách đấu Đại hội Liên minh vui vẻ~】 Lục Dã:???

Thầy Lục đần cả người. "Đây là Huy hiệu Sét lần trước thầy vội đi, quên lấy này." Satoshi gãi đầu, cười hì hì nói: "May mà có chú Lt.

Surge nhắc em, em mới mang thêm một cái cho thầy!" Lt.

Surge khoanh tay: "Ồ, không ngờ nhóc còn nhớ!" Để tránh việc thầy Lục trước khi khai mạc lại chạy đến Gym Vermilion phá thêm lần nữa.

Lt.

Surge đã đặc biệt chuẩn bị thêm một Huy hiệu Sét cho Satoshi, đợi đến khi thầy Lục cần thì giao lại cho cậu.

Hiện tại đại hội sắp diễn ra, thầy Lục lại vừa hay nhận được Huy hiệu Xám.

Rõ ràng, đây chính là thời điểm tốt nhất để tặng Huy hiệu Sét.

Lt.

Surge cao to vạm vỡ, xoa đầu Satoshi, cười ha hả: "Lần này coi như nhóc có mắt đấy!" "Như vậy thì." Takeshi mặc lại chiếc áo màu vàng xanh, híp mắt, cười nói: "Huy hiệu của Kanto, sắp đủ cả rồi nhỉ?" "Không phải là sắp." Lục Dã nắm chặt Huy hiệu, cười gượng: "Mà là đã đủ cả rồi…" "Nhanh vậy sao?" Takeshi có chút kinh ngạc, rồi lại nhanh chóng hiểu ra: Có thể nói, thầy Lục là người khiêu chiến có thực lực hàng đầu.

Phần lớn các Thủ lĩnh đều đã dốc toàn bộ sức lực.

Nhưng đối với thầy Lục xuất thân từ Liên minh Sao Đỏ, có lẽ đã khiêu chiến qua nhiều liên minh.

Trong vòng hai tháng, đánh bại tám vị Thủ lĩnh, và nhận được sự công nhận của họ… cũng không phải là chuyện khó.

Chỉ là không ngờ, thầy Lục ngay cả Huy hiệu Xanh của thành phố Viridian cũng đã có được.

Xem ra, giữa cậu ấy và Blue Oak, nhất định đã có một trận chiến kịch tính!

Takeshi mỉm cười, bắt tay Lục Dã: "Chúc mừng thầy, thầy Lục!" Lục Dã: "Ha ha." Cúi đầu nhìn hai chiếc Huy hiệu trong tay, lòng thầy Lục rối bời.

Nghĩ đến cảnh tượng vừa rồi, ngây thơ nhận lấy Huy hiệu từ tay Satoshi.

Thầy Lục lòng đau như cắt.

À, ra là tự mình đâm sau lưng mình! "He he." Satoshi nhìn thầy Lục đang mỉm cười, cũng toe toét cười theo.

Niềm vui này, lây sang cả Satoshi, khiến cậu nhớ lại cảnh mình

giành được Huy hiệu.

Xem ra lần này, thầy Lục khá là hài lòng! "Chúc mừng thầy, thầy Lục." Jasmine khẽ khàng chúc mừng, mỉm cười nói, "Vừa kịp lúc tham gia Đại hội rồi nhỉ." Maylene rùng mình một cái, nhất thời nhớ lại nỗi kinh hoàng bị áp đảo ở đại hội P1.

Thầy Lục thật sự định đến Đại hội Liên minh để 'không làm người' sao?

Tân binh ở Kanto cũng quá gian nan rồi~o( )o Lục Dã cảm thấy hơi tức ngực.

Không ngờ cái Flag mình dựng lên, lại nhanh chóng thu về như vậy… Sao tự dưng lại thu thập đủ Huy hiệu rồi!

Tôi nhớ là, mấy trận đấu Gym này đều rất không đứng đắn mà!

Trận khiêu chiến với Sabrina, cô ấy dùng Alakazam của ba mình… Ở đảo Cinnabar, ông Blaine già yếu cũng không thể điều khiển Entei.

Cả chặng đường, ngay cả trận đấu không phân biệt cũng đã đánh ở Gym Vermilion rồi.

Kết quả là Huy hiệu Xanh khó nhất, lại là do sếp Giovanni cho không… "Các Thủ lĩnh Kanto không cần Huy hiệu à?" Lục Dã lẩm bẩm.

Cảm giác giống hệt Satoshi trong TV.

Huy hiệu Kanto, toàn là do Thủ lĩnh Gym cho không!

Không ngờ ở một cái Gym Vermilion nhỏ bé.

Lại có thể bị Takeshi, Lt.

Surge, và Satoshi hợp sức đâm sau lưng.

Lục Dã tâm trạng phức tạp, thở dài: "Cảm ơn nhé, Takeshi,

Satoshi!" "Không có gì." Takeshi khoanh tay, lông mày dựng lên.

Chiếc Huy hiệu Đá này, chính là biểu tượng tình bạn đàn ông giữa tôi và thầy Lục! "Em cũng chỉ giúp một chút thôi mà~" Satoshi gãi má, ngược lại có chút ngượng ngùng, "Chủ yếu là do chú Lt.

Surge nhắc, không thì lúc đó em cũng quên mất rồi!" Lục Dã nghe vậy, mất đi ánh sáng, ánh mắt mờ mịt nhìn về phía Lt.

Surge. "Ừm…" Lt.

Surge vuốt cằm. "Cảm ơn thì cũng không cần, ở lại cùng sửa sang Gym là được——" Takeshi: "Tiếp theo còn nửa sau của cuộc thi vua dạ dày, nên đi thôi." Jasmine khẽ kêu: "Đúng vậy, trận đấu kịch liệt quá, không để ý, đã qua nửa tiếng rồi…" Satoshi: "Mau về thôi!" Lt.

Chương 313

Surge nhìn đám người rút lui như gió, tức đến giậm chân. "Này, các người có cần phải đi nhanh thế không!" Lục Dã đi đầu bỏ chạy, khóe miệng nhếch lên.

Muốn tôi cho ông mượn đội trang trí VIP của tôi á?

Cửa cũng không có!

Còn lại: đồ ngốc, mắt híp, Akin… Mối thù này, tôi nhớ kỹ, Arceus cũng không cản được!

Lt.

Surge nhìn bóng lưng xa dần, muốn nói lại thôi. "Đại úy…" Tên thuộc hạ môi xúc xích đột nhiên xuất hiện, khuyên nhủ: "Nhà không có thì có thể xây lại, sức khỏe vẫn là quan trọng nhất!" Lt.

Surge quay người lại, nhìn Gym Vermilion đã thành đống đổ nát, khóe miệng giật giật.

Thầy Lục thì không đánh lại rồi, cận chiến e là chính mình cũng chịu thiệt.

Tên mắt híp kia, hệ Đất quá khắc chế hệ Điện, cũng không đánh lại… Satoshi của thị trấn Pallet… càng là quái vật.

Gã đô con tóc vàng mặc áo ghi-lê quân đội, hít một hơi thật sâu.

Tên đầu nhím ở Johto!

Mối thù này, ta, Lt.

Surge, ghi nhớ! … Quay lại hiện trường cuộc thi vua dạ dày.

Lục Dã vừa đi vừa nhìn Gengar bên cạnh. "Ghos~~" Gengar ngân nga một giai điệu, bỏ hai chiếc Huy hiệu mới có được vào hộp Huy

hiệu đã gần đầy.

Cạch!

Huy hiệu vừa vặn khớp vào, chiếc hộp đã thu thập đủ, lấp lánh tỏa sáng! "Đẹp quá." Jasmine thật lòng nói. "Tớ cũng có đó~" Satoshi đắc ý nói, giơ ba ngón tay, "Đã có ba hộp Huy hiệu rồi!" Trừ Quần đảo Orange và Battle Frontier, Satoshi mới chỉ du hành qua Kanto, Johto và Hoenn.

Do Đại hội Ever Grande của Hoenn và Đại hội Indigo Plateau gần như tổ chức cùng lúc, Satoshi mấy ngày nữa cũng chuẩn bị đến Hoenn.

Lục Dã liếc nhìn Satoshi đang đắc ý, bảy hộp Huy hiệu thì sao chứ, không phải đến Alola mới vô địch sao?

Nhưng mà… Lục Dã tâm trạng vi diệu.

Gengar, sao mày lại có cái thứ như hộp Huy hiệu vậy!?

Pokedex đặc biệt, là do Giáo sư Oak đưa, cái này tao biết… Ngay cả hộp Huy hiệu mày cũng cuỗm từ chỗ Giáo sư Oak về à! "Ghos!" Gengar giơ hộp Huy hiệu đã thu thập đủ ra ánh sáng ngắm nghía một hồi, rồi lắc đầu.

Không đủ, vẫn chưa đủ!

Phải có nhiều, nhiều Huy hiệu hơn nữa!

Trong thanh nhiệm vụ của hệ thống, đã báo nhiệm vụ hoàn thành. 【Phần thưởng nhiệm vụ: Đá Chìa Khóa】 Đá Chìa Khóa là thứ không thể thiếu cho Tiến hóa Mega.

Đây cũng là phần thưởng cuối cùng của hệ thống sau khi thu thập đủ tám Huy hiệu.

Lục Dã thu hồi tầm mắt, chuẩn bị đợi về nhà rồi nghiên cứu viên

Đá Chìa Khóa mới nhận được, khẽ thở dài.

Hay lắm… Đá Chìa Khóa và Đá Mega cùng lúc có được sao?

Đúng là không cần lo lắng sẽ phải tốn thêm một khoản chi phí cho Đá Mega.

Chỉ là Tiến hóa Mega tiêu hao tinh lực của Huấn luyện viên, không biết mình có chịu nổi không.

Quy quy thận trọng, chắc cũng cần tĩnh dưỡng một thời gian.

Đại hội Liên minh… đối với thầy Lục, thật sự chỉ là một giải đấu nhỏ.

Thay vì tham gia,倒不如琢磨一下春節後,去Sinnoh找Cynthia的事.

Lục Dã trầm ngâm gật đầu, Satoshi đột nhiên nói: "Thầy Lục, nửa sau của cuộc thi vua dạ dày, thầy có tiếp tục tham gia không?" "Ừ, cổ vũ cho Gengar, không chừng còn có thể giành được giải ba." Lục Dã thuận miệng nói.

Snorlax của Satoshi, quái thú đói hình người Jasmine —— giải nhất và nhì chắc chắn sẽ thuộc về hai người này.

Lục Dã cũng chỉ đến xem thi đấu, kiếm cái giải ba là đủ rồi. "Vậy thì, em sẽ dốc toàn lực!" Satoshi nở nụ cười, xắn tay áo. "Tiền bối Jasmine, chúng ta quyết đấu nào!" Ọt ọt—— Satoshi: "Hả?" Mặt Jasmine ửng hồng, nhìn sang hướng khác: "Đi, đi vào hậu trường trước đã." Satoshi: "Vừa rồi là bụng chị kêu phải không, cô Jasmine?" Jasmine: "Không phải!" … Nửa sau của cuộc thi vua dạ dày, Lục Dã luôn có vẻ mặt nghiêm trọng.

Các món ngon bày trước mặt, trông thật nhạt nhẽo.

Mình ngốc thật, thật sự.

Chỉ biết Takeshi sẽ đưa Huy hiệu Đá, tưởng rằng còn lại một Huy

hiệu Sét là mọi chuyện ổn thỏa.

Vạn vạn lần không ngờ, vẫn là ở thành phố Vermilion, lại nhận được Huy hiệu Sét!

Lục Dã lẩm bẩm: "Đám người này… không lẽ đã bàn bạc trước với nhau?" Nhưng mà, gỗ đã đóng thuyền.

Bây giờ, vẫn phải về cho quy quy ăn một củ Rễ Năng Lượng trước đã.

Nhân tiện đưa Áp Áp đến Trung tâm Pokémon, xem có thể cường hóa cái 「khiên hành nát」 một chút không.

Trong lúc Lục Dã đang trầm tư, MC hét lớn: "Vua dạ dày của mùa giải này, đã ra đời!" Bộ ba Rocket há hốc mồm, nhìn đống đĩa chất cao như núi nhỏ bên cạnh Jasmine. "Ghê, ghê gớm quá!" Jasmine chắp tay, khẽ nói: "Cảm ơn vì bữa ăn~" Satoshi xoa cái bụng tròn vo, nằm trên bụng Snorlax, ợ một cái no nê.

Snorlax cũng đã cố hết sức, sau khi ăn no một bữa, liền ngáy khò khò ngủ thiếp đi. "Vậy thì, hạng ba!" MC cao giọng nói: "Chính là tuyển thủ Lục Dã, và người bạn đồng hành Gengar của cậu!" "Ghos~" Gengar vừa thu thập đủ Huy hiệu, lúc này tâm trạng rất tốt, khẩu vị cũng mở rộng.

Dù kén ăn, vẫn giành được thành tích hạng ba.

Lục Dã: "Vất vả cho mày rồi." "Ghos~" Gengar nhe răng cười.

MC: "Tiếp theo, là phần trao giải, xin phép khách mời trao giải cho Á quân trước." "Giải thưởng cho Á quân, ngoài việc được miễn phí toàn bộ các món ăn trong tháng, còn có phần thưởng tài trợ từ Trung tâm thương mại Celadon." "Đĩa ghi chiêu, Lửa Thần Bí!" Lục Dã:???

Trong tiếng reo hò, vị khách mời đưa chiếc đĩa quang nhỏ nhắn cho Gengar, mỉm cười nói: "Chúc mừng cậu." "Ghos!" Gengar ngẩn ra

một lúc, rồi lập tức hiểu ra.

Hay quá, lại có giáo trình mới rồi!

Lục Dã mặt mày kỳ quặc.

Đây là lần thứ mấy trong hôm nay rồi?!

Tôi đang xếp hàng, cầm số thứ tự để bị đâm sau lưng à?

Vậy hôm nay tôi chẳng phải là nổ tung rồi sao!

So với đĩa chiêu thức, đĩa ghi chiêu có giá thấp hơn, nội dung cũng có hạn.

Nhưng với khả năng lĩnh ngộ của đám nhóc nhà mình, học một chiêu thức chỉ là chuyện trong phút chốc. 「Lửa Thần Bí」có thể mở rộng phạm vi tấn công của Sylveon.

Theo nguyên tắc 'cô giáo học trước', Togepi chắc cũng sẽ nhanh chóng nắm vững.

Nhìn Gengar nhét đĩa ghi chiêu vào 'túi bảo bối'.

Trán Lục Dã chảy một giọt mồ hôi lạnh.

Gay rồi, nhà không chừng lại sắp cháy!

Dùng đĩa ghi chiêu làm giải thưởng Á quân, cũng phù hợp với sự hào phóng của Trung tâm thương mại Celadon.

Nhưng mà.

Giải thưởng Vô địch là「Đồ Ăn Thừa」, giải thưởng Á quân là "bữa ăn Berry một năm".

Dù là cái nào, cũng khiến thầy Lục chấp nhận hơn là「Lửa Thần Bí」.

Vận may hôm nay không đúng rồi… Lục Dã có chút mệt mỏi thở dài.

Không ngờ Á quân, cũng không thoát khỏi số phận bị sắp đặt!

Trong những tràng pháo tay, Jasmine liên tiếp giành chức vô địch bốn mùa, ngượng ngùng vẫy tay chào khán giả.

Cuộc thi vua dạ dày, chính thức khép lại.

Cô gái nghèo Maylene ăn no một bữa, vui vẻ chuẩn bị trở về Sinnoh.

Lục Dã thì ở hậu trường tìm thấy bộ ba Rocket đang bận rộn, vẫy tay chào. "Kinh phí hoạt động tiếp theo, sẽ được chuyển vào tài khoản của các ngươi." Lục Dã dặn đi dặn lại. "Đừng lấy đi bắt Pikachu!

Dùng làm vốn khởi động cho dự án Đại hội Liên minh Indigo Plateau!" "Yên tâm đi, cứ giao cho bọn tôi meo~" Takeshi cũng kết thúc công việc đầu bếp bán thời gian, lau mồ hôi, vẫy tay với Lục Dã: "Thầy Lục, nếu về thành phố Saffron, đi cùng nhau nhé!" Lục Dã gật đầu, trầm ngâm nói: "Không biết bên Lt.

Surge, sửa chữa đến đâu rồi…" "Có muốn qua đó, xem một chút không?" "Không phải ông ấy nói, ông ấy sẽ chịu trách nhiệm phí sửa chữa sao?" Lục Dã ngạc nhiên nói, vỗ vai Takeshi: "Yên tâm đi, liên minh cũng sẽ trợ cấp cho ông ấy mà." Takeshi: "Rất có lý!" "Vậy thì… tôi cũng định cáo từ." Jasmine khẽ khàng nói.

Jasmine định đi chuyến tàu Lance, trở về cảng thành phố Olivine, tiếp tục về ngọn hải đăng đọc sách.

Đêm xuống, ánh sáng của Ampharos soi rọi khắp mặt biển, Jasmine lắng nghe tiếng sóng vỗ vào đá, lật giở những trang thơ… Đây là khoảnh khắc cô tận hưởng nhất.

Chỉ là đến đêm khuya, cầm điện thoại lên, lại toàn lướt phải video ẩm thực của thầy Lục mà thôi… Cuộc thi vua dạ dày, đã khép lại.

Liên tiếp nhận được hai Huy hiệu, trực tiếp hoàn thành nhiệm vụ.

Khiến thầy Lục hít một hơi khí lạnh.

Ngoài ra còn nhận được một đĩa ghi chiêu.

So với Phun Lửa của Arcanine,「Lửa Thần Bí」phù hợp hơn với Pokémon hệ Tiên như Sylveon.

Mặc dù thiếu sức công phá bùng nổ.

Nhưng có thể dùng「Lửa Thần Bí」phủ lên dải lụa, rồi dùng「Đòn Liều」tiến công… Mắt Lục Dã giật giật: "Mẹ kiếp, Sylveon sắp học được cả Tốc Chiến Lửa rồi!" Cùng Takeshi và mọi người lên tàu, trở về thành phố Saffron.

Lục Dã trước khi về nhà, đã đến Trung tâm Pokémon trước. "Chiếc khiên của Sirfetch'd, thuộc về một bộ phận của cơ thể nó." Y tá Joy mỉm cười nói: "Sau khi Chansey dùng Chuông Chữa Trị, sẽ nhanh chóng hồi phục thôi!" Lục Dã nhướn mày.

Quả nhiên, cọng hành mới là bản thể của Áp Áp!

Vài phút sau.

Lục Dã thu hồi mấy quả PokéBall đã được spa xong, đẩy cửa bước ra đường.

Y tá Joy có chút tiếc nuối tự nhủ: "Cất cây gậy lớn đi, Chansey, thầy Lục không phải người xấu." "Lát-sì~" Chansey đặt cây gậy gai còn cao hơn cả mình vào phòng chứa đồ, mặt nở nụ cười thân thiện.

Y tá Joy ôm má, thở dài một hơi.

Nhưng mà, nếu thầy Lục là người xấu, có lẽ còn tốt hơn cũng không chừng… … Màn đêm buông xuống.

Lục Dã trở về nhà, bắt đầu nghiên cứu「Đá Chìa Khóa」mới nhận được.

Sự đã rồi.

Lục Dã xoa xoa thái dương, thở dài: "Trước tiên phải đảm bảo nó không mất kiểm soát đã…" Viên đá quý nhỏ nhắn trong suốt, phản chiếu ánh sáng rực rỡ, lấp lánh ánh ngọc. 【Đá Chìa Khóa: Chứa đựng sức mạnh của tình cảm, có thể kết nối với Đá Mega, giúp Pokémon tiến hành Tiến hóa Mega. (Mega Evolution!!)】 Lục Dã vận dụng Aura, có thể cảm nhận được nguồn năng lượng dồi dào chứa trong Đá Chìa Khóa. "Tạp mị!" Blastoise hơi ngẩn ra.

Trong mai rùa, viên Đá Mega Blastoise được dùng làm gương hộ tâm, âm ỉ phát ra năng lượng.

Quy quy cảm nhận được sức mạnh kinh hoàng tuôn ra từ đó, không khỏi có chút hiểu lầm.

Chúa công… lại có thể sở hữu Aura mạnh mẽ như vậy?

Trán Blastoise chảy một vệt mồ hôi lạnh.

Không chăm chỉ tu luyện, không chừng đến chúa công cũng đánh không lại!

Cùng lúc đó, thầy Lục vội vàng đặt Đá Chìa Khóa xuống, sắc mặt hơi biến đổi.

Vãi chưởng, vừa mới nhận, suýt chút nữa là dùng được Tiến hóa Mega rồi?

Độ tương thích của mình với Tiến hóa Mega cao đến thế sao!?

Thầy Lục trong lúc căng thẳng, vẫn vô thức vỗ vỗ vai mình. "Ghos!" Gengar cũng tò mò ngắm nghía Đá Chìa Khóa.

Chương 314

Lục Dã thuận miệng nói: "Tao tìm cơ hội cũng kiếm cho mày một viên." Huấn luyện viên dùng được Đá Chìa Khóa.

Gengar nhà ta chẳng lẽ lại không dùng được?

Đá Chìa Khóa có màu đỏ tượng trưng cho toàn hệ, năng lượng dồi dào lan tỏa khắp nhà thầy Lục.

Đám nhóc tò mò lại gần.

Lục Dã khoanh chân ngồi giữa thảm, khoanh tay.

Sáu đứa nhóc vây quanh Lục Dã, nhìn chằm chằm vào viên Đá Chìa Khóa đặt trên sàn.

Nhìn chằm chằm—— "Phải tìm một vật trang trí cho Đá Chìa Khóa trước đã." Lục Dã sờ cằm.

Nếu không… nguồn năng lượng này một khi mất kiểm soát, quy quy không chừng sẽ ngay lập tức hoàn thành Mega!

Trang trí Đá Chìa Khóa, chính là vật dụng hạn chế năng lượng của Đá Chìa Khóa, giúp Huấn luyện viên lựa chọn có Mega hay không.

Ví dụ như ghim cài áo Đá Chìa Khóa của Steven, vòng cổ Đá Chìa Khóa của Diantha… Hầu hết thời gian, trang trí Đá Chìa Khóa đều xuất hiện dưới dạng nhẫn, vòng tay.

Nhưng cơ hội khoe mẽ thế này, tuyệt đối không thể bỏ lỡ. "Mày có ý tưởng gì hay không?" Lục Dã liếc nhìn Gengar. "Ghos!" Gengar chỉ vào lưỡi mình, ý bảo đặt lên đây, tao muốn liếm vài cái. "…Thôi bỏ đi." Lục Dã suy nghĩ, có thể nhờ Giáo sư Oak sửa lại một chút.

Nguồn gốc của Đá Chìa Khóa cũng rất dễ giải thích, cứ nói là

nhận được từ Liên minh Sao Đỏ.

Mà trang trí Đá Chìa Khóa thì muôn hình vạn trạng.

Như cái ghim cài áo Đá Chìa Khóa ngầu lòi của Steven, thật sự là một tuyệt tác.

Đương nhiên, thầy Lục cũng có nhiều thiết kế ngầu lòi khác.

Ví dụ như thắt lưng Đá Chìa Khóa, gậy ánh sáng thần thánh Đá Chìa Khóa, mặt nạ quỷ Đá Chìa Khóa… Thử tưởng tượng mà xem.

Khi chiến đấu, vỗ vào thắt lưng, hoặc nhấn nút, ánh sáng Tiến hóa Mega ngay lập tức bùng nổ—— Ừm… vẫn rất ngầu!

Đương nhiên, phong cách có hơi dị, Lục Dã ho khan một tiếng: "Thôi cứ thành thật dùng găng tay Đá Chìa Khóa vậy…" Vừa hay mình còn có một cái「Găng Tay Cách Điện」, khảm Đá Chìa Khóa vào đó, chính là một trang trí Đá Chìa Khóa hoàn hảo.

Lục Dã đột nhiên nghĩ đến gì đó.

Hỏi hệ thống nhà mình. "Có thể sửa lại Găng Tay Hở Ngón một chút, đục thêm mấy lỗ gắn đá quý không?" 【?】 Dù sao vật phẩm do hệ thống sản xuất, cũng có thể thay đổi kích thước theo người dùng.

Cái kính râm thời Squirtle, Blastoise đến giờ vẫn còn đeo.

Dù có hay không, cái thứ như lỗ gắn đá quý này, vẫn là càng nhiều càng tốt.

Nhưng mà, hệ thống dường như không có chức năng hậu mãi này.

Chỉ điều chỉnh lại「Găng Tay Cách Điện」một chút, để tiện cho việc khảm Đá Chìa Khóa. "Cũng được thôi." Lục Dã chép miệng, khảm Đá Chìa Khóa vào khe hở của「Găng Tay Cách Điện」.

Cạch!

Vòng Z của Satoshi, chính là do Tapu Koko sửa lại.

Khi nào đi du lịch Alola.

Không chừng còn có thể để Tapu Koko phát huy tinh thần thợ thủ công, đục thêm mấy cái lỗ gắn đá quý. "Để ta xem nào." Lục Dã đeo găng tay hở ngón, viên Đá Chìa Khóa màu đỏ ở giữa lấp lánh tỏa sáng. "Ghos~" Gengar chảy nước miếng.

Thèm liếm một cái quá! "Bưi?" Sylveon nghiêng đầu, vươn dải lụa ra, nhẹ nhàng chạm vào viên Đá Chìa Khóa ở giữa găng tay.

Không có phản ứng?

Lục Dã gãi đầu: "Chắc là phải có động tác đặc trưng, và hét lớn Meg——" Trong chốc lát, một cơn gió lốc từ người Blastoise thổi tới, Aura kinh hoàng gần như muốn xé toạc trần nhà.

Lục Dã kịp thời ngậm miệng, Tiến hóa Mega của Blastoise cũng kịp thời dừng lại. "Tạp mị?" Blastoise gãi đầu.

Vừa mới xảy ra chuyện gì vậy?

Lục Dã vẻ mặt phức tạp.

Tìm cơ hội, ra ngoài thử Tiến hóa Mega xem sao… Nếu không đêm nằm mộng, lỡ hét lên lúc ngủ thì không phải chuyện đùa đâu… Chỉ là, không ngờ Tiến hóa Mega lại đơn giản đến vậy.

Lục Dã nhướn mày.

Búng tay một cái, là có thể Tiến hóa Mega… Cái này chẳng phải còn cháy hơn cả Boruto sao?

Ngày 20 tháng 1, thứ tư, trời nhiều mây.

Lục Dã mở mắt, xác nhận trần nhà vẫn còn nguyên vẹn rồi mới thở phào nhẹ nhõm.

Xem ra tối qua mình không có hét lớn 'Tiến hóa Mega'.

Nếu không thì Blastoise trong mơ có thể đã hóa thân thành 'Rùa Mega Aura' rồi.

Dù sao thì sau khi Tiến hóa Mega, năng lực của Blastoise sẽ đổi từ 「Dòng Nước Lũ」 thành 「Pháo Mega」.

Mà 「Pháo Mega」 lại có thể tăng mạnh uy lực các chiêu thức dạng sóng và Aura, cực kỳ hợp với con rùa nhà mình.

Thay vì gọi là 「Xung Kích Nước」, có khi nó còn sánh ngang được với 「Sóng Nguyên Thủy」 của Kyogre ấy chứ. "Phải tìm cơ hội thử nghiệm Tiến hóa Mega một lần, xem giới hạn của nó đến đâu." Lục Dã tựa lưng vào gối, ôm lấy Sylveon đang ngái ngủ, chìm vào suy tư. "Hay là...

đến núi Bạc tìm Red chỉ điểm một chút?" Ngay lập tức, Lục Dã tự mình gạt bỏ đề xuất này.

Đùa à, lỡ tên cuồng chiến đấu đó nổi hứng, kéo mình vào một trận đấu không phân biệt thì sao.

Chẳng phải là mình toang à? "Thôi cứ đến Gym Saffron của Sabrina vậy." Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời. "Dù sao cô ấy cũng có kinh nghiệm về Tiến hóa Mega." "Có Rào Chắn Tâm Linh, Gym Saffron cũng không dễ sập đến thế... chắc vậy." Lục Dã quyết định xong, đứng dậy đi vệ sinh cá nhân.

Tiết trời đang đại hàn, cửa sổ phủ một lớp sương mù mờ ảo, đường phố không có tuyết nhưng hai bên đã đóng một lớp băng mỏng.

Do trời lạnh, Sylveon càng thích chui vào trong chăn.

Đương nhiên... bốn mùa đều như vậy, Lục Dã cũng đã quen rồi. "Bưi~" Lúc này, Sylveon nhẹ nhàng nhảy khỏi chăn, đứng bên cửa sổ sát đất nhìn ra ngoài.

Lục Dã đi tới, cúi xuống xoa cái đầu nhỏ của nó, cười nói: "Đi chơi một lát đi, lát nữa là có bữa sáng rồi." "Bưi!" Sylveon hiếm khi ngoan ngoãn gật đầu.

Lục Dã ngạc nhiên.

Trời lạnh rồi, đến cả việc tsundere cũng lười làm sao?

Khóe miệng Lục Dã cong lên, anh nhìn quanh một vòng, rồi đột nhiên sững người. "Chá kỉ đô i~" Togepi không cầm máy chơi game, mà đang tựa lưng vào Arcanine, lật xem một cuốn sổ tay. "Gâu gâu~" Arcanine cúi cái đầu to xuống, thỉnh thoảng còn đưa ra vài chỉ dẫn liên quan đến hệ Lửa.

Lục Dã hơi ngẩn người.

Anh lập tức nhận ra đó là bản ghi chép chiêu thức 「Lửa Thần Bí」 nhận được hôm qua.

Nhưng mà... tiến độ nhanh thế à?

Bây giờ đã đến lượt Togepi bắt đầu học rồi sao?

Lục Dã nhìn lại Sylveon đang ngẩn ngơ bên cạnh.

Chẳng phải điều đó có nghĩa là...

Sylveon đã học được rồi ư!?

Lục Dã liếc nhìn bách khoa toàn thư của hệ thống, xác nhận không có gì sai sót, rồi khẽ thở dài.

Quả nhiên... vẫn không thể xem thường bất kỳ Pokémon nào của mình.

Sau một đêm học được thêm vài chiêu thức, cũng không phải là không thể!

Đương nhiên, trừ con vịt chuyên ăn hại ra.

Thầy Lục vẫn khá yên tâm về Áp Áp.

Mặc dù có thể cảm nhận được ý chí muốn trở nên mạnh mẽ của nó.

Nhưng hiện tại mà nói, phong độ của nó cực kỳ ổn định, có thể sánh ngang với tháp phòng ngự...

Lục Dã đã quen với tài năng của mấy nhóc nhà mình.

Anh mặc áo khoác thể thao, đeo găng tay hở ngón màu đen đỏ, cử động những ngón tay thon dài.

Trước gương trong phòng tắm.

Đá Chìa Khóa trong rãnh găng tay ánh lên sắc đỏ, độ ngầu lòi max cấp.

Đây mới chỉ là dạng sơ cấp với một rãnh... sau này khảm đủ các loại lỗ như Pha lê Z, Đá Lấp Lánh, Sao Ước Nguyện.

Đánh đấm gì đó, chỉ cần một cái búng tay là giải quyết xong. "Vẫn phải cẩn thận mới được..." Vẻ mặt Lục Dã phức tạp. "Với thể chất của một tân binh Mega như mình, chỉ có thể tung ra một chiêu Z... xem ra tiêu hao đúng là không nhỏ." Đương nhiên, cũng có thể là Satoshi không có ý định đó.

Nếu không thì các Huấn luyện viên khác chỉ có thể chịu được một Pokémon Tiến hóa Mega.

Còn cậu ta thì Liên kết, chiêu Z, Tiến hóa Mega... dùng một lúc mà không hề thở dốc.

Chỉnh trang xong xuôi, chuẩn bị ra ngoài.

Lục Dã mở Group Chat, hỏi Sabrina xem hôm nay Gym có mở cửa không.

Đại hội Liên Minh sắp diễn ra, không ít Gym đã tạm ngừng cấp

phát Huy hiệu để tu sửa cho năm sau.

Chỉ khổ cho Lt.

Surge... có lẽ phải tốn một thời gian dài để sửa chữa rồi. "Bố tôi sẽ ở đó." Sabrina hỏi nhàn nhạt: "Cậu định đến huấn luyện à?" "Ờm..." Thầy Lục có chút ngại ngùng, "Chỉ là mượn sân bãi để thử Tiến hóa Mega thôi." Lần huấn luyện trước, hình như là chuyện đưa Áp Áp đi đập gạch từ một tháng trước.

Ra mắt cũng gần một năm rồi, số lần huấn luyện hình như chỉ đếm trên đầu ngón tay... "Tiến hóa Mega?" 'Người Tiến Hóa' Green, hai mắt sáng rực, "Thầy Lục, là Pokémon nào vậy?" Lục Dã gửi một tấm ảnh Blastoise đang chống đẩy.jpg. 'Huấn luyện viên' Blue Oak giật giật khóe mắt, có chút kinh ngạc.

Lúc mới thu phục Squirtle... chính mình đã chứng kiến toàn bộ quá trình trong nhóm.

Vậy mà mới hơn nửa năm, thành quả huấn luyện đáng kinh ngạc này khiến cả Blue Oak cũng có chút xấu hổ.

Nhưng mà...

đặt vào người Thầy Lục thì lại có vẻ hợp tình hợp lý.

Dù sao thì mình và Red cũng chỉ mất một năm để đạt đến thực lực của nhà Vô địch... chắc hẳn Thầy Lục cũng không hề thua kém. "Tôi cũng muốn học Tiến hóa Mega o( )o" Akin rưng rưng nước mắt siết chặt tay.

Chương 315

"Nhưng Bakutarou, Aibo... cả đám chẳng có con nào Mega được cả!" So với các Pokémon khởi đầu của Kanto.

Các Pokémon khởi đầu của Johto không chỉ là đơn hệ, mà cả tỷ lệ sử dụng và sức mạnh cũng có phần thua kém.

Nhưng đội hình của Akin rõ ràng phù hợp hơn với chiến đấu hoang dã, có Mega hay không cũng không khác biệt nhiều.

Silver lạnh lùng châm chọc: "Có thì cậu cũng học không nổi." "??

Đến Rừng Ilex solo!" Silver nhếch mép: "Đúng ý tôi." Lục Dã đau đầu, cấm chat cả hai người.

Muốn gặp nhau thì nói thẳng, cứ phải tìm cớ hẹn đánh nhau làm gì không biết!

Takeshi online, @Lt.Surge: "Gym sửa chữa đến đâu rồi?" "Ha ha." Lt.

Surge cười thảm, gửi một tấm ảnh đống đổ nát. "Vất vả cho anh rồi!" Takeshi nghiêm túc gật đầu, "Tôi sẽ cùng Steelix qua giúp một tay!" Sắc mặt Lt.

Surge biến đổi.

Cậu chắc là đến giúp chứ?

Hai người đừng có qua đây!! "Trong Gym có sân trống, cậu cứ trực tiếp qua đó dùng là được." Sabrina như nghĩ tới điều gì, "Buổi chiều tôi cũng sẽ qua." Đúng lúc đang trong thời gian quay phim, lịch trình có rảnh.

Về thành phố Saffron, còn có thể gặp Gengar.

Sabrina đang suy nghĩ, tầm mắt dời xuống, thấy tin nhắn Lt.

Surge gửi tới. "Nhất định phải dựng Rào Chắn Tâm Linh trước!" Lt.

Surge cảnh báo, "Không gia cố thì có khi phải sửa đến tháng Hai đấy!" Sabrina ngẩn người một lúc: "Chỉ là Tiến hóa Mega thôi mà... có cần phải làm quá lên thế không?" Lt.

Surge vẻ mặt kỳ quặc.

Con Mega Blastoise của Thầy Lục... sức phá hoại sân bãi e là còn kinh khủng hơn cả Mega Steelix! "Tóm lại... cô cứ nghe tôi là không sai đâu!" Sabrina thấy bộ dạng ấp úng của Lt.

Surge, còn tưởng là anh ta bị đả kích tâm lý.

Dù sao thì mấy ngày trước Lục Dã ở thành phố Vermilion.

Gym Vermilion đã thành đống đổ nát... chắc cũng là do thầy một tay gây ra. "Yên tâm đi." Sabrina hất mái tóc đen, "Tôi biết chừng mực." Bên kia. "Đi thôi, Gengar." Lục Dã đặt điện thoại xuống, khởi động cổ tay. "Xuất phát đến Gym Saffron!" "Ghos! (ゐ`▽´ゐ)ﾉ" Cùng lúc đó.

Thị trấn Pallet, phòng thí nghiệm của Giáo sư Oak.

Giáo sư Oak mặc áo blouse trắng, cười vẫy tay: "Satoshi, cháu đã đến thành phố Ever Grande rồi à?" Trong màn hình cuộc gọi, Satoshi với Pikachu đứng trên vai, cười toe toét: "Dạ vâng, ngày mai khai mạc rồi, cháu và Pikachu đang định đến làng tuyển thủ báo danh ạ." "Pikachu~!" "Vậy thì tốt, ta còn lo cháu không kịp dự lễ khai mạc." Giáo sư Oak hài lòng gật đầu, rồi đột nhiên nghĩ tới điều gì đó. "Satoshi, ta mạn phép hỏi thêm một câu..." Vẻ mặt Giáo sư Oak phức tạp: "Dữ liệu tuyển thủ của cháu, đã đăng ký với ban tổ chức chưa?" "Ể?" Satoshi ngớ người. "Đại hội Ever Grande năm nay khác với các

Đại hội Liên Minh khác, cần phải đăng ký Huấn luyện viên trước." Giáo sư Oak thở dài: "Cũng tại ta không nhắc cháu trước... nhưng bây giờ đến Trung tâm Pokémon chắc vẫn còn kịp." "Nhưng mà, Trung tâm Pokémon đông người lắm ạ!" Satoshi lo lắng nói: "Cháu đi tìm y tá Joy... khi nào thì hết hạn đăng ký ạ?" "Để ta đăng ký giúp cháu ở đây, rồi gửi dữ liệu bách khoa toàn thư đến thành phố Ever Grande là được, lần sau cháu phải chú ý hơn đấy." Satoshi ngẩn người, nước mắt lưng tròng: "Cháu được cứu rồi!

Cảm ơn giáo sư nhiều ạ!" "Pikachu~! (T ^ T)" Là một lão tướng đã tham gia hai kỳ đại hội, Satoshi vẫn giữ tâm thế của một tân binh ngáo ngơ. "Ha ha ha, chuyện nhỏ thôi." Giáo sư Oak cũng đã quen, gãi đầu hỏi: "Đúng rồi, lúc các cháu tụ tập trước đây, có phải có một nhóm chat không?" "Dạ có." Satoshi ngơ ngác gật đầu, "Có cần thêm giáo sư vào không ạ?" "Thôi khỏi, ta chỉ muốn hỏi, trong nhóm còn ai tham gia Đại hội Liên Minh năm nay không." Giáo sư Oak nói: "Quy trình của mỗi đại hội khác nhau, đăng ký trước cũng tiện hơn." Tuy công việc nghiên cứu bận rộn, nhưng đây chỉ là chuyện nhỏ.

Hầu hết trong nhóm đều là hậu bối của mình, Giáo sư Oak cũng vui lòng giúp đỡ.

Satoshi suy nghĩ một lúc, rồi vỗ tay một cái: "Có ạ." "Thầy Lục năm nay định tham gia Đại hội Cao nguyên Indigo đấy ạ!" Giáo sư Oak sững sờ hồi lâu.

Thầy Lục...

Lục Dã, muốn tham gia Đại hội Cao nguyên Indigo năm nay!? "Satoshi, cháu chắc chứ?" Giáo sư Oak ho khan, "Với thực lực của Lục Dã, không đến mức đó chứ?" "Thầy ấy còn thu thập đủ cả Huy hiệu rồi." Satoshi chỉ vào mắt mình: "Cháu tận mắt thấy!" "Hít..." Giáo sư Oak có chút đau răng.

Đại hội Cao nguyên Indigo đúng là không phải giải đấu cho người mới.

Năm đó chính ông cũng đã giành chức vô địch tại Đại hội Cao nguyên Indigo.

Và sau khi Kanto và Johto hợp nhất, Đại hội Cao nguyên Indigo tiếp nhận thêm các cao thủ từ Đại hội Bạc, độ khó tăng lên gấp bội.

Nhưng mà, Lục Dã, người đủ sức cứu cả Cây Sự Sống, lại đi thách đấu Đại hội Cao nguyên Indigo... cảm thấy có chút chơi không đẹp? "Giáo sư yên tâm, cháu rất hiểu Thầy Lục!" Satoshi quả quyết nói: "Thầy ấy thích nhất là mấy cái giải đấu Cúp Nhỏ kiểu này!" Giáo sư Oak ho khan: "Chuyện này ta ghi nhận... cháu ở Đại hội Ever Grande cố gắng lên nhé." "Có vấn đề gì cứ liên lạc với ta." "Giáo sư Oak, cảm ơn giáo sư rất nhiều ạ~!" Cúp điện thoại, Giáo sư Oak xoa cằm, chìm vào suy tư.

Dữ liệu bách khoa toàn thư của Lục Dã, ông cũng có ở đây, đăng ký hộ cậu ta cũng rất tiện.

Tuy nhiên, vẫn phải hỏi ý kiến của Lục Dã đã.

Hơn nữa, Lục Dã dùng đội hình mới huấn luyện lại.

Thách đấu Đại hội Liên Minh... cũng không có gì đáng trách.

Đúng lúc Giáo sư Oak đang suy tư.

Ầm ầm!!

Tiếng nổ vang lên từ sân sau.

Crystal phủi vai, quay lại phòng thí nghiệm, mặt mày xám xịt báo cáo: "Giáo sư Oak... cháu không bắt được con Pokémon đó, nó lại nổ rồi!" "Đến cả cháu cũng không bắt được?" Giáo sư Oak kinh ngạc vô cùng.

Crystal, với danh hiệu 'Người Bắt Giữ', ngay cả dữ liệu của bộ ba chim và bộ ba thú huyền thoại cũng thu thập được.

Vậy mà con Pokémon được chuyển đến từ Cung điện Cameran để nghiên cứu lại khiến cô lâm vào thế khó.

Con Pokémon này... có vẻ rất cá tính? "Cháu vừa ném bóng, nó đã Tự Hủy, sau đó lại phải đưa đến Trung tâm Pokémon..." Crystal thở dài: "Hoàn toàn không có cơ hội ra tay!" "Vậy sao..." Giáo sư Oak ngược lại bật cười.

Điều này làm ông nhớ đến con Pikachu thích giật điện trong phòng thí nghiệm ngày xưa. "Không cần tự trách." Giáo sư Oak vỗ vai Crystal, cười nói: "Ta sẽ tìm người đến thu phục nó, tạm thời cứ để nó vậy đi." Lục Dã tuy có hơi "bẩn tính", nhưng đối với Pokémon lại có một tình yêu thương mà Giáo sư Oak công nhận.

Giống như Pikachu của Satoshi vậy.

Tự Hủy, có lẽ chỉ là một cách phản ứng căng thẳng của nó.

Đợi đến khi gặp được Huấn luyện viên phù hợp, biết đâu sẽ nảy sinh một câu chuyện hoàn toàn mới. "Vậy, có cần mua thêm máy cắt cỏ, xe đạp để nó ở tạm không ạ?" Crystal hỏi. "Mấy việc này giao cho cháu." Giáo sư Oak gật đầu: "Ta còn phải gọi điện cho Lục Dã, hỏi chuyện đăng ký Đại hội Liên Minh." Crystal bừng tỉnh: "Thầy Lục quả nhiên sắp tham gia Đại hội Liên Minh rồi sao!" "Quả nhiên?" "Trong nhóm đang bàn tán ầm ĩ." Crystal cười nói, "Loại giải đấu cho người mới này, Thầy Lục chắc chắn sẽ không bỏ qua đâu!" Đại hội Liên Minh, là giải đấu cho người mới...

Giáo sư Oak thở dài một tiếng, phát hiện mình đã không theo kịp suy nghĩ của giới trẻ. "Đây là khoảng cách thế hệ sao?" Giáo sư Oak lẩm bẩm, bấm số liên lạc ngắn của bách khoa toàn thư đặc biệt, hình chiếu video tự động mở ra. "Ghos?" Trong cuộc gọi video, xuất hiện

khuôn mặt to đùng của Gengar. ...

Thành phố Saffron, Gym Tâm Linh.

Lục Dã đứng bên sân đấu, trước mặt là một con Blastoise đeo kính râm. "Kame! ヾ(⌐■_■)" Sabrina tóc đen dài ngang eo khoanh tay, liếc nhìn người đàn ông trước mặt, ánh mắt có chút biến đổi.

Mấy tháng không gặp, trên người thầy toát ra một luồng Aura gần như hữu hình.

Cũng chỉ có Sabrina dựa vào năng lực tâm linh mới cảm nhận được điều này.

Mà luồng 「Aura」 này, khả năng phát triển dường như còn mạnh hơn cả 「Năng lực tâm linh」.

Nhưng tại sao... lần trước anh ta đến, mình lại không nhận ra?

Sabrina nheo mắt.

Hay là, ngay cả năng lực tâm linh của mình cũng không thể cảm nhận được nó?

Người thầy trước mắt đã bắt đầu thử Tiến hóa Mega.

Không đúng, không phải là thử, mà là trực tiếp sử dụng.

Đối với Huấn luyện viên mạnh mẽ mà nói, Tiến hóa Mega vốn là chuyện trong tầm tay.

Luồng Aura dấy lên một cơn gió nhẹ, thổi bay mái tóc đen và vạt áo của Lục Dã.

Đá Chìa Khóa trong rãnh găng tay lóe lên ánh sáng đỏ rực rỡ chói mắt. "Blastoise!" Lục Dã giơ tay. "Kame!" Blastoise gầm lên một tiếng, tháo kính râm, ném sang một bên.

Trong khoảnh khắc, luồng Aura mạnh mẽ cuộn trào bốn phía, gần

như lấy Blastoise làm tâm bão, hóa thành một cơn lốc xoáy hữu hình.

Mái tóc đen của Sabrina bị thổi bay về phía sau, trên khuôn mặt lạnh lùng lộ ra một tia kinh hãi.

Cô giơ tay ném PokéBall. "Mr.

Mime, Tường Ánh Sáng!" Đồng tử của Sabrina co lại.

Vẫn chậm một bước!

Ánh sáng trắng chói mắt hòa cùng ánh sáng xanh của Aura, hóa thành từng sợi từng sợi, đan vào nhau thành những sợi xích hữu hình, liên kết giữa Lục Dã và Blastoise.

Lục Dã búng tay.

Ngay sau đó, cuồng phong gào thét ập đến, Sabrina dùng hai tay che trước trán.

Bụp! "Blastoise, Tiến hóa Mega!!" "KAME!!" Ánh sáng trắng như thủy triều bao phủ lấy Blastoise, sau lưng xuất hiện một nòng pháo khổng lồ như xe tăng, ánh lên sắc đen sâu thẳm.

Một cặp nắm đấm vươn ra, hai bên bao cổ tay mọc ra bệ phóng, luồng Aura kinh hoàng cuộn trào bên trong.

Ngay sau đó, Aura xung quanh đổ dồn vào Pháo Mega sau lưng Blastoise.

Cầu Aura, đã sẵn sàng khai hỏa!

Sắc mặt Sabrina tái nhợt.

Cậu gọi cái này là Tiến hóa Mega á?

Alakazam của tôi Tiến hóa Mega không có như vậy, đừng hòng lừa tôi!

Lục Dã cũng biến sắc. "Uy lực nhỏ nhất thôi!" Ầm!!

Toàn bộ Gym Saffron rung chuyển nhẹ, kính cửa sổ xung quanh vỡ tan tành.

Dù có Tường Ánh Sáng bảo vệ, cả Gym Saffron vẫn trở nên tan hoang.

Chương 316

Sabrina mím đôi môi khô khốc.

Đây mới chỉ là dư chấn của chiêu thức.

Nếu thật sự để Blastoise bắn Cầu Aura ra... thì quá kinh khủng rồi! "Đến đây thôi..." Lục Dã thở ra một hơi, hình dạng Mega trên người Blastoise cũng theo đó kết thúc. "Kame!" Blastoise thở hổn hển, lau mồ hôi trên trán.

Tiêu hao này cũng lớn quá rồi!

Phải về lấy Rễ Năng Lượng bổ sung mới được!

Dù là đối với thể chất 6V của Thầy Lục.

Việc để Blastoise sử dụng Tiến hóa Mega cũng là một sự tiêu hao không nhỏ.

Hoặc có thể là Lục Dã mới tiếp xúc, vẫn chưa biết cách sử dụng một cách khoa học.

Chỉ huy Mega Blastoise chiến đấu cả trận, vẫn còn rất khó khăn.

Đương nhiên, Lục Dã cũng không có ý định dùng Rùa Mega để thi đấu.

Con át chủ bài này... vẫn nên giữ lại để tự vệ thì hơn.

Sabrina hít một hơi thật sâu.

Vào khoảnh khắc này, cô đã có một nhận thức hoàn toàn mới về thực lực của thầy.

Nhưng mà...

Sabrina ngẩng đầu lên, mặt không cảm xúc.

Cô đã hiểu ý nghĩa những lời của Lt.

Surge - thảo nào anh lại đến Gym Saffron để huấn luyện Tiến hóa Mega...

Gym Saffron của tôi sắp bị dỡ hết rồi đây này!

Lục Dã nhìn quanh.

Sàn nhà nứt nẻ, cửa sổ kính đã vỡ tan, ngay cả trần nhà cũng có thêm một cái lỗ. "Khụ!" Lục Dã ho khan, "Tôi có thẻ VIP...

để tôi gọi đội sửa chữa nhé?" Sabrina nhìn Lục Dã một cách sâu sắc, im lặng gật đầu.

Những nhóc con chứng kiến cảnh này đều ngây ra như phỗng.

Dù thời gian duy trì rất ngắn.

Nhưng Blastoise Tiến hóa Mega đã nâng sức chiến đấu của cả đội lên một tầm cao mới! "Quạc! (´ゅゅゅ)σ" Áp Áp rớt nước mắt.

Còn chưa học được chiêu gì, bên kia đã cất cánh bay cao rồi.

Tức run người, bao giờ Áp Áp mới có thể đứng lên được đây! "Bưi...(▼へ▾#)" Sylveon lặng lẽ quay người, chuẩn bị ra sân trước tìm các Huấn luyện viên của Gym để luyện cấp.

Thầy Lục vẫn chưa nhận ra.

Sau khi có thêm con át chủ bài tự vệ là Mega Blastoise.

Cả đội dưới sự khích lệ của Quy Quy, tính tự giác lại lên một tầm cao mới -- "Ghos! (￣ ￣) " Gengar lại ra vẻ một người thầy đáng kính.

Có thể thỏa mãn nguyện vọng giành chức vô địch của chủ nhân, ai trong đội mạnh lên cũng như nhau cả.

Nhưng mà...

Gengar siết chặt nắm đấm nhỏ, trong mắt bùng lên ngọn lửa.

Mình cũng không thể tụt lại phía sau... phải nỗ lực gấp bội mới được!

Tít tít tít -- Đột nhiên, bách khoa toàn thư đặc biệt 'của mình', bỗng nhiên vang lên. "Ghos?" Gengar mở bách khoa toàn thư, hình chiếu ảo hiện ra Giáo sư Oak. "Yo, là Gengar à." Giáo sư Oak vẫy tay, "Lục Dã đâu rồi?" "Ghos!" Gengar điều chỉnh camera, chỉ sang bên cạnh.

Lục Dã đang loạng choạng ngồi xuống.

Mệt quá, còn mệt hơn cả chơi game với Cynthia cả đêm! "Ồ, cũng không có chuyện gì lớn." Giáo sư Oak xoa cằm: "Ta chỉ muốn hỏi, Lục Dã có tham gia Đại hội Cao nguyên Indigo không." "Nếu tham gia, ta sẽ đăng ký cho cậu ấy luôn..." "Ghos!" Gengar nhảy cẫng lên.

Vừa mới được khích lệ, nó siết chặt nắm đấm, gần như bùng cháy.

Đại hội Cao nguyên Indigo, chính là cơ hội rèn luyện tốt nhất! "Ghos!

٩(๑`^´๑)۶" "Ta hiểu rồi, ngươi bình tĩnh chút..." Giáo sư Oak toát mồ hôi nói: "Ta đăng ký cho Lục Dã là được chứ gì..." Là Pokémon đồng hành của Lục Dã, tự nhiên cũng có thể hiểu được suy nghĩ của Lục Dã.

Sau khi hỏi ý kiến, Giáo sư Oak xoa cằm. "Tuy có hơi không phúc hậu..." Giáo sư Oak cười ha ha: "Nhưng vẫn khá mong chờ bộ dạng Lục Dã thách đấu Đại hội Liên Minh lắm à nha!" Cùng lúc đó.

Lục Dã đang trao đổi với đội trưởng đội sửa chữa.

Đội trưởng cười lớn: "Ngài yên tâm, dịch vụ của ngài chúng tôi đều giảm giá 30%!" Lục Dã: "Cảm ơn nhé!" Đột nhiên, Lục Dã ngẩn người.

Bên tai vang lên tiếng thông báo của hệ thống. 【Ting!

Tiến độ nhiệm vụ được cập nhật!】 【Mục tiêu nhiệm vụ: Tại Đại hội Cao nguyên Indigo, đạt được thành tích ít nhất là top 4】 【Mô tả nhiệm vụ: Nhà vô địch Liên Minh, không phải có tay là được sao?】 Lục Dã hơi ngẩn người, từ từ đánh ra một dấu hỏi.

Lục Dã: ? "Thế là lại đăng ký rồi à?" Lục Dã ngẩn người hồi lâu.

Mình vừa mới đang nói chuyện với đội trưởng sửa chữa mà?

Hệ thống này rốt cuộc có ràng buộc với mình không vậy, sao cứ gặp bug thế này! 【?】 "Bình tĩnh..." Lục Dã dựa vào kinh nghiệm nhiều lần trước đó, phân tích một cách lý trí, nhìn quanh.

Đúng lúc thấy Gengar đang cầm bách khoa toàn thư. "Ghos! ヽ(￣▽￣)ﾉ" Gengar vẻ mặt hớn hở, bay tới liếm một cái, rồi đắc ý chống hai tay lên hông.

Khen tui đi.jpg Lục Dã xoa xoa khuôn mặt tê dại, ngơ ngác hỏi: "Mày dùng bách khoa toàn thư đăng ký à?" Giống như điện thoại, bách khoa toàn thư cũng có chức năng kết nối mạng.

Nhưng Đại hội Liên Minh, dù sao cũng cần tám Huy hiệu.

Lại không phải là giải đấu cho người mới như ngày xưa.

Quy trình không có lý nào lại tiện lợi như vậy chứ? "Ghos! (*ﾟ⊿ﾟ)" Gengar gật đầu lia lịa.

Nó vừa thấy Lục Dã đang huấn luyện Tiến hóa Mega, cũng không tiện làm phiền.

Hơn nữa, chuyện đăng ký nhỏ nhặt này, cần gì phải phiền chủ nhân bận tâm.

Chủ nhân cứ yên tâm thi đấu, hậu phương cứ giao cho Gengar tôi lo ~!

Lục Dã thấy ngực mình thắt lại.

Tham gia Đại hội Liên Minh... cũng không phải không được.

Nhưng hệ số độ khó quá thấp, lại trùng với Tết Nguyên đán.

So với thi đấu, Lục Dã vẫn muốn đón ngày lễ truyền thống của Đông Hoàng hơn.

Hơn nữa.

Dành nửa tháng để thi đấu, tiền thưởng có khi còn không đủ tiền thuốc cho Quy Quy... "Sao vậy?" Sabrina khoanh tay đi tới, hỏi nhàn nhạt.

Mặc dù cô luôn vô cảm, nhưng trong Gym Saffron tan hoang này, sắc mặt có chút tái xanh.

Vào khoảnh khắc này, vận mệnh của hai Admin Đội Hỏa Tiễn bỗng nhiên tương tự một cách kỳ lạ... "Không có gì, chỉ là đăng ký Đại hội Cao nguyên Indigo thôi mà." Lục Dã nói.

Sabrina hơi sững người.

Gã này, quả nhiên lại đi tham gia giải đấu cho người mới sao?

Lúc thầy ở Đông Hoàng.

Sabrina đã nghe nói, anh ta tham gia đủ loại cuộc thi sinh viên.

Lúc này đăng ký Đại hội Cao nguyên Indigo... nghĩ kỹ lại, đúng là phong cách của thầy. "Cố lên nhé." Sabrina nói nhàn nhạt, thầm mặc niệm cho các tuyển thủ tham gia. "Kame... ヽ(⌐■_■)" Blastoise nhặt chiếc kính râm dưới đất lên, sau khi dùng Nước Sôi để khử độc, liền đeo lại.

Việc nắm vững Tiến hóa Mega không phải một sớm một chiều, Korrina năm xưa cũng phải rèn luyện mấy năm trời.

Lục Dã chỉ muốn thử một lần, nâng cao hệ số an toàn khi ở ngoài hoang dã.

Giờ trong lòng đã có cái nhìn tổng quan, liền thu Blastoise vào Dive Ball. "Tiến hóa Mega, cứ từ từ rèn luyện là được." Lục Dã vẫn còn chút khó hiểu, thầm nghĩ: "Nhưng rốt cuộc quy trình đăng ký này là thế nào?" Đừng nói Gengar, ngay cả Thầy Lục cũng không biết cách liên lạc của ban tổ chức.

Hay là... bách khoa toàn thư đặc biệt mà Giáo sư Oak đưa có đặc quyền gì? "Gengar, cho tôi mượn bách khoa toàn thư dùng chút." Lục Dã nói. "Zeni Zeni." Gengar bắt chước. "???

Cái thằng này cả ngày học cái quái gì thế." Lục Dã mở bách khoa toàn thư, hiển thị thông tin cá nhân của Huấn luyện viên.

Và bên dưới ID, hiển thị Lục Dã sở hữu tám Huy hiệu, khe chứa Huy hiệu lấp lánh ánh sáng. "Ừm... cái này chắc là do các Thủ lĩnh Gym đăng ký." Lục Dã tiếp tục lướt, thấy lịch sử cuộc gọi, hơi ngẩn người.

Cuộc gọi đến đã nhận từ Giáo sư Oak...

Trong khoảnh khắc, Lục Dã cảm thấy mình đã tiến gần đến sự thật.

Lục Dã thử gọi lại số đó.

Tút, tút, tút -- "Lục Dã?" Giáo sư Oak ngạc nhiên nói: "Cháu huấn luyện xong rồi à?" "Vâng ạ." Lục Dã gật đầu, ho khan: "Cháu chỉ muốn hỏi, về chuyện đăng ký Đại hội Liên Minh..." "Ha ha ha, ta biết ngay là cháu sẽ hỏi cái này mà." Giáo sư Oak cười lớn: "Ta đã đăng ký trước giúp cháu rồi." "Chuyện nhỏ thôi, cháu cứ trực tiếp đi thi đấu là được, không cần cảm ơn ta đâu!" Sắc mặt Lục Dã dần đông cứng lại, cố gắng nặn ra một nụ cười.

Nội gián hóa ra là Giáo sư Oak! "Nhắc mới nhớ." Giáo sư Oak khoanh tay, cảm khái: "Nếu không phải Satoshi nhắc, ta thật sự không biết cháu định tham gia Đại hội Cao nguyên Indigo." "Năm đó Red cũng giành chức vô địch, Green, Blue Oak đều có thứ hạng... ta còn từng giao đấu với Agatha." Giáo sư Oak ánh mắt sâu thẳm, nở một nụ cười nhẹ. "Đó đều là những ký ức xa xôi lắm rồi!" Lục Dã nhạy bén nhận ra từ khóa 'Satoshi'.

Ngay lập tức, Thầy Lục bắt đầu suy nghĩ nghiêm túc.

Chương 317

Lúc đến Sinnoh, có nên dạy cho thằng nhóc này một bài học không...

Tuy nhiên, xem ra thủ tục đã đăng ký xong rồi.

Lại còn do chính tay nhân vật tầm cỡ trong giới học thuật như Giáo sư Oak tiến cử.

Lục Dã chìm vào suy tư.

Bỏ thi có thể sẽ gây ra phiền phức không cần thiết, vẫn phải đến hiện trường một chuyến.

Cùng lắm thì coi như đi du xuân ở Cao nguyên Indigo, cũng khá tốt. "Đúng rồi, nếu cháu có thời gian, đến phòng thí nghiệm của Giáo sư Oak một chuyến nhé." Giáo sư Oak hoàn hồn, ho khan. "Ta sẽ nâng cấp bách khoa toàn thư đặc biệt cho cháu." "Ể?

Bách khoa toàn thư còn nâng cấp được ạ?" Lục Dã hơi sững người.

Hóa ra cái mình cầm là bách khoa toàn thư địa phương, bây giờ sắp được nâng cấp lên bách khoa toàn thư toàn quốc rồi? "Đúng vậy... thêm vào mấy bộ dữ liệu, tiện thể cài thêm plugin cho bách khoa của cháu." Giáo sư Oak cười tủm tỉm: "Đợi cháu đến phòng thí nghiệm rồi sẽ biết." "Được ạ." Lục Dã sảng khoái gật đầu. "Tuy nhiên, cháu vẫn nên tập trung chuẩn bị thi đấu trước...

để tránh phân tâm." Giáo sư Oak xoa cằm, hiếm khi cười nham hiểm: "Ta vẫn... rất mong chờ biểu hiện của cháu đấy!" "Vậy, cháu cúp máy đây, đợi đến tháng Hai rồi qua." Lục Dã ho khan. "Được, Đại hội Cao nguyên Indigo cố lên nhé!" Cúp điện thoại.

Lục Dã vỗ đầu Gengar bên cạnh, cười bất đắc dĩ: "Cho các em trai em gái nhiều không gian thể hiện hơn đi." Thật sự để Gengar ra trận... không ít Huấn luyện viên có lẽ thật sự sẽ bị đả kích tâm lý.

Dù sao, trình độ của Đại hội Cao nguyên Indigo, tùy thuộc vào thực lực của tuyển thủ tham gia mà lúc cao lúc thấp. 'Thế hệ vàng' thứ chín, Red và Blue Oak trên võ đài Đại hội Liên Minh đã cống hiến một trận chiến đỉnh cao không khoan nhượng.

Đến thế hệ của Satoshi... một con Krabby gầy gò cũng có thể một mình cân ba, thật sự khiến người ta xấu hổ.

Hơn nữa, Lục Dã không coi trọng thứ hạng.

Quan trọng là các nhóc con tận hưởng quá trình chiến đấu.

Nếu thật sự thi đấu, Lục Dã vẫn muốn để đội hình thứ hai thể hiện nhiều hơn. "Quạc! (´ᴗ̤ᴗ̤)σ" Trong Premier Ball, Áp Áp rớt nước mắt.

Thể hiện cái quái gì, để Gengar trực tiếp càn quét không tốt hơn à!

Áp Áp mệt lắm rồi, mỗi tối còn phải vung hành, còn phải chỉ đạo cả đội huấn luyện.

Bao giờ mới được nằm thẳng cẳng làm một con vịt ăn hại đây ~! "Ghos..." Gengar chọc chọc ngón tay, có chút chán nản.

Tuy nhiên, rất nhanh Gengar lại hồi phục, nhảy vào bóng của Lục Dã theo kiểu bổ nhào. "Ghos!" Vậy thì, hậu phương cứ giao cho Gengar tôi!

Tôi sẽ nỗ lực huấn luyện cả đội, tranh thủ giành chức vô địch cho chủ nhân!

Sabrina mở mắt, năng lực tâm linh cảm nhận được tình cảm đến từ các Pokémon khác nhau, khóe miệng hiếm khi cong lên một nụ

cười.

Đáng mừng là... người thầy của Đội Hỏa Tiễn không phải kẻ máu lạnh.

Ngược lại, còn khiến người ta cảm thấy an tâm và mạnh mẽ. "Thầy Lục." Sabrina nói nhàn nhạt, "Tôi và mọi người trong nhóm sẽ cổ vũ cho cậu." "Trong nhóm?" "Cậu không biết à?" Sabrina ngược lại có chút kinh ngạc. "Mọi người trong nhóm đều biết cậu sắp tham gia Đại hội Liên Minh rồi." Lục Dã sững người.

Mở Group Chat, vẻ mặt lập tức có chút đặc sắc.

Hóa ra tin tức của mình là chậm nhất à? *** Dì Lorelei biết tin Lục Dã tham gia, hơi tặc lưỡi. "Tôi cứ tưởng cậu ta chỉ nói đùa..." Video Lục Dã đấu giao hữu với Leon, Lorelei cũng đã xem trên Youtube.

Cả hai bên dù là chỉ huy hay chiến thuật.

Thiên Vương hệ Băng Lorelei đều không tìm ra được bất kỳ sai sót nào.

Và điều đó cũng có nghĩa là, Thầy Lục khi dốc toàn lực, ngay cả chính mình cũng có nguy cơ thất bại.

Để một tuyển thủ cấp bậc Bậc thầy như vậy tham gia Đại hội Cao nguyên Indigo...

Lorelei đẩy gọng kính đỏ: "Ừm, không hổ là Thầy Lục!" "Sao mọi người biết, anh ta sắp tham gia?" Blue Oak hỏi. "Em tận mắt thấy." Satoshi gửi một emoji 'mắt mở to': "Giáo sư Oak còn đăng ký giúp Thầy Lục nữa đó!" Lục Dã đang âm thầm hóng hớt, khẽ thở dài.

Quyết định rồi, lúc đến Sinnoh, nhất định phải dạy cho thằng nhóc này một bài học!

Công tố viên Lance, hôm nay ngồi trong văn phòng uống trà nóng, là một ngày dưỡng lão của Admin.

Lướt qua nhóm chat, Lance đột nhiên nghĩ tới điều gì đó, hơi sững người.

Tên Lục Dã này... không phải là định giành chức vô địch xong rồi đến Liên Minh Tứ Thiên Vương đá quán của mình chứ?

Nghĩ như vậy, việc anh ta tham gia lại hợp lý hơn nhiều!

Tuy nhiên.

Lance thong thả nhấp một ngụm trà nóng.

Anh ta thật sự đến Liên Minh Tứ Thiên Vương, kế nhiệm Vô địch Kanto, cũng khá tốt.

Red, Blue Oak... từng người một đều thoái thác không làm.

Lance đã chiến đấu với tội phạm bao nhiêu năm, dù là sứ giả của công lý, cũng muốn nghỉ ngơi vài ngày.

Nhưng Lục Dã dù có trở thành Vô địch, chắc cũng cùng loại với Steven...

Lance mệt mỏi thở dài.

Sau khi hợp nhất, cả Kanto và Johto, vẫn phải do mình phụ trách thôi! "Ở Cao nguyên Indigo à." Akin nói, "Tớ có thể cưỡi Togekiss bay qua ~!" "Bặc!" Trong tin nhắn thoại, vang lên tiếng gầm đầy khí thế của Togekiss. "Trong thời gian diễn ra đại hội cấm các phương tiện bay cá nhân, để phòng ngừa gây nhiễu hoạt động của đại hội." Silver nói nhàn nhạt: "Bao nhiêu năm rồi, cậu còn chưa vào được vòng chính của đại hội nữa là." "Cậu tham gia đại hội, chẳng phải là Huy hiệu ăn trộm à!" Akin tức đến nghiến răng.

Lần này không cần Lục Dã ra tay, Red trực tiếp cấm chat cả hai

người. "Tôi còn đang nghĩ, có cần dùng kênh của học viện để đăng ký cho Thầy Lục không." Erika che miệng cười khúc khích: "Không ngờ anh ấy đã đăng ký rồi." Thầy Lục khẽ thở dài: "Chính tôi cũng không ngờ..." "Trong thời gian đại hội, chắc sẽ có không ít khách hàng nhỉ?" Đôi mắt Green biến thành biểu tượng '$', búng tay: "Quyết định rồi, tiếp theo sẽ đến Đại hội Cao nguyên Indigo mở sạp!" "Chị Green, em cũng sẽ đến ủng hộ ~" Yellow vẫn nhiệt tình như vậy. "A ha, tớ cũng sẽ chuẩn bị cần câu mẫu mới!" "Thật, thật sao ạ!" Yellow thở gấp.

Red đã từng bị lừa, toát mồ hôi nói: "Chất lượng thật sự không có vấn đề gì chứ?" Green: "Đừng có xem thường đạo đức nghề nghiệp của tôi nhé, đồ ngốc!" Lục Dã khẽ cười.

Chỉ tiếc là, tôi đã để bộ ba Hỏa Tiễn bắt đầu chuẩn bị cho vụ làm ăn này rồi.

Muốn cướp mối làm ăn trước mặt bộ ba Hỏa Tiễn... dù là Stone Joseph của Devon đến cũng vô dụng! "Sẽ có livestream trực tiếp không ạ?" Roxanne đuôi ngựa kép của thành phố Rustboro hỏi. "Học sinh của em có không ít người muốn xem trận đấu trực tiếp của Thầy Lục đấy ạ." Thầy Lục: "Tôi nhớ là có... cùng lắm tôi để Gengar cầm điện thoại quay trực tiếp là được." Roxanne: 【Pikachu cúi đầu.jpg】 Trong nhóm chat vẫn sôi nổi, Lt.

Surge nhắn riêng cho Sabrina. "Tiến hóa Mega của Thầy Lục... thực lực thế nào?" Sabrina không trả lời, gửi lại một tấm ảnh.

Lt.

Surge mở ảnh ra, chỉ thấy một Gym Saffron hoang tàn, lập tức không kìm được nụ cười. "Ha ha ha ha, cũng chẳng khá hơn Gym Vermilion là bao!" Sabrina: "?" Lt.

Surge toát mồ hôi thu hồi tin nhắn, lẩm bẩm: "Tôi đã nhắc rồi, phải dùng Rào Chắn Tâm Linh." "Tôi đã dùng rồi." Sabrina xoa thái

dương, "Vẫn không chống đỡ nổi Aura của con Blastoise đó." "???" Lt.

Surge sững người.

Ngay cả Rào Chắn Tâm Linh của Sabrina cũng không chống đỡ nổi?

Lại liên tưởng đến bộ dạng ung dung của Blastoise khi đấu với Takeshi.

Một giọt mồ hôi lạnh chảy xuống từ trán Lt.

Surge.

Thầy Lục rốt cuộc đã huấn luyện ra một con quái vật như thế nào vậy! ...

Lục Dã lại lướt qua lịch sử trò chuyện.

Hóa ra trong cả nhóm chat.

Tôi là người cuối cùng biết, tôi sắp tham gia thi đấu?

Lục Dã gãi đầu, đi ra khỏi Gym Saffron, chuẩn bị về nhà. "Ghos~! (￣▽￣)/" Gengar vẫy tay với Sabrina.

Sabrina khoanh tay, khóe miệng nhếch lên một nụ cười nhạt, khẽ gật đầu.

Quay người lại, nhìn thấy Gym Saffron tan hoang, lại có chút đau đầu.

Không thể cùng đội hình đã thành hình của Thầy Lục, đấu một trận Gym chính quy được.

Nếu không... có khi Gym bị dỡ luôn cũng nên!

Hoàng hôn dần buông, chóp vàng của tòa nhà Silph Co. lấp lánh ánh sáng.

Trong 《Pokémon: Fire Red》, tòa nhà Silph Co. có ẩn giấu đội ngũ sản xuất của Game Freak.

Red do người chơi điều khiển có thể đấu với trùm của đội ngũ sản xuất, cấp độ của ông ta không hề thua kém nhà Vô địch Lance.

Lục Dã suy nghĩ, The Pokémon Company chính là lấy Nintendo làm phương hướng phát triển.

Nếu mình làm một bản 《Pokémon: Fire Red》.

Trong game, 'Thầy Lục' hóa thân thành trùm ẩn của thế giới Pokémon, cũng không phải là không thể...

Và về phiên bản online PTCG đã chuẩn bị từ lâu.

Theo báo cáo của Oleana, 《Huyền thoại Pokémon》 sẽ ra mắt trước tháng Hai.

Đúng vào ngày Đại hội Cao nguyên Indigo của Kanto khai mạc.

Cùng với việc bán thẻ bài của bộ ba Hỏa Tiễn, cũng có thể có tác dụng quảng bá lẫn nhau.

Khóe miệng Lục Dã hơi nhếch lên.

Lại gần thêm một bước đến việc bao nuôi nhà Vô địch Sinnoh!

Về đến nhà. "Ghos!" Gengar kéo Sirfetch'd, vội vàng chạy ra sân huấn luyện. "Chá kỉ đô i~~" Togepi cũng reo hò chạy theo sau Gengar.

Chương 318

"Gâu gâu!!" Arcanine ngẩng đầu hú dài, lao ra ngoài cửa.

Cạch -- Lục Dã nhặt chiếc cốc sứ tráng men bị húc đổ lên, thổi bụi, tâm trạng vi diệu.

Để con Husky có chỗ xả năng lượng... còn hơn là để nó phá nhà.

Thôi thì, dù sao cũng đã tham gia nhiều giải ao làng như vậy rồi...

Thầy Lục cũng không có áp lực tâm lý gì.

Ngồi lại sofa, Lục Dã tiện tay ôm lấy Sylveon. "Bưi~" Sylveon hóa thành 'chất lỏng', nhẹ nhàng nhảy khỏi lòng anh. "Ngô..." Lục Dã lo được lo mất mở cuộc gọi video.

Trong cuộc gọi video, là bố mẹ đang đi du lịch. "Alola!" Bố Lục Dũng đội mũ rơm, cười chào. "Chào buổi tối, ăn cơm chưa con?" Mẹ Lương Phương quan tâm hỏi.

Lục Dã gật đầu, ho khan một tiếng: "Bố mẹ, Tết này con không về, có một Đại hội Cao nguyên Indigo phải tham gia." "Con chắc là ăn rồi chứ?

Ăn uống không điều độ, dạ dày sẽ khó chịu..." Mẹ vẫn đang cằn nhằn.

Bố ngạc nhiên hỏi: "Đại hội Cao nguyên Indigo, là cuộc thi gì vậy?" Nếu là đại hội ở Đông Hoàng, Lục Dũng còn biết, các khu vực khác thì không rõ lắm. "Chỉ là một giải ao làng thôi ạ." Lục Dã trầm ngâm: "Hai bác cứ tiếp tục đi du lịch đi, không cần lo cho con đâu." "Vậy được, lúc nào định về thì báo trước một tiếng nhé." "Nhớ ăn cơm đúng giờ đấy!" Trò chuyện thêm với bố mẹ một lúc.

Lục Dã cúp điện thoại, ngẩng đầu nhìn trời.

Cách Đại hội Liên Minh còn ba ngày nữa.

Tính thêm một ngày báo danh trước, vậy thì ngày 24 đến Cao nguyên Indigo là được.

Cao nguyên Indigo nằm ở phía tây thành phố Viridian, không xa thành phố Saffron.

Nhân thời gian này, còn có thể ở nhà lười biếng một thời gian. "Thôi học bài đi!" Lục Dã tự gật đầu. "Đọc nốt cuốn sách lần trước chưa đọc xong." Cùng lúc đó, điện thoại rung lên. "Lên rank." "?" ...

Sinnoh, thành phố Eterna.

Trong biệt thự thuê của Caitlin, chất đống các tập bản đồ thần thoại của nhiều thời đại.

Mỹ nhân tóc vàng đặt cuốn sách dày cộp xuống, lười biếng vươn vai. "A..." Cynthia đưa tay sang bên, đầu ngón tay chạm vào cảm giác mát lạnh sảng khoái. "I phu~" Glaceon cuộn tròn trên đầu gối Cynthia, có chút buồn ngủ. "Hôm nay đến đây thôi." Cynthia nở một nụ cười nhẹ.

Công việc nghiên cứu tạm thời kết thúc, việc chuẩn bị cho Đại hội Liên Minh cũng giao cho Lucian đau đầu.

Tranh thủ lúc rảnh rỗi, đây là kỳ nghỉ hiếm hoi của Cynthia trong thời gian này.

Nằm ngửa trên chiếc chăn lông thiên nga mềm mại, Cynthia mở điện thoại, có không ít tin nhắn chưa đọc.

Lời mời từ Caitlin, đến Lâu đài Chiến đấu, đấu với Nữ bá tước Diantha.

Mái tóc vàng của Cynthia xõa trên giường, trên người là chiếc váy liền màu xanh da trời mỏng manh, ngón tay thon dài. "Tạm thời không

rảnh." Cynthia trả lời một khuôn mặt cười, "Đợi xong việc这段 thời gian này, tớ sẽ đến Kalos." Lướt xuống tiếp, là một liên kết Shauntal gửi đến. 【Đại hội Cao nguyên Indigo sắp khai mạc, các Huấn luyện viên khắp nơi hưởng ứng】 Cynthia hơi sững người, lập tức phản ứng lại, mỉm cười. "Cảm ơn, Shauntal, gần đây tớ không có thời gian, đúng là đã sơ suất rồi." "Chuyện nhỏ ~" Shauntal nhanh chóng trả lời, "Nhớ mời tớ ăn cưới đấy." Cynthia: 【Ánh mắt hung dữ của Garchomp.jpg】 Shauntal: 【Gengar cười nham hiểm.jpg】 Đặt chiếc điện thoại đang giơ lên xuống, Cynthia nhìn chằm chằm vào chiếc đèn chùm dịu nhẹ, một lúc sau, sột soạt lật người xuống giường. "Garchomp, có thấy máy chơi game của tớ đâu không?" "Gáp gao?" "Lucario, dùng Aura cảm nhận giúp tớ một chút, phiền cậu nhé ~" "...Luka." Ngay sau đó, Cynthia mỉm cười nhẹ, ngón tay cử động. "Lên rank." 【Đối phương đang nhập...】 "?" ...

Lại đến thời gian chơi game yêu thích của Thầy Lục.

Chỉ là mỗi lần đang định học bài, lại có tin nhắn đến, khiến Lục Dã có chút trở tay không kịp.

Nhìn đồng hồ, rồi lại nhìn ra màn đêm dần buông ngoài cửa sổ.

Lục Dã đã chuẩn bị sẵn sàng cho một cuộc chiến thâu đêm. "Gengar, pha cho ba một ly cà phê!" "Ghos~[]~(￣▽￣)~*" "Togepi, con có thấy máy chơi game của ba đâu không?" "Chá kỉ đô i?" "Thôi được rồi... con cứ chơi tiếp đi, ba dùng cái dự phòng là được." Kết nối vào voice chat trong đội, giọng nói dịu dàng của Cynthia vang lên. "Mấy ván mấy thắng?" Lục Dã hỏi. "Ba ván trước đã." "Anh sẽ không thua đâu!" Vừa dùng đội 'Gengar Perish Trap' quen thuộc nhất đấu với đội 'Rồng Đất Múa Kiếm' của Cynthia.

Lục Dã vừa tò mò hỏi: "Hôm nay sao lại có thời gian." "Chỉ là hôm nay có thời gian thôi." Cynthia sửa lại, nói lí nhí như một con vật nhỏ,

"Ngày mai còn phải đến Liên Minh Tứ Thiên Vương họp..." "Có thời gian là chơi game?" "Có thời gian là đến tìm anh." "Chỉ cần em đến tìm anh, anh lúc nào cũng có thời gian." "Nghiêm túc đi!" Cynthia cười khúc khích, "Vòng Không Gian sắp hết rồi!" "Chết rồi, bị phân tâm!" May mắn là, dưới sự cứu vãn thành công của Lục Dã.

Anh vẫn thành công thua ván đấu này. "Tiếc quá, chỉ thiếu một chút nữa thôi." Lục Dã thở phào nhẹ nhõm. "Anh có phải..." Cynthia đột nhiên hỏi, "Gần đây sắp tham gia Đại hội Liên Minh?" "Em cũng biết rồi à?" Lục Dã hơi sững người. "Shauntal gửi cho em tin tức Đại hội Cao nguyên Indigo sắp khai mạc." Cynthia mỉm cười: "Em nghĩ, anh chắc chắn sẽ không bỏ qua loại cuộc thi này." "Khụ!" Chết tiệt, lại không thể phản bác được!

Lục Dã ho khan: "Thi hay không không quan trọng, chủ yếu là muốn đến Cao nguyên Indigo ngắm phong cảnh." Cynthia mỉm cười không nói gì.

Mấy ván đấu sau đó, Lục Dã thua Cynthia với tỷ số 2:3.

Cynthia khẽ ngáp một cái, mỉm cười: "Em nhớ, hiện trường của Đại hội Liên Minh là được phát sóng toàn khu vực đúng không?" Lục Dã hơi sững người, trầm ngâm: "Hình như chỉ có bán kết và chung kết là phát sóng toàn khu vực, còn lại chỉ có tín hiệu của đài Saffron thôi." "Đài Jubilife, cũng sẽ phát sóng chung kết?" "Đúng vậy." "Vậy thì, đại hội cố lên nhé." Cynthia cười nhẹ nói, "Mặc dù có hơi không phúc hậu với những tân binh đó... nhưng vẫn rất mong chờ trận chung kết!" Lục Dã nhướn mày.

Nhà Vô địch Sinnoh quan tâm đến Đại hội Cao nguyên Indigo, cảm thấy có gì đó không ổn.

Nhưng mà, đã nói đến thế rồi... "Yên tâm." Lục Dã gật đầu. "Anh sẽ càn quét tất cả!" Ngày 24 tháng 1, Chủ Nhật, trời trong xanh.

Hai ngày sau, tại Cao nguyên Indigo.

Những bậc thang đá màu xám tro men theo con đường núi thẳng tắp lên trên, ngẩng đầu là có thể thấy chậu lửa màu bạc đang cháy hừng hực trên đỉnh núi.

Biểu tượng PokéBall của Liên Minh Pokémon lấp lánh dưới bầu trời quang đãng.

Lục Dã chắp tay sau lưng, xách chiếc túi đeo chéo, bước lên những bậc thang cuối cùng, ngước nhìn bầu trời trong xanh, nơi có một chú Pidgeot lộng lẫy đang sải cánh bay qua.

Pằng!

Pằng!

Pằng!

Pháo hoa rực rỡ bung nở trên bầu trời liên minh.

Gương mặt các Huấn luyện viên lộ rõ những cảm xúc khác nhau. "Mẹ ơi, con cuối cùng cũng tham gia được Đại hội Cao nguyên Indigo rồi!" Một Huấn luyện viên lấy tay áo lau nước mắt, mừng đến phát khóc.

Một cậu bé mười tuổi cầm vợt bắt bọ, hào khí ngút trời. "Sẽ có một ngày, tôi sẽ dựa vào quân đoàn Caterpie để chinh phục Đại hội Liên Minh!" Trước Liên Minh Pokémon trang nghiêm, vô số Huấn luyện viên đã thực hiện được ước mơ thời thơ ấu của mình.

Thu thập đủ tám huy hiệu, tham gia Đại hội Cao nguyên Indigo. "Đông thật đấy." Lục Dã nhìn quanh cảm thán.

Gengar trốn trong bóng của Lục Dã, ló nửa người ra, khoanh tay ra vẻ kiêu ngạo. "Ghos ~ (￣ ￣) " (Tưởng gì ~) "Không được chủ quan, biết đâu lại đột nhiên lòi ra một thanh niên có Thú Huyền Thoại thì

sao?" Lục Dã mặc cho Sylveon dùng dải lụa quấn lấy cánh tay mình, bước vào quảng trường lễ hội náo nhiệt. "Bưi ~o(´^｀)o" Sylveon đi theo bên cạnh, đôi tai hồng phấn khẽ lúc lắc, trông có vẻ vui.

Lục Dã đưa chiếc túi cho Gengar, một tay rút cuốn «Sổ tay Đại hội», lướt qua một lượt: "Ừm... chúng ta phải đến Trung tâm Pokémon đăng ký trước đã." Thủ tục báo danh, Giáo sư Oak đã giúp Lục Dã hoàn thành, tiếp theo chỉ cần xác nhận là có thể tham gia.

Đại hội tổng cộng chia làm bốn khu vực lớn: hội trường chính, các sân đấu phụ, làng tuyển thủ và quảng trường lễ hội.

Trong đó, hội trường chính là nơi tổ chức lễ khai mạc và chung kết, ngọn đuốc thiêng cũng được thắp lên tại đây.

Các sân đấu phụ bao gồm bốn loại địa hình thường thấy: Đá, Nước, Băng, Cỏ.

Còn trong làng tuyển thủ, có chuỗi khách sạn Budew của toàn liên minh, cung cấp chỗ ăn ở miễn phí cho các tuyển thủ.

Ngoài ra, quảng trường lễ hội là nơi tập trung các loại gian hàng, từ ẩm thực, quà lưu niệm, đến giải trí, không thiếu thứ gì. "James và đồng bọn chắc cũng sẽ đến trong vài ngày tới." Lục Dã nhìn quảng trường náo nhiệt, trong lòng chợt nảy ra ý định mua một cây kem. "Gengar có ăn không?" Lục Dã đứng trước quầy kem. "Ghos..." Gengar vuốt cằm, trầm tư suy nghĩ. "Chá kii đưi~" Togepi hai tay vịn vào tủ đông, rướn người vào trong, may mà Lục Dã nhanh tay lẹ mắt mới tóm được nó lại.

Chủ tiệm mỉm cười nhìn Lục Dã, rồi đột nhiên lắp bắp: "Cậu, cậu là cái người..." "Hả?" "Thầy Lục!" Chủ tiệm kinh ngạc thốt lên, rồi lại nhìn đông ngó tây, hạ thấp giọng nói: "Đơn này tôi không tính tiền cậu đâu..." "Con gái tôi thích xem livestream của cậu lắm, đến tôi cũng phải đăng ký thành viên đấy!" Chủ tiệm cười ha hả.

Fan ở đâu cũng có nhỉ...

Lục Dã cảm thấy hơi vi diệu, nhưng vẫn trả tiền đầy đủ, cùng Gengar đồng loạt liếm kem: (￣~￣) Togepi ôm cây kem, 'chẹp chẹp', ngoan ngoãn đi theo sau.

Lục Dã cũng không sợ Togepi đi lạc.

Năng lực cảm ứng định vị và thân nhiệt của Aura quả thực là công cụ trông trẻ thần thánh.

Hơn nữa, trong cái sân đấu vòng loại này, e rằng chẳng có mấy ai đánh thắng được Togepi... "Kia có phải Thầy Lục không?" "Ngoài đời còn đẹp trai hơn trong video!" "Nếu phải đối đầu với Thầy Lục... thì chẳng phải là toang rồi sao?!" Với nhan sắc có thể sánh ngang Steven, Thầy Lục thu hút mọi ánh nhìn.

Nhưng số fan dám tiến lên bắt chuyện thì lại chẳng có mấy ai. "Bưi! (゜▼皿▼)" "Ghos! (ง°皿°)ง ³ " Lục Dã: "...Khiêm tốn chút đi, người khác sẽ tưởng chúng ta đến đây để đập ao cá đấy!" Chuyện thi đấu với fan, sao có thể gọi là đập ao cá được chứ?

Mọi người đều có thực lực tám huy hiệu cả.

Tôi chỉ mạnh hơn một chút xíu thôi mà.

Trên cơ sở cố gắng hết sức để các bé không bị thương.

Dùng trận đấu để mang lại nụ cười cho mọi người, đó mới là mục đích chuyến đi này của Thầy Lục.

Trung tâm Pokémon ở hội trường chính xếp hàng đông nghẹt.

Nhưng đăng ký ở đâu cũng như nhau.

Lục Dã bèn chuyển sang làng tuyển thủ, Trung tâm Pokémon ở đó có vẻ vắng hơn. "Chann~" Chansey niềm nở tiếp đón Thầy Lục, đưa anh đến quầy lễ tân. "Chỉ cần đưa Pokédex cho tôi là được, Thầy

Lục." Joy mỉm cười nói. "Cô nhận ra tôi à?" Lục Dã hơi ngẩn người. "Tôi là Joy ở thành phố Saffron... mấy hôm trước chúng ta còn gặp nhau mà." Joy chớp chớp mắt. "Khụ..." Cái này làm sao tôi nhận ra được?

Lục Dã chuyển chủ đề. "Cô được điều đến đây à?" "Vâng." Joy cười tươi nói, "Trong thời gian diễn ra Đại hội Liên Minh, rất nhiều nhân viên an ninh và y tế đã được điều động để đảm bảo Đại hội vận hành bình thường." Dù sao thì Đại hội Liên Minh cũng là giải đấu cấp cao nhất của toàn liên minh.

Nhân tiện... với đủ loại Joy và Jenny thế này.

Đây chẳng phải là thiên đường của lão dê xồm Takeshi sao!?

Chương 319

Lục Dã sờ cằm.

So với bản TV, Takeshi ở dòng thời gian này có vẻ kín đáo hơn... nhưng vẫn có 【khả năng quan sát max level】.

Hay nói đúng hơn, Takeshi mới là người đàn ông chân chính... "Ghos~" Gengar nhảy cẫng lên, đưa chiếc Pokédex đặc biệt cho Joy.

Một lát sau, Joy hai tay đưa trả lại. "Thông tin Huấn luyện viên đã được đăng ký xong." Joy mỉm cười nói, "Đây là Pokédex của ngài, xin hãy giữ cẩn thận." "Ghos!

٩(๑`^´๑)۶" Lục Dã liếc nhìn màn hình hiển thị phía trên, ngạc nhiên nói: "Chiều nay đã bắt đầu thi đấu rồi sao, nhanh vậy." "Vâng, chỉ một tiếng nữa là đến lễ khai mạc ở hội trường chính." Joy giải thích: "Chủ tịch Goodshow và cả Nhà vô địch Lance cũng sẽ có mặt đấy ạ." Goodshow là chủ tịch ủy ban Liên Minh Pokémon, địa vị rất cao, là một ông lão tóc bạc râu dài thích đùa.

Còn về Nhà vô địch Lance...

Ban tổ chức là người nhà cả?

Thế thì ổn rồi! "Cảm ơn nhé~" Lục Dã gật đầu chào Joy thành phố Saffron, chuẩn bị đi dạo một vòng ở lễ khai mạc. "Chúc ngài thi đấu thuận lợi!" ...

Bên cạnh Lục Dã, Gengar đang lơ lửng với tinh thần chiến đấu hừng hực.

Vừa định bước ra khỏi cửa, anh đã bị một ông già lùn tịt đeo kính dày cộp trông có vẻ mờ ám chặn lại. "Vị khách này, hì hì." Ông lão ôm một con Abra trong lòng, mặt đầy vẻ thần bí, "Bây giờ nếu muốn bỏ

cuộc thì có thể nói với tôi một tiếng, Abra sẽ dịch chuyển cậu đi đấy nhé?" Lục Dã nhướn mày.

Còn có chuyện tốt thế này sao?

Tiếc là... lần này tôi đã quyết định sẽ càn quét tất cả rồi.

Lục Dã nói: "Green, đừng giả vờ nữa, người một nhà cả." 'Ông lão' ngây người một lúc lâu, con Ditto bao phủ trên người từ từ lột ra.

Lộ ra một thiếu nữ xinh đẹp mặc váy liền màu đen, trẻ trung và rạng rỡ. "Thầy Lục, sao thầy phát hiện ra được!" Green kinh ngạc nói, "Ngay cả Red cũng không nhìn thấu được lớp ngụy trang của em!" Bởi vì tôi đã xem tình tiết trong bản đặc biệt rồi...

Lục Dã thầm nghĩ, ho khan nói: "Akin từng nhắc với tôi về chiêu này, tôi đoán mò thử, chắc là cậu." Bị đọc vị trước, gian thương Green cảm thấy vô cùng hụt hẫng, siết chặt nắm đấm: "Akin chết tiệt!" Lục Dã nhìn trời, âm thầm xóa một món nợ cho Akin trong lòng.

Lần sau sẽ không cấm chat cậu nữa!

Hỏi ra mới biết, Green phải chuẩn bị cho việc kinh doanh nên mới đến hội trường sớm.

Nghe tin Thầy Lục đến Trung tâm Pokémon, cô liền ngụy trang qua đây để giải khuây.

Ai ngờ... bị phát hiện ngay từ cái nhìn đầu tiên, thật sự không có chút trải nghiệm game nào. "Lần này bán sản phẩm gì thế?" Lục Dã tò mò hỏi. "Thông tin của các tuyển thủ, và cả quà lưu niệm đặt làm riêng!" Green hai mắt sáng rực, "Thế nào, chắc chắn sẽ hốt bạc phải không?" Lục Dã: "Chúc cậu may mắn." "Hả?" "Đến lễ khai mạc trước đã." Lục Dã cúi đầu lướt group chat, "Hôm nay còn ai khác đến Cao nguyên Indigo không?" Dù sao cũng là sự kiện lớn của liên minh Kanto, không ít người cũng định đến góp vui.

Green suy nghĩ một lát rồi nói: "Anh Takeshi hình như đang phụ trách an ninh ở các sân đấu phụ." "Bên Johto cũng có nhiều người quen đến lắm, tàu cao tốc có thể đến thẳng Cao nguyên Indigo mà." Lục Dã hơi sững sờ.

Năm đó Snorlax của Red từng tay không chặn cả đoàn tàu cao tốc này.

Nhiều năm trôi qua rồi.

Con Snorlax cấp 90+ này, có khi tay không vật nhau với Groudon cũng nên...

Trong group chat.

Thầy Lục: "@Akin, đang trên đường à?" "Tới rồi, sắp đến Cao nguyên Indigo rồi!" Akin đeo kính bảo hộ, cưỡi trên lưng Typhlosion.

Silver: "Cậu vừa đi nhầm ngã rẽ rồi." Akin nhìn quanh, Silver và Whitney đi cùng đã không thấy đâu. "Chết tiệt!!

Sao không nhắc tôi!" Whitney cưỡi Miltank, cười toe toét: "Hi hi." "Tôi, tôi đến Cao nguyên Indigo rồi..." Yellow đội mũ rơm, thở hổn hển, "Leo cầu thang mệt quá..." "Red đâu?" Green ngạc nhiên hỏi. "Anh ấy nói, đợi đến chung kết sẽ đến trao giải cho Thầy Lục." Yellow thật thà đáp.

Lục Dã hơi giật mình.

Hay lắm, cắm flag từ Chiến binh +1!

Blue Oak nhàn nhạt nói: "Tôi đi cùng cậu ta." Cắm flag từ Nhà vô địch Kanto +2! "@Thầy Lục, vòng đầu tiên cậu chọn sân nào?" Long Sứ chính nghĩa Lance hỏi, "Đá, nước, cỏ, băng... tôi có thể giúp cậu sắp xếp một chút." Lorelei cằn nhằn: "Ông đủ rồi đấy nhé!" "Hừ, dù sao kết quả cũng như nhau." Long Sứ Lance cười lạnh, "Tôi còn định cho cậu ta qua vòng miễn đấu, đỡ cho các tuyển thủ khác bị ám ảnh

tâm lý quá lớn..." Lục Dã hơi giật mình.

Đây là đồng đội chính nghĩa sao?

Không hổ là anh, Lance!

Sau khi Kanto và Johto hợp nhất, Đại hội Cao nguyên Indigo của liên minh Kanto đã trở thành sự kiện lớn của cả hai vùng.

Tại lễ khai mạc, các cao thủ từ khắp nơi hội tụ.

Đủ loại Pokémon mạnh mẽ, quý hiếm tụ họp lại một chỗ, thật sự là một cảnh tượng hoành tráng chưa từng có.

Lục Dã và Green cùng nhau đến sân vận động, pháo hoa của Đại hội đã bay lên.

Xoẹt!

Cùng với ngọn đuốc thiêng Moltres được thắp lên.

Đại hội Cao nguyên Indigo của liên minh Kanto chính thức khai mạc!

Tại lễ khai mạc Đại hội Cao nguyên Indigo. "Sao ông lão này nói lâu thế nhỉ?" Trên khán đài của sân vận động chính, Akin đến muộn, uể oải ngáp một cái. "Đó là Goodshow, chủ tịch ủy ban Pokémon." Whitney đi cùng, nói với vẻ bất lực: "Cậu ít nhất cũng phải tôn trọng tiền bối một chút chứ!" "Cậu ta cũng gọi Giáo sư Oak như vậy mà." Silver ngồi trên ghế, nhàn nhạt nói. "Ừm... thế thì ông lão này quả thật không bằng Giáo sư Oak." Whitney đổi giọng.

Lục Dã ngồi ở ghế khán đài bên cạnh, hơi ngẩn người.

Mới có mấy giây mà 'Miltank' đã bị Akin lây nhiễm rồi sao?

Không được... phải giữ cảnh giác, phải tránh xa Akin một chút! "Sao Crystal không đến?" Green tò mò hỏi. "Cô ấy đang ở phòng thí nghiệm." Akin thuận miệng đáp.

Đây chính là lý do cậu đi xem trận đấu cùng Whitney sao!?

Lục Dã lẩm bẩm: "Đúng là một bức tranh nổi tiếng thế giới..." "Đói quá, trận đấu của Thầy Lục đến bao giờ mới bắt đầu." Akin gối đầu lên tay, kêu lên: "Xem xong trận đấu có thể đến làng tuyển thủ ăn chực được không!" "Chỉ có tuyển thủ mới được ăn ở miễn phí." Green thở dài, "Nếu không tôi cũng đi ăn chực rồi." "Kia, có phải là anh Takeshi không?" Yellow ôm Pikachu, đặt mũ rơm trước người, để lộ mái tóc đuôi ngựa màu vàng óng ả, chỉ về phía rìa sân vận động. "Đúng thật này!" Akin mở to mắt, "Tiền bối Takeshi phụ trách an ninh à?" Green gật đầu, che miệng cười khẽ: "Trong ban tổ chức, đa số đều là thành viên trong nhóm mà ~" Trong chốc lát, ánh mắt của mọi người đều đổ dồn về phía Thầy Lục. "Nhìn tôi làm gì?" "Không hổ là thầy, Thầy Lục." Akin nghiến răng, lại có chút ghen tị, "Ngay cả ban tổ chức cũng đã mua chuộc được rồi!" Silver im lặng không nói.

So với việc trộm huy hiệu để tham gia Đại hội.

Dường như mua chuộc ban tổ chức còn cao cấp hơn một chút... "Mua chuộc cái gì, toàn là người nhà cả!" Lục Dã trừng mắt.

Akin vỗ vai Lục Dã, ra vẻ 'tôi hiểu mà'. "Tiền bối Lance lên sân khấu rồi!" Yellow chớp mắt, kịp thời giải vây. "Ở đâu?" Akin đeo kính bảo hộ, nhìn về phía hội trường.

Đại hội đông nghịt người, màn hình lớn lại hiển thị không rõ.

Lục Dã quay đầu lại nói: "Green, cho tôi mượn ống nhòm được không?" "Giá ưu đãi, 20 Pokedollar!" "?" "Đùa thôi mà ~" Green khẽ nói, "Muốn trả cũng không phải là không được..." Cuối cùng, Lục Dã vẫn mượn được ống nhòm thành công. "Mình nhớ Meowth cũng có một cái ống nhòm công nghệ cao thì phải..." Lục Dã thầm nghĩ: "Lúc gặp mặt, bảo chúng nó chế tại chỗ một cái." Giữa sân vận động, Nhà vô địch Kanto, Lance tóc đỏ, mặc trang phục và áo choàng vô địch

màu xanh lam.

Xoẹt!

Cùng với việc Long Sứ Lance tung áo choàng, tiếng hò reo của toàn trường đạt đến đỉnh điểm.

Lục Dã có chút cạn lời.

Quả nhiên, bản thể của tên này, chính là cái áo choàng... "Nghe nói trong nhà Lance có cả một tủ áo choàng giống hệt nhau, cũng không biết có thật không." Whitney khẽ buôn chuyện. "Trung tâm thương mại Celadon có bán mẫu áo choàng giống của Nhà vô địch." Green mỉm cười, "Anh ta sẽ không tự đi mua quà lưu niệm của chính mình chứ..." Mọi người đồng loạt im lặng.

Lục Dã bĩu môi.

Cynthia chẳng phải cũng có cả tủ áo khoác đen sao?

Khoan đã.

Hội chứng khó lựa chọn... thế chẳng phải là tôi bảo cô ấy mặc gì, cô ấy sẽ mặc nấy sao?

Tuyệt vời!

Lục Dã hai mắt sáng rực.

Trong sân vận động, Lance chỉ đơn giản chúc các tuyển thủ đạt thành tích tốt, rồi lập tức lui sân với vẻ lạnh lùng.

Bên tai vang lên những lời bàn tán đầy cảm khái của khán giả. "Không hổ là Nhà vô địch Long Sứ Lance!" "Nhà vô địch có trách nhiệm nhất Kanto trong gần mười năm qua... tỷ lệ tội phạm cũng giảm đi không ít." "Nghe nói anh ta cũng xuất thân từ tội phạm... không biết có thật không." "Tên đó, chỉ là quá cố chấp thôi." Silver đột nhiên khẽ lẩm bẩm.

Green như một người chị, vỗ đầu Silver, rồi vẫy tay nói: "Em phải ra quảng trường đây!

Silver, nhớ qua giúp một tay nhé!" Silver gật đầu, im lặng nhìn về phía Akin. "Nhìn cái gì, tôi không qua đâu!" ...

Sau khi lễ khai mạc kết thúc, Lục Dã chuẩn bị đến sân đấu phụ để thi đấu.

Yellow đi theo bên cạnh, bối rối hỏi: "Akin và mọi người đâu rồi?" "Đến chỗ Green giúp một tay rồi." Lục Dã suy nghĩ một lát rồi nói: "Hai giờ chiều có một trận đấu, đánh xong mọi người cùng đi ăn tối là được." "Vâng!" Yellow mỉm cười nói, "Vậy thì, em không làm phiền thầy chuẩn bị nữa, em cũng đi tìm chị Green đây~!" Cô gái tóc đuôi ngựa vàng, ôm Pikachu, tung tăng nhảy chân sáo rời đi.

Lục Dã dụi dụi mắt.

Nếu mình không nhìn nhầm... con Pikachu đực đó, hẳn là con của Red?

Còn một lúc nữa mới đến giờ thi đấu buổi chiều.

Dù là vòng sơ loại, Đại hội Cao nguyên Indigo vẫn áp dụng thể thức 3v3.

So với việc tiếc Potion, tránh để các bé bị thương mới là điều quan trọng nhất.

Trận đấu... dù có thích thú đến đâu, bị chiêu thức đánh trúng người cũng rất đau.

Vì vậy, cho dù là Little Cup đi nữa, cũng phải nghiên cứu đối thủ, chuẩn bị thật kỹ lưỡng!

Lục Dã tự mãn gật đầu, đến một góc quảng trường, gọi điện cho nhân viên tình báo chuyên nghiệp. "Alo?

Matori, gửi cho tôi một bản dữ liệu Huấn luyện viên đi?" ...

Căn cứ của Đội Rocket.

Matori đẩy gọng kính, cố gắng kìm nén cảm xúc.

Anh đã tham gia giải đấu cho người mới rồi, mà còn muốn nghiên cứu tư liệu đối thủ sao?

Làm người đi giùm cái! "Không có!" Matori bực bội nói, "Những chuyện xâm phạm quyền riêng tư cá nhân như thế này, Đội Rocket đã không còn nhúng tay vào nữa." "Chậc!" Lục Dã tặc lưỡi.

Sao cô trông thất vọng thế!

Chương 320

Đội Rocket cải tổ không phải là do một tay cô tạo ra sao?!

Matori giật giật thái dương, đối mặt với cấp trên của mình, vẫn cố nặn ra một nụ cười: "Hay là, ngài thử tìm ba tên ngốc...

à không, tinh nhuệ kia xem, họ vẫn rất chuyên nghiệp đấy." "Họ đến Cao nguyên Indigo rồi à?" Lục Dã ngạc nhiên nói, "Không biết có phải hết tiền điện thoại không, tôi liên lạc mãi không được." "Để tôi kiểm tra..." Một lát sau, Matori trầm ngâm nói: "Ừm, nợ cước phí, đã bị cắt sóng nửa tháng rồi." Lục Dã vẻ mặt kỳ quái.

Kinh phí của các ngươi rốt cuộc dùng vào những chỗ kỳ quái nào vậy! "Có thể liên lạc với họ không?" "Trong đồng xu vàng trên trán Meowth có thiết bị định vị, tôi sẽ gửi vị trí cho ngài." Hay lắm... thảo nào lão đại Giovanni, dù ở chân trời góc bể nào cũng lôi được chúng về! "Cảm ơn nhé." Cúp điện thoại, Lục Dã bất giác khịt mũi.

Nói về thu thập thông tin, ba tên này hoàn toàn không thua kém Matori chuyên nghiệp. "Để tôi xem nào, vị trí của Meowth..." Lục Dã sững sờ.

Đi theo định vị, anh liền thấy James đang biểu diễn ảo thuật giữa lễ hội. "Đi qua đi lại, đừng bỏ lỡ!" "Meowth biết nhảy qua vòng lửa, chỉ có ở đây thôi!" Đột nhiên, bộ ba ngẩng đầu lên, thấy một bóng hình quen thuộc.

Nước mắt gần như sắp rơi xuống.

Admin ~! ∧(;´Д｀∧) ...

Làng tuyển thủ, nhà ăn tự chọn.

Lục Dã nhìn bộ ba đang ăn như hổ đói, khóe miệng giật giật:

"Không phải đã bảo các người, tiết kiệm kinh phí sao..." "Đều tại Jessie, nghĩ ra cái ý tưởng tồi tệ là mở Trung tâm Pokémon giả để thu thập thông tin!" "Tại tôi?

Tôi là y tá chính quy đấy, đám Jenny kia không biết nhìn hàng!" "Nói chung là...

Trung tâm Pokémon bị niêm phong rồi, kinh phí cũng bay mất rồi meo o( )o" Kinh phí quả nhiên là yếu tố lớn nhất kìm hãm bộ ba này...

Lục Dã xoa xoa thái dương. "Tôi sẽ cấp cho các người vốn khởi nghiệp... cứ ra quảng trường mở sạp bán thẻ bài là được." "Đại hội kéo dài nửa tháng, đủ cho các người ăn no rồi..." Nhưng mà, dù có kinh phí.

Chắc chắn họ cũng sẽ bị Pikachu cho bay lên trời...

Đây có lẽ chính là... sự hội tụ của dòng thời gian?

Bộ ba: "Được cứu rồi! (*ᗜ⌓ᗜ)" "À đúng rồi, còn chuyện thu thập thông tin." Lục Dã nói: "Để cho chắc ăn, tôi vẫn cần tư liệu của các tuyển thủ..." "Dù các người làm thẻ Huấn luyện viên hay ngụy trang thành phóng viên... việc này giao cho các người, giải quyết nhanh gọn nhé." Bộ ba hơi sững sờ.

Thực lực của Admin...

đánh giải đấu thế này, mà cũng phải thu thập tư liệu sao?

Cái này, cái này còn cẩn thận hơn cả lão đại Giovanni! "Rõ, cứ để chúng tôi lo!" "Sonansu~!" ...

Hai giờ chiều.

Sạp hàng của Đội Rocket đã được dựng lên.

Những tấm thẻ Huấn luyện viên được làm tinh xảo đã thu hút

không ít Huấn luyện viên dừng chân. "Ngay cả thẻ của Long Sứ Lance cũng có sao?" "Cái, cái này có được cấp phép thật không?" "Cấp phép?" Jessie hừ hừ cười, "Chúng tôi còn có được cả sự cho phép của Thầy Lục đấy!" "Tuyệt quá, tôi muốn mua!" Jessie và James nhìn nhau, cười gian xảo.

Những gì chúng tôi nói, câu nào cũng là thật!

Sau đó, Meowth lấy cớ làm thẻ bài để thu thập không ít tư liệu, đột nhiên mắt sáng lên.

Mang theo bản dữ liệu mới ra lò này, Meowth tìm đến thầy của mình. "Chỉ có thế?" Lục Dã nhìn dữ liệu, hơi sững sờ.

Huấn luyện viên cao cấp đến từ Johto, Keith, át chủ bài là Donphan... cũng là đối thủ vòng đầu của Lục Dã.

Trình độ này, Togepi lên sân chẳng phải cũng càn quét sao? "Chỉ có thế." Meowth thật thà gật đầu, ngượng ngùng nói. "Chỉ là vòng đầu thôi mà...

Admin, ngài cẩn thận quá rồi đấy meo." "Vất vả cho cậu rồi." Lục Dã gật đầu. "Đợi đánh xong trận đấu, tôi mời các cậu ăn khuya ~" "Tôi muốn phần đôi nhé ~ meo! (✪ω✪)" ...

Hai giờ chiều.

Sân đấu phụ, sân đá. "Khán giả trận này đông thật..." Akin lẻn ra từ sạp hàng của Green, nhìn quanh sân đấu không còn một chỗ trống. "Đa số chắc là đến vì Thầy Lục." Yellow ôm Pikachu, mỉm cười nói, "Dù sao cũng là ứng cử viên nặng ký cho chức vô địch mà!" Akin gật đầu, tiếng reo hò bên tai đột nhiên trở nên cuồng nhiệt. "Thầy Lục cố lên!!" "Tàn nhẫn quá... tôi không nỡ xem." "Xin đấy, Thầy Lục nương tay chút đi!" Những người ủng hộ Keith nhìn nhau, có chút hoang mang.

Keith cũng là tuyển thủ hạt giống của Johto mà?

Danh hiệu Huấn luyện viên cao cấp, đặt ở các liên minh lớn, cũng đều thuộc hàng top.

Tại Liên minh Red Star, thậm chí còn được gọi là Huấn luyện viên chuyên nghiệp.

Nhưng tại sao...

đối thủ trông lại tự tin đến thế?

Trên trán Keith, một giọt mồ hôi lạnh lăn xuống, muốn khóc không ra nước mắt.

Anh theo học chiến thuật Lăn Lăn của thành phố Goldenrod ở Johto, đồng thời cũng tham khảo đội hình bẫy của Thầy Lục.

Có thể nói, về độ khó chịu, Thầy Lục là một ngọn núi không thể vượt qua.

Người mạnh hơn bạn, chiến thuật còn bẩn hơn bạn...

đánh đấm cái gì nữa!

Nếu một trong hai bên đầu hàng, thì bên đó chính là tôi!

Keith giơ tay, định xin trọng tài nhận thua, đột nhiên sững sờ. "Dễ thương quá đi ~" Yellow cười nói. "Bặc!" Togekiss đầy sát khí, hai mắt sáng rực. "Togekiss, cậu che mất tầm nhìn của tôi rồi!" Ánh sáng đỏ lóe lên.

Togepi của Thầy Lục và Donphan của Keith đồng thời xuất hiện trên sân.

Trên sân đá, Donphan có thể tận dụng độ dốc để không ngừng tăng uy lực của Lăn Lăn.

Hơn nữa...

đối mặt với một con Togepi yếu ớt thế này.

Keith hai mắt sáng lên.

Trận này có vẻ có cửa! "Donphan, Lăn Lăn!" Donphan hóa thành 'bánh xe lăn tròn', rời khỏi mặt đất, tung bụi mù, lao thẳng về phía Togepi với uy lực kinh người.

Thật khó tưởng tượng cảnh tượng bị con Donphan này cán qua...

Khán giả nuốt nước bọt, dường như đã nghe thấy tiếng vỏ trứng vỡ vụn—— "Ghos! (ง•⊟•́)ง✧" "Ồ... cậu muốn chỉ huy à, thế giao cho cậu vậy." Lục Dã yên tâm giao quyền chỉ huy cho Gengar.

Gần như cùng lúc đó, Gengar vẫy vẫy ngón tay. "Chá kii đưi ~٩(ง`^´ง)۶" Togepi nhận được lệnh, đầu ngón tay lóe lên ánh sáng xanh lấp lánh.

Ầm!!

Những giọt nước bắn ra từ đầu ngón tay Togepi, trong nháy mắt tụ lại thành một cột nước khổng lồ, Bơm Thủy Lực gầm lên vang dội!

Donphan đang lao tới, bị cú Bơm Thủy Lực cận mặt này bắn cho quay cuồng, chiêu Lăn Lăn đã mất phương hướng.

Đùng!

Donphan đâm sầm vào cột đá trên sân, lảo đảo lắc lắc cái vòi. "Bơm Thủy Lực trúng rồi à?

Là Togepi mà, thế thì không sao rồi!" "Vãi chưởng, vẫy ra Bơm Thủy Lực, còn đánh bật cả nội tại Bền Bỉ của Donphan!" Trên khán đài, khán giả mỗi người một vẻ.

Keith nuốt nước bọt, lòng chùng xuống: "Không lẽ bị một con Togepi... một chấp ba chứ?" Nhưng ý thức chỉ huy của Keith, trong

Đại hội Cao nguyên Indigo lần này, không hề thua kém.

Thấy nội tại Bền Bỉ của Donphan được kích hoạt, Keith hét lên: "Donphan, Nghỉ Ngơi!" Donphan đang hấp hối, nhắm mắt tĩnh dưỡng, ngủ say sưa, vết thương trên người dần hồi phục.

Keith hừ hừ cười.

Đây chính là sự khó chịu của nội tại 'Bền Bỉ'.

Chẳng lẽ, vận may của cậu tốt đến mức, vẫy ra được thêm một phát Bơm Thủy Lực nữa sao?

Bên phía Lục Dã, anh tò mò nhìn Gengar. "Ghos!" Một bóng đèn sáng lên trên đầu Gengar. "Đưi! (▼皿▼メ)" Âm Mưu được thi triển!

Ánh mắt của Togepi trở nên sắc bén! "Pha chỉ huy tuyệt vời!" Bình luận viên kinh ngạc thốt lên, "Tận dụng lúc Donphan đang ngủ, đã tăng cường sức mạnh bản thân lên rất nhiều!" Lục Dã vẻ mặt phức tạp.

Pha chỉ huy này... lại trùng với ý tưởng của mình!

Sắc mặt Keith đột nhiên biến đổi.

Ai mà ngờ được con Togepi này tham lam đến mức, còn mang cả chiêu Âm Mưu!

Giây tiếp theo, chiêu Ma Pháp Lấp Lánh chói mắt được tung ra, Donphan lại một lần nữa hét lên thảm thiết.

Vừa tỉnh ngủ đã bị ăn đòn... cái này cũng khó quá rồi! "Chậc... về đi!" Keith thu lại con Donphan còn chút máu.

Một con Togepi, lại có thể khiến mình chật vật đến mức này...

Keith tự giễu cười một tiếng, lạnh lùng nói: "Scizor, Đạn Lên Nòng!" Trên sân, Scizor với bộ giáp đỏ như một chiến binh, ánh mắt sắc lẹm, cú Đạn Lên Nòng đột nhiên vung ra!

Với thân hình nhỏ bé của Togepi, một phát Đạn Lên Nòng là có thể hạ gục—— Keith há hốc mồm kinh ngạc.

Trước khi Scizor kịp đến gần, đầu ngón tay Togepi đã nhảy múa ngọn lửa màu cam, khẽ chọc một cái. "Chá kii đưi ~(ノ´▽｀)ノ♪" Xì xèo —— Lửa Thần Bí lập tức nuốt chửng Scizor, bộ giáp đỏ liên tục vang lên tiếng vỡ vụn.

Chưa kịp đến gần, Scizor đã hóa thành than, ngã gục xuống.

Bình luận viên kinh ngạc nói: "Đã, đã đọc vị trước sự thay đổi của đối thủ, sử dụng chiêu hệ Lửa có khả năng xuyên phá tốt hơn!" "Không hổ là Bậc thầy chiến thuật lừng danh!" Khán giả恍然大悟, lập tức dành cho pha chỉ huy xuất sắc này những tràng pháo tay.

Lục Dã tâm trạng phức tạp, nhìn về phía Gengar. "Ghos?" "Không có gì... cảm thấy ngày mai mình không cần ra sân nữa." "Ghos ~" Gengar toe toét cười.

Chương 321

Đi theo chủ nhân lâu như vậy, tôi đương nhiên cũng học được chút ít mà!

Trên hàng ghế khán giả, Akin bối rối hỏi: "Xuyên phá nghĩa là gì?" "Nhắm vào Pokémon được thay ra, chiêu hệ Lửa có phạm vi khắc chế rộng hơn, đôi khi còn có thể hạ gục đối thủ bằng một đòn." Yellow mỉm cười giải thích, "Đây chính là khả năng đọc vị kinh điển của Thầy Lục." Akin bừng tỉnh: "Đối thủ cũng gà quá, nếu là tôi thì đã tiếp tục dùng Donphan Lăn Lăn rồi!" Yellow hơi sững sờ.

Với khả năng dự đoán của Thầy Lục...

đánh với Akin, có lẽ thật sự không có ưu thế...

Keith gần như bị đánh đến tự kỷ.

Quan trọng là Thầy Lục đã nương tay, chỉ phái Togepi ra sân... nhưng, khi Pokémon của mình lần lượt gục ngã, Keith mếu máo.

Quá mạnh, Thầy Lục! "Người chiến thắng của trận đấu này đã được xác định!" Trong sân, bình luận viên lắp ba lắp bắp nói: "Dùng, dùng Togepi, hoàn thành một chấp ba..." "Người chiến thắng, tuyển thủ Lục Dã đến từ phương Đông!" Trong sân đấu im phăng phắc, khán giả ai nấy đều há hốc mồm.

Ngay cả những người ủng hộ Thầy Lục cũng bị cảnh tượng này làm cho chấn động.

Cái quái gì vậy, dùng Togepi một chấp ba?

Thầy Lục bây giờ đập ao cá, đã không còn coi đối thủ là người nữa rồi?! "Đây là Đại hội Cao nguyên Indigo, không sai chứ?" Một khán giả vẻ mặt khó hiểu, "Tôi xem chắc không phải là Junior Cup

đâu nhỉ..." Người bên cạnh khuyên nhủ: "Như nhau cả thôi, như nhau cả thôi." Bắt đầu từ con Togepi này.

Có thể thấy, Thầy Lục lại bắt đầu chiến thuật kinh điển của mình: 【Kích hoạt thẻ bài bẫy, biến bất kỳ giải đấu nào tham gia, thành Little Cup!】 Hai giờ chiều, trận đấu vòng đầu tiên chưa đầy mười phút đã kết thúc.

Cùng với tiếng còi của trọng tài vang lên, khán giả mới sực tỉnh rời sân.

Lại không vào được các sân đấu khác, tức đến mức đập đùi bôm bốp.

Lần sau không đến xem Thầy Lục thi đấu nữa, quá nhanh, quá lỗ!

Tất nhiên, nói không đến xem, thực ra vẫn phải đến.

Được chứng kiến màn tàn sát của Thầy Lục, cũng không phải là một chuyện không vui. "Quả nhiên, trận đấu là để mang lại nụ cười cho mọi người mà!" Akin đeo kính bảo hộ, khoanh tay, cảm khái nói. "Những người ủng hộ đối thủ, e rằng không nghĩ vậy..." Yellow khẽ nói. "Kệ đi...

Thầy Lục!" Akin vẫy tay với Lục Dã đang đi ra từ lối đi của tuyển thủ, "Chúng ta đi ăn tối thôi!

Bụng đói meo rồi!" "Ồ, đi thôi." Lục Dã thực ra không đói lắm.

Tôi còn chưa kịp ra sức, đối thủ đã gục ngã.

Hay nói đúng hơn... là Gengar chỉ huy xuất sắc, Lục Dã chỉ mất công ném PokéBall.

Dù sao cũng chỉ là vòng đầu.

Đợi đến khi gặp đối thủ mạnh hơn một chút, rồi tự mình chỉ huy cũng được.

Trên quảng trường lễ hội của Đại hội Cao nguyên Indigo.

Người đông như kiến, du khách vây quanh màn hình lớn được dựng lên, bàn tán sôi nổi. "Tình hình vòng 64 cũng căng thẳng thật." "Đại hội Liên Minh, mọi người chắc chắn là dốc toàn lực...

Vãi chưởng!

Cái tỷ số 3:0 đột nhiên xuất hiện này là sao!" Khán giả đồng loạt nhìn về phía chiến báo vừa được cập nhật.

Thầy Lục VS Keith, dùng Togepi, hoàn thành một trận thắng trắng!?

Togepi mà cũng có thể quét sạch ba Pokémon sao? "Thầy Lục, thầy nổi tiếng thật đấy!" Akin bất giác nói.

Trong lúc Lục Dã còn đang ngẩn người, ánh mắt của mọi người đã đồng loạt đổ dồn về phía này. "Thầy Lục, chụp chung một tấm ảnh đi! (´∇`)ﾉ" "Tôi vừa rút được thẻ Huấn luyện viên của thầy đấy ~(ﾉ˚∀˚)ﾉ" "Tôi là fan cấp 15 trong phòng livestream!

Fan cứng, tôi là fan cứng!" Rõ ràng là trong các giải đấu lớn của liên minh, không có bất kỳ kỷ lục chính thức nào, thành tích tốt nhất hiện tại là top 64.

Nhưng sự nổi tiếng của Thầy Lục lại gần như có thể sánh ngang với các Huấn luyện viên cấp Nhà vô địch.

Điều này có lẽ là vì...

Lục Dã trầm ngâm.

Mình đẹp trai?

May mà, lại có một trận đấu khác bắt đầu, du khách dần dần tản đi.

Ngay sau đó, nhóm của Lục Dã chào hỏi Green đang bán hàng ở

sạp. "Đi thôi, không ăn no lấy đâu sức làm việc!" ...

Làng tuyển thủ, quán cà phê.

Green dùng dĩa chọc vào chiếc bánh kem, thở dài thườn thượt, lẩm bẩm: "Kỳ lạ, sao gần đây buôn bán ế ẩm thế nhỉ?" Lục Dã vừa nghịch chiếc nơ bướm trên tai Sylveon, vừa ngẩng đầu nói: "Có đối thủ nào đáng chú ý không, để tôi chuẩn bị trước." "Bưi ~(。`ω´•)" Mọi người hơi sững sờ, Akin sờ cằm, lẩm bẩm: "Tôi thấy, hẳn là các tuyển thủ khác, nên chú ý đến Thầy Lục mới phải..." Mọi người đồng loạt gật đầu, Green lôi sổ tay ra, liếc qua một cái. "Em cũng thu thập được không ít thông tin." "Huấn luyện viên hệ Ma của Johto, Morty, dùng Mismagius cũng hoàn thành trận thắng trắng, được mệnh danh là tuyển thủ có triển vọng nhất Johto." "Bên Sinnoh thì là Crasher Wake của thành phố Pastoria, tham gia với tư cách là chuyên gia hệ Nước." "Liên minh Red Star cũng có tuyển thủ thắng 3:0, át chủ bài hình như là một con Venusaur..." Lục Dã đột nhiên tò mò hỏi: "Tuyển thủ đến từ phương Đông đó, tên gì?" "Ể?

Hình như là đồng hương của Thầy Lục, tên Phùng Thụ đến từ Thượng Hải." Bảo sao, vừa nãy thấy cái fan cấp 15 trong phòng livestream quen thế.

Mở miệng ra là biết fan cứng rồi!

Nhân tiện, Giselle hình như cũng tham gia Đại hội Liên Minh lần này.

Không biết vị đệ tử chân truyền này sẽ có biểu hiện thế nào.

Lục Dã uống một ngụm cà phê, đưa chiếc bánh Macaron tinh xảo cho Sylveon, Sylveon kiêu kỳ quay đầu đi.

Không phải do anh làm, không muốn ăn. "Ghos ~" Gengar lè lưỡi ra, khéo léo cuộn một vòng, nuốt trọn chiếc bánh nhỏ. "Trận đấu tiếp

theo của Thầy Lục, phải đến ngày mai rồi nhỉ" Akin đã ăn no, nằm dài trên ghế sofa, có vẻ hơi buồn rầu nói, "Lễ khai mạc kết thúc, chúng tôi cũng nên về Johto rồi." Đại hội Cao nguyên Indigo kéo dài gần nửa tháng, Akin và những người khác cũng không thể ở lại Cao nguyên Indigo mãi được.

Với thực lực của Thầy Lục...

đợi đến chung kết rồi đến xem trực tiếp cũng vậy. "Nếu thầy cảm thấy cô đơn!" Yellow nghiêm túc nói, "Có thể đến khu huấn luyện của làng tuyển thủ, biết đâu sẽ kết giao được nhiều bạn mới đó ạ!" Khu huấn luyện, của làng tuyển thủ... "Ghos ~!" Gengar nhếch miệng cười. "Bưi..." Sylveon khẽ hừ một tiếng khó nhận ra. "Cô đơn thì không đến mức, Takeshi cũng đang ở Cao nguyên Indigo mà." Lục Dã ho khan nói, "Phòng khách sạn của chúng tôi ngay cạnh nhau." Ban tổ chức là người nhà Lance, các sắp xếp như khách sạn đều rất chu đáo.

Mọi người bừng tỉnh gật đầu, Whitney nói: "Xem trong nhóm, có không ít Thủ lĩnh nhà thi đấu, sẽ lần lượt đến đấy ạ!" Lục Dã hơi sững sờ, rồi lại có chút thanh thản.

Trong thời gian diễn ra Đại hội Liên Minh, các nhà thi đấu đóng cửa tu sửa.

Đại hội Cao nguyên Indigo là sự kiện lớn của cả hai khu vực, các Thủ lĩnh nhà thi đấu tự nhiên cũng sẽ không bỏ lỡ. "Dì Lorelei cũng sẽ đến à?" Akin tò mò hỏi. "Không biết lịch trình của dì Lorelei." Yellow nói tiếp, "Nhưng Giáo sư Oak cũng sẽ..." Đột nhiên, Yellow che miệng, mặt đỏ bừng.

Akin: "Ông già Oak rảnh rỗi thế cơ à!" "Các kỳ Đại hội Liên Minh, Giáo sư Oak đều tham dự với tư cách là đại biểu của thị trấn Pallet." Green chống cằm, mỉm cười nói: "Thầy Lục tuy không phải là Huấn luyện viên của thị trấn Pallet, nhưng thực lực cũng không kém bao

nhiêu mà!" Lục Dã tâm trạng vi diệu.

Mấy người đó ai cũng mạnh như thánh, kém nhiều lắm đấy!

Hoàng hôn buông xuống, ngày đầu tiên của Đại hội Cao nguyên Indigo cũng kết thúc.

Akin và những người khác định đợi đến chung kết mới quay lại Cao nguyên Indigo.

Green thì tiếp tục bán hàng, Silver mở điện thoại, im lặng liếc nhìn số dư.

Ừm... bán hết đống hàng này, chắc chắn là dư dả!

Tối hôm đó.

Lục Dã theo lời hẹn, mời Meowth và những người khác ăn một bữa khuya.

Đêm dần buông, bầu trời sao trên Cao nguyên Indigo rực rỡ, ngẩng đầu là có thể chạm tới giấc mơ chinh phục liên minh.

Meowth xoa cái bụng căng tròn, ợ một cái, nhìn lên bầu trời sao, đột nhiên nhớ đến bài hát mình viết.

Cùng Jessie, James đi về sạp hàng, Meowth nhìn chằm chằm vào bầu trời sao, khẽ ngâm nga bằng giọng khàn khàn. "Meowth, mày hát dở quá đi!" Jessie kêu lên. "Cứ hát đi, biết đâu Admin sẽ cho phát hành đấy." James cười hì hì cổ vũ. "Không, không hát nữa!" Meowth mặt đỏ bừng, mắng: "Nhanh chuẩn bị thẻ Huấn luyện viên cho ngày mai đi meo!" "Rõ!" James và Jessie chào theo kiểu quân đội, rồi lại đuổi bắt nhau dọc đường. "Cảm giác thật tuyệt vời ~~" "Sonansu!" ...

Ngày 25 tháng 1, thứ Hai, trời âm u.

Đại hội Cao nguyên Indigo, ngày thi đấu thứ hai.

Lục Dã mở mắt, chuẩn bị đại sát tứ phương.

Mở điện thoại, đột nhiên nhận được 'tin dữ' từ Lance. "Miễn đấu!?" Lục Dã kinh ngạc.

Lúc tôi không muốn đánh, Gengar tự đi đánh cũng thắng được.

Lúc tôi muốn đánh, lại cho tôi miễn đấu luôn?! "Nói trước, tôi không hề sắp đặt ngầm, có một tuyển thủ đột nhiên có chuyện, tự nguyện bỏ cuộc." Long Sứ Lance ho khan nói, "Đây là bốc thăm trực tuyến, cậu tình cờ bốc trúng thôi." Lục Dã hơi sững sờ.

Bốc thăm lúc nào, sao mình không biết?

Đột nhiên, Togepi cầm điện thoại, 'biaki biaki' đi qua trước mặt Lục Dã. "Miu ~~" Trong cuộc gọi video, Mew nở một nụ cười ranh mãnh.

Lục Dã dần hiểu ra mọi chuyện, ngẩng đầu nhìn trời.

Chỉ đánh một trận, đã vào thẳng top 32 rồi...

Ngay cả cơ hội bạo sát cũng không cho mình? "Vậy, trận đấu vào vòng 16, là khi nào?" Lục Dã hỏi. "Ngày mai." Lance thiện ý nói, "Nếu cậu thấy buồn chán, có thể đến khu huấn luyện, tìm Huấn luyện viên luyện tập... dù sao khu huấn luyện cũng miễn phí." "Khu huấn luyện miễn phí?" Lục Dã ngạc nhiên.

Trong chốc lát, Gengar đang lơ lửng bên cạnh Lục Dã, hai mắt tỏa sáng. "Ghos! (✪ω✪)" Buổi chiều hôm đó.

Lục Dã cùng Gengar đang hớn hở, đi một mạch đến khu huấn luyện của làng tuyển thủ.

Các tuyển thủ có thể vào sân vận động khép kín để tập luyện, hoặc cũng có thể đấu Battle ở sân ngoài trời. "Gâu gâu~~! (` 0´)" Arcanine ngẩng đầu hú vang, khí chất ngáo ngơ của husky bộc lộ rõ rệt, khiến các tuyển thủ xung quanh phải ngoái nhìn.

Lục Dã cũng chẳng sợ thông tin của mình bị lộ — đi đi lại lại cũng chỉ có sáu con Pokémon này, lộ hay không cũng như nhau cả.

Nhưng mà, nghe đồn trong mắt thiên hạ… Thầy Lục rất có khả năng sẽ tung ra Pokémon thần thoại trong trận chung kết.

Không, thậm chí là Pokémon huyền thoại cũng có khả năng!

Dù sao thì, anh cũng đã đấu giao hữu với cả Leon rồi… đến cái giải Liên Minh này, đúng chuẩn trai đẹp từ trên trời rơi xuống! "Hóa ra trai đẹp có Pokémon huyền thoại lại là mình à?" Lục Dã xoa cằm.

Bên trong sân huấn luyện khép kín, có đủ loại thiết bị cơ bản bao gồm ánh sáng mặt trời, trọng lực và nhiều thứ khác. "Ghos~" Gengar đã dẫn Arcanine đi, thành thạo bắt đầu huấn luyện. "Cạc~(´ꈍ◡ꈍ)σ" Áp Áp hôm qua đã chứng kiến sự oai phong của Togepi, rưng rưng nước mắt.

Mình cứ ngỡ mình đã mạnh lắm rồi.

Chương 322

Ai ngờ, trong đội vẫn gần như là đội sổ!

Phải cố gắng lên, phấn đấu lên~!

Takeshi đã kết thúc công việc bảo an ở phân khu.

Sau khi liên lạc, biết Lục Dã đang ở khu huấn luyện, anh liền chạy tới. "Thầy Lục!" Takeshi với làn da ngăm đen, nhập mật mã bước vào sân, chào hỏi Lục Dã.

Lục Dã giơ tay, tò mò hỏi: "Phân khu của cậu hôm nay ai thắng?" "Tuyển thủ hạt giống của vùng Johto, Trác Male, hôm nay đã dùng Mismagius thắng trắng đối thủ." Vẻ mặt Takeshi có chút vi diệu: "Cũng là người sử dụng đội hình Bẫy Diệt Vong." Lục Dã hơi sững người.

Mismagius dùng Bẫy Diệt Vong?

Con đó dùng không ổn đâu!

Nhưng Gengar nhà mình vẫn chưa nắm được Bẫy Diệt Vong.

Mặc dù là chiêu thức trứng, nhưng cũng có không ít tiền lệ Pokémon học được chiêu thức trứng về sau.

Theo một nghĩa nào đó.

Việc chưa nắm được Bẫy Diệt Vong, chưa chắc đã là chuyện xấu… Takeshi đứng trong phòng mô phỏng ánh nắng một lúc, quyết định không làm phiền Thầy Lục huấn luyện nữa.

Nghe nói Hội trưởng Erika hôm nay cũng sẽ đến Cao nguyên Indigo để xem trận đấu.

Takeshi chìm vào suy tư.

Với chiêu thức đặc trưng lộng lẫy của cô ấy, 「Tia Sáng Mặt Trời」.

Có lẽ cũng có thể mang lại chút cảm hứng cho Thầy Lục… Đang suy nghĩ, điện thoại của Takeshi rung lên ong ong. "Tiểu nữ đã đến Cao nguyên Indigo rồi ~" Trong nhóm chat, Erika nói: "Có ai ở gần quảng trường ngoài trời không?" "Chị Green đang ở đó." Yellow nói, "Nhưng chị ấy có lẽ đang bận bán hàng…" "@Erika, đến khu huấn luyện của làng tuyển thủ đi." Takeshi nói, "Tôi và Thầy Lục cũng đang ở đây…" … "Erika sắp tới à?" Lục Dã ngạc nhiên. "Hôm nay có Huấn luyện viên của Nhà thi đấu Celadon tham gia… Hội trưởng Erika cũng đến để cổ vũ." Lục Dã lờ mờ nhớ ra, ở giải đấu năm đó của Ash có một con Bellsprout cực kỳ lợi hại, không biết có phải xuất thân từ Nhà thi đấu Celadon không. "Ghos~!" Tiếng chỉ đạo của Gengar vang lên.

Lục Dã quay người nhìn lại, chỉ thấy một bầu không khí huấn luyện sôi nổi. "Cạc!" Sirfetch'd vung cây hành lớn, mồ hôi như mưa. "Áp Áp cũng đang rất chăm chỉ để trở nên mạnh mẽ hơn…" Lục Dã tâm trạng phức tạp, khẽ thở dài.

Cũng không thể phụ lòng mong đợi của nó… Hay là trận đấu sau, cứ để Áp Áp lên sân vậy.

Dù sao quan trọng là tham gia, có thua cũng không mất mặt.

Cùng lúc đó, ánh nắng từ cửa sân huấn luyện chiếu vào.

Erika mặc bộ kimono tay rộng màu xanh lá, tao nhã bước vào sân, cúi người hành lễ, mỉm cười nói: "Thầy Lục, anh Takeshi, đã lâu không gặp." Nhìn thấy vị Hội trưởng này ghé thăm, Lục Dã chợt hiểu ra điều gì đó.

Không thể nói ban tổ chức giải đấu Cao nguyên Indigo là người nhà mình được.

Mà là cả cái Liên Minh Kanto này, Hội trưởng, Tứ Thiên Vương, Nhà vô địch đều là người quen cũ!

Thêm vào đó, Lục Dã còn là cố vấn của Đội Hỏa Tiễn — cái mức độ thâm nhập của mình vào Liên Minh Kanto này… hình như còn sâu hơn cả Giovanni năm đó?

Lục Dã ho khan nói: "Hai người muốn uống gì, tôi đi mua nước." "Không cần phiền phức như vậy đâu." "Không sao." Lục Dã nhìn về phía rìa sân, "Máy bán hàng tự động ở ngay kia." Takeshi khựng lại một chút: "Nước khoáng là được rồi, cảm ơn." "Tiểu nữ cũng vậy ~" Lục Dã đi về phía máy bán hàng tự động.

Takeshi khoanh tay, nheo mắt quan sát giữa sân, lẩm bẩm: "Không ngờ… Thầy Lục lại có thể huấn luyện Gengar đến trình độ này." Không chỉ có thể tuân thủ nghiêm ngặt kế hoạch của Huấn luyện viên để hoàn thành nội dung huấn luyện.

Mà thậm chí còn có thể ngược lại đôn đốc các thành viên khác trong đội.

Năng lực này… có lẽ chỉ có Blue Oak, người đã xây dựng được một đội hình chủ lực trong vòng nửa năm, mới có thể so sánh được. "Huấn luyện, cũng là sở trường của Thầy Lục mà." Erika nhẹ nhàng nói, ngẩng đầu nhìn 'ánh nắng nhân tạo' của sân vận động, nở một nụ cười nhẹ. "Nhưng nói về ánh nắng… kế hoạch huấn luyện của Thầy Lục, vẫn còn một chút thiếu sót." Takeshi hơi nhíu mày: "Là cường độ chiếu sáng chưa đủ à?" "Không phải…" Erika chậm rãi bước tới, khí chất tao nhã và ôn hòa lan tỏa, cử chỉ toát lên hương thơm thoang thoảng. "Arcanine đang thử một chiêu thức mới." Erika giơ tay ném ra PokéBall, mỉm cười nói, "Và nó chỉ còn thiếu một cơ hội nữa là nắm vững được." "Gâu?" Arcanine nghiêng cái đầu to, khó hiểu nhìn Bellossom trước mặt.

Dưới ánh nắng, Bellossom nhảy múa uyển chuyển, những cánh hoa dần dần tụ lại thành một quả cầu ánh sáng rực rỡ. "Nhắm vào mục tiêu." Erika giơ tay, nhẹ nhàng ra lệnh, "Tia Sáng Mặt Trời!" Bùm!

Trong chớp mắt, cột sáng chói lòa của Tia Sáng Mặt Trời bắn ra, để lại một vệt cháy đen trên mục tiêu.

Arcanine ngẩn người một lúc lâu, trên đầu bỗng nhiên nảy ra một bóng đèn. "Gâu gâu ~o(゜Д゜)o!" Thì ra là vậy!

Bảo sao trước đây học mãi không được.

Hóa ra Tia Sáng Mặt Trời chỉ có thế! "Gâu gâu ~" Arcanine nhe răng cười, ra vẻ 'thông minh đột xuất', lộ ra ánh mắt đắc ý.

Ngay sau đó, năng lượng hệ Cỏ lấp lánh tuôn trào, Arcanine há to miệng, Tia Sáng Mặt Trời đã sẵn sàng để bắn!

Ting — chai nước khoáng lăn xuống.

Lục Dã vừa cầm lên một chai, quay người nhìn lại, liền sững sờ.

Tia Sáng Mặt Trời bắn về phía mục tiêu, chỉ là nhắm hơi lệch một chút, nổ ầm lên tường của sân vận động.

Rắc!

Những vết nứt như mạng nhện dần dần lan ra trên tường.

Lục Dã vẻ mặt phức tạp.

Mới đi mua chai nước mà đã học được chiêu mới rồi?!

Sao vậy trời?! "Đã rất tốt rồi." Erika nhìn Arcanine, mỉm cười nói: "Chỉ là độ chính xác còn hơi kém một chút." "Gâu gâu ~~ (◑▽◐)" Cô đừng hòng lừa tôi! 「Tia Sáng Mặt Trời」 rõ ràng là chiêu có tỷ lệ trúng tuyệt đối!

Quan trọng hơn cả là.

Lục Dã ngẩng đầu, nhìn mảng vữa tường đang rơi lả tả, lòng quặn thắt.

Mong là lúc ở nhà, con ngáo này không dùng chiêu này… "Cạc! (ꖛ ꖛ)" Còn tôi thì sao, tôi cũng kẹt mãi, mãi mà không học được chiêu mới! "Tiểu nữ chỉ giúp một chút thôi." Erika cầm chai nước khoáng lắc lắc, cười tươi nói, "Cứ coi như là quà đáp lễ cho chai nước này nhé~!" Lục Dã khẽ thở dài.

Hóa ra nghỉ ngơi một ngày cũng có thể gặp được quý nhân… Quyết định rồi, Lục Dã nghiến răng.

Trận sau tôi sẽ chỉ huy nghiêm túc! "Còn về Sirfetch'd…" Erika ngoái đầu nhìn, "Hạt Giống Thần Kỳ sẽ tăng cường khả năng cảm nhận năng lượng hệ Cỏ của nó." "Có lẽ, ngày nó nắm vững được Lưỡi Kiếm Thái Dương cũng không còn xa đâu!" Erika mỉm cười nói.

Sát thương chí mạng +1!

Lục Dã mệt mỏi thở dài. "Hai người đi xem trận đấu trước đi, tôi phải chuẩn bị nghiêm túc cho trận sau." Takeshi hơi sững người, vẻ mặt dần trở nên phấn khích.

Mới vòng 32 mà Thầy Lục đã bắt đầu chỉ huy nghiêm túc rồi sao? "Giải đấu Cao nguyên Indigo năm nay." Takeshi lẩm bẩm: "Có lẽ, sẽ vô cùng thảm khốc đây…" *** Ngày 26 tháng 1, thứ Ba.

Toàn bộ Cao nguyên Indigo chìm trong không khí lễ hội Battle sôi động.

Sau khi top 32 chính thức được xác định, hôm nay sẽ diễn ra các trận tranh suất vào top 16.

Trên sân đấu đá đầy những cột đá sắc nhọn, Giselle trong bộ đồng phục JK, tao nhã chỉ huy: "Marowak, Côn Xương!" Cây côn xương

được ném mạnh mẽ, đánh tan quả cầu năng lượng lấp lánh đang bay tới, rồi đập mạnh vào người Victreebel. "Pha chỉ huy tuyệt đẹp!" Giọng bình luận viên vang lên trong sân vận động. "Tuyển thủ đầu tiên vào top 16 đã ra đời, đó là tuyển thủ Giselle đến từ Kanto!" Khán đài vang lên một tràng pháo tay, Lục Dã đến xem trận đấu cũng vỗ tay theo.

Takeshi khoanh tay, nheo mắt gật đầu, trầm giọng nói: "Không ngờ… học sinh của Thầy Lục đã có thực lực top 16 rồi." "Dù sao cũng đã học thêm nhiều buổi rồi mà." Lục Dã nói. "Hả?" Sự thể hiện của Giselle vô cùng ấn tượng, trận này cô còn hoàn thành thành tích một chấp ba.

Giới truyền thông khi phỏng vấn, biết được bối cảnh của tuyển thủ Giselle, dần dần hiểu ra mọi chuyện.

Thì ra là học sinh của Thầy Lục?

Chẳng trách mạnh đến vô lý!

Nói đi cũng phải nói lại.

Đến học sinh còn vào được top 16, vậy mà Thầy Lục vẫn đích thân tham gia… Đây có lẽ, chính là cái gọi là không quên初心 (tâm nguyện ban đầu)?

Phóng viên nam của 《Thượng Hải Nhật Báo》, 'bá bá' viết xuống mấy dòng chữ lớn, cảm khái nói: "Không hổ là một Bậc Thầy chân chính!" Trời vẫn còn sớm xuân, gió ở Cao nguyên Indigo mang theo hơi lạnh.

Trên màn hình lớn phát trực tiếp ở quảng trường, ngọn lửa thiêng của sân vận động chính vẫn cháy hừng hực. "Thầy Lục, trận đấu của anh là vào buổi chiều phải không?" Takeshi hỏi. "Đúng vậy." Lục Dã nở một nụ cười hiền hòa, "Phải chuẩn bị nghiêm túc mới được." Tay

của Takeshi hơi run lên, trầm giọng nói: "Tôi đi phụ trách chuẩn bị sân đấu đây, gặp lại sau!" Nhân lúc trận đấu chưa bắt đầu.

Lục Dã đến khu ẩm thực ở quảng trường, gọi một bát bánh gạo xào, bưng hộp giấy đi sang khu bán đồ lưu niệm.

Nhìn từ xa, quầy hàng có logo đồng xu vàng của Meowth vẫn đông nghịt người.

Còn về chuyện kinh doanh của Green… chỉ có thể nói, chúc cậu ta may mắn. "Không sao, dù sao Silver cũng sẽ mua hết thôi." Lục Dã bưng hộp giấy, trầm ngâm gật đầu.

Hôm qua Arcanine đã học được 「Tia Sáng Mặt Trời」, may mà nó không thi triển trong phòng khách sạn.

Và để đáp lại nguyện vọng muốn trở nên mạnh mẽ hơn của Áp Áp.

Thầy Lục cũng quyết định, trận đấu chiều nay, sẽ để Sirfetch'd lên sân. "Cạc~(´ꈍᴗꈍ)σ" Sirfetch'd gắp miếng bánh gạo xào trong hộp, cay đến rưng rưng nước mắt.

Lục Dã liếc nhìn một cái, hài lòng gật đầu.

Nhìn nó kìa, cười vui chưa!

Buổi chiều, nhiệt độ ấm lên một chút.

Trong sân vận động náo nhiệt, trận Battle của Thầy Lục chính thức bắt đầu. "Gengar, mẹ đến xem con đây~!" "Lạnh cả người, chẳng lẽ Sirfetch'd của Thầy Lục không dễ thương sao?" Trong phòng livestream, fan cứng cấp 15, cũng là tuyển thủ top 16 Phùng Thụ, nuốt nước bọt.

Ban đầu, ở giải đấu Little Cup thực sự, Cúp Piplup, Phùng Thụ đã là fan ruột của Thầy Lục.

Dựa vào gia cảnh và sự nỗ lực chăm chỉ, Phùng Thụ miễn cưỡng thu thập đủ tám huy hiệu, theo kịp bước chân của mọi người.

Còn bây giờ, Thầy Lục cuối cùng cũng lật bài ngửa.

Gã này, từ một năm trước đã bắt đầu chơi không giống người rồi.

Bây giờ còn coi giải đấu Cao nguyên Indigo như Little Cup để đánh — chính là cần cái phong cách này!

Phùng Thụ hét lớn: "Thầy Lục cố lên!!" "Trận đấu bắt đầu!" Bình luận viên hào hứng nói: "Hai bên lần lượt tung ra Nidoking." "Và Sirfetch'd hệ Giác Đấu đến từ Galar!" Lục Dã trước đó đã nhận được thông tin từ Đội Hỏa Tiễn.

Tuyển thủ tên Triết Giới này là một Huấn luyện viên bản địa của Kanto, trước đây đã du hành ở Unova, thực lực không thể xem thường.

Còn về con Nidoking hung dữ trước mắt, với những chiếc sừng độc màu tím lấp lánh ánh lạnh. 【Nidoking | Hệ: Độc + Đất | Kỹ năng: Sức Mạnh Tuyệt Đối | Vật phẩm mang theo: Ngọc Sinh Mệnh | Chiêu thức: Sức Mạnh Đất, Sóng Bùn, Tia Sáng Băng, Nổ Lớn】 "Một con Nidoking thiên về tấn công đặc biệt… cũng không算是 át chủ bài gì." Lục Dã lẩm bẩm, "Coi như là kiểm chứng suy đoán của mình." Cheat thế này nhạt nhẽo quá, không bật còn hơn! 【?】 Lục Dã ngẩng đầu, ánh mắt sắc bén: "Sirfetch'd, Múa Kiếm!" "Cạc!" Sirfetch'd bực bội vung cây hành lớn.

Lại gọi sai tên rồi!

Nhưng mà… Sirfetch'd nhìn con Nidoking hung dữ trước mặt, rùng mình một cái. "Cạc! (ಥ_ಥ)" Nếu không đánh lại, chắc sẽ có Togepi báo thù cho mình chứ? "Tuyển thủ Lục Dã, thay đổi phong cách thường ngày, lựa chọn tăng cường sức mạnh để tấn công." Bình

luận viên nói, "Bên phía tuyển thủ Triết Giới, lập tức đáp trả!" Triết Giới là một người đàn ông trung niên gầy gò, đã từng nghe danh Thầy Lục.

Nhưng khi quay lại quê hương, anh ta cũng muốn chứng minh thực lực của mình ở Kanto.

Triết Giới hít một hơi thật sâu, xua tan căng thẳng, hét lớn: "Nidoking, Sức Mạnh Đất!" "Gầm ——!!" Nidoking dậm chân xuống đất, đá vụn bay lên, biến thành những lưỡi dao sắc bén xoay tròn trước mặt.

Ngay sau đó, đá vụn như đạn súng máy bắn ra tới tấp, chìm xuống đất, khuấy động bụi mù mịt! "Cạc!" Nhưng Múa Kiếm không hề bị ảnh hưởng.

Lấy Sirfetch'd làm tâm bão, Múa Kiếm tạo ra một cơn gió lốc, bao bọc lấy Sirfetch'd bên trong. "Cạc!" Sirfetch'd quét ngang cây hành lớn, tay cầm khiên hành, tốc độ quay ngày càng nhanh, tạo thành một cơn lốc kiếm.

Đá vụn liên tiếp va chạm vào lưỡi kiếm và khiên, ‘leng keng’ tạo ra một chuỗi tia lửa xanh lam!

Chương 323

"Ừm…" Lục Dã gật đầu.

Múa Kiếm của Áp Áp, kết hợp với chiêu Vung Tàn Bạo sở trường của nó, cùng với chiếc khiên, đã có hình thái của một đòn phòng thủ phản công.

Nhưng mà… Lục Dã cảm thấy hơi kỳ lạ. 「Múa Kiếm」 lại còn có hiệu ứng của 「Khiên Hoàng Đế」.

Chiêu này có vẻ, không hợp lệ lắm? "Lối đánh thật hoa mỹ." Trước cửa sổ kính lớn ở tầng hai.

Hội trưởng Goodshow kinh ngạc nói: "Không chỉ hoa mỹ, mà còn có hiệu quả tăng cường bản thân." Người đàn ông tóc đỏ mặc áo choàng đứng bên cạnh, khoanh tay.

Thầy Lục tham gia giải đấu này, căn bản không có gì hồi hộp cả… Nhưng mà, con Sirfetch'd mới huấn luyện này, lại rất thú vị.

Lance nhếch mép, nhìn xuống sân đấu.

Chỉ thấy Múa Kiếm dừng lại, Sirfetch'd đỡ một đòn 「Sức Mạnh Đất」, gần như không hề hấn gì.

Khói bụi tan dần, khán giả đều sững sờ. "Phòng thủ hoàn hảo?" "Đây mới gọi là thao tác của Bậc Thầy!" "Cạc?" Sirfetch'd nhìn lưỡi kiếm hành ngày càng sắc bén, rồi lại cúi đầu nhìn bộ lông trắng như tuyết của mình.

Mình không bị hạ gục?

Vãi chưởng, thì ra mình đã mạnh thế này rồi! "Cạc~! (✪ω✪)" Sirfetch'd dựng thẳng đôi lông mày rậm, mắt sáng lên, giơ kiếm thẳng, sải bước.

Xông lên~!!

Triết Giới vẻ mặt nghiêm trọng, thế cục bị áp đảo này, khiến anh ta nhớ lại lần liều lĩnh thách đấu Tứ Thiên Vương.

Nhưng mà, tôi cũng không phải không có cách đối phó!

Khoảng cách giữa hai bên ngày càng gần, dưới khí thế lẫm liệt của Sirfetch'd, con Nidoking hung dữ trán vã mồ hôi lạnh.

Đã ở trong gang tấc!

Triết Giới vung tay, hét lớn: "Nidoking, Nổ Lớn!" "Gầm!!" Nidoking há to miệng, quả cầu lửa rực rỡ bùng lên ánh sáng cam, hơi nóng thiêu đốt lập tức ập tới.

Khán giả khô cả lưỡi, khán đài chìm trong im lặng.

Nổ Lớn ở cự ly gần… ở khoảng cách này, ngay cả Pokémon hệ Lửa cũng sẽ bị thương nặng bởi vụ nổ!

Gần như cùng lúc.

Lục Dã búng tay: "Nhận Biết!" Nổ Lớn bắn ra, ngọn lửa đột nhiên nhuộm đỏ tầm nhìn của khán giả.

Bùm!!

Tiếng nổ vang lên, ngọn lửa hình chữ ‘Đại’ ầm ầm lao về phía Sirfetch'd!

Trúng rồi sao?

Khán giả ngơ ngác, Triết Giới cũng ngơ ngác.

Xoẹt!

Một tia sáng lạnh lẽo lóe lên.

Hiệp sĩ trắng kiêu hãnh, rút kiếm chém từ dưới lên, cắt đôi ngọn lửa hình chữ ‘Đại’!

Ầm ầm!!

Hai quả cầu lửa, sượt qua hai bên Sirfetch'd rơi xuống đất, vang lên tiếng nổ dữ dội.

Ngay sau đó, Sirfetch'd lao lên, Lưỡi Kiếm Lá lấp lánh ánh sáng lạnh lẽo và sắc bén!

Lưỡi Kiếm Lá chém xuống! "Gầm ——" Tiếng gầm của Nidoking đột ngột dừng lại.

Trong sân vận động im phăng phắc, chỉ có tiếng gió nhẹ thổi qua, mặt sân cháy xém xào xạc.

Rầm!

Con quái thú màu tím hung hãn, nặng nề ngã xuống đất. "Nidoking mất khả năng chiến đấu!" Trọng tài thổi còi. "Người chiến thắng, Sirfetch'd!" Trong chốc lát, tiếng hoan hô vang lên như vũ bão.

Sirfetch'd điềm tĩnh, vẻ mặt thản nhiên, trong khoảnh khắc này đã thu hút vô số ánh nhìn. "Vãi chưởng, ngầu vãi!" "Cạc! (´ゅゅゅ)σ" Áp Áp rưng rưng.

Hú hồn~ Suýt nữa thì thành vịt quay rồi! *** Trước cửa sổ kính lớn tầng hai. "Triết Giới đó là tuyển thủ top 8 của giải Vertress ở Unova." Hội trưởng Goodshow vuốt râu bạc, cười tủm tỉm nói: "Không ngờ, Lục Dã lại thắng trận đầu tiên gọn gàng đến vậy." Người đàn ông tóc đỏ khoanh tay, chìm vào suy tư.

Trận đấu vừa rồi, có chút không đúng.

Thầy Lục không có lý do gì lại chỉ huy tập trung đến thế.

Ánh mắt đó… hoàn toàn là ánh mắt tràn đầy chiến ý! "Chắc là lại có ai đó đắc tội với cậu ta rồi." Lance toát mồ hôi hột nghĩ: "Mong là không phải thằng nhóc Akin…" Trên sân đấu, Sirfetch'd đứng thẳng,

vẻ mặt thản nhiên.

Takeshi đến muộn, trong đám đông chật cứng, tìm được chỗ trống của mình ngồi xuống, nhỏ giọng hỏi: "Trận đầu thắng rồi à?" "Thắng trắng." Green nhún vai, "Thầy Lục hoàn toàn nghiêm túc rồi đấy~!" Takeshi vẻ mặt có chút vi diệu, ho khan một tiếng, chuyển chủ đề: "Hôm nay sao cậu không bán hàng?" "Nghỉ một ngày!" Green bực bội nói, "Lại chẳng có khách, thà đến xem Thầy Lục thi đấu còn hơn!" "Ừm… rất có lý." Đang nói chuyện, tiếng hoan hô xung quanh lại một lần nữa trở nên sôi động. "Pokémon thứ hai của tuyển thủ Triết Giới đã ra sân!" Giọng bình luận viên vang vọng trong sân vận động. "Đến từ vùng đất băng tuyết, biểu tượng của sức mạnh, Beartic!" Ầm ầm! "Gầm ——!!" Con gấu trắng khổng lồ, khiến người ta sợ hãi, nhe ra những chiếc răng nanh đóng băng, thở ra làn hơi lạnh.

Chấn động khi nó đáp xuống đất, khiến mí mắt Sirfetch'd không khỏi giật giật. "Cạc? (ǑдǑ;)" Cái, cái này thật sự đánh lại được sao? "Nướng nhiệt độ cao rồi ướp lạnh, thịt sẽ săn chắc hơn à?" Đầu bếp Lục Dã vô thức suy nghĩ lan man, rồi ánh mắt rơi vào dải băng trên trán con gấu khổng lồ. "Dây Đeo Chú Tâm à… chẳng trách dám cho Beartic ngược hệ lên sân." Trên khán đài, Takeshi cũng nhận ra điều này. "Với sức mạnh của Beartic." Takeshi trầm giọng nói, "Hoàn toàn có cơ hội hạ gục đối thủ bằng một đòn." Green chống cằm, uể oải nói: "Cubchoo đáng yêu biết bao, vừa tiến hóa đã biến thành cục gạch to thế này rồi." "… Cậu chẳng lo lắng gì cả nhỉ." "Có gì mà phải lo lắng." Green bĩu môi. "Kia, sắp kết thúc rồi." Bình luận viên cao giọng nói: "Trận đấu đã bắt đầu!" Sirfetch'd chém Lưỡi Kiếm Lá trước, Beartic lập tức gầm lên đau đớn. "Gầm ——!!" Beartic ngẩng đầu gầm thét, hơi thở băng giá phun ra từ miệng, bão tuyết dần dần hình thành trên sân. "Kỹ năng của Beartic là Lao Đi Trong Mưa Tuyết!" Bình luận viên nói, "Tốc độ bùng nổ này, quả thực quá kinh khủng!"

Trong khoảnh khắc bão tuyết gào thét, Beartic đấm ngực gầm rú, khoảng cách với Sirfetch'd nhanh chóng được rút ngắn. "Gầm!" Beartic phun ra hơi thở băng giá, siết chặt nắm đấm, sức mạnh kinh khủng đột nhiên bộc phát! "Beartic, Siêu Sức Mạnh!" Nắm đấm rít gào, mặt đất lún xuống, nứt ra vì cú dậm chân của Beartic. "Né được không?" Lục Dã hỏi. "Cạc!! (Đậu má!)" Dù là một kẻ ăn hại, tôi cũng có tập luyện chăm chỉ đấy nhé!!

Sirfetch'd giơ khiên lên, nhưng khiên hành bị bật ra khỏi tay do chấn động, Áp Áp lập tức nhảy lùi lại. "Phá Sương!" Lưỡi kiếm hành vung ra, chỉ một nhát, gió lốc nổi lên.

Những tảng mưa đá trong bão tuyết dần yếu đi. "Lại còn có cả chiêu thức khắc chế như vậy…" Triết Giới vẻ mặt phức tạp.

Cuối cùng, cũng đã nếm trải được cảm giác bị đoán trước khi đấu với Thầy Lục!

Kỹ năng 「Lao Đi Trong Mưa Tuyết」 bị suy yếu, thân hình Beartic lại một lần nữa chậm lại. "Cạc!" Lưỡi Kiếm Lá của Áp Áp, lấp lánh ánh sáng lạnh lẽo, nhân cơ hội chém ra!

Rầm!

Beartic ầm ầm ngã xuống! "Con Sirfetch'd này, một chấp hai rồi?!" Các fan ruột không thể tin được. "Không phải nói, đây là Pokémon yếu nhất của Thầy Lục sao!" "Tung tin giả, đánh vào chênh lệch thông tin… Thầy Lục đúng là lão cáo già!" Triết Giới chỉ còn lại Pokémon cuối cùng.

Tuyển thủ top 8 của giải Vertress Conference.

Không ngờ ở giải Kanto Conference, lại sớm đụng phải Thầy Lục như vậy.

Triết Giới khẽ thở dài, ném ra Ultra Ball, ánh mắt lại một lần nữa

bùng lên chiến ý.

Ít nhất… cũng phải thắng được Thầy Lục một ván! "Thầy Lục vẫn chưa định thu Sirfetch'd về sao?" Green chớp chớp mắt.

Takeshi vẻ mặt phức tạp, nghĩ đến lời Lục Dã nói hôm qua, nói lấp lửng: "Có lẽ… Thầy Lục muốn dốc toàn lực, không để lại hối tiếc." Ánh sáng trắng bay ra từ Ultra Ball.

Rầm!

Conkeldurr với ánh mắt sâu thẳm, thân hình còng xuống, tay cầm hai cột bê tông, ầm ầm đáp xuống đất. "Conkeldurr, có thể vung hai cây cột bê tông nặng nề một cách dễ dàng!" Bình luận viên tắc lưỡi nói, "Tuyển thủ Triết Giới quả nhiên là một Huấn luyện viên theo phong cách tấn công mạnh mẽ!" Không có bất kỳ sự hoa mỹ nào.

Conkeldurr cầm cột bê tông, bước đi vững chãi, mỗi bước đều vang lên tiếng trầm đục.

Ngay sau đó, Conkeldurr ôm hai tay, giơ cao một trong hai cây cột.

Cây cột đá khổng lồ giơ cao, che khuất ánh mặt trời, khiến người ta sợ hãi.

Khó có thể tưởng tượng, một cú vung này, sẽ có sức mạnh kinh khủng đến mức nào!

Nhưng, hiệp sĩ trắng vẫn đứng sừng sững trên sân, không hề lùi bước một ly.

Trong khoảnh khắc này, khán giả đều bị chinh phục bởi con Pokémon này.

Có thể thắng không?

Cho dù nó có thể thắng, cũng nên lộ ra một chút sợ hãi chứ?

Nhưng tại sao, nó trông lại bình tĩnh đến vậy, lại khiến người ta

an tâm đến vậy!

Lục Dã ngước mắt lên. "Sirfetch'd, Lưỡi Kiếm Lá!" "Cạc!!" Sirfetch'd nghiến răng vung kiếm.

Rắc!

Lưỡi kiếm và cột đá va chạm vào nhau, phát ra tiếng ken két. "Conkeldurr, Tay Búa!!" Lực độ lại tăng thêm một phần!

Sirfetch'd run rẩy, giơ hành đỡ đòn.

Sau hai trận liên tiếp, HP của Áp Áp rõ ràng cũng đã đến giới hạn.

Trong mắt Conkeldurr, hiện lên một tia giễu cợt, nhưng đột nhiên sững sờ.

Rắc!

Trong mắt toàn bộ khán giả, hiện lên vẻ mặt khó tin. "Đây, đây là…" Tại điểm va chạm, cột đá chi chít những vết nứt như mạng nhện, và không ngừng lan ra dọc theo cột đá.

Rắc!

Conkeldurr ầm ầm quỳ xuống, cột đá trong tay vỡ tan thành từng mảnh, rơi ra khỏi lòng bàn tay.

Trong sân vận động im phăng phắc, Triết Giới thở dài. "Là nhờ Múa Kiếm à…" Lục Dã nhẹ nhàng gật đầu, nhìn Sirfetch'd với ánh mắt kiên định.

Cho dù là kẻ ăn hại, cũng có lúc muốn thắng… Huống chi, ngay cả Togepi cũng đã hoàn thành một chấp ba.

Áp Áp tự nhiên không cam lòng thua kém!

Conkeldurr vũ khí rơi khỏi tay, quỳ trên đất, thở hổn hển.

Sirfetch'd kiệt sức, run rẩy giơ Lưỡi Kiếm Lá lên, ánh mắt lạnh

lùng.

Chương 324

Lưỡi Kiếm Lá hạ xuống! "Người chiến thắng đã được xác định!" Giọng bình luận viên hào hứng. "Giữ vững kỷ lục một chấp ba." "Đến từ Đông Hoàng, tuyển thủ Lục Dã!!" "Cạc!" Sirfetch'd thở phào một hơi dài, chỉ muốn ngồi phịch xuống đất.

Nhưng mà còn nhiều người nhìn thế này… Mệt quá, hay là về nằm tiếp thôi ~~(´ꈍᴗꈍ)σ "Vất vả cho cậu rồi." Lục Dã bước tới, nửa ngồi nửa quỳ xoa đầu Áp Áp, cười nói: "Huấn luyện tối nay của cậu, tôi sẽ bảo Gengar miễn cho." "Cạc ~~" Sirfetch'd nheo mắt lại, hóa thành ánh sáng trắng, bay về Premier Ball.

May quá~ Trận này không lỗ lắm!

Tiếng hoan hô xung quanh vang lên. "Chúc mừng anh." Triết Giới bắt tay Lục Dã, chân thành gọi, "Thầy Lục." "Anh cũng đánh rất tốt." Lục Dã gật đầu, "Có thể ép Sirfetch'd đến mức này." Triết Giới mỉm cười hài lòng.

Xem ra, con Sirfetch'd này cũng được coi là có số má trong đội của Thầy Lục rồi.

Thầy Lục rõ ràng nhỏ tuổi hơn mình.

Nhưng Triết Giới lại cảm nhận được sự tán thưởng từ một bậc tiền bối.

Cùng lúc đó.

Màn hình lớn ở quảng trường lễ hội, lại một lần nữa cập nhật chiến báo. "Tuyển thủ đến từ Đông Hoàng…" Một người qua đường đọc, vẻ mặt kinh ngạc. "Thầy Lục?!

Lại một chấp ba nữa?!" "Vãi chưởng, top 8 của giải Vertress

Conference, thế mà cũng bị coi như Little Cup để đánh?" "Mạnh dạn lên… chung kết cũng thế thì sao?" *** Khi tiến vào top 16, trình độ của các tuyển thủ cũng tăng lên đều đặn.

Nhưng đối với Thầy Lục mà nói… thực ra cũng không khác biệt là mấy.

Và về thực lực của Thầy Lục, lại một lần nữa gây ra tranh cãi sôi nổi trên mạng. "Đội hình đấu giao hữu với Leon, đó mới là chủ lực của Thầy Lục chứ?" "Nói thật nhé, trông giống đội hình của Nhà vô địch Sinnoh hơn…" "Làm sao có thể?!

Dùng đầu ngón chân mà nghĩ, không phải người yêu, quan hệ có thể tốt đến mức cho mượn cả đội sao?" Nhưng dù thế nào đi nữa, đội hình hiện tại của Thầy Lục.

Đã có trình độ của một Bậc Thầy… thậm chí còn hơn thế.

Và một Huấn luyện viên có thực lực như vậy, lại tham gia giải đấu Cao nguyên Indigo — quả nhiên là phong cách của Thầy Lục! "Hồi đó ông ấy còn tham gia Cúp Piplup của Đông Hoàng nữa cơ!" Một fan ruột đập đùi nói. "Hóa ra Thầy Lục là đánh Little Cup một lèo đi lên à?" "Dù sao cũng là huấn luyện đội hình mới, cường độ Pokémon cũng không vượt quá tiêu chuẩn… để ổng đánh, để ổng đánh!" Vào đêm kết thúc vòng 32 của giải đấu Cao nguyên Indigo.

Đông Hoàng, Liên Minh Pokémon Thượng Hải.

Chủ tịch Tống Bằng Trình, theo thói quen, mở 《Thượng Hải Nhật Báo》, vẻ mặt lập tức trở nên có chút đặc sắc.

Mới qua ba tháng.

Lục Dã thật sự đã đánh đến giải đấu Cao nguyên Indigo rồi?!

Không chỉ tham gia, mà trận nào cũng là một ván đấu áp đảo 3-0… Trong chốc lát, Tống Bằng Trình xoa cằm, chìm vào suy tư.

Nếu như vậy.

Lục Dã ở Đông Hoàng thể hiện xuất sắc như vậy; đến cả Nhà vô địch Sinnoh cũng vội vã chạy đến.

Tất cả mọi chuyện, dường như đều có lời giải thích.

Gã này vốn dĩ là một thiên tài như Red, Blue Oak.

Mười mấy tuổi đã có thực lực Bậc Thầy.

Mười tám tuổi thì, thi vào đại học ở Thượng Hải! "Thì ra là vậy…" Tống Bằng Trình chậm rãi gật đầu.

Lúc này ở Cao nguyên Indigo, trong khách sạn Budew.

Lục Dã đang chuẩn bị cho trận đấu tiếp theo. "Cạc ~_(:з」∠)_" Sirfetch'd nằm dài trên ghế sofa với tư thế yêu kiều, xem Togepi, Gengar, Blastoise chơi bài. "Chogi~" Togepi cẩn thận đánh ra một lá 「Caterpie」. "Kami! ヽ(⌐■_■)" Blastoise trực tiếp đập lá 「Rayquaza」 xuống đè bẹp! "Chơi bài poker… cũng ổn định thế à?" Khóe miệng Lục Dã giật giật. "Chogi ~~(。í_ì。)" May mắn là, Togepi vẫn thắng đến cuối cùng, lập tức nở nụ cười vui vẻ: "Dui~(*ˇ∪ˇ*)" Lục Dã ngồi khoanh chân trên giường, một tay lướt trên đầu nhỏ của Sylveon như đang chơi đàn piano, tay kia cầm điện thoại, lướt xem tin tức. "Bui~" Đầu nhỏ của Sylveon gật gù, mắt lim dim, ngáp một cái.

Cũng thoải mái phết~ Trong diễn đàn chính thức của giải đấu, có một mục nóng thảo luận về các tuyển thủ tham gia.

Trong đó, độ nổi tiếng của Thầy Lục luôn ở mức cao, cũng có các bài đăng của những người ủng hộ khác. 【Bàn luận lý trí, Giselle của thành phố Celadon, liệu có thể tiếp tục hoàn thành một chấp ba?】 【Đội hình Bẫy Diệt Vong!

Phân tích đội hình của ứng cử viên vô địch Trác Male】 【Sirfetch'd của Lục Dã mạnh quá… đây đã là át chủ bài tung ra sớm

rồi phải không?】 Có tuyển thủ sau khi phân tích khách quan, cho rằng thực lực của Sirfetch'd, có lẽ có thể sánh ngang với Blastoise của Thầy Lục.

Còn về Gengar, Sylveon và các Pokémon khác, vẫn còn kém một bậc. "Sirfetch'd, cậu nổi tiếng quá nhỉ!" Lục Dã ngạc nhiên nói. "Cạc~!" Sirfetch'd tự căng phồng ngực.

Không được kiêu ngạo~ Nhưng mà… cảm giác cố gắng trở nên mạnh mẽ này, hình như cũng không tệ?

Sirfetch'd gối đầu lên khiên hành, chìm vào suy tư: "Cạc ~❀_(:3」∠)_" … Hôm sau.

Lục Dã không có lịch thi đấu, cùng Takeshi đi dạo quanh các phân khu.

Giselle sau khi dốc toàn lực, đã thua Hải Đấu, một chuyên gia hệ Nước đến từ thành phố Pastoria, dừng bước ở top 16. "Con Gyarados đó, được huấn luyện khá tốt." Takeshi khoanh tay, nghiêm túc bình luận. "Hình như là tuyển thủ hạt giống của Sinnoh." Lục Dã lướt diễn đàn, "Tiếc là Giselle đã gặp phải cậu ta quá sớm." Giselle buồn bã rời khỏi sân, đột nhiên gặp phải thầy của mình trong đường hầm tuyển thủ. "Thầy Lục, em…" Giselle lí nhí. "Không sao, đã rất tốt rồi." Lục Dã cười nói. "Nếu là Wally, Gladion, họ chắc chắn sẽ thắng phải không…" Giselle nhỏ giọng nói, rồi ngẩng đầu lên: "Thầy Lục, xin thầy nhất định phải thắng đến cùng." "Tin rằng dù là em, hay là mọi người trong trường, đều mong được thấy thầy trong trận chung kết!" "Không cần em nói… thầy cũng sẽ làm vậy." Lục Dã mỉm cười ôn hòa, "Thu dọn tâm trạng, tiếp tục cố gắng nhé!" Đúng như Giselle nói, có lẽ các học sinh của mình, đều đang âm thầm theo dõi mình.

Huống chi, trận Little Cup này của Lục Dã, có lý do không thể không càn quét! "Mọi người đều rất tin tưởng anh đấy, Thầy Lục."

Takeshi nhìn bóng lưng của Giselle, quay đầu lại, ngạc nhiên nói: "Không xem các trận sau nữa à?" "Không xem nữa, về chuẩn bị nghiêm túc!" … Trận đấu tranh suất vào top 8, Lục Dã lại một lần nữa thể hiện bản lĩnh chiến thuật của một bậc thầy.

Trận đấu này, vẫn là Sirfetch'd và Togepi.

Togepi sau khi dùng 「Sóng Điện Từ」 làm tê liệt lần lượt ba Pokémon của đối thủ, đã đổi cho Sirfetch'd.

Thậm chí không cần Lục Dã đích thân chỉ huy. "Ghos!" Gengar ra vẻ thầy giáo, đích thân chỉ điểm.

Sirfetch'd dưới sự hỗ trợ của 「Hành Lớn」, quét ngang kèm chí mạng, dễ dàng giải quyết đối thủ.

Khi chiến báo được cập nhật, khán giả đều có chút ngơ ngác. "Lại là 3:0?" "Tôi đã nói rồi, con Sirfetch'd này có thể một chấp sáu!" "Vãi chưởng, chuẩn thần… không, Pokémon thần thoại cũng chỉ đến thế thôi chứ?" Trong khách sạn, Lục Dã lướt bài đăng trên diễn đàn giải đấu, hơi sững người.

Hóa ra cái danh 'trai đẹp có Pokémon huyền thoại' của mình, lại dựa vào một con Sirfetch'd?

Để ý thấy ánh mắt của Lục Dã, Áp Áp với đôi mắt to và lông mày rậm, nghiêng đầu: "Cạc?" "Không có gì." Lục Dã ho khan một tiếng.

Người ta dùng Darkrai, mình dùng Sirfetch'd… Ừm… cũng rất ra dáng!

Nhưng mà, sự trưởng thành của Sirfetch'd trong mấy trận này, gần như có thể dùng từ tiến bộ vượt bậc để hình dung.

Dựa vào ưu thế của hình thái tiến hóa, vẫn tạm thời dẫn trước 'cục cưng của cả đội' Togepi. "Chogi~(ノ´▽｀)ノ♪" Togepi thì không có ý kiến gì, vẫn ôm khoai tây chiên và Coca Cola, vui vẻ chơi game cùng

Mew.

Lục Dã trong lòng giật thót, đột nhiên nhận ra cảm giác nguy cơ.

Áp Áp mạnh lên… vậy chẳng phải nguy cơ ở nhà cũng tăng mạnh sao? "Phải để Gengar tăng cường thời gian huấn luyện của Áp Áp." Lục Dã xoa cằm, lẩm bẩm: "Cho đến khi nó không còn thời gian để phá nhà thì thôi…" "Cạc…" Không biết vì sao, Sirfetch'd đang nằm thư giãn trên khiên hành, sau lưng bỗng dâng lên một luồng khí lạnh… … Ngày 3 tháng 2, thứ Tư, Lập xuân.

Sau một tuần khai mạc, nhiệt độ ở Cao nguyên Indigo dần ấm lên.

Việc kinh doanh của James và đồng bọn ngày càng phát đạt, nhưng mỗi khi nhận một khoản tiền, họ đều âm thầm cảm ơn Admin.

Chính vì có Admin, họ mới không phải sống cuộc sống lo sợ, bữa đói bữa no như trước đây.

Quan trọng hơn, họ vẫn là Đội Hỏa Tiễn độc ác (yêu và chân thực)! "Cảm giác thật tuyệt vời~!" "So nan su~!" Trận tứ kết sắp bắt đầu.

Ngày càng nhiều phương tiện truyền thông, đổ dồn ánh mắt về Cao nguyên Indigo, phòng livestream chính thức cũng đã được mở.

Lục Dã là một trong những Huấn luyện viên ra quân đầu tiên, sự chú ý tự nhiên là rất cao.

Đêm trước trận đấu, để chuẩn bị cho ngày mai.

Các thành viên trong nhóm ở Cao nguyên Indigo, đã đặc biệt gặp mặt, tổ chức một cuộc họp tác chiến.

Thành thật mà nói… cảm giác cuộc họp này không cần thiết.

Nhưng Green và những người khác chủ động đề xuất, Lục Dã vẫn khá cảm động.

Đương nhiên… cũng không loại trừ là do việc kinh doanh của Green ế ẩm, rảnh rỗi không có việc gì làm. "Đối thủ trận tiếp theo của Thầy Lục là Hải Đấu của thành phố Pastoria?" Kasumi đến xem trận đấu ngạc nhiên nói.

Takeshi gật đầu: "Cô quen à?" "Là một chuyên gia hệ Nước của Sinnoh, nghe nói là đệ tử chân truyền của Hội trưởng Crasher Wake." Kasumi cười nói: "Nhưng mà, nếu là Thầy Lục ra sân… thì cũng không có gì hồi hộp cả." "Nhưng vấn đề là…" Takeshi nhíu mày: "Trận đấu này là sân nước, rất có lợi cho Hải Đấu." Green: "Không thể nhờ anh Lance thay đổi sân đấu một chút sao?" Lục Dã hơi sững người.

Còn có cả thao tác này sao!? "Tôi đùa thôi mà~" Green nghiêng đầu, cười hỏi: "Thầy Lục, trận sau anh định dùng Pokémon nào lên sân?" "Arcanine." Lục Dã khựng lại một chút, nghi hoặc hỏi: "Sao mọi người lại nhìn tôi như vậy?" Mọi người vẻ mặt phức tạp.

Không chỉ muốn một chấp ba, bây giờ còn đến cả ngược hệ nữa sao!?

Tuy nhiên, Takeshi chìm vào suy tư.

Arcanine có thể dùng 「Thiêu Rụi」, để né khắc chế của hệ Nước.

Mà chiêu thức của Thầy Lục… có thể nói là khắc chế từ đầu đến đuôi. "Khụ!" Takeshi đã có thể tưởng tượng được vẻ mặt của đối thủ.

Kasumi vẻ mặt phức tạp.

Thử tưởng tượng một chút, khi mình đối đầu với Thầy Lục.

Anh ta không hiểu sao lại tung ra một con Arcanine, thân là chuyên gia hệ Nước lại không đánh lại. "Có lẽ." Kasumi nhẹ nhàng lẩm bẩm:

"Sẽ để lại một bóng ma tâm lý rất sâu sắc…" Ngày hôm sau.

Cao nguyên Indigo tắm mình trong ánh nắng ấm áp của ngày lập xuân, những bậc thềm đá cũng được nhuộm một lớp màu vàng kim.

Ngọn lửa thiêng của giải đấu cháy hừng hực, chờ đợi bốn tuyển thủ cuối cùng tranh tài ngôi vị Quán quân tại đây.

Và đây là trận đấu cuối cùng của vòng bảng.

Thầy Lục, đối đầu với chuyên gia hệ Nước Hải Đấu đến từ thành phố Pastoria, Sinnoh.

Trong sân đấu Nước.

Tiếng reo hò vang lên không ngớt, những tràng pháo tay nhiệt liệt kéo dài không dứt. "Thưa quý vị!" Giọng bình luận viên một lần nữa đẩy bầu không khí lên đến đỉnh điểm. "Tiếp theo, chúng ta hãy cùng chào đón, hai tuyển thủ ra sân!" Camera của Rotom quay phim lướt theo một thiếu niên tuấn tú phi phàm.

Khi trên màn hình lớn hiện lên nụ cười 'thân thiện' của Lục Dã, tiếng hoan hô lại một lần nữa dâng cao. "Toang rồi, Thầy Lục sắp nghiêm túc rồi!" một fan cứng nói. "Lần trước ông ấy đánh Leon, cũng cười y như thế này..." "Thầy Lục cố lên!" "Hải Đấu cố lên!!" Hải Đấu là một thanh niên vận động viên có thân hình cường tráng, gương mặt cương nghị, anh gật đầu với Lục Dã: "Thầy Lục, xin chỉ giáo nhiều hơn!" "Cậu cũng vậy." Lục Dã gật đầu.

Hải Đấu thở phào nhẹ nhõm, không ngờ Thầy Lục trong truyền thuyết lại dễ gần đến thế.

Hải Đấu cũng không có suy nghĩ gì khác... chỉ cần có thể dốc toàn lực chiến đấu một trận, cảm nhận được sự chênh lệch thực lực giữa hai bên, là đã đủ rồi.

Sân đấu Nước, trên mặt nước lấp lánh, chỉ có hai chiếc phao nổi

để Pokémon đứng lên.

Nhưng hầu hết các tuyển thủ đều sẽ chọn Pokémon có thể xuống nước.

Chương 325

Nếu không, ngây ngô đứng trên phao thì chẳng khác nào một cái bia sống cho đối phương tấn công.

Và đối với chuyên gia hệ Nước Hải Đấu mà nói, sân đấu này không thể nào thích hợp hơn. "Lại bốc trúng sân Nước...

Chẳng lẽ Thầy Lục định cho Blastoise ra trận?" "Á!

Con rùa mạnh ngang ngửa Sirfetch'd đó hả?" "Không phải đối phương may mắn, mà là Thầy Lục quá xui xẻo!" Khán đài nghị luận sôi nổi, nhưng khi tiếng còi vang lên, tất cả đều im lặng. "Trận đấu bắt đầu!" Cùng lúc trọng tài phất cờ.

Hải Đấu lấy ra một quả Dive Ball, ném về phía mặt nước: "Ra đi, Tentacruel!" Tentacruel, trông giống một con sứa với ánh mắt âm u, vươn ra mấy cái xúc tu, viên ngọc trên đầu nó ánh lên tia sáng lạnh lẽo.

Là một Pokémon hệ kép Nước và Độc, Tentacruel là sinh vật biển mà bất kỳ thủy thủ nào cũng không muốn gặp phải.

Một khi bị xúc tu kịch độc của nó chích phải, nhẹ thì tê liệt, nặng thì nguy hiểm đến tính mạng.

Và con Tentacruel này, đang giương oai múa vuốt, vẫy vùng xúc tu, lặn xuống nước, tạo nên một cơn sóng lớn. "Tuyển thủ Hải Đấu đã tung ra Tentacruel, còn phía tuyển thủ Lục Dã..." Bình luận viên đột nhiên trợn to mắt, "Tuyển thủ Lục Dã, tung ra Arcanine!?" "Gâu gâu~~(` 0´)" Arcanine đứng trên phao, chiếc phao chỉ miễn cưỡng chống đỡ được nó, bộ lông màu cam bóng mượt, trông vô cùng oai vệ.

Tất cả khán giả đều tỏ vẻ không thể tin nổi. "Sân Nước mà lại cho

Arcanine ra trận?" "Thầy Lục có hiểu Pokémon không vậy trời!" "Độc ác thật!

Giờ còn chơi cả chiến thuật nghịch hệ nữa!" Hải Đấu cũng hơi ngẩn người, rồi ngay lập tức nhận ra cơ hội đã đến, anh nhanh chóng ra lệnh: "Tentacruel, Sóng Bùn!" Tentacruel ẩn mình dưới mặt nước, chỉ nhô viên ngọc sáng bóng lên, chất độc có tính ăn mòn cực mạnh bắn ra từ dưới bóng đen của đáy nước. "Sóng Bùn của Tentacruel đánh trượt rồi sao?" Bình luận viên ngẩn ra một lúc, rồi hét lớn: "Không đúng, mục tiêu là chiếc phao dưới chân Arcanine, tuyển thủ Hải Đấu muốn kéo nó xuống nước để chiến đấu!" Khóe miệng Hải Đấu nhếch lên.

Cho dù ngươi có bao nhiêu thủ đoạn.

Dưới mặt nước, xúc tu của Tentacruel có thể dễ dàng siết chết Arcanine!

Xèoooo—— Sóng Bùn trúng vào chiếc phao dưới chân Arcanine, phát ra tiếng ăn mòn khiến người ta ê răng. "Gâu!!" Arcanine lại nhảy vọt lên, từ trên cao lao xuống mặt nước, nhắm vào Tentacruel đang nhô viên ngọc trên đầu lên. "Cái gì?" Hải Đấu sững sờ.

Tên này, lại còn dám lao thẳng vào!

Lục Dã không định nương tay, anh 'tách' một tiếng búng tay. "Đốt Cháy Hết!" Mở đầu bằng chiêu cuối! "Gâu!!" Arcanine đang nhảy lên cao, bộ lông màu cam bùng lên ngọn lửa màu vàng cam, ngọn lửa bùng cháy dữ dội, bao bọc lấy toàn thân Arcanine.

Giống như một thiên thạch từ trên trời giáng xuống, mang theo ngọn lửa hừng hực, Arcanine lao thẳng vào Tentacruel, chiêu Đốt Cháy Hết phản chiếu rực đỏ trong tầm mắt của toàn bộ khán giả!

Ầm ầm ầm!!

Mặt nước nổ tung, bắn lên những cột nước cao ngất, tiếng 'xèo xèo' bốc hơi vang lên, thậm chí còn khiến sương mù bốc lên khắp sân đấu.

Khán giả khó khăn nuốt nước bọt.

Chiêu Đốt Cháy Hết này, quả thực muốn làm bốc hơi cả mặt nước!

Arcanine của Thầy Lục, lại có thể sở hữu thực lực cỡ này!

Xèo xèo—— Hơi nước bốc lên, mặt nước như sôi sùng sục, nổi bong bóng 'ùng ục'.

Dưới tác dụng của Đốt Cháy Hết, Arcanine như một cỗ xe tăng vàng óng, lao thẳng xuống mặt nước, Tentacruel đang trốn dưới đáy cũng không thoát khỏi.

Một giọt mồ hôi lạnh chảy dài trên trán Hải Đấu.

Bậc thầy chiến thuật cái gì chứ...

Tên này là một gã liều mạng!

Một gã liều mạng từ đầu đến cuối!

Sao lại có người chỉ huy như thế này chứ!

Khoảnh khắc tiếp theo, đồng tử của Hải Đấu co rút lại.

Chỉ thấy mặt nước nổi bong bóng, Tentacruel lơ lửng nổi lên, đã rơi vào trạng thái hôn mê! "Tentacruel, mất khả năng chiến đấu!" Giọng trọng tài dứt khoát vang lên. "Arcanine chiến thắng!" Arcanine thò đầu ra, bơi kiểu chó đến chiếc phao bên kia, trèo lên rồi lắc lắc những giọt nước trên người. "Gâu gâu~~ᘓ(•p•)ᘐ" Toàn trường xôn xao. "Thế, thế này mà cũng knock-out được á!?" "Vãi chưởng, nghịch hệ mà knock-out thẳng Tentacruel luôn!" "Kháng lửa gấp đôi cũng không đỡ nổi sao?

Chắc là có kèm theo trọng lượng của chiêu Dập Thân rồi!" Với chỉ số Phòng thủ Vật lý cùi bắp của Tentacruel, dưới đòn tấn công vật lý 「Đốt Cháy Hết」 này, nó đã bị húc thẳng đến bất tỉnh.

Lục Dã có vẻ mặt phức tạp.

Theo lý mà nói, 「Đốt Cháy Hết」 phải là chiêu Đặc công mới đúng...

Chỉ là, do chú Husky nhà mình dùng, hiệu quả có vẻ còn tốt hơn cả 「Tốc Lực Bùng Cháy」?

Và sau khi dùng 「Đốt Cháy Hết」, Arcanine dù có dính nước cũng không hề hấn gì. "Gâu gâu~" Arcanine cúi cái đầu to của mình xuống, nhìn mặt nước, lộ ra ánh mắt đầy trí tuệ.

Không những không sợ... mà ngược lại còn muốn xuống tắm nữa là!

Lòng Hải Đấu trĩu nặng.

Con Arcanine từ trên trời rơi xuống này, đã trở thành ác mộng của anh trong một thời gian tới.

Nhưng.

Hải Đấu hít một hơi thật sâu.

Arcanine của ngươi có mạnh đến đâu, chẳng lẽ còn có thể knock-out hai con Pokémon còn lại của ta sao!? "Lên nào, Sharpedo!" Hải Đấu nghiến răng nói.

Trên sân đấu Nước này, Sharpedo chắc chắn là thợ săn xuất sắc nhất.

Vây cá mập đáng sợ tuần tra trên mặt nước, bên dưới là Sharpedo với hàm răng sắc nhọn, đột nhiên lao tới cắn xé Arcanine!

Khán giả đều nín thở.

Chỉ thấy Arcanine không né cũng không tránh, há to miệng, trong miệng ngưng tụ một luồng sáng chói lọi.

Rắc!

Hàm răng của Sharpedo khép lại, chỉ cảm thấy răng mình kêu 'rắc' một tiếng, như cắn phải một tấm sắt.

Lục Dã ho nhẹ một tiếng.

Arcanine nhà mình... sau khi dùng 「Khối Năng Lượng Quả Ngôi Sao」, thứ được tăng cường chính là Phòng thủ mà...

Vẻ mặt Hải Đấu đanh lại.

Chiêu Gặm Nát của Sharpedo, mẹ nó chỉ làm xước một chút da?

Thế này thì đánh đấm cái gì nữa!

Hải Đấu lấy ra Dive Ball, đang định thu hồi Sharpedo.

Nhưng luồng sáng trong miệng Arcanine đã ngưng tụ thành hình, một cột sáng rực rỡ chói mắt đột nhiên bắn ra!! "Quả nhiên..." Trên khán đài, Kasumi cười gượng gạo, "Thầy Lục sẽ chọn chiêu này." Takeshi nhìn Hải Đấu với sắc mặt tái nhợt, bỗng nhiên cảm thấy đồng cảm. "Tiếc thật... vẫn còn một trận nữa." Tia Năng Lượng Mặt Trời, trúng đích trực tiếp!!

Sharpedo bị luồng sáng rực rỡ nuốt chửng.

Nó còn chưa kịp kêu lên một tiếng thảm thiết đã biến thành cá khô, lật ngửa bụng nổi trên mặt nước.

Trong sân đấu, khán giả xem mà mí mắt giật giật.

Sách giáo khoa nào có viết... có thể đánh như thế này đâu?

Không chỉ là knock-out... mà còn là knock-out liên tiếp hai hiệp?! "Anh chính là Bậc thầy nghịch hệ?" "Vãi chưởng, Thầy Lục chính là

sách giáo khoa!" Bình luận viên vừa giải thích: Nghịch hệ cũng có thể lợi dụng phạm vi tấn công để khắc chế đối thủ.

Vừa kinh hãi trong lòng.

Chẳng lẽ Hải Đấu không biết đạo lý này sao?

Anh ta đương nhiên biết!

Nhưng khi đối đầu với kẻ địch mạnh, hệ Nước chính là hệ mà Hải Đấu am hiểu nhất.

Đến mức, con át chủ bài cuối cùng được tung ra—— "Gàoooo!!" Gyarados với vẻ mặt hung tợn, đứng thẳng người khoe bộ vảy sắc bén, từ trên cao nhìn xuống Arcanine.

Hải Đấu đã đoán được chiêu cuối cùng của Thầy Lục.

Nhưng vẫn ôm một tia may mắn, anh hét lên: "Gyarados, Đuôi Nước!" "Gàoooo!" Gyarados vung chiếc đuôi dài, mặt nước nổi lên một xoáy nước, cú đập mạnh mẽ trực tiếp đánh vỡ chiếc phao làm hai mảnh.

Nhưng Arcanine đã không cần phao nữa.

Nó lao thẳng về phía Gyarados, trên mặt Arcanine, nở một nụ cười 'siêu thông minh'. "Gâu gâu~ᗜ(• p •)ᗤ" Tích!

Tia lửa điện bùng lên.

Trên khu vực quan sát tầng hai, trước cửa sổ sát đất.

Nhà thuần hóa rồng Lance che mặt, không nỡ nhìn tiếp.

Không ai hiểu Gyarados hơn anh.

Hệ Nước và Bay, yếu gấp bốn lần trước hệ Điện.

Dù Gyarados có hung dữ đến đâu, cũng sẽ bị một phát 「Xung Điện Hoang Dã」 này knock-out ngay lập tức!

BÙM!!

Sấm sét bùng nổ.

Trong ánh mắt kinh ngạc của khán giả, con Gyarados trông như một mãnh thú kia, lại bị tia lửa điện nuốt chửng.

Sau đó, Gyarados không thể chống cự, ngã ngửa ra sau rơi xuống nước, bắn lên những cột nước tung tóe! "Át chủ bài Gyarados cũng bị hạ gục trong một chiêu..." "Knock-out liên tiếp ba hiệp... khó quá, đối thủ khó quá." Hải Đấu chỉ muốn khóc mà không có nước mắt.

Tôi xin rút lại lời vừa nói.

Tên này không phải là kẻ liều mạng... dù là trận đấu nghịch hệ, đó cũng là kết quả sau khi hắn đã suy tính kỹ lưỡng!

Ván này, Thầy Lục ở tầng thứ năm rồi! "Gyarados mất khả năng chiến đấu!" Trọng tài phất cờ, "Người chiến thắng, là tuyển thủ Lục Dã đến từ phương Đông!" Trong khoảnh khắc, tiếng reo hò đột nhiên bùng nổ. "Thầy Lục đỉnh vãi!!" "Đây chính là Bậc thầy nghịch hệ sao, yêu rồi yêu rồi!" "Tôi học được rồi!

Phải đi thách đấu nhà thi đấu ngay mới được!" Arcanine lội nước, ung dung bơi kiểu chó về phía Lục Dã.

Sau khi nhảy lên khỏi mặt nước, nó lắc lắc thân hình mập mạp của mình, nước bắn tung tóe lên người Lục Dã.

Lục Dã lau mặt.

Nhìn Arcanine đang nhe răng cười, anh cũng không khỏi nở một nụ cười bất đắc dĩ. "Thôi được rồi, lần này vất vả cho mày rồi!" Lục Dã xoa đầu Arcanine, cùng nó cười lên. "Về nhà ba thưởng cho!" Một phóng viên đã ghi lại được khoảnh khắc ấm áp này, và đăng lên tin tức kèm theo dòng chữ. 【Knock-out trong ba hiệp!

Thầy Lục được vạn người chú ý tiến vào vòng bán kết!】 Trận bán kết tiếp theo sẽ được tổ chức tại sân chính của Cao nguyên Indigo.

Khi đó, dưới ngọn lửa thiêng hừng hực, hai tuyển thủ sẽ triển khai một trận đấu toàn diện.

Chương 326

Thực tế, ngoài trận giao hữu 6v6 với Leon.

Đây là lần đầu tiên Thầy Lục tham gia một trận đấu toàn diện.

Thật lòng mà nói, có chút căng thẳng. "Kame... ヾ(⌐■_■)" Trán Blastoise đầy mồ hôi lạnh, căng thẳng đến không ngủ được.

Trận đấu toàn diện, đối thủ chắc cũng sẽ rất mạnh.

Dù có đánh không lại, cũng không thể làm mất mặt chủ công được! "Kame!" Blastoise chắp một tay sau lưng, tiếp tục chống đẩy.

Lục Dã liếc nhìn Blastoise đang âm thầm chống đẩy, lập tức nhận ra mình đã lo xa. "Ở với Quy Quy lâu, mình cũng bị lây tính cẩn thận rồi sao." Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời. "Xem ra Huấn luyện viên cũng sẽ ngày càng giống Pokémon của mình..." "Geng..." Gengar cũng gật đầu một cách sâu sắc.

Lúc này, Lục Dã đang ở trong khách sạn, chuẩn bị ra ngoài dự tiệc.

Để chúc mừng Thầy Lục vào bán kết.

Các thành viên trong nhóm chat ở Cao nguyên Indigo đã đặc biệt chuẩn bị một bữa tiệc mừng công.

Trong tiết trời xuân se lạnh này, thật là ấm lòng.

Nhưng đối với các đối thủ của Thầy Lục.

Cao nguyên Indigo này, lạnh lẽo vô tình như mùa đông khắc nghiệt.

Sau khi ban tổ chức công bố video trận đấu tứ kết.

Bài đăng 《Arcanine 1 cân 3!

Knock-out nghịch hệ!》 đã thu hút sự chú ý rộng rãi. "Tôi ở hiện trường, đối thủ bị hành ra bã, tôi xem mà ngây người luôn!" "Mẹ nó, cháy quá!" "Lạ nhỉ, sao trên sân lại có hai con (meme doge)?" Sư phụ của Hải Đấu, Thủ lĩnh nhà thi đấu thành phố Pastoria Crasher Wake, đã xuất hiện trong khu bình luận. "Con Arcanine này rất có tinh thần ha ha ha!" Crasher Wake đồng thời cũng đưa ra nhận xét chuyên môn. "Ngoài việc huấn luyện, các chiêu thức Tia Năng Lượng Mặt Trời và Xung Điện Hoang Dã đều là mấu chốt để chiến thắng." "Nhưng nếu không có thực lực chỉ huy của Lục Dã, tốt nhất đừng tùy tiện học theo, dù sao các thủ lĩnh hệ Nước cũng không phải dạng vừa đâu." Crasher Wake khẽ thở dài: "Hôm qua đã có hai người mang Arcanine đến thách đấu, đều bị khiêng đến Trung tâm Pokémon rồi." Dù sao đi nữa, nghịch hệ một cân ba, lại còn là knock-out.

Hiệu ứng thị giác này quá chấn động, đến mức các Huấn luyện viên lần lượt bắt chước.

Nhưng trải nghiệm thực tế, lại là một chuyện khác... "Dự đoán đội hình bán kết của Thầy Lục." Tại bữa tiệc mừng công, Kasumi chống cằm, lướt bài đăng và đọc: "Với Sirfetch'd và Arcanine, hoàn toàn có khả năng tiếp tục quét sạch đối thủ!" Ngay sau đó, Kasumi ngẩng đầu lên, tò mò hỏi: "Thầy Lục, trận sau anh định ra quân thế nào?" "Vẫn chưa quyết định." Lục Dã nhận bát cơm cà ri mà Takeshi bưng tới, tiện miệng nói, "Trận 6v6 đầu tiên, phải đối phó nghiêm túc mới được." Tay cầm khay của Takeshi run lên, nước sốt suýt nữa thì đổ ra ngoài.

Cái mà anh gọi là đối phó nghiêm túc... là chỉ việc quét sạch đối thủ và khiêng họ đi sao? "Bên phía Satoshi, vòng tứ kết của Đại hội Ever Grande cũng kết thúc rồi." Green liếc nhìn nhóm chat, có chút tiếc nuối nói, "Tiếc là chỉ dừng lại ở top 8." Đại hội Cao nguyên Indigo và Đại hội Ever Grande chỉ cách nhau vài ngày.

Đây là năm thứ hai Satoshi ra mắt, có thể giành được top 8 ở khu vực thứ ba đã là không dễ dàng. "Vậy kế hoạch tiếp theo của cậu ấy là gì?" Takeshi cởi tạp dề, ngồi xuống bên cạnh Lục Dã. "Đến Vùng Chiến Trận." Green cười nói, "Nhưng xem ra, trận chung kết cậu ấy cũng sẽ đến cổ vũ cho Thầy Lục đấy!" Bát cơm cà ri trước mặt, hương thơm ngào ngạt.

Suất ăn của khách sạn tuy là món ăn cao cấp, nhưng so với tay nghề của Takeshi, vẫn còn kém một chút.

Vừa biết đánh, vừa biết đỡ đòn, còn có thể làm bác sĩ đội và đầu bếp.

Lục Dã không khỏi cảm thán.

Cuộc sống đã dạy cho Takeshi quá nhiều thứ...

Bữa tiệc mừng công... dưới sự sắp xếp của Lance, mọi người đã thuê phòng ăn và nhà bếp.

Cũng khá là bảo vệ môi trường.

Lục Dã múc một muỗng cơm cà ri, tay trái mở nhóm chat, lướt qua lịch sử trò chuyện, gõ chữ động viên: "@Satoshi, không sao, nửa năm sau tiếp tục cố gắng!" Satoshi đang nghiên cứu về 'nghịch hệ', rất nhanh đã trồi lên. "Em sẽ nỗ lực!" Satoshi nắm chặt tay, mắt rực cháy. "Trận bán kết là ngày mốt phải không." Lorelei động viên, "Thầy Lục không chuẩn bị thi đấu, lại lên đây lướt nhóm à?" Akin phàn nàn: "Cảm giác Thầy Lục có chuẩn bị hay không cũng như nhau cả mà." "@Akin, đến Cao nguyên Indigo giúp một tay." Silver nói. "Sẽ không đến đâu!

Chẳng có buôn bán gì được cả!" Nụ cười của Green cứng lại, rồi cô cúi đầu buồn bã tự nhủ: "Sao lại thế được, mình là một mỹ thiếu nữ làm người mẫu quảng cáo, sao lại không có khách hàng chứ?"

Chàng trai tóc đỏ im lặng không nói, lén lút liếc nhìn thẻ Huấn luyện viên trong túi. 【UR, Giovanni】 Để do thám thông tin, Silver ngay lần đầu đã rút ra được thẻ này.

Theo cấp bậc, Quán quân mới là UR, Tứ Thiên Vương, Thủ lĩnh lần lượt xếp sau.

Không ngờ... hắn cũng có thể có đánh giá UR.

Làm rất tinh xảo.

Silver liếc nhìn một cái, yên tâm cất đi. "Danh sách thi đấu đã có rồi." Trong nhóm chat, điều tra viên Lance bận tối mắt tối mũi, tranh thủ @Thầy Lục: "Đối thủ của Thầy Lục, là Nate đến từ thành phố Slateport, Hoenn." "Là tuyển thủ hạt giống của Hoenn đó." Sophia nói. "Lúc cậu ấy đến thách đấu nhà thi đấu." Roxanne tóc hai bím ngạc nhiên nói, "Con Aron đó, nghe nói là do ngài Steven tặng?" "Ừm." Steven hào phóng thừa nhận, "Trong lúc du hành, gặp được một hậu bối rất có tài năng, nên đã giao phó một con Aron cho cậu ấy." Steven, với tư cách là cựu Quán quân Hoenn, đối xử với các hậu bối ở Hoenn rất kiên nhẫn và có trách nhiệm.

Trên TV, thậm chí còn từng tặng Mega Stone cho hậu bối Sawyer ở Hoenn.

Có thể nói, có một vị Quán quân đại gia như vậy, các tân binh ở Hoenn có phúc lợi tốt không chê vào đâu được... "Vậy Kanto đúng là khởi đầu địa ngục mà." Lục Dã lẩm bẩm: "Không chỉ phải đánh Mega Steelix, còn phải đánh Blue Oak..." Trời dần tối, bữa tiệc mừng công cũng sắp kết thúc. "Cạn ly~!" "Geng~[]~(￣▽￣)~*" Đồ uống của các nhóc rất đa dạng, có nước cất, Coca Cola, nước cam...

Sirfetch'd nhìn quanh, quyết định cũng phải cho mình một thứ gì đó mạnh mẽ. "Quạc!" Sirfetch'd bình tĩnh, lấy một lát hành lá từ cọng hành tây của mình.

Này, giúp ta rót một ly nước ép hành!

Bước ra khỏi phòng ăn, gió đêm thổi vào mặt, ngẩng đầu lên là bầu trời sao lấp lánh của Cao nguyên Indigo.

Red ở trên Núi Bạc, cùng các Pokémon ngắm nhìn phong cảnh như thế này... chắc hẳn cũng là một chuyện vui vẻ.

Lục Dã và Takeshi cùng nhau trở về khách sạn, chào nhau ở hành lang. "Ngày mai có đi xem trận đấu không?" "Đi, tiện thể canh gác giúp anh." "Có hơi lo cho Jiro và bọn nó..." Takeshi đột nhiên nói nhỏ. "Satoshi còn có thể trưởng thành, thì Jiro cũng vậy thôi~" Khóe miệng Takeshi cong lên: "Cảm ơn anh, Thầy Lục." Sau khi trở về phòng.

Lục Dã xoa đầu Arcanine, cho nó ăn hai khối năng lượng.

Arcanine một cân ba, trông cũng không bị thương gì. "Eevee! (* ` mạnh ´*)ﾉ" Sylveon thì lại cào cào cánh cửa khách sạn không có lỗ cho mèo, toàn thân khó chịu.

Thả ta ra!

Ta muốn đến sân tập, farm Huấn luyện viên hoang dã!

Nghe nói ở gần khu vực thiết bị tập luyện, đang lan truyền tin đồn về 'ác ma màu hồng'.

Lục Dã không để tâm lắm, nghĩ bụng, chắc là Chansey của Y tá Joy ở thành phố Saffron.

Còn Sylveon...

Sylveon thì có tâm địa xấu xa gì đâu chứ?

Một tay bế Sylveon lên, Lục Dã chìm vào suy tư.

Hay là... trận sau để Sylveon ra sân?

Nhưng át chủ bài của đối phương, rõ ràng là Aggron hệ Thép.

Nếu nghịch hệ... có vẻ cũng không chiếm ưu thế. "Dù sao cũng là trận đấu đơn 6v6, cùng lắm thì dùng Gậy Tiếp Sức, để Blastoise một mình cân tất." Lục Dã trầm ngâm gật đầu.

Đêm đó.

Gengar mang theo PokéBall, lén lút bay ra khỏi phòng, đến sân tập luyện.

Blastoise lặng lẽ chống đẩy, mồ hôi như mưa.

Sylveon và Arcanine đang diễn tập chiến đấu trên sân, đè đầu con chó ra mà đánh. "Gâu gâu!

QAQ" "Chaki-chaki~(ﾉ´▽｀)ﾉ♪" Togepi ngồi trên bậc thềm, đung đưa đôi chân nhỏ, nghiêm túc học lớp học trực tuyến của Mew.

Thầy Lục và Áp Áp đang ngủ say. "Quạc~~" Dù sao Sirfetch'd cũng đã thể hiện xuất sắc trên sân, thể lực lại không dồi dào như Arcanine.

Gengar không nỡ đánh thức nó để chỉ đạo.

Đột nhiên, Sirfetch'd mở to hai mắt, nhìn quanh.

Cầm khiên và kiếm, bước đi lạch bạch, loạng choạng đẩy cửa, ra sân tìm Gengar và đồng bọn.

Đừng cản ta~ Trong phòng tối quá, ta cũng muốn tập luyện~!!

Ngày 7 tháng 2, Chủ nhật, không có gió.

Trận bán kết của Đại hội Cao nguyên Indigo.

Các bình luận viên của kênh livestream chính thức đã vào vị trí. "Chào mừng quý vị và các bạn đã đến với Đại hội Cao nguyên Indigo, hiện trường của trận bán kết!" Sân vận động hình tròn không còn một chỗ trống, tiếng reo hò như sóng thần, tiếng cổ vũ vang lên không ngớt.

Trên đỉnh khán đài cao, trong chậu lửa màu bạc, ngọn lửa thiêng hừng hực cháy.

Chủ tịch Goodshow, người có bộ râu dài màu trắng và vóc dáng nhỏ bé, mỉm cười. "Tôi xin tuyên bố, trận bán kết Đại hội Cao nguyên Indigo, chính thức bắt đầu!" Không khí của đại hội được đẩy lên đến đỉnh điểm.

Bên ngoài màn hình giao diện của kênh livestream.

Một mỹ nhân tóc vàng thích thú nhìn vào camera quay phim, hướng về chàng trai tóc đen tuấn tú thoát tục, khí chất phi phàm. "Chúng ta hãy cùng chào đón, tuyển thủ đến từ phương Đông, tuyển thủ Lục Dã ra sân!" Bình luận viên hô to. "Thầy Lục cố lên!!" Trên khán đài, Giáo sư Oak mặc thường phục, nhìn lại tấm biểu ngữ được kéo lên phía sau: "Hơ, Lục Dã nổi tiếng thật đấy!" Green cười tươi ngồi bên cạnh Giáo sư Oak: "Dù sao thì, cả video lẫn game, lượng người xem đều rất rộng." "Có thể chỉ là vì đẹp trai thôi." Takeshi khoanh tay nói. "Ừm." Green lại không thể phản bác. "Thật tốt quá." Giáo sư Oak nghe tiếng reo hò bên tai, nhìn vào trung tâm sân đấu, mỉm cười, "Làm ta nhớ lại thời trẻ." Cuối đường hầm của tuyển thủ, là ánh nắng chói chang.

Lục Dã bước ra khỏi đường hầm, dùng tay che nhẹ.

Trong khoảnh khắc, toàn trường vang lên tiếng reo hò không ngớt. "Admin cố lên!!" James, Jessie và Meowth vẫy tay hết mình. "Chúng ta đã gom đủ kinh phí mua vé hàng ghế đầu rồi đó meow!" "Không cần nương tay với đối thủ đâu!" James làm điệu bộ hét lớn. "Nói đúng đó, phải cho hắn mở mang tầm mắt!" Jessie nắm tay. "Sonans!" Mọi người xung quanh nhìn nhóm kỳ lạ này với ánh mắt khó hiểu.

Và ở trung tâm sân đấu, hai tuyển thủ bắt tay nhau. "Thầy Lục, tôi sẽ chỉ huy hết mình!" Nate đầy chiến ý, nghiêm túc nói.

Cậu ta đeo một cặp kính không độ, vô cùng ngưỡng mộ Quán quân Steven.

Hy vọng có thể nhân cơ hội này, giành được một chức vô địch đại hội cho Hoenn.

Và tại Đại hội Ever Grande năm ngoái, cậu ta đã giành được vị trí á quân, và đã tu luyện đến tận bây giờ.

Trận đấu toàn diện 6v6, chính là lúc để chứng minh thành quả tu luyện của cậu ta! "Cố lên." Lục Dã thân thiện gật đầu.

Chương 327

Dạy cho hậu bối của Steven một bài học, Thầy Lục tự nhiên cũng không thể từ chối.

Trong một thoáng, Nate cảm nhận được một luồng khí tức khó tả, khi quay trở về khu vực chỉ huy, trán cậu ta đã lấm tấm mồ hôi.

Giọng điệu đó... cứ như đang đối mặt với Quán quân Steven vậy.

Nhưng mà, tuyển thủ tham gia Đại hội Cao nguyên Indigo, sao có thể là Quán quân của một liên minh được?

Nate ôm ngực, dùng ý chí để ép mình bình tĩnh lại.

Không cần căng thẳng, trước trận đấu đã phân tích kỹ đội hình của Thầy Lục rồi!

Lối đánh tốc độ cao đó... việc mình cần làm, chỉ là phòng thủ liên hoàn và tiêu hao, sau đó dựa vào đội hình Phòng Mánh Khóe để giáng một đòn chí mạng! "Cậu bé đó, trông có vẻ rất áp lực." Giáo sư Oak nhìn lên màn hình lớn, khoanh tay nói.

Đối đầu với Thầy Lục, ai mà không áp lực chứ...

Green nghĩ thầm. "Trận đấu toàn diện, có lẽ sẽ phát huy được sở trường của Thầy Lục hơn." Takeshi đột nhiên lên tiếng. "Ừm..." Giáo sư Oak trầm ngâm gật đầu.

Càng nhiều lần thay đổi, không gian thao tác càng lớn.

Chỉ là...

đội hình của Lục Dã quá rõ ràng, đối thủ có thể sẽ có sự chuẩn bị.

Đúng lúc Giáo sư Oak đang suy tư, tiếng còi của trọng tài vang lên. "Trận đấu bắt đầu!" Nate đẩy gọng kính, ném ra PokéBall, một luồng

sáng trắng từ quả cầu rơi xuống sân đấu. "Ra đi, Cradily!" Một sinh vật thực vật màu xanh xám, với các giác hút bám chặt, đầu vươn ra những xúc tu màu hồng, mắt ánh lên tia sáng vàng.

Là một Pokémon được hồi sinh từ hóa thạch, Cradily cũng là Pokémon yêu thích của Steven. "Cradily là một Pokémon rất bền bỉ đó." Giáo sư Oak lắc đầu nói. "Hạt Ký Sinh, Hồi Phục..." Takeshi nhíu mày gật đầu, "Đúng là rất khó đối phó." Cùng lúc đó, một luồng sáng trắng khác rơi xuống giữa sân, trong ánh sáng hiện ra một hình bóng trắng muốt thanh lịch.

Ngay khi Sylveon xuất hiện, vóc dáng đó đã chiếm trọn trái tim của tất cả khán giả có mặt. "Đẹp quá..." "Nghe nói là, chỉ có Huấn luyện viên đáng tin cậy mới có thể sở hữu Pokémon này." Các fan cứng nuốt nước bọt, nhớ lại cảnh tượng con Sylveon này tàn sát khắp nơi.

Thanh lịch, xinh đẹp... những từ này, có vẻ rất khó để miêu tả Sylveon của Thầy Lục?

Phải là hung mãnh!

Vừa mạnh vừa dễ thương! "Sylveon à." Nate đẩy gọng kính, hừ lạnh một tiếng.

Nó lấy gì để đánh Cradily?

Dựa vào Hồi Phục, rất nhanh là có thể hồi phục lại! "Cradily, Rải Đá Ngầm!" Trong trận đấu 6v6, ai rải đá trước, người đó sẽ có lợi thế khi thay đổi Pokémon!

Đúng lúc Nate đang tính toán như ý.

Bóng dáng trắng muốt, đột ngột lao đến như tia chớp, những dải lụa từ chiếc nơ xinh đẹp của nó tỏa ra ánh sáng trắng sắc lẹm!

Tại sao lại rút ngắn khoảng cách?

Nate hoang mang, không phải Sylveon nên dùng Tiếng Vang Chói Tai để tấn công sao?

Và cậu ta đã tính toán rồi.

Cradily hoàn toàn có thể chống đỡ được!

Sinh vật thực vật màu xanh xám ngẩng đôi mắt u ám lên, từ bỏ việc tiếp tục ngưng tụ đá ngầm, mà vươn ra những xúc tu có lực hút mạnh, cố gắng trói chặt Sylveon lại.

Nhưng xúc tu còn chưa kịp vươn ra, dải lụa của Sylveon đã quật mạnh vào đỉnh đầu của sinh vật thực vật!

Bốp!

Mặt đất nơi Cradily bám vào, 'rắc' một tiếng vỡ nát, những xúc tu quanh đầu nó duỗi ra một cách yếu ớt.

Ngay sau đó, Cradily, được mệnh danh là 'hoa tiền sử', thậm chí còn chưa kịp sử dụng 'Hạt Ký Sinh'.

Dải lụa được cường hóa bởi chiêu Đáp Trả.

Vung xuống sắc lẹm, trực tiếp hạ gục nó!

Trong sân đấu im lặng như tờ, khán giả vẫn chưa kịp hoàn hồn. "Eevee! (▼へ▾#)" Sylveon đứng hiên ngang, vẫy vẫy dải lụa, thu hút mọi ánh nhìn.

Steven cũng đang theo dõi trận đấu này, không khỏi bật cười: "Dùng thẳng chiêu Đáp Trả uy lực tối đa..." "Thầy Lục quả nhiên đã nghiêm túc rồi." Nate im lặng.

Thu hồi Cradily đã mất khả năng chiến đấu.

Mình hiểu rồi... hướng tấn công Vật lý, tận dụng tốc độ cao để tấn công chớp nhoáng, phán đoán của mình không sai.

Hi sinh một con để đổi lấy thông tin quý giá, ván này không lỗ! "Ra đi, Dusknoir!" Một luồng khí lạnh lẽo, tỏa ra từ quả Dusk Ball mà Nate ném ra, trong không trung từ từ hiện ra một con rối một mắt trông như ma.

Áp lực mạnh mẽ lan tỏa khắp sân đấu, khán giả không khỏi cảm thấy một trận lạnh lẽo. "Không ngờ lại có người thật sự mang theo năng lực này." Lục Dã phàn nàn.

Nhưng áp lực hữu hình này, như trọng lực đè lên người Sylveon. "Eevee!" Sylveon hừ lạnh duỗi dải lụa.

Khí thế này, còn không bằng Quy Quy nhà mình! "Không bị ảnh hưởng?" Nate quan sát Sylveon, hơi kinh ngạc, "Sao có thể..." Cho dù không mất đi ý chí chiến đấu, cũng sẽ bị hạn chế hành động chứ? "Kệ đi, Dusknoir, Vô Hiệu Hóa!" Dusknoir duỗi hai tay, mắt độc lóe lên ánh sáng xanh, động tác của Sylveon lập tức chậm lại một khoảnh khắc.

Nhân cơ hội này, Nate ra lệnh: "Phòng Mánh Khóe!" Một không gian kỳ quái giao错 trên sân đấu, sương mù đan xen thành hình cái bát, bao trùm cả hai tuyển thủ và sân đấu bên trong.

Qua màn hình lớn, có thể thấy bên trong sương mù, Dusknoir trông như một bóng ma, thân hình gần như không thể nắm bắt!

Trên khán đài, các fan cứng có vẻ mặt phức tạp. "Dùng không gian trước mặt Thầy Lục à." "Chúc cậu ta may mắn..." Khóe miệng Nate nhếch lên một đường cong, đột nhiên, mắt cậu ta trợn to. "Dusknoir, mau tránh ra!" "Eevee!" Từ chiếc nơ của Sylveon, ngưng tụ thành một quả Bóng Ma đen kịt, trong làn sương mù này căn bản khó mà nhận ra.

Mãi cho đến khi Bóng Ma tạo ra một luồng khí xoáy, làm sương mù xung quanh liên tục bị xoắn lại, Nate mới nhận ra.

Mẹ nó, Sylveon của Thầy Lục, là song đao!

Ầm ầm!!

Bóng Ma nổ tung, Dusknoir miễn cưỡng thoát khỏi trung tâm vụ nổ, thoi thóp, trên cơ thể được tạo thành từ Vải Thần Chết đầy những vết cháy xém. "Trở về đi." Nate giơ PokéBall lên, mặt tái mét.

Chỉ một chút nữa thôi, mình đã bị knock-out trong hai hiệp! "Dusknoir bị thương nặng!" Bình luận viên hét lớn, "Đây mới chỉ là Pokémon đầu tiên của tuyển thủ Lục Dã, tuyển thủ Nate đã phải tung ra Pokémon thứ ba của mình rồi sao?!" Anh lên đây thì cũng thế thôi!

Nate vẫn còn sợ hãi. "Nhưng mục đích mở không gian của cậu ta, đã đạt được rồi phải không?" Trên khán đài, Green nghiêng đầu.

Giáo sư Oak gật đầu: "Lục Dã không tung ra Pokémon có chiêu Khiêu Khích, có lẽ cũng có tính toán của riêng mình." "Đến rồi." Lục Dã nhìn về phía tiếng gầm rung trời trong sân đấu, nhướng mày.

Bụi đất bay mù mịt, một con quái vật kim loại không gì cản nổi, Aggron gầm lên giận dữ, chiếc đuôi dài của nó đập mạnh xuống đất. "Gàoooo——!!" Con mãnh thú được bao bọc bởi lớp áo giáp màu bạc, quả thực là một vũ khí chiến tranh máu lạnh, khí thế cuồng bạo và mạnh mẽ.

Khán đài vang lên tiếng nuốt nước bọt. "Đây là...

át chủ bài của Nate phải không?" "Cậu ta muốn dựa vào không gian, quét sạch đội hình của Thầy Lục!!" Trên khán đài, Giáo sư Oak 'ồ' một tiếng, khen ngợi: "Huấn luyện khá tốt đấy!" "Dù sao thì dạng 幼 thể của nó, là do ngài Steven giao phó." Takeshi nói một câu, rồi nhíu mày.

Aggron dưới không gian, là một cỗ xe tăng chiến tranh không gì cản nổi.

Có lẽ... chỉ có Arcanine dưới chiêu 'Tốc Lực Bùng Cháy' của Thầy Lục mới có thể chống đỡ được.

Đột nhiên, xung quanh vang lên một trận kinh hô. "Thầy Lục định làm gì vậy?!" "Tại sao anh ấy không thu hồi Sylveon!" "Thật sao, đối đầu trực diện với Aggron dưới không gian!?" Con quái vật to lớn hung dữ này, thật sự là thứ mà Sylveon có thể chống lại sao?

Mọi người nín thở, vẻ mặt nghiêm trọng. "Toại nguyện cho ngươi!" Nate lạnh lùng nói, "Aggron, Đầu Sắt!" Ầm ầm ầm!

Aggron 'ầm ầm' di chuyển trên mặt đất, ba chiếc sừng nhọn hoắt sắc lẹm, ngay cả đá tảng cũng có thể xuyên thủng trong nháy mắt.

Khi Aggron lao tới, sắc mặt của khán giả đều thay đổi.

Nghịch hệ, lại còn đánh với loại quái vật này.

Thầy Lục quá tự đại rồi! "Bảo Vệ!" Chỉ có Bảo Vệ, không đủ để hóa giải tác động của Aggron.

Ầm ầm! "Gàoooo!!" Aggron cày nát mặt đất, như một quả pháo được bắn đi, chiêu Đầu Sắt 'ầm ầm' đâm vào hàng rào trước mặt Sylveon.

Rắc!

Hàng rào màu xanh lục vỡ tan, Sylveon nhảy vọt lên, mặt đất trước mặt nó bị Aggron cày nát. "Eevee! (▼へ▼#)" Sylveon nhẹ nhàng đáp xuống, liếc nhìn vết thương trên móng vuốt nhỏ, vẫy vẫy dải lụa, không hề nao núng.

Bảo Vệ đã đỡ được, chỉ là một vết thương ngoài da.

Lục Dã vẫn có chút xót.

Nhưng lúc này, thu hồi Sylveon, mới là sự không tin tưởng lớn nhất đối với nó.

Sau khi chứng kiến màn trình diễn của 'đại ca'.

Sylveon nào có không muốn vì Lục Dã, mà chiến đấu hết mình một trận! "Đừng quan tâm nó!

Tiếp tục Đầu Sắt!" Nate hét lớn.

Dưới không gian, nghịch hệ, liên tục chiến đấu ba hiệp...

điều này đã khiến Nate dâng lên một nỗi sợ hãi sâu sắc.

Nếu ngay cả át chủ bài của mình, cũng không thể giải quyết được nó.

Khó mà tưởng tượng, hậu quả sẽ như thế nào!

Aggron ầm ầm lao tới, trong không gian này, Aggron chậm chạp lại trở thành một kẻ tấn công nhanh nhẹn.

Bóng Ma của Sylveon đột nhiên bắn ra, khóa chặt hành động của Aggron, nhân cơ hội né tránh.

Sau đó, Sylveon thở hổn hển, nhe răng một cách hung dữ. "Eevee! (`mãnh ´)" Sylveon dù sao cũng đã chiến đấu liên tiếp ba trận.

Nếu thay đổi, Lục Dã có thể dựa vào các nhóc khác để dễ dàng giành chiến thắng.

Nhưng Lục Dã đột nhiên, hiểu ra suy nghĩ của Sylveon.

Muốn ở bán kết Đại hội Cao nguyên Indigo, hoàn thành một pha một cân sáu sao...

Chương 328

Lục Dã không khỏi bật cười.

Với Sylveon hiện tại, không... thậm chí Blastoise cũng còn rất khó khăn.

Nhưng, đã là Pokémon của mình.

Ánh mắt Lục Dã sắc lại.

Nguyện vọng này, mình nhất định phải giúp mi thực hiện! "Sylveon, mi có tin ta không?" Lục Dã hỏi. "Eevee!" "Vậy thì, trước tiên trở về một hiệp!" Lục Dã lấy ra PokéBall, thu hồi Sylveon.

Không gian còn lại vài giây.

Dưới Phòng Mánh Khóe, Pokémon tốc độ chậm lại hành động nhanh hơn.

Trong đội của Thầy Lục, Pokémon có tốc độ chậm hơn Aggron... ngay cả Sirfetch'd cũng nhanh hơn một chút.

Không, vẫn còn một Pokémon nữa. "Togepi!" Lục Dã dứt khoát nói, "Nhờ mi cả, Mưu Đồ Đen Tối!" "Chaki-chaki! (# ` mãnh ´)" Toàn trường xôn xao.

Trên sân khấu bán kết, lại tung ra Togepi? "Dưới không gian, Togepi thậm chí còn ra tay trước!" "Mọi người nhìn kìa, Togepi lại sắp trở về PokéBall rồi!" Trên mặt Nate, lộ ra một tia kinh hãi.

Ai có thể ngờ, Thầy Lục đến bán kết, vẫn còn mang theo con Togepi này!

Rốt cuộc hắn muốn làm gì?! "Động Đất trực tiếp!" Nate lưng lạnh toát, hét lớn.

Aggron vung chiếc đuôi sắt không gì cản nổi, đập mạnh xuống đất, chiêu Động Đất ập đến, cố gắng nuốt chửng Togepi.

Nhưng ánh mắt Togepi sắc lẹm, Mưu Đồ Đen Tối đã huy động Đặc công của bản thân đến cực hạn.

Sau đó, Togepi hóa thành một luồng sáng trắng bay về PokéBall, dùng Gậy Tiếp Sức thay thế.

Cơn chấn động rung trời chuyển đất, trong vài giây ngắn ngủi của việc thay đổi, đã đánh trượt.

Sylveon lại một lần nữa ra sân! "Eevee! (▼mãnh ▼#)" 「Gậy Tiếp Sức」 của Togepi đã truyền hiệu ứng tăng cường của 「Mưu Đồ Đen Tối」 cho Sylveon.

Một luồng khí tức sắc lẹm lan tỏa trên người Sylveon, khán giả đều nuốt nước bọt.

Khí thế này, còn đáng sợ hơn cả Dusknoir với năng lực Gây Áp Lực lúc nãy!!

Sương mù của 'Phòng Mánh Khóe' tan đi.

Aggron trên sân, tốc độ lại một lần nữa chậm lại. "Đến đây, Sylveon." Ánh mắt Lục Dã sắc lại, giơ tay lên, nắm chặt thành quyền.

Trong khoảnh khắc, mọi âm thanh trên toàn sân đấu đều trở nên im lặng. "Khoảnh khắc một cân sáu của mi đã đến!" "Eevee!" Giờ Ngọ đã đến!

Tiếng nổ ầm vang, quả Bóng Ma bay ra từ chiếc nơ của Sylveon, chứa đựng một nguồn năng lượng khủng khiếp vô tận.

Nate tuyệt vọng nhắm mắt lại.

Dù là Aggron khổng lồ như quái vật... với chỉ số Phòng thủ Đặc biệt cùi bắp đó, căn bản không thể chống đỡ được uy lực của quả

Bóng Ma này!

Ầm ầm ầm!!!

Tiếng nổ gần như làm rung chuyển cả sân đấu.

Khói bụi tan đi, khán giả không thể tin nổi, đồng loạt hít một hơi khí lạnh.

Sao có thể?

Thế, thế này mà cũng thắng được!!?

BÙM!!

Con quái vật khổng lồ bất khả chiến bại, ngã xuống nặng nề.

Ánh nắng chiếu lên Sylveon trắng muốt xinh đẹp, lấp lánh ánh vàng.

Sylveon đứng sừng sững trước Aggron đã ngã xuống.

Sau đó, nó quay người lại.

Giống như một lưỡi kiếm sắc bén nhất, được chàng trai tóc đen nắm trong tay. "Eevee." Sylveon nhẹ nhàng kêu lên. "Kẻ tiếp theo." Giọng nói bình thản của chàng trai tóc đen, vang vọng khắp sân đấu. "Tuyển thủ Nate đã, đã tung ra Pokémon thứ tư của mình!" Bình luận viên vẫn chưa kịp hoàn hồn sau cú sốc vừa rồi.

Bất kể là Thầy Lục với khả năng thống trị cục diện, hay là Sylveon trông như một nữ chiến thần.

Dưới tình thế tuyệt vọng như vậy, lại có thể dùng hệ khắc chế ngược để hạ gục Aggron trong chớp mắt.

Dù cho là một nhà vô địch ra tay chỉ huy, cũng khó mà tái hiện lại được cảnh tượng đó.

Đây thật sự là Giải đấu Indigo sao?

Thật sự không phải một nhà vô địch nào đó đã đăng nhập nhầm vào tài khoản của Thầy Lục đấy chứ?

Bình luận viên mang theo nỗi hoang mang, tiếp tục bình luận trận đấu.

Còn Nate thì đồng tử co rút, hơi thở có chút ngưng trệ.

Sao có thể chứ?

Trong thế cục vừa rồi, Sylveon lại có thể quay ngược lại hạ gục Aggron trong nháy mắt?!

Nate cắn chặt môi, giơ tay tung ra Pokémon tiếp theo: "Amoonguss, giúp tôi câu giờ một chút!" Phải dựa vào con Pokémon có khả năng phòng thủ liên hoàn này để điều chỉnh lại tiết tấu trận đấu! "Trong một trận đấu Toàn Lực, tiết tấu là cực kỳ quan trọng." Giáo sư Oak gật đầu tán thưởng, "Cậu bé này có thể nghĩ đến việc hãm lại đà thua, đã là rất đáng quý rồi." "Vậy cái gọi là tiết tấu... chính là khả năng khống chế cục diện trận đấu của Thầy Lục sao?" Takeshi lẩm bẩm.

Amoonguss đội chiếc mũ nấm hình PokéBall, dang rộng hai chiếc khiên cũng hình PokéBall.

Nó thậm chí còn được mệnh danh là một trong những Pokémon 'khó chịu nhất', có thể dùng các chiêu thức biến hóa như Bào Tử Ngủ, Kịch Độc để liên tục hành hạ đối thủ.

Nate dùng bàn tay run rẩy đẩy gọng kính.

Vẫn chưa thua!

Cứ tiếp tục bào mòn, nhất định sẽ tìm được cơ hội lật kèo! "Amoonguss!" Nate hét lớn, "Sử dụng Kịch Độc!" Là một Pokémon hệ Độc, chiêu "Kịch Độc" có hiệu ứng chắc chắn trúng đích.

Chiếc ô nấm hình PokéBall của Amoonguss phun ra một làn sương độc màu tím thẫm từ các túi bào tử, lan tỏa về phía Sylveon.

Trúng rồi sao?

Nate không tự tin hỏi thầm.

Giây tiếp theo, cậu ta thở dài một hơi.

Dưới chân cậu, một lớp sương mù mờ ảo bốc lên, chiêu Kịch Độc của Amoonguss hoàn toàn không thể xuyên qua lớp sương, xâm thực được Sylveon ở phía sau. "Trên Sân Cỏ Tiên Sương, các trạng thái bất thường mà Pokémon phải chịu sẽ giảm đi đáng kể." Giáo sư Oak giải thích, "Và Sân Cỏ Tiên Sương này cũng là một trong những chiêu thức mà Sylveon có thể nắm vững." "Đã... tính toán đến mức này rồi sao?" Green tắc lưỡi. "Thầy Lục cũng quá cẩn thận rồi đấy!" Rầm!!

Một quả Bóng Ma cuồng bạo bay về phía Amoonguss, cho dù là Amoonguss da dày thịt béo, cũng bị quả cầu năng lượng đen kịt nuốt chửng ngay lập tức. "Mời tuyển thủ tung ra Pokémon tiếp theo!" Trọng tài thổi còi. "Một cân ba, còn làm trọng thương một con..." Khán giả xì xào bàn tán. "Đây là bán kết đấy à..." "Đây thật sự không phải giải Little Cup chứ?!" "Vãi chưởng, Thầy Lục vẫn chưa thu Sylveon về!" Vẻ mặt của Nate đã chết lặng.

Con Sylveon này... cứ như một ngọn núi lớn không thể vượt qua.

Trận đấu này, liệu có thể chiến thắng được dù chỉ một con Pokémon không?

Nate cắn răng, giơ tay tung ra Pokémon thứ tư.

Darmanitan với lông mày rực cháy như lửa, sở hữu sức mạnh một đấm phá hủy cả xe tải, ngọn lửa trong cơ thể nó không lúc nào không bùng cháy.

Nhưng khi nắm đấm rực lửa của Darmanitan tung ra, va chạm với

quả Bóng Ma mỏng manh kia.

Rầm!!

Khói bụi mù mịt, Darmanitan ngược lại bị vòng xoáy khí đen ngòm nuốt chửng. "Con, con thứ năm..." Khán giả như nghĩ tới điều gì đó, vẻ mặt cứng đờ. "Thầy Lục, không lẽ định..." Nate chỉ còn lại Dusknoir sắp hết máu, và Honchkrow chuyên dùng chiêu Khiêu Khích.

Nhưng hai con Pokémon này, căn bản không thể chống lại Sylveon đã được buff trạng thái.

Khi tiếng nổ vang dội chấm dứt.

Cả sân vận động im phăng phắc. "Bui! (▼へ▼#)" "Người chiến thắng cuối cùng, đã xuất hiện..." Bình luận viên hít một hơi thật sâu. "Vòng bán kết, người chiến thắng, là tuyển thủ Lục Dã đến từ phương Đông!!" Ngay khoảnh khắc kết quả được công bố. "Bui..." Sylveon kêu lên một tiếng mềm mại.

Đôi tai màu xanh lam khẽ lắc lư.

Liên chiến sáu trận, bất kể là HP hay tinh thần, đều đã đến giới hạn.

Nhưng mà... có nhiều người đang nhìn như vậy.

Sylveon mí mắt sắp không mở nổi, đang định ngủ một giấc.

Một tia sáng đỏ thu nó về PokéBall. "Nghỉ ngơi một lát đi." Lục Dã nhẹ nhàng nói. "Em đã làm rất tốt rồi!" PokéBall khẽ lắc lư một cái.

Trong khoảnh khắc, tiếng reo hò của toàn trường bùng nổ. "Vãi nồi, bán kết mà chỉ dùng có hai con Pokémon?!" "Tôi đã nói rồi mà, Thầy Lục đến đây là để đánh giải Little Cup!" "Làm ơn đi, Thầy Lục hãy làm người đi!" "Thầy Lục đỉnh vãi!!" Lục Dã đi trong đường hầm

dành cho tuyển thủ, bất đắc dĩ cười cười.

Chỉ có anh biết, Dakto trong anime thậm chí đến trận chung kết cũng chỉ dùng mỗi Darkrai.

Còn trận này... là kết quả của sự đồng lòng giữa Huấn luyện viên và Pokémon.

Muốn được gọi là 'Người đàn ông của những Quái thú huyền thoại', bản thân mình còn kém xa lắm.

Hiện tại, điều quan trọng nhất là mau chóng đưa Sylveon về ngủ một giấc.

Tốt nhất là mua cho nó thêm vài cái bánh xe mới? "Vất vả cho em rồi." Lục Dã cười nói với PokéBall.

Trong PokéBall, Sylveon cụp hai chiếc tai dài xuống, chiếc nơ bướm khẽ lay động. "Bui~ヾ(//•ω•//)ゝ" Sylveon thì có tâm địa xấu xa gì đâu chứ?

Chẳng qua chỉ là...

Chương 329

quét sạch đối thủ một trận sáu-không ở bán kết mà thôi!

Ở đường hầm dành cho tuyển thủ phía bên kia.

Nate nhận được cuộc gọi hỏi thăm từ Steven.

Nghe Steven giải thích, Nate đột nhiên mở to hai mắt. "Thầy Lục, là Huấn luyện viên cùng đẳng cấp với ngài sao!?" Một giọng cười ôn hòa và từ tính truyền đến. "Đương nhiên, tôi vẫn mạnh hơn một chút!" Steven cười nói.

Nate gãi đầu, chìm vào suy tư.

Chẳng trách, lại thua thảm như vậy.

Dù sao thì...

đối đầu với tiền bối Steven, mình cũng sẽ bị quét sạch sáu-không thôi.

Rõ ràng, có thể đấu một trận với Thầy Lục, đã không uổng chuyến đi này rồi. "Thì ra là vậy." Nate tự gật đầu.

Mà tại quảng trường lễ hội, ngay khoảnh khắc chiến báo được cập nhật.

Các khán giả dụi dụi mắt mình. "Quét sạch sáu-không?" "Mạnh quá vậy!" "Ồ... là Thầy Lục à, vậy thì không có gì lạ!" Sau Arcanine 'khắc hệ ngược hạ gục tức thì'.

Sylveon quét sạch sáu-không của Thầy Lục, một lần nữa trở thành khoảnh khắc kinh điển của Giải đấu Indigo.

Các thành viên trong group chat thì lại có vẻ mặt như thể đó là điều hiển nhiên. "Thầy Lục!

Chung kết khi nào bắt đầu, tôi cưỡi Bakutarou qua đây!" Akin hét lên.

Red đề nghị: "Đến Cao nguyên Indigo rồi, mọi người có thể tụ tập một lần nữa." "Ý hay đấy." Dì Lorelei thích náo nhiệt, vui vẻ cười nói.

Lance đau đầu xoa xoa thái dương.

Chỉ việc giúp Lục Dã đối phó với đám truyền thông thôi đã đủ đau đầu rồi.

Cái gì, thực lực thật sự của Lục Dã à...

Chẳng lẽ tôi phải nói cho các người biết chuyện cậu ta và tôi đánh ngang tay sao? "Đợi bán kết kết thúc, chung kết sẽ diễn ra sau hai ngày nữa." Lance nói: "Sẽ có một khoảng thời gian hâm nóng." Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời, tính toán thời gian.

Tết sắp đến rồi...

Đánh xong Giải đấu Indigo, còn có thể cùng đám nhóc đi du lịch Sinnoh.

Trận chung kết sao.

Lục Dã quay đầu nhìn về phía đám nhóc của mình. "Ghos? (~￣▽￣)~" "Kame... ヽ(⌐■_■)" Lục Dã lại nhìn về phía Sylveon tsundere, Togepi đang chơi game, và con husky thông minh. "Bui~! o(´^｀)o" Sylveon đang nằm trên giường buồn ngủ, lười biếng ngáp một cái. "Doge! (ﾉ゜▽゜)ﾉ" "Gâu? (O_o)??" "Mọi người." Lục Dã cười nói. "Đến trận chung kết, chúng ta cùng nhau lên sân nhé!" Nhất thời, trong phòng Thầy Lục quỷ khóc sói gào, tiếng "Bui" không ngớt bên tai. "Quạc! (´ꈨωꈨ)σ" Áp Áp rơi lệ.

Tôi thật sự không muốn giành chức vô địch giải đấu đâu mà!

Ngày 8 tháng 2, thứ Hai, trời trong.

Cùng với sự kết thúc của vòng bán kết, Giải đấu Indigo cũng sắp chào đón trận đấu Toàn Lực cuối cùng.

Tuyển thủ hạt giống đến từ Johto, Trác Hùng, đã tiến vào chung kết với thành tích ấn tượng 6:1.

Nghe nói, vị tuyển thủ đã du hành qua nhiều liên đoàn này, đã có thực lực tham gia Master League.

Trên diễn đàn của Giải đấu Indigo, các bình luận viên đều cho rằng.

Có thể thấy trước, khi đối đầu với Thầy Lục vừa tiến vào chung kết, chắc chắn sẽ lại là một trận đấu đỉnh cao.

Và cùng với sự hâm nóng của giải đấu.

Các thành viên trong group chat cũng lần lượt đến Cao nguyên Indigo.

Thời tiết trong xanh, dưới bầu trời quang đãng, Cao nguyên Indigo chìm trong không khí lễ hội náo nhiệt.

Ngay cả việc kinh doanh gian hàng của Green trên quảng trường cũng tốt hơn không ít.

Đương nhiên, người thu lợi nhiều nhất vẫn là Đội Hỏa Tiễn.

Nhưng dù thu nhập không tồi, họ vẫn giữ thói quen kinh doanh cần cù.

Trong đám đông náo nhiệt, James đeo kính râm và khẩu trang, chen đến bên một người qua đường bình thường. "Bạn ơi, mua bộ bài không?" Chàng trai tóc nâu áo tím bên cạnh người qua đường khẽ chép miệng, vẻ mặt tỏ ra phiền phức.

Nhưng vị Huấn luyện viên này lại đưa tay, nhận lấy bộ bài trong tay James. "Phiền cậu trả tiền giúp." "...Bó tay với cậu thật." Chàng

trai tóc nâu lấy điện thoại ra, 'tít' một tiếng nhẹ.

James nhìn chằm chằm một lúc, đột nhiên lắp bắp: "Anh, hai anh là..." Nhưng hai người đã đi xa, để lại một bóng lưng như huyền thoại.

Trong khoảnh khắc, James như giác ngộ ra điều gì đó, trong mắt lóe lên tia lửa. "Tôi có tự tin làm ra những lá bài tinh xảo hơn rồi!" "Anh Green!" Trên quảng trường náo nhiệt, cậu thiếu niên mặc áo khoác xanh vai vác Pikachu, phấn khích chạy tới, "Cả tiền bối Red nữa!" "Lâu rồi không gặp." Red mỉm cười, rồi xoa đầu Pikachu trên vai Ash. "Pikachu cũng vậy!" "Pikachu~~" Pikachu rất hưởng thụ mà híp mắt lại.

Green khẽ gật đầu, rồi nói: "Những người khác đều ở làng tuyển thủ, chúng ta cùng qua đó đi." Giải đấu Indigo, làng tuyển thủ. "Lại đến giờ lên lớp của Giáo sư Oak rồi!" Trong phòng ăn rộng rãi, một khoảng trống tạm thời được dọn ra, một nhóm người ngồi trên ghế đẩu nhỏ, vây quanh Giáo sư Oak ở giữa. "Câu hỏi!" Lão nhân mặc áo blouse trắng ho khan một tiếng, gõ lên bảng đen: "Trừ những Pokémon thuộc nhóm trứng Chưa Khám Phá, tổng cộng có bao nhiêu loại Pokémon thuần hệ Bay!" "Akin, cậu khá rành về nhóm trứng." Giáo sư Oak nhìn về phía cậu thiếu niên đeo kính bảo hộ, ánh mắt đầy ẩn ý, "Cậu thấy sao?" "Hừ~~ Tôi có thể nói một hơi ra mười loại." Akin bẻ ngón tay, "Pidgey, Pidgeotto, Pidove..." "Sai bét!" Giáo sư Oak dùng tờ báo cuộn lại thành gậy gõ lên đầu Akin.

Khóe miệng Lục Dã giật giật: "Mấy con đó đều là song hệ Thường và Bay mà?" "Còn có chuyện này nữa sao?" Akin trừng mắt.

Crystal đội mũ tròn, bất đắc dĩ nói: "Tôi đã nói với cậu rồi mà... cho đến nay, trừ nhóm Chưa Khám Phá, người ta mới chỉ phát hiện hai loại Pokémon thuần hệ Bay thôi." "Là Rookidee và Corvisquire

đúng không?" Người đàn ông tóc đỏ mặc áo choàng khoanh tay, trầm giọng nói, "Lần trước đến Galar, nghe Leon nhắc qua." "Ồ!

Không hổ là anh, ngài Lance!" Yellow vỗ tay tán thưởng reo lên.

Lorelei tóc đỏ trưởng thành ngồi ở bàn ăn không xa, chống cằm thở dài một tiếng: "Các người vậy mà có thời gian tìm hiểu mấy kiến thức khó nhằn này..." "Xem ra dì cũng không biết nhỉ." Akin thì thầm với Silver. "..." Silver im lặng dịch ghế đẩu ra xa một chút. "Akin." Lorelei dịu dàng cười nói, "Hôm nay thời tiết đẹp, chúng ta ra đấu một trận nhé?" "Tiếc là, trên sân đã có người đánh rồi." Lục Dã liếc nhìn điện thoại, xen vào: "Red và Ash đang đánh rất kịch liệt." Takeshi khẽ ngẩn người: "Cậu ta còn có thể đấu với Red sao?" "Không có phân biệt." "Ồ... thảo nào." Bầu không khí trở nên yên lặng một cách kỳ lạ, Giáo sư Oak ho khan nói: "Tóm lại... trận đấu tiếp theo, mọi người cùng nhau cổ vũ cho Lục Dã, nhất định phải giành được chức vô địch!" "Nói chuyện này trước mặt ban tổ chức, thật sự ổn chứ?" Người thuần hóa Rồng Lance vã mồ hôi nói. "Như vậy cũng chứng minh mắt nhìn của tôi khi chọn Người nắm giữ Pokedex không sai mà!" Giáo sư Oak vui vẻ nói.

Những Người nắm giữ Pokedex sẽ thu hút lẫn nhau.

Thậm chí khi các Pokedex tập hợp lại, còn phát ra tiếng 'tít tít'.

Đây không phải là một công cụ đơn giản, mà còn tượng trưng cho niềm tin và tinh thần của Người nắm giữ Pokedex.

Trong mắt Giáo sư Oak, Lục Dã và Ash đều là những ứng cử viên vô địch mà ông tin tưởng.

Lục Dã trầm ngâm một lát.

Như vậy... có cảm giác như bị sắp đặt không nhỉ?

Mà nói đi cũng phải nói lại.

Rõ ràng là buổi họp bàn chiến thuật của mình.

Lại biến thành buổi lên lớp của Giáo sư Oak một cách khó hiểu.

Lục Dã ôm Sylveon trong lòng, nhẹ nhàng xoa thái dương.

Thôi kệ... có họp hay không cũng vậy thôi!

Đám Pokémon của mọi người đang chơi đùa ở một góc khác của phòng ăn.

Togekiss đứng bằng hai chân, ân cần đi theo Togepi, mồ hôi đầy đầu: "Bake!" (Chạy chậm thôi!) "Chakido! ヾ(◍°∇°◍)ﾉﾞ" Togepi chạy lung tung khắp nơi, khiến đám Pokémon một phen hoảng loạn.

Lỡ mà trầy da một chút thôi, Togekiss có khi dùng cả Quả Cầu Aura mất!

Đáng nói là.

Sau khi tiến hóa, Togekiss vẫn có đôi chân nhỏ, có thể nhón chân đứng.

Thông thường, khi Togekiss nhón chân, trông sẽ lộng lẫy và tao nhã như một vũ công ballet.

Togekiss của Akin nhón gót lên, phong cách lại có chút kỳ lạ... "Phụt!" Akin liếc nhìn một cái, cố gắng nhịn cười, "Togekiss, mày hài hước thật đấy!" "Bake! (◣д◢)" Trong khoảnh khắc, ánh mắt của Togekiss trở nên sắc lẹm, chiêu Chém Gió đã sẵn sàng tung ra!

Rắc!

Rầm!!

Tiếng nổ dữ dội vang lên từ sân đấu.

Red thở hổn hển, quay lại nhìn phòng ăn của làng tuyển thủ, khẽ ngẩn người.

Lạ thật... sao ở đó cũng có tiếng nổ vậy? "Tôi tấn công đây, tiền bối Red!" Red quay đầu lại, kéo vành mũ xuống, một luồng khí ập tới.

Ash lao tới như một chiến thần —— Chàng trai tóc nâu áo tím đứng bên cạnh quan chiến, mí mắt giật giật.

Xem ra cái trò 'Không có phân biệt' kia, cậu ta đã xuất sư rồi... ...Phòng ăn tan hoang.

Do Akin và Togekiss phụ trách dọn dẹp.

Silver, Crystal, Yellow ở lại giúp đỡ.

Đám thành viên ồn ào, hoàn toàn không màng đến thân phận Người nắm giữ Pokedex, đi lang thang khắp nơi. "Cậu muốn sân đấu chung kết thế nào." Trước khi đi, Người thuần hóa Rồng Lance thuận miệng hỏi.

Lục Dã: "Cái này mà cũng tự chọn được á?!" "Đùa thôi hahaha, tôi sẽ trao giải cho cậu, chung kết cố lên!" Người thuần hóa Rồng Lance cười 'bé bự' bay đi mất.

Lục Dã nhìn lên trời, Dragonite thân hình mập mạp, gãi gãi đầu.

Dragonair xinh đẹp như vậy... không phải nên tiến hóa thành Nữ thần biển sao?

Sao đột nhiên lại phát phì thế này?

Sau một ngày đầy biến cố.

Mọi người lần lượt báo cáo những gì thấy được hôm nay trong group chat.

Ash: "Em rút được thẻ UR của tiền bối Red!

Chương 330

[Hình ảnh]" Akin: "Vãi, ngầu thế!" "Sao không đến gian hàng của tôi!" Green nghiến răng nói.

Yellow sờ sờ túi quần yếm, lôi ra mấy đồng lẻ còn sót lại, má ửng hồng.

Mình cũng muốn đi rút thẻ!

Lục Dã cười không khép được miệng.

Cứ đến đây nhiều vào, tôi chỉ thích những chân gỗ như cậu thôi Ash ạ!

Màn đêm dần buông.

Giáo sư Oak đã nghỉ ngơi từ sớm, còn đám thành viên trong group thì đến nửa đêm vẫn đang chém gió.

Lục Dã nằm trên gối, nhìn chằm chằm vào trần nhà trong bóng tối, nghe tiếng điện thoại rung ù ù bên tai.

Tâm trạng bỗng có chút vi diệu.

Các người thật sự không phải mượn cớ cổ vũ để đến đây du lịch theo nhóm đấy chứ!?

Không ngủ được. "Gengar, bật đèn!" "Ghos~(￣▽￣)/" Mới có một giờ... còn sớm chán.

Lục Dã xác nhận máy chơi game trong phòng, thử gửi tin nhắn cho ID có avatar hình kem. "Chơi một ván không?" "Không." Lục Dã kinh ngạc: "???" "Sợ làm phiền cậu nghỉ ngơi." "Không sao, mai Gengar chỉ huy." "???" Sau khi thỏa mãn hành Cynthia hai ván như ý nguyện.

Cynthia mỉm cười dịu dàng, các khớp ngón tay trắng bệch, nghĩ

nghĩ rồi lại thôi.

Đợi cậu ta đến Sinnoh, sẽ xử lý cậu ta sau!

Lục Dã mãn nguyện, chuẩn bị đi ngủ.

Điện thoại trong đêm tối lại sáng lên ánh huỳnh quang yếu ớt.

Một số lạ...

Lục Dã khẽ ngẩn người, bắt máy. "Trận đấu ngày mai." Giọng người đàn ông khàn khàn và trầm thấp, tựa như ly whisky màu hổ phách, loáng thoáng có thể nghe thấy tiếng mèo kêu ngoan ngoãn. "Cố lên." Lục Dã ngẩn người một lúc lâu, đột nhiên nhận ra đã nghe thấy giọng nói này ở đâu đó. "Lão đại Giovanni??" Nhưng đầu dây bên kia đã cúp máy.

Lục Dã 'xì' một tiếng.

Hai cha con đều tsundere như nhau!

Đột nhiên, Lục Dã như nhận ra điều gì đó, trán vã mồ hôi lạnh.

Không ổn!

Cho dù là thế trận chắc thắng,搞 không tốt cũng sẽ bị đám người này gáy bẩn cho chết! "Cho dù là giải Little Cup, cũng phải..." Đột nhiên, Lục Dã và 'cục béo đen' đang đứng trên sàn đối mắt với nhau. "Ghos?" Gengar gãi gãi mông, nhe răng cười. "Thôi kệ..." Lục Dã đột nhiên bất đắc dĩ cười lên.

Gần đây, mình có lẽ đã quá câu nệ thắng thua.

Để cho đám nhóc tận hưởng trận đấu, mới là mục đích mình tham gia giải đấu.

Vậy thì, trận đấu tiếp theo.

Lục Dã vỗ vỗ đầu Gengar. "Hãy dùng trận đấu để mang lại tiếng

cười nhé, Gengar!" "Ghos! ヾ(≧∇≦*)ヾ" Ngày 9 tháng 2, thứ Ba, tuyết.

Trận tuyết đầu tháng hai, bay lất phất như tơ liễu, rơi một lúc vào buổi sáng rồi nhanh chóng tạnh.

Ánh nắng ấm áp chiếu rọi, cả Cao nguyên Indigo được phủ một lớp ánh sáng vàng.

Trong chậu lửa màu bạc của sân vận động chính, Ngọn lửa Thiêng được thắp lên từ lông vũ của Moltres, ngọn lửa màu cam nhảy múa.

Người thuần hóa Rồng Lance mặc áo choàng, nhìn chằm chằm Ngọn lửa Thiêng một lúc lâu, chìm vào suy tư.

Vốn dĩ, phần thưởng vô địch của giải đấu lần này chỉ là tiền thưởng và Premier Ball do Silph Co. tài trợ.

Có thể nói là hoàn toàn không có thành ý.

Nếu là những giải đấu Indigo chất lượng kém của những năm trước, thì cũng thôi đi.

Giải đấu lần này, có Thầy Lục tham gia, còn có Red, Giáo sư Oak và những người khác cổ vũ.

Lance thật sự không nỡ lấy ra phần tiền thưởng khô khốc đó. "Vậy là, phần thưởng đã được quyết định rồi?" Lão già Goodshow vuốt râu, cười híp mắt hỏi. "Vâng, lông đuôi bất diệt của Moltres còn lại một chiếc." Lance gật đầu, "Hai tuyển thủ đều có Pokémon hệ Lửa... cũng rất hợp." Tài nguyên trên người Pokémon huyền thoại, tự nhiên không đơn giản như cục Than củi bình thường.

Hơn nữa, cũng không phải chiếc lông vũ nào trên người Moltres cũng có thể dùng để thắp Ngọn lửa Thiêng.

Có thể nói... chiếc lông đuôi này có thể xem như phiên bản cấp

thấp của Lông vũ Cầu vồng.

Hội trưởng Goodshow cũng không có ý kiến gì, trầm ngâm nói: "Kỹ thuật thì sao?" "Có thể cân nhắc." Người thuần hóa Rồng Lance nói.

Trong lúc hai người thương lượng, tiếng reo hò ở sân vận động dần dần dâng cao.

Trận chung kết của Giải đấu Indigo chính thức bắt đầu. "Chào mừng mọi người đến với trận chung kết của Giải đấu Indigo!" Rotom phiên bản máy bay không người lái bay lượn trong sân vận động, còn có Magnemite phiên bản cấp thấp làm nhiếp ảnh gia.

Sân vận động chính hình tròn vô cùng náo nhiệt, các thành viên trong nhóm vây quanh Giáo sư Oak ngồi xuống. "Đầu tiên xin mời tuyển thủ Trác Hùng đến từ Johto!" Trác Hùng thân hình vạm vỡ, da ngăm đen, khoảng ba mươi tuổi.

Anh ta không thường dùng Internet, nhưng khi tin tức Sylveon một đấu sáu truyền đến tai.

Vẫn mang lại cho anh ta một cú sốc khó tả.

Nhưng có lẽ... trận đấu này, Sylveon sẽ không ra sân cũng nên?

Khi Lục Dã lên sân, tiếng reo hò lại dâng cao.

Chàng trai xinh đẹp đến từ phương Đông này đã mang lại cho giải đấu quá nhiều khoảnh khắc kinh điển.

Trên sân khấu chung kết, chỉ có thực lực mới có thể mang lại sự nổi tiếng tương xứng. "Nghĩ đến cái gì vậy?" Green tựa vào lan can, nhìn xuống sân vận động sôi sục, tự hào nói, "Khoảnh khắc chúng ta lên đỉnh?" "..." Red kéo vành mũ, khóe miệng cong lên. "Nghĩ đến khoảnh khắc cậu thua tôi." Trên sân.

Mãi cho đến khi hai người đi đến khu vực chỉ huy, Lục Dã mới nhận ra món trang sức trên tay phải của Trác Hùng.

Vòng Z?

Lục Dã nhướng mày.

Giấu đến tận chung kết sao?

Mặc dù mình cũng không có tư cách nói người khác... "Mời hai bên tuyển thủ tung Pokémon!" Trọng tài phất cờ.

Pokémon ra sân đầu tiên đã được định trước, trong trận đấu có thể thay đổi. "Đi nào!" Pokémon ra sân đầu tiên của Trác Hùng là một con Bisharp.

Toàn thân Bisharp đều là những lưỡi đao sắc bén, khoác áo giáp màu đỏ, nghe nói chỉ cần nhìn vào lưỡi đao là có thể phán đoán thực lực của loài Pokémon này.

Keng!

Bisharp của Trác Hùng hai lưỡi đao sắc lẹm bắt chéo, rồi đột ngột vung ra, lấp lánh dưới ánh mặt trời. "Trông có vẻ là năng lực Bất Khuất." Crystal nhẹ giọng nói: "Ý chí chiến đấu mạnh mẽ này, không phải là thứ mà Tinh thần Lực có thể so sánh được." "Bisharp, chém, chém, chém không ngừng... làm một bữa tối!" Giáo sư Oak ngẫu hứng đọc một bài thơ haiku. "Mới buổi sáng mà đã đói rồi sao..." Akin mắt cá chết phàn nàn. "Xem trận đấu nghiêm túc vào!" Crystal vỗ một cái vào đầu Akin. "Cốp!" Lục Dã cũng đồng thời ném ra PokéBall, ánh sáng trắng rơi xuống sân.

Dưới ánh mặt trời, Sirfetch'd lông trắng như tuyết, tay cầm cọng hành lớn, ánh mắt sắc bén, tự tin mỉm cười. "Quạc! (๑•ㅂ•́)و✧" Khi tầm mắt của nó nhìn về phía đối diện, nụ cười lại cứng đờ. "Quạc!

Σ(°△°|||) " Lưỡi đao thép này... e là có thể chém đứt cọng hành của

mình mất? "Không tung Arcanine có năng lực Uy Hiếp ra sao?" Trác Hùng nhíu mày.

Dưới sự Uy Hiếp của Arcanine, năng lực "Bất Khuất" ngược lại có thể kích phát ý chí chiến đấu của Bisharp.

Khắc hệ ngược... cũng có thể thử.

Trác Hùng trầm giọng nói: "Gào Thét!" Keng!

Hai lưỡi đao của Bisharp bắt chéo, ma sát phát ra tiếng kêu chói tai, khiến khán giả hàng đầu biến sắc.

Cùng lúc đó, Bisharp cầm đao lao nhanh về phía trước, mũi đao sáng loáng vô cùng bắt mắt. "Đập nó rụng luôn!" Lục Dã nói.

Yếu bốn lần hệ Đấu, ánh sáng trắng của chiêu Chặt Gạch sáng lên.

Cọng hành lớn của Sirfetch'd nhắm thẳng vào Bisharp đang lao tới, bổ xuống! "Né đi rồi dùng Đánh Rơi!" Trác Hùng thầm nghĩ, phải đánh rụng cọng hành tăng tỉ lệ chí mạng kia trước đã!

Bisharp nghiêng người né tránh, lưỡi đao định chém ngang cọng hành.

Keng một tiếng, lưỡi đao và cọng hành va chạm tóe lửa. "Cái, cọng hành này cứng vậy sao?" Khán giả trợn mắt. "Quạc! (´ᵹ̆ᵹᵹ̆)σ" Áp Áp suýt nữa cười ra nước mắt.

Trận này mang theo cọng hành giải độc, là bản thể đấy, sao có thể bị đánh rơi được?

Bisharp cũng nhận ra có gì đó không đúng, lưỡi đao chém về phía ngực Sirfetch'd, luồng gió sắc bén ập tới.

Sirfetch'd kịp thời giơ khiên lên, che chắn trước người, bị đẩy lùi vài mét, đồng thời trên khiên hành lưu lại một vết chém dữ tợn!

"Quạc! (ಥ ಥ)" Áp Áp lần này là khóc thật rồi.

Sẽ có bao nhiêu nước hành chảy ra đây! "Quạc!" Áp Áp tức giận, cây thương hành nhanh như chớp, đâm liên tục như một ngọn thương kỵ sĩ. "Cận Chiến chết người!" Bình luận viên kinh hãi nói, "Bên phía Bisharp, vậy mà lại đỡ được!" Bisharp dùng những nhát chém liên tục, lưỡi đao đan thành một tấm lưới kín kẽ, đỡ hết từng đòn đột kích của Áp Áp.

Mồ hôi lạnh chảy xuống từ trán Bisharp.

Nếu lơ là dù chỉ một giây, chờ đợi nó sẽ chỉ có kết cục xuyên tim! "Dùng Cắt Liên Hoàn để chống đỡ công thế, kỹ xảo quả thực rất khéo léo." Người thuần hóa Rồng Lance ở khu vực quan sát trầm ngâm gật đầu.

Vẫn còn cơ hội.

Chương 331

Ánh mắt Trác Hùng lóe lên: "Đòn Bất Ngờ!" 'Keng' một tiếng, Bisharp đỡ cây thương dài của Sirfetch'd, lưỡi đao đột nhiên chém xuống, nhưng lại chém vào không khí.

Điều khiến nó kinh ngạc là, Sirfetch'd vừa nãy còn đang tấn công dồn dập, đã lùi ra xa vài mét.

Hơn nữa, trên cây thương hành to lớn, tích tụ ánh sáng mặt trời, kéo dài ra một lưỡi đao năng lượng ánh sáng khổng lồ dài vài mét, và vẫn đang tiếp tục tích tụ!

Đánh không trúng, thì tôi dùng đại đao bốn mươi mét đánh với anh!

Lục Dã khẽ nói: "Sirfetch'd, Lưỡi Dao Mặt Trời!" Trong khoảnh khắc, Áp Áp hét lên một tiếng giận dữ, cây thương dài trong tay tựa như Thánh kiếm trong tay Vua Kỵ Sĩ.

Ánh sáng của lưỡi đao bùng nổ, lưỡi dao mặt trời dài vài mét, ngay lúc này đã hội tụ thành hình!

Trác Hùng và Bisharp đều sững sờ.

Cái này thì làm sao mà đánh tới đối phương được?

Tay dài đánh tay ngắn... cũng không ai dùng đại đao bốn mươi mét để đối đầu cả?

Sirfetch'd tay cầm Lưỡi Dao Mặt Trời, vẻ mặt điềm tĩnh, trong lòng vui mừng.

Lúc này, có phải nên nói câu thoại gì đó không? "Quạc!!" Hành đây!!

Ánh sáng của thân đao chói lòa, Lưỡi Dao Mặt Trời bổ thẳng xuống, ánh sáng trắng bùng nổ gấp mười mấy lần, nuốt chửng Bisharp ngay lập tức!

Khu vực khán giả chìm trong im lặng. "Con Sirfetch'd này... vốn dĩ mạnh như vậy sao?" "Có lẽ, chúng ta đều đã đánh giá thấp thực lực của nó!" "Quạc..." Sirfetch'd thở hổn hển, lưỡi đao ánh sáng trong tay trở lại hình dạng cọng hành lớn, hạt giống kỳ tích trong bụng dường như đã bị tiêu hóa hết.

Đói chết vịt rồi~ Thắng chưa nhỉ!

Sirfetch'd nhìn về phía đối diện.

Gió nhẹ thổi qua, Bisharp nằm trong hố sâu đầy vết nứt, sau lưng đầy những vết cháy xém do ánh nắng thiêu đốt. "Kháng hệ Cỏ gấp hai lần mà cũng bị hạ gục..." Thầy Lục chỉ định đánh tiêu hao, khóe miệng giật giật. "Cái này mà cũng đánh trúng yếu điểm được à!?" "Quạc!" Sirfetch'd tự hào ưỡn ngực.

Vị kỵ sĩ trắng khiêm tốn mà mạnh mẽ này, đã nhận được sự reo hò của tất cả khán giả có mặt. "Trận này trạng thái của Lục Dã rất tốt." Giáo sư Oak hài lòng gật đầu. "Thắng trận đầu!" Ash nắm tay reo hò, "Thầy Lục cố lên!!" Trên màn hình, bên cạnh ảnh đại diện của Trác Hùng, một trong sáu biểu tượng PokéBall đã xám đi. "Vẫn còn cơ hội." Trác Hùng trầm giọng tự nhủ.

Bisharp đã gây ra không ít sát thương.

Loại Lưỡi Dao Mặt Trời khủng khiếp như vừa rồi... trên sân cũng không còn năng lượng để nó thi triển nữa. "Về đi." Lục Dã lấy ra Premier Ball, thu hồi Sirfetch'd.

Thấy Lục Dã thu hồi Sirfetch'd, Trác Hùng xác nhận suy đoán của mình. "Quả nhiên, nó đã không còn khả năng chiến đấu nữa rồi, một

đổi một không lỗ." Trác Hùng giơ tay, ném ra một quả Ultra Ball khác: "Đi nào, Camerupt!" Camerupt màu cam đỏ, lưng mang hai cái bướu như hai ngọn núi lửa, nghe nói dung nham nhiệt độ cao chứa bên trong sẽ phun ra khi tức giận, quả thực là một ngọn núi lửa di động khổng lồ.

Bịch!!

Camerupt đáp xuống đất nặng nề, áp lực mạnh mẽ từ những chiếc bướu núi lửa đó khiến khán giả không khỏi nín thở. "Cảm giác nhiệt độ tăng vọt." "Chiêu Phun Trào này thật sự sẽ không đốt cháy sân đấu chứ..." "Thầy Lục cũng tung ra Pokémon hệ Lửa sao?" Bịch!!! "Gâu~!

ଘ(• ㅂ•)ଓ" Arcanine nhe răng cười, lộ ra ánh mắt lanh lợi.

Husky mà nuôi như Alaska...

Lục Dã che mặt, nghĩ thầm.

Cún cưng thì có tâm địa xấu xa gì đâu, chỉ là ăn nhiều hơn một chút thôi.

Rầm rầm rầm!

Trác Hùng ra lệnh Phun Trào trước.

Những chiếc bướu trên lưng Camerupt vang lên tiếng nổ trầm đục, lửa bùng lên trời, nhiệt độ cao dữ dội lan ra xung quanh, dung nham nóng hổi phun về phía Arcanine.

Với nhiệt độ khủng khiếp, cộng thêm việc làm lạnh nhanh chóng, dung nham hoàn toàn có thể hạ gục đối thủ ngay lập tức!

Xèo!

Sóng nhiệt cuồn cuộn, khói trắng dày đặc lan tỏa, nhiệt độ cao tỏa ra từ dung nham làm biến dạng không khí. "Đào Hố sao?" Trác Hùng nhìn về phía cái hố mở toang, lạnh lùng nói, "Động Đất!" Rầm!

Camerupt dọn sạch mặt đất, mặt đất đột nhiên sụt xuống, nứt ra thành những mảng rung chuyển, chấn động vẫn đang lan về phía miệng hố. "Tốc Độ Thần Sầu!" Lục Dã trầm giọng nói, "Lấy Thân Đè!" Không phải chiêu thức, chỉ là dựa vào địa hình để chống lại Phun Trào, bộ lông màu nâu trên lưng Arcanine đều đã cháy đen, mượn Tốc Độ Thần Sầu đột nhiên lao ra.

Như mây đen ùn ùn kéo đến, Trác Hùng ngẩng đầu nhìn bóng đen đang đến gần, khóe mắt giật giật.

Bịch!! "Gừ..." Camerupt phát ra tiếng gầm trầm đục, bị va chạm khá chật vật, mượn sức mạnh của Dọn Đất để ổn định thân hình.

Sóng đất màu vàng đất lan về phía Arcanine, Arcanine gầm lên một tiếng giận dữ, cũng dọn sạch mặt đất.

Đốt hết lông của ông mày rồi, đền tiền!

Chấn động của hai chiêu Dọn Đất va chạm vào nhau, mặt đất chống đỡ Camerupt trực tiếp sụt xuống.

Camerupt bị trọng thương ở chân sau, ầm ầm quỳ xuống đất. "Bí ẩn của hệ Đất..." Ánh mắt của Green khẽ động, "Cậu ta vậy mà cũng có thể lĩnh ngộ được đến mức này." Đó là 《Bí Ẩn Của Đất》.

Chỉ có Green và Giovanni mới nắm vững... không, còn phải tính thêm cả Silver nữa. "Kết thúc rồi." Red trầm giọng kết luận. "Camerupt, Dung Nham Trào!" Sóng nhiệt dày đặc phun ra từ những chiếc bướu núi lửa, tiếng nổ khủng khiếp làm rung chuyển cả sân vận động. "Gâu! (` 0´)" Toàn thân Arcanine chìm trong ngọn lửa màu cam vàng gần như vàng kim, không sợ hãi đối mặt với làn khói trắng ập tới, bộ lông cháy xém trong lúc ngọn lửa bùng cháy lại trở nên bóng mượt. "Lửa Tốc!" Bịch!!

Toàn bộ sân vận động rung chuyển.

Khán giả khó tin nhìn Camerupt bay lên.

Con quái vật khổng lồ đó... ngay trước mắt họ bị đâm bay, sau đó, ầm ầm rơi xuống đất! "Camerupt mất khả năng chiến đấu!" "Gâu!

ଘ(• ㅂ•)ଓ" Arcanine quay người lại, nheo mắt cười lém lỉnh với Lục Dã.

Trên hàng ghế khán giả, khán giả mặt mày ngơ ngác. "Cú va chạm gì thế này..." "Nhiệt độ cao áp suất lớn?" "Đây chính là...

Pokémon huyền thoại của phương Đông!" Trên bảng điều khiển của màn hình lớn, PokéBall thứ hai dưới ảnh đại diện của Trác Hùng đã xám đi.

Tiếng bàn tán xung quanh vang lên, Trác Hùng lòng chùng xuống, cúi đầu nhìn Vòng Z của mình.

Bình tĩnh, vẫn còn cơ hội! "Về đi." Lục Dã giơ Luxury Ball lên, thu hồi Arcanine.

Trác Hùng khẽ ngẩn người.

HP của Arcanine trông vẫn còn rất khỏe mà?

Hay là... chỉ là vẻ ngoài mạnh mẽ? "Lên đi, Magnezone!" Trác Hùng cảm thấy mình lại được rồi.

Magnezone trông như UFO bay lơ lửng giữa không trung, đèn cảnh báo ở giữa nhấp nháy ánh sáng đỏ.

Hai nam châm hình móng ngựa tuôn ra dòng điện mạnh mẽ, lực từ màu xanh đậm hút các mảnh sắt lơ lửng xung quanh. "Con Magnezone này." Takeshi có chút ấn tượng với con Magnezone này, "Ở bán kết, đã hoàn thành kỳ tích một đấu ba." "Xem ra là sự vận dụng của cả lực từ và lực điện." Giáo sư Oak vuốt cằm, đột nhiên cười phổ cập kiến thức. "Cái đèn chỉ thị màu đỏ đó không phải mắt đâu, hai cái lỗ tròn

trông ngốc ngốc ở hai bên mới là mắt đấy!" "Tuyển thủ Lục Dã đã tung ra Sylveon!" Bình luận viên cao giọng nói.

Sylveon lộng lẫy tao nhã một lần nữa lên sân, tất cả mọi người có mặt dù già trẻ trai gái đều không khỏi thốt lên một tiếng nhẹ. "Đẹp quá..." "Sylveon đã một đấu sáu ở bán kết..." Trác Hùng lòng thắt lại, trong lòng tự an ủi mình.

Đánh xong bán kết, trạng thái của nó không có lý do gì lại hồi phục nhanh như vậy! "Bui! (▼皿▼#)" "..." Trác Hùng đột nhiên có chút hoài nghi, "Magnezone, Khóa Chặt!" Xung quanh Magnezone tuôn ra lực từ mạnh mẽ, nam châm hình chữ U di chuyển, khóa chặt Sylveon.

Nhưng tốc độ mà Sylveon bùng nổ ngay lập tức lại khiến Trác Hùng lòng chấn động. "Dùng lực từ khóa chặt nó lại!" Tốc độ cao mà Tia Lửa Điện mang lại cho Sylveon, dưới sự gia tăng của Tiên Hóa, dáng người mang một vẻ đẹp độc đáo.

Mọi người vẫn còn chìm đắm trong dáng người tao nhã đó, thì đã thấy Sylveon đã nhảy đến sau lưng Magnezone. "Nhân lúc này!" Sylveon ở trên không trung quả thực là mục tiêu tốt nhất. "Pháo Sáng!!" Bốp!

Những chiếc đinh sắt lơ lửng xung quanh Magnezone dưới sự vận chuyển kịch liệt hội tụ lại một chỗ, Pháo Sáng xuyên qua luồng khí, cột sáng trắng hung hãn bắn ra! "Bui! (# ` 皿 ´)" Trước người Sylveon, một bức tường ánh sáng màu hồng trong suốt hiện ra, đội chiếc khiên tường. 'Bốp' một tiếng, dải lụa khinh thường đánh tan cột sáng đã suy yếu.

Sau đó nhảy lên đỉnh Magnezone, một cú Húc Đầu đánh rơi UFO xuống đất.

Rầm!! "Đó là...

Va Chạm Liều Lĩnh?" "Lối đánh của Sylveon cũng quá hung hãn rồi!" Lục Dã có chút căng thẳng.

Nhưng nghĩ lại, một Sylveon bạo lực và chỉ tsundere với mình... cảm giác cũng không tệ. "Tiếp tục." Lục Dã khẽ nói, "Lửa Thần Bí!" "Tít tít..." Khói bụi bay mù mịt, Magnezone trong hố sâu định lơ lửng lần nữa, không thành công, sau đó Phóng Điện chói mắt tỏa ra từ bốn phương tám hướng! "Uy lực còn lớn hơn cả Sấm Sét của Pikachu?!" Takeshi liếc nhìn cậu thiếu niên mặc áo khoác xanh bên cạnh, thầm nghĩ: Lúc đánh ở nhà thi đấu Pewter, Sấm Sét của Pikachu uy lực còn mạnh hơn cái này nhiều...

Tia lửa điện chói mắt rơi lách tách trên người Sylveon, chiếc nơ bướm tuôn ra ngọn lửa màu cam rực rỡ cuồng bạo.

Bức tường phòng thủ đặc biệt tựa như Bức tường Than thở này khiến tâm trạng Trác Hùng nặng nề.

Căn bản... không thể gây ra tổn thất! "Bui! (# ` 皿 ´)" Chết đi cho bà!

Rầm!!

Khác với ngọn lửa ôn hòa của Togepi, ngọn lửa cuồng bạo đột nhiên nuốt chửng Magnezone.

Trong tiếng nổ dữ dội, Sylveon quay lưng về phía Magnezone, nhẹ nhàng vung dải lụa.

Đá vụn bay tứ tung, cả sân đấu vẫn còn bị bao trùm bởi lực từ còn sót lại của Magnezone.

Toàn trường chấn kinh.

Giá cả đã kinh ngạc, không thua kém gì trình độ của Giải Đấu Bậc Thầy rồi." Giáo sư Oak cảm thán.

Chương 332

"Không chỉ không thua kém." Crystal khẽ nói, "Biết đâu còn có thể vượt qua cũng nên..." "Rõ ràng là Cúp Nhí mà." Akin khẽ lẩm bẩm.

Lorelei tóc đỏ đứng bên lan can, hứng thú nhìn vào trung tâm sân đấu. "Không ngờ chỉ trong một năm ngắn ngủi, đội của Lục Dã đã trưởng thành đến mức này." "Năng lực huấn luyện kinh người." Red trầm giọng nói, "Và cả khả năng chỉ huy nữa." Blue Oak liếc nhìn lại, ánh mắt như muốn nói: 'Sao ông không khen tôi mà lại đi khen người khác'.

Nhưng nghĩ lại, kể cả là mình, giỏi lắm cũng chỉ đạt đến trình độ tương đương với thầy Lục.

Huống hồ...

Thầy Lục còn có thể nắm vững cả những bí ẩn của hệ Đất. "Thú vị thật." Chàng trai tóc nâu khoanh tay trước ngực, kiêu ngạo nhếch mép cười.

Ầm ầm ầm!

Sau ba trận đấu, sân bãi hư hỏng nặng lún xuống, một sân đấu cơ bản mới được nâng lên từ bệ đỡ. "Còn cơ hội lật kèo không đây." Trác Male tự hỏi, rồi ngay lập tức ngẩng đầu lên.

Nếu có, thì đó chắc chắn là niềm tin mà Thần Hộ Vệ đã ban cho mình. "Trông cậy vào cậu đấy, Samurott!" Samurott có hình dáng như một con hải thú bốn chân màu xanh lam, tứ chi được bao phủ bởi lớp mai bảo vệ, cả móng chân sắc bén lẫn chiếc sừng nhọn trên trán đều là những vũ khí chém sắt như chém bùn.

Samurott trầm mặc mà uy nghiêm, sở trường song đao, cả Khoan

Sừng và lưỡi kiếm nước đều có thể chém đứt mọi thứ. "Pokémon khởi đầu của vùng Unova sao?" Giáo sư Oak tán thưởng, "Xem ra cậu ta đã du hành qua không ít khu vực rồi." Akin cảm thấy có gì đó không ổn, nhưng lại không nói ra được.

Trận đấu này, có lẽ sẽ kết thúc khá nhanh.

Akin nhìn về phía sân đấu, chỉ thấy trong luồng sáng trắng bắn ra từ quả Bóng Lặn, hình bóng của Blastoise dần hiện ra. "Kame! ヾ(⌐■_■)" Vừa xuất hiện, một luồng Aura mạnh mẽ đã bùng nổ xung quanh.

Không chỉ khán giả có mặt, mà ngay cả Nhà vô địch Kanto, bậc thầy điều khiển rồng Lance cũng phải giật mình kinh hãi.

Đây chính là... con Blastoise của thầy Lục, con rùa được đồn là đã cứu cả Cây Thế Giới! "Là Blastoise à." Akin thở phào nhẹ nhõm, cười nói: "Xem ra trực giác của tôi vẫn chuẩn phết!" Giáo sư Oak kỳ quái liếc nhìn Akin.

Khi ông quay đầu lại, hai Pokémon khởi đầu hệ Nước trên sân đã va chạm vào nhau.

ĐÙNG!!

Chiếc sừng của Samurott, tắm trong ánh sáng sắc bén của Kiếm Thánh, với tư thế của một võ sĩ, hiên ngang lao về phía Blastoise.

Blastoise chỉ tung ra một cú đấm, quả đấm nặng trịch bao bọc trong hàn khí của băng giá.

Trong khoảnh khắc quyền và kiếm giao nhau, một làn sóng khí lan tỏa ra bốn phía, thổi bay tóc của những khán giả hàng đầu.

Mặt đất lại một lần nữa nứt vỡ, đồng tử của Trác Male co rút lại. "Gào!" Tiếng gầm đau đớn của Samurott vang lên.

Chiếc sừng sắc bén của nó lại bị bao phủ bởi băng, rơi vào tình trạng đóng băng, khó mà thi triển như ý! "Kame... ヾ(⌐■_■)" Blastoise chỉ nhàn nhạt vung vẩy nắm đấm.

Nguy hiểm quá... suýt chút nữa là không đỡ nổi rồi!

Blastoise cúi đầu nhìn nắm đấm của mình, cuối cùng vẫn chọn phương án an toàn là lùi lại, giương nòng pháo lên.

Trác Male biết rằng, Blastoise cũng đã bị tổn thương dưới chiêu Kiếm Thánh sắc bén.

Nhưng Samurott của mình không chỉ đơn thuần là một kẻ tấn công!

Ánh mắt Trác Male lóe lên, anh giơ tay lên, chiếc Vòng Z tỏa ra ánh kim loại lấp lánh, một viên Tinh thể Z màu xanh biếc như nước biển được khảm vào trong đó.

Giờ phút này, dưới góc quay cận cảnh, khán giả mới nhận ra. "Tinh thể Z của vùng Alola!" "Trác Male cũng là người đã vượt qua thử thách đảo!" Trên sân khấu chung kết của Cao nguyên Indigo, Trác Male cuối cùng cũng đã tung ra con bài tẩy của mình. "Samurott!" Trác Male kích hoạt Tinh thể Z, với những động tác kỳ diệu, khiến những gợn sóng hệ Nước không ngừng lan tỏa trên sân. "Xoáy Nước Cực Đại!!" Toàn bộ khán giả đều có những biểu cảm khác nhau, không ai ngờ rằng trong tình thế bất lợi như vậy, Trác Male vẫn còn con bài để lật kèo. "Z-Move hệ Nước." Red khẽ gật đầu, "Không tệ." "Vậy còn bên thầy Lục thì sao." Blue Oak liếc nhìn. "Có lẽ còn chẳng cần đến bài tẩy..." Lorelei vén lọn tóc bên má, khẽ thở dài.

Lục Dã quan sát toàn bộ động tác của Trác Male.

Nếu là một cô bé dễ thương như Lana... thực hiện vũ điệu Z-Move hệ Nước thì còn tạm chấp nhận được.

Lục Dã có vẻ mặt phức tạp.

Một ông chú hơn ba mươi tuổi, dưới sự chứng kiến của toàn liên minh, đây chẳng phải là xử tử công khai sao?!

Nhưng Lục Dã cũng không hề có ý khinh thường.

Luồng khí Aura nổi lên xung quanh, Aura của chính Lục Dã lại một lần nữa buff cho Blastoise. "Blastoise!" Lục Dã nghiêm nghị nói. "Bơm Thủy Lực tối đa công suất!!" "Kame!" Lần này, Blastoise đã tháo kính râm ra.

Gần như có thể nghe thấy tiếng gồng năng lượng.

Khi những gợn sóng của Z-Move hệ Nước hội tụ quanh Samurott, trên trán Blastoise cũng lấm tấm mồ hôi lạnh.

Chính vào thời khắc nguy cấp này!

Năng lực Thác Lũ, kích hoạt!!

Trong nháy mắt, Samurott há to miệng, cột nước bắn xuống mặt đất, một cơn sóng khổng lồ cuộn lên trước người nó.

Bức màn nước do con sóng tạo thành không ngừng xoay tròn thành một xoáy nước khổng lồ, cỏ cây, đá vụn, gạch lát đều bị cuốn vào trong đó, trong tiếng nổ vang rền, nó ập về phía Blastoise!

Đứng trước con sóng khổng lồ đang ầm ầm kéo tới, Blastoise giương nòng pháo. "Kame!" Một phát Bơm Thủy Lực đã được chuẩn bị!

Hai phát Bơm Thủy Lực tối đa công suất, bất ngờ bắn ra!!

Dòng nước hội tụ thành một cột nước khổng lồ, giống như một con rồng nước gào thét đâm vào trung tâm xoáy nước, sau đó, trực tiếp đánh tan xoáy nước.

Nước bắn tung tóe khắp trời, Trác Male không thể tin vào mắt

mình, kinh ngạc mở to mắt.

Ầm ầm!!

Sau khi đánh tan xoáy nước, Bơm Thủy Lực vẫn không dừng lại, mà bắn thẳng về phía Samurott, cho đến khi hất văng nó vào khán đài bên rìa sân đấu, Samurott đã hoàn toàn bất tỉnh!

Đến lúc này, trời quang mây tạnh, một vầng cầu vồng mờ ảo hiện ra trên sân.

Khán giả đã xem đến ngây người.

Đối diện là đại chiêu được Z-Move hệ Nước cường hóa đấy!

Ông trực tiếp dùng một phát Bơm Thủy Lực đánh tan Z-Move của người ta luôn à!?

Thầy Lục, làm người đi!! "Kame... ヾ(⌐■_■)" Blastoise nhặt lại kính râm đeo lên, thở phào một hơi.

Nguy hiểm thật! "Xem ra... làm thế này thì không cần phải lo về độ chính xác của Bơm Thủy Lực nữa." Thầy Lục cũng lau mồ hôi lạnh.

Hóa ra Bơm Thủy Lực tối đa công suất lại trông như thế này à...

Đừng nói chứ, tôi cũng mới thấy lần đầu đấy! "Hóa ra con rùa nhà mình... là một Z-Move thường trực chết tiệt." Lục Dã chìm vào suy tư.

Trên khán đài, Lục ngạc nhiên hỏi Giáo sư Oak: "Đó là Pháo Nước Áp Lực phải không?" "Không." Anh ta lại lắc đầu, "Con rùa nhỏ của tôi, Pháo Nước Áp Lực根本 không có uy lực mạnh như vậy..." "Chắc chắn là Pháo Nước Áp Lực rồi." Akin gối đầu lên tay, nhún vai, vẻ mặt đã quá quen thuộc. "Gọi Bơm Thủy Lực là Súng Nước, gọi Pháo Nước Áp Lực là Bơm Thủy Lực... chỉ có thầy Lục mới làm thế thôi."

Giáo sư Oak tỏ vẻ đồng tình, im lặng gật đầu.

Đừng nói là các cậu, Pháo Nước Áp Lực kiểu này, tôi đây cũng là lần đầu tiên được thấy... "Tuyển thủ Trác Male, đã tung ra Pokémon thứ năm của mình!" Thấy Lục Dã lại thu hồi Blastoise, khán giả mới nhận ra.

Đây hoàn toàn không phải là hết HP.

Thầy Lục muốn hoàn thành chiến tích quét sạch sáu-không trong trận chung kết của Hội Nghị Cao Nguyên Indigo! "Trời ơi, trâu bò quá!" "Đây là thầy Lục đến tham gia Cúp Nhí sao?" "Lục bảo cố lên, giết nó!!" Pokémon thứ năm là hệ thống Bẫy Diệt Vong mà Trác Male rất tự hào. "Bẫy Diệt Vong à..." Lục Dã gặp phải chiến thuật mà mình vô cùng quen thuộc, trầm ngâm gật đầu, "Vậy thì giải quyết nhanh gọn thôi." Mismagius bay lơ lửng trên sân, ba viên hồng ngọc khảm trên người tỏa ra khí tức âm u và mạnh mẽ, đôi mắt u ám nhìn chằm chằm về phía trước. "Chọn cậu đấy, Gengar!" Lục Dã không ném bóng, mà liếc nhìn sang bên cạnh. "Ghós! (￣▽￣)/" Gengar bay lơ lửng ra sân, theo thông lệ, chào hỏi một tiếng.

Cho dù là hệ Ma, Diệt Vong Khúc vẫn sẽ ảnh hưởng đến tâm trí của nó. "Diệt Vong Khúc!" Sắc mặt Trác Male ngưng trọng, hy vọng có thể dùng Bảo Vệ để kéo dài thời gian.

Mismagius tao nhã lắc lư thân mình, tiếng hát khàn khàn lười biếng vang lên, đủ để khiến người ta chìm đắm vào trong đó. "Giao cho mày đấy." Lục Dã yên tâm giao phó, để Gengar tự do hành động. "Ghós!" Gengar nhe răng cười, đứng trên đất siết chặt nắm đấm, hai mắt lóe lên ánh sáng xanh.

Ngay sau đó, Mismagius như bị bóp nghẹt cổ họng, tiếng hát đột ngột dừng lại, kinh hãi phát hiện mình không thể cử động.

Vô Hiệu Hóa! "Không sao, Bẫy Diệt Vong đã có hiệu lực!" Trác

Male hét lớn, "Phong ấn!" Cả Bóng Ma và Tâm Linh đều là những chiêu thức mà hai Pokémon này rất giỏi.

Khi trong mắt Mismagius hiện lên ánh sáng xanh, quả Bóng Ma trong tay Gengar tan biến, nó không khỏi ấm ức bĩu môi.

Ngay sau đó, Gengar dịch chuyển tức thời ra sau lưng Mismagius, hai nắm đấm liên tục vung ra. "Ghós! (σ;*Д*)=3=3=3=3=3" Cho dù sức tấn công vật lý của Gengar khá kém, nhưng dưới sự khắc chế gấp đôi của cùng hệ Ma, Mismagius vẫn khó mà chống đỡ. "Tốc độ gì thế này?" "Hoàn toàn không nhìn rõ, đã bắt đầu tung liên chiêu rồi!" "Xem ra, cả Bóng Ma và Tâm Linh mà Gengar sở trường đều đã bị phong ấn." Giáo sư Oak cười nói, "Dùng tấn công vật lý cũng là bất đắc dĩ thôi." Akin nuốt nước bọt.

Thật sự là bất đắc dĩ sao?

Nhìn Gengar rõ ràng đang rất vui vẻ mà! "Chống đỡ đi, dùng Bảo Vệ!" Mismagius tạo ra một rào chắn trước mặt, nhưng kinh hãi phát hiện, Gengar đang xuất hiện ở bên má trái của mình.

Sau đó, một chiếc lưỡi lóe lên, cảm giác âm u và nhớp nháp chạm vào má. "Ghós!" Lục Dã có vẻ mặt phức tạp.

Mày đâu phải muốn dùng chiêu Liếm.

Mày rõ ràng là thèm thân thể của người ta!

Cảnh này mà đài truyền hình có dám phát sóng không đây!?

Hiệu ứng tê liệt không được kích hoạt, nhưng một cú quật lưỡi khổng lồ của Gengar đã hạ gục Mismagius có sức phòng thủ vật lý yếu ớt. "Ghós!" Gengar đáp xuống đất, hai tay ngắn chống nạnh, nhe răng cười.

Ta hiểu rồi.

Diệt Vong Khúc xem ra cũng không khó học lắm nhỉ?

Về hát cho chủ nhân nghe thử mới được!

Áp đảo, hoàn toàn áp đảo.

Chương 333

Rõ ràng là cuộc đối đầu giữa những con bài tẩy, nhưng Gengar lại thắng một cách dễ dàng.

Trận đấu kết thúc quá nhẹ nhàng khiến khán giả có cảm giác không chân thực.

Cái quái gì đây, đây thật sự là trận chung kết của Hội Nghị Cao Nguyên Indigo à?!

Thầy Lục đây đâu phải đang đánh với trẻ con!

Đột nhiên, khán giả bừng tỉnh ngẩng đầu, lúc này mới phát hiện.

Đối thủ chỉ còn lại một Pokémon cuối cùng!

Trác Male lộ ra một nụ cười khổ, bất đắc dĩ ném ra PokéBall: "Đi nào, Shuckle!" Anh vốn định dùng Mismagius mở không gian để Shuckle có đất dụng võ.

Không ngờ... lại thua một cách chóng vánh như vậy.

Chỉ có thể hy vọng rằng, Shuckle có thể dùng Kịch Độc và Hồi Phục để gỡ gạc lại chút thể diện.

Lục Dã nhướng mày.

Vốn dĩ chỉ muốn cho Togepi ra sân cho có mặt.

Xem ra... cũng không phải là không có khả năng thắng? "Đi nào, Togepi!" Lục Dã ném ra PokéBall. "Chaki purii! ヾ(◍°∇°◍)ﾉﾞ" Togepi vốn đang rụt trong vỏ trứng, đột nhiên thò đầu và tứ chi ra.

Ceng ceng ceng!

Togepi lại một lần nữa ra sân! "Dễ thương quá!" Khán giả bị vẻ đáng yêu làm cho chảy máu mũi.

Akin nhìn một lúc lâu, rồi lại quay đầu nhìn Togekiss bên cạnh. "Bake?" Togekiss đầy vẻ đe dọa, như đang hỏi 'mày nhìn cái gì'. "Không có gì... xem tiếp đi." Dáng vẻ của Shuckle cũng khá ngốc nghếch, vừa ra sân đã dùng Thu Mình Vào Mai. "Chaki purii ~" Togepi thì vẫy vẫy ngón tay.

Hát Lại!

Toang rồi, Trác Male không nhịn được tặc lưỡi.

Rơi vào trạng thái Hát Lại, Shuckle thậm chí còn không có cách nào để phản công.

Trác Male không nhịn được ngẩng đầu, nhìn sâu vào Lục Dã.

Anh ta rõ ràng đã tính đến nước này, mới để Togepi ra sân cuối cùng!

Sắp bị quét sạch rồi... mà ông còn muốn chơi độc tôi một vố nữa à? "Togepi, dùng Kịch Độc." Lục Dã chỉ huy.

Chất độc lan ra từ chiếc sừng nhọn của Togepi, Shuckle đang thu mình trong mai rùng mình một cái, dần dần chuyển sang màu tím sẫm. "Tiếp tục, Sóng Điện Từ!" Cảnh tượng vô nhân đạo này khiến khán giả đồng loạt hít một hơi khí lạnh.

Togepi mà cũng có thể chơi bẩn như vậy sao?!

Đúng là thầy Lục có khác!

Trác Male run rẩy giơ tay lên, hít một hơi thật sâu. "Trọng tài, tôi nhận thua!" Nếu tôi có tội, thì hãy để Sĩ quan Jenny trừng phạt tôi.

Sắp quét sạch rồi mà còn dùng chiến thuật Kịch Độc - Thế Thân - Bảo Vệ... quá cẩn thận rồi đấy! "Chaki purii?" Togepi khó hiểu nghiêng đầu.

Trong sân vận động im phăng phắc, khán giả nhìn nhau. "Người

chiến thắng của Hội Nghị Liên Minh lần này là..." Cho đến khi tiếng còi của trọng tài vang lên, khán giả mới như bừng tỉnh khỏi giấc mơ.

Tiếng hoan hô sôi sục ngay lập tức át cả lời tuyên bố của trọng tài.

Mọi người đồng loạt nhìn về phía chàng trai tóc đen đang bế Togepi trên sân.

Tại thời khắc này, họ biết.

Nhà vô địch mới của Hội Nghị Cao Nguyên Indigo.

Đã ra đời! "Thầy Lục đỉnh vãi!!" Pháo hoa bay lên, tất cả mọi người điên cuồng gào thét, Giáo sư Oak mỉm cười vỗ tay.

Red và Blue Oak nhìn nhau, bất giác nhớ lại cảnh tượng đối đầu ngày xưa.

Cả hai đều nhếch mép cười, im lặng cụng tay nhau.

Trong mắt Satoshi, lóe lên sự phấn khích và khát khao mãnh liệt.

Bóng lưng đứng dưới trời pháo hoa rực rỡ kia, gần như trùng khớp với hình bóng của Red, Lục, Giáo sư Oak... những nhà vô địch của hội nghị.

Đó chính là Bậc Thầy Pokémon sao? "Sẽ có một ngày." Satoshi đội ngược mũ, trong mắt bùng lên ngọn lửa. "Tớ cũng sẽ trở thành Bậc Thầy Pokémon!" Tiếng hoan hô vẫn sôi sục.

Lục Dã, với tư cách là người đoạt cúp, dưới sự chú ý của vạn người, chụp ảnh lưu niệm. "Hai người..." Lục Dã nhìn về phía bộ ba Rocket đang cải trang, hơi sững sờ. "Chúng tôi là phóng viên của tòa soạn, chuyên đến để chụp ảnh cho nhà vô địch!" Ba người điên cuồng nháy mắt. "Được thôi." Lục Dã cười cười, mở hết các PokéBall ra.

Gengar bay lơ lửng giữa không trung; Sylveon nằm phục ở chân trước, dải lụa quấn quanh cánh tay, quay đầu đi chỗ khác; Blastoise

đeo kính râm.

Togepi đạp chân trong lòng; Arcanine gác cái đầu to lên đầu Lục Dã; Sirfetch'd vẻ mặt điềm nhiên.

Bộ ba Rocket chụp lại khoảnh khắc này, hớn hở vẫy tay chào tạm biệt.

Sau đó, là lễ trao giải cho nhà vô địch. "Chúc mừng cậu." Người đàn ông tóc đỏ mặc áo choàng nâng cúp lên, nói không chút biểu cảm. "Vô cảm thế à?" Lục Dã ngẩn người. "Dù sao cũng đã đoán trước được rồi." Lance trầm giọng đáp, rồi nhận lấy phần thưởng vô địch từ tay người dẫn chương trình.

Một chiếc lông đuôi của Moltres rực cháy ngọn lửa xinh đẹp, không bao giờ tắt. "Đây là phần thưởng vô địch của Hội Nghị Cao Nguyên Indigo lần này." Bậc thầy điều khiển rồng Lance có chút đau lòng nói, "Hời cho cậu rồi." Lục Dã:???

Phần thưởng vô địch, chỉ có cái này thôi à?

Tiền thưởng của tôi đâu?!

Nói, có phải ông đã ăn chặn rồi không!

Trận chung kết của Hội Nghị Cao Nguyên Indigo đã chính thức khép lại.

Sau khi quét sạch đối thủ ở bán kết, thầy Lục tiếp tục hoàn thành chiến tích quét sạch ở chung kết.

Dù là khán giả tại hiện trường, hay trên kênh livestream chính thức, khi Lục Dã nâng cao chiếc cúp vô địch, tất cả đều vỡ òa.

Steven cũng đã gửi lì xì chúc mừng trong nhóm, các thành viên trong nhóm vui mừng không khép được miệng. "Tối nay đi ăn mừng không?" Akin mong đợi hỏi. "Đúng là rất có ý nghĩa kỷ niệm." Lorelei

mỉm cười nói, "Tôi đồng ý." Satoshi: "Tuyệt vời!" "Vậy... ai sẽ là người nấu đây." Yellow hỏi, "Chỉ một mình anh Takeshi thì không thể nào xoay sở kịp đâu nhỉ?" "Để thầy Lục làm!" Akin hai mắt sáng rực.

Ủa, tôi vô địch xong còn phải tự mình xuống bếp nữa à?

Lục Dã tranh thủ liếc qua lịch sử trò chuyện trong nhóm, tâm trạng có chút vi diệu.

Nhưng đạo đức nghề nghiệp của một đầu bếp vẫn khiến thầy Lục gật đầu: "Cũng được!" "Chúc mừng cậu, thầy Lục." Steven mỉm cười nói, "Lông đuôi của Moltres cũng là một phần thưởng vô cùng quý giá đấy." Bậc thầy điều khiển rồng Lance hừ một tiếng.

Nếu không phải giải đấu lần này có Lục Dã tham gia, tôi đời nào chịu lấy chiếc lông dùng để thắp Lửa Thánh ra!

Nhắc đến chuyện này, nụ cười của Lục Dã liền cứng lại.

Khoản tiền thưởng khổng lồ của tôi đâu rồi?

Mất rồi à?

Vô địch mà chỉ nhận được một cọng lông?

Lục Dã cúi đầu, nhìn chiếc lông đuôi màu đỏ lộng lẫy trong tay, dường như có ngọn lửa đang nhảy múa bên trong. 【Lông đuôi bất diệt của Moltres: Tương truyền có thể cháy liên tục hàng trăm năm, chứa đựng khí tức sinh mệnh phong phú. (Phiên bản giá rẻ của Lông Vũ Cầu Vồng)】 Theo lời của bậc thầy điều khiển rồng Lance... thì đúng là rất thích hợp cho tài nguyên của Pokémon hệ Lửa.

Quy đổi ra giá trị, có khi còn đắt hơn nhiều so với tiền thưởng ban đầu.

Nhưng vấn đề là... thứ này rốt cuộc dùng thế nào?

Lục Dã tâm trạng vi diệu, lắc lắc chiếc lông đuôi rực lửa trong

tay.

Chợt nhận ra điều gì đó.

Có lẽ, có thể dùng làm pháo bông... không cần đốt cũng dùng được?

Lục Dã: "...

Thôi cứ để Arcanine đeo vậy." Dù sao cũng là phần thưởng cuối cùng của Hội Nghị Cao Nguyên Indigo.

Đánh gần nửa tháng trời, cũng nên khao thưởng cho bọn nhỏ một bữa ra trò.

Sinh lực chứa trong lông đuôi Moltres có thể hồi phục vết thương của Arcanine trong những ngày qua, tinh thần có lẽ còn có thể phấn chấn hơn nhiều.

Lục Dã: "...

Hy vọng nó không đốt nhà là được." Còn những PokéBall khác, Lục Dã mang đến Trung tâm Pokémon, hồi phục toàn bộ. "Làm phiền cô rồi, Y tá Joy của thành phố Saffron!" "Tôi là Joy của thành phố Viridian mà ~" "Như nhau cả, như nhau cả..." Khi Lục Dã đưa PokéBall cho Joy. "Kame..." Một luồng sáng trắng hiện ra từ Bóng Lặn, ánh mắt Blastoise rơi vào cửa hàng thân thiện bên cạnh.

Lục Dã: "Bên chỗ Lục có giá giảm... chúng ta qua bên đó mua Thuốc Hồi Phục Toàn Diện đi." "Kame!" Blastoise đẩy kính râm, gật đầu như một ông lớn.

Kết quả cuối cùng... vẫn là để Lục kiếm được một món hời à?

Lục Dã ngẩng mặt lên trời, lẩm bẩm: "May mà khoảng thời gian này, bên bộ ba Rocket cũng kiếm được không ít." Theo thỏa thuận chia lợi nhuận, 30% doanh thu được chuyển vào tài khoản của Lục Dã,

trong suốt thời gian diễn ra hội nghị, báo cáo tài chính chưa từng dừng lại.

Nhưng khoản chia này, có thể nói là giữ hộ cho bộ ba Rocket... ai mà biết được sau khi kiếm được một khoản lớn, ba người đó có lại rơi vào cảnh đói rét không nữa.

Khi Lục Dã cất PokéBall, trở về khách sạn, đặt chiếc cúp lên tủ.

Hệ thống với sự tồn tại mờ nhạt, đã cập nhật phần thưởng cuối cùng. 【Đinh!

Nhiệm vụ 'Hội Nghị Cao Nguyên Indigo' hoàn thành!】 【Mục tiêu nhiệm vụ: Đoạt chức vô địch trong Hội Nghị Cao Nguyên Indigo】 【Phần thưởng nhiệm vụ: Vé nâng cấp đặc biệt *1, Nắp Chai Vàng *1, vật phẩm màu cam *2!】 "Ghê thật, mở được cả gói quà lớn!" Lục Dã bị cột vật phẩm vàng chóe trong tầm nhìn làm cho choáng váng.

Chương 334

Kiểm tra từng món, có vẻ như bọn nhỏ đều có thể nhận được lợi ích.

Vé nâng cấp đặc biệt là để cho chính thầy Lục dùng, có thể tăng cường thiên phú đặc biệt mà hệ thống cung cấp.

Cho đến nay, 「Aura」 của thầy Lục vẫn đang ở giai đoạn sơ cấp là luồng khí đi lên, cũng chẳng có cơ hội tu luyện.

Sau khi bóp nát 【Vé nâng cấp đặc biệt】, cảm nhận đối với Aura rõ ràng đã tăng lên một bậc, đạt đến giai đoạn trung cấp.

Không chỉ Blastoise, Lục Dã còn có thể dùng 「Aura」 để ra lệnh không lời, thậm chí là buff cho các Pokémon khác.

Đương nhiên còn kém xa 「Thần giao cách cảm」, nhưng cũng đã chính thức đạt đến trình độ nhập môn của một Hộ Vệ Aura.

Lục Dã: "...

Lẽ nào lên cao cấp, còn có thể ném Sóng Aura như thằng ngốc kia à?!" 【Nắp Chai Vàng】 có thể nâng cao toàn diện tố chất cơ thể, khả năng phản ứng của Pokémon, v.v.

Nói theo thuật ngữ game, chính là nâng tất cả chỉ số cá nhân lên 6V. 【Nắp Chai Vàng】 đã được chỉnh sửa thực chất là một viên sô cô la hình đồng tiền vàng.

Thầy Lục đã nếm thử rồi, nghĩ đi nghĩ lại, vẫn là đút cho Sylveon song đao nhà mình. "Bui?" Sylveon khẽ nghiêng đầu nhỏ, chớp chớp đôi mắt xanh biếc. "Ngon lắm." Lục Dã chép miệng, "Anh đã thử độc cho em rồi!" "Bui..." Được đút ăn như thế này... có chút ngại ngùng.

Sylveon khẽ mở miệng, cắn một miếng sô cô la nhỏ trên tay Lục

Dã.

Tính ra, đây là lần đầu tiên Lục Dã tự tay đút cho nó ăn.

Trước đây toàn là Sylveon cắm đầu vào bát cơm, lúc ăn còn không muốn cho Lục Dã nhìn thấy.

Đột nhiên, Lục Dã hơi sững sờ. "Bui ~(ノ´▽｀)ノ♪" Chỉ thấy Sylveon lười biếng lăn một vòng trên đất, để lộ chiếc bụng trắng muốt, trông hệt như vừa hít phải cỏ bạc hà mèo vậy.

Cái 【Nắp Chai Vàng】 này, lại còn có công hiệu tăng cường độ thân mật à?

Chuyện đó là thứ yếu... "Sylveon nhà mình, sao mà đáng yêu thế không biết!" Lục Dã vui vẻ nghĩ thầm.

Hai vật phẩm màu cam còn lại, lần lượt là Vải Thần Chết và Đá Tiến Hóa.

Tương truyền, Vải Thần Chết chứa đầy linh lực mạnh mẽ, có thể dẫn đường cho Huấn luyện viên đến lối vào của thế giới Ma.

Nhưng thực tế, tấm Vải Thần Chết xám xịt này, sờ vào lại khá mềm mại, thậm chí có thể dùng làm chăn. "Ghós?" Gengar quấn chặt chiếc chăn nhỏ, cậu béo mập màu tím trông cũng có vài phần dễ thương.

Trong đêm đông giá lạnh này, chỉ có một chiếc chăn... và Cynthia. mới có thể mang lại hơi ấm cho thầy Lục. "Không biết có thể dùng Vải Thần Chết làm áo choàng hay gì đó không." Lục Dã lẩm bẩm, nghĩ đi nghĩ lại, thứ này vẫn khá hợp với Gengar.

Còn Đá Tiến Hóa, giúp cho các Pokémon chưa tiến hóa nâng cao sức mạnh tinh thần và các loại thuộc tính.

Lục Dã trực tiếp ném cho Togepi, để nó làm đồ chơi.

Tổng kết lại một vòng, bọn nhỏ nhà mình dường như đã được tăng cường sức mạnh đột ngột.

Rùa quy thì không cần tăng cường... có đá Mega làm bài tẩy, rùa quy chỉ cần tiếp tục uống trà rễ năng lượng, hít đất là được. "Gá!

ꕥ" Nhìn vẻ mặt vui sướng của các bạn nhỏ, Sirfetch'd rơi lệ.

Tôi cũng muốn có quà~ Thầy Lục cũng nhận ra điều này.

Sau khi nhìn chằm chằm Áp Áp một lúc lâu, Lục Dã xoa xoa trán, khẽ thở dài: "Anh hiểu rồi..." "Anh sẽ nhờ Lục, mua giúp em một Hạt Giống Thần Kỳ nữa... coi như là thêm bữa!" "Gá!" Sirfetch'd ngẩng đầu ưỡn ngực, vẻ mặt kiêu hãnh.

Hạt giống không quan trọng, chủ yếu là muốn huấn luyện thật tốt, để mang lại vinh quang cho chủ nhân!

Kiểm kê xong thu hoạch từ Hội Nghị Cao Nguyên Indigo lần này, Lục Dã tâm trạng vi diệu.

Không những không kiếm được tiền thưởng, mà còn tốn thêm không ít.

Nhưng thầy Lục cũng dần bắt đầu thoát nghèo làm giàu.

Chút tiền lẻ này... qua Sinnoh tranh tài một phen là có hết!

Sức mạnh của các Pokémon nhà mình ngày càng tăng, Lục Dã cũng nhìn thấy rõ.

Lãnh địa của Tứ Thiên Vương trong giải Bậc Thầy...

đối với mình, có lẽ không còn xa vời.

Nhưng Pokémon không phải là công cụ chiến đấu.

Cùng bọn nhỏ tận hưởng sự gắn kết với những sinh mệnh khác, mới là tín điều cuộc sống của thầy Lục. "Ghós ~" Gengar quấn chiếc

chăn nhỏ, nhe răng cười, yêu thích không rời tay. "Đi thôi." Lục Dã xoa đầu Gengar, cười nói. "Anh sẽ tự tay làm cho các em một bữa tiệc mừng công!" Màn đêm buông xuống.

Khán giả ở Cao nguyên Indigo vẫn đang hào hứng thảo luận về trận chung kết sáng nay.

Hình ảnh thầy Lục dễ dàng quét sạch đối thủ với tỷ số 6:0, khắc sâu trong tâm trí mọi người, mang lại một cú sốc khó tả.

Tất nhiên, đó là đối với khán giả nghiệp dư.

Đối với các Huấn luyện viên chuyên nghiệp, việc thầy Lục quét sạch đối thủ 6:0 tại Hội Nghị Cao Nguyên Indigo --- "Vãi chưởng, tôi xem mà đứng hình luôn!" một Bậc Thầy nào đó bình luận. "Mọi người đều có tám huy hiệu, tại sao ông lại có thể cày nát người khác như vậy!?" một tuyển thủ tham gia đau đớn oán thán. "Thầy Lục, ông còn nói ông không phải đến đây để bán hành cho gà đi!" Cùng lúc đó, để chúc mừng thầy Lục đoạt cúp.

Các thành viên trong nhóm ở gần Cao nguyên Indigo đã đặc biệt chuẩn bị một bữa tiệc mừng công. "Cạn ly~ []~(￣▽￣)~*" Tiếng cụng ly trong trẻo, những chiếc ly thủy tinh va vào nhau.

Hơi nước ngưng tụ trên cửa sổ, ngoài trời gió lạnh gào thét, trong phòng là không khí náo nhiệt và ấm cúng. "Ăn được chưa ạ." Akin cúi đầu, nuốt nước bọt, "Thơm quá đi mất!" "Chỉ cần được ăn một bữa như thế này, doanh thu mấy ngày nay coi như không lỗ..." Lục lẩm bẩm. "Tôi ăn đây!" Satoshi chắp tay 'cộp' một tiếng, hai mắt sáng rực.

Trên chiếc bàn dài là vô số món ngon, thịt kho Đông Pha béo mà không ngấy, canh nấm tùng nhung gà đậm đà, rau củ xào bóng bẩy hấp dẫn...

Hương vị nồng nàn lan tỏa, khiến người ta thèm nhỏ dãi.

Những món ăn kinh điển của phương Đông này, rõ ràng là do thầy Lục tự tay làm.

Tự mình xuống bếp, để ăn mừng cho chính mình... "Có gì đó sai sai ở đây thì phải?" Lục Dã lẩm bẩm.

Nghĩ đến thân phận đầu bếp của mình, Lục Dã cũng thấy bình thường trở lại.

Hôm nay, vẫn là một ngày ăn cơm ngon miệng! "Ghós ~(*⊙~⊙)" Gengar bay lơ lửng bên cạnh Lục Dã, ôm bát cơm vun cao như núi, ăn nhanh như bay. "Bui..." Sylveon buổi chiều vừa ăn xong sô cô la 【Nắp Chai Vàng】, cảm giác no căng, nhưng vẫn không nhịn được ăn vụng mấy miếng. "Chaki purii ~" Togepi ngồi trên ghế ăn trẻ em, đang chơi đùa với Pichu của Akin.

Hai nhóc đều tay ngắn, đầu dí vào nhau, nắm đấm còn chẳng chạm tới đối phương.

Giáo sư Oak mỉm cười nhìn cảnh tượng này, cúi đầu xuống, hơi sững sờ: "Các cậu ăn nhanh thế à?" "Ngô ngô ngô!" Akin nói. "Akin, cậu nói gì thế?" "...

Cậu ấy nói, vì nó quá thơm." Silver thở dài, phiên dịch giúp Akin.

Akin nhướng mày, giơ ngón tay cái về phía Silver.

Crystal nhìn hai người họ, xem một lúc lâu, khẽ lẩm bẩm: "Kỳ lạ, sao mình lại không nghe ra nhỉ..." "Ngon đến thế sao?" Giáo sư Oak cầm đũa, gắp một miếng nấm tùng nhung ngâm trong nước sốt, cho vào miệng.

Ngay sau đó, ông như bị một luồng điện giật.

Trước mắt dường như hiện ra Rừng Viridian quen thuộc của Shigeru, Metapod, Caterpie nghỉ ngơi trong đó, Celebi quen thuộc bay lượn qua... "Để Lục Dã nấu ăn." Giáo sư Oak lau khóe mắt, trong lòng

cảm thán: "Quả nhiên là một quyết định đúng đắn!" Ở phía bên kia bàn ăn, canh miso, cơm nắm mận muối, đậu bắp nướng và các món khác, là do Takeshi làm.

Mùi vị cũng nhận được sự khen ngợi đồng nhất của mọi người.

Nhưng khi Takeshi, cũng là một đầu bếp, lại một lần nữa nếm thử món ăn của Lục Dã, không khỏi cảm thán sự chênh lệch giữa hai người.

Mỗi ngày chỉ cần nếm thử những món ăn này, độ thân mật của bất kỳ Pokémon nào cũng có thể kéo lên tối đa!

Huống hồ, Takeshi liếc nhìn ra sau lưng.

Ngay cả Poliwrath của Red, Pidgeot của Blue Oak...

đều ngoan ngoãn cắm đầu vào bát cơm, vẻ mặt hạnh phúc.

Mà những khối năng lượng đó, chính là do thầy Lục tự tay làm.

Huấn luyện, nấu ăn, chăn nuôi, chỉ huy...

Takeshi cảm khái: "Đây chính là, nhất nghệ tinh, nhất thân vinh đây mà!" "Gâu gâu~! *rừ rừ* (` 0´)*rừ rừ*" Arcanine đang lắc cái đầu to, nhe răng trước mặt Arcanine của Blue Oak. "Gầm..." Arcanine giống như vua sư tử, nằm phục trên đất, chỉ liếc một cái, rồi lại nhắm mắt lại. "Gâu!" Arcanine dùng móng vuốt chọc chọc 'vua sư tử', chỉ vào chiếc lông đuôi bất diệt lấp lánh trên cổ mình, tự tin cười một tiếng.

Trong chốc lát, Arcanine của Blue Oak, lại có chút ghen tị... rồi lại bắt đầu ngủ gật.

Không thèm nhìn, nhìn chỉ thêm bực mình! "Sau khi đeo một thời gian, năng lượng hệ Lửa trong lông đuôi Moltres sẽ được Pokémon hấp thụ." Blue Oak nhàn nhạt nhắc nhở: "Trong thời gian hấp thụ này,

chính là thời điểm tốt nhất để huấn luyện các chiêu thức hệ Lửa." Lục Dã ngẩn người, liếc nhìn người đàn ông tóc đỏ mặc áo choàng bên cạnh.

Lại còn có chuyện này nữa à!?

Lance mỉm cười, nhún vai giang tay, ý là: Khách sáo làm gì!

Lục Dã nín thở, liên tưởng đến lần trước Arcanine đốt trụi cả sân vườn...

Thiên Vương hệ Bay, mối thù này, tôi ghi nhớ! "Kame... ヾ(⌐■_■)" Blastoise cầm chén trà đắng trong tay, thổi cho nguội bớt.

Lục Dã trong lòng khẽ động, nhìn về phía Lục đang chụp ảnh: "Lục, chỗ cậu còn Potion chưa bán hết không?" "Có, nhiều lắm!" "Làm phiền cậu rồi, gửi qua cho tôi nhé... thêm một Hạt Giống Thần Kỳ nữa." Lục hơi sững sờ, hạnh phúc đến quá bất ngờ.

Doanh số của Hội Nghị Cao Nguyên Indigo lần này được cứu rồi! "Cảm ơn!

Cảm ơn thầy Lục nhiều!" Mặc dù Lục Dã đã đặc biệt chuẩn bị thêm thức ăn, nhưng vẫn không thể chống lại được sức ăn của đám đông.

Chưa đầy một giờ, các món ăn trên bàn đã sạch bách, mọi người vẫn trò chuyện sôi nổi. "Chuyến đi đến Hội Nghị Cao Nguyên Indigo đã kết thúc rồi nhỉ." Yellow ôm Pikachu, tò mò hỏi: "Thầy Lục, tiếp theo thầy định tham gia hội nghị nào?" Thông thường, khi một hội nghị liên minh kết thúc, Huấn luyện viên sẽ đến liên minh tiếp theo để du hành.

Khoảng cách giữa các hội nghị này, phần lớn cũng từ ba, bốn tháng đến nửa năm, đủ để thu thập huy hiệu.

Nhưng huy hiệu nhà thầy Lục... sắp không còn chỗ để nữa rồi, có

lấy cũng chẳng để làm gì. "Cũng có thể ở lại Kanto tu hành đấy." Giáo sư Oak cười nói, "Núi Bạc, Núi Mortar...

đều là những nơi tu hành tốt!" "Tu hành thì thôi vậy." Lục Dã ho khan một tiếng: "Tôi định ở lại Kanto thêm một thời gian, sau đó đi du hành ở Sinnoh." Mặc dù tôi cũng là một thiên tài huấn luyện.

Nhưng tu hành gì đó...

Chương 335

chưa chắc Gengar đã rành hơn tôi.

Hơn nữa...

đi du hành ở Sinnoh, cũng có thể ngắm cảnh tuyết ở đó, cũng rất tuyệt! "Đi Sinnoh!" Satoshi đột ngột ngẩng đầu lên từ bát cơm, kinh ngạc trợn to mắt, "Thầy Lục, em cũng định đến đó đấy!" Theo dòng thời gian, Satoshi sau khi thách đấu xong Hội Nghị Ever Grande, sẽ đến Sinnoh du hành.

Không ngờ... lại gặp nhau ở cùng một vạch xuất phát theo một cách kỳ diệu như vậy.

Lục Dã tâm trạng vi diệu, tò mò hỏi: "Cậu không phải định tham gia Biên Giới Chiến Đấu à?" "Yên tâm!" Satoshi hai mắt rực lửa, "Một tháng, không... nửa tháng, tôi nhất định sẽ chiến thắng các Thủ lĩnh Biên Giới Chiến Đấu!" "Vậy thì...

đợi cậu thách đấu xong rồi liên lạc nhé!" "Nhân tiện, còn một chuyện nữa." Nghe vậy, Giáo sư Oak ngẩng đầu, nhìn về phía Lục Dã. "Cậu không phải sắp đến liên minh tiếp theo sao?" "正好来 Lab, tôi sẽ giúp cậu nâng cấp Pokédex." Giáo sư Oak cười nói: "Coi như là quà mừng đoạt cúp Hội Nghị Cao Nguyên Indigo!" Lục Dã hơi sững sờ.

Nâng cấp Pokédex, đối với mình cũng là một sự trợ giúp không nhỏ.

Dù sao thì rất nhiều dữ liệu cụ thể, bao gồm tập tính, nơi sinh sống, v.v., Pokédex của hệ thống không cung cấp.

Khi đi du hành, nâng cấp Pokédex, an toàn cũng được đảm bảo

thêm một phần.

Quả nhiên, vẫn là Giáo sư Oak đáng tin cậy!

Lục Dã vui vẻ nói: "Yên tâm, Giáo sư Oak, cháu nhất định sẽ đến!" Ngày 10 tháng 2, thứ Tư, trời trong.

Theo lời của Giáo sư Oak, cậu phải về một chuyến để chuẩn bị các thiết bị cụ thể cho việc nâng cấp Pokédex.

Đợi khi nào ông thông báo thì hẵng đến Phòng thí nghiệm Oak là được.

Lục Dã cũng không quá để tâm.

Dù sao thì Pokédex cũng là do Giáo sư Oak chế tạo, nghe theo sự sắp xếp của ông thì không thể sai được.

Chỉ là lúc tạm biệt hôm qua, lời lẩm bẩm của Giáo sư Oak khiến Thầy Lục có chút bất an.

Giáo sư Oak: "Hy vọng cái Pokédex đó sẽ không nổ nữa..." Pokédex mà cũng nổ được sao?

Giáo sư Oak, cái Pokédex của ông là hàng do 'động cơ Clemont' chế tạo à!

Nhưng xuất phát từ sự tin tưởng dành cho Giáo sư Oak, Lục Dã vẫn trở về nhà trước, nằm trên chiếc giường êm ái và đánh một giấc ngon lành.

Đại hội Cao nguyên Indigo kéo dài nửa tháng đã chính thức khép lại, nhưng các cuộc thảo luận trên mạng vẫn còn sôi sục.

Mọi người dần dần tin rằng, vị Huấn luyện viên đến từ Đông Hoàng này có lẽ thực sự sở hữu thực lực cấp nhà vô địch. "Chả trách lần Trận đấu Biểu diễn ở Wyndon, tôi thấy Leon căn bản không giống như đang nhường nước chút nào!" "Tìm hiểu kỹ sẽ thấy, Thầy Lục

ngoài mặt dày tim đen ra thì đúng là không có điểm đen nào cả..." "Đánh Cúp Nhí á?!

Tôi chính là vì Cúp Nhí mới theo dõi Thầy Lục đấy!" Thầy Lục dựa vào một đội hình hoàn toàn mới để khởi đầu lại.

Cậu đã chiến thắng những đội hình lâu năm của các Huấn luyện viên khác, những người đã du hành qua nhiều khu vực.

Nói một cách nghiêm túc, có lẽ các tuyển thủ khác còn chiếm ưu thế hơn.

Nhưng cách chỉ huy, huấn luyện, chiến thuật... sự áp đảo toàn diện này khiến các tuyển thủ còn lại cảm nhận được một sức mạnh thống trị gần như của một Đại Ma Vương.

Mà nhờ vào nhân phẩm quá tốt của mình... những tuyển thủ thua Thầy Lục thậm chí còn lần lượt cổ vũ và chúc phúc cho cậu. "Chúc Thầy Lục sớm ngày trở thành Huấn luyện viên Huyền thoại!" "Thầy Lục cố lên!

Tiếp tục càn quét giải đấu tiếp theo!" "Fan cứng mười năm đây, nguyện vọng của Thầy Lục từ trước đến nay luôn là giành quán quân, hoàng thiên không phụ lòng người!" Lục Dã lướt xem các bình luận trên mạng, tâm trạng phức tạp.

Các người xem đi, đây có phải là tiếng người không?

Admin đâu rồi, ban ngay cái ông fan cứng mười năm này cho tôi!

Trên mạng thậm chí còn khởi xướng một cuộc thảo luận – 'Giải đấu tiếp theo của Thầy Lục sẽ là ở đâu'. … Sinnoh, thành phố Canalave, nhà của Lucian.

Aaron với chỏm tóc ngố màu xanh lá, Flint với mái đầu xù màu đỏ, và Lucian tóc tím.

Ba vị Thiên Vương ngồi kề vai nhau trên ghế sofa, xem xong video phát lại trận chung kết của Thầy Lục.

Với tầm nhìn của Tứ Thiên Vương... họ cũng tự tin rằng mình có thể càn quét các tuyển thủ tham gia khác.

Nhưng để có thể ung dung như Thầy Lục thì có chút khó khăn.

Quỷ mới biết sáu con Pokémon của Thầy Lục rốt cuộc còn có thể bộc phát ra sức chiến đấu như thế nào! "Cảm thấy thế nào?" Lucian vừa lật sách vừa hỏi. "Tôi không quan tâm cậu ta muốn đi đâu," Aaron gào lên, "Chỉ cần đừng đến Sinnoh là được." Flint gãi gãi đầu, vẻ mặt căng thẳng: "Với mối quan hệ của cậu ta và Cynthia thì—" Cả ba im bặt.

Cậu ta mà không đến Sinnoh mới là có vấn đề!

Aaron: "Chết rồi, tôi sẽ không bị đá khỏi Tứ Thiên Vương đấy chứ! o( )o" "Mẹ kiếp, người đầu tiên cậu ta thách đấu là tôi đấy!" Flint la lối.

Lucian đẩy gọng kính phẳng màu xanh, khóe mắt không hiểu sao có chút ẩm ướt.

Bất kể là ai đến!

Cầu xin đấy, đến kế nhiệm tôi đi, tôi bận đến ngu người rồi đây này! … Đông Hoàng, Đại học Thượng Hải.

Hiệu trưởng Đỗ Cát An tóc bạc phơ, trong lúc đọc tờ 《Thượng Hải Buổi Tối》 hôm nay, đột nhiên ho sặc sụa.

Lâu rồi không quan tâm đến các giải đấu khác, Đại hội Cao nguyên Indigo đã kết thúc rồi sao?

Đây không phải là mấu chốt.

Mấu chốt là, trong các bình luận được đăng lại, không thiếu những

cụm từ như: 'Nhà vô địch Đại hội mạnh nhất lịch sử', 'Rồng Thần Đông Hoàng', 'Chiến binh lục giác'...

Những tính từ này đang mô tả Lục Dã à?

Đây không phải là học sinh của mình sao!

Quay đầu nhìn lại, cậu đã giành chức vô địch ở một giải đấu khác rồi!?

Hiệu trưởng Đỗ Cát An đặt tờ báo xuống, đậy nắp tách trà, chìm vào suy tư.

Trước đây, ông cũng từng nghĩ Lục Dã có khả năng giành chức vô địch.

Nhưng không ngờ, chức vô địch này lại đến nhanh và đột ngột như vậy...

Trận chung kết còn là một trận áp đảo 6:0.

Khả năng duy nhất là thực lực của Lục Dã còn vượt xa những gì cậu thể hiện hiện tại.

Kết hợp với việc cậu ta toàn thắng áp đảo trong thời gian ở Đông Hoàng... "Thằng nhóc này." Sắc mặt Hiệu trưởng Đỗ Cát An chấn động. "Lúc đầu nó thật sự không lừa mình..." "Nó thực sự có thực lực của một nhà vô địch Đại hội Liên đoàn sao!?" 【Đối với Thầy Lục, chức vô địch Đại hội Liên đoàn có lẽ còn lâu mới là điểm cuối.

Phía trên còn có Tứ Thiên Vương, Nhà vô địch, thậm chí là lãnh địa của Huyền thoại...

Những điều này, có lẽ mới là mục tiêu theo đuổi của Thầy Lục.】 Quan điểm trên đến từ một bình luận viên đặc biệt của 《Thượng Hải Buổi Tối》.

Lúc Lục Dã đọc báo, cậu ngớ cả người.

Hay lắm, anh chàng phóng viên này còn kiêm luôn cả bình luận viên à!?

Đọc mà chính tôi cũng thấy hừng hực khí thế.

Hóa ra nhà vô địch lại là chính tôi à? "Gengar? (*⊙~⊙)" Gengar quấn chiếc chăn nhỏ, thè chiếc lưỡi dài đỏ thẫm, đầu lưỡi cuộn một viên Ngọc Độc, liếm tới liếm lui. "Không có gì." Lục Dã liếc nhìn Gengar, hơi sững người.

Aura sau khi nâng cấp có thể cảm nhận được sự thay đổi năng lượng trên người Gengar.

Mới một ngày thôi mà luồng Aura màu tím sẫm hệ ma của nó đã tăng vọt lên một đoạn...

Xem ra Vải Tử Thần thật sự có hiệu quả.

Lục Dã gật đầu, bình luận: "Cái chăn này trông đẹp đấy." "Gengar! (~￣▽￣)~" Ngay sau đó, Lục Dã bắt đầu suy nghĩ nghiêm túc về những bình luận trên mạng.

Không biết từ lúc nào, các nhóc con nhà mình cũng đã chạm đến ngưỡng cửa thực lực của Tứ Thiên Vương.

Nghĩ lại thì, đó là ảnh hưởng từ những Khối Năng Lượng vàng óng như hạt đậu và các loại quả Berry quý giá vô cùng (linh tinh đủ thứ).

Nhưng... trên cả Tứ Thiên Vương thì sao?

Thực lực ở cảnh giới đó không phải là thứ Lục Dã cứ chăm chỉ huấn luyện là có thể đạt được.

Ngay cả Khối Năng Lượng, sau khi các nhóc con trưởng thành, hiệu quả cũng đã giảm đi không ít. "...Chẳng lẽ." Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời. "Phải đi cửa sau với Pokémon huyền thoại, vặt lông bọn

chúng à?" Lục Dã nhanh chóng ho khan một tiếng, lắc đầu.

Thôi bỏ đi, không cần thiết.

Trong thế giới Pokémon nguy hiểm này, vẫn nên hành động một cách thận trọng.

Hơn nữa, trở nên mạnh mẽ không phải là mong muốn của Thầy Lục.

Cuộc sống thường ngày bình lặng và lười biếng mới là trọng điểm.

Nằm dài trên sofa, Lục Dã lướt điện thoại.

Satoshi để chuẩn bị cho Battle Frontier, đã đến chỗ Blue Oak để được huấn luyện đặc biệt.

Bộ ba Regis của Thủ lĩnh Mặt trận Brandon tuy khó giải quyết, nhưng chỉ cần ông ta nhường nước, Satoshi vượt qua Battle Frontier cũng không thành vấn đề.

Khoảng thời gian ở Battle Frontier cũng là giai đoạn Satoshi trưởng thành nhanh chóng.

Lục Dã rất mong chờ, 'Anh hùng của ngọn sóng' với tâm trí trưởng thành hơn sẽ có biểu hiện xuất sắc như thế nào...

Gần đây ngoài việc The Pokémon Company sắp phát hành game mới, Lục Dã tạm thời không có kế hoạch nào khác.

Bận rộn hơn nửa tháng, cuối cùng cũng có thể nghỉ ngơi một thời gian.

Lục Dã vuốt ve bộ lông trắng như tuyết của Sylveon, đang định rủ Cynthia chơi game thì... *Rung rung—* Tin nhắn đến, là tin nhắn chúc mừng từ đại ca Giovanni. 'Chúc mừng đoạt quán quân', chỉ vỏn vẹn vài chữ.

Để đáp lễ, Lục Dã cũng gửi cho Giovanni bức ảnh chụp chung trong buổi tiệc tối qua, trong đó có cả Silver.

Giovanni: (Ngón tay cái) *3 Thầy Lục: Dùng biểu cảm của người già thế này có ổn không đấy?

Giovanni: (Mỉm cười) Sao tự dưng lại có cảm giác từ Bố Già biến thành ông lão rồi nhỉ...

Lục Dã tâm trạng vi diệu, điện thoại lại vang lên. "Alo, Giáo sư Oak?" *Ầm ầm ầm!!* Tiếng nổ vang lên, Lục Dã sững người một lúc, căng thẳng hỏi: "Bên ông không sao chứ!" "Ha ha, không, không sao!" Giáo sư Oak lau mồ hôi lạnh, cười ha hả: "Cuối cùng cũng giải quyết được vấn đề thiết bị rồi." "Cậu có thể đến Phòng thí nghiệm ngay bây giờ, tôi sẽ giúp cậu nâng cấp Pokédex!" Nâng cấp Pokédex thì không có vấn đề gì... chỉ là dạo này Phòng thí nghiệm có phải mới nhập về một lô Electrode không nhỉ?

Cứ dăm ba bữa lại nghe thấy tiếng nổ... tần suất sắp đuổi kịp chiêu Sét Đánh của Pikachu nhà Satoshi rồi.

Lục Dã bất giác nghĩ đến cảnh Giáo sư Oak khi giao Pikachu cho Satoshi, đã dùng thân thể trần trụi để đỡ chiêu Sét Đánh.

Cậu chợt bừng tỉnh.

Suýt quên mất, Giáo sư Oak cũng có thể chất của người vùng Pallet! "Vậy bây giờ tôi qua đó." Lục Dã hỏi: "Nâng cấp Pokédex mất khoảng bao lâu ạ?" "Nhanh thôi, nếu cậu cần, tôi còn có thể giúp cậu thay đổi cả vỏ ngoài của Pokédex nữa." Chiếc Pokédex đặc biệt mà Lục Dã đang cầm có màu cam đỏ cổ điển.

Nhưng nó luôn được Gengar giữ, tiện cho nó tra cứu tài liệu lúc huấn luyện.

Nếu được thì...

Chương 336

dán cho Pokédex một cái sticker đổi skin cũng không tệ. "Khoảng chiều cháu sẽ đến." "Được, đến lúc đó cứ liên lạc với Crystal là được." Hẹn xong thời gian với Giáo sư Oak, Lục Dã cúp máy.

Trong lòng cậu cũng không khỏi dâng lên sự mong đợi.

Cũng không biết bản Pokédex nâng cấp này, tính năng cụ thể ra sao.

Chắc chắn hàng của Giáo sư Oak sản xuất, tất phải là hàng cực phẩm; có tài liệu chi tiết hơn, hệ số an toàn khi ở ngoài tự nhiên cũng sẽ tăng vọt.

Nhìn chung, Thầy Lục khá hài lòng với món quà mừng này của Giáo sư Oak. "Đi thôi, Gengar." Lục Dã cười nói. "Đi cập nhật cái Pokédex của mày nào!" "Gengar! (๑`▽´๑)۶" Tuyệt vời, lại có thể huấn luyện tốt hơn rồi! "Togepi~ ヾ(ﾟ∀ﾟゞ)" Togepi đang rúc trong vỏ trứng bên cạnh, đột nhiên ló cái đầu nhỏ ra.

Nếu được, em cũng muốn nâng cấp điện thoại nữa~ Như vậy thì đánh game chắc chắn sẽ không thua Mew đâu!

٩(๑`^´๑)۶ Âu hoàng Togepi thỉnh thoảng cũng có lúc thua, đó có lẽ là lúc Thầy Lục đứng xem.

Có người xem, thao tác dễ bị biến dạng.

Nhưng Thầy Lục lại thuộc loại càng đông người xem, càng quẩy hăng...

Ngoài trời nắng đẹp, trời xanh lơ lửng vài gợn mây trắng.

Từ thành phố Saffron nhộn nhịp, đến vùng ngoại ô xanh tươi, bên tai vang lên tiếng hót của Pidgey. "Gâu gâu~!" Con 'husky' ngẩng đầu

hú dài, khí thế lẫm liệt từ chiêu Uy Hiếp khiến các Pokémon hoang dã phải lùi xa ba thước.

Trong mắt Thầy Lục, con 'husky' này tuy có hơi ngáo, nhưng ít nhất cũng tiết kiệm được chai thuốc xịt đuổi côn trùng, cũng không cần phải đấu với mấy 'NPC đầu đất' nữa...

Cưỡi trên con Arcanine yêu quý của mình, Thầy Lục oai phong lướt qua, tiếng bàn tán theo gió lọt vào tai. "Hít...

đó là nhà vô địch Đại hội Cao nguyên Indigo!" "Chạy mau!

Tôi nghe nói sở thích của cậu ta là bón hành cho newbie!" "Khốn kiếp thật, Caterpie của tôi còn chưa tiến hóa... chớ khinh thiếu niên nghèo!" Lục Dã cũng có nghe qua danh hiệu 'sát thủ ao cá' của mình.

Nhưng nói đi cũng phải nói lại, cậu tham gia Cúp Nhí, và cũng dùng đội hình toàn Pokémon bé con.

Hơn nữa...

Tôi cũng là người cuối cùng biết mình đã đăng ký tham gia mà!

Phía xa là ngôi làng Pallet đẹp như tranh vẽ đã gần ngay trước mắt.

Nhưng vẫn còn một khoảng cách đến Phòng thí nghiệm của Giáo sư Oak, nơi được bao quanh bởi những ngọn núi phía sau.

Lục Dã bảo Arcanine đi chậm lại, rồi lướt điện thoại.

Trong nhóm chat.

Satoshi đang đến Battle Frontier, ngay trận đầu đã rơi vào thế khó.

Lúc này, trong livestream của nhóm, màn hình đang hiển thị trận đấu của Satoshi. "Sao lại có cả livestream thế này?" Lục Dã tò mò hỏi. "Nghe nói là kiệt tác của ngài Scott." Ruby giải thích: "Để tăng độ nổi tiếng, ông ấy đã đặc biệt sắp xếp một con Rotom chụp ảnh cho

Satoshi, người đang là kẻ thách đấu." Scott là chủ sở hữu của Battle Frontier, cũng là một thiên tài kinh doanh.

Satoshi chính là nhận được lời mời của ông ta mới tham gia Battle Frontier. "Đây là đang đấu với Thủ lĩnh Noland đúng không." Lorelei đẩy gọng kính đỏ, nhìn chăm chú vào con Articuno trên màn hình, "Tôi có chút ấn tượng với con Articuno của ông ta." "Trận này, Satoshi thắng." Blue Oak bình tĩnh đưa ra kết luận.

Lục Dã xem kỹ mới phát hiện.

Pokémon mà Satoshi tung ra lại là Charizard khắc hệ!

Hệ Lửa đấu với hệ Băng!!

Tên ngốc đó cũng biết khắc chế hệ rồi sao!?

Thầy Lục kinh ngạc một lúc lâu, dần dần nhận ra, Satoshi của Battle Frontier dường như mạnh đến kinh người.

Khóe miệng Blue Oak nhếch lên, cười lạnh một tiếng.

Không uổng công tôi ngày nào cũng bắt nó học thuộc bảng khắc chế hệ!

Trên màn hình, Charizard đầy mình thương tích, lửa giận bùng cháy, hai móng vuốt lóe lên ánh sáng trắng.

Chiến thuật Ném Địa Cầu kinh điển xuất hiện, Charizard tóm lấy Đôi Cánh Tấn Công của Articuno, cả hai cùng rơi xuống đất. *Ầm!* Ngay cả qua màn hình livestream, vẫn có thể cảm nhận được sự rung chuyển của sân đấu.

Lục Dã hơi sững người.

Đây không phải là chiêu 'quạ ngồi máy bay' sao!?

Sau đó, Charizard loạng choạng đứng dậy, gầm lên giận dữ.

Trận chiến 'diệt thần' của Charizard, một trận thành danh. "Chết tiệt, cháy quá!" Akin vung nắm đấm, "Red tiền bối, chiều nay gặp ở Núi Silver!" "Được." Red gật đầu, cười nhẹ: "Satoshi đánh rất tốt." Bậc thầy Rồng Lance xoa cằm, có chút khó hiểu.

Không dùng chiêu hệ Lửa, chỉ dùng Ném Địa Cầu là có thể giải quyết được Articuno sao?

Hay là lần sau đấu với Lorelei, mình cũng thử xem? "Thắng rồi!" Satoshi vội vàng vào nhóm, kích động nói: "Tớ thắng rồi!" Blue Oak gật đầu: "Tiếp tục cố gắng." "(Ngón tay cái) *3, mau đi chữa trị đi!" Lục Dã cười nói.

Satoshi gãi đầu, cười ngô nghê, rồi vội vàng đưa Charizard đến Trung tâm Pokémon.

Sau khi được Thầy Lục và Blue Oak chỉ điểm, nếm được sự hấp dẫn của việc tác chiến thuận hệ. 'Tên ngốc' cười憨厚.

Đúng là thơm! "Còn nữa... cứ giữ lại Charizard đi." Lục Dã nhắc nhở: "Thay vì gửi về Thung lũng Charicific, chi bằng mang theo nó để chinh phục Battle Frontier." Trong nhóm chat cũng từng đề cập đến chuyện 'Thung lũng Charicific'. "Ể?" Satoshi sững người, nhìn về phía Charizard đang nằm trên xe đẩy vào phòng bệnh.

Charizard đang bất động nhìn chằm chằm vào Satoshi, trên người đầy vết thương.

Khi ánh mắt chạm nhau, Charizard khinh thường quay đầu đi. "Vậy thì." Satoshi gật đầu thật mạnh, đưa tay về phía Charizard, nghiêm túc nói: "Cùng nhau cố gắng nhé, Charizard!" "Gầm!!" Một ngọn Tàn Lửa phun ra, đốt cho Satoshi mặt mày xám xịt.

Y tá Joy vô cùng căng thẳng, rút bộ đàm ra: "Còn phòng bệnh nặng không!" Giây tiếp theo, y tá Joy ngơ ngác nói. "À... hình như không

cần nữa, bệnh nhân có vẻ không bị thương..." … Cùng lúc đó.

Lục Dã đã đến Phòng thí nghiệm của Giáo sư Oak.

Cách một khoảng xa, đã có thể thấy đàn Tauros đang phi nước đại, tung bụi mù mịt.

Tắt điện thoại, Thầy Lục ngẩng đầu nhìn trời.

Đến Sinnoh, đội hình của Satoshi gần như đã hoàn thiện.

Pikachu, Charizard, Sceptile, Infernape, Snorlax... thêm cả Lucario từ Cung điện Cameran nữa.

Mặc dù còn thiếu một Greninja, nhưng sức chiến đấu cũng không kém là bao.

Lục Dã: "...Vãi chưởng!

Lẽ nào mình đến cả Satoshi cũng đánh không lại à!" "Gengar ~ (￣ ￣) " Gengar liếc nhìn Lục Dã, nhún vai.

Xem cái bộ dạng có chút tiền đồ của cậu kìa~!

Dù sao thì trong sổ đen nhỏ vẫn còn ghi tên tên ngốc đó. "Đợi đến Sinnoh..." Lục Dã trầm ngâm gật đầu: "Mọi người cùng đứng trên một vạch xuất phát, giao lưu một trận cũng rất hợp lý mà." "Gengar?" "Đây không phải Cúp Nhí, đây là trận đấu hữu nghị!" Lục Dã phân bua.

Trợ lý của Giáo sư Oak, Crystal, gửi tin nhắn: "Thầy Lục, thầy đến đâu rồi ạ?" "Tôi đã ở cổng Phòng thí nghiệm rồi." "Em ra ngay đây!" Không lâu sau, Crystal, đội mũ tròn, mặc quần yếm, đẩy cửa ra. "Thầy Lục, Giáo sư Oak đang ở sân sau ạ." Vừa giải quyết xong vụ Tự Nổ của Rotom, Crystal thở phào nhẹ nhõm, nở một nụ cười. "Để em dẫn thầy qua đó!" Sân sau của Giáo sư Oak.

Núi non trùng điệp, quần phong bao bọc, sông ngòi chằng chịt,

thảm cỏ xanh tươi che phủ.

Lục Dã tâm trạng phức tạp.

Những từ này thật sự dùng để miêu tả sân sau sao!?

Cũng chả trách Phòng thí nghiệm của Giáo sư Oak lại có nhiều ngành nghề như vậy, bao gồm cả Ranger, nhà chăn nuôi, nhà nghiên cứu...

Nhưng nhìn từ một góc độ khác, Giáo sư Oak tuổi đã cao nhưng vẫn ở tuyến đầu, không khỏi khiến người ta sinh lòng kính trọng. "Cạc~!" Một chùm sáng trắng bay ra từ Premier Ball.

Sirfetch'd hít một hơi thật sâu không khí trong lành, lộ ra nụ cười.

A, mùi vị quen thuộc!

Những ngày không cần huấn luyện khi xưa thật quá hạnh phúc! "Cạc! (´ꈍᴗꈍ)σ" Nghĩ đi nghĩ lại, vịt đại ca lại thấy bi thương.

Đã bảo là cùng nhau ăn hại cơ mà?

Tôi gia nhập căn bản không phải đội ăn hại, mà là đội toàn sao mẹ nó rồi!

Lục Dã bình tĩnh thu 'Sirfetch'd' lại.

Chẳng lẽ cũng giống Psyduck, các ngươi họ vịt đều thích tự động ra khỏi bóng à? "Giáo sư Oak đang ở khu rừng Berry đằng kia ạ." Crystal vừa dẫn Lục Dã đi vừa nói. "Tiền bối Blue Oak, thỉnh thoảng cũng sẽ cưỡi Charizard đến tuần tra, bản thân anh ấy cũng là một nhà nghiên cứu rất lợi hại đấy ạ!" Dù sao cũng là cháu trai của Giáo sư Oak.

Lục Dã gật đầu cảm thán.

Là một trong hai nhân vật chính đời đầu, cái bảng thông số nhân vật chính này hoàn toàn không thua kém Red!

Có điều, là nhà vô địch có thời gian tại vị ngắn nhất mà thôi...

Lục Dã ho nhẹ một tiếng, đề phòng mình bị Akin lây bệnh thích tìm đường chết, ngẩng đầu nhìn về phía rừng Berry trước mặt.

Sitrus Berry, Oran Berry, Cheri Berry... quả sai trĩu cành, cành cây rủ thấp trước mắt.

Tiện tay hái một quả Cheri Berry, Lục Dã thử vị.

Lục Dã: (￣~￣) Nhai!

Crystal: "Không, không cay ạ?" Lục Dã: "Cũng ổn... quen rồi." Đang tán gẫu, bóng dáng của Giáo sư Oak hiện ra trong tầm mắt.

Lục Dã đang định chào hỏi. "Suỵt..." Giáo sư Oak cầm một tập tài liệu, quay người lại, đặt ngón tay lên môi. "Nó không có vấn đề gì chứ ạ?" Crystal khẽ hỏi, "Em rất khó khăn mới dỗ nó bình tĩnh lại được." "Không vấn đề gì." Giáo sư Oak cười nói: "Tiếp theo, để Lục Dã thu phục Rotom là được rồi!" Trong chốc lát, lượng thông tin quá lớn khiến Thầy Lục có chút mông lung.

Rotom?

Thu phục?

Nâng cấp Pokédex?

Lục Dã: ? "Gengar!" Gengar nhìn Lục Dã đang đầy dấu chấm hỏi, trong lòng chấn động.

Chiêu Âm Mưu của chủ nhân, không ngờ lại thi triển thành thục đến vậy! "Ta có phải là chưa giải thích với cậu không nhỉ?" Giáo sư Oak sững người một lúc, rồi vỗ trán như bừng tỉnh.

Chương 337

"Là thế này... nhờ vào Rotom, có thể nâng cấp Pokédex thành Pokédex Rotom." "Lần này gọi cậu đến, cũng là để giao Rotom cho cậu đấy!" Lục Dã nín thở.

Hóa ra bất ngờ, chính là Pokédex Rotom!?

Chả trách lại nói là nâng cấp Pokédex – Giáo sư Oak, ông gài tôi!! "Đây là PokéBall của Rotom." Giáo sư Oak đưa một quả Normal Ball trong lòng bàn tay cho Lục Dã, đồng thời hất cằm về phía xa. "Đó chính là, máy cắt cỏ mà Rotom đang trú ngụ!" Rotom là Pokémon song hệ Điện và Ma, có thể trú ngụ trong các loại thiết bị điện.

Máy cắt cỏ là một trong những dạng chiến đấu của Rotom.

Ánh nắng xuyên qua kẽ lá trong rừng Berry, trên bãi cỏ mọc um tùm, một chiếc máy cắt cỏ màu đỏ đang hoạt động rền rĩ.

Chỉ là khác với những con Rotom máy cắt cỏ nhe răng trợn mắt thông thường, biểu cảm của chiếc 'máy cắt cỏ' này lại vô cùng an lành, đang ngủ khò khò, còn thổi cả bong bóng mũi.

Lục Dã bình tĩnh lại, ngơ ngác hỏi: "Nó, đang ngủ à?" "Ờm... nói sao nhỉ." Giáo sư Oak gãi má, "So với những con Rotom hướng ngoại khác, tính cách của nó có vẻ hiền hòa hơn." "Còn nữa!" Crystal nghiêm túc nói, "Nếu chạm vào nó một cách tùy tiện, nó sẽ có biện pháp ứng phó đấy!" "Cái gọi là biện pháp ứng phó, là chỉ..." "Bíp bíp...

Roto! (๑´∀`๑)" Rotom máy cắt cỏ mở mắt, ngửi thấy mùi hương Berry nồng nàn, trên mặt lộ ra nụ cười.

Giây tiếp theo, 'máy cắt cỏ' hắt xì một cái thật mạnh, trên người lóe lên tia lửa xanh!

Đồ điện cũng biết hắt xì sao!?

Lục Dã trong lòng chấn động, chỉ thấy một tiếng 'ầm' vang lên, cả chiếc máy cắt cỏ tuyên bố hỏng bét!

Sắc mặt Lục Dã thay đổi.

Cái thứ này mà để trong nhà, thật sự không có vấn đề gì sao! "Bíp bíp...

Roto?" Tiểu quỷ màu cam cấu thành từ ion điện bay ra khỏi máy cắt cỏ, dùng dòng điện màu xanh kỳ quái gãi đầu.

Có chuyện gì xảy ra vậy roto? "Xem ra, lại hỏng một cái nữa rồi." Crystal thở dài. "Không sao!" Giáo sư Oak cười sảng khoái: "Ta đã nghiên cứu rồi, chỉ cần cài nó vào Pokédex, triệu chứng phản ứng căng thẳng cũng sẽ giảm đi đáng kể, xác suất giảm xuống ít nhất 99%!" "Giống như Pikachu của Satoshi vậy, số lần Sét Đánh cũng sẽ ít đi rất nhiều, ha ha ha!" Lục Dã cảm thấy tức ngực.

Ông gọi số lần Sét Đánh của Pikachu là ít sao!?

Nhưng 99%...

ừm, cũng coi như là hệ số an toàn rồi.

Lục Dã lại ngẩng đầu, nhìn về phía Rotom đang lơ lửng giữa không trung. "Bíp bíp...

Roto?" Tiểu quỷ màu cam nhìn Lục Dã một cái, mí mắt trĩu nặng, lơ lửng giữa không trung, bắt đầu ngủ khò khò.

Lục Dã: ???

Ngươi ngủ cũng giỏi quá rồi đấy!

Pokémon công cụ mà không làm việc thì còn ra thể thống gì nữa!

Nhưng Lục Dã cũng có thể hiểu, mỗi Pokémon đều có tập tính

khác nhau.

So với con Rotom thông minh (lắm mồm) của Satoshi, con Rotom này... trông có vẻ hơi ngốc?

Lục Dã mở Pokédex, quét qua Rotom ở dạng cơ bản. 【Rotom (Dạng cơ bản) Hệ: Điện + Ma.

Năng lực: Lơ Lửng.

Chiêu thức: Sóng Điện Từ, Nghỉ Ngơi, Quỷ Hỏa, Thế Thân...】 Tâm thái của Lục Dã có một sự thay đổi vi diệu.

Vãi chưởng, con này hợp với mình vãi!

Thêm một chiêu Tráo Đổi Đồng Minh nữa là có thể trực tiếp lên sân chơi bẩn đối thủ rồi! "Rotom?" Giáo sư Oak khẽ gọi. *Bốp!* Bong bóng mũi của Rotom vỡ tan, nó mở mắt, chào một cái. "Roto!" (Có gì phân phó không roto!) "Ta hy vọng cậu có thể vào trong chiếc Pokédex này." Giáo sư Oak nhận lấy chiếc Pokédex đặc biệt từ tay Gengar, hươ hươ trước mặt Rotom, cười nói: "Cậu ấy là một Huấn luyện viên rất đáng tin cậy đấy!" Rotom nhìn về phía Lục Dã, nghiêng đầu khó hiểu.

Huấn luyện?

Đó là gì, có thơm như Nghỉ Ngơi không?

Lục Dã cũng nhìn chằm chằm vào Rotom.

Tự Nổ không phải là chiêu thức mà Rotom có thể nắm giữ.

Nói cách khác, khi trú ngụ trong thiết bị điện, vì Rotom bắt đầu buồn ngủ, dẫn đến thiết bị trục trặc và phát nổ.

Từ lời của Giáo sư Oak phán đoán, sau khi trú ngụ trong Pokédex, có thể tránh được việc này xảy ra.

Hơn nữa... con Rotom này không có một chiêu tấn công nào.

Xét về tư chất, dường như còn kém hơn cả vịt đại ca một bậc.

Lục Dã nở một nụ cười.

Thích Nghỉ Ngơi à?

Vậy thì đúng rồi!

Dù sao cũng không cần Pokédex Rotom giúp đỡ quá nhiều, lúc quan trọng nhắc nhở một tiếng là được.

Sau này để Rotom chui vào lò nướng, tủ lạnh, lò vi sóng... biết đâu lại làm cho món ăn ngon hơn.

Lục Dã nuốt nước bọt.

Hóa ra sau nguyên liệu dự phòng (gạch bỏ)... sau phụ bếp 'Sirfetch'd', trong đội cuối cùng cũng sắp chào đón một dụng cụ nhà bếp huyền thoại rồi sao!

Có ăn hại hay không thì chưa biết... nhưng một con Rotom bình thường cũng là một Pokémon rất phù hợp với Thầy Lục. "Gia nhập đội của tôi nhé, Rotom." Lục Dã ngước mắt lên, nhìn về phía Rotom giữa không trung, nở một nụ cười. "Chỉ cần cung cấp tài liệu Pokédex là được... sau này cậu muốn ngủ thế nào cũng không sao cả." "Cho dù là một Rotom bình thường, cũng có thể trở nên vô cùng xuất sắc!" Giáo sư Oak kinh ngạc nhìn Lục Dã.

Ông vốn tưởng Lục Dã sẽ không hài lòng với con Rotom này.

Dù sao thì... một con Rotom lười biếng trong công việc, không phải Huấn luyện viên nào cũng có thể chấp nhận.

Không biết vì sao, Giáo sư Oak nở một nụ cười nhẹ.

Có lẽ đúng như Lục Dã nói.

Cậu thật sự xem Pokémon như người nhà của mình. "Roto?" Rotom có chút ngơ ngác nhìn Lục Dã.

Đôi khi, dòng điện quá tải quá mạnh sẽ khiến nó rơi vào trạng thái buồn ngủ.

Suy nghĩ quá nhiều, mỗi ngày cũng đều lâng lâng.

Những con Rotom cùng lứa với nó, từng con một đều được các Huấn luyện viên nhận đi.

Chỉ có nó輾轉 đến Phòng thí nghiệm của Giáo sư Oak, gặp được vị Huấn luyện viên đầu tiên của mình ở đây.

Cậu ấy không hề ghét bỏ mình, mà còn cổ vũ mình...

Có lẽ, có lẽ đúng như cậu ấy nói.

Rotom, thật sự có thể trở nên rất mạnh!

Mình cũng phải cố gắng lên! "Roto!" Rotom kiên định gật đầu, bay vào chiếc Pokédex trên tay Gengar. "Gengar?" Gengar cầm Pokédex, kỳ quái cúi đầu. *Bíp bíp—* Chỉ thấy màn hình hiển thị trong Pokédex nhiễu loạn một trận, sau đó, ở giữa hiện ra một khuôn mặt cười điện tử: "Rất vui được phục vụ ngài, roto! (◦˙▽˙◦)" Giọng nói cũng không khác mấy so với con Pokédex của Satoshi ở Alola.

Ước chừng sức chiến đấu cũng tương đương.

Lục Dã hài lòng gật đầu.

Rotom thì cần gì mang ra chiến đấu chứ!

Mặc dù 'máy giặt' và 'lò vi sóng' là những lựa chọn kinh điển trên thang xếp hạng để chơi bẩn.

Nhưng mình chưa bao giờ dùng lối đánh thiếu văn hóa như vậy.

Dùng Pokédex Rotom và điện thoại là đủ rồi!

Giáo sư Oak thấy Rotom chủ động bay vào Pokédex, hài lòng cười nói: "Xem ra, nó rất đồng tình với lý niệm của cậu." "Phải coi trọng

tâm ý của Pokémon mà..." Crystal, một 'Catcher' đã thất bại nhiều lần, lẳng lặng gật đầu.

Cảm giác như Thầy Lục lại dạy thêm một bài học nữa. "Gengar!" Gengar nhe răng cười, ôm Pokédex Rotom trong tay, suy nghĩ miên man.

Sau này có thể dùng Pokédex Rotom để lập kế hoạch huấn luyện chi tiết hơn rồi~~ Đem nó đi huấn luyện cùng, chắc chắn chủ nhân cũng sẽ rất vui!

Đột nhiên, Pokédex Rotom bay lượn lên không trung, duỗi ra hai tay, xoay một vòng. "Phát hiện người dùng mục tiêu... bíp bíp, đã khóa người dùng mục tiêu!

Tên người dùng là: Lục Dã, có xác nhận không roto!" Lục Dã: "Đổi thành Gengar đi." "Đã nhận, rõ rồi roto!" Giáo sư Oak: ???

Crystal: ???

Hai người chết lặng, nhìn Lục Dã và Rotom, trơ mắt nhìn cậu thay đổi người dùng mục tiêu.

Tình hình gì đây?

Lẽ nào...

đây là một phương pháp huấn luyện đặc biệt nào đó!?

Giáo sư Oak cũng không tiện hỏi sâu, ho khan nói: "Vậy thì, Lục Dã, để Pokédex lại đây, ta sẽ giúp cậu chỉnh sửa lại các thông số cụ thể." Lục Dã gật đầu: "Làm phiền giáo sư rồi!" Không ngờ lần này đến Phòng thí nghiệm lại thu phục thêm một Pokémon mới.

Nâng cấp Pokédex, quà mừng từ Đại hội Cao nguyên Indigo, kế hoạch liên hoàn của Giáo sư Oak...

Cho đến bây giờ, Thầy Lục vẫn cảm thấy có chút tức ngực.

Nhưng xét theo một ý nghĩa nào đó, sau khi có được Pokédex Rotom, Gengar đã tiến thêm một bước vững chắc trên con đường trở thành Huấn luyện viên... "Gengar~" Nhìn dáng vẻ Gengar vui đến không ngậm được mồm, Lục Dã tâm trạng vi diệu.

Câu thoại đó, có phải là không nên do mình nói không nhỉ? "Đây là PokéBall của Rotom." Giáo sư Oak cười híp mắt vỗ đầu Gengar, "Phải cầm cho chắc đấy nhé!" "Gengar!" Gengar hai tay ôm lấy PokéBall, vui vẻ gật đầu.

Ngay sau đó, Gengar nắm chặt PokéBall, nhe răng cười.

Tôi đã thu phục được Rotom rồi, Gengar!

Theo giải thích của Giáo sư Oak, Rotom có thể tự do đi vào các loại thiết bị gia dụng, bao gồm tủ lạnh, lò vi sóng, máy giặt, v.v.

Đúng là một chuyên gia việc nhà đủ tiêu chuẩn.

Lục Dã bất giác đưa mắt nhìn Gengar.

Gengar nhà mình dường như cũng đã cộng đủ điểm vào hệ việc nhà.

Lục Dã: "Hy vọng chúng nó sẽ không vì tranh giành việc nhà mà đánh nhau..." Thực tế, bất kỳ thiết bị điện tử nào, Rotom đều có thể đi vào.

Chương 338

Trong phiên bản hoạt hình, đã có những pha thao tác thần kỳ như điện thoại, máy tính, thậm chí là 'Rotom của Trung tâm Pokémon'.

Tất nhiên... sau khi Rotom gia nhập đội, khả năng nâng cấp máy chơi game cho Togepi ngược lại sẽ lớn hơn một chút. "Togepi~(ﾉ ▽)ﾉ" Togepi nhón chân, đưa tay về phía Pokédex Rotom đang lơ lửng giữa không trung.

Rotom lơ lửng đến trước mặt Togepi, trên màn hình hiện ra một khuôn mặt cười thật to. "Có gì phân phó không roto~" "Togepi!" Togepi vui vẻ tóm lấy Pokédex Rotom, bắt đầu tra cứu dữ liệu sau khi nâng cấp.

Rotom toát mồ hôi hột. "Bíp bíp!

Không thể hiểu được, không thể hiểu được!" Lục Dã hài lòng gật đầu.

Thấy chưa, không có nổ mà? "Đi thôi, về Phòng thí nghiệm trước đã." Giáo sư Oak cười nói: "Tôi sẽ giúp cậu nâng cấp cả phụ kiện của Pokédex nữa!" Trên đường trở về Phòng thí nghiệm, Lục Dã tìm hiểu từ Giáo sư Oak về tập tính cụ thể của Rotom.

Do bản thân Rotom được cấu thành từ ion điện, không cần nuôi dưỡng đặc biệt, chỉ cần cung cấp điện cho nó là được. "Vậy Rotom làm việc ở Trung tâm Pokémon, lương là..." Lục Dã hỏi.

Giáo sư Oak hơi sững người: "Chắc là... cũng là tiền điện?" Lục Dã không khỏi cảm thấy xót xa, liếc nhìn Pokédex Rotom đang lơ lửng bên cạnh. "Roto? (⊙_⊙)" Lương đều dùng để trả tiền điện... cũng quá gian khổ rồi!

Lục Dã: "Khối Năng Lượng, Rotom cũng có thể ăn được chứ ạ?" "Ừm, tất nhiên, nhưng giống như Pikachu, dòng điện cũng là thứ không thể thiếu." Pikachu dùng túi điện để dự trữ điện năng; Rotom thì sử dụng các ion điện màu xanh xung quanh.

Về lý thuyết, dòng điện gia dụng không đủ để Rotom đạt trạng thái đầy điện.

Nhưng Lục Dã nhớ ra, lần trước từ Nhà thi đấu Vermilion của Lt.Surge, mình đã lấy được một cái 【Electirizer】.

Vật phẩm này có thể giúp Electabuzz hoàn thành tiến hóa.

Sạc điện cho Rotom thì càng dư dả.

Như vậy thì... tạm thời không cần lo lắng về vấn đề tiền điện nữa.

Lục Dã thở phào nhẹ nhõm, cùng Giáo sư Oak trở về Phòng thí nghiệm.

Sau khi đồng bộ hóa Pokédex với Rotom, chiếc Pokédex đặc biệt của Thầy Lục (gạch bỏ)... của Gengar, đã chính thức được nâng cấp thành Pokédex Rotom.

Ngay cả khi Rotom tạm thời rời khỏi Pokédex, phiên bản nâng cấp của Pokédex cũng sở hữu nội dung tài liệu chi tiết hơn.

Lục Dã khẽ thở dài.

Chỉ có thể nói...

Giáo sư Oak quá khách sáo rồi.

Bản tăng cường là được rồi, lại cứ phải là bản uy lực tăng cường... lại còn là 'Rotom', một Pokémon từng là huyền thoại.

Trong phần XY, Rotom ở quán trọ bỏ hoang thậm chí còn có khả năng vượt qua thời không, hoàn toàn không thua kém Celebi.

Mặc dù sau khi được sản xuất hàng loạt, độ hiếm của Rotom giảm đi đáng kể, nhưng đó cũng là một món quà vô cùng quý giá.

Lục Dã cũng không phải người thù dai.

Hơn nữa, đây là một ý tốt của Giáo sư Oak— "...Đến Sinnoh nhất định phải tìm Satoshi giao lưu một trận!" "Để Rotom đi vào các loại thiết bị gia dụng là có thể thay đổi hình dạng..." Giáo sư Oak nói: "Thậm chí xe hơi, du thuyền, trực thăng, đều có thể giao cho Rotom để lái tự động!" Lục Dã hơi sững người, liếc nhìn Pokédex Rotom. "Ngươi còn có nhiều chiêu như vậy à?" "Bíp bíp~ Tôi đã tu nghiệp rất lâu ở học viện Rotom tại Alola, còn có các loại giấy phép chứng chỉ toàn diện nữa roto!" Rotom có chút tự hào nói.

Chỉ là, mỗi lần đều làm nổ phương tiện mà thôi...

Nghĩ đến đây, Rotom lại ủ rũ buông thõng tay.

Lục Dã thì không để ý.

Kỹ năng lái xe của một người già như mình, vững vàng ổn định, còn không bằng kỹ năng lái xe địa hình của Steven.

Thu phục được Rotom, sau này còn có thể để nó lái xe thay. "Vậy thì, sau này xin chỉ giáo nhiều hơn~!" Lục Dã đưa tay ra, cười với Pokédex Rotom. "Bíp bíp~~(◦˙▽˙◦)" Màn hình hiển thị của Pokédex Rotom lộ ra nụ cười, vui vẻ xoay một vòng, đưa tay ra nắm lấy. "Xin chỉ giáo nhiều hơn, roto!" … Trên đường trở về thành phố Saffron, bên cạnh Lục Dã có thêm một chiếc Pokédex Rotom đang lơ lửng giữa không trung. "Gâu? •ω•)¿¿¿" "Roto! (⊙_⊙)" Rotom tiếp tục lơ đãng.

Con 'husky' nghiêng nghiêng cái đầu to, và 'trí tuệ nhân tạo thiểu năng' nhìn nhau một lúc lâu.

Ngay sau đó, con 'husky' lộ ra nụ cười thông minh.

Tiểu đệ mới đến, có vẻ rất dễ sống chung!

Trong nhóm chat, các thành viên cũng đã biết tin Thầy Lục thu phục được Pokémon mới. "Rotom à?" Blue Oak cũng đã nghe nói về con ở sân sau, khẽ gật đầu.

Với nhãn lực và kiến giải của Thầy Lục... có lẽ có thể phát hiện ra tiềm năng thực sự của Rotom. "Điện là thức ăn chính của Rotom." Takeshi nói: "Nhưng cũng phải chú ý chừng mực... nghe nói có một thành phố ven biển toàn bộ điện năng đều bị Rotom ăn hết, dẫn đến mất điện quy mô lớn đấy." "Cái đó có lẽ không phải vì Rotom đâu..." Gardenia đổ mồ hôi hột, khẽ nói.

Hoàn toàn là do Thủ lĩnh Volkner của thành phố Sunyshore tự mình chơi hết điện đấy chứ! "Nếu nó muốn ăn, có thể đến nhà máy điện Mauville mà!" Lão gia Wattson cười ha hả, "Dù sao tôi cũng có chìa khóa của nhà máy điện!" Lục Dã: "Không cần đâu... cùng lắm tôi đưa nó đến Nhà thi đấu Vermilion." Lt.Surge: "!?" Phá Nhà thi đấu còn chưa đủ, bây giờ cậu đến cả đường dây điện cũng không tha à?

Tuy nhiên, nói về sạc điện, Lt.Surge từng có hành động dũng cảm là dùng 'Bộ ba mãnh thú' Raikou để phát điện. "Hừ, về mảng này thì tôi cũng có chút kinh nghiệm!" Lt.Surge tự hào nói. "Chiến thuật thì sao!" Satoshi phấn khích hỏi, "Rotom cũng có thể phát triển chiến thuật sao?" "Ừm... cũng khá nhiều đấy." Máy giặt, có thể dùng 「Tráo đổi」 để trao đổi vật phẩm mang theo của hai bên, thông thường là mượn 「Khăn Quàng Lựa Chọn」 để hạn chế chiêu thức của đối thủ. 'Lò vi sóng' thủ vật lý, mượn 「Quỷ Hỏa」 và 「Chơi Bẩn」, có thể hoàn hảo đảm nhận vai trò phòng thủ liên hoàn.

Hơn nữa, Rotom có thể học 「Đổi Điện」, 「Tráo Đổi Đồng Minh」, rất tiện cho Thầy Lục chỉ huy.

Lục Dã chưa kiểm nghiệm lối đánh của Rotom trong thực tế, nhưng bất kể là máy giặt hay 'lò vi sóng', đều có thể coi là điển hình

của những người chơi văn hóa...

Mọi người cũng không đào sâu.

Nếu muốn học, cứ vào phòng livestream của Thầy Lục tặng quà là được.

Nhưng Sabrina như tiên tri được, mí mắt giật giật. "Cứ có cảm giác." Sabrina lẩm bẩm, "Lại là một chiến thuật rất bẩn bựa..." Cùng lúc đó.

Lục Dã về đến nhà ở thành phố Saffron. "Roto~!" Rotom đang tò mò quan sát ngôi nhà mới của mình.

Nhìn bãi cỏ lởm chởm, Rotom gần như là bệnh nghề nghiệp tái phát, tìm kiếm máy cắt cỏ khắp nơi.

Phải chăm sóc cẩn thận, roto!

Lục Dã cười gượng: "Đây là do lần trước Arcanine luyện chiêu để lại đấy." "Gâu gâu~! (` 0´)" "Căn bản không có khen mày đâu đấy!" Không tìm thấy máy cắt cỏ, Rotom buồn bã, lơ lửng giữa không trung.

Thấy vậy, Lục Dã chìm vào suy tư.

Hay là... mua một cái máy cắt cỏ.

Giao cho Rotom chăm sóc, dù sao cũng tiện hơn là thuê người khác?

Bước vào trong nhà. "Roto! ∑(つ °Д°;)つ" Đột nhiên, Rotom giật nảy mình.

Chỉ thấy một nòng pháo thép lạnh lẽo đang chĩa vào mình, Bơm Thủy Lực đã sẵn sàng. "Kame... ヾ(⌐■_■)" Blastoise canh nhà, đẩy cặp kính râm.

Hóa ra là người nhà...

Ngay sau đó, nòng pháo bắn ra một tia Súng Nước nhỏ, xối Rotom ướt như chuột lột. "Bíp bíp... không thể hiểu được~ roto! ∑(O_O;)" "Đó là nghi thức chào đón của nhà ta đấy." Lục Dã khoanh tay, cười bất đắc dĩ. "Ít nhất có thể xác định, cậu không phải là Ditto biến thành!" Rotom nghiêng đầu, lại chăm chú nhìn Blastoise trước mặt, màn hình lập tức hiện ra biểu cảm đầy mồ hôi hột.

Lực chiến đã nổ tung rồi, roto!

Rotom lại cẩn thận nhìn các bạn đồng hành xung quanh. "Roto! ┻━┻°Д°)" Rotom cảm thấy 'cuộc đời cơ khí' của mình bị tấn công.

Bọn họ chẳng lẽ là huấn luyện cả đêm, không cần Nghỉ Ngơi sao!

Nhưng rất nhanh, Rotom lắc đầu.

Nghĩ đến ánh mắt chân thành của Lục Dã lúc gặp mặt.

Rotom mở khóa màn hình, bắt đầu lập kế hoạch huấn luyện khoa học và chu đáo cho mọi người. "Roto! (ง•_•)ง" Tôi cũng muốn trở thành trợ thủ của chủ nhân, cố gắng không để ngài ấy thất vọng ~roto!

Ngày 11 tháng 2, thứ Năm, trời âm u.

Sáng sớm tinh mơ, Lục Dã đã nhận được điện thoại từ Giáo sư Oak. "Bách khoa toàn thư Rotom còn có thể tự lên kế hoạch huấn luyện nữa à?" Lục Dã đang ngái ngủ bỗng tỉnh như sáo. "Giáo sư Oak, sao ông không nói sớm!?" "Ha ha, chỉ là một plug-in thôi, cậu không cần kích động thế đâu." Giáo sư Oak cười ha hả nói: "Lượng vận động, chế độ ăn uống, nhịp tim...

Huấn luyện viên không thể quan sát tỉ mỉ đến vậy, Bách khoa toàn thư Rotom có thể bù đắp rất tốt điểm này, đồng thời điều chỉnh kế hoạch huấn luyện cho phù hợp." "Dựa trên kế hoạch khoa học và chặt chẽ, hiệu quả huấn luyện cũng sẽ tăng lên gấp bội đó!" Lục Dã gãi

đầu.

Mình cũng có kế hoạch huấn luyện à?

Sao mình không biết nhỉ?

Ngay sau đó, Lục Dã nhìn quanh căn phòng trống không.

Lục Dã dần dần hiểu ra mọi chuyện.

Rotom mới đến, phụ trách điều chỉnh kế hoạch huấn luyện.

Gengar phụ trách thực thi cụ thể, Sirfetch'd phụ trách chỉ đạo ngoài sân...

Còn có Sylveon chuyên theo dõi Pokémon hoang dã, Arcanine chuyên khiêu khích, Blastoise chuyên dọn dẹp AOE.

Cộng thêm buff hệ tiên nữ của Togepi...

Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời, tâm trạng có chút vi diệu.

Chương 339

Tụi bây đi đánh team, hình như có cần tao đâu nhỉ! ...

Thời gian quay ngược về đêm hôm qua.

Bách khoa toàn thư Rotom đang nằm trên sạc không dây, ngủ khò khò.

Bỗng nhiên, nó cảm nhận có người chọc vào mình. "Loto? (*• ω-q)" Rotom mở mắt, rồi đột nhiên sững sờ.

Một đám 'bóng đen' hung thần ác sát đang vây quanh nó. "Cạc!" Sirfetch'd thu lại cọng hành tây vừa duỗi ra, hiên ngang gật đầu.

Giúp đỡ đàn em mới đến là trách nhiệm không thể chối từ của ta! "Ghos!" Gengar nhe răng, nở một nụ cười thân thiện.

Sau một hồi trao đổi, Rotom cuối cùng cũng hiểu ra.

Mỗi ngày nửa đêm huấn luyện là một môn nghệ thuật truyền thống của nhà Thầy Lục.

Thế nhưng, thời điểm này đối với Áp Áp và Arcanine, những kẻ chuyên dùng các chiêu thức hệ Mặt Trời, thì lại không thể phát huy toàn bộ chiến lực.

Còn Blastoise thì dù là lúc nào cũng chỉ hít đất tại chỗ... "Phải điều chỉnh kế hoạch huấn luyện thôi!" Rotom vẫy vẫy cánh tay của Bách khoa toàn thư, rồi nói nhỏ: "Cứ để tôi lên kế hoạch huấn luyện chuyên biệt cho mọi người, loto~!" Trong chốc lát, những ánh mắt lấp lánh sáng lên trong đêm tối.

Tiếng 'ma khóc sói gào' chực vang lên thì Sylveon đã nhe răng một cách hung dữ. "Bưi! (# ` 皿 ´)" Tao xem đứa nào dám làm phiền anh ấy ngủ!

Căn phòng lại chìm vào im lặng.

Rotom chui vào mạch điện, lặng lẽ mở khóa mật mã cửa chính. "Ghos!" Gengar sáng mắt lên, giơ ngón cái với đàn em mới.

Cả đám nhóc xếp thành một hàng, do Bách khoa toàn thư Rotom dẫn đầu, lén lút chuồn ra khỏi phòng.

Togepi 'piak piak' đi ở cuối cùng. "Chaki puri~ ヾ(◍°∇°◍)ノ゛" Mọi người cùng nhau đi luyện tập nà~!

Thời gian trôi nhanh, mặt trời vẫn mọc như thường lệ.

Cả đám nhóc đã thu hoạch được không ít sau một đêm.

Áp Áp vừa tức giận, vừa rơi lệ. "Cạc! (´ᗜ̈ᗜ̈)σ" Vốn định nhân đêm đầu tiên này ra oai cho đàn em mới đến một phen.

Sao mới qua một đêm mà địa vị của nó đã sắp đuổi kịp mình rồi!

Vô lý quá đi~!

Khi cả đám nhóc ngáp ngắn ngáp dài trở về nhà, chúng chạm mặt ngay với Lục Dã. "Tít tít...

Kế hoạch huấn luyện hoàn thành 130%, loto!" Rotom bay lên phía trước, tự hào báo cáo.

Lục Dã há miệng, muốn nói lại thôi.

Chỉ qua một đêm...

Bách khoa toàn thư Rotom đã bị đồng hóa rồi ư!?

Không phải người ta bảo Pokémon sẽ ngày càng giống Huấn luyện viên à!

Mà mục tiêu mày nhắm tới là...

à, là Gengar à, thế thì thôi, không sao cả!

Lục Dã sớm đã biết đám nhóc sẽ lén lút chuồn ra ngoài vào nửa

đêm.

Nhưng cấm không bằng khơi thông...

Sau này để Rotom kiểm soát nghiêm ngặt thời gian huấn luyện, dù sao cũng tốt hơn cái kiểu ngày đêm đảo lộn như bây giờ.

Lục Dã xoa xoa thái dương, thở dài nói: "Vậy thì, phiền cậu lên kế hoạch nhé, Rotom!" "Đã rõ! (◦˙∇˙◦)" Bách khoa toàn thư Rotom bay một vòng. "Tôi nhất định sẽ cố gắng hết mình, loto!" Hôm qua mày còn trông như thiếu sức sống lắm mà...

Hóa ra kết bạn mới còn giúp tính cách trở nên cởi mở hơn à?

Lục Dã gãi đầu.

Nhưng mà... chuyện này cũng thường thôi.

Nhìn xem, Áp Áp là một tên lười chính hiệu mà cũng chẳng phải đang noi gương Gengar đó sao? (Sirfetch'd: Cạc! (´ᵕ̣̆ᵕᵕ̣̆)σ, ngươi vu khống!) Rotom chịu hòa nhập vào đại gia đình này cũng là chuyện rất đáng mừng. "Rotom!" Lục Dã gọi một tiếng, định nói là mình vừa đặt mua cho cậu một cái máy cắt cỏ.

Nhưng quay đầu lại đã thấy Rotom nằm trên sạc, ngủ khò khò. "Chaki puri~" Togepi kéo chiếc chăn nhỏ của mình, khó khăn lắm mới trèo lên bàn, đắp lên thân máy của Rotom. "Puri!" Togepi nở nụ cười đầy mãn nguyện.

Lục Dã nhìn Rotom đang ngủ gật, mỉm cười.

Chỉ ngủ một lát thôi, chắc không cần phải cắm cả Electirizer vào đâu nhỉ?

Chưa đến 5 phút mà, tốn bao nhiêu tiền điện chứ?

Chẳng lẽ mày còn là sạc siêu nhanh, có thể ngốn hết cả tháng tiền điện của tao à?

Trong chốc lát, đèn treo trên đầu Lục Dã chớp tắt, rồi lại trở lại bình thường.

Lục Dã: "...Chắc không sao đâu!" Trời gần trưa.

Lục Dã tự mình xuống bếp để chào đón thành viên mới.

Trên bàn ăn thịnh soạn, Gengar đứng lên khăn trải bàn, không biết lôi đâu ra một cái micro rồi hắng giọng. "Ghos!" Tôi cũng đã chuẩn bị một tiết mục đặc biệt cho mọi người!

Lục Dã vốn đang cười toe toét.

Nhưng ngay khoảnh khắc Gengar cất tiếng hát. *Xoảng!* Chiếc ly thủy tinh trên bàn vỡ tan tành.

Lục Dã giật mí mắt, ma âm rót vào tai. "Cảnh báo ô nhiễm tiếng ồn, cảnh báo ô nhiễm loto!" "Bưi! (〃＞皿＜)" "Kame!" Blastoise thậm chí còn kích hoạt cả nội tại 「Torrent」.

Lục Dã: "Đừng bắn, người nhà cả đấy!" "Ghos?" Gengar ngơ ngác nhìn quanh.

Chỉ thấy Lục Dã và đám nhóc mặt mày tái nhợt nằm gục trên bàn, cơ bắp thỉnh thoảng co giật. "Ghos! (￣ ￣) " Gengar không khỏi nhún vai.

Thật hết cách với các người mà~ Nếu các người đã yêu cầu mãnh liệt như vậy, thì tôi đành phải tiếp tục biểu diễn...

Lục Dã lôi PokéBall ra: "Về đi, Gengar!" Diệt Vong Chi Ca.

Buổi biểu diễn đầu tay của Gengar.

Thành công mỹ mãn!! ...

Buổi chiều. *Bốp!* Bong bóng mũi của Rotom đột nhiên vỡ.

Bay lên từ bộ sạc, Rotom vươn vai một cái: "Loto~!" Lâu lắm rồi

mới được ăn no như vậy~!

Lục Dã đang chuẩn bị nội dung cho buổi livestream tiếp theo.

Nếu có thể ghép trận với Steven... không chừng còn có thể chơi bẩn anh ta một ván.

Sau khi 'phá đảo game', có điện thoại Rotom rồi.

Thầy Lục sau này có thể livestream trực tiếp ngay tại trận đấu.

Giống như 'thánh tự sướng' Raihan, rất thích mang điện thoại Rotom lên sàn đấu.

Không chỉ để livestream, mà chụp ảnh cũng rất có ý nghĩa kỷ niệm.

Rotom không làm phiền Thầy Lục, nó bay ra ngoài trời đang hửng nắng sau cơn mưa. "Ghos~" Gengar đang đẩy chiếc máy cắt cỏ mới nhận, lau mồ hôi trên trán. "Loto!" (Để tôi giúp cậu!) "Ghos?" Gengar thấy một dòng ion điện từ Bách khoa toàn thư chui vào máy cắt cỏ, sau đó nó kêu vù vù. "Máy cắt cỏ phiên bản Rotom, chuẩn bị khởi động!" Giọng của Rotom vang lên từ máy cắt cỏ. "Ghos~!" Gengar cười toe toét, đẩy máy cắt cỏ, bắt đầu chăm chút cho sân vườn. "Kame..." Blastoise đeo kính râm, xách bình tưới hình Squirtle, đang chăm sóc hoa cỏ.

Thấy cái máy cắt cỏ mới lạ này, nó không khỏi gật gù.

Thầy Lục cũng từ trong nhà nghe tiếng động mà đi ra ban công. "Có mùi game Plants vs.

Zombies rồi đấy." Lục Dã lẩm bẩm: "Nếu nửa đêm có kẻ đột nhập... cái máy cắt cỏ này có thể tiễn hắn lên đường luôn!" Huống hồ, nhà mình còn có một con rùa chuyên về Aura...

Thầy Lục gật đầu một cách thận trọng.

Tiếng máy đột nhiên dừng lại. "Ghos?" Gengar ngơ ngác nhìn máy cắt cỏ Rotom dưới tay mình, gãi đầu.

Giây tiếp theo, thân máy cắt cỏ lóe lên ánh sáng trắng của chiêu Tự Hủy! *Ầm!* "Ghos!

Σ(っ °Д°;)っ" Gengar kịp thời né tránh, nhưng cả bãi cỏ đã cháy đen.

Rotom bay ra khỏi máy cắt cỏ, lại chui vào Bách khoa toàn thư, ngượng ngùng gãi đầu. "Xin lỗi... lúc nãy tôi lơ đãng quá loto!" Một cơn gió nhẹ thổi qua, mùi khét lẹt xộc vào mũi.

Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời.

Không phải đã nói xác suất Tự Hủy giảm 99% rồi sao? "Đây chắc không phải do vận khí mình kém." Lục Dã tự lẩm bẩm: "Đây là luật nhân quả..." Thầy Lục cũng đã quen rồi.

Anh bấm số điện thoại, chưa kịp mở miệng, đầu dây bên kia đã cảnh giác nói: "Chúng tôi qua ngay đây!" Lục Dã: ???

Bây giờ tôi còn chưa cần mở miệng nữa cơ à?!

Xem đi, đây mới gọi là khách hàng là thượng đế.

Các người không làm nghề này thật là quá lãng phí!

Chương 340

Ngày 12 tháng 2, thứ Sáu, đêm Giao thừa.

Đã hai ngày trôi qua kể từ khi Rotom gia nhập đội.

Rotom, với vai trò là nhà phân tích dữ liệu chuyên nghiệp kiêm trợ lý huấn luyện, đã dễ dàng hòa nhập vào đội ngũ.

Đương nhiên... trên con đường phá nhà, Rotom cũng không chịu kém cạnh.

Lục Dã có tâm trạng khá vi diệu.

Nuôi Pokémon ở nhà quả là một chuyện vừa đau khổ vừa sung sướng.

Dưới sự chỉ điểm của tiền bối Gengar, chiêu Tia Sạc của Rotom cũng dần dần nhập môn.

Chỉ là hai ngày nay điện thoại cứ sạc không vào điện, khiến Lục Dã hơi kỳ lạ.

Mãi cho đến sáng nay ngủ dậy, vạch pin của chiếc điện thoại sạc cả đêm vẫn hiển thị màu đỏ.

Bất đắc dĩ, Lục Dã đành đặt điện thoại lại tủ đầu giường, gọi: "Rotom, cho một phát Tia Sạc nào!" "Nhận lệnh loto~!" Rotom bay đến trước điện thoại, từ Bách khoa toàn thư duỗi ra một sợi cáp dữ liệu, dễ dàng khớp với cổng sạc điện thoại.

Lục Dã hơi sững sờ.

Bách khoa toàn thư Rotom còn tự mang theo cáp dữ liệu nữa à?

Mày còn xịn hơn cả 'Charjabug' của Alola đấy!

Giây tiếp theo, dòng điện màu xanh nhạt tuôn ra từ người Rotom.

Điện thoại rung lên vù vù, vạch pin tăng với tốc độ mắt thường có thể thấy, trong vài giây đã đầy 100%.

Rotom thu lại cáp dữ liệu, dùng cánh tay cơ khí chào một cái, nghiêm túc nói: "Còn có phân phó gì nữa không, loto~!" Lục Dã chứng kiến cảnh này, ngẩn người một lúc lâu.

Không ngờ điện thoại của mình lại sống sót được...

Nói đi cũng phải nói lại, cái cảm giác quen thuộc đến lạ này rốt cuộc là sao?

Lục Dã xoa cằm, một bóng đèn sáng lên trên đầu. "Bạn học Rotom, mở bài hát đi?" "Đã rõ, đang phát lại bản ghi âm của Gengar tối qua cho ngài!" Rotom lướt màn hình của mình, tự ý mở ứng dụng nghe nhạc.

Lục Dã biến sắc: "Thôi, không cần, cái này không cần phát." Sáng sớm mà nghe Diệt Vong Chi Ca thì quả là tỉnh táo quá mức!

Rotom chớp chớp đôi mắt điện tử: "Còn có phân phó gì nữa không, loto!" Là hệ Ma, Rotom có bản tính thích trêu chọc người khác.

Điểm này khá giống với Gengar nhà mình.

Nhưng Lục Dã nghĩ, có lẽ Rotom thực sự không nghĩ nhiều như vậy... "Mở cửa sổ ra đi." Lục Dã dựa vào gối, thản nhiên cười nói, "Tôi ra ngoài dắt Arcanine đi dạo, để phòng thông gió một chút." "Nhận lệnh loto!" Rèm cửa điện tử được kéo ra, cửa sổ 'loạt xoạt' một tiếng bị đẩy mở, gió lạnh ùa vào mặt. "Ghos!" Gengar cuộn chặt chăn, hắt xì một cái, rồi lại bối rối gãi đầu.

Lục Dã cũng sững sờ.

Ma cũng biết hắt xì à?

Nhưng nghĩ lại, Cubchoo hệ Băng còn chảy nước mũi, thậm chí

cảm lạnh.

Mỗi ngày huấn luyện cường độ cao, đúng là vất vả cho đám nhóc rồi... "Hôm nay tiếp tục bồi bổ cho cả đám thôi!" Lục Dã thầm nghĩ. "Bưi!" Một con nhóc nhỏ ló đầu ra từ trong chăn của Lục Dã, chớp chớp đôi mắt xanh biếc.

Sylveon bực bội lườm Rotom một cái.

Rotom lập tức nhận ra cái gì gọi là 'địa vị gia đình'. "Đang bật máy sưởi trong nhà, loto!" "Puri~" Togepi trong giấc ngủ, rụt vào vỏ trứng.

Nó lăn lộc cộc từ trên giường xuống tấm thảm mềm, rồi tiếp tục lăn về phía bộ lông ấm áp màu cam của Arcanine. "Gâu~" Arcanine đang nằm trên đất nhe răng, bỗng sững lại, liếc nhìn mông mình một cái. "GÂU!! o(゜Д゜)つ" Bớ làng nước ơi, sáng nay tao đẻ trứng!! "Đừng có sủa nữa, đó là Togepi!" Lục Dã lờ mờ đoán được suy nghĩ của con chó ngáo, vỗ đầu nó, rồi hài lòng đi đánh răng rửa mặt.

Trong phòng tắm.

Không biết Rotom có thể bay vào bồn tắm điện tử, bồn cầu thông minh không nhỉ...

Lục Dã và Gengar cùng tần số đánh răng, chìm vào suy tư về vấn đề này...

Trong phòng khách. "Loto!

Σ(°△°|||) " Rotom đang bay lơ lửng giữa không trung, dường như bị dọa sợ.

Togepi vung vẩy máy chơi game trong tay. "Puri! ヽ(`Д´)ﾉ" (Mau vào đây!) "Không thể hiểu, loto! (⊙x⊙;)" Rotom giả vờ bị treo máy, tự mình bay đi mất. "Bưi! (▼皿▼#)" Sylveon duỗi dải lụa ra, chặn đường Rotom.

Nó chỉ vào máy chạy bộ trong phòng khách, ý tứ đã quá rõ ràng. "Không thể hiểu, loto! o(T⌒To)" ...

Sáng sớm, dắt Arcanine ra ngoài.

Thầy Lục chạy bộ một vòng quanh khu phố, thể lực và sức bền dần dần vượt xa người thường.

Mặt trời đã lên cao, sương sớm của buổi sáng cũng tan dần trong nắng xuân ấm áp.

Lại đến thời gian nấu nướng mà Thầy Lục yêu thích nhất.

Anh lừa được một lon Coca từ Gengar.

Gengar vốn đang bĩu môi, nhưng trước mắt đột nhiên xuất hiện một ly Coca gừng nóng hổi, nó liền cười toe toét. "Ghos!" (Tha cho ngươi đó!) Chỗ chậu cây trên ban công, cọng hành tây cắm trong đất đang phát triển rất tốt. "Cạc~ (￣￣)" Áp Áp chảy nước miếng.

Ngon hay không không quan trọng, mấu chốt là chiến lực lại tăng lên rồi!

Trong sân, hoa cỏ do Blastoise trồng cuối cùng cũng nảy mầm.

Mãi đến lúc nảy mầm, Thầy Lục mới nhận ra. 'Hoa cỏ' mà Quy Quy trồng là lá của Rễ Năng Lượng mọc trên mặt đất! "Dùng chiêu Sương Sinh Mệnh có thể đẩy nhanh tốc độ phát triển của Rễ Năng Lượng, loto!" Rotom đang báo cáo kế hoạch trồng trọt cho đại lão, thân máy run lẩy bẩy. "Kame... ヾ(⌐■_■)" Blastoise hài lòng gật đầu.

Rễ Năng Lượng có thể trồng ra Rễ Năng Lượng... vậy chẳng phải là đẻ ra vô hạn sao!?

Lục Dã: "Đúng là mày có khác!" Rotom: "Không thể hiểu! o(T⌒To)" Trong hai ngày ngắn ngủi, Rotom cảm thấy 'cuộc đời máy móc' của mình đã bị tấn công dữ dội.

Và điều nó có thể làm, chỉ là không ngừng hoàn thiện kế hoạch huấn luyện, san sẻ áp lực cho Thầy Lục. "Loto! (ง•_•)ง" Không thể làm gánh nặng cho mọi người được, Rotom! ...

Buổi chiều.

Nhân dịp Giao thừa sắp đến.

Thầy Lục cuối cùng cũng nhớ ra, mình còn có một công ty bán đồ chơi (gạch bỏ)... mang lại niềm vui cho trẻ em The Pokémon Company. "Đợi kỳ nghỉ kết thúc, sẽ là ngày Pokémon Legends chính thức ra mắt." Oleana báo cáo một cách tỉ mỉ, "Bên phía Đồng Hoàng, đã nghỉ theo luật định...

Bên phía Kanto, vẫn có thể tiếp tục tiến độ." Lục Dã hơi sững sờ, rồi cười nói: "Hôm nay cứ tan làm sớm đi, dù là ai cũng hãy nghỉ một kỳ nghỉ dài thật vui vẻ." "Nhưng, kế hoạch phát hành sau Tết..." "Yên tâm, tôi mới thu phục một con Rotom... có nó ở đây, có thể kết nối trực tiếp vào cơ sở dữ liệu của công ty." 'Cạch', dường như có tiếng gì đó bị gãy.

Lục Dã ngẩn người: "Sao vậy?" "Khụ... không có gì." Oleana nhặt cây bút bi bị bóp gãy, cố gắng giữ bình tĩnh.

Rotom đáng ghét!

Muốn chiếm vị trí trợ lý của ta, đừng hòng!

Oleana đẩy gọng kính, bắt đầu so kè hiệu suất công việc với Rotom...

Bên kia.

Lục Dã bắt đầu nghiêm túc suy nghĩ về kế hoạch cho năm tới.

Tạm thời không thể về Thượng Hải được...

Chiều nay tổng vệ sinh xong, trước tiên báo bình an cho bố mẹ.

Rồi hỏi Cynthia có về ăn cơm tất niên không.

Nếu được, sang năm không chỉ là cơm tất niên, mà là dẫn về nhà... "Ghos?" Gengar nhìn Thầy Lục đang cười ngây ngô, một dấu hỏi to đùng hiện lên trên đầu. "Phù hợp với triệu chứng động kinh!" Rotom kinh hãi, "Kiến nghị điều trị bằng Điện Giật, loto!" May mà Lục Dã kịp hoàn hồn, nghiến răng nói: "Rotom, cẩn thận tôi rút phích cắm của cậu đấy!" "Tít tít, không thể hiểu, loto~! (⊙x⊙;)" "Được rồi." Lục Dã ho nhẹ một tiếng nói: "Không đùa nữa, Rotom, phiền cậu cùng mọi người dọn dẹp nhà cửa một chút." "Tối nay chúng ta ăn cơm tất niên, cũng là tiệc chào mừng cậu!" "Yeah, loto~! (๑`▽´๑)۶" Rotom vung nắm đấm nhỏ.

Đột nhiên, đèn trên đầu tắt ngóm, cả căn nhà như bị cúp điện chìm vào bóng tối. "Nhảy cầu dao hay cúp điện?" Lục Dã ngẩn người. *Rung rung*— Lục Dã theo phản xạ lấy chiếc điện thoại đang rung, mở tin nhắn ban quản lý vừa gửi. 【Kính gửi quý khách, tính đến ngày 12 tháng này, số điện quý khách đã tiêu thụ là...】 "Chục, trăm, nghìn, vạn..." Lục Dã đếm trên đầu ngón tay, rồi đột ngột quay đầu, tóm lấy Rotom đang định lén chuồn ra khỏi nhà. "Rotom!

Cậu giải thích rõ ràng cho tôi, nếu không tối nay đừng hòng ăn cơm!" "Tít tít, nhập liệu giọng nói đã bị lỗi, không thể hiểu, loto~! (◑▽◐)" Đợi đến khi đóng xong tiền điện, đèn đóm sáng trở lại, đã là chuyện của một tiếng sau.

Nhìn hóa đơn tiền điện, Lục Dã đau như cắt.

Lượng điện tiêu thụ này, ai không biết còn tưởng nhà mình nuôi một con Electivire đấy!

Nhưng xét đến tối nay là đêm Giao thừa, Thầy Lục vẫn nghiêm túc chuẩn bị cho việc tổng vệ sinh và bữa tối hôm nay.

Trong nhóm chat, mọi người cũng nhận ra hôm nay là ngày lễ đặc

biệt. "Năm mới vui vẻ, Thầy Lục!" Green cười hì hì nói, "Nhớ phát lì xì nhé!" Thầy Lục: "@Steven." 【Thành viên nhóm 'Steven' đã gửi một bao lì xì nhóm, mau đến nhận nào!】 Maylene: !

Yellow kinh ngạc: "Nhiều hơn cả tiền tiêu vặt một tuần của tớ!" Sapphire: "Cảm ơn anh Steven!" Lục Dã ngẩn người nửa ngày.

Mình chỉ tiện tay tag một cái, lại có đại gia phát lì xì thật à!?

Akin: "@Red @Blue Oak @Dragon Tamer Lance @Lorelei ....." Akin: "Mình cũng thử xem!" 【Thành viên nhóm 'Akin' đã bị Admin 'Blue Oak' mời ra khỏi nhóm chat】 Lục Dã hơi sững sờ.

Đây chính là cái gọi là, thử một lần là đi luôn?

Silver: "...Cậu không phải là không có tiền phát lì xì đấy chứ." 【Thành viên nhóm 'Blue Oak' đã gửi một bao lì xì nhóm, mau đến nhận nào!】 Xem đi.

Đây chính là sự khác biệt giữa EQ thấp và EQ cao!

Chương 341

Lt.

Surge giơ ngón cái: "Kích đầu nhím đi rồi mới phát, đủ tinh tế!" Lục Dã chấp nhận lại yêu cầu vào nhóm của Akin, an ủi: "Không sao, mình cũng chỉ nhận được 1 hào thôi." "Thế Yellow nhận được bao nhiêu?" "...Hơn chín mươi đồng." "Phụt!" "Gửi thêm một chữ nữa, tôi cấm chat cậu 24 giờ!" Trong đêm Giao thừa này, Satoshi vẫn đang nỗ lực phấn đấu vì Battle Frontier.

Tiến độ của Satoshi cũng tiến bộ vượt bậc.

Chỉ trong vài ngày, cậu đã đến được cơ sở thứ ba, Battle Dome. "Thủ lĩnh của Battle Dome là ai vậy?" Takeshi tò mò hỏi. "Tucker." Satoshi gãi đầu, "Đánh thắng anh ấy là có thể nhận được biểu tượng thứ ba, Tactics Symbol đó." "Vậy đi hỏi Thầy Lục đi." Blue Oak nói, "Có thầy ấy chỉ điểm, chắc sẽ qua ải rất nhanh." Satoshi gật đầu lia lịa: "Nhờ thầy cả, Thầy Lục!" Thầy Lục: "Không vấn đề, học phí khi nào giao?" "Hả?" Đùa thì đùa, Lục Dã nhớ đội hình của Tucker là Arcanine và Swampert.

Swampert yếu thế hệ Cỏ gấp bốn lần, Sceptile một phát Lá Kiếm là có thể giải quyết... tiền đề là Swellow có thể dùng được Gió Thuận, đảm bảo Sceptile được ra đòn trước.

Nếu Tucker đổi đội hình tại chỗ... với sự thông thạo hệ Bay của Satoshi, Swellow, Charizard vẫn có thể càn quét.

Sau khi được Lục Dã phụ đạo riêng, Satoshi bừng tỉnh ngộ. "Cảm ơn thầy, Thầy Lục, đợi sau khi đánh thắng Tucker, em sẽ tặng quà cho thầy!" Lục Dã gật đầu hài lòng.

Đúng là trò giỏi.

Thời gian gần về chiều.

Sau khi gọi điện thoại báo bình an cho bố mẹ, Lục Dã nhìn quanh.

Đám nhóc đang náo nhiệt dọn dẹp nhà cửa.

Nói là tổng vệ sinh, thực ra là nhân cơ hội đùa giỡn. "Kame!" Vòi nước của Blastoise phun ra hai dòng nước, 'ào' một tiếng xuống sàn, cả phòng khách lập tức ngập trong biển nước. "Bưi~ (*≧▽≦)" Sylveon nhảy tưng tưng trong vũng nước, người văng đầy nước. "Chaki puri~" Togepi hai tay ôm cây chổi cao hơn cả người nó, toàn tâm toàn ý quét dọn. "Ghos!" Gengar một cước đá ngã con robot hút bụi mà Rotom đang điều khiển.

Dám cướp việc nhà của ta, đừng hòng!

Robot hút bụi phiên bản Rotom ngửa bụng trên sàn, không lật lại được, khóc không ra nước mắt. "Không thể hiểu, loto! o(TへTo)" Kẻ lười biếng Thầy Lục và Áp Áp đứng một bên, có chút không biết phải làm gì. "Hay là, chúng ta đi xử lý nguyên liệu nấu ăn?" Lục Dã đề nghị. "Cạc! (๑•ㅂ•́)و✧" (Ý kiến hay đó!) Nói là cơm tất niên, thực ra cũng không có món gì cầu kỳ... chỉ là bữa tối đơn giản cho hai người.

Rồi chuẩn bị các món ăn yêu thích cho đám nhóc.

Một năm mới bắt đầu như thế này, cũng không có gì không ổn. "Pin, chắc cũng được tính là món chính nhỉ?" Lục Dã nhìn chằm chằm vào bữa tối chuẩn bị cho Rotom trong tay.

Bỗng nhiên nghĩ đến cảnh ăn cơm hộp pin trong phim 'Bách Biến Tinh Quân'. "Thêm chút dầu nhớt, chắc vị sẽ ngon hơn..." Đợi đến khi xử lý xong nguyên liệu, đã là năm giờ chiều.

Ánh hoàng hôn ngoài cửa sổ rọi vào nhà, căn nhà sau khi được lau dọn sáng bóng...

Lục Dã: "Sao càng dọn càng bừa là thế quái nào!" Trong chốc lát,

trong nhà bảy miệng tám lưỡi, vang lên tiếng ma khóc sói gào và tiếng 'bưi'.

Lục Dã bất đắc dĩ ôm trán.

Nhưng trong căn nhà được Pokémon bao quanh này, anh lại không kìm được mà mỉm cười. "Được rồi, mọi người cùng nhau giúp một tay, từ từ dọn dẹp nào!" ...

Trời dần tối, ngoài trời lất phất mưa bay.

Lục Dã mở chiếc TV phòng khách đã lâu không dùng, để tiếng chương trình gala náo nhiệt vang vọng trong nhà. "Togepi, đừng đứng gần màn hình TV quá!" "Puri~" Togepi lảo đảo đi về bàn ăn, nhân lúc Lục Dã không để ý, lại 'piak piak' chạy lại. "Tối nay xác suất có tuyết là chín mươi chín phần trăm, loto!" Rotom báo cáo. "Tuyết lành báo hiệu một năm bội thu mà." Lục Dã mỉm cười, bỗng cảm nhận được một luồng Aura quen thuộc.

Ổ khóa cửa nhẹ nhàng chuyển động, Rotom cảnh giác bay vào camera. "Phát hiện mục tiêu đáng ngờ!" "Tít tít... khả năng là Garchomp lên đến 99%!

Đề nghị thực hiện các biện pháp an toàn loto!" "Về đi." Lục Dã ho nhẹ nói, "Đó là Garchomp của Cynthia!" "Cynthia, nhà vô địch Sinnoh?

Tít tít, không thể hiểu, loto!" Bão tuyết từ ngoài trời bay vào, cùng với đó là một mùi hương thanh khiết.

Người đẹp tóc vàng cao ráo, cổ áo lông đen dính đầy Bụi Tuyết, mái tóc vàng buông xuống bờ eo thon và bộ ngực đầy đặn.

Như thể về nhà mình, cô kéo khóa đôi bốt da màu đen. "Mệt quá." Cynthia khẽ than thở.

Lục Dã nhìn chằm chằm vào đôi chân thon thả được bọc trong tất

đen. "Để anh bóp chân cho em nhé?" Ánh mắt lạnh lùng lườm tới, đến từ cả Cynthia và Garchomp.

Sylveon nhà anh cũng khinh bỉ 'bưi' một tiếng.

Lục Dã lý lẽ hùng hồn.

Thậm chí còn muốn xoa eo một lúc.

Đàn ông háo sắc thì có gì sai? "Em từ Sinnoh qua à?" Lục Dã hỏi. "Trước khi nhận được điện thoại, em đã lên đường rồi." Cynthia mỉm cười nói, "Trí nhớ của em đâu có tệ." Lục Dã ra vẻ suy tư gật đầu. "Vậy em đi tắm trước đi, sắp ăn cơm được rồi." "Được." Cynthia ngoan ngoãn gật đầu, rồi lại ngẩng đôi mắt màu xám nhạt lên, mang theo chút ý vị cảnh cáo, "Anh biết em định nói gì mà." "Yên tâm, anh chỉ đứng ngay cửa phòng tắm thôi." "Càng không được." "Vậy thì khó cho anh quá, hay nói cách khác, đây là trái với bản năng tự nhiên." Đôi má trắng nõn của Cynthia ửng hồng, cô quay đầu nghiêng cằm, mái tóc vàng dài đến eo che khuất, để lộ sống mũi cao thẳng. "Cho... cho phép anh nhìn lén, nhưng không được nhìn rõ, phải đợi em cho phép anh mới được... hiểu chưa?" "Hiểu rồi." Lục Dã hiên ngang gật đầu.

Đây là một bước tiến nhỏ mang tính giai đoạn, một bước tiến lớn mang tính chiến lược! ...

Trong phòng thay đồ vang lên tiếng sột soạt của quần áo.

Sau đó, tiếng nước 'ào ào' vang lên.

Sau khi khả năng cảm nhận được nâng cao.

Lục Dã lần đầu tiên nhận ra, Aura là một năng lực tiện lợi đến thế.

Sau đó, trong phòng tắm, vang lên tiếng thì thầm lí nhí như muỗi kêu: "Vào... vào đi." "Lớn tiếng chút?" "..." "Vậy anh vào nhé." "...Ừ." Đẩy cửa bước vào, hơi nước mờ mịt, chỉ có thể lờ mờ phân biệt

được bóng người trong bồn tắm.

Người đẹp tóc vàng mặt đỏ bừng, cả người ngâm trong bồn tắm, chỉ để lộ khuôn mặt với mái tóc vàng ướt sũng, 'bù lu bù lu' thổi bong bóng. "Thấy, rõ chưa?" "Còn thiếu một chút." "Phiền anh ra ngoài." Qua làn hơi nước bốc lên, Cynthia dịu dàng mỉm cười, giọng nói lạnh như băng. "Cẩn thận cảm lạnh, cũng đừng ngâm lâu quá, dễ bị choáng." Lục Dã khép cửa lại, rồi nhẹ nhàng gõ lên tấm kính, cười nói, "Một lát nữa là có thể ăn cơm tất niên rồi." Cynthia khẽ hừ một tiếng từ mũi. "...Ừm." Trở lại phòng khách.

Lục Dã nghĩ thầm, lần sau nhất định phải đá bay cái thứ ánh sáng thánh thiện này đi.

Nhà của mình sao lại có thánh quang được chứ!? "Cạc?" Áp Áp thờ ơ liếc nhìn, bỗng toàn thân run lên. "Cạc! (´ゟ∀ゟ)σ" Toang rồi, đây là ánh mắt lúc nãy nó nhìn nguyên liệu nấu ăn!

Vào lúc Lục Dã bày bàn ăn.

Trong phòng thay đồ vang lên tiếng máy sấy.

Ngoài cửa sổ có pháo hoa bay lên, rực rỡ và náo nhiệt, tiếng gala trong TV cũng hòa quyện một cách hài hòa.

Đám nhóc không thể chờ đợi được nữa mà vươn móng vuốt về phía thức ăn.

Lục Dã gõ vào bát đũa: "Đợi một lát nữa hãy ăn!" "Gao..." Garchomp hậm hực thu lại lưỡi hái của mình.

Bỗng nhiên, Garchomp sững lại.

Khoan đã, bà đây nghe lời nó làm gì! "Gao!" Nhưng nó vẫn kiên nhẫn chờ đợi.

Thôi kệ...

đói lâu một chút, ăn sẽ ngon hơn!

Cynthia bước ra khỏi phòng tắm, dùng khăn trắng lau mái tóc vàng mềm mượt.

Nhìn bữa tối thịnh soạn và đám Pokémon vây quanh, trong đôi mắt đẹp của cô lóe lên một nụ cười. "Em ăn đây." "Tiếp đãi không chu đáo." Ngoài trời gió tuyết bay lượn, chương trình gala dần dần đến gần không giờ.

Năm tới sẽ là một khung cảnh như thế nào nhỉ?

Lục Dã nhìn Cynthia với khuôn mặt ửng hồng.

Rồi nhìn quanh đám Pokémon. "Bưi~! (*｀皿´*)ﾉ" Sylveon đang tranh đồ ăn với Garchomp. "Kame... ヽ(⌐■_■)" Blastoise và Lucario cùng nhau tu luyện Aura.

Gengar và Rotom đang tranh giành quyền dọn dẹp sau bữa tối; Togepi đang gửi lời chúc mừng năm mới cho bạn nhỏ Mew.

Arcanine chạy nhảy khắp nhà; Sirfetch'd đang suy ngẫm về cuộc đời của một con vịt.

Dù thế nào đi nữa, chỉ cần Huấn luyện viên và Pokémon đồng lòng, nhất định sẽ thấy được những khung cảnh đẹp hơn, phải không?

Lục Dã nở một nụ cười, quay đầu lại, vừa vặn chạm phải ánh mắt của Cynthia.

Đó là một đôi mắt đẹp màu xám nhạt, long lanh như nước mùa thu. "Đợi qua Tết, chúng ta gặp nhau ở Sinnoh nhé." Lục Dã nói. "Cứ từ từ thôi." Cynthia mỉm cười nói, "Em có thể đợi anh." Lục Dã gãi má. "Có thể sẽ còn một số việc cần xử lý, hoặc chăm sóc cho hậu bối một chút, nhưng sẽ không lâu đâu." Cynthia chỉ im lặng lắng nghe, mỉm cười không nói.

Không giờ đã qua, năm mới đã đến. "Năm mới vui vẻ." "Năm mới vui vẻ." Hai người chúc nhau một tiếng.

Tiếng chuông của buổi gala vang lên, ngoài cửa sổ bỗng rực sáng pháo hoa lộng lẫy.

Bụi Tuyết lất phất rơi, đúng lúc vạn nhà lên đèn.

Tết đến, theo ngày nghỉ lễ của Đồng Hoàng.

Thầy Lục yên tâm thoải mái, bắt đầu chế độ nghỉ dài lười biếng.

Cynthia cũng phu xướng phụ tùy, ở lại Kanto hai ngày.

Đương nhiên, trên đây là suy nghĩ của Thầy Lục.

Thực tế, ngoài việc lâu ngày gặp lại, đêm Giao thừa có phát một chút phúc lợi ra.

Cách hai người ở bên nhau lại quay về 'nghe tiếng nước tắm để ăn cơm', 'Lucario canh gác ở cửa phòng tắm'.

Chương 342

"Chết tiệt... lần trước căn bản không nhìn rõ!" Lục Dã bực bội lườm Sirfetch'd. "Cạc! (´ფ`ფ)σ" Sirfetch'd im lặng không nói.

Ngươi không nhìn rõ, liên quan gì đến Áp Áp ta?

Nhưng sau sự kiện kiểu 'độ hảo cảm tăng', hai người ở bên nhau ngày càng tự nhiên hơn.

Thầy Lục cũng không cần phải nương tay trong trận đấu nữa. "3:0." Lục Dã đặt tay cầm xuống, liếc nhìn chữ 'WIN' trên màn hình, lập tức vui vẻ. "Có muốn thử một ván đội Bẫy Diệt Vong không?" Ánh mắt lạnh lùng lườm tới, Cynthia với kẹp tóc đen ngồi trên thảm, nắm chặt tay cầm, mỉm cười nói: "Hay là, đến nhà thi đấu Saffron so tài một trận?" "Gao!" Garchomp vung vẩy đôi lưỡi hái, hai mắt đỏ ngầu, đúng ý nó!

Từ sau chuyến đi Galar, Lục Dã đã thẳng thắn về thực lực của mình với Cynthia.

Cynthia cũng không lo sẽ thua Thầy Lục.

Nếu chỉ huy bị đoán trước hoàn toàn... vậy chỉ có thể dùng cấp độ để áp đảo mà giành chiến thắng thôi!

Người đẹp tóc vàng với nụ cười dịu dàng, sau lưng dường như bốc lên oán niệm đen kịt hữu hình.

Lục Dã & Gengar: Σ(っ °Д°;)っ "Lại, lại một ván nữa!

Tôi đổi đội hình!" "Nhớ là đừng nương tay nhé ~" Nửa tiếng sau.

Thầy Lục lau mồ hôi lạnh, thở phào nhẹ nhõm. "2:3... thất bại!" "Ừm ~" Cynthia đắc ý hừ nhẹ một tiếng.

Buổi chiều.

Hai người vừa ăn kem, vừa ngồi trên sofa xem phim.

Rotom đảm nhận chức năng của máy chiếu gia đình, bất đắc dĩ chiếu lên tường. "Bạn học Rotom, vất vả cho cậu rồi." Lục Dã nghiêm túc nói. "Không thể hiểu, loto! o(T⌒To)" Kỳ nghỉ trôi qua trong chớp mắt.

Lucian ở tận Sinnoh xa xôi, xử lý xong đống tài liệu cao như núi, run rẩy đẩy gọng kính. "Kỳ lạ...

Nhà vô địch Sinnoh lại là chính mình?" Cùng lúc đó,《Pokémon Legends》 đã được hâm nóng từ lâu, cũng chính thức phát hành trên cả hai nền tảng.

Ngày 14 tháng 2, đúng ngày Lễ Tình Nhân.

Red tiếp tục rủ Blue Oak đến Núi Bạc solo.

Yellow ôm Pikachu, đứng đợi ngoài thị trấn Pallet, suýt nữa thành hòn vọng phu. "Tiền bối Red! (*ﾟ⌓ﾟ)" Akin đến học viện Huấn luyện viên nơi Crystal đang làm việc để giúp đỡ.

Sau khi Sakaki Silver gia nhập, ba người vui vẻ biểu diễn một màn kịch cho các em nhỏ. "Này, tôi chính là đại anh hùng đã cứu Johto năm đó đấy!" Akin đắc ý quệt mũi. "Anh trai lợi hại quá!" Các em nhỏ mắt sáng lấp lánh.

Silver: "...Đồ ngốc." "Cậu nói gì?

Bây giờ ra đây solo!" Crystal đứng một bên, hoàn toàn không chen vào được.

Cặp đôi duy nhất trong nhóm, Sapphire ôm Ruby, đăng một tấm ảnh selfie lên album nhóm.

Lorelei: "Có thể kick mấy đứa phát cơm chó ra ngoài không (;

╮(Д╮`)!" Takeshi híp mắt: "Hôm nay lại là một ngày ở bên các em trai em gái..." Dragon Tamer Lance thở dài, nối tiếp: "Hôm nay lại là một ngày tăng ca bắt tội phạm." Steven lau mồ hôi trên trán, mỉm cười nói: "Tôi đang đào khoáng đây, có ai muốn tham gia không?" "Tôi nhớ, Wallace sensei hôm nay cũng rảnh mà?" Ruby cổ vũ. "À, đúng vậy, anh ấy bị tôi kéo đi cùng rồi!" Steven cười sảng khoái.

Đối với hai giáo sư Roxanne và Erika, hôm nay cũng không phải là một ngày đặc biệt.

Chỉ là trong cửa hàng nước hoa, doanh số hôm nay tăng vọt.

Erika lúc lên lớp cũng ngâm nga giai điệu vui vẻ.

Ông lão Wattson không theo kịp hoạt động của giới trẻ, gãi đầu, rồi bỗng nhiên hào hứng nói: "@Akin, đừng ở bên bạn gái cậu nữa, game mới của Thầy Lục ra mắt rồi, mau vào game đi!" Akin: "Tới ngay!" Hoạt động hôm nay của Thầy Lục là ở nhà chơi bài với Cynthia. "648 tệ đắt quá..." Cynthia nằm trên sofa, vắt chéo chân đung đưa, chán chường lướt máy tính bảng trong tay. "Thế mà cũng đắt à?" Cynthia lườm một cái: "Anh tặng em à?" "Anh tặng!" Thầy Lục hào hùng nói. "!" Sao bỗng dưng dễ nuôi thế nhỉ...

Lục Dã lau mồ hôi lạnh.

Rõ ràng vài triệu cũng chỉ là con số nhỏ, đổi thành nạp game thì lại chê đắt...

Không, phải nói là cần kiệm chăm lo cho gia đình mới đúng! "Togepi, cho chị mượn ngón tay một lát~!" Cynthia gọi. "Chaki puri~ ヾ(◍°∇°◍)ﾉﾞ " (Em đến đây~) Togepi chạy lon ton lại, nhảy vào lòng Cynthia, giúp cô mở gói thẻ. 【Oa, thẻ huyền thoại vàng!】 "Cảm ơn em nhiều nhé~ Togepi!" Cynthia trả lại. "Chaki puri~ (ﾉ´▽｀)ﾉ♪" Lục Dã giật khóe miệng, rời khỏi phòng khách có phong cách kỳ lạ này.

Anh kéo Rotom đang bay lơ lửng giữa không trung xuống, dùng nó như một chiếc máy tính bảng. "Kết nối với cơ sở dữ liệu của công ty, tra cứu tình hình tiêu thụ một chút, phiền cậu nhé, bạn học Rotom~" "Tít tít... không thể hiểu, loto! o(T⌒To)" Nhưng cơ thể của Rotom vẫn rất thành thật mà mở trình duyệt.

Trên các nền tảng lớn, game mới của The Pokémon Company nhận được những đánh giá trái chiều.

So với các game offline trước đó đều được 9 điểm trở lên.

Game mới chỉ duy trì ở mức 7 - 7.5 điểm, chỉ có thể nói là đạt yêu cầu. "Hút máu quá!

Cả gói của tôi toàn là trời xanh mây trắng!" "Kết hợp ưu nhược điểm của các game thẻ bài gacha, chỉ có thể nói là một sản phẩm tổng hợp." "Sao cũng được, ông cho tôi thẻ UR, tôi cho ông tiền, đơn giản vậy thôi!" Đương nhiên, so với việc sưu tập thẻ bài TCG ngoài đời, phiên bản online rõ ràng là rẻ hơn nhiều.

Có phiên bản online, việc đấu online cũng tiện lợi hơn, đồng thời có thể mở rộng tầm ảnh hưởng của game.

Lục Dã đã đoán trước được những lời khen chê trái chiều này.

Nhưng game thẻ bài gacha... vốn là nơi hút máu chính, để huy động vốn khởi động cho game tiếp theo mới là ý đồ thực sự của Thầy Lục.

Game tiếp theo, Lục Dã dự định làm một game RPG kinh điển, 《Pokémon: Fire Red》.

Các thủ lĩnh nhà thi đấu, Tứ Thiên Vương của Kanto; thậm chí là trùm phản diện Giovanni, Thầy Lục đều có thể liên lạc được.

Vấn đề bản quyền, hình ảnh khó nhằn nhất, đối với Thầy Lục lại là khâu dễ dàng nhất.

Nếu có thể nhận được sự đồng ý của các đại lão trong nhóm, danh tiếng, uy tín sau này chỉ là phù du. "Quan trọng nhất là thúc đẩy, quảng bá cho thẻ bài ngoài đời thực." Giọng của Oleana vang lên từ máy tính bảng Rotom. "Gói mở rộng Sinnoh nhận được phản hồi rất nồng nhiệt, các gói mở rộng Unova, Kalos tiếp theo cũng đang được chuẩn bị." Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời.

Trước khi lên đường đến Sinnoh, cuối cùng cũng có chút gia sản rồi.

Nhưng so với Tòa nhà Silph Co. của Giovanni, Macro Cosmos của Rose, Aether Foundation của Lusamine... mình vẫn còn một chặng đường dài phải đi.

Thầy Lục, đến cả phản diện còn giàu hơn ngươi, ngươi làm một quân sư quạt mo (nội gián) sao có thể không tiếp tục cố gắng! "Còn nữa, chế độ xếp hạng đã được thử nghiệm, người chơi đầu tiên leo lên đỉnh bảng đã xuất hiện." "Ai mà cày ghê vậy?" Lục Dã hơi sững sờ. "Ngày đầu ra mắt đã cày như thế, không ngủ à?" "À... theo tên đăng ký." Oleana ngập ngừng. "Là Dakto đến từ Sinnoh." (Chú thích: Dakto, nguyên mẫu chính thức là nhà vô địch thế giới PTCG năm 2009, bộ bài của anh chính là bộ 'Darkrai'.) ...

Sinnoh, thành phố Canalave, Đảo Trăng non. "Thưa ngài, ngài thực sự muốn đến hòn đảo đó sao?" Thủy thủ nhìn người đàn ông bí ẩn mặc áo choàng, tóc dài màu xám trước mặt, răng va vào nhau cầm cập. "Theo tôi được biết, cư dân trên hòn đảo đó đêm nào cũng bị ác mộng hành hạ!" Dakto với mái tóc cực kỳ bồng bềnh, hất nhẹ mái tóc dài, vô tình để lộ PokéBall dưới áo choàng, thản nhiên nói: "Anh cứ lái đi, phần còn lại cứ để tôi lo." "Ngài, ngài là một Huấn luyện viên Pokémon!" Thủy thủ trợn tròn mắt. "Ngài đến Đảo Trăng Non để thu phục con quái vật trong ác mộng đó sao!" "Hừ." Dakto cười lạnh một tiếng, im lặng không nói. "Tuyệt vời!" Thủy thủ phấn khích quay bánh

lái, "Tôi sẽ đưa ngài qua đó ngay!" Đảo Trăng non.

Hòn đảo âm u và tĩnh lặng, lá cây xào xạc trong gió.

Dakto bình tĩnh đi đến thị trấn duy nhất trên đảo.

Cư dân ở đây vì bị ác mộng hành hạ mà đêm không thể ngủ. "Ngài, ngài đến để thu phục Darkrai sao?" Trưởng làng chống gậy, với quầng thâm dày cộp dưới mắt, cầu xin: "Làm ơn... xin ngài nhất định phải cứu lấy thị trấn này!" "Tôi nghe nói..." Dakto dừng lại một chút, rồi nói: "Ông có một lá bài 'Darkrai' cực kỳ quý hiếm." "Lấy nó ra cược, chúng ta chơi bài đi!" Ánh mắt Dakto lóe lên.

Đôi mắt đờ đẫn của trưởng làng lóe lên một tia sáng, ông ta lập tức vứt gậy đi. "Ta chính là tay bài mạnh nhất làng này!" Darkrai đang trốn trong bóng tối, ngẩn người một lúc lâu.

Hóa ra... hắn không phải đến để thu phục mình à?

Nhưng hắn phớt lờ mình, thật là mất mặt quá đi!

Hay là, cứ đánh với hắn một trận?

Darkrai bị xem thường nhất trong lịch sử.

Nhìn Dakto đang toàn tâm toàn ý chơi bài với trưởng làng, nó chìm vào suy tư... ... "Dakto?" Lục Dã hơi sững sờ.

Đó không phải là gã trai chuyên dùng Pokémon huyền thoại ở Sinnoh sao!

Tuy rằng chính thức đúng là lấy một nhà vô địch PTCG làm nguyên mẫu để thiết kế nhân vật...

Bỗng nhiên, nghĩ đến mái tóc bồng bềnh của Dakto, Lục Dã bừng tỉnh.

Hóa ra là vậy!

Dù thế nào đi nữa,《Pokémon Legends》 đã đạt được thành công lớn về mặt thương mại.

Akin và Wattson thức trắng đêm Lễ Tình Nhân để nghiên cứu bộ bài leo rank.

Steven thì không hứng thú lắm với game mới này.

Steven 'thời gian online dài nhất game Gold Miner', mỉm cười.

Nếu tôi mà tham gia, thì hạng nhất chắc chắn là của tôi rồi!

Việc quảng bá sau này.

Lục Dã giao cho Oleana và Rotom xử lý.

Còn việc sản xuất《Pokémon: Fire Red》.

Lục Dã dự định đợi sau kỳ nghỉ sẽ hỏi kỹ ý kiến của các vị đại lão.

Khi nhận được tiền chia từ game mới, việc đầu tiên— Lục Dã trả trước tiền điện một năm cho Rotom, hào phóng nói: "Cứ ăn thoải mái!" "Hiểu rồi vạn tuế, loto! ヽ(≧∀≦)ノ" Phản hồi thương mại của《Pokémon Legends》 vẫn đang tiếp tục lan tỏa, người chơi có thể nói là vừa yêu vừa hận. "Đề nghị tế một thằng vận hành trước!" "Cái gì, vận hành là Rotom!?" "Chết tiệt, mười gói của tôi toàn là trời xanh mây trắng, chắc chắn là do Thầy Lục hại!" Trong một loạt tiếng la ó 'hiếm quá', kỳ nghỉ dài lười biếng của Thầy Lục cũng sắp kết thúc.

Chương 343

Cynthia vươn vai, uể oải nói: "Em phải về rồi, nhận ca của Lucian." Lục Dã sững sờ: "Hóa ra em không phải xin nghỉ phép để qua đây à?" "Không phải." Cynthia lý lẽ hùng hồn nói. "Đúng là em có khác!" Đang tán gẫu, Rotom báo cáo: "Tít tít, có cuộc gọi mới, loto!" Cuộc gọi từ Bộ ba Tên Lửa.

Lục Dã liếc nhìn màn hình, hỏi: "Sao vậy?" Trong điện thoại, vang lên tiếng khóc lóc của Bộ ba. "Admin, cứu mạng! ∧(;´Д｀∧)" "Chúng tôi đang bị kẹt trong Kim Tự Tháp gần thành phố Pewter!" "Tối quá, tối quá, cảm giác thật đáng ghét!" "Meowth, đúng vậy đó!" Ngày 16 tháng 2, thứ ba. "Rốt cuộc đây là đâu hả, James!" Sau khi gọi xong cuộc điện thoại cầu cứu, tiền điện thoại của bộ ba Team Rocket đã cạn sạch, chính thức thông báo ngừng dịch vụ.

Jessie túm cổ James lắc điên cuồng: "Nhanh nghĩ cách đi chứ!" "Tôi, tôi đang nghĩ đây!" Mặt James tím tái. "Cảm giác James sẽ chết trong tay Jessie trước mất, meo~" Meowth toát mồ hôi hột.

Jessie bất giác buông tay, che miệng cười duyên: "Ô hô hô, xin lỗi, tôi thất thố quá." "Tóm lại là..." James, người vốn hiền lành, thở hổn hển, bất lực nói: "Đèn pin vẫn còn điện, chúng ta đi về phía trước trước đã!" Chùm sáng đèn pin chiếu rọi những bức tường di tích xung quanh, bích họa loang lổ, cát đá không ngừng rơi xuống. "Cảm giác như chúng ta đã đột nhập vào bên trong một di tích nào đó vậy, meo." Meowth run lẩy bẩy. "Ai mà ngờ được đi theo nhóc con đó lại xảy ra chuyện này cơ chứ!" Jessie tức giận dậm chân.

Ngay lập tức, như thể đã kích hoạt một cơ quan nào đó, một quả cầu sắt khổng lồ lăn từ cuối hành lang về phía bộ ba.

Vừa chạy trối chết, bộ ba vừa la hét: "Cảm giác thật đáng ghét!" "So nan su~!" ...

Sâu trong di tích.

Satoshi ngạc nhiên hỏi: "Pikachu, cậu có nghe thấy tiếng gì không?" "Pika?" "Thôi bỏ đi, chúng ta tiếp tục tìm thôi, ngài Brandon chắc đang ở gần đây!" Trong hai tuần, hành trình Chinh Phục Mặt Trận của Satoshi chỉ còn lại một Biểu Tượng cuối cùng, 「Biểu Tượng Dũng Cảm」.

Cậu nghe nói Pyramid King, cũng là Thủ lĩnh Mặt trận Brandon, đang điều tra tại di tích này.

Vì vậy, cậu đã mang theo Pikachu, chuẩn bị sau khi gặp được ngài Brandon sẽ thách đấu với ông.

Ánh sáng trong di tích mờ ảo, từ sâu trong hang động vọng ra tiếng bước chân.

Satoshi vội vã chạy về phía đó, đột nhiên đâm sầm vào tấm lưng vạm vỡ của một người đàn ông. "Đau quá!" Satoshi xoa đầu.

Brandon đang điều tra di tích, đột nhiên bị đâm vào khiến ông lảo đảo, vịn lấy cái lưng già suýt trẹo, lạnh lùng nói: "Cậu bé, cậu là..." "Cháu là Satoshi đến từ thị trấn Pallet!" Satoshi nắm chặt nắm đấm, phấn khích nói: "Ngài chính là ngài Brandon phải không ạ, cháu đã thu thập được năm Biểu Tượng, đến để thách đấu với ngài!" "Bậy bạ!!" Brandon quát lớn, dọa Satoshi giật nảy mình. "Đã là thách đấu thì không nên tùy tiện tiến vào sâu trong di tích nguy hiểm thế này, có dũng mà không có mưu không phải là biểu hiện của sự dũng cảm!" "Gì chứ...

Ngài chẳng phải cũng vào đây sao?" "Ta là nhà khảo cổ học, lần này, chính là đến để điều tra di chỉ của Đế quốc Pokélantis!" "Đế

quốc...

Pokélantis?" Brandon liếc nhìn Satoshi, tiếp tục đi sâu vào hang động.

Thấy Satoshi vẫn lẽo đẽo theo sau, ông nhắm mắt giải thích: "Trong truyền thuyết, vua của Pokélantis đã chọc giận Ho-Oh, trong một đêm, toàn bộ Đế quốc Pokélantis đã hóa thành hư vô." "Nhưng di chỉ vẫn còn sót lại, nghe nói, nơi đây phong ấn tham vọng và bóng tối của vị vua Pokélantis..." "Ngài đang nói đến cái này sao?" Satoshi chỉ vào quả cầu đá có hình dáng cổ xưa trong tay.

Brandon sững người, nhìn quanh những bức tường di tích, lập tức hoảng hốt. "Bậy bạ!!

Mau đặt nó về chỗ cũ!!" Nhưng đã quá muộn, một luồng khí lạnh lẽo bay ra từ quả cầu đá, oán linh của vua Pokélantis nhập vào người Satoshi.

Satoshi hai mắt vô hồn, đột nhiên bật ra một tràng cười đầy vẻ ảo tưởng sức mạnh: "Hê hê hê!

Mấy ngàn năm rồi, cuối cùng trẫm cũng đã thấy lại được ánh mặt trời!" "Pikachu?" Pikachu sợ hãi.jpg.

Brandon giật giật khóe miệng, đặt tay phải lên ngực. "Hỡi vị vua vĩ đại, nếu ngài đấu với tôi, nếu tôi thua, tôi nguyện ý giao lại những Titan trong truyền thuyết cho ngài." *Biết đâu có thể nhân cơ hội này cứu cậu bé ra.* Brandon thầm nghĩ. "Được, trẫm đồng ý với ngươi!" 'Satoshi' gật đầu dứt khoát. *Hắn ta lại đồng ý!* Brandon không thể ngờ gã này lại dễ dụ đến vậy, ông ho khan nói: "Vậy thì, mời ngài theo tôi đến Kim Tự Tháp Chiến Đấu bên ngoài di tích." "Để tôi được đấu với ngài một trận!" … Điện thoại của bộ ba Team Rocket lại, lại và lại hết tiền.

Lục Dã tâm trạng vi diệu, gọi cho Matori. "Gửi cho tôi định vị huy hiệu vàng của Meowth nhé?" Matori ngẩn người: "Lại đi vớt bọn họ nữa à?" "Đúng vậy...

Khoan, đây không phải là việc của sếp Giovanni sao!" "Ha ha, như nhau cả thôi, như nhau cả thôi..." Đột nhiên, Matori nhận ra mình lỡ lời, căng thẳng nói: "Tôi gửi cho anh rồi, quên những gì tôi vừa nói đi!" "Hiểu rồi, tôi ghi âm rồi, lát nữa sẽ gửi cho Giovanni." "Đừng!!" Lục Dã phớt lờ tiếng hét thảm thiết của Matori, cúp máy, chuẩn bị lên đường.

Cậu để Rotom bay lơ lửng trên không, dẫn đường đến vị trí của Meowth. "Cậu định đi đâu vậy?" Cynthia tò mò hỏi. "À...

Có ba tên ngốc bị kẹt trong di tích, tôi qua đó vớt họ ra." Di tích — 'tích', từ này như thể đã khởi động một cơ quan nào đó. "Tôi cũng đi." Cynthia mỉm cười nói.

Lục Dã hơi sững sờ, rồi gật đầu dứt khoát.

Cynthia là một học giả về thần thoại và khảo cổ, khá quen thuộc với lĩnh vực này.

Có cô ấy ở đây, hệ số an toàn tăng lên gấp bội. "Cụ thể là di tích ở đâu?" Cynthia hỏi. "Gần thành phố Pewter...

Tôi gửi định vị cho cậu nhé." Liếc nhìn định vị trên điện thoại, Cynthia suy nghĩ một lát, trầm ngâm nói: "Chỗ này... hình như là Đế quốc Pokélantis trong truyền thuyết." Pokélantis?

Lục Dã ngước nhìn trời, trong đầu hiện ra hình ảnh vị vua mất mặt kia.

Vì muốn thu phục Ho-Oh mà làm mất cả đất nước của mình...

Đúng là nên học hỏi vị vua lang thang AZ...

Vũ khí tối thượng mà người ta tạo ra, đến thần cấp một cũng khó chống đỡ!

Như thể đã cảm nhận được sự bất thường gần thành phố Pewter.

Hội trưởng Pewter, Takeshi, cũng đang gọi cho Thầy Lục. "Thầy Lục...

Satoshi hình như gặp chút rắc rối." "Sao vậy?" "Trông cậu ấy không ổn lắm..." Takeshi đứng trong Kim Tự Tháp Chiến Đấu, một cơ sở của Mặt Trận Chiến Đấu gần thành phố Pewter.

Nhìn về phía Satoshi đang cười nham hiểm giữa sân đấu, anh nhíu mày nói: "Trông giống như bị thứ gì đó nhập vào vậy..." "Ồ...

Vậy chắc là oán linh của vua Pokélantis rồi, tôi qua ngay đây." Takeshi: "Vâng!" Lục Dã không hề hoảng hốt, ngược lại còn có chút buồn cười.

Satoshi bị nhập.

Người đáng lo không phải là Satoshi, mà là vị vua kia mới đúng...

Theo định vị, Lục Dã và Cynthia cùng nhau đến gần di chỉ Pokélantis.

Từ bên trong di tích, họ thuận lợi cứu được bộ ba Team Rocket.

Thấy lại ánh mặt trời, Meowth và những người khác ôm đầu khóc rống: "Được cứu rồi~!" "Cảm ơn anh, cán..." Meowth kịp thời bịt miệng Jessie và James lại. "Tôi nhớ cậu đấy, Meowth biết nói chuyện~" Cynthia cong mắt thành vầng trăng khuyết, mỉm cười.

Meowth sững người, cả khuôn mặt đỏ bừng. *Mẹ ơi, con gặp được thiên thần rồi, meo!* "Tôi đã nạp tiền điện thoại cho các người rồi." Lục Dã lắc lắc điện thoại: "Lát nữa liên lạc sau, tôi còn phải đến Kim Tự Tháp Chiến Đấu một chuyến." "Thầy Lục, ngài nhất định

phải cẩn thận đấy, meo!" Cynthia cúi xuống vỗ vỗ đầu Meowth, cười nói: "Yên tâm, tôi sẽ chăm sóc tốt cho anh ấy." Bộ ba 'kỳ đà cản mũi' chợt hiểu ra, nhận ra mình đã phá hỏng phong cảnh.

Họ chào theo kiểu nhà binh, lập tức rút khỏi chiến trường.

Trong một làn khói trắng, họ lạch cạch một hồi, không biết theo nguyên lý nào mà tạo ra một chiếc xe đạp ba người.

Vừa đạp xe, bộ ba vừa quay đầu lại, giơ ngón tay cái lên.

Hàm răng trắng bóng 'tinh' một tiếng lóe sáng. "Chính là cảm giác này!" "So nan su~!" Lục Dã bất lực ôm trán, gọi điện cho Takeshi. "Tình hình bên đó thế nào rồi?" Tiếng đánh nhau dữ dội vang lên, giọng Takeshi rất nghiêm trọng. "Satoshi... không sao...

Cú Sét Đánh của Pikachu đã đánh bay oán linh ra khỏi người Satoshi." Lục Dã đã đoán trước, tò mò hỏi: "Thế sự việc chẳng phải đã giải quyết xong rồi sao?" "Không..." Giọng Takeshi khàn đi.

Trong lúc sơ suất, Brandon bị một màn sương mù bao phủ, dần mất đi ý thức, quả cầu phong ấn trong tay 'lộc cộc' lăn xuống đất.

Takeshi nhìn quanh màn sương mù dày đặc, sống lưng lạnh toát. "Mục tiêu thực sự của vua Pokélantis..." "Là nhập vào Pyramid King, Brandon!" Bên trong cơ sở chiến đấu, Kim Tự Tháp Chiến Đấu.

Toàn bộ kiến trúc bị bao phủ bởi một màn sương mù dày đặc. "Ngài...

Brandon." Satoshi vừa tỉnh lại, giọng nghẹn trong cổ họng, nhìn Brandon đang đau đớn giãy giụa trước mắt. "Cậu, cậu bé." Phía sau Brandon, oán niệm đen kịt gần như thực chất bao bọc lấy ông, ông cố gắng lấy lại một chút tỉnh táo, gắng gượng nói: "Đưa quả cầu phong ấn cho ta!" "Nằm mơ!" 'Brandon' một chân đạp lên quả cầu phong ấn, vẻ mặt lạnh lùng, rồi lại tự lẩm bẩm, "Ngươi nghĩ tại sao trẫm lại

đồng ý đấu với ngươi?" "Rốt cuộc thì." Brandon, hay đúng hơn là Vua Pokélantis, giơ tay ném ra ba quả PokéBall, trong ánh sáng trắng hiện ra hình bóng của bộ ba Regis. "Trẫm còn phải cảm ơn ngươi, đã giao ba Titan cổ đại cho ta!" Regirock, Regice, Registeel.

Bộ ba Regis nhìn nhau, rồi nhìn về phía Brandon quen thuộc mà xa lạ phía sau, nhất thời rơi vào do dự. "Các ngươi còn đứng ngây ra đó làm gì?" 'Brandon', người có thân hình vạm vỡ, mặc trang phục rằn ri, khoanh tay, lạnh lùng nói: "Tiêu diệt kẻ địch trước mắt!" Nhân lúc bộ ba Regis còn do dự, Takeshi ném ra PokéBall: "Lên đi, Steelix!" Ầm ầm ầm — Sân đấu rung chuyển, con quái vật kim loại khổng lồ rơi xuống đất, che chắn trước mặt Satoshi. "Chùm Tia Siêu Cấp!" Brandon giận dữ gầm lên. "Rê-gi—" Cuối cùng, những tinh thể hình dãy của bộ ba Regis lóe lên ánh sáng đỏ nguy hiểm, ba cột sáng rực rỡ đột ngột bắn ra, đan vào nhau tạo thành một khẩu pháo ánh sáng uy lực kinh hoàng.

Xoạt xoạt.

Cả Kim Tự Tháp khẽ rung lên, cát đá rơi xuống, ánh sáng đỏ vừa bùng lên đã lập tức tắt ngấm.

Vẻ mặt Takeshi nghiêm nghị, im lặng không nói.

Xung quanh là những tinh thể từ lực lơ lửng, Mega Steelix đã dùng thân thể to lớn như một bức tường thành để chống lại Chùm Tia Siêu Cấp, và chỉ trong một hiệp đã mất khả năng chiến đấu!

Ầm ầm!!

Steelix kiệt sức ngã xuống, mặt đất nứt ra vì cú ngã của con quái vật, một cơn gió mạnh cuốn phăng mọi thứ xung quanh.

Satoshi cuối cùng cũng hoàn hồn, giữ chặt chiếc mũ lưỡi trai đang bị gió thổi, cắn răng. "Tiền bối Takeshi, bây giờ phải làm sao đây!"

"Làm sao ư?" Chưa đợi Takeshi trả lời, Brandon bị Vua Pokélantis nhập vào đã nhếch mép cười lạnh. "Đương nhiên là giải quyết thằng nhóc hôi sữa nhà ngươi trước!" Nhớ lại trận đấu vừa rồi, Vua Pokélantis tức đến run người.

Mấy ngàn năm kinh nghiệm của mình, lần đầu tiên thấy có người có thể dùng thân thể chống lại Sét Đánh, khiến cả mình cũng bị đánh bay ra ngoài.

May mà, Vua Pokélantis đã thành công lật kèo khi Brandon cầm quả cầu lên, định phong ấn mình.

Nếu không phải có thân thể của Brandon... hắn thật sự không biết làm sao để điều khiển bộ ba Regis.

Không thu phục được Ho-Oh, mấy ngàn năm sau, lại nắm được sức mạnh của 'Titan trong truyền thuyết' — khóe miệng 'Brandon' không thể kiềm được mà cong lên.

Bộ ba Regis sừng sững đứng trước mặt hắn, uy nghi bất động, tinh thể lóe lên ánh sáng đỏ cảnh báo. "Tóm lại." Takeshi mở hết PokéBall ra: Kabutops như rút đao chém nước, Golem siết chặt đôi quyền.

Ba con Geodude tay trong tay, tạo thành một vòng tròn Bảo Vệ, bay đến đỉnh đầu Satoshi rồi hạ xuống, che chở cho cậu. "Việc nguy hiểm, cứ để tôi lo." Takeshi nheo mắt, giọng nói trầm ổn và an tâm, hai tay khoanh trước ngực. "Rời khỏi Kim Tự Tháp...

Cậu mau liên lạc với Thầy Lục!" "Kabutops?

Golem?" Brandon khinh bỉ 'chậc' một tiếng, thể hiện sự độ lượng của một vị vua, nói: "Trận đấu đôi giao cho hai ngươi đấy, Registeel, Regirock!" "Rê-gi—!!" Registeel và Rock Titan, mang theo áp lực khó tả, bước về phía trước.

Khi ánh sáng đỏ trên tinh thể sáng lên.

Trận đấu đôi, bốn Pokémon va chạm vào nhau.

Tiếng nổ dữ dội vang lên, mặt sân đấu vỡ tan tành, Takeshi đứng sừng sững sau dư chấn của cơn gió mạnh, bất động như núi.

Đồng tử Satoshi co lại, cắn chặt môi dưới, lần đầu tiên nhận ra sự nhỏ bé của sức mạnh bản thân.

Vua Pokélantis, nhập vào Thủ lĩnh Mặt trận, Brandon.

Brandon với đầy đủ bộ ba Regis, ngay cả khi đối mặt với Nhà vô địch cũng có sức chiến đấu.

Mà lúc này, Takeshi đấu với bộ ba Regis, cũng chỉ là để câu giờ cho cậu...

Satoshi, người bắt đầu trở nên kiêu ngạo tự mãn vì năm Biểu Tượng trước đó, siết chặt nắm đấm đang run rẩy.

Nhìn bóng lưng của Takeshi, Satoshi quay người gầm lên: "Em sẽ quay lại ngay, đợi em, Takeshi!" Satoshi vác Pikachu trên vai, chạy ra ngoài Kim Tự Tháp.

Ice Titan đang chờ lệnh, bắn ra một cột sáng băng giá trong suốt, đóng băng cánh cửa thành một tác phẩm điêu khắc.

Chương 344

"Muốn chạy à?" Brandon vẫy tay, "Regice, thằng nhóc đó giao cho ngươi!" "Rê-gi—" Cánh tay của Regice bắn ra Tia Băng lạnh buốt. "Đừng coi thường tôi và Pikachu!" Satoshi ánh mắt kiên định, gầm lên, "Pikachu, Điện Xung Kích!!" "Pikachuuu!!!" Pikachu lao đi vun vút, né được Tia Băng của Regice, hóa thành một tia lửa xanh lam nhảy múa.

BÙM!! "Rê-gi—" Ice Titan vĩnh cửu, lại bị húc văng ra sau mấy mét.

Trong chốc lát, tia lửa điện bắn loạn xạ khắp Kim Tự Tháp, Takeshi và 'Brandon' đồng thời liếc nhìn. "Thật đẹp." Nhìn Pikachu đang thở hổn hển.

Vua Pokélantis thất thần cảm thán, rồi đột nhiên trầm giọng nói: "Vậy thì, trẫm cho phép con Pikachu này, phục vụ cho ta!" "Pika! (◣д◢)" Takeshi nhìn về phía lối ra bị đóng băng, rồi lại nhìn quả cầu đá đang bị Vua Pokélantis dẫm dưới chân, im lặng không nói.

Giây tiếp theo, Takeshi lại trầm ổn chỉ huy: "Kabutops, Thanh Trừng!" "Lạc-kháp!" Kabutops mình đầy thương tích, lưỡi dao vung ra những nhát chém nước như mực, một nhát chém xuống, 'leng keng' tóe lửa trên thân thể Registeel. "Tên khốn nhà ngươi... còn định giãy giụa?" Vua Pokélantis dừng lại một chút: "Vậy thì, trẫm sẽ thỏa mãn ngươi!" "Registeel, Regirock, sử dụng—" Xoạt xoạt!

Tác phẩm điêu khắc băng ở lối ra đột nhiên rơi rụng băng vụn, không ngừng rung chuyển.

Rắc!

Dường như do ngoại lực tác động, vết nứt trên tảng băng không

ngừng mở rộng, cuối cùng 'rắc' một tiếng vỡ tan thành bốn năm mảnh.

Ánh nắng chói chang chiếu vào bên trong Kim Tự Tháp.

Garchomp đứng ngược sáng, thu lại lưỡi hái, tiếng gầm vang vọng. "Gaoo!!!" "Đây là..." Satoshi sững sờ tại chỗ.

Khi nhìn rõ người đến, biểu cảm của Satoshi từ kinh ngạc chuyển sang phấn khích, cơ thể run rẩy, nhất thời không thể thốt nên lời.

Takeshi, người vốn vững như bàn thạch, biểu cảm thoáng dao động.

Bờ vai hơi thả lỏng, nhẹ nhõm thở ra một hơi. "Xin lỗi... trên đường mất chút thời gian." Qua bóng tối ngược sáng, có thể phân biệt được những đường nét cứng rắn trên khuôn mặt.

Người thanh niên cao ráo, bên cạnh có một con Gengar và một quyển từ điển điện tử lơ lửng, giọng nói trầm ổn và đáng tin cậy. "Tiếp theo cứ giao cho tôi!" "Ghos~! (￣▽￣)/" Người đẹp tóc vàng mặc đồ đen, lưng thẳng tắp, giày cao gót chạm đất, cùng Garchomp bước vào Kim Tự Tháp.

Trong chốc lát.

Vua Pokélantis đang nhập vào Brandon, sắc mặt khẽ biến.

Cái khí thế... mạnh mẽ này.

Không, không thể thua được!

Ta đang sở hữu sức mạnh của ba Titan cổ đại!

Nhưng nỗi sợ hãi mãnh liệt, vẫn khiến Vua Pokélantis khàn giọng mở lời: "Ngươi, hai ngươi rốt cuộc là ai!" Cynthia không trả lời, đưa một tay ra, quả PokéBall trong lòng bàn tay lóe lên ánh sáng mờ ảo.

Cô nhìn quanh những Pokémon đầy thương tích, ngã la liệt trên mặt đất.

Trong đôi đồng tử màu xám của cô, lóe lên một tia sắc bén.

Nỗi sợ hãi tột độ dâng lên trong lòng Vua Pokélantis.

Nhưng Regice, Regirock, Registeel đang che chắn trước mặt hắn... lại cho hắn sự tự tin mãnh liệt.

Pyramid King, Brandon, người bị hắn nhập vào, khoanh tay, lạnh lùng nói: "Muốn thách đấu với ta, cứ thử xem!" "Luật chiến đấu của mấy ngàn năm trước, không phải là trò chơi con nít đáng thương của các ngươi bây giờ đâu!" "Regirock, mục tiêu—" Brandon hừ lạnh một tiếng, đột nhiên chỉ tay về phía Lục Dã, "Sử dụng Cạnh Đá!" Rock Titan Regirock, do dự một thoáng, rồi nắm đấm theo phong cách Cường Lực đấm mạnh xuống đất.

Ầm ầm ầm!

Hàng loạt cột đá sắc nhọn không ngừng trồi lên, như muốn đâm xuyên qua Lục Dã! *Luật chiến đấu mấy ngàn năm... hóa ra là đánh bừa không phân biệt à?* *Tôi còn tưởng ghê gớm lắm chứ!* Đương nhiên... nói không hoảng, thực ra cũng có chút hoảng.

Lục Dã bất giác nép sát vào người bên cạnh. "Garchomp, Chém!" "Gaoo!!" Garchomp với đôi mắt đỏ rực, lao vút lên như một chiếc máy bay chiến đấu, lưỡi hái lóe lên ánh sáng trắng sắc bén.

Rắc!

Một tia sáng lạnh lẽo lóe lên, cả hàng cột đá như bị chém ngang lưng, để lộ ra mặt cắt phẳng phiu.

Ầm ầm ầm!

Cột đá rơi xuống đất, tung lên một đám bụi mù mịt.

Sức chiến đấu bùng nổ của Garchomp khiến Vua Pokélantis há hốc miệng. *Gặp quỷ à, sao lại mạnh đến vô lý thế này!

Phải giải quyết con Garchomp này trước đã!* "Regice, Khóa Mục Tiêu rồi sử dụng Tia Băng!" "Rê-gi—" Tinh thể của Regice lóe lên ánh sáng đỏ, tầm mắt không ngừng theo dõi Garchomp đang bay, Tia Băng trong tay dần ngưng tụ. *Rồng đất yếu gấp bốn lần hệ Băng... với Tia Băng của Regice.

Chỉ cần một hiệp là có thể hạ gục nó ngay lập tức!* BÙM!!

Nhưng giây tiếp theo, Regice đã bị một quả cầu lửa húc văng đi, đập mạnh vào bức tường ở rìa sân đấu.

Ánh lửa vàng rực rọi lên khuôn mặt tái mét của Brandon. *Gặp quỷ, con Arcanine này lại chui ra từ đâu thế!* Arcanine với bộ lông bờm tung bay, tắm mình trong ngọn lửa hừng hực của Lửa Bùng Cháy, trông như một cỗ xe tăng bọc lửa vàng rực, tiếp tục lao về phía Regice đang lún sâu vào tường! "Gâu gâu~! (` 0´)" (Ăn một cú Húc Thịt Băm của tao này!!) Ầm ầm ầm!!

Kim Tự Tháp Chiến Đấu khẽ rung lên, những vết nứt lan lên đến tận trần nhà, cát đá rơi xuống.

Sâu trong tường, thân thể băng hà vĩnh cửu của Regice lại bị cháy xém. "Tên khốn nhà ngươi..." Vua Pokélantis căm tức lườm Lục Dã. *Nếu không phải đánh lén, ta cũng không đến nỗi không phản ứng kịp.

Đánh nhau mà không hô tên chiêu thức...

đúng là quá bỉ ổi!* Lục Dã trầm ngâm một lát. *Aura sau khi tiến giai dùng để ra lệnh cũng khá tiện lợi.

Nhất là trong trận hỗn chiến thế này... mệnh lệnh đơn giản nhưng lại cực kỳ hiệu quả!* Sau khi Regice bị Arcanine kìm hãm, áp lực của Garchomp giảm đi đáng kể.

Hai lưỡi hái xoay tròn, Vũ Điệu Kiếm đầy sức mạnh và vẻ đẹp

khiến khí thế của nó lại tăng lên.

Garchomp lượn trên không trung, Vuốt Rồng bùng lên bóng rồng xanh lục, vung về phía Regirock đang giơ hai tay phòng thủ.

Rắc!!

Vuốt Rồng lún vào cơ thể Regirock, lưỡi hái hình vết máu xoay tròn.

Regirock giận dữ gầm lên, một đấm đẩy lùi Garchomp, ánh sáng đỏ ở tinh thể cũng hơi mờ đi.

Chỉ một hiệp giao tranh.

Sự phối hợp đấu đôi gần như hoàn hảo này đã đẩy lùi cả hai Titan sừng sững! "Đánh hay lắm." Cynthia cười rạng rỡ. "Cậu cứ gánh team, phần còn lại cứ để tôi nghĩ cách!" Lục Dã nói đầy chính nghĩa. *Pha này à, pha này là tôi và Cynthia hợp sức chém đôi Thánh Titan.

Tính sơ sơ một chút, Arcanine cũng gần bằng thực lực Nhà vô địch rồi?* "Gâu gâu~~ᘓ(•p•)ᘐ" Arcanine và Garchomp đứng cạnh nhau, đắc ý nhe răng cười. "Nhưng mà... cậu có thấy không." Cynthia hơi nhíu mày, "Trạng thái của bộ ba Regis này có chút không ổn?" "Xem ra, không phải là những người bảo vệ Cây Thế Giới, mà là ba con Steven thả về di tích." Lục Dã nói, "Vị vua này muốn hoàn toàn điều khiển chúng, vẫn là quá sức." "Thảo nào tôi thấy yếu thế." Cynthia恍然 gật đầu, "Rất có lý!" Cùng lúc chỉ huy bộ ba Regis, hai mắt Vua Pokélantis nổi đầy tơ máu, trạng thái đã gần đến giới hạn.

Bên tai lại vang lên cuộc đối thoại trào phúng như không có gì của hai người, hắn lập tức nổi giận. "Đúng rồi." Lục Dã nhìn 'Brandon' với khuôn mặt tái mét, nhắc nhở: "Năm đó Steven chỉ huy liên tục 33 ngày, có lẽ ngài... còn không được 33 phút?" Vua Pokélantis: !! *Sát thương không cao, nhưng sỉ nhục cực mạnh!!* Oán niệm đen kịt bao

quanh sau lưng Brandon đột nhiên dâng cao mấy mét, dùng tinh thần lực của mình gia trì, tinh thể của bộ ba Regis lại lóe lên ánh sáng đỏ nguy hiểm. "Ta sẽ, khiến các ngươi phải trả giá!!" "Satoshi, đừng đứng ngây ra đó nữa." Lục Dã quay lại gọi: "Boss sắp vào trạng thái 2 rồi, mau vào combat đi!" "A, vâng!

Em phải làm gì ạ?" "Ờm...

Lấy thân ra đỡ một chiêu cuối?" "Được!" "Tôi đùa thôi!!

Đừng có lao lên thật đấy!" Lục Dã túm lấy Satoshi đang định lao lên áp sát, nhìn về phía bộ ba Regis đang hùng hổ trước mặt. "Tôi chủ yếu lo lắng." Cynthia chau mày nói: "Dư chấn của chiêu thức sẽ làm tổn thương đến chính ngài Brandon." "Theo lời của ngài Brandon." Takeshi nheo mắt, trầm giọng nói: "Mục tiêu chính, là phải thu oán niệm của Vua Pokélantis về lại quả cầu phong ấn đó." "Quả cầu đó?" "Chính là... cái đang bị hắn dẫm dưới chân." *Không chỉ phải đánh thắng bộ ba Regis, mà còn phải lại gần lấy vật phẩm qua màn nữa à?* Lục Dã xoa xoa thái dương. *Độ khó này tăng lên gấp bội rồi!* Lục Dã: "Hay là... dứt khoát xử luôn Brandon?" Cynthia: "Vậy, vậy có ổn không?" Vua Pokélantis nghe cuộc nói chuyện của hai người, mồ hôi túa ra như tắm. *Rốt cuộc ai mới là phe phản diện!

Hai người đừng có quá đáng!* Cùng lúc đó, ý thức của chính Brandon cũng gắng gượng tỉnh lại, gầm lên: "Phải lấy được quả cầu trước, dùng chú ngữ để phong ấn lại hắn!!

Chú ngữ được ghi lại trên Phiến Đá..." Lời còn chưa dứt, ý thức của Vua Pokélantis lại chiếm thế thượng phong. "Regirock, Regice, Registeel!

Cùng lên!!" "Rê-gi—" Mang theo áp lực kinh hoàng, những Titan Thánh trong truyền thuyết tiến về phía Lục Dã và mọi người, khí thế mạnh mẽ gần như bao trùm cả Kim Tự Tháp. "Trận chiến ba chọi ba

sao?" Cynthia lạnh lùng nói, "Nếu đã vậy..." Lục Dã nắm lấy tay cô đang định vươn tới PokéBall. "Cậu, làm gì vậy!" Vành tai trắng ngần của Cynthia, hiếm khi ửng hồng. "Đối phó với loại tà ma ngoại đạo này." Lục Dã cảm nhận sự mềm mại trong tay, nói một cách đầy chính nghĩa: "Thì không cần phải讲 giang hồ đạo nghĩa làm gì!" Bụp!

Bụp!

Bụp!

Trong nháy mắt, tất cả PokéBall của Lục Dã đều mở ra.

Sáu nhóc nhà cậu cùng với một từ điển Rotom, ánh mắt không thiện chí nhìn chằm chằm vào Vua Pokélantis.

Satoshi phản ứng đầu tiên: "Sceptile, Charizard, Snorlax...

Mọi người cũng ra đây cả đi!" "Thì ra là vậy..." Cynthia khẽ gật đầu, cũng ném ra hết PokéBall một lượt, trong lòng lại có chút phấn khích.

Ánh sáng trắng liên tục lóe lên.

Đội hình chủ lực sáu con cấp Nhà vô địch của Cynthia xuất hiện.

Cộng thêm Thầy Lục và Takeshi đang đứng hóng hớt bên rìa, cùng với Mega người mới chính tông lao vào combat...

Biểu cảm của Vua Pokélantis đông cứng lại. *Á à...

đây là luật chiến đấu hiện đại sao?* Nhìn về phía người thanh niên tuấn tú, khóe miệng Vua Pokélantis giật giật. *Sao lại có người, có thể nói chuyện không biết xấu hổ một cách thanh tao thoát tục như vậy?!* *Đạo đức suy đồi, lòng người không như xưa!* Lục Dã vung tay hô lớn. "Mọi người cùng xông lên nào!" "Ngăn, ngăn chúng lại!" Vua Pokélantis miệng hùm gan sứa gầm lên.

Ba cột đá vĩnh cửu, đứng giữa trận mưa đòn Đánh Hội Đồng,

khoanh tay phòng thủ, vẫn sừng sững không ngã. *Nếu đã đánh không lại, vậy thì để Gengar trực tiếp hạ độc Huấn luyện viên luôn.* Lục Dã đang tính toán, nếu hạ độc Brandon rồi, có phải bồi thường viện phí không.

Chỉ thấy Satoshi là người đầu tiên xông lên, gầm lớn: "Charizard, Ném Địa Cầu!" "Gầm!" Charizard vỗ đôi cánh, lao xuống Regice đang đứng yên.

Chương 345

"Rê-gi—" Cú Tấn Công Búa của Regice bị Charizard dùng một tay bắt được.

Charizard lập tức vòng ra sau, kẹp chặt hai tay Regice. "Gầmmmmm—!!" Trong tiếng gầm giận dữ của Charizard.

Lục Dã trơ mắt nhìn 'Charizard' dùng một cú Ném Địa Cầu ném Regice lên, sau đó bồi thêm một phát Phun Lửa, ngọn lửa màu cam nhuộm đỏ cả tầm nhìn. *Xuất hiện rồi, combo kinh điển của Satoshi!* "Làm tốt lắm, Charizard!" Satoshi phấn khích gầm lên.

Bên kia, Thầy Lục và Takeshi bị thương nặng, đang đứng hóng hớt bên rìa.

Lục Dã lấy từ Rùa Blastoise một mẩu 【Rễ Năng Lượng】 hồi phục trạng thái hấp hối, đưa cho Takeshi.

Takeshi hơi sững sờ: "Tại sao, lại mang theo loại thuốc quý giá này bên mình?" "À... nói ra dài dòng lắm." Lục Dã ho khan nói: "Mau dùng cho Steelix đi!" Trong đôi mắt híp một mí của Takeshi, ánh mắt khẽ lóe lên, rồi anh chạy nhanh về phía Steelix đang ngã gục. "Tiền này tôi sẽ trả!

Cảm ơn anh, Thầy Lục!" Cynthia vung tay: "Togekiss, Chém Gió!" Togekiss vỗ cánh, những nhát Chém Gió chém vào người Registeel, tóe lửa leng keng.

Trạng thái co rúm kích hoạt, Registeel lảo đảo, khiến Lục Dã không khỏi ghen tị. *Hiệu ứng phụ này kích hoạt liên tục không ngừng!* Còn về Thầy Lục, cũng không cần hiệu ứng phụ gì.

Tỷ lệ trúng của Bơm Thủy Lực có thể cao hơn một chút thôi, đã là

vạn hạnh rồi...

Giữa trận chiến kịch liệt, Vua Pokélantis kêu khổ không ngừng. *Bốn người các ngươi đánh một mình ta, mà cũng tự hào được à!?

Có chút liêm sỉ đi, cái tên gọi là 'Thầy Lục' kia!* "Regice, Regirock, Registeel, dựng phòng thủ!" Với sức phòng thủ của bộ ba Regis, năm đó thậm chí còn ngăn chặn được sự xâm lược của song thần Hoenn.

Nhưng dưới đủ loại Quỷ Hỏa, tê liệt, Kịch Độc của Thầy Lục...

Bộ ba Regis cảm thấy mình sắp nứt ra rồi. *Đánh hội đồng còn kèm hạ độc?

Lại còn có chiến thuật kiểu này sao!* Tình hình chiến trận thay đổi trong nháy mắt, Lục Dã thuận tiện tiếp quản quyền chỉ huy Charizard: "Charizard, Nổ Lửa!" "Gầm!" Charizard vỗ cánh, mở to miệng, ngọn lửa màu cam nóng rực 'ầm' một tiếng nổ về phía Regice. "Rê-gi! o( )o" (Đừng đánh nữa, đánh nữa là tan chảy mất!) Satoshi há hốc mồm. *Tại sao cảm giác, Charizard lại mạnh lên đột ngột thế này?

Lẽ nào đây chính là... sự khác biệt về đẳng cấp Huấn luyện viên mà cậu chủ Blue Oak đã nói!

Mình cũng phải cố gắng lên!* Hai mắt Satoshi bùng cháy lửa, "Pikachu, sử dụng Sét Đánh!" "Pika—chuuu!! ⚡⚡⚡" Dưới sự đánh hội đồng chính nghĩa, 'bức tường thành' do bộ ba Regis dựng lên cũng xuất hiện lỗ hổng. "Gengar, lại gần Brandon rồi sử dụng Thôi Miên!" "Đừng hòng!" Màn sương mù bao quanh sau lưng Brandon lại gầm thét. "Regirock, đến bên ta, sử dụng Pháo Điện Từ!" Regirock trông như được ghép từ những khối đá, khoanh hai tay, ngực dâng lên những tia lửa xanh lam.

Lực của 「Pháo Điện Từ」 của Regirock khá cảm động.

Nhưng năng lượng hệ đá xung quanh đã vô cùng mỏng manh, không thể tiếp tục thi triển 「Cạnh Đá」. "Hết điểm chiêu thức (PP) rồi à?" Lục Dã lẩm bẩm những lời khó hiểu.

Rotom nhìn về phía Pháo Điện Từ, lại như thấy một món mỹ vị trân quý, nhất thời hai mắt sáng rực. "Xin được xuất chiến, ro-to!" Từ điển Rotom, dùng cánh tay máy chào kiểu nhà binh. "Ừm... tôi cũng vừa nghĩ đến chiến thuật đó." Lục Dã gật đầu, một tay tóm lấy từ điển Rotom, tạo tư thế ném bóng chày. "Tôi chọn em, Rotom!" Rotom bị ném ra: "Không thể hiểu được, ro-to! o(T⌒To)" Giây tiếp theo.

Rotom tắm mình trong tia lửa xanh của 「Pháo Điện Từ」, thoải mái đến tê dại cả người, thanh năng lượng điện đột ngột đầy ắp, hạnh phúc đến mức ợ một cái. "Ro-to~" "Nhân lúc này, Satoshi, đoạt lại quả cầu phong ấn!" Takeshi lớn tiếng nói. "Cứ để em!" Satoshi xoay ngược mũ, lao thẳng vào tia lửa rực rỡ của Pháo Điện Từ, khiến tất cả mọi người có mặt đều kinh ngạc!

Mọi người: Σ(°Д°;)!!

Thầy Lục: (￣▽￣)~*Thao tác cơ bản thôi.* "Thì ra... là vòng bảo vệ của Geodude à." Cynthia nhìn Satoshi lao ra khỏi Pháo Điện Từ, và ba con Geodude của Takeshi đang tay trong tay bao quanh cậu. "Thảo nào có thể chịu được..." Cynthia khẽ cảm thán. *Tôi cảm thấy không có Geodude, cũng không khác biệt lắm đâu...* Lục Dã chỉ huy: "Rotom, sử dụng Giở Trò!" 【Giở Trò: Trao đổi vật phẩm mang theo của hai bên, phối hợp với Khăn Quàng Lựa Chọn hiệu quả càng tốt.】 "Đã rõ, ro-to!" Satoshi lao mình về phía Vua Pokélantis.

Hắn thấy tình thế không ổn, đã sớm nhét quả cầu phong ấn vào trong áo.

Nhưng trọng lượng trong tay hắn nhẹ bẫng, cúi đầu xuống, thứ hắn nắm trong tay là một quả Cheri Berry ngon lành, quả cầu đã biến

mất từ lâu! "Quả cầu của ta đâu!?" "Ở chỗ tôi đây, ro-to! (￣▽￣)/" Rotom giơ quả cầu phong ấn như Nữ thần Tự do giơ cao ngọn đuốc, bay về trước mặt Lục Dã.

Sắc mặt Vua Pokélantis đột nhiên biến sắc, bị Satoshi đè xuống đất, cố gắng phản kháng. *Một thằng nhóc hơn mười tuổi, có thể có bao nhiêu sức lực chứ— Vãi chưởng!

Đây là Machamp gì vậy, không thể động đậy được!* "Nói là hệ Giác Đấu, cũng không quá lời chút nào." Lục Dã nhìn Satoshi dũng mãnh, lẩm bẩm. "Nhanh lên, phong ấn hắn lại đi!" Takeshi thúc giục. "À...

được." Lục Dã nhận lấy quả cầu từ Rotom.

Hình dáng cổ xưa, có thể thấy được hình mẫu ban đầu của PokéBall hiện đại.

Xung quanh lập tức yên tĩnh, trên mặt Vua Pokélantis cũng hiện lên vẻ tuyệt vọng.

Nhưng sự im lặng này, có vẻ hơi quá dài. "Sao vậy?" Cynthia tò mò hỏi.

Lục Dã gãi đầu: "Chú ngữ, là gì?" Sắc mặt Takeshi khẽ biến, quay đầu nói: "Satoshi, đấm hắn một phát, xem có thể gọi ngài Brandon ra lại không!" "Đã rõ!" Satoshi cưỡi trên người Vua Pokélantis, một cú đấm phá mặt hữu tình còn chưa kịp giáng xuống, ý thức của chính Brandon đã gầm lên: "Phiến, Phiến Đá ở chỗ ta!" Satoshi lấy Phiến Đá mà Brandon đưa ra, ném về phía Lục Dã và mọi người, Gengar kịp thời bắt được. "Ghos?" Gengar liếc nhìn Phiến Đá, gãi đầu.

Mọi người vây lại, nhìn những văn tự xiêu vẹo như con giun, rơi vào im lặng. "Đây là...

Unown phải không?" Takeshi trầm ngâm. "Đúng vậy." Cynthia gật

đầu, chau mày, "Nhưng lĩnh vực tôi giỏi, không phải là dịch thuật..." Huống hồ, muốn giải mã Phiến Đá trong thời gian ngắn như vậy.

Thậm chí, phải chuyển những văn tự khó hiểu đó thành ngôn ngữ...

Cynthia chau mày, im lặng không nói.

Xung quanh tĩnh lặng, Vua Pokélantis với vẻ mặt tuyệt vọng, đột nhiên nhận ra cơ hội. "Chỉ bằng các ngươi, mà cũng muốn phong ấn lại ta?" 'Brandon' bị Satoshi đè dưới thân, phá lên cười lớn. "Quá trẻ, quá ngây thơ!" Bên trong Kim Tự Tháp im lặng, vang vọng tiếng cười của 'Brandon'. "Rotom." Lục Dã dừng lại một chút, mở lời: "Sóng Điện Từ trị liệu một chút, làm phiền cậu rồi!" "Đã rõ, ro-to!" Sắc mặt 'Brandon' khẽ biến, dòng điện truyền vào cơ thể, màn sương mù càng lúc càng đậm đặc tuôn ra từ sau lưng, hắn vừa ho vừa nói: "Dù có hủy đi thân xác này, cũng đừng hòng nhốt ta lại lần nữa!" "Rê-gi?" Đột nhiên, bộ ba Regis như nghe thấy tiếng quê hương thân thiết, bất giác nhìn quanh.

Takeshi thấy Lục Dã một tay cầm Phiến Đá, tay kia giơ quả cầu lên. "■■■■■! (Hỡi ánh sáng, từ bóng tối hãy trở về với bóng tối!)" Câu thoại xấu hổ đến mức bùng nổ này,简直 giống hệt như Magical Girl biến thân.

Cũng chỉ là bắt nạt những người xung quanh không hiểu...

Lục Dã ho khan một tiếng, Aura khóa chặt oán niệm bên trong cơ thể Brandon.

Sau đó, một cơn gió mạnh gào thét, quả cầu lóe lên ánh sáng xanh trong suốt, màn sương mù điên cuồng tràn vào quả cầu. "Không, sao có thể...

Ngươi, sao có thể!?" Đồng tử Vua Pokélantis co lại, như thể sống

sờ sờ gặp ma. *Trước mắt lại xuất hiện một Hộ Vệ Aura tinh thông cổ ngữ...

Sao có thể!?* *Đồng thời sở hữu cả hai năng lực này.

Ngươi đáng lẽ đã phải bị chôn vùi trong lịch sử rồi chứ!

Lẽ nào ngươi cũng là một lão già như ta, đoạt xác thành công!?* Cơn gió mạnh xé toạc cơ thể Brandon, màn sương mù không ngừng tuôn ra, bay vào quả cầu đang sáng rực. "Không!!

Tên này cũng không phải người, các ngươi tin ta đi!!" Cùng với làn sương mù cuối cùng tràn vào, quả cầu rung chuyển dữ dội, cuối cùng trở lại yên tĩnh.

Trong Kim Tự Tháp tĩnh lặng, Brandon rơi vào hôn mê.

Mấy cặp mắt, đồng thời đổ dồn về phía Lục Dã.

Lục Dã cọ cọ quả cầu, sờ cằm: "Tôi thu phục...

Vua Pokélantis rồi?" "Ghos! (￣▽￣)/" Khủng hoảng đã được giải quyết thành công.

Takeshi lau mồ hôi lạnh, mở lời: "Đó là... cổ ngữ phải không?" Lục Dã hào phóng gật đầu.

Cynthia: "Anh học được, từ khi nào vậy?" Ngay cả cô, một học giả thần thoại, cũng chưa từng nghiên cứu sâu đến lĩnh vực này.

Trong các cổ tịch, có rất nhiều văn tự cổ khiến cô đau đầu... cần phải tìm người chuyên nghiệp dịch, mới có thể tiếp tục nghiên cứu.

Nhưng bây giờ, ngay bên cạnh, lại có một học giả cổ ngữ chuyên nghiệp...

Cynthia chớp chớp đôi mắt màu xám nhạt.

Như thể phát hiện ra một lục địa mới, lóe lên ánh mắt phấn khích

và rực rỡ. "Ở...

Alola học từ chú tôi." Lục Dã trầm ngâm. "Đồng thời nắm được cả năng lực giải mã Phiến Đá và dịch ngôn ngữ?" Ánh mắt Cynthia càng thêm rực rỡ.

Lục Dã: "Ừm..." Cynthia nở một nụ cười dịu dàng, đầu lưỡi mềm mại liếm nhẹ đôi môi hồng.

Lục Dã đột nhiên có chút căng thẳng: "Cô, cô muốn làm gì?" Cynthia tâm trạng rất tốt, mắt cong thành vầng trăng khuyết, cười rạng rỡ nói: "Không có gì." *Đợi về nhà rồi, sẽ từ từ hỏi cho kỹ~* Mi mắt Lục Dã giật giật. *Tôi nghi ngờ cô thèm muốn khả năng dịch thuật của tôi, cô không bình thường!* "Thầy Lục!" Tiếng gọi của Satoshi, gọi lại Thầy Lục đang xuất thần. "Ngài Brandon, hình như tỉnh lại rồi!" Lục Dã cúi đầu nhìn quả cầu trong tay, rồi lại liếc nhìn bộ ba Regis. "Rê-gi—" Bộ ba Regis như những đứa trẻ làm sai, hậm hực cúi đầu. "Gengar, Liếm làm tê liệt hắn đi." Lục Dã gọi: "Để tôi thẩm vấn hắn thêm một chút!" Đại kim tự tháp, Thủ lĩnh Battle Frontier, người sở hữu bộ ba Regis.

Brandon lờ mờ tỉnh lại, chỉ thấy trước mặt là một nụ cười toe toét đến mang tai cùng khuôn mặt đáng sợ: "Ghos!" "Á, ma!!" Brandon suýt nữa thì ngất xỉu lần nữa. "Được rồi, đừng quậy nữa." Lục Dã nhặt lại con ngươi lăn lóc trên đất, đưa lại cho Gengar đang giả bộ làm Mặt Nạ Đáng Sợ.

Tâm trạng anh lúc này có chút vi diệu.

Ở chung với Gengar lâu rồi, mức độ kinh dị này đối với anh đã hoàn toàn vô hiệu… "Ghos! (￣▽￣)/" Gengar lắp lại con ngươi, chào hỏi Brandon lần nữa. "Thì ra là Gengar…" Brandon thở phào một hơi, gãi đầu, ký ức dần dần phục hồi, đột nhiên căng thẳng hỏi: "Vậy vua Pokélantis đâu rồi!" "Ở đây này." Lục Dã đưa quả cầu đá có hình dáng

cổ xưa cho Brandon, "Đã phong ấn thành công rồi." Brandon trừng lớn mắt: "Nhưng mà, Phiến Đá đó ghi lại ngôn ngữ cổ đại mà…" Bất chợt, khóe mắt anh liếc thấy bóng dáng của nhà thần thoại học nổi tiếng, Cynthia.

Brandon lập tức bừng tỉnh. "Không phải tôi đâu." Cynthia lắc đầu, "Tôi vẫn chưa nghiên cứu sâu đến mức đó." "Vậy thì là…" Brandon "à" một tiếng: "Thủ lĩnh Takeshi, người từng có kinh nghiệm làm việc ở bảo tàng?" "Là thầy Lục!" Satoshi lớn tiếng đính chính, "Ông suýt nữa là mất mạng rồi đấy, ông Brandon!" Brandon ngẩn người một lúc, ánh mắt rơi vào người thanh niên có khí chất bất phàm này.

Tuổi còn trẻ mà đã có thể nghiên cứu lĩnh vực ngôn ngữ cổ đại uyên thâm đến mức này… Anh nghiêm túc gật đầu, đứng dậy, trịnh trọng cúi đầu chào Lục Dã: "Thầy Lục, ơn cứu mạng, khắc cốt ghi tâm!" "Chuyện nhỏ thôi." Lục Dã gãi má.

Nếu không phải có ngôn ngữ cổ đại, suýt nữa tôi đã cho ông lên đĩa rồi đấy… Cynthia nhíu mày, nghiêm túc hỏi: "Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì vậy, ông Brandon?" Brandon thu hồi bộ ba Regis vào PokéBall, thở dài nói: "Cũng tại tôi sơ suất, cứ ngỡ vị vua kia muốn nhập vào Satoshi, không ngờ… tâm trí của chính mình lại xảy ra vấn đề." "Ông Brandon, ông không cần tự trách đâu." Takeshi trầm giọng nói, "Ông đã là một trong những nhà khảo cổ học xuất sắc nhất hiện nay rồi." Brandon lắc đầu, cười khổ: "Chính vì thế, tôi càng cần phải tu hành." "Nhưng mà," Brandon nói, "Chuyến đi đến di tích này không phải là không có thu hoạch." "Ít nhất, tôi đã tìm ra chân tướng sự hủy diệt của đế quốc Pokélantis, và còn…" Brandon dừng lại một chút, nhìn quanh nội thất tan hoang của Đại kim tự tháp, ho nhẹ nói, "Tôi nên đưa mọi người ra ngoài trước đã!" Takeshi nhìn về phía đám sương mù: "Vậy những oán niệm còn sót lại này phải làm sao?" "Tôi sẽ để Dusknoir đến nuốt chửng…" "Ghos~ (¯ ¯)" Brandon nhìn Gengar,

trầm ngâm nói: "Nếu Gengar của thầy Lục đây muốn ăn…" "Ghos!

Chương 346

ψ(｀∇´)ψ" (Tôi ăn đây!) Lục Dã nhìn Gengar đang lơ lửng giữa không trung, thỏa thích đánh chén, vẻ mặt phức tạp. "Thật sự không bị Tào Tháo đuổi chứ?" "Những linh thể này, đối với Pokémon hệ Ma mà nói, là món đại bổ tốt nhất." Brandon khoanh tay, khóe miệng nhếch lên một đường cong, "Đặc biệt là những chiêu thức thuộc loại Nguyền Rủa, hiệu quả có thể tăng lên đáng kể." Lục Dã ngẩn người: "Bao gồm cả Hát Diệt Vong?" "Hát Diệt Vong, Nguyền Rủa, Dây Trói Vận Mệnh… đều bao gồm hết." Hô hấp của Lục Dã như ngừng lại, cảm giác ngột ngạt quen thuộc lại ùa về lồng ngực.

Tôi vạn lần không ngờ.

Lại có thể bị ông阴một vố ở đây!

Lục Dã: "Ông có họ hàng xa nào tên Reggie và Paul không?" Brandon: "Hả?

Sao lại nói vậy." "Không có gì." Lục Dã ho nhẹ một tiếng.

Chỉ là thấy mấy người trông giống nhau quá thôi.

Mối thù này, thầy Lục tôi tạm thời ghi sổ! "Ghos~! (*⊙~⊙)" Gengar như đang ăn kẹo bông, túm lấy đám sương mù lơ lửng giữa không trung, nhét hết vào miệng.

Dường như cảm thấy ăn như vậy chưa đã, sau lưng Gengar hiện ra ảo ảnh của 「Dusknoir」.

Bản mini 'Susanoo' cao hơn ba mét vươn đôi tay thô壮, vo đám sương mù xung quanh thành một cục 'kẹo bông' to, vui vẻ nhét vào miệng Gengar. "Ghos! ヾ(≧∇≦*)ヾ" (Ngon quá!) Khóe miệng Lục Dã giật giật.

Ảo thuật, nhất định là mình đã trúng ảo thuật của Gengar!

Sau khi dọn dẹp sạch sẽ đám sương mù bên trong Đại kim tự tháp. "Ghos! (✪ω✪)" Gengar vẫn chưa thỏa mãn, ánh mắt liếc về phía quả cầu phong ấn trong tay Brandon.

Dường như cảm nhận được nguy hiểm, quả cầu phong ấn kịch liệt run rẩy. "Cái này không ăn được… ăn vào dễ đau bụng lắm." Lục Dã khuyên nhủ. "Ghos~(｡•̀ᴗ-)" Brandon cũng lau mồ hôi lạnh, dán thứ gì đó lên quả cầu phong ấn, trầm giọng nói: "Dù sao cũng là sự trừng phạt của Ho-Oh… cứ để hắn tiếp tục bị giam cầm trong bóng tối đi." Lục Dã trầm ngâm gật đầu.

Tantalus đắc tội với các vị thần Hy Lạp cũng phải chịu sự trừng phạt sống không bằng chết.

Nhưng mà, nói đi cũng phải nói lại… Vua Pokélantis có thể bị PokéBall phong ấn.

Vậy, có phải mình cũng có thể ném Master Ball vào Satoshi không nhỉ?

Lục Dã bắt đầu nghiêm túc suy nghĩ… … Dưới sự tiễn đưa của Brandon, cả nhóm rời khỏi Đại kim tự tháp.

Dưới bầu trời trong xanh, mỹ nhân tóc vàng ngắm nhìn khuôn mặt tuấn tú bên cạnh, khẽ ngẩn người. "Em đang nhìn gì vậy?" Cynthia cười nhẹ: "Nhìn anh." Thầy Lục mặt già đỏ ửng, trừng mắt: "Vậy anh cũng nhìn lại!" Hai người bắt đầu trò chơi xem ai chớp mắt trước.

Takeshi FA lâu năm, nheo mắt ngước nhìn trời.

Hôm nay mình không nên ra khỏi nhà mới phải… "Ông Brandon." Satoshi đang gửi lời thách đấu với Brandon. "Cháu muốn thách đấu với ông để giành được Biểu tượng Battle Frontier cuối cùng!" "Không vấn đề." Brandon khoanh tay, nghiêm túc gật đầu: "Nghỉ ngơi một

thời gian, đợi đến lần gặp mặt sau, chúng ta sẽ quyết đấu một trận!" "Cảm ơn ông, ông Brandon!" Satoshi nở nụ cười phấn khích, vô tình ngẩng đầu lên.

Chỉ thấy giữa tầng mây, một dải cầu vồng tuyệt đẹp lướt qua bầu trời, bóng dáng uy vũ của một con chim khổng lồ rắc xuống những sắc màu rực rỡ. "Đó là… Ho-Oh trong truyền thuyết phải không." Cynthia là người đầu tiên ngẩng đầu. "Em thua rồi." "Trẻ con!" Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời, chỉ thấy cầu vồng vụt qua trong chớp mắt, bên tai vang lên tiếng bíp bíp của Rotom. "Bíp bíp!

Ho-Oh, Pokémon huyền thoại, nghe nói chỉ xuất hiện trước mặt những Huấn luyện viên chính trực, số trường hợp được chứng kiến cực kỳ ít, rotom~" Huấn luyện viên chính trực.

Thầy Lục nhướng mày.

Chả trách Ho-Oh thấy mình là chạy nhanh như vậy… Nhưng mà… xem ra lần này 'nhiếp ảnh gia' đến để xem tình hình của vua Pokélantis.

Kể cả Lục Dã không đến, Ho-Oh cũng sẽ tự mình ra tay.

Hoặc là.

Lục Dã liếc mắt về phía Satoshi.

Battle Frontier cuối cùng sắp đặt rồi… Ho-Oh có lẽ đến để cổ vũ cho 'thằng ngốc' này. "Được!" Satoshi thu lại tầm mắt, đột nhiên hét lớn một tiếng, nắm chặt nắm đấm, ánh mắt rực lửa nhìn về phía Pikachu. "Về Trung tâm Pokémon trước, sau đó sẽ thách đấu ông Brandon!" "Pikachu!" Gương mặt nghiêm túc của Brandon hiếm khi lộ ra một nụ cười, anh quay sang Lục Dã nói: "Thầy Lục, để báo đáp ơn cứu mạng của ngài, tôi đã chuẩn bị một món quà tạ lễ." Sắc mặt Lục Dã hơi thay đổi.

Chỉ thấy Brandon thò tay vào túi áo, lấy ra một chiếc lông vũ xinh đẹp nhưng u ám.

Trong khoảnh khắc, tất cả mọi người có mặt đều bất giác trừng lớn hai mắt. 【Lông Vũ Cầu Vồng (U ám): Lông Vũ Cầu Vồng đã mất đi ân huệ của Ho-Oh, nhưng vẫn tỏa ra ánh sáng đẹp đẽ rung động lòng người. (Mạng hồi sinh +1!)】 "Vương quốc Pokélantis sở dĩ bị hủy diệt," Brandon chậm rãi nói, "chính là vì vị vua đó đã sở hữu Lông Vũ Cầu Vồng mà hắn không nên có." "Và sau hàng ngàn năm, chiếc lông vũ này cũng đã mất đi sức mạnh, trở thành một vật phẩm tượng trưng." Brandon đưa Lông Vũ Cầu Vồng về phía Lục Dã, "Tôi đã phát hiện ra những bí mật này, cùng với chiếc Lông Vũ Cầu Vồng này trong di tích." "Bây giờ, xin giao nó lại cho ngài, thầy Lục!" Nghe nói, Lông Vũ Cầu Vồng khi gặp được Huấn luyện viên có tâm hồn thuần khiết, sẽ lại tỏa sáng.

Đương nhiên, đó cũng chỉ là truyền thuyết.

Brandon tin rằng, vị thầy Lục trí tuệ và lương thiện này, chắc chắn là một Huấn luyện viên đáng tin cậy.

Và sau sự kiện hôm nay, Brandon nhận ra mình vẫn cần phải tiếp tục tu hành.

Đó cũng là lý do anh lấy Lông Vũ Cầu Vồng ra. "Lông Vũ Cầu Vồng!" Satoshi đột nhiên mở to mắt. "Satoshi, cậu cũng biết nó à?" Takeshi tò mò hỏi. "Hehe, lúc tớ rời khỏi thị trấn Pallet, may mắn nhặt được một chiếc." Satoshi gãi đầu, sau đó nghiêm túc nói: "Không thể giao Lông Vũ Cầu Vồng cho người có tâm địa tà ác… đây là điều một vị trưởng bối đã nói với tớ!" Brandon đồng tình gật đầu, đưa Lông Vũ Cầu Vồng cho Lục Dã: "Nhận lấy đi, thầy Lục, có ngài ở đây, chắc chắn sức mạnh của nó cũng sẽ được tận dụng tốt." Vậy nguyên nhân vương quốc bị hủy diệt là do ông vua nhổ một cọng lông, chọc giận

Ho-Oh à?

Trán Lục Dã chảy xuống một giọt mồ hôi lạnh.

Không phải tôi không muốn nhận.

Vấn đề là tôi mà nhận Lông Vũ Cầu Vồng, Marshadow nhảy ra đòi solo với tôi thì sao?

Kẻ tâm địa xấu xa, nhận được Lông Vũ Cầu Vồng, sẽ rước lấy hận thù và sự hủy diệt của Ho-Oh đấy! "Ông Brandon." Lục Dã nói một cách chính nghĩa, "Tôi cứu ông không phải để nhận được sự báo đáp." "Tà ma ngoại đạo, người người đều có quyền diệt trừ, Lông Vũ Cầu Vồng, để lại cho người có duyên, há chẳng phải tốt đẹp sao?" Brandon ngẩn người.

Bản thân vì tự mãn mà thất bại trước vua Pokélantis, đã không còn mặt mũi nào để tiếp tục sở hữu Lông Vũ Cầu Vồng.

Cynthia và Takeshi dường như cũng không có ý định nhận nó.

Brandon lại nhìn về phía Satoshi. "Tớ có một cái rồi." Satoshi gãi đầu, trên trán đột nhiên sáng lên một bóng đèn, nhận lấy Lông Vũ Cầu Vồng từ tay Brandon.

Trong khoảnh khắc, Lông Vũ Cầu Vồng u ám sáng lên một chút rồi lại chìm xuống.

Ngay cả Satoshi cũng không thể đánh thức nó?

Lục Dã hơi sững sờ, ngay lập tức nhận ra.

Chiếc Lông Vũ Cầu Vồng u ám này, thực sự giống một vật phẩm tượng trưng hơn. "Thầy Lục!" Satoshi vẫy vẫy chiếc lông vũ, cười toe toét nói, "Thầy xem, không có vấn đề gì cả, thầy không cần phải căng thẳng đâu!" Satoshi chỉ nghĩ rằng thầy Lục, vẫn như mọi khi, quá cẩn thận, nên mới đối mặt với Lông Vũ Cầu Vồng như gặp phải

kẻ địch lớn. "Đây, thầy Lục, Lông Vũ Cầu Vồng sẽ mang lại may mắn đó!" Satoshi đưa Lông Vũ Cầu Vồng vào tay Lục Dã, "Lúc trước tớ và Pikachu đã nhờ nó mới thoát nạn đó!" "Pikachu!" Sắc mặt Lục Dã hơi thay đổi, cố gắng buông tay ra, nhưng phát hiện lực tay của Satoshi quá kinh người.

Lông Vũ Cầu Vồng vừa vào tay, cảm giác ấm áp truyền đến.

Chiếc lông vũ vốn đã u ám, như thể từ chế độ 'thông minh' chuyển sang 'tiết kiệm năng lượng', độ sáng lại giảm thêm một bậc.

Lục Dã: ???

Đến tay Satoshi thì sáng, đến tay mình thì tắt!?

May mà… Lục Dã nhìn quanh, không có dị tượng nào xảy ra.

Lông Vũ Cầu Vồng trong tay lấp lánh ánh sáng nhàn nhạt. "Xem ra," Cynthia mỉm cười nói, "Lông Vũ Cầu Vồng cũng đã công nhận anh rồi." "Thấy chưa, tớ đã nói mà!" Satoshi quẹt mũi, cười nói, "Đây là biểu tượng của may mắn đó!" Nói thì nói vậy, không sai… Lục Dã cúi đầu nhìn Lông Vũ Cầu Vồng trong tay.

Cảm giác như đang nhìn một quả bom hẹn giờ.

Đột nhiên, Lông Vũ Cầu Vồng như có chút bực bội, độ sáng lại bắt đầu nhấp nháy.

Lục Dã vội vàng truyền Aura vào, trong ánh sáng xanh lam dịu nhẹ, Lông Vũ Cầu Vồng lại một lần nữa tỏa ra ánh sáng đẹp đẽ.

Hay thật, cái Lông Vũ Cầu Vồng này còn là một tsundere!

Tâm trạng Lục Dã thật vi diệu.

Anh đột nhiên nhận ra Aura quả thật là một chiêu thức hữu dụng.

Hay là… lần sau đổi mục tiêu khác, thử truyền Aura vào xem sao?

Thấy Lông Vũ Cầu Vồng không còn động tĩnh gì.

Lục Dã cẩn thận cất chiếc Lông Vũ Cầu Vồng u ám vào trong ngực.

Lần trước ở Đại hội Indigo Plateau, Lục Dã đã lấy được một chiếc lông đuôi của Moltres, do Arcanine mang theo.

Nghe nói, nó có thể tăng cường ngọn lửa và sinh mệnh lực của nó.

Lần này mới nhận được Lông Vũ Cầu Vồng… Lục Dã nhất thời vẫn chưa nghĩ ra nên xử lý thế nào. "Tóm lại." Lục Dã gượng cười nghĩ: "Mỗi ngày cho nó một phát Aura, chắc sẽ không hắc hóa đâu… nhỉ?" … Sau khi Lục Dã và Cynthia tạm biệt Brandon.

Chuyến đi di tích, sự kiện chính thức kết thúc.

Thầy Lục ngoài việc cứu được bộ ba Regis, cũng coi như là cứu nguy thành công.

Gengar sau khi nuốt chửng oán niệm hàng ngàn năm của vua Pokélantis —— bụng có chút không khỏe, lề mề đi ở cuối đội.

Lục Dã liếc một cái: "Đã bảo đừng tham ăn rồi mà." "Ghos!" Gengar 'hừ' một tiếng.

Ta lại mạnh lên nữa rồi đó nha!

Ngoài ra, còn có một chiếc Lông Vũ Cầu Vồng từ trong di tích.

Mặc dù đang ở trạng thái 'u ám'.

Nhưng nếu muốn dùng, nhờ Satoshi sạc pin một chút, chắc là có thể dùng làm mạng hồi sinh.

Theo một nghĩa nào đó.

Tính cách cẩn trọng của Quy quy, lại một lần nữa lây sang cho thầy Lục… Cynthia đi bên cạnh Lục Dã, khoanh một tay, tay kia ưu

nhã chống cằm, mái tóc vàng xõa bên hông, chìm vào suy tư.

Vừa hay nghiên cứu gần đây có liên quan đến lĩnh vực ngôn ngữ cổ đại.

Dứt khoát, không cần nhờ vả giáo sư Rowan nữa… Cynthia quay sang Lục Dã, vén mái tóc vàng che khuất gò má, trên khuôn mặt trắng nõn, nở một nụ cười nhẹ. "Tôi có một việc muốn nhờ anh!" "Đừng hòng nhờ tôi làm phiên dịch!" "Có lương theo giờ rất cao đó~" "Ngày mai làm việc ở đâu?" Tiền bạc không quan trọng, chủ yếu là muốn dạy Cynthia học ngoại ngữ.

Dù sao thầy Lục bây giờ cũng coi như có chút gia sản, 'lương theo giờ cao ngất ngưởng' đối với anh mà nói… Ừm… vẫn rất cần thiết!

Đại kim tự tháp của Brandon nằm gần thành phố Pewter, không xa thành phố Saffron.

Lúc đến, Lục Dã đi nhờ Togekiss của Cynthia.

Lúc đó chỉ nhớ gió mạnh thổi, ôm rất chặt, Togekiss cũng có chút ngại ngùng.

Cynthia thì ưu nhã đứng trên lưng Garchomp… Lục Dã thật sự lo cô ấy sẽ đột nhiên rơi xuống.

Bây giờ trở về theo đường cũ, tự nhiên phải tận hưởng niềm vui dạo chơi đầu xuân. "Gâu gâu~" Arcanine có dáng người khá vững chãi, thân hình đủ để chở hai người.

Cúi đầu có thể ngửi thấy hương thơm của mái tóc vàng.

Cynthia tò mò hỏi: "Tại sao không đi Garchomp?" "Anh sợ độ cao." Cynthia cúi đầu, thấy đôi tay đang vòng qua eo thon của mình, khẽ nheo mắt: "Nói dối." Thầy Lục nhìn thẳng về phía trước, nói một cách chính nghĩa: "Anh không bao giờ nói dối." Cynthia thấy Lục Dã chỉ đặt tay lên lưng Arcanine, liền không nói gì thêm.

Xem ra, tối nay phải bắt anh ta dịch thêm vài tài liệu nữa rồi… Lục Dã thì thúc giục Arcanine, chậm rãi đi trên những luống cày lộng gió, suy nghĩ miên man.

Đừng nói Groudon không biết bay.

Thầy Lục tôi cũng không biết bay à… Mặc dù Togepi tiến hóa cấp hai thành Togekiss cũng là một Pokémon hệ Bay xuất sắc.

Nhưng Togepi nhà mình vẫn còn là một đứa trẻ, cách ngày tiến hóa còn khá xa.

Hơn nữa.

Lục Dã mím môi, tâm trạng vi diệu.

Trên không trung cao mấy trăm mét, không có biện pháp an toàn, hoàn toàn dựa vào Pokémon hệ Bay… có thể không sợ độ cao sao!

Nếu không phải vừa rồi tôi ôm chặt, Takeshi có lẽ đã không đợi được cứu viện rồi!

Chương 347

"Rồi sẽ khắc phục được thôi." Lục Dã thầm nghĩ: "Cùng lắm thì không bay nữa, hoặc là lắp thêm lan can vào yên…" Trời quang mây tạnh, bầu trời trong xanh.

Về đến nhà đã là bốn giờ chiều.

Lục Dã bắt tay vào chuẩn bị nguyên liệu, rửa sạch, nấu nướng… bận rộn một hồi, thời gian trôi đi lặng lẽ.

Cynthia hiếm khi không chơi game.

Mà nghiêm túc ngồi trong phòng sách, tra cứu thần thoại và truyền thuyết của vùng Sinnoh.

Ánh hoàng hôn từ ngoài cửa sổ chiếu vào phòng, rọi lên mái tóc vàng của cô, khuôn mặt tinh xảo đang vô cùng tập trung.

Lục Dã gõ cửa phòng sách, rồi khoanh tay, cẩn thận ngắm nhìn bức tranh tuyệt đẹp này.

Cynthia giật mình ngẩng đầu, mỉm cười: "Em ra ngay đây." "Kỳ nghỉ đông cũng sắp kết thúc rồi nhỉ?" Trên bàn ăn thịnh soạn, Lục Dã cầm đũa hỏi. "Ừm… phải quay về nhận ca của Lucian, sau đó còn có hội thảo khoa học vào tháng tư, cần phải chuẩn bị." "Nhanh vậy, năm nay tổ chức sớm hơn à?" Lục Dã ngạc nhiên nói. "Chính là cái mà anh đã tham gia năm ngoái, một năm hai lần." Cynthia đáp: "Quy mô mùa xuân nhỏ hơn một chút, cũng được tổ chức tại Thư viện thành phố Canalave." Lục Dã gật đầu, không ngờ thời gian trôi nhanh như vậy.

Trong nháy mắt, mình đã thu phục được bảy Pokémon, và còn lên ngôi vô địch Đại hội Liên Minh nữa… "Anh có đi không?" Cynthia hứng thú hỏi. "Không đi." Lục Dã lắc đầu.

Làm nhà nghiên cứu phiền phức quá… lần trước đi cũng không thu được gì, chỉ lừa được một cô thư ký công cụ.

Tháng tư se lạnh, thà ở nhà vuốt ve Sylveon, ôm đầu chó giữ ấm còn hơn.

Cynthia một tay bưng bát, ngậm đũa, gật gật đầu, rồi tiếp tục tiêu diệt món ngon trước mắt.

Cân nặng gần đây… có phải đã tăng lên một chút không?

Cynthia khẽ nghiêng đầu.

Thôi, đợi về Sinnoh rồi tính sau… Trời dần tối.

Rotom chui vào máy rửa bát, hóa thân thành trợ lý nhà thông minh. "Ghos! ヽ(`Д´)ﾉ" Gengar tức giận đập vào chiếc máy rửa bát đang rung lắc.

Gan to thật, dám cướp việc nhà của ta!

Lục Dã vuốt cằm, cũng không biết 'Rotom máy rửa bát' có sức chiến đấu thế nào.

Hay là, các dạng khác của Rotom cũng có thể ra trận.

Người khác lôi ra 'Rotom máy giặt', mình lôi ra 'Rotom điện thoại Samsung tự hủy'… Ừm… có hình ảnh rồi đấy!

Tổng kết thu hoạch của chuyến đi di tích này.

Mới nhận được 「Lông Vũ Cầu Vồng」.

Lục Dã đã cắm nó vào chậu hành tây của Áp Áp. "Ka mị…" "Quạc!" Ngọa Long Phượng Sồ vây quanh chậu cây, tấm tắc khen ngợi.

Có 「Lông Vũ Cầu Vồng」 nuôi dưỡng, hành tây của Áp Áp sẽ càng thêm mập mạp; Blastoise thì có chút giác ngộ: "Ka mị! ヾ

(⌐■_■)" Sinh mệnh lực dồi dào của chiếc lông vũ này, có thể bằng cả trăm cái 「Rễ Năng Lượng」.

Dùng đất đã trồng qua chiếc lông vũ này để canh tác, nhất định sẽ bội thu! 'Ngọa Long' ngày càng quan tâm đến việc nội chính.

Cắm trong chậu cây, 「Lông Vũ Cầu Vồng」 lại u ám không có ánh sáng, mơ hồ có dấu hiệu hắc hóa.

Lục Dã thuận tay truyền một phát Aura vào, 「Lông Vũ Cầu Vồng」 lại tỏa ra ánh sáng đẹp đẽ.

Lục Dã hơi sững sờ.

Hay thật, Aura này cũng quá hữu dụng rồi!

Khi ở nhà, chiếc lông vũ này có thể để làm vật trang trí.

Nhưng khi ra ngoài, để phòng ngừa, vẫn nên mang theo… dù sao cũng là bùa bình an tượng trưng cho Ho-Oh.

Lục Dã trầm ngâm gật đầu, hai tay ôm Sylveon, đi tìm Cynthia trong phòng sách.

Dạy cô học ngoại ngữ. … "Âm tiết này, cụ thể phát âm thế nào?" "Em tách nó ra, sau đó há miệng to ra." "A… như thế này?" Lục Dã nhìn vào khoang miệng hồng phấn đang mở ra của Cynthia, đầu lưỡi mềm mại, chiếc lưỡi nhỏ xinh.

Lục Dã trầm tư nghĩ: Nhìn rêu lưỡi, lần sau chế độ ăn uống phải thanh đạm hơn một chút… Sự thật một lần nữa chứng minh tầm quan trọng của việc thành thạo thêm một ngôn ngữ.

Lục Dã cũng học được không ít về thần thoại và truyền thuyết của Sinnoh, lợi ích không nhỏ. "Hồ Verity, Hồ Valor, Hồ Acuity… đây là ba hồ lớn của Sinnoh." Cynthia giảng giải. "Không phải còn có Suối Sendoff sao?" "Đó là hồ mà Giratina chiếm giữ." Cynthia hài lòng mỉm

cười: "Xem ra anh có học hành chăm chỉ đó nha." "Không ai yêu học tập hơn tôi." Lục Dã nghiêm túc nói.

Cái gọi là lương giờ cao ngất, quả thực cao hơn nhiều so với phí chơi cùng của thầy Lục.

Nhưng lương giờ hiển nhiên không phải là mục đích của thầy Lục… được rồi, ít nhất là một trong những mục đích.

Sau khi dạy Cynthia học ngôn ngữ cổ đại cả một buổi tối.

Lục Dã với đôi mắt thâm quầng.

Đưa Cynthia, người cũng đang ngáp liên tục, đến sân bay thành phố Saffron. "Tháng năm có Đại hội Liên Minh Sinnoh, nhớ đến tham gia nhé." Cynthia nghiêm túc nói.

Thầy Lục thu lại vẻ mặt, hiếm khi gật đầu nghiêm túc.

Xem ra… Đại hội Sinnoh lần này, chính là lần mà Satoshi solo với Tobias.

Tuy là Little Cup, nhưng vì có một anh chàng thần thú từ trên trời rơi xuống, tính chất cũng trở nên khác biệt.

Nhưng mà.

Ngay cả Satoshi cũng có thể hạ được hai thần thú của Tobias, cảm giác cũng không mạnh lắm —— Lục Dã đột nhiên nhận ra điều gở, lẩm bẩm: "Hi vọng bốn con còn lại của Tobias, đừng có lôi ra thêm thần thú vô danh nào nữa…" Ngày 17 tháng 2, thứ tư.

Trời còn sớm, về đến nhà, Lục Dã lại ngủ bù một giấc.

Trong mơ, mơ hồ cảm thấy có một con 「Gigantamax Snorlax」 lăn qua người.

Mở mắt ra xem, thì ra là Sylveon đang nằm trên ngực, dùng miếng đệm thịt mềm mại kéo chăn của Lục Dã. "Bưi! (≧ω≦)/" Sau khi kéo

chăn thành công.

Sylveon cuộn chăn thành một cuộn tròn, chỉ để lộ đôi tai màu hồng và chiếc nơ bướm, tự mình lăn qua lăn lại trên giường. "Khốn kiếp!

Tôi cũng muốn cuộn chăn!" Lục Dã nghiến răng nghiến lợi, ánh mắt liếc về phía tấm Vải Tử Thần… mà Gengar đang quấn trên người. "Ghos!?

Σ(°△°|||) " Gengar bất giác siết chặt chăn. "Đùa thôi… của cậu cũng không cuộn được đâu." Thầy Lục bất đắc dĩ dậy, ra ban công, xem tình hình Lông Vũ Cầu Vồng trong chậu cây.

Lông Vũ Cầu Vồng không có gì thay đổi… ngược lại hành tây của Áp Áp đã cao thêm một chút. "Quạc! (´ꈍωꈍ)σ" Áp Áp mừng đến phát khóc.

Vũ khí to hơn, ta cũng chưa chắc thua Togepi đâu nhỉ?

Lông Vũ Cầu Vồng bay phấp phới trong gió nhẹ… dường như khá hài lòng với môi trường sống hiện tại.

Lục Dã thuận tay truyền một phát Aura vào, độ sáng của Lông Vũ Cầu Vồng lại tăng lên một bậc.

Thầy Lục lập tức vui vẻ.

Xem ra, không cần Satoshi sạc pin… mình cũng có thể đánh thức Lông Vũ Cầu Vồng!

Chỉ là không biết, Ho-Oh biết mình đối xử với lông của nó như vậy, sẽ có phản ứng gì… "Cùng lắm thì chuẩn bị ít Khối Năng Lượng, tìm nó giao dịch là được." Lục Dã lẩm bẩm, "Hoặc là tìm thằng ngốc kia… đường đường là người Chân Tân, nhiếp ảnh gia ít nhiều cũng phải nể mặt chứ." "Ghos! (￣▽￣)/" Buổi chiều, Gengar tổ chức các bé Pokémon, lập nhóm đến Nhà thi đấu Saffron để huấn luyện.

Lục Dã rảnh rỗi ở nhà, cũng tiện thể ghé qua Nhà thi đấu Saffron. "Yo, sửa sang nhanh thật!" Lục Dã vui vẻ chào hỏi Sabrina.

Sabrina hơi sững sờ, biểu cảm như tảng băng có chút dao động, cố gắng bình tĩnh nói: "Để Gengar huấn luyện là được rồi… ngài, không cần phải phiền phức đâu." "Ồ… tôi cũng không có ý định huấn luyện." Sabrina thở phào, Lục Dã tiếp tục: "Lần này đến, chủ yếu là để báo trước cho mọi người một tiếng." Lục Dã nhận lấy lon Coca-Cola mà Gengar lấy từ máy bán hàng tự động, mở ra rồi nói: "Tuần sau, tôi định đi du lịch Sinnoh, sẽ không ở lại Kanto nữa." Sabrina gật đầu, vừa mừng vừa có chút tiếc nuối.

Ở chung với Gengar vẫn khiến cô khá vui. "Là vì Đại hội Sinnoh sao." Sabrina vén mái tóc đen bên tai.

Có chút thương cảm cho các Thủ lĩnh và Tứ Thiên Vương của Sinnoh… "Ờ… cũng算是吧." Lục Dã gãi má, nhìn các bé Pokémon đang chăm chỉ huấn luyện, quay đầu lại nói, "Còn một chuyện nữa, liên quan đến việc ủy quyền hình ảnh nhân vật game." "Game?" Trên khuôn mặt như tảng băng của Sabrina, thoáng qua một tia kinh ngạc.

Lục Dã: "Chuyện là thế này…" Sau khi nghe Lục Dã trình bày về ý tưởng 《Pokémon》.

Sabrina há miệng, nhất thời không nói nên lời. "Lấy, lấy Red làm nguyên mẫu, để làm game?" "Đúng vậy." Lục Dã cười nói, "Bao gồm cả việc tiêu diệt Đội Hỏa Tiễn, chức vô địch nửa tiếng của Blue Oak." "Các vị Thủ lĩnh cũng sẽ xuất hiện… nhưng sẽ ẩn đi một phần kinh nghiệm, vai phản diện cứ để lão đại Giovanni đảm nhiệm là được." Sabrina ngẩn người một lúc lâu.

Vấn đề là… anh có thể thuyết phục được nhiều Thủ lĩnh như vậy, đồng ý với kế hoạch game của anh không?

Đột nhiên.

Sabrina nghĩ đến danh sách thành viên trong nhóm chat, sắc mặt có chút phức tạp.

Dường như… nhiều vị大佬 này, thật sự đều là bạn trong nhóm chat của thầy Lục! "Tôi không có ý kiến." Sabrina vén mái tóc đen, "Vấn đề là, anh phải khiến Giovanni… đồng ý." "Thực ra, Giovanni trong game cũng khá có sức hút đó." Lục Dã chép miệng. "Cộng thêm bây giờ danh tiếng của Đội Hỏa Tiễn cũng không tệ… biết đâu còn có thể để lão đại Giovanni debut làm idol nữa chứ." Sabrina: ??!!

Giovanni… debut… idol??!

Sabrina lộ ra vẻ mặt bị sốc đến mức hoài nghi nhân sinh.

Lục Dã là lần đầu tiên thấy mỹ nhân băng giá, lộ ra vẻ mặt suy sụp như vậy.

Cuối cùng, Sabrina khẽ gật đầu, dùng giọng nói khô khốc: "Thật lòng mà nói, tôi cũng… khá mong đợi!" Sabrina không tài nào hiểu được, thầy Lục rốt cuộc đã hình thành ý tưởng này như thế nào.

Nhưng trên thị trường quả thực có lưu truyền danh hiệu 'nhà sản xuất game thiên tài' của anh.

Chỉ là những hào quang khác của đạo sư quá chói lọi, che lấp đi tài năng kinh doanh của anh mà thôi. "Về việc ủy quyền, tôi không có ý kiến." Sabrina bình tĩnh lại, rồi bổ sung: "Hình vẽ phải đẹp một chút…" "Tóc dài hay tóc ngắn?" "Dài, da phải đẹp, ít nhất phải hơn con nhỏ Green kia…" Sabrina im lặng.

Nhân vật trong thế hệ đầu của 《Pokémon》, trừ những NPC bên đường.

Tổng cộng cũng chỉ có Giáo sư Oak, tám Thủ lĩnh và Tứ Thiên Vương.

Thêm cả lão đại Giovanni, thầy Lục đều có cách để xin được ủy

quyền.

Về phần Y tá Joy ở Trung tâm Pokémon… không nói thì quên mất, mình còn có danh hiệu 'thánh thủ phụ khoa' (không phải) 'tiên phong cải cách y tế' nữa chứ.

Dùng dàn sao toàn大佬 làm át chủ bài quảng cáo… Lục Dã trong lòng chấn động.

Lần này, lần này là ở thế giới Pokémon, tái hiện lại game Pokémon!

Lục Dã bất giác vỗ vai mình: "Không hổ là mày, thầy Lục!" Đương nhiên, dù là ủy quyền nhân vật hay sản xuất game, đều không phải là chuyện một sớm một chiều có thể hoàn thành.

Đợi đến khi chính thức ra mắt, có lẽ cũng phải đợi đến nửa cuối năm nay.

Đến lúc đó, sản phẩm vật lý, game, cả hai cùng nở hoa là xong!

Lúc Lục Dã đang trầm tư, Rotom báo cáo: "Kế hoạch huấn luyện hôm nay đã hoàn thành vượt mức, rotom!" Sabrina: "Thầy Lục, Pokémon nhà anh đều tự mình huấn luyện sao?" Thầy Lục: "Chẳng lẽ nhà cô thì không?" Sabrina: "…" May mà, buổi huấn luyện hôm nay không phá sập Nhà thi đấu Saffron.

Nếu không… chi phí sửa chữa thật sự là một khoản không nhỏ.

Sau khi Sabrina tạm biệt thầy Lục và Gengar, đột nhiên có chút tiếc nuối.

Nhưng mà.

Giống như sự dẫn dắt của bậc thang vận mệnh… luôn khiến những Huấn luyện viên khác nhau, những Pokémon khác nhau gặp gỡ.

Nhìn bóng lưng của thầy Lục, Sabrina hiếm khi lộ ra một nụ cười

nhẹ.

Vận mệnh mách bảo tôi, đạo sư.

Anh có lẽ có thể đưa Đội Hỏa Tiễn Cầu Vồng, lên một tầm cao mới… Hoàng hôn buông xuống, Pidgey về tổ.

Lục Dã trở về nhà nằm dài trên sofa, lướt qua nhóm chat. "Chỉ thua một lần, không có gì to tát cả." Blue Oak đang an ủi Satoshi vừa thất bại trước Brandon.

Chương 348

"Người mạnh thực sự là người biết chấp nhận thất bại, và không ngừng trở nên mạnh mẽ hơn." Dù sao… Blue Oak chưa bao giờ cho rằng mình yếu hơn Red.

Thất bại chẳng qua là do vận may, mình mới là Huấn luyện viên mạnh nhất thế giới này.

Satoshi gật đầu lia lịa: "Cháu định triệu hồi các bạn ở sân sau của Giáo sư Oak, thách đấu lại ông Brandon!" Thầy Lục nhất thời có chút đau lòng.

Tính ra trong số bạn bè của cậu, không có Pidgeot à?

Chấp nhận thất bại, và trở nên mạnh mẽ sao?

Ánh mắt Silver khẽ động.

Người đàn ông đó, dường như cũng từng nói những lời tương tự… "Thầy Lục." Takeshi nói: "Tiền Rễ Năng Lượng lần trước, tôi đã chuyển vào tài khoản của anh rồi!" Lục Dã không ngờ Takeshi vẫn còn nhớ chuyện này.

Nhân tiện đang trò chuyện, anh đề cập đến kế hoạch《Pokémon》. "Red có biết chuyện này không?" Takeshi hỏi. "Chuyện quan trọng như vậy, đương nhiên phải nói trực tiếp." Lục Dã nói: "Nếu Red không đồng ý… thì tìm Satoshi, làm một bản let's go Pikachu, cũng vậy thôi." "Ừm… tôi thì không có ý kiến." Takeshi rất sảng khoái đồng ý: "Ngày mai tôi và Kasumi có một trận đấu biểu diễn, tôi sẽ giúp anh mời trực tiếp, như vậy cũng显得正式 hơn." Lục Dã không ngờ Takeshi lại tự giác phát triển chân rết như vậy.

Xem xem, đây mới gọi là đồng đội sắt đá!

Lục Dã cảm động gật đầu, cảm nhận được sự đồng điệu với Takeshi: "Cảm ơn cậu, Takeshi!" "Chuyện nhỏ ~(*￣ ￣)" Trước khi khởi hành đến Sinnoh, quả thực cũng phải tạm biệt các thành viên trong nhóm.

Mặc dù trên cuốn sổ ghi thù của thầy Lục, viết đầy những dấu 'chính' của các Thủ lĩnh.

Nhưng dù sao cũng là khởi hành đến một khu vực mới, thầy Lục vẫn có chút hoài niệm. "Cũng không vội một hai ngày này." Lục Dã lẩm bẩm: "Nhân dịp cuối tuần này, nhanh chóng giải quyết xong việc ủy quyền, 《Pokémon》 là có thể bắt tay vào làm rồi!" Trên thị trường, phản hồi thương mại của Ptcg cực kỳ tốt.

Có số vốn khởi động này, 《Pokémon》 chú trọng vào cốt truyện.

Dù phải đối mặt với 《Pokémon: Battle》 chú trọng vào chiến đấu của Devon, cũng không phải là không có sức chiến đấu.

Hơn nữa, trong ban lãnh đạo của Devon, còn có một nội gián của thầy Lục… "Dù sao mảng chính của Devon là năng lượng mới." Lục Dã ho khan một tiếng: "Phá vỡ thế độc quyền game, là nghĩa vụ không thể chối từ của chúng ta!" Trời dần tối.

Trong nhà thầy Lục, các bé Pokémon đang ôn lại những gì đã học được trong buổi huấn luyện hôm nay. "Ghos?" Đột nhiên, Gengar gãi đầu.

Là ảo giác của mình sao, tại sao năng lượng trong nhà lại đột nhiên dồi dào hơn nhiều vậy?

Nhìn theo nguồn gốc, tầm mắt của Gengar rơi vào Lông Vũ Cầu Vồng đang lấp lánh trong chậu cây.

Trong khoảnh khắc, Gengar nhe răng cười: "Ghos! (*≧▽≦)" Chủ nhân chỉ là ngại không dám nói ra thôi.

Lại còn tốn công như vậy, để cung cấp môi trường huấn luyện thích hợp cho mọi người… Ta cũng sẽ không làm ngài thất vọng đâu!

Gengar tâm trạng rất tốt, thậm chí còn muốn cất cao giọng hát một bài, sắc mặt Sylveon đột biến: "Bưi! (* ` 皿´*)ﾉ" Gengar nhìn micro bị dải lụa của Sylveon giật lấy, đáng thương bĩu môi. "Ghos!" Nhưng rất nhanh, Gengar lại phấn chấn tinh thần, đắc ý chống nạnh.

Lần sau lấy Rotom làm micro, hát cho nó nghe là được rồi.

Lần trước nó còn ghi âm lại nữa… không cần phiền phức như vậy, bản live có thể sẵn sàng bất cứ lúc nào! "Không thể hiểu nổi, rotom! o(T⌒To)" … Ngày 18 tháng 2, thứ năm.

Hóa đơn tiền điện ngày hôm qua của Rotom vừa mới ra lò.

Thầy Lục nhìn giao diện điện thoại, hóa đơn dài đến mức kéo mãi không hết, tâm trạng phức tạp. "Bây giờ không chỉ phải trả tiền sửa chữa, còn phải trả cả tiền điện nữa sao…" Nhưng mà.

Nghĩ theo hướng tích cực… sau này ra ngoài không cần mang theo Charjabug nữa?

Lục Dã: "Vẫn lỗ chỏng vó ra ấy chứ! (‘□′)　" So với hệ Ma trong hệ kép, Rotom rõ ràng chuyên sâu hơn về lĩnh vực hệ Điện.

Nhưng Rotom dù sao cũng mới vào đội… tính là Pokémon đội hai, ứng dụng trong sinh hoạt nổi bật hơn.

Lục Dã vẫn còn nhớ cảm giác lúc ném Pokedex Rotom vào vua Pokélantis… "Có lẽ… lúc chiến đấu hoang dã, có thể阴người khác một vố?" Lục Dã tự nói với mình. "Bíp bíp, rotom! (⊙x⊙;)" Rotom sống lưng lạnh toát, im bặt.

Trời quang mây tạnh.

Gengar cướp mất công việc nhà của 'Rotom máy giặt', đang phơi

chăn trong sân.

Lục Dã trước khi ra ngoài, thuận tay truyền một phát Aura vào 「Lông Vũ Cầu Vồng」, gọi Gengar: "Chiều tôi về, không cần chờ cơm tôi đâu!" "Ghos! (￣▽￣)/" (Em đi ăn ké ở Gym!) Sylveon không biết đã đi đâu farm phó bản rồi; Blastoise theo lệ thường, ở nhà trông nhà; Togepi vẫn đang cùng Mew chơi game online.

Lục Dã thì làm một ít Khối Berry Starf tươi mới… phẩm chất huyền thoại, nhà thầy Lục ăn như ăn kẹo, cũng là nhờ vào chức năng bán Berry của hệ thống.

Sau đó.

Thầy Lục mang theo Áp Áp, cưỡi Arcanine, đến học viện Celadon đã lâu không ghé.

Trong phòng hiệu trưởng. "Ngài muốn, nộp đơn từ chức?" Ông Earl Dervish níu kéo: "Ở lại thêm một năm nữa đi, thầy Lục, tôi sẽ đề cử ngài trở thành giảng viên lưu trú của trường chính!" Học viện Celadon chỉ có thể coi là học viện trực thuộc Đại học Celadon.

Giảng viên lưu trú của trường chính, đó không nghi ngờ gì là vinh dự mà vô số học giả mơ ước.

Lục Dã lắc đầu: "Tôi định đi du lịch Sinnoh, lần này cũng là đến để tạm biệt ngài." "Thôi được." Ông Earl Dervish thấy anh đã quyết tâm, thở dài, thầm nghĩ: Bên Alola, Trường Huấn luyện viên mới đang được chuẩn bị.

Dựa vào lý lịch của Lục Dã, có thể tranh thủ cho anh một suất quý giá, cũng không chừng… Trong văn phòng.

Các học sinh nghe tin thầy Lục sắp đi,纷纷 đến tiễn.

Erika đứng dậy, bảo thầy Lục ra ngoài một chút.

Lục Dã đuổi đám học sinh hóng hớt đi, ra đến hành lang. "Lần sau gặp lại, có lẽ phải rất lâu nữa nhỉ, thầy Lục." Erika nói.

Lục Dã cảm khái gật đầu.

Chuyến đi Sinnoh này, nói thế nào cũng phải nửa năm. "Nếu thầy đến Sinnoh, em vẫn có thể làm hướng dẫn viên cho thầy." Erika lắc đầu, có chút hóng hớt, ánh mắt khẽ động: "Em nghe nói, ngài định tham gia Đại hội Sinnoh?" "Ờ…" "Cái gọi là Junior Cup?" Ánh mắt Erika càng thêm rực rỡ, có chút vui vẻ hỏi. "Khụ…" Lục Dã ho khan một tiếng.

Cái S kỳ lạ này là sao vậy!

Đại tiểu thư Celadon, bổ ra bên trong thật sự là màu đen à!?

Erika thu lại vẻ mặt, vén tay áo Kimono, che miệng cười nhẹ: "Cố lên nhé, thầy Lục, tiểu nữ vẫn rất mong chờ đó!" "Nhân tiện." Lục Dã nói: "Tôi cũng có một chuyện muốn nhờ cô…" Thầy Lục kể lại chuyện ủy quyền, Erika rất sảng khoái đồng ý. "Hình vẽ phải đẹp một chút!" Erika chớp mắt: "Tốt nhất là Kimono, còn có tạo hình cắm hoa và bắn cung nữa!" Lục Dã ngẩn người một lúc.

Mọi người không nên hỏi về thiết lập sức mạnh nhân vật sao?

Sao ai cũng chỉ quan tâm hình vẽ có đẹp hay không là thế nào! "Quạc!" Một tia sáng trắng từ Premier Ball của thầy Lục bay ra.

Sirfetch'd cầm khiên, cầm hành, thần sắc trang trọng, hành lễ kiểu hiệp sĩ với Erika. "Xem ra, hiệu quả của Hạt Kỳ Diệu rất tốt." Ánh mắt Erika khẽ động, yết hầu nhỏ xinh nuốt nước bọt, đáp lễ: "…Uy lực của chiêu thức, lại tăng lên rồi!" Lục Dã & Sirfetch'd: Σ(°△°|||) Uy lực chiêu thức thì uy lực, cô nuốt nước bọt làm gì!

Tôi nghi ngờ cô thèm thân thể của Áp Áp, cô hạ tiện!

Nhưng Lục Dã vẫn tiếp tục nói: "Tôi định cho nó ăn thêm một Hạt

Kỳ Diệu nữa, coi như là phần thưởng cho Đại hội Liên Minh." Erika: "Được chứ, nó nhất định sẽ rất hài lòng." "Quạc! (´ꈍ◡ꈍ)σ" Áp Áp rơi lệ.

Vỗ béo để làm thịt à?

Tôi sẽ huấn luyện chăm chỉ mà, hai người đừng qua đây!! … Về đến nhà.

Bên phía Takeshi cũng đã nhận được sự đồng ý của Kasumi.

Hai ngày, tiến độ ủy quyền đã quá nửa.

Lục Dã vuốt cằm: "Thì ra sức hiệu triệu của mình… đã mạnh đến thế này rồi sao?" Hay là nói, sự xâm nhập của Đội Hỏa Tiễn vào Liên minh Kanto, đã đạt đến mức độ rất đáng sợ rồi… Lục Dã lướt qua danh sách ghi nhớ.

Bên Red, Blue Oak tạm thời không cần vội… một người đồng ý rồi, người kia cũng sẽ đồng ý.

Chỉ có chút thương cảm cho Blue Oak… lịch sử đen tối có lẽ lại bị lôi ra hành hạ không thương tiếc.

Nhưng chỉ có đối mặt với thất bại, mới có thể trở nên mạnh mẽ hơn —— đây là chính miệng Blue Oak nói!

Lục Dã định lấy cái này làm lời thuyết phục. "Vậy thì, mục tiêu khó khăn còn lại…" Lục Dã trầm ngâm một lúc, như đã hạ quyết tâm, gọi điện cho Matori: "Có đó không?

Chuyển máy cho lão đại Giovanni đi?" "Tính ra tôi chỉ là nhân viên tổng đài à!?" Matori nổi giận, rồi ngoan ngoãn chuyển máy. *Tút tút* —— Sau một hồi im lặng kéo dài, đầu dây bên kia vang lên giọng nói khàn khàn và uy nghiêm. "Có việc gì." "Lão đại Giovanni." Lục Dã hắng giọng, nghiêm túc nói: "Ông có hứng thú… debut làm idol không?" Trong căn phòng tối mờ, chỉ có một chùm đèn rọi xuống trán

người đàn ông đang vuốt ve con Persian.

Người đàn ông không đeo chiếc nhẫn mã não đỏ, trên người là một chiếc áo khoác đen, chiếc mũ phớt chống lạnh được đặt trên đầu con Persian trong lòng ông.

Cuộc gọi đến là một số hiếm khi xuất hiện.

Giovanni bình tĩnh rót một ly rượu gin, chờ đợi cuộc trao đổi với thầy Lục: "Có việc gì?" "Sếp Giovanni à." Giọng Lục Dã nghe có vẻ rất nghiêm túc, Giovanni thầm nghĩ, đoạn nâng ly whisky lên. "Ông có hứng thú debut làm idol không?" "Phụt!!" Giovanni đặt ly whisky xuống, ho sặc sụa.

Tiếng ho của 'Bố Già' vang vọng khắp phòng, hồi lâu vẫn chưa trả lời được.

Lục Dã có chút thắc mắc.

Sếp Giovanni... phấn khích đến vậy sao?

Nghĩ lại cũng đúng, làm idol không chỉ giúp Hỏa Tiễn gây quỹ kinh phí, mà còn có thể thấu hiểu lẫn nhau với Silver.

Người đến tuổi trung niên, chung quy cũng nên mở ra vài cánh cửa thế giới mới.

Giovanni cố nén cảm xúc cuộn trào trong lồng ngực, sau khi hít thở đều trở lại, ông khàn giọng nói: "Cậu... không muốn sống nữa à?" Lục Dã cũng chẳng hoảng.

Giovanni trong phiên bản đặc biệt khác với bản game và anime.

Giovanni trong game là một kẻ phản diện tà ác đã thành lập Đội Hỏa Tiễn Cầu Vồng; Giovanni mặc vest vàng trong anime, ngoài khoảnh khắc tỏa sáng trong Chiến dịch Bão Tố, thì lại giống hiệu trưởng trường mẫu giáo trong "This is Jordan" hơn.

Vị Giovanni trước mắt này... mục đích chính vẫn là để có được sự tha thứ của con trai mình.

Sau một thời gian tiếp xúc với Giovanni, đối với ông chú trung niên tsundere này, Lục Dã cũng đã nắm được điểm yếu của ông. "Chuyện là thế này." Lục Dã giải thích: "Gần đây tôi có một kế hoạch mới, là một tựa game được chuyển thể dựa trên nguyên mẫu câu chuyện của Red, sẽ đề cập đến nhiều sự kiện trong cuộc đời cậu ấy..." Giovanni cũng từng thống lĩnh tòa nhà Silph Co., nên không hề bài xích kinh doanh.

Nghe xong lời miêu tả của Lục Dã, Giovanni không những không có ý kiến gì, ngược lại còn nhận thấy tính khả thi của nó.

Rốt cuộc... hiệu ứng ngôi sao vô cùng đáng sợ.

Hai Huấn luyện viên Huyền thoại, Tứ Thiên Vương, tám Thủ lĩnh nhà thi đấu, cộng thêm cả Giáo sư Oak.

Với đội hình quảng bá như vậy, cho dù là một game rác, ông cũng có thể hốt bạc đầy túi.

Vấn đề là.

Giovanni nheo mắt lại.

Cậu ta vậy mà lại thật sự có được sự tin tưởng của đám người này.

Điểm này, ngay cả mình khi đó, cũng không làm được...

Ánh mắt Giovanni khẽ động, không trực tiếp đồng ý mà trầm ngâm hồi lâu: "Vậy cái cậu gọi là... idol, rốt, rốt cuộc là có ý gì." Lục Dã không trả lời trực tiếp: "Vì dựa trên nguyên mẫu Red, tự nhiên cũng sẽ đề cập đến Đội Hỏa Tiễn..." "Bao gồm cả việc tiêu diệt Đội Hỏa Tiễn?" Giọng Giovanni vẫn như thường. "Đội Hỏa Tiễn cũ, chẳng phải chính do ngài xóa sổ sao?" Lục Dã tâng bốc: "Lúc đó nhiều

nhất chỉ gọi là rút lui chiến lược, hơn nữa, phê phán lý niệm cũ kỹ cũng phù hợp với kế hoạch Cầu Vồng hiện tại." "Hừ." Giovanni vuốt ve trán Persian, "Đừng tưởng tôi không nghe ra cậu đang nịnh hót!" "Tóm lại." Lục Dã khẽ ho: "Tình tiết thể hiện chỉ là sự khác biệt về lý niệm, chứ không phải phân biệt chính tà..." "Vậy..." Giovanni trầm giọng ngắt lời, một lúc sau mới nói: "Cái gọi là, idol, là chỉ?" "Tôi tin chắc rằng mỗi nhân vật đều có sức hấp dẫn đặc biệt của riêng mình." Lục Dã nghiêm túc nói: "Đợi đến khi game phát hành, có thể ông sẽ có thêm một lượng lớn fan nam fan nữ..." "Sau này mở buổi ký tặng game, buổi bắt tay gì đó, rồi đăng thêm vài video." "Hoặc làm một chủ kênh nuôi mèo, thỉnh thoảng gửi cho Silver vài tin nhắn..." Lục Dã đập mạnh vào đùi: "Ông xem, thế là xong chuyện rồi còn gì!!" Giovanni: "..." Bố Già với vẻ mặt nghiêm nghị ôm trán, thở dài trong căn phòng tối mờ: "Cậu, để tôi từ từ đã..." Thuật nói chuyện quá cao siêu, nhất thời khiến Giovanni có chút dao động.

Chỉ là cái vụ debut làm idol này...

Chương 349

cứ cảm thấy có gì đó không ổn. "Từ hậu trường, bước ra sân khấu." Giovanni sắp xếp lại suy nghĩ: "Ý cậu là vậy?" "Không nhất thiết phải lộ mặt, ông còn có thể làm một V-tuber giấu mặt, nghệ danh cứ gọi là Giovanni-sama..." "Dừng!" Trán Giovanni giật giật, ông quát lớn: "Tôi đồng ý ủy quyền, đừng nói nữa!" Mình lúc đầu ngay cả bộ ba thao tác "like-share-subscribe" còn chẳng hiểu.

Giovanni đang định nói vậy.

Lục Dã: "À mà, Red cũng đồng ý ủy quyền rồi." Giovanni hơi sững sờ, nheo mắt lại.

Tà ác, chính nghĩa, chiến đấu, theo đuổi... ta Giovanni chưa bao giờ thua kém ai.

Chỉ là, trong thời đại hòa bình... có lẽ thật sự có thể tận hưởng cuộc sống một chút. "Ngay cả cậu ta cũng đồng ý rồi." Giovanni cười lạnh: "Cậu ta nghĩ rằng, tôi sẽ sợ hãi việc bước ra ánh sáng, rồi bị quần chúng công kích sao?" "Việc ủy quyền, cậu cứ đi làm, kinh phí có thể xin từ Matori... nhất định phải để Silver thấy được, sự chuyển biến trong lý niệm!" Lục Dã từ từ nở một nụ cười.

Ông thấy chưa... chẳng phải đã dụ dỗ thành công rồi sao? "Sếp hào phóng!" Mặc dù tùy tiện bịa ra một nhân vật phản diện cũng có thể làm game... nhưng đúng như thầy Lục đã nói.

Mỗi nhân vật, đều có sức hấp dẫn đặc biệt của riêng mình.

Thông qua tựa game này, có lẽ sẽ là sự tái cấu trúc của cuộc đời, và là sợi dây kết nối chúng lại với nhau. "Còn một chuyện nữa." Giovanni đột nhiên trầm giọng nói. "Gì ạ?" "Điều chỉnh cấp độ của tôi cao một chút." Giovanni lạnh lùng nói: "Để cho đám 'Red' kia, cảm

nhận nỗi kinh hoàng khi bị thống trị." Lục Dã ngẩn người một lúc, đột nhiên có chút rưng rưng.

Đỉnh thật... cuối cùng cũng có người không quan tâm đến art nhân vật, mà quan tâm đến sức mạnh nhân vật rồi! "Yên tâm, cứ giao cho tôi!" ...

Kế hoạch debut của Giovanni.

Do sự phản đối kịch liệt của sếp Giovanni, đã chết yểu.

Nhưng Giovanni lại nghiêm túc suy nghĩ về tính khả thi của việc đăng video nuôi mèo.

Trên tấm thảm đắt tiền, Persian tao nhã bước qua, vươn vai một cái. "Meo..." Bỗng nhiên, cảm nhận được ánh mắt của Giovanni, Persian dựng hết cả lông. "Không có gì." Giovanni nhàn nhạt nói: "Thằng nhóc đó đang lừa phỉnh, ta vẫn phân biệt được." "Meo?" "Chỉ là." Giovanni tự lẩm bẩm: "Lúc rảnh rỗi, hình như thật sự có thể tìm chút việc để làm nhỉ..." ...

Sau khi cúp điện thoại.

Đêm đã khuya.

Lục Dã nhớ lại cuộc trò chuyện với Giovanni, không khỏi cảm thán.

Hai cha con đều là tsundere, cũng không biết khi nào mới có thể thấu hiểu nhau.

Dù Silver đã cứu Giovanni một mạng trong rừng Ilex.

Nhưng hai người vẫn cứ mập mờ không nói rõ.

Chuyện gia đình thế này... thầy Lục cũng chỉ có thể làm chất xúc tác, cuối cùng vẫn phải do hai người họ tự giải quyết. "Đã có được sự ủy quyền của Giovanni rồi..." Lục Dã lẩm bẩm: "Tiếp tục dụ dỗ... cố

gắng hoàn thành kế hoạch trước khi khởi hành!" Sau khi tắm rửa.

Lục Dã chuẩn bị đi ngủ, Sylveon đã nhanh chân cuộn chăn lại.

May mà sáng nay, thầy Lục nhờ Gengar phơi chăn, đã chuẩn bị thêm một cái. "Hừ hừ, tôi cũng cuộn một cục!" "Bưi! ヾ(^▽^*)))" Có lẽ là do có Lông Vũ Cầu Vồng, nhiệt độ phòng khá dễ chịu.

Lục Dã định sáng mai dậy sẽ truyền cho nó một luồng Aura, đoạn ngẩng đầu gọi: "Rotom, tắt đèn!" "Đã nhận, roger!" "Ghos!?

Σ(°△°|||) " Gengar kinh hãi, trong miệng phun ra oán niệm, chạy vào góc tường vẽ vòng tròn.

Anh thay đổi rồi, trước đây toàn là nhờ em tắt đèn mà ~(｡•́‿•̀｡) Lục Dã hơi sững người, bất đắc dĩ cười cười. "Gengar, bật đèn rồi tắt lại, phiền mày nhé ~" Gengar lấy lại tinh thần: "Ghos! (๑`▽´๑)۶" ...

Ngày 18 tháng 2, thứ Năm.

Làn gió hiền hòa, thổi qua thị trấn Pallet được che phủ bởi màu xanh cây cỏ.

Satoshi đã tập hợp những người bạn đồng hành ban đầu, chuẩn bị tái đấu với Brandon. "Đừng nhìn nó nhỏ bé." Giáo sư Oak đưa PokéBall của Bulbasaur cho Satoshi, cười nói: "Nhưng nó là chuyên gia hòa giải chuyên nghiệp đấy nhé ~" "Cảm ơn Giáo sư Oak!" Ánh mắt Satoshi kiên định, nhìn quanh những người bạn đồng hành.

Bulbasaur, Squirtle, Charizard, Pikachu... "Mọi người ơi!" Satoshi giơ tay hô lớn, "Cùng nhau chinh phục Battle Frontier nào!" "Gầm!" Charizard phun một ngụm lửa lên đầu Satoshi, chiêu Sét Đánh của Pikachu lóe lên, rồi phóng ra. "Pika... chu!!" Sắc mặt Giáo sư Oak hơi đổi: "Không sao chứ, Satoshi!" Satoshi mặt mày xám xịt, từ từ thở ra một làn khói đen, sau đó phủi lớp tro trên người: "Không vấn đề!" Giáo sư Oak: !??

Một thanh niên áo tím, tay cầm tài liệu đi ngang qua, đứng bên cạnh Giáo sư Oak. "Nghe nói, hôm nay thầy Lục cũng sẽ qua đây một chuyến." Blue nói. "Ồ, cậu ấy có việc gì à?" "Hôm nay không phải Red về nhà một chuyến sao." Blue nhún vai: "Biết đâu là tìm cậu ta đấu một trận." "Đấu một trận." Mắt Satoshi sáng rực: "Em có thể xem ké không ạ!" Blue: "Cậu còn yếu lắm, xem không hiểu đâu." Satoshi: "Em cũng đã trưởng thành nhiều rồi mà! ヾ(。｀Д´。)ﾉsam" Đang tán gẫu, mái tóc nâu đỏ quen thuộc lọt vào tầm mắt, xa xa là bóng dáng Arcanine đang chạy tới.

Blue đánh giá con Arcanine của thầy Lục, hơi nhíu mày, tự hỏi: Với trình độ của mình, có thể huấn luyện nó xuất sắc hơn thầy Lục không?

Nhất thời không có câu trả lời. "Yo!" Chàng thanh niên tóc đen đẹp trai phi thường vẫy tay, "Satoshi cũng ở đây à." "Thầy Lục." Satoshi cười toe toét vẫy tay. 'Charizard' đối với vị Huấn luyện viên này cũng có ấn tượng sâu sắc, kính sợ gầm nhẹ một tiếng: "Gầm!" Lục Dã vuốt ve đầu Charizard, sau đó cười nói: "Giáo sư Oak, tiền bối Blue... tôi có một việc muốn nhờ hai người!" ...

Nói về xưng hô, là một trong hai Huấn luyện viên Huyền thoại, Blue quả thực xứng đáng với danh xưng 'tiền bối'.

Trong đám thành viên group hay gây chuyện, Blue cũng là một Admin hiếm hoi đáng tin cậy...

Nhưng mà, dù là Red hay Blue, đều kính trọng gọi là 'thầy Lục'.

Mỗi người gọi theo cách của mình là được rồi.

Phòng thí nghiệm của Giáo sư Oak, phòng khách.

Huấn luyện viên áo đỏ trông bình thường, Red tò mò hỏi: "Lấy tôi làm nguyên mẫu?" "Đúng vậy." Lục Dã cười cười, "Có lẽ có thể

khiến nhiều đứa trẻ hơn, có hứng thú với Huấn luyện viên và Pokémon, và yêu thích Pokémon hơn." Lục Dã: "Rốt cuộc... lúc đầu, chính tôi cũng vì game mà yêu thích Pokémon." Game, anime, manga...

đây đều là những cội nguồn tạo nên tình yêu.

Dù thầy Lục không mấy hứng thú với chức danh Huấn luyện viên, nhưng chỉ cần có thể trải qua cuộc sống thường ngày bình yên ấm áp cùng Pokémon, cũng đủ khiến anh cảm động. "Tôi chỉ lộ mặt một chút thôi phải không." Giáo sư Oak cười nói: "Lần trước cái thẻ bài kia...

đã đứng sân khấu giúp cậu rồi, thêm một lần cũng chẳng sao." Red khẽ gật đầu, đột nhiên nghĩ đến điều gì đó: "Vậy, Giovanni và Đội Hỏa Tiễn..." Lục Dã nói lấp lửng: "Biết đâu Sabrina và Lt.

Surge bên kia có cách gì đó." Ánh mắt Red khẽ động, liếc nhìn Blue, rồi nói: "Tôi không có ý kiến, chỉ là..." Blue khoanh tay, vẻ mặt rối rắm.

Nhà vô địch có thời gian tại vị ngắn nhất lịch sử... không nghi ngờ gì nữa, đoạn lịch sử này cũng sẽ bị đào lên...

Nhưng cuối cùng, Blue trịnh trọng gật đầu.

Red có chút ngạc nhiên nhìn Blue. "Đừng nhìn tôi như vậy." Blue khoanh tay, lạnh lùng nói: "Bản đại gia là Huấn luyện viên mạnh nhất, trừ mấy lần thua cậu ra... tôi nhận, hiểu chưa?" Red khẽ nhếch mép cười.

Blue: "...Cậu cười trông đểu thật đấy." Thời gian ngắn thì ngắn... nhưng cũng đã thắng Lance rồi mà.

Lục Dã thầm nghĩ. "Vậy thì... bên bà Agatha." Blue chuyển chủ đề 'thời gian tại vị của nhà vô địch', chậm rãi nói: "Ai đi liên hệ?" Giáo sư Oak với mái tóc hoa râm, đột nhiên bất an nhìn quanh, cười ha hả nói: "Tôi đi pha cà phê cho các cậu!" Trong nháy mắt, mọi ánh mắt đổ

dồn về phía Giáo sư Oak.

Dưới cái nhìn của mọi người, Giáo sư Oak nắm tay ho khan: "Các cậu cũng biết đấy... tôi và bà ấy không hợp nhau nhiều năm rồi." "Chuyện này, tôi thật sự không làm được..." "Sao ông lại đến đây?" Trong một căn nhà ở ngoại ô thành phố Viridian, Agatha với thân hình còng xuống, vẻ mặt ngạc nhiên. "Lần trước bà đến phòng thí nghiệm, lần này tôi không thể qua đây sao?" Giáo sư Oak hùng hồn nói. "Dẻo mỏ." Agatha gõ cây gậy, hừ lạnh: "Gengar, tiễn khách!" "Gengaa!" Gengar hiện ra từ bóng dưới chân Agatha, nhe nanh múa vuốt, bay đến trước mặt Giáo sư Oak, nhưng lại cười hì hì cúi đầu xuống. "Yo, lâu rồi không gặp, Haunter... không, nên gọi là Gengar." Giáo sư Oak cười vuốt ve đầu Gengar. "Gengaa!" Gengar trông rất vui, như gặp lại bạn cũ, cọ vào lòng bàn tay Giáo sư Oak.

Sắc mặt bà Agatha trở nên rất khó coi. "Tôi nói thẳng vào vấn đề đây." Giáo sư Oak nắm tay ho khan: "Lần trước bà đến phòng thí nghiệm, con Gengar mà bà vẽ..." Agatha: "Không phải tôi." "Vậy là ai vẽ?" Giáo sư Oak ngớ người. "Ông... nhìn nhầm rồi." Giáo sư Oak nhìn bộ dạng quen thuộc này của Agatha, lộ ra một nụ cười bất đắc dĩ.

Thời gian trôi qua, vừa có niềm vui của bạn cũ gặp lại, lại có một chút thanh thản. "Có lẽ, tôi không nhìn nhầm." Giáo sư Oak tự mình ngồi xuống, nói: "Lần này đến, là vì lời thỉnh cầu của mấy đứa nhỏ." Nghe Giáo sư Oak có việc nhờ vả.

Agatha đột nhiên có chút vui mừng, lạnh lùng cười nói: "Bất kể là yêu cầu gì, tôi chỉ có một điều kiện." "Gì cơ?" Bà Agatha nhìn thẳng vào Samuel Oak ngày càng già nua.

Giống như năm xưa, Agatha trẻ tuổi, thách đấu với Huấn luyện viên mạnh nhất thị trấn Pallet. "Đấu với tôi, một trận." Trên khuôn

mặt nhăn nheo của bà Agatha, hiện lên một nụ cười: "Ông bây giờ, đã yếu đến mức ngay cả PokéBall cũng không cầm nổi rồi phải không?" "Thua một Tứ Thiên Vương như tôi, cũng là hợp tình hợp lý, không... hay phải nói là ông tự chuốc lấy!" Giáo sư Oak mặc áo blouse trắng, có chút xấu hổ.

Đây mới là Agatha độc miệng mà ông biết chứ...

Nhưng, nói về chiến đấu.

Giáo sư Oak đột nhiên cởi áo nghiên cứu ra, gấp gọn gàng, để lộ áo ba lỗ đen và cơ bắp rắn chắc. "Những năm nay, tôi cũng không hề lơ là luyện tập đâu, Agatha." Giáo sư Oak trầm giọng nói: "Vậy thì, đấu một trận nào!" Ánh nắng ngoài trời có chút chói mắt.

Agatha ngẩn người hồi lâu.

Những năm nay, ông ta vẫn kiên trì luyện tập?

Sao có thể!

Ông ta rõ ràng là người dẫn đầu giới khoa học...

đã phản bội lời hứa trở thành Huấn luyện viên năm xưa!

Agatha chống gậy, nhắm mắt im lặng hồi lâu, sau đó cầm lấy PokéBall: "Vậy thì, để tôi xem, thực lực hiện tại của ông..." Đừng làm tôi thất vọng.

Agatha dùng giọng khàn khàn hô lên: "Người thách đấu, thành phố Viridian, Agatha!" Nhất thời, cảnh tượng như ở Đại hội Liên đoàn Kanto năm xưa hiện về.

Người đàn ông mặt chữ điền cương nghị trước mắt, rút PokéBall ra, con Kangaskhan bất khả chiến bại đứng bên cạnh ông gầm thét.

Hoàn hồn lại, trước mắt chỉ là một con Kangaskhan già nua và một ông lão với ánh mắt kiên định. "Người thách đấu, thị trấn Pallet,

Samuel Oak!" "Đi nào, Gengar!" "Kangaskhan, Giả Vờ!" ... "Ông xin được sự ủy quyền của bà Agatha rồi ạ?" Lục Dã ngạc nhiên nhìn Giáo sư Oak đang chống eo trước mặt, lo lắng hỏi: "Không sao chứ ạ!" "Không, không sao!" Giáo sư Oak toát mồ hôi lạnh, cười ha hả nói, "Chỉ là lâu không vận động, bị sái lưng thôi!" Lục Dã nghiêm túc gật đầu.

Có thể tưởng tượng được...

Chương 350

chuyến đi này của Giáo sư Oak, đã phải đối mặt với nguy hiểm cửu tử nhất sinh! "Cảm ơn ông, Giáo sư Oak!" Lục Dã cảm động nói. "Nếu cậu không giúp tôi thu thập dữ liệu Pokémon huyền thoại, chuyện này coi như chưa xong đâu!" Giáo sư Oak hét lên. "Cái gì!

Σ(っ °Д °;)っ Trước đây ông có nói với tôi chuyện này đâu!" Giáo sư Oak chống cái lưng già bị sái, được Kangaskhan dìu, quay về phòng thí nghiệm dưỡng thương.

Bỏ lại thầy Lục, bên cạnh là Gengar và từ điển điện tử đang bay lơ lửng, ngơ ngác trong gió. "Rotom." Lục Dã quay người, nghiêm túc nói: "Lúc đến Sinnoh, đừng quên thu thập dữ liệu Pokémon huyền thoại." "Bíp bíp...

đã nhận, roger!" Rotom lại gãi gãi đầu, kỳ quái hỏi: "Chủ nhân không phải cũng đi cùng sao ạ?" "Hả?

Thu thập dữ liệu không phải là việc của từ điển sao, liên quan gì đến Huấn luyện viên." "!?" Rotom chấn động.

Quá có lý, hoàn toàn không thể phản bác, roger! ... "Art nhân vật phải đẹp một chút nhé ~" Trong nhóm chat, Lorelei nghe Kasumi nhắc đến thông tin kế hoạch, chủ động @Thầy Lục: "Phần thiết lập tuổi tác, nhớ phải tuyệt đối bảo mật đấy!" "Tôi nhớ rồi." Karen chống cằm, từ từ kể: "Năm tôi mười tuổi, đã nghe danh dì Lorelei rồi..." [Thành viên nhóm 'Karen' đã bị quản trị viên nhóm 'Lorelei' xóa khỏi nhóm chat] Lorelei giả vờ như không có chuyện gì xảy ra, cười tủm tỉm nói: "Anh thấy sao, thầy Lục?" "Đã nhận!

Art nhân vật nhất định sẽ chi tiền khủng!" Lục Dã đột nhiên sững người.

Khoan, mình là chủ nhóm, mình hoảng cái gì!

Nhưng mà, anh cũng đã phản ứng lại.

Các thành viên nam chủ yếu đang thảo luận về đội hình, cấp độ của mình nên thiết lập thế nào.

Còn các chị em thì đang thảo luận, có nên chuẩn bị thêm vài bộ skin cho art nhân vật không.

Lục Dã trong lòng chấn động.

Biến "Pokémon: Sword & Shield" thành "Pokémon: Nikki" cũng là đám người này phải không!

Gì cơ, chính mình cũng chơi nhân vật nữ à?

Vậy thì thôi.

Trong số các Thủ lĩnh nhà thi đấu còn lại.

Thủ lĩnh hệ Độc Janine, với tư cách là bạn thân trên mạng của thầy Lục, đương nhiên đã đăng ký.

Lt.

Surge ban đầu thấy phiền phức quá.

Lộ mặt.

Cũng không phải là việc mà một Thượng tá Unova như ông nên làm... "Nghe thầy Lục nói, sau khi game phát hành, biết đâu có thể tăng fan đó." Kasumi thảo luận. "Ây, vậy có thể dùng để bán hàng không?" Green chớp chớp mắt. "Việc kinh doanh của cửa hàng nước hoa nhỏ của mình, chắc cũng sẽ tốt hơn vài phần nhỉ." Erika cười nhẹ.

Lt.

Surge nghĩ đến tài khoản nhạc sĩ hơn mười nghìn người theo dõi của mình, trong lòng chấn động: "Tôi cũng muốn tham gia!" "Không,

không có Johto sao?" Jasmine đỏ mặt, khẽ hỏi. "À...

đợi game sau nhé, game này thử nghiệm trước đã." Thầy Lục trả lời.

Steven hai mắt sáng rực, đột nhiên có chút hứng thú.

Đợi thầy Lục làm đến Hoenn, vậy chẳng phải... mình trong game, thách đấu chính mình sao? "Bộ phận nghiên cứu và phát triển game của Devon, tại sao lại không nghĩ ra ý tưởng này nhỉ..." Steven lẩm bẩm.

Ông Blaine ở khu nghỉ dưỡng đảo Cinnabar, tự nhiên cũng không có ý kiến gì.

Tham gia hoạt động của đám trẻ này, khiến Blaine vê vê bộ râu, bàn phím gõ 'lách cách cạch cạch': "Ồ ồ!!

Cảm thấy cháy lên rồi!" "Ai, sao im hết rồi?" Blaine nhìn nhóm chat yên tĩnh, đột nhiên có chút buồn bã. ...

Sau khi chính thức giải quyết xong vấn đề ủy quyền.

Lục Dã giao kế hoạch hoàn toàn mới cho Oleana phụ trách. "Art nhân vật, nhất định phải đẹp!" "Đã nhận!" Oleana bình tĩnh nói, "Tôi sẽ liên tục nhấn mạnh điểm này với họa sĩ Rika!" Bản làm lại độ nét cao của "Pokémon", chiến đấu kết hợp phong cách chỉ huy thời gian thực của "Pokémon: Battle".

Nhìn vào cấu hình, thì giống như "Pokémon: Battle" được thêm vào cốt truyện.

Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời.

Công nghệ đen của thế giới Pokémon, luôn được nâng cấp ở những nơi kỳ quái.

Ví dụ như dịch chuyển PokéBall, tiến hóa qua trao đổi, chiến hạm

bay, v.v.

Còn trong lĩnh vực game.

Ở Kalos, công nghệ Hologram của Phòng thí nghiệm Lysandre.

Công nghệ này, biết đâu cũng có thể dùng để chơi bài... ...

Ngày 19 tháng 2, thứ Sáu.

Bận rộn mấy ngày, thầy Lục cuối cùng cũng được nhàn rỗi.

Việc sản xuất "Pokémon: Fire Red" đã được tiến hành.

Đợi đến trước khi chính thức phát hành... thậm chí có thể mời Satoshi và mọi người, cùng nhau thu âm một bài hát chủ đề.

Sự việc tạm thời kết thúc, việc quan trọng nhất bây giờ —— "Phải đi tìm Manh Manh Đát rồi..." Nhân dịp cuối tuần, Lục Dã định sắp xếp hành lý, chuẩn bị khởi hành.

Tối hôm đó.

Thầy Lục đã lâu không lên sóng livestream.

Cùng lúc bắt đầu phát sóng, vô số hiệu ứng quà tặng bay qua, chớp mắt đã lấp đầy giao diện livestream. "Đừng spam nữa, các anh em... quản trị viên đâu, cấm hết mấy người spam quà tặng đi." Thầy Lục ho khan một tiếng: "Hôm nay chủ yếu là thông báo trước, đợi chuyển nhà mới xong, sẽ livestream chiến thuật mới!" "Chấn động!

Thầy Lục lại sắp không làm người nữa rồi" "Bệnh viện tôi đã đăng ký số rồi, thầy Lục cứ nói khi nào livestream đi!" "Chết tiệt, làm Huấn luyện viên đánh không lại thầy Lục, chơi game cũng không lại... xem ra tôi chỉ hơn được ở khoản nhan sắc thôi." Do là thông báo về chiến thuật mới.

Nội dung livestream tối đó của thầy Lục.

Là "Plants vs.

Zombies" dành cho người mới bắt đầu, và Đấu Địa Chủ. "Ai, đặt một con Ferrothorn, bên cạnh bày bốn con Seedot... không cắn được, phiền thật!" Nhưng theo lời người trong cuộc kể lại.

Buổi livestream tối đó, vang vọng tiếng gầm gừ của thầy Lục: "Cỏ Cắt Cứu tôi!!" "Zombie đi vào nhà, nhìn thầy Lục một cái, khinh bỉ bỏ đi." "Nuốt không trôi, thật sự nuốt không trôi!" Và đến tiết mục Đấu Địa Chủ kinh điển.

Với tư cách là 'thánh cờ bạc từ thiện', thầy Lục có Rotom làm máy ghi bài, tỷ lệ thắng tăng lên đều đặn. "Lấy từ điển Rotom làm máy ghi bài!?" "Cạn lời, đề nghị cấm vĩnh viễn!" Phòng livestream tràn ngập không khí vui vẻ, thầy Lục vẫn là một ngày tấu hài như mọi khi. "Cảm ơn 'Thầy Lục chuyển đi đâu thế' đã tặng một quả Tên Lửa Lớn." Lục Dã lướt qua bình luận, trầm ngâm nói: "Đi du lịch Sinnoh, tiện thể tìm Manh Manh Đát." Nhất thời, toàn bộ bình luận trong phòng livestream, chuyển thành màu vàng chanh. "Đỉnh cao Pokémon, không nên yêu đương!" "Phụ nữ chỉ ảnh hưởng đến tốc độ ném PokéBall của tôi...

đừng cản tôi, không GATO đâu!" "Sinnoh, Manh Manh Đát... ai hiểu đều hiểu, giới này nhỏ quá, im lặng im lặng." ...

Sau khi kết thúc buổi livestream bùng nổ hiệu ứng với tốc độ ánh sáng kinh điển.

Đêm đã khuya.

Thầy Lục nằm trên giường, trằn trọc không sao ngủ được. "Gengar." "Ghos?" Trong bóng tối, Lục Dã nhìn về phía Gengar, có thể thấy hàm răng trắng muốt của nó.

Sylveon ló tai ra khỏi chăn, như đang nghe ngóng động tĩnh.

Mấy nhóc con, dường như đã ngủ say rồi.

Nhưng Lục Dã lại liên tục nghe thấy tiếng sột soạt, như thể chúng đang cảm nhận được cảm xúc của mình. "Không có gì." Lục Dã nở một nụ cười dịu dàng. "Sáng mai dậy dọn dẹp hành lý." "Chúng ta chuẩn bị chuyển nhà thôi!" Ngày 19 tháng 2, thứ Sáu.

Đêm qua vừa có một trận mưa.

Lục Dã đẩy cửa sổ ra, làn gió trong lành thổi vào mặt.

Nắng đông ấm áp và hiền hòa, rọi xuống chiếc giường trong phòng.

Sylveon trắng muốt, ánh mắt mơ màng, đang liếm liếm móng vuốt nhỏ. "Bưi ~! o(´^ `)o" Nhận thấy ánh mắt của Lục Dã.

Sylveon không nể nang chui vào chăn, cuộn thành một cục, chỉ để lộ đôi tai dài hồng hào, lúc lắc qua lại.

Lục Dã không nhịn được cười, quay đầu lại, cảm nhận nhiệt độ của nắng đông chiếu lên mặt.

Gengar cũng đứng bên cạnh Lục Dã, vươn vai một cái, nheo mắt lại, nhe răng cười: "Ghos! (ㅍ∪ㅍ)✧" "Trước tiên dọn hành lý, sau đó bắt chuyến bay sáng mai..." Lục Dã lẩm bẩm.

Cũng không vội, cứ từ từ thì hơn. "Hà..." Lục Dã che miệng ngáp, dang tay chân ngã phịch xuống chiếc giường mềm mại.

Togepi đang ngồi trên giường chơi game, đột nhiên nảy lên, rồi lại ngồi phịch xuống.

Togepi nghiêng nghiêng cái đầu nhỏ, hoang mang nhìn quanh, rồi lại chuyên tâm chơi game tiếp. "Đô y ~! (ﾉ´▽ `)ﾉ♪" Từ điển điện tử đặt trên sạc không dây, vang lên tiếng chuông báo thức trong trẻo buổi sáng.

Lục Dã thuận tay véo tai Sylveon, dậy đi tắm rửa, tiện miệng nói: "Rotom, hâm nóng bánh mì giúp anh với, phiền em nhé ~" Chủng loại mới · 'Rotom Máy Nướng Bánh Mì', trong lòng có chút chua xót: "Đã nhận, roger! o(T⌒To)" "Gâu!" Trong sân, vang lên tiếng gầm uy phong của Arcanine.

Chú chó husky tràn đầy năng lượng, mang theo vẻ oai vệ của Moltres, lao vút qua sân, 'rắc' một tiếng đâm gãy giàn phơi đồ. "Ka...mê... ヽ(⌐■_■)" Blastoise cúi thấp người, cẩn thận di dời đất vào chậu cây cảnh —— nó định mang những thứ này đến Sinnoh.

Lục Dã đứng trên ban công tầng hai, chứng kiến cảnh này.

Tâm trạng bỗng trở nên vi diệu.

Bây giờ không chỉ phải mang theo bể nước, ra ngoài còn phải tự mang theo cả ruộng thuốc sao... "Tự mang theo tiểu thế giới...

đây chẳng phải là phong cách tu tiên mẹ nó rồi à?" Quy Quy, không hổ là mày!

Lục Dã xoa xoa thái dương.

Quay lại phòng bếp, chuẩn bị bữa sáng cho đám nhỏ.

Trong căn bếp sáng loáng.

Lục Dã hỏi trợ bếp Vịt Vịt bên cạnh: "Bánh mì và Sirfetch'd... mày muốn ăn cái nào?" "Cạc! (´ゟ∀ゟ)σ" Vịt Vịt rơi lệ.

Chương 351

Ngày này, cuối cùng cũng đã đến rồi sao?

Khoảng thời gian ở cùng mọi người, thật sự rất vui, nếu có duyên...

Lục Dã cười nói: "Đừng hoảng, sẽ không dùng cây hành lớn của mày đâu!" Trên bàn ăn buổi sáng.

Đám nhóc ăn như hổ đói, còn Vịt Vịt thì ngậm một chiếc bánh lớn. "Cạc! (*⊙~⊙)" Đây là cái gì vậy, thơm quá đi mất!

Thời gian thoáng chốc đã đến buổi chiều.

Sylveon cuộn tròn trên chiếc ghế mây ở ban công, gió nhẹ thổi qua, ánh nắng dễ chịu. "Con lăn của mày, tao mang theo rồi đấy!" Lục Dã đang dọn dẹp hành lý, gọi ra ngoài. "Bưi! (≧∀≦)♪" Vì vẫn chưa chắc chắn sẽ ở đâu, Lục Dã định gửi tạm ở kho của Hỏa Tiễn.

Không nói đâu xa, trong lĩnh vực vận chuyển...

Lục Dã đúng là được đãi ngộ VIP.

Trong phòng, Lục Dã lau mồ hôi trên trán: "Đồ đạc phải mang theo cũng nhiều thật..." Bể nước đặt làm riêng của Blastoise, con lăn bóng đèn của Sylveon, chậu cây cảnh của Sirfetch'd, v.v.

Đáng chú ý là.

Lục Dã đã lấy 「Lông Vũ Cầu Vồng」 ra khỏi chậu cây, cất vào túi áo trong.

Sau bao nhiêu ngày được Aura nuôi dưỡng. 「Lông Vũ Cầu Vồng」 ngày càng sáng đẹp, hiệu quả tăng cường năng lượng cũng được nâng cao đáng kể.

Theo lời Brandon, 「Lông Vũ Cầu Vồng」 có thể mang lại may mắn cho Huấn luyện viên.

Lục Dã thuận tay truyền một luồng Aura, lẩm bẩm: "Vậy thì chẳng liên quan gì đến mình cả..." Nói một cách nghiêm túc.

Căn nhà mà thầy Lục đang ở... vẫn thuộc sở hữu của Cynthia.

Thầy Lục, người luôn không thoát khỏi mối quan hệ với các phú bà chủ nhà, ngẩng đầu nhìn trời. "Biệt thự ở Sinnoh... thuê thì chắc vẫn thuê được, đến lúc đó xem tình hình đã!" Dưới sự giúp đỡ hiệp lực (phá hoại) của đám nhóc.

Lục Dã đã thành công dọn dẹp xong hành lý trước bữa tối.

Trong phòng khách, đèn chùm tỏa ra ánh sáng dịu nhẹ. "Ghos!" Gengar lắc mông, nhét quyển sổ vào túi xách nhỏ, nhe răng cười.

Khu vực mới, Thủ lĩnh nhà thi đấu mới... ta đã sẵn sàng rồi!

Sirfetch'd và Rotom mới gia nhập đội.

Đây là lần đầu tiên tham gia vào việc lớn chuyển nhà, nhìn những túi lớn túi nhỏ hành lý, tỏ ra có chút tò mò. "Cháp ki đô y ~" Togepi dùng hai cánh tay ngắn cũn, ôm bình Coca-Cola lớn, ngửa đầu 'ừng ực' uống. "Ka...mê... ヽ(⌐■_■)" Blastoise đẩy kính râm, toát mồ hôi lạnh.

Không biết sau khi chuyển nhà, có gặp phải đối thủ mạnh hơn không... mình cũng không thể lơ là được!

Blastoise bắt đầu chống đẩy tại chỗ, thầm nghĩ. "Gâooo!!

ଘ(•p•)ଓ" Arcanine nổi giận nhảy lên bàn trà, ngẩng đầu gầm thét.

Lũ nhóc con ở Sinnoh, ông nội của chúng mày... sắp đến rồi đây!!

Nhất thời, phòng khách vang lên tiếng gào thét khóc lóc, xen lẫn

tiếng điện tử 'không thể hiểu được' của Rotom.

Tâm trạng Lục Dã có chút vi diệu, bất đắc dĩ cười cười.

Ôm Sylveon, đi vào phòng bên yên tĩnh. "Bưi ~" Dải lụa trắng muốt, quấn quanh cánh tay Lục Dã.

Sylveon trong lòng, tò mò nhìn quanh.

Tủ trưng bày tinh xảo, vốn dùng để bày figure, bây giờ là các loại đồ kỷ niệm. "Coi như là phòng sưu tập đi." Lục Dã cười cười: "Những thứ này, tôi cũng định mang đến Sinnoh." Ở vị trí dễ thấy nhất, đặt một chiếc thắt lưng Huấn luyện viên.

Trong khe cắm bóng đã được sửa đổi của thắt lưng, là bảy quả PokéBall vô cùng quý giá.

Lục Dã thậm chí chỉ cần dựa vào cảm giác, cũng có thể dễ dàng phân biệt được quả nào là của ai.

Còn trong tủ trưng bày, là 'chứng nhận thông quan' của các khu vực.

Khu vực Đông Hoàng, giấy phép Huấn luyện viên chuyên nghiệp, cúp vàng Top 100 Chủ Kênh, cờ thi đua 'Bàn tay vàng phụ khoa'...

Kanto, tám huy hiệu lấp lánh, găng tay Đá Chìa Khóa, cúp vô địch Đại hội Liên đoàn...

Nếu phải giải thích.

Đây chính là 【Vật Phẩm Quan Trọng】 của thầy Lục.

Không chỉ là biểu tượng của thực lực, mà còn mang ý nghĩa và tình cảm chứa đựng trong đó. "Bưi?" Sylveon chớp chớp đôi mắt xanh biếc. "Đương nhiên... quan trọng nhất vẫn là các em rồi ~" Lục Dã cười xoa đầu Sylveon. "Bưi! *(//•/ω/•//)*" Ngay sau đó, Lục Dã quay người đi về phía phòng khách náo nhiệt.

Hướng về phía ánh sáng, ánh sáng rực rỡ, chiếu lên khuôn mặt đẹp trai phi thường của Huấn luyện viên.

Bên tai vang lên tiếng kêu gọi ồn ào của đám nhóc.

Lục Dã ôm Sylveon, nở một nụ cười.

Nếu có một tấm ảnh, Huấn luyện viên đẹp trai và rạng rỡ, bất cứ ai chỉ cần nhìn qua một lần, tuyệt đối không thể nào quên. "Mọi người, nghỉ ngơi sớm đi!" "Sáng mai khởi hành nhé!" ...

Lục Dã không hề nói với các thành viên trong nhóm về tin tức khởi hành vào ngày mai.

Người quá đông, ngược lại dễ nảy sinh cảm xúc ly biệt.

Chỉ là đi du lịch một chuyến...

đợi xử lý xong công việc, Lục Dã còn định tìm mọi người cùng nhau làm MV nữa. "Chiều mai là đến rồi?" Một vệt tóc vàng óng ả, hiện lên trên màn hình từ điển Rotom.

Lục Dã gật đầu. "Em qua đón anh." Cynthia vén mái tóc vàng bên tai, cười nhẹ. "Dù sao lần nào cũng là em qua đón..." "Lần này tính chất không giống." Cynthia cười rạng rỡ: "Rốt cuộc... anh định ở Sinnoh lâu dài mà!" Lục Dã hơi sững người.

Nếu nói, Kanto là kịch bản 'chiến thần trở về'.

Vậy thì khu vực tiếp theo, chẳng phải là... kịch bản 'ở rể Sinnoh' sao?!

Sau khi cúp điện thoại.

Lục Dã trầm ngâm hồi lâu, tự mình gật đầu, rồi hô lên: "Thầy Lục ta đây cốt cách sắt thép, há lại là kẻ ăn cơm mềm!" "Đi, Gengar, chúng ta đi tìm Manh Manh Đát!" "Ghos! (๑`∇´๑)۶" Ngày 20 tháng 2, thứ bảy.

Nắng vàng rực rỡ, trời trong xanh không một gợn mây.

Nhiệt độ cũng không quá lạnh.

Lục Dã mặc một chiếc áo khoác màu nâu, bên dưới là quần jean bó và đôi giày bóng rổ màu trắng.

Thầy Lục lờ mờ nhớ rằng thế giới Pokémon cũng có các giải đấu bóng rổ, đặc biệt là ở Unova.

Nhưng danh sách tuyển thủ tham gia lại bao gồm cả Machamp, Lucario, Passimian...

độ khó để con người chơi chuyên nghiệp lại càng tăng thêm. "Nếu Satoshi không làm Huấn luyện viên, biết đâu cũng có thể trở thành một ngôi sao thể thao..." Lục Dã thầm nghĩ, đeo túi một bên vai, siết chặt dây lưng Huấn luyện viên.

Cúi đầu xuống, chỉ thấy những quả PokéBall trên đai đang tỏa ra ánh sáng mờ nhạt. "Gengar!" Lục Dã đột nhiên vươn một tay, nắm chặt PokéBall, ánh mắt kiên định, hô lên một tiếng: "Are you ready!" "Ghos!" Gengar hiện ra từ phía sau. "Biến hình...

à không có gì, đi thôi." Lục Dã giả vờ như không có chuyện gì, nhét PokéBall lại vào đai, tâm trạng phấn chấn.

Thông thường, đai Huấn luyện viên chỉ được phép mang sáu quả PokéBall.

Nhưng của thầy Lục lại dài hơn người khác, phải quấn một vòng quanh eo.

Giống như Nhà vô địch Unova Alder, ông ấy thậm chí còn treo hai chuỗi PokéBall trên cổ - mỗi lần đánh Dã chiến là ném ra gần hai mươi con Pokémon... cũng chẳng trách người ta lại trở thành Nhà vô địch.

Saffron City là một siêu đô thị, tàu điện ngầm chạy thẳng đến sân bay.

Dù ăn mặc giản dị, vẫn khó che giấu được vẻ đẹp trai của thầy Lục.

Dù sao thì nhan sắc cũng ngang ngửa Steven... giống như ánh trăng sáng, đi đến đâu cũng bị xin phương thức liên lạc.

Nói cũng lạ, Steven, Wallace ra ngoài không bao giờ lo bị nhận ra...

Cái gì, họ đều có xe sang ư?

Vậy thì thôi.

Sau khi đến sân bay, còn hai tiếng rưỡi nữa mới đến giờ cất cánh.

Lục Dã lườm chiếc điện thoại Rotom bên cạnh: "Không phải cậu nói sẽ sắp xếp kế hoạch di chuyển hợp lý sao?" "Bíp bíp...

đây là để phòng trừ các tình huống đặc biệt, rotom!" Rotom tự hào nói. "...Cậu thật sự quá cẩn thận rồi đấy, Rotom!" Ai cũng biết, tính lầy có thể lây lan, vì vậy việc thu phục Sirfetch'd là rất hợp lý. "Chẳng lẽ sự thận trọng của Quy quy... nó cũng có tính lây nhiễm sao?" Thầy Lục, người từ trước đến nay chỉ đánh giải Gà Con, chìm vào suy tư.

Rảnh rỗi không có việc gì làm, cậu lướt xem group chat.

Satoshi hôm qua đã thành công đánh bại Brandon, nhận được Biểu tượng Mặt trận Thách đấu.

Lúc đó thầy Lục đang dọn dẹp hành lý, không có thời gian quan tâm. "Chúc mừng cậu nhé, Satoshi." Lục Dã gửi lời chúc muộn, rồi lặng lẽ hóng chuyện.

Akin gãi đầu: "Bây giờ... tôi có đánh lại Satoshi không nhỉ?" "Thủ lĩnh Mặt trận Thách đấu, nói một cách nghiêm túc, chức vị còn cao hơn Tứ Thiên Vương một bậc đấy." Lance cười cổ vũ: "Cậu thử xem

là biết ngay?" "He he, tôi đâu có ngốc, thắng được tiền bối Red một con Pokémon là đủ để gáy cả năm rồi." Akin nói đầy lý lẽ: "Đánh với Satoshi, lỡ thua thì sao?" "Vậy thì dùng Dã chiến mà cậu giỏi nhất để đấu lại." Silver nói. "Gu... giết tôi đi!" Sắc mặt Akin đột biến. "Chủ nhóm đâu, làm game lớn thế này mà không thông báo cho tôi!" Lão già Wattson la lên: "Tôi nói trước nhé, chơi đơn bật hack thì không thể ban nick tôi được đâu đấy?" "Vậy sẽ làm giảm đi rất nhiều niềm vui của game." Thầy Lục thành khẩn nói.

Chương 352

Wattson xua tay: "He he, cái tôi tận hưởng chính là niềm vui một nhát 999!" "Thầy Lục." Satoshi đột nhiên online, ngạc nhiên hỏi: "Không phải hôm nay thầy chuyển nhà à, em đến tìm mà không thấy thầy đâu cả?" Lục Dã sững người một lúc, ho khan nói: "Tôi bay chuyến sáng nay." "!!!" Cả nhóm chat bùng nổ ngay lập tức.

Bậc thầy Rồng Lance: "Chuyện lớn như vậy mà không báo trước một tiếng?

Tôi dùng Dragonite giúp thầy chuyển nhà cho!" Lorelei đẩy gọng kính, cười u ám: "Không phải là đi tìm bạn gái nhỏ đấy chứ?

Không phải đâu nhỉ?" "Thầy Lục." Erika cười tủm tỉm nói, "Phải có tâm chứ, lần trước chúng tôi còn đến đón thầy cơ mà ~" Sabrina: "Xì." "Hừ, hoàn toàn không coi chúng tôi ra gì cả!" Akin châm dầu vào lửa.

Yellow khuyên nhủ: "Có lẽ... thầy Lục có nỗi niềm khó nói nào đó?" Nỗi niềm khó nói cái quỷ gì chứ.

Phong cách nói chuyện càng ngày càng kỳ quái rồi đấy!

Crystal: [Chikorita vẫy lá.jpg] Gardenia: [Chikorita vẫy lá.jpg] Gardenia cũng vào nhóm rồi à, từ lúc nào thế? "Xin lỗi!!" Lục Dã lập tức xin lỗi: "Chủ yếu là không muốn làm phiền mọi người, mấy chuyện chia tay này nọ, bản thân tôi cũng không quen lắm." Mọi người hiểu ra, gật đầu. "Lần sau mua sỉ Potion từ chỗ tôi thì sẽ tha thứ cho cậu!" Green cười gian.

Lorelei: "(;╥Д╥`) Không phải là chuyến bay trăng mật ngọt ngào của đôi ta đâu nhỉ!" Thầy Lục: "Không phải." Dì Lorelei thở phào nhẹ nhõm.

Sapphire: "(biểu cảm suy tư) Nói mới nhớ, lần trước tôi và Ruby tám mươi ngày đã du lịch một vòng Hoenn rồi đấy." Ruby: "À, còn là cậu tỏ tình với tôi nữa." Sapphire: "(ง •▵•)ง " Lorelei: "!!!" Một [Tứ Thiên Vương hệ Băng] hoang dã xuất hiện. [Cặp đôi Hoenn] đã sử dụng 'Cơm Chó Chí Mạng' lên [Tứ Thiên Vương hệ Băng]!

Đòn đánh chí mạng, hiệu quả vượt trội! [Tứ Thiên Vương hệ Băng] rơi vào trạng thái hấp hối! "@Thầy Lục." Steven mỉm cười nói: "Đề nghị phát lì xì nhé ~" Lục Dã giật mình.

Cuối cùng chủ đề cũng quay lại rồi sao?

Trong sự bất lực, thầy Lục dùng hết số tiền lì xì ít ỏi cướp được từ Steven, phát hết ra. "Ể?" Green chớp chớp mắt, "Tổng cộng chỉ có mười đồng?" "Đây là toàn bộ số tiền lì xì tôi giật được trong nhóm nửa năm qua đấy." Lục Dã thành khẩn nói: "Tôi còn phải bù thêm một khoản lớn nữa." Akin: "Không hổ là thầy, thầy Lục!" Lorelei: "Không hổ là thầy, thầy Lục!" ...Satoshi nhanh chóng theo trend, phấn khích nói: "Thầy Lục, em đang trên đường đến sân bay Saffron City rồi!" "Cậu định làm gì?" Lục Dã hơi sững người. "Tiễn anh lên đường!" Lục Dã nhướn mày.

Tuy là có ý tốt, nhưng cách dùng từ có hơi kỳ quái thì phải?

Lục Dã cúi đầu nhìn đồng hồ, chuyến bay còn sớm.

Nếu chỉ có một mình Satoshi đến... cũng có thể giết thời gian.

Đang suy nghĩ, một cuộc gọi video hiện lên. "Chào buổi sáng." Cynthia cười rạng rỡ nói. "Sắp trưa rồi mà." "Vì chưa ăn sáng, nên vẫn là buổi sáng." "Sao em lại không ăn sáng?" "Còn có tài liệu phải sắp xếp." Cynthia lắc lắc cuốn sách dày cộp trong tay: "Như vậy mới có thời gian rảnh, tối đến đón anh được." Lục Dã nhẹ nhõm: "Không cần đến đón cũng không sao." "Không đến đón, anh ngủ ở đâu?" Cynthia cười hỏi, rồi lại cúi đầu xuống: "Cúp máy trước nhé... em

phải xử lý đống này..." Lục Dã ngắm nhìn người đẹp tóc vàng đang hoàn toàn tập trung trong video, hài lòng gật đầu.

Sau khi cúp máy, đột nhiên, Lục Dã sờ sờ cằm.

Nghe giọng của cô ấy.

Tối nay, chẳng phải là có thể ngủ cùng Cynthia sao? "Sylveon." Lục Dã nghiêm mặt nói. "Bui?" "Tối nay vất vả cho cưng rồi, tự ngủ một mình nhé." "BUI! (* ` mắng ´*)ﾉ" "A ha, nghĩ sao cũng là nói đùa thôi mà...

đừng dùng Đuôi Sắt!" Bất chợt, từ phía sảnh lớn của sân bay, có tiếng gọi vọng đến: "Thầy Lục!!" Lục Dã ngẩng đầu lên, đập vào mắt là thiếu niên đội mũ đỏ mặc áo khoác xanh, vai có Pikachu. "Yo, đồ ngốc! (￣▽￣)/" Lục Dã vẫy tay, cười hỏi: "Cậu định khi nào khởi hành thế?" Satoshi đi tới, gãi đầu, giọng hơi chùng xuống: "Thầy Lục... thật ra, em hơi muốn ở lại Thị trấn Pallet." "Cái gì!?

Σ(っ °Д°;)っ" "Là thế này..." Satoshi nhìn Pikachu trên vai, như đã hạ quyết tâm, mở lời: "Bây giờ, em cũng đã chiến thắng Thủ lĩnh Mặt trận Thách đấu rồi." "Em nghĩ, với trình độ hiện tại của mình... có lẽ, em có thể giành được thứ hạng cao tại Đại hội Kanto..." Lục Dã nhìn thẳng vào thiếu niên bỗng dưng mất đi mục tiêu trước mắt.

Satoshi trong ấn tượng của cậu cũng là từ một kẻ tự phụ, lỗ mãng, trưởng thành dần trên con đường của mình.

Có lẽ việc chiến thắng Brandon đã khiến cậu ta có chút đắc ý, có chút mông lung.

Chiến thắng Thủ lĩnh Mặt trận Thách đấu, muốn vinh quy bái tổ để khoe khoang...

đây là chuyện thường tình của một thiếu niên. "Satoshi, tôi không phản đối lựa chọn của cậu." Lục Dã chậm rãi nói: "Nhưng mấu chốt

là... cậu thật sự không muốn, gặp gỡ những Pokémon ở các vùng đất mới sao?" "Ể?" Satoshi đột nhiên ngẩng đầu. "Mặt trận Thách đấu, không phải là điểm cuối cùng để trở thành Bậc thầy Pokémon. (´・ω・)ﾉ (._.`)" "Một Bậc thầy Pokémon thực thụ." Lục Dã cười nói: "Sẽ không vì vượt qua Mặt trận Thách đấu, đoạt được chức Vô địch Đại hội, mà đắc ý quên mình, hay vội vàng rút lui đâu!" Satoshi gãi đầu, quay sang nhìn Pikachu một lúc lâu. "Pikapi... ヾ(•ω•`.)" Lục Dã: "Vậy... mục tiêu hiện tại của cậu là gì?" Satoshi ngẩng đầu, nhìn người đàn ông mà mình ngưỡng mộ, ngẩn người một lúc lâu.

Dường như đột nhiên có được câu trả lời. "Thầy Lục!" Satoshi đột nhiên nắm chặt nắm đấm, ánh mắt bùng lên như chiêu Tàn Lửa, cúi gập người một cách dứt khoát: "Xin hãy đấu với em một trận!" Lục Dã ngây người hồi lâu.

Trùm cuối của Kanto, lại là Satoshi ư!?

Nhưng mà, những Pokémon chủ lực của Satoshi khi thách đấu Mặt trận Thách đấu, thậm chí có thể sở hữu thực lực cấp Bậc thầy.

Dù Pikachu qua vùng tiếp theo sẽ bị reset cấp.

Nhưng Pikami nắm vững chiêu「Điện Kích」, khi thách đấu Brandon, cũng đã có màn trình diễn giết thần.

Huống chi, đã được gọi một tiếng 'Thầy', thì phải gánh vác trách nhiệm tương ứng.

Lục Dã nhìn Satoshi và Pikachu trước mắt.

Thiếu niên lỗ mãng đội mũ đỏ, trong mắt cháy bỏng khát vọng chiến thắng, tình yêu với Pokémon, và ước mơ trở thành bậc thầy...

Lục Dã nở một nụ cười nhẹ.

Giờ phút này, chính là để chứng kiến thiếu niên, bước trên con đường hướng tới tương lai. "Tôi nói trước, đây không phải là trận

đấu cho trẻ con đâu!" "Em hiểu!" Satoshi cười hì hì đáp: "Đây là sự chỉ điểm từ thầy Lục!" Lục Dã cúi đầu xem đồng hồ, xác nhận chuyến bay vẫn còn kịp, ngẩng đầu nói: "Rotom, dẫn đường đến sân đấu gần nhất!" "Đã nhận, rotom ~!" Trong thế giới mà toàn dân đều đam mê các giải đấu Pokémon này, ngay cả ở Trung tâm Pokémon của sân bay, cũng có thể tìm thấy sân đấu chuyên nghiệp.

Nhưng diện tích không lớn, chỉ có thể chứa hai Huấn luyện viên thi đấu.

Khi Lục Dã và Satoshi đến Trung tâm Pokémon, hai bên sân đấu đã bị vây kín mít. "Toàn là người đến xem trận đấu." Satoshi nhìn quanh đám đông chen chúc.

Lục Dã liếc nhìn trung tâm sân đấu.

Có hai Huấn luyện viên đang giao tranh quyết liệt trong sự vây xem của khán giả. "Đấu ở đây đi." Lục Dã nói với Satoshi. "Nhưng mà đông người quá..." Lục Dã nhướn mày.

Đông người à, càng đông tôi càng hăng!

Nhân lúc trận đấu kết thúc, tiếng vỗ tay vang lên.

Một Huấn luyện viên tuấn tú phi phàm, bên cạnh là Gengar đang lơ lửng với nụ cười nhe răng, bước lên chào hỏi: "Cho ké một cặp nhé, trận đấu Pokémon không chuyên!" Khán giả tò mò nhìn sang, hai cô gái xinh đẹp thì thầm với nhau. "Đẹp trai thật sự..." "Lát nữa cậu đi xin số nhé...

đừng nói là tớ bảo cậu đi đấy!" Đột nhiên, có người hét lớn. "Nhà vô địch Đại hội Kanto, thầy Lục!!" "Thầy ấy lại đi bón hành cho gà nữa rồi!?" "Thế này mà ông gọi là trận đấu Pokémon không chuyên à!" Thầy Lục gãi gãi má.

Chuyện đấu giao hữu... có thể gọi là bón hành được sao?

Satoshi cũng là tuyển thủ đã chiến thắng Thủ lĩnh Mặt trận Thách đấu...

Không thể nói là giải Gà Con, ít nhất cũng phải là giải Thiếu Niên!

Hai Huấn luyện viên trên sân ngẩn người một lúc, một trong hai hét lên: "Vãi chưởng, thầy Lục, em có thẻ fan trong kênh livestream của thầy đấy!" Lục Dã: ???

Bốn bể đều là anh em?

Hai Huấn luyện viên nhìn nhau, nhường sân: "Mời thầy, và cả cậu em này nữa." Được xem Nhà vô địch Đại hội thi đấu, giá vé ít nhất cũng phải lên đến hàng nghìn.

Giống như gặp phải ngôi sao bóng đá ở sân bóng nghiệp dư, khán giả sôi sùng sục. "Cậu em kia cũng quen mặt ghê..." "Vãi, là thiếu niên đã thách đấu Mặt trận Thách đấu hôm qua!" Nhờ chiến lược quảng bá của Scott, cũng có không ít khán giả đã xem trận thách đấu Mặt trận Thách đấu.

Vừa kiếm được doanh thu, vừa làm nổi danh 'Satoshi đến từ Thị trấn Pallet'. "Đỉnh cao đối quyết... lại còn miễn phí, quả này lời to." "Sân bay có chương trình quảng bá gì à?

Ngay cả thầy Lục cũng mời được!" Cuộc đối đầu giữa các Huấn luyện viên ngôi sao khiến khán giả vô cùng phấn khích.

Satoshi lần đầu tiên được đối xử như vậy, có chút đắc ý.

Nhưng khi cậu nhìn về phía thầy Lục trước mắt, Satoshi lập tức thu lại vẻ mặt, hít một hơi thật sâu.

Nhớ lời của Green Shujin và thầy Lục... không được kiêu ngạo, Satoshi!

Thầy Lục với khí chất phi phàm, có chút căng thẳng hỏi: "Thể

thức nào đây?" Nếu thật sự đấu không giới hạn, mình cũng chỉ có thể cho Gengar thử Thôi Miên...

Mà nói đi cũng phải nói lại, cái trò này liệu có hiệu quả không vậy!? "Cứ theo thể thức Đấu Đơn của Mặt trận Thách đấu đi, thầy Lục." Lục Dã thở phào nhẹ nhõm.

Mặt trận Thách đấu áp dụng hình thức Đấu Đơn 6 chọn 4, là quy tắc thách đấu chính quy nhất, gần nhất với Giải Bậc thầy.

Mà đến Sinnoh, chiến thuật tiến hóa ngày càng phong phú, Paul, Satoshi, đều là những đấu sĩ xuất sắc.

Nhìn bậc thầy nghịch hệ năm nào, thiếu niên không ngừng trưởng thành trước mắt, Lục Dã gật đầu nói: "Một trận quyết thắng bại, tìm ra mục tiêu mới nhé, Satoshi!" Satoshi quay ngược lưỡi trai.

Tại Mặt trận Thách đấu, cậu đã cảm nhận được sự tàn khốc và quyến rũ của trận đấu.

Và đây cũng là giai đoạn cậu không ngừng trưởng thành với tư cách là một Huấn luyện viên. "Đi nào, Charizard!" Satoshi đột nhiên ném ra PokéBall. "ROARR!!" Charizard vỗ cánh, tạo ra những cơn gió mạnh, ánh mắt ngạo nghễ.

Khán giả xung quanh không ngừng kinh hô.

Chỉ từ khí thế, đã có thể cảm nhận được, con Charizard này không phải dạng vừa!

Charizard kiêu ngạo thu cánh lại, đáp xuống đất, nhìn về phía Lục Dã, ánh mắt hơi động. "Toàn lực ứng phó nhé." Lục Dã cười chào hỏi: "Charizard!" "ROARR——!!" Trong nháy mắt, ngọn lửa trên đuôi Charizard bùng cao mấy mét.

Sau khi trở lại bình thường, ánh mắt Charizard cháy rực ý chí chiến đấu mãnh liệt.

Charizard tuân theo mệnh lệnh, thực lực thẳng tiến cấp Vô địch Đại hội.

Ngay cả Satoshi, cũng đã có thể khiến Charizard tin phục.

Lục Dã trong lòng khẽ động, thầm hỏi: Trong khoảng thời gian ở Kanto, mình đã trưởng thành chưa?

Có lẽ...

đã mạnh lên mà không hề hay biết.

Sự gặp gỡ giữa Huấn luyện viên và Pokémon, chính là một điều kỳ diệu như vậy. "Đi nào, Arcanine!" "Gâu gâu~! (` 0´)" Sức mạnh đến từ Moltres, phủ lên bộ lông màu nâu của Arcanine một lớp ánh sáng tuyệt đẹp.

Arcanine oai phong lẫm liệt, sức mạnh và vẻ đẹp cuồn cuộn, khiến xung quanh im phăng phắc.

Trong đám đông khán giả, đột nhiên vang lên tiếng của một cô bé ngây thơ.

Chương 353

"Ba ơi, chúng ta sắp trễ chuyến bay rồi..." "Không sao, đợi xem xong trận này, chúng ta mua vé mới!" "Uy Hiếp sẽ làm suy yếu ý chí chiến đấu của Charizard, nhưng ngọn lửa sẽ càng bùng cháy dữ dội hơn!" Satoshi nắm chặt tay, hét lớn: "Charizard, Phun Lửa!" Lục Dã trầm giọng nói: "Arcanine, sử dụng Tốc Chiến Lửa!" Bất kể có kháng lửa gấp đôi hay không, trong trận đấu sôi sục này, chắc chắn cần có sự va chạm của những ngọn lửa. "Gâu!!" Arcanine tắm mình trong ngọn lửa, lao đi với tư thế của Tốc Độ Thần Sốc, giống như một cỗ chiến xa xung kích được bọc trong lửa.

RẦM!!

Phun Lửa nổ tung trên người Arcanine, ánh lửa phản chiếu lên tầm nhìn của khán giả, bắn tóe lên hàng rào ánh sáng ở rìa sân đấu. "Gâu!" Arcanine đối mặt với Phun Lửa, ngọn lửa rực cháy tách ra hai bên từ quả cầu lửa trên người nó.

Ngay sau đó, Arcanine nhảy vọt lên, lao về phía Charizard đang há to miệng! "Charizard, mau né đi, dùng Tấn Công Cánh!" "ROARR!!" Charizard giận dữ gầm lên, vào lúc Arcanine lao tới, nó vỗ mạnh đôi cánh, bay vút lên cao.

Arcanine đáp mạnh xuống đất, 'rắc' một tiếng làm nứt mặt đất.

Quay người hướng về phía Charizard đang lao xuống, đôi cánh sắc bén. "Gặm Nát!" Lục Dã thậm chí còn đọc trước được mệnh lệnh tiếp theo của Satoshi. "Kéo nó xuống!" Arcanine không chút lưu tình há miệng, cắn vào đôi cánh trắng lóa của Charizard, hung hăng kéo nó ngã xuống đất. "Roar!" Mắt Charizard đầy tơ máu, ý chí chiến đấu càng dâng cao, ngọn lửa trên đuôi đột nhiên bùng lên.

Trong tiếng kinh ngạc của khán giả, Satoshi hét lớn: "Nhân lúc này, Ném Địa Cầu!" Thao tác kinh điển của Satoshi, dùng chiêu hệ Giác Đấu trong trạng thái 'Bùng Cháy'. "Còn non lắm, Satoshi!" Mệnh lệnh của Lục Dã cũng vang lên cùng lúc, "Điện Nổi Điên!!" Khi Charizard duỗi hai móng vuốt, cố gắng ôm lấy Arcanine.

Chỉ thấy Charizard nghiến răng ken két, dùng hết sức bình sinh, giận dữ phụt ra hai luồng khói từ mũi.

Đột nhiên, những tia lửa điện lách tách lóe lên, ánh sét ngút trời bùng nổ từ trung tâm sân đấu, rồi tắt lịm.

ĐÙNG!! "Charizard mất khả năng chiến đấu, rotom!" Khán giả nuốt nước bọt, tiếng thông báo chuyến bay, tất cả đều bị vứt ra sau đầu. "Mạnh quá..." "Đối kháng hoàn hảo, đọc chiêu hoàn hảo!" Trên người Charizard chi chít vết cháy, vẫn nghiến răng chống đỡ, cuối cùng ngã mạnh xuống đất.

Satoshi thu Charizard về PokéBall, ánh mắt kiên định, dường như đã tìm lại được phương hướng. "Cậu đã trưởng thành rồi, Satoshi." Lục Dã không khỏi cảm thán. "Đừng vội mừng, thầy Lục!" Satoshi lộ ra nụ cười phấn khích chỉ có khi chiến đấu. "Em không dễ dàng bị thầy quét sạch đâu!" "Cậu cứ thử xem." Lục Dã cười nói. "Lên nào, Pikachu!" Satoshi chỉ tay, Pikachu trên vai linh hoạt nhảy tót lên sân đấu. "Pikachu~!!" Át chủ bài của Satoshi, Pikachu.

Lục Dã khoanh tay, nhìn về phía Rotom đang làm trọng tài tạm thời. "Bíp bíp, không thể hiểu nổi, rotom!

Σ(°△°|||) " "Lên đi, Rotom." Lục Dã khuyên nhủ.

Không ngờ, trận đấu này... lại có thể tiết kiệm được một khoản tiền điện?

Thật là thu hoạch ngoài ý muốn.

Lục Dã chỉ tay: "Gengar, lấy lò vi sóng ra!" "Ghos!" Gengar cười nhe răng, trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người xung quanh, từ chiếc túi thần kỳ lôi ra một cái lò vi sóng. "Pikachu?" Pikachu đứng bằng hai chân, nghiêng đầu, trên đầu hiện ra một dấu chấm hỏi. "Rotom, dạng Lò Vi Sóng, biến hình!" "Không thể hiểu nổi, rotom! o(T⌒To)" Miệng nói không muốn, nhưng cơ thể rất thành thật, Rotom từ trong điện thoại bay vào lò vi sóng. "Ghos?" Gengar bắt lấy chiếc điện thoại rơi xuống, ngạc nhiên vỗ vỗ cái lò vi sóng đang kêu ù ù.

Giây tiếp theo, Rotom Dạng Nhiệt, đột nhiên chớp chớp mắt. "Cảm giác tốt, rotom!" Satoshi sững người, lấy điện thoại ra, chĩa vào Rotom: [Rotom, Pokémon hệ Điện và Ma có nhiều dạng, Dạng Nhiệt là một trong những dạng chiến đấu của nó] "Thì ra là vậy!" Satoshi hét lớn: "Về khoản điện lực, chúng ta tuyệt đối không thể thua nó, Pikachu!" "Pika——" Pikachu ánh mắt nghiêm túc, túi điện lóe lên dòng điện. "Pikachu, Tia Lửa Điện!" Con Pikachu hai dao của Satoshi, ngay khi lên sân, đã hóa thành một tia sáng trắng lao tới.

Tia Lửa Điện yếu xìu này... do Pikachu thi triển, thầy Lục vẫn có chút hoảng. "Rotom, Bảo Vệ!" Một hàng rào màu xanh lục hiện ra trước mặt Rotom Dạng Nhiệt, 'bốp' một tiếng, hất văng Pikachu trở lại. "Chính là lúc này, Sét Đánh!" "Pika——" Pikachu nhào lộn trên không trung, bàn tay nhỏ bé vỗ vào túi điện, trên người lóe lên tia sét: "CHUUU!!!" Những tia sét gần như bao phủ toàn bộ sân đấu, khán giả lộ vẻ chấn động.

Sao lại có một đòn Sét Đánh mạnh mẽ như vậy!

Rotom bị Sét Đánh nuốt chửng, cơ thể không ngừng run rẩy, bề mặt cũng nổi lên những dòng điện yếu ớt. "Không có tác dụng!?" Satoshi mở to mắt, nhìn Rotom không hề hấn gì, đang cười nhe răng: "Sao có thể!" "Đó là chiêu「Tích Điện」của Rotom." Lục Dã giải

thích: "Vừa có thể tăng uy lực, vừa có thể tăng Phòng thủ Đặc biệt." Kháng điện gấp đôi, kết hợp với chỉ số Phòng thủ Đặc biệt 107 của Rotom, lại còn được tăng thêm một bậc.

Nếu thế này mà còn bị thương, thì Pikachu thật sự là hack rồi!

Satoshi nghiến răng: "Chết tiệt...

đúng là một cái bẫy sâu!" Lục Dã cạn lời: "...Rõ ràng là do cậu quá nóng vội." Chỉ trong tích tắc, lại có thể đưa ra mệnh lệnh chính xác nhất.

Satoshi lại một lần nữa cảm nhận được sự nham hiểm của một 'Chiến thuật gia', hét lớn: "Đừng thua nó, Pikachu, sử dụng Điện Kích!" "Pika..." Pikachu bò rạp bốn chân, nhưng mặt lộ vẻ khó khăn.

Vết bỏng trên người không ngừng thiêu đốt nó, chính là đến từ chiêu「Quỷ Hỏa」của Rotom!

Trong lúc nói chuyện với Satoshi, Lục Dã đã dùng Aura để ra lệnh...

Để thức tỉnh Satoshi, thầy Lục cũng đã cố gắng hết sức rồi! "拿出Guts来, Pikachu!" Satoshi nắm chặt đôi tay, ánh mắt sắc lẹm: "Tin vào sức mạnh của chúng ta, sử dụng Điện Kích!!" "Pika——" Trong nháy mắt, những tia điện màu xanh lam rực rỡ, chiếu sáng tầm nhìn của tất cả khán giả. "Pika——CHUUU!!" Khán giả nín thở, chỉ thấy Pikachu lao tới cực nhanh, dưới ánh sáng của tia điện, mạnh mẽ húc bay Rotom! "Không thể hiểu nổi, rotom! o(T⌒To)" Rotom gần như mất nửa máu.

Lục Dã giật mình.

Chiêu này của cậu không hợp lệ rồi, Satoshi!

Kỹ năng của Pikachu, đột nhiên biến thành「Guts」à? "Tia Lửa Điện, Pikachu!" "Sử dụng Đổi Điện!" Thừa thắng xông lên, Pikachu

lại bị một dòng điện mạnh mẽ đánh trúng.

Các anh em thiện lành của thầy Lục xung quanh, cảm thán không ngớt. "Khả năng xoay tua của thầy Lục trong Đấu Đơn, thật sự là mãn nhãn." "Thầy ấy chẳng phải đã nói trên livestream rồi sao... bản chất của trận đấu, chính là xoay tua, phòng thủ liên hoàn và đoán đòn!" Rotom hóa thành một tia sáng trắng, bay về PokéBall. "Chogi~i! ヾ(◍°∇°◍)ﾉﾞ " Togepi 'bụp' một tiếng nhảy ra khỏi PokéBall, giống như nhảy ra từ một hộp quà.

Satoshi không dám lơ là: "Pikachu, sử dụng Đuôi Sắt!" Thầy Lục đột nhiên có chút欣慰, lau đi khóe mắt ẩm ướt.

Đứa trẻ đã hiểu chuyện rồi, biết đánh hệ Tiên phải dùng chiêu hệ Thép! "Togepi, Vẫy Ngón!" Vẫy một cái trước, đánh không lại thì la 'mau né đi'.

Lục Dã đang nghĩ, đột nhiên sững người.

Khán giả vây xem, cũng lộ ra vẻ mặt kinh ngạc. "Gepi! (`mắng´)" Ánh mắt Togepi sắc lẹm, hai tay đập xuống đất, toàn bộ sân đấu bắt đầu rung chuyển!

Rắc! "Pika?" Mặt đất liên tục xuất hiện những vết nứt, Pikachu đứng không vững.

Giây tiếp theo, mặt đất rung chuyển dữ dội, vết nứt trực tiếp nuốt chửng Pikachu! "Vãi chưởng, là Động Đất!" "Thật, thật sự không phải là chiêu một hit KO Địa Liệt sao?" Khán giả toát mồ hôi lạnh, Satoshi cũng lau mồ hôi lạnh.

Muốn gì được nấy...

Togepi của thầy Lục, thật sự không hack đấy chứ!? "Vất vả cho cậu rồi, Pikachu." Satoshi bước lên, bế Pikachu dậy. "Pikapi..." Pikachu nằm trong lòng Satoshi, nhắm mắt thở đều đều.

Lục Dã sờ cằm.

Pikachu rõ ràng không phải sắp ngất, mà là đang ngủ...

Chẳng lẽ là thấy Togepi quá dễ thương, nên trực tiếp bật chế độ diễn sâu?

Vì là Đấu Đơn 6 chọn 4, Pokémon tiếp theo của Satoshi, là Bulbasaur.

Lục Dã thì lại ném ra Luxury Ball. "Gâu!" Arcanine ngẩng đầu gầm lên, sau khi chiến thắng Charizard, trạng thái rất tốt. "Saur..." Bulbasaur sợ hãi lùi về sau. "Sử dụng Hạt Ký Sinh!" Satoshi cắn răng, một lần nữa thể hiện phong thái 'nghịch hệ'. "Tốc Chiến Lửa!" Lục Dã ra lệnh không chút do dự.

Ngọn lửa nóng rực quét tới. "Saur!" Bulbasaur biến sắc, chỉ nhớ trước mắt có một chiếc xe tăng lao đến, sau đó bị quả cầu lửa hừng hực húc bay!

Hiệu quả vượt trội, hạ gục trong nháy mắt!

Không ngờ lại là một pha hạ gục ngay từ đầu.

Lục Dã bất giác lẩm bẩm: "Đúng là Bulbasaur vào nhà của Bulbasaur — Về đúng nhà rồi!" Xung quanh vang lên những tiếng hoan hô nối tiếp nhau.

Satoshi kéo thấp lưỡi trai, có vẻ hơi chán nản, thu lại Bulbasaur đã ngã gục.

Nhưng khi cậu ngẩng đầu lên lần nữa, lại là một đôi mắt thiếu niên rực lửa chiến đấu. "Em vẫn chưa nhận thua đâu, thầy Lục!" Satoshi cười hì hì nói. "Cố lên nhé, người của sự gắn kết." Lục Dã cổ vũ. "Vậy thì, đi nào, Squirtle!" Satoshi giơ tay, tung ra Squirtle đại ca với thành tích khá ấn tượng. "Zeni!" Squirtle chống hai tay bên hông, xuất hiện một cách sáng chói.

Ánh mắt Satoshi rực lửa.

Ít nhất, cũng phải đánh bại được một Pokémon của thầy Lục!

Ngay khi khán giả nín thở, im lặng như tờ.

Lục Dã đột nhiên nghe thấy tiếng thông báo điểm danh của chuyến bay. "Rotom, chúng ta sắp cất cánh rồi phải không?" Lục Dã hỏi nhỏ. "Đã mở cổng lên máy bay rồi, rotom!" "Thầy Lục?" Satoshi thăm dò gọi một tiếng.

Thầy Lục trước mắt, trông có vẻ không ổn... "Không có gì." Lục Dã lộ ra nụ cười ôn hòa và thân thiện: "Satoshi, tôi đang vội." "Ể?" Lục Dã giơ tay ném ra Dive Ball. "Con cuối cùng, ta chọn ngươi, Blastoise!" "Kame! ヾ(⌐■_■)" Aura bùng phát, tạo ra một cơn gió mạnh mẽ và đáng sợ!

Khí thế凌厉 của Blastoise bao trùm khắp nơi.

Satoshi khó khăn nuốt nước bọt. "Zeni!?

Σ(°△°|||) " Squirtle nhìn Blastoise đeo kính râm trước mắt, nhất thời không biết nên biểu cảm thế nào.

Ngay sau đó, Squirtle toát mồ hôi lạnh, gượng gạo nở một nụ cười. "Kame! ヾ(⌐■_■)" Blastoise nghiêm túc gật đầu.

Không ngờ chủ công, lại phái mình ra đối đầu với con Squirtle này.

Chương 354

Chẳng lẽ...

Một tia sáng lóe lên trong mắt Blastoise.

Con Squirtle này, có át chủ bài mạnh mẽ gì đó!? "Kame..." Blastoise lau mồ hôi lạnh, vẻ mặt vô cùng nghiêm túc.

Xem ra, mình cũng phải toàn lực ứng phó mới được! "拿出骨气来!" Satoshi vung tay, hét lớn: "Squirtle, sử dụng Súng Nước!" "Blastoise, sử dụng Súng Nước." Squirtle lấy hết dũng khí, hít một hơi thật sâu, dòng nước tụ lại, bắn về phía Blastoise.

Blastoise nghiêm trận chờ đợi, giơ lên hai khẩu pháo, đại pháo đã sẵn sàng khai hỏa!

Ầm ầm ầm!

Hai cột nước hợp lại thành hình, tựa như một con rồng nước hung dữ gầm thét, lao về phía Squirtle!

Squirtle: "A ba a ba (◑▽◐)" Nhìn Squirtle đang Rút Cổ, bị Súng Nước hất văng ra khỏi sân đấu. "Kame..." Blastoise thở phào nhẹ nhõm.

Nguy hiểm thật... may mà không làm nhục sứ mệnh!

Satoshi bị quét sạch, thu hồi Squirtle, im lặng một lúc lâu.

Cùng một đội hình, khi thách đấu ngài Brandon, mình thậm chí còn chiến thắng được đối thủ mạnh là Regice.

Nhưng mà, trước mặt thầy Lục, mình ngay cả việc đánh bại một con Pokémon, cũng không làm được...

Đây vốn là một ván đấu áp đảo có thể làm suy sụp tinh thần của

một Huấn luyện viên.

Nhưng Satoshi chỉnh lại mũ, nhìn Pikachu đã 'tỉnh ngủ', lộ ra một nụ cười nhẹ nhõm. "Pikachu!" Satoshi gọi. "Pikapi?" Pikachu nghiêng đầu, đột nhiên nheo mắt, kêu nhỏ: "Chu!" Khán giả xung quanh, vẫn còn chìm đắm trong trận đấu vừa rồi.

Huấn luyện viên đã chiến thắng Thủ lĩnh Mặt trận Thách đấu... bị thầy Lục dễ dàng quét sạch như vậy!?

Vậy thì thầy Lục toàn lực ứng phó... sẽ mạnh đến mức nào! "Thầy Lục, thầy còn nói thầy không đánh giải Gà Con!?" "Thật là đặc sắc... vãi chưởng, tôi lỡ chuyến bay rồi!" Đối với các anh em thiện lành, việc thầy Lục không giống người thường, đã trở thành thói quen.

Một 'Nhà vô địch' độc đáo như vậy, cũng không hẳn không phải là một danh thiếp của Huấn luyện viên.

Nhà vô địch này mạnh mẽ, đẹp trai, chân thực đến từng chi tiết.

Có lẽ 'mặt đen' mới là điểm yếu duy nhất của thầy ấy.

Còn những người qua đường hóng hớt, ai nấy đều há hốc mồm kinh ngạc. "Anh ta vừa nói gì ấy nhỉ..." "Tôi không đấu chuyên?" "Đù, thật quá, thầy Lục!" Lục Dã thu hồi Blastoise, trầm ngâm gật đầu.

Danh sách thù vặt có thể gạch đi một cái tên rồi... "Xem ra, mình vẫn đánh thắng được Satoshi mà!" Lục Dã vui vẻ nghĩ.

Đột nhiên, Lông Vũ Cầu Vồng trong túi áo trong dường như khẽ phát sáng.

Cúi đầu nhìn thời gian.

Lục Dã chậm rãi bước lên, vỗ vỗ đầu Satoshi: "Đi thôi, đừng ngẩn ra nữa! (´• ω•)ﾉ(._.`)" "Ồ!" Satoshi bừng tỉnh.

Trong tiếng hoan hô của khán giả, hai người đi về phía sảnh chờ

lên máy bay. "Thầy Lục." Satoshi đột nhiên nói: "Em nghĩ, có lẽ em đã tìm được phương hướng rồi." "Ừm?

Phương hướng gì." "Tôi là Satoshi đến từ Thị trấn Pallet!" Satoshi tự mình nói, đột nhiên ngẩng đầu, nhìn về con đường tương lai. "Mục tiêu là, trở thành Bậc thầy Pokémon mạnh nhất!" Không chỉ là Bậc thầy Pokémon, mà còn là 'mạnh nhất' nữa sao?

Lục Dã bật cười.

Mục tiêu này, trong cả thế giới Pokémon, có lẽ chỉ có một mình 'Red' mới có thể đạt được.

Nhưng siêu tân binh Mega cố gắng một chút... biết đâu có thể trở thành 'Bậc thầy Đấu vật Pokémon' mạnh nhất? "Cố lên nhé!" Lục Dã đặt bàn tay to lớn lên đỉnh đầu Satoshi, xoa mạnh: "Tương lai là của cậu!" Satoshi với mái tóc rối bù, nheo mắt, cười hì hì. "Tôi cũng phải đi rồi." Lục Dã nhìn về phía trước, ánh mắt khẽ động. "Bước tới... con đường thuộc về tương lai của tôi." "Thầy Lục." Satoshi đột nhiên tò mò hỏi: "Hồi đó thầy trở thành Huấn luyện viên, rốt cuộc là vì cái gì?" Thanh niên khí chất xuất trần, tuấn tú phi phàm, thở dài một tiếng, hiếm khi lộ ra một nụ cười khổ. "Tôi thật sự không muốn làm Huấn luyện viên đâu!" "Ghos! (*/ω＼*)" Gengar lơ lửng bên cạnh thầy Lục, xấu hổ che mặt. "Có khen cậu đâu mà!" ...

Trong group chat.

Bậc thầy Rồng Lance: "Thầy Lục lên đường chưa?" "Satoshi không phải đi tiễn thầy ấy rồi sao, chắc cũng sắp rồi." Lorelei nói.

Yellow tóc vàng, không biết vì sao, rùng mình một cái, lẩm bẩm: "Cảm thấy, có chút đồng cảm với các Huấn luyện viên ở Sinnoh..." "Cậu quyết định xong chưa?" Blue Oak @Satoshi nói: "Đại hội tiếp theo, là ở lại Kanto, hay đi du lịch các nơi khác?" "Quyết định rồi!" Satoshi nhìn về bóng lưng đã biến mất ở cuối tầm mắt, ánh mắt rực

lửa nói: "Tôi định đi thách đấu Đại hội Sinnoh, trở thành Nhà vô địch Đại hội ở đó!" "Có thể sẽ đụng phải thầy Lục đấy." Akin không thương tiếc chế nhạo. "Ể!?

Vậy, vậy ít nhất cũng phải thắng được thầy ấy một con Pokémon!" Thầy Lục tò mò hỏi: "Akin vào lại nhóm từ lúc nào thế?" Lorelei bừng tỉnh: "Tôi cũng đang định hỏi cái này!" "Là tiền bối Lance!" Akin trở tay bán đứng Bậc thầy Rồng Lance, đắc ý xoa xoa mũi: "Tôi nhờ Silver, rồi để nó nhờ Lance..." [Thành viên nhóm 'Akin' đã bị Admin 'Bậc thầy Rồng Lance' xóa khỏi Group Chat] Bậc thầy Rồng Lance ngạc nhiên hỏi: "Vừa xảy ra chuyện gì thế?" "Nhốt 24 giờ rồi thả vào lại đi..." Lorelei đẩy gọng kính, đột nhiên có chút đồng cảm: "Thôi, tội nghiệp quá, hay là 12 giờ?" "Dì cũng là người tốt nhỉ." Yellow cười nói, đột nhiên mặt đỏ bừng, vội vàng thu hồi.

Thu, thu, nút thu hồi ở đâu vậy!!

Lorelei mặt vẫn cười, nhưng trán giật giật.

Xét thấy Yellow tuổi thật sự nhỏ hơn cô một con giáp, Lorelei thở dài một hơi.

Thôi, nếu là Yellow thì không tính toán nữa...

Thầy Lục sống lưng lạnh toát.

Không ngờ virus thích chết, tốc độ lây lan lại nhanh như vậy. "Mình cũng phải cẩn thận hơn mới được..." Lục Dã lẩm bẩm. ... [Chuyến bay đến Sinnoh, sân bay Jubilife, sắp cất cánh...] Tiếng thông báo của sân bay vang bên tai.

Lục Dã tìm một góc hẻo lánh, thả hết đám nhóc ra ngoài. "Ghos! (๑`∇´๑)۶" Gengar đứng trên mặt đất, đeo cặp sách nhỏ, phấn khích lắc mông. "Bui~ o(´^｀)o" Dải lụa trắng như tuyết của Sylveon quấn quanh cánh tay Lục Dã, nghiêng đầu làm bộ tsundere không nói gì.

"Gâu~! (` 0´)" Husky nở nụ cười tinh ranh, thu hút vô số ánh nhìn. "Kame... ヾ(⌐■_■)" Blastoise đẩy gọng kính, dùng Aura kiểm tra xem sân bay có khả năng tồn tại bom không. "Chogi~ ~(ﾉ゜▽゜)ﾉ" Togepi ngồi trên lưng Arcanine, cầm máy chơi game, vung vẩy đôi chân nhỏ. "Quạc! (´ゅωゅ)σ" Vịt Vịt rơi lệ.

Sao đứa nào cũng mạnh thế này, mình lấy cái đầu gì để chen chân vào đây!?

Điện thoại Rotom đột nhiên lơ lửng đến trước mặt cả đám, hét lớn một tiếng: "Cheesee!" Trong khoảnh khắc, quỷ khóc sói gào, tiếng "bui bui" không ngớt bên tai.

Lục Dã qua loa giơ tay chữ V, thuận miệng nói: "Rotom, tiền điện nhà mới ở Sinnoh, cậu phải tự mình kiếm đấy nhé." "Không thể hiểu nổi, rotom! o(T⌒To)" "Được rồi." Lục Dã chỉnh trang sẵn sàng.

Ánh nắng rực rỡ, từ cửa kính của sảnh sân bay, chiếu lên gò má tuấn tú của thầy Lục.

Nhìn quanh đám nhóc. "Mọi người!" Trên mặt thầy Lục, nở một nụ cười. "Hãy cùng nhau, bước lên một hành trình hoàn toàn mới nào!" Ngày 20 tháng 2, thứ Bảy.

Trời trong xanh, không một gợn mây.

Một chiếc máy bay đang lướt qua bầu trời, vệt khói trắng kéo dài chia đôi không gian.

“Chuyến bay sắp hạ cánh tại sân bay Jubilife, chúc quý khách có một chuyến đi vui vẻ…” Giọng nữ ngọt ngào vang lên từ loa phát thanh.

Thân máy bay đang hạ độ cao, xuyên qua từng tầng mây.

Nhìn qua ô cửa sổ, hòn đảo bốn bề là biển, cảnh sắc dần dần mở rộng, rõ nét.

“Ghos!” Gengar áp sát cả khuôn mặt to tướng lên cửa sổ, gương mặt biến dạng trông hơi hài hước, nó híp mắt cười toe toét.

“Hà… đến rồi à?” Lục Dã tháo bịt mắt, vươn vai một cái, dần tỉnh táo sau giấc ngủ ngắn.

“Ghos!” Gengar đứng trên ghế cạnh cửa sổ, quay đầu lại, phấn khích kéo kéo tay áo Lục Dã.

“À, đó hẳn là đảo Sinnoh rồi.” Lục Dã ghé sát vào cửa sổ, vẻ mặt cũng có chút tò mò.

“Để tôi xem nào!” Sinnoh là một hòn đảo lớn, cách xa Kanto, bốn bề là biển, dãy núi Coronet hẹp dài chạy dọc từ bắc xuống nam.

Xung quanh Sinnoh có rất nhiều đảo nhỏ như đảo Iron, đảo Newmoon, vì vậy phà là phương tiện giao thông cực kỳ phổ biến.

So với Thượng Hải có khí hậu gió mùa cận nhiệt đới, bốn mùa rõ rệt, ôn hòa và ẩm ướt, đảo Sinnoh lại quanh năm mưa tuyết, nhiều sương mù, lạnh lẽo, nhưng lại mang một vẻ đẹp độc đáo của xứ tuyết.

“Là Sinnoh nổi tiếng với những thần thoại và truyền thuyết à…” Lục Dã nhớ lại những nét đặc sắc của ‘thế hệ Kim Cương và Ngọc Trai’, trong đầu dường như hiện lên hình ảnh một Nhà vô địch tóc vàng.

Trong thế hệ Kim Cương và Ngọc Trai, cô gần như được tất cả người hâm mộ công nhận là Nhà vô địch mạnh nhất.

Garchomp mạnh vô song, một mỹ nhân tóc vàng có vẻ ngoài lạnh lùng nhưng tính cách lại dịu dàng.

Nhà vô địch Sinnoh, Cynthia.

“Gengar.” Lục Dã cười nói: “Hãy tận hưởng chuyến đi này nhé~!”

“Ghos~! (๑`∇´๑)۶” Các Thủ lĩnh Nhà thi đấu của Sinnoh, Gengar ta đến đây!! … Thành phố Jubilife, sảnh sân bay.

Là thành phố lớn nhất ở phía tây núi Coronet, thành phố Jubilife có mức độ hiện đại hóa cực cao.

Công ty Đồng hồ Pokémon, Trường học Huấn luyện viên, Đài phát thanh Jubilife… đều là những công trình kiến trúc tiêu biểu của thành phố.

Hoàng hôn dần buông.

Ở Sinnoh lạnh lẽo, màn đêm luôn đến sớm hơn một chút.

Trong sảnh đón khách của nhà ga sân bay.

Lucian mặc một bộ vest màu đỏ rượu, ngồi trên sofa, vắt chéo chân.

Không để ý, Lucian gấp sách lại, liếc nhìn chiếc Rolex trên tay: “Thầy Lục vẫn chưa đến sao?” “Đói quá, em đi ăn cơm trước được không?” Chỏm tóc ngố màu xanh của Aaron lắc qua lắc lại, cậu nói với vẻ đáng thương.

“Không được.” Lucian lạnh nhạt nói: “Đón tiếp một cường giả từ phương xa đến là lễ nghi của một Tứ Thiên Vương Sinnoh.” “Rõ ràng là ông muốn nhân cơ hội lười biếng chứ gì!” Flint với mái đầu xù màu đỏ đút hai tay vào túi, thẳng thừng châm chọc.

“Ưm… lười, lười biếng gì chứ.” Lucian dùng bàn tay run rẩy đẩy gọng kính phẳng, rồi đột nhiên sững lại.

Khoan đã, đó vốn là việc của Cynthia mà, sao lại tính là mình lười biếng được?

“…Thôi bỏ đi.” Lucian hắng giọng.

Cũng không phải là không đánh lại Cynthia, chủ yếu là phải giữ

phong độ lịch lãm!

Hôm đó.

Liên minh Pokémon Sinnoh chấn động mạnh.

Ba trong số Tứ Thiên Vương lại cùng đến sân bay để đón một Huấn luyện viên!

Chương 355

Điều khó tin hơn nữa là.

Nhà vô địch Cynthia vốn luôn không rõ tung tích, vậy mà cũng đi hóng chuyện?

"Vị Huấn luyện viên đó là ai?" Hội trưởng Sinnoh nuốt nước bọt, hỏi trợ lý bên cạnh.

Người trợ lý gãi đầu gãi tai nhìn danh sách chức danh dài dằng dặc trong tay, mồ hôi túa ra như tắm: "Vị Huấn luyện viên này là——" "Giáo sư danh dự của Học viện Celadon, Nhà vô địch Đại hội Liên minh Kanto, Người thúc đẩy cải cách y tế địa phương, Người sáng lập thực tiễn chiến thuật Đánh Hội Đồng…" Người trợ lý nói một tràng như súng liên thanh, hít một hơi thật sâu rồi hét lớn: "Lục Dã, thầy Lục!" Hội trưởng Sinnoh ngẩn người một lúc lâu, không nói nên lời, giọng khàn khàn: "Cậu, cậu uống miếng nước trước đi đã." Sức ảnh hưởng và tầm hoạt động rộng lớn thế này… cũng không lạ khi Cynthia và những người khác lại coi trọng như vậy.

Hội trưởng Sinnoh đan hai tay vào nhau, chìm vào suy tư.

Chẳng lẽ… Cynthia định chiêu mộ Huấn luyện viên này về Sinnoh?

Dù sao, với danh tiếng của 'thầy Lục', nếu tham gia Đại hội Linh Lan, cũng có thể mở rộng tầm ảnh hưởng của nó… "Ra là vậy." Hội trưởng Sinnoh tự mình gật đầu, dặn dò trợ lý: "Nếu thầy Lục muốn tham gia Đại hội Linh Lan, thì không cần thu thập Huy hiệu Nhà thi đấu đâu." "Hiện tại các liên minh khác cũng đang áp dụng chế độ mời này." Hội trưởng Sinnoh cười nói: "Dù sao cũng là Huấn luyện viên mà Cynthia coi trọng, thực lực không cần kiểm tra." Ánh mắt người

trợ lý lóe lên.

Là một fan cứng của thầy Lục, anh ta biết rõ các Thủ lĩnh đã khổ sở vì thầy Lục đến mức nào.

Nếu thật sự để thầy ấy đi đấu Nhà thi đấu… thì quả là quá thảm cho các Thủ lĩnh!

Người trợ lý hô lớn: "Hội trưởng anh minh!" … Thành phố Jubilife, nhà ga.

Người qua đường nghe tin Tứ Thiên Vương và Nhà vô địch cùng nhau đi đón khách thì không khỏi kinh ngạc.

Rốt cuộc là ai mà có thể diện lớn đến vậy?

Không còn nghi ngờ gì nữa, đây chắc chắn là một Huấn luyện viên vô cùng mạnh mẽ!

Nhưng suy cho cùng, điều đó chỉ để lại cho họ những suy đoán vô tận.

Lúc này.

Cynthia mặc một chiếc áo khoác đen có lót lông cùng quần ống rộng màu đen, cổ quàng chiếc khăn đen sang trọng, để lộ xương quai xanh tinh xảo và chiếc cổ thiên nga quyến rũ.

Mái tóc vàng óng buông xuống từ hai chiếc kẹp tóc, che đi nửa bên mặt, chỉ để lộ một con mắt màu xám sâu thẳm quyến rũ.

Cynthia vén tóc ra sau tai, một tay khoanh trước ngực, tay kia chống cằm, suy tư một lúc lâu.

"Thưa, thưa quý khách, chị đã chọn được chưa ạ?" Cô nhân viên bán hàng ở tiệm đồ ngọt trong sân bay cười gượng.

"Chị đã… đứng đây nửa tiếng rồi đấy ạ." "Ồ!" Cynthia đột nhiên trẻ con đưa tay lên che miệng, trên trán như có bóng đèn sáng lên, cô

giơ một ngón tay, cười toe toét nói: “Tôi muốn hai phần kem ba màu, làm phiền cô nhé~~” “À, vâng…” Cô nhân viên ngơ ngác gật đầu, vừa cúi xuống múc kem vừa đỏ mặt.

Chết, chết rồi!

Nhà vô địch Cynthia… thật, thật sự quá Cute!!

“Thưa quý khách, hai phần kem ba màu của chị đây… A, tiền boa nhiều quá rồi ạ!” “Không sao đâu, vì tôi đã làm mất thời gian của cô mà.” “Hu hu hu, cảm ơn, vô cùng cảm ơn!” Cynthia cầm hai cây kem ốc quế, vẻ mặt vui vẻ, thong thả đi về phòng chờ.

Lucian ngạc nhiên nói: “Hai cây kem?

Cô ăn hết được sao?” “Là chuẩn bị cho em phải không, cảm ơn nhiều nhé!” Aaron mắt sáng rỡ, chỏm tóc ngố màu xanh lá lắc lư.

Trong khoảnh khắc, một ánh mắt lạnh như băng quét qua, đến từ Garchomp bên cạnh Cynthia.

Aaron: “Huhu, đáng sợ quá o( )o…” Flint đút hai tay vào túi, khịt mũi: “Nghĩ gì vậy, Cynthia sao có thể mua kem cho người khác được…” Đột nhiên, Flint lộ vẻ kinh ngạc, cả người hóa đá.

Aaron cũng há hốc mồm, hóa đá +2.

Thêm cả Lucian, cả ba vị Tứ Thiên Vương, xếp thành một hàng hóa đá, gió thổi qua dường như còn nghe thấy tiếng ‘rắc rắc’.

Flint & Aaron & Lucian: Σ(⊃ °Д°;)⊃ “Ồ, mua cho tôi à, cảm ơn nhé.” Một thanh niên tuấn tú phi phàm, dáng người cao ráo bước ra từ lối đi, tự nhiên nhận lấy cây kem mà Cynthia đưa.

“Vậy mà vẫn chưa chảy.” Lục Dã ngạc nhiên nói.

“Vì tôi đã tính toán thời gian rồi.” Cynthia cười rạng rỡ.

“Cô chọn bao lâu?” Cynthia suy nghĩ một lúc rồi nói: “Không lâu

lắm.” Nửa tiếng, đã là nhanh lắm rồi.

Cynthia thầm nghĩ.

Lục Dã trong lòng chấn động.

Toang rồi, cảm giác bị tán đổ mất!

“Ghos~!” Gengar đột nhiên từ sau lưng Lục Dã chui ra, nhe răng cười với Cynthia.

“Chào mừng đến Sinnoh, Gengar.” Cynthia cũng cười đáp lại.

“Ghos~ (*/ω＼*)” Lục Dã liếm kem, nhìn quanh bốn phía, rồi đột nhiên sững người.

Trước mặt anh, ba ‘bức tượng đá’ đã phong hóa đứng sừng sững, thế giới quan của anh sụp đổ, hoàn toàn nghi ngờ cuộc đời.

“Sinnoh… Tam Thiên Vương?” Lục Dã thu lại từ ‘ba tên ngốc’, đổi thành ‘Tam Thiên Vương’.

Lucian và những người khác nhìn nhau, anh nhìn tôi, tôi nhìn anh.

Người vừa rồi, là Cynthia sao?

Garchomp hung hãn như một chiến thần mắt đỏ, phong cách chiến đấu quyết liệt đến tàn bạo của Cynthia?

Cô ấy vậy mà lại đưa kem cho người khác!!

Thầy Lục vậy mà lại thật sự nhận lấy!!

Lucian phản ứng lại đầu tiên, tiến lên vỗ vai thầy Lục, nói đầy ẩn ý: “Thầy Lục, chào mừng đến Sinnoh!” Lucian vừa vỗ vai, vừa ném cho Lục Dã một ánh mắt như nhìn một dũng sĩ.

Flint và Aaron lạnh sống lưng.

Đây không phải là ghen tị, mà là sợ hãi.

Thử tưởng tượng xem, nếu Cynthia chủ động mời họ ăn kem, thì

có lẽ là cô ấy muốn đấu một trận… Do đó, những cuộc tụ tập thế này có thể trốn thì cứ trốn, nếu không rất dễ bị hành cho ra bã.

Trừ Đại hội Nhà vô địch, bất đắc dĩ phải tham gia… đấu với Nhà vô địch Sinnoh Cynthia, chẳng khác nào tự tìm cái chết!

Thầy Lục mới đến Sinnoh, không biết trời cao đất dày, khó thoát một kiếp!

"Tôi cá nửa cái bánh mì, thầy Lục sắp bị hành ra bã cho xem!" Flint thì thầm thảo luận.

"Emmm, thầy Lục cũng không chắc sẽ thua đâu." Chỏm tóc ngố của Aaron giật giật.

"Ông chắc không?

Tín hiệu thách đấu mạnh mẽ thế này, tôi thấy Cynthia sắp nghiêm túc rồi đấy!" Lục Dã kỳ quái nhìn ba người, rồi lại quan sát đường chân tóc phản quang của Lucian, tò mò hỏi: "Mấy người sắp tới có buổi tụ tập nào à?" Cả ba đồng loạt lắc đầu.

"Vậy… tôi đi trước nhé?" Cả ba đồng loạt gật đầu.

"Tôi tiễn cậu." Cynthia tự nhiên đi bên cạnh, giày cao gót gõ xuống sàn.

Lòng ba người chấn động.

Biết rằng sắp tới, có thể sẽ có một trận đấu cấp Nhà vô địch.

Họ đứng yên tại chỗ, ánh mắt thâm trầm, tiễn thầy Lục rời đi.

"Sao họ… lại nhìn mình như nhìn người chết thế nhỉ?" Lục Dã thì thầm hỏi.

"Chắc họ nghĩ tôi sẽ thách đấu với cậu?" Lục Dã bừng tỉnh.

Dù mình đã nói thật thực lực với Cynthia… nhưng ba vị Tứ Thiên

Vương Sinnoh này vẫn cứ tự suy diễn cả ngày!

Thầy Lục bất giác nhớ lại lần trước đến Sinnoh làm khách, ở nhờ nhà Steven.

Lúc đó, Flint tặng một cuốn 《Phun Lửa》, suýt nữa thì làm nổ tung nhà của Steven… Mối thù này, sổ đen đã ghi rõ ràng!

Lục Dã nhếch miệng cười.

Thời thế đã khác.

Thầy Lục ta đây cốt cách hiên ngang.

Ở rể Sinnoh nho nhỏ, không làm cũng chẳng sao!

"Cần tôi lái xe đưa cậu đi không." Cynthia hỏi.

"Dẫn đường đi." Làn gió đêm lạnh lẽo thổi vào mặt.

Thành phố Jubilife chìm trong màn đêm, mưa rơi lất phất.

Cynthia đi phía trước, bóng lưng yêu kiều, cô quay lại với khuôn mặt trắng ngần, hất cằm.

"Lên xe đi." "Đây không phải là đường đến thành phố Jubilife đúng không?" Bên trong chiếc xe rộng rãi, Lục Dã nhìn ra ngoài cửa sổ, ngạc nhiên hỏi.

Cynthia một tay vịn lên trên vô lăng, đầu ngón tay gõ nhẹ: "Ừm… là đến thị trấn Sandgem." Thành phố Jubilife là một thành phố trên núi được xây dựng trên mỏ quặng, con đường núi quanh co uốn lượn xuống phía dưới, dẫn đến một thị trấn nhỏ yên tĩnh ở xa.

Lục Dã 'ồ' một tiếng: "Tôi cứ thắc mắc sao càng đi càng hẻo lánh…" "Khoan đã." Lục Dã hơi sững lại, "Vậy tối nay tôi ngủ ở đâu?" "Nhà tôi." Cynthia nhìn thẳng về phía trước, giọng điệu có chút tò mò, "Chứ sao?" "Tôi vốn định thuê khách sạn nửa tháng." "Không cần phiền phức vậy đâu." Cynthia cười nói, "Ở thành phố Jubilife, tôi

cũng có một căn hộ… chắc là đủ cho cậu và các Pokémon ở." "Căn hộ thì thôi vậy…" Lục Dã hắng giọng, "Tôi sợ hàng xóm và ban quản lý khiếu nại." "Vậy thì cứ ở thị trấn Sandgem một thời gian đi…" Cynthia hơi gật đầu, qua gương chiếu hậu nhìn Lục Dã, cười nhẹ: "Như vậy cậu cũng có chỗ ở." "Không có gì báo đáp, xin hãy để tôi lấy thân báo đáp." Lục Dã nghiêm mặt nói.

"Nằm mơ đi." Khóe miệng Cynthia cong lên, rồi đột nhiên nói như sực nhớ ra, "Tôi vừa hay có một số tài liệu cần cậu giúp…" Lục Dã quay người, đối mặt với Gengar đang ngồi ở hàng ghế sau.

"Ghos?" "Gengar, mày thấy sao." "Ghos! (๑•ㅂ•́)و✧" Gengar nhe răng cười, giơ ngón tay cái lên.

"Được." Lục Dã quay lại, nói dõng dạc: "Miễn cưỡng giúp cô dịch mấy tài liệu đó vậy!" "Vô cùng cảm ơn." Cynthia cười nhẹ.

"Nếu muốn cảm ơn, thì lấy thân báo đáp là được rồi." "Không muốn." "Quả nhiên… vẫn phải là tôi lấy thân báo đáp sao?" "Nhất định phải chọn một trong hai à…" Cynthia thở dài bất lực.

"Grawr!!" Ở ghế sau, Garchomp一直 yên lặng đột nhiên gầm lên một tiếng.

Chiếc xe sedan màu đen lao đi trong đêm mưa, dần hòa vào màn đêm. … Thị trấn Sandgem nằm ở ngoại ô không xa thành phố Jubilife, là một thị trấn ven biển nổi tiếng với bãi cát.

Phòng thí nghiệm của Giáo sư Rowan, người nghiên cứu về lĩnh vực Tiến hóa, cũng nằm ở đây.

Lục Dã xoa cằm.

Trong đầu anh bất giác hiện lên cảnh Giáo sư Rowan mời mình lúc trước.

"Không ngờ đi một vòng, cuối cùng vẫn đến Sinnoh…" Lục Dã

thầm nghĩ.

Tuy nhiên, giống như những gì mình đã nói để thuyết phục Satoshi.

Ở Sinnoh, có lẽ có thể gặp gỡ những sinh mệnh mới, viết nên những câu chuyện hoàn toàn mới… Trong màn đêm dày đặc, những khu rừng xanh mướt hai bên đường liên tục lùi về phía sau.

Biệt thự riêng của Cynthia cách bãi biển không xa.

Chiếc xe sedan chạy vào cổng biệt thự, bãi cỏ đẫm sương đêm hiện ra trước mắt.

"Chắc cũng có thể dùng để trồng Rễ Năng Lượng… thậm chí có khi còn trồng được Cỏ Phục Sinh." Lục Dã lẩm bẩm.

"Gì cơ?" "Nếu không chăm sóc được bãi cỏ, Rotom sẽ giúp." Lục Dã tiện miệng nói.

Bách khoa toàn thư Rotom đang ngủ gật bỗng giật mình tỉnh giấc.

Tôi chỉ là một cái bách khoa toàn thư thôi mà Rotom!

Σ(°△°|||) Chịu áp lực lớn như vậy có ổn không ~o( )o Cạch —— Đóng cửa xe, một biệt thự hai tầng kiểu duplex hiện ra trước mắt.

"Sân thượng trên tầng hai có thể nhìn ra bãi biển Sandgem." Cynthia suy nghĩ rồi nói thêm: "Khi yên tĩnh, có thể nghe thấy tiếng lá cọ xào xạc." "Nghe có vẻ lãng mạn đấy." "Vì vậy tôi thường ở đây." Cynthia cười nhẹ: "Cũng rất gần phòng thí nghiệm của Giáo sư Rowan, tiện cho việc nghiên cứu." "Công việc của Nhà vô địch cũng bận rộn nhỉ…" Lục Dã cảm thán.

Cynthia xoa trán, nói nhỏ: "Công việc của liên minh phải vượt qua núi Coronet, đến thành phố Sunyshore." "Một chuyến đi đi về về cũng mất hai ba ngày… nên những việc không quan trọng, tôi đều để

Lucian làm thay." "Còn việc quan trọng thì sao?" Cynthia giả vờ nghiêm túc: "Công việc quan trọng, Hội trưởng Liên minh Pokémon sẽ tự mình xử lý." "Không hổ là cô." "Đâu có, quá khen rồi." Cynthia cười đáp lại.

Lục Dã ngẩng đầu, quan sát biệt thự trước mắt.

Nhỏ hơn căn ở Kanto một chút, trông có vẻ được trang hoàng khá tốn kém.

Tầng trên cùng của biệt thự có mấy chiếc ô che nắng, không biết là suối nước nóng hay bể bơi.

Đột nhiên.

Lục Dã có chút mong chờ được thấy Cynthia mặc đồ bơi.

"Khó khăn trong lựa chọn… mình chọn giúp cô ấy, chẳng phải là hết khó khăn sao?" Cạch —— "Mời vào." Cynthia đẩy cửa, bật đèn ánh sáng dịu nhẹ.

Đột nhiên, Cynthia như nhận ra điều gì đó, mặt hơi ửng hồng.

"Ừm…" Lục Dã chống cằm, nhìn quanh phòng khách bừa bộn: sách dày cộp chất đống khắp nơi, giấy nháp vò thành cục, lon cà phê và pizza nằm la liệt trên sàn.

"Cậu ra ngoài đợi một lát đi…" Cynthia mặt đỏ bừng, nói nhỏ, "Đợi tôi dọn dẹp xong rồi vào." Vì nhiệm vụ nghiên cứu gần đây khá nặng nề.

Cynthia đã không để quản gia làm phiền công việc của mình.

Đến khi hoàn hồn, từ sân bay đón Lục Dã về… thì đã thành ra cảnh nhà cửa bừa bộn như hiện tại.

"Cũng không cần phiền phức vậy đâu…" Lục Dã giơ tay ném PokéBall: "Gengar, Rotom, nhờ cả vào các cậu!" "Ghos!" Gengar sáng

mắt lên, đã lâu không thấy căn nhà nào bừa bộn thế này.

Giờ phút này, chính là lúc để luyện tập Phân Thân Bóng Tối! 'Bùm' một tiếng, vài con Gengar xuất hiện trong phòng, 'hì hục hì hục' cùng nhau dọn dẹp nhà cửa.

"Tài liệu, sách vở cẩn thận một chút!" Lục Dã hét lên.

"Ghos!" Gengar mắt lóe ánh sáng xanh, dùng năng lực Tâm Linh nâng hết sách vở lên, xếp chồng ngay ngắn vào một chỗ.

"Tôi sẵn sàng rồi, Rotom——" Rotom Dạng Máy Hút Bụi tái xuất giang hồ, nhưng bị Gengar thẳng thừng đá văng đi.

Rotom nằm ngửa trên sàn, muốn khóc mà không có nước mắt.

"Bíp bíp… Không thể hiểu được, Rotom!

Chương 356

o(T∧To)” Cynthia khoanh tay, tay chống cằm, ánh mắt khẽ động.

“Lần sau… có nên để Lucario thử làm việc nhà không nhỉ?” “Gì cơ?” Cynthia lắc đầu, nhìn phòng khách dần trở nên gọn gàng, đột nhiên vỗ tay: “Tôi còn phải dọn phòng cho cậu ngủ tối nay nữa!” “Không cần phiền phức thế đâu, chen chúc với cô là được rồi.” “Vậy thì chỉ đành để cậu ngủ sofa thôi.” Cynthia cười toe toét.

Lục Dã lộ vẻ đắn đo: “Cá nhân tôi khá truyền thống, nhưng nếu cô thích thì…” “Bắt lấy!” “Hả?” Chỉ thấy một cuốn sách dày cộp bay tới trước mặt, một mảnh giấy từ trong đó rơi ra.

Lục Dã với tốc độ phản xạ của ‘người Thượng Hải cấp Mega’, bắt được cả hai thứ cùng lúc, lờ mờ nhận ra ký hiệu trên mảnh giấy.

“Truyền thuyết về Palkia và Dialga?” “Xem ra, không sai rồi.” Cynthia gật đầu, cười giải thích: “Là chữ viết được in lại từ Phiến Đá mới được khai quật ở thành phố Eterna.” “Tối nay phải dịch cái này à?” Lục Dã hươ hươ mảnh giấy.

“Ừm…” Nếu có thể giải mã được.

Ánh mắt Cynthia khẽ động.

Ngay cả tại hội nghị khoa học năm nay, cũng có khả năng đoạt giải vàng.

Bản thân Cynthia không cần vinh dự này.

Nhưng với kiến thức của Lục Dã, hoàn toàn có thể trở thành một Giáo sư Pokémon chuyên nghiên cứu ‘ngôn ngữ cổ đại’.

Hội nghị khoa học lần này, có lẽ chính là một cơ hội.

Là một dự án nghiên cứu do hai người cùng hoàn thành.

Thân là một học giả thần thoại, Cynthia chắc chắn sẽ thêm một cái tên nữa vào thành quả nghiên cứu của mình… "Dịch xong rồi." Trong nháy mắt, Lục Dã đã đặt bút và giấy lên bàn trà, đẩy trả lại cho Cynthia.

Cynthia hoàn hồn, trong mắt lộ vẻ kinh ngạc, ngơ ngác nói: "Cậu không cần… đối chiếu tài liệu, Phiến Đá gì đó sao?" "Chỉ cần có tay là được rồi." Lục Dã nắm tay ho khan: "Tuy không đảm bảo độ chính xác…" Cynthia cúi đầu, nhìn thành quả dịch thuật trên giấy, ánh mắt lấp lánh.

Độ chính xác gì đó, rõ ràng là anh đang khiêm tốn.

Quan trọng hơn là.

Vấn đề nghiên cứu khó khăn mấy ngày nay, sau khi có những manh mối quan trọng này, dường như đã sáng tỏ… "Cậu muốn ăn gì?" Cynthia đứng dậy, cười rạng rỡ: "Tôi vào bếp nấu bữa khuya!" Lục Dã sững lại, cùng với Gengar bên cạnh, đồng thời biến sắc.

"Ghos!

Σ(°△°|||)" "Đừng động đậy, để chuyên gia ra tay!" "Mì ramen được không?" "Ừm… để tôi, nghĩ xem nào…" "Thôi bỏ đi, để tôi chọn cho." Ngoài cửa sổ, mưa rơi lất phất.

Cynthia ngồi bên chiếc bàn tròn cạnh cửa sổ, tay trái chống cằm, ngón tay thon dài gõ nhẹ lên mặt bàn, vẫn còn đang băn khoăn về lựa chọn lúc nãy, vẻ mặt đăm chiêu.

"Có vẻ Sinnoh thường xuyên mưa." Lục Dã vừa bưng tô ramen xương heo thơm phức lên bàn, vừa liếc nhìn ra ngoài cửa sổ.

"Phía tây đúng là như vậy, trời mưa反而 sẽ ấm hơn, phía bắc thì tuyết rơi…" Cynthia chống cằm, nói về chủ đề chuyên môn, cô cười

nhẹ: “Vì vậy Gastrodon, bị ảnh hưởng bởi độ ẩm và nhiệt độ, sẽ có màu sắc khác nhau ở bờ biển phía đông và phía tây.” “Pokémon thật là sinh vật kỳ diệu…” Lục Dã cảm thán.

Cynthia cười đáp lại, cúi đầu xuống, mím môi, cổ họng nuốt nước bọt.

Hơi nóng và mùi thơm xộc vào mặt, mì ramen ngâm trong nước dùng đậm đà, bày hai miếng thịt xá xíu và trứng lòng đào, điểm xuyết hành lá thái nhỏ.

“Thơm quá…” “Chỉ có nước dùng ăn liền, nếu không còn có thể thơm hơn.” Thân là một đầu bếp, thầy Lục ngay khi về đến nhà đã kiểm tra dụng cụ nhà bếp và tủ lạnh.

Trong tủ lạnh đa số là cà ri ăn liền, đĩa đồ chiên các loại… những món mà NPC trong game Sword & Shield thích tặng nhất.

Nhưng được thêm vào đủ lượng Berry (gạch bỏ), cộng với tay nghề của thầy Lục, hương vị cũng không tệ.

“Tôi ăn đây!” Cynthia chắp tay, cười nhẹ nói.

“Nhớ ăn lòng đỏ trứng lòng đào với xá xíu nhé… đừng có nhìn vào bát của tôi đấy!” Những giọt mưa rơi trên cửa sổ, loáng thoáng nghe thấy tiếng mưa.

Trong căn phòng ấm áp, chỉ có tiếng muỗng và bát va chạm.

Cynthia không quen phát ra tiếng động khi ăn, Lục Dã cũng vui vẻ yên tĩnh, đứng dậy nói: “Tôi đi chuẩn bị Khối Năng Lượng cho chúng nó.” Cynthia mặt hồng rực, thở ra một hơi trắng xóa, mắt như phủ một lớp sương, khẽ gật đầu.

Lục Dã nhếch miệng cười.

Là tiêu bột, tôi đã thêm tiêu!

Nhà mới phiên bản 3.0 của thầy Lục, đi kèm với Máy xay Berry, tủ trưng bày bộ sưu tập, chậu trồng cây và các đồ nội thất khác.

Lục Dã định lát nữa sẽ để Gengar 'nhả' hành lý trong túi bốn chiều ra, rồi mới bắt tay vào dọn dẹp.

"Rotom." Lục Dã vỗ vỗ vào Máy xay Berry, cười nói: "Bay vào đi, phiền cậu rồi!" "Không thể hiểu được, Rotom! o(TへTo)" Nhưng Rotom vẫn ngoan ngoãn chui vào công cụ mới.

Rotom • Dạng Máy xay Berry.

Với sự trợ giúp của Rotom, thầy Lục, người đã có 【Kỹ năng Bậc thầy Khối Năng Lượng】, kinh ngạc phát hiện.

Về khẩu vị và hiệu quả, dường như còn có thể nâng cao thêm một bậc?

"Gengar, thử vị Độc xem!" Lục Dã ném Khối Năng Lượng Oran Berry lấp lánh về phía Gengar.

"A oăm!" Gengar nhai nhóp nhép, "Ghos~ (￣~￣)" Giây tiếp theo, trên đầu Gengar như hiện ra một dấu chấm than: "Ghos! (๑•ㅂ•́)و✧" Có vẻ hiệu quả không tệ… Lục Dã xoa cằm, lại vỗ vỗ Rotom trong Máy xay Berry: "Cậu có thể chấp nhận chế độ làm việc 996 không?" "Rotom!?" "Haha, tôi đùa thôi." Lục Dã thu lại vẻ mặt: "Thực ra là chế độ làm việc 007." "Không thể hiểu được, Rotom! o(TへTo)" "Được rồi, dọn dẹp hành lý thôi." Lục Dã cười nói: "Tôi cũng mang theo thiết bị tăng cường điện lực… chắc là đủ cho cậu ăn no." "Bíp bíp… Vạn tuế hiểu biết, Rotom! (≧∇≦)ノ" Trong phòng khách, đèn chùm tỏa ra ánh sáng cam dịu nhẹ.

Các Pokémon của Cynthia đang vùi đầu vào đống Khối Năng Lượng như ngọn núi nhỏ, sột soạt, không rảnh mở miệng.

"Tôi có thể hiểu… tại sao cậu có thể huấn luyện Arcanine xuất

sắc như vậy rồi.” Cynthia khoanh tay, tay chống cằm, tự mình gật đầu.

“Thế à, haha, bình thường thôi mà.” Lục Dã gãi đầu cười.

Các Pokémon của Cynthia, bao gồm Garchomp, Lucario, Spiritomb, Glaceon, v.v.

Mỗi con đều đã rất quen thuộc với Lục Dã.

Còn có Milotic, bể bơi trên tầng thượng chính là chuẩn bị cho nó; bãi cỏ trong sân thì do Roserade chăm sóc.

Nhưng rất nhanh, công việc chăm sóc bãi cỏ sẽ bị Rotom máy cắt cỏ và đại lão trồng trọt Blastoise chiếm mất… Thời gian rảnh rỗi sau bữa tối.

“Eevee~” Sylveon đang tao nhã đi dạo trên bánh xe chạy bộ.

“Eon~” Glaceon nhảy lên bánh xe, cái tua màu xanh băng mát lạnh khẽ chọc vào tai màu hồng của Sylveon.

“Eevee! (`皿´)” “Eon!?

Σ(°△°|||) ” Sylveon quay người dùng dải lụa, trói chặt Glaceon, gói lại rồi ném ra ngoài bánh xe.

“Glaceon là giống cái đúng không?” Lục Dã hơi sững lại.

“Đúng vậy, chúng nó không phải đang rất hòa thuận sao?” Cynthia cười đáp lại.

Trong góc phòng khách.

Lucario ngồi xếp bằng, nhắm mắt thiền định.

Một chiếc mai rùa khổng lồ nằm bên cạnh, từ đó tỏa ra Aura mạnh mẽ và sắc bén.

“Lucar…” Lucario lau mồ hôi lạnh.

Cũng không phải là không đánh lại được.

Chỉ là cái Aura mạnh mẽ này, cứ chập chờn bên cạnh, hoàn toàn không thể tập trung thiền định!

“Kame? ヽ(⌐■_■)” Blastoise ló đầu ra, vẻ mặt ‘cậu có ý kiến gì à?’.

“Lucar…” Lucario, người đã từng nghe về sự tích của Quy Quy, hắng giọng, im lặng không nói.

Thôi bỏ đi… không chấp nhặt với Dũng sĩ đã cứu Cây Thế Giới!

“Gengar, giúp một tay dọn dẹp hành lý!” “Ghos~ (~￣▽￣)~” “Cần tôi giúp không?” Cynthia hỏi.

“Không cần đâu, cô còn có tài liệu phải整理 mà.” Cynthia khẽ gật đầu, mỉm cười nói: “Vậy thì đợi muộn hơn một chút——” “Cùng nhau chơi game nhé!” Mắt Cynthia sáng rực lên.

“Hả?

Sáng mai cô không phải đi đến thành phố Sunyshore sao?” “Không sao đâu, nghỉ một hai ngày, Lucian sẽ gánh thay.” Trong lòng Lục Dã, hiện lên hình ảnh Tứ Thiên Vương hệ Tâm Linh Lucian với đường chân tóc phản quang.

Tôi hiểu rồi!

Đây là muốn để Lucian trở nên mạnh hơn, từ đó tăng cường thực lực tổng thể của liên minh Sinnoh!

Thật cảm động, đây mới là Nhà vô địch Sinnoh đủ tiêu chuẩn!

“Nhưng đối mặt với Dialga và Palkia… cô ấy đã một mình đi đến đó mà.” Lục Dã lẩm bẩm.

“Gì cơ?” “Không có gì, tối nay lập team nhé!” … Trong phòng sách, mỹ nhân tóc vàng vẻ mặt chuyên chú, suy tư khẽ chau mày.

Trong phòng khách, thầy Lục đang sắp xếp hành lý gọn gàng.

“Grawr?” Garchomp nhìn chằm chằm vào cây hành trong chậu, chảy nước miếng.

Lục Dã: “Cái này không phải để ăn, đây là hành của Sirfetch'd!” Garchomp lập tức quay sang Sirfetch'd, mắt sáng rỡ: “Grawr! (¯ ¯)” “Quạc! (´ꈍᴗꈍ)σ” Áp Áp thấy lòng mệt mỏi.

Hành không ăn được, Áp Áp càng không ăn được nhé, đồ khốn!

Ba mươi năm Hà Đông, chớ khinh thiếu niên—— Lục Dã ngắt lời thi triển phép thuật, tiện miệng nói: “Garchomp cũng biết Vũ Điệu Kiếm, Áp Áp cậu có thể tham khảo học tập một chút.” Dù sao những nhóc khác trong đội đều có những cơ duyên khác nhau.

Thầy Lục đều thấy được ý muốn không muốn bị tụt lại phía sau của Sirfetch'd… Cái gọi là, Huấn luyện viên và Pokémon sẽ tương tác với nhau.

Dù không muốn làm Huấn luyện viên, nhưng để Sirfetch'd trở nên mạnh hơn, cũng không có gì là không thể.

“Quạc!? (;╥Д╥`)” Lúc đầu thu phục tôi, ông đâu có nói như vậy.

Tôi thật sự không muốn làm Nhà vô địch đâu~!! (´ꈍᴗꈍ)σ “Grawr!” Đột nhiên, Garchomp ngạc nhiên nhìn Lục Dã.

“Đây là Lông Vũ Cầu Vồng.” Lục Dã vừa cắm Lông Vũ Cầu Vồng vào chậu cây, vừa nói: “Coi như là vật may mắn cá nhân của tôi đi.” Thầy Lục thuận tay phát ra một luồng Aura, nuôi dưỡng Lông Vũ Cầu Vồng đang lung lay.

Cùng lúc đó.

Garchomp cảm nhận được năng lượng trong phòng tăng lên, vô cùng chấn động—— Đừng nói nữa, tôi đồng ý cuộc hôn nhân này!

Lục Dã nhìn chằm chằm Lông Vũ Cầu Vồng, trầm ngâm một lúc.

Sau khi đấu với Satoshi, năng lượng của Lông Vũ Cầu Vồng dường như đã hồi phục một chút.

Có lẽ… loại tình cảm mạnh mẽ và chân thành này, chính là phương pháp đánh thức Lông Vũ Cầu Vồng?

Lục Dã nhún vai.

Nhưng suy cho cùng, vẫn là Aura tiện dụng!

"Thêm một phát nữa…" Lục Dã đưa tay ra, giải phóng Aura, trong lòng chấn động.

"Nani!?" Aura tuột khỏi tay, rơi trúng vào Garchomp hung hãn!

Trong phòng khách tĩnh lặng.

Lục Dã im lặng: (⊙_⊙) "Grawr?" Garchomp kỳ quái chớp mắt, biểu cảm đột ngột thay đổi.

Một giọt mồ hôi lạnh, trượt xuống từ thái dương Lục Dã.

Giây tiếp theo, Garchomp há to miệng: "Grawrr~~('∇` 〃)" Cảm giác như được massage toàn thân, thật thoải mái~ Thầy Lục: ?

Aura, có hiệu quả với cả Garchomp cấp Nhà vô địch!?

Nhưng nghĩ kỹ lại, vạn vật đều có Aura, Aura của Sir Aaron còn có thể chữa lành Cây Thế Giới.

Mà Cây Thế Giới lại chính là khởi nguồn sinh mệnh của tất cả Pokémon.

Chính vì vậy, nghe nói 'Anh hùng của Sóng', có thể nhận được sự yêu mến tự nhiên của Pokémon.

Aura có thể khiến Pokémon cảm thấy thoải mái và thân thiện, tự nhiên là hợp tình hợp lý… Lục Dã bừng tỉnh ngẩng đầu.

Không hổ là năng lực có thể sánh ngang với ‘Bảo ngọc Sự sống’ của Arceus!

Tôi nói mà, ‘Lực lượng Viridian’ còn có thể khiến Pokémon bùng nổ tức thì, ‘Tâm Linh’ có thể dùng để sát thương kẻ địch. ‘Aura’ chỉ có thể dùng làm đèn pin, thì quá là không có thể diện!

Lục Dã thuận tay phát ra một luồng Aura, lại ném về phía Gengar.

“Ghos!! ヽ(≧∀≦)ﾉ” Gengar phấn khích, cái lưỡi dài đỏ au liếm tới.

Lục Dã cúi người né tránh, trong lòng chấn động.

“Đây đâu phải Aura, đây rõ ràng là thuật massage hồi xuân cmnr!?” Thầy Lục lau mồ hôi lạnh.

Chức danh ‘thánh thủ’ của Đông Hoàng, cảm giác sắp bị thu hồi Flag rồi… Ngày 22 tháng 2, Chủ nhật, trời quang.

Chương 357

Hôm qua vừa mưa nhỏ, bãi cỏ trong sân xanh tươi mơn mởn.

Làn gió mang theo hơi ấm đầu xuân, Lục Dã đứng trên sân thượng lát đá cẩm thạch tầng hai, vươn vai.

"Chào buổi sáng." Quay đầu lại, chỉ thấy Cynthia mặc áo len cao cổ, tay cầm ly cà phê nóng hổi.

"Dậy sớm vậy?" Tối qua cùng Cynthia chiến game đến ba giờ, Lục Dã cứ ngỡ cô sẽ ngủ nướng.

"Cũng không buồn ngủ lắm." Cynthia cười rạng rỡ, "Dù sao hôm qua cũng thắng nhiều ván." Lục Dã cười gượng.

Tối qua thật sự không nhường… chủ yếu là do quá đen, không phải do chiến thuật.

Làn gió thổi qua, hai người đứng trên sân thượng, nhìn ra bãi cát lấp lánh xa xa.

Xung quanh cực kỳ yên tĩnh, có thể nghe thấy tiếng lá cọ xào xạc.

"Trong phòng khách, cái bể nước lớn đó là của ai vậy?" Cynthia đột nhiên tò mò hỏi.

"À… đó là của Blastoise, nó ngủ ở chỗ khác sẽ bị ho." Nhiệt độ dễ chịu, ánh nắng chan hòa khắp sân.

Roserade của Cynthia đang phe phẩy lá cây, chăm sóc hoa cỏ cẩn thận.

Năng lực 「Chữa Trị Tự Nhiên」 có thể khiến hoa cỏ mọc um tùm hơn, nhưng cỏ dại cũng rất khó dọn—— "Đu đu đô~~" Gengar giả tiếng động cơ, đẩy máy cắt cỏ, lướt qua trước mặt Roserade đang ngơ

ngác.

“Ôi!

Rose, Rose của tôi~” Máy cắt cỏ đột nhiên phát ra đoạn âm thanh phim mà Rotom không biết tải từ đâu về.

Roserade nhất thời không biết phải làm gì, hoàn hồn lại, đột nhiên giật mình.

“Kame… ヽ(⌐■_■)” Blastoise xách bình tưới nước hình Squirtle, một tay chắp sau lưng, quan sát tình hình đất đai của Kanto.

Không ngoài dự đoán của tôi.

Blastoise đẩy kính râm, mắt lóe lên tia sáng.

Rễ Năng Lượng được trồng ra, hiệu quả sẽ càng xuất sắc!

Ngay sau đó, Blastoise lịch sự gật đầu với Roserade, chỉ vào đám đất trước mặt.

Roserade心领神会, thi triển「Chữa Trị Tự Nhiên」, thúc đẩy Rễ Năng Lượng trong đất… “Cái bình tưới nước đó, nhà bà ngoại tôi cũng có cái tương tự.” Cynthia chỉ vào Blastoise, có chút kinh ngạc, giọng điệu như phát hiện ra một con bướm nhiều màu sắc.

Cái vẻ mặt tiểu thư này, đúng là chọc đúng gu của thầy Lục… cũng có thể chỉ đơn giản là một lão già dê thôi.

“Nhưng mà, đó là bình tưới nước hình Psyduck.” Cynthia khoanh tay, tự mình cười nói: “Lần sau mang về, tặng cho Blastoise vậy.” Lục Dã nhớ, mỗi vùng có một kiểu bình tưới nước khác nhau… có thể dùng để trồng Berry.

“Thậm chí không cần hệ thống phân phối, Quy Quy cũng có thể tự mình trồng được rồi.” Lục Dã thầm nghĩ. 【?】 Trong sân.

Sirfetch'd đứng giữa Garchomp và Togekiss, biểu cảm thản nhiên.

Garchomp: (‟▼皿▾) Sirfetch'd: (⊙_⊙) Đáng thương, bất lực, lại còn ngon miệng (nhầm).

Học tập Garchomp một ngày, Sirfetch'd ít nhiều cũng học được vài kỹ năng.

Chỉ là những kỹ năng này, cần thời gian không ngừng rèn luyện.

“Kiss~~(ﾉ゜▿゜)ﾉ” Ngược lại, Togekiss vỗ cánh, rất thích Sirfetch'd, thậm chí còn muốn dạy chiêu thức.

“Quạc! (´ᗧ๖ᗧ)σ” Mình vậy mà cũng được đãi ngộ sư phụ như vậy sao.

Một hơi xông lên, vượt qua Togepi nào, xông lên Áp!!

Togekiss vỗ cánh, toàn thân tắm trong ánh sáng vàng, khí thế sắc bén như một con chim chiến đang lao tới.

Đây chính là một trong những chiêu thức hệ Bay, Chim Dũng Cảm.

Giây tiếp theo, Togekiss bay vút lên trời, kỹ thuật tương tự như Yến Phản, vẽ một đường cong tuyệt đẹp trên không trung.

Sirfetch'd: (⊙_⊙) Áp Áp lại không biết bay, lấy đầu mà học à, có thể dạy cái gì đơn giản hơn không hả (‘□’) Lục Dã chỉ coi như mọi người đang đùa giỡn, nhìn sang Cynthia bên cạnh: “Lát nữa tôi đưa cô ra trạm xe nhé.” “Không cần, cưỡi Garchomp bay qua là được rồi.” Cynthia mỉm cười nói.

“Chú ý an toàn… đúng rồi, có loại dụng cụ bay có lan can bảo vệ không?” “Hả?” Nói là không đi làm, thực ra vẫn phải đi.

Cynthia phải đến Liên minh Sinnoh, chuẩn bị cho Đại hội Linh Lan sắp tới.

Thầy Lục ở Sinnoh vẫn đang trong tình trạng du lịch một mình

—— Lục Dã thầm nghĩ: "Nhớ Takeshi quá…" "Có lan can…" Cynthia một tay chống cằm, suy nghĩ một lúc, mắt sáng lên: "Ở Alola, những người cưỡi Charizard có đồ bảo hộ bay chuyên nghiệp, chắc là tương tự như cái cậu nói?" Lục Dã vỗ đùi.

Hay lắm, vậy mà lại thật sự tìm được!

Wuhu, cất cánh! … Trời đã quá trưa.

Sau bữa trưa thịnh soạn, Cynthia chuẩn bị khởi hành.

"Grawr!" Nhân lúc Cynthia không để ý, Garchomp dùng sống lưng dao găm gõ nhẹ Lục Dã, biểu cảm có chút ngại ngùng.

Lục Dã hiểu ý, đưa một tay ra, ánh sáng xanh dịu nhẹ lan tỏa, ném một luồng Aura cho Garchomp.

"Grawrr~('∇` 〃)" Lục Dã hơi sững lại.

Cảm giác Aura, có thể dùng để cày độ hảo cảm rồi… Tuy nhiên, Aura của Satoshi dường như không có hiệu quả này.

Chẳng lẽ Aura cũng khác nhau tùy người, có thể sinh ra những năng lực khác nhau?

Giống như Satoshi là cường hóa cơ thể, Sir Aaron là truyền tải Aura.

Đến lượt mình… là thuật massage!?

Thầy Lục gãi đầu, không tiếp tục băn khoăn nữa.

"Nếu có thời gian, hãy đến thăm Giáo sư Rowan nhé." Trước khi đi, Cynthia mỉm cười nói: "Dù sao cũng là Giáo sư Pokémon của Sinnoh… ông ấy cũng luôn rất ngưỡng mộ cậu đấy." Lục Dã gật đầu.

Danh tiếng của Giáo sư Rowan trong giới nghiên cứu rất cao, ra mắt thậm chí còn sớm hơn cả Giáo sư Oak, về thâm niên thì là tiền bối của Giáo sư Oak.

Dù sao phòng thí nghiệm của ông ấy cũng ở thị trấn Sandgem, không xa nhà… cưỡi Arcanine một lát là đến.

“Vậy thì.” Cynthia vén tóc ra sau tai, đứng lên lưng Garchomp, áo khoác gió màu đen vô cùng anh tuấn.

“Đến hội nghị khoa học thì gặp lại?” “Khi nào cô muốn gặp, đều được cả.” Lục Dã nói.

Sợi tóc của Cynthia bị gió thổi bay, khuôn mặt ửng hồng không bị phát hiện, cô nói nhỏ: “Tôi cũng vậy.” … Hành trình tiếp theo là đến thăm Giáo sư Rowan.

Sau đó livestream làm trò mới, giải quyết phần còn lại của việc sản xuất game… Lục Dã cũng rất hứng thú với xứ tuyết Sinnoh.

Dẫn theo đám nhóc, băng qua núi Coronet.

Đến bờ biển phía đông xem Shellos và Gastrodon màu sắc khác nhau, cũng là một lựa chọn không tồi.

“Satoshi chắc hai ngày nữa sẽ đến.” Lục Dã đột nhiên nhớ ra chuyện này, bừng tỉnh nói: “Không biết nó có bị Paul hành cho một trận nữa không.” Paul tám phần là họ hàng của Brandon, trông như cùng một khuôn đúc ra, thực lực không chỉ không kém, thậm chí còn có thể thông thạo các khu vực khác.

Sư huynh Infernape của Satoshi, có lẽ đang trên đường rồi… Ánh nắng rực rỡ.

Lục Dã đứng trên ban công ngẩn người một lúc, ngáp một cái rồi quay vào trong.

“Gengar, gọi Rotom dậy, chúng ta chuẩn bị làm Khối Năng Lượng mới!” “Ghos~ (~￣▽￣)~” Gengar đầu tiên bay ra ngoài, xác nhận Rotom không trốn trong máy cắt cỏ.

Lại tìm đến Togepi.

“Chic-ki-do-ee~” Togepi lắc lắc máy chơi game, ý nói trong này không có Rotom.

Trong bánh xe chạy bộ không có, trong bể nuôi dưỡng cũng không có… Gengar bối rối gãi đầu: “Ghos?” Cùng lúc đó, trong góc phòng.

“Bíp bíp…” Rotom chui vào Máy Tăng Áp Điện, vẫn đang ngủ say sưa.

Cái Máy Tăng Áp Điện này, là thầy Lục lấy từ chỗ Lt.

Surge.

Nghe nói có thể khiến Electabuzz hoàn thành Tiến hóa… cho Rotom dùng, hiệu quả cũng không tệ.

Trong một không gian yên tĩnh, Máy Tăng Áp Điện đột nhiên lóe lên dòng điện màu xanh.

“Rotom!?” Rotom kinh ngạc tỉnh giấc, sững sờ tại chỗ.

Tôi không có Tự Hủy… cái thiết bị này sắp nổ tung rồi!?

Giây tiếp theo, trên Máy Tăng Áp Điện, bùng nổ ánh sáng trắng chói lòa—— BÙM!!

Lục Dã vừa từ ban công đi vào trong nhà, đột nhiên sững lại.

Chỉ thấy cả căn nhà rung chuyển nhẹ, tường vỡ vụn, dòng điện màu xanh hình thành một điện trường yếu, gần như bao phủ cả căn nhà.

Lục Dã: “Điện, Địa Hình Điện!?” BÙM!!

Vụ nổ lại vang lên, quả cầu ánh sáng vỡ tung tóe, bắn ra Tia Lửa Điện.

“Lần này, Sét Đánh hay là…” Lúc này không phải là lúc để suy

nghĩ về điều đó.

Lục Dã nuốt nước bọt, đợi đến khi căn nhà yên tĩnh trở lại, Bách khoa toàn thư Rotom mặt mày xám xịt, bay ra khỏi phòng.

"Không bị thương chứ?" "Không, không có Rotom…" Lục Dã xác nhận chỉ có tài sản bị tổn thất, thở phào nhẹ nhõm.

Tôi cứ tưởng chuyện gì to tát lắm chứ.

Chỉ là phá nhà thôi mà—— Lục Dã vỗ trán.

Vãi chưởng, đội sửa chữa khu vực này của mình, không có gói VIP!!

Trán thầy Lục đầy mồ hôi lạnh, lại nhìn Rotom đang tự kỷ một chút.

"Rotom~ (*ϒ⌓ϒ)" "Không sao đâu." Lục Dã an ủi: "Tiền lương làm Khối Năng Lượng của cậu, dùng để trả phí sửa chữa là được rồi." Rotom vô cùng cảm động: "Vạn tuế hiểu biết, Rotom!! o(T⌃To)" Theo danh bạ điện thoại địa phương, Lục Dã tìm được một đội sửa chữa nổi tiếng ở thành phố Jubilife.

Họ cho biết sẽ đến trong vòng một giờ.

Lục Dã cúp điện thoại, có chút thắc mắc: "Tên cửa hàng này, sao lại quen mắt thế nhỉ?" … Kính coong—— "Đến rồi!" Lục Dã mở cửa, đột nhiên sững người.

"Ngài sao vậy?" Đội trưởng đội sửa chữa tò mò hỏi.

Lục Dã: "Hai chúng ta, có quen nhau không?" "Chắc không đâu, đây là lần đầu gặp mặt." "Ồ… vậy anh ở Kanto hoặc Thượng Hải, có vài người họ hàng không?" Đội trưởng đội sửa chữa hai mắt sáng rỡ, kinh ngạc nói: "Sao ngài biết!" Lục Dã: ?

"Em họ của tôi ở Kanto, nói gần đây ngành này rất hot, nên tôi

cũng tham gia.” Đội trưởng đội sửa chữa giải thích.

“Vậy, ngài là… của vị ở Kanto đó?” “Anh họ cả!” Đội trưởng đội sửa chữa cười sảng khoái.

Lục Dã tức ngực: “Anh, anh họ cả!?” “Là anh họ cả, không phải ông anh họ cả.” Đội trưởng đội sửa chữa thiện ý nói.

Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời, khóe mắt không hiểu sao có chút ẩm ướt.

Xuất hiện rồi!

Đội trưởng đội sửa chữa • Dạng Sinnoh! … Hoàng hôn buông xuống.

Đội trưởng đội sửa chữa rời khỏi thị trấn Sandgem, nhận được điện thoại từ em họ.

“Thầy Lục, đã đến Sinnoh rồi?” “Đúng vậy… nhất định phải giảm giá cho thầy ấy!” Đội trưởng Kanto nước mắt lưng tròng, vô cùng kính trọng thầy Lục.

Anh họ cả cúi đầu, nhìn danh thiếp trong tay: “Thầy Lục, có phải tên là, Lục Dã?” “Hả?

Thầy ấy đã ghé qua tiệm của anh rồi à, nhanh vậy?” “Toang rồi!” Đội trưởng đội sửa chữa hét lớn, quay đầu lại nói: “Nhanh, chúng ta quay lại, chuyển tiền lại cho thầy Lục!” Thầy Lục nhưng lại có chút bất lực.

Tại sao cái thế giới Pokémon này công việc nào cũng đúc cùng một khuôn thế nhỉ?

Joy và Jenny thì thôi đi, giờ đến cả đội sửa nhà cũng thành sản nghiệp gia tộc luôn rồi à!?

Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời.

Nói đi cũng phải nói lại, dường như nhân vật chính của game đời nào cũng khởi đầu bằng việc chuyển nhà từ nơi khác đến, và lúc nào cũng có đội sửa nhà lộ diện... ví dụ như Ruby/Sapphire, Sun/Moon, Sword/Shield...

Thầy Lục tâm trạng phức tạp, vỗ vai an ủi chính mình: Không sao, tổng cộng cũng chẳng đến nỗi chơi đi chơi lại cái trò này nhiều lần đâu!

Đột nhiên, chuông cửa lại vang lên.

Lục Dã mở cửa thì hơi ngẩn ra.

Đội trưởng đội sửa nhà hình thái Sinnoh bày tỏ lòng cảm ơn chân thành nhất tới Thầy Lục, đồng thời dâng lên một thẻ VIP của Sinnoh với hy vọng có cơ hội hợp tác lần sau.

Tôi cũng không có ý gì khác.

Đội trưởng đội sửa nhà gãi đầu cười nói: Chủ yếu là để cảm ơn... người anh em ở Kanto đã được ngài quan tâm nhiều rồi!

Khụ!

Lục Dã tâm trạng vi diệu, cảm thán một tiếng: Có nhu cầu tôi sẽ liên hệ các anh.

Nói là không nhận thẻ VIP, nhưng thực tế vẫn phải nhận thôi.

Chương 358

Số tiền tiết kiệm được còn có thể trả tiền điện cho Rotom...

Lục Dã bỗng nhận ra, ở Kanto vừa đóng tiền điện cả năm xong thì lại chuyển nhà.

Đến nhà mới ở Sinnoh, có khi lại sắp nhận được một xấp hóa đơn tiền điện dài dằng dặc...

Phen này lỗ sặc máu rồi!

Lục Dã đập đùi phẫn nộ.

Roto Roto...

Rotom Dex đang thong thả xem chương trình trinh thám.

Khi thấy hung thủ lộ diện, Rotom hưng phấn bay vào máy giặt kêu ù ù: Ta là ai nào?

Rotom đang phát bản ghi âm mục phổ cập kiến thức của Giáo sư Oak.

Chokopee!

Togepi bưng máy chơi game, lạch bạch đi ngang qua máy giặt.

No!

Không phải Togepi!

Rotom dõng dạc: Sự thật chỉ có một!

Ta là máy giặt lồng ngang...

Lục Dã cắt ngang màn diễn sâu, gọi: Rotom, mau lại làm việc, chúng ta thử công thức Khối Năng Lượng mới nào!

Vì hôm nay vừa dọn nhà xong, Rotom ngoan ngoãn bay tới: Rõ,

Roto!

Gengar!

Thấy hôm nay cuối cùng cũng không có ai tranh việc nhà với mình, Gengar chống nạnh, hài lòng gật đầu cười nhe răng.

Ngày 23 tháng 2, thứ Hai, trời nắng.

Thị trấn Pallet.

Ánh nắng rạng rỡ, một phu nhân xinh đẹp lau mồ hôi, dịu dàng nói: Satoshi đứa trẻ đó lại ngủ nướng rồi... phiền anh lên xem một chút nhé, Mr.

Mime.

Bar!

Mr.

Mime đi đứng cứng nhắc lên tầng hai, gõ cửa phòng rồi kinh ngạc đẩy ra.

Chỉ thấy trong phòng không một bóng người, đến cả chăn màn cũng được gấp gọn gàng.

Bar!

Mr.

Mime vô cùng cảm động, mặt biến hình vì xúc động.

Ái chà, Satoshi đứa nhỏ đó đã xuất phát rồi sao.

Delia cầm chổi xuất hiện sau lưng Mr.

Mime, mỉm cười: Xem ra, nó đã kết giao được với những người thầy và tiền bối rất ưu tú!

Trong thị trấn Pallet, Blue trong trang phục học giả đang chậm rãi đi qua.

Đột nhiên, anh ngẩng đầu nhìn về phía sườn núi, nơi đó truyền đến tiếng hét vang dội của thiếu niên: Sinnoh, tớ tới đây!!

Blue nhếch môi, bước vào phòng thí nghiệm.

Ồ, Satoshi định khởi hành rồi sao?

Giáo sư Oak cười hỏi.

Blue khẽ gật đầu, trầm giọng: Một tên không khiến người ta yên tâm chút nào.

Giáo sư Rowan ở Sinnoh là tiền bối của ta, ta cũng đã tiến cử Satoshi cho ông ấy.

Giáo sư Oak vuốt cằm, trầm ngâm: Đợi nó tới thị trấn Sandgem, Giáo sư Rowan sẽ giúp nó hoàn thành đăng ký tư cách tham gia Đại hội Lily.

Muốn tham gia Đại hội Liên minh ở một khu vực nào đó, bắt buộc phải có tư cách tương ứng.

Tư cách có thể đến từ việc thi khảo hạch ở trường đào tạo Trainer, Giáo sư Pokémon tiến cử, hoặc thư mời của Nhà vô địch.

Chỉ sau khi đăng ký tư cách xong, chuyến hành trình mới chính thức bắt đầu.

Đó cũng là lý do vì sao Trainer khi đến khu vực mới thường ghé thăm Giáo sư Pokémon địa phương trước.

Cũng?

Blue nhạy bén nhận ra từ ngữ, hỏi: Ngài còn tiến cử ai nữa?

Không thể nói là tiến cử...

Giáo sư Rowan còn quen biết Lục Dã sớm hơn ta.

Giáo sư Oak cười nói: Với sự đánh giá cao của ông ấy dành cho

Lục Dã, chuyện đăng ký tư cách có lẽ không cần ta phải nhắc tới đâu.

Blue khẽ gật đầu, ánh mắt dao động.

Với tính cách của Thầy Lục, chuyến đi Sinnoh này xem ra đúng là để tham gia Little Cup...

à không, là Đại hội Liên minh...

Đến cả mình cũng bị gọi thuận miệng luôn rồi sao?

Blue lẩm bẩm.

Trong nhóm Chat.

Satoshi: Tớ và Pikachu định đi tàu thủy đến Sinnoh!

Lt.

Surge khoanh tay cười khẩy: Có muốn ngồi tàu S.S.

Aqua của ta không, Satoshi bé bỏng, ta giảm giá cho 30% luôn!

Hả?

Satoshi gãi đầu: Nhưng tớ đã hẹn với ông Briney rồi.

Vậy thì thôi.

Lt.

Surge nghiêm túc nói: Ông ấy là một thủy thủ nổi tiếng, từng là cộng sự hàng hải của Tứ Hoàng Anh Drake đấy!

Cho cháu gửi lời hỏi thăm cụ ạ!

Ruby nói.

Sapphire: Em cũng vậy!

Lorelei đang ôm búp bê Clefairy, tháo kính xuống day mi tâm.

Khốn kiếp...

ảnh đại diện đôi của hai đứa này chói mắt quá!

Satoshi, cậu định ở đâu?

Lục Dã hỏi.

Vẫn chưa định nữa...

Satoshi cười toe toét: Nhưng chỉ cần có Pikachu ở bên cạnh, ở đâu cũng được hết!

Red gửi ảnh Pikachu nhảy múa.

Yellow gửi ảnh Pikachu lăn lộn.

Akin gửi ảnh Pichu đánh bài.

Thầy Lục: Hình như có cái gì đó lạ lẫm trà trộn vào đây rồi?

Crystal hét lớn: Đừng có dạy Pichu cờ bạc chứ Akin!

Có sao đâu mà.

Akin gối đầu lên tay cười: Dù sao cũng là bài do Thầy Lục sáng tạo ra mà, Togepi của anh ấy cũng thích chơi lắm!

Togekiss dùng cánh chọc chọc Akin, vẻ mặt không thiện cảm.

Nghe nói cậu có ý kiến với em gái tôi à?

Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời.

Pikachu đúng là dễ thương thật... nhưng mình vẫn thích Gengar hơn một chút.

Sylveon cũng không tệ... tóm lại là Pokémon nhà mình đều cực kỳ dễ thương!

Lục Dã hài lòng gật đầu.

Sau đó anh đưa tay về phía Sylveon đang chậm rãi đi tới.

Vee?

Sylveon khẽ nghiêng đầu, rồi không nể mặt mà hừ nhẹ một tiếng.

Thế là Lục Dã tiến tới, nhấc bổng Sylveon lên bằng hai tay, sức mạnh cánh tay của anh cũng rất đáng nể.

Vee!

Sylveon thốt lên.

Ngồi trên sofa, Lục Dã chọc chọc vào đệm thịt hồng phấn của Sylveon, mỉm cười mãn nguyện.

Tiện tay truyền cho Sylveon một luồng Aura, nhóc con lập tức yên tĩnh lại, nằm bò lên đầu gối Lục Dã, đôi tai hồng đung đưa, chỉ lộ ra đôi mắt xanh thẳm: Vee...

Lịch trình buổi chiều là đi thăm Giáo sư Rowan.

Sau khi nựng Sylveon một hồi, Lục Dã thấy tinh thần sảng khoái, chuẩn bị ra ngoài.

Tại sao không nựng mấy đứa kia... nựng Gengar thì dễ bị trúng độc, Togepi thì hay nhảy nhót linh tinh, Arcanine với Sirfetch'd thì hơi ngáo ngơ, đúng là nựng mấy nhóc tsundere vẫn thú vị hơn.

Gengar, chuẩn bị xuất phát thôi!

Lục Dã đeo găng tay hở ngón màu đỏ đen, khoác ba lô, ngoái đầu nhìn lại.

Vãi chưởng, cái gì thế này!?

Lục Dã nhìn cái máy giặt đang đi lắc lư tới gần.

Ta là ai nào?

Rotom phát âm thanh chương trình.

Roto, Rotom hả?

Lục Dã ướm lời.

Gengar!

Thằng béo tím cười khoái chí.

Là Gengar!

Rotom phản ứng lại, thất sắc kinh hoàng.

No!

Là Rotom, đừng có cướp lời thoại của ta!

Trẻ con quá đi mất!

Lục Dã bực mình: Có giỏi thì ra đề khác đi!

Chương 359

Chokopee...

Togepi lắc đầu thở dài.

Cuộc sống không dễ dàng, Togepi thở dài.

Ánh nắng ôn hòa dễ chịu.

Lục Dã đang ở trong sân đùa nghịch với đám nhỏ.

Ầm ầm...

Một chiếc xe vận tải chở container dừng trước cổng viện.

Anh Lục Dã, có bưu phẩm của anh, phiền anh ký nhận cho!

Một anh chàng shipper mặc đồng phục đen của Băng Hỏa Tiễn thò đầu ra ngoài cửa sổ hét lớn.

Lục Dã nhìn ra ngoài cổng, hơi ngẩn người.

Từ lúc chuyển đến nhà mới mình có mua sắm gì trên mạng đâu nhỉ...

Nói đi Rotom, có phải mày hack điện thoại tao không!

Oan uổng quá, Roto!

Lục Dã cúi đầu nhìn tin nhắn chưa đọc trong điện thoại.

Bạch Thái Kem Ly: Logistics chắc là tới rồi nhỉ?

Tới rồi, em mua gì thế?

Lục Dã tò mò hỏi.

Không có gì đâu.

Cynthia nói: Mua cho anh một chiếc xe.

Lục Dã: ???

Không phải Thầy Lục không nỗ lực, mà là tại phú bà quá bá đạo!

Thầy Lục: Lần sau đừng mua nữa, anh đi không quen.

Xin lỗi...

Cynthia áy náy nói: Là em cân nhắc không chu toàn.

Nhưng đó là chiếc xe đạp có trang bị Rotom.

Cynthia giải thích thêm: Ở một số thị trấn không được cưỡi Pokémon, dùng xe đạp Rotom sẽ thuận tiện hơn một chút.

Lục Dã bừng tỉnh.

Đây chính là vật phẩm quan trọng mà nhân vật chính đời nào cũng phải có, xe đạp!

Mà ở thế hệ thứ tám, xe đạp được Rotom trợ lực... tốc độ có thể sánh ngang với Tauros chạy hết tốc lực.

Nhưng loại xe đạp trang bị đặc thù này giá không hề rẻ, thậm chí còn đắt hơn cả một số siêu xe...

Bạch Thái Kem Ly: Đây cũng là quà đáp lễ vụ anh giúp em dịch tài liệu cổ lần trước.

Lục Dã nhìn tin nhắn trên màn hình, yết hầu chuyển động.

Đáp lễ gì chứ... lấy thân đền đáp là được rồi, xe đạp làm gì?

Nhưng trong cái lạnh đầu xuân này, chỉ có Cynthia và các Pokémon mới đem lại cho Thầy Lục chút hơi ấm.

Thầy Lục: Khi nào em lại tới, anh đã chuẩn bị sẵn sàng rồi.

Bạch Thái Kem Ly: Anh nghỉ ngơi thêm đi... lần trước thấy anh có vẻ buồn ngủ lắm.

Đồng hồ sinh học của Thầy Lục dưới sự giúp đỡ của chiêu Ngáp

của Sylveon và Thôi Miên của Gengar đã trở nên cực kỳ điều độ, ngủ sớm dậy sớm, trước khi ngủ làm một ly sữa Moomoo nên không bao giờ mệt mỏi qua ngày hôm sau.

Thức đêm chơi game...

đúng là làm khó ông già điều độ như Thầy Lục rồi.

Lục Dã sảng khoái gật đầu trả lời: Không vấn đề!

Sau khi ký nhận xong, Lục Dã trơ mắt nhìn cái container được tháo dỡ từng lớp một, cuối cùng lộ ra bao bì sang chảnh của một chiếc xe đạp gấp.

Ngoài bộ trang bị điện lực đặc biệt dành cho Rotom chui vào thì chất liệu và độ bóng bẩy đều tuyệt hảo.

Trong lúc đi du lịch, xe đạp rõ ràng tiện lợi hơn xe hơi nhiều.

Gengar?

Đám nhỏ vây quanh chiếc xe đạp, tò mò quan sát.

Quy quy...

Blastoise phóng Aura ra kiểm tra xem trong xe có giấu bom không, rồi mới thở phào nhẹ nhõm.

Arcanine gầm gừ với Rotom, nhe răng phẫn nộ.

Tranh việc nhà thì thôi đi, giờ đến cả việc làm tọa kỵ cũng muốn tranh luôn à!?

Rotom đáng ghét!

Thật không thể hiểu nổi, Roto!

Thử hiệu quả chút nào.

Lục Dã leo lên xe, đạp bàn đạp.

Chui vào trang bị là được, phiền mày nhé Rotom!

Roto!

Rotom chui tọt vào xe đạp, một hình thái mới ra đời, đồng thời ở bánh xe lóe lên những tia điện màu xanh!

Vãi chưởng!

Lục Dã chỉ cần đạp nhẹ, chiếc xe đã lao đi với tốc độ cực cao.

Vòng bánh xe tự phát sáng làm lóa cả mắt Arcanine.

Xe gì mà nhanh khiếp thế này!

Tiếng của Lục Dã cùng chiếc xe đạp mờ dần, trong nháy mắt đã biến mất ở cuối con đường.

Gengar đại kinh thất sắc, vơ vội PokéBall của mấy đứa nhỏ, dùng Tăng Tốc đuổi theo.

Chờ tao với!

Lái xe không đúng quy cách, Pokémon hai hàng lệ!!

Trải nghiệm đầu tiên với Xe đạp Rotom kết thúc bằng việc lốp xe bốc khói và hai hàng vệt bánh xe cháy đen trên đường.

Chắc không phải do chất lượng đâu...

Lục Dã làm một cú drift điệu nghệ, chống chân xuống đất, bóp phanh, vẻ mặt vi diệu.

Là do Rotom nhà mình điện lực quá sung mãn, dẫn đến quá tải...

Đạp xe đạp mà còn đạp ra được cả tiếng drift.

Hèn chi mấy dân chơi đua xe ở thế giới Pokémon toàn dùng xe đạp!

Nhìn vẻ mặt ủ rũ của Rotom, Lục Dã an ủi: Không sao, thay cái lốp là lại dùng tiếp được thôi!

Rõ, Roto!

Rotom sống lại đầy máu.

Lục Dã chợt nhận ra có gì đó sai sai: Lúc ở học viện, mày chắc chắn là đã lấy đủ các loại bằng lái rồi chứ?

Rotom tự hào: Máy bay, xe tăng, đua xe F1... cái gì ta cũng rành hết, Roto!

Lục Dã cạn lời: Thế thì liên quan gì đến việc mày lái xe đạp đâu!

Nếu không phải do kỹ năng lái xe của mình cao cường thì nãy suýt lật xe rồi.

Ơ...

Gengar, bên này!

Lục Dã vẫy tay.

Phía sau, thằng béo đen thở hồng hộc, bơi tự do trong không trung đuổi tới.

Gengar!

Khi đến trước mặt, Gengar và Lục Dã đập tay một cái, ra vẻ ta đây cháy hết mình rồi.

Chúc mừng mày, quán quân bơi lội giải này!

Gengar cười đắc ý, lập tức hồi máu.

Lục Dã nhìn quanh: Xem ra không còn xa phòng thí nghiệm của Rowan nữa rồi.

Hai bên bờ ruộng là những mầm non xanh mướt, gió thổi hiu hiu.

Đằng xa có một con Bidoof đang gặm quả Berry, nhìn chằm chằm Lục Dã.

Gengar, nhét xe đạp vào túi không gian của mày đi.

Lục Dã gập xe đạp lại.

Gengar gật đầu đắc ý, chuyện nhỏ như con muỗi.

Đi thôi, đến thăm Giáo sư Rowan trước đã!

Thị trấn Sandgem, phòng thí nghiệm Rowan.

Giáo sư Rowan vẻ mặt nghiêm nghị, vuốt ria mép xem tài liệu, chìm vào suy tư.

Là giáo sư chuyên nghiên cứu về Tiến hóa, ông có uy tín rất cao, từng dẫn dắt những hậu bối xuất sắc như Giáo sư Oak hay Cynthia.

Ông luôn tin tưởng vào con mắt nhìn người của mình.

Giáo sư Rowan, có một Trainer muốn gặp ngài.

Ồ... là đứa trẻ từ thị trấn Pallet đó sao?

Giáo sư Rowan đã nghe nói qua.

Không ạ, là một Trainer đến từ Đông Hoàng, cũng là quán quân Đại hội Liên minh Kanto.

Đôi mắt thâm trầm của Giáo sư Rowan lóe lên tia sáng: Mời cậu ấy vào... không, để ta ra gặp.

Nhìn Giáo sư Rowan đứng dậy, nghiên cứu viên lộ vẻ kinh ngạc.

Đãi ngộ này anh ta chỉ thấy ở Giáo sư Oak hay Cynthia mà thôi.

Rõ ràng, Giáo sư Rowan cực kỳ coi trọng Trainer này!

Thật không công bằng...

đã đẹp trai lại còn xuất sắc thế này.

Nghiên cứu viên lẩm bẩm.

Một lúc sau.

Lục Dã chào hỏi: Đã lâu không gặp, Giáo sư Rowan!

À, cũng gần nửa năm rồi nhỉ.

Giáo sư Rowan nghiêm túc gật đầu: Chúc mừng cậu đoạt chức quán quân Đại hội, Lục Dã!

Lục Dã gãi má, cảm thán: Thực ra cũng không phải công lao của cháu...

Ta hiểu.

Chương 360

Giáo sư Rowan hiếm khi lộ ra nụ cười: Coi trọng ý chí của bản thân Pokémon, đó chính là một trong những phẩm chất quý giá nhất của một Trainer.

Lục Dã ngẩn người.

Thế mà cũng giải mã được à?

Người có học đúng là đọc hiểu khác hẳn!

Chuyện là thế này, Giáo sư Rowan.

Cháu định ở lại Sinnoh một thời gian nên đến làm phiền ngài, sẵn tiện thăm hỏi luôn...

Giáo sư Rowan cười: Ta hiểu mà!

Samuel Oak đã nhắc với ta rồi.

Satoshi định khiêu chiến Đại hội Liên minh Sinnoh, cậu cũng sắp tới đây.

Giúp hai đứa hoàn thành đăng ký Trainer chỉ là việc tiện tay thôi.

Lục Dã đầy dấu hỏi chấm trên đầu.

Ngài lại hiểu cái gì cơ?

Giáo sư Rowan từng mời Lục Dã làm nghiên cứu viên nhưng lúc đó anh không có ý định.

Hiện tại ông cũng không nhắc lại chuyện cũ, vuốt ria mép: Nếu đã vậy... cậu đưa Pokédex cho ta đi.

Ơ, cần Pokédex ạ?

Ừ, để cập nhật dữ liệu Pokémon đầy đủ hơn ở Sinnoh và làm các

thủ tục tương ứng.

Lục Dã gật đầu, lôi Rotom Dex từ trong ba lô ra đưa cho ông.

Roto!

Rotom bay ra khỏi máy, điện tích bao quanh.

Giáo sư Oak cũng giao Rotom cho cậu rồi sao.

Giáo sư Rowan hơi ngạc nhiên.

Chuyện này nói ra thì dài lắm...

Lục Dã thở dài.

Giáo sư Rowan khẽ gật đầu.

Xem ra con mắt của Giáo sư Oak cũng không khác ta là mấy...

Huống hồ ông ấy còn giao bản Pokédex đặc biệt cho Lục Dã.

Chỉ những người có tâm tính và năng lực xuất sắc mới được Giáo sư Oak trao cho bản đặc biệt này.

Ông nhìn Lục Dã đầy hài lòng, sau khi nhận máy liền tiện tay nhập dữ liệu.

Vài phút sau, Lục Dã loáng thoáng nghe thấy tiếng thông báo của Hệ thống vang lên bên tai.

Xong rồi, máy của cậu đây, giữ cho kỹ.

Giáo sư Rowan cười nói.

Gengar nhảy cẫng lên nhận máy, cười nhe răng.

Cậu có một Pokémon rất tin tưởng mình đấy.

Giáo sư Rowan nhìn Rotom bên cạnh Lục Dã và Togepi đang tò mò nhìn quanh, mỉm cười nói tiếp: Không... là rất nhiều đứa.

Biểu cảm của Lục Dã hơi cứng lại.

Giáo sư Rowan, thủ tục đăng ký này là...

Ồ, là đăng ký tư cách Trainer ở Sinnoh, Giáo sư Oak đã nhắc ta là cậu tới đây để tham gia Đại hội Lily mà.

Giáo sư Rowan vuốt ria cười: Có nó rồi, cậu có thể đi khiêu chiến Nhà thi đấu và thu thập huy hiệu được rồi!

Nụ cười của Lục Dã tắt ngấm, anh ho khù khụ.

Ngay khi đăng ký hoàn tất, cái Hệ thống mất tích bấy lâu bỗng bắn ra một loạt thông báo.

Thầy Lục nghệ người luôn.

Hóa ra hôm nay chính tay Giáo sư Rowan là người đâm nhát dao này!

Giáo sư Rowan, Giáo sư Oak... hai người hại tôi rồi!!

Hệ thống thông báo: Tư cách Trainer Sinnoh đã kích hoạt!

Nhiệm vụ lớn 'Liên minh Sinnoh' đã mở!

Giới thiệu: Sinnoh đầy rẫy di tích và truyền thuyết là thánh địa nghiên cứu được nhiều học giả ưa chuộng, là một Trainer huyền thoại, bạn tự nhiên không muốn thua kém ai.

Mục tiêu: Đoạt giải Kim tại Hội nghị nghiên cứu khoa học thành phố Canalave.

Tiến độ: (1/3).

Thưởng: Tự chọn Đá Mega x1.

May mắn là lần này không hiện ra nhiệm vụ thu thập huy hiệu.

Dù Gengar có tự đi quét sạch các Nhà thi đấu rồi về nhà thì cũng không vấn đề gì lớn.

Còn về vụ đá Mega tự chọn này... nói là không chọn chứ thực ra

vẫn phải chọn đá cho Gengar thôi.

Lục Dã tâm trạng phức tạp.

Lần trước thử cho Blastoise tiến hóa Mega xong mà mình nằm liệt nửa tháng.

Với cái sợi dây liên kết và tình cảm của mình với Gengar... nó không vắt kiệt mình mới lạ.

Dù hơi có lỗi với Gengar nhưng giờ chưa phải lúc nhận đá Mega.

Đợi mình luyện tập thêm nửa năm nữa, nâng cao thể chất rồi tính sau!

Còn về khả năng hoàn thành nhiệm vụ...

Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời.

Đạt giải Kim hội nghị khoa học rõ ràng khó hơn đi thu thập huy hiệu nhiều.

Dù mình có tâm muốn báo đáp mảng 'ngôn ngữ cổ đại', nhưng chưa chắc đã thắng được mấy ông trùm như Giáo sư Oak hay Rowan.

Lục Dã nhếch môi cười.

Mình không đi tham gia thì nhiệm vụ này tự hoàn thành kiểu gì?

Gengar có thích phá nhà thì cũng thôi đi, chẳng lẽ nó còn biết viết luận văn thay mình chắc?

Ha!

Lục Dã cười lớn.

Ổn rồi, phen này ổn rồi!

Trời dần tối, Lục Dã chỉnh đốn lại tinh thần chuẩn bị chào tạm biệt Giáo sư Rowan.

Việc giúp anh đăng ký tư cách cũng là ý tốt của ông, Lục Dã sẽ

không thù dai đâu.

Nhưng sau tên của một số người, anh có lẽ sẽ ghi thêm một nét bút vào sổ thù vặt...

Để ta đưa cậu đi dạo vườn sau vài vòng nhé.

Giáo sư Rowan vuốt râu trầm giọng: Nếu cần, cậu có thể gửi Pokémon ở đây để chúng làm quen trước.

Thông thường khi mang quá sáu con, Trainer sẽ chọn gửi Pokémon tại phòng thí nghiệm địa phương.

Nhưng bản thân Thầy Lục đã là một đầu bếp xịn... hiện tại bảy nhóc này trừ việc phá nhà hơi kinh thì mang theo tất cả vẫn không thành vấn đề.

Không cần đâu ạ.

Lục Dã cười rồi tò mò hỏi: Những ngọn đồi gần đây cũng thuộc phạm vi vườn sau ạ?

Giáo sư Rowan gật đầu: Từ đây đến chân núi Coronet đều có các điểm gửi của phòng thí nghiệm, và có các Ranger chuyên nghiệp đi tuần tra định kỳ.

Ranger là một nghề xuất hiện từ bản Diamond/Pearl.

Khác với lực lượng cảnh bị của Jenny, Ranger giỏi chiến đấu hoang dã và giúp giảm thiểu tình trạng săn trộm, cũng như xử lý các vụ Pokémon bạo động hay tranh chấp tộc hệ.

Trong phòng thí nghiệm rộng lớn của Giáo sư Oak đương nhiên không thiếu lực lượng này.

Vậy là Satoshi chẳng cần phải thả Pidgeot đi chút nào.

Lục Dã khựng lại nghĩ: Không đúng, đó không phải thả đi, mà là đợi làm xong việc rồi về đón...

Đêm ở Sinnoh đến rất sớm.

Gần 6 giờ tối bên ngoài đã tối om.

Giáo sư Rowan định giữ Lục Dã lại ăn cơm tối nhưng Sylveon dùng dải lụa kéo tay áo anh, mắt nhìn ra ngoài: Vee...

Đùa à, đồ ăn ở phòng thí nghiệm sao ngon bằng đồ nhà làm!

Vậy thì hẹn gặp lại lần sau nhé.

Giáo sư Rowan cười rồi sực nhớ ra điều gì đó: Đúng rồi Lục Dã... hội nghị khoa học năm nay tổ chức ở thành phố Canalave, cậu có hứng thú tham gia nhóm dự án của ta không?

Trợ lý cũ của Giáo sư Rowan là ông Berlitz, cha của Platinum Berlitz – một trong những nhân vật chính của phần Special.

Nhưng Platinum còn nhỏ, chưa đủ năng lực làm trợ lý, nên Cynthia – với tư cách nhà nghiên cứu thần thoại – đã tiến cử Lục Dã cho Giáo sư Rowan, đặc biệt nhấn mạnh năng lực ngôn ngữ của anh.

Bản thân Giáo sư Rowan cũng rất coi trọng Lục Dã.

Nếu lời Cynthia nói là thật, có Lục Dã gia nhập thì đoạt giải Kim năm nay không phải là không thể.

Lục Dã biểu hiện vi diệu.

Vừa mới hiện nhiệm vụ khoa học xong ngài đã chơi chiêu này với tôi à?

Cái này mà gia nhập, lỡ nằm ngửa mà cũng được giải Kim thì tính sao!

Thưa giáo sư, cháu thấy mình không hợp làm nghiên cứu lắm...

Lục Dã khéo léo từ chối.

Giáo sư Rowan hiểu ý gật đầu.

Với năng lực Trainer của anh, đương nhiên chí không ở đây.

Giống như Cynthia năm xưa cũng tạm hoãn công tác học thuật để khiêu chiến chức Vô địch.

Lục Dã tới đây chắc chắn là vì mục tiêu Thiên vương hay Thần tượng vô địch rồi.

Ông không ép, cười nói: Vậy chúc cậu khiêu chiến Liên minh thuận lợi!

Lục Dã thở phào, chào tạm biệt xong liền quay đầu: Đi thôi Gengar, chúng ta về nhà.

Gengar!

Dù khiêu chiến Liên minh cũng không phải mục đích chính, nhưng hiện tại cứ cách xa mấy vụ nghiên cứu ra là tốt nhất...

Lục Dã tâm trạng phức tạp, bước chân nặng nề rời khỏi phòng thí nghiệm.

Giáo sư Rowan nhìn theo bóng lưng anh, trầm ngâm.

Học giả, Trainer... thân phận kép này luôn làm ông nhớ đến Cynthia.

Lục Dã nghiên cứu về ngôn ngữ cổ đại sao?

Giáo sư Rowan lẩm bẩm: Nếu mở rộng sang mảng thần thoại truyền thuyết của Sinnoh...

Biết đâu sẽ có đột phá mới...

Chương 361

Thành phố Sunyshore, Sinnoh.

Cả thành phố đèn điện chập chờn, hệ thống cung điện rõ ràng bị trục trặc.

Cynthia dứt khoát tắt đèn, thắp nến.

Ánh nến tỏa ra quầng sáng dịu nhẹ trên khuôn mặt nghiêng của cô, Cynthia đang tập trung cao độ.

Vừa xử lý công việc của Liên minh, vừa chuẩn bị luận văn cho hội nghị khoa học sắp tới.

Bia đá ở di tích Solaceon, bích họa ở di tích Eterna...

Cynthia khẽ đọc.

Đầu ngón tay di chuyển trên sách, chợt chạm vào một mảnh giấy nhỏ đầy chữ.

Nhìn mảnh giấy đó, Cynthia như cảm nhận được điều gì, mỉm cười rồi tiếp tục làm việc.

Ánh nến đổ bóng xuống tờ giấy A4, trong cột tên tác giả luận văn, hình như thấp thoáng thấy hai cái tên...

Việc thăm hỏi Giáo sư Rowan đã xong.

Hệ thống lâu ngày không online, không ngờ vừa ngoi lên đã tặng ngay một cú đấm thép.

Nhưng loại nhiệm vụ chuyên môn cao thế này thì khả năng hoàn thành rất thấp, cũng không cần lo lắng quá.

Bước ra khỏi phòng thí nghiệm, Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời.

Màn đêm tím thẫm điểm xuyết những vì sao tinh tú.

So với cảnh đêm rực rỡ ở thành phố Saffron, bầu trời sao ở nông thôn có vẻ trong trẻo hơn.

Lục Dã hít một hơi không khí ẩm ướt trong lành, giơ tay ném PokéBall: Ra đi, Arcanine!

Cái lạnh ban đêm lập tức bị hơi ấm từ Pokémon hệ Lửa xua tan.

Arcanine ngẩng cao đầu hú vang, chóp lông bờm lóe lên ánh đỏ.

Lục Dã xoa đầu nó: Đừng hú nữa!

Người ta ngủ hết rồi, coi chừng bị khiếu nại đấy!

Arcanine cười hì hì, gầm gừ hạ cái đầu to xuống, trong lòng đắc ý.

Hắc hắc, xe đạp xe điếc gì cũng vứt hết, cuối cùng vẫn phải nhờ đến mình xuất trận!

Đi thôi, về ăn khuya nào!

Arcanine gầm nhẹ một tiếng, sải bốn chân mạnh mẽ, dáng vẻ oai hùng màu đỏ lửa lao nhanh vào màn đêm...

Ngày 23 tháng 2, thứ Hai, trời nắng.

Lớp sương mù mờ ảo buổi sáng dần tan biến khi mặt trời mọc.

Quy quy...

Blastoise xách bình tưới nước, quan sát tình hình cây cối trong vườn rồi khẽ gật đầu.

Vee!

Sylveon chui ra từ cửa dành cho mèo, định đi chào hỏi đám Pokémon hoang dã quanh đây trước.

Lục Dã đứng trên ban công tầng hai, cùng Gengar tập thể dục buổi sáng.

Bài thể dục nhịp điệu thứ ba bắt đầu!

Từ trong Rotom Dex phát ra âm thanh video không rõ nghĩa.

Gengar!

Gengar cố gắng chạm tay vào mũi chân mình, mồ hôi đầm đìa, cuối cùng đành bỏ cuộc.

Chokopee!

Togepi thì chạy quanh Gengar và Lục Dã vui vẻ.

Sirfetch'd cầm cây hành lớn, cuống quýt chạy theo sau: Vịt!

Chạy chậm thôi, ngã thì sao hả nhóc!

Lục Dã ngẩn người rồi nhận ra: Ồ... hôm nay đến lượt Sirfetch'd trông trẻ à?

Gengar gật đầu cười nhe răng, bộ dạng như kiểu 'đang được nghỉ phép'.

Giữa màn náo nhiệt của Togepi và Sirfetch'd, Lục Dã nhìn về phía bãi cát lấp lánh xa xa, tâm trạng thoải mái.

Tính ra đây là ngày thứ ba dọn đến Sinnoh.

Lục Dã cũng dần quen với cuộc sống thôn quê ở thị trấn Sandgem, khác hẳn Thượng Hải hay thành phố Saffron.

Quan trọng hơn là thị trấn Sandgem không có Nhà thi đấu, thành phố Oreburgh gần nhất cũng mất hai tiếng đi đường, không lo bị mấy ông chủ nhà thi đấu tìm đến tận cửa...

Hôm nay vẫn là một ngày thế giới hòa bình!

Lục Dã vui vẻ nghĩ.

Tít tít tít...

Có điện thoại mới, Roto!

Lục Dã liếc nhìn màn hình, hơi ngạc nhiên mở cuộc gọi video.

Chỉ thấy trên màn hình xuất hiện thư ký của Băng Hỏa Tiễn với mái tóc tím ngắn, Matori.

Vừa mới cảm thán xong không ngờ đã có việc.

Lục Dã đau đầu: Có chuyện gì thế?

Matori cân nhắc từ ngữ: Nghe nói ngài đã tới Sinnoh rồi?

Lục dã hôm qua vừa nhận bưu phẩm từ Rocket Logistics nên gật đầu.

Chuyện là thế này...

Matori khẽ khụ một tiếng, hơi ngại ngùng: Ba cái đứa ngốc kia hình như vì muốn thu thập tư liệu gì đó mà chuyên程 chạy tới Sinnoh.

Hiện tại tôi cũng không liên lạc được với họ, nếu ngài có gặp thì mong ngài chiếu cố nhiều hơn...

Lục Dã ngẩn người.

Ba đứa ngốc đó cũng tới Sinnoh rồi à?

Hóa ra không phải để bắt Pikachu mà là đi thu thập tư liệu làm bài cho Ptcg sao!?

Lục Dã vô cùng cảm động, dõng dạc nói: Yên tâm, tôi sẽ khuyên bảo họ quay lại chính đạo!

Bắt Pikachu cái gì?

Cứ lo làm ăn khởi nghiệp thì sớm đã đạt được mục tiêu nhỏ rồi!

Matori bị luồng chính khí này làm cho chấn kinh, đẩy gọng kính tròn, cảm thán: Còn một việc nữa!

Sao thế?

Gần đây thủ lĩnh Giovanni có vẻ không được bình thường lắm...

Matori do dự hồi lâu mới quyết định báo cáo với 'đạo sư': Ngài ấy thường xuyên tự nhốt mình trong phòng, trong phòng còn hay truyền ra tiếng gầm gừ của Persian...

Lục Dã: ???

Chắc là đang quay Vlog nuôi mèo chăng?

Một chuyện vốn rất nghiêm túc mà qua lời cô nói nghe cứ thấy sai sai thế nào ấy...

Ngài ấy có hỏi cô cách đăng video lên web không?

Lục Dã hỏi.

Hả?

Matori ngẩn ra: Chẳng lẽ là video diễn thuyết dành cho Băng Hỏa Tiễn sao?

Tôi không nghe thủ lĩnh nhắc tới.

Thế thì không có gì...

Hẹn gặp lại sau!

Lục Dã khẽ khụ, quyết định để Matori tiếp tục bị mông muội.

Mối thù bị hun khói lần trước Thầy Lục vẫn còn nhớ kỹ đấy.

Chuyện nào ra chuyện nãy, rõ ràng Thầy Lục không phải là người hay thù dai.

Bởi vì như Cynthia, Giáo sư Oak hay thủ lĩnh Giovanni...

Lục Dã chưa bao giờ để bụng cả.

Matori ngơ ngác: Tại sao anh có vẻ còn hiểu rõ thủ lĩnh Giovanni hơn cả tôi thế?

Chẳng lẽ vị trí thư ký này của mình sắp mất rồi sao!?

Lục Dã: Đúng rồi, gửi cho tôi định vị đồng tiền vàng của Meowth đi.

Lục Dã nhớ James có mấy căn biệt thự ở Sinnoh, có lẽ họ sẽ chọn một căn làm căn cứ địa.

Theo định vị gõ cửa... chắc là tìm được đám James thôi.

Matori ậm ừ cho qua, chỉ thấy Lục Dã hỏi tiếp: Phương châm của Băng Hỏa Tiễn ở Sinnoh hiện tại là gì?

Trong anime có sự xuất hiện của tổ chức phản diện Galatic, và Băng Hỏa Tiễn đóng vai trò quan trọng trong việc đối đầu với chúng.

Nhưng ở thế giới này có biến động...

Lục Dã ở Sinnoh cũng chưa nghe tin gì về tổ chức Galatic cả.

Để cẩn thận, anh định hỏi lại Matori.

Để tôi tra thử.

Matori im lặng một lát rồi hắng giọng: Phương châm một, kiên trì chuyển dịch sang ngành dịch vụ, tăng thêm vị trí việc làm cho nhân viên Băng Hỏa Tiễn.

Phương châm hai, kiên trì đổi mới sản nghiệp, thúc đẩy năng lượng mới, công trình hàng không...

Thôi đủ rồi!

Lục Dã đau đầu cắt ngang.

Nói tóm lại, ở thế giới tuyến này, tổ chức phản diện Galatic ở Sinnoh đã bị giải quyết xong.

Satoshi trong hành trình đơn độc cũng sẽ liên quan đến một phần thế giới quan trong anime.

Nhưng theo cái nết của Satoshi bản điện ảnh, sơ sẩy một cái là

dính vào đại kịch bản Pokémon huyền thoại ngay...

Lục Dã cúp máy, rùng mình một cái.

Ở Sinnoh không được lập đội với Satoshi... phải tránh xa cậu ta ra mới được!

Sinnoh, gần thị trấn Twinleaf.

Đều tại Jessie hết, cứ đòi chạy đến nơi hoang vu hẻo lánh này để tìm tư liệu!

Là các người bảo cứ đi theo nhóc con đó là sẽ tìm được sếp mà!

Đói quá, bụng đói quá...

Bộ ba tấu hài ủ rũ, trước mắt đột nhiên xuất hiện một dãy trang viên liên tiếp.

Nhà gì mà sang thế này...

James hơi ngạc nhiên: Ơ?

Đây hình như là nhà mình mà. ???

Trong trang viên, James dùng điện thoại bàn gọi cho quản gia: Phiền bác chuẩn bị giúp cháu bữa trưa đơn giản...

Khi bữa ăn thịnh soạn được dâng lên, Meowth nuốt nước miếng: Quá hào hoa rồi...

James, chẳng lẽ!

Chương 362

Jessie kinh ngạc: Cả vùng trang viên này đều là nhà cậu hết sao!?

Cũng không hẳn.

James gãi đầu: Căn trang viên này chỉ để nghỉ hè thôi, hồi nhỏ tớ có đến đây ở... trang viên đối diện sườn núi hình như là sản nghiệp của nhà Berlitz.

Jessie và Meowth 'ồ' một tiếng, với tin James là thiếu gia nhà giàu họ đã quá quen rồi.

Hiện tại mục tiêu quan trọng hơn là làm việc cho sếp để được ghi nhận...

Nếu có thể dựa vào Ptcg mà kiếm một khoản, sẵn tiện bắt luôn Pikachu —— Cả ba ngẩng đầu nhìn trời, trong đầu hiện ra cảnh tưởng: Một bóng đen đưa tay ra, lòng bàn tay xoa xoa Sylveon, Sylveon nháy nháy đệm thịt với ánh mắt kiêu ngạo, sau đó giọng nói trầm thấp của đạo sư vang lên: Jessie, James, Meowth, thể hiện rất tốt, kể từ hôm nay thăng chức lên Đội trưởng!

Cảm giác thật tuyệt vời làm sao!

Đing đoong... tiếng chuông cửa vang lên.

Tầm này thì ai đến thăm chứ?

Meowth kỳ quái nhìn James.

James mặt cắt không còn giọt máu: Chẳng, chẳng lẽ là Ru...

Rumika!?

Rumika là ai?

Jessie đang ngậm thìa hỏi.

Là vị hôn thê có khuôn mặt y hệt cô đấy!

Meowth thầm cà khịa trong lòng.

Chúng ta mau chạy thôi!

James bật dậy.

Có đáng sợ đến thế không?

Jessie không hiểu.

So với Võ Tàng còn đáng sợ hơn gấp trăm lần, không, gấp nghìn lần!

James hét lớn.

Hình như không phải người đó đâu...

Meowth bê cái ghế ra trước cửa sổ, đứng lên nhìn xuống rồi lập tức lắp bắp: Sếp, sếp tới!?

Sếp!!

Jessie và James cũng chạy tới cửa sổ kinh khiếu.

Lục Dã bước vào đại sảnh, bộ ba tấu hài vây quanh nịnh nọt: Sếp, có gì sai bảo ngài cứ gọi điện là được, việc gì phải đích thân tới đây ạ?

Chính vì gọi không được nên tôi mới tới.

Lục Dã bất lực: Nghe nói các người đến Sinnoh rồi nên qua xem thử.

Đúng là đến khu vực mới thì không thể thiếu ba cái đứa ngốc này mà...

Dù bảo họ đừng bắt Pikachu nữa nhưng xem ra không có hiệu quả, chắc đây chính là 'túi kinh nghiệm' của Satoshi rồi.

Trời ơi, điện thoại hết tiền nên bị khóa máy ạ!

James chấn kinh.

Mau bảo quản gia nạp tiền đi!

Meowth kéo tay áo James.

Lục Dã xua tay: Các người không sao là tốt rồi... khi nào có cơ hội quảng cáo phù hợp tôi sẽ thông báo.

Rõ!

Bộ ba lập tức chào kiểu quân đội.

Một con Carnivine lẻn ra sau lưng James, vui vẻ ngoạm lấy cái đầu của anh ta.

Đừng nghịch nữa Carnivine, có khách quý đang ở đây này!

James múa tay múa chân.

Jessie và Meowth khoanh tay nhìn, ra vẻ đã quá quen với cảnh này.

Nhắc mới nhớ.

Lục Dã cũng đã quen: Các người đến Sinnoh đã liên lạc với thủ lĩnh Giovanni chưa?

Jessie và Meowth lắc đầu.

Vừa hay.

Lục Dã gọi: James, mượn máy liên lạc video nhà cậu dùng chút!

Ngô ngô...

được ạ!

Trong cuộc gọi video hiện ra khuôn mặt uy nghiêm của Giovanni.

Thưa thủ lĩnh, chúng tôi sẽ triển khai hành động mới tại Sinnoh!

Meowth báo cáo.

Tin rằng danh tiếng của Băng Hỏa Tiễn tại Sinnoh sẽ được tăng

cao đáng kể!

Jessie cười nói.

Đúng thế đúng thế!

James phụ họa.

Rất tốt.

Thủ lĩnh Giovanni trầm giọng gật đầu: Các ngươi ra ngoài trước đi, ta muốn nói chuyện riêng một lát.

Bộ ba biết ý rời khỏi phòng, chỉ còn lại Lục Dã và thủ lĩnh Giovanni nhìn nhau trân trối.

Cậu...

Giovanni lên tiếng trước: Cậu biết cách đăng ký tài khoản Blogger không?

Lục Dã ngẩn người, đưa tay che miệng.

Đừng có lộ ra cái vẻ mặt đó.

Giovanni thản nhiên: Dù là ta thì cũng có những chuyện không làm được.

Khụ!

Lục Dã khẽ khụ một tiếng hỏi: Ngài đã quyết định đặt tên là gì chưa?

Câu chuyện về mèo và tử vật.

Trong đôi mắt sâu thẳm của Giovanni bỗng lóe lên tia sáng: Thấy sao?

Rất hay!

Nghe như ID của mấy YouTuber triệu sub ấy!

Lục Dã gật đầu lia lịa.

Hừ.

Giovanni nhếch môi: Quyền hạn của Băng Hỏa Tiễn tại khu vực Sinnoh đã được cấp cho cậu, không cần phải gọi điện hỏi nữa.

Lục Dã ngây người hồi lâu.

Mình chỉ định đến thăm hỏi sếp cũ chút thôi... sao tự nhiên lại được trao quyền hành thế này?

Nhưng đã dùng thì không nghi, đó chính là phong cách của Giovanni.

Lỡ như có gặp phải đại kịch bản Pokémon huyền thoại nào đó... quyền hạn này chắc là sẽ có tác dụng lớn đây.

Lục Dã gật đầu: Cảm ơn thủ lĩnh Giovanni!

Đúng rồi, còn một việc nữa.

Vẻ mặt Giovanni lộ sự suy tư, nhớ lại vẻ mặt nịnh nọt của bộ ba lúc nãy, ông trầm giọng hỏi: Ba cái đứa đó... tên là gì ấy nhỉ?

Lục Dã: ???

Hóa ra không phải là thả cho họ tự do hành động, mà là hoàn toàn không thèm nhớ tên luôn hả?

Lục Dã kết thúc cuộc gọi với Giovanni rồi bước ra khỏi phòng.

Bộ ba Team Rocket lập tức xúm lại đầy ân cần.

Mặc dù bây giờ họ thuộc quyền quản lý của Admin, nhưng ông chủ Giovanni nói thế nào cũng là thủ lĩnh của Team Rocket.

Bộ ba vẫn muốn để lại một ấn tượng tốt cho Giovanni. "Thế nào, ông chủ Giovanni có khen chúng ta không, Meowth?" Meowth hai mắt sáng rực. "Chắc chắn đã bị kế hoạch của chúng ta làm cho kinh ngạc

rồi, ô hô hô!" Jessie che miệng cười lớn.

James mặt đầy vạch đen nói: "Chúng ta thật sự có kế hoạch nào à?" "Đừng nói ra, đồ ngốc!" Jessie và Meowth đồng thanh.

Lục Dã nhìn màn tấu hài của bộ ba Team Rocket, nghiêm túc gật đầu nói: "Ông chủ Giovanni khen ngợi các cậu là tinh nhuệ của Team Rocket, hy vọng các cậu sẽ cố gắng hơn nữa!" Ba người ngây ngô cười hì hì, rồi lập tức hoàn hồn, đứng nghiêm chào, hô lớn: "Rõ!" Lục Dã nhìn bộ ba Team Rocket trước mặt, bất đắc dĩ mỉm cười.

Trải qua bao thế hệ, ba kẻ này tan tan hợp hợp, cuối cùng vẫn trở thành đồng đội của nhau.

Đây không còn là chung chí hướng nữa, mà là thứ tình cảm vượt qua cả tình bạn và tình yêu, gần như là người nhà.

Nếu có thể… Lục Dã cũng muốn cố gắng để họ không bị đánh bay đi.

Tất nhiên,就算 bị đánh bay thì vấn đề cũng không lớn.

Thể chất của ba người này thậm chí có thể sánh ngang với Satoshi. "Mục tiêu sắp tới của các cậu là tập trung vào kinh phí, bắt đầu hành động đi." Lục Dã ra lệnh, đồng thời đưa danh thiếp cho Meowth: "Tôi sống gần thị trấn Sandgem." Meowth nhận lấy như nhận được báu vật.

Lục Dã: "Có vấn đề gì thì cứ đến tìm tôi!" Bộ ba Team Rocket ngẩn ra một chút, rồi nắm chặt tay, rơm rớm nước mắt: "Cảm ơn Admin! ∧(;´Д｀∧)" Mỗi khi đến thời điểm khó khăn nhất, họ luôn thấy bóng dáng của Admin.

Bộ ba Team Rocket đưa tay lau khóe mắt.

Cho dù không bắt được Pikachu, không thể trở thành Team Rocket tà ác… nhưng chỉ cần có thầy ở đây.

Đó chính là lý do chúng ta sát cánh bên nhau!

Nhìn bóng lưng thầy rời đi.

Bộ ba Team Rocket bình tĩnh lại, tụm vào nhau, nhỏ giọng bàn bạc. "Cảm giác Admin có vẻ thân với Satoshi lắm… chúng ta có nên làm thân với nhóc đó không?" "Đồ ngốc James!" Meowth tức giận cốc vào gáy James: "Cho dù Admin không cần Pikachu, nhưng chỉ cần chúng ta bắt được Pikachu là có thể chứng minh năng lực của mình với Admin, meow!" "Nhưng… bây giờ tổ chức không cho phép cướp Pokémon mà?" James lí nhí. "Đồ ngốc!" Jessie quát lớn: "Vậy thì sau khi bắt được Pikachu, chúng ta trả lại cho nhóc đó là được." "Admin có nhiều thuộc hạ như vậy, mấu chốt là phải được Admin coi trọng, coi trọng, hiểu chưa!" "Ra là vậy!" James bừng tỉnh ngộ: "Như thế, chúng ta có thể nổi bật giữa đám thuộc hạ đông đảo của thầy!" Bộ ba Team Rocket ngẩng đầu nhìn trời, chìm vào ảo tưởng. 【Một bóng đen đưa bàn tay to lớn ra, vuốt ve Meowth, trầm giọng nói: James, việc sản xuất thẻ bài khu vực mới nhất giao cho cậu; Jessie, bổ nhiệm cô làm nữ chính phim của Pokewood, nhậm chức ngay lập tức!】 Bộ ba Team Rocket bất giác nở nụ cười ngây ngô. "Cảm giác thật tuyệt vời ~" "Sách nam tê!" … Lục Dã bước ra khỏi trang viên, ngẩng đầu nhìn trời.

Sở dĩ anh quan tâm đến bộ ba Team Rocket như vậy.

Ngoài việc ba người này trung thành hết mực, thành tích kiếm tiền xuất sắc ra.

Nguyên nhân quan trọng hơn là.

Là một người thầy như tôi… dưới trướng hình như chỉ có ba tên ngốc này. "Thế này thì khác gì tư lệnh quèn?" Lục Dã sờ sờ cằm.

Cơ mà Matori cũng算是 nửa thư ký của mình, dùng cũng khá ổn.

Chương 363

Sau khi liên lạc với Giovanni, anh đã có được quyền hạn của Team Rocket tại khu vực Sinnoh.

Nếu thật sự có biến lớn… cũng có thể dùng được.

Hoàng hôn buông xuống, từng đàn Starly bay qua bầu trời khu rừng.

Khu rừng trải dài giữa thị trấn Twinleaf và thị trấn Sandgem, về lý thuyết cũng thuộc sản nghiệp của nhà James.

Lục Dã thấy lòng chua xót.

Đề nghị đổi tên truyện thành: 《Không Bắt Được Pikachu, Tôi Đành Về Nhà Thừa Kế Gia Sản Bạc Tỷ》! "Gengar." Lục Dã gọi: "Lấy xe đạp Rotom ra, chúng ta phóng xe về!" "Ghos~!" Gengar từ trong túi lôi ra chiếc xe đạp gấp, háo hức đứng bên cạnh Lục Dã, tò mò cúi xuống quan sát. "Lần sau nhóc cũng có thể tự lắp ráp thử xem." Lục Dã vừa làm vừa tiện miệng nói: "Cũng đơn giản lắm." "Ghos!" Gengar nhe răng cười, hứng thú gật đầu.

Trong khu rừng yên tĩnh, tiếng kêu của Murkrow vang vọng.

Sau đó, chim chóc giật mình bay tán loạn. "Động cơ Rotom, khởi động!" "Bíp bíp… Chế độ Tăng Tốc, Roto!" Một con Bidoof đang cầm quả Berry, ngây người nhìn chiếc xe đạp lao vút đi, để lại một vệt đèn đuôi vừa tóe lửa vừa xẹt điện, quả Berry trong tay 'bộp' một tiếng rơi xuống đất. … Trong nhóm chat. "Những Người sở hữu Pokedex ở Sinnoh là ai vậy?" Akin tò mò hỏi. "Tôi có nghe Giáo sư Oak nhắc đến." Blue Oak vẫn dùng kính ngữ với ông nội mình, suy nghĩ một lát rồi nói: "Hình như là Pearl và Diamond, còn có Platinum Berlitz… Sao vậy?" "Không có gì." Akin xoa xoa mũi, "Tôi nhớ mình có một con

Munchlax mới nở, hình như đã giao cho Người sở hữu Pokedex ở Sinnoh rồi." "Nghe nói những Người sở hữu Pokedex sẽ thu hút lẫn nhau đấy." Green cười hì hì nói: "Thầy Lục đang ở Sinnoh mà?

Biết đâu thầy đã gặp họ rồi cũng nên." "Tớ cũng đang du hành ở Sinnoh đây!" Satoshi vui vẻ nói: "Đã ghé thăm Giáo sư Rowan xong, chuẩn bị xuất phát đến Nhà thi đấu đầu tiên rồi!" "Gần thị trấn Sandgem nhất là Nhà thi đấu Oreburgh." Kỹ năng 'bảo mẫu' của Takeshi được kích hoạt: "Thủ lĩnh Roark ở đó, anh ấy cũng giỏi hệ Đá giống tôi… chú ý khắc chế thì độ khó chắc không lớn đâu." "Không vấn đề!" Satoshi nắm chặt tay, ánh mắt rực lửa, "Tớ và Pikachu nhất định sẽ chinh phục được Nhà thi đấu Oreburgh!" Blue Oak ôm trán, âm thầm thở dài.

Dùng Pikachu đánh Nhà thi đấu hệ Đá… Vừa khen xong, không ngờ vẫn không nhớ bài học à. "Gửi lời hỏi thăm của tôi đến Thủ lĩnh Roark ở thành phố Oreburgh nhé." Steven cười nói, "Lần trước ở chỗ anh ấy, tôi đã thu hoạch được vài món đồ sưu tập rất tuyệt." Satoshi: "Không vấn đề!" Tin nhắn trong nhóm rung lên bần bật.

Lục Dã dừng xe, tranh thủ liếc qua nội dung trong nhóm, hơi ngẩn người.

Vãi chưởng, màn Pikachu đánh Nhà thi đấu hệ Đá kinh điển!

Tôi xin làm chứng, đây không phải là ngược hệ, chiêu Sấm Sét của Pikachu nhà Satoshi đánh hệ Đá là khắc chế gấp đôi!

Thầy Lục: "@Satoshi, cậu đến thị trấn Sandgem rồi à?" "Ừm, bây giờ đang ở khu rừng gần thị trấn Sandgem, nhưng mà…" Satoshi cõng Pikachu trên vai, nhìn đông ngó tây trong khu rừng tĩnh lặng, cười gượng. "Hình như, tôi bị lạc đường rồi." … Trong khu rừng tĩnh mịch.

Một thiếu niên mặc áo gile xanh, cõng Pikachu trên vai, từ xa đi

tới. "Phải ra ngoài trước khi trời tối mới được." Satoshi lẩm bẩm, rồi bừng tỉnh: "Đúng rồi, dùng Starly mới bắt được đi dò đường ra là được!" "Đi nào, Starly!" Satoshi ném PokéBall ra. "Mỗ!" Starly vỗ cánh, vừa bay lên, một luồng Sấm Sét từ trong rừng phóng ra, tức thì đánh gục Starly xuống đất. "Starly!" Satoshi hét lớn, rút PokéBall ra, nghiến răng nói: "Chết tiệt, là kẻ địch sao!" "Ra không phải Starly hoang dã…" Từ sâu trong rừng, một thiếu niên tóc xám bước ra, ánh mắt kiêu ngạo, liếc nhìn Starly bên cạnh Satoshi. "Nhưng mà… bắt một con Starly có tư chất kém như vậy, mắt nhìn của cậu với tư cách là một Huấn luyện viên, xem ra cũng không tốt lắm nhỉ." "Cậu nói cái gì?!" "Bình tĩnh một chút." Thiếu niên tên Paul lùi lại nửa bước, xua tay, "Để tôi giải thích cho cậu nghe." "Cho dù là cùng một loài Pokémon, cũng tồn tại sự khác biệt về chỉ số cá thể, đây là điều mà dù cố gắng thế nào sau này cũng không thể bù đắp được." "Cho nên." Paul híp mắt, "Muốn trở thành một Huấn luyện viên mạnh mẽ, đầu tiên phải có mắt nhìn để chọn Pokémon." "Còn về những Pokémon có tư chất kém…" Paul dừng lại, một tay đút túi quần nói: "Vô dụng, thả đi là được, giữ lại cũng chỉ tốn tài nguyên và vị trí." "Sao có thể chỉ dùng số liệu để phán xét một sinh mệnh!" Satoshi nắm chặt tay, hét lớn: "Pokémon không phải là sinh vật đơn giản như vậy!" "Ồ?" Paul một tay đút túi quần, cười lạnh nói: "Nếu đã vậy…" Cậu ta giơ tay ném PokéBall ra, bên trong hiện ra một con Starly. "Dùng con Starly mà cậu và tôi vừa bắt được, làm một trận 3v3, thế nào?" Paul lộ vẻ khiêu khích.

Satoshi nắm chặt tay, nghiến chặt răng, như đã quyết tâm, mở miệng nói: "Tôi… từ chối!" "Hả?" "Dù tôi rất muốn nhận trận đấu này." Ánh mắt Satoshi lóe lên, lớn tiếng nói: "Nhưng mà, Starly của tôi đã bị thương, tôi sẽ không ép nó chiến đấu!" "Mỗ khắc…" Con Starly với đôi cánh cháy xém, ngã trên mặt đất, nghe thấy lời của Satoshi, ngẩng đầu nhìn cậu.

Paul hơi nhíu mày: "Đùa cái gì vậy…" Không ngờ lại không ứng chiến.

Gã này, xem ra còn khó đối phó hơn mình tưởng. "Vết thương nhỏ này, dùng vật phẩm hồi phục là có thể chiến đấu lại được." Paul hít sâu một hơi, ném một vật màu đen về phía Satoshi: "Cầm lấy!" Satoshi 'bộp' một tiếng nắm lấy, hơi ngẩn người: "Thuốc Hồi Phục Cao Cấp?" "Làm Huấn luyện viên mà cậu ra ngoài không mang theo thuốc à?" Paul lạnh lùng nói: "Dùng cho Starly của cậu, nó sẽ có thể chiến đấu lại!" Satoshi đi về phía Starly, Starly gật mạnh đầu, vỗ cánh, phát ra tiếng kêu sắc lẻm: "Mỗ khắc!" "Mình nhìn nhầm sao?" Paul lẩm bẩm: "Không, tư chất của con Starly kia cực kỳ bình thường… trận này thắng chắc!" "Đi nào, Starly!" Satoshi lớn tiếng nói: "Sử dụng Tấn Công Bằng Cánh!" "Hừ, Phản Đòn Trên Không!" Paul ngẩng đầu, bỗng nhiên sững người tại chỗ, giọng nói khô khốc, "Cái gì…" Chỉ một hiệp.

Đôi cánh của Starly nhà Satoshi bùng lên ánh sáng trắng sắc bén, hạ gục đối thủ ngay tại chỗ! … "Gengar, nhóc có nghe thấy tiếng chiến đấu không?" Hoàng hôn buông xuống.

Dưới sự nâng cấp của Rotom, chiếc xe đạp đã chuyển từ chế độ đua sang chế độ 'hai chỗ ngồi'.

Lục Dã đạp xe, ghế sau chở Gengar, phía trước đặt Togepi.

Thong thả đi qua khu rừng ngập tràn Cánh Hoa Bão Táp, bánh xe nghiền qua cành cây, vang lên tiếng 'kèn kẹt'. "Ghos!" Đôi tay ngắn của Gengar ôm eo Lục Dã, gật gật đầu. "Chá kỷ đuy~! ヾ(◍°∇°◍)ﾉﾞ " Togepi ngồi phía trước, chỉ về phía xa. "Ồ, là hướng đó à?" Lục Dã đạp xe, "Dù sao cũng là lối ra… tiện đường qua xem thử!" "Pikachu, Tấn Công Điện Cao Thế!" Trên bãi đất trống trong rừng, hai thiếu niên vẫn đang chiến đấu. "Pika——" Theo lệnh của Satoshi,

Pikachu bốn chân伏 xuống, trên người dâng lên những tia lửa điện màu xanh lam cuồn cuộn, lao nhanh về phía Electabuzz trước mặt.

Paul thua liền hai trận, mặt mày tái mét, lúc này chớp lấy cơ hội, hạ lệnh: "Electabuzz, sử dụng Bảo Vệ!" 「Tấn Công Điện Cao Thế」 sẽ khiến Pikachu chịu sát thương phản đòn, và Paul đã lợi dụng đúng tác dụng phụ này.

Một rào chắn màu xanh lục hiện ra trên người Electabuzz, Pikachu lao đầu vào.

Keng!

Rào chắn nứt ra, Pikachu diễn xuất thần sầu, bay ngược ra ngoài. "Pikachu!" Satoshi lo lắng hét lên.

Cùng lúc đó.

Từ bụi cây, một chiếc xe đạp từ từ đi ra. "Cưỡi trên chiếc xe yêu quý của tôi, nó sẽ không bao giờ…" "Vãi chưởng!

Con Pikachu này ở đâu ra vậy!" Chàng Huấn luyện viên tuấn tú phi phàm, kinh hãi thất sắc, kịp thời nhảy khỏi xe. "Ghos!

Σ(っ °Д°;)っ" Gengar vội vàng ôm lấy Togepi trong giỏ xe, né tránh con Pikachu đang lao tới, trên người vẫn còn những tia điện màu xanh. "Chá kỷ đuy~" Togepi ở trong lòng Gengar, vui vẻ vung vẩy đôi chân nhỏ.

Ngay sau đó, Pikachu đâm sầm vào chiếc xe đạp.

Ầm!!

Tia lửa điện bùng lên, chiếc xe đạp bị Sấm Sét bao phủ, cột sét chiếu sáng cả bầu trời, rồi trở lại yên tĩnh.

Rotom kịp thời bay ra, nhìn chiếc xe đạp đã hóa thành than trước mặt. "Không thể hiểu được, Roto!

Σ(°△°|||) " Pikachu lắc lắc đầu, nhìn quanh chiếc xe đạp lót lưng mình, rồi lại nhìn Thầy Lục. "Pika…" Pikachu gãi gãi đầu, ngượng ngùng lè lưỡi.

Lục Dã chứng kiến cảnh này.

Cảm giác nghẹt thở quen thuộc dâng lên trong lồng ngực.

Cái, xe đạp nổ rồi?

Đang chở Gengar, ăn Berry hát ca… đột nhiên bị Pikachu tông vào?!

Đây rõ ràng là ăn vạ!

Cùng với tiếng nổ của chiếc xe đạp, trận đấu của Satoshi và Paul cũng tạm thời dừng lại.

Cả hai nhìn về phía Lục Dã, vẻ mặt khác nhau, đồng thanh hét lên: "Thầy Lục!" "Đừng gọi tôi là Thầy Lục." Lục Dã đau lòng đến không thở nổi, "Trước tiên đền xe đạp cho tôi!" Chiếc xe đạp Manh Manh Đát tặng, chưa được hai ngày đã nổ tan tành.

Đây không phải là vấn đề đền hay không đền… ít nhất phải thêm tiền! "Pika…(◕ᴗ◕✿)" Lục Dã cúi đầu, nhìn con Pikachu đang ngồi trên đất, định dùng vẻ dễ thương để qua mặt.

Lại quay đầu nhìn thiếu niên mặc áo gile xanh quen thuộc phía sau. "Satoshi?" Lục Dã nghiến răng nghiến lợi. "Thầy Lục!" Satoshi gãi gãi đầu ngượng ngùng: "Thật sự xin lỗi, em sẽ đền xe đạp!" Lục Dã tâm trạng phức tạp.

Trong TV, Pikachu đã có nhiều lần phá hủy xe đạp… nói nó là sát thủ xe cộ cũng không ngoa.

Nhưng đây không phải là đãi ngộ của nữ chính trong TV sao!?

Ăn vạ xe đạp của tôi làm gì!

Nhưng sự đã rồi, Lục Dã chỉ có thể thu dọn tâm trạng, âm thầm lôi sổ tay ra.

Ngày 23 tháng 2, trời trong.

Pikachu ăn vạ xe đạp của tôi, Sấm Sét đã hạ gục chiếc xe… Siêu Tân binh Mega, món nợ này, tôi Lục Dã đã ghi nhớ! "Ghos!" Gengar ngồi xổm bên cạnh chiếc xe đạp cháy đen, còn xẹt điện, và Rotom nhìn nhau. "Bíp bíp… Khả năng sửa chữa là trên 99%!" Rotom đưa ra báo cáo thiệt hại. "Ghos~" Gengar nhe răng cười, nhét 【Xe đạp hỏng】 lại vào túi, sau đó kéo Pikachu đang ngồi trên đất dậy. "Pika!" Đôi tai Pikachu vểnh lên.

Vẫn chưa kết thúc, vẫn phải tiếp tục chiến đấu (diễn) mới được!

Lục Dã hít sâu một hơi, bình tĩnh lại, nhìn về phía thiếu niên tóc xám có chút quen mắt: "Cậu là…" Chưa đợi Paul mở miệng, Lục Dã đã bừng tỉnh: "Con trai của ngài Brandon?" "Không." Paul lúng túng ho một tiếng: "Tôi tên Paul, là một Huấn luyện viên đến từ thành phố Veilstone." Lục Dã hơi ngẩn người, trong đầu hiện lên ký ức về Paul.

Paul, với tư cách là đối thủ lớn của Satoshi trong phần 《Diamond & Pearl》, cũng là đối thủ được khắc họa thành công nhất.

Khác với Satoshi chú trọng vào mối liên kết, đây là một người chơi thuộc phe chiến đấu điển hình, chú trọng vào chiêu thức, chỉ số cá thể và chỉ huy chiến thuật.

Theo một nghĩa nào đó, lối đánh này khá giống mình… Lục Dã đang trầm tư. "Thầy Lục!" Paul mắt sáng rực, đột nhiên nói: "Không ngờ có thể gặp ngài ở đây!" "Cậu biết Thầy Lục à?" Satoshi ngạc nhiên hỏi. "Nói ngốc gì vậy!" Paul quát: "Một Huấn luyện viên chiến thuật thuần túy, cách chỉ huy và thay đổi đội hình trong trận đấu của thầy thậm chí còn được dùng làm mẫu trong các Trường học Huấn luyện viên." "Những kỹ xảo mà thầy thể hiện trong các video chiến

thuật… đám ngốc chỉ biết coi trọng tình cảm như các cậu, liệu có lĩnh hội được không!" Thầy Lục và Satoshi đồng thời ngẩn người, bất giác gãi gãi má.

Tuy nghe có vẻ như đang khen người.

Sao tôi cứ có cảm giác, cậu đang chửi tôi nhỉ?

Satoshi: "Bản chất… của trận đấu?" "Đúng vậy." Paul mắt sáng rực, nhìn về phía Lục Dã nói: "Thầy Lục, chính nhờ sự khai sáng của ngài mà em mới hạ quyết tâm, biến 'chiến đấu' thành lĩnh vực chuyên môn của mình." "Một Huấn luyện viên mạnh mẽ, sao có thể bó buộc vào sáu Pokémon, đội hình khác nhau, chiến thuật khác nhau… đây mới là sức hấp dẫn của trận đấu!" Lục Dã khẽ gật đầu.

Paul trước mắt là một người chơi phe chiến đấu thuần túy, coi Pokémon là công cụ để giành chiến thắng.

Tương tự như Silver, Blue Oak, Wally ngày xưa… Trong thế giới Pokémon, những Huấn luyện viên như vậy không hề ít.

Thực ra, rất nhiều game thủ cũng mang tâm thái như vậy.

Thầy Lục với tư cách là một người chơi phe chiến đấu kỳ cựu, bản thân cũng không có quyền nghi ngờ những Huấn luyện viên như thế.

Tuy nhiên.

Đã ở trong thế giới Pokémon thực tế.

Đối mặt với những sinh mệnh sống động này.

Lục Dã càng muốn tin vào điều Manh Manh Đát nói, sự thấu hiểu giữa sinh mệnh và sinh mệnh.

Như Swinub của Pryce, Beedrill của Giovanni… Giữa mối liên kết và chiến đấu.

Chiến đấu không phải là sở trường của Thầy Lục.

Nhưng trong thế giới hiện nay, người có thể mạnh hơn Thầy Lục, chỉ đếm trên đầu ngón tay. "Paul." Lục Dã ho nhẹ một tiếng: "Rất cảm ơn sự quan tâm của cậu… nhưng, có lẽ cậu đã hiểu sai ý của tôi." "Sao có thể?" Sắc mặt Paul hơi biến đổi: "Trong lĩnh vực chỉ huy và chiến đấu, ngài… rõ ràng là Huấn luyện viên mạnh nhất thế giới hiện nay!" Ngài… là mục tiêu mà tôi luôn theo đuổi!

Paul nghiến răng, không nói ra câu này. "Thầy Lục không bao giờ coi Pokémon là công cụ đâu." Satoshi hiếm khi nghiêm túc nói: "Quan trọng hơn là sự đồng điệu giữa Huấn luyện viên và Pokémon!" Lục Dã ngạc nhiên liếc nhìn Satoshi.

Tên nhóc này, không chỉ phá xe đạp của tôi, bây giờ còn ăn cắp lời thoại của tôi nữa!? "Cậu hiểu cái gì!" Paul đột nhiên hét lớn: "Tôi tự nhốt mình trong phòng, mỗi video chiến thuật của Thầy Lục, tôi đều xem đi xem lại không dưới mười lần… còn cậu, có tư cách gì mà nói những lời đó!" "Bởi vì, tôi là học trò của Thầy Lục." Hộ vệ Aura, Anh hùng Cầu Vồng, top 32 Đại hội Indigo Plateau… Satoshi nhìn Paul, nói như vậy. "Cậu, là…" Giọng Paul khô khốc, nhìn qua lại, im lặng hồi lâu, nhỏ giọng nói: "Trận đấu vẫn chưa kết thúc, tiếp tục!" "Electabuzz, sử dụng Sấm Sét!" "Pikachu, chúng ta cũng sử dụng Sấm Sét!" "Pika." Pikachu vỗ vỗ túi điện trên má, nhảy lên, Sấm Sét lóe sáng phóng ra.

Ầm ầm!!

Khói bụi tan đi, Electabuzz mắt xoay vòng vòng, ngã gục trên mặt đất. "Chậc." Paul nghiến răng, thu hồi Electabuzz đã mất khả năng chiến đấu, hai tay đút túi quần quay lưng bỏ đi. "Paul!" Lục Dã đột nhiên lên tiếng.

Thiếu niên tóc xám quay đầu lại, nhìn Thầy Lục mà mình kính

ngưỡng, hít sâu một hơi, nhỏ giọng nói: "Mời ngài nói." Lục Dã tiến lên, sửa lại quần áo lộn xộn cho Paul, vỗ vỗ vai cậu. "Có lẽ, với cậu bây giờ, vẫn chưa thể hiểu được ý nghĩa của tình cảm và mối liên kết…" "Chậc." Paul nghiến răng.

Lục Dã tiếp tục nói: "Nhưng… nếu Pokémon không muốn tuân theo chỉ huy của cậu thì sao?" "Cái gì?" Paul ngẩng đầu. "Mối liên kết và chiến đấu, từ trước đến nay không hề tách biệt.

Cố lên, mau né đi, dũng cảm lên…" Lục Dã ho khan: "Tuy bản thân tôi không thích dùng những mệnh lệnh như vậy." "Nhưng loại mệnh lệnh này, lại chỉ có khi Huấn luyện viên và Pokémon đồng điệu với nhau mới phát huy hiệu quả." "Nếu… cậu muốn tiếp tục đi trên con đường chiến đấu." "Thử lắng nghe tiếng lòng của Pokémon, có lẽ sẽ khiến cậu trở nên mạnh mẽ hơn." Paul sững sờ tại chỗ, bàng hoàng mất mát.

Chương 364

Nếu là người khác giáo huấn cậu, cậu tuyệt đối sẽ khinh thường.

Nhưng, đứng trước mặt cậu, là một trong những Huấn luyện viên mạnh nhất thế giới trong lĩnh vực chiến đấu.

Người đó thậm chí còn từng đối đầu với Leon ở Wyndon… Paul hít sâu một hơi, nhỏ giọng nói: "Em hiểu rồi." Cậu quay đầu, nhìn Satoshi: "Tôi sẽ chiến thắng gã đó, để nhận được sự công nhận của ngài!" Lục Dã:??? "Chỉ có kẻ mạnh mới xứng đáng làm học trò của Thầy Lục." Paul một tay đút túi quần, lạnh lùng nhìn Satoshi: "Tôi sẽ cho cậu biết, loại suy nghĩ ngây thơ như cậu, vĩnh viễn không thể tiến xa hơn!" Satoshi xoay vành mũ, cười hì hì, mắt sáng rực: "Tôi luôn sẵn sàng tiếp đón!" Lục Dã có chút kinh ngạc nhìn cặp đối thủ truyền kiếp của Sinnoh.

Satoshi sau khi du hành một mình, trải qua đủ loại sự kiện lớn, đã trở nên trưởng thành hơn.

Còn Paul trước mắt… không chỉ là một người chơi phe chiến đấu tượng trưng cho 'game thủ', mà còn sở hữu một nội tâm mạnh mẽ.

Lục Dã bất giác nhớ đến Silver trong bản đặc biệt.

Con Totodile mà cậu ta trộm từ phòng thí nghiệm, cũng đã tiến hóa cuối cùng.

Chiêu thức cũng từ 「Frustration」, chiêu càng ít thân thiện sát thương càng cao, đổi thành 「Return」.

Cho dù là một người chơi phe chiến đấu 'lạnh lùng' như Paul.

Electivire của cậu ta, vẫn tin tưởng vào Huấn luyện viên của mình.

Nhìn bóng lưng thiếu niên tóc xám dần biến mất.

Lục Dã bất giác nở một nụ cười nhẹ.

Những Huấn luyện viên khác nhau, những niềm tin khác nhau… có lẽ, đây chính là sức hấp dẫn của thế giới Pokémon. "Vãi chưởng, Satoshi cũng biến đi đâu rồi!

Σ(っ °Д°;)っ" "Cậu ta còn chưa đền xe đạp cho mình… Chết tiệt, tên Anh hùng Sóng Nước bỉ ổi!" … Sâu trong rừng. "Ngươi đi đi." Paul cúi đầu nhìn Chimchar: "Ta không cần Pokémon yếu đuối." Để nhận được sự công nhận của Thầy Lục… ta cần phải trở nên mạnh mẽ hơn!

Chimchar yếu ớt ngẩng đầu, nhìn Paul một cái, chậm rãi đi về phía cuối con đường, rồi lại quay đầu nhìn Paul.

Nhưng Paul đã hai tay đút túi quần, biến mất ở cuối con đường.

Chimchar đưa tay lau khóe mắt, vẫn đứng tại chỗ.

Sau đó, trước mặt nó, một bàn tay chìa ra. "Cậu tên là Chimchar, phải không?" Satoshi cõng Pikachu trên vai, cười hì hì nói: "Cậu có muốn gia nhập đội của tớ không?" Chimchar hơi ngẩn người, lắc đầu, cúi đầu ủ rũ buông thõng vai.

Mình quá yếu đuối.

Mình không muốn bị bỏ rơi lần nữa… "Không sao đâu!" Satoshi nở nụ cười rạng rỡ: "Huấn luyện viên sẽ cùng Pokémon đồng điệu với nhau!" "Vậy thì, chỉ cần cậu tin tưởng tớ." Ánh mắt Satoshi kiên định, chìa tay về phía Chimchar: "Chúng ta có thể, cùng nhau trở thành, Bậc thầy Pokémon mạnh nhất!" Chimchar ngẩn người hồi lâu, nước mắt tuôn trào, òa khóc ôm chầm lấy Satoshi.

Sau đó, một tia sáng đỏ thu nó vào PokéBall.

Bíp—— Thu phục hoàn hảo.

Không biết vì sao, ánh mắt Satoshi có chút ảm đạm, tâm trạng hơi xuống dốc. "Pika——chu!!" Đột nhiên, Sấm Sét của Pikachu phóng ra, giật Satoshi đen thui. "Pika~ǂǂ(^ᗜ^*)" Pikachu khúc khích cười. "Được rồi!" Satoshi phun ra khói đen, vực dậy tinh thần, làm động tác quen thuộc, hét lớn: "Tớ đã thu phục được Chimchar rồi!" … Màn đêm dần buông, khu rừng yên tĩnh, vang vọng tiếng kêu của Kricketune.

Trận đấu đầu tiên của Satoshi và Paul đã kết thúc.

Cậu ta dường như đã đuổi theo Paul, đi vào sâu trong rừng. "Vừa mới ở đây, thoáng cái đã không thấy bóng dáng." Lục Dã nhìn đông ngó tây, cố gắng tìm kiếm bóng dáng Satoshi, nghiến răng nói: "Không được, nhất định phải bắt cậu ta đền xe đạp!" Chiếc xe đạp Manh Manh Đát tặng, chưa được ba ngày đã bị Sấm Sét của Pikachu phá nát.

Tên sát thủ xe cộ chết tiệt! "Ghos~(￣▽￣)/" Gengar kéo kéo vạt áo Lục Dã, từ trong túi lôi ra 【Xe đạp hỏng】.

Lục Dã quay đầu lại, chỉ thấy màn hình Rotom lóe lên dữ liệu, nghiêm túc phân tích: "Theo kiểm tra… tỷ lệ sửa chữa thành công lên tới 99%, Roto!" "Tỷ lệ thành công thấp vậy?!" Sắc mặt Lục Dã biến đổi: "Hay là lấy xe đạp khác ra làm vật tế trước, rồi tôi mới đem xe của Manh Manh Đát đi sửa?" Ai cũng biết, trước khi cường hóa, lấy vật liệu cấp thấp làm vật tế có thể tăng tỷ lệ thành công. 【Xe đạp Rotom】 nói thế nào cũng là cấp +12… lỡ sửa chữa thất bại, hỏng lần thứ hai thì sao? "Xem ra." Lục Dã lẩm bẩm: "Cũng chỉ có thể nhờ Togepi chạy việc giúp…" Lại nhìn chiếc xe đạp gần như đã hóa thành than.

Lục Dã nhìn quanh bốn phía trống không, khóe miệng giật giật.

Đây không chỉ là ăn vạ, đây còn là gây tai nạn rồi bỏ chạy!

Đừng tưởng thể chất tốt là có thể muốn làm gì thì làm, đồ ngốc Satoshi!

Đang mở nhóm chat, định nhốt Satoshi vào phòng tối.

Xa xa vang lên tiếng gọi của Satoshi và Pikachu: "Thầy Lục!" "Pikachu~!" Lục Dã không tỏ vẻ gì.

Liếc nhìn chiếc xe đạp dưới chân, ý tứ không cần nói cũng hiểu.

Sắc mặt Satoshi cứng đờ, cười gượng: "Xin, xin lỗi, Thầy Lục!" Ngay sau đó, cậu cúi gập người. "Em sẽ gọi điện cho mẹ, nhờ mẹ gửi tiền qua!" Trận đấu giữa các Huấn luyện viên, đôi khi sẽ dùng tiền tiêu vặt để cá cược.

Satoshi chiến đấu suốt chặng đường, tuy vẫn là một kẻ nghèo, nhưng Delia cũng đã tích cóp cho cậu không ít tiền tiêu vặt. "Sao không nói sớm!" Lục Dã thở phào nhẹ nhõm, may mà hóa đơn vẫn còn, đưa cho Satoshi. "Đây, cũng không đắt, chỉ có từng này thôi." Satoshi nhận lấy hóa đơn, liếc qua một cái, trán đầy mồ hôi lạnh: "Ác..." Lục Dã cũng đã đoán trước được cảnh này, lòng trầm xuống.

Nói cho cùng, mình cũng không thể thật sự đến tận nhà, tìm Delia đòi nợ được.

Thôi thì cứ nhốt cậu ta vào phòng tối 24 giờ, phạt chép bảng khắc chế hệ là được.

Nếu thật sự có lần sau… thì sẽ mời phụ huynh! "Đúng rồi!" Lục Dã bừng tỉnh: "Mình có thể nhờ Meowth bọn họ sửa xe đạp!" Có ba tên này ở đây, loại công nghệ đen nào mà không sửa được?

Vừa hay đã lưu lại phương thức liên lạc của họ.

Phí sửa chữa, tiết kiệm được một khoản lớn!

Lục Dã hài lòng gật đầu. "Lục, Thầy Lục?" Satoshi nhìn Thầy Lục đang cười tủm tỉm, trong lòng có chút hoảng. "Không có gì." Lục Dã cười cười, cơn giận cũng đã nguôi đi gần hết, vỗ vỗ vai Satoshi: "Trước tiên tìm Trung tâm Pokémon, chữa thương cho Pikachu và các bạn đã." Satoshi gật đầu, do dự một hồi rồi nói: "Thực ra, em đã thu phục được một con, là Pokémon mà gã kia đã thả đi…" "Ồ?" Lục Dã vô cùng ngạc nhiên.

Chẳng lẽ, Sư huynh Master đã vào đội rồi sao!?

Đây là chủ lực tuyệt đối của Satoshi, là át chủ bài một chọi ba của Sinnoh trong tương lai! "Chính là con Chimchar này." Satoshi ném PokéBall ra, bên trong hiện ra một con Chimchar nhỏ bé, mang theo vết thương, rụt rè nhìn Lục Dã.

Ánh mắt này, nhất thời khiến Lục Dã nhớ đến Eevee mà mình đã thu phục trong tự nhiên lúc đó.

Tiểu Eevee cô độc ngày nào, đã có một cuộc sống mới.

Mình cũng vậy. "Đây." Lục Dã cúi người, đưa một Khối Năng Lượng quả Oran vào lòng bàn tay Chimchar, xoa đầu nó, cười nói: "Tương lai, cậu sẽ trở thành một Pokémon rất mạnh mẽ đấy." "Ư nhi?" Chimchar nghiêng đầu, khó hiểu nhìn Lục Dã. "Tin Thầy Lục đi, Chimchar!" Satoshi vui vẻ nói: "Mắt nhìn của thầy ấy, có thể sánh ngang với 'Huấn luyện viên' đấy!" Lục Dã ngẩn người.

Mắt nhìn của mình… không phải từ trước đến nay đều là chọn theo kiểu cho có lệ sao?

Thôi kệ, không ảnh hưởng gì.

Lục Dã ho nhẹ một tiếng, mỉm cười với Chimchar: "Tôi mong chờ, ngày được thấy cậu trở nên mạnh mẽ… tin rằng sẽ không xa đâu." Chimchar sững người tại chỗ, ngọn lửa trên đuôi đột nhiên bùng

lên, mắt sáng rực, gật mạnh đầu.

Ngay sau đó, nó 'a um' cắn một miếng Khối Năng Lượng, người khựng lại. "Ư nhi! o( )o" Đây là cái gì vậy, sao mà thơm thế này! … Vì Siêu Tân binh có hội chứng 'thỉnh thoảng bị lạc đường, từ đó xông vào cốt truyện'.

Lục Dã và cậu ta giữ khoảng cách an toàn một mét, chuẩn bị có nguy hiểm là chuồn ngay.

Satoshi thân thể trần trụi đỡ đại chiêu của Thú huyền thoại còn không sao… lo cho cậu ta làm gì!

Khu rừng yên tĩnh, bốn phía đã là một màu đen kịt, lối ra le lói ánh sáng.

Satoshi lơ đãng giẫm nát cành khô, đột nhiên nhỏ giọng nói: "Thầy Lục…" "Sao vậy?" "Em đang nghĩ, về những lời Paul vừa nói." Satoshi có chút phiền muộn gãi gãi đầu: "Hình như, em thật sự giống như lời cậu ta nói, quá ngây thơ về mặt chiến thuật." "Có lẽ." Satoshi đá viên sỏi, mắt lóe lên, "Có lẽ lý niệm của cậu ta, cũng có chỗ đúng…" Lục Dã nhún vai. 《Diamond & Pearl》 là phần mà đồ ngốc Satoshi trưởng thành nhanh nhất.

Ngoài thể chất thiên phú dị bẩm, cậu ta cũng chỉ là một thiếu niên mười mấy tuổi.

Có thể gặp được một đối thủ hoàn toàn trái ngược, cùng nhau khích lệ, cũng chưa hẳn là chuyện xấu. "Satoshi." "A?" Satoshi ngơ ngác ngẩng đầu, nhìn bóng lưng rộng lớn trước mặt. "Những chiến thuật tôi dùng trước đây, đều là đội hình leo hạng lạnh lùng." Lục Dã nhìn đàn Starly đang ngủ gật trên ngọn cây, trước mắt hiện lên hình ảnh Paul khổ công nghiên cứu video.

Thầy Lục chậm rãi nói: "Chỉ số cá thể, chỉ số nỗ lực, chỉ số cơ

bản… một trong những bản chất của trận đấu, cũng nằm ở chỗ ai có thể sở hữu Pokémon phù hợp hơn cho chiến đấu." Satoshi lẩm bẩm: "Đây cũng là lý niệm của Paul." "Nhưng!" Lục Dã quay người lại, ánh mắt sâu thẳm, như đang nhìn một học trò lạc lối. "Follow Me Pachirisu, Shadow Tag Gothitelle, Feint Hitmontop… cho dù là những Pokémon yếu đuối, cũng có thể leo lên ngôi vô địch của Giải Vô Địch Thế Giới." "Cùng với những Pokémon mình yêu quý nhất, cùng nhau trở thành nhà vô địch thế giới." Lục Dã nở nụ cười: "Đây không phải là điều tuyệt vời nhất sao?" Satoshi quay đầu, và Pikachu nhìn nhau hồi lâu, sau đó lớn tiếng nói: "Cho nên, em sẽ không đi ngược lại ý muốn của Pikachu, yêu cầu nó tiến hóa!" Bởi vì Pikachu mang Light Ball, chỉ số cơ bản cao hơn Raichu—— Lục Dã thầm吐槽, ho khan một tiếng: "Tôi cũng định livestream video chiến thuật tiếp theo rồi." "Lần này… tôi sẽ dùng những Pokémon trông có vẻ không bắt mắt, chỉ số cơ bản cũng đáng lo ngại." Lục Dã nhìn Satoshi, nghiêm túc nói: "Hy vọng có thể mang lại cho cậu và Paul một chút cảm hứng." Trong khu rừng tĩnh mịch, tiếng xào xạc nghe rõ mồn một.

Gò má Satoshi hơi ửng hồng, gật mạnh đầu: "Vâng!

Thầy Lục!" Mặt cậu đỏ cái gì mà đỏ! ('□′)　Đừng tưởng cậu dùng màn giả gái 'chí mạng' đó là có thể xóa nợ được nhé! "Ọt——" Đúng lúc Lục Dã đang có tâm trạng phức tạp.

Satoshi ôm bụng, cười ngượng: "Hì hì." "Nhà tôi ở gần đây, không xa lắm đâu." Lục Dã bất đắc dĩ cười cười: "Ở lại một đêm, ngày mai hãy lên đường thách đấu Nhà thi đấu." "Hoan hô!" Tiếng hoan hô của Satoshi vang vọng trong rừng.

Đồ ăn của Thầy Lục… cuối cùng cũng có thể nếm lại rồi! (￣￣) Lục Dã đi phía trước, giọng điệu không chút thương xót: "Đi, tối nay mời cậu ăn thịt nướng!" Ngày 23 tháng 2, tối thứ Hai. "Nhà to thật đấy..." Satoshi đến nhà thầy Lục làm khách, kinh ngạc nhìn quanh.

"Thầy Lục, thầy sống một mình ạ?" "Không, còn có Chị Đẹp nữa." "Ể?" Bữa tối là BBQ ngoài trời.

Lục Dã dựng bếp nướng trên ban công gỗ mục của ngôi nhà, than trong lò ánh lên những đốm lửa đỏ li ti. "Sirfetch'd, lấy đồ đã ướp trong tủ lạnh ra đây!" "Quạc~" Sirfetch'd đội một chiếc mũ đầu bếp cao màu trắng, đặt kiếm và khiên sang một bên, bê đồ ăn lảo đảo bước tới.

Lục Dã nhướn mày.

Từ thực phẩm dự phòng mà thăng cấp thành công lên chân phụ bếp...

Áp Áp cũng đã nỗ lực rất nhiều nhỉ. "Cảm ơn nhé!" Satoshi cười tươi nhận lấy đồ ăn từ tay Sirfetch'd. "Quạc~" Sirfetch'd khẽ gật đầu, ưỡn bộ ngực trắng muốt, cầm lại cây hành tây và tấm khiên. "Hai thứ này, cũng là nguyên liệu ạ?" Satoshi nuốt nước bọt, nói: "Em cảm thấy hành tây mà ăn cùng thịt nướng thì sẽ thơm vãi chưởng!" "Quạc! (´ꈍ◡ꈍ)σ" Tay cầm hành của Áp Áp run lên.

Tại sao còn nhắm đến cả dụng cụ nấu ăn của Áp Áp chứ ~ Tôi chỉ là một đầu bếp quèn bình thường thôi mà! "Yên tâm, tay nghề của nó là do tôi huấn luyện ra đấy, cực kỳ tốn cơm." Lục Dã khẽ ngửi mùi gia vị dùng để ướp, quế, hoa hồi, trần bì, thảo quả...

Đột nhiên, thầy Lục khựng lại. "Tại sao... trong gia vị lại có cả Rễ Năng Lượng?" "Kame! ヾ(⌐■_■)" Một luồng Aura cuộn trào từ phía xa.

Blastoise thò đầu ra khỏi mai, đẩy cặp kính râm rồi lại rụt vào.

Nhà có khách khiến Blastoise như gặp phải đại địch... ai biết được vị khách này có phải là Zoroark giả dạng không chứ?

Cứ trốn trong mai xem xét tình hình đã!

Khóe miệng Lục Dã giật giật.

Món thịt nướng ngon lành bỗng chốc biến thành món ăn chữa bệnh...

Nhưng mà, đây đúng là tính cách của Quy Quy nhà mình.

Vị của Rễ Năng Lượng rất đắng, phải phết thêm một lớp Mật Ong lên thịt ướp mới được.

Lục Dã thao tác thuần thục, thuận miệng nói: "Cứ cho thẳng lên vỉ nướng là được, hoặc cậu có thể dùng xiên tre xiên thịt, tùy cậu." Satoshi nuốt nước bọt: "Rõ!" Thịt nướng trên vỉ bốc hơi nóng hừng hực, xèo xèo tươm mỡ, mùi thơm nồng nàn khiến người ta thèm nhỏ dãi.

Nhân lúc lửa vừa đủ, Lục Dã bốc một dúm ớt bột, dùng tư thế 'rắc muối' điệu nghệ từ từ rắc xuống.

Bước này được gọi là: Truyền vào linh hồn!

Chương 365

Gió đêm thổi nhẹ, làn khói trắng bốc lên dần tan vào bầu trời đầy sao.

Dưới màn đêm xanh nhạt, thị trấn chìm vào giấc ngủ, ngọn lửa trên sân thượng chiếu sáng Lục Dã và Satoshi. "Thơm quá!" Satoshi điên cuồng tiết nước bọt. "Ăn được rồi đấy." Lục Dã gắp một miếng thịt nướng bóng mỡ, ngoài giòn trong mềm, cắn một miếng giòn tan, vừa nhai vừa nói: "Nếu cần cơm trắng thì có thể vào bếp xới." "Có cơm rang trứng được không ạ?" "Tự vào mà rang!" "Đúng rồi!" Satoshi lấy điện thoại ra, 'tách' một tiếng chụp ảnh, "Để cho mọi người trong nhóm xem với ~" Lục Dã hơi sững người.

Nửa đêm nửa hôm... lại còn thả độc?! "Tôi cũng chụp vài tấm." Lục Dã lôi điện thoại ra, "Chọc cho họ tức chết." Satoshi đột nhiên la lên: "A, tại sao em bị cho vào chuồng gà rồi!" Lục Dã cười đắc ý.

Không sai, chính là Đại Cấm Ngôn Thuật của tại hạ! "Thả độc đêm khuya, cậu còn non lắm." Lục Dã vỗ vai Satoshi, ngay trước mặt cậu, nhấn nút 【Gửi】.

Ngay sau đó, điện thoại rung lên bần bật, nhóm chat lập tức bùng nổ.

Thầy Lục: 【Thả độc đêm khuya.jpg】 Akin vừa từ Nhà Trông Trẻ về, lúc này đang pha một bát mì nóng hổi để tự thưởng cho mình.

Nhưng khi anh ta vừa ăn được một miếng, dĩa còn chưa kịp đặt xuống, nhìn vào đoạn chat trên màn hình, nỗi buồn bỗng dâng trào.

Akin: "Thầy Lục, xin thầy làm người đi!!" Takeshi nheo mắt, kéo lên xem lại đoạn chat, mở ảnh ra: thịt nướng xèo xèo tươm mỡ, nạc mỡ đan xen, đặt trên vỉ nướng bốc khói trắng. "Tài nấu nướng của

thầy Lục hình như đã tiến bộ rồi." Takeshi gật đầu nói.

Lt.Surge nghiến răng: "Gửi ảnh tĩnh đã đành, đây còn là ảnh động!!" Cô gái nhà nghèo Maylene, lặng lẽ nuốt nước bọt, rồi tự lẩm bẩm: "Ăn Berry có thể giữ dáng... tôi, tôi không đói chút nào! o( )o" Yellow gửi một emoji 【Pikachu lăn lộn】 đáng yêu: "Đói quá, đói quá..." Akin: "Tô mì trong tay tự nhiên hết ngon!" Thầy Lục: "@Akin, ngủ ngon nhé ~" Akin: "Thế này thì ngủ nghê kiểu gì ('□′) " Lorelei: "Có thể cấm chat chủ nhóm không, quá đáng quá!" Công tố viên Lance, đang nhấp một tách trà nóng, thức trắng đêm xem tài liệu.

Chiếc điện thoại đặt bên cạnh không ngừng rung lên. "Ồn ào vậy sao?" Lance khẽ lẩm bẩm, mở group chat ra.

Thiên Long Lance: "Có chuyện gì vậy?" "Tiền bối Lance, mau xem này!" Akin chuyển tiếp bức ảnh của thầy Lục một lần nữa: "Em không cho phép trong nhóm có ai chưa được xem!" Thiên Long Lance: ???

Thiên Long Lance vốn đã thoát nạn, lại tự mình đâm đầu vào họng súng.

Ngồi trong văn phòng yên tĩnh, anh ta nâng tách trà nóng lên, càng uống càng thấy sai sai.

Sau đó, Lance khoác áo choàng đứng dậy, đẩy cửa bước ra khỏi văn phòng: "Falkner, đi ăn khuya không, tôi mời!" ...

Chỉ trong vài phút, lịch sử trò chuyện đã vượt quá 99+.

Gardenia dụi đôi mắt ngái ngủ, cầm lấy điện thoại bên gối, nói: "A... giờ này mọi người vẫn chưa ngủ sao?" Lục Dã ngẩn người, hỏi Satoshi bên cạnh: "Gardenia vào nhóm lúc nào thế?" Satoshi hơi ngớ ra: "Chắc là, sớm hơn em?" "Vậy à?" Lục Dã gãi đầu.

Sự tồn tại quá mờ nhạt, lúc nào cũng quên mất trong nhóm còn có

người này...

Màn đêm dần buông.

Bữa ăn khuya của thầy Lục và Satoshi cũng gần kết thúc. "Geng~" Gengar đeo tạp dề, dọn dẹp tàn cuộc.

Satoshi cũng định vào giúp một tay, nhưng bị ánh mắt của Gengar dọa cho lùi bước. "Geng! (￣皿￣)" Satoshi hậm hực rụt tay lại, sau đó ngẩng đầu, tò mò hỏi: "Thầy Lục, chiến thuật mà thầy nói, định khi nào livestream?" "Chắc là ngày mai." Trước đó anh đã hứa với các anh em thiện lành trong phòng livestream, đợi chuyển đến nhà mới ở Sinnoh sẽ lên sóng chiến thuật mới.

Tuy nhiên, thứ hạng hiện tại của thầy Lục là hạng hai thế giới.

Chỉ riêng việc tìm trận thôi cũng mất ba bốn tiếng đồng hồ.

Nhưng vấn đề cũng không lớn.

Có thể vừa chơi địa chủ, vừa treo giao diện tìm trận. "Nếu là hệ thống tính điểm... thắng Mã chủ nhân thêm vài ván nữa, chắc cũng leo lên top 1 được nhỉ?" Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời, trầm tư.

Mã chủ nhân của đảo Khải, trước đó nhờ có Leon đánh hộ, đã từng leo lên hạng hai thế giới.

Nhưng với thực lực của chính chủ, cộng thêm việc cày cuốc mỗi ngày...

điểm số cũng có thể duy trì ở hạng ba.

Muốn lên top 1 thì cứ vặt lông Mã chủ nhân là được.

Lục Dã: "Còn cậu thì sao, mai có dự định gì." Satoshi suy nghĩ rồi nói: "Em định đi thách đấu Gym Oreburgh...

Ngài Steven còn nhờ em gửi lời hỏi thăm đến Thủ lĩnh Roark nữa." Lục Dã gật gù.

Nói mới nhớ... top 1 hiện tại của《Pokemon: Battle》 chính là Steven vừa đẹp trai vừa mạnh mẽ.

Một là, dù sao cũng là doanh nghiệp nhà mình.

Hai là, nói về độ trâu bò cày cuốc...

Steven, người từng cày liên tục 33 ngày, mới là vua cày cuốc thực sự.

Huống hồ, trình độ chiến đấu của Steven cũng vô cùng xuất sắc. "Nếu muốn có hiệu ứng chương trình." Lục Dã xoa cằm: "Vẫn phải né Steven-san ra..." Lỡ Metagross của anh ta thông nát cả đội mình... thì chẳng phải là toang rồi sao?

Nhưng mà.

Steven suốt ngày đi đào khoáng, chắc cũng không có thời gian để giữ vững top 1 xếp hạng.

Lục Dã hài lòng gật đầu.

Ngày mai tìm Mã chủ nhân, đánh thêm vài trận giao hữu...

Hạng một thế giới, chẳng phải dễ như trở bàn tay sao?

Ngày 24 tháng 2, thứ Ba.

Ánh nắng đầu xuân mang lại cảm giác ấm áp dễ chịu. "Eevee~" Sylveon nheo mắt, cảm nhận một tia nắng chiếu lên má, đôi tai dài màu hồng khẽ động.

Ánh nắng phủ lên bộ lông trắng muốt của nó một lớp vàng nhạt.

Lục Dã mỉm cười, đứng song song với nó trước cửa sổ sát đất, nhìn ra sân. "Gâu gâu~ᘓ(•p •)ᘐ" Arcanine lộ ra ánh mắt sắc sảo, trước mặt là một con Chimchar rụt rè, dường như đang truyền thụ chiêu thức cho nó. "Geng~ヽ(￣▽￣)ノ" Gengar hai tay đẩy chiếc Rotom máy cắt cỏ, đi qua bãi cỏ lộn xộn.

Từ khi có Rotom, sau công việc nhà, Gengar lại có thêm sở thích làm vườn! "Thời tiết đẹp thật." Lục Dã cảm thán một tiếng, định xuống lầu chạy bộ buổi sáng.

Bước vào phòng, Lục Dã lập tức sững sờ. "Pikachu..." Chỉ thấy Satoshi đang ở nhờ, nằm ngửa sõng soài trên sofa, đắp một chiếc chăn mỏng, khóe miệng chảy nước dãi, nói mớ: "Sử dụng...

Sét Đánh..." "Pika..." Pikachu nhắm mắt, lơ mơ bò lên đầu Satoshi, hai má tóe ra dòng điện. "Vụt!!" Dòng điện chói mắt bùng lên trong phòng khách, tia lửa đột ngột phóng lên trời, Sét Đánh nuốt chửng Satoshi.

Thầy Lục toát mồ hôi hột.

Thế này, thế này thật sự không sao chứ!? "A, đã sáng rồi sao?" Satoshi mở mắt, gần như không hề hấn gì, thậm chí còn muốn hứng thêm một phát Sét Đánh nữa cho tỉnh táo.

Lục Dã nuốt nước bọt.

May mà Gengar nhà mình... cách chào hỏi là dùng「Liếm Láp」.

Lỡ nó dùng「Bóng Ma」để chào hỏi, thì mình chẳng phải toang rồi sao?

Nhặt chiếc cốc sứ dưới đất lên.

Lục Dã tự rót cho mình một tách trà trấn tĩnh, thổi cho nguội bớt.

Người làng Masara có khác... mới sáng sớm đã dùng điện giật để rèn luyện cơ thể, thật đáng sợ!

Đột nhiên, Satoshi vội vã đội mũ. "Chết rồi, sắp muộn rồi!" "Sao thế?" "Em đã hẹn với Thủ lĩnh Roark trận đấu Gym buổi sáng... chỉ có thể chạy bộ đến thành phố Oreburgh thôi!" Satoshi vác Pikachu trên vai, như một cơn gió chạy ra sân, rồi một tay bế con Chimchar đang

ngơ ngác, vẫy tay với Lục Dã trên ban công tầng hai: "Thầy Lục, cảm ơn đã tiếp đãi, hẹn gặp lại!" Lục Dã hai tay đặt lên lan can, kinh ngạc trước sức vác của Satoshi, ho khan nói: "Thuận buồm xuôi gió nhé." Cùng lúc đó.

Một bóng trắng muốt, theo sau Satoshi vội vã, nhảy vào khu rừng rậm rạp. "Eevee~" Sylveon nghe thấy từ 'Gym', trên mặt hiện lên một nụ cười nhẹ.

Đang buồn chán vì gần đây không có Pokémon hoang dã nào gây rối...

Cảm giác chỗ đó cũng không xa, đợi farm xong cái Gym rồi về nhà ăn tối là được! "Eevee! (≧∀≦)♪" Sylveon không có ý đồ xấu xa gì, nhờ vào「Tốc Biến Tia Lửa」.

Miễn cưỡng bám theo Satoshi đang chạy xa, hướng về phía Gym Oreburgh... ...

Trong phòng khách. "Toge prii~" Togepi vẻ mặt tập trung, 'cạch' một tiếng mở bút lông, vẽ hai quầng thâm đen lên Sách minh họa Rotom. "Bzz... không thể hiểu nổi, roto! (⊙x⊙;)" "Prii~!" Togepi vui vẻ cười khúc khích, đầu nặng chân nhẹ, ngã xuống thảm, vẫy vẫy đôi chân nhỏ.

Lục Dã bế Togepi lên, tò mò hỏi: "Hôm nay đến lượt Rotom trông trẻ à?" "Geng~" Gengar gật đầu, nhe răng cười, quăng một cú Liếm Láp về phía Lục Dã.

Hiệu ứng tê liệt kích hoạt!

Thầy Lục lau mặt, bình tĩnh nhai quả Cheri Berry, thuận miệng nói: "Ừm... tôi đã nói với Giáo sư Rowan rồi, các cậu muốn huấn luyện thì có thể đến sân sau của ông ấy." Dù sao để mấy đứa nhỏ này huấn luyện ở nhà... rủi ro thực sự quá lớn.

Phòng thí nghiệm của Giáo sư Rowan có sân tập chuyên nghiệp, cũng có thể giảm bớt nguy cơ cháy nổ... chắc thế.

Gengar hơi sững người, nước mắt tuôn rơi: "Geng! ∧(;´Д｀∧)" Xem ra, trở thành nhà vô địch đại hội vẫn chưa phải là điểm dừng của chủ nhân...

Mình cũng phải cố gắng hết sức, giúp chủ nhân thực hiện nguyện vọng! "Geng!" Gengar nhảy tại chỗ, giơ tay chữ V bên mắt.

Chuyện nhỏ như huấn luyện, cứ giao cho Gengar này, Geng!

Lục Dã vẻ mặt vi diệu.

Quả này, quả này là Gengar thiếu nữ phép thuật à?

Nhưng mà đến cả sếp lớn Giovanni, sau khi bị mình lừa gạt, cũng đã debut làm streamer rồi.

Tâm lý của thầy Lục đã không còn ở mức bình thường nữa. "Đúng rồi, các cậu có thấy Sylveon đâu không?" Mấy đứa nhỏ đều lắc đầu. "Ừm... cũng không sao." Lục Dã xoa cằm.

Với thực lực của Sylveon, ở khu vực luyện cấp này, quả thực là tàn sát.

Đợi nó farm xong vài con trùm địa phương...

Chương 366

có lẽ sẽ về ăn tối. "Gengar, huấn luyện nhớ kết hợp nghỉ ngơi nhé." Lục Dã dặn dò: "Togepi tôi mang đi, sửa xong xe đạp, tối về ~" "Geng! (￣▽￣)/" "Quạc! (´ꈍᴗꈍ)σ" Nghe lời thầy Lục, Sirfetch'd đau lòng rơi lệ.

Tưởng rằng chuyển đến nhà mới là có thể thoát khỏi những ngày đi Gym huấn luyện.

Không ngờ, mới nghỉ được vài ngày, lại phải tu hành lại...

Tôi khổ quá mà! ...

Buổi chiều.

Lục Dã thuận tay truyền chút Aura cho【Lông Vũ Cầu Vồng】.

Có【Lông Vũ Cầu Vồng】tồn tại, không khí trong nhà cũng trong lành hơn nhiều...

Lục Dã: "Tôi hiểu rồi!

Cái thứ này chính là máy lọc không khí!" Độ sáng của【Lông Vũ Cầu Vồng】lập tức giảm xuống, có dấu hiệu hắc hóa.

Nhưng khi luồng Aura dịu dàng lại lần nữa nuôi dưỡng, Lông Vũ Cầu Vồng lại khẽ lay động.

Thôi kệ... thoải mái là được rồi!

Trước khi ra ngoài, Lục Dã liên lạc với bộ ba Hỏa Tiễn.

Đẩy chiếc xe đạp gần như cháy đen, ở gần Thị trấn Twinleaf.

Tìm thấy một căn biệt thự khác của nhà James. (Lục Dã: Mẹ nó chứ quanh đây toàn là nhà nó à!) "Yên tâm, giao cho chúng tôi!" Vừa nghe đến việc sửa chữa, James và Jessie đã hừng hực khí thế: "Cho dù

phải lấy cả đồng tiền vàng của Meowth làm vật liệu, chúng tôi cũng sẽ sửa xong cho ngài!" "Như vậy có ổn không meo?" Meowth run lẩy bẩy. "Bớt nói nhảm, mau làm việc!" Xe đạp Rotom có kết cấu rất tinh vi, James và đồng bọn gõ gõ đập đập, trán đẫm mồ hôi. "Toge prii~! ヾ(◍°∇°◍)ﾉﾞ " Togepi nhảy từ lòng Lục Dã xuống, lục trong ba lô ra Coca Cola và khoai tây chiên, lần lượt đưa cho James và đồng bọn.

Bộ ba sững người, máu mũi tuôn trào vì quá dễ thương, hai mắt bùng lên ngọn lửa: "Nhất định, phải sửa xong cho Admin!" Rõ ràng chỉ là sửa một chiếc xe đạp.

Bộ ba thậm chí còn lôi cả máy khoan và mặt nạ bảo hộ ra, 'xẹt xẹt xẹt' bắn ra tia lửa.

Lục Dã lau mồ hôi lạnh.

Tuy có 99% tỷ lệ thành công, nhưng đối với tôi, vẫn rất hoang mang a...

May mà, có buff của Togepi hỗ trợ. 【Xe đạp Rotom】sửa chữa thành công, hiệu năng dường như còn được nâng cao không ít. "Mệt quá!" Trừ việc bắt Pikachu, bộ ba Hỏa Tiễn toàn năng, mệt đến mức nằm liệt ra đất. "Toge prii~ ヾ(●´∀｀●)" Togepi lảo đảo tiến lên, lau mồ hôi cho bộ ba, nở một nụ cười. "Ôi, dễ thương quá!!" Tiếng gầm của bộ ba vang vọng trong rừng. "Vất vả cho các cậu rồi." Lục Dã leo lên xe đạp Rotom, đặt Togepi vào giỏ xe: "Có muốn đến nhà tôi ăn tối không?" Bộ ba nhìn nhau, đồng loạt lắc đầu.

Việc cấp bách hơn bây giờ, là bắt được Pikachu, để được Admin coi trọng!

Chỉ sửa một chiếc xe đạp... làm sao có giá trị bằng Pikachu được! "Ngài đi thong thả!" Ba người chắp tay cười nói, "Lần sau có sửa gì, cũng có thể tìm chúng tôi!" "Cảm ơn nhé!" Lục Dã cũng không ép.

Tính thời gian, đợi nấu xong bữa tối, chắc cũng là lúc Sylveon về.

Buổi tối tìm Cynthia luyện tay một chút... sau đó bắt đầu livestream cày rank!

Hoàng hôn buông xuống, những ngọn đồi uốn lượn, thị trấn bốc lên những làn khói bếp lượn lờ.

Lục Dã tiện đường qua phòng thí nghiệm của Giáo sư Rowan, đón mấy đứa nhỏ về.

Vài vị Ranger thực lực cao cấp, nhìn về phía những Pokémon đang đi xa, vẻ mặt thất thần. "Anh đang nghĩ gì thế?" một Ranger hỏi. "Tôi đang nghĩ, ý nghĩa của việc huấn luyện rốt cuộc là gì." một Ranger khác giọng trầm ngâm.

Huấn luyện mười mấy năm, vậy mà lại không bằng một con Gengar và Rotom...

Thiên lý ở đâu!? "Nhưng mà, đó hình như là Pokémon của thầy Lục?" "Thầy Lục?!

Thế thì không sao rồi!" Ranger vui vẻ ra mặt. "Thua Pokémon của nhà vô địch...

đi, anh em mình đi khoe một phen!" ...

Thành phố Oreburgh, Gym Oreburgh.

Được xây dựng trên mỏ quặng, thành phố Oreburgh có trữ lượng than đá dồi dào, còn khai thác được không ít khoáng thạch quý giá.

Và Thủ lĩnh Roark của Gym Oreburgh, chuyên về Pokémon hệ Đá và Hóa Thạch.

Bất kể là từ cấu trúc thành phố, hay chuyên môn của thủ lĩnh, đều rất giống với thành phố Pewter của Kanto.

Lúc này, trong sân đấu của Gym Oreburgh. "Pikachu, Điện Quang

Tốc Kích!" Đối mặt với Pikachu đang lao tới như chớp, lóe lên tia điện.

Thợ mỏ Roark đội mũ bảo hiểm, bình tĩnh nói: "Rampardos, Húc Đầu!" Rampardos, với phần trán cứng cáp nhô ra, đầy gai nhọn, gầm lên một tiếng, va chạm với Pikachu.

Sau vài giây giằng co, Pikachu bị hất văng ra xa, chật vật ngã xuống đất: "Pika..." "Xem ra, cậu vẫn chưa chuẩn bị kỹ." Roark đẩy gọng kính, tò mò hỏi: "Tôi nghe ngài Steven nói, cậu đã từng du hành qua nhiều khu vực... tại sao không dùng những Pokémon trước đây?" Satoshi ôm Pikachu lên, nghiêm túc nói: "Bởi vì, em đã gặp một người." "Em nhất định, sẽ dùng những Pokémon thu phục được ở Sinnoh, để giành chiến thắng cho mọi người xem!" "Niềm tin rất tốt đấy." Roark mỉm cười, gật đầu nói: "Vậy thì, tôi mong chờ trận đấu lần sau với cậu." "Eevee~" Đột nhiên, ở cửa lớn của Gym, một bóng trắng muốt chậm rãi bước vào.

Sylveon ưu nhã đi trong bóng râm, dải lụa bay phấp phới, ánh mắt khinh khỉnh.

Roark hơi ngẩn người: "Có, người thách đấu mới sao?" Satoshi đột nhiên kinh ngạc nói: "Đây là, Sylveon của thầy Lục!" "Thầy Lục?" Roark ngẩng đầu nhìn trời, trong đầu hiện lên tựa game《Đào Vàng》mà anh ta đã làm.

Từ khi ra phiên bản online, Steven cứ lôi anh ta đi đào khoáng...

Và trong thực tế, Roark và Steven cũng là bạn tốt.

Steven còn mua không ít khoáng thạch quý từ tay Roark.

Mặc dù Roark cũng là một người cuồng nhiệt với hóa thạch.

Nhưng mà, ngài Steven, trả giá thực sự quá cao... "Eevee! (`皿´)" Sylveon bước lên sân đấu, vươn dải lụa ra, chỉ vào con Rampardos

vừa rồi còn bất khả chiến bại. "Gầm!?" Rampardos dưới ánh mắt sắc lẹm đó, thân hình cứng đờ, không hiểu sao lại cảm thấy sợ hãi. "Cho nên, nó đang..." Roark nhìn sang Satoshi, giọng khô khốc: "Thách đấu tôi?" Satoshi ngẩn người một lúc, rồi gật đầu: "Em nghe nói, thầy Lục ngoài việc đánh Cúp Nhí, còn thích để Pokémon tự đi đá quán." "Có lẽ... giống như chủ nhân Blue Oak để Pokémon tự mình giữ Gym, là một sở thích đặc biệt thôi!" Roark hơi sững sờ.

Anh cũng có nghe về truyền thống của Gym Viridian.

Nhưng Blue Oak dù sao cũng có thực lực cấp Vô địch, nếu không nương tay, căn bản không ai có thể lấy được Huy hiệu Viridian.

Nhưng mà, để Pokémon một mình đi đá quán... chẳng lẽ đây chính là điều mọi người hay nói, 'thầy Lục đúng là không phải người mà'?

Từ chối lời mời chiến đấu của thầy Lục, có vẻ hơi có ý bắt nạt kẻ yếu — tôi tuy không bằng cha mình, nhưng tôi cũng không phải người dễ bị bắt nạt!

Roark trầm ổn gật đầu, nói với Satoshi: "Vậy thì, phiền cậu làm trọng tài." "Đấu đơn 1v1... không vấn đề gì chứ?" "Eevee! (▼皿▼#)" Sylveon ngạo nghễ ngẩng đầu, vươn dải lụa, chọc vào mấy quả PokéBall bên hông Roark.

Đấu đơn?

Là một mình tôi, đấu với tất cả các người!

Roark nuốt nước bọt.

Pokémon của thầy Lục... sao có thể ngầu như vậy chứ!?

Quan trọng là, dễ thương quá... căn bản không thể nào nổi giận được! "Vậy thì, Rampardos." Roark trầm giọng nói: "Nhờ cậu cả, sử dụng Húc Đầu!" "Gầm!!" Rampardos sải bước lao về phía Sylveon, bước chân nặng nề, rồi đột nhiên kinh hãi trợn tròn mắt. "Eevee! (# `

皿´)" Sylveon tung người lao tới, như một ngôi sao chổi va chạm tỏa ra ánh sáng trắng sắc lẹm, liều mạng đâm sầm vào Rampardos!

Rầm!!

Rampardos ầm ầm ngã xuống, thân hình lún sâu vào mặt đất.

Roark và Satoshi há hốc mồm, kinh ngạc hồi lâu, không nói nên lời. ... 【Ting!

Thách đấu Gym thành công!】 【Huy hiệu tạm thời không được tính vào tiến độ nhiệm vụ, xin Chủ thể đọc kỹ yêu cầu nhiệm vụ!】 Thầy Lục đang ngân nga một giai điệu, chuẩn bị món lẩu bánh gạo cay, đột nhiên khựng lại.

Âm thanh thông báo bên tai, có vẻ hơi đột ngột...

Lục Dã: "Yêu cầu nhiệm vụ là gì?" Hệ thống lại hiển thị nhiệm vụ nghiên cứu khoa học một lần nữa.

Lục Dã bừng tỉnh.

Nói cách khác, chỉ cần không hoàn thành nhiệm vụ nghiên cứu này, thì sẽ không có nhiệm vụ lớn (phản chủ) nào mới được làm mới nữa phải không?

Không ngờ Hệ thống, cũng có lúc nhân văn như vậy!

Lục Dã vui vẻ cười, bưng nồi lẩu ra phòng khách. "Eevee~" Sylveon đang chui từ cửa dành cho mèo vào phòng.

Chỉ thấy nó hung dữ nhe răng, ném một vật bằng kim loại lên bàn.

Keng!

Âm thanh trong trẻo vang lên.

Lục Dã sững người, lau tay vào tạp dề, run rẩy nhặt vật kim loại ánh lên sắc màu sâu thẳm lên. 【Huy hiệu Than Đá: Huy hiệu của

Gym Oreburgh, nghe nói được mài từ khoáng vật, tỏa ra ánh sáng đẹp như hóa thạch. (Bán cho người cuồng đá, có lẽ sẽ được giá tốt)】 Lục Dã hít một hơi khí lạnh.

Cảm giác nghẹt thở quen thuộc, lại lần nữa ùa về.

Đã chuyển đến vùng quê không có Gym rồi... thế này mà cũng nhận được huy hiệu mới sao!?

Vậy chẳng phải mình — ơ, không tính vào tiến độ nhiệm vụ à, thế thì không sao rồi!

Lục Dã cúi người, trán chạm vào trán Sylveon, mỉm cười: "Vất vả cho em rồi, chuẩn bị ăn cơm thôi!" "Eevee~ヾ(//•ω•//)" Sylveon lặng lẽ vươn dải lụa, quấn quanh cánh tay của Huấn luyện viên, rồi quay đầu đi chỗ khác. "Eevee! o(´^｀)o" Tuy có hơi vất vả.

Nhưng vì anh ấy, vẫn rất đáng giá!

Cùng lúc đó.

Satoshi vừa bước ra khỏi Gym Oreburgh, ngẩng đầu nhìn trời.

Chương 367

Tại sao, Sylveon của thầy Lục, lại có thể một mình solo cả Gym chứ!

Không chỉ thắng, mà còn là một chấp ba!?

Pikachu, bao giờ mày mới học hỏi được đây!

Đêm yên tĩnh, sau bữa tối thịnh soạn.

Sylveon tròn vo lăn một vòng, nằm ườn trên sofa vẫy vẫy dải lụa. "Eevee~(ノ)`ω´(ヾ)" Vì Năng lực của Sylveon là「Pixilate」, nên sức mạnh tỉ lệ thuận với thể hình... chắc thế.

Đương nhiên, điều này chủ yếu là nhờ vào chế độ ăn uống quá tốt của nhà thầy Lục.

Sylveon ít nhất còn có bánh xe chạy bộ để vận động.

Còn Arcanine... vì bị cấm phá nhà, nên đành chơi trò 'lăn Spinarak bông' với Togepi. "Prii~" Togepi đẩy con Spinarak bông về phía Arcanine. "Gâu gâu~" Arcanine dùng chân sau đẩy con Spinarak bông trở lại, nhe răng cười.

Togepi phồng má, nước mắt lưng tròng: "Toge prii~°·º·(°ᵕ̥ᵕ̥)·º·°" "Gâu!

ᘓ(•p•)ᘐ" Chó hư thì ý đồ xấu nhiều lắm! "Bzz, Rotom máy rửa bát, khởi..." Lời còn chưa dứt, Gengar đã rút phích cắm điện, vênh váo khoanh tay. "Geng! (￣ ￣) " Rotom kết nối với nguồn điện dự phòng, ngơ ngác đơ máy: "Không thể hiểu nổi, roto! (⊙x⊙;)" Theo kế hoạch của thầy Lục, tối nay sẽ livestream chiến thuật mới.

Nhưng chỉ huy ảo và game thuần túy theo lượt, khó tránh khỏi có chút khác biệt.

Trước khi thử chiến thuật mới, phải tìm người luyện tay một chút.

Nhân lúc trước khi lên sóng vẫn còn chút thời gian.

Lục Dã mở group chat, xem xem có mấy người muốn tìm đường chết.

Thầy Lục: "Có ai chơi《Pokemon: Battle》không?

Tôi thử đội hình cày rank tối nay." "Ồ!

Là vì cuối mùa giải rồi phải không?" Lão gia Wattson mặc áo sơ mi hoa, xoa cằm nói: "Nghe nói phiên bản sau, xếp hạng sẽ được reset... không ít bạn bè tôi quen, đều đang cày rank đấy." Thầy Lục hơi sững người: "Còn có chuyện này sao?" 《Pokemon: Battle》do Devon sáng tạo, được coi là một trong những công nghệ đen của thế giới Pokémon.

Tận dụng công nghệ VR và AR, mô phỏng chiến đấu thời gian thực, đồng thời cũng tham khảo thành quả nghiên cứu của Phòng thí nghiệm Lysandre.

Do có lượng người chơi đông đảo, ví dụ như Mã chủ nhân nghiện net ở đảo Khải, một nhà vô địch Sinnoh nào đó, thanh niên thất nghiệp Akin...

Phiên bản sắp cập nhật, cuộc chiến trên bảng xếp hạng tự nhiên càng trở nên khốc liệt. "@Thầy Lục!" Akin la lên: "Mã chủ nhân đã lên hạng hai thế giới rồi, thầy Lục không được rồi!" "Cái gì!?" Lục Dã kinh ngạc: "@Steven, Mã chủ nhân nhờ người cày hộ lần trước, không bị khóa tài khoản à?" "Mã chủ nhân nói..." Steven cười bất đắc dĩ, "Charizard của anh ta, là do bạn tặng." Lục Dã trong lòng chấn động.

Tôi phải vào acc mượn Leon ngay, nhờ anh ta tặng tôi một con Charizard 6V!

Dữ liệu Pokémon mà thầy Lục sử dụng, phần lớn đều đến từ cơ sở dữ liệu công cộng... cũng có những Huấn luyện viên sẽ tải dữ liệu Pokémon của mình lên Devon.

Như con Miltank của Whitney, rõ ràng to hơn những con khác một vòng.

Suy cho cùng, thầy Lục chiến thắng đều dựa vào chiến thuật bẩn, chứ không phải áp đảo về chỉ số. "Không vào game nhanh là hạng ba của ông cũng không giữ được đâu." Lt.Surge cười nhạo: "Thành phố Sunyshore có một lão trạch nam tên Volkner... suốt ngày ru rú trong Gym chơi game, đã lên hạng tư thế giới rồi!" Thầy Lục: "Biết rõ thế...

ông thua anh ta rồi à?" "Thua... nội chiến hệ Điện, sao gọi là thua được?

Tôi chỉ là nhất thời sơ suất!" Lt.Surge tức tối.

Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời.

Volkner chính là người đàn ông giống Tứ Thiên Vương Flint như đúc... thực lực nghe nói còn mạnh hơn cả Thiên Vương.

Trên bảng xếp hạng của《Pokemon: Battle》, không chỉ có tên mặt giống này, mà còn có cả Caitlin suốt ngày làm nổ máy chủ.

Không nhanh tay cày rank, có lẽ chỉ có thể tìm được Akin mà thôi...

Lục Dã ho khan một tiếng, đăng nhập vào tài khoản chính.

Vừa online, 'Kim lão ngũ' trong danh sách bạn bè, tí tách gửi tin nhắn: "Tôi cũng lên rank Thách Đấu rồi!" Akin đắc ý nói: "Đội hình Nắng Gắt cũng đơn giản mà... dùng Houndoom và Torkoal là được!" Thầy Lục tâm trạng nặng trĩu.

Đến cả Akin cũng lên được rank Thách Đấu rồi...

Xin lỗi, tôi tự kiểm điểm bản thân.

Là do gần đây tôi không tìm Akin để làm content!

Thầy Lục: "Làm vài ván, tôi tìm lại cảm giác." Akin: "Dùng thẳng đội hình mới thì cũng quá coi thường tôi rồi, thầy Lục!" Mười phút sau.

Thầy Lục: "Haiz, vừa rồi đen quá, hụt mấy chiêu liền." "Akin, cậu offline rồi à, sao không nói gì, Akin?" "À, không phải offline, là rớt khỏi rank Thách Đấu, không thể bắt đầu trận xếp hạng được nữa..." Thầy Lục lẩm bẩm, thuận tay lưu lại video ghi hình vừa rồi.

Đội hình Nắng Gắt dù ở thực tế hay trong game, đều là hệ thống khá phổ biến.

Dùng đội hình này, có thể kiểm tra sức mạnh của đội hình mới, thuận tiện phổ cập chi tiết cho các anh em thiện lành.

Đây cũng là, dụng tâm lương khổ của thầy Lục khi thường xuyên tìm Akin làm content. "Không hổ là mình." Lục Dã cảm thán, liếc nhìn màn hình điện thoại.

Vừa đúng giờ.

Thầy Lục đăng nhập vào nền tảng livestream. ...

Sinnoh, thành phố Oreburgh. "Con Azumarill này, tặng cậu." Paul nhìn cậu bé trước mặt, lạnh lùng đưa ra PokéBall. "Thật, thật sao?" Trong mắt cậu bé, bừng lên ánh sáng. "Tôi không cần Pokémon yếu đuối." Paul lạnh lùng nói.

Cậu bé không hề để tâm, nhận lấy PokéBall như báu vật, nở nụ cười rạng rỡ: "Cảm ơn Onii-san!" "Em đã luôn, rất muốn có một con Pokémon." Cậu bé nói năng lộn xộn, "Nhưng mà, mẹ em nói, Huấn luyện viên rất nguy hiểm...

Pokémon cũng là sinh vật nguy hiểm." "Nhưng mà!

Nếu là Azumarill, nhất định, sẽ là người tốt giống như Onii-san phải không!" Paul hai tay đút túi, trước mắt hiện lên hình ảnh thiếu niên vác Pikachu trên vai, im lặng hồi lâu. "Vô vị." Paul quay lưng đi, bên tai vang lên tiếng gọi lớn của cậu bé. "Cảm ơn Onii-san!" Rung rung—— Paul im lặng đi xa, lấy ra chiếc điện thoại đang rung, liếc nhìn nội dung đang theo dõi, khẽ nói: "Livestream của thầy Lục..." Từ trước đến nay, anh ta luôn coi chiến thuật mạnh mẽ của thầy Lục, là tín niệm của mình.

Trong số các Pokémon của Paul, Spikes Drapion, Poison Heal Gliscor...

đều là những Pokémon chiến đấu thuần túy.

Nhưng mà, người được thầy Lục công nhận, lại là tên Satoshi đó...

Paul 'chậc' một tiếng, siết chặt điện thoại, nhấn vào phòng livestream. "Lại là chiến thuật mới sao." Paul lẩm bẩm, khi nhìn rõ đội hình của thầy Lục, anh ta lại đột nhiên trợn tròn mắt. "Làm sao có thể?" "Chỉ bằng... hai con Pokémon này?!" ...

Ngay khi thầy Lục mở livestream, các anh em thiện lành tranh nhau lao vào nhà ăn.

Tiêu đề nhà ăn là:《Hôm nay là một ngày nghiêm túc cày rank.》 "Mở bát mở bát!" "Chỉ cần đọc cái tiêu đề này thôi, tôi đã xơi hết ba bát cơm rồi." "Thầy Lục, từ từ, đồ ăn ngoài của tôi chưa tới!" Ai cũng biết, nhân vật chính trong phòng livestream của thầy Lục, trước nay luôn là Sylveon.

Khi Sylveon xuất hiện trước ống kính, vẫy vẫy đôi tai dài màu hồng.

Lập tức xuất hiện một tràng bình luận 'Dễ thương xỉu'.

Hiệu ứng quà tặng, liên tiếp bung nở pháo hoa trong phòng livestream.

Thầy Lục liếc nhìn màn hình: "Cảm ơn 'Muốn ấp trứng cùng Gardevoir' đã tặng Tên Lửa Lớn... làm người đi ông ơi." "Cảm ơn 'Hôm nay sao không có Chị Đẹp' đã tặng máy bay... sắp rồi, đợi vài ngày nữa sẽ lôi cô ấy đến livestream." Bình luận lập tức đổi màu, các anh em thiện lành đau lòng rơi lệ. "Người đàn ông trên đỉnh Pokémon, sao có thể yêu đương chứ o( )o" "Tôi đã nói tại sao mấy hôm trước không lên sóng, thì ra là đi tìm Chị Đẹp!" "Haha, thầy Lục ông tưởng tôi sẽ GATO à? (GATO vàng lè)" Do thời gian tìm trận quá dài.

Thầy Lục vừa treo giao diện tìm trận, vừa bật chế độ chém gió. "Snorlax có phải là trạch nam không...

Snorlax dễ thương thế, sao có thể là trạch nam được." "Lần trước rốt cuộc có phải là Leon cày hộ không... chuyện này nước sâu lắm, ai hiểu thì hiểu, không hiểu cũng khó giải thích." Các anh em thiện lành vừa vui vẻ tương tác, lại hoàn toàn không để ý đến đội hình của thầy Lục.

Mãi đến khi thầy Lục kiểm tra lại vật phẩm mang theo, mới có người la lên: "Vãi chưởng!

Onix thì có tác dụng gì?" "Thầy Lục chắc là không mang nhầm đội hình chứ?" "Cái đội hình trẻ con này...

đánh Kịch Độc - Thế Thân - Bảo Vệ còn khó nữa là!" Trong đội hình của thầy Lục.

Cinccino xinh xắn đáng yêu, bộ lông trắng muốt như lụa trải ra bao quanh thân mình, đôi mắt to tròn linh động và dễ thương.

Onix gầm gừ ầm ĩ, đứng sừng sững bên cạnh Cinccino, trông lại

có vẻ hơi ngốc nghếch. "Trận này, chẳng lẽ là trận chiến của niềm tin?" "Không được đâu, chỉ số cơ bản của hai con Pokémon này thấp thế... gặp bán thần thoại chẳng phải là biếu không sao?" Paul trong phòng livestream, nhìn chằm chằm vào hai con Pokémon, cũng rơi vào nghi vấn.

Thế này, thật sự có thể thắng sao?

Chỉ bằng hai con Pokémon có chỉ số cơ bản đáng lo ngại, phòng thủ yếu ớt...

Thầy Lục, chẳng lẽ muốn chứng minh điều gì đó? "Không thể nào." Paul lẩm bẩm. "Quá gượng ép!" Cùng lúc đó.

Giao diện tìm trận từ từ dừng lại, các anh em thiện lành kinh hãi trợn tròn mắt. "Vãi chưởng!!!" "Xuất hiện rồi, trùm cuối của cả sàn đấu!" "Dùng cái đội hình rác rưởi này, đi đánh đại ma vương?!" "Toang rồi, sắp lật xe, thầy Lục nguy!!" Lục Dã vẻ mặt quái dị.

Vận may của mình, rốt cuộc là đen đến mức nào chứ...

Hiếm khi dùng một đội hình niềm tin.

Thế này... mà cũng đụng phải trùm cuối sao?!

Trong màn hình.

Người đàn ông tóc xanh mặc vest đen, trên mặt nở nụ cười nhẹ, trong đôi mắt sâu thẳm, ánh lên vẻ dịu dàng như khoáng vật.

Gió nhẹ thổi bay mái tóc xanh của anh ta, thảm cỏ xanh dưới chân, trông như một đoạn phim hoạt hình CG tinh xảo—— Lục Dã: "Tại sao đoạn cắt cảnh của ông lại còn có cả hiệu ứng đặc biệt thế hả! (‘□ ′) " Game là do nhà ông làm, nên muốn làm gì thì làm à! "Yo!" Steven chào một tiếng trong kênh chat chung, cười nói: "Thầy Lục, thật trùng hợp." Cùng lúc đó, cả phòng livestream cũng bùng nổ. "Bắt đầu rồi, trận chiến đỉnh cao giữa các đại ma vương!" "Thầy Lục đen

quá... hiếm khi nghiêm túc cày rank, lại đụng ngay phải hạng nhất thế giới?" "Steven-san, mẹ yêu anh ~O(≧▽≦)O" "???

Mẹ trai cút giùm!" Sự đã đến nước này.

Thầy Lục hít một hơi thật sâu, nhìn Steven-san trước mặt, ánh mắt sắc lại.

Ban cho ta chút vận may đi, Togepi!

Chương 368

Chỉ cần không đánh hụt, đến cả Steven cũng đồ sát cho ngươi xem!

Thành phố Rustboro, tập đoàn Devon.

Một người đàn ông tóc lam tuấn tú, mặc vest lịch lãm, mỉm cười gật đầu chào từng nhân viên anh gặp.

Anh sở hữu sự kiêu hãnh của một người luôn đứng ở vị trí 'số một tuyệt đối', nhưng đối nhân xử thế lại cực kỳ lễ độ, ôn hòa và khiêm tốn.

Đám lập trình viên đẩy gọng kính, mắt rưng rưng: 'Đẹp trai quá, chủ tịch Steven!'. 'Chủ...

Chủ tịch Steven!', một chuyên viên phân tích dữ liệu đột ngột đứng dậy, hơi run rẩy báo cáo: 'Trên thị trường dường như vừa xuất hiện một đối thủ cạnh tranh với 《Pokemon: Battle》, tôi đề nghị trước khi họ hoàn thiện sản phẩm, chúng ta nên thu mua lại công ty mẹ đó...'.

Steven mỉm cười: 'Tôi cũng nghe nói rồi.

Cái gã đó chắc không đồng ý bị thu mua đâu...

Cứ cạnh tranh công bằng đi'. 'Rõ!', chuyên viên nhắc nhở thêm: 'Ngoài ra, 《Pokemon: Battle》 sắp có bản cập nhật mới, bảng xếp hạng của ngài...'. 'Cần tôi phải lên mạng hoạt động sao?', Steven trầm ngâm một lát rồi gật đầu: 'Vậy thì tối nay đi, tôi sẽ đăng nhập'.

Về căn bệnh cưỡng chế của phó chủ tịch, nhân viên Devon đều có nghe qua.

Chủ tịch Steven luôn theo đuổi sự hoàn hảo (Perfect), dù là huấn

luyện hay chiến đấu cũng chỉ có thể dùng câu: 'Cuối cùng tôi vẫn là số một, vừa mạnh vừa bá đạo' để hình dung.

Còn về phương diện sưu tập, Steven kế thừa hoàn hảo sở thích của cha mình.

Dù là tự mình đi đào hay mua lại với giá cao, anh luôn có thể thu thập được những bộ sưu tập khoáng thạch quý giá (Precious).

Ngay cả trong lĩnh vực kinh doanh không phải sở trường, nền tảng Game của Devon cũng do một tay Steven thúc đẩy, được giới chuyên môn ca tụng là 'thiên tài thương mại'.

Một Steven gần như hoàn hảo, có vẻ đủ sức so kè với Thầy Lục.

Trời dần về tối, Steven trở về biệt thự ven biển ở thành phố Mossdeep.

Tại đây có thể nhìn thấy bệ phóng tên lửa của Trung tâm Vũ trụ và những con Wailmer nhảy vọt lên mặt biển.

Trong nhà Steven trưng bày đầy khoáng thạch quý giá cùng vài chú Beldum mà anh yêu quý nhất. 'Cúp Wallace ở Sinnoh, cậu có hứng thú đến làm giám khảo không?', tiếng chuông vang lên, giọng nói lười biếng của người bạn thân Wallace truyền đến.

Steven bất lực cười đáp: 'Tôi không giỏi lĩnh vực của các Điều phối viên lắm'. 'Steven mà cũng có lĩnh vực không giỏi sao!!', Wallace giả vờ kinh ngạc rồi cười lớn: 'Tôi đùa thôi, chủ yếu là có cậu ở đó thì tiền vé bán được giá hơn nhiều'. 'Không nói nữa', Steven dùng vai kẹp điện thoại, cử động những ngón tay thon dài, 'Tối nay tôi còn có việc quan trọng'. 'Việc gì?'. 'Trở thành số một thế giới', Steven lộ ra nụ cười ôn hòa nhưng ánh mắt sắc lạnh như kim loại, 'Tôi sẽ không dễ dàng nhường cho người khác đâu'. 'Chúc cậu may mắn~', Wallace nhún vai.

Sau khi cúp máy, Steven kết nối vào giao diện ghép trận, lẩm bẩm: 'Sẽ gặp Caitlin, hay là ngài Master đây...'.

Cho đến khi giao diện hiện ra một thanh niên tóc đen khôi ngô, ID【Thầy Lục hôm nay tấu hài chưa】.

Khóe miệng Steven nhếch lên, đôi đồng tử sâu thẳm lóe lên tia sáng: 'Quả nhiên...

đúng như mình nghĩ'.

Trong màn hình hiện ra hình ảnh cá nhân tuấn tú của Steven.

Lục Dã cảm thán: 'Đẹp trai gần bằng mình luôn cơ đấy'. 'Tôi chưa từng thấy ai mặt dày như ông giáo!', 'Cố lên anh trai chuyên dùng bài bẩn!', fan hâm mộ bình luận. 'Trận này không dùng bài bẩn', Thầy Lục bỗng nhiên nghiêm túc nói: 'Trận này là trận chiến của tín ngưỡng.

Dù là Pokémon có chỉ số kém, dù là đang ở tuyệt cảnh nghịch hệ... hãy tin tưởng vào Pokémon của bạn.

Lên đi, Dusclops, Sylveon!'.

Trong khoảnh khắc, khán giả dường như bị vẻ nghiêm túc của Thầy Lục làm cho mê mẩn.

Dù bình thường phong cách livestream của anh như một nghệ sĩ hài, nhưng ngay cả những fan nhan sắc khó tính nhất cũng phải thừa nhận: Cái gã này...

đẹp trai chết tiệt! 'Vậy thì', mái tóc lam của Steven bay nhẹ trong gió, anh tao nhã lấy ra hai quả Luxury Ball, dõng dạc: 'Nhờ cả vào các bạn, Skarmory, Metagross!'. 'Lệ!', Skarmory với lớp giáp bạc vỗ đôi cánh sắc bén Dual Wingbeat lao vút lên không trung.

Đoàng!

Metagross màu trắng bạc xuất hiện đầy uy lực, chữ X trên trán tỏa

sáng, đôi mắt đỏ rực lăng lệ!

Đây là thế giới của người giàu sao?

Rõ ràng chơi cùng một game mà Metagross của Steven còn có cả trang phục (Skin) riêng?!

Khán giả thấy Thầy Lục bị hệ thống ghép trận 'trừng phạt' thì không khỏi đau lòng: 'Lục bảo ơi, đầu hàng đi, thua Steven không nhục đâu!', 'Hệ Tiên đánh hệ Thép...

Thầy Lục, bộ ngài là bậc thầy nghịch hệ à?'.

Paul nhíu chặt mày, cục diện hiện tại đã đảo lộn hoàn toàn nhận thức của anh về Thầy Lục.

Lại còn tung Sylveon ra, dàn Pokémon dự bị thì yếu vô cùng. 'Thật sự có thể thắng sao?', Paul lẩm bẩm, 'Đối diện là Quán quân Steven đấy!'.

Dù chiếm ưu thế về đội hình, Steven vẫn không hề lơ là.

Đúng như giáo sư Oak đánh giá về Thầy Lục: Một nhà chiến thuật.

Chỉ cần một sai sót nhỏ cũng có thể bị Thầy Lục nắm thóp và lật ngược thế cờ. 'Nhưng mà...', ánh mắt Steven lăng lệ, lộ ra nụ cười tự tin kiêu hãnh, 'Tôi tuyệt đối không để xảy ra sai sót!

Tailwind xong, sử dụng Meteor Mash!'.

Skarmory rít lên, vỗ cánh tạo ra cuồng phong thổi quét sân đấu, kéo theo tốc độ của Metagross tăng vọt.

Metagross như một chiến thần cuồng bạo, nắm đấm Metal Claw phát ra ánh sáng đỏ chói mắt, đấm một phát xé toạc không khí lao về phía Sylveon!

Khán giả nín thở: 'Thế này thì bị tiêu diệt trong một nốt nhạc

mất!', 'Một mình Metagross chấp hết đội hình, đánh bằng niềm tin à!'.

Meteor Mash kéo theo vệt sáng đỏ rực, nhưng khi nắm đấm giáng xuống, Sylveon đột ngột hóa thành tàn ảnh.

Thay thế vị trí đó là Dusclops, một mắt không cảm xúc nhìn Metagross.

Ally Switch! 'Tiếp tục!', Steven quát khẽ.

Metagross gầm lên, Meteor Mash đấm thẳng vào Dusclops.

Oanh!!

Dusclops bị đấm bay, lồm cồm bò dậy trong trạng thái gần như gục ngã! 'Đây chính là sức mạnh của chuẩn thần!', Paul gào thét trong lòng: 'Nói cái gì mà chân ái, cái gì mà tín ngưỡng... toàn là dối trá!'. 'Bố y~', trong cuộc chiến cuồng bạo, Sylveon bỗng nhiên ngáp một cái thật dễ thương (Yawn) về phía Metagross.

Chiêu Yawn sẽ khiến đối thủ rơi vào trạng thái Ngủ sau một lượt. 'Dùng Ally Switch để câu giờ sao?', Steven lẩm bẩm rồi ra lệnh: 'Skarmory, Taunt Dusclops!

Metagross, sử dụng Earthquake!!'.

Steven thừa biết Dusclops muốn mở Trick Room.

Chiêu Taunt của Skarmory đã khóa chặt ý đồ đó.

Với sức mạnh của Metagross, chiêu Động Đất này chắc chắn sẽ kết liễu Dusclops đang cạn máu!

Skarmory nhìn chằm chằm Dusclops như muốn thấu thị tất cả.

Nhưng một luồng sáng đỏ hiện lên, Dusclops đã được thu hồi vào bóng.

Metagross gầm vang, nện nắm đấm sắt xuống đất.

Đất đá vỡ vụn, những vết nứt lan rộng khắp sân đấu.

Sylveon ngẩng cao cổ, tạo ra một lớp Reflect (Phản Xạ) lấp lánh, làm giảm uy lực của Động Đất.

Cinccino vừa lên sân đã phải chịu đựng dư chấn, nó tao nhã vẩy chiếc khăn quàng trắng muốt, những luồng điện nhỏ tỏa ra từ cơ thể. 'Vãi, sao Pokémon nào của Thầy Lục cũng biết Thunder Wave thế?!', 'Chính xác có 90%, có trúng không đây!'.

Trước sự chứng kiến của hàng vạn người, chú Cinccino đáng yêu phồng má, tạo ra dòng điện 'tí tách' đánh trúng Skarmory! 'Ohhhhh!!

Trúng rồi!

Sóng Điện Từ trúng rồi!', 'Đây chính là sợi dây liên kết giữa Thầy Lục và các bài bẩn!'.

Lục Dã lau mồ hôi hột.

Có cần làm quá vậy không?

Chỉ là trúng một chiêu chính xác 90% thôi mà...

Cùng lúc đó, Steven hơi nhíu mày.

Metagross của anh đã ngủ say, Skarmory thì bị tê liệt.

Dù hai con này chưa mất giọt máu nào, nhưng anh cảm thấy bất an.

Thầy Lục rốt cuộc muốn làm gì? 'Trở lại đi!', Lục Dã thu hồi Cinccino, tung Dusclops ra lần nữa.

Steven thu hồi Metagross, tung Aggron: 'Nhờ vào bạn, Aggron!'.

Một con quái thú kim loại khổng lồ xuất hiện, nhưng đón chờ nó là một đốm lửa Ember yêu dị, ngay lập tức khiến Aggron bị bỏng (Burn). 'Lại là trạng thái bất thường...', nỗi bất an trong lòng Steven

càng nặng nề, 'Aggron, dùng Earthquake!'.

Chấn động lại ập đến, Dusclops và Sylveon không thể chống cự nổi chiêu Động Đất khủng khiếp này.

Oanh!!

Trong chốc lát, Aggron đã hoàn thành cú đúp hạ gục!

Trong livestream, khán giả đồng loạt gõ 'GG'. 'Kết thúc rồi, Sylveon cũng mất rồi thì đánh đấm gì nữa?', 'Đội hình dự bị còn ai?

Onix và Cinccino...

Thầy Lục ơi, trận này em xin đầu hàng giùm ngài!'.

Trong nhóm chat của các đại lão, họ cũng đang theo dõi trận đấu. 'Thầy Lục chỉ huy rất chuẩn nhưng Steven cũng đã lợi dụng việc đọc bài của Thầy Lục để chặn Trick Room', Red nhíu mày. 'Nhưng Thầy Lục bị áp chế một chiều thế này không giống phong cách của cậu ấy chút nào', Blue nói thêm. 'Nếu dùng Gengar, có lẽ Thầy Lục đã dùng Thôi Miên lâu rồi', Akin nói.

Satoshi im lặng, bên tai như vang lên lời Thầy Lục: Trận này phải dùng những Pokémon không mấy nổi bật để chứng minh rằng Pokémon yếu cũng có thể đứng trên đỉnh thế giới...

Takeshi nheo mắt: 'Nói đến Onix, tôi chợt nhớ ra một chiêu của nó.

Chiêu Rage (Phẫn Nộ) khiến Onix mỗi khi nhận sát thương thì sức mạnh sẽ tăng vọt.

Có lẽ Thầy Lục muốn tận dụng điểm này...'.

Red và Blue giật mình, lập tức hiểu ra chiến thuật.

Onix dựa vào Rage và đặc tính Weak Armor (Giáp Yếu), mỗi khi bị tấn công thì tốc độ và sức mạnh sẽ tăng kinh hoàng.

Cinccino với chiêu Double Slap và đặc tính Skill Link (Liên Kết Kỹ Năng) có thể kích hoạt hoàn hảo chiến thuật này.

Trong game, các đặc tính không được hiển thị rõ ràng, chỉ những huấn luyện viên nắm rõ lòng bàn tay mới có thể tái hiện chiến thuật này.

Đối mặt với một Quán quân Steven bất bại, Thầy Lục đã dùng các chiêu gây trạng thái để hạn chế sức mạnh của đối thủ, chờ đợi thời cơ.

Chương 369

Red kéo vành mũ, mỉm cười.

Sau khi hai Pokémon đầu gục ngã, Onix và Cinccino lên sàn.

Bây giờ mới là hiệp tấn công của Thầy Lục! 'Đến đây, Onix!', nham thạch khổng lồ sừng sững trước mặt Lục Dã, Cinccino phồng má nhìn với ánh mắt sắc lẹm.

Steven cảm thấy nguy cơ, tung Metagross trắng bạc ra lại.

Metagross và Aggron là biểu tượng của sức mạnh, nhưng trước mặt Onix đang tỏa ra luồng sáng đỏ rực, lớp giáp yếu dần bong tróc, khí thế áp đảo cả chuẩn thần, khán giả đều nuốt nước miếng.

Onix gầm lên kinh thiên động địa! 'Vãi chưởng, combo này Thầy Lục đánh ra được thật kìa!!', 'Hóa ra có chiến thuật này thật... nhưng độ khó cao quá đi mất!', 'Thầy Lục mãi đỉnh!'.

Onix rực cháy trong cơn phẫn nộ đứng cạnh thanh niên tóc đen tạo nên một khung cảnh lịch sử. 'Cinccino, sử dụng Helping Hand (Giúp đỡ).

Onix, Earthquake!', Lục Dã bình tĩnh ra lệnh.

Oanh long long!!

Đuôi sắt của Onix nện xuống, đại địa sụp đổ, những rãnh sâu nuốt chửng cả sân đấu!

Với sự giúp đỡ của Cinccino, chiêu Động Đất của Onix đã quét sạch cả Metagross và Aggron của Steven.

Một cú 'Triple Kill'!

Cả livestream nổ tung: 'Tôi cháy máy rồi anh em ơi!!', 'Quét sạch

cả đội bạn lẫn đội mình luôn!!'.

Steven ngẩn người hồi lâu, vuốt lại mái tóc lam đẫm mồ hôi, bất lực mỉm cười.

Rốt cuộc... mình vẫn chủ quan rồi.

Cứ ngỡ át chủ bài là Sylveon, không ngờ lại bị bài này úp sọt...

Skarmory và Cradily mới lên sân cũng phải ngước nhìn Rock Slide (Lở Đá) từ trên trời rơi xuống.

Trong đống đổ nát, chỉ còn Onix tỏa sáng rực rỡ.

Livestream im lặng trong giây lát vì quá sốc, sau đó là những tràng 'ohhhhh' che kín màn hình, làm sập cả máy chủ vì quá đông! 'Thắng thật rồi kìa?!

Thế này cũng thắng được sao?', 'Tôi hiểu rồi, giờ tôi đi giải phóng Beldum để bắt Onix đây!', 'Dùng liên tiếp Ally Switch, Yawn, Thunder Wave...

đúng là chỉ có Thầy Lục mới bẩn được như vậy!', 'Lục bảo trâu bò quá, mẹ yêu con!!'.

Giao diện kết thúc hiện chữ 'VICTORY'.

Điểm của Thầy Lục tăng vọt, chính thức chiếm lấy ngôi vị số một bảng Master.

Điều này có nghĩa là Thầy Lục đã đoạt lấy danh hiệu số một thế giới trong 《Pokemon: Battle》!

Khán giả chấn động: 'Đây chính là sự liên kết của Thầy Lục và Pokémon sao?', 'Dùng mấy con tôm tép mà hạ được cả Metagross Shiny?', 'Không có Pokémon rác, chỉ có huấn luyện viên không biết dùng Pokémon!'.

Hình ảnh Onix và Cinccino được khán giả chụp lại làm kỷ niệm.

Phân tích lại trận đấu, Steven đã lầm tưởng Sylveon là át chủ bài nên dồn hỏa lực vào đó, tạo điều kiện cho Thầy Lục thi triển chiến thuật tăng chỉ số cho Onix.

Khả năng chỉ huy gần như hoàn hảo này đã để lại ấn tượng không thể phai mờ. 'Tôi đứng hình rồi... hóa ra chuẩn thần cũng thua Pokémon dọc đường...', 'Trận này Onix gánh team thật sự, đề nghị ghi tên Cinccino vào gia phả!'.

Sau trận đấu với Leon ở Wyndon, fan lại càng mong chờ được thấy Thầy Lục trên đấu trường World Tournament thực tế.

Chỉ cần tưởng tượng cảnh anh đối đầu với Steven hay Cynthia cũng đủ thấy nhiệt huyết sôi trào! 'Tôi yếu lắm, không đánh được đâu', Lục Dã thành thật nói.

Khán giả lại được dịp cười bò với những câu khiêm tốn giả trân của anh. 'Ai cũng biết Thầy Lục chỉ đánh giải nhi đồng mà', 'Ông giáo vững vàng quá, giải vô địch thế giới chưa bao giờ tham gia!', 'Đúng là chỉ có thể thấy Thầy Lục ở mấy giải tân thủ thôi!'.

Dù đã tắt giao diện kết quả, khán giả vẫn chưa hết bàng hoàng.

Ai cũng biết nếu không có trình độ chỉ huy như Thầy Lục thì dùng bài này chỉ có con đường chết.

Nhưng đây cũng là một con đường mới: không từ bỏ bất kỳ Pokémon nào, luôn thử nghiệm những chiến thuật mới.

Dù là Pokémon yếu nhưng trong tay huấn luyện viên đúng nghĩa, nó vẫn tỏa sáng rực rỡ.

Đây là con đường thuộc về những người chơi hệ tình cảm, hệ tín ngưỡng... một con đường gian nan hơn nhiều. 'Tôi thường nói, đánh không lại thì gia nhập', Thầy Lục ôm Sylveon mỉm cười, 'Nhưng đôi khi vẫn cần phải kiên trì.

Trong livestream này có nhiều kiểu người chơi, tôi không thể chiều lòng tất cả, nhưng chỉ cần bạn tin tưởng Pokémon của mình, nó sẽ đáp lại bạn'.

Sylveon ngẩng cổ nhìn huấn luyện viên, đôi mắt xanh thẳm lấp lánh: 'Bố y~'.

Khi nào thì đi đánh Gym Oreburgh nhỉ~ đem thêm vài cái huy hiệu về chắc chắn chủ nhân sẽ vui lắm!

Tại khu rừng ngoại ô thành phố Oreburgh, Paul đứng ngẩn ngơ.

Thầy Lục đã cho anh thấy một khả năng khác.

Có lẽ anh ấy đúng, hoặc là hai con đường này vốn không hề mâu thuẫn.

Paul chưa hiểu hết được điều đó, anh chỉ cảm thấy bản năng mách bảo rằng mình và cậu thiếu niên vác Pikachu kia chắc chắn sẽ có một trận chiến ra trò.

Tại Liên minh Sinnoh, Cynthia tranh thủ lúc nghỉ ngơi để xem hết buổi livestream.

Cô cũng từng có thời chỉ theo đuổi sức mạnh chiến đấu, khiến cả cô và Gabite đều bị thương nặng.

Giờ đây cô và Garchomp đã trở nên bất khả chiến bại và càng trân trọng tình cảm dành cho nhau hơn.

Dù là bản chất chiến đấu hay tín ngưỡng kiên định, Thầy Lục luôn tìm thấy con đường mạnh nhất, phù hợp nhất cho mình. 'Bởi vì', Cynthia vén lọn tóc vàng bên tai, mỉm cười thì thầm: 'Anh ấy là Thầy Lục mà...'.

Sau trận chiến đỉnh cao đó, nhân khí của Thầy Lục tăng vọt.

Steven còn vào livestream tặng quà: 'Cảm ơn sếp Tối nay tôi số

một đã tặng 10 quả Mega Rocket'.

Lục Dã thấy lạnh sống lưng: 'Sếp ơi tiêu dùng lý trí thôi!'.

Khán giả không nhận ra ID của Steven nên than thở: 'Sếp hồ đồ quá!', 'Admin đâu, chặn sếp lại đừng cho tặng nữa!'.

Tiếng thông báo quà tặng lại vang lên, Lục Dã cười: 'Cảm ơn sếp Kem bắp cải đã tặng 10 quả Mega Rocket...

Sếp hào phóng quá!'.

Cynthia chắc cũng chỉ vào xem cho vui, số tiền này chưa bằng một góc phí xuất hiện của cô.

Thầy Lục giờ cũng khá giả rồi nhưng làm game mới tốn kém lắm nên tiết kiệm được đồng nào hay đồng nấy.

Sau đó, Thầy Lục cảm ơn quà mỏi cả mồm, nhờ Rotom cảm ơn hộ trong khi đi lấy nước: 'Cảm ơn sếp Green, chúc sếp sức khỏe, lạc đà!'. 'Vãi, thủ lĩnh Viridian cũng vào tặng quà à?!', 'Hôm trước tôi cầm bài Trick Room của Thầy Lục đi đánh Gym suýt thì bị đánh cho tàn phế đây này!', 'Thầy Lục ơi ngài dạy Rotom cái gì thế hả!'.

Lục Dã bưng ly nước ngồi xuống: 'Ừm... buổi livestream hôm nay đến đây thôi'.

Ngay cả anh cũng không ngờ trận này lại gặp Steven, may mà vận khí không quá tệ, các chiêu khống chế đều trúng.

Nếu không thì với đội hình 'thuần tín ngưỡng' kia muốn thắng Steven là cực khó.

Còn ngoài đời thực mà gặp Metagross trắng bạc của Steven thì... chạy, chạy càng xa càng tốt!

Với khán giả, Thầy Lục đã mở ra một hướng đi mới.

Không nhất thiết phải theo đuổi những con chuẩn thần đắt đỏ khó

nuôi, Pokémon bình thường cũng có sức hút riêng.

Đó chính là cái tầm của một 'Huấn luyện viên'. 'Vãi, hôm nay còn chưa kịp thấy ông giáo tấu hài!', 'Gì vậy?

Nghỉ sớm thế à?', 'Toàn thể đứng lên chào ông giáo!'.

Sau khi tắt stream, điện thoại anh rung liên hồi.

Đám đại lão trong nhóm chat cũng đang bàn tán về trận đấu. 'Không hiểu nổi...

đánh với tôi hình như không tốn sức thế này?', Akin thắc mắc.

Takeshi khoanh tay, khuôn mặt ngăm đen hiện vẻ khó hiểu: 'Sự hiểu biết của Thầy Lục về Onix... sao còn mạnh hơn cả một thủ lĩnh hệ Đá như mình nhỉ?'.

Blue Oak thì trầm tư, chiêu Động Đất quét sạch sân đấu kia làm anh có ảo giác Thầy Lục hiểu về hệ Đất ngang ngửa với Giovanni trong cuốn 《Bí mật của đất》.

Nhưng nghĩ lại anh và Red cũng giỏi nhiều hệ nên anh thấy cũng hợp lý thôi.

Một Quán quân thì giỏi nhiều hệ là quá bình thường!

Cụ Wattson vui vẻ: '@Thầy Lục, mau phát lì xì đi!'.

Maylene: 'Lì xì sao!?'.

Thầy Lục: 'Hết rồi, tiền thưởng nửa năm phát sạch rồi...'.

Steven cười nhẹ, thua trong game anh cũng chẳng áp lực gì, bản sau lấy lại vị trí số một là được. 'Cuối cùng thì người đứng đầu vẫn là mình thôi!', Steven mỉm cười vào nhóm chat: 【Thành viên Steven đã gửi một phong bao lì xì, mau nhận lấy!】.

Maylene: 'Cảm ơn anh Steven!

Từ lúc vào nhóm này em mới có cơm ăn qua ngày đấy!'.

Lance ngạc nhiên: 'Nhanh vậy, mấy người sống luôn trong nhóm chat à?'.

Green: 'Yellow lại là vua may mắn sao!?'.

Yellow bẽn lẽn: 'Cũng chỉ một hai lần thôi mà...'.

Lục Dã mở ra được 0.1 Pokedollar, thở dài.

Quả nhiên vận khí là bảo toàn!

Bỗng nhiên hệ thống thông báo: 【Đinh!

Đạt được thành tựu 'Mô phỏng chiến đấu - Số một thế giới'!】. 【Phần thưởng: Vật phẩm cam ngẫu nhiên *1, Vé nâng cấp chiêu thức *1, Chiêu thức Lv3 ngẫu nhiên!】. 【Lưu ý: Đạt hạng nhất giải World Championship thực tế sẽ có thưởng lớn hơn】.

Lục Dã nhướng mày.

Ngươi tưởng nói thế là ta mắc mưu chắc?

Nhưng phần thưởng chiêu thức lâu rồi mới có lại.

Nếu mà ra cái 'Tăng cường thể chất' hay 'Kháng tê liệt' thì an toàn biết bao!

Anh bấm nhận. 【Đinh!

Nhận được kỹ năng 'Chỉ huy hoa mỹ Lv3'!】. 【Chỉ huy hoa mỹ Lv3: Phong cách chỉ huy của bạn rất tao nhã và hoa lệ, tính thẩm mỹ cực cao, đủ sức giành chức vô địch Hội thi Hoa mỹ. (Mạnh hay không là việc của một phiên bản, nhưng đẹp trai là việc cả đời)】.

Hệ thống hiếm khi thể hiện sự tồn tại của mình bằng một kỹ năng 'gần như vô dụng'. 【?】.

Lục Dã kiểm tra kỹ lại thì thấy thực ra cũng có ích.

Nó như một kỹ năng chủ động, có thể dùng khi cần diễn sâu...

Chương 370

hoặc khi tham gia Battle Show.

Huấn luyện viên có phong cách hoa lệ thường kiếm được nhiều tiền hơn.

Hơn nữa, mỗi người có phong cách riêng.

Red là thực dụng, Akin thiên về chiến đấu hoang dã, còn Wallace thì chú trọng thẩm mỹ.

Kỹ năng này giúp phong cách của Thầy Lục toàn diện hơn. 'Phong cách của mình là gì nhỉ?', Lục Dã trầm ngâm.

Chắc là dựa trên việc đọc bài và liên phòng, dùng trạng thái để bào mòn tâm trí đối thủ, giống như Linh mục trong Hearthstone dùng 'Đánh cắp tư duy' xong thì nói một câu 'Woa' vậy. 'Cái này gọi là...', Lục Dã hài lòng gật đầu: 'Vững vàng!'.

Trận nào thắng mà không mất máu thì mắc gì bắt bọn nhỏ mạo hiểm?

Với lại mình đen cả đời rồi, cho mình đánh giải nhi đồng chút đi chứ!

Tiếp tục phát triển, tiếp tục ẩn mình!

Lục Dã lấy lon Coca trong tủ lạnh ra.

Trong phòng khách, Gengar đang lơ lửng thổi bong bóng.

Togepi vui vẻ đuổi theo.

Lục Dã mỉm cười, chợt nhớ đến Togekiss của Dawn.

Ở Sinnoh, Hội thi Hoa mỹ cực kỳ thịnh hành.

Với kỹ năng chế biến năng lượng và chỉ huy hoa mỹ, Thầy Lục mà đi thi chắc cũng ẵm giải Master dễ dàng.

Nhưng anh chỉ muốn kiếm tiền thôi. 'Phụt!', Lục Dã khui lon nước, uống một ngụm tự thưởng cho mình.

Gengar bất ngờ thổi một tràng bong bóng về phía anh. 'Cái gì?!', Lục Dã vội ôm Sylveon chắn trước mặt.

Sylveon ngơ ngác rồi phẫn nộ húc vào ngực anh. 'Bố y!'. 'Tai nạn, hoàn toàn là tai nạn!'.

Gengar cười khoái chí, cầm lọ xà phòng thổi bong bóng khắp nơi.

Arcanine cũng tham gia, lao vào đớp bong bóng.

Sirfetch'd thì vung kiếm đâm bong bóng liên tục: 'Quạc!', nó cảm động rơi nước mắt vì thấy chuẩn xác của mình đã tăng cao.

Bỗng một luồng Aura mạnh mẽ từ bể nước cạnh TV tỏa ra.

Blastoise chậm rãi đứng dậy, nước chảy xuống từ mai rùa như một Titan thức tỉnh. 'Cáp mị...', Blastoise dựng hai nòng pháo sau lưng, đẩy kính râm mỉm cười.

Nghe nói mọi người muốn chơi bong bóng?

Lục Dã ngẩn người.

Cái khí chất này, rùa nhà mình đúng là đỉnh của chóp!

Ngoài kỹ năng mới, anh còn nhận được một viên Đá Bình Minh (Dawn Stone) phẩm chất cao, cực kỳ giá trị.

Lục Dã phân vân một hồi rồi đưa luôn cho Sylveon.

Bán cho Steven xong lỡ sau này cần lại phải mua lại thì mệt.

Còn vé nâng cấp, anh để dành, lỡ sau này gặp chiến đấu hoang dã mà đấm không lại thì gọi Rotom 'gia điểm'.

Trận hữu nghị với Steven kết thúc, Thầy Lục đã chứng minh được niềm tin và thực lực có thể song hành. 'Yêu em thì đưa em lên đỉnh thế giới', đó là câu cửa miệng của dân chuyên nghiệp.

Steven yêu Beldum và đứng đầu thế giới với Metagross là điều tuyệt vời nhất. 'Còn niềm tin của mình...', Lục Dã nhìn lũ nhỏ đang đùa nghịch.

Đây chính là câu trả lời.

Bỗng mặt anh biến sắc: 'Nghịch thì nghịch đừng phá nhà nhé, nửa đêm không gọi được đội sửa chữa đâu... dừng tay!!'.

Trong đêm tĩnh mịch, căn biệt thự rộn ràng tiếng la hét của Thầy Lục.

Gengar đứng giữa phòng khách đầy bong bóng, giơ ngón cái cười toe toét: 'Ghos!'.

May mà chỉ là chiêu Bubble của Blastoise, chỉ cần lau dọn là xong.

Lục dã lẩm bẩm cho bọn nhỏ tự dọn dẹp, còn mình thì thức đêm dựng video. 'Gengar, dọn xong trước khi trời sáng mai mình đi ăn quẩy uống sữa đậu nành nhé!'. 'Ghos!'.

Bình minh ló rạng, Lục Dã thức trắng đêm với quầng thâm mắt, ngáp dài một cái.

Khi gõ tiêu đề video, anh hơi ngỡ ngàng: 'Đã nhiều tập thế này rồi sao?'.

Từ một streamer nhỏ, anh đã trở thành Quán quân Indigo.

Anh nhấn đăng tải: 'Sirfetch'd, mày thích ăn quẩy hay ăn đòn?'. 'Quạc!', đừng hỏi, hỏi là tự sát đấy! 【Đinh!

Video của bạn đã đăng tải thành công!】. 【Nhấn để xem 《Thầy Lục dạy bạn Battle tập 14: Trận chiến của tín ngưỡng》!】.

Ngày 25 tháng 2, thứ Tư.

Vẫn là một ngày bình thường.

Mọi người như thường lệ, mở B-station lên tìm video giải trí để vừa ăn vừa xem.

Vừa bóc hộp đồ ăn ngoài, thông báo cập nhật của Thầy Lục đột nhiên hiện lên trong bảng tin.

Đám fan hai mắt sáng rực, tâm trạng kích động khó mà diễn tả. "Vãi chưởng, cứ đến giờ cơm là lại lên món chính!" "Đến rồi, cuối cùng Thầy Lục cũng nhớ ra thân phận streamer khu ẩm thực của mình!" Thế nhưng, khi đám fan đã chuẩn bị sẵn sàng tinh thần "vừa ăn vừa xem tấu hài", nhìn thấy tiêu đề và nội dung video kỳ này, tất cả đều ngớ người. "Lục, Thầy Lục hạng nhất thế giới rồi!?" "Người đàn ông ấy vậy mà đã lên đỉnh!" "Gia môn bất hạnh, nghi ngờ Thầy Lục có acc phụ!" Mọi người đều biết, mỗi lần Thầy Lục sắp leo lên đỉnh, ông đều sẽ vì một vài lý do bất khả kháng nào đó mà "rớt đài".

Ví dụ như 'Bơm Thủy Lực trượt bốn lần liên tiếp', 'tay cầm hết pin', 'đối thủ chơi bài thủ hai lần liên tục'.

Nhưng mà.

Ngày Thầy Lục lên đỉnh, cuối cùng cũng đã đến! "Steven bị quét sạch rồi! (khóc ròng)" "Chúc mừng!

Anh ấy là Tacticer mạnh nhất, hội tụ của mọi chiến thuật bẩn và vận đen!" "Vãi chưởng, kỳ này lại là đội hình tín ngưỡng!" Khi mọi người đều nghĩ rằng Thầy Lục chắc chắn lại bày trò gì mới, hành Steven ra bã, thì ông lại dựa vào kỹ năng chỉ huy vững chắc của mình, dùng đội hình tín ngưỡng có sức mạnh đáng lo ngại để lật kèo Steven.

Dù Steven cũng dùng đội hình mà mình yêu thích nhất, nhưng so với mấy con Pokémon ghẻ như Onix... thì sự uy hiếp của Shiny

Metagross thực sự quá khủng khiếp.

Ấy vậy mà, với sự chênh lệch thuần túy về đội hình như thế, Thầy Lục vẫn cứng rắn dùng 'Động Đất có Hỗ Trợ', hoàn thành một pha quét ba đầy tín ngưỡng! "Onix lên đồng rồi!!" "Động Đất có Hỗ Trợ, lục thân bất nhận!" "Đến cả đồng đội cũng bị one-shot luôn?

Thầy Lục làm người đi!" Các Huấn luyện viên cao cấp, bao gồm cả nội bộ Cảnh sát Quốc tế, các cán bộ cốt cán của Đội Rocket, khi xem video này cũng đều sững sờ. "Chỉ dùng năng lực cá nhân mà lừa được Steven?" "Thảo nào lại gọi là 'đội tín ngưỡng'... học không nổi!" "Tôi bật rồi đấy, Onix bị đối thủ hạ gục thì có gì đáng nói chứ?" Đội hình gần như là 'biểu diễn kỹ năng' này đã khiến các fan phải tê cả da đầu.

Nhưng mà.

Đúng như những gì Thầy Lục đã nói trong video.

Huấn luyện viên, nhất định phải có ước mơ.

Dù là một Onix yếu ớt, vẫn có khả năng hạ gục một bán thần.

Dù là một Magikarp rác rưởi nhất, biết đâu cũng có thể một mạng thông quan.

Cho dù bản thân không bằng được Thầy Lục, thì đối thủ của mình cũng chẳng phải là Steven.

Cứ múa là xong... lỡ đâu ván này thành thần thì sao? "Đừng học nữa các anh em, gần đây gặp phải chục đội Onix, điểm của tôi sắp ăn no căng rồi!" "Đây là cái đội hình âm binh gì vậy!?" "Thua thì ván sau làm lại, thắng thì sướng cả năm!" Video lên đỉnh của Thầy Lục đã gây ra một làn sóng chấn động trên các trang web video lớn.

Cư dân mạng vừa chúc mừng, vừa có những cách diễn giải hoàn toàn khác nhau.

Dân chuyên combat thì thấy được kỹ năng chỉ huy; dân chơi vì đam mê thì thấy được sự kiên định với lựa chọn ban đầu.

Giống như có người yêu Edward dùng súng, có người yêu Edward dùng thuốc tín ngưỡng... rồi mất đi Đồng bộ.

Chung quy lại, đây chính là câu trả lời tốt nhất mà Thầy Lục đã đưa ra khi lên đỉnh.

Các trang web khi đăng lại video cũng đã đính kèm những bình luận hot nhất: 【Muốn ấp trứng cùng Gardevoir: Từ chiến thuật Kịch Độc - Thế Thân - Bảo Vệ cơ bản nhất lúc ban đầu, cho đến đội hình tín ngưỡng khi lên đỉnh.

Trình độ chỉ huy của Thầy Lục đã tiến bộ rõ rệt.

Có lẽ là do anh ấy nuôi một con Togepi. (Nói nhỏ)】 【Tứ Thiên Vương hệ Giác Đấu Bruno: Onix?

Thầy Lục còn hiểu Onix hơn cả tôi.】 【Tôi thật sự không phải Lucian: Mọi người đều biết, Nhà vô địch hệ Rồng thì yêu hệ Bay, Tứ Thiên Vương hệ Giác Đấu thì yêu hệ Đá...

Vòng tròn nhỏ quá, xin ẩn danh.】 Sau khi đăng bình luận, Lucian đẩy cặp kính gọng xanh của mình lên, rồi đột nhiên thất kinh.

Đệt, B-station không có chức năng ẩn danh!

Lucian trả lời bình luận chính: "Đừng like nữa, like nữa là Nhà vô địch Lance tìm tới cửa đấy.

Σ(っ°Д°;)っ" Chỉ trong một ngày ngắn ngủi, video lên đỉnh của Thầy Lục đã vọt lên top đầu bảng xếp hạng của các trang web video lớn.

Lục Dã cũng thấy được bình luận của Lucian, ngẩn người ra một lúc.

Vãi thật, Lucian câu like cũng có nghề đấy!

Xem ra công việc Cynthia giao cho cậu ta vẫn chưa đủ nhiều, phải bắt cậu ta tăng ca tiếp mới được!

Có lẽ là nhờ vào kỹ năng được cung cấp bởi 【Chỉ Huy Hoa Lệ Lv3】, cũng có thể là do màn lật kèo Steven đầy kịch tính, Thầy Lục tự cảm thấy tâm lý chiến của mình đã lên một tầm cao mới.

Chắc là...

Ở mức độ mỗi lần dùng Đánh Tráo đều có thể đoán trúng ý đồ đối thủ.

Đối với bất kỳ dân chuyên combat nào, đây đã là một năng lực chỉ huy bug đến vô cùng.

Tất nhiên, cái danh hiệu 'kẻ bị trời phạt' không phải chỉ để nói đùa.

Cộng thêm việc phiên bản sắp cập nhật, Thầy Lục gần đây cũng không có ý định livestream.

Anh liền đăng một emoji hình Pidove trong phòng live, tạm nghỉ một thời gian. "Toang rồi, Thầy Lục lại sủi nữa rồi!" "Biết mà, cơm ăn không còn ngon nữa!" "Nghĩ thoáng lên đi... biết đâu lần sau là livestream thực tế thì sao?" "Dùng Rotom livestream Little Cup à?

Có mùi rồi đấy!" Lục Dã lướt qua bình luận, lẩm bẩm: "Little Cup gì chứ... tôi không bao giờ đánh Little Cup." Trời vẫn còn sớm.

Lục Dã đem số điểm hệ thống nhận được từ các trang web đổi hết thành Quả Berry hiếm.

Không nói đâu xa, chất lượng quả Berry đúng là đỉnh của chóp - mọng nước trong veo, hồng hào tươi tắn, hình dáng như quả đào, vị của Pecha Berry quả là số một.

Lục Dã vừa gọt quả Pecha Berry mọng nước, vừa đứng trên ban

công tầng hai nhìn ra ngoài.

Cánh đồng trải dài bất tận, gió nhẹ thổi qua những đám cỏ lau, xa xa là những chiếc cối xay gió màu trắng.

Chương 371

BÙM!!

Đột nhiên, từ hướng phòng thí nghiệm của Giáo sư Rowan truyền đến một tiếng nổ dữ dội.

Khói đen cuồn cuộn bốc lên.

Lục Dã nhìn quanh căn phòng trống không, nghĩ đến mấy đứa nhóc đã đi huấn luyện, không khỏi lau mồ hôi lạnh. "Ha...

Pokémon thì có tâm địa xấu xa gì đâu chứ?

Chắc chắn là tai nạn!" Gần sáu giờ, màn đêm ở vùng quê buông xuống từ rất sớm.

Lục Dã ở Sinnoh đã năm ngày, cũng dần quen với môi trường xung quanh.

Ở lại Sandgem Town dưỡng lão cố nhiên là thoải mái, nhưng phú bà tuy tốt, cũng phải kiên trì rèn luyện.

Theo kế hoạch ban đầu, anh định sẽ đưa mấy đứa nhóc đi du lịch một vòng Sinnoh, tranh thủ về Kanto một chuyến để quay MV quảng cáo cho 《Pokémon》.

Nhạc và lời đều đã chuẩn bị xong, là bài OP kinh điển của bản không dấu.

Còn về ca sĩ...

Red chắc chắn là mời không nổi, tìm Satoshi là xong! (Chú thích: Diễn viên lồng tiếng cho Satoshi, Rika Matsumoto, cũng là ca sĩ của bài OP bản không dấu.) Trời dần tối. "Ghos! (￣▽￣)/" Gengar dẫn đầu đám nhóc, từ phòng thí nghiệm của Giáo sư Rowan về nhà ăn tối.

Sylveon về muộn hơn một chút, từ thành phố Oreburgh xa hơn trở về, tiện tay lấy thêm một chiếc Huy hiệu.

Lục Dã nhìn chiếc 「Huy hiệu Than Đá」, tâm trạng phức tạp.

Vất vả cho anh rồi, Nhà thi đấu trưởng Roark!

Trong nhóm chat, Ruby và những người khác đang thảo luận về cúp Wallace sắp tới. "Nghe nói sẽ có rất nhiều Điều phối viên bậc thầy tham gia?" Green tò mò hỏi.

Ruby đáp: "Đúng vậy, sức ảnh hưởng của ngài Wallace vẫn rất lớn!" "Ồ!" Hai mắt Green biến thành hình '$', lại phát hiện ra cơ hội làm ăn! "Wallace cũng mời tôi rồi." Steven cười bất đắc dĩ, "Nhưng tôi không rành về mảng này, vẫn nên giao cho Ruby thì hơn." Ruby đột nhiên nhớ ra một chuyện, chắp tay, mắt long lanh: "@Thầy Lục, ngài sẽ đưa Sylveon ra sân, đúng không ạ!" Thầy Lục: "Tôi từ chối." "Nani?!" Không có phí ra sân, còn muốn Lục mỗ tôi làm không công à?

Lục Dã nhếch mép cười.

Mơ đi! "Cái đó..." Jasmine mặt hơi ửng hồng, lí nhí nói, "Cúp Wallace, cụ thể là khi nào vậy ạ?" "Tôi cũng... khá hứng thú với các lễ hội hoa lệ..." "Cụ thể, chắc là khoảng giữa tháng ba." Ruby nghĩ một lúc rồi nói: "Bởi vì người chiến thắng có thể đi thẳng vào các Lễ hội lớn ở các khu vực... nên số người tham gia rất đông đó!" Jasmine khẽ gật đầu.

Cô gái bình thường này cũng muốn cố gắng hết sức, để bản thân trông ưu tú hơn một chút...

Giống như, giống như ngôi sao Sabrina, người mẫu Elesa, tiểu thư Erika...

Jasmine cúi đầu, nhìn thân hình phẳng lì của mình, hai bím tóc rũ xuống.

Ăn, ăn nhiều cũng chẳng có tác dụng gì!

Trong nhóm quả thật không có nhiều Điều phối viên.

Erika bận dạy học.

Mấy người chị của Kasumi, miễn cưỡng có thể xem là một dạng Điều phối viên... nhưng Kasumi thực ra lại là dân chuyên combat.

Cuối cùng, Ruby buồn bã gục đầu, nắm tay rơi lệ.

Thật muốn thấy Thầy Lục lên sân biểu diễn!

Chủ đề tiếp theo là trận solo của Akin và ông lão Wattson.

Akin dùng đội hình tiếp sức yêu thích của mình, thắng hiểm đội Raichu của Wattson, ngông cuồng cười lớn: "Không được rồi, ông lão!" "Khốn, khốn kiếp!" Wattson tức đến nỗi râu vểnh lên, "Làm lại!" "Đây chính là, sức mạnh của tín ngưỡng, ha ha ha!" Đây rõ ràng là sức mạnh của việc tìm chết thì đúng hơn.

Dù sao thì, Akin là người dám đối đầu trực diện với cả Arceus...

Lục Dã lau mồ hôi lạnh, Từ điển Pokémon Rotom bên cạnh đột nhiên rung lên.

Lục Dã: "Hử?

Mày rung thì tao cũng rung!" "Bíp bíp..." Rotom không hiểu, ngẩn ra một lúc rồi nói: "Có cuộc gọi đến, loto!" Chỉ thấy Rotom tự động trượt mở khóa màn hình, trên đó hiện lên hình ảnh của Cynthia. "Ngày mai gặp nhau ở thành phố Eterna nhé?" Nửa bên má của Cynthia bị mái tóc vàng che khuất, đôi mắt cong thành vầng trăng khuyết, cô mỉm cười nói: "Cần vận chuyển một vật phẩm trưng bày của Bảo tàng Eterna đến thị trấn Celestic." "Mấy người?" Cynthia chớp chớp mắt: "Cậu định dẫn theo người giúp à?" Lục Dã lắc đầu. "Bên tôi cũng không có." Cynthia cười đáp lại: "Vậy thì hai người... mai gặp ở thành

phố Eterna nhé?" Lục Dã hơi ngẩn ra, rồi cười nói: "Mai gặp." Hẹn hò hay không không quan trọng... chủ yếu là muốn làm công nhân bốc vác thôi! "Gengar, mai đi chơi với chị đẹp!" "Ghos! (ゐ`∇´ゐ)ﾉ" Ngày 26 tháng 2, thứ Năm.

Thành phố Eterna.

Giáo sư Oak đã từng đề cập trong cuốn sổ tay của mình.

Đây là một thành phố cổ kính, trưng bày những gì đã biến mất và bị lãng quên, có rất nhiều di tích lịch sử.

Không khí ở thành phố Eterna dường như cũng mang theo sự nặng nề, các ngành công nghiệp đang dần chuyển sang các khu vực lân cận, công trình nổi tiếng nhất là Bảo tàng Thành phố Eterna và tiệm thuốc bắc.

Gardenia lớn lên ở thành phố này từ nhỏ, và cũng đã thành công đảm nhiệm vị trí Nhà thi đấu trưởng của Thành phố Eterna.

Điều cô yêu thích nhất là đi thám hiểm nhà ma trong Rừng Eterna... dù bản thân cô cực kỳ sợ ma.

Nhưng càng sợ càng chơi, cái cô cần chính là cảm giác kích thích đó.

Ánh nắng xuyên qua những tán cây thường xanh cao lớn, thưa thớt chiếu xuống khu rừng.

Một cô gái tóc nâu, mặc áo hở eo và quần short, trông có chút nam tính, đang bất an đứng trước một ngôi biệt thự kiểu Tây.

Xung quanh vang lên những tiếng sột soạt.

Ực.

Gardenia khó khăn nuốt nước bọt, đưa bàn tay run rẩy ra, cố gắng đẩy cánh cửa biệt thự đầy gai góc... "Quả nhiên, vẫn không làm

được!!" Gardenia đột nhiên hét lớn, làm bầy Starly trong rừng bay tán loạn. "Ghos..." Một tiếng gầm gừ khe khẽ vang lên từ phía sau.

Gardenia cứng đờ người, mồ hôi túa ra, bắp chân run lẩy bẩy.

Cô cảm thấy có một bàn tay chọc vào lưng mình, hơi lạnh lập tức lan tỏa khắp cơ thể.

Gardenia khó khăn quay đầu lại.

Chỉ thấy một khuôn mặt đang nhếch mép, lè lưỡi, mắt lồi ra đầy đáng sợ. "!!!" Gardenia ngã sõng soài, khuỷu tay chống xuống đất, hai chân kẹp chặt, mặt trắng bệch. "Ghos! (￣▽￣)/" Gengar kéo Gardenia dậy, thản nhiên chào một tiếng. "Gen, Gengar?" Gardenia vẫn chưa hoàn hồn, lẩm bẩm. "Ghos!" Gengar nhảy tại chỗ một cái, giơ tay hình chữ V bên mắt.

Gardenia nuốt nước bọt, khẽ liếc mắt đi chỗ khác.

Xuất hiện trước mắt cô là một thanh niên tuấn tú thoát tục, khí chất phi phàm.

Nếu như thế giới Pokémon cũng có bảng xếp hạng nhan sắc được công nhận, anh chắc chắn có thể giành được top ba.

Chính là một người đàn ông đẹp trai đến mức vượt qua cả nhận thức về giới tính, gần như chói mắt như vậy. "Đừng dọa người ta nữa, Gengar." Lục Dã lắc đầu, áy náy nói: "Xin lỗi, đã làm phiền cô rồi." Gardenia ngẩn người một lúc lâu, vội vàng xua tay: "Đâu có đâu ạ, Thầy Lục, là do em thất lễ mới phải!" "Cô biết tôi à?" Lục Dã ngạc nhiên. "A?

Em là Gardenia, em cũng có trong nhóm chat mà!" Gardenia sắp khóc đến nơi rồi. "Ồ, ra là cô!" Lục Dã chợt hiểu ra, vỗ trán. "May mà ngài vẫn còn nhớ." Gardenia thở phào nhẹ nhõm, nở một nụ cười vui mừng. "Ừm, vừa đi vừa nói đi." Lục Dã trầm ngâm gật đầu, có chút

thắc mắc.

Gardenia vào nhóm chat từ lúc nào nhỉ?

Khu rừng tĩnh lặng, lẩn khuất tiếng cười khúc khích của Misdreavus.

Gardenia nhìn lại ngôi biệt thự kiểu Tây toát ra vẻ âm u kia, không khỏi rùng mình một cái. "Nghe nói, trong ngôi biệt thự đó, có ma..." Gardenia hạ thấp giọng, "Từ nhỏ em đã muốn vào đó thám hiểm." "Nhưng cho đến bây giờ... vẫn chưa dám vào." Gardenia cúi đầu, chán nản nói.

Lục Dã "ồ" một tiếng, 'rắc' một tiếng giẫm nát cành khô. "Á, tiếng gì vậy!" Giọng Gardenia biến sắc. "Là ma..." Lục Dã mặt tái mét, giọng nói âm u, sau lưng tỏa ra từng đợt Sương Mù.

Gardenia trợn trắng mắt, sắp ngất đến nơi.

Lục Dã vội bảo Gengar thu lại hiệu ứng: "Xin lỗi, tôi nghịch dại rồi!" Cùng lúc đó, Lục Dã vô thức tung ra một luồng Aura.

Vãi, lỡ tay rồi Σ(っ°Д°;)っ! "Ưm..." Gardenia mơ hồ cảm thấy một luồng sức mạnh ấm áp truyền đi khắp cơ thể, giống như được mát-xa toàn thân, mặt hơi ửng hồng mở mắt ra, hoảng hốt xua tay nói: "Không sao đâu ạ... là do em thất thố." Lục Dã và Gengar nhìn nhau.

Cô gái này dường như có một mối duyên khó giải với ma quỷ, trên người cũng mang một loại 'phép thuật' kỳ lạ.

Trong thế giới Pokémon, những con ma thuộc hệ Thần bí đều rất quỷ dị.

Ví dụ như Gastly ở Đỉnh Trinh Nữ, Ninetales ở ngôi nhà cổ nghìn năm...

Như vậy, sự tồn tại mờ nhạt của Gardenia cũng có thể giải thích

được. "Tôi nhớ là, Tứ Thiên Vương hệ Ma của Hoenn, Phoebe, hình như còn là một người gọi hồn..." Lục Dã nhìn lên trời nghĩ, càng cảm thấy sự phức tạp của thế giới Pokémon.

Hệ Thần bí, hệ Công nghệ cao, hệ Siêu cổ đại, còn có cả những thảm họa cấp Sử thi như thiên thạch đâm vào Trái Đất.

Không biết với thể chất của Satoshi, có thể một đấm đập tan thiên thạch không... "Phóng đại quá rồi." Lục Dã ho khan nói. "Hả, gì ạ?" Gardenia ngẩng đầu hỏi. "Không có gì... ngôi biệt thự đó khá kỳ quái, tốt nhất là đừng chọc vào." "Thầy Lục cũng biết lời đồn về ngôi biệt thự đó sao!?" Giọng Gardenia đầy kinh ngạc.

Lục Dã nhún vai.

Trong game 《Diamond》, ngôi biệt thự đó sẽ xảy ra sự kiện ma ám.

Ngoài thủ phạm chính là Rotom, bên trong không chừng thật sự có cô bé mặc váy đỏ...

Sau này Satoshi sẽ giải quyết sự kiện ở ngôi biệt thự đó, với thể chất bất tử của cậu ấy, vẫn rất nhẹ nhàng. "Chuyện này liên quan khá sâu." Lục Dã trầm ngâm nói: "Tóm lại, tôi phải đến Bảo tàng Thành phố Eterna trước... cô đừng tìm chết nữa." "Vâng..." Gardenia tiếc nuối thở dài.

Bóng dáng hai người dần dần rời xa Rừng Eterna.

Đằng sau ô cửa sổ yên tĩnh và âm u, phủ đầy rêu xanh và dây leo, dường như có một đôi mắt chớp tắt liên tục.

Cô bé nhìn chằm chằm vào bóng dáng xa dần, vẻ mặt kỳ quái.

Tạ ơn trời đất, cuối cùng cũng đi rồi...

Aura, cộng thêm Lông Vũ Cầu Vồng...

Chương 372

còn có con Gengar thực lực kinh khủng kia.

Nếu mà vào đây -- không được, thật sự sẽ chết mất!

Cô bé lau mồ hôi trên trán.

Cùng với Rotom sau lưng nhìn nhau một cái, thân hình dần dần biến mất.

Tóm lại, gần đây vẫn nên an phận một chút... ...

Ánh sáng le lói từ lối ra chiếu vào.

Xuyên qua những tán cây thường xanh cao lớn, thành phố Eterna với kiến trúc cổ kính hiện ra trước mắt.

Lục Dã nghĩ đến buổi hẹn tối nay với Cynthia, hài lòng gật đầu.

Rất tốt, trên đường không xảy ra tai nạn gì! "Cho tôi sao?" Gardenia ngạc nhiên nhìn lon Coca-Cola mà Gengar đưa tới. "Ghos! []~(￣▽￣)~*" "Cảm ơn!" Gardenia khẽ kêu lên: "Trong túi Gengar lại có thể để vật phẩm, giỏi quá!" "Ghos ~ (￣ ￣) " Gardenia mỉm cười.

Cảm giác... ngoài những con ma đáng sợ, cũng có những con ma dễ thương mà!

Lục Dã liếc nhìn Gengar, hơi ngẩn người.

Gengar, sao mày lại thuần thục như vậy!! "Đúng rồi." Gardenia đột nhiên nhớ ra điều gì đó. "Tôi nghe nói Thầy Lục định thách đấu liên minh Sinnoh." "Nếu đã vậy..." Gardenia từ trong túi quần short, lấy ra một chiếc Huy hiệu màu xanh ngọc bích tinh xảo, đưa vào tay Gengar. "Chiếc Huy hiệu Rừng này, Thầy Lục nhất định sẽ cần!" Thầy Lục đang đi phía trước, trước mắt đột nhiên hiện lên thông báo

của hệ thống. 【Huy hiệu Rừng: Huy hiệu của Nhà thi đấu Eterna mang biểu tượng của sự cổ xưa và sức sống, nghe nói được làm từ ngọc Hisui. (Bán cho chuyên gia khoáng thạch, vẫn có thể được giá tốt.)】 Thầy Lục: ???

Sinnoh các người đặc biệt giàu hay sao, Huy hiệu cũng làm bằng khoáng thạch?

Không đúng, trọng điểm không phải cái này...

Lục Dã vỗ trán.

Sao lại ra Huy hiệu rồi.

Lại bug game kinh điển à?

Lục Dã quay đầu lại, chỉ thấy Gardenia đưa một chiếc đĩa U màu xanh biếc vào tay Gengar. "Đây là chiêu thức hệ Cỏ đi kèm với Huy hiệu Rừng, Thắt Nút Cỏ, cũng là chiêu thức mà tôi thành thạo nhất!" "Ghos! (≧∀≦)♪" Gengar cười toe toét.

Món quà hậu hĩnh này, tin rằng chủ nhân cũng sẽ hài lòng!

Lục Dã ngẩn người một lúc lâu, tâm trạng nặng nề.

Không ngờ tới, tai nạn vẫn xảy ra...

Con vịt nhà mình tuy không có hệ Cỏ, nhưng lại đặc biệt yêu thích chiêu thức hệ Cỏ.

Mặc dù về lý thuyết, nó không học được Thắt Nút Cỏ, nhưng đánh nhau đến nửa chừng, duỗi cọng hành ra ngáng chân người ta... cảm giác này cực kỳ quen thuộc.

Hoặc là, lại phải mua sắm các tài nguyên đi kèm như Đá Lá, Hạt Giống Thần Kỳ.

Thầy Lục vuốt mặt, im lặng lôi sổ con ra.

Ngày 26 tháng 2, thứ Năm... "Mình định ghi thù ai nhỉ?" Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời, trong đầu hiện lên hình ảnh Gardenia với sự tồn tại mờ nhạt.

Thôi bỏ đi... dù có ghi thù, qua hai ngày không chừng cũng sẽ quên.

Phải chọn một người có ấn tượng sâu sắc mới được.

Lục Dã trầm ngâm một lúc, rồi vung bút.

Akin, mối thù này, tôi, Thầy Lục, ghi nhớ rồi! "Vậy nói đi, Thầy Lục, ngài đến thành phố Eterna làm gì vậy?" "Để tham quan Bảo tàng Thành phố Eterna." Gardenia ngạc nhiên nói: "Không ngờ Thầy Lục lại có hứng thú với lịch sử Sinnoh!" "Đó là đương nhiên, tôi là người cực kỳ yêu thích lịch sử." Chị đẹp không phải là mấu chốt, mấu chốt là yêu thích học tập!

Lục Dã nhét cuốn sổ nhỏ vào túi áo.

Trong lúc tán gẫu, thành phố Eterna cổ kính đã ở ngay trước mắt. "Có cần em dẫn ngài tham quan không?" Gardenia với tư cách là chủ nhà, tự hào nói: "Em lớn lên ở Bảo tàng Eterna và tiệm thuốc bắc từ nhỏ đấy!" "Hướng dẫn viên thì không cần..." Lục Dã hứng thú hỏi: "Tiệm thuốc bắc báo tên cô, có được giảm giá không?" "A?" Gardenia ngập ngừng một lúc, "Hình, hình như là không được ạ..." "Ồ, vậy cô cứ đi làm việc của mình đi, tôi định đưa Gengar qua đó dạo một vòng." Gardenia gật đầu, hai tay đặt trước đầu gối, cúi gập người một cái, sau đó vẫy tay nói: "Vậy em về Nhà thi đấu Eterna trước, tạm biệt Thầy Lục!" Lục Dã gật đầu. "Ghos ~(￣▽￣)/" Gengar tiễn Gardenia đi xa, rồi tò mò nhìn xung quanh. "Đi tìm chị đẹp trước đã." Lục Dã cúi đầu nhìn điện thoại, rồi ngẩng đầu nói: "Bạn học Koraku, dẫn đường đến Bảo tàng Eterna!" "Là từ điển Pokémon phiên bản đặc biệt, không phải định vị thông minh, loto!" Rotom phẫn nộ nói. "Ha, như nhau cả thôi, như nhau cả thôi." Rotom tức giận bay lơ lửng phía

trước, thân máy phát ra giọng thông báo: "Rotom, tiếp tục dẫn đường cho ngài..." ...

Bảo tàng Eterna.

Trong phòng trưng bày có những tủ kính, trên tường treo những bức bích họa và phù điêu cổ được khai quật.

Trong bảo tàng yên tĩnh, bao trùm một bầu không khí lịch sử nặng nề, du khách lác đác vài người.

Một cặp vợ chồng già tựa vào nhau trên ghế, lặng lẽ ngắm nhìn phù điêu, bản thân họ cũng chính là một đoạn lịch sử.

Cynthia một tay khoanh trước ngực, tay kia chống cằm, chậm rãi đi qua các tủ trưng bày, khuôn mặt xinh đẹp trắng ngần lộ vẻ suy tư.

Khi cô thấy cặp vợ chồng già, cô mỉm cười gật đầu, họ cũng đáp lại bằng một ánh mắt hiền từ.

Trong bảo tàng yên tĩnh đến lạ thường.

Ánh hoàng hôn từ cửa sổ kính sát đất chiếu vào, nhuộm lên mái tóc vàng của Cynthia một màu nắng ấm áp.

Đúng lúc này, Cynthia quay người lại, thấy một thiếu niên đẹp như tranh vẽ.

Chàng trai dáng người cao ráo, ăn mặc sạch sẽ gọn gàng.

Áo khoác trắng và quần dài vừa vặn, tay áo để lộ cổ tay và bàn tay đẹp mắt.

Cynthia hơi ngẩn người. "Xin lỗi, trên đường có chút việc nên đến muộn." Lục Dã hạ thấp giọng nói.

Cynthia mỉm cười, nhẹ nhàng nói: "Ra ngoài nói chuyện đi." Lục Dã gật đầu, tò mò nhìn xung quanh.

Một mảng màu cam vàng trải rộng trên mái vòm và sàn nhà của bảo tàng, lịch sử nặng nề đến mức khiến người ta hơi khó thở, yên tĩnh như một thế giới khác.

Ra khỏi bảo tàng, Lục Dã không khỏi thở phào một hơi. "Cảm giác ở Sinnoh thế nào?" Gió nhẹ thổi qua, Cynthia mỉm cười hỏi. "Rất tốt, đặc biệt là..." Lục Dã ngừng lại một chút. "Là gì?" "Cảm giác gần em hơn một chút." "Mấy ngày nữa tôi sẽ về Sandgem Town." Cynthia không khỏi mỉm cười, hơi dừng lại. "Tôi vẫn luôn ở rất gần cậu mà." "Vậy có dễ chán không?" Cynthia hơi ngạc nhiên đáp lại: "Cậu ở cùng Gengar, có thấy chán không?" "Tất nhiên là không." Lục Dã không chút do dự. "Tôi và Garchomp cũng vậy." Mái tóc vàng xõa trên vai thoảng đến một mùi hương dễ chịu.

Cynthia cười rạng rỡ, tựa như đóa Gracidea tinh khôi, hay như cây trúc nam thiên rực rỡ sắc đỏ, với ngôn ngữ của loài hoa là 'tình yêu của em chỉ có tăng chứ không giảm'.

Toang rồi!

Lục Dã tim đập thình thịch.

Bắp cải nhà mình sao mà đáng yêu quá vậy!

Thầy Lục mặt già đỏ ửng, ho khan nói: "Hôm nay phải vận chuyển vật phẩm trưng bày à?" "Không cần vội như vậy..." Cynthia suy nghĩ một lúc rồi nói, "Quãng đường đến bảo tàng thị trấn Celestic mất ba ngày, mai xuất phát cũng kịp." "Không vấn đề." Thầy Lục cũng không quan tâm vật phẩm trưng bày là gì.

Dù sao thì ba ngày hai đêm, biết đâu còn có thể tranh thủ đi tắm suối nước nóng chung. "Đi ăn tối trước đã." Cynthia nói, "Thành phố Jubilife có một nhà hàng không tồi, tôi dẫn cậu đi." "Tôi định đến tiệm thuốc bắc trước." Lục Dã trầm ngâm nói, "Xem có...

à... dược liệu nào phù hợp với Blastoise không." "Được." Cynthia mỉm cười. "Trên đường còn có tượng Song Long của thành phố Eterna... cậu chắc sẽ hứng thú." Giống như những cặp đôi bình thường, hai người sánh vai nhau đi trên con đường phủ đầy ánh hoàng hôn của thành phố Eterna.

Xung quanh phần lớn là người già, cảm giác về thời gian và sự nặng nề đan xen vào nhau, sự ồn ào và náo nhiệt dường như rất xa vời với thành phố này.

Những ngón tay sau khi khẽ chạm vào nhau, đã tự nhiên nắm lấy nhau, mang lại cảm giác mạnh mẽ và ổn định.

Đi đến cửa tiệm thuốc bắc, Lục Dã vén tấm rèm kiểu cổ.

Bên trong một bà lão tóc bạc phơ, đang mặc tạp dề giã thuốc.

Một cô bé gục đầu, nằm bò trên quầy viết bài tập, cúi đầu than vãn: "Paras, 5 cộng 7, cho tớ mượn ngón tay của cậu dùng một chút đi!" "Xì..." Paras đáng thương duỗi ra hai chiếc càng. "Ồ, có khách à!" Một ông lão tinh thần minh mẫn từ sân sau đi ra, chào hỏi, "Chào mừng quý khách!" Ánh sáng trắng từ PokéBall bên hông Thầy Lục hiện lên. "Kame... ヾ(⌐■_■)" Blastoise dùng Aura nghiêm túc kiểm tra một lượt Rễ Năng Lượng trong tiệm, rồi khẽ lắc đầu.

Không được... mình cần loại có dược hiệu mạnh hơn nữa! "Làm phiền ông rồi." Lục Dã ho khan nói, "Tôi chủ yếu muốn tìm hiểu xem, có loại dược liệu nào tốt hơn Rễ Năng Lượng không." Ông lão trầm ngâm một lúc rồi nói: "Nghe nói, có loại Cỏ Hồi Sinh có thể cứu cả người chết... nhưng thứ đó quá quý giá, trong tiệm thuốc bắc khó mà gặp được." Lục Dã hơi ngẩn người, không khỏi thấy lạnh sống lưng.

Xem ra, thuốc của Quy Quy, vẫn còn không gian để nâng cấp.

Bây giờ dùng Rễ Năng Lượng, sau này không chừng có thể dùng

Cỏ Hồi Sinh, tiện thể tìm Ho-Oh xin ít Tro Thánh...

Đang trầm tư, cô bé ngẩng đầu, nhận ra người đến, vui mừng nói: "Thầy Lục!" "Ngài mau đến đây, giúp cháu xem bài toán này với!" Lục Dã vội vàng đùn đẩy: "Rotom, giao cho mày đấy!" "Không hiểu được, loto! o(T⌒To)" Sau khi rời khỏi tiệm thuốc bắc. "Sao cậu không mua?" Cynthia tò mò hỏi, "Tôi thấy Blastoise có vẻ khá hứng thú." "Ồ, loại chất lượng đó, nó tự trồng được." "Hử??" Trong ánh mắt ngạc nhiên của Cynthia, hai người đi dạo đến trung tâm thành phố Eterna.

Ánh hoàng hôn chiếu lên hai bức tượng tinh xảo trước mắt, tượng Dialga và Palkia sống động như thật.

Dưới bức tượng đồng có một tấm biển, khắc dòng chữ của Song Long Thời Không.

Ngón tay của Cynthia khẽ lướt qua tấm biển kim loại, nhẹ nhàng nói: "Sự gặp gỡ của thời gian và không gian... thật kỳ diệu." "Giống như gặp được em vậy." Cynthia cười đáp lại: "Câu này cậu chắc đã nói nhiều lần rồi." "Đúng vậy." Lục Dã thành khẩn gật đầu, "Gengar, Sylveon, Blastoise... mỗi đứa đều được nghe một lần rồi." Cynthia nhếch môi, bước chân nhẹ nhàng.

Bản thân cô cũng yêu thích Pokémon như vậy.

Đây là một sự đồng điệu, một thiện cảm tự nhiên.

Lục Dã không khỏi nhớ lại, khi tham gia kỳ thi lấy Từ điển Pokémon, câu hỏi mà Giáo sư Oak đã hỏi. 「Đối với cậu, Pokémon có ý nghĩa gì?」 Lục Dã nhắm mắt suy nghĩ một lúc, rồi mở mắt ra.

Cynthia nhẹ nhàng đi phía trước, hoàng hôn kéo dài bóng dáng yêu kiều của cô.

Lục Dã không nhanh không chậm đi theo sau. "Lát nữa đi đâu

trước?" Cynthia quay người lại, mỉm cười dịu dàng: "Ăn cơm trước, sau đó quay lại bảo tàng!" ...

Bữa tối là ở một nhà hàng cao cấp tại thành phố Eterna.

Nội thất được trang trí sang trọng, dường như chỉ phục vụ khách đặt trước, lúc này chỉ có một bàn khách.

Trên bàn ăn trải khăn trắng, chai rượu Berry không rõ tên đang nằm yên trong xô đá. "Ghos ~(￣~￣)" Gengar ngấu nghiến đồ ăn, vẻ mặt khinh thường.

Cái gì chứ, tuy ngon, nhưng so với đồ ăn ở nhà thì còn kém xa!

Lục Dã thì không kén chọn.

Chương 373

Cầm dao nĩa, đưa món ăn được gọi là ẩm thực phân tử vào miệng, Lục Dã rơi vào trầm ngâm. "Ừm..." Thỉnh thoảng nếm thử món ăn của các đầu bếp khác, ngoài việc học hỏi kinh nghiệm, cũng có thể khiến Thầy Lục tự tin hơn vào tài nấu nướng của mình -- nếu để Thầy Lục lên chương trình TV 《Bếp Địa Ngục》, không chừng có thể chê bai đến mức các đầu bếp khác phải hoài nghi nhân sinh.

Cô phục vụ rót rượu trong bữa ăn, kinh ngạc trước thân phận của hai người.

Bỏ qua mọi hào quang, cặp đôi 'tình nhân' trước mắt này cũng tỏa sáng đến mức gần như phát quang.

Đẹp đẽ và hài hòa... trong lòng liền nảy sinh cảm giác ngưỡng mộ như vậy.

Một buổi hẹn hò bình thường, một bữa tối bình thường.

Nhưng người bên cạnh là Nhà vô địch Sinnoh Cynthia bất khả chiến bại, lại cho Lục Dã một cảm giác 'bạn gái là ngôi sao lớn'.

Đang lúc Lục Dã trầm tư, Cynthia nhẹ nhàng hỏi: "Món ăn yêu thích nhất của anh là gì?" "Bắp cải." "Hả?" "Các loại bắp cải." Trời dần tối, có nghệ sĩ dương cầm đang biểu diễn, Bellossom nhảy múa theo tiếng nhạc.

Hai người nhìn sang, thưởng thức một lúc. "Đó cũng là một hình thức biểu diễn của Điều phối viên phải không?" Giọng Cynthia không chắc chắn.

Lục Dã gật đầu: "Trang phục, tài năng, trang sức...

đều là những mục cộng điểm trong biểu diễn của Điều phối viên."

"Hiểu rõ về biểu diễn của Điều phối viên như vậy." Cynthia đột nhiên tò mò hỏi: "Vậy có lĩnh vực nào mà anh không biết không?" Lục Dã nhíu mày, chìm vào im lặng một lúc lâu, cuối cùng nghiêm túc nói: "Có chứ, tôi không giỏi combat cho lắm." Đây là nói thật.

Ít nhất là với đội hình hiện tại mà đi đánh với Red, thì chẳng khác nào bị chém như chém dưa. "Được rồi." Cynthia lại bất giác mỉm cười, "Biết anh rất giỏi rồi, không cần tôi khen nữa đâu." "Xin hãy khen tôi nhiều hơn nữa, tốt nhất là liên quan đến đẹp trai." "Để Gengar khen anh đi ~" Giọng Cynthia mang theo ý cười. "Ghos! (*⊙~⊙)" Gengar đặt dao nĩa xuống, một cú liếm dài quất vào Lục Dã.

Thầy Lục cứng đờ người. "Không sao chứ!" "Không sao." Lục Dã lau mặt, run rẩy nói, "Quen, quen rồi." Cynthia hơi ngẩn người, nhìn ly kem Casteliacone trước mặt mình vẫn chưa động đến, khó khăn hạ quyết tâm. "Cho anh, cái này chắc sẽ giảm bớt triệu chứng tê liệt." Cynthia đẩy ly thủy tinh về phía Lục Dã.

Thầy Lục thực ra đã gần như kháng 「tê liệt」 rồi.

Đang xoa mặt, anh ngạc nhiên nhìn Cynthia: "Em không ăn à?" "Tôi không thích ăn vị này." Má Cynthia ửng hồng. "Đây là lời nói dối." "...

Anh đừng quan tâm nữa." Cynthia múc một thìa kem, đưa về phía Lục Dã, vẻ mặt nghiêm túc: "Há miệng ra, a --" "Ưm!" Lục Dã mở to mắt, cùng với viên kem tan ngay trong miệng, cảm giác tê liệt cũng lập tức giảm bớt. "Thế nào?" Cynthia cười tươi nói. "Vị rất ngon." "Vậy à?" Cynthia tiếc nuối cúi đầu, nhìn ly Casteliacone đã bị múc đi một thìa. "Gọi thêm một phần nữa?" Cynthia nhíu mày, chìm vào sự bối rối kéo dài. "Lấy thêm một cái thìa nữa, ăn chung đi." Lục Dã đưa ra quyết định.

Cynthia mỉm cười gật đầu: "Được ~" Ở phía xa, chứng kiến cảnh

này, bếp trưởng, phục vụ, ông chủ, cắn khăn lau, đều rưng rưng nước mắt.

Ngọt quá, cặp đôi Nhà vô địch này sao có thể ngọt ngào như vậy chứ!

Kem ngọt quá rồi đấy, khốn kiếp! ...

Màn đêm màu tím sẫm bao trùm thành phố Eterna.

Hai người đi ngang qua tượng Palkia và Dialga.

Gengar đứng ở giữa, nhìn cả hai, cười toe toét. "Ghos!" Vất vả cho hai vị rồi!

Theo kế hoạch ban đầu, Lục Dã và Cynthia chịu trách nhiệm vận chuyển vật phẩm trưng bày của Bảo tàng Eterna đến bảo tàng thị trấn Celestic.

Lục Dã mơ hồ cảm thấy thị trấn Celestic có chút quen tai.

Nhưng việc cấp bách hơn bây giờ là lấy vật phẩm trưng bày trước đã.

Bên trong Bảo tàng Thành phố Eterna. "Vất vả cho hai vị rồi!" Cảnh vệ chào hai người. "Anh cũng vậy." Cynthia mỉm cười gật đầu, "Tiếp theo cứ giao cho chúng tôi." Cảnh vệ gật đầu, quay người nhập mật khẩu vào khóa.

Xì -- Cánh cửa hợp kim mở ra, dưới lớp lớp tia hồng ngoại quét qua, một tủ kính được đặt ở vị trí trung tâm nổi bật.

Lục Dã không nhịn được mà châm chọc.

Các người bày biện thế này, là để cho Kaito Kid đến trộm đấy à!

Nhưng tình tiết bất ngờ không xảy ra.

Cynthia chính thức nhận được hộp bảo hiểm từ tay cảnh vệ.

Và trên lớp vải nhung đỏ của hộp bảo hiểm, một luồng sức mạnh sắc bén và vô cùng mạnh mẽ, khiến cho Aura của Lục Dã bị rối loạn, tim đập thình thịch.

Đây là một luồng sức mạnh kỳ diệu, Aura vừa tiếp xúc, liền cảm giác thời gian như chậm lại.

Lục Dã nhìn viên ngọc sáng lấp lánh không đều này, mí mắt giật giật. 【Ngọc Adamant: Viên kim cương vĩnh cửu tỏa ra ánh sáng lấp lánh, ẩn chứa sức mạnh chi phối thời gian, là biểu tượng của Pokémon Thời Gian Dialga. (Dù chúng ta cười hay khóc, thời gian đều trôi đi như nhau, tất cả đều là nhờ sự ban tặng của Dialga -- Cổ ngữ Sinnoh)】 Ngay cả những lời châm chọc quen thuộc của hệ thống, cũng hiếm khi trở nên nghiêm túc.

Lục Dã không khỏi nuốt nước bọt. "Chúng ta phải vận chuyển cái này đến thị trấn Celestic?" Cynthia nghiêm mặt nói: "Đúng vậy." Nửa đường thật sự không xảy ra chuyện gì chứ!

Cứ có cảm giác đây là một flag nhiệm vụ nguy hiểm cỡ lớn!

Thầy Lục hít sâu một hơi.

May mà, lần này có Cynthia đi cùng, độ an toàn tăng lên đáng kể.

Thêm nữa là ở dòng thời gian này, Đội Galactic đã toang... vấn đề cũng sẽ không quá lớn.

Chỉ có thể nói, phải nhanh chóng đưa 【Ngọc Adamant】 đến thị trấn Celestic.

Lục Dã vẫn còn chút ấn tượng, hỏi: "Thị trấn Celestic, có một viên ngọc khác à?" "Một viên khác, Ngọc Lustrous biểu tượng cho không gian, đang ở bảo tàng thị trấn Celestic." "Người đứng đầu là Giáo sư Carolina, bà là chuyên gia trong lĩnh vực nghiên cứu thần thoại và truyền thuyết." Cynthia nghiêm túc nói, "Tôi cũng định đến hỏi ý kiến

bà về dự án nghiên cứu cho hội nghị khoa học lần này." "Giáo sư Carolina..." Lục Dã xoa cằm. "Rất quen tai phải không?" Cynthia cười tủm tỉm nói, "Bà ấy là bà ngoại của tôi đó ~" "???" "Giáo sư Carolina, chuyên gia nghiên cứu thần thoại cổ đại, hiện là giám đốc bảo tàng lịch sử của Thị trấn Celestic." Ngoài ra, đối với thầy Lục, bà ấy còn có một thân phận quan trọng hơn... "Bà ấy là bà nội của em." Cynthia cười rạng rỡ nói. "Vậy tôi có nên mang chút quà đến gặp bà không nhỉ?" Lục Dã cũng không chắc. "Ấy?

Không cần trang trọng thế đâu, có phải là ra mắt..." Cynthia hơi khựng lại, mỉm cười đổi giọng, "Tóm lại... cứ giao Bạch Kim Châu qua trước đã." Lục Dã nhướng mày. *Cô vừa định nói ra mắt phụ huynh, đúng không!* Nhưng mà... sớm muộn gì cũng phải gặp, chi bằng nghĩ xem nên chuẩn bị những gì.

Hay là, mình tự xuống bếp nấu một bữa?

Cynthia đóng chiếc hộp bảo hiểm bằng chất liệu đặc biệt lại, khí tức của Bạch Kim Châu lập tức được thu liễm. "Vì từ trường của núi Coronet sẽ gây ra nhiễu loạn cho Bạch Kim Châu, nên chúng ta phải đi đường bộ vòng qua núi Coronet." Cynthia xách hộp bảo hiểm lên, mái tóc vàng dài che trán, cô đưa tay vuốt lại: "Hành trình khoảng ba ngày, không cần vội." Mặc dù giọng điệu rất nghiêm túc, nhưng gò má của người đẹp tóc vàng hơi ửng hồng, dường như vừa mới nhớ ra chuyện 'ra mắt phụ huynh'.

Dù sao thì... ngay khi biết về nhiệm vụ ủy thác này, cô đã không chút do dự mà chọn ngay ứng cử viên tốt nhất.

Cynthia ngước đôi mắt màu xám tro nhìn Lục Dã, lòng không khỏi căng thẳng.

Đây là lần đầu tiên trong đời, cô dẫn một người khác giới về gặp bà nội.

Mặc dù danh nghĩa là đối tác công việc.

Nhưng...

đừng nói là bà nội, ngay cả chính cô cũng không nghĩ như vậy.

Từ trước đến nay, người thân bên cạnh cô chỉ có bà nội và các Pokémon.

Bây giờ, cô cũng dần quen với việc có thêm một người khác bước vào cuộc sống của mình.

Nhà vô địch Sinnoh bất khả chiến bại, về mặt tình cảm lại trống rỗng như thầy Lục. *Bây giờ có được coi là bạn trai bạn gái không nhỉ...

Hay là, mình nên chủ động hơn một chút?* "Đi thôi, mai chúng ta sẽ xuất phát." Cynthia quay người đi, thần sắc tao nhã tự nhiên, chỉ cảm thấy tim đập như được Tăng Tốc. *Có lẽ chuyện tỏ tình... nên hỏi ý bà, bà sẽ truyền đạt kinh nghiệm cho mình...* "Tối nay ở đâu?" Lục Dã hỏi. "Về nhà tôi ở một đêm đã." Cynthia thở ra một hơi, quay người mỉm cười nói, "Sáng mai rồi đi." ...

Lấy lại được 【Bạch Kim Châu】 và quay về Thị trấn Sandgem đã là mười giờ tối.

Thị trấn yên tĩnh không một tiếng động, đèn đường hắt xuống những bóng ảnh lốm đốm. "Bạn học Rotom, bật đèn nhà lên!" Lục Dã chưa kịp vào nhà đã lớn tiếng gọi.

Trong khoảnh khắc, căn biệt thự sáng lên ánh đèn vàng cam, lập tức mang lại cảm giác ấm áp của gia đình.

Cynthia mỉm cười, nhìn về phía ánh đèn dịu dàng, nhẹ nhàng nói: "Trước đây khi tôi ở với bà, bà cũng về rất muộn, nên tôi toàn để đèn ngủ." "Bây giờ thì sao?" "Bây giờ thì không còn sợ tối nữa." Cynthia mỉm cười nói, "Dù sao thì Pokémon hệ Ma cũng không đánh lại tôi."

Lục Dã ngớ người: "Đúng là lý lẽ này thật." "Gao!" Garchomp ánh mắt khinh khỉnh, hất cằm một cách kiêu ngạo về phía Lục Dã. "Vì có Garchomp ở bên." Cynthia khẽ cười, đưa tay vuốt ve Garchomp, gương mặt lộ vẻ hồi tưởng, "Lúc đó nó vẫn còn là Gible, tôi thích nhất là ôm nó ngủ... cho đến khi bà về đánh thức tôi dậy, tôi mới buông tay." "Gao~" Garchomp cúi người, cọ cọ má Cynthia một cách thân mật.

Lục Dã định nói gì đó rồi lại thôi. "Cậu muốn hỏi về những người thân khác của tôi?" Dưới bầu trời sao, đôi mắt Cynthia lấp lánh, chiếc vòng cổ nhung đen trên cổ cô trông thật sang trọng quý phái, ánh sao rắc lên chiếc áo khoác đen và vòng eo thon thả của cô. "Vào trong trước đi, ngoài này lạnh." Lục Dã dừng lại một chút, "Cô không cần phải nói đâu." Cynthia lắc đầu, thở ra một làn khói trắng trong cái lạnh đầu xuân, khóe miệng nở nụ cười: "Họ đều là những Huấn luyện viên rất mạnh... nên tôi cũng muốn trở nên mạnh mẽ như họ." "Ban đầu tôi cho rằng, lý do họ rời đi là vì chưa đủ mạnh." Cynthia cúi đầu, tự mình nói: "Nhưng sau này tôi phát hiện, rất nhiều chuyện trên đời không thể chỉ dựa vào thực lực để giải quyết..." Cynthia vuốt ve Garchomp, cảm xúc gần như bi thương trên mặt thoáng qua rồi biến mất, sau đó cô cười rạng rỡ: "Tóm lại, tiếp tục yêu thương Pokémon, cùng chúng trở nên mạnh mẽ...

đó chính là tín điều cuộc sống của tôi." Đầu xuân se lạnh, bầu trời đêm rộng lớn.

Cả một vùng trời sao phản chiếu trong con ngươi của Cynthia, qua đôi mắt cô, có thể thấy được núi sông, sông ngòi, và cả Không-Thời Gian ở nơi xa.

Lục Dã im lặng một lúc, trịnh trọng gật đầu: "Đó cũng là tín điều của tôi." Mặc dù trở nên mạnh mẽ không phải là mục tiêu ban đầu của thầy Lục.

Nhưng vì tình yêu, những cú đâm sau lưng của lũ nhóc dường như cũng chẳng đáng là gì...

Cynthia hơi sững người, ngước mắt lên.

Đêm dịu dàng, hai người nhìn nhau hồi lâu, thân hình bất giác xích lại gần nhau.

Thời gian xung quanh như chậm lại, bên tai vang lên tiếng nước chảy, tiếng lá cây, tiếng gió trên cánh đồng.

Một mùi hương thanh tao dễ chịu thoảng qua từ người cô, thời gian như ngừng lại, vạn vật im lặng, ánh trăng từ sau đám mây tuôn trào ra.

Đột nhiên, mặt Cynthia ửng đỏ, hoảng hốt quay người, bước nhanh vào trong nhà: "Tôi tôi tôi, phải cất Bạch Kim Châu đi đã!" Lục Dã nhìn theo vạt áo đen của cô, hơi thất thần, rồi đột nhiên kiên định với một ý nghĩ. *Phải hốt cho bằng được cây cải trắng này!* "Geng~" Gengar hiện ra từ bóng dưới chân, cổ vũ bằng cách dùng tay chọc vào hông Lục Dã, vẻ mặt hài hước. "Tình cảm là nãy giờ mày đều nhìn hết à!?" "Geng~" Gengar nheo mắt, cố làm ra vẻ 'ánh mắt mơ màng', sau đó dụi dụi mắt.

Lục Dã vẻ mặt kỳ quái, đột ngột quay đầu.

Chỉ thấy ở góc tường biệt thự, Lucario, Blastoise, Sirfetch'd, ba cái đầu chồng lên nhau, kinh hãi rụt trở lại.

Ngẩng đầu nhìn trời, giữa những đám mây đen lờ mờ có thể nhận ra hình bóng của Togekiss, trên lưng nó là Togepi, tiếng cười trong như chuông bạc vọng lại: "Chaki~prii~ ヾ(◍°∇°◍)ﾉﾞ" Sylveon chẳng có ý đồ xấu xa gì, đứng ở một góc tường khác, vừa ghen tị vừa vui mừng mà vẫy vẫy dải lụa: "Eievui~o(´^｀)o" Thầy Lục lại quay đầu, chỉ thấy camera giám sát ở cửa đang chĩa thẳng vào mình: "Nào,

nhìn đây, cười lên nào, rốt!" "Đừng tưởng tôi không dám tháo mày ra, gửi cho Giáo sư Oak sửa chữa đấy!" "Không phải lỗi của Rotom mà, rốt! o(T﹏To)" Sau màn chen ngang nho nhỏ buổi tối, Cynthia dường như có chút né tránh Lục Dã.

Không đánh bài, không solo game, tắm rửa xong sớm rồi vào phòng.

Tâm tư của phụ nữ thật khó đoán.

Lục Dã đành phải vuốt cho bộ lông trắng như tuyết của Sylveon, trong đầu hiện lên biểu cảm của Pikachu nhà Satoshi. 「Serena, cô không bao giờ có thể thân thiết với Satoshi như tôi được đâu, hiểu chưa?」 "Kame... ヾ(⌐■_■)" "Luca... (｀´)" Blastoise và Lucario, thấy không còn gì để hóng, một đứa chui vào bồn nước, một đứa ngồi thiền tại chỗ.

Chương 374

Vừa nghĩ đến ngày mai phải đi xa, Blastoise đã sợ đến run cả người.

Sirfetch'd thì lại rất vui vẻ. "Quạc! (´ゟ∀ゟ)σ" *Kế hoạch huấn luyện gian khổ cuối cùng cũng có thể tạm nghỉ một thời gian rồi!* ...

Cynthia đang nằm trong phòng ngủ.

Đèn đầu giường sáng vàng ấm áp, cô mặc bộ đồ ngủ màu hồng, ôm gối ôm Garchomp, tư thế ngủ không mấy tao nhã với chân phải gác lên.

Dù sao cũng không ngủ được.

Cynthia ngước nhìn đèn trần, nghĩ đến việc một mình ở nhà, những đêm đen kịt và gió rít trên cánh đồng.

Bây giờ, bên ngoài có Lục Dã đang ngồi, có lẽ anh ấy đang xem TV với Gengar, hoặc ôm Sylveon đọc sách...

Cynthia nhắm mắt, tưởng tượng một chút, khóe miệng bất giác cong lên thành một nụ cười.

Cô chống bốn chi trên giường, mái tóc vàng xõa xuống, đưa tay tắt đèn.

Một mảng tối đen, nhưng lại có cảm giác an toàn mãnh liệt. *Mai gặp.* Cynthia đắp chiếc chăn nhỏ, thầm nghĩ.

Ngày 27 tháng 2, thứ Sáu.

Vì từ trường của núi Coronet sẽ gây nhiễu cho 【Bạch Kim Châu】, vận chuyển bằng đường hàng không không phải là một lựa chọn khôn ngoan.

Cynthia đã nhờ công ty cho thuê xe chuẩn bị một chiếc SUV màu trắng, nội thất rộng rãi, có thể chứa được vài nhóc Pokémon.

Tuy nhiên với những Pokémon to con như Arcanine thì khó mà nhét vừa. "Gâu!

ᘓ(•p•)ᘐ" Arcanine tỏ ý, tôi có thể chạy song song với xe, chạy ba ngày ba đêm cũng không thành vấn đề.

Lục Dã trực tiếp thu Arcanine vào PokéBall.

Hàng ghế sau là năm nhóc Pokémon.

Lần lượt là: Gengar ôm Togepi, Garchomp, Lucario, Blastoise, Sirfetch'd.

Lục Dã ôm Sylveon, quay đầu nhìn lại, phàn nàn: "Đây rõ ràng là sở thú đi dã ngoại!" "Quạc!" Sirfetch'd ngồi trên ghế, thân hình tròn trịa, chẳng thấy được bàn chân vịt của nó đâu cả. "Geng~" Gengar bắt chước thắt dây an toàn, nhe răng cười. *Dây an toàn đã thắt xong, mau lái xe đi!* "Cậu có bằng lái không?" Cynthia hỏi. "Có chứ, nhưng có thể để Rotom lái thay." Lục Dã nói, "Nó có bằng lái F1 đấy." "À... thật, thật sự không có vấn đề gì chứ?" Cynthia nhìn Rotom biến thành một dòng điện, chui vào bảng điều khiển, đài phát thanh vang lên: "Rotom · SUV Form khởi động!

Đang tiếp tục điều hướng cho ngài!" Lục Dã: "Ghê thật, tự động lái, còn tiết kiệm được cả bản đồ định vị!" Cynthia ngả lưng ghế, ôm lấy con vịt sau lưng, vừa vuốt ve bộ lông mềm mượt của nó, vừa nói với giọng ngái ngủ: "Buổi chiều sẽ đến Thành phố Hearthome... tôi đã đặt một khách sạn suối nước nóng ở đó." "Bữa trưa có thể cắm trại ngoài trời." Lục Dã nói, "Trong cốp sau, tôi có chuẩn bị một ít nguyên liệu đơn giản, nấu một bữa cà ri vẫn không thành vấn đề." Cynthia tỉnh cả ngủ, mắt sáng rực lên. "Quạc! (´ᗜ̈ᗜ̈)σ" Con vịt cảm nhận được ác ý từ thế giới, không khỏi rùng mình.

Lục Dã liếc nhìn cây hành và chiếc khiên hành ở ghế sau.

Sirfetch'd nặng tới 120kg, cặp kiếm khiên đó có lẽ đã chiếm 100kg rồi.

So với Zacian và Zamazenta, có thể ngậm kiếm khiên bằng miệng — cái gì mới gọi là Thần Thú Kiếm Khiên thực thụ chứ! (ngửa mặt ra sau một cách chiến thuật) Nắng đầu xuân dịu dàng, đường cong của những ngọn núi xa xa liên tục lướt về phía sau, phong cảnh như tranh vẽ.

Cynthia: "Cậu có cảm thấy hơi quá tốc độ không?" "Tôi có chứng chỉ Vô địch F1 đấy, rốt!" Rotom tự hào nói.

Nếu có ai nhìn từ bên ngoài, có thể thấy bánh xe tóe lửa, chiếc SUV thậm chí còn bay lên khỏi mặt đất, rồi tiếp đất một cách xóc nảy.

Lục Dã tức giận đập vào bảng điều khiển: "Mày tưởng đây là AE86 à?

Lái xe an toàn cho tôi!" "Đã nhận, rốt! o(T⌒To)" Rotom-muốn-làm-thần-xe, hạ xuống số năm, từ từ chạy trên con đường quê nhỏ. "Geng~ (￣~￣)" Ở ghế sau, Gengar đang nhai khoai tây chiên, một tay ôm Togepi. "Chaki~prii~ (ﾉ´▽｀)ﾉ♪" Togepi vung vẩy đôi chân nhỏ, ôm máy chơi game, vui vẻ chơi 《Plants vs.

Zombies》.

Garchomp và Lucario cũng ghé đầu qua, xem Togepi chơi game. "Gao..." Garchomp mím môi, chọc vào miếng khoai tây chiên trong tay Gengar. "Geng?" Gengar ngớ người, rồi gian manh lấy ra miếng khoai tây chiên, hươ hươ trước mặt Garchomp. *Muốn ăn không, muốn ăn thì dùng chiêu thức gia truyền đổi lấy đi!* "Gao!" Garchomp tức đến phát khóc. *Tại sao, cặp Huấn luyện viên và Pokémon này lại giống nhau đến thế!* 【Bạch Kim Châu】, thứ đáng lẽ phải là nhân vật

chính của cuộc tranh giành này, lại bị đặt cô đơn ở ghế sau. "Kame... ヽ(⌐■_■)" Blastoise không nhúc nhích mà nhìn chằm chằm vào hộp bảo hiểm.

Lần này không sai được... bên trong chắc chắn là bom!

Lục Dã quay đầu nhìn hộp bảo hiểm, vì tò mò, thuận tay dùng một luồng Aura.

Trong chốc lát, sắc mặt thầy Lục trở nên kỳ quái. 【Bạch Kim Châu】 lại có phản hồi, đại ý là: *Sướng quá~ muốn nữa~* "Xem ra Dialga cũng không phải dạng nghiêm túc gì." Lục Dã toát mồ hôi nghĩ: "Người nghiêm túc ai lại chơi trò trói buộc chứ!" (Chú thích: Cyrus ở Spear Pillar đã dùng Xích Đỏ trói buộc cặp rồng Không-Thời Gian.) Có Rotom lái thay, Cynthia lấy ra một cuốn sách thần thoại, chăm chú nghiên cứu.

Nắng xuân ấm áp chiếu lên gò má cô, chiếc kẹp tóc màu đen khẽ lay động.

Nhận thấy ánh mắt, Cynthia quay mặt lại, khẽ cười.

Lục Dã không làm phiền cô, trêu chọc Sylveon trong lòng, cảm nhận ánh nắng lọt qua cửa sổ xe, lướt một lúc xem tin tức.

Trong nhóm chat.

Satoshi hào hứng nói: "Hôm nay tớ đã gặp được Suicune đó!" Kasumi cảm thán: "Suicune là một Pokémon huyền thoại vừa dịu dàng vừa mạnh mẽ." Kasumi từng được Suicune công nhận, cũng là một trong số ít Huấn luyện viên được Suicune thừa nhận.

Là Pokémon có đẳng cấp cao nhất trong bộ ba Thần Thú, ngay cả 'Tay săn' Crystal cũng từng thất bại trước nó, từ đó mất đi ý chí bắt Pokémon.

Chưa kể, ở Johto còn có một fan cuồng tên 'Eusine', mười mấy

năm như một ngày theo đuổi bóng dáng Suicune. "Ừ, siêu ngầu!" Satoshi mắt lấp lánh, "Nó còn cứu mạng tớ nữa!" "Bởi vì Suicune sẽ xuất hiện trước những Huấn luyện viên có tấm lòng ngay thẳng." Crystal nói, "Tiếc là ngài Eusine theo đuổi nó nhiều năm như vậy mà vẫn chưa nhận được sự hồi đáp của Suicune." Akin: "Eusine là ai vậy?" "Hình như là một tên biến thái mê mẩn Suicune?" Lt.

Surge chép miệng nói.

Akin: "Ồ, nhớ ra rồi!" "Lão phu đây vẫn thích Entei hơn một chút. (mỉm cười)" Blaine đẩy kính râm nói: "Các cậu cũng nói về Pokémon mình yêu thích đi chứ!" "Ai, lại làm nguội cả nhóm rồi sao, ha ha ha!" Blaine tự trả lời một cách ngượng ngùng.

Lục Dã lướt qua nhóm chat, hơi sững người.

Tập phim này, thầy Lục vẫn còn ấn tượng.

Satoshi gặp được thần gió bắc Suicune, lúc rơi xuống vách đá đã được nó cứu.

Satoshi đã cưỡi qua rất nhiều Thần Thú, nhưng Suicune có thể nói là thuộc hàng top, đồng thời cũng là Pokémon có phong cách đặc biệt cao nhất trong bộ ba Thần Thú.

Nói đi cũng phải nói lại, tên ngốc này thật sự không phải họ hàng với đạo diễn sao?

Đẩy cậu ta xuống vực, trừ Groudon ra, có lẽ Pokémon huyền thoại nào cũng sẽ xuất hiện từ không trung để cứu cậu ta mất...

Lướt nhóm chat, nựng Sylveon, vừa ngắm cảnh vừa ngắm Cynthia — chuyến dã ngoại của thầy Lục chính là đơn giản, mộc mạc và có phần nhàm chán như vậy.

Bữa trưa được tổ chức tại một đồng bằng không xa núi Coronet, những cánh đồng hoa cải dầu nở rộ, trải dài thành một mảng vàng

rực. "Sirfetch'd, lấy nguyên liệu trong cốp sau ra đây!" Lục Dã mở bàn xếp, gọi. "Quạc~! (´ꈍᴗꈍ)σ" Sirfetch'd nhận ra không phải mình bị biến thành nguyên liệu, lập tức thở phào nhẹ nhõm.

Tốt quá, vịt con được cứu rồi!

Cynthia khoanh tay, tay thon chống cằm, đột nhiên cất cao giọng: "Nhắc đến cắm trại!" "Nhắc đến cắm trại thì phải là làm cà ri —" Lục Dã tiếp lời: "Tốt nhất là dùng Farfetch'd!" "Quạc! (´ꈍᴗꈍ)σ" Vịt con đang bưng nguyên liệu, tay run lên, nước mắt lưng tròng.

Không, là mình đã vui mừng quá sớm! "Ai, cậu biết hình thức này sao?" Cynthia nói với vẻ hơi ngạc nhiên. "Là một hình thức tấu hài của Sinnoh phải không?" Lục Dã thuận miệng nói, "Tương tự như 'tam cú bán' của vùng Kanto." Cynthia gật đầu, mắt cong thành hình trăng lưỡi liềm: "Tôi có quen hai người hậu bối, họ rất thích tấu hài, là một cặp đôi diễn viên hài." "Vu Khiêm, Quách Đức Cương?" "Hả?" "Một cặp đôi diễn viên hài của vùng Kanto." Lục Dã đại khái biết Cynthia đang nói về ai.

Pearl, Diamond, nhân vật chính của 《Pokémon Special: Diamond & Pearl》, thích hút thuốc, uống rượu, ném bóng, tấu hài.

Thầy Lục khá thích cặp đôi này.

Nếu có cơ hội... có lẽ cũng sẽ gặp được họ ở Sinnoh.

Nắng xuân rạng rỡ.

Cynthia đứng trên sườn dốc bên cạnh cánh đồng hoa cải, hai tay đút vào túi áo khoác đen.

Gió nhẹ thổi qua mái tóc vàng mềm mại của cô, Cynthia đưa một tay vuốt tóc ra sau, áo khoác đen bay theo gió.

Cô ngoảnh lại nhìn phía sau.

Không hiểu sao, Cynthia nở một nụ cười nhẹ. "Đợi một lát nữa, sắp ăn được rồi!" Lục Dã gọi, "Làm cà ri Cheri Berry, cấp độ Charizard đấy!" "Được~!" Cynthia nhẹ nhàng nhảy xuống sườn dốc, mái tóc vàng theo đó tung bay, hai chiếc kẹp tóc màu đen hai bên trông vô cùng dễ thương. "Garchomp, mau đi giành đi!" "Gao?" Cynthia cười thúc giục Garchomp, "Không đi là Gengar ăn hết bây giờ!" "Geng~ (*⊙~⊙)" Gengar đang liếm đĩa, đối mặt với Garchomp một giây, rồi lè chiếc lưỡi dài ra liếm cực nhanh. "Gao!

Σ(っ °Д°;)っ" Chết tiệt, chừa cho bà đây một ít, sao lại sắp ăn hết rồi!

Xuân ấm áp, Lục Dã mặc tạp dề, khuấy nồi súp trước bếp dã chiến.

Cánh đồng hoa cải vàng rực rỡ, những chiếc cối xay gió trắng trên cánh đồng xa xa quay đều.

Cynthia đuổi theo Arcanine, nụ cười tự do rạng rỡ, đẹp đến nao lòng, đến mức phải dời tầm mắt đi.

Lục Dã đột nhiên nhận ra.

Năm đó mình thích 《Diamond & Pearl》, phần lớn là vì Nhà vô địch Sinnoh thế hệ này. "Cynthia!" Lục Dã làm loa bằng tay. "Gì vậy?" Cynthia vén mái tóc vàng lên, lớn tiếng đáp lại. "Cô đẹp lắm!" Cynthia hơi sững người, rồi cười rạng rỡ, đáp lại: "Cảm ơn, cậu cũng vậy!" Thầy Lục sao có thể không đẹp trai được chứ?

Một Huấn luyện viên có nhan sắc ngang ngửa Steven.

Hai người đứng cạnh nhau, vốn đã giống như bước ra từ trong tranh.

Cánh đồng hoa cải vàng trải dài, con suối uốn lượn, bầu trời xanh biếc, dãy núi Coronet trập trùng phía xa, và những Pokémon tự do vui

đùa.

Đây là một bức tranh định mệnh sẽ khắc sâu vào tâm trí.

Lên đường trở lại, hướng về Thành phố Hearthome.

Màn đêm dần buông, khu nghỉ dưỡng suối nước nóng đã ở ngay trước mắt.

Ngày 27 tháng 2, buổi tối, ngày 16 tháng Giêng âm lịch.

Thành phố Hearthome, khách sạn suối nước nóng.

Sau một ngày lái xe, ngâm mình trong suối nước nóng để thư giãn toàn thân chắc chắn là lựa chọn tuyệt vời.

Nhưng rõ ràng, đây không phải là điểm chính.

Lục Dã bước vào đại sảnh được trang trí tao nhã, lòng suy nghĩ miên man.

Lẽ nào đây chính là... chương phúc lợi trong truyền thuyết!? "Bữa tối do đầu bếp từ nhà hàng ba sao Kalos chế biến, phòng ngủ và hồ tắm riêng biệt, Pokémon cũng có thể vào suối nước nóng cùng..." Nữ phục vụ dẫn đường phía trước, trên tường hai bên hành lang là những bức tranh khắc nổi Gyarados.

Nghe vậy, Lục Dã lập tức mất hết hứng thú, chỉ nghe thấy Cynthia nghiêng người qua, nhỏ giọng nói: "Lát nữa qua phòng em." "Cái này...

Chương 375

không hay lắm đâu?" "Chỉ là kết nối chơi game thôi, đừng nghĩ nhiều." "Ồ, em còn tưởng cùng nhau học cổ ngữ chứ." Lục Dã nhìn Cynthia, ngạc nhiên hỏi: "Cô nghĩ tôi sẽ nghĩ gì?" Cynthia nở nụ cười dịu dàng, đôi mắt màu đá thiếc lặng lẽ nhìn Lục Dã. "Tôi biết, không nghĩ gì cả." Lục Dã gật đầu.

Trong khu nghỉ dưỡng rất ít khách, những cây cọ nhân tạo đứng sừng sững trong đêm, xào xạc lay động.

Hai người đi qua hành lang lát sỏi cuội, tiếng ống tre ở sân giữa gõ vào đá, âm thanh vang vọng. "Có những khu nghỉ dưỡng sẽ dựa vào khứu giác của Swinub để khai quật suối nước nóng." Cynthia nhìn Swinub đang nằm ngủ gật trên tảng đá xanh, khẽ cười, "Pokémon thật là những sinh vật kỳ diệu." "Xem ra khách du lịch thường xuyên cho nó ăn." Lục Dã bình luận, "Sắp béo thành Mamoswine rồi." Gió đêm thổi qua, hai người đi đến lối vào suối nước nóng. "Lát nữa gặp." Cynthia nói. "Đừng ngâm lâu quá." "Vì sẽ bị chóng mặt?" "Vì tôi ở phòng cô, sẽ đợi rất cô đơn." Cynthia lườm một cái, ngón tay khua vài cái trong không trung, tao nhã dẫn Garchomp đi xa.

Lục Dã tự lẩm bẩm: "Không sao, dù sao Sylveon cũng có thể mang vào cùng." "Vui! (〃 > 皿 <)" PokéBall lắc lư vài cái. "Muộn rồi, đi thôi, cùng tao đi ngâm suối nước nóng!" Trên tủ đồ trong phòng thay đồ có một khay gỗ, trên đó có sáu khe để đặt PokéBall.

Lục Dã cởi áo sơ mi, để lộ lồng ngực rắn chắc và cơ bụng sáu múi. "Không hổ là người đàn ông có Lv4 hệ Giác Đấu." Lục Dã đứng trước gương, lẩm bẩm: "Tăng thêm điểm nữa, không biết có thể tay không chế ngự được Akin không..." Đánh Red thì không lại, đánh

Giáo sư Oak cũng phải dùng 「Đổi Chỗ」 mới thắng được.

Cũng chỉ có bắt nạt Akin mới có thể miễn cưỡng giữ được vị thế trong nhóm...

Trong suối nước nóng, bờ đá ẩm ướt, hơi nước lượn lờ.

Lục Dã thấy một con Buizel đang ngửa mặt trôi nổi trong suối nước nóng; Munchlax ngồi bên bờ vầy nước, miệng ngấu nghiến những chiếc Macaron do đầu bếp chuẩn bị. "Đừng làm phiền người khác nhé." Lục Dã gọi lũ nhóc, đến một nơi yên tĩnh.

Cùng với vẻ mặt y hệt Gengar, anh ngâm mình vào suối nước nóng. "Geng~ (´▽` 〃)" Gengar đội một chiếc khăn trên đầu.

Lão Blastoise đầu trọc 'ùng ục' chìm xuống nước, rồi lại thò đầu lên, đẩy kính râm.

Lục Dã giật giật khóe miệng.

Ghê thật, kính râm mới là bản thể! "Kame... ヾ(⌐■_■)" Trong mắt Blastoise, một tia sáng lóe lên.

Trông như đang ngâm suối nước nóng, thực chất là đang lén lút luyện tập chiêu Lặn. "Vui~" Sylveon thì ngân nga một giai điệu nhỏ, lội vào nước, bộ lông ướt sũng trông vô cùng mềm mượt. "Lát nữa anh sấy khô cho em." Lục Dã cười nói. "Vui! o(´^｀)o" "Gâu~ ଘ(･p･)ଓ" Arcanine nằm sấp bên bờ, lắc lắc cái đầu to, tỏ ý tôi cũng muốn.

Lục Dã bực bội: "Tự mà vẫy cho khô!" "Gâu~! (ㄒoㄒ)" "Quạc quạc~" Sirfetch'd xếp gọn lông vũ, lơ lửng trên suối nước nóng, không khỏi phát ra tiếng cười quái dị.

Không cần huấn luyện nữa, thoải mái quá đi~!

Trước mắt có một con vịt trắng như tuyết bơi qua bơi lại, trông thật hài hước.

Lục Dã lắc đầu, hai tay tựa vào bờ.

Tưởng tượng một chút về Cynthia ở hồ tắm bên cạnh, trong đầu lại hiện lên toàn cảnh thánh quang — Thánh quang, đã phản bội ta!

Lục Dã hận đến nghiến răng, Sirfetch'd bất giác rùng mình. "Quạc! (´ꈍωꈍ)σ" *Vịt con chỉ muốn làm biếng thôi, không liên quan đến tôi đâu~!* Khoảng nửa tiếng sau, vầng trăng tròn vành vạnh lộ ra giữa những tầng mây mỏng.

Lục Dã đột nhiên nhận ra, ngày 27 tháng 2 là ngày 16 tháng Giêng, tức là đêm trăng tròn đầu tiên của năm mới.

Cảm xúc 'trăng rằm tháng giêng tròn hơn' và nỗi xót tiền dâng lên trong lòng.

Cha mẹ chắc đang đi nghỉ Tết ở Alola, còn mình thì phải đến nhà bạn gái ra mắt phụ huynh...

Lục Dã gãi gãi má, từ từ đứng dậy, để da dần thích nghi với nhiệt độ ban đêm. "Gengar." Lục Dã suy tư hỏi, "Mày có muốn ăn chè trôi nước không?" "Geng! (¯ ¯)" "Tao đi hỏi đầu bếp." Lục Dã cười nói, "Nếu không có, tao sẽ xin ít bột nếp và vừng, tự tay nặn cho bọn mày." "Geng! (๑`▽´๑)۶" ...

Sấy khô lông cho cô nàng Tsundere Sylveon, nựng nựng chiếc nơ bướm của nó, nhìn vẻ mặt giận dỗi của nó.

Lục Dã nhe răng cười, sắc mặt biến đổi: "Đừng, đừng dùng Đuôi Sắt!" "Máy giặt cứu tôi!" Lục Dã nhìn máy giặt được Đổi Chỗ đến, bị gió thổi bay lảo đảo, trầm ngâm gật đầu: "Cảm ơn mày, Rotom... hệ Lửa kháng hệ Thép gấp đôi, chắc vậy." "Chấn thương lao động, đây là chấn thương lao động, rốt! o(T⌒To)" Đi vào phòng Cynthia.

Lục Dã ngồi trên chiếu tatami, tự nhiên bật máy chơi game lên.

Rất nhanh, thầy Lục đã điều chỉnh tư thế ngồi, tựa vào bụng mềm

như Flaaffy của Arcanine.

Đây mới gọi là thoải mái!

Xoạt — cửa phòng bị đẩy ra.

Một người đẹp tóc vàng mặc áo choàng tắm, đi guốc gỗ, phần cổ áo hở lộ ra làn da trắng như sữa và xương quai xanh tinh xảo.

Mái tóc vàng như thác trải dài bên hông, trên mặt Cynthia có một vệt hồng nhàn nhạt, cô uể oải dùng khăn trắng lau tóc.

Lục Dã ngây người ra mất hai giây. "Sao vậy?" Cynthia liếc nhìn. "Sát thương quá mạnh." "Ý cậu là...

Garchomp?" Garchomp vác khăn trên vai, vẻ mặt khoan khoái: "Gao~!" "À... cũng có thể hiểu như vậy." "Ra ngoài trước đi, em phải thay đồ." "Có cần anh chọn giúp không?" "Không cần, vì em chỉ mang một kiểu thôi." "Chậc." "Cũng không cần phải tỏ ra tiếc nuối như vậy chứ..." Cynthia bất lực mỉm cười.

Lục Dã đứng dậy: "Cô có muốn ăn chè trôi nước không?

Tôi xuống bếp làm." Cynthia hơi sững người, rồi cười nói: "Nếu có, phiền cậu chuẩn bị cho tôi một phần." Mượn bếp của đầu bếp, cho nước sôi vào bột nếp, nhào bột, ủ bột.

Giữa những tiếng hét lớn 'không thể tin được!' liên tiếp của đầu bếp Kalos, những viên chè trôi nước nhân vừng được múc ra đĩa.

Mùi thơm lập tức lan tỏa khắp cả gian bếp sau, khiến người ta nuốt nước bọt ừng ực. "Xin hỏi, tôi có thể nếm thử một viên, chỉ một viên thôi được không?" Đầu bếp Kalos vô cùng căng thẳng hỏi. "Mời." Lục Dã cảm thấy rất kỳ lạ, có phải món quốc yến như 'cải thảo luộc' gì đâu, chỉ là nặn vài viên chè trôi nước thôi mà...

Có lẽ kỹ thuật nấu ăn 【Nấu Nướng Lv5】 đã thực sự vượt qua

nhận thức của một đầu bếp.

Đầu bếp Kalos như thể đối đãi với một báu vật, cho viên chè trôi nước duy nhất trong bát nhỏ vào miệng.

Sau đó, hai hàng lệ trong veo chảy dài trên má. "Quê hương, tôi đã thấy quê hương, những đóa hoa của Thị trấn Vaniville, tiếng hót của Fletchling!" Đầu bếp Kalos hét lên một giọng nam cao vút.

Thầy Lục nhất thời không biết nên phàn nàn thế nào.

Nhưng có đầu bếp thử độc, cũng tiết kiệm được phiền phức...

Ánh trăng trong như nước, bưng khay gỗ ra hành lang, đã gần 11 giờ. "Geng! (*⊙~⊙)" Gengar húp một bát lớn, sắc mặt biến đổi.

Toang rồi, dính miệng rồi! "Chaki~prii~ (❁´◡`❁)*✲゚*" Togepi ngoan ngoãn húp một miếng chè trôi nước, nhân vừng chảy xuống khóe miệng nó, ngon đến mức nhóc con cứ đạp chân liên tục.

Lục Dã bế Togepi lên, nhìn sang bên cạnh.

Cynthia nâng thìa, tao nhã thổi nhẹ, ánh trăng chiếu lên mái tóc vàng trên vai cô, phủ lên một lớp ánh sáng dịu dàng.

Vầng trăng mười sáu treo cao trên bầu trời đêm, trong trẻo lạ thường, lũ nhóc không khỏi ngẩng đầu nhìn lên. "Đẹp thật đấy." Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời, hai tay chống ra sau, bất giác cảm thán. "Nếu cậu muốn, tôi có thể cùng cậu ngắm đến lúc mặt trời mọc." Cynthia ngắm vầng trăng, tay bưng bát chè, mỉm cười nói, "Xem như là quà đáp lễ cho món chè." "Tôi nói là Cynthia." Lục Dã ngạc nhiên hỏi, "Cô nói gì vậy?" "Tôi nói là ánh trăng." Cynthia bất giác quay đầu lại, ánh mắt trong veo và sáng ngời, đôi mắt cô có thể phản chiếu hình ảnh của chính anh.

Hai người thần sắc như thường, nhưng tim cùng lúc Tăng Tốc, Lục Dã nhìn chằm chằm vào mắt cá chân trắng nõn của cô, ngón chân

đi dép lê, bàn chân nhỏ nhắn dưới ánh trăng tinh xảo như gốm sứ.

Gió ngừng thổi, vạn vật im lặng, lũ nhóc không nói một lời, mắt chớp chớp liên tục. "Vừa rồi có tính là..." Lục Dã hỏi, "tỏ tình không?" Cynthia mắt lấp lánh, mỉm cười hỏi lại: "Cậu nghĩ sao?" "Vẫn chưa đủ trang trọng." Lục Dã nhìn Cynthia, nghiêm túc nói: "Lời tỏ tình chính thức phải do tôi nói." Từ góc độ này nhìn sang, khóe miệng cô cong lên, cô ngắm nhìn khoảng sân rải đầy ánh trăng, chân đi dép lê. "Tôi không nhất định sẽ chấp nhận đâu." "Vậy thì cho đến khi cô chấp nhận thì thôi." Lục Dã nói chắc như đinh đóng cột, thái độ cứng rắn.

Dưới ánh trăng trong trẻo, gò má Cynthia hơi ửng hồng, cô nhìn anh, đôi mắt màu đá thiếc lấp lánh, đôi môi hồng như cánh hoa anh đào, cong lên thành một nụ cười có phần bình tĩnh và kiềm chế: "Vậy em đợi anh." Khoảnh khắc này ấn tượng sâu sắc, nhiều năm sau cũng khó mà quên được.

Thay vì nói là ánh trăng dịu dàng,倒不如说 Cynthia ánh sấn liễu thôi xán đích Cyllene dạ. "Được rồi." Lục Dã cười cười, đứng dậy nói: "Dọn dẹp bát đũa, ngày mai đi gặp phụ huynh!" "Đó cũng không phải là buổi ra mắt phụ huynh chính thức." Cynthia vẫn ngồi trên hành lang, chậm rãi nói. "Yên tâm, tôi nhất định sẽ 'xử lý' được bà của cô!" Lục Dã đi vào trong nhà, giọng nói hào hùng của anh vọng ra, "Nghỉ ngơi thôi!" Cynthia bất lực lắc đầu, mái tóc vàng xõa trên má, khóe miệng nở một nụ cười nhẹ, rồi đột nhiên sững người.

Vội vàng đứng dậy, quay người đuổi theo: "Chờ đã, 'xử lý' là sao!

Lễ phép với bà một chút!" Trong khoảng sân yên tĩnh.

Gengar và Garchomp ngậm khăn lau, nước mắt như mưa. "Geng!! ^(;´Д ` ^)" "Gao!! (இωஇ)" *Ngọt đến không chịu nổi, ngọt chết mất!!* Ngày 28 tháng 2, Chủ nhật, trời trong.

Rời khỏi Thành phố Hearthome, tiếp tục vận chuyển 【Bạch Kim Châu】 đến Thị trấn Celestic.

Đến nước này, vận chuyển cái gì đã không còn quan trọng nữa.

Hai người ngồi ở hàng ghế trước, khi ánh mắt chạm nhau, họ dừng lại một chút, rồi lại tiếp tục nhìn về phía trước.

Hàng ghế sau. "Geng! ∧(;´Д｀∧)" Gengar quấn chặt Tấm Vải Tử Thần, đầu bếp ở nhà nấu cơm ngon lành như vậy, tại sao lại cho ăn chanh chứ? "Gao! (ஜωஜ)" Garchomp mắt đẫm lệ, cây cải trắng ở nhà trồng mơn mởn như vậy, tại sao lại bị hốt mất rồi?

Hộp bảo hiểm bị lãng quên ở ghế sau, im lặng không nói nên lời. *Tôi mới là nhân vật chính đấy nhé!

Các người ít nhất cũng phải chú ý đến tôi một chút chứ!* "Kame..." Chỉ có Blastoise, tận tụy nhìn chằm chằm vào quả bom này, chìm vào suy tư. *Mình có nên tìm cơ hội ném quả bom này ra ngoài thì sẽ tốt hơn không?* Theo lộ trình, chiều tối hôm đó sẽ đến được Thị trấn Celestic.

Buổi trưa, hai người nghỉ chân tại Thị trấn Solaceon.

Đây là một thị trấn yên bình, chủ yếu sinh sống bằng trang trại Moomoo, có vài hộ nông dân sinh sống, và rất nhiều Miltank.

Đi qua con đường nhỏ được bao quanh bởi rừng cây, có thể thấy Nhà Trẻ Pokémon mà Akin yêu thích, và lối vào Di tích Solaceon. "Nghe nói, Di tích Solaceon là di tích đầu tiên phát hiện ra Unown ở Sinnoh." Cynthia mỉm cười giải thích: "Và ở các khu vực khác, trong những di tích tương tự, luôn có thể tìm thấy bóng dáng của Unown." "Vậy chẳng phải là sở trường của tôi sao?" Lục Dã nói.

Cynthia không phản bác, khẽ thở dài: "Cậu không thể khiêm tốn một chút như Sirfetch'd sao?" "Quạc!" Sirfetch'd nghe thấy lời khen,

giơ cây thương dài và khiên lên, thần thái tự nhiên. *Không ai hiểu rõ phẩm chất hiệp sĩ hơn tôi!* Lục Dã xoa cằm. *Theo như mình biết về nó, có lẽ con vịt này chỉ là nhát gan hơn thôi...* Nhưng với EQ cao của thầy Lục, đương nhiên anh không nói ra, mà chuyển sang hỏi: "Lát nữa đi khảo sát di tích chứ?" Cynthia mắt sáng lên, tỏ vẻ 'rất hợp ý tôi'.

Có chuyên gia cổ ngữ Lục Dã ở đây, việc khảo sát Di tích Solaceon tự nhiên sẽ thuận tiện hơn nhiều.

Lục Dã nhếch miệng cười.

Cynthia trẻ tuổi vẫn chưa nhận ra rằng, tất cả những món quà trong cuộc đời đều đã được định giá sẵn.

Đợi đến khi dịch đủ tài liệu của Devon, bảo cô mặc đồ thỏ ngọc, cũng sẽ không có lý do từ chối...

Đến Thị trấn Solaceon đi dạo, Cynthia nhìn quanh, kẹp tóc màu đen theo đó lắc lư: "Lâu rồi không đến, cảm giác đã thay đổi nhiều." "Cô từng thường xuyên đến đây à?" "Là bà nội của tôi." Cynthia nhìn về phía xa, chiếc cổ thon dài như thiên nga đen, "Bà rất thích đến quán cà phê sau núi trong thị trấn, nghe nói Sữa Moomoo ở đó có chất lượng rất cao." "Ồ!" Radar thực phẩm của đầu bếp tự động kích hoạt, Lục Dã mắt sáng lên, "Chúng ta cũng đi xem thử đi!" "Cậu không sợ gặp phải bà à?" Cynthia khoanh tay, tay thon chống cằm, mắt lộ vẻ cổ vũ.

Chương 376

"Sợ gì chứ, cùng lắm thì tôi làm bánh Pudding Moomoo cho bà." "Geng! (¯ ¯)" Gengar đột nhiên nhảy ra từ bóng của Lục Dã.

Lục Dã: "Tôi hiểu rồi, làm cho mày ăn trước." "Geng~! (๑`∇´๑)۶" Quán cà phê sau núi là một quán cà phê hầu gái... không biết chủ quán nghĩ gì mà lại mở ở nơi hoang sơn dã lĩnh này.

Một cô gái mặc trang phục hầu gái ngắn, xinh xắn, bưng khay, chú ý đến khuôn mặt của Lục Dã, hơi thất thần. "Chào ngài, của ngài..." Một hầu gái khác vội vàng vỗ nhẹ cô, người trước ôm khay trước ngực, vội vàng cúi đầu: "Sữa Moomoo và bánh táo của ngài, mời dùng!" Cynthia cũng không tức giận, ngón tay đan vào nhau dưới cằm, nhìn Lục Dã, dịu dàng cười nói: "Cậu có vẻ rất được hoan nghênh." "Nhà vô địch Sinnoh cũng vậy thôi." "Tôi chưa bao giờ... có kinh nghiệm đó." Cynthia nhìn quanh, mặt hơi đỏ, hạ giọng nói.

Ý của Cynthia là hẹn hò yêu đương.

Lục Dã đang ngậm miếng bánh táo, ngơ ngác làm rơi xuống, dùng giấy ăn lau miệng, gật đầu nói: "Tôi, tôi cũng vậy." Không hiểu sao, Cynthia cảm thấy cân bằng hơn, đẩy chiếc bánh Cheri Berry trên bàn về phía Lục Dã. "Cho cậu." "Cô không ăn à?" "Không phải cậu thích Cheri Berry sao?" Cynthia ngạc nhiên hỏi. "Ừm..." Lục Dã khó khăn cúi đầu, nhìn chiếc bánh Cheri Berry phủ đầy mật ong, cảm nhận được nỗi đau khổ khi bị đút ăn, "Tôi ăn!" Hai cô hầu gái ôm khay trước ngực, nhìn nhau, từ trên mặt đối phương thấy được cảm xúc chua xót.

Mẹ kiếp, đây là lý do các người gọi nhiều phần như vậy sao!?

Bánh ăn không hết, đề nghị cho những người có nhu cầu trong

quán ăn! ...

Thị trấn Solaceon không xa Thị trấn Celestic, không cần phải vội vã趕路.

Buổi chiều, theo lịch trình đã định, hai người đi qua con đường nhỏ xanh tươi, đến Di tích Solaceon bên ngoài thị trấn để điều tra.

Sau mười phút đi bộ, di tích có hình dạng cung điện, với lối vào hình vòm hiện ra trước mắt. "Kia cũng là Dialga và Palkia?" Lục Dã nhìn bức tượng bên ngoài di tích có vẻ quen thuộc, ngạc nhiên hỏi.

Cynthia gật đầu, vạt áo đen lay động, cô đi giày cao gót, ung dung bước đến gần bức tượng. "Đến đây." Cynthia gọi, "Cho cậu xem một thứ." "Cho tôi xem với!" Bên dưới bức tượng Dialga, có khắc một dòng bia văn.

Cynthia ngón tay nhẹ nhàng lướt qua dòng chữ, nhỏ giọng đọc: "Mọi cuộc gặp gỡ giữa sinh mệnh với sinh mệnh." Cô quay người đi đến bức tượng khác, ghép hai dòng bia văn lại với nhau: "Cuối cùng sẽ sinh ra những điều mới mẻ." Sau đó, cô đứng trước bức tượng, khoanh hai tay, mái tóc vàng xõa bên hông. "Đây là câu thoại mà em yêu thích nhất." Cynthia dừng lại một chút, "Bây giờ em tặng chúng cho anh." Lục Dã hơi sững người, nở nụ cười: "Câu thoại của tôi, đợi tôi nghĩ ra rồi sẽ nói cho cô." "Ví dụ như?" Cynthia tò mò hỏi. "Ví dụ như 'Không hổ là anh, thầy Lục', 'Pokémon và Huấn luyện viên sẽ cộng hưởng với nhau', kiểu kiểu vậy." "Em rất mong chờ." Cynthia mỉm cười nói.

Tiếng chuông của Rotom Pokedex đã phá vỡ sự im lặng ấm áp này. "Bíp bíp... có cuộc gọi đến, rốt!" Lục Dã liếc nhìn màn hình, hét lên một tiếng vãi chưởng.

Ba tên ngốc này, lại có tiền điện thoại để gọi rồi!

Bắt máy, bên tai vang lên tiếng khóc lóc của ba người. "Admin, cứu mạng, chúng tôi lại lại lại bị mắc kẹt rồi!!" Lục Dã thở dài một hơi.

Mấy người các người, cũng biết cái gì gọi là 'lại' à! "Bị đánh bay rồi hãy liên lạc với tôi." Lục Dã lạnh lùng nói, dù sao cũng không bị thương. "Đừng mà!!

Trong di tích khó khăn lắm mới có tín hiệu, bây giờ người có thể nhờ vả cũng chỉ có ngài thôi!" Lục Dã ngây người hồi lâu, hướng ánh mắt về phía lối vào hình vòm: "Di tích nào?" "Bọn tôi đấu trí đấu dũng với một kẻ xấu tên là Thợ săn J, kết quả trúng phải bẫy Đào Đất của cô ta, rơi vào bên trong Di tích Solaceon, meo!" Meowth khóc lóc nói. "Cái bẫy Đào Đất đó." James toát mồ hôi nói, "Hình như là do chính chúng ta đào mà?" "Im miệng!" Jessie và Meowth hét lớn. "Di tích Solaceon?" "Không sai, chính là nơi có rất nhiều Unown, a, cứu mạng!!" Điện thoại chìm vào tiếng tút tút.

Lục Dã liếc nhìn di tích, lờ mờ có thể nghe thấy tiếng nổ bên trong.

Thợ săn J là một Thợ săn Pokémon khét tiếng ở Sinnoh, sau khi Đội Hỏa Tiễn chuyển mình đã tiến hành vây bắt, nhưng lại nhiều lần để họ trốn thoát.

Ba người này có thể xoay xở được với cô ta, cũng thật là hiếm có... "Sao vậy?" Cynthia hỏi.

Lục Dã kể lại chuyện của bộ ba Đội Hỏa Tiễn.

Cynthia khẽ cau mày. "Cậu có vẻ... rất thân thiết với Đội Hỏa Tiễn?" "Red cũng từng gia nhập Đội Hỏa Tiễn mà." Chưa nghĩ ra cách giải thích.

Lục Dã thuận miệng nói: "Ba người đó xem như là bạn của tôi...

giúp được thì giúp." Cynthia hai tay đút túi, cũng không hỏi thêm, ánh mắt hướng vào bên trong di tích: "Vậy thì... cùng nhau vào trong thôi." Bên trong di tích Solaceon.

Ngôi đền có hình dạng của một phế tích, hành lang kéo dài vào sâu bên trong, ánh sáng cực kỳ mờ ảo. "Tiếng nổ phát ra từ hướng đó." Cynthia khẽ nhíu mày, lấy ra PokéBall: "Roserade, dùng Tia Chớp." 'Bùm' một tiếng, ánh sáng trắng đáp xuống đất, hiện ra một Roserade đeo mặt nạ, tay cầm những bông hoa sắc sảo.

Roserade chắp hai bông hoa ở hai tay lại, ánh sáng trắng từ nhụy hoa hiện ra, soi sáng con đường phía trước.

Cảm giác an toàn đến lạ.

Lục Dã nhìn về phía trước, thấy Cynthia trong bộ đồ đen, anh cũng ném PokéBall ra: "Sylveon, chiếu sáng phía bên kia giúp anh nhé." "Eevui~" Sylveon tao nhã đáp xuống, đôi mắt xanh biếc cao ngạo nhìn thẳng, dải lụa hình nơ ngưng tụ một quả cầu ánh sáng rực rỡ, lập tức bắn về phía bên kia.

Bùm!!

Như pháo hoa bung nở, chiêu 「Dazzling Gleam」chiếu rọi cả di tích sáng như ban ngày.

Lục Dã: Σ(°△°|||) Không sai, Dazzling Gleam cũng là để chiếu sáng mà!

Từ sâu trong di tích, truyền đến tiếng Zubat và Golbat 'rào rào' rơi xuống.

Lục Dã: "Thật sự không phá hỏng di tích chứ..." "Eevui~o(´^｀)o" "Ngược lại còn đỡ được phiền phức phải bảo trì di tích định kỳ ấy chứ." Cynthia khẽ cười: "Bên đó không có Unown, cậu cứ yên tâm." Cũng phải, Sylveon thì có bụng dạ xấu xa gì đâu chứ?

Sylveon vươn dải lụa quấn lấy cánh tay Lục Dã, sánh vai đi phía trước.

Gengar thì trốn trong bóng của Lục Dã, ló ra nửa cái đầu, hai tay vạch mí mắt ra. "Gengar!" (Tao luôn cảnh giác!) Càng đi sâu vào di tích, hành lang càng trở nên chật hẹp, hai người chỉ đành đi sát vào nhau. "Bên này." Cynthia nghiêng người nắm lấy tay Lục Dã, ánh mắt nhìn vào bức bích họa trên tường, nhíu mày. "Sao vậy?" Lục Dã hỏi.

Cynthia ngẩng khuôn mặt nghiêng bị mái tóc vàng che khuất, để lộ đường cằm xinh đẹp: "Trên bức tường này, đáng lẽ phải có Unown." "Nhưng bây giờ, chúng lại như có sinh mệnh, biến mất không thấy tăm hơi..." "Chắc là phản ứng tự vệ thôi." Lục Dã thở dài: "Chắc có liên quan đến ba tên ngốc kia." "Bọn họ có thể sẽ gặp nguy hiểm." Cynthia nhíu mày nói: "Phải nhanh chóng đến sâu trong di tích." Cùng lúc đó.

Sâu trong di tích, tiếng nổ vang lên liên hồi.

James, Jessie, Meowth, trốn sau lưng Wobbuffet, run lẩy bẩy. "Là Hunter J đánh thức các người à, Meowth, mày mau phiên dịch đi!" James nói giọng thảm thiết.

Meowth 'líu lo' một hồi, mặt trắng bệch: "Vô dụng rồi meo, bọn chúng hình như không hiểu gì hết meo!" Một đàn Unown, khoảng hơn trăm con, ánh mắt lộ ra tia sáng đỏ nguy hiểm, giống như đang tức giận vì bị đánh thức, phẫn nộ bao vây bộ ba Hỏa Tiễn.

Ngay lập tức, từ con mắt duy nhất của Unown, ngưng tụ những tia sáng màu đỏ của Sức Mạnh Tiềm Ẩn, bắn về phía bộ ba!

Jessie cắn răng, hét lớn: "Wobbuffet, dùng Phản Đòn!" "Wobbuffet!" Wobbuffet giơ tay chào, không hề mù quáng tuân theo chỉ huy, trên người nó tỏa ra ánh sáng của chiêu 「Áo Gương」.

Bùm bùm bùm!!

Những tia sáng đỏ liên tục bị phản đòn, bắn trúng Unown, khiến chúng rơi xuống ngay lập tức! "Làm tốt lắm, Wobbuffet!" Jessie vui mừng hét lớn, rồi đột nhiên sắc mặt thay đổi.

Chỉ thấy đàn Unown càng thêm phẫn nộ, ánh sáng đỏ ngưng tụ càng chói mắt hơn! "Cảm giác đáng ghét quá!" "Wob, wobbu-ffet!" Bộ ba đồng thanh hét thảm, nhắm chặt mắt, rồi đột nhiên ngẩn ra: "Ủa, không đau?" "Chẳng lẽ đã lên thiên đường rồi sao, meo?" Khi họ mở mắt ra, chỉ thấy một con Gengar đang cười toe toét bay lơ lửng trên không, năng lực tâm linh đáng sợ hóa thành sóng xung kích bao trùm toàn bộ sân đấu, khống chế tất cả các tia sáng giữa không trung! "Admin!!" Bộ ba kinh ngạc kêu lên.

Thầy Lục giật mí mắt, vô thức nhìn về phía Cynthia.

Đệt, mấy người không có mắt nhìn à!

May mà sự chú ý của Cynthia đang tập trung vào Unown, mái tóc dài tung bay, cô ném ra PokéBall. "Spiritomb, Sóng Hắc Ám." Cynthia bình tĩnh ra lệnh, "Roserade, dùng Siêu Giác Quan bao bọc các tia sáng lại." Spiritomb bung rộng hình dạng chiếc quạt, Sóng Hắc Ám hóa thành những vòng tròn, phá hủy toàn bộ các tia sáng đang bị khống chế giữa không trung.

Những vụ nổ liên tiếp được Siêu Giác Quan của Roserade, với đặc tính Sức Mạnh Tuyệt Đối, ngưng tụ thành một quả cầu.

Ầm!!

Tổn hại đối với di tích được giảm xuống mức thấp nhất, nhưng cơn gió mạnh vẫn thổi bay tà áo đen của Cynthia phần phật.

Cynthia khoanh tay trước ngực, bỗng nhiên ngẩn ra.

Trước mắt cô xuất hiện bóng lưng của Lục Dã, cơn gió mạnh

cũng yếu đi.

Bầu trời đầy Unown, tỏa ra ánh sáng đỏ, dày đặc bao vây Lục Dã.

Sức Mạnh Tiềm Ẩn đang được tích tụ, ánh sáng đỏ rực rỡ, cảnh tượng này đủ khiến người ta rùng mình.

Thầy Lục bình tĩnh hắng giọng.

Chuyển sang tiếng quê hương cổ đại: "■■■■■ (Các vị đại ca, nghe tôi nói một lời!) " Trong khoảnh khắc, những luồng sát khí bao quanh dường như yếu đi vài phần.

Các Unown kỳ quái nhìn chằm chằm Lục Dã, sau đó xoay vòng cực nhanh trên không, tạo thành một hàng chữ: 【???】 Unown có thể nhận được sức mạnh thông qua việc sắp xếp chữ viết.

Cynthia nhìn vào tư liệu luận văn hiếm có này, ánh mắt lấp lánh, từ trong áo đen lấy ra một cuốn sổ tay nhỏ.

Vừa ghi chép, Cynthia vừa mím đôi môi đỏ.

Thêm chút thực tế nữa... thậm chí có khả năng không thua kém gì Giáo sư Oak, đoạt giải vàng hội nghị! "Gõ dấu chấm hỏi là có ý gì?" Lục Dã cạn lời nhìn đám Unown trên không, tiếp tục giao tiếp: "Vị này là tiểu thư xinh đẹp của tôi, còn kia là đám đàn em của tôi... nể mặt chút đi." Các Unown ngẩn người một lúc lâu, lại một lần nữa tạo thành chữ: 【??!】 Vừa bị người ta đánh thức, lại bị người ta dùng tiếng quê hương hỏi thăm.

Nể mặt cậu... chúng tôi không cần thể diện à! "Hầy, cái tính nóng của tôi." Thấy đám Unown giữa không trung không có ý định rút lui.

Lục Dã xắn tay áo lên.

Anh vươn tay giải phóng Aura phạm vi rộng, khiến các Unown đắm mình trong đó.

Dưới sự khống chế của Thầy Lục, Aura không phát ra ánh sáng xanh, 'lực mát-xa' cũng giảm đi một chút.

Nhưng các Unown con nào con nấy đều như uống say, uể oải rút lui tứ phía.

Chúng lại khảm mình vào bức bích họa trên tường, hóa thành những ký hiệu văn tự bình thường.

Vừa mới ngủ dậy đã được mát-xa... thoải mái quá! "Xem ra, Unown có thể hiểu ngôn ngữ cổ đại." Cynthia nhìn những Unown đang dần bay đi, chìm vào suy tư: "Hoặc là, Unown chính là yếu tố cấu thành của ngôn ngữ cổ đại..." "Đã, đã ổn rồi sao?" Bộ ba run rẩy thò đầu ra từ sau lưng Wobbuffet. "À, giải quyết xong rồi." Lục Dã thuận miệng nói, "Bọn họ còn mời tôi lần sau lại đến mát-xa nữa đấy." Bộ ba ngẩn người một lúc, rồi gào lên lao về phía Lục Dã: "(இωஇ) Sếp—" Lục Dã nheo mắt lạnh lùng. "Sếp!" Meowth mồ hôi như mưa, giơ tay hô lớn: "Đả đảo bọn khốn, vạn tuế!" James và Jessie lập tức quay người, nghiêm túc giáo dục: "Trẻ con không được nói bậy nhé." "Đúng đúng, làm hư Togepi thì sao." "Gengar~(no ￣▽￣)" Gengar lâu rồi không gặp Meowth, thân thiết khoác vai bá cổ nó. "Gengar nói." Meowth nhìn Lục Dã, phiên dịch: "Sao các người lại ở đây?" Thầy Lục xoa đầu Gengar.

Lục Dã gật đầu: "Đây cũng là điều tôi muốn hỏi." Bộ ba cúi đầu ủ rũ, vai chùng xuống: "Chuyện dài lắm..." Đại khái là một tập đoàn săn trộm đã nhắm vào di tích, đội Hỏa Tiễn kinh điển vào vai kẻ phá đám, và sự việc kết thúc không rõ ràng.

Đúng lúc này, Cynthia thu Pokémon về bóng, tao nhã bước tới, mỉm cười nói: "Chào các bạn, lại gặp nhau rồi." Bộ ba sớm đã nhận ra mối quan hệ giữa Thầy Lục và nhà vô địch Sinnoh.

Không những không kinh ngạc, Meowth thậm chí còn muốn giơ

ngón tay cái lên.

Không hổ là Admin meo, có thể dễ dàng làm được những việc người khác không làm được!

Lục Dã nhìn Cynthia, nói: "Hình như có liên quan đến những kẻ săn trộm Pokémon ở Sinnoh..." "Bọn chúng nhắm vào di tích Solaceon sao?" Cynthia khoanh tay, khẽ gật cằm.

Lục Dã gật đầu: "Ngoài ra... hiện tại đội Hỏa Tiễn đang nhắm mục tiêu vào việc quét sạch các tập đoàn săn trộm, để mặc họ hoạt động ở Sinnoh, lợi nhiều hơn hại." "Đúng đúng!" Bộ ba đứng sau lưng Lục Dã, gật đầu lia lịa.

Cynthia ngước đôi mắt xám sâu thẳm lên, nhìn Lục Dã thật sâu, mi mắt từ từ giãn ra, nở nụ cười: "Thật ra, tôi cũng khá có cảm tình với đội Hỏa Tiễn." "Hả?" Thầy Lục vừa rồi còn rất căng thẳng, lúc này ngẩn ra, "Tại sao?" "Bởi vì." Cynthia suy nghĩ rồi nói, "So với đội Galactic, vị thế của đội Hỏa Tiễn có lẽ sẽ cao cả hơn một chút." Cao cả cái quái gì...

Lục Dã thầm chửi trong lòng.

Rõ ràng là đoàn kịch lớn của Giovanni mang tên 《Con Trai Ơi Con Ở Đâu》!

Chương 377

"Hơn nữa." Cynthia nhìn bộ ba sau lưng Lục Dã, khẽ cười, "Có các bạn ở đây, Sinnoh có lẽ sẽ ổn định hơn đấy." Bộ ba ngẩn người một lúc lâu, đột nhiên mặt đỏ bừng, chào theo kiểu quân đội: "Đúng, đúng là như vậy, không sai!" Tuy nghi ngờ Cynthia chỉ muốn lười biếng thêm một chút.

Lục Dã vẫn hỏi: "Chuyện của những kẻ săn trộm Pokémon, giải quyết thế nào?" "Tôi sẽ bắt tay vào xử lý." Giọng Cynthia lạnh đi, vẻ mặt nghiêm nghị, "Những kẻ vì tư lợi cá nhân mà làm hại Pokémon, vốn không thể tha thứ." Lục Dã chìm vào suy tư.

Trong các tập đoàn săn trộm ở Sinnoh, kẻ cầm đầu là một người có biệt danh 'Hunter J'.

Thực lực của cô ta khá mạnh, dựa vào Salamence, thậm chí có thể đối đầu với Tứ Thiên Vương.

Thầy Lục trước nay luôn tránh phiền phức.

Nhưng làm việc gì cũng không để lại hối tiếc, cũng là phương châm sống của anh. "Giovanni đã cho tôi quyền chỉ huy đội Hỏa Tiễn ở Sinnoh." Lục Dã trầm tư nói: "Đây có lẽ là một trong những cơ hội để sử dụng quyền hạn này..." Cynthia khẽ gật đầu, lại nở nụ cười, hỏi bộ ba: "Tiếp theo các bạn định đi đâu?" "Vẫn chưa có kế hoạch meo." Meowth gãi đầu, lén liếc Lục Dã.

Nếu được, bọn họ muốn dựa vào việc cào Pikachu để được Admin trọng dụng.

Nhưng kinh phí đã tiêu hao hết trong cuộc chiến với Hunter J.

Phải nhanh chóng đi làm thêm để chuẩn bị vốn khởi động mới

được... "Hay là, cùng nhau đến thị trấn Celestic nhé." Cynthia đưa ra một ngón tay, mỉm cười đề nghị. "Ể?!" Tất cả mọi người có mặt đều kinh ngạc kêu lên. "Sao vậy?" Cynthia có vẻ ngạc nhiên chớp mắt. "Không, không hay lắm đâu meo?" Meowth mồ hôi như mưa.

Làm kỳ đà cản mũi... sẽ bị Admin đổ bê tông chôn cột mất!?

Cynthia giải thích: "Bảo tàng ở thị trấn Celestic gần đây cần một vài nhân viên phổ thông để phụ giúp." "Lương theo giờ rất cao, nếu không ngại, ở lại hai ba ngày là được rồi." Cynthia chắp hai tay lại, áy náy nói: "Giáo sư Carolina đã nhắc tôi nhiều lần rồi... nếu được thì, nhờ các bạn vậy!" Bộ ba nhìn nhau, rồi lại nhìn Thầy Lục.

Thầy Lục hơi ngẩn ra.

Hay lắm, nhà vô địch Sinnoh thì có bụng dạ xấu xa gì đâu chứ?

Chẳng qua là nhắm trúng ba lao động chất lượng cao mà thôi.

Để ba tên này giúp việc ở bảo tàng... chắc cũng không làm phiền đến 'màn ra mắt gia đình'.

Có giáo sư Carolina lo ăn ở, thậm chí còn tiết kiệm được tiền lương cho Thầy Lục — Ủa?

Vụ này hình như lời to không lỗ?

Lục Dã mắt sáng lên, gật đầu.

Bộ ba giơ tay lau khóe mắt, cảm động đến rơi lệ.

Tốt quá rồi, cặp đôi nhà vô địch này đối xử với chúng ta tốt quá!

Như vậy, có thể chuẩn bị lại vốn khởi động, dùng để chế tạo robot khổng lồ! "Cảm giác tuyệt vời quá~!! (இωஇ)" Cynthia nhìn bộ ba đang tự say sưa, nghi hoặc nhìn về phía Lục Dã. "Bọn họ tính nết vậy đó." Lục Dã nhún vai. "Wobbu-ffet~!" (Chính là như vậy!) Wobbuffet đột nhiên từ trước mặt Lục Dã chui ra. "Vãi, mày từ đâu

chui ra thế, giật cả mình!" Lục Dã định thần lại, vỗ vỗ cái đầu trọc của Wobbuffet, không khỏi cảm thán.

Tuy Jessie chỉ biết hét 「Phản Đòn」, nhưng Wobbuffet lại có thể dựa vào chiêu thức của đối thủ mà tự động chuyển đổi giữa 「Phản Đòn」 và 「Áo Gương」.

Chỉ số IQ chiến đấu này, còn cao hơn Ash không ít.

Nói về chiến tích đỉnh cao, Wobbuffet của Jessie thậm chí còn có kỷ lục solo với Giratina...

Arceus, Ho-Oh gì đó đều là đồ bỏ.

Thế giới Pokémon, có thể xưng thần cũng chỉ có 'Quả Thần' và 'Pika Thần' của tôi thôi! ...

Cuộc điều tra di tích Solaceon kết thúc với việc Cynthia ghi chép tư liệu và tìm được ba nhân công dài hạn.

Trước khi rời khỏi di tích.

Unown trên tường bỗng nhiên sáng lên, giống như biển chỉ đường dẫn vào sâu bên trong di tích. "Có kho báu gì à!" James mở to mắt. "Trông có vẻ giống vậy." Cynthia khoanh tay.

Lục Dã sống lưng lạnh toát, nghe thấy từ 'kho báu' là tránh không kịp: "Đi mau!" "Gengar ~(~￣▽￣)~" Gengar tự mình bay về phía sâu trong di tích.

Chờ ta, cơ hội để mạnh lên, ta đến đây!

Sắc mặt Lục Dã trở nên kỳ quái, chỉ thấy Cynthia khẽ gật đầu, mỉm cười nói: "Tôi đi cùng cậu." Bộ ba rất biết điều, đứng nghiêm nói: "Bọn tôi sẽ đợi ở đây!" "Đi thôi." Lục Dã khẽ thở dài.

Cùng Cynthia, đuổi theo bước chân của Gengar.

Ánh sáng phát ra từ Unown soi sáng cánh cửa của ngôi đền sâu

nhất trong di tích.

Cynthia nhíu mày nói: "Xem ra...

đây mới là mấu chốt của di tích Solaceon." Lục Dã xem xét văn tự cổ trên cửa, đang định thử dịch. "Gengar!" Gengar tò mò đưa tay đẩy một cái, dễ dàng đẩy cửa đi vào.

Đến cả Gengar cũng ngây người: "Gengar!

Σ(っ °Д°;)っ" Lục Dã: "..." Cái cung điện này của các người, kiểm định chất lượng rõ ràng là không đạt rồi!

Bước vào cung điện, Unown trên tường phát ra ánh sáng mờ ảo, như đang chào đón Lục Dã đến.

Thầy Lục đột nhiên nhận ra.

Với thân phận 【Bậc Thầy Ngôn Ngữ Cổ Đại】cộng thêm 【Hộ Vệ Aura】của mình.

Trong mắt người khác, có lẽ thật sự giống như một yêu nghiệt thượng cổ... "Chẳng trách lần trước gã vua Atlantis kia lại sợ mình như vậy." Lục Dã chép miệng.

Xem ra sau này hẹn hò, phải hẹn ở gần di tích.

Đánh không lại thì gọi Unown đến giúp... biết đâu còn gọi ra được cả Entei. (Chú thích: Trong movie 《Đế Vương của Tòa Tháp Pha Lê》, Unown sau khi sắp xếp tổ hợp đã triệu hồi ra Entei.) Trên lưng ghế của vương tọa trong cung điện, khắc họa một hình tam giác.

Tương ứng với ba hồ của Sinnoh, tạo nên một kết cấu ổn định, cân bằng và kiểm soát sức mạnh. "Đó là ba vị thần hồ." Cynthia hướng tầm mắt về phía vương tọa, cảm nhận sức mạnh cuồn cuộn, khẽ thở ra một hơi, lẩm bẩm: "Cảm giác như là, đang tự mình trải nghiệm truyền thuyết vậy..." Trên vương tọa, đặt một vật phẩm mấu

chốt của sự cân bằng và kiềm chế.

Đó là một khối lập phương tỏa ra ánh sáng mờ ảo, mang một khí tức thần bí. 【Chìa Khóa Thương: Tương truyền được mài từ thiên thạch, là chìa khóa và cầu nối để mở Cột Thương, cân bằng thời gian và không gian. (Vũ trụ bao la vô tận, Không-Thời gian trăm sông đổ về một biển.)】 Lục Dã nhìn chằm chằm khối lập phương này, mồ hôi lạnh chảy bên thái dương.

Sao cứ cảm thấy... cái flag đại loạn đấu của cặp rồng Không-Thời gian ngày càng gần thế này!?

Tôi không phải nhân vật chính, đừng hòng bắt tôi đi tìm chết!!

Cynthia nhìn quanh những Unown đang tỏa sáng mờ ảo: "Bọn họ dường như, muốn cậu mang thứ này đi." "Rốt cuộc đây là cái gì?" Lục Dã nuốt nước bọt.

Cynthia lắc đầu: "Nếu hỏi bà, bà chắc sẽ có manh mối." "Nhưng mà...

đây là đồ của cậu." Cynthia từng có cảm ngộ tương tự, khẽ cười, "Tôi có thể cảm nhận được sức mạnh Không-Thời gian ẩn chứa bên trong nó." "Dựa vào nó để huấn luyện, chắc chắn Pokémon của cậu, về mặt lý giải các chiêu thức Không-Thời gian, sẽ có sự tiến bộ rõ rệt." Lục Dã ngẩn người nửa ngày, sắc mặt trở nên kỳ quái. "Chiêu, chiêu thức Không-Thời gian là gì?" "Thời gian ví dụ như Sức Mạnh Cổ Đại, Nhìn Trước Tương Lai; không gian ví dụ như Hoán Đổi Đồng Đội, Phòng Mánh Khóe, Dịch Chuyển Tức Thời." Cynthia mỉm cười nói, "Tóm lại, đối với Gengar giai đoạn hiện tại, sẽ có sự trợ giúp rất lớn." "Gengar! (๑`∇´๑)۶" Gengar phấn khích vung vẩy nắm đấm nhỏ.

Tuyệt vời!

Là chiêu 「Hoán Đổi Đồng Đội」 mà mình yêu thích nhất!

Thầy Lục mím môi.

Vụ này, vụ này là Gengar được cường hóa cấp Epic rồi! "À đúng rồi, nguyên liệu cũng cần phải theo kịp, như vậy mới có thể bù đắp năng lượng tiêu hao khi huấn luyện." Cynthia trầm ngâm nói, "Ví dụ như Đá Bóng Tối, Đá Bình Minh... chỗ Steven biết đâu sẽ có giá hữu nghị." "Em cứ nói tiếp đi, anh đang nghe đây." Lục Dã lấy sổ tay ra, run rẩy ghi chép chi tiêu.

Lấy thì chắc chắn phải lấy, ném đá dò đường, món này biết đâu có thể dùng để刷刷好感度 của bà Cynthia.

Coi như có thể dùng để huấn luyện.

Bà cụ chắc cũng không đến mức lấy cả 【Lustrous Orb】và 【Adamant Orb】 ra cho Gengar huấn luyện... chắc vậy. "Còn một chuyện nữa." Cynthia mỉm cười nói, "Đối với việc Togepi nắm vững 「Nhìn Trước Tương Lai」, tăng cường 「Sức Mạnh Cổ Đại」... có lẽ cũng sẽ có sự trợ giúp rất lớn." Sắc mặt Thầy Lục hơi thay đổi.

Đậu, đậu má là bạo kích kép!

Lục Dã liếc nhìn 【Chìa Khóa Thương】đang tỏa sáng mờ ảo, rồi lại nhìn Cynthia đang mỉm cười.

Thầy Lục ôm ngực, hô hấp ngưng trệ.

Hunter J đáng ghét!

Ăn no rửng mỡ, tự dưng đi quấy rối di tích Solaceon!

Mối thù này, Thầy Lục tôi ghi nhớ rồi!

Đi ra khỏi di tích Solaceon, nhìn thấy ánh mặt trời lần nữa.

Lục Dã đưa tay che nắng, cảm thấy có chút hư nhược.

Ánh nắng chói quá! "Gengar ~" Gengar mặt mày nghiêm túc, nghiên cứu khối 'rubik' mới nhận được. 【Chìa Khóa Thương】đặt trong túi của Gengar, năng lượng sẽ không bị rò rỉ ra ngoài — Thầy Lục chỉ hơi lo lắng, Gengar sẽ một miếng nuốt chửng 【Chìa Khóa Thương】...

Hỏi thử xem có ai mà không yêu tài nguyên huyền thoại có thể chế ngự cặp rồng Không-Thời gian chứ? "Gengar ~ (¯ ¯)" Gengar thỉnh thoảng lại kéo túi ra, nhìn vào bên trong một cái, thèm đến mức nước miếng sắp chảy ra.

Meowth phiên dịch: "Nó hỏi, em có thể nếm một miếng không, chỉ một miếng nhỏ thôi." Lục Dã: "Sẽ bị đau bụng đó!" Cynthia mỉm cười nói: "Có sao đâu, đây lại không phải kem, sẽ không bị nếm chảy đâu ~" Gengar gật đầu đầy khí phách, lè ra cái lưỡi đỏ dài, cười toe toét. "Gengar! (ᴗ̤ᴗ̤)" (Tôi ăn đây!) (Chìa Khóa Thương: Ngươi đừng qua đây!!) Cynthia là một nhà vô địch tùy tính ôn nhu, lúc nghiêm nghị có thể khuấy đảo cả Liên Minh Vô Địch, lúc mỉm cười lại giống như chị gái xinh đẹp nhà bên.

Sau mấy ngày tiếp xúc.

Lục Dã đối với tính cách của cô nàng xinh đẹp, đã có thêm một bước hiểu biết.

Còn về phần Thầy Lục — lúc đánh Little Cup bình thường đều sẽ nhường; lúc nghiêm túc... tiếp tục đánh Little Cup.

Rời khỏi di tích Solaceon, theo lịch trình đã định.

Lục Dã và Cynthia tiếp tục lái xe về phía thị trấn Celestic. 【Chìa Khóa Thương】vừa mới nhận, Gengar nếm liếm không biết chán.

Các Pokémon ở ghế sau thì bị Lục Dã thu về PokéBall, thay vào đó là bộ ba Hỏa Tiễn. "Bảo tàng, thật sự sẽ nhận chúng tôi sao?" Bộ ba

có chút ngượng ngùng hỏi. "Đương nhiên." Cynthia mỉm cười nói, "Chỉ là một vài công việc đơn giản thôi." Lục Dã ôm Sylveon, ngồi ở ghế phụ, thuận miệng nói: "Các người cũng quá xem thường mình rồi... các người là đội Hỏa Tiễn toàn năng mà!" Bộ ba nhìn nhau, như được tiêm máu gà, mắt bùng lên ngọn lửa: "Ồ, bùng cháy lên rồi!" "Ngài yên tâm, bọn tôi nhất định sẽ làm việc chăm chỉ, cả năm không nghỉ!" "Kinh phí, tất cả vì kinh phí meo!" Thầy Lục đột nhiên có chút hư nhược.

Mấy ông thầy dạy làm giàu, chắc cũng lừa người đi làm như vậy nhỉ.

Ba tên này, thật sự rất thích hợp để lừa đi làm công...

Nhưng mà phúc lợi của The Pokemon Company đúng là không tệ.

Chương 378

Trừ việc ai cũng hơi ngáo ngơ ra, cũng là tấm gương trong ngành rồi...

Ánh nắng tươi đẹp, cánh đồng một màu xanh mướt, trang trại ở thị trấn Solaceon có những con Miltank đang thong thả nghỉ ngơi.

Meowth áp mặt vào cửa kính, nhìn ra ngoài, quay lại hỏi: "Sếp—" Meowth đổi giọng, "Sếp ơi, Thầy Lục anh định ở lại mấy ngày?" Jessie và James kinh hãi: "Meowth không được nói bậy nhé!" Lục Dã ngẩn ra một chút, ho nhẹ nói: "Cũng chưa quyết định... có lẽ ở lại hai ba ngày." "Tính khí của bà tôi, có lẽ hơi kỳ quái một chút." Cynthia có vẻ hơi lúng túng cười nói: "Các người cần... chuẩn bị tâm lý trước." Trong ấn tượng của cô, bà luôn là một người rất mạnh mẽ.

Đặc biệt là khi lớn tuổi, sẽ có xu hướng không thích tiếp xúc với người lạ.

Cynthia thậm chí còn lo lắng, khi bà gặp Lục Dã, sẽ trực tiếp dùng gậy chào hỏi... "Yên tâm, bà của em cũng là bà của anh." Lục Dã mặt mày nghiêm túc.

Cynthia hơi ngẩn ra, nghi ngờ liếc nhìn Lục Dã.

Thấy anh vẻ mặt đại nghĩa lẫm liệt, không giống như đang kể chuyện bậy, Cynthia khẽ nhướng mày.

Bộ ba đang hóng chuyện ở hàng ghế sau, nhìn trái nhìn phải. "Không hổ là Admin, ngay cả nhà vô địch Sinnoh cũng tán được meo!" Meowth nhỏ giọng thảo luận. "Hiếm khi gặp được người phụ nữ xinh đẹp hơn mình." Jessie kiêu ngạo bình luận, "Cô ấy đủ tư cách!" "Trông ngọt ngào quá..." James cười ngây ngô, nghĩ đến vị hôn thê của mình, lập tức mặt mày méo xệch.

Dời ánh mắt, James do dự nhìn Jessie. "Mày nhìn chằm chằm tao làm gì!" Jessie trợn mắt. "Không có gì." James cười gượng.

Cái tính khí của Jessie, có lẽ cũng chỉ có mình và Meowth mới chịu đựng được...

Hoàng hôn dần buông, cả bình nguyên tắm trong ánh vàng.

Chiếc xe việt dã màu trắng lướt qua, trên trời có Staraptor bay lượn, trong rừng có Aipom nhảy nhót, trên đồng có Shinx nghỉ ngơi. "Bíp bíp... phát hiện dữ liệu Pokémon mới, bíp bíp... phát hiện..." "Rotom, mày ồn quá đấy." Lục Dã phàn nàn.

Rotom tức mà không dám nói, tsundere im lặng một lúc, rồi lớn tiếng thông báo: "Bíp bíp... phía trước sắp đến đích, thị trấn Celestic!" ...

Thị trấn Celestic, bảo tồn lịch sử và lối sống cổ xưa của Sinnoh.

Thị trấn khá nhỏ, dân số ít ỏi, điều đáng nói duy nhất là bảo tàng và di tích Celestic.

Nhưng thị trấn nhỏ bé này, lại cùng lúc sinh ra nhà vô địch Sinnoh Cynthia, và Tứ Thiên Vương hệ Rồng của Kalos, Drasna.

Tuy hai người không quen thân, nhưng thực ra cũng là họ hàng xa mấy đời.

Trời dần tối.

Bên trong bảo tàng thị trấn Celestic.

Một bà lão tóc trắng đeo kính râm, ăn mặc có chút punk, lưng còng, đang ngắm nhìn vật phẩm trưng bày ở trung tâm bảo tàng.

Đó là một viên ngọc không tì vết, tròn như ngọc trai.

Biểu tượng của Palkia, Lustrous Orb. "Con bé Cynthia kia, sao vẫn chưa về." Bà lão đẩy gọng kính tròn, lẩm bẩm, "Ngoài kia nhiều

người xấu như vậy, nó lỡ bị lừa thì sao..." Hôm nay là ngày Cynthia dự định sẽ đến.

Nhưng Carolina chống gậy, đi qua đi lại, vẫn không thấy bóng dáng cháu gái. "Aiya!

Sốt ruột quá!" Carolina dùng gậy gõ mạnh xuống đất, miệng lẩm bẩm đi ra khỏi phòng thí nghiệm. "Tuy là nhà vô địch, nhưng cũng chỉ là một con bé... phòng ốc cũng không biết tự dọn dẹp..." Màn đêm buông xuống, gió đêm dịu dàng.

Cynthia hai tay đút túi, đứng trong đêm tối, chiếc áo đen hòa vào màn đêm. "Thị trấn Celestic." Cynthia cong môi cười, khẽ nói: "Tôi về rồi." Lục Dã xách chiếc vali chứa 【Adamant Orb】, đứng bên cạnh Cynthia, bỗng nhiên có chút căng thẳng. "Anh run cái gì thế?" "Hơi lạnh." "Thật sự không phải căng thẳng à?" Cynthia cười tủm tỉm hỏi. "Hà!

Người nên căng thẳng là bà của em mới đúng!" Cynthia khẽ nhướng mày, chỉ thấy Lục Dã đi ra sau lưng mình, lớn tiếng nói: "Dẫn đường!" Cynthia bất đắc dĩ cười, giơ tay phái ra Garchomp, tao nhã bước vào màn đêm.

Lục Dã quay lại dặn dò: "Các người tìm chỗ cắm trại trước đi, đợi tôi thăm dò tình hình địch xong sẽ đến đón." Bộ ba ra vẻ như đặc vụ, biểu cảm còn căng thẳng hơn Thầy Lục: "Đã, đã nhận lệnh!" Nhìn Admin đi xa, Meowth lắp bắp: "Thì, thì ra là ra mắt, ra mắt gia đình à!" "Admin, cố lên!!" Jessie siết chặt nắm đấm.

James: "Ghen tị quá, lúc tôi ra mắt gia đình vị hôn thê, không có không khí như vậy... o( )o" ...

Trong đêm tối, bảo tàng đã ở ngay trước mắt.

Nhìn thấy bóng lưng còng, quen thuộc đang chống gậy.

Cynthia nở nụ cười của người con xa quê trở về, thư thái và dịu dàng.

Nụ cười này khiến Lục Dã ngẩn người một lúc.

Ngay sau đó, hai người đi về phía bóng người trước bảo tàng. "Bà ơi." Giọng Cynthia như mang theo cả sự quyến rũ, khẽ cười, "Con về rồi ~" "Ồ, về là tốt rồi." Bà của Cynthia vừa mới lo lắng, cháu gái sẽ bị trai lạ dụ dỗ, lúc này không khỏi thở phào nhẹ nhõm.

Đột nhiên, bà của Cynthia nheo mắt, nhìn về phía sau: "Vị này là..." Lục Dã há miệng, đang định mở lời.

Bỗng nhiên sắc mặt thay đổi.

Chỉ thấy bà lão run rẩy giơ gậy lên, vung về phía mình: "Hay lắm!

Chính là cậu nhóc nhà ngươi, định cuỗm mất cây bắp cải nhà ta!" "Bà ơi." Cynthia ôm trán, giọng điệu có phần bất đắc dĩ: "Đây là khách!" Cây gậy vung tới, ngày càng gần mình.

Cuối cùng chỉ nhẹ nhàng chạm vào anh.

Bà lão hai tay chống vào cán gậy, nghi ngờ liếc nhìn Lục Dã, rồi lại nhìn Cynthia: "Thật không?" "Đương nhiên là thật!" Cynthia bất đắc dĩ cười nói.

Lục Dã không giận, ngược lại còn có chút vui mừng.

Bà quả là có mắt nhìn!

Một phát đã nhìn ra tôi đến để cuỗm bắp cải nhà bà! "Giáo sư Carolina, rất vinh dự được gặp bà." Lục Dã đưa chiếc vali cho Carolina, tự giới thiệu: "Cháu tên Lục Dã, là đến, ờ... cùng cô ấy vận chuyển Adamant Orb." Bà lão liếc sang bên cạnh.

Thấy Cynthia khoanh tay, tầm mắt nhìn lên trên.

Tự nhiên biết đây là thói quen của cháu gái khi nói dối.

Lại cẩn thận đánh giá người đến, Carolina 'hít' một hơi, có chút kinh ngạc trước chàng trai trẻ này.

Đẹp trai ngang ngửa ông nhà mình hồi trẻ!

Bà lão lập tức nổi giận: "Hay lắm, còn nói hai đứa không có quan hệ gì!" "Hả?" Cynthia có vẻ ngạc nhiên.

Bà lão tức giận chống gậy, ngay cả vali cũng không nhận, giận dỗi quay lưng đi: "Chingling, chúng ta đi!" "Đinh linh~!" Chingling buộc trên tóc bà lão, phát ra âm thanh trong trẻo. "Hợp tác với nhau lừa bà già này..." Bà lão vừa đi vào bảo tàng, vừa lẩm bẩm: "Tối nay ngủ ngoài đi, đừng hòng vào nhà!" Đây là cố ý nói cho Cynthia nghe, để cô tự kiểm điểm lại mình.

Thầy Lục trong lòng chấn động, hô to bà thật anh minh.

Lại có chuyện tốt như vậy sao!? "Bà ơi." Cynthia bất đắc dĩ tiến lên, nửa ngồi xuống khoác vai bà: "Người ta từ xa đến, cũng nên tiếp đãi một chút chứ." "Tiếp đãi, hừ!" Carolina liếc nhìn cháu gái, giọng điệu mềm đi một chút: "Có mấy phòng đâu, cho nó ngủ ở đâu?" Đột nhiên, sắc mặt bà lão thay đổi, thấp giọng nói: "Hai đứa không phải, đã ngủ chung rồi chứ!" "Bà!" Giọng Cynthia có phần cứng rắn. "Hết hồn." Bà lão thở phào nhẹ nhõm, lập tức cảm thấy sự việc vẫn có thể chấp nhận được. "Nó ngủ sofa là được." Cynthia quay lại nhìn, mỉm cười, nửa ngồi ôm lấy bà: "Đừng để cậu ấy bị cảm lạnh là được." "Hừ, con quyến rũ cũng vô dụng." Carolina không thay đổi sắc mặt, vuốt mái tóc vàng rũ xuống của cháu gái, khẽ nói: "Đi, lấy Adamant Orb qua đây." "Bà đồng ý rồi ạ?" "Sao có thể." Carolina quay đầu nhìn chàng trai trẻ gọn gàng sạch sẽ, chống gậy, nheo mắt. "Bà còn phải thẩm vấn nó cho kỹ!" ...

Lục Dã thấy hai bà cháu này thân mật nói chuyện một hồi.

Sau đó, Cynthia từ từ đứng dậy, tao nhã đi về phía mình. "Đưa vali

cho em đi." Cynthia đưa bàn tay trắng nõn ra, khẽ cười. "Bà cụ nói sao?" Lục Dã đưa vali, tò mò hỏi.

Cynthia chống tay lên cằm, nghiêng đầu suy nghĩ một lúc.

Với tính khí của bà, vậy mà không trực tiếp đuổi Lục Dã đi. "Ấn tượng đầu tiên, cũng không tệ?" "Bà quả là có mắt nhìn." Lục Dã cảm thán.

Cynthia nhướng mày, nở nụ cười bất đắc dĩ: "Đi thôi, vào nhà trước đã." Sau lần tỏ tình ở khách sạn suối nước nóng trước đó, quan hệ của hai người đã tiến thêm một bước.

Đợi đến khi tỏ tình chính thức, còn có đính hôn, ra mắt gia đình...

Lục Dã vừa đi về phía bảo tàng, mặt già đỏ lên, nắm tay ho nhẹ.

Cái con nai con chết tiệt này cứ nhảy loạn xạ! "Gengar ~(~￣▽￣)~" Gengar bay lơ lửng bên cạnh Lục Dã, cổ vũ huých nhẹ vào anh.

Lục Dã: "Đừng có liếm chảy mất cái Chìa Khóa Thương, lát nữa còn phải nhờ bà cụ nghiên cứu một chút đấy." "Gengar!" Gengar chào, đã nhận lệnh!

Sườn đồi nhỏ cách đó không xa, màn đêm bao phủ.

Bộ ba trốn trong bụi cỏ, lấy ra ống nhòm hồng ngoại. "Tình hình địch thế nào?" "Admin đã thành công xâm nhập vào pháo đài địch, chuẩn bị bắt đầu công phá!" "Sẵn sàng yểm trợ bất cứ lúc nào meo, đặt tên kế hoạch tác chiến là 'Công lược bà của Nhà vô địch'!" "Wobbu-ffet~!" Bộ ba bận rộn một hồi, bỗng nhiên thở dài một hơi. "Nói cho cùng." "Trông họ hạnh phúc quá." "Còn chúng ta chỉ có thể đứng đây nhìn meo..." "Cảm giác đáng ghét quá!!" "Wob—bu-ffet!" ...

Nội thất của bảo tàng rất đơn giản.

Đi qua cửa sau và sân giữa, là phòng thí nghiệm lịch sử Celestic,

và nhà của Cynthia. "Tuyển nhân thủ, là để bảo an sao?" Cynthia vừa đi vừa hỏi.

Carolina gật đầu: "Griseous Orb và Adamant Orb, rất khó để không bị người khác dòm ngó, nhưng liên minh cũng đã tăng cường nhân lực..." Cynthia nhìn vẻ mặt muốn nói lại thôi của bà, khẽ cười: "Là vì, bà không tin tưởng họ sao?" "Không phải không tin tưởng, là họ quá không chuyên nghiệp." Carolina lắc đầu, khẽ thở dài: "Cảnh sát Jenny căn bản không muốn điều đến nơi này, việc bảo trì di tích cũng cần rất nhiều nhân lực..." "Lần này con cũng mang theo người giúp đỡ." Cynthia cười đáp, "Là người đáng tin cậy." Carolina liếc nhìn cháu gái, nhàn nhạt nói: "Nói đi, ngoài chàng trai trẻ kia, con còn giấu bà chuyện gì nữa." "Thật ra... là vì hội nghị nghiên cứu khoa học năm nay." Cynthia nhìn bà, "Con đã thu thập được truyền thuyết về cặp rồng Không-Thời gian, và...

đã thấy Chìa Khóa Thương trong truyền thuyết." "Con đã có được Chìa Khóa Thương?" Carolina có vẻ hơi kinh ngạc. "Không phải con." Cynthia lắc đầu, mỉm cười nói: "Tóm lại, bà sẽ sớm biết thôi!" Carolina hơi ngẩn ra, chống gậy, lặng lẽ thở dài: "Cháu gái lớn rồi, không giữ được nữa rồi..." "Bà ơi!" Cynthia vừa bất đắc dĩ vừa buồn cười. "Nhưng mà." Carolina nhìn thẳng về phía trước, tự mình nói, "Nó cũng khá đẹp trai, có phong thái của ông con ngày xưa, chỉ không biết nhân phẩm thế nào..." "A?" Cynthia ngẩn ra.

Carolina im bặt, đẩy cửa bước vào nhà, lạnh lùng nhìn lại Lục Dã: "Nói trước, chỉ cho cậu ở một đêm, ăn ở tự giải quyết, tôi không nấu cơm cho cậu ăn đâu, hiểu chưa?" "Cháu có thể mượn nhà bếp không ạ?" Lục Dã cẩn thận hỏi.

Carolina hừ nhẹ một tiếng, coi như ngầm đồng ý.

Lục Dã nở một nụ cười nhẹ: "Vậy thì tốt quá, để cháu làm bữa

khuya cho bà ăn nhé!" "Hả?" Carolina ngẩn ra, lắc đầu đi vào trong nhà, lẩm bẩm, "Kỳ quái..." Cynthia im lặng nhìn Lục Dã, nở nụ cười áy náy.

Lục Dã giơ ngón tay cái lên, tự tin cười.

Tiếp theo, là lượt tấn công của tôi! ...

Nhà của Cynthia, đơn sơ ngoài dự kiến.

Ba phòng một sảnh, lần lượt là phòng của Cynthia, Carolina, và bố mẹ Cynthia.

Về bố mẹ, Cynthia chỉ mơ hồ nhắc đến vài câu, Lục Dã cũng không muốn hỏi thêm.

Như vậy, Thầy Lục tự nhiên chỉ có thể ngủ sofa. "Thật xin lỗi." Cynthia nhìn Lục Dã, thấp giọng nói, "Rõ ràng anh là khách..." "Tôi không kén giường, dù sao Gengar cũng sẽ Thôi Miên." Lục Dã nói.

Cynthia có vẻ ngạc nhiên chớp chớp mắt.

Giáo sư Carolina dường như không muốn nói chuyện với Lục Dã.

Cầm lấy vali, bà đi đến phòng thí nghiệm cách đó không xa, tự mình nghiên cứu.

Theo suy nghĩ của Carolina, lạnh nhạt với cậu ta, xem cậu ta có bực bội không, cũng là một cách kiểm tra tâm tính của cậu ta.

Bất kể địa vị của hai bên là gì, cho dù mình không phải bà của Cynthia, tôn trọng người già cũng là một đức tính cần thiết.

Cái gọi là quân tử thận trọng khi ở một mình, chính là dù ở một mình cũng có thể giữ được tâm thái tĩnh lặng tu thân.

Chương 379

Cynthia biết suy nghĩ của bà, cũng không tiện phản đối, chỉ bất đắc dĩ chống cằm, yên lặng nhìn Lục Dã. "Em nhìn gì thế?" "Em đang nhìn Gengar." "Không phải bị vẻ đẹp trai của anh hấp dẫn sao?" "Xì." Cynthia dời tầm mắt, rồi lại tự mình quay lại.

Lục Dã không trêu chọc nữa, đứng dậy nói: "Nhà bếp ở đâu?" "Ở đó." Cynthia ngồi vắt vẻo trên ghế, tay chống lên lưng ghế, lười biếng gối đầu lên tay, chỉ về phía nhà bếp.

Lục Dã giả vờ xắn tay áo: "Tôi xem trước có nguyên liệu gì." "Nếu không có, cũng chỉ đành làm khó Sirfetch'd thôi." Một luồng sáng trắng từ Premier Ball bay ra, Sirfetch'd kinh hãi: "Vịt!? (´ゟ∀ゟ)σ" Lục Dã ngạc nhiên liếc nhìn Sirfetch'd: "Tôi nói đùa thôi." "Vịt..." Sirfetch'd thở phào nhẹ nhõm. "Cho dù có nguyên liệu, cũng phải làm khó mày." Lục Dã u ám nói. "Hừm..." Cynthia không nhịn được cười, dịu dàng nói, "Anh đừng bắt nạt Sirfetch'd nữa, mau đi nấu cơm đi." "Tuân lệnh." Ngôi nhà ba phòng một sảnh kiểu cũ, chiếc đồng hồ quả lắc bên tường kêu tích tắc, chậm một phút.

Thời gian trong một phút này, trở nên vô cùng chậm rãi, vô cùng dịu dàng.

Nhà bếp có dấu hiệu thường xuyên sử dụng, trên bếp còn dính vệt nước, nguyên liệu có hành tây, khoai tây, các loại đồ hộp...

Lục Dã mở tủ và tủ lạnh, lớn tiếng nói: "Bà của em hình như rất thích ăn đồ hộp!" "Bà chỉ thích ăn những thứ đó, hamburger, pudding, đồ hộp... còn có sữa Moomoo." Cynthia gối đầu lên tay, giọng rất nhỏ, rồi lại lớn lên: "Vì những thứ đó rất tiện lợi!" "Chẳng trách tài nấu ăn của Cynthia cũng không ra sao." Lục Dã tự lẩm bẩm, "Phát triển tốt

như vậy, thật là khổ cho cô ấy..." "Ủa?

Sao mình lại biết phát triển rất tốt nhỉ?" Lục Dã vừa lẩm bẩm, vừa định dùng đồ hộp để làm thịt hamburger. "Rotom, trong túi của Gengar có lò nướng, nhớ lấy ra." "Nhận lệnh, ro-tom~!" Rotom cũng dần quen với thân phận 'dụng cụ nhà bếp huyền thoại'.

Tuy dụng cụ nhà bếp không đầy đủ, nhưng trong chiếc túi bốn chiều của Gengar, chứa đầy đủ mọi thứ — Nhà của một Food Blogger đúng là có đủ thứ! "Vịt~!" Sirfetch'd đội một chiếc mũ đầu bếp cao, tay vịt cầm máy đánh trứng, thành thạo đánh trứng.

Đề nghị đổi tên: 《Sợ bị làm thành món ăn, tôi đành trở thành Nhà Vô Địch Thế Giới (×) Đầu Bếp Hạng Nhất (√)》 Lục Dã rửa sạch đôi tay thon dài, cẩn thận thái nhỏ hành tây, những mẩu hành tây trắng nõn, mọng nước xếp chồng lên nhau, trông rất đẹp mắt. "Gengar! (இωஇ)" Gengar áp mặt vào bếp, mở to mắt, nhìn chằm chằm Lục Dã, bỗng nhiên rơm rớm nước mắt. "Hành tây đương nhiên sẽ chảy nước mắt rồi." Lục Dã cười, tự mình giải thích: "Tiếp theo là xào hành tây băm..." Một dải lụa màu hồng từ dưới bếp vươn ra, lặng lẽ đưa đến một chiếc chảo đáy bằng.

Lục Dã ngạc nhiên cúi đầu, chỉ thấy Sylveon mặt đỏ bừng. "Cảm ơn nhé." Lục Dã cười nói. "Ee, eevui!" Hành tây băm một nửa xào một nửa để sống, sau khi lấy ra khỏi chảo.

Lục Dã bắt đầu nhào thịt băm, rắc muối, thêm trứng, bột mì, tiêu, và hành tây băm vừa rồi. "Phải chuẩn bị một phần bữa tối cho James và những người khác nữa." Lục Dã nhỏ giọng lẩm bẩm, đập thịt băm trong tay, tạo thành hình dạng miếng hamburger. "Gengar!" Gengar cũng rửa sạch tay, phấn khích chạy đến giúp. "Như thế này này, rồi như thế này này... hình dạng miếng hamburger đã ra rồi, rất lợi hại phải không." Lục Dã chỉ đạo Gengar. "Gengar! ヽ(￣▽￣)ﾉ" Gengar

chuyên tâm làm miếng hamburger.

Không biết từ lúc nào, một mỹ nhân tóc vàng đứng bên cạnh Lục Dã, tò mò quan sát. "Em có thể giúp một tay không?" Cynthia ngại ngùng hỏi. "Đương nhiên." Lục Dã ngạc nhiên quay lại nhìn, nói, "Cùng Gengar làm miếng hamburger là được." Cynthia hăm hở gật đầu, xoa xoa tay: "Em hiểu rồi!" Hai người kề vai nhau trong bếp, chuyên tâm vào việc chế biến món ăn. "Anh xem anh xem, em làm thành công rồi!" Cynthia có vẻ vui mừng khoe với Lục Dã. "Được đấy." Lục Dã gật đầu, "Chỉ là hơi xấu thôi." "Hừm..." Cynthia dỗi, rồi lại lộ ra ánh mắt quyết tâm, "Tiếp tục nào!" Cho lên chảo rán, những miếng hamburger xèo xèo bốc khói, dần dần chuyển sang màu vàng cháy cạnh. "Anh thích ăn cháy một chút." Lục Dã thuận miệng nói. "Gengar! (¯ ¯)" Gengar điên cuồng gật đầu.

Cynthia ngửi thấy mùi thơm bay đến, lặng lẽ mím đôi môi đỏ, nhìn Lục Dã nói: "Còn làm gì nữa không?" "Pudding caramen." Lục Dã lấy sữa Moomoo từ tủ lạnh ra, "Nhanh thôi, dùng lò nướng là được." "Nhưng mà, trong bếp không có lò nướng..." "Gengar!" Trong ánh mắt kinh ngạc của Cynthia.

Gengar cười toe toét, từ chiếc túi bốn chiều lấy ra lò nướng, đặt lên bàn bếp.

Rotom chui vào trong, lớn tiếng hét: "Bíp bíp...

Rotom, dạng Lò Nướng khởi động!!" Cynthia khẽ gật đầu, nhỏ giọng tự nhủ: "Rotom, hình như bị dùng làm dụng cụ nhà bếp rồi nhỉ..." "Chứ sao, chẳng lẽ thật sự có người dùng Rotom để đấu trận?" Lục Dã ngạc nhiên.

Đây chính là đồ gia dụng thông minh · điều khiển không người lái · hacker hàng đầu · dụng cụ nhà bếp huyền thoại Rotom đấy!

Cynthia chống cằm, chìm vào tự nghi ngờ bản thân.

Có sự trợ giúp của Rotom dạng Lò Nướng và dạng Tủ Lạnh, việc làm pudding caramen cực kỳ nhanh chóng.

Lục Dã tiếp tục bày đĩa, nhìn những miếng hamburger, pudding caramen, súp miso đậu phụ trước mặt, hài lòng gật đầu.

Cynthia cười đáp lại, quay người đi: "Em đi xem..." "Bà!?" Lục Dã chuyên tâm bày đĩa, thuận miệng nói: "Sao em cũng chơi trò trẻ con này thế, Cynthia." Cynthia không trả lời.

Lục Dã quay người lại, chỉ thấy Carolina đang một mặt cảnh giác nhìn mình, biểu cảm trên mặt cực kỳ phức tạp.

Cynthia à Cynthia!

Con còn nói con và thằng nhóc này không có quan hệ gì!

Bà và ông con, năm đó cũng ở chính vị trí này, cùng nhau nấu ăn!

Nhưng mà, chỉ riêng việc biết nấu ăn này, đã để lại cho Carolina một ấn tượng không tồi.

Carolina liếc nhìn 【Set ăn hamburger】trên bàn bếp, nuốt nước bọt, nhướng mày nói: "Trông cũng không ra làm sao cả." Lục Dã潇洒地 tháo tạp dề, nở nụ cười ôn hòa, đẩy 【Set ăn hamburger】đến trước mặt Carolina. "Bà thử một miếng, sẽ biết ngay ạ." Carolina ngẩn ra, từ thần sắc của Lục Dã, bà cảm nhận được một khí thế khó tả.

Không tự chủ được cúi đầu, Carolina run rẩy nhận lấy dao nĩa Cynthia đưa, lại một lần nữa nuốt nước bọt. "Hà!

Chỉ là món hamburger đơn giản này..." Carolina cắt một miếng nhỏ, trong khoảnh khắc, bà mơ hồ nhìn thấy ánh vàng.

Cynthia hơi ngẩn ra: "Đây là chiêu Tia Chớp gì vậy?" "Tuyệt chiêu Tỏa Sáng." Lục Dã ho nhẹ, "Cháu đã thêm vào Tuyệt chiêu Tỏa Sáng."

Các bé Pokémon căng thẳng nhìn Giáo sư Carolina.

Ngay cả Garchomp của Cynthia cũng không khỏi nuốt nước bọt.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Carolina xiên miếng thịt hamburger tươi mềm mọng nước, đưa vào miệng.

Một dòng điện, chạy dọc khắp cơ thể!

Như chiêu Sấm Sét của Pikachu, từ trời giáng xuống!

Ngon tuyệt!!

Carolina hít một hơi thật sâu, khóe mắt lăn dài giọt lệ, như nhìn thấy chính mình thời trẻ.

Đó là sườn đồi ngoại ô thị trấn Celestic, đêm tối dịu dàng.

Carolina trẻ trung tao nhã, tóc vàng xinh đẹp, nhìn người ông tuấn tú nhút nhát của Cynthia, từ từ đưa lên đôi môi đỏ — "Bà ơi, bà tỉnh lại đi!" Cynthia căng thẳng lay vai bà, "Bà không sao chứ!" "Không, không sao." Carolina lau khóe mắt, cảm khái thở ra một hơi, "Chỉ là nhớ lại một vài chuyện cũ." Cynthia quay lại nhìn Lục Dã, khẽ gật đầu.

Xem ra... bà khá hài lòng!

Trong tiếng khóc lóc gào thét của đám Pokémon, tiếng eevui vang lên.

Lục Dã nhếch mép cười, vô tình để lộ huy hiệu trên vai — Ồ, mình không có huy hiệu à, vậy thôi! "Tiếp đãi không chu đáo!" Carolina nhìn Lục Dã một lúc, rồi lại nhìn Cynthia đang mỉm cười dịu dàng.

Cuối cùng, bà bất đắc dĩ thở dài. "Ăn, ăn cơm trước đã, Lục Dã cũng ăn chung luôn!" ...

Các bé Pokémon bưng 【Set ăn hamburger】lên, phấn khích lao đến bàn ăn.

Căn nhà nhỏ chật hẹp, thoáng chốc trở nên đông đúc.

Đồng hồ quả lắc vẫn thong thả đung đưa, mùi thơm nóng hổi, mang đến cho ngôi nhà lạnh lẽo một chút hơi ấm.

Carolina nhìn Lục Dã, bỗng nhiên cảm thấy thuận mắt hơn. "Gengar, Meowth và những người khác chắc vẫn đang đói." Lục Dã đưa túi giữ nhiệt cho Gengar, "Phiền mày chạy một chuyến rồi." "Gengar ~(￣▽￣)/" Với khả năng nắm vững 「Dịch Chuyển Tức Thời」của Gengar hiện tại, giao đồ ăn chỉ là chuyện trong phút chốc.

Cho dù không đi làm thêm ở phòng gym, Gengar cũng có thể chạy đi giao đồ ăn, để phụ giúp gia đình...

Vì cái nhà này, Gengar đã gánh vác quá nhiều!

Bên ngoài sườn đồi của thị trấn Celestic.

Bộ ba Hỏa Tiễn đói rét, đã quen thuộc bắt đầu dựng trại, bỗng nhiên, nhận được sự thăm hỏi từ Thầy Lục.

Bộ ba ăn bento, nước mắt lưng tròng: "Cảm giác tuyệt vời quá~!" "Wobbu-ffet ~o( )o" (Của tôi đâu, bento của tôi đâu?) Gengar từ trong túi lấy ra một lọ Khối Năng Lượng, kèm theo hiệu ứng âm thanh: "Choang choang choang!" Wobbuffet hai mắt sáng rực, chào lớn tiếng hét: "Wobbu-ffet!" Bên kia.

Carolina thu lại thần sắc, ho nhẹ một tiếng: "Chuyện của hai đứa, vẫn phải do hai đứa tự giải quyết." "Điều ta muốn hỏi, là chuyện xảy ra ở di tích Solaceon..." Lục Dã nhìn Cynthia một cái, khẽ gật đầu: "Đây cũng là điều cháu muốn nhờ bà." Thầy Lục kể lại sự việc ở di tích Solaceon cho Carolina.

Đối với bà của Cynthia, anh cũng không có gì đề phòng... dù sao

sớm muộn cũng là người một nhà.

Trưng bày 【Chìa Khóa Thương】cho Giáo sư Carolina, có lẽ có thể làm rõ món đồ này rốt cuộc là gì.

Carolina đã nghe cháu gái kể về 【Chìa Khóa Thương】.

Trong truyền thuyết, là vật phẩm mấu chốt để cân bằng sức mạnh của 【Griseous Orb】 và 【Adamant Orb】.

Ba vật phẩm này, đều là tài nguyên huyền thoại cực kỳ hiếm có.

Nếu được, Carolina cũng muốn mượn 【Chìa Khóa Thương】từ tay Lục Dã để nghiên cứu một thời gian.

Coi như bồi thường, để Pokémon của cậu ta tu luyện gần 【Griseous Orb】 và 【Adamant Orb】... chắc cũng không thành vấn đề. "Gengar ~" Gengar giao đồ ăn xong quay về, từ trong túi lấy ra khối rubik 【Chìa Khóa Thương】. "Chính là cái này." Lục Dã trầm giọng nói, "Phiền bà rồi, Giáo sư Carolina!" Carolina hiếm khi lộ ra nụ cười.

Không chỉ trông sáng sủa sạch sẽ, còn có tài nấu ăn ngon, trên lĩnh vực chuyên môn cũng hợp với Cynthia như vậy.

Ít nhất từ biểu hiện hiện tại, Carolina khá hài lòng với nhân phẩm của Lục Dã.

Nếu không phải cậu ta đã ra tay trước — Carolina còn muốn giới thiệu cây bắp cải nhà mình cho cậu ta.

Tuổi trẻ thật tốt a.

Carolina cảm khái một tiếng, nhận lấy 【Chìa Khóa Thương】, hơi ngẩn ra: "Trên này... tại sao lại có vết nước?" Lục Dã và Gengar nhìn nhau, biểu cảm trở nên kỳ quái. "Trong di tích ẩm ướt tăm tối, có rêu xanh cũng là chuyện bình thường mà." Lục Dã nói. "Ghos Ghos!

(*⊙~⊙)" Gengar vội vàng gật đầu, còn không quên chép lưỡi một cái.

Carolina nghi ngờ liếc nhìn một cái, lại cúi đầu xem xét Spear Key hình khối rubik, lẩm bẩm: "Thôi bỏ đi... cũng không ảnh hưởng đến việc nghiên cứu." "Bà biết lai lịch của nó ạ?" Cynthia tò mò hỏi. "Phải phân tích các nguyên tố cấu thành đã mới biết được." Carolina đeo một cặp kính lão lên, chậm rãi nói: "Nghe nói văn minh cổ đại đã nắm giữ phương pháp mượn sức mạnh của thần linh...

Tôi nghĩ có lẽ thứ này liên quan đến những truyền thuyết đó." Cynthia thoáng kinh ngạc: "Mượn... sức mạnh của thần linh?" Carolina đẩy gọng kính lão, ánh mắt sâu thẳm: "Vùng Sinnoh từng có một vương quốc tên là Midina, nghe nói vị quốc vương đó đã nhận được sức mạnh của Arceus." "Còn thời gian, không gian và bóng tối, các vị thần của ba hồ nước..." Carolina khẽ nói, "Hình tam giác là kết cấu ổn định nhất, cũng là điểm đáng chú ý nhất trong truyền thuyết Sinnoh." Cynthia khoanh tay, tay kia đặt lên cằm, khẽ cau mày, con ngươi màu xám lộ vẻ suy tư. "Ồ, thì ra là vậy!" Lục Dã chậm rãi gật đầu, ra vẻ 'tôi đã hiểu hết rồi'. "Cậu nghe hiểu rồi à?" Cynthia và Carolina đồng thanh hỏi.

Lục Dã ngẩn ra, có cảm giác như đang đục nước béo cò thì bị phát hiện.

Nhưng mà, Thầy Lục quả thực nhớ rõ bộ ba phim điện ảnh về Pokémon huyền thoại của vùng Sinnoh.

Bộ đôi Thời Gian - Không Gian, Giratina, Arceus... vừa hay khớp với những gì Carolina miêu tả.

Nhưng những điều này lại không tiện giải thích với bà. "Hiểu rồi." Lục Dã nắm tay ho nhẹ, "Đại khái." "Cũng đúng." Cynthia gật đầu như có điều suy nghĩ, "Văn minh cổ đại, đó vốn là lĩnh vực sở trường của cậu mà." "Hả!" Carolina lần đầu tiên nghe cháu gái mình đánh giá

cao người khác như vậy, không khỏi cười nói: "Lục Dã, cái này xin hãy để tôi nghiên cứu một thời gian nhé." Lục Dã cũng đang có ý đó, mấy cái flag liên quan đến sự kiện lớn càng ít càng tốt, liền vội vàng gật đầu: "Bà cứ tự nhiên!" Carolina càng lúc càng quý Lục Dã, cười tủm tỉm nói: "Trong thời gian nghiên cứu, cậu cứ ở cùng Cynthia trong nhà đi..." "Hả!?" Lục Dã và Cynthia đồng thời lên tiếng.

Carolina gõ cây gậy, liếc nhìn hai người: "Có ý kiến à?" Cynthia ngẩn ra, quay đầu nhìn Lục Dã, có chút lúng túng: "Nhưng mà, cháu còn phải về Liên Minh Sinnoh..." "Không sao, chỉ ba ngày thôi." Carolina vui vẻ nói, "Ba ngày, đủ để bà mò ra ngọn nguồn của thứ này rồi!" Lục Dã nhướn mày.

Cậu vô thức nhìn sang bên cạnh, vừa hay bắt gặp ánh mắt của Cynthia, trong ánh mắt có cả sự bất lực, cảnh cáo, và xấu hổ...

Chương 380

Rõ ràng đã ở chung một mái nhà.

Nhưng lúc này việc ở chung dường như lại mang một ý nghĩa khác.

Lẽ nào...

Cynthia khẽ mím môi, trong lòng có chút khó tin.

Mới gặp nhau một buổi tối, bà đã chấp nhận cậu ấy rồi sao?

Vừa muốn bà đồng ý, lại vừa không muốn đồng ý nhanh như vậy...

Cynthia trong lòng rối bời, hai má ửng hồng.

Phía bên kia, Lục Dã đang trò chuyện vui vẻ với Carolina. "Bà đúng là cây đa cây đề trong giới học thuật, cháu thường nghe Giáo sư Oak nhắc đến thành tựu của bà đấy ạ." "Thế à, ha ha, Samuel Oak cũng có mắt nhìn đấy chứ!" "Đúng rồi, Sữa Moomoo hâm nóng sẽ ngon hơn, cháu có vài ý tưởng về các món ăn từ sữa..." "Ồ hô hô!

Hôm nào Cynthia không có nhà, bà dẫn cậu đi tham quan phòng của nó..." Cynthia khoanh tay, giọng hơi cao: "Bà nội!" "Đến đây đến đây." Carolina nhận lấy Spear Key từ tay Lục Dã, đặt vào một hộp chứa đặc biệt, đi đến bên cạnh cháu gái, nhìn Lục Dã nói: "Ta và Cynthia còn có chuyện cần bàn... cậu cứ đi tắm rửa, nghỉ ngơi sớm đi." Lục Dã gật đầu, biết hai bà cháu lâu ngày không gặp, tự nhiên sẽ có chuyện riêng muốn nói.

Cậu đang định ra ngoài hóng gió một lát thì nghe Carolina nói: "Thứ này sẽ ảnh hưởng đến không gian xung quanh, là một tài nguyên rất quý giá..." "Để bù đắp, trong thời gian ta nghiên cứu, cậu có thể

huấn luyện gần Lustrous Orb và Adamant Orb." "Còn phương pháp huấn luyện cụ thể." Carolina liếc nhìn Cynthia, "Chắc không cần ta chỉ điểm nữa đâu nhỉ." Thầy Lục:???

Mất một cái Spear Key, đổi lại được cả Lustrous Orb và Adamant Orb!?

Tuy chỉ có quyền sử dụng trong ba ngày, nhưng với tài năng của đám Pokémon nhà mình...

Có khi, trình độ của cả đội trực tiếp nhảy vọt một bậc lớn!

Thầy Lục lau mồ hôi lạnh trên trán.

Bà già hồ đồ rồi!! "Ghos! (๑`▽´๑)۶" Gengar hưng phấn vung vẩy nắm đấm nhỏ.

Yên tâm yên tâm, chuyện huấn luyện cứ giao cho tôi!

Trong ba ngày quý giá này, tôi nhất định sẽ dẫn dắt mọi người, cùng nhau trở nên mạnh mẽ hơn! "Em cũng sẽ đến giúp." Cynthia khẽ cười, "Có thể tránh được một số tình huống bất ngờ trong lúc huấn luyện." Dàn bao thế này, là huấn luyện viên riêng cấp Nhà vô địch, tài nguyên cấp huyền thoại hỗ trợ...

Sắc mặt Lục Dã khẽ biến.

Sắp tới Gengar tung một phát Xé Rách Không Gian bay luôn cả doanh thu một năm của The Pokémon Company mất!

Chết người hơn là.

Đây không chỉ là buổi dạy kèm riêng cho Gengar.

Xem ra, Cynthia định bổ túc cho cả đội một khóa!

Toang rồi, quả này là cả team toàn nội gián, đến cả ra mắt phụ huynh cũng bị đâm sau lưng một phen!

Lục Dã sống lưng lạnh toát, ngượng ngùng nói: "Bà ơi, giao cho bà nghiên cứu, cháu yên tâm lắm, không cần bù đắp gì đâu ạ..." "Thế sao được!

Đối với một Huấn luyện viên mà nói, mỗi ngày đều vô cùng quý giá." Carolina trừng mắt, "Làm lỡ ba ngày huấn luyện của cậu... cũng chỉ có thể dùng những thứ này để bù đắp thôi." Đột nhiên, Carolina như nhận ra điều Lục Dã lo lắng, liền nói nhỏ: "Cậu yên tâm, chỉ cần cậu không lấy nó ra khỏi hộp chứa, huấn luyện gần Lustrous Orb và Adamant Orb thì không có vấn đề gì." Lục Dã: "Lỡ như tôi lấy nó ra thì sao?" Carolina nhìn đi chỗ khác, tự nói: "Tai nạn nghiên cứu khoa học... là chuyện thường tình, cùng lắm thì để Cynthia viết bản kiểm điểm thay cậu." Cynthia: "Bà nội!" "Được rồi, không đùa nữa." Carolina nghiêm túc nói, "Hy vọng cậu có thể tận dụng tốt ba ngày này." "Dù sao thì..." Carolina nhướn mày, "Con bé Cynthia nhà ta, thực lực cũng mạnh lắm đấy nhé." Ngụ ý của Carolina là hy vọng thực lực của Lục Dã ít nhất có thể sánh ngang Cynthia.

Nhưng Thầy Lục đã nói rõ với Cynthia rồi.

Cậu không theo đuổi sức mạnh, trân trọng tình cảm và sự đồng hành với Pokémon mới là mục tiêu sống của cậu.

Nhưng đây cũng là ý tốt của Carolina.

Lục Dã thở dài một hơi, nhìn Gengar bên cạnh: "Từ từ thôi, nhất định phải chú ý kiểm soát thời gian huấn luyện, chú ý sức khỏe!" "Ghos~(இωஇ)" Gengar vô cùng cảm động, thè chiếc lưỡi dài đỏ rực ra, liếm về phía Lục Dã.

Hiệu ứng Tê Liệt được kích hoạt!

Dưới ánh mắt đã quen của Cynthia và sự kinh ngạc của Carolina.

Lục Dã lôi ra đặc sản Johto, Kẹo Socola Phẫn Nộ, ngoạm một

miếng, giải trừ hiệu ứng Tê Liệt.

Cynthia kinh ngạc nói: "Hôm nay lại là vị mới!" "Ừm...(￣~￣)" Lục Dã vừa nhai vừa nói, "Trong túi Gengar còn nhiều lắm... em có muốn không?" Cynthia cười đáp lại: "Cho em một cái đi!" "Hai đứa..." Carolina tức giận gõ gậy: "Đừng có coi bà già này không tồn tại chứ!" ...

Kim đồng hồ chỉ mười giờ rưỡi.

Carolina nhìn thấy Spear Key, nhiệt huyết nghiên cứu bùng cháy, kéo theo cháu gái sang phòng thí nghiệm bên cạnh bắt đầu phân tích.

Cynthia cũng rất hứng thú.

Đối với bài luận văn mà cô và Lục Dã cùng viết, việc Spear Key được khai quật quả là đã cung cấp thêm một ví dụ thực tế quý giá!

Thầy Lục vẫn chưa cảm nhận được nguy cơ sắp đến.

Cậu bước ra khỏi nhà, hít thở không khí mang theo hơi ẩm của biển, ngước nhìn bầu trời đêm điểm xuyết những vì sao lấp lánh.

Giờ này ngủ vẫn còn quá sớm.

Thị trấn nhỏ lại không sầm uất như thành phố Saffron, mười giờ đã là một khoảng không tĩnh lặng.

Nghĩ đến ngày mai được chị đẹp đích thân chỉ đạo Gengar huấn luyện.

Vẻ mặt của Thầy Lục không khỏi trở nên có chút phức tạp.

E là, ngày đạt đến thực lực Thiên Vương cũng không còn xa nữa!

Nếu thật sự phải đấu với Lucian, Flint bọn họ ở Liên Minh Vô Địch... "Khoan đã, không đúng... mình lo cái gì chứ?" Lục Dã lẩm bẩm: "Mình cứ tiếp tục đánh Little Cup là được rồi?" Ai cũng biết, Thầy Lục không bao giờ đánh Little Cup.

Về danh nghĩa là Đại hội Liên Minh, nhưng thực tế lại có những mãnh nam như Ash, Dakto tham gia.

Đánh với mấy thằng trai tráng có Pokémon huyền thoại, không ngán sao được!

Nghĩ đến đây, bước chân Thầy Lục trở nên nhẹ nhàng, cậu thong thả đi về phía sườn đồi ở ngoại ô thị trấn.

Khoảng hai mươi phút sau, Lục Dã nhìn thấy bộ ba Đội Hỏa Tiễn vẫn đang cắm trại ngoài đường, run cầm cập vì lạnh.

Lục Dã ngẩn ra: "Tôi bảo mấy người chờ lệnh, chứ đâu có bảo mấy người cắm trại tại chỗ đâu." "Không, không sao, quen rồi ạ meow!" Meowth chùi nước mũi, nhe răng cười nói. "Trong thị trấn không phải có nhà trọ gia đình sao, giờ này chắc vẫn còn mở cửa." Bộ ba nhìn nhau, cúi đầu ủ rũ nói: "Thực ra là... chúng tôi hết kinh phí rồi." Thầy Lục: "???" "Chuyện này chưa nói với sếp à?" Meowth cẩn thận liếc nhìn Lục Dã một cái, yếu ớt nói: "Số tiền bán thẻ lần trước, dùng để làm robot, đã bị Thợ săn J cho nổ tung rồi meow." "Nhưng sếp yên tâm!" Jessie hào khí ngút trời, "Chúng tôi sẽ sớm kiếm lại kinh phí, hiếu kính cho sếp!" "Lần làm thêm ở bảo tàng này chính là một cơ hội rất tốt!" James hưng phấn xoa tay. "..." Lục Dã thở dài, từ trong túi lấy ra thẻ ngân hàng, đưa cho Meowth. "A?" Meowth ngơ ngác. "Đi thuê nhà trọ đi, đợi kiếm được lương rồi trả lại cho tôi." Lục Dã nghiêm mặt, "Lo cho bản thân mình trước đi, ba tên ngốc này." Bộ ba nhìn nhau ngơ ngác, đột nhiên nhào tới ôm chầm lấy cậu: "Admin!! ∧(; ´Д ` ∧)" "Vãi chưởng, tôi đã nói là phải trả lại mà...

Sonans sao mày cũng nhào tới, chờ đã!" ...

Nhân lúc còn sớm.

Lục Dã dẫn bộ ba đi, giới thiệu với Giáo sư Carolina ba người làm công đáng tin cậy 'trừ việc cào Pikachu ra thì cái gì cũng biết làm'. "Ồ."

Carolina đẩy kính lão, đánh giá ba người đang có vẻ mặt ân cần, "Công việc chắc cần khoảng một tuần... mấy người có đảm đương được không?" "Yên tâm, cứ giao cho chúng tôi!" Carolina gật gật đầu, xem như chấp nhận, rồi lại quay người lẩm bẩm: "Là mình hoa mắt rồi sao, sao bây giờ Meowth cũng biết nói chuyện rồi..." Lục Dã nhìn chằm chằm 'Bộ ba làm thêm'.

Suy nghĩ một chút, Thầy Lục mở Group Chat.

Cậu soạn một tin nhắn, gửi riêng cho vị 'sứ giả chính nghĩa' thích bắt tội phạm xuyên biên giới. "Tiền bối Lance, có thể gửi cho tôi thông tin về các nhóm săn trộm ở Sinnoh không?" Thầy Lục gửi kèm một biểu tượng cảm xúc 'lưỡi dao dính máu'. 3 tháng 1, thứ hai.

Sáng sớm, tiếng chuông vang vọng của Bronzong ngân nga khắp thị trấn Celestic.

Lục Dã bước ra khỏi phòng với vẻ mặt nghiêm túc.

Trong sân giữa, Cynthia đang chỉ đạo Gengar và đám nhóc huấn luyện.

Sự hỗ trợ của Lustrous Orb và Adamant Orb đã biến nơi đây thành một sân huấn luyện cực kỳ tuyệt vời.

Ngay cả học viện Celadon, nhà thi đấu Saffron, cũng không thể nào sánh bằng. "Chào buổi sáng." Cynthia khoanh tay, mỉm cười, rồi lại nhìn Lục Dã chăm chú. "Sao vậy?" Lục Dã hỏi. "Hôm nay trông cậu nghiêm túc quá." Cynthia nói. "À..." Lục Dã ôm gáy, rên rỉ, "Tối qua ngủ sofa, bị sái cổ rồi." Cynthia ngẩn ra, quay mặt đi, "Phụt..." "Em rõ ràng là đang cười trộm đúng không." Lục Dã u oán nói. "Để xin lỗi." Cynthia nhìn Lục Dã, vẻ mặt dịu dàng, khóe miệng cong lên thành một nụ cười, "Để em mát-xa cho anh nhé." Lục Dã sống lưng lạnh toát, ôm gáy: "Không sao, tôi để Sirfetch'd lấy cây hành ba rô đập cho vài cái là được." "Ừm..." Cynthia tay chống cằm, ánh mắt sâu thẳm, chìm

vào suy tư.

Lấy cây hành ba rô 100kg đập vào lưng, thật sự không ngất tại chỗ sao...

Cô thì thật sự muốn mát-xa cho Lục Dã.

Khi đùa giỡn với mấy cô bạn thân như Caitlin, Shauntal, họ cũng hay bóp vai cho nhau.

Lục Dã là khách, ở nhà trong ba ngày, quả thực nên tiếp đãi chu đáo. "Khi nào em về?" Lục Dã vừa xoa cổ vừa hỏi. "Đợi chỉ đạo xong cho Gengar." Cynthia nhìn Lục Dã, khẽ cười, "Rồi sẽ về Liên Minh Sinnoh." Lục Dã ngẩn ra.

Trong lòng vừa cảm khái, vừa không nỡ, lại có cảm giác mệt mỏi không tên. "Không cần phiền phức vậy đâu." Lục Dã ôm trán, khẽ thở dài, "Gengar và bọn nó tự biết huấn luyện mà." Cynthia khẽ gật đầu.

Có Từ điển Rotom làm trợ lý cho Huấn luyện viên, Pokémon quả thực có thể tự hoàn thành kế hoạch huấn luyện. "Nhưng có em ở đây." Cynthia khoanh tay, kiêu hãnh ngẩng cằm, nhếch mép cười, "Hiệu quả huấn luyện của chúng sẽ tốt hơn." "..." Vẻ mặt Lục Dã phức tạp.

Anh lo chính là cái này đây!

Aura có thể cảm nhận được, Năng lượng xung quanh đậm đặc đến gần như thực chất.

Năng lượng của thời gian và không gian, dưới sự kiềm chế của Spear Key, lại đạt được sự cân bằng vi diệu.

Đây cũng là lý do Carolina nói, ba ngày này có giá trị huấn luyện cực kỳ quý giá.

Điều này không chỉ đúng với Thầy Lục.

Ngay cả Cynthia cũng tung PokéBall ra, để Pokémon của cô cùng

huấn luyện.

Nổi bật nhất trong sân giữa chính là sân huấn luyện ngoài trời kiểu võ đường này. "Grao!!" Garchomp vung Vuốt Rồng, va chạm với Cú Đấm Sao Băng của Lucario, tạo ra một luồng gió mạnh mẽ vô cùng.

Thầy Lục không khỏi nuốt nước bọt. "Hồi nhỏ, em cũng huấn luyện ở đây à?" Cynthia gật đầu, vén mái tóc vàng bị gió thổi bay, ánh mắt khẽ lay động: "Thì ra đã qua lâu như vậy rồi..." Dưới sự khích lệ của các bậc tiền bối cấp Nhà vô địch.

Mắt của đám nhóc bùng lên ngọn lửa.

Vừa huấn luyện, vừa ngấu nghiến Khối Năng Lượng.

Đây quả thực là ăn thuốc kích thích như ăn kẹo!

Cynthia bất lực lắc đầu.

Cái lợi của một nhà Chăm Sóc Pokémon chính là đây.

Không cần tốn nhiều tiền mua các loại khối quý giá, các loại Poffin, món ăn cũng có thể tự mình điều chế...

Mặt trời lên cao.

Nội dung huấn luyện của đám nhóc đạt được hiệu quả vượt trội. "Ghos!" Gengar mắt lóe sáng xanh, vươn hai tay nhỏ, đột ngột đẩy lên trời.

Một con Starly vô tội đi ngang qua, như bị một bàn tay vô hình bóp chặt, đột ngột rơi xuống đất. "Ghos~(no ￣▽￣)" Gengar ngồi xổm xuống, đút cho Starly một Khối Năng Lượng, rồi lại thả nó đi.

Starly đập cánh, ngẩn người một lúc lâu, lặng lẽ nuốt nước bọt.

Hoàn toàn không muốn đi, còn muốn bị hành hạ thêm lần nữa thì phải làm sao!?

Lục Dã chứng kiến cảnh này, khóe miệng giật giật: "Đây là chiêu gì vậy?" "Là chiêu Trọng Lực tạo ra một không gian không có Phòng Mánh Lới, hoặc tạo ra trọng lực cực mạnh." Cynthia nói.

Chương 381

Trọng Lực!?

Lòng Lục Dã chấn động.

Chiêu này tôi thích quá rồi!

Trọng Lực phối hợp với Thôi Miên, chính là chiến thuật lừng danh Thôi Miên Trọng Lực, tỉ lệ trúng đích cao đến 99.96%!

Nói đơn giản, Thôi Miên Trọng Lực gần như là chắc chắn trúng, hoàn toàn không cần lo nguy cơ đánh hụt! "Nhưng mà, Gengar bình thường không phải không học được Trọng Lực sao?" Lục Dã tò mò hỏi. "Nhờ vào Năng lượng không gian của Adamant Orb đấy." Cynthia nói, "Gengar dường như rất có hứng thú với chiêu Trọng Lực... cũng là chiêu có hiệu quả huấn luyện tốt nhất." "Đây có lẽ là." Cynthia nhìn Lục Dã, khẽ nghiêng đầu: "Pokémon và Huấn luyện viên, sẽ ngày càng giống nhau?" Lục Dã: "Em muốn nói tôi bẩn tính thì cứ nói thẳng." Cynthia cười tủm tỉm nói: "Em có nói đâu." "Ghos~! ヾ(≧∇≦*)ヾ" Trên sân huấn luyện, Gengar nắm vững chiêu mới, vô cùng vui vẻ.

Lục Dã nhìn Gengar, xoa cằm, chìm vào suy tư.

Đối thủ cũ của Gengar là Alakazam, cùng hệ ma là Dusclops, đều có thể nắm vững Trọng Lực.

Nhưng bản thân Gengar lại không có cách hợp pháp nào để học được Trọng Lực.

Dù sao thì... dưới sự hỗ trợ của Trọng Lực, Quỷ Hỏa, Sóng Điện Từ, Thôi Miên, đều gần như chắc chắn trúng.

Đối với Thầy Lục, người chuyên đánh kiểm soát, điều này thực

sự quá bug!

Nói cách khác.

Con Gengar biết Trọng Lực nhà anh, nó không hợp pháp! "Do chị đẹp nhà tôi dạy, anh quản được à?" Lục Dã lẩm bẩm. "Cái gì?" "Không có gì." Lục Dã hỏi, "Trọng Lực trong thực tế, chắc sẽ không bug như trong game đâu nhỉ?" Cynthia khoanh tay, ném ánh mắt qua: "Anh nhìn xem, sẽ biết ngay." Lục Dã ngẩn ra, nhìn về phía Gengar. "Ghos!! (ᴗ̤ᴗ̤)" Gengar nhe răng cười, lòng bàn tay ngưng tụ luồng khí của Bóng Ma, đột ngột đẩy lên trời.

Mảnh đất vỡ vụn dưới tác dụng của trọng lực bay lên không trung, dần dần hội tụ thành một quả cầu đen tuyền đường kính hai sải tay, hiệu ứng thị giác cực kỳ chấn động.

Lục Dã: "Địa, Địa Bộc Thiên Tinh!?" Cynthia: "Đây chính là ứng dụng của Trọng Lực ở phương diện sát thương." Mẹ nó chứ cái này còn bug hơn cả trong game nữa! (‘□’) Cynthia, em không thể vì em thích dùng thiên thạch đập người (Mưa Sao Băng Rồng), mà em dạy luôn cho Gengar được! "Cũng có cách dùng đơn giản hơn." Cynthia đưa một ngón tay lên, cười tủm tỉm nói, "Dùng trọng lực đè chết đối thủ là được." Đừng có vẻ mặt dịu dàng mà nói những lời đáng sợ như thế chứ!

Lục Dã lau mồ hôi lạnh.

Tóm lại, Gengar nhờ vào Adamant Orb, đã nắm vững Trọng Lực.

Chiêu này và Gengar nhà Thầy Lục, độ tương thích khá cao... dù sao cũng có thể kết hợp với Thôi Miên.

Trong ba ngày tới.

Thực lực của Gengar, chắc chắn sẽ tăng nhanh nhất.

Khi đó.

Gengar dù đối đầu với Blastoise có Aura hỗ trợ, thực lực đại khái cũng không phân cao thấp. "Kame... ヾ(⌐■_■)" Blastoise vững chãi, lau mồ hôi lạnh.

Quy quy cảm thấy một cảm giác nguy cơ mạnh mẽ.

Dưới sự khích lệ của các đại lão cấp Nhà vô địch, quy quy gánh tạ bằng một tay, chống đẩy tại chỗ. "Kame!" Dù có gánh Groudon trên lưng, một tay đỡ Primal Kyogre, ta quy quy vẫn vô địch thiên hạ!

Lục Dã ôm trán, xua đi cảm giác khó chịu này, lắp bắp hỏi: "Còn, còn có tiến triển nào khác không?" Cynthia tay chống cằm, suy nghĩ một lát, cười nhẹ nói: "Togepi dường như đang luyện tập Nhìn Thấu Tương Lai." Lục Dã ngẩn ra: "Nó luyện tập thế nào?" "Chơi bài." Cynthia khẽ thở dài, "Sau đó đoán bài của đối thủ." Lục Dã ném ánh mắt qua, chỉ thấy ở góc sân huấn luyện, Togepi đang chơi bài với Rotom 'Alpha'. "Togeprii! (ﾉ´▽｀)ﾉ♪" Togepi đánh ra lá bài cuối cùng trên tay. "Không thể hiểu nổi!

Σ(°△°|||) " Rotom kinh hãi, "Rõ ràng mình đã đi nước cờ tối ưu nhất rồi, Roto!" Vẻ mặt Lục Dã phức tạp.

Chơi bài với một kẻ hoàng tộc châu Âu, tính toán kỹ đến mấy cũng vô dụng thôi...

Hay là, lòng Lục Dã chấn động.

Togepi học Nhìn Thấu Tương Lai là để chơi bài giỏi hơn à!? "Giống hệt con của anh nó, Akin." Lục Dã bất lực cười: "Đều là con nghiện bài bạc cả..." Tốc độ thăng tiến của đám nhóc thế này, còn phải tiếp tục hai ngày hai đêm nữa.

Nghĩ đến đây, Lục Dã không khỏi rùng mình. "Sau khi nghiên cứu của bà nội kết thúc." Đột nhiên, Cynthia khẽ hỏi: "Anh có dự định gì không?" Thầy Lục đã liên lạc với Người Thuần Hóa Rồng Lance, dự

định giải quyết vụ việc săn trộm.

Ngoài ra, đi lâu như vậy, cũng muốn về nhà ngủ một giấc thật ngon... "Về nhà trước." Lục Dã nói, "Sau đó đợi em về nhà." Cynthia nở một nụ cười nhẹ: "Vậy anh có thể tham gia Đại hội Sinnoh, rồi đến kế nhiệm em." Lục Dã trầm ngâm một lát, khẽ gật đầu.

Xin lỗi nhé, Ash, đến khu vực tiếp theo cố gắng đi.

Năm nay, Nhà vô địch Sinnoh, tôi nhất định phải rước về nhà! ...

Thị trấn Celestic, phòng thí nghiệm lịch sử. "Xem ra, thành phần tương tự như thiên thạch ở thành phố Veilstone." Carolina rời mắt khỏi kính hiển vi, khẽ lẩm bẩm.

Ngay sau đó, bà chống gậy đi vào bảo tàng, lập tức ngẩn ra.

Bảo tàng đã được lắp thêm mấy cái camera, tia hồng ngoại di chuyển qua lại.

Ba nhân viên tạm thời vội vàng cúi chào: "Bà có gì sai bảo ạ!" Carolina lắp bắp hỏi: "Những thứ này, đều là thành quả của mấy người?" Bộ ba đồng loạt gật đầu. "Thiết bị ở đâu ra vậy?" "Moi từ đống rác sân sau ra đấy ạ!" James tự hào nói, "Chúng tôi thấy vẫn còn dùng được, sửa chữa lại một chút, rồi lắp lên!" "Meowth còn đánh bóng lại một phen." Meowth đắc ý nói, "Trông như mới luôn meow~" "Camera đã kết nối với đồn cảnh sát ở thị trấn lân cận." Jessie ưỡn ngực, "Nói về tội phạm...

à không, công tác an ninh, chúng tôi là chuyên nghiệp đấy!" "Sonansu~!" (Chính là vậy đó~!) Carolina ngẩn người một lúc lâu, nuốt nước bọt.

Xem ra, không cần phải nhờ Jenny bọn họ điều động nhân lực rồi...

Nhưng mà, trình độ kỹ thuật của ba người này, đã đột phá cả bầu

trời rồi còn gì!? "Các người là... thuộc hạ của Lục Dã?" Carolina hỏi.

Bộ ba không do dự gật đầu.

Giovanni tuy có sức hút cá nhân, vẫn là sếp của họ.

Nhưng trên người Admin, có lý do mà họ phải đi theo.

Bộ ba ngẩng đầu nhìn trời, não bổ Kịch Trường Nhỏ của Thầy Lục, không khỏi cười ngây ngô.

Carolina chống gậy, bật cười: "Đến giờ cơm rồi, đi thôi, cùng đến nhà ta ăn thử một bữa." Bộ ba ngẩn ra: "Xin hỏi, đầu bếp là..." Carolina đắc ý nhướn mày. "Lục Dã, Thầy Lục của các người!" Màn đêm buông xuống, thị trấn Celestic một mảnh tĩnh lặng.

Bộ ba đầy kích động, nhận lời mời đến dự.

Đi qua sân sau của bảo tàng chính là nhà của Cynthia.

Ánh đèn màu cam le lói qua cửa sổ, trên sân huấn luyện hỗn độn trong sân giữa, Blastoise vẫn đang chống đẩy.

Blastoise cẩn thận ngước mắt, lại dùng Aura phân biệt kỹ một lần nữa.

Xác nhận là người nhà, Blastoise mới gật đầu: "Kame!" "Nó nói gì vậy?" Jessie tò mò hỏi. "Nó nói, chúng ta không phải Ditto biến thành, có thể vào được rồi meow!" James nhìn về phía khẩu pháo từ từ hạ xuống của Blastoise, lau mồ hôi lạnh.

Blastoise của Admin... cũng quá cẩn thận rồi!

Trong nhà, Thầy Lục kết thúc một ngày huấn luyện.

Cậu đến nhà bếp, để Gengar lôi ra Rotom Lò Nướng Form mà nó mang theo bên người.

Thầy Lục làm ra những chiếc bánh mì nóng hổi, còn được gọi là

Poffin Pokémon.

Hiệu quả tương tự như Khối Năng Lượng của Johto, Cà ri Pokémon của Galar, đều là những môn bắt buộc của một nhà Chăm Sóc Pokémon.

Ngoài ra, Lục Dã cũng ý thức sâu sắc về thân phận đầu bếp của mình.

Đúng giờ đúng giấc, tiếp quản quyền nấu nướng trong nhà, bắt đầu chuẩn bị bữa tối.

Xoạt xoạt...

Mái tóc vàng của Cynthia xõa trên vai, cô hơi cúi người, rửa những quả cà chua đỏ mọng hấp dẫn.

Lục Dã liếc nhìn vẻ mặt chăm chú của Cynthia, gò má tinh xảo trắng nõn, dòng nước trong veo chảy qua những ngón tay thon dài của cô. "Cái này vị cay đấy." Lục Dã nói.

Cynthia ngẩn ra: "Em thấy trong tủ lạnh có... chắc sẽ ngon, nên lấy ra." Lục Dã nhớ đến tài nấu ăn tệ hại của Cynthia, lập tức hiểu ra, giải thích: "Cái này tên khoa học là Tamato Berry, là loại Berry dùng để tăng tình bạn." Nghe vậy, Cynthia cẩn thận xem xét quả Tamato Berry trong tay, bất lực nhướn mày, đặt nó vào đĩa.

Berry trong thế giới Pokémon quả thật rất thần kỳ.

Petaya Berry vị cay, cà chua cũng là vị cay...

Lục Dã cầm lấy quả Tamato Berry mà Cynthia vừa rửa, suy nghĩ một lát.

Đột nhiên cảm thấy cà chua vị cay, cũng không phải là không thể chấp nhận... "Bui~" Dải lụa của Sylveon quấn quanh cánh tay Lục Dã, nó chớp chớp đôi mắt xanh biếc, tò mò quan sát quá trình nấu nướng

của Lục Dã.

Đôi tai dài như tai thỏ màu hồng phấn khẽ động, cực kỳ đáng yêu.

Cộc cộc... "Xin làm phiền!" Bộ ba cúi đầu, ngượng ngùng xoa tay cười nói: "Nếu không phiền, xin hãy cho chúng tôi ăn ké một bữa!" "Sonansu!" (Chính là vậy đó!) Trong bếp.

Lục Dã nhận ra hôm nay sẽ là một bữa tối náo nhiệt, cơm nấu lại không đủ.

Có Rotom ở đây... chắc có thể nấu nhanh hơn một chút.

Thầy Lục trầm ngâm hỏi: "Rotom... mi có thể chấp nhận Nồi Cơm Điện Form không?" Dụng cụ nấu ăn huyền thoại Rotom, không khỏi bi thương: "Không thể hiểu nổi, Roto! o(T⌒To)" ...

Sau bữa tối gần như là một buổi họp mặt gia đình.

Carolina một lần nữa bị tài nghệ của Thầy Lục chinh phục.

Đội Hỏa Tiễn chắp tay trước ngực, đầy thành ý: "Cảm ơn đã chiêu đãi! (T▽T)" Đám nhóc đang thưởng thức Khối Năng Lượng do Thầy Lục làm. "Ghos~(￣~￣)" Gengar ném vài khối lấp lánh như đá quý lên không trung, há to miệng, dùng lưỡi dài cuộn hết vào. "Grao! w(ﾟДﾟ)w" Garchomp đang dùng lưỡi hái xiên một khối, nhai chậm nuốt kỹ, lúc này không khỏi ngây người.

Meowth nhìn quanh Lục Dã và Cynthia, xoa tay nói: "Vậy, chúng tôi xin phép cáo từ trước meow!" "Ê, không ở lại thêm một lát à?" Jessie đang gặm bánh mì, lúc này ngẩn ra.

James và Meowth sắc mặt đồng thời biến đổi.

Đừng có vì tham ăn mà không biết nhìn không khí chứ! "Xin làm phiền, Thầy Lục!" Meowth và James hai người kéo tay Jessie, tiện tay chộp nửa cái bánh mì, nhanh chóng chuồn ra ngoài cửa, "Mai gặp lại!"

Trong phòng lại một lần nữa yên tĩnh.

Carolina ngồi trên ghế, hai tay chống gậy, tự mình nói: "Bọn họ rất đáng tin cậy... khả năng thực hành rất mạnh." Lục Dã nhướn mày.

Cái này đâu chỉ là 'rất mạnh'.

Chỉ cần đưa cho họ bản thiết kế, con Gundam Z thần Zygarde kia họ cũng chế tạo ra được ấy chứ!?

Chương 382

Cynthia khẽ cười, hỏi: "Bà nội, phân tích đã có kết quả chưa ạ?" "Ta đã hỏi Trung tâm Vũ trụ Mossdeep, so sánh với mẫu thiên thạch, phát hiện thành phần cực kỳ tương tự." Carolina chậm rãi nói: "Theo ghi chép, loại báu vật tên là Spear Key này, chính là chìa khóa dẫn đến núi Coronet." "Núi Coronet có sương mù dày đặc, nhưng Spear Key lại có thể dẫn lối cho những người có tâm hồn trong sáng, ý chí kiên định, và đầy trí tuệ, đi trên con đường đúng đắn." "Đây cũng là nơi chứa đựng chìa khóa cân bằng sức mạnh của Không gian và Thời gian." Lời miêu tả của Carolina, trùng khớp với giới thiệu về Spear Key của hệ thống.

Nhưng làm thế nào để kiềm chế Không gian - Thời gian, tại sao Không gian - Thời gian mất cân bằng, lại là một ẩn số.

Lục Dã nhớ lại bộ phim điện ảnh Cuộc Chiến Không Gian Thời Gian, sự kiện lớn Dialga đấu với Palkia, không khỏi cau mày. "Cháu có thể làm gì không ạ?" Cynthia hỏi.

Carolina lắc đầu, mỉm cười đưa tay, vuốt ve mái tóc vàng mềm mượt của cháu gái: "Thời gian cũng tốt, không gian cũng được, đó đều là những thứ vĩnh hằng và rộng lớn." "Là một người bà, ta cho cháu một lời khuyên." Giọng Carolina già nua, bà cười hiền hòa: "Ghi nhớ hiện tại, đã là đủ rồi." Lòng Lục Dã khẽ động.

Trong bộ manga Đặc Biệt, cũng từng xuất hiện tình tiết cân bằng Không gian - Thời gian.

Celebi thay đổi dòng thời gian, khiến Steven và những người đã hy sinh sống lại.

Đó là một khung cảnh bi thương nhất.

Nhưng nhờ sự tồn tại của Pokémon, những tiếc nuối lại được bù đắp.

Đây có lẽ, cũng là sức hấp dẫn của thế giới Pokémon.

Ánh mắt Thầy Lục khẽ lóe lên.

Xem ra, cũng có thế giới không có chị đẹp, và thế giới không có Pokémon. (Trong phim điện ảnh I Choose You, Ash mơ thấy một thế giới không có Pokémon, cuối cùng nhớ lại Pikachu.) Nhưng tôi đang sống ở hiện tại, gặp gỡ những sinh mệnh mới, kết nối những mối quan hệ mới...

Ghi nhớ hiện tại, đã là đủ rồi.

Vô thức, Lục Dã nhìn sang bên cạnh, thấy được đôi mắt màu xám sâu thẳm của Cynthia.

Dừng lại một chút.

Cynthia nở một nụ cười nhẹ, khẽ gật đầu. "Hừ!" Carolina nhướn mày, hừ lạnh một tiếng: "Nghe giảng cho nghiêm túc!" Tiếp theo, lại là bài thuyết giảng dài dòng của Giáo sư Carolina.

Lục Dã bất lực cười, đầu ngón tay chạm vào PokéBall bên hông, không khỏi bình tâm lại.

Cynthia một tay chống tai, nghe rất chăm chú.

Thầy Lục chỉ nhớ dưới gầm bàn, Cynthia đưa bàn tay mềm mại mát lạnh của mình vào lòng bàn tay cậu, rồi nắm chặt... ...

Trong hai ngày tiếp theo.

Đám nhóc dưới sự chỉ đạo của Cynthia, sự hỗ trợ của tài nguyên huyền thoại, tiếp tục huấn luyện một cách vững chắc.

Thực lực của Gengar tăng lên rõ rệt nhất, việc vận dụng Trọng Lực ngày càng thành thạo.

Trong sân huấn luyện. "Kame!" Blastoise để Gengar thi triển Trọng Lực lên mai rùa của mình, thân hình run rẩy khó khăn.

Ngay sau đó, Blastoise hít sâu một hơi, bắt đầu luyện tập chịu tải...

Mí mắt Thầy Lục giật giật, tâm trạng có chút phức tạp.

Xem ra.

Lần sau gặp mặt thuyền trưởng trang trí, cũng không còn xa nữa!

Bộ ba Đội Hỏa Tiễn thì tiếp tục ở lại bảo tàng thị trấn Celestic, đảm nhiệm vai trò bảo an.

Toàn bộ hệ thống an ninh của bảo tàng được làm mới... cứ như là đã mời một đội ngũ chuyên nghiệp về.

Nói về làm thêm, có lẽ chỉ có Brock vạn năng, mới có thể so kè với họ...

Cynthia ngoài việc chỉ đạo Gengar, đích thân huấn luyện Garchomp, thời gian còn lại phần lớn là ở trong phòng thí nghiệm.

Bài luận văn cho hội nghị khoa học, trong ba ngày này, đã có tiến triển rõ rệt.

Giáo sư Carolina thì ngày càng quý mến Thầy Lục hơn.

Một lần nọ, nhân lúc Cynthia đang nghiên cứu.

Carolina lấy ra khung ảnh quý giá nhất của mình, cười tủm tỉm đưa cho Lục Dã xem: "Lại đây, bà cho cậu xem ảnh hồi nhỏ của Cynthia nhà bà..." "Để cháu xem xem." Lục Dã mang theo sự tò mò, nhìn vào cô bé loli tóc vàng hoạt bát trong khung ảnh, lập tức nín thở.

Chết rồi!

Dễ thương quá mức cho phép! ...

Trong Group Chat.

Akin lười biếng nói: "Game mới của Thầy Lục bao giờ ra mắt thế, chậm quá đi!" "Pokémon Huyền Thoại, cậu không chơi nữa à?" Ông già Wattson tò mò hỏi.

Akin bất lực nói: "Là vì, Togekiss cướp mất nick của tôi rồi..." Green: "Nghe nói là tháng tư?

Suất thử nghiệm nội bộ có bán được tiền không?" "Không ai nhớ những game rác phát hành đúng hẹn đâu." Steven cười nói: "Đây là lời Thầy Lục nói đấy." "Mấy ngày nay cũng không thấy Thầy Lục online." Akin bĩu môi, "Nếu không tôi đã tìm anh ấy solo rồi." Thầy Lục: "?" "Aha, Thầy Lục, đấu một trận không." Akin xoa tay mài quyền, "Tôi tự tin lắm đấy nhé!" "Mấy ngày nay đang ở ngoài." Thầy Lục nói, "Đợi mai về đến nhà, rồi làm một trận giao hữu với cậu." "Liên quan đến vụ săn trộm ở Sinnoh à?" Người Thuần Hóa Rồng Lance nhớ đến tin nhắn Lục Dã gửi riêng cho mình. "Cũng có thể coi là vậy." Lục Dã dự định tiếp theo sẽ liên lạc với chi nhánh Hỏa Tiễn ở Sinnoh, triệt phá tận gốc sào huyệt của Thợ săn J.

Những Pokémon được giải cứu, tùy theo nguyện vọng của chúng, quyết định có thả tự do hay không.

Vừa có thể cày điểm danh vọng, vừa có thể để lại ấn tượng tốt cho con trai - sếp Giovanni vui phải biết! "Thầy Lục!" Ruby hai mắt sáng rực, mời: "Wallace Cup năm nay, có thể mời ngài đến trợ giúp không ạ?" Lục Dã khẽ ngẩn ra: "Cậu và thầy cậu cùng xuất hiện, đội hình còn chưa đủ hoành tráng sao?" Ruby cũng là một Nhà Trình Diễn bậc thầy nổi tiếng, ở Johto có nhân khí cực cao.

Còn Wallace, càng là một Nhà Trình Diễn hàng đầu ai cũng biết.

Để tôi, một kẻ Lv3 quèn, đến chống lưng... cũng quá coi trọng tôi rồi! "Tôi vốn định đi." Ruby gãi gãi má, "Nhưng mà, gần đây tôi phải đi du lịch..." "Đúng vậy, chính là đi cùng tôi!" Trong giọng nói của

Ruby, đột nhiên vang lên tiếng reo hò của Sapphire. "Chúng tôi định đi Alola du lịch một tuần!" "Này, trả điện thoại lại cho tôi mau..." Dì Lorelei vô tình mở tin nhắn thoại, run rẩy tháo kính xuống, chậm rãi gõ một dấu chấm hỏi.

Lorelei: ?

Có thể đá hai đứa nó ra khỏi nhóm được không!

Chua đến rụng cả răng rồi!! (;╥Д╥`) Bình tĩnh, bình tĩnh... cặp đôi này vẫn rất ngọt ngào - Lorelei hít sâu một hơi, tức giận lôi sổ tay ra.

Akin đáng ghét!

Mối thù này, Thiên Vương hệ Băng ta ghi nhớ rồi! ...

Ruby: "@Thầy Lục, đảm nhiệm vai trò giám khảo thì không cần phải thi đấu đâu ạ." "Thầy Wallace cũng sẽ trả thù lao...

Đại hội Trình Diễn vì có nhà tài trợ, tiền thưởng không hề ít hơn Đại hội Liên Minh đâu!" "Hả!?" Thầy Lục nhướn mày.

Tiền thưởng thì không quan trọng.

Chủ yếu là xem người khác biểu diễn, là có thể lĩnh lương - đây chẳng phải là huyền thoại ngồi chơi xơi nước sao?!

Thầy Lục còn một cuộn nâng cấp chiêu thức.

Khi cần, có thể nâng cấp thành Chỉ Huy Trình Diễn Lv4.

Tương đương với trình độ bậc thầy Trình Diễn, khi chấm điểm cũng có thể chuyên nghiệp hơn một chút.

Nhưng Đại hội Trình Diễn còn sớm.

Thầy Lục dự định quay về thị trấn Sandgem trước, ngủ một giấc thật ngon rồi tính sau... 3 tháng 4, thứ năm.

Cynthia sắp quay về Liên Minh Sinnoh.

Lúc sắp đi, Giáo sư Carolina chống gậy, đến tiễn. "Ta có một yêu cầu quá đáng." Carolina ngập ngừng.

Lục Dã: "Bà cứ nói ạ." "Spear Key, nếu có thể, ta còn cần nghiên cứu thêm một thời gian nữa." Carolina do dự nói, "Sẽ không lâu đâu, khi nào cậu cần, ta sẽ để ba người kia mang trả lại cho cậu, hiện tại..." "Không vấn đề gì." Lục Dã cười: "Nếu có thể ra được kết quả nghiên cứu, vậy thì tốt quá rồi." Thầy Lục không cần Spear Key gấp.

Hay nói đúng hơn... thứ này cậu cũng không biết dùng để làm gì.

Lẽ nào giống như Rainbow Wing, mỗi ngày cày cho cậu một ít Aura?

Carolina là chuyên gia trong lĩnh vực này, nghiên cứu nếu có thể đột phá, cũng là có lợi không hại. "Cảm ơn..." Carolina trong lòng nhẹ nhõm, mỉm cười, ý tứ sâu xa: "Cậu cũng phải tiếp tục cố gắng đấy!" "Hả?" Lục Dã ngẩn ra.

Cynthia mặc áo đen, khoanh tay đứng một bên, vô tình nghe thấy lời của bà, liền quay mặt đi chỗ khác, gò má dần ửng hồng. ...

Gió nhẹ thổi qua, những cánh đồng cỏ lau rộng lớn trên hoang dã lay động, thị trấn cổ kính mà tĩnh lặng.

Carolina tiễn hai người ra đến ngoại ô thị trấn, đột nhiên nói: "Đúng rồi, ba người kia sẽ ở lại thị trấn Celestic một thời gian nữa." Lục Dã gật đầu.

Giờ phút chia tay thế này, để họ thấy được, không chừng lại khóc lóc ôm chầm lấy mình.

Để họ tạm thời ở lại thị trấn Celestic... kiếm chút vốn khởi nghiệp, cũng tốt hơn là đi cào Pikachu. "Ghos~! (￣▽￣)/" Gengar lơ lửng bên cạnh Lục Dã, nhe răng cười, vẫy tay chào tạm biệt Carolina.

Cụ bà già nua, nhìn Lục Dã và cháu gái trước mặt, mỉm cười: "Ta

còn có mấy lời muốn nói với Cynthia." Cynthia chậm rãi đi đến bên cạnh bà, khom người xuống, vạt áo đen rủ xuống đất.

Carolina ghé vào tai cô, khẽ nói một câu: "Ta rất hài lòng." Cynthia ngẩn ra, hai bên kẹp tóc màu đen lay động, một lúc sau mới mỉm cười nói: "Lựa chọn của cháu gái bà, cũng sẽ không sai đâu..." Carolina bĩu môi, khẽ hừ một tiếng, chống gậy đến trước mặt Lục Dã.

Cụ bà không nói gì, chỉ ngẩng đầu, dùng ánh mắt dò xét lặng lẽ đánh giá Lục Dã. "Những việc bản thân không làm được." Lục Dã dùng giọng điệu đảm bảo, nói lớn, "Ở cùng với Pokémon là có thể làm được." "Nếu như ở cùng với cháu gái bà." Lục Dã hạ thấp giọng nói, "Thì càng dễ như trở bàn tay!" Cụ bà khinh bỉ liếc nhìn Lục Dã, lẩm bẩm quay người, cố ý nói lớn: "Đi thôi!

Chingling, chúng ta cuối cùng cũng được yên tĩnh rồi!" Cynthia vén mái tóc vàng bị gió thổi bay, bất lực cười.

Đinh đang...

Chiếc chuông lớn cài trên mái tóc bạc của Carolina, phát ra âm thanh trong trẻo. ...

Chuyện ở thị trấn Celestic, tạm thời kết thúc.

Spear Key được khai quật từ di tích Solaceon, tạm thời được để lại chỗ Giáo sư Carolina.

Carolina nheo mắt.

Cộng thêm Lustrous Orb, Adamant Orb.

Có lẽ có thể làm rõ được hiện tượng dị thường không gian đang hoạt động bất thường gần đây ở thị trấn Alamos...

Còn đối với Thầy Lục.

Do có sự chỉ đạo riêng của Nhà vô địch Sinnoh, cộng thêm buff

của hai viên bảo châu.

Pokémon nhà Thầy Lục, thực lực đã có sự tăng tiến rõ rệt...

Lục Dã tâm trạng vi diệu, không khỏi nhìn sang Cynthia bên cạnh. "Không cần cảm ơn em đâu." Cynthia tay đặt trên vô lăng, đáp lại: "Đều nhờ có kế hoạch huấn luyện của anh, cộng thêm sự nỗ lực không ngừng của Gengar~" "Ghos! (๑•p •)๑✧" Thầy Lục ngẩn người một lúc lâu.

Tôi còn có kế hoạch huấn luyện à?!

À, để Pokémon tự mình huấn luyện, chính là kế hoạch huấn luyện của tôi.

Lục Dã ôm trán, tâm trạng phức tạp khó tả.

Mỗi ngày trêu Sylveon, dắt Arcanine đi dạo, chơi bài với Togepi, đúng giờ xuống bếp nấu cơm...

Như vậy cũng có thể huấn luyện ra Thiên Vương sao!?

Lục Dã cười không nổi, nước mắt chảy ngược vào trong, ngậm ngùi vỗ vai mình: "Đúng là mày có khác, Thầy Lục ạ!" Ngày 5 tháng 3, thứ Sáu.

Sau một ngày hành trình, hai người đã đến thành phố Jubilife phồn hoa.

Sau khi chào tạm biệt Thầy Lục, Cynthia khởi hành đến Liên minh Sinnoh.

Chương 383

Họ đã ở lại thị trấn Celestic suốt một tuần.

Với tư cách là Quán quân Sinnoh, Cynthia thực sự có cả đống công việc cần xử lý gấp.

Tại sảnh chờ sân bay thành phố Jubilife, Thầy Lục nhìn theo bóng lưng thướt tha của mỹ nhân tóc vàng, hơi tiếc nuối xoay người lại, thấy Gengar đang sụt sùi dùng khăn tay lau nước mắt.

Lục Dã ngẩn ra: "Sao mày trông còn thương cảm hơn cả tao thế?" Gengar đứng trên mặt đất, vẫy vẫy cái khăn tay nhỏ hướng về phía Cynthia: "Ghos! ( )".

Lại sắp không được gặp cô ấy trong thời gian dài rồi, khó chịu quá đi mà!

Trong ba ngày ở Celestic, đám nhóc tỳ cũng dần chấp nhận Cynthia.

Giống như trước đó Thầy Lục mượn đội hình của Cynthia, họ đã xây dựng sự tin tưởng với Lucario, Spiritomb và Togekiss.

Dưới sự chỉ đạo của một Quán quân, thông qua huấn luyện gian khổ, thực lực của chúng đều tăng tiến.

Cynthia cũng nhận được sự công nhận từ các Pokémon của Lục Dã.

Ví dụ như mối quan hệ vừa là thầy vừa là bạn giữa Lucario và Blastoise, hay những màn đùa giỡn hàng ngày giữa Glaceon và Sylveon...

Sự gắn kết tình cảm trong quá trình đồng hành chính là điều Thầy Lục trân trọng nhất. "Đi thôi." Lục Dã xoa đầu Gengar, cười nói:

"Manh Manh có phải không quay lại nữa đâu, chúng ta cũng có việc quan trọng cần làm đây." "Ghos!" Gengar chậm rãi gật đầu, nở nụ cười toe toét.

Cái gọi là việc quan trọng... chắc chắn là tiếp tục huấn luyện!

Vừa hay mới nắm vững chiêu thức mới, cứ lấy sân huấn luyện của viện nghiên cứu ra kiểm nghiệm vậy! "Ghos~! (ﾉ≧∀≦)ﾉ".

Nhìn Gengar cười quái dị, sắc mặt Lục Dã trở nên cổ quái.

Ai cũng biết Arcanine và Sylveon nhà Thầy Lục rất dịu dàng đáng yêu.

Gengar chắc cũng không có ý xấu gì đâu...

đại khái vậy?

Dù sao lần trước anh cũng đã nhận được thẻ VIP từ tay đội trưởng đội sửa chữa rồi.

Chỉ cần không làm nổ tung nhà thì vẫn chấp nhận được. "Chẳng trách các Huấn luyện viên đều đi du lịch bên ngoài, bình thường chẳng mấy ai định cư cố định." Lục Dã tâm trạng vi diệu: "Có giàu đến mấy cũng không chịu nổi nhiệt cái kiểu phá hoại này!" Bóng dáng Cynthia đã biến mất trong tầm mắt.

Thầy Lục xoay người, chuẩn bị cưỡi Arcanine yêu quý trở về thị trấn Sandgem.

Rung rung—— Điện thoại báo tin nhắn. 【Bạch Thái Kem Ly: Đừng quá nhớ em nhé.】 【Thầy Lục: Anh dự định mỗi ngày lên mạng đánh một trận với đội hình Garchomp để vơi đi nỗi nhớ.】 Cynthia khẽ nhướng mày. 【Bạch Thái Kem Ly: Đánh với ai?】 【Thầy Lục: Với Akin, cậu ta còn định tìm anh solo đây, anh phải cho cậu ta nếm mùi hành mới được!】 Cynthia nở nụ cười bất đắc dĩ.

Nếu là Akin... thì không sao cả!

Lục Dã đặt điện thoại xuống, xoa cằm.

Đội hình của Cynthia thực ra là hợp lý nhất trong các đời Quán quân, trừ gã Leon cuồng công việc và lối đánh cực gắt kia ra.

Với Garchomp làm nòng cốt, sức mạnh của "đội hình Cynthia" còn nhỉnh hơn cả "đội hình Onix trợ giúp" hay "đội hình hệ Thép của Steven" một bậc.

Nghĩ đến lời khiêu chiến từ "đội hình tiếp sức Sunny" của Akin, Thầy Lục không khỏi nhướng mày.

Mình thật sự không biết làm sao để thua luôn ấy!! ...

Johto, thị trấn New Bark.

Thị trấn của những làn gió khởi đầu, quê hương của Gold (Akin). 【Morning!

Đây là đài phát thanh của DJ Mary!】 Thiếu niên bụi bặm đeo kính bảo hộ bật radio như thường lệ, không nhịn được nở nụ cười tươi rói.

Ngay sau đó, cậu ta nổi giận chỉ vào thiếu niên tóc đỏ trước TV: "Này cái tên kia, sao cậu lại xuất hiện ở nhà tôi hả!" Silver ngồi trước TV xem phim siêu nhân, thản nhiên nói: "Cửa sổ nhà cậu không đóng." "Nên cậu leo vào luôn đấy hả!?" Silver im lặng hồi lâu, khẽ gật đầu: "Rất dễ dàng." "Trọng điểm không phải cái đó chứ?!" Akin ôm đầu, nghiến răng: "Nếu để mẹ tôi biết cậu ở đây, bà ấy sẽ tưởng cậu ngủ lại nhà tôi qua đêm mất!" Silver hơi ngẩn ra, dường như cũng nhớ tới chuyện này. "Gold!" Cửa phòng đột ngột bị đẩy ra, mẹ của Akin nhìn hai người trong phòng, ngẩn người một lúc rồi đóng cửa cười nói: "Hai đứa muốn ăn gì không, mẹ đi nấu bữa trưa nhé!" Trong phòng im lặng như tờ.

Silver mặt không cảm xúc nhìn Akin: "Không sao đâu." "Không sao cái con khỉ ấy!" Akin tức tối ngồi xuống.

Tiếng gõ cửa lại vang lên, Sunflora bưng trà và bánh ngọt bước vào phòng. "Ồ, đa tạ nhé, Sunbo!" Akin nhai bánh gạo rắc rắc. "Tôi đến tìm cậu." Silver tự mình bưng chén trà nóng, nhắm mắt thưởng thức: "Có chuyện muốn nói." "Hử?" Akin liếc nhìn vẻ mặt nghiêm túc của đối thủ truyền kiếp: "Cậu nói đi, tôi nghe đây!" "Là về..." Silver đổi lời: "Về Giovanni của băng Hỏa Tiễn." "Ồ, ông già cậu à?

Ông ấy có chuyện gì?" Akin hỏi.

Silver lạnh lùng liếc Akin, bất đắc dĩ trầm giọng nói: "Gần đây ông ấy có liên lạc với tôi, nhưng tôi... vẫn chưa biết đối mặt thế nào." Đó là hòm thư mà Silver vô tình phát hiện.

Nội dung rất đơn giản, chỉ có một ID tên là 【Chuyện về Mèo và Con trai】.

Tổng lượt xem video chưa đến một nghìn, nhưng chủ kênh vẫn duy trì nhịp độ cập nhật mỗi ngày một video.

Nội dung chủ yếu là: Persian mài móng, Persian vươn vai, Persian ngủ gật...

Rõ ràng tên là "Mèo và Con trai", nhưng xem hết video lại chẳng thấy bóng dáng của vế sau đâu.

Thấp thoáng, Silver có chút cảm động, nhớ về những ngày chăm sóc cha ở rừng Gotoh.

Tâm loạn như ma, nửa đêm anh mò đến nhà Akin để trút bầu tâm sự. "Chú Giovanni... tôi vẫn thấy chú ấy khá ngầu." Akin chống cằm, rồi bỗng nổi đóa: "Nhưng tại sao chú ấy không chiêu mộ tôi!?

Băng Hỏa Tiễn cũng biết nhìn người mà chọn chứ, tôi dù sao cũng là Huấn luyện viên ngôi sao của Johto mà!!" Silver ngẩn ra, bỗng nhớ

lại.

Trong số những người sở hữu Pokédex, dường như chỉ có Akin là chưa bao giờ nhận được lời mời từ băng Hỏa Tiễn... "Khụ!" Vai Silver run lên, anh cố giữ mặt lạnh nhưng vẫn phải ho khan một tiếng.

Akin liếc nhìn Silver, thấy tâm trạng anh đã nhẹ nhõm hơn thì mỉm cười.

Cậu cố ý nói vậy để Silver bớt căng thẳng. "Gold" thực ra là một Huấn luyện viên có tâm hồn rất tinh tế.

Cậu từng tự ti vì thiếu năng lực, nhưng khi nắm vững kỹ năng "Ấp trứng", cậu đã một mình đối đầu với một Quán quân như Pryce.

Đó là hành động liều mạng, nhưng là để Silver và Crystal không phải dấn thân vào hiểm cảnh.

Silver không chỉ là đối thủ, mà còn là đồng đội trân quý nhất của cậu. "Cậu không cần để ý đến băng Hỏa Tiễn đâu." Akin vỗ vai Silver như một người anh lớn: "Nhưng thỉnh thoảng cũng có thể quan tâm đến ông chú kia một chút..." "Cho mượn điện thoại." Silver nói. "Hả?" Akin ngẩn ra, quay đầu gọi lớn: "Togekiss, đừng chơi mạt chược nữa, trả điện thoại cho tao!" "Toge-pri!" Togekiss ghét bỏ ném điện thoại lại.

Akin quýnh quáng đỡ lấy rồi đưa cho Silver.

Chỉ thấy Silver thao tác vài cái rồi trả lại. "Cậu làm gì thế?" Akin gãi đầu. "Ấn theo dõi thôi." Silver nói: "Tính cả cậu và tôi, bây giờ ông ấy đã có hai mươi fan rồi." Akin gật đầu hiểu ý, lầm bầm: "Lt.

Surge còn có cả vạn lượt theo dõi...

Thầy Lục hình như sắp phá mốc mười triệu rồi nhỉ?" Trong tâm trí Silver hiện lên hình ảnh Thầy Lục vừa đẹp trai vừa mạnh mẽ với lối đánh chắc chắn nhất. "Quán quân mà." Silver lẩm bẩm: "Tiền bối

Lance cũng chỉ hòa với anh ấy..." "Nhắc đến Thầy Lục, hắc hắc!" Akin nhướng mày, cười gian xảo: "Để tôi diễn cho cậu xem một trận với đội Sunny!" Trước ánh mắt ngạc nhiên của Silver, Akin kết nối nền tảng, gửi lời mời đấu với Thầy Lục đang online.

Thầy Lục gần như chấp nhận ngay lập tức.

Bakutarou (Typhlosion) gầm thét, ngọn lửa quanh cổ bùng cháy dữ dội, ánh nắng gay gắt chiếu rọi sân đấu.

Phía đối diện là Garchomp với đôi mắt đỏ rực đang sử dụng Tụ Lực...

Mười phút sau.

Nhìn dòng chữ 【You Lose】 trên màn hình, biểu cảm của Akin trở nên cực kỳ vi diệu.

Silver gật đầu nhận xét: "Thua Thầy Lục không oan." "Nhưng mà... cũng không đến mức bị 6-0 chứ?" Akin ngượng ngùng gãi đầu.

Silver mặt không cảm xúc nói: "Lần đầu tôi đấu với Thầy Lục cũng bị ăn trắng (0-6) đấy." Akin hít một hơi lạnh.

Sát, cậu cư nhiên còn nhớ cái lịch sử đen tối đó!

Không được, mình phải chứng minh bản thân trước mặt tên này! 【Akin: Làm ván nữa đi!】 Thầy Lục day day thái dương.

Gần đây tư liệu làm clip đã đủ dùng rồi.

Nói mới nhớ, khu bình luận có người thắc mắc tại sao trận nào cũng lấy đội Sunny ra làm bia tập bắn.

Akin à, cậu đi tìm trại nuôi dưỡng mà làm việc đi!

Chuyên gia ấp trứng thì cứ đi ấp trứng, chơi chiến thuật làm gì cho mệt! ...

Quần đảo Sevii, căn cứ băng Hỏa Tiễn.

Matori - cô nàng đeo kính trong trang phục công sở, sau khi báo cáo định kỳ với Giovanni, kinh ngạc đẩy gọng kính tròn. "Hôm nay sếp Giovanni... tâm trạng có vẻ rất tốt?" Trước đó Giovanni bảo cô dùng tài khoản cá nhân theo dõi một streamer vô danh, còn nghiêm lệnh không được tiết lộ ra ngoài.

Matori nghi ngờ sâu sắc rằng streamer này chính là sếp Giovanni hóa thân...

Mở ID đó ra, Matori nhướng mày.

Mấy ngày không xem, lượt theo dõi đã lên đến 20 người rồi!

Nhìn xuống dưới, trong số những người cùng theo dõi, cái tên 【Thầy Lục hôm nay có tấu hài không】 với hàng triệu fan trông cực kỳ chướng mắt.

Matori ho nhẹ, lẩm bẩm: "Sếp chắc cũng không thèm để ý mấy cái này đâu." Trong phòng tác chiến yên tĩnh vang lên tiếng chuông.

Rõ ràng là do đích thân mình mời về, giờ chức vụ còn cao hơn cả mình.

Matori liếc nhìn hiển thị cuộc gọi, miễn cưỡng lên tiếng: "Cố vấn, có chỉ thị gì..." "Mấy cứ điểm săn trộm ở Sinnoh tôi đã gửi cho cô rồi, xử lý sớm đi." Matori ngẩn ra, tư liệu cố vấn gửi tới còn chi tiết hơn cả những gì cô trinh sát được... "Ngài lấy được từ đâu thế?" Lục Dã tùy ý đáp: "Ngự Long Độ bảo tôi, người của anh ta cũng sẽ hành động cùng." Matori: ???

Xin ngài hãy có tự giác của một Cố vấn băng Hỏa Tiễn đi!

Cư nhiên còn có mạng lưới liên lạc với Pokemon G-Men...

Sao ngài không bảo ngài còn có thân phận Cảnh sát Quốc tế luôn

đi?!

Nhưng Matori vẫn nghiêm túc gật đầu: "Rõ!" Ngay cả băng Hỏa Tiễn vốn mang danh "tà ác" cũng không thể chấp nhận kiểu thợ săn Pokémon chuyên đi đánh bắt bừa bãi.

Suy cho cùng, điều đó đi ngược lại hệ sinh thái và lý niệm của đại đa số Huấn luyện viên.

Nếu trong game, bật hack một cầu bắt một con thì thôi, chứ ngoài đời thực, lũ khốn dùng PokéBall săn trộm vô tội vạ kia... ngay cả thư ký tổ chức tà ác như Matori cũng không chịu nổi.

Sau khi cúp máy, Matori phát huy năng lực nghiệp vụ, điều động biệt đội 「Matori Matrix」 xuất kích.

Đám thợ săn trộm ở Sinnoh sắp phải đón nhận một đợt thanh trừng kép từ cả Cảnh sát điều tra và băng Hỏa Tiễn.

Liên minh Sinnoh bản địa thì có vẻ nhẹ nhõm hơn.

Mỹ nhân tóc vàng vừa quay lại vị trí công tác ngạc nhiên hỏi trợ lý: "Băng Hỏa Tiễn cũng tham gia chiến dịch lần này sao?" Trợ lý gật đầu, báo cáo cẩn thận: "Danh tiếng của băng Hỏa Tiễn có vẻ đang tốt lên, tôi không biết có nên can thiệp không..." Dù sao tiền thân của băng Hỏa Tiễn cũng là tổ chức phản diện.

Trong giới cao tầng Sinnoh, đa số vẫn giữ thái độ nghi ngờ. "Kẻ thù của kẻ thù là bạn." Cynthia suy nghĩ một lát, nhớ đến nhóm Meowth, khẽ tự nhủ: "Có lẽ cũng không nhất thiết là kẻ thù...

Thế còn nhóm Gia Liễu đâu?" "Thiên vương Gia Liễu sau khi biết ngài về thì bảo muốn đi nghỉ một thời gian." Trợ lý nhắc lại nguyên văn: "Anh ấy nói mệt quá rồi, phải đi dưỡng lại cái đường chân tóc đã." Cynthia hơi ngại ngùng, cô đứng dậy một cách thanh lịch, ánh mắt dần trở nên sắc sảo: "Vậy thì... chiến dịch này cứ để tôi xử lý."

Cynthia khoác áo măng tô đen, mang theo khí trường mạnh mẽ.

Chương 384

Trong ánh mắt kính sợ và ngưỡng mộ của mọi người xung quanh, cô bước ra khỏi Liên minh Pokémon. ...

Bầu trời trong xanh.

Sau vườn viện nghiên cứu của giáo sư Rowan ở thị trấn Sandgem, những làn khói đen bốc lên.

Giữa sân huấn luyện, một hố thiên thạch khổng lồ xuất hiện cực kỳ đột ngột. "Ghos!" Gengar hơi ngượng ngùng gãi đầu.

Hỏng bét, lỡ tay không kiểm soát được lực đạo!

Các nhân viên kiểm lâm đứng bên cạnh không khỏi nuốt nước bọt. "Sếp, chúng ta có cần ra tay không?" Một nhân viên mới hỏi.

Cái mức độ phá hoại này còn nghiêm trọng hơn cả khủng bố rồi ấy chứ!

Người dẫn đầu nhìn tân binh một cái sâu sắc rồi quay đi: "Thu đội!" Tân binh: ??? "Đó là Pokémon của Thầy Lục." Có người vỗ vai anh lính mới: "Anh ấy sẽ đến dọn dẹp thôi!" Lời còn chưa dứt, từ phía chân trời, một chiếc xe tải lớn của công ty sửa chữa chạy tới. "Ghos! (￣▽￣)/" Gengar vẫy tay thân thiết.

Nhận được tin nhắn, Thầy Lục cùng đội sửa chữa đã tới nơi.

Ngồi trên ghế phụ xe tải, tâm trạng anh thực sự vi diệu.

May mà phá vườn sau của giáo sư Rowan... cơ mà phí sửa chữa vẫn phải trả.

Nắng chiều dần tà.

Đội sửa chữa với năng lực nghiệp vụ kinh người đã hoàn thành

công việc.

Đội trưởng bỗng cảm động lau nước mắt.

Chỉ cần nỗ lực thêm chút nữa... sang năm là có thể mở thêm chi nhánh rồi!

Thầy Lục, mãi đỉnh!!

Trời sập tối, Lục Dã dẫn đám nhóc tỳ trở về nhà ở Sandgem. "Bui y~(≧∀≦)♪" Sylveon nhảy lên cái vòng lăn, không thể kháng cự nổi. "Kame... ヾ(⌐■_■)" Blastoise đeo kính râm, chìm xuống bể nước, ổn định như một Titan dưới đáy biển sâu.

Biển cả... vô lượng! "Sir... (´ꈍᴗꈍ)σ" Sau ba ngày huấn luyện "vô nhân đạo", vịt Sirfetch'd trông gầy đi hẳn.

Cắm lại cây hành vào chậu, nó chậm rãi gật đầu.

Phải trồng thêm ít lá hành mới để bù lại chỗ đã mất!

Tinh lực của Arcanine vẫn dồi dào như cũ, như một con đại ngáo Husky thè lưỡi chạy nhảy trong sân.

Lục Dã lắc đầu, bước vào bếp, bật nồi cơm điện, ra hiệu cho Rotom chui vào: "Rotom, khởi động Mega Form nấu cơm!" "Không thể hiểu nổi, Loto! o(T⌒To)" Ngày 6 tháng 3, thứ Bảy.

Ánh nắng đầu xuân thật dễ chịu, thích hợp để chạy bộ, nựng mèo và đọc sách.

Lục Dã mặc áo hoodie trắng mỏng, ngồi trên ghế mây ở ban công tầng hai, nhìn ra bãi biển Sandgem lấp lánh phía xa.

Khi thời tiết ấm hơn chút nữa, khách du lịch sẽ đông hơn, những triền đồi ven bờ sẽ nở rộ hoa cúc dại.

Lúc đó, Wingull sẽ tung cánh trên bầu trời xanh, Cherubi thẹn thùng nấp trong bụi hoa, và Gastrodon thong dong uống nước bên bờ

biển. "Chỗ này đúng là hợp để dưỡng già thật." Thầy Lục mơ màng nghĩ, rồi đưa tay định bế Sylveon. "Bui y~" Sylveon nhẹ nhàng nhảy tránh khỏi "ma trảo" của Thầy Lục, đứng trên sàn gỗ ban công vươn vai lười biếng.

Hai cái tai màu hồng với dải lụa trắng tắm mình dưới nắng, khiến người ta không thể kìm lòng muốn nựng. "Ực." Thầy Lục nuốt nước bọt.

Quá đáng yêu!

Nhưng Rotom đang bận nấu cơm, không ai đỡ đòn cho mình nếu nó vung một cú 「Đuôi Sắt」!

Sylveon chảnh mèo không cho bế, Thầy Lục bèn bế Togepi bên cạnh lên. "Toge-pri? (ﾉ゚▽゚)ﾉ" Togepi đang tập trung bấm máy chơi game, bỗng thấy hai chân hổng khỏi mặt đất, nó ngẩn ra một chút rồi vui vẻ đạp chân.

Bế cao cao, bế cao cao! ヾ(◍°∇°◍)ﾉﾞ Togepi năm nay mới 4 tháng tuổi, vẫn đeo Đá Vĩnh Hằng (Everstone) mà Thầy Lục mới mua.

Dù sao viên đá của Blastoise đã bị nó làm nứt luôn rồi... mức độ bộc phát này đến người khổng lồ cũng phải hốt hoảng. "Chào buổi sáng, Mew." Lục Dã ngạc nhiên nhìn vào màn hình video, "Mày vẫn chưa offline à?" "Mew~! ¥¥(^∪^*)" Chú mèo hồng trong video phát ra tiếng cười đầy mùi tiền.

Bối cảnh video là Cây Thế Giới với đủ loại dây nhợ không rõ ý nghĩa.

Đó là WiFi mà băng Hỏa Tiễn lắp cho Mew.

Lục Dã nghĩ thầm, Gengar còn tự lên mạng đăng ký thi đấu được, thì Mew tự mua sắm đồ chơi qua mạng chắc cũng không khó.

Cùng lắm thì bảo shipper giao đến cổng Cây Thế Giới, Mew biến

hình ra nhận là xong... "Toge-pri! ヾ(ﾟ∀ﾟゞ)" Togepi tiếp tục đánh bài online với Mew.

Thầy Lục đứng dậy ra lan can, nhoài người hét lớn: "Chuẩn bị ăn cơm thôi!" "Gâu!

ଘ(•p•)ଓ" Arcanine ngẩng đầu hú một tiếng, bộ lông đỏ rực uy phong lẫm lẫm, dáng người cực kỳ mang lại cảm giác an toàn.

Chỉ có điều cái sân tan hoang cộng với ánh mắt "thông thái" của nó tạo cảm giác giống hệt đại ngáo Husky phá nhà.

Lục Dã thở dài: "Gengar, chiều nhớ dùng máy cắt cỏ dọn lại cái sân nhé." "Ghos! (￣▽￣)/" Gengar vẫy tay, cứ tin ở em!

Chú vịt Sirfetch'd lông trắng như tuyết, ánh mắt sắc lẹm, tay cầm kiếm hành đang đấu tập với Blastoise. "Kame!" Blastoise tháo kính râm, đối mặt với "Kiếm hành mạnh mẽ", không dám khinh suất.

Trong nháy mắt, mai rùa ánh lên lớp kim loại lạnh lùng, phòng thủ tăng vọt.

Blastoise vừa vào trận đã bật ngay chiêu 「Phòng Ngự Thép」! "Sir!" Ánh mắt Sirfetch'd vẫn bình thản, thân hình không lùi nửa bước, chỉ tĩnh lặng quan sát Blastoise.

Blastoise khẽ cau mày, dùng Aura để thăm dò.

Dường như chỗ nào cũng là sơ hở, mà dường như lại không thể công phá... "Kame!" Blastoise tiếp tục dùng 「Phòng Ngự Thép」!! "Sir!" Ánh mắt Sirfetch'd vẫn sắc sảo, thậm chí còn lóe sáng—— Ting.

Nhìn cục diện bế tắc, khóe miệng Lục Dã giật giật: "Hai đứa đang diễn Quyết chiến đỉnh Tử Cấm Thành đấy à?

Tây Môn Rùa Rùa và Diệp Cô Vịt?" Đặc tính rõ ràng là 「Gốc

Nhát」 nhưng lại cực kỳ nhát gan, vịt ta vẻ mặt đạm nhiên nhưng lòng đầy bi tráng: "Sir! (´ꈍᴗꈍ)σ" (Nó cứ nhìn chằm chằm thế kia, em cũng không dám động thủ đâu!

Mau gọi trọng tài thay em ra đi!!) ...

Trong ba ngày ở thị trấn Celestic, sự trưởng thành của Sirfetch'd cũng rất rõ rệt.

Khi bị Togekiss của Cynthia thúc giục học tập, nó đã tiến bộ lớn trong việc làm chủ chiêu 「Chim Dũng Cảm」 (Brave Bird). 「Chim Dũng Cảm」 là một trong những đại chiêu hệ Bay hàng đầu, độ khó cực cao.

Trong đội hình Thầy Lục hiện tại chưa có con nào biết bay thực thụ, chiêu hệ Bay lại càng không bao giờ dùng.

Nếu Sirfetch'd nắm vững chiêu này, coi như nó đã mở ra một kỷ nguyên mới... "Không có hộ lan thì cất cánh kiểu gì?" Lục Dã sắc mặt cổ quái, "Ngã từ trên đấy xuống thì dù là siêu nhân cũng không đỡ nổi đâu!" Nhắc mới nhớ, Red toàn để Aerodactyl túm lấy dây đeo ba lô để bay theo kiểu "tha lôi".

Cái kiểu bay Sparda đó đúng là chỉ có 「Chiến đấu giả」 mới làm được...

Gần trưa.

Nồi cơm điện Rotom rung rinh, kêu "Ting" một tiếng: "Hoàn thành, Loto!" "Đến đây." Thầy Lục vào bếp, "Cảm ơn mày nhé, bạn học Rotom." Rotom với đủ loại bằng cấp chuyên nghiệp bỗng thấy bùi ngùi.

Ta - Rotom, cũng từng muốn trở thành một tay đua vĩ đại mà!

Trong Pokedex là ước mơ, còn trong nồi cơm điện là cuộc sống! "Đúng rồi, tiền điện đã nạp cho mày nửa năm rồi đấy." Lục Dã nói,

"Ăn từ từ thôi, đừng làm nổ nhà là được." "Thấu hiểu vạn tuế, Loto!

O(≧∇≦)O".

Sau khi cùng đám nhóc ăn xong bữa ăn cao cấp, buổi chiều, Thầy Lục nhận được điện thoại từ Ngự Long Độ. "Chiến dịch rất thuận lợi." Ngự Long Độ khoác áo choàng, nói vào tai nghe Bluetooth, "Cynthia cũng tham gia lần này." "Cô ấy không bị thương chứ?" "Làm sao mà bị thương được." Ngự Long Độ ngạc nhiên, "Đó là Quán quân Liên minh Sinnoh đấy." Cynthia và Garchomp đánh đâu thắng đó, ngay cả Ngự Long Độ cũng nhiều lần bại dưới tay cô.

Tiêu diệt mấy tên thợ săn Pokémon chỉ là chuyện nhỏ—— Bỗng nhiên, Ngự Long Độ nhận ra đây là lời hỏi thăm của người yêu, bèn cảm thán: "Cậu tự đi mà hỏi cô ấy ấy." "À, thế tôi cúp máy đây." Ngự Long Độ: "???" Có cần thực tế phũ phàng thế không! "Thực tế là ngoài Liên minh Sinnoh, ngay cả băng Hỏa Tiễn cũng tham gia." Ngự Long Độ ho nhẹ, khẽ cau mày: "Không biết có phải có nội gián tiết lộ thông tin không..." "Cư nhiên còn có chuyện đó sao!?" Thầy Lục đầy nghĩa khí nói: "Phải tóm cổ tên nội gián đó ra!" "Nhưng băng Hỏa Tiễn lại hỗ trợ rất lớn..." Ngự Long Độ lên tiếng bênh vực băng Hỏa Tiễn, trầm ngâm: "Có lẽ chỉ là một cán bộ nào đó có thiện cảm với băng Hỏa Tiễn thôi." "À, vậy sao." Lục Dã gật đầu tán đồng: "Cũng có khả năng đó..." "Dù sao cũng không tồn tại cái gọi là 'chính nghĩa tuyệt đối'." Ngự Long Độ chậm rãi nói: "Đôi khi đó là để thực thi chính nghĩa tốt hơn..." "Ngài dường như đã trưởng thành từ một đối tác của chính nghĩa thành một sứ giả của chính nghĩa rồi nhỉ." Lục Dã mỉm cười nói.

Ngự Long Độ hơi ngẩn ra, rồi cười: "Câu này tôi coi như là lời khen nhé." Thầy Lục nhớ mang máng, việc Regigigas ở Sinnoh nổi điên hay các vị thần hồ phẫn nộ đều liên quan đến thợ săn Pokémon.

Xử lý sớm mấy mầm mống này, một là vì chính nghĩa mà Ngự Long Độ theo đuổi, hai là để Cynthia có thêm thời gian rảnh rỗi.

Hơn nữa, đây cũng là để tạo uy thế cho nhóm Jessie, James, Meowth.

Lục Dã cảm thán: "Mình đúng là khổ tâm hết sức!" ...

Trong Group Chat.

Satoshi bỗng nhiên xuất hiện, hỏi: "Tớ có thể kéo một vị tiền bối vào đây không!" "Tiền bối?" Akin cảm nhận được nguy cơ đe dọa địa vị: "Tớ có đánh lại không!" Satoshi ngẩn ra: "Chắc là không đánh lại đâu?" "Cái gì!?

Tớ nhất định phải so tài với người đó ngoài đời mới được!" Thầy Lục online, tò mò hỏi: "Vị tiền bối nào thế?" "Tứ Thiên Vương của Sinnoh." Satoshi gãi đầu, nhìn người đàn ông tóc lam mặc vest tím, tay cầm cuốn sách bên cạnh. "Thiên vương hệ Tâm linh, Gia Liễu (Lucian)." Lục Dã hơi ngẩn ra.

Là anh sao, Thiên vương hói đầu tương lai!

Tại ngoại ô thành phố Eterna, Trung tâm Pokémon. "Làm ơn hồi phục cho Buizel của cháu với ạ!" Satoshi đưa PokéBall cho Y tá Joy. "Không vấn đề gì." Joy mỉm cười, rồi ngạc nhiên nói: "Nếu cô không nhầm, ở gần con suối này cũng có một con Buizel rất mạnh." "Chính là nó đấy ạ, cháu đã thu phục được nó." Satoshi cười toe toét, rồi lại ỉu xìu: "Nhưng nó có vẻ không chịu nghe lệnh." "Chỉ cần xây dựng được niềm tin, nó nhất định sẽ đáp lại cháu thôi." Một lúc sau, Joy trả lại PokéBall cho Satoshi, cười nói: "Những Huấn luyện viên mạnh mẽ đều bước đi từng bước như vậy cả." Satoshi nhớ lại lúc mới gặp Pikachu hay lúc Charizard mới tiến hóa, cậu khẽ gật đầu.

Sau khi chinh phục Battle Frontier, thực lực của bản thân Satoshi

đã không hề yếu.

Tuy nhiên nếu độ thân thiết quá thấp, vẫn sẽ xảy ra tình trạng không nghe lệnh.

Satoshi nhìn PokéBall, ánh mắt chân thành: "Tớ nhất định sẽ khiến cậu công nhận tớ!" "Thiên vương Gia Liễu đang chỉ đạo rồi!" Bỗng nhiên, âm thanh từ TV treo tường thu hút sự chú ý của Satoshi.

Trên màn hình, người đàn ông tóc lam mặc vest đỏ rượu, một tay cầm sách, một tay đẩy kính.

Bronzong của anh ta tỏa ra ánh sáng lam của chiêu 「Thôi Miên」, lập tức khiến con Rhyperior hung dữ chìm vào giấc ngủ sâu.

Huấn luyện viên trẻ tuổi lộ vẻ khó khăn.

Gia Liễu vung tay, khẽ hô: "Bronzong, Tâm Linh!" Niệm lực kinh khủng hóa thành ánh sáng lam thực chất, trong nháy mắt nuốt chửng Rhyperior.

Một chiến thắng áp đảo, toàn trường vang lên tiếng hò reo.

Gia Liễu đưa tay đẩy gọng kính, khóe miệng khẽ nhếch. "Liên minh Quán quân kỳ này, Gia Liễu vẫn bảo vệ thành công ghế Thiên vương!" Tiếng bình luận đầy nhiệt huyết vẫn vang vọng trong trung tâm Pokémon. "Mạnh quá..." Satoshi ngẩn người một lúc, nắm chặt tay tự nhủ: "Nếu khiếu chiến với anh ấy, nhất định có thể kích phát ý chí chiến đấu của Buizel!" Bên cạnh bỗng vang lên giọng nói thản nhiên: "Cậu muốn khiêu chiến tôi sao?" Satoshi giật mình quay lại, thấy người đàn ông tóc lam mặc vest đỏ rượu đang mỉm cười đứng bên cạnh.

Chương 385

"Ơ, Thiên vương Gia Liễu!?" Satoshi líu lưỡi: "Sao ngài lại ở đây?" "Vì hôm nay hiếm khi được nghỉ phép." Gia Liễu suýt thì làm việc đến hói đầu, u u nói: "Đến đây đi dạo thư giãn." Satoshi ngẩn ra, đôi mắt rực cháy: "Nếu đã vậy, xin hãy đấu với cháu một trận!" "Về nguyên tắc thì tôi không thể chấp nhận." Gia Liễu liếc nhìn thiếu niên nóng nảy, đẩy kính nói: "Muốn khiêu chiến tôi thì phải tham gia Liên minh Quán quân trước." "Liên minh Quán quân?" Satoshi - người có thành tích tốt nhất mới chỉ là top 8 - ngơ ngác hỏi. "Quán quân của đại hội Lily of the Valley mới có tư cách khiêu chiến Liên minh Quán quân, người chiến thắng có thể chọn thay thế vị trí của Tứ Thiên Vương." Cặp kính của Gia Liễu phản chiếu ánh mắt sâu thẳm. "Thậm chí nếu cậu đủ mạnh, trở thành Quán quân Sinnoh mới cũng có khả năng." Hơi thở của Satoshi dồn dập hẳn lên, nhưng rồi thấy Gia Liễu cười bất đắc dĩ: "Tất nhiên, muốn thắng được Quán quân đương nhiệm Cynthia thì vẫn quá khó khăn." "Quán quân Cynthia..." Satoshi trầm tư gật đầu: "Đúng vậy, ngay cả Thầy Lục cũng chưa chắc thắng được mà." "Thầy Lục?" Bỗng nghe thấy cái tên quen thuộc, Gia Liễu ngạc nhiên: "Mạo muội hỏi một câu, anh ấy là gì của cậu..." "Coi như là...

Sư phụ." Satoshi gãi đầu, rồi cười nói: "Tất nhiên cũng là Chủ group nữa!" Gia Liễu đẩy kính.

Nghĩa là... thiếu niên trước mắt này là học trò thân truyền của Thầy Lục.

Tuy không biết cái 'Chủ group' kia là ý gì, nhưng giúp đỡ học trò của Thầy Lục đồng nghĩa với việc tăng thiện cảm với Thầy Lục, lại còn khiến Cynthia nợ mình một ân tình—— Đôi mắt Gia Liễu sáng

lên.

Làm Thiên vương không phải cứ đánh đánh giết giết, làm Thiên vương là phải biết đối nhân xử thế! "Đi!" Gia Liễu cười sảng khoái, "Chúng ta làm một trận nào!" "Chẳng phải ngài bảo về nguyên tắc là không được sao?" "Về nguyên tắc không được, nghĩa là thực tế thì có thể...

Đừng nói nhiều nữa, để tôi kiểm tra thực lực của cậu!" ...

Satoshi dùng đội hình mới thu phục ở Sinnoh.

Gia Liễu thắng rất dễ dàng, nhưng cũng nhận ra thiên phú chiến đấu của Satoshi. "Buizel của cậu rất mạnh, chỉ là chỉ đạo của cậu còn hơi non nớt." Gia Liễu mỉm cười: "Không cần phải có thực lực như Thầy Lục... chỉ cần phát huy được sở trường của mình, chắc chắn cậu sẽ nhận được sự công nhận của Buizel." "Sở trường..." Trong đầu Satoshi hiện lên hình ảnh con Gastrodon dùng chiêu 「Bùn Lầy Nhầy Nhụa」 xoay vòng trong trận đấu giữa Thầy Lục và Leon.

Một Satoshi vốn giỏi đánh ngược hệ hiếm khi suy nghĩ chiến thuật, rơi vào trầm tư...

Tranh thủ giờ nghỉ trưa, Gia Liễu mời Satoshi ăn cơm, hỏi về mục tiêu tiếp theo. "Tớ định thu thập đủ huy hiệu trước, rồi khiêu chiến đại hội Sinnoh." Satoshi tay cầm dao nĩa, miệng dính đầy nước sốt, ánh mắt rực cháy: "Nghe thấy tin tức về Liên minh Quán quân như thế... làm sao có thể ngó lơ được chứ!" Gia Liễu vắt chân chữ ngũ, lật xem cuốn sách trên tay, cười nói: "Hy vọng cậu có thể thắng tôi ở Liên minh Quán quân..." Thuận tiện để người khác thay thế vị trí Thiên vương... nghỉ hưu sớm xem ra cũng không tệ? "Đúng rồi, Thiên vương Gia Liễu." Satoshi nuốt chửng miếng cơm cà ri, ấp úng nói: "Anh muốn vào Group Chat không?" "Group Chat?" Gia Liễu đẩy kính, "Là một dạng diễn đàn giao lưu à?" Gia Liễu rất thích lướt các

diễn đàn Huấn luyện viên, đặc biệt là ẩn danh trả lời câu hỏi.

Quan trọng là anh ta đúng là dân chuyên nghiệp, nhận xét cực kỳ chuẩn xác.

Ngoài lúc bận rộn công việc, đọc sách và "nằm vùng" diễn đàn là hai thú vui duy nhất của anh. "Chỉ là một nhóm bạn bè chém gió bình thường thôi ạ." Satoshi lôi điện thoại ra, một lúc sau ngẩng đầu nói: "Thầy Lục đồng ý rồi!" "Nhóm chém gió của...

Thầy Lục?" Gia Liễu nhìn lời mời trên điện thoại, thần sắc hơi phức tạp, nhỏ giọng nhắc nhở: "Tôi là Thiên vương đấy nhé..." Tuy Thầy Lục rất mạnh, đám Aaron và Flint gặp anh là tự bế luôn, nhưng một Thiên vương mà vào nhóm chém gió của người khác... liệu có mất mặt quá không? "Anh vào nhóm là biết ngay thôi!" Satoshi hì hì cười. "Ừm... tôi không đảm bảo là sẽ không rời nhóm đâu đấy." Gia Liễu click xác nhận, biểu cảm mang theo chút ngạo nghễ và tự tôn.

Giây tiếp theo.

Biểu cảm của Gia Liễu đóng băng, cực kỳ khó khăn nuốt nước bọt.

Liếc nhìn ID gửi tin nhắn, Gia Liễu lại cẩn thận nhận diện tên nhóm một lần nữa.

Mẹ kiếp, cái này mà gọi là nhóm chém gió à!? 【Thành viên 'Satoshi' đã mời 'Tôi thật sự không phải Gia Liễu' tham gia Group Chat!】 Thầy Lục: Địa vị trong nhóm -1 Ngự Long Độ: Địa vị trong nhóm -1 Red: Địa vị trong nhóm -1 ...

Nhìn đội hình thẳng tắp này, Gia Liễu run rẩy đẩy gọng kính.

Có mấy vị Thủ lĩnh của Sinnoh thì thôi đi...

Ngự Long Độ chẳng phải là Quán quân của Kanto sao?

Mấy hôm trước còn liên hệ với mình để bắt tội phạm xuyên quốc gia mà.

Hóa ra anh cũng là một trong những thành viên chém gió của Thầy Lục à?

Còn cái ID 「Fighter」 kia nữa... cư nhiên không phải hàng fake!?

Thật là vãi chưởng!

Trái tim thủy tinh vừa rồi đã bị vỡ vụn.

Gia Liễu hít sâu một hơi, đẩy kính, mỉm cười: "Lính mới nhập hội, xin các vị chỉ giáo thêm!" Steven tranh thủ lúc rảnh rỗi liếc nhìn Group Chat, hơi ngạc nhiên.

Anh cũng từng nghe danh Thiên vương hệ Tâm linh Gia Liễu của Sinnoh.

Có điều, bây giờ tiêu chuẩn vào nhóm cao vậy sao, ngay cả Thiên vương cũng chỉ là 'lính mới' à?

Steven vừa phát hồng bao vừa lẩm bẩm: "Chẳng trách Thầy Lục lúc nào cũng bảo đi đánh giải ao làng.

Hóa ra tuyển thủ Master League anh ấy quen biết hết một nửa rồi..." 【Thành viên 'Cuối cùng tôi vẫn là số 1 (Đào khoáng đừng làm phiền)' đã phát một hồng bao mừng thành viên mới, mau tới nhận nào!】 Akin: "Tại sao Thầy Lục lần này lại là bàn tay vàng (vận khí vương) thế kia!?" Thầy Lục: "Ngốc chưa, anh cho Togepi mở hộ đấy!" Maylene: "Em, em nữa, em không tranh được rồi! o( )o" Cô nàng nghèo rớt mồng tơi Maylene lòng đau như cắt.

Tiếc quá... nếu nhận được hồng bao là bữa tối có thể thêm một quả Berry rồi! "Gia Liễu cư nhiên còn thời gian chém gió trong nhóm." Lục Dã liếc nhìn Group Chat, nhướng mày: "Xem ra công việc vẫn chưa đủ nhiều rồi!" Do Cynthia đã quay lại làm việc, công việc gần

đây chủ yếu là truy quét các tập đoàn săn trộm.

Với sự tham gia của băng Hỏa Tiễn và G-Men, áp lực cũng giảm bớt.

Gia Liễu cũng hiếm khi cho mình một kỳ nghỉ ngắn.

Nói thì nói vậy, nhưng đại địch hiện tại, sao có thể tranh thủ lười biếng được!?

Nhân lúc trời còn sớm, Thầy Lục định tìm Cynthia hỏi xem có công việc nào phù hợp với Gia Liễu không.

Cùng lúc đó, chuông báo của Rotom vang lên. "Có cuộc gọi mới, Loto!" Lục Dã liếc nhìn hiển thị cuộc gọi.

Xem ra có tiến triển mới rồi...

Sau khi kết nối, trên màn hình hiện lên gương mặt mệt mỏi của Matori.

Matori khẽ thở dài: "Chiến dịch bao vây ở hồ Valor đã kết thúc thành công." "Vất vả cho cô rồi." Cố vấn phân khu Alpha của băng Hỏa Tiễn - Lục Dã an ủi: "Để tôi bảo sếp Giovanni tăng lương cho cô." "Đó không phải vấn đề chính." Giọng Matori đầy oán hận: "Vấn đề là trong đám thợ săn trộm xuất hiện không ít kẻ dùng chiến thuật 「Rải Chông」 và 「Thu Nhỏ」, gây trở ngại không nhỏ cho nhiệm vụ." Lục Dã hơi ngẩn ra, nhận ra đây đúng là cái tội của mình: "Cuối cùng giải quyết thế nào?" "Cũng may đám Jenny đó không hề hủ lậu, trực tiếp phái sáu con Pokémon lên dùng 「Đánh Hội Đồng」 (Beat Up)." Matori bất đắc dĩ nói: "Bên băng Hỏa Tiễn thì dùng combo 「Kịch Độc - Thế Thân - Bảo Vệ」 làm chủ lực... chính là cái đám fan hay tặng quà trong buổi livestream của ngài đấy." Sắc mặt Thầy Lục trở nên cổ quái.

Khá khen cho câu: Phải dùng phép thuật để đánh bại phép thuật!

Nhưng sao mình cảm thấy cái danh "đầu sỏ" của mình ngày càng lớn thế này...

Thủ phạm đứng sau màn hóa ra lại là chính mình?! "Vất vả cho các người rồi." Lục Dã cảm thán: "Nhiệm vụ kết thúc viên mãn là tốt rồi." "Thực tế là vẫn chưa viên mãn lắm... còn sót lại một mục tiêu." Matori nhíu chặt mày, trầm giọng nói: "Thủ lĩnh của tổ chức săn trộm, biệt hiệu Thợ săn J." ...

Sinnoh, gần hồ Valor.

Dưới sự chỉ huy của Ngự Long Độ, đội kiểm sát do các Jenny dẫn đầu đang tiến hành đợt bao vây cuối cùng đối với tập đoàn săn trộm.

Nước hồ Valor trong vắt không một gợn sóng.

Những đám mây đen kịt ép xuống.

Tiếng chỉ huy khẩn đặc, tiếng đánh nhau kịch liệt, tiếng gầm của Pokémon... mọi âm thanh dường như bị đám mây đen đó nuốt chửng.

Người đàn ông tóc đỏ khoác áo choàng nghiêm túc ngẩng đầu nhìn cảnh tượng đầy áp lực này.

Đó không phải là 'mây đen', mà là hàng đàn Fearow, Skarmory, Staraptor...

Đám Pokémon hệ Bay lao xuống tấn công Ngự Long Độ, tiếng gầm thê lương, chiêu 「Cào」 lóe lên ánh sáng trắng sắc lẹm.

Thanh niên mặc áo hở ngực, tóc mái chéo đứng cạnh Ngự Long Độ.

Chuyên gia hệ Bay, thành viên G-Men - Falkner (Hayato).

Đối mặt với cuộc tập kích gần như tự sát này, Falkner vẫn bình tĩnh chờ quyết định của Ngự Long Độ. "Trên người chúng đều có thương tích." Người đàn ông tóc đỏ nói. "Nếu không nghe lệnh, cái

chờ đợi chúng sẽ là sự ngược đãi từ chủ nhân." Falkner trầm giọng: "Đây là một sự giải thoát." Ngự Long Độ nhắm mắt lại.

Ngay cả chính nghĩa cũng không thể cứu vãn mọi sinh linh.

Những gì mình có thể làm... chỉ là không thẹn với lòng.

Khi mở mắt ra lần nữa, đôi mắt sắc sảo đó không chút do dự, rực cháy ngọn lửa của loài Rồng.

Ngự Long Độ đột ngột hất áo choàng, nhìn về phía xa, giọng lạnh lùng: "Dragonite——" "Gào!!!" Xuyên qua tầng tầng mây xanh, một bóng đen từ trên trời giáng xuống, chiêu 「Cực Tốc」 (Extremespeed) kéo theo một vệt mây rực đỏ. "Thiên Thạch Long Tinh! (Draco Meteor)" Ầm ầm ầm!

Cùng với cú lao xuống của Dragonite, những rung chấn trầm đục vang lên như sự phẫn nộ của bầu trời.

Những đốm đen trên không trung dần lớn hơn.

Các khối thiên thạch bùng cháy dữ dội, rơi thẳng vào đám mây đen, xé toạc nó thành từng mảnh.

Ánh nắng không ngừng tràn xuống, hàng loạt Pokémon hệ Bay rơi xuống hồ Valor.

Bất kể là thợ săn hay các nhân viên điều tra đều bị chấn động trước sức mạnh kinh hoàng này.

Đám thợ săn vẫn đang ngoan cố chống trả, hét lớn: "Rải Chông!" "Skree!" Những con Skarmory đang rơi xuống thê lương đập cánh, những chiếc lông vũ sắc như lưỡi kiếm bắn ra.

Bầu trời như đổ một cơn mưa kiếm, khiến người ta dựng tóc gáy. "Chỉ học được chút da lông thôi." Chuyên gia hệ Bay Falkner cười lạnh, chỉ huy: "Toàn thể đội bay, chuẩn bị!" Các Jenny giơ cao

PokéBall, những luồng sáng trắng bay lên không trung, các Pidgeot lập tức xếp thành đội hình. "Sử dụng thổi gió (Whirlwind)!" "Skree!" Các Pidgeot đập cánh liên tục, cơn lốc hình thành xé tan đội hình quân thù, thổi bay toàn bộ lông vũ xuống hồ.

Trận chiến không trung diễn ra kịch liệt.

Một con Salamence với đôi cánh đỏ rực đang cắn xé Pidgeot, gầm lên: "Gào!!" Người phụ nữ đeo kính bảo hộ - Thợ săn J đứng trên lưng Salamence, lạnh lùng nói vào bộ đàm: "Đội Thu Nhỏ, sử dụng Kịch Độc!" Đám Grimer mai phục quanh rừng hình thành vòng vây, thi nhau vươn tay ra, chiêu 「Kịch Độc」 có tính ăn mòn cực mạnh sắp sửa tung ra.

Các Jenny từ thành phố Celadon tổ chức thu hẹp đội hình, cầm bộ đàm ra lệnh: "Growlithe, sử dụng Kháng Thể (Safeguard), sau đó——" Jenny khựng lại một chút rồi dõng dạc: "Sử dụng Đánh Hội Đồng (Beat Up)!" Xì—— Kịch độc rơi trên màn sáng của chiêu Kháng Thể, phát ra tiếng bốc hơi ghê người. "Gâu!" Tiếng gầm của Growlithe đầy uy lực, khiến đám Grimer gần như mất khả năng kháng cự.

Giây tiếp theo, sáu quả PokéBall của các Jenny đồng loạt mở ra.

Growlithe, Houndour, Herdier... một cảnh tượng hùng vĩ.

Rõ ràng là đội hình thu quân, nhưng lại quay sang bao vây đám thợ săn! "Gào!!" Một con Arcanine uy phong lẫm lẫm tắm mình trong ánh đỏ—— đó chính là mẹ của Arcanine nhà Thầy Lục.

Từng vì sợ hãi mà không thể tham chiến, nhưng giờ đây, trước mặt là những đồng đội kề vai, phía xa là đứa con khao khát trở nên mạnh mẽ.

Đặc tính 「Chính Nghĩa」 của Arcanine được kích phát đến cực hạn, như chính nghĩa từ trên trời rơi xuống, gầm thét lao vào đám

địch!

Đám thợ săn biến sắc mặt.

Đám Jenny này sao vừa vào trận đã dùng chiến thuật hội đồng rồi!

Các người dùng hết bài bẩn rồi thì bọn tôi còn chơi bẩn kiểu gì nữa!? "Chiêu Thầy Lục dạy không có tác dụng gì cả!" "Láo toét, phe đối diện cũng là do Thầy Lục dạy đấy!" "Hóa ra học sinh cá biệt chính là mình sao!?" Trên bầu trời trong xanh là những vệt mây dài.

Thợ săn J đứng trên lưng Salamence, nhìn đám 'đồng đội' đang hấp hối chống cự, nở nụ cười lạnh. "Salamence, chúng ta rời khỏi đây." Trên bầu trời đang giao chiến kịch liệt, Salamence đập cánh gầm lên một tiếng, đào tẩu khỏi chiến trường. "Đó là...

Thủ lĩnh!?" "Bà ta cư nhiên bỏ mặc chúng ta mà chạy trước!" "Đừng đánh nữa, tôi đầu hàng... (;¶Д¶`)" Người đàn ông tóc đỏ khoanh tay, nhìn theo con Salamence đang xa dần, áo choàng phía sau bay phần phật. "Không đuổi theo sao?" Falkner hỏi. "Tôi còn phải ở lại đây dọn dẹp." Ngự Long Độ trầm giọng nói: "Đội hình Đánh Hội Đồng của Thầy Lục đúng là giúp ích rất nhiều." Falkner cười khổ: "Nhưng chiêu Rải Chông và Thu Nhỏ cũng là từ anh ấy mà ra phải không?" "Đó không phải là bản ý của anh ấy." Ngự Long Độ nhìn lên bầu trời: "Chỉ là dạy dỗ không phân biệt đối xử mà thôi." Chiến thuật cũng giống như công cụ, không có đúng sai.

Chỉ là có người có thể nghiên cứu nó đến cực hạn, trở thành một người Thầy được kính trọng.

Chương 386

Có người thì ngay từ đầu đã đi sai hướng.

Người đàn ông tóc đỏ càng cảm thấy sức nặng của chiếc áo choàng trên vai, bỗng nhiên khựng lại, lấy chiếc điện thoại đang rung từ trong túi ra. "Falkner, đi kiểm kê lại tình hình chiến sự đi." "Rõ!" Falkner chào kiểu quân đội rồi rời đi.

Ngự Long Độ liếc nhìn tin nhắn thành viên mới Gia Liễu gia nhập nhóm, tiện tay gửi một câu 'Địa vị trong nhóm -1'.

Bỗng nhiên, Ngự Long Độ ngẩn ra, lẩm bẩm: "Đúng rồi... có thể bảo Gia Liễu đi truy bắt kẻ vừa bỏ chạy kia." Thợ săn J có vẻ đang chạy về hướng thành phố Snowpoint.

Không biết bà ta có dự tính gì, nhưng Thiên vương hệ Tâm linh Gia Liễu dù sao cũng là Huấn luyện viên mạnh nhất trong Tứ Thiên Vương Sinnoh.

Nghĩ đến đây, Ngự Long Độ mở giao diện thông tin của Gia Liễu ra. "Đừng nghỉ phép nữa." "Có nhiệm vụ cần nhờ cậu đây." "Thợ săn J?" Thầy Lục ngạc nhiên.

Tên này thế mà lại thoát được dưới tay Lance sao?

Phải nói là công phu chạy trốn này cũng ra gì đấy chứ! "Ả ta bỏ rơi thuộc hạ, một mình cưỡi Salamence chạy thoát rồi." Chân Điểu trầm giọng nói: "Nếu cứ để mặc như vậy, e rằng sẽ có rắc rối lớn hơn..." Lục Dã hơi nhướng mày, trong đầu hiện lên thông tin về Thợ săn J.

Trong bản Kim Cương/Ngọc Trai, Thợ săn J từng có chiến tích thô bạo đánh thức Regigigas và rút lui an toàn trước mặt Brandon.

Đồng thời, Thợ săn J cũng là một trong số ít những nhân vật phản

diện thuần túy trong anime.

Ngay cả những thủ lĩnh như Cyrus của Team Galactic hay Lysandre của Team Flare – họ đấu tranh không ngừng vì lý tưởng tạo ra một thế giới mới tốt đẹp hơn.

Nhưng những thợ săn Pokémon thì chỉ thuần túy vì tư lợi cá nhân.

Đây cũng là một trong những lý do Thầy Lục khuyên bảo Giovanni cải tổ Team Rocket, thực hiện "Kế hoạch Cầu Vồng".

Với loại tà ma ngoại đạo này, ai nấy đều có quyền tiêu diệt!

Lục Dã khẽ gật đầu: "Tôi hiểu rồi." Nghe thấy giọng điệu của thầy mình, Chân Điểu rùng mình, khuyên ngăn: "Việc này không cần ngài phải bận tâm, cùng lắm thì cứ giao cho đám kiểm sát viên Liên minh là được!" "Cô đang nghi ngờ tôi?" Giọng điệu lạnh lùng khiến Chân Điểu như đang đối diện với vị thủ lĩnh mặc vest lịch lãm kia, không khỏi run rẩy: "Không dám.

Chỉ là, thực lực của ả..." Dù sao đi nữa, đó cũng là một thợ săn Pokémon có thể giao thủ với Thiên vương!

Thậm chí trong những trận đánh dã ngoại mà Hunter J sở hữu sở trường... ngay cả Thầy Lục cũng sẽ gặp rủi ro nhất định. "Yên tâm đi, tôi tự biết chừng mực." Lục Dã mỉm cười, hơi bùi ngùi nói: "Chỉ là có những việc, tôi bắt buộc phải đích thân làm." Khi nghe tin thợ săn Pokémon cũng bắt đầu học tập chiến thuật của mình, Lục Dã biết mình có lý do không thể không đi.

Mạnh như Giovanni, khi thuộc hạ Tam Thú Sĩ phản bội, cũng có lúc phải tự tay giải quyết vấn đề.

Bản thân anh còn cách cảnh giới của Giovanni rất xa...

Nhưng Lục Dã nhắm mắt lại, trong đầu hiện ra cảnh lần đầu đón nhận Growlithe.

Khi đó, Meowth đã dịch lại tâm nguyện của Growlithe: "Muốn trở thành một anh hùng giống như mẹ." Đã kết nối với nhau, đã có người tôn xưng một tiếng "Thầy Lục", vậy thì, rất nhiều lúc...

Lục Dã nói: "Gửi cho tôi tư liệu về Pokémon và dự đoán hành tung của ả." Tôi sẽ có lý do nhất định phải đi. "Thuộc hạ đã rõ..." Trong lòng Chân Điểu bỗng trào dâng cảm xúc lạ lùng, cô khép chặt đôi chân, đỏ mặt đẩy gọng kính, khẽ nói: "Chúc ngài mã đáo thành công." Trong lúc Lục Dã đang suy tính, các cuộc vây quét ở khắp nơi vẫn đang diễn ra.

Hai bên ăn miếng trả miếng như một bài kiểm tra cuối kỳ quy mô lớn.

Nội dung kiểm tra chính là từ vị "Thầy Lục" mà cả hai bên cùng tôn kính.

Tại Team Rocket và các đồn cảnh sát địa phương, gần như mọi Jenny đều đỏ mặt khi nhìn ảnh trong nhóm gia tộc, học tập đội hình "Hội Đồng" do anh sáng lập.

Mọi thành viên Team Rocket đều biết, trong bóng tối sẽ có một người thầy dẫn lối như ánh sáng Cầu Vồng, có thực lực sánh ngang Nhà vô địch. "Tôi quay lại là vì những người không thể quay lại." Rất nhiều chuyện, anh nhất định phải đích thân đi, bởi vì anh là Thầy Lục. "Đã nhận được dữ liệu, đang phân tích tỷ lệ thắng cho ngài, Rotom!" Màn hình của Rotom liên tục nhảy số, so sánh đội hình hai bên và tính toán những sai số có thể xảy ra.

Lục Dã ngẩn người: "Cái này mà ngươi cũng phân tích được hả?!" "Đừng coi thường ta, Rotom!" Rotom Dex khoanh tay máy, hừ lạnh một tiếng, rồi xoay một vòng trên không trung: "Tít tít... kết quả phân tích hoàn thành!" Rotom Dex bắt chước giọng điệu của Thầy Lục, hắng giọng: "Đánh gà thế này thì sao mà thua được?!

Ta đây loạn sát luôn lọt tót!" Sắc mặt Lục Dã cổ quái: "Bình thường tôi nói thế thật à?" Ánh mắt của đám nhóc tì đồng loạt tập trung lại, biểu cảm mang theo ba phần khó hiểu, bảy phần ngạc nhiên. "Khụ... tôi hiểu rồi." Thầy Lục nắm tay ho nhẹ, rồi phát huy sự thận trọng vốn có, lẩm bẩm: "Thợ săn J dù không bằng Thiên vương thì cũng chẳng kém bao nhiêu đâu...

Dù sao cũng là đánh dã ngoại...

để Gengar dùng Thôi Miên trước?

Hay là tôi trực tiếp đấm cho ả một cú?" "Ghos!" Gengar nhe răng cười, chạy ra ngoài phòng.

Một lát sau, Gengar ôm về một đống khoai tây chiên, thạch, sô-cô-la và đống đồ ăn vặt, nhét hết vào bốn cái túi tiền. "Không phải đi dã ngoại đâu, có ý thức nguy cơ chút đi ông giáo ơi!" Thầy Lục đỡ trán, bỗng nhiên nói: "Cho tôi xin hai gói khoai tây chiên, nhớ mang theo cả que trêu mèo nữa." Phương thức tác chiến sở trường của Thợ săn J là dùng khẩu súng đeo trên tay phát xít ra chùm sáng Disable có hiệu quả hóa đá.

Nhưng Thầy Lục cũng là lão chơi bẩn lâu năm rồi.

Que trêu mèo của Sylveon và vật phẩm Mental Herb có thể giải trừ hiệu quả hóa đá.

Cùng lắm thì cho Sylveon mở Misty Terrain, trực tiếp áp sát Salamence, hệ Tiên sẽ dạy cho rồng biết thế nào là lễ hội.

Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời.

Đánh dã ngoại thì mình cũng có kinh nghiệm rồi...

đại khái thế.

Tuy nhiên, để cho chắc ăn thì vẫn nên tìm thêm vài trợ thủ.

Hồi trước đánh Vua Atlantis thì có Manh Manh chống lưng, giờ Manh Manh về Liên minh đi làm rồi, Steven thì không biết đang đào mỏ ở xó xỉnh nào... "Vậy thì, hôm nay ai đang nghỉ phép nhỉ..." Lục Dã xoa cằm, bỗng nhiên mắt sáng lên: "I Choose You, Lucian!" Mở nhóm chat lên, Thầy Lục nhắn tin riêng cho Lucian: "Đừng nghỉ phép nữa.

Có nhiệm vụ nhờ ông đây!" Một lúc sau, Lucian trả lời tin nhắn: [Lucian: Cậu cũng đến nữa à?! (Khóc lớn)] [Thầy Lục: Ý gì vậy? (Gãi đầu)] Lucian run rẩy đẩy gọng kính.

Hôm nay rõ ràng mình được nghỉ mà!

Hết Nhà vô địch Kanto - Thần Long Sứ Lance, giờ lại đến Thầy Lục – người có thể đánh ngang tay với Lance...

Tôi có thể từ chối không?

Có thể cho tôi một cơ hội không!

Tôi chỉ là một Thiên vương hệ Tâm linh bình thường, làm việc liên tục cả tháng trời mới có một ngày nghỉ thôi mà! ...

Mười phút trước. "Vậy tôi xin phép cáo từ." Lucian tao nhã khép cuốn sách trong tay lại, đẩy gọng kính mỉm cười: "Satoshi, tôi rất mong đợi được gặp cậu tại giải Champion League." Satoshi mạnh dạn gật đầu: "Nhất định rồi, tiền bối Lucian!" Đúng là một thiếu niên nhiệt huyết và liều lĩnh.

Lucian hơi bùi ngùi nhếch môi, ánh mắt sau mặt kính như thấu hiểu tất cả.

Có Thầy Lục và các tiền bối khác, nhóc ấy cũng sẽ sớm trưởng thành thôi. "Espe~" Bỗng nhiên, Espeon màu tím ngẩng mặt lên, dùng chiếc đuôi mềm mại dài ngoằng khẽ chạm vào Lucian. "Sao vậy?" Lucian nhìn theo, thấy chiếc điện thoại đang để chế độ im lặng của

mình sáng màn hình. [Thần Long Sứ Lance: Đừng nghỉ phép nữa, có nhiệm vụ nhờ cậu đây.] "Ngô..." Biểu cảm bình tĩnh của Lucian có chút dao động. "Tiền bối Lucian?" Satoshi tò mò nhìn Lucian. "Không có gì." Lucian miễn cưỡng nặn ra nụ cười, gõ chữ trả lời: [Lucian: Champion Lance, hôm nay tôi nghỉ phép...] "Tôi biết." Lance bất lực thở dài: "Chính vì cậu nghỉ nên mới có thời gian, thế nên mới tìm cậu giúp một tay." Lucian: ???

Tăng ca cũng phải phù hợp luật lao động chứ!

Huấn luyện viên cấp Thiên vương thì không cần nghỉ phép à?!

Lance thuật lại chuyện của Thợ săn J một lượt, cau mày nói: "Thành phố Snowpoint thuộc Sinnoh, là Thiên vương Sinnoh cậu sẽ thông thuộc hơn tôi.

Người của tôi nghe ngóng được từ miệng bọn săn trộm rằng chúng dường như có kế hoạch khác ở Snowpoint.

Bên này tôi còn phải dọn dẹp hậu quả, cộng thêm việc cậu đã vào nhóm chat, lại đúng lúc nghỉ phép... nên chỉ có thể nhờ cậu thôi." Lucian im lặng hồi lâu, khẽ cau mày: "Tôi hiểu rồi." Việc gấp phải ưu tiên, huống hồ Lucian vốn đã cực kỳ ghét bọn thợ săn Pokémon.

Kỳ nghỉ tuy lại tan thành mây khói, nhưng theo chế độ bù giờ, sau này chắc cũng được nghỉ bù thôi... nhỉ? "Đúng rồi, còn Champion Cynthia thì sao?" Lucian hỏi.

Lance nhớ tới cảnh Cynthia một mình đối mặt với cả một đội quân, cảnh tượng gần như thảm sát, nói với giọng phức tạp: "Tôi khuyên cậu đừng nên chọc vào cô ấy lúc này..." "Hiểu rồi." "Thánh hiểu" Lucian lập tức gật đầu: "Chắc là cô ấy đang đánh hăng máu lắm." "Cậu hiểu là tốt rồi." Lance gật đầu, đầy chính nghĩa nói: "Yên tâm, tin rằng phía Liên minh sẽ bồi thường xứng đáng cho cậu sau vụ này!" Tôi tin ông mới là lạ, cái đồ điều tra viên bụng dạ xấu xa!

Lucian thầm mắng trong lòng, mỉm cười đáp: "Vậy thì việc này cứ giao cho tôi." ...

Sau khi nhận ủy thác, Lucian xoa xoa thái dương, đứng dậy đi ra ngoài Trung tâm Pokémon. "Tiền bối Lucian, anh đi đâu vậy?" Satoshi ngạc nhiên hỏi. "Định đi một chuyến đến thành phố Snowpoint." Lucian lạnh lùng nói: "Có vài tên thợ săn Pokémon cần xử lý." Mắt Satoshi sáng rực, bật dậy: "Tiền bối Lucian, cho em đi cùng với!" "Cậu đừng có theo tôi..." "Đến Snowpoint chắc cũng có nhà thi đấu mà, sẵn tiện em thu thập huy hiệu luôn." Satoshi cười hi hi: "Anh yên tâm, em sẽ không gây thêm rắc rối đâu!" Nói xong, Satoshi chạy biến ra ngoài, quay người vẫy tay với Lucian: "Nhanh lên tiền bối Lucian, không là không kịp chuyến tàu đâu!" Tay đẩy kính của Lucian run lên.

Trong thoáng chốc, anh dường như thấy có ai đó hét vào mặt mình: "Nhanh lên, nếu không là không kịp tăng ca đâu!" Hít sâu một hơi, Lucian điều chỉnh tâm trạng, vô tình liếc mắt nhìn điện thoại. [Thầy Lục: Đừng nghỉ phép nữa.] [Thầy Lục: Có nhiệm vụ nhờ ông đây!] Vẻ mặt Lucian hoàn toàn suy sụp: (;´Д`) "Tiền bối...

Lucian?" Satoshi kỳ quái hỏi. "Không có gì." Lucian nở nụ cười dịu dàng. "Nhưng mà..." Satoshi nuốt nước bọt.

Mắt anh mất hết ánh sáng rồi kìa!! "Loại bỏ cảm xúc, tâm không là được..." Lucian lẩm bẩm, chậm rãi bước về phía đoàn tàu.

Đợi xong việc Lance nhờ vả rồi mới xử lý việc của Thầy Lục vậy...

Bỗng nhiên, Lucian nhìn kỹ lại, phát hiện có gì đó không đúng. "Ủy thác của Thầy Lục... cũng liên quan đến Thợ săn J?" Lucian nhíu mày, rồi mừng rỡ.

Vậy chẳng phải xử đẹp tên này là có thể về nhà nghỉ ngơi rồi sao!

Thợ săn J đáng ghét, hôm nay chính là ngày giỗ của ngươi!

Satoshi hét lớn: "Tiền bối Lucian, tàu không phải hướng đó!" Lucian dừng bước, thu lại thần sắc, dùng ngón trỏ đẩy gọng kính, chậm rãi nói: "Satoshi, nhiệm vụ sắp tới cực kỳ nguy hiểm, hy vọng cậu chuẩn bị tâm lý cho tốt." Satoshi ngẩn ra, nhìn Pikachu trên vai một cái rồi hét lớn: "Nguy hiểm thế nào em cũng không sợ!" Lucian mỉm cười.

Thiếu niên này tuy là học trò của Thầy Lục nhưng vẫn còn quá non nớt.

Chắc hẳn cậu ta vẫn chưa nếm trải sự tàn khốc của những trận đánh dã ngoại...

Tuy nhiên.

Lucian đặt tay lên vai Satoshi, cười nói: "Chúng ta chỉ phụ trách chặn đánh là được." "Ý là sao?" Satoshi ngơ ngác hỏi. "Bởi vì –" Lucian đẩy kính, ánh mắt lóe sáng, đầy tự tin và điềm tĩnh nói: "Thầy Lục cũng sẽ hành động cùng chúng ta!" Ngày 7 tháng 3, Chủ Nhật.

Thành phố Snowpoint, đền thờ Snowpoint.

Trên những dòng sông băng vĩnh cửu, băng tuyết phủ trắng xóa, những tinh thể băng không ngừng rơi xuống các cột đá cung điện.

Đền thờ Snowpoint sừng sững uy nghiêm, tuyết trắng phủ dày đặc, trước lối vào dựng một phiến đá khổng lồ.

Brandon với gương mặt kiên nghị, mặc bộ đồ thám hiểm màu xanh quân đội, gạt lớp tuyết trên phiến đá, nhíu mày: "Chỗ này cũng có người động tay động chân rồi..." "Ai?!" Đột nhiên Brandon quát lớn, xoay người lại đồng thời hai tay cầm sẵn ba quả PokéBall.

Sột soạt – một người đàn ông đội mũ quý tộc, dáng người cao gầy đi qua lớp tuyết dày, bên cạnh là một Lucario với vẻ mặt lạnh lùng.

"Tôi không có ác ý." Người đàn ông đi đến trước mặt Brandon, tháo mũ đặt trước ngực, để lộ mái tóc xám và ánh nhìn kiên định: "Tôi tên là Riley, cảm nhận được sóng Aura gần đền Snowpoint có bất thường nên đến kiểm tra." Brandon nheo mắt, chậm rãi hạ quả cầu chứa bộ ba Regi xuống: "Người bảo vệ Aura?" "Đúng vậy." Riley khẽ gật đầu, hỏi: "Tôi có thể cảm nhận được sức mạnh to lớn trên người ông... cho hỏi ông đến đền Snowpoint làm gì?" "Thủ lĩnh Kim Tự Tháp, Brandon." Brandon tự giới thiệu, khoanh tay nhìn về phía bia đá trên đỉnh núi tuyết: "Tôi nhận được tin từ các Miko của đền thờ rằng gần đây có một nhóm thợ săn Pokémon xuất hiện quanh đây nên đến dọn dẹp.

Chỉ là... mục đích của chúng rốt cuộc là gì?" Brandon cau mày khít lại: "Đền thờ không bị xâm nhập, Pokémon xung quanh cũng không bị thương hại..." "Tôi đến cũng chính là để làm sáng tỏ việc này." Riley đội lại mũ, nhìn Lucario bên cạnh gật đầu. "Luca!" Lucario đưa tay ra, sóng Aura màu xanh lam tỏa ra xung quanh, nhưng khi tràn về phía đền thờ uy nghiêm thì như chạm phải điều cấm kỵ, bị bật ngược trở lại.

Lucario trợn tròn mắt đỏ, bị chấn động khủng bố này hất văng, ngã mạnh xuống tuyết.

Riley đỡ Lucario dậy, nhìn Brandon nhíu mày nói: "Tôi nghĩ thành phố Snowpoint sắp gặp rắc rối to rồi." Có người đã phá vỡ phong ấn của Regigigas sao...

Brandon thầm nghĩ, khoanh tay nghiêm túc nhìn về phía đền thờ, chậm rãi nói: "Anh Riley, anh có biết thứ đang ngủ say trong đó là gì không?" Riley lắc đầu. "Vị thần khổng lồ đã kéo các lục địa trong truyền thuyết, Regigigas." Giọng Brandon trở nên trang trọng hơn.

Chương 387

"Có người nói đó là vị thần mà nhân loại tín ngưỡng, đã mang lại nền văn minh cổ xưa.

Cũng có người nói đó là Pokémon hủy diệt, biểu tượng của tai tai nạn, bị người cổ đại phong ấn trong đền thờ." Brandon nhìn Riley hỏi: "Anh nghĩ nó thuộc loại nào?" "Tôi không am hiểu lắm về những việc ngoài Aura." Riley kéo thấp vành mũ, nhắm mắt lại như thể nhìn thấy luồng Aura mạnh mẽ nhưng ôn hòa đó: "Nhưng Aura bảo tôi rằng Regigigas là một vị thần cực kỳ thuần khiết.

Nó sẽ đau buồn vì sinh linh tử nạn, sẽ bất an vì đền thờ bị xâm nhập." Riley mở mắt, hơi bất lực nói: "Và nó sẽ nổi trận lôi đình... vì bị quấy rầy giấc ngủ." Như để minh chứng cho lời Riley, cả dòng sông băng vang lên những tiếng ầm ầm trầm đục. "Đám thợ săn Pokémon đó rốt cuộc nghĩ gì vậy?" Brandon đột nhiên giận dữ nói: "Định săn lùng cả thần linh sao?

Định nhét Pokémon truyền thuyết vào lưới săn chắc?!" "Lũ ngu ngốc, hết thuốc chữa rồi!" Dòng sông băng lại rung chuyển ầm ầm.

Brandon nghiến răng, ném ra ba quả PokéBall.

Ba vị thần khổng lồ vĩnh cửu Regirock, Regice và Registeel chậm rãi đi đến bên cạnh đền Snowpoint, đứng yên bất động.

Những bông tuyết lớn rơi trên người bộ ba Regi, uy nghiêm như những bức tượng thần. "Tôi có thể giúp gì được không?" Riley thấp giọng hỏi.

Brandon nhìn Riley, nói khẽ: "Bộ ba Regi cũng không thể hoàn toàn làm dịu cơn giận của Regigigas.

Anh mau chóng liên lạc với thủ lĩnh nhà thi đấu Candice để tổ chức cho người dân sơ tán, nếu còn xảy ra bất kỳ biến cố nào nữa..." Brandon khàn giọng nói: "Tôi không biết liệu chúng ta có phải đại chiến một trận với Regigigas hay không..." Tuyết rơi lả tả trên vai Brandon, gần như biến ông thành người tuyết.

Riley khẽ gật đầu, ánh mắt lộ rõ ý chí sắt đá: "Đến lúc đó, tôi sẽ dùng Aura để bảo vệ thành phố Snowpoint hết mức có thể." Brandon lộ vẻ ngạc nhiên: "Aura của anh... có thể bao phủ cả thành phố sao?" Riley cúi đầu nhìn lòng bàn tay rồi nắm chặt lại: "Mỗi người bảo vệ Aura sẽ có cách vận dụng khác nhau.

Tiền bối Aaron của tôi từng dùng cách Truyền đạo để cứu cây Thế giới.

Còn thứ tôi giỏi nhất chính là tạo ra Rào chắn phòng ngự." Brandon im lặng hồi lâu rồi nói: "Nhưng nếu làm vậy, ngay cả anh cũng sẽ..." Riley mỉm cười, ánh mắt sâu thẳm: "Dù là đảo Sắt hay thành phố Snowpoint.

Là một người bảo vệ Aura, suy cho cùng cũng sẽ có những thứ cần phải bảo vệ, đó chính là...

định mệnh của chúng tôi." "Luca!" Lucario đứng bên cạnh Riley, đôi mắt đỏ không chút do dự, chỉ có lòng trung thành của một chiến binh.

Tuyết rơi dày đặc, Brandon nhìn bộ ba Regi ngoài đền thờ, khẽ thở dài. "Những người bảo vệ Aura như anh, giá mà có thêm vài người nữa thì tốt." Riley bật cười: "Ông tưởng đó là loại trái cây nào sao?

Cứ rung cây là rụng xuống vài quả à?" "...

Anh cũng hài hước đấy." Brandon khẽ ho một tiếng, khoanh tay, ánh mắt lạnh lẽo: "Tuy nhiên...

đám ngu ngốc săn trộm đó.

Tôi nhất định sẽ bắt chúng phải trả giá đắt!" ...

Ngoại ô thành phố Snowpoint, hồ Acuity.

Satoshi ngồi trên tàu, nhìn ra mặt hồ lấp lánh ngoài cửa sổ, thán phục: "Đẹp quá!" "Pikachu~!" Pikachu lắc đuôi đáng yêu.

Lucian ngồi ở ghế đối diện, vắt chéo chân, thản nhiên nói: "Đó là nơi cư ngụ của Uxie, vị thần của trí tuệ." "Lợi hại quá!" Satoshi phấn khích: "Em có thể thách đấu với nó không?!" Lucian bất lực cười: "Uxie chỉ xuất hiện trước mặt những nhà huấn luyện được nó công nhận thôi..." Loại thiếu niên liều lĩnh như cậu... thì liên quan gì đến trí tuệ cơ chứ?

Lucian tự đắc đẩy kính.

Chỉ có những nhà huấn luyện đầy trí tuệ như mình mới có được sự công nhận của Uxie!

Bỗng nhiên, thiết bị của Lucian tít tít lóe sáng.

Theo phân tích lộ trình, Thợ săn J chạy trốn rất có thể sẽ xuất hiện ở gần đây. "Satoshi, lát nữa chúng ta xuống xe." Lucian đẩy kính, sắc mặt nghiêm túc: "Hãy cảnh giác cao độ.

Nếu thực sự xảy ra chiến đấu... tôi không chắc có thể bảo vệ cậu chu toàn đâu." "Yên tâm đi, cứ giao cho em!" Satoshi xắn tay áo, liếm môi: "Em nhất định sẽ cho tên đó biết tay!" "Pikachu~! (# ` mãnh ´)" Lucian nhìn bắp tay cuồn cuộn của Satoshi, mí mắt giật giật.

Thể hình thằng nhóc này có vẻ hơi bị cường tráng quá đà nhỉ... "Sắp đến ga hồ Acuity, quý khách vui lòng chuẩn bị xuống tàu." "Đi thôi." Lucian vỗ vai Satoshi, đẩy kính, ánh mắt lạnh lùng.

Thợ săn J đáng ghét!

Dám phá hỏng kỳ nghỉ của Thiên vương Lucian này – mối thù này, cứ dùng cơ thể của ngươi mà trả nợ đi! ...

Bên hồ Acuity, rừng lá kim rậm rạp.

Trên mặt đất phủ một lớp tuyết dày, Snover thong dong đi trong bụi cỏ, xung quanh vắng lặng như tờ.

Một người phụ nữ đeo kính bảo hộ chiến thuật, mặc phong y đen và bốt quân đội, chậm rãi đi trong rừng. "Không bắt được Regigigas..." Thợ săn J nở nụ cười tàn độc: "Vậy ít nhất cũng phải cho thành phố Snowpoint nếm chút mùi đau khổ chứ?" Lực lượng an ninh của đền Snowpoint đã bị điều đi giải quyết các toán thợ săn mồi nhử.

Còn đích thân Thợ săn J đã sắp xếp Magnezone của mình đặt mìn nam châm khắp xung quanh đền.

Dù thành công hay không, ả cũng chỉ muốn tận hưởng cảnh tượng các kiểm sát viên đầu tắt mặt tối và màn nổ tung rực rỡ. "Xì." Thợ săn J đang mỉm cười thì vô thức nhớ lại kế hoạch thất bại trước đó.

Ngay sau đó, ả cười lạnh, lẩm bẩm: "Giovanni, Cyrus, Thầy Lục...

Tôi cũng chỉ đang học tập các thần tượng của mình mà thôi." Ra khỏi rừng lá kim, hồ Acuity lấp lánh đã hiện ra trước mắt.

Thợ săn J dốc bình nước, mím đôi môi khô khốc, nói khẽ: "Đám ngu ngốc đó chắc không đuổi theo gấp vậy đâu..." Bên hồ Acuity, một con Gastrodon đang thong thả uống nước, mặt hồ trong vắt.

Thợ săn J nuốt nước bọt, cảm thấy cổ họng như bốc hỏa, đang định cúi người lấy nước.

Chát – tiếng gập sách vang lên.

Cảm giác nguy hiểm của Thợ săn J bùng lên, ả mạnh mẽ ngẩng

đầu.

Ánh nắng đổ xuống, bờ hồ trống trải là địa điểm chiến đấu tự nhiên. "Thiên vương Sinnoh, Lucian." Người đàn ông tóc tím nhạt mặc vest đỏ rượu vang, tay cầm một cuốn sách đóng bìa cứng, mỉm cười nhưng ánh mắt lạnh lẽo: "Đợi ả đã lâu." Thợ săn J lập tức lùi lại, rút PokéBall: "Salamence!" Trong ánh sáng đỏ, con quái thú hung dữ với đôi cánh huyết sắc hiện ra. "Gào!" Salamence đón Thợ săn J lên lưng, chuẩn bị vỗ cánh bay đi. "Một nước cờ sai lầm... ta chiếu tướng rồi." Lucian thấp giọng đẩy kính, một tay cầm sách, tay kia chỉ về phía Thợ săn J: "Bronzong, Không Gian Lừa Gạt!" Boong –!!

Bronzong rơi xuống đất trầm đục, tiếng vang như tiếng chuông lớn, những hoa văn cổ xưa trên chuông tỏa ra ánh xanh lam.

Trong nháy mắt, ánh xanh đan xen thành một cái bát khổng lồ, úp ngược cả mặt hồ và Salamence vào trong. "Gào!!" Trong không gian kỳ quái này, Salamence chỉ thấy đôi cánh nặng trĩu, thân hình chậm chạp vô cùng. "Satoshi, trong Không Gian Lừa Gạt, Pokémon có tốc độ nhanh ngược lại sẽ bị hạn chế!" Lucian giải thích tại chỗ, nói lớn: "Mà Bronzong của tôi thì tốc độ lại nhanh hơn một bậc!" Luồng sáng Tâm linh từ hoa văn của Bronzong hóa thành chùm sáng thực chất, lướt qua mặt hồ tạo thành những gợn sóng, đánh thẳng vào cánh của Salamence.

Uỳnh!!

Salamence gầm lên đau đớn, cả Thợ săn J trên lưng cũng lảo đảo. "Mạnh quá..." Satoshi ngẩn người hồi lâu, lẩm bẩm: "Đây chính là... thực lực của Thiên vương Lucian sao." Đột nhiên, Satoshi cảm thấy nguy hiểm tột độ.

Quay đầu lại nhìn, móng vuốt của Weavile đã lộ ra hàn quang, quào về phía cổ mình... ... "Ariados, sử dụng Đòn Phản Công!" Thợ

săn J đứng trên lưng Salamence lạnh lùng chỉ huy. "Drapion, Nhai Nghiền!" Hai Pokémon hệ Độc nhảy ra từ rừng rậm, Drapion há cái miệng to kinh tởm, từ phía sau cắn về phía Lucian đang không có phòng bị.

Ariados thì nhờ vào Tơ Nhện, từ trên không trung đu xuống Bronzong, xòe bốn cặp chân lớn đổ ập xuống! "Hóa ra còn có hậu chiêu sao?" Lucian mỉm cười: "Ta cũng nghĩ là ngươi sẽ không ngốc đến mức tự mình đi lấy nước mà không để Pokémon làm thay." "Một thợ săn ưu tú phải có giác ngộ lấy thân mình làm mồi nhử." Thợ săn J liếm đôi môi đỏ, cười nói: "Ngươi nghĩ ai mới là con mồi đây?" "Dù ta không giỏi hệ Ác –" Quay lưng lại với con Drapion đang vồ tới, Lucian đẩy kính: "Nhưng dù gì ta cũng là Thiên vương hệ Tâm linh." Ánh sáng trắng lóe lên, Dịch Chuyển Tức Thời!

Chiến binh hệ Tâm linh cao ngạo Gallade đột ngột xuất hiện.

Gallade vung kiếm tay chắn đứng cú vồ của Drapion.

Ngay sau đó, Gallade tung cú đấm trực diện, Cận Chiến tuôn trào! "Gallade!

٩(◣д◢)=3=3=3=3=3" Binh!!

Chỉ trong một hiệp, Drapion đã bị đánh văng ra, khắp người đầy vết thương! "Thiên vương hệ Tâm linh... mà dùng Cận Chiến cái gì hả?!" Thợ săn J buột miệng chửi thề, nhìn sang phía Ariados.

Chỉ thấy Bronzong hóa thành Quả Cầu Thép va mạnh vào Ariados, rồi dùng Đè Người trấn áp Ariados ngay lập tức! "Hình như bà không lạc quan lắm nhỉ, bà J." Lucian một tay đút túi quần, mỉm cười nói.

Giây tiếp theo, Thợ săn J nhắm vào Lucian, khẩu súng trên tay phát ra tia lửa!

Choảng!

Bronzong dùng Đổi Chỗ lao tới, bị chùm sáng kỳ quái đó bắn trúng, dần dần bị hóa đá. "Disable sao?" Lucian nhíu mày.

Hơi khó nhằn một chút, nhưng không phải không giải quyết được.

Ánh mắt Lucian lạnh đi, định bắt gọn Thợ săn J trước. "Ta khuyên ngươi nên để ta đi." Thợ săn J lạnh lùng nói: "Nếu không, thằng nhóc kia có thể sẽ mất mạng đấy." Lucian ngẩn ra, nhìn về phía sau. "Tiền bối Lucian!" Satoshi cười hi hi vẫy tay với mình, trong khi móng vuốt của Weavile đang kề sát cổ cậu tỏa ra hàn quang! "Weavile!" Con Weavile sau lưng Satoshi nhìn Lucian, nhếch môi cười. "Xì, hòa cờ sao..." Lucian cau mày, vung tay cho Bronzong giải trừ Không Gian Lừa Gạt.

Nhưng ngay sau đó, Lucian trợn tròn mắt kinh ngạc: "Vãi chưởng, vãi chưởng!!" Satoshi sau khi vẫy tay với mình xong, xoay người nắm chặt lấy móng vuốt của Weavile. "Wea...

Weavile?!" Trên trán Weavile chảy mồ hôi lạnh, nó tuyệt vọng nhận ra – lực cánh tay của mình thế mà không bằng một con người!!

Sau đó.

Satoshi tung một cú quật vai, đập mạnh Weavile xuống đất, hét lớn: "Pikachu, 10 Vạn Volt!!" "Pika — chuu!!" "À thì..." Tia điện lóe sáng, Lucian đờ người ra luôn.

Làm gì có nhà huấn luyện nào có thể quật ngã Pokémon bằng một tay, đánh thắng Pokémon bằng tay không chứ?!

Nhóc này có thực sự là con người không vậy! "Đúng là vô lý vãi..." Thợ săn J môi run lẩy bẩy, khàn giọng hét lớn: "Salamence, rút lui!" "Gào!!" Salamence cũng như gặp ma, vỗ cánh vừa bay vừa chửi thề.

Xung quanh im lặng như tờ.

Lucian vẫn chưa hoàn hồn sau cú sốc.

Satoshi ngạc nhiên hỏi: "Tiền bối Lucian, sao anh lại đột ngột nương tay thế?" "Không phải cậu đang cầu cứu tôi sao?" Lucian hỏi với giọng run run. "Không có... em chỉ vẫy tay với anh thôi mà." Satoshi gãi đầu, ngại ngùng nói: "Chỉ muốn anh chú ý đến màn thể hiện của em thôi..." Lucian: "..." Xin lỗi, là tôi nông cạn rồi.

Cậu mới là bậc thầy chiến đấu không phân biệt giống loài thực thụ!

Satoshi nhìn theo hướng Thợ săn J bay đi. "Tiền bối Lucian, kẻ đó phải xử lý sao đây?" "Yên tâm đi." Lucian khẽ thở dài: "Để ả đi cũng là một phần của kế hoạch." "Hả?" "Chỉ khi có hy vọng sống sót, người ta mới cảm nhận được nỗi tuyệt vọng sâu sắc nhất." Lucian đẩy kính, thâm trầm nói: "Huống hồ, thứ đang đợi ả sẽ là sống không bằng chết..." Đó là Thầy Lục mà!

Cứ nghĩ đến những thủ đoạn đó, Lucian lại không khỏi rùng mình, bước nhanh đi: "Đi thôi, chúng ta về thành phố Snowpoint chuẩn bị tiệc ăn mừng cho Thầy Lục." "Không đi giúp Thầy Lục sao?" "Cậu đã thấy ai đánh gà mà cần trợ thủ chưa?" "Có chứ, Thầy Lục lần nào đánh gà cũng dốc toàn lực mà." "...

Đúng là phong cách của Thầy Lục!" ...

Giữa hẻm núi, Salamence lang bái bay qua.

Lại một lần nữa thoát chết trong gang tấc.

Thợ săn J mệt mỏi rã rời, quỳ trên lưng Salamence, bỗng nhiên cười lớn.

Salamence ánh mắt phức tạp, gầm nhẹ một tiếng: "Gào?" "Ta cười tên Thiên vương Sinnoh đó ngu ngốc không tả nổi!" Trong trận chiến vừa rồi với Lucian, Thợ săn J thiệt hại nặng nề.

Nhưng mà... hiện giờ đã thoát chết rồi.

Thợ săn J vừa cười ngạo nghễ vừa lau nước mắt nơi khóe mắt: "Nếu hắn mà phục kích ở đây một tay... chúng ta chắc không còn sức kháng cự rồi, ha ha ha!" "Gào...

Chương 388

Σ(ttsu °Д°;)ttsu" Salamence bỗng nhiên há hốc mồm. "Sao vậy?" Thợ săn J nhìn theo, nụ cười tắt ngóm.

Giữa bụi cỏ rậm rạp, một khuôn mặt đáng sợ thò ra: "Ghos! (ᵕ̣ ᴗ)" Gengar nhe răng cười.

Sắc mặt Thợ săn J lập tức trở nên trắng bệch. "Thợ săn J." Ánh nắng xuyên qua làn bụi, từng vệt sáng chiếu xuống.

Thợ săn J nheo mắt ngẩng đầu nhìn, thấy phía trên vách đá.

Một nhà huấn luyện cực kỳ tuấn tú đang thích thú nhìn mình. "Tại hạ là Lục Dã, đã đợi lâu rồi." Đây rõ ràng là một thiếu niên mỹ nam đẹp đến mức không thể rời mắt.

Người phụ nữ đeo kính bảo hộ chiến thuật chỉ cảm thấy tức ngực, nỗi sợ hãi mãnh liệt trào dâng trong lòng.

Thầy Lục, tại sao anh ta lại xuất hiện ở nơi này!

Anh ta và Thiên vương hệ Tâm linh Lucian là cùng một hội sao? "Không, không thể nào." Đồng tử Thợ săn J co rút, môi khô khốc, gào lên: "Ta biết ngươi... ngươi là thầy của Team Rocket, sao có thể dính dáng đến Thiên vương Sinnoh được!" Bỗng nhiên, Thợ săn J như hiểu ra điều gì, hơi thở nghẹn lại.

Chẳng lẽ... chẳng lẽ mục tiêu của anh ta là cả tôi và Lucian! "Bà biết cũng nhiều đấy." Thanh niên tóc đen tuấn tú nhướng mày, lẩm bẩm: "Vậy thì càng không thể để bà sống được..." Thợ săn J run rẩy toàn thân, tóc gáy dựng đứng.

Đây chính là mục đích của anh ta – anh ta muốn để tôi và Lucian tiêu hao lẫn nhau, sau đó mới một mẻ hốt gọn! "Lucian chắc vẫn còn

bị anh xỏ mũi đấy nhỉ, thưa Thầy?" Thợ săn J cười lạnh.

Lục Dã rút PokéBall, thản nhiên nói: "Đối phó với loại người như bà, tự nhiên không cần giảng đạo nghĩa." Lấy đức báo oán thì lấy gì báo đức?

Nhưng Lucian thế mà lại để tên này thoát ra thật.

Lục Dã hơi nhíu mày, thầm nghĩ tên này chắc chắn lại đang đi làm mà làm việc riêng rồi.

Phải bảo Manh Manh tìm người giám sát, canh chừng Lucian mới được.

Manh Manh làm việc riêng thì được, chứ Lucian thì không! "Quả nhiên là vậy..." Ánh mắt Thợ săn J ngưng lại.

Team Rocket bắt tay với Liên minh chính là để lấy được lòng tin của Thiên vương Sinnoh.

Sau đó để Thầy Lục phục kích tại đây, một mẻ tiêu diệt cả Thiên vương và thợ săn Pokémon! "Người đàn ông đáng sợ..." Thợ săn J lẩm bẩm, đột ngột ngẩng đầu.

Chỉ thấy ánh sáng trắng lóe lên, toàn bộ PokéBall của Thầy Lục đều mở ra.

Sắc mặt Thợ săn J cổ quái.

Một hơi tung hết Pokémon ra trận, đây chẳng lẽ là truyền thống tốt đẹp của Team Rocket các người sao?!

Ngay cả Giovanni... thì cũng phải ném từng quả một chứ!

Bỗng nhiên như nhớ ra điều gì, Thợ săn J hỏi: "Thủ lĩnh của Team Rocket tại Sinnoh là Giovanni?" "Bà nói nhiều quá." Lục Dã đứng bên vách đá nhìn xuống, hai tay đút túi quần: "Gengar, Quả Cầu Bóng Đêm!" "Ghos! (ᴗ̤ᴗ̤)" Lúc này, luồng khí đen kịt cuồng bạo xoáy tròn

trong tay Gengar thành hình, đá vụn bị cuốn vào trong, tạo thành cơn cuồng phong oanh tạc về phía Salamence! "Tránh mau!" Uỳnh!!

Quả Cầu Bóng Đêm rơi trúng vách đá, đá vụn bay tứ tung.

Thợ săn J quỳ một chân trên lưng Salamence, vỗ cánh bay về phía đỉnh vách đá.

Nhìn thanh niên đang điềm nhiên như không kia, sắc mặt Thợ săn J tái mét.

Thủ lĩnh Team Rocket tại Sinnoh không phải là Giovanni...

Vậy thì, người đã bày ra sát cục ngay từ đầu chính là – "Tên Thầy Lục chết tiệt!!" Đôi mắt Thợ săn J rực lửa giận, gân xanh nổi đầy cổ, nghiến răng nghiến lợi: "Salamence, Đại Chữ Hỏa!!" Bên vách đá, Salamence hướng về phía Lục Dã há to miệng, ngọn lửa rực nóng tỏa ra ánh hồng chói mắt.

Lục Dã chỉ thấy nhiệt độ trước mặt tăng vọt. "Blastoise! ヽ(⌐■_■)" Bên cạnh, Blastoise vác hai họng pháo đen ngòm lên.

Khoảng cách gần thế này, chẳng khác nào muốn thọc nòng súng vào bụng Salamence vậy.

Sóng Aura cuồng bạo và mạnh mẽ khiến Thợ săn J khó khăn lắm mới nuốt nổi miếng nước bọt.

Áp lực này... còn đáng sợ hơn cả khi đối đầu với Lucian vừa rồi!

Nhưng Pokémon hành động nhanh hơn cả Blastoise là một bóng hình trắng tuyết xinh đẹp. "Sylveon!! (mắng chửi)" Đại Chữ Hỏa còn chưa kịp bắn ra, một tia điện lóe lên kéo theo tốc độ kinh người, mang theo những cơn gió mạnh lao thẳng vào Salamence.

Binh!! "Gào —!!" Salamence bị hất văng ra, đau đớn vô cùng, vất vả lắm mới vỗ nổi đôi cánh.

Thợ săn J lảo đảo, thần sắc phức tạp.

Đánh hội đồng thì thôi đi, Thầy Lục thế mà còn mang theo cả hệ Tiên nữa!

Sylveon đang rơi xuống, nhờ vào những dải lụa quấn lấy cánh của Salamence, đôi mắt xanh lam tròn trịa lộ vẻ khinh thường và sắc sảo. "Sylveon!!" Âm Thanh Bùng Nổ sắc lẹm hóa thành những làn sóng thực chất bao trùm Salamence, Thợ săn J quỳ rạp xuống bịt tai, khàn giọng: "Tấn công cả ta luôn sao?" Thầy Lục gật đầu, hơi ngạc nhiên: "Salamence chịu được thì thôi đi, bà thế mà cũng chịu nổi à?" Quy quy, thể chất này đúng là không hổ danh làm thợ săn Pokémon!

Thợ săn J mồ hôi như mưa, nếu không có bộ đồ bảo hộ trên người thì vừa rồi ả đã bị thương nặng cùng với Salamence rồi!

Người đàn ông trước mắt không phải là đám huấn luyện viên hủ lậu của Liên minh, mà là một người đã kinh qua vô số trận chiến sinh tử, tâm địa độc ác, là người thầy đứng sau Team Rocket!

Một luồng ánh sáng đỏ tắm lên người Sylveon.

Nhóc tì đang rơi từ trên không trung đã được Lục Dã thu hồi vào PokéBall.

Quả cầu rung lắc dữ dội, nhóc tì tức giận cào vào thành cầu. "Sylveon!! (* ` mãnh ´*)/" Sao lại cướp mạng của người ta, tôi đang định solo giết đối diện mà, thế mà lại truyền tống tôi về nhà?! "Gào —!!" Salamence khắp người đầy vết thương, phẫn nộ gầm lên, cú Đại Chữ Hỏa nóng rực bất ngờ bắn ra, trong nháy mắt như muốn nuốt chửng Lục Dã.

Quả cầu lửa trước mắt ngày càng lớn, như một mặt trời đang rực cháy lao thẳng về phía mình.

Tà áo của Lục Dã tung bay trong gió, anh nghiêng người, một tay

đút túi quần, nhếch môi: "Rotom, Phản Phản Quang." "Phản Phản Quang toàn lực khởi động, Rotom!!" Rotom trong hình dạng lò vi sóng đang nhe răng cười lóe lên trước mặt Lục Dã với tốc độ kỳ quái, một tiếng uỳnh vang lên, bức tường ánh sáng trong suốt bao quanh Lục Dã.

Sau đó, Lục Dã cười một cách đắc thắng: "Blastoise, Bơm Thủy Lực!" "Blastoise —!!" Blastoise lập tức nhắm nòng pháo vào quả cầu lửa đang lao tới, cột nước hùng dũng như con rồng gầm thét va mạnh vào Đại Chữ Hỏa.

Giống như một vệt sao chổi kéo theo ánh xanh lam, đánh tan quả cầu lửa ở giữa rồi tiếp tục lao thẳng vào Salamence!

Oanh!!!

Tiếng nổ dữ dội, sương nước mịt mù, màng nhĩ vẫn còn lùng bùng.

Đứng giữa trung tâm vụ nổ, Lục Dã bình tĩnh nhìn bức tường ánh sáng trong suốt trước mắt – Thầy Lục thầm đổ mồ hôi lạnh.

Vãi chưởng, may mà không vỡ!

Khói tan đi.

Bơm Thủy Lực đánh trúng đôi cánh đang khép lại của Salamence, bức tường Bảo Vệ màu xanh nhạt xuất hiện những vết nứt rắc rắc. "Thực lực Thiên vương?

Không, anh ta rõ ràng đang đùa giỡn mình..." Tên này cũng giống như trong thông tin... khéo khi là một Nhà vô địch!

Răng Thợ săn J va vào nhau cầm cập, đôi chân thậm chí không đứng vững nổi, khàn giọng nói: "Salamence, chạy khỏi đây mau!" "Gào!!" Con Salamence gần như hôn mê dùng bản năng sinh tồn để vỗ cánh.

Đợi lão nương gọi anh em đến rồi mới tính sổ với các ngươi! (;╬Д╬) Lục Dã thâm trầm nói: "Ở đây cấm bay." Đã biết bay thì không một con nào được thoát! "Gengar, Trọng Lực!" "Ghos ~! (ﾉ≧∀≦)ﾉ" Gengar đã núp dưới vách đá hồi lâu phấn khích vẫy tay nhỏ với Lục Dã. "Trọng Lực?!" Sắc mặt Thợ săn J biến đổi dữ dội. "Gengar sao có thể học được chiêu này?

Giả thần giả quỷ, Salamence đi mau!" Sau đó, Gengar đẩy hai tay lên không trung.

Rắc rắc!

Trọng lực mạnh mẽ khiến mặt đất đột ngột lún xuống, đôi mắt Salamence trợn tròn, động tác vỗ cánh khựng lại.

Giây tiếp theo, như bị thiên thạch đè lên người, Salamence rơi thẳng xuống đất.

Đùng!!!

Bụi bay mù mịt, làm bầy chim trong rừng kinh sợ bay tán loạn.

Dưới hẻm núi nứt ra một cái hố khổng lồ, trọng lực khủng bố này đã đóng đinh Salamence xuống khiến nó hôn mê bất tỉnh!

Lục Dã nhìn xuống cái hố, lẩm bẩm: "Thật lòng mà nói... mình cũng thấy chiêu này phạm quy vãi." "Nhưng mà, đây là Gengar – tên tội phạm ngoài vòng pháp luật mà..." Lục Dã chậm rãi xoay người.

Ném PokéBall thu hồi Blastoise, quả cầu đập xuống đất rồi nảy ngược lại vào lòng bàn tay.

Nắm chặt, nhét lại vào thắt lưng, động tác ngày càng ngông cuồng và đẹp trai. "Rotom, xuống xem sao." Lục Dã nói: "Chuẩn bị sẵn Sóng Điện Từ đi." "Kekeke, rõ thưa ngài, Rotom!" Rotom chui lại vào máy, vang lên tiếng cười kỳ quái... ...

Trong hố lớn dưới hẻm núi, Salamence nằm hôn mê bất tỉnh.

Thợ săn J khóe miệng chảy máu, lảo đảo đứng dậy, lại cầm lấy PokéBall một lần nữa. "Khốn, khốn kiếp... ta vẫn chưa thua..." Trong ánh sáng trắng hiện ra con Drapion với bộ răng sắc nhọn và hai cái càng đầy độc, chiếc kim ở đuôi tỏa ra hàn quang u u.

Thợ săn J nhìn kẻ thù trước mắt, nghiến răng nói: "Drapion, xử lý con vịt thối tha kia trước cho ta!" "Cạp?" Con Sirfetch'd với bộ lông trắng muốt nhìn quanh, trên đầu hiện lên dấu chấm hỏi. "Kaki!" Hai cái càng của Drapion vung xuống.

Sirfetch'd giật mình, kịp thời giơ khiên lên: "Cạp?!" Hóa ra câu nói vừa rồi là đang nói mình sao? (´ꈍ◡ꈍ)σ Sĩ khả sát, bất khả nhục! "Cạp!" Sirfetch'd vung thanh kiếm hành lá, va chạm với hai cái càng của Drapion.

Choảng!

Tia lửa bắn tứ tung, Drapion lộ vẻ xảo quyệt, chiếc kim ở đuôi đột ngột đâm về phía Sirfetch'd.

Sirfetch'd đáp lại bằng ánh mắt sắc lẹm, phản tay rút khiên ra, sau khi đỡ đòn thì đập mạnh lên đầu Drapion! "Không có nhà huấn luyện chỉ huy... mà cũng có phản ứng thế này sao?" Thợ săn J trợn tròn mắt, đột ngột nhìn ra sau lưng Sirfetch'd. "Ghos!" Gengar thỉnh thoảng lại gật đầu, dường như đang suy tính đối sách.

Chết tiệt, nhà huấn luyện đang chiến đấu với mình là một con Gengar sao?

Thầy Lục, đừng có làm nhục người khác thế chứ!

Thợ săn J lạnh giọng: "Drapion, Cross Poison!" "Kaki!" Drapion đan chéo hai cái càng, tỏa ra hàn quang u u, mạnh mẽ vung về phía Sirfetch'd.

Sirfetch'd cảm nhận được, lùi lại nửa bước, nhắm mắt lại, dựng thanh hành dài trước mặt.

Gengar: "Ghos! (๑•p •́)و✧" Sirfetch'd: "Cạp!

Chương 389

(☆_☆)" Sirfetch'd đột ngột mở mắt, ánh mắt sắc lẹm, trên người bùng lên luồng sáng đỏ rực.

Hiệp sĩ là phải chiến đấu vì những người không thể chiến đấu! "Tụ Khí (Focus Energy)?" Thợ săn J nuốt nước bọt, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng.

Không đúng, Tụ Khí sao lại có áp lực (Pressure) kiểu này!

Đây rõ ràng là Khí chất Totem (Totem Aura)!

Hồng quang rực rỡ như thực chất, bao phủ lên thanh trọng kiếm hành tây không lưỡi của Sirfetch'd.

Sau đó, Sirfetch'd tung người Nhảy Vọt (Splash), ánh mắt sắc lẹm, kiếm hành chém thẳng về phía Drapion.

Phía sau Sirfetch'd, kim quang chợt hiện, hiện ra hình bóng đại điểu như Ho-Oh.

Ánh sáng từ chiêu Brave Bird và Song Dực (Dual Wingbeat) bùng lên, tựa như Sirfetch'd mọc thêm đôi cánh vàng, rít gào lao xuống với tốc độ cực nhanh!

Brave Bird!!

Đôi cánh ảo ảnh rực rỡ, bạo kích 100%, một đao 999! "Cạp!!" Sirfetch'd vứt bỏ sự nhút nhát, ánh mắt sắc như dao.

Cùng lúc đó, kiếm hành trảm xuống! 'Keeng' một tiếng, lửa hoa bắn tứ tung. "Tê ca!" Cặp càng của Drapion trực tiếp bị chém nát, nó đau đớn bay ngược ra ngoài, phun ra dịch cơ thể màu xanh thẫm.

Thầy Lục lững thững đến muộn, vừa vặn chứng kiến cảnh tượng

này. "Tê..." Lục Dã hít một ngụm khí lạnh, "Vết thương này, Pokemon Center thật sự có thể trị khỏi sao?" Sau đó, Lục Dã nhìn về phía Thợ săn J đang mặt xám như tro.

Đã đánh xong rồi?

Lục Dã hơi ngẩn ra.

Lúc mình không có mặt, Áp Áp tự mình giải quyết luôn át chủ bài của đối thủ rồi sao? "Cạp!" Chàng hiệp sĩ trắng cao khiết, tay cầm kiếm hành, thần sắc tự nhiên.

Lục Dã không nhịn được gật đầu: "Làm tốt lắm, về nhà anh làm món Vịt nấu hành (Sirfetch'd) cho mày ăn." "Cạp!? (´ᵹ̈ᵹᵹ̈)σ" Áp Áp lập tức phá phòng.

Tôi thấy anh rõ ràng là đang làm khó con vịt này mà!

Tuy nhiên, Thợ săn J hóa ra lại yếu như vậy sao.

Thầy Lục trước đó còn đấu trí đấu dũng với không khí, giờ hơi nhíu mày, tâm trạng vi diệu.

Hay là nói... mấy nhóc nhà mình lại mạnh lên rồi!? "Sếch." Bại cục đã định, Thợ săn J nghiến răng, nhìn Salamence trong hố.

Đột nhiên ném ra bom khói, Thợ săn J nhanh chóng chạy về phía rừng sâu. "Gengar." Lục Dã búng tay, "Shadow Punch!" Gengar lập tức xuất hiện trước mặt Thợ săn J, lộ nụ cười nanh ác, nắm đấm nhỏ vung ra liên hoàn: "Ghos! (σ;*Đ*)=3$^{=3}{}_{=3}{}^{=3}{}_{=3}$" (Đại đảm yêu nghiệt, chạy đi đâu!) Thợ săn J trợn tròn mắt, ôm bụng, khạc ra nước miếng, ngã gục xuống đất.

Sột soạt —— "Rotom, Thunder Wave." Lục Dã chậm rãi bước qua bãi cỏ, lạnh lùng nói: "Gengar, Hypnosis." Đối với loại săn trộm này, tự nhiên phải cho chúng nếm mùi đau khổ tương ứng. "Ngươi, ngươi rốt cuộc là ai." Thợ săn J thở dốc, nhìn chằm chằm Lục Dã, không

cam lòng hỏi: "Đã mưu tính bao lâu rồi!" "Mưu tính bao lâu?" Lục Dã chơi chữ lặp lại.

Mặt Thợ săn J tái mét, nghiến chặt răng.

Người đàn ông trước mắt nhìn có vẻ tùy hòa, nhưng lại là đạo sư của Team Rocket.

Điều tra viên, Jenny, liên minh Sinnoh, vẫn chưa nhận ra mối nguy hiểm thực sự.

Team Rocket tà ác sẽ dưới sự dẫn dắt của hắn mà đón chào cơ hội tái sinh!

Ánh nắng rơi trên đường nét khuôn mặt cứng cáp của thanh niên tóc đen, bên cạnh là Gengar đang bay lơ lửng với nụ cười quái dị.

Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời, trầm giọng nói: "Ngươi có nhớ, mình đã ăn bao nhiêu miếng bánh mì không..." Thợ săn J đột ngột trợn to mắt, một cảm giác tuyệt vọng sâu sắc trào dâng.

Tên này... không chừng là một đại phản diện giết người không chớp mắt!

Giây tiếp theo, cảm giác ẩm ướt dính lên mặt, sự tê liệt lan tỏa toàn thân, cơn buồn ngủ ập đến —— mạng ta tiêu rồi! "Sirfetch'd, dùng Grass Knot trói chặt lại." Lục Dã liếc nhìn, "Đóng gói gửi cho bên Điều tra viên, Lance nếu không giải quyết được mụ này thì cũng đừng làm Nhà vô địch nữa." "Cạp!" Áp Áp chào một cái, sau đó dùng thủ pháp quấn hương liệu để bắt đầu trói Thợ săn J.

Giao mụ ta cho đồn cảnh sát, chuyện này cũng coi như xong một đoạn.

Lục Dã xoa cằm, nhìn xuống Salamence đang hôn mê trong hố, lâm vào trầm tư.

Hóa ra bây giờ mình đã mạnh đến mức này rồi sao?

Tuy có nghi vấn hội đồng, nhưng nếu đánh 1v1, mình dường như... cũng chẳng cách Thiên vương bao xa?

Lục Dã nhìn sang Blastoise, tò mò hỏi: "Quy Quy, mày chắc là đã học Mạch Trị Liệu (Heal Pulse) rồi chứ?" "Kame! ヾ(⌐■_■)" Blastoise đẩy kính râm, khẽ gật đầu.

Với Quy Quy mà nói, loại chiêu thức bảo mệnh lớn lao này sao có thể không học!?

Lúc mấu chốt tự bồi cho mình một phát Heal Pulse, rồi mở Aqua Ring, cắn Energy Root, xịt Potion —— thế mới gọi là vạn vô nhất thất! "Cho Salamence một phát Heal Pulse đi." Lục Dã xắn tay áo, lắc lắc cánh tay: "Đợi nó tỉnh lại, các mày lần lượt đấu tay đôi với nó... bất kể thắng thua đều được thêm bữa!" Là át chủ bài của Thợ săn J, Salamence này cũng gần cấp Thiên vương rồi.

Lấy nó làm vật tham chiếu có thể biết đại khái thực lực của mấy nhóc nhà mình.

Như vậy khi mô tả tình trạng hư hại với công ty trang trí cũng dễ diễn đạt hơn...

Quan trọng hơn là, đây có lẽ sẽ là một lần xếp hạng vị trí trong gia đình cực kỳ quan trọng đối với Thầy Lục!

Nhất thời, đám nhỏ mắt sáng rực.

Tiếng quỷ khóc sói gào vang lên không dứt. "Kame... ヾ(⌐■_■)" Blastoise đẩy kính râm, cười nhếch mép, nòng pháo bắn ra một cột nước nóng hổi.

Lục Dã ngẩn người: "Không phải bảo dùng Heal Pulse sao, thế nào lại biến thành Scald (Nước Sôi) rồi!?" Nhìn kỹ lại Lục Dã mới phát hiện.

Cái gọi là Heal Pulse, chính là dùng Scald để pha trà Energy Root (Rễ Năng Lượng)!

Red cho nước suối nóng của núi Mt.

Silver vào mai rùa của Blastoise.

Mày dám cho trà Energy Root vào mai rùa hả!?

Thật sự có mày đấy, Blastoise! "Hống..." Salamence đang hôn mê, trong lúc mơ màng cảm thấy có chất lỏng ngọt lịm rơi trên mặt.

Thể lực dần hồi phục, Salamence nộ hống một tiếng, vỗ đôi cánh Dual Wingbeat tạo ra một trận cuồng phong. "Hống..." Salamence híp mắt, nhìn xuống đám nhóc con dưới chân, cực kỳ nhân tính hóa mà ngoắc ngoắc móng vuốt.

Hội đồng thì có bản lĩnh gì, có giỏi thì ra đây đơn đấu!

Lục Dã: "Gengar lên trước, bắt đầu tính giờ!" "Ghos! (๑`▽´๑)۶" Gengar tung người bay lên, tay trái Shadow Ball cuồng bạo, tay phải Sludge Bomb đầy tính axit trút xuống.

Chưa đầy năm phút, Salamence chật vật ngã vào hố, hai mắt nổi vòng xoáy. "Ờ, không tệ." Lục Dã gật đầu. "Blastoise, tiếp tục Heal Pulse, tiếp theo là Sylveon..." "Vãi chưởng, giây sát luôn?!

Hệ Tiên đúng là có thể muốn làm gì thì làm mà!" Lục Dã nuốt nước bọt. "Tiếp tục Heal Pulse, kế tiếp, Blastoise..." "Kame!" Blastoise vứt kính râm, xoa nắm đấm.

Đám nhỏ reo hò cổ vũ, cảnh tượng nhất thời trở nên cực kỳ đẫm máu...

Hoàng hôn buông xuống.

Lucian đóng sách lại, kinh ngạc nói: "Sao lâu thế rồi mà Thầy Lục vẫn chưa về?" "Hay là để em đi xem thử?" Satoshi gãi đầu.

Lucian đẩy gọng kính, do dự hồi lâu rồi gật đầu: "Đi thôi, để phòng vạn nhất." Hai người tiến về vị trí điểm đóng quân của Thầy Lục.

Tiếng nổ liên tục vang lên, tim Lucian thắt lại, dắt Satoshi nhanh chân chạy tới.

Đợi đến khi nhìn rõ cảnh tượng, cả hai không hẹn mà cùng há hốc mồm. "Togepi đang đơn đấu với Salamence sao!?" Satoshi kêu lên. "Thế này không bị nó đớp một miếng nuốt chửng luôn à!" Lucian cũng chết lặng.

Chỉ thấy Salamence trước mặt Togepi đã là một bộ dáng mệt mỏi quá độ, hoài nghi nhân sinh rã rời. "Hống..." Salamence lệ rơi đầy mặt.

Lần lượt đơn đấu với bảy con Pokemon...

Nhà vô địch tới cũng chịu không thấu đâu! "Chogi-puy~! ヾ(◍°∇°◍)ﾉﾞ " Togepi vẫy vẫy ngón tay, ánh sáng Dazzling Gleam thiêu đốt về phía Salamence. "Hống ——" Salamence như nhận mệnh mà nhắm mắt lại.

Giây tiếp theo, Salamence từ trên không rơi rụng, làm tung lên một đám bụi mù.

Bốn bề im phăng phắc.

Chứng kiến cảnh này, Lucian ngơ ngác.

Lúc đánh với mình, con Salamence này hung hãn lắm mà?

Chẳng lẽ... trong giới Pokemon cũng tồn tại thuyết 'dễ thương là công lý'?

Satoshi nghiêng đầu, suy nghĩ: "Togepi của tiền bối Akin cũng từng có kỷ lục đánh bại Tyranitar lúc còn nhỏ.

Với Togepi của Thầy Lục, chuyện này cũng rất hợp lý mà."

"Ừm..." Lucian đẩy gọng kính, thần sắc hơi phức tạp.

Hợp lý cái con khỉ!

Tôi nghi ngờ Thầy Lục bắt Togepi đeo Đá Bất Biến (Everstone) chính là để có thể báo danh tham gia Giải Nhi Đồng (Little Cup)!

Thợ săn J bị trói chặt bởi Grass Knot vừa tỉnh lại, đập vào mắt là cảnh tượng kinh khủng.

Con át chủ bài mạnh nhất Salamence của mình đang bị con Togepi của Thầy Lục nghiền ép mạnh mẽ.

Hắn rõ ràng có thực lực cấp Nhà vô địch, thế mà cứ thích ở đây đi hành gà (tạc ngư)! "Ư... giết tôi đi!" Thợ săn J trợn trắng mắt, lại ngất đi lần nữa. "Hôm nay tới đây thôi." Lục Dã gật đầu.

Một đánh bảy thì cũng gọi là đơn đấu... cái này rất hợp lý!

Lucian và Satoshi nuốt nước bọt, chậm rãi tiến lên. "Thợ săn J...

đã giải quyết xong rồi?" Lucian hỏi.

Lục Dã nhìn về phía Thợ săn J: "Tiếp theo là chuyện của Điều tra viên rồi." Lucian thở phào nhẹ nhõm, đẩy kính.

May quá... rốt cuộc cũng được nghỉ phép rồi.

Nhờ có Thầy Lục mà chuyện này mới được giải quyết ổn thỏa.

Chương 390

Giải quyết được tổ chức săn trộm ở Sinnoh, kiểu gì cũng là một đại công.

Lucian xoa cằm trầm tư.

Nếu báo cáo lên liên minh Sinnoh, phần thưởng do liên minh trực tiếp cấp phát chắc cũng khiến Thầy Lục hài lòng...

Cùng lúc đó, Thầy Lục nhìn sang Satoshi: "Cậu không sao chứ?" "Khỏe lắm ạ!" Satoshi xắn tay áo cười đắc ý.

Mí mắt Lục Dã giật giật.

Xin lỗi, là tôi nhiều lời rồi.

Mega Siêu nhân làng Pallet (Chân Tân trấn), cậu bảo cậu có thể đấm chết một con Tauros tôi cũng tin! "Em định đi đến thành phố Snowpoint trước để khiêu chiến Gym ở đó." Satoshi cười hi hi nói: "Thầy Lục, anh cũng đi cùng em đi!" Lục Dã gật đầu.

Đánh xong trận dã ngoại này, anh cũng thấy mệt mỏi toàn thân.

Đến thành phố Snowpoint vừa vặn có thể nghỉ ngơi một chút.

Huống hồ thành phố Snowpoint còn có đặc sản kem... biết đâu còn có thể tranh thủ học lỏm một chiêu.

Liên hệ với Jenny bàn giao hậu cần xong, Lục Dã hăng hái: "Đến thành phố Snowpoint ăn một bữa tối rồi tính tiếp!" "Tuyệt quá, Pikachu!" Satoshi reo hò. "Pikachu ~" Pikachu lắc đầu đáng yêu. "Satoshi, còn không mau cảm ơn tiền bối Lucian đã mời khách!" Lục Dã nghiêm túc nói. "Cảm ơn tiền bối Lucian!" "Hả, tại sao lại là tôi! (ಥ_ಥ)" Tăng ca không có phí tăng ca thì thôi... giờ lại còn phải mời khách ăn cơm?

Mối thù này Lucian tôi ghi nhớ rồi!

Đêm đen buông xuống thành phố Snowpoint tuyết phủ trắng xóa.

Hai bên đường tích tuyết, tuyết vẫn không ngừng rơi, hòa quyện cùng ánh đèn kiến trúc. "Gần đây hình như không có nhà hàng nào thì phải?" Satoshi nhìn quanh. "Dù sao tôi cũng là một trong Tứ đại Thiên vương của Sinnoh." 'Lão thông thái' Lucian đẩy kính, mặt kính phản chiếu ánh trắng: "Cứ để tôi dẫn đường, các cậu cứ yên tâm!" "Nhưng chúng ta càng ngày càng đi xa khu dân cư rồi mà..." Satoshi nói. "Cái gì?

Trong sách viết thế này mà không sai đâu!" Lucian vội vàng mở cuốn cẩm nang du lịch kẹp trong sách ra. "Đó là cẩm nang du lịch khu phố cổ rồi..." Lục Dã cạn lời, ngẩng đầu nói: "Rotom, dẫn đường đến nhà hàng hạng sao gần nhất." Lucian ngẩn ra, lắp bắp: "Hạng, nhà hàng hạng sao?" Satoshi: "Tiền bối Lucian thật hào phóng!" "Ha, ha... không đáng nhắc tới!" "Từ điển Rotom đang tiếp tục dẫn đường cho quý khách!" Rotom lắc lắc cánh tay máy, lững lờ bay phía trước. "Lợi hại thật." Mắt Satoshi sáng rực: "Công năng của Rotom toàn diện quá." Rotom lúc nãy còn hơi không cam lòng, giờ quay người lại khoanh tay máy, đắc ý nói: "Tôi có bằng lái xe đua F1, bằng lái máy bay, ghi chép phá án của hàng vạn cuốn tiểu thuyết trinh thám... biệt hiệu là máy giặt lồng đứng ——" "—— Ưm ưm!" Lục Dã một tay ấn màn hình Rotom, bất lực: "Mấy lời thoại đậm chất Trung nhị (Chunibyo) này đừng có nói ra trước mặt người khác chứ!" Màn hình Rotom hiện lên một dấu hỏi, khiêm tốn thỉnh giáo: "Vậy phải tự giới thiệu thế nào, loto?" Lục Dã dùng ngón giữa đẩy gọng kính ảo, lạnh lùng nói: "Phải tinh thần hơn một chút, kiểu như..." "Hãy gọi to tên của tôi đi ——" "Rotom!!" Satoshi phấn khích nhảy lên, vung tay hô lớn. "Ờ, không tệ." Lục Dã tán thưởng đập tay với Satoshi. "Úc úc, mở khóa lời thoại mới rồi, loto!" Rotom phấn khích lắc cánh tay máy.

Lucian đầy đầu vạch đen đi giữa Lục Dã và Satoshi.

Ở cùng với mấy tên ngốc lâu ngày... chắc cũng bị lây mất?

Giữa đường cái mà làm mấy trò ấu trĩ này —— "Đến lượt ông rồi, Lucian." Lục Dã và Satoshi đồng thời quay đầu nhìn Lucian. "Ách..." Lucian lùi nửa bước, cứng nhắc đẩy kính, hắng giọng: "Ta, tên là Lucian, chính là Thiên vương hệ Tâm linh của Sinnoh!" "Haiz, cái gì vậy, lời thoại lỗi thời quá." Satoshi thất vọng vẫy tay, vác Pikachu đi trước. "Đúng thế, thà mở sách ra chúc mừng cho Gengar còn hơn." Lục Dã và Satoshi sóng vai đi xa, để lại Lucian một mình tại chỗ.

Tuyết rơi lả tả trên hai vai bộ vest đỏ rượu của Lucian, đỉnh đầu dần bị tuyết nhuộm trắng.

Lucian ngẩng mặt nhìn trời.

Tuyết rơi bay bay, gió bắc thổi vù vù. "Khổ quá mà... vừa phải tăng ca vừa phải mời khách, khổ quá mà! (;╥д╥)" …… Đảo Linh Lan, Liên minh Sinnoh.

Màn đêm bao phủ, tháp canh xoay đèn chiếu xuống mặt biển lặng sóng.

Người đàn ông tóc đỏ cưỡi Dragonite bay qua bầu trời đêm, áo choàng Nhà vô địch tung bay phần phật.

Chuyến đi này đến liên minh Sinnoh là để bàn giao công tác kết thúc 'Sự kiện Thợ săn Pokemon'.

Các kiểm sát viên dưới trướng Lance đã thành công bắt giữ Thợ săn J quy án.

Nhưng theo lời kể của Jenny, là một con Sirfetch'd có ánh mắt sắc lẹm đã giao Thợ săn J bị trói như đòn bánh tét cho cảnh sát.

Hiệu suất và thực lực kiểu này, cộng với con Sirfetch'd đặc trưng

kia.

Nghĩ thế nào cũng không thể không liên quan đến Thầy Lục.

Lance lộ vẻ trầm tư, đến Liên minh Sinnoh và gặp Nhà vô địch Cynthia. "Vất vả rồi, ngài Lance." Mỹ nhân tóc vàng mặc áo khoác đen, cài phụ kiện tóc, một tay chống hông, mỉm cười nói: "Hậu kỳ cứ giao cho tôi xử lý là được." Lance gật đầu, khoanh tay, tay kia xoa cằm: "Nhắc mới nhớ, Thợ săn J là do Thầy Lục giải quyết." "Thầy Lục?" Đôi mắt màu xám tro của Cynthia thoáng hiện vẻ lo lắng: "Sao anh ấy lại tham gia vào chuyện này." "Giải quyết tập đoàn săn trộm ở địa phương Sinnoh vốn là phương án anh ấy đề xuất với tôi." Lance trầm ngâm: "Có lẽ... anh ấy biết tin Thợ săn J trốn thoát nên đã một mình đi tới đó." Cynthia hơi ngẩn ra, ánh mắt long lanh: "Vậy, cụ thể là thế nào..." "Thợ săn J đã bị bắt quy án." "Tôi là hỏi Lục Dã." Cynthia nói.

Lance ngẩn người, giờ ăn cơm chó cũng phải ăn hai phần sao?

Anh vò vò mái tóc đỏ, mở lời: "Cái này, cô tự đi mà hỏi cậu ấy...

Tuy nhiên, vì một số lý do, Thầy Lục chắc chắn sẽ đích thân ra tay." Lance nhớ lại cuộc trò chuyện với Lục Dã về 'chính nghĩa' và 'ngụy thiện'.

Suy cho cùng, thực hiện sơ tâm của bản thân đã là chính nghĩa rồi.

Lance nghĩ đến một Thầy Lục chưa bao giờ mê mang, bỗng thấy hơi hâm mộ, cảm thán: "Bởi vì cậu ấy là Thầy Lục được mọi người kính trọng mà." Cynthia ánh mắt lưu chuyển, khẽ thầm thì: "Vì một số lý do sao..." "Đúng vậy." Lance cười nói: "Chắc chắn là một lý do 'không thể không làm'." "Tôi hiểu rồi." Cynthia chậm rãi nở nụ cười, đôi mắt dưới làn tóc vàng cong thành hình trăng khuyết: "Nếu không phiền, xin hãy nghỉ lại Liên minh Sinnoh một đêm rồi hãy khởi hành, ngài Lance." "Thôi, tôi còn phải về Kanto tăng ca, còn nhiều việc phải

làm lắm." Người đàn ông tóc đỏ khẽ thở dài, nhướng mày: "Đúng rồi, chuyện này vốn tôi định nhờ Thiên vương Lucian...

Nhưng vì Thầy Lục đã giải quyết xong nên không cần cho Lucian nghỉ bù nữa." "Được." Cynthia gật đầu mỉm cười: "Tôi cũng vừa vặn có công vụ muốn nhờ ông ấy." Lance: "Tôi có thể mạo muội hỏi một câu không?" Cynthia hơi ngẩn ra, khẽ ho một tiếng không tự nhiên, dời tầm mắt: "Ngài cứ nói." "Liên minh có dự định trao thưởng gì cho Thầy Lục không?" Lance tò mò: "Tiêu diệt thủ lĩnh săn trộm lộng hành nhiều năm, đây cũng là chiến tích ngang tầm Nhà vô địch rồi." Với tư cách là Nhà vô địch Kanto, Dragon Tamer Lance từng một mình đến hồ Phẫn Nộ ở Johto để điều tra sự kiện Gyarados đỏ.

Nhà vô địch Hoenn Steven tưởng như 'không trách nhiệm' thực ra lại luôn thân chinh, từng một mình đối kháng Team Magma và Team Aqua.

Hiện giờ, Thầy Lục không chỉ cung cấp kinh nghiệm chiến thuật quý báu cho liên minh, mà còn mạo hiểm lớn trong các trận đấu hoang dã để bắt giữ thủ lĩnh săn trộm.

Ngay cả một sứ giả chính nghĩa như Lance cũng phải thừa nhận.

Thầy Lục dù có hơi 'bẩn' một chút, thích đi hành gà, thích đánh Giải Nhi Đồng... nhưng nhân cách mị lực của một Nhà vô địch thì chẳng kém cạnh chút nào. "Phần thưởng sao?" Cynthia chống cằm suy nghĩ: "Đúng rồi, mình còn có thể phát thưởng cho Lục Dã nữa..." Lance sắc mặt cổ quái, nhắc nhở: "Tuy là đại công, nhưng vẫn nên tránh việc thiên vị quá mức nhé!" "Yên tâm." Cynthia mỉm cười: "Sẽ nằm trong phạm vi cho phép của liên minh thôi." Lance thần sắc phức tạp, nắm tay cảm thán.

Nếu không có phạm vi cho phép, tôi thấy cô rõ ràng là muốn dọn trống cả cái Liên minh Sinnoh đem tặng cho Thầy Lục luôn ấy chứ!

Đây chính là... phú bà trong truyền thuyết sao!?

Dù là một 'trai thẳng nghìn năm' như Lance lúc này cũng không nhịn được thấy hâm mộ Thầy Lục.

Nhà mình chỉ có một cô em họ thích quất roi, thủ lĩnh hệ Rồng của thành phố Blackthorn —— Clair lúc nhỏ rõ ràng là rất dễ thương mà!

Người đàn ông tóc đỏ thở dài thườn thượt, vung áo choàng, quay người nói: "Hẹn gặp lại, Nhà vô địch Cynthia." "Tạm biệt." Cynthia nhìn theo Dragonite đang bay cao trên bầu trời đêm, một tay đặt trên cằm, đôi mắt xám sâu thẳm lộ vẻ suy tư.

Anh ấy một mình đối đầu với bọn săn trộm.

Là vì một lý do không thể không đi sao...

Vô thức, khóe miệng Cynthia nhếch lên nụ cười, bước chân nhẹ nhàng quay về liên minh. "Đại công thế này phải báo cáo lên liên minh mới được!" "Tặng cái gì bây giờ...

Blastoise hình như rất thiếu Mystic Water, Sirfetch'd lại rất thích Miracle Seed..." "À đúng rồi, cái chăn nhỏ của Gengar cũng nên thay mới rồi..." "Khó chọn quá..." Cynthia khổ não nghiêng đầu, bỗng mắt sáng lên.

Vậy thì không cần đắn đo nữa.

Báo cáo hết lên liên minh, tặng cho mỗi đứa nhỏ một món luôn!

Thầy Lục vẫn chưa nhận ra rằng nhiệt tình huấn luyện (phá nhà) của đám nhỏ sắp bùng nổ một lần nữa.

Dưới sự dẫn dắt của Rotom, nhóm Thầy Lục bước vào một nhà hàng Pháp, không gian thanh nhã, cây xanh bài trí tinh tế. "Thiên vương hệ Thủy Siebold của Kalos, nghề phụ chính là một đầu bếp (Chef)." Lucian vừa mở miệng đã chứng tỏ mình là người hiểu biết:

"Nghe nói giỏi nhất là món hải sản... không biết thực lực chiến đấu thế nào." "Xem ra làm Thiên vương mà không tự mở nhà hàng thì không kiếm được tiền rồi." Lục Dã nói. "Có, có vẻ là vậy..." "Đây chính là lý do nghề chính của tôi không phải là Huấn luyện viên (Trainer)." Lục Dã tự gật gù. "Rất hợp lý." Lucian đẩy kính, thậm chí còn phụ họa: "Dù sao cũng có Nhà vô địch Kalos Diantha nghề chính là ngôi sao điện ảnh, đó là một ví dụ khách quan." Lục Dã ngẩn người, ngẩng mặt nhìn trời.

Các Nhà vô địch khác đa phần là đối đầu với thần cấp một, kém nhất cũng đánh được vài hiệp.

Con Gardevoir chủ lực của Diantha trong TV thậm chí còn bị Team Rocket cào cho...

Nếu phải giải thích thì là Gardevoir dựa vào tâm linh tương thông nhận ra Team Rocket không phải người xấu.

Nhưng biểu hiện thực chiến này so với các Nhà vô địch khác thì vẫn hơi kém một chút. "Nhìn từ góc độ khác." Lục Dã mặt mày cổ quái, thầm nghĩ: "Vừa làm Ảnh hậu vừa là Nhà vô địch, thiên phú này cũng đáng sợ quá rồi!" "Chào quý khách, làm phiền một chút." Người phục vụ bưng đĩa bạc, tay vắt khăn lau, chậm rãi mở nắp vung: "Mời quý khách dùng bữa." Hương thơm và hơi nóng phả vào mặt khiến người ta thèm thuồng.

Lucian ưu nhã cầm dao nĩa, nhìn Satoshi trước mặt với vẻ mặt sắp sụp đổ: "Chú ý lễ nghi đi, Satoshi!" "Ưm... thử cái này đi tiền bối Lucian, ngon lắm! (*⊙~⊙)" "Không cần đâu, cậu ăn đi là được." Lucian ôm trán thở dài.

Lục Dã gọi món tráng miệng trước bữa ăn, một cốc kem nhỏ điểm xuyết quả anh đào.

Lượng kem này không đủ cho Gengar liếm một cái.

Nhưng vị rất ngon. "Ưm... hèn gì được coi là đặc sản." Lục Dã nhấm nháp.

Món kem này mình học được rồi... về sau sẽ làm cho Manh Manh Đát ăn!

Ngoài cửa sổ tuyết rơi lả tả, hơi nước ngưng tụ trên cửa kính trong phòng. "Chogi-puy~" Togepi dẫm lên ghế sofa, đưa ngón tay vẽ một khuôn mặt cười thật lớn trên kính.

Sau khi xem xét kỹ lưỡng, Togepi gật đầu mạnh mẽ, lộ ra nụ cười vui vẻ.

Lục Dã không nhịn được mỉm cười, trong đầu nhớ lại cảnh tượng đấu với Salamence hồi chiều.

Tuy bảo là xếp hạng vị trí trong gia đình nhưng thực ra cũng là đùa thôi.

Với Thầy Lục, đám nhỏ đều được yêu thương như nhau.

Tất nhiên, nuôi con trai và nuôi con gái tự nhiên không thể đánh đồng... bộ dụng cụ nấu ăn và thực phẩm dự phòng cũng vậy. "Cạp! (´ꈍ◡ꈍ)σ" Dường như cảm nhận được tâm ý, quả bóng Premier Ball trắng tuyết bên hông rung rinh.

Lục Dã nhướng mày.

Hay thật, không chừng Áp Áp mới là đứa có cảm nhận nhạy bén nhất!

Đây chẳng lẽ là sự đồng cảm giữa những kẻ 'ăn hại'?

Còn về chiêu Brave Bird của Áp Áp lúc chiều đối đầu với Thợ săn J, nó như một cú chém công lý từ trên trời rơi xuống.

Con Áp Áp vốn nhát gan cũng có lúc vứt bỏ sự sợ hãi, hóa thân thành 'Dũng điểu'.

Đây có lẽ chính là tinh thần Hiệp sĩ của vùng Galar.

Lục Dã mỉm cười, không nhịn được cảm thán thay cho Áp Áp. "Tên này... cũng muốn trở nên mạnh mẽ đấy chứ!" (Áp Áp: Tôi không có, tôi không làm thế, đừng có nói bậy nha cạp! (´ꈍᴗꈍ)σ) Trong nhà hàng vang lên tiếng vĩ cầm du dương.

Chương 391

"A ô..." Satoshi vẫn đang ăn uống khí thế.

Lucian vắt chéo chân, mở cuốn sách trên tay chuyên chú đọc.

Phải công nhận lúc Lucian yên tĩnh cũng là một mỹ nam tử... chỉ có điều đường chân tóc hơi đáng lo ngại thôi.

Lục Dã bế Togepi lên để nó có thể vẽ trên phần kính cao hơn.

Vì ở vị trí thấp hơi nước đã bị vẽ loạn xạ cả lên. "Chogi-puy~ (❁´◡`❁)*✲゜*" Rung rung —— Lục Dã đặt Togepi xuống, nó lập tức mếu máo tủi thân. "Sylveon, hôm nay đến lượt em trông trẻ đấy nhé." Lục Dã lấy PokeBall ra. "Bố y!" Sylveon ngồi trên sofa, nghiêng cái đầu nhỏ có thắt nơ bướm trắng.

Ngay sau đó, đôi mắt xanh lam của Sylveon liếc nhìn Togepi một cái.

Lại quay đầu đi, Sylveon đưa dải lụa ra ôm lấy Togepi, nhẹ nhàng đung đưa như cái nôi. "Chogi-puy~ ✧*。٩(ᗜ *)و✧*。" Togepi đùa nghịch một lúc rồi dần chìm vào giấc ngủ sâu. "Em cũng có thiên phú trông trẻ đấy chứ." Lục Dã vui vẻ nói. "Bố y~! o(´^｀)o" Sylveon ngồi xuống, gối cái đầu nhỏ lên đầu gối Lục Dã, cũng bắt đầu ngủ gật.

Trong ánh mắt cực kỳ ghen tị của Lucian và Satoshi.

Lục Dã vuốt ve bộ lông trắng tuyết của Sylveon, lấy điện thoại ra lướt tin nhắn. 【Bạch Thái Kem: Anh muốn phần thưởng gì?】 Đại não trống rỗng.

Đơ máy một giây, hai giây, khởi động lại, hít sâu một hơi. 【Thầy Lục: Trang phục Bunny girl, làm ơn đi mà.】 "?" "Hở hang quá chắc tôi không chịu nổi mất." "Là phần thưởng hậu kỳ cho việc 'dọn dẹp

Thợ săn Pokemon' ấy." Cynthia thở dài bất lực: "Vì đã duy trì sự ổn định cho Sinnoh... phía liên minh cũng sẽ có phần thưởng hậu hĩnh đấy." Lục Dã hơi ngẩn ra, trầm ngâm.

Nếu đã vậy, mình đòi một Nhà vô địch Sinnoh làm phần thưởng... chắc cũng hợp lý chứ nhỉ?

Nhưng vì đây là câu hỏi nghiêm túc nên Lục Dã vẫn trả lời nghiêm chỉnh: "Cho ít tiền thưởng là được." "Thế thì coi thường liên minh Sinnoh quá rồi." Cynthia bật cười.

Sắc mặt Lục Dã biến đổi.

Xin các người đấy, các người càng coi thường càng tốt, thật sự không cần mấy cái hoa mỹ làm gì! "Để tôi chọn đi!" Cynthia kiên định quyết tâm, chốt hạ: "Chắc chắn sẽ khiến anh hài lòng!" Lục Dã dường như có thể cảm nhận được quyết tâm trong giọng điệu của Cynthia.

Một người bị 'bệnh khó lựa chọn' lại tình nguyện đích thân đi chọn đồ...

Lục Dã nở nụ cười.

Vô ý ngẩng đầu thấy Lucian và Satoshi đang nhìn mình với vẻ mặt hóng hớt.

Lục Dã: "Nhìn gì mà nhìn?" Lucian nháy mắt ra hiệu: "Tôi, tôi bị đau mắt." "Satoshi, cậu cũng đau mắt à?" Satoshi ngẩn ra, lắp bắp: "Em, em bị bụi vào mắt, Pikachu mau giúp tớ một chút." "Pika ——chu!!!" Satoshi bị giật cho cháy đen thui, nhả ra khói đen, lúc ngã xuống còn rên rỉ: "Không phải là, Thunderbolt đâu..." Thực khách xung quanh hoảng hốt nhìn qua, có người đã báo cảnh sát.

Lục Dã mặt mày cổ quái: "Đừng giả chết nữa Satoshi, Jenny sắp đến rồi đấy!" "Cái này, nhìn không giống là không sao đâu nhỉ?" Lucian mồ hôi lạnh chảy ròng ròng. "Ha ha, em đùa thôi." Satoshi phủi

tàn tro trên người, gãi đầu cười gượng, cúi đầu xin lỗi xung quanh.

Thực khách trợn tròn mắt như thấy quỷ.

Các người dùng Thunderbolt để dưỡng sinh đấy à?!

Cuối cùng Lucian phải thanh toán hóa đơn và bồi thường phí trang trí.

Satoshi: "Xin lỗi ạ!

Em sẽ dùng tiền thưởng khi khiêu chiến Gym ngày mai để đền cho ngài!" Lucian thở dài, lắc đầu im lặng.

Ba người bước ra khỏi nhà hàng, tuyết rơi càng lúc càng lớn.

Lục Dã: "Thành phố Snowpoint tháng ba vẫn có tuyết rơi sao?" Satoshi: "Hình như là tuyết thổi từ núi Mt.

Coronet sang đấy ạ." Lucian run rẩy đẩy kính, ngẩng đầu nhìn lên, gió bắc thổi hiu quạnh.

Tuyết, những bông tuyết thật lớn! …… Trong nhóm chat.

Gardenia hiếm khi ngoi lên. "@Hôm nay chỉ ăn một quả Berry, tiền bối Maylene, thành phố Snowpoint hình như đang diễn tập phòng chống thiên tai?" Maylene hơi ngẩn ra, hóa ra Gardenia cũng vào nhóm rồi à... gật đầu nói: "Đúng vậy, Candice có nói với tôi, diễn tập kéo dài gần ba ngày, toàn bộ thị dân đều phải tham gia, di tản đến các thị trấn lân cận." "Trận thế lớn vậy sao?" Takeshi nhíu mày, "Theo lý mà nói không đến mức phải di tản toàn thành phố." "Gần thành phố Snowpoint là núi Mt.

Coronet." Dì Lorelei chậm rãi nói, "Tuy quanh năm tuyết phủ nhưng đó là một ngọn núi lửa đang hoạt động, có lẽ đã phát hiện ra điều gì bất thường chăng." Gardenia ngẩn ra, lắp bắp: "Vậy là diễn tập phòng chống thiên tai chỉ là cái cớ?" Không ai trả lời.

Satoshi ngây người: "Nhưng mai em định khiêu chiến Snowpoint Gym mà." "Gym vẫn mở cửa, nhưng Candice không nhất định sẽ ở đó." Maylene trả lời.

Nhìn mọi người lại tự nói chuyện với nhau.

Gardenia lúc này mới nhận ra.

Hóa ra là mình bị ngó lơ rồi sao, ha ha... "Núi Mt.

Chimney ở Hoenn cũng là núi lửa hoạt động." Sapphire nghiêng đầu, "Nhưng trước khi phun trào thường sẽ có cảnh báo, không đến mức dùng diễn tập phòng chống thiên tai làm cái cớ đâu." "Mai tôi sẽ hỏi Candice xem sao." Lucian trầm ngâm: "Cô ấy là Thủ lĩnh của thành phố Snowpoint nên chắc sẽ hiểu rõ hơn một chút." "Diễn tập phòng chống thiên tai sao?" Lục Dã đóng nhóm chat, nhìn sang Lucian: "Thành phố Snowpoint cũng có truyền thống này à?" Lucian nhún vai: "Mai tôi định đi cùng Satoshi đến khiêu chiến Snowpoint Gym để xem có hỏi ra được gì không." Lục Dã nhìn bầu trời âm u, gật đầu: "Vậy tôi cũng đi cùng các ông, tìm chỗ ở cái đã rồi tính." Lucian bỗng trào dâng một cảm giác nguy cơ sâu sắc.

Chỉ thấy Lục Dã và Satoshi sóng vai đi về hướng Pokemon Center. "Không biết Pokemon Center ở thành phố Snowpoint có cung cấp ăn ở miễn phí không nhỉ." Satoshi nói. "Có tôi ở đây, đi đến Pokemon Center nào cũng được miễn phí hết." Lục Dã nói. "Dưỡng tinh thần, mai khiêu chiến Snowpoint Gym!" Satoshi vung tay hô quyết tâm.

Lucian ngẩn ngơ hồi lâu. "Chờ tôi với, này!" Tuyết bay lả tả, mặt đất ẩn ước vang lên tiếng ầm ì.

Giống như một cỗ máy đang dần khởi động.

Chỉ có điều cỗ máy này khởi động có vẻ quá đỗi chậm chạp...

Ngày 8 tháng 3, thứ hai.

Thành phố Snowpoint, Nhà thi đấu Snowpoint.

Tuyết trắng tinh khôi phủ kín mái vòm nhà thi đấu, xung quanh là một màu tuyết trắng xóa.

Đền thờ Snowpoint sừng sững trên đỉnh núi, nhìn từ xa như một bóng đen khổng lồ.

Thủ lĩnh nhà thi đấu Candice đứng trước cửa, nhìn về phía đền thờ, thở ra một làn khói trắng. "Ngài Brandon, thông báo diễn tập phòng chống thiên tai đã được gửi đi rồi ạ," Candice nói với người trong Pokedex qua cuộc gọi video: "Bắt đầu từ chiều nay, cư dân thành phố Snowpoint sẽ di tản đến các thị trấn lân cận, các công trình chính cũng đã được gia cố bằng Tường Ánh Sáng và Phản Chiếu… Hy vọng có thể giảm thiểu thiệt hại hết mức có thể." "Vất vả cho cô rồi." Người đàn ông với gương mặt kiên nghị khoanh tay gật đầu, "Bên tôi cũng đang theo dõi động tĩnh của Regigigas, có bất cứ tình hình gì, tôi sẽ lập tức thông báo cho các cô." "Nhưng mà…" Candice lo lắng nói, "Đến lúc đó, liệu có kịp điều động nhân lực không ạ?" Chỉ có một mình ngài Brandon canh gác đền thờ Snowpoint.

Nếu Regigigas thật sự thức tỉnh, e rằng dù là Vua Kim Tự Tháp Brandon cũng không thể cầm cự nổi cho đến khi viện binh tới.

Brandon nói: "Không sao, dựa theo tư liệu lịch sử tôi điều tra nhiều năm và giải mã các phiến đá… Năng lực của Regigigas, có lẽ là độc nhất vô nhị." "Là gì vậy ạ?" Candice hỏi. "Phản ứng của nó cực kỳ chậm chạp, quá trình hồi sinh thường kéo dài từ năm ngày đến một tuần, tôi đoán là năng lực tương tự như 'Lười Biếng'," Brandon nhíu mày nói: "Nếu nó thức tỉnh, chúng ta phải tận dụng khoảng thời gian chậm chạp này để phong ấn nó lại, đó là chìa khóa để chiến thắng." Candice không khỏi thán phục sự uyên bác của Brandon, nói: "Tôi hiểu rồi ạ, tôi sẽ nhanh chóng tổ chức cho người dân rút lui và trấn an

tinh thần của họ." "Sẽ có một Hộ Vệ Aura đến giúp cô," Brandon nói: "Cậu ấy tên là Riley, ngoại hình và trang phục rất dễ nhận biết, tôi sẽ gửi ảnh cho cô… Chắc chiều nay cậu ấy sẽ tới." "Với trình độ Aura của cậu ấy," Brandon nghĩ đến cuộc gặp gỡ với Riley, gật đầu nói: "E rằng thời nay cũng hiếm có ai sánh bằng." Thân phận Hộ Vệ Aura, một khi đã xuất hiện ở đâu, đều sẽ nhận được sự kính trọng của mọi người.

Candice cảm thấy an tâm hơn một chút, gật đầu nói: "Tôi sẽ đợi ngài Riley ở Nhà thi đấu Snowpoint." Cuộc gọi kết thúc.

Brandon đứng giữa trời băng đất tuyết, ống quần chìm trong tuyết dày, khoanh tay nhìn về phía đền thờ Snowpoint đang rung chuyển ầm ầm. "Cái gọi là dập tắt cơn thịnh nộ, cũng chỉ là tự lừa mình dối người." Brandon khẽ thở dài. "Hy vọng Liên Minh Sinnoh có thể nhanh chóng cử Thiên Vương, nhà vô địch đến đây, cùng nhau đối phó với Regigigas…" … "Chiều nay là phải đóng cửa rồi ạ?" Trong Trung tâm Pokémon thành phố Snowpoint, Ash chống hai tay lên quầy, hỏi y tá Joy. "Đúng vậy ạ." Các cô Joy với gương mặt xinh đẹp, khí chất dịu dàng, trông như được đúc từ một khuôn.

Cô Joy đang nói chuyện nhỏ nhẹ này, mặt hơi ửng hồng, liếc trộm Thầy Lục rồi giải thích với Ash: "Theo yêu cầu của buổi diễn tập phòng chống thiên tai, từ chiều nay trung tâm sẽ đóng cửa để di dời ạ." Lucian với mái tóc xoăn màu oải hương, mặc bộ vest màu đỏ rượu, khẽ nhíu mày, lẩm bẩm: "Không đúng, thành phố Snowpoint đâu có truyền thống diễn tập phòng chống thiên tai… Chắc chắn đã có chuyện bất ngờ xảy ra." Đột nhiên, Lucian khẽ thở dài.

Lại phải tăng ca nữa sao… Nhưng cũng đành chịu thôi, ai bảo mình là Thiên Vương của Sinnoh chứ. "Y tá Joy!

Vậy Nhà thi đấu Snowpoint còn nhận thách đấu không ạ!" Ash

hỏi. "Chắc là vẫn mở cửa," cô Joy suy nghĩ một lát rồi nói: "Vì thủ lĩnh Candice phải điều phối toàn bộ tình hình nên sẽ là người ở lại cuối cùng." Nghe vậy, Lục Dã không khỏi có thêm một phần tán thưởng.

Candice có vẻ trưởng thành hơn Maylene và Gardenia một chút.

Nói đi cũng phải nói lại, chế độ nhà thi đấu ở Sinnoh chỉ vừa mới được áp dụng, các thủ lĩnh đều còn trẻ, và đặt mục tiêu hàng đầu là 'phấn đấu vì nhà thi đấu'.

Tóm lại một câu là chưa bị xã hội vùi dập.

Trong khi đó, ở Unova, nơi ngành công nghiệp giải trí phát triển, các thủ lĩnh nhà thi đấu thường xem đây là nghề tay trái.

Giống như người mẫu Elesa, ngôi sao điện ảnh Brycen, ông chủ mỏ Clay… Dù cho trên con đường huấn luyện viên không thể tiến xa hơn, sau này họ vẫn có không gian phát triển rất tốt.

Còn Thầy Lục thì dự định sau khi giải nghệ sẽ tiếp tục làm streamer.

Hoặc là, về quê cưới chị đẹp… Lục Dã thu hồi suy nghĩ, ho nhẹ một tiếng: "Vậy thì, chúng ta đến Nhà thi đấu Snowpoint trước đi." "Cậu cũng đi cùng sao?" Lucian ngạc nhiên. "Nhiều người ra khỏi thành phố cùng lúc như vậy, chỉ xếp hàng kiểm tra thôi cũng mất đến chiều mai," Lục Dã thuận miệng nói: "Thà đợi ít người rồi hẵng đi." Tất nhiên, đến Nhà thi đấu Snowpoint còn có một lý do khác —— Tôi nóng lòng muốn xem cảnh Ash ăn hành lắm rồi!

Nếu cậu ta thật sự thắng được Candice… thì được xem miễn phí một trận đấu hay, vẫn lời chán! "Vậy thì, để tôi dẫn đường." Lucian đẩy gọng kính, vẻ mặt nghiêm túc, động tác có vài phần帅气. "Tôi đang định tìm hiểu chân tướng sự việc ở thành phố Snowpoint…"

Nhưng màn ra vẻ này đã bị hai người kia bơ đẹp. "Bạn học Rotom, chỉ đường đến Nhà thi đấu Snowpoint." "Rotom không phải phần mềm chỉ đường, rotom! o(T⌒To)" "Ồ, mày cũng biết thân biết phận, biết là chuyên dùng để xem mấy pha tấu hài nhỉ." Ash giơ cao nắm đấm: "Nhất định phải lấy được huy hiệu, Pikachu cố lên!" "Pikachu~! (`mạnh ´)" Lucian đứng một mình tại chỗ, hơi ngẩn người.

Rõ ràng là bộ phim ba người, mà sao tôi mãi không có lấy một cái tên. "Hai người, đợi với chứ!" … Thành phố Snowpoint, Nhà thi đấu Snowpoint. "Ngoan nào, phải nghe lời ba mẹ nhé." Candice xoa đầu cô bé, cười nói: "Đi cùng ba mẹ ra khỏi thành phố đi con." "Cô giáo cũng phải cố lên nhé!" Cô bé vẫy tay, nắm tay ba mẹ đi xa dần.

Candice lộ vẻ vui mừng, gật đầu thật mạnh.

Như vậy, bọn trẻ ở học viện huấn luyện viên cũng đã sơ tán hết.

Tiếp theo, chỉ cần suy nghĩ cách đối phó với Regigigas là được!

Candice ngoài việc là Thủ lĩnh nhà thi đấu, bản thân còn là một giáo viên của Trường học Huấn luyện viên.

Thần tượng mà cô kính trọng nhất là Giáo sư Rowan, người dẫn dắt cô trên con đường giáo dục là cô giáo Erika.

Bản thân cô cũng đã đăng ký tham gia giải giao lưu giáo viên năm ngoái, muốn đại diện cho Sinnoh tham chiến.

Nhưng vì kinh nghiệm còn non kém nên cuối cùng đã bị loại.

Nhưng Candice vẫn quyết tâm trở thành một giáo viên mạnh mẽ và dịu dàng —— giống như Thầy Lục vậy!

Rầm!!

Giữa lúc đang trầm tư, cửa lớn nhà thi đấu bị đẩy mạnh ra. "Làm phiền rồi!" Một giọng thiếu niên tràn đầy năng lượng vang lên. "Có ai

ở đây không ạ, cháu là Ash đến từ thị trấn Pallet, đến để thách đấu nhà thi đấu!" Candice bước ra từ trong bóng tối, cười áy náy: "Xin lỗi nhé, mấy ngày nay có tình huống đặc biệt, nhà thi đấu không nhận thách đấu." "A… nhưng chúng cháu đã lặn lội từ xa đến đây mà." Ash không bỏ cuộc, "Có thể châm chước một chút được không ạ?" "Ừm…" 'Như vậy sẽ làm tôi rất khó xử.' Candice định nói vậy.

Ánh mắt cô di chuyển, dừng lại trên hai người bên cạnh thiếu niên, Candice không khỏi sững sờ. "Ngài là Thiên Vương hệ Siêu Linh, Lucian?" "Chính là tại hạ." Lucian mỉm cười, trong lòng có chút chua xót không tên.

Hai ngày rồi, cuối cùng cũng có người nhận ra Thiên Vương này! "Còn vị này…" Chưa đợi Lục Dã lên tiếng, Candice đã có phần kích động kêu lên: "Thầy Lục!" Lục Dã gãi gãi má, cười ngượng ngùng.

Chân trời góc bể nào mà chẳng có fan của mình… Lần sau không đánh giải Masters nữa, về đánh giải ao làng là được… toàn là anh em trong group chat nhà mình cả! "Nếu là huấn luyện viên do hai vị giới thiệu, tôi đương nhiên sẽ chấp nhận thách đấu." Candice nở một nụ cười thân thiện, xoay người nói: "Mời đi theo tôi!" Do Candice dẫn đường, ba người đi về phía sân đấu bên trong nhà thi đấu.

Lucian thấy dáng vẻ phấn khích của Ash, mấp máy môi, cuối cùng quyết định để lại chủ đề có phần nặng nề để hỏi sau. "Candice không lạnh sao?" Lục Dã đột nhiên khẽ hỏi.

Lucian nhìn theo.

Trong môi trường lạnh giá, Candice vẫn mặc áo sơ mi và quần ngắn, chân đi giày da và vớ cao đến giữa bắp chân, để lộ hai bắp đùi trắng nõn.

Chương 392

"Giới trẻ không sợ lạnh đâu," Lucian khẽ đáp, "Đương nhiên không giống đám già khụ như chúng ta." "Ông mắng ai già?" Lục Dã trêu. "Mắng, mắng chính tôi…" Lucian nghĩ đến một vị nhà vô địch Sinnoh nào đó, có vẻ hơi tự ti. "Nhưng mà," Lục Dã nói, "Đây cũng có thể là một cách tu hành." "Maylene trong nhóm chat vì tu hành mà mỗi ngày chỉ ăn một bữa đấy." "Ý chí và quyết tâm thật đáng ngưỡng mộ." Lucian cảm khái.

Trong lúc tán gẫu, sân đấu phủ băng, dựng đầy cột băng đã hiện ra trước mắt. "Trận thách đấu của Nhà thi đấu Snowpoint được tiến hành trên sân băng," Candice giải thích: "Lẽ ra sẽ áp dụng hình thức sáu chọn bốn… nhưng vì tình hình đặc biệt, chúng ta vẫn dùng hình thức cơ bản 3V3 nhé." "Không vấn đề gì!" Ash tự tin nói, "Cháu cũng rất quen thuộc với sân băng!" Câu này hoàn toàn không nói dối.

Trận chiến giết thần kinh điển của Pikachu chính là trên sân băng do Regice tạo ra, đã thành công phản sát Regice.

Khả năng kháng cự kém cỏi của hệ Băng vừa hay bị lối đánh tấn công nhanh của Ash khắc chế.

Giống như một đội hình công nhanh độc thủ trong đấu hạng vậy.

Hoặc là ông bị tôi quét sạch, hoặc là tôi tự giác đầu hàng! "Trông cậu có vẻ rất tự tin nhỉ." Candice nhếch mép cười, ánh mắt lóe lên vẻ sắc bén, "Nhưng mà, tôi cũng sẽ dốc toàn lực đấy!" "Trận đấu này, do tôi đảm nhận vai trò trọng tài, đảm bảo phán quyết công bằng và đẹp mắt, rotom!" Rotom chui vào thiết bị bay, trở thành Rotom bay kinh điển trong Master League.

Lục Dã và Lucian ngồi bên sân, bắt đầu bình luận. "Anh thấy kết

quả sẽ thế nào, Thầy Lục?" Lucian nhìn sang Lục Dã bên cạnh. "Xem Ash có tung ra chủ lực không đã," Lục Dã nói: "Nhưng mà, theo tôi hiểu về cậu ta, khả năng cao là cậu ta sẽ dùng những Pokémon mới thu phục." "Cứ đến nơi mới là dùng Pokémon mới sao?" Lucian nhướng mày, "Độ khó để trở thành bậc thầy như vậy không chỉ tăng lên một chút đâu." "Cái gọi là sự gắn kết, chính là xây dựng mối quan hệ với những sinh mệnh mới, và để chúng thể hiện sức hấp dẫn của mình," Lục Dã cười bất đắc dĩ, "Ash ôm giữ niềm tin 'để mỗi Pokémon đều có thể chứng tỏ bản thân', nên mới lựa chọn thu phục chúng." "Niềm tin này…" Lucian mỉm cười, "Tôi cũng rất đồng tình." Trận đầu tiên, Ash tung ra Grotle có thân hình chắc nịch.

Candice thì để Weavile tận dụng ưu thế tốc độ, liên tục vờn Grotle.

Nào ngờ Grotle không hề phòng thủ vững chắc. "Gừ!!" Grotle mình đầy thương tích, chịu đựng những nhát chém sắc bén từ cặp vuốt của Weavile, mặc kệ tất cả mà giơ cao chân trước, dùng sức đập mạnh xuống!

Weavile tung ra Cú Đấm Băng Giá lấp lánh, va chạm với Grotle, 'rắc' một tiếng, tinh thể băng lập tức vỡ tan! "Siêu Năng Lực sao." Lucian tán thưởng gật đầu, "Bị Ash chớp được cơ hội rồi." Weavile yếu thế gấp bốn lần, bị chiêu hệ Giác Đấu 「Siêu Năng Lực」đánh trúng, trực tiếp mất khả năng chiến đấu.

Lục Dã: "Xem ra cậu ta cũng biết khắc chế hệ… có điều đôi lúc vẫn cứ thích đâm đầu vào chỗ khó." Biểu cảm của Candice không hề thay đổi, cô tung ra con át chủ bài của mình, Abomasnow gầm lên giận dữ, làm rơi vãi những tinh thể băng!

Abomasnow trông như một cây thông xanh, trên người phủ đầy băng giá và cành thông xanh biếc, cánh tay to khỏe khi vung lên mang

theo một luồng khí lạnh.

Năng lực Cảnh Báo Tuyết, tinh thể băng rơi xuống!

Ash thu hồi Grotle đang tàn máu, tung ra Gliscor: "Nanh Lửa!" Lục Dã vẻ mặt kỳ quái.

Vừa mới khen Ash xong, cậu ta đã tung ra Gliscor yếu thế gấp bốn lần trước hệ Băng!

Nhưng Nanh Lửa cũng cực kỳ khắc chế Abomasnow mang hai hệ Cỏ và Băng.

Cứ xem ai có thể ra đòn trước! "Ở thành phố Snowpoint quanh năm tuyết rơi, tôi cũng dần hiểu ra, băng tuyết không hề mỏng manh như người ta vẫn nói," Candice ánh mắt ngưng tụ: "Ngay cả ngọn lửa nóng bỏng có thể làm tan chảy băng cũng có lúc bị băng giá nuốt chửng!" "Abomasnow, Va Chạm Liều Lĩnh!" Tầm nhìn là một mảng tinh thể băng trắng xóa, Abomasnow di chuyển thân thể nặng nề, sải bước long trời lở đất, với khí thế như tuyết sơn đổ ập về phía Gliscor.

Gliscor bị đánh lùi một cách tàn bạo, nhưng ngọn lửa vẫn để lại vết thương rõ rệt trên người Abomasnow. "Gừ!!" Abomasnow tiếp tục vung nắm đấm nặng trịch, một lượng lớn tinh thể băng xoáy quanh cánh tay phải của nó, băng giá ngưng tụ, tung ra Cú Đấm Băng Giá!

Rầm!!

Gliscor bay ra ngoài một cách thảm hại, mất khả năng chiến đấu.

Ánh mắt Ash không hề dao động, trong tình thế cực kỳ bất lợi, cậu ném ra PokéBall: "Chimchar, nhờ cậu cả!" Đây là một con Chimchar nhỏ bé nhưng ánh mắt kiên định.

Trong cuộc chiến với Abomasnow, Chimchar bùng nổ ngọn lửa vàng rực, hai mắt đỏ ngầu, với tư thế của Bánh Xe Lửa, đã đẩy lùi

Abomasnow to lớn hơn nó gấp mấy lần!

Abomasnow loạng choạng lùi lại mấy mét, ánh mắt lộ ra một tia tán thưởng.

Ngay sau đó, trong cuộc giao tranh của cả hai, Chimchar đã thành công hạ gục Abomasnow! "Mỗi lần thấy Đại sư huynh là lại bị hút fan." Lục Dã vui vẻ nói, "Không biết bao giờ mới thấy nó tiến hóa." "Đại sư huynh?" Lucian kỳ quái hỏi. "À, là biệt danh của con Chimchar đó của Ash, nó có thiên phú cực mạnh." Lucian: "Tôi cũng nhìn ra rồi… nhưng mà, trong trận đấu này, tung nó ra vẫn là quá sức." Pokémon cuối cùng của Candice là Froslass xinh đẹp nhưng có phần kỳ dị.

Sau khi hạ gục gần như ngay lập tức hai Pokémon tàn máu của Ash, Rotom tuyên bố: "Người chiến thắng, Thủ lĩnh Candice, rotom!" Hai người bắt tay, Ash gãi đầu nói: "Tiền bối Candice, mấy ngày nữa, có thể tiếp tục thách đấu được không ạ?" Candice hơi sững sờ, mỉm cười nói: "Đương nhiên, tôi cũng rất mong chờ được thấy cậu dốc toàn lực." "Vô cùng cảm ơn ạ!" Ash cười toe toét. "Được rồi, nhà thi đấu cũng thách đấu xong rồi." Lucian đứng dậy, có phần nghiêm túc nói: "Candice, tôi có chuyện muốn hỏi…" Tuy nhiên, Lucian vừa bước vào chế độ ra vẻ đã lại bị phớt lờ.

Candice: "Thầy Lục, có thể xin thầy chỉ điểm cho em một trận được không ạ!" "Tôi?" Lục Dã kỳ quái chỉ vào mình.

Candice gật đầu thật mạnh, có chút ngượng ngùng nói: "Thật ra, lý tưởng của em là trở thành một giáo viên có chuyên môn của Trường học Huấn luyện viên." "Giải giao lưu giáo viên năm ngoái em cũng đã xem, màn trình diễn của thầy đã để lại cho em ấn tượng rất sâu sắc." Candice ngẩng đầu, mắt sáng lấp lánh: "Em muốn xin thầy chỉ điểm, về đạo làm thầy!" "Ừm…" Lục Dã chìm vào suy tư.

Chẳng lẽ cái gọi là đạo làm thầy, chính là chỉ dùng bài vở để lừa học sinh, còn mình thì đích thân lên sàn đánh giải Little Cup sao? "Khụ… cũng không thành vấn đề, chủ yếu là, tôi không biết dạy cái gì," Lục Dã thành thật nói. "Không sao ạ." Candice giơ PokéBall lên, ánh mắt ngưng tụ: "Chúng ta hãy đấu một trận." "Trong trận đấu, ý chí của huấn luyện viên, tự nhiên sẽ được thể hiện!" Lời nói đến bên miệng Lucian lại bị nuốt ngược vào trong, anh ta lúng túng ngồi lại chỗ cũ, vỗ vỗ vào ghế bên cạnh: "Đừng đứng ngây ra đó nữa, Ash, qua đây học hỏi kỹ thuật đi!" "Vâng ạ~" Ash chụm tay làm loa, "Cố lên, Thủ lĩnh Candice!" Lục Dã hơi sững sờ, rồi tức giận.

Học trò nhà mình mà sao khuỷu tay lại cứ hướng ra ngoài thế này!

Nhưng thái độ của Candice cực kỳ thành khẩn.

Lục Dã xắn tay áo, lấy ra PokéBall, đi đến mép sân đấu.

Sau đó, Lục Dã nhếch mép cười. "Rotom, đầu tiên là hình thái nồi cơm điện… à không, lò vi sóng!" "Ghos! ヽ(￣▽￣)ﾉ" Dưới ánh mắt của mọi người, Gengar nhét hai bàn tay ngắn cũn vào túi, sau đó lôi ra một vật vuông vức.

Tiếp đó, Gengar vỗ vỗ vào cái lò vi sóng, nhe răng cười với Pokedex Rotom: "Ghos!" Vào đi, tự động đấy!

Pokedex Rotom ngẩn ra một lúc, rồi hùng hồn nói: "Đến lượt trọng tài lên sàn rồi, rotom!" Ai nói Pokedex thì không thể lên sàn chiến đấu?

Tái lập vinh quang của đồ gia dụng, chính là hôm nay!

Rotom cấu thành từ plasma chui ra khỏi Pokedex, hóa thành một tia sáng đỏ bay vào lò vi sóng.

Xung quanh lò vi sóng bốc lên một luồng sáng đỏ nhạt.

Sau đó, Heat Rotom lơ lửng trên không, duỗi ra hai cánh tay bằng plasma, nhếch miệng cười: "Heat Rotom, tham chiến!" Trong phút

chốc, Lucian và những người đứng xem bên cạnh đều ngẩn ra. "Không ngờ, thật sự lôi ra một cái lò vi sóng…" Lucian đẩy gọng kính.

Heat Rotom hệ Lửa, đối đầu với Candice chuyên về hệ Băng, có ưu thế tự nhiên.

Xem ra, Thầy Lục đã có chuẩn bị!

Ash thì lấy Pokedex ra, tò mò chĩa vào Rotom. 【Bíp bíp… Heat Rotom, là Rotom chui vào một lò vi sóng đặc biệt, rất giỏi điều khiển lửa!】 Nhiệt độ không ngừng tăng cao, mặt băng bốc lên hơi nước.

Khả năng làm chủ hình thái hệ Lửa của Rotom nhà Thầy Lục, vượt xa dự liệu của Candice. "Cho dù là ngọn lửa khó đối phó ——" Candice nhìn Heat Rotom đang lơ lửng giữa không trung, ánh mắt lộ vẻ thận trọng. "Tôi cũng sẽ không nhận thua!" Ném ra PokéBall, ánh sáng đỏ lóe lên.

Trên mặt băng hiện ra Froslass với dáng vẻ tao nhã, trông như một vũ công Kimono.

Froslass dùng ống tay băng che mặt, để lộ một con mắt, quan sát hành tung của Heat Rotom. "Rotom, Quỷ Hỏa!" Heat Rotom lơ lửng giữa không trung, một ngọn lửa nóng rực từ miệng nó bay ra, tên là 「Quỷ Hỏa」, ngọn lửa màu cam đỏ nhưng vô cùng hung hãn!

Ngọn lửa lướt qua mặt băng.

Froslass vung ống tay băng, một lượng lớn tinh thể băng rơi xuống, gió lạnh gào thét ập đến, cố gắng đóng băng 「Quỷ Hỏa」!

Bùm!!

Tiếng nổ vang lên, hơi nước bốc lên.

Trong màn sương mù mịt, thân hình Froslass lóe lên, trong nháy mắt tạo ra nhiều phân thân, bao vây Heat Rotom. "Không hiểu gì hết…

(O_o)??" Rotom nhất thời không phân biệt được thật giả, ngơ ngác nhìn xung quanh, một luồng khí lạnh đột nhiên từ phía sau ập tới!

Froslass dời ống tay băng che mặt, mở miệng phun ra những tinh thể băng sắc lẻm.

Chiêu chắc chắn chí mạng, Hơi Thở Băng Giá!

Rắc!

Lưng của Heat Rotom lóe lên những tia điện màu xanh.

Hơi Thở Băng Giá xâm nhập theo vết nứt, sương lạnh lan dần khắp cơ thể Rotom! "Cho dù là Pokémon hệ Lửa, cũng sẽ rơi vào trạng thái đóng băng," Candice tự tin cười. "Đây chính là, khí thế đến từ hệ Băng!" Ngoài sân, Lucian khẽ nhíu mày: "Candice ngay từ đầu đã có ý đồ chiến thuật là 「Đóng băng」." "Nhưng mà, 「Đóng băng」 cũng rất khó kích hoạt mà?" Ash hỏi.

Lucian gật đầu. "Một là, Candice là chuyên gia hệ Băng, có sự nắm bắt thời cơ chính xác." "Hai là…" Lucian do dự một lúc lâu, "Cô ấy đang đấu với Thầy Lục." Thầy Lục, biệt danh Thiên Khiển Chi Nhân!

Nhưng trận đấu có thể giải quyết bằng kỹ thuật, cần gì phải dùng vận may để bù đắp! "Xem ra em đã thành công rồi nhỉ, Thầy Lục," Candice ánh mắt ngưng tụ, nở nụ cười. "Điểm thứ nhất trong đạo làm thầy, chính là bất cứ lúc nào cũng phải giữ thái độ khiêm tốn," Lục Dã cũng cười, ánh mắt sắc bén: "Rotom, Địa Hình Điện ——" "Sử dụng Tăng Lực Điện!" Xẹt xẹt xẹt —— Những tia lửa chói mắt từ người Rotom tuôn ra, tạo thành những vòng điện màu xanh lam lan tỏa ra, trong nháy mắt bao trùm toàn bộ sân đấu.

Cùng lúc đó, Heat Rotom cũng bị băng hoàn toàn đóng kết, 'cộp' một tiếng rơi xuống mặt băng. "Bị đóng băng rồi, sao có thể ra

chiêu…" Candice mơ hồ nhận ra nguy cơ, trong lòng dâng lên cảm giác bất an, giơ tay chỉ huy: "Froslass, nhân lúc này, sử dụng Bão Tuyết!!" Froslass vung ống tay băng, như một vũ công dịu dàng, dáng vẻ tao nhã và lộng lẫy.

Nhưng phía sau nó lại là một cơn lốc băng cuồng bạo, tinh thể băng không ngừng ngưng tụ theo luồng khí, Bão Tuyết dần hình thành, vang lên tiếng gào thét khiến người ta lạnh gáy!! "Rotom rơi xuống đất… có thể tận dụng ưu thế sân đấu tốt hơn." Ngoài sân, Lucian đẩy gọng kính, đáy mắt lóe lên một tia sáng lạnh.

Khi Froslass bước vào Địa Hình Điện… 「Tăng Lực Điện」 sẽ gây ra sát thương gấp đôi! "Đây là… dụ địch vào sâu!" Bão Tuyết gào thét ập tới, những khối băng sắc nhọn rơi xuống rào rào, cơn gió lạnh buốt thậm chí ảnh hưởng đến cả khán đài.

Ash nín thở.

Đây chính là, thực lực thật sự của Thủ lĩnh Candice!

Dòng điện trên sân đột nhiên tăng vọt trong nháy mắt, những tia lửa xanh lam chói lòa bao phủ toàn bộ tầm nhìn.

Dòng điện không ngừng tăng lên, Địa Hình Điện vốn ôn hòa vô hại, lúc này lại trở nên cuồng bạo như có sinh mệnh, từng dòng điện va chạm với mưa đá, tạo ra những tiếng nổ dữ dội!

Trong tầm nhìn, là mưa đá sắc nhọn từ trên trời rơi xuống, mặt đất lại là những dòng điện xanh lam phóng lên trời.

Các phân thân của Froslass đều bị dòng điện đánh tan, chỉ còn lại một bản thể tả tơi. "Đúng rồi!" Ash chợt nhận ra, la lớn: "Rotom bị đóng băng, chịu sát thương từ Bão Tuyết, cũng sẽ giảm đi nữa phải không!" Lucian sững sờ.

Theo lý mà nói, Heat Rotom hệ Lửa vốn đã kháng Băng hai lần.

Lúc này bị đóng băng… hệ Băng cộng hệ Lửa, kháng Băng bốn lần!? "Cậu không nói, tôi cũng không nhận ra…" Thiên Vương hệ Siêu Linh cũng bị thuyết phục, trầm ngâm nói, "Hình như cũng có lý." Nghe những lời này, Lục Dã mặt mày kỳ quái.

Hóa ra mấy người tưởng tôi tự nguyện bị 「Đóng băng」 à?

Vận may thứ này, ai mà nói trước được!

Bão Tuyết sắp tạnh, nhưng mưa đá vẫn không ngừng rơi, trong tầm nhìn trắng xóa khó tìm thấy tung tích của Froslass.

Đây là năng lực 「Áo Choàng Tuyết」 của Froslass!

Trong thời tiết mưa đá, tỉ lệ né tránh của Froslass tăng lên, thân hình càng thêm quỷ dị, khó nắm bắt! "Nhân lúc này," Candice chớp thời cơ, lớn tiếng nói: "Sử dụng Tia Sáng Băng Giá!!" Mưa đá không ngừng rơi, một tia sáng xanh xuyên qua sương trắng, đóng băng mặt sân thành những bông hoa băng hình đĩa, sắc bén bắn thẳng về phía Rotom!

Rắc —— Lớp băng đông cứng trên người Rotom bắt đầu bong ra.

Lộ ra bên trong là Heat Rotom đang bốc hơi nóng, trên người lóe lên ánh sáng đỏ, từng dòng điện vàng từ Địa Hình Điện xung quanh đổ dồn về phía Rotom!

Sau khi 「Tích Điện」, uy lực chiêu thức và phòng thủ đặc biệt của Rotom đều sẽ được nâng cao!! "Quỷ Hỏa!" Ngọn lửa hung hãn tuôn ra, va chạm với Tia Sáng Băng Giá.

Bùm!!

Tia sáng lạnh lẽo lại xuyên qua ngọn lửa, hơi nước bốc lên, sắc bén bắn về phía Rotom!

Lục Dã nói: "Phóng Điện." Đồng tử của Candice đột nhiên co rút

lại.

Toàn bộ sân đấu bị những tia lửa chói lòa chiếu sáng, Địa Hình Điện, Tích Điện vừa rồi, tất cả đều hóa thành dòng điện cuồng bạo này. "Rotom!!" Dòng điện lấy Rotom làm trung tâm, hung hãn tuôn ra tứ phía, những tia lửa bùng nổ, đột nhiên nuốt chửng Froslass!

Những tia lửa chiếu sáng đồng tử của Ash, cậu lẩm bẩm: "Thầy Lục… mạnh quá." "Bất kể là đọc trước chiêu, hay là phản công, thầy ấy đều đã lường trước được." Lucian vắt chéo chân, lật cuốn sách trong tay, khóe miệng nhếch lên cười. "Hơn nữa, thầy ấy vẫn chưa dùng hết sức." Trên sân đấu, Candice thu hồi Froslass đã mất khả năng chiến đấu, sắc mặt nặng nề.

Thầy Lục, đã mang lại cho cô một áp lực khó tả.

Loại áp lực này, cũng chỉ có khi tham gia giải đấu chuyên gia hệ Băng năm đó, xa xa liếc thấy vị lão nhân mang theo Swinub mới cảm nhận được.

Chương 393

Candice hít sâu một hơi.

Giơ tay ném PokéBall, tiếng rơi nặng nề vang lên, mặt băng rung chuyển ầm ầm. "Gừ!!" Tinh thể băng rơi xuống, át chủ bài tuyệt đối của Candice, Abomasnow!

Candice lại lấy lại tự tin, cười nói: "Thầy Lục, em sẽ拿出百分之百 khí thế ra!" Lục Dã giơ ngón tay thứ hai lên. "Khi cảm thấy mình lại ngon rồi, nhớ phải cẩn thận hơn một chút." "Ai?" Candice hơi sững sờ.

Lại thấy Heat Rotom bốc lên luồng sáng đỏ rực, nhiệt độ không ngừng tăng cao, ngay cả mặt băng gần Rotom cũng bắt đầu tan chảy.

Hơi nước bốc lên, bị sóng nhiệt làm cho méo mó, sương trắng dần lan khắp sân đấu.

Lục Dã mỉm cười nói: "Bởi vì mỗi khi cảm thấy mình lại ngon rồi, sẽ luôn có chuyện bất ngờ xảy ra." Búng —— Lục Dã búng tay. "Rotom, Quá Tải!" Sóng nhiệt cao độ ập tới, Candice đưa hai tay bắt chéo trước mặt, bím tóc bị sóng nhiệt thổi bay lên. "Sao, có thể…" Đồng tử Candice co lại, không thể tin được mà nín thở, khó khăn mím chặt môi.

Khoảnh khắc vừa rồi.

Tầm nhìn của cô, bị một màu đỏ rực của lửa bao phủ.

Mặt băng tan chảy lún xuống, Heat Rotom tắm mình trong một quả cầu lửa màu cam, giống như một thiên thạch hung hãn lao về phía Abomasnow.

Chiêu cuối hệ Lửa, Rotom dưới trạng thái Quá Tải,简直化身

thành một quả bom hạt nhân.

Uy lực của ngọn lửa khủng khiếp này khiến Candice nín thở.

Lục Dã xoa cằm, khẽ gật đầu.

Xem ra… lần sau có thể dùng Rotom để nướng, thử những món ăn có độ khó cao hơn rồi!

Ầm ầm!!!

Hơi nước bốc lên, Abomasnow đứng bất động, cành cây băng giá trên người vỡ nát, tàn lụi.

Sau đó, 'rầm' một tiếng!

Abomasnow ngã sấp mặt xuống đất, thân hình khổng lồ tạo ra một cái hố lớn trên mặt đất! "Một, một hit?" Ash lắp bắp nói.

Lucian đẩy gọng kính. "Đây là, chiêu hệ Lửa mạnh nhất của Heat Rotom." "Thậm chí… uy lực của ngọn lửa này, có thể sánh ngang với chuyên gia hệ Lửa!" Xung quanh im phăng phắc.

Candice ngẩn người một lúc lâu, vén mái tóc ướt đẫm mồ hôi trên trán mới phát hiện mình đã ướt sũng.

Nhìn về phía sân đấu, chỉ thấy trong hố sâu, một cái 'lò vi sóng' đang từ từ lơ lửng lên một cách lảo đảo.

Trên người Rotom lóe lên những dòng điện bị thương, nói với Lục Dã: "Đảm bảo thắng một cách công bằng và đẹp mắt, rotom! (✪ω✪)" "Vất vả cho mày rồi." Lục Dã cảm khái, nghĩ bụng về nhà sẽ trả thêm tiền điện cho nhóc này. "Tiếp theo, nghỉ ngơi một lát đi." Rotom lảo đảo chui về Pokedex, Pokedex hiển thị vạch pin màu đỏ. "Ghos~!" Gengar chạy lon ton, nhét lại cái lò vi sóng vào túi, cúi chào Candice một cái, rồi tự mình chạy xuống sân.

Candice mỉm cười, nói: "Thầy hẳn là vẫn còn, chỗ cần chỉ giáo

chứ ạ?" Lục Dã gật đầu, cười nói: "Tôi nghĩ, điểm thứ ba chính là ——" "Cùng với Pokémon của mình, tận hưởng quá trình đồng hành, chiến đấu và trưởng thành." Candice ngẩn người một lúc lâu, thấm thía, bất giác gật đầu.

Ngay sau đó, cô vỗ vỗ má mình, hùng hồn nói: "Thầy Lục, em vẫn chưa nhận thua đâu!" Ném ra PokéBall, ánh sáng đỏ lại lóe lên, tiếng ầm ầm nặng nề vang lên!

Rầm!!

Quái vật khổng lồ hiên ngang đáp xuống, đạp nát mặt băng, ngẩng đầu gầm thét.

Mamoswine trông như một con voi ma mút, chìa ra cặp ngà dài trắng muốt, tiếng gầm như thể khiến người ta nghĩ đến kỷ băng hà.

Trước mặt con Mamoswine có năng lực 「Mỡ Dày」 này.

Dù là ngọn lửa, cũng khó mà gây ra sát thương!

Lục Dã ném ra Luxury Ball: "Nhờ cậu cả, Arcanine!" "Gâu!! (` 0 ´)" Arcanine uy phong lẫm lẫm, thân hình vạm vỡ, ngẩng đầu hú dài, bá khí phi thường.

Bộ lông màu hổ phách bồng bềnh của nó óng ánh, vẻ mặt uy nghiêm lộ rõ.

Ngoài sân, Lucian không khỏi lộ vẻ tán thưởng. "Arcanine nhà Thầy Lục, huấn luyện thật xuất sắc." "Nhưng mà… có hơi đô con quá không ạ?" Ash nghiêng đầu hỏi. "Arcanine kiểu tanker, cần phải có đủ dự trữ HP." Lucian đẩy gọng kính, khóe miệng nhếch lên. "Con Arcanine này, tuyệt đối được xem là át chủ bài của Thầy Lục!" Ash đếm ngón tay, ngẩng đầu nhìn trời, chìm vào suy tư. "Cậu đang tính gì vậy?" Lucian hỏi. "Cháu đang tính, đây là át chủ bài xếp thứ mấy." Rầm!!

Tiếng va chạm dữ dội khiến hai người hướng ánh mắt về sân đấu.

Quái vật khổng lồ như voi ma mút, đạp nát mặt băng, cặp ngà dài và thô khiến người ta khiếp sợ! "Mamoswine, Mã Lực Tối Đa!" "Gừ!!" Mamoswine di chuyển bốn chân, như một pháo đài hạng nặng di động, băng vỡ tung tóe, ánh sáng đỏ của 「Mã Lực Tối Đa」tuôn ra trên cặp ngà.

Ầm ầm!!

Trên bình nguyên băng, khoảng cách của cả hai dần rút ngắn, ngay khi sắp va chạm.

Lục Dã nói: "Arcanine, Đuôi Sắt!" Ánh kim loại sắc lạnh bao phủ chiếc đuôi bồng bềnh của Arcanine, nó nghiêng người vung ra cú Đuôi Sắt mạnh mẽ, va chạm với cặp ngà của Mamoswine!

Rầm!! "Gừ!!" Mamoswine loạng choạng, bị húc lùi sâu mấy mét.

Trên sân băng, một cột băng vững chắc bị Mamoswine 'rầm' một tiếng húc gãy!

Lực tác động của 「Mã Lực Tối Đa」cực kỳ kinh người.

Dù không va chạm trực diện, cặp ngà vẫn để lại một vết xước bên hông Arcanine. "Gâu!!" Arcanine hung hăng nhe răng, di chuyển thân hình vạm vỡ, bờm đột nhiên bùng lên lửa! "Arcanine, Tốc Chiến Lửa!!" Chiến xa được bao bọc bởi ngọn lửa vàng rực, lao nhanh về phía Mamoswine đang di chuyển chậm chạp, mặt băng cũng vì nhiệt độ cao này mà bốc hơi trong nháy mắt. "Nhanh quá…" Đồng tử Candice co lại, lại một lần nữa bị ngọn lửa hung hãn này làm cho kinh hãi.

Ngay sau đó, Arcanine hóa thân thành xe tăng hạng nặng, nhảy lên lao vào Mamoswine, đè nó xuống lớp băng vỡ vụn!

Candice đột nhiên nhận ra nguy cơ, hét lớn: "Mamoswine, húc văng

Arcanine ra!" Những mảnh băng vỡ sắc như dao găm cắm vào lớp da dày của Mamoswine. "Gừ!!" Mamoswine nghiêng người nằm trên mặt băng, hai mắt đỏ ngầu, ngẩng cao đầu và ngà, sau khi Tích Trữ bèn dùng một cú Húc, cố gắng hất văng Arcanine trước mặt.

Nhưng Mamoswine kinh hoàng phát hiện.

Sức mạnh của mình, đối với con Arcanine này, dường như không đáng kể! "Gâu!" Arcanine dùng hai móng vuốt ghì chặt Mamoswine, ánh mắt khinh miệt, trong miệng tuôn ra ngọn lửa hung hãn của Chữ Đại Bùng Cháy! "Nhân lúc này, Động Đất!!" Candice nói.

Nhưng Candice kinh hãi phát hiện, với sức mạnh của Mamoswine, hoàn toàn không thể thoát khỏi sự kìm kẹp! "Gừ!!" Mamoswine ôm niềm tin đồng quy vu tận, cặp ngà sắc nhọn cắm vào mặt băng, chấn động dữ dội lan ra xung quanh.

Nhưng Arcanine trước mặt đã biến mất không thấy đâu.

Mamoswine ngẩng đầu, chỉ thấy một bóng hình đỏ rực từ trên trời rơi xuống, như một quả cầu lửa, lao xuống.

Lục Dã nói: "Thiêu Rụi!" Ầm ầm ầm!!!

Candice nhìn quả cầu lửa hung hãn đang bùng phát, mím môi.

Lại một lần nữa, Thầy Lục trước mắt cô, đã thể hiện chiêu cuối của hệ Lửa!

Ngọn lửa phản chiếu màu đỏ trên gọng kính của Lucian ngoài sân.

Lucian đẩy gọng kính, cảm khái nói: "Kết thúc rồi." Rầm!!

Ngọn lửa lan ra tứ phía theo bình nguyên băng, ở giữa là một cái hố lớn như thiên thạch rơi xuống.

Móng vuốt của Arcanine bao bọc ngọn lửa, như một vị vua sư tử, ánh mắt khinh miệt, ngạo nghễ đứng trước Mamoswine đã ngã gục.

Xung quanh là hơi nước bốc lên, mặt băng vỡ nát, sân đấu một mảnh tan hoang. "Gâu…" Ngọn lửa trên bờm Arcanine tắt đi, nó quay người lại, lộ ra ánh mắt sắc sảo nhìn Lục Dã. "Gâu!" ᗧ(・p ・)ᗤ Candice vốn đã lường trước là mình sẽ thua, nhưng không ngờ lại thua nhanh chóng và gọn gàng đến thế.

Cô thở hắt ra một hơi, nở nụ cười tươi tắn, chân thành nói: "Đa tạ thầy Lục đã chỉ điểm." Candice nhận được không ít bài học, trong ánh mắt tràn đầy sự kính trọng.

Lục Dã thu hồi Arcanine, khẽ gật đầu.

Vị Thủ lĩnh Gym tận tâm này đã để lại cho anh ấn tượng khá tốt.

Đã là người chơi hệ nước vùng Sinnoh... biết đâu lại có thêm một thành viên vào nhóm chat đây. "Không ngờ, thầy Lục giỏi nhất lại là hệ Lửa." Lucian chậm rãi bước tới, hơi cảm thán nói. 'Đến tôi còn chẳng biết mình giỏi hệ gì nữa là...' Lục Dã hơi ngẩn ra: "Sao ông biết?" "Có thể để hai Pokémon cùng lúc nắm giữ tuyệt kỹ tối thượng của hệ Lửa." Lucian đẩy gọng kính, ra vẻ 'lão thông thái', "Các bậc thầy hệ Lửa thông thường đều cực kỳ khó làm được điều đó!" Satoshi đế thêm: "Blastoise của thầy Lục còn biết cả Hydro Cannon (Đại Bác Nước) nữa..." Lục Dã: "Đừng nói bừa, đó rõ ràng chỉ là Hydro Pump (Bơm Thủy Lực) uy lực bình thường thôi!" Đang trò chuyện, Candice đi tới bên cạnh Lục Dã, mỉm cười nói: "Thầy Lục, đây là Huy hiệu Băng Giá của thành phố Snowpoint, vật chứng minh cho việc khiêu chiến Gym thành công." Cô đưa ra một món đồ bằng kim loại trong suốt minh lượng, hình dạng như hai ngọn núi tuyết. "Còn nữa, đây là đĩa kỹ thuật 「Blizzard」." Candice nhìn về phía Gengar, "Bên trong có một số tâm đắc cá nhân của tôi... có thể dùng Ice Stone hoặc Never-Melt Ice để hỗ trợ huấn luyện." "Bão...

Blizzard!?" Mí mắt Lục Dã giật nảy, quay đầu lại. "Ghos!" Gengar

vẫy vẫy cái đĩa màu xanh nhạt với anh, nhe răng cười, nhét tọt vào cái mồm như túi thần kỳ của mình. 'Đĩa kỹ thuật quý giá thế này, mình nhất định phải giữ hộ chủ nhân thật tốt!' Lục Dã nghẹn lời, lắp bắp: "Cô, cô quá khách sáo rồi, Thủ lĩnh Candice!" "Có gì đâu ạ~" Candice ôm má cười nói, "Đây là điều nên làm, hơn nữa, vốn dĩ còn phải phát tiền thưởng cho anh..." "Tiền thưởng?" "Thiên vương Lucian chưa nói với anh sao?" Candice ngạc nhiên, "Tại Sinnoh, khiêu chiến Gym chiến thắng sẽ được liên minh phát trợ cấp." "Tôi nhớ ở các khu vực khác cũng có điều lệ tương tự mà?" Lucian gật đầu: "Đúng là như vậy." Lục Dã ngây người hồi lâu.

Khiêu chiến Gym mà còn có tiền thưởng á?

Chuyện này chưa có ai nói với tôi cả!

Bọn họ phát cho tôi Huy hiệu, phát đĩa kỹ thuật... nhưng đến lúc phát tiền thưởng thì chẳng thấy ma nào đâu!!

Tôi biết mọi người đều nghèo... nhưng cũng không thể dùng đĩa kỹ thuật để gán nợ chứ!

Lục Dã ngửa mặt nhìn trời, bỗng thấy cay mũi, lôi cuốn sổ nhỏ ra, hít sâu một hơi, định ghi sổ một vố này.

Candice: "Đúng rồi, trong kho còn ít Băng Vĩnh Cửu (Never-Melt Ice), nếu anh cần thì có thể..." "Ghos Ghos!" Gengar gật đầu lia lịa. "Tôi hiểu rồi." Candice mỉm cười: "Vậy coi như đó là phần thưởng tương ứng cho việc khiêu chiến Gym đi." Lục Dã xoa xoa chân mày.

Băng Vĩnh Cửu...

đúng như tên gọi, ngoài việc tăng sức mạnh cho hệ Băng, nó còn có thể coi là một loại nguyên liệu nấu ăn.

Mùa hè dùng Băng Vĩnh Cửu pha Coca Cola, đúng là 'hết nước chấm'.

Ngoài ra, dùng nó để làm món ăn kinh điển 「Liệt Băng Tiên Điêu Sơn」 cũng rất tuyệt.

Thầy Lục vì để đám nhóc không kén ăn, đúng là tổn thọ không ít tế bào não! "Cảm ơn cô, Candice." "Anh khách sáo quá~" Lục Dã nhận lấy Huy hiệu Băng Giá, nghịch ngợm một hồi rồi quơ quơ trước mặt Satoshi: "Muốn không, đây là Huy hiệu cậu mơ ước bấy lâu nay đấy~" "Đáng ghét!

Mai tớ sẽ đến khiêu chiến tiếp!" Satoshi la hét.

Lucian đẩy kính, đang định hỏi Candice việc chính.

Phép thuật bị ngắt quãng lần thứ ba —— Lục Dã: "Candice, cô quét cái mã QR này đi." Candice: "Ơ, đây là gì ạ?" "Tôi thấy Maylene ở một mình trong nhóm không có Thủ lĩnh nào làm bạn, tội nghiệp quá." Lục Dã nói: "Cứ coi như là một nhóm thảo luận đi." Mắt Candice sáng lên: "Lâu rồi không gặp Maylene, tôi và cô ấy thân lắm nha~" 【Chủ nhóm mời 'Thiếu nữ Băng Tinh' gia nhập nhóm chat!】 Dì Lorelei kinh ngạc: "Cuối cùng cũng có người luyện hệ Băng vào nhóm rồi." "Chẳng lẽ dì Lorelei muốn thầy Lục mời lão đại Pryce vào nhóm?" Gold nghĩ đến thực lực đáng sợ của Pryce, không khỏi rùng mình, "Thế thì liều mạng quá!" Lorelei mỉm cười: "Dì thấy mấy đứa khác mới là đang liều mạng đấy." Maylene: "Candice!

Lâu rồi không gặp!" "Đúng vậy, lần sau lại cùng đi xem phim mới ra rạp nhé~" Candice cười đáp.

Gardenia vẫn đang trong trạng thái mất kết nối...

Trong Gym Snowpoint, bầu không khí đang rất hòa hợp.

Rầm —— Bỗng nhiên, cửa Gym bị đẩy mạnh ra, gió tuyết kèm theo cái lạnh thấu xương thổi ùa vào.

Lục Dã nheo mắt, đánh giá vị quý ông mặc vest phong trần mệt

mỏi này, không khỏi ngẩn ra.

Gã này... sao trông giống hệt Sir Aaron - Vị anh hùng sóng cảm xạ (Wave Hero) trong truyền thuyết thế?

Chương 394

Thầy Lục bừng tỉnh.

Là người thủ hộ Aura của đảo Iron, Riley!

Ký ức dần hiện về.

Vị Riley này là hậu duệ của Sir Aaron, đồng thời cũng là một người thủ hộ Aura.

Bản thân anh ta kế thừa tính cách dũng cảm, vô tư, chính trực của các hộ vệ Aura, từng cùng Satoshi bảo vệ đảo Iron.

Mà đảo Iron thực chất cũng là tài sản cá nhân của anh ta... 'Người thủ hộ Aura sao lại xuất hiện ở đây?' Lục Dã thắc mắc.

Thắc mắc tương tự cũng xuất hiện trong lòng Riley.

Riley nhận ủy thác của Brandon đến Gym Snowpoint để cùng Candice bảo vệ thành phố.

Nhưng vừa bước vào, anh đã cảm nhận được vài luồng Aura hoàn toàn khác biệt.

Trong đó có một luồng dạt dào nhất, dường như bắt nguồn từ Cây Thế Giới, tương tự như Aura của Pokémon.

Một luồng khác thì mang theo năng lực cực kỳ quái dị, cứ như đang nhìn thấu hết mọi ngóc ngách trên người mình, thậm chí còn 'mát-xa' cho mình một trận...

Riley không khỏi rùng mình.

Đáng sợ hơn là —— có một luồng Aura gần như đúc cùng một khuôn với Aura của chính anh!

Thậm chí... luồng Aura này khiến anh không tự chủ được mà liên

tưởng đến tổ tiên của mình, vị anh hùng Sir Aaron ở cung điện Cameran.

Riley khó khăn nuốt nước bọt.

Tổ tiên hiển linh à?!

Hay là tổ tiên đoạt xá chàng trai trẻ trước mặt này để 'mượn trời thêm năm trăm năm' nữa?

Riley đứng ngây ra tại chỗ, suy nghĩ vẫn còn hỗn loạn.

Mà nói đi cũng phải nói lại... giờ người thủ hộ Aura rẻ mạt thế sao?

Một lúc xuất hiện tận ba người... ai nấy đều không kém cạnh mình!

Mình đi hái quả mọng chắc gì đã có tỷ lệ 'nổ' cao thế này!

Candice: "Anh Riley, anh Riley?" Tiếng gọi của Candice đã kéo ý thức của Riley trở lại.

Riley lúng túng ho một tiếng, tự giới thiệu: "Tại hạ tên là Riley, nhận lời mời của ngài Brandon đến để cùng bảo vệ đền Snowpoint." "Đền Snowpoint xảy ra chuyện gì sao?" Lucian nhíu mày.

Thầy Lục cũng định hỏi.

Bỗng nhiên, anh nhận ra điều gì đó không ổn.

Thôi xong!

Đền Snowpoint... chẳng phải đó là nơi phong ấn Regigigas sao!

Trong anime, Hunter J đã đánh thức Regigigas và định bắt nó...

Nhưng Hunter J đã bị mình giải quyết rồi mà.

Chẳng lẽ con Regigigas này cũng mắc chứng 'gắt ngủ' à?

Lục Dã thắt tim lại, thấy Riley nhìn về phía mình, giọng khẩn cầu:

"Vị này, ờ... tiền bối, chúng tôi có lẽ cần sự giúp đỡ của anh..." Riley đội mũ quý ông, tóc màu xám nhạt, bên cạnh là một chú Lucario như hình với bóng.

Lúc này, Lucario nhìn về phía Lục Dã, đôi mắt đỏ lộ vẻ phức tạp.

Tại sao Aura của con người này lại khiến mình cảm thấy thân thiết đến thế?

Không thể nào, rõ ràng chủ nhân đang ở ngay bên cạnh mà... "Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?" Lucian hỏi.

Câu hỏi cuối cùng cũng được đưa ra, Lucian thở phào trong lòng. "Là về những dị tượng ở đền Snowpoint." Riley đơn giản thuật lại những gì mình và Brandon phát hiện. "Regigigas cực kỳ có khả năng sẽ thức tỉnh, chúng ta cần chuẩn bị chu đáo hơn." Riley hướng tầm mắt về phía Lục Dã.

Anh không nói huỵch tẹt thân phận người thủ hộ Aura của thầy Lục.

Dù sao có một số người không muốn vì có Aura mà bị người khác coi là kẻ dị thường.

Nhưng Riley tin rằng, vị tiền bối này chắc chắn cũng cảm nhận được Aura trên người mình.

Hơn nữa, Aura sẽ chỉ dẫn chúng ta sát cánh chiến đấu! "Tôi đã mua vé máy bay tối nay rồi." Lục Dã nhìn điện thoại nói. "Ơ, sao đột ngột vậy!" Satoshi kêu lên.

Lục Dã chậm rãi ngẩng đầu, tâm trạng vi diệu nhìn Satoshi. 'Không phải ai cũng có thể dùng thân xác đỡ đòn của Regigigas như cậu đâu!' Đó là Regigigas có thể kéo trôi các lục địa đấy —— một đấm hạ xuống thì nửa thành phố Snowpoint này bay màu mất?

Hay là đi núi Silver gọi viện quân, mời 「Chiến Thần」 Red đến

trợ trận nhỉ!

Riley hơi ngẩn ra.

Lập tức nhận ra vị 'tiền bối' này đang lo xa, định tìm viện binh trước.

Dù là Huấn luyện viên mạnh hay người thủ hộ Aura, làm việc gì cũng nên cẩn thận.

Riley gật đầu tỏ ý tán đồng, cười nói: "Ngài Brandon đã liên hệ với liên minh Sinnoh." "Phía liên minh sẽ cử thành viên Thiên vương ở gần nhất tới." Riley hơi nhíu mày. "Nhưng các viện trợ khác... dù có dốc toàn lực di chuyển cũng phải mất ít nhất một đến hai ngày." "Chúng ta chỉ có thể cố gắng hết sức tổ chức người dân sơ tán, đồng thời cầu nguyện cho nó ngủ thêm chút nữa." Candice tiếp lời, cười khổ: "Nếu nó thực sự tỉnh lại... e rằng chỉ có các vị tiền bối ở đây cùng hợp lực mới ngăn cản được nó thôi..." Tâm trạng Lục Dã chùng xuống.

Phen này chạy không kịp rồi...

Đúng là đâm lao phải theo lao! "Cử Thiên vương gần nhất tới sao ——" Satoshi gãi đầu, hơi phấn khích nói: "Nghĩa là tớ có thể gặp các Thiên vương khác của Sinnoh rồi à!" Bầu không khí hội nghị nghiêm túc bỗng trở nên im lặng.

Lucian mở khóa màn hình điện thoại, vào ứng dụng, liếc nhìn 'tin nhắn chưa đọc'. 【Kính gửi Thiên vương hệ Tâm linh Lucian —— Tại khu vực đền Snowpoint phát hiện dị thường, mong ngài có thể đến xem xét, liên minh Sinnoh trân trọng.】 Lucian hít sâu một hơi.

Nhưng ông cũng đã dự cảm được từ trước.

Dù sao đi nữa, mình cũng là Thiên vương mạnh nhất Sinnoh mà! "Tôi nghĩ, tạm thời sẽ không có Thiên vương nào khác tới đâu."

Lucian tay cầm cuốn sách, đẩy gọng kính, đáy mắt lóe lên tia sáng sâu thẳm. "Sự cố lần này, sẽ do Lucian tôi giải quyết!" Không ai đáp lời.

Lucian lúng túng nhìn quanh.

Candice đang giải thích cho Satoshi về tính chất nguy hiểm của sự việc lần này. "Rất có thể sẽ nguy hiểm đến tính mạng đấy!" Giọng Candice cực kỳ nghiêm túc. "Trẻ con mười tuổi thì nên đi sơ tán cùng mọi người thì hơn!" "Không sao đâu ạ!" Satoshi xua tay cười toe toét, "Chuyện thế này tớ có kinh nghiệm đầy mình rồi!" "Hơn nữa..." Satoshi siết chặt nắm đấm, đáy mắt rực cháy ngọn lửa chiến đấu. "Nghe tin Regigigas thức tỉnh, bất kỳ Huấn luyện viên nào cũng muốn đến xem cho biết chứ!" Nếu có thể đấu với Regigigas một trận —— "Tớ và Pikachu đều đang nóng lòng lắm rồi!" Satoshi hét lớn. "Pikachu~! ヽ(`Д´)ﾉ" Candice nghiêng đầu, vẻ mặt hơi khó hiểu.

Thằng nhóc này mười tuổi thật à?

Sao trên mặt nó chẳng thấy một chút sợ hãi nào vậy!

Ở bên cạnh, Riley liếc nhìn Satoshi đang hăng máu, mỉm cười: "Vẫn tràn đầy tinh thần nhỉ, tổ tiên." "Tổ, tổ tiên?!" Lục Dã giật mình.

Riley nhận ra mình lỡ lời, áy náy nói: "Xin lỗi, Aura của cậu thiếu niên đó luôn khiến tôi liên tưởng đến tiền bối ở cung điện Cameran..." Lục Dã bừng tỉnh, gật đầu ra vẻ hiểu ý.

Theo thiết lập anime, Aura của mỗi người là hoàn toàn khác nhau.

Nghĩa là Satoshi rất có khả năng là kiếp sau của Sir Aaron, nếu không thì cả hai cũng có mối liên hệ mật thiết.

Riley là hậu duệ của Sir Aaron, nhìn thấy Satoshi có Aura y hệt ông tổ mình —— thế thì hai người này cứ việc gọi nhau theo cách của mình đi?

Lục Dã lắc đầu, nhìn Riley hỏi: "Anh Riley, anh gọi tôi là tiền

bối... là thế nào vậy?" Riley chắc chắn không phải fan của anh.

Nếu không anh ta sẽ gọi là 'Thầy Lục' chứ không phải 'Tiền bối'.

Riley nhìn quanh, hạ thấp giọng: "Anh sở hữu luồng Aura cực kỳ mạnh mẽ, tôi nghĩ, trên con đường Aura này." "Anh chính là một người thủ hộ Aura mạnh mẽ và đáng kính!" Ánh mắt Riley cực kỳ chân thành.

Làm cho Thầy Lục cũng thấy ngại khi định lừa vị quý ông này.

Lục Dã cảm thán một tiếng: "Có gì tôi giúp được không?" Chuồn thì không kịp rồi.

Dù đối thủ là 'Boss cấp truyền thuyết' Regigigas, nhưng trong đội hình phối hợp cũng có Brandon, Lucian, Riley toàn những tay to.

Cùng lắm thì để Satoshi 'dùng tình yêu cảm hóa', chuyện này chắc cũng giải quyết được thôi.

Bản thân mình cũng có 「Aura」.

Biết đâu còn có thể giúp Lucario của Riley hồi phục thể lực, sạc điện chút đỉnh...

Riley khẽ gật đầu, vẻ mặt nghiêm trọng: "Sự thật là, nếu có nhiều người thủ hộ Aura ở đây, có lẽ..." Riley cau chặt mày. "Có lẽ sẽ có một xác suất cực nhỏ, dập tắt được cơn giận của Regigigas." "Dựa vào Aura sao?" "Đúng vậy." Riley gật đầu nói, "Chắc hẳn anh cũng nghe qua truyền thuyết về Cây Thế Giới.

Lúc đó, Cây Thế Giới đã nhờ vào luồng Aura dịu dàng mà bình ổn cơn giận và chiến loạn.

Chỉ dựa vào sức một mình tôi, vốn dĩ đã chuẩn bị sẵn sàng rồi." Riley cúi đầu nhìn lòng bàn tay, từ từ siết chặt, sau đó nhìn Lục Dã với ánh mắt khẩn thiết. "Nhưng vì có sự xuất hiện của anh, chuyện

này có lẽ sẽ có chuyển biến!" Cái 'chuẩn bị' trong miệng Riley là ám chỉ việc bắt chước tiền bối, hy sinh chính mình.

Đó là giác ngộ mà mỗi người thủ hộ Aura đều có.

Trong đầu Lục Dã không khỏi hiện lên cảnh tượng lúc đó.

Nếu không có anh và Blastoise ở đó...

Lucario của cung điện Cameran cũng sẽ hy sinh bản thân để cứu mạng Satoshi và Cây Thế Giới.

Đó chính là niềm tin mà Aura ban tặng cho họ.

Giọng Lục Dã thêm phần chín chắn, mỉm cười nói: "Giao cho chúng tôi đi." "Cùng nhau hợp lực, phong ấn Regigigas lại một lần nữa!" Riley hơi ngẩn ngơ.

Người thủ hộ Aura trước mặt này rõ ràng trẻ hơn mình, nhưng tạo nghệ Aura lại không hề kém cạnh.

Quan trọng hơn, khí chất và giọng nói của anh mang lại cho mình một cảm giác an tâm cực lớn.

Aura sẽ không lừa người.

Đây chắc chắn là một người thủ hộ Aura dũng cảm, lương thiện và thuần khiết!

Riley lộ vẻ cảm kích, khẽ gật đầu. "Làm phiền anh rồi, ngài Lục Dã!" Trong Gym tràn ngập một bầu không khí chuẩn bị chiến đấu vừa ấm áp vừa nhiệt huyết.

Lucian đứng giữa hai người bọn họ, hơi lúng túng đẩy gọng kính. "Ghos!" Gengar hiểu ý, kéo kéo vạt áo của Lucian, ngửa mặt nhe răng cười.

Lucian hơi ngơ ngác, lập tức phái Gallade ra. "Gallade, phiền cậu dùng Synchronize (Đồng bộ) dịch lại lời của Gengar cho tôi." Gallade

nhắm mắt lại, khối u hình tim trên ngực phát ra ánh sáng nhạt.

Telepathy (Ngoại cảm) của hệ Tâm linh thậm chí có thể đạt đến trình độ tương tự như thông dịch viên.

Đây cũng là ưu thế bẩm sinh của các Huấn luyện viên chuyên tinh hệ Tâm linh. "Ghos! (￣▽￣)/" Trán Lucian chảy mồ hôi lạnh, cả người đờ ra: "Cái gì, để cậu cùng tôi đề ra kế hoạch tác chiến á?!" "Ghos!" Gengar nhe răng cười, giơ ngón tay cái lên.

Chương 395

Lucian cười gượng, hít sâu một hơi. 'Thầy Lục ơi, nhìn xem anh đã dạy Gengar những cái gì thế này!!' Ngày 9 tháng 3, thứ Ba.

Thành phố Snowpoint hiếm khi hửng nắng.

Dãy núi tuyết phủ của núi Coronet dưới ánh nắng lấp lánh ánh vàng chói mắt.

Cả thành phố Snowpoint trống vắng, chỉ còn cảnh sát Jenny, y tá Joy và nhân viên liên minh vẫn đang trấn thủ.

Candice tự biết thực lực không đủ nên không đến đền thờ mà ở lại bảo vệ thành phố.

Trong quá trình tổ chức dân chúng sơ tán và duy trì trật tự.

Candice kinh ngạc phát hiện, trong thành phố bỗng dưng xuất hiện bóng dáng của Team Rocket!

Team Rocket không bị liên minh Sinnoh liệt vào danh sách tổ chức bất hợp pháp.

Nhưng định kiến đã ăn sâu vào máu.

Không ít người dân vẫn giữ thái độ cảnh giác với Team Rocket.

Nhưng nhóm thành viên mặc đồ đen này chỉ tận tụy đóng vai trò của một công ty vận tải.

Chữ 'R' sau lưng đồng phục lấp lánh dưới ánh mặt trời!

Vận tải Rocket, sứ mệnh tất đạt!

Lục Dã đứng trên một đài quan sát cao chất đầy tuyết, từ trên cao nhìn xuống thành phố Snowpoint trắng xóa một màu băng tuyết. "Làm tốt lắm." Lục Dã nở một nụ cười. "Xem ra đặc quyền lấy từ chỗ lão

đại Giovanni... vẫn có chút tác dụng đấy!" Matori đã không còn sức để phàn nàn về quyết định của đạo sư nữa.

Mình đường đường là thư ký dưới một người trên vạn người của một tổ chức tà ác, năng lực quản lý có thể ghi vào sử sách... thế mà anh lại bắt tôi đi quản lý một công ty vận tải?! "Nếu đã như vậy..." Matori nghiến răng, rưng rưng nước mắt, "Tôi sẽ hoàn thành công việc thật tốt cho anh xem!" Trên đài cao của thành phố Snowpoint bỗng vang lên tiếng sột soạt.

Lục Dã mặc áo khoác nâu, quay đầu nhìn lại. "Mọi người đã sơ tán hết rồi." Riley đội mũ quý ông, gật đầu nói, "Tiếp theo sẽ là màn kịch chính." "Lucian và Satoshi đâu rồi?" "Họ đã đi trước đến gần đền Snowpoint rồi." Riley đi tới bên cạnh Lục Dã, nhìn xa xăm thành phố Snowpoint đang hửng nắng, cảm thán. "Thật là đẹp..." "Tôi nghe Cynthia kể về truyền thuyết thành phố Snowpoint và Regigigas rồi." Lục Dã bỗng nói. "Anh còn có nghiên cứu về lịch sử thần thoại nữa à." Riley ngạc nhiên, tò mò hỏi, "Truyền thuyết đó là gì?" "Trong truyền thuyết, nơi này vốn là một khu rừng nguyên sinh, thiên thạch rơi xuống gây ra hỏa hoạn lớn." Lục Dã nhớ lại ngôi nhà ấm áp của mình.

Cynthia dùng giọng điệu như đang kể truyện thiếu nhi để kể những truyền thuyết thần thoại đó.

Giọng thầy Lục không tự giác mang theo một tia ý cười. "Trong biển lửa hiện ra thân ảnh của một vị Titan cổ đại, nó dùng băng sơn, nham thạch, magma... và nhiều loại năng lượng đặc biệt để tạo ra các Titan cổ đại khác.

Nhờ sức mạnh của bộ ba Regis, Regigigas đã bảo vệ thành công thành phố Snowpoint và chìm vào giấc ngủ sâu một lần nữa." Riley im lặng hồi lâu, nhận xét: "Xem ra nó không phải là kiểu tính cách sẽ chủ

động hại người." "Ai biết được chứ." Lục Dã nhún vai, "Cũng có truyền thuyết nói Regigigas một đấm đập nát cả mảng lục địa luôn đấy." Riley cứng đờ mặt, liếm môi, trầm giọng nói: "Vị thần linh đáng sợ mà chúng ta sắp phải nghênh chiến có thể chính là kiểu đó..." Ánh nắng xuyên qua mây tuyết, tỏa ra những tia sáng vàng chói mắt chiếu rọi lên những mái nhà phủ đầy tuyết của thành phố Snowpoint.

Qua ánh nắng, thấp thoáng có thể thấy một lớp màng mỏng màu xanh nhạt bao bọc lấy các kiến trúc chính của thành phố.

Lục Dã nheo mắt, nhìn lớp màng đó một hồi. "Cái đó là rào chắn (Barrier) anh tạo ra bằng Aura sao, anh Riley?" Riley gật đầu. "Đó là năng lực đặc biệt của Aura tôi, lợi dụng tần số Aura thấp để tạo ra rào chắn Aura." "Năng lực đặc biệt?" Lục Dã ngẩn ra một chút. "Người thủ hộ Aura truyền thừa qua các thế hệ mới được giảng giải về các phương pháp sử dụng Aura tương tự." Riley mỉm cười: "Ví dụ có người giỏi dùng Aura để trị thương, có người giỏi dùng Aura để dò tìm.

Vậy thì điểm nào nổi trội hơn hẳn sẽ là năng lực đặc biệt, hay còn gọi là sở trường." Lục Dã lập tức hiểu ra.

Vậy điểm hơn người của Satoshi chắc chắn chính là nhờ Aura cường hóa thể chất rồi! "Vậy sở trường Aura của tôi là gì?" Lục Dã tò mò hỏi.

Riley do dự hồi lâu, trầm ngâm nói: "Aura của anh...

đặc biệt dài." Lục Dã: ??? "Dài về khoảng cách truyền ấy...

đó là một thuật ngữ chuyên môn, giống như việc truyền sóng vô tuyến vậy." Riley cười nói, "Tóm lại, Aura của anh sẽ đặc biệt khế hợp với một số Pokémon, có thể bù đắp những khoảng trống trên người chúng." 'Tôi nghi ông đang lái xe lắm nhé, nhưng tôi không có bằng chứng!' Lục Dã cảm thấy vi diệu, cảm thán: "Nghĩa là tôi có thể

dùng Aura để cày độ thân mật (Friendship) à?" Riley suy nghĩ một lát rồi gật đầu. "Vậy còn Satoshi thì sao?

Chính là cậu nhóc mà anh gọi là tổ tiên ấy!" Lục Dã tò mò hỏi. "Ờ... nói thật là tôi hoàn toàn không nhìn thấu được cậu bé đó." Riley cười khổ: "Cậu ta cứ như một con Lucario vậy... không, thậm chí còn ngoan cường hơn cả Lucario!" Lục Dã không khỏi giơ ngón tay cái tán thưởng Riley trong lòng.

Đúng là người thủ hộ Aura chuyên nghiệp, nhận xét quá chuẩn!

Aura của thầy Lục đã được kiểm chứng qua việc sử dụng hàng ngày.

Tuy nhiên, hiện tại 「Aura」 vẫn còn ở giai đoạn trung cấp, không bằng được các tiền bối đã nghiên cứu hàng chục năm.

Tu luyện là chuyện không thể nào, chỉ có thể dựa vào hệ thống phát cho mấy cái 「Vé nâng cấp đặc biệt」 thôi.

Lục Dã nói: "Nếu chúng ta hợp lực, có nắm chắc trấn áp được Regigigas không?" "Cơ hội không lớn." Riley trầm giọng nói: "Nhưng có thể thử một phen." Lục Dã ngẩng đầu nhìn về phía đền Snowpoint trắng xóa ở đằng xa.

Ầm ầm ầm —— Núi tuyết vẫn đang gầm vang, có thể thấy tuyết trên đỉnh núi đang lở xuống.

Kéo theo đó, Lục Dã cũng cảm nhận được sự rung chấn dưới chân mình. "Rung gần ba ngày rồi mà vẫn còn ngáy o o ở đó à!" Lục Dã hơi bực bội.

Cái 「Slow Start」 này tuy giúp họ tranh thủ được thời gian sơ tán và chi viện, nhưng tiếng ầm ầm ngày càng dữ dội, áp lực và nỗi sợ hãi ngày càng tăng dần đã mang đến áp lực khó tả cho tất cả mọi người!

Bên hông thầy Lục, trong quả Dive Ball màu xanh nhạt. "Kame..." Blastoise cảm nhận được áp lực nghẹt thở, trán lấm tấm mồ hôi lạnh.

Chú rùa vốn nhạy cảm với Aura, dưới cái áp suất siêu cường này, ngay cả việc hô hấp cũng cực kỳ gian nan. "Kame! ヾ(⌐■_■)" Ngay lập tức, Blastoise nắm chặt viên ngọc màu xanh lam thẫm như đại dương ở bên cạnh, đẩy kính râm lên.

Trong đôi mắt đó lóe lên một tia sắc lẹm!

Ầm ầm ầm!!!

Cả ngọn núi tuyết rơi xuống những khối băng đá lớn, thế trận lở tuyết (Avalanche) đang tích tụ.

Bầu trời bỗng chốc trở nên u ám, đại địa rung chuyển ầm ầm!!

Lục Dã và Riley biến sắc.

Khác với những rung động nhỏ lúc nãy.

Lần này, cứ như vị thần ngủ say đã bắt đầu vươn vai thức dậy rồi! "Hỏng rồi..." Tâm trí Lục Dã chấn động.

Red, Green, Steven... các đại lão trong nhóm chat đều đang trên đường tới! "Chúng ta mau đến đền Snowpoint thôi!" Riley ném Pokéball ra. "Gào!!" Một con Salamence màu đỏ thẫm ngửa đầu gầm thét, vỗ đôi cánh tạo ra một luồng gió mạnh.

Riley nhảy lên lưng Salamence, đưa tay về phía Lục Dã: "Để tôi dẫn đường, ngài Lục Dã!" Lục Dã nhìn tấm lưng rộng của Salamence, lại liếc nhìn đôi cánh như tấm chắn gió kia.

Duyệt, đúng gu tôi rồi! "Gào..." Salamence khựng người lại, chỉ thấy mình như bị một luồng sức mạnh quỷ dị quan sát.

Sau đó, một luồng Aura lạ lẫm theo đôi cánh tràn vào khắp cơ thể.

Đôi mắt Salamence vằn tia máu, vỗ mạnh cánh tạo ra một luồng

khí xoáy cuồng bạo! 'Sung sức rồi đây, đi thôi!!' Lục Dã: "Vãi, có tác dụng thật kìa!" "Aura cũng có hạn thôi." Riley nuốt nước bọt, nhắc nhở: "Anh vẫn nên cẩn thận khi sử dụng?" "Không sao, tầm này tôi làm được chục phát một ngày." Riley: ???

Cái cảm giác hâm mộ khó hiểu này là sao nhỉ!

Salamence với tư cách là một phương tiện bay đạt chuẩn, thể hình của nó mang lại cho thầy Lục cảm giác an toàn cực lớn.

Dù vậy, Lục Dã vẫn quay sang nói với Rotom một cách cẩn trọng: "Nếu tôi có lỡ ngã xuống thì nhớ dùng Ally Switch (Tráo đổi vị trí) để vớt tôi lên nhé." "Không hiểu nổi luôn, Rotom!

Σ(°△°|||) " "Sợ gì, mày chẳng phải biết Levitate (Bay lơ lửng) là gì sao~!" Điểm đen của đền Snowpoint dần to ra và rõ nét hơn.

Trên nền tuyết trắng xóa, Satoshi ngẩng đầu nhìn trời, vẫy tay với anh: "Thầy Lục, ở đây!!" Salamence vỗ cánh, từ từ hạ cánh.

Lục Dã ngồi trên lưng Salamence, nhìn xuống dưới.

Lucian tay cầm cuốn sách bìa cứng, đẩy gọng kính, đứng trong lớp tuyết dày.

Vị 'pháp lão' Brandon của Kim tự tháp đã từng gặp một lần, đang khoanh tay, ánh mắt phức tạp.

Đó là một sự kính trọng, an lòng, thậm chí... còn có một chút sợ hãi? "Satoshi là đến để góp vui, còn Thiên vương thực thụ thì chỉ có mỗi Lucian..." Lục Dã nhìn quanh đội hình này, tâm trạng hơi phức tạp. 'Chủ lực lại là tôi à!?' "Hay là để Satoshi lên đấm cho Regigigas một phát nhỉ..." Lục Dã lẩm bẩm.

Ầm ầm ầm!!

Đền Snowpoint vang lên những tiếng nổ dữ dội, ánh sáng đỏ rực

rỡ đột ngột vọt lên, xuyên qua mái vòm đền thờ, bắn thẳng lên tầng mây tuyết xám xịt.

Tất cả mọi người có mặt đều không tự chủ được mà nuốt nước bọt.

Brandon lôi ra ba quả Pokéball, ánh mắt nghiêm nghị, hét lớn: "Chuẩn bị nghênh chiến!" ...

Sinnoh, núi Coronet.

Dãy núi Coronet nhấp nhô liên tiếp, một bóng rồng màu tím đậm đang lao đi vun vút.

Garchomp như một chiếc máy bay tiêm kích, cái đầu hình thoi xuyên qua tầng mây, phần đuôi kéo theo một vệt mây dài tuyệt đẹp!

Mỹ nhân tóc vàng phục trên lưng Garchomp, mái tóc vàng xinh đẹp đung đưa trong gió, chiếc áo khoác đen tung bay phần phật.

Đôi mắt màu xám sâu thẳm đó sắc lẹm và quyết tuyệt, khắp người tỏa ra một luồng Aura mạnh mẽ khó tả.

Cynthia ánh mắt lẫm liệt. "Đợi em...

Lục Dã!" Ầm ầm ầm!!

Tiếng nổ đinh tai nhức óc, những khối băng trên đỉnh núi đổ sập xuống, kích động một làn sương trắng mờ mịt.

Nhóm người Lục Dã chân ngập trong tuyết, nhìn về phía ngôi đền trước mặt, vẻ mặt ngưng trọng.

Ánh sáng đỏ rực xuyên qua mái đền, bắn thẳng lên mây, mây tuyết đen kịt xoáy tròn trên không trung. "Re-gi-gi-gas!!" Tiếng kêu như kim loại va chạm leng keng, lại mang theo vẻ cổ xưa thương tang, trầm đục và bao la, vang vọng khắp ngọn núi tuyết.

Brandon nín thở, nghiến chặt răng để khỏi run rẩy, khó khăn thở ra

một hơi trắng xóa. "Đó chính là... vị thần cổ đại từng kéo trôi đại lục, Regigigas!" Ánh sáng đỏ từ đền thờ bắn ra tứ phía, ngôi đền như vừa chịu một quả bom nổ chậm, gạch đá, cột đá cẩm thạch nổ tung thành từng mảnh.

Luồng khí mãnh liệt cuốn theo cát đá và băng tuyết thổi thốc về phía nhóm Lục Dã. "Ghos!" Gengar giơ tay mở ra rào chắn 「Protect」 màu xanh nhạt, nụ cười vốn tinh nghịch cũng trở nên nghiêm túc hơn đôi chút. "Đừng buông tay nhé, Pikachu!" Vạt áo khoác xanh của Satoshi bay phấp phới trong gió, cậu cố sức giữ chặt vành mũ, tay kia ôm chặt lấy Pikachu.

Đợi đến khi luồng khí lắng xuống.

Mọi người nhìn về phía vật thể khổng lồ xuất hiện trên đống đổ nát của đền thờ.

Một cảm giác áp lực (Pressure) cực mạnh ùa tới. "Re-gi-gi-gas!!" Regigigas khổng lồ, trên thân có ba đường hoa văn kim loại, đôi chân bám đầy những thực vật cổ xưa như rừng rậm.

Hai bên thân hình kim loại của nó là những con mắt xếp hàng như đèn tín hiệu.

Lúc này, nó đang bừng bừng nổi giận, tất cả đèn tín hiệu đều chuyển sang màu đỏ rực!

Chương 396

"Gi-ga-gi!!" Hai bàn tay khổng lồ cấu tạo từ magma của Regigigas siết chặt thành nắm đấm, nện mạnh xuống nền tuyết.

Nền móng vốn đã thành đống đổ nát của đền thờ lại sụt lún xuống, cả ngọn núi tuyết rung chuyển dữ dội!! "Đặc tính của nó chẳng phải là Khởi đầu chậm (Slow Start) sao!" Lục Dã tâm trạng phức tạp, hét lớn: "Cái quái gì thế này, sao nó mạnh như Chiến thần thế!" "Tôi nghi ngờ đây đã là thực lực sau khi bị suy yếu rồi đấy." Brandon vẻ mặt nghiêm trọng, lập tức hô lớn: "Phải tranh thủ lúc này mau chóng ngăn nó lại!" Nếu không...

Brandon nghiến chặt răng.

Không chỉ tất cả mọi người ở đây, mà cả thành phố Snowpoint, thậm chí là toàn vùng Sinnoh đều có thể gặp thảm họa!

Riley đội mũ quý ông, phái Lucario ra trận.

Cả hai cùng hợp lực giải phóng rào chắn Aura mỏng để che chắn gió tuyết và áp lực khủng khiếp từ Regigigas cho mọi người.

Hai vai bộ vest màu đỏ rượu của Lucian đã phủ đầy tuyết, ông đẩy gọng kính đang mờ sương: "Có lẽ có cách giải quyết mà không cần chiến đấu đấy!" "Đến lúc này rồi thì ông đừng có úp úp mở mở nữa!" Lục Dã nhìn vị thần Regigigas cao gần chục mét kia, mím môi.

Đây mới chỉ là trạng thái chưa hoàn toàn thức tỉnh của nó.

Theo truyền thuyết, Regigigas mà bung hết sức thì kích thước ít nhất cũng phải 50 mét, thậm chí hơn 100 mét, đúng nghĩa là một con quái vật Godzilla thực thụ! "Cách đó là!" Lucian ném Pokéball ra, Bronzong rơi bịch xuống đất, ông hét lớn: "Chúng ta thôi miên

(Hypnosis) nó một lần nữa, để Regigigas ngủ tiếp!!" "Cậu đúng là một thiên tài!" Lục Dã chỉ tay về phía con Regigigas đang bắn 「Hyper Beam」 loạn xạ. "Ông nhìn nó xem, trông nó giống kiểu sẽ nghe hát ru ngủ không!" "Re-gi..." Hai bàn tay khổng lồ của Regigigas chụm lại, ánh sáng đỏ mang tính hủy diệt tích tụ trong lòng bàn tay nó.

Ầm!!!

Luồng sáng đỏ như đạn pháo bắn ra, oanh tạc vào vách đá núi tuyết, lập tức khoét ra một cái hang lớn! "Gi-ga-gi!!" Không một chút dừng lại, 「Hyper Beam」 liên tục được bắn ra, cả ngọn núi tuyết bắt đầu run rẩy! "Hỏng rồi!" Brandon ngẩng đầu nhìn núi tuyết. "Anh Riley, còn dùng được rào chắn không!" Tuyết lở vẫn đang tiếp diễn, đà lở ngày càng dữ dội, tầm nhìn bị lấp đầy bởi màu trắng xóa đang cuồn cuộn đổ xuống. "Tầm cỡ thiên tai tuyết thế này." Mặt Riley tái mét. "Rào chắn Aura của tôi không chống đỡ được mấy phút đâu!" "Gào!!" Một tiếng kêu lanh lảnh vang lên.

Xung quanh thảo nguyên tuyết, bỗng nhiên xuất hiện một đàn lớn Mamoswine, Piloswine, Abomasnow...

Chúng dùng lớp lông dày và thân hình đồ sộ của mình xây dựng thành một bức tường thành, sống chết chắn luồng tuyết đang đổ xuống cho nhóm Lục Dã! "Gặp phải tai nạn, không chỉ con người mà cả các Pokémon cũng sẽ chung tay ứng phó!" Ngay cả vì đám Pokémon đang sinh sống ở đây...

Brandon hít sâu một hơi, ánh mắt kiên định. "Chúng ta phải mau chóng dập tắt cơn giận của Regigigas!" Bên cạnh Lục Dã, một bầy Mamoswine đang dùng thân hình làm tường thành.

Đứng giữa thảo nguyên tuyết tạm thời an toàn.

Lục Dã nhìn Regigigas đang cuồng nộ với đôi mắt đỏ rực, giơ hai ngón tay về phía Lucian. "Của ông là kế hoạch B." "Cái gì!" Lucian

tháo kính đầy tuyết ra, hoàn toàn không nghe rõ. "Tôi nói là, đợi đàm phán thất bại rồi hãy dùng kế hoạch dự phòng của ông!" Lục Dã nghiến răng nói. "Đàm phán?" Lucian ngẩn ra, Brandon cũng lộ vẻ không thể tin nổi.

Trước mặt một vị thần đang cuồng nộ, còn có phàm nhân nào dám đàm phán sao!?

Thế có khác gì đi tìm cái chết đâu!

Satoshi thì lại tỏ vẻ hiểu ra, nhìn bóng lưng của Lục Dã, đôi mắt sáng rực. "Nếu là thầy Lục... nhất định sẽ thành công!" Đột nhiên, tim Brandon đập thình thịch.

Đúng rồi, thầy Lục... vị học giả trẻ tuổi này là một chuyên gia về ngôn ngữ cổ đại!

Biết đâu lại thành công thật!! "Riley, Lucian!" Brandon hét lớn, "Dùng Pokémon của hai người giúp thầy Lục tiếp cận Regigigas!" Riley lập tức phái Lucario lên, hô lớn: "Aura, hãy ở bên ta!!" Từ lòng bàn tay của Riley và Lucario tỏa ra ánh sáng rực rỡ, hóa thành một rào chắn thực chất che chở phía trước Lục Dã.

Satoshi một lần nữa nhìn thấy cảnh tượng giải phóng 「Aura」, nở nụ cười, đôi mắt rực cháy: "Được, Pikachu, chúng ta cũng đến giúp một tay!" "Pikachu! ヽ(`Д´)ﾉ" "Sử dụng Thunderbolt (Tia điện 10 vạn vôn)!" Trên nền tuyết trắng xóa, chú chuột điện màu vàng lao đi vun vút, sau đó nhảy vọt lên không trung, lôi quang tuôn trào!! "Pika —— chu!!" 【Pikachu】 sử dụng 「Thunderbolt」 lên 【Regigigas】!

Hiệu quả cực kỳ thấp!

Những tia điện lẹt đẹt rơi lên người Regigigas rồi bị thân hình kim loại của nó đánh bật ra ngay lập tức! "Pika~" Pikachu như đang làm

nũng, nhào lộn một vòng trên không rồi được Satoshi lao tới đón lấy.

Lục Dã biến sắc. 'Pikachu à, cậu đang ăn vạ đấy à!' Nó còn chưa động vào cậu mà cậu đã tự bay ra xa thế rồi!

Nhưng nhờ có Satoshi thu hút sự chú ý.

Động tác của Regigigas lại chậm lại. "Re-gi..." Regigigas dùng bàn tay khổng lồ gãi gãi đầu, nhìn về phía Satoshi, đèn tín hiệu chuyển từ đỏ sang vàng, dường như đang đánh giá khả năng gây sát thương của Pikachu. "Gi-ga-gi!! (￣皿￣)" Ngay lập tức, nó phản ứng lại —— đôi bàn tay khổng lồ ngưng tụ luồng sáng nóng rực của 「Hyper Beam」, giận dữ giơ cao lên! 'Con chuột vàng đáng ghét kia, nếm thử một đấm của ta đây!' Lục Dã nuốt nước bọt.

Nếu bị phát 「Hyper Beam」 này trúng đích, Satoshi chắc không kịp đợi Ho-Oh đến cứu đâu!

Brandon nghiến chặt răng, siết chặt ba quả Pokéball trong tay.

Trừ phi vạn bất đắc dĩ...

ông thực sự không muốn dùng đến ba vị thần hộ vệ (Regirock, Regice, Registeel) để khai chiến với vị thần cổ đại Regigigas này!

Nhưng mà —— Ngay khi Brandon định ném Pokéball ra. "Satoshi!" Lucian đưa tay tóm lấy cổ áo Satoshi, kéo cậu ra sau lưng mình, quát lớn: "Bronzong, toàn lực dùng Light Screen (Tường ánh sáng)!" Trong trời băng đất tuyết, trán Lucian lấm tấm mồ hôi.

Nhưng ông phải đứng chắn trước mặt cậu thiếu niên này.

Bởi vì ông là Thiên vương tận tụy nhất của Sinnoh, Thiên vương hệ Tâm linh Lucian!

Luồng Hyper Beam nóng rực cuồng bạo mắt thấy sắp sửa tuôn trào.

Hơi thở của mọi người cũng cứng lại theo luồng không khí lạnh lẽo này.

Nhưng động tác của Regigigas bỗng nhiên dừng lại!

Ngay cả quầng sáng Hyper Beam trong tay nó cũng dần mờ đi! "Thầy Lục... thành công rồi sao?!" Lucian khó mà tin nổi. "Tớ đã nói mà, thầy Lục nhất định làm được!" Satoshi quệt mũi. "Không." Giọng Brandon trở nên trầm đục và bất lực.

Nhìn ra xa, ông thấy Lục Dã đang quay lưng về phía mình, giơ hai ngón tay lên.

Ý nghĩa của nó là: Đàm phán thất bại, chuẩn bị tấn công!! ...

Trong gió tuyết mịt mù, khoảng cách giữa Lục Dã và Regigigas cực kỳ nguy hiểm.

Vị Huấn luyện viên tuấn tú ngẩng đầu nhìn lên Regigigas, mang theo chút kính sợ và cảm thán. "Trong Pokedex rõ ràng ghi là cao chưa đầy 4 mét mà." Lục Dã ngắm nhìn con quái thú khổng lồ từ dưới lên, những đường nét kim loại mượt mà, những ngọn đèn tín hiệu đỏ nhấp nháy, đôi chân bám đầy thực vật cổ xưa. "Xem ra... giáo sư Oak cũng có lúc nhầm lẫn." "Ghos!" Gengar bay lơ lửng bên cạnh Lục Dã, cũng đang ngước nhìn Regigigas, nhe răng cười. 'Cái gã to xác này trông cũng dễ gần đấy chứ.

Hay là mình hát cho nó nghe một bài nhỉ?' "Re-gi..." Regigigas chú ý đến con người dưới chân mình, nó từ từ cúi người xuống, đèn tín hiệu nháy liên tục như đang quan sát Lục Dã.

Đó là một áp lực (Pressure) cực mạnh đến từ thể hình và thực lực.

Chàng trai tóc đen lại tỏ ra bình tĩnh, từ từ nở một nụ cười, chào hỏi bằng ngôn ngữ cổ đại: "■■■■? (Ngài ăn cơm chưa?) " "Re-gi... (O_o)??" Đèn tín hiệu trên người Regigigas nháy liên hồi.

Người này vừa mở miệng đã nói đúng tiếng quê hương của nó.

Làm Regigigas đờ người ra luôn.

Nhưng trí tuệ của Regigigas rõ ràng không cùng đẳng cấp với ba cái 'cột trụ' kia.

Nó vốn đang ngủ ngon lành dưới hầm đền thờ, tự nhiên bị tiếng nổ của đám thợ săn làm tỉnh giấc.

Lúc này, nhìn thấy đám người Lục Dã trước mặt.

Regigigas theo bản năng coi họ là kẻ thù phá đám giấc ngủ của mình. "Gi-ga-gi!! (￣皿￣)" Cuối cùng Regigigas cũng phản ứng lại —— 'Ta vừa mới ngủ dậy, ngươi đã hỏi ta ăn chưa là ý gì?' Đây rõ ràng là trêu ngươi mà.

Phải cho cái gã không biết điều này một bài học!

Đèn tín hiệu của Regigigas nháy điên cuồng từ vàng sang đỏ, hai bàn tay khổng lồ nắm chặt lại, từ từ giơ cao lên.

Nhưng khi chuỗi động tác cực kỳ chậm chạp đó hoàn thành.

Lục Dã đã sớm lặn mất tăm khỏi tầm mắt của nó, chân bôi mỡ chạy thẳng về phía Brandon và mọi người. "Mau, đến lượt phương án B của ông lên sàn rồi đấy, Lucian!" Thầy Lục vừa chạy, trong lòng vừa thắc mắc: "Chẳng lẽ tiếng cổ đại của mình vẫn chưa chuẩn à?" "Không thể nào, người cổ đại đều chào hỏi như thế mà..." "Re-gi-gi-gas!!" Phía sau Lục Dã, Regigigas bước những bước chậm chạp nhưng nặng nề, dẫm nát lớp tuyết và mặt băng. "Mau rời khỏi đây, đến hẻm núi gần đây!" Brandon vẫy tay hét lớn, "Để phòng trường hợp Regigigas lại phá hủy núi tuyết một lần nữa!" "Hóa ra tôi chỉ là cái mồi nhử bằng thịt thôi à!?" Lục Dã lớn tiếng phàn nàn, lập tức hét gọi Riley, "Anh Riley, mượn Salamence của anh dùng chút nhé!" Riley ngẩn ra, ném Pokéball: "Ơ, được!" 'Nó tính khí nóng nảy lắm, ghét

người lạ lắm đấy.' Riley vốn định nói như vậy. "Salamence, bay đến hẻm núi gần đây!" Lục Dã nhảy lên lưng Salamence, hai tay bám thuần thục vào gai lưng của nó, tiện tay buff cho nó một phát Aura. "Gào!!" Salamence đôi mắt đỏ rực, vỗ mạnh cánh tạo ra một trận cuồng phong!

Vèo một cái, cất cánh!!

Brandon nheo mắt nhìn theo bóng dáng Salamence đang bay xa, quay đầu nói: "Chúng ta cũng mau đuổi theo thôi!" Lucian gật đầu. "Kế hoạch tác chiến mà tôi và (Gengar nhà) thầy Lục đã thảo luận là xây dựng một không gian trọng lực gần hẻm núi." Lucian trầm giọng nói, "Nhờ vào trọng lực, có thể tăng tỷ lệ thành công của việc thôi miên Regigigas lên mức tối đa!" Satoshi há hốc mồm, thầm nghĩ: 'Tỷ lệ thành công... cái này chẳng phải là kỵ với thầy Lục sao?' "Bronzong, phiền cậu đưa tôi đến hẻm núi!" Lucian quỳ một gối trên Bronzong đang bay lơ lửng.

Brandon thì ném Pokéball, phái Flygon của mình ra: "Satoshi, cậu đi cùng tôi đi." Satoshi: "Không cần đâu ạ, tớ có mang theo Charizard, nó cũng bay giỏi lắm!" Riley lúng túng ho một tiếng: "Salamence của tại hạ vừa bị thầy Lục mượn đi rồi...

Ngài Brandon, phiền ngài cho tại hạ quá giang một đoạn." Brandon ngẩn ra, cười nói: "Dĩ nhiên là không vấn đề gì!" Mọi người đồng loạt tiến về phía hẻm núi gần đỉnh núi tuyết. "Re-gi..." Regigigas thì bước những bước chậm chạp mà nặng nề, từ từ rời xa ngọn núi tuyết đang lung lay sắp đổ.

Riley đội mũ quý ông, nhìn theo bóng dáng Salamence phía trước, trong lòng vẫn còn thắc mắc. "Lạ thật, đó hình như... là Pokémon của mình mà?" "Phía trước chính là đích đến, hạ cánh thôi!" Ngọn gió gào rít bên tai, Lục Dã đang cưỡi trên lưng Salamence lao đi nhanh như

điện, trước mắt hiện ra những cảnh quan quen thuộc.

Nơi hắn từng phục kích Hunter J trước đây chính là hẻm núi tự nhiên này.

Bình nguyên ở giữa hẻm núi cực kỳ rộng rãi, ngoại trừ việc không có trụ phòng ngự ra thì đúng là địa điểm lý tưởng để đánh combat tổng! "Salamence, thả tôi xuống đây được rồi, vất vả cho mày quá." Lục Dã tiện tay vỗ cho nó một phát Aura. "Hống!" Salamence híp mắt, vỗ cánh hạ cánh từ từ, cảm giác toàn thân như vừa được đi SPA, chỉ có thể dùng một chữ 'phê' để diễn tả!

Từ xa vang lên tiếng bước chân trầm đục như sấm rền của Regigigas.

Đám người Lucian cũng lần lượt đuổi tới. "Thầy Lục, kế hoạch của chúng tôi là để Brandon và ngài Riley thu hút sự chú ý của Regigigas trước." Lucian nhảy xuống từ lưng Bronzong, rút khăn lau kính rồi đeo lại, "Sau đó, Bronzong của tôi sẽ tung ra Thôi Miên để giải quyết nó trong một lượt!" Lucian thời trẻ nổi danh trong Master League chính nhờ chiến thuật 'Thôi Miên trong Trọng Lực'.

Là Thiên vương hệ Siêu năng, anh ta có sự tự tin tuyệt đối với chiêu Thôi Miên.

Lục Dã gật đầu: "Gengar của tôi cũng rất giỏi Thôi Miên, cứ để nó hành động cùng Bronzong đi." Lucian hơi do dự: "Nhưng nếu cùng hành động, lỡ một bên thất bại thì khả năng cao sẽ làm Regigigas nổi giận!" "Đó cũng là điều tôi lo lắng." Lục Dã hơi nhíu mày, "Cho nên, tôi để Gengar đi cùng là để nâng cao tỉ lệ thành công cho Bronzong!" Lucian: ???

Tôi còn đang lo Gengar sẽ làm vướng chân thì có!

Lucian đâu có biết, trong tất cả các loại chiến thuật bẩn, Thầy Lục

và Gengar luôn có một mối liên kết đặc biệt với chiêu Thôi Miên — kiểu 'ngủ bên trái không được thì ngủ bên phải'.

Chương 397

Làm gì có con Gengar nào dễ thương như thế này chứ! "Nếu đã vậy..." Lucian hít sâu một hơi, đẩy kính, trầm giọng nói: "Đợi đến khi ngài Brandon cầm chân được Regigigas, chúng ta sẽ cùng hành động!" Satoshi vác Pikachu trên vai, tò mò hỏi: "Ngài Brandon, ngài định sử dụng ba Pokémon nào ạ?" Brandon khoanh tay, gương mặt nghiêm nghị gật đầu: "Sự đã tới nước này, chỉ còn cách liều một phen!" Ầm ầm ầm —— Riley nhắm mắt lại, cảm nhận Aura truyền tới. "Regigigas đã bước vào lãnh địa trọng lực, còn năm giây, bốn giây, ba giây..." "Regi——!!" Tiếng gầm thét làm bầy chim trong rừng gần hẻm núi giật mình bay tán loạn, thân hình kim loại của Regigigas hiện ra trong tầm mắt.

Ầm!!

Regigigas xem trọng lực như không có gì, bước chân nặng nề đáp xuống, giẫm nát một tầng đất đá! "Kỳ Tạp Tê!!" Regigigas đứng sừng sững giữa hẻm núi, thân hình che khuất cả ánh mặt trời, hai nắm đấm khổng lồ giơ cao rồi chụm lại.

Bóng tối của nó che thiên lấp địa.

Sức mạnh có thể kéo đi cả đại lục ẩn chứa trong đôi thiết chưởng kia khiến người ta rợn tóc gáy! "Cái này... mà gọi là khởi động chậm à?" Lục Dã nuốt nước miếng. "Khó mà tưởng tượng nổi Regigigas thời kỳ toàn thịnh sẽ mạnh đến mức nào." Riley lầm bầm. "Lên đi, Pikachu, sử dụng Thunderbolt!" Satoshi trẻ trâu hét lớn.

Khóe mắt Lục Dã giật giật, túm lấy cổ áo sau của Satoshi: "Đừng có máu chiến quá, chú ý giãn cách ra!" Ầm!!

Cú đấm nghìn cân của Regigigas nện xuống, mặt đất nứt toác,

những khối đá khổng lồ bắn tung lên không trung!

Mặt đất rung chuyển hóa thành một chiêu Động Đất không thể cản phá; đá tảng che trời rơi xuống như mưa! "Lucario!!" Lucario của Riley đưa tay ra, đôi mắt đỏ rực lộ vẻ kiên quyết.

Aura rực rỡ hóa thành một bức tường bảo vệ, chống đỡ những tảng đá đang rơi rụng. "Lộ tạp!" Bức tường bảo vệ đầy vết nứt, lung lay sắp đổ, khóe miệng Lucario đã rỉ máu.

Đột nhiên, một luồng Aura nhu hòa tràn vào cơ thể nó.

Lucario sững sờ quay lại, thấy Lục Dã đang mỉm cười.

Nó gật đầu mạnh một cái, cùng Riley dốc toàn lực thúc động Aura đến mức tối đa!

Bức tường Aura giống như chiêu Wide Guard này thực sự đã chặn đứng được đợt Lở Đá! "Khụ!" Riley ho ra máu, thân hình lảo đảo, may mà được Satoshi đỡ kịp. "Không sao chứ, ngài Riley!" "Không sao." Riley lau khóe miệng, mỉm cười, ánh mắt lộ vẻ kiên định, "Tôi và Lucario...

đã sớm chuẩn bị tâm lý rồi!" Ầm ầm!!

Chiêu Động Đất của Regigigas như tuyết sơn sụp đổ, nghiền nát mặt đất với thế không gì cản nổi.

Sự rung chuyển dữ dội khiến nhóm Lục Dã đứng không vững, trong chớp mắt như muốn nuốt chửng cả hẻm núi!

Brandon khoanh tay đứng trước mặt mọi người. "Dừng tay lại đi, Regigigas!" Trong giọng nói của Brandon mang theo sự đau xót và bất lực, "Hãy nhìn thần dân của ngươi, nhìn những Pokémon và con người tin phụng ngươi... xin hãy dừng bước, Regigigas!" "Regi——Kỳ Tạp Tê!!" Đáp lại Brandon là chiêu San Bằng vô tình của Regigigas.

Đất đá vỡ nát bắn lên trời, những cột đá sắc nhọn từ trên cao rơi xuống!

Đoành!!

Bộ ba Regis gồm Regice, Regirock, Registeel hóa thành ánh sáng đỏ xuất hiện trước mặt Brandon. "Regi!" Registeel vung quyền đánh tan đá tảng.

Regirock và Regice phối hợp tung ra Earth Power và Ice Beam.

Luồng chấn động của Động Đất va chạm với Earth Power cuồn cuộn, mặt đất nứt ra những khe rãnh sâu hoắm.

Ngay sau đó, tia băng Ice Beam cực hàn bắn ra, đóng băng toàn bộ những khe rãnh đang lan rộng!

Ầm ầm ầm!

Cơn động đất tạm thời lắng xuống, nhưng cả hẻm núi vẫn vang vọng những tiếng gầm trầm đục. "Kỳ Tạp Tê ——" Regigigas nhìn bộ ba Regis trước mặt, các tín hiệu đèn trên người nhấp nháy liên tục.

Bộ ba này cho nó một cảm giác rất quen thuộc, nhưng nhất thời lại không nhớ ra nổi.

Dù sao thì trong những năm tháng cổ xưa đó, Regigigas từng tiện tay nặn ra mười mấy con 'mô hình' như thế này.

Nhất thời không phân biệt được cũng là chuyện thường tình.

Lucian nhìn bộ ba Regis đang đối kháng với Regigigas, ánh mắt lóe sáng: "Ngài Brandon thực sự có thể ngăn được Regigigas sao!?" Trong lòng Lục Dã ẩn ước thấy có gì đó không ổn.

Dù sao bộ ba Regis về mặt nghiêm ngặt mà nói chính là cấp dưới của Regigigas.

Dù đã bị Brandon thu phục... nhưng khả năng cao là chúng sẽ

'phản chủ'!

Lục Dã cau mày nhìn cục diện đang giằng co, ánh mắt sắc lẹm: "Gengar, nhân lúc này, sử dụng Thôi Miên!!" "Ghos!" Gengar cười nhe răng, nhảy vọt lên không trung, thân hình mờ dần rồi phân hóa ra mười mấy phân thân Double Team bao quanh Regigigas. "Regi——" Đèn tín hiệu trên người Regigigas nhấp nháy điên cuồng, nó từ từ đưa bàn tay sắt ra chộp lấy một phân thân.

Bành!!

Bóp nát không thương tiếc!! "Ghos~" Phân thân của Gengar thè lưỡi, mắt biến thành hình vòng xoáy bị bóp nát, tan biến thành một làn sương khói Haze. "Ghos! (ᴗ̤ ᴗ)" Gengar di chuyển cực kỳ tiêu sái, đã nhảy lên đỉnh đầu Regigigas, thè chiếc lưỡi dài đỏ rực 'liếm' một cái lên hoa văn kim loại của nó. "Ghos~ (*⊙~⊙)" Mạnh mẽ như Regigigas cũng phải khựng lại một giây!

Trong khoảnh khắc ngắn ngủi đó, Lucian hoàn toàn bị chấn động bởi sự chỉ huy bình tĩnh và tinh tế của Thầy Lục. "Dù thực lực chênh lệch, cũng có thể tận dụng trạng thái bất thường để tranh thủ thời gian quý báu!" Lucian hít sâu một hơi, chớp lấy thời cơ quát lớn: "Bronzong, Thôi Miên!!" Trên bầu trời hẻm núi cuộn trào một luồng trọng lực mạnh mẽ.

Bronzong lơ lửng bay lên, những hoa văn cổ kính trên thân chuông tỏa ra ánh sáng xanh lam, bắn thẳng về phía Regigigas. "Regi——" Động tác của Regigigas chậm lại một nhịp, nhưng đèn tín hiệu lại nháy điên cuồng, nó đưa bàn tay khổng lồ ra túm chặt lấy Bronzong!

Sắc mặt Lucian tái mét: "Thất bại rồi sao..." "Regice, Ice Beam!!" Brandon hét lớn.

Regice chụm hai cánh tay bằng băng tinh lại, tia băng rực rỡ bắn thẳng vào cánh tay của Regigigas. "Kỳ Tạp Tê!!" Regigigas bóp chặt

bàn tay, định nghiền nát Bronzong.

Đó chính là chiêu độc quyền của nó, 'Nghiền Nát' thậm chí có thể phá hủy cả đại địa!

Nhưng Ice Beam đã kịp tạo thành một khối băng cứng trên tay Regigigas. "Regi!!" Regigigas tức giận nện mạnh xuống mặt đất, khối băng vỡ tan, Bronzong bị trọng thương! "Cứ thế này chỉ làm Regigigas thêm nổi giận thôi!" Brandon gầm lên. "Gengar." Lục Dã lạnh giọng nói, "Nhờ cả vào mày đấy, Thôi Miên!!" Đồng tử Lucian co rút, không thể tin nổi nhìn Gengar đang bay lên. "Ghos!" Gengar ngoác miệng cười nanh ác, đôi mắt lóe lên ánh sáng xanh lam ma mị!!

Ánh sáng xanh rơi xuống người Regigigas.

Vị thần cổ đại này giống như một cỗ máy bị kẹt, thân hình dần chậm lại rồi đứng khựng hẳn —— Thôi Miên đã trúng đích!! "Đây chính là..." Lucian mím môi, vẻ mặt đầy sự mệt mỏi, chấn động và kính sợ, "Mối liên kết giữa Thầy Lục và chiêu Thôi Miên!" Trong hẻm núi tĩnh lặng, gió nhẹ thổi qua cuốn theo bụi bặm và khói súng.

Mọi người im lặng, đồng loạt nhìn về phía Regigigas đang đứng chôn chân tại chỗ như hóa đá.

Ngay cả bộ ba Regis cũng đứng yên quanh nó.

Riley tháo mũ xuống, lầm bầm: "Kết thúc rồi sao?" Lucian đẩy kính, gật đầu sâu sắc: 'Trình độ Thôi Miên của mình... so với Thầy Lục vẫn còn khoảng cách quá lớn!' Brandon sững sờ hồi lâu, đột nhiên cười ha hả, vỗ vai Lục Dã: "Đa tạ có cậu ở đây nhé, Thầy Lục!" Satoshi đột nhiên lên tiếng: "Mọi người mau nhìn kìa, Regice và những con khác có gì đó không ổn!" Sắc mặt Lục Dã trở nên ngưng trọng. "Regi——" Đèn tín hiệu của Regigigas bỗng nhiên nháy lên ánh sáng màu tím nhạt.

Confuse Ray!

Dưới ánh sáng đó, Regice, Regirock, Registeel — ba hộ thần khổng lồ như bị khống chế, từ từ đứng dậy chắn trước mặt Regigigas.

Sau đó, chúng quay họng súng về phía nhóm Lục Dã, ánh sáng đỏ nguy hiểm bắn thẳng tới! "Chuyện này... là sao?" Tiếng cười của Brandon nghẹn lại trong cổ họng.

Riley nhắm mắt cảm nhận Aura, cười khổ: "Sức mạnh của nhóm Regice vốn bắt nguồn từ Regigigas.

Lúc này, khi cảm nhận được Regigigas gặp nguy hiểm... chúng đã nhận được lời triệu hồi, sẽ chiến đấu để bảo vệ Regigigas!" Lucian đẩy kính, nhìn bộ ba Regis đang lầm lũi tiến tới và Regigigas đang dần tỉnh lại, cười gượng: "Tình hình có vẻ không ổn lắm nhỉ..." Lục Dã nhìn bộ ba Regis mà khóe mắt giật giật.

Lại nữa rồi.

Lần trước thì bị linh hồn vua Atlantis nhập thân, lần này lại bị Regigigas thao túng...

Lục Dã liếc nhìn vị 'Pharaoh' Brandon của Kim Tự Tháp Chinh Phục.

Brandon khoanh tay cảm thán: "Xin lỗi, tôi cũng không lường trước được tình huống này..." Thầy Lục đỡ trán thở dài thườn thượt.

Nội gián hóa ra ở ngay bên cạnh mình!?

Lục Dã hạ thấp giọng hỏi: "Bộ ba Regis, mọi người có đối phó được không?" "Nếu chỉ là ngăn chặn thì chắc là được..." Lucian chợt khựng lại, "Nhưng còn Regigigas ——" Lục Dã hít sâu một hơi.

Bài tẩy của mình gần như đã lật hết rồi.

Nếu ngay cả 'Aura' cuối cùng cũng không có tác dụng với Regigigas —— Lục Dã lắc đầu, ánh mắt trở nên sắc lạnh và quyết tuyệt.

Trên người Thầy Lục trào dâng một luồng Aura mạnh mẽ, thổi tung vạt áo của hắn. "Regigigas cứ để tôi chặn." Lục Dã rút ra một quả Dive Ball, bàn tay đeo găng hở ngón nắm chặt lấy nó. "Gengar, chớp thời cơ tung thêm một phát Thôi Miên nữa!" Ánh mắt Lục Dã sắc bén như Leon bất bại hay Red vô đối.

Nếu chiến đấu không phải sở trường của tôi, thì cũng có những việc chỉ mình tôi mới làm được! "Ghos." Gengar gật đầu nghiêm túc một cách hiếm thấy.

Trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, Lục Dã ném Poké Ball ra, luồng Aura mạnh mẽ cuốn theo cuồng phong thổi quét tứ phía. "Loại Aura này..." Đồng tử Riley co rút, lầm bầm: "Làm sao có thể... nó cứ như bắt nguồn từ Cây Thế Giới vậy!" Lucian kính sợ nhìn bóng lưng phía trước.

Một trong những Pokémon chủ lực tuyệt đối của Thầy Lục.

Trước một nhiệm vụ tưởng chừng bất khả thi, nó vẫn hiên ngang nghênh chiến Regigigas! "Dù chỉ tranh thủ được một giây sơ hở..." Lucian nghiến răng, "Tôi cũng sẽ dốc hết sức để Thôi Miên Regigigas!" "Tạp mị... ヽ(⌐■_■)" Blastoise nín thở, từ từ tháo kính râm ném sang một bên.

Trước ngực nó treo một viên đá lấp lánh, tỏa ra ánh sáng như nước biển!

Blastoise hít sâu một hơi, siết chặt nắm đấm.

Ngay sau đó, đôi mắt nó lóe lên tinh quang, luồng sáng đỏ rực bùng lên từ cơ thể!

Torrent (Hải Triều), kích hoạt!!!

Luồng sáng đỏ của chiêu Focus Energy (Tụ Khí) bao phủ lấy Blastoise.

Thầy Lục có thể cảm nhận được luồng Aura cuồn cuộn trên người Quy Quy, cũng như năng lượng liên kết ẩn chứa trong viên đá trước ngực.

Đối với các Huấn luyện viên trên thế giới này, Mega Evolution là một cơ chế khá quen thuộc.

Tại các giải liên đoàn ở Kalos hay Unova, người ta thường thấy cảnh các Trainer thi triển Tiến hóa Mega.

Nhưng với Thầy Lục, ngoại trừ một lần thử nghiệm trong luyện tập hàng ngày, thì đây là lần đầu tiên thi triển Mega Evolution dưới áp lực nặng nề như thế này.

Liệu có thành công không?

Trong thực chiến, Tiến hóa Mega sẽ gây ra gánh nặng thế nào cho cơ thể?

Dù có Mega Evolution đi chăng nữa, liệu có chặn nổi Regigigas dù chỉ một giây không?

Hiện tại, Lục Dã không còn thời gian để suy nghĩ nhiều.

Ít nhất, trong hoàn cảnh này, đây là cách duy nhất để phá cục!

Lục Dã mở hết tất cả các Poké Ball, giọng trầm xuống đầy nghiêm trọng: "Sylveon, Reflect (Phản Chiếu), Light Screen (Quang Tường)." Những bức tường bảo vệ màu tím và hồng liên tục đè lên nhau trước mặt Blastoise, ánh sáng khuếch tán tạo cảm giác như một 'phòng ngự tuyệt đối'.

Chương 398

"Togepi, Nasty Plot (Âm Mưu), Baton Pass (Tiếp Sức)." Ánh mắt Togepi sắc lẹm, trên đầu hiện ra một dấu hỏi lớn, sau đó biến thành luồng sáng bay vào Poké Ball. "Tạp mị!" Đầu Blastoise ngày càng sáng bóng, khí thế trên người lại tăng thêm một bậc! "Vịt Hiệp Sĩ, Coaching (Chỉ Đạo)." Lục Dã ra lệnh. "Arcanine, Helping Hand (Giúp Đỡ)!" "Ngao ô~! (` 0´)" Arcanine ngẩng đầu hú dài, bộ lông đỏ rực tắm trong ánh sáng, tiếng hú thậm chí còn nâng cao ý chí chiến đấu của mọi người tại trường. "Dát! (✪ω✪)" Vịt Hiệp Sĩ ánh mắt kiên định, vung cây hành lớn như một kỵ sĩ trắng dẫn lối chiến thắng.

Aura trên sân ngày càng mạnh, nhóm Lucian nín thở dõi theo.

Xét về mặt nghiêm ngặt, đội hình hiện tại của Thầy Lục chỉ có thực lực trung bình chưa tới cấp Thiên vương.

Nhưng... dưới sự hợp lực giúp đỡ của các Pokémon, khí thế bùng phát từ Blastoise khiến mọi người có mặt đều phải chấn động tâm can! "Gallade, Psycho Cut!" Lucian phất tay, Gallade vung đao tay lao vào đánh cận chiến với Registeel. "Lucario, Close Combat!" Lucario của Riley bùng nổ đấu chí mạnh mẽ, đôi mắt đỏ rực vẻ quyết tuyệt. "Lộ tạp lộ tạp!" Nắm đấm của Lucario vung lên tạo thành những luồng quyền phong liên tiếp nện vào Regirock.

Satoshi đối mặt với đối thủ cũ, mắt sáng rực phấn khích hét lớn: "Pikachu, Volt Tackle!!" "Pika~ thu!!" Pikachu bốn chân bám đất, lao đi như một tia chớp rạch ngang trời, tông thẳng vào Regice!

Ầm!!

Giữa hẻm núi là tiếng đánh nhau kịch liệt.

Lục Dã đứng trước Regigigas khổng lồ, nhìn thẳng vào vị thần cổ

đại này. "Regi——!! (￣皿￣)" Regigigas giơ cao hai nắm đấm sắt, động tác tuy chậm nhưng mang theo cuồng phong, nện xuống với sức mạnh ngàn cân!

Cuồng phong gào rít, thổi bay vạt áo của chàng thanh niên tóc đen. "Blastoise." Lục Dã chỉ tay lên trời.

Tạch —— một tiếng búng tay vang lên. "MEGA EVOLUTION!!!" Ánh sáng rực rỡ đột ngột vọt lên, luồng sáng đỏ từ viên Key Stone đính trên găng tay liên kết với viên Mega Stone trên cổ Blastoise.

Ánh sáng đỏ hóa thành cây cầu rực rỡ, ánh sáng trắng bao phủ Blastoise như kén tằm, khí thế không ngừng thăng hoa, luồng sáng vọt thẳng lên tận trời xanh!! "Đây là Mega Evolution của Thầy Lục ư?!" Lucian giật thót cả mình, "Sao trận thế lại kinh khủng thế này!!" Trainer bình thường dùng Mega Evolution thì chỉ có ánh sáng trắng nhấp nháy là xong.

Nhưng trong luồng sáng tiến hóa này, thậm chí còn cuộn trào cả năng lượng Aura.

Riley nhắm mắt lại, lộ vẻ chấn động.

Hơn nữa, trên người Blastoise còn mang theo niềm tin của các đồng đội khác.

Đây chính là niềm tự hào của Thầy Lục — Battle Bond (Liên Kết Chiến Đấu)!! "Mạnh quá ——" Đôi mắt Satoshi phản chiếu ánh sáng đỏ, phấn khích hét lớn: "Ngầu bá cháy!!" Ánh sáng trắng dần rút đi, Mega Blastoise đứng sừng sững trên sân, đôi mắt biến thành đỏ rực, ánh nhìn đầy vẻ ngạo nghễ. "Tạp mị!" Hai khẩu pháo trên lưng Blastoise tiến hóa thành một khẩu đại pháo khổng lồ như trên xe tăng, tỏa ra ánh sáng lạnh lẽo và sâu thẳm.

Mọi người có mặt không khỏi nuốt nước miếng.

Blastoise bình thường của Thầy Lục bắn Thủy Pháo đã đủ vô lý rồi... giờ đây sau khi Mega Evolution, uy lực của hai khẩu pháo gộp làm một, rốt cuộc nó sẽ đạt đến trình độ nào!?

Lucian nheo mắt: "Có lẽ... thực sự có thể chống đỡ được!" "Pikachu, đánh bại Regice xong chúng ta sẽ đi chi viện cho Thầy Lục!" Satoshi hét lớn. "Pika!! (￣皿￣)" Pikachu bùng nổ động lực không ngừng, lôi quang lấp lánh, húc văng Regice!

Choang!

Mega Blastoise vung hai nòng pháo bên cánh tay, quay đầu lại gật đầu nhẹ với Lục Dã. "Tạp mị!" Lục Dã cảm nhận được niềm tin và mối liên kết của lũ nhỏ đang đặt lên mình và Blastoise. "Blastoise ——" Lục Dã nhếch môi cười, ánh mắt lạnh lùng, "Full Power, HYDRO PUMP!!!" Đặc tính 'Hải Triều' của Mega Blastoise dường như đã biến thành 'Mega Launcher' (Siêu Pháo Đài).

Mà dưới trướng 'Mega Launcher', Aura càng được tăng cường đại phúc! "Tạp mị!!!" Mega Blastoise nhắm khẩu pháo khổng lồ trên lưng về phía nắm đấm của Regigigas đang nện xuống.

Ngay sau đó, luồng nước cuồn cuộn tụ lại, tiếng nổ vang rền, cột nước khổng lồ bắn vọt ra!!

Đoành!!

Cột nước cực đại va chạm trực diện với nắm đấm sắt của Regigigas, kích phát màn sương mù mịt trời.

Động tác của Regigigas thực sự bị chặn đứng bởi một sức mạnh thô bạo! "Regi—— Kỳ Tạp Tê!! (￣皿￣)" Regigigas cổ xưa đưa cả hai bàn tay sắt ra định chặn đứng cột nước.

Nhưng cột nước Hydro Pump đầy uy lực, dưới sự gia trì của cả đội, đã xuyên thủng phòng ngự của Regigigas, nện thẳng vào thân

hình kim loại của nó!

Bùm!!!

Regigigas lùi lại nửa bước, đôi chân cày nát mặt đất thành hai rãnh sâu, đèn tín hiệu nháy đỏ điên cuồng, nó giận dữ nện mạnh xuống Mega Blastoise!!

Thiết quyền vung xuống như trời sập, dễ dàng phá nát nhiều tầng Phản Chiếu trước mặt Mega Blastoise.

Tuy nhiên, tầng Phản Chiếu cuối cùng đã kiên cường cầm cự được nửa giây!

Lục Dã gào lớn: "Gengar, Thôi Miên!!" "Ghos!" Gengar cảm nhận được ý chí của chủ nhân, tung người nhảy vọt, đôi mắt tỏa ánh xanh lam.

Thôi Miên, nhất định phải trúng!!

Rắc!

Nắm đấm nặng nề đập tan tầng Phản Chiếu, tạo ra luồng cuồng phong mãnh liệt nện thẳng vào Mega Blastoise. "Tạp mị!" Mega Blastoise gầm lên một tiếng, đưa hai tay ra đỡ lấy nắm đấm của Regigigas đang từ trên cao nện xuống! "Thực sự đã chặn đứng được đòn tấn công của Regigigas bằng chính diện sao!?" Brandon không thể tin nổi. "Bronzong, ngươi cũng dùng Thôi Miên đi!!" Lucian hét lớn.

Mai rùa của Mega Blastoise tỏa ánh hàn quang lạnh lẽo, chiêu Iron Defense mang lại khả năng phòng ngự cực lớn.

Nhưng dưới bàn tay khổng lồ của Regigigas, mai rùa vẫn xuất hiện những vết nứt!

Mặt đất dưới chân Blastoise vỡ ra thành những gợn sóng, sụp xuống thêm một tầng. "Tạp mị!!" Thân hình Quy Quy run rẩy, nhưng

vẫn dùng hai tay chống đỡ nắm đấm của Regigigas.

Những vết nứt trên mai rùa vẫn đang tiếp tục lan rộng.

Ánh mắt Lục Dã đanh lại, giải phóng Aura.

Luồng Aura dạt dào dần tràn vào cơ thể Blastoise.

Bước vào trạng thái 'cạn máu', Blastoise hít sâu một hơi, cơ bắp ở khuỷu tay gồ lên cuồn cuộn! "Đây là trạng thái Hải Triều cấp 2 à?" Lục Dã không quên cà khịa một câu, nhìn Regigigas đang bị khựng lại, ánh mắt sắc lẹm: "Gengar, chính là lúc này!!" Nắm đấm sắt của Regigigas đánh tan phòng ngự của Blastoise, khiến nó đập mạnh vào một tảng đá lớn.

Rắc!

Tảng đá vỡ tan tành. "Tạp mị..." Blastoise nằm giữa đống đổ nát, trạng thái Mega biến mất, nó thở dốc, cố gắng gượng dậy nhưng không nổi.

Khi phát hiện mình không đứng lên được, Blastoise nhặt chiếc kính râm bên cạnh lên, gật nhẹ đầu, từ từ giơ ngón tay cái về phía Gengar. "Tạp mị! ヽ(⌐■_■)" Tiếp theo, giao cho anh đấy, tiền bối Gengar! "Ghos!" Tia sáng xanh của Thôi Miên rơi xuống!

Xung quanh im phăng phắc, trên mặt mọi người đều hiện lên vẻ căng thẳng, mong chờ và chấn động.

Thầy Lục thực sự đã chặn được Regigigas!

Và thực hiện hoàn hảo chiến thuật của mình! "Đây chính là...

Tacticer (Bậc thầy chiến thuật)!!" Thôi Miên hạ xuống, thân hình Regigigas khựng lại một giây.

Sau đó, đèn tín hiệu bùng lên ánh đỏ nguy hiểm, nó gào thét phẫn nộ! "Regi—— Kỳ Tạp Tê!!" "Thất bại rồi sao..." Lục Dã thở dài một

tiếng, "Tỉ lệ trúng 60%, cái này đúng là ý trời..." Sự thất vọng lan tỏa trên gương mặt mọi người.

Nhưng trên bầu trời hẻm núi, một bóng rồng tím lao nhanh qua. "Khách ngao ——!!!" Cái đầu hình thoi của Garchomp xé toạc tầng mây, tạo thành những vệt mây trắng xóa trên bầu trời.

Một người phụ nữ tóc vàng xinh đẹp, khoác chiếc áo măng tô đen tung bay trong gió, mái tóc vàng lay động. "Nhà vô địch Sinnoh!" Brandon trợn tròn mắt. "Viện binh cuối cùng cũng tới rồi..." Lucian thở phào nhẹ nhõm. "Thầy Lục ở đây này!" Satoshi vẫy tay về phía trời cao.

Garchomp đáp xuống, người đẹp tóc vàng đứng trên lưng nó, mặc bộ đồ đen, cổ áo đính lông vũ đen quý phái.

Đát —— Tiếng giày cao gót chạm đất.

Cynthia đưa tay chắn trước mặt Lục Dã, đôi mắt xám dưới mái tóc vàng sắc lẹm. "Garchomp, Mega Evolution!" "Khách ngao ——!!" Ánh sáng đỏ chói mắt liên kết viên đá trên cổ Cynthia và Mega Stone trên người Garchomp.

Sau khi Mega Evolution, Garchomp trông như một hung thú khát máu, vung đôi lưỡi liềm đỏ rực lao thẳng về phía Regigigas!

Choang!!

Lưỡi liềm của Mega Garchomp va chạm với bàn tay khổng lồ của Regigigas, bắn ra hàng loạt tia lửa điện! "Tiếp theo, cứ giao cho em là được." Cynthia khẽ nói.

Lòng Lục Dã cảm thấy ấm áp.

Không đợi được Red, nhưng lại đợi được Chị đẹp! "Lần sau...

ít nhất hãy đợi em đã." Cynthia nhìn vết xước trên mặt Lục Dã,

giọng nói có chút phức tạp. "Anh muốn để em nghỉ ngơi thêm một chút." Lục Dã nói, "Mấy việc tăng ca này, để anh với Lucian lo là được rồi." Cynthia hơi sững sờ, ánh mắt lưu chuyển, nở nụ cười: "Vậy thì chúng ta cùng hành động là được." "Bỏ từ 'hành động' đi được không?" Lục Dã trêu. "Không được." Cynthia cười nhạt. "Regi ——" Regigigas đứng hình luôn.

Dù sao ta cũng là thần cấp một đấy nhé!

Cho ta chút thể diện đi, đừng có vừa đánh vừa phát 'cơm chó' như thế chứ! "Kỳ Tạp Tê!!" Đèn tín hiệu của Regigigas rực đỏ giận dữ, nắm đấm sắt chuẩn bị nện xuống.

Ánh mắt Cynthia sắc lạnh, nhưng cô kinh ngạc phát hiện động tác của Regigigas khựng lại! "Lúc nói chuyện với em..." Lục Dã lau mồ hôi hột, thở phào, "Anh đã bảo Gengar dùng Thôi Miên rồi..." Lục Dã nhìn Regigigas đang đứng im bất động: "Xem ra... lần này ít nhất cũng trúng rồi." Cynthia ngẩn ra, mỉm cười nói: "Không hổ là anh." "Vẫn chưa được lơ là đâu." Lục Dã chạm vào vết xước do đá cứa trên mặt, thu hồi Blastoise đang bị thương, nhìn Regigigas đứng yên, ánh mắt thâm thúy: "Tiếp theo, cứ giao cho anh." Cynthia sững sờ. "Ngài Riley, nhân lúc này hãy dùng Aura xoa dịu nó!" Lục Dã hét lớn với Riley. "Tôi hiểu rồi!" Riley dùng cả hai tay giải phóng Aura, ánh sáng lam rực rỡ tỏa ra: "Aura ở cùng tôi!!" Bản thân Lục Dã cũng tiến lại gần Regigigas, đôi bàn tay hiện lên luồng sáng xanh nhạt. "Cho ta... ngủ một giấc thật ngon nào!" Trong giấc mộng, Regigigas ẩn ước cảm nhận được một tần sóng Aura dài xâm nhập vào cơ thể mình.

Tuy rất dễ chịu... nhưng Regigigas ta không cần mặt mũi chắc!!

Chương 399

"Kỳ Tạp Tê!!" Đèn tín hiệu nhấp nháy chuẩn bị bùng lên lần nữa.

Sắc mặt Lục Dã biến đổi.

Phải gọi mấy con Pokémon nữa tới đè nó xuống mới được!

Đột nhiên, Lục Dã thấy động tác của Regigigas có chút cứng nhắc. "Thầy Lục!!" Tiếng gọi vang lên từ phía trên.

Lục Dã ngẩng đầu, thấy Satoshi đang bám trên đỉnh đầu Regigigas, ôm chặt lấy hoa văn kim loại như muốn khóa chặt nó lại! "Vãi chưởng, cậu leo lên đó từ khi nào thế!" "Đừng quan tâm, mau nhân lúc này đi!" Satoshi cùng Snorlax, Charizard, Grotle và một dàn Pokémon khác treo lủng lẳng trên người Regigigas, dường như muốn dùng cách này để hạn chế hành động của nó.

Vẻ mặt Lục Dã phức tạp.

Anh cảm thấy thực ra cũng không cần Snorlax đâu...

Một mình cậu thôi là đủ solo tay không với Regigigas rồi, Siêu nhân làng Tân Tân!

Gạt bỏ suy nghĩ vớ vẩn, Lục Dã khẽ hắng giọng, hai lòng bàn tay áp vào người Regigigas.

Luồng Aura nhu hòa lan tỏa, như đang massage bao phủ toàn thân Regigigas.

Nhưng phản hồi từ Regigigas lại là: 'Chưa ăn cơm à?

Cho đại ca xin tí lực mạnh hơn xem nào!' Thầy Lục tức tối: "Rotom, buff cho tao!!" 【Đinh!

Thẻ 'Nâng cấp chiêu thức' đã sử dụng!】 【Đinh! 'Cận chiến Lv4'

đã nâng cấp lên 'Cận chiến Lv5'!】 Lục Dã siết chặt nắm đấm, đấm mạnh một phát vào thân hình kim loại của Regigigas! "Tê ——" Đau quá!

Lục Dã hít hà một hơi, xoa xoa nắm đấm đỏ ửng.

Giống như một giọt nước rơi xuống mặt hồ, tạo ra những gợn sóng lăn tăn.

Aura tràn vào khắp cơ thể Regigigas.

Lần này, lực massage có vẻ đã đạt yêu cầu.

Regigigas đứng yên bất động, chìm vào tĩnh lặng.

Xung quanh im phăng phắc.

Lục Dã vừa xoa nắm đấm vừa ngước nhìn trời.

Xem ra 【Cận chiến Lv5】 vẫn chỉ thuộc phạm vi nhân loại.

Muốn đấu lực với Siêu nhân làng Tân Tân thì... vẫn còn non lắm!

Nhóm Lucian đã đứng hình hoàn toàn. "Vãi, vãi, vãi!!" "Thầy Lục... một đấm đánh ngất luôn Regigigas à!?" "Tôi tận mắt nhìn thấy đấy!

Thầy ấy đấm một phát là Regigigas không nhúc nhích luôn!!" Cảm giác nếu để tin này đồn ra ngoài, chắc chắn sẽ có thêm nhiều lời đồn kỳ quái nữa...

Lục Dã cảm thán một tiếng, nhìn về phía Brandon: "Làm phiền ngài rồi, ngài Brandon, hãy để Regigigas chìm vào giấc ngủ dài!" Brandon ngẩn người một lát.

Ý của Thầy Lục... chắc không phải là bảo mình làm thịt nó tại chỗ luôn chứ.

Ông đi tới trước mặt Regigigas, đọc những câu chú ngữ giải mã từ

các phiến đá. "Vị thần chúng ta tin tưởng, đấng tạo hóa của đại địa và sự dịch chuyển các lục địa, mong ngài hãy bảo vệ thần dân của ngài..." Ánh sáng hiện lên trên người Regigigas, hóa thành những đốm sáng như cánh bướm. "Regi——" Sau đó, Regigigas hóa thành một khối cầu đá tỏa ánh sáng mờ nhạt, nằm yên tại chỗ. "Ái chà!" Satoshi từ trên người Regigigas ngã cái bịch xuống đất, phủi mông đứng dậy như không có chuyện gì.

Nhìn quanh những ánh mắt phức tạp của mọi người, Satoshi cười toe toét: "Không sao, chuyện nhỏ thôi mà!" Sắc mặt Lục Dã cổ quái.

Cậu gọi việc hạn chế hành động của Regigigas là chuyện nhỏ!?

Nhưng mà...

đối với Siêu nhân làng Tân Tân thì có vẻ cũng không khó lắm thật.

Nhìn quanh khung cảnh tan hoang, Thầy Lục lầm bầm: "Xem ra, kinh phí tu sửa đền Tuyết Hoa sẽ là một khoản tiền khổng lồ đây..." Cynthia đưa ngón tay ra, mỉm cười nhắc nhở: "Mấy đứa Blastoise bị thương cũng cần được khen thưởng khích lệ đấy!" Sắc mặt Lục Dã thay đổi xoạch một cái.

Lần này mai rùa của Blastoise không phải vết xước nữa, mà là nứt thật sự!

Cái này... tốn bao nhiêu thuốc hồi phục đây!

Lục Dã bấm ngón tay, ngước lên nhìn trời, lệ chảy vào tim.

Ngày 9 tháng 3, trời âm u.

Bộ ba Regis phản chủ, suýt chút nữa bị Regigigas quét sạch đoàn.

Mình còn phải trả một khoản phí thuốc men cho Quy Quy...

Regigigas... (gạch đi) Satoshi... (gạch đi) Thằng nhóc Akin, thù này Thầy Lục ghi lại rồi!

Gió thổi qua hẻm núi tan hoang đầy những vết nứt và hố sâu.

Regigigas đã chìm vào giấc ngủ, hóa thành một quả cầu đá tỏa sáng mờ ảo.

Ánh sáng đỏ trên người bộ ba Regis cũng tắt ngấm, chúng đứng yên tại chỗ không nhúc nhích. "Xem ra hiệu quả của Confuse Ray đã hết." Brandon tiến lại gần quả cầu đá, cúi xuống nâng nó lên, trầm giọng nói: "Cơn giận của Regigigas, tôi cũng có một phần trách nhiệm không thể chối bỏ..." "May mà." Brandon nhìn quanh mọi người với ánh mắt cảm kích, "Có sự chung tay giúp đỡ của các vị!" Lục Dã thầm nghĩ, nếu ông không thả bộ ba Regis ra thì Regigigas đã bị Thôi Miên từ lâu rồi.

Tuy nhiên... lúc đó Regigigas đang trong trạng thái 'gắt ngủ'.

Thầy Lục vốn còn định lấy Energy Block ra để 'giao lưu' với nó cơ.

Kết quả vừa mở lời đàm phán đã tuyên bố phá sản ngay lập tức.

Rút kinh nghiệm sâu sắc, Lục Dã quyết định lần sau dùng ngôn ngữ cổ đại sẽ đổi lời mở đầu.

Không thể hỏi 'ăn cơm chưa' được.

Phải bảo Rotom dùng chiêu 'Tráo Đổi' (Trick) nhét thẳng Energy Block vào mồm nó luôn!

Lục Dã: "Hình như thế còn tệ hơn..." Dĩ nhiên, với một người đầy Aura như Thầy Lục, dù không mời được Pokémon huyền thoại ăn tiệc thì 'massage' cho chúng một phát cũng làm được.

Lục Dã gật đầu suy tư, tâm trạng khá vi diệu. "Nói đi nói lại...

đúng là không nên đi làm nhiệm vụ cùng Satoshi!" Cái thể chất của thằng nhóc này quá dễ thu hút mấy sự kiện đại họa!

Riley tháo mũ, nhắm mắt cảm nhận cảm xúc của Regigigas.

Đó là sự tự trách sâu sắc sau khi cơn giận đã nguôi ngoai vì đã phá hoại xung quanh. "Đây không phải là một vị thần chỉ biết mang lại tai ương." Riley suy ngẫm nói, "Chỉ là sự phẫn nộ đã che mờ tâm trí nó, và Aura của Thầy Lục đã thành công đánh thức nó dậy." Lục Dã sững sờ.

Hóa ra một phát Aura đã biến Regigigas thành trạng thái 'thanh tịnh' rồi à?

Dĩ nhiên, 'gắt ngủ' là bệnh chung của đa số Pokémon truyền thuyết.

Như Groudon và Kyogre, cứ ngủ dậy là đòi đập nhau, tính tình còn tệ hơn Regigigas nhiều.

Giải quyết thành công sự kiện lần này, cũng nhờ một phần vào đặc tính 'Khởi Đầu Chậm' và sự xuất hiện kịp thời của Cynthia.

Lục Dã theo bản năng liếc nhìn sang bên cạnh, Cynthia cũng vừa lúc quay mắt lại.

Không cần ngôn từ, trên gương mặt thanh tú lạnh lùng của cô hiện lên một nụ cười mỉm.

Thầy Lục hơi sững sờ, nhếch môi cười.

Phú bà hay không không quan trọng, chủ yếu là anh thích Chị đẹp! "Đây là tư liệu luận văn quý giá đấy!" Cynthia mỉm cười nói. "Hả?" Lục Dã vừa nãy hơi thẫn thờ, "Luận văn gì cơ?" "Luận văn hội nghị khoa học năm nay, tiến độ đã được một nửa rồi." Cynthia nhìn quả cầu đá trong tay Brandon, khoanh tay nói, "Chủ đề là truyền thuyết vùng Sinnoh, có liên quan đến đền Tuyết Hoa lần này." "À." Lục Dã gật đầu.

Cynthia còn có thân phận là một học giả thần thoại, nghiên cứu

luận văn cũng là chuyện hợp lý. "Roserade." Cynthia nhìn kỹ Lục Dã, ném Poké Ball ra khẽ nói, "Aromatherapy (Hương Thơm Trị Liệu)." Roserade tiến lại gần vết xước trên mặt Lục Dã, đưa nhị hoa ra, năng lượng hệ Cỏ nhu hòa hóa thành ánh sáng xanh nhạt thấm vào vết thương. "Tê..." Ban đầu là cảm giác bỏng rát, nhưng nhanh chóng dịu đi, Lục Dã đưa tay sờ, vết xước đã bắt đầu đóng vảy. "Đau không?" Cynthia nhìn một cái. "Cũng ổn, không tin em sờ thử xem." Cynthia thực sự đưa tay ra, nhẹ nhàng vuốt ve vết sẹo, mỉm cười: "Xem ra hiệu quả rất tốt." "Nhà vô địch Cynthia!" Satoshi định tiến lên gạ kèo đấu Pokémon.

Lucian chặn Satoshi lại: "Nếu không muốn chết thì tốt nhất đừng tiến lên lúc này." "Hả?

Tại sao ạ!" Lucian đẩy gọng kính bị vỡ, không trả lời, chỉ ngước nhìn trời.

Hai người này chói mắt quá, suýt chút nữa làm mình mù luôn!

Mà nói đi cũng phải nói lại... mình cũng bị thương mà, lại còn là tai nạn lao động!

Sao không có nhân viên y tế nào chữa trị cho mình thế này!

Nhà vô địch Sinnoh thế mà lại dùng công quỹ để yêu đương... khụ, đó không phải vấn đề chính.

Vấn đề chính là trời lạnh quá, tuyết rơi to quá!

Từ trên cao hẻm núi, những tinh thể băng từ đỉnh núi Coronet bay tới, nhìn ra xa, từng đàn Mamoswine đang lần lượt trở về nơi cư trú.

Brandon thu hồi bộ ba Regis đứng yên vào Poké Ball, ôm quả cầu đá trở về đỉnh núi tuyết.

Nhóm Lục Dã cũng đi cùng.

Brandon đặt quả cầu đá do Regigigas hóa thành vào giữa phế tích đền Tuyết Hoa, chậm rãi đứng dậy. "Tôi quyết định sẽ ở lại thành phố Tuyết Hoa để tu sửa lại ngôi đền." Brandon trầm giọng nói, "Trong thời gian này, tôi và bộ ba Regis sẽ gánh vác trách nhiệm canh giữ Regigigas." Cynthia vén mái tóc vàng bên má, gật đầu: "Em sẽ tăng cường cảnh bị quanh đền Tuyết Hoa và bảo thủ lĩnh Candice tăng cường quản lý." Dù sao thì cũng đã dẹp tan được tập đoàn săn trộm, lại thành công dập tắt cơn giận của Regigigas.

Lucian cảm thấy nhẹ nhõm, thở phào một hơi dài.

Xem ra... cuối cùng cũng được nghỉ ngơi một thời gian rồi! "Hống ——" Đột nhiên vang lên một tiếng kêu vang dội.

Lục Dã nhìn sang bên cạnh, thấy một con Mamoswine đầu đàn to lớn đang chậm rãi tiến về phía mình.

Satoshi rút Poké Ball ra chuẩn bị chiến đấu. "Đừng lo, nó tới để cảm ơn đấy." Riley mỉm cười. "Cảm ơn?" Satoshi ngơ ngác. "Pokémon so với con người thì nhạy cảm hơn với Aura." Mamoswine nửa quỳ xuống đất, Thầy Lục đưa tay nhẹ nhàng vuốt ve bộ lông dày của nó.

Riley nhìn bóng lưng đó, ánh mắt kính sợ: "Tôi nghĩ, chính vì Pokémon nhận thấy sự thay đổi do Aura mang lại nên mới tới để tạ ơn." Satoshi gật đầu suy tư.

Thầy Lục không chỉ là một tiền bối thích đánh mấy giải cỏ (Little Cup).

Vị tiền bối này, khi cần thiết, cũng sẽ đứng ra gánh vác tất cả.

Riley tháo mũ, nhìn xa xăm theo bóng lưng Lục Dã.

Con Mega Blastoise đầy Aura đó đã mang lại cho ông một sự chấn động không lời nào tả xiết.

Trực diện đối đầu với thần thoại, thậm chí thành công chặn đứng bước chân của Regigigas.

Những chiến tích kiểu này, Riley mới chỉ nghe nói từ nhà vô địch Hoenn — Steven Stone.

Mà mối liên kết sâu sắc giữa Thầy Lục và Pokémon càng khiến ông xúc động mạnh mẽ.

Riley cảm khái.

Đúng như đánh giá ban đầu của mình.

Chương 400

Đây chính là một Aura Guardian dũng cảm, lương thiện và có tâm hồn thuần khiết!

Lucian chống cằm, ánh mắt lóe lên, cũng đang hồi tưởng lại trận chiến vừa rồi.

Bản thân là Thiên vương hệ Siêu năng, chiến thuật Thôi Miên là sở trường của anh ta.

Nhưng tại sao...

Gengar của Thầy Lục lại chơi Thôi Miên mượt hơn cả Bronzong nhà mình?

Chẳng lẽ trong lĩnh vực chiêu thức cũng tồn tại khái niệm tương tính và độ phù hợp sao!?

Liên tưởng đến những combo bẩn của Thầy Lục, Lucian chợt nhận ra.

Đúng là kẻ chơi chiến thuật, hiệu suất tác chiến cao thật!

Satoshi so sánh bản thân với Thầy Lục.

Một bên là kiểu đánh khô máu, một bên là nếu có thể khống chế trước thì tuyệt đối không tham gây sát thương.

Satoshi lầm bầm: "Bẩn quá đi, Thầy Lục!" Lục Dã xoa đầu Mamoswine đầu đàn, vỗ vỗ lớp da lông của nó. "Hống ——" Mamoswine dẫn đầu tộc đàn, dần dần ẩn mình vào vùng băng tuyết.

Lục Dã cũng cảm nhận được cảm xúc áy náy của Regigigas.

Lúc này nó đã hoàn toàn bình tĩnh lại và bày tỏ sự cảm ơn đối với Aura của Thầy Lục.

Nhờ vào một đấm của Thầy Lục mà toàn thân Regigigas cảm thấy 'thư thái'.

Ngủ dậy xong có một Shujin (chủ nhân/người phục vụ) tay nghề cao xoa bóp cho, đúng là 'đúng chất' luôn! "Kỳ Tạp Tê... (′▽`〃)" Xét ở góc độ khác.

Là một Aura Guardian, ngay cả khi đối mặt với Pokémon huyền thoại thì cũng có chút thể diện.

Lục Dã hiểu rõ, sự cuồng nộ của Regigigas không phải lỗi của nó, mà là do lòng tham không đáy của những kẻ săn trộm.

Tuy nhiên với sự thất bại của Hunter J, vùng Sinnoh sẽ sớm bình yên trở lại.

Không đắc tội Regigigas mà còn kiếm thêm được một đống hảo cảm.

Điều này khiến Lục Dã khá hài lòng. "Đợi ngươi tỉnh lại, ta sẽ mời ngươi ăn một bữa thịnh soạn." Lục Dã nhìn quả cầu đá mỉm cười nói.

Brandon ngạc nhiên: "Cậu vừa nói gì cơ?" "Chỉ là vài lời tạm biệt thôi ạ." Quả cầu đá nhấp nháy ánh xanh nhạt, sau khi Regigigas gửi lại lời phản hồi đầy mong đợi, mọi thứ trở lại tĩnh lặng.

Lục Dã xoa cằm.

Xem ra Regigigas cũng khá dễ dụ.

Không biết sau này lúc đánh nhau, liệu có đột nhiên xuất hiện một con Regigigas tỉnh giấc làm trợ thủ không nhỉ.

Thử tưởng tượng xem, khi chiến cục đang căng thẳng, mặt đất dưới chân nứt toác, một con Regigigas cao hàng chục mét mắt đỏ rực hiện ra —— Đây chính là cái tầm của một đầu bếp kiêm kỹ sư trước

mặt Pokémon huyền thoại! "Red toàn đi solo trực tiếp với Mewtwo." Lục Dã lầm bầm, "Mình thì toàn mấy cái năng lực kỳ quái này..." Nếu để giáo sư Oak biết, khống chừng lại lòi ra mấy cái danh hiệu kiểu 'Bậc thầy ăn cơm chó' không biết chừng.

Lục Dã nhìn quả Dive Ball bên hông.

Một cảm giác mệt mỏi sau sự việc bất ngờ ập đến.

Đây là sự mệt mỏi cả về thể chất lẫn tinh thần.

Mega Blastoise tuy chặn được một đấm của Regigigas nhưng cũng bị trọng thương.

Đây là con Quy Quy ổn định nhất của anh, lần đầu tiên bị thương nặng như vậy!

Thầy Lục ôm thắt lưng, tâm trạng phức tạp lẩm bẩm: "Phải hỏi tiệm thuốc đông y ở thành phố Eterna xem có kiếm được dược liệu cao cấp hơn không." So với Energy Root (Rễ Năng Lượng), vẫn còn tồn tại những dược liệu cao cấp như Revival Herb (Hồi Phục Thảo).

Nhưng so với loại sản xuất hàng loạt như Rễ Năng Lượng thì Hồi Phục Thảo lâu năm có giá trên trời!

Lục Dã không khỏi rùng mình một cái.

Toang rồi, lại phải đến The Pokemon Company rút tiền từ kho vàng rồi!

Cùng lúc đó, bên tai vang lên âm thanh thông báo đã lâu không nghe thấy của Hệ thống. 【Đinh!

Đạt được thành tựu 'Sự phục hưng của Regigigas'!】 【Phần thưởng thành tựu: Terrain Extender (Bộ Khuếch Đại Địa Hình) *1, Thẻ nâng cấp đặc biệt *1, Thẻ nâng cấp chiêu thức *1, Vật phẩm cam *2!】 【Mô tả thành tựu: Tận mắt chứng kiến vị thần kéo đại lục và

thành công dập tắt cơn giận của nó, bạn đã tiến thêm một bước trên con đường trở thành Huấn luyện viên huyền thoại!】 Khóe mắt Lục Dã giật giật.

Cái hệ thống này sao lại chửi người thế nhỉ?

Tuy nhiên, lần này cũng nhờ các chiêu thức hệ thống cung cấp.

Lục Dã lắc đầu, lướt qua danh sách phần thưởng.

Hai vật phẩm cam ngẫu nhiên chắc lại là mấy loại quả Berry mới.

Thẻ nâng cấp đặc biệt rõ ràng là dành cho thiên phú duy nhất của Thầy Lục là Aura.

Thế giới Pokémon vẫn còn tồn tại các loại thiên phú kỳ quái như Viridian Force (Sức mạnh rừng xanh), Psychic (Siêu năng), Jewelrite, Hồn Tâm...

Muốn giải khóa hết chắc phải đợi tới mùa quýt, chi bằng cứ dùng sớm cho rồi.

Còn Terrain Extender thì có thể dùng để huấn luyện các chiêu địa hình như Misty Terrain (Địa Hình Sương Mù).

Lục Dã quyết định vứt cho Gengar để nó tự nghiên cứu.

Sự kiện chính thức khép lại.

Cynthia khoác áo đen, hai tay đút túi, mái tóc vàng và vạt áo bay trong gió. "Chỉ riêng sự kiện Hunter J, phần thưởng đã đủ khó chọn rồi." Cynthia nhìn nghiêng khuôn mặt tuấn tú của Lục Dã, hơi xuất thần, "Lần này còn thêm cả việc bình định Regigigas.

Liên minh Sinnoh cứu kính nên trao cho anh phần thưởng thế nào đây..." Cynthia suy nghĩ hồi lâu, đột nhiên đôi mắt sáng lên.

Đúng rồi, có thể bảo Lucian đưa ra gợi ý —— dù sao anh ta cũng phải về Liên minh Sinnoh tăng ca mà!

Màn đêm buông xuống thành phố Snowpoint, những bông tuyết bắt đầu lả tả rơi.

Người dân nhận được tin buổi diễn tập đã kết thúc, ai nấy đều cười nói vui vẻ trở về nhà chuẩn bị bữa tối.

Khi ánh đèn từ muôn nhà thắp sáng cũng là lúc Gengar đang đội Togepi đang buồn ngủ trên đầu, lơ lửng bước đi bên cạnh Lục Dã trong bóng đêm. "Thủ lĩnh Candice đã chuẩn bị tiệc mừng cho chúng ta rồi." Lucian liếc nhìn nhóm chat, ngẩng đầu nói: "Lục lão sư, chính là nhà hàng mà chúng ta từng ghé qua đấy." Lục Dã gật đầu: "Mọi người cứ qua đó trước đi, tôi còn phải ghé qua Trung tâm Pokémon một chuyến." Cynthia nói: "Em đi cùng anh." "Em cũng đi nữa...

ưm ưm!" Satoshi vừa mở miệng đã bị Lucian bịt chặt lấy.

Lucian cười gượng gạo: "Hai người cứ đi trước đi, bọn anh đi nhà hàng trước." Riley đội chiếc mũ quý tộc, hơi ngượng ngùng hỏi: "Bỉ nhân cũng có thể tham gia bữa tối sao?" "Đều là công thần cứu viện thành phố Snowpoint, có gì mà không thể!" Brandon khoanh tay, trợn mắt nói.

Riley trầm ngâm gật đầu, nhìn theo bóng lưng Lục Dã và Cynthia đang đi xa, cảm khái: "Hai người đó... thật sự rất hợp nhau nhỉ." Brandon vẫn khoanh tay nghiêm túc: "Một nhà thần thoại học và một chuyên gia cổ ngữ... tôi không nghĩ ra cặp đôi nào hợp hơn thế này đâu." Lucian mỉm cười: "Tôi nghĩ, ý của ngài Riley không phải là như vậy." "Cái gì?

Cả hai đều là nhân tài khảo cổ chuyên nghiệp mà!" Brandon khẳng định.

Riley không phủ nhận, chỉ cười khẽ: "Quan trọng hơn là Aura của hai người họ hòa quyện với nhau cực kỳ nhu hòa.

Chỉ có những người chung sống lâu ngày hoặc bẩm sinh đã cực kỳ khế hợp mới có Aura dung hợp như vậy." Satoshi nghe chẳng hiểu gì, gãi đầu thắc mắc: "Tiền bối Lucian, sao anh lại cản em đi Trung tâm Pokémon?" Lucian thở dài một tiếng, quay người bước đi: "Đi thôi, chúng ta đi một nhà hàng khác." "Anh vẫn chưa giải thích rõ mà, đợi đã, tiền bối Lucian!" ...

Trung tâm Pokémon thành phố Snowpoint.

Đa số người dân vẫn đang trên đường về nhà, trung tâm lúc này chỉ có mình Y tá Joy.

Blissey mặc trang phục y tá, đẩy chiếc xe nhỏ để Lục Dã đặt các PokéBall lên.

Một lúc sau, Y tá Joy bưng khay trả lại bóng cho anh. "Vết thương bên ngoài đã lành hoàn toàn rồi." Joy dịu dàng nói, "Nhưng để khôi phục trạng thái đỉnh cao, vẫn cần phải điều dưỡng thêm một thời gian.

Ngoài ra, những vết nứt trên mai của Blastoise chỉ có thể nhờ thời gian và tẩm bổ mới từ từ hồi phục được." Lục Dã đã chuẩn bị tâm lý từ trước, gật đầu: "Làm phiền cô quá." Anh thầm nghĩ: Về nhà phải bồi bổ thêm cho mấy nhóc tì mới được.

Cả Thảo dược hồi sinh cho Quy Quy cũng phải đưa vào lịch trình.

Như vậy mới không phụ lòng nỗ lực của chúng! "Không có gì đâu ạ." Y tá Joy biết rõ chân tướng sự việc, cúi chào mỉm cười: "Thành phố Snowpoint thoát khỏi tai nạn, thật sự cảm ơn ngài, Lục lão sư!" Cynthia mỉm cười, khi đi ra ngoài, cô khẽ nói: "Danh tiếng của anh trong gia tộc Joy có lẽ lại tăng lên một bậc rồi đấy." "Anh thèm vào mấy cái đó!" Lục Dã nói đầy nghĩa khí. "Ồ?" Cynthia khẽ cười. "Anh chỉ quan tâm đến em thôi." Lục Dã nói, "Còn có Gengar, Sylveon, Blastoise..." Lục Dã đọc tên từng nhóc Pokémon một, Cynthia lẳng

lặng lắng nghe.

Tuyết rơi càng lúc càng dày, trên đường đến nhà hàng, Cynthia nói: "Em định nộp đơn lên Liên minh xin phần thưởng cho anh... nhưng em vẫn đang cân nhắc..." Cynthia lộ ra vẻ mặt lưỡng lự của người mắc chứng khó lựa chọn.

Lục Dã nói: "Anh thì không cần đâu, chuẩn bị cho bọn nhóc Gengar là được rồi." Cynthia hơi khựng lại, khẽ nghiêng đầu: "Chẳng phải anh luôn miệng nói muốn tiền thưởng sao?" Lục Dã bất đắc dĩ cười: "Anh nhận ra rằng, tiền thưởng đến tay cuối cùng cũng tiêu hết lên người bọn chúng thôi.

Dù sao anh cũng không hứng thú với tiền bạc lắm, thà rằng chuẩn bị trước cho chúng còn hơn." "Đây có lẽ chính là..." Cynthia trầm ngâm hồi lâu, mỉm cười: "Sợi dây liên kết (Bond) giữa anh và Pokémon?" Lục lão sư không phủ nhận, ngước nhìn tuyết rơi, thở phào một hơi.

Vẫn phải nỗ lực làm sự nghiệp thôi...

Nếu không, tốc độ kiếm tiền không đuổi kịp tốc độ "đập đá" nuôi Pokémon thì phá sản mất!

Lục Dã quyết định: "Quyết định rồi, tranh thủ làm sớm bản game Pokémon ra thôi!" "Em muốn chơi thử bản thử nghiệm sớm nhé." Đôi mắt Cynthia sáng lên. "Sắp xong rồi, làm thêm cái MV nữa." Lục lão sư mặt dày nói: "Kéo thêm vài vị đại lão tuyên truyền nữa là xong xuôi!" ...

Tại bữa tiệc mừng.

Satoshi một lần nữa thách đấu Gym với thủ lĩnh Candice, thời gian ấn định vào ngày mai. "Lần này, tớ nhất định phải lấy được Huy hiệu Snowpoint!" Satoshi nắm chặt tay. "Không vấn đề gì." Candice cười

nói: "Chị rất mong chờ biểu hiện của em!" Lucian gọi một tách trà hồng, vắt chân chữ ngũ, tao nhã lật xem sách.

Sau chuỗi ngày làm thêm giờ, tham gia bắt giữ Hunter J và dẹp loạn vụ Regigigas, Thiên vương Lucian cũng đã mệt mỏi rã rời.

Tuy nhiên, những ngày tăng ca đã qua!

Hãy nâng ly trà lên để chào mừng khoảnh khắc được lười biếng này!

Lucian mỉm cười nâng ly trà định nhấp một ngụm.

Cynthia: "Đúng rồi Lucian, quán quân giải đấu Sinnoh lần trước đã quyết định tham gia Liên minh Quán quân.

Theo lịch trình thách đấu, anh cần quay về Liên minh để tiếp nhận khiêu chiến." "Khụ, khụ khụ!" Lucian ho sặc sụa. "Anh không sao chứ?" Satoshi hỏi. "Không sao, trà nóng quá thôi..." Lucian hít sâu một hơi, cố nặn ra nụ cười, nghiến răng nghiến lợi nói: "Tôi nhất định sẽ 'tiếp đãi' thật tốt vị người khiêu chiến này!" Nhà hàng đặc biệt dành ra chỗ trống để Pokémon của mọi người tự do hoạt động.

Sirfetch'd và Blastoise ngồi cạnh nhau, trông cứ như cảnh ông bố vịt và gấu trúc Po trong Kung Fu Panda. "Quác! (✪ω✪)" Sirfetch'd đang truyền thụ cho Blastoise kinh nghiệm về việc hư hỏng giáp trụ.

Dù sao cái khiên hành của Áp Áp cũng thường xuyên bị chém nứt, kinh nghiệm đầy mình.

Nếu Meowth ở đây, chắc chắn sẽ dịch giúp Lục Dã rằng: "Vết sẹo là huy chương của chiến sĩ, chỉ cần tiếp tục mạnh lên, không phụ kỳ vọng của chủ nhân là được, nya!" "Kame! ヾ(⌐■_■)" Nghe Sirfetch'd chỉ bảo, Blastoise thận trọng gật đầu.

Không hổ là 'Sư phụ Hành', dễ dàng giải đáp được khúc mắc của mình! "Quác! (´ꈍᴗꈍ)σ" Áp Áp lệ đổ trong lòng.

Ta biết cái đéo gì về việc mạnh lên chứ?

Chẳng qua là vì để không bị đem đi làm món ăn nên mỗi ngày đều phải nỗ lực diễn sâu thôi!

Lục Dã nhìn sang Blastoise, Cynthia nhận thấy ánh mắt của anh liền trấn an: "Những vết nứt đó vài ngày nữa sẽ tự phục hồi thôi.

Tuy nhiên, dạo gần đây cố gắng tránh dùng Tiến hóa Mega... vì nó sẽ gây gánh nặng không nhỏ cho cả Huấn luyện viên lẫn Pokémon." Lục Dã gật đầu.

Dù sao anh cũng không thường xuyên dùng Tiến hóa Mega.

Đợi về đến thị trấn Sandgem, ở nhà nghỉ ngơi vài ngày là ổn.

Đêm dần đậm, bữa tiệc cũng đi đến hồi kết.

Lucian ngồi tại chỗ, tay ôm trán, lòng đầy cay đắng.

Brandon thì thảo luận với Candice về quy trình cụ thể để tái thiết đền Snowpoint.

Lục lão sư tranh thủ mở hai cái 【Vật phẩm cam ngẫu nhiên】, nhận được một viên Đá Bình Minh (Dawn Stone) và mở khóa một quả 【Phích Phích】 kháng hệ Thép.

Chương 401

【Quả Phích Phích: Nổi tiếng vì độ cay nồng cực độ, nghe nói thời cổ đại từng dùng làm thuốc, khi mang theo có thể giảm uy lực chiêu thức hệ Thép. (Cấp độ cay ma quỷ đủ để hạ gục Moltres, lựa chọn hoàn hảo cho đầu bếp tuyệt mệnh.)】 Lục Dã chấn động.

Cái thứ này... không khéo có thể đem ra mời đám Akin, Satoshi ăn cơm đấy!

Theo kiến thức nông cạn của Lục lão sư về các loại Berry, quả Cheri nổi tiếng vị cay cũng chỉ có 10 điểm.

Lục lão sư mỗi lần dùng quả Cheri để giải trạng thái 'tê liệt' cũng đã gần như quen với độ cay đó.

Nhưng độ cay của quả Phích Phích này lên tới 25 điểm, đơn giản là nguyên liệu hoàn hảo cho thử thách 'vào sinh ra tử'! "Mình là một đầu bếp, làm một bát mì cay cũng hợp lý mà phải không?" Lục Dã vui vẻ nghĩ thầm.

Ngày 10 tháng 3, rạng sáng, tuyết rơi.

Sau bữa tiệc tối qua, Lục Dã mệt lả nên đi ngủ sớm.

Quả Phích Phích mới có được, anh định về nhà mới nghiên cứu món mới.

Nửa đêm.

Gengar dẫn cả bọn ra ngoài ngắm tuyết, đứng trên ban công lộ thiên của khách sạn nhìn những bông tuyết như tinh thể băng rơi xuống. "Ghos ~" Thân hình tròn ủng của Gengar quấn một chiếc khăn len đỏ, thở ra một hơi trắng xóa.

Nó đưa bàn tay ngắn ngủn ra, thấy tuyết tan trong tay, Gengar nhe

răng cười: "Ghos! ヾ(^▽^ヾ)" Cynthia diện bộ đồ đen, đang ngồi đọc sách bên chiếc bàn tròn cạnh cửa kính sát đất.

Ánh đèn vàng cam ấm áp chiếu lên sống mũi cao thanh tú, đó là một khuôn mặt khiến người ta cảm thấy lãnh diễm và kiêu sa.

Nhưng khi cô ngẩng mặt lên, mái tóc vàng xõa xuống, nhìn về phía Gengar ngoài cửa sổ, khóe miệng khẽ cong lên một nụ cười dịu dàng. "Bắt giữ bọn săn trộm, đối mặt với Regigigas..." Cynthia cười nhạt, khẽ lẩm bẩm: "Anh ấy cũng mệt lắm rồi." Trên bàn tròn trước mặt cô là một bản sơ đồ, trên đó chi chít các tên vật phẩm được viết rồi lại gạch đi.

Chứng bệnh khó lựa chọn khiến cô đến tận khuya vẫn còn suy nghĩ về phần thưởng ứng cứu của Liên minh. "Roserade ~" Roserade đưa ra nhị hoa thơm ngát, dâng lên một tách cà phê.

Cynthia cầm tách sứ ấm áp, đẩy cửa kính ra ban công lộ thiên. "Ghos?" Gengar quay đầu lại, nở nụ cười thật tươi.

Ngay sau đó, Gengar đưa tay chào Spiritomb phía sau Cynthia: "Ghos! (￣▽￣)/" Spiritomb thu lại những mảnh đá, có vẻ hơi hướng nội, đáp lại bằng tiếng rên rỉ: "Tê khách... (*ﾉωﾉ)" "Eevie?" Glaceon lắc lư chỏm tóc xanh lam nhạt, tinh thể băng rơi lả tả, tìm mãi không thấy bóng dáng Sylveon đâu.

Trong căn phòng đã tắt đèn, Sylveon đang lười biếng ngáp một cái, nằm gọn trong vòng tay Lục Dã.

Đây là một đêm an giấc không cần dùng đến chiêu 「Ngáp」 sau khi vận động quá sức.

Màn đêm lơ lửng sương mù trắng xóa, giống như nhung thiên nga bao phủ trong giấc mộng.

Cynthia ngẩng cằm, không thấy sao trời, cảm thấy hơi chút tiếc

nuối.

Sirfetch'd với bộ lông trắng muốt kéo gấu áo của Cynthia, vung cây hành trường thương lên: "Quác!" Cây hành quạt ra những luồng gió mạnh hóa thành vòng xoáy khí, xua tan tuyết rơi và mây mù.

Dưới tác dụng của chiêu 「Xua Sương (Defog)」, mây đen tan biến trong chốc lát.

Ánh sao trút xuống chiếu sáng một góc ban công nhỏ, rồi lại bị mây đen che lấp ngay sau đó. "Quác! (๑•p ́•)و✧" Hiệp sĩ trắng đầy lãng mạn cầm kiếm khiên hành lễ với Cynthia. "Rất đẹp." Cynthia không nhịn được mỉm cười, gật đầu: "Cảm ơn nhóc, Sirfetch'd." "Quác! /(//•/ω/•//)/" Áp Áp đỏ mặt. "Lucario." Lucario như một chiến sĩ cao ngạo, gật đầu với Blastoise đang quay lưng về phía mình.

Nó đã thấy vết thương trên lưng Blastoise, cũng thấy được khí phách của cậu ta khi đối mặt với Regigigas.

Có một hậu bối như vậy, Lucario cảm thấy khá hài lòng. "Garchomp." Cynthia bỗng khẽ gọi. "Garchomp?" Garchomp nghe thấy tiếng, quay sang nhìn cô.

Đồ trang trí tóc màu đen hai bên đầu Cynthia chính là mô phỏng theo hình dáng hai mấu nhọn trên đầu Garchomp, do cô tự tay thiết kế.

Ở một góc độ nào đó, Garchomp chính là người bạn đời thân thiết nhất, một sợi dây liên kết thâm căn cố đế.

Giống như một vị huấn luyện viên tâm cơ và một con Pokémon giỏi dùng Thôi miên...

Cynthia mỉm cười: "Em đã nghĩ ra nên tặng vật phẩm gì rồi." "Garchomp!" Garchomp trợn to mắt, vẻ mặt khó hiểu. "Lông vũ trăng khuyết (Lunar Wing), có thể xua tan ác mộng, mang lại những giấc mơ đẹp." Cynthia trầm ngâm: "Dùng nó làm phần thưởng, em nghĩ là

rất phù hợp." Lông vũ trăng khuyết là tài nguyên cấp truyền thuyết được cất giữ tại Liên minh Sinnoh, cực kỳ quý giá.

Nhưng đóng góp từ hai sự kiện vừa qua, không phải chỉ một chiếc lông vũ là có thể đền đáp hết.

Cynthia khoanh tay, hơi bất đắc dĩ cười khẽ: "Xem ra, nợ càng ngày càng nhiều rồi..." ...

Trời mờ sáng, thành phố Snowpoint đã tạnh ráo, tuyết tích lại phản chiếu ánh kim rực rỡ.

Soạt —— Lục Dã đột ngột kéo rèm cửa, tinh thần sảng khoái, tuyết trắng xóa đập vào mắt.

Đứng bên cửa sổ sát đất phóng tầm mắt ra xa, có thể thấy giàn giáo đang dựng lên để tái thiết đền Snowpoint.

Lục Dã nghĩ đến số điện thoại mình đã gửi cho Brandon, lầm bầm: "Đội trưởng thi công vùng Sinnoh... hiệu suất làm việc cao thật đấy..." "Gâu gâu!" Trong sân khách sạn, Arcanine đang tung tăng lăn lộn trong đống tuyết như một con Husky béo tròn.

Tuyết dày dưới sức nóng tỏa ra từ cơ thể nó chẳng mấy chốc đã tan thành vũng nước. "Phải cảm ơn Lục lão sư nha... còn cho Arcanine giúp dọn tuyết nữa." Candice cắm xẻng xuống bên cạnh, lau mồ hôi trán, cười nói. "Ồ!

Động tác của Arcanine chẳng lẽ là bí quyết huấn luyện nào đó sao!" Satoshi cũng cầm xẻng, mắt sáng rực: "Tớ cũng thử xem!" Satoshi quăng xẻng sang một bên, học theo Arcanine, vui vẻ lăn lộn trên tuyết. "Cái này..." Candice ngơ ngác nhìn sang Lucian bên cạnh.

Lucian đẩy kính, bất đắc dĩ nói: "Cậu ta vốn vậy rồi, cô đừng để ý." "À, vâng." Candice ngây người gật đầu.

Gần trưa, thành phố Snowpoint khôi phục sức sống, Gym

Snowpoint cũng mở cửa trở lại.

Lục Dã cùng Cynthia và mọi người được mời đến xem Satoshi thách đấu lại thủ lĩnh Candice. "Chimchar, sử dụng Bánh Xe Lửa (Flame Wheel)!" Satoshi chỉ tay hét lớn. "Chimchar!" Chimchar bùng cháy ngọn lửa vàng, nhảy vọt lên không trung xoay tròn đâm vào Abomasnow. "Gầm!!" Abomasnow dùng hai tay chống đỡ, đôi chân trượt dài trên mặt băng mấy mét, cuối cùng quỵ xuống, mắt hiện vòng chóng mặt. "Abomasnow mất khả năng chiến đấu, kết thúc!" Rotom Dex phất cờ, cười hì hì: "Người chiến thắng, Satoshi từ thị trấn Pallet!" "Tuyệt quá, tớ lấy được Huy hiệu Snowpoint rồi!" Satoshi reo hò, nắm tay Chimchar xoay tròn không ngừng.

Khóe miệng Lục Dã giật giật: "Candice đây là thả nước (nhường) rồi đúng không?" "Không thể nói là thả nước." Lucian thâm trầm nói: "Đây là khích lệ sự tự tin của Huấn luyện viên.

Huống hồ, trình độ của Satoshi hiện tại đã đủ tư cách tham gia Giải Liên minh rồi!" Cũng đúng.

Lục Dã thầm cà khịa: Nếu Giải Liên minh mà áp dụng thể thức như thời của Red, thì mấy con Pokémon huyền thoại hay Darkrai, Latios gì đó, Satoshi của ta cứ một đấm một con, chắc cũng chẳng vấn đề gì! "Em phải về Liên minh Sinnoh sao?" Lục Dã quay sang hỏi Cynthia.

Cynthia gật đầu, ánh mắt sâu thẳm, mỉm cười nói: "Không thể cứ để anh xử lý nhiệm vụ thay em mãi được.

Với tư cách là Quán quân Sinnoh, em cũng có chức trách phải hoàn thành." Lục Dã: "Cứ để Lucian tăng ca là được mà." Cynthia ngẩn ra, khoanh tay chống cằm, khẽ 'ồ' một tiếng: "Hình như... cũng khả thi đấy..." Nhưng cuối cùng, Cynthia vẫn quyết định quay về Liên minh Sinnoh để báo cáo sự việc.

Ngoài ra, cô cũng định xin Lông vũ trăng khuyết từ Liên minh —— để dành cho Lục Dã một bất ngờ.

Lục lão sư tuy có chút tiếc nuối nhưng nhanh chóng bình ổn tâm trạng.

Nhiệm vụ hàng đầu hiện giờ là về thị trấn Sandgem điều dưỡng, bù đắp lại chỗ đã tiêu hao!

Không chỉ Blastoise, Lục lão sư sau khi dùng Tiến hóa Mega cũng cảm thấy mệt mỏi rã rời.

Dù sao Battle Bond (Liên kết chiến đấu) xuất phát từ tình cảm giữa Huấn luyện viên và Pokémon.

Tình cảm càng sâu đậm thì Battle Bond càng mạnh mẽ.

Điều này cũng đồng nghĩa với việc Lục lão sư dùng một lần Mega tiêu tốn bằng người khác dùng ba bốn lần, vẫn nên cẩn thận thì hơn.

Trước khi đi, Lục Dã ngạc nhiên hỏi: "Satoshi, em không về cùng anh sao?" Satoshi gật đầu, toe toét cười: "Em định đi theo ngài Riley đến đảo Iron tu hành một thời gian.

Trong thời gian này..." Satoshi nắm chặt tay, ánh mắt bùng cháy ngọn lửa: "Em phải chứng minh cho tên Paul đó thấy, Chimchar, Staravia... sự gắn kết giữa mọi người và em!" Nếu em dùng Pokémon cũ thì Paul đã bị em hành cho ra bã rồi...

Nhưng đây là 'bệnh kinh niên' của mấy 'người của Bond', hễ đến vùng đất mới là phải dùng Pokémon mới.

Lục Dã nghĩ đến lời của giáo sư Oak về việc 'danh hiệu vừa là thiên phú vừa là lời khích lệ', không khỏi gật đầu.

Mạnh như bậc thầy chiến đấu cũng có lúc đơn độc ứng chiến rồi bị Tứ Thiên Vương tính kế. 'Người của Bond' vì muốn tạo dựng liên

kết mà luyện Pokémon mới cũng là điều hợp lý.

Nói vậy thì...

Lục lão sư ngẩng đầu nhìn trời.

Mình là một nhà chiến thuật, dùng chiêu Thôi miên chuẩn hơn một chút, dùng Hoán đổi vị trí (Ally Switch) thành thạo hơn một chút... chắc cũng chẳng có vấn đề gì đâu nhỉ! "Vậy thì, tôi cũng phải về Liên minh Sinnoh đây." Môi Lucian trắng bệch, run rẩy nói. "Cố lên, tôi tin anh." Lục Dã cười rạng rỡ khoe hàm răng trắng: "Nhất định phải đánh bại vị người khiêu chiến đó nhé!" Nhìn xem, Lucian vui đến phát run cả người kìa!

Lucian: "Ha, ha ha!" Cynthia cũng cùng quay về Liên minh.

Mỹ nhân tóc vàng đút một tay vào túi, bộ đồ đen phẳng phiu, tao nhã leo lên lưng Garchomp.

Ngay sau đó, cô mỉm cười, khẽ gật đầu với Lục Dã.

Lục Dã cũng gật đầu chào từ biệt.

Garchomp kéo theo một vệt mây trắng xóa rồi dần biến mất nơi chân trời.

Lục Dã thu hồi ánh mắt, nhìn sang Gengar: "Chúng ta cũng về nhà thôi.

Về đến nhà, việc đầu tiên là phải ngủ một giấc thật ngon..." Lục Dã lại quay đầu hét lớn với Satoshi: "Satoshi, vài ngày tới anh có thể cần em giúp một tay, nhớ để trống lịch đấy!" Satoshi tràn đầy khí thế hét lại: "Rõ!" ... "Đi thôi ngài Riley, chúng ta đến đảo Iron!" Satoshi đã không thể chờ đợi thêm, muốn thỉnh giáo thực lực của đám Pokémon hoang dã trên đảo.

Riley đội mũ quý tộc, nhìn Lucario bên cạnh, lộ ra nụ cười bất đắc

dĩ.

Sở dĩ ông đồng ý cho Satoshi đi cùng còn có một nguyên nhân quan trọng.

Riley rất tán thưởng thiên phú Aura trên người Satoshi.

Có sự chỉ điểm của mình, thiếu niên có Aura giống hệt thủy tổ này chắc chắn thực lực sẽ thăng tiến thần tốc.

Tuy nhiên...

Riley hồi tưởng lại trận chiến với Regigigas, rơi vào trầm tư.

Ngay cả một Hộ vệ Aura cao cấp như mình cũng không thể dò thét được Aura trên người Lục lão sư.

Đó dường như là một loại Aura cực kỳ bản nguyên và thuần khiết, bắt nguồn từ Cây Thế Giới.

Đang trầm tư, Riley cảm nhận được điều gì đó, đột ngột ngẩng đầu nhìn về hướng Lục Dã vừa rời đi.

Trong mắt Riley lộ ra vẻ không thể tin nổi. "Hóa ra là vậy, hèn gì mình không bao giờ dò ra được." Riley khàn giọng nói: "Lục lão sư, ngay từ đầu đã che giấu thực lực của bản thân...

Đó là Aura cao cấp có thể xoa dịu cảm xúc Pokémon và truyền tải năng lượng!" Ở phía bên kia, Lục Dã vừa vặn đập vỡ 【Thẻ nâng cấp đặc biệt】, nâng cấp 「Aura」 từ trung cấp lên cao cấp. "Hây!" Lục Dã thử phóng ra Aura bằng hai tay, nhìn luồng ánh sáng xanh lam phát ra, hơi kinh ngạc nói: "Chà, sáng hơn hẳn nhỉ!" Nếu nói trung cấp mà xoa bóp cho Pokémon huyền thoại còn hơi tốn sức, thì lên đến cao cấp, ngay cả khi giao dịch với đám thần thánh chắc cũng không quá khó khăn.

Lục Dã tràn đầy chí khí, tiện tay buff cho Gengar một phát Aura.

"Ghos! (*ˇ๗)" Mắt Gengar đỏ rực, quật cho một phát Liếm (Lick). "Dừng lại, đừng mà, Rotom cứu tao!" ...

Chương 402

Trong nhóm chat.

Các thành viên cũng đã biết về biến động ở thành phố Snowpoint. "Regigigas đã ngủ say trở lại rồi sao?" Blue Oak hơi thở phào: "Giáo sư Oak vốn định bảo tôi đến đó... xem ra đã giải quyết xong rồi." Red thì không thấy bất ngờ, mỉm cười: "Hiện trường có Lục lão sư ở đó, vấn đề tự nhiên không lớn." Sắc mặt Lục Dã biến đổi.

Bọn này suýt chút nữa là bị quét sạch rồi đấy... không phải ai cũng có thể solo với thần cấp một đâu!

Satoshi hào hứng kể: "Em thấy Mega Blastoise của Lục lão sư đánh lui Regigigas đấy!" Lục Dã ngẩn người.

Regigigas đúng là bị đánh lui nửa bước... nhưng vấn đề là Quy Quy nhà mình bị đánh bay luôn cả dạng Mega, mai rùa còn bị đánh vỡ kia kìa!

Nhưng mà...

Lục Dã xoa cằm trầm ngâm.

Satoshi mô tả như vậy hình như cũng không sai?

Trong nhóm chat im lặng một hồi.

Đối đầu trực diện với thần cấp một và đánh lui thành công, bình định tai nạn đủ sức hủy diệt cả một vùng...

Chuyện này mà nói là kỳ tích của Quán quân cũng không quá lời!

Akin nuốt nước miếng, nửa ngày mới thốt lên: "Đỉnh vãi chưởng!" Bậc thầy Rồng Lance lầm bầm: "Cậu đi bắt thợ săn Pokémon mà tiện tay đánh luôn cả Regigigas à?" Cứ cảm thấy có gì đó

sai sai... nhưng hình như đúng là vậy thật...

Lục lão sư suy nghĩ một chút rồi gửi lại một cái emoji 'Pikachu gật đầu'.

Yellow gửi ảnh: 【Tui hổng dám nói gì luôn.jpg】 Candice mới vào nhóm cười nói: "Nhờ có Lục lão sư, đền Snowpoint mới có thể tái thiết được đấy." Có sự xác nhận của Thủ lĩnh thành phố Snowpoint, lời của Satoshi càng thêm phần đáng tin.

Mọi người ngửa mặt nhìn trời, não bộ tự vẽ ra cảnh Lục lão sư solo với Regigigas và trấn áp nó một cách dũng mãnh —— "Đây chính là sự tích của Quán quân phương Đông sao?" Silver lẩm bẩm.

So với việc Red đối đầu Mewtwo, Steven ngăn chặn Kyogre và Groudon... sự tích này cũng chẳng hề kém cạnh!

Trên đỉnh núi Silver, một người mặc áo khoác đỏ bình thường kéo vành mũ xuống, khóe miệng nhếch lên: "Cảm giác mọi chuyện càng ngày càng thú vị rồi đây!" Không khí trong nhóm chat tràn ngập mùi vị của một cuộc hội đàm giữa các đại lão.

Lục lão sư cứ cảm thấy có chỗ nào đó không ổn.

May mà chuyện này thuộc về cơ mật Liên minh, không tuyên truyền rộng rãi.

Nếu không vài ngày tới trên báo Thượng Hải có khi xuất hiện tiêu đề 《Lục lão sư trấn áp Regigigas!》 mất.

Lục Dã giật khóe miệng, cảm khái: "Tôi định về thị trấn Sandgem nghỉ ngơi một thời gian." "Hiểu mà." Erika trang nhã gật đầu: "Chiến thắng Pokémon cấp bậc đó, tự nhiên phải nghỉ ngơi hồi phục." Lt.

Surge ngoi lên hét lớn: "Cái gì, Lục lão sư đập nát Regigigas rồi à!?" Takeshi sau khi chăm sóc xong mấy đứa em cũng lên mạng xem qua nhóm chat, đôi mắt híp bỗng lóe lên tia sáng: "Cái gì, Lục lão sư

không hề sứt mẻ mà đánh lui được Regigigas!?" ...

Đảo New, căn cứ Team Rocket.

Giovanni đang lắng nghe báo cáo công việc từ Matori. "Tại Sinnoh, lượng đơn hàng vận chuyển đã tăng 12%, tỷ lệ đánh giá tốt cũng không ngừng tăng cao..." Nhờ sự thống soái xuất sắc của Đạo sư, danh tiếng của Team Rocket tại Sinnoh đang từng bước thăng tiến.

So với đám cuồng nhiệt 'tạo ra thế giới mới' của Team Galactic, thành viên Team Rocket thực tế hơn nhiều.

Quan trọng hơn là, Giovanni nhíu mày, cầm lấy bản báo cáo về 'Đền Snowpoint' trầm giọng hỏi: "Bản báo cáo này có xác thực không?" "Chính miệng Thủ lĩnh thành phố Snowpoint và Pháp lão Kim tự tháp Brandon kể lại ạ!" Matori thuật lại: "Đạo sư đã dập tắt cơn giận của Regigigas và phong ấn nó thành công!" Giovanni nhắm mắt lại, trong đầu hiện lên cảnh tượng Lục Dã chiến đấu với thần linh.

Giovanni phải thừa nhận rằng, dù là bản thân ông cũng không khỏi cảm thấy chút nhiệt huyết sục sôi.

Ông chú trung niên với khuôn mặt đầy nếp nhăn nở một nụ cười: "Cậu đấy... lúc nào cũng tạo ra cho tôi những bất ngờ mới!" Câu chuyện Lục lão sư đối đầu Regigigas lưu truyền trong dân gian, cuối cùng biến tướng ra thành nhiều phiên bản khác nhau.

Cảnh sát Quốc tế: "Nghe nói gì chưa?

Cảnh thị của chúng ta dọn sạch ổ nhóm thợ săn Pokémon, còn giải cứu luôn cả Regigigas đấy!" Team Rocket: "Cái gì?

Sếp của chúng ta định gãi ngứa cho Regigigas, kết quả đánh nó suýt chết luôn?" Nhóm Chat: "Vãi chưởng!

Lục lão sư một đấm đập nát Regigigas rồi!?" Satoshi ngửa mặt nhìn trời, hồi tưởng lại cảnh tượng lúc đó —— Lục lão sư vung đấm

rơi lên người Regigigas, những gợn sóng nhu hòa lan tỏa, Regigigas lập tức đứng im bất động.

Satoshi khẳng định chắc nịch: "Đúng thế, em tận mắt chứng kiến mà!" "Hít ——" Mọi người đồng loạt hít một hơi khí lạnh.

Tuy biết đây là phiên bản phóng đại của Satoshi, nhưng nghe cũng hãi hùng quá đi!

Takeshi híp mắt suy tư: "Không ngờ đằng sau sự kiện Regigigas còn có bí mật kinh người như vậy..." Maylene rùng mình một cái: "May mà lần trước ở Đại hội Chiến đấu không cho phép Huấn luyện viên đích thân lên sàn!" Cựu Thượng tá Lt.

Surge khoanh hai cánh tay thô tráng, nhìn trời than thở.

Mình tuy xuất thân quân đội, nhưng đối mặt với đám 'người thị trấn Tân Thủ' quái vật như Lục lão sư, dường như cũng chẳng có cách nào...

Lục lão sư lướt xem lịch sử trò chuyện, biểu cảm vi diệu: "Đù má... càng ngày càng xa rời thực tế!" Trước khi các phiên bản biến đổi thành truyện tiên hiệp, Lục Dã vội hiện hồn: "Không phải kỹ thuật chiến đấu gì đâu, là Aura mà Riley truyền thụ đấy, phóng thích ở cự ly gần có thể xoa dịu cơn giận của Regigigas." Yellow thắt bím tóc 'ồ' một tiếng, mắt sáng rực: "Cái này em cũng giỏi lắm nè!" "Nói một cách nghiêm túc, Viridian Force không thuộc về Aura, mà là lời chúc phúc từ rừng xanh." Lance nhún vai cười trêu: "Nhưng mà... vẫn đề nghị Bruno nên thỉnh giáo kỹ xảo chiến đấu của Lục lão sư một chút!" "Thà thỉnh giáo Satoshi còn hơn." Lục lão sư nói: "Cậu ta khóa cổ Regigigas luôn mà." Blue Oak: ???

Red: ???

Những vân kim loại trên người Regigigas là bộ phận quan trọng

để nó hành động.

Lúc đó Satoshi phái Snorlax, Charizard và các Pokémon khác cùng khống chế hành động của Regigigas —— Trong PokéDex, trọng lượng của Regigigas là 420kg (Số liệu của giáo sư Oak bị nghi ngờ là sai lệch nghiêm trọng).

Trong khi đó, Cosmog (Nebby) nặng tới 999.9kg.

Trong phần Sun & Moon, Satoshi có thể một tay nhấc bổng Cosmog, thì việc trấn áp Regigigas chắc cũng chẳng khó gì.

Satoshi cười hắc hắc gãi đầu: "Em chỉ giúp được chút việc nhỏ thôi ạ." Nhóm chat im lặng chết chóc.

Vậy nên, cảnh tượng lúc đó là —— Satoshi ôm chặt lấy Regigigas, rồi Lục lão sư vung một đấm đánh thức nó dậy?!

Gardenia run cầm cập: "Sợ, sợ quá đi mất!" Thủ lĩnh hệ Chiến đấu Sinnoh - Maylene sờ sờ cánh tay, rơi vào suy tư.

Lục lão sư là một bậc thầy chiến đấu, đồ đệ Bea của anh có thể vật lộn với Machamp.

Nghĩ lại thì, Lục lão sư trong thực chiến hoang dã có trình độ như vậy, hình như cũng không có gì lạ...

Phong cách của nhóm chat bắt đầu đi chệch hướng.

May mà Blue Oak kịp thời kéo chủ đề về, thảo luận với Takeshi về kỹ xảo huấn luyện Pokémon.

Blue Oak: "So với Khối năng lượng của Hoenn, Poffin của Sinnoh cũng có hiệu quả rất tốt." Takeshi gật đầu: "Tớ cũng đang thử nghiệm các hương vị Poffin khác nhau." Poffin là một loại thực phẩm giống như bánh mì.

Trong lĩnh vực huấn luyện, không chỉ dùng Poffin, ở Galar thậm

chí có đầu bếp nghiên cứu dùng 'Cơm cà ri' để huấn luyện Pokémon.

Lục lão sư ở nhà cũng từng thử nghiệm dùng Rotom dạng lò nướng để làm.

Hiệu quả cực kỳ rõ rệt, con Rattata nhà hàng xóm thèm rỏ dãi luôn!

Akin kinh ngạc: "Hả, tiền bối Blue Oak mà cũng tự tay làm bánh mì á!?" "Có vấn đề gì sao?" Blue Oak hỏi. "Chỉ cảm thấy không giống với hình tượng lắm." Akin lầm bầm, "Cảm giác anh với Silver đều thuộc kiểu người không biết làm việc nhà ấy." Silver: "..." Lục Dã chấn động tâm can.

Không hổ là Akin, lúc nào cũng mở bát chuẩn xác, cà khịa được ít nhất hai mục tiêu cùng lúc!

Blue Oak thầm ghi thù, định bụng sau này sẽ huấn luyện Satoshi thật tốt để ra ngoài bạt tai Akin một trận.

Nhưng Akin cũng là một tay chơi thực chiến hoang dã cừ khôi.

Với trình độ lơ ngơ của Satoshi hiện tại, gặp Akin ngoài hoang dã chắc chỉ có nước bị đào hố chôn thôi.

Silver mặt không cảm xúc nói: "Hồ Phẫn Nộ, 6 đấu 6." Akin thổi lọn tóc mái, cười toe toét: "Đợi cậu đấy!

Hồ Phẫn Nộ!" Không khí dường như phảng phất mùi vị triết học 'yêu nhau lắm cắn nhau đau'.

Lục Dã không khỏi mặc niệm cho Crystal.

Phụ nữ chỉ làm ảnh hưởng đến tốc độ đánh bida của ta thôi!

Nữ chính Crystal cũng chỉ để cho vui, nữ chính thực sự phải là Silver mới đúng!

Red cười nói: "Poffin Blue Oak làm vị cũng không tệ đâu." Lance tò mò: "Cậu ta từng làm cho cậu ăn rồi à?" Red: "Ừ, lúc đó tớ còn góp

ý nữa..." Yellow hơi ngẩn ra.

Tiền bối Red còn chưa bao giờ nếm thử tay nghề của mình nữa! (Ǐ^Ǐ) "Nhắc đến Poffin..." Lục Dã đang trên đường về thị trấn Sandgem, chống cằm lẩm bẩm: "Trưa nay dùng Rotom nướng bánh mì Berry vậy." "Gâu gâu! (` 0´)" Arcanine ngẩng đầu hú một tiếng, tốc độ chạy nhanh hơn hẳn, vui vẻ lao về nhà.

Trời quang mây tạnh, những chú Starly bay qua bầu trời xanh thẳm, thị trấn Sandgem một vẻ yên bình.

Cạch —— đẩy cửa phòng, Lục Dã trở về căn nhà thân thuộc sau bao ngày xa cách, thở phào nhẹ nhõm.

Đồ đạc vẫn giữ nguyên vị trí cũ, ánh nắng chiếu rọi những hạt bụi nhỏ li ti, luồng sáng rơi xuống bể cá thủy tinh trong phòng khách phản chiếu những gợn sóng lăn tăn.

Lục Dã đặt túi xách xuống, mỉm cười nằm vật ra sofa: "Gengar, nghỉ ngơi một chút đi, lát nữa chúng ta thử món mới!" "Ghos!" Gengar vung nắm đấm nhỏ, hào hứng đáp lại. "Chế độ gia đình đang khởi động, roto!" Rotom chui vào máy lọc không khí, kéo rèm điện tử, bật máy tạo độ ẩm và máy xông tinh dầu —— Lục Dã ngẩn người.

Khá lắm, đúng là trợ lý nhà thông minh có khác! "Quác!" Sirfetch'd đi đến bên chậu cây cảnh, cắm cây hành xuống đất như một kiếm khách thu kiếm vào bao, trang nghiêm gật đầu.

Cuối cùng cũng được nghỉ ngơi rồi quác ~(´ꈍ◡ꈍ)σ Không phải ra ngoài, không phải huấn luyện... có thể ngủ một giấc thật ngon rồi quác!

Lục Dã bỗng nhớ ra điều gì đó.

Anh lấy chiếc 「Lông vũ cầu vồng (Rainbow Wing)」 mang theo bên mình ra ngắm nghía kỹ lưỡng.

Dưới ánh nắng, lông vũ phản chiếu ánh sáng cầu vồng lung linh.

Cầm nó trong lòng bàn tay, một cảm giác ấm áp truyền lại.

Nghe nói Lông vũ cầu vồng có hiệu quả 'hồi sinh', chuyến đi này Lục Dã mang theo phòng thân.

Không phải tiêu tốn 'đồng xu hồi sinh' này, nhìn chung vẫn là một điều đáng mừng.

Lục Dã nghĩ một chút, tiện tay buff thêm tí Aura cho lông vũ rồi nhét lại vào túi áo sơ mi.

Một luồng năng lượng nhu hòa dần lan tỏa quanh người anh. "Ừm... lúc trời lạnh chắc có thể dùng làm túi sưởi được đấy." Lục Dã lầm bầm.

Lông vũ cầu vồng: ??? "Eevie ~" Sylveon vểnh cái đầu có thắt nơ trắng lên, chớp chớp đôi mắt xanh thẳm, tò mò nhìn 'khối đất xám' đặt trên sàn nhà.

Đây là một trong những phần thưởng nhiệm vụ lần này của Lục lão sư, 【Dụng cụ kéo dài địa hình (Terrain Extender)】.

Nó có thể tăng thời gian duy trì các chiêu thức địa hình và tăng hiệu ứng cường hóa.

Đối với các huấn luyện viên chú trọng chiến thuật địa hình, đây là vật phẩm không thể thiếu.

Lục Dã nghĩ đến lối đánh lao vào của Sylveon nhà mình, khẽ khắng giọng: "Nhóc cứ tiếp tục luyện Phản chiếu (Reflect) và Tường ánh sáng (Light Screen) đi..." Đối với một bậc thầy chiến thuật như Lục Dã, 'chiến thuật song tường' cực kỳ hữu dụng.

Tiếp tục rèn luyện chiến thuật này có thể giảm thiểu tối đa rủi ro bị thương cho mấy nhóc tì.

Nếu phối hợp thêm kháng tính từ 「Địa hình sương mù (Misty Terrain)」, đối thủ sẽ cực khó nhắm vào Sylveon.

Đây cũng là cảm hứng mà Sylveon mang lại cho Lục lão sư khi nó chồng lớp 「Tường ánh sáng」 và 「Phản chiếu」 lên nhau trong trận đấu với Regigigas. "Eevie! (`Mãnh ´)" Nghe vậy, Sylveon liếm liếm bàn chân nhỏ, đôi mắt xanh tròn xoe lộ ra vẻ sắc sảo.

Chỉ cần mình giết sạch đối phương trước thì sẽ không bị thương thôi!

Lục Dã xoa cằm.

Chồng nhiều lớp 「Tường ánh sáng」 và 「Phản chiếu」 lên nhau, tạo hình như những cánh hoa đang nở rộ.

Không chỉ phù hợp với phong cách 【Chỉ huy hoa lệ】, mà còn có vẻ ngoài như 'Bảy vòng tròn bảo vệ của thiên thần'.

Trước khi đánh nhau, cứ điệp sẵn bảy tầng tường —— đối phương làm sao chạm được vào người Sylveon!?

Nếu cộng thêm 'Cố hữu kết giới' miễn nhiễm trạng thái từ 「Địa hình sương mù」 nữa...

Sắc mặt Lục Dã trở nên cổ quái: "Tuy chiêu thức này hơi 'bất hợp pháp' so với game, nhưng trong các cuộc thi Hoa lệ hay Battle không giới hạn, hình như vẫn dùng tốt!" Anh nói ý tưởng của mình cho Rotom một lượt.

Rotom Dex khoanh tay máy, một lúc sau trên đầu nó sáng lên một bóng đèn: "Tít tít... kiểm tra thấy tỷ lệ khả thi là 80%, còn cần thêm 【Đất sét ánh sáng (Light Clay)】 và 【Đá Bình Minh】, roto!" Đá Bình Minh chứa đựng năng lượng hệ Siêu linh dồi dào, là tài nguyên thường thấy khi rèn luyện các chiêu thức hệ này. "Thứ này...

Chương 403

lần trước mình vừa mở ra một viên." Lục lão sư vẻ mặt kỳ lạ: "Nhưng một viên hình như chưa đủ, chắc phải tìm Steven-tang (anh Steven) lần nữa rồi..." Lục Dã bỗng nhiên thấu hiểu được cảm giác của đám ma pháp sư dùng đá quý, coi mấy viên đá quý giá như vật phẩm tiêu hao dùng một lần để 'đập đồ'... ai mà chẳng xót tiền!

Vật phẩm còn lại, 【Đất sét ánh sáng】 có thể tăng tỷ lệ thành công và thời gian duy trì của 'chiến thuật song tường'.

Là vật phẩm được nhiều huấn luyện viên đội hình phòng thủ ưa chuộng, giá cả của nó cũng không hề rẻ.

Cuối cùng, Lục lão sư tính toán sổ sách mà lệ đổ trong lòng.

Thôi kệ đi.

Tiền hết rồi lại có.

Mấy cái này chỉ là tiền lẻ thôi!

Nguyên nhân chính của đợt mua sắm này là do Blastoise bị thương ngoài ý muốn, khiến Lục Dã cảm khái rất nhiều.

Lục lão sư xưa nay luôn tránh né chiến đấu.

Nhưng đôi khi, vẫn phải dùng phương thức của Huấn luyện viên để giải quyết vấn đề.

Tận dụng 'chiến thuật song tường' để xây dựng kỹ xảo phòng ngự cho Sylveon lần này chính là điều mà một 'Nhà chiến thuật' như Lục lão sư có thể làm được.

Đinh đoong —— Tiếng chuông cửa vang lên, Lục Dã ngẩn người, liếc nhìn thông báo vận chuyển trên điện thoại. "Gengar, ra cửa ký

nhận hộ tao, chắc là dược liệu mới của Blastoise tới rồi!" "Ghos!" Gengar lơ lửng xuyên qua cửa chính, một lúc sau bưng vào một hộp chuyển phát nhanh được đóng gói kỹ lưỡng. "Vận tải Rocket à?" Gengar gật đầu, tò mò nhìn Lục Dã bóc hộp: "Ghos?" "Cái này gọi là Thảo dược hồi sinh (Revival Herb)." Lục Dã mở hộp gỗ có tên 'Tiệm thuốc đông y thành phố Eterna', một mùi dược liệu đắng ngắt tỏa ra, bên trong là vài cọng rễ xanh mướt. "Hiệu quả tốt hơn Rễ năng lượng một chút..." Lục Dã thầm nghĩ, tuy nhiên thứ này có giá mà không có hàng, không chỉ khó mua mà giá còn bị đẩy lên gấp mấy lần.

Nhưng biểu hiện của Quy Quy nhà mình, Lục lão sư đều nhìn thấu.

Đã cần điều dưỡng một thời gian thì đương nhiên phải dùng dược liệu cao cấp nhất! "Kame! ヾ(⌐■_■)" Blastoise đẩy kính râm, đáy mắt lóe lên tia sáng.

Từ nay về sau, thời đại của Rễ năng lượng đã qua rồi!

Tiếp theo sẽ là thời đại nâng cấp, đổi sang dùng Thảo dược hồi sinh! ...

Ngày 11 tháng 3, thứ năm, trời nắng.

Ánh nắng dễ chịu, bầu trời lơ lửng những đám mây trắng xóa.

Lục Dã ngáp dài bước ra ban công, gió thổi mang theo chút hơi nóng. "Xem ra trời đã ấm lại rồi..." Lục Dã nhìn xuống sân.

Trên bãi cỏ được chăm sóc kỹ lưỡng, Sylveon vừa diễn tập chiến đấu với Arcanine, vừa luyện tập 'song tường'. "Gâu gâu!!" Bờm của Arcanine bùng cháy ngọn lửa, đi đến đâu cỏ cháy sém đến đó.

Mí mắt Lục Dã giật giật, cơn buồn ngủ tan biến sạch sành sanh. "Eevie! (# ` Mãnh ´)" Trước mặt Sylveon hiện ra một lớp Phản chiếu màu hồng nhạt hình cánh hoa, từng lớp từng lớp chồng lên nhau.

Sau đó, Sylveon lao lên tấn công, lớp Phản chiếu trước mặt nó nở rộ như hoa, va thẳng vào Arcanine đang vồ tới!

Đùng!!

Một tiếng động trầm đục vang lên, cánh hoa vỡ vụn thành những hạt tinh tú tỏa ra.

Nhưng Sylveon phía sau lớp Phản chiếu đang bùng lên luồng sáng trắng sắc lẹm của chiêu 「Đòn đánh liều mạng (Double-edge)」! "Gâu gâu ~~" Arcanine rên rỉ một tiếng, thân hình hộ pháp lăn lộn trên bãi cỏ.

May mà da dày thịt béo, Arcanine dùng 「Ánh sáng thần kỳ」 để hồi máu rồi kính cẩn cúi đầu trước đại tỷ. "Gâu gâu!

ᘓ(•p •)ᘐ" (Không hổ là Đại tỷ!) "Eevie ~ (`Mãnh ´)" (Đừng có lười biếng, tiếp tục luyện tập!) "Gâu gâu! /(ㅜoㅜ)/~~" (Đến lượt Sirfetch'd rồi chứ nhỉ!) Sylveon chậm rãi quay đầu, đôi mắt xanh tròn xoe nhìn chằm chằm Sirfetch'd, lộ ra nụ cười thâm hiểm. "Eevie! (ᵀᴗᵀ)✧" Toàn thân Sirfetch'd run rẩy, lệ rơi lã chã. "Quác! (´ᴖ́ᴗᴖ́)σ" Thế là hôm nay không huấn luyện nữa mà chuyển sang diễn tập chiến đấu thật à!?

Ta khổ quá mà ~! "Chipi chipi ~ ✧*。٩(ᗢ *)u✧*。" Togepi đang đứng ngoài sân, tung tăng nhảy nhót cổ vũ cho Sylveon.

Lục Dã hồi tưởng lại chiêu thức vừa rồi, vẻ mặt hơi khó hiểu.

Người ta mở song tường là để buff cho bản thân.

Sylveon nhà mình... mở song tường để trực tiếp lao vào 'khai vô song' à? "Nhưng mà... hiệu ứng nhìn đẹp thật." Lục Dã gật đầu. "Trong đại hội Hoa lệ chắc chắn sẽ giành điểm cao." Đại hội Hoa lệ sẽ chấm điểm dựa trên độ hoa mỹ của bản thân Pokémon và chiêu thức, cũng như biểu hiện trong trận đấu.

Sylveon nhà Lục lão sư tuy lối đánh hơi có phần 'đẫm máu'... nhưng bạo lực mỹ học cũng là một loại mỹ học.

Huống hồ Sylveon thật sự quá dễ thương, giành điểm cao cũng là điều hợp lý.

Lục Dã đang trầm tư thì sau lưng bùng lên một luồng Aura. "Kame! ヾ(⌐■_■)" Blastoise đeo kính râm, tay bưng tách trà nóng, thổi tan làn khói nghi ngút.

Lục Dã ngửi thấy mùi trà hơi đắng đó, khóe miệng giật giật: "Mày... mày đem Thảo dược hồi sinh đi pha trà uống đấy à?" "Kame?" Blastoise tỏ vẻ ngạc nhiên. "Thứ đó nghiền thành bột có thể dùng cho mấy liệu trình liền đấy..." Lục Dã ôm trán: "Trong hộp chắc vẫn còn vài cọng... thôi để bảo Rotom chui vào máy xay sinh tố nghiền thành bột vậy." Huấn luyện viên giàu đến mấy cũng không thể lấy Thảo dược hồi sinh ra pha trà uống như thế này được, phí của giời quá! "Kame!" Ánh mắt Blastoise ngưng lại.

Yên tâm đi chủ nhân!

Con sẽ đem chỗ Thảo dược hồi sinh còn lại trồng xuống đất, rồi dùng Aura thúc đẩy...

Chắc chắn sẽ thu hoạch lớn cho xem!

Ngày 12 tháng 3, thứ Sáu.

Ánh nắng ban mai rọi xuống sân viện, những nhánh Thảo Dược Phục Hồi xanh mướt đung đưa trong gió. "Kame! ヾ(⌐■_■)" Blastoise đội mũ rơm, xách bình tưới cây hình Squirtle, đang bận rộn làm vườn trong sân. "Bài thể dục buổi sáng toàn quốc bộ thứ bảy, Rotom bắt đầu!" Gengar theo tiếng loa của Rotom, hai cái tay ngắn ngủn cố duỗi xuống dưới, phát hiện mình hoàn toàn không chạm tới chân, lập tức lộ ra vẻ mặt tuyệt vọng. "Ghos! ヘ(;´Д｀ヘ)" Lục Dã ngồi

trên ban công tầng hai, cùng Togepi đánh vài ván bài Pokémon (PTCG), thua đến mức nghi ngờ nhân sinh. "Chắc kíp đô y~!" Togepi dùng bút lông vẽ một con rùa lên má Lục Dã, cười khanh khách. "Không chơi nữa!" Lục Dã ném bài, thuận tay vuốt ve bộ lông trắng tuyết của Sylveon, mở điện thoại bắt đầu lướt nhóm chat. "Bú y! (｀Д´*)" Sylveon lắc đầu, thấy không thoát được đành lười biếng nằm phục trên đầu gối anh.

Đã hai ngày trôi qua kể từ trận chiến với Regigigas.

Công tác tái thiết đền Snowpoint cũng đang được tiến hành một cách trật tự.

Lục Dã hỏi thăm tình hình cụ thể từ Candice trong nhóm chat, cô cười đáp: "Có ông Brandon và dàn Trio-Regis của ông ấy giúp đỡ, tiến độ nhanh hơn nhiều." Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời.

Trong đầu hiện ra cảnh Regirock và Registeel đi bê gạch.

Ừm...

đá và thép do hai đứa đó ngưng tụ ra quả thực là vật liệu xây dựng cực phẩm. 【Thành viên 'Satoshi từ thị trấn Pallet' đã đăng một ảnh vào album nhóm!】 Thông báo chợt sáng lên.

Akin (Gold) tò mò mở ảnh ra, hỏi: "Đây là địa điểm đặc huấn ở đâu vậy?" "Ở đảo Sắt (Iron Island)." Satoshi cười hì hì nói, "Tớ và Pikachu vừa mới chiến thắng Aggron xong!" "Không tệ nha!" Akin như một người anh lớn, kiêu ngạo nhận xét, "Nhưng so với núi Bạc (Mt.

Silver) thì đảo Sắt vẫn còn kém xa lắm!" "Có lý!" Ánh mắt Satoshi sáng rực, "Đợi khi tớ về Kanto, nhất định sẽ lên núi Bạc tìm tiền bối Red!" Núi Bạc vốn là 'căn cứ địa' của Red, các Pokémon hoang dã xung quanh đều được Pokémon của Red huấn luyện cho trở nên vô

cùng mạnh mẽ.

Cộng thêm việc Red không có thói quen săn bắt bừa bãi, các Pokémon ở núi Bạc ngày càng bá đạo...

Nếu không có Red ở đó, cảm giác lũ Pokémon ấy có thể tự mình đi thách đấu Gym luôn rồi. "Ai là người mới ở núi Bạc được hai ngày đã chuồn thẳng về nhà nhỉ?" Crystal cười nói. "Đó là vì có tiền bối Red ở đó, căn bản không cần tôi phải ra tay!" Akin ngạo nghễ đáp.

Lance khoác áo choàng cũng không vạch trần, mỉm cười hỏi: "Cậu và Silver hôm qua hẹn đấu ở hồ Phẫn Nộ, kết quả thế nào rồi?" Akin hắc hắc cười rộ lên, xua tay nói: "Thắng hiểm thôi, chuyện nhỏ ấy mà, Whitney cô không cần nhờ cô Mary đến phỏng vấn tôi đâu!" Whitney: "???

Toàn là ông tự biên tự diễn thôi nhé!" Thầy Lục ngạc nhiên hỏi: "Silver mà cũng thua á?" Chuyện này mà để đại ca Giovanni biết, không khéo lão lại bắt Deoxys tới tính sổ với Akin ngay trong đêm mất?

Silver mặt không cảm xúc, hồi tưởng lại trận đấu hôm qua ở hồ Phẫn Nộ.

Mặt hồ sóng yên biển lặng, hai người cầm Pokéball nhìn nhau cách bờ.

Cả hai đều là cao thủ chiến đấu tự do, gần như cùng lúc ném bóng ra.

Silver lạnh lùng ra lệnh: "Gyarados, Whirlpool!" "Hống!!" Con Gyarados đỏ với lớp vảy sắc lẹm vung cái đuôi rồng cuồng bạo, mặt hồ lập tức dâng lên vòng xoáy cao vút.

Akin đeo kính bảo hộ, dùng Mantine làm ván lướt, tiêu sái tránh né cột nước, lao về phía Silver.

Ngay khi Silver định tung Feraligatr ra nghênh chiến trực diện, Akin lại đột ngột thu hồi Mantine, tiếp đất bằng một cú lăn lộn, dùng gậy bi-da đánh Pokéball bay ra khoảng trống phía sau lưng Silver. "Cái gì!?" Silver quay đầu lại, một con Politoed đã đứng ngay sau lưng mình, hoa văn trên bụng bắt đầu xoay chuyển.

Akin quẹt mũi, cười hắc hắc: "Polibo, Hypnosis!" Hồi ức kết thúc tại đó.

Silver liếc nhìn lịch sử chat, sắc mặt cứng đờ. "Lúc đó tình hình cực kỳ nguy cấp, nếu chiêu Thôi Miên không trúng, chắc chắn tôi sẽ bị cậu ta phản công ngay!" Akin dùng giọng điệu kể chuyện, gửi hơn mười đoạn tin nhắn thoại: "May mà tôi nghĩ tới mối liên kết giữa Thầy Lục và Gengar, hét lớn một tiếng ——" "Này Silver, nếm thử một phát Thôi Miên của ta đây!" 【Thành viên 'Akin' đã bị chủ nhóm 'Thầy Lục' cấm ngôn 5 phút!】 Steven hơi khựng lại, ôn hòa cười nói: "Bị cấm ngôn rồi à?

Tôi đang nghe cuốn quá." "Chủ yếu là cấm spam thôi." Lục Dã khẽ ho một tiếng: "Với lại, dùng Thôi Miên mà không có hiệu ứng bổ trợ thì đúng là quá liều!" Trong chiến đấu hoang dã, tỷ lệ trúng của Thôi Miên cực kỳ đáng lo ngại.

Akin có thể hoàn thành chiến thuật đó trong tình huống ấy, đúng là kẻ liều mạng nhất trong số những kẻ liều mạng!

Silver phản hồi lại tin nhắn của Akin, mặt không cảm xúc nói: "Thứ Hai tuần sau, rừng Ilex, đấu ba thắng hai." 5 phút sau, lệnh cấm ngôn được giải trừ, Akin nhe răng cười: "Tôi sẵn sàng tiếp chiêu bất cứ lúc nào!" Green: "@Silver, nhớ hái cho tôi ít nấm của Paras về nhé! (≧ω≦)/" Nghiền nấm thành bột có thể làm ra dược liệu quý giá đấy!

Silver: "Đã rõ." Sắc mặt Lục Dã khẽ biến.

Paras ơi, nguy hiểm rồi!!

Tại Hoenn, Ruby mở bức ảnh Satoshi vừa gửi, khen ngợi: "Pikachu của Satoshi đúng là vô cùng dễ thương (Cute) nha." Satoshi ngẩn người, liếc nhìn Pikachu trên vai một cái. "Pikachu dễ thương sao?" "Pikachu?" Pikachu cũng nghiêng đầu nhìn Satoshi. "Chính xác, là cực kỳ dễ thương!" Thiên phú của Ruby liên quan đến Cuộc thi trình diễn (Contest), con mắt nhìn rất tinh tường, cậu vỗ ngực khẳng định: "Tham gia bảng Dễ Thương của Cuộc thi trình diễn, ít nhất cũng đạt được dải băng cấp cao!" Cuộc thi trình diễn chia thành 5 bảng: Thông minh, Mạnh mẽ, Dễ thương, Đẹp đẽ, Ngầu; mỗi bảng lại có các cấp bậc dải băng khác nhau.

Các Điều phối viên (Coordinator) cần đi đến các khu vực để thu thập dải băng.

Tuy nhiên, Wallace Cup do đích thân Wallace tổ chức chỉ có một loại dải băng duy nhất là Aqua Ribbon, địa vị còn cao hơn cả dải băng cấp Master và có thể giúp tiến thẳng tới Đại hội Điều phối viên Liên minh.

Đó chính là đẳng cấp của Wallace, với tư cách là Nhà vô địch Hoenn kiêm Điều phối viên hàng đầu. "Ghos!" Gengar đang quấn chăn nhỏ, từ giữa không trung lướt qua. *Tách!* Lục Dã nhắm chuẩn Gengar chụp một tấm ảnh, gửi vào nhóm. "Gengar nhà tôi cũng cực kỳ dễ thương nhé!" Sapphire nghiêng đầu nói: "Gengar không phải thường là hệ 'Ngầu' sao?" Ruby quan sát tấm ảnh Lục Dã gửi một lát, cười nói: "Gengar nhà Thầy Lục, ngoài dễ thương ra thì thiên về hệ 'Thông minh' nhiều hơn!" Lục Dã hơi ngẩn người, gật đầu: "Quả thực...

Chương 404

Gengar nhà tôi từ nhỏ đã thông minh rồi." "Ghos! (*ˇ⊔)" Gengar thè cái lưỡi dài đỏ hỏn, lao tới liếm mặt anh.

Lục Dã nghiêng người né tránh, thấy Jasmine vốn hướng nội hiếm khi lên tiếng: "Wallace Cup năm nay hình như cũng sắp bắt đầu rồi nhỉ?" "Đúng vậy, thủ lĩnh Jasmine! (ᴱᴗᴱ)✧" Ruby buộc lại khăn đội đầu, mắt lấp lánh sao: "Wallace Cup do sư phụ tổ chức sẽ diễn ra vào khoảng cuối tháng 3 năm nay, sau tiết Xuân Phân." "Lúc đó ở gần hồ Valor (Lake Valor) sẽ có hoa cúc Daisy nở rộ, các Điều phối viên chắc chắn sẽ rất hài lòng!" Yellow tò mò hỏi: "Cô Jasmine, cô cũng định tham gia sao?" Jasmine đỏ mặt lắc đầu: "Tôi chỉ muốn đến hiện trường xem thi đấu thôi." "Vậy tôi đi cùng cô nhé!" Yellow đầy hứng khởi, nắm chặt tay nhỏ: "Hồ Valor sẽ có cuộc thi câu cá, tôi định tiện đường qua đó xem thử!" Yellow rõ ràng là đi vì cuộc thi câu cá thì có...

Lục Dã thầm cà khía trong lòng. *Rung rung* —— Điện thoại rung lên, Lục Dã tắt nhóm chat, nghe điện thoại.

Là Oleana đến từ Tập đoàn Pokémon (The Pokemon Company). "Game 'Pokémon: Fire Red' đã tiến vào giai đoạn chế tác cốt truyện chính." Oleana nghiêm túc nói: "Cơ chế chiến đấu tham khảo trò 'Pokémon: Battle' của Devon, áp dụng chế độ chỉ huy tức thời, tất nhiên độ khó sẽ được điều chỉnh thấp xuống một chút." Lục Dã gật đầu.

Độ khó á...

Người chơi sẽ tự làm khó mình thôi.

Ví dụ như dùng một con Magikarp để phá đảo, hoặc không dùng thuốc hồi máu để vượt ải...

Luôn có những người chơi muốn đột phá giới hạn.

Trong các bản game đầu tiên, thuộc tính của Pokémon khởi đầu: Cỏ, Nước, Lửa tương ứng với độ khó từ dễ đến khó.

Có những người chơi chọn Charmander ngay từ đầu, thực ra là tự chọn độ khó cao nhất.

Thầy Lục hồi đó không biết điều này, chọn Charmander xong bị Takeshi và Kasumi hành cho ra bã.

Điều này cũng gián tiếp chứng minh... các Nhà huấn luyện khởi đầu ở Kanto thực sự sống trong cảnh dầu sôi lửa bỏng! "Vất vả cho cô rồi." Lục Dã nói: "Phần tuyên truyền sẽ do tôi phụ trách...

MV cứ giao cho tôi chuẩn bị." Khi tiến độ game tăng lên, Lục Dã cũng định mời bọn Satoshi trực tiếp tham gia vào việc sản xuất video quảng bá. "Đợi sau khi đóng máy, có thể mời mọi người đi ăn một bữa cơm đạm bạc..." Lục Dã nghịch quả Píp (Pecha Berry) trong tay, rơi vào trầm tư.

Do dạo này nạp tiền (khắc kim) quá nhiều cho mấy nhóc tì, túi tiền của Thầy Lục cũng bắt đầu cạn kiệt.

Giả sử mời Satoshi tự mình hát... chắc cũng không tốn bao nhiêu tiền.

MV thì nhờ cô Delia ở thị trấn Pallet và Giáo sư Oak đóng khách mời... chắc họ cũng ngại thu phí.

Tính ra chi phí MV cực kỳ rẻ, chủ yếu là phần sáng tác từ khúc —— "Hay là dùng luôn từ khúc nguyên bản nhỉ..." Lục Dã lẩm bẩm: "Dù sao mình cũng biết hát, giai điệu và lời thuộc làu rồi..." Bài OP kinh điển nhất của phần không tên, bắt đầu bằng câu 'Pokémon, Get Daze!'.

Lục Dã định tìm cơ hội chép lại bài hát này. "Không biết trình độ

ca hát của Satoshi thế nào." Lục Dã lẩm bẩm: "Nếu không ổn chắc phải tìm diễn viên lồng tiếng (Seiyuu) về dạy cho cậu ta..." "Meowth hát cũng được... hoặc là tìm con Jigglypuff màu hồng kia?" Đang trầm tư, Lục Dã liếc thấy tin nhắn điện thoại rung lên. "Thầy Lục, ngài cân nhắc lại một chút việc làm giám khảo cho Wallace Cup đi mà!" Ruby tội nghiệp năn nỉ: "Sư phụ sẽ trả thù lao cho ngài... cực kỳ hậu hĩnh đó!" Lục Dã ngẩn người.

Hay quá...

đang thiếu tiền thì có người đem tiền thưởng tới tận cửa!

Lục Dã liếc nhìn kỹ năng 【Chỉ huy hoa lệ Lv3】 của mình, nghĩ ngợi một hồi rồi đập vỡ 【Thẻ nâng cấp kỹ năng】. 【Đinh!

Kỹ năng đã thăng cấp thành 'Chỉ huy hoa lệ Lv4'!】 Giờ thì mình cũng là Điều phối viên cấp Master rồi!

Lục Dã mãn nguyện gật đầu, đáp lại: "Thù lao gì đó không quan trọng, chủ yếu là tôi muốn xem biểu diễn tại chỗ thôi!" Thầy Lục tính toán thời gian.

Trước khi đi làm giám khảo Wallace Cup, có thể hoàn thành xong MV quảng cáo trước.

Lúc đó tới thành phố Jubilife (Chúc Khánh) thuê một studio, rồi dắt Rotom đi quay ngoại cảnh.

Không tốn quá nhiều thời gian là có thể xong MV cho 'Pokémon: Fire Red'.

Lục Dã nhớ MV gốc của game chỉ là những cảnh cắt đen trắng đơn giản.

Lần này anh định làm bản HD, phục dựng lại đoạn phim mở đầu (OP) của bản anime không tên theo phong cách người đóng.

Tất nhiên, cảnh kinh điển 'Gengar VS Nidorino' cũng không thể thiếu.

Sau khi xác định kế hoạch, Lục Dã hỏi kỹ Ruby về thời gian tổ chức của Wallace Cup. "Sẽ thuê nhà thi đấu gần thị trấn cạnh hồ Valor làm sân khấu Đấu Hoa Lệ (Contest Battle)." Ruby nói: "Biểu diễn dưới nước cũng là một phần quan trọng, nên ngoài sân khấu chính, hồ Valor cũng được đưa vào phạm vi cuộc thi." "Nghe nói hồ Valor còn tổ chức thi câu cá nữa." Lục Dã cười nói: "Cũng náo nhiệt đấy chứ." "Dù sao Liên minh Sinnoh cũng ở nơi xa xôi, Wallace Cup tổ chức thành công là chuyện đôi bên cùng có lợi cho sư phụ và Liên minh Sinnoh." Ruby mỉm cười, rồi giữ khăn đội đầu, trầm ngâm: "Nhưng khối lượng công việc này khá lớn, chắc Nhà vô địch Cynthia sẽ không đích thân phụ trách đâu." Cynthia còn đang bận xử lý hậu quả vụ băng săn trộm, và đang xin Liên minh cấp 「Lông Vũ Trăng Khuyết (Lunar Wing)」 cho Thầy Lục. "Yên tâm đi, Lucian sẽ tới dự Wallace Cup thôi." Lục Dã thuận miệng nói. "Ơ, sao anh khẳng định thế?" "Vì gã đó dạo này đang phải tăng ca, việc này đúng lúc nằm trong phạm vi công tác của gã." Ruby ngẩn người, nghĩ tới việc Lucian vừa tham gia vụ 'đền Snowpoint' xong đã phải quay về tăng ca ngay, giờ lại phải lo cho Wallace Cup...

Trong lòng Ruby không khỏi sinh ra một tia kính trọng. "Tận tâm quá, Thiên vương Lucian!" ...

Ruby mời Thầy Lục làm giám khảo và nhường luôn ghế của mình ra, vì cậu còn phải cùng Sapphire tiếp tục chuyến du lịch trăng mật.

Có Thầy Lục làm giám khảo, Ruby cũng dễ ăn nói với sư phụ Wallace.

Dì Lorelei: "Trăng, trăng mật sao!? (;´Д`)" Thật không thể tin nổi, hai đứa nó rõ ràng vẫn còn là trẻ vị thành niên mà!!

Yellow sụt sịt như một con vật nhỏ: "Nghe tuyệt quá đi..." 'Kẻ bại trận' Kasumi (Misty) lặng lẽ gửi một cái emoji 'chanh chua'.

Mỗi khi tụ tập gia đình, Kasumi là em út trong bốn chị em nên luôn bị các chị hỏi về chuyện tình cảm.

Nhưng cô cũng chẳng dám nhắc tới kinh nghiệm tình trường của mình.

Theo lý mà nói, thực ra là vì Red quá thẳng nam, còn Yellow thì lại chủ động hơn cô...

Thầy Lục ngẩng đầu nhìn trời.

Rõ ràng là Kasumi đến trước, dù là gặp Red hay cùng nhau chiến đấu...

Nhưng cái kiểu trường đấu tu la này, cứ để cho Red 'Chiến đấu gia' tự đi mà đau đầu đi!

Lục Dã cười hì hì nói: "Lúc diễn ra Wallace Cup, cả hội mình cùng đi đi, tôi cũng muốn đi câu cá nữa." Yellow: "Không thành vấn đề! (ﾉ゜∀゜)ﾉ" Lt.

Surge thở dài: "Ta cũng muốn đi câu cá biển quá, mà mấy ngày nay bận chạy dịch vụ vận chuyển khách." Takeshi thấu hiểu, híp mắt gật đầu: "Tôi đã làm bảo vệ ở bảo tàng thành phố Pewter được một tháng rồi." Lục Dã chấn động tâm can.

Đúng là kiếp làm thuê!

Không đi làm thì lấy đâu ra tiền nạp game để mạnh hơn trên con đường Huấn luyện viên chứ!? "Thế còn những người thách đấu Gym thì sao?" Blue Oak hỏi. "Tôi để Jiro tạm thời tiếp quản chức Thủ lĩnh một thời gian, hiệu quả cũng khá tốt." Takeshi bùi ngùi, gương mặt kiên nghị nở một nụ cười: "Cảm giác các em của mình cũng dần trưởng thành rồi." "Người thân thì nên san sẻ gánh nặng cho nhau."

Erika cười trang nhã: "Giống như Huấn luyện viên và Pokémon, cũng cần cùng nhau trưởng thành." Lục Dã nhướng mày.

Chỉ trong vòng một năm ngắn ngủi, anh và mấy nhóc tì nhà mình quả thực đã trưởng thành hơn nhiều.

Nhưng mà... so với giấc mơ tự do tài chính ban đầu thì vẫn còn xa lắm.

Vẫn phải tiếp tục kiếm tiền thôi!

Lục Dã @Satoshi, hỏi: "Cậu nhóc ơi, cuối tuần này có rảnh không?" Satoshi đang ở đảo Sắt tu hành cùng Riley, gãi đầu đáp: "Tu hành tuần này là kết thúc rồi, có chuyện gì thế anh?" Lục Dã: "À, muốn mời cậu làm nam chính, đóng vai chính trong MV đầu tay của tôi." "!!!!" Cả nhóm chat chấn động. "Mời Satoshi làm nam chính có hơi lạc quẻ không?" Blue Oak trầm ngâm lên tiếng.

Nam chính thực sự phải là bản đại gia... hoặc gã kia mới đúng chứ! "Nhắc đến Huấn luyện viên ngôi sao thì đương nhiên phải tìm Akin của thị trấn New Bark rồi!" Akin tự đề cử mình.

Whitney ôm trán nói: "Làm ơn giữ chút liêm sỉ đi Akin!" "Đừng tưởng cô quen thân với cô Mary thì có thể phỉ báng Huấn luyện viên ngôi sao nhé!" Akin nghiến răng. "Ông muốn sao?

Có giỏi thì tới thành phố Goldenrod đấu đơn đi!" Trên trán Whitney cũng nổi gân xanh.

Lục Dã thuần thục cấm ngôn cả hai, khẽ ho nói: "Game lấy nguyên mẫu từ tiền bối Red, nhưng không thể bắt Red tự đóng vai Red được." "Dạo này tôi đang tu hành ở núi Bạc." Red cười xin lỗi: "Cũng không có thời gian tham gia dự án đâu." Lục Dã gật đầu: "Satoshi là Huấn luyện viên của thị trấn Pallet, cậu ấy xuất hiện hiệu quả chắc cũng không tồi." "Còn bài hát thì sao?" Sabrina với tư cách là

ngôi sao lạnh lùng lên tiếng: "Giai điệu không bắt tai thì hình ảnh có tinh tế đến đâu cũng vô dụng." "Mọi người quên mất một nhà sản xuất nhạc điện tử từng phát hành đĩa nhạc rồi sao!" Lt.

Surge khoe bắp tay cuồn cuộn, hắc hắc cười: "Thầy Lục, chỉ cần cậu mở miệng cầu xin ta..." Lục Dã: "Tôi tự mình sáng tác nhạc và lời luôn." Lt.

Surge: "Cái gì cơ!?" Akin không hề nể nang cà khía: "Ông chú ơi, fan của ông mới có hơn 1 vạn...

Thầy Lục ra một bài là fan lên tới hàng chục vạn rồi." Lt.

Surge hận đến nghiến răng.

Đúng là vạch trần nỗi đau mà, Akin đáng ghét! "Làm diễn viên thì... em không có ý kiến gì." Satoshi gãi đầu, ngượng nghịu nói: "Nhưng em hát không hay lắm đâu..." "Yên tâm đi, không ai sinh ra đã mù nhạc cả!" Lục Dã dõng dạc nói: "Chỉ cần kiên trì huấn luyện, cậu cũng có thể hát được!" Ánh mắt Satoshi dần tỏa sáng. "Em hiểu rồi!

Thầy Lục, hãy để em làm nam chính của MV này đi!" Đúng là dễ dụ thật đấy...

Lục Dã nắm tay ho khẽ một tiếng: "Vậy thì...

Chủ nhật này gặp nhau ở thành phố Jubilife nhé." "Tôi sẽ tìm thầy về hướng dẫn cậu tận nơi!" Satoshi: "Rõ!" Trong nhóm chat, mọi người đều tỏ ra vô cùng hứng thú với việc sản xuất MV và bài hát. "Có thể tới thị trấn Pallet lấy cảnh thực tế!" Green đề nghị. "Giáo sư Oak chắc cũng sẵn lòng đóng một vai khách mời thôi..." Blue Oak không ngần ngại bán đứng ông nội mình.

Lục Dã thấy không khí thảo luận sôi nổi trong nhóm thì hài lòng gật đầu.

Sau đó, anh gọi cho bộ ba Team Rocket. "Meowth, có đó không?

Có một học sinh cần cậu dạy hát đây!" "Bắt Meowth dạy thằng nhóc đó hát á!?" Trên màn hình, ba người bọn họ chen chúc nhìn vào cam, đồng thanh hét lên.

Vị 'đạo sư' đẹp trai phong trần khẽ gật đầu, trầm giọng nói: "Đúng thế, đây chính là nhiệm vụ quan trọng tôi giao cho các bạn dạo này!" "Nhưng mà..." James gãi đầu bối rối, "Bản thân Meowth hát đã đủ thảm rồi, sao mà dạy thằng nhóc đó được?" "Đúng thế!" Jessie nắm chặt tay, "Giọng Meowth như tiếng mài răng ấy, không gọi là hát được!" Rồi Jessie điệu đà xoay một vòng, giơ cao tay phải: "Nói đến ca hát, đương nhiên phải tìm nữ minh tinh đa tài, Timi Lina - Jessie ——" "Jessie, cô cũng chẳng khá hơn bao nhiêu đâu." James liếc xéo một cái. "Anh nói gì hả!?" Jessie phẫn nộ túm cổ áo James.

Ngay sau đó, cả hai khựng lại, đồng loạt nhìn về phía Meowth. "Lạ nhỉ, hôm nay Meowth không cãi lại à?" Lục Dã tò mò hỏi thay cho sự thắc mắc của hai người kia. "Meo, Meowth chỉ đang thất thần thôi!" Meowth đỏ bừng mặt, vẻ mặt lúng túng bất an, quay đầu đi: "Chuyện, chuyện ca hát này Meowth không rành, ngài tìm người khác giúp đi meo!" "Sao lại thế được?" Lục Dã ôn hòa mỉm cười. "Không cần giọng hát quá hay, chỉ cần nắm vững nhịp điệu và giai điệu là đủ để hát một khúc ca đầy cảm xúc rồi." "Với lại..." Lục Dã nhướng mày, "Meowth chẳng phải cũng từng tự viết nhạc sao?" "Sao, sao ngài biết!?" Meowth kinh hãi lùi lại nửa bước, đưa tay che mặt đỏ gay. "Ngài, sao ngài lại biết chuyện đó meo!?" James nhìn lên trời ngẫm nghĩ, rồi đột nhiên vỗ tay: "Tôi nhớ ra rồi, Meowth, có phải bài cậu tự đàn tự hát lần trước không?" "Nghe nói là hát cho người yêu cũ nghe nữa cơ mà~" Jessie cười 'hô hố' đầy hóng hớt, thấy vẻ mặt u sầu của Meowth thì cúi xuống vỗ mạnh vào lưng nó. "An tâm đi!

Chỉ cần cậu hoàn thành nhiệm vụ của đạo sư, người yêu muốn bao nhiêu có bấy nhiêu!" "Không, không phải thế đâu meo!" Meowth

đỏ mặt, nghĩ đến mối tình đầu của mình, bài 'Meowth chi ca' viết cho con Meowth tên 'Madanne', nó thở dài thườn thượt. "Đó không phải là người yêu, chỉ là tôi đơn phương thôi meo..." "Lần trước cậu chẳng bảo là viết tặng cô ấy một bài sao?" James tò mò hỏi, "Sau đó thì sao?" Mắt Meowth biến thành hình lượn sóng, mếu máo: "Madanne thấy con Meowth biết nói tiếng người, đi bằng hai chân như tôi rất đáng ghét meo! (இωஇ)" "Đừng khóc nữa!" Jessie hét lớn, rồi tự mình rút khăn tay ra, "Đến tôi nghe cũng sắp khóc theo rồi đây (T▽T)..." "Thảm quá Meowth ơi!" James kêu lên.

Trong phút chốc, cả bộ ba Team Rocket đều đồng cảm sâu sắc, ngay cả Wobbuffet cũng nhảy ra khỏi bóng, dùng tay lau nước mắt. "Sô-nát-sư!" "Cảm giác thật đáng ghét quá đi~!" Lục Dã đầy vạch đen trên mặt, nhìn bộ ba đang ôm nhau khóc lóc thảm thiết, đập bàn quát: "Dừng lại!" "Rõ!" Bộ ba lập tức ngừng khóc, đứng nghiêm chỉnh chào kiểu quân đội: "Ngài có gì phân phó!" Đúng là một lũ ảnh đế...

Lục Dã bất lực cười nói: "Tạm thời tôi cũng không tìm được Seiyuu nào hợp hơn." "Satoshi... khụ, thằng nhóc đó cứ giao cho Meowth cậu dạy bảo, cố gắng trong một tuần đạt tới trình độ hát không sai nốt nào." "Bù lại, tôi cũng sẽ phát hành cho Meowth một album cá nhân." Meowth toàn thân rùng mình, mặt đầy kinh ngạc. "Meowth có album cá nhân của riêng mình sao?!" Jessie mặt đầy ghen tị, James cười lớn: "Phải cố gắng lên đấy Meowth!" Album cá nhân, Meowth cũng sắp thành ca sĩ rồi, đĩa nhạc của riêng Meowth...

Meowth bị cảm giác hạnh phúc cực đại đánh trúng, đầu óc choáng váng, xung quanh như nổi bong bóng màu hồng.

Lập tức, Meowth đứng nghiêm, chào bằng móng mèo, ánh mắt rực cháy: "Trong vòng ba ngày, tôi nhất định sẽ khiến thằng nhóc đó hoàn thành nhiệm vụ ca hát meo!" ...

Thời gian hẹn với bọn Satoshi và Meowth là vào Chủ nhật tuần này.

Thầy Lục có một ngày để đến thành phố Jubilife liên hệ phòng thu và chuẩn bị sân bãi.

Trước đó, Lục Dã mở trang web chính thức của 'Pokémon: Fire Red'.

Trên bản tin chính thức, tiêu đề 'MV quảng bá đang trong giai đoạn chuẩn bị' cực kỳ bắt mắt.

Chương 405

【Trong MV của 'Pokémon: Fire Red', chúng ta sẽ mời đến những khách mời nặng ký, nhà sản xuất Lục Dã sẽ đảm nhiệm vai trò đạo diễn MV, đồng thời đích thân sáng tác nhạc và lời...】 Trên các diễn đàn game, thông tin này làm nổ tung mọi cuộc thảo luận. "Khách mời nặng ký?

Cái công ty rách này có đủ tiền mời không đấy?" "Tôi choáng rồi, Thầy Lục vừa làm nhà sản xuất, vừa làm đạo diễn, vừa làm nhạc sĩ luôn à?" "Ai cũng biết Thầy Lục vì quá kẹo kéo nên cái gì cũng phải tự học lấy một ít." "Thầy Lục không phải đầu bếp sao?" "Ông đầu bếp này nhìn là biết không biết huấn luyện Pokémon rồi, có giỏi thì ra đấu đơn với tôi đi, ông ta không cần chỉ huy cũng thắng được tôi!" Các game thủ đã dần chết lặng với sự đa tài đa nghệ của vị đầu bếp này.

Dù anh ta có thêm danh xưng 'Master Điều phối viên' đi nữa thì có lẽ cũng chẳng ai thấy lạ.

Và trên bảng xếp hạng mong đợi, 'Pokémon: Fire Red' đã vượt qua tựa game mới của Devon để chiếm vị trí đầu bảng.

Trong diễn đàn xuất hiện hàng loạt bài đăng dự đoán thời gian game ra mắt. "Không trì hoãn thì sao gọi là game hay được?" "Đừng giục, chúng tôi vừa mới tạo file dự án tên là 'Pokémon' thôi." "Mua nhạc tặng game, vụ này lời to!" Trong nhóm chat, ông lão Wattson dẫn lại bài đăng từ diễn đàn, nôn nóng hỏi: "Lục Dã à... khi nào game mới ra mắt?

Lão già này đã chuẩn bị sẵn tiền rồi!" "Còn sớm lắm." Lục Dã nói, "MV phát hành xong thì cũng cần ít nhất một tháng trở lên để nghiên

cứu phát triển." Wattson tặc lưỡi, mặt đầy vẻ không vui: "Nghiên cứu nửa năm, ta chơi hai ngày là chán rồi..." Akin bĩu môi: "Dùng hack thì đương nhiên chán rồi!" "Hack cái gì!" Wattson trợn mắt quát, "Đây là thể loại 'Vô Địch Lưu' mà giới trẻ các cậu thích nhất đấy!

Là trải nghiệm game hoàn toàn mới!" Lục Dã hơi ngẩn người.

Hay thật, ông lão Wattson, ông cũng là đệ tử của môn phái 'Phong Linh Nguyệt Ảnh' (phần mềm hack game) sao? "Cứ từ từ... lo xong bài hát MV đã." Lục Dã lướt nhóm chat thêm một lúc.

Sau đó, anh đi vào căn gác nhỏ bày biện nhạc cụ, ngồi xuống trước bộ trống.

Trong võng mạc hiện ra kỹ năng đã lâu không dùng: 【Diễn tấu Lv3】.

Kỹ năng này cung cấp kỹ thuật chơi nhạc cụ khiến Thầy Lục đạt trình độ hàng đầu trong giới nghiệp dư.

Dù không thể kiếm cơm bằng nghề này, nhưng làm một streamer âm nhạc thì thừa sức. "Bản Sinnoh thì cứ dùng bài 'Aim to be a Pokémon Master' gốc, để Satoshi hát vậy." Lục Dã hồi tưởng lại giai điệu trong ký ức, ấn phím đàn điện tử bên cạnh bộ trống, rồi ghi lại nhạc phổ. "Bản Đông Hoàng sẽ do đích thân mình hát, đăng lên Bilibili chắc chắn sẽ tăng thêm một đống fan..." Lục Dã mỉm cười, hai tay đặt lên phím đàn, quay đầu gọi: "Gengar!" "Ghos?" Gengar không gõ cửa mà trực tiếp xuyên tường đi vào, chớp chớp đôi mắt đỏ to tròn.

Có Gengar hát bè, ngón tay thon dài của Lục Dã ấn xuống phím đàn, hét lớn đầy tính 'chuunibyou': "Pokémon, Get☆Daze!" Tiếng nhạc điện tử sôi động vang lên, Gengar ngơ ngác nghiêng đầu: "Ghos?" "Dù là trong nước, trong lửa, trong cỏ, trong rừng..." "Trong mây, trong đất, hay dưới váy của cô gái kia!" Gengar ném cho anh một cái nhìn khinh bỉ, rồi tự mình bay ra ngoài cửa.

Lục Dã thuận tay ném micro cho Gengar, nó lúng túng đón lấy.

Anh bắt đầu hát theo bản gốc: "Pokémon, Get☆Daze, ai dĩ ai dĩ ai!" "Ghos!" Gengar hai tay nắm chặt micro, hào hứng tiến tới, định mở miệng hát.

Lục Dã lại giật micro từ tay Gengar, bước ra ngoài. "Đi thôi, chuẩn bị ăn cơm nào..." Lục Dã thầm toát mồ hôi lạnh.

Nguy quá, suýt chút nữa quên mất Gengar vừa học được chiêu 「Khúc Ca Diệt Vong (Perish Song)」! "Ghos! (｡•̀ᴗ-)" Gengar tủi thân bĩu môi, rồi lại ngâm nga giai điệu lúc nãy, ngoáy mông đi vào bếp tìm đồ ăn vụng. "Ghos! (~￣▽￣)~" Bài hát vừa rồi chắc chắn là tâm nguyện của chủ nhân rồi~ Mục tiêu là trở thành Pokémon Master...

Gengar mình cũng nhất định sẽ cố gắng hết sức!

Bài OP kinh điển của phần không tên, 'Aim to be a Pokémon Master'.

Thầy Lục đã thuộc nằm lòng từ lời đến điệu.

Mất chưa đầy một tiếng, anh đã chỉnh lý xong nhạc phổ và dùng đàn điện tử thu âm bản demo.

Có thể dự kiến, khi bài hát này chính thức ra mắt, nhất định sẽ gây ra sự đồng cảm mạnh mẽ trong giới Huấn luyện viên!

Ngày trước trở thành Huấn luyện viên, ai mà chẳng vì ước mơ trở thành Pokémon Master cơ chứ?

Cái tên 'Satoshi của thị trấn Pallet' cũng luôn kèm theo hậu tố 'Mục tiêu là trở thành Pokémon Master!'.

Tuy mục tiêu của Thầy Lục chủ yếu là để kiếm tiền... nhưng đối với Pokémon, anh cũng có một phần đam mê của riêng mình. "Pokémon Master gì đó, cứ để Satoshi và Red làm là được rồi..." Lục

Dã đi vào bếp, xắn tay áo, mỉm cười. "Kẻ đánh thắng được tôi thì không nấu ăn ngon bằng tôi; kẻ nấu ăn ngon hơn tôi... không tồn tại đâu!" Bữa trưa là món đậu phụ gạch cua Saffron đậm đà, tôm đại hà chiên Tempura giòn rụm và cơm trắng nóng hổi.

Lục Dã múc đậu phụ rưới lên cơm, dùng đũa gỗ gắp một con tôm chiên, chấm vào nước giấm thanh khiết... *Rắc!* Lục Dã cắn lớp vỏ chiên xù, thịt tôm trắng nõn săn chắc, vị chua của giấm làm dậy lên vị ngọt hậu của tôm.

Lục Dã & Gengar: (￣~￣) Nhóp nhép!

Lục Dã & Gengar: (▽) Tuyệt cú mèo~~ Đồ ăn của mấy nhóc tì không hoàn toàn giống nhau.

Lục Dã có cân nhắc đến khẩu vị yêu thích của chúng, ngoài Khối Năng Lượng (PokeBlock) còn chuẩn bị thêm bánh mì nướng Berry gọi là 'Poffin'.

Dù chúng có thể ăn thức ăn của con người, nhưng vẫn cần kết hợp Khối Năng Lượng để đảm bảo dinh dưỡng cân bằng.

Trước mặt mỗi nhóc tì là một đĩa nhỏ đậu phụ vàng ươm, trắng mềm, nằm tĩnh lặng trong lớp nước sốt sệt. "Ngoạm! (*⊙~⊙)" Arcanine thò cái lưỡi dài liếm một phát, chưa kịp nếm vị đã nuốt chửng. "Kame... ヽ(⌐■_■)" Blastoise đang dùng Sóng Aura kiểm tra xem có chất độc (Toxic) không. "Bú y~" Sylveon kén ăn, đi tới chỗ vòng chạy tự chơi một mình.

Lục Dã: "Mày không phải đang nhịn ăn giảm cân đấy chứ." "Bú, bú y!" Sylveon quay cái nơ bướm trắng lại, phẫn nộ lườm anh một cái.

Lục Dã dời tầm mắt, nhìn vào cây hành lớn trong tay Sirfetch'd, chợt nhớ ra một chuyện: "Bữa tối ăn hành chấm tương nhé?

Cảm giác sẽ thơm lắm đây!" "Gát! (´ꈍᴗꈍ)σ" Hai cây hành quý báu của Áp Áp, một cây tẩm độc, một cây tăng tỷ lệ bạo kích.

Cả hai cây này...

đều rất quan trọng, đều không được ăn! "Yên tâm đi, không phải dùng cây hành trong tay mày đâu." Lục Dã bật cười: "Là loại hành thái nhỏ trong món vịt quay ấy!" Sirfetch'd thở phào nhẹ nhõm, rồi chợt khựng lại, bàng hoàng nhận ra.

Tại sao tình hình dường như còn tồi tệ hơn vậy!? o(゜Д゜) Sai lầm rồi Áp ơi ~(´ꈍᴗꈍ)σ Buổi chiều.

Sirfetch'd đang run cầm cập lén chuồn ra sân sau của Giáo sư Rowan để huấn luyện. "Ghos! (✪ω✪)" Gengar vừa được bài hát kia truyền cảm hứng, toàn thân tràn đầy đấu chí.

Thấy Sirfetch'd bước đi vội vã, Gengar thất sắc: "Ghos!

Σ(°Д°;)" Tên cầm hành này đối với việc huấn luyện còn tích cực hơn cả mình!

Gengar không khỏi nảy sinh một tia áy náy, rồi cảm khái gật đầu: "Ghos!" Quả nhiên... mọi người đều đang không ngừng nỗ lực vì mục tiêu của chủ nhân!

Thầy Lục ở nhà cùng Togepi xem phim.

Lục Dã chống cằm, ngồi khoanh chân trên sofa, nhìn vào bộ phim kinh dị trên màn hình LCD.

Một con Jynx mặt trắng bệch đang định bò ra khỏi màn hình —— "Chắc kíp đô y~! (*ˇ∪ˇ*)" Togepi ôm bụng cười khanh khách, khua khua hai cái chân nhỏ. "Cái này mà cũng gọi là phim kinh dị à..." Lục Dã thần sắc phức tạp.

Phim kinh dị thực sự thì phải tìm con Bewear ở Alola đến đóng

mới đúng!

Thử tưởng tượng xem, cảnh kinh điển trong phim 'The Shining', Bewear cầm rìu đứng ngoài cửa —— Lục Dã rùng mình một cái. "Đô y!" Togepi đưa tay nhỏ, chia sẻ miếng khoai tây chiên cho Lục Dã. "Thôi, nhóc cứ ăn đi." Lục Dã đứng dậy, "Anh đi xem món hạt dẻ rang của Rotom xong chưa." Thầy Lục phát hiện ra dạng Rotom Lò Nướng có vẻ có thể dùng làm 'máy rang hạt dẻ'.

Không cần tự tay đảo, chỉ cần để Rotom khống chế nhiệt độ và định giờ là xong.

Dù Rotom kêu gào 'không thể hiểu nổi', nhưng sau khi nếm thử hạt dẻ rang đường —— "Thơm quá đi meo, Rotom! (′∇` 〃)" Lục Dã xách một túi hạt dẻ rang nóng hổi, vừa bóc vỏ vừa nói: "Rotom, lát nữa chúng ta ra sân sau của Giáo sư Rowan xem thử nhé." "Ngài định đích thân huấn luyện sao, Rotom!?" Rotom lộ ra vẻ mặt kinh ngạc.

Lục Dã: "Emmm, tôi vừa xác nhận lại ý tưởng của mình với Sabrina." ...

Một ngày trước.

Thầy Lục đã trình bày ý tưởng về 'Chiến thuật song tường' (Dual Screens) cho Bậc thầy hệ Tâm linh Sabrina.

Sabrina vừa thể hiện sự tán thưởng, vừa đưa ra một vài kiến nghị của riêng mình. "Còn một điểm nữa." Sabrina thản nhiên nói: "Có một chiêu thức cực kỳ phù hợp với Sylveon của anh." "Chiêu gì?" "Psyshock (Sốc Tâm Linh)." Sabrina vén mái tóc đen mượt. "Tuy là chiêu tấn công đặc biệt hệ Tâm linh, nhưng sát thương gây ra cho đối phương lại là sát thương vật lý." "Ngoài ra, nghe nói con Mewtwo kia có thể rèn luyện chiêu 「Psyshock」 đạt tới uy lực của chiêu thức độc quyền 「Psystrike」." Sabrina ẩn ý nói: "Mewtwo có vẻ cực kỳ giỏi ở cả hai mảng vật lý và đặc biệt đấy." Thầy Lục hơi ngẩn người, nghĩ

tới con Sylveon 'song đao' nhà mình, khẽ ho nói: "Thú thật là dạo này nạp tiền cho đám Pokémon nhiều quá, tôi không còn dư tiền để mua Đá Bình Minh (Dawn Stone) nữa rồi..." Trên gương mặt băng sơn của Sabrina lộ ra một tia kinh ngạc.

Với gia sản của Thầy Lục mà cũng bắt đầu kêu nghèo kể khổ sao?

Tên này... rốt cuộc đã đầu tư bao nhiêu tiền vào việc huấn luyện vậy!

Ánh mắt Sabrina hơi nghiêm lại, nói nhỏ: "Nếu anh kẹt tiền, tôi có thể cho anh mượn..." Lục Dã: ???

Sau Manh Manh Đát và Steven, lại có thêm người muốn cho mình mượn tiền sao! "Cái đó thì không cần đâu..." Lục Dã nhớ ra ở chỗ Team Rocket vẫn còn một khoản lương chưa lĩnh.

Đã đến lúc bắt Matori chi trả tiền thù lao rồi! ...

Lục Dã đã lấy được những điểm mấu chốt để hoàn thiện 'Chiến thuật song tường' từ chỗ Sabrina.

Với tư cách là người sử dụng lâu năm chiêu 「Light Screen (Quang Tường)」 và 「Reflect (Phản Phản)」, độ thuần thục của Sabrina vẫn cao hơn Thầy Lục không ít.

Tất nhiên, cái giá của những vật phẩm tiêu tốn cũng chỉ có cao chứ không có thấp.

Lục Dã thầm tính toán, nếu thực sự không ổn thì hỏi mượn Manh Manh Đát ít tiền riêng vậy...

Trên màn hình sáng lên yêu cầu cuộc gọi từ 【Kem Bắp Cải】.

Kết nối điện thoại, giọng nói thanh nhã và thản nhiên như gió xuân thổi qua mặt hồ vang lên. "Phần thưởng hậu kỳ cho vụ Regigigas... hôm nay chắc sẽ được gửi tới nhà anh đấy." "Phần thưởng sao?" Lục

Dã ngẩn người. "Đúng vậy." Cynthia mỉm cười. "Đó là lông vũ của Thần Giấc Mơ Đẹp Cresselia, 「Lông Vũ Trăng Khuyết (Lunar Wing)」." Lục Dã ngây người hồi lâu. "Cái gì, Lunar Wing?!" Cynthia nghe ra sự kích động trong giọng nói của Lục Dã, khẽ mỉm cười: "Vì là phần thưởng kết hợp từ vụ truy quét băng săn trộm và vụ Regigigas, nên là tài nguyên truyền thuyết cũng không có gì lạ." "Vậy, còn tiền thưởng..." "Tiền thưởng thì đã quy đổi vào Lunar Wing rồi." Cynthia cười nói: "So với tiền mặt, em nghĩ Lunar Wing phù hợp với anh và các Pokémon hơn." Thầy Lục nghẹn lời.

Một xấp tiền thưởng dày cộp của tôi... mất rồi?

Đổi lấy một cái lông chim để làm gì?

Nó có ăn được đâu!

Nhưng mà...

Thầy Lục thở dài.

Cynthia nhà mình đáng yêu quá, thù này không chấp vậy!

Lục Dã: "Này, lần sau không được thế nữa đâu đấy!" Cynthia vén mái tóc vàng óng ả, khóe miệng nhếch lên một nụ cười. "Chẳng qua chỉ là Lunar Wing thôi mà...

Nếu anh thích, các tài nguyên truyền thuyết khác em cũng có thể tranh thủ lấy về cho anh." Lục Dã: "Cái này thực sự không cần thiết đâu..." Cynthia biết Lục Dã đang xót mình vì phải tốn công sức thương lượng với Liên minh để xin tài nguyên.

Nhưng so với những gì Lục Dã đã làm cho cô, từ việc dọn dẹp băng săn trộm đến bình định Regigigas... những thứ này thực sự chẳng đáng là bao. "Không sao đâu." Cynthia dịu dàng cười, "Anh thích là được rồi." Lục Dã thần sắc phức tạp, hồi lâu sau mới gật đầu: "Anh...

Chương 406

rất thích!" Cúp điện thoại, Lục Dã vẫn chìm trong nỗi bi thương vì 'tiền thưởng mọc cánh mà bay'. "Tít tít...

Cổng nhà có nhân viên khả nghi xuất hiện, Rotom!" Tiếng cảnh báo của Rotom kéo Thầy Lục về thực tại. "Kame... ヾ(⌐■_■)" Blastoise chậm rãi đứng dậy từ bể nước, những giọt nước bắn tung tóe, nó vươn nòng pháo ra nhắm thẳng về phía cửa.

Cảm giác như một pháo đài chiến tranh trồi lên từ đáy biển này quả thực quá mạnh mẽ!

Khóe miệng Lục Dã giật giật, nhìn vào màn hình giám sát.

Một người đàn ông có mái tóc xù màu đỏ, tay xách vali bảo hiểm, tay kia gõ cửa rầm rầm. "Lạ thật... không có ai ở nhà sao?" Flint ngẩng đầu lên nhìn camera, nở một nụ cười tự tin. "Thầy Lục!

Là tôi, Thiên vương hệ Lửa Flint, đến bái phỏng ngài đây!" Flint mặc một chiếc áo Polo vàng chóe bẻ cổ, vạt áo nhét vào thắt lưng đỏ rực, một tay đút túi, chân đi dép lê, hớn hở chào hỏi: "Uầy, thầy Lục, buổi chiều tốt lành nhé!" Đang yên đang lành, thấy ông là tôi hết tốt lành nổi rồi.

Lục Dã miễn cưỡng nặn ra một nụ cười.

Mà nói đi cũng phải nói lại, không biết gu ăn mặc của Flint là học từ ai.

Đã thế còn kết hợp với kiểu tóc xù đỏ rực kia... trông đau mắt thật sự.

Nhưng Lục Dã cũng không có ý khinh thường, chỉ thầm cà khịa trong lòng, đứng ở huyền quan quay người lại nói: "Vừa hay, ông đến

đúng lúc trà chiều, tôi mời ông ăn hạt dẻ rang đường." "Ngon thế!

Lần này hời to rồi!" Mắt Flint sáng rực lên, không ngờ đi làm nhiệm vụ mà còn được hưởng phúc lợi này.

Phải biết rằng, tay nghề của đại thần Food Blogger đâu có dễ mà nếm được!

Tuy nhiên, trong lòng Flint vẫn còn một chút thắc mắc.

Anh ta xách hộp bảo quản, đi theo Lục Dã vào hành lang, gãi gãi mái tóc đỏ: "Biệt thự của Cynthia hình như cũng ở gần đây thì phải?" "Đây chính là biệt thự của cô ấy." Lục Dã đáp. "Đâu?

Tòa đối diện kia à?" Flint tò mò ngó ra ngoài cửa sổ. "Không, chính là tòa dưới chân ông đây này." "Cái gì cơ!?" Sắc mặt Flint biến đổi, nhảy dựng lên như thể dưới chân có lửa, kinh hãi nhìn Lục Dã: "Cô... cô ấy có biết cậu đột nhập gia cư bất hợp pháp không hả thầy Lục?!" Vụ này mà lộ ra là dễ ăn một cú Long Tinh Quần của Garchomp lắm đấy! "Cô ấy đồng ý mà." Lục Dã nói, "Nói một cách nghiêm túc thì hiện tại cô ấy là chủ nhà của tôi." Flint ngây người nhìn Lục Dã, mồm há hốc, một lúc lâu sau mới giơ ngón tay cái lên: "Thầy Lục, tôi xin gọi cậu là mãnh nam!" Vốn dĩ anh ta cứ tưởng thầy Lục và Cynthia chỉ là bạn tốt.

Không ngờ đã phát triển đến mức sống chung rồi sao!?

Cứ nghĩ đến con Garchomp mắt đỏ ngầu, nghĩ đến nỗi sợ hãi khi bị nó quét sạch Champion League, Flint lại rùng mình.

Nhìn lại thầy Lục, lẳng lặng mà nhận được sự ưu ái của cả Cynthia lẫn Garchomp.

Với thực lực cấp Champion, ngoại hình xuất chúng, chiến thuật biến ảo khôn lường... giờ đây lại vì Cynthia mà ẩn cư tại thị trấn Sandgem —— đây có lẽ chính là cái gọi là "bình dị mới là chân thật"

sao?!

Flint nhìn Lục Dã, đưa hộp bảo quản ra, ánh mắt thêm phần kính trọng: "Thầy Lục, đây là Lông Vũ Trăng Khuyết mà Cynthia nhờ tôi chuyển giao cho ngài!" "Gengar ~ ヽ(￣▽￣)ﾉ" Gengar nhanh tay nhanh mắt, hai tay ôm lấy hộp bảo quản, cúi đầu cảm ơn Flint.

Flint cũng nở nụ cười, hai tay ép sát đùi, trịnh trọng cúi chào Lục Dã: "Thầy Lục, tôi ở đây một lần nữa cảm ơn ngài vì những đóng góp để cứu giúp người dân liên minh Sinnoh!" Đây không phải là lời khách sáo xã giao, mà là sự cảm ơn chân thành.

Thầy Lục đã cứu vãn mạng sống của con người và Pokémon.

Có lẽ kết quả sẽ không tệ đến thế, nhưng sự xuất hiện của thầy Lục đã giải quyết vấn đề từ gốc rễ.

Lớn lên ở Sinnoh, trở thành quán quân đại hội Lily of the Valley năm 20 tuổi, Flint ngoài sự kính trọng, cũng không khỏi coi thầy Lục là tấm gương trên con đường Trainer của mình. "Ăn không?" Lục Dã đưa túi giấy cho Flint. "Hả?" Flint vẫn giữ tư thế cúi chào, ngước mắt lên: "Gì cơ?" "Hạt dẻ rang đường, tôi dùng máy sưởi Rotom để làm đấy." Lục Dã cười nói, "Vị ngon lắm!" Flint nhận lấy hạt dẻ ấm áp, dưới ánh mắt ngưỡng mộ của Lục Dã, anh ta bóc được một nhân hạt dẻ nguyên vẹn ném vào miệng. "Ngon tuyệt!" Mắt Flint sáng lấp lánh như sao, "Có vị của Bayleef này!" "Đó là vì tôi có cho thêm hoa quế." Lục Dã giải thích, rồi lẩm bẩm: "Lạ thật, sao lần nào mình bóc cũng bị nát nhỉ..." ...

Hoàng hôn buông xuống, lũ nhóc đã hoàn thành huấn luyện quay trở về nhà.

Flint hai tay đút túi, nhàn nhã tham quan trong sân.

Chỉ trong vài phút ngắn ngủi, thế giới quan của anh ta đã bị đảo

lộn mấy lần. "Đây...

đây là Thảo Dược Phục Hồi phải không!?" Mặt Flint viết đầy vẻ không tin nổi, "Thế mà cũng trồng sống được à?

Lại còn nảy mầm rồi!" "Gâu ô ~!" Arcanine trừng mắt, đứng im bất động nhìn chằm chằm Flint, dường như thấy anh ta hơi quen mắt.

Nhưng ngay sau đó, nó khinh bỉ vẫy đuôi bỏ đi.

Xì, cái người này nhìn là biết dân ngoại đạo, đúng là thiếu hiểu biết!

Flint quay đầu, nhìn con Arcanine có bộ lông bóng mượt kia, nuốt nước bọt cái ực.

Là một Thiên vương hệ Lửa, anh ta đương nhiên nhận ra trình độ tinh thông hệ Lửa của nó.

Năm ngoái anh ta từng thấy Growlithe của thầy Lục ở hội nghị khoa học.

Chỉ trong vòng chưa đầy một năm mà đã tiến hóa và huấn luyện đến mức này, Flint thực sự thấy rợn người.

Nhưng vấn đề là... trên cổ nó đeo một chiếc lông vũ của Moltres làm thẻ tên... như vậy có hơi quá "khiêm tốn" rồi không!

Đây chẳng lẽ chính là cách khoe của của thầy Lục sao!? "Có vẻ đây không phải lông vũ Moltres bình thường." Flint nhớ lại con Moltres mình từng tận mắt thấy, lẩm bẩm: "Hơn nữa, trên sợi lông đuôi bất diệt kia còn có một chút hơi thở thần thánh..." Flint không biết rằng, trong nhà thầy Lục còn có một sợi Lông Vũ Cầu Vồng của Ho-Oh.

Nếu anh ta biết thầy Lục dùng nó làm máy lọc không khí, chắc sẽ chết lặng tại chỗ mất.

Flint đứng chôn chân tại chỗ, vẫn đang nghiền ngẫm xem thầy Lục huấn luyện Arcanine kiểu gì. "Doduo, tránh ra tránh ra ~ Loto!" Rotom dạng máy cắt cỏ phát ra tiếng tít tít như xe phun nước. "Gengar!" Gengar đẩy Rotom máy cắt cỏ đi ngang qua Flint, vụn cỏ bắn đầy người anh ta.

Flint: "Vãi cỏ!" ...

Thầy Lục đang ngồi bên bàn tròn, hai khuỷu tay chống lên bàn, mười ngón tay đan xen đặt trước môi.

Trước mặt anh là một chiếc hộp bảo quản đã mở, bên trong là một sợi lông vũ hình vầng trăng khuyết đang tỏa ra ánh sáng mờ ảo. [Lông Vũ Trăng Khuyết: Sợi lông vũ tỏa ra ánh sáng như ánh trăng, tương truyền có thể xua tan ác mộng. (Lựa chọn số một để đảm bảo chất lượng giấc ngủ).] "Cũng có chút tác dụng đấy chứ." Sắc mặt Lục Dã hơi kỳ lạ, "Ít nhất sau này lúc Sylveon giẫm lên ngực mình thì mình sẽ không gặp ác mộng nữa..." Chiêu Ngáp có thể khiến Lục Dã ngủ say trong thời gian ngắn, bỏ qua nỗi lo mất ngủ.

Nhưng thỉnh thoảng Sylveon lẻn ra ngoài luyện cấp, lúc mất ngủ thì đến lượt chiêu Thôi Miên của Gengar lên sàn.

Chiêu này hay làm Lục Dã gặp ác mộng nên anh rất ít khi dùng.

Có Lông Vũ Trăng Khuyết rồi thì dù thế nào chất lượng giấc ngủ cũng được bảo đảm.

Vì đây là quà của "Chị đẹp" tặng nên thầy Lục vô cùng coi trọng. "Hình như có thể làm thành dây chuyền." Lục Dã mân mê sợi lông vũ, tìm một sợi dây xâu nó lại. "Bú y!" Dải lụa của Sylveon quấn quanh cổ tay Lục Dã, nó ngước nhìn với ánh mắt đầy mong chờ. "Đúng là rất đẹp." Lục Dã gật đầu cười nói: "Nếu mày thích thì đeo cho mày nhé." "Bú y?" Sylveon chớp chớp đôi mắt xanh thẳm, cúi đầu nhìn chiếc vòng cổ lông vũ tỏa sáng trước nơ bướm ở cổ, nó đung đưa nhè

nhẹ. "Bú y...*/(//•/ω•//)/*" Đẹp lắm, thích lắm luôn.

Nó có thể cảm nhận được năng lượng chứa đựng bên trong, dường như có thể dùng để luyện tập chiêu thức... "Bú y!" Ánh mắt Sylveon kiên định, khóe môi vô tình nở một nụ cười.

Không cần chủ nhân phải tốn kém thêm nữa, có cái này, mình nhất định có thể trở nên mạnh mẽ hơn! ...

Lông Vũ Trăng Khuyết do Sylveon đeo cũng có thể xua tan ác mộng.

Dù sao nhóc này cũng thích chui vào chăn, Lục Dã cũng nằm trong phạm vi hiệu quả.

Hơn nữa, đây là sức mạnh từ thần mộng đẹp Cresselia.

Có nó, rủi ro khi Sylveon lẻn đi luyện cấp ban đêm cũng giảm đi đáng kể.

Bữa tối, Lục Dã mời Flint ăn cơm, không ngờ gã này đúng là chẳng khách sáo tí nào. "Ông lặn lội đường xa đến đây chỉ để đưa một cái lông thôi à?" "Vì đây là tài nguyên truyền thuyết, rất quý giá nên phải có người chuyên trách hộ tống chứ." Flint vừa nhai cơm cà ri vừa ôm má hạnh phúc, ú ớ nói: "Vốn dĩ là Lucian đi, nhưng anh ta bận quá nên tôi đi thay." "Dạo này Lucian bận gì thế?" Lục Dã tò mò hỏi. "Nhiều lắm... chuẩn bị cho đại hội Lily of the Valley, dọn dẹp kho bãi của bọn săn trộm, mấy ngày nữa còn phải đi hỗ trợ Wallace Cup nữa." Flint cười nhăn nhở: "Gã đó đúng là sống thật phong phú!" "Ờ...

đúng là phong phú thật." Lục Dã trịnh trọng gật đầu.

Nhân tiện phát triển thêm thành viên, Lục Dã mời Flint tham gia nhóm chat của mình. [Thành viên 'Bùng cháy đi, nổ tung đi!' đã gia nhập nhóm chat!] Blaine đẩy kính râm: "Được, có phong thái của lão phu!" "Xem ra là Thiên vương hệ Lửa của Sinnoh rồi." Dì Lorelei lên

tiếng.

Yellow: "Chào mừng nha ~ tung hoa tung hoa ~ ✧*。٩(ᗜ *)و✧*。" Flint đang hớn hở chuẩn bị chào hỏi mọi người thì bỗng dưng mặt xanh mét. "Nước, cho tôi nước!" Lục Dã đưa sữa Moomoo cho Flint: "Cay lắm à?" "Không phải cay bình thường, mà là cay vãi chưởng!!" "Thế à." Lục Dã nở một nụ cười nhe hàm răng trắng bóng.

Hồi đó lúc Arcanine chưa tiến hóa, bí kíp chiêu Fire Blast là do chính tay Flint gửi đến tận nhà.

Đến tận hôm nay, thầy Lục vẫn nhớ rõ vụ đó!

Quân tử trả thù mười năm chưa muộn... (gạch đi) Thầy Lục thù dai vãi!

Môi Flint tê dại, mắt đỏ hoe nhưng vẫn không ngừng múa thìa. "Ngon vãi!" Rõ ràng là siêu cay, nhưng mà ngon kinh khủng!!

Trong khoảnh khắc, Flint như nhìn thấy hỏa ngục, con Moltres vùng Galar bay cao, ngọn lửa giận dữ màu đen quét sạch cả cánh đồng... "Ngon quá đi!!" Lục Dã ôm con Sylveon đang ngáp ngắn ngáp dài, vuốt ve bộ lông trắng muốt của nó, mỉm cười.

Tốt lắm... bữa tiệc đóng máy sau khi quay xong MV, mình sẽ dùng món [Cà ri Moltres Đen] này để chiêu đãi mọi người!

Sau khi giao Lông Vũ Trăng Khuyết cho thầy Lục và ăn chực một bữa tối, Flint vẫy tay chào tạm biệt.

Dù cay đến chảy cả nước mắt nước mũi nhưng tay nghề nấu nướng của thầy Lục đúng là hạng nhất.

Nếu mà gia nhập giới nấu ăn bóng tối, chắc thầy Lục sẽ nổi danh với biệt hiệu "Thánh gia vị cay" mất.

Đêm xuống, gió đêm thổi qua thị trấn yên tĩnh.

Lục Dã gọi điện cho Satoshi: "Sáng mai em có kịp đến thành phố Jubilife không?" "Không vấn đề gì ạ!" Giọng nói tràn đầy năng lượng của Satoshi vang lên. "Em và Pikachu đã lên tàu rồi, sáng mai là tới nơi!" "Tốt lắm." Lục Dã nghiêm túc nói, "Nhiệm vụ lần này vô cùng gian nan, ngoài Red ra thì em là lựa chọn duy nhất.

Bước ra khỏi vùng an toàn, học hỏi những điều mình không giỏi cũng là một con đường tu hành quan trọng của Trainer!" "Thầy yên tâm đi!" Satoshi bị dụ dỗ đến mức nhiệt huyết dâng trào, ánh mắt rực cháy, nắm chặt nắm đấm. "Em nhất định sẽ trở thành Bậc thầy Pokémon!" "Tốt, tinh thần lắm, mai gặp!" Lục Dã cúp máy, lại liên lạc với đối tượng tiếp theo. "Alô alô, đây là Meowth, liên lạc thì mang tiền vàng đến đây, nyasu!" Giọng điệu lười biếng của Meowth vang lên. "Đồ ngốc, đây là Admin!" Jessie gõ đầu Meowth một cái đau điếng.

Meowth ôm cái trán đỏ bừng, nước mắt ngắn nước mắt dài: "Cán...

Admin, em không để ý ạ, nyasu!" "Không sao." Lục Dã cười nói, "Chủ yếu là ngày mai, buổi tổng duyệt ở thành phố Jubilife, các cậu đừng có quên đấy." "Cứ tin ở chúng em!" Bộ ba R-O-K-E-T vỗ ngực, đồng thanh đáp.

Vì là tổng duyệt nên ngày mai ở phòng thu chỉ có Satoshi, Pikachu và bộ ba Team Rocket.

Lục Dã xoa cằm, bỗng nhiên có chút mong đợi.

Hai đối thủ truyền kiếp này lần đầu hợp tác diễn xuất, không biết sẽ tạo ra phản ứng hóa học gì đây! "Ghos ~!" Gengar không biết từ đâu lôi ra một cái micro, ánh mắt long lanh nhìn Lục Dã.

Lục Dã: "Không được, ngày mai mày không được mở miệng." "Ghos ~ (｡•̀ᴗ-)" Gengar ấm ức bĩu môi.

Dù không cam lòng nhưng nó cũng chẳng còn cách nào.

Chương 407

Tiếng hát của Jigglypuff cùng lắm là gây ngủ, còn Bài Hát Diệt Vong của Gengar mà lỡ miệng một cái là cả đám bay màu luôn!

Lục Dã xoa đầu Gengar, nó hưởng thụ nheo mắt lại: "Ghos!" "Yên tâm, lần tới tao nhất định sẽ tìm cho mày một sân khấu để tha hồ hát hò." "Ghos! (๑`▽´๑)۶" Gengar giơ cao micro, phấn khích hươ hươ đôi tay nhỏ.

Trước lúc đó, mình cũng phải rèn luyện giọng hát mới được!

Đêm đó, trăng thanh gió mát.

Thầy Lục nằm trên giường ngủ say, gió nhẹ thổi qua rèm cửa, một đêm ngon giấc.

Lục Dã mơ thấy mình đang nằm trên một con Alcremie khổng lồ, còn cô nàng Cynthia tóc vàng thì dính đầy kem tươi... "Không ăn nổi nữa rồi..." Tiếng nói mớ vang lên.

Lũ nhóc xếp thành một hàng, bí mật lẻn ra ngoài, hướng về phía viện nghiên cứu.

Phựt!

Gengar bay xuyên qua phòng huấn luyện đã khóa, mở cửa từ bên trong, lũ nhóc ùa vào.

Sau đó, Gengar thuần thục bật điện, đèn chiếu sáng xoạch xoạch bật lên.

Lũ nhóc đứng cổ vũ, phát ra những tiếng kêu phấn khích. "Gengar!" Gengar đứng trên sân khấu, hai tay ngắn ngủn ấn xuống ra hiệu im lặng.

Trước ánh mắt tò mò của mọi người, Gengar cười nhe răng, móc từ trong túi ra một chiếc micro. "Tèn tén ten!" "Bú y!" Sắc mặt Sylveon biến đổi, là đứa đầu tiên chuồn ra khỏi phòng. "Cáp mị!" Blastoise mồ hôi như mưa, tháo kính râm lau trán. "Cái gọi là chuyện lớn..." Rotom đồ giám run giọng nói: "Chính là việc Gengar muốn mở liveshow hả, Loto!?" Trong phòng huấn luyện đèn đuốc sáng trưng.

Đám Pokémon hoang dã xung quanh bị ánh đèn thu hút, tò mò tiến lại gần.

Bidoof, Shinx, Budew...

đám Pokémon hoang dã nhìn Gengar với vẻ mặt đầy mong chờ.

Cái tên này... trông có vẻ là ca sĩ chuyên nghiệp đấy nhỉ! "Ghos ~ (￣▽￣)/" Gengar cầm micro, cúi cái thân hình tím lịm tròn ủng xuống chào mọi người một cách lịch sự.

Oàng —— Rotom miễn cưỡng cắm điện cho Gengar, một tiếng rít chói tai vang lên.

Ánh mắt mong chờ của đám Pokémon hoang dã càng nồng đậm hơn.

Sylveon đã chuồn hẳn ra ngoài, vừa ngân nga vừa đi tìm mấy con đầu đàn hoang dã để bắt nạt.

Bỗng nhiên, Lông Vũ Trăng Khuyết ở cổ tỏa sáng mờ ảo, bụi cỏ phát ra tiếng sột soạt. "Bú y ~!" Sylveon ngẩng đầu, nhìn một con Misdreavus hoang dã đang run lẩy bẩy, nở một nụ cười ngọt ngào.

Vừa nãy chính mày muốn thôi miên tao phải không? "Mâu!!" Misdreavus điên cuồng lắc đầu, sợ đến mức sắp khóc ra tiếng.

Nhưng Sylveon đã áp sát, móng vuốt lóe lên hàn quang lạnh lẽo —— Trong phòng tập.

Gengar hắng giọng, cười toe toét: "Ghos!" "Chá kỷ đô y ~ ヾ(◍°∇°◍)ﾉﾞ " Togepi ngồi bên ngoài, vỗ tay cổ vũ nhiệt tình. "Dát ~ (´ფ`ფ)σ" Sirfetch'd mặt xám như tro, lấy cái khiên hành che tai lại. "Gâu ô ~ ᗢ(• p •)ᗤ" Arcanine lắc đầu quầy quậy, vẫn chưa nhận thức được mức độ nghiêm trọng của vấn đề.

Sau đó, Gengar hai tay ôm micro, vẻ mặt đầy say mê cất tiếng hát: "Ghos ~ Ghos Ghos ~ (≧∀≦)♪" [Gengar] đã sử dụng [Bài Hát Diệt Vong] lên [Đám Pokémon hoang dã]!

Hiệu quả cực kỳ bá đạo!

Ngay lập tức, sắc mặt đám Pokémon hoang dã biến đổi kinh khủng, tiếng gào khóc thảm thiết vang lên không ngớt. 'Gengar tung chiêu cuối rồi, chạy mau!' 'Chạy không thoát đâu, chờ chết đi!' 'Làm sao có thể?

Đếm ngược của tôi còn 3 giây, 2 giây, 1 và...' Đám Pokémon hoang dã hỗn loạn, một vụ giẫm đạp kinh hoàng sắp xảy ra.

Ngay lúc ngàn cân treo sợi tóc, hiệp sĩ trắng nhảy vọt ra trong cơn phẫn nộ. "Dát! (´ფ`ფ)σ" Sirfetch'd vung cây hành dài, chiêu Chém Cổ Họng lóe lên tia sáng đỏ mãnh liệt, lao thẳng về phía Gengar.

Hôm nay, Sirfetch'd ta phải làm một vố "hạ khắc thượng" mới được!! [Chém Cổ Họng: Đối thủ trúng chiêu này sẽ phải chịu nỗi đau thấu xương, không thể sử dụng các chiêu thức âm thanh!] "Ghos!?

Σ(°△°|||) " Mục tiêu của Chém Cổ Họng lại chính là cái mông mềm mại của nó! "Ghos!" Gengar quăng micro, dùng chiêu Dịch Chuyển Tức Thời bay lơ lửng trên không.

Bài Hát Diệt Vong bị ngắt quãng, đám Pokémon hoang dã thở phào vì nhặt lại được mạng sống. "Dát ~" Sirfetch'd thở phào nhẹ nhõm, cảm nhận những ánh mắt kính sợ từ xung quanh, lập tức làm bộ ngầu

cầm kiếm hành.

Đừng có coi thường nguyên liệu nấu ăn dự phòng nhé! "Ghos ~" Gengar hai tay chống nạnh, cười nhe răng, hài lòng gật đầu.

Hôm nay hát sướng rồi... về nhà thôi!

Cơ mà, hiếm khi thấy ông giáo hành có hứng thú so tài với mình.

Gengar gật đầu mạnh, trong tay tích tụ một Quả Cầu Bóng Tối hung hãn.

Mình cũng phải dốc toàn lực mới phải đạo! "Ghos! (ू ᴗ)" Sirfetch'd nhìn Quả Cầu Bóng Tối đang bay tới, giơ khiên lên, nước mắt rơi như mưa. "Dát! (´ᴗ́ᴗᴗ́)σ" Hạ khắc thượng cái con khỉ gì nữa ~!

Chuồn lẹ về nhà đi ngủ cho khỏe thân!

Bùm!!

Khói bụi tản đi.

Blastoise nhìn Sirfetch'd đang nằm bẹp dưới hố, đẩy kính râm, móc ra một cây Thảo Dược Phục Hồi, giơ ngón cái về phía Gengar. "Cáp mị! ヾ(⌐■_■)" Yên tâm, có cứu thương ở đây, cứu được!

Sylveon vẫn ở ngoài đồng, nhờ có Lông Vũ Trăng Khuyết mà tẩn cho cả gia đình Misdreavus, Mismagius một trận tơi bời. "Đô y ~" Togepi ngồi trên tấm lưng dày của Arcanine, huơ huơ đôi tay nhỏ như một fan trung thành.

Gengar vô cùng cảm động, lấy khăn tay lau nước mắt: "Ghos ~ (இωஇ)" Chỉ cần có một người hiểu âm nhạc của tôi, thì linh hồn ca hát của tôi sẽ không bao giờ tắt!

Trăng thanh gió mát, lũ nhóc đạp lên con đường trở về nhà sau một đêm đầy kích động của âm nhạc và chiến đấu.

Thầy Lục vẫn đang chìm đắm trong giấc mơ đẹp đẽ ngập tràn mật ong và kem tươi. "Thật sự... không ăn nổi nữa rồi..." Ngày 14 tháng 3, Chủ Nhật.

Thành phố Jubilife, xe cộ tấp nập, những tòa nhà cao tầng mọc san sát.

Là thành phố có mức độ hiện đại hóa cao nhất Sinnoh, ngành giải trí ở đây cũng vô cùng phát triển.

Đài truyền hình Jubilife chuyên phát sóng các cuộc thi sắc đẹp và Champion League, có tỉ lệ người xem cực cao ở các liên minh.

So với đài truyền hình Goldenrod từng bị Team Rocket chiếm đóng, hay đài Mauville của Archie, đài Jubilife có lý lịch khá sạch sẽ. "Dù sao thì các tổ chức phản diện đều có thói quen chiếm đóng đài truyền hình địa phương mà..." Lục Dã ngẩng đầu nhìn lên tòa nhà, nơi có màn hình lớn đang phát sóng trận đấu. "Vậy thì đài Jubilife này cứ để Team Rocket chúng ta tiếp quản đi nyasu!" Meowth nhảy dựng lên, vung vuốt đầy khí thế.

Người qua đường xung quanh ném tới những ánh mắt tò mò, Jessie và James vội che mặt, chúng tôi không quen cái con này.

Khóe mắt Lục Dã giật giật: "Meowth, tôi hiểu cậu rất hưng phấn... nhưng một con Meowth biết nói đi đâu cũng lạ lắm, chú ý ẩn giấu thân phận đi!" Meowth lấy hai tay bịt miệng, một lúc sau mới lầm bầm: "Xin lỗi Admin, em thất lễ quá nyasu ~!" Cứ nghĩ đến việc hoàn thành nhiệm vụ xong là được phát hành đĩa nhạc, Meowth hưng phấn đến mất ngủ cả đêm.

Chỉ là dạy thằng nhóc hát thôi mà!

Nhiệm vụ đơn giản thế này, thiên tài Meowth xuất chiêu là xong ngay! "Thằng nhóc đâu rồi?" James nhìn quanh, "Nó đến muộn à?"

"Nhiệm vụ quan trọng thế này mà dám đến muộn!" Jessie nắm tay, trên đầu nổi gân xanh: "Phải cho cái đứa không tôn trọng Admin này một bài học mới được!" "Không cần đâu, Satoshi sắp đến rồi..." Không phải lo cho Satoshi, mà lo cho các cậu bị nó đánh bay màu ấy chứ!

Lục Dã đã quá quen với việc Satoshi đến muộn, anh ngẩng đầu nhìn tòa nhà đài truyền hình: "Vào trước đi, Matori đã thuê sẵn địa điểm rồi." "Bà cô kính cận hả?" Cả ba đồng thanh.

Lục Dã gật đầu.

Nhờ biểu hiện xuất sắc của "Cố vấn" ở Sinnoh, đại ca Giovanni ngày càng yên tâm giao quyền.

Một "Cố vấn" cấp cao như anh có thể trực tiếp ra lệnh cho thư ký hành chính Matori.

Cũng chính nhờ "Kế hoạch Cầu Vồng" của anh mà danh tiếng của Team Rocket đang dần tốt lên.

Giovanni đại ca yên tâm làm video, thỉnh thoảng nhắn tin cho Silver, đồng thời đốc thúc Lục Dã chỉnh cấp độ Pokémon của mình trong game cao lên một chút... "Lại muốn cho người chơi mới cảm nhận nỗi đau đây mà..." Lục Dã đã tưởng tượng ra cảnh người chơi vào tòa nhà Silph Co, đối mặt với "Giovanni hệ Đất" và ngay lập tức đeo lên "mặt nạ đau khổ".

Trước đó, dùng MV để dụ dỗ thêm người chơi vào hố chính là mục đích của thầy Lục trong chuyến đi này. "Xịn thật đấy nyasu..." Cả nhóm bước vào tòa nhà, Meowth nhìn đông ngó tây.

Sàn đá cẩm thạch sáng loáng, cây cảnh Sudowoodo, Audino làm hướng dẫn viên... "Ghos! (￣▽￣)/" Gengar chào con Audino hồng hào.

Audino nghiêng đầu, nở nụ cười rạng rỡ.

Meowth dịch lại: "Nó bảo rất vui được gặp mọi người nyasu." Lục Dã: "Hê hê, nó vui hơi sớm rồi đấy!" Dưới sự dẫn dắt của Audino, nhóm Lục Dã đi về phía thang máy.

Phía sau truyền đến tiếng hét hớt hải của Satoshi: "Thầy Lục, em đến muộn rồi!!" "Pikachu ~!" Satoshi vác Pikachu trên vai, đè mũ lao tới như một cơn gió.

Các nhân viên trong sảnh nhìn theo, có chút kích động: "Thầy Lục cũng đến đây sao?" "Thấy rồi!

Ngoài đời còn đẹp trai hơn trên TV!" "Thầy Lục cố lên ở đại hội Lily of the Valley nhé!" Những tiếng cười thiện chí vang lên, mọi người tiễn thầy Lục vào thang máy.

Chắc hẳn chuyến đi này là để hợp tác đại sự gì đó với đài truyền hình.

Được tận mắt thấy Trainer vô địch trong truyền thuyết... hôm nay đúng là đủ chuyện để tám rồi!

Trong thang máy, Satoshi hì hì cười nói: "Thầy Lục, họ cũng biết thầy sắp đánh giải Little Cup kìa!" Lục Dã trợn mắt: "Giải Little Cup gì, tôi không bao giờ đánh mấy giải cỏ đó nhé!" Satoshi gãi đầu cười hì hì: "Sáng nay em ngủ quên nên mới đến muộn..." Sau đó, cậu nhìn ba người phía sau Lục Dã, mắt sáng rực. "Ba vị này chính là giáo viên thanh nhạc mà thầy nói ạ?" Không khí trong thang máy chợt im lặng.

Đing —— Cửa thang máy mở ra, bộ ba Team Rocket mặc thường phục đổ mồ hôi hột.

Sắc mặt Lục Dã cổ quái: "Satoshi, em không nhận ra họ sao?" Satoshi khoanh tay, suy nghĩ hồi lâu rồi lắc đầu: "Không nhận ra!" Rầm!

Bộ ba R-O-K-E-T ngã ngửa ra sàn một cách cường điệu.

Thầy Lục lau mồ hôi lạnh.

Đúng là Satoshi, Team Rocket không mặc đồng phục là chịu chết không nhận ra luôn! "Gợi ý cho tí nhé nyasu!" Meowth mặc một chiếc áo măng tô ngắn màu nâu, đội mũ đeo kính râm như một ông cụ non lên tiếng: "Chúng ta quen nhau lâu lắm rồi đấy!" Lục Dã thấy cạn lời.

Cái này mà còn không nhận ra thì quá đáng lắm luôn ấy!

Hay là bộ ba Team Rocket có kỹ năng bị động [Ngụy trang LvMAX] đối với Satoshi nhỉ!? "Thế ạ?" Satoshi nhìn chằm chằm Jessie và James đang đổ mồ hôi, cả hai đồng thời quay mặt đi.

Dù đã hứa với Admin nhưng gặp thằng nhóc này vẫn thấy ngại quá!

Satoshi: "Tiền bối, mọi người rốt cuộc là ai..." Cạch —— Như thể chạm vào cơ quan nào đó.

Xoẹt!!

Chương 408

Meowth dứt khoát xé toạc chiếc áo măng tô, nhảy vào giữa Jessie và James đang tạo dáng. "Nếu các ngươi đã thành tâm muốn biết!" "Thì chúng ta...

Ơ?" Lục Dã đẩy một cái, vô tình ngắt lời bộ ba, lạnh lùng nói: "Thời gian gấp rút, dẹp mấy lời thoại chào sân đó đi!" Bộ ba ỉu xìu đáp: "Rõ..." Satoshi đơ ra hai giây như đang khởi động lại chương trình, rồi hét lớn: "LÀ TEAM ROCKET!!" "Pikachu!" Pikachu nhảy ra trước mặt Satoshi, đôi má phóng điện xẹt xẹt.

Phản ứng chậm vãi chưởng...

Lục Dã dở khóc dở cười, đúng là thánh nghịch hệ có khác.

Thể chất này có đáng ngưỡng mộ không?

Đổi bằng não đấy! "Hôm nay không phải đến để bắt Pikachu đâu nyasu!" Meowth thản nhiên nói với Pikachu. "Pika?" Pikachu nghiêng đầu, có vẻ không hiểu.

James kiêu ngạo khoanh tay: "Chúng tôi chính là những giáo viên được thầy Lục mời đến để dạy cậu hát!" "Có sự chỉ đạo của một ngôi sao toàn năng như tôi, cậu sẽ sớm được ra mắt thôi ~" Jessie móc đâu ra một chiếc quạt, xòe ra che miệng cười: "Nhưng so với tôi thì còn kém mười vạn tám nghìn dặm nhé, ho hô hô!" "Bớt nói nhảm đi, mau theo Meowth luyện bài!" Meowth đẩy Satoshi và Pikachu đang ngơ ngác vào phòng thu. "Ơ?

Khoan đã, đợi chút..." Giọng nói ngơ ngác của Satoshi vang lên, hình như cuối cùng cậu cũng phản ứng kịp. "Vậy nên, giáo viên dạy em hát hôm nay... là Team Rocket!?" Satoshi: "Cái cảm giác thật khó chịu quá đi ~~" Bộ ba: "Đồ khốn, đừng có cướp thoại của chúng tôi,

thằng nhóc đáng ghét này!!" Team Rocket lầm bầm chửi bới, đi theo Satoshi vào phòng thu.

Lục Dã đứng ngoài, liếc nhìn Gengar một cái. "Ghos! (￣ ￣)" Gengar bất lực nhún vai.

Lục Dã cũng nhún vai cười nói: "Đi thôi, chúng ta cũng vào." "Ghos?" Gengar lôi ra một cái micro, ý hỏi mình có được hát không. "Không được, ở đây đông người lắm, về nhà hát cho Sirfetch'd nghe đi." Lục Dã ngẫm nghĩ, hình như có thuyết cho bò nghe nhạc để thịt chắc hơn?

Vậy thì áp dụng với vịt cũng tương tự nhỉ? "Ghos ~" Gengar xua tay, nhét micro lại.

Đúng là hết cách với mày luôn ~ Cơ mà tối qua hát đã đời rồi, hôm nay làm khán giả thôi! ...

Trong phòng thu chia làm khu vực thu âm và bàn điều khiển.

Lục Dã ngồi bên ngoài, đeo tai nghe, trông khá giống một nhà sản xuất âm nhạc chuyên nghiệp.

Qua tấm kính, có thể thấy Satoshi và những người khác đang tò mò ngắm nghía phòng thu cao cấp.

Trong tai nghe truyền đến tiếng bàn tán. "Nhóc con, cậu biết hát không?" "Có chứ, lúc tắm em hay ngân nga lắm." Satoshi thiếu tự tin nói. "Ừm... vẫn phải thử từ thang âm trước đã." James nói. "Yên tâm, có Meowth ở đây thì dạy nhanh lắm ~" Meowth khoanh tay đầy tự tin.

Lục Dã nói vào micro: "Bản nhạc để sẵn trên bàn rồi, độ khó rất cao, không cần vội, cứ từ từ thôi." Bài hát mở đầu (OP) huyền thoại "Aim to be a Pokémon Master!".

Trong thế giới Pokémon, để Satoshi tự mình tái hiện ca khúc này quả thực rất khó.

Nhưng được nghe Satoshi hát lại OP ở thế giới thực, đây cũng coi như hoàn thành một tâm nguyện nhỏ của thầy Lục. 'Mình ở thế giới Pokémon để làm lại game, anime, MV Pokémon sao?' Lục Dã lắc đầu, trong tai nghe truyền đến tiếng reo hò của Satoshi. "Thầy Lục, lời bài hát này... tuyệt quá!" Meowth nhìn bản nhạc, gật đầu: "Rất hợp với hành trình của thằng nhóc này đấy nyasu ~" "Pikachu!" Pikachu cũng vui vẻ gật đầu tán thành. [Tạm biệt thị trấn Pallet ~ tôi và cậu cùng lên đường hành trình ~ (Pikachu!) ...

Dù không thể bảo đảm ~ lần nào cũng thành công ~ (chuyện đương nhiên mà!) ...

Trở thành Bậc thầy Pokémon đệ nhất thế giới ~ mục tiêu này, nhất định sẽ đạt được!] "Mục tiêu là trở thành Bậc thầy Pokémon..." Meowth nhìn bản nhạc, dùng chất giọng khàn khàn tự lẩm bẩm hát theo. "Nguyện vọng thật giản dị nhưng kiên định!" James cảm động đến mức lau nước mắt: "Đột nhiên thấy hiểu thằng nhóc này quá!" "Đồ ngốc!

Chúng ta đến để dạy người ta, đừng có tự mình cảm động chứ!" Jessie mắng.

Satoshi cầm bản nhạc, mỉm cười với Pikachu trên vai. "Được!" Ngay sau đó, Satoshi cảm nhận được sự đồng điệu sâu sắc, nắm chặt nắm đấm, đôi mắt rực lửa. "Em nhất định sẽ hát thật to nguyện vọng của mình!" Dù có hơi sến súa và xấu hổ nhưng Lục Dã thấy lúc này Satoshi trông khá ngầu.

Một người đến cả ước mơ của mình còn không dám nói ra thì làm sao trở thành Bậc thầy Pokémon được —— Satoshi luôn treo ước mơ nơi cửa miệng và thực sự hành động vì nó. 'Satoshi đến từ thị trấn Pallet, mục tiêu là trở thành Bậc thầy Pokémon.' Thầy Lục bỗng thấy thanh xuân trở lại, cười hì hì: "Không vội, cứ luyện tập trước đi, hai

ngày nữa sẽ có ban nhạc chuyên nghiệp đến phối khí." "Ban nhạc phối khí!?" Mọi người trong phòng ngẩn ngơ. "Nhìn tôi làm gì." Lục Dã hơi sững lại, "Tôi tuy giỏi thật đấy nhưng cũng không thể một mình chơi tám loại nhạc cụ rồi mix nhạc được chứ?" "Em cứ tưởng là thầy làm hết chứ nyasu." "Ban nhạc chuyên nghiệp chắc tốn kém lắm nhỉ?" James vốn hay tính toán tiền nong, nuốt nước bọt hỏi.

Lục Dã ngước nhìn lên trần nhà, nghĩ đến kế hoạch của Oleana.

Cô ấy đã liên lạc được với một công ty giải trí ở Unova tên là BW, và đạt được thỏa thuận hợp tác với giám đốc White.

Dù là game hay MV thì công ty BW cũng sẽ đại diện quảng bá ở Unova.

White cũng giới thiệu cho Oleana một ban nhạc chuyên nghiệp —— ca sĩ chính của ban nhạc 'Poison tấu', Roxie, Thủ lĩnh nhà thi đấu hệ Độc của Unova.

Lúc đó thầy Lục đã ngẩn người hồi lâu.

Vì công ty giải trí BW vốn là sản nghiệp của cặp đôi nhân vật chính trong bản 'Special: Black & White'.

Dù chưa từng gặp mặt nhưng lại giao thoa theo cách kỳ diệu này.

Có lẽ đúng như giáo sư Oak nói, những người sở hữu Pokedex sẽ luôn thu hút lẫn nhau.

Nói đến âm nhạc... ngoài tay bass Roxie, Thủ lĩnh hệ Ác của Galar là Piers cũng cống hiến hết mình cho âm nhạc, là một ca sĩ có giọng hát nội lực.

Lục Dã nhớ đến Piers thuần túy là vì em gái của anh ta, Marnie, thực sự quá dễ thương... "Roxie à?" Jessie suy nghĩ một hồi rồi thốt lên: "Con bé chơi rock đó hả!" James: "Jessie, sao bà lại rành ban nhạc ở Unova thế?" "Trên tạp chí thời trang Lumiose hằng tuần có mà."

Jessie nói, "Số trước nữa bìa là minh tinh Diantha, số vừa rồi chính là con bé đó đấy." "Nếu ban nhạc 'Poison tấu' sắp đến..." Mắt Satoshi sáng rực, "Vậy có nghĩa là em có thể thách đấu nhà thi đấu với Roxie rồi!" Meowth nhảy dựng lên, dùng tờ báo cuộn lại gõ vào gáy Satoshi. "Lo mà học hát cho tử tế đi nyasu!" "Đau quá... em biết rồi mà!" Dưới sự thúc giục của Meowth, Satoshi cầm bản nhạc lên, hắng giọng: "Em bắt đầu hát câu đầu tiên đây nhé ~" Bên ngoài phòng thu, Lục Dã khoanh tay, vẻ mặt nghiêm túc. "Không vấn đề gì!

Gengar, chuẩn bị sẵn sàng!" "Ghos ~!" Gengar cũng đeo tai nghe, bộ dạng như một DJ chuyên nghiệp, ra hiệu OK. "Yêu yêu yêu, đài Rotom, thời gian Rap, yêu!" Rotom đồ giám bay lơ lửng, phát ra tiếng Rap đầy âm hưởng điện tử.

Cái đài này nạp đầy điện rồi hay sao ấy nhỉ!

Sắc mặt Lục Dã phức tạp, khẽ gật đầu với Satoshi.

Dưới ánh mắt mong chờ của bộ ba Team Rocket, Satoshi khí thế hừng hực hét lớn: "Pokémon, Get☆Daze!" Mắt Lục Dã sáng lên.

Có thần thái rồi đấy!

Nhưng ngay sau đó, sắc mặt Team Rocket xanh mét, đau đớn bịt tai lại. "Dừng lại, dừng lại mau nyasu!" "Không được, thằng nhóc hoàn toàn đắm chìm trong tiếng hát rồi!" Lục Dã nghe thấy tiếng hát truyền qua tai nghe, lông tơ dựng đứng, lập tức giật tai nghe xuống.

Địa ngục, đây là địa ngục!

Nếu phải hình dung thì nó giống như tiếng Muk ngâm trong bùn ba ngày, tiếng móng tay Meowth cào lên bảng đen, hay tiếng Machamp bị trúng chiêu Chém Cổ Họng mà vẫn cố hát vậy!! "Ghos..." Gengar đeo tai nghe, nằm vật ra bàn điều khiển, mắt nổ đom đóm.

Lục Dã hét lớn: "Cố trụ vững, Gengar, bỏ tai nghe ra!" "Ghos!"

Gengar bỏ tai nghe ra, vẫn còn chưa hoàn hồn.

Satoshi cuối cùng cũng ngừng hát, mặt ngây thơ gãi đầu: "Hát... khó nghe lắm ạ?" "Không." Meowth lắc đầu. "Thế thì tốt quá." Satoshi hì hì cười. "Mà là cực kỳ, cực kỳ khó nghe nyasu!" Meowth thất vọng lắc đầu. "Hả..." Satoshi nhìn Pikachu, hơi tự ái gãi đầu. "Pikapi ~" Pikachu kiên định gật đầu với Satoshi, lấy đuôi chọc chọc vào bản nhạc. "Được!" Satoshi ngẩn ra một lúc, rồi ngay lập tức hồi máu đầy cây, sau lưng như có ngọn lửa bùng cháy. "Em nhất định sẽ luyện thành công bài hát này!" Bởi vì đây chính là tiếng lòng của em và Pikachu!

Bộ ba Team Rocket ngơ ngác nhìn Satoshi và Pikachu, mắt dần hóa thành hình sóng nước. "Pikachu bảo Satoshi đừng từ bỏ ước mơ kìa nyasu!" Meowth lau nước mắt, cảm động rưng rưng. "Cứ giao cho chúng tôi!" Trên người James tỏa ra hào quang như tình mẫu tử, kiên định nắm tay. "Chúng tôi nhất định sẽ khiến Satoshi hát hay bài này!" "Chậc, đàn ông thép!" Satoshi nhìn bộ ba đang hừng hực 'tình mẫu tử', sắc mặt biến đổi: "Mọi người...

đừng có qua đây á!!!" Lục Dã đứng ngoài phòng thu, khóe miệng giật giật.

Quả này là... bộ ba Team Rocket thăng cấp thành 'mẹ nuôi' của Satoshi rồi sao?

Trong phòng thu, bộ ba đang tận tình dạy bảo Satoshi, bắt đầu từ những âm cơ bản nhất. "Hát theo Meowth này nyasu ——" Satoshi: "Nyasu ——" Meowth lấy tờ báo gõ vào gáy Satoshi: "Cậu chỉ cần hát chữ 'A' thôi, cái thằng nhóc này!" "Thì anh có nói đâu!" Satoshi cãi lại.

Thầy Lục không nỡ phá vỡ cảnh tượng ấm lòng này. "Ban nhạc của Roxie chắc hậu tuần là tới." Lục Dã lẩm bẩm: "Ba ngày không biết Satoshi có lo liệu nổi không..." Cạch —— Bỗng nhiên, cửa phòng

thu bị đẩy ra.

Một quả cầu lông màu hồng lảo đảo bước vào, rồi ngoan ngoãn đóng cửa lại. "Puri!" Nhận thấy ánh mắt của Lục Dã, quả cầu hồng tức giận phồng lên một vòng, hai tay ngắn ngủn chống nạnh, một tay còn cầm chiếc micro.

Lục Dã ngẩn người.

Pokémon thần xuất quỷ nhập nhất trong TV, hình như không có Trainer nhưng lại luôn đi theo Satoshi...

Việc yêu thích nhất là ca hát và vẽ bậy, từng nhiều lần cứu Satoshi khỏi nguy hiểm...

Lục Dã ngạc nhiên thốt lên: "Jigglypuff?" Trước mắt là một chú Pokémon màu hồng tròn trịa, trên trán có một lọn tóc xoăn, đôi mắt xanh lam to tròn long lanh, đôi tai mèo khẽ đung đưa.

Puri!

Jigglypuff trông có vẻ cực kỳ phẫn nộ, nó phồng má lên, khiến cả cơ thể bành trướng như một quả bóng.

Lục Dã giật mình, vội vàng xua tay: Bình tĩnh, Jigglypuff, có gì từ từ nói!

Tuy không biết tại sao Jigglypuff lại xuất hiện ở đây, nhưng hẳn là nó đã bám theo Satoshi rồi lẻn vào phòng thu âm.

Nghe giọng hát dở tệ của Satoshi, với tư cách là một ca sĩ có tính cách điêu ngoa, tùy hứng, Jigglypuff không nổi giận mới lạ.

Puri!

Jigglypuff phồng má, nhảy phóc lên bàn điều khiển.

Gengar bị đôi tay nhỏ nhắn của Jigglypuff đẩy sang một bên, nó dùng Sheer Force nhường chỗ.

Trong ánh mắt tò mò của Lục Dã, Jigglypuff hướng về phía micro, hét lớn với nhóm Satoshi trong phòng thu: Puri!

Trong phòng thu, Jessie và James nhìn Meowth: Tên đó đang nói gì vậy?

Nó bảo chúng ta hát quá dở, nên để dân chuyên nghiệp đến hướng dẫn, meo!

Meowth dịch xong, phẫn nộ hướng về phía Jigglypuff, giơ móng vuốt ra: Mày dám coi thường Meowth đại gia sao!

Jigglypuff càng thêm tức giận, cơ thể tròn trịa đỏ bừng lên: Pu... ri!

Ngay lập tức, Jigglypuff nhảy xuống bàn điều khiển, chạy lạch bạch vào phòng thu, tung chiêu Vả Liên Tục vào mặt Meowth.

Puri!

Meow, đau quá!

Meowth bị vả tới mức không kịp trở tay, ôm lấy gò má đỏ bừng, nước mắt đầm đìa: Đáng ghét, Meowth không giỏi chiến đấu lắm!

Jessie tức tối nắm chặt tay: Đồ nhóc điêu ngoa, Sonans, cho nó một bài học!

Chương 409

James vội ôm lấy eo Jessie, cười xòa hòa giải: Thôi mà, mọi người đều đến giúp Admin, bớt gây sự lại đi!

Tên này... cũng là Admin mời tới sao?

Jessie ngẩn người, suy tư, Ra vậy, hình như nó hát hay thật.

Satoshi thấy Jigglypuff thì vui mừng: Jigglypuff, lâu rồi không gặp!

Puri!

Jigglypuff mỉm cười, đẩy Pikachu sang một bên, giơ micro về phía Satoshi.

Pikachu mặt đầy vô tội, đứng gãi tai.

Pika?

Satoshi nhìn Jigglypuff rồi nhìn micro, cười toe toét: Cậu đến để dạy tớ hát sao?

Puri!

Jigglypuff vui vẻ gật đầu.

Tốt quá!

Có mọi người giúp đỡ, tớ nhất định sẽ hoàn thành bản thu này!

Satoshi tràn đầy quyết tâm.

Lục Dã gãi đầu ngơ ngác.

Để Jigglypuff dạy Satoshi hát?

Thế thì chẳng phải tất cả mọi người ở đây đều sẽ bị trúng chiêu Hát Ru sao!?

Nhưng dù sao Jigglypuff cũng có ý tốt, lại là ca sĩ hàng đầu thế giới Pokémon.

Lục Dã thở dài: Rotom, lát nữa nhớ bật máy ghi âm trước.

Không hiểu nổi...

Rotom hiện dấu hỏi chấm trên màn hình.

Lần trước cậu không phải đã ghi lại bài Ca Diệt Vong của Gengar sao?

Lục Dã nói: Lần này, biết đâu còn ghi lại được cả nhạc phim kinh dị của Jigglypuff ấy chứ.

Rotom bừng tỉnh, dùng giọng điện tử trả lời: Nhưng tôi vẫn thích kiểu âm thanh này hơn.

Mau tắt cái hiệu ứng âm gian đó đi cho tôi!

Trong phòng thu, Meowth không cam lòng để Jigglypuff cướp mất vị trí sư phụ của mình.

Nếu cứ thế này, đĩa nhạc phát hành sẽ là Bài ca của Jigglypuff chứ không phải Bài ca của Meowth nữa!

Meowth không cho phép chuyện đó xảy ra!

Meowth vung Cào Liên Tục đối đầu với Vả Liên Tục của Jigglypuff tạo thành một vùng tàn ảnh.

Cảnh tượng này chẳng khác gì hai con mèo đang cào nhau.

Tuy nhiên, chiến lực của Meowth lúc cao lúc thấp, gặp yếu thì yếu, cuối cùng vẫn không địch lại Jigglypuff.

Meow!

Meowth lại ôm lấy má: Hay là... chúng ta hợp tác đi!

Meowth cũng muốn làm sư phụ của nhóc tỳ!

Puri!

Jigglypuff vênh váo, tận hưởng sự chú ý của mọi người, giơ cao chiếc micro của mình.

Bên ngoài phòng thu, Lục Dã lấy đâu ra một cái bịt mắt, đeo vào rồi ngả người ra ghế văn phòng, lười biếng nói: Gengar, tao ngủ trưa tí đã, tỉnh dậy chúng ta đi ăn cơm.

Gengar mặt đầy thắc mắc.

Con Jigglypuff đặc biệt này có tỉ lệ gây ngủ là 100%, lại còn thích lôi bút dạ ra vẽ bậy lên mặt người ngủ.

Đã không tránh khỏi chiêu Hát Ru thì chi bằng tận hưởng luôn cho rồi.

Lục Dã đeo bịt mắt, gối đầu lên tay, ngáp một cái.

Cùng lắm tỉnh dậy thì rửa mặt rồi dạy dỗ Satoshi tiếp.

Có Jigglypuff và Meowth ở đây, chắc tên ngốc kia cũng học được chút gì đó.

Đang suy nghĩ, một giai điệu dịu dàng vang lên bên tai.

Trái ngược hoàn toàn với giọng hát của Satoshi, nó nhẹ nhàng như lông vũ, như vầng trăng khuyết soi bóng xuống mặt hồ, gợn lên những vòng sóng bạc.

Ba... ba-la-la-ba, pu-ri, ba... ba-ri-ba.

Jigglypuff cầm micro, nhắm mắt đắm chìm trong tiếng hát của chính mình.

Đây là lần đầu tiên Lục Dã trực tiếp trải nghiệm ca dao của Jigglypuff, sự mệt mỏi dần tan biến, cơ thể thư giãn chìm vào giấc mộng.

Đúng là...

Lục Dã dụi mắt, lười biếng lầm bầm, Phúc âm cho người mất ngủ.

Đang...

đang ghi âm... lạch cạch...

Rotom lảo đảo, cuối cùng nằm bẹp trên bàn điều khiển, thổi bong bóng mũi.

Gengar trong giấc mộng cũng nhe miệng cười, hát theo giai điệu của Jigglypuff.

Đây rõ ràng là chiêu Nói Khi Ngủ.

May mà tiếng hát quá nhẹ, chiêu Ca Diệt Vong không kích hoạt thành công, nên không ngắt quãng bài hát của Jigglypuff.

Bài hát vẫn tiếp tục, Jigglypuff như đang đứng giữa sân khấu rực rỡ, kết thúc một khúc nhạc, nó cúi chào duyên dáng.

Thế nhưng, tiếng vỗ tay như mong đợi lại không vang lên.

Jigglypuff nhìn quanh, thấy mọi người nằm lăn lóc ngủ say như chết, nó hít một hơi thật sâu, phẫn nộ phồng má.

Puri!

Nó tháo micro ra, để lộ chiếc bút dạ bên trong, hầm hầm nhảy tới bên cạnh Satoshi.

Pikachu, tớ giành được chức vô địch rồi!

Satoshi vừa chảy nước miếng vừa nói mơ.

Pikapi!

Pikachu nằm nghiêng trong lòng Satoshi, gọi tên chủ nhân.

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Jigglypuff nhanh chóng vẽ đầy mặt Satoshi và Pikachu những hình vẽ quái dị.

Sau đó, nó lại nhảy tới chỗ nhóm Rocket đang ngủ say, múa bút như bay.

Cuối cùng, Jigglypuff đi ra ngoài phòng thu.

Puri!

Mặt nó hiện rõ sự kinh ngạc.

Trước mặt nó là một thanh niên tóc đen đang ngáp dài và một con Gengar đang nhai quả Berry rộp rộp.

Nghĩ đi nghĩ lại, thấy rửa mặt cũng hơi phiền.

Dựa vào chút ý thức cuối cùng, Lục Dã nhét quả Chesto Berry vào miệng, nuốt chửng.

Thầy Lục nhìn Jigglypuff, cười hối lỗi: Nếu không hài lòng, cậu có thể vẽ tiếp lên mặt nhóm Satoshi... tha cho tôi đi.

Quả Chesto Berry có thể giải trừ trạng thái ngủ, quan trọng hơn, nguyên mẫu của thứ này chính là hạt dẻ.

Mấy hôm trước món hạt dẻ rang đường nhà Thầy Lục dùng chính là loại quả này, Gengar lúc nào cũng mang theo bên người!

Gengar đưa một hạt dẻ ra, chia cho Jigglypuff.

Jigglypuff ngơ ngác nhìn Lục Dã, rồi nở một nụ cười rạng rỡ: Puri!

Ước mơ lớn nhất của nó là tìm được một người bạn có thể nghe hết bài hát của mình.

Vì ước mơ này, Jigglypuff đã lang thang rất lâu.

Và hôm nay, ước mơ đó cuối cùng đã thành hiện thực!

Puri!

Jigglypuff kiễng chân xoay một vòng vui sướng, rồi chợt khựng lại.

Chỉ thấy Lục Dã ngáp thêm cái nữa, vẻ mặt phức tạp: Hiệu quả gây ngủ này...

đến cả Chesto Berry cũng không giải trừ sạch được sao?

Mình đáng lẽ phải nghĩ tới chứ!

Jigglypuff đến cả siêu nhân vùng Pallet còn hạ gục được... lần này liều lượng hạt dẻ hơi ít rồi!

Thế là, Thầy Lục lại ngả lưng xuống ghế, tiếp tục giấc ngủ trưa thoải mái.

Jigglypuff như bị sét đánh ngang tai, hai tay ôm mặt, lắc đầu lia lịa: Puri!

Khi tỉnh dậy lần nữa, bên ngoài văn phòng đã là hoàng hôn.

Sự mệt mỏi của Lục Dã tan biến sạch sẽ, anh đi tới gương trong nhà vệ sinh, nhìn vào con Gengar cũng đang bị vẽ đầy mặt.

Cậu còn cười tôi à?

Lục Dã cười nói: Cậu nhìn lại mình trước đi!

Dù mặt đầy hình vẽ, nhưng vẫn không che lấp được vẻ đẹp trai của Thầy Lục.

Cái khí chất có thể giữ vững sự hoàn hảo và đẹp trai trong mọi hoàn cảnh này chính là hình mẫu thực tế của các độc giả hiện nay.

Quay lại phòng thu, Jigglypuff đã hết giận, nó ngồi trên bàn cầm bản nhạc, đôi chân nhỏ đung đưa.

Puri!

Nó nói nó chắc chắn sẽ dạy được nhóc tỳ, meo.

Đừng dùng chiêu Hát Ru nữa nhé?

James e dè nói: Chỉ là dạy kỹ thuật thôi, Meowth có thể dịch cho nhóc tỳ mà!

Đúng thế, lớp trang điểm hoàn hảo của tôi cũng bị nó làm hỏng hết rồi!

Jessie kêu ca.

Puri!

Ngay khi ánh mắt của Jessie và Jigglypuff chạm nhau tóe lửa, Lục Dã xách một túi cơm hộp lớn bước vào.

Ăn cơm thôi, mỗi người một phần.

Lục Dã nói: Không được tranh Khối Năng Lượng của Pokémon, Jigglypuff cũng có phần!

Cơm hộp là suất ăn của nhân viên đài truyền hình Jubilife, ba món một canh, chất lượng khá ổn.

Còn Khối Năng Lượng là do chính tay Thầy Lục làm, trộn thêm mật ong và các loại quả Berry quý giá, tỏa ra ánh sáng và hương vị hấp dẫn.

Jessie và James nuốt nước miếng, thỉnh thoảng liếc nhìn Meowth đang ăn ngon lành.

Meowth, bình thường mày chẳng phải toàn ăn cơm hộp sao!

Jessie nghiến răng.

Chương 410

Có sao đâu meo, Meowth cũng là Pokémon mà meo.

Meowth nhét Khối Năng Lượng vào miệng, mặt đầy hạnh phúc.

Puri!

Jigglypuff nhai Khối Năng Lượng, mắt híp lại thành hình bán nguyệt, ngân nga giai điệu nhỏ, đôi chân đung đưa.

Togepi hai tay ôm chai Coca lớn, lảo đảo chia sẻ cho Jigglypuff.

Jigglypuff ngẩn người, hứ một tiếng quay đi, rồi lại lén nhìn Togepi, dùng chân nhỏ đẩy một cái cốc giấy qua.

Togepi khua tay, dưới sự điều khiển của niệm lực, chai Coca rót đầy cốc giấy.

Một lúc sau.

Puri!

Jigglypuff đã cầm cốc giấy cụng ly với Togepi.

Lục Dã nói: Trong vòng hai ngày phải để Satoshi học thuộc bài này, thời gian khá gấp rút.

Nhưng có sự hợp tác của Jigglypuff và Meowth, chắc chắn sẽ biến điều không thể thành có thể!

Meowth gãi đầu ngượng ngùng: Làm gì đến mức đó đâu sếp, meo.

Puri!

Jigglypuff hít một hơi, vênh váo tự đắc.

Không thể... là đang nói tớ sao?

Satoshi chỉ vào mình, ngơ ngác hỏi.

Lục Dã thở dài: Tóm lại!

Tranh thủ thời gian, tối nay cũng bắt đầu tập luyện đi.

Nhóm Rocket đồng thanh: Không vấn đề, cứ giao cho chúng tôi!

Đến cả Jigglypuff cũng giơ micro hưởng ứng: Puri!

Togepi ôm chai Coca, Gengar lại nhét chai Coca uống dở vào túi.

Không được lãng phí, phải biết tiết kiệm cho chủ nhân chứ...

Gengar cười nhe răng.

Đúng rồi, lát nữa phải thỉnh giáo kỹ năng hát hò của Jigglypuff mới được.

Gengar ta đây cũng rất giỏi hát hò đấy nhé!

Màn đêm buông xuống, trên bầu trời thành phố Jubilife có vài chú Drifblim bay ngang qua.

Ở vùng Sinnoh, mùa đông dài mùa hè ngắn, điện chủ yếu lấy từ than đá và gió.

Những chú Drifblim này bay tới từ thị trấn Floaroma gần đó, nơi có những cánh đồng chong chóng trắng xóa.

Cho đến khi đêm đã về khuya, những chú Murkrow bay qua bầu trời, đài truyền hình Jubilife chuẩn bị đóng cửa.

Trong phòng thu, Satoshi đã hát thành công những nốt nhạc không sai một nhịp.

James reo lên: Ôi trời ơi!

Tôi đã bảo mà nhóc tỳ, cậu nhất định làm được!

Jessie cười.

Nhóc tỳ, là Meowth tận mắt chứng kiến cậu trưởng thành đấy meo...

Meowth nghĩ đến những khó khăn trước đó, lấy tay lau nước mắt, cảm động không thốt nên lời.

Lục Dã bất lực đỡ trán.

Đây mới chỉ là nốt nhạc thôi mà... còn xa lắm.

Hay là không nên để Satoshi hát nhỉ?

Nhưng sau đó còn phải về thị trấn Pallet quay MV.

Theo kế hoạch, Lục Dã định để Pidgeot của Satoshi lên sóng.

Dù sao Pidgeot cũng đang ở sân sau của giáo sư Oak, chạy trời không khỏi nắng.

Satoshi mồ hôi đầm đìa, tay cầm bản nhạc nhăn nhúm, thở phào nhẹ nhõm.

Tuy còn khó hơn cả đấu Pokémon hay huấn luyện, nhưng mọi người đều kỳ vọng vào tớ, đều giúp đỡ tớ.

Hơn nữa, trở thành Pokémon Master vốn là tiếng lòng của tớ...

Jigglypuff, Meowth, chúng ta tiếp tục huấn luyện nào!

Satoshi nắm chặt tay hét lớn.

Puri!

Jigglypuff vẫy đôi tay ngắn ngủn, mỉm cười gật đầu.

Nó bảo, nó khá hài lòng với học sinh này meo!

Meowth khoanh tay, nhắm mắt gật đầu đồng cảm.

Lục Dã nhìn quanh, nở một nụ cười.

Xem ra sau này tìm công ty giải trí BW phát hành album, phải đưa cả Bài ca của Jigglypuff vào mới được.

Bản thu âm chắc chắn không hiệu quả bằng hát trực tiếp, nhưng

lúc đó, chỉ riêng điểm giải cứu người mất ngủ thôi cũng đủ để bán chạy rồi.

Tất nhiên quan trọng nhất vẫn là tâm nguyện muốn truyền tải tiếng hát của chính Jigglypuff.

Lục Dã nói với mọi người: Hôm nay nghỉ sớm thôi, về thị trấn Sandgem, tôi mời mọi người ăn đêm.

Ngay lập tức, sự mệt mỏi cả ngày tan biến.

Satoshi và nhóm Rocket đồng thanh hô lớn: Cảm giác thật tuyệt vời!

Gã ngốc kia!

Đồ nhóc tỳ đáng ghét, đừng có tranh lời thoại của ta!

Hai ngày sau đó, Lục Dã tiếp tục công việc giám chế.

Ngoài việc Rotom ngày càng hứng thú với nhạc điện tử, Gengar dường như đã thỉnh giáo được kỹ năng hát hò của Jigglypuff, khiến chiêu Ca Diệt Vong ngày càng thành thục hơn.

Lục Dã nhìn Jigglypuff đang nằm bệt dưới đất thè lưỡi giả chết, vẻ mặt quái dị.

Nhìn xem, cậu đã hành hạ Jigglypuff thành ra nông nỗi gì rồi!

Dưới sự huấn luyện của Meowth và Jigglypuff, tiến độ của Satoshi cực kỳ rõ rệt.

Trong tình trạng không có nhạc nền, ít nhất cậu ta đã hát đúng nhạc phổ.

Trong nhóm chat, Lục Dã đăng tải đoạn hát thử của Satoshi, khiến mọi người ngỡ ngàng.

Nghe cũng có vẻ không tệ nhỉ?

Lorelei ngạc nhiên nói.

Tôi cứ tưởng Satoshi mù nhạc cơ.

Takeshi mỉm cười, Cậu ấy cũng có khiếu đấy chứ.

Lt.

Surge hắc hắc cười: Lúc nó đến khiếu chiến Gym Vermilion, tôi đã thấy Satoshi có tố chất của một nghệ sĩ rồi!

Lục Dã trầm ngâm.

Lt.

Surge nói vậy hình như cũng không phải vô lý.

Satoshi có thể thu hút được Jigglypuff, Meloetta, ngoài sợi dây liên kết ra, có lẽ thực sự có thiên phú âm nhạc hỗ trợ?

Dù sao đi nữa, việc sản xuất MV coi như chính thức đi vào quỹ đạo.

Tìm ban nhạc đệm nhạc, thu âm giọng gốc, sau đó về thị trấn Pallet quay hình là xong.

Lục Dã liếc nhìn sổ ghi chú.

Tiếp theo là đàm phán với ban nhạc nhỉ...

Ngày 16 tháng 3, thứ Ba.

Đài truyền hình Jubilife đột nhiên đón tiếp một nhóm khách không mời mà tới.

Các nhân viên tò mò nhìn đám thanh niên nhạc rock ăn mặc phong cách punk, thì thầm: Tới thu chương trình à?

Không, hình như là do Thầy Lục mời tới đấy.

Bỗng có người thốt lên kinh ngạc.

Đó là giọng ca chính của ban nhạc Độc Tấu, cô Roxie!

Hừ...

Cô bé tóc trắng mặc chiếc áo dài tay rộng thùng thình, ống tay áo chỉ hở ra đầu ngón tay, chân đi đôi ủng đinh tán, đeo bao đàn guitar màu tím đen.

Đối mặt với lời bàn tán của người khác, cô bé tặc lưỡi, gạt lọn tóc anh đào trên mái đầu dựng ngược, giọng bất mãn.

Vậy, Thầy Lục rốt cuộc đang ở đâu?

Đang đợi ở phòng thu âm.

Trợ lý Beth nói khẽ, Thầy Lục bản thân cũng là một nghệ sĩ, hơn nữa ngài ấy còn là chuyên gia hệ Độc cực kỳ nổi tiếng!

Ồ?

Cô bé tóc trắng nheo mắt, kéo dài giọng, Chuyên gia hệ Độc sao?

Đi thôi!

Cô bé khoác bao đàn lên vai, nhe răng để lộ hàm răng cá mập, vẻ mặt hung hăng.

Để ta xem thử phong thái của vị chuyên gia hệ Độc này như thế nào!

Tầng 7 đại thọ đài truyền hình Jubilife, phòng thu âm.

Jigglypuff kiễng chân, vươn người về phía trước, vẻ mặt hời hợt mở miệng: Puri.

Lục Dã đút một miếng Khối Năng Lượng quả Oran, Jigglypuff nhai nhồm nhoàm, má phồng lên như sóc chuột.

Vị thế nào?

Lục Dã cười nịnh nọt.

Pu... ri!

Jigglypuff đỏ mặt phồng mang, hậm hực quay đi, quay lưng về phía Lục Dã, đưa tay ra.

Không cần anh đút, Jigglypuff tự ăn!

Lục Dã cười: Cho cậu hết, cho cậu hết cả đấy!

Nhóm Rocket có lương công ty, Satoshi thì đồng ý diễn xuất vì tình bạn.

Jigglypuff sẵn lòng ở lại dạy bảo, Thầy Lục vẫn rất cảm kích.

Coi như trả ơn, mấy khối năng lượng tự nhiên không thành vấn đề.

Puri!

Jigglypuff nhét hết vào miệng cùng lúc, má căng phồng vỗ vỗ tay nhỏ.

Meowth dịch lại: Nó bảo có thể tiếp tục huấn luyện rồi meo.

Satoshi đang ngồi bệt dưới đất, gãi đầu: Thầy Lục chẳng phải bảo hôm nay sẽ có ban nhạc đến đệm sao?

Lục Dã nhìn đồng hồ trên tường: Thời gian hẹn là chiều nay... chắc họ cũng sắp tới rồi.

Chương 411

Đang đùa giỡn với Jigglypuff tròn ung ủng, Sylveon mở to đôi mắt xanh tròn xoe, trong không khí nồng nặc mùi ghen tị.

Lục Dã cúi người, xoa đầu Sylveon, dải lụa trắng tuyết quấn lấy cánh tay anh.

Nymph...

Thật ra em cũng không có giận đâu... hừ hừ.

Gengar đeo tai nghe, trông như một nghệ sĩ chuyên nghiệp, tò mò quay đầu lại.

Cốc cốc.

Trợ lý đài truyền hình hơi lo lắng gõ cửa bước vào: Thầy Lục, ban nhạc Độc Tấu tới rồi.

Ừ, để tôi ra đón.

Họ trông có vẻ không được kiên nhẫn lắm.

Trợ lý cẩn thận nói: Có lẽ là quy cách thông báo có chút khác biệt so với họ tưởng tượng...

Ban nhạc Độc Tấu từng tổ chức nhiều buổi lưu diễn ở nước ngoài, năng lực hàng đầu, danh tiếng có thể sánh ngang với ban nhạc Dugtrio Trio ở Alola.

Nếu không phải Roxie có quan hệ cá nhân với công ty giải trí BW, cô ấy cũng không nhận lời mời này.

Tuy nhiên, vượt biển tới đây mà chỉ gặp một ca sĩ không danh tiếng, giám chế nghiệp dư...

điều này vẫn khiến Roxie có chút thất vọng.

Trợ lý đã lăn lộn nhiều năm, tóm tắt lại sự bất mãn của Roxie, cười khổ: Cô ấy là ca sĩ rock, lại là Thủ lĩnh Gym của vùng Unova, có lẽ sẽ hơi nóng tính một chút...

Để tôi đi gặp cô ấy trước.

Lục Dã có thể hiểu được tâm trạng thất vọng của Roxie, nhưng đội ngũ của mình đâu có nghiệp dư.

Chưa nói đến nhóm Rocket toàn năng, chỉ riêng khả năng hát của Jigglypuff thôi cũng chỉ có Meloetta trong truyền thuyết mới sánh kịp.

Có nó dạy bảo, sự tiến bộ của Satoshi đúng là vượt bậc.

Dù sao người ta cũng từ xa tới mà.

Lục Dã cười nói.

Thầy Lục, em đi với thầy!

Satoshi vội đứng dậy.

Meowth khoanh tay chặn đường: Cậu còn phải luyện hát đấy, nhóc tỳ!

Chỉ nghỉ một lát thôi mà!

Satoshi chắp tay cười cầu khẩn.

Hôm nay biết đâu có cơ hội khiêu chiến Thủ lĩnh Roxie... không thì xem Thầy Lục đấu một trận chắc chắn cũng học hỏi được nhiều điều!

Meowth không tình nguyện lầm bầm: Chỉ được nghỉ một lát thôi đấy meo...

Nó nhìn quanh, nhưng phát hiện xung quanh chẳng còn ai.

Jessie, James, sao mọi người đều đi hết vậy!

Đợi Meowth với meo!

Jessie và James bực tức đi vào thang máy, nghiến răng: Roxie là cái thá gì, dám coi thường chúng ta!

Đúng thế, lát nữa để Jigglypuff hát cho cô ta một bài thật hay!

Puri!

Jigglypuff phồng má.

Lục Dã cười: Người ta cũng chưa làm gì mà... chúng ta phải thể hiện thực lực và thành ý trước.

Tôn trọng kẻ mạnh vốn là khái niệm chung trong văn hóa nhạc rock, và trong giới Trainer lại càng như vậy.

Chỉ có kẻ mạnh mới xứng đáng nhận được sự tôn trọng, làm bạn với kẻ yếu chỉ là lãng phí thời gian.

Theo một nghĩa nào đó, điều này cũng rất thực tế và thẳng thắn.

Những gì Thầy Lục cần làm rất đơn giản, dắt Jigglypuff ra hát một bài là xong.

Với trình độ âm nhạc của Roxie, chắc chắn cô ấy sẽ nhận ra sự phi thường của Jigglypuff.

Jigglypuff, lát nữa biểu hiện tốt nhé, hát hay sẽ có kẹo ăn.

Lục Dã mỉm cười nói.

Puri!

Jigglypuff dùng tay kéo mí mắt, làm mặt quỷ, thè lưỡi với Lục Dã.

Trẻ con mới ăn kẹo!

Jigglypuff không phải trẻ con!

Gengar cười nhe răng, móc từ trong túi ra một cây kẹo mút màu cầu vồng, liếm ngon lành.

Jigglypuff trừng mắt nhìn Gengar, má phồng lên, mắt rưng rưng

lệ.

Cuối cùng, Jigglypuff cũng miễn cưỡng đồng ý yêu cầu của Lục Dã.

Puri!

Jigglypuff quay mặt đi.

Chỉ là hát một bài thôi mà, sở trường của Jigglypuff chính là hát hò!

Sảnh tiếp khách tầng 3 đài truyền hình Jubilife.

Ghế sofa xếp thành vòng tròn, cô bé tóc trắng lọt thỏm trong ghế, đôi chân ngắn đi ủng đinh tán đung đưa không chạm đất.

Sofa thoải mái quá, mềm mại thật...

Roxie nheo mắt, lười biếng nói.

Trợ lý Beth đeo băng đô và kính râm, thở dài: Đại ca, chú ý phong thái, Thầy Lục sắp tới rồi!

Đúng rồi, Thầy Lục!

Cô bé tóc trắng ngồi thẳng dậy, ống tay áo rộng chống hai bên, giữa hai chân kẹp một bao đàn điện màu tím đen.

Ta còn định thỉnh giáo anh ta đây!

Thầy Lục với tư cách là chuyên gia hệ Độc, chiến thuật kinh điển nhất chính là Kịch Độc - Thế Thân - Bảo Vệ đơn giản mà hiệu quả.

Roxie cũng đã xem video đó.

Ngay cả cô cũng không ngờ lần này đối tượng hợp tác của ban nhạc lại là Thầy Lục.

Dù trình độ âm nhạc của phía đối tác khiến Roxie hơi thất vọng, nhưng nếu có thể nhân cơ hội này thỉnh giáo Thầy Lục một trận, thì

biểu diễn miễn phí cũng không phải là không thể...

Roxie vò vò ống tay áo trống rỗng, chống cằm ngồi thẫn thờ trên sofa.

Từ xa vang lên tiếng bước chân, Satoshi hùng hổ kêu lên: Thầy Lục, hình như là con nhóc kia kìa!

Trong nháy mắt, sắc mặt các thành viên ban nhạc biến đổi, run cầm cập nhìn giọng ca chính.

Con... nhóc!?

Roxie nhe răng cá mập, mái tóc dựng ngược như sắp nổ tung, cô nhảy xuống đất, ngước đầu lườm Satoshi: Ngươi nói ai là con nhóc hả!

Ơ?

Satoshi gãi má, Nhưng trông cậu có vẻ còn nhỏ tuổi hơn tớ mà...

Lục Dã ngửa mặt nhìn trời.

Roxie chắc chỉ cao chưa đến một mét năm, thấp hơn cả Satoshi.

Không hẳn là hợp pháp loli, chắc khoảng 16 tuổi.

Giọng ca chính nhạc rock 16 tuổi, phong cách punk loli... một thiết kế nhân vật kỳ lạ đã được thêm vào!

Hừ...

Roxie hậm hực trừng mắt ra sau, Cấm cười!

Các thành viên ban nhạc đang che miệng vội vàng đứng thẳng dậy, hô lớn: Rõ!

Những người này không chỉ là thành viên ban nhạc mà còn là các Trainer của Gym Roxie.

Con đường âm nhạc và Trainer song hành cùng nhau, giống như

vừa là ảnh hậu vừa là Nhà vô địch vậy.

Ở Kalos còn có Thiên vương làm đầu bếp, Thủ lĩnh làm nhà khoa học nữa mà...

Roxie làm giọng ca chính cũng chẳng có gì lạ.

Tôi nhận lời mời đến để đệm nhạc cho dự án của Công ty Pokémon.

Roxie ngước nhìn Thầy Lục cao 1m83, hung hăng nói: Nhưng trước đó, tôi phải kiểm tra trình độ đội ngũ của các anh đã!

Làm gì có chuyện bên B lại đi kiểm tra bên A chứ...

Lục Dã vẻ mặt phức tạp, định nói không đồng ý thì thôi.

Satoshi nắm chặt tay, khí thế bừng bừng: Được, chúng tớ chấp nhận thử thách của cậu!

Thầy Lục: ???

Dù là âm nhạc hay đấu Pokémon, Meowth đều sẽ thắng cho cô xem!

Meowth hiếm khi đứng cùng hàng với Satoshi, khoanh tay, ánh mắt rực cháy.

Bởi vì hát hò là một trong số ít những việc Meowth có thể tự tin vào bản thân mình!

Hừ...

Roxie nheo mắt, khinh khỉnh hừ một tiếng.

Ngay lập tức, Roxie mở bao đàn, cầm cây đàn điện màu tím đen cực ngầu, thậm chí còn lớn tiếng khen ngợi: Không tệ, ánh mắt rất khá!

Vậy thì hãy dùng đấu Pokémon để giao lưu đi!

Lục Dã khoanh tay, tâm trạng vi diệu.

Giống như thế giới bài ma pháp, hễ bất đồng ý kiến là lôi bài ra đánh vậy.

Ở thế giới Pokémon, gặp mâu thuẫn thì không có việc gì mà một trận đấu Pokémon không giải quyết được.

Roxie cũng không có ác ý gì, chỉ là một cô bé loli nóng tính và thẳng thắn.

Vậy thì ra sân đấu ở tầng một đi.

Lục Dã nói: Đài truyền hình Jubilife vừa hay có cơ sở vật chất chuyên nghiệp dùng để biểu diễn.

Roxie liếc nhìn ra sau, các thành viên ban nhạc cầm nhạc cụ lên, vẻ mặt nghiêm túc.

Cái này để làm gì vậy meo?

Meowth tò mò chớp mắt.

Trợ lý Beth nói khẽ: Khi chiến đấu, chúng tôi sẽ đệm nhạc bên cạnh...

đó là thói quen của Thủ lĩnh đấy!

Tự mang theo nhạc nền à?

Meowth mắt sáng rực như sao, Nghe tuyệt quá!

Ngay lập tức, Meowth lắc đầu, hừ lạnh: Chúng ta là đối thủ, đừng hòng làm thân với Meowth!

Beth cười xòa.

Anh vốn là fan của Thầy Lục, cũng là một người yêu nhạc, được đệm nhạc cho thần tượng thực sự là một điều may mắn.

Hơn nữa, với thực lực của Thủ lĩnh mà đi thỉnh giáo Thầy Lục...

chẳng phải là dâng hiến sao?

Chương 412

Nếu là thằng nhóc đó thì giọng ca chính còn có cơ hội thắng...

Beth nhìn Satoshi, lẩm bẩm.

Thầy Lục, lát nữa giao cho em đi!

Satoshi đang ma quyền sát chưởng, phấn khích xin chiến, Em và Pikachu đã chuẩn bị sẵn sàng rồi!

Pikachu!

Pikachu nằm rạp bốn chi xuống đất, đôi má xẹt tia điện.

Không cần đâu, đợi khi nào cậu tới Unova thì hãy khiêu chiến cô ấy sau.

Ơ?

Lục Dã đeo găng tay hở ngón, quả cầu Poké Ball xoay một vòng trên đầu ngón tay, rồi được nắm chặt lại.

Quay đầu, Lục Dã khẽ mỉm cười.

Bởi vì hệ Độc cũng là chuyên môn của tôi!

Tầng 1 tòa nhà Jubilife, sân đấu Pokémon.

Sân đấu ngoài trời dùng để biểu diễn, khán đài hai bên đã có không ít khán giả.

Hôm nay không phải ngày làm việc sao?

James nhìn quanh, Sao nhiều khán giả thế này!

Chắc là nghe tin Admin nhận lời khiêu chiến rồi meo.

Meowth nhắm mắt khoanh tay nói: Admin dù sao cũng là Trainer có thực lực cấp Nhà vô địch!

Danh tiếng của Thầy Lục ở Sinnoh không hề kém cạnh Kanto.

Với tư cách là Nhà vô địch giải Kanto, vị bậc thầy chiến thuật này rất thích đấu giao lưu với fan, tiếng tăm vang xa tới tận Sinnoh.

Chưa kể mấy ngày nay Thầy Lục ghé thăm đài Jubilife, tin tức đã lan truyền trong giới nhân viên.

Lúc này, tận dụng vài phút nghỉ đi vệ sinh, các nhân viên rủ nhau lẻn đến sân đấu, háo hức chờ đợi!

Vãi chưởng, quản lý, không phải anh đi vệ sinh sao?

Suỵt!

Xem cùng đi, chuyện cậu lười biếng tôi sẽ không báo cáo đâu!

Hai bên sân đấu ngoài trời.

Roxie mặc chiếc áo ngắn tay rộng thùng thình, ngồi xuống cắm điện cho đàn guitar, ngón tay tùy ý gẩy dây.

Ong... giai điệu vang lên.

Hắc!

Roxie lộ ra chiếc răng hổ sắc nhọn, ôm chéo cây đàn điện tím đen, hếch cằm, Thầy Lục, làm một trận ra trò nào!

Nếu bị đánh bại hoàn toàn, cô bé loli tóc trắng hung hăng này chắc sẽ khóc lâu lắm đây.

Lục Dã nhướng mày, càng thêm phấn khích.

Thầy đây này, thích nhất là dạy fan làm người đấy!

Bên ngoài sân, đài truyền hình Jubilife nhanh chóng cử đội ngũ ghi hình tới, màn hình lớn treo trên tòa nhà phát sóng trực tiếp.

Người qua đường tò mò dừng lại xem, bàn tán xôn xao.

Phát sóng trực tiếp Champion League à?

Đó chẳng phải Thầy Lục sao!

Đối thủ là Thủ lĩnh hệ Độc của Unova... thôi xong, bên kia sắp trầm cảm rồi!

Ống kính chuyển đổi, ban nhạc Độc Tấu chơi những bản nhạc sôi động, nhịp trống dồn dập, tiếng guitar điện vang lên cùng lúc.

Lên đi, Weezing!

Cô bé tóc trắng quạt mạnh dây đàn, ném Poké Ball ra, lộ răng hổ, cười ngạo nghễ: Ta sẽ đánh tan lý trí của anh!

Ánh hồng quang lóe lên, một con Weezing ánh mắt đờ đẫn, khói độc cuồn cuộn tuôn ra từ cái miệng há hốc.

Lại là Weezing à.

James tò mò nói, Con bé đó dùng dạng Kanto kìa.

Mạnh hơn con của anh nhiều đấy.

Jessie dùng ống nhòm quan sát kỹ.

Đương nhiên rồi.

James xị mặt, rồi lại nắm đấm, Nhưng với Admin thì chỉ là chuyện nhỏ thôi!

Lục Dã giơ tay, Poké Ball ném ra, nảy lên mặt đất rồi quay lại lòng bàn tay.

Khi khán giả nhìn thấy Pokémon xuất hiện, ai nấy đều nín thở.

Đáng...

đáng yêu quá...

Quản lý ơi, tôi bị làm tan chảy rồi, tối nay không tăng ca được nữa đâu!

Cút đi, chú đừng nhìn Togepi nữa, nhìn Weezing kìa!

Pokémon xuất hiện của Thầy Lục chính là Togepi hình quả trứng!

Togepi xuất hiện lấp lánh, trên vỏ trứng treo một viên Đá Tiến Hóa, có thể tăng mạnh khả năng phòng ngự.

Ngay cả khi đối mặt với Weezing trông dữ dằn như đầu lâu, Togepi vẫn mở to đôi mắt nhỏ, ánh mắt kiên định.

Đáng yêu quá...

Tiếng đàn của cô bé tóc trắng khựng lại, cô lắc mạnh đầu, nghiến răng: Weezing, dùng Bom Bùn!

Weezing há to miệng, chất lỏng màu tím hội tụ thành hình cầu, lao vút về phía Togepi.

Togepi đứng yên tại chỗ, vỏ trứng lóe lên ánh tím tinh khôi rồi biến mất vào không gian.

Bom Bùn lao tới, trong gang tấc, Lục Dã chỉ huy: Bảo Vệ!

Togepi xoay một vòng duyên dáng, một màng chắn màu xanh thúy hiện lên trước mặt.

Xèo...

Bom Bùn không phá vỡ được màng chắn mà tan thành hai luồng chất lỏng đen kịt rơi xuống đất, phát ra tiếng ăn mòn chói tai.

Đòn Bom Bùn chắc thắng lại bị hóa giải dễ dàng như vậy.

Cô bé tóc trắng tặc lưỡi, gảy dây đàn: Tiếp tục, Sốc Độc!

Weezing há to miệng, chất độc màu tím đậm hội tụ thành mũi tên sắc nhọn, hai mũi tên độc xé gió lao thẳng vào Togepi.

Togepi, Sức Mạnh Cổ Đại!

Dưới sự chứng kiến của mọi người, Togepi nhún nhảy tại chỗ, mặt đất nứt toác, những khối đá lớn bay lên, xoay quanh Togepi!

Vãi chưởng!

Các thành viên ban nhạc Độc Tấu trợn tròn mắt, nhịp trống lập tức tăng tốc.

Giai điệu cuồng nhiệt khiến adrenaline của khán giả tăng vọt!

Xèo xèo!

Mũi tên độc có tính ăn mòn cực mạnh lập tức xuyên thủng một khối đá, khối đá rơi xuống đất vỡ vụn.

Nhưng một khối đá khác do Sức Mạnh Cổ Đại điều khiển đã chặn đứng mũi tên độc còn lại, rồi tất cả lao thẳng về phía Weezing!

Rắc!

Weezing xoay tròn cực nhanh, dùng Quả Cầu Ma Sát đánh tan đống nham thạch, rồi lao vào Togepi với tốc độ kinh người!

Trong khoảnh khắc đó, Lục Dã nheo mắt, nhìn chằm chằm vào Roxie đang cười đắc ý.

Nhận thấy ánh mắt của Lục Dã, Roxie đầy khiêu khích hếch cằm lên.

Dự tính của Thầy Lục: Vậy nên, chiêu tiếp theo của nó xác suất cao là hệ Độc...

Đùng!

Togepi đưa hai tay nhỏ chắn trước mặt, bị Quả Cầu Ma Sát tông lùi lại mấy mét, loạng choạng đứng kiễng chân.

May mà giữ được thăng bằng, không ngã, Togepi thở phào.

Duy trì tốc độ xoay kinh người, làn khói dày đặc phun ra từ miệng Weezing, chính là khí độc kèm theo Kịch Độc!

Hãy nếm thử mùi vị của Sốc Độc đi!

Roxie quạt dây đàn, vung ống tay áo.

Tiếng trống vang dội, khán giả nín thở, tiếng guitar điện Solo đầy ngạo nghễ!

Dưới trạng thái Kịch Độc, chiêu Sốc Độc sẽ gây sát thương gấp đôi, chắc chắn sẽ là một đòn kết liễu!

Gần như cùng lúc đó.

Màn Chắn Bí Ẩn!

Làn sương trắng bao quanh Togepi, khí độc vừa tiếp xúc với làn sương đã bị nuốt chửng như mây khói.

Dự đoán được lệnh dùng Kịch Độc của mình sao?

Roxie nhíu mày, nhưng mình vẫn còn cơ hội...

Vút!

Một luồng sáng màu tím hiện ra từ không gian, như một lưỡi dao sắc bén dễ dàng xé toác làn khói quanh Weezing!

Sau đó, luồng sáng tím lao thẳng vào Weezing, xuyên qua cơ thể nó trong nháy mắt, khiến Weezing cứng đờ!

Đùng!

Khói bụi tản ra, Weezing rơi từ trên không xuống!

Đây...

đây là...

Roxie há hốc mồm kinh ngạc.

Khán đài im phăng phắc, vẻ mặt ai nấy đều giống hệt Roxie.

Nhạc đệm dừng lại trong thoáng chốc, Lục Dã gật đầu giải thích: Thấu Thị Tương Lai.

Ngay từ khoảnh khắc bắt đầu, luồng sáng mà Togepi phóng ra chính là Thấu Thị Tương Lai!

Mà Thấu Thị Tương Lai là một chiêu thức có độ trễ, sau vài phút mới phát huy tác dụng.

Khắc chế gấp đôi, uy lực kinh người, Thấu Thị Tương Lai trực tiếp kết liễu Weezing!

Vậy nên nãy giờ Thầy Lục luôn phòng thủ.

Satoshi ngẩn ngơ gật đầu, Hóa ra là để chờ đòn kết liễu này...

Mạnh quá meo...

Cảm giác anh ấy vẫn chưa dùng hết sức...

Roxie ngẩn người một lát, rồi hứ một tiếng đầy bất mãn.

Độ khó của Thấu Thị Tương Lai ngoài việc trễ thời gian, còn cần phán đoán chính xác vị trí của đối thủ sau vài giây.

Anh ta cố ý để Togepi lùi lại chính là để dụ Weezing tấn công, giúp Thấu Thị Tương Lai trúng đích!

Đây đâu phải chuyên gia hệ Độc, đây là chuyên gia chơi bẩn thì có!

Roxie lầm bầm, hậm hực quay lại bảo các thành viên: Ngây ra đó làm gì, tấu nhạc tiếp đi!

Beth sững sờ, không ngờ Thủ lĩnh vừa rồi còn đang chiếm ưu thế mà đã bị Togepi kết liễu rồi...

Trận đấu này có cần thiết phải đánh tiếp không vậy?

Chương 413

Nghĩ đến việc giữ thể diện cho giọng ca chính, Beth hét lớn: Nhạc độc là mạng sống, nhạc độc là sân khấu!

Nhạc rock sôi động lại một lần nữa bùng nổ trên sân đấu.

Lục Dã không nhịn được mà nhịp chân theo, thấy Roxie ném ra quả Poké Ball thứ hai.

Lên đi, Scolipede!

Một con rết khổng lồ xen kẽ màu tím đỏ xuất hiện, trên thân có những đốm màu đỏ tía cảnh báo, xúc tu sắc nhọn, phần thân trên đen bóng dựng đứng.

Lục Dã không mấy mặn mà với loại côn trùng cỡ lớn này, thu hồi Togepi đang lùi lại phía sau.

Togepi tắm mình trong ánh hồng quang, thở phào nhẹ nhõm, vẫy vẫy tay nhỏ với Roxie.

Hừ...

Cô bé tóc trắng đỏ mặt, tặc lưỡi một tiếng, hét lớn, Tiếp tục diễn tấu, Scolipede!

Scolipede dựng đứng các chi lên, khua khoắng chân tay đầy đe dọa.

Lục Dã vốn có hội chứng sợ những thứ dày đặc, mím môi, ném Poké Ball ra: Nhờ vào cậu đấy, Sirfetch'd!

Vịt Sirfetch'd với bộ lông trắng muốt, tay cầm thanh kiếm hành và khiên lá, vẻ mặt kiêu ngạo và khinh khỉnh.

Scolipede bị khí thế này trấn áp, lén lùi lại phía sau.

Một con Sirfetch'd thật mạnh mẽ...

Roxie nhíu mày.

Đặc tính của Scolipede là Điểm Yếu, có thể cảm nhận được nguy cơ một cách tự nhiên.

Đối mặt với con Sirfetch'd này, Scolipede lại nảy sinh cảm xúc sợ hãi...

Con Sirfetch'd này có lẽ là chỗ dựa tin cậy nhất của Thầy Lục.

Lắc đầu xua tan tạp niệm, Roxie lộ ra răng hổ.

Đừng có lùi bước, dùng Tiếng Rít!

Scolipede cọ xát các chân, phát ra tiếng rít cực kỳ chói tai, hòa cùng tiếng đàn guitar bên ngoài sân khiến khán giả ai nấy đều nhíu mày.

Nhưng tiếng rít như nhạc heavy metal này lại khiến các fan nhạc rock chân chính sáng mắt lên.

Nhóc tỳ, cậu nhìn kìa!

Meowth chỉ về phía Sirfetch'd.

Sirfetch'd của Thầy Lục.

Satoshi há hốc mồm, Hoàn toàn không hề nao núng!

Đó là sự tự tin mạnh mẽ đến nhường nào!

Mới có thể bình tĩnh trước mọi biến cố như vậy!

Câu hỏi này hiện lên trong lòng tất cả khán giả.

Sirfetch'd cầm thanh kiếm hành, lệ rơi đầy lòng.

Đừng có kêu nữa mà...

Tao biết mày rất sợ, Áp Áp cũng sợ lắm đây này!

Nhưng không còn cách nào khác.

Sirfetch'd hít một hơi thật sâu, ánh mắt ngưng lại, lưỡi kiếm tỏa ra ánh hồng sắc bén.

Áp Áp ta cũng có lý do buộc phải thắng!

Sirfetch'd cầm kiếm lao tới như một kỵ sĩ cầm thương, Chặt Họng, tấn công cực nhanh!

Cú đâm mặn chát!

Keng!

Lưỡi kiếm của Sirfetch'd va chạm với xúc tu sắc nhọn của Scolipede, tóe lửa xanh.

Ngay sau đó, lưỡi kiếm lướt qua lớp giáp của Scolipede, mang theo một làn sương máu xanh lục!

Scolipede đau đớn cuộn tròn cơ thể, trong cơn đau dữ dội, Tiếng Rít dừng lại đột ngột!

Ở khoảng cách gần như vậy, Roxie hét lớn: Bom Bùn!

Scolipede ngẩng cao đầu, chất độc màu tím ăn mòn cực mạnh dội thẳng vào mặt Sirfetch'd!

Khán giả nín thở nuốt nước miếng.

Dường như họ đã thấy cảnh Sirfetch'd bị axit mạnh ăn mòn thảm hại...

Phát Hiện!

Sirfetch'd giơ khiên lên chống đỡ, chất độc bắn tung ra xung quanh, ánh mắt Áp Áp ngưng tụ.

Kiếm hành vung ra, chém nổ một quả bom độc sau đó, rồi tông thẳng vào Scolipede, cả hai cùng thoát khỏi vùng chất độc!

Xèo...

Chất độc rơi xuống đất, nung chảy mặt sân tạo thành hố, bốc lên làn khói trắng xèo xèo.

Meowth không nhịn được nuốt nước miếng, hai tay ôm lấy đồng tiền vàng trên đầu.

Lúc nãy Admin mà thực sự cho Meowth lên sân...

đồng tiền vàng của Meowth chắc cũng không giữ nổi mất meo!

Sừng Đại Lực!

Roxie hét lớn.

Xúc tu sắc nhọn của Scolipede bùng lên ánh hồng, cặp sừng dài to lên gấp đôi.

Thanh kiếm hành của Sirfetch'd cũng tỏa ra ánh vàng rực rỡ, phía sau ẩn hiện bóng hình Chim Dũng Cảm màu vàng kim.

Chim Dũng Cảm!

Sự nhút nhát của Sirfetch'd biến hết thành những hạt sáng, dồn vào cây hành vàng trong tay.

Sau đó, Sirfetch'd vung kiếm hành vàng kim, bóng hình Chim Dũng Cảm phía sau thét vang lao thẳng vào Scolipede!

Đùng!!!

Tiếng chấn động cực lớn át đi cả tiếng nhạc trên sân.

Cô bé tóc trắng không khỏi nuốt nước miếng.

Đây dường như không còn là vấn đề âm nhạc hay không âm nhạc nữa rồi...

Hợp tác với một Trainer có thực lực thế này, đừng nói tiền thù lao...

Thầy Lục không thu học phí đã là nhân chí nghĩa tận rồi!

Khói bụi tan đi, Scolipede nằm ngửa bụng, mắt hiện vòng chóng mặt.

Trái ngược với chiêu Thấu Thị Tương Lai đầy tính toán lúc nãy, cú chém không nương tình của Sirfetch'd đã thể hiện sự bạo lực cực hạn một cách hoàn mỹ!

Trên khán đài, các nhân viên nuốt nước miếng, lầm bầm: Đây đúng là đè bẹp hoàn toàn!

Quản lý tháo kính ra lau mồ hôi: Đã bỏ làm nửa tiếng rồi, thôi kệ, xem cho hết vậy...

Trên sân gió thổi nhẹ, Sirfetch'd vẻ mặt thản nhiên, cầm kiếm đứng đó.

Vị kỵ sĩ trắng cao ngạo và không sợ hãi này đã chiếm trọn cảm tình của vô số khán giả.

Trong tiếng hò reo, Sirfetch'd được Lục Dã thu lại vào Premier Ball. (Nguy hiểm quá, nguy hiểm quá!) Trong Dive Ball, Blastoise dùng Aura phụ họa: (Đúng thế, cực kỳ nguy hiểm!) Trên sân đã yên tĩnh trở lại, ban nhạc dừng đệm, nhìn Roxie: Giọng ca chính, còn... còn tiếp tục không?

Roxie hít một hơi thật sâu, cười toe toét: Vẫn chưa đủ... người chiến thắng chắc chắn sẽ là ta!

Bùng nổ đi!

Theo tiếng hét đầy phong cách của cô bé tóc trắng.

Lục Dã liếc nhìn một cái, giọng nói lạnh lùng: Gengar, làm nhanh gọn lẹ đi.

Gengar lững lờ bay lên sân, nheo mắt cười nhe răng.

Chỉ cần đứng đó thôi, Áp Lực mà Gengar mang lại đã hoàn toàn

khác biệt so với hai Pokémon trước.

Roxie nhìn Gengar, ngẩn người một lúc, lầm bầm: Đây mới là chuyên gia hệ Độc, Thầy Lục sao?

Gengar cũng có hệ phụ là Độc.

Ở một góc độ nào đó, con Gengar nhà Thầy Lục đối với hệ Độc cũng không phải dạng vừa đâu...

Roxie nghiến răng: Đi đi, Garbodor!

Đùng!

Garbodor có thể hình to lớn, tỏa ra mùi hôi thối nồng nặc, hai mắt hung tợn trừng nhìn Gengar.

Súng Phun Độc!

Chiêu thức yêu thích của Roxie, trong tay át chủ bài Garbodor càng trở nên lợi hại hơn.

Garbodor di chuyển thân hình đồ sộ, hai cánh tay bắn ra chất độc màu tím thẫm!

Gengar không né không tránh, há to miệng.

Roxie và Garbodor: Đứng hình mất 5 giây!

Cả trường đấu chấn động, không thể tin nổi hét lên: Vãi chưởng, nó nuốt chửng luôn chất độc kìa!

Kháng độc gấp 4 lần là có thể muốn làm gì thì làm sao?!

Roxie cũng là lần đầu gặp tình huống này, lắp bắp: Đây...

đây là thao tác gì vậy?

Lục Dã lặng lẽ nhìn trời.

Đây là kỹ năng được Koga truyền thụ cho.

Tên đó tuy là một kẻ cuồng con gái, nhưng dù sao cũng là một Thiên vương hệ Độc!

Hơn nữa, đây là tuyệt kỹ Gengar đã luyện từ nhỏ...

Lục Dã lẳng lặng đeo nút tai vào.

Gengar, dùng Quang Tường bao quanh trước, sau đó dùng Bài Ca Diệt Vong!

Những bức tường ánh sáng tinh khôi tạo thành một không gian cách âm bao bọc lấy sân đấu.

Roxie ngơ ngác nhìn cảnh này.

Chỉ thấy Gengar cười nhe răng, móc từ trong túi ra một chiếc micro: Ghos...

Ghos...

Tiếng hát như vọng về từ địa ngục khiến sắc mặt Garbodor biến đổi đột ngột!

Thân hình to lớn của nó lảo đảo dưới tiếng hát khủng khiếp này, thậm chí không thể kiên trì nổi một phút!

Đây...

đây là...

Roxie bịt chặt hai tai, đồng tử co rụt lại, Nhạc tử thần heavy metal sao!?

Con Gengar này, chỉ riêng trình độ âm nhạc trong bài Ca Diệt Vong thôi cũng đủ để mình phải học tập rồi!

Đùng!

Một lát sau, Garbodor ngã gục thảm hại, mắt hiện vòng chóng mặt.

Thầy Lục tháo nút tai ra, cảm thấy lỗ tai thoáng chốc thanh tịnh, không khỏi mỉm cười.

Hai bên khán đài vang lên tiếng vỗ tay tự phát.

Quá mạnh...

Xem miễn phí một trận đấu cấp bậc Chuyên gia luôn!

Chương 414

Đừng vỗ tay nữa, mau về làm việc đi!!

Roxie xị mặt, lủi thủi đi tới trước mặt Lục Dã, lầm bầm: Tôi vẫn bị đánh bại rồi...

Không sao, chuyện thường tình mà.

Lục Dã nói.

Roxie ngước lên, hậm hực nhìn Lục Dã, rồi hét lớn: Không phải anh thắng, mà là tôi thua!

Vì sự yếu đuối của tôi mà các Pokémon phải buồn... nên lần sau!

Lần sau tôi nhất định sẽ thắng!

Khóe mắt cô bé tóc trắng thậm chí còn rưng rưng lệ, chiếc răng hổ trông thực sự rất đáng yêu.

Lục Dã gật đầu cười: Dù sao cũng phiền cô đệm nhạc cho chúng tôi nhé!

Hừ...

Roxie khoác cây đàn điện lên vai, đi về phía các thành viên ban nhạc.

Đừng có ngây ra đó nữa, thu dọn đồ đạc, lên phòng thu tầng 7!

Còn nữa... mang Huy hiệu Độc Tấu của ta lại đây!

Roxie cầm chiếc huy hiệu màu tím nhạt, mặt đầy vẻ không cam lòng, ném vào tay Gengar.

Gengar cầm huy hiệu giơ lên dưới ánh nắng, hài lòng gật đầu.

Lục Dã vẻ mặt phức tạp.

Huy hiệu trong nhà sắp không có chỗ để rồi.

Nhưng mà mình có thể học theo Satoshi phiên bản anime, đính đầy huy hiệu lên hai bên áo khoác...

Lúc giới thiệu bản thân có thể phanh áo ra, vô tình để lộ mấy chục cái huy hiệu...

Thầy Lục đúng là toàn năng...

Tôi cứ tưởng nghề chính của anh ấy là nghệ sĩ cơ!

Giọng ca chính bị đè bẹp hoàn toàn luôn!

Roxie hậm hực nghiến răng, định quay về giáo huấn các thành viên ban nhạc.

Lục Dã thuần thục móc mã QR ra, cười sảng khoái: Người anh em, đã nghe nói về nhóm chat fan hâm mộ chưa?

Lúc đầu khi Lục lão sư mời vào nhóm, Roxie đã từ chối.

Vì vừa bị đánh bại xong mà đã gia nhập nhóm fan của đối phương thì mất mặt quá.

Nhưng nghe nói trong nhóm có không ít tiền bối, thậm chí còn có thể giao lưu kỹ thuật hệ Độc với Janine - Thủ lĩnh hệ Độc vùng Kanto. "Ưm..." Cuối cùng Roxie vẫn bặm môi, lôi điện thoại ra quét mã QR. 【Chủ nhóm 'Lục lão sư' đã mời thành viên 'Độc tấu là mạng' gia nhập nhóm chat!】 "Oa!" Lt.

Surge nhướng mày: "Là ca sĩ chính của ban nhạc vùng Unova kìa!" "Ngài là..." Roxie nhận ra thân phận của Lt.

Surge, hơi sững sờ: "Thượng tá Surge từng phát hành đĩa nhạc ở Unova sao?" "Haha, đó đều là chuyện xưa rồi, không đáng nhắc tới!" Lt.

Surge đắc ý cười lớn.

Cô nàng Loli tóc trắng nhìn chằm chằm vào điện thoại, đôi mắt sáng rực, ra vẻ như vừa gặp được thần tượng.

Lục lão sư cũng ngạc nhiên.

Không ngờ Lt.

Surge lại có sức ảnh hưởng lớn như vậy ở Unova!

Nhưng xét cho cùng Lt.

Surge vốn là người Unova, lại là chuyên gia hệ Điện, chắc hẳn cũng rất sành sỏi về nhạc điện tử (nhầm). "@Lt.

Surge." Akin (Gold) nói: "Số lượng người hâm mộ của người ta bây giờ gấp ngài cả trăm lần đấy nhé ~" Lt.

Surge vẻ mặt quái dị.

Đáng ghét, đúng là không có cách nào phản bác! "Chào mừng ~" Yellow gửi một biểu tượng cảm ứng Pikachu: "Hình như là Thủ lĩnh đầu tiên của vùng Unova vào nhóm nhỉ! (* ∇ *)" Sabrina, người đang làm ngôi sao nữ ở Unova, vén mái tóc đen, khẽ trầm ngâm.

Phạm vi thế lực của Lục lão sư giờ đã vươn tới tận Unova rồi sao...

Roxanne: "Ơ?

Lần trước Cheren của Unova không vào nhóm ạ?" "Đúng rồi, còn có Cheren nữa!" Lục Dã vỗ đùi cái đét.

Không cách nào khác, mức độ ưu tiên của các em gái xinh đẹp luôn lớn hơn mấy ông con trai...

Lục lão sư chính là sống thật như thế đấy.

Nhưng lúc đó, Cheren vì sở trường chiến thuật bị Lục lão sư nghiền nát nên đang trong trạng thái hoài nghi nhân sinh.

Lúc đó mà kéo người ta vào nhóm fan thì chẳng khác nào sát muối vào tim.

Để sau này có cơ hội thì kéo Cheren và các Thủ lĩnh Unova khác vào sau vậy... "Ngô!" Roxie trợn tròn mắt, chấn kinh trước danh sách thành viên trong nhóm.

Đội hình này còn hào hoa hơn cả Giải vô địch thế giới ở Unova nữa! "Đi thôi, đi thu âm trước đã." Lục Dã đưa tay quơ quơ trước mặt cô nàng tóc trắng đang ngây người, rồi quay người dẫn đường: "Satoshi, chuẩn bị khởi công thôi!" "Tới đây ~" Trên sân đấu ngoài trời đầy rẫy vết tích của trận chiến vừa rồi.

Các nhân viên đài truyền hình chấn kinh trước thực lực của Lục lão sư, ngay sau đó liền phát huy tố chất chuyên nghiệp, cấp tốc giật tít: 《Bậc thầy hệ Độc?

Lục lão sư thân hành tới đài truyền hình Jubilife, chỉ điểm cho Thủ lĩnh vùng Unova!》 Từ "chỉ điểm" này dùng cực kỳ tinh tế.

Khi bài báo này được đăng tải, những cư dân mạng lầy lội còn đào ra được cả "trứng phục sinh" của Công ty Pokémon. "Đây thực sự không phải bài viết seeding cho MV mới đấy chứ?" "Vãi chưởng, mời được cả ban nhạc Poison thiệt luôn hả?

Đẳng cấp quá!" "Ai cũng biết Lục lão sư khởi nghiệp bằng bài Độc Thủ Trâm (Kịch Độc - Thế Thân - Bảo Vệ), chỉ tiếc là không biết chiêu Bảo Vệ liên tiếp..." Trong khi trên mạng bàn tán xôn xao, khán giả ngày càng mong đợi tác phẩm mới, thì tại phòng thu âm của đài truyền hình Jubilife, Roxie đã thu lại cảm xúc, điều chỉnh dàn âm thanh, cầm cây guitar điện với vẻ mặt nghiêm túc. "Có thể bắt đầu rồi." Cách một lớp kính, trong phòng thu rộng rãi, dây cáp đen nằm dài trên sàn, các nhạc cụ chuyên nghiệp được sắp xếp gọn gàng.

Satoshi đội mũ, mặc áo khoác xanh, vẻ mặt có chút khẩn trương.

Meowth vỗ vai Satoshi, cười nói: "Lên đi nhóc con, sự tiến bộ của cậu Meowth này đều nhìn thấy hết đấy!" "Đã có thể sánh ngang với ngôi sao nữ là tôi đây rồi nhé." Jessie kiêu ngạo nói. "Cố lên, nhóc con!" James chụm tay làm loa, hét lớn cổ vũ. "Satoshi ~!" Satoshi nắm chặt tay, nhe răng cười: "Được!

Pikachu, chúng ta cùng nhau biểu diễn nào!" "Pikachu ~!" Tại Sinnoh và Kalos, Pikachu của Satoshi cũng từng tham gia các buổi trình diễn hoa lệ.

Dù Satoshi là một tên mù nghệ thuật, nhưng lại có sức hút tự nhiên với âm nhạc, đến mức hấp dẫn được cả Jigglypuff và Meloetta.

Lúc này, trong phòng thu, Roxie nhe răng khểnh, dường như cũng bị bầu không khí nhiệt huyết này làm lây lan. "Ghos! (no ￣▽￣)" Gengar đeo tai nghe, ngồi trên ghế xoay, rướn người về phía trước ấn nút thu âm.

Tè —— "Pokémon, Get☆Daze!" Tiếng kèn trumpet vang dội cùng nhịp trống dồn dập ngay lập tức đưa Lục Dã trở về thời đại bản phim đầu tiên mới phát sóng. "Bất luận trong lửa, trong nước, trong cỏ, trong rừng..." Nhịp điệu gảy đàn dồn dập, khi lời bài hát đến đoạn "trong váy các cô gái", Roxie nhìn lời bài hát, đỏ mặt tía tai, bất đắc dĩ cùng Pikachu kêu lên một tiếng: "Y nha!" "Tuy rằng rất vất vả, rất vất vả, nhưng nhất định phải có được, có được Pokémon!" Giọng Satoshi vang dội, mang theo sự chất phác của thiếu niên, kéo dài âm điệu.

Nhịp điệu chậm lại, tiếng trống và tiếng violin độc tấu khiến trước mắt Satoshi như hiện ra thị trấn Pallet trắng tinh khôi. "Vẫy tay tạm biệt thị trấn Pallet ~ Tớ cùng Pikachu kề vai hành trình!" "Pikachu!" Pikachu nhìn về phía Satoshi, vui vẻ cười một tiếng. "Dùng những tuyệt chiêu đã luyện tập, đánh bại cường địch!" Đêm mưa bão với bầy Spearow, Satoshi dang rộng cánh tay che chắn trước mặt một

Pikachu đầy thương tích.

Tia sét rạch ngang trời đêm, Pikachu nhảy vọt lên, một chiêu Thunderbolt quét sạch bầy Spearow! "Dù không thể đảm bảo lần nào cũng thành công." Pikachu đối mặt với Steelix của Takeshi, dốc sức kháng cự, cuối cùng bị Steelix trói chặt đánh bại. "Nhưng mỗi khi có họ bên cạnh, tôi có thể toàn lực ứng phó!" Pikachu nhảy vọt lên, Charizard bay cao trên bầu trời xanh sau lưng Satoshi, ngọn lửa hùng hực thiêu rụi Articuno.

Tiếng guitar dồn dập, tiếng kèn trumpet vang dội, Roxie nhìn Satoshi đang đắm chìm trong ký ức, ánh mắt lộ vẻ kinh ngạc.

Tiếng trống vang lên, thấy Satoshi vào đoạn điệp khúc không sai một nhịp, Meowth phấn khích nhảy cẫng lên. "A!

Trở thành Pokémon Master mà tôi hằng mong ước!" Satoshi quay ngược mũ, ánh mắt rực cháy như Ember, giơ cao quả PokéBall trong lòng bàn tay như thể nắm bắt lấy tương lai. "Mục tiêu này, chắc chắn sẽ đạt được!" Tiếng kèn trumpet ở đoạn đầu lại vang lên, khúc nhạc kết thúc, tiếng trống cuối cùng rơi xuống nặng nề!

Trong phòng thu im lặng phăng phắc, Roxie lau mồ hôi trên trán, thở phào một hơi: "Không tệ đâu, nhóc con!" cô cười nói.

Satoshi quay đầu, nhìn Pikachu một cái, không nhịn được nở nụ cười: "Bởi vì, đây chính là tiếng lòng của tớ và Pikachu ~" "Pikachu! (≧∀≦)♪" Pikachu nhào vào lòng Satoshi, cọ cọ vào má cậu. "Đứa trẻ này, là do Meowth ta dạy từng nốt nhạc một đấy, Meowth! (இωஇ)" Meowth mừng phát khóc, lấy tay lau nước mắt. "Hóa ra chúng ta đã đuổi bắt Pikachu lâu như vậy rồi!" Jessie và James nhớ lại những chuyện cũ ở Kanto, hai tay đan vào nhau, nước mắt ròng ròng.

Lục lão sư cũng đồng cảm sâu sắc, nhìn Gengar một cái, cảm thán: "Chúng ta cũng đã quen biết nhau rất lâu rồi nhỉ." "Ghos! (ू ᴗ)"

Gengar nhe răng cười, thè chiếc lưỡi dài đỏ thẫm ra định liếm Lục Dã.

Lục Dã đứng im không nhúc nhích, nhai một quả Berry rồi nhìn Roxie: "Cô thấy còn gì cần cải thiện không?" Roxie nhìn Lục lão sư đang dùng thân xác cứng rắn kháng cự chiêu 「Liếm」, ngây người một lúc rồi lắc đầu: "Chỉ cần tổng duyệt thêm vài lần là được, khúc nhạc không vấn đề gì, thậm chí có thể nói là cực kỳ ưu tú." Roxie nở một nụ cười: "Hơn nữa... bài hát này chắc chắn sẽ mang lại sự đồng cảm cho các Huấn luyện viên." Bản OP đầu tiên của Pokémon luôn là bản nhạc đi sâu vào lòng người nhất.

Dù đã qua bao nhiêu năm, bài hát này vẫn mang lại cho Lục Dã niềm cảm xúc vô tận.

Lúc này, mục tiêu "để Satoshi tự hát bài chủ đề" của anh lại tiến thêm một bước! "Lúc đó chúng ta dùng bẫy hố để bắt Pikachu, kết quả tự mình ngã xuống..." "Khinh khí cầu còn bị Pikachu đánh nổ...

Một cảm giác thật đáng ghét!" Nhóm ba người Đội Hỏa Tiễn nhớ lại những ngày tháng gian khổ năm xưa, khóc thút thít.

Satoshi đứng bên cạnh gãi đầu, cũng không biết nên an ủi thế nào.

Dù sao hiện tại mọi người vẫn là đối thủ, chỉ là tạm thời hợp tác mà thôi!

Sau khi nghỉ ngơi một lát, Roxie dẫn dắt ban nhạc và Satoshi tiếp tục tổng duyệt.

Lục lão sư đi ra ngoài phòng, xem lại ghi chú, lẩm bẩm: "Tiếp theo phải về thị trấn Pallet một chuyến, nhờ Giáo sư Oak lên hình mới được..." Trở về nơi giấc mơ bắt đầu, thị trấn Pallet.

Cũng phù hợp với thiết lập lấy thị trấn Pallet làm điểm khởi đầu trong game.

Lục Dã nhìn lại phòng thu náo nhiệt, nhấc điện thoại gọi cho Giáo sư Oak.

Tè —— tè —— Người nghe máy là trợ lý của Giáo sư Oak, Crystal.

Biết Lục lão sư muốn tới thăm, Crystal cười nói: "Tất nhiên là không vấn đề gì rồi, Giáo sư Oak dạo này cũng đang rảnh." Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời.

Giáo sư Oak rõ ràng lúc nào chẳng rảnh.

Ít nhất là thứ Bảy hàng tuần ông vẫn tham gia chương trình radio của cô Mary.

Tất nhiên, Lục Dã nghi ngờ tham gia chương trình là giả, tiện thể ngắm gái mới là thật... "Satoshi cũng sẽ đi cùng." Lục Dã cười nói: "Đến lúc đó có lẽ còn phải phiền Giáo sư Oak lên hình một chút." "Tôi sẽ chuyển lời ạ." Crystal mỉm cười nói.

Cô đã biết kế hoạch gần đây của Lục lão sư qua nhóm chat, bản thân cũng thấy khá thú vị với hoạt động này.

Chỉ riêng việc sản xuất MV thôi đã là đãi ngộ mà các đời game trước chưa từng có.

Có thể dự đoán rằng, bản game này sẽ trở thành một trong những tác phẩm tiêu biểu của Công ty Pokémon!

Cúp điện thoại, Lục Dã trầm ngâm.

Nếu về Kanto, đám Satoshi và Meowth chắc chắn sẽ đi cùng.

Chắc mất khoảng ba ngày đến một tuần.

Phải báo cáo lịch trình với Chị Đẹp một tiếng mới được.

Cứ tưởng tượng nếu Cynthia đột nhiên biến mất, Lục lão sư cũng sẽ lo lắng hồi lâu.

Chương 415

Do đó, báo cáo lịch trình chẳng qua là một biểu hiện của sự tôn trọng và bình đẳng lẫn nhau. "Puri!" Đang suy nghĩ thì cửa phòng bị đẩy ra, một con Jigglypuff lảo đảo đi tới, vẫy vẫy đôi tay nhỏ với Lục Dã.

Lục Dã ngẩn người: "Mày sắp đi rồi à?" "Puri ~" Jigglypuff gật đầu một cách đáng yêu, đưa tay về phía Lục Dã.

Lục Dã hiểu ý, đưa những khối Năng Lượng còn lại vào lòng bàn tay nó. "Puri! (◦`~´◦)" Ai dè Jigglypuff không thèm nhận, mà lại phồng má tức giận. "Ghos!" Gengar móc từ trong túi ra một cây kẹo mút đưa cho Jigglypuff, lúc này nó mới hớn hở.

Hóa ra nó vẫn còn nhớ vụ này...

Lục Dã bất đắc dĩ cười.

Vốn dĩ anh định để Jigglypuff hát cơ, nhưng vì Roxie đã thách đấu nên lại tiết kiệm được một loại vũ khí sát thương diện rộng của Jigglypuff.

Có điều... tin rằng sau này vẫn còn cơ hội để Jigglypuff khoe giọng. "Puri ~" Jigglypuff vẫy vẫy cái tay nhỏ đang cầm kẹo mút, tay kia cầm micro, vừa đi vừa nhảy chân sáo biến mất.

Lục lão sư mỉm cười.

Anh cũng không có cảm giác ly biệt gì, chủ yếu vì con Jigglypuff này thần xuất quỷ nhập, cũng không giống loại sẽ bị con người thu phục.

Nếu không nó đã bị Satoshi thu phục từ lâu rồi.

Sau này ở nơi nào có Satoshi, chắc chắn sẽ còn gặp lại con

Jigglypuff tsundere này.

Lục Dã trầm ngâm gật đầu, nhìn Gengar cười nói: "Chúng ta về nhà trước, chuẩn bị về Kanto ở vài ngày!" "Ghos! (ω`∇´ω)ﾉ" Gengar nhe răng cười, múa may nắm đấm.

Hay quá, lại được về hội quán Saffron chơi với Sabrina rồi!

Ngày 18 tháng 3, thứ Năm, trời nắng.

Nhiệt độ dần ấm lên, sắc xuân ngập tràn, những ngọn núi ở thị trấn Sandgem hoa nở rộ.

Lục Dã xách ba lô, gọi điện cho 【Kem Cải Thảo】, nhắc đến việc quay về Kanto. "Anh có thể tiếp tục ở căn biệt thự đó tại thành phố Saffron." Cynthia chống cằm, mái tóc vàng xõa xuống bàn làm việc, một tia nắng chiếu lên góc nghiêng tinh tế của cô: "Dù sao anh cũng có chìa khóa mà." "Sẽ không lâu đâu." Lục Dã nói: "Quay xong phim, khoảng ba bốn ngày là có thể về rồi." "Sau đó, chúng ta cùng đi bãi biển Sandgem nghỉ mát nhé." "Nhưng em còn có công việc." "Có thể bảo Lucian trực thay mà." Lục Dã cảm thán: "Ông ấy cũng chẳng còn mấy cọng tóc để rụng nữa đâu..." Khóe môi Cynthia nhếch lên một độ cong thoang thoảng, cánh tay trắng nõn đặt trên bàn, ngón tay thanh mảnh đỡ lấy thái dương. "Vậy thì hẹn gặp ở thành phố Eterna." "Đồ bơi, xin hãy nhất định mang theo." "Được." "!!!" Lục Dã chấn kinh cả năm luôn.

Cynthia mỉm cười nhẹ nhàng.

Đến lúc đó bao trọn bãi biển Sandgem thì cũng chẳng có ai khác ở đó.

Vẻ mặt cục túc bất an của Lục lão sư lại khiến Cynthia có chút mong đợi. "Đi sớm về sớm nhé." Cynthia nói.

Trong lòng Lục Dã dâng lên một tia mong đợi, như những bông

liễu bay lơ lửng trong gió xuân.

Nhưng câu nói tiếp theo của Cynthia lại khiến anh sững sờ. "Đầu tháng Tư còn có hội thảo khoa học phải tham gia đấy." Cynthia mỉm cười nói. "Anh đâu có gia nhập đội của Giáo sư Rowan?" "Không phải đội của Giáo sư Rowan, là đội của em... chỉ có hai chúng ta thôi." Cynthia giải thích: "Lần trước nhờ anh dịch tài liệu cũng là một phần của luận văn đấy." Lục Dã sực nhớ ra.

Hình như trước đây Cynthia có nhắc qua chuyện này nhưng lúc đó anh không để ý.

Nhưng mà... cái nhiệm vụ đã lâu không động tĩnh của Hệ thống hình như cũng liên quan đến hội thảo khoa học này.

Lục lão sư vẻ mặt quái dị, lướt qua danh sách nhiệm vụ. 【Mục tiêu nhiệm vụ: Giành giải vàng trong hội thảo khoa học tại thành phố Canalave.】 【Tiến độ nhiệm vụ: (0/1)】 【Phần thưởng nhiệm vụ: Đá Mega Gengar *1】 Thì ra mình còn có cái nhiệm vụ này nữa!

Chị Đẹp vừa nói gì cơ?

Cô ấy đăng ký cho mình tham gia hội thảo này rồi á?!

Lục lão sư thần sắc ngưng trệ, mím môi.

Tiến hóa Mega là sự cộng hưởng tình cảm giữa Huấn luyện viên và Pokémon, điều động tinh thần để giải phóng liên kết chiến đấu.

Chính vì bị hạn chế bởi tinh thần lực của bản thân Huấn luyện viên cũng như thể lực của Pokémon, nên tiến hóa Mega không thể duy trì vĩnh viễn.

Vì thế, tiến hóa Mega thực tế cực kỳ tiêu hao tinh lực và thể lực.

Lần trước Rùa Blastoise làm một phát Mega, Lục lão sư mất nửa tháng mới hồi phục.

Với cái liên kết giữa mình và Gengar, nếu mà chơi tiến hóa Mega... chắc người không bị hút khô luôn mới lạ?

Lục Dã: "Đã...

đã đăng ký rồi sao?" "Hội thảo tháng Tư, chắc là kịp thôi." Cynthia mỉm cười.

Lục lão sư thần sắc phức tạp, cười gượng: "Vất vả cho em rồi, nhưng gần đây anh có lẽ không có thời gian làm dịch thuật tiếp..." "Không sao đâu." Cynthia mỉm cười: "Dạo này em đã thu thập được rất nhiều thực lệ quý giá rồi ~" Đề tài nghiên cứu của Cynthia liên quan đến các Pokémon huyền thoại vùng Sinnoh.

Cho đến nay, từ Unown ở di tích Solaceon, truyền thuyết về Sōryū, cho đến sự thức tỉnh của Regigigas...

Dựa vào những thực lệ này, việc đoạt giải vàng là không hề khó khăn.

Lục Dã khẽ gật đầu.

Chỉ dựa vào anh và Chị Đẹp mà muốn giành giải vàng trước đội ngũ của Giáo sư Oak hay những giáo sư sừng sỏ khác thì đúng là có chút khó khăn.

Nhưng anh ủng hộ Cynthia tiến quân vào hội thảo khoa học.

Dù sao thì xác suất lấy được đá Mega cũng cực kỳ thấp!

Lục Dã hớn hở cười: "Cố lên, anh tin em!" Cynthia mỉm cười: "Vâng ~" Cúp điện thoại, Lục lão sư tiếp tục thu dọn hành lý chuẩn bị về Kanto.

Chuyến đi này là để quay MV với Satoshi là nhân vật chính.

Các cảnh quay sẽ liên quan đến thị trấn Pallet, thành phố Viridian cùng những nhân vật kinh điển như Joy, Jenny.

Lục lão sư đã đánh tiếng trước với cô Joy ở thành phố Saffron và cô Jenny ở thành phố Celadon.

Hai người này coi như là người quen trong nghề của anh. "Cô Jenny ở thành phố Celadon là người trong buổi diễn tập Beat Up lần trước..." Lục Dã giật khóe môi: "Còn cô Joy ở thành phố Saffron, hình như... hình như là một Yandere?" Không thể nào!

Không tồn tại chuyện cô Joy bụng dạ đen tối, cũng giống như việc Lục lão sư chưa bao giờ dùng chiêu 「Hoán Đổi Vị Trí」 vậy! "Ghos ~" Gengar đeo ba lô chéo, kéo một chiếc vali nhỏ, đứng ở cửa vẫy tay gọi Lục Dã.

Lục Dã: "Đi làm việc, không phải đi dã ngoại đâu!" "Kame? ヾ(⌐■_■)" Blastoise ngồi xuống, hai tay ôm bồn nước, gồng cơ bắp nghi vấn nhìn Lục Dã. "Bồn nước cũng không được mang!" "Bui ~" Sylveon dùng hai chi trước như lăn quả bóng, đẩy cái vòng chạy tập thể dục sang trái sang phải. "Cái vòng chạy cũng... thôi kệ, mang theo đi!" Lục Dã nắm tay ho khan, mở nhóm chat nhắn cho Satoshi: "Nếu chuẩn bị xong rồi thì xuất phát thôi." "Không vấn đề gì, tớ và Pikachu đã chuẩn bị xong xuôi rồi!" "Chờ các cậu quay xong chương trình." Akin khoanh tay cười hắc hắc: "Tớ có thể đến đánh cậu một trận nữa không?" "Hoan nghênh, đến lúc đó nhất định phải tới nhé!" Lục lão sư nhiệt tình mời mọc.

Akin ngẩn người, ngơ ngác gãi đầu.

Tổng cảm thấy có gì đó sai sai!

Nhưng chỉ riêng tay nghề nấu nướng của Lục lão sư thôi cũng là lý do không thể từ chối rồi! "Lấy cảnh có thể đừng tới hội quán Vermilion được không?" Lt.

Surge hèn mọn cầu xin: "Lần sửa sang trước mới qua được ba tháng, vẫn còn vài chỗ chưa hoàn thiện..." "Yên tâm, chỉ là quay phim

thôi, không phải phá nhà đâu." Lục Dã nói.

Vẻ mặt băng sơn của Sabrina có chút dao động.

Lần trước anh cũng nói chỉ tới huấn luyện, không có phá hội quán Saffron mà!

Hừ, miệng đàn ông đúng là lời lừa gạt! "Nếu có thời gian thì ghé qua học viện Celadon một chuyến nhé." Erika mỉm cười: "Các học sinh cũng nhớ thầy lắm đấy." "Không vấn đề gì." Lục Dã cảm thán.

Không biết từ lúc nào mình lại có nhiều thân phận như thế.

Nhưng mà... danh hiệu khiến anh hài lòng nhất vẫn là 'Thầy'.

Sẵn dịp này, biết đâu còn có thể rủ mấy đứa học sinh đánh vài trận bài... rồi thắng lại mấy tấm thẻ UR đã tặng đi! ...

Đã hẹn xong thời gian với Giáo sư Oak.

Lục Dã dẫn theo nhóm ba người Đội Hỏa Tiễn và Satoshi lên chuyến bay trở về Kanto.

Nhóm ba người và Satoshi suốt dọc đường cứ cãi nhau ỏm tỏi, ánh mắt nhìn nhau như muốn bắn ra tia lửa.

Rõ ràng là đã hợp tác rất nhiều lần qua các đời, nhưng vẫn không thoát khỏi cái thiết lập 'yêu nhau lắm cắn nhau đau'.

Lục Dã gật đầu.

Dù sao thì một Đội Hỏa Tiễn không bị Pikachu đánh bay thì đúng là không có linh hồn! (trừ vùng Alola).

Trời dần tối, sau một ngày bay, chuyến bay đã hạ cánh xuống thành phố Saffron quen thuộc.

Saffron là một siêu đô thị, xa xa là những tòa nhà cao tầng đan xen ánh đèn, đèn đỏ trên đài kiểm soát không lưu nhấp nháy liên hồi.

"Ngày mai gặp Giáo sư Oak để quay, sau đó ghi hình cảnh chiến đấu." Lục Dã lướt qua ghi chú, chú ý đến dòng chữ nhỏ 'Hẹn hò với Chị Đẹp (đồ bơi)', cảm thán: "Tranh thủ thời gian, sáng mai khởi công luôn!" "Ơ, thời gian gấp gáp vậy sao ạ?" "Tất nhiên rồi!

Nhưng kịch bản thầy đã viết xong, cứ theo đó mà quay thôi." Trong ký ức của Lục Dã, bản OP đầu tiên ngoài những gương mặt kinh điển như Charizard, Pikachu, còn có một đại tướng đắc lực của Satoshi: "lao công" thời kỳ đầu nhưng về sau thảm cảnh bị "phóng sinh" - Pidgeot...

Câu nói gốc của Satoshi là: "Đợi tớ giải quyết xong việc sẽ quay lại đón cậu." Kết quả là phim chiếu suốt hai mươi năm, ngày Pidgeot quay lại vẫn mịt mù tăm tối!

Lục lão sư suýt nữa thì rơi lệ thay cho Pidgeot.

Nhân cơ hội này, phải nhắc nhở cái tên 'phụ tình' Satoshi này mới được. "Satoshi, ngày mai có một cảnh không chiến cần quay, chúng ta về hậu viện của Giáo sư Oak trước." "Ơ?" Satoshi ngơ ngác gãi đầu: "Về đó làm gì ạ?" Lục Dã liếc Satoshi một cái: "Về đó để đón Pidgeot!" Ngày 19 tháng 3, thứ Sáu.

Thành phố Viridian, rừng Viridian. "Men theo dòng suối, xuyên qua rừng là có thể tới thị trấn Pallet." Satoshi đi phía trước, thông thuộc đường sá giới thiệu với vẻ tự hào: "Hồi đó tớ và Pikachu chỉ mất nửa ngày là đi hết quãng đường ba ngày đấy!" "Pika..." Pikachu cụp tai, thở dài bất lực.

Lục Dã cũng có chút ấn tượng, thần sắc phức tạp.

Đây đâu phải là đi hết quãng đường...

Đây rõ ràng là để trốn bầy Spearow, sau khi nhảy sông thì bơi thẳng tới thành phố Viridian luôn chứ gì?! "Ghos ~" Gengar bay lơ

lửng bên cạnh Lục Dã, thỉnh thoảng lại bay lên ngọn cây, làm bộ mặt đáng sợ Scary Face trêu chọc mấy con Caterpie. "Tê ~" Một con Caterpie lười biếng liếc nhìn Gengar.

Ngay sau đó, nó phun ra một luồng điện yếu ớt trúng ngay mặt Gengar! 【Caterpie】 đã sử dụng chiêu 「Lưới Điện」!

Sát thương không đáng kể, Gengar xoa xoa mặt: "Ghos ~(ﾉ)`ω´(ヾ)" Lục Dã liếc nhìn: "Đừng nghịch nữa, coi chừng nó gọi cả họ đến bây giờ!" "Ghos ~" Gengar ngoan ngoãn bay trở lại, đôi mắt đỏ híp thành một đường, nhe răng cười.

Ánh nắng trong rừng ấm áp và dễ chịu, tiếng suối chảy róc rách.

Đến ngã ba đường, James gãi đầu, vẻ mặt hơi ngại ngùng nói: "Lục lão sư, tôi định về nhà một chuyến..." Lục Dã gật đầu, hỏi thêm: "Có chuyện gì vậy?" "Khó khăn lắm mới về Kanto, tôi muốn về thăm Tiểu Tạp một chút." Tiểu Tạp là con Growlithe mà James nuôi từ nhỏ, tình cảm giữa cả hai cực kỳ sâu đậm. "Meowth cũng đi cùng James luôn, Meowth!" Meowth đặt tay lên vai James, vung vẩy cánh tay.

Nhỡ đâu gặp phải cô vợ chưa cưới của James, Meowth còn có thể giúp James chống lưng! "Cả hai cùng đi à?" Jessie sững sờ, khoanh tay nói: "Vậy tôi cũng chỉ còn nước đến căn cứ bí mật thôi!" "Căn cứ bí mật?" "Đồ ngốc!

Nhà của James chẳng phải là cứ điểm tác chiến của chúng ta ở Kanto sao!" Lục lão sư có chút ngưỡng mộ.

Không hổ danh là đại gia James, ở đâu cũng có hào trạch! "Không vấn đề gì, chỉ có một hai cảnh quay thôi, đến lúc đó tôi liên lạc với mọi người là được." Mục đích chính của chuyến đi này vẫn là nhờ Giáo sư Oak lên hình.

Chương 416

Có thể tận mắt chứng kiến Pidgeot của Satoshi quay trở lại cũng coi như hoàn thành tâm nguyện bao năm qua của Lục Dã. "Nhóc con, hẹn gặp lại, cả Pikachu nữa!" Đến ngã ba, Meowth chủ động vẫy tay với Satoshi.

Satoshi ngẩn người, nhe răng cười, giơ cao tay: "Hẹn gặp lại, sau đó chúng ta lại cùng về Sinnoh nhé!" ...

Rời khỏi rừng Viridian, tầm nhìn đột nhiên rộng mở, thị trấn Pallet đã ở ngay trước mắt.

Đứng trên sườn cao, nhìn xuống thị trấn nhỏ trắng tinh khôi, tâm tình cũng trở nên thư thái.

Lục Dã và Satoshi đi tới Viện nghiên cứu của Giáo sư Oak.

Crystal đội mũ tròn đã đợi sẵn ở cửa, mỉm cười nói: "Chào mừng Lục lão sư và Satoshi, Giáo sư Oak đang đợi bên trong rồi!" "Có Blue ở đây không?" Satoshi hỏi.

Crystal gật đầu. "Tuyệt quá!" Satoshi phấn khích nắm chặt tay, reo hò: "Tớ có thể nhờ cậu ấy chỉ giáo về không chiến rồi!" Lục Dã vẻ mặt bất đắc dĩ: "Cảnh không chiến mà em định chọn Blue làm đối thủ à?" "Ơ, không được sao ạ?" "Không...

Thầy sợ Pidgeot vừa mới quay lại đã bị đánh cho hoài nghi điểu sinh thôi." Mấy tháng, cũng có thể là mấy năm không gặp, vừa mới quay lại đội hình mà em đã bắt đánh với Nhà vô địch?

Đây là thù oán gì vậy chứ! "Blue sẽ không xuống tay nặng đâu mà ~" Satoshi gãi đầu cười hì hì: "Hơn nữa chiến thuật Thuận Phong cũng là do thầy và Blue dạy tớ mà!" Em không nhắc thầy cũng quên

luôn vụ đó rồi...

Nhưng mà cái lối đánh cục súc Thuận Phong rồi áp sát đúng là hợp với một tên "Bậc thầy Staravia" như Satoshi thật.

Crystal cười nói: "Tiền bối Blue cũng có một con Pidgeot, chắc chắn có thể truyền đạt chút kinh nghiệm cho con Pidgeot ở hậu viện của Satoshi." Satoshi trợn tròn mắt: "Pidgeot, bây giờ có thể gặp nó luôn không?" Hậu viện của Giáo sư Oak cực kỳ rộng lớn.

Nếu Pidgeot đi tìm đại ca Fearow để solo thì chắc phải tìm trong rừng cả ngày cả đêm mất. "Tất nhiên rồi, con Pidgeot đó vẫn do tiền bối Blue chăm sóc mà!" Crystal quay người dẫn đường: "Đi thôi, vào gặp Giáo sư Oak trước đã!" Trong phòng thí nghiệm, Giáo sư Oak mặc áo blouse trắng đang cùng Blue thảo luận về hội thảo khoa học sắp tới. "Kukui ở Alola, người nghiên cứu về tuyệt kỹ Z, dường như đã có đột phá trọng đại." Giáo sư Oak bưng tách cà phê, cười nói: "Năm nay chúng ta có thể thấy được rất nhiều thành quả không bình thường." "Giáo sư Kukui..." Blue trầm ngâm một lát: "Bản thân anh ta là một Huấn luyện viên cực mạnh, hình như từng thách đấu với Lance nữa." "Ồ?" Giáo sư Oak tò mò hỏi: "Sau đó thì sao?" "Anh ta đánh bại các thí sinh khác nhưng lại thua dưới tay Lance." Giáo sư Oak sảng khoái cười lớn: "Chà!

Cảm giác tôi cũng có thể so tài với cậu thanh niên này đấy!" Blue vẻ mặt bất đắc dĩ, bỗng nghe thấy tiếng gõ cửa, đứng dậy nói: "Để cháu ra mở cửa." "Giáo sư Oak!

Blue!" Satoshi hấp tấp xông vào, nhe răng cười: "Tớ đến để đón Pidgeot đây!" Giáo sư Oak suy nghĩ một lát, sau khi nhớ ra liền nói: "Ta còn tưởng cháu quên Pidgeot rồi chứ, yên tâm, lát nữa ta đưa cháu ra đón nó." Lục Dã đi sau lưng Satoshi, nhìn Blue cười nói: "Tiền bối Blue, đã lâu không gặp." Blue đã nghe về sự kiện xảy ra ở đền

Snowpoint, đối với kẻ mạnh, trong mắt anh có thêm một tia kính trọng, khẽ gật đầu: "Cứ gọi tôi là Blue được rồi, Lục lão sư." Lục Dã hơi sững sờ.

Vụ này... vụ này là mỗi người gọi một kiểu à? "Blue!" Satoshi quay đầu, ánh mắt rực cháy: "Lát nữa hãy cùng tớ đấu một trận không chiến nhé!" Lục Dã & Giáo sư Oak: ???

Em bị Akin lây bệnh rồi à?

Liều quá vậy!

Nhưng mà... gặp ai thách đấu người đó vốn dĩ là tính cách của tên ngốc này rồi.

Blue cũng bị sự "cục súc" này làm cho đứng hình một chút, rồi khoanh tay, khóe môi từ từ nhếch lên: "Không vấn đề gì." Một nụ cười tự tin và ngạo nghễ đến từ Nhà vô địch Blue: "Để tôi xem đoạn thời gian qua cậu đã trưởng thành thế nào!" ...

Trong rừng ở hậu viện Giáo sư Oak. "Lệ ——" Con Pidgeot với bộ lông lộng lẫy nhìn thấy vị Huấn luyện viên đã xa cách bấy lâu, không kìm được nước mắt ngắn dài.

Lâu như vậy rồi, việc của cậu cuối cùng cũng xong rồi sao? "Đã lâu không gặp, Pidgeot." Satoshi vuốt ve đôi cánh rộng lớn của Pidgeot, ánh mắt tràn đầy niềm tin: "Xin hãy giúp tớ một tay, trận đấu lát nữa chúng ta hãy toàn lực ứng phó nhé!" "Lệ!!" Pidgeot ngửa mặt lên trời kêu dài một tiếng, đập mạnh đôi cánh, chiếc mào dài phản chiếu ánh kim lấp lánh.

Lâu như vậy rồi, tôi ở hậu viện của Giáo sư Oak cũng không hề lơ là tập luyện!

Đứa nào dám khinh thường tôi, tôi sẽ kết liễu nó luôn!

Lục Dã đứng ngoài quan sát cảnh đoàn tụ này, không nhịn được có

chút cảm thán.

Nếu để Pidgeot biết đối thủ nó sắp phải nghênh chiến... chắc nước mắt nó khô luôn quá? "Ta chỉ có một câu thoại thôi sao?" Giáo sư Oak xoa cằm, đang cầm kịch bản MV đối chiếu.

Lục Dã gật đầu: "Lấy trận không chiến của Satoshi làm nội dung chính... vả lại thách đấu với Blue cũng phù hợp với Boss cuối trong game của chúng ta." "À, là trận đấu mà Red thắng Blue đó hả." Giáo sư Oak cười nói: "Thực sự là vô cùng đặc sắc!" Dù trong game hay trong bản đặc biệt, Red và Blue đều có trận chiến định mệnh.

Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời.

Trong phần phim điện ảnh M20, Satoshi độc hành đã mất đi đối thủ Gary, nhưng lại có được người thầy, người bạn tốt là Blue.

Có lẽ, cậu ấy sẽ trưởng thành mạnh mẽ hơn cũng nên. "Để ta xem nào, hắng giọng cái đã!" Giáo sư Oak đối chiếu kịch bản, hắng giọng rồi thử hỏi: "Chuyện đó là đương nhiên rồi (giọng khàn khàn)?" Lục Dã không nhịn được cười: "Đúng là cái chất đó rồi!" Giáo sư Oak được khẳng định, cười mắng: "Nếu không phải vì muốn quảng bá cho Pokedex thì ta còn lâu mới giúp cậu cái việc này!" Người đàn ông này cả đời tâm huyết với Pokedex là để thế gian hiểu rõ hơn về Pokémon, tránh những định kiến và tổn thương không đáng có.

Việc tham gia chương trình của cô Mary, mở tọa đàm, viết sách về Pokémon...

đa phần cũng vì mục đích đó. "Đang khởi động chế độ ghi hình, Rotom!" Trong khi Rotom dùng dạng Camera bắt đầu quay phim, thì ở bên kia, trận đấu giữa Satoshi và Blue đã chính thức nổ ra.

Blue mượn một con Fearow của Crystal, thực lực Pokémon dù kém hơn một chút nhưng vẫn thể hiện sự nghiền nát hoàn toàn. "Lệ!!"

Pidgeot và Fearow không ngừng va chạm trên không trung, những pha không chiến kịch liệt thực sự là những tư liệu vô cùng quý giá. "Sử dụng Thuận Phong!" Tiếng chỉ huy của Satoshi và Blue vang lên cùng lúc, ánh mắt chạm nhau, cả hai đều mỉm cười.

Trong phút chốc, Blue thậm chí nhìn thấy bóng dáng của người mặc áo khoác đỏ kia trên thân hình Satoshi... "OK!

Đại viên mãn, Rotom!" Rotom thiết lập xong xuôi, vui mừng xoay vòng vòng trên không.

Một luồng ánh sáng đỏ, Blue thu hồi Fearow, ánh mắt ngưng tụ: "Satoshi, tôi sẽ nghiêm túc đây." "Ơ?" Satoshi ngẩn ra. "Đi đi, Pidgeot!" Một trong những chủ lực của Blue. "Lệ!" Con Pidgeot với vết sẹo trên mặt liếc nhìn một cái, ra vẻ 'là anh em thì tới đây chém nhau'.

Pidgeot của Satoshi không nhịn được rụt cổ lại, nước mắt đầm đìa.

Đánh đấm gì tầm này nữa!

Vừa quay lại đã bắt tôi đánh với đối thủ tầm cỡ này.

Satoshi, cậu không có lương tâm à!? ...

Ngày hôm sau.

Với sự giúp đỡ nhiệt tình của cô Joy, cô Jenny và những người quen cũ, tiến độ quay MV tăng tốc nhanh chóng. "Thằng bé Satoshi đã làm phiền thầy nhiều rồi!" Bà Delia với gương mặt xinh đẹp kéo Satoshi lại, cúi người chào Lục Dã. "Chị đừng nói vậy, Satoshi cũng giúp em rất nhiều mà." Lục Dã ý muốn nói là việc Satoshi dùng nắm đấm lôi điện đấm Guzzlord. "Nếu có thể, mời thầy ghé nhà chơi, Mr.

Mime cũng rất hoan nghênh thầy đấy ~" Delia áp tay lên má cười nói.

Xét thấy sau này còn phải chuẩn bị cho công tác phát hành, Lục Dã khéo léo từ chối lời mời.

Trở lại hậu viện Giáo sư Oak, Satoshi tiếp tục bám lấy Blue, nhờ cậu ta giảng giải kỹ thuật không chiến.

Blue không chịu nổi sự phiền hà, đành ném quả cầu Poké ra, bảo Alakazam dùng chiêu 「Thần Giao Cách Cầm」 để dạy học cho Satoshi.

Lục lão sư thầm giật mình.

Không hổ danh là Blue!

Không chỉ để Pokémon tự quản lý hội quán, mà còn có thể dạy học cho người khác!

Trong bản đặc biệt, Blue thậm chí còn để Porygon hack vào máy tính, dùng Berry để tăng tốc độ cho Porygon...

Đây chẳng lẽ chính là người của những pha xử lý ảo ma sao? "Ghos!" Gengar thấy cảnh này thì mắt sáng rực, thầm hô đúng là người trong nghề.

Bối cảnh của MV chủ yếu lấy quanh thị trấn Pallet và thành phố Viridian.

Tương tự như bản OP đầu tiên, cảnh Pidgeot quay lại đội ngũ đã tạo nên một cảnh quay không chiến hoa lệ. (Cảnh sau đó bị Pidgeot của Blue đánh cho tơi bời thì không được đưa vào).

Hình ảnh cuối cùng là cảnh Satoshi giơ cao quả PokéBall, tượng trưng cho việc trở thành Bậc thầy Pokémon... "Một cảm giác thật tuyệt vời, Meowth!" Đó là lời nhận xét của Meowth sau khi xem thành phẩm. "Còn có cả cảnh quay của chúng ta nữa kìa." Jessie và James nhìn vào màn hình, hớn hở nói: "Bộ đồng phục trắng của Đội Hỏa Tiễn đúng là ngầu thật!" "Bình thường chẳng phải là màu đen sao?"

Lục Dã hỏi. "Đó là do chúng tôi tự sửa lại đấy, nên trong nội bộ tổ chức không được công nhận đâu, Meowth." Khả năng thủ công của các người đúng là quá mạnh rồi!

Với việc kết thúc ghi hình, chuyến hành trình ngắn ngày của Lục Dã tại Kanto cũng khép lại.

Trong nhóm chat, Akin tuyên bố sẽ dẫn theo Silver cùng qua ăn chực. "Đến ăn cơm chó hả?" Takeshi híp mắt: "Tiếc quá, tớ còn phải ở lại hội quán chăm sóc mấy đứa em." "Tiểu nữ tử tạm thời có tiết học." Erika tiếc nuối nói: "Gần đây vừa mới khai giảng nên bận lắm." Lục Dã: "Lần sau sẽ có cơ hội thôi." Có lẽ không tới cũng là một cách thoát nạn đấy... ...

Tận dụng sự nhiệt tình đang dâng cao của người chơi, Lục Dã gửi thành phẩm chính thức cho Oleana, bảo cô đăng lên trang web chính thức của Công ty Pokémon.

Ngay trong tối hôm đó, lượt xem của video đã đột phá 1 triệu, và con số vẫn nhảy vọt với tốc độ chóng mặt. "MV đầu tiên của Công ty Pokémon thực sự mời được Giáo sư Oak kìa!" "Đại lão Blue ngầu nhất đã xuất hiện, tôi thề sẽ ủng hộ hết mình!!" Blue dù thua dưới tay Red nhưng với tính cách kiêu ngạo bất tuân và vẻ ngoài điển trai, anh vẫn có lượng fan cực lớn ở các khu vực.

Đến cả nhân vật số một trong giới là Giáo sư Oak và cựu Nhà vô địch Blue còn mời được... "Công ty này đã nổi tiếng đến mức này rồi sao?" "Tôi quỳ luôn, lại là Lục lão sư tự sáng tác nhạc và lời à?" "Lạy luôn, Lục lão sư chừa cho người khác chút cháo với!" "Ai cũng biết Công ty Pokémon là một công ty âm nhạc mà!" Tối đó, ca sĩ chính của ban nhạc Poison là Roxie cũng chia sẻ video này kèm lời nhắn: "Lần sau, tôi nhất định sẽ thắng lại! @Lục lão sư hôm nay có làm trò giải trí (hạ phạn) không vậy?" Cư dân mạng hóa thân thành những người

hóng hớt chuyên nghiệp, số lượng bình luận và độ hot của video cùng nhau tăng vọt. "Cái này còn có ban nhạc Poison đệm nhạc nữa à?

Đẳng cấp quá!" "Có mặt tại hiện trường, Lục lão sư đã quét sạch Thủ lĩnh Roxie, đúng là bậc thầy hệ Bẩn!" "Cái 'quét sạch' này chưa chắc đã là trận đấu đâu, có khi còn chuyện khác nữa (cười)." Chỉ có một Thủ lĩnh chia sẻ thì rõ ràng là coi thường mạng lưới quan hệ của Lục lão sư rồi.

Tại vùng Galar, cư dân mạng đã bùng nổ vì một dòng chia sẻ của Leon. "Nhà vô địch Galar cũng chia sẻ sao?!" "Nói mau, Leon, anh đã nhận bao nhiêu tiền quảng cáo của Lục lão sư rồi!" "Leon: Nhận quảng cáo hả, cái này tôi rành lắm!" Leon xoa cằm, đôi mắt vàng nhìn vào những cuộc thảo luận trên màn hình, mỉm cười không nói gì.

Quảng cáo gì chứ... mình cũng chỉ thỉnh thoảng mới nhận thôi.

Dù Lục lão sư không chủ động nhắc tới, nhưng đã là công ty của Lục lão sư thì vụ chia sẻ này mình không thể từ chối!

Dòng chia sẻ của một Nhà vô địch lừng lẫy đã khiến chủ đề hot nhất tối đó chính là MV của Công ty Pokémon.

Nhưng điều khiến cư dân mạng chấn kinh hơn còn ở phía sau.

Tài khoản của Cynthia, vốn đã im hơi lặng tiếng từ lâu với hàng chục triệu người theo dõi, cũng chia sẻ video này.

Nội dung trước đó của tài khoản này là quảng bá cho game 《Plants vs.

Zombies》 của Công ty Pokémon —— "Trời ơi, tài khoản của Nhà vô địch Sinnoh sống lại rồi!" "Cynthia cũng đăng quảng cáo?

Thanh xuân của tôi kết thúc rồi!" "Hai bài đăng liên tiếp đều là quảng cáo cho Công ty Pokémon...

Rốt cuộc Cynthia và Lục lão sư có quan hệ gì vậy?" "Có gì mà lạ, Leon nhận tiền quảng cáo được thì Cynthia không được sao?" Chỉ riêng Blue, Leon, Cynthia... một MV nhỏ nhoi mà có tới ba Nhà vô địch đứng ra bảo chứng.

Thật khó tưởng tượng khi 《Pocket Monsters》 chính thức ra mắt, khung cảnh sẽ hoành tráng đến mức nào.

Hơn nữa, bài hát 《Mục Tiêu Trở Thành Pokémon Master!》 vốn dĩ đã chạm đến trái tim của vô số Huấn luyện viên.

Chỉ cần có Pokémon ở bên, chỉ cần cùng họ đồng hành... dù ước mơ có khó khăn đến đâu cũng có khả năng thực hiện.

Trong một phòng bệnh ở Galar. "Nhà vô địch một ngày" của Galar - Joan, sau khi hoàn thành đợt hóa trị, bệnh tình đã dần thuyên chuyển.

Cạch —— Cửa phòng bệnh đẩy ra, Leon khoác áo choàng mỉm cười bước vào. "Anh Leon!" Joan cố gắng ngồi dậy. "Không sao đâu." Leon cởi áo choàng ngồi xuống, gọt một quả táo đưa cho Joan: "Cháu ăn không?" Joan lắc đầu. "Vậy chú tự ăn nhé!" Leon cười gọt táo, vừa mở nhạc vừa đưa điện thoại cho Joan, ánh mắt ôn hòa: "Chú nghĩ Lục lão sư chắc hẳn cũng muốn cháu nghe thấy bài hát này." Joan đeo tai nghe, tựa vào giường bệnh.

Tấm rèm trắng khẽ bay, ánh nắng ngoài cửa sổ thật đẹp, vang lên tiếng hót của Rookidee.

Một lúc lâu sau, Joan đưa lại điện thoại cho Leon, mỉm cười nói: "Cảm ơn chú, anh Leon!" Leon nhìn vệt nước mắt nơi khóe mắt Joan, cười hỏi: "Không cảm ơn Lục lão sư sao?" Joan gật mạnh đầu, lấy tay lau mắt, nói lớn: "Cháu nhất định sẽ trở thành một Huấn luyện viên Pokémon." "Mục tiêu của cháu chính là trở thành một Pokémon Master!" Leon nở một nụ cười, đột ngột tung áo choàng, một tay chỉ lên trời, cười lớn: "Đến lúc đó, hãy tới thách đấu với chú nhé!"

"Vâng!" Joan mỉm cười, gật đầu thật mạnh.

Chương 417

Ánh mắt Leon di chuyển, nhìn ra bầu trời xanh thẳm ngoài cửa sổ, bất giác nở một nụ cười.

Đa tạ anh nhé...

Lục lão sư.

Sức nóng mà ca khúc "Mục Tiêu Là Pokémon Master!" mang lại vẫn không ngừng tăng cao.

Tại Galar, Unova, Kalos... trên bảng xếp hạng âm nhạc của các liên minh lớn, ca khúc này nhảy vọt lên vị trí dẫn đầu, khiến mọi người một lần nữa nhớ lại những ngày tháng Thầy Lục thống trị các bảng xếp hạng trò chơi mới. "Album nhạc điện tử mới của Elesa mà chỉ xếp thứ hai thôi sao?" "Ai cũng biết Thầy Lục ngoài việc là đầu bếp, nhà sản xuất trò chơi, còn là một thiên tài âm nhạc mà!" "Không chỉ đánh giải Little Cup là nghiền nát đối thủ... ngay cả bảng xếp hạng âm nhạc, bảng xếp hạng game, tất cả đều bị nghiền nát!" Số lượng bình luận không ngừng tăng lên, các fan tràn vào trang web chính thức của The Pokémon Company, càng thêm mong đợi vào trò chơi "Pokémon". "Vãi chưởng, tôi từ MV xem xong mới mò qua đây, Red, Blue Oak, Ngự Long Sứ Lance... cái game này là loại bản quyền thần tiên gì thế này?!" "Cảm giác giống như đang chơi game thẻ bài 'Siêu sao Trainer' ấy, ra mắt là tôi mua ngay không nói nhiều~" "Đừng nói nữa, tôi nạp mười gói để quay 'Red' mà toàn là trầm thuyền thôi!" "Tôi không quay được UR chắc chắn là tại Thầy Lục ám rồi, streamer anh có thể xin lỗi tôi một câu được không?" Tại thị trấn Pallet, phòng thí nghiệm của Giáo sư Oak.

Lục Dã lướt qua các bình luận trên mạng, vẻ mặt vi diệu.

Đến chính tôi còn chẳng quay ra được 'Red' nữa là, đổ lỗi cho tôi sao?

Ngược lại sáng nay tình cờ lướt qua tài khoản của Togepi, hình như nhóc con đã thu thập gần đủ rồi... "Khoan đã." Lục Dã bỗng nhiên giật mình: "Nó lấy đâu ra tiền nạp game thế?" Một luồng hơi lạnh từ từ bò lên sống lưng. "Chaki-doki-i~ ヾ(◍°∇°◍)ﾉﾞ " Togepi ôm máy tính bảng, 'lạch bạch lạch bạch' đi qua trước mặt Lục Dã, bàn tay nhỏ khẽ chạm một cái. 【Oa ~ Truyền thuyết ánh vàng rực rỡ! 】 Âm thanh thông báo khoa trương vang lên, Lục Dã nuốt nước miếng.

Thôi bỏ đi... với vận may của Togepi, chắc là để thu thập đủ bộ cũng chẳng tốn mấy đồng bạc. "Kế hoạch truyền thông lần này cực kỳ thành công." Điện thoại vang lên, Oleana báo cáo một cách nghiêm túc: "Mục đích hâm nóng cho 'Pokémon' cũng đã đạt được một cách viên mãn." "Vất vả cho mọi người rồi." Lục Dã khẽ mỉm cười.

Lần làm MV này thực ra cũng có chút tư tâm của riêng anh.

Ngoài việc để Satoshi đích thân hát ca khúc kinh điển của tuổi thơ, việc để Pidgeot quay trở lại cũng coi như hoàn thành tâm nguyện của Lục Dã.

Đương nhiên, bây giờ vẫn còn lại một khâu quan trọng nhất —— Lục Dã lấy ra cuốn sổ nhỏ, cầm bút ghi chép: Ngày 22 tháng 3, thứ Hai, không gió.

Đại cừu đã báo, chính là hôm nay! ...

Trong nhóm chat.

Akin đeo kính bảo hộ, ngồi trên lưng Togekiss, dùng tai nghe Bluetooth nói: "Thầy Lục, tôi sắp đến nơi rồi đây!" Silver một tay nắm lấy móng vuốt của Honchkrow, mặt không cảm xúc, vẫn còn dư sức dùng một tay nhắn tin: "...

Tôi bị ép đến đấy." "Ha ha ha, đằng nào ông ở nhà cũng chỉ có xem phim siêu nhân, cùng đi tìm Thầy Lục solo đi!" Akin cười lớn. "Ông bảo hai đánh một mà gọi là solo à?" Crystal bất lực nói. "Có sao đâu, một mình tôi đánh không lại Thầy Lục, nên mới kéo theo Silver chứ." Akin nói một cách đầy lý lẽ.

Hóa ra ông đến ăn chực mà còn muốn tìm tôi đánh trận làm tư liệu à?

Mí mắt Lục Dã giật giật.

Nhưng cái tên Akin này, khả năng đấu hoang dã (Wild Battle) cực kỳ kinh khủng, ngay cả Pryce cũng từng thua trong tay hắn.

Lần trước mình tuy thắng hiểm một ván, nhưng đó cũng là nhờ vào sự gắn kết với 'Hypnosis'... "Khoan đã." Lục Dã cúi đầu nhìn lòng bàn tay, từ từ nắm chặt lại, lẩm bẩm: "Bây giờ mình, đấu cận chiến cũng đã cấp Chuyên gia rồi nhỉ?" Cường Thủ Liệt Lô, Súc Ý Oanh Quyền, 'Quạ Đen bay lên trời' đã sẵn sàng! "Cảm giác người tham gia buổi tụ tập tối nay không nhiều lắm nhỉ." Satoshi gãi đầu nói. "Vì liên đoàn League Conference năm mới lại bắt đầu chuẩn bị rồi." Erika dịu dàng giải thích, "Học viện Celadon bên này cũng đang tổ chức các buổi giảng tọa chuyên biệt." "Tôi cũng muốn tới lắm..." Lucian đẩy gọng kính, khẽ thở dài, "Nhưng tôi phải tăng ca." Tâm thần Lục Dã chấn động.

Việc tôi và chị đẹp có thời gian hẹn hò hay không, đều trông cậy cả vào anh đấy!

Tiên lễ hậu binh, cảm ơn anh nhé, Thiên vương Lucian! "@Red, cậu có về không?" Blue Oak hỏi Red đang ở tận núi Silver.

Là một 「Fighter」, khả năng 「Dự báo nguy hiểm」 của Red giản trực đã đạt đến mức tối đa, anh cười đáp: "Bruno hẹn tôi đi đấu một trận, tạm thời không về được." "Cẩn thận con Onix khổng lồ của

ông ta, nó áp dụng hệ thống chiến thuật của Thầy Lục đấy." Blue Oak trầm giọng nói: "Nếu cần, tôi có thể cho cậu mượn Charizard." "Không cần đâu." Red kéo vành mũ xuống, "Tôi sẽ thắng." Cặp đôi 'Red - Blue' của thị trấn Pallet này quả thực có cảm giác CP rất mạnh.

Cô Lorelei không nhịn được nở một nụ cười ẩn ý, trêu chọc: "Không dắt theo Blue Oak đi cùng à?" Blue Oak đỡ trán: "Tối nay tôi còn phải dạy Satoshi kỹ thuật không chiến... con Pidgeot của cậu ta thiên phú vẫn rất mạnh." "Anh Blue Oak!" Satoshi ánh mắt rực cháy nói, "Staravia của em cũng sắp tiến hóa rồi!" Đến lúc đó, có thể tìm cái gã Paul kia làm một trận Full Battle rực lửa!

Blue Oak khẽ gật đầu: "Tối nay Akin sẽ tới, cậu tìm cậu ta mà đấu." "Được hả!" Hai mắt Satoshi sáng lên, bỗng nhiên nhận ra: "Em có thể lập đội với Thầy Lục, đấu Double Battle với anh Akin và anh Silver!" Lục Dã sững sờ một chút.

Đấu không giới hạn, tôi và Satoshi một đội, đánh với tổ hợp Kim - Ngân?

Ván này tôi sẽ 'tấu hài', Satoshi cậu cứ việc gánh team, tốt nhất là một đấm một em!

Khu vực không phận gần thị trấn Pallet.

Akin và Silver nhìn nhau một cái, không hẹn mà cùng nuốt nước miếng. "Cái người thiếu niên đội mũ đỏ ở thị trấn Pallet đó à?" Silver trầm ngâm hỏi. "Đó là một con quái vật." Akin nói thẳng: "Cảm giác đấu hoang dã có thể sánh ngang với tiền bối Red." "Tôi không đánh nữa, ông tự đi mà solo." Silver mặt không cảm xúc. "Cái gì cơ!?

Chúng ta là cộng sự, là Partner, là chiến hữu mà!" Trong tiếng ồn ào náo nhiệt, cặp đôi 'Mất não và Không vui' này càng lúc càng gần phòng thí nghiệm.

Những đốm đen dưới mặt đất dần to lên.

Giáo sư Oak mặc áo blouse trắng, Thầy Lục đang nấu ăn ngoài trời, Blue Oak đang chỉ dạy Satoshi... "Ghos! (￣▽￣)/" Gengar tinh mắt, là đứa đầu tiên phát hiện ra hai người trên không trung, nó ngẩng đầu vẫy vẫy bàn tay nhỏ. "Ba khắc!" Togekiss mặt đầy sát khí, vừa nhìn thấy Togepi đang chơi đùa dưới đất, đôi mắt lập tức nheo lại thành hình trăng khuyết: "Ba khắc ~ ✧*。٩(ᗜ *)o✧*。" "Togekiss, mày làm sao thế, đây không giống phong cách của mày chút nào!" Akin hét lớn. "Ba khắc! (〝▼ mắng ▼)" Togekiss cấp tốc lao xuống, Akin ngồi trên lưng phát ra một tiếng hét chói tai đầy kích thích.

Khóe miệng Silver giật giật, treo mình trên móng vuốt của Honchkrow, thong thả đáp xuống đất. "..." Blue Oak khẽ gật đầu với Silver. "..." Silver mặt không cảm xúc gật đầu đáp lễ.

Hai người này đều ít nói, ngược lại cái tên lắm lời Akin lại choàng tay ôm lấy Satoshi từ phía sau, cổ vũ: "Ê, người anh em, lâu rồi không gặp!" "Anh Akin." Satoshi thật thà chào một tiếng, lập tức hai mắt sáng rực: "Thầy Lục nói, tối nay cho hai anh em mình so tài một trận!" "Ách." Biểu cảm Akin đanh lại, gãi đầu cười gượng: "Ha ha, hôm nay không tiện lắm, hay là chúng ta đổi sang đấu bida đi!" Lục Dã khuấy nồi súp, tùy miệng nói: "Akin nếu ông đánh thắng, tôi sẽ đồng ý đi làm tư liệu cho ông." "Chốt kèo nhé?" Lông mày Akin nhướn lên, lập tức lại bực mình nói: "Đó không phải là làm tư liệu!

Đó chỉ là do tôi thua quá nhanh thôi!" Chúng tôi đã từng nghi ngờ Akin bán độ, sau đó mới phát hiện ra, gã này là gà thật!

Nhưng Akin cũng không có tâm địa xấu gì.

Nghĩ kỹ lại, Akin ngoài việc hay tìm đường chết, thích ăn uống cá cược, hình như cũng chẳng có thói xấu nào khác...

Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời, rơi vào trầm tư.

Lạ thật, vậy trong cuốn sổ nhỏ của mình, tại sao lại có nhiều tên của Akin đến thế nhỉ? ...

Gió đêm hơi lạnh, thị trấn Pallet dần chìm vào bóng tối, xung quanh vạn vật im lìm.

RẦM!!

Tiếng chiến đấu đột ngột vang lên ở sân sau. "Cẩn thận đấy!" Akin dùng gậy bida, đánh Pokéball ra sau lưng Satoshi.

Sudowoodo từ trong hiện ra, nắm đấm hình cành cây trực tiếp tấn công Trainer. "Pika!" Pikachu vội vàng xoay người muốn đỡ chiêu này cho Satoshi, nhưng Satoshi lại quay ngược lại ôm lấy Pikachu.

Lập tức, Sudowoodo đấm một phát khiến Satoshi lùi lại, nhưng Satoshi chẳng hề hấn gì! "Tê ——" Akin mặt đầy vẻ kinh hãi.

Silver mặt không cảm xúc cũng phải giật mí mắt, vô thức nhìn về phía Thầy Lục. "Đừng nhìn tôi." Lục Dã nhún vai, "Tôi cũng đang sốc lắm đây." "Khụ!

Ăn, ăn cơm trước đã." Blue Oak nói đỡ, xoay người đi: "Tôi đi cho các Pokémon ăn thực phẩm." Đấu trực diện không phải phong cách của Akin, mà đánh lén cũng đánh không lại. 'Gã tấu hài' bắt đầu đầu hàng, lầm bầm: "Thầy Lục và tiền bối Red mà ra tay thì khó thắng lắm!" "Tôi thì dùng Thôi Miên (Hypnosis) là được." Lục Dã xoa cằm, "Còn về Red..." Một câu 'Tôi sẽ thắng' đã đủ để khái quát tất cả rồi.

Bóng đêm dần đậm, bếp nấu bốc lên hơi nóng, Giáo sư Oak đánh hơi tìm đến, tán thưởng: "Thơm quá!" Crystal đứng bên cạnh quan sát kỹ thuật nấu ăn của Thầy Lục, tò mò hỏi: "Thầy Lục, anh để Rotom ghi hình bên cạnh là làm gì thế?" "À, tôi thấy nguyên liệu này khá hiếm, thích hợp để quay thành tập ngoại truyện của 'Quán ăn đêm'." Lục Dã đang xử lý loại ớt đỏ tươi mới, 【Quả Pichichi】. "Zzt zzt...

đang ghi hình, Rotom!" Rotom Dex giơ tay chữ V, cầm điện thoại lên làm một tấm selfie. "Vị gì thế?" Giáo sư Oak tò mò ghé sát vào bếp, nhìn thấy nồi cà ri đỏ rực kia, mồ hôi đầm đìa, nuốt nước miếng. "Cái này thật sự, thật sự ăn được sao?" Cà ri ngâm mình trong nước dùng màu đỏ, hơi nóng bốc lên, ẩn hiện đan xen thành ảo ảnh của một con Moltres!

Nhưng con Moltres này lại không phải là ngọn lửa màu cam đó, mà là phiên bản Galar, loài chim địa ngục đan xen sắc đen và đỏ thẫm! "Quả thực là món ăn cấp độ Moltres." Blue Oak trên trán chảy mồ hôi lạnh, khô khốc nói, "Có điều, trình độ nấu nướng này hình như lại đột phá thêm một tầng nữa rồi..." "Tôi thử trước!" Akin nuốt nước miếng, hào hùng nói, "Tôi tin tưởng vào tay nghề của Thầy Lục!" "Mời thưởng thức." Lục Dã múc cà ri vào bát sứ trắng muốt, đưa tới trước mặt Akin, hơi tím mờ ảo bốc lên...

Cái này, giản trực là món ăn bóng tối!

Thế nhưng, mùi hương này hoàn toàn không thể khước từ!

Yết hầu Akin chuyển động, run rẩy đưa thìa lên, múc một muỗng đầy rồi đưa vào miệng.

Ngay sau đó.

Sau lưng như có một ngọn núi lửa phun trào, Moltres đen phẫn nộ bay ra, ngọn lửa đen ngòm nộ hỏa trung thiêu quét sạch cả bầu trời! "Ngon quá!!" Khóe mắt Akin trào nước mắt, cái thìa di động nhanh như bay, "Nhưng mà cay quá!!" "Em cũng thử nữa!" Hai mắt Satoshi sáng lên, múc một thìa, 'a-mâm' tống vào miệng.

Ong —— Đầu óc choáng váng một hồi, bản thân như đang đứng ở thung lũng Charizard, hai con Charizard đang tranh đấu, chiêu Phun Lửa (Flamethrower) nuốt chửng lấy chính mình ở giữa! "Có khi nào cho hơi nhiều nguyên liệu không?" Giáo sư Oak lo lắng hỏi. "Không

sao đâu." Lục Dã cười cười, "Tôi có thêm các nguyên liệu khác để cải tiến một chút." Vừa giữ được vị cay, vừa cố gắng giảm bớt sự kích thích đối với cơ thể.

Là một đầu bếp, Thầy Lục cũng đã từng thử qua món này...

Món 【Cà ri Moltres Đen】 làm từ 【Quả Pichichi】 này hương vị tuyệt hảo, độ cay vượt trội! "Ngon quá!!" Môi Satoshi và Akin đỏ rực, đồng thời hét lớn. "U-nhỉ?" Chimchar chứng kiến cảnh này, tò mò nghiêng đầu.

Bakutarou (Typhlosion của Gold) há miệng thưởng thức một thìa cà ri mà Akin đưa tới, ngọn lửa trên cổ bùng lên, đôi mắt trợn tròn, lập tức phun lửa lên không trung!

Ngọn lửa thắp sáng đêm đen, mọi người ngẩn ngơ. "Món ăn của Thầy Lục... còn có hiệu quả luyện tập chiêu thức nữa sao?!" "Chimchar, mày cũng tới nếm thử đi~!" "U-nhỉ!" Chimchar nhảy lên vai Satoshi, nếm thử một thìa súp, đôi mắt dần nhuộm màu vàng kim.

Đây là một loại lửa bắt nguồn từ sự phẫn nộ, có nét tương đồng với chiêu thức đặc trưng 「Fiery Wrath - Nộ Hỏa Trung Thiêu」 của Moltres vùng Galar. "U-nhỉ!!" Chimchar nhảy vọt xuống, hai tay dang rộng, ngọn lửa ở đuôi bốc cao mấy mét, lập tức nhuộm đỏ bầu trời!

Ngay sau đó, trên người Chimchar tỏa ra ánh sáng trắng chói mắt! "Tiến, tiến hóa rồi?" Satoshi há hốc mồm.

Blue Oak sững sờ tại chỗ.

Món ăn của Thầy Lục còn có thể làm Pokémon tiến hóa sao?

Mà khoan, nghĩ kỹ lại thì đối với Thầy Lục, chuyện này hình như cũng chẳng phải lần đầu...

Cái danh Trainer này, hay là để anh làm luôn đi cho rồi! "Đúng là tài liệu nghiên cứu quý giá mà!" Giáo sư Oak cười lớn, "Trong quả

Berry vốn đã chứa đựng sức mạnh, có thể được vận dụng cho các chiêu thức mang sức mạnh tự nhiên." "Xem ra, dưới sự kích thích của quả Berry vị cay, không chỉ là huấn luyện chiêu thức, ngay cả việc tiến hóa cũng có khả năng thực hiện!" Thầy Lục mặt đầy ngơ ngác.

Tôi chỉ đến nấu một món ăn thôi mà... thế này cũng làm Chimchar tiến hóa được sao?

Chả trách lần trước Arcanine ăn món mình nấu xong là học được 'Fire Blast' luôn. "Xem ra đồ ăn nhà mình không phải xuất sắc bình thường đâu..." Lục Dã lẩm bẩm.

Ánh sáng trắng tan đi, Monferno kiêu ngạo bất tuân dang rộng hai tay, gào thét lên bầu trời.

Chương 418

Satoshi bỗng nhiên nhíu mày, trong lòng dấy lên một nỗi lo lắng đậm đặc.

Hồi đó, khi Charmander tiến hóa cũng là cảnh tượng thế này... "Không cần lo lắng đâu." Blue Oak đặt tay lên vai Satoshi, khóe miệng nhếch lên. "Cậu của hiện tại, với tư cách là một Trainer, thực lực đã đủ để nhận được sự công nhận rồi." Satoshi gật đầu mạnh một cái, chậm rãi bước tới trước mặt Monferno đang có ánh mắt kiêu ngạo.

Sau đó, Satoshi hướng về phía Monferno, đưa tay ra mỉm cười nói: "Chào mừng gia nhập đội, Monferno!" Monferno ngẩn người một chút, từ từ đặt tay vào lòng bàn tay Satoshi, cơn giận tiêu tan, nở một nụ cười: "Hống-ngô!!" "Thật là cảm động!" Akin ngậm cái miệng đỏ như xúc xích, mắt rưng rưng đứng bên cạnh Lục Dã, "Đây chính là sự gắn kết giữa những chiến hữu!" Lục Dã giật nảy mình: "Vãi chưởng, cay đến mức này cơ à!" Akin u u nói: "Anh không định tự mình nếm thử sao, Thầy Lục?" "Thôi thôi, hôm nay bụng dạ tôi không khỏe, để dịp khác đi!" Lục Dã cười lớn, "Gengar, chúng ta chuẩn bị về Sinnoh thôi!" "Ghos ~!" Gengar mặt đầy nụ cười 'âm mưu đắc thắng', hướng về phía Akin làm bộ mặt đáng sợ (Scary Face), kéo mí mắt thè lưỡi: "Ghos! (*ᐣ๒)" Akin phẫn nộ nắm đấm, lệ chảy đầy mặt. "Đáng, đáng ghét thật mà Thầy Lục! o( )o" ...

Cùng với sự tiến hóa của Chimchar, chuyến đi Kanto này cũng sắp đi đến hồi kết.

Sau khi náo loạn xong, Giáo sư Oak bưng cốc sữa Moomoo, ăn kèm với cà ri cay, thấy cũng dễ chấp nhận một cách bất ngờ.

Còn Rotom thì đã ghi hình và biên tập lại cảnh nấu ăn cũng như

cảnh ăn uống, đặt tên là: 【Quán ăn đêm của Thầy Lục: Cà ri Moltres Đen!】 Có công cụ chạy bằng cơm Rotom, đến cả biên tập video cũng không cần tự mình làm nữa!

Lục Dã vui vẻ cười một tiếng, bảo Rotom đăng video lên các trang web lớn, chuẩn bị lên chuyến bay về Sinnoh. "Thầy Lục, nhóm Rocket không đi cùng chúng ta sao?" Trên chuyến bay, Satoshi có vẻ hơi bất an hỏi. "Sao thế, nhớ họ rồi à?" Lục Dã cười nói.

Satoshi gãi gãi đầu, cười ngây ngô. "Cảm giác... nếu không thấy họ, hình như thiếu thiếu cái gì đó!" "Họ sẽ tự chế tạo khinh khí cầu, thong thả bay về Sinnoh." Nghe nói là để tiết kiệm kinh phí (cho sếp).

Trước nguyện vọng mãnh liệt của bọn họ, Lục Dã cũng không cưỡng cầu.

Lục Dã nhìn ra ngoài cửa sổ, bất lực cười. "Đúng là một lũ ngốc mà..." Ngày 23 tháng 3, thứ Ba.

Khi sức nóng của MV mới vẫn đang tiếp diễn, các fan trên trạm B vẫn đang thảo luận về ca khúc mới của Thầy Lục, thì danh sách theo dõi của họ bỗng nhiên hiện lên dấu chấm đỏ, chính là Thầy Lục đã 'drop' cả mấy tuần nay! "Ông nội ơi, streamer ông theo dõi đã cập nhật video rồi này!" "Đúng là hàng thật giá thật, tập này đúng nghĩa là video 'hạ phạn' (ăn với cơm) luôn!" "Tập này thuộc series Quán ăn đêm, căn bếp của Thầy Lục lại mở cửa rồi!" Điều đáng mừng là tập Quán ăn đêm này của Thầy Lục không phải bị soi ra vào lúc đêm muộn.

Nhưng nhờ lượng donate, sưu tầm và lượt click tăng vọt, video nhanh chóng được đẩy lên vị trí dẫn đầu khu ẩm thực, với lời giới thiệu của biên tập viên là: 【Món ăn cấp độ địa ngục! Loại ớt kinh hoàng và kỹ năng nấu nướng kinh ngạc mà bạn tuyệt đối không biết tới!】 Tại Galar, 【Cà ri】 là tiêu chuẩn duy nhất để kiểm nghiệm trình độ nấu nướng của một đầu bếp.

Dựa theo cấp độ của cà ri, từ cao xuống thấp lần lượt là: Cấp Charizard, Cấp Copperajah, Cấp Milcery, Cấp Wobbuffet, Cấp Koffing.

Nghe nói trên cả những cấp độ này, 'Thiên vương đầu bếp' Siebold của Kalos từng trong một cuộc hội thảo nấu ăn đã chế biến ra loại cà ri ưu việt hơn hẳn.

Theo trí nhớ của các giám khảo lúc đó, họ đã nhìn thấy một con Moltres rực cháy, cảm giác hình ảnh cực kỳ chân thực.

Do đó, loại 'cà ri trong truyền thuyết' này được người đời gọi là Cà ri Moltres.

Tập phim mang tên 【Cà ri Moltres Đen】 khiến người ta không thể không liên tưởng đến Moltres hệ Ác của vùng Galar. "Tập này là video hài hước à, chuyên quay món ăn bóng tối rồi." "Thầy Lục đấu Pokémon giỏi hơn Siebold thì tôi tin.

Chứ nấu ăn thì thôi đi nhé?" "Chỉ có Siebold mới làm được Cà ri Moltres thôi, anh rốt cuộc là ai!" Trong đám bình luận không thiếu những câu trêu chọc như vậy.

Nhưng khi khán giả nhấn vào xem video và quan sát kỹ, ai nấy đều ngẩn người.

Video lần này của Thầy Lục... hình như đúng là như vậy thật?

Bất kể là kỹ thuật nấu nướng chuyên nghiệp hay là cách chọn nguyên liệu, bất kỳ ai cũng không thể bắt bẻ được điều gì.

Những người trong ngành ngẩn ngơ quan sát kỹ thuật của Thầy Lục, thẫn thờ hồi lâu mới để lại một dòng bình luận: "Bản thân tôi là bếp trưởng khách sạn bảy sao.

Kỹ năng nấu nướng này của Thầy Lục, trong ngành chúng tôi thường được gọi là 'Premium Chef'." Còn đối với những người ngoại

đạo, video ẩm thực tập này có quá nhiều yếu tố bất ngờ, thậm chí còn mời được cả Giáo sư Oak! "Cảnh này là quay ở sân sau nhà Giáo sư Oak à?" "Kèo này căng nhé, đây là màn collab với Mew đấy!" "Giáo sư Oak đúng là tấm gương lao động, vừa phải viết luận văn, quay chương trình đài phát thanh, giờ còn phải đi làm mukbang nữa!" Và đến nửa sau của video, các fan chỉ biết thốt lên 'vãi chưởng'! "Con Typhlosion này là dùng cả chiêu cuối 'Blast Burn' vào việc nấu ăn luôn đấy à?" "Thầy Lục bảo cái này tôi quen lắm, năm đó Growlithe cũng phá nhà kiểu này mà!" "Vãi!

Chimchar thế mà tiến hóa luôn rồi!?" Đắm mình trong ánh sáng tiến hóa rực rỡ, Monferno kiêu ngạo ngẩng mặt lên trời gào thét.

Hiệu ứng bùng nổ của chương trình khiến số lượng nạp tiền tăng vọt trong nháy mắt!

Các nhà nhân giống (Breeder) ở Galar nhìn tập video này của Thầy Lục mà thẫn thờ mất hồn. (Trong thiết lập game Pokémon Sword & Shield, cà ri có thể cung cấp điểm kinh nghiệm cho Pokémon.) Việc mượn nấu nướng để luyện tập cho Pokémon không phải là chuyện không có căn cứ.

Chỉ là, giống như Thầy Lục trực tiếp làm Pokémon tiến hóa luôn thì đúng là chuyện chưa từng nghe thấy!

Những bình luận hot trong khu bình luận càng khiến các nhà nhân giống này suy sụp tinh thần. "Có gì mà phải ngạc nhiên, Gastly nhà Thầy Lục cũng là nhờ ăn uống mà tiến hóa đấy thôi." "Ngay tại hiện trường, Gastly vì muốn liếm sạch đĩa mà trực tiếp tiến hóa thành Haunter có tay luôn!" Ai cũng biết, âm nhạc và game chỉ là sở thích của Thầy Lục.

Nghề nghiệp chính của anh vẫn là 'tấu hài'... (gạch đi) vẫn là đầu bếp.

Tập này sau bao ngày vắng bóng, series 'Quán ăn đêm' quay trở lại đã nâng chất lượng video vốn đã tinh lương lên thêm một bậc nữa! ...

Kalos, thành phố Lumiose.

Thành phố Lumiose tràn ngập hơi thở lãng mạn, đang ở trong những ngày xuân ngập tràn hương hoa, những nghệ sĩ chơi phong cầm có thể bắt gặp ở khắp nơi.

Trong một nhà hàng cao cấp ở đại lộ Mùa Xuân.

Thiên vương hệ Nước Siebold mặc áo sơ mi trắng, lịch lãm đặt tay lên ngực hành lễ: "Hy vọng quý khách hài lòng với món ăn lần này, đó là vinh dự của tôi." Một vị khách cười nói: "Thưa ông Siebold, ông có nghe nói về tin đồn món 'Cà ri Moltres Đen' không?" Siebold nở một nụ cười bất lực: "Ngài đã là vị khách thứ ba hỏi tôi câu này trong ngày hôm nay rồi." "Ồ?

Vậy đánh giá của ông về Thầy Lục rốt cuộc là như thế nào?" Vị khách tò mò hỏi tới.

Siebold nhắm mắt lại, nhớ lại tập video nấu ăn mà một người khách quen đã gửi cho mình vào ngày hôm qua.

Từ tập video nấu ăn đó, ngay cả một người chuyên tâm về con đường này như Siebold cũng học hỏi được rất nhiều kinh nghiệm quý báu.

Gọi anh một tiếng 'Thầy Lục', Siebold cũng tâm phục khẩu phục.

Còn cái gọi là 【Cà ri Moltres Đen】, đại khái là lợi dụng loại quả Berry quý hiếm, một loại dụng cụ nấu ăn tinh xảo nào đó để chế biến ra món cà ri vị cay.

Bản thân mình dù có thể làm ra món cà ri cấp độ Moltres, nhưng đối với loại 'phiên bản Galar' đó thì đúng là hoàn toàn không có manh mối gì... "Có lẽ, cậu ấy là một..." Siebold trầm ngâm một lát, khẽ mỉm

cười: "Đầu bếp đáng kính." Đây không phải là lời nói hạ thấp.

Thực tế, so với thân phận Thiên vương hệ Nước, Siebold thích giới thiệu bản thân với nghề nghiệp 'bếp trưởng' hơn.

Giống như nhà vô địch Diantha, điều hằn sâu vào lòng người hơn chính là thân phận 'ảnh hậu' của cô ấy vậy.

Cả vùng Kalos có một bầu không khí lãng mạn, thanh tĩnh và lười biếng.

Đến mức thực lực của các Trainer đôi khi cũng kém hơn các liên minh khác một bậc...

Vị khách cười lớn: "Thưa ông Siebold, bản thân ông đã là Thiên vương hệ Nước của Kalos rồi!

Nếu trình độ nấu ăn ngang ngửa với Thầy Lục, thì chắc hẳn việc giành chiến thắng trong trận đấu vẫn rất dễ dàng chứ?" Là Thiên vương hệ Nước của Kalos, Pokémon át chủ bài của Siebold chính là một con Mega Blastoise.

Siebold không trả lời, ngẩng đầu nhìn ra ngoài cửa kính.

Hồi lâu, Siebold nhếch môi cười. "Nếu có thể, tôi cũng muốn thách đấu với con Blastoise đó của Thầy Lục." Có điều, phải đợi lúc nào rảnh mới đi thăm Thầy Lục được.

Chuyện đó chắc cũng còn xa lắm... ...

Ngày video được đăng tải.

Thiên vương hệ Nước kiêm bếp trưởng năm sao Siebold đã chia sẻ lại tập 'Quán ăn đêm' này.

Tuy không viết gì thêm, nhưng điều này cũng có nghĩa là Siebold đã công nhận trình độ nấu nướng của Thầy Lục.

Nhận được sự khẳng định của Siebold, càng có nghĩa là đây chính

là món cà ri cấp độ Moltres thực thụ, thậm chí có khả năng còn nhỉnh hơn một chút! "Vãi chưởng!

Thầy Lục đúng là bếp trưởng năm sao thật!" "Chả trách mỗi lần livestream đều làm tôi đói cồn cào, hóa ra là dân chuyên nghiệp!" "Lần sau có thể cho fan ăn trước được không?

Không có ý gì đâu, chỉ là muốn cho con Charmander nhà tôi tiến hóa thôi." Thầy Lục đang trên đường quay về Sinnoh.

Đến chính anh cũng không ngờ phản ứng của tập 'Quán ăn đêm' này lại nhiệt liệt đến thế.

Liếc nhìn khu bình luận, Lục Dã nhướn mày. "Siebold?

Gã này là Thiên vương vùng Kalos phải không?

Mình nhớ cũng là một đầu bếp nữa..." Xem ra anh ta cũng giống mình, dùng món ăn để luyện tập cho Pokémon...

Lại còn phải tính thêm cả Blue Oak, người để Pokémon tự luyện tập, tự đi đánh Gym nữa.

Lục Dã vui vẻ cười.

Đạo của mình không hề đơn độc!

Nhờ số điểm mà video này mang lại, anh lại đổi được vài quả Pecha Berry căng mọng nước trong hệ thống.

Lục Dã vừa gặm quả Pecha Berry vừa lầm bầm: "Gengar, về nhà một chuyến trước đã, rồi chúng ta đi tìm chị đẹp ~" "Ghos ~!" ...

Chuyến bay hạ cánh xuống thành phố Jubilife của vùng Sinnoh.

Satoshi mơ màng vươn vai một cái, ngáp dài: "Đã tới rồi sao?" "Đã về đến Sinnoh rồi." Lục Dã hỏi: "Cậu dự định thế nào tiếp theo?" "Em định tiếp tục đi thu thập huy hiệu!" Ánh mắt Satoshi rực cháy.

Cậu không nói cho Thầy Lục biết ý định muốn đấu với Paul của mình.

Đối với cậu, đó là đối thủ mà cậu nhất định phải tự tay đánh bại!

Lục Dã khẽ gật đầu.

Chuyến về Kanto này đã kiếm đủ sự chú ý cho 'Pokémon', lại còn làm quen được với 'Ác quỷ hồng' Jigglypuff và cô nàng loli hung dữ Roxie.

Khoảng thời gian tiếp theo, anh dự định ở nhà nghỉ ngơi một chút.

Sau đó, theo lời mời của Ruby, anh sẽ tới hồ Valor để làm giám khảo cho giải Wallace Cup!

Bất chợt, Lục Dã nhớ lại cuộc hẹn với Cynthia, anh ngẩng đầu nhìn trời.

Đồ bơi thì bộ màu xanh nhạt trong anime cũng khá đẹp...

Nhưng mà, cơ hội hiếm có, thỉnh thoảng cũng muốn gần gũi với chị đẹp một chút. "Màu đen liệu có hở hang quá không nhỉ?" Lục Dã xoa cằm suy tính. "Hay là mình bao trọn bãi biển Sandgem luôn, để cho một mình mình xem thôi?" Tuy nghèo, nhưng chút tiền vàng lẻ đó, Lục mỗ tôi vẫn có!

Hạ quyết tâm xong, Lục Dã tràn đầy tự tin, đi về phía thị trấn Sandgem. "Hẹn gặp lại lần sau, Thầy Lục!" Satoshi đứng sau lưng vẫy tay, Pikachu trên vai cũng kêu lớn: "Pikachu ~!" Rõ ràng là 'bữa tiệc tối báo thù', vậy mà Chimchar lại tiến hóa mất rồi.

Tâm trạng Thầy Lục quả thực có chút phức tạp.

Tuy nhiên, anh cũng rất thích Master Satoshi, có thể sớm ngày thấy nó tiến hóa thành Infernape thì cũng là một chuyện tốt.

Sau khi chia tay Satoshi, Lục Dã đi ra ngoại ô, ném Luxury Ball ra.

"Đi thôi, chúng ta về nhà!" Lục Dã xoa đầu Arcanine. "Ngao-ô!" Arcanine càng thua càng hăng, nhảy nhót vài cái trên mặt đất, sau đó phấn khích cõng Lục Dã lên. "Đang chỉ đường cho ngài... thị trấn Sandgem, Rotom!" Rotom Dex bay lơ lửng phía trước.

Các Trainer ở ngoại ô thành phố Jubilife chỉ cảm thấy trước mắt có một bóng dáng đỏ rực lướt qua.

Một cơn gió thoảng qua, đến cả cơ hội chạm mắt để thách đấu cũng không có! "Vãi, thế này cũng tránh giao chiến được sao?" "Học được rồi, cho hỏi Arcanine lĩnh ở đâu vậy!" Thầy Lục lúc này mới nhận ra, ngồi trên lưng Arcanine mà than thở đầy nuối tiếc. "Đánh thắng Trainer ven đường có khi còn có tiền thưởng để lấy nữa chứ..." "Vẫn là tính sai rồi!" ...

Đảo Lily of the Valley, liên minh Sinnoh.

Cynthia che miệng, lười biếng ngáp một cái, hai tay chống lên bàn, nghiêng đầu nhìn tờ lịch trên bàn.

Lập tức, Cynthia cầm bút lông, khoanh một vòng tròn vào một ngày trên lịch, rồi lại đánh một dấu tích.

Một nụ cười nhàn nhạt hiện lên trên khuôn mặt nghiêng tinh xảo không tì vết của cô.

Chương 419

Cộc cộc —— Tiếng gõ cửa vang lên, Cynthia khẽ xoa thái dương, giọng điệu ổn định: "Mời vào." Người đẩy cửa bước vào là một người đàn ông tóc tím nhạt mặc vest màu đỏ rượu.

Lucian một tay ôm chồng tài liệu dày cộp, tay kia đẩy cửa văn phòng, sắc mặt tiều tụy: "Những tài liệu liên quan đến bọn săn trộm (Poachers) này đều đã xử lý xong rồi..." "Vất vả cho anh rồi." Cynthia trịnh trọng gật đầu. "Ha, không sao đâu." Lucian cười khổ, "Quen rồi." Từ sau khi xử lý xong sự kiện Regigigas quay về, Lucian cứ phải tăng ca liên tục, tâm lý sớm đã được mài giũa thành thép rồi.

Ít ra thì vị nhà vô địch Sinnoh thường ngày 'thần long kiến thủ bất kiến vĩ' này hiện tại cũng đang tận tâm tận lực xử lý công vụ.

Trong lòng Lucian cảm thấy cân bằng đôi chút. "Gần đây công việc sẽ bận rộn hơn một chút, qua một thời gian nữa là ổn thôi." Cynthia khẽ mỉm cười, lật giở văn kiện bên tay, hỏi: "Số trứng Pokémon thu giữ được từ tập đoàn săn trộm, cuối cùng xử lý thế nào?" "Đã gửi tới Pokémon Day Care rồi, đa phần là sau khi nở sẽ được thả về môi trường tự nhiên." Lucian đẩy gọng kính, trầm giọng nói: "Một số Pokémon có ý chí chiến đấu thì được giao cho Jenny và các điều tra viên nuôi dưỡng." Cynthia khẽ gật đầu.

Trong số trứng Pokémon của tập đoàn săn trộm không thiếu những Pokémon quý hiếm, thậm chí có cả trứng của Pokémon chuẩn thần (pseudo-legendary).

Đây vốn là nguồn tài nguyên chiến lược quý giá, nhưng liên minh Sinnoh vẫn giữ vững tinh thần nhân đạo, cố gắng hết sức để thả chúng về rừng núi. "Trong số trứng Pokémon, một số con chuẩn thần

có tính nguy hiểm cao, thả đi hay gửi ở Day Care đều không phải là lựa chọn tốt." Lucian trầm ngâm nói, "Ý kiến của tôi là tìm những Trainer đáng tin cậy, và giao phó những quả trứng Pokémon có tiềm năng mạnh mẽ này cho họ..." "Trainer đáng tin cậy..." Ánh mắt Cynthia long lanh, cô mở lời: "Anh có ứng cử viên phù hợp nào không?" "Đã tìm được vài vị Trainer phù hợp rồi." Lucian khẽ nhíu mày, "Hiện tại vẫn còn một quả trứng màu xám xanh, nghi là hệ Đất, vẫn chưa tìm được người phù hợp..." "Hay nói đúng hơn." Lucian tiếc nuối nói, "Những Trainer đó vẫn chưa nhận được sự công nhận của nó." Không chỉ là Trainer chọn trứng Pokémon.

Nhiều khi, Pokémon vẫn còn trong trứng đã nảy sinh sự hô ứng với Trainer.

Giống như con Togepi nhà Thầy Lục, lúc chưa sinh ra đã thành thạo kỹ năng đâm sau lưng rồi.

Ngoài ra, trong trường hợp không biết cha mẹ chúng là ai, việc dùng máy móc kiểm tra trứng Pokémon chắc chắn sẽ gây tổn hại đến con non bên trong.

Lucian cũng chỉ có thể dựa theo kinh nghiệm để phán đoán hệ tương ứng.

Huống hồ, loại trứng chuẩn thần này muốn nở ra cũng phải mất ít nhất từ ba tháng đến nửa năm.

Nhất định phải tìm được một vị Trainer dũng cảm, chính trực và lương thiện mới có thể yên tâm giao phó. "Tôi hiểu rồi." Cynthia vén lọn tóc vàng bên tai, nhìn vào tờ lịch trên bàn, từ từ nở một nụ cười. "Vậy quả trứng Pokémon này, cứ để tôi đi tìm Trainer cho nó vậy." Ngày 24 tháng 3, thứ Tư.

Sinnoh sau những ngày mưa dầm dề cuối cùng cũng đón được một ngày thời tiết đẹp.

Lục Dã đứng trước cửa sổ sát đất, nheo mắt ngắm nhìn bầu trời xanh biếc.

Ánh nắng xuyên qua lớp mây, tỏa xuống từng tia sáng vàng kim, thị trấn Sandgem như được tắm mình trong hào quang nhu hòa.

Hiệu ứng Tyndall...

Lục Dã nhớ lại chút kiến thức mơ hồ, đi ra ban công ngoài trời rồi bỗng khựng lại.

Hiệu ứng Tyndall cái búa ấy!

Đây là Arcanine đang luyện chiêu Ngày Nắng mà!

Arcanine với thân hình vạm vỡ ngẩng đầu hú vang, bộ lông màu đỏ lửa phản chiếu ánh kim, một vầng mặt trời từ miệng nó bay vút lên không trung.

Trong chớp mắt, mây tan nắng rạng, một luồng thần quang chiếu thẳng vào Arcanine, bộ lông nó tung bay phần phật trong ánh sáng.

Gengar đeo kính râm, ngửa đầu ngắm mặt trời, nhâm nhi ly nước trái cây ướp lạnh trong tay.

Ngay sau đó, Gengar gật đầu với Arcanine, giơ ngón tay cái tán thưởng.

Arcanine đắc ý vẫy đuôi rối rít.

Lục Dã chống hai tay lên lan can, nhìn xuống sân vườn, tâm trạng có chút vi diệu.

Vừa từ Kanto về nhà là mấy đứa đã bắt đầu tập luyện rồi à?

Có cần phải tích cực thế không!

Nhưng mà...

đợi đến khi game Pokémon chính thức lên sàn, doanh thu chắc

chắn đủ để Thầy Lục đây thoát nghèo làm giàu.

Lúc đó nuôi vài nhóc tì này vẫn nhẹ nhàng chán!

Thầy Lục nhếch môi cười, nghe tiếng thông báo từ loa Rotom, không nhịn được muốn xuống lầu vận động.

Trên thảm cỏ được Gengar chăm sóc kỹ lưỡng, điểm xuyết một mảnh vườn thuốc, đó là Cỏ Hồi Sinh được Quy Quy dùng Aura thúc đẩy sinh trưởng.

Lúc này, những mầm non xanh mướt đang đung đưa theo tiếng nhạc, nhìn cực kỳ giải trí.

Đến cả Togepi cũng bắt đầu nhảy nhót, hai cái tay ngắn ngủn vẫy qua vẫy lại, hóa ra là đang tập nhảy!

Lục Dã cười nói: Quên mất...

Togepi con không vỗ tay được.

Ngôn ngữ như một thanh kiếm sắc bén đâm trúng con ma béo màu tím bên cạnh.

Gengar cúi người, hai cái tay ngắn cố hết sức chạm xuống chân.

Hôm nay ta phi chạm bằng được thì thôi!

Sirfetch'd trắng muốt béo mầm thì gối đầu lên khiên, nằm một bên sưởi nắng.

Ánh nắng thật dễ chịu quá đi, hôm nay không phải tập luyện, lại là một ngày được làm kẻ lười biếng.

Theo lịch trình, hôm nay vốn là ngày nghỉ hiếm hoi.

Sau khi làm việc ở Kanto một tuần, Lục Dã quay lại thị trấn Sandgem, uống trà, nuôi Eevee, trêu Togepi.

Buổi chiều còn có thể đi hẹn hò ngoài bãi biển với chị đẹp

Cynthia.

Đời người ấy mà, cũng chỉ đến thế là cùng!

Sau khi tập thể dục buổi sáng, Lục Dã đẩy xe đạp Rotom đi mua thức ăn ở chợ trấn.

Togepi ngồi trong giỏ xe, Gengar cười híp mắt bay lơ lửng bên cạnh, Sylveon mặt đầy kiêu ngạo sóng bước đi cùng.

Vừa đi, dải lụa trắng muốt vừa khéo léo quấn lấy cánh tay anh, như muốn tuyên bố chủ quyền.

Pokémon quanh trấn Sandgem đều đã nhẫn mặt đại tỷ này rồi, đứa nào đứa nấy trốn trong góc run cầm cập.

Thiên thần màu hồng phấn đang tiến vào thị trấn...

Công chúa Sylveon siêu cấp đáng yêu đã ngự giá đến vườn sau của viện nghiên cứu!

Chợ trấn có mấy sạp hoa quả mở bạt, Aipom đang giúp bà cụ bê đồ nặng, Bidoof ngậm quả Berry mặt đầy hốt hoảng chạy ngang qua.

Trộm kìa!

Một ông chú thắt khăn đầu hét lớn.

Aipom nhảy lên vai bà cụ, dùng đuôi dễ dàng chặn Bidoof lại.

Bà cụ cúi người vuốt ve, hiền hậu cười nói: Muốn ăn thì cứ đến cửa hàng của bà, nhưng trộm đồ của người khác thì phải xin lỗi nhé.

Bidoof ngơ ngác gật đầu, quay lại cúi đầu với ông chú rồi nhanh chóng biến mất.

Thật là...

Ông chú khoanh tay lầm bầm, xin lỗi là được... tôi cũng có trách nó đâu.

Khu chợ khôi phục vẻ náo nhiệt, Starly bay ngang bầu trời, con người và Pokémon cùng nhau lao động và sinh sống.

Chàng trai tuấn tú mặc sơ mi nhạt màu, đẩy xe đạp thu hút sự chú ý của các chủ tiệm.

Muốn mua gì không cháu?

Bà cụ cười híp mắt hỏi, lâu rồi không thấy cháu, bận đi đâu à?

Vâng, cháu đi công tác một thời gian.

Lục Dã gãi má, hôm nay mới về nghỉ phép.

Tuổi trẻ có chí tiến thủ là tốt, nhưng cũng phải chú ý nghỉ ngơi nhé.

Nè, cầm lấy, bà tặng không cho cháu một quả Cheri Berry đấy!

Bà cụ nháy mắt, bà biết cháu thích cái này nhất.

Gengar cũng có phần, quả Oran Berry này tặng cháu... nhiều hơn là bà lỗ vốn đấy nhé.

Đứng dưới nắng tán gẫu với bà cụ một lúc, bà hỏi: Cái loa đó, buổi tối cho tụi bà mượn dùng chút được không?

Loa ngoài trấn hỏng rồi, đang mang đi sửa.

Không vấn đề gì ạ.

Lục Dã đáp ứng ngay, Rotom, buổi tối dùng dạng loa đi nhảy quảng trường nhé!

Rõ thưa ông chủ!

Vì Thầy Lục đa phần tự nấu ăn nên các chủ tiệm trong trấn đều quen mặt, họ cười hỏi: Hôm nay sao không thấy Gengar đi chạy vặt hộ nữa?

Hôm nay bạn gái cháu về, nên cháu muốn tự tay chọn nguyên liệu

tươi một chút.

Chủ tiệm ngẩn ra một giây, rồi tiếc nuối thở dài: Tiếc quá, thật là quá tiếc!

Tiếc cái gì... vì cháu lựa hết đồ tươi à?

Lục Dã nhìn đồng hồ, đưa túi lớn túi nhỏ cho Gengar đang bay bên cạnh.

Đi thôi, chắc chị đẹp cũng sắp đến rồi.

Gengar tay trái xách giỏ rau, tay phải xách túi trái cây, đúng chuẩn chuyên gia việc nhà.

Trong hệ thống cũng đổi được Berry, nhưng đây là để ủng hộ việc kinh doanh của bà cụ, chất lượng cũng rất tốt.

Togepi ngồi trong giỏ xe giơ tay đòi túi.

Sau đó, Togepi ôm cái giỏ rau còn to hơn cả người mình, lộ ra nụ cười mãn nguyện.

Đang mùa xuân, dưới chân núi hoa anh đào nở rộ, nhưng trên đỉnh núi vẫn còn tuyết phủ, nhìn xa xa cứ như lớp đường phèn trên người Sylveon vậy.

Lục Dã đẩy xe đạp băng qua đường ray điện ngầm đi thẳng đến thành phố Jubilife, đèn tín hiệu chuyển từ xanh sang đỏ.

Đoàn tàu lướt qua, bầu trời xanh ngắt.

Về đến nhà, Delibird đang đeo túi đưa thư bỏ bưu phẩm vào hòm thư.

Vì con Delibird của Liễu Bá để lại ấn tượng quá sâu sắc nên Lục Dã nhìn thêm một cái.

Delibird liếc Lục Dã một cái rồi lạch bạch đi sang nhà tiếp theo.

Để xem nào... bưu phẩm hôm nay.

Lục Dã mở hòm thư, lẩm bẩm: Chắc không phải Steam giảm giá mùa xuân chứ?

Mở thư ra, một tờ hóa đơn tiền điện dài dằng dặc đập vào mắt.

Thầy Lục thần sắc phức tạp vò nát tờ hóa đơn, rồi sau đó lại mở ra.

Thôi... giữ lại làm hóa đơn, biết đâu còn bắt Matori thanh toán được.

Mình cũng từng đổ máu, góp sức cho Team Rocket mà!

Là cố vấn, thanh toán vài tờ hóa đơn cũng là hợp tình hợp lý đúng không?

Tiếng gầm của Garchomp vang lên trong sân.

Lục Dã dựng xe, giơ tay chào Garchomp, Lucario đang ngồi thiền cũng mở đôi mắt đỏ rực.

Cảm nhận được luồng Aura kỳ lạ đó, sắc mặt Lucario có chút vi diệu, cuối cùng nhắm mắt lại coi như không thấy.

Đứng trên bậc thang cao, nghiêng người dưới ánh nắng, mỹ nhân tóc vàng diện bộ đồ đen, khoanh tay, khuôn mặt tinh tế trắng ngần nở một nụ cười.

Gengar nhớ em rồi đấy.

Lục Dã nói.

Gengar lập tức hưởng ứng.

Cynthia mỉm cười dịu dàng, mắt cong thành hình trăng khuyết.

Em cũng nhớ anh.

Trong phòng khách, Glaceon vẫy dải ruy băng trên đầu, thấy

Sylveon đã lâu không gặp liền giơ cái vuốt nhỏ chào hỏi.

Sylveon ngạo nghễ ngẩng đầu, ánh mắt đầy khinh khỉnh lại khiến Glaceon run bắn người.

Spiritomb xòe những chiếc lá tròn âm u ra, trốn dưới nắng giả làm chậu cây.

Chương 420

Gastrodon và Milotic đang ở hồ bơi tầng thượng, một đứa uống nước, một đứa lười biếng vươn vai.

Togekiss đang bay lượn trên bầu trời trong xanh bên ngoài, những kỹ thuật bay hoa lệ vẽ nên những dải mây.

Togepi vỗ tay cổ vũ cười khanh khách.

Cynthia thu hồi ánh mắt nhìn ra ngoài cửa sổ, xúc một thìa kem đưa lên môi đỏ.

Ngon quá.

Anh học lỏm ở nhà hàng thành phố Eterna đấy, lần sau sẽ làm kem thành phố Castelia cho em.

Vậy anh muốn nhận lại quà gì?

Cynthia đầy hứng thú nhìn trái anh đào trên ly kem.

Đồ bơi là được.

Lục Dã không chút do dự.

Đúng là câu trả lời mang đậm phong cách của anh.

Cynthia chống cằm, mái tóc vàng che một bên mặt, đôi mắt dịu dàng và trong trẻo.

Lục Dã cũng bắt chước, hai người nhìn nhau đắm đuối.

Đồ bơi hay gì không quan trọng, chủ yếu là anh thích em.

Cynthia mỉm cười, bỏ tay xuống, hai tay ôm lấy ly kem.

Chiêu này cũ quá rồi!

Anh thích chị đẹp.

Đổi cái khác đi.

Cynthia nhìn xuống, xúc một thìa kem, vị chua ngọt mát lạnh vừa hay che đi hơi nóng trên mặt.

Anh yêu Cynthia.

Không gian tĩnh lặng, ánh nắng ngoài cửa chiếu lên bàn tròn, mái tóc vàng mềm mại của Cynthia, làn môi lấp lánh, đường cong cổ trắng ngần ưu mỹ.

Cynthia bưng ly thủy tinh, xúc từng thìa kem, gò má hơi nóng lên.

Lục Dã nhìn những giọt nước đọng trên ly, ngẩng đầu đối diện với ánh mắt của Cynthia, nắm lấy lòng bàn tay cô.

Làm... làm gì thế?

Ly kem lạnh lắm, cầm lâu sẽ lạnh tay đấy.

Hơi ấm truyền từ lòng bàn tay, cảm giác như một cục đá trong tay tan chảy, sau một cơn tê nhẹ, não bộ trống rỗng, tim đập nhanh như dùng chiêu Speed Boost.

Sau đó, Cynthia nhẹ nhàng thở hắt ra.

Chiều nay đi tắm biển nhé.

Cynthia lấy lại bình tĩnh, như một con hươu cao cổ kiêu ngạo, mỉm cười thanh tao và dịu dàng.

Ồ...

Lục Dã cúi đầu nhìn mười ngón tay đan vào nhau, những ngón tay thon dài và mạnh mẽ của Cynthia.

Đổi phe tấn công à?!

Anh đã bao trọn bãi biển Sandgem rồi.

Cynthia rướn người về phía trước, mái tóc vàng dài lướt qua cánh

tay anh, hơi thở nóng hổi truyền bên tai, cô nói khẽ: Chỉ mặc cho một mình anh xem thôi.

Bãi biển Sandgem.

Lục Dã ánh mắt đờ đẫn nhìn chị đẹp đang đỏ mặt.

Cynthia vẫn đeo phụ kiện tóc màu đen, tóc vàng buông xõa trước ngực, bên ngoài khoác một chiếc sơ mi màu xanh thiên thanh.

Kiểu ăn mặc này trên bãi biển là cực kỳ tự nhiên, nhưng mà...

Em gọi cái này là đồ bơi á?

Không phải Bikini thì thôi đi, lại còn là sơ mi đi biển nữa?

Thôi bỏ đi.

Lục Dã nhìn ngắm Cynthia, đôi chân dài mướt mắt, vòng eo thon gọn, mái tóc vàng như thác nước.

Với tính cách của Cynthia, chịu ra bãi biển chắc đã phải đấu tranh tư tưởng lâu lắm rồi.

Nhìn đủ chưa?

Cynthia cười tươi hỏi.

Cả đời cũng không đủ.

Cynthia nhẹ nhàng lắc đầu, vẻ mặt kiểu chịu thua anh luôn rồi.

Anh muốn đi bơi không?

Lục Dã cười nói, anh có thể cầm tay chỉ việc cho em.

Không cần đâu, em có Milotic rồi.

Cynthia khoanh tay mỉm cười.

Lục Dã tiếc nuối thở dài.

Không ngờ Lục mỗ tôi cũng có lúc thất thủ!

Sóng biển vỗ vào ghềnh đá, mặt biển phản chiếu ánh vàng rực rỡ, Wingull vỗ cánh bay, Magikarp nhảy vọt lên mặt nước.

Gengar đang cùng Togepi xây lâu đài cát, thấy sóng dâng lên sắp nuốt chửng lâu đài!

Nếu lát nữa Togepi mà khóc thì mệt lắm đây!

Hôm nay đứa nào cũng đừng hòng làm phiền ông đây nghỉ ngơi!

Sirfetch'd hiên ngang vung hành, đao mang bùng nổ, thanh Kiếm Thái Dương rực rỡ hình thành một thanh trọng kiếm dài mấy mét, chém đứt đại lãng!

Sóng vỡ tan tành, Sirfetch'd cầm hành đứng trước những tia nước bắn tung tóe, nhắm mắt làm màu.

Xong xuôi...

đoàng!

Con sóng lớn đổ ụp xuống khiến Sirfetch'd ướt sũng như con vịt bầu.

Còn lâu đài cát của Gengar và Togepi vẫn bị sóng nuốt mất.

Gengar và Togepi nhìn nhau, không hề thất vọng mà còn bịt miệng cười thầm.

Đừng tưởng ta không biết tụi bây đang cười ta nhé!

Lục Dã và Cynthia nằm trên ghế dài, mỉm cười nhìn cảnh này.

Togepi đáng yêu thật đấy.

Cynthia nhâm nhi nước trái cây nói.

Cynthia cũng đáng yêu lắm.

Lục Dã gối đầu lên tay nhìn về phía chân trời.

Cynthia liếc một cái, bỗng mỉm cười chỉ về phía bãi biển, giọng

nói nũng nịu hiếm thấy: Thầy Lục ơi, anh thấy kỹ thuật hoa lệ đó thế nào?

Milotic nhảy vọt lên mặt nước, những vảy màu hồng phản chiếu ánh sáng tạo thành màn sương nước lung linh.

Lục Dã nhập tâm, gật đầu nhận xét: Không tệ, nhưng điểm hoa lệ thì vẫn kém Arcanine của anh một bậc.

Thế ạ?

Cynthia như một học sinh ham học hỏi, chớp mắt nhìn anh.

Cả hai cùng nhìn về phía Arcanine.

Arcanine đang ra sức đào cát, cuối cùng đào được một hố lớn rồi tự chôn mình vào, lại dùng đuôi gạt cát bên cạnh lấp lên người.

Arcanine nằm trong hố cát sưởi nắng, híp mắt, thè lưỡi, lộ ra ánh mắt đầy thông thái.

Cynthia không nhịn được cười: Thuộc nhóm thông minh chắc chắn sẽ được điểm cao nhỉ.

Tất nhiên rồi, dù sao anh cũng là Bậc thầy Điều phối viên mà.

Wallace cứ cầu xin anh đi làm giám khảo, anh từ chối không được nên mới miễn cưỡng đồng ý đấy.

Lục Dã tùy miệng nói.

Cynthia chỉ coi như anh đang nói đùa, mỉm cười không nói gì.

Đến bãi biển thì đúng là phải xuống nước bơi mới được.

Lục Dã đứng dậy khởi động, hét lớn: Blastoise, lát nữa hai ta thi bơi ngửa nhé!

Blastoise cũng tham gia xây lâu đài cát, đang xây một pháo đài chiến tranh cao ba mét khiến Gengar trầm trồ.

Nghe tiếng gọi, Blastoise quay đầu lại, giơ ngón tay cái ra dấu OK.

Gió ấm dễ chịu, biển xanh biếc, đồi núi gần đó hoa cúc nở rộ.

Cynthia bỗng cũng muốn xuống nước bơi.

Đôi chân dài thon gọn bước đi, Cynthia đứng dậy nhìn Lục Dã, gò má ửng hồng nói khẽ: Thật ra, em có mặc một bộ đồ bơi bên trong...

Hả?!

Ngón tay Cynthia đặt lên hàng cúc áo sơ mi.

Ánh nắng tỏa xuống, thấp thoáng thấy được bộ đồ bơi màu đen bên trong.

Tiếng vải cọ xát sột soạt, một vùng trắng ngần hiện ra, Cynthia khoanh tay, nhìn xuống, mặt đỏ bừng.

Thầy Lục đứng hình tại chỗ.

Hoàng hôn buông xuống, sóng biển nhuộm màu vàng rực, tiếng sóng rì rào khiến lòng người bình thản.

Sylveon trắng muốt tắm mình trong ánh hoàng hôn, dải lụa đung đưa cực kỳ đáng yêu.

Về thôi.

Cynthia phủi cát trên người, quay sang nhìn Lục Dã, đôi mắt xám trong trẻo động lòng người.

Lục Dã nhìn thấy mặt trời sắp lặn xuống biển trong mắt cô, một vẻ đẹp nghẹt thở.

Anh mỉm cười mãn nguyện: Về thôi, để anh nấu bữa tối!

Ngay lập tức, phía sau vang lên tiếng kêu phấn khích của lũ nhóc.

Garchomp vung hai lưỡi hái, ngay cả Lucario cũng kêu lên một tiếng hưởng ứng.

Sau đó, dưới sự vây quanh của cả đại gia đình, hai người thong thả đi về hướng thị trấn Sandgem.

Còn một việc nữa quên chưa nói với anh.

Việc gì thế?

Lông Vũ Trăng Khuyết là phần thưởng cho sự kiện Regigigas.

Cynthia mỉm cười.

Còn vụ bắt giữ thợ săn Pokémon thì là một quả trứng Pokémon... nghe nói là chuẩn thần đấy.

Não bộ Thầy Lục lập tức đứng máy.

Một cơn ớn lạnh quen thuộc chạy dọc sống lưng.

Chuẩn... chuẩn thần á?

Cynthia kể lại phương án xử lý của liên minh Sinnoh, nói khẽ: Nó cần tìm một Huấn luyện viên đáng tin cậy để gửi gắm.

Tất nhiên sẽ không ép anh thu phục đâu, vì...

Cynthia vén tóc bên tai, cười nhạt: Sự gặp gỡ giữa các sinh mệnh vốn là một chuyện rất phức tạp.

Thầy Lục mím môi.

Chương 421

Nói thật, nếu là chuẩn thần như Beldum thì cũng không phải không nuôi nổi... dù sao cái thứ này nếu không tiến hóa thì chi phí cũng ít, thậm chí còn dùng làm dụng cụ tập gym được.

Nhưng nếu là Bagon hay Larvitar - những kẻ ngốn tiền đại gia thì...

Lục Dã rùng mình một cái.

Nhưng lời của Cynthia lại khiến anh có chút lay động.

Trong tay thợ săn J và thợ săn Rico, anh đã tận mắt chứng kiến những Salamence, Tyranitar bạo ngược đó.

Sự ngược đãi từ Huấn luyện viên, những cuộc chiến kéo dài khiến chúng sinh lòng thù hận.

Thế hệ sau vẫn còn trong trứng này có cơ hội gặp được Huấn luyện viên tốt hơn, sống một cuộc đời hạnh phúc hơn...

Mình đúng là cái đồ ngốc giống Satoshi mà...

Lục Dã tự giễu lắc đầu, nhìn Cynthia nói: Anh chỉ phụ trách ấp trứng thôi, nếu hai bên không hợp tính hoặc nó không thích nghi được với không khí nhà mình... lúc đó tính sau.

Cynthia ánh mắt lay động, cười tươi gật đầu.

Trong giới ấp trứng có một lý luận là Pokémon do Huấn luyện viên tự tay ấp sẽ có tính cách tương đồng với người đó.

Và trong cuộc sống hằng ngày, tính cách Pokémon cũng sẽ ngày càng giống Huấn luyện viên hơn.

Cô rất mong đợi trong quả trứng này sẽ sinh ra một sinh mệnh như

thế nào.

Vậy vài ngày nữa em sẽ gửi trứng đến cho anh.

Em phải về liên minh Sinnoh à?

Cynthia gật đầu.

Lục dã tiếc nuối thở dài: Vài ngày nữa anh phải đi làm giám khảo cho Cúp Wallace... em cứ bảo Lucian gửi đến hồ Valor cho anh là được.

Cynthia ngạc nhiên chớp mắt: Wallace thực sự mời anh làm giám khảo hội thi hoa lệ à?

Lục dã gật đầu, ho nhẹ một tiếng.

Anh đúng là...

Bậc thầy Điều phối viên mà.

Quả trứng Pokémon mà Cynthia nhắc tới chắc sẽ được giao đến tay Thầy Lục trong vài ngày tới.

Để làm thủ tục liên quan, Cynthia cần quay về đảo Lily of the Valley một chuyến.

Lục Dã nhìn lên bầu trời, bóng dáng hiên ngang của Cynthia trên lưng Garchomp khuất dần.

Nghĩ đến chuyện hôm qua, anh không khỏi nở một nụ cười.

Chẳng biết sẽ là Pokémon gì nhỉ.

Lục Dã trầm ngâm: Cùng lắm thì để Gengar chăm trẻ, chắc không đến nỗi ấp ra một đứa nóng tính đâu.

Trong ấn tượng của anh, các Pokémon chuẩn thần thời kỳ thơ ấu có con Larvitar nhút nhát của Satoshi, hoặc là Gible thích cắn bậy và hay nhảy nhót.

Cả hai đều thuộc nhóm trứng Quái Vật, khi trưởng thành là những dũng tướng hung dữ nhưng lúc nhỏ thì đáng yêu cực kỳ.

Nhưng vấn đề là...

Lục Dã đổ mồ hôi hột.

Hai đứa này hình như mình đều nuôi không nổi?

Tuy nói sắp thoát nghèo giàu sang, nhưng theo mô tả trong Pokedex, Larvitar tiến hóa cần ăn hết cả một ngọn núi quặng.

Gible đỡ hơn một chút nhưng chi phí cũng không rẻ.

Nếu ấp ra một trong hai anh em này, kho vàng của Thầy Lục chắc lại phá sản mất.

Nhưng mà... tính đến tám thế hệ hiện tại, có tổng cộng chín loại chuẩn thần.

Trong đó Dratini hay Goomy cũng rất đáng yêu, chi phí huấn luyện lại tương đối thấp.

Tỉ lệ một phần chín, chẳng lẽ mình lại đen đến thế?

Từ khi mối liên kết với Gengar sâu đậm hơn, tỉ lệ chính xác của chiêu Thôi Miên tăng cao, Thầy Lục cảm thấy vận may của mình lại lên rồi!

Đúng rồi!

Lục dã nảy ra một ý tưởng.

Lần này để Áp Áp chăm trẻ!

Lần trước không hiểu sao Togepi vừa sinh ra đã tự học chiêu thức, ý thức tự quản lý cực cao.

Tin rằng dưới sự cảm hóa của sư phụ vịt, cho dù là chuẩn thần có chỉ số tương đương Pokémon huyền thoại thì cũng sẽ an tâm mà làm

kẻ lười biếng, vui vẻ quên lối về thôi!

Thầy Lục và các Pokémon của mình tuy gia cảnh nghèo khó, thực lực thấp kém nhưng điểm nổi bật chính là tinh thần lạc quan!

Lục Dã đầy tự tin gọi điện cho Oleana hỏi tiến độ sản xuất game Pokémon.

Đã làm đến cốt truyện chính, chỗ thủ lĩnh Giovanni ở tòa nhà Silph Co. rồi.

Oleana nhíu mày hỏi khẽ: Chỉ là, cấp độ Pokémon trong đội hình của ông ta có cao quá không?

Ngay cả Blue trong nguyên tác cấp độ cũng chỉ tầm 60.

Mà theo chỉ thị của anh, đội hình Giovanni trung bình cấp 55+, đối với người chơi mới thì không khác gì một cơn ác mộng.

Lục Dã: Thế mới gọi là tôn trọng thiết lập gốc.

Để Blue và Giovanni thời kỳ đó solo thì chưa biết ai thắng ai đâu.

Huống hồ các thủ lĩnh khác đều yêu cầu mô hình đẹp, chỉ có đại ca Giovanni là chú trọng cấp độ Pokémon.

Phải hoàn thành tâm nguyện nhỏ nhoi này của ông ấy chứ!

Oleana: Khoảng tháng Năm là có thể hoàn thành bản thử nghiệm, lúc đó sẽ mời các Blogger game, chuyên gia livestream tham gia chơi thử và đánh giá.

Không vấn đề gì, tôi cũng có thể làm truyền thông.

Oleana ngẩn ra một chút.

Suýt quên mất sếp mình còn là một Streamer mảng game cấp triệu fan!

Nhưng mà đến cả việc nhận đại ngôn này sếp cũng không tha,

muốn tự thân vận động luôn à?

Oleana hơi đỏ mặt lẩm bẩm: Đúng là phong cách của sếp...

Lục Dã định lúc đó sẽ gửi một bản chơi thử cho đại ca Giovanni.

Không biết quan hệ giữa ông ấy và Silver thế nào rồi.

Có lẽ đợi đến ngày hai cha con nhận nhau, Team Rocket được công nhận, thân phận cố vấn của mình cũng có thể ngửa bài với các thành viên trong nhóm rồi...

Dù sao ngồi đây ai mà chẳng từng được Giovanni mời, có một bộ đồng phục Team Rocket cơ chứ?

Đúng không, anh bạn Red?

Hôm nay vẫn là ngày nghỉ, trời nắng rực rỡ, nhiệt độ dễ chịu.

Lục Dã gối đầu lên một cánh tay, tay kia cầm Cẩm nang Hội thi Hoa lệ, ngáp một cái.

Tuy trình độ chỉ huy hoa lệ là cấp Bậc thầy nhưng các quy trình hội thi lại khá rắc rối.

Đã nhận lời làm giám khảo cho Ruby thì phải ghi nhớ những điểm trọng yếu này.

Nghe nói ở lễ hội hoa lệ vùng Kalos, ban giám khảo còn chấm điểm dựa trên trang phục, thậm chí là phong cách, ngoại hình của tuyển thủ.

Lục Dã đọc giai thoại trong cẩm nang, nhướng mày: Thế thì mình chẳng đạt điểm tối đa luôn à?

Gengar đã quá quen với độ mặt dày của chủ nhân.

Nhân lúc nắng đẹp, Gengar bay ra sân, giặt sạch và phơi tấm chăn nhỏ yêu thích của mình.

Sylveon thì đang tập luyện chiến đấu với Sirfetch'd, cả hai cách nhau vài mét.

May mà lần này Sylveon luyện kỹ thuật phòng ngự, những bức tường ánh sáng màu hồng nhạt hiện lên trước mặt nó để chống lại những cú chém của Sirfetch'd.

Dưới ánh nắng, sự kết hợp giữa chiêu Quang Bích và Phản Xạ mang lại một vẻ đẹp khác lạ.

Hiện tại mới chỉ chồng lên được hai lớp, so với chiêu độc quyền Bão Kim Cương của Diancie thì còn kém xa.

Tuy nhiên, việc dựng tường sớm để giảm sát thương vật lý và đặc biệt của đối thủ là một chiến thuật cực kỳ ức chế...

Lục Dã lớn tiếng nói: Ta đặt tên cho nó là Tấm Kính Bạc!

Gì cơ?

Sylveon đang dựng tường, hất văng Sirfetch'd, quay đầu lại nhìn.

Không có gì đâu.

Lục Dã ho nhẹ, nhẹ tay thôi nhé, đừng làm Áp Áp bị thương.

Sirfetch'd nằm dưới đất, ánh mắt đầy cảm động nhìn Lục Dã.

Blastoise ngậm một cọng cỏ, giơ ngón tay cái: Yên tâm đi, có bác sĩ đây rồi, không chết được đâu!

Lục Dã ngẩn ra, mí mắt giật giật.

Con Sceptile của Satoshi ngậm cành cây nhìn đúng là ngầu thật... nhưng Quy Quy à, ngươi ngậm cọng Cỏ Hồi Sinh là ý gì?

Định ăn vạ à?

Đang thực hiện kế hoạch huấn luyện đây!

Rotom Pokedex xoay một vòng trên không trung, nhờ chức năng

trình chiếu của màn hình hiện ra lượng lớn dữ liệu.

Về kế hoạch huấn luyện, tôi có một đề nghị nho nhỏ thế này.

Lục Dã nghiêm túc nói.

Không thể hiểu nổi!

Rotom hốt hoảng.

Chủ nhân lại tự thân đặt câu hỏi về phương án huấn luyện rồi, gia môn bất hạnh mà!

Hay là đổi địa điểm huấn luyện đi.

Lục Dã nhe răng cười, nụ cười như ác quỷ.

Chúng ta cùng nhau đến Viện nghiên cứu của Giáo sư Rowan!

Để sớm thực hiện mục tiêu đưa chủ nhân trở thành bậc thầy Pokémon, lũ nhóc tập luyện cực kỳ tích cực, không chịu bỏ sót bất kỳ điểm kinh nghiệm nào trong tầm mắt.

Các Ranger ở vườn sau đã bị đánh đến mức trầm cảm, nói gì cũng không chịu chấp nhận lời thách đấu của Gengar.

Gengar tiếc nuối thở dài.

Đáng lẽ thắng trận là còn kiếm thêm được chút tiền tiêu vặt cho chủ nhân rồi.

Lục Dã cười khổ an ủi các Ranger đang tự kỷ.

Sau này sẽ thường xuyên đến viện nghiên cứu nên phải giữ quan hệ tốt với họ, không thể cứ đè người ta ra mà vặt lông mãi được, phải phát triển bền vững...

Lần này cùng lũ nhóc đến tập luyện, Thầy Lục cũng muốn thử nghiệm khả năng Chỉ huy hoa lệ của mình.

Dù sao làm giám khảo không những không được để lộ sơ hở mà

còn phải thể hiện được sự chuyên nghiệp.

Lục Dã nhắm mắt lại.

Theo đánh giá, trong đội hình của mình thì Sylveon và Togepi là hai Pokémon phù hợp nhất với các hội thi hoa lệ.

Đặc biệt là Sylveon, ngay cả dưới con mắt của một bậc thầy điều phối viên cũng không tìm ra được khuyết điểm nào.

Nếu không làm giám khảo, biết đâu mình còn có thể tham gia với tư cách tuyển thủ rinh tiền thưởng Cúp Wallace về ấy chứ...

Tiếc thật!

Lục dã thở dài não nề, suýt nữa là kiếm thêm được mớ tiền rồi!

Ở một bên khác, Sylveon đang tập luyện chiêu Cú Sốc Tâm Linh dựa trên bản ghi chép của Sabrina.

Chương 422

Khác với chiêu Tâm Linh gây sát thương và khống chế bằng sóng ngoại cảm, Cú Sốc Tâm Linh hóa năng lượng tâm linh thành những lưỡi kiếm thực thể để cắt xẻ đối thủ.

Tuy là chiêu đặc biệt nhưng nó lại gây sát thương vật lý, cực kỳ phù hợp với lối đánh áp sát của nhóc tì này.

Và theo đúng phương pháp huấn luyện tốn tiền, món đồ cần tiêu tốn chính là Đá Bình Minh mà Lục Dã đã bỏ ra số tiền lớn để mua.

Sylveon và Gengar cách nhau vài mét, trận đấu tập chuẩn bị bắt đầu.

Để tôi làm trọng tài cho!

Rotom Pokedex thò cánh tay cơ khí ra, giơ cao lá cờ trọng tài.

Lục dã hỏi: Cờ ở đâu ra thế?

Rotom trả lời: Tôi còn đặt mua cả bộ đồ trọng tài trên mạng nữa đấy!

Lục Dã nhướng mày.

Hay lắm, hèn gì Togepi biết nạp tiền vào game di động!

Hóa ra là do nhóc con này chui vào điện thoại biết được mật khẩu thanh toán của mình!

Nghĩ đến việc Rotom hằng ngày làm dụng cụ nấu ăn, làm bản đồ dẫn đường, tiền kiếm được đều nộp tiền điện hết cả.

Sở thích duy nhất là xem phim Đội trưởng Chuồn Chuồn và máy giặt lồng đứng.

Lục Dã quyết định không truy cứu lần này, giữ lại hạn mức thanh

toán cho nó và bắt nó cắt ghép video để trừ nợ.

Tôi không hiểu gì hết!

Tôi sẽ làm khối năng lượng hệ Điện cho cậu.

Lục Dã cười nói, trận đấu tập bắt đầu rồi, đi làm trọng tài mau!

Màn hình Rotom hiện lên nụ cười lớn, bay lên không trung.

Trận đấu bắt đầu, Gengar ngưng tụ Quả Cầu Bóng Đêm đen kịt trên tay ném về phía Sylveon!

Tường ánh sáng lung linh lóe lên, Quả Cầu Bóng Đêm cố gắng xuyên phá nhưng uy lực bị giảm đi đáng kể, nổ ra một làn khói đen đậm đặc.

Sylveon hóa thành một luồng bạch quang, với tốc độ kinh người lao ra từ làn khói, chiếc nơ bướm tỏa ra ánh sáng rực rỡ!

Trong chớp mắt, xung quanh bị bao phủ bởi chiêu Tỏa Sáng Lung Linh trắng xóa, những làn sóng mạnh mẽ ồ ạt đổ dồn về phía Gengar ở giữa.

Gengar thoắt ẩn thoắt hiện, dùng Dịch Chuyển Tức Thời thoát khỏi phạm vi chiêu diện rộng, ở khoảng cách gần, đôi mắt đỏ rực ánh lên tia sáng xanh.

Thôi Miên!

Sylveon đã đề phòng từ trước nên nhắm mắt lại, hai dải lụa màu hồng hai bên tỏa ra ánh sáng sắc bén, đột ngột quất tới.

Năng lượng tâm linh hóa thành những lưỡi kiếm thực thể như hai con dao xoay tròn, mặt đất bị luồng khí chém rách, trong tích tắc xé nát lớp bảo vệ của Gengar!

Gengar bay lên không trung tránh chiêu Cú Sốc Tâm Linh, nhe răng cười.

Các Ranger đứng xem trận đấu nội bộ mà ngẩn cả người.

Vãi chưởng, đây là đấu tập nội bộ á?

Pokémon của Thầy Lục không cần chỉ huy mà tự biết dùng chiến thuật luôn kìa!

Uy lực cỡ này thì đấu giải Master cũng quét sạch mất thôi...

Lục Dã xoa cằm, đứng ngoài xem trận đấu tập mà sắc mặt có chút vi diệu.

Hóa ra Pokémon nhà mình đã mạnh đến mức này rồi sao?

Trận đấu vẫn tiếp tục.

Dưới những cú Cú Sốc Tâm Linh liên tục của Sylveon, Gengar né tránh cũng có phần chật vật.

Tuy nhiên, chớp lấy khoảnh khắc Sylveon đang tích lũy năng lượng, Gengar tích tụ chiêu Bom Bùn có tính ăn mòn cực mạnh.

Trong tình huống hệ Ma khắc hệ Tiên, bức tường ánh sáng bị ăn mòn trong nháy mắt, Sylveon cực tốc né tránh nhưng lại trúng một quả Quả Cầu Bóng Đêm đã được dự mưu từ trước của Gengar.

Khói bụi tản đi, nhóc tì lồm cồm bò dậy, cuối cùng nằm bẹp xuống đất, đầy vẻ không phục.

Rõ ràng là chỉ kém một chút, chỉ một chút nữa thôi là thắng rồi!

Gengar thở hổn hển, cười hì hì chống nạnh, sau đó loạng choạng lùi vài bước rồi nằm vật ra đất thè lưỡi giả chết.

Lục Dã thầm khen trong lòng: EQ cao thật!

Sylveon quay mặt đi chỗ khác: Hừ!

Lần này em thua rồi... nhưng vì anh, em cũng sẽ trở nên mạnh hơn, sau đó thắng lại cho xem!

Trong sân vườn là một đống hỗn độn với những hố sụt do dư chấn của chiêu thức tạo ra, các Ranger nuốt nước bọt.

Chỉ là dư chấn thôi mà đã đáng sợ thế này rồi...

Lúc nãy mà chấp nhận lời thách đấu của Gengar thật thì chẳng phải nổ tung luôn sao?

Lục Dã dùng bình xịt thuốc, xoa đầu Sylveon, nó buồn bã cúi đầu.

Không sao đâu.

Lục Dã mỉm cười nói: Bất kể thực lực của các con thế nào, mạnh hay yếu, đối với anh... quan trọng là các con chứ không phải chiến thắng từ trận đấu mang lại.

Sylveon quay đầu lại, phát ra tiếng gừ gừ nhè nhẹ.

Đột nhiên, Togepi vẫy vẫy cái tay đồ chơi, hoan hô trận đấu đặc sắc, món đồ chơi phát ra tiếng vỗ tay giòn giã.

Lục Dã ngẩn ra: Cái này cũng mua trên mạng à?

Togepi dõng dạc gật đầu.

Như thế này con cũng có thể vỗ tay rồi nhé!

Gengar dù sao cũng là kẻ kỳ cựu, lại được truyền thụ chân truyền chiến thuật của Thầy Lục nên vẫn là anh cả trong đội.

Sylveon đấu với Blastoise, Blastoise chỉ ôm đầu phòng ngự, không hề phản kích.

Blastoise ôm đầu, mặc cho mưa gió bão bùng vẫn bất động như núi.

Cuối cùng, khi mai rùa bị chém ra những vết nứt, Blastoise mới ngã xuống, mắt hiện lên vòng xoáy.

Thầy Lục ngẩn người hồi lâu, ngơ ngác hỏi Rotom: Đây là thực

sự mất khả năng chiến đấu hay là nhường thế?

Rotom cũng ngơ ngác trả lời: Chắc là để đề phòng đại tỷ phản kích nên nó cứ phòng thủ mãi...

Rồi sau đó không có sau đó nữa...

Lục Dã không nhịn được thốt lên một tiếng vãi chưởng.

Trong tình huống không có chỉ huy, Sylveon nhà mình thật sự đã gõ ngất Quy Quy luôn rồi!

Với tính cách của Quy Quy, nếu không có chỉ huy, không nắm chắc đòn chí mạng thì sẽ vĩnh viễn không ra tay...

Tuy chiến tích đấu nội bộ hơi mất mặt nhưng thắng ở chỗ ổn định, thâm tàng bất lộ!

Lục Dã vuốt cằm, xem ra Gengar vẫn chiếm vị trí anh cả.

Sylveon thường xuyên luyện cấp ngoài dã ngoại và Blastoise kiên trì hít đất ngang ngửa nhau.

Nhưng nhờ ưu thế tiến hóa Mega, Blastoise thắng được Sylveon, cũng có thể tranh vị trí số một trong đội với Gengar đã được cường hóa.

Lục Dã gật đầu.

Thứ tự là Arcanine, Togepi, Sirfetch'd... căn bản chẳng cần sắp xếp làm gì!

Sirfetch'd hiên mạng dã hữu bàng chủy ngạnh khởi lai.

Áp Áp không phục, Áp Áp muốn khiếu nại!

Lục Dã nhướng mày, nhận ra tâm trạng của Sirfetch'd.

Vậy lát nữa con solo với Rotom đi!

Sirfetch'd ánh mắt ngưng lại, trịnh trọng gật đầu.

Dù sao mình cũng nhập đội sớm hơn Rotom.

Trận này nhất định phải thắng!

Trời đã sầm tối, Sirfetch'd và Rotom dạng lò nướng triển khai trận quyết đấu cuối cùng.

Ngọn lửa hùng hục của chiêu Quá Nhiệt hòa cùng ánh hoàng hôn cuồn cuộn lao về phía Sirfetch'd!

Suýt chút nữa biến thành vịt quay, Sirfetch'd thảm bại trước Rotom lò nướng.

Chắc là do hình dạng thôi.

Lục Dã an ủi, Rotom dùng dạng tủ lạnh thì con chắc chắn một đao một đứa ngay.

Áp Áp đau lòng khôn xiết, cuối cùng thở dài một tiếng, tự gật đầu với chính mình.

Chỉ cần mình là một kẻ phế vật thì không ai có thể làm tổn thương mình được nữa!

Trên đường đi bộ về nhà, Lục Dã hài lòng gật đầu.

Điều này giống như các bài kiểm tra khảo sát thường xuyên, sẽ giúp học sinh bớt chán học.

Tin rằng sau bao nhiêu trận đấu thế này, chúng nó chắc chắn sẽ ngoan ngoãn một thời gian dài để mình yên tâm kiếm tiền!

Còn dưới sự kích thích của trận đấu nội bộ, lũ nhóc đang hừng hực nhiệt huyết.

Quyết tâm sớm ngày trở nên mạnh mẽ để thực hiện nguyện vọng đoạt chức vô địch của chủ nhân!

Nhìn bóng dáng Thầy Lục và các Pokémon đi xa dần, các Ranger

nhìn nhau, trong mắt không nén nổi vẻ kính sợ.

Ngay sau đó, đội trưởng gọi vào số điện thoại Lục Dã để lại: Alo, đội sửa chữa phải không?

Tôi được Thầy Lục giới thiệu, anh ấy nói cứ báo tên anh ấy là được...

Thông thường mà nói, thực lực của một Pokémon sẽ quyết định địa vị của nó trong đội hình.

Nhưng đối với những nhóc tỳ của Thầy Lục, thứ hạng không quan trọng, quan trọng là hợp tác giúp chủ nhân thực hiện nguyện vọng đoạt chức vô địch.

Thế nên, cả đám đều đang hướng về mục tiêu đó mà không ngừng nỗ lực.

"Quác ~ (*｀∇´*)" Kẻ chuyên ăn không ngồi rồi như Vịt Sirfetch'd đang đi bộ trên đường về nhà, thản nhiên chấp nhận thực tế mình là đứa đứng bét bảng.

"Chíp chíp đô y ~ ヾ(◍°∇°◍)ﾉﾞ" Togepi thì hươ hươ cái lục lạc đồ chơi trong tay, vừa đi vừa nhảy chân sáo đầy hăng hái ở phía trước.

"Ghos ~" Gengar như một bảo mẫu thực thụ, lo lắng sốt sắng bám sát sau lưng Togepi.

Nhìn hai đứa nhỏ chạy về phía mặt trời lặn vàng rực nơi đường chân trời, Lục Dã mỉm cười, chậm rãi rảo bước theo sau.

Togepi không tham gia buổi tập dượt Battle lần này.

Tuy nhiên, bằng sự hiểu biết về Pokémon của mình, Lục Dã thầm tính toán: Sức chiến đấu chủ yếu của Togepi đến từ chiêu 「Vẫy Ngón」 cực kỳ khó lường.

Trừ khi vận khí tốt hơn Togepi, hoặc là anh can thiệp vào quá trình tung chiêu, nếu không thực lực của nó cũng rất đáng gờm...

Xem ra, kẻ lười biếng thực thụ chỉ còn lại anh và con Vịt kia thôi!

Thầy Lục không những không thấy xấu hổ, ngược lại còn an ủi Sirfetch'd: "Chúng nó chẳng hiểu gì cả, nhưng anh hiểu mày!" Dưới ánh hoàng hôn, ánh mắt sắc lẹm của Sirfetch'd nhìn về phía Lục Dã, đầy tự tin và phong thái khác biệt.

Lục Dã không khỏi cảm thán, xem ra con Vịt này cũng có một trái tim muốn gánh đội (Carry).

Suốt ngày làm kẻ đứng bét trong đội, chắc nó cũng có chút thất lạc.

"Anh sẽ bảo Rotom tăng thêm lượng huấn luyện cho mày, yên tâm, nhất định sẽ giúp mày tìm thấy phương hướng tiến lên!" Sirfetch'd nhìn Lục Dã, cái mỏ vịt run bần bật, 'cảm động' đến mức không nói nên lời.

"Quác! (´ꈍ◡ꈍ)σ" Làm kẻ ăn hại thì bị tóm đi huấn luyện, mà không làm kẻ ăn hại thì lại đánh không lại Togepi...

Làm Vịt sao mà khó quá vậy nè! ...

Trở về nhà, Lục Dã hồi tưởng lại trận Battle vừa rồi.

Anh lờ mờ cảm thấy đám nhỏ nhà mình lại mạnh lên một chút, nhưng nhất thời không rõ nguyên nhân.

Chẳng lẽ trình độ nấu nướng (Cooking) dạo này lại thăng tiến?

Hay là do năng lượng từ 「Lông Vũ Cầu Vồng」 giúp tăng phúc, tạo thành một lớp bùa lợi (Buff) cho cả đội?

Lục Dã sờ vào túi áo sơ mi, nơi tấm 「Lông Vũ Cầu Vồng」 đang tỏa ra hơi nóng nhè nhẹ, rồi trầm ngâm giây lát.

Chương 423

Sau đó, anh liếc nhìn tấm 「Lông Vũ Trăng Khuyết」 treo ở đầu giường trông giống như một cái lưới bắt giấc mơ, rồi bật cười tự giễu.

Chẳng lẽ ngay cả khi ngủ các ngươi cũng đang nghĩ đến chuyện huấn luyện sao?

Nếu lời chúc ngủ ngon của các ngươi là "đi huấn luyện đi", thì lời chúc của anh chẳng lẽ là "chuẩn bị liên hệ đội sửa nhà sau khi các ngươi phá banh nóc"?

Lục Dã: "Thế này rõ ràng là ác mộng (Nightmare) thì có!" Đêm dần về khuya, thị trấn Sandgem đắm mình trong ánh trăng thanh khiết.

Lục Dã đeo tạp dề, dùng 'dụng cụ nhà bếp' làm bữa tối cho đám nhóc, sau đó dắt Arcanine đi dạo một vòng.

Vừa lúc quảng trường tan buổi khiêu vũ, con Loudred làm nhiệm vụ 'loa phóng thanh' đang lau mồ hôi, tu ừng ực chai nước khoáng.

Lục Dã ngẩn người một lát.

"Hóa ra cái 'loa' mà bà chủ quán nói gửi đến Trung tâm Pokémon là con Loudred này à?" "Ghos! (*⊙~⊙)" Gengar đang ngậm Bảo Thạch Kịch Độc, tỏ vẻ đại kinh tiểu quái: *Hồi em mở buổi biểu diễn, còn mời nó đến làm DJ nữa kìa!* Đại cẩu tử Arcanine vẫy đuôi, dáng vẻ ngốc nghếch đáng yêu đi theo Thầy Lục về nhà.

Lục Dã ngồi xếp bằng, liên hệ với Cynthia đánh vài ván game, còn Togepi thì ôm máy chơi game cầm tay ngồi bên cạnh 'leo rank' cùng Mew.

"Chíp chíp đô y ~ (ﾉ˚▿˚)ﾉ" "Wallace Cup là vào ngày mai à?"

Cynthia tò mò hỏi.

“Vâng, ngoài màn biểu diễn hoa lệ trên sân khấu chính, ở Hồ Valor còn tổ chức một loạt các sự kiện thương mại như đua tốc độ dưới nước, đại hội câu cá...” Lục Dã cảm thán: “Wallace đúng là thiên tài kinh doanh!” “Có lẽ là Steven hiến kế cho anh ta đấy.” Cynthia suy nghĩ một chút rồi nói: “Ngày mai Lucian cũng sẽ đến Hồ Valor, anh ấy đại diện cho Liên minh Sinnoh tham dự lễ khai mạc Wallace Cup.” Lucian thảm thật!

Đề nghị trao cho anh ta giải ‘Người làm công chăm chỉ nhất năm’!

“Ngoài ra, anh ấy sẽ tiện tay chuyển giao quả trứng Pokémon kia cho anh.” Tim Lục Dã hẫng một nhịp.

Tuy đã chuẩn bị tâm lý làm ‘người đổ vỏ’ (ấp trứng), nhưng không ngờ ngày này lại đến đột ngột như vậy!

“Không sao.” Lục Dã tự an ủi mình: “Dù gì đi nữa, chắc cũng không đến mức nuôi ra một con Togepi cuồng chiến như của Gold đâu.” Giữ liên lạc cuộc gọi, anh mở game 《Pokémon: Battle》, luyện tập hai ván đội hình Bão Cát (Sandstorm).

Mãnh tướng Tyranitar hung hãn húc đổ Garchomp xuống đất, Cynthia mỉm cười nhưng đầy sát khí: “Lần nữa!” Ván thứ hai, Tyranitar không địch lại Garchomp sau khi dùng 「Điệu Nhảy Kiếm」, thua sát nút trong tay người đẹp.

Giữ được thành tích một thắng một thua, Cynthia hài lòng thoát game, không hề ham chiến.

Ngược lại, có một fan hâm mộ ẩn danh với hình đại diện ‘Tiểu thư Mary’ gửi lời mời Battle đến Lục Dã.

Gold: “Có đó không?” Thầy Lục: “Lên đi.” Năm phút sau, Lục Dã đăng một tấm ảnh chụp thành tích thảm liệt 【4:0】 vào nhóm chat.

“Thua thảm quá vậy.” Lão cụ Wattson chép miệng: “Hay là Gold tử, cháu thử dùng cái ‘hack treo máy’ của ta xem?” Gương mặt tuấn tú của Steven hiện lên vẻ ngỡ ngàng.

Mấy hôm trước quản lý bộ phận Game còn phản ánh với anh là trong game xuất hiện plugin không rõ nguồn gốc.

Hóa ra là ông cụ này, lại còn tự mình nói ra nữa chứ...

Gold khoanh tay suy nghĩ: “Tôi thấy không phải tôi thua vì game, mà là lối đánh của Thầy Lục khắc chế tôi quá.” “Thế thực chiến cậu cũng chưa thắng được mà?” Silver mặt không cảm xúc bồi thêm một nhát.

“Đáng ghét...” Gold định rủ Silver đấu một trận, nhưng lại đổi ý: “Satoshi, hai đứa mình làm vài ván!” Đánh không lại Thầy Lục thì ta tìm đứa em trai yếu hơn để ‘thiết tha’ trình độ chiến thuật vậy!

Satoshi gãi đầu: “Em không tiện lắm, hiện em đang ở thành phố Hearthome định khiêu chiến Gym Leader, nhưng hình như chủ Gym không có nhà...” Thầy Lục tò mò hỏi: “Sao lần nào em đi Gym cũng gặp lúc chủ Gym đi vắng vậy?” “Ơ?

Thầy Lục nói thế làm em cũng thấy lạ...” Satoshi rơi vào trầm tư.

“Chủ Gym thành phố Hearthome chắc là Fantina chuyên hệ Ghost.” Lucian tốt bụng nói: “Để tôi hỏi thăm giúp cậu.” “Thế ạ!

Cảm ơn anh Lucian!” Satoshi gửi một biểu tượng Pikachu.

“Tiểu nữ nhớ không lầm, Fantina còn là một Nhà Phối Chương (Coordinator) nhỉ?” Erika chống cằm nhìn trời.

“Đúng vậy!” Nhắc đến lĩnh vực Pokémon Contests, mắt Ruby sáng rực lên: “Cô Fantina là một Coordinator chuyên về vũ đạo, đồng thời là một nhà thiết kế xuất sắc!” Sapphire cười nói: “Trang phục biểu diễn của tôi và Ruby cũng từng thỉnh giáo cô Fantina đấy.” “Nếu vậy

thì...” Lucian đẩy gọng kính: “Chắc Fantina đã đến Hồ Valor tham gia lễ khai mạc Wallace Cup rồi.” “Hả?

Đến Hồ Valor xa lắm luôn ấy ——” Satoshi rũ vai, nhưng đột nhiên lại bừng bừng ý chí, nắm chặt nắm đấm: “Được!

Vậy em sẽ đến Hồ Valor tìm cô ấy khiêu chiến!” Thầy Lục phũ phàng cà khịa: “Chưa biết chừng lúc em đến nơi thì người ta đã về rồi.” Lục Dã cũng chuẩn bị lên đường tới Hồ Valor.

Anh đã nhận lời mời của Ruby đảm nhận vai trò giám khảo Pokémon Contests.

“Sẽ không đâu!” Yellow nắm chặt tay, hiếm khi thấy cô bé hăng hái như vậy, đỏ mặt nói: “Em đã kiểm tra lịch trình, Wallace Cup sẽ kéo dài từ nửa tháng đến ba tuần, bao gồm cả Đại hội câu cá và trận đấu Double Battle tại khách sạn cao cấp ven hồ!” Hồ Valor gần thị trấn Twinleaf, sóng nước mênh mông, là nơi tổ chức Wallace Cup và Đại hội Hoa lệ vùng Sinnoh.

Xung quanh còn có khách sạn cao cấp, nhà hàng bảy sao và các cơ sở vật chất khác.

Tận dụng sức nóng của Wallace Cup để tổ chức các hoạt động liên kết, đúng là phong cách thương mại hóa.

Brock nheo mắt, ánh sáng lóe lên trong đáy mắt: “Trận Double Battle tại khách sạn cao cấp... tớ nhớ người thắng cuộc sẽ được miễn phí bữa trưa cả tháng!” “Thật sao?” Yellow gãi đầu, thè lưỡi: “Tớ không rành lắm... nhưng người thắng cuộc thi câu cá sẽ nhận được Cần Câu Siêu Cấp (Super Rod) mà tớ hằng mong ước!” Thiếu nữ tóc đuôi ngựa màu vàng nhìn lên bầu trời, không nhịn được nở nụ cười ngây ngô như đang mơ.

Nghe đến cụm từ ‘miễn phí bữa trưa’, DNA của thiếu nữ nghèo

Maylene và đại vị vương Jasmine đồng thời trỗi dậy.

Maylene: “Tớ không đi được rồi!

Dạo này phải đấu giao hữu với các đấu sĩ vùng Galar!! o( )o” Jasmine với hai bím tóc hai bên, đỏ mặt khẽ nói: “Tôi, tôi cũng sẽ đến xem Wallace Cup...” Cô vốn rất hứng thú với Đại hội Hoa lệ, vì cô nghĩ rằng nhờ vào phong cách và màn biểu diễn hoa lệ, có lẽ có thể khiến một người bình thường như mình trở nên không còn bình thường nữa...

Ruby thấy Wallace Cup do thầy mình tổ chức được nhiều thành viên trong nhóm ủng hộ như vậy, không khỏi đắc ý chống nạnh.

Sapphire từ phía sau ôm lấy Ruby, nũng nịu hỏi: “Anh còn đi Hồ Valor nữa không?” “Không đi nữa, anh đã mời Thầy Lục làm giám khảo rồi.” Ruby chỉnh lại băng đô trắng, mắt lấp lánh sao: “Anh đang nóng lòng muốn xem Sylveon của Thầy Lục lên sân khấu biểu diễn đây!” “Ơ?” Sapphire chớp mắt: “Tại sao giám khảo cũng phải biểu diễn?” “Đó là truyền thống từ trước đến nay của Wallace Cup.” Ruby giải thích: “Trước khi thi đấu, giám khảo sẽ mang đến một trận Battle hoa lệ mang tính chất biểu diễn cho các thí sinh xem.” “Lần này có Thầy Lục làm giám khảo.” Ruby cười nói: “Nhất định sẽ là một màn trình diễn cực kỳ hoa lệ!” ...

Green (Blue Oak), người đang đóng vai học giả, cảm thấy phiền vì tin nhắn nhảy liên tục, liền tạo một bảng khảo sát ‘Ai sẽ đến Wallace Cup’.

Cuối cùng, có sáu người tham gia: Yellow đến vì thi câu cá; Jasmine đến để xem; Thầy Lục đến làm giám khảo; Lucian phụ trách cắt băng khánh thành và tiện thể đưa trứng cho Thầy Lục; Satoshi sẽ đến muộn vài ngày; Green và Yellow đồng hành đến Hồ Valor...

để bày sạp bán hàng.

“Cậu đúng là tận tụy với nghề quá đấy, Green!” Dì Lorelei không nhịn được thốt lên.

Hừ hừ, mình nhất định phải tích góp cho mình một khoản của hồi môn thật hậu hĩnh!

Green kiêu ngạo đáp.

Silver vẫn giữ khuôn mặt liệt, mở số dư điện thoại ra âm thầm kiểm tra.

Ừm... chắc là mua hết được.

Từ ‘của hồi môn’ đã chạm đúng vào nỗi đau của dì Lorelei.

Có của hồi môn chưa chắc đã gả đi được đâu nhé! (;´Д`) Là một Thiên vương hệ Băng, ở quần đảo Seven Island dì có nhà, có xe, có Lapras, thế mà vẫn phải ru rú ở nhà xem phim truyền hình tình cảm đây này!

Đột nhiên có nhiều thành viên trong nhóm tới quan sát mình làm giám khảo, Thầy Lục cũng thấy hơi lo lắng.

Nhưng thôi, dù là giám khảo hay bình luận viên thì cũng là nghề cũ của anh rồi.

Dù sao cũng không phải lên sân khấu đánh thật, cứ tùy tiện hỏi vài câu kiểu “Ước mơ của bạn là gì” là xong chuyện.

Lục Dã trầm ngâm gật đầu, thu dọn hành lý chuẩn bị mai lên đường.

Trợ lý ảo Rotom nhắc nhở: “Đề nghị ngài đặt trước phòng với bên ban tổ chức hoặc tự đặt khách sạn ~” Lục Dã nhìn trời.

Đám nhỏ nhà anh đều thích ra khỏi cầu Pokéball hoạt động.

Bên ban tổ chức chỉ cung cấp phòng đơn, không gian quá chật hẹp.

Vẫn nên tìm một phòng rộng rãi hơn để đặt cái vòng chạy cho Sylveon...

Tra cứu thấy khách sạn nghỉ dưỡng cao cấp duy nhất còn phòng trống, Thầy Lục cảm thấy tâm trạng hơi vi diệu. 'Tại sao mình không hỏi thử đội Rocket thần kỳ nhỉ?'.

Nghĩ là làm, Lục Dã gọi cho Matori hỏi xem có kênh nào được giảm giá không.

"Không cần đâu." Matori thản nhiên nói: "Khách sạn nghỉ dưỡng đó chủ sở hữu là thành viên đội Rocket, ngài cứ trực tiếp vào ở là được." Lục Dã: "!?" Thầy Lục một lần nữa nhận ra sự khác biệt giữa người với người.

Có thành viên đội Rocket nghèo đến mức không có tiền trả cước điện thoại, lại có thành viên trực tiếp mở luôn khách sạn cao cấp!

"Nếu hai đứa kia mà yên ổn đi làm, ít nhất cũng mua được mười cái resort rồi..." Lục Dã thầm nghĩ, rồi mở lời: "Tôi còn một thỉnh cầu hơi quá đáng." Matori ngẩn người hồi lâu, hơi ngượng ngùng cúi đầu, hai chân khép lại: "Ngài, ngài cứ nói." "Có thể thanh toán hóa đơn tiền điện cho tôi không?" Lục Dã nói: "Không có ý gì khác, chỉ là chi phí hoạt động bình thường thôi." "Ồ." "Nếu được tôi gửi hóa đơn qua cho cô, gửi chuyển phát nhanh cũng được?" Điện thoại vang lên tiếng tút tút, Lục Dã nhướng mày, vẫn kiên trì chụp ảnh hóa đơn rõ nét gửi cho Matori.

Một lúc sau, điện thoại vang lên tiếng báo tiền đã về tài khoản.

"Làm việc hiệu suất thật... khá lắm." Lục Dã khen một câu, kiểm tra trong phòng, mang theo tấm 「Lông Vũ Trăng Khuyết」.

Có cái này, dù ở ngoài cũng có thể ngủ ngon giấc!

Lục Dã hài lòng gật đầu, nhìn Gengar bên cạnh nói: "Gengar, mai

đi thôi, chúng ta đi dã ngoại ở Hồ Valor nào ~" "Ghos ~ (๑`∇´๑)۶" ...

Sinnoh, Hồ Valor.

Trên mặt hồ gợn sóng lăn tăn, con Milotic màu kem vẫy những sợi vây hồng nhạt nhảy vọt lên khỏi mặt nước, tung bọt trắng xóa dưới ánh nắng.

Cảnh tượng đẹp như mơ này khiến người qua đường phải dừng chân ngắm nhìn hồi lâu, ngẩn ngơ không thốt nên lời.

Bên bờ hồ, một người đàn ông tóc xanh dáng người cao ráo, mặc áo khoác sát nách và trang phục dân tộc màu trắng.

Khác với vẻ ôn nhu như ngọc của Steven, đây là một khí chất cao quý ưu nhã, bắt nguồn từ tộc người cổ xưa đã thất lạc, 'Sootopolitan'.

Wallace gọi điện thoại, mỉm cười hỏi: "Ruby, vị Thầy Lục mà em mời khi nào thì tới?" "Thưa thầy, anh ấy nói ngày mai sẽ đến ạ!" Wallace khẽ gật đầu.

Anh đã nghe danh Thầy Lục từ miệng Steven.

Bất luận thực lực hay nhân phẩm đều xứng đáng là điển hình trong giới Champion.

Chỉ là điều anh không ngờ tới là vị Thầy Lục được cho là 'đã cứu mạng Steven' này lại còn là một Nhà Phối Chương.

Đến cả Wallace cũng phải thừa nhận, chỉ riêng về ngoại hình, Thầy Lục mà xuất hiện tại hội trường thì đủ để khiến các thiếu nữ phải hét chói tai.

"Anh ấy có thể tham gia làm giám khảo là vinh hạnh của tôi." Wallace mỉm cười: "Sau khi màn biểu diễn tại hội trường Hồ Valor kết thúc, nhất định phải mời Thầy Lục đến sân khấu chính làm giám khảo nữa mới được." Giải đấu kéo dài nhiều tuần, Đại hội Hoa lệ chú

trọng môi trường, nên Hồ Valor không phải là hội trường duy nhất.

“Địa điểm sân khấu chính đã chọn xong chưa ạ?” Ruby tò mò hỏi.

“Chọn xong rồi, không xa thành phố Jubilife lắm.” Ánh mắt Wallace nhìn xa xăm xuyên qua màn sương mù dày đặc.

Trước mắt anh như hiện lên một tòa tháp cao trang nghiêm thánh khiết, hoàn toàn phù hợp với tiêu chuẩn thẩm mỹ của anh: “Tại thị trấn Alamos.” Ngày 26 tháng 3, thứ Sáu.

Hồ Valor, một trong ba hồ lớn của Sinnoh, tương truyền là nơi cư ngụ của 「Thần Ý Chí」 Azelf.

Cây cối xanh tươi, sóng nước dập dềnh, phong cảnh như họa.

Đây cũng là lý do quan trọng khiến ‘Wallace Cup’ được tổ chức tại đây.

Là giải đấu do Champion Hoenn, Bậc thầy Phối chương Wallace sáng lập, người thắng cuộc sẽ nhận được ‘Dải lụa Aqua’ (Aqua Ribbon) để tham dự Đại hội Hoa lệ ở bất kỳ khu vực nào.

Đây chính là biểu tượng cho địa vị của Wallace Cup trong giới Pokémon Contest.

Lúc này, trên sườn cao bên bờ hồ Valor, một chàng trai tuấn tú đang đứng trên thảm cỏ nhìn về phía hội trường náo nhiệt phía xa.

Một con Sylveon trắng muốt ưu nhã quấn dải lụa trên cánh tay anh, thần sắc có chút bất cần và cao ngạo.

“Người cũng đông gớm nhỉ.” Lục Dã thu hồi tầm mắt, cúi xuống lướt trang web chính thức trên điện thoại: “Chiều nay là lễ khai mạc, trong thời gian giải đấu diễn ra, bên bờ hồ Valor cũng sẽ có một loạt hoạt động...

Xem ra làm giám khảo cũng không đến nỗi chán quá.” Đối với

Thầy Lục, bản thân Đại hội Hoa lệ không có sức hấp dẫn lớn.

Nhưng vì đã hứa với Ruby, là một bậc thầy hoa lệ (tự phong), anh vẫn có thể đưa ra vài góp ý mang tính xây dựng cho các thí sinh.

Thứ khiến Thầy Lục tò mò hơn là Đại hội câu cá do 'Liên minh Bảo vệ Đầm lầy Pastoria' tổ chức, cũng như cuộc thi đua tốc độ trên nước.

Mục đích là dùng sức hút của các Pokémon hệ Nước để kêu gọi mọi người nâng cao ý thức bảo vệ vùng đất ngập nước.

"Cũng có ý nghĩa đấy chứ..." Lục Dã xoa cằm gật đầu: "Tiền nong gì không quan trọng, chủ yếu là muốn thử trình độ câu cá!" Ta không tin đâu, đến tận Sinnoh rồi mà còn câu ra Magikarp cho ta xem! ...

Xung quanh hội trường hoa lệ vô cùng náo nhiệt.

Các Nhà Phối Chương ăn mặc lộng lẫy, đi thành từng nhóm, bàn tán xôn xao: "Nghe nói giám khảo lần này là cô Fantina à?" "A, là vũ công đó!

Phong cách ăn mặc của cô ấy mình thích lắm!" "Người ta là chủ Gym thành phố Hearthome thứ thiệt đấy!

Xét về Battle hoa lệ thì cô ấy đúng là bậc thầy đỉnh cao!" Cũng giống như các huấn luyện viên ngưỡng mộ Champion, coi Red hay Leon là thần tượng, trong mắt các Coordinator, Wallace, Valerie, Fantina...

đại diện cho đẳng cấp cao nhất của Pokémon Contests.

Có thể tham gia Wallace Cup và nhận được sự công nhận từ các tiền bối chắc chắn là một vinh dự lớn!

"Tớ nghe nói đợt này Thầy Lục cũng đến làm giám khảo đấy?" "Thật hả?

Cảm giác anh ấy cũng đẹp trai ngang ngửa ngài Wallace luôn...” “Ái chà, tớ thì vẫn thích ngài Steven hơn!” Nghe tiếng bàn tán của các thí sinh, một thiếu nữ tóc đỏ xinh đẹp sành điệu đeo kính râm chậm rãi hạ tờ báo xuống.

“Wallace Cup à?” Green nhếch môi: “Đây là cơ hội tốt để quảng bá hàng hóa đây!” Ngồi bên cạnh, thiếu nữ tóc đuôi ngựa màu vàng có chút cục túc lo lắng: “Chị Green, chúng ta cứ đi tìm Thầy Lục trước đã, việc bán hàng giả gì đó...” “Không sao đâu!” Green xua tay, cười rạng rỡ: “Lần trước chị bán mũ phiên bản giới hạn của Red cũng gần giống lần này thôi!” Lúc đó, chiến lược của Green là chỉ cần mua hàng và gửi thư về địa chỉ định sẵn sẽ có cơ hội trúng mũ Champion bản giới hạn.

Cô nhớ lúc đó có một cậu nhóc viết liền tù tì 100 bức thư, thế là cô gửi cái mũ cho cậu ta luôn.

Đương nhiên, đống đó đều là hàng giả không có bản quyền của Red, nhưng cũng giúp ‘gian thương’ Green kiếm được một món hời.

Lúc này, trước mắt cô đã hiện ra cảnh tượng ‘Mũ trắng đồng khoản của Wallace’ bị mọi người tranh nhau mua sạch!

“Nhưng, nhưng dù thế nào thì đó cũng là vi phạm pháp luật mà ~ QAQ” “Ái chà, đến lúc đó bảo Thầy Lục kéo ngài Wallace vào nhóm là xong!” Green cười nhe răng, ngón tay quấn lọn tóc, đang định đặt hàng nguyên liệu thì bỗng thấy một nhóm Coordinator đội ‘mũ trắng Wallace’ đi ngang qua, vừa cười vừa thảo luận: “Cửa hàng đó chất lượng tốt thật đấy ~” “Con Meowth kia biết nói tiếng người kìa, dễ thương xỉu!” Green đờ người ra hồi lâu, mãi đến khi Yellow kéo kéo gấu áo mới khẽ hỏi: “Chị Green, chị không sao chứ?” Green lắc đầu, khóe mắt rưng rưng, nắm chặt tay nói: “Bọn họ chắc chắn là hàng giả, mình phải báo cáo với bên ban tổ chức!” ...

Cách đó không xa, tại khu thương mại.

Chương 424

Một sạp hàng với biểu tượng đồng tiền vàng khổng lồ treo đầy vật phẩm của Wallace và Fantina, bị người vây kín đến mức nước chảy không lọt.

"Ơ kìa, có cả vật phẩm của Thầy Lục nữa à?

Cho tôi một cái!" "Hay quá, tôi quay trúng thẻ nhân vật Thầy Lục rồi!" "Không biết nên nói là bạn may mắn hay bất hạnh nữa đây..." Việc buôn bán cực kỳ hỏa hồng, thẻ bài và mũ bị vét sạch, dòng người dần tản đi.

"Cảm ơn quý khách ~ Hoan nghênh lần sau lại tới nha Meo!" Meowth chống nạnh cười không khép được mồm.

James vừa đếm tiền vừa cười nói: "Không ngờ chiêu này của Jessie lại hiệu quả thế!" "Tất nhiên rồi!" Jessie ngạo nghễ ngẩng đầu: "Dù sao tôi cũng là thí sinh tham gia Wallace Cup kỳ này mà!" "Hả?!" "Hả cái gì mà hả, tôi chính là Bậc thầy Phối chương, Jessie - Jessilina đây!" Jessie tạo dáng điệu đà.

James và Meowth xụ mặt xuống.

"Này, hai người cái biểu cảm gì đấy!" "Thôi nào thôi nào." James giảng hòa: "Tớ nghe nói Admin cũng làm giám khảo Wallace Cup lần này.

Chúng ta nhân cơ hội này kiếm thêm chút kinh phí, nhất định sẽ nhận được sự công nhận của Admin!" Trong khoảnh khắc, bộ ba Rocket cùng ngước lên trời cười ngô nghê.

"Cảm giác thật tuyệt vời!" ...

Dựa theo vị trí chia sẻ trong nhóm chat, người gặp Thầy Lục đầu

tiên là Jasmine - cô nàng hay đỏ mặt.

Jasmine buộc tóc hai bên, mặc một chiếc áo sơ mi trắng, nhỏ nhẹ nói: "Lục...

Thầy Lục, lâu rồi không gặp." "Lâu rồi không gặp." Lục Dã chào một tiếng: "Cô có đăng ký Wallace Cup không?" Jasmine đỏ mặt lắc đầu: "Không, không có cơ hội đăng ký..." Thực tế là cô vẫn chưa lấy đủ dũng khí để tham gia Pokémon Contests.

"Vậy sao, thật đáng tiếc." Lục Dã cảm thán: "Đáng lẽ tôi còn định cho cô được đặc cách thăng cấp đấy." "Hửm??" "Tôi học từ chỗ Lance đấy mà..." Lục Dã ho nhẹ: "Dù sao con Steelix của cô cũng đủ tiêu chuẩn xếp vào hạng mục cường tráng của bảng Bậc thầy rồi." Jasmine đỏ mặt, mắt lóe lên tia sáng: "Thật, thật vậy sao?" Lục Dã gật đầu.

Con Steelix dài hơn mười mét, nếu còn không tính là cường tráng thì cái hội trường hoa lệ này chắc bị nó phá sập luôn mất.

Jasmine hít sâu một hơi, hai tay đặt trên đầu gối, cúi người thật sâu: "Cảm ơn ngài, Thầy Lục!" Đây là một thiếu nữ bình thường, làm việc gì cũng nghiêm túc và thân thiện.

Ngoại trừ việc ăn hơi khỏe một tí thì cũng không có ý xấu gì...

"Vào hội trường thôi, lễ khai mạc sắp bắt đầu rồi." Lục Dã cười cười, nhìn quanh quất.

"Ngài đang tìm gì vậy?" "À... theo lý mà nói thì Lucian cũng phải tới chứ." Lục Dã nhìn về phía xa, mắt chợt sáng lên.

Một người đàn ông nho nhã mặc vest đỏ rượu, tay cầm một cuốn sách đóng bìa cứng, mái tóc màu tím nhạt, đang chậm rãi đi tới.

Ở tay kia, anh ta xách một thiết bị lưu trữ.

Trong cái bình thủy tinh trong suốt, rõ ràng là một quả trứng Pokémon màu xám xanh.

“Thầy Lục, xin lỗi nhé.” Lucian vẻ mặt hơi tiều tụy, đẩy gọng kính, mỉm cười nhạt: “Sáng nay chẳng may ngủ quên mất...” ...

Thầy Lục có thể thấu hiểu cho Thiên vương Lucian bận trăm công nghìn việc.

Anh đưa tay vỗ vai Lucian, mọi chuyện đều nằm trong sự im lặng.

“Đây là hậu duệ của Pokémon nào vậy ạ?” Jasmine khẽ hỏi.

Lucian đưa thiết bị ấp trứng qua, đẩy kính: “Trông có vẻ là hệ Đất (Ground), nhưng vẫn chưa xác nhận được.

Nếu cần, tôi khuyên ngài nên tham khảo ý kiến chuyên gia nghiên cứu ấp trứng, Giáo sư Elm ở vùng Johto.” Giáo sư Elm chính là người lần trước đã nhờ Thầy Lục ấp quả trứng Togepi.

Lý thuyết về ‘Nhóm Trứng’ (Egg Group) - các Pokémon khác loài nhưng cùng nhóm trứng có thể ấp chung với nhau - cũng do Giáo sư Elm tiên phong đề xuất.

Tuy nhiên lúc này chắc ông đang bận chuẩn bị cho hội thảo khoa học rồi.

Lục Dã nhìn cái bình trong suốt trong tay, trầm ngâm hồi lâu, vẻ mặt hơi vi diệu.

Hệ Đất ư?

Thế chẳng phải chỉ có Larvitar hoặc Gible sao?

Đáng chú ý là Larvitar khi trưởng thành là Tyranitar chỉ có hệ Ác và hệ Đá, không có hệ Đất.

Còn lúc nhỏ thì có hệ Đá và Đất.

Điểm này rất dễ khiến mọi người nhầm lẫn.

Nhưng mà...

đến chủng loại Pokémon còn không chắc chắn, sao các người dám khẳng định đây là Chuẩn Thần (Pseudo-Legendary)?

Lục Dã nêu thắc mắc với Lucian.

Lucian cảm khái: "Thực tế là chúng tôi đã nhờ các chuyên gia phân tích, họ cho rằng khả năng cực cao đây là một Pokémon mạnh mẽ." "Nghĩa là vẫn chưa thực sự xác nhận?" Lucian ngượng nghịu gật đầu.

Anh tuy là Thiên vương nhưng chuyên môn có hạn, về chuyện ấp trứng thì không am hiểu sâu sắc như vậy.

Ngược lại là Jasmine, vốn có kinh nghiệm làm thêm ở Day Care, mỉm cười nói: "Bất kể là trứng Pokémon gì, chỉ cần huấn luyện viên dồn hết tình cảm vào đó, nhất định sẽ nuôi dưỡng ra một sinh mệnh lương thiện và quý giá." "Ghos?" Gengar đột nhiên chui ra từ cái bóng của Lục Dã, gãi đầu.

Lục Dã lại ấn đầu Gengar xuống, phũ phàng nói: "Lần này không cho mày trông trẻ đâu, lần này để con Vịt trông!" "Ghos ~~ ^(;´Д｀^)" Gengar vừa khóc vừa nháo như diễn viên kịch rồi bị ấn ngược vào trong bóng tối.

Lucian nhớ lại cảnh Thầy Lục dùng quyền sấm sét đấm bay Garchomp, chỉ biết cười trừ.

Jasmine thì mỉm cười khẽ nói: "Thầy Lục, thật ngưỡng mộ tình cảm giữa ngài và Pokémon." Lục Dã ha ha cười.

Ngưỡng mộ ư?

Đổi bằng mấy căn nhà đấy cô nương ạ!

Tuy nhiên, Lục Dã sử dụng 「Aura」 dò thám quả trứng xám

xanh thì bất ngờ nhận được phản hồi.

Đó là một hơi thở lười biếng, uể oải, mang lại cho Lục Dã cảm giác y hệt con Vịt nhà mình.

Đây chẳng phải là lựa chọn số một để làm kẻ ăn hại sao!

Rất hợp với con Vịt, và quá hợp với Thầy Lục luôn!

Khóe môi Lục Dã nhếch lên điên cuồng.

Chuẩn Thần gì chứ, làm gì có con Chuẩn Thần nào lười như này?

Anh nghi ngờ bên trong chắc chắn là Trapinch hệ Đất.

Mà dạng tiến hóa cuối cùng của Trapinch là Flygon cũng có màu xám xanh!

Trong thoáng chốc, Thầy Lục như đã biết đáp án, anh đặt thiết bị chứa trứng Trapinch vào cái bóng dưới chân.

Ngay lập tức, một cánh tay ngắn ngủn từ trong bóng tối thò ra kéo cái bình vào trong.

"Ngài chẳng phải bảo... không để Gengar làm hộ sao..." Jasmine khẽ hỏi.

"Cứ để chỗ nó một lúc đã." Lục Dã muốn tiện tay cho xong việc: "Về đến khách sạn sẽ giao cho đứa đáng tin cậy." "Quác!! (´ゟ∀ゟ)σ" Ngay lập tức, quả bóng Premier Ball bên hông rung lắc dữ dội.

Không ngờ có ngày Vịt ta cũng được gọi là 'đáng tin cậy'!

Quả trứng này, ta nhất định phải dùng 100% nhuệ khí để ấp cho bằng được!!

"Wallace Cup sắp bắt đầu lễ khai mạc rồi." Lucian nhìn sang hội trường náo nhiệt bên cạnh.

"Đi thôi, nhóm Green cũng đến rồi." Lục Dã liếc nhìn nhóm chat,

bước về phía hội trường đang ồn ào, thầm nghĩ: Chỉ cần khua môi múa mép vài câu là có tiền lương giám khảo bỏ túi!

Kèo này hời to!

"Thưa các quý ông và quý bà, chào mừng các vị đã đến với hội trường Wallace Cup kỳ này!" MC hét lớn vào mic, camera chuyển hướng sang khán đài chật kín khán giả, tiếng vỗ tay và reo hò vang dội bùng nổ.

"Hồi, hồi hộp quá!" Thiếu nữ tóc đuôi ngựa vàng nắm chặt hai nắm tay nhỏ, không tự chủ được mà thốt lên.

Green chống cằm, ngậm ống hút Coca, liếc Yellow một cái: "Em có lên sân khấu đâu mà hồi hộp cái gì?" "Nhưng mà em vẫn cứ không tự chủ được, thấy lo lắng thay cho các thí sinh!" Yellow viết chữ 'Nhân' lên lòng bàn tay rồi giả vờ nuốt chửng để trấn an tinh thần.

Jasmine khép hai gối, trong lòng ôm con Magnemite, mỉm cười nói: "Bây giờ là lễ khai mạc, phần giới thiệu giám khảo.

Đến lúc thi đấu chính thức còn lâu lắm." "Cô Jasmine am hiểu quá nha!" Yellow mắt lấp lánh nhìn Jasmine.

"Không, không có đâu ~" Jasmine đỏ mặt, khẽ nói: "Chỉ là, tôi có quan tâm một chút..." Green nhìn quanh một vòng, đâu đâu cũng thấy những chiếc mũ trắng giống của Wallace. 'Biết thế mình ra tay sớm một bước có phải hay không... o( )o' Green thầm rơi lệ trong lòng.

Tiếng reo hò trong hội trường đột nhiên dâng cao, MC gào lên: "Tiếp theo đây, xin mời người sáng lập giải đấu, Champion vùng Hoenn - ngài Wallace!" Đèn chiếu (Spotlight) rọi thẳng vào hồ nước giữa sân khấu.

Ngay lập tức, con Milotic nhảy vọt lên khỏi mặt nước, phản chiếu ánh sáng lấp lánh dưới ánh đèn.

Làn nước bắn tung tóe tạo thành một dải cầu vồng, những giọt nước tinh khiết như kim cương từ trên trời rơi xuống.

Cảnh tượng tuyệt mỹ này khiến khán giả nhất thời nín thở.

"Phù!" Giây tiếp theo, mặt hồ cuộn lên sóng lớn, hai ngọn sóng va vào nhau tạo thành cột nước vọt lên cao.

Dưới chiêu thức hoa lệ này ẩn chứa sức mạnh hệ Nước cuồn cuộn mãnh liệt.

Rồi từ sau cột nước hiện ra một người đàn ông tóc xanh trong trang phục trắng, mỉm cười đặt tay lên ngực chào.

Tiếng reo hò toàn trường đạt đến đỉnh điểm.

Sau màn xuất hiện của Wallace, một người đàn ông trung niên mặc vest chỉnh tề, tóc tai hơi thưa thớt, lững thững bước ra từ lối đi giám khảo.

Tiếng vỗ tay của khán giả thưa thớt hẳn, có vẻ hơi mất hứng.

"Đó là Trưởng ban tổ chức Hội đồng Giám định Pokémon Contest, ngài Raoul Contesta." Jasmine vừa vỗ tay vừa khẽ nói: "Ông ấy có mặt ở hầu hết các Pokémon Contest các vùng." "Trông bình thường quá." Green che miệng ngáp dài: "Khi nào Thầy Lục mới ra sân?" "Anh ấy đã vào lối đi giám khảo rồi." Jasmine mỉm cười: "Chắc cũng sẽ xuất hiện với thân phận một Coordinator thôi." Yellow và Green đồng thời ngẩn người.

Thầy Lục hình như bị Ruby kéo đến làm giám khảo hộ thôi mà...

Liệu anh ấy có biết quy định ngầm là giám khảo phải xuất hiện một cách hoa lệ không?

Tuy chỉ riêng danh tiếng của Thầy Lục cũng đủ để nhận được tràng pháo tay lớn, nhưng nếu xuất hiện không đủ 'hoa lệ', liệu có bị

khán giả chê cười không?

Cả nhóm thành viên lo lắng nhìn chăm chằm vào lối đi giám khảo.

Nhưng vị giám khảo tiếp theo lại không bước ra từ đó.

“Mọi người nhìn lên trời kìa!” Một khán giả kinh hò lên.

Ngước đầu lên chỉ thấy một bóng đen bao trùm hội trường, một con Drifblim màu tím đang xoay tròn các dải lụa, tạo ra một luồng Gió Kỳ Dị (Ominous Wind) rực rỡ.

Những mảnh vụn lấp lánh rơi xuống theo vòng xoay của Drifblim khiến mọi người hoa cả mắt.

Cách sử dụng chiêu thức giống như một ‘Lớp bảo vệ’ này khiến Jasmine khẽ lẩm bẩm: “Giống chiến thuật của Thầy Lục quá.” Màn biểu diễn của Drifblim chưa kết thúc, nó hạ cánh nhẹ nhàng giữa ánh đèn lung linh rồi chìm vào một làn sương mù.

Sau đó, Fantina xuất hiện từ trong sương mù, tà váy dài màu tím đung đưa, tự tin và ưu nhã giơ tay chào khán giả.

Tiếng gào thét vang lên khắp khán đài.

“Cô Fantina ơi!

Em là fan của cô đây!” “Em là Satoshi từ thị trấn Pallet, lát nữa có thể đấu một trận (Battle) với em không!!” Nhóm Jasmine đồng loạt nhìn về hướng tiếng hét, ngạc nhiên: “Satoshi cũng đến à?” “Xem ra cậu ấy không tìm thấy chúng ta nên tự ngồi đó rồi.” Tiếng hét của Satoshi thu hút những ánh mắt khó chịu từ khán giả xung quanh, cậu nhóc ngượng ngùng gãi đầu.

Yellow thu hồi tầm mắt, tò mò hỏi: “Cái màn Sương Khói (Haze) vừa rồi là nguyên lý gì vậy?” “Tớ thấy trên TV giải thích rồi.” Jasmine khẽ nói: “Cô Fantina vốn đã đứng sẵn ở dưới sàn sân khấu...

Drifblim được dùng để đánh lạc hướng thị giác thôi." "Nhưng cách dùng chiêu thức xoay tròn đó đúng là đẹp thật!" Green nói.

Yellow: "Cái đó thì... tớ nhớ Thầy Lục cũng biết làm mà?" Giữa lúc khán giả vẫn đang đắm chìm trong màn xuất hiện hoa lệ của Fantina, toàn bộ đèn trên sân khấu đột ngột tắt lịm.

Satoshi cảnh giác: "Chẳng lẽ là đội Rocket!?" Bộ ba Rocket thì đang cầm ống nhòm, lầm bầm: "Admin sao vẫn chưa ra sân vậy cà?" "Đến rồi, cái đó chắc chắn là anh ấy rồi, Meo!" Trong hội trường tối mờ, một luồng ánh sáng cực mạnh bất ngờ lóe lên, rực rỡ như ánh mặt trời, thu hút mọi ánh nhìn. *Cộp, cộp ——* Cả hội trường im lặng một cách tự nhiên, mọi người không hẹn mà cùng nhìn về phía luồng sáng đó.

Sự kỳ vọng đạt đến đỉnh điểm, và khi chàng trai với vóc dáng cao ráo bước vào hội trường, vầng hào quang bay vút lên trời như pháo hoa rực rỡ, tỏa ra ánh sáng chói lòa. 「Ánh Sáng Chói Lòa」 (Dazzling Gleam)!!

Hiệu ứng thị giác mà các Coordinator hay dùng đã được Thầy Lục vận dụng một cách lô hỏa thuần thanh.

Wallace đan hai tay vào nhau, ánh mắt lộ rõ vẻ tán thưởng.

Sau đó, hiệu ứng của chiêu thức kết thúc, toàn bộ đèn trong hội trường bật sáng trở lại. *Tăng!

Tăng!

Tăng!* Tất cả đèn sân khấu hội tụ vào vị trí của chàng huấn luyện viên đẹp trai đến mức hoàn hảo, trông như anh đang tỏa ra hào quang vạn trượng.

"Vãi chưởng, sao mà đẹp trai dữ vậy!!" "Tôi thừa nhận, Thầy Lục đẹp trai hơn tôi một chút!" "Chờ chút, Pokémon đồng hành của Thầy

Lục vẫn chưa xuất hiện mà?" Giữa những tiếng reo hò, mọi người thấy Thầy Lục một tay giơ lên, vạt áo bay trong gió.

Màn trình diễn vẫn chưa kết thúc!

Ánh sáng lại mờ đi, hóa thành một 「Trường Sương Mù」 (Misty Terrain) màu oải hương, sương khói mông lung bốc lên trên sân khấu.

Cảnh tượng như mộng như thực này khiến khán giả nín thở.

Rồi như một nàng tiên nhỏ linh hoạt, con Sylveon trắng muốt nhảy ra từ quả cầu Pokéball bên hông Lục Dã.

Thậm chí không có 'chiêu thức xuất hiện', không có 'màn chào hỏi hoa lệ'.

Chỉ đơn thuần là 'tự động ra khỏi cầu', nhưng lại như một người bạn tri kỷ lâu năm, không cần một lời gọi đã xuất hiện bên cạnh chủ nhân.

Chương 425

“Sylveon, tương truyền chỉ có những huấn luyện viên xứng đáng được tin cậy, cùng Eevee tạo nên mối liên kết (Bond) sâu sắc mới có thể tiến hóa...” Wallace khẽ lẩm bẩm, hiện lên một nụ cười.

Không biết từ lúc nào, anh đã có thêm một sự công nhận dành cho Lục Dã.

Đó không phải là một huấn luyện viên chỉ mưu cầu thực lực, đầy tham vọng.

Mà là một người và Pokémon tin cậy lẫn nhau.

Giống như Ruby đã chấp nhận con Feebas tên ‘MIMI’, và giống như khi đã tiến hóa thành Milotic, ‘MIMI’ chưa bao giờ rời bỏ Ruby.

Hội trường im lặng không một tiếng động, đây không phải là kiểu tác động thị giác hoa lệ thường thấy của các Coordinator.

Mà là một sự xúc động xuất phát từ nội tâm.

“Có lẽ.” Wallace mỉm cười, có chút cảm thán: “Đây cũng sẽ trở thành một lưu phái Coordinator độc đáo đấy chứ...” Trên màn hình lớn, dải lụa trắng muốt của Sylveon chậm rãi đặt vào lòng bàn tay Lục Dã.

Lục Dã dắt tay Sylveon bước vào trung tâm sân khấu.

Đầu ngón tay anh nhảy múa ánh sáng xanh của 「Aura」, hóa thành những cánh bướm bay lượn trong hội trường, cuối cùng tan biến thành những hạt sáng lốm đốm.

Màn biểu diễn kết thúc.

Đặt tay lên ngực, cúi chào.

Hội trường im ắng lạ thường vì màn biểu diễn cảm động lòng người này.

Đột nhiên, Satoshi lóng ngóng vỗ tay đầu tiên, các thành viên khác cũng vỗ tay theo. *Rào rào ——* Tiếng vỗ tay vang dội không dứt.

Fantina nhìn về phía Lục Dã giữa sân khấu, khoanh tay mỉm cười: "Quả là một người đàn ông đầy sức hút..." Màn trình diễn của Thầy Lục không chỉ chinh phục khán giả mà còn nhận được sự tán đồng từ các giám khảo.

Trưởng ban Raoul Contesta hỏi khẽ Wallace: "Cậu thấy màn biểu diễn hôm nay của Thầy Lục thế nào?" "Ít nhất, từ màn biểu diễn hôm nay mà xét." Wallace hào phóng thừa nhận, cười nói: "Tôi thua tâm phục khẩu phục rồi." "Tiếp theo sẽ là màn Battle Show giữa các giám khảo nhỉ." Raoul nhìn Lục Dã và Fantina, gật đầu: "Hai vị này đều là những Bậc thầy Phối chương hiếm có...

Có sự góp mặt của hai người họ chắc chắn sẽ khích lệ trình độ biểu diễn của giải đấu năm nay lên một tầm cao mới!" Wallace tán đồng gật đầu.

Theo quy trình lễ khai mạc, Lucian trong bộ vest đỏ lên đài thay mặt Liên minh Sinnoh phát biểu, tuyên bố chính thức khai mạc Wallace Cup kỳ này.

MC tiếp lời, gào to: "Tiếp theo, xin mời hai vị giám khảo của giải đấu năm nay...

Ngài Lục Dã, cô Fantina, sẽ mang đến cho chúng ta một trận Battle hoa lệ cực kỳ đặc sắc!!" Tiếng reo hò lập tức bùng nổ, ngay cả Jasmine đang đắm chìm trong màn biểu diễn vừa rồi cũng chụm hai tay làm loa, lấy hết dũng khí hét lớn: "Thầy Lục cố lên!!" Lục Dã vừa mới ngồi xuống ghế giám khảo, gật đầu chào Wallace thì bỗng ngẩn người.

Còn phải đánh Battle Show nữa à!?

Ruby có nói gì với mình về chuyện này đâu!

Do lúc đến nơi giải đã sắp bắt đầu nên Wallace chưa kịp hàn huyên kỹ với Lục Dã.

Lúc này Wallace chỉ trao cho anh một ánh mắt đầy tán thưởng.

Lục Dã lòng chùng xuống.

Biết ngay mà, tiền lương giám khảo này không dễ ăn tí nào!

"Mời ngài, Thầy Lục." Fantina mặc váy vũ hội tím, mỉm cười ưu nhã chìa bàn tay phải đeo găng lụa ra.

Lục Dã lúc này cũng đang mặc lễ phục, chìa tay trái ra, dắt tay Fantina tiến về phía sân đấu Battle theo đúng lễ nghi quý ông.

Ngay sau đó, hai người đứng ở hai phía sân khấu dưới ánh đèn lộng lẫy, tiếng hò hét đạt đến đỉnh điểm.

"Dù là Battle hoa lệ, tôi cũng sẽ dốc toàn lực!" Fantina mỉm cười nói.

Lục Dã nhắm mắt lại, hồi tưởng về những kỹ năng mà 【Chỉ huy Hoa lệ Lv4】 cung cấp.

Trong Battle hoa lệ, thắng thua được phân định bằng điểm tích lũy, dùng chiêu thức không đủ hoa lệ sẽ bị trừ điểm.

Điều này có nghĩa là dù đánh bại đối thủ mà chiêu thức không đẹp thì vẫn bị xử thua. 'Thật là phiền phức...' Lục Dã thở dài ngán ngẩm, nhìn Fantina, thần thái bình thản: "Ưu tiên quý cô trước." "Vậy thì, Pokémon đầu tiên của tôi ——" Fantina gật đầu, xoay người một vòng rồi tung quả cầu Pokéball: "Lên đi, Drifblim!" Con Drifblim vừa xuất hiện lúc nãy lại một lần nữa tạo ra những luồng gió quỷ dị.

Là một chủ Gym hệ Ghost, con Drifblim chủ lực của Fantina rất

giỏi kết hợp các chiến thuật Coordinator với kỹ năng chiến đấu, cực kỳ khó nhằn.

Tuy nói là Battle Show, nhưng chắc Cynthia đang xem mình thi đấu đấy.

Nếu mà thua, chưa biết chừng cô ấy lại nghĩ mình cố tình nhường gái...

“Sylveon.” Lục Dã khẽ nói: “Ra tay gọn lẹ chút...” Chỉ cần mình hạ gục đối phương thật nhanh, giám khảo sẽ không nhận ra chiêu thức của mình kém hoa lệ đâu!

“Bố y! (▼ mãnh ▼#)” Sylveon đáp xuống nhẹ nhàng, ánh mắt hung hãn, sẵn sàng xuất kích! "Giám khảo Fantina đã tiên phong tung ra chủ lực của mình, Drifblim!" MC lớn giọng thông báo: "Còn giám khảo Lục Dã lại phái ra một Sylveon cực kỳ bắt mắt!" Hai Pokémon đối trì trên sân khấu.

Wallace đan mười ngón tay vào nhau, mái tóc xanh nhạt rũ bên tai, ánh mắt thâm thúy.

Dù là với nhãn quang của anh, nhất thời cũng khó phân định cao thấp giữa hai bên.

Drifblim đã theo vũ công Fantina tu hành lâu năm, nghệ thuật điều phối đạt đến độ đăng phong tạo cực.

Còn Sylveon của Lục lão sư... thực sự là quá sức dễ thương! "Bố y ~!" Sylveon chớp đôi mắt tròn xoe màu xanh lam, bộ lông mềm mại trắng như tuyết.

Ngay khi nó xuất hiện, cả khán đài bùng nổ tiếng hò reo.

Yellow mắt sáng lấp lánh: "Thật sự, cute xỉu luôn á ~" "Bởi vì Poffin và Khối Năng Lượng đều có thể mài giũa vẻ đẹp của Pokémon." Jasmine mỉm cười nhẹ nhàng, nhìn bóng dáng tuấn tú trên

sân, ánh mắt đầy sùng kính. "Không ngờ, Lục lão sư thật sự là một bậc thầy Điều Phối..." "Lục lão sư cố lên!!" Tiếng hét của Satoshi chìm nghỉm trong tiếng cổ vũ của đám đông.

Ánh mắt Blue chợt sáng lên.

Hay là... lần hoạt động thương mại này, mình đổi sang bán vật phẩm lưu niệm của Sylveon nhỉ?

Trận chiến hoa lệ chuẩn bị khai hỏa!

Theo tiếng đếm ngược trên màn hình lớn về số 0, cả hai bên đồng thời tấn công!

Fantina giơ tay phải theo tư thế múa Ballet, khóe miệng nở nụ cười, nhưng ánh mắt lại lộ rõ vẻ sắc sảo. "Drifblim, Tia Nhìn Kỳ Quái!" Ngay lập tức, Drifblim xoay tròn, khiến cả sân đấu chìm trong những ảo ảnh đan xen.

Những chùm sáng như màn kịch nghệ di chuyển qua lại, 「Tia Nhìn Kỳ Quái」 hướng thẳng về phía Sylveon, đủ để gây ra trạng thái hỗn loạn!

Khán giả ồ lên kinh ngạc, Satoshi sửng sốt: "Đây là...

Counter Shield?" Trong TV, chiêu thức 'Counter Shield' của Satoshi chính là do Fantina đặt tên.

Loại chiến thuật mang hơi hướng kỹ nghệ Điều Phối này, trong tay Fantina đã đạt đến mức lô hỏa thuần thanh! "Lợi dụng tư thế xoay tròn để mở rộng phạm vi và tỉ lệ trúng của Tia Nhìn Kỳ Quái." Chủ tịch Raoul Contesta vốn nghiêm nghị cũng lộ vẻ tán thưởng. "Kỹ xảo của quý cô Fantina thật hoàn mỹ!" "Tuy nhiên..." Ánh mắt Wallace ngưng lại, mỉm cười nói. "Trong một trận chiến hoa lệ, còn phải tính đến yếu tố tận dụng chiêu thức của đối thủ nữa." Raoul Contesta hơi ngẩn ra.

Ngẩng đầu nhìn lên sân đấu, chỉ thấy toàn bộ khán đài đã bị bao phủ trong một lớp sương mù mờ ảo.

Ánh sáng chiếu vào làn sương, khiến Sylveon đứng ở trung tâm mang một màu sắc huyền bí. "Trong trạng thái Trường Sương Mù, hiệu ứng hỗn loạn của Tia Nhìn Kỳ Quái không thể tác động lên Sylveon." Wallace quan sát trận đấu, vô thức nhếch môi. "Cậu ấy đã đọc thấu chỉ huy của Fantina và tương kế tựu kế..." Raoul Contesta phụ họa: "Xét về độ hoa lệ, sương mù kết hợp với ánh sáng xoay tròn từ Drifblim, theo tiêu chuẩn chấm điểm..." "Đủ để khiến đối thủ bị trừ một lượng điểm lớn!" Trong nhà thi đấu rộ lên tiếng kinh hô, trên màn hình lớn, điểm số hoa lệ của Drifblim đang tụt không phanh!

Những nhà Điều Phối sành sỏi không nhịn được mà thốt lên: "Vãi chưởng!" "Tận dụng chiêu thức đối thủ, điểm số phản sát luôn!" "Ngay trước mặt đại sư mà dám xài chùa chiêu thức của người ta kìa!" "Lục lão sư vãi thật, đến cả đấu hoa lệ cũng rành luôn sao!?" "Điểm hoa lệ là gì thế?" Yellow nghiêng đầu thắc mắc, "Tớ chỉ thấy chiêu của Drifblim mất tác dụng thôi mà..." Jasmine khẽ giải thích: "Trong đấu hoa lệ, ngoài việc đảm bảo vẻ đẹp và sự ưu nhã, ban giám khảo sẽ định đoạt điểm số.

Khi một bên mắc lỗi, hoặc đối thủ phô diễn chiêu thức đẹp mắt, hay mượn lực đả lực, bên kia sẽ bị trừ điểm nặng." "Vậy nếu trực tiếp hạ đo ván đối thủ thì sao?" Blue đặt câu hỏi. "Hả?" Jasmine chớp mắt, "Theo lý mà nói..." Vừa phải ưu nhã, vừa phải nhất kích tất sát, liệu có khả năng đó không?

Hay là—— Jasmine nín thở nhìn vào trung tâm sân đấu.

Giữa làn sương mờ ảo, vị Huấn luyện viên tuấn lãng với tà áo lay động theo luồng khí.

Fantina bỗng thấy tim đập nhanh đầy bất an, nhìn về phía con

Sylveon đang lộ vẻ hung dữ. "Bố y!! (▼Mạnh▼#)" Một giọt mồ hôi lạnh lăn từ trán Fantina xuống xương quai xanh. "Không lẽ nào..." Trong lòng Fantina dấy lên một suy đoán hoang đường: Cậy mình có điểm hoa lệ cao hơn, cậu định trực tiếp đánh bại Drifblim luôn sao —— Như vậy dù bị trừ điểm vì thô bạo, nhưng Drifblim mất khả năng chiến đấu thì cậu vẫn nghiễm nhiên thắng cuộc?!

Fantina đặt ngón tay lên môi, nhìn Lục Dã một lần nữa rồi lắc đầu cười tự giễu.

Chắc mình nghĩ nhiều rồi, một quý ông như cậu ấy sẽ không dùng thủ đoạn thô bỉ thế đâu!

Lục Dã thực sự đang nghĩ thế: "Sylveon, Chớp Nhoáng!" Sylveon trắng tuyết hóa thành một luồng bạch quang lao vút đi.

Mọi người còn chưa kịp phản ứng, dưới sự gia trì của đặc tính 「Pixilate」, chiêu 「Chớp Nhoáng」 càng thêm nhanh chóng, tựa như một tia sáng đâm xuyên sân đấu.

Ngay sau đó, Sylveon nhảy cao, dải lụa lướt qua thân hình Drifblim, để lại một vết thương rõ rệt!

Lục Dã búng tay: "Double-edge (Đòn Lao Đầu)!" "Bố y!!" Nhờ đà từ Chớp Nhoáng, Sylveon húc thẳng vào Drifblim, dải lụa tỏa ra ánh sáng trắng rực rỡ!

Trong cơ thể nhỏ bé kia lại ẩn chứa sức mạnh cuồng bạo đến thế.

Fantina nuốt nước miếng.

Chỉ trong một khoảnh khắc chạm mặt, Drifblim như quả bóng xì hơi, bay ngược ra sau mấy mét rồi kiệt sức ngã xuống đất!

Theo quy tắc, chiêu thức không đủ hoa lệ mà bị trúng đòn đều sẽ bị trừ điểm.

Điểm số của cả hai đồng thời giảm xuống.

Sau một thoáng im lặng, cả khán đài bùng nổ tiếng hoan hô!

Trên người con Sylveon mãnh liệt vừa rồi, khán giả dường như thấy được một loại mỹ cảm độc đáo. "Tôi hiểu rồi!

Lục lão sư tự nguyện chịu trừ điểm để Fantina có cơ hội tung ra Pokémon tiếp theo!" "Đúng vậy... dù sao cũng là đấu biểu diễn, nếu điểm đối thủ hết sạch thì trận đấu kết thúc sớm quá." "Đây chẳng lẽ là phong cách Điều Phối của Lục lão sư sao?" Trên ghế giám khảo, chủ tịch Raoul Contesta nghiêm túc nhìn Wallace. "Đây không phải quan niệm hoa lệ mà tôi công nhận, nên vừa rồi tôi đã trừ điểm cậu ấy." "Cũng không phải của tôi." Wallace vốn giỏi về sự ưu nhã và kiên cường của hệ Nước, chứ không phải sự linh động, thần tốc của hệ Tiên.

Giống như trong truyện cổ Galar, Sylveon lao về phía con rồng hung dữ lớn gấp nhiều lần mình.

Đây có lẽ là một phong cách Điều Phối khác biệt hoàn toàn với họ.

Wallace ôn hòa cười nói: "Tuy cuộc thi Pokémon Contest này do tôi tổ chức, nhưng không phải chỉ cho phép một phong cách duy nhất tồn tại.

Ngược lại, tôi rất tán thành lý niệm của Lục lão sư.

Để cậu ấy làm giám khảo lần này có lẽ sẽ khích lệ thêm nhiều nhà Điều Phối khác." Raoul Contesta thoáng kinh ngạc.

Đây là lần đầu tiên ông nghe Wallace đánh giá cao ai đó đến vậy.

Chỉ vì lý niệm khác biệt sao?

Raoul tự nhủ.

Điểm mấu chốt có lẽ nằm ở phong cách chỉ huy độc nhất vô nhị

đó.

Vừa ưu nhã hoa lệ, lại vừa đầy thủ đoạn và tính toán... cực kỳ hiệu quả trong thực chiến. "Chẳng trách nhiều người gọi cậu ấy là 'Lục lão sư' thế." Raoul không nén nổi cảm thán.

Chỉ qua trận đấu với Fantina hôm nay, trong giới Điều Phối chắc chắn sẽ xuất hiện rất nhiều fan hâm mộ cậu ấy!

Raoul hướng mắt về phía chàng thanh niên tuấn tú trên sân. "Để tôi quan sát thêm một vòng nữa xem sao..." ...

Tiếng hò reo vang dội, cảm xúc khán giả lên cao ngất ngưỡng. "Hóa ra là vậy..." Fantina thu hồi Drifblim đã mất sức chiến đấu, nhắm mắt lại. "Từ bỏ chiêu thức hoa lệ để trực tiếp phô diễn sức mạnh của Pokémon...

đúng là một kỹ xảo sân khấu rất thực dụng." Tuy nhiên, đó cũng là sở trường của tôi!

Fantina mở mắt, nhấc váy, vung tay nói: "Lên đi, Mismagius!" Xuất hiện trên sân là một Mismagius thân hình uyển chuyển, đôi mắt như hồng ngọc, toàn thân tím lịm.

Nghe nói Mismagius giỏi dùng tiếng thét mê hoặc con người, thiên về lối đánh hỗ trợ.

Nhưng con này của Fantina lại tinh thông đủ loại chiêu hệ Ma, thực lực không thể coi thường!

Fantina chỉ huy: "Sử dụng Quả Cầu Bóng Tối!" Năng lượng đen kịt cuồng bạo ngưng tụ trước mặt Mismagius, ẩn sau sức phá hoại u ám đó lại mang một vẻ đẹp kỳ lạ.

Như một dòng lũ đen, Quả Cầu Bóng Tối phóng ra, kéo theo những luồng khí đen xoáy tròn, phát ra tiếng gầm rú!

Chương 426

Lục Dã: "Chớp Nhoáng, né đi!" Nhờ tốc độ, Sylveon nhẹ nhàng đáp xuống, Quả Cầu Bóng Tối vẫn bám đuổi không buông từ phía sườn!

Oành!!!

Khói đen nồng nặc bốc lên, vì tính phá hoại thô bạo, Fantina bị trừ điểm nặng.

Nhưng trong làn khói đó, những đốm Quỷ Hỏa lạnh lẽo hiện lên như những viên kim cương đính trên tấm vải nhung đen.

Điểm hoa lệ của Fantina không giảm mà lại tăng!

Làn sương mù bao quanh, khán đài xì xào bàn tán. "Lại đối sát sao?" "Tổ hợp chiêu thức đẹp quá, không hổ danh là quý cô Fantina!" Trong tiếng vỗ tay, Fantina ưu nhã cúi chào.

Trên ghế giám khảo, Raoul cũng vỗ tay gật đầu: "Thật là một trận đấu hoa lệ tinh tế." Wallace nhìn làn khói đen đang tan dần, khẽ gật đầu. "Đúng là tinh tế... vì nó vẫn chưa kết thúc." Khói tan, hiện ra trước mắt mọi người là một bức tường ánh sáng lung linh như pha lê, tỏa ra ánh tím lạt.

Sylveon đứng sau bức tường, dáng vẻ ưu nhã, thần thái cao ngạo. "Bố y ~" Fantina lộ vẻ kinh ngạc. "Hoàn toàn không chịu sát thương sao?" Đó là Quả Cầu Bóng Tối toàn lực của Mismagius cơ mà!

Dù dùng thủ đoạn hoa lệ để bù đắp điểm số, nhưng uy lực không hề giảm sút chút nào!

Vậy mà Sylveon không chỉ phòng ngự hoàn hảo, mà độ hoa lệ của chiêu thức này—— "Bức tường ánh sáng đẹp quá..." "Tự nhiên hiểu

tại sao các nhà Điều Phối luôn theo đuổi sự hoa lệ rồi!" "Tôi biết rồi!

Lục lão sư cố tình hứng đòn để cộng điểm cho mình đấy!!" Fantina vô thức nhìn lên màn hình.

Điểm hoa lệ vừa kiếm được lại bị Lục Dã thu sạch, thất bại đã cận kề!

Dù là đấu biểu diễn, nhưng Fantina đã coi đây là một trận chiến chính thức! "Mismagius——" Cô nhíu mày, hô lớn: "Phantom Force (Ám Ảnh Lẻn Ra)!!" Là thủ lĩnh hệ Ma, Fantina rất giỏi các chiêu thức kỳ dị và ẩn mình.

Quan trọng hơn, 「Phantom Force」 có hiệu quả xuyên thấu phòng ngự, là lựa chọn số một để đối phó với bức tường kia!

Ngay lập tức, hình bóng Mismagius biến mất vào hư không.

Bất chấp rủi ro bị trừ điểm, Fantina quyết tâm nhất kích tất sát!

Tuy nhiên, ngay khi Mismagius vừa lặn vào bóng tối, xung quanh bỗng tắm mình trong ánh sáng rực rỡ.

Xoẹt—— Dưới chiêu 「Ma Pháp Lấp Lánh」 trên diện rộng, Mismagius không tài nào né được! "Bố y!! (# ` Mạnh´)" Sylveon nhảy cao, dải lụa vung ra chiêu 「Cú Sốc Tâm Linh」, những lưỡi kiếm thực chất hóa gợn sóng trong không trung, lao xuống vun vút!

Tít—— Cùng với tiếng vang dài, trên màn hình lớn, điểm hoa lệ của Fantina về số không.

Đồng thời, Mismagius thê thảm rơi xuống, mất khả năng chiến đấu! "Bố y ~o(´^ `)o" Sylveon đáp đất nhẹ nhàng, ngẩng đầu cao kiêu hãnh, chiếc nơ bướm khẽ đung đưa.

Hình ảnh ưu nhã trắng muốt này khắc sâu vào tâm trí khán giả.

Ngay lập tức, cả khán đài dậy sóng với tiếng hoan hô không dứt!

"Đây mới gọi là Bậc Thầy Điều Phối!!" "Đấu hoa lệ mà cũng đọc thấu đối thủ từ đầu đến cuối?

Không hổ danh Lục lão sư!" "Sylveon ơi~~!

Mẹ yêu con!" "Hai vị giám khảo đã phô diễn trình độ đại sư cực kỳ vững vàng!" MC hô vang: "Sau một quãng nghỉ ngắn, chúng ta hãy chào đón thí sinh đầu tiên bước lên sân khấu!" Ánh đèn sân khấu nhấp nháy, Lục Dã và Fantina bắt tay chào nhau.

Màn biểu diễn khai mạc kết thúc tốt đẹp.

Nhờ màn trình diễn xuất sắc này, bầu không khí trong nhà thi đấu đã được đẩy lên cao trào.

Các thí sinh tràn đầy khí thế, quyết tâm giành lấy chiếc 'Aqua Ribbon' của Wallace Cup.

Jessie nấp bên cạnh quan sát bằng kính viễn vọng, nắm chặt tay nói: "Là đồ đệ của Admin, mình không thể để người ta coi thường được!" "Admin có dạy bà cái gì đâu mà đồ đệ, Meow ~" "Meowth, lát nữa ngươi lên diễn cùng ta!" "Không muốn đâu Meow!

Cho Sonans lên đi!" "Sô nán xì ~!" ...

Lục Dã lịch thiệp dẫn Fantina trở lại ghế giám khảo.

Trong mắt Fantina, người đàn ông đẹp trai và mạnh mẽ này bỗng có thêm một tầng huyền bí.

Nhưng hễ nghĩ đến việc một Huấn luyện viên tầm cỡ này có thể đến thành phố Hearthome khiêu chiến Gym, tấm lưng trần của cô lại vô thức rùng mình.

Cả hai ngồi xuống, Fantina xoa cằm suy nghĩ. "Phải tìm cơ hội tặng Huy chương Di Tích cho cậu ta thôi...

đỡ mất công cậu ta đến phá quán lần nữa." Lục Dã ngồi giữa chủ

tịch Raoul Contesta và nhà Vô địch Wallace.

Raoul nghiêm mặt gật đầu.

Wallace thì cười thân thiện, nói nhỏ: "Lục lão sư, tôi nghe Steven nhắc đến anh rất nhiều lần rồi." Nghe giọng điệu này, chắc anh thường xuyên gặp Steven lắm nhỉ?

Người trước mặt này chính là sư phụ đáng tin cậy của Ruby trong bộ 《Pokémon Adventures》, Wallace.

Anh không chỉ ôn nhu, trách nhiệm, mà còn tiếp quản áo choàng Vô địch từ Steven, gánh vác trọng trách Champion vùng Hoenn.

Đáng nhắc tới là Wallace và thủ lĩnh hệ Bay Winona của Hoenn là một cặp.

Thủ lĩnh các vùng khác sắp chết đói đến nơi rồi, chỉ có Hoenn là tỏa ra mùi "cơm chó" nồng nặc!

Lục Dã gật đầu chào lại.

Bên tai bỗng vang lên tiếng thông báo quen thuộc. 【Đinh!

Đạt thành tựu 'Trận đấu hoa lệ đầu tiên'!】 【Phần thưởng thành tựu: Vật phẩm Cam *1, PokéBall ngẫu nhiên *1!】 Nói là 'Vật phẩm phẩm chất truyền thuyết', thực ra là 'Quả Berry phẩm chất truyền thuyết'.

Lục lão sư đã quá hiểu cái hệ thống nhà mình rồi.

Tranh thủ lúc thí sinh đầu tiên đang đăng đài, Lục Dã mở phần thưởng, quả nhiên. 【Quả Lansat (Lansat Berry): Loại quả cực kỳ quý giá, giúp tăng tỉ lệ bạo kích khi lâm vào thế bí. (Truyền thuyết kể rằng mang theo loại quả này sẽ trở nên vô cùng hạnh phúc.)】 Lục Dã nhướng mày.

Tôi biết ngay mà, hệ thống kiếp trước chắc chắn là cái máy xay

sinh tố Berry!

Trong không gian hệ thống, quả Lansat nằm yên tĩnh, vỏ màu đỏ với cuống xanh, trông rất tươi ngon mọng nước.

Xét về hiệu quả, nó khá hợp với con Vịt nhà mình.

Liếc qua lời bình phía sau, Lục lão sư càng khẳng định suy đoán của mình.

Hạnh phúc nằm hưởng thụ... cái này quá hợp với định vị của Áp Áp (Sirfetch'd) còn gì! "Đợi làm thành Khối Năng Lượng cho Áp Áp ăn vậy." Tăng bạo kích chỉ là phụ, quan trọng là nuôi con Vịt béo tốt để nó yên tâm ấp trứng!

Hình ảnh một 'mẹ vịt' trắng muốt xòe cánh ấp trứng... cảm giác đó chẳng phải rất tuyệt sao?

Lục Dã nhẩm tính: "Hình như chỉ cần vài loại nữa là giải khóa xong bộ sưu tập Berry rồi..." Trong thế giới Pokémon, các loại quả như Salac, Petaya là 'chủng đột biến', giúp tăng tốc độ, tấn công đặc biệt cho Pokémon.

Hiện tại nhà Lục lão sư đã gom đủ Ganlon (tăng phòng ngự), Liechi (tăng tấn công) cùng sáu loại khác.

Chỉ cần thêm một quả Apicot tăng phòng thủ đặc biệt nữa là đủ bảy quả triệu hồi Rayquaza (đùa thôi). "Trong truyện đặc biệt, mình nhớ Ruby lấy Khối Năng Lượng vị cay để kết bạn với Rayquaza nhỉ?" Lục Dã nhìn về phía trung tâm sân khấu, ánh mắt chuyên chú nhưng tâm hồn đã treo ngược cành cây. "Lần sau mình làm cái vị Bảy Viên Ngọc Rồng... không tin là không nhử được nó!" "Lục lão sư." Wallace đội mũ trắng đan tay nhắc nhở, "Đến lúc chấm điểm rồi." Nghe vậy, Lục Dã chưa kịp mở 【PokéBall ngẫu nhiên】, vội tập trung vào sân khấu.

Thí sinh đầu tiên đã diễn xong, cô gái trẻ với con Eevee trên vai đang nhìn anh với ánh mắt kích động. "Lục lão sư!

Em, em..." "Em có thể từ từ nói." Fantina mỉm cười: "Các giám khảo đều rất kiên nhẫn mà." Cái này khác hẳn với những gì mình xem trong hoạt hình nha!

Lục Dã ngớ ra hồi lâu.

Cái cảm giác 'xoay ghế tranh giành học viên' này là sao đây! "Em..." Cô gái hít sâu một hơi, "Em lập chí trở thành một nhà Điều Phối tinh thông chiến đấu, giống như Lục lão sư và ngài Wallace vậy." "Quan trọng hơn, em cũng muốn xây dựng mối liên kết với Eevee của mình, để nó tiến hóa thành Sylveon!" "Bố y ~" Eevee trên vai cô gái nở nụ cười ngọt ngào.

Cả khán đài vỗ tay khích lệ, Lục Dã cũng gật đầu khẳng định.

Là fan nhà mình à?

Thế thì dễ rồi!

Câu 'Em chọn vị huấn luyện viên nào' suýt vọt ra khỏi miệng, Lục Dã nghiêm chỉnh nói: "Màn trình diễn rất tuyệt vời, chúc mừng em." Ngay sau đó, Lục lão sư chấm điểm cao, các giám khảo nhất trí cho cô gái thăng hạng. "Tuyệt quá!!" Cô gái ôm Eevee xoay vòng, rồi cúi rạp người về phía Lục Dã, "Cảm, cảm ơn Lục lão sư!" Wallace liếc nhìn Lục Dã, thấy anh cũng vừa nhìn sang. "Anh thấy cô bé có thể thành công không?" Wallace khẽ hỏi. "Không rõ nữa." Lục Dã trầm ngâm, "Nhưng chỉ cần tin tưởng Pokémon của mình, Pokémon cũng sẽ đáp lại Huấn luyện viên thôi." Wallace suy nghĩ rồi gật đầu, môi nhếch lên cười, gác chân lên ghế một cách sái thoát. "Tôi đã hiểu tại sao Steven nói anh là Huấn luyện viên khó lường nhất mà anh ấy từng gặp." "Khó lường?" "Thông thường, tôi có thể cảm nhận tính cách của chủ nhân thông qua Pokémon của họ." Đôi mắt xanh bích của Wallace nhìn

Lục Dã, thâm thúy và trong trẻo. "Nhưng Sylveon của anh mang một niềm tin mãnh liệt và khát vọng mạnh mẽ hơn.

Điều này tôi lại không cảm thấy ở một Huấn luyện viên như anh, thậm chí..." Wallace khoanh tay, ngẫm nghĩ rồi nói: "Anh dường như đang cố hết sức để tránh phải ra tay vậy." Lục Dã hơi sững người.

Wallace là Champion hệ Nước, khả năng cảm nhận cực kỳ tinh tế, được mệnh danh là 'Nghệ thuật gia của Nước và Điều Phối'.

Giống như Lance có thể cảm nhận hệ Rồng, Wallace cảm nhận được cảm xúc cũng không có gì lạ.

Lục Dã suy nghĩ một lát rồi gật đầu: "Đúng vậy, so với chiến thắng, tôi quan tâm đến sự an toàn của chúng hơn." Wallace nhíu mày trầm tư. 'Dù là hồ nước yên tĩnh, khi bão tố đến cũng sẽ trào dâng mãnh liệt.' Anh vô thức nhớ lại lời dạy của sư phụ Juan.

Với thực lực của Fantina, vẫn chưa đủ để khiến Lục lão sư dốc toàn lực chiến đấu.

Ánh mắt Wallace lặng lẽ quan sát Lục Dã, trong lòng trỗi dậy niềm tin chiến đấu hiếm hoi.

Anh muốn chứng kiến xem sức mạnh to lớn nào đã cứu mạng Steven năm xưa! 'Vậy thì, đến lúc bế mạc sân khấu chính, hãy diễn một trận chiến giữa các Champion vậy.' Wallace thu hồi tầm mắt, ngẩng đầu nhìn lên vòm nhà thi đấu, hình ảnh tòa tháp trắng mỹ lệ hiện ra trong đầu. 'Chính là tại...

Tháp Không Gian - Thời Gian ở thị trấn Alamos!' Đương nhiên, nếu mình là người đề nghị so tài, nhất định phải có thù lao xứng đáng...

Wallace thầm tính toán: "Tặng tiền thì tục quá, hay là trao đổi tâm đắc chiêu thức giữa các Champion vậy..." Là Champion hệ Nước,

chiêu sở trường nhất của Wallace là 「Cầu Mưa」 giúp cường hóa toàn diện hệ Nước. 「Cầu Mưa」 của anh chứa đựng vẻ đẹp và sức mạnh của nước, cũng bao gồm cả tâm đắc cá nhân.

Dù có chia sẻ cho Lục lão sư thì với trình độ của cậu ấy cũng không làm mai một nó.

Tuy nhiên, tất cả phải đợi đến khi Wallace Cup kết thúc đã.

Wallace lắc đầu, tiếp tục nhiệm vụ giám khảo.

Ánh đèn sân khấu nhấp nháy, trời bên ngoài dần tối.

Yellow với mái tóc đuôi ngựa vàng dù không hiểu lắm nhưng vẫn hết mình hò reo cổ vũ cho từng thí sinh.

Blue ngáp một cái, chống cằm nhìn Yellow: "Yellow, em đúng là hiền lành thật đấy ~" "Hì hì." Yellow gãi đầu, "Em chỉ muốn cổ vũ hết mình cho mọi người thôi!" Blue bật cười: "Ái chà ~ bảo sao Red lại để ý em!" "Ngô!" Ngay lập tức, má Yellow đỏ bừng, đầu bốc khói, đứng hình tại chỗ.

Red đúng là vũ khí hạng nặng đối với Yellow!

Jasmine ôm Magnemite, đột nhiên đỏ mặt, cúi đầu nhìn cái bụng phẳng lì.

Đói rồi, nhưng đại hội vẫn chưa kết thúc... "Lát nữa ở nhà hàng bảy sao đằng kia hình như có giải Đấu Đôi, thắng được ăn miễn phí đấy..." Blue nói.

Jasmine: "Tôi muốn đi!" Mọi ánh mắt đổ dồn về phía Jasmine vừa thét lớn.

Cô cúi gầm mặt, ngượng ngùng không thốt nên lời, hai tay siết chặt Magnemite.

Con Magnemite sắp hiện mắt vòng tròn đến nơi rồi.

Đúng lúc này, một người phụ nữ ăn mặc kỳ quái trên sân thu hút sự chú ý của mọi người. "Cách ăn mặc thật hiếm thấy nha." Fantina mỉm cười nhận xét.

Raoul Contesta nhíu mày khó chịu: "Làm sao cô ta qua được vòng sơ tuyển vậy?" Lục Dã lại ngồi thẳng dậy, tập trung cao độ.

Người phụ nữ trước mặt mặc trang phục xanh đỏ loè loẹt, buộc tóc đuôi ngựa màu đỏ kỳ cục, đeo kính gọng tròn to đùng.

Chương 427

Rõ ràng nếu ăn mặc tử tế thì cũng là mỹ nhân 9 điểm, nhưng hiện tại tạo hình của Jessie quê mùa hết mức. "Mọi người!

Chào mừng đến xem màn biểu diễn của tôi!" Jessie dang rộng hai tay, cười lớn: "Tiếp theo, tôi - Jessilina cùng cộng sự Sonans, xin mang đến màn biểu diễn cho mọi người!" "Sô nán xì ~!" Có lẽ vì tạo hình của Jessie quá "đi trước thời đại", cả nhà thi đấu im phăng phắc.

Raoul Contesta bên cạnh đã sẵn sàng cho 0 điểm.

Khán giả bắt đầu cảm thấy ngượng thay cho Jessie.

Lục Dã nhìn Jessie bằng ánh mắt khích lệ, khẽ gật đầu. 'Yên tâm, có Admin ở đây, vòng này chắc chắn thăng hạng!!' Jessie tự cổ vũ mình, cùng Sonans chạy về hai phía sân đấu.

Ngay sau đó, cả hai lao vào húc nhau, Jessie bị hất văng lên cao!

Cả trường đấu xôn xao. "Cái thao tác gì thế này!?" "Đấu hoa lệ mà cho phép nhà Điều Phối tự ra chiêu hả?" "Có sao đâu, trước đây ở liên minh cũng có Huấn luyện viên đấm nhau với Pokémon đấy thôi!" Khắc sau, Jessie hạ cánh an toàn trên đầu Sonans, như một động tác thể dục dụng cụ, giơ cao hai tay! "Teng teng teng!" Nhà thi đấu lại rơi vào tĩnh lặng. "Tuyệt quá!!" "Chúng tôi là fan của bà đây ~ Meow!!" Giữa không gian tĩnh lặng, tiếng vỗ tay đột ngột vang lên.

Mọi người nhìn qua, thấy một thanh niên tóc lam và một con Meowth biết nói.

Cả khán đài chỉ có hai khán giả này vỗ tay.

Sau đó, Satoshi cũng vỗ tay theo. "Pikachu, chị kia diễn hay quá!" Satoshi mắt sáng rực, chẳng nhận ra ai cả. "Pikapi..." Pikachu thì nhận

ra rồi, thở dài bất lực.

Jessie giữ tư thế chào, mong đợi nhìn về phía bàn giám khảo.

Raoul Contesta mặt nghiêm nghị, giơ bảng điểm, nhíu mày: "Trong đấu hoa lệ, biểu hiện như vậy quá thô lỗ!" Từ đầu giải đến giờ, điểm 0 đầu tiên xuất hiện!

Khán đài rộ lên tiếng cười nhạo.

Jessie đứng giữa những tiếng cười, gượng gạo nhếch môi, Sonans vỗ về sau lưng cô. "Rất vui vì được thấy một màn trình diễn ưu tú như vậy." Nhà thi đấu bỗng im lặng, chờ đợi lời phán quyết của bậc thầy Điều Phối.

Chàng thanh niên tóc đen tuấn tú mỉm cười, chậm rãi giơ bảng điểm. "Tôi đã thấy được sự tin tưởng lẫn nhau giữa nhà Điều Phối và Pokémon, đủ để bước lên sân khấu Hoa lệ Khánh điển của Kalos." "Thí sinh Jessilina, cô có tố chất để trở thành 'Nữ hoàng Kalos', chúc mừng cô." Khán đài lại lặng ngắt như tờ, cho đến khi có người thốt lên đầy kinh ngạc: "Mười, mười điểm tuyệt đối!?" "Điểm 10 đầu tiên của giải!" Điểm 10 và điểm 0 cùng xuất hiện trên một thí sinh!

Jessie sụt sịt mũi, Sonans xúc động vô cùng. "Sô, sô nán xì..." (Đội ơn Admin...) May mà không ai hiểu nó nói gì.

Raoul Contesta khó chịu nhìn Lục Dã.

Là chủ tịch hội đồng chấm điểm, ông chú trọng tính hoa lệ và thương mại.

Với ông, màn diễn của Jessie không đáng một xu.

Ông bắt đầu nghi ngờ tính chuyên nghiệp của Lục lão sư.

Dù kỹ thuật cao siêu nhưng không có nghĩa là cách chấm điểm của Lục Dã sẽ được mọi người công nhận!

Vị giám khảo thứ ba, Fantina mỉm cười nhìn Jessie, gật đầu. "Tôi rất tán thành cách thể hiện bản thân cùng Pokémon trong màn diễn." Jessie ngẩn ra, thấy Fantina giơ tay phải đeo găng trắng lên.

Khi bảng điểm đưa ra, cả trường đấu ngỡ ngàng. "Mười điểm, lại là mười điểm!?" "Sao chênh lệch với ông chủ tịch dữ vậy!" "Tôi cứ tưởng Lục lão sư nhìn nhầm... hóa ra 'nội gián' lại là ông chủ tịch à?!" Raoul Contesta nhíu mày sâu.

Ông thừa nhận màn diễn vừa rồi có điểm sáng, nhưng sự phá cách của Jessie trong mắt ông chẳng khác nào một sự khiêu khích!

Lượt chấm điểm cuối cùng, Raoul nhìn về phía Wallace.

Wallace mỉm cười: "Xin lỗi ngài Raoul." Raoul thở dài, miễn cưỡng gật đầu: "Chấm điểm đi." Ngay lập tức, Wallace giơ cao bảng điểm.

Cả khán đài rúng động không ngừng. "Ba, ba điểm mười tuyệt đối!?" "Bá nhạc, Lục lão sư đúng là bậc bá nhạc!!" "Đề nghị điều tra ông chủ tịch xem có phải bị Đội Hỏa Tiễn mua chuộc không!" Giữa những tiếng đùa cợt, ngày biểu diễn đầu tiên của Wallace Cup chính thức khép lại.

Tổng kết lại, Jessie đạt điểm trung bình 7.5, thành công tiến vào vòng sau!

Bộ ba Đội Hỏa Tiễn không kịp ăn mừng, vội vàng chạy về khu thương mại bày hàng.

Jessie hớn hở: "Đúng là nhờ có Admin làm giám khảo!" James và Meowth nhìn nhau, gãi đầu nói: "Có lẽ không phải công của Admin đâu, mà là do Jessie tự mình thể hiện xuất sắc đó." Jessie ngẩn người hồi lâu. "Tôi... tự mình thể hiện xuất sắc sao?" Meowth khoanh tay gật đầu: "Trình độ của Jessie vốn cao mà Meow!

Nhãn quang của Admin không sai đâu!" "Thôi, kiếm thêm ít tiền về hiếu kính Admin nào!" James cười nói. "Sô nán xì ~!!" Kéo theo một Jessie đang cười ngây ngô, bộ ba chạy về khu thương mại, tiếp tục bàn kế hoạch bán hàng cho ngày mai.

Sau khi bàn bạc, họ quyết định từ mai sẽ bán vật phẩm lưu niệm của Sylveon. "Có danh tiếng của Admin, chắc chắn sẽ kiếm bộn tiền Meow!" "Cảm giác thật tuyệt vời ~~" "Sô nán xì!" ...

Sau khi ngày đầu kết thúc, Lục Dã bước ra khỏi nhà thi đấu, gặp nhóm Jasmine.

Không ngờ Satoshi đã nhanh chân hơn một bước, đang thách đấu Gym với Fantina: "Em từ thành phố Hearthome đuổi theo tới đây là để lấy huy chương!" Satoshi ánh mắt rực cháy.

Fantina ngẩn ra, rồi mỉm cười: "Không vấn đề, sau bữa tối hãy đấu một trận Gym Battle nhé!" Cô đã chuẩn bị tâm lý để nới lỏng tay rồi.

Quan trọng hơn, thiếu niên này có vẻ rất thân với Lục lão sư.

Qua cậu ta có khi biết được địa chỉ nhà, rồi tìm dịp gửi huy chương qua đường bưu điện cho Lục lão sư...

Cái Gym ở Hearthome không chịu nổi một trận phá quán của người có thực lực như Lục lão sư đâu!

Fantina thở dài bất lực, chào mọi người rồi về chuẩn bị.

Satoshi đầy phấn khích. "Lục lão sư!

Anh nói xem lát nữa em nên dùng đội hình nào!" "Ách... dùng cái Counter Shield tự chế của em là được." "Hả?

Đó chẳng phải là anh dạy em sao?" "Không, là em tự sáng tạo đấy." Lục Dã nghiêm mặt, "Tôi nói sao thì là vậy." Satoshi gãi đầu khó

hiểu, thấp giọng 'vâng' một tiếng.

Jasmine khẽ kéo vạt áo Lục Dã, đỏ mặt nói nhỏ: "Lục lão sư, lát nữa... anh có thể cùng em lập đội tham gia Đấu Đôi không?" Lục Dã ngẩn ra: "Đấu Đôi?" "Cặp thắng cuộc sẽ được ăn món ăn thượng hạng miễn phí suốt một tuần!" Blue quàng cổ Yellow, "Tôi và Yellow đã đăng ký rồi!" Lục Dã gật đầu, nhìn Jasmine một cái rồi quay đi, dõng dạc nói: "Miễn phí hay không không quan trọng, chủ yếu là tôi đồng ý yêu cầu của tiểu thư Jasmine!" "Còn em thì sao?" Satoshi chỉ vào mình, "Em lập đội với ai?" "Em?

Em với Pikachu lên luôn đi, nếu quy tắc cho phép." "Nhưng... không có cộng sự thì không báo danh được mà!" Satoshi kêu lên.

Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời. "Nói về cộng sự... tôi có thể giới thiệu cho em vài ứng cử viên." ...

Tối hôm đó, trong giải Đấu Đôi của nhà hàng bảy sao, Satoshi cùng James (đã cải trang) báo danh tham gia.

Lịch sử lại lặp lại với những màn cải trang của Satoshi và James.

Có điều lần này James chỉ cải trang bình thường... và Satoshi hoàn toàn không nhận ra.

Trước khi ra trận, Meowth đứng trên vai Sonans, vỗ vai James: "Cố lên!

Vì miếng ăn của Meowth sau này!" James run rẩy: "Nhưng Admin cũng tham gia mà..." "Sợ gì ~" Jessie hừ lạnh, "Admin chắc chắn sẽ nới tay, lúc đó chúng ta vẫn có cơ hội thắng ~" "Bà chắc...

Admin sẽ nới tay không Meow?" Mặt Meowth đầy vẻ nghi ngờ.

Nên nhớ...

Admin thích nhất là 'làm gỏi' người nhà trong mấy cái giải cỏ thế

này!

Rất nhanh, dự đoán của Meowth đã được kiểm chứng. "Rotom, sử dụng Phóng Điện!" "Amphy, chúng ta cũng Phóng Điện!" Hai luồng điện rực rỡ chiếu sáng sân đấu.

Tổ hợp Lục lão sư và Jasmine lấy tư thế nghiền ép, quét sạch các đối thủ khác, chẳng khác nào một cuộc thảm sát!

Ánh điện chiếu sáng khuôn mặt phức tạp của các người chơi khác bên sân. "Lục lão sư không chỉ bắt nạt gà mờ, mà còn rủ cả Thủ lĩnh Gym đi 'hành gà' nữa hả!?" "Sốc!

Nhà vô địch tham gia giải cỏ, góc khuất đằng sau là vì một tuần ăn miễn phí!" "Champion sao lại tham gia giải này!

Là Lục lão sư à?

Thế thì bình thường!" Nhờ hiệu ứng truyền thông của Lục lão sư, lượng khách kéo đến cực đông.

Ông chủ nhà hàng cười không khép được miệng, dù lỗ vốn cũng phải cắn răng chịu!

Tuy nhiên, sau khi chứng kiến sức ăn của Jasmine và Gengar.

Niềm vui của ông chủ lập tức hóa thành nước mắt cay đắng.

Gengar & Jasmine: (￣~￣) Nhóp nhép!

Nhân viên hớt hải chạy lại: "Ông chủ, em tra được rồi!

Cô gái kia là quán quân bốn kỳ liên tiếp của giải thi ăn đấy!" Ông chủ nhà hàng muốn khóc mà không ra nước mắt.

Thôi xong, chuyến này lỗ sặc máu rồi!!

Bữa tối miễn phí tại nhà hàng bảy sao kết thúc với màn nghiền ép của cặp đôi Thầy Lục và Jasmine trong trận Đấu Đôi.

Jasmine hiếm khi được một bữa no nê, tản bộ trong cơn gió đêm se lạnh, cô nàng không nhịn được mà nấc nhẹ một tiếng.

Ngay lập tức, thiếu nữ tóc bím đỏ bừng mặt, nhìn quanh quất tứ phía.

Sau khi xác nhận không có ai để ý, cô mới thở phào nhẹ nhõm.

Lục Dã thì đang an ủi Satoshi vừa thất bại: "Hạng ba cũng có tiền thưởng mà!".

Satoshi thở dài: "Tiền bối Yellow thực sự quá mạnh...

Bột Ngủ của Butterfree phát nào cũng trúng!".

Không ngờ cũng có ngày mình trở thành tiền bối, Yellow chắp tay sau lưng, ngượng ngùng cười hì hì: "Vận khí, là do vận khí tốt thôi lạp~".

Dù sao cũng là thiếu nữ được Rừng Viridian chúc phúc, độ may mắn của Yellow dù không bằng Togepi thì cũng vượt xa nhân loại rồi.

Xét thấy ngày mai còn có Đại hội Câu cá, Lục Dã định về khách sạn nghỉ ngơi trước. "Đúng rồi, trận đấu Gym với Fantina thế nào rồi?" Lục Dã hỏi. "Thắng rồi!" Mắt Satoshi sáng lên, định giải thích nhưng nhớ đến lời dặn của Fantina, cậu gãi đầu đầy lúng túng.

Không được để Thầy Lục biết Fantina định trực tiếp tặng Huy chương cho anh ấy — đó là sự công nhận từ Thủ lĩnh Fantina, một bất ngờ nhỏ!

Lục Dã chỉ "ồ" một tiếng, không truy hỏi thêm.

Nghĩ bụng, chắc là Fantina thả xích, hoặc là chiến thuật 'Phản Đòn' của Satoshi vừa vặn khắc chế chiêu Thôi Miên của Drifblim.

Khả năng trước cao hơn... dù sao Satoshi vẫn đang dùng đội hình mới thu phục ở Sinnoh, thực lực chưa định hình. "Ngày mai có Show

biểu diễn, Thầy Lục không làm giám khảo sao?" Jasmine khẽ hỏi. "Nghỉ một ngày đi, kẻo ngài Raoul Contesta lại trưng cái mặt thối ra".

Jasmine nhớ đến cảnh ngài Raoul hôm nay phải một mình đối mặt với ba cái điểm mười, không nhịn được che miệng cười khẽ. "Lão ấy đáng đời lắm!" Green bĩu môi, rồi sực nhớ ra: "Đúng rồi, mình còn phải tiếp tục công việc kinh doanh nữa!".

Lục Dã tò mò: "Mai bán gì?". "Đồ lưu niệm Sylveon!" Green kiêu ngạo nói, "Với màn thể hiện tỏa sáng của cậu, nhất định sẽ đắt hàng như tôm tươi!".

Sắc mặt Thầy Lục trở nên cổ quái.

Có nên nhắc cô là bộ ba Team Rocket đã nhanh chân hơn một bước rồi không nhỉ...

Thôi kệ, dù Green có lỗ thì cũng có người khác gánh thôi.

Chương 428

Đêm dần buông, rừng lá rụng bên hồ Valor vang lên tiếng gió xào xạc.

Phóng tầm mắt ra xa, có thể thấy vầng trăng khuyết in bóng trên mặt hồ lân tinh.

Sau khi chia tay nhóm Satoshi, Lục Dã đến khách sạn cao cấp ven hồ, nhận phòng bằng phiếu miễn phí mà Matori cung cấp.

Trên phiếu không ghi thông tin của cán bộ, nhân viên phục vụ cũng chỉ coi anh là một vị khách cực kỳ may mắn, dẫn anh lên phòng Tổng thống ở tầng cao nhất.

Căn phòng trang trí xa hoa, cửa sổ sát đất nhìn ra cảnh đêm mờ ảo, tầm nhìn cực kỳ khoáng đạt.

Lục Dã liếc qua nhóm chat, phát hiện Lucian – người vừa gửi cho anh một quả trứng Pokémon khi tới hồ Valor – lại đang vội vã chạy tới địa điểm làm việc tiếp theo.

Trong lòng Thầy Lục không khỏi dâng lên một cảm xúc phức tạp.

Thảo nào Liên minh Sinnoh lại có phong khí lười biếng như vậy, hóa ra là có Lucian đang gánh tạ thay cho Aaron và Flint! "Ghos~" Gengar bay lơ lửng tới cửa sổ, áp mặt vào kính nhìn ra ngoài.

Có vẻ như chưa thấy đủ phê, Gengar xuyên thẳng qua kính, bay lơ lửng giữa không trung.

Dưới ánh trăng, nó cách lớp kính thè lưỡi với Lục Dã, bày ra bộ mặt kinh dị (Scary Face).

Lục Dã phì cười. "Ghos! (~￣▽￣)~" Gengar nhảy ra nhảy vào, chơi đùa không biết mệt.

Lục Dã thật sự không làm gì được nó, bỗng nhớ ra một chuyện: "Đưa lồng ấp cho ta".

Mới có vài tiếng, chắc là chưa đến mức lây nhiễm cái thói 'ý thức tự quản lý' đâu... chắc thế. "Ghos! (￣▽￣)/" Gengar lục lọi trong túi không gian một hồi, lấy ra chiếc lồng ấp trong suốt đưa qua lớp kính cho Lục Dã.

Dựa theo cảm ứng Aura, còn rất lâu nữa quả trứng mới nở.

Lục Dã thở phào.

Thời gian này đủ để Áp Áp dạy cho nó biết thế nào là 'triết học thành công của kẻ lười'!

Không gian trong phòng rất rộng, Arcanine với khuôn mặt đầy "trí tuệ" đang lăn lộn trên thảm. "Ngao ô~ ଘ(• p•)ଓ".

Lục Dã xoa xoa cái bụng ấm áp của nó, Arcanine chẳng còn tí uy nghiêm nào, hớn hở nhe răng. "Mày cũng nên học tập con 'Sư Tử Vương' của Blue Oak một chút đi".

Lục Dã bất lực cười. "Ngao ô? (O_o)??". "Không có gì, mày vui là được". "Bố y~ o(´^ `)o" Sylveon nằm trên sofa, đôi tai dài màu hồng khẽ đung đưa.

Có vẻ trận đấu hôm nay làm nó hơi mệt, nó uể oải ngáp một cái.

Đương nhiên... cũng có thể là do đối thủ quá yếu nên nó thấy chán.

Nghĩ đến việc lát nữa phải dụ dỗ Áp Áp giúp mình ấp trứng, Lục Dã trầm ngâm một lát, quyết định dùng quả Lansat vừa lấy được hôm nay để làm khối năng lượng (Pokéblock) mới.

Vừa hay Gengar cũng mang theo máy xay Berry từ nhà, cho Rotom chui vào là dùng được ngay... "Không thể thấu hiểu, hự~ o(T⌒To)". "Làm nhanh lên, mai ta bảo Ampharos nạp điện cho ngươi!". "Thấu

hiểu vạn tuế! (๑`▽´๑)۶".

Khối năng lượng làm từ quả Lansat có hương vị kỳ diệu, nhờ chất lượng quả xuất sắc, khối năng lượng tỏa ra sắc màu lung linh. "Ngô..." Lục Dã nuốt nước miếng, nghĩ đi nghĩ lại vẫn không dám tự mình thử độc, bèn đưa cho Gengar. "Ghos~ (o=^•ω•^=)✧" Đối với hương vị mới này, Gengar đưa ra đánh giá cực cao.

Thêm chút nước hành nữa chắc sẽ hợp vị với Áp Áp hơn...

Sau khi cải tiến, Lục Dã đưa thành phẩm cuối cùng đến trước mặt Áp Áp. "Cạp?".

Sirfetch'd ngẩn người hồi lâu, chỉ tay vào chính mình. "Làm riêng cho ngươi đấy".

Lục Dã nghiêm nghị nói: "Togepi và mấy đứa khác đều không có phần đâu!". "Cạp! (´ꈍᴗꈍ)σ" Trong khoảnh khắc, khóe mắt Áp Áp rưng rưng, nó cảm động sâu sắc.

Ta cứ tưởng chủ nhân chỉ coi ta là nguyên liệu dự trữ... xem ra... là ta hiểu lầm chủ nhân rồi! "Cạp~~ (๑´p `๑)" Áp Áp nuốt trọn khối năng lượng Lansat, đôi lông mày sắc lẹm giãn ra, miệng không tự chủ được mà ngoác tới tận mang tai.

Tỉ lệ chí mạng từ quả Lansat vừa vặn tương thích với Sirfetch'd, khiến cây hành bản thể của nó tỏa ra ánh kim loại lẫm liệt.

Mà tuyệt chiêu cuối của nó, Lưu Tinh Đột Kích, lại liên quan mật thiết đến tỉ lệ chí mạng này!

Ngay lập tức, ánh mắt Áp Áp ngưng tụ, lộ ra nụ cười tự tin: "Cạp!".

Nếu có thể đạt thứ hạng cao hơn trong các trận đấu nội bộ... nhất định sẽ được thưởng nhiều khối năng lượng ngon như thế này nữa!

Trong phút chốc, Áp Áp thấy mình lại "lên đỉnh" rồi! "Thực tế thì... ta có chuyện cần ngươi giúp".

Lục Dã hơi ngại ngùng. "Cạp!" Áp Áp vung mạnh cây hành.

Cứ việc phân phó!

Lục Dã gật đầu, lấy quả trứng Pokémon ấm áp từ lồng ấp ra, đặt vào tay Áp Áp. "Cạp?" Áp Áp mặt đầy khó hiểu. "Tiếp theo, ngươi phụ trách công việc ấp trứng".

Lục Dã gật đầu: "Cẩn thận chút, đừng có ngồi đè lên làm hỏng đấy". "Cạp! (´ꈍ◡ꈍ)σ" Áp Áp từ bi phẫn chuyển sang đau lòng, nước mắt rơi lã chã.

Hiệp sĩ mà lại đi ấp trứng sao?

Vịt Galar vĩnh không làm nô!! "Mai ta lại làm thêm khối năng lượng Lansat cho ngươi".

Lục Dã nói.

Ánh mắt Áp Áp đanh lại, trịnh trọng gật đầu.

Mấy cái đó không quan trọng!

Chủ yếu là muốn chia sẻ nỗi lo với chủ nhân thôi!

Dường như cảm nhận được bầu không khí hòa thuận trong đội, quả trứng màu xám tro khẽ rung rinh một cái.

Đám nhóc lập tức nín thở, đồng loạt nhìn về phía nó.

Thấy quả trứng không động tĩnh gì thêm mới thở phào. "Để nở chắc cũng phải mất mấy tháng..." Lục Dã sờ cằm.

Trong đội, Gengar kế thừa 'chiến thuật bẩn' của mình, Blastoise là 'vững chãi', Áp Áp là 'kẻ lười'...

Nếu Pokémon nở ra giống với Huấn luyện viên... thì sinh mệnh

nào sẽ ra đời từ quả trứng này đây?

Lục Dã chìm vào suy tư, rồi lắc đầu không có manh mối.

Ngay sau đó, anh mở màn hình hệ thống, tiếng thông báo vang lên. [Bạn có muốn nhận 'Bóng chứa Pokémon ngẫu nhiên *1' không?] [Có/ Không]. "Có". [Đinh!

Nhận được 'Dusk Ball *1'!].

Quả Dusk Ball tỏa ánh sáng mờ ảo nằm yên lặng trong khay.

Vòng tròn ở giữa có màu cam hồng, thân bóng là sự kết hợp giữa xanh thẫm và đen, mang vẻ đẹp đầy bí ẩn.

Lục Dã ngắm nghía vẻ ngoài, khẽ gật đầu. "Lần này vận khí không tệ...

ít nhất không ra bóng thường".

Dusk Ball có tỉ lệ bắt giữ tăng thêm đối với Pokémon vào ban đêm hoặc trong hang động, đường hầm.

Còn loại Dusk Ball có thể khiến Pokémon cuồng bạo hóa trong phim điện ảnh thì khả năng cao là sản phẩm cải tạo phi pháp của Team Rocket.

Dù sao thứ đó cũng bất hợp pháp, dùng bóng đặc biệt đi đánh giải nhất định sẽ bị tố cáo!

Lục Dã tung tung quả bóng trong tay, ấn nút thu nhỏ rồi nhét vào thắt lưng. "Nếu hợp thì để dành cho Pokémon tiếp theo".

Lục Dã lẩm bẩm: "Nếu không thì cũng bán được vạn đồng chứ chả chơi...".

Bóng thường sản xuất hàng loạt thì giá bình dân, nhưng các loại bóng hiếm thì đương nhiên không có giá một ngàn tiền Pokémon như trong game.

Loại Great Ball màu xanh chỉ có các Thủ lĩnh Gym mới dùng nổi, còn Ultra Ball vàng đen thì toàn là trang bị của cấp Thiên vương rồi.

Lục Dã rất kỹ tính về chủng loại bóng.

Dù sao cũng là một người chuyên ấp trứng, để đời con kế thừa loại bóng của đời cha, Thầy Lục cũng từng tốn không ít tâm tư... "Cạp! (*/ω＼*)" Ở phía bên kia, dưới sự đe dọa và dụ dỗ của Thầy Lục, Áp Áp đã bắt đầu thử nghiệm ấp trứng.

Lục Dã: "Ngươi đỏ mặt cái quái gì!".

Áp Áp đặt kiếm khiên vào góc tường, đi quanh quả trứng một vòng, nhìn trái ngó phải.

Cuối cùng, nó tìm được tư thế thích hợp, thu cánh lại, ngồi xổm lên phía trên quả trứng. "Cạp~! (✪ω✪)" Tư thế này cũng khá thoải mái đó chứ!

Lục Dã che miệng, cảm thán: "Lông vũ Cầu Vồng ngươi cũng cầm lấy mà dùng đi, nó chắc cũng có hiệu quả của đặc tính Cơ Thể Lửa (Flame Body)".

Pokémon có đặc tính Flame Body có thể tăng mạnh hiệu suất ấp trứng.

Lục Dã nghĩ bụng, Lông vũ Cầu Vồng chứa Thánh Hỏa của Ho-Oh chắc cũng có hiệu quả tương đương.

Lông vũ Cầu Vồng: ???

Ngươi định ép ta hắc hóa, gọi Marshadow đến solo với ngươi đúng không!

Chương 429

Thấy lông vũ hơi xỉn màu, Lục Dã tiện tay thi triển một phát Aura, lông vũ lại lấp lánh như mới.

Ấp trứng thì ấp trứng thôi... dù sao cũng tốt hơn lúc trước bị coi là máy lọc không khí!

Đêm buông xuống, gần mười hai giờ.

Sau khi phó thác quả trứng cho Áp Áp, Lục Dã chuẩn bị lịch trình ngày mai rồi đi tắm rửa nghỉ ngơi.

Ngày mai tại bờ hồ Valor có Đại hội Câu cá và cuộc thi đua tốc độ dưới nước.

Thời gian không trùng nhau, tối đến hội trường chính làm giám khảo là được.

Đêm khuya, mấy đứa nhỏ cũng không lén ra ngoài mở liveshow hay tụ tập đánh lộn, mà yên lành nằm trên trần nhà, bể nước, thảm và giường của Thầy Lục ngủ say sưa.

Chỉ có Sirfetch'd là tận chức tận trách canh giữ bên cạnh quả trứng, ánh mắt sắc lẹm, gật đầu trang nghiêm.

Khi ngươi ra đời, cả hồ Valor sẽ hô vang tên ngươi.

Sẽ có một ngày ta có thể yên tâm làm kẻ lười... còn ngươi, sẽ được đội vương miện! "Cạp! (´ᗜ◡ᗜ)σ" Nghĩ đến kế hoạch của mình, Áp Áp không nhịn được mà cười trộm thành tiếng.

Chỉ đạo, bồi dưỡng một tay đấm mạnh mẽ, vậy thì Áp Áp sẽ không phải lên sân nữa lạp~ Cảm giác thật tuyệt vời áp~!

Quả trứng Pokémon hơi nóng lên, màn đêm bao phủ, Lục Dã gối

lên dải lụa của Sylveon, chìm vào giấc mộng ngọt ngào... ...

Ngày 27 tháng 3, thứ Bảy.

Gengar 'xoạt' một cái kéo rèm cửa ra.

Đứng trước cửa sổ nhìn ra mặt hồ, Gengar chống nạnh, nhe răng gật đầu.

Lại là một ngày đẹp trời~ Ghos!

Lục Dã ngáp một cái, mở mắt ra thì thấy nhóc con nào đó lại lẻn lên giường từ lúc nào. "Bố y! (◦`~´◦)" Sylveon trừng đôi mắt xanh tròn xoe, giận dữ nhìn Lục Dã. "Xin lỗi nhé, anh đè trúng tóc... không phải, đè trúng dải lụa của em".

Lục Dã áy náy cười cười.

Tiếng gõ cửa sáng sớm vang lên.

Rotom Pokédex nhận bữa sáng nóng hổi từ tay Indeedee, dùng cánh tay máy bưng lên bàn.

Lục Dã nhai bánh mì, liếc nhìn Indeedee vừa rời đi.

Khá lắm, Indeedee + Dịch vụ phòng, đúng là đội hình siêu khủng!

Ông chủ khách sạn đúng là dân Team Rocket có khác, phục vụ kiêm luôn bảo an, tầm nhìn chiến lược thật!

Trong nhóm chat, Satoshi đã kéo Fantina vào nhóm, cô nàng đang trò chuyện với Sabrina. "Sabrina tiểu thư, tôi rất mong đợi bộ phim mới của cô ra mắt~" Fantina che miệng cười.

Sabrina nhàn nhạt đáp một tiếng: "Thời gian tới tôi không có ý định đóng phim". "Ơ?

Phim của cô ở Unova không phải rất được hoan nghênh sao?".

Sabrina chẳng buồn trả lời, nhưng nể tình là người trong nhóm nên

đáp: "Không muốn đóng".

Thực tế, Sabrina nhận hợp đồng đều dùng thìa định mệnh để bói toán.

Thời gian tới không nên ra ngoài, sẽ có biến động lớn...

Quẻ bói bảo thế, nên Sabrina cũng tin thế. "Tiếc quá đi!" Roxie nhe răng khểnh, thở dài: "Em còn định viết nhạc chủ đề cho phim của chị Sabrina cơ".

Lt.

Surge ngạo nghễ giơ ngón cái chỉ vào mình, cười lớn: "Nhóc em ơi, em còn non lắm, việc này cô ấy chắc chắn sẽ tìm những nhạc sĩ chuyên nghiệp hơn chứ!". "Ồ!" Mắt Roxie sáng rực, lập tức hiểu ra: "Đúng là tiền bối Lt.

Surge!". "Hừ hừ~~" Lt.

Surge khoanh tay, đắc ý gật đầu.

Akin hét lớn: "Thật không biết xấu hổ, lại đi lừa lính mới!". "Này, nhóc tóc nhím, không được nói bậy nhé!" Thiếu tá vùng Unova nheo mắt lại.

Ngay sau đó, Akin dán lên biểu đồ so sánh lượng fan của Lt.

Surge và Roxie.

Lt.

Surge bị K.O ngay lập tức, lặn mất tăm.

Roxie nói chắc như đinh đóng cột: "Chắc chắn là tài năng của ngài Lt.

Surge chưa được mọi người phát hiện thôi!".

Lục Dã phụ họa: "Chắc trăm năm nữa, Lt.

Surge sẽ được truy phong là quái kiệt nhạc điện tử đấy!".

Lt.

Surge gãi đầu cười hì hì, bỗng thấy Thầy Lục thật đúng là người anh em thiện lành.

Satoshi lên tiếng: "Thầy Lục, bọn em chuẩn bị câu cá bên hồ rồi!

Anh mau qua đây!". "Đến ngay". ...

Hồ Valor in bóng bầu trời xanh mây trắng, đàn Starly bay lượn trên cao.

Bờ hồ tụ tập không ít du khách, các lão ngư cưỡi trên lưng Pokémon hệ Nước, căn chỉnh cần câu, nói cười rôm rả.

Lục Dã xuất hiện giữa đám đông lập tức thu hút vô số ánh nhìn.

Tuy nhiên mọi người cũng không lên tiếng quấy rầy, chỉ lịch sự xin chữ ký và chụp ảnh chung.

Lục Dã đáp ứng từng người, đợi đám đông tản đi mới hội quân với nhóm Satoshi. "Green đâu?

Ở khu thương mại à?" Lục Dã nhìn quanh. "Chị Green đang tự kỷ rồi".

Satoshi thì thầm vào tai anh, "Hình như có thương nhân tung ra sản phẩm cạnh tranh y hệt, mà giá rẻ hơn hẳn!".

Làm tốt lắm, Team Rocket!

Lục Dã nhíu mày: "Thế thì tiếc quá...".

Jasmine đã đi xem biểu diễn nghệ thuật ở sân khấu chính.

Yellow đội mũ rơm, tay cầm cần câu, đỏ mặt hừ hừ nói: "Hôm nay em nhất định sẽ giành chức Vô địch Đại hội Câu cá!". "Tớ cũng không thua đâu!".

Satoshi tung Pokéball, Floatzel khoanh tay trước ngực, tạo dáng y hệt Satoshi. "Floatzel của tớ là tay bắt cá cự phách đấy!".

Lục Dã ngẩn người.

Cho Pokémon nhảy xuống vồ cá lên... thế này cũng tính là câu cá sao?

Thế mình bảo Rotom xuống giật điện cho cá nổi lên luôn?

Không được...

đánh cá kiểu đó là phạm pháp!

Lục Dã cầm chiếc cần câu 'Super Rod' vừa nhận từ hệ thống, hào khí ngút trời: "Đi thôi, báo danh thi đấu!".

Hôm nay, một lão ngư như ta nhất định không thể trắng tay! ...

Trên mặt hồ trong vắt, các cần thủ thong thả buông cần trên lưng Starmie, Lapras.

Một ngư dân tóc xanh đến từ Alola kính cẩn nhìn về phía bóng lưng cách đó không xa, thảo luận với bạn câu: "Giỏ cá của Thầy Lục chắc không còn chỗ chứa nữa rồi nhỉ?". "Ừ... liên tiếp mười lần quăng cần, không lần nào trượt!" Bạn câu lẩm bẩm, "Kỹ thuật này cứ như được thần dòng hải lưu Lugia phù hộ vậy". "Cũng có thể là thần đại dương Kyogre".

Ngư dân tóc xanh cười cười: "Nói ra chắc anh không tin, con gái tôi ước mơ bắt được một con Kyogre đấy!". "Haha, cái nhà ông này lại khoe con gái rồi!".

Loa phóng thanh vang lên tiếng gào của bình luận viên: "Thầy Lục lại trúng rồi!!

Mười một lần, mười một lần toàn phát trúng đích!

Để xem lần này là con gì—". "À, vẫn là Magikarp (Cá Chép

Muối)... khụ, chúng ta hãy xem biểu hiện của các thí sinh khác!".

Yellow vung cần, gương mặt rạng rỡ niềm vui.

Trên lưỡi câu của cô là một con Gorebyss quý hiếm đang vui vẻ nheo mắt. "Trời ạ, thí sinh Yellow Đại Yellow đến từ Kanto đang dẫn đầu bảng điểm!".

Bình luận viên thầm mỉa mai: Cái tên gì mà dài thế không biết!

Bên bờ, Wallace cũng nhân lúc nghỉ giữa giờ ra bờ hồ ngắm cảnh.

Anh đội mũ trắng, khoác chiếc áo choàng trắng đầy vẻ nghệ thuật, một tay đút túi quần nhìn lên màn hình lớn.

Trên màn hình hiện ra góc nghiêng của Yellow đang ôm con Gorebyss giao lưu thân thiết.

Đứa trẻ đó... có khả năng giao tiếp với Pokémon, thậm chí là xoa dịu tâm hồn chúng.

Wallace lập tức hiểu ra năng lực của Yellow, khóe môi nhếch lên nụ cười, nhưng rồi lại tiếc nuối lắc đầu.

Nếu lúc đó có cô bé ở đó...

Hoenn khi đối mặt với hai vị thần có lẽ đã không chịu tổn thất lớn đến vậy. "Ngài Wallace, buổi biểu diễn hiệp hai sắp bắt đầu rồi".

Trợ lý từ phía sau đi tới. "Được, tôi đến ngay".

Wallace quay người, chiếc áo choàng trắng tung bay theo gió.

Thấp thoáng như thấy một thanh niên tóc xanh nhạt trong bộ vest, trao chiếc áo choàng Vô địch vào tay Wallace rồi vẫy tay bước về phía ánh mặt trời. ...

Chương 430

Gần trưa, Đại hội Câu cá khép lại.

Thầy Lục với chiến tích kinh người là '18 con Magikarp' đứng ở vị trí thứ hai, nhận được một viên Đá Nước (Water Stone).

Yellow xuất sắc đoạt chức Vô địch, ôm cúp trước ống kính, ngượng ngùng kéo vành mũ rơm.

Lục Dã nhìn viên Đá Nước trong tay, tâm trạng phức tạp.

Mình ngốc thật... chỉ biết Magikarp sức sống mãnh liệt, không ngờ ngay cả hồ Valor cũng đầy rẫy cái giống loài kiên cường này!

Liên tiếp 18 con...

đến măng trên rừng cũng bị mình giành hết rồi! "Thôi kệ, mang về làm đá cảnh cho bể nước của Blastoise vậy".

Lục Dã nghĩ thầm, rồi ngẩng đầu nhìn Yellow đang đội mũ rơm, lòng đầy thắc mắc.

Năm đó Red làm thế quái nào mà nhận nhầm cô nàng thành đàn ông được nhỉ?

Đúng là cái kiểu 'vẽ nữ bảo nam' điển hình. "Tức thật mà!".

Satoshi bị trọng tài hủy tư cách vì cho Floatzel xuống hồ bắt cá, bất mãn nói: "Trong quy định đâu có nói là không được chứ!". "Chiêu này ai dạy cậu đấy?" Lục Dã tò mò hỏi. "Tiền bối Akin ạ, anh ấy bảo cùng lắm thì tự nhảy xuống hồ bắt rồi bỏ vào giỏ...".

Lục Dã đứng hình.

Bất kể là tôm cá hay tép riu, tóm lại đã đi câu là không được trắng tay mang về! ...

Bữa trưa được giải quyết tại nhà hàng bảy sao ven hồ.

Jasmine xem xong biểu diễn quay lại, nhờ 'phiếu miễn phí một tuần' mà vui vẻ thưởng thức món ngon.

Lục Dã gọi thêm một ít chia cho Satoshi và Yellow.

Yellow lúng túng hỏi: "Thế này... có thật là ổn không ạ?". "Em là Quán quân Đại hội Câu cá, hiệu quả quảng bá còn cao hơn chi phí này nhiều".

Lục Dã đang tập trung xử lý món hải sản trước mặt, nói: "Lát nữa để anh giải thích với chủ quán".

Yellow hít sâu một hơi, chắp hai tay lại: "Em ăn đây!".

Satoshi và Pikachu thì chẳng màng hình tượng, đánh chén tì tì, vừa nhai vừa nói: "Lục, Thầy Lục, chiều nay có đua tốc độ dưới nước, anh tham gia không?". "Phần thưởng là gì?". "Vẫn là Đá Nước!".

Lục Dã nhướng mày.

Đá cảnh cho bể của Quy Quy đủ bộ rồi đây!

Mặt hồ trong vắt dưới nắng trưa lấp lánh ánh vàng.

Sau bữa trưa, Lục Dã tiện đường dạo qua khu thương mại, quầy hàng có biểu tượng đồng tiền vàng của Meowth đang buôn bán cực kỳ phát đạt. "Gấu bông Sylveon của quý khách đây, xin mời cầm lấy!". "Gấu bông Milotic cũng có nhé!

Ara, gấu bông Sylveon đắt hàng quá, đã bán hết sạch rồi...". "Hoan nghênh lần sau lại ghé, miêu!".

Lục Dã cũng không định vào phá đám.

Anh đến quầy của Green, mua một lon Coca đá, 'xoạch' một tiếng bật nắp. "Khà—— Trời nóng thế này đúng là phải uống Coca đá mới phê!".

Green mặc một chiếc váy liền đen, dùng mũ quạt gió, nhìn sang chỗ khác đầy ghen tị: "Không bán nữa!

Hôm nay nghỉ sớm!". "Không sao, buôn bán thì lúc này lúc khác mà".

Lục Dã an ủi, rồi hỏi: "Đúng rồi, tôi muốn hỏi cách dùng cột nước của Blastoise...". "Cột nước gì?" Green chớp mắt. "Thì là kỹ thuật dùng Bơm Thủy Lực của Blastoise để bay ấy".

Lục Dã chân thành nói, "Để tạ ơn, toàn bộ chỗ hàng này—".

Lục Dã vỗ ngực: "Để tôi bao trọn!".

Green hơi ngẩn ra, nheo mắt cười: "Thật không?".

Cái cảm giác gian thương này là thế nào nhỉ?

Lục Dã cảm thán: "Đương nhiên!". "Đơn giản lắm!".

Green cười nói, "Chỉ cần huấn luyện sức đẩy của cột nước cho rùa nhỏ, sau khi thành thục là có thể bay lơ lửng trong thời gian ngắn!". "Thậm chí còn có thể thay đổi quỹ đạo bay để tẩu thoát nữa đấy!".

Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời.

Với sức đẩy từ nòng pháo của Quy Quy nhà mình... bay lơ lửng chắc hơi khó.

Với cái đà đó... e là một phát thăng thiên luôn ấy chứ!? "Thử, thử xem sao".

Lục Dã hắng giọng, "Có sách hướng dẫn kỹ thuật không, để tôi mang về cho Gengar học". "Ơ?" Green ngơ ngác, "Tôi có thể viết tay ngay bây giờ, nhưng mà... sao lại là Gengar học?".

Thầy Lục há miệng, định nói rồi lại thôi. ...

Thời gian trôi nhanh đến buổi chiều, lễ khai mạc cuộc thi đua tốc độ dưới nước bắt đầu.

Cuộc thi do 'Liên minh Bảo vệ Đầm lầy' tổ chức nhằm tăng cường ý thức bảo vệ môi trường cho các Huấn luyện viên.

Dù chẳng biết nó liên quan gì đến cuộc đua... nhưng Thủ lĩnh của thành phố Pastoria, người được mệnh danh là 'Mặt Nạ Cực Hạn' – anh chàng cơ bắp Crasher Wake cũng đã tới hồ Valor. "Khụ, mọi người!".

Crasher Wake đeo một chiếc mặt nạ đầy vẻ "triết học", cởi trần phát biểu khai mạc: "Trong cuộc thi lần này, thí sinh có thể chỉ huy Pokémon từ bên ngoài, gây nhiễu lẫn nhau và tiến hành đấu Pokémon trên nước". "Bản đại gia cũng sẽ cử Pokémon tham chiến!".

Crasher Wake chỉ vào mình, cười lớn, "Nếu bản đại gia giành chức Vô địch, toàn bộ tiền thưởng sẽ được quyên góp!".

Cả hội trường xôn xao, có người nghi ngờ tính công bằng của trận đấu.

Yellow khẽ giải thích: "Ngài Crasher Wake luôn hết lòng vì công cuộc xây dựng quê hương Pastoria... tiền thưởng từ các trận đấu Pokémon và đấu vật hầu như đều được ông ấy quyên góp hết đấy ạ".

Lục Dã chậm rãi gật đầu.

Crasher Wake là một hình mẫu hào kiệt trượng nghĩa, không câu nệ tiểu tiết.

Tuy tạo hình hơi dị... nhưng tinh thần cống hiến này thật đáng kính trọng.

Trong tiếng bàn tán, Crasher Wake dang rộng hai tay, hét lớn: "Được rồi, hãy tận hưởng cuộc thi thôi nào!".

Mắt Satoshi rực cháy nhiệt huyết, lập tức bị Crasher Wake truyền lửa: "Thầy Lục, lát nữa em cũng tham gia!".

Lục Dã trầm ngâm một lát, nghĩ đến số tiền thưởng hậu hĩnh của chức Vô địch, lập tức hiểu ra tâm tư nhỏ của Crasher Wake.

Mời gọi thí sinh bằng tiền thưởng cao, rồi tự mình tham gia giành giải.

Hành vi này tuy hơi không tử tế nhưng vẫn nằm trong quy định.

Dù sao... có những Nhà vô địch sở thích lớn nhất là đi càn quét giải nghiệp dư mà. "Có thể gây nhiễu lẫn nhau...

đấu Pokémon trên nước sao?".

Mắt Lục Dã lóe sáng, nhìn xuống quả bóng Dive Ball trong lòng bàn tay, môi nhếch lên nụ cười. "Vừa hay có thể thử nghiệm kỹ thuật mà Green cung cấp...". ...

Trên TV từng chiếu rất nhiều giải đấu như 'Đại hội cưỡi Pokémon', 'Cạnh tranh toàn năng' chẳng có ý nghĩa gì mấy.

Akin từng rất tự hào vì mình là Quán quân cuộc thi toàn năng vùng Johto.

Nhìn thì có vẻ không có giá trị gì... nhưng thực tế nó thể hiện khả năng thống trị của Akin trong các giải đấu không chính quy.

Nhìn cái cách Satoshi không bao giờ vô địch được giải chính thức nhưng giải nghiệp dư nào cũng giành giải... có vẻ cũng giống Akin.

Sau lễ khai mạc, các thí sinh phái Pokémon của mình ra đường đua chuẩn bị.

Lục Dã nghe thấy tiếng các Huấn luyện viên bên cạnh bàn tán: "Có thể gây nhiễu lẫn nhau... thế thì khác gì đấu Pokémon trên nước đâu?". "Gần như vậy, nhưng ông có thể nhân lúc đứa khác đang đánh nhau

mà dùng chiêu 'Tăng Tốc' để về đích trước". "Yên tâm, tôi tự tin lắm...

Vãi chưởng, kia không phải Thầy Lục sao!".

Lục Dã ngượng ngùng ho một tiếng: "Hai người cứ tiếp tục đi, đừng để ý đến tôi".

Hai vị Huấn luyện viên nhìn nhau, sắc mặt cổ quái.

Quả nhiên không hổ danh là 'Sát thủ giải nghiệp dư'!

Ở những dịp giao lưu mang tính chất phong trào thế này, chắc chắn không thể thiếu bóng dáng của Thầy Lục!

Qua giao tiếp bằng mắt, hai người bạn truyền tin nội bộ: "Tôi chịu rồi, ông tùy ý". "Nút đầu hàng là do tôi bấm đấy".

Tại vạch xuất phát, các Pokémon hệ Nước như Golduck, Basculin, Seaking lần lượt nổi lên mặt nước, sẵn sàng xuất phát.

Lục Dã cũng băn khoăn liệu làm thế này có khiến các vị thần hồ phật ý không.

Nhưng ba vị thần hồ đều có tâm tính trẻ con thuần khiết.

Các sự kiện như Đại hội Câu cá thế này giống như hoạt động lễ hội cho họ thì đúng hơn.

Trọng tài ngậm còi, giơ cao cờ lệnh: "Mời các thí sinh phái Pokémon ra!".

Lục Dã nhìn quanh, thấy các thí sinh khác đều đang nhìn mình chằm chằm.

Crasher Wake cởi trần đang ở cùng đường đua với Lục Dã, nhiệt tình cười nói: "Bơi chậm cũng không ai cười cậu đâu!

Hãy tận hưởng niềm vui thi đấu đi!".

Chương 431

Sau đó, Crasher Wake hào hứng tung bóng: "Lên đi, Gyarados!".

Quả Dive Ball mở ra, ánh trắng lóe lên, một thân hình khổng lồ hiện ra.

Mọi người ngước nhìn, đồng tử phản chiếu thân hình hung ác, không khỏi kinh hãi. "Dùng con hàng này tham gia đua tốc độ?". "Cái này ngay từ đầu đã không định đua rồi, là định đánh bại tất cả thí sinh khác thì có!". "Hahaha, bản đại gia đã nói rồi!".

Crasher Wake khoanh hai cánh tay cơ bắp, cười lớn: "Có thể gây nhiễu lẫn nhau mà, các cậu cũng có thể hợp sức đối phó với ta!". "Gào ——!".

Cùng với tiếng cười của Crasher Wake, Gyarados ngẩng cao đầu gầm thét.

Với đặc tính Einschüchterung (Uy hiếp), nó khiến đa số Pokémon mất đi ý chí chiến đấu ngay lập tức!

Satoshi và Floatzel không lùi mà tiến, bước lên phía trước hét lớn: "Được, em cũng muốn thỉnh giáo ngài Crasher Wake về chiến đấu trên nước!". "Tớ chọn cậu, Floatzel!".

Floatzel có lớp da vàng, quanh cổ là phao bơi, cái đuôi phân nhánh có thể dùng như chân vịt dưới nước.

Lục Dã giật khóe miệng: "Con này không phải khỉ nước sao?!". "Ồ?" Crasher Wake liếc nhìn Satoshi đang hừng hực chiến ý, cười nhe răng: "Bản đại gia sẽ không nương tay đâu!".

Đột nhiên, xung quanh vang lên tiếng kinh hô, Crasher Wake nhìn trái ngó phải.

Chỉ thấy sắc mặt các thí sinh xung quanh thay đổi liên tục, có sợ hãi, mờ mịt, không thể tin nổi...

Một luồng khí lưu mạnh mẽ lướt nhanh qua, mặt nước dấy lên từng lớp sóng lăn tăn.

Các Pokémon hệ Nước trên đường đua run rẩy sợ hãi, có con thậm chí lặn biến xuống nước. "Gào..." Tiếng gầm của Gyarados nghẹn lại trong cổ họng, ánh mắt hạ xuống, kinh hoàng nhìn chăm chằm vào bóng hình kia. "Tạp mị! ヾ(⌐■_■)" Blastoise đẩy gọng kính râm, bước từng bước vững chãi, chậm rãi lội xuống nước.

Sau đó, nó nằm phục xuống, chuẩn bị tư thế đua.

Tứ phía im phăng phắc, mọi người muốn cười nhưng không cười nổi.

Crasher Wake ngẩn người: "Cậu phái một con rùa... tham gia đua tốc độ?". "Thử mới biết được chứ".

Lục Dã nhe răng cười, lộ ra hàm răng trắng bóng.

Ngay sau đó, tiếng súng lệnh vang lên, các Pokémon đồng loạt xuất phát! "Chúng ta có thể thấy Golduck ở đường đua số ba đang dẫn đầu!". "Trời ơi!

Sharpedo ở đường đua số hai đã tung chiêu 'Nhai Ngấu Nghiến' tấn công Golduck, Golduck đã bị loại!!".

Trong đua xe F1, cảnh xe văng khỏi đường đua là chuyện thường.

Cuộc đua trên nước lúc này cũng hỗn loạn không kém, cực kỳ náo nhiệt! "Basculin, Tăng Tốc, chúng ta dẫn đầu!". "Đừng hòng, Sharpedo, bám sát nó cho ta!".

Có thí sinh tập trung gây nhiễu đối thủ, có người lại dốc sức tăng tốc.

Nhìn cục diện chiến đấu kịch liệt, Crasher Wake cười lớn, hét: "Gyarados, Vũ Điệu Rồng!". "Gào——!".

Dưới sự gia tăng tốc độ, Gyarados lặn xuống rồi phá mặt nước lao đi với khí thế kinh người!

Các thí sinh xung quanh lộ vẻ sợ hãi. "Con quái vật này không ai chặn nổi đâu!". "Đua tốc độ... không, đấu trên nước là sở trường của Thủ lĩnh Crasher Wake mà!".

Giữa những tiếng ồn ào, một con Floatzel nhảy lên khỏi mặt nước, liên tục nhảy vọt, thế mà lại đuổi kịp Gyarados đang bơi tốc độ cao! "Floatzel?" Crasher Wake kinh ngạc nhìn sang bên cạnh, cười nói: "Khá lắm, nhóc con!". "Cháu là Satoshi, người sẽ lấy Huy chương Pastoria và thách thức giải Liên Minh, hãy nhớ kỹ lấy!".

Satoshi cười tự tin, nắm chặt tay hét: "Floatzel, Phóng Nước (Aqua Jet)!".

Trong nháy mắt, Floatzel lao vọt đi, cơ thể bao phủ trong một lớp nước, hóa thành một dòng thác hung mãnh xé toạc mặt nước, tốc độ tăng vọt! "Tốt, bản đại gia cũng phải nghiêm túc rồi!".

Crasher Wake cười lớn: "Gyarados, Đuôi Nước (Aqua Tail)!". "Gào——!".

Trước ánh mắt kinh ngạc của mọi người, Gyarados vọt cao lên.

Thời gian như ngừng lại, thân hình khổng lồ của nó che khuất cả bầu trời.

Sau đó, nó rơi xuống, cái đuôi quất mạnh xuống mặt nước.

Đùng!!

Cột nước nổ tung như sấm sét, mặt nước xoáy thành một hố sâu khổng lồ.

Floatzel cố gắng bơi đi để không bị cuốn vào nhưng phạm vi quá lớn, nó bị hút mạnh vào trong. "Khốn khiếp..." Satoshi nghiến răng.

Gyarados sắp lao tới đích, Crasher Wake khoanh tay cười lớn: "Hahaha, chức Vô địch ta nhận nhé!". "Gào——!" Gyarados cũng phát ra tiếng gầm đầy chế nhạo, thân hình đang trong trạng thái khựng lại sau chiêu thức, chậm rãi trôi đi.

Kính râm của Blastoise phản chiếu hình ảnh Gyarados sắp chạm đích. "Tạp mị... ヽ(⌐■_■)" Sau khi xác nhận đường đua không có mìn nước, mắt Quy Quy lóe lên một tia sáng tinh anh.

Thí sinh xung quanh kinh ngạc nhìn quanh: "Sao tự nhiên có gió mạnh thế?". "Mọi người có thấy... luồng gió này hơi lạ không?".

Luồng khí lưu từ Aura dấy lên, lướt qua mặt hồ, tạo thành những tia nước bắn tung tóe.

Mọi người ngơ ngác nhìn về phía Blastoise vẫn đang đứng im tại vạch xuất phát.

Lục Dã chậm rãi giơ tay phải lên.

Tách—— Một cái búng tay vang lên, Lục Dã nói: "Đẩy ngược về sau, sử dụng——". "Bơm Thủy Lực (Hydro Pump)!".

Oành!!

Lấy Blastoise làm trung tâm, mặt nước xung quanh lõm xuống, cột nước bắn thẳng lên không trung.

Ngay lập tức, Blastoise thu mình vào mai, điều chỉnh hướng nòng pháo.

Hai cột nước khổng lồ oành một tiếng đập mạnh xuống mặt nước!

Sức đẩy khủng khiếp tống cái mai rùa bay vút lên không trung,

kèm theo tiếng nổ vang dội như sấm!

Blastoise, thế mà lại trực tiếp thăng thiên!!

Các thí sinh bên bờ ngước nhìn, không nhịn được mà chửi thề. "Vãi chưởng!!". "Con Blastoise này dùng chiêu Phi Thiên thuật à??". "Bơm Thủy Lực cũng bay được sao?!

Tôi nghi ngờ Thầy Lục dùng chiêu thức bất hợp pháp!!".

Crasher Wake há hốc mồm, trợn mắt nhìn cái mai rùa giữa không trung.

Cái mai xoay tròn liên tục, cột nước phía sau hơi ngừng lại, vẽ nên một đường cong tuyệt đẹp.

Đùng!!

Cái mai đập mạnh xuống mặt nước, nhờ sức đẩy của Bơm Thủy Lực mà rạch một đường trắng xóa, lao vun vút về phía Gyarados! "Xuất phát kiểu bắn đạn à!?". "Thầy Lục chơi không đẹp nha!!". "Tôi thật ngốc, sao lại tin Thầy Lục sẽ nương tay ở giải nghiệp dư chứ!". "Đây không phải nương tay, đây là thả mìn thì có!!".

Thân hình Gyarados khựng lại, nó quay đầu nhìn một cách máy móc, đồng tử phản chiếu hình ảnh Blastoise đang lao tới với tốc độ bàn thờ.

Khoảnh khắc này, Gyarados cảm thấy sợ hãi tột độ, cơ thể không tài nào di chuyển nổi! "Chặn nó lại, Gyarados!".

Crasher Wake nhận ra nguy cơ, vung tay hét lớn: "Sử dụng Đuôi Nước!!".

Nếu lao tiếp chắc chắn sẽ bị Blastoise vượt qua!

Việc duy nhất có thể làm là áp chế nó trong trận đấu trên nước, bằng tuyệt chiêu được gia trì sau Vũ Điệu Rồng! "Gào——!!".

Gyarados rướn người, ngẩng đầu gầm thét, cái đuôi hội tụ dòng nước cuồng bạo.

Sau đó, nó nhắm thẳng vào cái mai đang lao tới, quất mạnh xuống!

Đùng!!

Đuôi Nước đập trúng mai rùa.

Tiếng nổ vang dội mặt nước, khán giả đồng loạt nín thở. "Có, có tác dụng không?". "Uy lực cỡ đó thì không ai đỡ nổi đâu nhỉ?".

Thời gian dường như ngưng đọng. "Gào..." Gyarados giữ nguyên tư thế cái đuôi đè trên mai Blastoise, gầm nhẹ đầy vẻ không thể tin nổi.

Cái mai đó... không hề bị sứt mẻ tí nào, thậm chí... thậm chí còn bóng loáng như được bôi mỡ ấy!? "Tạp mị?" Quy Quy thò đầu ra khỏi mai, kỳ quái ngước nhìn Gyarados.

Thi đấu chưa kết thúc mà... nó đột nhiên dừng lại làm gì thế?

Bên bờ, Lục Dã nhìn Crasher Wake đang đờ người ra, trầm ngâm nói: "Vẫn phải dùng cách đấu trên nước để giải quyết trận đấu sao?".

Crasher Wake quay đầu, ngơ ngác: "Ý cậu là sao?".

Lục Dã sờ cằm.

Tuy đã kiểm nghiệm được kỹ thuật bay của Green... nhưng với sức đẩy này của Quy Quy... sau lưng nó không tài nào ngồi người được!

Chương 432

Nghĩa là Quy Quy đã có khả năng bay lướt ngắn... còn Thầy Lục vẫn chưa biết bay! "Ý tôi là..." Lục Dã thở dài một hơi dài.

Chỉ có phần thưởng là bộ Đá Nước (gạch đi)...

đá cảnh, mới có thể an ủi trái tim bị tổn thương của Thầy Lục thôi! "Blastoise, Đấm Băng (Ice Punch)!". "Tạp mị!".

Vùng nước xung quanh kết băng, Blastoise đứng trên tảng băng nổi, ngước nhìn con Gyarados khổng lồ.

Tinh thể băng rơi rụng, nắm đấm phải của Blastoise ngưng kết lớp băng sắc lẹm, vung thẳng về phía Gyarados! "Đến hay lắm!!".

Crasher Wake bừng tỉnh, nhiệt huyết dâng trào, hét lớn: "Gyarados, Nghịch Lân (Outrage)!!". "Gào——!!".

Trước ánh mắt sợ hãi của khán giả, đôi mắt Gyarados đỏ rực, toàn thân bốc lên ánh đỏ, lao thẳng vào với khí thế kinh người!

Cú va chạm giữa Ice Punch và Outrage lập tức bùng nổ một luồng gió mạnh mẽ!! "Gào!!" Đầu và vảy của Gyarados bám đầy tinh thể băng, toàn thân đầy thương tích, rơi vào trạng thái cuồng bạo, cái đuôi tiếp tục quất xuống! "Tạp mị..." Blastoise vung tay trái.

Tại điểm va chạm, khí lưu tản ra, cột nước xung quanh bắn vọt lên cao!

Đùng!!

Cột nước rơi xuống, nước bắn tung tóe, tiếng ù tai vang lên.

Satoshi đưa hai tay che trước mặt, cùng Floatzel nhìn về phía đích.

Sương nước tan đi, khán giả trợn tròn mắt nhìn bóng hình vừa

bước qua vạch đích.

Phía sau, Gyarados chậm rãi chìm xuống nước.

Tại vạch đích, Blastoise thong thả bơi qua dải băng đỏ.

Trong nháy mắt, tiếng hoan hô bùng nổ khắp bờ hồ!! "Quán quân cuộc thi đua tốc độ dưới nước năm nay đã lộ diện!".

Bình luận viên gào lớn: "Đó chính là Thầy Lục và cộng sự Blastoise!!".

Trong tiếng reo hò, Crasher Wake tháo mặt nạ ra, nhìn về phía vạch đích thẫn thờ.

Đó là một gương mặt trung niên bình thường, có chút thất vọng, cảm khái và cả sự hụt hẫng sau khi nhiệt huyết đã nguội lạnh.

Ông lại đeo mặt nạ vào, hóa thân thành 'Mặt Nạ Cực Hạn', cười lớn bước tới bắt tay Lục Dã: "Chúc mừng cậu, Thầy Lục!".

Lục Dã đưa tay ra bắt, anh có thể hiểu được tâm trạng của Crasher Wake.

Trong phim, vùng đầm lầy của thành phố Pastoria sắp biến mất, Pokémon hoang dã đứng trước bờ vực tuyệt chủng.

Dù có những kẻ coi việc bảo vệ môi trường là chiêu bài kiếm lợi, nhưng những gì Crasher Wake làm đều là để bảo vệ đầm lầy và Pokémon nơi đó... "Phần thưởng Quán quân là tiền mặt và Đá Nước đúng không?" Lục Dã hỏi.

Crasher Wake ngẩn ra, thật thà đáp: "Đúng vậy, tiền thưởng không nhỏ đâu, à... coi như là tiền tôi đi đánh vài trận vật đấy". "Tiền thưởng thì hãy thay tôi quyên cho Liên minh Bảo vệ Đầm lầy đi".

Lục Dã mỉm cười nói: "Đá Nước thì tôi vẫn cần... dù sao Quy Quy vừa nãy cũng đã cố gắng chiến đấu mà".

Crasher Wake đứng hình hồi lâu, lồng ngực nóng bừng, rõ ràng là một gã đàn ông thô kệch mà lúc này cổ họng nghẹn lại không nói nên lời.

Sau đó, Crasher Wake nắm chặt lấy hai tay Lục Dã, trầm giọng nói: "Tôi sẽ dùng danh nghĩa của cậu để cứu giúp những Pokémon đang gặp nguy hiểm đó...".

Ông cũng không nghĩ ra cách nào tốt hơn để báo đáp.

Dù sao thành phố Pastoria cũng nghèo lắm, đến Thủ lĩnh Gym như ông còn phải đi đánh vật kiếm thêm cơ mà...

Đột nhiên, Crasher Wake vỗ trán một cái, lục lọi trong túi. "Thầy Lục, cái này giao cho cậu!". "Cái gì đây?".

Lục Dã xòe tay ra, nhìn kỹ lại. [Huy chương Đầm lầy (Fen Badge): Biểu tượng của gió xanh cỏ mướt, bao quanh đầm lầy của thành phố, là minh chứng cho việc chinh phục Gym Pastoria. (Nước xanh núi thẳm, núi vàng núi bạc.)].

Lời bình hiếm khi nghiêm túc... khiến Lục Dã nhất thời không biết nên châm chọc thế nào.

Sau khi hoàn thành các mục tiêu với Fantina, Maylene, Roark và Volkner...

Lục Dã lắc đầu, trong lòng tự an ủi: Thôi kệ, nhiệm vụ hiện tại vẫn là hội nghị nghiên cứu khoa học là chính.

Thu thập Badge (Huy chương) cũng không phải vấn đề lớn... chắc thế.

Giữa tiếng hoan hô vang dội, Crasher Wake – người đang đeo mặt nạ với khí chất đầy 'triết học' – giơ cao tay Lục Dã lên: "Tôi tuyên bố, quán quân của giải đua tốc độ trên nước lần này chính là tuyển thủ Lục Dã!" Sau khi lễ trao giải kết thúc, Lục Dã cầm viên Thủy Chi

Thạch mới nhận được, hươ huơ trước mắt Blastoise. "Thế nào, về nhà anh bỏ vào bể nước cho mày, đỡ phải thay nước luôn!" Lục Dã cười nói. "Kame..." Blastoise đưa mắt nhìn theo viên đá.

Sau khi dùng Aura (Sóng cảm xạ) dò xét, xác nhận nó không phải thiết bị định vị hay bom vi mô, nó mới điềm tĩnh gật đầu.

Satoshi chạy theo sau, phấn khích hét lớn: "Thầy Lục!

Ngài Crasher Wake đã đồng ý nhận lời khiêu chiến Gym của em rồi!" Lục Dã hơi sững sờ.

Tôi biết ngay mà, hèn chi chuyến hành trình Sinnoh của Satoshi, việc khiêu chiến Gym lại thuận lợi thế...

Xem ra các Thủ lĩnh cũng biết đối nhân xử thế, biết khi nào nên 'nhả nước'!

Bất quá... có Satoshi làm thay, mình cũng đỡ phải tự thân vận động.

Lục Dã gật đầu, hắng giọng: "Chúc cậu khiêu chiến thuận lợi!" Một ngày thi đấu kết thúc, thầy Lục thu hoạch khá phong phú.

Nhận được không ít vật phẩm miễn phí, còn mở khóa thêm cách dùng mới cho chiêu Hydro Pump (Bơm Thủy Lực) của Quy Quy.

Còn cái Fen Badge... coi như quà khuyến mãi, không vấn đề gì.

Vì buổi tối thầy Lục còn phải quay về Gym chính đảm nhận vai trò giám khảo cho Wallace Cup, nên anh chỉ ăn uống qua loa rồi ghé qua khách sạn xem tình hình ấp trứng của Áp Áp. "Quác!" 'Mẹ Áp' gật đầu chào Lục Dã.

Lục Dã hớn hở cười: "Cố lên, anh làm khối năng lượng Lansat Berry cho mày ăn!" Nghe vậy, quả trứng Pokémon màu xám khẽ rung rinh, cả Áp Áp và thầy Lục đều sững sờ.

Xem ra... nhóc con này cũng là một tâm hồn ăn uống? "Pokémon nhà mình hình như đều thuộc hệ này thì phải." Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời.

Dẫu sao... khối năng lượng mình làm ra, ngay cả mình còn chẳng kìm lòng được mà nếm thử vài miếng!

Ngày 28 tháng 3, Chủ Nhật, nhiều mây.

Đoạn video cuộc đua nước hôm qua đã được ai đó đăng lên mạng, gây ra một cơn sóng không hề nhỏ. "Chốt kèo, Gyarados dẫn trước mấy chục thân người mà còn thua được hả?" "Vãi chưởng, con Blastoise của thầy Lục khởi động bằng phản lực luôn kìa!" "Các ông đừng cãi nhau nữa!

Đây cơ bản không phải đua tốc độ!" Với nguyên tắc 'đánh ngất các đối thủ khác thì mình là hạng nhất', Blastoise đẩy kính râm, một đấm đập tan Gyarados, một đấm khác chấn nhiếp toàn trường.

Ngay sau đó, dưới ống kính quay chậm chuẩn xác, Blastoise thong thả bơi qua vạch đích. "Đề nghị kiểm tra doping tuyển thủ này ngay!" "Blastoise?

Đây là Rùa Đội Hỏa Tiễn thì có!" Giovanni cảm thấy rất hả dạ và đã nhấn like cho bình luận này.

Tranh thủ lúc đi làm mà ra ngoài 'tấu hài' đánh giải giao lưu, đúng là phong cách của thầy Lục.

Chỉ là đối mặt với các Thủ lĩnh thực lực cường hãn mà vẫn có thể ung dung như vậy, khiến dân mạng không khỏi cảm thán: "Chuyên gia đi ao làng, quán quân họ Lục là số một!" Phần thưởng Thủy Chi Thạch đã được thầy Lục cất đi, định bụng mang về thả vào đáy bể cá.

Tuy tiền mặt không nhiều, nhưng dùng Băng Vĩnh Cửu (Never-Melt Ice) để ngâm Coca, dùng Thủy Chi Thạch làm đá cảnh...

đúng là 'sang chảnh' hết nấc.

Ngoài ra, thầy Lục dự định sau khi Wallace Cup kết thúc sẽ về nhà chuyên tâm làm game để kiếm một mẻ lớn!

Lục Dã vui vẻ vỗ vai mình: "Thoát nghèo làm giàu, chỉ trong nay mai!" Sáng sớm, trời âm u, không khí oi bức báo hiệu cơn mưa sắp đến.

Lục Dã bưng tách cà phê đứng bên cửa sổ nhìn bầu trời đầy mây vũ. "Hôm nay cảm giác sắp mưa rồi." Lục Dã nhấp ngụm cà phê. "Ghos~" Gengar dùng hai tay ngắn ngủn bưng ly mug đựng Coca, đứng bên cạnh gật đầu phụ họa. "Dù sao hôm nay hội diễn cũng tổ chức trong nhà." Lục Dã ngáp một cái, ngồi xuống sofa mở điện thoại xem lịch trình.

Hôm nay là ngày thứ ba của Wallace Cup.

Sau khi buổi biểu diễn hôm nay kết thúc, danh sách top 4 sẽ lộ diện.

Những người thăng hạng sẽ tiến vào hội trường chính để tranh đoạt danh hiệu Aqua Ribbon cuối cùng. "Hội trường chính hình như không tổ chức ở hồ Valor, còn phải đi thêm mười mấy cây số nữa." Lục Dã vừa uống cà phê vừa đọc tin nhắn từ trợ lý của Wallace, trầm ngâm.

Cứ tưởng tuần này là xong... kết quả vẫn phải tăng ca à?

Mình là một streamer 'Ẩm thực/Game' từng cứu Thế Giới Thụ, dẹp loạn Regigigas đấy.

Phải thêm tiền!

Trong nhóm chat, Ruby cũng nhắc tới việc này, cười nói: "Hội nghị Bạch Dương là một cuộc thi Pokémon Contest có lịch sử lâu đời, anh Wallace cũng khó khăn lắm mới thuê được địa điểm đó đấy." "Đó

là một thị trấn cổ kính đấy!" Gardenia, người thường xuyên lui tới bảo tàng thành phố Eterna, khó khăn lắm mới tìm được cơ hội phát biểu: "Nghe nói trấn Alamos lưu truyền một bản nhạc có thể xoa dịu Pokémon, còn có những khu vườn và tháp cao với kiến trúc lộng lẫy!" Gardenia hiếm khi có được chút cảm giác tồn tại. "Bản nhạc?

Thế chẳng phải là sở trường của bản đại gia sao!" Lt.

Surge cười nhe răng.

Roxie phản đối: "Vùng Unova cũng có truyền thuyết như vậy, cảm giác chẳng đáng tin tí nào!" Lục Dã lên tiếng: "Bên Unova chắc là ám chỉ truyền thuyết về 'Cổ Lão Chi Ca' và Meloetta, cái đó có căn cứ đấy." Steven đang đào khoáng ở Unova, dùng tay lau mồ hôi và bụi đá trên khuôn mặt điển trai, ấn tai nghe Bluetooth cười nói: "Đúng vậy, giống hệt những gì tôi nghe được ở đây." Anh hiểu tại sao thầy Lục lại thông thái như vậy.

Là một học giả ngôn ngữ cổ đại, những giai thoại liên quan đến truyền thuyết chắc chắn thầy Lục nắm rõ như lòng bàn tay. "Vậy bản nhạc ở trấn Alamos là gì thế?" Yellow nghiêng đầu tò mò hỏi.

Lục Dã sững sờ, nhất thời không phản ứng kịp.

Trấn Alamos... cái tên này nghe quen thế nhỉ.

Chẳng lẽ liên quan đến cốt truyện âm nhạc nào đó? "Rotom, tra cứu tư liệu về trấn Alamos." Lục Dã quay đầu bảo. "Rõ!

Lạc thác!" Rotom đồ giám bay nửa vòng trên không, vươn cánh tay máy: "Tít tít...

Đã tìm thấy: Trấn Alamos, nổi tiếng với phong cảnh và kiến trúc, có khu vườn và tháp lâu do kiến trúc sư thiên tài Godey thiết kế!" "Thị trấn du lịch?" Lục Dã suy nghĩ. "Thảo nào Wallace chọn nơi đó làm sân khấu chính." Thầy Lục – người nãy giờ đang nghĩ sai hướng –

trầm ngâm: "Tra thêm tư liệu bối cảnh liên quan đến âm nhạc đi." Rotom gãi đầu: "Tít tít, không có kết quả, lạc thác!" Lục Dã hơi tiếc nuối, cứ tưởng tìm được địa điểm hẹn hò lý tưởng với Manh Manh Đát.

Dù sao một thị trấn có âm nhạc, kiến trúc và phong cảnh đẹp cũng rất hợp cho các cặp đôi.

Nhưng không có nhạc cũng chẳng sao, phong cảnh đẹp là điểm cộng lớn rồi.

Chương 433

"Nhân cơ hội này rủ cô ấy đi chơi luôn." Lục Dã thầm nghĩ: "Đi tăng ca mà không được gặp Manh Manh Đát thì khổ quá!" Điện thoại rung lên, Red đang ngẩng đầu nhìn bầu trời núi Silver. "Nhắc đến thị trấn liên quan tới âm nhạc, tôi lại nhớ tới trấn Lavender..." Không khí u ám đáng sợ ở đó, kết hợp với tháp linh hồn từng là đài truyền hình, tiếng ngâm nga trầm thấp...

đã từng làm 'Fighter' trẻ tuổi sợ hãi, có thể coi là lịch sử đen tối của Red! "Trấn Alamos không đáng sợ thế đâu." Ruby cười nói: "Sân khấu chính năm nay chọn ở đó, các Điều phối viên đều ủng hộ nhiệt tình lắm!" Lục Dã khẽ gật đầu.

Dù có cảm giác quen thuộc nhưng địa danh trong anime, game, đặc biệt là truyện quá nhiều.

Cùng lắm thì ôm đùi Manh Manh Đát.

Regigigas mà tới thì cũng để cô ấy xử đẹp! (Sau đó mình sẽ mời cô ấy đi 'đại bảo kiếm' spa thư giãn) "Đi thôi Gengar." Lục Dã đứng dậy: "Đi xem biểu diễn hôm nay đã.

Có tôi làm giám khảo, tôi không tin Jessie không vào được top 4!" "Sô-nan-si~!" Gengar tạo dáng chào kiểu Sonans. "Đừng có bắt chước tiếng kêu của Sonans nữa Gengar!!" Hôm đó, vòng tứ kết Wallace Cup diễn ra.

Thầy Lục làm giám khảo.

Hội trưởng Raoul Contesta đối mặt với anh có chút ngượng ngùng, cáo bệnh không tham gia.

Thay thế cho người đàn ông trung niên cổ hủ là một vị Master

Coordinator trẻ tuổi đẹp trai, đương nhiên khiến khán giả hò reo không ngớt.

Wallace đội mũ trắng, sau lưng là chiếc áo choàng trắng, ngồi vắt chéo chân mỉm cười chào Lục Dã.

Lục Dã ngồi bên cạnh, nói nhỏ: "Anh Wallace, tôi hỏi anh một câu được không?" "Ngài cứ tự nhiên." "Anh thấy sư phụ Juan của anh và anh Steven, ai đẹp trai hơn?" Wallace không kịp phòng bị, hắng giọng che giấu, sau đó nghiêm túc trả lời: "Về khoản ưu nhã, sư phụ đặc biệt được phụ nữ lớn tuổi yêu thích.

Từ điểm này mà nói, anh Steven cũng khá giống sư phụ đấy." Lục Dã tiếc nuối 'ồ' một tiếng.

Mí mắt Wallace giật giật, cảm giác vị Quán quân này khá là nhây.

Hoặc nói... giống như học trò Ruby của mình, thích tìm đường chết, không xuống máu đỏ thì không biết chơi?

Nhưng Wallace không chắc mình đánh thắng được anh ta, nên chỉ cười nhẹ: "Thầy Lục, địa điểm sân khấu chính đã xác định rồi." Lục Dã gật đầu: "Tôi có một người bạn cũng muốn đến xem." "Dĩ nhiên không vấn đề gì." Wallace hơi sững sờ, quan sát thần sắc Lục Dã rồi hiểu ra quá nửa.

Anh nhớ lại 'thiên nga trắng' Winona ở Hoenn, khóe miệng nở nụ cười ôn hòa: "Tôi rất mong đợi cô ấy đến, thầy Lục." Buổi biểu diễn tiếp tục, đến lượt tuyển thủ Jessie lên đài, cô không ngừng tự cổ vũ mình.

Ngoài sân, Meowth và James cũng đang hò hét trợ uy.

Trong mắt Lục Dã hiện lên hình ảnh một Jessie đầy lúng túng.

Thực tế Jessie là người khá thiếu tự tin.

Dù cô có thực lực thăng hạng top 4 ở Kalos, nhưng luôn cho rằng đó là nhờ 'mờ ám' chứ không phải năng lực bản thân.

Hơn nữa, cô có người bạn Chansey và một bác sĩ từng thầm mến, cuối cùng họ đều chọn rời đi.

Nếu không có James và Meowth, có lẽ Jessie sẽ không lạc quan như bây giờ.

Hay nói cách khác, bộ ba Đội Hỏa Tiễn là sự bổ khuyết cho nhau, không thể tách rời.

Đang suy nghĩ thì buổi biểu diễn kết thúc, Jessie lo lắng bồn chồn.

Wallace mỉm cười chấm điểm cao, Jessie thành công thăng hạng. "Tuyệt quá Jessie!" Trên khán đài, James và Meowth cùng reo hò.

Điều khiến Lục Dã ngạc nhiên là tuyển thủ cuối cùng của Wallace Cup.

Trong hồ sơ ảnh là một thiếu nữ đội mũ trắng, đi tất ngang gối, cổ quàng khăn đỏ. "Dawn!?" Lục Dã kinh ngạc.

Wallace nhìn Lục Dã: "Ngài quen Platinum Berlitz sao?" Lục Dã sững sờ, lập tức hiểu ra, đây là thế giới Special, phải gọi là 'Đại tiểu thư' mới đúng.

Theo nghĩa nào đó, 'Đại tiểu thư' này là bản thể dị giới của Dawn, đều giỏi về Pokémon Contest.

Nhưng Platinum Berlitz là một trong những Pokedex Holder, nhà lại giàu nứt đố đổ vách.

Không ít khách sạn, nhà hàng bảy sao quanh đây đều thuộc tài sản của gia tộc Berlitz.

Lục Dã nhìn thiếu nữ tóc đen mặc lễ phục trên sân khấu, cảm thán: Nếu không làm Điều phối viên được thì chỉ đành về nhà kế thừa

gia sản bạc tỷ thôi!

Có ngoại hình giống hệt Dawn nhưng lý tính hơn, Platinum Berlitz đã sớm nghe giáo sư Rowan kể về danh tiếng của vị 'Chiến thuật gia'.

Lúc này tận mắt thấy thầy Lục, cô không khỏi nín thở, thầm cổ vũ chính mình.

Cố lên Platinum Berlitz, mày làm được!

Buổi biểu diễn cực kỳ thành công, Platinum thăng hạng vào top 4.

Khi hội diễn khép lại, Platinum tìm gặp Lục Dã ở hậu trường. "Thầy Lục!" Thiếu nữ cúi chào nghiêm túc: "Em là Pokedex Holder vùng Sinnoh, bấy lâu nay chưa kịp đến bái phỏng ngài!" Lục Dã nhìn trời.

Hai ngày nay đúng là mình toàn đi 'tấu hài', ít khi lộ mặt thật...

Lục Dã khà khà nói: "Không sao, tôi biết em mà, vào nhóm chat với mọi người cho quen." "Nhóm chat ạ?" Đại tiểu thư ngơ ngác.

Lục Dã thở dài, chỉ tiếc Satoshi không ở đây, mình lại phải tự lôi mã QR ra. "Đúng rồi, nếu gặp Diamond và Pearl thì hỏi chúng nó xem thầy Lục có kèo này tụi nó nhận không." "Kèo gì ạ?" "Lập gánh hài, hai đứa nó phụ trách tấu hài, hút thuốc uống rượu uốn tóc...

à không." Lục Dã hắng giọng.

Mắt Platinum sáng lên, cười ngọt ngào: "Ước mơ của hai cậu ấy chính là trở thành diễn viên hài chuyên nghiệp!

Em sẽ chuyển lời ạ!

Cảm ơn thầy Lục!" Platinum cúi chào sâu.

So với tổ Kanto 'nhiệt huyết', tổ Johto 'đấu trí', tổ Hoenn 'ngôn tình', thì tổ Sinnoh dùng hai chữ 'tình bạn' là chuẩn nhất.

Còn tổ Unova với biểu tượng 'ước mơ', công ty giải trí BW đã phụ trách truyền thông cho The Pokemon Company rồi.

Lục Dã nhìn trời.

Bắt các Pokedex Holder làm 'công cụ chạy việc'... liệu có ổn không nhỉ?

Mà thôi, dù sao cũng là dòng thời gian bị xáo trộn, cứ ôm đùi Manh Manh Đát là được!

Đêm dần buông, Platinum tỏ ra rất hứng thú với nhóm chat.

Cô cũng quen biết vài Thủ lĩnh ở Sinnoh nên trò chuyện với Maylene và Candice rất rôm rả.

Lục Dã trở về khách sạn, trong căn phòng tối mờ, màn hình điện thoại bỗng sáng lên.

Sau khi kết nối, một giọng nói dịu dàng nhưng thanh lãnh vang lên: "Bà nội vừa bảo em đi công tác một chuyến." "Đi đâu thế?" "Đến trấn Alamos trước." Cynthia nói: "Có liên lạc với một nhà khoa học để điều tra truyền thuyết địa phương." Lục Dã sững sờ, cười nói: "Vậy chúng ta gặp nhau ở đó nhé." "Anh thấy lạ lắm đúng không?" Cynthia bỗng hỏi. "Có đâu?" Lục Dã đáp: "Chắc là vì sắp tới anh cũng phải đến trấn Alamos một chuyến." Cynthia bật cười, có thể tưởng tượng được đôi mắt cô cong thành hình trăng khuyết dưới làn tóc vàng: "Vì em đã xem Wallace Cup, biết tiếp theo anh sẽ tới đó." Lục Dã cũng cười: "Nên em mới xin bà nội cho đi Alamos 'trước' sao?" "Khen em đi." Cynthia ra lệnh. "Dù thời gian có đảo lộn hay không gian vụn vỡ, tình yêu anh dành cho em chỉ tăng không giảm." "Còn gì nữa?" "Arceus chứng giám, cả đời này anh chỉ yêu ba người phụ nữ: Cynthia, Shirona và Manh Manh Đát." Giọng Cynthia lạnh hẳn xuống: "Manh Manh Đát là ai?" "Manh Manh Đát chính là 'Bạch Thái' của anh đấy." Lục Dã sững sờ: "Nói thế thì phải là bốn người mới đúng..."

Trong căn phòng tĩnh lặng, có thể nghe thấy tiếng cười khẽ từ đầu dây bên kia.

Gengar phấn khích chọc chọc vào eo Lục Dã: "Ghos~" "Này, trẻ con không được nghe lén nhé!" "Ghos! (*/ω＼*)" "Anh cúp máy đây, anh phải đập nhau với Gengar một trận." Cynthia không nhịn được cười: "Nương tay chút nhé, nhớ dùng Shadow Punch (Đấm Bóng Ma)!" Câu sau Cynthia nói to hơn để Gengar nghe thấy. "Ghos! (ゐ`▽´ゐ)ﾉ" Tiếng Gengar đáp lại đầy khí thế. "Nói trước nhé, chỉ được dùng Lick (Liếm)... vãi chưởng, Rotom cứu tao!" Điện thoại chỉ còn tiếng tút tút.

Cynthia mỉm cười thu điện thoại, ánh mắt rơi xuống xấp tài liệu trước mặt.

Dưới làn tóc vàng, đôi mắt xám thu lại ý cười, trở nên bình tĩnh, nghiêm nghị và sâu thẳm.

Cô gọi lại cho bà nội Carolina.

Giọng bà trầm xuống: "Hiện tượng vết nứt không gian đang xảy ra ở nhiều nơi, thành phố Jubilife, thành phố Oreburgh đều bị ảnh hưởng.

Bà đã liên lạc với nhà nghiên cứu Tonio ở trấn Alamos.

Sau khi rà soát xong tình hình, hãy nhanh chóng tới thị trấn tiếp theo.

Tình hình khẩn cấp, Cynthia, nhất định phải đề cao cảnh giác!" "Con hiểu rồi." Cynthia khẽ gật đầu, cô không tiết lộ cho Lục Dã vì định tự mình giải quyết. "Còn nữa, thay bà gửi lời hỏi thăm nhóc con kia, bảo là bà nhớ nó rồi." Cynthia vô nại lắc đầu, cười khẽ: "Con biết rồi ạ~" "Cũng có thể là dữ liệu sai sót." Carolina hắng giọng: "Nhưng cẩn thận vẫn hơn.

Để phòng hờ, con cứ mang theo hai viên bảo châu của bảo tàng... có lẽ sẽ giải quyết được tình trạng không-thời gian hỗn loạn." Cynthia khẽ nhíu mày: "Nhưng với sức mạnh của con, vẫn chưa đủ để sử dụng chúng..." "Không sao, còn có món mà con và Lục Dã đào được lần trước..." Carolina chống gậy, nhìn về phía khối lập phương đang phát ra ánh sáng xanh mờ nhạt. "Chìa khóa." Ngày 30 tháng 3, thứ Ba, trấn Alamos.

Trấn Alamos đẹp như tranh vẽ, dòng sông trong vắt chảy qua những khu vườn tuyệt mỹ, tháp chuông cao vút tận mây xanh.

Khu vườn và tháp chuông do thiên tài Godey thiết kế mang vẻ hùng vĩ, là biểu tượng của trấn Alamos.

Và tòa tháp này có một cái tên khắc sâu vào lòng người —— Tháp Không-Thời Gian.

Trong một gian phòng cũ kỹ của thư viện, một nhà nghiên cứu đeo kính đang điên cuồng lục tìm giữa đống bản vẽ và sách vở. "Không phải cái này, cổ tịch ghi chép về Darkrai..." Cuối cùng, Tonio ngồi bệt xuống đất, tháo kính, lấy từ túi áo ra một tấm ảnh.

Đó là ảnh chụp chung, một thiếu nữ tươi tắn ôm lấy chàng trai nhút nhát là anh, nở nụ cười ngọt ngào.

Tonio hít sâu một hơi, lấy lại niềm tin, vùi đầu vào biển sách. "Chỉ cần tìm thấy cuốn sách ghi lại truyền thuyết về Darkrai... là có thể tìm ra cách giải quyết những cơn ác mộng, khiến Darkrai xuất hiện!" Đong...

đong...

đong...

Từ tòa tháp nguy nga vang lên tiếng chuông trang nghiêm, lan tỏa khắp thị trấn ngập tràn hương hoa.

Một đàn Starly bay qua bầu trời.

Các chàng trai cô gái nắm tay nhau, nở nụ cười khiêu vũ trên quảng trường lát đá cẩm thạch. "Nghe nói chưa?

Ngài Wallace nổi tiếng lẫy lừng hôm nay sẽ ghé thăm trấn Alamos đấy!" "Là vì Wallace Cup sao?

Lại được xem biểu diễn hoa lệ rồi!" "Nhưng còn bóng đen quấy nhiễu thị trấn..." "Không sao đâu, tôi nghe nói thầy Lục cũng tới!

Có hai vị Quán quân ở đây, nhất định sẽ đánh đuổi được nó!" Làn gió mát thổi tới ngoài trấn, những thảm cỏ trên cánh đồng nhấp nhô như sóng lượn.

Một chiếc xe mui trần cao cấp màu hồng phấn lướt đi trên con đường nhỏ giữa đồng ruộng.

Wallace đội mũ trắng, một tay đặt trên vô lăng, một tay gác lên thành cửa sổ, hít hà hương thơm của đồng nội. "Lại tới trấn Alamos rồi." Wallace cảm thán: "Mỗi lần tới đây, tôi đều bị cảnh sắc tươi đẹp này chinh phục." "Hình như ngài thường xuyên tới đây nhỉ." Trợ lý ngồi ghế phụ mỉm cười nói.

Wallace không phủ nhận, nhìn về phía Tháp Không-Thời Gian đằng xa, nở nụ cười. "Đó là một tòa tháp đầy tính nghệ thuật.

Được tổ chức Wallace Cup ở đó là vinh dự của tôi." Trợ lý nhìn vào sổ ghi chép: "Khán giả và tuyển thủ đang lục tục kéo đến sân khấu chính.

Thầy Lục và quý cô Fantina cũng đang trên đường tới." "Saori này." Wallace nhìn con đường phía trước, hứng thú hỏi: "Cô nói xem, thầy Lục rốt cuộc là người như thế nào?" Đàn Pidgey giật mình bay lên không trung, Budew nhìn chiếc xe đi qua rồi lại giả vờ như không thấy. "Rất khó hình dung." Saori trầm ngâm hồi lâu: "Anh ấy nhìn thì

có vẻ rất thiếu tiền, nhưng lại rất trượng nghĩa, sẵn sàng đem tiền thưởng đi quyên góp.

Là một Master Coordinator nhưng phong cách không hề truyền thống, giống như đi một con đường riêng biệt.

Còn về thân phận Quán quân của thầy Lục..." Saori khựng lại một chút: "Có người nói anh ấy thích đánh giải nhi đồng (Little Cup), tôi nghĩ đó là vì anh ấy muốn tìm kiếm những tân nhân tiềm năng để bồi dưỡng, giống như ngài Juan với ngài, hay ngài với Ruby vậy.

Thầy Lục đam mê các giải đấu tân thủ chỉ là vì muốn tìm một học trò kế thừa y bát của mình mà thôi." Wallace nắm vô lăng, sảng khoái cười lớn: "Saori, cô nói đúng lắm!" Tiếng cười của Wallace vang vọng trên cánh đồng, nghệ sĩ tóc xanh thu lại nụ cười, ánh mắt lóe lên: "Đối với anh ấy, tiền tài, danh vọng, quyền lực đều là vật ngoài thân.

Điều anh ấy thực sự muốn làm chỉ là gánh vác danh hiệu 'Thầy' (Sensei), truyền bá kiến thức và lý niệm cho nhiều người hơn nữa.

Đó chẳng phải cũng là mục đích anh lập ra Wallace Cup sao?" Saori mỉm cười.

Wallace khẽ gật đầu, trong lòng dâng lên cảm giác đồng điệu với thầy Lục, giống như sự tin tưởng giữa anh và Steven vậy.

Nếu là thầy Lục, nhất định sẽ ủng hộ lý niệm của mình.

Và rồi, ngay tại tòa Tháp Không-Thời Gian này...

Wallace nhìn về phía tháp cao, mỉm cười.

Anh sẽ thách đấu thầy Lục, cho thế gian thấy sức hút của những trận chiến hoa lệ!

Kết nối Bluetooth với Steven, Wallace cười nói: "Anh Steven, xin lỗi nhé.

Chương 434

Có lẽ tôi sẽ đi trước anh một bước, đấu với thầy Lục rồi!" Chàng thanh niên tóc xanh nhạt trong bộ vest lịch lãm thoáng hiện vẻ kinh ngạc.

Wallace vốn luôn ôn hòa, hiếm khi chủ động đòi đấu với ai.

Ngay cả khi làm Quán quân Hoenn, cũng là do anh nhờ vả mãi Wallace mới miễn cưỡng đồng ý.

Vậy mà lúc này cậu ta lại muốn giao thủ với thầy Lục...

Steven nhận ra, có lẽ cùng là Điều phối viên nên Wallace mới có niềm tin muốn phân cao thấp đến vậy. "Chúc cậu may mắn." Steven cười trêu: "Đừng có giống tôi, lại nợ thầy Lục một mạng đấy." Phần tóc mái màu xanh của Wallace lay động theo gió, khóe miệng nhếch lên, ánh mắt thâm thúy. "Dù là trận đấu không quy tắc, tôi cũng sẽ trình diễn một cuộc đối đầu hoa lệ!" Lục Dã đứng trên sườn núi ngoài trấn Alamos, thảm cỏ dưới chân khẽ đung đưa.

Cách một hồ nước, một thị trấn cổ điển với phong cách kiến trúc độc đáo hiện ra trước mắt.

Nổi bật nhất là tòa kiến trúc khổng lồ với hoa văn điêu khắc, xoắn ốc hướng lên trên, được hợp thành từ hai tháp lâu độc lập.

Nhìn đỉnh tháp cao vút, thầy Lục mím môi.

Cái thứ này... trông quen quen nhỉ?

Rotom đồ giám hưng phấn thuyết minh: "Tháp chuông của trấn Alamos, còn gọi là Tháp Không-Thời Gian, là tác phẩm thiết kế nổi tiếng nhất của Godey!" "Rotom, chế độ im lặng." Lục Dã ôm trán: "Tao muốn yên tĩnh một mình." "Không thể hiểu nổi... lạc thác!

(⊙x⊙;)" Nếu nói nhắc tới trấn Alamos thì ký ức của thầy Lục còn hơi mơ hồ... thì nhắc tới Tháp Không-Thời Gian, anh lập tức đổ mồ hôi hột.

Độ nổi tiếng của tòa nhà này đủ để lấy tên nó đặt cho một bộ Movie (Phim điện ảnh)!

Đó là thảm họa kinh hoàng sánh ngang với sự thức tỉnh của hai vị thần Hoenn, cuộc đối đầu chấn động giữa hai vị thần! "Quyết chiến Tháp Không-Thời Gian!

Dialga đối đầu Palkia..." Thầy Lục thần sắc phức tạp, lẩm bẩm đọc tên bộ Movie.

Cái này mà bị cuốn vào... mười vạn cái mạng cũng không gánh nổi!

Thầy Lục ngẩng đầu nhìn bầu trời xanh thẳm.

Xung quanh sóng yên biển lặng, năm tháng tĩnh lặng, đằng xa vang lên tiếng nhạc vui tươi của thị trấn.

Lục Dã thầm an ủi mình: Chỉ là đi ngang qua thôi, không có nghĩa là cốt truyện sẽ liên quan tới hai con rồng Không-Thời Gian.

Dù theo dòng thời gian thì Satoshi vừa vặn đang du hành ở Sinnoh, cũng sắp tới lúc Movie đầu tiên bắt đầu —— Trong nháy mắt, thầy Lục cảm thấy sống lưng lạnh toát, cảnh giác quay đầu nhìn quanh.

Sau khi xác nhận 'Siêu nhân làng Masara' không có ở gần đây, anh mới thở phào nhẹ nhõm.

Chỉ cần Satoshi không ở đây, đoạn cốt truyện này sẽ không bắt đầu... chắc thế!

Việc mình cần làm là gặp Manh Manh Đát trước, rồi kéo cô ấy rời khỏi cái nơi quỷ quái này ngay lập tức.

Dù Cynthia rất mạnh, nhưng Satoshi có tố chất 'Siêu nhân' nên sẽ tự giải quyết được, không việc gì phải kéo cô ấy vào hiểm cảnh.

Lục Dã mở nhóm chat, xác nhận hôm nay Satoshi không tới được trấn Alamos, anh mới khẽ gật đầu.

Cứ bảo với Wallace là mình không khỏe, không làm giám khảo được!

Lục Dã định quay người đi, ánh mắt lại hướng về phía Tháp Không-Thời Gian, mơ hồ nhớ lại tình tiết Movie.

Nhìn về phía thị trấn, thầy Lục trầm ngâm. "Hay là... nhân lúc Satoshi chưa tới, mình cứu Darkrai trước?" Theo ký ức mờ nhạt của Lục Dã, con Darkrai này luôn âm thầm bảo vệ trấn Alamos.

Nhưng vì là 'Thần Ác Mộng', nó mang tới những giấc mơ kinh hoàng nên bị cư dân địa phương coi là điềm gở.

Cư dân đã nhiều lần tổ chức đội thảo phạt nhưng đều không có kết quả.

Công bằng mà nói, không ngủ được thì Lục Dã cũng sẽ nổi khùng thôi.

Việc tổ chức thảo phạt là chuyện thường tình.

Chỉ là rất ít người hiểu Darkrai, đằng sau vẻ ngoài hung ác ấy là một trái tim ấm áp.

Nó bảo vệ trấn Alamos là để báo đáp bà nội Alice đã cho nó trú ngụ trong vườn Pokémon.

Cũng chính vì bộ Movie đó mà Lục Dã có thiện cảm sâu sắc với Darkrai.

Lục Dã nhìn về phía xa, khẽ nhíu mày.

Anh lo lắng trấn Alamos cho Wallace thuê Tháp Không-Thời Gian

là có điều kiện.

Và điều kiện đó là nhờ Wallace dùng mọi biện pháp để dẹp yên cơn ác mộng của thị trấn.

Trong số đó, rất có khả năng bao gồm cả việc đánh bại Darkrai...

Lục Dã lẩm bẩm: "Vẫn phải qua đó một chuyến." Thế giới biến động, anh cũng không dám chắc tình tiết sẽ giống 100%.

Vạn nhất Wallace và Darkrai đánh nhau thật, rồi gặp hai con rồng Không-Thời Gian tới, chẳng lẽ cả đám cùng đầu hàng?

Huống hồ, mình đang có cách để dẹp yên ác mộng.

Lục Dã lấy ra Lunar Wing (Lông Vũ Trăng Khuyết).

Cách làm của bà nội Alice năm xưa có chút thiếu sót là không nghĩ tới việc Darkrai sẽ gây phiền nhiễu cho cư dân.

Nếu có thể khiến Darkrai được cư dân chấp nhận và định cư lại...

Với việc nó đã sống mấy trăm năm, chẳng lẽ nó không biết chỗ nào trong trấn có chôn rương báu sao? "Trấn trưởng có thưởng tiền hay không không quan trọng!" Lúc này, thầy Lục hóa thân thành 'Thợ săn quỷ', siết chặt PokéBall trên đai lưng. "Chủ yếu là vì mình thích hành hiệp trượng nghĩa!" "Ghos~" Gengar bay bên cạnh, ánh mắt kiên định.

Trong thị trấn này, nó cảm nhận được một luồng khí tức cực kỳ quen thuộc.

Có lẽ ở đây nó sẽ tìm ra cách để trở nên mạnh mẽ hơn! "Phải giải quyết nhiệm vụ trước khi Satoshi tới mới được." Lục Dã nhìn hồ nước rộng lớn ngăn cách mình và thị trấn, trầm ngâm: "Đầu tiên phải nghĩ cách qua đó cái đã..." "Đây là kết quả chỉ đường của mày đấy hả?" Lục Dã liếc nhìn Rotom, "Chỉ thẳng ra giữa hồ luôn?" Rotom đồ

giám kiêu ngạo nói: "Đây là quãng đường ngắn nhất, lạc thác!" Chỉ đường như 'hâm', đang đưa quý khách đi đường thủy!

Lục Dã thở dài, lấy Dive Ball (Bóng Lặn) ra, chuẩn bị cưỡi Blastoise vượt sông.

Trời cao lồng lộng, giữa làn mây trắng bỗng hiện ra một chiếc khinh khí cầu. "Sếp ơi!!" Lục Dã nghe thấy tiếng gọi, ngẩng đầu nhìn trời.

Giữa không trung, chiếc khinh khí cầu hình đầu Meowth từ từ hạ độ cao, bộ ba Đội Hỏa Tiễn mặc đồng phục trắng vẫy tay rối rít: "Chúng em tới đón Sếp qua sông đây!!" Đồng tử Lục Dã co rụt, trán rịn mồ hôi lạnh.

Đù, Đội Hỏa Tiễn xuất hiện ở đây rồi?

Thế chẳng phải nghĩa là Satoshi và hai con rồng Không-Thời Gian cũng đang trên đường tới sao?

Lục Dã: "Bình tĩnh...

Jessie tới tham gia Wallace Cup, xuất hiện ở Alamos là chuyện thường!" Khinh khí cầu đáp xuống cạnh anh, Meowth đứng trên đầu Sonans, khoanh tay tự hào: "Đây là mẫu mới nhất của Meowth, làm từ vật liệu cách điện, chống giật luôn nha miêu!" "Sô~nan-si!" "Sao cũng được... mau tới trấn Alamos đi, tranh thủ thời gian." Lục Dã nói.

James hỏi: "Sếp, sao Sếp đổ mồ hôi nhiều thế?" "Trời nóng quá thôi." "Nhưng sắc mặt Sếp trông trắng bệch ra kìa miêu." "Bớt nói nhảm đi, hỏi nữa là tôi điều sang Châu Phi hết đấy." "Đừng mà~ Cảm giác thật là ghét quá đi! o( )o" "Sô~nan-si!" Vườn Pokémon trấn Alamos.

Cây cối xanh mướt, dòng suối chảy qua giữa vườn, trong vắt thấy đáy.

Trong vườn có những cây ăn quả trĩu quả, Shinx, Aipom, Marill... các Pokémon đang thong dong chơi đùa.

Trên lan can đá cẩm thạch, một thiếu nữ mặc váy đang đung đưa chân, thổi lá cây, tiếng địch lá du dương uyển chuyển. "Alice!" Nhà nghiên cứu đeo kính Tonio bưng máy tính bảng, hớt hải chạy tới. "Gần đây trấn Alamos rất nguy hiểm, em mau tới nơi khác đi!" Alice lặng lẽ nhìn Tonio, đôi mắt trong veo hiện lên ý cười: "Tonio ở đâu thì em ở đó." Chàng nhà nghiên cứu đỏ mặt, phân bua: "Nhưng, nhưng mà!" "Không nhưng nhị gì cả!" Một gã quý tộc ăn mặc chải chuốt đi tới từ phía sau, khoanh tay dõng dạc: "Dị tượng thời gian qua chắc chắn là do Darkrai gây ra!" Cả hai cùng sững sờ. "Và tôi, Nam tước Alberto, đã tổ chức một đội thảo phạt." Alberto đặt tay lên ngực, kiêu ngạo: "Quán quân Wallace ưu nhã giống như tôi cũng sẽ góp sức một tay!" "Quán quân Wallace cũng sẽ thảo phạt Darkrai sao?" Tonio đẩy kính, lắp bắp. "Hừ, bớt nói nhảm đi." Alberto nhìn sang Alice, giọng dịu dàng hẳn: "Đợi anh đánh bại Darkrai, tiểu thư Alice..." "Xin lỗi Alberto, em đã có người mình thích rồi." Alice ôm lấy cánh tay Tonio, mỉm cười xin lỗi. "Ặc!" Alberto lùi lại nửa bước.

Chú... chú hề lại chính là mình sao? "Hừ, cứ đợi đấy, tôi nhất định sẽ hạ gục Darkrai!" Nam tước Alberto hầm hầm bỏ đi.

Tonio nhìn Alice, gãi đầu: "Anh cảm thấy Darkrai không giống như có ác ý." Alice: "Em nghe bà kể rằng bà cũng từng gặp Darkrai, thậm chí còn giúp đỡ nó..." Tonio sững sờ, việc Darkrai đột nhiên nổi loạn, vết nứt không-thời gian trên đỉnh đầu, tất cả dường như đã có câu trả lời. "Anh phải về thư viện tìm thêm tài liệu đây!" Tonio vội vã chạy đi.

Alice nhìn theo bóng lưng Tonio, mỉm cười bất lực, tiếp tục thổi địch lá.

Đó là bản nhạc bà đã dạy cô.

Bản nhạc truyền thuyết có thể xoa dịu phẫn nộ và hận thù, mang tên Oracion.

Thị trấn lát đá cẩm thạch đang giăng đèn kết hoa, mọi người đổ ra quảng trường khiêu vũ, chơi phong cầm, tổ chức lễ hội.

Vài cô gái nhiệt tình đi ngang qua Lục Dã, sau khi bị anh ngó lơ thì cười khúc khích trêu chọc nhau. "Trông náo nhiệt quá nhỉ." Nhóm James đã thay thường phục. "Đó là vì mừng Wallace Cup và cả lễ hội truyền thống nữa." Jessie đáp. "Nhưng mà..." Meowth nhìn quanh, "Quầng thâm mắt của mọi người ở đây nặng quá miêu." Lục Dã: "Gengar quầng thâm cũng nặng mà." "Ghos!" Gengar vạch mí mắt, trợn đôi mắt đỏ ngầu nhìn Meowth, làm nó sợ hãi lùi lại mấy bước. "Ghos~ o(*≧▽≦)tsu" Gengar cười ngặt nghẽo.

Meowth oán trách: "Sếp kìa!" Lục Dã: "Muốn đi Philippines hay UAE?" "Không có gì đâu miêu~" Meowth cười giả lả.

Lục Dã nhìn về phía tòa Tháp Không-Thời Gian hùng vĩ, tâm trạng có chút phức tạp.

May là Cynthia còn một lúc nữa mới tới, không đến mức rơi vào hiểm cảnh ngay.

Nhưng mình không có cái 'tố chất đặc biệt' như Satoshi, Darkrai mãi vẫn chưa xuất hiện.

Lục Dã nhắm mắt, dùng Aura cảm nhận nhưng vẫn không thấy gì. "Mau đi tìm ngài Wallace thôi!" Mắt Jessie sáng rực, hai tay ôm má, "Nghe nói hôm nay ngài ấy đã tới rồi đấy." Lục Dã gật đầu.

Wallace phụ trách bàn giao với người quản lý trấn Alamos, nếu Darkrai thực sự xuất hiện, anh ta không lý nào không biết.

Đương nhiên... cũng có thể là do mình nhạy cảm quá, đây hoàn

toàn không phải cốt truyện hai con rồng Không-Thời Gian —— Bùm!

Trên quảng trường, một đàn Starly giật mình bay tán loạn.

Tiếng va chạm của các chiêu thức vang lên, kèm theo tiếng hò reo của khán giả.

Lục Dã: "Hôm nay có biểu diễn đấu Pokémon à?" "Là giải đấu trong lễ hội đấy miêu!" Meowth cười nói, "Truyền thống hàng năm mà." James chỉ tay về phía xa: "Ở ngay đằng kia kìa." Lục Dã sững người.

Nhắc tới đấu Pokémon thì khả năng cao là...

Trên sân đấu quảng trường đá cẩm thạch, một thiếu niên mặc áo gilet xanh đang hăng hái ra lệnh: "Pikachu, Thunderbolt (Thập Vạn Phục Đặc)!" Đội Hỏa Tiễn: "Thằng nhóc ranh!?" Lục Dã thần sắc phức tạp.

Bên tai anh dường như vang lên bản nhạc dạo đầu của các phần Movie.

Pikachu hóa thành một đạo bạch quang lao lên, sau đó nhảy cao, toàn thân tỏa ra những tia chớp rực rỡ.

Một con Empoleon bị tia sét bao phủ, lập tức mất khả năng chiến đấu. "Tuyệt lắm Pikachu!" Satoshi đập tay với đuôi của Pikachu.

Thầy Lục ngẩng đầu nhìn trời, bỗng cảm thấy khóe mắt hơi cay cay.

Xuất hiện rồi!

Khúc dạo đầu Movie, chiến thần bách chiến bách thắng Satoshi!

Bên ngoài đình viện Pokémon tại thị trấn Alamos, Wallace khoác trên mình chiếc áo choàng trắng, bỏ mũ đặt trước ngực, nhìn ngắm công trình kiến trúc thanh nhã này.

Đây là sự tôn kính của một nghệ thuật gia dành cho tác phẩm của một thiên tài kiến trúc. "Ngài Wallace," Nam tước Alberto mặc bộ đồ đỏ rực, khoanh tay nói, "có người nhìn thấy Darkrai xuất hiện quanh đây." Wallace khẽ gật đầu, vẫn đắm chìm trong cảnh sắc ưu mỹ, không thể tự thoát ra. "Ngài Wallace!" Alberto nâng cao tông giọng.

Chương 435

Wallace mỉm cười, đặt ngón trỏ lên môi, ánh mắt ấy khiến Alberto im bặt ngay lập tức. "Tôi có thể hiểu tại sao Darkrai lại chọn nơi này cư ngụ," Wallace hít hà hương hoa, cười nói, "nếu là tôi, tôi cũng chọn như vậy thôi." Alberto bĩu môi: "Nhưng đã gần một thế kỷ nay, cư dân trấn này gần như chẳng có đêm nào ngủ ngon!" "Hãy nghĩ theo hướng khác đi," Wallace mỉm cười, "liệu có phải nhờ Darkrai mà những đình viện xinh đẹp và kiến trúc hùng vĩ này của Alamos mới có thể tồn tại qua chiến tranh loạn lạc?" "Ách..." Alberto nghẹn lời, lầm bầm: "Đừng đùa chứ..." Wallace chậm rãi ngồi xuống kiểm tra dấu vết, mái tóc xanh che khuất trán, đôi mắt ôn hòa nhưng sâu thẳm. "Tôi sẽ thực hiện ước định, tìm ra tung tích Darkrai.

Nhưng đánh bại hay xua đuổi nó, tôi..." Wallace trầm ngâm. "Mễ...

Ngài Wallace!" Alberto trợn tròn mắt, giọng run rẩy, tay chỉ về phía trước: "Cái bóng đen kia, nó xuất hiện rồi!" Wallace ngước mắt, đứng dậy đồng thời nắm lấy PokéBall, nhìn về phía bóng đen đang di động liên tục.

Bóng đen độn vào mặt đất, nhảy nhót trên tường, gạch men và giàn dây leo, cuối cùng dừng lại ở bãi đất trống ngay phía trước.

Mây đen lặng lẽ che khuất ánh mặt trời, một nỗi sợ vô cớ trào dâng trong lòng Wallace. "Không được đến đây..." Một giọng nói trầm khàn, thông qua 'Thần giao cách cảm' vang lên trực tiếp trong tâm trí Wallace.

Wallace nở nụ cười, cúi người hành lễ rồi đội mũ trắng lên, một tay đút túi quần: "Thứ lỗi cho tôi, việc thất hứa thì tôi không thể làm theo được." Bầu trời tối sầm, các Cherrim sợ hãi thu mình lại.

Từ bóng tối ấy, một bóng đen chậm rãi trồi lên.

Lớp vật chất trắng như khói cuộn trào trông như mái tóc dài bay trong không trung, dưới lớp tóc ấy lộ ra đôi mắt xanh thẳm sâu hoắm.

Tiếp đó là phần vật chất màu đỏ hình răng cưa bao quanh cổ, hai vai tỏa ra bóng đen lay động, hiện ra hai móng vuốt như ám ảnh.

Vị thần ác mộng, Darkrai!

Đôi mắt xanh thẳm lặng lẽ nhìn chằm chằm Wallace.

Darkrai tiếp tục lặp lại lời cảnh báo: "Không được đến đây..." Wallace hơi nhíu mày, còn Nam tước Alberto bên cạnh hét lớn: "Đây là nhà ta, ngươi bảo không được đến là không được à?

Lickilicky, lên cho ta!" Một luồng sáng trắng bay ra, Lickilicky béo tròn thò cái lưỡi dài ra quất mạnh về phía Darkrai.

Cú Quất Lưỡi Dài!

Wallace ngạc nhiên liếc nhìn Alberto một cái.

Gã này tuy lỗ mãng tự đại, nhưng lòng dũng cảm này cũng đáng khen ngợi.

Ngay sau đó, Wallace giơ cao Dive Ball, PokéBall mở ra, luồng sáng trắng hiện lên. "Elizabeth, Ngâm Nước!" Một con Luvdisc màu hồng dừng trên vai Wallace, bắn ra tia nước tinh khiết.

Trong thời gian ngắn, chiêu 'Ngâm Nước' có thể biến hệ của đối thủ thành hệ Nước, khiến Darkrai không thể dựa vào bóng tối để tẩu thoát!

Darkrai bắt chéo hai tay, làn sương đen trên người dao động, giọng nói đột nhiên trở nên hung ác: "KHÔNG ĐƯỢC ĐẾN ĐÂY!!" Đột ngột, Darkrai dang rộng hai tay, một luồng năng lượng cuồng bạo và lạnh lẽo đánh tan tia nước, lan tỏa ra xung quanh như gợn sóng!

Chỉ trong chớp mắt, Wallace phán đoán ngay đó là vật chất gần như hư vô, một thực thể năng lượng thuần túy.

Sóng năng lượng quét qua Lickilicky đầu tiên, sau đó là Alberto.

Cả hai ngã lăn ra đất, nhưng không hề bị thương mà lại lăn ra ngủ khò khò, miệng còn chảy cả nước miếng. "Elizabeth, Aqua Ring!" Wallace nhanh nhẹn lùi lại nửa bước, nhờ vào 'Vòng Tròn Nước' dâng lên để trì hoãn đòn đánh. 'Rào' một tiếng, Vòng Tròn Nước vỡ vụn, Milotic lộng lẫy xuất hiện. "Venus, Thần Bí Phù Hộ!" Wallace gọi tên thân mật của bạn đời.

Một lớp sương mù mờ ảo bao quanh Milotic, mang lại vẻ đẹp thần bí.

Bóng tối va chạm với sương mù, nuốt chửng lẫn nhau, khó khăn lắm mới triệt tiêu được luồng năng lượng đen kịt kia. "Mạnh quá..." Wallace tặc lưỡi, con Darkrai này mang lại áp lực còn lớn hơn cả con Metagross màu bạc của Steven!

Wallace lạnh lùng chuẩn bị chiến đấu hết mình.

Nhưng Darkrai lại một lần nữa độn vào bóng tối, cùng những đám mây đen biến mất khỏi nơi này.

Ánh nắng lại tràn ngập đình viện đẹp như tranh.

Wallace nheo mắt nhìn xung quanh, những gì vừa xảy ra không phải là mơ. "Một Pokémon mạnh thế này sao lại xuất hiện ở đây..." Wallace bắt đầu nghi ngờ dự đoán của mình.

Nếu nó thực sự muốn làm hại dân thường, sức mạnh của anh vẫn chưa đủ để chiến thắng nó...

Mắt Wallace chợt sáng lên: "Phải rồi, Thầy Lục cũng sẽ tới." Có anh ta ở đây, tỉ lệ thắng chắc chắn sẽ tăng lên.

Wallace nhìn Alberto và Lickilicky đang ngủ như chết, gõ nhẹ lên trán rồi gọi cho trợ lý: "Saori, tìm người đem hai cái cáng tới, có người bị thương cần đưa đến Trung tâm Pokémon." Anh lại ngước nhìn bầu trời xanh thẳm, lầm bầm: "Không được đến đây...

Nó ám chỉ tôi, hay là một tai nạn nào khác, hay là một Pokémon nào khác?"...

Tại lễ hội thi đấu thị trấn Alamos. "Thầy Lục!" Một thiếu niên áo xanh đội mũ đỏ mừng rỡ reo lên, "Sao anh lại ở đây!?" Lục Dã giật khóe miệng: "Câu này tôi hỏi cậu mới đúng chứ?

Hai tiếng trước cậu còn bảo trong nhóm là không kịp tới Alamos mà!?" Satoshi gãi đầu cười hì hì: "Vốn là định ngày mai mới tới, nhưng giữa đường gặp một chị tốt bụng tên Iris, chị ấy dùng khinh khí cầu chở tới luôn!" Lục Dã: "Nên là... cậu tranh thủ tham gia thi đấu luôn?" Satoshi gật đầu lia lịa: "Vâng!" Thầy Lục hít một hơi khí lạnh.

Bảo sao thấy tình tiết này quen quen.

Hết Đội Hỏa Tiễn rồi lại đến Satoshi xuất hiện bất thình lình...

Hóa ra là đến phân đoạn phim điện ảnh rồi, giờ đến lượt Satoshi cứu thế giới rồi!

Lục Dã quay người: "Gengar, đi, chúng ta đi ngay lập tức." "Ghos?" Gengar gãi đầu.

Nhưng mà chúng ta còn chưa gặp được nữ chủ nhân (Cynthia) mà?

Satoshi: "À, ba vị này là..." Đội Hỏa Tiễn cải trang: "Jessielinda, Jamesino, Meowthfu~ meo." Satoshi: "Ồ, hân hạnh hân hạnh." Đội Hỏa Tiễn: "Ngưỡng mộ đã lâu." Lục Dã ôm mặt thở dài.

Kế hoạch kết bạn với Darkrai coi như tan thành mây khói.

Phải giải thích với Manh Manh Đát rồi rời Alamos ngay thôi.

Đột nhiên, chiếc 'Lông Vũ Trăng Khuyết' trong túi phát ra ánh sáng nhàn nhạt.

Satoshi: "Thầy Lục, anh quên tắt đèn pin điện thoại kìa." Lục Dã: "...

Tôi cảm thấy không kịp nữa rồi." "Cái gì không kịp cơ meo?" Lục Dã nhìn đám đông đang náo loạn, bóng đen đang xuyên qua các bức tường và bóng râm.

Máy dò Aura im lìm bấy lâu nay đột ngột phát ra tiếng tim đập 'bành bành bành'.

Đám đông có người hét lên: "Là Darkrai!" "Chạy mau!" "Mọi người!

Nghe tôi chỉ huy, nấp sau lưng Thầy Lục ấy!" Tiếng bước chân hỗn loạn vang lên, những thiếu nữ thanh xuân xinh đẹp ùa về phía này, mặt đỏ bừng.

Nói chung... cơ hội hiếm có, có kiếm chác được gì không phải xem lần này rồi!

Lục Dã ngửa mặt nhìn trời, lầm bầm: "Không kịp... rời khỏi phụ bản rồi..." Tại thư viện thị trấn Alamos.

Trong căn gác xép bừa bãi giấy tờ và sách vở, nhà nghiên cứu Tonio lật ra một cuốn sách cổ, mắt kính phản chiếu ánh sáng yếu ớt.

Tonio nhìn tấm ảnh vàng ố kẹp trong sách, lẩm bẩm: "Bà của Iris, Alicia, đã gặp vị thần ác mộng Darkrai trong đình viện.

Darkrai, kẻ vốn không bao giờ tin tưởng con người và bị mọi người ghét bỏ, chỉ mở lòng với duy nhất Alicia.

Dưới công trình của Godey, Darkrai đã cư ngụ tại đình viện

Pokémon từ đó..." Tonio khép sách lại, xúc động: "Vậy ra gần một trăm năm qua, Darkrai luôn âm thầm bảo hộ trấn Alamos...

Nó cứu Iris cũng vì lý do đó.

Vậy nên!" Tonio vò đầu bứt tai: "Vết nứt Thời Không trên bầu trời Alamos chẳng liên quan gì đến Darkrai cả!" Anh mở máy tính, tập trung nhìn bức ảnh quét vết nứt bằng tia X.

Phóng to, suy luận, dựng mô hình.

Từng giây từng phút trôi qua theo tiếng chuông tháp Thời Không.

Chợt đồng tử Tonio co rụt, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng. "Cái bóng xuất hiện ở vết nứt này là...

Sao có thể như vậy được!" Anh luống cuống rời ghế, vô tình vấp phải chân bàn ngã nhào xuống sàn. "Đau quá...

Phải thông báo cho Giáo sư Carolina và Quán quân Cynthia ngay.

Đây là cuộc khủng hoảng cần phải chung tay mới giải quyết được!!"...

Tại quảng trường thi đấu.

Sau lưng Lục Dã bỗng dưng xếp thành một hàng dài dằng dặc.

Người qua đường 1: "Đang xếp hàng mua đặc sản à?" Người qua đường 2: "Tôi đoán là trò chơi đại bàng bắt gà con chăng?" Hai người đứng nhìn một hồi rồi lặng lẽ đi xa.

Phía bên kia, mọi người nấp sau lưng Thầy Lục, nhìn về phía bóng đen. "Đó là Darkrai sao?" "Nhìn cũng khá ngầu đấy chứ." "Lao xao cái gì, đó là Pokémon mang lại tai họa đấy!" Trước mắt họ là một Darkrai với luồng khí trắng cuộn trào, cơ thể đen kịt, đôi mắt xanh lạnh lùng.

Nó vô cảm nhìn quét qua mọi người, sương mù vây quanh.

Thông qua tâm điện cảm ứng, lời cảnh báo trầm khàn của Darkrai vang lên: "Không được đến đây..." Trong khoảnh khắc, mọi người xuyên qua làn sương đen kịt ấy như thấy được điều mình sợ hãi nhất trong lòng.

Đó là 'Ác Mộng' bắt nguồn từ Darkrai, có khả năng đánh thức những nỗi sợ sâu thẳm nhất.

Lục Dã thì không bị ảnh hưởng, anh khoanh tay, hếch cằm: "Ngươi có giỏi thì biến thành Giám ngục Azkaban cho ta xem nào?" Darkrai ngẩn người, Giám ngục là cái quỷ gì?

Có phải sinh vật của thế giới này không?

Nhưng điều đó không ngăn cản nó khiến những kẻ cản đường chìm vào giấc ngủ.

Satoshi với trái tim không sợ hãi hét lớn: "Người phải biến đi là ngươi mới đúng!

Pikachu, Mười Vạn Vôn!" Pikachu nhảy cao, điện sập chớp nhoáng: "Pika... chuuu!!" Đôi mắt xanh thẳm của Darkrai lóe lên tia lạnh lẽo, nó vung tay. 'Bộp' một tiếng, chiêu Mười Vạn Vôn bị hất văng, Darkrai không hề hấn gì!

Lục Dã & Gengar: Σ(っ°Д°;)っ.

Cái này cũng quá bá đạo rồi?

Không hổ là Darkrai có thể đơn đả độc đấu với hai vị thần Thời Không!

Phải ôm chặt cái đùi lớn này thôi, phụ bản này may ra mới qua màn không mất máu được! "Khốn kiếp..." Satoshi nghiến răng, định chiến tiếp.

Darkrai bắt chéo hai tay, năng lượng đen kịt như mực ngưng tụ

thành quả cầu.

Chớp mắt, nó dang tay ra! 'Oong' một tiếng, chiêu 'Dark Void' bay lên trời, hình thành một lỗ đen bắn ra vô số cầu nhỏ.

Khi chạm vào người hay Pokémon, chúng sẽ bị nuốt chửng.

Nhưng không ai bị thương, họ chỉ ngã xuống ngủ thiếp đi.

Trong phút chốc, sau lưng Thầy Lục là một dàn thiếu nữ nằm la liệt với tư thế ngủ khó đỡ.

Ngay cả Đội Hỏa Tiễn và Satoshi cũng trúng chiêu, nằm vật ra đất! "Đến cả siêu nhân làng Masara mà cũng dính đòn," Lục Dã thầm nghĩ, "không hổ là Darkrai sánh ngang thần linh!" Darkrai liếc nhìn vị Huấn luyện viên vẫn đứng bất động trước mặt.

Hàng trăm quả cầu từ Dark Void bay ra nhưng không quả nào trúng anh.

Không biết nên nói là anh may mắn hay là xui xẻo nữa... "Rời khỏi đây!" Darkrai vung tay, năng lượng đen kịt quét thẳng tới! "Rotom!

Σ(っ°Д°;)っ" Rotomdex đang bay lơ lửng định dùng chiêu 'Đổi Chỗ', đó gần như là bản năng.

Nhưng nó ngạc nhiên vì chủ nhân không hề hét lên 'Rotom cứu tôi'.

Lục Dã: "Có thể né, nhưng không cần thiết." Thứ nhất, con Darkrai này bản tính lương thiện, sẽ không làm hại con người.

Thứ hai, anh có Lông Vũ Trăng Khuyết, có thể tránh được ác mộng.

Quan trọng nhất là, trong mơ có thể đối thoại trực tiếp với Darkrai.

So với tình thế kiếm bạt nỗ trương hiện tại, trong mơ chắc chắn là

nơi đàm phán thích hợp hơn!

Lục Dã: "Darkrai, ngươi đứng lại đó, đừng chạy!" Darkrai sững sờ.

Chỉ thấy thanh niên tóc đen này không những không né mà còn lao mình vào chiêu Dark Void!

Tên này...

Chương 436

không sợ chết sao?

Tuy Dark Void chỉ có hiệu quả gây ngủ, nhưng đi kèm với năng lượng hệ Bóng Tối thì người thường cũng khó mà chống đỡ.

Hay là anh ta có quân bài tẩy nào đó? 'Đông!' Darkrai: "..." Thanh niên tóc đen trước mặt ngã lăn ra đất, ngủ khò khò.

Chẳng có quân bài tẩy nào cả.

Hình như chỉ là dạo này ngủ không ngon, muốn tranh thủ đánh một giấc thật đẫy... "...

Thôi bỏ đi." Darkrai lặng lẽ lật người Lục Dã lại để anh không bị khó thở.

Nhìn quanh xác nhận không ai bị thương, nó khẽ thở phào. "Ghos! (ᴗ̤ᴗ)" Darkrai giật mình cảnh giác.

Vẫn còn một con Pokémon nữa trốn trong bóng tối mà mình không phát hiện ra?!

Nó đột ngột quay đầu — một con Gengar đang nhe răng cười, tay cầm một lọ đầy ắp Khối Năng Lượng.

Gengar lấy ra một viên Khối Năng Lượng tinh khiết, liếm lưỡi một vòng ngay trước mặt Darkrai: "Ghos ~~ (*⊙~⊙)" "..." Darkrai nuốt nước bọt, làn khói trắng trên đầu cuộn trào. "Ghos! (￣▽￣)~*" Gengar vỗ vỗ vào lọ thủy tinh, rồi chỉ vào lòng bàn tay Darkrai, nơi lỗ đen lạnh lẽo đang xoay tròn.

Darkrai: "...

Ngươi muốn học Dark Void?" "Ghos! (✪ω✪)" Gengar nhảy tưng

tưng, giơ tay chữ V rồi gật đầu lia lịa.

Darkrai ngập ngừng, nhìn lọ thủy tinh của Gengar rồi nói khàn khàn: "Cũng không phải là không thể dạy... chủ yếu là xem ngươi có thiên phú không thôi." Phải biết rằng Dark Void là chiêu thức độc quyền của Darkrai.

Dưới sự kiểm soát của nó, chiêu này có thể chỉ gây ngủ, hoặc vừa ngủ vừa gây sát thương.

Tuy cũng có tiền lệ Pokémon thường học được chiêu độc quyền, nhưng nếu không biết gì về thuật thôi miên thì đừng hòng học được!

Thứ hai, Dark Void bản chất là một cách vận dụng Aura.

Nếu không biết 'Luồng Sáng Tối' (Dark Pulse) hoặc thiếu Aura hỗ trợ thì không thể nào học nổi! "Ghos ~! ヾ(≧∇≦*)ヾ" Gengar vỗ ngực tự tin.

Cứ yên tâm dạy đi, không có gì là tôi không học được đâu!

Darkrai im lặng gật đầu, nhận lấy lọ thủy tinh Gengar đưa, đầu ngón tay chạm nhẹ vào Gengar.

Một gợn sóng lan tỏa.

Ngay cả Gengar nhà Thầy Lục cũng cảm thấy cơn buồn ngủ ập đến. "Ghos ~~" Gengar chọn một tư thế ngủ thoải mái, nằm cạnh Thầy Lục ngủ khò khò.

Trên quảng trường đầy những người nằm ngổn ngang, Darkrai hạ mình xuống, chìm dần vào bóng tối.

Nó muốn tiến vào giấc mơ của Lục Dã và Gengar để xem mối liên kết giữa cặp đôi Huấn luyện viên và Pokémon kỳ lạ này thực chất là gì.

Tiện thể dạy cho Gengar một khóa... nếu nó học được.

Cuối cùng, ánh mắt Darkrai rơi vào những quả PokéBall bên hông Lục Dã, nó có thể thấy cảnh tượng bên trong.

Sylveon, Arcanine, Togepi... những Pokémon đó dù đang ở trong ác mộng vẫn lộ ra vẻ an tường, thậm chí là hạnh phúc. "Đúng là con người kỳ lạ," Darkrai lẩm bẩm, rồi hoàn toàn chìm vào bóng tối. "Ác mộng trong sâu thẳm tâm hồn ta sao..." Mí mắt trĩu nặng, Lục Dã nhắm mắt lại, để mặc cơn buồn ngủ kéo mình vào bóng tối. ... 'Reng reng reng —' 'Reng reng reng —' Đồng hồ báo thức đầu giường rung liên tục.

Lục Dã với tay tắt chiếc đồng hồ Pikachu, mở mắt ra.

Nhìn chằm chằm trần nhà, anh ngáp một cái thật dài: "Lại là một ngày thức dậy vì sự đẹp trai của chính mình." Ngủ dậy, vệ sinh cá nhân, vừa đánh răng vừa nhìn ra cửa sổ.

Trên trời là những con chim bồ câu xám bình thường, bên ngoài trời quang mây tạnh.

Lục Dã khựng lại, nhổ bọt kem đánh răng ra, cảm thấy hình như thiếu cái gì đó. 'Ào ào —' Tiếng nước chảy, bóng hình trong gương quá đỗi lộng lẫy, đẹp trai đến mức chỉ có lúc điện thoại hết pin soi vào màn hình mới thấy được. "Là mơ sao," Lục Dã lầm bầm, "mình đáng lẽ phải đẹp trai hơn chút nữa mới đúng..." Anh liên tục tự luyến để xua đi cảm giác mất mát trong lòng, nhưng vẫn thấy hụt hẫng.

Khi ngồi xuống bàn máy tính, lướt qua màn hình nền có hình Cynthia, Thầy Lục mới bừng tỉnh đại ngộ. "Bảo sao mình lại lo lắng, hóa ra là bản làm lại của Pokémon Diamond & Pearl ra MV mới!

Cái bọn Game Freak chết tiệt, bản làm lại năm 21 mà tệ thế này, đề nghị từ chức hết đi cho Nintendo làm!

Chờ đã...

Dawn từ mỹ thiếu nữ Pokémon biến thành mô hình đầu to rồi... vậy Cynthia của mình chẳng lẽ..." Lục Dã mở công cụ tìm kiếm, nhìn tạo hình 'hai đầu thân' của Cynthia, anh hít một hơi khí lạnh.

Lục Dã tự tát mình một cái: "Đây chắc chắn là ác mộng!!" 'Đùng!' Đóng cửa nhà, Lục Dã khoác ba lô đi về phía giảng đường.

Bức tường gạch đỏ leo đầy dây thường xuân, một con mèo hoang mắt xanh đi song song với Lục Dã trên tường.

Trên đường có người dắt một con Alaska trắng đen đi qua. "Gâu!" Con Alaska chồm lên, thè lưỡi chào Lục Dã.

Lục Dã xoa đầu nó, nó lim dim tận hưởng, chủ nhân mỉm cười gật đầu. 'Chúng đều rất đáng yêu.' Tâm trạng Lục Dã vui vẻ, bước chân nhẹ nhàng, nhưng tim chợt nhói đau một cái. 'Nhưng, chúng không phải là của mình...' Lục Dã dừng bước, quay đầu nhìn bãi đất trống tràn ngập ánh nắng phía sau. "Pokémon của mình." Ánh mắt Lục Dã trở nên kiên định, khi cúi đầu, lòng bàn tay anh đã nắm chặt một quả PokéBall.

Quả bóng thường bằng kim loại ấy tỏa sáng dưới ánh mặt trời.

Một nụ cười nở trên môi Lục Dã.

Sau đó, anh dùng lực ném quả bóng ra: "Tớ chọn cậu!" ...

Darkrai lộ vẻ kinh ngạc nhìn Lục Dã đang mỉm cười dù mắt vẫn nhắm nghiền.

Trong ác mộng mà anh ta vẫn có thể cười như vậy...

Điều gì đã mang lại cho anh ta niềm tin và sức mạnh ấy?

Những tình cảm gần như thuần túy, không chút tạp chất khiến ánh mắt Darkrai chùng xuống. "Alicia..." Darkrai lầm bầm gọi cái tên từng tin tưởng và bao dung nó.

Ngay sau đó, Darkrai chuyển ánh mắt.

Xuyên qua bóng tối đen kịt, nó có thể nhận ra ác mộng của họ.

Nó nhìn về phía Gengar đang ngủ khò khò, Blastoise đeo kính râm, Togepi thu mình trong vỏ... những quả PokéBall đã ngừng rung động.

...

Thượng Hải với những ánh đèn giao thoa, mang vẻ lãng mạn và xa cách, xe cộ tấp nập.

Một con Gastly đen thui bay lơ lửng trên trần nhà u tối của một khu chung cư cũ, nước miếng chảy dài. "Ghos ~" Nó đã rất đói, nhưng nó rất ngoan, nó biết phải lao động để đổi lấy thức ăn.

Đôi khi Gastly giúp những người giao sữa, đỡ dưới đáy thùng sữa để họ đỡ tốn sức. "Ma kìa!!" Nhưng những người giao sữa luôn hoảng hốt chạy mất, để lại một đống chai thủy tinh vỡ. "Ghos ~" Gastly thò lưỡi ra, cẩn thận tránh mảnh vỡ để húp sữa, nở nụ cười mãn nguyện.

Ngày hôm đó, Gastly gặp một thanh niên ăn mặc giản dị.

Anh ta hét lớn 'Đại Uy Thiên Long' rồi ném PokéBall về phía nó.

Gastly rất vui, ít ra ở trong PokéBall sẽ thoải mái hơn.

Nếu mình chăm chỉ làm việc, chủ nhân cũng sẽ không đuổi mình ra khỏi nhà. "Đừng né nữa, cười cái nào!" Anh thanh niên lôi điện thoại ra chụp một tấm selfie. "Ghos ~ o(*≧▽≦)ɔ" Gastly bay đến trước ống kính, dùng con mắt lấp đầy màn hình.

Ở trong PokéBall, Gengar nhe răng cười, lộ ra vẻ an tâm.

Thấp thoáng, nó thấy một luồng sáng, nghe thấy có người gọi tên mình.

Ngay lập tức, Gengar bay về phía luồng sáng đó. "Ghos!" ...

Trên cánh đồng đầy sao, rừng núi chập chùng.

Một nhóc tì lông tóc bết bát, bẩn thỉu đang chạy nhanh trong rừng.

Con Eevee này trông chẳng đáng yêu chút nào, móng vuốt sắc nhọn, nhe răng trợn mắt. "Bùi y!" Eevee phẫn nộ đá bay con Rattata, cướp lấy quả Pecha Berry từ miệng chúng.

Lũ Rattata tức giận tấn công nhưng bị Eevee đánh chạy mất.

Trong rừng dưới ánh trăng, Eevee đầy máu và vết thương ôm chặt quả Berry vừa cướp được, tựa vào thân cây thở dốc, khinh khỉnh: "Bùi y! o(´^｀)o" Nó còn nhớ ngày hôm đó, nó khó khăn lắm mới thoát được, rồi được anh thanh niên đưa về sân vườn chữa thương.

Eevee chưa bao giờ được ngủ trong chăn ấm, chưa bao giờ được ăn Khối Năng Lượng ngon lành.

Nó sợ rằng tất cả những điều này sẽ sớm kết thúc, nên luôn không mở lòng với anh ta.

Cho đến buổi hoàng hôn ấy, nó quay lưng lại với anh, không thèm ngoái đầu đi một mình trên con đường nhỏ, nước mắt lã chã rơi. "Bùi... bùi y!" Eevee không thể để anh thấy được.

Một khi bị thu phục, sẽ có nguy cơ phải rơi lệ.

Nó nhớ mình đau đớn không chịu nổi, mơ màng mở mắt ra, thấy chiếc nơ bướm trắng xinh đẹp bay lơ lửng trước mặt.

Đó là lần đầu tiên nó thấy nơ bướm. 'Bộp!' "Bùi y!" Eevee rụt cổ lại, một quả PokéBall rơi trúng đầu nó.

Từ xa vang lên tiếng cười sảng khoái: "Loay hoay mãi, hóa ra là một nhóc Tsundere!" Tầm mắt trắng xóa, Sylveon trong mơ tức giận nhe răng, quay đầu đi.

Thấp thoáng, nó nghe thấy có người kêu gọi.

Thế là, nó dù không cam lòng, vẫn bay về phía luồng sáng trắng kia. "Bùi y!" ...

Tiếng suối trong vắt rì rào.

Trên một tảng đá xanh, chiếc mai rùa vẫn bất động, Pokémon trong mai rùa đang thầm suy nghĩ.

Thế giới bên ngoài thực sự ra sao?

Tại sao nhiều Huấn luyện viên đều thấy mình yếu, không có tiềm lực để mạnh lên...

Squirtle tiếp tục chờ đợi trong sân vườn, nó tin rằng sẽ có người coi trọng mình.

Nhưng dù có Huấn luyện viên được hiệu trưởng ủy quyền, nghe thấy con số thiên văn để rèn luyện 'Aura' đều lắc đầu bỏ đi. "Zeni!" Squirtle vẫn nhớ cảnh tượng lần đầu gặp anh thanh niên.

Chương 437

Nó rụt vào mai, chờ đợi hơi thở dài thất vọng của anh ta.

Nhưng anh lại cười nói với nó: "Chúng ta có cùng một mục tiêu.

Tin rằng có cậu, ước mơ của chúng ta nhất định sẽ sớm thành hiện thực." Squirtle bị cảm động sâu sắc.

Sống sót giữa thời loạn, không cầu danh lợi ở các vùng đất... "Zeni!" Squirtle đưa bàn tay nhỏ bé ra, khẽ đặt lên bàn tay lớn ấy.

Nó quyết định, dù phải liều mình cũng nhất định phải khiến anh trở thành Nhà Vô Địch!

Trong mơ, Blastoise vẫn còn ngậm một quả Berry giải ngủ, chưa kịp nuốt xuống.

Nó thấp thoáng thấy ánh sáng trắng, có người gọi mình.

Blastoise vững bước, chậm rãi tiến về phía đó. "Kame!" ...

Growlithe thường nhớ về cảnh tượng mẹ mình chiến đấu dũng mãnh.

Con Arcanine oai phong lẫm liệt ấy, lửa bao quanh người, nhe răng lao vào quân địch.

Growlithe có ước mơ trở thành 'Anh hùng', ước mơ đó khiến nhóc tì trông có vẻ vô tư lự này vẫn lén đi tập luyện khi đêm xuống.

Nó thường gặp ác mộng, mơ thấy mẹ ngã xuống trong vũng máu, đôi mắt trợn tròn nhìn chằm chằm vào nó. "Gâu gâu..." Nó thút thít trong mơ, mở mắt ra thấy người đàn ông dưới ánh trăng đang dụi mắt đứng dậy. "Mày đói bụng à?" Anh ta bất đắc dĩ lắc đầu, xuống giường vò đầu nó, "Đã bảo rồi, ăn ít thôi, dạ dày sẽ bị giãn ra đấy!"

Growlithe há miệng, thân mật cọ vào ống quần anh ta, để mặc anh ta nựng cằm mình. "Gâu gâu ~!

ଘ(•p •)ଓ" "Được rồi, đi làm cho mày đây... muốn ăn vị gì?" Growlithe muốn trở thành hậu thuẫn của đội, trở thành Anh hùng có thể liều mình xông pha lúc then chốt như mẹ mình.

Nhưng thật may mắn, chỉ cần ở bên chủ nhân, dường như mọi khó khăn đều được giải quyết.

Growlithe không biết mình có nên khổ luyện hơn không.

Có lẽ tập luyện cùng Đại tỷ (Sylveon) sẽ giúp mình lì đòn hơn...

Nhưng, chỉ cần được ở bên chủ nhân, đó là điều hạnh phúc nhất thế gian. "Gâu gâu ~!" Arcanine trong mơ, với gương mặt uy nghiêm hung mãnh như sư tử đực, lại lộ ra vẻ mặt ngủ say hiền lành như một chú chó lớn.

Nó mơ thấy chủ nhân đứng ở đằng xa vẫy tay, rồi quay lưng đi xa dần.

Arcanine bất chấp tất cả, chạy bốn chân lao về phía ánh sáng: "Gâu gâu!" ... "Kháp kỷ đô y ~ ヾ(。｀Д´。)ﾉ" Ác mộng của Togepi khá đơn giản, nó mơ thấy mình quay gacha mười lần đều xịt, tức giận ném máy chơi game sang một bên.

Sau đó, Togepi lôi điện thoại ra, bấm vào avatar Mew, định học cách dùng chiêu thức mới.

Nhưng chiêu mới khó quá, nội dung huấn luyện vô cùng gian nan. "Đô y ~" Trong mắt Togepi dần hiện lên ánh sáng hưng phấn.

Darkrai đứng ngoài quan sát ác mộng không khỏi sững sờ.

Hay thật...

Pokémon của tên này sao cứ thấy huấn luyện là lại hưng phấn

thế?!

Quá trình huấn luyện gian khổ, mệt mỏi như vậy mà trong mắt chúng — lại giống như đang chơi đùa? "Chẳng lẽ là do tấm gương của chủ nhân sao..." Darkrai không khỏi nhìn về phía vị Huấn luyện viên trẻ tuổi kia, lẩm bẩm: "Xem ra, anh ta nhất tâm muốn trở thành Huấn luyện viên huyền thoại rồi..." Sau khi kết thúc buổi học online với Mew, Togepi nhảy tót đi lấy Coca và khoai tây chiên, vui vẻ lăn lộn trong phòng.

Nhưng hôm nay chủ nhân mãi không xuất hiện. "Kháp kỷ đô y ~ (。•̀ᴗ-)" Togepi ngồi bệt xuống đất, đung đưa đôi chân nhỏ, tâm trạng hơi buồn bã.

Đột nhiên, nó thấy ánh sáng từ xa truyền lại, lập tức hưng phấn nhảy cẫng lên.

Nó ôm chai Coca lớn, vội vã chạy về phía ánh sáng để chia sẻ với chủ nhân. "Kháp kỷ đô y ~ ヾ(◍°∇°◍)ﾉﾞ" ... "Dát! (´ꈍᴗꈍ)σ" Sirfetch'd mơ thấy mình trở thành Nhà Vô Địch Thế Giới — pháo hoa rực rỡ, chủ nhân dẫn mình bước vào điện thờ vinh danh để chụp ảnh lưu niệm. "Sao mặt cậu mếu máo thế kia?" Lục Dã hỏi, "Chẳng phải chúng ta đã hứa sẽ đưa cậu trở thành Nhà Vô Địch Thế Giới sao?" Sirfetch'd trong lòng chua xót, buồn từ trong tim.

Vịt ta rõ ràng chỉ muốn làm một kẻ ăn hại thôi mà ~ Không!

Đây chắc chắn là giả, vịt ta đang nằm mơ!!

Darkrai kinh ngạc nhìn quả Premier Ball đang rung bần bật.

Con Sirfetch'd này lại là Pokémon đầu tiên thoát khỏi 'Dark Void' trong số tất cả Pokémon ở đây. "Thực lực mạnh quá..." Darkrai tặc lưỡi, tiếp tục quan sát ác mộng.

Trong cơn ác mộng đang dần tỉnh táo, Sirfetch'd lại rơi vào một

vòng xoáy mới. "Dát!" Một kỵ sĩ trắng cao ngạo thánh khiết, vung thương kỵ, mũi thương bùng lên ánh đỏ rực rỡ, đâm xuyên qua một con chó khổng lồ đang ngậm Thánh Kiếm! "Nó... còn thấy cả Zacian rồi sao!?" Trong một trăm năm qua, Darkrai từng nghe kể về tên của hai con chó khổng lồ.

Ở Galar, chỉ có cái tên 'Zacian' là phù hợp nhất với bóng hình vừa xuất hiện.

Darkrai ngẩn người nhìn quả Premier Ball.

Nó nhận ra mình càng ngày càng không hiểu nổi con Pokémon này...

Ở Sirfetch'd tỏa ra một khí thế mạnh mẽ mà ngay cả Darkrai cũng không thể ngó lơ.

Quan trọng hơn, giữa nó và Zacian còn tồn tại một mối liên hệ nhất định... "Cái này thì liên quan gì đến ác mộng?" Darkrai lẩm bẩm: "Đánh bại Zacian... chẳng phải nên là giấc mơ đẹp sao?" "Dát! (´ꈍ◡ꈍ)σ" Sirfetch'd nhìn Zacian đã mất khả năng chiến đấu mà run bần bật.

Nếu con Zamazenta còn lại đến tìm vịt ta báo thù thì sao đây!?

Đây chắc chắn là ác mộng... vịt ta chỉ muốn làm kẻ ăn hại thôi mà ~!

Ánh sáng trắng bùng lên ở phía xa, tiếng gọi của chủ nhân vang lại.

Sirfetch'd lạch bạch chạy thật nhanh về phía ánh sáng. "Dát!" ...

Trong giấc mơ của Lục Dã.

Khoảng đất trống ấy liên tục lóe sáng. "Tớ chọn cậu!" Khi anh hét lớn câu thoại ấy, những nhóc tì lần lượt xuất hiện từ PokéBall, vây

quanh anh.

Lúc này, rào cản trong lòng Lục Dã biến mất, ký ức phục hồi, nụ cười hiện trên môi.

Với anh, quên đi Pokémon của mình có lẽ là ác mộng đau khổ nhất.

Còn cả hình ảnh Cynthia 'hai đầu thân' trong bản làm lại Diamond & Pearl kia nữa...

Lục Dã: "Khụ... chuyện giấc mơ này tốt nhất đừng kể cho cô ấy nghe thì hơn." Lúc này vẫn là trong mơ, các nhóc tì hiện ra bên cạnh anh dưới dạng linh hồn.

Một thời gian ngắn, tiếng quỷ khóc sói hú, tiếng 'bùi y' vang không ngớt.

Lục Dã mỉm cười, xoa đầu từng con Pokémon nhà mình.

Nhìn vào đôi mắt trong veo của chúng, anh cảm thấy mối liên kết giữa mình và chúng càng thêm chặt chẽ.

Đó là tình cảm thuần túy nhất của Thầy Lục dành cho chúng, tất nhiên bao gồm cả Manh Manh Đát...

Khi chúng mơ thấy anh, anh cũng mơ thấy những phân đoạn tương tự.

Có điều...

Lục Dã nhìn Rotomdex bên cạnh, tò mò hỏi: "Mày mơ thấy cái gì mà tao không thấy?" Rotomdex dùng cánh tay máy gãi cằm, màn hình hiện dấu hỏi lớn: "Mơ thấy... biến thành một sạp bán quả Berry, rô-tô." Lục Dã: "...

Chắc là dạo này làm Khối Năng Lượng nhiều quá rồi, cho mày nghỉ ba ngày đấy." "Thấu hiểu vạn tuế, rô-tô!" Chiếc Lông Vũ Trăng

Khuyết trong túi lúc này cuối cùng cũng tỏa sáng yếu ớt.

Trước mặt một Darkrai mang thực lực huyền thoại này, hiệu quả của lông vũ cũng rất hạn chế.

Lục Dã: "...

Cái lông này lag quá vậy!

Tao ngủ dậy rồi mày mới online!" Lông Vũ Trăng Khuyết: "..." "Làm sao ngươi biết được lúc này ngươi đang tỉnh, hay vẫn đang ở trong mơ?" Một giọng nói nghi hoặc vang lên, một luồng bóng tối trồi lên, Darkrai chậm rãi xuất hiện. "Giờ tôi không có hứng thú tranh luận triết học," Lục Dã nhìn vào đôi mắt xanh của Darkrai, gằn từng chữ, "tôi đến đây là để nói với ngươi một chuyện quan trọng hơn nhiều." "Tôi cũng có việc quan trọng hơn." Darkrai gật đầu nói, "Ngươi và Gengar đã thông qua thử thách... ta nguyện ý dạy nó chiêu 'Dark Void'." "Ghos!" Gengar hưng phấn nhảy cẫng lên.

Lục Dã bị ngắt lời, ngẩn người: "Dạy nó...

Dark Void?" Darkrai: "Nó muốn học thì ta dạy." Thầy Lục đứng hình hồi lâu, đỡ trán.

Giờ không chỉ biết tự học... mà còn biết tự mình đi "ngoại giao" với Pokémon Thần Thoại rồi à? "Vậy, cái giá là gì?" "Hai hũ, không." Darkrai giơ ba ngón vuốt ra, "Ba hũ." "Ba hũ gì?" Darkrai nuốt nước bọt, có chút khó mở lời: "Chính là... cái thứ ngươi đặt trong hũ thủy tinh của Gengar ấy." Hóa ra là Khối Năng Lượng Quả Oran cơ bản nhất!

Lục Dã bừng tỉnh đại ngộ, vung tay: "Tôi cho ngài hẳn bốn hũ." "!!" Ánh mắt Darkrai lộ vẻ chấn động, "Cảm ơn ngươi, con người." "Điều kiện là đừng dạy nó." "..." "Dạy cũng được." Lục Dã thở dài, "Dù sao cũng không thể để tôi gánh hết chi phí tài nguyên chứ?" "Ý

ngươi là..." Darkrai mờ mịt, "Ta còn phải chuẩn bị tài nguyên cần thiết cho việc huấn luyện Gengar?" "Chính ngài nói đấy nhé." Ánh mắt Lục Dã sáng quắc.

Darkrai thấy nghẹn ở ngực, thật thà nói: "...

Ta biết vài nơi chôn giấu rương báu từ thế kỷ trước." "Hại, rương báu gì chứ, không quan trọng!" Lục Dã tiến lên, định khoác vai Darkrai, cười bảo: "Chủ yếu là không thể để thị trấn Alamos bị phá hủy, đây là trách nhiệm của tôi!" Darkrai nghiêng người né tránh, nhưng ánh mắt lại lộ ra tia ấm áp: "Ta hiểu rồi... sau khi đuổi 'hai đứa kia' đi, ta sẽ phụ trách truyền thụ cho Gengar!" "Hai đứa kia... là chỉ ai?" "Pokémon Thời Gian, Dialga." Darkrai nghiêm giọng, "Pokémon Không Gian, Palkia!" "Ồ." Darkrai ngơ ngác: "Sao trông ngươi... như thể đã biết từ lâu rồi vậy?" Lục Dã nhún vai, thở dài thườn thượt: "Chứ còn sao nữa?" 《Quyết chiến tháp Không Gian!

Dialga đối đầu Palkia》, cái tiêu đề movie này viết rành rành ra kia kìa!

Gengar bên cạnh bắt chước tư thế, cũng bày ra động tác tương tự: "Ghos ~ (￣ ￣) " Darkrai nghẹn một cục tức trong ngực.

Sống mấy trăm năm, đây là lần đầu thấy uất ức thế này. "Thôi bỏ đi... coi như ta thu một đứa đồ đệ hời." Đúng là lời không hợp ý nửa câu.

Thân hình Darkrai dần chìm vào bóng tối.

Lục Dã vội gọi: "Tôi còn chưa kịp bàn đại sự với ngài!" Bóng dáng Darkrai lại trồi lên. "Có thể trước khi Song Long Thời Không đến..." Lục Dã trầm ngâm hồi lâu: "Đưa tôi ra ngoài thị trấn Alamos trước được không?" Darkrai dần lặn xuống. "Ý tôi là, tôi đi tìm cứu viện, Nhà Vô Địch Sinnoh - Cynthia!" Darkrai lại trồi lên. "Sau đó đưa cô ấy cùng chạy trốn." "!!" Darkrai gào lên, "Ngươi có xong chưa hả!"

"Hiện tại Song Long Thời Không đang trên đường tới, bên ngoài thị trấn Alamos đã bị sương mù trắng tạo ra bởi vết nứt không gian bao phủ, ngay cả ta cũng không có cách nào thoát thân!" Lục Dã hơi nhíu mày, thần sắc cũng trở nên nghiêm túc. "Cốt truyện movie đã bắt đầu rồi sao..." Do cuộc chiến giữa Dialga và Palkia, thị trấn Alamos trở thành một không gian cô lập, bị sương mù dày đặc bao phủ.

Ngay cả với thực lực của Darkrai cũng không thể xuyên qua "vách ngăn không gian" để đến thế giới bên ngoài.

Đây chưa chắc đã là chuyện xấu.

Dù sao...

Cynthia vẫn ở bên ngoài vách ngăn, không cần phải vào thị trấn Alamos.

Lục Dã thở dài: "Giữa tôi và cô gái nhỏ Cynthia, cuối cùng vẫn bị ngăn cách bởi một tầng không gian sao?" "Đáng ghét thật mà!" (Meme Decade).

Darkrai: "?" Darkrai cảm giác lời hắn có ẩn ý, nhưng vì tin tưởng thực lực của hắn, ông trầm giọng hỏi: "Ngươi có kiến nghị gì hay không?" Lục Dã nhìn Darkrai.

Con Darkrai này có thể chống lại Song Long Thời Không trong thời gian ngắn, thực lực cực kỳ khủng khiếp.

Chương 438

Theo nguyên tác... là do Tháp Không Gian tấu lên khúc nhạc 《Oracion》 mới dập tắt được cơn giận của Song Long.

Nhưng hiện tại mình còn chưa gặp được nhân vật chính của phim.

Trông chờ vào Satoshi thì có vẻ còn phải đợi lâu nữa... 'Không biết chiêu Aura của mình có tác dụng với Song Long không nhỉ.' Lục Dã chống cằm suy nghĩ. "Song Long chắc cũng không hiểu tiếng cổ... xem ra chỉ có thể thử dùng Aura thôi." Trong phút chốc, một ý nghĩ lóe qua, mắt Lục Dã sáng lên.

Đúng rồi, Yellow đi cùng Jasmine xem giải đấu, chắc cũng đã đến thị trấn Alamos!

Nhờ vào sức mạnh Viridian của Yellow có thể giao tiếp với Song Long, trấn an cảm xúc của chúng.

Nếu không được thì sức mạnh của cô ấy cũng có thể buff cho Darkrai, vừa hồi máu, tăng chỉ số, lại có hiệu ứng Burst!

Lục Dã hạ quyết tâm, ngủ dậy sẽ đi tìm "chị Hoàng" nhờ giúp đỡ.

Dù sao cô ấy cũng từng đánh bại Lance, Pokémon Thần Thoại với cô ấy chỉ là chuyện nhỏ!

Ngoài ra, tất cả chiến lực có thể lợi dụng đều không được bỏ qua. "Chúng ta cần hợp tác." Lục Dã nhìn Darkrai, trầm giọng nói: "Ngài là vì thủ hộ thị trấn Alamos, còn tôi..." Lục Dã khựng lại một chút.

Dự định ban đầu của hắn là để Darkrai thoát nạn, sẵn tiện vơ vét một mớ.

Chỉ là không ngờ Satoshi đến đột ngột quá, trực tiếp mở màn cốt truyện movie luôn.

Lúc này, Gengar đã đặt gạch được chiêu 'Dark Void', lại cực kỳ hợp với chiêu 'Hypnosis' sở trường của nó, có thể nói là một đợt tăng cường cấp sử thi.

Sau sự kiện này, e là thực lực Gengar sẽ trực tiếp đột phá cấp Thiên Vương, tạm thời áp chế Quy Quy để trở thành chiến lực trần nhà. 'Hai con thực lực cấp Thiên Vương biết dùng chiến thuật bẩn... không biết mình có chịu nổi không đây.' Lục Dã lắc đầu, nói với Darkrai: "Còn tôi, là để bảo vệ người tôi yêu." Ánh mắt Darkrai dịu lại: "Cô ấy ở...

Sinnoh?" Lục Dã gật đầu. "Một khi thị trấn Alamos bị vết nứt thời không nuốt chửng, cả vùng Sinnoh cũng không thoát khỏi." Darkrai nhìn Lục Dã, nghiêm túc nói: "Có ngươi và con Sirfetch'd kia ở đây, ta nghĩ kế hoạch của ngươi nhất định sẽ thành công." Làn khói trắng cuồn cuộn, bóng dưới chân Darkrai di chuyển đến trước mặt Lục Dã, đưa ra cái vuốt đen kịt.

Lục Dã đặt tay lên đó, nhấn mạnh một cái, đạt thành thỏa thuận với Darkrai. "Có tôi ở đây, tỷ lệ thành công tăng lên thì cũng dễ hiểu thôi..." Lục Dã băn khoăn không thôi, "Nhưng mà liên quan gì đến Áp Áp?" "Đúng rồi... sao ngươi biết." Darkrai lẩm bẩm, "Ta là vì... thủ hộ thị trấn Alamos?" Lục Dã: "Tôi tìm thấy nhật ký của Godey trong thư viện." Darkrai: "...

Cái gã đó quả nhiên không đáng tin." "Đúng thế, người đàng hoàng ai lại viết nhật ký." Lục Dã thầm nghĩ, tay đang định thọc vào túi quần lại rút ra.

Darkrai, âm mưu truyền thụ 'Dark Void', thất bại.

Thánh trẻ con Satoshi, dám mở cốt truyện sớm để lừa người thầy đức cao vọng trọng như tôi.

Mối thù này, họ Lục tôi ghi nhớ! --- Tại độ cao vài km ngoài thị

trấn Alamos.

Một con Garchomp xé toạc bầu trời.

Cynthia vận bộ đồ đen, đứng trên lưng Garchomp, lông mày khẽ nhíu, im lặng không nói. "Cynthia, con đã đến thị trấn Alamos chưa?" Giáo sư Carolina hỏi qua thiết bị liên lạc. "Con đang ở ngay phía trên thị trấn." Trước mắt là một tầng sương mù dày đặc, hoàn toàn không thấy được tình hình bên trong.

Cynthia nhíu mày, nhìn Togekiss đang vỗ cánh, một luồng khí xoáy thổi ra.

Nhưng làn sương bị thổi tan lập tức khôi phục trạng thái cũ, không hề có dấu hiệu tan đi. "Làn sương này rất đặc biệt, chiêu Defog của Togekiss không có tác dụng." Gương mặt tinh tế của Cynthia phủ đầy sương chì, cảm giác nguy cơ dâng lên trong lòng. "Thị trấn Alamos... hình như đã bị làn sương này cách tuyệt rồi..." Đầu dây bên kia, Carolina nhanh chóng kiểm tra dữ liệu: "Đó là do hiện tượng dị thường gây ra bởi sự hỗn loạn của thời không, một loại kết giới đặc biệt gọi là 'Vách Ngăn Không Gian'—" Tít tít tít!!

Dữ liệu trên màn hình nhảy vọt, các thông số tăng cao đến mức kinh người, đèn cảnh báo nháy đỏ rực.

Carolina trợn tròn mắt, cái lạnh chạy dọc sống lưng, cô hét lớn: "Cynthia, rời khỏi đó mau, kẽ hở thời không sẽ nuốt chửng cả con đấy!" Làn sương mờ ảo kia dường như biến thành một con quái vật ăn thịt người, điên cuồng lan ra bốn phía.

Cynthia chỉ huy Garchomp vừa lùi vừa bay lên cao, đôi mắt xám tro nhìn xuống dưới. "Làm sao có thể..." Giọng Cynthia khản đặc, mái tóc vàng rũ xuống trước mắt, sống lưng lạnh toát.

Trong đôi mắt ấy phản chiếu hình ảnh bên ngoài sương mù, một

hố tròn khổng lồ phạm vi hàng trăm km.

Cả thị trấn Alamos như bị xóa sổ khỏi thế giới này, biến mất hoàn toàn. ...

Lúc này, tại một thế giới song song bị hủy diệt.

Thời gian và không gian va chạm tại đây, giữa một vùng hư vô tăm tối chỉ có hai bóng hình đan xen.

Oành!!

Cuộc đại chiến chấn động giữa các vị thần.

Mỗi lần va chạm, bóng tối lại trào dâng những gợn sóng đánh nát mọi thứ.

Đám Unown trú ngụ ở đây bị sóng năng lượng chạm vào, không một tiếng động mà tan biến thành tro bụi.

Nhưng cũng có một lượng lớn Unown khác được sinh ra từ hư không sau mỗi cú va chạm của hai thực thể khủng khiếp kia.

Uỳnh!!

Khi hai đại cực thú va chạm, không gian rung chuyển, thời gian dường như cũng đình trệ theo.

Một con cơ thể màu xám bạc với vân tím đen, tựa như một loài rồng đứng bằng hai chân, hai bên vai khảm hai viên ngọc trai rực rỡ — Pokémon Không Gian, Palkia.

Một con cơ thể màu xanh kim cương, góc cạnh kim loại, tựa như loài rồng bốn chân, trước ngực có rãnh kim loại khảm một viên kim cương lấp lánh — Pokémon Thời Gian, Dialga.

Đại chiến bùng nổ.

Palkia vung tay chém ra 'Spacial Rend', không gian sụp đổ tan tành.

Dialga vươn cổ gầm vang, 'Thời Gian Gào Thét' tạo ra những gợn sóng đánh thẳng vào Palkia, vô số Unown bay ra từ vết nứt.

Palkia nhìn sâu vào Dialga một cái, vung tay chém rách không gian, lao về phía thị trấn Alamos.

Dialga không buông tha, phẫn nộ bay theo, tiến vào vết nứt không gian.

Cả thế giới im lặng không tiếng động.

Chỉ còn đám Unown run rẩy sợ hãi.

Nếu Thầy Lục ở đây, chắc chắn sẽ phiên dịch hộ chúng: "Đừng đánh nhau nữa!

Muốn đánh thì qua Thế Giới Ngược mà đánh! o( )o" ...

Thị trấn Alamos, Trung tâm Pokémon.

Thầy Lục đã tỉnh lại từ trong ác mộng.

Vừa mở mắt ra, đập vào mắt là một chiếc lưỡi dài đỏ hỏn. "Ghos ~ (*⊙~⊙)" Gengar định liếm một cái thì thấy Lục Dã đã mở mắt.

Nghĩ nghĩ một lát, Gengar vẫn liếm nhẹ Lục Dã một cái rồi lén lút cười trộm.

Lục Dã nhớ lại những phân đoạn trong mơ, đưa tay xoa đầu Gengar. "Lần sau nhớ nhé, có thể lấy sữa Moomoo trực tiếp, không cần trả tiền." "Ghos?" "Mày thích uống Coca, lấy Coca cũng...

à đúng rồi, mày có thể lấy từ máy bán hàng tự động." Cảm nhận được sức nặng của Pokéball bên hông, Lục Dã không khỏi cảm thán.

Về rồi, đều về rồi!

Trừ "Cynthia tí nị" ra... cái bản remake Kim Cương/Ngọc Trai chết tiệt, dám biến vợ mình thành ra như thế!

Lục Dã nghiến răng nghiến lợi, đứng dậy tìm Darkrai để bàn bạc kế hoạch tác chiến.

Y tá Joy khẽ thốt lên: "Thầy Lục tỉnh rồi!" Satoshi, nhóm Rocket, Jasmine, Yellow vội vàng bước vào phòng bệnh.

Thấy Thầy Lục bình an vô sự, mọi người mới thở phào nhẹ nhõm. "Satoshi không phải ngất cùng lúc với tôi sao?" Lục Dã ngẩn ra.

Satoshi gãi đầu cười: "Tớ để Pikachu dùng Thunderbolt giật cho tỉnh." Dễ hiểu thôi, Lục Dã nhìn sang nhóm Meowth: "Thế còn..." "Chúng tôi cũng không biết tại sao." Nhóm Rocket gãi đầu, "Cảm giác như vừa ngủ một giấc ngon, tinh thần sảng khoái hẳn!" Ác mộng của Darkrai vốn không có ác ý.

Cộng thêm thể chất xuất chúng của nhóm Rocket nên tỉnh nhanh cũng là bình thường.

Lục Dã gật đầu: "Vậy hiện tại tình hình thế nào rồi?" Y tá Joy: "Ngài ra ngoài xem là biết ngay..." Lục Dã và mọi người bước ra khỏi phòng bệnh, khắp nơi đều là những điểm trú ẩn tạm thời.

Các Pokémon và huấn luyện viên đang hôn mê nằm trên thảm cỏ.

Thậm chí có một con Bidoof ở trạng thái linh hồn đang thong dong bay qua không trung. "Tôi bị ảo giác à?" Lục Dã dụi mắt. "Đó không phải ảo giác đâu." Y tá Joy lo lắng, "Đó là ác mộng của Darkrai, nó khiến những người xung quanh rơi vào Nightmare, bao gồm cả việc linh hồn xuất khiếu, hoán đổi thân xác..." Lục Dã ngẩn ra, mờ ảo nhớ lại cốt truyện trong phim, lập tức hiểu ra. "Chắc chắn là do Darkrai giở trò rồi!" Trong đám đông, một con Lickilicky ôm lấy cơ thể tròn vo, la hét: "Ta nhất định sẽ đánh bại Darkrai, cho nó biết tay!" "Đù, Lickilicky biết nói tiếng người kìa!?" Nhóm Rocket kinh ngạc. "Nếu tôi không nhầm." Y tá Joy đỡ trán, "Đó là Nam tước Alberto...

Do Darkrai mà giấc mơ hoán đổi thân xác của hai người đã trở thành hiện thực..." Lục Dã: "Phụt!" Người ta nằm mơ thì hoán đổi với thiếu nữ xinh đẹp, vị này lại đổi với Lickilicky.

Xét theo góc độ nào đó thì đúng là "tình sâu nghĩa nặng" rồi... "..." Y tá Joy lấy tay che miệng, "Thật lòng mà nói, tôi cũng thấy... khụ!" Nhóm Rocket: "o(*≧▽≦)ツ" "Này, các người cười cái gì!" 'Nam tước Lickilicky' chống hai cái tay ngắn ngủn ngang hông, phẫn nộ nói: "Ta buồn cười lắm sao?" "Không đâu, Nam tước Lickilicky." Jessie nén cười, sau đó cười phá lên như sấm, "Mà là cực kỳ buồn cười!!" "Haha, sao lại có người biến thành Lickilicky cơ chứ?" James cười ngặt nghẽo. "Hắn còn biết nói chuyện nữa kìa!" Meowth cười ra nước mắt. 'Nam tước Lickilicky' tức tối trợn mắt, quát tháo: "Là Nam tước Alberto, không phải Nam tước Lickilicky!" Lục Dã: "Được rồi, Nam tước Lickilicky." "Là Alberto." "Hiểu rồi, Lickilicky." Nam tước 'Lickilicky' tức đỏ cả cổ, thè lưỡi ra.

Nghĩ nghĩ một hồi, hắn vẫn không dám liếm Thầy Lục, hầm hầm bỏ đi. "Ta sẽ đánh bại Darkrai, đưa mọi thứ trở lại như cũ!" Sau màn kịch nhỏ, Lục Dã nhìn Jasmine đang đỏ mặt nén cười: "Ngài Wallace đâu rồi?" "Anh ấy... anh ấy đang ở ngoại ô thị trấn để kiểm tra tình hình sương mù." Jasmine lí nhí nói.

Lục Dã gật đầu: "Lát nữa tôi sẽ qua đó." Yellow khẽ nói: "Thầy Lục... em cảm thấy Darkrai không giống người xấu..." "Cảm giác của em đúng đấy." Lục Dã quay người lại: "Tai họa thực sự cần phải nhờ vào sức mạnh của em mới có thể dập tắt." Yellow ngẩn ra, tự chỉ tay vào mình.

Sau khi nhận được ánh mắt khẳng định của Lục Dã, Yellow hít sâu một hơi, tháo chiếc mũ rơm xuống, dùng dây buộc tóc buộc mái tóc vàng thành kiểu đuôi ngựa.

Yellow: "Em sẽ cố gắng hết sức!" Jasmine lo lắng nói: "Nếu Darkrai không có ác ý, vậy vị Nam tước Lickilicky kia..." "Cứ kệ hắn đi." Lục Dã liếm môi, "Nếu hắn thực sự đánh bại được Darkrai thì cũng coi như tạo nên một giai thoại..." Lục Dã quyết định đi hội quân với Wallace trước.

Hắn nhìn Satoshi phía sau, nghiêm giọng nói: "Satoshi, tớ nhớ cậu có nhắc đến tên của Alice đúng không?" Satoshi ngẩn ra, gật đầu. "Tốt, nhiệm vụ của cậu lát nữa là cùng cô ấy lên Tháp Không Gian." Lục Dã đặt hai tay lên vai Satoshi: "Tìm cho ra bản nhạc 《Oracion》, sau đó dùng Tháp Không Gian để diễn tấu nó!" "Oracion?" Satoshi ngơ ngác.

Y tá Joy nhíu mày: "Đó là khúc nhạc truyền thuyết của thị trấn Alamos từ cổ chí kim để dập tắt hận thù... nhưng nghe nói đã thất truyền từ lâu rồi mà..." Lục Dã: "Nó được đặt ngay trong thư viện của thị trấn ấy." Mọi người: "Hả!!??" Phía sau vang lên tiếng bước chân dồn dập.

Một nhà nghiên cứu chạy tới, thở hổn hổn nói: "Tôi, tôi tên là Tonio, xin hãy tin những gì tôi nói!

Darkrai không có ác ý đâu!

Xin hãy dừng tay lại!" Mọi người nhìn Tonio bằng ánh mắt như nhìn kẻ ngốc, cứ như thể đã có người spoil hết nội dung rồi, mà tên này lại còn tỏ vẻ bí hiểm chạy lại bảo: "Này?

Biết hung thủ là ai không?" Tonio lùi lại nửa bước: "Các người... không tin sao?" "Không, rất tin là đằng khác." Lục Dã vỗ mạnh vào vai Tonio: "Làm phiền anh dẫn Satoshi đến Tháp Không Gian, giải cứu thế giới!" Tonio ngẩn ngơ hồi lâu, rồi "ồ" một tiếng.

Satoshi đi theo sau anh ta, tò mò hỏi: "Anh Tonio, tại sao Tháp Không Gian lại có thể chơi nhạc được?" "À...

đó là vì Tháp Không Gian chính là nhạc cụ lớn nhất thế giới hiện nay." "Vậy 《Oracion》 là cái gì?" "Một đĩa nhạc có khắc giai điệu, được đặt trong thư viện." "À, cái này tớ biết, Thầy Lục vừa nói xong." Tonio thấy nghẹn ở lồng ngực.

Tài liệu mình khó khăn lắm mới tra cứu được ở thư viện...

Hóa ra Thầy Lục đã biết hết từ lâu rồi?

Tonio bất lực xua tay, nhưng lại cảm thấy có chút may mắn.

Chương 439

Nếu không có Thầy Lục ở đây, thị trấn Alamos chắc chắn không thể trật tự như thế này.

Đứng trước tai nạn, Thầy Lục đã thể hiện sự bình tĩnh và trí tuệ cần có của một Nhà Vô Địch.

So với hắn, vị quán quân Wallace kia có vẻ hơi làm màu... --- Cây cầu dẫn ra bên ngoài thị trấn Alamos.

Trên cầu bao phủ một tầng sương mù dày đặc, có người thử xuyên qua màn sương nhưng không hiểu sao lại quay trở lại điểm xuất phát. "Kỳ lạ thật... rõ ràng mình chạy về phía trước mà?" "Ở quê tôi, cái này gọi là 'ma đưa lối'." "Hoàn toàn mất tín hiệu, các thiết bị điện tử đều hỏng hết rồi!" Wallace mặc áo choàng trắng đứng trên cầu nhìn vào màn sương, chân mày nhíu chặt.

Ngay cả anh, dù đã thử nhiều cách, cũng đành bó tay trước làn sương này. "Học giả địa phương nói đây là hiện tượng 'Vách Ngăn Không Gian'." Người trợ lý cố nén sợ hãi, giọng run rẩy: "Anh ta nói, một thứ còn đáng sợ hơn sắp giáng lâm." "Sa chức." "Cái, cái gì cơ?" "Tôi đưa cô đến nhà dân trước đã." Wallace mở áo choàng, che chắn cho trợ lý.

Người trợ lý run rẩy, nhìn chiếc váy đồng phục bị thấm ướt, dùng đôi giày cao gót thẫn thờ lau chất lỏng dưới chân, bật khóc gật đầu.

Có người lạc quan, tin rằng có Thầy Lục và Wallace ở đây thì trận này chắc chắn không thể thua.

Có người sụp đổ khi bị bao vây bởi màn sương tối tăm, mất liên lạc với người thân, lại còn bị ác mộng hành hạ.

Từ trưa đến hoàng hôn, màn sương mới chỉ kéo dài nửa ngày.

Wallace khó mà tưởng tượng nổi khi màn đêm buông xuống, lòng người sẽ bùng nổ nỗi sợ hãi đến mức nào.

Anh cúi đầu nhìn điện thoại, môi khẽ mấp máy, cuối cùng kiên định ngẩng cao đầu.

Trong đôi mắt xanh lục ấy phản chiếu màn sương đen kịt, cùng với trách nhiệm và sứ mệnh của một Nhà Vô Địch.

Phía sau vang lên tiếng bước chân.

Wallace quay đầu, nở một nụ cười áy náy đầy lịch lãm: "Thầy Lục, trận chung kết phải hoãn lại rồi." "Anh còn tâm trí nhớ đến giải Wallace Cup của anh à?" Lục Dã bực mình nói.

Wallace ngẩn ra, lắc đầu. "Anh có chiêu nào liên quan đến không gian không?" Lục Dã hỏi, "Chắc là có thể phá vỡ kết giới của Palkia trong thời gian ngắn chứ." "Không có." Wallace lại trợn tròn mắt, "Palkia?" "Chắc anh cũng nghe nói qua rồi." "Đúng là có... nhưng làm sao ngài biết nó liên quan đến Palkia?" "Tôi cũng là một học giả lịch sử thần thoại mà." Lục Dã không nói dối.

Wallace khẽ gật đầu, dường như đã hiểu ra điều gì đó, trầm ngâm: "Vậy nên, lời cảnh báo của Darkrai là dành cho Palkia?" "Không chỉ có Palkia đâu." Lục Dã nhún vai, "Còn có cả Dialga đang tìm nó để solo nữa." Wallace: ??? "Hai đứa nó sẽ đánh nhau một trận ra trò." Lục Dã dậm chân đầy bực dọc, "Ngay tại đây, thị trấn Alamos." Wallace: ???!

Hồi lâu sau, Wallace khàn giọng nói: "Ngài dường như có năng lực nhìn thấu tương lai trong thời gian ngắn giống như Caitlin vậy..." 'Không phải nhìn thấu tương lai, mà là tôi cầm kịch bản trong tay.' Lục Dã liếc nhìn điện thoại, thấy Group Chat vẫn không hoạt động,

không thể gọi Red đến diễn màn "anh hùng cứu vợ", không khỏi thở dài. "Tóm lại." Lục Dã cất điện thoại, "Anh cần phải liên thủ với Darkrai, chúng ta mới có cơ hội sống sót sau trận chiến này." Wallace không phản đối, khoanh tay trước ngực, muốn nói lại thôi: "Vậy còn ngài..." "Anh không định bắt một người bệnh ra chiến trường đấy chứ?" "..." "Tôi vừa dính chiêu 'Dark Void' của Darkrai xong, đầu óc còn đang ong ong đây này, không tin anh nghe mà xem." "..." Wallace thở dài, "Có một chuyện tôi buộc phải nói với ngài." Lục Dã đột ngột cảm thấy căng thẳng, khẽ gật đầu. "Ở lâu trong sương mù sẽ bị mất một phần ký ức." Wallace cười khổ: "Lúc nãy tôi định thử gọi số điện thoại kia, nhưng phát hiện ra... tôi hoàn toàn không tài nào nhớ nổi." "Số của bạn gái anh à?" "...

Ừ." "Thế thì chứng tỏ anh nhớ chưa kỹ, đáng bị quỳ bàn phím—" Lục Dã há hốc mồm, phát hiện trong đầu mình, số điện thoại của Cynthia cũng là một khoảng trắng xóa.

Chuyện này giống như... do không gian bị cắt đứt, cả thị trấn Alamos bị nhốt vào phòng tối vậy.

Cái lạnh thấu xương bò lên lưng Lục Dã, lan tỏa khắp cơ thể.

Lục Dã trầm giọng: "Phải giải quyết sự kiện này càng sớm càng tốt." Wallace trịnh trọng gật đầu: "Ừ." Uỳnh!!!

Đột nhiên, phía sau vang lên những rung động dữ dội.

Tiếng gầm thét, tiếng khóc, tiếng nổ.

Cả hai cùng quay đầu lại, nhìn thấy trên bầu trời thị trấn Alamos, vết nứt thời không đang xoáy sâu và vặn xoắn.

Dialga và Palkia.

Đã giáng lâm rồi. --- Bên ngoài thị trấn Alamos, ở độ cao vài trăm mét.

Cynthia đứng trên lưng Garchomp, bộ đồ đen bay trong gió, im lặng không tiếng động. "Garchomp?" Garchomp quay đầu lại nhìn chủ nhân.

Cynthia gạt mái tóc vàng bị gió thổi tung, hiện lên một nụ cười nhẹ: "Chúng ta sẽ trực tiếp tiến vào kẽ hở không gian." "Garchomp!!??" Garchomp kinh hoàng trợn tròn mắt.

Cynthia không trả lời, sâu trong đôi mắt xám tro, một tia cảm xúc buồn bã thoáng qua rồi biến mất.

Sau đó, cô trở thành vị Nữ Hoàng tóc vàng bễ nghễ thiên hạ, khoanh tay trước ngực, tà áo đen bay phần phật.

Thị trấn Alamos... có lý do nhất định phải đến.

Cynthia ánh mắt lẫm liệt, như một con sư tử cái xinh đẹp nhưng bạo liệt, mái tóc vàng tung bay theo gió. 'Dù thời gian có đảo lộn, hay không gian có vỡ vụn...' Trong tay cô là hai viên Ngọc Trai và Kim Cương rực rỡ.

Nhờ vào 【Chìa Khóa Thương】, có lẽ có thể mở ra cây cầu kết nối tới kẽ hở thời không.

Dù cho... có khả năng thất bại. 'Tình yêu của em dành cho anh, chỉ tăng không giảm...' Một nụ cười làm say đắm lòng người hiện lên trên gương mặt Cynthia. "Anh cũng vậy." "Garchomp, Long Trình!" Cynthia khẽ quát. "Garchomp!!" Garchomp như một chiếc chiến đấu cơ, toàn thân bao phủ bởi luồng sáng đỏ lẫm liệt, lao thẳng vào màn sương dày đặc. 【Chìa Khóa Thương】 tỏa ra ánh sáng xanh rực rỡ, chiếc chìa khóa mở ra cây cầu.

Kẽ hở thời không hiên ngang mở ra. --- Hai tòa tháp cao sừng sững đối diện nhau, tháp bên trái tên là 'Không Gian', tháp bên phải tên là 'Thời Gian'.

Đỉnh tháp cao chọc trời, phía trên cao hơn nữa là một vết nứt không ngừng vặn xoắn.

Tiếng gầm thét khủng khiếp.

Những đường đao mang quét ra từ vết nứt, chém ngang bầu trời, rạch ra một vết đen kịt.

Dưới quảng trường tháp cao, mọi người nín thở, ngước nhìn bóng hình to lớn vô cùng kia. "Pokémon Không Gian, Palkia." Wallace trong chiếc áo choàng trắng khản giọng nói.

Nỗi sợ hãi và tuyệt vọng bao trùm lên gương mặt tất cả mọi người.

Uỳnh!! 'Spacial Rend' — đường đao quét qua các kiến trúc gạch đỏ, khiến chúng biến thành những mảnh vụn đen kịt, tan biến vào hư không.

Như bừng tỉnh sau cơn mơ, tiếng hét vang lên, mọi người tháo chạy tán loạn. "Chuồn thôi chuồn thôi!" "Xông lên, trốn sau lưng Thầy Lục kìa." "Không, không có ai trốn sau lưng Wallace à!?" Một thiếu nữ sững sờ, nhìn sự tương phản giữa đội ngũ phía sau hai Nhà Vô Địch.

Nghĩ nghĩ một lát, cô gái cắn môi, bước chân chạy từ phía sau Wallace trống vắng sang đứng vào cuối hàng ngũ của Thầy Lục.

Wallace: "..." Thầy Lục: "Anh nhìn tôi cũng vô dụng thôi." Wallace: "..." "Chắc là vì..." Thầy Lục trầm ngâm: "Tôi đẹp trai hơn anh chăng?" Wallace vuốt mái tóc xanh, tự thấy không bằng.

Ngay sau đó, anh mở đôi mắt xanh thẳm, nhìn chằm chằm vào hành tung của Palkia.

Là một người dân Sootopolis còn sót lại trên đời, Wallace có sự thân hòa bẩm sinh với cái "Đẹp".

Trên người Palkia, anh cảm nhận được vẻ đẹp của 'Không Gian'... cùng với sự bạo liệt. "Nó mất kiểm soát rồi." Wallace nắm chặt Pokéball, giọng trầm xuống. "Không cần anh nói tôi cũng biết." Lục Dã quay lại trấn an, "Mọi người, mau đến Trung tâm Pokémon gần nhất trú ẩn.

Ngài Wallace còn phải chiến đấu nữa!

Mọi người ở đây sẽ ảnh hưởng đến anh ấy!" Wallace: "..." Vẻ mặt anh không có ý định ra tay là thế nào vậy hả? "Quả nhiên." Ánh mắt Wallace khẽ động, "Lá bài tẩy có thể cứu được Steven không thể tùy tiện lộ ra sao..." Mọi người tỏ vẻ thấu hiểu, nhìn con cự thú kia thêm một lần nữa, nuốt nước bọt nhưng chân vẫn không nhích nổi. 'Thầy Lục mạnh hơn Wallace.' 'Chúng ta sẽ làm ảnh hưởng đến Wallace, nhưng lại không thể gây nhiễu cho Thầy Lục.' Ý nghĩ này nảy ra trong lòng tất cả mọi người.

Trong nỗi sợ hãi xen lẫn một tia may mắn. "Cái anh gì kia, Nam tước Lickilicky." Lục Dã điểm danh, "Hãy phát huy tinh thần quý tộc của anh, dẫn phụ nữ và trẻ em đi lánh nạn, thanh niên trai tráng thì giúp đỡ những người khác." "Là Alberto, không phải Lickilicky." Tên Lickilicky béo tròn phẫn nộ chống nạnh, quay người lại, ra oai: "Nghe thấy chưa, đừng ở đây làm vướng chân vướng tay nữa, mọi người trật tự rút lui mau!" Nam tước 'Lickilicky' cũng có chút uy tín, cư dân trong trấn đa phần lại quen biết nhau nên giữ được sự bình tĩnh hiếm thấy.

Trong đó cũng bao gồm cả sự tin tưởng dành cho Thầy Lục... và Wallace.

Loạt soạt — tiếng bước chân hỗn loạn.

Trong bóng tối, Darkrai thấy đám đông tản đi, ánh mắt lộ ra một tia dịu dàng.

Vì ông đã nhìn thấy Alice — cháu gái của Alicia.

Tiếp theo, ông cũng có thể không còn cố kỵ gì nữa mà thỏa sức ra tay. "Cút đi cho ta—" Wallace ngạc nhiên quay đầu lại.

Trong bóng tối, làn khói trắng cuộn trào dần dâng lên, chính là Darkrai đen kịt toàn thân.

Cái bóng đen của ông bay trong gió, đôi mắt xanh thẳm nhìn chằm chằm Palkia, ánh mắt rực lửa giận dữ. "Rời khỏi đây mau!" Vút một cái.

Darkrai bay vút lên không trung, tạo ra luồng khí cuộn trào thổi tung áo choàng trắng của Wallace.

Con cự thú bàng đại kia, Palkia ánh mắt bễ nghễ, khước lại lộ ra một tia kiêng dè.

Con Darkrai này lại có thể gây áp lực cho nó! 'Xung Kích Bóng Tối' — Darkrai dang rộng hai tay, năng lượng đen như một quyển ba văn, hướng tứ chu đãng khai.

Uỳnh!

Không gian quanh Palkia rung chuyển, hóa thành một tấm khiên bảo vệ nó.

Không một tiếng động, 'Xung Kích Bóng Tối' chìm vào tấm khiên rồi biến mất.

Sau đó, hai viên ngọc trai hai bên vai Palkia cùng các đường vân tỏa sáng, hướng tiền nhất huy. 'Vuốt Rồng'!

Tử sắc Dragon Shadow gào thét trứ chàng hướng Darkrai.

Nhất thời, trên không trung sấm chớp đùng đoàng, cả thị trấn Alamos bị bao phủ trong sương mù dày đặc.

Darkrai rên rỉ một tiếng, văng ra vài mét, nhưng một luồng 'Ba

Động Chữa Trị' dịu nhẹ lại tràn vào cơ thể ông.

Ông quay đầu lại, đôi mắt xanh thẳm phản chiếu hình ảnh Milotic của Wallace.

Sau khi gật đầu cảm ơn, Darkrai nộ hống, tái độ triêu hướng Palkia phi khứ! "Darkrai." Lục Dã sáp thoại đạo, "Sử dụng Dark Void!" "Không cần ngươi chỉ huy!!" Darkrai gào lên, vuốt ngưng tụ một hố đen xoáy tít, ném mạnh về phía Palkia.

Tấm khiên bảo vệ của Palkia lại mở ra một lần nữa.

Cùng với không gian lân cận chiêu 'Dark Void', toàn bộ bị Palkia cắt nát.

Nhưng năng lượng ác mộng lại hóa thành một đôi vuốt đen kịt, xuyên ra từ không gian bị hủy diệt, tàn bạo vung về phía Palkia! "Con Darkrai này mạnh thật đấy." Ánh mắt Wallace nhất ngưng, "Có cơ hội thắng." Lục Dã nhãn bì nhất khiêu: "Đừng có buff bẩn chứ anh trai, đối phương còn chưa tung đại chiêu đâu!" Hạ nhất khắc.

Không gian cắt liệt, vạn vật lặng im.

Palkia chém ra một luồng đao quang, 'Spacial Rend' tương năng lượng ác mộng tất số trảm đoạn, trực trực mệnh trung Darkrai!

Wallace: Σ(っ °Д °;)っ Lục Dã lấy tay đập vào trán.

Uỳnh!!

Palkia lộ vẻ khinh thường, hai vuốt đóng mở, ngửa mặt gầm lên.

Ngay sau đó.

Một vết nứt thời gian đột ngột xuất hiện, vạn vật hóa thành đen trắng.

Một con cự thú màu xanh bạc lung linh rực rỡ, gầm thét lao ra từ vết nứt, đâm bay Palkia.

Đùng!!

Hai con cự thú cùng lúc rơi xuống từ trên trời.

Chương 440

Kiến trúc đổ nghiêng, vài km bị san phẳng thành bình địa, chỉ để lại những hố sâu như thiên thạch rơi xuống, đất đai sụp đổ.

Sự chấn động khủng khiếp lan tỏa đến Trung tâm Pokémon.

Mọi người sợ hãi nhìn những mảnh vụn rơi xuống từ trần nhà. "Mọi người yên tâm, đã có Nam tước Lickilicky ta ở đây—" Lickilicky đang vỗ ngực thì đột nhiên ngã nhào, Nam tước Alberto lờ mờ tỉnh lại.

Linh hồn xuất khiếu, ác mộng liên miên... các dị tượng cũng theo đó mà biến mất. "Chuyện này là thế nào?" Y tá Joy ngẩn ngơ. "Có lẽ là vì Darkrai để bảo vệ thị trấn Alamos nên đã không còn dư lực để duy trì 'Ác Mộng' nữa." Alice nhìn về phía xa, nơi hai con đại thú đang gầm thét vào nhau, và một Darkrai đã kiệt sức.

Cô cắn môi, hét lớn: "Tôi phải đến bên cạnh Darkrai!" "Đừng ngốc nữa, Alice." Nam tước Alberto túm lấy cánh tay cô, ánh mắt lãnh tĩnh, gằn từng chữ: "Cô đi chỉ làm vướng chân Thầy Lục thôi." "Dù có là vậy." Alice vùng tay ra, lắc đầu: "Darkrai là vì bảo vệ thị trấn Alamos... chúng ta không thể làm gì cho ông ấy sao?" "Để em giải thích cho." Mọi người cùng nhìn về phía giọng nói kiên định đầy sức mạnh kia.

Một thiếu nữ tóc vàng buộc đuôi ngựa, ánh mắt thanh triệt, kiên cường nói: "Ở lại đây chính là sự tin tưởng tốt nhất dành cho Darkrai và Thầy Lục." Giọng nói của cô như gió mùa xuân, cơ thể nhỏ bé nhưng lại toát ra sức mạnh khiến người ta an tâm.

Yellow nhìn Alice, nhớ lại lời dặn của Thầy Lục: "Tiểu thư Alice, em sẽ đưa chị đến gần Darkrai, nhưng chị... cũng phải chuẩn bị tâm lý

sẵn sàng." Alice gật đầu mạnh: "Những gì bà nội làm được... tôi cũng nhất định sẽ làm được!" 【Satoshi và Tonio đã đến Tháp Không Gian để chuẩn bị khúc nhạc 《Oracion》.

Việc duy nhất chúng ta cần làm là tranh thủ thời gian.】 Lời dặn của Thầy Lục vang lên bên tai, Yellow nắm lấy tay Alice. 【Còn em và Alice... có thể trở thành trợ thủ cho Darkrai... trông cậy vào em đấy.】 【Yellow vĩ đại!】 Thiếu nữ tóc vàng buộc đuôi ngựa, ánh mắt kiên định vô cùng.

Red năng tố đáo đích sự, mình cũng nhất định khả dĩ bạn đáo! "Uỳnh uỳnh uỳnh—" Dư chấn từ cuộc chiến giữa Song Long Thời Không lại một lần nữa lan đến Trung tâm Pokémon. "Đi thôi, tiểu thư Alice." Yellow ném Pokéball ra, một con Dodrio xuất hiện, "Leo lên lưng tiểu Doduo rồi tính tiếp." Cả hai leo lên lưng Dodrio, Yellow ôm lấy cổ nó, chưởng tâm phù hiện nhân uân bạch quang.

Sức mạnh Viridian — "Giúp em một tay nào, mọi người!" Sát na gian, ba cái đầu của Dodrio cùng rực cháy hỏa diễm trong mắt: "Lệ!!" Nếu dùng thông số để biểu thị, con Dodrio vốn chỉ hơn cấp 30 này, ngay khoảnh khắc đó đã trực tiếp đột phá ngưỡng cấp 70!

Đây chính là vợ yêu của Red, người mang hack - Yellow!

Dodrio nhất kỵ tuyệt trần, dương khởi yên sa, triêu hướng chiến trường疾驰 nhi khứ.

Tại Trung tâm Pokémon, Nam tước Alberto nhìn theo bóng dáng họ rời đi, trướng nhiên nhược thất. "Bỗng nhiên có chút nhớ... cảm giác làm Lickilicky rồi, phải làm sao đây?" ...

Uỳnh uỳnh uỳnh!

Tiểu trấn thượng không, mê vụ phiên dũng như kình đào hải lãng, đan xen sấm chớp đùng đoàng.

Tại quảng trường trung tâm, Song Long Thời Không đối trì, ánh mắt rực lửa giận dữ, cơ thể oanh nhiên va chạm. "Đây căn bản không phải cuộc chiến mà phàm nhân năng cú sáp thủ." Trạm tại cự khanh số bách mễ ngoại, Wallace nam nam tự ngữ.

Lục Dã liếc mắt: "Anh là phàm nhân à?" "Tôi?" Sát na gian, Wallace ánh mắt khôi phục thanh minh, ngẩng cằm cao quý tự tín, triêu hướng Lục Dã ưu nhã nhất tiếu. "Ngài nói đúng lắm.

Thầy Lục, cảm tạ ngài đã thức tỉnh tôi." Thầy Lục: ? "Anh và tôi đều là phàm nhân.

Nhưng trên người chúng ta có trách nhiệm buộc phải thực hiện." Thầy Lục: ?? "Đó chính là." Wallace thúc địa giật phăng áo choàng trắng, lục phát nghênh phong dao duệ, "Trách nhiệm của một Nhà Vô Địch!" Thầy Lục: ???

Anh có cần phải đột nhiên tự thêm diễn cho mình thế không!

Liên Steven đô đỉnh bất trụ nhất cấp thần, trực tiếp lực kiệt vẫn lạc.

Ở đây lại có tới tận hai con thần cấp 1, cứ ngoan ngoãn làm phụ trợ cho Darkrai là được rồi! "Thầy Lục." Ánh mắt Wallace nhất ảm, tự rạo tiếu đạo: "Thảng nhược, tôi tối chung nằm lại ở Sinnoh..." "Yên tâm, tôi sẽ gửi anh về Hoenn..." Lục Dã bổ sung, "Chỉ riêng cái áo choàng thôi nhé." Wallace khẽ gật đầu, lấy từ trong hoài ra một phong tín tiên: "Tôi đã viết sẵn một bức gia thư rồi." "Có thể mở xem không?" "Đương nhiên, không có chuyện gì kiến bất đắc nhân đâu." Lục Dã tiếp quá tín tiên hậu hoãn hoãn trán khai, lăng liễu nhất hạ: "Hảo gia hỏa, những lời nhục ma thế này mà anh còn bảo là 'không có chuyện kiến bất đắc nhân'?" "Nhục ma sao?

Hoàn hảo mà, tôi bình thường cũng hay giảng như vậy với Winona." "...

Nan quái cô ấy không chịu nổi anh." "A nha, ái ý tự nhiên yếu giảng thuật xuất lai, phủ tắc đối phương chẩm yêu hội tri đạo ni?" Wallace tiếu trứ thuyết.

Lục Dã trầm mặc, nhiên hậu gật đầu: "Nói cũng có lý." Mục quang hạ di, khoái tốc lưu lãm tín tiên, Lục Dã kinh ngạc vạn phân. "Anh liên di thư cũng viết hảo rồi?" "Nghệ thuật gia khi 20 tuổi là đã chuẩn bị sẵn di thư rồi." "Mẹ kiếp, lại còn viết theo thể thơ mười bốn hàng nữa chứ?" "Tại táng lễ thượng, dĩ vịnh thán điều lai ngâm nga thơ mười bốn hàng, bất thị rất lãng mạn sao?" Wallace mỉm cười. "Người chỉ định thừa kế di sản ——" Kiến đáo bất thị chính mình, Thầy Lục lập tức mất hứng thú đọc tiếp. "Tôi chuẩn bị cho thầy Juan, Winona, Ruby, Sapphire mỗi người một bản." Wallace nhìn Lục Dã, dục ngôn hựu chỉ, "Thảng nhược Thầy Lục ngài cũng..." Lục Dã ngắt lời: "Steven đâu?" "Gã đó còn giàu hơn cả tôi." Wallace bĩu môi, "Gã viết tên tôi vào di chúc thì còn được." Lục Dã nhất chinh, hai người đúng là một cặp bài trùng!

Nam đồng cánh tại ngã thân...

Lục Dã cảm khái: "Ngài cũng man u mặc đấy." "Nghệ thuật gia tịnh bất nhất định khổ đại cừu thâm." Wallace mỉm cười, "Thầy Lục, ngài cũng không tệ đâu." Lục Dã đột nhiên đối giá vị Hoenn Champion Wallace có cái nhìn sâu sắc hơn.

Anh tổ chức Wallace Cup, bồi dưỡng hậu bối, chính là đang bảo vệ Hoenn theo cách khác với Steven.

Ở mức độ nào đó, anh cũng giống như mình, đều là một giáo sư. "Hai người đừng tán phét nữa!" Darkrai đã kiệt sức rơi xuống từ không trung, gào lên giận dữ: "Ta sắp không chịu nổi nữa rồi!" Oành!!

Trước ánh mắt của hai người, Darkrai chàng thượng tàn viên đoạn bích, trọng trọng thở dốc.

Lục Dã tiến lên phù khởi Darkrai, tại hoài trung mạc tác nhất phiên. "Đói rồi à, làm một nhành Thảo Phục Hồi nhé." Darkrai ngậm cọng cỏ, trớ tước hậu nhổ ra: "Tui!" Wallace: "Milotic, Heal Pulse!" Milotic dao hoảng thùy thiều, nhu hòa tinh oánh ba động hóa tác quang tiết tẩm nhập Darkrai thể nội.

Lục Dã nhất chinh.

Cảm giác này hảo tượng như trong trận đấu boxing, huấn luyện viên và kỹ sư đang massage cho võ sĩ vậy!

Darkrai ngửa đầu, triêu hướng Song Long Thời Không gào thét: "Cút hết ra khỏi đây cho ta!!" Lục Dã đại hống: "Lên đi, Darkrai, tôi chọn ngài!" "Cút đi cho rảnh nợ." "Sử dụng Dark Void!" "...

Năm hũ." "Tôi cho ngài sáu hũ, nghe tôi chỉ huy, sử dụng Dark Void!" "Úc úc úc úc!" Sát na gian, đôi mắt xanh của Darkrai rực sáng ánh điện, 'bành' một tiếng nổ ra sóng trắng, bay thẳng lên.

Wallace khoanh tay, chống cằm: "Thầy Lục... quả nhiên rất giỏi chỉ huy Pokémon nha." Uỳnh uỳnh uỳnh — Khoáng thế chi chiến vẫn đang tiếp diễn.

Dialga cao dương tiền chi, Kim Cương và văn lộ đồng thì thiểm thước thôi xán quang trạch. 'Thời Gian Gào Thét' quỷ dị ba văn phúc cái chỉnh tọa Alamos Town, kim đồng hồ của Tháp Không Gian xoay nhanh liên tục, kiến trúc cấp tốc phong hóa, điêu linh.

Lục Dã nhìn thấy viễn xứ, những đứa trẻ đang khóc thét, những loli bỗng chốc lớn phổng phao nằm bò dưới đất.

Lại có một bà lão lưng còng phục hồi thành thân tài oa tắc mỹ thiếu nữ. "Còn có chuyện tốt thế này sao?" Lục Dã nhất chinh. "Bị lạc đoàn rồi à?

Phải đưa họ khẩn trương rút lui mới được." Wallace nhíu mày.

Lục Dã ném Pokéball ra: "Làm phiền các cậu rồi, đưa họ đến nơi an toàn đi." "Ghos ~" "Cạc!" Một luồng sáng trắng từ Premier Ball bay ra, Áp Áp hưng cao thải liệt. "Sirfetch'd, mày quay lại đây cho tao!!" Uỳnh uỳnh uỳnh — Palkia hai vai Ngọc Trai cùng văn lộ tím đồng thì thiểm thước, viên hoàn trạng đao mang phách xuất. 'Không Gian Cát Liệt'.

Thời không va chạm, đại đạo đô ma diệt liễu.

Dư ba tạo ra vô số lỗ hổng nhỏ trong màn sương gần đó, dần dần lan rộng.

Kéo theo cả thiên mạc cũng dần tiêu thất trong những lỗ hổng đó, thốn sắc thành nhất phiến hư vô đen trắng. "Cứ tiếp tục thế này." Wallace trầm giọng nhíu mày, "Chúng ta, cùng với cả thị trấn Alamos, đều sẽ tiêu thất." Lục Dã cũng nhíu mày.

Chiến lực mạnh nhất của mình, Mega Blastoise, cũng chỉ mới ở thực lực Thiên Vương.

Thậm chí so với Thiên Vương hàng đầu hoàn có chút cự ly... "Mình cũng phải bị lôi vào cuộc à?" Lục Dã nam nam đạo. "Tôi buộc phải xuất chiến thôi." Ánh mắt Wallace nhất lẫm, ném Pokéball ra, một con Altaria xuất hiện. "Đưa tôi đến nơi giao chiến." Wallace trầm giọng nói, "Đích thân tôi sẽ ngăn chặn Song Long Thời Không!" Lục Dã không ngăn cản.

Kế hoạch ban đầu của hắn vốn là để Wallace và Darkrai hợp lực, tranh thủ thời gian cho Satoshi.

Còn năng lực mạnh nhất của hắn là chỉ huy Darkrai.

Nếu không, một Thiên Vương gia nhập chiến cục cũng sẽ làm nhiễu loạn kế hoạch.

Lục Dã nhíu mày thật sâu.

Thiên không đương trung, Darkrai tái độ phù hiện, nghiêm giọng cảnh cáo: "Hai đứa ngươi, cút hết ra khỏi đây cho ta!!" Lần này, cả Palkia và Dialga cùng nhìn về phía Darkrai.

Trong mắt Song Long Thời Không hiện lên một tia giễu cợt đầy tính nhân loại.

Sau đó, Song Long chuyển hướng mục tiêu, há to cái miệng khổng lồ, năng lượng xung kích mạch trùng súc thế đãi phát.

Uỳnh uỳnh uỳnh!!

Trần yên đương trung, Altaria của Wallace tiến hóa Mega trong một trận thôi xán.

Dragon hệ move của Dialga không những vô hiệu với Mega Altaria, mà thậm chí còn bị Feather Dance hấp thu, hóa tác lăng lệ Hurricane hồi kích!

Lục Dã chấn kinh. "Bất quý thị rồng nội quỷ, đánh không lại là gia nhập hệ Fairy ngay!" Lánh nhất biên.

Darkrai tái độ đối thượng Palkia, hai tay ngưng tụ nữu khúc Black Hole, cái bóng đen bên vai phiêu động theo gió.

Lục Dã: "Nhân lúc này, sử dụng Dark Void." Darkrai gào thét: "Ta đã bảo là không được chỉ huy ta mà!" Khủng phố Dark Void tịch quyển nhi xuất, nuốt chửng đại bán thiên không, thành công mệnh trung Palkia. "Cán đắc phiêu lượng, Darkrai." "Cút!" "Bảy hũ, bảy hũ Energy Block!" Lục Dã đại thanh đạo. "Hanh, chút ơn huệ nhỏ mọn, không cần cũng được." Darkrai nghe theo chỉ huy của Lục Dã, tiếp tục dây dưa với Palkia.

Lánh nhất biên.

Wallace gương mặt hoa lạc lãnh hãn, khẩn giảo nha quan, môi rỉ máu.

Trực diện song thần, đoản đoản kỷ phân chung, anh đã cận kề giới hạn.

Cứ tiếp tục thế này...

Mega Altaria cũng không thể để đáng thân vi cương rồng thần của Dialga.

Lần này, Dialga tuyển trạch khắc chế hệ Fairy chiêu 'Flash Cannon'.

Thôi xán quang mang tại miệng Dialga hối tụ, một tia di hám hiện lên trên gương mặt Wallace.

Đến đây là hết rồi sao.

Oành!!

Trong một trận chấn động, Darkrai đã dùng lưng đỡ trọn 'Flash Cannon', đôi mắt xanh thẳm mạc nhiên nhìn Wallace. "Con người, hãy sống tiếp đi." Sau đó, ông hất Wallace rơi xuống từ không trung.

Quay người lại, một mình đối mặt với sự giáp kích của Song Long Thời Không. "Nhào vô." Darkrai mục lộ khiêu khích, thậm chí còn nở nụ cười đầy tính nhân loại. "Hai đứa ngươi, lên cùng lúc đi." Khóe mắt Lục Dã giật giật, nhìn Wallace đang từ trên không trung rơi xuống.

Cứ, cứ thế mà quăng xuống luôn à?! "Mẹ nó, tôi không có Pokemon hệ Bay nào cả!" Lục Dã gào lên với Darkrai.

Darkrai vốn đang đứng trước mặt Thời Không Song Long giả ngầu, nụ cười khiêu khích bỗng khựng lại. "Sao ngươi không nói sớm?!" Năng lượng của Thời Không Song Long đang hội tụ trong miệng.

Một lam một tím, tượng trưng cho sức mạnh của thời gian và

không gian, hai cột sáng hung mãnh tuôn trào. "Mau né đi!" Lục Dã lẩm nhẩm đếm ngược, trong khoảnh khắc đưa ra chỉ huy: "Altaria, cứu lấy chủ nhân của ngươi đi!" Altaria vốn đang cứng đờ trước áp lực của hai vị thần, vừa nhận được chỉ huy, ánh mắt bỗng trở nên sắc lẹm.

Nó bộc phát tốc độ kinh người, lao xuống từ tầng mây, kịp thời đỡ lấy Wallace đang rơi tự do.

Cùng lúc đó, Darkrai nhắm nghiền mắt, nghe theo trực giác từ chỉ huy của Lục Dã.

Làn sương trắng cuộn trào, tầm nhìn là một mảnh tối đen, nhưng trong bóng tối thấp thoáng hiện ra một lộ trình bằng ánh sáng xanh lam.

Chương 441

Đó là lộ trình 「Tẩu Thoát」 được cấu thành từ 「Aura」.

Vụt một cái, nó trải dài ngay trước mặt Darkrai!

Darkrai mở bừng mắt, nhìn hai con cự thú trước mặt.

Giây tiếp theo, thân hình nó biến mất ngay trước mũi hai vị thần!

Palkia & Dialga: (⊙_⊙) "Gầm!" (Lão đệ, chiêu thức của Không Gian Thần mà cũng hụt được à?) "Gầm!!" (Đm, nãy ông không khống chế nó một tí, tôi chả đánh trúng rồi!) "Gầm?" (Ông nhìn cái gì?) "Gầm??" (Nhìn ông thì sao!) "Gầm!" (Nhìn thử cái nữa xem!) "Gầm!!" (Thử thì thử!!) Palkia và Dialga lao vào húc nhau, đại chiến lại bùng nổ.

Thân hình Darkrai chập chờn, từ trong bóng tối sau lưng Lục Dã từ từ hiện ra, ngơ ngác hỏi: "Hai đứa nó sao lại đánh nhau rồi?" "Không biết." Lục Dã lắc đầu, đang bế Wallace theo kiểu công chúa từ trên lưng Altaria xuống. "Ách..." Wallace đau đầu như búa bổ, từ từ tỉnh lại.

Vừa mở mắt ra đã thấy ánh mắt phức tạp của Thầy Lục. "Tôi, tôi còn sống à?" "Nhớ kỹ, anh nợ tôi một mạng đấy." "A..." Wallace ngẩn người, một lúc lâu sau mới gật đầu: "Ừm..." Đặt Wallace xuống, để Milotic và Altaria phụ trách chăm sóc.

Lục Dã hồi tưởng lại một chút...

Mông của Wallace cũng khá là cong đấy chứ. "Xui xẻo thật!" Lục Dã nghiến răng, gào lớn: "Múc chết mẹ hai đứa nó đi, Darkrai!" Darkrai xua tay, thở dốc nói: "Để chúng nó tiêu hao thêm một chút nữa đi." Lục Dã: "Cứ thế này mãi, khu vườn yêu quý của ngươi cũng bị

phá hủy đấy." Darkrai gầm thét: "Múc chết mẹ tụi nó!" Một tiếng 'Bành'.

Darkrai đánh tan khí lãng, cấp tốc lao về phía Thời Không Song Long, hai tay ngưng tụ Hắc Ám Động (Black Hole) vặn vẹo. "Darkrai, sử dụng Dark Void!" "Đừng có chỉ huy ta!! (‘□′) " ...

Lúc này, Yellow vẫn đang cưỡi Dodrio trên đường chạy tới. "Tớ thấy Darkrai rồi!" Iris ôm lấy eo thon của Yellow, chỉ tay về phía trước. "Doduo nhỏ, chúng ta cũng mau qua đó thôi." Con Dodrio phóng như bay, bộc phát tốc độ kinh người lao vào trung tâm chiến trường.

Dư chấn từ cuộc va chạm của Thời Không Song Long trực tiếp lật nhào Dodrio, Yellow và Iris ngã lăn lóc đầy thảm hại.

Iris: "Chẳng phải bạn... rất mạnh sao?" Yellow: "Á hì... thời gian duy trì Viridian Force hết rồi lạp..." Ầm long long!

Dư chấn của chiêu thức lại truyền đến rìa chiến trường, thổi tung mái tóc đuôi ngựa màu vàng của Yellow.

Ầm!!

Một bóng đen lao thẳng vào đại chiêu của Thời Không Song Long, phát ra tiếng gầm phẫn nộ.

Trong chớp mắt, 「Không Gian Chặt Đứt」 và 「Thời Gian Gào Thét」 đồng thời rơi xuống Darkrai ở chính giữa.

Tầm nhìn của Iris bị ánh sáng chói lòa chiếm trọn, nước mắt tuôn rơi.

Bành!!

Bóng đen ấy như cánh diều đứt dây rơi rụng từ trên không trung, bầu trời tràn ngập những dải cực quang (Aurora) vặn vẹo.

Thời không hỗn loạn, dù là buổi hoàng hôn nhưng cả bầu trời lại

phủ đầy cực quang rực rỡ, đẹp đến nao lòng. "Chậc." Lục Dã cắn môi.

Cho dù Darkrai có sự chỉ huy của Trainer, nhưng cùng lúc đối mặt với đại chiêu của hai vị thần Thời Không vẫn là quá sức...

Lần này, Darkrai không thể né tránh.

Ầm long long!

Darkrai rơi xuống từ không trung, bất lực ngã xuống bên ngoài chiến trường. "Đó là vị trí của vườn Pokemon!" Iris cầu xin Yellow: "Mau, chúng ta mau tới hướng đó đi!" "Hiểu rồi." Yellow gật đầu, vỗ vỗ ba cái đầu đang đánh nhau của Dodrio. "Được rồi, các cậu đừng dỗi nữa, chúng ta có nhiệm vụ đấy!" "Lệ~" Ba cái đầu Dodrio nhìn nhau rồi gật đầu đứng dậy, chở theo Yellow và Iris. "Tốt." Yellow nhìn về phía trước: "Mục tiêu, vườn Pokemon, xuất phát!" Dodrio sải bước cuồng phong chạy đi.

Iris lo lắng nhắm mắt cầu nguyện: "Arceus trên cao, nguyện cho Darkrai bình an vô sự..." ...

Tháp Thời Không.

Tháp Thời Không đi lên theo lối cầu thang xoắn ốc, không có thang máy.

Muốn lên đến đỉnh tháp để thay đĩa nhạc 《Oracion》, làm tháp vang lên khúc nhạc cầu nguyện, nếu không có phương tiện bay thì chỉ có thể dùng sức người.

Satoshi vác cái đĩa nhạc to như cái cối xay, chân tay bủn rủn, bước lên từng bậc thang, lau mồ hôi hột. "Anh Tonio!

Bình thường các anh đưa đĩa nhạc lên đây kiểu gì thế?!" "Bình thường..." Tonio lo âu: "Đều dùng khinh khí cầu hoặc Pokemon hệ Bay, nhưng mà..." Anh đứng ở cầu thang, nhìn về phía hai cự thú đang

giao chiến đằng xa. "Hiện giờ các Pokemon đều vì sợ hãi mà không dám ra khỏi PokeBall.

Nhà kho để khinh khí cầu cũng vì vụ phá hoại vừa rồi mà tan tành rồi..." Satoshi lau mồ hôi, nghiến chặt răng.

Cậu chỉ mang theo PokeBall của vùng Sinnoh.

Starly mới vừa tiến hóa thành Staravia, chưa đủ sức chở người bay.

Satoshi ngẩng đầu nhìn đỉnh tháp cao chọc trời, hét lớn: "Muốn leo lên đó ít nhất phải mất nửa tiếng nữa!" "Cũng không còn... cách nào khác." Ánh mắt Tonio tối sầm lại: "Chỉ có thể trông cậy vào Thầy Lục và Darkrai thôi..." Đột nhiên, một trận cuồng phong thổi qua, Tonio đưa tay che chắn.

Satoshi lùi lại nửa bước, chân run rẩy, đĩa nhạc 《Oracion》 trên lưng cứ thế lăn xuống cầu thang!

Vút —— Ở độ cao hàng trăm mét, đĩa nhạc rơi thẳng xuống, Satoshi và Tonio trợn tròn mắt.

Giây tiếp theo, không đợi Tonio kịp phản ứng, Satoshi trực tiếp nhảy thẳng từ Tháp Thời Không xuống!

Tonio: (. _.) Tonio: Σ(°Д°;) Khí lưu cắt qua tai như dao cạo, Satoshi nghiến răng, vươn tay về phía đĩa nhạc đang rơi!

Nếu Lục Dã ở đây chắc chắn sẽ bị chấn động tam quan: "Satoshi, cái thằng này mày không tuân thủ định luật vật lý à!" Newton chắc tức đến mức bật nắp quan tài, dùng 'Flapple' thách đấu với Satoshi mất!

Ánh mắt Satoshi sáng lên. "Tóm được rồi!" Ngay lập tức, Satoshi như vận động viên ném đĩa, quăng đĩa nhạc lên tòa tháp cao. "Đỡ lấy, Pikachu!" Từ độ cao hàng trăm mét, đĩa nhạc bay vút lên, được Pikachu dùng 「Đuôi Sắt」 đỡ gọn.

Còn Satoshi vẫn giữ tư thế rơi xuống, mặt đầy ngơ ngác: "Ơ kìa?" Satoshi: "Oa oa oa oa!

Cứu mạng!!" Một chiếc khinh khí cầu đột nhiên xuất hiện. "Jessie, có cái gì từ trên trời rơi xuống kìa." "Để tôi xem... là nhóc tì à!!

Meowth, mau đỡ lấy nó!" "Á á á, Sonans, mau đỡ lấy nhóc tì đi miêu!" "Sách ~ nam tê!" Trong gang tấc, James phái Cacnea ra dùng dây leo quấn lấy Satoshi.

Vào những thời khắc quan trọng, bạn luôn có thể tin tưởng James!

Jessie và Meowth thở phào nhẹ nhõm: "Hú hồn..." Satoshi được cứu lên thì ngạc nhiên: "Đội Hỏa Tiễn?" James la bài bãi: "Cacnea, đừng ôm mặt tôi...

đau đau đau!" Sau khi giải thích tình hình.

Meowth: "Vậy là bây giờ nhóc muốn lên đỉnh tháp kia à miêu?" Satoshi: "Đúng thế, Pikachu và anh Tonio đang đợi tớ ở đó, nhất định phải phát bản nhạc 《Oracion》..." Ầm long long!

Satoshi nhìn lại phía Thời Không Song Long đang va chạm, nghiến răng nói: "Chỉ có vậy mới bình ổn được cơn giận của họ!" Bộ ba Đội Hỏa Tiễn nhìn nhau rồi cùng gật đầu. "Đây cũng là một phần kế hoạch của Cán bộ miêu~" "Giao cho bọn tôi đi!" "Luận về khinh khí cầu, bọn tôi là chuyên nghiệp đấy." "Sách ~ nam tê!" ...

Trong đồng tử của Lục Dã phản chiếu bóng dáng Darkrai đang rơi xuống.

Lục Dã nhíu mày sâu sắc, nhìn về phía Tháp Thời Không: "Bên Satoshi... vẫn chưa xong sao?" Ầm long long!

Lục Dã lại ngẩng đầu, giữa bầu trời bao la, Palkia và Dialga, ngọc trai và kim cương tỏa sáng rực rỡ, há to miệng rộng.

Một tím một lam, hai cột sáng mãnh liệt va vào nhau, tạo thành một lỗ đen nuốt chửng một phần nhỏ thị trấn Alamos.

Chiếc mũ trắng của Wallace đã rơi mất từ lâu.

Gương mặt tuấn mỹ của anh đầy vết thương, mái tóc xanh rối bời, anh nghiến răng cố gắng đứng dậy: "Tôi còn có thể... tiếp tục chiến đấu." Lục Dã thở dài một tiếng thật sâu. "Các nhà Vô địch vùng Hoenn đều thích chuẩn bị sẵn tâm lý hy sinh vậy sao?" Wallace ngẩn người, bắt gặp ánh mắt thâm trầm của Lục Dã.

Một lúc lâu sau, Wallace gật đầu thật mạnh.

Trong đầu Thầy Lục lướt qua hình ảnh ở Cây Thế Giới, Steven mặc vest che chắn trước mặt mình.

Chỉ là không ngờ mới qua vài tháng, lại đến lượt mình che chở trước mặt một Nhà vô địch Hoenn khác.

Lục Dã khẽ cau mày, xoay cổ tay, lẩm bẩm: "Rùa Mega thực lực Thiên vương chắc cũng có thể chống đỡ một lát...

Tuy không bằng Mega Altaria, nhưng cầm cự cho đến khi thị trấn Alamos tan rã hoàn toàn, trước khi Satoshi phát nhạc 《Oracion》... chắc là vẫn kịp." Wallace nhìn chằm chằm Lục Dã, biết rằng cậu đã hạ quyết tâm.

Anh trầm giọng: "Bất kể là Vô địch Hoenn, Kanto hay Sinnoh... khi trở thành Champion, họ đều đã chuẩn bị sẵn sàng." Lục Dã gắt: "Ngậm miệng lại đi." Wallace ngẩn người.

Mình nói sai gì à? "Không có mà..." Wallace xoa cằm lẩm bẩm, "Đều là sự thật mới đúng..." Điều Thầy Lục lo lắng chính là sự thật mà Wallace vừa nói.

Giả sử Liên minh Sinnoh biết được dị tượng ở thị trấn Alamos, người có khả năng xuất hiện ở đây nhất chính là —— Ẩm long long!

Chiêu thức của Thời Không Song Long va chạm tạo ra chấn động dữ dội.

Cậu ngước mắt nhìn lên bầu trời.

Nơi đó, cực quang không ngừng giao thoa, nảy nở do thời không vặn vẹo. "Đẹp thật đấy." Lục Dã lẩm nhẩm.

Giây tiếp theo, cực quang đột ngột rách ra một khe nứt.

Khe nứt dần mở rộng như một cây cầu.

Xuất hiện bóng dáng mà lúc này Thầy Lục không muốn thấy nhất.

Đồng tử Lục Dã co rụt lại, phản chiếu một mỹ nhân tóc vàng tuyệt đẹp.

Cynthia đứng trên lưng Garchomp, như một vị nữ vương nhìn xuống.

Đó là một đôi mắt bình tĩnh, đạm mạc, phủ đầy băng giá.

Ánh mắt lướt qua thị trấn Alamos đang biến mất và hai vị thần Thời Không đang giao chiến, không hề có chút dao động.

Nhưng khi ánh mắt ấy chạm vào ánh mắt của Lục Dã, trong khoảnh khắc, băng giá tan chảy, một tia cười dịu dàng lan tỏa trong mắt cô.

Lục Dã rùng mình, sống lưng lạnh toát.

Giây tiếp theo, Cynthia nhìn về phía Thời Không Song Long, mái tóc vàng như thác đổ bay trong gió, cô đưa tay chỉ tới, ánh mắt sắc lẹm: "Garchomp ——" "Draco Meteor!!" Ngay lập tức, cực quang trên bầu trời dệt nên những màn pháo hoa rực rỡ nhất thế gian.

Lục Dã co rụt đồng tử, nhớ lại món quà đầu tiên Cynthia tặng mình vào đêm Thất tịch, cũng là pháo hoa rực rỡ dưới bầu trời sao.

Tại vườn Pokemon, Darkrai nằm yếu ớt bên một gốc cây lớn.

Không hiểu sao nơi này không bị ảnh hưởng, đẹp như một bức tranh thiên nhiên.

Cỏ xanh mướt, những trái Berry mọng nước treo lủng lẳng trên cành.

Darkrai nhắm mắt, lặng lẽ tựa vào gốc cây.

Đột nhiên, nó cảm nhận được những giọt nước mắt mát lạnh rơi trên người và một hơi ấm dịu dàng trên đỉnh đầu.

Nó mở mắt, nhìn gương mặt quen thuộc trước mắt, khẽ gọi: "Alicia?" "Cháu không phải Alicia." Iris sụt sịt mũi, mỉm cười nói: "Cháu là cháu gái của bà, Iris." Darkrai cảm nhận hơi ấm trên đầu, lại nhắm mắt lại.

Bên tai như vang lên giai điệu dịu dàng say đắm của khúc nhạc《Oracion》.

Nó nhớ lại rất nhiều chuyện, vô số hình ảnh lướt qua đại não.【Bạn bị thương sao?

Có đau không?】 Nhớ lại cảnh Alicia xoa đầu nó, dùng giọng dịu dàng nói:【Ngoan nào, vết thương không còn đau nữa đâu.】 Darkrai lặng lẽ tựa vào gốc cây, không nói một lời.【Bạn có thể mãi mãi ở lại nơi này.】【Ở lại vườn Pokemon.】 Vụt một cái, Darkrai mở bừng đôi mắt xanh thẳm.

Một tiếng 'Bành' vang lên, khí lãng bốc cao.

Chương 442

Nước từ hồ sau lưng bắn tung tóe tạo thành một màn nước (Water Veil), lá cây xào xạc.

Iris và Yellow lộ vẻ lo lắng, khẽ gọi: "Darkrai..." Trong đồng tử của Darkrai phản chiếu hai vị thần đang đại chiến.

Làn sương trắng của nó cuộn trào, nó dứt khoát bay vút lên không trung. "Hãy rời khỏi đây cho ta." Đôi mắt xanh của Darkrai không có sự phẫn nộ, chỉ có một sự quyết tuyệt. "Nơi này là ——" "Khu vườn của mọi người!!" Darkrai lao thẳng về phía Thời Không Song Long.

Bầu trời rực sáng bởi những tia chớp và những thiên thạch khủng khiếp rơi xuống, cả màn đêm như bị xé rách.

Iris và Yellow đứng tại chỗ, ngước nhìn Darkrai. "Bạn có biết ý nghĩa của Oracion là gì không?" Iris lau nước mắt, mỉm cười nói với Yellow.

Yellow lắc đầu. "Là lời cầu nguyện." Iris nói: "Chỉ cần thành tâm cầu nguyện, Oracion sẽ ban tặng phúc lành, thế giới sẽ trở lại dáng vẻ tốt đẹp nhất." Ánh mắt Yellow kiên định, khẽ gật đầu.

Ngay sau đó, cô chắp tay trước ngực, nhắm mắt lại, mái tóc đuôi ngựa vàng bay trong gió. "Darkrai..." Trên người cô tỏa ra ánh sáng trắng dịu dàng, bao phủ cả vườn Pokemon.

Hào quang của khu vườn như đang cùng cầu nguyện cho Darkrai. "Xin hãy... nhất định phải sống sót." 「Viridian Force」 đổ vào cơ thể Darkrai.

Nó cảm nhận được một nguồn năng lượng quen thuộc và thân thiết.

Dường như không còn gì hối tiếc nữa.

Darkrai gầm lên, lao về phía hai vị thần. ...

Ầm long long!

Lục Dã gào lên: "Sao em lại xuất hiện ở đây!?" Tiếng va chạm kịch liệt át đi lời chất vấn của Thầy Lục.

Thế giới chỉ còn lại hai màu lam và tím, cùng với bóng dáng đơn độc của Cynthia đang nghênh chiến trước dư ba của Thời Không.

Lục Dã cảm nhận được cái lạnh thấu xương.

Trong dòng thời gian của bản kịch trường, không hề có chuyện Cynthia xuất hiện...

Chỉ cần cậu kéo dài thời gian đến khi 《Oracion》 vang lên, cuộc chiến này sẽ kết thúc!

Nhưng tại sao Cynthia lại ở đây?!

Vì chức trách Nhà vô địch Sinnoh?

Điều đó lẽ ra phải làm ở Spear Pillar rồi chứ!

Cho dù là để điều tra, cũng không có lý do gì trực tiếp xông vào kẽ hở Thời Không thế này!

Một tia chớp xẹt qua, soi sáng bầu trời, thị trấn Alamos đang bên bờ vực hủy diệt.

Trong khoảnh khắc, Lục Dã hiểu ra tất cả, cậu ngẩn ngơ: "Là vì... anh sao?" Wallace lẩm bẩm: "Trong thời gian ngắn mà áp chế được cả Thời Không Song Long...

Đây chính là thực lực thực sự của Nhà vô địch Sinnoh, Cynthia sao?" Lục Dã: "Đừng nói mấy lời mỉa mai nữa, anh còn đánh được không?" Wallace: "...

Chẳng phải vừa nãy cậu còn bảo tôi nghỉ ngơi sao?" Lục Dã: "Tôi đổi ý rồi, cùng lên đi." Wallace ngẩn người, rồi gật đầu thật mạnh.

Đột nhiên, một bóng đen xẹt qua tầm mắt.

Nó đứng giữa 「Không Gian Chặt Đứt」 và 「Thời Gian Gào Thét」, hai lòng bàn tay ngưng tụ Hắc Ám Động vặn vẹo, đưa sang hai bên.

Trong chớp mắt, Hắc Ám Động không ngừng mở rộng, lực hút khủng khiếp nuốt chửng cả hai đại chiêu.

Darkrai cũng bị Hắc Ám Động nuốt chửng, lấy bản thân làm trung tâm, Hắc Ám Động lan rộng về phía Dialga và Palkia. "Gầm ——!!" Ngay cả hai vị thần Thời Không lúc này cũng phải lùi lại nửa bước.

Ầm!!

Từ trong Hắc Ám Động, hai chiêu thức 「Không Gian Chặt Đứt」 và 「Thời Gian Gào Thét」 bắn ngược trở lại, trúng ngay chính diện Song Long!

Trong trận đại chiến này, đây là lần đầu tiên có kẻ gây ra được vết thương cho hai vị thần!

Hàng mày nhíu chặt của Lục Dã hơi giãn ra, cậu hét lên với Cynthia: "Lại đây với anh trước đã!!" Lúc này, Cynthia liếc nhìn một cái, ánh mắt họ giao nhau.

Ngay lập tức, cô chỉ huy Garchomp cấp tốc bay về phía Lục Dã.

Khí lãng cuộn trào, Garchomp đầy vết thương, nhưng đôi mắt đỏ rực vẫn sục sôi ý chí chiến đấu.

Lục Dã đỡ lấy Cynthia, để đôi chân dài thẳng tắp của cô không bị run rẩy trước mặt người ngoài.

Thấy "Manh Manh Đát" bình an vô sự, Thầy Lục không khỏi thở

phào nhẹ nhõm.

Cynthia bình ổn hơi thở, nhìn Wallace rồi mỉm cười hỏi: "Sao anh cũng ở đây?" "Lúc này thì đừng có hàn huyên nữa." Wallace bất lực, "Altaria, sử dụng Dazzling Gleam!" Altaria cấp Champion bay lên, vỗ cánh lông vũ, ánh sáng chói lòa tuôn trào.

Lục Dã ôm lấy eo thon của Cynthia, tay không nhịn được trượt xuống một chút. "Sờ sướng không?" Cynthia khẽ hỏi. "Không sướng." "Hửm?" Cynthia mướn mày. "Sướng, cực kỳ sướng!" Cynthia nở nụ cười thanh lãnh, ngẩng đầu nói: "Garchomp, Dragon Rush!!" Con Pokemon cấp Champion thứ hai, Garchomp mang theo hồng quang sắc lẹm, hung hãn lao lên không trung.

Bầu trời nổ tung những trận chiến kịch liệt.

Lục Dã há miệng, định gọi 'Gengar, sử dụng Toxic'.

Nhưng lại thấy mọi người đều dùng đại chiêu đối oanh, mình lén lút thả độc thì không hay lắm...

Lời đến cửa miệng, Thầy Lục chỉ huy: "Darkrai, Dark Void." Cynthia & Wallace: ?

Darkrai nghe theo chỉ huy, hai tay ngưng tụ Hắc Ám Động, lại ném về phía Song Long.

Cynthia & Wallace: ??

Song Long gồng mình chịu đựng Hắc Ám Động, trong miệng ngưng tụ cột sáng bắn thẳng về phía Darkrai.

Lục Dã: "Né đi." Thân hình Darkrai chập chờn, xuất hiện ở độ cao hàng trăm mét, từ trên cao nhìn xuống hai vị thần!

Cynthia & Wallace: ???

Cynthia liếc nhìn Lục Dã, trầm giọng hỏi: "Có phải anh đang giấu

em chuyện gì không?" "Không có." Lục Dã ngẩng đầu, "Anh thề với Arceus đấy." Những tia chớp sắc lẹm giao nhau trên không, tiếng nổ vang rền khiến Thầy Lục run bần bật.

Cynthia cười tươi rói hỏi: "Anh đừng có nói với em là con Darkrai này tình cờ cư ngụ ở thị trấn Alamos, rồi tình cờ Song Long xâm nhập, rồi anh lại tình cờ chỉ huy được nó nhé?" Lục Dã trợn mắt, vỗ đùi cái đét. "Em xem, chẳng phải quá trùng hợp sao?!" "Đợi về nhà rồi giải thích sau!" Cynthia lườm Lục Dã một cái.

Wallace đứng một bên, tâm trạng bỗng trở nên phức tạp.

Nghe ý này...

Thầy Lục và Cynthia, hai nhà Vô địch này là một đôi à? "Hóa ra khi nghe đến Vô địch Sinnoh, cậu ta mới lo lắng đến thế." Wallace thoáng hiểu ra sự thật, trong lòng cảm khái: "Mình cũng hơi... nhớ Winona rồi..." Một kẻ trà trộn, hai nhà Vô địch.

Darkrai cấp truyền thuyết, Garchomp và Altaria cấp Champion.

Cuộc đại chiến ở thị trấn Alamos diễn ra vô cùng kịch liệt.

Trên bầu trời tiểu trấn, cực quang tuyệt đẹp giao thoa.

Draco Meteor như pháo hoa thắp sáng màn đêm.

Cảnh tượng như lễ hội này khiến mọi người từ Trung tâm Pokemon đổ ra đường.

Ánh sáng chiếu rọi gương mặt mọi người. "Đẹp quá..." "Tai nạn kết thúc rồi sao?" Trước cảnh tượng mỹ lệ này, ai nấy đều thẫn thờ.

Dường như tất cả vừa rồi chỉ là một cơn ác mộng.

Lúc này, lễ hội của thị trấn Alamos mới thực sự bắt đầu. "Mọi người nhìn kìa!" Có người chỉ tay lên trời. "Vãi chưởng!

Garchomp của Cynthia!" "Vãi chưởng!

Altaria của Wallace!" "Vãi vãi vãi vãi nồi!

Darkrai của Thầy Lục!?" Cô gái tóc vàng buộc đuôi ngựa đứng trước khu vườn, chắp tay cầu nguyện cho tất cả mọi người.

Jasmine chỉ huy Steelix tổ chức sơ tán một cách có trật tự, ngẩn ngơ nhìn cực quang.

Satoshi và Đội Hỏa Tiễn cưỡi khinh khí cầu sắp tới đỉnh Tháp Thời Không.

Nam tước 'Lickilicky' giơ cao nắm đấm, hô vang: "Cynthia cố lên, Thầy Lục cố lên, Darkrai cố lên!!" Theo tiếng hô của ông, đám đông phía sau cũng đồng thanh: "Cynthia cố lên, Thầy Lục cố lên, Darkrai cố lên!!" "Còn Wallace thì sao?" Có người tò mò hỏi. "Ơ... hóa ra anh ấy cũng ở đấy à?

Tôi không chú ý..." Tiếng hô vang của cư dân Alamos vọng lại từ xa.

Trên bầu trời, ánh mắt Darkrai trở nên dịu dàng, trong lòng dâng lên một cảm xúc buồn bã. 【Đừng khóc nhè, Darkrai】 Alicia xoa đầu nó, mỉm cười nói: 【Bạn có thể mãi mãi ở lại nơi này nhé.】 【Ở lại vườn Pokemon.】 Dialga và Palkia, 「Thời Gian Gào Thét」 và 「Không Gian Chặt Đứt」 lại bùng nổ!

Darkrai phát ra tiếng gầm phẫn nộ.

Nó đẩy Garchomp và Altaria sang bên cạnh, một mình đứng ra ngăn chặn hai vị thần.

Một tiếng nổ lớn vang dội, tiếng reo hò của mọi người bỗng lặng bặt.

Iris bịt miệng, nước mắt rơi lã chã.

Garchomp và Altaria đầy thương tích, kiệt sức bay về bên cạnh

chủ nhân. "Các bạn đã cố gắng hết sức rồi." Cynthia vuốt ve khuôn mặt Garchomp.

Lục Dã đột nhiên cảm thấy đau nhói ở ngực, lẩm bẩm: "Darkrai..." Giây tiếp theo, đồng tử của mọi người co rút, không thể tin vào mắt mình.

Giữa vụ nổ, Darkrai toàn thân đầy vết thương, lảo đảo đứng dậy, làn sương trắng cuộn trào không ngừng.

Nó hít một hơi thật sâu, ưỡn ngực, đôi mắt xanh nhìn thẳng vào Dialga và Palkia.

Sau đó, Darkrai ngoắc ngoắc ngón tay đầy khiêu khích với hai vị thần.

Trong khoảnh khắc, bên tai chỉ còn lại tiếng reo hò. "Darkrai đỉnh quá!!" "Darkrai vô đối!!!" "Có cứu được nó không?" Lục Dã hỏi.

Cynthia lắc đầu, ánh mắt u buồn: "Nó đang đốt cháy sinh mệnh của mình để kéo dài thời gian cho mọi người." Ầm long long!

Song Long lại lao vào va chạm với Darkrai.

Lục Dã nhìn về phía Tháp Thời Không.

Bên tai cậu đột nhiên vang lên thần giao cách cảm (Telepathy) của Darkrai. 【Lục Dã.】 Lục Dã thử dùng Aura đối thoại với nó. 【Gì đấy?】 【Nợ ta... bảy hũ kia, nhớ kỹ, chôn ở...】 Darkrai nói từng chữ đứt quãng, ý thức dần mơ hồ.

Lục Dã nở nụ cười, ánh mắt sắc lẹm. 【Ngươi vẫn chưa nói cho ta biết địa điểm hũ báu mà.】 【Ta không cho phép ngươi chết.】 "Cynthia." Lục Dã nhìn cô, "Em mang theo Bảo châu Thời Không vào đây đúng không?" Cynthia gật đầu, ném PokeBall ra.

Roserade xòe hai cánh tay hoa, hiển lộ ra viên Ngọc trai sáng ngời

và viên Kim cương lấp lánh. "Bạch Ngọc Bảo Châu và Kim Cương Bảo Châu..." Wallace trợn tròn mắt, không thể tin được.

Cynthia nhíu mày, giọng nói hiếm khi run rẩy: "Anh định làm gì?" "Mượn sức mạnh của Bảo châu." Ánh mắt Lục Dã lăng lệ. "Để chúng bình tĩnh lại." 'Em không cho phép anh mạo hiểm.' Lời định nói ra đến cửa miệng, đôi mắt xám của Cynthia khẽ động, cuối cùng chỉ nhẹ nhàng gật đầu.

Cũng giống như cô, nhiều khi Lục Dã cũng có những lý do bắt buộc phải làm.

Nguyên nhân rất đơn giản, vì cậu là Thầy Lục, chỉ vậy thôi.

Tại tàn tích Solaceon, 【Spear Key】 đã công nhận Lục Dã, trở thành cây cầu kết nối thời gian và không gian.

Chương 443

Lúc này, cũng chỉ có Thầy Lục mới làm được chuyện đó. "Gengar!" Lục Dã ném PokeBall, gọi lớn: "Tóm lấy 【Spear Key】, bay lên đỉnh đầu tôi." Gengar nhận lấy khối rubik 【Spear Key】 từ tay Cynthia, lơ lửng giữa không trung.

Lục Dã nhắm mắt lại.

Thành phần của 【Spear Key】 tương tự như mảnh thiên thạch ở thành phố Veilstone.

Mà 【Spear Key】 chính là chìa khóa liên kết hai viên bảo châu.

Nếu nói có thứ gì khống chế được Song Long, thì chỉ có "Xích Liên" (Red Chain) dùng để trói buộc thần linh.

Trong đầu Lục Dã hiện ra hình ảnh thủ lĩnh Team Galactic, Cyrus vô cảm.

Hắn đứng trên đỉnh Spear Pillar, tay cầm hai viên bảo châu.

Trước mặt Cyrus, hai vị thần Thời Không gầm thét, ánh mắt đầy khinh thường và giễu cợt. 『Lấy thân xác phàm nhân, bỉ ngạn với thần minh.』 Cyrus lạnh lùng giơ hai viên bảo châu lên, từ mảnh thiên thạch sau lưng bay ra những sợi xích đỏ như máu.

Sợi xích khóa chặt cơ thể hai con rồng khổng lồ, tiếng gầm thét bỗng khựng lại. 『Cũng chỉ có thế thôi.』 Cyrus hừ lạnh.

Lúc này, sau lưng Lục Dã như có bóng dáng của vị thủ lĩnh Team Galactic ấy.

Hắn đặt tay lên vai người hướng dẫn của Đội Hỏa Tiễn Cầu Vồng.

Cyrus vô cảm nhìn Song Long: 『Lũ hề nhảy nhót.』 "Cũng chỉ có thế thôi." Ánh mắt Lục Dã sắc lẹm.

Trước ánh mắt kinh ngạc của mọi người, Aura mãnh liệt tỏa ra ánh xanh.

Hai viên bảo châu và Spear Key từ từ bay lên không trung, tạo thành một hình tam giác.

Cynthia không thể tin nổi: "Đó là đồ đằng cổ xưa nhất của Sinnoh." "Gầm!!" Ngay cả Palkia và Dialga, trước hình tam giác đang xoay tròn kia, ánh mắt cũng lộ vẻ sợ hãi. "Gầm!" (Anh hai, ông mau mở cổng không gian cho tôi chạy với.) "Gầm!?" (Mẹ nó, ông mới là anh hai, ông không làm ngưng đọng thời gian được à!?) "Gầm!!!" (Không kịp rồi, chạy mau!!!) Darkrai đang mệt mỏi nhìn thấy một luồng ánh sáng đỏ thắp sáng cả bầu trời.

Nó không thể tin vào mắt mình, toàn thân run rẩy vì kinh hãi và chấn động.

Xích Liên, sợi xích huyền thoại có thể trói buộc cả Arceus, lúc này từ trung tâm hình tam giác được tạo ra bởi ba "chìa khóa" trong tay Lục Dã bay vút ra!

Ầm!!!

Xích Liên khóa chặt lấy Dialga và Palkia.

Bầu trời vang lên tiếng gầm thét xé lòng đầy sợ hãi của Song Long, thân hình chúng run rẩy không ngừng.

Lúc này, hai vị thần Thời Không lại run rẩy trước một phàm nhân! "Lấy thân xác phàm nhân, bỉ ngạn với thần minh." Thầy Lục nhìn lên bầu trời, Xích Liên giam cầm Song Long một cách chắc chắn, khóe miệng cậu nhếch lên. "Cũng chỉ có thế thôi." Ầm long long!!

Song Long từ trên trời rơi xuống, đập mạnh xuống đất.

Trong hố sâu, hai vị thần quỳ phục.

Trận đại chiến khoáng thế dừng lại tại đây!

Bóng dáng Cyrus sau lưng cũng tan biến.

Mắt Lục Dã tối sầm lại, cậu kiệt sức ngã ra phía sau.

Đồ đằng tam giác cũng rơi xuống từ không trung.

Rắc!

Xích Liên trên người Song Long vỡ tan.

Palkia và Dialga nhìn nhau. "Gầm?" (Đánh tiếp không?) "Gầm..." (Thôi nghỉ đi, tí nó lại xích mình thì tính sao...) "Gầm!!" (Sợ gì, cùng lắm thì hai đứa mình đầu hàng chung!!) Song Long lại gầm lên, ánh mắt phẫn nộ cùng đổ dồn về phía Lục Dã đang ngất xỉu.

Cynthia quỳ một chân xuống, đỡ lấy đầu Lục Dã, nhẹ nhàng để cậu nằm thoải mái.

Sau đó, cô đứng chắn trước mặt Lục Dã, dang hai tay: "Darkrai." Từ trong bóng tối dưới chân Lục Dã, Darkrai từ từ hiện lên, bóng đen trên vai dao động, nó khoanh tay, ánh mắt lạnh lùng. "Gầm ——!!" Song Long ngẩng cao đầu gầm thét.

Ánh mắt Cynthia càng thêm băng giá.

Đột nhiên, từ phía Tháp Thời Không vang lên tiếng nhạc dịu dàng.

Khúc nhạc huyền thoại có thể bình định mọi thù hận, 《Oracion》.

Những đốm sáng xanh lung linh trong khúc nhạc dần thấm vào cơ thể đang giận dữ của Dialga và Palkia.

Đôi mắt đỏ rực của chúng dần lấy lại sự bình tĩnh.

Thứ còn lại chỉ là sự kính sợ sâu sắc dành cho chàng thanh niên tóc đen đang hôn mê kia.

Chúng đã thấy sợi xích Red Chain đủ để trói buộc Arceus... nỗi sợ hãi từ sâu trong linh hồn. "Gầm!!" (Tôi chuồn trước đây, ông ở lại dọn dẹp nhé!!) Dialga xé rách thời không, không chút do dự lặn vào dòng chảy thời gian. "Gầm!!" (Đm ông, lần sau gặp đâu đánh đó nhé!!) Palkia cũng định chuồn, nhưng bị Cynthia và Darkrai chặn lại. "Ít nhất..." Cynthia vuốt mái tóc vàng, mỉm cười dịu dàng, "Hãy đưa thị trấn Alamos trở lại nguyên trạng chứ?" Darkrai khoanh tay, hất cằm. "Gầm!!" Palkia gật đầu lia lịa.

Dưới sức mạnh không gian của nó, thị trấn Alamos bị hư hại dần phục nguyên.

Làn sương mù dày đặc tản đi, tiểu trấn đắm mình trong sự tân sinh và tiếng nhạc vui tươi.

Thị trấn Alamos đã trở lại đại lục Sinnoh.

Cynthia đặt Lục Dã đang hôn mê lên đùi mình cho cậu dễ chịu hơn.

Sau đó cô nhìn Palkia mỉm cười: "Vất vả cho mày rồi~" "Gầm!!" (Chuyện nhỏ thôi, không vất vả không vất vả!!) Palkia nhìn sâu vào chàng thanh niên tóc đen lần nữa, linh tính mách bảo nó rằng có lẽ nó sẽ còn gặp lại người Trainer này. "Gầm!" Nó lắc đầu đầy kiêng dè, xé rách không gian rồi nhanh chóng biến mất.

Cả thị trấn Alamos vang vọng giai điệu vui tươi của 《Oracion》.

Gương mặt căng thẳng của Darkrai hiện lên vẻ mệt mỏi. "Để ta đưa cậu ta đến chỗ râm mát." Darkrai nói với Cynthia. "Hình như cậu ấy rất thích bạn đấy." Cynthia cười nói.

Darkrai ngẩn người, há miệng định nói gì đó rồi nhìn về phía vườn Pokemon, trầm giọng: "Nhưng ta... có lý do bắt buộc phải ở lại đây." Cynthia cũng không phản bác.

Cô tựa vào gốc cây, Lục Dã đang ngủ say trên đôi chân dài trắng ngần của cô, cô mỉm cười rạng rỡ. "Lúc ngủ trông cậu đáng yêu hơn lúc thức nhiều." Một ý nghĩ bất chợt lóe lên trong đầu Cynthia.

Cô nhìn quanh quất, xác nhận không có ai thấy gương mặt đang nóng bừng của mình, rồi hít sâu một hơi, khẽ hôn lên môi cậu.

Như chuồn chuồn lướt nước, như gợn sóng lăn tăn, như những đám mây lúc sáng lúc tối.

Bất giác, mặt Cynthia đỏ bừng, cô tựa vào gốc cây, im lặng không nói.

Trời xanh mây trắng, làn gió nhẹ lướt qua.

Thầy Lục gối đầu lên đùi mỹ nhân thơm mềm, không tự chủ được mà chảy cả nước miếng, bên tai vang lên tiếng thông báo hệ thống đã lâu không gặp. 【Ting!

Hoàn thành kịch trường bản 《Quyết chiến Tháp Thời Không! Dialga đối đầu Palkia》!】 【Phần thưởng đặc biệt: Mảnh vỡ Adamant Orb *1, Mảnh vỡ Lustrous Orb *1, Sức mạnh Thời Không (Giới hạn Pokemon) *1!】 Thị trấn Alamos tắm mình trong một dải ánh sáng nhu hòa mờ ảo.

Tòa tháp Không - Thời Gian cao chọc trời, tiếng chuông khổng lồ đung đưa, tấu lên khúc nhạc 《Oracion》 vui tươi và sáng sủa.

Wallace nhặt chiếc mũ trắng dưới đất lên, phủi sạch bụi trần, nhìn chằm chằm một lúc rồi vẫn không đội lên mà kẹp ở dưới nách.

Anh ngước đầu, đôi mắt xanh bích nhìn về phía thị trấn Alamos đang tái hiện sức sống, khóe miệng lộ ra một nụ cười: "Thành công rồi...

Thầy Lục." Những kiến trúc hư hỏng lại được phục nguyên, mọi

người dụi dụi má, xác nhận mình thực sự đã sống sót.

Một vùng Alamos tĩnh mịch, chỉ có khúc nhạc 《Oracion》 như dòng sông êm đềm chảy trôi.

Trong sân vườn Pokémon, Iris thân hình run rẩy, lầm bầm như nói mộng: "Chúng ta...

đã sống sót rồi sao?" Thiếu nữ với mái tóc vàng buộc đuôi ngựa, khóe miệng nở nụ cười rạng rỡ như ánh mặt trời.

Cô hai tay chống nạnh, xoay người nhìn về phía Iris, cái đuôi ngựa đung đưa theo gió: "Đúng vậy, đã không còn chuyện gì nữa rồi." Iris lao vào lòng, ôm chặt lấy cổ Yellow, nước mắt thấm ướt bờ vai: "Đạt, Darkrai..." Yellow hơi kinh ngạc.

Sau đó, trên mặt cô hiện lên nụ cười khiến người ta an tâm, nhìn về phía chân trời xa xăm, đôi mắt lấp lánh: "Có Thầy Lục ở đây, anh ấy nhất định sẽ bình an vô sự." "Nhưng, nhưng mà..." "Cứ tin tưởng anh ấy là được rồi." Yellow không biết từ đâu lôi ra chiếc mũ rơm, đội lên lần nữa, cười hì hì nói: "Bởi vì, anh ấy chính là Thầy Lục mà!" Mọi người bước ra khỏi Trung tâm Pokémon, rời khỏi các nơi trú ẩn xung quanh.

Trên mặt mỗi người đều viết đầy vẻ không thể tin nổi.

Đặc biệt là 'Nam tước Lickilicky' người vừa dẫn đầu gào thét lúc nãy.

Ông ta như gặp quỷ, ngẩng đầu nhìn Jasmine bên cạnh, run rẩy hỏi: "A, tiểu thư Jasmine, cô nói xem, tôi có phải đang nằm mơ không?" Jasmine trong bộ váy liền màu trắng, đứng trên đầu Steelix.

Vừa rồi, đứng từ trên cao, cô đã nhìn thấy rõ cảnh tượng ở trung tâm chiến trường —— Thầy Lục đứng trước hai tháp Không - Thời Gian, giơ một bàn tay ra, Xích Đỏ khoảnh khắc ấy xé rách bầu trời.

Tiếng gào thét chợt khựng lại, Song Long Thời Không rơi xuống nặng nề, cuộc đại chiến khoáng thế cũng theo đó mà bình lặng! "Tôi, tôi không biết." Jasmine đỏ mặt, dùng giọng cực nhẹ nói, "Nhưng mà..." Cô ngẩng đầu, váy trắng bay trong gió, cơ thể nhỏ nhắn hơi run lên: "Thật sự quá đẹp trai..." Jasmine khẽ lẩm bẩm tự nhủ.

Trên tầng cao nhất của tháp Không - Thời Gian. "Này, nghe thấy không hả!!" Trong gian phòng đặt đĩa nhạc ở tầng đỉnh, vang lên tiếng gọi lớn của Satoshi.

James đút ngón tay vào lỗ tai, đáp lớn: "Nghe thấy rồi!" "Bên ngoài, giải quyết xong chưa?!" "Thầy Lục đuổi Song Long Thời Không đi rồi!" Jessie không kiên nhẫn hét lên. "Tại sao bà chẳng thấy ngạc nhiên tí nào vậy, meo?" Meowth nhìn Jessie.

Jessie khoanh tay, hừ hừ nói: "Có Admin ở đây, dăm ba con Song Long Thời Không có gì đáng sợ chứ." "Chúng ta cũng là những người từng thấy qua sóng gió đại nạn rồi mà." James cười nói, "Là thuộc hạ vào sinh ra tử cùng Admin đấy!" "Cảm giác thật tuyệt vời làm sao ~" "Sách ~ Nam tê!" Ở tầng đỉnh, Satoshi kinh ngạc trợn to đôi mắt: "Thầy Lục, đánh cho Song Long Thời Không phải bỏ chạy luôn sao!?" ... "Ông vừa thấy không?

Thầy Lục vừa nhấc tay một cái, hai con quái vật kia liền đứng hình luôn." "Cái gì?

Thầy Lục vừa ra chiêu, chúng nó từ trên trời rơi xuống luôn hả?" "Vãi chưởng, Thầy Lục một đấm đập tan xác Song Long Thời Không luôn sao?!" "...

Tôi không tin." "Ai không tin?!

Đó mẹ nó là Thầy Lục đấy nhé!" Tin đồn bắt đầu lan truyền khắp nơi, cùng với giai điệu của 《Oracion》, gương mặt mỗi người đều lộ ra vẻ an tâm.

Đây chính là cảm giác an toàn mà một Nhà vô địch xứng đáng mang lại cho mọi người.

Chỉ cần có một Nhà vô địch của một vùng ở đây, cho dù có tai nạn lớn đến đâu, lòng người cũng khó mà dao động. 'Nam tước Lickilicky' ánh mắt lóe lên.

Ông ta không biết có nên tiết lộ thực lực thực sự của Thầy Lục cho mọi người hay không.

Bởi vì, Thầy Lục không chỉ thu phục được Darkrai sánh ngang thần linh, mà còn sở hữu chiêu thức đánh lui cả hai vị thần.

Loại thực lực đáng sợ này... vừa rồi đã hiển hiện sống động ngay trước mắt ông ta.

Thế giới quan của 'Nam tước Lickilicky' hoàn toàn bị điên đảo! "Cynthia cũng đến cứu viện rồi phải không?" Alberto tin phục gật đầu, xoa xoa cằm: "Lúc đó còn có ai ở đó nữa không nhỉ?" "Thôi, không nhớ nổi..." Alberto lắc đầu, không kìm nén nổi ham muốn thổ lộ trong lòng.

Ông ta biết rõ, tiết lộ thực lực sẽ gây cho Thầy Lục những rắc rối không đáng có.

Mà Thầy Lục vẫn luôn ẩn giấu lá bài tẩy đến nay, khẳng định cũng có toan tính riêng...

Alberto hít sâu một hơi, ánh mắt kiên định: "Mình không thể bán đứng Thầy Lục!" "Ngài Alberto." Trợ lý chạy lại, "Còn đợi ngài kiểm kê tổn thất đây." "Cậu đến đúng lúc lắm." Alberto vẫy vẫy tay, vẻ đầy bí mật, ghé tai nói: "Tôi chỉ nói cho một mình cậu biết thôi đấy..." "Về... thực lực thực sự của Thầy Lục..." Đôi mắt của trợ lý dần sáng lên, bất thình lình đứng thẳng, chào kiểu quân đội: "Yên tâm, tôi chắc chắn sẽ kín như bưng!" Alberto hài lòng gật đầu, xua tay: "Đi đi."

Nửa tiếng sau. "Thầy Lục dùng sức mạnh áp đảo cả hai Nhà vô địch sao?" "Anh ấy chắc chắn là vì không muốn đả kích sự tự tin của các Nhà vô địch khác, cho nên mới ẩn giấu thân phận!" "À đúng đúng đúng, đây chính là cái trào lưu thịnh hành gần đây..." Y tá Joy chớp chớp mắt, nhún vai một cách dễ thương, Chansey bên cạnh cũng vung vẫy đôi tay nhỏ: "Thầy Lục công khai bài tẩy rồi à?" ...

Cây xanh che bóng, suối nhỏ róc rách.

Dưới một bụi cỏ xanh mướt, Gengar đang dùng lưỡi để với lấy quả Oran trên cây. "Kháp kỷ đô y ~ ヾ(◍°∇°◍)ﾉﾞ" Togepi xoay quanh Darkrai đang nhắm mắt dưỡng thần, vui vẻ xoay vòng vòng. "Dát! (´ꈍᴗꈍ)σ" Vịt Sirfetch'd luống cuống tay chân đi theo sau, cây hành dài thỉnh thoảng lại chọc trúng mông Darkrai. "..." Trên trán Darkrai nổi lên dấu chữ 'tỉnh'.

Chương 444

Nó mở mắt, liếc nhìn con vịt trông bình thường không có gì đặc biệt kia, rồi lại nhắm mắt lại.

Không được tức giận, không được tức giận...

Con vịt này, không chừng thật sự có thể solo thắng được cặp chó Kiếm Khiên đấy. "Tạp mị... ヾ(⌐■_■)" Kính râm của Blastoise dường như có thể dò xét được chiến đấu lực bùng nổ của Darkrai.

Nó cau mày, phát hiện có gì đó không ổn, lẳng lặng lùi lại nấp sau lưng Garchomp. "Khách ngao? (⊙_⊙)" Garchomp dùng lưỡi hái gãi gãi đầu một cách ngơ ngác.

Khúc nhạc 《Oracion》 nhu hòa theo gió bay đến, mang theo những hạt năng lượng tinh khiết lấp lánh.

Darkrai mở đôi mắt, nhìn về phía đình viện, ánh mắt dịu lại.

Ngay sau đó, nó lại cúi đầu, nhìn về phía chàng thanh niên tóc đen đang ngủ say.

Nó nhắm mắt lại, tiếp tục thủ hộ bên cạnh anh.

Giai điệu nhẹ nhàng du dương, Milotic của Cynthia đang nghỉ ngơi bên tảng đá bờ suối, họa theo bằng tiếng kêu không linh.

Sylveon cũng nằm phủ phục dưới đất, những dải lụa bay bổng dần hạ xuống, nhắm mắt khẽ rên: "Bố y ~" Giai điệu chảy vào tai Lục Dã, trong giấc mộng hiện ra một Sylveon đang làm nũng đáng yêu.

Lục Dã giật mình: "Ác mộng của mình lại là... một Sylveon không hề Tsundere sao?!" Bên ngoài ác mộng, Cynthia khẽ hỏi: "Cậu ấy bao lâu nữa thì tỉnh?" Darkrai nhắm mắt trả lời: "Chỉ là điều khiển hai viên bảo châu tiêu hao tinh lực quá lớn, ngủ một giấc là khỏe thôi."

Cynthia gật đầu, xác nhận vừa rồi Lục Dã đang trong trạng thái ngủ say, khẽ thở phào nhẹ nhõm.

Nghĩ đến cảm giác mềm mại vừa rồi, vành tai Cynthia ửng hồng, dưới làn tóc vàng che khuất, đôi gò má dâng lên sắc đỏ rực. 'Bà nội... cháu làm được rồi!' Cynthia nắm chặt nắm đấm nhỏ trong lòng, tự cổ vũ bản thân.

Trên mặt vẫn là một vẻ thanh lãnh ưu nhã, cô chống hai đầu gối, để bản thân ngồi gần Lục Dã hơn một chút.

Một tay chống má, tay kia vê một lọn tóc vàng, Cynthia nghiêng mặt nhìn về phía thị trấn Alamos, khẽ hát vu vơ.

Lục Dã cảm thấy trên mặt có chút ngứa ngáy, nhịn không được muốn hắt hơi.

Có điều, tiêu hao năng lượng để thúc động hai viên bảo châu quá lớn.

Cho dù 'chìa khóa' và hai viên bảo châu đã thừa nhận anh, thì việc đó cũng tốn tinh thần hơn Tiến hóa Mega nhiều.

Trong chương 《Special · Gem》, Ruby và Sapphire điều khiển hai viên bảo châu vùng Hoenn suýt chút nữa bị chúng hút vào trong.

Lục Dã có thể giữ được tỉnh táo, ngoài việc thời gian ngắn ra, 「Aura」 và 「Lông Vũ Cầu Vồng」 cũng đóng vai trò chí quan trọng.

Nếu như thật sự giống như Cyrus, tạo ra một 'thế giới vô tâm', điều đó sẽ trái với sợi dây liên kết giữa Lục Dã và các Pokémon... cũng như với Manh Manh Đát.

Trong một vùng bóng tối mông lung.

Lục Dã có thể thấy nhiều hạt ánh sáng hình thành từ những không

- thời gian đã tiêu biến.

Vô số các không - thời gian song song, nhờ Palkia và Dialga sinh ra, Arceus lại giáng xuống vô số hình chiếu.

Đây là một vũ trụ rộng lớn, nhưng có thể nắm giữ được người mình yêu, cùng họ trải qua những ngày thường nhật bình tĩnh mỹ hảo, Thầy Lục đã cảm thấy vô cùng mãn nguyện rồi.

Giai điệu của 《Oracion》, năm đó sau khi xem bản điện ảnh, Lục Dã còn chuyên môn tải về MP3 để nghe.

Anh từng nghĩ, sự xuất hiện của Darkrai ở đoạn cuối, có lẽ chỉ là tia ý thức cuối cùng của nó.

Nhưng, chỉ cần có tôi ở đây.

Ánh mắt Lục Dã kiên định.

Sẽ không cho phép chuyện như vậy xảy ra. ...

Gương mặt khi ngủ của Lục Dã rất an tường, gối lên đùi mềm mại của Cynthia, đẹp trai như vừa mới cứu thế giới trở về.

Cynthia nở nụ cười nhạt, cũng không đánh thức anh, chỉ lặng lẽ ngắm nhìn gương mặt anh lúc ngủ.

Boong, boong, boong —— Tiếng chuông vang lên, 《Oracion》 bước vào đoạn sau, giai điệu vui tươi như nhịp bước nhảy múa.

Đêm tối lặng lẽ buông xuống, trên bầu trời thị trấn bùng lên những màn pháo hoa rực rỡ, những người vừa thoát nạn đang hân hoan ăn mừng.

Cynthia ngẩng đầu, pháo hoa chiếu sáng khuôn mặt nghiêng bị tóc vàng che khuất và chiếc cổ trắng ngần. "Ghos ~(￣~￣)" Giữa cảnh đẹp này, Gengar vừa nhai Berry tươi, vừa từ trong túi lấy ra một cái micro. "Thương thương thương! (✪ω✪)" Gengar toét miệng cười,

ghé mặt lại gần micro —— "Ghos ~ Ghos Ghos ~ ♪" Darkrai kinh hoàng mở to đôi mắt xanh.

Gương mặt nghiêm nghị không hề dao động trước Song Long Thời Không lúc nãy, nay lại lâm vào cảnh sụp đổ trước tiếng hát này! "Kháp kỷ đô y ~ °·º·(°̯ ̯ ̯)·º·°" Togepi hai hàng nước mắt trào ra, khóc oa oa. "Ghos!" Gengar như được cổ vũ lớn, tự mình say sưa lau khóe mắt, càng thêm ra sức diễn xướng: "Ghos ~ ♪" Chính lúc tâm thái Darkrai sắp sụp đổ hoàn toàn.

Một luồng hồng quang thu Gengar vào lại PokéBall.

Lục Dã mặt không cảm xúc, gật đầu với Darkrai đang nhìn qua.

Lại ngước mặt lên, nhìn thẳng vào ánh mắt của Manh Manh Đát, lịch sự gật đầu: "Tôi vẫn chưa tỉnh... có thể nằm thêm một lát nữa không?" "Dĩ nhiên rồi." Cynthia dịu dàng mỉm cười. "Cám, cám ơn." Thầy Lục già mặt đỏ bừng. "Về nhà, giải thích cho rõ ràng là được." Sắc mặt Lục Dã khựng lại, há há miệng: "Tôi nói, tất cả đều là tình cờ, em có tin không?" Cynthia mỉm cười, chống hai đầu gối, để khuôn mặt hai người gần trong gang tấc.

Tóc vàng phất qua mí mắt Lục Dã, sóng mũi, đôi môi, tỏa ra hương thơm thanh khiết, trái tim anh đập thình thịch.

Bốn mắt nhìn nhau, đôi đồng tử màu xám sâu thẳm nhìn chằm chằm anh, ngay sau đó trước mắt xuất hiện một màn hình điện thoại.

Lục Dã: ? "Đây là bài đăng trên diễn đàn." Cynthia khẽ thở dài: "Số lượt bình luận đã đột phá mấy vạn rồi, cả vùng Sinnoh sắp biết hết rồi đấy." Lục Dã định thần nhìn lại, ngẩn ra hồi lâu, tiêu đề tên là: 【Quyết chiến tháp Không - Thời Gian!

Thầy Lục VS Palkia VS Dialga! 】 Lục Dã: "Đây là tác giả thiếu 'Tâm Nhãn' nào đặt tên thế?" Cynthia: "Không biết, nhưng có vẻ mọi

người đều tin rằng, anh có thực lực đối kháng với Song Long." Lục Dã: "Đây không phải là thực lực của em và Darkrai...

ách, còn có cả Wallace nữa sao?" Cynthia nhún vai, cười tươi không nói gì. "Em hiểu tôi mà." Lục Dã nghiêm sắc mặt, "Tôi không mạnh đến thế đâu." "Em biết mà, Song Long Thời Không quỳ xuống trước mặt anh." Cynthia nói đầy ẩn ý, "Căn bản không cần em đến cứu." "Không có vợ tặng trang bị, trận này tôi và Darkrai chắc chắn tạch." Lục Dã thề thốt. "Chẳng phải còn có Wallace ở đó sao?" Cynthia hỏi vặn lại. "Em không phản bác về đầu à?" Lục Dã kinh ngạc. "..." "Tê, đau đau đau, đừng nhéo chỗ đó, chỗ đó không được đâu!" Darkrai mặt không cảm xúc.

Chỉ nhéo gáy thôi mà, có cần phải làm quá lên thế không?

Có phải đập dưa hấu đâu mà —— Rắc!

Darkrai: Σ(°△°|||) Lục Dã, cậu còn nợ tôi khối năng lượng đấy, không được ngủm đâu nhé! ...

Sau một hồi sóng gió.

Thầy Lục xoa xoa cái cổ đỏ ửng, dựa vào bóng cây, xem xét phần thưởng Hệ thống cung cấp.

Cynthia ngồi bên cạnh anh, dựa vào thân cây, ngắm nhìn pháo hoa rực rỡ bốc lên từ thị trấn phía xa. "Mệt rồi sao?" Cynthia bỗng nhiên khẽ hỏi.

Lục Dã im lặng hồi lâu, thở dài một hơi dài: "Có một chút." Cynthia mỉm cười, vén lọn tóc vàng bên tai, má hơi hồng, đưa hai tay ra: "Có thể... nằm thêm một lát nữa." Cynthia khẽ nói.

Lục Dã giật mình: "Đợi tôi một chút." Quay đầu lại, Lục Dã nói với Darkrai: "Không được nhìn trộm!!" "Xì." Darkrai lặn hơn nửa thân người vào cái bóng.

Chỉ để lại làn khói trắng cuồn cuộn và một con mắt màu xanh u tối.

Lục Dã: "..." Darkrai: "...

Tôi không nhìn trộm." Lục Dã: "Hồi đó ông có phải cũng thế này, nhìn trộm bà nội của Iris tắm không?" Darkrai tinh thần chấn động, đen đỏ lẫn lộn.

Lục Dã: "Mẹ nó, ông còn là một Lolicon nữa à?!" Darkrai: "...

Tôi đưa Gengar đi học Dark Void đây." "Đừng có đánh trống lảng chứ này!!" ...

Màn đêm bao phủ, thị trấn rực rỡ pháo hoa.

Cynthia ngồi bên chiếc bàn tròn trắng ở quán cà phê ngoài trời, mỉm cười múc kem ăn.

Lục Dã nhìn về phía đài phun nước giữa quảng trường, nhiều người đang khiêu vũ theo tiếng nhạc.

Lúc nãy khi quay lại, Thầy Lục đã nhận được những tiếng reo hò chào đón anh hùng từ quần chúng.

Họ cũng rất biết ý, không quấy rầy buổi hẹn hò giữa hai Nhà vô địch.

Lúc này, Lục Dã liếc nhìn Cynthia đang chuyên tâm tiêu diệt ly kem một cái.

Mở phần thưởng Hệ thống ra, rơi vào trầm tư.

Gengar đã đi theo Darkrai tu luyện Dark Void rồi.

Mà điều này cũng có nghĩa là, chính mình sẽ còn ở lại Alamos một thời gian nữa.

Là phần thưởng bản điện ảnh, cái 【Sức mạnh Thời Không (Hạn

định Pokémon)】 này cũng khiến người ta phải suy ngẫm. "Lần trước, mình lấy được Aura." Lục Dã thầm nghĩ trong lòng: "Cái sức mạnh thời không này, cụ thể phải dùng thế nào?" 【Đinh!

Nội phục mảnh vỡ Griseous Orb *1, mảnh vỡ Adamant Orb *1 là được.】 Lục Dã: "...

Ngươi tưởng đây là thuốc sủi à?" 【Đinh!

Đeo vào để hấp thu, thời gian cần thiết khá dài, nhưng cũng có hiệu quả nhất định.】 Lục Dã khẽ gật đầu.

Nghĩa là, các Pokémon nhà mình đều có thể đeo để sử dụng.

Tuy nhiên, xét về độ tương thích, chắc chắn cũng cần loại trừ một số đứa.

Như Quy Quy thì chắc chắn là không hợp rồi...

Sylveon hệ Tiên, tương tính không tốt với Song Long, cũng bị loại bỏ...

Gengar phải học Dark Void với Darkrai, chưa biết chừng còn mở khóa thêm nhiều cách dùng cái bóng hơn.

Thật sự muốn tìm hình mẫu, Gengar chắc chắn hướng tới Giratina 'phiên bản nhỏ'.

Mà cái 【Sức mạnh Thời Không】 này.

Có lẽ, chỉ có nhóc con kia là khá phù hợp.

Sau khi hạ quyết tâm, sắc mặt Thầy Lục nhất thời có chút vi diệu. "Sơ hở rồi..." "Đây, đây chẳng lẽ chính là, Không gian - Huấn luyện - Việc nhà tam vị nhất thể Nhẫn thuật sao?!" Sức mạnh thời không là một khái niệm rất huyền học.

Ngoài Dialga, Palkia và Arceus ra, Hoopa chắc chắn cũng nắm giữ loại năng lực này.

Dù sao thì, thần không gian Palkia trong bản điện ảnh còn chẳng thoát nổi không gian do Hoopa tạo ra.

Thật là vô lý hết sức.

Được biết đến rộng rãi hơn, Pokémon có thể vượt qua thời không chính là vị thần rừng Celebi.

Lục Dã nhớ mang máng, Celebi không chỉ có một con.

Ngoài con gặp giáo sư Oak, còn một con Celebi ở rừng Viridian.

Còn có Celebi ở rừng Ilex, Celebi đồng hành cùng Ruby, vân vân.

Celebi có thể tồn tại theo tộc đàn, cũng có thể là chính nó ở các không - thời gian khác nhau.

Tóm lại, trong việc vận dụng sức mạnh thời không, sự tồn tại của Celebi mạnh mẽ hơn hai con Rồng ngốc kia nhiều. "Dù sao Palkia, Dialga..." Lục Dã lẩm bẩm, "Được đặt biệt danh là Dracovish nhỏ, Duraludon nhỏ mà." Nhưng Lục Dã nhớ, trong một tập của phần XY, còn xuất hiện một con Rotom có thể xuyên không.

Con Rotom này có thể nhờ vào thang máy, đi lại giữa quá khứ và hiện tại, giúp chủ nhân đuổi được kẻ muốn chiếm khách sạn.

Xét về yếu tố huyền học, đây chắc hẳn cũng là một cách vận dụng 「Sức mạnh Thời Không」. "Vẫn rất khoa học mà...

Chương 445

tăng giảm entropy, về bản chất chính là hoạt động lượng tử." Lục Dã khẽ gật đầu: "Cái này rất hợp lý!" Cynthia dừng chiếc thìa bạc múc kem lại, khẽ nghiêng đầu: "Anh đang nói gì thế?" "Không có gì, kem đó có thể cho tôi nếm thử một miếng được không?" Cynthia cúi đầu nhìn chiếc thìa bạc, sắc mặt hơi hồng, khẽ hỏi: "Dùng, dùng cái này của em sao?" Lục Dã: "Thôi bỏ đi... không vệ sinh cho lắm." Cynthia: "?" Trên trán Lục Dã hiện lên chữ 'Nguy', vội vàng ngồi ngay ngắn: "Xin hỏi cô nhìn nhận thế nào về việc tóc của Lucian ngày càng thưa thớt?" Đôi lông mày của Cynthia giãn ra, cười tươi hỏi: "Anh có ăn không?" Lục Dã: "Tôi thấy vẫn là...

ưm, ưm!" "Cảm giác thế nào?" "Lạnh lạnh." Lục Dã liếm liếm môi, "Cảm giác quen thuộc lắm." Bất thình lình, mặt Cynthia đỏ rực, dời tầm mắt đi, nhìn về phía đài phun nước giữa quảng trường.

Màn đêm bao phủ, Lục Dã không phát hiện ra điều gì bất thường, trầm ngâm nói: "Về nhà sẽ làm kem cho em, muốn vị gì nào?" "..." Cynthia khẽ nhíu mày, khoanh tay trước ngực, tay chống cằm, rơi vào suy nghĩ.

Lục Dã hài lòng gật đầu, tiếp tục tư duy vấn đề lúc nãy.

Lúc nãy...

à đúng rồi, Rotom có thể xuyên không... "Gengar học được Dark Void, cộng thêm phân thân bóng tối của bà Agatha... cũng có thể đuổi kịp con Gengar của bà ấy chứ nhỉ?" Lục Dã thầm tính toán: "Còn về Quy Quy, đối tượng so sánh chắc phải là con Blastoise của Thiên vương đầu bếp... cái này bỏ qua đi." Rotom nắm giữ sức mạnh thời không... chiến lực tăng vọt này, đơn giản là có thể sánh ngang với siêu

Saiyan bùng nổ.

Lục Dã mím môi, trên trán đổ mồ hôi.

Cứ thế này, trong đội hình tương lai sẽ có hai đến ba đứa có mức chi tiêu cấp Thiên vương...

Lục Dã: "Hóa ra cái bản điện ảnh này gài bẫy tôi à?" 【?】 Nhưng mà... vấn đề cũng không lớn.

Lục Dã đầy tự tin gật gật đầu.

Đợi đến khi 《Pokémon: Fire Red》 chính thức ra mắt, chút tiền lẻ này dễ như trở bàn tay!

Chất lượng không dám nói là vô tiền khoáng hậu, nhưng chắc chắn là cao hơn bản Remake kim cương ngọc trai rồi!

Lục Dã quyết định, đợi nhận được câu trả lời của Rotom.

Về đến nhà, sẽ nạp hai mảnh vỡ kia vào Pokédex, tận dụng triệt để.

Rotom mà không đồng ý, thì tìm Áp Áp, để vận khí của nó có thêm một tia 'Thời không đại đạo' (chém gió).

Tin rằng với niềm tin mãnh liệt muốn trở nên mạnh mẽ của Vịt Sirfetch'd.

Nó nhất định sẽ rưng rưng nước mắt, đầy kích động mà nhận lấy! "Dát! (´ꈍ◡ꈍ)σ" Quả bóng Premier bên hông rung lắc lên.

Lục Dã vỗ vỗ vỗ vào bóng trấn an, trong lòng cảm khái một câu: Kẻ hiểu được các 'đại thông minh' này, chỉ có họ Lục tôi mà thôi!

Với nguyên tắc đối xử công bằng, Thầy Lục lần nào cũng sẽ cân nhắc đến những nhóc tì khác.

Mà thông qua giấc mộng của Darkrai lần này, Thầy Lục đã có sự

hiểu biết sâu sắc hơn về niềm tin của lũ nhỏ.

Togepi vừa mới sinh ra, chưa có khái niệm quá lớn về việc trở nên mạnh mẽ.

Thầy Lục cũng chỉ hy vọng nó có thể vui vui vẻ vẻ... bớt học mấy thứ linh tinh từ Mew đi.

Arcanine đôn hậu trung thành, nhưng cũng có một trái tim muốn trở thành anh hùng giống như mẹ nó.

Xét thấy lần nào đứa chịu đòn tốt nhất cũng là chú chó này...

đúng là cũng rất anh dũng.

Nhờ vào lông vũ của Moltres, cũng như Lông Vũ Cầu Vồng trong tay mình hiện tại... chắc cũng có thể giúp nó trâu bò hơn một chút. "Đây là đứa chống chịu duy nhất trong đội hình rồi mà." Lục Dã cảm khái: "Ngoài con Quy Quy quá ổn định ra, đứa này tốn máu quá." Còn về con Sylveon không có mấy 'Tâm Nhãn' xấu xa kia... bản chất là để báo đáp mình.

Tố dưỡng chiến đấu, phát huy tại chỗ, ngược lại là xuất chúng nhất trong đội.

Lục Dã xoa xoa cằm, ánh mắt khẽ lóe lên. "Hay là... hỏi đại lão xem có phương pháp huấn luyện cao cấp nào phù hợp hệ Tiên không nhỉ?" Hệ Tiên đến thế hệ Kalos mới lần đầu được phát hiện.

Ở thế hệ Sinnoh hiện tại, ngay cả trên người Arceus cũng không có phiến thạch hệ Tiên.

Việc này giống như là, trong tình trạng Sylveon đi trước phiên bản, Thầy Lục cũng không có lộ trình lên trang bị phù hợp.

Tuy nhiên, hỏi các đại lão trong nhóm chat, tổng quy sẽ có chút thu hoạch.

Lục Dã quyết định, đợi Sylveon đạt đến cấp Thiên vương, một lần nữa chiếm lĩnh địa vị thống trị trong gia đình.

Liền nhân đó mà rửa tay gác kiếm, an tâm hưởng thụ cuộc sống dưỡng già ở trấn Sandgem.

Thiên vương?

Không tồn tại đâu.

Lần này là ngoại lệ thôi! ...

Màn đêm bao phủ, Alamos lại tổ chức lễ hội lần nữa.

Nhưng tin tức về Alamos đã lan truyền nhanh chóng.

Song Long Thời Không, trận chiến khoáng thế, Darkrai... bất luận là từ khóa nào cũng khiến các Trainer phải rùng mình.

Mà khi bài đăng kia xuất hiện trước mắt, mọi người sau khi xem xong, đồng thanh thốt ra hai chữ "Vãi chưởng". "Vãi chưởng!" "Thầy Lục chỉ huy Darkrai, đập tan xác Song Long Thời Không luôn hả?!" "Có video không?

Không có tín hiệu, thật là quá đáng tiếc mà..." "Tại hiện trường, Thầy Lục xích cổ Song Long Thời Không luôn, đơn giản là tiện tay làm chơi thôi!" "Chơi trò trói buộc à?

Thôi xong tôi không ổn rồi..." "Là thật đấy, tôi chính là sợi Xích Đỏ đó đây." "Tại hiện trường, tôi chính là Palkia đây." "Chuẩn luôn, tận mắt chứng kiến, tôi chính là tháp Không - Thời Gian bị biến hình đây." Bài đăng ngày càng bị lái đi xa một cách vô lý.

Dù sao thì, dùng thân xác phàm trần sánh ngang thần linh, đó có lẽ là chuyện mà chỉ có vài người như Leon, Red mới làm được.

Cho dù Thầy Lục trong lòng mọi người từ lâu đã được đánh dấu bằng với Nhà vô địch.

Nhưng nội dung bài đăng này vẫn mang lại cho mọi người sự chấn động sâu sắc.

Quyền đả Pikachu, trói buộc Palkia và Dialga...

Thầy Lục là thần tiên phương nào vậy?

Có phải anh mở trình hack rồi không, thực ra kiếp trước là Nhà vô địch đã phá đảo tám thế hệ rồi phải không?

Có người nghi vấn, có người coi đó là tin đồn, cười trừ bỏ qua.

Cũng có người thân lâm hiện trường, đối mặt với sự va chạm giữa thời gian và không gian, sự sợ hãi và run rẩy từ sâu thẳm linh hồn.

Sau đó, bóng dáng của người đàn ông kia, sừng sững đứng trước Song Long Thời Không.

Liên minh Sinnoh cũng không hề hạn chế sự lan truyền của bài đăng này.

Chỉ là phái ra lượng lớn thủy quân, làm cho bài đăng trông giống như một trò đùa.

Dù sao thì, sự kiện Song Long Thời Không quá mức chấn động.

Cho dù đã nhận được kết quả điều tra từ các nhà khoa học...

Cấp cao cũng phải đợi Nhà vô địch Sinnoh là Cynthia quay về Liên minh mới có thể đưa ra kết luận cuối cùng.

Mà bóng dáng của chàng thanh niên tóc đen kia, đã in sâu vào đồng tử của Hội trưởng liên minh Sinnoh. "Tại sao cậu ta lại chọn Sinnoh để thể hiện thực lực của mình?" Hội trưởng Sinnoh hai tay đan chéo, mắt kính phản quang, rơi vào trầm tư: "Chẳng lẽ, liên minh Sinnoh có thứ mà cậu ta muốn đạt được..." ...

Kể từ khi mặt trời lặn, tín hiệu của thị trấn Alamos đã khôi phục

trở lại.

Điện thoại không ngừng rung lên, tin nhắn trong nhóm chat vang lên liên hồi. "Hư danh." Lục Dã thở dài, "Tất cả đều là hư danh thôi." Lại không tự chủ được mà mở ra liếc nhìn một cái.

Định bụng đợi đến khi dài ra thêm một chút nữa, rồi chui vào chăn lén lút mà cười thầm.

Ngoài ra, Thầy Lục cũng có việc hệ trọng cần làm.

Đó là đặt khách sạn, tối nay cùng Cynthia ngủ chung một phòng.

Lục Dã: "Đây là phòng đôi duy nhất còn lại rồi, các phòng khác phải để trống để cứu trợ người bị thương." Cynthia: "Em có thể nhường phòng cho anh, em qua Trung tâm Pokémon ngủ chiếu nghỉ cũng được." Lục Dã ngẩn ra, tiu nghỉu nói: "Thế thôi để tôi đi ngủ chiếu nghỉ vậy." Cynthia từ lâu đã nhìn thấu lời nói dối, khẽ mỉm cười. "Một phòng thôi." Cynthia khẽ nói, "Chỉ giới hạn tối nay thôi đấy." Do sự kiện Song Long Thời Không trọng đại.

Sau khi nghỉ ngơi tại Alamos, ngày mai Manh Manh Đát cần phải quay về liên minh để báo cáo sự việc lần này.

Lục Dã cảm thấy hơi tiếc nuối.

Tuy nhiên, trên người Leon, Steven, Wallace, anh cũng dần nhận ra sứ mệnh của một Nhà vô địch.

Cynthia không chỉ là Manh Manh Đát của anh, mà còn là linh hồn của cả liên minh Sinnoh, một Nhà vô địch với thực lực đứng đầu. "Anh không nỡ để em đi sao?" Đôi đồng tử xám sâu thẳm của Cynthia nhìn chằm chằm Lục Dã.

Lục Dã thật thà gật đầu, nói: "Lần sau cũng không biết khi nào mới được gặp em." "Nhanh thôi, lúc diễn ra hội nghị nghiên cứu khoa học là có thể gặp rồi." Cynthia cười tươi nói.

Thầy Lục: ?

Cynthia mỉm cười không nói, ánh mắt khẽ chuyển động.

Sự kiện Song Long Thời Không lần này... là sự kiện trọng đại để cô trực tiếp đối mặt với Pokémon truyền thuyết và ghi chép lại làm tư liệu.

Cộng thêm những ghi chép trước đó về Regigigas, các vị thần ở hồ, bản dịch cổ ngữ của Lục Dã, vân vân...

Cô đã có được một bản luận văn hội nghị hoàn hảo, có một không hai! "Thực tiễn là tiêu chuẩn duy nhất để kiểm nghiệm chân lý." Cynthia nhìn về phía Lục Dã, nở một nụ cười nhạt. "Em nghĩ giáo sư Oak, giáo sư Rowan... các thầy cũng sẽ công nhận điểm này thôi." Thầy Lục: ?? "Tóm lại." Cynthia vén lọn tóc vàng bên tai, đôi mắt cong thành hình trăng khuyết, khoanh tay trước ngực, giơ một ngón tay lên. "Em sẽ cố gắng giành giải vàng tại hội nghị nghiên cứu khoa học vào tháng Tư tới!" Thầy Lục: ??? "Sao sắc mặt anh lại nhợt nhạt thế kia?" Lục Dã mím môi, giọng nói khô khốc: "Bệnh cũ thôi, bác sĩ nói dạ dày tôi không được tốt lắm." "Có nghiêm trọng không?" Cynthia lo lắng hỏi. "Không sao, ăn chút gì đó mềm mềm là được..." Cynthia thở phào nhẹ nhõm, đứng dậy nói: "Anh ở đây đừng cử động nhé, em đi lấy ít thuốc qua đây." Chưa đợi Lục Dã ngăn cản, Cynthia đã dẫn theo Garchomp vội vàng rời đi.

Lục Dã há há miệng, trong lòng trào dâng một tia ấm áp, ngẩng đầu nhìn trời.

Chắc chắn là mình nghĩ nhiều rồi.

Cho dù là với trình độ nghiên cứu của Manh Manh Đát, cộng thêm bản dịch cổ ngữ của mình... lại thêm nhiều ví dụ về Pokémon truyền thuyết như vậy, chắc chắn cũng không đánh bại nổi đội ngũ của giáo sư Oak đâu.

Dù sao thì, đó cũng là giáo sư Oak mà!

Lục Dã gào thét trong lòng: "Đến lúc đó nhất định phải cố lên nhé, giáo sư Oak!!" ...

Trấn Pallet, Viện nghiên cứu của giáo sư Oak. "Hắt xì!" Giáo sư Oak trong bộ áo khoác trắng, dụi dụi mũi.

Chàng thanh niên tóc nâu mặc áo tím, Blue Oak nhìn qua với ánh mắt dò hỏi. "Chắc là do chuyển mùa nên bị cảm rồi." Giáo sư Oak lầm bầm, "Đúng rồi, bản luận văn kia của cháu chuẩn bị đến đâu rồi?" "Cũng tạm ổn ạ." Blue Oak nhún vai, "Đủ để đối phó với báo cáo." "Cháu thật là..." Giáo sư Oak bất lực lắc đầu, xua xua tay ý bảo Blue Oak đi ra ngoài.

Blue Oak bước ra khỏi cửa, lấy điện thoại ra, thần sắc dần trở nên nghiêm túc. 【Blue Oak: Cậu biết chuyện chưa?】 【Red: Biết rồi.】 【Blue Oak: Suy nghĩ gì?】 【Red: Rất đúng phong cách của 'Thầy Lục'.】 Một tia cười khẽ hiện lên trên khóe miệng Blue Oak.

Dù sao thì, từ sự kiện Regigigas, anh và Red đã biết thực lực thực sự của Thầy Lục.

Mà trước đó, Thầy Lục còn có kỳ tích cứu thế giới tại Cây Khởi Nguyên...

Đột nhiên, Blue Oak cau mày sâu sắc. "Vừa mới nghênh chiến xong Song Long Thời Không... việc này phải mất bao lâu để khôi phục mới có thể Battle với một Thầy Lục ở trạng thái đỉnh phong đây..." Không được.

Chương 446

Blue Oak bất ngờ ngẩng đầu, nhìn về phía núi Silver, đôi mắt hơi sáng lên trong bóng tối.

Ngứa tay quá rồi.

Tối nay lên núi luôn, chiến một trận cho thỏa thuê!

Mặt khác.

Giáo sư Oak khoác thêm một chiếc áo khoác, lôi chiếc điện thoại thông minh dành cho người già ra, miệng lẩm bẩm: "Nhóm thiếu niên Lapras, nhóm thiếu niên Lapras...

ồ, đây rồi." Ông nhấn vào nhóm chat có tên là 'Nhóm thiếu niên Lapras', các thành viên trong nhóm bao gồm: Samuel Oak, Kurt, vợ chồng chăm sóc Pokémon, còn có Pryce và Agatha mới vào lại nhóm sau khi từng rời đi. "@Tất cả thành viên." Giáo sư Oak tằng hắng một cái, gõ chữ: "Đang lúc chuyển mùa, mọi người nhớ giữ ấm, tuyệt đối đừng để bị cảm lạnh nhé!" Ông cụ chăm sóc Pokémon phản hồi đầu tiên: "Đã rõ!" "Cái thằng nhóc Gold kia, hôm nay lại lén trốn làm rồi." Bà cụ chăm sóc Pokémon phẫn nộ nói, "Bắt được nó, nhất định phải làm một trận Pokémon Battle với nó mới được!" Giáo sư Oak vội vàng an ủi, nói Gold tuổi còn nhỏ, vẫn chưa hiểu chuyện.

Pryce phản hồi lạnh lùng: "Tôi lúc nào cũng mặc rất ấm." Giáo sư Oak: "...

Thế thì ông giỏi rồi." Ông Kurt vừa rèn xong bóng Apricorn, cười hì hì nói: "A gia, Samuel này, tin nhắn này chắc không phải gửi cho chúng tôi đâu nhỉ?" "Nói bậy nào." Giáo sư Oak trừng mắt, "Quan tâm thành viên nhóm là trách nhiệm của trưởng nhóm!" "Haha, được rồi, ông vẫn cứ hay ra vẻ đạo mạo như vậy." Ông Kurt cười hắc hắc nói,

"Tôi đi rèn bóng tiếp đây, không làm phiền ông nữa!" Nhóm chat lại rơi vào im lặng, màn hình mờ đi.

Giáo sư Oak đặt điện thoại sang một bên, pha một tách cà phê, quay lại vừa đúng lúc thấy màn hình sáng lên. 【Bà Agatha: Đã nhận được.】 Blue Oak vừa đúng lúc quay lại, liếc nhìn ông nội: "Sao ông lại cười vui vẻ thế?" "Có, có sao?" "Đừng có làm chuyện gì có lỗi với bà nội đấy nhé." Ánh mắt Blue Oak sâu xa. "Làm, làm sao có thể chứ!

Haha, cháu nghĩ nhiều rồi!" Giáo sư Oak vội vàng gãi đầu, cười lớn nói. "Ý kiến của cháu cũng giống như bà nội thôi." Blue Oak cầm chiếc áo khoác trên giá, vẫy vẫy tay: "Tôn trọng lựa chọn của ông." Giáo sư Oak ngẩn ra, há há miệng, vội vàng hỏi: "Cháu đi đâu đấy?!" "Núi Silver." Một câu trả lời vọng lại trong màn đêm. "Tối nay không về sao?" "Tùy tâm trạng!" Pháo hoa thắp sáng bầu trời đêm của thị trấn Alamos.

Giai điệu của bản nhạc 《Oracion》 lặng lẽ kết thúc.

Có người lấy điện thoại ra, ánh huỳnh quang yếu ớt chiếu lên gò má, tràn đầy mong chờ mở nhạc lên.

Tiền tấu của bài 《Pháo Hoa 》 vang lên bên cạnh đài phun nước ở quảng trường, mọi người đồng loạt hướng mắt nhìn sang. "Thật đúng lúc quá..." Có người cảm thán. "Sống sót sau tai nạn, tất cả là nhờ có thầy Lục... và Wallace ở đây." "Tôi nhớ bài này là tặng cho một người bạn ở Sinnoh, tác giả là... vãi chưởng, thầy Lục sao?" "Đúng vậy, nhờ có thầy Lục đập tan sự hỗn loạn của Không - Thời Gian đấy." "Ý tôi là, bài hát này cũng là do thầy Lục viết kìa!" Tiếng pháo hoa vút lên không trung, át đi tiếng kinh ngạc của mọi người.

Lục Dã và Cynthia quay về khách sạn gần đó để nghỉ ngơi. "Gengar đâu rồi?" Cynthia nhìn quanh. "Chắc nó đang tập đấm bốc với Darkrai chăng?" Lục Dã chợt nhớ đến lời thoại kinh điển của 'Thợ săn

đêm'. "Không sao chứ, để nó huấn luyện xuyên đêm à?" Lục Dã khẽ thở dài: "Ở nhà nó toàn thế mà... với lại hệ Ghost cũng không đột tử vì làm việc quá sức đâu." Cynthia ngẩn người, cảm thấy rất có lý nên khẽ gật đầu.

Phòng khách sạn khá hẹp, phòng tắm nhỏ, cái TV cũ màn hình lồi và tủ đầu giường bằng nhựa.

May mà sạch sẽ gọn gàng, ánh sáng nhu hòa, một chậu cây xanh đặt cạnh TV điểm xuyết chút hơi thở cuộc sống.

Cynthia nhìn chiếc giường đôi nhỏ hẹp, ngước mắt nhìn Lục Dã. "Khách sạn hạng sang cũng cần thời gian trùng tu mà." Lục Dã nhún vai, "Sức mạnh không gian của Palkia đúng là 'lởm' thật." "Ghép giường đi." Cynthia nói. "Hả?" Cynthia cúi người, quay lưng về phía anh, mái tóc vàng xõa xuống vòng eo thon gọn, cô dùng lực đẩy mạnh cái giường sang bên cạnh.

Rầm!

Cynthia phủi phủi tay, mỉm cười: "Xong rồi." Lục Dã nhìn chiếc 'giường lớn' được ghép từ hai chiếc giường đơn, trầm ngâm nói: "Nếu em định thế này thì anh đã đặt phòng khác rồi." "Không phải anh nói chỉ còn lại đúng một phòng này thôi sao?" Cynthia đưa ánh mắt lạnh lùng quét qua. "Em xem cái trí nhớ của anh này, suýt thì quên khuấy mất." Lục Dã vỗ đùi cái đét.

Cynthia chỉ chỉ vào sàn nhà bên cạnh chiếc 'giường lớn'.

Lục Dã lắc đầu.

Cynthia nheo mắt, nụ cười càng thêm phần 'nhu hòa'. "Rotom, qua đây giúp một tay." Lục Dã cúi người, "Nhớ đặt báo thức sáng sớm mai đấy." Rotom chui ra khỏi túi, giúp kéo một góc ga giường: "Rõ thưa ông giáo, ro-to~" Cynthia khoanh tay, nhìn Lục Dã đang vỗ gối,

ánh mắt dịu đi đôi chút.

Một tiếng sau.

Lục Dã nằm trên 'giường lớn', nghiêng người nhìn Cynthia đang mặc chiếc sơ mi màu xanh lam.

Ánh trăng xuyên qua rèm lụa, vương trên mái tóc vàng và sống mũi cao thanh tú của cô, một con mắt lộ ra dưới làn tóc vàng vừa thanh khiết vừa dịu dàng. "Em không nóng à?" Lục Dã hỏi. "Không nóng." "Anh hơi nóng đấy." "Suỵt." Cynthia nhắm mắt, hàng mi dài khẽ động, cô nhẹ giọng nói, "Sáng mai còn phải về Liên minh Sinnoh, nghỉ ngơi sớm đi." Trên mặt cô lộ rõ vẻ mệt mỏi khó giấu.

Tới trấn Alamos, dùng chìa khóa mở khe nứt Không - Thời Gian, nghênh chiến hai vị thần... chỉ trong một ngày, cô đã thể hiện rõ trách nhiệm và bản lĩnh của một Nhà vô địch Sinnoh.

Lục Dã lặng lẽ ngắm nhìn Cynthia đang hô hấp đều đặn, chiếc cổ trắng ngần và khuôn mặt tinh tế như tỏa ra hào quang nhàn nhạt.

Nhịp thở dần đồng bộ, chỉ còn tiếng tích tắc của chiếc đồng hồ treo tường cũ kỹ.

Lục Dã nhìn hồi lâu, rồi cúi người hôn nhẹ lên làn môi hồng nhạt của cô, sau đó quay người đi nói khẽ: "Sylveon, dùng Yawn (Ngáp)." "Bố y~ (*• ω-q)" Ánh trăng dịu dàng, gió thổi nhẹ rèm cửa, trên mặt mỹ nhân tóc vàng hiện lên một vệt ửng hồng. ...

Ngày 1 tháng 4, thứ Năm, trời quang mây tạnh.

Thị trấn Alamos giăng đèn kết hoa, trên không trung thấp thoáng vài con Drifloon bay qua.

Lục Dã ngồi bên mép giường với quầng thâm mắt to đùng, ngáp ngắn ngáp dài, lòng đầy thắc mắc: "Thể chất mình cũng dần 'Satoshi hóa' rồi à?

Đến chiêu Yawn mà cũng Miss được sao?" Cynthia đang thay đồ, khoác chiếc áo gió màu đen sang trọng bên ngoài sơ mi xanh.

Quần ống rộng đen, giày cao gót, cô tiêu sái hất mái tóc vàng dài đến hông ra sau lưng. "Spear Key (Khóa Thương), còn có Lustrous Orb và Adamant Orb." Cynthia khẽ nhíu mày, "Chắc em phải mang về cho bà nội để phân tích thêm." Lục Dã gật đầu.

Sở dĩ anh triệu hồi được 「Red Chain」 là nhờ vào việc 「Spear Key」 đã công nhận anh tại di tích Solaceon.

Trong đó liên quan đến cổ tự, Aura, hoặc cũng có thể là yếu tố 'Dũng sĩ' của 「Rainbow Wing」.

Còn hiện tại, 「Spear Key」 đã rơi vào trạng thái trầm mặc, bộ dạng như kiểu 'lật mặt không nhận người quen'.

Lustrous Orb và Adamant Orb dù vẫn phản ứng với Aura của Lục Dã nhưng đã yếu đi rất nhiều.

Lục Dã tặc lưỡi.

Hai viên bảo châu này đúng là 'đồ M', y hệt tính nết của hai con rồng Không - Thời Gian kia! "May mà mình cũng nhặt được mảnh vỡ." Lục Dã thầm nghĩ, "Lát nữa nạp vào cho Rotom là xong." Cynthia ngập ngừng: "Lục Dã, về cái Red Chain đó..." Lục Dã ngẩng đầu: "Em có suy tính của riêng mình, cứ làm tròn trách nhiệm của một Nhà vô địch là được." Ánh mắt Cynthia khẽ động, cô gật đầu sâu sắc.

Khi Lục Dã dùng xích khóa hai vị thần lại, cô thậm chí còn cảm thấy một tia sợ hãi bản năng.

Cyrus, Lysandre... bóng dáng của những thủ lĩnh tà ác dường như chồng lấp lên anh lúc đó.

Đặc biệt là 'Bóng ma Kanto' huyền thoại đã lâu không lộ diện - Giovanni... "Lục Dã." Cynthia hít sâu một hơi, đôi mắt dưới làn tóc

vàng đầy nhu hòa và kiên định, "Dù thế nào đi nữa, em vẫn sẽ luôn ở bên anh." Bầu không khí bỗng trở nên nghiêm túc, bốn mắt nhìn nhau, nụ cười lại nở trên môi. "Cho đến ngày anh tới Liên minh Sinnoh tiếp quản vị trí của em." Cynthia mỉm cười nói. "Đến ngày đó là có thể công khai sao?" Mắt Lục Dã sáng lên.

Cynthia nhìn sang hướng khác: "Chí, ít nhất cũng phải đợi anh tỏ tình thêm lần nữa." "Thế để anh đi mua nhẫn kim cương ngay, loại của Diancie được không?" "Là tỏ tình, không phải đính hôn." "Hiểu rồi, chọn ngày lành tháng tốt, anh sẽ tới trấn Celestic cầu hôn luôn." "Đừng có tới quấy rầy bà nội mà!" ...

Trên bầu trời xanh thẳm, một vệt mây trắng kéo dài, Garchomp đang bay với tốc độ cực nhanh.

Hiếm khi thấy cảnh 'Chị đẹp' đỏ mặt thế này.

Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời, tâm trạng cực tốt.

Đây có lẽ chính là...

đại tiểu thư Cynthia muốn mình tỏ tình sao?

Còn về hai viên bảo châu kia... tác dụng phụ quá lớn, cho không thầy Lục cũng chẳng thèm.

Trừ khi có ngày hai con rồng kia cầu xin mình, thì mới miễn cưỡng dùng thử.

Lục Dã hừ nhẹ một tiếng, bấm nhận phần thưởng, lấy ra 【Mảnh vỡ Lustrous Orb】 và 【Mảnh vỡ Adamant Orb】.

Nhìn bề ngoài thì chúng là những viên Pearl và Diamond lấp lánh, chỉ là kích thước hơi nhỏ. "Kim cương vụn, dưới 1 carat đều là đồ bỏ đi." Lục Dã nhấc viên Diamond lên ngắm nghía, rồi lại nhìn viên Pearl. "Ừm... dù không có hiệu quả gì thì chắc cũng bán được cho Steven để đổi lấy căn biệt thự." May mà thầy Lục bây giờ cũng không

quá mặn mà với việc kiếm tiền.

Biệt thự này nọ thì chờ game ra mắt là có thôi.

Cùng lắm thì đi ăn bám vợ. "Rotom!" Lục Dã gọi, "Lại đây, anh cho chú xem bảo bối này!" Rotom ngơ ngác bay tới, dùng cánh tay máy gãi đầu, nhìn mấy thứ lấp lánh trong tay Lục Dã. "Em hiểu rồi, ro-to~" Mắt Rotom sáng rực lên. "Đây chính là kho báu của trấn Alamos!" Lục Dã: "...

Chú nói thế cũng không sai." Rotom có thể dựa vào vật phẩm ký sinh để tự điều chỉnh hình thái.

Việc nạp Pearl và Diamond vào cũng khá đơn giản, sau một trận tia điện lóe lên là xong. "Cảm giác thế nào?" Lục Dã mong chờ hỏi. "Oẹ~" Rotom ợ một cái rõ to, "Ăn no rồi, ro-to!" "No rồi thì làm việc tiếp đi, hôm nay phải làm ra bảy hộp khối năng lượng đấy." "Hệ thống không hiểu, ro-to! (⊙x⊙;)" ...

Nghiên cứu một hồi.

Lục Dã phát hiện ra, cái gọi là thời gian và không gian...

đại khái là giúp định vị và báo giờ chính xác hơn...

Lục Dã: "Ăn mất hai căn biệt thự... mà chỉ được thế thôi hả?" Rotom tự hào nói: "Từ nay về sau dẫn đường định vị sẽ không bao giờ sai nữa, ro-to!" Lục Dã: "...

Nghe thì có vẻ cũng có ích đấy." Ba cái ứng dụng dẫn đường 'trời đánh' toàn định vị anh ra giữa hồ.

Giờ dùng không gian của Palkia để định vị... còn cái GPS nào chuẩn hơn thế nữa không?! "Xem ra sau này có bị nhốt trong phó bản thì cũng dùng Rotom cầu cứu được rồi." Lục Dã nghĩ đến dị tượng ở Alamos lần này, xoa cằm: "Không liên lạc được với Red... thì ít nhất cũng tìm được Celebi của Ruby qua làm viện binh." Ngoài ra, Rotom

sử dụng 「Ally Switch」 và 「Electric Terrain」 cũng thuần thục hơn.

Sau này chỉ cần hét lên 'Rotom cứu mạng', trực tiếp dùng một phát 「Ally Switch」.

Dù có gặp Satoshi ở ngoài hoang dã thì cũng nắm chắc phần thắng...

Lục Dã: "Chắc Satoshi không một đấm đập nát Rotom đâu nhỉ... chắc là không đâu..." "Hệ thống không hiểu, ro-to! o(T⌒To)" Còn về mặt thời gian.

Khả năng hẹn giờ của Rotom càng thêm tinh chuẩn, dù là làm báo thức hay hẹn giờ nấu nướng cũng không sai lệch một li.

Ai cũng biết các 'thần khí' nấu ăn trong truyền thuyết thường có công dụng chống thối, tăng độ tươi, tăng hương vị.

Cho nguyên liệu vào tủ lạnh Rotom rồi lấy ra, nguyên liệu có thể được nâng cấp.

Bỏ món ăn vào lò nướng Rotom, hương vị cũng thăng hạng.

Đây chính là sự hỗ trợ của một dụng cụ nấu ăn truyền thuyết đối với một đầu bếp.

Lục Dã chấn động tâm hồn. "Hay lắm, mình dùng sức mạnh thời không rèn đúc dụng cụ nấu nướng, giới ẩm thực bóng tối lấy cái gì mà đấu với mình!" Rotom bỗng đơ ra. "Mau đi làm khối năng lượng đi, lần sau anh kể cho chú nghe câu chuyện 'Thám tử lừng danh Máy Giặt'." "Vạn tuế, ro-to! (๑`▽´๑)۶" ...

Rotom sau khi nạp hai mảnh vỡ thì ngoại hình không thay đổi nhiều.

Chương 447

Chỉ là hai bên thân máy có đính thêm Diamond và Pearl, nhìn cực kỳ 'sang chảnh'.

Lục Dã giật mình: "Các hình thái khác cũng bị thế này à?" Rotom gãi đầu: "Toàn ở trong góc thôi, không ai phát hiện ra đâu, ro-to." "Thế à..." Lục Dã tiếc nuối thở dài.

Vốn dĩ anh còn định vô tình để lộ cái 'Rotom nạm kim cương hàng hiệu' của mình ra cơ đấy.

Rotom: Σ(°△°|||) Cảm thấy gu thẩm mỹ của chủ nhân hơi bị lạ lùng, ro-to! ...

Hai mảnh vỡ này cần hấp thụ dần dần, nhất thời Rotom cũng chưa có biến hóa gì lớn.

Lục Dã rời khách sạn, định ăn trưa xong sẽ đi xem tình hình của Gengar.

Tại nhà ăn tự phục vụ của Trung tâm Pokémon, anh vô tình gặp Satoshi. "Thầy Lục." Satoshi đang xì xụp ăn mì Ý, "Trông thầy có vẻ mất ngủ nhỉ?" Lục Dã đặt cốc sữa Moomoo và đĩa bánh mì sừng bò xuống, ngồi vào bàn thở dài: "Tối qua anh vừa bị 'cương trực' cả đêm." "Cương trực?" Satoshi vận dụng kiến thức chiêu thức nông cạn của mình, "Đó chẳng phải là tác dụng phụ của Hyper Beam sao?" "Hiểu như vậy... cũng được." Lục Dã bưng ly thủy tinh lên. "Chẳng lẽ là..." Mắt Satoshi sáng rực lên, "Tối qua thầy đã luyện tập cách phóng Hyper Beam suốt cả đêm sao!?" Lục Dã sặc nước: "Khụ, khụ!" Ánh mắt Satoshi bùng cháy ngọn lửa nhiệt huyết, nắm đấm phấn khích: "Em biết ngay mà, vì con người cũng có thể thi triển chiêu thức Pokémon!" Và cái vừa rồi... nhất định là bí quyết mạnh mẽ của thầy

Lục!

Những ánh mắt kỳ quặc xung quanh đổ dồn về phía này.

Thần sắc Lục Dã vô cùng phức tạp.

Cảm giác sắp tới sẽ có những lời đồn quái đản xuất hiện cho xem... "Riley ở đảo Iron dạy em à?" "Vâng, anh ấy có thể dùng tay không phóng Aura Sphere đấy!" "Thế thì em cố lên." Lục Dã đưa tay vỗ mạnh vào vai Satoshi, "Cố gắng làm một phát Aura Sphere đấm bay Bewear nhé!" Sau đó, Lục Dã nhìn ra ngoài cửa sổ, khuôn mặt như được ánh sáng chính nghĩa chiếu rọi.

Satoshi không trở thành Pokémon Master mà chuyển sang tu luyện nhục thân, dùng tay không phóng Aura Sphere...

Đây chẳng lẽ... chính là con đường mà chưa ai từng nghĩ tới?

Lục Dã nhớ ở Motostoke vùng Galar cũng có một NPC đòi tự học Hyper Beam.

Mà những chiêu như 「Aerial Ace」, 「Cut」... ban đầu đều do con người phát minh ra.

Dựa theo thể chất ăn trọn đại chiêu của người dân thế giới Pokémon này, nếu thật sự có người học được chiêu thức Pokémon thì cũng hợp lý thôi. "Ở Sinnoh còn có người kết hôn với Pokémon, Unova còn có người sinh con với Pokémon nữa là." Lục Dã thầm cảm thán: "Đúng là một thế giới kỳ diệu." Sau cuộc trò chuyện buổi trưa với Satoshi.

Quả nhiên, những lời đồn thổi lại bắt đầu lan truyền. "Vãi chưởng, thầy Lục tay không phóng Aura Sphere á?" "Tối qua hai vị Nhà vô địch tỷ thí, dùng cả Hyper Beam luôn!" "Thật hay giả vậy?

Hèn gì có người bảo thầy Lục có thể vật tay với Regigigas!" Lục Dã xoa xoa mặt.

Sau khi tìm thấy Yellow và Jasmine, xác nhận hai cô nàng vẫn bình an vô sự, anh mới thở phào nhẹ nhõm.

Chứ nếu Yellow mà trầy da chút thôi, chắc Red chẳng đi tìm hai con rồng kia solo khô máu luôn à?

Theo thiết lập của truyện đặc biệt, Pokémon huyền thoại chạy đầy đường.

Hồi ở Kanto, Red đã từng đơn đấu với quái thú dung hợp của Ho-Oh và Lugia rồi!

Nhà vô địch chiến đấu, nói thế nào cũng là quái vật 8 sao với 3000 điểm tấn công (đùa thôi). "Thầy Lục." Jasmine đỏ mặt, mỉm cười nhẹ nhàng, "Những người gặp nạn đã trở lại trạng thái bình thường nhờ sự giúp đỡ của Palkia rồi ạ." "Vậy thì tốt." Lục Dã hỏi, "Wallace đâu?" Yellow đội mũ rơm, tươi cười nói: "Anh Wallace định tiếp tục tổ chức Wallace Cup ạ." "Vì các khán giả khác không thể đến trấn Alamos, anh ấy quyết định mở cửa miễn phí cho cư dân ở đây." "Anh ta cũng chịu không ít tổn thất nhỉ..." Lục Dã trầm ngâm gật đầu, "Còn hai đứa?" "Em và Yellow định xem xong lễ bế mạc mới đi ạ." Jasmine khẽ nói.

Lục Dã cũng định ở lại trấn Alamos một thời gian để Gengar theo Darkrai tu hành.

Huống hồ, hình như anh vẫn còn danh phận giám khảo của Wallace Cup...

Lục Dã khẽ ho một tiếng: "Vậy cứ để Wallace bận rộn đi...

đúng rồi Yellow, nhớ bảo anh ta gia nhập nhóm chat rồi phát bao lì xì lớn nhé." "Hì hì, cứ tin ở em!" Yellow vỗ vỗ bộ ngực 'bức tường' của mình. ...

Cư dân trấn Alamos vốn tính nhiệt tình và lễ độ.

Gặp thầy Lục trên đường, ngoài việc nói lời cảm ơn, họ còn cung kính tiễn anh bằng ánh mắt sùng bái. "Thầy Lục!" Nam tước Lickilicky từ phía sau hớt hải chạy tới, giọng hoảng hốt, "Sao tôi nghe Iris nói Darkrai sẽ ở lại vườn hoa Pokémon?" Lục Dã quay đầu lại: "Có vấn đề gì sao?" Nam tước Lickilicky ngẩn ra, định nói 'Darkrai sẽ gây rắc rối cho cư dân'.

Nhưng chợt nghĩ lại, chính Darkrai đã cứu trấn Alamos, hơn nữa còn là Pokémon mà thầy Lục thu phục... "Không vấn đề gì." Nam tước Lickilicky xoa tay cười, "Tất nhiên là không vấn đề gì rồi!

Chúng tôi sẽ dời khu dân cư ra ngoài vườn hoa, để Darkrai tối đến không phải gặp ác mộng!" Đường của ông giáo này đi càng ngày càng rộng rồi, Lục Dã vỗ vai ông ta, cười nói: "Cách giải quyết luôn nhiều hơn khó khăn mà..." "Đúng rồi, ông tên gì?" "Cứ gọi tôi là Lickilicky được rồi." "Có anh bạn tên Bill đấy, hai người chắc chắn có nhiều chuyện để nói với nhau lắm." "Anh ta cũng biến thành Lickilicky à?" "Không, anh ta là Rattata, suýt thì bị Pidgeot xơi tái." Nam tước Lickilicky ngẩn người, vỗ ngực.

Đột nhiên cảm thấy... biến thành Lickilicky vẫn may mắn hơn Rattata nhiều... ...

Vườn hoa Pokémon.

Cây cối xanh tươi, suối nước róc rách, xa xa vọng lại tiếng lá cây của Iris.

Darkrai khoanh tay, ánh mắt nhu hòa, làn sương đen trên người trôi bồng bềnh. "Ghos~" Gengar xoay xoay quả cầu Shadow Ball trong tay. "Không đúng." Darkrai trầm giọng nói, "Là kỹ thuật mượn lực của Dark Pulse để phóng chiêu Hypnosis." "Ghos!" Gengar chợt hiểu ra, ánh mắt lóe lên tia sáng xanh lam rực rỡ.

Thấy vậy, Darkrai mới gật đầu, nhưng trong mắt thoáng qua một

tia kinh ngạc.

Xem ra mức độ nắm vững Hypnosis của Gengar nhà Lục Dã cao hơn dự tính của mình nhiều.

Làn khói trắng trên đầu nó cuộn trào, vẫn là bộ dạng cao ngạo: "Tiếp theo, thử khống chế Dark Pulse xem..." Nhưng Gengar thử đi thử lại nhiều lần, mỗi lần định mượn chấn động để nén Hypnosis thành một Hố đen thu nhỏ đều thất bại. "Ghos~" Chấn động tan biến, Gengar gãi gãi đầu.

Darkrai lộ vẻ tiếc nuối.

Là chiêu thức độc quyền, độ khó của 「Dark Void」 đúng là cực lớn.

Nếu học khoảng nửa năm một năm, Gengar chắc chắn sẽ nắm vững được.

Nhưng chỉ trong vài ngày ngắn ngủi này mà muốn nhập môn thì... "Mình đã thực hiện lời hứa rồi." Darkrai thầm nghĩ, "Không học được thì không phải việc của mình!" Sau đó, nó nhìn sâu vào con Gengar đang gãi đầu, khẽ thở dài: "Ta biểu diễn lại một lần nữa cho ngươi xem." "Ghos~ (￣▽￣)/" Rắc —— Tiếng bước chân đạp lên lá rụng, Darkrai khoanh tay quay người, ánh mắt khẽ động.

Ngay sau đó, nó nhàn nhạt lên tiếng: "Ngươi còn sống à." "Anh cũng vậy thôi." Lục Dã cười cười, "Tinh thần vẫn còn sung mãn lắm." Darkrai hừ nhẹ một tiếng.

Thật ra là vì vừa rồi nó mới xin được nửa hộp cơm trưa từ chỗ Gengar...

Darkrai hồi tưởng lại nửa hộp cơm vừa rồi, miếng sườn nướng giòn rụm, trứng ốp la, còn có xúc xích bạch tuộc nóng hổi.

Ai mà ngờ được một Trainer lại chuẩn bị cơm trưa tinh tế như

vậy cho Pokémon...

Đây dường như không phải 'thú cưng', không phải 'cấp dưới', mà là người nhà thực sự...

Darkrai chợt nhớ đến cô bé tóc thắt bím Alicia đã chia sẻ cơm trưa cho nó năm xưa —— Nó lắc đầu, khàn giọng nói: "Những gì cần dạy ta đều dạy rồi." "Trừ khi ngươi chấp nhận ở lại trấn Alamos một năm." Darkrai nhắm mắt, "Nếu không, nó không thể nào học được 「Dark Void」 đâu." "Ghos~ (｡•́‿•̀｡)" Gengar tủi thân bĩu môi nhìn Lục Dã.

Lục Dã vỗ đầu Gengar, mỉm cười nói: "Vậy tại sao anh không cùng đi du lịch với tôi một năm nhỉ?" Không gian xung quanh lặng ngắt như tờ, dòng suối phản chiếu ánh sáng lấp lánh, xa xa vọng lại bản nhạc mà Alicia thường thổi.

Darkrai ngẩng đầu nhìn Iris đang ngồi trên lan can, nhất thời như thấy lại bóng dáng quen thuộc năm nào. "Xin lỗi, Lục Dã." Một hồi lâu sau, ánh mắt Darkrai trở nên kiên định, trầm giọng nói: "Ngươi có gia đình của ngươi... và ta cũng có." Mối liên kết (Bond) - loại tình cảm hư vô nhưng mạnh mẽ này không chỉ tồn tại giữa Lục Dã và mấy đứa nhỏ.

Ngay cả con Rattata bên lề đường, Caterpie trên ngọn cây, hay Pidgey đang sải cánh... chúng cũng có mối liên kết của riêng mình.

Chúng có thể gặp được một hoặc nhiều Trainer.

Nhưng nếu chúng đã chọn một Trainer duy nhất đó, những người khác đều sẽ trở nên mờ nhạt.

Gặp được người tri kỷ như gặp cầu vồng, gặp được rồi mới biết thế gian có người như vậy.

Lục Dã hụt hẫng, bỗng hiểu được tâm trạng của Satoshi khi mời

Lucario mà bị từ chối. "Thật sự không cân nhắc chút sao?" Lục Dã vẫn chưa bỏ cuộc.

Darkrai im lặng, sau đó ngước mắt lên, kiên định lắc đầu.

Lục Dã định dùng khối năng lượng để dụ dỗ... nhưng nghĩ lại, anh lùi lại nửa bước, nụ cười hiện lên trên môi.

Đưa nắm đấm ra, Lục Dã cười nói: "Nhưng chúng ta vẫn là cộng sự." "Cộng sự..." Darkrai lặp lại từ này, ánh mắt lóe lên, nó chậm rãi đưa cái vuốt đen kịt ra, nắm lại thành quyền.

Khẽ cụm vào nắm tay của Lục Dã. "Cộng sự." Ánh mắt Darkrai kiên định, "Ngày nào ngươi cần, ta sẽ đến giúp ngươi nghênh chiến." Lục Dã ngẩn người, thần sắc dần trở nên phức tạp.

Đánh đối thủ kiểu gì mà cần đến sự trợ giúp của Pokémon huyền thoại như Darkrai chứ?

Theo ba phần phim điện ảnh của Sinnoh, Satoshi còn đụng độ cả rồng ma Giratina, rồi cả đấng sáng thế Arceus...

Một luồng khí lạnh chạy dọc sống lưng Lục Dã.

Thầy Lục cảm thán: "Tôi hy vọng ngày đó đừng có tới." Darkrai: "Ngươi coi thường ta à?" Thầy Lục: "Không có ý đó, là tôi không xứng với anh thôi." Darkrai gầm lên: "Rõ ràng là ngươi coi thường ta!

Arceus có tới thì ta cũng có thể 'tỉ thí' vài chiêu với ông ta!" Thầy Lục: "Tôi tiên sư nhà anh, tôi xin cảm ơn anh nhiều nhé!" "Ghos! (๑`∇´๑)۶" Gengar cũng đưa nắm đấm nhỏ ra, cụm vào bên cạnh nắm tay của thầy Lục và Darkrai.

Darkrai bình tĩnh lại, nói: "Tóm lại, ta sẽ tranh thủ thời gian truyền thụ kỹ thuật 「Dark Void」 cho nó." Lục Dã nhíu mày: "Còn khâu nào chưa ổn à?" Darkrai nhìn Gengar, nói: "Về khả năng khống chế Aura.

Dark Void cần nén năng lượng đến cực hạn, nếu không có Aura phối hợp thì e rằng khó mà thực hiện được." Aura?

Lục Dã ngẩn ra: "Trainer ở bên cạnh hỗ trợ có được không?" Darkrai nhớ lại lúc nghênh chiến hai vị thần, Lục Dã đã truyền hình ảnh lộ trình chạy trốn vào tâm trí nó, cũng không khỏi ngẩn ngơ: "Ý ngươi là..." Lục Dã hét lớn: "Gengar, thử dùng Dark Void đi, anh hỗ trợ cho chú!" "Ghos~" Gengar bay lên không trung, trong tay dần tích tụ năng lượng đen kịt.

Khác với Shadow Ball, nó kẹp thêm năng lượng ác mộng từ 「Dark Pulse」, dần nén thành một Hố đen nhỏ.

Tuy nhiên, khi đôi mắt Gengar lóe lên 「Hypnosis」, Hố đen nhỏ có dấu hiệu sắp tan biến.

Một luồng khí bốc lên, vạt áo Lục Dã bay phần phật, xung quanh anh tỏa ra ánh sáng xanh lam, ánh mắt sắc lẹm. 「Aura」 cao cấp hóa thành một luồng khí xoáy bao quanh Hố đen, miễn cưỡng ổn định được nó.

Sau đó, dưới ánh mắt kinh ngạc của Darkrai, 「Dark Void」 dần thành hình!

Gengar ném 「Dark Void」 đi: "Ghos! (ᴗ̤ᴗ̤)" Lục Dã: "Vãi chưởng!" Darkrai: "Σ(°△°|||) Ngươi đừng có ném vào vườn hoa chứ!" Oành!!

Một vùng khói bụi mịt mù.

Tim thầy Lục thắt lại: "Không lẽ lại phải gọi đội trưởng đội xây dựng đến làm việc tiếp sao?" Trong làn khói bụi tan dần, Darkrai chậm rãi nhả ra một ngụm khói đen, nó dùng nhục thân đỡ trọn chiêu Dark Void của Gengar.

Ngay sau đó, Darkrai chậm rãi giơ cái vuốt ra, tặng cho Lục Dã

một 'ngón giữa'.

Lục Dã: "Anh mất suất khối năng lượng rồi nhé." Darkrai: "Đùa thôi, đây là trò đùa giữa những người cộng sự mà!" ...

Ngay cả Darkrai cũng không ngờ tới.

Con người trước mặt này lại nắm giữ năng lượng thần kỳ mang tên 'Aura'.

Việc Gengar nhập môn 「Dark Void」 trong thời gian ngắn cũng khiến tâm trạng Darkrai xao động khó bình.

Có thể nói, về cách sử dụng bóng tối, năng lượng của Gengar cực kỳ giống nó.

Darkrai - kẻ độc hành hàng trăm năm qua - lòng băng dần tan chảy, nó khoanh tay, mắt lộ ra nụ cười mờ nhạt. "Ngươi đi trước đi." Darkrai nhàn nhạt nói, "Trong ba ngày tới, ta sẽ dốc toàn lực huấn luyện cho Gengar." Lục Dã: "Tôi ở ngay tháp Không - Thời Gian bên cạnh làm giám khảo, có việc gì thì cứ hú một tiếng." Darkrai: "..." Lục Dã: "Đúng rồi, khu dân cư gần đây sẽ dời đi, anh cứ yên tâm ở lại đây nhé." Darkrai im lặng hồi lâu, rồi dùng giọng cực thấp nói nhanh một câu gì đó.

Lục Dã gãi đầu, chào Gengar một tiếng rồi định quay về làm thêm một phần cơm trưa cho Darkrai.

Mãi cho đến khi ra khỏi vườn hoa, thầy Lục mỉm cười mới phản ứng lại được câu nói của Darkrai.

Nó nói là: "Cảm ơn rất nhiều." "Cái gã Lolicon này cũng lịch sự phết." Lục Dã cười cười, xua tan nỗi tiếc nuối trong lòng, ngẩng đầu nhìn trời.

Trong đầu thoáng qua vài phân đoạn phim điện ảnh khác.

Sống lưng thầy Lục lạnh toát, sắc mặt cứng đờ, bước chân vội vã rời đi...

Ngày 2 tháng 4, thứ Sáu.

Thị trấn Alamos đang trong quá trình tái thiết đón nhận sự kiện lớn đầu tiên —— chung kết Wallace Cup. 【Ngựa ô đến từ Kanto, tuyển thủ Jessie xinh đẹp, đáng tiếc đã dừng bước, giành vị trí top 4, rơi lệ tại hiện trường.

Được biết sau trận đấu, người nhà của tuyển thủ Jessie đã động viên cô, trong đó bao gồm cả một con Meowth biết nói.

Chương 448

Vậy con Meowth biết nói đó là thế nào?

Hôm nay biên tập viên sẽ cùng các bạn tìm hiểu...】 Lục Dã tắt điện thoại, gật đầu lẩm bẩm: "Phó bản này coi như vượt ải an toàn rồi..." Ngoài mảnh vỡ Không - Thời Gian, Gengar cũng sắp mở khóa được cách dùng 「Dark Void」.

Tuy rằng chiêu thức này 'bất hợp pháp'... nhưng cái tay Dakto huyền thoại kia còn có cả Darkrai chứa trong bóng thường.

Gengar nhà mình học được 「Dark Void」 cũng là điều hợp lý thôi.

Ngoài ra, kết giao được với Darkrai... coi như có thêm một viện binh khi cần. "Còn nợ Regigigas một lần đại tu nữa..." Lục Dã nhìn trời. "Chắc không đến mức triệu hồi được cả Dracovish và Duraludon đâu nhỉ." Lễ bế mạc sẽ diễn ra tối nay.

Nội dung cũng chỉ quanh quẩn việc Wallace phát biểu, các tuyển thủ đạt giải chia sẻ cảm nghĩ.

Do ấn tượng về hai vị thần Không - Thời Gian quá sâu đậm, mọi người vẫn còn đang đắm chìm trong hình ảnh của Darkrai và thầy Lục.

Wallace Cup lần này phản ứng không quá nồng nhiệt, nhưng hiệu quả vẫn có thể chấp nhận được. "Gengar vẫn đang tập với Darkrai hả..." Lục Dã lẩm bẩm: "Vậy thì để nhóm Satoshi đi trước, mình ở lại thêm hai ba ngày nữa." Ánh nắng bên ngoài rất đẹp, những kiến trúc gạch đỏ của trấn Alamos tắm mình trong nắng ấm kim cương.

Đã là mùa xuân, trấn Alamos sau tai nạn mang một vẻ tràn đầy sức

sống mới.

Lục Dã mỉm cười quay đầu lại.

Sylveon trắng muốt đang nằm trên ga giường, vẫy vẫy dải lụa, đôi tai dài rủ xuống.

Nó liếc nhìn ra ngoài cửa sổ rồi hơi dời mắt đi, đôi tai hồng dựng lên, kiêu ngạo ngẩng cằm: "Bố y~" Lục Dã dùng cả hai tay nhấc con Sylveon nặng 20kg lên đặt trên đùi để nựng. "Bố y! (* ` mãnh ´*)ﾉ" Dải lụa của nhóc con hơi lóe lên ánh sáng trắng của chiêu thức.

Lục Dã đặt tay lên đầu nhóc con, nó liền híp mắt lại, dải lụa tự nhiên quấn lên cánh tay anh. "Bố y~" "Theo lý mà nói, Sylveon là động vật họ chó..." Lục Dã vừa vuốt ve vừa nghĩ, "Nhưng nuôi thành mèo... thì chắc cũng không vấn đề gì!" Dù là mèo hay chó, cứ dễ thương là chân lý! "Cạp!" Đứng bên cửa sổ, hiệp sĩ Vịt Sirfetch'd trắng muốt chậm rãi quay đầu lại, ném tới một ánh mắt sắc lẹm.

Lục Dã: "...

Nguyên liệu dự trữ thì không cần quan tâm có dễ thương hay không đâu." "Cạp? (´ᗜ`ᗜ)σ" Mắt Sirfetch'd đảo liên tục, nước mắt chảy ròng ròng.

Ngay sau đó, nó nhìn sang chiếc nồi cơm điện chứa 「sức mạnh thời không」 bên cạnh, biểu cảm đờ đẫn.

Lục Dã xoa cằm. "Lần sau bảo Rotom thử học chiêu Ma Phong Ba xem... nồi cơm điện chẳng có lý do gì không học được chiêu đó cả." Nắp nồi cơm điện đột ngột mở ra đóng lại, phát ra tiếng máy móc: "Hệ, hệ thống không hiểu, ro-to!

Σ(°△°|||) " Phòng hơi hẹp, Lục Dã hỏi chủ khách sạn mượn một cái ghế trẻ em.

Togepi đang ngồi trên ghế, chăm chú cầm máy chơi game. "Để mắt

xa ra một chút, coi chừng cận thị đấy." Lục Dã nói bâng quơ.

Máy chơi game vang lên âm thanh 'bom nổ', Togepi giơ cao máy game: "Kháp kỷ đô y~ (ノ´▽ `)ノ♪" Bất lực lắc đầu, Lục Dã xuống lầu mượn phòng bếp của chủ khách sạn.

Anh chuẩn bị dùng bộ dụng cụ nấu ăn truyền thuyết vừa nâng cấp để làm một bữa linh đình cảm ơn Darkrai đã dạy Gengar. "Có thể rút ngắn thời gian tẩm ướp, thời gian hầm, chống thối và tăng độ tươi sao..." Lục Dã nghiên cứu tính năng mới của Rotom, hài lòng gật đầu, quay người gọi: "Sirfetch'd, đừng đờ ra đó nữa, mau lại đây giúp thái hành!" "Cạp! (´ᵹ̈ᴗᵹ̈)σ" Chú vịt đảm nhận vai trò phụ bếp nắm chặt khiên hành và kiếm hành giấu ra sau lưng.

Bốn mắt nhìn nhau hồi lâu.

Như thể đã hạ quyết tâm, chú vịt đưa cổ ra với vẻ mặt tráng liệt, dứt khoát đưa cây hành đại thụ ra: "Cạp!" Lục Dã: "...

Thôi bỏ đi, chú đi tìm Quy Quy chơi đi." "Cạp cạp~!" Sirfetch'd lạch bạch bước đi, cười toe toét, vui vẻ chạy mất.

Thầy Lục bỗng thấy hơi thắc mắc.

Trong giấc mơ, phân cảnh Sirfetch'd và Zacian rốt cuộc là thế nào nhỉ?

Chẳng lẽ chú vịt này ba lần bạo kích Zacian, đánh xong thì tiến hóa thành Sirfetch'd luôn? "Vịt nhà mình không thể mạnh thế được." Lục Dã bật cười, "Chỉ là một con vịt chống chịu thôi mà!" ...

Chuẩn bị xong cơm hộp, đậy nắp lại, cho vào túi giữ nhiệt.

Thầy Lục hóa thân thành 'shipper Team Rocket', xách đồ ăn đi về phía vườn hoa Pokémon. "Thầy Lục!" Cô gái tóc vàng đội mũ rơm ngồi trên lưng Dodrio vẫy tay với anh. "Yellow à, định đi rồi sao?" "Vâng ạ!" Mặt Yellow lộ rõ vẻ phấn khích, "Em định về kể cho anh

Red nghe về chuyến hành trình lần này!" "Ví dụ như?" "Ví dụ như thầy một mình cân hai, cứu nguy cho cả trấn Alamos ạ!" Lục Dã cười gượng, lời đồn đúng là không bao giờ ít đi.

Lại nói, Red treo máy ở núi Silver, anh ta chơi kiểu 'treo máy là mạnh', đúng là game hack.

Còn Satoshi thì chơi kiểu 'thu thập huy hiệu đánh liên minh' truyền thống. "Còn mình..." Tâm trạng Lục Dã vi diệu, "Game thẻ bài triệu hồi nhân vật à?" "Đi đi, anh còn định ở lại Alamos một thời gian nữa." "Vậy, vậy mục tiêu tiếp theo của thầy là gì ạ?" Yellow gãi gãi đuôi tóc vàng sau mũ rơm. "Tìm Wallace kết toán tiền thù lao làm giám khảo đã." Lục Dã cười nói: "Sau đó về trấn Sandgem, chuyên tâm chuẩn bị làm game!" "Hay quá~" Yellow tươi cười nói. "Cấm nói 'hay quá'." "Ơ?" "Không có gì... nếu đi cùng Satoshi thì nhớ bảo cậu ấy một câu ——" Lục Dã trầm ngâm: "Huấn luyện cho tốt vào, đừng để đến lúc đánh 6V6 lại không thắng nổi Paul!" Yellow cười nói: "Không vấn đề gì ạ!" ...

Mặt trời lặn dần, hoàng hôn bao trùm trấn Alamos.

Jasmine bế Magnemite, trong bộ váy trắng nhẹ nhàng bước đi.

Yellow và Dodrio cùng đi bộ, quay đầu nhìn lại trấn Alamos, muốn ghi nhớ chuyến hành trình khó quên này.

Satoshi vai đậu Pikachu, đeo ba lô, đồng thời quay đầu lại.

Boong, boong, boong —— Quả chuông lớn của tháp Không - Thời Gian đung đưa, tiếng chuông hùng tráng vang vọng.

Trấn Alamos trong bóng chiều tà, bóng tháp kéo dài đổ xuống vách đá như một chiếc áo choàng tung bay trong gió.

Ống kính kéo dài, di chuyển rồi lấy nét vào đỉnh tháp đôi Không - Thời Gian, Darkrai đứng trên đỉnh lầu chuông, làn khói trắng cuộn

trào, đôi mắt xanh lam cao ngạo và thần bí.

Lúc này, dường như có nhạc nền độc quyền của Darkrai vang lên.

Satoshi toe toét cười: "Là Darkrai kìa!" "Nó quả nhiên không sao hết." Gió thổi nhẹ vành mũ rơm của Yellow. "Một Pokémon thần bí và mạnh mẽ." Jasmine mỉm cười.

Satoshi vác Pikachu lên vai, dùng sức vẫy tay chào Darkrai, đồng thời tạm biệt thị trấn Alamos này.

Darkrai đưa mắt nhìn theo, thần sắc cao lãnh, người tỏa ra Aura khiến kẻ khác không dám lại gần, nhưng trong lòng lại hơi thắc mắc —— 『Đồ ăn của Lục Dã ship đến đâu rồi nhỉ...』 『Sắp tối đến nơi rồi, cơm trưa vẫn chưa thấy đâu?』 ...

Lúc này, tại một vùng hoang dã nào đó. "Rotom, sao dẫn đường vẫn sai hả!?" "Đây là kết hợp mô hình 3D và tham số không phận, lộ trình bay ngắn nhất đấy, ro-to!" "Hay lắm, chú muốn lái trực thăng thì cứ nói thẳng ra." "Vạn tuế, ro-to! (๑`▽´๑)۶" "Chú đừng có mơ hão nữa, mau chuyển sang dẫn đường bình thường đi!" "Dẫn đường Rotom liên tục phục vụ quý khách, mục tiêu 'vườn hoa Pokémon' ——" "Quả nhiên phải đi đường thủy à...

I Choose You, Blastoise!" "Kame... ヽ(⌐■_■)" "Xung quanh đây không có thủy lôi đâu, không cần dùng Aura dò xét đâu!" ...

Hoàng hôn buông xuống, tại hội trường chính của tháp Không - Thời Gian.

Wallace đứng trên sân khấu trải thảm nhung đỏ, suy tính về quy trình lễ bế mạc tối nay.

Cuộc gọi đến, Wallace ấn tai nghe Bluetooth, giọng nói từ tính vang lên. "Tôi biết chuyện ở trấn Alamos rồi." Giọng Steven nghiêm túc, "Cậu và thầy Lục đều không sao chứ?" "Suýt chút nữa thôi."

Wallace thở dài thườn thượt, "May mà còn sống." Steven im lặng, như thể đồng cảm sâu sắc mà lặp lại: "May mà còn sống." Wallace nhún vai, cười phóng khoáng: "Giống như những gì tôi nói với cậu trước đây thôi..." "Chuyện gì?" "Tôi... nợ thầy Lục một ân tình." Steven ngẩn người, phản ứng lại là chuyện 'Wallace được thầy Lục cứu'.

Anh hơi ngạc nhiên, nghiêm túc hỏi: "Tôi muốn hỏi là, cái tin tức đang lan truyền bên ngoài..." "Là thật đấy." Wallace chậm rãi nói: "Tôi có mặt tại hiện trường mà..." "Thầy Lục đúng là đã hạn chế được hành động của hai vị thần Không - Thời Gian và đánh đuổi họ đi." Đầu dây bên kia rơi vào im lặng hồi lâu. "Cậu chắc chắn chứ?" "Tôi nói dối cậu bao giờ chưa." "Hơi ngoài sức tưởng tượng của tôi." Steven nói, "Thầy Lục cầm cự được lâu không?" "Không, chưa đầy một phút, nhưng có một con Darkrai thực lực cấp huyền thoại ở đó hỗ trợ." Steven khẽ gật đầu, đôi mắt lấp lánh ánh sáng như quặng đá. "Vậy thì giải thích được rồi." Vì nguyên nhân nào đó, con Darkrai kia không thể rời khỏi trấn Alamos.

Thầy Lục buộc phải huấn luyện lại Pokémon, nhưng tố chất của một Nhà vô địch khiến anh vẫn luôn bách chiến bách thắng... "Nghe giọng cậu có vẻ rất vui nhỉ." Wallace cười nói. "Vì thầy Lục cầm cự không lâu bằng tôi." Steven cũng cười theo. "Đó là nhờ có Ruby và Sapphire giúp đỡ thôi!" Wallace bực mình. "Nhưng tôi đã tăng ca liên tục 22 ngày đấy." Steven trêu chọc, "Đổi lại cậu thử xem?" Wallace nhấn mạnh từng chữ: "Đó chính là lý do cậu đẩy chức Nhà vô địch Hoenn cho tôi chứ gì?" Steven: "Alo?

Chỗ này trong hầm mỏ tín hiệu kém quá, tôi cúp máy trước đây." Wallace ngẩn người, đầu dây bên kia chỉ còn tiếng tút tút. "Cái tên giả bộ nghiêm túc này." Wallace nghiến răng cười, cúp điện thoại, cũng bắt đầu suy nghĩ nên cảm ơn Lục Dã thế nào.

Lục Dã vừa trải qua đại chiến, muốn cùng anh đấu một trận toàn

diện xem ra không thực tế lắm.

Mà đối với những Nhà vô địch như anh, Steven hay Cynthia... tiền bạc chỉ là con số, không cần thiết phải nhắc đến.

Vậy thì, điều anh có thể làm chỉ là chia sẻ một số kỹ thuật hệ Nước sở trường cho Lục Dã.

Ngoài ra.

Wallace khoanh tay, ngón tay khẽ gõ cằm, ánh mắt động đậy. "Theo lời Steven...

Sylveon của thầy Lục chắc là mới huấn luyện lại." "Vậy thì mình cũng có thể cân nhắc theo hướng này..." Wallace trầm ngâm, nghĩ đến bậc thầy hệ Fairy sắp tới thăm Sinnoh, anh bỗng gật đầu: "Mình có thể giới thiệu Valerie cho thầy Lục." "Bàn về cách nuôi dạy và kỹ thuật huấn luyện hệ Fairy... tin chắc hai người họ sẽ có nhiều chuyện để nói với nhau lắm!" Màn đêm buông xuống.

Trong khu vườn Pokémon tĩnh mịch, Gengar và Darkrai đang cùng nhau ăn uống ngon lành.

Gengar & Darkrai: (*⊙~⊙).

Lục Dã đắc ý nói: "May mà Gengar có mang theo lò vi sóng trong ba lô, lúc nào cũng có thể nhờ Rotom hâm nóng thức ăn." Darkrai đang nhai bánh mì xào nên không nói được lời nào, chỉ thầm lặng giơ ngón tay cái tán thưởng. "Hai đứa cứ tiếp tục đi, ta còn phải đi dự lễ bế mạc đây." Lục Dã vẫy vẫy tay.

Gengar và Darkrai đưa mắt tiễn Lục Dã rời đi: (*⊙~⊙).

Darkrai nuốt xuống miếng bánh rồi hỏi: "Có gì uống không?" Gengar thò tay vào cái miệng rộng như túi thần kỳ mò mẫm, lôi ra một lon Coca-Cola đặt xuống đất, sau đó lại lôi ra thêm lon nữa: "Tèn tén ten!" Darkrai hơi ngẩn người.

Cảm giác về năng lực "không gian lưu trữ" trong bóng tối này, Gengar dường như còn thành thạo hơn cả nó...

Theo kiến văn trăm năm của Darkrai, nghe nói dưới bóng tối sâu thẳm có thể ẩn chứa cả một thế giới.

Darkrai tưởng tượng một chút, có kẻ ngày ngày ném tủ lạnh, lò vi sóng, lon nước vào cái thế giới đó...

Cạch!

Darkrai mặt không cảm xúc bật nắp lon, uống một ngụm "nước ngọt hạnh phúc": (′∇` 〃).

Vấn đề không lớn, lần sau mình cũng thử giấu mấy lon Coca ướp lạnh vào xem sao! ...

Tại Tháp Không Gian - Thời Gian, hội trường chính.

Ánh đèn sân khấu nhấp nháy.

Khi "Lục lão sư" – người vừa cứu cả thị trấn Alamos xuất hiện, toàn trường vang lên tiếng vỗ tay hoan hô không ngớt.

Cư dân cả thị trấn đã bị chinh phục bởi thực lực, nhân phẩm và vẻ ngoài điển trai của anh.

Lục Dã mỉm cười chào lại, ánh mắt nhìn về phía Wallace đang diện bộ áo choàng trắng.

Sau màn biểu diễn bế mạc của Wallace và cộng sự Milotic, ánh đèn giao thoa, Wallace Cup chính thức khép lại.

Lục Dã vỗ tay, nói với Wallace khi anh vừa trở về chỗ ngồi: "Thật là tốn không ít công sức nhỉ." "Phải vậy thôi." Wallace bất đắc dĩ cười cười, "Đây là kỳ thi đấu gian nan nhất trong bao nhiêu năm qua của tôi..." "Đều tại Satoshi cả." "Hả?" "À, cậu nhóc đó có duyên với Pokémon huyền thoại lắm, Ho-Oh thấy cậu ta còn phải chạy mất dép

ấy chứ." Wallace: (⊙_⊙). "Còn nữa, về kỳ thi đấu lần này..." Lục lão sư khẽ ho một tiếng, "Tôi biết doanh thu bán vé không tốt lắm, nhưng tôi cũng không đòi thêm tiền đâu..." Wallace chợt hiểu, lấy từ túi áo trong ra một chiếc USB nhỏ nhắn, mỉm cười đưa cho Lục lão sư. "Đúng vậy, nên gửi cho ngài thù lao xứng đáng." Lục Dã ngẩn người: "Cái quái gì đây?" Wallace: "Tôi và Steven đã bàn bạc và thống nhất rằng nên thể hiện thành ý tương xứng.

Nghe nói Blastoise của ngài đang bắt đầu huấn luyện lại." Wallace cười nhẹ, "Đây là kỹ thuật chiêu thức 'Cầu Mưa' được cải tiến bởi sư phụ Á Đông của nhà thi đấu Sootopolis và tôi, chắc chắn sẽ giúp ích được cho ngài." Lục Dã lắp bắp: "Cầu...

Cầu Mưa?" Kỹ thuật và tâm đắc về chiêu thức 'Cầu Mưa' của nhà Vô địch sao?

Chương 449

Quy Quy ơi, cái này là muốn nó biến thẳng thành trạng thái 'Biển Cả Nguyên Thủy' luôn à!

Wallace gật đầu nói: "Ngoài ra, sắp tới sẽ có một bậc thầy hệ Tiên từ Kalos là Valerie đến thăm Sinnoh.

Nếu ngài có hứng thú, tôi có thể giới thiệu hai người gặp mặt." Lục lão sư đang định hỏi giúp Sylveon xem có hướng dẫn huấn luyện nâng cao nào đáng tin cậy không.

Dù sao thực lực của mấy nhóc tỳ nhà anh đang tăng lên thấy rõ.

Cho dù có Rotom hỗ trợ số liệu, nhưng với tư cách là Huấn luyện viên, anh vẫn nên trang bị thêm chút kiến thức chuyên môn.

Valerie là một trong số ít bậc thầy hệ Tiên, chủ lực lại là Sylveon.

Đây chính là kênh thông tin mà Lục lão sư đang thiếu nhất hiện nay.

Lục Dã chậm rãi gật đầu.

Có cái này làm thù lao dự Wallace Cup thì cũng coi là chấp nhận được.

Kỹ thuật chiêu thức 'Cầu Mưa' của nhà Vô địch chắc chắn có giá trị cao hơn tiền thưởng nhiều, Lục lão sư cũng không tiện đòi hỏi thêm. "Nếu đã liên lạc được với Valerie thì không thèm chấp Wallace nữa." Lục Dã thầm nghĩ, "Dù sao cũng là Wallace đứng ra giới thiệu, đỡ tốn một cái nhân tình." Đột nhiên, Lục lão sư lờ mờ nhận ra có gì đó sai sai —— kiến thức chính là tiền bạc, đi xin Valerie chỉ giáo kỹ thuật hệ Tiên... chẳng phải cuối cùng mình vẫn phải tốn tiền sao? "Tê..." Lục Dã hơi đau răng, "Thật là phòng không xuể!" "Ngài không

sao chứ?" Wallace quan tâm hỏi. "Không sao, tôi ghi sổ ông với Steven rồi, nhớ lần sau mời cơm đấy." Lục Dã tiện miệng nói.

Wallace ngẩn người, nhận ra là chuyện liên quan đến nhóm chat, mỉm cười nói: "Steven cũng từng nói với tôi chuyện này... nhưng bình thường tôi quen dùng thiết bị định vị hơn, ít khi dùng điện thoại..." Thiết bị định vị là thiết bị liên lạc do công ty Devon phát triển ở Hoenn.

Nó giống như bản rút gọn của điện thoại, chỉ có chức năng gọi và nhắn tin, phù hợp với chủ nghĩa tối giản của Wallace.

Lục Dã: "Dùng ít cũng không sao, cứ cùng Steven phát lì xì là được." Cô nàng nghèo khổ Maylene có mua được quần áo mới không là trông chờ cả vào ông và Steven đấy!

Wallace muốn nói lại thôi, cuối cùng chỉ gật đầu.

Cùng lúc đó, Lục lão sư lấy ra cuốn sổ tay ghi chép (hay còn gọi là sổ thù vặt)... nhìn một lượt.

Mối thù của cặp bài trùng Steven và Wallace... còn phải cướp lì xì của hai người họ nữa, tạm thời chưa ghi vội.

Việc hai vị thần không gian và thời gian bạo động là do Arceus bị nhiễu loạn...

Lục Dã nghi ngờ chuyện Arceus gặp vấn đề có liên quan mật thiết đến việc Akin cưỡi Togekiss cà khịa ngài ấy.

Anh đặt bút viết xuống hai chữ "Akin" rồng bay phượng múa.

Lục Dã hài lòng gật đầu.

Về nhà xong là có thể thử chiến thuật livestream mới rồi.

Bản cập nhật trước đã leo lên top 1 thế giới, mùa giải mới cũng sắp bắt đầu...

Xếp cùng bậc rank với Akin, đúng lúc dùng cậu ta để thử đội hình và leo rank —— Thanh xuân trở lại rồi, kiếm trong bao của ta cũng rung động rồi! ...

Trong nhóm chat. 【Chủ nhóm 'Lục lão sư' đã mời 'Nghệ sĩ của nước' gia nhập nhóm chat】 Yellow: Chào mừng ~ ✿✿ヽ(°▽°)no ✿ Akin bắt đầu bài cũ: "Tân binh nhập nhóm, yêu cầu đăng ảnh, số đo ba vòng, tình trạng hôn nhân..." Ruby gãi đầu ái ngại: "Tiền bối Akin, đó là sư phụ của em đấy..." Akin khoanh tay, nhắm mắt gật đầu: "Ồ... nhìn ảnh đại diện, tôi còn tưởng là một mỹ nữ tóc xanh dài thướt tha chứ..." Cả nhóm chat im phăng phắc, mọi người đều đổ mồ hôi hột.

Dám cà khịa thẳng mặt nhà Vô địch Hoenn, không hổ là cậu đấy, Akin!

Lục Dã bí mật quan sát biểu cảm của Wallace bên cạnh.

Một nụ cười không tì vết, lễ nghi tao nhã, nhưng khớp ngón tay đã trắng bệch...

Lục lão sư nhất thời cảm thán: Có những người, hai mươi tuổi đã chết, nhưng tám mươi tuổi mới chôn...

Steven cười giảng hòa: "Lần đầu gặp cậu ấy, tôi cũng nhận nhầm như vậy." Trong nháy mắt, mắt kính của Lorelei lóe sáng, như thể vừa phát hiện ra một scandal động trời, nhịp thở dần dồn dập.

Thực tế, trên một số trang web, người ta có thể tìm thấy truyện đồng nhân của "Steven x Wallace".

Và Lorelei cũng từng vô tình bấm vào, vô tình liếc qua vài lần...

Lorelei đỏ mặt, mỉm cười: "Chào mừng, nhiệt liệt chào mừng!" Red: "Địa vị trong nhóm -1." Jasmine hùa theo: "Địa vị trong nhóm -1." Erika cũng hùa theo: "Địa vị trong nhóm -1." ...

Gardenia hùa theo: "Địa vị trong nhóm -1." Hình như có cái gì đó

vừa bay qua thì phải.

Lục lão sư trầm ngâm nói: "Vị trí quản lý tạm thời hết rồi, hay là gạch tên Lance xuống đi, dù sao bình thường anh ta cũng bận..." Lance: "?" "Bận rộn trấn áp tội phạm, thấu hiểu lòng dân, quả thực là một vị tiền bối đáng tin cậy hiếm có." Lance hừ một tiếng: "Chào mừng, có việc gì cứ tìm Blue Oak, dạo này cậu ta rảnh lắm." Blue Oak: "...

Tôi còn phải quản lý nhà thi đấu Viridian nữa." Lance nổi giận: "Cậu rõ ràng là vứt cho Alakazam quản lý, đã có mấy Huấn luyện viên khiếu nại với tôi rồi, tôi đều dìm xuống đấy!" Blue Oak nhìn Red bên cạnh, Red ra hiệu trời không còn sớm, bảo cậu nên xuống núi sớm đi.

Blue Oak đỡ trán: "Tôi hiểu rồi, tôi sẽ về nhà thi đấu Viridian sớm nhất có thể." Rung rung —— điện thoại rung lên. 【Thành viên 'Nghệ sĩ của nước' đã phát một lì xì, mau đến nhận lấy nào! 】 Lục lão sư: "Vãi, lỡ tay bấm nhanh quá, quên chưa bảo Togepi bấm rồi!" Akin cười cuồng loạn: "Togekiss đang nghịch điện thoại của tôi, còn tôi dùng máy tính cơ, ha ha ha!" Yellow yếu ớt nhắc nhở: "Akin, Togekiss cũng không giành được lì xì đâu..." "Cái gì?" "Pặc!" Togekiss đang xem mấy tấm ảnh Lục lão sư gửi riêng, ánh mắt hung dữ quay đầu lại.

Nội dung ảnh chính là nhóc Togepi nhà Lục lão sư đang chơi game... "Lục lão sư, anh chơi xấu!" Akin hét lên vì trúng kế.

Cô nàng nghèo Maylene: "Tốt, tốt quá rồi ~ o( )o, tối nay có thể thêm món rồi..." Steven hơi ngạc nhiên: "A, lần này mình là 'vua may mắn' rồi..." Wallace mỉm cười nói: "Anh có thể tiếp tục phát lì xì được rồi đấy." Steven bất đắc dĩ cười: "Cứ hễ anh đến là tôi biết không có chuyện gì tốt mà..." Dì Lorelei đẩy gọng kính, khóe miệng nở nụ cười ẩn ý.

Hôm nay nhóm chat đến đây thôi ~ Trong không khí vui vẻ đó.

Ruby do dự hồi lâu, cuối cùng cũng lên tiếng trong nhóm: "Sư phụ, về chuyện ở thị trấn Alamos..." "Đã kết thúc rồi." Wallace cười nói, "May mà có Lục lão sư ở đó." Mọi người gật đầu tâm phục khẩu phục, định vị về Lục lão sư trong lòng họ dần dần biến thành một 'Red' thứ hai.

Red kéo vành mũ xuống, kỳ vọng đối với Lục lão sư dần biến thành một 'Blue Oak' thứ hai.

Lục lão sư dần từ bỏ việc suy nghĩ. 「Người bắt giữ」 Crystal tiếc nuối nói: "Palkia và Dialga à... chưa bao giờ thu phục được, trong PokeDex cũng không có tư liệu về chúng..." Lục Dã: "Tại hội nghị nghiên cứu khoa học năm nay, chắc là cô sẽ thấy tư liệu về hai đứa nó thôi." Crystal chớp chớp mắt: "Ơ, tại sao ạ?" Lục lão sư thần sắc phức tạp.

Chẳng lẽ lại nói, tư liệu về Pokémon huyền thoại trong luận văn năm nay của Cynthia đều là do một tay tôi đánh bại sao?

Cũng may hội nghị nghiên cứu diễn ra vào tháng 4.

Chứ để vài tháng nữa... không chừng Satoshi lại lôi thêm mấy ông lớn khác ra ấy chứ.

Lão gia tử Wattson phấn khích nói: "Đúng rồi Lục Dã, vài ngày nữa 'Pokémon: Battle' cập nhật rồi, mau đến làm vài ván với ta!" Lục lão sư: "Không vấn đề, bản cập nhật có gì mới không ạ?" Steven giải đáp: "Dạo này đang hợp tác với tập đoàn Macro Cosmos của Galar, đưa vào cơ chế Cực Đại Hóa (Dynamax)... coi như là một biến động lớn đấy." Lục Dã ngẩn người.

Trong game có thể sử dụng Dynamax rồi?

Hay lắm, đây là bản cập nhật buff cho Lục lão sư, biến anh thành

streamer hạng T0 luôn chứ còn gì nữa! "Đợi sau khi về nhà, tôi sẽ nghiên cứu lại nội dung livestream sau." Lục Dã nói.

Chuyện ở thị trấn Alamos coi như tạm gác lại.

Đợi đến ngày mai, kế hoạch huấn luyện cho Darkrai kết thúc, Lục lão sư chuẩn bị thu dọn hành lý, lên đường về nhà...

Ngày 3 tháng 4, thứ Bảy.

Bầu trời trong xanh, những dải mây bồng bềnh, tiếng nhạc từ tháp Không Gian - Thời Gian vọng lại qua cửa sổ.

Lục Dã bước ra khỏi khách sạn, một lần nữa ngắm nhìn kiến trúc đó, có chút cảm khái: "Lại mở khóa thêm một địa điểm du lịch nữa." Tính cả Thế Giới Thụ, cung điện Cameran, tháp Không Gian - Thời Gian... khi nào rảnh có thể đưa "Bạch Thái" nhà mình đi du lịch mấy chỗ này.

Chỉ là vất vả cho Lucian... chắc lại phải trực thay một thời gian rồi.

Lục Dã khẽ ho một tiếng, đi tới vườn Pokémon, vẫy tay với Darkrai.

Darkrai liếc mắt nhìn, thản nhiên nói: "Những gì cần dạy, ta đã dạy hết rồi..." "Hiểu rồi." Lục Dã cười nói, "Rotom, lên đồ!" PokeDex Rotom dùng cánh tay máy đẩy một chiếc xe đẩy nhỏ, trên đó xếp đầy những lọ thủy tinh trong suốt chứa đủ loại khối năng lượng (Energy Block).

Gengar chảy nước miếng: "Ghos ~ (¯ ¯)".

Darkrai ánh mắt khẽ động, làn sương đen trên người hơi hỗn loạn, nó nhắm mắt lại. "Cậu...

đi đi." "Ăn hết là hết đấy, nhớ ăn tiết kiệm thôi." "Mau đi đi!"

Darkrai quát lên.

Lục Dã bật cười, anh không thích cảm giác sướt mướt lúc chia tay.

Những lời đùa giỡn có lẽ là cách chào tạm biệt tốt hơn. "Đi thôi Gengar." Lục Dã quay lưng, vẫy tay nói: "Lần sau tới Alamos du lịch, ta sẽ tới thăm mày!" "Ghos ~ (￣▽￣)/" Gengar thò đầu ra từ cái bóng dưới chân Lục Dã, hớn hở vẫy tay với Darkrai.

Darkrai nhìn theo bóng lưng của cặp đôi này, rơi vào trầm mặc.

Do tương tính cực tốt, Gengar đã nhập môn được chiêu 'Dark Void' (Hố Đen), tiếp theo chỉ cần luyện tập không ngừng cho thuần thục là được.

Năng lượng ác mộng vốn dĩ đã rất hợp với Gengar nhà Lục Dã, nó lại còn có khả năng hòa mình vào bóng tối.

Có thể nói, Gengar lúc này đã đủ sức sánh ngang với Pokémon chủ lực của một Thiên vương mới thăng cấp.

Nếu cộng thêm Tiến hóa Mega, Gengar có thể thông linh cả cơ thể với thế giới bóng tối...

Ngay cả những Thiên vương kỳ cựu cũng khó mà đối đầu được với nó...

Darkrai nhíu mày sâu sắc.

Với Lục Dã, sở hữu thực lực này không đủ để Darkrai ngạc nhiên.

Điều khiến nó lưu tâm nhất lại chính là con vịt Sirfetch'd trông có vẻ mờ nhạt nhất kia...

Lục Dã đột nhiên quay người lại.

Darkrai ngẩn người, sau đó theo bản năng lộ ra nụ cười.

Lục Dã: "Không cần tiễn đâu mà ~ (￣▽￣)/" Darkrai: "Ta thèm tiễn cậu chắc!" Lục Dã: "Đúng rồi, ông vẫn chưa nói cho tôi biết kho báu chôn ở Alamos..." Darkrai: "Cút, mau cút đi! (‘□′)　　" ...

Bên ngoài thị trấn Alamos. "Lão Darkrai bủn xỉn, dám lật lọng với mình..." Lục Dã hậm hực nghiến răng.

Gengar bên cạnh đang bơi lội trong bóng tối bằng tư thế bơi sải: "Ghos ~".

Lục Dã: "...".

Gengar đổi sang bơi bướm, liếc nhìn Lục Dã một cái, rồi lại đổi sang bơi ngửa: "Ghos ~".

Lục Dã: "Dù mày có mời thì tao cũng không bơi cùng mày được đâu." Lục Dã quan sát kỹ Gengar một lượt.

Mấy ngày nay đều là Lục lão sư đích thân chuẩn bị cơm hộp, Gengar béo lên không ít... "Ghos ~" Gengar lấy một lon Coca ướp lạnh ra, đặt lên cái 'phao bơi' trong bóng tối rồi hớp một ngụm. "Về nhà rồi thì không nên huấn luyện ở nhà nữa." Lục Dã cảm thán, "Cứ đến sân sau của giáo sư Rowan là được...

Tiện thể cho tao xin một bình Coca nào." "Ghos ~ (≧∀≦)♪" Lục Dã quay đầu nhìn thị trấn Alamos một lần nữa.

Cư dân lũ lượt kéo ra tiễn chân, trong sự im lặng toát ra một vẻ tôn kính to lớn.

Đi đầu là nam tước Lickilicky, bên cạnh là Tonio và Iris đang vẫy tay chào Lục lão sư.

Nhìn lên phía trên, trên đỉnh tháp Không Gian - Thời Gian hùng vĩ, bóng của Darkrai kéo dài dưới ánh hoàng hôn.

Sau đó, nó nhìn về phía Lục Dã, khẽ gật đầu. ...

Thị trấn Sandgem, màn đêm tĩnh mịch, gió thổi qua rặng dừa.

Trở về ngồi xuống ghế sofa trong nhà, Lục lão sư thở phào nhẹ nhõm: "Về đến nhà rồi ~" "Ghos ~" Gengar ngồi bên cạnh Lục Dã, phát ra tiếng cảm thán tương tự.

Sylveon nhảy lên vòng chạy, dần dần tăng tốc, dáng vẻ nhẹ nhàng sải bước: "Bố y!

O(≧▽≦)O".

Lục Dã đứng dậy, đem ba viên 'Thủy Chi Thạch' vừa mới kiếm được bỏ vào bể nước của Quy Quy, bong bóng khí sủi lên ùng ục. "Ừm... phải nhớ thường xuyên thay nước thôi." Lục Dã nói với Blastoise.

Trên trán Blastoise đầy mồ hôi hột: "Cà, cà mị!" (Con...

Chương 450

con còn chưa kiểm tra chất lượng ba viên đá đó mà!).

Lục Dã lờ mờ đoán được nội dung, bất đắc dĩ cười nói: "Yên tâm đi, tuyệt đối vượt qua kiểm định chất lượng!".

Ngoài ra, lần này còn nhận được kỹ thuật nâng cao của chiêu 'Cầu Mưa' từ chỗ Wallace.

Đội hình thời tiết là bài học bắt buộc của tổ Bậc thầy, nhà Lục lão sư hiện đã có đủ 'Cầu Mưa', 'Ngày Nắng' và 'Bão Tuyết'.

Hai cái sau lần lượt do Arcanine và Rotom Tủ Lạnh nắm giữ.

Dù sao với tư cách là một chiến thuật gia, đội hình thời tiết là cần phải tinh thông. "Đội hình Trick Room (Không Gian Lừa Lạt) cũng có thể dựa vào Gengar và Rotom để hoàn thiện." Lục Dã lẩm bẩm: "Nếu là đấu đôi, không chừng có thể thử chiến thuật 'Diệt Vong Chi Ca' trong mưa..." Đội hình thời tiết kết hợp với các chiến thuật khác thường mang lại hiệu quả không ngờ.

Ví dụ như 'Ngày Nắng tiếp sức' mà Akin giỏi, hay 'Mưa rơi diệt vong' mà Lục lão sư đang hình dung.

Muốn tiến xa hơn trên con đường trở thành bậc thầy Pokémon, ngoài thực lực bản thân Pokémon, tố chất chiến thuật của Huấn luyện viên cũng không thể bỏ qua.

Và 'Mưa rơi diệt vong' chính là mượn tính cơ động và áp chế của hệ Nước trong mưa để kéo dài thời gian cho chiêu Diệt Vong Chi Ca phát huy tác dụng.

Politoed vốn là Pokémon đại diện cho chiến thuật này vì nó vừa biết gọi mưa vừa biết hát Diệt Vong Chi Ca.

Mình tuy không có Politoed... nhưng trong đấu đôi cũng có thể cho Gengar và Blastoise thay thế.

Đây quả thực là phiên bản 'Mưa rơi diệt vong' cấu hình cực cao! "Đúng lúc Gengar giỏi chiêu Diệt Vong Chi Ca... lần này có thể cho Quy Quy luyện tập 'Cầu Mưa' trước." Lục lão sư gật đầu nói: "Đến vùng đầm lầy sau vườn nhà giáo sư Rowan chắc là ổn... chắc vậy." Nạp nội dung trong USB vào máy tính Rotom.

Gengar và Blastoise đeo kính râm, nhai bỏng ngô, mắt kính phản chiếu lại những đoạn video kỹ thuật chiêu thức đầy sôi động.

Khóe miệng Lục Dã giật giật.

Cái cảm giác cùng nhau 'xem phim' này là sao đây!

Nhưng đây cũng là truyền thống của nhà mình rồi...

Togepi cũng thích xem video chiêu thức mà.

Cái này giống như trong truyện Chu Du, giáo sư cho cấp dưới xem video để tăng kinh nghiệm vậy... cũng hợp lý thôi (hiểu lầm to rồi)! "Quác ~" Dưới thân Sirfetch'd đang ấp một quả trứng Pokémon màu xám xanh.

Ngay cả khi đã về nhà, Vịt ta vẫn tiếp tục đảm nhận vai trò 'ông bố bỉm sữa', thực sự là vô cùng yên tâm.

Lục Dã trầm ngâm một lát.

Nhìn quả trứng chẳng có chút động tĩnh gì thế kia... xem ra còn phải ấp thêm một thời gian nữa.

Cũng không biết sẽ nở ra giống gì đây...

đừng có giống Akin, chỉ biết ăn uống cá độ là được...

Ta, đạo sư của Team Rocket, thề không đội trời chung với cờ bạc và thuốc độc!

Cắm Lông Vũ Cầu Vồng vào chậu cây, đặt Lông Vũ Trăng Khuyết ở đầu giường làm lưới bắt giấc mơ...

Lục Dã đặt báo thức, ngáp một cái rồi bảo: "Gengar, Thôi Miên đi, dùng lực mạnh một chút!" "Ghos ~ (ᴗ̤ ᴗ)" Trong tay Gengar dần dần ngưng tụ một Hố Đen nhỏ. "Vãi, bảo mày dùng Thôi Miên chứ không bảo dùng Dark Void...

Rotom, Đổi Chỗ (Ally Switch) mau!" "Khô... không thể hiểu nổi, lặc thặc ~!

Σ(°△°|||) " Tại Kalos, nhà thi đấu Laverre. "Tiểu thư Valerie, cô chuẩn bị khởi hành đi Sinnoh chưa ạ?" Một kỹ nữ nhẹ giọng hỏi.

Trước mặt cô là mái tóc đen bóng như mực, xõa dài như thác nước xuống tận eo.

Trang phục của cô vô cùng bắt mắt, trông giống như đôi cánh hồng xòe rộng, lại giống như một bộ Kimono thời thượng đắt giá.

Valerie đi trên đôi guốc gỗ cao ngất, quay người lại, đồng tử sáng ngời, che miệng mỉm cười: "Đúng vậy, ngài Wallace đã giới thiệu một bậc thầy điều phối (Coordinator Master)." Nàng kỹ nữ như sực nhớ ra, cung kính nói: "Là nhà thiết kế thời trang ở thành phố Hearthome, tiểu thư Fantina sao ạ?" Valerie khẽ lắc đầu, trang sức hình tai dài hai bên cũng lắc lư theo: "Là một người có danh tiếng ngang hàng với ngài Wallace ở thị trấn Alamos, ngài Lục Dã." Trong nháy mắt, cả nhà thi đấu Laverre im phăng phắc.

Những thiếu nữ đang tập luyện âm nhạc, với chí hướng trở thành nhà trình diễn hoa lệ, đồng loạt nhìn về phía này.

Trên mặt Valerie nở nụ cười nhẹ nhàng mang tính thương hiệu, che đi ống tay áo dài: "Vị Vô địch đã đối đầu với hai thần Không Gian và Thời Gian, Lục lão sư..." Một tràng tiếng hô khẽ vang lên.

Ánh mắt Valerie lướt qua những khuôn mặt ửng hồng của các thiếu nữ đang tuổi mơ mộng này.

Những màn trình diễn hoa lệ tại Wallace Cup, ngoại hình tuấn tú, thực lực cường đại...

So với một Wallace tao nhã ôn hòa, một Steven đẹp trai nhiều tiền...

Lục lão sư cũng có nhân khí cực cao.

Còn trong mắt phái nam, tự làm game, tham gia đấu với fan...

Lục lão sư rõ ràng chân thực hơn nhiều.

Valerie bỗng nhiên có chút mong đợi vào cảnh tượng khi gặp vị Lục lão sư trong truyền thuyết này. "Tiểu thư Valerie, hành lý đã chuẩn bị xong rồi ạ." Một kỹ nữ khác khẽ nói.

Valerie khẽ gật đầu, giọng nhỏ nhẹ: "Khởi hành đi Sinnoh, sau đó sẽ ghé qua thành phố Ecruteak ở Johto một chuyến..." Các kỹ nữ từ thành phố Ecruteak đến Kalos, lúc này có thể trở về quê hương đoàn tụ với gia đình... dù thời gian không nhiều nhưng cũng đủ khiến họ cảm kích.

Những thiếu nữ mặc Kimono dài đồng loạt quỳ lạy Valerie.

Valerie nở nụ cười nhẹ trên môi, ánh mắt hơi lóe lên.

Thứ ta đang gánh vác không chỉ là trọng lượng của riêng ta.

Còn có nhà thi đấu Laverre này, trách nhiệm của Thủ lĩnh hệ Tiên, và lịch sử của thành phố Ecruteak nữa...

Ngày 4 tháng 4, Chủ Nhật.

Những cánh rừng hoa cúc dại gần thị trấn Sandgem đã nở rộ, trải dài thành từng mảng.

Lục Dã điều chỉnh nhịp thở, thong thả chạy bộ cùng Arcanine, dọc đường chào hỏi cư dân.

Tại ngã tư đường, anh gặp giáo sư Rowan với mái tóc bạc trắng, bộ râu chữ bát và khuôn mặt nghiêm nghị.

Ông không mặc áo choàng trắng của học giả mà mặc một chiếc áo ba lỗ, lộ ra cơ bắp cuồn cuộn, trên vai quàng chiếc khăn thấm mồ hôi: "Chạy bộ sáng hả?" Giáo sư Rowan hỏi.

Lục Dã ngơ ngác gật đầu. "Đi cùng luôn." Nói xong, giáo sư Rowan tăng tốc, dẫn đầu phía trước.

Lục Dã ngẩn người một lát, rồi toe toét cười: "Đừng bảo là tôi bắt nạt người già nhé!" Anh nhanh chóng đuổi kịp giáo sư.

Giáo sư Rowan trợn tròn mắt, cố gắng đuổi theo nhưng rồi đành bất lực bỏ cuộc. "Chạy... chạy không nổi nữa!" "Ông... nói... cái... gì?" Lục Dã hét lớn từ trên dốc cao cách đó cả cây số.

Giáo sư Rowan: "...

Thật là không có đạo đức gì cả!" Tại trạm xe buýt cũ kỹ, một chiếc xe khách đang chậm rãi đi qua.

Giáo sư Rowan lau mồ hôi, nhận lấy chai nước khoáng từ tay Lục Dã: "Ồ, cảm ơn." "Không có gì đâu, không đủ thì cứ hỏi Gengar lấy nhé." "Ghos! (￣∇￣)/" Gengar thò tay vào máy bán hàng tự động, vẫy vẫy tay.

Giáo sư Rowan: "...

Cái này hình như vẫn chưa trả tiền nhỉ?" "Có sao?" "Không... không có sao?" Giáo sư Rowan mất tự tin. "Ông nhìn nhầm rồi, đó là 'Stand Attack' (tấn công kiểu Stand) đấy." Giáo sư Rowan ngơ ngác gật đầu, vặn nắp chai nước uống một ngụm rồi hỏi: "Luận văn cho hội nghị lần này cậu định xong chưa?" "Chưa ạ, em có tham gia đâu."

Giáo sư Rowan ngạc nhiên: "Nhưng trong danh sách nhóm, sao tôi lại thấy tên cậu và Cynthia nhỉ?" Lục Dã: "...".

Giáo sư Rowan vỗ vai Lục Dã, cười nói: "Chuyện của giới trẻ tôi hiểu mà...

Hơn nữa hai đứa cũng là do một tay tôi vun vào mà lị." Nói đoạn, giáo sư Rowan còn nháy mắt một cái, kết hợp với khuôn mặt nghiêm nghị đầy nếp nhăn kia, trông thật là 'đau mắt'.

Lục Dã cảm thán: "Ông...

đều biết hết rồi ạ?" "Tôi đã bảo mà, sao tự dưng cậu lại muốn đến Sinnoh." Giáo sư Rowan hừ lạnh, "Trước kia tôi mời bao nhiêu lần cũng không đến, Cynthia vừa đi công tác cái là cậu có mặt ngay!" "Ông thấy em là hạng người như vậy sao?" Lục Dã nghiêm chỉnh hỏi.

Giáo sư Rowan ngẩn người, há miệng định nói 'thực ra là đùa thôi'. "Vậy thì ông nhìn người chuẩn quá rồi đấy!" Lục Dã cười.

Giáo sư Rowan: "...".

Lục Dã nhìn theo bóng lưng quay đầu bỏ đi của giáo sư, hét lên: "Giáo sư, chạy ngược rồi, phòng thí nghiệm ở hướng kia kìa!" "Sao cậu còn rành đường hơn cả tôi thế?" "Chiều nay em còn định qua đó huấn luyện mà." Lục Dã cười nói, "Ông xem, ông chào hỏi mấy người kiểm lâm một tiếng đi..." Giáo sư Rowan liếc nhìn một cái: "Đừng phá hoại gì là được." Lục Dã vỗ ngực: "Không vấn đề!".

Buổi chiều là buổi diễn tập chiến thuật mô phỏng 'Mưa rơi diệt vong'.

Game 'Pokémon: Battle' vừa cập nhật, Lục lão sư vẫn chưa thử xem trong điều kiện có Dynamax, mình có thể đánh ra trình độ thế nào. "Leon chắc là nạp tiền cho công ty Devon rồi nhỉ?

Không buff con Mega Metagross vô địch của Steven mà lại đi buff

con Charizard Dynamax của Leon?" Lục Dã hơi thắc mắc, rồi chợt hiểu: "À...

Leon không có tiền, vậy thì không sao rồi..." Còn có một khả năng khác.

Leon nhận lời làm đại diện cho Devon, quảng bá 'Pokémon: Battle' ở vùng Galar.

Để các Huấn luyện viên Galar dễ tiếp cận hơn, bản cập nhật đầu tiên đã đưa hệ thống Dynamax vào.

Còn về phần vị streamer chiến thuật nào đó, vừa không phải thiếu gia nhà mình, lại vừa không nhận quảng cáo... nên bị nerf một chút cũng chẳng sao.

Dù sao thì Dynamax cũng là một sự phá vỡ cực lớn đối với hệ thống chiến thuật thi đấu.

Trước Dynamax, mọi chỉ huy của Huấn luyện viên dường như đều trở nên vô nghĩa, chỉ còn lại cuộc đối đầu sức mạnh bản chất giữa các Pokémon.

Đây cũng là lý do một số Huấn luyện viên ghét Dynamax, cho rằng nó không bằng Tiến hóa Mega.

Lục lão sư thì thấy sao cũng được.

Dù sao thì...

Max Move (chiêu thức cực đại) của anh sẽ không bao giờ trượt, mà kỹ thuật 'Ally Switch' vẫn chưa bị xóa! "Để tìm Akin thử nước trước đã, sau đó có thể bắt đầu livestream lại rồi." Lục Dã vui vẻ nghĩ thầm: "Dù thu nhập không bằng làm game... nhưng cái nghề chính của mình thì không thể quên được!" Sẵn tiện trong 'Pokémon: Battle', quảng bá luôn con game 'Kourai Yokai' sắp ra mắt của nhà mình.

Bước đi này chính là bậc thầy điều hướng, streamer hàng đầu nhận quảng cáo cho 'gà nhà' đây mà! ...

Trở về đến cửa nhà, con Delibird béo mầm kia lại đến đưa thư. 'Chim cánh cụt' liếc nhìn Lục Dã một cái, vác túi hành trang rồi lại lạch bạch đi xa dần.

Lục Dã gãi đầu, mở lá thư ra.

Từ trong thư rơi ra một miếng kim loại, Lục Dã hơi ngẩn người. 【Huy chương Relic: Hình dáng giống như ba ngọn lửa ma (Will-O-Wisp), chứng nhận chiến thắng khi thách đấu nhà thi đấu Hearthome. (Lửa ma vang lên, _____) 】 Nội dung thư đại ý là lúc ở thị trấn Alamos, Fantina bận việc không đến được.

Nhưng cô đã nghe kể về chiến tích của Lục lão sư nên đặc biệt gửi thư xin lỗi, đồng thời gửi kèm huy chương mà trước đó chưa kịp trao. "Chỉ còn thiếu... ba cái huy chương nữa thôi?" Lục Dã nhíu mày, trong lòng lờ mờ dâng lên một dự cảm không lành.

Anh lắc đầu, đi vào trong nhà, điện thoại bỗng vang lên cuộc gọi từ số lạ. "Có phải Lục lão sư đó không ạ?" Đầu dây bên kia vang lên giọng nữ nhẹ nhàng. "Không mua bảo hiểm đâu, cảm ơn." Giọng nữ ngẩn ra, rồi nhỏ nhẹ: "Tôi là, thành phố Laverre của Kalos..." "Đầu tư bất động sản cũng không hứng thú.

Chương 451

" Lục Dã vỗ trán: "Hay là cô cho tôi mượn trước 10 vạn đi, đợi sau khi tăng giá, tôi trả lại gấp ba?" Rắc —— dường như là tiếng con tim tan vỡ.

Valerie há miệng, hồi lâu không biết trả lời sao, đỏ bừng mặt, lí nhí nói: "...

Được." Lục Dã hơi ngạc nhiên, dù sao thì tố chất phục vụ khách hàng này cũng cao thật, lâu thế rồi mà không chủ động cúp máy.

Cho đến khi Valerie nhỏ nhẹ giải thích, Lục Dã mới chợt hiểu ra mà vỗ trán.

Lần trước vừa xin Wallace phương thức liên lạc của 'bậc thầy hệ Tiên', còn chưa kịp gọi điện thì chính chủ đã tự tìm đến tận cửa rồi! "Tiểu thư Valerie." Lục Dã nghiêm chỉnh nói, "Nếu cô tiện thì chúng ta có thể hẹn thời gian địa điểm gặp mặt trực tiếp trao đổi." "Không vấn đề gì, tôi sẽ đến Sinnoh vào chiều nay." Valerie mỉm cười che miệng, có lẽ đây chính là một mặt tùy tính của một nhà Vô địch, giọng điệu áy náy: "Chưa kịp chuẩn bị quà gặp mặt, mong ngài lượng thứ." Không có quà gặp mặt sao?

Vậy thì quá tốt rồi! "Đừng bày vẽ mấy thứ đó." Lục Dã vui vẻ nói, "Điểm dừng chân tiếp theo của cô là ở đâu?

Tôi sẽ đến đón cô." "Ở thành phố Jubilife là được...

Ở đó sẽ có một buổi triển lãm thời trang, tôi sẽ đại diện cho nhà thi đấu Laverre tham dự." Valerie dịu dàng nói.

Nghề tay trái của Valerie là nhà thiết kế thời trang, giống như bậc thầy hoa lệ Fantina.

Tuy nhiên phong cách thiết kế của Valerie chủ yếu là Kimono, còn tác phẩm tiêu biểu của Fantina là váy lễ hội kiểu Tây.

Tại thành phố Lumiose của Kalos vốn lấy Paris làm nguyên mẫu, các tác phẩm của Valerie đã nhiều lần xuất hiện tại các tuần lễ thời trang. 『Đúng là Kalos có khác.』 Lục Dã thầm cảm thán. 『Các Thủ lĩnh nhà thi đấu đều bận rộn làm thêm, Huấn luyện viên ngược lại thành nghề phụ mất rồi...』 "Không vấn đề gì." Lục Dã nói, "Vậy chúng ta gặp nhau ở thành phố Jubilife nhé, tôi đúng lúc có vài vấn đề muốn thỉnh giáo cô." Ví dụ như, tại sao Sylveon nhà tôi lại dễ thương thế này (gạch đi).

Phong cách chiến đấu của Sylveon là 'pháp sư cận chiến', có phải có vấn đề ở phương diện nào không... "Ngài quá lời rồi." Valerie khẽ nói, "Vậy thì lúc đó lại làm phiền ngài, ngài Lục Dã." "Sylveon nhà cô thích ăn khối năng lượng vị gì?" Lục Dã đột nhiên hỏi. "Dạ?" Lễ nghi hoàn hảo của Valerie bị phá vỡ, cô phát ra tiếng kêu khẽ của thiếu nữ. "Bánh Macaron tôi cũng biết làm, có thể mang về Kalos làm quà lưu niệm." Lục Dã không hề khiêm tốn chút nào, "Dù sao lần sau cũng khó mà nếm được chất lượng thế này đâu." Valerie định từ chối nhưng rồi lại mỉm cười nói: "Vị chát, tương tự như phong vị vùng Johto...

Làm phiền ngài rồi, Lục lão sư." ...

Lục Dã cúp điện thoại, trong đầu dần hiện lên hình ảnh của Valerie.

Vị Thủ lĩnh hệ Tiên của Kalos này để mái tóc đen dài như thác nước, trông giống như một vũ nữ kỹ nữ của Tháp Chuông.

Dù sao lần này cũng là có việc cầu vả Valerie, thỉnh giáo cô về phương pháp huấn luyện nâng cao cho Sylveon.

Phải chuẩn bị quà gặp mặt trước.

Ăn của người ta thì phải nể mặt, nếu nói chuyện giá cả, Valerie cũng sẽ không nỡ 'chặt chém'.

Lục Dã khẽ gật đầu, đi vào phòng bếp, khởi động Rotom hình dạng lò nướng.

Trong lúc nấu bữa trưa, anh tiện tay thêm quả Chesto vào bánh Macaron.

Vừa đợi đồng hồ lò nướng về số không, vừa lấy điện thoại ra 'lướt' nhóm chat.

Lục lão sư: "@Wallace, Valerie hôm nay đến Sinnoh, sao ông không báo trước với tôi một tiếng." Wallace hơi ngẩn người, ôn hòa nói: "Có lẽ là vì dạo này thành phố Jubilife tổ chức triển lãm thời trang, đúng lúc ngài cũng có lời mời nên cô ấy trực tiếp đến luôn." "Lục lão sư cũng muốn tham gia triển lãm thời trang sao?" Fantina cười nói, "Tôi đã thiết kế một bộ lễ phục rất hợp với phong cách của ngài đấy!" Lục lão sư: "Ồ?

Gửi ảnh xem thử nào." Fantina: 【Hình ảnh】. "Cái này... cái này là kiểu dáng của nữ mà?" Green nhận ra ngay lập tức.

Ruby hai mắt sáng rực: "Bộ này nhìn Cute quá!" "Lại còn có thắt nơ bướm nữa, rất hợp với Sylveon nha!" Dì Lorelei cổ vũ thêm vào. "Đúng thế đúng thế, Lục lão sư mà mặc vào chắc chắn sẽ được chào đón nồng nhiệt lắm!" Akin nở nụ cười gian xảo. 【Thành viên 'Akin' đã bị chủ nhóm 'Lục lão sư' cấm ngôn trong 2 giờ. 】 Satoshi gãi đầu, tò mò hỏi: "Tại sao mỗi lần đều chỉ cấm tiền bối Akin thế ạ?" Lục Dã ngẩn người: "À ừ, cậu nói cũng có lý." 【Thành viên 'Satoshi' đã bị chủ nhóm 'Lục lão sư' cấm ngôn trong 2 giờ. 】 Lance: Ha ha ha ha ha ha ha ha.

Yellow: (Em đâu có dám nói gì.jpg).

Sabrina khóe miệng không kìm được mà nhếch lên, nhưng mặt vẫn tỏ vẻ lạnh lùng: ...

Silver giữ khuôn mặt tê liệt: ...

Erika che miệng cười: "Tiểu nữ cũng thấy bộ đó rất hợp với Lục lão sư đấy ạ ~" Takeshi nheo mắt: "(_)☆ Không tồi, tiểu sinh thấy rất được." Cân nhắc thấy việc dùng quyền lực trấn áp không ổn, Lục lão sư đã gia nhập đội ngũ tự hạ thấp bản thân.

Đồng thời kéo dài thời gian cấm ngôn của Akin lên 24 giờ.

Khi Satoshi hết án cấm ngôn, trên đầu dường như hiện ra dòng chữ 'EQ +0.1'.

Thế giới mà chỉ mình Akin bị tổn thương đã hoàn thành.

Đing —— đồng hồ lò nướng về số không, món tráng miệng tươi rói ra lò. "Gengar, tới thử độc xem nào." Với truyền thống của nhà mình, Lục Dã đưa bánh Macaron cho Gengar. "Ghos ~ (￣~￣)" Gengar nhai ngấu nghiến, liếm liếm vụn Socola trên tay, giơ ngón cái lên. "Thêm hạt dẻ, coi như là Macaron Socola hạt dẻ vậy." Lục Dã mỉm cười nói, "Món tráng miệng thì mình cũng khá là sành sỏi đấy." "Ghos! (*⊙~⊙)" "Đừng có tống hết vào mồm thế chứ, để dành cho người ta một ít nữa!" ...

Lại một mẻ Macaron mới ra lò.

Lục Dã phái Arcanine yêu quý ra, khởi hành tiến về thành phố Jubilife. "Gâu gâu ~ (` 0´)" Bộ lông của Arcanine đỏ rực như lửa, kỹ năng 'Intimidate' (Uy hiếp) làm con Delibird đang đến đưa thư cứng đờ người.

Delibird: (⊙_⊙).

Lục Dã chớp lấy thời gian, búng trán con chim cánh cụt một cái rồi nhảy lên lưng Arcanine hét lớn: "Chạy mau!" "Gâu gâu!" Arcanine sải

bốn chân, lao nhanh về phía thành phố Jubilife với tốc độ như dùng chiêu 'Extreme Speed'.

Delibird đứng ngơ ngác trong gió, một hồi lâu sau mới đặt túi hành trang xuống, dùng hai cánh trắng che trán: "Ô ~ (ꔷ ꔷ)".

Lần sau không giao hàng tận nơi nữa, bắt hắn tự ra bưu điện mà lấy!

Hoàng hôn buông xuống, ánh nắng tà dần buông.

Thành phố Jubilife đắm mình trong dư quang, những nhân viên đóng giả chú hề đang phát tờ rơi hoạt động của 'Công ty đồng hồ Pokémon'.

Lục Dã nhớ trong bản game Kim Cương - Ngọc Trai cũng có các NPC tương tự, tìm đủ ba người là được nhận 'Đồng hồ Pokémon' miễn phí.

Nhưng thực tế thì làm gì có chuyện đó, vả lại giá của cái đồng hồ đó cũng chẳng rẻ chút nào. "Bạch Thái" từng ngỏ ý mua cho Lục lão sư một cái.

Lục lão sư cốt cách đầy mình đã từ chối, và bảo lần sau không cần mua đồ cho mình nữa, tôi ở lại Sandgem là được rồi.

Ánh mắt dừng lại trên đường phố một chút, Lục Dã nhìn về phía cửa sổ kính bên đường, đi tới địa điểm đã hẹn trước. ...

Trong một quán ăn Nhật Bản trang trí theo phong cách cổ điển, bên trong một căn phòng yên tĩnh, nhã nhặn.

Lục Dã đã gặp được nhóm người của Valerie từ phương xa tới. "Ngài Lục Dã, ngưỡng mộ đã lâu." Valerie diện trang phục màu anh đào, chân đi tất đen có viền ren, quỳ ngồi trên thảm tatami với lễ nghi cực kỳ chuẩn mực. "Cứ gọi tôi là Lục Dã được rồi." Lục lão sư nhìn đôi guốc gỗ cao khênh bên cạnh thảm tatami, thầm tặc lưỡi.

Con gái nhà người ta làm thế nào mà đi được loại guốc cao thế kia mà không bị trẹo chân nhỉ?

Trong phòng thoang thoảng mùi hương trầm, một mùi hương dịu nhẹ, phía sau bình phong vang lên tiếng đàn Shamisen và tiếng ngâm nga trầm thấp của các kỹ nữ. "Lục lão sư." Đôi mắt Valerie đen láy sáng ngời, trên mặt treo nụ cười nhẹ nhàng, "Tôi vẫn nên xưng hô như vậy thì hơn." Lục Dã gật đầu, vẫn chọn cách ngồi khoanh chân, nói: "Tôi không quen với bầu không khí này lắm... về mặt lễ nghi có thể sẽ có chỗ sơ suất." "Không sao đâu ạ." Valerie mỉm cười nhẹ, vén ống tay áo dài, gõ nhẹ xuống cạnh bàn.

Tiếng đàn Shamisen dừng lại, sau bức bình phong vang lên tiếng bước chân tất bật, các kỹ nữ lần lượt rời đi.

Căn phòng trở lại vẻ tĩnh mịch. "Tôi đã muốn hỏi từ sớm rồi." Lục Dã nhìn vào đôi cánh lớn sau lưng Valerie, "Cái đó không nặng sao?" "Có một chút ạ." Valerie mỉm cười lộ vẻ hơi bất đắc dĩ, giọng nhỏ nhẹ nói: "Nhưng đây là phương pháp tốt nhất để cảm nhận tâm trạng của Pokémon." "Cảm nhận tâm trạng của Pokémon sao?" "Người khao khát biến thành hồ điệp thì trong giấc mơ cũng sẽ mơ thấy hồ điệp." Valerie nói, "Mang theo đôi cánh của hệ Tiên, có lẽ cũng có thể cảm nhận được tâm ý của chúng." "Có hiệu quả không ạ?" Lục Dã hỏi.

Valerie khẽ gật đầu, trên mặt hiện lên một nụ cười nhạt: "Có, và tôi đã nhận được không ít lợi ích." Lục Dã nhớ ra, vị thiếu nữ hệ Tiên này nắm giữ ngôn ngữ của Pokémon.

Cũng giống như con Meowth năm nào vì khao khát trở thành con người mà học cách đứng bằng hai chân, từ đó học được tiếng người.

Valerie khao khát trở thành Pokémon, đeo lên đôi cánh hệ Tiên, từ đó nắm giữ được ngôn ngữ Pokémon.

Nghĩ đến điển tích 'Trang Chu mộng hồ điệp' mà Valerie vừa nhắc tới, Lục Dã thầm nghĩ: "Trong thế giới Pokémon, Trang Chu mơ thấy chắc chắn là Butterfree... hơn nữa còn linh hồn xuyên không vào Butterfree luôn rồi?" Lục Dã khẽ ho một tiếng, lấy túi quà mang theo đưa cho Valerie: "Cô từ xa đến, đây là quà gặp mặt của tôi với tư cách là chủ nhà." Valerie hơi ngạc nhiên đón lấy, "Tôi có thể mở ra ngay bây giờ không?" "Dĩ nhiên rồi, ăn trực tiếp cũng không sao, đều là vừa mới ra lò đấy." Lục Dã nói.

Valerie hơi ngẩn người, nhìn về phía Lục lão sư.

So với một người luôn phải giữ kẽ như cô, sự tùy tính của Lục lão sư khiến cô nảy sinh một chút ngưỡng mộ.

Cô thực hiện một cái cúi đầu chào hoàn hảo, mái tóc đen như thác nước phủ xuống thảm tatami.

Sau đó, Valerie cẩn thận mở túi ra, đôi mắt hơi mở to. "Bố y ~" Trên đầu gối, con Sylveon của Valerie cũng không khỏi ngẩng đầu lên, dụi dụi vào ngực cô. "Nó nói, thơm quá." Valerie phiên dịch hộ Sylveon. "Thơm thì nếm thử đi." Lục Dã nói, "Gengar nhà tôi đã chén hết cả một mẻ rồi đấy." "Ghos ~ (¯ ¯)" Gengar bay lơ lửng trên đầu Lục Dã.

Valerie dùng hai tay nâng chiếc Macaron tinh tế lên, cắn một miếng nhỏ lớp vỏ Socola, hương vị tuyệt vời như dòng suối nhỏ thấm sâu vào từng góc cạnh của cơ thể.

Vị hạt dẻ thơm giòn trong miệng như những đóa cúc dại điểm xuyết dưới chân núi tuyết, hương vị lan tỏa giữa môi và lưỡi.

Valerie má hơi hồng, lấy ống tay áo che lại, sau khi điều chỉnh lại nhịp thở hơi hỗn loạn, cô cúi người mỉm cười: "Vô cùng ngon, Lục lão sư." Lục Dã gật đầu: "Tiếp theo, chúng ta nên bàn về chính sự thôi..." Trong một khoảnh khắc, vô số hình ảnh lướt qua trong đầu

Valerie, gò má cô thoáng hiện sắc đỏ, giọng nhỏ nhẹ: "Ngài cứ việc dặn dò, ngài Lục Dã." "Cô xem thử xem." Lục Dã gãi đầu, "Sylveon nhà tôi, có phải cộng nhầm điểm tiềm năng rồi không?" "...

Vậy phiền ngài hãy gọi Sylveon ra." Thần sắc Valerie thoáng chút tiếc nuối, dừng lại một lát rồi mỉm cười nói: "Thực ra tôi cũng đã chuẩn bị một món quà gặp mặt cho Sylveon." Trong lòng Lục Dã dâng lên một cảm giác nguy cơ.

Bốn mắt nhìn nhau, Valerie chớp chớp mắt, tâm trạng Lục Dã rất vi diệu: "Ra đi nào, Sylveon." "Bố y! (▼ mắng ▼)" Ngay lập tức, một luồng sát khí lạnh lẽo bao trùm cả căn phòng.

Con Sylveon của Valerie rụt đầu lại, còn Valerie thì ngẩn người ra...

“Con Sylveon này đáng yêu thật đấy, nhưng ánh mắt hình như hơi hung dữ...” Valerie cúi đầu nhìn con Sylveon đang run rẩy trong lòng mình, thầm nghĩ: “Khí thế hoàn toàn bị áp chế rồi...” “Nó đang nói gì thế?” Lục Dã tò mò hỏi.

Valerie thỏ thẻ: “Nó bảo là, bảo tôi hãy tránh xa anh ra một chút...” Đúng là tính cách của con Sylveon nhà mình rồi, Lục Dã hỏi tiếp: “Thế cô có thấy Sylveon nhà tôi đáng yêu không?” Vừa dứt lời, Thầy Lục thầm tự tát vào đùi mình một cái.

Chết tiệt, hỏi nhầm rồi, rõ ràng mình muốn hỏi về phương pháp huấn luyện mà!

“...” Valerie mấp máy môi, gật đầu nói: “Vâng, đúng thế... cực kỳ đáng yêu.” Lục Dã học theo dáng vẻ của Valerie, bế Sylveon vào lòng, vuốt ve bộ lông trắng muốt mềm mại của nó.

“Nghe thấy chưa, người ta khen mày đáng yêu kìa.” “Bố y ~ o(´^ `)o” Sylveon chẳng nể mặt chút nào, dải lụa lặng lẽ quấn chặt lấy

cánh tay Lục Dã.

Cảnh tượng này đều thu hết vào tầm mắt của Valerie.

Cô mỉm cười nói: "Giữa anh và Sylveon có một sợi dây tình cảm rất sâu đậm đấy." "Tôi tới đây cũng chính là vì chuyện của Sylveon." Lục Dã trầm ngâm, "Tôi muốn thỉnh giáo cô về phương pháp huấn luyện nâng cao cho hệ Fairy.

Còn nữa, phương pháp huấn luyện hiện tại liệu có tồn tại nguy cơ tiềm ẩn nào cho Sylveon không..." Nghề nào cũng có chuyên gia, cho dù là Nhà Vô Địch thì ở lĩnh vực hệ Fairy cũng chưa chắc mạnh bằng một Thủ lĩnh Nhà thi đấu chuyên hệ Fairy.

Hơn nữa khi thực lực của đám nhóc tì ngày càng tăng cao, những phương pháp huấn luyện cũ rất dễ để lại di chứng về sức khỏe.

Thầy Lục ý thức rất rõ điều này.

Lần này thỉnh giáo Valerie chính là đứng từ góc độ sức khỏe của chúng.

Còn đứng ở góc độ khác...

đám Pokémon nhà Thầy Lục khao khát mạnh lên cũng chính là vì Thầy Lục.

Mục tiêu của cả hai bên đã đạt được sự thống nhất đầy mâu thuẫn ở một điểm kỳ quái nào đó...

Valerie quan sát kỹ Sylveon một lượt rồi nói: "Nó dường như rất giỏi tấn công vật lý, và sở hữu đặc tính Pixilate (Da Tiên), đúng không?" Lục Dã gật đầu.

"Cận chiến vốn luôn là một trong những phong cách chiến đấu của Sylveon." Valerie khẽ nói, "Ít nhất theo quan sát của tôi, dù là bồi dưỡng hay huấn luyện thì đều rất hoàn mỹ (Perfect)..." Lục Dã hơi

ngẩn ra, hỏi: "Vậy cô có biết sau khi nắm vững Moonblast (Ánh Trăng Ma Lực), Sylveon có thể học được chiêu thức hệ Fairy cấp cao hơn không?" Gương mặt tinh xảo như búp bê của Valerie hiện lên vẻ suy tư.

Hồi lâu sau, cô chậm rãi nói: "Tôi nghe nói, sức mạnh ẩn chứa trong trăng khuyết có thể khiến Moonblast bộc phát ra uy lực mạnh mẽ hơn.

Trong đó, cần phải dùng tới Lunar Wing (Lông Vũ Trăng Khuyết) cực kỳ quý giá..." Valerie khẽ thở dài, "Nhưng thứ đó, e rằng rất ít người có thể..." "Cô nói cái này à?" Lục Dã lắc lắc sợi dây chuyền hình trăng khuyết trong tay.

Valerie: "..." Biểu cảm trên mặt thiếu nữ từ ngơ ngác chuyển sang kinh ngạc, cuối cùng là một tia ngưỡng mộ không giấu giếm.

Valerie nhìn sâu vào mắt Lục Dã: "Không sai... chính là nó, Lunar Wing." "Phương pháp huấn luyện cụ thể thì sao?" "Mỗi người mỗi khác, cần phải không ngừng khai phá." Valerie che miệng, nở nụ cười nhạt, nói đùa: "Hoặc là tìm tới Cresselia, chắc chắn cô ấy sẽ cung cấp sức mạnh trăng khuyết thuần khiết hơn." "Cresselia..." Lục Dã nhíu mày, chìm vào suy tư.

Vị thần của những giấc mơ đẹp trong truyền thuyết, tuy là hệ Tâm Linh nhưng lại sở hữu sức mạnh trăng khuyết có quan hệ mật thiết với hệ Fairy.

Tương truyền Cresselia có thể dự báo được ác mộng sắp đến, năng lực Thấu Thị Tương Lai này khiến Thần Giấc Mơ rất ít khi xuất hiện trước mặt những kẻ tâm thuật bất chính.

"Thế thì chắc là tôi không gặp được rồi." Lục Dã thầm nghĩ: "Nhưng xác nhận được tình trạng của Sylveon cũng coi như có thu hoạch." "Nếu anh không yên tâm, có thể giao Sylveon cho tôi trước."

Valerie đưa hai tay ra, “Tôi có thể kiểm tra kỹ lại cho nó một lần nữa.” “Bố y!

Chương 452

o(´^｀)o” Sylveon quay đầu đi, hoàn toàn không thèm đếm xỉa đến Valerie.

“Thế này là đủ rồi, cảm ơn cô rất nhiều.” Lục Dã mỉm cười nói, “Tôi đã có được những thông tin quý giá.” “Không có gì đâu ạ ~” Valerie nhìn Thầy Lục đang bế Sylveon, che miệng cười thầm.

Trong việc huấn luyện hệ Fairy, sức mạnh của tình cảm là cực kỳ quan trọng.

Mà trên người Thầy Lục và Sylveon, Valerie đã thấy được một sợi dây liên kết (Bond) sâu sắc.

Đây chính là điều Valerie luôn theo đuổi bấy lâu nay: Huấn luyện viên và Pokémon tâm ý tương thông, tin tưởng lẫn nhau.

Giống như lúc mơ thấy bướm, con bướm cũng mơ thấy mình vậy.

Theo bản năng, không còn là nụ cười công nghiệp như trước, một nụ cười rạng rỡ nở rộ trên mặt Valerie.

Lục Dã nhìn một cái: “Trông cô có vẻ rất vui.” Valerie sờ lên má mình, khóe miệng vẫn còn vương nụ cười: “Có ạ?” “Nụ cười trước đó hình như hơi xa cách, chỉ là để xã giao.” Lục Dã nhìn đôi cánh lớn sau lưng Valerie: “Còn nụ cười hiện tại... giống như cuối cùng cũng trút bỏ được gánh nặng vậy.” Valerie im lặng hồi lâu, khẽ thở dài: “Bởi vì có rất nhiều lúc, tôi không thể làm việc theo ý muốn của mình, Thầy Lục ạ.

Tôi muốn mở một cửa tiệm nhỏ của riêng mình, nhưng sau lưng tôi còn có cả Nhà thi đấu Laverre.

Tôi cần phải liên tục tổ chức các buổi trình diễn thời trang, thiết

kế mẫu mới, giao lưu với khách hàng... mới có thể khiến họ công nhận phong cách ngoại lai này, và cũng để những người đi theo tôi từ phương xa có thể tồn tại được." "Ý cô là những kỹ nữ đi theo cô từ thành phố Ecruteak tới Kalos sao?" Lục Dã hỏi.

Valerie sững sờ một lát, nhìn Lục Dã rồi nói: "Hình như anh biết Thấu Thị Tương Lai thật, Thầy Lục ạ..." "Vì làm thầy giáo lâu rồi, chung quy cũng phải có chút thủ đoạn nhìn người chứ." Ánh mắt Lục Dã sáng rực, mỉm cười nói: "Cô biết Nhà Vô Địch của Galar, Leon không?" Valerie hơi khựng lại, khẽ gật đầu: "Tôi từng nghe danh." "Trên vai gã đó gánh vác cả vùng Galar." Lục Dã nhớ lại: "Vì Galar, gã chỉ có thể không ngừng thắng tiếp, thắng tiếp, để giữ vững danh hiệu 'Nhà Vô Địch mạnh nhất'.

Nhưng gã không phải là công cụ để gánh vác danh hiệu đó.

Trước khi trở thành Nhà Vô Địch, gã trước hết là nhà huấn luyện mạnh nhất, Leon.

Trước khi gánh vác vận mệnh của người khác, họ trước hết là những cá thể độc lập, những linh hồn độc lập.

Một người không phải sinh ra để gánh vác vận mệnh, mà là vận mệnh thúc đẩy họ không ngừng mạnh lên.

Trọng lượng trên vai cô không chỉ một mình cô gánh vác, mà còn có các cộng sự, các Pokémon của cô nữa.

Không phải bảo cô trốn tránh trách nhiệm, mà là khi không trụ vững được nữa, sẽ luôn có thứ gì đó tiếp thêm sức mạnh cho cô... ngay cả khi đó chính là trách nhiệm." Cơ thể Valerie run khẽ, trong đôi mắt đen láy phản chiếu hình bóng của vị đạo sư.

Cô khẽ hỏi: "Vậy còn vận mệnh của anh... làm thế nào để anh không ngừng mạnh lên?" Trong khoảnh khắc, thần sắc Lục Dã hơi

phức tạp.

Anh chỉ muốn phơi bày cái quá khứ đầy vết sẹo của mình cho Valerie xem.

Hồi lâu sau, Lục Dã vuốt ve vị trí đặt cuốn nhật ký trong áo, khàn giọng nói: "Là hận thù, quá khứ của tôi thường xuyên đuổi theo tôi." Valerie nhìn vị đạo sư trẻ tuổi trước mặt nhưng trông như đã nếm trải đủ gió sương.

Trái tim dường như có thứ gì đó rung động, Valerie khẽ an ủi: "Vậy chắc hẳn anh đã sống... vất vả lắm..." "Ghos! ヾ(≧∇≦*)ヾ" Gengar đang bay lơ lửng hóng hớt bên cạnh đột nhiên ôm bụng cười lớn.

Lục Dã khẽ ho một tiếng, thu lại thần sắc: "Tóm lại là cảm ơn thông tin của cô, tôi và Sylveon về trước đây." "Bố y ~" Sylveon dùng dải lụa kéo tay Lục Dã, vui vẻ quay người muốn đi.

"Xin hãy đợi một chút!" Valerie hốt hoảng lên tiếng, "Tôi, tôi còn mang quà tặng cho anh nữa!" Lục Dã: "Tôi chẳng phải đã bảo không cần chuẩn bị sao?" "Anh đã mở lời thì tôi tự nhiên hiểu ý anh mà." Valerie mỉm cười nhẹ, lấy ra một chiếc hộp đóng gói tinh xảo, đẩy tới trước mặt Lục Dã.

Lục Dã nhìn vào trong hộp, thấy một chiếc khăn quàng kiểu dáng tinh tế, thiết kế thời thượng, hơi ngẩn ra: "Choice Scarf (Khăn Quàng Lựa Chọn)?" "Đây là mẫu mới nhất đang thịnh hành tại Tuần lễ Thời trang Lumiose năm nay." Valerie mỉm cười nói, "Được dệt bằng chất liệu đặc biệt, thậm chí có thể khiến Pokémon hành động nhanh hơn." Các vật phẩm đặc biệt trong thế giới Pokémon, bao gồm chiếc áo nhỏ của Gengar (Reaper Cloth), kính một mắt của Sirfetch'd (Scope Lens), v.v.

Tác dụng tuy không bá đạo như trong game, nhưng cũng có hiệu

quả như Hệ thống mô tả: [Choice Scarf: Một chiếc khăn quàng khá cầu kỳ, sau khi mang theo tốc độ sẽ tăng lên, nhưng chỉ có thể sử dụng cùng một loại chiêu thức. (Còn gọi là Khăn Quàng Chuyên Ái, một trong bộ ba trang bị Chuyên Ái của nhà huấn luyện.)] Lục Dã nhìn chiếc khăn Choice Scarf màu xanh nhạt có họa tiết lượn sóng, nói: "Giá của nó chắc không rẻ đâu nhỉ?" "Là tôi tự tay thiết kế đấy." Valerie mỉm cười, "Đã được xông qua hương liệu, rất được các Pokémon hệ Fairy ưa chuộng, ví dụ như Sylveon của anh..." "Bố y! o(´^｀)o" Sylveon chê bai quay đầu đi, chẳng thèm nhìn một cái.

Con Sylveon trong lòng Valerie nhìn về phía "đại tỷ" kiêu ngạo bất cần này, không khỏi ngẩn ngơ.

"Nếu mình cũng có thể tiêu sái như chị ấy thì tốt quá..." "Nó không thích đồ người lạ tặng lắm." Lục Dã cười ái ngại.

"Vậy sao?" Valerie lại nói, "Nhưng theo lý mà nói..." Đôi mắt xanh biếc của Sylveon liếc nhìn Valerie một cái.

Valerie dường như hiểu được ý nó, im lặng không nói gì nữa.

Tuy đồ rất tốt, nhưng không phải do Thầy Lục tặng, đối với Sylveon mà nói thì chẳng có gì khác biệt cả.

Cho tới tận bây giờ, nhóc tì này vẫn còn đeo món quà đầu tiên Thầy Lục tặng, chiếc Silk Scarf (Khăn Quàng Lụa).

Tuy không xịn bằng chiếc Choice Scarf lúc này, nhưng trên đời này không còn món quà nào tốt hơn nó nữa...

ừm... trừ cái bánh xe phát sáng ra.

Lục Dã trầm ngâm một lát.

Nói đi cũng phải nói lại, mình đúng là đang cần Choice Scarf để thực hiện một chiến thuật bẩn... khụ, một chiến thuật đặc biệt.

Rotom nhờ chiêu Trick (Tráo Đổi) có thể trao đổi vật phẩm của Pokémon hai bên.

Mà Choice Scarf lại có thể hạn chế Pokémon đối phương, là một trong những thủ đoạn quan trọng để khắc chế các tay chơi hệ tăng cường.

Ví dụ như con Gyarados đỏ của gã nghiện rồng Lance sử dụng Dragon Dance.

Rotom trao đổi Choice Scarf lấy Gyaradosite của đối phương. (Chú ý: Trong game chiêu Trick không thể trao đổi Mega Stone).

Gyarados đỏ vừa không thể tiến hóa Mega, sử dụng chiêu thức khác lại tốn thêm bao nhiêu công sức.

Do đó, 'Choice Scarf Rotom' có thể coi là bẩn nhất trong những thứ bẩn, và cực kỳ phù hợp với năng lực không gian của Rotom nhà Thầy Lục.

“Cái này đúng là mất nết quá.” Lục Dã cảm khái, “Cảm ơn cô, cô Valerie.” “Mất nết?” Valerie hơi ngẩn ra.

“Không có gì.” Lục Dã khẽ ho, “Cái khăn chuyên ái này cô còn bán không, tôi định sắm cho Sirfetch'd một cái.” Lục Dã nhớ mang máng, con Sceptile của Sawyer ở giải vô địch Kalos cũng có một chiếc khăn quàng phiêu dật như vậy.

Tuy không phải Choice Scarf, nhưng cũng giống như con Sceptile ngậm cành cây của Satoshi, để lại ấn tượng cực sâu cho Thầy Lục.

Thử tưởng tượng xem, Vịt con đeo kính một mắt, cổ quàng khăn phiêu dật, tay cầm kiếm hành và khiên —— ừm... vẫn rất đẹp trai!

Valerie gật đầu, khẽ nói: “Trên trang web chính thức của Nhà thi đấu Laverre có mở bán giới hạn đấy.” “Rotom, tra thử xem.” Lục Dã nói.

“Rõ ~ Đang tìm kiếm thông tin cho ngài, lọt tọt!” Lục Dã nhìn vào màn hình của Rotom, nhìn thấy con số hiển thị trên trang web, trợn tròn mắt: “Mấy người sao không đi ăn cướp luôn đi?” Valerie: “...

Nếu anh cần, tôi có thể tặng anh thêm một chiếc.” “Thế thì ngại quá nhỉ?” Lục Dã cười cười, mắt hơi sáng lên: “Tôi là người có chứng rối loạn lựa chọn... hay là lấy luôn cả bộ ba Chuyên Ái đi, đỡ phải lăn tăn.” Valerie đứng hình một lúc, định nói lại thôi.

Cuối cùng, Valerie nhìn khuôn mặt của Thầy Lục, hạ quyết tâm gật đầu: “Nếu, nếu thuận tiện... anh có thể, lúc bình, bình thường Livestream... nhắc tới một câu, Nhà thi đấu Laverre.” “Tôi Livestream không nhận quảng cáo ăn tiền đâu.” “Vậy sao.” Valerie tiếc nuối thở dài, “Vậy thì...” “Nhưng tôi có thể lồng ghép quảng cáo trong game.” Lục Dã nói, “Để mấy NPC ven đường nói một câu: 'Khăn quàng của Nhà thi đấu Laverre chất lượng tốt thật!

Growlithe nhà tôi xem xong còn thức đêm đặt hàng cho tôi luôn', cô thấy thế nào?” Valerie ngơ ngác gật đầu: “Được, được ạ, bộ ba Chuyên Ái, tôi sẽ sai người gửi tới tận phủ cho anh.” Thỏa thuận xong xuôi, hai người đã đạt được thống nhất về hợp tác thương mại.

Valerie cảm thấy mình có dấu hiệu bị lừa, nhưng Sylveon rất đáng yêu, bánh Macaron quả thực rất ngon... lại thêm Thầy Lục ngoài đời còn đẹp trai hơn trong truyền thuyết... thôi thì mắc mưu cũng được...

Bộ ba Chuyên Ái bao gồm: Choice Scarf, Choice Band (Băng Buộc Chuyên Ái), Choice Specs (Kính Chuyên Ái).

Choice Band là để tăng sức mạnh tấn công, Lục Dã định để Sirfetch'd buộc lên trán, viết bốn chữ 'Vịt Quay Bắc Kinh'.

Choice Scarf dùng làm vật phẩm chiến thuật cho Rotom, lúc cần thiết có thể lôi ra úp sọt người khác.

Choice Specs nhìn bề ngoài là một cặp mắt kính màu vàng nhạt cực ngầu.

Bộ sưu tập kính mắt của Gengar cộng thêm một.

“Choice Specs, cảm giác bình thường mình cũng đeo được.” Lục Dã lẩm bẩm, “Đeo vào biết đâu Aura cũng tăng lên...” Thời gian lặng lẽ trôi, thành phố Jubilife đã về khuya.

“Ngày mai cô còn tham gia triển lãm thời trang không?” Lục Dã hỏi Valerie.

“Có chứ.” Valerie vẫn đeo đôi cánh nặng nề đó, đôi mắt như tiên tử lại lóe lên tia sáng, “Tôi sẽ gánh vác trách nhiệm của mình.

Cùng với Sylveon của tôi, và mọi người ở Nhà thi đấu Laverre, mang văn hóa của thành phố Ecruteak truyền bá đi khắp nơi.” “Cố lên.” Lục Dã mỉm cười, chợt nhớ ra: “Còn một việc nữa, cô có thể giúp tôi để ý mấy mặt bằng cửa hàng ở thành phố Lumiose không?” Valerie: “Anh định đầu tư bất động sản thật sao?” Lục Dã: “Lúc trước đã hứa với Chị Đẹp rồi, sẽ tới thành phố Lumiose đầy hoa tươi mở một cửa tiệm nhỏ của riêng mình.” Valerie hơi khựng lại, nhìn Thầy Lục tuấn tú, ôn hòa và tùy hứng trước mặt.

Trong lòng dâng lên sự ngưỡng mộ đối với vị 'Chị Đẹp' kia, lại cũng thấy có một chút ngọt ngào thoang thoảng.

“Tôi sẽ để ý giúp anh.” Cô lấy tay áo dài che đi khóe miệng đang cong lên: “Chúc anh sớm ngày đăng đỉnh Sinnoh, Nhà Vô Địch Lục Dã.” Thầy Lục: “...” Cái này e là khó đấy, theo nhiều nghĩa...

ít nhất phải đợi cô ấy đồng ý đã.

“Đa tạ món quà của cô.” Lục Dã vẫy tay, “Lần sau lại mời cô ăn Macaron.” “Vô cùng mong đợi.” ...

Trên đường về nhà, Sylveon đưa dải lụa màu hồng nhạt ra, nắm

lấy cánh tay Thầy Lục.

Một cảnh tượng hồng phấn thơ mộng, bất cứ ai nhìn thấy cũng sẽ tan chảy con tim thiếu nữ.

"Bố y! (˝▼mãnh ▼)" Tuy nhiên khí thế của nhóc tì này hơi sắc bén, khiến mấy cô gái định tới bắt chuyện đều phải lùi bước.

Lục Dã tổng kết thu hoạch của một ngày, lẩm bẩm: "Lừa...

à không, chỉ dẫn cho Valerie xong xuôi, bộ ba Chuyên Ái cũng đã có chỗ đứng...

Ngoài ra, kiểm tra sức khỏe cho nhóc tì một lượt... ngoài việc quá đáng yêu ra thì cũng chẳng có bệnh tật gì." "Bố, bố y!" Sylveon đi phía trước tai động đậy, giả vờ như không nghe thấy.

Lục Dã bật cười, lẩm bẩm: "Thần Giấc Mơ, Cresselia... thông tin này cũng chung chung quá.

Sau khi về vẫn cứ để nhóc tì đeo Lunar Wing... cường hóa chiêu Moonblast lên một tầm cao mới đã rồi tính." Sylveon lúc nào cũng lẻn ra ngoài luyện cấp ban đêm.

Moonblast là chiêu thức lớn của hệ Fairy, cũng có thể tăng hệ số an toàn cho Sylveon và củng cố địa vị trong gia đình.

Thầy Lục không nhịn được cười thành tiếng.

Sylveon áp chế Rùa con và Ma con, mình lại áp chế Sylveon —— thế giới mà chỉ có mỗi Thầy Lục không bị tổn thương đã được thiết lập!

"Về cũng phải bắt Sirfetch'd tăng ca thôi." Lục Dã cảm khái, "Nhìn nó cứ nỗ lực mãi mà chẳng thấy hiệu quả gì, lòng mình cũng đau lắm chứ..." "Cạp! (´ꈍ◡ꈍ)σ" Quả Premier Ball bên hông rung lắc dữ dội.

"Chủ nhân nói điêu, rõ ràng là chủ nhân toàn ép bức tôi ~!

Khổ quá mà ~ hôm nay lại là một ngày bị ép buộc phải nỗ lực ~!”

...

Ngày 4 tháng 4, Chủ Nhật.

Thầy Lục nhận được báo cáo từ Oleana về tiến độ sản xuất game.

“Đã làm tới giai đoạn Cao nguyên Indigo, Liên minh Pokémon rồi.” Oleana nói một cách nghiêm túc: “Theo thứ tự sàn đấu, người chơi vào vai Red sẽ lần lượt khiêu thách Lorelei, Bruno, Agatha và Lance.

Sau khi đánh bại Thiên vương hệ Rồng Lance,” Oleana dừng lại một chút, “sẽ khiêu thách Boss cuối cùng, Nhà Vô Địch đương nhiệm Blue Oak.” Cảm giác nhập vai cực mạnh, Thầy Lục đã cười ra tiếng rồi.

Trong bản Đặc Biệt, cặp song tử này đã triển khai cuộc quyết đấu đỉnh cao, thực lực cũng ngang ngửa nhau.

Nhưng theo nội dung game, Nhà Vô Địch Blue Oak trụ vững được nửa tiếng, xứng danh Nhà Vô Địch thoái vị nhanh nhất lịch sử.

Trong nhóm chat, người tiền bối đáng tin cậy Blue Oak năm đó quả thực đã đánh thắng Lance và đứng gác trước cổng Liên minh Pokémon —— có điều bị Red đập tan xác mà thôi...

“Nói vậy là Satsuki có thể tiến hành thử nghiệm rồi?” Lục Dã hỏi.

“Vâng.” Oleana nói, “Nhưng bên Devon cũng đang tiến hành cập nhật phiên bản mới, tôi lo là...” “Không sao, hôm nay tôi sẽ Livestream quảng bá một chút.” “Liệu có xảy ra tranh chấp thương mại không.” Oleana giật mình.

“Sợ gì chứ, địch ở ngay trong nhà, Phó chủ tịch của Devon chẳng phải là fan cứng của mình sao.” “...

Có lý lắm.” Cúp điện thoại, Lục Dã cũng đề cập thông tin game

sắp ra mắt trong nhóm chat.

Akin và ông cụ Wattson hào hứng vô cùng, Steven mỉm cười ôn hòa.

Độc quyền là hạng mục mang lại lợi nhuận cao nhất, nhưng cũng dẫn tới việc nhà sản xuất lười biếng.

Chính vì sự xuất hiện bất ngờ của Công ty Pokémon mà Devon mới hiếm khi tiến hành đại tu phiên bản như vậy.

Cạnh tranh lành mạnh sẽ giúp sự phát triển của Devon khỏe mạnh hơn...

Steven cũng rất vui lòng chứng kiến cảnh này.

Fantina kiêu ngạo nói: "Buổi trình diễn thời trang ở thành phố Jubilife hôm nay thành công đại mỹ mãn nhé ~" "Tôi xem rồi." Wallace mỉm cười, "Bộ trang phục Sylveon của Thầy Lục được giải rồi đấy." Thầy Lục: "???" "Phong cách thiết kế của cô Valerie cũng độc đáo thật!" Ruby mắt sáng rực như sao, "Thật muốn thỉnh giáo cô ấy quá đi!" Sapphire nghiến răng nghiến lợi: "Ru-by!" Ảnh đại diện của hai người tối sầm lại, chẳng biết đang đại chiến ở phương nào.

Trong nhóm phảng phất một mùi chua lòm của chanh.

Thầy Lục: "@Lucian, hôm nay anh có tăng ca không?" Lucian đang đọc sách: "Không, hôm nay tôi nghỉ, sao thế?" Lục Dã tiếc nuối thở dài.

Chương 453

Xem ra hôm nay Chị Đẹp đi làm rồi, không rủ cô ấy đi chơi được.

Sốc lại tinh thần, Thầy Lục chuẩn bị buổi Livestream tối nay.

Nếu bắt cặp được với con Lizardon Dynamax của Leon thì phải tìm cơ hội gọi Pelipper tạo mưa cho gã biết mặt.

Bzzz —— điện thoại rung lên, tin nhắn tới.

Lục Dã liếc nhìn điện thoại, là bộ ba Chuyên Ái do Valerie gửi đã tới. [Bạn có kiện hàng cần nhận, vui lòng tới bưu điện bằng mã số...] "Lạ nhỉ, lần này nhân viên bưu tá không giao hàng tận nơi à?" Lục Dã gãi đầu, màn hình lại sáng lên.

Tin nhắn đến từ [Kem Cải Thảo]... ...

Liên minh Sinnoh, đảo Linh Lan.

Cynthia kết thúc công việc trong tay, lười biếng chống tay lên tai, ánh mắt lướt qua bảng lịch trình trong máy tính bảng.

"Luận văn cũng xong rồi." Cynthia khẽ lẩm bẩm, "Tiếp theo, tới thành phố Canalave tham gia triển lãm là được..." Vì Cynthia còn có thân phận là học giả thần thoại, Liên minh Sinnoh đã chủ động cho Nhà Vô Địch nghỉ ba ngày ngắn hạn trong thời gian diễn ra hội nghị nghiên cứu khoa học.

Xét thấy bà Kikuno tuổi đã cao, Flint và Aaron thì ham chơi, người trưởng thành đáng tin cậy nhất chỉ có Thiên vương hệ Tâm Linh Lucian.

Cấp trên quyết định, sau khi kỳ nghỉ này kết thúc, nhất định sẽ cho Lucian nghỉ dài hạn, nhất định!

Ngón tay thon dài lấy điện thoại ra, Cynthia nhìn vào màn hình, bất giác nở nụ cười.

Sau đó cô kết nối điện thoại, nghiêm túc nói: "Tuần sau phải tới thành phố Canalave tham gia triển lãm, đừng có tới muộn đấy." "Hôm đó có lẽ tôi bị đau dạ dày." Lục Dã nói.

Giọng Cynthia mềm mỏng lại, cô biết bệnh cũ của Lục Dã nên ôn tồn bảo: "Hội nghị nghiên cứu khoa học chỉ kéo dài ba ngày thôi... từ giờ trở đi cai đồ cay nóng, điều chỉnh sinh hoạt đi, em sẽ giám sát từ hôm nay." "Giám sát kiểu gì?" Lục Dã tò mò hỏi.

"Ghos ~ (✪ω✪)" Sau lưng dường như truyền tới tiếng cười quái dị 'keke' và hơi lạnh âm u.

Lục Dã quay đầu lại nhìn nhưng phía sau trống không, vẻ mặt quái lạ quay đầu lại, cúi đầu xuống.

Chỉ thấy Gengar đang trốn trong cái bóng dưới chân, ngước nhìn Lục Dã, chớp chớp mắt.

"Nội gián hóa ra là Gengar!" Lục Dã ấn đầu Gengar vào trong bóng tối.

"Ghos ~ ục ục ~" Gengar phát ra tiếng như bị đuối nước, thổi ra bong bóng rồi từ từ chìm vào bóng tối...

"Gengar sẽ giám sát thay em." Cynthia cười tủm tỉm nói, "Vẫn còn một tuần để điều dưỡng cơ thể, chắc chắn sẽ kịp tham gia triển lãm." "Không đi có được không?" Lục Dã hỏi.

"Không được." Cynthia nghiêm nghị nói, "Bởi vì đó là kết tinh chung của chúng ta." Cả hai cùng im lặng, bầu không khí chợt trở nên mờ ám.

"Không được nghĩ bậy." Cynthia mỉm cười dịu dàng nhưng giọng nói lại tỏa ra hơi lạnh.

“Hiểu rồi, hôm đó tôi nhất định tới!” Lục Dã vỗ ngực thình thịch.

Cynthia im lặng, nhanh chóng nói một câu: “Em, cúp máy đây.” Tút tút tút —— tiếng bận vang lên, Lục Dã lẩm bẩm: “Đã là vợ chồng già rồi mà còn ngại ngùng với mình cái nỗi gì...” “Ghos ~ (*/∇＼*)” “Mày không phải bị đuối nước rồi sao, sao lại phục sinh rồi?” Gengar sững lại, vội vàng nhắm mắt nằm lăn ra đất, thè lưỡi: “Ghos ~ (✖_✖)” Lục Dã chẳng buồn để ý, ngược lại Togepi lảo đảo chạy ra, tay vung vẩy một cành Revival Herb (Thảo Dược Phục Hồi): “Kháp kỷ đô y ~ ヾ(◍°∇°◍)ﾉﾞ” Trong phút chốc, mồ hôi hột đầy trên trán Blastoise.

Nó đẩy kính râm lên, kinh hồn bạt vía nhìn về phía sân vườn: “Cạp mị! (; ОдО)” Toang rồi, Revival Herb trong vườn bị nhổ rồi!

Blastoise thất thần nhìn Togepi, sau đó ngồi xổm vào góc tường vẽ vòng tròn.

“Cạp mị...” Hay là lần sau, làm thêm một lớp rào chắn bên ngoài sân vườn vậy...

Lục Dã vỗ vỗ lên mai rùa an ủi, nhìn Blastoise đang đầy oán niệm, dỗ dành: “Trồng lại là được mà, anh đặt mua một cái bình tưới nước hình Psyduck tặng mày nhé.” Blastoise quay đầu nhìn lại mai rùa, xác nhận không bị nứt ra mới thâm trầm gật đầu.

Hội nghị nghiên cứu khoa học là vào tuần sau.

Năm ngoái Thầy Lục cũng từng tham gia, lúc đó anh vẫn chỉ là một sinh viên hệ tài chính bình thường.

Ngoài việc đẹp trai, nấu ăn ngon, hài hước, khí chất xuất trần... thì cũng chẳng có ưu điểm gì khác.

Lần này đi cùng Chị Đẹp, mình chủ yếu đóng vai trò quan sát viên ngoài lề.

Nhưng cũng có thể gặp lại Bill, Giáo sư Oak, Sonia và một đám

bạn cũ... cũng có thể coi là một chuyến dã ngoại, du lịch gắn kết đội ngũ.

Sau khi xác định lịch trình sắp tới, Thầy Lục ra bưu điện lấy kiện hàng, Ma con và Rùa con thì rủ nhau đi chơi.

“Ghos! (￣▽￣)/” (Tụi em sang vườn sau nhà Giáo sư Rowan đây!) “Được, về sớm ăn cơm tối nhé.” Lục Dã dừng một chút, nói: “Dắt theo cả Vịt con đi nữa, nó ở nhà một mình cũng cô đơn lắm.” “Cạp? _(:3 」∠)_” Sirfetch'd đang nằm ườn trên sofa, cạnh bên là Coca và khoai tây chiên, đang cùng Togepi xem phim.

Đang cười hơ hớ, Sirfetch'd ngơ ngác ngẩng đầu, thấy Blastoise với khuôn mặt nghiêm túc đi tới.

Sau đó, Blastoise vác nó lên vai, đi về phía phòng thí nghiệm.

“Cạp mị... ヾ(⌐■_■)” Đúng là tổng công trình sư, ngày nào cũng ru rú trong nhà cũng có thể bắt kịp bước chân của đội ngũ.

Mình cũng cần phải nỗ lực hơn nữa mới được!

“Cạp! (´ᗜ̀ᗜ̀)σ” Sirfetch'd trên vai Blastoise vung vẩy củ hành lớn, ngoáy mông loạn xạ.

“Buông tay ra mau ~ tôi mới xem tới đoạn hung thủ là ai, thám tử đang chuẩn bị phá án mà!

Khổ quá mà ~!” Ở phía bên kia, Thầy Lục cưỡi lên con Arcanine to lớn, thong thả dạo bước trong thị trấn.

“Gào ~” Arcanine sải bước đi qua con đường đầy hoa anh đào rụng, ghé mũi ngửi những cành cây rủ xuống.

Hắt hơi một cái, Arcanine lộ ra nụ cười hiền lành, dạo bước đầy hạnh phúc dưới bóng râm.

“Trong lòng có mãnh hổ, cúi đầu ngửi hoa hồng.” Lục Dã ngâm

nga.

“Gào ~? (O_o)?? ” Arcanine nghiêng cái đầu to tướng.

“Ý là tí nữa chúng ta hái ít cánh hoa về làm bánh hoa hồng ăn.” “Gào ~!

ଘ(•p•)ଓ” Tới bưu điện, đám Delibird đang xếp hàng họp trước cửa, đồng loạt nhìn về phía anh.

Một đàn Delibird: (⊙_⊙) Lục Dã chỉ vào một con trong số đó: “Tao nhận ra mày, con lần trước tới tận nhà đưa huy hiệu cho tao!” Delibird theo bản năng ôm lấy trán: “Ô! (ಥ ಥ)” Là anh, cái tên búng trán đau chết người ta kia!

“Hôm nay họp à, hèn gì không giao hàng tận nơi được.” Lục Dã cũng không nghĩ nhiều, lấy kiện hàng ra, vui vẻ nói: “Lần sau tới nhà tao, tao mời mày ăn đồ ngon.” Delibird nhìn con Arcanine đang nhe răng trợn mắt bên cạnh, lắc đầu như trống bỏi: “Ô! (ಥ ಥ)” Xin nghỉ việc, không làm đưa thư nữa, tôi muốn xin nghỉ việc!

Trong kiện hàng là bộ ba Chuyên Ái do Valerie gửi tới, có thể coi là hàng xa xỉ, có hiệu quả tăng cường trong trận đấu.

Lục Dã xách túi đồ, bên cạnh là Arcanine với bộ lông màu lanh, chậm rãi đi qua con đường rợp bóng hoa anh đào.

“Gào!” Arcanine ngẩng đầu nhìn những cánh hoa rơi, khuôn mặt uy vũ túc mục tràn đầy vẻ dịu dàng.

Lục Dã nhìn cánh hoa trên đầu cành, trong lòng lại nghĩ tới món bánh hoa hồng cho bữa tối.

Xuân nhật nắng ấm, đám Cherrim trốn sau cành cây lén nhìn nhà huấn luyện tuấn tú này, bất giác khép lá lại, đỏ bừng mặt.

Uỳnh uỳnh!!

Tiếng nổ đột ngột phá vỡ sự tĩnh lặng tuyệt đẹp này.

Lục Dã nhìn về phía sân vườn nhà Giáo sư Rowan.

Mây đen dày đặc tụ lại trên bầu trời, xen lẫn những tia chớp chằng chịt, tựa như sắp có một trận mưa xối xả.

“Mưa dông à?” Lục Dã lại nhìn mặt trời trên đỉnh đầu, lẩm bẩm: “Xem ra là mưa bóng mây rồi...” “Mau về nhà thu quần áo thôi... nấu cơm xong thì rủ Akin đấu một trận, rồi mở Livestream!” Lục Dã vỗ vỗ bờm trên cổ Arcanine, hô lớn: “Đột kích thôi!

Đột kích thôi!” “Gào!! (` 0´)” Một vệt đỏ rực lướt nhanh qua con đường rợp bóng, cuốn lên một cơn lốc hoa anh đào.

Ánh mặt trời lại trở nên dịu nhẹ, đám Cherrim lại tắm mình trong nắng, xung quanh trở lại vẻ tĩnh mịch... ...

Trời dần tối, Ma con và Rùa con dắt tay nhau về nhà, phía sau còn có Vịt con đang đi như nàng dâu nhỏ bị ức hiếp.

“Cạp! (´ᗜ̀ᗜ̀)σ” Sirfetch'd vẫn còn đang trong cơn sợ hãi.

Trời đất ơi, đám mây mưa kinh khủng đó hóa ra là do Rùa con gọi ra!

Đáng sợ quá, vậy mà mấy người bảo tôi đây là đội hình đi tấu hài à?!

Khổ quá mà ~!

Lục Dã nhìn Gengar: “Huấn luyện sao rồi?” “Ghos! (￣▽￣)/” Gengar vẫy vẫy đôi tay nhỏ, nhe răng cười.

Lục Dã khẽ gật đầu, chìm vào suy tư.

Hình như mình vừa thấy xe của đội sửa chữa đi về phía phòng thí nghiệm?

Ờ... chắc không liên quan tới mình đâu.

Đem cánh hoa anh đào đã thu thập được rửa sạch, ướp muối, làm thành nhân đậu đỏ cho món bánh hoa hồng, rồi cho vào lò nướng Rotom.

Tinh —— hết giờ, Lục Dã đeo găng tay, lấy khay nướng nóng hổi ra.

Mùi thơm lan tỏa khắp phòng, đám nhóc tì không nhịn được mà chảy nước miếng: (￣￣) Bày biện ra đĩa, đặt lên bàn ăn.

Đám nhóc vây quanh bàn, ánh mắt tập trung vào đĩa bánh, đồng loạt đứng hình.

Lục Dã kỳ lạ hỏi: "Sao không ăn đi?" "Ghos ~ ∧(;´Д｀∧)" Gengar rơm rớm nước mắt, chẳng nỡ động tay vào cái bánh đẹp thế này.

"Gào! (ㅜoㅜ)" Arcanine lắc lắc đầu.

"Đẹp quá, không nỡ ăn, lọt tọt! o(T∧To)" Lục Dã nhún vai: "Mấy đứa bị sao vậy... thôi anh ăn trước đây!" Lục Dã cầm một miếng bánh nóng hổi, cắn một miếng nhân đậu đỏ: (￣~￣) Nhai nhai!

Đám nhóc nuốt nước miếng ực một cái.

Bỗng nhiên, một dải lụa màu hồng âm thầm thò ra từ dưới gầm bàn, hướng về phía đĩa bánh, nhanh chóng cuỗm mất một cái.

Lục Dã cúi người nhìn xuống dưới bàn, thấy Sylveon đang quay lưng về phía mình, lén lút nhìn lại: "Bố, bố y! _(゜Д゜)/" "Ngon không?" Lục Dã cười híp mắt hỏi.

"Bố y! (〃＞mãnh＜)" Tận hưởng thời gian bữa tối nhàn nhã bên đám nhóc tì, Thầy Lục cầm chiếc điện thoại không ngừng rung lên, mở trang quản lý Livestream.

Tin nhắn thông báo phát sóng lại đã được công bố trên nền tảng từ

ba ngày trước.

Ảnh bìa của phòng Livestream chính là con Togepi siêu cấp đáng yêu nhà Thầy Lục.

Tuy nhan trị của Thầy Lục còn đẹp trai hơn cả siêu sao Raihan, nhưng anh luôn tin rằng mình là một streamer kỹ thuật.

Để Togepi làm ảnh bìa biết đâu còn giúp tích lũy thêm vận may.

Trong phòng Livestream của Thầy Lục, với tư cách là linh vật, Togepi đại hiệp, Streamer Sylveon, và máy đếm bài Rotom đều có nhân khí cực cao.

Còn nhân vật rảnh rỗi Thầy Lục —— Thầy Lục đừng quấy rầy, Sylveon đang Livestream đấy.

Theo tin tức phát sóng lại không ngừng lan tỏa, trong phòng Livestream của Thầy Lục đã sớm chật nín bình luận.

"Hóng hàng ghế đầu!" "Lừa trong đội sản xuất cũng không dám nghỉ ngơi lâu như thế." "Cầu nguyện Togepi, xin hiến tế mười năm vận may của Thầy Lục để đổi lấy một lần quay ra đồ xịn!" Video trước đó của Thầy Lục vẫn dừng lại ở một tháng trước.

Nhưng với tư cách là một blogger cập nhật theo tháng, chất lượng mỗi tập video đủ để khiến đại đa số người dùng hài lòng.

Đây cũng là một trong những nguyên nhân giúp Thầy Lục thu hoạch được nhân khí siêu cao dù đã lâu không phát sóng.

Tất nhiên, nguyên nhân quan trọng hơn có lẽ là: "Sylveon ~ Sylveon!" "Cuối cùng cũng được thấy Eevee-chan rồi ~" "Gengar-chan không đáng yêu à?

Sirfetch'd không đáng yêu à?" Lục Dã nhìn dòng bình luận này, rồi lại cúi xuống nhìn con Sirfetch'd trắng muốt.

Chương 454

“Cạp?” Vịt con đúng là đáng yêu thật, Lục Dã gật đầu, nắm tay làm tư thế cổ vũ: “Tí nữa tiếp tục ấp trứng, cố lên nhé, Vịt con hành!” “Cạp! (´ꈍ◡ꈍ)σ” Sau bữa tối.

“Ghos ~ ♪” Gengar cười híp mắt, bắt đầu làm việc nhà.

Rotom xuyên qua xuyên lại giữa máy hút bụi, máy rửa bát và các thiết bị gia dụng khác, động tác vô cùng thuần thục.

Lục Dã thì bế Sylveon, ngồi xuống ghế gaming.

“Bố y ~” Sylveon chớp đôi mắt xanh biếc, yên tĩnh nằm trong lòng, ngáp một cái.

Không phải chiêu thức Yawn, đơn thuần là nó ăn no nên đang lười biếng muốn đi ngủ (Rest)...

Lục Dã nhẹ nhàng nắn bóp đôi tai hồng hào của Sylveon, khẽ gật đầu: “Thử nước trước đã, rủ Akin đánh vài ván rồi tính.” Nhấn vào danh sách bạn bè, Lục Dã nhìn thấy ảnh đại diện của “DJ Mary”, kinh ngạc hỏi: “Akin, sao cậu onl 24/24 thế?” “Làm gì có, chỉ là vừa đúng lúc từ Trung tâm nuôi dưỡng Pokémon về thôi.” Akin nói, “Đang đợi xem anh Livestream đây!” “Vậy hay là...” Thầy Lục trầm ngâm hỏi: “Hai đứa mình làm một ván trước đi?” Cuối cùng cũng chộp được cơ hội này, Akin cười hắc hắc: “Nói trước là môi trường thi đấu của phiên bản Dynamax hoàn toàn khác đấy nhé.

Đến lúc thua thì đừng có đổ tại phiên bản đấy, Thầy Lục!” Lục Dã: “Yên tâm, môi trường thi đấu Dynamax tôi còn thạo hơn cậu nhiều.” “???” Dynamax là cơ chế được đưa vào từ thế hệ thứ tám, và chỉ giới hạn ở vùng Galar.

Một số Pokémon có hình dạng Gigantamax, còn lại đều có thể Dynamax, chiêu thức cũng sẽ biến thành Max Move (Chiêu Cực Đại).

Khác với hình dạng Super Ancient khổng lồ gấp nhiều lần, Dynamax chỉ là hình chiếu được hình thành nhờ năng lượng của Eternatus.

Do Dynamax phù hợp hơn với việc quảng bá thương mại nên rất được hoan nghênh tại Galar.

Mà thứ Lục Dã giỏi nhất trước đây chính là đấu đôi (Double Battle) trong môi trường Dynamax.

Lục Dã xoa cằm: "Hóa ra bản cập nhật chính thức này... lại còn giúp mình mạnh lên sao?" "Không được chủ quan." Lục Dã lắc đầu, "Tuy Max Move không bao giờ trượt (Miss), nhưng cần phải cân nhắc nhiều yếu tố chiến thuật hơn." Ví dụ như Max Airstream giúp tăng tốc, Max Overgrowth giúp hồi máu... tất cả những điều này nhà huấn luyện đều phải tính tới.

Cho dù là Akin... chắc cũng đã âm thầm học hỏi được một chút.

"Kể cả là Akin thì đó cũng là một đối thủ đáng để coi trọng!" Lục Dã ngồi ngay ngắn lại.

Gửi lời mời thi đấu, chọn đội hình, mọi thao tác diễn ra trong chớp mắt.

Đội hình truyền thống của 'Kim Lão Ngũ', Typhlosion và Torkoal, lại hiện ra trước mắt.

Lục Dã: "Vẫn cứ thích chơi bộ đôi nắng gắt của cậu à?" Akin trợn tròn mắt: "Vãi chưởng, Pelipper gọi mưa (Rainy Pelipper)?!" Đội hình mưa (Rain Team) chủ yếu là hệ Nước, so với đội hình nắng (Sunny Team) nhiều hệ Lửa thì đúng là đòn giáng hạ cấp.

Việc này giống như chưa bắt đầu đấu mà khâu cấm chọn (BP) của

huấn luyện viên đã bị đối phương bắt bài hoàn toàn!

Không phải do kỹ năng kém, đơn giản là vì đối thủ quá xảo quyệt!

"Thầy Lục, có phải anh soi màn hình của tôi không đấy!" Akin hét lên.

Lục Dã ngước nhìn trời.

Cả thế giới đều biết Akin định chơi Sunny Team.

Giống như trong đội hình của Steven bao giờ cũng có con Metagross màu trắng bạc vô địch vậy.

Đội hình mưa này vốn định để dành cho Leon, không ngờ lại đem Akin ra thí nghiệm trước...

"Cũng phải." Lục Dã lẩm bẩm, "Con Lizardon của gã Leon có chiêu Thunder Punch (Đấm Điện), chưa biết chừng còn khắc chế được hệ thống đội mưa..." Bàn về các tay chơi chiến thuật "mất nết", chỉ có Thầy Lục và Leon mà thôi!

Akin cắn ngón tay, ánh mắt dần trở nên tập trung.

Đây là một thiếu niên thiên tài (thích tìm đường chết) từng đơn thương độc mã đối đầu với Pryce, giải cứu Johto và dám khiêu khích cả Arceus.

"Cho dù là Thầy Lục thì cũng cần thời gian để thích nghi với môi trường thi đấu mới." Akin thầm nghĩ, "Mình có lợi thế về kinh nghiệm!" Ngay sau đó, trong đoạn phim cắt cảnh (Cutscenes), thiếu niên chơi bi-a nhờ gậy bi-a hất quả Pokéball đã phóng to lên không trung. (Akin đã nhờ Steven bảo Devon làm cho đoạn CG này).

Năng lượng màu hồng đậm tuôn ra từ trong cầu, một vòng xoáy năng lượng bao phủ phía trên nhà thi đấu.

Typhlosion Dynamax cao hàng chục mét, uỳnh một tiếng đáp

xuống đất, ngọn lửa nơi cổ bùng cao mấy trượng!

"Gào ——" Typhlosion đứng sừng sững, phía trên đầu là vầng hào quang màu hồng đậm xoay quanh, hệt như một con cự thú lửa khổng lồ!

Gió mạnh thổi tung vạt áo của thanh niên tóc đen, một luồng ánh sáng đỏ thu Pelipper lại vào Pokéball, vòng tay Dynamax Band của Lục Dã tỏa ra ánh sáng rực rỡ, sau đó quả Pokéball to lên gấp nhiều lần, Lục Dã ném nó ra!

Uỳnh uỳnh!

Pelipper Dynamax vỗ đôi cánh lớn, cái miệng vàng to tướng dường như có thể nuốt chửng cả một chiếc xe tăng thiết giáp, phun ra chiêu Max Geyser (Thủy Trụ Cực Đại) hùng hổ bành phái!

"Lalala ~ lalalala ~" Nhạc nền (BGM) của trận đấu Max Raid vang lên khắp khán đài.

Nếu đây là nhà thi đấu Wyndon với hàng vạn khán giả theo dõi, cảm xúc chắc chắn sẽ bùng nổ lên đến đỉnh điểm!

Đùng!!

Max Geyser tông thẳng vào con cự thú khổng lồ, Typhlosion vốn có lượng máu (HP) không mấy dồi dào trực tiếp bị một chiêu kết liễu!

Uỳnh uỳnh!

Tiếng nổ liên tiếp vang lên, năng lượng màu hồng đậm quanh người Typhlosion không ngừng tan rã, 'uỳnh' một tiếng sụp đổ hoàn toàn!

Tỉ số dừng lại ở con số 4:0 chói mắt.

Tuy đã sớm đoán trước kết quả này nhưng Akin vẫn nghiến răng tức tối, rơm rớm nước mắt: "Thầy Lục, sao anh dùng Dynamax cũng

thạo thế hả!" Bỗng nhiên, Akin nhớ tới trận đối đầu thu hút sự chú ý của cả thành phố đó, dần dần hiểu ra tất cả: "Cũng đúng.

Anh đã tới nhà thi đấu Wyndon, còn đấu với cả Leon rồi mà..." Lục Dã: "..." Chuyện gì cậu cũng hiểu hết rồi!

Tuy nhiên, Lục Dã cũng đã hiểu được điểm độc đáo của Dynamax.

Đầu tiên, sự tác động về mặt thị giác của Dynamax tuyệt đối mạnh hơn các chiêu thức Z-Move của vùng Alola.

Vùng Galar nghèo khó quảng bá giải đấu Dynamax cũng là để đáp ứng nhu cầu thương mại.

Ngoài ra, độ phổ biến của Dynamax cao hơn, Dynamax Band cũng tương đối dễ tìm.

Leon xuất thân từ một nhà huấn luyện bình dân đã tạo nên kỷ lục chính thức về một huyền thoại bất bại, điều này có quan hệ mật thiết với Dynamax.

"Chỉ cần mình không tham gia vào hệ thống chính thức thì coi như mình luôn bất bại đúng không?" Lục Dã thầm cà khịa.

Còn về mặt hạn chế, Dynamax bắt buộc phải sử dụng ở nơi có điểm năng lượng.

Trong phim, Leon ngay cả khi đối mặt với Eternatus cũng chỉ có thể dùng Lizardon ở hình dạng Gigantamax để chiến đấu.

Về tính ứng dụng rộng rãi thì đương nhiên không bằng Mega Evolution và Z-Move.

Trận đấu hữu nghị với Akin kết thúc.

"Cũng được đấy." Lục Dã cười hơ hớ, vỗ vỗ vai mình: "Ít nhất không thua Akin." "Làm ván nữa đi!" Akin gào lên.

"Thôi, tí nữa phải lên sóng rồi." Lục Dã nói, "Chủ yếu là để thử

tay nghề thôi.” “???” Akin nghẹt thở.

Hóa ra trong lòng anh, tôi chỉ là một con bot trong phòng tập để anh tìm lại cảm giác thôi à?

“Cảm ơn cậu, Akin.” Lục Dã nghiêm túc nói, “Không có cậu, video của tôi sẽ bớt đặc sắc đi nhiều đấy.” Akin hừ hừ một tiếng, trong lòng thấy dễ chịu hơn hẳn, lại tò mò hỏi: “Thầy Lục, vậy tối nay anh định dùng combo mất nết...

à không, chiến thuật mới nào?” “Định dùng 'Tủ lạnh cơ', thử một ván đội hình mưa tuyết (Hail Team).” “Tủ, tủ lạnh cơ?” Akin mặt đầy ngơ ngác.

“Chính là Rotom hình dạng tủ lạnh ấy.” Lục Dã cười nói, “Tí nữa cậu sẽ biết ngay thôi!” Nếu nói so với nội dung Livestream một năm trước có thay đổi gì, thì chính là ở chỗ Thầy Lục lúc này đã có thể dựa vào Pokémon của mình để thực hiện một chuỗi các thao tác ảo ma.

Ví dụ ở hình dạng tủ lạnh, chiêu Blizzard (Bão Tuyết) của Rotom có tới 10% tỉ lệ gây đóng băng.

Mà trong thời tiết mưa tuyết, Blizzard chắc chắn sẽ trúng đích, làm giảm rủi ro có nội gián trong đội ngũ!

Một chiêu thức chắc chắn trúng với uy lực lên tới 110 lại không có tác dụng phụ, Blizzard xứng đáng là chiêu thức chủ bài của đội hình mưa tuyết. 10% tỉ lệ đóng băng... tuy đối với Thầy Lục mà nói thì cũng coi như không có, nhưng con người ta phải biết ước mơ chứ.

Giống như chiến thuật 'nao núng' liên tiếp bằng Air Slash của Togepi vậy.

Một đội hình mưa tuyết đang ở thế yếu chỉ cần một phát Blizzard kích hoạt đóng băng là đủ để lật ngược thế cờ.

Ngoài ra, cũng có thể để Rotom học một chút về cách sử dụng

thiết bị gia dụng thực thụ.

Lục Dã nhìn Rotom Pokédex đang bay bên cạnh, nói: "Hôm nay không mang theo Ally Switch (Đổi Chỗ) nữa." Rotom phát nhạc nền kinh điển của trò 'Đấu Địa Chủ', thân thiện nhắc nhở: "Vậy là đến phần làm từ thiện à, lọt tọt?" "Ừm... cũng có thể làm vài ván trước!" ... 7 giờ tối, trong phòng Livestream, Thầy Lục chính thức lên sóng.

Cả phòng Livestream đều là các fan tìm tới, độ nóng và nhân khí bùng nổ, quà tặng (Present) thậm chí còn gây ra hiện tượng giật lag.

Bình luận lấp đầy màn hình, từ Đội Hỏa Tiễn, Cảnh sát Quốc tế, Nhà huấn luyện cho tới những người yêu thích... mọi người cùng chung vui, tụ họp một nhà.

"Sao cái streamer này lại xuất hiện trong danh sách theo dõi của tôi thế này?" "Tới rồi, người đàn ông đó đã mang theo những combo mất nết trở lại rồi!" "Hu hu hu, nhịn đói gần một tháng rồi, cuối cùng cũng có cơm ăn rồi." Chưa vào vấn đề chính, phòng Livestream đã vọt lên đầu trang chủ, ngày càng nhiều khán giả tràn vào.

Trong đó có một lượng lớn fan cuồng, fan cứng, người yêu âm nhạc, và cả những người thích ngắm Pokémon qua màn ảnh...

"Bố y ~" Sylveon nằm trên đầu gối Thầy Lục, dáng vẻ lười biếng cao quý.

"Đô y ~!" Còn Togepi thì ở phía sau ống kính, chạy qua chạy lại 'bạch bạch bạch', giống hệt như cô con gái nhỏ đang nghịch ngợm ở nhà.

"Ái chà đáng yêu quá đi mất (AWSL)!" "Hy vọng bạn streamer này biết điều một chút, mau nhường chỗ cho Togepi đi." "Hiểu rồi!

Togepi chính là streamer mở quà tăng vận may!" Trong một tháng Thầy Lục nghỉ ngơi, các fan đã nghe được vô số tin đồn liên quan tới

anh.

Nào là đấm bay Thunder Punch Pikachu, nào là xiềng xích cả hai vị thần Không gian và Thời gian... cứ như là lấy kịch bản nam chính của tiểu thuyết Pokémon vậy.

Người trước đó vừa đẹp trai vừa mạnh như thế chỉ có thể là cựu Nhà Vô Địch Steven của vùng Hoenn.

Thậm chí nhân khí của Thầy Lục trên một số diễn đàn còn có xu hướng vượt qua cả Steven...

"Thầy Lục, tin đồn ở thị trấn Alamos là thật sao?" Lục Dã liếc nhìn bình luận, vui vẻ nói: "Là thật đấy, tôi còn đập nát cả hai vị thần Không gian và Thời gian luôn mà." Phòng Livestream hiện lên một loạt dấu hỏi chấm, các fan cũng đã quen với việc Thầy Lục hay đùa, nên đua nhau bình luận trêu chọc: "Đúng là anh rồi, Thầy Lục ạ!" "Hai vị thần Không gian và Thời gian đã là gì, Arceus tới cũng phải quỳ thôi." "Tại hiện trường, tôi tận mắt thấy anh đập nát hai đứa nó! (Nhớ xóa chữ trong ngoặc nhé)" Mở game lên, kéo Rotom hình dạng tủ lạnh vào đội hình.

Lục Dã nói: "Lên thử nước cái đã nhé, streamer chưa từng đánh môi trường Dynamax bao giờ nên chắc tí nữa phải đãi mọi người mấy màn 'hạ phạn' đây." "Dạo này chán ăn quá, chỉ trông chờ vào việc Lục bảo thua vài ván để ăn cho ngon miệng thôi!" "Phẫn nộ!

Sao hôm nay không thấy Chị Đẹp đâu?" Lục Dã nói: "Chị Đẹp đang bận viết luận văn rồi, mấy ngày nữa tôi đi tham gia hội nghị nghiên cứu khoa học, hy vọng không ẵm giải vàng." "Ai cũng biết trước khi làm streamer, Thầy Lục là một Giáo sư Pokémon mà." "Thầy Lục không định cạnh tranh giải thưởng nghiên cứu với Giáo sư Oak thật đấy chứ ~ 23333" "Vừa là học giả, vừa có Chị Đẹp... tôi hiểu rồi!

Chính là cô, Giáo sư Aurea Juniper!" Phong cách chém gió của Thầy Lục thì các fan cũng quen rồi.

Điều họ mong đợi hơn cả chính là phần thi đấu (Battle) được mong chờ bấy lâu.

"Hôm nay đánh đội hình mưa tuyết nhé." Lục Dã nói, "Không giống đội hình bão cát lần trước, đội hình mưa tuyết lần này chủ yếu là dựa vào xác suất..." Nghe thấy hai chữ 'xác suất', số lượng bình luận lại tăng vọt.

"Tôi đã cười ra tiếng rồi." "Triển đi (GKD)!" "Chính là con nội gián Lapras với bốn phát Hydro Pump (Bơm Thủy Lực) toàn hụt chứ gì!" "Lần này không mang Lapras đâu." Lục Dã giảng giải: "Đội hình gồm có con gọi tuyết Ninetales Alola (Kyukon), chủ lực tấn công là Tủ lạnh cơ, Dracovish mang Choice Band, và Whimsicott để khống chế tốc độ." Sau một thời gian dài mới lại có buổi dạy học chính thức, bình luận vang lên một tràng hoan hô: "Ohhhhh!" "Bảo là đội hình tủ lạnh chứ thực ra là đội hình Dracovish." "Sao lại có con cá xấu kinh điển (Shell Smash) như Dracovish thế này nhỉ?" Trong lòng các fan vẫn còn chút phân vân.

Thầy Lục chưa từng Livestream môi trường Dynamax bao giờ.

Thật sự để anh thắng như chẻ tre thì chắc là hơi khó.

Nhưng mà...

Thầy Lục múa gắt thì xem cho sướng, Thầy Lục gà mờ thì mình được ăn no.

Cứ làm nhanh đi cho xong! [Đang ghép trận cho bạn, đối thủ ngang tài ngang sức...] "Vãi chưởng?

Sao điểm của Thầy Lục cao thế này!" "Vì mùa trước hạng nhất thế giới nên điểm tích lũy khi kết thúc mùa cao đấy." "Toang rồi, thế

này chẳng phải là đụng ngay các tuyển thủ bậc Master (Đại sư) sao, hết đường đi chăn gà rồi?" Thầy Lục nói: "Mấy người thật sự coi tôi là streamer giải trí à?

Ván này múa cho mà xem!" Nói xong, Thầy Lục mở trò Đấu Địa Chủ lên, bắt đầu biểu diễn màn 'show bom' —— Bình luận im lặng một lát, hồi lâu sau có người nói: "Tôi thật sự không ngờ, Đấu Địa Chủ cũng có thể dùng để khai vị thế này..." "Tôi nguyện gọi đây là 'Cục đất'!" "Thôi xem thi đấu đi... vãi, đụng phải đại lão rồi!" Lục Dã nhìn đội hình đối diện, rồi nhìn kỹ vào thẻ nhân vật, hơi ngẩn ra.

Một ông lão nhỏ nhắn, lông mày dài màu xám, mặc áo bóng chày màu xanh lá, dáng người hơi khom.

Lục Dã ngạc nhiên: "Master (Mã Sư Phó)?" Bình luận bàn tán xôn xao, có vẻ như đang hóng hớt xem kịch hay: "Sư phụ Mustard đã thắng 17 trận liên tiếp rồi kìa." "Tới rồi, con Urshifu vũ trụ đệ nhất của sư phụ Mustard chuẩn bị rửa hận đây!" "Dẫu sao thì đã có Dynamax, lại còn thêm bản cập nhật đảo Isle of Armor nữa...

Sư phụ Mustard được tăng sức mạnh ở cấp độ sử thi đấy." "Vấn đề không lớn." Thầy Lục không giả vờ nữa, cười một tiếng, ánh mắt ngưng lại: "Bởi vì đối với tôi mà nói, Dynamax cũng là một sự tăng cường." "???" "Toang rồi, Thầy Lục bắt đầu gáy rồi!" "Lên thôi, Urshifu vũ trụ đệ nhất!" "Incineroar: Đúng là người mới thay người cũ rồi hả?" "Lục bảo cố lên!!" Cùng lúc đó, tại đảo Giáp.

Trong võ quán Mustard, một tiếng kêu thảm thiết đầy bi phẫn vang lên: "Trời ạ, lại đụng phải cái tên Lục Dã chết tiệt kia rồi!" Klara với mái tóc hồng bồng bềnh và lớp phấn mắt màu tím, khoanh tay trước ngực nhìn về phía sư nương hỏi: "Sư phụ lại bị làm sao thế ạ?" "Còn có thể sao nữa." Honey khẽ thở dài, "Lão già rồi mà chẳng lớn nổi, suốt ngày chỉ nghĩ đến chơi game, chắc chắn là lại thua rồi chứ gì!"

"Sư nương nói thế là sai rồi." Một đệ tử khác đội mũ cao, ăn mặc như ảo thuật gia - Avery - hắng giọng: "Theo hiểu biết của tôi về sư phụ, trong cái trò chơi thử thách trình độ Huấn luyện viên mà ông ấy đang chơi, người thắng được ông ấy chắc chắn không quá ba người." Honey vuốt phẳng nếp nhăn trên chăn, phơi lên dây thừng, thuận miệng nói: "Là cái trò game mà Mustard nhà mấy đứa ngồi lỳ trong võ quán cả ngày không nhúc nhích đấy hả?" "Chính xác." Avery đẩy gọng kính tròn, lớn tiếng nói: "Leon, Raihan, Mustard... là ba tuyển thủ giỏi Dynamax nhất trong môi trường hiện tại!" "Cậu còn có mặt mũi mà nói!" Honey nổi giận, vung cây sào phơi đồ lên, quát: "Không khuyên sư phụ cậu đi dạo nhiều chút, suốt ngày cứ tụ tập nghiên cứu game!" Avery giữ chặt mũ cao, ôm đầu chạy thục mạng: "Sư nương tha mạng!!" Klara nhún vai.

Cô ta lấy từ trong túi ra một tấm thẻ Huấn luyện viên tinh xảo, đưa lên dưới ánh mặt trời.

Tấm thẻ lấp lánh sắc cầu vồng, là một tấm thẻ hiếm độ bảo mật 'UR'.

Nội dung thẻ là: 『Lục lão sư và Gengar · Tổ hợp cộng sự』.

Tại Galar, độ thịnh hành của loại thẻ Huấn luyện viên này đã vượt xa thẻ Liên minh do chủ tịch Rose thúc đẩy.

Mà tấm thẻ 'UR' này là Klara dùng thẻ của 『Leon』 để đổi trên mạng xã hội. "Vẫn là Lục lão sư đẹp trai hơn." Klara áp tay vào má, cười duyên dáng: "Leon với bộ râu quai nón nhìn chẳng thuận mắt tí nào, Lục lão sư tuấn tú hơn nhiều!" Avery đột nhiên hiện ra sau lưng Klara, u ám nói: "Tấm thẻ 『Lục lão sư』 này, là cô lén lấy tấm thẻ 『Leon』 mà sư phụ sưu tầm để đổi đúng không?" Klara vẫn giữ nụ cười, nhưng gương mặt đầy hắc khí, cười híp mắt nói: "Nói ra ngoài là tôi giết anh đấy nhé~" "Thực ra tôi cũng tán thành thôi." Avery đẩy

gọng kính, phân tích: "Vì xét từ góc độ thương mại lâu dài, thẻ 『Lục lão sư』 nhất định sẽ tăng giá mạnh..." "Trời ạ!!" Tiếng hét của Mustard lại vang lên, cả hai đồng thời nhìn về phía võ quán phía sau. "Sư phụ thua rồi?" Avery mặt đầy khó hiểu, "Không lý nào..." Ánh mắt Klara khẽ sáng lên, cười híp mắt nói: "Đi thôi~ Đến xem sư phụ một chút, an ủi ông ấy nào." *Cô rõ ràng là mong ông ấy thua thì có...* Avery mồ hôi đầm đìa.

Chương 455

...

Trong phòng Livestream, các cư dân mạng nín thở, tĩnh lặng chờ đợi đội hình xuất phát của hai bên.

Khi đội hình của Mustard hiện ra, tất cả người xem đều hít một hơi lạnh. 【Urshifu · Nhất Kích Lưu】 Một con gấu xám cơ bắp cuồn cuộn, đầu quấn băng vải tung bay, khôi ngô lực lưỡng, thậm chí được Galar gọi là Pokémon truyền thuyết.

Các lưu phái chiến đấu khác nhau tạo nên các hệ phụ hệ khác nhau cho Urshifu.

Mà Urshifu Nhất Kích Lưu có chiêu thức độc quyền 「Wicked Blow」 chắc chắn chí mạng, thường thì chỉ trong nháy mắt là phân thắng bại! "Mustard nạp tiền cho tập đoàn Devon rồi à?

Dữ liệu của Pokémon này mà cũng đưa vào được?!" "Con này mà Dynamax thì đánh đấm gì nữa, hèn gì Mustard thắng liên tiếp mười bảy trận!" "Lục bảo à, thua Pokémon truyền thuyết không có gì nhục nhã đâu!" Chỉ số cơ bản của Urshifu chỉ có 550, thấp hơn cả Chuẩn thần, nhưng lại là Pokémon truyền thuyết thứ thiệt.

Dù sao Arcanine trong mô tả Pokedex cũng từng được gọi là Pokémon truyền thuyết của Đông Hoàng. *Pokedex của giáo sư Oak chẳng đáng tin chút nào... biết đâu bản cập nhật tới, con Pokémon nào đó lại bị đá khỏi hàng ngũ truyền thuyết thì sao?* Lục Dã thầm nghĩ, lại quan sát kỹ đội hình của Mustard.

Urshifu, Kommo-o, Venusaur, Incineroar.

Lấy hệ Chiến đấu mà Mustard giỏi nhất làm nòng cốt, khả năng

phá thủng hàng phòng ngự là hạng nhất.

Lại có Urshifu và Venusaur có thể tiến hành 『Gigantamax』.

Chỉ xét về cường độ đơn thể, so với đội hình Tuyết có kháng tính không tốt của Lục lão sư thì mạnh hơn không chỉ một chút.

Tuy nhiên, điều Lục lão sư giỏi nhất không phải là đấu đơn, mà là mượn các kỹ năng khống chế để tạo ra cục diện có lợi cho phe mình.

Đội Tuyết này có Whimsicott khống chế tốc độ, ít nhất về tốc độ cũng không thua Mustard.

Trong đoạn cắt cảnh của game, một ông lão nhỏ nhắn với dáng lưng còng đột nhiên "xoạt" một cái xé rách chiếc áo bóng chày màu xanh lá, lộ ra bộ võ phục theo phong cách Đông Hoàng.

Cho dù lúc này ông lão có rút ra một cặp côn nhị khúc thì cũng chẳng có chút gì lạc quẻ cả.

Thẻ nhân vật của hai bên va chạm trên không trung, bắn ra những tia lửa điện.

Trận chiến bắt đầu. "Lên đi, Incineroar, Venusaur!" Mustard hét lớn.

Hơi nóng lan tỏa trên sân đấu, Incineroar dang rộng hai tay, ngẩng đầu gào thét, chiếc đai lưng rực cháy lửa.

Con Venusaur già dặn thì híp mắt, bông hoa khổng lồ trên lưng nở rộ những cánh hoa lốm đốm. "Mở màn đã là hai con starter!" "Lục lão sư bên này chỉ nhìn chỉ số cơ bản thôi đã bị bạo hành rồi..." "Nếu nhìn chỉ số mà định được thắng thua thì cần gì Huấn luyện viên nữa?" Kênh chat bàn tán xôn xao.

Những tinh thể băng màu xanh nhạt bắt đầu rơi xuống từ bầu trời, cái lạnh dường như xuyên qua màn hình khiến những tiếng thảo luận

khựng lại.

Alolan Ninetales kiêu sa đài các, xòe cái đuôi dài trắng muốt, giơ chi trước thon dài lên, phát ra tiếng hú vang vọng.

Theo tiếng gọi của nó, bão tuyết dần lan tỏa, sân đấu trở thành một thế giới băng tinh trắng xóa. "Alolan Ninetales, đặc tính Snow Warning." Lục Dã giảng giải, "Là nòng cốt của đội Tuyết." "Vị trí xuất phát còn lại là người bạn cũ của chúng ta, 「Prankster」 Whimsicott." Whimsicott như thể cưỡi trên đám bông, tự tại bay lơ lửng trên không, nhưng lại bị những hạt tuyết rơi xuống làm cho run cầm cập.

Chỉ xét về độ 'dễ thương', đội Tuyết tuyệt đối cực kỳ được người chơi ưa chuộng! "Cường độ thì sao?

Chẳng lẽ không bị Incineroar mạnh nhất vũ trụ giết sạch à!?" "Tôi tuyên bố, Incineroar mới là chân thần duy nhất!" Trận chiến bùng nổ ngay lập tức.

Mustard nhướng mày, quát: "Nhắm vào Whimsicott, Flare Blitz." "Venusaur, Sludge Bomb!" Những đợt tấn công lão luyện và tàn độc, bông hoa sau lưng Venusaur ngưng tụ một quả 「Sludge Bomb」 tím đen như mực. "U~" Alolan Ninetales bất giác nhíu mày, những luồng sáng rực rỡ như cầu vồng hiện lên dưới chân nó.

Aurora Veil!

Tường ánh sáng mạnh nhất trong trời tuyết, có thể đồng thời tăng cả phòng thủ vật lý lẫn đặc phòng.

Quả 「Sludge Bomb」 ập tới, xuyên qua rào chắn băng màu hồng, phát ra tiếng ăn mòn 'xèo xèo'.

Bùn độc rơi trên người, Alolan Ninetales lộ vẻ đau đớn.

Ở phía bên kia, 「Tailwind」 của Whimsicott đã kích hoạt, quyền

kiểm soát tốc độ rơi vào tay Lục lão sư.

Nhưng ngay sau đó, Incineroar gầm lên giận dữ, lửa từ đai lưng trào ra bao phủ toàn thân thành một quả cầu lửa, lao vút vào Whimsicott!

Bùm!! "Y~~" Whimsicott mắt hiện vòng tròn, trực tiếp rơi rụng từ trên không. "Hống ngô!!" Incineroar ánh mắt ngạo nghễ, dang rộng hai tay gào thét. "Vãi chưởng, Whimsicott của Lục lão sư bị one-hit luôn?!" "Bật tường rồi mà vẫn không trụ nổi...

đây chính là Incineroar mạnh nhất vũ trụ!" "Đây là dùng mạng để bật Tailwind đấy!" Một luồng sáng đỏ, Lục Dã thu nó lại vào Pokéball, ôn tồn nói: "Cảm ơn mày, Whimsicott." Những luồng gió mạnh thổi từ nửa sân của Lục Dã, Aurora Veil ẩn hiện ánh sáng đỏ.

Cái giá của việc hy sinh một Pokémon là đổi lại được cục diện có tường phòng ngự và quyền kiểm soát tốc độ.

Mustard chép miệng, lờ mờ nhận thấy có gì đó không ổn.

Alolan Ninetales trắng muốt sang trọng, đôi mắt xanh băng tĩnh lặng quan sát.

Nó dường như là mồi nhử, dụ dỗ con Incineroar có hệ khắc chế ở lại trên sân. "Incineroar, Protect." Mustard khẽ nhíu mày, "Venusaur, Sleep Powder!" Cả phòng Livestream hiện lên một loạt chữ "Vãi chưởng". "Mustard, cái lão già nhìn đứng đắn thế kia mà cũng dùng Sleep Powder à?!" "Đây là đang đánh cược Pokémon hoán đổi của Lục lão sư, Mustard muốn kéo dài thời gian Tailwind của đối phương!" "Vãi, quả này mà bật Protect thì Dracovish dùng 「Fishious Rend」 một phát là tiễn Incineroar đi rồi!" Pokémon mới được đổi lên sân là một con Rotom dạng tủ lạnh màu xanh với đôi cánh điện từ bay lơ lửng. "Học cho kỹ vào." Lục Dã liếc nhìn Rotom bên cạnh mình, "Tủ lạnh, Ally Switch!" Rotom giật mình: "Roto?

Σ(ﾟДﾟ|||)" *Không phải chủ nhân nói không mang 「Ally Switch」 sao, Roto!* Tầm quan trọng của 「Ally Switch」 nằm ở việc phá vỡ nhịp độ chỉ huy của đối thủ, giúp Pokémon chủ chốt có không gian gây sát thương.

Ngay lúc này, Rotom và Alolan Ninetales hoán đổi vị trí cho nhau.

Alolan Ninetales hiện lên rào chắn bảo vệ lung linh, ngăn chặn hoàn toàn 'Sleep Powder' đang rơi xuống!

Ngay sau đó, cuồng phong gào thét, Lục Dã búng tay: "Rotom, Ninetales——" "Blizzard!!" Tinh thể băng trắng xóa bao phủ tầm mắt, cuồng phong cuốn theo mưa đá đập xuống rào rào.

Dưới trời tuyết, hai chiêu 「Blizzard」 chắc chắn trúng mục tiêu, lúc này như một trận lở tuyết kinh hoàng, quét sạch mọi thứ không thể cản phá!

Trong tiếng gào rú của bão tuyết, Lục Dã cảm thán: "Tuy rằng người chơi đội Tuyết rất 'văn minh', chỉ thích đóng băng người khác." "Nhưng họ cũng rất đơn giản... vì đã có trời tuyết rồi." Lục Dã mỉm cười nói, "Chỉ cần quét Blizzard là được." Các cư dân mạng trong phòng Livestream vì nụ cười rạng rỡ này mà đồng loạt rùng mình.

Đây hoàn toàn không phải là lối đánh văn minh dựa trên 'tỉ lệ đóng băng'.

Hai chiêu 「Blizzard」 với uy lực khủng bố đủ để nghiền nát đại đa số đối thủ!

Cơn bão tuyết dữ dội qua đi, Venusaur bị tuyết nhấn chìm, chỉ còn lộ ra bông hoa khổng lồ sau lưng.

Incineroar đứng giữa tuyết lớn, ánh mắt vô thần.

Trên đầu, trên vai toàn là tuyết trắng xóa.

Ngay sau đó, lửa từ đai lưng đột ngột bùng lên, Incineroar đỏ ngầu đôi mắt vì còn một tia máu, lao về phía Alolan Ninetales.

Bùm!!

Lục Dã khẽ nhíu mày.

Ánh lửa đỏ rực tầm mắt, chiêu 「Flare Blitz」 của Incineroar gây trọng thương cho Alolan Ninetales, nhưng bản thân nó cũng bị phản chấn mà gục ngã tại chỗ.

Theo chân Incineroar, Venusaur cũng nằm xuống trong tuyết.

Chỉ trong một lượt, cục diện đã đảo ngược, hai chiêu Blizzard đã hoàn thành cú đúp mạng. "Trời ạ!!" Rõ ràng đã có phòng bị, nhưng vẫn bị cái tên Lục Dã này tính kế!

Mustard bình tâm lại, nhếch môi cười: "Lên đi, Kommo-o, Urshifu!" Bầu không khí trên sân đột ngột thay đổi. "Hống——!!" Kommo-o với những lớp vảy kim loại bao phủ, đôi nắm đấm kia có thể bộc phát ra tốc độ và sức mạnh đáng sợ.

Con Urshifu đen thui thì im lặng không nói gì, dải băng trên trán đung đưa theo gió, đôi mắt đen láy tĩnh lặng nhìn đối thủ.

Ngay sau đó, Urshifu thủ thế nắm đấm, luồng Aura sắc lẹm đột ngột bùng nổ. "Quá ngầu, đây chính là Urshifu Nhất Kích Lưu!" "Dễ thương là chân lý, Alolan Ninetales giết cho ta!!" Vì không thể kéo dài thời gian, Mustard cũng chọn cách lấy công bù công. "Hống!" Kommo-o nhanh chóng tiếp cận, vảy kim loại ma sát với không khí tạo ra những tiếng nổ nhỏ.

Nắm đấm sắt vung ra hóa thành tàn ảnh, chiêu Close Combat trút xuống như mưa!

Alolan Ninetales đã không còn khả năng né tránh, trạng thái của nó cũng đã cạn kiệt.

Con Urshifu lầm lì càng rình rập bên cạnh, đặc tính 「Unseen Fist」 đủ để phớt lờ mọi sự phòng thủ kể cả 'Protect'. "Cho dù là trời tuyết lạnh giá, cũng sẽ có quy luật chiến thắng rực lửa." Lục Dã tuyên bố như vậy.

Tuyết trắng mịt mù, dường như 'linh hồn đội Tuyết' đang rực cháy phía sau. "Cái đội Tuyết này cũng có đội hồn nữa hả?!" "Vãi, tôi nổi hết da gà rồi!" Lục Dã lạnh giọng nói: "Alolan Ninetales, Sheer Cold." Sheer Cold, có tỉ lệ nhất định đóng băng đối thủ, phớt lờ phòng ngự trực tiếp kết liễu! "U~!!" Alolan Ninetales vươn cao chi trước, trong miệng ngưng tụ luồng Ice Beam rực rỡ, cái lạnh xung quanh dồn hết về luồng sáng sắc lạnh đó.

Nhiệt độ giảm đột ngột, Sheer Cold khiến mặt đất dưới chân kết băng, bắn về phía Kommo-o với khí thế đóng băng vạn vật. "Hống ——!!" Trong đồng tử của Kommo-o phản chiếu luồng Ice Beam không thể né tránh đó.

Nó nhắm mắt lại đầy chật vật, tung ra một đấm, trúng ngay Alolan Ninetales.

Đùng!!

Alolan Ninetales bị đánh bay đi, trong tiếng thở dài đầy tiếc nuối của cư dân mạng, chiêu 「Sheer Cold」 cuối cùng vẫn không trúng mục tiêu. "Haiz, tức quá đi." "Độ thân thiết giữa Lục lão sư và đội Tuyết không đủ rồi 23333" "Vừa nãy mà là đội Hypnosis thì phát này trúng chắc!" Lục Dã đổ mồ hôi hột.

Dù sao hiệu ứng bất thường mà anh giỏi nhất là 「Gây ngủ」, so với 「Đóng băng」 vẫn có khoảng cách.

Giống như một người chơi hệ Rồng nham cầm bộ bài Ma Đạo Sư... lúc nào cũng bị kẹt bài vì độ thân thiết không đủ.

Tuy nhiên, 「Sheer Cold」 không phải là đòn đánh cược mạng sống cuối cùng, Lục lão sư vẫn còn quân bài dự phòng.

Cơn bão Blizzard của Rotom lại một lần nữa quét qua.

Urshifu bước tới, thân hình di chuyển cực nhanh trong tuyết, nắm đấm vung ra tạo nên những luồng khí trắng.

Bùm!!

Urshifu Nhất Kích Lưu, chiêu thức độc quyền, 【Wicked Blow】.

Rotom tủ lạnh lảo đảo muốn ngã, nhờ có 『Aurora Veil』 lúc nãy mới trụ vững được. "Vẫn không kết liễu được à." Mustard tặc lưỡi, chợt khựng lại, "Khoan đã, Pokémon dự phòng của Lục Dã là..." Xuất hiện trên sân là một con Pokémon có tạo hình kỳ dị, hơi có phần hài hước.

Nó có cái đầu cá ngơ ngác, hàm dưới cực khỏe, và đôi chi dưới ngắn ngủn của loài khủng long hai chân —— Dracovish. "Vãi, con này xấu thế." "Tê...

đây là con Dracovish đeo khăn quàng Choice Band, chỉ dùng chiêu 「Fishious Rend」 đúng không!" "Dracovish." Lục Dã hô lớn, "Fishious Rend!" Trong ánh mắt kinh ngạc của tất cả người xem, Dracovish há to miệng, dòng nước hội tụ thành hàm răng sắc nhọn, động tác thô kệch lao tới cắn xé Kommo-o.

Một nỗi sợ hãi mãnh liệt đột ngột lan tỏa trong lòng Mustard. "Uy lực của Fishious Rend là 85, cộng thêm 1.5 lần từ hệ, 1.5 lần từ khăn quàng, 1.5 lần từ đặc tính Strong Jaw..." Lục Dã đang giải thích thì đột nhiên trợn tròn mắt: "Vãi chưởng, chí mạng rồi." Dracovish vồ lấy Kommo-o như một thợ săn hung hãn thời cổ đại, cắn một phát vào cổ nó.

Rắc!

Đường đường là Chuẩn thần, Kommo-o trợn tròn mắt, đau đớn quỳ sụp xuống, bị Dracovish tiễn đi chỉ bằng một chiêu!

Phòng Livestream im phăng phắc, rồi giây tiếp theo kênh chat bùng nổ. "Mạnh nhất vũ trụ, Dracovish!" "Sao lại có con Dracovish ngầu lòi thế này!!" "Lý lẽ thì tôi hiểu, nhưng nó xấu thật sự..." Mustard liếc nhìn Dracovish, lầm bầm: "Trời ạ... xấu mà mạnh thế." Ngay lập tức, ông thu Urshifu vào Pokéball, chiếc 『Vòng Dynamax』 tỏa sáng rực rỡ.

Pokéball đột ngột to lên gấp bội, Mustard ném nó lên không trung, nguồn năng lượng màu đỏ thẫm đáng sợ trào ra!

Ầm ầm ầm—— Trên bầu trời sân vận động, luồng Aura đỏ thẫm xoáy tròn.

Urshifu sau khi 『Dynamax』 có ánh mắt lạnh lùng, cơ thể cao hàng chục mét giống như một vị võ thần màu đỏ.

Năng lượng đen kịt tụ lại trong tay Urshifu, 【Wicked Blow】 hóa thành chiêu thức Gigantamax 【G-Max One Blow】, cả bầu trời như bị xé toạc bởi một tia chớp xẹt qua!

Nắm đấm cứng rồi, cứng thật rồi! "Hèn gì nó hợp để quảng bá thương mại." Lục Dã lẩm bẩm, "Không chỉ không phá hỏng sân đấu mà còn có hiệu ứng thị giác cực mạnh." Cùng lúc đó, con Dracovish vừa nãy còn làm mưa làm gió thì giờ đang ngẩn ngơ ngước đầu lên —— Ầm ầm ầm!

Những cư dân mạng vừa mới tung hô Dracovish giờ đều im lặng, hồi lâu sau mới thốt lên: "Dracovish đã cố gắng hết sức rồi." "Bảo là đội Tuyết, thực chất là đội Dracovish gánh team." Trên sân chỉ còn lại Rotom dạng tủ lạnh và Urshifu.

Tuy nhiên Blizzard của Rotom lại quét qua một lần nữa, đối đầu

với Urshifu đang có lợi thế về HP.

Giữa trời tuyết trắng xóa, Lục Dã định thu Rotom lại để sử dụng 『Dynamax』.

Chương 456

Cả phòng Livestream bỗng bị lag, hồi lâu không load nổi bình luận. "Mình bị lag à?" Lục Dã ngẩn ra.

Giây tiếp theo, cả màn hình ngập tràn chữ 'ohhhhhh', cảm xúc của mọi người bùng nổ.

Trong bảng tin chiến đấu —— 【Rotom】 đã sử dụng chiêu thức 「Blizzard」. 【Urshifu · Nhất Kích Lưu】 đã rơi vào trạng thái 「Bị đóng băng」! "Blizzard mà đóng băng được cả Urshifu đang 『Dynamax』 luôn?!" "Đây chính là đội Tuyết!!" "Lấy lại rồi, vận may lúc nãy Alolan Ninetales dùng Sheer Cold hụt giờ lấy lại hết rồi!" "Lục lão sư, có phải anh để Togepi đánh thay không đấy!?" "Nếu bạn và đội hình của mình không có độ thân thiết, thì đừng trách đội Tuyết của tôi có thể đóng băng Pokémon Dynamax." Lục Dã chậm rãi gật đầu, ném ra quả Pokéball đã phóng to.

Rotom sau khi 『Dynamax』 hóa thành một chiếc tủ lạnh khổng lồ, ngưng tụ chiêu thức 『Max Hailstorm』 sắc lẹm! "La~ la la la la~" Nhạc nền độc quyền của Max Raid Battle vang lên.

Urshifu toàn thân bị đóng băng, chỉ biết trân trối nhìn 『Max Hailstorm』 ập tới.

Ầm ầm ầm!!

Một trận nổ kinh thiên động địa, năng lượng đỏ thẫm tan vỡ.

Chuỗi mười bảy trận thắng liên tiếp của Mustard đã bị chấm dứt, ông ôm đầu hét lớn: "Trời ạ!!" Ở phía bên kia, trong phòng Livestream của Lục lão sư. "Cho hỏi nhẹ, đây là Lục lão sư duy vật khoa học đấy hả?" "Tỉ lệ đóng băng này chẳng khoa học chút nào." "Đây chính là dụng ý thực sự của Lục lão sư khi để Togepi làm ảnh bìa phòng

Livestream!" Đi kèm với cơn bão Blizzard lạnh thấu xương là hình ảnh Urshifu dạng Gigantamax bị đóng băng như một vị võ thần màu đỏ.

Hiệu quả chương trình ngay lập tức nổ tung.

Hình ảnh chàng thanh niên tóc đen với tà áo bay phấp phới in sâu vào tâm trí khán giả.

Kênh chat ngập tràn 'ohhhhhh', cư dân mạng vẫn còn chìm đắm trong thao tác vừa rồi.

Nhưng ngay khi Lục lão sư mở miệng, hình tượng 'ma vương' vừa rồi sụp đổ ngay lập tức. "Pha này nói thế nào đây các anh em." Lục Dã đắc ý cười, "Chẳng lẽ không tấu hài à?" *Hay đến mức cơm hộp nguội ngắt luôn rồi, nhưng không thể để cái tên Lục lão sư này gáy như vậy được.* "Trình độ này mà cũng đòi gáy?" "Mặc niệm ba giây cho Mustard... lão già vất vả lắm mới theo kịp meta, vậy mà còn bị bán hành, huhu." "Có Togepi làm linh vật thì bà nội tôi cũng lên được bậc Master Ball!" Nói thì nói vậy, những người xem hiểu chuyện đã lấy sổ tay ra bắt đầu ghi chép.

Lục lão sư phân tích lại trận đấu: "Tỉ lệ đóng băng của đội Tuyết tuy rất thấp, nhưng hai chiêu Blizzard, tỉ lệ chí mạng từ Scope Lens, tỉ lệ kết liễu của Sheer Cold... những tỉ lệ này cộng dồn lại đã tạo ra khả năng cho những điều không tưởng của đội Tuyết." "Giống như đội Nắng, đội Không Gian... mỗi loại chiến thuật đều có những người ủng hộ trung thành, đều có sức hút độc đáo riêng.

Và sức hút của đội Tuyết chính là sự đóng băng và kết liễu tuyệt đối trong nghịch cảnh." "Cho nên." Lục Dã mỉm cười nói: "Dù có gặp nghịch cảnh cũng phải giữ tâm thái bình thản... biết đâu lại thắng thì sao?" Kháng tính của đội Tuyết không tốt, thường xuyên bị các chiến thuật khác khắc chế.

Điều này cũng khiến những người yêu thích Pokémon hệ Băng vô cùng khổ tâm.

Thế nhưng, Blizzard lẫm liệt giữa trời tuyết, những tinh thể băng cực hạn đóng băng những con quái vật khổng lồ.

Sự bất ngờ và kích thích được nữ thần may mắn mỉm cười này là điều mà các chiến thuật khác không thể sánh kịp.

Những lời của Lục lão sư khiến người xem phấn chấn hẳn lên. "Tôi hiểu rồi, đây thực chất là chiến thuật cá cược vận may!" "Vãi, Lục lão sư chuyển sang chơi hệ nhân phẩm rồi, gia môn bất hạnh." "Chẳng lẽ không phải Lục lão sư dựa vào chỉ huy để đánh ra hai chiêu Blizzard sao?" "Streamer còn nói không thích ứng với Max Raid Battle?" Cho đến khi dòng bình luận này trôi qua, người xem mới sực tỉnh.

Đúng thế, Lục lão sư lúc nãy hình như còn nói không thích ứng lắm với môi trường phiên bản mới... "Đây chính là lý do anh bán hành cho Mustard đấy hả?!" "Giết người còn xát muối vào tim, Leon mau đến đòi lại công bằng cho Mustard đi!" Trận đấu đầu tiên khi quay trở lại đã kết thúc bằng việc chấm dứt chuỗi thắng của Mustard.

Đội Tuyết mà Lục lão sư trình diễn khiến vô số Huấn luyện viên hệ Băng và những người yêu thích đội Thời Tiết sáng mắt ra.

Đợi đến khi video hướng dẫn chi tiết của Lục lão sư lên sóng, có lẽ sẽ thu hút thêm nhiều chuyên gia hệ Băng quan tâm.

Ở một khía cạnh khác, Lục lão sư đã thể hiện sự áp chế kinh người của ba loại thời tiết Nắng, Cát, Tuyết trong đội hình Thời Tiết.

Kết hợp với trình độ của anh trong việc kiểm soát tốc độ và phòng thủ liên hoàn, anh hoàn toàn xứng đáng với danh hiệu 'Nhà chiến thuật'.

Chỉ tính riêng về đội hình Thời Tiết, người có thể sánh ngang với Lục lão sư có lẽ chỉ có thủ lĩnh hệ Rồng của Galar, người được mệnh danh là có thực lực cấp Nhà vô địch - Raihan.

Tất nhiên, người nổi tiếng như Raihan thì bận rộn chia sẻ ảnh tự sướng trên mạng xã hội, đương nhiên sẽ không hào phóng chia sẻ kinh nghiệm chiến thuật rộng rãi như Lục lão sư.

Đến phòng Livestream của Lục lão sư, vừa có thể giải trí, thỉnh thoảng còn học được chút chiến thuật... chưa kể Sylveon, Togepi lại dễ thương như vậy.

Lần này cứ để Lục lão sư gáy một hồi đi! "Cảm ơn 'Lorelei của Thất Đảo' nhé...

đã tặng Mega Rocket." Lục lão sư thở hắt ra, "Vô cùng cảm ơn!" Quà tặng lại một lần nữa ngập tràn phòng Livestream, nhân khí sau khi quay lại không những không giảm mà còn tăng lên.

Cư dân mạng nhìn về phía 'phú bà' tặng quà khủng này, đồng thanh thốt lên: "Băng hệ Thiên vương!" "Tôi nhận ra cô rồi, năm đó ở Liên minh Nhà vô địch, con Cloyster của cô đã quét sạch đội tôi đấy." Một người xem bậc Master ngậm ngùi nói. "Nhận được sự ưu ái của phú bà, Lục lão sư phải cố gắng lên nha~ (cười)" "Cố gắng gì chứ, Manh chỉ đạo nói rồi, lôi ra ngoài 'vận động' một phát rồi quay lại!" "Dì ơi, con không muốn nỗ lực nữa!!" Chưa nói đến chuyện khác, việc nhận được sự quan tâm của Băng hệ Thiên vương đã chứng minh tính chuyên nghiệp của Lục lão sư không cần bàn cãi thêm.

Cô nàng Lorelei tóc đỏ xinh đẹp, chín chắn, dịu dàng chưa bao giờ có scandal nào.

Điều này cũng cho cư dân mạng vô số không gian tưởng tượng. *Lúc trẻ không biết dì tốt, lầm tưởng loli là bảo vật!* "Toàn là thứ linh tinh gì không biết." Lorelei đẩy gọng kính, khẽ mắng một câu.

Cô là vì được Misty gửi link cho nên mới bấm vào phòng Livestream của Lục lão sư.

Tình cờ thấy Lục lão sư dựa vào chỉ huy để đánh ra hai chiêu Blizzard, thực sự khiến Lorelei có chút kinh ngạc.

Những lời nhận xét về đội Tuyết cũng rất già dặn và độc đáo, mang hơi hướng của lão nhân nghiêm hàn năm đó... "Không biết tiền bối Pryce sẽ xem video này thế nào nhỉ." Lorelei khoanh tay, đưa ngón tay lên cằm, mỉm cười lắc đầu. "Mà thôi, hạng người như tiền bối Pryce chắc là chẳng bao giờ dùng mạng xã hội đâu..." ...

Trong phòng Livestream, Rotom hóa thân thành chiếc máy cảm ơn vô cảm. "Cảm ơn 'Đang tuyển chỗ quảng cáo' đã tặng máy bay, Roto~" "Cảm ơn 'Logistics Team Rocket chính hãng' đã tặng quà khủng, Roto!" Kênh chat: "Vãi thật, Team Rocket cũng đến tặng Rocket luôn." "Không phải chứ sếp ơi, các anh cũng đến tặng Rocket à?" "Vừa nãy thấy cô Joy ở quầy trung tâm Pokémon đang lướt điện thoại, tay bấm như máy khâu ấy." "Sao cái gì cũng có mặt thế này!" Lục Dã vuốt ve con Sylveon trên đầu gối, gửi lời mời kết bạn cho Mustard, rồi tiếp tục Livestream thêm mấy ván nữa.

Tuy nhiên mấy ván sau thuần túy là để tấu hài, đội Tuyết trực tiếp 'lao lên hiến mạng'. "Bỏ đi Lục lão sư, chiêu Sheer Cold của anh không trúng đâu..." "Đây không phải Sheer Cold, đây là Tuyệt đối Miss." "Hình như trừ ván đầu tiên ra thì sau đó chẳng đóng băng được ai nữa?" Trong lúc đó còn gặp phải Lt.

Surge, Lục Dã ngạc nhiên hỏi: "Đang giờ làm việc mà trốn đi chơi game à?" Lt.

Surge đang ở trong phòng thuyền trưởng, ngậm xì gà lắc lư ly rượu whisky, cười sảng khoái: "Hàng hải viễn dương, nhàn rỗi vài ngày không thành vấn đề!" "Thế thì tốt quá, lại đây cho tôi kiếm ít

điểm nào." "???

Tôi không phải là thằng nhóc Akin đâu nhé." Vài phút sau, Lt.

Surge muốn khóc mà không có nước mắt.

Lục lão sư vô cùng hài lòng.

Tấu hài không quan trọng, lát nữa sau khi tắt Livestream tìm Akin đánh thêm vài ván, tài liệu video sẽ có ngay!

Nội dung Livestream ngày hôm đó thắng thua chia đều.

Lúc thắng thì kênh chat ngập tràn 'ohhh' và 'thế thôi à'.

Lúc thua thì kênh chat toàn là 'hhhh' và 'no bụng rồi'. "Lục lão sư xứng đáng là blogger ẩm thực." "Huấn luyện viên đội Tuyết mười năm, xem Livestream của Lục lão sư xong tôi thấy mình lại ổn rồi." "Máy giặt, tủ lạnh, lò nướng... sức mạnh của khoa học thật vĩ đại!" Trời dần tối, buổi Livestream đội Tuyết tối hôm đó đại thành công.

Trước khi tắt máy, Lục lão sư nhắc đến việc trò chơi tự làm của mình sắp ra mắt, cư dân mạng chấn động. "Vì thấy tỉ lệ của Devon không khoa học nên tự làm một trò chơi luôn à?" "Ủng hộ chống độc quyền, Lục bảo cố lên!" "Admin cảnh báo... cái gì, admin cũng thích xem à?

Thế thì không sao rồi." Lục Dã định tăng ca biên tập, tối nay phải làm xong video.

Có Rotom dạng máy tính, ngay cả card đồ họa rời cũng không cần mua, cấu hình trực tiếp kéo lên kịch trần.

Tuy có thể giao cho Rotom biên tập... nhưng Lục lão sư dù sao cũng là con người, cùng lắm là thức đêm làm cho xong. "Gengar, pha bát mì tôm đi." Lục Dã suy nghĩ một lúc, quay đầu gọi: "Cho thêm trứng kho nữa!" "Ghos~" Tiếng đáp lại vang lên từ xa ngoài phòng

khách. "Phất lên rồi, Lục lão sư ăn mì tôm còn được thêm trứng kho cơ đấy!" "Vãi, tắt máy nhanh như chớp vậy?" "Haiz tức quá đi, hôm nay lại là một ngày không có Manh Manh Đát." "Toàn thể đứng dậy!" ...

Trời đã khuya, tại đảo Giáp.

Võ quán Mustard, phòng bếp ở sảnh phụ, trên chiếc bàn tròn lớn bằng gỗ mang phong cách Đông Hoàng bày đầy những món ăn gia đình sắc hương vị đủ cả. "Hừ..." Lão sư phụ với đôi lông mày dài trắng xám, dáng người còng xuống cầm bát đũa, ăn vài miếng rồi lại đặt xuống lầm bầm, "Hừ..." Bên trái bàn tròn, Raihan với chiếc khăn rằn màu cam, thân hình vạm vỡ, nghiêng người về phía Leon để râu quai nón, khẽ nói: "Sư phụ cậu... hình như không hoan nghênh tôi lắm nhỉ." "Bởi vì chúng ta là khách không mời mà đến." Leon cầm bát đũa, thấp giọng đáp, "Có chút thất lễ..." "Sao mà lắm quy củ thế." Raihan lầm bầm, vẻ mặt khó xử nhìn về phía bàn tròn, lại nói khẽ: "Thực ra tôi muốn hỏi..." "Đũa dùng thế nào vậy?" Leon: "..." Sư nương Honey đặt đũa xuống, phá vỡ sự im lặng trên bàn ăn, mỉm cười hỏi: "Leon, sao cậu đột nhiên lại tới đảo Giáp, còn dắt theo cả bạn nữa?" Leon cười gượng gạo, gãi đầu: "Bị lạc đường ạ..." Bàn ăn lại chìm vào im lặng, hai đệ tử Klara và Avery: "Phụt..." "Này." Raihan ánh mắt không mấy thiện cảm nhìn về phía hai đệ tử, "Ít nhất cũng phải có thái độ lễ phép trước Nhà vô địch chứ?" "Khụ, ngài nói phải... khụ!" "Không sao đâu." Leon cười nói, "Các Huấn luyện viên ở võ quán đều được coi là sư đệ sư muội của tôi mà." Avery đội mũ ảo thuật gia, đẩy gọng kính tròn, thầm nghĩ: *Chính là vị sư muội này của cậu, chê bai thẻ Huấn luyện viên của cậu rồi mang đi đổi lấy thẻ 『Lục lão sư』 đấy...* "Vậy, vị khách này." Honey nhìn về phía Raihan. "Leon lạc đường, nên tôi cưỡi Flygon đến đón cậu ấy." Raihan buông vai thở dài giải thích: "Kết quả... rẽ nhầm một cái là tới võ quán Mustard luôn..."

Mọi người đồng loạt nhìn Leon.

Leon cười áy náy: "Xin lỗi... mải suy nghĩ chuyện khác nên vô thức đi tới đảo Giáp luôn..." "Leonie." Sư phụ cầm bát đũa, tỉ mỉ thưởng thức từng miếng thức ăn, nhắm mắt dư vị, trầm giọng hỏi: "Chuyện cậu đang nghĩ là chuyện ở thị trấn Alamos lần trước đúng không?" Leon im lặng, gật đầu: "Tôi thường xuyên nghĩ... nếu là ở Galar, khi đối mặt với mức độ nguy cơ như vậy, là Nhà vô địch, tôi rốt cuộc nên làm gì." "Có lẽ tôi cũng sẽ sợ hãi, cũng sẽ lùi bước..." Leon ngước đôi mắt vàng kim lên, mỉm cười nhìn Mustard. "Nhưng bây giờ, tôi đã có câu trả lời." Nhìn vào khuôn mặt nghiêng có râu quai nón của Leon, Raihan khẽ giật mình.

Tên này... rõ ràng còn rất trẻ mà lại cứ tỏ ra vẻ chín chắn.

Lắc đầu bất lực, Raihan thầm nghĩ: *Có lẽ chính vì luôn đi trên con đường của riêng mình nên cậu ta mới thường xuyên lạc đường như vậy...* "Leonie..." Đôi mắt đục ngầu của sư phụ nhìn về phía Leon, hiện lên tia sáng, nở một nụ cười từ ái.

Giây tiếp theo, khuôn mặt lão sụp đổ, Mustard như một đứa trẻ than thở: "Cầu xin cậu đấy, giúp ta đánh thêm vài ván đi, đánh lên hạng nhất thế giới rồi ta sẽ dừng tay!" Raihan: "...

Cái quái gì vậy." Leon: "...

Thầy lại thua rồi ạ?" Mustard nhìn Leon chằm chằm, chớp chớp mắt.

Leon: "Thua ai ạ?" Mustard lại chớp chớp mắt.

Leon bất lực đỡ trán, thở dài: "Lần này thầy dùng hệ chiến thuật gì?" "Đội Tuyết." Mustard chống cằm, hì hì cười, "Devon đã đưa dữ liệu con Charizard của cậu vào rồi, dùng 『Gigantamax』 chắc chắn có thể thắng dễ dàng!" Trên áo choàng Nhà vô địch của Leon đã có

thêm quảng cáo đại diện cho Devon, nhằm mục đích tuyên truyền cho mảng game của họ.

Thế giới Pokémon đầy rẫy những công nghệ đen, hình chiếu ảo, hiển thị thanh HP...

đấu mô phỏng cũng rất được các Huấn luyện viên ưa chuộng.

Bản thân Leon cũng quen dùng đấu mô phỏng để điều chỉnh chiêu thức cho Charizard, lần trước ông đã dùng chiêu 『Thunder Punch』 để chiến thắng con Gyarados đỏ của Lance. "Đội Tuyết?" Raihan đặt tay lên đầu gối, xoạc chân ra, "Đội Thời Tiết không dễ học vậy đâu?" "Lục lão sư lần trước đã dùng đội Nắng và đội Cát rồi." Avery khẽ nhắc nhở.

Klara cười híp mắt nói: "Hình như còn thành thạo hơn cả ngài đấy, Thủ lĩnh Raihan?" "..." Raihan tặc lưỡi, ngẩng đầu hừ một tiếng, "Bản đại gia đây thông thạo mọi loại thời tiết nhé!" Leon vô thức tán thành, khẽ gật đầu.

Đội hình của Raihan: Flygon, Goodra, Turtonator, Duraludon... bảo là chuyên gia hệ Rồng... nhưng dường như dùng cụm từ 'Chuyên gia Thời tiết' để hình dung về cậu ta thì chính xác hơn. "Lục Dã." Mustard ngẩng đầu nhìn trời, đôi lông mày nhướn lên, lẩm bẩm: "Nắng, Cát, Tuyết..." "Còn một loại thời tiết nữa là gì nhỉ?" Mustard hỏi Raihan. "Mưa." Raihan uể oải đáp, "Loại thời tiết biến hóa nhiều nhất, khó nhất, có thể kết hợp với các hệ như Điện trường, Không Gian." "À..." Mustard kéo dài giọng, lại nhìn Leon, chớp chớp mắt: "Leonie, hay là cậu dùng tài khoản của mình đánh lên hạng nhất thế giới, sau đó cố ý thua ta một ván?" Leon: "..." *Sư phụ à, thầy đúng là đam mê game sâu đậm thật đấy...* "Chỉ riêng về sự biến hóa chiến thuật, tôi cũng không chắc thắng nổi cậu ấy đâu." Leon xoa bộ râu quai nón, trong đầu hiện lên hình ảnh vị Huấn luyện viên ôn hòa, lương thiện, tuấn tú kia, nở

nụ cười. "Tuy nhiên, vẫn có thể thử xem sao." "Muốn luyện tập với đội Thời Tiết thì tìm tôi là được." Raihan nhe răng cười khiêu khích, "Đến thẳng nhà thi đấu Wyndon đi, bản đại gia sẽ đấu Dynamax với cậu!" Leon: "Không đi đâu, phí bảo trì sân đấu đắt lắm." Raihan: "..." *Cạch!* Honey đặt đũa xuống, cười híp mắt nói: "Thức ăn nguội hết rồi, ăn trước đã nào~" Nhà vô địch, cựu Nhà vô địch, Sư phụ...

đồng loạt cúi đầu, và cơm cật lực.

Raihan lóng ngóng cầm đũa, trên trán chảy mồ hôi lạnh. "Trời ạ!" Mustard liếc nhìn điện thoại, bỗng nhiên kêu lên: "Cái tên Lục Dã này lần này còn biết dùng cả trailer tập sau để nhử mồi nữa cơ đấy." Leon: "Cái gì cơ?" Klara mừng rỡ: "Lục lão sư ạ?

Cho em xem với!" Raihan ngẩng đầu, trong đầu hiện lên vị Huấn luyện viên tóc đen tuấn tú phi phàm ở nhà thi đấu Wyndon kia, "Hừ, toàn năng về thời tiết... ngoài bản đại gia ra thì làm gì có thiên tài nào như vậy." Bên tai vang lên tiếng lầm bầm của Leon: "Trailer tập sau, hệ chiến thuật mà Lục lão sư dùng là..." "Rainy Perish Trap." ...

Tại thị trấn Sandgem, trong nhà của Lục lão sư. "Vãi thật." Lục Dã khẽ tặc lưỡi, "Vô tri vô giác mà đã đến tập 15 rồi cơ à?" Tải tập thứ 15 về đội Tuyết lên trang web B, Lục lão sư liếc nhìn lịch trình. "Ừm... phải đi công tác ở thành phố Canalave một chuyến, đi tìm Manh Manh Đát thôi." "Ghos~~" Bên cạnh bỗng vang lên tiếng xì xụp.

Lục Dã quay đầu lại, Gengar đang bưng bát mì tôm, dùng đĩa gắp những sợi mì thơm phức. "Ghos~ (￣~￣)" "Mày ăn trước rồi à... thơm thế, tao phải thêm dưa muối, lạp xưởng, còn cả chân vịt kho nữa." "Quác?! (´ꈍ◡ꈍ)σ" Áp Áp vừa lúc bước vào phòng, chậm rãi rơi hai hàng lệ nóng.

Chương 457

"A ha, đùa tí thôi mà... hay là tao cũng pha cho mày một bát nhé?" "Quác! (ᵀᴗᵀ)✧" Vịt Sirfetch'd thu lại thần sắc, nheo mắt nhướn mày.

Ngày 5 tháng 4, thứ Hai.

Video 'Thầy Lục dạy bạn Battle 15: Đội hình Tuyết Thiên' đã đúng hẹn xuất hiện trên trang chủ để gặp gỡ những người anh em thiện lành. 'Đến rồi!', 'Nhân lúc không có ai xem, tôi làm trước một phát Max Airstream đây.', 'Mấy ông mua nhà luôn trên Bilibili rồi đấy à?'.

Chưa cần nhấn vào video, khu vực bình luận đã tràn ngập những bình luận 'nhiệt': 【Đối với một bệnh nhân mắc trọng bệnh, xác suất phẫu thuật thành công là 90%. 'Ca này ổn rồi' - đó là người chơi bình thường. 'Cứ để bệnh nhân khác phẫu thuật trước' - đó là fan cứng của Poison. 'Thôi xong, niệm luôn' - đó là Thầy Lục.】 『Tôi trực tiếp cười ra tiếng luôn.』 『Để Togepi chủ đao liệu có tốt hơn không?』 『Togepi chủ đao?

Thầy Lục trực tiếp lắc ra một phát Guillotine cho xem!』 Bên cạnh những lời trêu chọc, người xem cũng không khỏi cảm thấy xót xa và đồng tình cho Lục bảo.

Nhưng trong kỳ video này, chiêu 'Blizzard' đã đóng băng được Urshifu Cực Đại Hóa, khiến khán giả trực tiếp bùng nổ. 'Đứng lên rồi, Thầy Lục đứng lên rồi!', 'Cái này mà cũng đóng băng được, ông giáo rốt cuộc là ai vậy?!', 'Xác suất đóng băng này chẳng khoa học chút nào!'.

Số ít các Huấn luyện viên hệ Băng khi xem kỳ video 'Đội hình Tuyết Thiên' này của Thầy Lục đều rơi nước mắt: 'Hệ Băng sở hữu khả năng khống chế mạnh nhất, thậm chí có hiệu quả kết liễu, nhưng

kháng tính lại đứng bét trong 18 hệ...

Lợi nhuận cao đi kèm rủi ro lớn, có lẽ đây chính là hệ Băng.', 'Đóng băng lật kèo trong tuyệt cảnh!

Đây chính là linh hồn của Tuyết Thiên!', 'Thầy Lục còn có thể đóng băng đối diện, tôi có lý do gì để từ bỏ...

Cảm ơn Thầy Lục đã giúp tôi tìm thấy lý do để kiên trì với hệ Băng!'.

Tại khoảnh khắc Rotom của Thầy Lục đóng băng đối thủ, ngọn lửa trong lồng ngực họ lại một lần nữa bùng cháy. 'Đóng băng đi, không được trượt!', 'Thêm cơm vào!

Tôi sẽ mang theo Lapras của ông nội đi đập nát nhà thi đấu Viridian của Blue Oak!', 'Chị đẹp Lorelei cũng thả tim rồi này, không ngờ đội hình Tuyết Thiên của Thầy Lục cũng chuyên nghiệp đến thế.'.

Nếu từ khóa của kỳ trước là 'tín ngưỡng' dành cho những Pokémon có chỉ số thấp, thì từ khóa của kỳ này chính là 'kiên trì'.

Trong tuyệt cảnh, một phát Blizzard đóng băng đối thủ.

Nếu không có ý chí kiên định, ai dám cầm đội Tuyết Thiên khi vận khí đen đủi chứ? 'Tôi mãi yêu Alolan Ninetales!', 'Dù Tuyết Thiên không dũng mãnh bằng Nắng Gắt... nhưng Lapras và Cửu Vĩ hệ Băng thực sự quá Cute.', 'Dracovish rơi lệ: Sát thương là tôi đánh, nhưng danh tiếng toàn thuộc về mấy người...'.

Chưa đầy một ngày, lượt xem đã vượt qua mốc triệu view.

Nhiều người cũng nhận ra ý đồ nhỏ của Thầy Lục — 'Pokémon: Fire Red' sắp được phát hành vào tháng 5, dựa trên cơ sở mô phỏng Battle để đưa vào chế độ cốt truyện.

Thầy Lục làm video lúc này cũng có ý nghĩa quảng bá cho game

mới. 'Không đi cập nhật gói thẻ bài PTCG mà lại chạy đi làm việc không chính sự à?', 'Mắng thì mắng, mua thì vẫn mua...

Game của Pokémon Company?

Tôi nhất định mua sạch!', 'MV lần trước tôi xem rồi, mục tiêu là Pokémon Master, nhiệt huyết quá!'.

Đa số đánh giá đều tích cực, xen lẫn vài bình luận nghi ngờ việc nhận quảng cáo, nhưng nhân phẩm của Thầy Lục thì ai cũng thấy rõ.

Ngoài việc thích thả thính, chơi bẩn, thỉnh thoảng thao tác gà mờ và thích phát 'cơm chó' hành hạ dân FA ra... thì...

ây... vãi chưởng?!

Hóa ra nhân phẩm 'ai cũng thấy rõ' là nghĩa này!

Trong nhóm chat, vài Huấn luyện viên hệ Băng bàn bạc và thấy đội hình Tuyết Thiên thực sự rất 'khoa học'.

Bởi vì xác suất chí mạng, xác suất đóng băng, xác suất kết liễu... nhiều loại xác suất cộng dồn lại sẽ tạo ra sự thay đổi về chất.

Nhưng với Thầy Lục thì chẳng khoa học tí nào.

Không chỉ đánh chí mạng mà còn phản tay đóng băng luôn đối phương! 'Cậu cũng có mối liên kết với hệ Băng à?' Lorelei trêu chọc hỏi. 'Ai cũng biết, trước khi dùng đội hình Thôi Miên, Thầy Lục vốn là một bậc thầy hệ Băng.' Red (Akin) mở miệng nói bừa. 'Cái meme này cậu cũng biết dùng rồi à?' Lục Dã ngạc nhiên.

Akin cười hắc hắc: 'Vì còn có hệ Cỏ, Độc, Thép, Mặt Đất... cái meme này là nguyên một bộ mà.'.

Lục Dã: '...'.

Hệ Mặt Đất thì là thật.

Đại ca Giovanni còn truyền thụ tuyệt học 'Địa chấn' (The Earth Mystery) cho mình mà.

Gengar suốt ngày cầm cuốn giáo tài đó liếm... chữ sắp bị liếm bay hết rồi.

Candice mỉm cười nói: 'Tôi nghĩ bậc thầy hệ Băng thông thường cũng chưa chắc đã tinh thông hệ thống thời tiết tuyết đâu.'. 'Ở Kanto hiếm có Huấn luyện viên hệ Tuyết lắm.' Blue Oak nhàn nhạt nói, 'Sinnoh thì nhiều, còn có vùng tuyết nguyên Galar thiên về hàn đới nữa.'.

Silver không biểu cảm, ánh mắt hơi lóe lên.

Cậu nhớ đến vị lão nhân sống trong băng giá, mười mấy năm như một ngày.

Dù thủ đoạn ác liệt, tội ác rành rành... nhưng hình ảnh ông ấy điêu khắc bức tượng băng cả gia đình với tấm lưng còng đã khiến Silver có chút dao động. 'Ông ta cũng luôn kiên trì.' Silver thầm nghĩ: 'Kiên trì tìm kiếm Pokémon của chính mình.'.

Thị trấn Mahogany ở Johto, một thành phố băng tuyết quanh năm.

Trong một nhà thi đấu giản dị giữa núi sâu đầy tuyết trắng, một lão nhân nghiêm nghị ngồi trên xe lăn, đang điêu khắc một khối băng cứng.

Bức tượng băng dần hiện ra hình dáng của một Swinub.

Swinub nằm trên gối lão nhân vui vẻ khịt mũi.

Lão nhân thoáng mỉm cười rồi đẩy xe lăn trở về căn phòng đơn lẻ sạch sẽ nhưng thiếu sức sống.

Đã có lúc, nơi này cũng náo nhiệt tiếng cười trẻ thơ, những tiếng cười ấm áp tưởng chừng có thể làm tan chảy băng giá.

Pryce ngồi im bất động, Swinub trên đùi đã ngủ say, trông ông như một bức tượng băng lạnh lẽo. 'Tích tích' — tiếng thiết bị liên lạc vang lên, mang theo hơi thở hiện đại cho nhà thi đấu Mahogany này.

Phương thức liên lạc duy nhất của Pryce với thế giới bên ngoài chỉ là những người bạn già này. 'Có một hậu bối rất giỏi đội hình Tuyết Thiên đấy, hình như cũng là một người sở hữu Pokédex.' Ông nội ở Day Care nói. 'Tuyết Thiên...' Giáo sư Oak xoa cằm, 'Berlitz của Sinnoh à?'. 'Không, là Thầy Lục cơ.' Bà nội ở Day Care nói, 'Trông cũng ra dáng lắm.'. 'Lục Dã à.' Giáo sư Oak cười nói, 'Thế thì cũng bình thường.'.

Dù sao đó cũng là thiên phú của thằng nhóc đó mà. 'Samuel, mấy ngày nữa ông không phải đi công tác sao?' Nghệ nhân Kurt hỏi. 'À đúng, đi thành phố Canalave tham gia triển lãm.'. 'Hắc hắc, người ở nhà thi đấu của tôi cũng mang theo công nghệ bóng Apricorn kiểu mới, đừng để thua tôi đấy nhé.'. 'Ha ha ha, muốn cúp thì cứ lấy, nhà tôi còn mấy chục cái.' Giáo sư Oak cười đáp. '...' Kurt cạn lời. 'Tuyết Thiên.' Pryce chậm rãi nói, 'Không hợp với người trẻ tuổi đâu.

Ý chí của chúng quá bạc nhược, gặp trắc trở là thối lui, lại ký thác hy vọng vào mối liên kết hư vô huyền ảo.

Chúng không biết rằng điểm yếu của hệ Băng chính là nơi sắc bén nhất, và đó là lưỡi kiếm trong tay Huấn luyện viên.'.

Nhóm chat im lặng một hồi. 'Thôi bỏ đi, các ông không hiểu đâu.' Pryce lạnh lùng nói.

Bà Agatha cười lạnh: 'Ông nói chuyện thật khó nghe, Pryce.'.

Giáo sư Oak thầm nghĩ, bà cũng có khác gì đâu...

Pryce không trả lời, tắt điện thoại, tựa vào xe lăn nhắm mắt nghỉ ngơi.

Trước mắt ông hiện ra cánh đồng băng giá vạn dặm, một con Lapras bị thương và một thiếu niên yếu ớt.

Bên ngoài trời xám xịt, tiếng gió tuyết rít gào, radio rè rè tiếng nhiễu.

Lão nhân đang mơ thấy một trận bão tuyết.

Ngày 6 tháng 4, thứ Ba, trời trong xanh.

Arcanine rũ bộ lông mượt mà trong sân, lớp lông đỏ rực rỡ dưới nắng.

Thầy Lục đang thu dọn hành lý trong phòng. 'Điện thoại, PokéBall, bình ấp trứng... cái này không cần mang, để Vịt tự ấp bằng người là được.'.

Đai lưng, găng tay hở ngón đen đỏ, áo khoác tím thẫm, mũ lưỡi trai.

Lục Dã kéo vành mũ, đứng cạnh Gengar trước gương, hài lòng gật đầu: 'Đẹp trai.'. 'Ghos! (*ノ▽ノ)' Gengar bắt chước dáng vẻ Jordan ngượng ngùng.

Thực tế Thầy Lục còn một bộ trang phục màu hồng đang trên đường gửi tới.

Đó là mẫu thiết kế đoạt giải của cô Fantina, gồm áo hoodie có mũ và quần lửng, chủ đạo là màu hồng, nghe nói là phong cách 'thiếu niên hệ mèo' đang hot. 'Tuyệt đối phù hợp, cực kỳ phù hợp luôn!' Fantina thở hổn hển nói qua điện thoại. '...Cô có thể lau nước miếng trước được không?'. 'Ơ, có à?' Fantina tao nhã lấy khăn tay ra mỉm cười, 'Cậu thật biết đùa.'.

Lục Dã: '...'.

Mình cao mét tám, mặc màu hồng sao mà hợp được...

Nhưng thịnh tình khó khước, Delibird vẫn mang món quà đó đến cửa. 'Ê, hôm nay cậu lại đi giao hàng à?' Lục Dã một tay tựa hòm thư, một tay chống nạnh cười hỏi. 'Ô! (ಥ ಥ)' Con chim cánh cụt ôm trán.

Lão đại không cho nghỉ việc, cuối cùng vẫn tự sa lưới! 'Này, tiền boa của cậu đây.' Lục Dã đưa một viên Khối Năng Lượng (Pokéblock) lấp lánh.

Theo lý mà nói, Delibird đã qua đào tạo chuyên nghiệp sẽ không nhận thức ăn từ người lạ.

Nhưng... nó đưa thơm quá...

Sau một hồi đấu tranh tư tưởng kịch liệt, Delibird 'ngoạm' một phát, cơ thể run lên, hai cánh vỗ liên hồi: 'Ô, ô ô!'.

Lục Dã hơi ngẩn người.

Mình nhớ là đâu có bỏ độc đâu nhỉ...

Giây tiếp theo, dược lực lan tỏa, chú chim cánh cụt nhỏ lộ ra nụ cười ngây ngô: 'Ô... (¯ ¯)'.

Chương 458

Lục Dã: '...Có phải hơi kích thích quá không?'.

Nhìn bóng dáng chú chim cánh cụt hớn hở xách túi đi xa, Thầy Lục lâm vào trầm tư.

Lắc đầu một cái, Thầy Lục quay vào nhà xách ba lô: 'Đi thôi, chúng ta ngồi thuyền đến thành phố Canalave, đi du lịch ba ngày với Manh Manh Đát!'.

Gengar đội chiếc 'mũ Gengar', lơ lửng cạnh Thầy Lục, vui vẻ vung nắm đấm nhỏ: 'Ghos! (ゐ`∇´ゐ)ﾉ'.

Thành phố Canalave cách thị trấn Sandgem không xa, đi tàu thủy mất nửa ngày là tới.

Lục Dã đứng trên boong tầng ba, nhìn ra mặt biển xanh thẳm, tai nghe tiếng Wingull kêu vang.

Trên boong có người tán gẫu, có người đang Battle.

Vài người nhận ra Thầy Lục, che miệng kinh hô.

Lục Dã mỉm cười đáp lại, để lại ấn tượng không thể phai mờ cho vài thiếu nữ bikini xinh đẹp. 'Sao chẳng ai đến tìm mình Battle nhỉ?' Lục Dã thắc mắc: 'Không phải bảo cứ chạm mắt là phải tới tặng tiền tiêu vặt... khụ, tới Pokémon Battle sao?'.

Hiển nhiên, không có Huấn luyện viên nào ngu đến mức tự tìm rắc rối với một Nhà Vô Địch, ngoại trừ đám NPC trong game.

Lục Dã đứng xem vài trận đấu nghiệp dư, rồi quan sát thu hoạch của mấy người câu cá.

Gió biển thổi qua mặt, những viên đá trên người Tentacool lấp

lánh dưới nắng. 'Ghos~' Gengar ngồi bên thùng cá của người câu, trêu chọc con Krabby đang thổi bong bóng.

Bất chợt, du khách chỉ tay ra biển, một con Gyarados đang bơi ngang qua. 'Tách tách' — tiếng máy ảnh vang lên liên tục, Gyarados quay cái đầu lớn lại, biểu cảm khó chịu: 'Hống!!'.

Vô tình, nó liếc thấy Gengar trên boong tàu.

Nó quay đầu lại, gầm nhẹ một tiếng (đen đủi!), rồi tăng tốc bơi mất.

Lục Dã: '...'. 'Ghos!' Gengar cười nhe răng, hai tay nhấc con Krabby lên, đưa về phía Lục Dã như hiến bảo vật.

Người câu cá há hốc mồm, nhìn Thầy Lục, cuối cùng chẳng nói được gì. 'Thả nó lại đi.' Lục Dã bất lực nói, 'Sắp đến thành phố Canalave rồi.'. 'Ghos~' Gengar ngoan ngoãn gật đầu, tiện tay ném một cái, ném luôn Krabby xuống biển. 'Tõm' — Lục Dã: '...'.

Người câu cá: '...'.

Bốn mắt nhìn nhau, câm nín. 'Tuuuu' — tiếng còi tàu vang dài, cảng khẩu đậu con tàu trắng xóa đã ngay trước mắt.

Thầy Lục thu Gengar vào PokéBall, hòa vào đám đông vội vã xuống tàu.

Sonia mặc áo blouse trắng, mái tóc cam uốn lượn kẹp chiếc kính mát thời trang, đang dìu Giáo sư Magnolia bước ra khỏi thang tàu. 'Sao vậy, Sonia?' Giáo sư Magnolia chống gậy khẽ hỏi. 'Hình như... con thấy một người quen.' Sonia nhìn chằm chằm vào giữa đám đông, cố gắng nhận dạng. 'Nhiều học giả đều đến Canalave vào mấy ngày này mà, gặp người quen cũng bình thường thôi.' Giáo sư Magnolia nói, 'Nếu chắc chắn thì cứ lại trò chuyện, bà đợi ở đây.'. 'Con quay lại ngay!' Sonia nói. 'Bà còn chưa già đến mức không đi bộ nổi đâu.' Giáo

sư Magnolia nhàn nhạt đáp.

Sonia bước chân nhanh nhẹn, đi đến bên cạnh Thầy Lục đang mua bánh crepe ở góc phố, vỗ nhẹ vai anh.

Cơ thể Lục Dã căng cứng, theo bản năng xoay người tung một cú đấm vòng cầu, luồng gió từ cú đấm thổi bay mái tóc cam của Sonia.

Khí lãng cuộn trào, may mà anh kịp thu tay, nếu không Leon chắc chắn sẽ tìm đến tận cửa.

Lục Dã: 'Hết hồn hà!'. 'Tôi, tôi mới là người hết hồn đây này.' Sonia mắt rưng rưng, 'Rõ ràng là lại chào hỏi, vậy mà lại đối xử với tôi như thế!'.

Lục Dã ngượng ngùng gãi đầu: 'Xin lỗi, bản năng cơ thể thôi, lần sau nhất định chú ý.'. 'Aura' giống như một chiêu thức chủ động hơn, cứ bật liên tục sẽ rất tốn mana/tinh thần lực.

Đó là lý do Thầy Lục không kịp phân biệt.

Mà phản xạ từ việc luyện tập 'Cận chiến' lại giúp anh tung ra đòn phản công trong nháy mắt.

Lục Dã vừa an ủi vừa thầm cảm thán trong lòng: 'Mình mạnh thật đấy!'. 'Thật là.' Đôi gò má Sonia ửng hồng vì máu dồn lên, cô thở phào một hơi, 'Nể tình cậu xin lỗi, tôi bỏ qua đấy!'.

Phía xa, một mỹ nhân tóc vàng mặc đồ đen rẽ qua góc phố, đi về phía điểm hẹn.

Nụ cười nhẹ nhàng nở trên môi, Cynthia bỗng nhướng mày, dừng bước.

Tiếng đối thoại của một đôi nam nữ vang lên.

Lục Dã nói: 'Xin lỗi, bản năng cơ thể thôi, lần sau nhất định chú ý.'.

Sonia đáp: 'Thật là, bỏ qua cho cậu đấy!'.

Sau vài giây suy nghĩ, Cynthia cười tươi rói, mắt cong thành hình trăng khuyết. 'Cộp, cộp, cộp' — tiếng giày cao gót nện xuống đất, áp lực Aura mạnh mẽ khiến du khách tự giác nhường đường.

Lục Dã đang hàn huyên với Sonia, cảm giác nguy hiểm đột ngột bùng nổ sau lưng.

Ngay cả khi đối mặt với bộ đôi Rồng Không Gian - Thời Gian, anh cũng chưa từng cảm nhận được sự khủng bố cấp độ này.

Trán Thầy Lục lấm tấm mồ hôi lạnh, trong tầm mắt hiện ra bóng hình của mỹ nhân tóc vàng, anh hơi ngẩn người: 'Cynthia?'.

Mỹ nhân tóc vàng mỉm cười, tà áo đen đung đưa theo gió, thong thả bước tới.

Trong chớp mắt, tim Thầy Lục run rẩy.

Sát khí!

Đây là sát khí thực chất hóa!

Sonia há miệng nhìn Lục Dã rồi nhìn Cynthia, mặt vẫn còn vệt hồng vì hoảng sợ lúc nãy.

Cynthia nhìn Sonia, mỉm cười nói: 'Đã lâu không gặp.'. 'A, vâng, đúng vậy...' Sonia lắp bắp, 'Lần trước là ở nhà thi đấu Wyndon.'. 'Cậu thiếu niên đó sao rồi?'. 'Nhờ, nhờ phúc của cô và Thầy Lục, Joen đã không còn nguy hiểm tính mạng, đang tiến hành điều trị phục hồi...'.

Rõ ràng là cuộc trò chuyện bình thường, nụ cười của Cynthia cũng rất dịu dàng, nhưng du khách xung quanh lại thưa dần.

Chủ tiệm treo bảng nghỉ bán, bế con gái chạy vội vào nhà.

Một cơn gió tiêu điều thổi qua khu phố thương mại, cuốn theo những chiếc lá khô.

Cynthia và Sonia trò chuyện rất vui vẻ, không khí hòa thuận, ấm áp lạ thường.

Lục Dã: '...'.

Anh siết chặt lớp áo mỏng trên người, rồi nhìn sang Gengar đang cứng đờ mặt mũi. 'Ghos?' Gengar nuốt nước bọt.

Rõ ràng mình chẳng làm gì, sao ai cũng có vẻ sợ hãi thế này.

Họ Lục tôi đây một đời thanh bạch, cần gì giải thích!

Lục Dã hắng giọng định mở lời.

Nụ cười dịu dàng của Cynthia nhìn sang: '?'.

Garchomp!

Đó chính là ánh mắt của một con Garchomp! 'Hôm nay cậu mới tới Canalave à?' Cynthia mỉm cười hỏi. 'Vâng, vì phải tham gia triển lãm ngày mai.' Sonia run cầm cập. 'Trùng hợp thế, gặp ngay người quen sao?'. 'A, không phải, tiểu thư Cynthia, cô nghe tôi giải thích...'.

Sonia lúc này mới phản ứng lại, tiểu thư Cynthia hiểu lầm rồi.

Nhưng mà, Sonia cảm thấy đầy uất ức.

Người bị thương rõ ràng là tôi mới đúng chứ!

Suýt bị một đấm đo ván, giờ lại bị thẩm vấn, thế mà hai người này còn vô tình phát cơm chó...

Khó quá đi, lẽ ra mình không nên đến Canalave! (;´Д`) 'Sonia.' Giáo sư Magnolia chống gậy chậm rãi đi tới, 'Hai vị này chính là người quen cháu nói sao?'.

Cynthia hơi ngạc nhiên: 'Giáo sư Magnolia?'. 'Đã lâu không gặp, Cynthia.' Giáo sư Magnolia gật đầu, 'Nghe nói cô và Lục Dã cùng một đội nghiên cứu, tin rằng sẽ đưa ra được thành quả đáng tự hào.'.

Cynthia nhìn Lục Dã đang đứng thẳng người, rồi hỏi Giáo sư Magnolia: 'Làm sao bà biết...'. 'Là Giáo sư Carolina nói cho tôi.' Giáo sư Magnolia cười đáp, 'Bà và Sonia vừa mới tới Canalave, không ngờ lại gặp hai vị.'.

Vừa mới, mới tới, Canalave...

Cynthia dần phản ứng lại.

Một vệt đỏ thắm hiện lên trên má, cô khẽ thốt lên một tiếng, cúi đầu xuống, mái tóc vàng xõa ra che đi khuôn mặt: 'Vâng... chúng cháu nhất định sẽ cố gắng.'. 『Cái cúi đầu ấy thật dịu dàng, như đóa hoa sen không chịu nổi gió lạnh mà e thẹn.』 Thầy Lục đang thưởng thức góc nghiêng thần thánh thì bỗng nhiên đầy dấu hỏi chấm.

Lục Dã: 'Chúng cháu?'.

Cynthia véo mạnh Lục Dã một cái, cả hai cùng cúi chào bậc tiền bối.

Giáo sư Magnolia mỉm cười từ ái: 'Hai đứa làm ta nhớ đến Sonia và Leon...'. 'Bà nội!' Lần này đến lượt Sonia xấu hổ. 'Ha ha, được rồi, Cynthia cô dẫn đường đi.

Canalave chắc cô thuộc hơn bọn ta.'. 'Không vấn đề gì.' Cynthia vén tóc mai, mỉm cười, 'Trước tiên hãy đến khu nhà khách của Thư viện Canalave.'.

Cynthia quay người, tao nhã đi phía trước.

Lục Dã bước theo, nói nhỏ: 'Vừa nãy em ghen à?'. 'Không có.' Cynthia nhìn thẳng phía trước. 'Anh nói rồi, ngoài Manh Manh Đát ra, anh sẽ không thích ai khác...'. 'Không có.'. 'Ơ?'. 'Im miệng.'.

Cynthia vẫn nhìn phía trước, má đỏ bừng, gằn từng chữ: 'Em không có.'. ...

Thầy Lục tâm trạng rất tốt.

Rõ ràng suýt bị 'đao', trong lòng lại thấy ấm áp. 'Này.' Lục Dã đưa cho Cynthia một thứ. 'Gì thế?' Cynthia không tình nguyện mở miệng.

Chương 459

'Vừa nãy anh mua bánh crepe ở góc phố, Sonia lại chào hỏi.'.

Lục Dã kể lại chuyện 'suýt một đấm đo ván Sonia' để giải thích vệt đỏ trên mặt cô ấy: 'Chuyện là như thế đấy.'.

Lục Dã nhún vai. 'Anh nghĩ tôi sẽ tin sao?'. 'Gengar có thể làm chứng!'. 'Ghos!' Gengar kéo mí mắt, trợn to hai mắt để biểu thị lòng trung thành.

Cynthia khoanh tay, ngón tay đặt lên cằm, nhìn quanh Gengar và Lục Dã.

Hồi lâu sau, Cynthia nở nụ cười nhẹ, khẽ nói: 'Về chuẩn bị báo cáo luận văn đi, không được lười biếng.'.

Lục Dã và Gengar nhìn nhau.

Không ngờ lần trước Manh Manh Đát cài Gengar làm nội gián... giờ lại thành một quân cờ then chốt! 'Cảm ơn mày nhé, Gengar.' Lục Dã rưng rưng cảm động. 'Ghos! ∧(;´Д｀∧)' Gengar cũng lộ vẻ mặt sống sót sau tai nạn.

Ánh mắt Cynthia dừng lại ở cái bánh crepe trong tay Lục Dã. 'Sợ em lại phân vân nửa tiếng nên anh mua trước cho em rồi.'. 'Vị gì thế?'. 'Kem.'. 'Ừm.'.

Hai người vai kề vai bước đi, 'răng rắc' nhai bánh crepe, ở giữa là Gengar đóng vai ranh giới đình chiến. 'Ghos~ (￣~￣)'.

Sonia nhìn theo bóng lưng họ, dìu bà nội, nói thầm vào tai bà: 'Trông họ tình cảm thật đấy.'. 'Cũng giống như cháu với Leon thôi.' Giáo sư Magnolia lộ vẻ 'ta đã thấu hiểu tất cả'. 'Bà nội!' Sonia lắc cánh tay bà, mắt hình ' > _ < '.

Giáo sư Magnolia cười khẽ không nói gì.

Khu nhà khách của hội nghị khoa học nằm gần Thư viện.

Phòng của Manh Manh Đát ở ngay cạnh phòng Thầy Lục.

Trong danh sách có những cái tên quen thuộc như Giáo sư Bill, Giáo sư Oak...

Họ đều chưa đến, Manh Manh Đát thì vẫn đang tự hờn dỗi chính mình.

Tuy nhiên, hiếm khi thấy dáng vẻ ghen tuông của cô, cảm giác cũng khá thú vị.

Lục Dã mỉm cười, bỗng nhiên sống lưng lạnh toát.

Không được, không thể tìm đường chết như Akin.

Lỡ đâu lần sau Garchomp cho một phát 'Dual Chop' thì xong đời!

Thu lại tâm trạng, Thầy Lục lướt xem giới thiệu về thành phố Canalave trên website chính thức.

Bên ngoài trời đã dần tối, Lục Dã ngáp một cái.

Vùng nước của thành phố Canalave đan xen nhau, đi tàu có thể đến các đảo lân cận như Đảo Newmoon, Đảo Fullmoon, Đảo Sắt.

Chủ nhân Đảo Sắt chính là Riley, người mà Lục Dã từng gặp qua một lần.

Còn Đảo Newmoon và Đảo Fullmoon là nơi cư ngụ của Darkrai và Cresselia.

Nhớ lại thông tin Valerie từng nhắc đến, Lục Dã hơi nhíu mày.

Trong TV hình như có một tập chuyên đề cập đến chuyện này: Thần Ác Mộng và Thần Mơ Đẹp mỗi năm đều đến Canalave để quyết chiến. 'Hai vị đó chắc không chọn đúng ngày này để tới Canalave đâu

nhỉ...'.

Lục Dã bước ra ngoài, ngước nhìn bầu trời sao xám xịt, xung quanh đã chìm vào tĩnh lặng.

Nhấn mở danh sách nhiệm vụ, Thầy Lục liếc nhìn 'Nhiệm vụ chính tuyến'. 【Mục tiêu nhiệm vụ: Đạt giải Vàng trong hội nghị khoa học thành phố Canalave.】 【Phần thưởng nhiệm vụ: Đá Mega cho Gengar *1】.

Tâm trạng Lục Dã rất vi diệu.

Cái này mà cộng hưởng năng lượng liên kết với Gengar... chẳng lẽ trực tiếp vắt kiệt mình sao? 'Giáo sư Oak, ngày mai giúp tôi một tay nhé...' Lục Dã lẩm bẩm. 'Ghos?' Gengar bỗng nhiên nhìn quanh, kỳ quái gãi đầu. 'Sao vậy?'. 'Tít tít... phát hiện dao động năng lượng khả nghi, đang phân tích mẫu vật.' Rotom báo cáo: 'Kết quả phân tích, tương đồng với Darkrai 90%, tít!'.

Lục Dã nhếch mép cười: 'Cậu nghĩ với tôi, xác suất 90% thì liệu có khả năng là Darkrai không?'.

Rotom im lặng.

Giữa màn đêm xám xịt, cả thành phố Canalave dường như đã chìm vào giấc ngủ.

Mây đen u ám che khuất mọi ánh sáng, xung quanh lặng ngắt như tờ.

Đột nhiên, mây đen lặng lẽ tan biến, lộ ra vầng trăng khuyết thanh khiết, những hạt sáng lung linh tỏa xuống.

Dưới ánh trăng, Thầy Lục nhìn thấy bóng dáng cao quý mông lung kia, trợn to mắt: 'Không phải Darkrai... là Thần Mơ Đẹp, Cresselia!?'.

Màn đêm buông xuống, thành phố Canalave vắng lặng.

Đội mũ quý tộc, mặc vest xanh, theo sau là một con Lucario — Riley nhìn đăm đăm lên bầu trời u ám, mím chặt môi, cố gắng chống lại cơn buồn ngủ đang ập tới.

Nếu nhìn kỹ, có thể thấy vị Hộ Vệ Aura cấp cao này có quầng thâm đậm dưới mắt.

Riley đã hai ngày hai đêm không ngủ.

Không phải anh không muốn ngủ, mà cứ hễ ngủ là lại rơi vào ác mộng, rồi lập tức giật mình tỉnh dậy vã mồ hôi lạnh.

Riley từ Đảo Sắt đi tàu đến Canalave chính là để điều tra và giải quyết nguồn gốc của những cơn ác mộng này. 'Trên điện thờ Đảo Newmoon không thấy tung tích của Darkrai.' Riley kéo thấp vành mũ, lẩm bẩm: 'Theo hành tung suy đoán, điểm đến khả dĩ nhất của nó đêm nay chính là thành phố Canalave.'.

Suốt bao năm qua, hai loài Pokémon cư ngụ tại Đảo Newmoon và Đảo Fullmoon đều có tập tính di cư.

Hơn nữa, hai loài này không phải là duy nhất, thậm chí có cả tộc quần riêng.

Với tư cách chủ nhân Đảo Sắt, Hộ Vệ Aura cấp cao...

Riley luôn tự coi việc điều đình tranh chấp giữa hai bên là nhiệm vụ của mình.

Chính nghĩa, sứ mệnh, tinh thần hy sinh...

đó chính là những đại danh từ dành cho Hộ Vệ Aura.

Lucario im lặng, đôi mắt đỏ phản chiếu bầu trời đen kịt, một vệt ánh trăng đâm xuyên mây đen bỗng làm nó mở to mắt.

Mây đen tan biến, dưới vầng trăng khuyết thanh khiết hiện lên một bóng dáng thánh khiết cao quý. 'Cresselia?!' Riley đứng dưới ánh trăng

ngẩng đầu, không thể tin vào mắt mình.

Hai chiếc sừng dài hình trăng khuyết, cơ thể màu xanh nhạt như chiếc thuyền nhỏ, hai dải lụa màu tím hồng đung đưa trước ngực, sau lưng là đôi cánh vòng cung màu hồng.

Đôi mắt dài hẹp ấy lóe lên ánh bạc.

Thần Mơ Đẹp, Cresselia.

Cô lơ lửng giữa không trung, tắm mình trong ánh trăng bạc, nhìn về phía bóng tối nào đó.

Truyền thuyết kể rằng, cô có khả năng xua tan ác mộng, dệt nên những giấc mơ đẹp, và giúp những người bị ác mộng hành hạ bình tĩnh trở lại. 'Cô ấy lại xuất hiện ở đây.' Riley nhấn mũ cúi đầu, 'Nghĩa là...

Darkrai đang ở gần đây!'.

Tại đồn cảnh sát gần Thư viện thành phố Canalave, Sĩ quan Jenny với quầng thâm mắt nặng trĩu, che miệng ngáp một cái.

Cơn buồn ngủ ập tới, đầu Jenny gật gù. 'Cộp!' Jenny nằm bò ra bàn làm việc, gối đầu lên cánh tay chìm vào giấc ngủ sâu. 'Lăn lóc', chiếc đèn pin trên bàn rơi xuống đất, luồng sáng vàng chiếu lên cửa sổ.

Một vệt khói đen cuộn trào lướt nhanh qua vầng sáng hình tròn trên cửa sổ, như một bóng người bí ẩn.

Bầu trời thành phố Canalave tĩnh mịch, ánh trăng thanh khiết, vài căn nhà vẫn còn ánh đèn leo lắt. 'Bà nội, con muốn nghe kể chuyện cổ tích Canalave nữa~' tiếng bé gái non nớt. 'Không còn sớm đâu, nếu con không ngủ là Darkrai sẽ tới bắt đi đấy.'. 'Oa, thế nó là kẻ xấu ạ?'. 'Trên đời không chỉ có thiện và ác đâu.' Bà nội chậm rãi nói: 'Có những Pokémon thân bất do kỷ, cũng có những Pokémon giúp người làm

thiện.

Quan trọng là con nhìn nhận thế nào, Pokémon cũng sẽ đối xử với con như thế.'. 'Ngáp... con buồn ngủ quá bà nội.'. 'Bà cũng thế...

để Marill hát ru cho con nghe nhé.'. 'Hổng chịu đâu, bà hát cơ~'.

Phía trên mái nhà, một bóng đen lướt qua, mọi thứ lại trở về tĩnh lặng. 'Nghe nói mỗi năm vào thời gian này đều là kỳ di cư của Darkrai và Cresselia.' Trên một chiếc xe Jeep, Giáo sư Bill cầm lái nói với Giáo sư Oak ngồi phía sau.

Crystal ở ghế phụ đội mũ tròn trắng, mắt sáng rỡ: 'Đó là dữ liệu chưa từng thu thập được...

Giáo sư Oak, cháu có nên chuẩn bị thu phục chúng không?'. 'Lục Dã đã cung cấp dữ liệu đồ giám của Darkrai rồi.' Giáo sư Oak cười đáp, 'Ngoài ra, Leader Byron đã khảo sát qua, mấy ngày này sẽ không có tình trạng bất thường đâu.'. 'Nhưng mà, cháu nghe người khác nói...' Bill gãi đầu, nhìn về phía trước, nói nhỏ: 'Leader Byron thường xuyên đi Đảo Sắt đặc huấn, rất ít khi để ý đến chuyện ở thành phố Canalave.'. 'Đó là vì con trai của Leader Byron, anh Roark, thường xuyên đến trông coi nhà thi đấu thay bố.' Crystal mỉm cười nói, 'Có lẽ cũng là một cách rèn luyện con cái.'.

Xe Jeep tiếp tục chạy trong đêm, cơn buồn ngủ dần kéo đến.

Khi chờ đèn tín hiệu giao thông chuyển từ đỏ sang xanh... 'A—' Bill che miệng ngáp, dụi mắt, 'Kỳ lạ, rõ ràng hôm qua mình đi ngủ sớm mà...'. 'Rầm!' Bill gục đầu xuống vô lăng ngủ khò khò.

Crystal thắt dây an toàn gục đầu sang một bên; Giáo sư Oak ở ghế sau khoanh tay, ngửa đầu ngáy o o.

Ngay phía trước chiếc xe Jeep, bóng dáng Darkrai dần hiện ra từ một đám đen.

Nó ngẩng đầu nhìn bầu trời, ánh mắt dừng lại ở Cresselia đang tắm mình trong ánh trăng, rồi đột ngột bay vút lên không trung. 'Tít tít... phát hiện dao động năng lượng khả nghi!' Rotom vung cánh tay máy, kinh hãi kêu lên: 'Phân tích mẫu vật, xác suất là Darkrai lên tới 99.9%, tít!'.

Lục Dã cạn lời liếc nhìn Rotom, rồi hất cằm về phía không trung: 'Cần gì cậu phải phân tích nữa?

Darkrai chẳng phải đang ở ngay kia rồi sao!'.

Rotom: '...'. 'Tách' — 'Đã chụp được bức ảnh quý giá, tít!' Rotom đắc ý.

Thầy Lục: '...'.

Chương 460

May mà tắt đèn flash nên không thu hút sự chú ý của chúng.

Lúc này, Thầy Lục đang đứng trên ban công tầng bốn, tầm nhìn phía trước không có gì che chắn.

Phía dưới là một khu rừng đen kịt.

Phía trên khu rừng, hai Pokémon truyền thuyết đang đối đầu nhau.

Darkrai lơ lửng trong làn sương đen mờ ảo, dang rộng đôi vuốt, bóng đen trên vai đung đưa theo gió.

Cresselia phía sau là vầng trăng khuyết, tắm mình trong ánh trăng, tĩnh lặng quan sát.

Cả hai Pokémon đều không để ý đến 'kẻ rình mò' Thầy Lục.

Hình bóng lóe lên, chúng trực tiếp lao vào giao chiến.

Lòng bàn tay Darkrai bắn ra 'Shadow Ball' (Quả Cầu Bóng Đêm), nhưng nó biến mất lặng lẽ khi chạm vào bức tường ánh sáng trước mặt Cresselia.

Darkrai giơ cao đôi vuốt sắc nhọn, đôi mắt lạnh lùng, lướt tới trên đỉnh đầu Cresselia, 'Shadow Claw' (Vuốt Bóng Đêm) đột ngột giáng xuống!

Thân hình Cresselia bỗng tỏa ra luồng sáng rực rỡ, sức mạnh trăng khuyết ngưng tụ thành 'Moonblast' (Luồng Sáng Trăng Khuyết) màu bạc tỏa ra theo hình tia! 'Bành!' Cả hai Pokémon đồng thời lùi lại, thở hổn hển, tiếp tục đối đầu. 【Bạn chọn giúp đỡ ——】 【Darkrai / Cresselia?】 Nếu đây là phó bản, chắc chắn các lựa chọn đã hiện ra rồi.

Nhưng cái Hệ thống rách nát này chẳng có động tĩnh gì, làm Thầy Lục tức nổ mắt.

Chẳng lẽ bắt mình tự ban nhiệm vụ cho mình sao?

Gengar liếm môi, tay cầm cuốn sổ nhỏ, đang ghi chép và học tập kỹ xảo chiến đấu của hai bên. 'Ghos~' Đột ngột, một vẻ thất vọng thoáng hiện trên mặt Gengar.

Thầy Lục trầm ngâm.

Darkrai, Cresselia...

đều có tộc quần, và gặp mặt là đánh nhau vốn là thiên tính của chúng.

Xét về thực lực, con Darkrai ở thành phố Alamos chắc chắn là mạnh nhất, ngang hàng thần linh.

Còn con Darkrai trước mắt này, đại khái khoảng cấp Thiên Vương, cùng lắm là bằng trình độ con Darkrai của Dakto. 'Xem ra Manh Manh Đát đã ngủ say rồi.' Lục Dã nhìn lại phía sau, chạm tay vào túi áo, mảnh 'Lunar Wing' (Lông Vũ Trăng Rằm) đang ẩn hiện ánh sáng. 'Ra khỏi nhà mang theo vật phẩm quan trọng... quả nhiên không bao giờ sai.' Lục Dã lẩm bẩm. 'Bố y!' Một luồng ánh sáng trắng vọt ra từ PokéBall, Sylveon tắm mình trong ánh trăng, đôi mắt phản chiếu hình bóng Cresselia.

Nó vươn dải lụa khẽ lay cánh tay Lục Dã.

Lục Dã hơi sững sờ. 'Bố y.' Trong đôi mắt tròn màu xanh lam của Sylveon rực lên tia sáng khao khát trở nên mạnh mẽ.

Nếu có thể được Cresselia truyền thụ... dù cô ấy không bằng con Darkrai ở Alamos kia, thì chắc chắn cũng sẽ có tiến bộ. 'Bố y!' Chiếc nơ của Sylveon lung linh dưới ánh trăng, nó lại khẽ gọi một tiếng. 'Anh hiểu rồi.' Lục Dã bất lực mười cười: 'Nói trước nhé, không

được dùng Moonblast để phá nhà đâu...

đến chỗ Giáo sư Rowan phá thì không vấn đề gì, rõ chưa?'.

Nụ cười ngọt ngào nở rộ trên mặt Sylveon: 'Bố y~!'.

Lục Dã thẫn thờ trong giây lát, bỗng cảm thấy như con gái đã qua thời kỳ phản nghịch, lòng 'người cha già' thấy thật an ủi. 'Vậy thì.' Lục Dã lật tay, hiện ra PokéBall của Gengar, nhìn lên bầu trời đêm: 'Xin lỗi nhé, Darkrai nhỏ!'. 'Phải ngăn cản cuộc đấu tranh của chúng lại.' Riley cưỡi Salamence đáp xuống khu rừng phía sau Thư viện.

Trên một khoảng trống thoáng đãng bên bờ suối, hai Pokémon đang chiến đấu dữ dội.

Chiêu 'Dark Pulse' (Xung Kích Bóng Đêm) đen kịt va chạm mạnh mẽ với 'Moonblast' màu bạc giữa bầu trời đêm.

Hai vòng tròn ánh sáng bùng phát độ sáng chói mắt, Riley đưa tay che mắt, đột nhiên trợn to.

Giữa tâm điểm va chạm, một con Gengar lơ lửng, cơ thể hiện ra lớp màng bảo vệ rực rỡ của chiêu 'Protect'. 'Oanh long!' Năng lượng trút xuống lớp màng, xuất hiện những vết nứt 'răng rắc'. 'Không thể nào...' Riley há hốc mồm, khàn giọng lẩm bẩm: 'Chỉ bằng sức mình mà chống đỡ được đòn tấn công của hai Pokémon truyền thuyết sao?'.

Dù là nhờ sức mạnh của 'Protect', nhưng điều đó cũng quá kinh hồn! 'Ghos!' Giây tiếp theo, Gengar đưa hai tay ra, những 'Hố Đen' nhỏ xoay tròn ngưng tụ trong lòng bàn tay.

Hai luồng năng lượng đen và bạc bị hút sạch vào 'Dark Void' (Hố Đen).

Mọi thứ như thể vụ nổ bị thu nhỏ lại thành một điểm, bầu trời đêm lại trở nên tĩnh lặng.

Darkrai và Cresselia cùng im lặng. 'Ghos~! (ᵕ̤ ᴗ)' Gengar cười nhe răng, chập hai cái 'Hố Đen' lại làm một, giơ cao trên đầu.

Ngay sau đó, nó bưng 'Hố Đen khổng lồ' quay sang phía Darkrai.

Darkrai: '...'.

Gương mặt lạnh như băng của nó thoáng sụp đổ, lộ ra một tia kinh hãi: Σ(°△°|||) Tên này, tại sao cũng biết dùng 'Dark Void', mà dùng còn thuần thục hơn cả mình?

Cái này chẳng phải là chiêu thức độc quyền (Signature Move) của mình sao?

Chỉ có gia tộc Darkrai mới biết 'Dark Void', ngươi rốt cuộc là ai!

Cresselia nhìn Gengar, ngẩn người trong chớp mắt.

Một giây, hai giây, ba giây... vòng sáng sau lưng tan biến, Cresselia cúi đầu xuống một cách đầy nữ tính và có chút e thẹn.

Riley ngước nhìn bầu trời đêm, thẫn thờ hồi lâu.

Hình bóng Gengar giữa trời đêm để lại ấn tượng không thể phai mờ trong lòng anh. 'Rốt cuộc là Huấn luyện viên nào...' Riley cảm thấy cổ họng khô khốc. 'Gengar.' Bất chợt, tiếng chỉ huy rõ ràng vang lên từ đằng xa.

Riley quay đầu nhìn về phía Huấn luyện viên bước ra từ rừng sâu, Aura trong người anh dường như bắt đầu sục sôi vì nỗi sợ hãi đối với người đàn ông này.

Đồng tử co rụt, Riley như thấy được một vị tiền bối đáng kính, không thể tin nổi thốt lên: 'Thầy, Thầy Lục!'.

Lục Dã không trả lời, nhìn lên bầu trời: 'Hố Đen!'.

Riley quay phắt lại nhìn 'Hố Đen' đang xoay tròn đầy năng lượng trong tay Gengar.

Sao có thể chứ?!

Chiêu thức mà truyền thuyết nói chỉ Darkrai mới nắm giữ, sao Gengar cũng học được!

Giây tiếp theo, 'Hố Đen' trong tay Gengar bùng nổ, luồng khí trắng cuốn theo cành cây, đá vụn và dòng nước lao thẳng vào người Darkrai! 'Đùng!!' Thầy Lục giật nảy mình.

Anh đâu có định đánh tàn phế nó...

Theo lý thì 'Dark Void' chỉ có hiệu quả gây ngủ, không có sát thương mới đúng.

Đuổi được nó đi là hoàn thành nhiệm vụ rồi.

Nhưng cái này...

Chắc là vì con Darkrai này yếu hơn con ở Alamos nhiều, lại còn bị tiêu hao thể lực do đánh với Cresselia trước đó.

Lục Dã: 'Thôi bỏ đi... chiêu thức bất hợp pháp đâu chỉ có một cái này.'.

Khói bụi tan đi, Darkrai khoanh tay lơ lửng trên không, hơi thở có chút rối loạn.

Trên người Gengar, nó cảm nhận được một áp lực và nỗi sợ như đối với bậc tiền bối.

Còn vị Huấn luyện viên thần bí đang đứng sau lưng Gengar kia...

Darkrai nhìn Lục Dã, ánh mắt lóe lên liên tục. 'Xin lỗi, cậu có thể rời khỏi Canalave được không?' Lục Dã mở lời, thử dùng 'Aura' giao tiếp với Darkrai. 'Tôi biết cậu không có ác ý... chỉ là hiện tại thành phố Canalave có những người và việc quan trọng đối với tôi.

Hy vọng cậu có thể rời đi.' Lục Dã nheo mắt, 'Nếu không...'.

Lục Dã thầm nghĩ: Mình sẽ cho cậu một 'phát đại bảo kiếm' rồi mới tống đi đấy!

Lục Dã nói tiếp: 'Loại tà thuật này, ngay cả tôi cũng khó mà khống chế được đâu!'. 'Ghos!' Gengar lơ lửng cạnh Lục Dã, chống nạnh gật đầu.

Darkrai bỗng thấy lạnh sống lưng.

So với những bậc tiền bối sống hàng trăm năm thì mình tuy chỉ là 'Darkrai nhỏ' nhưng cũng là hạng xuất sắc rồi.

Thế mà con Gengar này dùng 'Dark Void' còn thạo hơn cả mình...

Vô lý, quá vô lý! 'Nhân loại, ngươi đang uy hiếp ta?' Darkrai nhắm mắt, lạnh lùng nói: 'Ngươi nghĩ ngươi làm được sao?'.

Lục Dã trầm ngâm: 'Đúng là tôi biết các Pokémon truyền thuyết đều rất có lòng tự tôn...'. 'Ta nói cho ngươi biết!' Darkrai gầm lên, 'Hôm nay ta mà muốn đi khỏi đây, không ai giữ được ta hết!'.

Lục Dã và Gengar: '...'.

Riley và Lucario: '...'. 'Ý ta là tất cả các ngươi ở đây.' Darkrai nhìn quanh, 'Ta mà muốn đi, Arceus cũng không giữ được, ta nói đấy!'.

Ngay lập tức, bóng dáng Darkrai chìm xuống, lặn vào bóng tối đen kịch.

Cuối cùng chỉ còn lại làn khói trắng cuộn trào và đôi mắt xanh thẳm, Darkrai nói với Lục Dã: 'Ta không phải là sợ đâu... chỉ là tạm thời rút lui, ngươi hiểu chứ?'.

Lục Dã: 'Đương nhiên, mời cậu cứ tự nhiên.'.

Darkrai thở phào nhẹ nhõm, dần biến mất vào bóng tối.

Một lời nhắn gửi từ xa truyền đến: 'Hẹn ngày không tái ngộ!'.

Bầu trời đêm thanh khiết, vầng trăng sáng cao vời vợi.

Riley nhìn Thầy Lục và Gengar với vẻ kính sợ, bỏ mũ quý tộc xuống: 'Thầy Lục, được gặp anh thật là vinh hạnh.'. 'Cậu là ai vậy?' Lục Dã ngẩn người, 'Ngài Aaron sống lại à?'.

Riley: 'Chúng ta từng gặp nhau rồi mà...

đó là tổ tiên của tôi.'. 'À nhớ ra rồi.' Lục Dã đùa: 'Cậu là Aaron của Đảo Sắt, à không, Riley.'. 'Chính là tôi.'.

Riley kể lại chuyện mình truy đuổi Darkrai đến Canalave.

Lục Dã trầm ngâm gật đầu, tâm trạng hơi vi diệu.

Không ngờ đi công tác lại va phải chuyện này...

Nhưng mà cũng coi như có niềm vui bất ngờ.

Lục Dã nhìn sang Cresselia đang lơ lửng, mỉm cười thân thiện: 'Tôi nghĩ chúng ta còn có thể trò chuyện thêm một lát.'.

Cresselia dần hạ xuống, khẽ gật cái đầu hình trăng khuyết. 『Cảm ơn sự giúp đỡ của bạn, nhân loại.』 Thần giao cách cảm mang giọng nữ dịu dàng vang lên.

Chương 461

'Chuyện nhỏ ấy mà.' Lục Dã xua tay, 'Quà cáp thì không cần đâu, nhảy một bài Vũ Điệu Trăng Rằm (Lunar Dance) rồi cho xin mấy cái lông vũ là được.'.

Chiêu thức độc quyền 'Lunar Dance' của Cresselia có thể hội tụ năng lượng trăng khuyết và ban phúc cho con người hoặc Pokémon.

Anh tin rằng sau khi được 'Lunar Dance' cường hóa, nhóc Sylveon sẽ đuổi kịp đội hình chính và giành lại ngôi vị đại tỷ. 【Lunar Dance: Điệu nhảy kêu gọi trăng khuyết, tuy bản thân sẽ rơi vào trạng thái kiệt sức nhưng có thể hồi phục hoàn toàn trạng thái cho Pokémon tiếp theo ra trận.】 Cresselia: ???

Nhảy một bài là được...

Ta thấy ngươi là muốn ta chết thì có!

Riley nhìn Thầy Lục đang đứng trong kết giới của Cresselia, có chút ngơ ngác.

Đây...

đây thực sự là Aura Guardian trong ấn tượng của mình sao?

Chính trực, lương thiện, đầy tinh thần hy sinh... giống như Thầy Lục người đã bình định Regigigas, cứu nguy cho thành phố Snowpoint? "Có thể đổi điều kiện khác được không?" Cresselia dùng giọng nữ ôn nhu hỏi. "Vậy cũng được, không cần lông vũ nữa, nhảy một điệu là được rồi." Thầy Lục nói.

Cái cảm giác đại ác nhân này là sao đây!

Chẳng giống Aura Guardian gì cả, trông cứ như thủ lĩnh tổ chức phản diện đang chinh phục Pokémon huyền thoại ấy!

Riley sững sờ hồi lâu, kéo thấp chiếc mũ quý tộc, ánh mắt khẽ động.

Thấp thoáng, anh cảm thấy mình đã nắm bắt được một đạo lý mà trước đây chưa từng lĩnh ngộ.

Nếu cứ cứng nhắc làm việc theo khuôn mẫu, thì lấy ai để chế ngự những tên phản diện hung hãn kia.

Chỉ có kẻ hiểu rõ mánh khóe hơn cả phản diện, hành sự quyết đoán hơn, thậm chí biết mượn sức mạnh của Pokémon huyền thoại, mới có thể dùng nguồn sức mạnh này vào con đường đúng đắn. "Ngài muốn Cresselia ban sức mạnh tân nguyệt cho Pokémon của mình sao?" Riley hỏi.

Lục Dã ngạc nhiên: "Sao ông biết?" Quả nhiên là thế, Riley mỉm cười: "Thân là Aura Guardian, tôi cũng có chút thủ đoạn nhận biết." Ngay sau đó, Riley quay sang Cresselia đang tỏa sáng rực rỡ.

Đôi cánh hình vòng cung của nó tỏa ra những vầng sáng bạc trong đêm tối. "Kính thưa Cresselia." Riley đặt tay lên ngực, "Vị tiên sinh Lục Dã này là Aura Guardian từng nhiều lần hóa giải khủng hoảng cho vùng Sinnoh." "Chắc hẳn ngài cũng cảm nhận được luồng Aura đặc biệt trên người anh ấy." Riley nói, "Tôi tin rằng, anh ấy sẽ mang danh tiếng của Cresselia đến và an ủi nhiều người đang gặp hoạn nạn hơn nữa." Ánh mắt Riley rực cháy: "Tôi xin thề nhân danh Aura." Trong trận chiến ở đền Snowpoint, Thầy Lục từng có duyên gặp gỡ Riley một lần.

Lúc này, Lục Dã kinh ngạc nhìn nghiêng khuôn mặt Riley.

Mang danh tiếng của Cresselia đến với nhiều người hoạn nạn?

Sao ông biết nhà tôi có Sylveon chuyên đánh giải người hâm mộ với Little Cup cơ chứ!? "Mẹ kiếp... cái này ảnh hưởng đến tiền đồ

quá." Lục Dã lần đầu tiên có ấn tượng trực quan về hai chữ 'danh tiếng'.

Cresselia đôi mắt thon dài, tĩnh lặng và bình hòa, nhìn chằm chằm Lục Dã.

Những lời của Riley khiến lòng Cresselia gợn sóng.

Hóa ra vừa nãy anh ta không phải đang đe dọa mình.

Dù sao thì một Aura Guardian, nghĩ thế nào cũng không thể là người xấu... nhỉ?

Thầy Lục và Cresselia bốn mắt nhìn nhau.

Lục Dã thành khẩn nói: "Tôi là người vụng chèo khéo chống.

Những gì anh ấy vừa nói chính là ý của tôi." Riley đứng một bên, gật đầu khẳng định chắc nịch. "..." Cresselia cuối cùng cũng tin.

Dù sao thì vừa rồi vị Trainer này đã đứng ra điều đình trận chiến giữa nó và Darkrai.

Nếu anh ta thực sự có tư tâm, chỉ cần liên thủ với Darkrai đánh bại mình, sau đó thừa cơ thu phục là xong.

Không cần thiết phải đánh đuổi Darkrai làm gì cho phiền phức. "Tôi có thể hiến tế một đoạn Vũ Điệu Ánh Trăng (Lunar Dance)." Cresselia ngẩng đầu nhìn vầng trăng khuyết trong trẻo, rồi lại cúi xuống nhìn Lục Dã. "Cần ban phước cho Pokémon nào?" "Không thể tăng Buff cho cả đội một lượt sao?" Lục Dã tiếc nuối hỏi.

Khuôn mặt thánh khiết của Cresselia khẽ dao động.

Ta thấy ngươi vẫn là muốn ta chết thì đúng hơn!

Riley thấp giọng nói: "Thầy Lục, đợi đến khi trời sáng, e rằng đoạn Vũ Điệu Ánh Trăng này cũng khó duy trì..." Trận chiến với Darkrai đã tiêu tốn rất nhiều HP của Cresselia.

Kỹ năng Lunar Dance vào ban ngày cũng sẽ bị giảm hiệu quả đáng kể.

Lục Dã khẽ gật đầu, quả PokéBall trong lòng bàn tay bắn ra một luồng sáng đỏ, hiện ra bóng dáng của Sylveon.

Sylveon ngẩng cao đầu, chiếc nơ bướm ở cổ và những dải lụa hồng đung đưa dưới ánh trăng.

Tiếng kêu Growl linh động và nhẹ nhàng, như lớp lụa mỏng thổi bay những đám mây đen, rắc xuống mặt hồ khúc nhạc dưới trăng — "Bố y! (Lẹ lên cái coi!)" Riley & Cresselia: "..." "Mạo muội hỏi một câu, tính cách của nó lúc nào cũng thế này à?" Riley không giấu được sự tò mò, nhỏ giọng hỏi. "Đúng vậy." Lục Dã thản nhiên đáp, "Rất dễ thương đúng không?" "Bố y ~" Sylveon kiêu ngạo ngẩng đầu. "Nhờ người ta giúp đỡ thì phải lễ phép một chút chứ." Lục Dã ngồi xổm xuống xoa xoa đầu Sylveon, nhìn Cresselia đang lơ lửng trên không trung, nghiêm túc nói: "Làm phiền ngươi rồi, Cresselia!" Tức thì, luồng Aura nhu hòa hóa thành những hạt sáng xanh lam mờ ảo, tràn vào cơ thể Cresselia.

Luồng Aura thuần khiết như đến từ Cây Thế Giới này khiến Cresselia không nảy sinh chút kháng cự nào.

Riley trợn tròn mắt.

Truyền Aura của bản thân cho sinh mệnh khác...

Đây là cách sử dụng cực cao cấp, giống như tổ tiên Sir Aaron vậy! "Trên con đường Aura Guardian này..." Riley giữ lấy chiếc mũ, thầm nghĩ: "Mình còn phải học hỏi nhiều lắm..." Cresselia cảm nhận được luồng Aura tràn đầy.

Sao, sao có thể như vậy!

Luồng Aura này... thật thân thiết! "Đã...

đủ rồi." Thần giao cách cảm của Cresselia truyền tới một sự run rẩy nhẹ. "Thêm chút nữa không?" Lục Dã ngạc nhiên. "Cũng... không phải là không được..." Một lát sau, Cresselia ngẩng đầu nhìn vầng trăng khuyết, khôi phục lại trạng thái toàn thịnh như trước trận chiến. "U ~!" Tiếng kêu không linh vang lên, Cresselia bay lên trời, rắc xuống ánh trăng trong vắt.

Sylveon ngẩng đầu, đôi mắt xanh thẳm phản chiếu bóng dáng Cresselia, trong lòng dần bùng cháy một niềm tin.

Mình nhất định cũng sẽ trở nên mạnh mẽ như nó... thậm chí vượt qua nó.

Trên bầu trời đêm, Cresselia vỗ đôi cánh vòng cung, những sợi lông vũ như dải lụa mỏng rắc xuống ánh sáng bạc của mặt trăng.

Mây đen lặng lẽ tan đi, vầng trăng khuyết treo trên nền trời giao hòa với Cresselia, tỏa xuống một luồng ánh trăng trong trẻo, chiếu sáng bãi cỏ nơi Sylveon đang đứng.

Những hạt sáng lấp lánh rơi xuống người Sylveon.

Tắm mình trong ánh trăng, Sylveon nhắm mắt lại, tĩnh lặng đứng đó. "Thật đẹp." Riley không kìm được thốt lên.

Lục Dã gật đầu, chậm rãi nói: "Giống như đang dệt nên một giấc mộng đẹp vậy." Kỹ năng Lunar Dance của Cresselia dệt nên những dải lụa ánh trăng mỏng manh, rắc xuống toàn bộ thành phố Canalave.

Gần thư viện, tại đồn cảnh sát.

Cảnh sát Jenny che miệng ngáp một cái, dụi dụi mắt. "Vừa nãy mình ngủ quên sao?" Nhìn vào lịch trình treo trên tường, Jenny lập tức ngồi thẳng lưng, lấy lại tinh thần. "Hôm nay phải đến sảnh triển lãm của thư viện.

Giáo sư Oak, Giáo sư Rowan... biết đâu còn được gặp cả Thầy

Lục." "Cố lên Jenny, hôm nay lại là một ngày trực ban nỗ lực!" Thành phố Canalave, trong một ngôi nhà dân.

Bé gái tóc bím ôm Marill, gục đầu bên gối bà nội ngủ thiếp đi.

Người bà vừa tỉnh giấc, khẽ vỗ nhẹ lưng cô bé, nhìn ra ngoài cửa sổ. "Là ngài sao, Darkrai..." Bà lão nhớ đến câu chuyện cổ tích nghe được hồi nhỏ, khẽ hỏi.

Không có tiếng trả lời.

Bà lão lắc đầu, mỉm cười từ ái.

Dỗ dành cô bé bên gối, chờ đợi trời sáng.

Đèn tín hiệu nơi góc phố chuyển từ đỏ sang xanh.

Giáo sư Bill với mái tóc xoăn vươn vai một cái, rên rỉ: "Ngủ sướng quá đi mất..." "Lạ thật, trời đã sáng rồi sao?" Crystal dụi mắt, nhìn về phía đông đang ửng hồng. "Xem ra là Darkrai và Cresselia đã bay ngang qua bầu trời đêm rồi." Ở ghế sau, Giáo sư Oak nghiêm túc nói. "Hả?" Hai người đồng thanh.

Giáo sư Oak khoanh tay, nhắm mắt gật đầu, bỗng nhiên ngâm nga: "Chúc ngủ ngon và Ác mộng, làm thế nào mà Komala vẫn ngủ say như chết thế kia." Chẳng hiểu cụ nói gì cả...

Bill gãi gãi đầu, cười khổ nói: "Tóm lại, cứ đến thư viện trước đã!" ...

Phía ngoài khu rừng mật, trên bãi cỏ thoáng đãng.

Lunar Dance của Cresselia kết thúc, phương đông đã hửng sáng.

Dưới sự gia trì của sức mạnh tân nguyệt, dải lụa của Sylveon tỏa ra ánh bạc nhạt, bộ lông trắng tuyết như được phủ một lớp hào quang. "Đây là..." Giọng Cresselia có chút mệt mỏi, "...giới hạn tối đa mà tôi có thể làm." Nhờ Buff của Cresselia, các kỹ năng Moonblast

(Tia Sáng Mặt Trăng) và Dazzling Gleam (Ánh Sáng Chói Lòa) của Sylveon sẽ được tăng cường đáng kể.

Tuy không biết chiến lực thực tế của nhóc tỳ này ra sao, nhưng lần sắp xếp đội hình tới, chắc chắn sẽ có một đợt cập nhật phiên bản quan trọng. "Vất vả cho ngươi rồi." Lục Dã gật gật đầu, lục lọi trong lòng một hồi, lôi ra một cọng thảo dược màu xanh đậm: "Làm một cọng không?" Cresselia ngẩn người: "Đây là cái gì?" "Thảo Dược Phục Hồi (Revival Herb)." "Tôi muốn hỏi là, tại sao anh lại mang theo thứ này bên người?" Lục Dã thở dài một tiếng: "Chuyện kể ra thì dài lắm...

Nếu ngươi có nhảy đến mức kiệt sức... tôi còn có thể dùng Trị Liệu Sóng Cảm (Heal Pulse) và Thảo Dược Phục Hồi để kéo ngươi dậy." Quả Dive Ball bên hông rung lắc.

Đội y Rùa Blastoise đeo kính râm thầm lặng giơ một ngón tay cái tán thưởng.

Tuy là đồ tự trồng, nhưng chưa qua thử nghiệm lâm sàng.

Cứ để Pokémon khác thử nghiệm trước, chắc chắn không sai vào đâu được...

Cresselia: "..." Đây, đây chẳng lẽ chính là ý thức khủng hoảng của một Aura Guardian sao?! "Thôi khỏi đi." Cresselia lễ phép từ chối, ngẩng cái đầu hình trăng khuyết nhìn lên bầu trời đang hửng sáng. "Tôi cũng đến lúc phải đi rồi." Riley đứng bên cạnh vô thức gật đầu.

Con Cresselia cư ngụ trên đảo Fullmoon này là biểu tượng tinh thần của người dân trên đảo.

Mỗi năm nó đều theo chân Darkrai để mang lại sự chữa lành cho những con người bị ác mộng quấy nhiễu.

Lúc này nhiệm vụ đã hoàn thành, nó quay về đảo Fullmoon.

Cũng không uổng công mình xuất phát từ đảo Iron, một mực theo đuổi tới đây.

Trong truyền thuyết, Cresselia được mệnh danh là biểu tượng của tân nguyệt, nhưng biểu hiện chiến lực và sự hiện diện thực sự có chút mờ nhạt.

Thầy Lục cũng không có ý định thu phục nó.

Một là, nhóc tỳ nhà mình đã có 'sức mạnh tân nguyệt', lại đeo thêm Lunar Wing (Lông Vũ Ánh Trăng) vào, không gian trưởng thành là cực lớn.

Có Sylveon ở đây, buổi tối cũng chẳng lo gặp ác mộng.

Hai là, mình vẫn còn một quả trứng Pokémon đang chờ ấp.

So với những Pokémon huyền thoại đã trưởng thành, Thầy Lục thích cảm giác thành tựu khi nuôi dưỡng từ con số không hơn...

Miễn là đừng kéo cả đội phá nhà đến là được. "Rảnh thì thường xuyên liên lạc nhé." Lục Dã vẫy vẫy tay: "Đến giúp nạp năng lượng cho lông vũ hay gì đó, giá cả dễ thương lượng!" Cresselia im lặng một hồi, bỗng thấy sống mũi cay cay.

Chương 462

Hóa ra đến cuối cùng, ngươi vẫn đang có ý đồ với lông vũ của ta! "Ghos ~! (￣▽￣)/" Càng ngày càng giống Trainer, Gengar cũng vẫy vẫy đôi tay nhỏ.

Cresselia nhìn Gengar, trong đầu hiện lên cảnh tượng vừa rồi, nói với Lục Dã: "Vào đêm trăng khuyết, đặt Lunar Wing dưới ánh trăng, tôi sẽ nghe theo tiếng gọi mà đến." "Anh... chắc hẳn đã có một chiếc Lunar Wing rồi, thứ đó với sức mạnh bản nguyên của tôi không khác gì nhau." Cresselia cảnh giác nói, "Nên đừng có lấy từ trên người tôi nữa." Lục Dã hơi ngẩn ra.

Cứ ngỡ Cresselia sẽ từ chối cơ... ai dè vừa quay đi đã đồng ý luôn! "Không vấn đề." Lục Dã cười cười, "Hẹn ngày tái ngộ." Cresselia khẽ gật đầu, vỗ đôi cánh vòng cung, dần dần bay lên không trung.

Sylveon ngẩng đầu nhìn theo, khẽ kêu: "Bố y ~~" Bên tai truyền đến lời cảm ơn của Sylveon.

Cresselia nở một nụ cười đầy tính nhân văn.

Vạch ra một quỹ đạo tuyệt mỹ trên bầu trời, như thể nó đang kéo theo một dải cực quang, dần biến mất sâu trong tầng mây. ...

Sự kiện tạm thời khép lại.

Lục Dã quan sát Sylveon, xoa xoa cằm. "Bố y?" Sylveon chớp chớp đôi mắt tròn xoe, trên người vẫn đang trong trạng thái phát sáng 'lấp lánh'.

Sức mạnh tân nguyệt này trông cũng khá đẹp...

Thầy Lục rơi vào trầm ngâm.

Tuy cách đánh của nhóc tỳ này rất hung hãn, nhưng hiệu ứng ánh

sáng kiểu 'Thiếu nữ phép thuật' này lại hợp với Sylveon đến lạ kỳ. "Thật không tệ." Lục Dã khen ngợi. "Bố y ~~" Sylveon lộ ra nụ cười, khẽ nghiêng đầu, vểnh vểnh tai.

Chứng kiến một trận ẩu đả tàn khốc và một vụ giao dịch mờ ám, Riley bước lên, dùng kính ngữ nói: "Thầy Lục, vẫn chưa thỉnh giáo ngài, vì sao ngài lại ở đây." "Đến tham gia hội nghị nghiên cứu khoa học." Lục Dã cười đáp, "Nhưng mà, xác suất cao là tôi đến để làm nền thôi." Riley tỏ thái độ kính trọng.

Khi ở đền Snowpoint, Thầy Lục với tư cách là nhà ngôn ngữ học cổ đại đã để lại ấn tượng sâu sắc cho anh.

Còn lần này, anh đã có nhận thức toàn diện hơn về thực lực của Thầy Lục.

Sau một hồi trò chuyện.

Lục Dã biết được Riley thụ thác của Gym Leader Byron để điều tra tình trạng ác mộng xuất hiện gần đây ở thành phố Canalave.

Bản thân Byron thì đang tham gia công tác khai quật hài cốt quy mô lớn ở đảo Iron nên không thể dứt ra được. "Roark và Byron... nhà họ đều là những kẻ cuồng hóa thạch nhỉ." Lục Dã cảm thán.

Riley gật đầu, mỉm cười: "Tôi dự định khởi hành về đảo Iron và báo cáo sự việc lần này." "Tôi nghĩ khi rảnh rỗi, Gym Leader Byron cũng sẽ đến cảm ơn ngài." "Cảm ơn thì không cần đâu, bản thân tôi cũng có thu hoạch rồi." Lục Dã nhìn lại nhà khách phía sau, nói: "Trời không còn sớm nữa, ngày mai còn phải tham gia báo cáo... chúng ta chia tay tại đây nhé." "Tất nhiên rồi." Riley lùi lại nửa bước, cúi chào sâu: "Vẫn phải cảm ơn ngài vì lần ra tay giúp đỡ này!" Lục Dã gật đầu, đi vào rừng vài mét rồi lại quay người đi tới. "Ngài quên gì sao?" Riley hỏi. "Không phải." Lục Dã hơi ngại ngùng, "Thư viện hơi xa... muốn mượn con Salamence của ông một chút." ...

Gió đêm thổi nhẹ.

Riley và Thầy Lục cưỡi trên lưng Salamence, chẳng mấy chốc đã đến nhà khách.

Lục Dã đứng vững trên sân thượng tầng đỉnh, tiện tay truyền cho Salamence một phát Aura, cười nói: "Đa tạ nhé!" "Hống ngô!!" Salamence mắt đỏ rực, lớn tiếng đáp lại. "Bình, bình tĩnh lại nào, Salamence!" Cuối cùng, Riley cũng thành công trấn an được Salamence. "Vậy thì, Thầy Lục, hẹn ngày tái ngộ." Riley lau mồ hôi lạnh.

Lục Dã khẽ gật đầu, vẫy vẫy tay. "Hống ngô..." Salamence nhìn Lục Dã một cách oán hận, vỗ đôi cánh, biến mất trong màn đêm thẳm. "Mệt quá đi mất..." Vừa vượt ải 'phó bản', lại thành công cường hóa cho Sylveon một vố.

Thầy Lục nắn vai, xoay xoay cánh tay, ngẩng đầu lẩm bẩm: "Cả đêm không ngủ, mai còn phải tăng ca..." "Bỗng nhiên có thể thấu hiểu cảm giác của ai đó rồi..." Rotom lơ lửng giữa không trung, màn hình liên tục chuyển đổi những tấm ảnh chụp cận cảnh Cresselia và Darkrai. "Chụp được những bức ảnh quý giá rồi, lạch tạch!" Rotom đắc ý nói. "Ừm... cái thứ này không biết buổi báo cáo ngày mai có dùng được không." Lục Dã trầm ngâm: "Coi như là chuẩn bị tư liệu cả đêm... không uổng công đồng ý với Manh Manh Đát." "Đi thôi." Lục Dã lững thững quay người. "Về đánh một giấc đã, tỉnh dậy ăn sáng... lần này không tự nấu nữa." "Thấu hiểu vạn tuế, lạch tạch! ヽ(≧∀≦)ﾉ" Ngày 7 tháng 4, thứ Tư.

Mặt trời mọc lên từ đường bờ biển phía bên kia cảng, chiếu rọi những cánh buồm trắng.

Buổi sáng tinh mơ mờ ảo, vẫn có thể thấy một vầng trăng khuyết treo lơ lửng trên không trung.

Trong làn sương mù như lụa mỏng, Cresselia kéo theo một dải cực quang, rắc xuống những hạt sáng nhạt, dần dần ẩn mình.

Nếu Thầy Lục ở đây, chắc chắn sẽ cà khịa rằng kẻ bay qua bầu trời lại không phải là nhiếp ảnh gia ngự dụng Ho-Oh.

Lúc này, anh đang ngồi ở nhà hàng buffet của nhà khách, vẻ mặt ngái ngủ khuấy ly cà phê đen. "Không ngủ ngon sao?" Shirona mặc một chiếc áo khoác gió màu đen, cổ quàng khăn lông đen sang trọng, đeo phụ kiện tóc màu Oreburgh.

Cô ngồi xuống vị trí trước mặt, liếc nhìn Lục Dã một cái. "Đêm qua em thấy Cresselia." Khói từ ly cà phê đen bốc lên, Lục Dã cầm thìa, tay chống má nói: "Có lẽ là con cư ngụ trên đảo Fullmoon." Đôi mắt Shirona lóe lên một tia kinh ngạc: "Đã xảy ra chuyện gì sao?" "Cũng không có gì." Lục Dã bưng tách cà phê, lược bỏ những cảnh chiến đấu, tóm gọn: "Gần đây Canalave xuất hiện tình trạng mất ngủ, ác mộng, Cresselia theo bản năng xuất hiện ở đây.

Anh vô tình gặp nó." "Còn chụp được những bức ảnh quý giá nữa, lạch tạch!" Rotom đang sạc pin, vươn dây dữ liệu cắm vào ổ cắm ở góc phòng, nói dõng dạc. "Đồng chí Rotom, chỉnh sang chế độ im lặng." Lục Dã thản nhiên nói.

Rotom: "...lạch tạch!" "Không có chuyện gì là tốt rồi." Shirona mỉm cười nhẹ nhàng, chuyển chủ đề. "Buổi báo cáo sẽ bắt đầu vào lúc một giờ chiều.

Em sẽ lên báo cáo nội dung, anh phụ trách giao lưu với Giáo sư Oak và những người khác là được." Thầy Lục ngại ngùng hỏi: "Chủ đề là gì thế?" Dù nói là cùng Manh Manh Đát tham gia hội nghị, nhưng hình như ngoài dịch tài liệu ra, mình chẳng giúp được gì thực chất cả.

Có chút nghi ngờ mình đang kéo chân sau, nhưng mà công việc chính của mình cũng không phải là nghiên cứu.

Nghề nghiệp có chuyên môn riêng, cũng là điều dễ hiểu. "Những Pokémon huyền thoại của Sinnoh, nội dung liên quan đến Regigigas, Dialga, Palkia..." Shirona liệt kê từng cái một, khẽ mỉm cười: "Đã có tư liệu báo cáo thực tế rồi, anh cứ yên tâm." Lục Dã: "..." Đây chẳng phải đều là những con Boss mình từng đập qua sao?

Hóa ra Manh Manh Đát không chỉ đến cứu viện, mà còn tiện tay chụp ảnh lưu niệm cho lũ Pokémon huyền thoại nữa à?!

Bỗng nhiên, Thầy Lục sững người một chút, nhận ra có gì đó sai sai.

Trong buổi báo cáo, đưa ra tư liệu sơ cấp về Pokémon huyền thoại, đồng thời đưa ra tổng kết về mặt dữ liệu.

Đây không chỉ là một đòn tấn công vào giới nghiên cứu, mà đối với quần chúng ngoài ngành cũng sẽ mang lại ảnh hưởng đầy chấn động.

Con người vốn dĩ có bản năng 'khám phá những điều chưa biết'.

Núi cao, hồ nước, di tích... nơi cư ngụ của những 'truyền thuyết' mạnh mẽ và thần bí.

Những 'truyền thuyết' này đại diện cho sự vô tri, và cũng có nghĩa là khả năng vô hạn của lãnh địa nghiên cứu.

Tại hội nghị khoa học, công bố tư liệu và dữ liệu về Dialga, Palkia, Regigigas; trên cơ sở Pokémon Pokédex đã gần như hoàn thiện, một lần nữa cập nhật phiên bản; vén bức màn bí mật của 'truyền thuyết', viết thêm một nét bút đậm nét vào lịch sử khám phá của nhân loại...

Lục Dã mồ hôi hột chảy ròng ròng.

Cái này mà không đoạt giải, thì đúng là có gian lận! "Nóng lắm sao?" Shirona nhìn ra ngoài cửa sổ kính, xuân quang đang đẹp, cành

cây đâm chồi nảy lộc, lại quay sang nhìn Lục Dã: "Anh đổ mồ hôi rồi kìa." Lục Dã hít sâu một hơi.

Đừng hoảng.

Dù sao năng lực nghiên cứu của Giáo sư Oak cũng thuộc hàng 'Bug'.

Trước mặt cụ, đội của mình và Manh Manh Đát vẫn còn non và xanh lắm! "Anh đang xúc động thay cho Giáo sư Oak thôi." Lục Dã cười gượng: "Chắc hẳn khi nghe báo cáo, vẻ mặt của cụ sẽ đặc sắc lắm đây, ha ha." "Cũng chưa chắc đã đoạt giải đâu." Shirona múc một thìa bánh ngọt kem lạnh, cười nhẹ: "Nhưng mà, em sẽ cố gắng hết sức." Khốn khiếp!

Lại còn chơi kiểu 'phản hướng Flag' nữa chứ! "Cố lên, không đoạt giải cũng chẳng sao đâu." Ánh mắt Lục Dã thâm thúy, đầy vẻ thành tâm, "Anh là hậu thuẫn vững chắc nhất của em." Shirona nở nụ cười, như băng tan ngày xuân, như hoa anh đào đầu cành. "Hiểu rồi." ...

Thành phố Canalave, Gym Canalave.

Thể hình vạm vỡ, râu ria lởm chởm, mặc áo choàng vải rách, tay cầm cuốc chim.

Gym Leader Byron đẩy cửa phòng gym, xoa xoa bộ râu.

Theo lời của Riley, Darkrai và Cresselia đồng thời giáng lâm Canalave và triển khai trận chiến.

Điều này khiến Byron đang khảo cổ ở đảo Iron vội vàng chạy về. "Thật đáng tiếc... nếu đào được món đồ lớn, dù không thể tự sưu tầm thì bán cho Steven cũng tốt." Byron tiếc nuối thở dài, lại lẩm bẩm: "Điều đình trận chiến của hai Pokémon huyền thoại...

Thầy Lục sao..." Trước đó, ông đã nghe nói về sự tích của Thầy Lục ở thị trấn Alamos.

Đối mặt với các vị thần không gian và thời gian vốn đã là một kỳ tích hiếm có.

Mà lúc này, điều đình Darkrai và Cresselia, đối với anh ta dường như cũng là chuyện dễ dàng... "Tìm cơ hội đến cảm ơn mới được." Byron khẽ gật đầu, bắt máy điện thoại đang rung trong túi, trầm giọng hỏi: "Giáo sư Oak, ngài không bị thương chứ?" "Bị thương thì không." Giáo sư Oak hỏi: "Nhưng mà, chuyện lạ hôm qua, chắc là hai Pokémon trên đảo Newmoon và đảo Fullmoon phải không?" Byron im lặng. "Chẳng phải đã bảo là sẽ không xảy ra chuyện gì sao." Giáo sư Oak bất lực.

Byron tiếp tục giữ im lặng. "Thôi bỏ đi, không có ai bị thương là tốt rồi." Giáo sư Oak trầm ngâm: "Nói đi cũng phải nói lại... rốt cuộc là vị Trainer nào đã giải quyết tranh chấp của cả hai?" Byron giữ im lặng...

À không, câu này trả lời được. "Lục Dã, Thầy Lục." Byron thuật lại những gì mình nghe được: "Cậu ấy tình cờ tham gia hội nghị nghiên cứu lần này với tư cách học giả, đã ra tay giải quyết sự kiện này." Giáo sư Oak hơi kinh ngạc, nhưng rồi lại thấy hợp tình hợp lý.

Tiền bối của cụ, Giáo sư Rowan từng khoe khoang với cụ về trình độ nghiên cứu của Lục Dã.

Đặc biệt là tạo nghệ trong ngôn ngữ cổ đại, trong lứa tuổi trẻ không ai bì kịp.

Nếu tiếp tục học sâu hơn, ví dụ như theo học Giáo sư chuyên phát hiện Unown, thì có hy vọng đạt được danh hiệu Giáo sư trước 30 tuổi.

Cần biết rằng, danh hiệu Giáo sư trong thế giới Pokémon cực kỳ hiếm hoi, cả Liên minh cũng chẳng tìm được mấy vị.

Người gần nhất đạt danh hiệu Giáo sư trước 30 tuổi là tên cuồng khoa học đem bản thân ra làm thí nghiệm, Sonezaki Masaki.

Đây đã là đánh giá cao nhất mà Giáo sư Rowan nghiêm khắc có thể đưa ra. "Thằng nhóc này cũng tham gia hội nghị khoa học sao, vậy mà không thông báo cho ta một tiếng." Giáo sư Oak cười lắc đầu: "Không ngờ cậu ta còn có hứng thú với nghiên cứu khoa học..." Gym Leader Byron nói: "Tôi sẽ tăng cường an ninh gần thư viện để đảm bảo hội nghị diễn ra thuận lợi, ngài cứ yên tâm." "Không sao đâu, cái thân già này của ta vẫn có thể chỉ huy Pokémon chiến đấu được mà." Giáo sư Oak sảng khoái nói.

Byron hơi ngẩn ra.

Cũng đúng...

Giáo sư Oak với tư cách là 'đệ nhất nhân trong giới nghiên cứu', thậm chí còn từng là Nhà vô địch của giải liên minh Indigo.

Cụ đức cao vọng trọng, tính tình hòa nhã, cả đời cống hiến cho sự nghiệp nghiên cứu.

Việc cụ từ bỏ giấc mơ Trainer, có lẽ là vì nghiên cứu khoa học có thể giúp ích cho nhiều người hơn. "Ngài đảm nhiệm vai trò chỉ đạo sao?" Byron tò mò hỏi, "Trong danh sách tham gia, tôi dường như không thấy tên ngài." "Năm nay ta chủ yếu phụ trách công tác bình chọn." Giáo sư Oak cười nói: "Cả năm ngoái ta chủ yếu bận chế tạo Pokédex mới.

Thành quả dự án được ưu tiên nên không tham gia bình chọn lần này." Với Giáo sư Oak, vinh dự và giải thưởng đã không còn ý nghĩa gì nữa.

Nhường lại cơ hội cũng có thể mang lại nhiều luồng sinh khí mới cho giới nghiên cứu, tránh tình trạng lũng đoạn.

Tất nhiên, tất cả những điều này đều dựa trên cơ sở 'thành quả là trên hết'.

Với năng lực và nhãn quang của Giáo sư Oak, tự nhiên cụ có thể bình chọn ra những giải thưởng nghiên cứu giá trị nhất. "Tôi hiểu rồi." Byron gật gật đầu.

Chương 463

Nếu Thầy Lục đã tham gia hội nghị, vậy thì đợi đến khi kết thúc rồi cảm ơn cậu ta cũng được.

Ở đảo Iron đào được mấy món đồ bảo bối không tệ, tặng thêm cả Mine Badge nữa, đỡ công cậu ta phải chạy đến Gym một chuyến.

Byron nghe con trai Roark nhắc đến con Sylveon hay tự đi khiêu chiến Gym của Thầy Lục.

Làm cha thì tự nhiên không thể kém cạnh con trai được — Byron nhếch miệng cười.

Mình tặng Badge trước thì khỏi bị đánh một trận tơi bời!

Cúp điện thoại.

Đảm nhiệm công tác bình chọn, Giáo sư Oak mặc áo blouse trắng, lướt qua danh sách trên bàn. "Đội của Bill, cải tiến hệ thống lưu trữ Pokémon, thành viên Bill, Daisy, Mizuki..." "Đội của Rowan, sự khác biệt về từ trường và chiêu thức trong tiến hóa, thành viên Rowan, Platinum Berlitz..." "..." "Đội của Elm, nghiên cứu về tính tương đồng của nhóm trứng thứ hai trong ấp nở, thành viên Elm, Akin..." "..." "Đội của Carolina, khảo sát truyền thuyết và Pokémon huyền thoại vùng Sinnoh, thành viên Carolina, Shirona, Lục Dã..." ... "Thằng nhóc Akin này cũng tham gia nghiên cứu sao?!" Giáo sư Oak trợn tròn mắt, rồi chợt hiểu ra.

Thằng nhóc này đúng là có thiên phú trong việc 'ấp trứng', nhưng theo tính cách của nó thì cũng chẳng rảnh mà chạy đi tham gia dự án khoa học.

Chắc là giúp đỡ Elm phương diện 'ấp nở' nên tên mới xuất hiện

trong danh sách đội.

Hội nghị lần này xuất hiện rất nhiều gương mặt trẻ.

Ví dụ như Sonia của vùng Galar, Platinum Berlitz của vùng Sinnoh...

Blue (Green) thì chẳng có chút hứng thú nào với giải thưởng.

Vì ông nội không lập đội, cậu ta cũng lên núi Silver tìm Red luôn.

Mà điều khiến Giáo sư Oak cảm thấy tò mò hơn chính là tiêu đề 'Khảo sát Pokémon huyền thoại'. "Pokémon huyền thoại..." Giáo sư Oak xoa cằm, nghĩ đến những tin đồn ở thành phố Snowpoint, thị trấn Alamos trước đó, bỗng nhiên đại ngộ. "Chẳng trách thằng nhóc này lúc nào cũng xông pha tuyến đầu, hóa ra là để lấy tư liệu sơ cấp!" Nghĩ đến cảnh Lục Dã đối mặt với các vị thần không gian và thời gian, bóng dáng bình định Regigigas.

Giáo sư Oak bỗng thấy có chút cảm động. "Khám phá cái chưa biết, theo đuổi chân lý, và dũng cảm không sợ hãi xông pha nơi tiền tuyến..." "Đây chính là tinh thần khoa học giúp nhân loại tồn tại, phát triển và cộng sinh cùng Pokémon." Trong phút chốc, Giáo sư Oak nở nụ cười an tâm. "Lục Dã...

để ta xem biểu hiện của các con chiều nay thế nào!" Sinnoh, thành phố Canalave, thư viện.

Hội nghị nghiên cứu được tổ chức tại sảnh triển lãm gần đó.

Trong đại sảnh rộng rãi, không ít đội nhóm đã hội tụ.

Các học giả mặc áo blouse trắng đang trao đổi với nhau.

Do lộ trình xa xôi, Giáo sư Carolina sáng nay mới tới thành phố Canalave.

Lúc này, ba người đang ngồi trên ghế sofa đơn trong sảnh tiếp

khách, ở giữa là bàn trà.

Carolina hai tay chống gậy, nhìn Lục Dã một cách đầy thâm ý.

Lục Dã: "..." Sự im lặng kéo dài. "Ghos ~(*⊙~⊙)" Thừa lúc người khác không chú ý, Gengar thò đầu ra từ cái bóng dưới đất, thò cái lưỡi dài liếm sạch mấy chiếc bánh ngọt trên bàn trà, rồi lại chui tọt vào bóng tối.

Thầy Lục định mở lời.

Carolina vẫy vẫy tay: "Mấy lời khách sáo thì miễn đi, nói đi, khi nào thì lại tới thị trấn Celestic một chuyến?" Shirona: "Bà nội!" Carolina liếc Shirona một cái, quay sang nói với Lục Dã: "Lần trước cháu kích hoạt hai viên ngọc bảo châu, ta lo là sẽ có di chứng gì đó." "Đến phòng thí nghiệm Celestic một chuyến, ta sẽ giúp cháu kiểm tra." Lục Dã gật đầu, hỏi ngược lại Shirona: "Em nghĩ bà nội bảo anh đến Celestic để làm gì?" Shirona hơi ngẩn ra, đưa tay chống cằm, rơi vào trầm tư. "Tê —" Lục Dã bị Carolina dùng gậy chọc vào đùi. "Bây giờ đổi cách xưng hô thì vẫn còn hơi sớm đấy." Carolina hừ lạnh một tiếng, "Lần này Shirona đã bỏ ra bao nhiêu, cháu cũng thấy rồi đó." "Tuy rằng hai viên ngọc đã công nhận cháu, nhưng không có nghĩa là ta đã công nhận cháu đâu!" "Cháu hiểu." Lục Dã gật đầu cười nói, "Lần tới đến Celestic, cháu sẽ xuống bếp cho bà nếm thử tay nghề." "Ừm... có thể." Carolina thản nhiên gật đầu.

Về phương diện di chứng, Lục Dã đã dùng Aura tự kiểm tra cho mình, không thấy có vấn đề gì.

Chuyến đi đến Canalave này, Sylveon có được 'sức mạnh tân nguyệt' của Cresselia, coi như là thu hoạch lớn.

Không cần thêm cái huy chương vàng nghiên cứu hay viên Mega Stone nào nữa...

để tránh việc kiệt sức. "Ta cần nhắc nhở cháu, đừng mù quáng tự tin vào đợt bình chọn này." Carolina nói với Lục Dã: "Cạnh tranh tại hội nghị nghiên cứu cực kỳ khốc liệt, mỗi năm đều có các học giả đưa ra những thành quả xuất sắc." "Đội của ta còn chưa bao giờ giành được huy chương vàng tại đây...

Khụ, tóm lại là cứ cố gắng hết sức là được!" Lục Dã hơi ngẩn ra.

Đội của Giáo sư Carolina mà chưa từng giành huy chương vàng sao?

Cố nén nụ cười, Lục Dã ngồi ngay ngắn lại, gật đầu: "Cháu hiểu, tinh thần nghiên cứu không nằm ở vinh dự và danh tiếng, mà nằm ở bản năng khai phá những điều chưa biết." Carolina và Shirona ngạc nhiên nhìn Lục Dã.

Có lẽ, đây chính là lý do vì sao cậu ấy còn trẻ mà đã nghiên cứu ngôn ngữ cổ đại đến trình độ này.

Carolina nở một nụ cười nhẹ, gật đầu: "Cố lên, Giáo sư Oak năm nay làm giám khảo, coi như bớt đi một đối thủ cạnh tranh mạnh." Thầy Lục trong lòng chấn động, như sét đánh ngang tai, trợn tròn mắt: "Giáo sư Oak... không tham gia bình chọn!?" "Cháu cũng đừng có vui mừng quá sớm." Carolina liếc Lục Dã một cái, "Cho dù cụ ấy không tham gia, cạnh tranh vẫn cực kỳ khốc liệt." Lúc này, tâm trạng Thầy Lục như ngồi tàu lượn siêu tốc, lên xuống thất thường.

Vừa mới bảo Giáo sư Carolina chưa bao giờ lấy vàng, quay đầu lại 'đệ nhất nhân giới nghiên cứu' đã bỏ quyền luôn.

Đây chẳng phải có nghĩa là xác suất đoạt huy chương vàng lại tăng thêm chút sao? "Bình tĩnh." Lục Dã không hoảng loạn, trong lòng phân tích lý tính. "Tư liệu Pokédex về Pokémon huyền thoại không hề thiếu.

Ít nhất là dữ liệu về bộ ba chim (Kanto), bộ ba thú đều đã được thu thập qua rồi." "Thêm nữa, dữ liệu lần này cũng không hẳn là toàn diện.

Không cầu lấy huy chương vàng, lấy cái huy chương bạc cũng được... cửa thắng vẫn lớn lắm!" Lục Dã: "Cháu hiểu rồi, thành quả là thứ nhất, giải thưởng là thứ hai." Carolina nhìn Lục Dã, khẽ gật đầu.

Người trẻ tuổi không kiêu ngạo không nóng nảy là chuyện tốt.

Trong thành quả nghiên cứu lần này, Lục Dã dịch tài liệu, khảo sát thực địa...

đóng góp là điều ai cũng thấy rõ.

Carolina phải thừa nhận rằng, khi nhìn thấy thành quả cuối cùng, bà đã bị kinh ngạc.

Ánh mắt Carolina lóe sáng.

Hoặc là, lần này thực sự có cơ hội... chinh phục thứ hạng cao hơn! ...

Cuộc trò chuyện kết thúc.

Shirona phải đến sảnh triển lãm để chuẩn bị báo cáo.

Giáo sư Carolina đi tìm bạn cũ hàn huyên.

Thầy Lục định đi cùng Shirona để chuẩn bị, nhưng bị cô từ chối. "Anh cứ yên tâm ngồi dưới khán đài là được." Shirona mỉm cười nhẹ, trong đôi mắt xám dao động niềm tin kiên định. "Em nhất định sẽ lấy được huy chương vàng." Bởi vì, để hoàn thành luận văn này, cả hai đã bỏ ra rất nhiều.

Từ Unown ở di tích Solaceon, đến bão tuyết gào thét ở thành phố Snowpoint, và cuối cùng là sự chấn động không gian thời gian ở thị trấn Alamos.

Mỗi trang giấy đều chứa đựng niềm tin khai phá cái mới thực sự của một Trainer.

Quan trọng không phải là 'muốn đoạt giải', mà là 'xứng đáng đoạt giải'.

Chỉ vậy thôi. "Anh hiểu rồi." Lục Dã khẽ gật đầu, mỉm cười nói: "Anh sẽ cùng bà nội và Togepi cổ vũ cho em!" Shirona mỉm cười, vẫy tay quay người đi.

Khoác trên mình chiếc áo blouse trắng, mái tóc vàng dài xõa xuống thắt lưng thon gọn, hai bên tóc là phụ kiện màu Oreburgh.

Lục Dã nhìn theo bóng lưng yểu điệu, trầm ngâm: "Đồng chí Rotom, có thể dự đoán xác suất đoạt giải không?" "Đang tính toán...

Xác suất đoạt giải là 'tít' lạch tạch!" "Bảo mày chỉnh sang chế độ im lặng, chứ không phải chế độ tiêu âm!" ...

Đúng 12 giờ trưa.

Cách buổi báo cáo một giờ đồng hồ.

Lục Dã dạo bước trong đại sảnh hội tụ các học giả, trong lòng có chút cảm khái.

Thời gian trôi thật nhanh.

Hội nghị nghiên cứu năm ngoái dường như vẫn còn mới đây thôi.

Lúc đó anh còn lừa được Oleana về làm thư ký cho công ty Pokémon...

Lúc đó cô ấy còn là một nhà nghiên cứu cố chấp với 'Gigantamax'.

Thời thế thay đổi, Oleana đã trở thành một thư ký đáng tin cậy... có lẽ chỉ là đường chân tóc hơi đáng lo ngại một chút. "Khụ... mang ít quà lưu niệm 'Gigantamax' về vậy." Lục Dã khẽ ho, "Mình cũng không phải là nhà tư bản vô lương tâm gì, vẫn rất quan tâm đến nhân

viên mà!" "Tiên sinh Lục Dã!" Một người nam tử trẻ tuổi tóc dài, mặc áo blouse trắng ngoài sơ mi xanh, phía dưới là quần tây và giày da, đang vẫy tay về phía này.

Lục Dã nhìn qua, thấy có chút quen mắt, vô thức thốt lên: "Giáo sư Sycamore?" "Các hạ vậy mà cũng biết tôi." Sycamore ngoài 30 tuổi, dáng người cao ráo, ngoại hình tuấn lãng, chủ động đưa tay ra cười nói: "Nhưng tôi cũng xin tự giới thiệu lại, tôi là Sycamore đến từ Kalos, chủ yếu nghiên cứu về Tiến hóa Mega, rất hân hạnh được gặp mặt." Lục Dã đưa tay bắt, lễ phép hỏi: "Ngài tìm tôi có chuyện gì không?" "Chỉ là muốn làm quen với các hạ thôi." Sycamore mỉm cười nói: "Một người bạn của tôi rất có hứng thú với Ptcg.

Bản thân tôi cũng thường xuyên chơi Game do quý công ty phát triển." "Nếu các hạ có hứng thú đến Kalos, khi đó chúng ta có thể trao đổi thêm." Lục Dã vốn đã có dự định đi du lịch Kalos.

Nhưng đó là chuyện của rất lâu sau này. "Sẽ có cơ hội thôi." Lục Dã gật đầu, tò mò hỏi, "Ngài không chuẩn bị báo cáo sao?" "Là do trợ lý của tôi, Alain tiến hành báo cáo, nội dung chủ yếu là sự ảnh hưởng của việc huấn luyện giai đoạn Charmander đối với hai hình thái Mega X và Y." Sycamore đường hoàng nói.

Lục Dã: "Alain?!" "Các hạ biết cậu ấy à?" Sycamore ngạc nhiên.

Trainer của con Charizard có đặc tính 'Hút Nước' trong truyền thuyết, tuy nói là có yếu tố kịch bản, nhưng Alain cũng là mãnh nam có thể cân mười đánh bại Thiên vương hệ Lửa Pachira...

Nhưng mà, Alain lúc này chắc vẫn đang ở giai đoạn nhà nghiên cứu, vẫn chưa trưởng thành — Hả?!

Thầy Lục chợt nhận ra.

Vậy đợi mình huấn luyện Satoshi lên, chẳng phải có thể bạo hành

con Charizard 'Hút Nước' kia sao? "Không quen." Lục Dã lắc đầu, đi thẳng vào vấn đề, "Ngài có tự tin lấy được huy chương vàng không?" "Ách..." Sycamore hơi ngượng ngùng, nắm tay ho khan: "Nói thật lòng thì, tôi vẫn chưa... lấy được huy chương vàng bao giờ." Lục Dã: "..." Hay lắm, lại thêm một vị Giáo sư từng bị Giáo sư Oak 'thống trị'! "Nhưng mà, cứ cho tôi thêm hai năm nghiên cứu nữa!" Sycamore giang hai tay, đôi mắt lấp lánh, "Tôi nhất định có thể đạt được đột phá trọng đại về Tiến hóa Mega!" Đợi ông hai năm nữa, phiên bản đã cập nhật đến Dynamax rồi...

Cũng không biết tại giải Galar, Tiến hóa Mega có bị cấm không nữa...

Lục Dã khẽ ho một tiếng, gật đầu nói: "Khi nào rảnh chúng ta liên hệ sau nhé, Giáo sư Sycamore!" "Không thành vấn đề." Sycamore thu lại vẻ mặt, đưa ra một tấm danh thiếp, mỉm cười nói: "Có bất kỳ vấn đề gì liên quan đến Tiến hóa Mega, cứ đến hỏi tôi." "Dù sao thì." Sycamore cười nói, "Tôi đã xem con Gengar của các hạ qua Video rồi." "Tin rằng khi nó Tiến hóa Mega, nhất định cũng sẽ là một cảnh tượng vô cùng hùng vĩ!" Lục Dã giật mí mắt: "Ngài quá khen rồi..." "Anh phải tin vào mắt nhìn của tôi chứ!" Sycamore ngạo nhiên nói, "Dù sao, trong lĩnh vực Tiến hóa Mega..." Thầy Lục quay đầu đi thẳng: "Tôi đang vội, Giáo sư Sycamore!" "Ơ này —" Sycamore đưa tay ra, nhún vai: "Thôi bỏ đi." Ông xoa xoa bộ râu quai nón, cười nói: "Với mối liên kết (Bond) giữa Lục Dã và Pokémon của cậu ấy, chẳng cần tôi phải quảng bá về sức hấp dẫn của Mega làm gì.

Tin rằng vẫn có cơ hội tận mắt chứng kiến dáng vẻ Tiến hóa Mega của con Gengar đó!" ...

Cầm tấm danh thiếp trong tay, Thầy Lục thần sắc phức tạp.

Cất vào túi áo, anh đi về phía sảnh báo cáo.

Thời gian đã gần đến 1 giờ, buổi triển lãm sắp bắt đầu.

Triển lãm kéo dài ba ngày.

Báo cáo của đội Carolina được xếp vào ngày đầu tiên.

Cùng ngày còn có Giáo sư Elm, Giáo sư Rowan và những người khác.

Trong không gian yên tĩnh, nồng đượm bầu không khí học thuật của sảnh báo cáo, Lục Dã liếc thấy Giáo sư Kukui đang đeo kính bảo hộ.

Hình như chỗ ngồi hơi chật, khi cụ ngồi xuống có xin lỗi Giáo sư Birch bên cạnh, Giáo sư Birch mỉm cười gãi đầu. "Nhiều Giáo sư tề tựu một nơi thế này, đúng là hoành tráng thật." Lục Dã cảm thán.

Ngay cạnh chỗ ngồi của mình, Lục Dã trợn tròn mắt, huých tay người bên cạnh một cái. "Trùng hợp vậy sao?" Bill với mái tóc xoăn cũng lộ vẻ kinh ngạc: "Ừ, lâu rồi không gặp!" "Đây là Thầy Lục." Bill quay ra sau giới thiệu, "Nghiên cứu, Huấn luyện, Chiến đấu...

Đại lão Mega tam vị nhất thể!" Thầy Lục hiếm khi thấy thẹn thùng, nhắc nhở: "Còn có cả Hội thi hoa lệ nữa." Bill: "..." Cạnh Bill là những người quản lý hệ thống lưu trữ của các khu vực khác, tuổi đời đều còn trẻ.

Ánh mắt họ nhìn Lục Dã tràn đầy sự tôn kính. "Chào Thầy Lục." Họ đồng thanh chào.

Lục Dã mỉm cười gật đầu, nhỏ giọng hỏi Bill: "Sao ông không lên báo cáo?" "Là Daisy phụ trách báo cáo." Bill ngượng ngùng cười, gãi đầu, "Tôi ấy mà... không quen phát biểu trước hội nghị, để Daisy lên là hợp nhất." Daisy là chị gái của Blue (Green), vốn là trợ lý của Giáo sư Oak, sau này theo Bill học tập.

Trong đội nghiên cứu, vốn dĩ chia ra nhiều lĩnh vực tài năng khác

nhau.

Lục Dã gật đầu: "Tôi cũng là người vụng ăn vụng nói, chỉ hợp đi khảo sát thực địa thôi." "Ghos ~ o(*≧▽≦)tsu" Dưới bóng tối vang lên một chuỗi tiếng cười rũ rượi.

Chương 464

Lục Dã khẽ dậm một cú Giậm Chân Giận Dữ (Stomping Tantrum) xuống bóng tối, tiếng cười bỗng im bặt.

Đến khi ngẩng đầu lên, chỉ thấy mặt Bill tái mét, mồ hôi đầy đầu: "Lục, Thầy Lục, có phải gần đây anh dây vào thứ gì không sạch sẽ không?" "Là Gengar đấy!" Lục Dã tức giận nói, "Dạo này nó chẳng thích ở trong PokéBall nữa, cứ thích chui vào bóng tối thôi." "À..." Bill nhát gan thở phào nhẹ nhõm.

Xem ra Bill cũng giống như Sycamore, đều chọn để thành viên trong đội tiến hành báo cáo.

Lục Dã thầm nghĩ: "Về phương diện thuật ngữ chuyên môn, đúng là để Manh Manh Đát lên thì hợp hơn thật..." Bỗng nhiên, trong sảnh báo cáo vang lên tiếng vỗ tay tự phát.

Lục Dã nhìn về phía lối vào, Giáo sư Oak mặc áo blouse trắng, theo sau là Crystal với bộ trang phục năng động.

Rào rào rào — Bao gồm cả Thầy Lục, tất cả mọi người đều vỗ tay.

Đây là sự tôn kính nhất dành cho một học giả cống hiến vô tư. "Lục..." Crystal thấy Lục Dã, định gọi to nhưng chợt nhận ra không hợp lúc.

Sau khi ngồi xuống, cô lén mở điện thoại, gõ chữ vào nhóm chat. "Thầy Lục, em thấy anh rồi!" "Crystal à, anh đang định hỏi." Lục Dã tò mò nói, "Trong danh sách tham gia, sao lại có cả tên Akin vậy?" Akin (Gold) quẹt mũi, oai phong nói: "Thiếu gia đây cũng là tài năng chuyên nghiệp nhé.

Giúp Elm ấp vài quả trứng, biết đâu lại đoạt giải thì sao?" Blue (Green) thản nhiên nói: "Không thể nào." "Nà ní?

Sao ông khẳng định chắc nịch thế!" "Bởi vì giám khảo là Giáo sư Oak." Blue lạnh lùng cười, "Mọi yêu cầu đều theo tiêu chuẩn khắt khe nhất, không có chuyện 'tùy tiện' đâu." Lục Dã vui vẻ nói: "Khắt khe?

Khắt khe chút cũng tốt, phải tinh ích cầu tinh mới được!" "Thầy Lục cũng tham gia hội nghị sao?" Platinum Berlitz chớp chớp mắt. "Tham gia rồi, nhưng là do Shirona báo cáo." Lục Dã cười nói, "Em cũng phải cố lên đấy!" "Ồ —" Green (Blue) gửi một tin nhắn thoại kéo dài giọng. "Ồ —" Lorelei cũng gửi một tin nhắn thoại với giọng ngự tỷ thành thục.

Akin cũng định gửi tin nhắn thoại, nhưng lập tức bị Thầy Lục cấm ngôn. 【Thành viên nhóm 'Akin' bị chủ nhóm 'Thầy Lục' cấm ngôn trong 10 phút!】 Silver: ???

Yellow: ???

Thầy Lục: "Thằng ranh, ta đợi mỗi mày thôi đấy!" Crystal: "Thầy Lục, báo cáo sắp bắt đầu rồi, nhớ để chế độ im lặng nha ~" Thầy Lục: "Không vấn đề." Nhóm chat lại trở nên yên tĩnh.

Đèn sân khấu hạ xuống, chiếu sáng sân khấu triển lãm mà mọi nhà nghiên cứu hằng mơ ước.

Lục Dã liếc nhìn Bill bên cạnh, thấy anh ta cũng đang mang vẻ mặt đầy xúc động.

Carolina ngồi cạnh Thầy Lục, thấp giọng nói: "Phía trước còn mấy đội nữa, còn lâu mới tới lượt Shirona." Lục Dã khẽ gật đầu.

Không hiểu cũng không sao, cứ vỗ tay theo là được!

Rào rào rào — Tiếng vỗ tay vang lên.

Người đầu tiên bước lên báo cáo là Giáo sư Elm đến từ Johto.

Giáo sư Elm chủ yếu nghiên cứu về 'ấp nở', quả trứng của Togepi chính là do cụ tặng cho Thầy Lục.

Nội dung báo cáo lần này chủ yếu liên quan đến 'nhóm trứng thứ hai' của Pokémon.

Ví dụ như Gardevoir đồng thời thuộc nhóm Bất Định Hình và nhóm Nhân Hình.

Thầy Lục nghe mà như có điều suy nghĩ, thỉnh thoảng gật đầu: "Ý nghĩa đại khái là..." "Mình thuộc nhóm Nhân Hình, mình cũng có thể cùng Gardevoir ấp trứng sao?" Báo cáo kết thúc, cả khán phòng vang lên tiếng vỗ tay.

Tiếp theo là đội của Giáo sư Sycamore, một Alain trông còn khá trẻ trung, phóng một con Charmander ra từ PokéBall, bắt đầu giải thích bằng ví dụ thực tế...

Ngay sau đó là báo cáo của đội Giáo sư Rowan.

Với tư cách là trợ lý của cụ, 'Nhà thông thái' Platinum Berlitz nói năng lưu loát. "Lấy Magnezone và Ambipom làm ví dụ, tương ứng với hai hình thức tiến hóa là khác biệt từ trường và khác biệt chiêu thức..." Báo cáo kết thúc, tiếng vỗ tay như sấm dậy.

Rào rào rào — Hướng nghiên cứu chính của Giáo sư Rowan chính là 'Sự Tiến hóa'.

Lúc này, cụ đang ngồi dưới khán đài, ánh mắt rực sáng.

Điều cụ mong chờ nhất chính là thành quả của đội Shirona và Lục Dã.

Pokémon huyền thoại... một đề tài vừa to lớn vừa khó hiểu, nhưng sự phản hồi có thể tưởng tượng được...

Bỗng nhiên, Giáo sư Rowan mang vẻ mặt nghiêm túc, ngồi thẳng lưng.

Ánh đèn sân khấu chiếu về phía khán đài, soi rõ khuôn mặt nghiêng tuyết trắng tinh tế của Shirona.

Cô khoác trên mình chiếc áo blouse trắng, nở nụ cười, khí chất mạnh mẽ khiến toàn trường im phăng phắc. "Tiếp theo, là phần báo cáo thành quả của đội Carolina, thành viên gồm Giáo sư Carolina, Lục Dã, Shirona." Shirona tiến gần đến micro, giọng nói trầm ấm từ tính truyền khắp sảnh triển lãm, phía sau là màn hình trình chiếu 3D cực lớn.

Hình chiếu hiện lên những luồng sáng xanh nhạt, hình ảnh chuyển đổi, hiện ra di tích Solaceon dạng 3D cùng với các Unown lơ lửng xung quanh.

Ánh mắt Shirona không ngừng tìm kiếm, dừng lại trên người Lục Dã, cô nở một nụ cười, chậm rãi nói: "Chủ đề là: Khảo sát truyền thuyết và Pokémon huyền thoại vùng Sinnoh." Sảnh triển lãm yên tĩnh đến mức có thể nghe thấy cả tiếng kim rơi, mọi ánh mắt đều đổ dồn vào Cynthia.

Truyền thuyết vùng Sinnoh, Pokémon huyền thoại...

đây là những đề tài vĩ đại đến nhường nào.

Suốt hàng trăm năm qua, vô số nhà huấn luyện đã cố gắng vén bức màn bí ẩn của các Pokémon huyền thoại, nhưng cũng chỉ thu được những mảnh ghép rời rạc.

Lần này, đội ngũ của Giáo sư Carolina, những người đã nghiên cứu vùng đất huyền thoại nhiều năm, một lần nữa thách thức "đỉnh cao" này.

Trên ghế ngồi, các học giả có người bình tĩnh, người phấn khích,

cũng có người không mấy mặn mà.

Cynthia đúng là Nhà vô địch liên minh Sinnoh, nhưng trong lĩnh vực nghiên cứu, cô vẫn còn kém xa bà nội mình là Giáo sư Carolina.

Một đội ngũ chỉ có ba người, trong đó Lục Dã thậm chí còn vô danh tiểu tốt trong giới khoa học, thì đột nhiên có thể đưa ra thành quả gì đây?

Nhất thời, trong hội trường vang lên những tiếng bàn tán xôn xao. "Bắt đầu đi." Trên ghế giám khảo, Giáo sư Oak trong bộ áo blouse trắng mỉm cười nói.

Ngay lập tức, mọi cuộc thảo luận dừng lại.

Cynthia khẽ mỉm cười, hình chiếu 3D phía sau cô bắt đầu biến hóa liên tục. "Đây là tượng Song Long tại lối vào Di tích Solaceon." Những tia sáng xanh dệt nên hình ảnh 3D của hai bức tượng. "Giống với tượng Song Long ở thành phố Eterna, trên bệ đá đều khắc những ký tự Unown với nội dung là—" Cynthia chậm rãi nói: "Sự giải cấu giữa sinh mệnh và sinh mệnh sẽ thai nghén ra những sự vật mới." Cô đứng trên bục, hai tay đút túi áo blouse, mái tóc vàng che bớt một bên má, mỉm cười nói: "Đây cũng là cương lĩnh nghiên cứu của đề tài lần này.

Tiếp theo, trước khi trình bày thành quả đầu tiên, xin phép cho tôi chiếm dụng một chút thời gian của một vị Giáo sư." Một tràng thảo luận nhỏ vang lên.

Bill ghé sát Lục Dã, thì thầm: "Thần thái của Nhà vô địch Cynthia mạnh thật đấy." "Cũng bình thường thôi, tiếp xúc lâu sẽ thấy cô ấy khá dịu dàng." Lục Dã khựng lại một chút, "Chỉ là thỉnh thoảng hơi giống Garchomp một tí." "Cậu đúng là cái gã này!" Bill trợn tròn mắt, đấm nhẹ vào eo Lục Dã một cái, trêu chọc: "Tôi cứ tưởng cậu và cô Erika là một đôi chứ." "Đừng có nói lung tung." Sắc thái Lục Dã trở

nên kỳ quái, anh liếc nhìn Giáo sư Carolina bên cạnh, thấy không có gì bất thường mới nhỏ giọng: "Cậu cứ đợi đấy, tôi về sẽ bảo Giáo sư Oak điều chuyển vị trí trợ lý của Daisy đi chỗ khác." "Thầy Lục, em sai rồi!" Bill lập tức cúi đầu nhận sai ngay tắp lự. "Giáo sư Hale." Cynthia nhìn về phía hàng ghế khán giả, "Tôi nhớ năm ngoái ông đã công bố văn kiện Bản thạch vừa khai quật được ở Sinnoh nhưng tuyên bố không thể phiên dịch được, đúng không?" Ánh đèn sân khấu rơi vào một người đàn ông trung niên mang dáng vẻ trí thức.

Ông đứng dậy, đẩy gọng kính, mỉm cười cáo lỗi: "Nói ra thật xấu hổ.

Cấu trúc Unown ở Sinnoh có sự khác biệt về hình thái so với ở Johto, nên vẫn cần nghiên cứu thêm..." "Vị này là ai vậy?" Lục Dã hỏi Bill. "Giáo sư Hale, chuyên nghiên cứu về cổ ngữ, nghe nói ông ấy là người đầu tiên phát hiện ra Unown." Bill nhỏ giọng nói: "Theo tin hành lang, ông ấy còn suýt bị Unown giết chết nữa đấy!" "Vụ án Unown sát nhân sao?" Lục Dã chậc lưỡi, đột nhiên nghĩ đến điều gì đó, sững người một chút.

Giáo sư Hale... chẳng lẽ là vị Giáo sư nghiên cứu cổ ngữ trong bản điện ảnh "Đế Vương Của Tháp Tinh Thể"?

Khá khen cho cái hội nghị này, đúng là ngọa hổ tàng long, tùy tiện chọn đại một người cũng là đại lão trong ngành!

Cynthia khẽ mỉm cười, tiếp tục: "Tấm Bản thạch được khai quật đó ghi chép về truyền thuyết Thời Không của vùng Sinnoh, nhưng những chỗ mấu chốt bị mài mòn...

Tôi nghĩ đó là lý do ông không thể tiến xa hơn." "Đúng vậy." Giáo sư Hale vô thức gật đầu, trầm ngâm: "Đội ngũ của tôi cũng cho rằng nên kết nối với những học giả chuyên sâu hơn về lĩnh vực thần thoại." Đột nhiên, kính của Giáo sư Hale lóe sáng, ông kinh ngạc hỏi:

"Chẳng lẽ... cô và Giáo sư Carolina đã phiên dịch được văn bia trên tấm Bản thạch đó rồi?" Ngay lập tức, hội trường vốn đang yên tĩnh bỗng chốc bùng nổ những tiếng nghị luận không thể kìm nén.

Ở mỗi khu vực, mỗi tấm Bản thạch được khai quật đều là tư liệu khảo cổ cực kỳ quý giá.

Ví dụ như Bản thạch ở Di tích Ruins of Alph tại Johto nghe nói có liên quan đến Arceus; Bản thạch khai quật ở Hoenn truyền thuyết có thể điều khiển ba vị thần khổng lồ (Regis).

Mà Bản thạch khai quật tại Di tích Solaceon ở Sinnoh lại liên quan đến truyền thuyết Thời Không...

Như vậy, đội ngũ của Giáo sư Carolina có lẽ thực sự đã đi trước một bước để đưa ra thành quả nghiên cứu!

Các học giả đồng loạt đổ dồn ánh mắt về phía Cynthia.

Chỉ thấy cô cong mắt cười đầy thân thiện, khẽ gật đầu. "Làm sao có thể, thậm chí còn nhanh hơn cả Giáo sư Hale trong cùng lĩnh vực!" "Là vì thần thoại sao?

Nhưng nếu không có nhân tài chuyên về cổ ngữ thì không thể phiên dịch trong một sớm một chiều được..." "Thật không thể tin nổi...

Nếu nội dung phiên dịch chính xác, đây là thành quả đủ để ghi vào sử sách!" Trong sảnh triển lãm đang xôn xao, Thầy Lục mồ hôi lạnh chảy ròng ròng.

Phiên, phiên dịch cổ ngữ?

Thành quả đủ để ghi vào sử sách?

Thầy Lục ngửa mặt nhìn trời, trong đầu hiện lên cảnh tượng lúc mới đến Sinnoh. 『Cynthia: Ơ?

Tờ giấy này là từ lúc nào...』 『Lục Dã: Cô kẹp trong sách ấy, tôi

tiện tay dịch hộ luôn.』 『Cynthia chau mày: (Sau khi kiểm tra) Hình như...

đúng thật này?』 『Lục Dã: Tất nhiên rồi, mấy thứ đơn giản này nhìn qua là biết mà.』 Mồ hôi lạnh chảy dài từ trán xuống.

Chuyện này giống như giáo viên để lại bài tập về nhà, kẹp một bài toán khó vào trang sách.

Học sinh mang về nhà, tiện tay giải luôn.

Giải xong còn chưa đủ, còn đứng trước mặt giáo viên và các nhà toán học mà mỉa mai một câu: Thế thôi á?

Lục Dã vỗ mạnh vào tay trái, hận sắt không thành thép: "Sao mình lại không quản được cái tay này cơ chứ!" Cuộc thảo luận vẫn tiếp tục.

Các học giả chờ đợi Cynthia công bố nội dung, kỳ vọng được đẩy lên mức tối đa. "Giáo sư Carolina, không ngờ bà còn nghiên cứu cả cổ ngữ nữa." Bill nở nụ cười, nịnh nọt Giáo sư Carolina ngồi cạnh Lục Dã. "Không phải tôi." Giáo sư Carolina chống gậy, thản nhiên đáp. "Hả?" Bill chớp chớp mắt.

Carolina liếc nhìn Lục Dã một cái, ánh mắt đầy vẻ tán thưởng, khẽ gật đầu.

Lục Dã: "..." Bill ngây người nhìn chằm chằm vào khuôn mặt đẹp trai của Thầy Lục.

Anh há hốc mồm định hét lên, nhưng đột nhiên lại tự ngắt mạnh vào đùi mình một cái. "Suỵt—" Bill hít hà một hơi lạnh.

Cái gã này vừa đẹp trai vừa mạnh, lại còn là một đại lão nghiên cứu khoa học nữa sao?!

Thế này thì còn để ai sống nữa!

Cùng lúc đó, Cynthia công bố bản thảo phiên dịch đối chiếu của Bản thạch trên hình chiếu, mỗi âm tiết đều được chú thích rõ ràng.

Người dịch còn có tâm đến mức chú thích cả cách phát âm, cứ như sợ người khác không biết mình giỏi cổ ngữ vậy.

Các học giả khác không hiểu lắm, đồng loạt quay đầu nhìn về phía "đại diện lĩnh vực cổ ngữ" là Giáo sư Hale.

Giáo sư Hale run rẩy toàn thân, tháo kính ra lau rồi lại đeo vào.

Ông nhìn đi nhìn lại kỹ lưỡng, suốt hơn mười phút trôi qua, Giáo sư Hale bỗng thấy lồng ngực nóng bừng, dường như có một niềm tin nào đó vừa được giải đáp. "Không thể tin nổi." Giáo sư Hale nghẹn ngào, "Quá hoàn hảo...

đơn giản là không thể tin nổi!" Giáo sư Hale không thể đưa ra đánh giá ngay lập tức, nhưng với trình độ của mình, ông tự nhiên thấy được sự độc đáo của thành quả này.

Đó là sự xúc động và vui mừng của một học giả khi thấy một bài toán khó bấy lâu nay cuối cùng cũng được giải mã.

Không có sự cạnh tranh học thuật ở đây.

Chỉ cần có người đưa ra được thành quả, đủ để nhận được sự tôn kính của thế gian.

Mọi người nhìn về phía Giáo sư Hale, trong đầu đồng loạt nảy ra một ý nghĩ: Nội dung phiên dịch này... có lẽ là có căn cứ thật... "Xin lỗi, tôi hơi cảm tính quá." Giáo sư Hale hít một hơi thật sâu, chậm rãi nói: "Tôi muốn xin một bản sao của thành quả này để đối chiếu và nghiên cứu kỹ hơn." "Với trình độ hiện tại, tôi chưa thể khẳng định ngay tính chính xác và toàn diện của nó." Giáo sư Hale chân thành nói, "Nhưng tôi tin chắc rằng, đây sẽ là một thành quả báo cáo kiệt xuất và xuất sắc!" Đây là lời đánh giá cao nhất từ tận đáy lòng của một Giáo

sư trong giới nghiên cứu.

Rào rào— Trong sảnh triển lãm tự phát vang lên tiếng vỗ tay như sấm dậy.

Giáo sư Oak mỉm cười, cũng vỗ tay theo.

Đối diện với thành quả như một tác phẩm nghệ thuật này, Giáo sư Hale vẫn giữ tư thế đứng, đợi đến khi tiếng vỗ tay dứt hẳn, ông mới hỏi: "Tôi muốn hỏi cô... thành quả này, cô làm thế nào mà..." "Tôi không phải là tác giả." Cynthia khẽ lắc đầu.

Giáo sư Hale ngẩn ra, nói năng hơi lắp bắp: "Vậy, vị đó, là..." Ngồi dưới đài, Thầy Lục cảm thấy sống lưng lạnh toát, như ngồi trên đống kim.

Đột nhiên, màn hình lớn chiếu thẳng vào Thầy Lục, người đang dùng ngón chân bới đất tìm lỗ nẻ.

Cynthia khẽ mỉm cười: "Lục Dã, cậu ấy chính là tác giả của bản dịch Bản thạch này." Một tràng im lặng bao trùm, biểu cảm của mọi người hoặc là ngơ ngác, hoặc là kinh ngễm, hoặc là chấn động.

Bởi vì...

Chương 465

anh ấy thực sự quá trẻ!

Trẻ đến mức xuất hiện tại Diễn đàn Giáo sư với độ tuổi trung bình 45+ này đã là tâm điểm tự nhiên rồi.

Nếu anh ấy tham dự với tư cách trợ lý thì cũng đã là thiên tài xuất chúng.

Nhưng đằng này, anh ấy lại trực tiếp đưa ra một thành quả học thuật hoàn chỉnh, thậm chí khiến cả vị Giáo sư cùng lĩnh vực cũng phải tự thấy hổ thẹn!

Trong không gian tĩnh lặng, Lục Dã đứng dậy, một chân xóa sạch "căn biệt thự" vừa dùng ngón chân bới ra dưới đất.

Với nụ cười không tì vết và lễ tiết hoàn hảo, anh gật đầu chào. (Lục Dã: "Nội gián hóa ra lại chính là tôi!?") Đây là một thiên tài học giả đầy khí phách, không ai sánh kịp.

Sát na đó, ánh mắt mọi người lóe sáng, rơi vào sự chấn động sâu sắc không thể tự thoát ra được.

Tiếng vỗ tay như sấm dậy, kéo dài không dứt. "Lục Dã..." Giáo sư Oak thậm chí quên cả vỗ tay, sững sờ nói: "Cái thằng nhóc này... chẳng phải nó chuyên chơi chiến thuật bẩn sao?" "Mình đưa ra đánh giá sai rồi à?" Giáo sư Oak cúi đầu, rơi vào mâu thuẫn, lẩm bẩm: "Platinum Berlitz là Nhà chiến thuật... cái thằng nhóc này mới thực sự là Nhà thông hiểu (Understander) sao?" Bill bỗng thấy chạnh lòng.

Hồi mình được phong Giáo sư cũng đâu có hoành tráng thế này...

Thầy Lục còn chưa làm Giáo sư mà đã nhận được sự công nhận của cả trăm Giáo sư trong ngành cùng lúc.

Thế này mà làm Giáo sư thật... chắc công bố luôn thông tin về hai vị thần Thời Không quá? "Cổ ngữ mới là chuyên môn của Lục Dã sao?" Dưới đài, Giáo sư Rowan với khuôn mặt nghiêm nghị vuốt bộ râu chữ bát, lặng lẽ gật đầu. "Cũng đúng... thay vì theo tôi nghiên cứu về Tiến hóa, thà đi theo Carolina học tập trước còn hơn." "Tuy nhiên." Ánh mắt Giáo sư Rowan lóe lên, nhìn về phía Cynthia trên đài, nhỏ giọng tự nhủ: "Chỉ với thành quả này thì vẫn chưa đủ để làm lung lay Samuel đâu..." Giáo sư Oak khoanh tay, nhìn chằm chằm vào tờ giấy trắng trên bàn, suy nghĩ về việc bình chọn các giải thưởng hôm nay. "Tiếp theo—" Giọng nói trầm thấp của Cynthia cắt ngang dòng suy nghĩ của Giáo sư Oak. "Là thành quả nghiên cứu thứ hai." Thứ hai?!

Tất cả các học giả có mặt đều trợn tròn mắt.

Họ vốn tưởng rằng cái gọi là 'khám phá Pokémon huyền thoại' là thông qua việc dịch văn bia.

Phiên dịch được văn bia ở Di tích Solaceon đã là một thành quả vĩ đại ảnh hưởng đến cả giới nghiên cứu rồi.

Vậy mà hiện tại, đội ngũ của Carolina lại đưa ra bản báo cáo thứ hai!

Bill kinh hỉ nói: "Lại còn có bất ngờ thứ hai nữa sao!" Lục Dã bi phẫn nghĩ: "Lại còn có bất ngờ thứ hai nữa hả trời!" Trên đài triển lãm, hình chiếu 3D một lần nữa thay đổi.

Hiện ra là thành phố Snowpoint phủ đầy băng tuyết, ống kính kéo gần lại, Đền Snowpoint trên đỉnh núi mờ mịt trong gió tuyết.

Đột nhiên, một chùm ánh sáng đỏ từ Đền Snowpoint bắn thẳng lên trời, xuyên qua những đám mây tuyết đen kịt, cả ngôi đền bắt đầu rung chuyển.

Ngay sau đó, trước ánh mắt chấn động tột độ của mọi người.

Một gã khổng lồ bằng kim loại với thân hình to lớn vô cùng, như thể có thể khai thiên lập địa, những viên tinh thể trên người bắn ra luồng sáng đỏ hung hãn, hai cánh tay khổng lồ giơ cao lên— Hình ảnh dừng lại ở đó, những cảnh chiến đấu mật thiết hơn không được ghi lại.

Nhưng chỉ với vài giây hình ảnh sắc nét này, đã đủ khiến vô số học giả nghiên cứu Pokémon phải vỡ òa. "Đây, đây là!" "Pokémon trong truyền thuyết!?" "Regigigas... tôi cứ tưởng nó là văn hóa vật tổ của Sinnoh, không ngờ nó thực sự tồn tại!!" Tiếng bàn tán trong sảnh triển lãm đã không thể kìm nén được nữa.

Giữa sự xôn xao, Cynthia mỉm cười dịu dàng, thong thả nói rõ từng chữ: "Trong truyền thuyết của Sinnoh, Regigigas đã tạo ra ba vị thần khổng lồ (Holy Titans).

Nó bị phong ấn tại một ngôi đền nào đó, chờ đợi ngày thức tỉnh.

Một số học giả cho rằng Regigigas đã tuyệt chủng từ thời cổ đại, giống như những linh thú huyền thoại chưa từng lộ diện suốt hàng trăm năm." "Nhưng mà..." Cynthia khựng lại một chút, "Trong chuyến khảo sát thực địa của tôi và các cộng sự, chúng tôi đã chứng minh được sự tồn tại thực tế của Regigigas, đồng thời... ghi lại được những dữ liệu đủ để ghi vào Pokémon Pokédex." Cynthia với tư cách là Nhà vô địch Sinnoh, đúng là có thực lực để thực hiện những chuyến "khảo sát thực địa" như vậy.

Thế nhưng, người cộng sự mà cô nhắc đến, chẳng lẽ là... "Thầy Lục." Giọng Bill run rẩy, "Lúc cái gã to xác đó thức tỉnh, cậu, cậu không lẽ cũng..." Lục Dã mặt bình thản như mặt nước hồ thu, bình tĩnh nói: "À... lúc đó tôi cũng có mặt." Mi mày Bill giật liên hồi, lại nghe Lục Dã thản nhiên nói tiếp: "Lúc đó tôi còn đấm nó một phát nữa." "Ha ha, cậu khéo đùa..." Bill nhìn Lục Dã một cái, cười không

nổi nữa, giọng trầm xuống: "Đùa..." Cô nàng Platinum Berlitz đội chiếc mũ tròn trắng kinh ngạc mở to mắt.

Cô cũng từng thấy Regigigas... nhưng lúc đó sự việc xảy ra quá đột ngột, chưa kịp lưu lại bất kỳ dữ liệu nào.

Giờ phút này, truyền thuyết về Regigigas một lần nữa hiện ra sống động trước mắt cô. "Không hổ là Nhà vô địch Cynthia và Thầy Lục..." Platinum Berlitz chân thành cảm thán.

Cái gọi là dữ liệu ghi vào Pokédex chỉ có chiều cao và cân nặng ước tính, còn nội dung về chiêu thức thì toàn là dấu chấm hỏi.

Nhưng thế là quá đủ rồi.

Chỉ cần một lần gặp mặt, để lại số hiệu thuộc về "huyền thoại" này trong Pokédex đã là một kỳ tích sáng tạo lịch sử.

Ban đầu Giáo sư Oak chế tạo ra Pokédex phiên bản đặc biệt giao cho các nhà huấn luyện cũng chính là để họ hoàn thiện dữ liệu Pokédex. "Cái thằng nhóc Lục Dã này..." Giáo sư Oak bật cười, đột nhiên cảm thấy hơi an ủi. "Xem ra vẫn chưa quên mình là một Pokedex Holder (Người sở hữu Pokédex) nhỉ!" Chấn động.

Vị thần khổng lồ thời cổ đại xuất hiện trước mắt theo cách này, thứ để lại cho mọi người chỉ có sự chấn động.

Thầy Lục thì mặt mày ngơ ngác.

Tôi là ai, đây là đâu, tại sao tôi lại phải đi chọc gã khổng lồ Regigigas đó làm gì?

Trong tiếng bàn luận xôn xao, Cynthia mỉm cười tiến sát micro, sảnh triển lãm lập tức im lặng.

Đội ngũ của Giáo sư Carolina đã mang lại cho họ quá nhiều bất ngờ. "Chẳng lẽ..." "Đợi chút, để tôi uống viên thuốc trợ tim đã..."

"Không thể nào, chẳng lẽ còn hạng mục thứ ba?" "Tiếp theo, là hạng mục thứ ba." Cynthia mỉm cười nói.

Cả hội trường lặng ngắt như tờ, ngay sau đó là một cơn chấn động. "Suỵt—" Thầy Lục và Bill đồng thời hít một hơi lạnh. "Sao cậu cũng hít khí thế?" Lục Dã hỏi. "Tôi, tôi đau răng." Bill ôm mặt.

Lục Dã nghĩ đến thành quả thứ ba đó, lặng lẽ ôm mặt: "Suỵt... tôi cũng vậy!" Hình chiếu 3D lại chuyển đổi khi thành quả thứ ba được công bố.

Nhìn vào hai bóng hình khiến người ta phải khiếp sợ và chấn động tâm can đó.

Những người có mặt ở đây bất kể trình độ học thuật cao thấp, bất kể đức cao vọng trọng hay học thức uyên thâm... giờ phút này đều cạn lời, trong đầu chỉ còn sót lại hai chữ.

Vãi chưởng!

Thân thể màu xanh kim cương với những đường vân vàng cứng như kim cương, Pokémon Thời gian Dialga có hình dạng như một con rồng bốn chân.

Thân thể màu ngọc trai với những đường vân tím nhạt, Pokémon Không gian Palkia đứng trên hai chân.

Trong hình chiếu 3D, hiện lên sự chấn động Thời Không trên bầu trời thị trấn Alamos.

Hai vị thần huyền thoại gầm thét đối diện nhau, đất trời như biến sắc.

Các học giả có mặt đều đồng loạt im lặng.

Không lâu sau, hình ảnh kết thúc.

Mái tóc vàng của Cynthia che bớt khuôn mặt, hai tay đút túi áo

blouse, mỉm cười không nói. "Hết rồi, thế là hết rồi sao?" "Tôi vừa mới xem đến đoạn gay cấn thì lại kết thúc!" "Chẳng lẽ đoạn sau là nội dung phải trả phí?" Lục Dã chêm vào một câu.

Giáo sư Oak nắm tay ho khan, lòng cũng dậy sóng.

Ông đã sớm nghe nói về chiến tích của Lục Dã ở thị trấn Alamos.

Nội dung phía sau quả thực không liên quan đến báo cáo khoa học, ẩn đi cũng bớt chút rắc rối...

Mà dựa vào những tư liệu quý giá này, có thể ước tính được chiều cao, cân nặng và các dữ liệu khác của hai vị thần Thời Không.

Trong Pokédex của vùng Sinnoh, số hiệu chắc chắn sẽ đón nhận một lần cập nhật nữa.

Từ những tiếng hô hoán khó lòng che giấu phía sau, Giáo sư Oak có thể tưởng tượng được thành quả báo cáo này sẽ mang lại ảnh hưởng sâu sắc đến mức nào.

Huống hồ là những cú "Tackle" (Húc) liên tiếp này khiến cả Giáo sư Oak cũng thấy khó thở. "Vãi nồi!" Giáo sư Kukui đeo kính bảo hộ là người đầu tiên thốt lên.

Anh là người thẳng tính, lại có danh tính khác là "Masked Royal" nên đủ thứ ngôn ngữ mạng cứ thế tuôn ra.

Các nhà nghiên cứu khác đồng loạt quay đầu nhìn, khuôn mặt màu đồng của Kukui đỏ bừng lên.

Anh mới nhận ra mình đang tham dự hội nghị khoa học với tư cách là một Giáo sư. "Hình như không được văn minh cho lắm..." Kukui gãi gãi má.

Thế nhưng, hai vị thần Thời Không của Sinnoh đã mang lại cho anh sự chấn động không lời nào tả xiết.

Đây không phải là sự sợ hãi, mà là một loại hưng phấn khi đối mặt với điều chưa biết của một Giáo sư.

Còn với tư cách là một Nhà huấn luyện, khi nhìn thấy hai vị thần Thời Không trong truyền thuyết, anh không khỏi cảm thấy nhiệt huyết sôi trào. "Đây là một trong những thành quả có tư cách tranh giải Kim tưởng nhất trong những năm gần đây!" Kukui thầm nghĩ.

Giáo sư Birch nhìn xa xăm vào hình chiếu 3D, vô thức lẩm bẩm: "Vãi thật..." "Hửm?" Kukui trợn tròn mắt nhìn Giáo sư Birch bên cạnh.

Hai vị Giáo sư nhìn nhau, đồng thời đỏ mặt, im lặng không nói gì. "Khụ!" Cả hai đồng thời ho khan.

Birch lên tiếng: "Tiếp tục xem đi!" "Ông nói đúng." Giáo sư Kukui gật đầu.

Trên đài, báo cáo của Cynthia vẫn tiếp tục. "Vì vậy, những thần thoại truyền thuyết ở Sinnoh không phải là không có căn cứ..." "Và trong Pokédex của vùng Sinnoh, họ cũng sẽ có số hiệu thuộc về riêng mình." Cynthia nhìn về phía Giáo sư Rowan và Giáo sư Oak dưới đài.

Hai vị thái sơn bắc đấu của giới học thuật mỉm cười an ủi, khẽ gật đầu. "Đây sẽ là ngày họ được ghi lại vào Pokédex." Cynthia mỉm cười nói, "Nghiên cứu thần thoại Sinnoh cũng sẽ một lần nữa lật mở một trang hoàn toàn mới." Dưới đài vang lên tiếng vỗ tay như sấm dậy kéo dài không ngớt.

Bill với vẻ mặt thẫn thờ như vừa bị luồng tri thức "Tackle" cho choáng váng, lẩm bẩm: "Liệt rồi, người liệt luôn rồi..." Thầy Lục với vẻ mặt đau như cắt, bóp bóp cái má của Gengar đang thò ra từ bóng tối: "Liệt rồi, người liệt thật rồi!" "Ghos ~~" Gengar bị kéo má sang hai bên, phát ra tiếng cười quái dị ú ớ. "Biết là cậu đang kích động rồi." Carolina thản nhiên cười, liếc nhìn Lục Dã nói: "Nhưng phải

kiêu không bại, bại không nản nhé." "Dù sao, có được thành quả như vậy đều là nhờ sự nỗ lực không ngừng của cậu và Cynthia." Carolina giơ tay vỗ vai Lục Dã, khoan dung nói: "Đó là những gì hai đứa xứng đáng nhận được." Lục Dã: "Ha, ha ha!" "Bà xem, Thầy Lục kích động đến mức không nói nên lời rồi kìa." Bill cười nói.

Lục Dã thở gấp, nhìn lên đài triển lãm.

Ánh sáng trắng chiếu lên khuôn mặt tinh tế trắng ngần của Cynthia, tiêu điểm của muôn người chú ý.

Ánh mắt hai người giao nhau, Cynthia nở nụ cười nhạt.

Dựa vào thần giao cách cảm đồng đội, Thầy Lục đoán nội dung đại khái là— 『Cynthia: Không làm anh thất vọng chứ?』 『Thầy Lục: Vui, hôm nay vui quá xá!』 Các học giả có mặt vẫn còn đắm chìm trong những cú "Tackle" liên tiếp vừa rồi.

Phần tiếp theo là do Cynthia trả lời chất vấn, bất kỳ nhà nghiên cứu nào trong hội trường đều có thể đưa ra nghi vấn.

Tuy nhiên, trước những bằng chứng thép đầy sức nặng này, cả hội trường im phăng phắc.

Và điều này cũng có nghĩa là, thành quả nghiên cứu của đội ngũ Carolina gần như đã nhận được sự công nhận của tất cả những người có mặt.

Trên ghế giám khảo, Giáo sư Oak khoanh tay, hồi tưởng lại những gì thấy hôm nay.

Thực tế, trong hội nghị khoa học đồng thời thiết lập hai giải Kim tưởng.

Trên giải Kim tưởng còn có hạng mục bình chọn 「Giá Trị Nhất」 với tầm ảnh hưởng cao hơn.

Với thành quả của bọn người Lục Dã, đoạt giải Kim tưởng là chuyện dễ như trở bàn tay, thậm chí còn có triển vọng tranh đoạt giải 「Giá Trị Nhất」 của kỳ này. "Thằng nhóc này đúng là không làm mình thất vọng mà..." Giáo sư Oak hớn hở nghĩ thầm.

Còn trong tâm trí các Giáo sư khác, Lục Dã đã được dán lên đủ loại nhãn mác như bác học đa tài, tu dưỡng vẹn toàn. "Đây là thiên tài sao..." Giáo sư Sycamore lẩm bẩm.

Giáo sư Hale thì xem đi xem lại bản sao bản dịch trên máy tính bảng, cảm thán với vẻ hổ thẹn: "Có những người sinh ra đã sở hữu thiên phú mà người thường không cách nào chạm tới được." "Đây có lẽ cũng là điểm mà Arceus không được công bằng cho lắm..." Nghe những tiếng bàn tán xôn xao bên tai, Thầy Lục thở dài thườn thượt, im lặng không nói.

Bill gãi đầu, cũng không làm phiền anh, nhỏ giọng nói với cộng sự bên cạnh: "Giải Kim tưởng không chỉ có một đâu, chúng ta cũng có cơ hội bình chọn mà..." Lục Dã như nhận ra điều gì, đột nhiên ngẩng đầu, giọng run run hỏi: "Giải Kim tưởng không chỉ có một sao?" "Đúng vậy, thông thường mà nói, những đội ngũ như cậu và Giáo sư Carolina ngay trong ngày là có thể nhận được tin tức bình chọn giải Kim tưởng rồi." Cộng sự bên cạnh Bill nói.

Lục Dã: "..." Carolina nhếch môi, thản nhiên nhắc nhở: "Bớt nóng, bớt nóng!" Dường như thấy phần chất vấn không có ai đặt câu hỏi, không khí hơi trầm xuống.

Một người phụ nữ trẻ với mái tóc dài màu tím đứng dậy, đẩy gọng kính không độ nói: "Tôi, tôi tên là Fennel, là Giáo sư nghiên cứu về năng lượng giấc mơ ở Unova." "Vì chủ đề là Pokémon huyền thoại của Sinnoh." Fennel hơi ngượng ngùng nói, "Tôi có nghe nói về truyền thuyết Darkrai và Cresselia ở Sinnoh... họ cũng có liên quan đến năng

lượng giấc mơ.

Chương 466

Nên tôi muốn hỏi cô về hai Pokémon huyền thoại này..." Cynthia nở một nụ cười cáo lỗi: "Thực tế thì nghiên cứu của chúng tôi cũng chưa bao gồm toàn bộ các Pokémon huyền thoại của Sinnoh..." Đột nhiên, trong sảnh triển lãm đang yên tĩnh vang lên tiếng điện tử vui tai. "Tít tít...

Nhận được rồi, Rotom!" Mọi người đồng loạt nhìn về phía Lục Dã, chỉ thấy một chiếc Rotom Pokédex bay lên không trung.

Những tia sáng xanh bắn ra từ Rotom Pokédex, chiếu lên hình ảnh của Cresselia, Darkrai, thậm chí còn có cả đoạn phim về chiêu thức 『Lunar Dance』 (Vũ Điệu Mặt Trăng)... "Chụp được những bức ảnh quý giá rồi nhé, Rotom!" Rotom kiêu ngạo hươ hươ cánh tay máy. "Ồ!" Đồng tử Fennel co rụt lại, vô thức vỗ tay nhẹ: "Giỏi, giỏi quá..." Đây là vì thấy Cresselia và Darkrai chưa đủ tầm nên mới không đưa vào báo cáo thành quả sao?

Lục Dã và Cynthia vốn dĩ là một đội.

Rotom Pokédex là công cụ thường dùng trong các dự án nghiên cứu khoa học, dùng nó để thu thập tư liệu cũng là điều hợp tình hợp lý.

Mọi người vô thức nhìn về phía Lục Dã, dường như nhận ra điều gì đó.

Chẳng lẽ... sự kiện mất ngủ hôm qua chính là do anh giải quyết. "Cũng đúng, Lục Dã còn là một Nhà huấn luyện thực lực mạnh mẽ mà." "Cả hai người này đều là Nhà vô địch, lại cùng có chí hướng nghiên cứu khoa học...

ừm... tôi thấy được đấy!" "Được cái gì?

Ông nói rõ ra xem nào..." Cynthia để lộ một nụ cười dịu dàng, nhìn về phía Lục Dã.

Carolina: "Không ngờ cậu còn giữ lại một chiêu này đấy." Lục Dã: "..." Không hổ là mày, thằng nhóc Rotom!

Về nhà tao sẽ cắt gói truyền hình trả phí của mày... cho chừa cái tội vừa giả làm thám tử danh tiếng vừa làm nhiếp ảnh gia!

Hoàng hôn buông xuống.

Những tia nắng cuối ngày chia đôi con đường nước ở thành phố Canalave, mặt sông lấp lánh ánh vàng.

Thư viện thành phố Canalave tĩnh lặng đứng vững.

Nhìn từ xa, những học giả mặc áo blouse trắng đang bước xuống từ những bậc thang đá cẩm thạch. "Này, Burnet." Giáo sư Kukui với làn da màu đồng một tay đút túi, cười sảng khoái vào điện thoại: "Đúng vậy, buổi triển lãm hôm nay vô cùng đặc sắc!" Sonia đỡ Giáo sư Magnolia, cẩn thận bước xuống bậc thang, vừa đi vừa cảm thán: "Thầy Lục và Nhà vô địch Cynthia đã đưa ra những thành quả thật đáng kinh ngạc." Giáo sư Magnolia khẽ gật đầu, mỉm cười nhạt: "Ta cũng học hỏi được nhiều điều..." "Chỉ là không ngờ tới." Giáo sư Magnolia nói, "Thành quả phiên dịch ngày hôm đó lại là do Lục Dã đưa ra." Sonia bám lấy cánh tay bà nội mình, mỉm cười nói: "Năm ngoái cháu cũng đã gặp Thầy Lục ở hội nghị rồi mà ~" "Với tài năng của anh ấy, cho anh ấy một năm, việc đạt được thành quả cũng là chuyện dễ như trở bàn tay thôi!" "Cháu đúng là..." Giáo sư Magnolia bật cười lắc đầu.

Cháu gái bà vẫn chưa nhận ra độ khó và tầm quan trọng của thành quả ngày hôm đó.

Từ vẻ mặt kích động của Giáo sư Hale có thể thấy được tầm ảnh

hưởng mà tác phẩm này mang lại lớn đến nhường nào.

Cộng thêm ba bộ dữ liệu Pokédex nặng ký, phần trả lời chất vấn hoàn hảo kết thúc buổi báo cáo...

Giáo sư Magnolia thong thả nói: "Giải Kim tưởng năm nay, Carolina chắc chắn sẽ giữ một suất rồi." Buổi báo cáo kết thúc, Cynthia đã đặt tiệc mừng công tại một nhà hàng cao cấp ở thành phố Canalave.

Nhà hàng ở đây rất nhiều.

Với chứng khó lựa chọn, ban đầu cô vẫn còn phân vân không biết nên đặt quán nào.

Nghe nói món đặc sản của nhà hàng cao cấp này là đồ ngọt, đặc biệt là kem.

Thế là cô nàng "Bạch Thái" vui vẻ đặt chỗ luôn. "Vậy em đã nghĩ kỹ xem nên chọn loại kem nào chưa?" Trên đường đi đến nhà hàng, Lục Dã hỏi Cynthia. "..." Cynthia dường như mới nhớ ra chuyện này, khoanh tay chống cằm, rơi vào sự trầm tư hồi lâu. "Hay là để anh chọn giúp em vậy." Lục Dã xoa xoa thái dương, "Bản thân anh cũng có chút nghiên cứu về đồ ngọt." Anh ấy hiểu khẩu vị của mình.

Cynthia nở nụ cười, khẽ gật đầu: "Không vấn đề gì." Cộc, cộc— "Đừng có coi ta là không khí chứ." Carolina gõ gậy, thầm thì nói. "Ghos!" Gengar cũng thò đầu ra từ bóng của Lục Dã, bịt miệng cười trộm đầy gian xảo.

Cái thằng nhóc ranh này, sắp có đá Mega là mày vui lắm đúng không?!

Lục Dã lòng đầy buồn bực, khẽ thở dài.

Anh liếc nhìn phần thưởng là viên ngọc màu tím hồng đã được định sẵn, 【Gengarite】. "Biết đâu ngày mai ngày kia lại có con kỳ đà

nào nhảy ra cản mũi thì sao?" Lục Dã tự trấn an mình: "Mọi chuyện vẫn chưa đến hồi kết, chưa biết chừng đâu được!" Mặt trời lặn dần, kéo dài bóng của ba người, ở giữa là Carolina đang chống gậy.

Chàng trai với tấm lưng thẳng tắp, bờ vai rộng, bộ âu phục vừa vặn chỉnh tề; hai vị 'thiếu nữ' bước chân thanh thoát, có thể thấy những bóng hình tương tự nhau.

Mái tóc vàng như thác nước xõa xuống tận eo Cynthia, mượt mà óng ả.

Bóng hình ba người xa dần. "Ghos!" Trong bóng hoàng hôn kéo dài, Gengar bỗng nhiên xuất hiện, nhe răng cười.

Đối diện với ống kính, Gengar búng tay một cái ra hiệu chuyển cảnh.

Chấm đỏ ghi hình ở góc trên bên trái dừng lại, Rotom vui vẻ nói: "Chụp được những khung hình quý giá rồi ~ Rotom!" ...

Thư viện thành phố Canalave.

Giáo sư Oak đang sắp xếp lại những gì ghi chép được hôm nay và bắt đầu công tác bình chọn. "Sắp bắt đầu bình chọn nhanh vậy sao?" Cô bé Crystal đội mũ trắng, mặc quần yếm tò mò hỏi: "Chẳng phải vẫn còn hai ngày nữa sao ạ." "Theo tiêu chuẩn nhất định, ta cứ xếp hạng những gì của ngày hôm nay trước." Giáo sư Oak cười nói: "Nếu có thành quả nào xuất sắc hơn thì lại tiến hành xếp hạng lại." "Nhưng mà, tại sao thành quả của bọn Thầy Lục lại..." Crystal nhìn vào sổ ghi chép, chợt nhận ra mình lỡ lời, đỏ mặt cúi đầu không nói. "Ha ha, không sao đâu." Giáo sư Oak gật đầu, cảm thán nói: "Bởi vì... theo kinh nghiệm nhiều năm của ta, đây là một thành quả đủ để giật giải quán quân của hội nghị lần này." "Chiều mai buổi báo cáo chính thức sẽ kết thúc.

Đến lúc đó sẽ biết Lục Dã và những người khác giành được giải Kim tưởng, giải Giá trị nhất, hay là cả hai!" Giáo sư Oak sảng khoái nói.

Lại có thể nhận được đánh giá cao đến vậy từ Giáo sư Oak.

Crystal nhỏ giọng nói: "Thật lợi hại..." Cùng lúc đó, trong nhóm chat cũng đang thảo luận vô cùng sôi nổi. "Có kết quả chưa, có kết quả chưa?" Gold (Akin) bắt đầu spam màn hình. "Cậu làm ồn đến mắt tôi rồi đấy." Silver (Bạc) mặt không cảm xúc nói. "Có đó không, có đó không?

Có ai đang ở nhà tôi ăn chực uống chực còn xem siêu nhân không..." 【Thành viên 'Gold' bị quản trị viên 'Ngự Long Sư Lance' cấm ngôn 5 phút】 Lance thản nhiên nói: "Cậu cũng làm ồn đến mắt tôi rồi." Lt.

Surge chậc lưỡi: "Hàng chữ thảm thiết của đại ca kìa..." 【Thành viên 'Gold' bị chủ nhóm 'Thầy Lục' tặng danh hiệu 'Người câm'】 "..." Khuôn mặt băng sơn của Sabrina không kìm được mà nhếch môi cười.

Yellow: 【Pikachu nhảy múa.jpg】 "Cao tay, thực sự cao tay." Lance cười lớn, phản hồi đầy tính hài hước lạnh lùng.

Satoshi (Ash) phản hồi: "Ha ha ha ha ha ha ha ha." Lục Dã hơi ngẩn ra.

Vị nào mà EQ thấp thế này...

à, là Satoshi, thế thì không có gì lạ.

Platinum Berlitz phì cười, kéo chủ đề về đúng quỹ đạo: "Kết quả phải chiều mai mới có.

Nhưng Thầy Lục chắc chắn đã đặt trước một giải Kim tưởng rồi." Thầy Lục: "!?" Lance: "@Crystal, có tin nội bộ nào tiết lộ chút

đi." Đây chính là người quán triệt chính nghĩa sao, yêu luôn rồi.

Thầy Lục thầm nghĩ.

Crystal kìm nén ham muốn buôn chuyện, đỏ mặt, bày ra tư thế nghiêm túc của 'lớp trưởng học tập': "Không có, không hề có tin nội bộ nào hết!" Hết lệnh cấm ngôn.

Gold xoa cằm, cười đểu nói: "Không sao đâu, cứ nói cho tôi biết đi, gã Elm đó có phải phát huy xuất sắc lắm không?" "..." Crystal. "Có sự giúp đỡ của bổn đại gia đây." Gold chống nạnh, ngạo nghễ nói: "Hắn chắc chắn có thể đoạt giải quán quân!" Crystal đỏ bừng mặt, gửi một đoạn tin nhắn thoại hét lên: "Giáo sư Elm bị loại rồi đồ ngốc ạ!" Một khoảng lặng bao trùm nhóm chat. 【Thành viên 'Crystal' đã thu hồi một tin nhắn vì có lỗi chính tả.】 Thầy Lục: "Tin nhắn thoại thì lấy đâu ra lỗi chính tả hả trời!" Brock nheo mắt nói: "Nói vậy là Thầy Lục có xác suất rất lớn giành được giải Kim tưởng rồi..." "Tiểu nữ tử rất kỳ vọng vào anh đấy ~ Thầy Lục." Erika cười tươi tắn nói. "Hì hì, ba em cũng khen Thầy Lục nữa." Sapphire cười nói, "Học giả mà được ông ấy công nhận thì không có mấy người đâu." Buff, buff điên cuồng, buff tràn cả ra khỏi bàn phím rồi!

Thôi... mắt không thấy tâm không phiền.

Thành phố Canalave, nhà hàng cao cấp.

Thầy Lục lặng lẽ tắt nhóm chat, nhận thực đơn từ tay Cynthia.

Nhìn sắc mặt Lục Dã, Cynthia mỉm cười nói: "Đã kết thúc rồi, không cần phải căng thẳng đâu." "..." Thầy Lục lặng lẽ gật đầu. "Vậy thì hôm nay để ta khao." Giáo sư Carolina hắng giọng nói.

Ngon lành.

Thầy Lục định mở lời, nhưng cảm nhận được ánh mắt từ Carolina, anh nghiêm mặt nói: "Để con trả tiền." Đúng là đứa trẻ có

thể dạy bảo.

Carolina hài lòng gật đầu.

Đặc sản nổi tiếng của thành phố Canalave là bánh Old Gateau (Bánh Rừng Già).

Bề mặt nhẵn bóng, hơi trong suốt, được bày trong chén sứ thanh hoa, trông giống như đá Thọ Sơn mịn màng.

Nhân bánh là đậu đỏ thơm ngọt, ngọt mà không ngấy.

Lục Dã lặng lẽ thưởng thức.

Trong đầu đột nhiên hiện lên câu nói của Lỗ Tấn: Đỉnh cao của đồ ngọt là không ngọt, đỉnh cao của quán ăn là giống như cơm nhà...

Ơ?

Không phải Lỗ Tấn nói sao? "Old Gateau, hiệu quả là giải trừ các trạng thái bất thường cho Pokémon..." Cynthia khẽ đọc thành tiếng. "Có thể giải trừ tê liệt không?" "Ừm..." Cynthia ngẩng đầu lên từ thực đơn, nghiêm túc đáp: "Có thể." "Lát nữa tôi sẽ đóng gói mấy miếng mang về." Lục Dã nói, "Vị chắc chắn là ngon hơn quả Cheri Berry rồi..." Sau 【Bánh quy Lava】, 【Kẹo Rage】, lại thêm một đặc sản danh tiếng mới. 【Old Gateau】 đã mở khóa thành công √ Chuyến này, chuyến này là đi cùng Cynthia tham gia hội nghị khoa học ở thành phố Canalave...

Cô nàng "Bạch Thái" có thể lãi nhẹ, nhưng Thầy Lục tôi vĩnh viễn không lỗ! ...

Theo kế hoạch dự định 'Carolina khao, Thầy Lục trả tiền'.

Lúc thanh toán, cô nàng Cynthia lại đã thanh toán xong qua điện thoại rồi.

Nhưng Thầy Lục lại chuyển trả số tiền đó qua.

Cynthia ném cho anh một ánh mắt nghi hoặc.

Thầy Lục bày ra vẻ mặt 'em định dạy anh cách làm việc à' đầy thản nhiên.

Liếc nhìn bà nội một cái, Cynthia khẽ cúi đầu, nhắn tin dưới gầm bàn: 【Bạch Thái Băng Kem: Không phải con số này.】 【Thầy Lục: Phần thừa không cần trả lại đâu.】 【Bạch Thái Băng Kem: Ý em là, vẫn chưa đủ. (Đáng thương) 】 【Thầy Lục: ...】 【Thầy Lục: (Phú bà, đói bụng, xin cơm.jpg) 】 Màn đêm buông xuống.

Cynthia và Carolina trở về nhà nghỉ để bàn bạc lịch trình ngày mai.

Lục Dã về phòng, cũng không thấy cô đơn lắm.

Mấy nhóc tì đồng loạt vây quanh, chỗ bể nước còn truyền tới cảm ứng Aura nồng đậm...

Lục Dã lau mồ hôi lạnh, cười hì hì hỏi: "Vịt Vịt, hôm nay có ngoan ngoãn ấp trứng không đấy?" Vịt Sirfetch'd ngẩn ra, chỉ tay về phía ổ ngủ của mình.

Trong ổ ngủ lót đệm mềm, có hai quả trứng Pokémon nằm cạnh nhau. "Dát?" (Chủ nhân bảo quả nào?) Lục Dã dụi dụi mắt, xác nhận mình không nhìn nhầm, mới bực mình nói: "Togepi, đừng có trốn tìm trong ổ của Vịt nữa!" "Chaki-doki! ヾ(◍°∇°◍)ﾉﾞ" Vỏ trứng màu kem với hoa văn khối vuông đột nhiên thò đầu và tứ chi ra.

Thấy trò trốn tìm bị phát hiện, Togepi nhảy phóc từ ổ của Vịt xuống, hai tay để sau lưng, nhanh thoăn thoắt bò lên ghế sofa nghịch máy chơi game.

Lục Dã: "Dáng chạy của...

Ninja sao?!" "Chaki-doki ~(ﾉ´▽｀)ﾉ♪" Trên sofa, Togepi ôm máy chơi game, đôi chân nhỏ đung đưa.

Lục Dã: "..." Quan trọng là anh thực sự không làm gì được nó.

Lắc đầu một cái, Lục Dã nhìn về phía Tiên Tử Y (Sylveon).

Sylveon khẽ nghiêng đầu: "Buy?" "Không có gì." Lục Dã nói, "Chỉ là thấy em bulin-bulin trông đẹp lắm, rất hợp để Cosplay Magical Girl." "Ghos!" Gengar nhảy ra, giơ tay chữ V bên cạnh mắt. "Bác bỏ." Lục Dã thản nhiên nói: "Cái mặt bựa như mày thì cút khỏi nhóm nhạc nữ đi." "Ghos ~ʌ(;´Ð ` ʌ)" Gengar lấy tay cào cái mệng rộng, bày ra một khuôn mặt đáng thương.

Trong thời gian rảnh rỗi vui đùa cùng mấy nhóc tì, trời đã dần về khuya.

Thầy Lục ngồi trên sofa, nhấm nháp miếng bánh 【Old Gateau】 đóng gói mang về. "Ngao ô... (¯ ¯)" Arcanine nằm trên thảm, nụ cười hiền lành.

Lục Dã liếc Arcanine một cái, trầm ngâm hồi lâu.

Ngay sau đó anh bê đĩa lên, quay lưng đi chỗ khác.

Chương 467

Arcanine: "Ngao ô! (இωஇ)" Vừa nhai đồ ngọt, anh vừa nghĩ đến kết quả bình chọn ngày mai.

Thầy Lục ngẩng đầu nhìn lên trần nhà. "Xem ra tối nay, định sẵn là không ngủ được rồi đây..." ...

Chiều ngày hôm sau.

Thành phố Canalave, công bố kết quả bình chọn.

Sảnh triển lãm lặng ngắt như tờ, các học giả đều đổ dồn sự chú ý vào Giáo sư Oak dưới ánh đèn sân khấu.

Ông trông nghiêm nghị trong bộ áo blouse trắng, tay cầm bản thảo.

Trước bao nhiêu con mắt đổ dồn vào, Giáo sư Oak nắm tay ho khanh, chậm rãi nói: "Chúng tôi rất vinh dự khi được thấy nhiều thành quả kiệt xuất như vậy..." "Trong kỳ hội nghị nghiên cứu khoa học lần này, đội ngũ giành được giải Kim tưởng nghiên cứu khoa học là—" "Đội ngũ Giáo sư Kukui, Nghiên cứu về ảnh hưởng của Aura vùng Alola đối với Tuyệt kỹ Z (Z-Move)." "Đội ngũ Giáo sư Carolina, Khám phá thần thoại vùng Sinnoh và Pokémon huyền thoại." "..." "Trong đó, nhà nghiên cứu giành được giải thưởng 'Nhà khoa học trẻ có sức ảnh hưởng nhất' kỳ này là..." "Đội ngũ Giáo sư Carolina, Lục Dã." "..." "Cuối cùng, đội ngũ giành được giải thưởng 'Giá trị nhất' kỳ này là—" "Đội ngũ Giáo sư Carolina, Khám phá thần thoại vùng Sinnoh và Pokémon huyền thoại!" Sau khi tất cả các giải thưởng được công bố, giống như một tảng đá lớn rơi xuống mặt hồ, dấy lên những làn sóng dữ dội.

Những tràng pháo tay kéo dài không ngớt, ánh mắt tập trung vào đội ngũ do Carolina dẫn đầu.

Giống như một siêu phẩm điện ảnh càn quét mọi giải thưởng tại liên hoan phim Berlin.

Tất cả các nhân viên nghiên cứu đều gửi lời chúc mừng chân thành nhất.

Được phong danh hiệu 'Nhà khoa học trẻ có sức ảnh hưởng nhất', tiền đồ rộng mở, đúng chất chuyên gia cổ ngữ thực thụ.

Lục Dã lòng rối như tơ vò, mang theo nụ cười không tì vết, giữa ánh đèn flash và những lời chúc tụng bao quanh, anh đứng dậy gật đầu chào.

Đúng là một nhân tài.

Đó là tính từ hiện lên trong đầu tất cả những người có mặt.

Đối với những đóng góp lần này của anh, e rằng chỉ có thể dùng hai chữ "thiên tài" để miêu tả.

Sau khi Lục Dã ngồi xuống, Cynthia khẽ mỉm cười: "Có thể thở phào nhẹ nhõm rồi nhé." "Đúng vậy." Lục Dã sảng khoái cười, "Có thể thở phào rồi." 【Đinh!

Nhiệm vụ hoàn thành】 【Mục tiêu nhiệm vụ: Giành được giải Kim tưởng trong hội nghị khoa học tại thành phố Canalave, Sinnoh.】 【Phần thưởng nhiệm vụ: Đã chọn · Gengarite (Mega Stone Gengar) *1】 Đây là kết quả đã dự đoán trước, Thầy Lục cũng đã chuẩn bị tâm lý xong xuôi.

Thế nhưng.

Còn chưa kịp thở phào, Lục Dã bỗng trợn tròn mắt, một luồng khí lạnh xông thẳng lên sống lưng. 【Đinh!

Tiến độ nhiệm vụ lớn 'Liên minh Sinnoh' cập nhật】 【Tiến độ nhiệm vụ: (2/3) 】 【Mục tiêu nhiệm vụ: Thách thức liên minh

Sinnoh, thu thập đủ 8 huy hiệu Gym của Sinnoh.】【Mô tả nhiệm vụ: Khởi hành thôi, xuất phát từ con đường Nhà nghiên cứu, trở thành Nhà huấn luyện bác học và mạnh mẽ của Sinnoh.】【Tiến độ nhiệm vụ: (0/8) 】【Phần thưởng nhiệm vụ: Hoa Gracidea】 Thầy Lục: "..." 【Đinh!

Tiến độ nhiệm vụ cập nhật】【Tiến độ nhiệm vụ: (5/8) 】【Mô tả nhiệm vụ: Đã thu thập được 5 huy hiệu Gym, tiến độ đã quá nửa, mong Nhà huấn luyện nỗ lực tiến lên.】 "Sao vậy?" Cynthia liếc nhìn Lục Dã một cái.

Thầy Lục hít một hơi thật sâu, mỉm cười nói: "Không... có gì..." Tiến độ nhiệm vụ, cập nhật...

Cái này hóa ra lại là một chuỗi nhiệm vụ liên hoàn sao?!

Hoa Gracidea...

Đây là đang ép mình đi 1 đối 1 với Giratina (Thần Rồng Đất Thủ) đây mà.

Cái Hệ thống này không phải là phát hành nhiệm vụ lung tung, mà là đã có âm mưu từ trước rồi— Đù nó chứ, tôi muốn khiếu nại!

Thầy Lục ngồi giữa sảnh triển lãm rực rỡ ánh đèn flash.

Xung quanh là tiếng vỗ tay, vinh quang và những lời chúc tụng, nhưng tất cả dường như chẳng liên quan gì đến anh.

Anh tựa lưng vào ghế gỗ cứng nhắc, ánh mắt vô định, chìm vào sự im lặng thật lâu.

Nỗi buồn của con người vốn chẳng giống nhau, tôi chỉ thấy họ quá đỗi ồn ào — Lỗ Tấn.

“Câu này đúng là Lỗ Tấn tiên sinh nói thật... nhưng đó không phải trọng điểm.” Lục Dã bình phục tâm trạng, xem xét bảng hệ thống đã

lâu không ngó ngàng.

Một chuỗi tiếng "đinh đinh" khiến anh da đầu tê dại.

Bình tĩnh nào, không được hoảng.

Trước tiên phải dùng tư duy lý tính để phân tích...

"Mega Stone của Gengar là phần thưởng từ hội nghị khoa học." Lục Dã lẩm bẩm: "Cái này mình đã chuẩn bị tâm lý rồi." Lúc này, viên bảo châu màu đỏ thẫm đang nằm yên tĩnh trong 'Balo'.

Nhưng vấn đề là... cái quái gì thế này, đây lại là một nhiệm vụ liên hoàn! 【Mục tiêu nhiệm vụ: Thu thập đủ 8 Huy hiệu nhà thi đấu vùng Sinnoh】 【Tiến độ nhiệm vụ: (5/8)】 【Phần thưởng nhiệm vụ: Hoa Gracidea】 Thầy Lục mím môi.

Khi nhìn thấy phần thưởng nhiệm vụ, tâm trạng anh lập tức trở nên phức tạp.

"Mình biết ngay mà, cái hệ thống nát này chẳng có ý tốt gì!" Hoa Gracidea, vật phẩm quan trọng trong bản điện ảnh 'Giratina và Đóa Hoa Linh Hồn của Bầu Trời'.

Nó sẽ thu hút Pokémon huyền thoại Shaymin, giúp nó chuyển hóa hình thái và tung ra chiêu thức độc quyền 'Seed Flare'.

Có thể nói, hoa Gracidea và Shaymin chính là cầu nối để Satoshi tham gia vào cốt truyện tầm cỡ đó.

Vừa mới trải qua chấn động thời không ở thị trấn Alamos, giờ ngươi lại nhét hoa Gracidea cho ta.

Chẳng lẽ định để Shaymin tự tìm đến cửa, rồi dẫn ta đi solo với Giratina chắc?!

Ta thấy ngươi chỉ muốn ta sớm đăng xuất khỏi thế giới này thì có!

"Thế mà chẳng báo trước một tiếng, hại mình lấy luôn 5 cái huy

hiệu rồi...” Lục Dã nhìn chằm chằm vào tiến độ (5/8) trên bảng hệ thống, sắc mặt phức tạp, day day thái dương.

“Sự đã rồi, chỉ có thể tính kế sau vậy.

Cái nhiệm vụ này chắc chắn không thể hoàn thành được...

đại khái là thế.” Tiếng vỗ tay trong sảnh triển lãm ngớt dần, bên tai vang lên tiếng thảo luận nhỏ của các nhà nghiên cứu.

“Thật xuất sắc.” “Đúng vậy, không hổ là Thầy Lục!” Dù xung quanh rất yên tĩnh, mọi tri thức và vinh quang đều tập trung vào vị nhà nghiên cứu trông có vẻ bình thường này, nhưng Thầy Lục lại thấy đau lòng đến mức khó thở.

Nỗi buồn không giống nhau...

Lỗ Tấn tiên sinh không lừa tôi!

Tách —— đèn flash nháy liên tục, Giáo sư Oak đứng trên bục triển lãm, mỉm cười nói: “Vậy thì, buổi bình chọn hôm nay chính thức kết thúc.

Cảm ơn mọi người đã vất vả cống hiến cho Pokémon và sự nghiệp nghiên cứu!” Ngay sau đó, Giáo sư Oak cúi người thật sâu.

Cả khán phòng thoáng ngỡ ngàng, xúc động và kính trọng...

Trong bầu không khí đột nhiên trở nên trang trọng này, Giáo sư Oak cười nói: “Vậy thì, cuối cùng tôi xin tặng mọi người một bài thơ Senryu——” “Để lần sau đi, Samuel.” Dưới đài, Giáo sư Rowan với tư cách là tiền bối, nghiêm túc nói, nhưng khóe môi dưới bộ ria mép lại hơi nhếch lên.

“Tôi sẽ nghe chương trình của ông trên đài phát thanh Pokémon.” Giáo sư Kukui cũng cười ha hả phụ họa.

“Tuyệt vời —— không ngờ lại được nghe Giáo sư Oak sáng tác

tại chỗ!" Đây là Giáo sư Sycamore của vùng Kalos.

"Ha ha ha, ha ha ha cách." Đây là Giáo sư Birch.

Đến đây, hội nghị khoa học tại thành phố Canalave chính thức hạ màn.

Ngày mai là buổi gặp gỡ giữa các đoàn đội nghiên cứu và các tập đoàn thương mại như quỹ Aether, tập đoàn Devon, Macro Cosmos...

"Hơn một nửa trong số này là công ty của các tổ chức phản diện mà." Lục Dã dở khóc dở cười nghĩ: "Hóa ra phe phản diện mới chú trọng khoa học, còn đoàn đội nhân vật chính chỉ là một lũ ngốc nhiệt huyết chuyên dùng thông não chi thuật..." Chuyến này, Manh Manh Đát và bà nội Carolina thu hoạch đầy rẫy.

Còn Thầy Lục, người vốn tưởng mình chỉ đến làm nền, thì coi như 'trắng tay' (theo nghĩa bóng).

Phía sau thư viện thành phố Canalave là những bậc thang đá cẩm thạch trải dài.

Lục Dã nhìn nghiêng khuôn mặt đang mỉm cười của Cynthia, cảm thấy được an ủi đôi chút.

Nụ cười của Manh Manh Đát, cứ để anh bảo vệ cho!

Đang lúc ngắm nhìn, Gengar bỗng nhiên chui ra từ dưới chân, cười khục khục quái dị.

"Ghos! ヽ(≧∀≦)ノ" "...

Nụ cười của mày thì thôi, anh cũng ráng bảo vệ vậy." Thầy Lục vẻ mặt khó xử nói.

Buổi chiều, các học giả lần lượt rời khỏi Canalave, tiếng còi tàu vang vọng trên dòng kênh.

Đứng trên cây cầu lớn bắc qua thành phố, có thể thấy những chú

hải âu Wingull bay lượn và những chú Drifblim trôi lờ đờ.

Hẹn hò cùng Manh Manh Đát trên cầu lớn, gió thổi tung mái tóc vàng mượt mà của cô.

Cô cười tươi tắn, bẻ vụn bánh 'Old Gateau' đặt vào lòng bàn tay.

Đàn Wingull tranh nhau bay đến, dưới sát khí kinh người của Garchomp đứng cạnh, chúng tự giác xếp thành một hàng trên không trung.

“Kinh thật.” Lục Dã cảm thán, “Hải âu mà cũng biết xếp hàng cơ đấy.” “Đã chụp được những bức ảnh quý giá, Rotom!” Rotom reo lên.

Cynthia mỉm cười, vén lọn tóc vàng ra sau tai: “Tiếp theo, anh định về trấn Sandgem à?” “Ừ, ở nhà đợi em, rảnh thì mình đi du lịch.” Lục Dã gật đầu.

Cynthia khẽ gật đầu đồng ý.

Cả hai đứng bên lan can cầu, nhìn ra mặt sông rộng lớn.

Dòng kênh trải dài ra tận đại dương xa xôi, những con tàu chở hàng ở cảng trắng muốt, nước biển dưới ánh sáng khúc xạ ra hai màu sắc rõ rệt.

Không gian tĩnh lặng, chỉ có tiếng 'tách tách' của Rotom đang chụp ảnh khắp nơi và tiếng kêu của đàn Wingull.

“...” Lục Dã không nhịn được nữa: “Bạn học Rotom, chế độ im lặng giùm cái.” Cynthia khẽ mỉm cười, phong cảnh của cả dòng kênh và bến cảng tuyết trắng phía xa như lu mờ trước nhan sắc của cô.

“Anh đã muốn hỏi từ lâu rồi.” Lục Dã nói.

“Chuyện gì?” Lục Dã nhìn vào lòng bàn tay Cynthia, nơi có những mẩu bánh đậu đỏ vụn, anh mím môi: “Cái em đang cho ăn chắc là bánh đậu đỏ chứ không phải bánh Old Gateau của nhà hàng hôm qua

đâu nhỉ.” Cynthia: “...” Lục Dã: “...” Thế thì lãng phí quá mức rồi!

Trong chốc lát, Thầy Lục dường như nghe thấy tiếng khóc nức nở của Arcanine ở nhà.

Về nhà phải bù đắp cho đại cẩu tử thôi, Lục Dã thầm nghĩ, phải bảo Rotom làm thêm mấy hộp khối năng lượng mới được! (Rotom: Không thể hiểu nổi, loto! o(T⌒To)) Thời gian ở bên nhau luôn ngắn ngủi.

Cynthia phải đưa bà nội Carolina về thị trấn Celestic trước, sau đó mới quay lại Liên minh Sinnoh ở đảo Lily của thung lũng.

Thầy Lục khẽ thở dài, thầm ghi thù Lucian một vố.

“Chúng ta cũng về nhà khách thu dọn hành lý chuẩn bị xuất phát thôi.” Lục Dã nói với cái bóng dưới chân.

Không có phản hồi.

Người qua đường bắt đầu nhìn anh với ánh mắt kỳ quặc.

Lục Dã mặt không đổi sắc, giả vờ ấn vào tai nghe Bluetooth: “Đúng, cậu cứ nói tiếp đi, tôi vẫn đang nghe đây...” Về tới nhà khách, trong đại sảnh kiểu khách sạn, Lục Dã bất ngờ gặp một vị khách không mời mà đến.

Râu quai nón lởm chởm, thân hình tráng kiện, mặc một chiếc áo choàng rách rưới không hợp thời và quần lao động.

Nhìn người đàn ông lực lưỡng đang chặn đường mình, Lục Dã thấy hơi quen mắt, trầm ngâm hỏi: “Ngài là...” “Ta là Byron, chủ nhà thi đấu thành phố Canalave.” Byron nhe răng cười: “Thầy Lục, chuyến này ta đến để cảm ơn cậu vì đã giải quyết cuộc khủng hoảng ở thành phố.” Lục Dã hơi sững lại, nhớ tới sự cố Nightmare vài ngày trước, khách sáo cười: “Chuyện nhỏ ấy mà.” Câu nói này khiến mí mắt Byron giật liên hồi.

Chuyện, chuyện nhỏ?

Cresselia và Darkrai mà vào miệng cậu sao nghe mất giá thế hả!

Byron càng cảm thấy lựa chọn của mình là sáng suốt.

Nở một nụ cười hào sảng, Byron thầm nghĩ: Roark, thằng con thúi, cứ nhìn xem ông già này tiếp đãi khách khứa thế nào nhé!

Ông nhấc cái ba lô leo núi màu xanh lá dưới chân lên, phủi bụi khoáng thạch trên đó, đưa cho Thầy Lục: "Thầy Lục, đây là chút lòng thành của cá nhân ta với tư cách là chủ nhà thi đấu, cậu nhất định phải nhận lấy!" Nhìn vào cánh tay nổi đầy gân xanh của Byron, Lục Dã nhướn mày: "Cái gì mà nặng thế này?" "Metal Coat (Áo Choàng Kim Loại)." Byron cười ha hả, "Đây là nguyên liệu thô khối lớn, ít nhất có thể làm ra được năm sáu cái Metal Coat... vừa có thể chế tạo thành giáp trụ, vừa có thể dùng để tôi luyện chiêu thức!" Lục Dã hơi mở to mắt.

Bạn hiền à, thứ này giá không rẻ đâu!

Thiên vương hệ Thép Wikstrom của vùng Kalos thường xuyên dùng Metal Coat bản cường hóa để đặc huấn cho Pokémon.

Trên TV, Vịt Farfetch'd của Satoshi cũng chính là nhờ mặc áo giáp kim loại để tập luyện mà thực lực tăng vọt trong thời gian ngắn.

Với sự hiểu biết của mình về Áp Áp nhà mình, một kẻ không chịu thua kém như nó chắc chắn sẽ cực kỳ hài lòng với món quà này!

Viên Premier Ball trắng muốt bên hông đột nhiên rung bần bật. 【Sirfetch'd: Gáp!! (´ꈍ◡ꈍ)σ (Mày đừng có qua đây áp!!)】 Cảm nhận được tâm ý của Sirfetch'd, Lục Dã mỉm cười, đưa tay nhận lấy: "Ngài đến là được rồi, còn mang quà cáp làm gì..." Bỗng nhiên, cả hai cùng sững lại.

"Sao nhẹ thế này?" Lục Dã nhấc nhấc cái ba lô trong tay, nghi

hoặc nhìn Byron.

Anh thợ mỏ vạm vỡ Byron há hốc mồm, biểu cảm như vừa thấy ma.

Thằng nhóc này trông thư sinh, người ngợm chẳng có mấy lạng cơ bắp... tại sao sức mạnh lại kinh người như vậy!

Thầy Lục: “Cái này nặng lắm sao?” Byron: “...” Thầy Lục: “Lúc nãy sao ông trông có vẻ tốn sức thế?” Byron: “A ba a ba a ba...” Lắc đầu khó hiểu, đột nhiên, đồng tử Thầy Lục co rụt lại vì kinh hãi.

Chương 468

Byron vội vàng hỏi: “Có chuyện gì vậy, Thầy Lục?” “Ông...

ông còn nhét cái gì vào trong ba lô này nữa?” “Huy hiệu chứ gì.” Byron gãi đầu khó hiểu, “Huy hiệu Mỏ (Mine Badge) của thành phố Canalave.” “À!” Byron chợt hiểu ra, vỗ vai Lục Dã: “Không sao đâu, với thực lực của cậu thì không cần phải khiếu chiến nhà thi đấu nữa.

Cái huy hiệu này coi như chút lòng thành cá nhân của ta, cũng đúng quy trình thôi mà.

Cậu cứ yên tâm nhận lấy đi!” Thầy Lục rơi vào im lặng. 【Đinh!

Tiến độ nhiệm vụ cập nhật!】 【Thu thập Huy hiệu: (6/8)】 【Thuyết minh nhiệm vụ: Đi trăm dặm mới được nửa đường, mong nhà huấn luyện không quên sơ tâm, khi trở về vẫn là thiếu niên...】 “...” “Mấy ngày tới ông có ở lại thành phố không?” Lục Dã đột nhiên hỏi.

“Có chứ, sao vậy?” Byron gãi đầu.

“Tôi định ở lại Canalave thêm vài ngày.” Thầy Lục mỉm cười hiền hậu: “Đến lúc đó có mấy đứa nhỏ không hiểu chuyện, có thể sẽ tìm tới cửa... mong ông chiếu cố nhiều hơn.” “Ha ha ha, ta tưởng chuyện gì.” Byron chống nạnh cười lớn: “Không vấn đề gì, cậu cứ yên tâm, ta sẽ tiếp đãi chúng tử tế!” Lục Dã mỉm cười gật đầu.

Dám cố ý nhét huy hiệu vào ba lô để đánh lừa thị giác, lại còn lấy Metal Coat ra để hối lộ chuyên gia giám bảo này.

Bạn hiền à, mối thù này Thầy Lục ghi tạc trong lòng rồi!

Ngày 10 tháng 4, thứ Bảy.

Kế hoạch ban đầu của Lục Dã là ở lại thành phố Canalave thêm

vài ngày.

Gần đây cũng không có hành trình nào quan trọng, ở lại thành phố phong cảnh hữu tình này coi như nghỉ dưỡng.

Tiện thể mượn sân đấu của chủ nhà thi đấu Byron để huấn luyện.

Với tính cách thẳng thắn của ông ta, chắc chắn sẽ không từ chối.

Ngoài ra, đối với giới học thuật, những thành quả triển lãm trong mấy ngày này không khác gì một trận động đất.

Dữ liệu cập nhật trên Pokedex một lần nữa va chạm mạnh vào nhận thức của các nhà huấn luyện.

Họ nhìn ba bóng đen mang dấu chấm hỏi trên Pokedex vùng Sinnoh với vẻ mặt ngơ ngác và sững sờ.

"Hóa ra... những Pokémon huyền thoại này thực sự tồn tại?" "Cho tôi dữ liệu Pokedex cũng chẳng để làm gì, tôi có bắt được đâu!" "Các người thì biết cái gì, Thầy Lục chắc chắn đã thấy, thậm chí là thu phục được Pokémon huyền thoại rồi nên mới tự tin công bố như vậy!" Còn trong lĩnh vực ngôn ngữ cổ đại, tất cả các nhà nghiên cứu đều phát cuồng vì thành quả mới này.

Việc giải mã các Phiến thạch (Plate) của Sinnoh đại diện cho bước đột phá trọng đại của cổ văn tự học.

Rất có thể sẽ tạo ra ảnh hưởng sâu sắc đến việc nghiên cứu văn tự trên các Plate ở các khu vực khác.

Cái tên Lục Dã, với tư cách là tác giả, càng khắc sâu vào tâm trí của các nhà nghiên cứu này.

"Đây chẳng phải là Thầy Lục vừa tham gia Wallace Cup mấy ngày trước sao?" Một nhà nghiên cứu ngạc nhiên nói.

"Tôi nghi ngờ anh ta đến để khoe trình độ, đến cả cách phát âm

cũng chú thích rõ ràng luôn kìa!" Một đồng nghiệp nào đó đấm ngực dậm chân.

"Là một nhà vô địch (Champion), phải xuống di tích đánh nhau với Pokémon huyền thoại để luyện đội hình, nên biết chút ít ngôn ngữ cổ đại cũng là chuyện bình thường mà?" Đó là suy nghĩ của đa số cư dân mạng.

Tin tức truyền về Đông Hoàng, hiệu trưởng Đỗ của đại học Ma Đô cảm thấy đầu óc hơi choáng váng.

Trước đó nghe tin Lục Dã đạt trình độ bậc thầy, ông vẫn chưa tin lắm.

Tin đồn ngày càng vô lý, cuối cùng đến cả danh hiệu Champion cũng đồn ra luôn rồi.

Ông biết Lục Dã mạnh... nhưng cậu ta chỉ là một sinh viên năm ba khoa tài chính thôi mà, chắc không đến mức phi lý thế đâu nhỉ?

Còn tin tức về hội nghị khoa học lần này đã được các giáo sư tham gia thẩm định.

Hóa ra thằng nhóc này ở Đông Hoàng diễn kịch bản "Chiến thần trở về, không được tiết lộ thân phận" à?

Chuyển sang Liên minh Sinnoh một cái là cá chép hóa rồng luôn?

Hiệu trưởng Đỗ giật giật lông mày, ôm ngực: "Lão phu lại tăng huyết áp rồi..." Còn tại vùng Kanto, hiệu trưởng Dervish của học viện Celadon thì hối hận không kịp.

"Thầy Lục... là giáo sư ngôn ngữ cổ đại?" Mình lại để một nhân tài như thế đi dạy mấy đứa học sinh trung học, rồi còn để anh ta chạy mất nữa!

"Phải tìm cơ hội thôi." Hiệu trưởng Dervish đập mạnh vào đùi,

“Xem có thể dựng tượng Thầy Lục ở đại học Celadon rồi mời anh ta quay lại không.” Thực tế, Thầy Lục đang đóng vai “Chàng rể Sinnoh” đang tiễn Manh Manh Đát ở bến cảng.

Mặt biển lặng sóng, gần cầu tàu có thể thấy vài cái lưng xanh khổng lồ của Wailord nhô lên.

Lục Dã thầm nghĩ: “Nếu không phải vì nuôi không nổi, thì thu phục một con cá voi cũng ngầu lắm đấy.” Trong nhóm có Sapphire cũng nuôi một con Wailord tên là 'Airu'.

Nhưng bố cô nàng là Giáo sư Birch, nuôi một con Wailord thì dư sức.

“Vậy em đưa bà nội về thị trấn Celestic trước nhé.” Cynthia đứng trước tàu chuẩn bị khởi hành, khẽ mỉm cười nói.

Lục Dã nhìn ra sau lưng Cynthia, Giáo sư Carolina đang giả vờ nhìn ra biển nhưng thực chất là đang tạo cơ hội cho hai người.

Thu hồi ánh mắt, nhìn vào khuôn mặt trắng ngần tinh tế khuất sau làn tóc vàng của Cynthia, Lục Dã nói: “Hay là hôn một cái rồi hãy đi?” “...” Xung quanh là du khách đang lên tàu, Cynthia dù vẫn mỉm cười nhưng ánh mắt đầy vẻ cảnh cáo và sắc sảo, hai bên má ửng lên một vệt đỏ hồng nhạt.

Lục Dã cũng chẳng bận tâm, tiếp tục: “Anh không kén chọn đâu, hôn má hay hôn môi đều được.” “Đưa tay đây.” Cynthia cười lạnh lùng.

Lục Dã chìa tay ra, một bàn tay thon nhỏ mềm mại lồng vào lòng bàn tay anh.

Còn chưa kịp cảm nhận cảm giác mịn màng thì một cơn đau từ mu bàn tay lan lên cánh tay.

Dường như thấy mình dùng lực hơi quá, Cynthia hơi khựng lại,

theo bản năng dùng ngón cái xoa nhẹ chỗ vừa bóp.

Ngay lập tức, tay cô đã bị anh nắm ngược lại.

Một bàn tay to lớn, ấm áp và sạch sẽ.

Hai bàn tay nắm chặt vài giây, sắc hồng rạng rỡ lan lên gò má trắng như tuyết của Cynthia.

Hai bàn tay lưu luyến rời nhau, tiếng còi tàu phía sau vang lên một hồi dài.

“Hẹn gặp lại.” Cynthia mỉm cười nói.

“Hẹn gặp lại.” Lục Dã đáp, “Anh sẽ nhớ em đấy.” “Khụ!” Phía sau vang lên tiếng ho khan đầy ẩn ý của bà nội Carolina.

Bà chống gậy thong thả đi tới: “Tàu sắp chạy rồi, Cynthia.” Cynthia khẽ gật đầu, ngón tay vén nhẹ làn tóc, mỉm cười duyên dáng rồi quay người bước đi.

Lục Dã gọi với theo: “Gửi lời hỏi thăm của anh tới Lucian nhé.

Bảo anh ta tan làm thì nghỉ ngơi nhiều vào, cố gắng làm thêm giờ cho tốt!” Cynthia hình như đáp lại gì đó nhưng anh không nghe rõ.

Con tàu rời khỏi bán đảo Canalave, Lục Dã thấy tin nhắn của Cynthia hiện lên trên màn hình.

“Chiều nay sẽ có phần thưởng 'Giải thưởng giá trị nhất' của hội nghị khoa học để nhận, anh cứ chọn cái nào hợp với mình nhất là được.” Lại còn có phần thưởng ngoài ý muốn nữa à?

Lục Dã ngẩn người, nhắn lại: “Thế còn em và bà nội thì sao?” “Hai người không cần đâu, bà nội đã vui lắm rồi.

Em cũng vậy.” Cynthia mỉm cười nhắn.

Xem ra trong cái thành phố này, người đau lòng chỉ có mình mình.

Lục Dã gật đầu, với ý thức của một "chàng rể", anh trả lời: "Hiểu rồi, anh ưng cái gì là anh hốt cái đó ngay!" Cynthia gửi lại ba biểu tượng ngón tay cái.

Kết thúc trò chuyện, Lục Dã lại liếc nhìn bản ghi nhớ công việc hôm nay, lẩm bẩm: "Không đúng... hôm nay còn phải để Byron và nhà thi đấu Canalave nếm trải đau khổ nữa chứ..." Chuyện chọn phần thưởng hội nghị cứ để sang một bên, đợi các doanh nghiệp đi hết rồi liên lạc với Giáo sư Oak sau cũng được.

Nhiệm vụ chính hôm nay vẫn là nhận Mega Stone cho Gengar.

Sau đó, trong điều kiện đảm bảo an toàn cho bản thân, đến nhà thi đấu Canalave để kiểm tra hiệu quả.

Lần trước Blastoise tiến hóa Mega, Thầy Lục phải nghỉ ngơi nửa tháng mới hồi phục được.

Lần này, để báo thù xưa (gạch đi)...

để kiểm tra chất lượng Mega Stone, Thầy Lục quyết định tạm thời đặt sự nghiệp nhà huấn luyện lên hàng đầu.

Và đem lại "nụ cười" cho nhà thi đấu Canalave và ngài Byron!

Lục Dã bất giác rùng mình một cái.

"Mình mà ác lên thì đến mình cũng thấy sợ!" "Ghos ~(≧∀≦)♪" "Đừng cười ngu nữa, về nhà với anh, anh cho mày xem món đồ chơi xịn xò này!" Tại nhà khách thành phố Canalave, Thầy Lục ngồi xếp bằng trên chiếc giường lớn, vẻ mặt cực kỳ nghiêm túc.

Sylveon và Togepi ngồi hai bên, Gengar lơ lửng đối diện.

Những nhóc tì còn lại quây quanh giường.

"Ngao ô? ~(O_o)??" Arcanine nghiêng đầu, vẻ mặt đầy thắc mắc nhìn viên bảo châu màu đỏ thẫm trên giường.

“Kame... ヾ(⌐■_■)” Blastoise đổ mồ hôi hột trên trán, nó cảm nhận được một áp lực không hề bình thường từ viên đá này.

“Gáp! o(゜Д゜)ttsu” Kẻ vô tri thì không sợ hãi, Áp Áp dùng cái hành dài chọc chọc vào viên bảo châu, thu hút sự chú ý của đám nhóc.

Nó thản nhiên như không, vẻ mặt kiểu 'chỉ thế này thôi à', khiến Quy Quy và Quỷ Quỷ hết lời trầm trồ.

Không hổ là đại trí đại dũng Thông Chỉ Đạo!

Lục Dã: “...” Mày không có việc gì thì chọc nó làm cái quái gì?

Ánh mắt ngưng đọng trên viên bảo châu đỏ thẫm đẹp đẽ mà nguy hiểm, trước mắt Lục Dã hiện ra phần giới thiệu tương ứng: 【Gengarite: Viên đá mang năng lượng kỳ lạ, có thể mượn sức mạnh liên kết (Bond) để giúp Gengar hoàn thành tiến hóa Mega. (Thực tế nổ tung đi, tinh thần vỡ nát đi, trục xuất thế giới này đi!)】 Lục Dã: “...” Đúng là mấy câu thoại 'trung nhị' chẳng hiểu mô tê gì cả.

Nhưng mà nói đi cũng phải nói lại, tiến hóa Mega mà không hét lên mấy câu thoại thì đúng là thiếu thiếu cái chất gì đó thật.

“Ghos?” Gengar thò lưỡi ra liếm nhẹ Lục Dã, người đang khoanh tay nhắm mắt trầm tư.

“Ừm... anh đang nghĩ nên dùng câu 'Trở lại hình dáng ban đầu của ngươi' hay dùng câu 'Hãy chúc tụng đi' thì sẽ ngầu hơn.” Lục Dã thành thục rút từ túi áo ra một thanh năng lượng hình bánh 'Old Gateau', vừa nhai vừa nói lúng búng.

“Ghos! (✪ω✪)” Đôi mắt Gengar sáng rực lên, nó kéo cái lưỡi dài của mình ra rồi gảy 'tưng tưng' như chơi nhạc cụ.

Lục Dã: “Mày định cosplay Tháp Mỗ đấy à?” Tiến hóa Mega (Mega Evolution) theo lý thuyết của Giáo sư Sycamore là một kiểu liên kết tình cảm giữa nhà huấn luyện và Pokémon, giúp Pokémon phá

vỡ rào cản tiến hóa trong thời gian ngắn, mở khóa hình thái tiến hóa mới.

Hình thái này không thể duy trì lâu, đồng thời tiêu tốn không ít tinh thần và thể lực của nhà huấn luyện.

Dù sao thì vật phẩm cần thiết để tiến hóa Mega là Key Stone cũng cần nhà huấn luyện kích hoạt.

"Không biết trên đời này đã có nhà huấn luyện nào bị ngất xỉu vì tiến hóa Mega chưa nhỉ." Lục Dã vẻ mặt phức tạp.

"Satoshi còn có thể vì bị thương cùng lúc với Greninja mà gục xuống, mình mà tiến hóa Mega kiểu này cảm giác cũng ngấp nghé nguy hiểm lắm đây..." Dưới sự chứng kiến của đám nhỏ, Lục Dã rút danh thiếp ra gọi cho Giáo sư Sycamore.

Sau khi tự giới thiệu, Sycamore dùng giọng nói hào hứng quá mức: "Cậu đã quyết định để Gengar tiến hóa Mega rồi sao?

Sự liên kết thân thiết giữa nhà huấn luyện và Pokémon —— thật là tuyệt vời!" Lục Dã: "..." Mấy người Kalos các ông chỉ thích mấy thứ hoa hòe hoa sói này thôi.

"Tôi muốn thỉnh giáo ngài một chút." Lục Dã khẽ ho, "Làm sao để giảm bớt tiêu hao thể lực của bản thân sau khi tiến hóa Mega?" "Đây quả thực là một đề tài đáng để nghiên cứu." Giáo sư Sycamore bình tĩnh lại, nghiêm túc nói: "Thực tế, giống như người Đông Hoàng các cậu hay nói về Tinh - Khí - Thần, tiến hóa Mega chính là mượn loại năng lượng này để đạt được." "Aura (Sóng cảm nhận) sao?" Lục Dã thử hỏi.

Giáo sư Sycamore cười nói: "Đúng vậy, cũng có tồn tại loại lý luận đó.

Tiến hóa Mega là do Aura trong thời gian ngắn phá vỡ giới hạn tần

suất.

Tôi kiến nghị, ngoài việc tự rèn luyện thể chất và tinh thần, cậu còn có thể dùng Heal Bell (Chuông Chữa Trị) hay Heal Pulse (Xung Chữa Trị) để điều tiết trạng thái." Lục Dã bừng tỉnh.

Sớm nói có phải tốt không, để Quy Quy phun cho mình một phát 'Bơm Thủy Lực vị tiền tệ' là xong ngay!

Lục Dã: "...

Hình như thế còn tệ hơn." Nhưng mà, nếu Aura có hiệu quả, mình có thể tự buff 'Aura' cho mình.

Tiện tay 'mượn' của Quy Quy vài nhánh Revival Herb (Thảo Dược Phục Hồi) để dự phòng!

"Kame..." Cảm nhận được ánh mắt của Lục Dã, Blastoise đổ mồ hôi lạnh ròng ròng.

Lục Dã nở nụ cười ấm áp: "Quy Quy à, anh thương lượng với mày chuyện này chút..." Hứa hẹn sau này sẽ có thực phẩm bổ sung cao cấp hơn, Thầy Lục đã thành công trấn lột Revival Herb từ trong đống đồ của Quy Quy, chuẩn bị tiến về nhà thi đấu Canalave.

Nghe tin Thầy Lục muốn đến tập luyện, Byron đồng ý ngay lập tức: "Ha ha, tất nhiên là không vấn đề gì rồi!" Chỉ là huấn luyện thôi mà, chẳng lẽ cậu ta còn dỡ luôn cả cái nhà thi đấu này chắc?

Lục Dã khiêm tốn: "Làm phiền ngài quá..." "Ha ha ha, chuyện nhỏ ấy mà.

Cậu cứ việc huấn luyện, có chuyện gì ta gánh hết!" Byron hào sảng cười nói.

Đang đợi đúng câu này thôi đấy.

Lục Dã mỉm cười, dẫn theo đám nhóc rồng rắn kéo nhau đến nhà

thi đấu.

Trên đường đi, Gengar thò lưỡi ra, trên đầu lưỡi là viên bảo châu đỏ thẫm, nó không biết mệt là gì mà cứ liếm liên tục: "Ghos ~(*⊙~⊙)" Lục Dã liếc nhìn qua.

Chỉ thấy viên Mega Stone của Gengar bị nó nuốt vào rồi lại nhè ra, trông cứ như đang nhai lại vậy.

Cũng may dạ dày của Gengar là không gian dị chiều, không bị axit dạ dày ăn mòn.

"Thôi kệ đi." Lục Dã thở dài, "Đá bóng tối, Toxic Orb (Quả Cầu Kịch Độc)...

Chương 469

món nào nó chẳng liếm như thế.” Đến cửa nhà thi đấu Canalave, một môn sinh vạm vỡ mặc áo ba lỗ ra chào đón: “Thầy Lục, ngài Byron đang đợi ở bên trong, mời đi theo tôi.” Kiến trúc bên ngoài của nhà thi đấu trông như một mỏ khoáng sản khổng lồ, sân đấu cũng chủ yếu là địa hình đá.

“Chỗ này mà cho nổ tung thì chắc phê lắm đây.” Thầy Lục nghĩ vẩn vơ.

Trong sân đấu, Lục Dã bất ngờ gặp lại người quen.

“Ồ, Thầy Lục!” Người đàn ông râu quai nón Byron đứng dậy đón tiếp, giới thiệu hào sảng: “Đây là thằng con nhà ta, chẳng có chí hướng gì đâu, Roark (Huân).” Đội mũ bảo hộ, trông thư sinh hơn là Roark, anh chàng liếc nhìn bố mình: “Dù không có chí hướng lớn, nhưng so với chủ nhà thi đấu Canalave thì tôi vẫn thấy mình ưu tú chán.” “Khà, thằng nhóc này, còn dám cãi lời lão già này hả!” Byron trừng mắt.

“Sưu tập hóa thạch là sở thích của tôi.” Roark đẩy kính, đáp lại: “Mong ngài đừng coi thường sở thích và ý chí của tôi.” “Mấy cái hóa thạch rách của mày mà cũng gọi là sưu tập à, để bố mày cười rụng răng!” Byron chống nạnh cười lớn.

Lục Dã: “...” Hai người này là cha con, cùng sở thích sưu tập hóa thạch, và thường xuyên dùng Pokémon hóa thạch để diễn cảnh 'cha con tương tàn'.

Đúng là cha hiền con thảo.

“Để cậu chê cười rồi.” Roark quay người cúi chào Lục Dã, “Tôi đã nghe qua mục đích của ngài.

Ngài có thể trực tiếp huấn luyện ở đây, không sao đâu." "Này thằng nhóc, đây là nhà thi đấu của bố mày!" Byron hét lên phía sau.

Lục Dã không nhịn được cười, gật đầu với Roark: "Được rồi." Vừa vung tay, sáu luồng sáng lóe lên, đám nhóc xếp hàng ngoài sân, ngoan ngoãn đứng xem.

Với tư cách là 'đại ca', Gengar liếm viên Mega Stone trên đầu lưỡi, nghênh ngang bước ra giữa sân đấu đá, hai tay chống nạnh.

"Ghos!" (Nhìn tao ngầu chưa nè.jpg) Byron và Roark ngừng tranh cãi, tò mò nhìn về phía Pokémon của Thầy Lục.

Khi nhìn thấy con Sylveon trắng muốt đáng yêu kia, trong lòng Roark lại dâng lên nỗi sợ hãi bị chi phối ngày nào.

"Mạnh quá..." Ánh mắt sắc sảo của Byron lóe lên, ông trầm giọng: "Ngang ngửa với chủ lực của các Thiên vương mới thăng chức rồi..." Roark nuốt nước bọt, hỏi nhỏ: "Thầy Lục, nội dung huấn luyện hôm nay của ngài là gì?" Lục Dã nở nụ cười 'thân thiện', trả lời: "Tiến hóa Mega." "Tiến hóa Mega?" Roark lộ vẻ ngỡ ngàng.

Ngay sau đó, trước ánh mắt ngơ ngác của Roark, anh thấy Thầy Lục đang chỉ huy Sylveon tung chiêu 'Light Screen' (Tường Ánh Sáng) quanh khu vực chỉ đạo.

Hình như là để ngăn cách áp lực gió và Aura tạo ra.

Nhưng mà thế này thì có hơi quá cẩn trọng không?

Chẳng lẽ tiến hóa Mega còn có thể tạo ra sát thương diện rộng ảnh hưởng đến cả khán đài và nhà thi đấu sao?

Roark nhìn sang bố mình với vẻ nghi hoặc.

Nụ cười của Byron cứng đờ, ông khoanh hai cánh tay đầy cơ bắp, khuôn mặt thô ráp đầy vẻ nghiêm trọng.

Nghe nói... tiến hóa Mega sẽ dựa trên liên kết giữa nhà huấn luyện và Pokémon mà bùng phát ra sóng năng lượng cực mạnh.

Ông cũng từng đào được một viên Mega Stone cho Steelix.

Nhờ tiến hóa Mega, Steelix của Byron có thể bùng phát sức mạnh ngang tầm Thiên vương trong thời gian ngắn.

Thật khó tưởng tượng, con Gengar vốn đã ở trình độ Thiên vương này mà tiến hóa Mega thì sẽ kinh khủng đến mức nào.

"Cứ chờ xem." Byron trầm giọng nói.

"Con định bảo là..." Roark liếm môi, "Chúng ta không cần gia cố thêm biện pháp bảo vệ nào sao?" "Sợ cái gì." Byron hừ lạnh, "Mày đã thấy tiến hóa Mega của nhà huấn luyện nào mà xuyên thủng được hàng rào bảo vệ của sân đấu chưa?" Roark ngơ ngác gật đầu.

Anh từng xem các video trận đấu ở giải Kalos, các nhà huấn luyện ở đó tiến hóa Mega chỉ lóe lên một luồng sáng là xong.

Lời bố nói cũng có lý, việc mình cần làm chỉ là quan sát học hỏi thôi.

Anh nhìn về phía con Gengar giữa sân.

"Ghos ~" Gengar nhếch mép, thò cái lưỡi dài đỏ tươi ra, viên bảo châu đỏ thẫm trên đầu lưỡi tỏa sáng lấp lánh.

Đồng tử Roark co lại.

Một luồng sóng mãnh liệt đồng thời trào ra từ người Thầy Lục và Gengar, tạo thành những luồng khí tỏa ra xung quanh, khiến cả hai cha con rùng mình.

"Cái quái gì thế?" Byron khàn giọng hỏi.

Roark run rẩy đáp: "Mega Gengar?" Những đốm sáng màu xanh lam mờ ảo tỏa ra quanh người Lục Dã, gió thổi tung vạt áo anh.

Người đàn ông với ánh mắt sắc lẹm giơ tay phải lên, viên Key Stone khảm giữa chiếc găng tay đen đỏ tỏa ra ánh hồng rực rỡ.

“Gengar——” “Ghos!” Gengar nhe răng cười, đôi mắt trong nháy mắt trở nên đỏ thẫm và sắc lẹm.

Những sợi sáng trắng như tơ kén liên kết giữa Mega Stone của Gengar và viên Key Stone trong suốt trên tay áo Lục Dã.

Hai cha con nín thở.

Tách —— Lục Dã giơ cao tay phải, tiếng búng tay vang lên giòn giã khắp nhà thi đấu.

“Mega Evolution!!” Trong sát na, ánh sáng chói lòa bùng phát giữa sân.

Ánh hồng rực rỡ của Key Stone hòa quyện với vệt sáng trắng trên người Gengar, hiện lên những sợi xích ánh sáng liên kết hai người lại với nhau.

Gengar, Tiến hóa Mega!!

Khoảnh khắc này, Lục Dã dường như hòa làm một với Gengar, nguồn năng lượng dạt dào bùng nổ lan tỏa khắp nhà thi đấu.

Rắc rắc!

Những chiếc đèn chùm trên trần nhà không chịu nổi áp lực Aura kinh khủng này mà vỡ vụn đầu tiên.

Tiếp theo là một chuỗi tiếng “rắc rắc”, trong nhà thi đấu chập chờn ánh sáng, mọi thứ bị nuốt chửng bởi một vùng bóng tối.

Mặt đất bị bao phủ bởi một lớp bóng tối đậm đặc, sương mù màu tím đỏ bốc lên nghi ngút.

Gengar chìm nửa thân mình vào trong bóng tối, trên trán mở ra con mắt thứ ba đen kịt.

Nói theo cách của Lục Dã, đây chính là Tà Vương Chân Nhãn!

“Ghos!!” Dưới ánh sáng tiến hóa, Gengar mắt đỏ rực, nhe răng dữ tợn, khắp người mọc ra những chiếc gai nhọn sắc bén.

Bốn chi chìm trong bóng tối nồng đậm, sương mù tím đỏ lơ lửng phía trên.

Năng lượng khủng khiếp lan tỏa, hai cha con cùng nhìn về phía hàng rào năng lượng đang rung bần bật cạnh sân đấu.

Dưới sự va chạm của những làn sóng năng lượng như thực thể này, hàng rào phát ra những tiếng kêu răng rắc đau đớn!

“Hỏng rồi.” Byron trợn tròn mắt, đột ngột ngẩng đầu.

Cái bóng dưới chân Mega Gengar dường như có một sức hút kinh người.

Như một lỗ đen thu nhỏ, những mảnh đá vụn trên sân lần lượt bị cuốn vào trong đó.

Rắc rắc!!

Những cột đá lớn bị nứt vỡ rồi bị hút vào không gian dị chiều, bụi trần từ trần nhà rơi xuống lả tả, toàn bộ mái vòm nhà thi đấu lung lay sắp sập!

Oành oành oành —— Bên tai dường như nghe thấy tiếng rung chuyển của cả tòa nhà thi đấu này.

Lục Dã nhìn vào vùng bóng tối dưới chân Mega Gengar.

Theo truyền thuyết, nơi đó kết nối với không gian dị chiều, cũng chính là nơi Gengar thường chứa tủ lạnh, lò vi sóng và nước ngọt.

Mày ném đồ ăn vặt vào thì thôi đi... giờ ném cả đá, cả gạch vào thế kia, bộ không sợ làm phiền mấy sinh vật kỳ quái trong đó sao?

“Đó không phải trọng điểm.” Lục Dã lắc đầu, thở gấp, nhìn về phía Mega Gengar giữa sân.

Năng lượng bóng tối đen kịt không ngừng lan tỏa, như thể có sinh mệnh mà giam cầm chặt chẽ mọi thứ trên sân.

Mega Gengar, đặc tính Shadow Tag (Đạp Bóng)!!

Là một bậc thầy chiến thuật, khoảnh khắc này, sự liên kết với Mega Gengar trở nên rõ ràng hơn bao giờ hết.

Nó chính là kẻ thông hiểu huấn luyện và chiêu thức, xuyên qua bóng tối và thực tại, kế thừa sức mạnh thôi miên của ác mộng, vua của bẫy diệt vong (Perish Trap) —— Hãy chúc tụng sự ra đời của Mega Gengar bẫy chết chóc!

Oành oành!

Lục Dã dang rộng hai tay, những mảng tường lớn rơi rụng sau lưng anh, bụi bay mù mịt.

Trước mặt anh, sương mù tím đỏ bao phủ, bóng tối đen kịt trùm lên cả nhà thi đấu.

Bức tường in bóng hình Mega Gengar khổng lồ vô tận.

“Ghos ~!! ヾ(≧∇≦*)ヾ” Mega Gengar phát ra tiếng cười quái dị, thân hình như đang lội nước di chuyển trong bóng tối.

Nó xoay người, thò cái lưỡi dài đỏ tươi ra liếm về phía Lục Dã —— Sắc mặt Lục Dã biến đổi, đôi mắt trợn ngược vì kinh hãi.

Chiêu Lick (Liếm) của Mega Gengar... liệu mình có chịu nổi không?

Không ổn, mười vạn cái mạng cũng không gánh nổi phát này!

Ngay trong gang tấc, Lục Dã cảm thấy một nguồn sức mạnh bị rút ra khỏi cơ thể.

Cảm giác thành tựu và sự suy nhược đồng thời trào dâng.

Ít nhất thì thời gian duy trì lần này cũng dài hơn Mega Blastoise một chút...

Vù vù vù —— Bóng tối như ngọn lửa bao phủ cả nhà thi đấu dần tan biến, ánh sáng xuyên qua những vết nứt trên trần nhà rọi xuống.

"Ghos?" Như thủy triều rút đi, bóng tối dưới chân biến mất.

Gengar từ tư thế bò bốn chân trở lại đứng bằng hai chân, nó gãi gãi đầu đầy khó hiểu.

Nhà thi đấu im phăng phắc.

Roark và Byron nhìn nhau, cùng thấy được sự chấn động trong lòng đối phương.

"Khí thế của Thiên vương hàng đầu... cũng chỉ đến mức này thôi sao?" Roark khàn giọng hỏi.

Byron định nói gì đó nhưng dường như đã đánh mất ngôn ngữ.

Kiểu tiến hóa Mega này hoàn toàn phá vỡ nhận thức từ trước đến nay của ông về nó.

Năng lượng và sự tiêu hao khủng khiếp này, thay vì gọi là tiến hóa Mega, chi bằng nói nó tiệm cận vô hạn với hiện tượng liên kết (Bond Phenomenon) trong truyền thuyết.

Byron nhìn Thầy Lục đang ngồi bệt xuống nghỉ ngơi với ánh mắt kính sợ.

Có lẽ... những tin đồn về nhà vô địch không phải là vô căn cứ!

Lục Dã đang thở hồng hộc, tay trái cầm bánh Old Gateau, tay phải cầm nhánh Revival Herb như đang hút cỏ.

"Tê ——" Thầy Lục thở ra một hơi dài.

Tiến hóa Mega, lúc mấu chốt có thể dùng làm bài tẩy.

Chứ bình thường mà bật mode này thì đúng là chịu không nổi!

Siêu nhân thị trấn Pallet như Satoshi khi dùng Bond Phenomenon còn kiệt sức nữa là, huống chi là kiểu Mega Evolution gần như liên kết linh hồn này của Thầy Lục.

Đám nhóc đứng xem ngoài sân cũng bị chấn động mạnh.

"Đã chụp được những bức ảnh quý giá, loto!" Rotom sợ đến mức lag máy.

"Bố y! (〃 > mạnh <)" Sylveon vung vẩy dải lụa, mình cần phải tiếp tục mạnh hơn nữa mới được!

"Kame! ヾ(⌐■_■)" Quy Quy hì hục hít đất tại chỗ.

"Ngao ô?" Arcanine nhìn Áp Áp đang run lẩy bẩy, nghiêng đầu thắc mắc.

"Gáp! (´ꈍᴗꈍ)σ" Áp Áp cười thầm trong bụng.

Tốt quá áp, cuối cùng cũng có thể yên tâm nằm hưởng thụ rồi áp!

"Kha kỷ đô y ~" Togepi ngồi trên lưng đại cẩu tử cười nắc nẻ.

Gengar nhe răng cười, bay đến trước mặt Thầy Lục, liếm cho anh một phát vào mặt: "Ghos!" Ở trạng thái bình thường, cái chiêu Lick này anh vẫn kháng được.

Lục Dã lau mặt, nhìn về phía Roark và Byron đang đờ đẫn.

Rõ ràng là màn tiến hóa Mega vừa rồi đã làm mới lại thế giới quan của họ.

"Hô —— tâm trạng tốt hơn nhiều rồi." Lục Dã đứng dậy, mỉm cười nói: "Cảm ơn ông nhé, chủ nhà thi đấu Byron!" Byron giật mình, gật đầu: "Chuyện nên làm mà." "Nếu không có chuyện gì nữa thì tôi

xin phép đi trước?" "À, tất nhiên rồi, mời cậu cứ tự nhiên." Hai cha con kính sợ nhìn theo bóng lưng Lục Dã rời đi, rồi chìm vào trầm tư.

May mà mình nhanh trí tặng cái huy hiệu đi trước rồi...

Byron thầm cảm thán sự cơ trí của mình.

May mà Thầy Lục không tự tay chỉ huy, không thì mình đã bị Sylveon đánh cho bầm dập rồi!

Roark cũng thở phào nhẹ nhõm.

Chương 470

Vậy thì, vấn đề tiếp theo là...

Hai cha con đứng giữa đống đổ nát của nhà thi đấu Canalave, gió lùa qua những khe nứt mang theo hơi lạnh buốt giá.

“Mấy công nhân của bố chắc giúp thi công được chứ?” Roark hỏi Byron.

“Mày ở thành phố Oreburgh chắc kiếm được nguyên liệu thô chứ?” Byron hỏi Roark.

Hai cha con nhìn nhau giây lát, bỗng nhiên mỉm cười rồi cụng tay nhau.

Mối quan hệ vừa rồi còn căng như dây đàn, giờ đây dường như đã dịu lại nhờ sự hợp tác này.

Xét theo góc độ nào đó, đây chính là một ngày Thầy Lục dùng tiến hóa Mega để đem lại “nụ cười”...

Bước ra khỏi nhà thi đấu Canalave, mối thù lớn đã được trả.

Lục Dã vỗ vai mình, cảm thán: “Không hổ là mày, Thầy Lục!” Gần đây, những Huấn luyện viên đến thăm thành phố Canalave đều nhận được một thông báo kỳ lạ: 【Gym Canalave tạm thời đóng cửa tu sửa từ hôm nay, xin lỗi vì sự bất tiện này, mong các bạn thông cảm.】 "Sao chủ Gym cứ hở tí là đi vắng, giờ lại còn bắt đầu trang tu nữa?" "Đã bảo rồi, đi khiêu chiến Gym là phải xem vận khí...

Hay là chúng ta qua thành phố Sunyshore đi." "Sunyshore là Gym thứ tám đấy, chủ Gym bên đó chắc chắn còn mạnh hơn!" "Mạnh thì mạnh... nhưng Badge Hải Đăng cứ vứt ngay cửa, ai đến khiêu chiến cũng cho lấy luôn kìa..." "Sao ông không nói sớm?!" Nhìn thấy Gym

Canalave đổ nát, những người khiêu chiến cũng phần nào hiểu được.

Chắc chắn là vừa nổ ra một trận đại chiến kịch liệt!

Họ thầm nghĩ như vậy.

Có đánh chết cha con Byron và Roark cũng không tin được là một cái Tiến hóa Mega nho nhỏ lại có thể bộc phát sức phá hoại kinh người đến thế.

E là...

đây chính là điểm phi thường của Thầy Lục.

Lục Dã vốn định giới thiệu thêm mối làm ăn cho đội trang tu, sau đó ghi nợ điểm tích lũy vào tài khoản của mình.

Ai ngờ Byron tự có một đội công nhân riêng, Roark còn kiếm được cả nguyên vật liệu thô.

Thế là hai cha con cứ thế vui vẻ cùng nhau tận hưởng niềm vui thi công... "Cũng được đi." Lục Dã thần sắc vi diệu: "Ít nhất cũng đã kiểm nghiệm được hiệu quả Tiến hóa Mega của Gengar." Theo phán đoán của chính Thầy Lục, thời gian hồi chiêu (CD) của Tiến hóa Mega đại khái là một tuần.

Tùy theo Aura tăng cường và độ thuần thục tăng lên, CD cũng sẽ giảm dần.

Muốn giống như ở đại hội Kalos, cách một trận lại Tiến hóa Mega một lần thì hiện tại đối với anh vẫn còn hơi khó khăn.

Nhưng cũng không cần lo lắng về việc bị hôn mê.

Dù sao anh cũng có Aura làm chỗ dựa, chưa kể còn có thể chất đỉnh cao của kỹ năng 'Cận chiến Lv5'.

Với chiến lực hiện tại của Thầy Lục, tuy đánh không lại Tauros, nhưng đấm một con Metapod thì chắc chắn không thành vấn đề. "Dù

sao mình cũng là người đàn ông từng đấm cho Regigigas choáng váng mà..." Lục Dã nhìn lòng bàn tay mình, từ từ nắm chặt, cảm khái nói: "Nếu Tiến hóa Mega mà không trụ nổi ba phút thì đúng là mất mặt quá!" Quyết định rồi, lần sau lại đổi cái Gym khác để thử Tiến hóa Mega vậy.

Lục Dã ngồi trên ghế sofa trong phòng, Togepi đang nằm trên đầu gối, anh cầm điện thoại lướt xem trang web. 【Bạn có một thư mới】 【Crystal: Thầy Lục, đã có thể đến nhận phần thưởng cho hạng mục 'Sức ảnh hưởng lớn nhất' tại hội nghị khoa học rồi nhé.】 Gần đây cứ thấy mấy chữ 'phần thưởng' hay 'bất ngờ' là Lục Dã lại thấy đau đầu.

Anh xoa xoa thái dương, trả lời: "Tôi có thể tự mình chọn không?" Một lát sau, Crystal - trợ lý của Giáo sư Oak, gửi tin nhắn phản hồi: "Tất nhiên rồi ạ! (Thả tim)" "Vậy chờ chút, tôi qua ngay!" ...

Thư viện thành phố Canalave, phòng tiếp khách.

Giáo sư Oak tóc mai đã bạc đang bắt tay với Giáo sư Rowan. "Hãy tiếp tục dẫn dắt giới học thuật leo lên đỉnh cao mới nhé, Samuel." Giáo sư Rowan mặt mày nghiêm túc, khích lệ. "Ha ha, ngài nói phải." Ánh mắt Giáo sư Oak hiện lên tia sáng: "Tiếp tục nghiên cứu Pokémon...

đó cũng là ước mơ cả đời của tôi." Cộp, cộp — Cửa phòng bị đẩy ra, Lục Dã bước vào thấy hai vị Giáo sư quen thuộc thì hơi sững lại, cười nói: "Chào Giáo sư Rowan, Giáo sư Oak.

Tôi đến thay mặt đội nhận cúp ạ." "Cái đó chỉ là phụ thôi, tiền thưởng và quà tặng mới là quan trọng nhất phải không?" Giáo sư Oak cười trêu.

Lục Dã: "Tôi là hạng người đó sao?" Trước khi đi, Giáo sư Rowan xách túi công văn, vỗ vỗ vai Lục Dã, nghiêm túc nói: "Hãy chọn cho kỹ.

Điều này có thể quyết định đề tài nghiên cứu tiếp theo của cậu, và cũng sẽ giúp ích cho Pokémon của cậu đấy." Lục Dã nhận thức được tầm quan trọng, gật đầu.

Giáo sư Rowan nở nụ cười: "Tôi về phòng thí nghiệm trước, cậu có vấn đề gì cứ đến tìm tôi." Giáo sư Oak: "Công việc bên tay tôi cũng vừa kết thúc.

Lục Dã, tôi dẫn cậu đi phòng triển lãm nhé." "Làm phiền ngài quá." Phần thưởng đều là những vật phẩm cực kỳ quý giá và có giá trị nghiên cứu khoa học cao.

Ví dụ như mảnh vỡ thiên thạch núi Chimney, hóa thạch sinh vật cổ đại, hổ phách thụ chi...

Lục Dã nhận ra ngay những Cradily, Aerodactyl đang ngủ say trong hóa thạch, chờ đợi ngày được hồi sinh. "Steven chắc chắn sẽ thích những bộ sưu tập này lắm." Lục Dã thuận miệng nói. "Ha ha, đúng là chúng có giá trị sưu tầm rất cao, nhưng chắc chắn sẽ không bán cho cá nhân đâu." Giáo sư Oak cười đáp. "Vậy anh ta có thể để tập đoàn Devon lấy danh nghĩa nghiên cứu kỹ thuật hồi sinh hóa thạch để mua lại chúng không?" Lục Dã tò mò hỏi. "..." Giáo sư Oak im lặng.

Xin lỗi, có tiền thực sự có thể làm mưa làm gió!

Các hiện vật triển lãm dưới ánh đèn như tái hiện lại hào quang cổ đại.

Lục Dã lặng lẽ đi dọc hành lang, nhìn quanh tứ phía.

Trong tầm mắt liên tục hiện ra thông tin giới thiệu của các vật phẩm.

Hóa Thạch Giáp Trụ, Vương Miện Cổ Đại, Xương Quý Giá...

Cho đến khi dừng lại trước một tủ trưng bày quen thuộc một cách

lạ kỳ, Lục Dã mới dừng bước. "À, đây là thiên thạch được tìm thấy ở núi Moon, nghe nói có liên quan đến Jirachi." "Lúc đó ở gần thiên thạch, người ta phát hiện ra một đàn Clefairy và Clefable hoang dã." Giáo sư Oak cười giới thiệu: "Có quan điểm cho rằng Clefairy là Pokémon đến từ hành tinh khác, và thiên thạch chính là phi thuyền của chúng." Có liên quan đến Jirachi...

Bảo sao lại thấy quen thế.

Lục Dã gật đầu, kiểm tra giới thiệu của Hệ thống. 【Thiên thạch núi Moon: Thiên thạch bí ẩn tìm thấy ở núi Moon, tương truyền ẩn chứa Cosmic Power (Sức Mạnh Vũ Trụ).

Những người tin vào sao băng coi nó là biểu tượng của phước lành và may mắn. (Bỏ cuộc đi, tăng vận may với một số cá nhân là Buff vô hiệu đấy)】 Lục Dã: "..." Tuy muốn văng tục, nhưng nghĩ lại, đến Togepi còn không cứu nổi cái vận đen của mình, huống chi là một mảnh thiên thạch... "Lấy cái này đi ạ." Lục Dã nói với Giáo sư Oak.

Tuy nó không hợp với anh lắm, nhưng lại hợp với Togepi một cách lạ thường.

Anh dự định tặng mảnh thiên thạch nhỏ nhắn này cho Togepi làm quà. "Cậu chắc chắn chứ?

Không cân nhắc mấy cái bia đá khai quật từ các khu vực khác sao?" Giáo sư Oak nháy mắt. "...

Tôi nghi ngờ ngài vẫn muốn biến tôi thành dịch thuật viên miễn phí." "Ha ha ha, làm gì có chuyện đó, hoàn toàn tùy ý cậu mà!" Giáo sư Oak cười gượng gãi đầu, mồ hôi lạnh trên trán chẳng có chút sức thuyết phục nào.

Cuối cùng, Lục Dã vẫn thành công nhận lấy mảnh thiên thạch này.

So với những hóa thạch kỳ quái khác, mảnh 'Biểu tượng may mắn'

này vẫn có sức hút hơn.

Về đến nhà, anh đưa mảnh tinh thể nhỏ nhắn, tinh xảo này cho Togepi. "Chì đô y~" Đôi mắt nhỏ của Togepi từ từ mở to, tỏa ra ánh sáng rực rỡ, trân trọng ôm lấy mảnh vỡ. "Quà kỷ niệm chuyến đi thành phố Canalave tặng nhóc đấy." Lục Dã mỉm cười nói. "Kháp kỷ đô y~ (❀´◡`❀)*✲゚*" Togepi vui sướng giơ cao mảnh thiên thạch như thể nhận được một túi khoai tây chiên ngon lành, chạy nhảy tung tăng quanh bàn trà.

Cuối cùng, nhóc ôm mảnh thiên thạch, nhìn chằm chằm vào nó một cách nghiêm túc.

Nhìn — "Kháp kỷ đô y! ヾ(◍°∇°◍)ノ゛" Togepi có vẻ rất vui, hoa văn trên vỏ trứng tỏa ra ánh sáng nhạt.

Trong đầu Lục Dã chợt hiện ra một câu mô tả về Togepi trong Từ điển Pokémon. 【Trong vỏ dường như chứa đầy hạnh phúc, tương truyền nếu đối xử dịu dàng với nó, nó sẽ đem may mắn chia sẻ cho đối phương.】 "Thế sao tao chẳng thấy vận khí tốt lên tí nào nhỉ?" Lục Dã ngẩn người: "Hay là nói..." Tâm linh cũng không cứu nổi dân châu Phi sao?!

Tâm trạng bỗng chốc tụt dốc thảm hại! "Cát~ (´ᴗ̤ᴗ̤ᴗ̤)σ" Chứng kiến cảnh này, Sirfetch'd không kìm được mà rơi những giọt lệ an tâm như một người cha già.

Tuy Togepi hình như lại mạnh hơn mình... (Thầy Lục: Chẳng phải Togepi vẫn luôn mạnh hơn mày sao?) Nhưng chỉ cần nó trưởng thành, kế hoạch 'nằm không cũng thắng' của mình lại hoàn thiện thêm mấy phần!

Tốt quá đi mất, ván này tao nằm chắc!

Lục Dã: "Đúng rồi Áp Áp, ông Byron cũng có quà cho mày đấy,

lần trước chưa kịp đưa." "Cát? (° ° ″)" Sirfetch'd cầm kiếm và khiên, ngơ ngác đứng tại chỗ.

Ngay sau đó, nó thấy Lục Dã lôi ra một khối thép to đùng, 'đùng' một tiếng đặt trước mặt nó. "Cái Protector gì đó tao đã lấy một khối khác rồi, hai ngày nữa tìm người đặt làm sau." Lục Dã 'cộp cộp' gõ vào 【Metal Coat】, cười híp mắt nói: "Mày cầm khối này luyện tập chém đi... chừng nào chém đứt được nó thì chừng đó mày mới bay cao được!" "Cát!? o(ˆ Дˆ)ttsu" Vẻ mặt Sirfetch'd thản nhiên, ánh mắt sắc lẹm, nhưng nội tâm như bị Bolt Strike đánh trúng.

Lục Dã có chút cảm khái.

Trong đám nhóc này, anh hiểu rõ tâm trạng của Sirfetch'd nhất.

Tuy miệng thì đòi làm kẻ ăn bám, nhưng lại luôn có một trái tim không cam lòng tụt hậu, mang đậm tinh thần khiêm tốn và dũng cảm của một Hiệp sĩ.

Là Huấn luyện viên, anh đương nhiên phải giúp nó san sẻ áp lực — không ai hiểu Sirfetch'd hơn anh!

Lục Dã: "Áp Áp cố lên, Áp Áp 666, Sirfetch'd xông lên xông lên!" Sirfetch'd: "Cát!! (´ᴗ̈ᴗ̈)σ" Thôi chủ nhân hầm thịt tôi luôn đi, tôi không muốn sống nữa! "Kháp kỷ đô y~ (◕ᴗ◕✿)" Togepi đứng sau lưng Sirfetch'd, hướng về phía nó một ánh mắt "long lanh" đầy kính trọng.

Cái ánh mắt vừa đáng yêu vừa đầy vẻ ngưỡng mộ đó, không một 'người lớn' nào có thể cưỡng lại được.

Lục Dã đầy mồ hôi hột.

Đây chẳng phải là công thế ánh mắt của Michael Jordan sao...

Trán Sirfetch'd cũng rịn mồ hôi lạnh, lặng lẽ nắm chặt cây hành và khiên.

Từ bỏ việc nằm yên, hay là đối mặt với khó khăn...

đó là một vấn đề.

Tuy nhiên, Sirfetch'd lén nhìn Togepi một cái, biểu cảm lập tức trở nên lẫm liệt.

Là người hướng dẫn, mình phải làm gương cho đứa nhỏ này! "Cát! (´ᵕ̈ᵕ̈)σ" Nhưng mà khó quá đi thôi!!

Nhìn Sirfetch'd, Lục Dã hài lòng gật đầu.

Áp Áp chắc chắn đã bị mình làm cho cảm động rồi...

Tin rằng nó nhất định có thể lĩnh hội được dụng tâm lương khổ của mình! "Ghos~ (*⊙~⊙)" Gengar đang liếm mảnh Megastone màu đỏ sậm, lững lờ bay qua không trung. "Bố y~" Sylveon uyển chuyển bước đi, tự mang hiệu ứng ánh sáng, dải lụa nhẹ nhàng tản ra ánh sáng như vầng trăng khuyết.

Rotom đang lướt xem những bức ảnh mới; Blastoise đang chống đẩy tại chỗ; đại cẩu tử Arcanine thì toại nguyện gặm nhấm 【Bánh Gateau Cổ Đạo】.

Togepi vẻ mặt nghiêm túc, nhìn chằm chằm vào mảnh thiên thạch trong tay, rồi lại cười hì hì.

Chỉ có Sirfetch'd — Áp Áp đứng đờ ra tại chỗ, không thốt nên lời.

Thành phố này lại có thêm một con vịt đau lòng...

Lục Dã nhìn quanh đám nhóc vui vẻ, cười nói: "Đi thôi, thu dọn hành lý, chúng ta cũng đến lúc về nhà rồi." "Ghos~ (๑•p ́•)و✧" "Cát! (;´‖Д‖`)" Ngày 12 tháng 4, thứ Hai.

Buổi sáng ở thị trấn Sandgem bắt đầu bằng tiếng rèn sắt 'choang choang'.

Lục Dã mở đôi mắt ngái ngủ, nằm trên chiếc giường lớn mềm

mại, cạnh chân là Sylveon đang cuộn tròn thành một cục. "..." Lục Dã khẽ đặt chân lên lưng Sylveon. "Bố y~ (*• ω-q)" Sylveon dụi dụi mắt, thanh thoát nhảy xuống giường, ngáp một cái rồi ra ban công phơi nắng.

Chương 471

Không bị phát hiện, Thầy Lục nhếch môi cười.

Choang choang — Tiếng rèn sắt vẫn tiếp tục, hình như truyền vào từ ngoài phòng. "Gần đây mới xây sân bóng rổ à?" Lục Dã mơ mơ màng màng nghĩ, rồi bỗng nhiên đại ngộ.

Sirfetch'd đang khổ luyện chém, quyết tâm chém đứt 【Metal Coat】! "Nhưng mà thế này thì khắc khổ quá rồi..." Suy nghĩ một chút, Lục Dã lăn một vòng, đúng lúc rơi từ trên giường xuống.

Rơi trúng vào lớp lông mềm mại ấm áp của Arcanine, cảm giác còn thoải mái hơn cả đệm lò xo. "Ngao ô?" Arcanine đang nằm bên giường ngáy o o, ngơ ngác quay đầu lại nhìn Lục Dã trên lưng mình. "Không có gì, tao đi dạo tí thôi." Lục Dã vui vẻ nói.

Ngủ dậy, vệ sinh cá nhân. "Ghos~ lù lù lù~" Đánh răng súc miệng đồng bộ với Gengar.

Dùng khăn lau sạch bọt cạo râu trên mặt, trong gương lộ ra một khuôn mặt tuấn tú.

Thay bộ hoodie đen đỏ, Lục Dã ra sân vườn, chứng thực suy đoán của mình. "Cát!

ᕕ(͡° ͜ʖ ͡°)ᕗ" Sirfetch'd múa thanh hành lớn, dứt khoát chém mạnh vào Metal Coat, trên khối thép chỉ hiện lên những vệt trắng mờ nhạt.

Vị Hiệp sĩ Galar này không hề lùi bước, thương đâm như chớp giật liên tiếp năm lần, lại một lần nữa bắn ra hàng loạt tia lửa!

Lục Dã: "..." Ai bảo Áp Áp là kẻ ăn bám, tôi là người đầu tiên không đồng ý!

Mà đứng sau lưng Sirfetch'd, Togepi đang cổ vũ nhiệt tình. "Kháp

kỷ đô y~ ヾ(ﾟ∀ﾟゞ)" Hóa ra là muốn làm gương cho Togepi nên mới dậy sớm thế này sao...

Lục Dã như hiểu ra điều gì, gật đầu, chuyển tầm mắt nhìn sang 'lão nông' Blastoise ở bên cạnh. "Tạp mị... ヾ(⌐■_■)" Blastoise nửa quỳ nửa ngồi, nhìn chằm chằm vào mảnh ruộng thí nghiệm trước mặt, hơi chút cảm thán.

Để phòng vạn nhất, chỉ có thể trồng lại ít Thảo dược Phục sinh thôi...

Mười giờ sáng, ánh nắng ôn hòa, thuộc về khoảng thời gian thi công hợp pháp.

Lục Dã nhìn Áp Áp một cái, quay người đi vào nhà: "Đánh sắt xong thì vào ăn sáng...

Có sữa đậu nành, quẩy, và cả Sirfetch'd nữa!" "Cát..." Đợi đến khi nhận ra có gì đó sai sai, Sirfetch'd ngây như phỗng, "Cát!? (;°ಠ°;)" Trong bếp, Lục Dã đã chuẩn bị bữa sáng đơn giản mà ngon miệng.

Trứng ốp la lòng đào, quẩy vàng ươm, Sirfetch'd giòn tan thơm phức... kết hợp với một ly sữa đậu nành nóng hổi.

Cảm giác thỏa mãn từ tinh bột dâng trào.

Đám nhóc vây quanh Thầy Lục, lặng lẽ thưởng thức bữa sáng.

Đến khoảng mười một giờ, Lục Dã ra cửa chào hỏi Delibird đang đeo túi hành lý đi tới: "Chào nhé, đưa báo cho tôi là được rồi." "Ô~" Delibird theo bản năng ôm lấy trán, sau đó nghiêng đầu, bừng tỉnh lấy tờ báo từ trong túi đưa cho Lục Dã. "Tạm biệt." Lục Dã cười híp mắt nói.

Delibird: "..." "Sao còn chưa đi?" Lục Dã kinh ngạc. "Ô~" Chú chim cánh cụt nhỏ cuối cùng vẫn tràn đầy thất vọng, ủ rũ rời đi.

Theo bóng lưng của nó, Gengar bỗng thò đầu ra, chọc chọc nó. "Ô?" Delibird quay đầu lại. "Ghos~" Gengar cười hì hì xòe bàn tay nhỏ ra, trong lòng bàn tay rõ ràng là một viên Khối Năng Lượng trong suốt như pha lê. "Ô!" Delibird cảm động đến mức sắp khóc.

Ngay lập tức, Gengar tung viên năng lượng lên không trung, há to miệng, ngoạm một cái: "Ghos~ (*⊙~⊙)" Delibird: "..." Không làm nữa, việc này không làm nổi, tôi muốn từ chức! (‘□′)　...

Trở lại trong phòng, Lục Dã ngồi trên sofa lướt báo.

Tờ 《Chào buổi sáng thành phố Jubilife》 đăng tiêu đề: 'Triển lãm đặc biệt Johto, Hội thao toàn năng Pokémon!'.

Nội dung đại khái là sắp tới tại trấn Olivine sẽ tổ chức Hội thao toàn năng, còn có lễ hội văn hóa Johto. "Hội thao toàn năng... cái này giống Olympic hơn nhỉ." Lục Dã lẩm bẩm.

Cái gọi là 'Hội thao toàn năng Pokémon' được các người chơi mệnh danh là 'Olympic của thế giới Pokémon', xuất hiện lần đầu ở Johto trong bản 《Heart Gold/Soul Silver》.

Người chơi cần chỉ huy ba con Pokémon hoàn thành các hạng mục như vượt rào, nhảy cao, tiếp sức...

Đây cũng là hình thức thi đấu đặc biệt ngoài Battle truyền thống.

Đáng chú ý là, tuyển thủ Akin từng đạt được Grand Slam trong "Hội thao toàn năng".

Vì thế cậu ta tự xưng là 'Huấn luyện viên ngôi sao' cũng không phải là không có căn cứ.

Đó cũng là một trong những khoảnh khắc tỏa sáng của 'Kim lão ngũ' trong bản đặc biệt.

Tóm lại, Battle chính thống thì hơi lo, chứ mấy cái không chính

thống thì cái gì cũng tinh thông. "Kỳ này chắc Akin cũng tham gia thôi, dù sao cũng có triển lãm văn hóa Johto mà..." Lục Dã tiếp tục đọc báo.

Phụ bản khoa học là "Công bố thành quả nghiên cứu của Thầy Lục", phụ bản Gym là "Gym Canalave đóng cửa"...

Tin tức này một nửa đều liên quan đến mình.

Lục Dã thần sắc phức tạp, ho một tiếng rồi đặt tờ báo xuống.

Không thể lúc nào cũng nghĩ đến việc tạo tin sốt dẻo, phải khiêm tốn một chút mới được...

Dự cảm linh nghiệm, Akin quả nhiên nhắc đến tin tức tham gia thi đấu trong nhóm chat. "Có ai cùng tôi đăng ký Hội thao toàn năng không?" Akin gãi mũi: "Ở Sinnoh bay qua cũng xa thật đấy." "Có thể đi tàu S.S.

Aqua của bản đại gia!" Lt.

Surge nói: "Ngày mai đúng lúc đến thành phố Olivine, tiện đường chở cậu sang Sinnoh." "Có miễn phí không?" Akin hỏi.

Lt.

Surge giật giật khóe mắt: "Cút!" "Nhắc đến Hội thao toàn năng là sẽ nghĩ đến chạy Marathon nhỉ." Tiểu thư Platinum Berlitz nói. "Năm nay còn có đua xe đạp/cưỡi thú nữa đấy." Whitney cười hì hì: "Tôi và Miltank cũng sẽ tham gia!" "À, phụ nữ, cứ chờ thua tôi rồi khóc nhè đi." Akin nói.

Im lặng một lúc, Whitney nói: "Tôi đã báo cáo với bà nội ở Pokémon Day Care là cậu chơi điện thoại trong giờ làm việc rồi đấy." "Cái gì cơ!?" Akin chấn động. "Tôi cũng sẽ tham gia." Jasmine đỏ mặt, khẽ nói: "Với tư cách là đại diện địa phương Johto, kiêm Huấn luyện viên ngôi sao..." "Cô Jasmine tham gia hạng mục nào thế?" Cô nàng nghèo Maylene ngạc nhiên hỏi. "Thi đấu sức bền.

Tiểu Cương và Amphy sẽ tham gia cùng tôi." Jasmine nói. "Takeshi?" Lục Dã ngẩn người: "À... con Steelix của Jasmine tên là Tiểu Cương..." "Ghos~" Gengar run lẩy bẩy.

Chơi chữ kiểu này lạnh quá đấy nha! "Tôi cũng sẽ đi tham gia, là thi đấu sức mạnh." Maylene hít mũi.

Chủ yếu là vì ban tổ chức chi đậm quá. "Yô, đông vui phết nhỉ." Lt.

Surge nói: "Lên tàu của ta, thu các cậu nửa giá thôi." Crystal: "Em vẫn đang ở Sinnoh!

Em có thể đi xem trực tiếp!" Akin: "Ơ?

Lớp trưởng học tập cũng ở đó à." Thầy Lục: "Satoshi đâu, không phải cậu ta thích nhất tham gia mấy cái đại hội màu mè hoa lá hẹ này sao." "Hề hề." Satoshi gãi đầu, đăng một tấm ảnh: "Tớ đăng ký rồi." Lục Dã hơi sững lại.

Ngoài dự kiến nhưng lại vô cùng hợp lý...

Lucian run rẩy hỏi: "Tại sao các người trông ai cũng rảnh rỗi thế?" Lục Dã ngạc nhiên: "Không thì sao?" Lucian: "...

Thôi đi, hủy diệt đi, mệt mỏi quá." Theo lời giới thiệu của 'Nhà thông thái' Platinum Berlitz, Hội thao toàn năng bao gồm các hạng mục như cưỡi thú, đập gạch, bơi lội...

Với tư cách là sự kiện thể thao, tiền thưởng khá là hậu hĩnh.

Lance ngồi trong văn phòng uống trà, thuận miệng hỏi: "@Akin, lần trước cậu đạt Grand Slam, tiền thưởng đi đâu hết rồi?" "Quyên cho Pokémon Day Care và Trường đào tạo Huấn luyện viên để họ cải thiện cơ sở vật chất rồi." Akin thành thật đáp.

Lance: "Like mạnh *3" Ở một số phương diện, cậu thiếu niên tinh

thông ăn uống cờ bạc này vẫn khá là đơn giản. "Vì Togekiss làm hỏng mấy tòa nhà nên phải đền đấy." Akin đau đầu nói.

Lance: "..." Green mắt sáng rực: "Lại có thi đấu... chẳng phải là có thể kiếm được một khoản lớn sao! (✪ω✪)" Tim Lục Dã thắt lại.

Chẳng phải là lại có thể khiến Team Rocket kiếm được một khoản lớn sao! "Thi đấu tổ chức khi nào thế?" Lục Dã hỏi. "Ngày mốt đấy, giờ đã bắt đầu đăng ký rồi." Whitney tò mò hỏi: "Thầy Lục cũng tham gia sao?" "Tiền thưởng các thứ không quan trọng." Lục Dã cứng giọng: "Chủ yếu là tôi yêu thích thể dục thể thao!" Ngày 13 tháng 4, thứ Ba.

Xét thấy Hội thao toàn năng có tiền thưởng cao...

à cái đó là phụ thôi.

Chủ yếu là thời tiết đẹp, trong những ngày nắng ấm khô ráo này, tham gia sự kiện thể thao để đổ chút mồ hôi sảng khoái cũng là một lựa chọn không tồi.

Lục Dã điền thông tin đăng ký trên trang web chính thức có hình Snorlax làm poster quảng cáo.

Nội dung poster là: Snorlax thắt băng đô, khí thế hừng hực nhảy qua rào chắn, như thể đang nói 'Thắng là được ăn một bữa linh đình!'.

Lục Dã: "...

Cũng nhiệt huyết đấy." Điều bất ngờ là trang web chính thức còn có cả diễn đàn thể thao, nội dung thảo luận đa phần là: "Năm nay đội Electabuzz chắc chắn sẽ giành chức vô địch League!" "Đội Electabuzz mà thắng được á?

Thắng thế nào được, không có năng lực đó đâu biết chưa?" "Thua cả đội Magikarp, thua cả đội Starmie, giải thích thế nào đây?

Đúng là không còn mặt mũi nào nữa!" Các bài đăng rất nhiều, đa số liên quan đến thể thao Pokémon.

Những bài tương tự như: "Dự đoán bảng huy chương Hội thao toàn năng năm nay." "Tuyển thủ Grand Slam Akin có thể sẽ tái xuất." "Phân tích cá nhân về tuyển thủ ngựa ô trong môn triathlon — tuyển thủ Satoshi!" Lục Dã ngẩn người, tò mò nhấn vào bài đăng cuối cùng. 【Môn triathlon chia làm bơi lội, cưỡi thú (Pokémon hoặc xe đạp), và chạy bộ.

Thông thường, thể năng của Pokémon quyết định thứ hạng của hai hạng mục đầu.

Nhưng ở hạng mục chạy bộ, Huấn luyện viên cần đích thân tham gia.

Theo quan sát của tôi về tuyển thủ Satoshi, cậu ta cực kỳ có khả năng bứt phá ở hạng mục chạy bộ cuối cùng để đoạt chức vô địch!】 "Đừng đùa nữa, con người chạy nhanh sao bằng Pokémon được?" "Một tuyển thủ chưa qua huấn luyện mà không bị bỏ xa ở phía trước đã là tốt lắm rồi." "Đòi lật kèo bằng chạy bộ á?

Không thể nào, vì con người là có giới hạn!" Cảm giác nhập vai cực mạnh, trước mắt Thầy Lục đã hiện ra hình ảnh rồi.

Các cặp đôi khác chắc chắn là để Pokémon chạy trước để tổng thành tích không bị tụt lại.

Còn Satoshi chắc chắn là vác Pikachu chạy hùng hục, khiến người qua đường đứng hình. "Khủng khiếp đến thế sao." Lục Dã lẩm bẩm: "Giáo sư Oak thực sự nên thái lát Satoshi ra để nghiên cứu...

Tôi nghi ngờ cậu ta hồi phục nhanh thế sau khi bị giật điện là do học lén chiêu Recover!" Hai giờ chiều, sau khi điền xong thông tin đăng ký không lâu, ban tổ chức đã gọi điện cho Lục Dã.

Đó là một giọng nữ ôn nhu, nghe có vẻ hơi xúc động, và thông báo Thầy Lục có thể tham gia với tư cách 'Huấn luyện viên ngôi sao'. "Như vậy tiền thưởng có cao hơn không?" Lục Dã hỏi. "Không ạ." đối phương trả lời: "Nhưng chúng tôi sẽ trả thêm cho ngài một khoản phí xuất hiện." "Thế thì tôi không có ý kiến gì." Lục Dã sảng khoái đồng ý.

Kiếm cơm thôi mà, không có gì phải ngại.

Leon trên người toàn đồ đại diện đấy thôi.

Chẳng lẽ đường đường là tuyển thủ Grand Slam mà một cái quảng cáo cũng không nhận được? "Ban tổ chức vậy mà không mời tôi!" Akin đập bàn: "Rõ ràng tôi cũng là Huấn luyện viên ngôi sao, tại sao không có phí xuất hiện!" "Đứng từ góc độ thương mại, phẩm chất của người đại diện cũng rất quan trọng đấy." Green che miệng cười. "Nếu là thi đấu Snooker." Crystal an ủi: "Chắc chắn sẽ có người tìm anh đại diện đấy." Silver gửi một tin nhắn thoại 1 giây: "Phụt." 【Thành viên nhóm 'Silver' đã thu hồi một tin nhắn.】 Dragon Tamer Lance: "Ha ha ha ha ha ha." Whitney: "o(*≧▽≦)tsu Ha ha ha!" Akin: "Các người cười to quá đấy nhé!" "Tàu S.S.

Aqua sắp cập bến hải đăng thành phố Olivine rồi." Lt.

Surge ngậm xì gà nói: "Ai muốn lên tàu thì khẩn trương lên." "Đến, đến ngay đây!" Jasmine khẽ gọi.

Chương 472

"@Thầy Lục, có đi cùng đến địa điểm tổ chức không ạ?" "@Thầy Lục, đi chung đi." Satoshi nói: "Tớ đi du lịch đúng lúc đi ngang qua thành phố Jubilife." Lục Dã định đồng ý.

Nhưng bỗng nghĩ lại, gần đây không nên đồng hành cùng Satoshi, sợ sinh sự. "Tôi xuất phát rồi." Lục Dã thuận miệng nói: "Đi tàu điện trực tiếp qua đó còn nhanh hơn máy bay." "Vậy sao." Satoshi gãi đầu, nhếch môi cười: "Nhắc mới nhớ, mấy sự kiện thể thao kiểu này, tớ và Pikachu sẽ không thua đâu!" "Cũng có khí thế đấy." Whitney nói: "Nhưng mà đại hội kỳ này ngọa hổ tàng long, nghe nói còn có khách mời bí ẩn xuất hiện nữa cơ." "Khách mời bí ẩn?" Một ID lạ hỏi. "Khách mời bí ẩn?" Cô nàng nghèo Maylene hỏi.

Lục Dã trầm ngâm một lúc, nói: "Lễ hội Johto... khách mời chắc không phải là tên Lance kia chứ?" "Ha ha, không phải tôi, đến đó là các cậu biết ngay thôi." Lance sảng khoái nói. "Em đã đến trước rồi nè." Crystal mỉm cười nói: "Đến giúp đỡ nhân viên công tác của lễ hội Johto." "@Crystal, nhớ qua giúp anh nhé~" Green che miệng cười: "Anh ôm không ít hàng, lần này chắc chắn kiếm bộn!" "Không vấn đề gì ạ~" Crystal đáp.

Địa điểm tổ chức Hội thao toàn năng nằm ở một thị trấn nhỏ ngoại ô thành phố Hearthome, nghe nói có một sân vận động lớn có thể chứa được bảy vạn người.

Lúc rảnh rỗi, Lục Dã nằm trên sofa vuốt ve Sylveon, chuẩn bị trước kiến thức.

Các hạng mục tổng cộng chia làm năm loại lớn: Nhảy cao, Sức bền, Tốc độ, Sức mạnh, Kỹ xảo, tổng cộng có năm huy chương vàng.

Các tuyển thủ ngôi sao cũng sẽ tham gia vào các hạng mục này, ví dụ như Steelix của Jasmine tham gia đấu vật Sumo, Miltank của Whitney tham gia chạy việt dã... "Cái này cũng phi lý quá rồi." Lục Dã thần sắc phức tạp: "Steelix đi đấu Sumo?

Thế thì phải dùng Snorlax mới đỡ nổi chứ!" "Ngao ô!

ଘ(•p •)ଓ" Arcanine thò cái đầu lớn tới, cái mũi ươn ướt hếch hếch Lục Dã.

Lục Dã hơi sững lại, bỗng nhiên thông suốt.

Arcanine nhà mình có thể tham gia đồng thời cả ba loại: Sức bền, Tốc độ, Sức mạnh!

Dù sao với tư cách là tuyển thủ ngôi sao, chẳng lẽ lại không lấy nổi một tấm huy chương vàng nào.

Nhưng ngoài Akin là tuyển thủ Grand Slam, còn có quái vật như Satoshi nữa... "Độ khó của Hội thao toàn năng này." Lục Dã lau mồ hôi lạnh: "Cao hơn Little Cup nhiều quá!" ...

Bốn giờ chiều, cơm hộp là sandwich trứng giăm bông, nước ép trái cây tươi.

Lục Dã đeo balo, dắt PokéBall, lên tàu hỏa đi về hướng trấn Olivine.

Tàu hỏa được cung cấp điện bởi Ampharos.

Trong toa tàu rộng rãi, còn có hai thiếu niên dùng Zigzagoon và Starly để Battle.

Nghe nói phong khí ở vùng Unova là vậy, ngay cả đi tàu điện ngầm cũng không bỏ qua cơ hội Battle.

Lục Dã đứng nhìn một lúc, kiềm chế mong muốn tự mình ra trận, lặng lẽ gặm sandwich.

Lục Dã & Gengar: (￣~￣) Khi sắp đến trạm, điện thoại của một cụ già vang lên, là bản nhạc cổ điển hào hùng 《I Choose You!》.

Tâm trạng Lục Dã vui vẻ hẳn lên, bước xuống sân ga, sau lưng đoàn tàu lướt qua.

Trên bảng điện tử hiển thị đúng bảy giờ tối.

Để chào đón Hội thao toàn năng sắp tới, thị trấn có xe buýt chuyên dụng đưa đón đến sân vận động.

Nhưng quãng đường không xa lắm, cũng có những tuyển thủ đang luyện tập triathlon cưỡi Dodrio lao nhanh qua. "Rotom, định vị đến sân vận động Hội thao toàn năng." Lục Dã đeo kính chắn gió, nhảy lên vỗ vỗ lớp lông oai phong của Arcanine. "Toàn tốc tiến lên!" Người đàn ông cưỡi trên lưng Dodrio là một trong những hạt giống triathlon năm nay. "Năm nay nhất định phải đoạt giải." Người đàn ông nghiến răng, cúi thấp người: "Tia chớp lóe sáng!" "Lệ —" Dodrio toàn thân tỏa ra ánh sáng trắng của kỹ năng, tiếng gió rít bên tai, người đàn ông không khỏi vui mừng.

Với tốc độ này, chức vô địch năm nay nằm chắc trong tay — Vút!

Người đàn ông sững sờ: "Vừa nãy, có phải có cái bóng đen lớn vừa lao qua không?" Ba cái đầu của Dodrio rụt lại một cục, run cầm cập: "Lệ!" Cái bóng đó căn cứ không giống Linoone, rõ ràng là một mãnh thú đang húc tới! ...

Pháo hoa nở rộ trên bầu trời đêm, trên sân khấu ngoài thị trấn có Exploud đang tổ chức buổi biểu diễn ca nhạc.

Cư dân nhiệt tình nhảy múa. "Ghos! (✪ω✪)" Gengar hăm hở muốn thử. "Bác bỏ." Lục Dã thản nhiên nói: "Tao không muốn lần này lại biến thành 'Vụ mất tích liên hoàn tại buổi biểu diễn' đâu." "Sự thật chỉ có một, hung thủ chính là —" Rotom vẫy vẫy cánh tay máy, chỉ vào

Gengar.

Gengar: "Ghos?" Rotom lại di chuyển cánh tay máy, chỉ vào một bụi cỏ nhỏ ven đường. "Chính là nhóc, Oddish, Rotom!" Oddish như bị sét đánh ngang tai: "Lỗ~!

Σ(°△°|||) " Lục Dã ôm trán, nhóc chỉ là diễn viên quần chúng thôi mà, có cần phải phối hợp thế không!

Hơn nữa Oddish của Kanto xuất hiện ở Sinnoh đúng là cũng đáng nghi thật!

Thị trấn đèn hoa rực rỡ, do tổ chức 'Lễ hội văn hóa Johto' nên đâu đâu cũng thấy các yếu tố của vùng Johto.

Ví dụ như văn hóa kỹ nữ nghệ thuật của thành phố Ecruteak, đặc sản Sữa Moomoo của thành phố Goldenrod, Bánh bao Phẫn nộ của trấn Mahogany...

Lục Dã và đám nhóc vừa đi vừa ăn, bánh cá nhân đậu đỏ, kẹo bông, dango tam sắc... cứ mua được cái gì là lại nhét vào PokéBall.

Cuối cùng đến cả Arcanine cũng no căng bụng, Lục Dã đành thôi. "Ghos... (*⊙~⊙)" Gengar như đang nếm món tráng miệng sau bữa ăn, đầu lưỡi liếm liếm mảnh Megastone, bay lơ lửng cạnh Lục Dã.

Tại khu vực trung tâm lễ hội, Lục Dã bất ngờ gặp lại một người quen.

Valerie với đôi cánh khổng lồ và mái tóc đen như thác nước, đôi mắt đen láy của cô lộ ra một tia bất ngờ và vui mừng, cung kính lễ phép cúi chào: "Thầy Lục." "Cô lần trước tham gia xong hội trình diễn thời trang là tới đây làm quảng bá luôn à?" "Vâng ạ." Valerie khẽ cười nói: "Đợi lễ hội kết thúc, chúng tôi cũng sẽ quay về Kalos." Phía sau Valerie, những vũ nữ mặc Kimono nhìn sang với ánh mắt thẹn thùng và tò mò.

Thấy Lục Dã nhìn lại, họ đều vội vã cúi đầu. "Đúng rồi." Lục Dã hỏi: "Cô có biết quanh đây còn chỗ nào ở không, mấy khách sạn đều đầy phòng rồi." "Nếu ngài không chê, có thể hạ cố đến nơi ở của tôi." Valerie khom người: "Nhà cửa đơn sơ, nhưng nước nóng vẫn cung cấp đầy đủ ạ." "Tôi vẫn nên hỏi ban tổ chức xem sao." Lục Dã trầm ngâm: "Chắc là có làng vận động viên gì đó...

Lễ hội mấy giờ kết thúc?" Valerie ngẩng đầu nhìn trời, nói: "Mười một giờ ạ, sáng mai bảy giờ có lễ khai mạc, nên các tuyển thủ đa phần đã đi nghỉ rồi." Phía bãi cỏ xa xa truyền lại tiếng nhạc rock vang dội, trên quảng trường rực rỡ ánh đèn đang tổ chức lễ hội Battle.

Một luồng sáng trắng bay ra từ thắt lưng Lục Dã, Sylveon tự mình đi luyện cấp: "Bố y! (# ` mãnh ´)" Lục Dã: "..." Thôi bỏ đi, ngăn cũng không được, quanh đây chắc cũng chẳng có ai đánh thắng nổi nó.

Trong mắt Valerie thoáng qua một tia ngạc nhiên.

Cô không hỏi gì thêm, chỉ có ngữ khí càng thêm phần cung kính. "Vậy tôi xin phép cáo lui trước, thưa Thầy Lục." Có khách đến hỏi về kiểu dáng Kimono, Valerie khom người chào tạm biệt rồi thướt tha đi tới tiếp khách.

Lục Dã cũng định rời đi, bỗng thấy phía xa bốc lên một làn khói tím, như những đốm lửa bốc lên từ đám cháy rừng.

Bụi bay mù mịt, lửa từ phía xa lao đến.

Akin đeo kính bảo hộ, ngồi trên lưng Typhlosion đang chạy bằng bốn chân, uể oải ngáp một cái: "Đói quá, sao vẫn chưa tới nơi thế." Cạnh cậu ta, một con Miltank đang tung tăng chạy nhảy vui vẻ, cô nàng tóc hồng ngồi trên lưng đang gào thét: "Akin, Typhlosion suýt nữa đốt cháy tóc tôi rồi kìa!" "Ai bảo bà chạy chậm quá chi." "Khốn khiếp...

đứng lại đó cho tôi!" "Đi trước một bước nha~" Akin đặt tay lên thái dương vẫy một cái, cúi thấp người, Typhlosion lại tăng tốc.

Whitney phẫn nộ, quát lên: "Miltank, Stomp!" "Cái bà này, thế mà dùng kỹ năng luôn à!" Akin trợn tròn mắt. "Tại ông dùng chiêu tung cát để đánh lén trước mà!" "Nhìn kìa, Thầy Lục!" Akin hét lớn. "Đừng có hòng lừa tôi, ăn một phát Rollout này!" "Tôi nói thật mà, đúng là Thầy Lục kìa!!" Thầy Lục: "..." Dưới ánh mắt ngạc nhiên của du khách xung quanh, Lục Dã lặng lẽ quay lưng lại, lấy tay che mặt.

Đừng hét nữa, thật sự không quen... ...

Typhlosion và Miltank đồng thời dừng lại trước mặt Thầy Lục. "Lâu rồi không gặp, Thầy Lục!" Akin cười hì hì nói.

Whitney phàn nàn: "Đều tại Akin đi lạc đường, nếu không thì chiều nay đã tới rồi." "Tại ai bảo Miltank khát nước, cứ phải đi tìm nguồn nước trước?" "Hừ, đói bụng chạy ra trạm dừng nghỉ cách đó mấy cây số, có người còn mặt mũi mà nói nữa hả!" Ánh mắt của Whitney và Akin tóe lửa.

Lục Dã bất lực hỏi: "Jasmine không đi cùng hai người sao?" Cả hai cùng sững lại, Whitney nói: "Cô Jasmine... hình như đến thành phố Hearthome rồi, hôm nay đúng lúc có hội thi sắc đẹp Pokémon." Lục Dã khẽ thở dài.

Toàn là những đứa không làm người ta yên tâm nổi...

Bỗng nhiên, điện thoại của Whitney vang lên, cô nghe máy: "Alo, cô Jasmine ạ?" Akin đang khoanh tay khởi động thân trên.

Một luồng sáng hồng bay ra từ thắt lưng cậu ta. "Togekiss?" "Ba khắc!" Togekiss mặt đầy sát khí, sau đó nhìn về phía Lục Dã, nhếch môi cười.

Lục Dã: "..." Sức mạnh của cuồng em gái đúng là vĩ đại thật. "Ra

đây đi, Togepi." Lục Dã dặn dò: "Đừng chạy xa quá, đừng chơi mệt quá nhé." "Kháp kỷ đô y~ ヾ(◍°∇°◍)ﾉﾞ" Bụp một tiếng, Togepi nhảy ra từ PokéBall.

Mắt Togekiss lập tức sáng rực lên. "Ba khắc~ (´∇`)ﾉ" Cõng Togepi trên lưng, Togekiss bay lên bầu trời đêm, đưa em gái đi chơi.

Bên cạnh, Whitney nói: "Cô Jasmine đang trên đường tới, lát nữa là đến thôi ạ." "Cũng được." Lục Dã gật đầu: "Về làng vận động viên trước đi, nhân viên chắc là biết nó ở đâu." "Ngày mai còn phải giúp tiền bối Green nữa." Akin ngáp nói: "Phải đi ngủ sớm thôi." Xem ra lần này Green đã chuẩn bị rất kỹ, đến cả chân chạy việc cũng nhiều lên rồi...

Lục Dã thầm tính toán: "Ngày mai chỉ có thể liên hệ Meowth, bảo họ chuẩn bị thật kỹ lưỡng mới được!" Làng tuyển thủ nằm ở phía tây của nhà thi đấu lớn.

Phía nam theo lời hướng dẫn là khu thương mại, có thể mua quà lưu niệm, quà cáp, đồ uống và thức ăn. "Sau khi lễ khai mạc ngày mai kết thúc, chúng ta qua đó giúp anh Green một tay nhé?" Whitney hỏi. "Đồ anh ấy làm thực sự bán được sao?" Akin tỏ vẻ hoài nghi về tay nghề của Green. "Chắc chắn là xúc xích nóng, bánh mì hoặc mấy loại đồ ăn nhanh thôi." Lục Dã nói, "Nhưng mà thường thì đi xem mấy trận đấu thế này, tự mang theo đồ ăn vẫn kinh tế hơn mua bên ngoài đúng không?" Akin và Whitney: "..." "Chị Green... chắc là sẽ chuẩn bị cơm nhân viên chứ?" Whitney không chắc chắn nói.

Akin im lặng.

Green ấy hả, đó là gian thương từng khứa đẹp cả tiền bối Red cơ mà...

Lục Dã: "Được rồi, biết hai người chẳng mang theo gì rồi...

Sáng mai tôi chuẩn bị cơm hộp (Bento) cho hai người nhé." "Tuyệt quá!" Cả hai đồng thanh. "Dĩ nhiên là có thu phí." Lục Dã nhe răng cười, "Cứ tính theo giá của nhà hàng gắn sao nhé!" "Hả?" Akin viêm màng túi rên rỉ.

Whitney thì suy nghĩ: "Với tay nghề của Thầy Lục, giá đó cũng hời chán..." Xem ra, so với một nhân viên chăm sóc Pokémon nào đó, thủ lĩnh Gym thành phố Goldenrod vẫn có điều kiện hơn nhiều.

Lục Dã trầm ngâm một lát.

Dù sao trong bốn cái túi Pokedollar của Gengar cũng có trữ tủ lạnh, trong tủ lạnh thậm chí còn có sẵn nguyên liệu.

Sáng mai chuẩn bị đồ ăn đơn giản rồi đi xem lễ khai mạc vẫn kịp.

Dù sao, Thầy Lục cũng rất tò mò về vị khách mời bí ẩn mà Lance đã nhắc tới.

Cả nhóm nhận phòng tại làng tuyển thủ, thuộc chuỗi khách sạn nổi tiếng Budew.

Phía ban tổ chức còn cung cấp trang phục tuyển thủ chuyên nghiệp và giày chạy, đây là đãi ngộ dành riêng cho các 'Huấn luyện viên ngôi sao'.

Điện thoại của bộ ba Team Rocket gọi mãi không thông.

Lục Dã nghi ngờ hoặc là hết tiền, hoặc là bị khóa máy...

đây cũng là thao tác thường ngày của đám này rồi. [Ngày mai tới thị trấn Olivine sớm nhất có thể, có nhiệm vụ giao cho các người.] Soạn tin nhắn xong, anh nạp thêm tiền điện thoại cho họ; dựa vào thiết bị định vị trên trán Meowth, xác nhận gần đó có Trung tâm Pokémon để họ sạc điện.

Lục Dã bấy giờ mới yên tâm đi ngủ, thở dài: "Đúng là lũ không để

ai yên lòng...

Nhân vật chính còn chẳng khiến mình bận tâm đến thế!" Trước khi ngủ, Cynthia gửi tới một tin nhắn, nội dung liên quan đến vết nứt không gian - thời gian lần trước. "Không chỉ thị trấn Alamos, vết nứt không gian còn ảnh hưởng đến núi Coronet, Midina và vài nơi khác." "Dạo này em cần tiếp tục xử lý những biến cố này..." Cynthia xin lỗi nói, "Có lẽ... tạm thời chưa về thị trấn Sandgem được." Lục Dã bày tỏ sự thấu hiểu nhưng đôi mày hơi nhíu lại.

Muốn giải quyết triệt để chuyện này... chẳng lẽ phải đợi Pikachu cho Arceus một phát 'Sét (Thunderbolt)'...

Chẳng lẽ Giratina cũng bắt đầu hành động, khiến hiện tượng vết nứt không gian diễn ra thường xuyên hơn? "Cốt truyện bản điện ảnh của Đại Long Phản Vật Chất mình quên gần hết rồi." Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời. "Nhớ mang máng có một con Shaymin, có một cánh đồng hoa Gracidea..." Thôi bỏ đi, Lục Dã lắc đầu, đề cao cảnh giác.

Nếu thực sự đụng phải Giratina, tính tình nó dù sao cũng tốt hơn hai con rồng ngáo kia một chút, biết đâu lại 'ngoại giao' thành công.

Đã là rạng sáng, anh chỉnh báo thức cho sáng mai.

Có lẽ vì xung quanh không có Pokémon hoang dã nào mạnh mẽ nên đám nhóc nhà anh cũng hiếm khi ngủ sớm.

Chương 473

Dưới ánh trăng, Sylveon thở đều đặn, bộ lông trắng tuyết hơi phát sáng, mang lại bầu không khí chúc ngủ ngon ngọt ngào cho cả phòng. "Chắc không đến mức tập luyện cả trong mơ chứ?" Lục Dã nghĩ vẩn vơ.

Akin gửi tin nhắn hỏi có muốn ra câu lạc bộ gần đó đánh bida không. "Nửa đêm không ngủ, lẻn ra ngoài đánh bida?!" Lục Dã không thể hiểu nổi. "Ha ha, không sao đâu, mọi người nhiệt tình lắm!" Vừa mới hành ra bã cả câu lạc bộ bida, dưới ánh mắt phức tạp của mọi người xung quanh, Akin chống gậy bida, đắc ý nói.

Lục Dã từ chối lời mời.

Thầy Lục có nhận thức rất rõ ràng về trình độ bida của mình.

Có thể đánh quả bóng trắng lách qua quả đen rồi rụng luôn xuống lỗ... cái này không còn là 'hài hước' nữa, mà là trình độ 'phá game' rồi.

Bảo là 'biểu diễn kỹ thuật' cũng không sai.

Thầy Lục toàn năng dường như luôn gặp dớp với môn Snooker và trò 'Plants vs.

Zombies'. ...

Ngày hôm sau, không khí khô ráo, vùng Sinnoh hiếm khi có một ngày nắng đẹp. "Quác!" Vịt Sirfetch'd sáng sớm đã ở ngoài ban công gõ 'keng keng', dường như muốn chẻ đôi cái vật phẩm 【Metal Coat】 ra vậy.

Lục Dã vỗ vỗ lồng ấp, nhìn quả trứng Pokémon bên trong, cảm thán: "Ủy khuất cho nhóc rồi...

Áp Áp đang bận, đợi nó rảnh rồi mới dắt nhóc đi chơi được." Quả

trứng Pokémon màu xám xanh lắc lư một cái như để đáp lại. "Thầy Lục!" Whitney với mái tóc hồng đứng dưới lầu, tràn đầy năng lượng vẫy tay.

Bên cạnh cô, Jasmine với bím tóc cam diện một bộ váy liền thân trắng muốt, hai tay xách túi đặt trước gối, dáng vẻ dịu dàng thẹn thùng.

Akin tóc đen thì chống gậy bida, ngáp ngắn ngáp dài. "Đi xem lễ khai mạc trước đã." Lục Dã đi xuống lầu, tò mò hỏi: "Còn ai nữa không?" "Maylene." Jasmine mỉm cười nói, "Cô ấy đã đến nhà thi đấu trước để đợi khai mạc rồi." Lục Dã gật đầu, liếc nhìn điện thoại đang rung, ngẩng đầu nói: "Mọi người qua đó trước đi, tôi tới sau." Tin nhắn là do Team Rocket gửi tới, nội dung là: [Cán bộ!

Chúng tôi đã tới gần thị trấn Olivine rồi!] "Cũng có thấy bóng dáng họ đâu..." Lục Dã theo định vị đi tới khu thương mại phía nam nhà thi đấu, lầm bầm nhìn quanh.

Đột nhiên, dường như có một cái vuốt nắm lấy gót chân anh, Lục Dã lạnh cả sống lưng. "Yêu nghiệt phương nào, Gengar, Quyền Bóng Ma (Shadow Punch)!" "Ghos!" Gengar ứng thanh hiện ra từ sau lưng Lục Dã, đang định cho một trận 'Ghos'.

Bộ ba Team Rocket vội vàng gào lên: "Là chúng tôi đây, Cán bộ!" Lục Dã nhận ra ba cái thân hình đen nhẻm kia, sững người: "Sao mấy người lại thảm thế này?" "Nói ra thì dài lắm, Meow..." Meowth quẹt mặt. "Chúng tôi... vẫn là nhờ...

ăn vụng bánh bao ba màu ở triển lãm...

ực!" Jessie cầm xiên tre, miệng đầy thức ăn nói, "Mới sống sót được tới giờ đấy!" James thì đang tu ừng ực sữa Moomoo của triển lãm Johto, lộ ra nụ cười chất phác của một thiếu gia sa cơ: "Hì hì, cái này ngon thật đấy." Lục Dã: "..." "Sự thật chỉ có một, Rotom!" Máy

Rotom tức khắc bay lên, chỉ vào Meowth. "Các sản phẩm triển lãm trong lễ hội liên tục bị mất trộm, hung thủ chính là Team Rocket, Rotom!" Team Rocket: "Chúng tôi sẽ không bị tống vào đồn cảnh sát chứ!? (ﾟωﾟ)" "Cảm giác thật đáng ghét vãi chưởng~!" "Lấy công chuộc tội đi." Lục Dã thuận thế nói tiếp, "Cứ bày sạp ở đây trong thời gian thi đấu, kiếm đủ kinh phí dạo này đã rồi tính." "Bày sạp?" "Đúng vậy, đại hội thể thao toàn năng chẳng khác nào Olympic cả, bày sạp lúc này thì buôn bán gì chẳng ra tiền?" Tuy không hiểu 'Olympic' là cái quái gì, nhưng bộ ba cũng hiểu nhiệm vụ Cán bộ giao cho. "Vậy, vị trí bày sạp..." "Tôi tìm sẵn cho các ngươi rồi." Lục Dã cười nham hiểm.

Dù sao bọn họ không chỉ kiếm đủ tiền thuê mặt bằng mà còn có thể kiếm bộn một mẻ nữa.

Bộ ba nhìn nhau, bùng cháy ý chí chiến đấu, thề thốt: "Cứ giao cho chúng tôi, Cán bộ!" "Nhất định sẽ kiếm đủ kinh phí để chế tạo robot Mega!" "Wobbuffet~!" Nói thật, mấy con Gundam họ chế tạo, mình cũng muốn ngồi thử một lần...

Nhưng để giữ hình tượng Cán bộ cao ngạo, Lục Dã chỉ gật đầu: "Cố lên, tôi đặt niềm tin vào các bạn!" ...

Lễ khai mạc đại hội thể thao toàn năng.

Cờ xí rợp trời, tiếng hoan hô như sóng triều bao phủ cả nhà thi đấu.

Nhóm Lục Dã với tư cách là 'đại diện toàn sao' bước ra từ đường hầm, tiếng reo hò lại càng bùng nổ. "Thầy Lục!!" "Anh chàng đẹp trai này là ai thế?

Nhìn mặt là biết không biết đấu Pokémon rồi." "Cô Jasmine ơi, chúng tôi là hội fan cuồng của cô đây!!" Hội fan của Jasmine cực kỳ cuồng nhiệt, phất cờ có hình Magnemite, đồng thanh hô: "Jasmine —— Jasmine ——" Jasmine rất thiếu tự tin, mỉm cười ngượng nghịu,

đầu gần như cúi gằm xuống.

Đứng cạnh Jasmine là Maylene đang mặc áo ba lỗ, sảng khoái vỗ mạnh vào lưng Jasmine: "Phải tự tin lên chứ, cô Jasmine!" "A, vâng, vâng..." Jasmine khẽ nói.

Whitney và Miltank cùng vào sân, phấn khích vẫy tay, thỉnh thoảng còn gửi nụ hôn gió.

Các huấn luyện viên có mặt tại đó đồng loạt lộ vẻ đau đớn.

Whitney đúng là rất dễ thương... nhưng sao cứ nhìn thấy cô ấy là lại nhớ đến những chuyện không vui nhỉ... "Mẹ nó, là con Miltank dùng chiêu Lăn Tròn (Rollout) đó!" "Vãi, người anh em, ông cũng là nạn nhân của Gym Goldenrod à?" "Bẩn vãi chưởng!

Chỉ có thể dùng ma pháp đánh bại ma pháp... lát nữa phải đi tìm giáo trình của Thầy Lục để bổ túc thôi!" Satoshi xuất hiện từ đường hầm phía bên kia, đội mũ, vai vác Pikachu, cười hì hì vẫy tay.

Vì đây là triển lãm địa phương Johto, khi vị khách mời bí ẩn xuất hiện, Lục Dã lộ ra vẻ mặt 'bất ngờ nhưng cũng hợp lý'.

Một Bruno cởi trần, cơ bắp cuồn cuộn, nheo mắt khoanh tay gật đầu chào khán giả. "Thiên vương Bruno lại tham gia đại hội sức bền sao!" Maylene trợn tròn mắt.

Lục Dã hơi sững sờ.

Bruno mà cô nói...

ông ấy có hay đập bàn không? "Nội dung của đại hội sức bền là gì thế?" Lục Dã hỏi. "Là đấu vật Sumo đó." Akin tay chống gậy bida, nhai kẹo cao su nói, "Nhưng mà là để Pokémon lên sàn." "Với trình độ của em." Jasmine khẽ nói, "Vẫn không thắng nổi ông Bruno đâu..." "Yên tâm đi~" Akin phất tay, ánh mắt ngưng lại nhìn về hướng Bruno. "Đối phó với mấy gã to xác ngốc nghếch đó... dùng kỹ xảo là được!"

Lục Dã kinh ngạc nhìn 'Kim Lão Ngũ'.

Cảm thấy trong mấy dịp không chính thức thế này, Akin lại trở nên đáng tin cậy lạ thường...

Trên khán đài có khán giả xì xào. "Năm nay có Thiên vương Bruno tham gia, chắc không còn gì nghi ngờ nữa rồi nhỉ?" "Không đâu, thể thao toàn năng vẫn phải xem khả năng chỉ huy nữa." "Nhưng thực lực áp đảo mà!

Trên sân có mỗi ông ấy là Thiên vương thôi..." Đang nói, hai vị khán giả nhìn nhau, cùng sững sờ.

Thiên vương đúng là chỉ có một.

Nhưng nói đến Nhà vô địch (Champion), hình như vẫn còn một vị huấn luyện viên thích đi đánh giải cỏ, bắt nạt tân thủ nào đó... (Thầy Lục: Ông đọc luôn số chứng minh nhân dân của tôi đi cho rồi.) "Cảm giác vẫn rất đáng xem mà." "Phí lời!

Hơn nữa ông còn quên một tuyển thủ ngựa ô, Satoshi đến từ thị trấn Pallet kìa!" ...

Sau lễ khai mạc, nội dung thi tốc độ đầu tiên sẽ diễn ra vào buổi chiều.

Lục Dã tiện đường qua khu thương mại dạo một vòng.

Chỉ thấy quầy hàng của bọn James đã dựng xong. "Đi ngang qua đừng bỏ lỡ, Meow~" "Đặc sản Johto Kẹo nộ khí (Rage Candy Bar), bánh bao Azalea, ngon bổ rẻ đây!" (Thực ra là do Team Rocket tự làm, chỉ thay bao bì thôi.) "Có thẻ bài Ptcg chính hãng, có tỉ lệ rút được thẻ 'Red' và 'Thầy Lục' nhé!" James rao bán. "Thôi đi, tôi chưa thấy ai rút được thẻ Red bao giờ cả." Một nam sinh có kiểu tóc rất hợp để chơi bài khinh bỉ nói: "Thẻ UR của tôi còn là do chính Thầy Lục tặng đấy!" Lục Dã hơi sững người.

Cậu bạn này... trông hơi quen quen nhỉ?

Rất nhanh, nam sinh đó đã chìm vào biển người.

Cùng lúc đó, xung quanh bỗng vang lên tiếng kinh hô.

Bruno cởi trần, mặt đầy cơ bắp đi tới trước mặt Meowth đang run rẩy, mua một hộp "Kẹo nộ khí" giả mạo. "Bánh... bánh bao nộ khí của ngài đây, xin mời nhận cho, Meow." Meowth lắp bắp.

Bruno nheo mắt, thuận tay cầm lấy cái bánh bao 'ực' một phát nhét vào miệng.

Trong nháy mắt, một luồng điện xẹt qua người Bruno.

Bruno nhìn chằm chằm hộp bánh trên tay, chậm rãi gật đầu.

Ngon thật... sau này cứ chọn hiệu "Kẹo nộ khí" mà mua!

Sau sự cố nhỏ, Bruno mua thêm một đống "Kẹo nộ khí", hớn hở bê về. "Xem ra việc buôn bán của Meowth cũng khá khẩm đấy chứ..." Lục Dã lại nhìn sang quầy của Green.

Vì lượng người đông đúc, việc làm ăn ở đó cũng coi là hưng thịnh.

Bày sạp bấy lâu nay cuối cùng cũng kiếm được một mẻ... cũng đúng là làm khó anh ấy rồi.

Thầy Lục hoàn toàn không có tự giác mình là 'kẻ đầu têu', lên đường tới khu vực bao quanh đảo để tham gia thi tốc độ dã ngoại.

Nội dung hạng mục khá đơn giản, giống như sự kết hợp giữa "Ba môn phối hợp" và "Đua thú cưỡi".

Khác biệt ở chỗ giữa đường có thể thay đổi Pokémon.

Akin trước đó chính nhờ chiến thuật 'tiếp sức' cao siêu, ở phần bơi thì cử Mantaro (Mantine), phần cưỡi thì đổi sang Bakutarou (Typhlosion), từ đó giành huy chương vàng.

Để tham gia lần này, Satoshi đã đặc biệt đổi Tauros từ chỗ Giáo sư Oak về. "Vậy còn phần bơi thì sao?" Lục Dã hỏi, "Tớ nhớ cậu có một con Lapras mà?" "Thả về quần đảo Orange rồi." Satoshi gãi đầu cười.

Lục Dã: "..." Không hổ là cậu, Bậc thầy phóng sinh! "Nhưng mà tớ có thể bơi cùng Pikachu." Satoshi siết chặt nắm đấm, "Tớ sẽ không thua các tuyển thủ khác đâu!" Mí mắt Lục Dã giật giật.

Nói vậy thì, cậu tự bơi khéo còn nhanh hơn Pokémon ấy chứ...

Tuyển thủ ngôi sao của hạng mục tốc độ là Whitney.

Cô ngồi trên lưng Miltank, sẵn sàng xuất kích.

Akin thì đeo kính bảo hộ, cưỡi trên lưng Bakutarou, nhe răng cười với Satoshi: "Anh sẽ không nương tay đâu nhé, cậu em!" "Toàn lực ứng phó đi, tiền bối Akin!" Satoshi tràn đầy nhiệt huyết.

Khác với ba môn phối hợp thông thường, đua Pokémon lần lượt là: Cưỡi, Bơi, Chạy bộ.

Thầy Lục thong thả leo lên lưng Arcanine.

Mình nhớ Satoshi trong đại hội đua thú cưỡi hình như khá có thiên phú, lần nào cũng giành Champion.

Akin lại là tuyển thủ đạt Grand Slam, trong mấy cuộc thi thế này cũng rất mạnh. "Chạy từ từ thôi." Lục Dã xoa xoa cái đầu lớn của Arcanine, "Đừng để thua con Miltank là được." "Gâu gâu! (` 0´)" Whitney im lặng liếc nhìn sang.

Sao cứ cảm thấy Thầy Lục có ác cảm sâu đậm với mình thế nhỉ...

Xung quanh là Dodrio, Linoone, Donphan và các Pokémon cưỡi khác.

Trọng tài nổ súng phát lệnh.

Đùng!

Cuộc đua bắt đầu.

Akin hét lớn: "Bakutarou, Màn Khói (Smokescreen)!" Trong nháy mắt, từ lưng Typhlosion phun ra làn khói đen kịt, hiện trường lập tức hỗn loạn. "Khụ khụ, đứa nào chơi bẩn thế!" "Chẳng nhìn thấy gì nữa rồi..." "Vãi, con Miltank kia sao lại bắt đầu Lăn Tròn thế kia!" Cuộc đua vừa bắt đầu đã phân ra hai nhóm.

Whitney ở phía sau đâm sầm vào nhóm đông người.

Trong đua xe đạp thường thấy mấy vụ tông nhau liên hoàn thế này.

Có điều lần này người chịu tội thay là Akin và Whitney mỗi người một nửa.

Cuối cùng cũng có người nhớ ra dùng chiêu 'Xua Sương (Defog)', nhưng nửa phút đã trôi qua, đủ để kéo dãn một khoảng cách rất xa.

Bình luận viên gào lên: "Chúng ta có thể thấy, tuyển thủ dẫn đầu Akin đang một mình một ngựa!" Akin ngồi trên lưng Bakutarou nhìn lại phía sau, không khỏi sửng sốt: "Thầy Lục, sao anh cũng nhanh thế?" "Không có gì, tôi đi dạo thôi." Lục Dã đeo kính râm bản lớn, ngồi trên lưng Arcanine, thong dong đi phía sau 'hưởng gió'.

Arcanine vừa nãy nhờ vào sức bật của chiêu 'Thần Tốc (Extremespeed)' đã tức khắc vọt ra khỏi Màn Khói, hoàn toàn không bị ảnh hưởng.

Chương 474

"Cái này..." Akin lại nhìn sang bên trái, đột nhiên trợn tròn mắt. "Oa oa oa, Tauros, một tia chớp!!" Satoshi nhắm tịt mắt, cưỡi Tauros lao thẳng về phía trước, "Kiên trì tới khu vực bơi là chúng ta có thể nhìn rõ rồi!" "Hống!!" Trên người Tauros tỏa ra ánh sáng trắng sắc lẹm, vượt qua cả Arcanine và Typhlosion, vươn lên dẫn đầu! "Trời ơi, tuyển thủ Satoshi lại vượt lên dẫn trước!" Bình luận viên nói.

Lục Dã và Akin: "..." Con Tauros này không hổ là thủ lĩnh trong bầy, lại được Giáo sư Oak chăm sóc kỹ lưỡng, đã bộc phát tốc độ kinh người.

Satoshi là người đầu tiên tới khu vực bơi, thu hồi Tauros, lao mình xuống nước để rửa mắt.

Lục Dã và Akin gần như tới đoạn đua bơi cùng lúc.

Tuy nhiên nhờ chiến thuật 'tiếp sức', động tác thu bóng của Akin nhanh hơn một chút.

Cử ra Mantaro, Akin dùng gậy bida làm khung cho bộ cánh lượn, lướt sát mặt nước.

Tức khắc vượt qua Satoshi. "Tuyển thủ Akin lại dẫn đầu rồi!" Bình luận viên nói: "Đợi đã.

Ở đoạn đua bơi, Pokémon mà tuyển thủ Satoshi cử ra lại là...

Pikachu!?" Trong ánh mắt kinh ngạc của hàng vạn khán giả, Satoshi cởi áo ngoài, đứng trên một tấm ván lướt sóng.

Pikachu đứng ở đầu ván, tư thế vừa dễ thương vừa điêu luyện.

Xuất hiện rồi, Pikachu lướt sóng!

Sắc mặt Lục Dã kỳ quặc: "Cái này đâu phải là bơi...

đến cả cánh lượn với ván lướt sóng cũng lôi ra rồi!" "Nếu đã như vậy." Lục Dã cúi người, áp sát lưng Blastoise, "Quy Quy, đẩy lùi về phía sau, dùng Súng Nước (Water Gun) uy lực nhỏ nhất.

Nhớ kỹ, là Súng Nước!" "Kame... ヽ(⌐■_■)" Blastoise trao cho một ánh mắt 'cứ yên tâm'.

Ngay sau đó, nòng pháo phun ra dòng nước dữ dội, vạch ra một đường sóng trắng trên mặt nước.

Lục Dã ngồi trên lưng Blastoise, bên tai là tiếng nước bắn tung tóe, tiếng nổ vang như sấm. "Hô hô, cũng phấn khích đấy chứ!" Mắt Lục Dã sáng rực.

Sóng nước ập tới chỗ Satoshi và Akin, Satoshi né không kịp, ván lướt sóng lập tức bị lật.

Akin thì miễn cưỡng né được, nghiêm túc nói: "Mantaro, kiên trì lên, chúng ta có thể thắng!" Mantine tạo ra vòng xoáy trên mặt nước, dường như muốn làm chậm động tác của Blastoise.

Nhưng Blastoise tức khắc vượt qua vùng nước, cấp tốc lao tới đoạn đua tiếp theo! "Tuyển thủ Lục Dã từ vị trí thứ ba đã vượt thẳng lên vị trí thứ nhất!

Liệu anh ấy có giữ vững được ưu thế dẫn đầu ở đoạn cuối không!" Bình luận viên nói: "Chúng ta hãy nhìn lại nhóm thứ hai.

Ách... dường như vẫn đang bị ảnh hưởng bởi vụ tông nhau liên hoàn ban nãy, tuyển thủ Whitney có vẻ sắp phải bỏ cuộc rồi." "Đi đi, Aibo!" Phút cuối cùng, Akin dùng gậy bida đánh quả bóng Pokémon vào cái cây bên bờ, sau đó tung người nhảy lên.

Từ trong bóng hiện ra Ambipom, nó vươn đuôi quấn chặt lấy Akin!

Nhờ đó, Akin một hơi rút ngắn khoảng cách với Thầy Lục, bắt đầu bứt tốc ở giai đoạn chạy bộ cuối cùng! "Ở đoạn đua cuối cùng, Huấn luyện viên chỉ có thể dựa vào tố chất thân thể của mình để chạy đua." Bình luận viên nói: "Đây là sự thể hiện thể lực của Huấn luyện viên, cũng là sức hấp dẫn của thể thao Pokémon!

Hãy xem, Lục Dã và Akin, rốt cuộc ai có thể đoạt được huy chương vàng đại hội lần này!" Lúc này, bên bờ khu vực bơi, Satoshi bế lấy Pikachu đang ướt sũng. "Không sao chứ, Pikachu?" "Pika-pi..." "Tớ hiểu rồi." Ánh mắt Satoshi lóe sáng, dùng lực gật đầu, "Tớ nhất định sẽ lấy được huy chương vàng này!" Lục Dã đang thong thả chạy.

Phía trước, Akin cũng có tố chất thể lực không kém, thậm chí còn bộc phát ý chí chiến đấu kinh người.

Lục Dã suy nghĩ một lát, lại dùng Aura buff cho chính mình, sau đó vượt qua Akin.

Akin trợn tròn mắt: "Vãi... vãi chưởng, Thầy Lục, anh bật hack à!" Lục Dã định trả lời thì bỗng sững người.

Bình luận viên khản cả giọng: "Là tuyển thủ Satoshi, tuyển thủ Satoshi từ thị trấn Pallet đã đuổi kịp từ phía sau!!" Lục Dã và Akin: "..." Dường như có luồng sáng xanh như Siêu Saiyan bùng nổ, Satoshi gầm vang, vung vẩy chân tay, liên tiếp vượt qua cả anh và Akin.

Gần như để lại tàn ảnh, Satoshi lao qua vạch đích đầu tiên, giật lấy 'Nút Thắt Định Mệnh (Destiny Knot)'!

Lục Dã và Akin: "..." Khán giả: "Ohhhhhh!!" Bruno đứng xem đổ mồ hôi hột: "Thằng nhóc này... là quái vật à?" Nhân lúc Akin đang ngẩn người, Thầy Lục cơ trí chạy qua vạch đích thứ hai, đoạt huy chương bạc.

Akin: "..." Làm ơn làm người đi, Thầy Lục! ...

Hạng mục đua tốc độ kết thúc, Satoshi đoạt huy chương vàng với tư cách ngựa ô.

Ăn tối qua loa xong, cậu ấy lại vội vàng chạy sang nhà thi đấu tiếp theo để thi hạng mục sức mạnh.

Lục Dã mời đám Meowth ăn tối, làm bộ ba cảm động đến rơi nước mắt, suýt nữa thì cạy luôn đồng xu vàng trên đầu Meowth tặng cho Thầy Lục. "Nội dung thi hạng mục sức mạnh là gì?" Lục Dã vừa ăn mì Ý vừa lầm bầm hỏi. "Đập ngói (Brick Break)!" James đáp. "Đó chẳng phải là tên chiêu thức sao?" Lục Dã ngạc nhiên. "Là tính số lượng ngói đập nát được ấy mà." Meowth nói, "Nghe nói là làm bằng chất liệu đặc biệt, kỷ lục cao nhất chỉ có 13 viên thôi, Meow!" Lục Dã gật đầu suy nghĩ.

Đập Ngói à... cái này Áp Áp chắc là giỏi.

Dù sao cây hành cũng là bản thể của nó, cũng là một phần sức mạnh của Áp Áp!

Tối đó, trong nhà thi đấu nhộn nhịp.

Hạng mục sức mạnh chính thức bắt đầu.

Với Thiên vương hệ Võ sĩ Bruno làm giám khảo, Lục Dã và Maylene cùng thi đấu, ngoài ra còn có Satoshi, Akin và những người đăng ký tất cả các hạng mục.

Maylene chỉ mặc một chiếc áo ba lỗ mỏng manh, trước khi bắt đầu, Lục Dã nghe thấy cô ấy dường như đang lẩm bẩm gì đó.

Một lát sau, Thầy Lục chợt hiểu ra.

Maylene đang nói: "Đói quá, đói quá đi mất..." "Cô chưa ăn tối à?" Lục Dã hỏi. "Ăn một quả Berry rồi." Maylene sụt sịt mũi.

Theo lý mà nói, một chủ Gym không nên nghèo khó đến mức này

mới đúng...

Lục Dã: "Lấy huy chương vàng rồi, cô không định đem bán đấy chứ?" Maylene: "..." Thế mà mình đoán trúng thật! "Thực ra cũng có yếu tố rèn luyện ý chí nữa." Maylene gãi gãi má cười hì hì, "Tiết kiệm tiền thì có thể mua đồ ngon cho Pokémon ăn rồi!" Trong phút chốc, mắt Thầy Lục lệ nhòa.

Trên người Maylene, anh nhìn thấy hình bóng của chính mình năm xưa nợ nần chồng chất, vẫn cố mua tài nguyên cho đám nhóc nhà mình... "Tôi hiểu mà!" Lục Dã gật đầu mạnh mẽ. "Thật... thật sao?" Mắt Maylene ánh lên niềm vui, sau đó gãi đầu cười: "Đúng rồi, Thầy Lục, lần trước em vẫn chưa kịp đưa Huy hiệu..." Bíp —— Cửa đường hầm tuyển thủ mở ra, ánh sáng tràn vào từng chút một.

Tiếng hoan hô dần trở nên chân thực, cuối cùng biến thành tiếng reo hò dậy sóng. "Thầy Lục cố lên!!" "Năm nay Akin chắc chắn có thể lập kỷ lục mới." "Vãi, mọi người xem trận đua sáng nay chưa?

Tôi nghi Satoshi tự mình lên sân còn đáng tin hơn cử Pokémon lên đấy!" Trước mặt mỗi tuyển thủ là một chồng ngói làm từ chất liệu đặc biệt.

Nidoking, Rhyperior, Snorlax và các Pokémon hạng nặng khác đang nghiêm trận trước mặt các tuyển thủ.

Maylene cử Lucario lên sân.

Trong ba lần thi lần lượt đạt được 8, 9, 8 viên ngói, đã là một thành tích rất tốt.

Satoshi cử Snorlax, vòng đầu tiên bất ngờ đập nát 11 viên.

Tuy nhiên hai vòng sau có lẽ vì đói nên phát huy bình thường. "Tuyển thủ Akin lên sân!" Tiếng hoan hô trên sân lại cao trào, bình luận viên nói: "Cậu ấy cử Sudowoodo... là chiêu 'Bắt Chước (Mimic)'

kỹ thuật của Machamp vừa rồi!

Đập Đá (Rock Smash)!" "12 viên!

Một thành tích cận kề kỷ lục lịch sử, không hổ là tuyển thủ đạt Grand Slam hiếm có trong lịch sử!" Akin thổi lọn tóc mái, vai vác gậy bida, cười nhe răng đập tay với Sudowoodo.

Trên bảng điểm hiển thị thứ hạng của các tuyển thủ.

Akin tạm xếp thứ nhất.

Trên ghế khán giả, Bruno không khỏi nhớ lại cảnh tượng năm xưa tham gia đại hội.

Bruno khoanh hai cánh tay vạm vỡ, lầm bầm: "Giống hệt năm đó..." Ông nhìn về phía chàng thiếu niên tóc đen đang vác gậy bida, trầm giọng: "Dị tượng lần này, có lẽ lại liên quan đến Arceus...

Akin." "Người cuối cùng lên sân là tuyển thủ được mong đợi nhất, Lục Dã!" Bình luận viên nói: "Pokémon anh ấy cử ra là... hiệp sĩ vùng Galar, Sirfetch'd!" "Quác?" Áp Áp nhìn chồng ngói dày cộp trước mặt, kỳ lạ nhìn sang Lục Dã. "Mày dùng hành đập là được." Lục Dã cười nói, "Giống như lúc ở nhà luyện chẻ cái 【Metal Coat】 ấy." Áp Áp hơi ngẩn ra, gãi gãi cái đầu của mình, tay cầm kiếm hành và khiên, thong thả bước lên phía trước.

Luồng Aura mạnh mẽ đó khiến khán giả đồng loạt nín thở.

Chú vịt Sirfetch'd có ánh mắt sắc bén này, có lẽ... thực sự có thể lập kỷ lục! "Quác!" Áp Áp giơ cao cây hành, dùng lực quật xuống.

Răng rắc!

Mọi người không khỏi ngẩn ngơ. "4 viên?" "Trình độ chỉ thế này thôi á?" "Ha ha ha, phen này Thầy Lục lật xe rồi!" Trọng tài ngậm còi nói: "Vòng thứ hai, bắt đầu!" Áp Áp hơi do dự quay đầu nhìn Thầy

Lục ở phía sau. "Đừng căng thẳng." Lục Dã nói, "Thắng thua không quan trọng, chúng ta chỉ tới chơi thôi mà.

Lần này thử dùng chiêu 'Đập Ngói (Brick Break)' xem." "Quác!" Áp Áp gật đầu mạnh mẽ.

Trong thoáng chốc, nó như hóa thân thành hiệp sĩ Galar bách chiến bách thắng, giơ cao lưỡi kiếm hành sắc bén, ánh sáng trắng sắc lẹm tỏa ra trên thân hành.

Đập Ngói hạ xuống, tiếng răng rắc vang lên! "9 viên, vẫn không được rồi..." "Lần này đã là phát huy vượt mức rồi còn gì?" "Được rồi, 9 viên đã là trình độ rất khá rồi." Trong khi mọi người tự phát vỗ tay, trên ghế giám khảo, Bruno bỗng trợn tròn mắt.

Ông cảm nhận được một luồng khí thế hoàn toàn khác biệt, luồng khí thế này như một lưỡi kiếm sắc bén vừa ra khỏi vỏ, nhắm thẳng vào điểm yếu! "Quác!!" Trên người Áp Áp nhảy múa những luồng sáng đỏ rực, có luồng Aura màu đỏ thẫm xoay quanh.

Cây kiếm hành ngày càng sắc lẹm, tỏa ra hàn quang như kim loại.

Chỉ là mấy viên ngói thôi mà.

Ánh mắt Áp Áp ngưng lại.

Ngay cả khi lão Kurt có đứng trước mặt, cũng sẽ bị một đao chẻ làm đôi! "Đây, đây là chiêu 'Tập Trung Năng Lượng (Focus Energy)' của Sirfetch'd!" Bình luận viên hô lên, "Tuyển thủ Lục Dã ở vòng thứ ba đã sử dụng chiêu thức thay đổi trạng thái!" Vì chỉ được dùng một chiêu thức thay đổi, Lục Dã từ bỏ ý định tiếp tục tăng cường sức mạnh.

Anh ra lệnh: "Kiếm Diệp (Leaf Blade)!" "Quác!!

ᕕ(͡° ͜ʖ ͡°)ᕗ" Trong nháy mắt, hàn quang hiện lên!

Kiếm thế sắc lẹm như tập trung vào một điểm, từ trên xuống dưới, đột ngột chém xuống!

Ánh mắt Bruno có chút thay đổi.

Tập trung sức mạnh vào một điểm có thể tăng cường tối đa sức phá hoại... và đây cũng là chiến lược đoạt chức vô địch năm đó của Akin.

Thậm chí... phát Kiếm Diệp vừa rồi đã trực tiếp đánh ra một đòn chí mạng (Critical Hit)!

Răng rắc!!

Gần như cả sàn đấu đều rung chuyển theo. "15 viên..." Bình luận viên sững sờ trong giây lát rồi gào lên: "Một kỷ lục mới đã ra đời!

Đại hội thể thao toàn năng lần này đã phá vỡ kỷ lục lịch sử hạng mục sức mạnh, người tạo ra nó là tuyển thủ Lục Dã và Sirfetch'd của anh ấy!!" Cả nhà thi đấu vang dội tiếng la hét, hoan hô, vỗ tay không ngớt.

Nếu sức hấp dẫn của Đấu Pokémon nằm ở khoảnh khắc đánh bại đối thủ, thì sức hấp dẫn của Thể thao Pokémon nằm ở khoảnh khắc phá vỡ kỷ lục, vượt qua chính mình của quá khứ.

Khi toàn bộ cuộc thi kết thúc, bình luận viên dõng dạc: "Chủ nhân của huy chương vàng đã xuất hiện!

Chương 475

Nhà vô địch hạng mục sức mạnh, Sirfetch'd!!" "Quác! (´ფ`ფ)σ" Áp Áp thần sắc thản nhiên, nhưng trong lòng thầm sướng.

Chàng hiệp sĩ trắng cao ngạo này đã giành được tiếng vỗ tay của tất cả mọi người có mặt.

Lục Dã khích lệ: "Thế nào, cảm giác không tệ chứ?" "Quác! (o=^•^=)✧" "Về nhà nhớ tiếp tục trông trẻ đấy nhé." Lục Dã nói, "Quả trứng Pokémon sắp không tìm thấy mẹ nó rồi." "Quác?! (´ფ`ფ)σ" Nghi thức trao giải do tuyển thủ ngôi sao Maylene đảm nhận.

Sau khi đọc một tràng lời quảng cáo, cô đeo huy chương vàng lên cổ Áp Áp, mỉm cười: "Chúc mừng mày nhé, Sirfetch'd." "Quác ~" Áp Áp thần sắc thản nhiên, không chút kiêu ngạo. "À đúng rồi, còn cái này nữa, phiền mày đưa cho Thầy Lục nhé." Maylene lấy từ trong ngực ra một chiếc huy hiệu bằng đá tròn, "Lần trước quên đưa cho anh ấy, chắc là Thầy Lục sẽ cần đến." "Quác!" Áp Áp thản nhiên gật đầu, chìa khiên hành ra.

Chuyện nhỏ này chỉ là nhấc tay thôi mà! "Làm phiền mày nhé ~" Maylene cười đặt chiếc huy hiệu vào rãnh bên trong khiên của Áp Áp.

Thầy Lục lúc này đang "an ủi" Akin đứng vị trí thứ hai. "Cố lên, tương lai là của cậu!" "Đáng ghét, năm nay nhất định tôi phải lấy được một cái huy chương vàng!" Đang trò chuyện, bên tai bỗng vang lên tiếng thông báo quen thuộc. [Đinh!

Tiến độ nhiệm vụ được cập nhật!] [Thu thập huy hiệu: (7/8)] [Mô tả nhiệm vụ: Chỉ còn một bước nữa thôi!] Lục Dã: ?

Cảm giác nghẹt thở quen thuộc trào dâng trong lồng ngực.

Thầy Lục dời tầm mắt, nhìn về phía Áp Áp đang đứng cạnh Maylene.

Chiếc huy hiệu nằm trong rãnh khiên tỏa sáng đến mức chói mắt.

Thế này... cũng lấy được huy hiệu sao?

Thầy Lục thần sắc phức tạp, mím chặt môi.

Các người nói xem, mình đánh Pokémon Battle thắng lấy huy hiệu thì đã đành...

Ra ngoài tập thể dục thể thao thế này mà cũng bị 'đâm sau lưng' một phát là sao?!

Con nhỏ Maylene đáng ghét này —— Thôi bỏ đi, cô nàng này cũng đáng thương quá, lại có cùng cảnh ngộ với mình... "Thầy Lục, sao sắc mặt anh bỗng nhiên khó coi thế?" Akin hỏi. "Không có gì." Lục Dã rút cuốn sổ nhỏ mang theo bên mình ra, lật sang một trang mới. "Đây là cái gì thế?" Akin ghé đầu qua, tò mò hỏi. "Tên của cậu." Lục Dã thản nhiên đáp.

Ngày 15 tháng 4, thứ Năm.

Ngày thứ hai của đại hội thể thao toàn năng.

Nắng gắt chói chang, khí hậu khô ráo thoải mái báo hiệu mùa xuân đang đến gần.

“Ở Sinnoh, thời tiết kiểu này hiếm lắm đấy.” Bruno cởi trần, thắt lưng đen quần trắng, nằm trên ghế nói chuyện điện thoại.

“Bảo ông đi điều tra tình hình Sinnoh, chứ không phải bảo ông đi chơi.” Đầu dây bên kia là tiếng thở dài bất lực của Lance: “Nếu Arceus sắp thức tỉnh, các Thiên vương và Nhà vô địch của các liên minh khác cũng cần phải tham gia vào việc này.” “Đã tham gia thi đấu rồi thì đương nhiên phải toàn lực dĩ phó chứ.” Bruno vừa nhai màn

thầu vừa nói: "Tôi còn phát hiện ở đây có một tiệm bán Bánh Man thầu Phẫn Nộ cực ngon, cảm giác còn chính tông hơn cả loại ở thị trấn Mahogany nữa." "Ông chắc đó không phải là đồ giả mạo chứ?" Lance hỏi.

Bruno im lặng một lúc, rồi 'ngoạm' một miếng, ú ớ nói: "Kệ nó đi... ngon là được." "Thôi bỏ đi." Lance khoác áo choàng, ngồi trên lưng Dragonite bay qua mặt biển, ấn bộ đàm nói: "Thầy Lục cũng tham gia kỳ thi đấu này, ông cứ liên lạc với cậu ấy là được." "Tôi gặp cậu ta rồi." Bruno nghiêm mặt nói.

"Ồ?" Giọng Lance lộ vẻ tò mò: "Cậu ấy với thằng nhóc Akin không đánh nhau đấy chứ?" Bruno chậm rãi đứng dậy, những khối cơ bắp cuồn cuộn bóng loáng dưới ánh mặt trời, ông trầm giọng: "Chiều nay là trận đối kháng giữa tôi và Thầy Lục." Lance im lặng một lát rồi bảo: "Dùng Đòn Đánh Giả Vờ thôi là được.

Ít nhất cũng phải giữ sức cho cuộc khủng hoảng sắp tới." "Tôi hiểu." Ánh mắt Bruno lóe lên một tia sắc bén, nhiệt huyết đã lâu không thấy lại sục sôi trong lồng ngực, giống hệt như năm đó ông gửi chiến thư cho Red.

Lúc này, Red đã đứng trên đỉnh cao không thể với tới, nhưng sau lưng ông cũng không còn bất kỳ xiềng xích nào nữa.

"Tôi sẽ thỉnh giáo cậu ấy về chiến thuật dành cho con Onix khổng lồ mà tôi thu phục được ở núi Hideaway.

Và cả..." Bruno quấn côn nhị khúc quanh cổ, bóng lưng vững chãi như núi thái sơn, bước về phía nhà thi đấu đang hò reo vang dội: "Sự so tài giữa hai Võ sĩ thực thụ." *** "Tuyển thủ Akin và Politoed đang dẫn đầu trong cuộc thi vượt chướng ngại vật!" Người dẫn chương trình hét lên.

Lục Dã chống cằm ngồi trên khán đài, vẻ mặt không còn gì luyến

tiếc, uể oải nhai xúc xích.

Gengar béo tròn ngồi ghế bên cạnh, thích thú dùng ống hút uống Coca Cola.

Chờ đến khi tiếng rột rột vang lên, Gengar lại mở nắp, thò lưỡi liếm sạch đá viên: "Ghos~ (￣~￣)" "Thầy Lục, anh sao vậy?" Jasmine trong bộ váy liền thân màu trắng, ngồi đoan trang khẽ hỏi.

"Không có gì." Lục Dã thở dài: "Chỉ là hơi tức ngực chút thôi." Jasmine như suy tư điều gì, mỉm cười nói: "Nếu không thoải mái thì chiều nay bỏ thi đi cũng được.

Cứ nằm nghỉ ngơi thôi, không sao đâu ạ." "Không sao, chắc đến chiều là đỡ thôi." Lục Dã nói: "Cái môn thi nhảy cao này cứ để Satoshi và Akin tranh huy chương vàng đi." Môn nhảy cao yêu cầu Huấn luyện viên và Pokémon phải nhảy qua xà cùng nhịp điệu, còn phải đeo thiết bị sóng não công nghệ đen để đo tần số.

Thầy Lục nghĩ thôi dẹp đi cho lành.

Với cái vận khí của mình, vạn nhất cái thiết bị đó nổ thì sao?

Mình có phải cái thể chất quái thai của Satoshi đâu, nổ với cậu ta chỉ là 'nạp thêm năng lượng', lắc đầu vài cái là tỉnh.

Huống hồ...

Lục Dã cúi đầu nhìn 7 chiếc Huy chương lấp lánh trong hộp, thở dài thườn thượt.

Lại lấy thêm một cái Huy chương nữa...

Thật sự là không có tâm trạng dậy sớm đi thi chút nào!

"Hình như anh còn thiếu một cái Huy chương nữa nhỉ?" Jasmine dịu dàng hỏi.

"Không, là chỉ còn lại cái mạng cuối cùng thôi." Lục Dã u uất đáp.

“Ơ?” Jasmine khó hiểu nghiêng đầu, đặt ngón tay lên cằm suy nghĩ rồi nói: “Nhưng em nhớ là chiếc Huy chương Hải Đăng cuối cùng lấy dễ lắm mà.” Tim Lục Dã run lên: “Sao lại nói thế?” “Vì em rất hứng thú với các ngọn hải đăng, nên cũng có tìm hiểu qua về thành phố Sunyshore.” Jasmine mỉm cười bảo: “Nghe nói thủ lĩnh hệ Điện ở đó là Volkner không thích đấu Gym lắm, nên Huy chương Hải Đăng cứ để trước cửa Gym cho người ta đến lấy tùy ý luôn ấy~” Lục Dã: “...?” Thành phố Olivine ở Johto, thành phố Sunyshore ở Sinnoh, cả hai đều có ngọn hải đăng nổi tiếng.

Gần eo biển trắng, gã cuồng khoa học Bill cũng có một ngọn hải đăng, nơi lưu truyền truyền thuyết về ‘Dragonite khổng lồ’.

Lục Dã có thiện cảm kỳ lạ với hải đăng, nhưng Huy chương thì xin miễn.

“Khi đi du lịch phải cố gắng tránh xa Sunyshore mới được.” Lục Dã lẩm bẩm: “Nếu không có khi Gengar tự mình xách luôn cái Huy chương về mất!” “Ghos~ (*ˇ₩)” Gengar đã mở nắp hộp bento đặt trên bụng, ngoan ngoãn tách đũa ra.

Salad rau củ, sushi rong biển, gà rán giòn rụm từ Saffron, và cả những viên Pokéblock vị thịt bò.

Jasmine liếc mắt nhìn sang, ngồi ngay ngắn lại, vô thức mím môi, đôi má đỏ bừng.

Chỉ ngửi mùi thôi mà cơ thể đã không kìm lòng nổi, muốn nếm thử một miếng ghê...

Nhưng Jasmine ngại ngùng không dám nói, Thầy Lục cũng chẳng nhận ra.

Cuối cùng, Jasmine mua một ổ bánh mì khô khốc từ một người bán dạo đi ngang qua, bẻ từng chút một để ăn.

“Ưm...” Mắt Jasmine sáng lên, đỏ mặt thốt lên: “Ngon, ngon quá!” “Vị khách này ơi, vì cô là vị khách thứ 1897 của cửa hàng chúng tôi nên đơn hàng này được miễn phí nhé~” Người bán hàng khúm núm cười nói.

“Đúng vậy, còn tặng kèm cô một ly nước ép quả bưởi tươi, chúc cô xem giải đấu vui vẻ, meo!” “Ơ, thật sự không vấn đề gì chứ?” Jasmine chớp mắt.

“Không vấn đề gì đâu!

Cứ vậy đi, chào Quản... khụ, chào cô nhé!” Người bán hàng kỳ lạ vội vã chạy đi.

Lục Dã ngửa mặt nhìn trời.

Tuy Đội Hỏa Tiễn lúc bị thổi bay nhìn rất thảm hại, nhưng lúc làm thuê kiếm tiền trông cũng ‘cháy’ phết!

Trên đài quan sát bỗng vang lên tiếng kinh hô.

“Sự cố ngoài ý muốn, tổ hợp của tuyển thủ Satoshi và Snorlax đã ngã nhào rồi!” Người dẫn chương trình thông báo.

Cho nên mới nói, tại sao lại cử Snorlax đi thi vượt rào cơ chứ.

Lục Dã cạn lời.

Chẳng lẽ là do bị ảnh hưởng bởi mấy cái poster quảng cáo mà kích động cái sinh vật đơn bào như Satoshi sao?

Tiếng hét của Satoshi vọng lại: “Snorlax, thể hiện khí phách ra đi!” Người dẫn chương trình đầy nhiệt huyết: “Tuyển thủ Akin đã cán đích đầu tiên, cậu ấy cùng Politoed đã giành được chức vô địch!” Khán đài vang lên tiếng vỗ tay nồng nhiệt, Jasmine cũng vỗ tay một cách thanh lịch.

“Anh nhớ là môn thi sức bền chiều nay em cũng tham gia đúng

không?" Lục Dã tò mò hỏi.

"À dạ đúng rồi..." Jasmine khẽ gật đầu: "Thi theo hình thức đối kháng, em và Satoshi chung một bảng." "Thế người chung bảng với anh là ai?" Jasmine hơi sững lại, sau khi xác nhận Thầy Lục thực sự không biết gì, cô nhỏ giọng nói: "Anh chung bảng với Thiên vương hệ Giác đấu, ngài Bruno ạ..." Lục Dã hơi ngẩn ra, trong đầu hiện lên hình ảnh một gã cơ bắp triết học ♂.

Nhưng mà mấy ông võ sĩ này đều thế cả, hở ra là cởi áo, cởi trần đánh nhau cho nó tiện.

Nhắc mới nhớ, lần trước tuy lấy được danh hiệu Fighting Master, nhưng chưa lấy được đai vàng của Đại hội P1, cũng hơi tiếc...

"Thắng được Bruno là vào vòng sau nhỉ?" Lục Dã nói: "Sau đó là đấu với Akin?" "Dạ?

À vâng..." Jasmine gật đầu: "Nếu Akin thăng cấp thì đúng là như vậy ạ..." "Anh hiểu rồi." Lục Dã khẽ gật đầu.

Gió thổi qua mái tóc đen của Thầy Lục, cuốn sổ tay trước ngực hơi nóng lên.

Thời gian tích lũy cho Tiến hóa Mega khoảng một tuần, từ lần cuối Gengar Mega đến nay cũng đã qua một tuần rồi.

Vậy thì đối mặt với một Bruno chuyên hệ Giác đấu, lựa chọn của mình sẽ là...

Chậm rãi nắm chặt Dive Ball, Lục Dã thì thầm: "Thi sức bền thì quan trọng nhất là không để bị thương!

Chúng ta cứ 'nhây' được là thành công!" Dive Ball khẽ rung động.

Blastoise đẩy kính râm lên, ra dáng một đại ca thực thụ: "Kame... ヽ(⌐■_■)" Nếu Thầy Lục dùng Aura để dò xét suy nghĩ của nó lúc

này, biểu cảm chắc chắn sẽ vô cùng phức tạp.

Chỉ có người còn sống mới xứng đáng được farm.

Đã sợ bị nó đánh... thì chỉ có cách thịt nó trước! *** Môn thi sức bền chia theo bảng, mỗi tuyển thủ có thể phái ra hai Pokémon để thi đấu Sumo.

Thầy Lục không hiểu quy tắc Sumo cũng chẳng sao, dù sao trong anime, bất cứ giải Sumo nào cuối cùng cũng biến thành Pokémon Battle cả thôi.

Giữa trận có thể thay đổi Pokémon liên tục, con nào trụ lại cuối cùng trên sân là thắng.

Vừa phải đúng quy tắc, vừa phải đáp ứng yêu cầu về hạng cân, nên Thầy Lục chọn Luxury Ball và Dive Ball.

Đại cẩu tử và Quy Quy chính là hai tuyển thủ trâu bò nhất trong đội hình của anh.

"Quy Quy thủ trâu thì trâu thật..." Lục Dã nhăn mặt xót tiền: "Nhưng mà tốn kém quá đi mất!" Nhưng mà đã là thi sức bền, cứ để Quy Quy dùng 「Vòng Tròn Nước」 lên chính mình rồi đánh tiêu hao là được.

Tiết kiệm được chút nào hay chút nấy... gần đây tuy có tiền nhưng vẫn phải chi tiêu tiết kiệm để phòng khi sóng gió.

Trong nhóm chat.

Takeshi nheo mắt nói: "Cuộc thi sức bền chiều nay, cả Bruno và Thầy Lục đều ra sân... tôi rất mong chờ đấy!" "Nếu không lầm thì," Erika mỉm cười: "Thiên vương Bruno chính là thần tượng của anh mà, Takeshi." "Đúng vậy." Takeshi gật đầu: "Ông ấy là mục tiêu mà tôi luôn theo đuổi." Red kéo vành mũ, nhớ về trận quyết đấu với Bruno năm xưa, mỉm cười bảo: "Tớ cũng rất mong chờ!" "Thần

tượng của em chính là anh Red!" Satoshi hào hứng.

"Ha ha." Red gãi đầu: "Quá khen rồi~" Yellow đỏ mặt nói: "Em... em cũng vậy!" Blue Oak: "..." Kasumi mỉm cười: "Thần tượng của tớ là chị Lorelei.

Nên tớ luôn muốn phát triển theo hướng hai hệ Băng và Nước đó~" "Em đã rất ưu tú rồi, Kasumi." Lorelei mỉm cười: "Dù ở thời điểm nào, cứ kiên trì là chính mình là tốt nhất." Kasumi mắt long lanh, khẽ gật đầu.

"Nhắc đến thần tượng..." Platinum Berlitz nói: "Thần tượng của tôi là tiểu thư Cynthia." Thầy Lục thầm gật đầu trong lòng: Thần tượng của cô lúc ngủ nhìn cute lắm đấy!

Ruby: "@Wallace @Sapphire." Sapphire: "@Steven @Ruby." Trong nhóm bỗng dưng tỏa ra một mùi cơm chó nồng nặc.

Nữ hoàng băng giá Sabrina rơi vào trầm tư.

Thần tượng sao...

Vô thức, trước mắt cô hiện ra hình bóng người đàn ông mặc vest đen đó.

Hình bóng ấy hình như lại chồng lấp với bóng dáng Thầy Lục.

Sabrina lắc đầu, dùng thìa định mệnh để bói toán, hiếm hoi lộ ra vẻ kinh ngạc.

"Tại sao dạo này ngày nào... cũng không nên ra ngoài vậy?" *** Tận Kalos và Galar xa xôi, cũng có vài Võ sĩ đang chú ý đến trận đối kháng này.

Gurkinn, bậc thầy Tiến hóa Mega của Kalos, vẫn luôn hướng dẫn cháu gái Korrina tu hành.

Korrina với thiên phú không tồi đã sớm chạm tới ngưỡng cửa Tiến

hóa Mega.

Nhưng khi thực lực không ngừng tăng lên, cô càng cảm thấy sự thâm sâu không lường được của Thầy Lục thuở ban đầu.

Không có loại Aura nào có thể tích lũy thâm hậu như con Squirtle lúc bấy giờ.

Huống hồ...

Chương 476

Mắt Korrina lấp lánh: Bây giờ con Squirtle đó đã tiến hóa thành Blastoise rồi...

Về danh nghĩa, cô cũng giống như Bea, đều là đồ đệ hờ của Thầy Lục.

Lúc này, cô ngồi ngay ngắn trước TV, tĩnh lặng chờ đợi buổi truyền hình trực tiếp buổi chiều.

"Ông nội, ông nói xem..." Korrina hỏi: "Trong lĩnh vực hệ Giác đấu, Thiên vương Bruno và Thầy Lục, ai mạnh hơn?" "Trong lĩnh vực Cương Phái, không ai có thể vượt qua Bruno.

Ông ấy là thiên tài xuất chúng nhất mà ta từng thấy, ngay cả Red và Marshal cũng có phần kém cạnh." Ông lão chậm rãi nói: "Nhưng giữa thịt và hồn, thể và khí, luôn có những Võ sĩ giỏi về vế sau hơn." "Ý ông là..." Mắt Korrina dần tỏa sáng.

Gurkinn đặt tay lên vai cháu gái, hiền từ cười: "Xem kỹ đi... cháu sẽ học hỏi được rất nhiều đấy." *** Galar, thị trấn Stow-on-Side.

Trong võ quán cổ kính, Bea đang ngồi quỳ tĩnh lặng trên sàn gỗ, ánh nắng chiếu lên những giọt mồ hôi trên trán, những vết sẹo ở cổ chân và làn da khỏe khoắn.

Một con Sirfetch'd với ánh mắt sắc sảo đứng cạnh Bea, như một kỵ sĩ trung thành.

Chỉ trong vài tháng, thiên phú của Bea đã bộc lộ, cô bắt đầu nổi danh ở Galar và thành công giành được vị trí Thủ lĩnh Gym.

Nhưng cô chưa bao giờ quên được người thầy đã tận tình chỉ dạy mình năm đó, cũng như người thiếu niên tóc đen đứng dưới ánh đèn

sân vận động Wyndon với nụ cười rạng rỡ.

Bea nhắm mắt minh tưởng, ánh sáng chuyển động trên người cô, tĩnh lặng như một bức tượng.

Đột nhiên, Bea mở mắt, nhìn chằm chằm vào chiếc điện thoại Rotom đang bay lơ lửng trước mặt.

Màn hình đang phát sóng trực tiếp từ Sinnoh xa xôi, một trận đối kháng đầy nhiệt huyết.

Tiếng hò reo dần trở nên chân thực, vang dội như sóng triều tràn tới.

"Thưa các quý ông và quý bà!

Tiếp theo, xin mời Thiên vương hệ Giác đấu của Kanto, Bruno lên sân!!" Tiếng gào thét của người dẫn chương trình vang vọng khắp nhà thi đấu khổng lồ, cảm xúc của khán giả đã bùng nổ.

Một bóng hình dần bước ra từ lối đi vận động viên, ánh nắng xua tan bóng tối trên mặt người đàn ông, lộ ra một gương mặt nghiêm nghị và kiên định.

Ông cởi trần, cơ bắp màu đồng cổ đầy những vết sẹo, đeo những vòng sắt có gai ở cổ tay và cổ chân khiến người ta vô thức cảm thấy đau đớn.

Đây là một con quái vật nghiêm khắc với bản thân và luôn tìm kiếm dưỡng chất từ các trận chiến.

Bruno từng bước tiến vào trung tâm sân đấu, côn nhị khúc rủ xuống từ cổ, kêu loảng xoảng.

Tiếng hò reo trên sân dường như bị khí thế của người này áp chế.

Ánh mắt mọi người dõi theo Bruno.

Khi ông bước lên đài, ánh mắt lạnh lùng quét qua khán đài, rồi giơ

cao tay phải.

Ngay lập tức, tiếng hò reo bị nén lại bấy lâu bùng nổ, như sóng biển nhấn chìm cả khán đài!

"Đây chính là Thiên vương hệ Giác đấu của Kanto, Bruno, ông sẽ xuất trận với tư cách là tuyển thủ ngôi sao của kỳ thi đấu này!" Người dẫn chương trình hét: "Và tiếp theo, chúng ta xin mời tuyển thủ đến từ khu vực Đông Hoàng——" Ngay lập tức, những khán giả ở hàng ghế đầu đứng bật dậy, giơ cao cờ xí, gào đến khản cả cổ: "Thầy Lục——" "Mời tuyển thủ Lục Dã lên sân!!" Tiếng hò reo, tiếng thét, hơi nóng... dưới ánh mặt trời này dường như làm méo mó cả không khí, mỗi người đều đỏ mặt tía tai, trán đẫm mồ hôi.

Vô số người đang hét vang cùng một cái tên, một Huấn luyện viên dường như vô sở bất năng, vừa biết làm 'cơm chó' vừa như một chiến thần.

"Thầy Lục!!" Đội Hỏa Tiễn dừng việc bán hàng, đeo khay trước ngực, chụm tay làm loa đồng thanh hét lớn.

Satoshi ở ngoài sân nắm chặt nắm đấm, ánh mắt rực cháy ngọn lửa hưng phấn, vung tay hô to.

Jasmine cũng bị bầu không khí này tác động, đôi má đỏ bừng, dùng hết sức bình sinh hét lên khẩu hiệu: "Thầy Lục!!" Vô số người đang lặp lại cùng một cái tên.

Khi bóng dáng anh xuất hiện ở lối đi, bên tai dường như nghe rõ cả tiếng bước chân, ánh nắng rụng xuống mái tóc đen tạo thành những mảng lốm đốm.

Vị Huấn luyện viên với nụ cười ôn hòa, khẽ đặt ngón tay lên môi.

Tiếng hét chói tai trong khoảnh khắc này dường như dừng lại, tất cả mọi người dõi mắt nhìn anh bước lên đài đấu, tiếng hò reo vừa nãy

cứ như một giấc mơ.

Khán giả nín thở, ngơ ngác nhìn quanh trong sự ăn ý đáng kinh ngạc này.

Ngay sau đó, họ nhìn thấy trên màn hình lớn, Thầy Lục phủi bụi trên vai, rồi giơ một ngón tay lên trời.

Trong chớp mắt, nhà thi đấu nổ tung.

"THẦY LỤC!!!" Nhà thi đấu hóa thành biển cả của những tiếng hoan hô, họ không biết sự im lặng vừa rồi kéo dài bao lâu.

Một giây, hai giây, hay là ba giây?

Sự bùng nổ sau im lặng như một tảng đá khổng lồ rơi xuống, ánh mắt tập trung vào vị Huấn luyện viên tỏa sáng như sao băng.

"Chết tiệt, sao lại ngầu thế này!" "Huyết áp lên rồi... huyết áp tôi lên rồi!" "Leon?

Red?

Không, cậu ấy là Thầy Lục đẹp trai nhất và 'bẩn' nhất!!" Bruno nhìn vị Huấn luyện viên trước mặt.

Có một luồng tín niệm đang bùng cháy mạnh mẽ trong lồng ngực ông, lý trí và chiến ý xâu xé cơ thể ông, ông hít sâu một hơi nói: "Thầy Lục... không thể đấu với cậu một trận ở ngoài hoang dã, thật là đáng tiếc." Lục Dã hơi sững lại.

Tôi nhớ lần trước chính ông hẹn Red đấu hoang dã, hại cậu ta suýt thì tèo đấy nhé—— hay là ông bị ép buộc!?

Lục Dã gật đầu: "Lần sau nhất định." Một tia ý cười thoáng qua trên mặt Bruno, ông dùng tư thế như đang hồi tưởng, nói: "Một năm trước, tôi đã thu phục được một con Onix khổng lồ ở núi Hideaway.

Cơ thể nó to lớn nhưng mong manh, không kiên cố như nham

thạch, nhưng lại sở hữu sự cơ động và sức bộc phát hiếm thấy...

Tôi vốn không biết dùng cách nào để vận dụng nó.

Là tấn công như vũ bão, hay là nhắm vào chiêu Đòn Đâm Lén tất sát." Bruno nhìn chằm chằm Lục Dã, khoanh tay trước ngực, trầm giọng: "Cho đến khi cậu khai sáng cho tôi, Thầy Lục.

Đây sẽ là chiến thuật phù hợp nhất với nó." Lục Dã: "...?" Con Onix khổng lồ của Bruno... cái này không phải là cốt truyện gốc trong anime sao?

Hóa ra ông là Võ sĩ mà không lo làm việc chính, lại đi nuôi dưỡng con Onix hệ Đá + Đất à!?

Nhưng mà, xem xét hình thức giống Sumo, Bruno chọn Onix có ưu thế về thể trọng tham gia cũng là hợp tình hợp lý.

Dù sao Jasmine cũng mang theo một con Steelix để dự thi sức bền mà.

Lục Dã hơi nhíu mày.

Hình thức 2v2, dự bị của Bruno không lý nào lại không mang theo át chủ bài Hitmonlee hay Machamp.

Hai con chủ lực đó, Arcanine đối mặt sẽ hơi đuối... phải để Quy Quy toàn lực dĩ phó thôi.

Đã là thi Sumo thì không được dùng 「Bơm Thủy Lực」 trái quy tắc để hạ gục Onix ngay lập tức.

Để Arcanine mở màn cũng không tệ.

"Onix khổng lồ thu phục được một năm sao." Lục Dã mỉm cười, nắm chặt Luxury Ball: "Về mặt thời gian thì bên tôi cũng xấp xỉ thế thôi." Bruno nheo mắt, chậm rãi tháo côn nhị khúc trên cổ xuống.

Chuôi côn có khảm một viên Ultra Ball màu vàng đen.

Thời gian một năm là đủ để một Huấn luyện viên trưởng thành đến mức đáng kinh ngạc.

Con Onix khổng lồ này có thiên phú cực mạnh, lại được Bruno khổ luyện, dung hội quán thông những bí kỹ của Cương Phái.

Cùng bắt đầu từ con số không, nhưng điểm khác biệt chính là tín niệm, sự hiểu biết và chỉ huy của Huấn luyện viên.

"Không cho Blastoise ra trận trước sao?" Bruno nheo mắt, khóe miệng nhếch lên: "Thú vị lắm..." Càng đối kháng với kẻ mạnh, Bruno càng bị kích thích đấu chí vô tận.

Ông và Red tâm đầu ý hợp, và trên người Thầy Lục, ông cũng cảm nhận được sự kiêu ngạo của một cường giả—— dù không phái Blastoise lên, vẫn có thể đánh bại Onix khổng lồ.

Đây rõ ràng là một sự khiêu khích, nhưng lại làm nhiệt huyết Bruno sục sôi, chiến ý bùng cháy mãnh liệt.

"Tôi sẽ chứng minh cho cậu thấy." Giọng Bruno đầy sự tôn kính, ánh mắt lạnh lùng: "Thành quả học tập của tôi—— Thầy Lục." Tiếng hò reo từ bốn phía như sóng triều đổ về trung tâm sân đấu.

Ầm ầm ầm!!

Một trận rung chuyển bất ngờ khiến khán giả đồng loạt lộ vẻ ngỡ ngàng.

Khói bụi mịt mù, khi họ nhìn rõ con quái thú khổng lồ trên sân, sự sợ hãi, khiếp đảm và ngơ ngác tràn ngập tâm trí.

"Đây, đây là!" Người dẫn chương trình hét: "Sao lại có con Onix to lớn đến thế này!" "Cái này to gấp đôi bình thường ấy nhỉ?" "Loại thường chỉ có hơn 9 mét, tôi nghi con này phải 20 mét!" "Đáng sợ quá... ai mà đỡ nổi cái loại quái vật này chứ!" "Ối chà!" Akin tặc lưỡi, nhìn sang Jasmine bên cạnh: "Cái con này to quá xá!" "To hơn cả Onix

của thủ lĩnh Takeshi và Steelix của em nữa...” Jasmine lẩm bẩm: “Thật là không thể tin nổi.” Mắt Satoshi sáng rực: “Oa, Pikachu nhìn kìa, là con Onix mình từng gặp đấy!” Khán giả mỗi người một vẻ mặt.

Trước con Onix đang dựng thẳng thân người, nhìn xuống cả nhà thi đấu này, họ cảm nhận được sự áp bách và sợ hãi từ những vật thể khổng lồ.

So với Onix bình thường, cơ thể con Onix khổng lồ này mang màu xám chì đậm hơn, dưới mắt phải có một vết sẹo hình chữ thập.

Con Onix to lớn nhìn xuống Lục Dã, khiến Bruno đứng ngay phía sau nó cũng trở nên nhỏ bé hẳn đi.

Luồng khí cuộn tới làm vạt áo của Lục Dã lay động.

Anh cũng có lý do buộc phải thắng.

Ấn vào PokéBall, nắm chặt quả bóng đã phóng to trong lòng bàn tay, ánh mắt Lục Dã đanh lại: “Đi thôi, Arcanine!” Bóng dáng đỏ rực như lửa nhảy ra từ quả bóng, đây là một mãnh thú đầy hoang dã và vẻ đẹp.

Bờm của Arcanine ánh lên sắc vàng dưới ánh mặt trời, nó ngẩng đầu gầm vang, khí thế của đặc tính Uy Hiếp khiến cả trường đấu khựng lại một nhịp!

Arcanine nhìn thẳng vào con Onix khổng lồ, ánh mắt từ hiền lành dần chuyển sang chiến ý hừng hực.

Anh hùng luôn có sân khấu phù hợp cho riêng mình.

Dưới sự chú ý của vạn người, bờm của Arcanine bay phấp phới trong gió, nó không còn gầm thét nữa mà chỉ hạ thấp chi trước, nhe răng nanh, phát ra tiếng gầm gừ trầm đục.

Dẫu Thái Sơn có sụp xuống trước mắt, ta vẫn cứ tiến lên.

Lúc này, tín niệm của nó đã được thể hiện rõ ràng: lao thẳng về phía con Onix khổng lồ như một tòa nhà chọc trời bằng thép mà không hề sợ hãi.

Tất cả mọi người nín thở.

Trong nháy mắt, ngọn lửa bốc cao ngút trời, nhuộm đỏ tầm mắt của mọi người, Arcanine nhảy vọt ra.

"Lên đi!" Lục Dã lạnh giọng ra lệnh: "Cận Chiến!" Tốc độ bùng phát đột ngột của Arcanine khiến mắt Bruno lóe lên sự kinh ngạc.

Nhưng chỉ bấy nhiêu thôi thì vẫn còn lâu mới đủ!

Bruno nắm chặt tay, gào lên: "Onix, Trói Buộc!" Một tràng tiếng ma sát rợn người vang lên, Onix cuộn tròn cơ thể, tạo thành một hình bán nguyệt trên không trung, chờ đợi Arcanine nhảy vào bẫy.

Arcanine nhảy lên người Onix, chi trước và trán lóe lên ánh sáng sắc lẹm, thế công mạnh mẽ của 「Cận Chiến」 ầm ầm giáng xuống người Onix.

Ầm!!

Nhưng lượng máu của Onix dồi dào đến mức tuyệt vọng.

Đá vụn rơi lả tả, tốc độ của Onix càng lúc càng nhanh, cơ thể khóa chặt Arcanine, giống như một bức tường Phòng Ngự Sắt ép tới từ bốn phương tám hướng!

"Chiêu này..." Satoshi vô thức ôm chặt Pikachu, ánh mắt tối sầm lại, nghiến răng.

Với ưu thế về thể hình của Onix, đòn khóa chữ thập này gần như không có khả năng thoát ra!

Bị nham thạch phong tỏa chặt chẽ, trên người Arcanine đầy vết

trầy xước, nhịp thở cũng dần nặng nề.

Ở khoảng cách gần như vậy, Bruno nhìn thấy cái đuôi màu be mềm mại của Arcanine thò ra từ kẽ hở nham thạch, ngay sau đó lóe lên ánh kim loại sắc lạnh.

Akin đột nhiên nhận ra: "Áp sát khoảng cách để đòn Đuôi Sắt vốn có độ chính xác thấp có không gian thi triển!" "Đúng là phong cách của Thầy Lục mà..." Satoshi cảm thán.

Không đạt độ chính xác tối đa thì Thầy Lục gần như không bao giờ chịu tung chiêu lớn!

Bị cơ thể Onix khổng lồ kìm kẹp, 「Đuôi Sắt」 gần như là chiêu duy nhất Arcanine có thể thi triển.

Nhưng đồng thời, chiêu này cũng gây sát thương gấp đôi!

"Cố ý sao." Bruno nhanh chóng ra lệnh: "Dãn khoảng cách ra, dùng Cao Mã Lực!" Khoảnh khắc Onix buông chiêu Trói Buộc, Arcanine rơi xuống từ trên không, Đuôi Sắt nhân đà đó giáng mạnh vào thân Onix!

"Hống!!" Onix trúng đòn đau đớn, phần thân trên cuốn theo cơn gió mạnh xoay tròn trên không trung nhà thi đấu với tốc độ cực nhanh.

Lục Dã liên tưởng đến tàu lượn siêu tốc... phần đế của Onix khổng lồ vẫn bất động, nhưng phần thân trên lại như một chiếc xe tăng càn quét khắp nơi.

Chưa đợi Arcanine tiếp đất, những phiến đá sắc lẹm trên trán Onix đã lóe lên ánh hồng, húc bay Arcanine một cách hung bạo!

Khán giả nhíu chặt mày, dường như cảm nhận được cái đau đớn thấu xương đó.

Nhưng gần như ngay khoảnh khắc Arcanine mất thăng bằng, Lục

Dã hét lớn: “Khởi Tử Hồi Sinh!!” Cả nhà thi đấu xôn xao.

“Lối đánh đổi máu của Thầy Lục?!” “Đây là dùng thương đổi thương, máu càng thấp đánh càng hăng, phong cách của một cuồng chiến sĩ!” Arcanine lộn một vòng trên không, khi rơi xuống đưa bộ móng sắc nhọn cắm chặt vào mặt đất, cày nát một rãnh dài đáng sợ.

Khói bụi bay mù mịt, Arcanine lập tức khôi phục khả năng hành động, đôi mắt nhuốm màu đỏ rực, gầm lên lao vào Onix khổng lồ!

Ầm ầm ầm!

Phần đế vững chãi của Onix khổng lồ cũng phải rung chuyển, những khối đá lớn bong tróc khỏi cơ thể nó, nhưng đây chính là ưu thế của đặc tính 「Giáp Yếu」.

“Phần thân dưới của Onix sao lại không cử động chút nào?” Akin nhạy bén phát hiện vấn đề.

“Có lẽ là đang tích tụ chiêu thức gì đó...” Satoshi gãi đầu nói.

“Trước khi sử dụng chiêu tiếp theo, mỗi lần nhận tấn công đều sẽ tăng cường sức mạnh bản thân.” Ánh mắt Jasmine lóe lên, cô thì thầm: “Đây chính là...

Chương 477

sự ‘Phẫn nộ’ của Onix.” “GÀOOO!!!” Tiếng gầm vang dội cả bầu trời, đôi mắt Onix đỏ ngầu cực độ, sức mạnh kinh hoàng hóa thành ánh hồng bao phủ khắp bề mặt cơ thể nó.

“Nó có lượng máu khổng lồ, tính tình ôn hòa và cơ thể to lớn.” Ánh mắt Bruno sắc lạnh: “Chính là phải không ngừng kích phát sự phẫn nộ của nó thì mới có thể tối đa hóa sức mạnh được.

Từ lúc ở núi Mt.

Moon, tôi đã luôn tìm kiếm câu trả lời.

Thầy Lục, đây chính là bài thi mà tôi đưa ra!” Cơ bắp của Bruno nổi lên cuồn cuộn, ông xuống tấn, đột nhiên vung quyền: “Onix, Phẫn Nộ!!” “HỐNG!!” Toàn bộ cơ thể Onix bắt đầu chuyển động, như một ngọn núi khổng lồ nghiền nát tới.

Gần như cùng lúc, Lục Dã lên tiếng: “Ông có biết, tại sao Oddish của Kanto lại xuất hiện ở Sinnoh không?” Bruno không rảnh trả lời, đồng tử co rút lại.

Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời, đưa tay che đi ánh nắng chói mắt.

“Bởi vì những ngày này, Sinnoh sẽ có những ngày nắng đẹp hiếm thấy.” Những luồng sáng liên tục chiếu rọi lên bờm của Arcanine, chiếc Lông Vũ Bất Diệt treo ở cổ nó dường như được nhuốm màu sắc của sự sống.

Những vết thương trên người Arcanine khôi phục với tốc độ mắt thường cũng thấy được, nó nhếch mép, lộ ra vẻ khinh thường (Taunt).

“Là chiêu di truyền...

Ánh Sáng Ban Mai?!” “Dưới trời nắng hiệu quả tăng thêm 1.5 lần,

còn đỡ được công đoạn bật thời tiết nữa!" "Vãi chưởng, tốc độ hồi phục này nhìn là biết sắp đầy máu lại rồi?!" Chiêu 「Ánh Sáng Ban Mai」 thông thường tuyệt đối không có hiệu quả xuất sắc đến thế.

Đây là sức mạnh từ Lông Vũ Cầu Vồng của Ho-Oh, lời chúc phúc của Entei, lông vũ của Moltres... hơi thở của 'Thánh Hỏa' từ ba con đó đã khiến Arcanine một lần nữa bùng nổ chiến ý hung hãn!

Đột nhiên, ngọn lửa bùng cháy trên người, đôi mắt Arcanine trở nên thuần khiết và kiên định.

ẦM!!!

Nó đứng vững không nhúc nhích, húc đầu chống đỡ con Onix khổng lồ đang nghiền tới.

Khói bụi mịt mù, tiếng nổ kịch liệt nhấn chìm tất cả.

Mọi người đều trợn tròn mắt không thể tin nổi.

"Đỡ...

đỡ được rồi?!" "Cơ mà đỡ được thật kìa!" Sắc mặt Bruno ngưng trọng, không nói một lời.

"Lão sư thì luôn có bài tủ mà." Lục Dã mỉm cười: "Arcanine——" Onix khổng lồ run rẩy, cúi đầu xuống, không thể tin nổi nhìn con mãnh thú đầy vết thương đang gầm gừ này.

"Cận Chiến!!" Arcanine thở hổn hển, nhếch mép cười, gầm lên húc thẳng vào Onix.

Ầm ầm ầm!!

Khói bụi che trời lấp đất, khán giả ngẩn người nhìn con Onix đang đứng đơ ra đó.

Ngay sau đó, Onix đổ rạp xuống về phía khán đài, lộ ra khuôn mặt nghiêm nghị không chút biểu cảm của Bruno.

“Gâu!! (` 0´)” Arcanine ngẩng đầu hô vang, trút bỏ mọi giận dữ và kiêu ngạo, bờm rực sáng dưới nắng vàng.

“Ừm... trông giống con Husky vừa phá nhà xong bị ăn đòn một trận ấy.” Lục Dã vẻ mặt quái dị.

Trên khán đài, tiếng hoan hô bùng nổ, tất cả mọi người không màng tất cả mà hét lớn.

“Vẫn còn một hiệp nữa.” Bruno nói.

“Đúng vậy.” Lục Dã nắm lấy Dive Ball: “Vẫn còn một hiệp nữa.” *** Rõ ràng là một trận đấu biểu diễn, nhưng hai người lại đối đầu gay gắt, đánh ra một trận tầm cỡ Giải vô địch thế giới.

Korrina mắt sáng rực như sao, lắc lắc cánh tay ông nội: “Ông nhìn kìa nhìn kìa, anh ấy ngầu quá đi mất!” Gurkinn á khẩu không trả lời được.

Vừa nãy còn gọi Thầy Lục, chớp mắt đã gọi ‘anh ấy’ rồi.

Ông lão liếc nhìn màn hình truyền hình trực tiếp, lầm bầm: “Cũng thường thôi, lão phu năm đó cũng không kém cậu ta bao nhiêu...” Tại Galar, võ quán ở Stow-on-Side.

Bea vẫn giữ tư thế quỳ ngồi như tượng, nhưng ánh mắt đã có những dao động rõ rệt. ‘Anh ấy’ ngay cả trong nghịch cảnh, ánh mắt cũng không hề dao động dù chỉ một chút...

Đột nhiên, Bea cảm thấy tim mình đập thình thịch, đôi má ửng hồng.

Cô ổn định lại nhịp thở hỗn loạn, ánh mắt tập trung.

Cô từng nghe người cha mở võ quán nhắc tới.

Át chủ bài của Thiên vương Bruno, ngoài con Hitmonlee có lối tấn công quỷ thần khó lường, chính là con Machamp chuyên về 「Cương

chi bí kỹ」. 「Cương chi bí kỹ」 và 「Nhu chi bí kỹ」 cùng một gốc mà ra, đều bắt nguồn từ Chuck của Gym Cianwood.

Chuck đã truyền dạy 「Cương chi bí kỹ」 cho Bruno khi ông đến học nghệ, và truyền 「Nhu chi bí kỹ」 cho Thủ lĩnh hệ Giác đấu vùng Hoenn là Brawly.

Có lẽ thực lực của Chuck với tư cách một Võ sĩ không quá nổi bật, nhưng khả năng truyền nghề của ông thì hiếm ai sánh kịp.

Ông thậm chí còn dạy cho Blue Oak kỹ năng 「Chém đứt kẻ thù vô hình」 và 「Khám phá điểm yếu」.

Tuy nhiên, Chuck sau đó đã bị Blue Oak đánh bại, và thứ Blue Oak dựa vào lại là tuyệt học ghi chép trong cuốn 《Bí kỹ của Đất》 của Giovanni.

Khổ thân ông giáo Chuck, diện tích bóng ma tâm lý chắc là lớn lắm.

"Nếu Thiên vương Bruno chọn phái con Machamp đó lên..." Bea ánh mắt tối lại, nhận ra mình lúc này không có lấy một tia cơ hội chiến thắng.

Nhưng mà...

Bea ngẩng đầu, ánh mắt chuyên chú nhìn vào buổi phát sóng trực tiếp, lồng ngực nóng ran.

Nếu là 'anh ấy'... nhất định có thể làm được!

Kanto, Viện nghiên cứu của giáo sư Oak.

Giáo sư Oak kỳ quái nhìn về phía ghế sofa, nơi có hai vị Huấn luyện viên một đỏ một xanh đang ngồi đó.

"Sao hôm nay hai đứa lại rảnh rỗi đến chỗ ta thế này?" Red mặc áo gile đỏ, đội mũ, cười nói: "Nghe nói hôm nay Thầy Lục và Bruno

có trận đấu nên cháu từ núi Mt.

Silver chạy về đây." Blue Oak chống cằm, vẻ mặt đầy mất kiên nhẫn: "Tại sao lại kéo tôi đi xem cùng hả?" "Chẳng phải ông cũng đang rảnh sao?" "Tôi còn việc ở Gym phải xử lý." "Tôi còn không hiểu ông chắc?" Red cười bảo: "Ông chắc chắn là nhờ chị Daisy xử lý giúp rồi chứ gì!" Blue Oak: "..." Hắn đau đầu thở dài, nói với giáo sư Oak: "Ông nội, chuyển sang kênh trực tiếp của Thầy Lục đi ạ." "À, cái đó thì không vấn đề gì." Giáo sư Oak nói: "Ta cũng đang rảnh, xem cùng hai đứa luôn." Giáo sư Oak ngồi xuống giữa Red và Blue Oak.

Red quay đầu sang trái, Blue Oak nhìn ra cửa sổ xem phong cảnh.

"Để ta xem nào..." Giáo sư Oak bưng trà nóng, tay cầm điều khiển: "Chắc là kênh này, 'Phòng livestream của Thầy Lục · Form Rotom'...

Ơ?

Lục Dã đang dùng Rotom để livestream à?!" "Không ngờ còn có cách dùng này." Red kinh ngạc.

"Raihan ở Galar hình như cũng dùng Rotom để quay phim suốt." Blue Oak chống cằm nói: "Cũng xấp xỉ thôi...

Ồ, đã đến hiệp hai rồi à." Rotom bay lơ lửng bên cạnh Lục Dã, đèn đỏ Rec liên tục nhấp nháy.

Khán giả ùa vào phòng livestream, biểu cảm kinh ngạc vô cùng.

"Hôm nay không chơi chiến thuật, chuyển sang hành gà trực tiếp à?!" "Để xem hôm nay Thầy Lục đi 'tạc ao cá' ở đâu nào...

Vãi chưởng!

Thiên vương Kanto?!" "Toang rồi, từ khi nào mà Thiên vương cũng bị đem ra làm 'bé tập đánh' thế này?" "Thầy Lục, bạo sát cho tôi!" Nội dung bình luận thế nào, Thầy Lục ở hiện trường không hề

hay biết.

Bên tai anh vang lên tiếng hò reo cuồng nhiệt, trước mặt là những cơn gió lạnh lùng thổi tới.

Bruno nheo mắt, mặt không cảm xúc nắm lấy côn nhị khúc, 'xoạch' một cái kéo căng hai đầu.

Đột nhiên, Bruno mở mắt, như một con mãnh thú bộc phát.

Viên Ultra Ball trong rãnh côn nhị khúc bắn ra ánh hồng.

"Hừ, hãy chứng kiến sức mạnh của chúng ta đi!" Bruno hô: "Thiên chuy bách luyện, vượt qua cực hạn, Machamp!!" Machamp dang rộng bốn cánh tay cơ bắp cuồn cuộn, ánh mắt sắc bén.

Chi dưới vững chãi xuống tấn, 'đùng' một cái tạo ra một luồng khí lưu.

"Thiên vương Bruno đã phái ra một trong những át chủ bài của mình, Machamp!" Người dẫn chương trình hét: "Liệu sẽ là một màn lội ngược dòng?

Hay Thầy Lục sẽ giữ vững thế trận?!" Satoshi há hốc mồm: "Con Machamp này của ngài Bruno... bắp tay to quá đi mất!" Akin tặc lưỡi: "To hơn cả đùi của tiểu thư Jasmine nữa!" Ngay lập tức, Jasmine đỏ bừng mặt.

Whitney đến xem trận đấu hét lớn: "Akin, chú ý lời nói!" "À, xin lỗi." Akin gãi đầu, nghiêm túc nhìn con Machamp đó, mày nhíu chặt: "Khó nhằn đây...

Ngay cả tôi cũng thấy hơi gai góc rồi." Những bước chân giản dị nhưng có thể thấy con Machamp này có nền tảng vững chắc đến mức đáng sợ.

Đúng như lời Bruno nói, ông và Machamp đã trải qua thiên chuy

bách luyện, chiến đấu suốt chặng đường dài để đến được đây.

"Phù..." Lục Dã thở ra một hơi dài, khóe miệng nở nụ cười, ánh mắt đanh lại.

Hình như thực sự đã lâu lắm rồi mình không nghiêm túc đánh một trận Pokémon Battle nhỉ...

Hồi trước toàn đối đầu với Regigigas, Palkia, Dialga...

Hình như mình quên mất là bây giờ mình cũng có trình độ Thiên vương, có thể dùng chủ lực để so tài với họ rồi!

Lúc này, người đứng trước mặt Bruno không phải là Thầy Lục, mà là một người sở hữu Pokedex mạnh mẽ, nhiệt huyết và đa mưu túc trí.

Một Nhà chiến thuật.

Nhà thi đấu khổng lồ 7 vạn người đang tụ tập ngày càng đông khán giả, tiếng hò reo của họ hội tụ thành một làn sóng âm thanh khủng khiếp.

Trên màn hình lập thể khổng lồ, chàng thanh niên tóc đen khôi ngô nhắm mắt lại, một luồng khí lưu không biết từ đâu tới thổi bay mái tóc trước trán anh.

Tất cả mọi người cảm thấy trái tim mình trong khoảnh khắc này như bị một loại mị lực vượt qua giới tính bắn trúng.

Ngay sau đó, Thầy Lục lấy từ trong túi ra chiếc găng tay hở ngón màu đen đỏ đeo vào, nở một nụ cười sắc sảo.

"Đây, đây là..." Bậc thầy Tiến hóa Mega, Gurkinn kinh ngạc trợn tròn mắt.

Trong rãnh của găng tay, một viên đá trong suốt như pha lê đang tỏa ra ánh sáng đỏ rực.

Không thể sai được, đó chính là... thứ chìa khóa dành cho những Huấn luyện viên nắm giữ Tiến hóa Mega, Key Stone!

"Ông nội?" Korrina kỳ quái nhìn Gurkinn.

"Khụ, không có gì, là ta thất lễ." Gurkinn lắc đầu, ánh mắt rực cháy nhìn chằm chằm vào màn hình trực tiếp.

Ông thấy Lục Dã lấy ra một quả Dive Ball, không kìm được mà trợn to mắt.

Chẳng lẽ... là con Squirtle đã nắm giữ được Aura đó sao?

Không, với tình hình hiện tại, e rằng phải gọi nó là—— "Lên đi, Blastoise!" Lục Dã hô.

Một luồng ánh hồng bay ra từ quả Dive Ball, Aura sắc lẹm trong khoảnh khắc này hóa thành cơn cuồng phong càn quét cả nhà thi đấu.

Bruno khoanh tay, mái tóc dài bù xù bị gió mạnh thổi tung, nhưng mặt ông không chút biến sắc.

Đôi mắt ông nhìn chằm chằm vào con Blastoise này.

Bên trong cơ thể nó, Bruno cảm nhận được một luồng sức mạnh tiềm tàng, mang tính bùng nổ.

"Toàn lực dĩ phó đi." Bruno trầm giọng.

"Hống lỗ!" Machamp dang rộng bốn tay, khóe miệng nở nụ cười phấn khích.

"Kame... ヾ(⌐■_■)" Blastoise thản nhiên liếc nhìn con Machamp đang xuống tấn.

Đó là một nguồn sức mạnh cực kỳ to lớn, mình gần như không có cơ hội thắng.

Nhưng mà...

Lâm nguy thụ mệnh, há dám chối từ.

Aura hóa thành những làn khói lam tỏa ra quanh người Blastoise.

Tần số Aura của Lục Dã và Blastoise đồng nhất, có thể đạt được sự chỉ huy điều độ hoàn mỹ.

Lục Dã và Blastoise cùng hít sâu một hơi.

Giây tiếp theo: "Kame!" Blastoise tháo kính râm ra, vứt sang một bên.

Hai họng pháo sau lưng lóe lên ánh lạnh dưới nắng gắt.

Cả nhà thi đấu nổ tung, bình luận tràn ngập cả phòng livestream.

"Vãi vãi vãi!

Quy Quy sao mà ngầu thế này?!" "Đây là bộc phát khí thế à?

Vừa vào trận đã trực tiếp chuyển sang giai đoạn hai luôn!" "Dựa vào hiểu biết của tôi về Quy Quy nhà Thầy Lục...

đây chính là đặc tính Torrent kinh điển lúc đầy máu!" Chiến ý đồng thời tràn ngập trong lòng Lục Dã và Bruno.

Chương 478

Khóe miệng Bruno nhếch lên nụ cười, ánh mắt đanh lại, vung quyền hô: 「Quyền Động Lực」!!

Machamp có đặc tính 「Vô Thủ」, tính xâm lược được thể hiện rõ nét trong khoảnh khắc này.

Gần như không ai nhìn rõ động tác của Machamp, chỉ thấy một luồng bạch quang lóe lên, khoảng cách giữa nó và Blastoise đã thu hẹp trong nháy mắt.

Ngay sau đó, bốn tay của Machamp vươn ra sau, ngưng tụ ánh bạch quang rực rỡ dưới nắng.

Sức mạnh cuồn cuộn đổ vào, sau một hồi tích lũy ngắn ngủi, những quyền thế liên hoàn đột ngột trút xuống!

"HỐNG!!" Quyền Động Lực của Machamp như những con sóng dữ dội đổ ập xuống, khán giả đều lộ vẻ chấn động.

Đây là tốc độ kinh người gì thế này?!

Chẳng lẽ chỉ trong một hiệp trận đấu đã kết thúc sao?!

"Đó chính là thực lực của Bruno với tư cách Thiên vương hệ Giác đấu." Blue Oak nói.

"Nếu là ông, ông sẽ làm gì?" Red hỏi lại.

Blue Oak nhắm mắt, không chút do dự, cùng lúc với Thầy Lục đồng thanh hô lên: 「Phòng Ngự Sắt」!!

Những cú đấm liên hoàn như mưa bão trút xuống bề mặt lớp mai rùa màu xám chì, để lại từng vết đấm màu trắng nhạt.

Thầy Lục nhìn mà mí mắt giật liên hồi.

Đừng đánh nữa, đánh nữa là con tôi phá sản đấy!

"Tên Bruno đáng ghét..." Lục Dã thầm rơi lệ trong lòng: "Thế thì tôi cũng chỉ còn cách dùng hack thôi!" Aura, cường hóa cho ta!!

Luồng Aura cuồn cuộn liên tục đổ vào cơ thể Blastoise, triệt tiêu hiệu ứng hỗn loạn đi kèm của 「Quyền Động Lực」.

Tuy rằng không hợp lệ, nhưng đây có phải giải đấu chính thức đâu, chắc không có điều tra viên nào đến kiểm tra đâu nhỉ...

"Blastoise dùng Thu Mình, dựa vào sự gia tăng của Phòng ngự để chống đỡ đợt tấn công đầu tiên!" Người dẫn chương trình hét: "Nhưng hiệu ứng hỗn loạn từ Quyền Động Lực, tuyển thủ Lục Dã sẽ đối phó thế nào đây!!" Đối phó xong rồi mà...

Lục Dã ánh mắt chuyên chú.

Huống hồ, dù có rơi vào hỗn loạn, ở khoảng cách gần thế này cứ trực tiếp tấn công là được.

"Thiết Đầu Công!!" Machamp vừa dừng quyền thế, đột nhiên kinh ngạc trợn tròn mắt.

Cái 'pháo đài chiến tranh' vừa nãy còn kiên cố như bàn thạch, bất động như núi, bỗng nhiên thò ra một cái đầu trọc lóc sáng loáng.

Thiết Đầu Công ở cự ly gần như một quả pháo đạn phát hỏa, 'đùng' một cái hất tung luồng khí, húc thẳng vào chỗ thắt lưng của Machamp!

Ăn một phát Thiết Đầu Công của ta nè!!

"Vừa nãy dùng Thu Mình để nhân tiện tích lực cho Thiết Đầu Công sao?" Akin tặc lưỡi: "Tố chất cơ thể của con Quy Quy này cũng đáng sợ quá đi!" "Thầy Lục ra lệnh kiểu gì thế?" Satoshi hỏi: "Tớ rõ ràng không thấy anh ấy mở miệng mà." "Một số Huấn luyện viên có

phương thức chỉ huy đặc biệt.” Jasmine khẽ nói.

Whitney lắc lắc ngón tay: “Giống như năng lực ngoại cảm của tiểu thư Sabrina, Nhẫn thuật của Thiên vương Koga...” “Còn cả gậy bida của tôi nữa!” Akin xen vào.

“Im đi, cái đó của ông là phạm quy, không được dùng trong giải đấu chính thức đâu!” Whitney cáu tiết.

ĐÙNG!!

Khán giả có mặt tại sân dường như nghe thấy một tiếng nổ kinh thiên động địa bên tai.

Một đám mây hình nấm nhỏ bằng khí lưu bốc lên ở giữa sân đấu.

Khán giả đổ mồ hôi hột.

“Đây là Thiết Đầu Công chứ có phải tên lửa quái đâu...” “Vãi chưởng, đây rõ ràng là húc đầu bằng đạn hạt nhân mà!!” Khí lưu tan đi, trong cái hố tròn lớn hiện ra những vết nứt như mạng nhện.

Machamp và Blastoise đầy vết thương, đồng thời đứng dậy, vung quyền về phía đối phương.

“HỐNG!!!” Machamp gầm lên bộc phát, hai nắm đấm bên hông lần lượt tung ra, hai tay sau lưng chụm lại thành đấm, giáng xuống một cú tàn bạo!

“Kame!” Blastoise ánh mắt ngưng tụ, Cú Đấm Băng Giá bao phủ bởi tinh thể băng gạt văng tay phải của Machamp, rồi lại dùng tay trái bắt chặt lấy tay trái đang vung tới của đối thủ như kìm sắt.

Tuy nhiên, hai nắm đấm chụm lại sau lưng Machamp đã giáng xuống, Blastoise né không kịp, mai rùa nứt ra một vết dài rõ rệt!

Lục Dã mí mắt giật nảy.

Đau, đau quá đi mất!

Dưới ánh nắng chiếu rọi, bốn tay của Machamp lóe lên ánh đồng cổ, cơ bắp nổi lên một cách khó tin, chính là chiêu thức 「Thể Hình」!

"Đến đây là kết thúc rồi." Bruno nói: "Cận Chiến." "HỐNG!!!" Đôi mắt Machamp bùng lên ngọn lửa giận dữ, bốn tay dang rộng, sức mạnh tích tụ bên trong khiến người ta không rét mà run.

"Đến đây là kết thúc rồi." Lục Dã nói.

Anh giơ cao tay phải.

Ánh mắt Blastoise lập tức đanh lại, một cú đấm thẳng bình thường lại có thể hất văng Machamp ra.

Bruno vốn không cảm xúc, hiếm thấy lộ ra một tia ngỡ ngàng.

"Bắt đầu rồi." Blue Oak ngồi thẳng dậy, trầm giọng nói.

Red kéo thấp vành mũ, khẽ gật đầu.

"Aura, tồn tại trong tâm ta." Lục Dã tuyên ngôn như thế, viên Key Stone trong găng tay hở ngón lóe lên ánh hồng rực rỡ, dệt thành những luồng sáng trắng bắt mắt liên kết anh và Blastoise lại với nhau.

Khán giả trên sân mục lộ vẻ chấn động.

Khóe miệng Bruno nhếch lên, chiến ý hừng hực cháy trong mắt ông.

"Blastoise——" Lục Dã búng tay, ánh mặt trời chiếu rọi anh như một Nhà vô địch bách chiến bách thắng: "TIẾN HÓA MEGA!!!" "KAME!" Aura của Blastoise trong khoảnh khắc này leo lên tới đỉnh điểm, hai họng pháo sau lưng dưới sự bao phủ của ánh sáng trắng đã hợp nhất thành một pháo đài khổng lồ, kéo dài qua đầu nó.

Hai bên nắm đấm của Blastoise cũng thò ra một họng pháo, cơ thể trở nên thô tráng hơn.

Đôi mắt nhuốm màu đỏ cuồng bạo!

Mega Blastoise!!

“Vãi chưởng, pháo binh đến rồi!” “Thầy Lục ngầu thế này làm tôi nở mày nở mặt quá!” “Mega Blastoise, giết cho tôi!!!” Ánh mắt Gurkinn đầy chấn động.

Dù qua màn ảnh, ông vẫn có thể cảm nhận được những dao động kinh người của con Blastoise này.

Với đặc tính 「Mega Launcher」, chiêu thức hệ Aura của Blastoise e rằng sẽ lại leo lên một tầm cao mới!

Đây chính là... hai lưu phái chiến đấu hoàn toàn khác biệt.

Sự va chạm giữa Lực và Khí!

“Thầy Lục.” Bruno nói: “Cậu là một Huấn luyện viên đáng kính.

Xứng đáng để tôi...” Bruno ngẩng đầu, cơ bắp toàn thân kêu ‘tí tách’, “dùng hết toàn lực!” Trong nháy mắt, Machamp đặt tay lên hai bên đai vàng của mình, khí thế sắc lạnh.

Lục Dã hơi ngẩn ra.

Sao thế, ông cũng định biến hình à?

Ngay sau đó, một luồng ánh sáng đỏ tuôn ra từ chiếc đai lưng, bao phủ toàn thân Machamp.

Thể hình của Machamp lại to thêm một bậc, ngang ngửa với Mega Blastoise!

“Con Machamp của Bruno có khả năng tích trữ sức mạnh vào đai lưng.” Red ánh mắt sâu thẳm: “Nói cách khác... cái đai lưng đó chẳng qua là giới hạn mà ông ấy tự đặt ra cho mình thôi.” “Cũng giống như ông thôi.” Blue Oak nói: “Đều là những kẻ điên cuồng tìm kiếm dưỡng chất từ chiến đấu.” Red kéo vành mũ, mỉm cười không nói.

Giáo sư Oak uống trà nóng, liếc nhìn bình luận: "Ái chà, cái phòng livestream này xôm tụ gớm." Bình luận tràn ngập cả phòng livestream, chiêu mới này của Thầy Lục đã làm chấn động toàn bộ cư dân mạng.

Không chỉ livestream đánh Thiên vương, mà còn livestream Tiến hóa Mega luôn?!

"Anh ấy 'bành trướng' rồi, coi Thiên vương như giải nhi đồng mà đánh!" "Sao cái loại người nào cũng biết Burst thế này!" "Đến rồi đến rồi, màn cận chiến của Mega Blastoise và Machamp!" Ầm ầm ầm!!

Mega Blastoise và Machamp va vào nhau, ánh mắt đỏ rực đối diện nhau.

Sức mạnh cuộn trào trong cơ thể, cả hai không ai nhường ai.

Mặt đất dưới chân theo đó mà nứt toác, những mảnh vỡ bay lên không trung.

Hình thức Sumo của môn thi sức bền đã được thể hiện theo cách này.

"Machamp, Cận Chiến!!" "Mega Blastoise, Thiết Đầu Công!!" Cơ bắp Machamp cuồn cuộn, những cú đấm như sóng triều liên tục nện vào pháo đài sau lưng Mega Blastoise.

Mega Blastoise vẫn bất động như núi, húc đầu vào Machamp, luồng khí bùng phát càn quét xung quanh!

Ầm ầm ầm!!

Tất cả khán giả họng khô khốc, biểu cảm chấn động, ngơ ngác, không thể tin nổi.

Cả hai đồng thời bị hất văng, khoảng cách lại dãn ra, gió thổi qua sân đấu đã tan nát.

Tiếp tục phát động xung kích không phải là lựa chọn khôn ngoan,

chỉ có thể giải quyết trận đấu từ xa.

“Machamp, Chân Không Quyền!” Bruno hô.

Ánh bạch quang rực rỡ hội tụ trong tay Machamp.

Bốn tay của nó chụm lại, lòng bàn tay ngưng tụ một khối cầu ánh sáng trắng hung hãn.

Ánh mắt Gurkinn đanh lại.

Chân Không Quyền cần thời gian tích lực, và là chiêu thức có uy lực cực kỳ kinh khủng trong hệ Giác đấu.

Với 「Cương chi bí kỹ」 của Bruno, phát Chân Không Quyền đầy uy lực này sẽ quyết định cục diện trận đấu!

Đây là hiệp quyết định thắng thua cuối cùng!

Luồng 「Ác Ý Ba Động」 màu đỏ thẫm tích tụ trong hai họng pháo ở tay Blastoise.

Tích tụ thù hận, sát ý, luồng ba động tiêu diệt quỷ thần...

Trong đầu Lục Dã thoáng qua phần giới thiệu chiêu thức của ‘Akuma’ trong game, anh ra lệnh: “Mega Blastoise, Ba Động Đạn!” Trong tay Blastoise tích tụ một khối cầu ánh sáng rực rỡ, Aura mạnh mẽ lan tỏa khắp sân đấu.

Gurkinn đồng tử co rút: “Sát Ý Ba Động?!” Giây tiếp theo. 「Chân Không Quyền」 của Machamp đột ngột vung ra, tạo ra một tiếng nổ siêu thanh (Sonic Boom) kinh hoàng, oanh tạc về phía Mega Blastoise!

Từ tay Mega Blastoise, một cột sáng màu đỏ thẫm trút xuống, va chạm với 「Chân Không Quyền」.

Ầm ầm ầm!

Lục Dã mí mắt giật nảy.

Sao lại đến màn đọ chiêu thế này rồi...

Cúi đầu xuống, xác nhận mình đang đứng ở bên phải (quy luật bên phải luôn thắng), Thầy Lục thở phào nhẹ nhõm.

Ván này chắc rồi!

Cú va chạm năng lượng làm rung chuyển cả sân đấu, đá vụn bị cuốn vào bên trong.

Một tiếng trống trận oanh tạc bên tai khán giả—— Ngay sau đó, 「Ba Động Đạn」 đánh tan 「Chân Không Quyền」, nguồn năng lượng màu đỏ thẫm hãn nhiên nuốt chửng lấy Machamp!

Một lúc lâu sau, vạn vật im phăng phắc, chỉ còn lại một bãi chiến trường hoang tàn.

Trên sân chỉ còn lại một con Blastoise đầy vết thương đã giải trừ trạng thái Mega.

Nó chậm rãi nhặt chiếc kính râm bị hỏng lên, đeo vào mặt.

"Kame... ヾ(⌐■_■)" Blastoise vẻ mặt không biến sắc.

Cả nhà thi đấu nổ tung.

"Cậu dường như có lý do buộc phải thắng." Bruno trầm giọng nói.

"Đúng vậy." Lục Dã trả lời.

Ánh mắt Bruno lóe sáng, cuối cùng khóe miệng lộ ra một tia ý cười, khẽ gật đầu với Lục Dã.

Lục Dã mỉm cười nhẹ nhàng đáp lễ.

"Thế giới thay đổi rồi à?

Thầy Lục bắt đầu đánh giải Thiên vương rồi sao?

Hay là giải Thiên vương cũng chỉ là giải nhi đồng?!" "Tôi hiểu rồi, đây là đoạn giới thiệu chương trình, sau này anh ấy sẽ đi 'tạc ao cá'

cấp Thiên vương luôn!" "Thầy Lục đỉnh vãi chưởng!!" Khi Machamp của Bruno bị cột sáng màu đỏ thẫm nuốt chửng, các Huấn luyện viên đang theo dõi trận đấu này đều lộ vẻ mặt khác nhau, không hẹn mà cùng thở phào một hơi. "Ông nội," Korrina khẽ nói, "Con và Lucario... tương lai khi Mega Evolution, liệu có thể đạt đến trình độ này không?" Gurkinn ngẩn người hồi lâu, vội vàng cười lớn: "Con bé ngốc này, đương nhiên là được rồi!

Chỉ cần sợi dây liên kết đủ sâu sắc, nhất định sẽ làm được!" "Vậy thì tốt quá~" Đôi mắt Korrina lấp lánh như những ngôi sao nhỏ, "Con nhất định sẽ nỗ lực, tranh thủ thắng được gã đó!" Sau đó chứng minh cho sư phụ thấy... mình không hề yếu kém hơn đồng môn Bea!

Tại Galar, Bea thở hắt ra một hơi, gượng dậy đôi chân đã mất cảm giác và tê dại. "Vịt?" Vịt Sirfetch'd của cô ngạc nhiên nhìn Bea đang bước ra ngoài cửa võ đạo quán.

Chương 479

"Tiếp tục," giọng nói không chút gợn sóng của Bea vang lên, "Huấn luyện." Thị trấn Pallet, viện nghiên cứu của giáo sư Oak.

Giáo sư Oak nhấp một ngụm trà nóng, nhìn Lục Dã trên màn hình, liên tục gật đầu: "Có phong thái của ta năm đó!" "Ông nội," Blue lên tiếng. "Gì thế?" Giáo sư Oak nhìn Blue bên cạnh. "Không có gì." Blue đứng dậy, một tay đút túi quần bước ra ngoài, "Cháu đi đến Gym Viridian đây." "Tớ cũng lên đường đây," Red đứng dậy nói. "Ơ kìa, sao đi vội vàng thế?" Giáo sư Oak hỏi. "Vì phải đi núi Silver tu hành." Red kéo vành mũ xuống, khóe miệng nhếch lên, "Xem trận đấu như vậy... không thể nào ngồi yên được nữa." Giáo sư Oak hơi ngẩn ra, gật đầu: "Được thôi..." Ông ngồi trong viện nghiên cứu vắng vẻ, chậm rãi uống trà, chợt nhớ ra: "Đúng rồi, hôm nay hiếm khi rảnh rỗi...

đi làm cho Blastoise một suất thủ xuyên (skewer) thôi!" Giáo sư Oak đặt chén trà xuống, ngẫm nghĩ một lát rồi vỗ tay, vui vẻ đưa ngón tay ra: "Blastoise rúc vào trong cái mai rùa an toàn, đúng là thoải mái thật nha!" ...

Vòng sơ loại hạ màn, tiếng hoan hô sôi sục quét qua toàn bộ nhà thi đấu.

Cuộc đối đầu quyền quyền đến thịt, chiến đấu đến giây cuối cùng này đã đốt cháy nhiệt huyết của tất cả mọi người. "Không đúng nha... cái này không phù hợp với tính cách 'lão âm bỉ' của Lục lão sư!" "Tôi hiểu rồi, thực ra Bruno cũng là fan của Lục lão sư, cho nên anh ấy mới đến đánh trận giao hữu này!" "Ra là vậy!

Chẳng trách lần trước Bruno còn chia sẻ chiến thuật Onix Phẫn

Nộ!" Trên sân đấu, Lục Dã thu hồi Blastoise đầy rẫy vết thương, ánh mắt lóe lên.

Mình và Quy Quy tâm linh tương thông... vết thương trên người nó, đau ở lòng ta! "Tê..." Lục lão sư bắt đầu đau răng.

Bruno thu liễm khí thế sắc bén.

Ông nheo mắt, gương mặt ôn hòa, lồng ngực vạm vỡ như đại sơn cho thấy sức mạnh ẩn giấu.

Trong tiếng hoan hô như sóng trào, hai người bước tới giữa sân, Bruno đưa bàn tay phải đeo vòng sắt ra. "Thụ ích phỉ thiển (Học hỏi được rất nhiều)," Bruno trầm giọng nói.

Lục Dã bắt tay, nặn ra một nụ cười: "Tôi cũng vậy." Bruno khẽ gật đầu, quay người để lại tấm lưng rộng lớn.

Gương mặt ông lộ vẻ suy tư.

Chiến thuật Onix khổng lồ phẫn nộ chính là nhận được cảm hứng từ Lục lão sư.

Tính cách của Bruno vốn thẳng thắn, ông dự định mang bí kỹ 「Cương chi Mystery - Bí kỹ hệ Thép」 đang nắm giữ để tặng cho Lục lão sư coi như báo đáp.

Tuy nhiên lúc này không phải thời cơ thích hợp.

Bruno dừng bước, quay đầu nhìn sâu vào bóng lưng của Lục lão sư đang đi về phía đường hầm tuyển thủ.

Ánh mắt Bruno kiên định, chiến hỏa và sự kính trọng bùng cháy trong lồng ngực.

Đây chính là vị Champion giỏi về chiến thuật mà Lance đã nhắc tới, Lục lão sư... thụ giáo rồi. "Gừ gừ——" Tiếng bụng kêu như sấm rền, trong đường hầm, Bruno ôm lấy cơ bụng, tặc lưỡi: "Được!

Mục tiêu tiếp theo là quét sạch bánh bao của cửa hàng đó!" "Thiên chuy bách luyện, vượt qua cực hạn.

Machamp, chúng ta đi!" "Hống ngô!!" Bruno và Machamp mình đầy vết thương hưng phấn đi xa dần.

Trong nhà thi đấu sôi động, tiếng nổ vẫn còn vang vọng bên tai khán giả. "Hạng mục Sức bền, tuyển thủ Lục Dã thăng cấp vào vòng hai!" Bình luận viên thông báo.

Trên màn hình lớn, Lục Dã mỉm cười, anh đưa tay lên trời chào khán giả.

Ánh mắt Satoshi bùng cháy, nắm chặt nắm đấm nói: "Quá ngầu luôn, Lục lão sư!" "Không ngờ anh ấy thực sự thắng được cấp Thiên vương như Bruno nha!" Whitney bày tỏ sự không thể tin nổi trước thất bại của 'thần tượng'. "Nếu là Lục lão sư thì đó không phải là chuyện đương nhiên sao~" Akin (Gold) quẹt mũi nói, "Dù sao anh ấy cũng là Huấn luyện viên mạnh hơn cả tiểu gia đây mà!" "Nói như vậy ——" Mắt Satoshi phát sáng, "Tiền bối Akin chắc chắn cũng rất mạnh?" "A ha, cái đó, cái đó là đương nhiên, ha ha ha!" "Akin." Whitney vỗ vai Akin, "Cậu đoán xem vòng sau cậu đối đầu với ai?" "Ai cơ?" Giọng Akin hơi biến dạng.

Whitney đắc ý lôi điện thoại ra, chỉ vào bảng lịch thi đấu: "Lục lão sư!" Akin: "..." "Tiền bối Akin, anh đi đâu thế?" Satoshi hỏi. "Đau bụng quá, đi nhà vệ sinh tí!" "Satoshi," Jasmine (Mikan) khẽ gọi, quay người nhìn thẳng vào Satoshi một cách nghiêm túc, nói: "Tiếp theo là trận đấu của tôi và cậu.

Xin cậu... nhất định phải dốc toàn lực.

Tôi sẽ không nương tay đâu!" Có lẽ màn so tài vừa rồi giữa Lục Dã và Bruno đã đốt cháy niềm tin chiến đấu của Jasmine.

Satoshi nhe răng cười, quay ngược vành mũ: "Yên tâm đi, thủ lĩnh Jasmine, tớ và Pikachu cũng sẽ dốc toàn lực!" "Pikachu~!" Lục Dã từ đường hầm đi tới.

Sau lưng là Gengar đang tận tình bóp vai cho anh: "Ghos~" Nghe thấy lời của Satoshi, Lục Dã không khỏi ngẩn ra.

Lấy Pikachu đi đánh Steelix hệ Đất?

Nếu mà thắng được thì...

ồ, là Satoshi à, thế thì không sao rồi!

Akin đâu?" Lục Dã nhìn quanh, "Sau giờ nghỉ giữa hiệp không phải là tôi đấu với cậu ta sao?" "Cậu ta bảo đau bụng," Whitney nói, "Chắc là đi tìm nhà vệ sinh rồi." Lục Dã "ồ" một tiếng, đột nhiên nhận ra có gì đó không ổn.

Khoan đã, đây chẳng lẽ là... truyền thuyết về 'Niệu Độn' (chuồn bằng cách đi vệ sinh) trong truyền thuyết!? "Tình huống đột xuất, tuyển thủ Akin vừa thăng cấp vòng hai đã không thể tham gia bán kết vì lý do sức khỏe." Bình luận viên thông báo: "Lục lão sư sẽ thăng cấp thẳng vào chung kết, cùng với tuyển thủ thắng cuộc trong nhóm bốn đội mạnh nhất tranh tài cuối cùng!" Lục Dã: "..." Đúng là có chiêu đấy, Akin! "Lục lão sư, anh đi đâu vậy?" Jasmine chớp mắt hỏi. "Đau bụng, đi vệ sinh tí." Lục Dã đáp. ...

Trong lúc hạng mục Sức bền nghỉ giữa hiệp, video trận đấu giữa Lục lão sư và Bruno thông qua livestream thực tế đã mang lại ảnh hưởng sâu rộng hơn.

Có người hiếu kỳ đã đăng bản ghi hình lên khu vực Battle của trạm B, chỉ trong một giờ, lượt xem đã vượt quá 200.000.

Tiêu đề là: 《Lục lão sư VS Bruno!

Cuộc đối đầu cấp bậc Masters League!》 "Thấy tiêu đề là vào

ngay." "Video mới của Lục lão sư hả?" "Vãi chưởng, ngầu lòi, Lục lão sư và Bruno đánh tay đôi thật kìa!" Bình luận đứng đầu khu vực thảo luận là: 【Thấy ở khu Battle là tôi đã có dự cảm không lành rồi.

Click vào xem, tốt lắm, Lục lão sư bắt đầu xuống ao làng Master để hành gà rồi!】 Cú va chạm giữa Mega Blastoise và Machamp gần như phá hủy toàn bộ sân đấu.

Các fan xem stream mí mắt giật liên hồi. "Sân bãi bị phá hủy kinh hoàng quá!" "Lục lão sư trước giờ toàn livestream game... cảm giác là sợ bị ban tổ chức đưa vào danh sách đen hả?" "Vì diễn tập thực chiến quá tốn tiền, nên đành phải ẩn giấu thân phận để tiếp xúc với các ông.

Có thể hiểu được." "Lục lão sư: Ta không giả vờ nữa, ta ngửa bài đây!" Có fan nhắn tin cho Lục lão sư, kiến nghị anh nên tổng hợp video thực chiến lại, mở một chương trình mới ở 'Khu Battle'.

Cũng có fan cho rằng không cần thiết.

Dù sao Lục lão sư cũng đã để Rotom livestream tại hiện trường rồi... biết đâu lần tới lại thấy anh ấy livestream đập Thiên vương Sinnoh thì sao? "Tua nhanh đến sân vận động Wyndon, Lục lão sư dùng Mega Blastoise bắn nát Charizard của Leon!" "Mạnh dạn lên, có khi là Gigantamax Blastoise với 31 họng pháo ấy chứ." "Làm sao có thể?

Ai cũng biết Lục lão sư chỉ tham gia giải giao hữu và Little Cup thôi!" Một lúc lâu sau, một bình luận mới được đẩy lên đầu bảng: 【World Tournament sắp tới, ban tổ chức chia làm hai nhóm Junior Cup và Master Cup.

Ban tổ chức: Bây giờ mời ai tham gia Junior Cup sang bên trái, Master Cup sang bên phải.

Chỉ có một Huấn luyện viên đứng nguyên tại chỗ, ban tổ chức hỏi

lý do.

Huấn luyện viên: Tôi tuy là cấp Master, nhưng tôi đăng ký Junior Cup.

Ban tổ chức kinh hãi: Vậy ngài nhất định là Lục lão sư rồi!

Mau lên ghế Champion ngồi đi!】 ...

Đi vệ sinh chẳng qua chỉ là cái cớ, không lẽ lại trùng hợp gặp được Akin.

Lúc này, Lục lão sư đang đi dạo ở hành lang vắng người của nhà thi đấu, chuẩn bị đi đến Trung tâm Pokémon. "Ghos~ o(*≧▽≦)tsu" Gengar thò đầu ra, nhìn chằm chằm vào màn hình điện thoại, cười đến mức ngả nghiêng.

Lục Dã: "...

Mày cười to quá rồi đấy, Gengar!" Tiếng cười của Gengar vẫn không dứt, nó ôm bụng cười hắc hắc.

Lục Dã ray ray huyệt thái dương.

Tuy nói là chính mình bảo Rotom mở livestream, nhưng ý định ban đầu là muốn có thêm một góc máy quay gần.

Cho dù không có ai đăng lên trạm B, thì kênh truyền hình chính thức cũng mang lại ảnh hưởng tương tự. "Vấn đề cũng không lớn lắm." Lục Dã khẽ gật đầu, "Game vẫn livestream như thường là được... lần tới cứ để Rotom mở thực tế, lại còn kiếm thêm được gấp đôi tiền donate——" Mắt Lục Dã sáng lên, đập đùi một cái: "Tuyệt vời!" ...

Gần khu thương mại, Trung tâm Pokémon.

Sau khi kiểm tra toàn thân cho Quy Quy, xác nhận vết nứt sẽ dần hồi phục, Lục Dã mới thở phào nhẹ nhõm.

Y tá Joy mỉm cười nói: "Các loại thực phẩm dinh dưỡng như Taurine có thể tăng tốc độ hồi phục vết thương, cửa hàng hữu nghị của trung tâm chúng tôi có bán đấy ạ~" Lục Dã: "...

Mua!" Joy áp tay lên má, hơi ngượng ngùng nói: "Thực ra, tôi còn có một thỉnh cầu nho nhỏ..." Sau khi ký tên xong, trong tiếng cảm ơn của Joy, Lục Dã xách một túi lớn đồ bổ bước ra khỏi Trung tâm Pokémon. "Kẻ thiên tài nào đã nghĩ ra việc sáp nhập cửa hàng hữu nghị vào Trung tâm Pokémon vậy?" Lục Dã nghiến răng nghiến lợi, "Tư bản vạn ác!" Cùng lúc đó, tiếng hô hoán của đám đông phía xa thu hút sự chú ý của Lục lão sư.

Nhìn theo hướng đó, đám đông đang vây quanh Bruno và Machamp ở giữa, tay họ ôm một xấp cao ngất ngưởng bánh bao đặc sản. "Chỉ còn bấy nhiêu thôi sao?" Bruno nhíu mày hỏi.

Meowth run bần bật, nó xua tay nói: "Kho, kho hàng của cửa tiệm đều bán hết cho ngài rồi, miêu~" Bruno và Machamp thở dài.

Chỉ có bấy nhiêu Rage Candy Bar (Bánh bao Phẫn Nộ)... căn bản là không đủ ăn mà.

Quẹt thẻ xong, Bruno và Machamp ôm hộp bao bì, đến ngồi xuống một chiếc ghế dài trong công viên bên cạnh.

Ngay sau đó, ông vặn nắp chai nước khoáng lớn mua từ máy bán hàng tự động, tu ừng ực rồi bắt đầu ăn bánh bao như chỗ không người.

Khách du lịch thấy Bruno không có ý định chụp ảnh chung nên cũng dần tản đi.

Bộ ba Rocket cũng thở phào nhẹ nhõm.

Đáng sợ quá... cứ tưởng có ai đến cướp bánh bao mình vất vả làm ra chứ!

Lục Dã tiến lên chào hỏi một tiếng, ngồi xuống chiếc ghế dài như định mệnh.

Nhân tiện lôi cái mã QR đã chuẩn bị từ trước ra, Lục Dã cười nói: "Người anh em, vào Group Chat giao lưu chút không?" Động tác nhai bánh bao của Bruno khựng lại, ngơ ngác nuốt xuống, ánh mắt xẹt qua một tia sáng. "Thực ra," Bruno nói, "Tôi cũng có thứ muốn đáp lễ cậu, Lục lão sư." "Đây là đĩa quang tôi vừa lấy được từ đường truyền thông tin ở Trung tâm Pokémon." Bruno lấy ra một hộp đĩa mỏng từ túi quần võ đạo trắng, đưa cho Lục Dã và nói: "Đây chính là thứ tôi muốn đáp lễ cho chiến thuật Onix Phẫn Nộ lần trước của cậu." Cái video chiến thuật của trận chiến tín ngưỡng Onix đó sao?

Lục Dã cảm thấy sống lưng lạnh toát.

Chuyện đó qua lâu lắm rồi, mà ông vẫn còn nhớ để đáp lễ tôi à?

Lục Dã trầm ngâm: "Chính kinh hay không thì tính sau, ông nói cho tôi biết trước, trong đĩa này chứa nội dung gì." "Ghi lại các video trận đấu, một số tư liệu văn bản và tâm đắc cá nhân," Bruno nói.

Trông có vẻ như là bản ghi hình VD đã cũ, Bruno cũng không phải kiểu người theo đuổi công nghệ cao.

Lục Dã thở phào, đưa tay nhận lấy hộp đĩa, thầm nghĩ: "Cái này nghe chừng cũng không có gì đe dọa..." Bruno: "Nó tên là Cương chi Mystery (Bí kỹ hệ Thép)." Lục Dã: "?" Tại sao cái tên này vừa thốt ra, tính đe dọa lại tăng lên gấp bội vậy?

Đâu chỉ là gấp bội... trên trán mình như hiện ra chữ "Nguy" luôn rồi! "Đây là một hạng mục Bí kỹ Giác đấu mà Shujin Chuck đã truyền dạy cho tôi khi tôi học nghệ ở Gym Cianwood." Bruno hồi tưởng: "Nó chỉ tập trung vào việc tiến công không lùi bước, niềm tin chém đứt tất cả... nhưng đôi khi cũng vì thế mà gặp trắc trở." "Trong đĩa này," Bruno nói, "Có những bài học thất bại tôi rút ra được, phương pháp

cải tiến, cũng như các kỹ xảo Giác đấu tương ứng." "Lục lão sư, tin rằng nó cũng sẽ giúp ích cho cậu!" Bruno trầm giọng.

Đâu chỉ là giúp ích—— trước mắt mình đã xuất hiện ảo ảnh của một tòa tháp phòng ngự rồi đây này!

Lục Dã mím môi, cúi đầu nhìn chiếc ghế dài trong công viên đang ngồi, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng.

Suy cho cùng, tại sao ở đây lại có cái ghế dài này, tại sao mình lại ngồi xuống cơ chứ! "Lục lão sư," Bruno nói, "Sắc mặt cậu có vẻ không được tốt lắm." Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời.

Ai mà ngờ được, ông lại hào phóng thế này... ngay cả bí kỹ trấn phái cũng sẵn sàng chia sẻ!

Đối với bí kỹ 「Cương chi Mystery」 đặc thù này, Lục lão sư cũng có chút ấn tượng.

Cho dù không bằng bí kỹ truyền thuyết màu vàng 「The Earth Mystery」, thì đó cũng là tuyệt học của Thiên vương hệ Giác đấu.

Chương 480

"Món quà đáp lễ này quá quý trọng, tôi không thể nhận," Lục Dã nói. "Không." Bruno thẳng thắn: "Tôi vẫn luôn khổ tâm truy cầu kỹ nghệ chiến đấu của Onix khổng lồ. 「Cương chi Mystery」 đối với tôi bây giờ đã không còn giúp ích gì nữa.

Quan trọng là vượt qua chính mình, chứ không phải dừng lại ở quá khứ." Nhìn thấy thần sắc phức tạp của Lục Dã, Bruno nhíu mày: "Chẳng lẽ... cậu lo lắng tôi sẽ cố ý để lại sai sót trong cái đĩa này?" Chưa đợi Lục Dã trả lời, Bruno hừ một tiếng: "Bruno ta đây không phải hạng tiểu nhân chơi trò đánh lén hay dùng thủ đoạn bẩn thỉu đâu!" Lục Dã: "..." Hồi đó rốt cuộc là ai đã tham gia kế hoạch của Lance, ám toán Red vậy?

Câu này của ông chẳng có chút sức thuyết phục nào cả đâu nhé!

Lục Dã cúi đầu, lại tỉ mỉ quan sát hộp đĩa trong tay.

Bruno cũng giống Satoshi, đều là sinh vật có tư duy đơn giản.

Đã nhận được cảm hứng từ chiến thuật Phẫn Nộ, tự nhiên sẽ chọn Bí kỹ tương ứng để đáp lễ Lục lão sư.

Cho dù có đòi tiền Bruno, chắc chắn ông ta cũng sẽ lấy lý do "giá trị không tương xứng" để tìm mọi cách nhét cái 「Cương chi Mystery」 này qua cho mình.

Dĩ nhiên, Lục Dã cũng nghi ngờ Bruno rất nghèo.

Cái quần võ đạo kia rách rưới như kiểu ba năm chưa thay, cổ xưa y như cái áo choàng của Lance vậy. (Lance: Trong tủ quần áo của ta có một bộ áo choàng y hệt nhau nhé!

Đừng có mà tung tin đồn nhảm!) Bỗng nhiên, một tia sáng lóe qua

đại não, Lục Dã như chợt hiểu ra. "Tôi tin tưởng nhân phẩm của ông, ngài Bruno." Lục Dã gật đầu hỏi: "Bí kỹ này thích hợp cho Pokémon hệ Giác đấu, đúng không?" Bruno chậm rãi gật đầu: "Đúng vậy." "Học xong rồi thì rèn sắt có nhanh hơn không...

ý tôi là, có thể giúp cụ Kurt dùng chiêu Slash (Chém) không?" Lục Dã hỏi.

Bruno nheo mắt, trầm giọng nói: "Niềm tin chém đứt mọi kẻ thù.

Đó chính là cương lĩnh của Cương chi Mystery." Bruno là nhờ Machamp dùng Karate Chop (Chặt Tay) để nắm giữ bí kỹ này; Blue thì sau này dùng Scyther tiến hóa thành Scizor.

Trong lòng Lục Dã thấy dễ chịu hơn một chút.

Ít nhất là đưa cho Áp Áp học tập, nó cùng lắm là chém đứt cái 【Metal Coat】 (Lớp Phủ Kim Loại), chứ không đến nỗi gọi cả đội sửa nhà tới.

Hơn nữa, 「Cương chi Mystery」 cũng phù hợp với Áp Áp hệ Giác đấu—— tinh thần khổ luyện, động lực mạnh lên không ngừng.

Là một Huấn luyện viên, mình đương nhiên phải san sẻ nỗi lo cho Áp Áp rồi! "Vịt! (´ᴗ̀ᴗᴗ̀)σ" Vịt Sirfetch'd trong Premier Ball cảm động đến mức suýt rơi nước mắt.

Lục Dã khẽ mỉm cười, vỗ nhẹ vào Premier Ball bên hông.

Ngày hôm nay, Vịt Sirfetch'd lại bước vào cảnh giới chém sắt!

Lục lão sư nhìn về phía Bruno nói: "Cảm ơn ông nhé!" "À ừ," Bruno nheo mắt nhai bánh bao, "Chuyện nhỏ thôi." Ông lại đưa hộp bánh bao đặc sản về phía Lục Dã: "Có muốn làm một cái không?" Lục Dã lắc đầu, nhìn ra sau lưng Bruno, nơi đống hộp không chất cao như núi, nói: "Ông quét sạch bánh bao phẫn nộ của toàn bộ quảng trường luôn rồi hả?" "À ừ... chỉ có một tiệm thôi." Bruno nói, "Tiệm có đồng

tiền vàng Meowth ấy, ừm... ngon lắm." Machamp nuốt chửng bánh bao, bốn cánh tay đưa ngón cái ra, lộ ra một nụ cười sảng khoái đầy mùi triết ♂ học: "Hống!" "Ghos~" Gengar banh khóe miệng thè lưỡi ra, bắt đầu hàn huyên thân thiện với Machamp. "Hống hống hống!" Machamp ôm bụng cười lớn, đưa cho Gengar một hộp bánh bao đặc sản.

Gengar cũng không từ chối, bay lơ lửng trên không, hiên ngang nhai ngồm ngoàm: "Ghos~ (￣~￣)" Bruno nhai bánh bao, một lần nữa mời mọc: "Thực sự rất ngon...

Lục lão sư cậu không thử một cái à?" Lục Dã: "..." Thành tích của Team Rocket có thể vượt qua Green (Blue nữ), chắc chắn không thể thiếu một phần công lao của các ông! ... 【Chủ nhóm 'Lục lão sư' mời 'Linh hồn phẫn nộ' gia nhập Group Chat.】 "Chào nhé," Red chào hỏi, "Bruno, đã lâu không gặp." "Ừm," Bruno trả lời một cách lạnh lùng, thực tế là đang bận tiêu diệt bánh bao.

Lance khoanh tay cười nói: "Đã bảo với ông rồi, đừng có đi thách đấu Lục lão sư, ông cứ nhất định không nghe." "Thi đấu có thắng có thua, chuyện này rất bình thường," Bruno nói. "Lần tới đến núi Silver, hai ta so tài nhé," Red mời gọi. "Ái chà——" Ánh mắt Bruno sắc lạnh: "Đúng ý tôi luôn!" "Toàn những kẻ trong đầu chỉ có chiến đấu," Lorelei khẽ thở dài, lại nói: "Tứ đại thiên vương Kanto cũ chỉ còn mỗi bà Agatha là chưa vào nhóm nhỉ?" "Bà Agatha... không thích tiếp xúc với người khác lắm," Lance gãi đầu, "Group Chat không hợp với tính cách của bà ấy đâu." "Cũng đúng." Lorelei khẽ gật đầu, tiếp tục lặn xuống xem truyện tranh thiếu nữ.

Tiếp tục xem bộ truyện lần trước...

ừm ừm, dì Lorelei má đỏ hây hây, nằm lăn lộn trên giường, ngọt quá, ngại quá đi mất!

Blue lên tiếng: "Không cần thiết phải kéo bà ấy vào nhóm đâu." Lục Dã cứ tưởng Blue có ác cảm với bà Agatha, không ngờ thấy Blue trả lời: "Biết đâu bà ấy và ông nội lại có một nhóm nhỏ riêng thì sao." "Cũng có khả năng nha..." Crystal liên tục gật đầu, "Thường thấy giáo sư Oak nhìn điện thoại cười ngớ ngẩn lắm." "Ha ha ha ha, lão già đó không phải là đang nhắn tin với em gái xinh tươi nào đấy chứ!" Akin nói. 【Thành viên 'Akin' bị quản lý nhóm 'Blue' cấm ngôn 24 giờ.】 Satoshi rùng mình một cái.

Quá mạnh rồi, tiền bối Akin!

Cả Group Chat chỉ có anh là bị cấm ngôn trên 12 tiếng thôi!

Whitney: "Ha ha ha ha ha." Silver cố nhịn cười: "..." "Đáng đời nha~" Green (Blue nữ) che miệng cười khẽ, nói: "Đúng rồi, chiều nay tớ không bày hàng nữa, đi xem trận đấu của Jasmine và mọi người." Lục lão sư tò mò: "Làm ăn không tốt sao?" Green buông thõng vai, khẽ thở dài: "Tốt thì tốt... nhưng khách hàng đều vì hiệu ứng minh tinh của Bruno mà bị cửa hàng bên cạnh hút sạch rồi." Mà nói chứ, sao lần nào cũng thấy cái quầy hàng có đồng tiền vàng Meowth thế nhỉ?!

Green khẽ gõ cằm, lờ mờ cảm thấy mình đã phát hiện ra chân tướng sự việc—— đó là một chuỗi cửa hàng hữu nghị thế giới, là một đối thủ cạnh tranh thương nghiệp mạnh mẽ!

Green nắm chặt nắm đấm, chiếc mũ che nắng trên đầu gần như bốc cháy.

Mỹ thiếu nữ Green ta đây tuyệt đối không nhận thua!!

Trong Group Chat, Whitney hỏi: "@Green, trận đấu bắt đầu lúc hai giờ chiều, cùng đi nhé?" Thôi, để mai tính.

Green nói: "Được~ tớ tới ngay đây!" ...

Sau khi chia tay Bruno, Lục Dã quay về làng tuyển thủ nghỉ ngơi.

Anh thuận tay quăng hộp đĩa lên không trung, Gengar vụt hiện ra, bàn tay ma quái chộp lấy một cái đã tiếp được.

Lục Dã: "Về nhà rồi, việc huấn luyện cho Áp Áp giao hết cho mày đấy." Gengar nhe răng cười: "Ghos~!" Cái tên béo màu tím này đến cả bí kỹ của Koga còn tự học được, thì dạy 「Cương chi Mystery」 chẳng qua chỉ là chuyện nhỏ.

Mau để Áp Áp chém đứt cái 【Metal Coat】, để còn vào quy trình huấn luyện tiếp theo—— tiếp tục ấp trứng.

Lục Dã xoa cằm.

Nói đi cũng phải nói lại, các nhóc tì trong đội phổ biến đều được cường hóa một lượt rồi.

Đã hứa cho đại cẩu tử "đồ chơi mới", mà vẫn chưa thấy đâu. "Hay là làm Rainbow Wing (Lông vũ Cầu vồng) thành cái gối Spinarak nhỉ?" Lục Dã nghĩ vẩn vơ: "Ho-Oh đúng là toàn thân đều là bảo bối mà... lông vũ nhét vào gối chắc chắn sẽ thoải mái lắm, còn có Sacred Ash (Tro Thánh)... tội lỗi, tội lỗi." Chiếc Rainbow Wing mang theo bên mình lờ mờ có dấu hiệu đen hóa.

Loại người này sao có thể trở thành Aura Guardian (Người bảo vệ Aura) được chứ?

Muốn ta công nhận á, phi, đừng có mơ!

Lục Dã vội vàng quét một lượt Aura.

Rainbow Wing lại tỏa ra ánh sáng rực rỡ, lấp lánh sinh huy. "Về nhà rồi phải dò hỏi xem có vật phẩm (item) nào hợp với Arcanine không." Lục Dã thầm nghĩ.

Trở về khách sạn, ăn tạm chút buffet, lúc tới nhà thi đấu đã là hai giờ chiều.

Hạng mục Sức bền, trận đối kháng giữa Jasmine và Satoshi.

Akin cười hi hi gối đầu lên tay, đứng cạnh Lục lão sư xem trận đấu như không có chuyện gì xảy ra.

Whitney cười nhạo: "Này!

Không phải cậu sợ Lục lão sư nên mới bỏ thi đấy chứ?" "Chuyện bỏ thi, sao có thể gọi là thua được?" Akin biện minh, "Bảo tồn thực lực, vẫn còn những hạng mục huy chương vàng khác mà..." Tiếp theo lại là những lời khó hiểu kiểu như 'giải cứu Johto', 'Hatcher' (Người ấp trứng) gì đó.

Green cười tủm tỉm đề nghị: "Hay là tối nay Akin mời chúng tớ ăn cơm đi, rồi tụi này không trêu cậu nữa, thấy sao?" Lục Dã ngẩn ra: "Còn có kiểu thao tác đi ăn chực này nữa hả?" "Có sao đâu mà~" Green cười nói, lại khẽ thì thầm, "Dù sao cơm hộp không bán hết được thì qua đêm nay cũng hỏng thôi... một mình tớ cũng ăn không hết..." Akin quẹt mũi, miễn cưỡng đồng ý.

Lục Dã cũng không để ý lắm.

Trang nhật ký vẫn còn dày mà... "Mang đến cho quý vị là trận bán kết của hạng mục Sức bền!" Bình luận viên thông báo: "Từ thị trấn Pallet, tuyển thủ Satoshi đối đầu với thủ lĩnh Jasmine đến từ thành phố Olivine!" Tiếng hoan hô so với buổi sáng đã yếu đi không ít.

Khán giả xem xong trận Lục lão sư và Bruno xong thì phần lớn đã tản đi.

Giống như môn bóng đá trong Olympic vậy, đội mạnh đá xong rồi, trận đấu giữa hai đội làng nhàng không hút được khách—— fan của Jasmine thì không tính. "Tiểu thư Jasmine——" Một anh chàng đeo kính cuồng nhiệt vẫy cờ Magnemite, "Cố lên!!" "Jasmine, cố lên!

Đông Đông, cố lên!" Lục Dã giật mí mắt: "Đến cả gậy cổ vũ cũng

mang tới luôn...

Jasmine được hâm mộ đến thế sao?" "Con gái dễ thương thì đương nhiên sẽ được yêu thích rồi." Whitney vỗ ngực nói. "Đó là vì tiểu thư Jasmine đối xử với người khiêu chiến rất thân thiện và ôn nhu." Green tắt ứng dụng tìm kiếm, chống cằm nói: "Thật tốt quá... tớ cũng thích những cô gái ôn nhu!" Akin nói: "Tôi thích mấy em ngực lớn cơ." Lục lão sư giữ im lặng, một hồi lâu mới thốt lên: "Tôi cũng vậy!" Green & Whitney: "..." Trong bộ váy trắng liền thân, má Jasmine hơi ửng hồng vì thẹn thùng.

Nhưng thần sắc cô rất tập trung, hiếm thấy sự khát cầu 'chiến thắng'.

Satoshi quay ngược vành mũ, ném PokéBall với tư thế của một cầu thủ ném bóng chày: "Nhờ vào cậu đấy, Snorlax!" "Đi thôi, Tiểu Cương!" Jasmine khẽ gọi, phái ra con Steelix khổng lồ đó.

Lục Dã hỏi: "Satoshi không phải bảo là định dùng Pikachu sao?" Akin gối đầu lên tay nói: "À, ngài Takeshi (Brock) khuyên cậu ta, phái Snorlax ra sẽ thích hợp hơn." Lục Dã hơi ngẩn ra.

Takeshi, mãi mãi là 'quân sư quạt mo' cộng thêm 'vú em'!

Dưới sự kiến nghị của Takeshi, Satoshi đã thể hiện trình độ phát huy rất tốt ngoài mong đợi.

Snorlax đầu tiên là vật lộn với Steelix, lúc sắp bị đẩy ra khỏi sân, Satoshi chỉ huy Snorlax dùng chiêu Rest (Nghỉ Ngơi) ngay tại chỗ.

Steelix vậy mà không cách nào đẩy nổi Snorlax đang trong trạng thái ngủ.

Cuối cùng, Snorlax bị chiêu Screech (Tiếng Thét) làm thức giấc, đôi mắt đỏ ngầu đứng dậy, tóm lấy đuôi Steelix làm một cú Seismic Toss (Ném Địa Chấn).

Oành oành oành!

Mặt đất vỡ nát tạo thành một hố lớn, ban tổ chức giật nảy mình.

Nhưng Steelix của Jasmine ngay lúc rơi xuống đã kịp dùng 'Dig' (Đào Hầm) chui tọt vào hang.

Ngay sau đó, Steelix húc bay Snorlax.

Snorlax vung ra một cú 'Mega Punch' (Cú Đấm Mega) cuối cùng, gây thương tích nặng cho Steelix. "Tít——" Trọng tài thổi còi, "Người chiến thắng là thủ lĩnh Jasmine của thành phố Olivine!" Jasmine tiến lên, khẽ xoa cái đầu cúi thấp của Steelix, nở một nụ cười ôn nhu.

Bốp bốp bốp—— Lục Dã và những người khác vỗ tay theo.

Akin ngạc nhiên nói: "Snorlax của thằng em cũng khá mạnh đấy chứ!" "Red cũng có một con Snor." Green nói, "Có lẽ... cậu ta đã thỉnh giáo Red?" Con Snorlax của Satoshi đúng là không hợp logic chút nào, không chỉ biết bơi, thậm chí còn thi triển ít nhất tám chiêu thức.

Huống chi Snor của Red còn là một cái lỗi (bug) lớn hơn.

Năm đó có thể chặn đứng cả tàu cao tốc, Lục Dã nghi ngờ bây giờ con Snor đó đấm một phát nát luôn tàu cao tốc Shinkansen mất. "Tiếp theo là chuẩn bị đấu với Jasmine sao?" Lục Dã thầm nghĩ.

Nhưng lại thấy Jasmine khẽ nói gì đó với trọng tài, rồi bước xuống sân. "Tình huống bất ngờ.

Tuyển thủ Jasmine vì cân nhắc đến vấn đề sức khỏe của Steelix, đã chọn bỏ cuộc trong trận chung kết!" Bình luận viên cũng há hốc mồm: "Huy chương vàng hạng mục Sức bền đã lộ diện... chính là tuyển thủ Lục Dã!" Lục Dã ngơ ngác.

Tính ra mình chỉ mới đánh một trận mà đã có huy chương vàng rồi?

Satoshi nhảy xuống sân, hỏi Jasmine: "Tiểu thư Jasmine, tại sao chị không đánh tiếp?" "Bởi vì, Tiểu Cương nói với tôi là nó đã rất mệt rồi." Jasmine mỉm cười, khẽ nói: "Tôi đã thỏa mãn được một chút tâm tư nhỏ của mình rồi...

Cân nhắc đến tâm ý của Pokémon, thứ hạng có lẽ là thứ yếu thôi~" Satoshi đăm chiêu gật đầu.

Steelix đang tận hưởng cái xoa đầu của Jasmine, để lộ nụ cười, rồi nhìn về phía Lục lão sư đang ngơ ngác.

Đánh thì cũng không phải là không đánh được... quan trọng là em đây đâu có ngu—— Steelix liếc nhìn Satoshi một cái, rồi nhắm mắt giả vờ HP không còn trụ nổi nữa. "Biết thế đánh với Lục lão sư một trận, có khi còn kiếm được cái huy chương bạc ấy chứ," Akin gãi cằm nói. "Bây giờ vẫn còn kịp mà," Lục Dã cười hiền hậu.

Akin lạnh gáy, gãi đầu cười: "Đi, đi thôi!

Tôi mời mọi người ăn tối!" "Cả phần của Snorlax nữa chứ!" Mắt Satoshi sáng rực.

Akin: "..." "Còn cả thức ăn cho Steelix nữa, cũng phải mời một thể đấy nha," Whitney cười tủm tỉm nói.

Green nháy mắt liên tục, trong lòng thầm sướng.

Chương 481

Tốt quá, đống cơm hộp không bán được, giờ đã có chỗ tiêu thụ rồi!

Akin nhìn số dư trong điện thoại.

Đa số đã quyên góp cho trường đào tạo Trainer của Crystal rồi... chỉ đành hỏi mượn cô ấy thêm một ít vậy. "Đi thôi," Akin sảng khoái cười, "Tôi đãi khách!" Ngày 16 tháng 4, thứ sáu.

Giải thi đấu thể thao toàn năng hạ màn.

Lục lão sư giành được ba huy chương vàng ở các hạng mục Sức bền, Sức mạnh và Kỹ xảo.

Satoshi và Akin lần lượt giành huy chương vàng ở hạng mục Tốc độ và Nhảy cao.

Đáng nhắc tới là trận đấu ở hạng mục Kỹ xảo là 'Ném Tuyết'.

Pokémon cần cố gắng né tránh và dùng tuyết ném trúng đối thủ để giành điểm cao hơn.

Ban tổ chức đặc biệt chuẩn bị vài con Snover và Piloswine, dùng chiêu 「Blizzard」 (Bão Tuyết) để tạo thành một sân tuyết khổng lồ nhân tạo.

Akin mượn xe trượt, lướt trên dốc tuyết: "Yô hô——" Các tuyển thủ và Pokémon lập thành từng cặp cộng sự, giữa chừng có thể thay đổi Pokémon.

Satoshi mặc cái áo ghi lê xanh mỏng manh, đứng cạnh là Bruno cũng chỉ mặc mỗi chiếc áo võ đạo trắng mỏng, gió lạnh thổi qua vù vù. "Anh không thấy lạnh sao, tiền bối Bruno?" Satoshi hỏi. "Lạnh chứ," Bruno trầm giọng, "Nhưng đây là lúc để rèn luyện ý chí... còn

cậu?" "Tớ không thấy lạnh!" Satoshi nhe răng cười.

Bruno: "..." "Trời tuyết..." Whitney lo lắng nói lớn, "Đó không phải cũng là sân nhà của Lục lão sư sao?!" "Cố hết sức là được rồi." Jasmine búi tóc lên, cười nói: "Amphy, chúng ta cùng cố gắng nhé~" "Ô nhi~~" Ampharos vẫy vẫy cái đuôi, ngẩng đầu kêu lên.

Trận đấu bắt đầu.

Akin và Ambipom dùng chiến thuật oanh tạc liên hồi như máy bắn đá, cười lớn: "Aibo tay dài, Double Slap (Vả Liên Tục)!" "Oa ca!" Hai cái đuôi của Ambipom liên tục nhào nặn tuyết, ném liên tiếp vào các tuyển thủ khác.

Dưới sự oanh tạc diện rộng này, thương vong ngay lập tức rất thảm trọng.

Cô nàng nghèo Maylene ngã gục trong đống tuyết, gian nan đưa tay ra, nghẹn ngào: "Tiền thưởng... bay mất rồi..." Maylene 'tắt thở'.

Lục Dã thần sắc phức tạp. "Tại sao... mọi người vẫn còn có thể hăng hái như vậy cơ chứ?!" Ai mà ngờ được cái quán ăn mà Green đề nghị lại chính là quầy hàng của nhà mình, đã vậy còn dùng phương thức rút thăm để quyết định ăn loại cơm hộp nào.

Akin đại gia đã bao trọn toàn bộ cơm hộp ở đó... cuối cùng phải nhờ Crystal tới cứu bồ mới quẹt thẻ thanh toán thành công được.

Chỉ là Lục Dã nghi ngờ cái cơm hộp này đã hết hạn rồi—— hay là do vận khí mình quá kém, bốc trúng suất "Wallace ăn vào là tào tháo đuổi"?

Liên tục có bóng tuyết bay tới, Lục Dã nhờ vào khả năng dự đoán, cộng thêm chiêu 「Ally Switch」 (Hoán Đổi Đồng Đội) của Rotom, vậy mà không mất một điểm nào.

Những tuyển thủ khác nhìn anh như nhìn thấy Faker đang luyện

tập di chuyển, ai nấy đều há hốc mồm. "Có cần tới mức đó không?

Đánh trận giả bằng tuyết mà cũng phải dùng tới độc chiêu à?" "Ông không thấy Thiên vương Bruno sao?

Đến cả Karate Chop cũng dùng ra rồi, bóng tuyết của tôi bị chặt nát bét luôn!" "Con Pikachu kia trông có vẻ dễ bắt nạt lắm... chúng ta lên!" "Rotom, chuẩn bị hoán đổi," Lục Dã ra lệnh, "Blastoise——" "Hãy để thế giới cảm nhận nỗi đau đi!!" Oành oành oành!

Các tuyển thủ đồng loạt nhìn về hướng chấn động, chỉ thấy Blastoise đang giơ cao một quả cầu tuyết khổng lồ quá đầu, vẻ mặt lạnh lùng. "Anh em ơi mau nằm xuống!!" "Chúng ta còn đang dùng súng cao su, cái gã Akin kia dùng máy bắn đá... bên này bắt đầu ném bom nguyên tử rồi à?" "Đoàn trưởng, anh đang làm cái gì thế hả đoàn trưởng!!" Oành oành oành!

Tuyết lớn phủ kín toàn bộ màn hình, chiến trường 'thây chất đầy đồng' khiến khán giả không khỏi nuốt nước miếng.

Satoshi nằm gục trong hố tuyết, nắm lấy tay Pikachu nói: "Đứng, đứng lên đi, Pikachu!" Pikachu giữ chặt cái mũ: "Pikapi...

Pikapi!" "Thật... thật là một cuộc tàn sát thảm liệt..." Bình luận viên run rẩy nói, rồi hét lớn: "Champion đã lộ diện, chính là tuyển thủ Lục Dã!!" Khán giả: "ohhhhhhhh!" Lục Dã lau mồ hôi lạnh.

Chỉ là chơi ném tuyết thôi mà, làm như Thập Tự Quân đông chinh không bằng...

Nhưng mà lấy được ba cái huy chương vàng, tiền thưởng coi như ổn rồi.

Một tia sáng đỏ lóe lên, Lục Dã thu hồi Blastoise vào Dive Ball, biến mất trong màn tuyết trắng xóa mịt mù... ...

Kết thúc đoạn hồi tưởng, đoạn băng ghi hình của cậu bạn Koraku

tua nhanh đến lễ trao giải.

Lần này tiền thưởng đúng là rất hậu hĩnh.

Dù sao cũng là thi đấu thể thao, không giống như giải đấu Trainer, sẽ bị đâm một nhát vào túi tiền.

Nhưng Lục Dã nhẩm tính một hồi, dường như vẫn không đủ trả phí mua thực phẩm bổ sung cho Blastoise... "Tê..." Lục lão sư hít một hơi lạnh.

Mắc bẫy, mắc bẫy lớn rồi!

Bức ảnh chụp chung là Lục Dã đứng ở vị trí Champion, bên cạnh là Akin xếp thứ hai đang gối đầu lên tay, cùng Satoshi đang nhe răng cười.

Lục Dã lờ mờ thấy ba vị phóng viên chụp ảnh có chút quen mắt, nhận ra đó chính là bộ ba Rocket cải trang. "Để tôi chụp cho Pikachu một tấm ảnh nào, miêu~" "Nào, nhóc con, nhìn vào đây." Satoshi gãi đầu cười nói: "À, không vấn đề gì~" Lục Dã giật mí mắt.

Nó gọi cậu là nhóc con ngay trước mặt mà cậu không nhận ra sao?

Cậu rốt cuộc là 'vô tâm vô tính' đến mức nào vậy hả cái đồ ngốc này! "Lục lão sư, anh định về nhà sao?" Sau lễ trao giải, Satoshi hỏi Lục Dã.

Lục Dã gật gật đầu, hỏi lại: "Còn cậu?" "Tớ định đi thành phố Sunyshore thách đấu Gym," Satoshi nói, "Tiểu thư Jasmine nói ở đó có thể lấy được huy chương Đăng Tháp (Beacon Badge)!" Lục Dã "ồ" một tiếng, cũng không để ý lắm.

Bản thân anh cũng chỉ còn thiếu mỗi một cái huy chương Đăng Tháp nữa là hoàn thành nhiệm vụ, nhưng chắc là không có vấn đề gì đâu...

đại khái vậy. ...

Sau lễ bế mạc, khán giả dần tản đi, vẫn đang hào hứng thảo luận về trận quyết đấu đỉnh cao giữa 'Lục lão sư và Bruno' ngày hôm qua.

Bruno ôm một chồng bánh bao đặc sản cao ngất ngưởng, vẫy tay chào Lục Dã rồi để lại bóng lưng rộng lớn đi xa dần. "Nếu sau này Bruno không được ăn bánh bao Phẫn Nộ nữa... chắc ông ấy sẽ buồn lắm." Lục Dã cảm thán.

Giống như Oshawott mất cái vỏ sò, Farfetch'd mất cọng hành... sẽ suy sụp chết mất! "Chỉ đành bảo Team Rocket mở một cửa hàng online thôi." Lục Dã chậm rãi gật đầu, "Đỡ cho bọn họ làm loạn... mình cũng có thể được chia hoa hồng." Đúng là Diệu Oa (Bulbasaur) mở cửa cho Diệu Oa... diệu đến tận nhà rồi!

Đến khu thương mại, Lục lão sư đưa ra phương án của mình với James và những người khác, mắt Meowth sáng lên. "Có vẻ khả thi đấy, miêu~!" "Nhưng cứ điểm cho cửa hàng online thì tính sao?" James hỏi. "Đồ ngốc, chẳng phải đi đâu anh cũng có biệt thự sao, cứ đến đó là được!" Jessie nói.

Lục Dã cảm thấy thật vi diệu.

Dùng biệt thự làm kho hàng cho shop online—— sao cứ có cảm giác như lái Rolls-Royce đi giao đồ ăn vậy nhỉ...

Trước khi lên đường, Green đề nghị mọi người ăn một bữa 'tiệc chia tay'.

Akin bảo 'tớ không mắc lừa cậu nữa đâu', liền nhảy lên lưng Bakutarou chuồn thẳng.

Crystal thở dài một hơi, khẽ cúi đầu chào: "Akin đã làm phiền anh rồi, Lục lão sư." "Cũng không phiền lắm," Lục Dã nói, "Chỉ là hơi tốn giấy bút thôi." "Dạ?" Crystal ngẩn người.

Sau khi chia tay nhóm Jasmine, họ chuẩn bị lên con tàu 'S.S.

Aqua' của Lt.

Surge để quay về Johto.

Lục Dã cũng lên đường tới ga tàu gần nhất.

Mọi chuyện tạm thời lắng xuống.

Video trận đấu với Bruno vẫn đang lan truyền trên mạng, lượt xem đã vượt quá 2.000.000.

Có fan dự đoán Lục lão sư sẽ tham gia giải liên minh Lily of the Valley... lý do là người vô địch giải đó sẽ có tư cách tham gia Champion League, thách đấu các ghế Thiên vương của Sinnoh. "Cắm mắt ở đây, quay lại chém mấy ông nhà tiên tri!" "Đợi đã.

Thực lực đánh bại được Bruno mà đi tham gia giải liên minh thì có còn là người không?!" "Nhìn là biết ông là fan giả rồi...

Lục lão sư có bao giờ làm người đâu!" Lục Dã cảm thấy vi diệu, tắt màn hình điện thoại. "Video này chắc cũng mang lại không ít lưu lượng đâu nhỉ." Lục Dã thầm nghĩ: "Đợi đến lúc game Pokémon tháng năm ra mắt... cũng có thể tăng thêm doanh số." Ngoài ra, thu hoạch lớn nhất của chuyến đi này chính là 「Cương chi Mystery」 của Bruno.

Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời.

Trong đầu hiện lên cảnh tượng Vịt Sirfetch'd một đao chém đứt cụ Kurt, ánh mắt sắc bén và lạnh lùng—— tới luôn đi!

Bíp bíp bíp.

Điện thoại lại rung lên, Lục Dã cúi đầu nhìn, là tin nhắn từ Bruno. "Đúng rồi, Lục lão sư," Bruno nói, "Lance bảo tôi tới Sinnoh lần này là để điều tra việc Arceus thức tỉnh." Lục Dã hơi ngẩn ra: "Vậy nên?" "Vậy nên," Bruno nói, "Sợ là cậu cũng phải chuẩn bị sẵn sàng nghênh

chiến... hoặc là, cậu đã có manh mối gì chưa?" Lục Dã thần sắc vi diệu.

Manh mối chính là...

Palkia và Dialga sắp bị Giratina tẩn cho một trận tơi bời rồi.

Nhưng Satoshi mấy ngày nay ở cách đây khá xa, chắc không đến nỗi kích hoạt cốt truyện đâu.

Lục Dã gật đầu: "Tôi sẽ lưu ý." Tắt cửa sổ chat, Lục Dã nhìn ra ngoài cửa sổ xe.

Xung quanh không một bóng người, trên kính cửa sổ đột nhiên hiện lên khuôn mặt cười của Gengar. "Ghos~ (*ˇ∪ˇ*)" Lục Dã: "...

Đáng sợ quá đấy, Gengar!" Unova, thành phố Castelia, trụ sở Cảnh sát Quốc tế.

Hành lang yên tĩnh không một tiếng động, chỉ vang lên tiếng bước chân đều đặn.

Một người đàn ông trung niên mặc phong y màu nâu chậm rãi bước qua, gương mặt nghiêm nghị. "Bộ trưởng tuần tra, mật danh 'Looker', nhận lệnh điều tra sự cố núi lửa phun trào tại Sinnoh." Ông ấn vào bộ đàm đang nhấp nháy ánh sáng xanh lam, báo cáo: "Báo cáo hoàn tất, xin hãy chuyển tiếp tới Liên minh Sinnoh, trụ sở đảo Lily của Thung lũng." Đầu dây bên kia vang lên giọng nữ ngọt ngào: "Đang chuyển tiếp cho ngài...

Thiên vương hệ Siêu năng Lucian sẽ liên lạc với ngài." "Đô, đô, đô ——" Người đàn ông mặc vest đỏ rượu vang đặt đôi chân đang vắt chéo xuống, thở dài bất lực, cất cuốn sách tinh xảo vừa mở ra vào chỗ cũ. "Đây là Liên minh Sinnoh, Lucian nghe." Lucian đẩy gọng kính, nói: "Mời nói." "Cảnh sát Quốc tế cần được cấp quyền tới Sinnoh điều tra." Looker khái quát đơn giản: "Chúng tôi nghi ngờ sự cố núi

lửa có liên quan đến tội phạm truy nã đang lẩn trốn, vì vậy tôi sẽ đơn độc tới điều tra." "Hành động một mình?" Lucian khựng lại, hỏi: "Ông có cần chúng tôi tăng cường nhân thủ không?" "Không cần." Looker im lặng một lát, ở Sinnoh có cấp trên trực tiếp của ông, ông nói tiếp: "Liên quan đến cơ mật, thứ lỗi không thể tiết lộ." "Không cần tăng thêm người là tốt nhất." Lucian xoa mi tâm, thở dài một hơi, thầm nghĩ: Nếu không chẳng phải mình lại phải đi tăng ca sao?

Nhưng đã là người của trụ sở Cảnh sát Quốc tế phái tới, Liên minh Sinnoh cũng nên có chút biểu thị.

Lucian nói: "Việc này sẽ do Thiên vương hệ Lửa Flint phụ trách, sau này ông cứ bàn giao với anh ta là được." Flint tên này nếu không phải ngày ngày ru rú ở nhà chơi game thì cũng là chạy tới thành phố Sunyshore tìm Volkner thách đấu.

Nhân cơ hội này, cũng tốt để anh ta thực hiện chức trách Thiên vương Sinnoh một chút!

Lucian trong lòng có chút bi phẫn, vuốt ve đường chân tóc của mình, bùi ngùi thở dài. "Không vấn đề gì." Looker trầm ngâm: "Chỉ là... tôi muốn mạo muội hỏi một câu." "Ngài cứ nói." "Thông thường, chẳng phải nên là Nhà vô địch Cynthia tiểu thư liên lạc với trụ sở sao?" "..." Lucian im lặng. "Alo, có nghe thấy không?" Looker hỏi. "Khụ." Lucian càng thêm sầu não, đáp: "Hôm nay cô ấy nghỉ bù." Lý do là nghỉ ngơi hợp lý để đảm bảo công tác điều tra tiến hành thuận lợi —— quỷ mới tin ấy!

Không phải cô ấy chạy đi tìm Caitlin, hay Shauntal, hoặc là đi hẹn hò với Lục lão sư rồi chứ?

Chỉ có một mình mình ở lại trụ sở liên minh trống rỗng, đến thời gian đọc sách cũng phải nhận điện thoại công việc...

Chương 482

Không làm nữa, ông đây từ chức không làm nữa! (‘□′)　"À, có thể hiểu được." Looker gật đầu: "Vậy lịch trình của tôi tạm định ngày mai sẽ tới Sinnoh, xin hãy để Thiên vương Flint đi cùng tôi." "Ừm." Lucian khôi phục lý trí, tò mò hỏi: "Liệu có phải là sức mạnh của Pokémon nào đó, chứ không phải tai nạn nhân tạo không?" "Cái đó phải chờ điều tra xong mới rõ được." Looker thở dài.

Bàn giao xong xuôi, cúp điện thoại, Lucian mở cuốn sách trên đùi ra nhưng nhìn mãi không vào.

Anh nghĩ tới bà Kikuno đã nửa nghỉ hưu, Aaron thì chạy vào rừng bắt sâu, Cynthia thì đang chơi đùa vui vẻ... "Sinnoh năm nay." Lucian cảm thấy một luồng khí lạnh, nhìn ra ngoài cửa sổ xuân quang minh mị, lẩm bẩm: "Cũng là một mùa đông dài đằng đẵng với tuyết bay đầy trời nhỉ..." ... "Hôm nay em nghỉ à?" Trong căn biệt thự hướng biển tinh tế ở thị trấn Sandgem, Lục Dã đang gãi cằm Sylveon, nói vào điện thoại. "Chính xác mà nói là nghỉ bù." Cynthia đang cưỡi trên lưng Garchomp, chiếc phong y màu đen phần phật trong gió, trả lời qua bluetooth.

Lục Dã nhìn ra sân vườn ngập tràn nắng ấm mùa xuân, Sirfetch'd đang dùng lực chém vào cọc gỗ phát ra tiếng "keng keng" vang dội. "Vừa hay." Lục Dã mỉm cười nói: "Chúng ta có thể ra ngoài dã ngoại." Giọng của Cynthia không tự chủ được mang theo ý cười: "Cơm trưa thì sao?" "Chờ em về rồi tính." Lục Dã đứng dậy, ôm lấy Sylveon đang ngái ngủ: "Có thể làm Bento mang đi dã ngoại ăn." "Hảo ~" Giọng nói dịu dàng đầy từ tính.

Cynthia ngắt liên lạc, hai tay bám trụ Garchomp, nở nụ cười lẫm

liệt: "Garchomp, toàn tốc tiến về phía trước!" "Khách ngao!!" Garchomp màu xanh thẫm như một chiếc chiến đấu cơ lướt qua tầng mây, để lại một vệt khói dài.

Lục Dã chống nạnh đứng giữa sân, quan sát Gengar đang dọn cỏ. "Ghos kiệt kiệt kiệt ~" Gengar đẩy máy cắt cỏ Rotom đi qua bãi cỏ, tiếng cười run rẩy theo tiếng máy o o.

Trong không khí thoang thoảng mùi hương nước giặt.

Chiếc áo sơ mi vừa được lấy ra từ trạng thái "máy giặt lồng đứng" mà cậu bạn Koraku yêu thích nhất, phơi dưới nắng trắng đến lóa mắt. "Kháp kỷ đô y ~" Togepi trốn ở góc tường, lén lút nhìn trộm. "Hống?" Arcanine ngơ ngác nhìn quanh, chẳng hề phát hiện ra Togepi đang chơi trốn tìm. "Cái khứu giác này của mày mà không ngửi ra được sao?" Lục Dã khinh bỉ, kỹ năng diễn xuất của con chó ngáo này quá tệ.

Nhìn sang Togepi, thấy đôi mắt nó lấp lánh như phát sáng.

Lục Dã im lặng hồi lâu, nhìn quanh quất rồi trầm ngâm: "Ừm...

Togepi đi đâu mất rồi nhỉ..." Hôm nay Blastoise không tập chống đẩy.

Nó đeo kính râm, thong thả uống trà xanh.

Bên cạnh chân Blastoise còn đặt một lồng ấp, quả trứng Pokémon bên trong thỉnh thoảng lại rung rinh. "Mới tiếp nhận có nửa tháng." Lục Dã thầm nghĩ: "Tiến độ ấp cũng nhanh thật đấy." Có lẽ là nhờ gặp được 'Người ấp trứng' Akin...

Hy vọng nó không học thói xấu gì từ Akin và Togekiss.

Cứ giống như mình, trở thành một Huấn luyện viên thuần khiết, lương thiện và đơn giản là được!

Keng, keng, keng.

Tiếng rèn sắt vẫn tiếp tục, Sirfetch'd dùng cọng hành dài chém vào cọc gỗ, đau khổ thấu trời. "Dát! (´ᵕ̈ᵕᵕ̈)σ" (Khổ quá mà!) Lục Dã nói với Gengar: "Mày xem, Vịt con vui đến mức sắp khóc rồi kìa." Gengar gật đầu lia lịa: "Ghos Ghos!" Sirfetch'd: "Dát! (´ᵕ̈ᵕᵕ̈)σ" Cứ luyện thế này, không biết có luyện ra được một đệ nhất đại kiếm hào Sirfetch'd không đây.

Lục Dã nghĩ vẩn vơ: Focus Energy là Haki Bá Vương, Solar Blade là Haki Vũ Trang, vậy còn Haki Quan Sát... nhìn thấu mọi đòn tấn công chính là Detect?!

Sắc mặt Lục Dã biến đổi: "Vãi chưởng, biết đâu Vịt con có thiên phú thật." Nhìn sang Sirfetch'd trông chẳng khác nào nguyên liệu nấu ăn dự phòng, Lục Dã lẩm bẩm: "Ừm... chắc là mình nghĩ nhiều rồi..." ...

Nắng ấm chan hòa, buổi chiều đi dã ngoại với chị đẹp.

Tâm trạng Lục lão sư cũng tốt hẳn lên.

Gần thị trấn Sandgem có một rừng hoa cúc dại rất lớn trên sườn núi, nghe nói đứng trên đỉnh có thể nhìn thấy ánh sóng lấp lánh ở bãi biển xa xa.

Lục Dã chưa từng tới đó lần nào, dù bãi biển Sandgem thì đã đi với chị đẹp một lần. "Mười giờ rồi." Lục Dã ngẩng đầu nhìn thời gian.

Phải bắt đầu chuẩn bị Bento cho trưa nay thôi.

Đã là mùa xuân thì phải chuẩn bị thuốc cho mùa xuân...

à không, món ăn phù hợp với mùa xuân. 【Thạch rau củ Pháp chín loại】: Một món điểm tâm rau củ tinh tế, màu sắc rực rỡ, nhưng nguyên liệu lại rất gần gũi, đa phần là rau củ thường thấy.

Bắp cải, măng tây, cà chua, dưa chuột, bí ngòi, bí đỏ...

Gengar đứng bên bàn bếp nhìn những nguyên liệu này, cả khuôn mặt nhăn nhó lại: "Ghos..." "Đừng có kén ăn." Lục Dã bật cười: "Lát nữa làm xong thành phẩm, mày sẽ thích cho xem!" "Ghos ~" Gengar gật đầu, thò cái lưỡi dài ra liếm viên đá Mega màu đỏ sẫm. "Bố y!" Dải lụa hồng của Sylveon quấn lấy cánh tay Lục Dã, khẽ ngửi rau củ trên bàn, cũng lộ vẻ không hứng thú.

Sylveon là loài ăn thịt, tuy rất dễ thương nhưng dường như thích mì Ramen xương heo, Tempura và những thực phẩm cao calo hơn. "Rau củ vẫn nên ăn nhiều một chút." Lục Dã cười nói: "Cẩn thận không lại biến thành con bướm béo đấy." "Bố y! (〃＞mãnh＜)" Sylveon vung dải lụa đập vào cánh tay Lục Dã.

Lục Dã nhếch mép.

Cười chết mất, với thể chất hiện tại của anh, chẳng đau tí nào! 【Thạch rau củ Pháp chín loại】 tổng cộng có bảy lớp, hai lớp chính là nấm gà và thịt bò bí ngòi, hai lớp đồ ngọt là khoai tây nghiền sữa và bí đỏ nghiền.

Còn có cà chua, cà rốt và các lớp khác.

Chế tác đối với Lục lão sư mà nói khá đơn giản, chỉ cần để trong tủ lạnh một thời gian là được.

Nước sốt thì được làm từ lá tía tô, hạt thông, bạc hà và nhiều loại thảo mộc hỗn hợp, tỏa ra hương thơm thanh khiết.

Lục Dã chấm nước sốt thảo mộc, ăn thử một miếng nhỏ.

Màu sắc tươi mới thu hút thị giác, vị ngọt của rau quả lan tỏa từ từ, giống như nhìn thấy hương vị quê hương đã xa cách từ lâu, tâm hồn cũng theo đó mà thư thái. "Nhìn thì tưởng không no, nhưng thực ra phân lượng khá đủ đấy." Lục Dã tự ngôn tự ngữ, nhìn sang Rotom

bên cạnh: "Ghi hình lại chưa?" "Tất tất...

Ghi hình hoàn hảo, lăng thác!" Lục Dã nở nụ cười.

Hồi trước làm video ẩm thực còn phải tự đặt góc máy, chỉnh khẩu độ, hẹn giờ chụp.

Có Rotom rồi, việc đăng video tiện lợi hơn hẳn. "Rotom." Lục Dã bỗng nghiêm nghị nói. "Tất tất...

Có gì dặn dò, lăng thác!" Rotom Pokedex chớp mắt. "Mày có thể tiện tay biên tập lại video luôn không?" Lục Dã nói: "Tốt nhất là thêm chút hiệu ứng và phụ đề, thêm nhạc nền trữ tình loại đó...

Xong việc anh trả tiền điện cho!" "Tất tất, không thể hiểu được, lăng thác! o(T⌒To)" ...

Trong nhóm chat. "Thứ bảy rồi mà không ai ra ngoài chơi à." Akin áp mặt xuống bàn nói: "Chán quá đi mất..." "Cậu không phải đang ở Day Care sao?" Silver nói. "Đúng vậy." Akin nói: "Hay là cậu tới tìm tôi đi, chúng ta đi đấu đơn ở rừng Ilex?

Hoặc là đi khu vui chơi điện tử thành phố Goldenrod cũng được!" Silver: "..." Hai người lặn mất tăm, không biết đi nhắn tin riêng ở đâu rồi.

Brock đang làm bảo vệ tại bảo tàng thành phố Pewter; Lt.

Surge thì đeo kính râm, mặc quần đùi ngồi câu cá ở cảng thành phố Vermilion.

Erika che miệng cười nói: "Cửa hàng nước hoa của tiểu nữ vừa ra mắt sản phẩm dưỡng da mùa xuân, trong nhóm chắc là có người cần nhỉ." Green mắt sáng lên: "Chị Erika, để cho em một bản dùng thử nhé, em tới ngay đây!" Dưỡng da...

Sabrina giật giật khóe mắt, gương mặt lạnh lùng.

Mụ già đó đang ám chỉ cái gì vậy? "Bói toán bằng lá trà nói rằng gần đây không nên làm việc nhà." Sabrina vuốt mái tóc đen: "Đặc biệt là kỵ mặc Kimono." Erika cười híp mắt: "Ara, có phải vì có người mặc Kimono không ra được cái khí chất đó không?" Sabrina lạnh lùng đáp: "Bởi vì khi mặc Kimono mà dùng Dịch chuyển tức thời sẽ hơi phiền phức." Trong nhóm thoang thoảng mùi thuốc súng, Yellow rụt rè nói: "Em, em cũng muốn một bộ sản phẩm dưỡng da..." "Tất nhiên là hoan nghênh rồi!" Erika nháy mắt: "Nhưng mà, da của Yellow đã đẹp lắm rồi mà, định bảo dưỡng cho ai xem vậy?" "Ưm..." Mặt Yellow đỏ bừng.

Brock híp mắt im lặng.

Tiểu sinh dám khẳng định, Erika tiểu thư nhất định là cố ý hỏi như vậy!

Maylene gãi đầu: "Em từ nhỏ đến lớn chưa từng dùng sản phẩm dưỡng da nào cả." Nhóm chat đột nhiên im lặng.

Wallace hào hoa phong nhã thầm nghĩ: Có nên gửi tặng cô bé này một bộ mỹ phẩm không nhỉ?

Sapphire hoan hô: "Em cũng chưa dùng bao giờ!

Nhưng Ruby thì dùng suốt ngày!" 'Đồ ẻo lả' Akin định gửi tin nhắn thoại thì bị Silver bịt miệng lại. "Wallace." Silver chỉ nhắc đúng một cái tên.

Akin bừng tỉnh, vỗ vai Silver bộp bộp: "Lát nữa mời cậu ăn kem!" Silver: "..." Ruby bất lực nói: "Tôi thấy cậu nên thục nữ một chút thì hơn...

Sapphire." "Hừ!

Cái gì chứ, có cậu thục nữ là đủ rồi." Sapphire cười khẩy.

Lorelei lặng lẽ đẩy gọng kính.

Chua, chua chết mất, còn sến hơn cả truyện thiếu nữ! "Lục lão sư đăng video ẩm thực mới kìa." Một Huấn luyện viên hệ Cỏ bỗng nói. "À, tôi cũng thấy rồi." Lance gật đầu.

Đang lúc làm việc mà xem video ẩm thực thì đúng là 'hạ phạn'...

Bruno hơi nhíu mày.

Lục lão sư hóa ra còn là một Blogger ẩm thực...

Vậy chắc anh ta làm bánh bao giỏi lắm! "Ồ ồ." Bruno nắm chặt nắm đấm, ánh mắt sắc lẹm: "Đúng là tấm gương để chúng ta học tập!" Lục Dã tranh thủ liếc nhìn nhóm chat. "Đây là ai ấy nhỉ..." Lục Dã ngẩn người, lẩm bẩm: "Thái canh hay là thái tử?" Lắc đầu một cái, Lục Dã nhìn đồng hồ, đúng một giờ chiều.

Video mới đăng được nửa tiếng, 【Quán ăn khuya của Lục lão sư: Thạch rau củ Pháp chín loại】 đã lên trang chủ. "Định nghĩa lại đêm khuya!" "Ông nội ơi, chủ kênh mà ông quan tâm cuối cùng cũng cập nhật rồi!" "Hóa ra là tập đặc biệt mùa xuân... sơ hở quá, chưa kịp đặt đồ ăn ngoài đã bị lừa vào đây!" Lục lão sư của khu vực Chiến đấu mấy ngày trước dường như khiến khán giả thấy hơi lạ lẫm.

Dù sao thì một đầu bếp với chiến thuật 'âm gian' quỷ quyệt lại có thể đấm nát Bruno!

Mặc dù nhiều fan đã chuẩn bị tâm lý, nhưng vẫn cần thời gian để thích nghi.

Lúc này, series Quán ăn của Lục lão sư một lần nữa khiến fan nhớ lại nỗi sợ hãi mang tên "no đến tận họng". "Thanh xuân của tôi đã trở lại!" "Là một Blogger ẩm thực, thỉnh thoảng tìm Thiên vương làm nguyên liệu chiến đấu cũng là điều hợp lý mà?" "Sao lại đăng sớm thế này... bộ định đi dã ngoại với chị đẹp à?" "Hu hu, anh em gõ chữ 'Chua' lên màn hình cho tôi!" Lục Dã cười hì hì.

Hắc, đúng là đi dã ngoại với chị đẹp thật đấy, nói xem có tức người không cơ chứ!

Bên ngoài bỗng có tiếng động, khóa điện tử mở ra, một luồng Aura lẫm liệt cùng hương thơm thoang thoảng bay vào phòng.

Cynthia mặc một chiếc phong y đen, mái tóc vàng xõa xuống hai bên eo thon, xách một chiếc túi hàng hiệu sáng loáng, gương mặt mang vẻ lạnh lùng và cao quý khó gần.

Sau lưng cô, một con Garchomp ánh mắt hung dữ, bám sát như một vệ sĩ tận tụy.

Tuy nhiên, khi ánh mắt chạm nhau, giống như dòng nước mát tan chảy, như hoa anh đào nở rộ đầu cành tháng Tư.

Một nụ cười nhẹ nhàng nở trên mắt môi cô. "Em về rồi." Cynthia mỉm cười nói. "Chào mừng em về nhà." Lục lão sư cười đáp.

Bên ngoài xuân quang minh mị, tơ liễu mông lung trôi nổi trong nắng.

Vừa mở cửa đã thấy bóng dáng thân thuộc, mùi thức ăn thơm phức bay ra từ phòng bếp, sau lưng là ánh nắng rực rỡ và mùi hương đặc trưng của quần áo sau khi phơi.

Cynthia không tự chủ được mỉm cười, nói: "Hôm nay anh dậy sớm thế." "Không phải thức đêm chơi game với em." Lục Dã liếc nhìn: "Dậy sớm là đương nhiên rồi." "Khách ngao!" Garchomp trợn tròn mắt, móng vuốt rục rịch.

Thằng em này, chú nói cho rõ xem nào! "Có thể chuẩn bị xuất phát rồi." Lục Dã cười nói: "Bento phần hai người, còn có Muffin và khối năng lượng Pokémon mà chúng nó thích ăn nữa." Garchomp ngẩn người, nước miếng không tiền đồ chảy xuống từ khóe miệng: "Khách ngao... (¯ ¯)" Lén nhìn sang khuôn mặt nghiêng của Cynthia, Garchomp

lùi lại nửa bước, chậm rãi gật đầu.

Chương 483

Đây không phải là khuất phục, đây là nhường nhịn để cô ấy cung phụng chút quyền lợi!

Cynthia cho hai tay vào túi áo khoác đen quý phái, mỉm cười nói: "Em đi thay đồ đã, rồi chúng ta xuất phát." Cynthia dùng phương ngôn vùng Celestic, khi nhận ra điều này, cô ngẩn người một thoáng.

Cô liếc nhìn, xác nhận Lục Dã không chú ý.

Anh đang cởi tạp dề, quay người vẫy tay, ngón tay trắng trẻo thon dài. "Nhanh lên đấy." Lục Dã cứng giọng: "Anh chỉ cho em nửa tiếng thôi." "Vâng ạ ~" Cynthia nheo mắt cười. ...

Khu vực đồi núi gần thị trấn Sandgem. "Ghos ~(~￣▽￣)~" Cái bụng tím nhỏ xách hộp cơm, thong thả bay trên không trung.

Lục Dã dắt xe đạp Rotom, chậm rãi đi bộ. "Bố y ~♪" Sylveon quấn dải lụa vào cánh tay anh, kiêu hãnh bước đi.

Trong giỏ xe là một con Sirfetch'd ánh mắt sắc lẹm, đôi cánh thu lại. "Đây chẳng phải là chỗ của Togepi sao?" Lục Dã ngẩn người. "Dát? _(:3」∠)_" Sirfetch'd thản nhiên liếc nhìn một cái.

Lục Dã: "...

Thôi bỏ đi, mày cứ nằm tiếp đi." "Kháp kỷ đô y ~" Togepi đang được Cynthia bế trong lòng, bồn chồn nhìn đông nhìn tây.

Lục Dã quay đầu nhìn lại, Cynthia mặc một chiếc áo thun trắng, bên ngoài khoác sơ mi kẻ ca-rô màu xanh thẫm, bên dưới là quần ống rộng màu đen tôn dáng.

Mái tóc vàng xõa trên bờ vai trắng ngần, Cynthia ôm Togepi, khẽ nghiêng đầu thắc mắc. 'Togepi hôm nay to thật...

à không, trắng thật.' Lục Dã thả trôi suy nghĩ trong nắng xuân, từng tấc da thịt đều cảm nhận được ánh nắng xuyên qua lớp áo.

Ấm áp đến mức khiến người ta buồn ngủ, nhất là khi thoang thoảng mùi hoa cúc dại gần đó, khiến Lục Dã không kìm được mà ngáp một cái. "Em nhớ gần đây có một ngôi đền." Đi qua con đường đầy hoa cúc dại như mưa rơi, Cynthia nhìn quanh nói. "Nghe mấy bà lão ở chợ gần đây nói." Lục Dã đáp: "Nguyên bản là thờ phụng thần Cảm xúc Mesprit của hồ Verity, sau khi bị bỏ hoang thì do các Ranger và tình nguyện viên chăm sóc hàng ngày." Cynthia khẽ gật đầu, ngẩng đầu để lộ đường xương hàm tuyệt đẹp, lầm bầm như nói mộng: "Thần cảm xúc, Mesprit..." Trong tầm mắt hiện ra cổng Torii cổ kính cao lớn, tiếng vỗ cánh của Starly, tiếng dế kêu yếu ớt.

Cây cối dần cao lớn, đi qua con đường rải sỏi, ánh sáng xua tan màn sương mù mông lung, rừng hoa cúc dại rộng lớn hiện ngay trước mắt.

Tọa lạc tại một khoảng đất bằng trên sườn núi.

Dắt xe tới đây mất khoảng 15 phút, lúc này là hai giờ chiều, nhiệt độ vừa phải không quá nóng.

Rừng hoa cúc dại mênh mông, Cherubi trú ngụ trên cành cây, Budew lặng lẽ xòe lá.

Còn có không ít ông bà lão mặc đồ rực rỡ, trải thảm dưới rừng hoa, trên đó bày đầy các loại đồ ăn nhẹ. "Dạo này khỏe không?" "Nhờ phúc của ông... việc kinh doanh của bọn trẻ cũng coi như hưng thịnh." "Nhìn con Shinx nhà tôi này, ngoan chưa kìa." Thân hình to lớn của Arcanine thu hút sự tò mò của các cụ già, thấy Arcanine bước đi trên bốn chân màu lanh, khẽ ngửi những đóa hoa cúc cúi thấp, lộ ra nụ cười hiền hậu. "Ngao ô ~" Các cụ già uống trà đại mạch, mỉm cười tiếp tục trò chuyện. "Quên mang thảm trải rồi." Cynthia sực nhớ ra.

"Anh mang rồi." Lục Dã thản nhiên nói: "Thậm chí anh còn mang theo bếp của Volkner, lò nướng và tủ lạnh điện nữa." "Hả?" Cynthia chớp chớp mắt. "Để Rotom dùng 'Charge Beam' là được." Lục Dã nói.

Điều kiện cho phép, Lục Dã thậm chí có thể nhét cả một cái quầy bar vào cái túi bốn chiều trong bóng ma của Gengar —— có cảm giác như không gian trữ đồ vậy... nhưng dung lượng mở rộng theo thực lực của Gengar, điều này cũng hợp tình hợp lý. "Khấp kỷ đô y ~ヾ(◍°∇°◍)ﾉﾞ" Togepi nhảy xuống từ lòng Cynthia, nhảy nhót kéo một góc thảm.

Cynthia cũng cúi người, cùng Lục Dã trải thảm dã ngoại.

Muffin đặt trong hộp giữ nhiệt vẫn còn nóng hổi giòn rụm, quết mứt việt quất; khối năng lượng được làm từ những quả Berry quý giá, lấp lánh tỏa sáng.

Lục Dã thầm nghĩ: "Berry do hệ thống bán ra, chất lượng đúng là có đảm bảo." Lấy dao dĩa và đĩa sứ ra, Lục Dã lại lấy hộp cơm thạch rau củ... vừa mới được ướp lạnh trong tủ lạnh, trông rất dai giòn sần sật.

Cynthia ngồi xếp bằng trên thảm dã ngoại, để lộ cổ chân trắng nõn.

Cô một tay chống cằm, đôi mắt xám sâu thẳm lặng lẽ nhìn Lục Dã. "Sao vậy?" Lục Dã hỏi. "Hôm nay trông anh rất đẹp trai." Cynthia mỉm cười nói. "Lúc nào chẳng vậy." Lục Dã đẩy đĩa sứ về phía Cynthia: "Tiểu thư xinh đẹp, mời dùng." Cynthia nhìn món thạch rau củ rực rỡ trên đĩa, đôi mắt ánh lên tia sáng kỳ lạ: "Món này đẹp quá." "Nhưng có một điểm chưa hoàn hảo." Lục Dã nói.

Cynthia khẽ nghiêng đầu, nghiêm túc hỏi: "Em thấy nó đã rất hoàn mỹ rồi mà." "Nó không hoàn mỹ bằng người thưởng thức, đây là sự thất bại cũng như vinh dự của đầu bếp." Cynthia đang cầm dao dĩa

bỗng khựng lại, lườm Lục Dã một cái, cười khẽ: "Nhưng em còn chưa nếm thử mà." Lục Dã trầm ngâm một lát, rồi chỉ vào Gengar và Garchomp bên cạnh.

Hai con Pokémon chẳng thèm dùng dao dĩa, trực tiếp đổ cả đĩa vào mồm, những miếng thạch rau củ dai giòn rơi tõm vào cái miệng khổng lồ như vực thẳm.

Gengar & Garchomp: (￣~￣) Gengar & Garchomp: (✪ω✪) Khuôn mặt tinh tế của Cynthia lộ rõ ý cười.

Cô vén mái tóc vàng bên tai, đưa dĩa lên đôi môi đỏ mọng, rồi nhắm mắt thưởng thức.

Đinh đang —— tiếng dao dĩa đặt lại trên đĩa.

Hồi lâu sau, Cynthia khẽ thở ra một hơi, trên mặt thoáng hiện ráng đỏ, khẽ nói: "Rất... ngon." Khoảnh khắc đó, cô dường như nhớ lại lúc bà ngoại dắt tay mình đi qua những con đường mòn ở Celestic.

Khi đó vạn vật im lìm, ánh hoàng hôn phủ vàng đồng ruộng.

Cynthia thuở nhỏ cầm một cành cỏ mang, cùng Gible đồng thanh hát vang.

Gible: "Oa ca oa ca!" Cynthia: "Phụt... cậu hát nghe ghê quá đi mất!" "Oa ca oa ca!" Gible tức đến mức dậm chân liên hồi.

Hồi ức dừng lại tại đây, Cynthia mở mắt, trong con ngươi phản chiếu hình ảnh một thanh niên tóc đen đang mỉm cười ôn hòa.

Khoảnh khắc đó, Cynthia cảm thấy trái tim mình bị một sức mạnh nào đó đánh trúng, nhưng trên mặt vẫn là nụ cười nhàn nhạt và dịu dàng. "Có phải em thích anh rồi không?" Lục Dã đột nhiên hỏi. "Vốn dĩ đã luôn rất thích mà." Cynthia tươi cười nói.

Lục Dã: "..." "Anh đỏ mặt cái gì?" Cynthia tinh nghịch chớp mắt.

Khốn khiếp... chị đẹp quá dễ thương, mình bị phản sát rồi! "Tinh thần sảng khoái... khụ, cái miếng hài này cũ quá rồi." Lục Dã ho khan. "Ghos ~ ヾ(≧ ∇ ≦ *) ヾ" Gengar vỗ vai Lục lão sư.

Lục Dã đưa tay ấn đầu Gengar, dùng sức ấn nó trở lại bóng ma, vỗ tay nói: "Được rồi, không có gì đâu." "Ghos ~ cô lỗ lỗ." Gengar thổi bong bóng, cứ thế 'chìm vào trong nước'.

Cynthia không nhịn được cười.

Một bên má bị tóc vàng che khuất, khóe miệng nhếch lên, nụ cười vừa cao quý vừa dịu dàng.

Hai người đối diện nhau dã ngoại, dao dĩa và đĩa sứ va chạm, ánh mắt thỉnh thoảng chạm nhau, xung quanh lơ lửng những quầng sáng rực rỡ.

Khung cảnh cứ thế định vị, đẹp như một bức danh họa thế giới —— 《Lucian đang làm việc》... "Nhắc mới nhớ." Cynthia nhai Muffin, má phồng lên như sóc, rồi cắn thêm một miếng: "Hình như Lucian nói... muốn tìm em tăng cường nhân thủ." "Chuyện gì vậy?" Lục Dã rót một ly nước trái cây ướp lạnh đưa cho Cynthia.

Cynthia bưng ly thủy tinh còn đọng nước, trầm ngâm một lát, khẽ nhíu mày: "Liên quan đến sự cố núi lửa phun trào ở Sinnoh...

Anh ấy đã để Flint đi trước, nhưng người của trụ sở Cảnh sát Quốc tế tới, cần phải coi trọng hơn một chút." Cảnh sát Quốc tế?

Lục Dã hơi khựng lại, chẳng phải trong đó toàn đàn em của mình sao.

Núi lửa phun trào... liệu có liên quan đến Heatran không nhỉ...

Có thể lưu tâm một chút, Lục Dã chìm vào suy nghĩ.

Mình treo danh ở Cảnh sát Quốc tế, cả năm trời chưa lĩnh chút tài

nguyên nào.

Nếu thật sự liên quan đến Heatran, biết đâu có thể xin chút lợi ích cho Arcanine. "Điều tra viên nào vậy?" Lục Dã tò mò hỏi. "Mật danh là 'Looker'." Cynthia nói: "Là Bộ trưởng tuần tra từng phá nhiều vụ án lớn ở Sinnoh." Đúng là đàn em của mình thật!

Lục Dã ngẩn người.

Vì hay tự ý hành động một mình, nhiều lần vi phạm kỷ luật nên công tội bù trừ —— cấp bậc cảnh sát của Looker hiện giờ còn thấp hơn Lục lão sư ba cấp.

Đúng là nghe mà buồn, thấy mà thương! "Cho nên, không ở nhà được bao lâu đâu." Cynthia lười biếng vươn vai, kéo chiếc sơ mi kẻ ca-rô bị tuột lên vai, nói: "Ngày mai...

ừm, ngày kia là phải về tiếp ca của Lucian rồi." Lục Dã: "Em lại lén tự cho mình thêm một ngày nghỉ chứ gì!" Cynthia khẽ nghiêng đầu, mỉm cười.

Nhà vô địch Sinnoh thì có ý xấu gì được chứ.

Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời.

Trong đầu hiện lên hình ảnh Lucian đứng giữa đêm tuyết ở thành phố Snowpoint, vai phủ đầy tuyết trắng.

Tuyết, tuyết lớn quá!

Quyết định rồi, lát nữa liên lạc với Cảnh sát Quốc tế một chuyến.

Không khí lơ lửng mùi nắng và hoa cúc dại, Lục Dã lười biếng ngáp một cái: "Về ngủ thôi." Nghe vậy, Cynthia đột nhiên ngẩng đầu, đôi mắt tỏa sáng.

Lục Dã: "...

Mệt quá, đừng mà." Cynthia mỉm cười im lặng.

Lục Dã: "...

Chỉ chơi một ván thôi đấy." Cynthia giơ ngón tay lên, cười nói: "Ba ván thắng hai." Có ai mà không thích một chị đẹp ở nhà thì chơi game, ra ngoài thì Garchomp càn quét cơ chứ.

Lục Dã bất lực cười, thuận tay lôi con Gengar đang lặn trong bóng ma lên. "Dọn dẹp đi, chúng ta về nhà thôi." Gengar hóa thân thành cao thủ việc nhà, vỗ ngực cam đoan. "Ghos!" Đêm buông xuống, thị trấn Sandgem tĩnh lặng.

Cynthia vắt chéo chân ngồi trên sofa, tay cầm máy chơi game, vẻ mặt chuyên chú.

Màn hình hiển thị nội dung game là 《Plants vs.

Zombies》, Cynthia đang đặt bốn con 'khoai tây' Seedot xung quanh 'mìn' Exeggcute.

Chiến thuật kinh điển bốn bảo vệ một —— cái này là do Lục lão sư dạy cô.

Lục Dã tựa lưng vào ghế sofa bên cạnh, một tay lật xem tập thơ của giáo sư Oak, tay kia vuốt ve Sylveon trong lòng. "Muộn thế này rồi mà Sirfetch'd vẫn đang luyện tập vung kiếm à." Cynthia tò mò hỏi: "Nó đang huấn luyện chiêu thức gì vậy?" "Bí thuật hệ Thép." Lục Dã khẽ thở dài: "Vịt con lúc nào cũng khổ luyện như vậy." Cynthia như suy tư gì đó gật đầu.

Lục Dã nhắc nhở: "Màn đêm nhớ dùng Morelull, đừng dùng Sunkern nữa." 『Một làn sóng Zombie đang áp sát.』 Cynthia nheo mắt, tỏa ra một luồng sát ý lẫm liệt, phái Lurantis thanh nhã xinh đẹp lên, chiêu 'Leaf Blade' rực rỡ chém đôi Cofagrigus.

Lục lão sư nhìn các khớp ngón tay trắng bệch vì siết chặt máy game của Cynthia, thầm cảm thán.

Lại phát hiện thêm một điểm đáng yêu của chị đẹp rồi.

Ngồi cùng chơi mấy ván, lần này dùng đội hình 'đóng băng', nhưng một lần cũng không đóng băng thành công. "Quả nhiên, ngoài định luật bảo toàn may mắn ra." Lục Dã thầm cảm thán: "Còn có cái gọi là giới hạn may mắn bẩm sinh nữa..." Có lẽ vì đi đường mệt, Cynthia về phòng nghỉ sớm.

Lục lão sư vốn định mai mới liên lạc với Cảnh sát Quốc tế, không ngờ lại nhận được liên lạc từ 'Looker' trước.

Điện thoại sáng lên hiển thị cuộc gọi, Lục Dã hơi ngẩn người: "Mình lưu số ông ta từ bao giờ nhỉ?" Hình như là hồi năm ngoái đi tìm Silver...

Lục Dã gãi đầu, bắt máy: "Nghe đây, mời nói." Người đàn ông trung niên mặc phong y nâu, Trưởng phòng điều tra 'Looker' đi thẳng vào vấn đề: "Cảnh thị tiên sinh...

Hành động lần này e rằng cần sự trợ giúp của ngài." 'Looker' vẫn nhớ rõ cảnh tượng lần đầu gặp Lục lão sư.

Ban đầu chính 'Looker' là người mời Lục lão sư gia nhập tổ chức... không ngờ một năm qua đi, người ta đã leo lên làm cấp trên trực tiếp của mình rồi.

Chương 484

Looker tâm trạng vi diệu, nhưng tâm thái cũng rất lạc quan.

Dù sao thực lực của Cảnh thị tiên sinh là điều ai cũng thấy rõ, nếu ngài ấy bằng lòng tham gia, tỉ lệ thành công chắc chắn sẽ tăng vọt! "Có lợi ích gì không?" Lục Dã cũng thấy hứng thú. "Ách..." Looker ngẩn người một lát rồi nói: "Theo điều tra của chúng tôi, sự cố núi lửa lần này có liên quan đến động đá trấn thạch núi lửa." Looker tiếp tục: "Trụ sở đã tăng tiền thưởng nhiệm vụ lần này, đồng thời lập công hạng hai... có lẽ sẽ giúp ích cho việc thăng tiến." 'Thăng tiến trong Cảnh sát Quốc tế sao...' Lục lão sư xoa cằm.

Cấp bậc thì anh cũng không quan trọng lắm, bây giờ Team Rocket cũng là tổ chức chính kinh rồi.

Nhưng có thêm nhiều đường lui vẫn tốt hơn.

Lance cũng treo danh ở chỗ Cảnh sát Quốc tế đó thôi... sau này cấp dưới của mình biết đâu lại có thêm vài cô cảnh sát Jenny.

Tuy nhiên... sự cố lần này xác suất cao liên quan đến Heatran, vẫn phải nâng cao cảnh giác. "Flint cũng tham gia hành động này phải không?" Lục Dã nhớ lời Cynthia nói, bèn hỏi.

Looker hơi ngẩn người, càng thấy thông tin của Cảnh thị tiên sinh thật nhạy bén, đáp: "Vâng, hành động lần này tạm định tôi và Thiên vương Flint sẽ đi cùng nhau, không biết ý ngài thế nào..." Hay là để Flint lên trước gánh team, mình cho Blastoise ở đằng sau vét mạng?

Lục Dã trầm ngâm một lát rồi nói: "Gần đây tôi cũng rảnh... nhưng mà kinh phí của chúng ta, hình như nên xin thêm một chút nữa nhỉ?" "Hả?" Looker ngẩn ra. "Bản thân tôi thì không cần.

Nhưng tôi cũng phải suy nghĩ cho cấp dưới của mình chứ." Lục Dã chính sắc nói: "Còn Thiên vương Flint nữa, đó cũng là thiên tài Huấn luyện viên đã đánh xuyên Champion League đấy!

Kinh phí tự nhiên phải đảm bảo sung túc, ông thấy đúng không?" Looker lờ mờ cảm thấy có gì đó sai sai, há hốc mồm, gật đầu: "Ngài nói phải..." "Tôi thì không cần đâu, là một Huấn luyện viên, tự nhiên phải dốc sức vì chính nghĩa." Lục Dã xua tay, nói: "Quan trọng là ông... và cả Thiên vương Flint nữa, đó đều là những cao thủ bậc nhất!

Ông hiểu ý tôi chứ?" Lục Dã nói đầy thâm trầm. "Ngài không cần nói thêm nữa." Looker vô cùng cảm động, dõng dạc nói: "Tôi sẽ trình bày lợi hại với bộ phận tài chính.

Đây không phải vì tư lợi, mà là để nhanh chóng bình ổn tai nạn!" Lục Dã hài lòng gật đầu: "Đúng rồi, lúc đó kinh phí cứ để tôi giữ cho.

Rotom nhà tôi tính toán giỏi lắm." "Không vấn đề gì!" Yêu cầu này cũng hợp tình hợp lý.

Dù sao Lục lão sư cũng chỉ là treo danh.

Có một Nhà vô địch và một Thiên vương ra tay, phía Cảnh sát Quốc tế tự nhiên phải có chút biểu thị.

Còn về chức vụ.

Lục Dã nhớ sau này Anabel, cựu thủ lĩnh Battle Frontier, vì mất trí nhớ mà gia nhập Cảnh sát Quốc tế, thậm chí còn lên chức Bộ trưởng Tổng bộ đối sách.

Còn về 'Looker'... từ bản Diamond/Pearl đến tận Sun/Moon đều thấy ông ta hoạt động tích cực, mà cấp bậc thì đứng yên một chỗ.

Bản thân 'Looker' lại chưa bao giờ oán than.

Đây là một điều tra viên không ngừng truy tìm chính nghĩa, cho dù

cộng sự có hy sinh cũng không từ bỏ...

Nhìn ở điểm này, ông ta khá giống với Lance và Alder. "Đúng là một công cụ chạy việc chất lượng...

à không, một cấp dưới chất lượng!" Lục Dã thầm nghĩ.

Theo Looker nói, nhiệm vụ bắt đầu vào chiều mai.

Lúc đó chị đẹp cũng phải quay về Liên minh Sinnoh, tiếp quản ca trực của Lucian. "Bảo là nghỉ hai ngày, nhưng thời gian bôn ba trên đường đã mất mẹ nó một ngày rồi." Lục Dã bất lực lắc đầu, đây chắc là nỗi khổ của việc đi làm xa rồi.

Đông đông đông —— Cynthia dùng sức gõ vào tủ đầu giường, Lục lão sư ngẩng đầu nhìn lên trần nhà. "Em đang hóa thân thành Sensei à..." Lục Dã tâm trạng vi diệu, nhắn tin hỏi: "Đêm khuya muốn ăn gì?" Đầu dây bên kia im lặng hồi lâu, tầng trên không một tiếng động.

Cynthia ngồi xếp bằng trên giường khoanh tay, lông mày hơi nhíu lại, rơi vào hội chứng khó lựa chọn không thể tự thoát ra được.

Tốt lắm, không quậy nữa, rất tốt!

Lục Dã không nhịn được tự khen ngợi sự cơ trí của mình.

Tuy nhiên anh vẫn đi vào bếp, tự lẩm bẩm: "Đúng là chiều quá hóa hư... không có món ăn phát sáng đâu, hôm nay ăn mì ăn liền nhé!" "Ghos ~" Gengar bò trên bàn bếp, khiến người ta không nhịn được muốn nặn nặn cái má của cục tím béo này. "Mày cũng muốn ăn?" Lục Dã liếc nhìn. "Ghos! (≧ω≦)/" "Tự làm đi." Lục Dã cười hì hì: "Tiện tay làm cho anh một phần luôn, nhớ thêm trứng và xúc xích nhé." "Ghos ~ (○ ` 3′○)" ...

Sáng hôm sau.

Đẩy cửa bước vào phòng khách, một tràng âm thanh điện tử ồn ào, Cynthia đang cầm máy chơi game ngồi trên sofa: "Chào buổi sáng." Cynthia quay đầu lại nói.

Lục Dã khẽ gật đầu, tò mò: "Mùi gì thơm thế?" "Bánh mì nướng." "Em dùng Rotom làm à?" Má Cynthia thoáng chút ráng hồng, khẽ gật đầu.

Lục Dã trợn tròn mắt, đi tới bàn ăn.

Trong chiếc bát sứ sạch sẽ bày những lát bánh mì thơm nức, bên cạnh là hũ mứt.

Vậy mà không bị cháy!

Lục Dã tỏ vẻ chấn kinh. "Ăn thử xem." Cynthia quay người trên sofa, hai tay đặt lên lưng ghế, mỉm cười nói.

Lục Dã: (￣~￣) "Vị thế nào?" Lục Dã mím môi, có chút cảm động.

Cái bánh mì nướng này ăn vào đúng là có vị bánh mì nướng! "Nói thật nhé." Lục Dã nói: "Anh thật hối hận vì đã ăn miếng bánh mì này." "Thế à." Cynthia khẽ nói. "Bởi vì sau này chắc anh chẳng bao giờ được ăn miếng bánh mì nào tuyệt vời như thế này nữa." Lục Dã nói. "Tuyệt vời?" Cynthia có vẻ không hiểu tính từ này lắm. "Bravo, Subarashii, tuyệt phẩm!" Lục Dã vỗ tay.

Cynthia lườm một cái, tiếp tục quay lưng lại chơi game. "Kháp kỷ đô y ~(ﾉ˚▽˚)ﾉ" Togepi ngồi bên cạnh cô, trên tay cũng cầm một chiếc máy chơi game, bên cạnh còn bày một chai Coca lớn và khoai tây chiên. "Vị đúng là rất ngon." Lục Dã mỉm cười nói.

Khóe miệng Cynthia nhếch lên một độ cong, im lặng không nói gì.

Lục Dã ngồi xuống bàn ăn, nhai bánh mì, thuận tay mở nhóm chat.

Buổi sáng cũng không có mấy người online, Clair (Thanh Long) lâu ngày không thấy bỗng hiện hồn: "@Lance, hôm nay phòng gym Blackthorn có một Huấn luyện viên hệ Rồng từ Unova tới.

Thực lực vô cùng xuất chúng." Lance tám giờ sáng đi làm điểm danh, khoác áo choàng, uống trà nóng nói: "Unova đúng là có những Huấn luyện viên chuyên về hệ Rồng... sao vậy?" "Không có gì." Clair nói: "Nói với anh một tiếng thôi." "À." Lance mặc gật đầu, hỏi: "Huấn luyện viên đó tên gì?" "Iris." Clair trả lời rất nhanh.

Nhóm chat lại rơi vào im lặng, Clair bực mình nhìn ông anh họ của mình —— tên này bộ không biết tìm chủ đề để tán gẫu sao!

Thấy nhắc đến chủ đề khiêu chiến Gym, Satoshi lớn tiếng nói: "Sáng nay tớ đã tới thành phố Sunyshore rồi nhé!

Nếu tiến triển thuận lợi, hôm nay có thể lấy được huy chương Beacon —— cùng cố gắng nào, Pikachu!" "Pikachu ~" Trong đoạn ghi âm vang lên tiếng kêu của Pikachu, Lục Dã phản hồi: "Chúc cậu may mắn." "Nhắc mới nhớ ~" Fantina chống cằm: "Hôm qua tôi từ Sunyshore về... nghe nói Thiên vương hệ Lửa Flint cũng ở đó đấy." Satoshi phấn khích: "Vậy chẳng phải tớ có thể Battle với cả hai người họ sao!" Cụ Wattson cười ha hả: "Satoshi à, Volkner mạnh lắm đấy nhé.

Bậc thầy hệ Điện đó, lão già tôi đây cũng phải cam bái hạ phong đấy." "Xì." Lt.

Surge cười lạnh: "Nghe nói có thực lực Thiên vương hệ Điện... tin đồn càng lúc càng nhảm nhí.

Satoshi nhóc con, nhớ đấm vỡ mặt tên đó cho ta!" Satoshi gãi đầu cười xòa: "Tớ sẽ cố gắng... ha ha." Lục Dã nhướng mày.

Mặc dù anh không nghĩ Lt.

Surge sẽ thua Volkner... nhưng Volkner đúng là có trình độ Thiên vương hệ Điện... anh ta và Flint là bạn thân.

Flint là Thiên vương hệ Lửa nhưng đấu với Volkner cũng chẳng chiếm được chút hời nào.

Tuy nhiên Volkner tính tình lười nhác, không có chút hứng thú nào với những Huấn luyện viên yếu, thường phát miễn phí huy chương.

Vì vậy gà mờ lấy được huy chương Beacon là chuyện thường. "Thế chẳng phải mình cầm chắc huy chương sao?" Lục Dã thầm nghĩ: "Video mình đấu với Bruno vẫn đang treo trên trang chủ mà... anh ta chắc không đến mức lấy huy chương ra để sỉ nhục mình chứ!" Chẳng lẽ anh lại phái người mang huy chương tới tận nhà cho tôi!?

Lục Dã toét miệng cười.

Cùng lúc đó, Satoshi bước vào phòng gym Sunyshore, nhìn thấy những chiếc huy chương Beacon được bày bừa bãi.

Flint với mái tóc xù đỏ rực ngạc nhiên nói: "Ồ, mình vừa định ra cửa, không ngờ lại có người tới khiêu chiến!" Volkner với phong thái như tứ đại thần khí, ngồi trên ghế, tay gác lên đầu gối, uể oải ngước mắt lên. "Tớ là Satoshi đến từ thị trấn Pallet!" Satoshi dõng dạc: "Xin hãy đấu với tớ một trận toàn lực!" Volkner hơi ngạc nhiên, rồi khóe miệng nhếch lên nụ cười. "Ánh mắt khá lắm." Flint đút tay túi quần, cười ha hả, thầm nghĩ: "Chờ trận đấu Gym này kết thúc... rồi đi gặp người của Cảnh sát Quốc tế cũng không muộn!" Bành!

Bên trong Đạo quán Sunyshore, một trận đấu Gym đang diễn ra vô cùng kịch liệt.

Tuy nhiên, hai bên giao chiến lại là Satoshi và Flint, còn Volkner chỉ đứng trên khán đài quan sát với ánh mắt lạnh lùng. "Này, nhóc nhìn cho kỹ vào!" Flint cười lớn: "Thế nào mới gọi là Phun Lửa

(Flamethrower)!" Magmortar giơ cao nòng pháo, ngọn lửa nóng rực phun trào, trong nháy mắt bốc hơi hoàn toàn Bơm Thủy Lực của Floatzel, đánh gục đối thủ xuống đất.

Satoshi không hề nản chí, hét lớn: "Pikachu, tớ chọn cậu!" Pikachu vừa xung trận đã vạch ra một đường điện rực rỡ, chiêu Điện Phá (Volt Tackle) thậm chí còn chống đỡ được một kích của Magmortar.

Ánh mắt Volkner khẽ dao động, hồi tưởng về con Pikachu đầy nhiệt huyết của mình ngày xưa, ý chí chiến đấu đã lâu không thấy lại sục sôi.

Nhưng rất nhanh sau đó, Satoshi đã thua trận với tỉ số 0-3. "U hú." Flint huýt sáo một tiếng, cười nói: "Đã rất khá rồi, cậu em nhỏ." "Trận đấu rất tuyệt." Volkner khẽ vỗ tay, khóe miệng nhếch lên một độ cong: "Tiếp theo, hãy để tôi đấu với cậu nhé, Satoshi?" Nghe vậy, đôi mắt Satoshi sáng rực lên.

Flint hắc hắc cười, quay người vẫy tay: "Bản đại gia còn có hẹn, đi trước một bước đây." "Ở lại xem xong rồi hãy đi." Volkner lạnh lùng nói. "Chậc, thật phiền phức." Flint gối đầu lên tay, lầm bầm: "Nhưng cuối cùng cậu cũng khôi phục đấu chí rồi, thật hiếm thấy đấy." "Tôi đã suy nghĩ kỹ rồi." Volkner cúi đầu nhìn bàn tay, chậm rãi nắm chặt lại: "Thay vì chần chừ không tiến, chi bằng hãy trở nên mạnh hơn... rồi sau đó thách thức Tứ Hoàng." "Khá lắm!" Flint cười đấm một cú vào vai Volkner: "Tôi đợi cậu ở Champion League đấy!" Volkner 'hừ' một tiếng, rồi tiến lên đấu với Satoshi.

Sau ba ván đấu gọn lẹ, Satoshi nghiến răng: "Quả nhiên... vẫn không được sao." "Cứ tiếp tục bước tiếp đi, Satoshi." Volkner nói: "Tôi mong đợi lần đối đầu tiếp theo với cậu." Satoshi chỉnh lại vành mũ, nghiêm túc đáp: "Không vấn đề gì!" Ngay sau đó, Volkner quay sang Flint hỏi: "Cậu có biết những huấn luyện viên nổi tiếng nào ở

Sinnoh không?" Flint ngẩn người: "Cậu muốn đến tận nơi khiêu chiến à?" "Không, chỉ là gửi chiến thư thôi." Volkner đáp. "Hú hồn, tôi cứ tưởng cậu đổi tính, không chịu ở lỳ trong Đạo quán nữa chứ." Flint bĩu môi, đếm ngón tay: "Có Riley ở đảo Iron, Dakto đang nổi như cồn gần đây, còn có cả Lục lão sư nữa..." "Giao cho cậu đấy." Volkner xua tay: "Nếu tìm thấy họ, hãy mời họ đến Đạo quán Sunyshore so tài một chuyến." "Này, cái tên này, đừng có việc gì cũng đùn đẩy cho tôi chứ!" Flint gào lên.

Satoshi xen vào: "Nếu nhắc đến Lục lão sư... thì em vẫn thường xuyên liên lạc với anh ấy đấy ạ." Cả Flint và Volkner đều ngẩn ra, đồng loạt nhìn về phía Satoshi. "Nếu mọi người không phiền, em có thể giúp chuyển chiến thư." Satoshi nắm chặt nắm đấm, hưng phấn nói: "Được xem trận đấu giữa Lục lão sư và anh Volkner... em cũng vô cùng mong đợi!" Volkner nhếch môi: "Đó là một đề nghị không tồi." Anh ta lấy ra hai tấm Huy chương Ngọn Hải Đăng sáng loáng, đưa một cái cho Satoshi. "Cái này tôi giữ lại cho cậu, chờ đến ngày cậu chiến thắng tôi." Volkner nói: "Còn cái này dùng làm tín vật... mời Lục lão sư đến thành phố Sunyshore một chuyến, trăm sự nhờ cậu." "Cứ giao cho em!" Satoshi vỗ ngực đảm bảo. "Trận đấu tiếp theo cứ định là một tuần sau đi." Volkner mỉm cười, rồi nhìn theo bóng lưng Flint đang rời đi: "Đợi đã." "Lại chuyện gì nữa!" Flint dang tay than vãn. "Cậu giúp tôi cầm theo một tấm huy chương nữa." Volkner nghiêm sắc mặt: "Nếu gặp huấn luyện viên nào thích hợp, hãy giao huy chương cho họ và nhắn lại lời mời." "Được rồi, được rồi." Flint nhận lấy huy chương, lầm bầm: "Lần này phải đi thật đây, tôi còn có hẹn gặp mặt người khác nữa." Anh chàng tóc xù đỏ quay người, vẫy tay với Satoshi, cười lớn: "Chào nhé, cậu em nhỏ!" Satoshi tươi cười vẫy tay lại.

Volkner thì đầy vẻ lạnh nhạt nhìn Flint rời đi.

Flint vừa đi vừa hát nghêu ngao, tay đút túi quần, chuẩn bị đi tàu đến Khu Nghỉ Dưỡng (Resort Area) gần đó để gặp mặt Looker của Cảnh sát Quốc tế.

Nghe nói Looker còn dẫn theo cấp trên của ông ta đi cùng, chẳng biết là ai... dù sao lát nữa cũng sẽ biết thôi, chắc không phải người quen đâu.

Flint nghịch ngợm tấm huy chương sáng loáng, bước lên du thuyền hướng về hòn đảo xa xôi.

Chương 485

...

Ngày 18 tháng 4, Chủ Nhật.

Shirona sau khi tạm biệt Lục lão sư thì cưỡi Garchomp quay về đảo Linh Lan để tiếp quản công việc của Lucian.

Còn Lục Dã thì thu dọn hành lý, chuẩn bị đến điểm hẹn với Looker.

Trong nhóm chat, việc Satoshi đang thách đấu Đạo quán Sunyshore đã thu hút sự chú ý của Lục Dã.

Nhắc đến thành phố Sunyshore, trong đầu anh tự nhiên hiện lên những hình ảnh trên tivi.

Toàn bộ thành phố Sunyshore được bao phủ bởi lượng lớn tấm pin năng lượng mặt trời và các đường ray truyền động, giúp cung cấp năng lượng và khả năng vận tải của cảng biển tăng vọt.

Tất cả những thứ này đều là tác phẩm của Thủ lĩnh hệ Điện - Volkner.

Vì quá đam mê nghiên cứu trang thiết bị điện lực, Volkner thường xuyên gây ra các vụ 'mất điện toàn thành phố'.

Và vì không gặp được người khiêu chiến nào đủ mạnh, Volkner dần trở nên lười biếng, không những thường xuyên đóng cửa đạo quán mà còn đem Huy chương Ngọn Hải Đăng phát miễn phí.

Dùng một câu để hình dung thì là: "Otaku công nghệ lười giao tiếp với người lạ và coi chức nghiệp Thủ lĩnh Đạo quán như nghề tay trái". "Chẳng lẽ phong khí của vùng Sinnoh là lười biếng (mồi ngư) sao?" Lục Dã lắc đầu, trầm ngâm.

Các Thủ lĩnh hệ Điện dường như đều có thiết lập là 'cuồng công nghệ'... không chỉ Volkner, mà cả Lt.

Surge, Elesa, hay Clemont đều thích cải tạo Đạo quán thành một nơi hoa hòe hoa sói.

Hoặc có thể nói, chính vì sở thích này mà họ mới chọn chuyên tinh hệ Điện.

Lục Dã thầm nghĩ: "Satoshi chắc là đánh không lại Volkner đâu, nhưng cũng có khả năng Volkner sẽ tặng không huy chương luôn..." Nếu giống như lần trước, giúp Lt.

Surge mang huy chương về thì mình toang chắc! [Thu thập Huy chương: 7/8].

Nhìn nhiệm vụ sắp hoàn thành, chỉ còn thiếu một tấm huy chương cuối cùng, Lục lão sư vuốt cằm suy tư: "Phải đề phòng Satoshi một chút mới được..." ...

Sinnoh, Khu Nghỉ Dưỡng (Resort Area).

Nằm trên một hòn đảo biên giới của Sinnoh, gần đó chính là Khu Vực Chiến Đấu (Battle Zone).

Khi hoàng hôn buông xuống, máy bay hạ cánh xuống sân bãi, trên bãi biển gần đó vẫn còn rất đông du khách. "Mình nhớ ở đây còn có căn biệt thự mà Steven bán cho tiểu thư Platinum nữa..." Lục Dã đi ngang qua những trang viên phong cảnh tú lệ và những dãy biệt thự, đi tới quán cà phê ngoài trời đã hẹn trước với Looker.

Ngồi xuống chiếc bàn trắng có ô che nắng, anh gọi món tráng miệng yêu thích cho mấy nhóc tỳ nhà mình rồi lặng lẽ nhìn ra xa.

Ánh hoàng hôn để lại những cái bóng dài, thấp thoáng tiếng sóng vỗ rì rào.

Những du khách nước ngoài lén lút quan sát Lục Dã, tò mò không biết đây là ngôi sao hay người mẫu nào, rồi hạ thấp giọng bàn tán.

Không lâu sau, một người đàn ông trung niên mặc áo khoác gió màu nâu bước tới, bên cạnh còn có một người đàn ông tóc xù màu đỏ. "Nói cho tôi biết đi, ông Looker." Flint nhe răng cười: "Vị cấp trên mà ông nói rốt cuộc là ai thế?" "Ngài sẽ biết ngay thôi." Looker ngẩng đầu lên: "Ân... chính là quán cà phê này rồi." Flint đút tay túi quần, nhìn sang một cách tùy tiện, rồi bỗng nhiên khựng lại.

Anh ta nhìn thấy một thanh niên tóc đen khí chất phi phàm đang đưa tay vuốt ve con Sylveon bên chân.

Sylveon thì kiêu kỳ quay đầu đi: "Bố y~ o(´^｀)o" "Lục, Lục ——" Flint như nhìn thấy thứ gì đó đáng sợ, vừa kinh ngạc vừa sững sờ: "Lục lão sư!?" "Hai người quen nhau sao?" Looker ngạc nhiên nhìn cả hai. "Cậu... cậu ấy..." Flint nuốt nước bọt: "Cậu ấy không phải Lục lão sư sao?

Tại sao lại ở đây!" Looker vỡ lẽ, giải thích: "Ngài Lục Dã là Cảnh thị của Lực lượng Đặc nhiệm Cảnh sát Quốc tế, ngài ấy chịu trách nhiệm chỉ huy hành động lần này." Flint vẫn chưa kịp tiêu hóa thông tin, gãi gãi mái tóc xù đỏ rực, mặt đầy vẻ khó hiểu. "Khoan đã...

để tôi bình tĩnh lại chút." Flint nhìn Looker: "Ông dẫn tôi đi gặp cấp trên của ông." Người đàn ông trung niên gật đầu.

Flint lại nhìn sang Lục Dã: "Lục lão sư, anh là Cảnh thị của Cảnh sát Quốc tế?" Lục Dã khẽ gật đầu.

Flint ngây người một lúc, vẻ mặt trở nên cổ quái.

Hóa ra cấp cao do trụ sở Cảnh sát Quốc tế phái tới... lại là người quen sao?!

Quan trọng là, Lục lão sư lại còn có thân phận Cảnh thị nữa.

Chẳng nghe anh ấy nhắc tới bao giờ cả!

Trong số các Tứ Hoàng và Nhà Vô Địch... cũng chỉ có mỗi Lance của vùng Johto là có thân phận kiểu này thôi. "Lục lão sư, anh với ngài Lance..." Flint hỏi: "Là đồng nghiệp sao?" Lục Dã trầm ngâm đáp: "Tôi chỉ treo danh thôi, là một vị tư lệnh không có quân đội (quang can tư lệnh) ấy mà." Flint thở phào nhẹ nhõm: "Hóa ra là vậy." "Nhưng xét về cấp bậc cảnh hàm thì cao hơn Lance một bậc." Lục Dã cười nói.

Flint: "..." Tổng cảm thấy cái người đàn ông này ngày càng trở nên đáng sợ! "Hành động ở Sinnoh, tránh để lộ thân phận của tôi." Lục Dã đan hai tay vào nhau, bày ra tư thế tư lệnh kinh điển, thâm trầm nói: "Đây cũng là vì cân nhắc từ nhiều phương diện..." Looker tỏ ý hiểu rõ, thấp giọng nói: "Rõ thưa ngài." Flint gật đầu như giã tỏi, đặc biệt là ánh mắt Lục Dã liếc qua mang theo một luồng khí thế khác hẳn thường ngày.

Anh ta bỗng nhiên hiểu được tại sao Lục lão sư lại tích cực tham gia vào các sự kiện lớn ở Sinnoh như vậy —— ví dụ như truy bắt bọn thợ săn, hay dập tắt cơn giận của Regigigas.

Flint vốn tưởng Lục lão sư làm vậy chỉ vì Shirona.

Nhưng hiện tại xem ra... với tư cách là Cảnh sát Quốc tế, anh ấy cũng gánh vác niềm tin và công lý.

Đây có lẽ cũng là lý do Lance gia nhập Cảnh sát Quốc tế... và Lục lão sư cũng không ngoại lệ.

Flint và Volkner là bạn thân, những năm trước cũng từng cùng nhau chống lại bọn thợ săn Pokémon.

Vì lý do này, Flint có thiện cảm tự nhiên với Cảnh sát Quốc tế.

Ngoài ra, anh ta cũng thêm một phần kính trọng đối với Lục lão

sư. "Mọi người muốn uống gì?" Lục Dã hỏi.

Flint nhe răng cười, sự gò bó lúc nãy bay sạch.

Anh ta tùy ý ngồi xuống, gác tay lên lưng ghế, gãi đầu nói: "Anh định mời khách sao, Lục lão sư?" "Có kinh phí hành động mà." Lục Dã thuận miệng nói.

Hai người nhìn nhau, ăn ý đạt được sự đồng thuận.

Sau đó đồng loạt nhìn về phía ông chú trung niên nghiêm túc.

Looker khẽ ho một tiếng: "Cho tôi một ly cà phê... làm phiền rồi." ... "Ngay đêm nay đã hành động rồi sao?" Flint vừa mút ống hút ly nước dưa hấu vừa trợn tròn mắt: "Cái này cũng quá đột ngột rồi đấy." "Bởi vì cân nhắc đến việc núi lửa có nguy cơ phun trào bất cứ lúc nào." Looker cau mày nói: "Xử lý càng sớm càng tốt để nhổ tận gốc hậu họa." "Kế hoạch tác chiến thế nào?" Flint nhìn về phía Lục lão sư: "Gặp phải loại Pokémon hoang dã siêu lợi hại kia thì làm sao?" Lục Dã trầm ngâm nói: "Cân nhắc việc anh dù sao cũng giỏi ứng phó với hệ Lửa... nên anh sẽ đi tiên phong." Flint gật đầu lia lịa: "Ừ ừ, rồi sau đó thì sao?" "Sau đó tôi và Blastoise chịu trách nhiệm bọc lót." Lục Dã nói: "Nhưng tôi tin rằng, với trình độ của anh, nhất định có thể nhanh chóng giải quyết thôi!" Flint ngẩn người, xoa cằm suy nghĩ.

Tuy nghe có vẻ như đang lừa gạt... nhưng dường như thật sự có tính khả thi.

Để Houndoom có đặc tính Hỏa Linh (Flash Fire) dò đường... phía sau có Blastoise, cũng dễ dàng tương trợ nhau. "Nơi chúng ta sắp tới là núi Stark, nằm ở cuối con đường 227." Looker tiếp lời: "Tôi còn mang theo thiết bị chuyên dụng để đo cường độ và tần suất hoạt động của núi lửa." Nói xong, Looker đầy vẻ nghiêm túc lấy ra một thiết bị tinh vi hình hộp nhỏ từ túi áo khoác gió, hô lớn: "Vật phẩm bách bảo của Cảnh sát Quốc tế số 8, máy dò tần số sóng!" Flint: "Phụt!" Lục Dã: "...

Không cần phải hét lớn như vậy đâu, ngài Looker." "Xin lỗi." Looker gãi gãi má, cảm khái nói: "Bệnh nghề nghiệp ấy mà, khụ khụ... tóm lại, chúng ta mau chóng xuất phát thôi!" Lục Dã và Flint nhìn nhau rồi khẽ gật đầu. ...

Sinnoh, núi Stark.

Màn đêm buông xuống.

Nhóm của Lục lão sư thuê một chiếc xe jeep hướng về phía núi Stark.

Đây là một ngọn núi đá đen kịt bị bao phủ bởi lớp tro núi lửa dày đặc, con đường núi gập ghềnh đầy mảnh vụn, gần như không thấy một bóng cây xanh nào.

Để xe jeep dưới chân núi, họ đi bộ thêm mười mấy phút nữa.

Flint tặc lưỡi: "Oa!

Mặt đất bốc khói luôn kìa... chúng ta vào trong thật sự không sao chứ?" Looker cầm máy dò nói: "Dựa trên tần số sóng thì nó sẽ không đột ngột bộc phát đâu, chúng ta chỉ cần kiểm tra lại Đá Trấn Thạch của núi lửa một phen là được." Lục Dã khẽ cau mày.

Trong thế giới quan Pokémon, vốn tồn tại những lĩnh vực mang tính thần bí.

Ví dụ như khối cầu đá phong ấn vương quốc Atlantis, hay Đá Linh Hồn (Keystone) trấn áp Spiritomb.

Trực giác mách bảo anh rằng bên trong chắc chắn có giấu một con Heatran.

Nhưng với đội ngũ hiện tại của mình, không phải là không có sức chiến đấu. 'Vì chịu ảnh hưởng từ sự kiện ở thị trấn Alamos... mà cả vùng Sinnoh đều biến động cả lên.' Ánh mắt Lục Dã khẽ động, tiếp

tục tiến bước trên đường núi.

Độ cao không ngừng tăng lên, một đoạn đứt gãy chảy tràn dung nham tỏa hơi nóng hầm hập, nhiệt độ cũng không ngừng gia tăng.

Những tàn lửa rực sáng trong đêm tối.

Hơi thở của nhóm Lục lão sư dần trở nên nặng nề. "Magmortar, Houndoom." Flint lau mồ hôi, trầm giọng nói: "Cảnh giới xung quanh." Ánh sáng đỏ lóe lên, hai con Pokémon hệ Lửa xuất hiện càng làm nhiệt độ xung quanh tăng cao.

Looker không nói một lời, bên cạnh đi theo một con cộng sự Croagunk đội mũ cảnh sát.

Lục Dã lặng lẽ để Gengar giấu mình trong bóng của mình.

Nhờ năng lực đặc biệt làm giảm nhiệt độ xung quanh xuống 5 độ C của Gengar, anh cảm thấy mát mẻ hẳn lên. "Nhắc mới nhớ, em trai Buck của tôi lúc nào cũng muốn đến núi Stark tầm bảo." Flint khô môi, cười gượng nói: "Không ngờ tôi lại đến trước một bước." "Cậu ta chắc chắn hy vọng anh có thể sống sót quay về." Lục Dã thuận miệng nói. "Oa, không khí đừng có nặng nề như vậy chứ!" Cửa hang tỏa ra nhiệt độ cao làm vặn vẹo không khí, một con đường nhỏ kéo dài vào sâu bên trong núi Stark.

Flint nhìn xuống mặt đất đang bốc khói, nuốt nước bọt, nghiến răng nói: "Để bản đại gia đi trước!" "Khoan đã." Looker lộ vẻ khó xử: "Vừa vào đến đây, tần số trên máy dò đã tăng vọt lên rồi!" Rắc rắc —— Sâu bên trong vẳng lại tiếng đá vụn rơi rụng, cả ngọn núi Stark rung chuyển nhè nhẹ. "Không lẽ núi lửa phun trào?

Hay là Động Đất (Earthquake)?" Flint thất kinh. "Vẫn còn tốt hơn Groudon thức tỉnh." Lục Dã ném ra Dive Ball, trầm giọng nói: "Blastoise, nếu có dung nham tràn vào thì dùng Sóng Nước (Water

Pulse), đảm bảo đường lui." So với Bơm Thủy Lực dễ gây nổ, thì Sóng Nước với khả năng khống chế tinh tế hơn có lẽ là lựa chọn tốt hơn lúc này. "Kame! ヽ(⌐■_■)" Blastoise giơ nòng pháo lên, chặn ngay cửa hang, quay đầu giơ ngón tay cái.

Thật đúng là khí khái một phu chặn cửa, vạn phu khó qua. "Mau tranh thủ thời gian." Looker hét lớn: "Thiên vương Flint, đi cùng tôi!" "Hết cách rồi!" Flint tặc lưỡi, cùng Looker chạy về phía ánh sáng sâu bên trong: "Lục lão sư, lát nữa nhất định phải chi viện cho tôi đấy!" "Yên tâm đi." Lục Dã ngẩng đầu nhìn vào cửa hang đang rơi đá vụn, lầm bầm: "Chẳng biết trong tình huống này... dùng Dây Thoát Hiểm (Escape Rope) có trụ nổi không đây..." Sâu trong núi Stark, những luồng khí nóng phả thẳng vào mặt.

Hai người đi xuyên qua con đường nhỏ bao quanh bởi dung nham, nhìn xuống phía dưới.

Dung nham trào ra từ các đoạn đứt gãy nhấn chìm mặt đất, tỏa ra nhiệt khí cuồn cuộn, bong bóng nổ 'lụp bụp'. "Tình huống này." Flint hít sâu một hơi, nở nụ cười, lau đi mồ hôi trên trán: "Lại làm bản đại gia thấy nhiệt huyết sôi trào đấy!" "Không mấy lạc quan đâu..." Người đàn ông trung niên cầm máy dò, cau mày nói: "Chắc chắn là Đá Trấn Thạch của núi lửa đã xảy ra dị thường gì đó." Ầm ầm ầm.

Những tiếng rung chuyển âm trầm từ sâu trong núi Stark truyền lại.

Looker và Flint nhìn nhau.

Họ tăng tốc bước chân, chạy trên con đường dung nham dốc đứng, cùng nhau lao vào trong hang.

Hơi nóng ập đến, khí thế đáng sợ cùng với sự chấn động của đại địa đồng thời ập tới.

Nhìn thấy bóng hình rực lửa giữa những tia lửa bắn tung tóe và dung nham, Flint và Looker đồng loạt đứng hình.

Thân thể màu nâu đỏ, giống như được đúc từ dung nham và thép, bốn chi kim loại mạnh mẽ bám chặt vào tầng đá, cái miệng lớn phun ra những luồng hơi nóng trắng xóa khủng khiếp!

Ầm ầm ầm —— "Hống!!" Kèm theo tiếng gào thét của mãnh thú bọc thép, một lượng lớn đá vụn rơi xuống. "Đây là..." Flint trợn tròn mắt, gãi mái tóc xù, khó tin nói: "Pokémon huyền thoại (Mythical Beast)..." "Vật phẩm bách bảo của Cảnh sát Quốc tế số 6, Pokédex tiêu chuẩn!" Looker thò tay vào túi áo khoác, vì quá hăng hái mà hét lớn thành tiếng, ngay lập tức nhắm chuẩn vào con mãnh thú kia.

Đèn tín hiệu trên Pokédex nhấp nháy, tiếng báo cáo vang lên ——
『Tít tít...

Heatran, Pokémon Miệng Núi Lửa, dữ liệu không rõ, chiêu thức không rõ, nghe nói có trường hợp được nhìn thấy quanh các núi lửa.』
"Oa, gặp phải một gã đáng gờm rồi!" Flint vừa khom người tránh luồng nhiệt nóng rực, vừa thò tay vào túi quần lấy Poké Ball, ánh mắt đột nhiên trở nên sắc lạnh.

Chương 486

"Xông lên, Infernape!" Flint gầm lên: "Đấm Mach (Mach Punch)!" Trong ánh sáng đỏ, con Infernape rực lửa hiện ra.

Một tiếng 'bành' vang lên, mặt đất dưới chân nó vỡ toác thành những vệt nứt, khoảng cách giữa hai bên nhanh chóng được thu hẹp.

Bành bành bành!

Những cú Đấm Mach bất ngờ tung ra, liên tiếp rơi vào lớp vỏ thép trên lưng Heatran, để lại những vết hằn trắng mờ. "Hống ngô!!" Đôi mắt Heatran đỏ rực như máu, nó há to miệng, một quả cầu sáng rực rỡ ngưng tụ trong miệng, khí lãng khủng khiếp theo đó lan tỏa ra!

Đồng tử của Flint hơi co rụt lại, hét lên: "Rời khỏi đó ngay, Infernape!" "Ô ca!" Infernape dùng lực đạp mạnh xuống đất, thân hình lóe lên, xuất hiện trên không trung cao vài mét.

Trong hang động rộng lớn này, trần hang đầy rẫy những cột đá sắc nhọn, nhưng cũng mang lại cho Infernape cơ hội mượn lực trên không.

Oành!

Chiêu Phun Lửa (Flamethrower) hùng mạnh phun ra từ miệng Heatran, quét ngang và nổ tung trên những cột đá treo ngược.

Những cột đá liên tiếp rơi xuống, bụi bay mù mịt. "Ô ca!" Infernape không kịp né tránh, đành đan chéo hai cánh tay giữa không trung, ngay lập tức bị ngọn lửa thôn tính! "Mạnh quá." Looker giật mình kinh hãi, nhìn quanh tứ phía, chắc chắn phải có cách giải quyết khác!

Phanh phanh phanh!

Infernape bị chấn động hất văng vào cột đá, tông gãy liên tiếp mấy cột đá đang rơi xuống, lúc này mới lồm cồm bò dậy một cách chật vật.

Lớp giáp vàng trên người nó đầy những vết cháy xém, sau lưng là những mảnh đá vụn găm sâu vào.

Infernape lau đi vết máu ở khóe miệng, nhưng đôi mắt lại bùng lên ngọn lửa mãnh liệt.

Đặc tính Tiếp Sức (Blaze)! "Cái tên này..." Flint nghiến răng, nhìn chằm chằm Heatran: "Là người bảo vệ núi lửa sao?" "Chi bằng nói là hung thú bị trấn áp thì chính xác hơn." Looker nói: "Trong những ghi chép trước đây, Heatran chưa bao giờ có thực lực khủng bố như vậy.

Đây có lẽ là lý do tại sao tần suất hoạt động của núi Stark lại trở nên mạnh nhất!" "Hống!!" Heatran lại gầm lên một lần nữa, đôi mắt lóe lên ánh hồng hung bạo.

Bốn chi kim loại của nó men theo bậc đá, từng bước từ trên cao áp sát Flint, mỗi bước chân đều khiến mặt đất xuất hiện vết nứt.

Cùng lúc đó, Looker trợn to mắt, hình ảnh khối Trấn Thạch khổng lồ đang lổng lẻo trên bệ cao phản chiếu trong đồng tử của ông. "Chính là nó." Looker nhanh chóng lao lên, Croagunk vung tay đánh tan những tảng đá đang bay tới. "Ngài Flint, cầm chân nó giúp tôi, tôi sẽ đưa Trấn Thạch về vị trí cũ!" "Hơi đuối đấy..." Flint tặc lưỡi, đứng trước mặt Heatran, nhe răng cười: "Nhưng vấn đề không lớn." Heatran há to miệng, năng lượng trắng nóng hóa thành chiêu Cháy Rực (Fire Blast), bất ngờ oanh tạc về phía Flint! "Flare Blitz!" Flint vung cánh tay chấn động.

Trên người Infernape bùng lên ngọn lửa vàng, một đấm đánh tan Fire Blast, sau đó toàn bộ cơ thể lao thẳng vào Heatran!

Ầm ầm ầm!

Heatran không hề lay chuyển, nó đưa cái tay kim loại mạnh mẽ ra, ấn chặt Infernape xuống đất với một tiếng 'bành'!

Cả mặt đất vỡ toác ra thành từng đạo vết nứt, con Houndoom của Flint từ bên cạnh đánh kẹp chọi, lúc này mới giúp Infernape có cơ hội rút về Poké Ball. "Đặc tính Cơ Thể Lửa (Flame Body)?" Flint điên cuồng phán đoán: "Hay là đặc tính Hỏa Linh (Flash Fire)... sao có thể chứ, cái gã to xác này còn có năng lực đó nữa sao!" Ngọn lửa dường như hoàn toàn vô hiệu với Heatran.

Thậm chí, lớp vỏ thép trên lưng Heatran còn lóe lên ánh hồng, đôi mắt ngày càng đỏ rực.

Cùng lúc đó, Looker đi đường vòng đã tiếp cận được Đá Trấn Thạch.

Heatran xoay người, một phát pháo sáng nổ tung trên tầng đá bên cạnh Looker, khiến ông bị khí lãng hất văng. "Khốn khiếp." Flint ném Poké Ball ra: "Flareon, cứu ông chú xuống!" Bụi trần bay mù mịt, con Croagunk của Looker đã đỡ được ông.

Flint thở hắt ra một hơi dài.

Ngay sau đó, Flint nhìn con mãnh thú bọc thép kiêu ngạo kia, bẻ khớp ngón tay, gằn từng chữ: "Ngươi đây là ép bản đại gia phải chơi thật với ngươi rồi!" "Hống ngô!!" Từ cái miệng lớn của Heatran phun ra chiêu Fire Blast hùng hổ.

Flint đứng im không động đậy, trước mặt hiện ra con Magmortar lạnh lùng, bên trong nòng pháo hiện lên ánh trắng rực lửa —— Sự va chạm của hai luồng Fire Blast khiến tiếng nổ vang vọng khắp hang động.

Flint cau chặt mày, lau đi vết máu do đá vụn cắt trên má, lầm bầm:

"Nếu cái tên Volkner kia... có ở đây thì tốt rồi..." "Thunderbolt!" Flint đột nhiên ngẩng đầu, tại cửa hang xuất hiện một huấn luyện viên đang đứng ngược sáng.

Những tia điện rực rỡ từ con Pokémon bên cạnh anh ta tuôn trào ra. "Volkner... không, đây là..." Đồng tử Flint co lại. "Rotom của Lục lão sư!" Luồng điện Thunderbolt phóng ra từ Rotom chiếu sáng cả hang động, tiếng nổ 'tí tách' rơi trên người Heatran. "Hống ngô." Đôi mắt Heatran lộ vẻ khinh thường, nhưng rồi bỗng nhiên khựng lại. "Nói là Thunderbolt, nhưng thực ra là Sóng Điện Từ (Thunder Wave) đấy ——" "Lừa mọi người thôi." Lục Dã khẽ cười nói. "Oa, Lục lão sư!" Flint reo lên: "Sao anh lại tới đây!" "Nghe thấy mọi người đánh đấm hăng say quá nên tôi qua chi viện thôi." "Thế cửa ra thì sao?

Bị dung nham nhấn chìm thì không ra ngoài được đâu!" "Để Blastoise canh rồi." Cùng lúc đó, Blastoise đang đứng canh ở hang động, dung nham nóng rực từ hai bên đang nhấn chìm con đường nhỏ ở giữa. "Gã đó ——" Lục Dã khẽ mỉm cười.

Blastoise đẩy gọng kính râm, nòng pháo lóe lên hàn quang lạnh lẽo. "Cực kỳ thận trọng đấy nhé!" Chiêu Sóng Nước (Water Pulse) tuôn trào gột rửa con đường nhỏ, dung nham nhanh chóng bị làm nguội, hình thành nên những khối đá nham thạch tỏa hơi nước nghi ngút, con đường nhỏ ngày càng trở nên rộng rãi hơn.

Lời nói của Lục lão sư đầy tính thuyết phục, khiến Flint không nhịn được mà nuốt nước bọt.

Ngay khoảnh khắc đó. "Hống ngô!!" Heatran thoát khỏi sự trói buộc của Sóng Điện Từ, nộ hống lao về phía Lục Dã! "Không duy trì được lâu sao." Lục Dã xoa xoa chân mày, trầm giọng nói: "Gengar, Trọng Lực, sau đó đi giúp ông chú một tay." "Ghos!" Gengar nhe răng cười, hai bàn tay nhỏ ấn xuống, Heatran lún sâu xuống mặt đất dưới

chân.

Những vết nứt như mạng nhện không ngừng lan rộng, Heatran há to miệng, ánh sáng rực nóng không ngừng hội tụ trong miệng nó.

Quả cầu sáng ngày càng phình to, khí thế sắc lạnh khiến Flint không khỏi cau mày. "Đây không phải Fire Blast, đây là ——" Flint nói.

Lục Dã trầm ngâm: "Chiêu thức thương hiệu của Heatran, Cơn Bão Dung Nham (Magma Storm)." Flint ngẩn ra: "Anh đã thu phục được Heatran rồi sao?

Sao lại am hiểu thế." Lục Dã thuận miệng đáp: "Tôi có người bạn có một con." Flint đứng ngây ra tại chỗ, gãi đầu ngơ ngác.

Cái người bạn mà anh nói, chính là bản thân anh chứ gì!

Heatran không chỉ có một con, tuy nhiên con Heatran bị trấn áp ở núi Stark này có thực lực ngang ngửa với "Darkrai ở thị trấn Alamos" trong tộc quần của nó.

Một con Heatran thông thường thì với trình độ của Flint cũng giải quyết được.

Nhưng... con Heatran này dường như hơi khó nhằn!

Lục Dã khẽ cau mày, nhìn về phía Looker đang chật vật bò dậy chạy về phía bệ cao. "An toàn là trên hết, ngài Looker!" "Rõ, thưa sếp!" Tuy có phần cố chấp và hơi vụng về, nhưng đây là một người đàn ông có thể tạo ra kết quả.

Ánh mắt Looker lóe sáng, liếc nhìn Gengar đang hỗ trợ mình, rồi tiếp tục bước đi bằng đôi chân đau đớn.

Còn một chút nữa... chỉ một chút nữa thôi!

Cơn Bão Dung Nham vẫn đang hội tụ trong miệng Heatran, ẩn

chứa sức mạnh sung mãn của núi lửa.

Flint nghiến chặt răng, định đưa tay nhấn vào Poké Ball thì bị Lục Dã ngăn lại. "Để tôi đi." Lục Dã nói: "Anh trụ không nổi đâu." Flint ngẩn người, rõ ràng câu nói mang tính xúc phạm cực cao, nhưng anh ta lại cảm thấy người đàn ông này đáng tin cậy lạ thường. "Giao cho anh đấy." Flint nhe răng cười lớn.

Lục lão sư ném Poké Ball ra, bên cạnh hiện ra dáng vẻ trắng tuyết của Sylveon: "Sylveon, Tường Quang (Light Screen)!" "Bố y! (▼へ▼#)" Ánh mắt Sylveon sắc lạnh, những dải lụa lay động trong khí lãng.

Một bức tường ánh sáng rực rỡ hiện ra trước mặt, ngăn cách hơi nóng; Sylveon đứng che chắn trước mặt Lục Dã, tỏa ra ánh sáng lung linh.

Đột nhiên, chiếc Luxury Ball bên hông rung động dữ dội. "Ngao ô! (｀0´)" Ánh sáng đỏ phi ra từ Luxury Ball, Arcanine ngẩng cao đầu hú vang, nhe răng để lộ một nụ cười.

Lục Dã và Sylveon đồng thời sững lại —— Chỉ thấy Arcanine dứt khoát bước lên phía trước nhất, bộc phát ra tiếng gầm thét sắc lạnh và không sợ hãi. "Ngao ô!!" Nếu nói, ta cũng có ước mơ.

Thì đó chắc chắn là trở thành một người anh hùng bảo vệ mọi người.

Arcanine nhe răng mỉm cười, tấm lưng to lớn và rộng rãi che chở phía trước Lục lão sư, bộ lông màu lanh đung đưa theo gió.

Uy vũ, trang nghiêm, dũng cảm, trung thành.

Trong nháy mắt, nhiều suy nghĩ lướt qua, Lục Dã lộ ra một nụ cười bất đắc dĩ. "Nếu đã là ý nguyện của mày ——" Lục Dã thu hồi Sylveon, ánh mắt sắc lẹm, hét lên: "Xông lên, Arcanine!!" "Ngao ô!!"

Arcanine ngẩng đầu hú vang, mỗi một sợi lông trên người đều đang tỏa sáng lấp lánh.

Khí nóng cuồn cuộn ập đến, Heatran há to miệng, quả cầu ánh sáng trắng rực trong miệng nó phình to, phân rã, tỏa ra khí thế và uy áp.

Arcanine hạ thấp bốn chi, nhe răng ra, chiếc [Lông Vũ Bất Diệt] treo trên cổ tỏa ra ánh sáng lung linh tuyệt đẹp. "Dùng cái này đi, cái này mới đủ lực." Lục Dã đưa [Lông Vũ Cầu Vồng] cho Rotom, nhờ chiêu Tráo Đổi (Trick) để trao đổi vật phẩm của cả hai.

Arcanine đắm mình trong ánh sáng đỏ rực rỡ, hơi thở sinh mệnh mạnh mẽ khiến Flint không khỏi trợn tròn mắt. "Cái này, cái này cũng..." "Trâu bò quá đi chứ!!" "Ngao ô ~~ ଘ(•p•)ଓ" Arcanine cười một cách hiền hậu.

Ầm ầm ầm!!!

Khí lãng đột ngột thổi qua, đòn húc cực mạnh khiến Tường Quang cũng xuất hiện vết nứt.

Cơn Bão Dung Nham hình thành một luồng xung kích khủng khiếp hai màu hồng trắng, giống như những ngọn lửa xoay tròn cuộn lấy lớp thép, ánh sáng sắc lẹm trong nháy mắt nuốt chửng Arcanine!! "Ngao ô..." Arcanine phát ra một tiếng gầm thấp đau đớn, đôi mắt sắc lạnh và chuyên chú.

Toàn thân nó run rẩy trong dòng dung nham nóng rực này, bộ lông màu lanh tỏa ra mùi cháy khét, trên người không ngừng bốc ra hơi trắng nóng hổi.

Bành!

Ngay sau đó, trên người Arcanine bùng lên một ngọn lửa hùng hục, chiêu Thánh Hỏa (Sacred Fire) mạnh mẽ tuôn ra từ [Lông Vũ Cầu

Vồng], cố gắng nuốt chửng ngược lại dòng dung nham! "Ngao ô!!" Sức mạnh của cả hai vẫn không ngừng giằng xé, cả ngọn núi Stark rung chuyển ầm ầm.

Flint nắm chặt nắm đấm.

Cứ thế này... có khi thật sự thành công cũng nên!

Đôi mắt Heatran lộ vẻ kinh ngạc, nó ngừng phun lửa, nhưng nhiệt độ cao rực nóng vẫn tiếp tục phun trào. "Đến lượt chúng ta rồi." Lục Dã hiếm khi lộ ra một chút tức giận, nói: "Arcanine, Thần Tốc (Extreme Speed)!!" "Ngao ô!!" Một tiếng 'bành' vang lên, Arcanine toàn thân bao phủ trong ánh vàng, dùng Thần Tốc tông thẳng vào Heatran, cả hang động rung chuyển theo!

Luồng sức mạnh cuồn cuộn này khiến mí mắt Flint không nhịn được mà giật nảy lên. "Chịu đựng được đòn đánh như thế... thực lực thậm chí còn đột phá sao!?" Hay là nói, Lục lão sư dắt theo Arcanine là để mượn núi lửa để rèn luyện Pokémon của mình! "Cái này mới gọi là Thiên vương hệ Lửa chứ." Flint vã mồ hôi hột.

Bốn chi kim loại kiên cố của Heatran bám chặt vào mặt đất, bị đẩy lùi đi vài mét, đôi mắt bùng lên ánh hồng phẫn nộ. "Lục lão sư cẩn thận!" Flint nói: "Nó sắp dùng Phun Trào (Eruption) rồi!" "Arcanine ——" Lục Dã búng tay. "San Phẳng (Bulldoze)!" Heatran ngẩng đầu lên, chỉ thấy một bóng hình to lớn bùng nổ lao tới.

Arcanine lao xuống từ không trung vồ lấy Heatran, bốn chi tuôn trào năng lượng hệ Đất không thể ngăn cản.

Ầm ầm ầm!

Arcanine rơi xuống cực mạnh, đòn San Phẳng khắc chế gấp bốn lần giáng xuống lưng Heatran, bụi bay mù mịt!

Looker quay đầu lại, đôi mắt đầy vẻ chấn kinh.

Trong tình thế như vừa rồi... vậy mà vẫn có thể chuyển từ thủ sang công.

Thậm chí, suýt chút nữa đã hạ gục Heatran trong một đòn —— Ngài Cảnh thị này mạnh đến mức vô lý quá rồi!

Tuy nhiên, lúc này còn có việc quan trọng hơn.

Chương 487

Ông hít sâu một hơi, nhìn khối Trấn Thạch khổng lồ trước mặt, ánh mắt ngưng lại.

Lộc cộc lộc cộc —— Looker di chuyển khối Trấn Thạch, lau mồ hôi trên trán, thở phào nhẹ nhõm.

Ánh sáng từ khối Trấn Thạch tuôn ra, rơi xuống người Heatran. "Hống ngô!" Heatran đột nhiên cảm thấy hơi may mắn, quay đầu nhìn Looker với ánh mắt đầy cảm kích.

Ngay lập tức, Heatran hóa thành một luồng sáng đỏ bay vào trong Đá Trấn Thạch.

Sự chấn động của cả ngọn núi Stark theo đó cũng dừng lại! "Phù... kết thúc rồi." Flint chống tay lên đầu gối, thở dốc.

Con Heatran vừa rồi mang lại áp lực cực lớn cho anh ta.

Đặc tính Flash Fire khiến ngọn lửa mà Flint tự hào không có đất diễn.

Nếu đánh tiêu hao thì cũng thắng được thôi... nhưng có thể rút lui an toàn hay không thì vẫn là một dấu chấm hỏi.

Anh ta không khỏi nhìn về phía thanh niên tóc đen với ánh mắt cảm kích.

Lục lão sư đang đỡ đại thúc trung niên bị thương dậy, ân cần hỏi: "Không sao chứ?" "Vấn đề không lớn." Looker vỗ vai Lục Dã, nhe răng cười: "Vết thương nhỏ thôi, quen rồi." "Gâu gâu!" Arcanine đúng lúc ngẩng đầu sủa một tiếng, lớp lông cháy sém lại càng thêm vẻ ngáo ngơ.

Lục Dã nhìn khối đá trấn sơn khổng lồ đang đứng im lìm, nhớ lại

chiêu Magma Storm vừa rồi mà vẫn còn sợ hãi.

Trong bản điện ảnh, Heatran thức tỉnh là do tàn dư của Team Galactic cố tình thao túng.

Lúc đó, Looker đã một mình giải quyết sự kiện này.

Nhưng Heatran lúc này có lẽ là do chấn động không gian khiến đá trấn sơn bị lỏng lẻo mà thức tỉnh.

Nó không chỉ giữ được lý trí, mà nhờ năng lượng dồi dào trong núi lửa, sức chiến đấu còn hung mãnh hơn nhiều.

Lục Dã nhíu mày nghĩ: "Dựa vào lợi thế sân nhà và đặc tính Flash Fire nên mới áp chế được Flint sao?" Dám dựa vào buff địa hình để ăn gian —— không đáng mặt anh hùng!

Sau khi xác nhận vết thương không sao, đại thúc trung niên loạng choạng tiến về phía trước. "Tần số trên máy dò đã khôi phục bình thường." Ông nhặt máy dò dính đầy tro bụi lên, nói: "Sau này tôi sẽ liên hệ các nhà tâm linh đến gia cố phong ấn khối đá...

đó là sở trường của bọn họ." "Biết thế đã bảo Lucian đến làm thêm giờ rồi." Flint gãi đầu tổ quạ cháy sém, càm ràm: "Để anh ta dùng Psychic đẩy hòn đá lại... dù sao cũng tiện hơn tôi." Lục Dã hơi sững sờ.

Ông nói có vẻ rất có lý! "Có lẽ Lucian cũng không ngờ món đồ này lại có đặc tính Flash Fire." Lục Dã tùy miệng nói một câu.

Hai người cùng nhìn Lục lão sư với ánh mắt nghi hoặc —— "Làm sao... cậu khẳng định được như vậy?" Đại thúc trung niên do dự hỏi.

Flint xoa cằm, ánh mắt rực sáng, càng nghi ngờ Lục lão sư nuôi giấu một con Heatran ở nhà.

Chẳng trách vừa nãy dùng lửa chống đỡ núi lửa phun trào còn

thành thạo hơn cả một Thiên vương hệ Lửa như mình!

Lục Dã vỗ trán, chợt nhận ra Heatran vẫn chưa được ghi vào Pokedex. "Bởi vì ——" Lục lão sư giải thích: "Tôi từng đoạt giải vàng hội nghị khoa học, đề tài chính là các Pokémon huyền thoại của vùng Sinnoh." Flint & Looker: "..." Không ghen tị chút nào đâu.

Chỉ là cảm thấy khoảng cách giữa người với người nó xa vời vợi một cách vô lý thôi... "Khụ, chuyện này tôi sẽ báo cáo lên cấp trên, ngài cảnh thị." Sự việc kết thúc, đại thúc trung niên nắm tay ho khan, nhìn Lục Dã nói: "Tôi cần quay về thành phố Castelia một chuyến... phần thưởng hậu hĩnh từ trụ sở sẽ sớm được thông báo cho cậu." Lục Dã nhướng mày, chính khí lẫm liệt nói: "Kinh phí hay không không quan trọng... chủ yếu là để thực thi chính nghĩa.

Anh hiểu ý tôi chứ?" Looker đột ngột nghiêm chào, mắt rưng rưng cảm động, hét lớn: "Rõ, tôi hiểu rồi!" Ông cứ ngỡ ngài cảnh thị sẽ yêu cầu mình xin thêm kinh phí, không ngờ...

Là do mình nghĩ quá hẹp hòi rồi!

Lục Dã hài lòng gật đầu, đặt tay lên hông Arcanine, dùng Aura để xoa dịu vết thương của nó.

Flint cũng ném PokeBall ra kiểm tra vết thương của Infernape, thuận miệng nói: "Lục lão sư, ngọn lửa của Arcanine vừa nãy có hơi thở giống chiêu Sacred Fire trong truyền thuyết nhỉ." Lục Dã: "Anh nhìn nhầm rồi." Flint: "..." Nhìn thấy ánh mắt của Lục lão sư, Flint gật đầu lia lịa: "Vâng, tôi nhìn nhầm rồi." Lục lão sư ngẩng đầu nhìn trời.

Dù sao Sacred Fire của Arcanine cũng là hàng 'lậu', vẫn nên khiêm tốn một chút.

Sacred Fire là ngọn lửa bắt nguồn từ Ho-Oh, được mệnh danh là không bao giờ tắt, thậm chí sở hữu khả năng phục sinh mạnh mẽ.

Vừa rồi chính là ngọn lửa trắng ôn hòa của Sacred Fire đã chặn đứng Magma Storm của Heatran.

Hơn nữa, năng lượng dồi dào trong núi lửa rất có lợi cho Arcanine.

Nhờ vậy, Aura phản hồi lại dao động của Arcanine cho thấy thực lực của nó đã thăng tiến vượt bậc.

Sau khi bị nhóm chủ lực bỏ xa, Arcanine đã một lần nữa đuổi kịp bước chân của đồng đội! "Khó quá đi..." Lục Dã sắc mặt phức tạp, lầm bầm: "Cứ đà này không biết mình có ngăn nổi nó không đây..." Đã là 11 giờ đêm.

Bên ngoài hang động tối đen, chỉ có ánh lửa từ dung nham chiếu sáng bốn bức tường. "Gâu gâu!

ᘓ(• p•)ᘐ" Arcanine vẫn rất tinh thần, ngoáy cái đuôi cháy sém đen thui. "Trung tâm Pokémon có thể chữa khỏi những vết thương ngoài da này." Flint thu hồi Infernape vào PokeBall, đút tay vào túi nói: "Chúng ta về trước thôi." Chợt ngón tay chạm vào khối kim loại lành lạnh, Flint chợt nhớ ra —— suýt nữa thì quên việc này!

Lục Dã đứng dậy, xác nhận khối đá trấn sơn không còn động tĩnh gì.

Thậm chí từ khối đá đó còn truyền đến một tia sợ hãi rất 'nhân tính' —— là một con Heatran sống lâu năm, nó thừa hiểu nhìn người cũng là một môn nghệ thuật.

Và đó chính là bí quyết trường thọ...

Lục Dã cũng không để ý, dời tầm mắt xuống sợi lông vũ Rainbow Wing trước ngực Arcanine, bỗng sững người.

Rainbow Wing dường như bị cháy sém, lông vũ xám xịt không chút ánh sáng, chỉ còn lại một tia sáng yếu ớt ở phần gốc.

Kịch bản này quen quá rồi.

Lục Dã tiện tay truyền một luồng Aura vào, nhưng bất ngờ trợn tròn mắt. "Không có tác dụng!" Rainbow Wing vẫn tối thui, không hề có dấu hiệu phát sáng.

Đợi đến khi Lục Dã cầm nó lên, sợi lông vũ dứt khoát 'hắc hóa' hoàn toàn, chuyển từ chế độ tiết kiệm điện sang chế độ tắt máy.

Lục Dã: "..." Tao thấy mày đang cố ý làm khó một Aura Guardian như tao đấy!

Thử vài lần không có kết quả, Lục Dã thầm nghĩ: "Chẳng lẽ là... hết năng lượng rồi?" Rainbow Wing vốn có hiệu quả như một vật phẩm hồi sinh, và đó là nhờ vào Sacred Fire của Ho-Oh chứa bên trong.

Với thực lực ban đầu của Arcanine, nó không đủ sức để chống đỡ hoàn toàn Magma Storm của Heatran.

Chính nhờ Rainbow Wing mà Arcanine không những bình an vô sự mà còn đột phá thực lực.

Tuy nhiên...

Rainbow Wing cạn kiệt năng lượng thì đương nhiên là 'ngắt kết nối ngoại tuyến' rồi. "Chẳng lẽ phải đi tìm Ho-Oh để sạc pin sao... thế thì nguy hiểm quá!" Lục Dã tâm trạng phức tạp, sống lưng cảm thấy một luồng khí lạnh quen thuộc.

Nghe nói Rainbow Wing mà mất đi ánh sáng... sẽ gây ra tai nạn và thảm họa lớn.

Trong bản điện ảnh 'Tớ chọn cậu', chính vì Rainbow Wing bị hắc hóa mà Satoshi đã bị người hộ vệ của cầu vồng là Marshadow tấn công, cuối cùng thảm đến mức chỉ còn lại cái mũ, phải nhờ Ho-Oh mới phục sinh thành công.

Lục Dã nhìn sợi lông vũ tối đen trong tay, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng.

Trời phù hộ... thứ này không được phép đùa đâu!

Ngay sau đó, Lục Dã tự an ủi mình —— đó là vì Rainbow Wing rơi vào tay kẻ 'tâm thuật bất chính'.

Còn lần này là do nó hết năng lượng.

Chắc không đến mức dẫn con Marshadow đó tới đâu...

đại khái vậy.

Cất sợi lông vũ vào túi áo, Lục Dã điều chỉnh tâm trạng, gật đầu nói: "Bây giờ việc quan trọng nhất là phải đề phòng Satoshi." "Chỉ cần tránh xa kịch bản của Giratina... chắc là không có vấn đề gì lớn!" Phía xa đã xuất hiện ánh sáng mờ ảo nơi cửa hang.

Đó là ánh sao trên thảo nguyên, hoặc là tia điện yếu ớt phát ra từ Shinx trong đêm.

Lục Dã không khỏi thả lỏng, nhìn Arcanine ngốc nghếch bên cạnh, mỉm cười. "Lần này vất vả cho mày rồi." "Gâu gâu!" Arcanine nhe răng cười, đắc ý ngẩng cao đầu.

Đại thúc trung niên mỉm cười nhìn cảnh này.

Ông cúi đầu nhìn cộng sự của mình, con Croagunk đang đội mũ cảnh sát. "Oa~" Croagunk cười cười, giơ tay đập tay với đại thúc.

Ngay sau đó, Looker ôm lấy bàn tay phải đang tím tái, sắc mặt cổ quái: "Đừng dùng Poison Touch chứ, Croagunk!" Tiếng hét thảm thiết của ngài hình cảnh vang vọng trên thảo nguyên.

Flint đút tay vào túi quần, đón làn không khí trong lành, cười nói: "À đúng rồi, Lục lão sư, Volkner có một bức thư khiêu chiến muốn giao cho cậu." "Thư khiêu chiến?" "Tên đó định mời các Trainer mạnh

mẽ đến Gym Sunyshore khiêu chiến." Flint hắc hắc cười: "Có lẽ là cậu thiếu niên tên Satoshi đó đã khơi dậy ý chí chiến đấu của anh ta!

Bản đại gia rất mong chờ được đánh một trận ra trò với cậu ấy!" "Cho nên," Lục Dã nói, "anh ta định mời tôi đến thành phố Sunyshore?" "Đúng vậy." Flint gãi đầu: "Ăn ở chắc chắn anh ta bao thầu... còn những thứ khác, đợi cậu đến Sunyshore sẽ biết." Thành phố Sunyshore = Huy hiệu Beacon.

Huy hiệu Beacon = Gracidea.

Gracidea = Bản điện ảnh của Giratina.

Các công thức nhảy múa trong đầu Lục lão sư, ông lắc đầu nguầy nguậy: "Thành phố Sunyshore tôi không đi đâu, anh nói với Volkner là tôi bận rồi." "Vậy sao..." Flint nói: "Hay là cậu cứ nhận thư khiêu chiến trước đi, tôi cũng dễ ăn nói với Volkner." Nghĩ bụng nên từ chối một cách uyển chuyển.

Lục Dã gật đầu nhẹ, rơi vào trầm tư.

Nói đi cũng phải nói lại, Volkner - người được gọi là 'đệ tứ mục' trông như thế nào nhỉ?

Cũng tò mò đấy... nhưng không được đi, tránh rắc rối!

Flint giao 'thư khiêu chiến' cho Lục lão sư, cười bảo: "Đây, nó đây này, cậu giữ lấy làm kỷ niệm cũng được." Trong khoảnh khắc đó.

Lục lão sư ngây người.

Cùng lúc, bên tai vang lên tiếng thông báo của hệ thống. [Đinh!

Tiến độ nhiệm vụ được cập nhật] [Thu thập Huy hiệu: (8/8)] [Phần thưởng nhiệm vụ: Gracidea *1!] Lục Dã: ? "Anh gọi cái thứ này là thư khiêu chiến á?" Lục Dã nhìn cái Huy hiệu Beacon đang tỏa sáng lấp lánh trong tay, mím môi, khô khốc hỏi. "Đúng thế." Flint hào

sảng nói: "Đây là tín vật đại diện tốt nhất cho Gym Sunyshore rồi!" "Vừa hay cậu có thể dùng cái này để tham gia đại hội Lily of the Valley đấy." Flint huých vai Lục Dã, cười gian: "Thế nào, quá ý nghĩa đúng không!" Lục Dã: "..." Flint nhìn Lục lão sư đang ngó nghiêng xung quanh, kỳ quái hỏi: "Lục lão sư, cậu tìm gì thế?" "PokeBall của tôi đâu, PokeBall của Gengar tôi để đâu rồi." "Tìm PokeBall của Gengar làm gì?" "Đánh trận đấu hoang dã không phân biệt địch ta." Lục Dã u ám nói.

Flint: "..." Flint: "Ha ha, Lục lão sư, cậu thật khéo đùa!" Lục Dã hít sâu một hơi, đi lên phía trước, chậm rãi nói: "Vài ngày nữa tôi sẽ đến Gym Sunyshore... bảo Volkner chuẩn bị cho tốt vào." "Ơ." Flint chớp chớp mắt, "Không phải bảo là không đi sao?" "Tôi đổi ý rồi!" Lục lão sư đi trong đêm lạnh, dáng hình đơn độc, sau lưng thấp thoáng nỗi đau thắt lại.

Mình đúng là ngốc... chỉ biết đề phòng Satoshi, mà không biết Flint và Volkner là đôi bạn thân, anh ta cũng có thể mang theo Huy hiệu Beacon... "Tê ——" Lục lão sư hít một hơi khí lạnh, lật sổ tay nhỏ ra.

Flint tóc tổ quạ, Volkner đệ tứ mục...

Mối thù này, Lục lão sư tôi ghi nhớ kỹ rồi!

Ngày 20 tháng 4, thứ Ba.

Đã một ngày trôi qua kể từ chuyến đi Stark Mountain.

Cảnh sát quốc tế Looker đã quay về thành phố Castelia báo cáo; Flint thì về đảo Lily of the Valley, sẵn đường đi tìm Volkner truyền đạt tin tức. "Lục lão sư đồng ý đến Gym Sunyshore rồi sao?" Volkner hỏi.

Flint gãi má, biểu cảm phức tạp nói: "Đồng ý thì đồng ý rồi... nhưng trông có vẻ hừng hực khí thế lắm, e là sẽ đánh toàn lực đấy."

"Phải đánh toàn lực mới tốt chứ." Volkner nói, "Một trận đấu nhiệt huyết như vậy... tôi bắt đầu mong chờ từ lâu rồi!" Flint khoanh tay, muốn nói lại thôi.

Chương 488

Tôi không lo cho Lục lão sư.

Tôi lo là ý chí chiến đấu vừa mới nhen nhóm của ông lại bị Lục lão sư đánh cho trầm cảm luôn ấy...

Cùng lúc đó.

Lucian nhận được tin tức 'phong ấn Stark Mountain bị lỏng'.

Anh cũng muốn mời những người hệ Tâm Linh trong nhóm giúp đỡ... nhưng Caitlin vẫn chưa gia nhập nhóm chat, Sabrina thì đang bận chạy show.

Nhờ Shirona mời Caitlin giúp thì lại phiền hà và tốn thời gian.

Cuối cùng, để gia cố phong ấn, Lucian quyết định đích thân đến Stark Mountain —— rõ ràng là một ngọn núi lửa đang hoạt động, vậy mà lại khiến Lucian cảm nhận được cái lạnh thấu xương của tuyết rơi đầy trời.

Thành phố Castelia, trụ sở Cảnh sát quốc tế.

Looker đã báo cáo hành động tại Stark Mountain với cấp trên và mang về dữ liệu Pokedex của Heatran. "Ngoài ra, đã bắt giữ được vài tên tội phạm đang lẩn trốn ở khu vực Battle." Đại thúc trung niên nghiêm túc nói: "Bọn chúng đã được cảnh sát địa phương vận chuyển bằng máy bay đến tòa án để chờ xét xử." Trưởng đặc nhiệm là một quý bà Jenny với mái tóc xanh đậm, khóe miệng có nếp nhăn pháp lệnh trông rất già dặn và đáng tin cậy. "Thành quả không tồi, ngài Looker." Jenny nói, "Về phần thưởng cho hành động lần này..." Đại thúc trung niên vội nói: "Ngài cảnh thị đã đề cập với tôi, không cần thêm kinh phí, có lẽ tài nguyên Pokémon sẽ phù hợp hơn." "Lục Dã

tiên sinh lý lịch xuất sắc, nhưng thăng chức lên chính cảnh thị thì vẫn hơi sớm..." "Xét thấy thành quả lần này rất ưu tú." Quý bà Jenny mỉm cười nói: "Đổi thành một món tài nguyên của Pokémon huyền thoại cũng không có gì là quá đáng." Đại thúc trung niên kinh ngạc trợn tròn mắt. "Đó là một viên tinh thể hệ Nước vừa thu được ở Sinnoh gần đây.

Các Ranger của lực lượng đặc nhiệm đã cứu được một con Phione và nhận được món quà từ mẹ của nó là Manaphy." Quý bà Jenny nói: "Người dân địa phương gọi nó là 'Giọt nước tịnh hóa', nó sở hữu năng lượng hệ Nước và hiệu quả chữa trị thuần khiết hơn cả 'Mystic Water'.

Xét đến việc bị bỏng do dung nham và độc tố trong núi lửa, đây có lẽ là phần thưởng phù hợp nhất." Nghe vậy, trong mắt Looker hiện lên hình ảnh con Rùa Blastoise đeo kính râm của Lục lão sư.

Hơn nữa, 'Giọt nước tịnh hóa' có hiệu quả chữa trị, có lẽ sẽ giúp Arcanine của Lục lão sư hồi phục nhanh hơn. "Tôi nghĩ," đại thúc cười nói, "ngài cảnh thị cũng sẽ rất hài lòng với phần thưởng này!" .....

Sinnoh, thị trấn Sandgem.

Lục lão sư ngồi trên ghế sofa trong biệt thự.

Tám chiếc huy hiệu được xếp hàng dài trên bàn trà, tỏa sáng lấp lánh, Lục lão sư hơi thất thần. [Thu thập Huy hiệu: (8/8)] Xác nhận lại nhiệm vụ một lần nữa, Lục Dã thở dài một tiếng thườn thượt.

Chuyện đã đến nước này, cũng chẳng còn cách nào khác.

Trong sổ tay nhỏ lại có thêm tên của đệ tứ mục và tóc tổ quạ... không biết bao giờ mới trả hết nợ.

Còn về phần thưởng nhiệm vụ 'Gracidea', Lục lão sư đợi đến khi

về nhà mới có thời gian xem xét kỹ. "Dù sao cũng phải đối mặt thôi." Lục Dã lầm bầm, đứng dậy đi về phía phòng vệ sinh.

Đi rửa mặt cái đã, tích chút nhân phẩm rồi quay lại! "Gâu gâu~" Qua cửa sổ sát đất ở hành lang, có thể thấy Arcanine đang ngẩng cao đầu sủa.

Chỉ trong một ngày ngắn ngủi, vết thương của Arcanine đã lành hơn một nửa. 'Sacred Fire' bắt nguồn từ Pokémon huyền thoại đã ảnh hưởng sâu sắc và nâng cao thực lực của Arcanine.

Có lẽ khi Arcanine thực sự tung ra chiêu thức Sacred Fire, Lục lão sư cũng sẽ không cảm thấy ngạc nhiên. "Hay thật, lại thêm một chiêu thức phạm quy nữa." Lục Dã hơi đau đầu: "Thôi kệ, lậu thì lậu... không mang đi đấu xếp hạng là được." Lần trước trận đấu giữa Blastoise và Machamp của Bruno đã khiến túi tiền của Lục lão sư hao hụt đáng kể.

Khả năng hồi phục của Arcanine rất kinh ngạc, nhưng Lục lão sư vẫn mua thêm thuốc bổ... trộn vào thức ăn cho chó.

Đây cũng là một trong những lý do giúp Arcanine hồi phục nhanh chóng. "Chỉ có thể trông cậy vào kinh phí bên Cảnh sát quốc tế để hồi máu thôi." Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời. "Hy vọng ngài Looker không làm mình thất vọng..." Rầm!

Một tiếng động lớn khiến Lục lão sư chú ý.

Vịt Sirfetch'd ánh mắt sắc lẹm, giơ cao cây hành lớn, khí thế của chiêu Mystery hóa thành thực thể bao phủ lên lưỡi kiếm.

Ngay sau đó, Sirfetch'd chém mạnh xuống, cả khối Lớp Phủ Kim Loại (Metal Coat) tách đôi ra!

Mí mắt Lục Dã giật liên hồi.

Thiên phú của Áp Áp cũng kinh người thế này sao?!

Hay là mình chưa ngủ tỉnh, chắc chắn là đang mơ rồi!

Nhìn khối Metal Coat bị chẻ đôi, Sirfetch'd khẽ gật đầu, cầm khiên và kiếm hành đặt xuống đất: "Quác! ❀_(:3」∠)_❀" Cuối cùng cũng được nghỉ ngơi rồi quác~!

Lục Dã dở khóc dở cười, khẽ gật đầu.

Quả nhiên, đây mới là trạng thái của một kẻ chuyên trà trộn!

Rửa mặt cho tỉnh táo xong, Lục Dã ngồi lại sofa, đẩy đống huy hiệu lấp lánh sang một bên.

Anh chăm chú nhìn đóa hoa trong bình, những cánh hoa màu hồng nhạt xinh đẹp đang lặng lẽ nở rộ, cành lá xanh mướt, nhị hoa vàng nhạt. [Gracidea: Đóa hoa biểu tượng cho sự 'cảm ơn', hơi quý giá, không có tác dụng thực tế. (Cảm ơn sự nỗ lực không ngừng nghỉ bấy lâu nay, cảm ơn chính mình, cảm ơn định mệnh.)] Lục lão sư: "..." Cứ thấy cái hệ thống này đang mỉa mai mình ấy nhỉ!

So với những phần thưởng trước đây, Gracidea không phải là quá hiếm thấy.

Nhưng nó có thể thu hút Pokémon biết ơn - Shaymin.

Mà trong bản điện ảnh 'Giratina và đóa hoa của bầu trời Shaymin', nó lại là Pokémon then chốt.

Lúc này đã vượt qua phó bản thị trấn Alamos, lại nhận được "vé vào cửa vực sâu"... "Cứ cảm thấy phần thưởng này đến chẳng tốt lành gì." Lục Dã khẽ thở dài.

Nói đi cũng phải nói lại, Gracidea có thể thu hút Shaymin...

Vậy thì sợi lông vũ tối màu kia sẽ thu hút Pokémon nào —— Lục Dã lạnh cả sống lưng, vội vàng lắc đầu.

Chuông cửa vang lên, bưu kiện vận chuyển từ thành phố Castelia

đã đến cửa.

Cúi đầu nhìn tin nhắn trên điện thoại, xác nhận là phần thưởng mà Looker đã đăng ký, Lục Dã hơi sững sờ. "Nhanh vậy sao..." Lục Dã đứng dậy ra mở cửa, trong lòng thầm nghĩ: "Chẳng lẽ là một cái két sắt đầy tiền mặt... hay là một cái thẻ đen?!" "Đến đây ——" Tiếng bước chân của Lục Dã dần đi xa.

Hoàng hôn buông xuống, ánh nắng tà nhuộm đỏ cả căn phòng, ánh sáng nghiêng dần, để lại những mảng bóng lớn. "Ghos ~(￣~￣)" Gengar đang ngâm mình trong suối nước nóng 'bóng tối', nhai khoai tây chiên, bỗng khựng lại. "Ghos! (° ° 〃)" Sao thế nhỉ, sao thấy cái bóng hôm nay hơi cấn chân?

Gengar bay lên khỏi bóng tối, kỳ quái gãi đầu, nhìn xuống mảng bóng đen dưới chân.

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Bóng đen như có sự sống, liên tục di chuyển từ mặt đất lên trần nhà rồi lại lao sang tường. "Ghos!

Σ(っ °Д °;)っ" Gengar nhìn hoa cả mắt, vụn khoai tây trong miệng rơi cả vào túi.

Ngay sau đó, bóng đen dừng lại.

Từ trong mảng bóng đen đó, một hình dáng nhỏ bé như người tí hon từ từ hiện ra.

Con Pokémon hiện thân từ bóng tối này toàn thân đen kịt, đôi mắt rực cháy như ngọn đuốc.

Người dẫn đường đến từ ám ảnh, Pokémon huyền ảo, Marshadow.

Nghe nói nó sẽ chỉ dẫn cho những Trainer có trái tim thuần khiết,

sở hữu Rainbow Wing để diện kiến Ho-Oh và trở thành 'Anh hùng cầu vồng'.

Đồng thời, nó sẽ phóng đại nhược điểm trong lòng các Trainer, thử thách xem họ có thực sự đủ tư cách trở thành Anh hùng hay không.

Quá trình này được những người lớn tuổi từng nghe kể về truyền thuyết Ho-Oh gọi là 'Thử thách cầu vồng'.

Từ cổ chí kim, số Trainer trở thành Anh hùng cầu vồng chỉ đếm trên đầu ngón tay.

Một khi Rainbow Wing mất đi ánh sáng ban đầu, Marshadow sẽ hiện thân từ bóng tối để chỉnh đốn và thiết lập lại trật tự.

Chỉ là phương thức chỉnh đốn của nó... khó tránh khỏi có chút thô bạo.

Lúc này.

Bóng của Marshadow kéo dài từ dưới chân, in lên bức tường nhà Lục lão sư.

Đôi mắt nó rực cháy ngọn lửa minh lượng, nhưng toàn thân lại đen như mực, giống như một ngọn nến đang cháy, hay là linh hồn của một chiến binh tận tụy với chức trách. "Ma-sha..." Marshadow cảnh giác nhìn quanh, ánh mắt dừng lại trên khuôn mặt ngơ ngác của Gengar. "Ma-sha!" Marshadow nhíu mày.

Rõ ràng cảm nhận được hơi thở tối tăm của Rainbow Wing, nhưng tại sao... từ sợi lông vũ đó không cảm thấy một chút ác ý nào, thậm chí, có vẻ như nó còn đang rất tận hưởng tình trạng hiện tại? "Ma-sha!" Ánh mắt Marshadow rực cháy, ngọn lửa trong con ngươi đột ngột bùng lên.

Sức mạnh đó nếu bị kẻ xấu lợi dụng... chắc chắn sẽ gây ra thảm

họa!

Mình phải lấy lại sợi lông vũ đó.

Cái tên Trainer làm Rainbow Wing mất đi ánh sáng kia... hoàn toàn không có tư cách trở thành Anh hùng! "Ghos~" Gengar bối rối gãi đầu, rồi nhe răng cười.

Tuy không hiểu chuyện gì đang xảy ra, nhưng tên này trông có vẻ cũng rất giỏi 'bơi lội' đấy! "Ghos!" Gengar đưa tay vào bóng tối, lôi ra một lon Coca, hào phóng đưa cho Marshadow. "Ma-sha?" Lần này đến lượt Marshadow ngây người.

Tên này... rốt cuộc nó giấu những cái gì trong bóng tối vậy!

Marshadow ngây ra nhìn.

Nó thấy Gengar lôi từ trong bóng tối ra một cái tủ lạnh điện, ngón tay khẽ chạm, tiện tay bắn một chiêu Charge Beam vào tủ lạnh. "Ghos~" Gengar lấy từ trong tủ lạnh đang tỏa sáng ra một lon Coca ướp lạnh, uống một ngụm đầy sảng khoái, thở hắt ra một hơi.

Marshadow: (° ° 〃) Gengar: (￣▽￣)~* "Ma-sha..." Khốn khiếp, tự nhiên thấy hơi ghen tị!

Marshadow lắc đầu, ánh mắt sắc lẹm trở lại.

Việc cấp bách lúc này là tìm ra tên Trainer đang giữ Rainbow Wing hắc hóa!

Nó lặn lội từ Kanto, men theo 'thế giới bóng tối' để đến tận Sinnoh, mục đích là thu hồi Rainbow Wing.

Tên Trainer đó đã mất tư cách tham gia 'thử thách cầu vồng'... mình phải đưa trật tự bị đảo lộn trở về đúng quỹ đạo! "Ma-sha..." Marshadow đôi mắt rực lửa, chậm rãi tiến bước theo bóng tối, bỗng chân trượt một cái. "Ghos! w(゜Д゜)w" Gengar kinh hãi.

Tên này, mày giẫm vào lon Coca tao để đó rồi!

Ơ... hóa ra là vị mà chủ nhân thích uống.

Gengar vỗ ngực, nhe răng cười: "Ghos~" Thế thì không sao hết~ "Ma-sha..." Biểu cảm lạnh lùng của Marshadow thấp thoáng dấu hiệu sụp đổ.

Nó nhắm mắt lại, trước mắt hiện ra 'mặt sau của thế giới' —— đó chính là thế giới thuộc về bóng tối.

Chương 489

Trừ việc màu sắc hơi tối, căn nhà nằm trong thế giới bóng tối này không khác gì căn nhà ở hiện thực.

Thế nhưng... trong căn nhà ở thế giới bóng tối này lại chứa đầy các loại đồ gia dụng, đồ ăn vặt, sổ tay ghi chép, khiến Marshadow nhìn mà không hiểu nổi. "Ma-sha..." Marshadow tiện tay nhặt một cuốn sổ lên, lật xem một hồi, ngẩn người.

Đây chẳng lẽ là nhật ký huấn luyện?

Lúc nào cũng mang theo bên mình, Trainer của Gengar này chẳng lẽ lại chăm chỉ đến mức này sao... "Ghos!" Gengar tức giận phồng má.

Tên này, đừng có lục lọi đồ đạc nhà người khác chứ!

Trong tay nó ngưng tụ một lỗ đen nhỏ (Dark Void), bóng tối xung quanh hóa thành năng lượng tràn vào, Gengar giơ cao chiêu Dark Void bằng một tay —— "Ma-sha?!" Marshadow đứng hình.

Mày chẳng phải là một con Gengar sao?!

Tại sao đến cả chiêu cuối của Darkrai mày cũng học được?!

Thấy tình hình không ổn, Marshadow vội vàng nhảy ra khỏi bóng tối, xuất hiện trong nhà của Lục lão sư. "Ma-sha..." Marshadow lau mồ hôi trán, biểu cảm càng thêm lạnh lùng.

Phải mang Rainbow Wing về thôi!

Để trong tay tên Trainer của Gengar này... không chừng lại gây ra thảm họa gì nữa!

Gengar cũng bay ra từ bóng tối, giật lại lon Coca mà nó vừa định cho Marshadow. "Ghos ~(°`~´°)" Tên trộm bóng tối đáng ghét... ta

không tặng Coca cho ngươi nữa đâu!

Trong căn phòng bị bao phủ bởi ánh hoàng hôn.

Marshadow và Gengar đối đầu nhau, tình thế như ngàn cân treo sợi tóc. "Ma-sha!" Marshadow đột nhiên lạnh sống lưng, một luồng Aura sắc lẹm từ phía sau khóa chặt lấy nó.

Luồng Aura đó truyền đến từ phía bể nước.

Nhưng vừa rồi mình đã kiểm tra rồi, chỗ đó làm gì có mối đe dọa nào đâu!

Cứ ngỡ thoát ly khỏi 'thế giới bóng tối' là có thể chiếm chút ưu thế, Marshadow đổ mồ hôi hột.

Mắc bẫy rồi, mắc bẫy lớn rồi!

Đầu tiên là chiêu Dark Void không thể tin nổi, rồi lại đến luồng Aura đột ngột này...

Trong căn nhà bình thường này, đâu đâu cũng là cạm bẫy!

Chẳng trách Rainbow Wing không thèm thừa nhận tên Trainer đó... tâm địa quá đen tối mà! "Ma-sha..." Marshadow nhíu chặt mày, nắm chặt hai nắm đấm nhỏ, chuẩn bị cho một trận chiến sinh tử.

Đây là vinh quang của một chiến binh, người hộ vệ của cầu vồng. "Ghos! (ू ᴗ)" Còn quanh Gengar, các Pokémon khác dần tập hợp lại: Sylveon sắc mặt hung tợn, Arcanine đang gặm dây xích, Sirfetch'd biểu cảm lạnh nhạt...

Pokémon nhà Lục lão sư, ra trận lúc nào cũng là đánh hội đồng! "Bố y? (̏▼mãnh ▼)" (Thằng nào đây?) "Gâu gâu! (̀ 0´)" (Đại tỷ uy vũ!) "Quác! (̀ ∀´)Ψ" (Xông lên!) Marshadow: (๑ŏ ŏ๑) Đánh...

đánh hội đồng thì không tính là hảo hán!

Hay là cứ để Rainbow Wing ở đây thêm một thời gian nữa... rồi

tìm cơ hội dùng Shadow Steal trộm về sau?

Mà nói đi cũng phải nói lại.

Tên Trainer đó rốt cuộc làm thế nào mà lấy được Rainbow Wing vậy?

Thủ đoạn dạy bảo Pokémon cũng quá 'bẩn' rồi đấy! .....

Ngoài đại môn.

Lục lão sư đang ký nhận bưu kiện, ngoái đầu nhìn căn biệt thự đang phát ra tiếng 'rầm rầm'. "Thật sự không sao chứ?" Anh chàng shipper nuốt nước miếng nói, "Cảm giác nhà của anh... sắp sập đến nơi rồi..." "Chuyện thường thôi." Lục Dã điềm nhiên nói: "Quen rồi." Shipper: "..." Đúng là dũng sĩ đích thực, dám đối mặt với cuộc đời thảm đạm và những tờ hóa đơn sửa nhà dài dằng dặc!

Nhìn lại căn biệt thự xinh đẹp này một lần nữa, anh chàng shipper mặc đồng phục Team Rocket rời đi.

Lục Dã bóc bưu kiện ở ngoài sân, khẽ lầm bầm: "Cái này trông cũng chẳng giống két sắt đựng kinh phí gì cả..." Bóc xong mấy lớp bao bì chắc chắn, cuối cùng chỉ còn lại một chiếc hộp tinh xảo đựng vòng cổ. "Cảm giác sắp toang rồi..." Sự bất an trong lòng Lục Dã càng thêm đậm đặc, run rẩy mở 'hộp mù' ra, một luồng khí mát lạnh phả vào mặt. [Giọt nước tịnh hóa: Tinh thể năng lượng hệ Nước do Manaphy ngưng tụ, có hiệu quả chữa trị và tịnh hóa. (Món quà từ biển cả.)] Lục lão sư: "..." Không phải kinh phí hay thẻ tín dụng.

Vừa ngoài dự đoán, vừa hợp tình hợp lý nhỉ...

Lục Dã khẽ thở dài, nhìn chằm chằm vào giọt nước tịnh hóa lấp lánh như kim cương.

Bên Cảnh sát quốc tế cũng có tâm đấy... biết Arcanine bị tấn công bởi dung nham và khí độc núi lửa nên chắc sẽ cần thứ này.

Nhưng vấn đề là, có Sacred Fire do Rainbow Wing cung cấp, Arcanine chẳng cần dùng đến cái này.

Vậy thì viên 'Giọt nước tịnh hóa' này chỉ có thể để trong bể nước của Blastoise làm đá cảnh thôi.

Xa xỉ thì có xa xỉ thật... nhưng thế này thì đúng là không cần thay nước nữa rồi.

Đúng là 'viên đá hạnh phúc của Rùa'! "Nghĩ theo hướng tích cực vậy." Lục Dã xoa cằm, "Ít nhất sau này không cần phải mua Mystic Water nữa?" Điều Lục lão sư lo lắng là nhu cầu của Blastoise thăng cấp từ Mystic Water lên Giọt nước tịnh hóa.

Kiểu như không lót một vòng Giọt nước tịnh hóa trong bể là không dám đi ngủ ấy... "Chắc không đến mức đó đâu." Lục Dã cảm thán.

Phần thưởng của sự kiện Stark Mountain không phải là kinh phí, khiến Lục lão sư hơi tiếc nuối một chút.

Nhưng cũng coi như có thu hoạch.

Lục Dã khẽ gật đầu, túi áo bỗng nóng lên.

Sợi lông vũ Rainbow Wing im hơi lặng tiếng bấy lâu bỗng phát sáng nhẹ, rồi nhanh chóng tối đi. "Ơ... mày còn muốn làm loạn à?" Lục Dã lấy Rainbow Wing ra, tiện tay truyền một luồng Aura vào.

Sợi lông vũ vốn đang tối đen bỗng đổi màu, một lần nữa tỏa ra chút ánh sáng. "Aura hóa ra thực sự có tác dụng sạc pin!" Lục lão sư hơi kinh ngạc, nhưng nghĩ lại, ngài Aaron năm xưa cũng dùng sinh mạng để sạc pin cho Cây Thế Giới.

Nghe nói Ho-Oh từng trú ngụ trên cành của Cây Thế Giới... trong đó có lẽ cũng chứa đựng năng lượng bản nguyên.

Lục Dã lắc lắc sợi lông vũ, đi vào trong nhà, dở khóc dở cười. "Thế này thì chắc không đến mức dẫn Marshadow ——" Lục lão sư đẩy cửa bước vào.

Đám nhóc đang đối đầu nhau đồng loạt quay đầu lại. "—— tới đây đâu nhỉ..." Ánh mắt Lục Dã dừng lại trên hình dáng nhỏ bé đen kịt, lầm bầm: "Chết tiệt..." "Marshadow?!! ∑(°Д° ノ)ノ" Marshadow phẫn nộ nhìn tên Trainer 'tâm đen' này, ánh mắt có chút bi lương.

Nếu nó đến muộn một bước nữa... chắc là đã bị đánh hội đồng đến chết rồi!

Tuy nhiên.

Ánh mắt Marshadow dừng lại trên sợi lông vũ Rainbow Wing trong tay Lục Dã.

Phải ra tay trước để chiếm lợi thế.

Cướp lại lông vũ trước đã, mới có cơ hội thắng được! "Ma-sha!" Marshadow lặn vào bóng tối, ngay lập tức thò đầu ra từ bóng của Lục Dã dưới chân, bàn tay nhỏ bé vươn về phía sợi lông vũ trong tay anh.

Cùng lúc đó.

Rainbow Wing tỏa ra ánh sáng rực rỡ, như thể thừa nhận thân phận của Lục Dã, ánh hồng quang rạng rỡ khắp căn phòng!

Lục lão sư và Marshadow đồng thời đờ người ra. "Ma-sha..." Marshadow thẫn thờ.

Chuyện gì thế này... chẳng lẽ Rainbow Wing một lần nữa thừa nhận tư cách của anh ta?

Lục Dã cũng ngây ra.

Hóa ra mày vẫn còn pin dự phòng à, lừa tao sạc Aura cho mày đúng không!?

Ánh hồng quang nhạt dần, Rainbow Wing định 'tắt máy', Lục Dã tiện tay bồi thêm một phát Aura.

Rainbow Wing lại tỏa sáng trở lại!

Lục Dã: "..." Marshadow: "..." Sợi lông vũ này của ngươi... tại sao lại không giống với những cái khác?

Hay là ngươi ở gần con người này lâu quá... nên bị đồng hóa luôn rồi?!

Marshadow nhắm mắt lại, cố gắng cảm nhận tình trạng của Rainbow Wing. "Ma-sha." Một lúc sau, nó mở mắt ra, đầy vẻ mờ mịt.

Thật sự đã công nhận anh ta rồi...

Đột nhiên, nó cảm thấy có một bàn tay đặt lên đầu mình, Marshadow hơi hoảng hốt. "Ma-sha!" Một luồng năng lượng nhu hòa tràn vào cơ thể, Marshadow đỏ mặt, nhanh chóng nhảy sang một bên, cảnh giác nhìn thanh niên trước mặt.

Xem ra Marshadow dù có đến thì cũng không có chuyện gì lớn xảy ra.

Lục Dã mỉm cười: "Đã đến rồi thì ở lại ăn bữa cơm rồi hãy đi?" Marshadow gãi đầu.

Kỳ lạ thật... anh ta trông không giống người xấu...

Nhưng mà, những chiến thuật bỉ ổi vừa rồi, rồi sợi lông vũ bị hắc hóa là sao?

Marshadow có chút do dự, nhưng điều khiến nó khó hiểu hơn là: Ngay khoảnh khắc vừa rồi, Rainbow Wing quả nhiên đã một lần nữa thừa nhận anh ta... "Ma-sha!" Sau một lúc, như thể đã đưa ra quyết định.

Ánh mắt Marshadow trở nên kiên định, nhìn về phía Lục lão sư.

Lục Dã mơ hồ nghe thấy một giọng nói như của một cậu bé, thần giao cách cảm vang lên bên tai. 『Thử thách cầu vồng, bắt đầu!』 “Thử thách Cầu Vồng, bắt đầu!” Lục Dã hơi ngẩn người, mất một lúc lâu mới hiểu rõ hiện trạng.

Cứ ngỡ là đang đánh phó bản "Giratina và Đóa Hoa Bầu Trời", không ngờ cái 【Lông Vũ Cầu Vồng ảm đạm】 kia lại triệu hồi Marshadow tới...

Chương 490

Thực chất đây là phó bản 'Thử thách Cầu Vồng' sao!?

Marshadow trông như một tiểu nhân đen kịt, đôi mắt nhảy múa đốm lửa, lẳng lặng chú thị Thầy Lục.

“Ma hạ!” Đây là cách tốt nhất để kiểm nghiệm xem ngươi có tư cách trở thành 「Dũng sĩ Cầu Vồng」 hay không!

Nhờ vào 「Tâm Điện Cảm Ứng」, Marshadow truyền đạt ý nguyện cho Thầy Lục.

Nó cũng muốn nhân cơ hội này... quyết định xem nên đối xử với vị Huấn luyện viên này bằng thái độ nào.

Dù sao thì, người đàn ông trước mắt này thực sự có chút khó lường.

Đốm lửa trong mắt Marshadow lóe lên.

Rõ ràng là kẻ tội đồ khiến Lông Vũ Cầu Vồng bị ảm đạm, nhưng Lông Vũ Cầu Vồng lại quay sang thừa nhận hắn.

Thủ đoạn rõ ràng bỉ ổi như thế, nhưng lại là một 「Aura Guardian」 hàng thật giá thật.

Đám Pokémon của hắn tuy trông hung thần ác sát... nhưng lại có thể cảm nhận được bầu không khí ấm áp của gia đình này.

“Ma hạ!” Ánh mắt Marshadow kiên định.

Thử thách Cầu Vồng chính là cách tốt nhất để kiểm chứng sự thật của tất cả chuyện này!

Lục Dã: “Nhưng mà, tôi từ chối.” Marshadow: (⊙_⊙) “Ghos ~ o(*≧▽≦)tsu!” Gengar khoác vai Marshadow.

“Ma hạ!” Marshadow có chút không hiểu, trừng mắt nhìn thẳng về phía Lục Dã.

“Không có việc gì phải tham gia cả.” Lục Dã nhún vai, vui vẻ nói: “Ở nhà nằm ườn không sướng hơn sao?

Đúng rồi, nhóc đói bụng không, hay để ta nấu bát mì cho nhóc ăn nhé?” Lục Dã thân thiện hỏi.

Marshadow đứng giữa đám nhóc tỳ, cao ngạo ngẩng đầu: “Ma hạ!” Nếu ngươi đã không có ý định tham gia 'Thử thách Cầu Vồng', vậy chúng ta cũng chẳng còn gì để nói.

Cáo từ!

Marshadow định độn thổ vào bóng tối, Lục Dã nhàn nhạt nói: “Gengar, Ánh Nhìn Hiểm Độc (Mean Look).” 【Mean Look: Nhờ vào luồng sáng quỷ dị, khiến đối phương rơi vào trạng thái bị đạp trúng bóng, không thể rời khỏi trận chiến.】 “Ghos!” Gengar nhếch miệng cười, đôi mắt đỏ rực tỏa ra ánh lam yêu dã, cái bóng dưới chân đột ngột kéo dài, tóm chặt lấy Marshadow.

Marshadow: “...” Quá bẩn!

Thủ đoạn quá bỉ ổi!

“Ma hạ!” Bị đạp trúng bóng, Marshadow ngạo kiều quay đầu đi chỗ khác, ra vẻ 'muốn chém muốn giết tùy ngươi'.

Lục Dã gãi đầu, nhất thời cũng không biết giải quyết 'tên trộm từ trong bóng tối' này thế nào.

Tự ý xông vào dân trạch, cứ thế thả nó đi thì không thực tế lắm.

Mà không cho nó đi, thì cái 'Thử thách Cầu Vồng' kia cũng có độ nguy hiểm nhất định.

Lục Dã trầm ngâm một lát, vỗ tay nói: “Để nó xem chúng ta ăn

cơm xong rồi hẵng đi!" "Không hổ là cậu nha, ro-to!" Rotom Dex kinh ngạc nói.

"Bạn học Rotom, chế độ Dụng cụ thần bếp truyền thuyết." Lục Dã nhàn nhạt nói.

"Không thể hiểu nổi, ro-to! o(T⌒To)" Lục Dã đi vào phòng bếp, phẩy tay: "Trông chừng nó cho ta, Gengar!" "Ghos!" Gengar đấm đấm nắm tay nhỏ, bên cạnh là Sylveon trừng đôi mắt tròn xoe, Arcanine thì nhìn chằm chằm đầy đe dọa.

"Ma hạ..." Marshadow kêu to mình mắc bẫy.

Phía sau bồn nước dường như còn giấu một phát Aura Sphere...

Đây thực sự là phẩm cách mà một 'Người thử thách Cầu Vồng' nên có sao!

Bên tai ẩn ước vang lên tiếng lầm bầm của Thầy Lục, thần sắc Marshadow phức tạp.

"Thiên đường có lối ngươi không đi, nhà Thầy Lục ngươi lại xông vào..." Lục Dã cúi đầu nhìn Lông Vũ Cầu Vồng, hừ lạnh: "Chính là nhóc con ngươi, dẫn Marshadow tới đây phải không!?" Lông Vũ Cầu Vồng im hơi lặng tiếng, mờ mịt không chút ánh sáng.

"Ma hạ..." Marshadow thở dài một hơi thật sâu.

Chẳng lẽ thực sự là 【Lông Vũ Cầu Vồng】 nhìn lầm người?

Hay là... cọng lông vũ này thực sự đã bị đồng hóa rồi!

Nhìn Gengar bên cạnh một cái, Marshadow ánh mắt lộ ra vẻ kiên nghị.

Nó đã hạ quyết tâm, phải để Thầy Lục tham gia 'Thử thách Cầu Vồng'.

Đây chính là sự kiên trì của một người bảo vệ trong bóng tối, với

tư cách là một chiến sĩ.

Thời gian đã là sáu giờ tối.

Marshadow đang bị 'bắt làm tù binh' đứng ở góc tường tối tăm, lặng lẽ nhìn đại gia đình đang vui vẻ hòa thuận.

Lục Dã & Gengar: (￣~￣) Mùi mì Ramen thơm phức tỏa ra, Marshadow liếc nhìn miếng xá xíu bóng loáng, nước dùng đậm đà, không kìm được mà nuốt nước miếng.

Nó vốn không mấy hứng thú với thức ăn của con người...

Nhưng nước dùng mì này dường như được làm từ quả Berry... thật là quá sức quyến rũ!

Lục Dã và Gengar xì xụp ăn mì, Arcanine vùi đầu vào bát cơm, Sylveon đã nắm vững kỹ năng dùng dải lụa điều khiển đũa.

Còn Togepi, Blastoise, Sirfetch'd... tụi nó đều có tay, vả lại dùng đũa cực kỳ điêu luyện.

"Ma hạ..." Marshadow lặng lẽ quan sát.

Lục Dã liếc nhìn Marshadow đang đầy vẻ ủy khuất, đứng dậy bưng thêm một bát mì từ bếp ra, đưa cho Marshadow.

"Ma hạ?" Marshadow hơi sững sờ.

"Chuẩn bị cho nhóc đấy." Lục Dã nói, "Hỏi nhóc có ăn mì không, chẳng phải nhóc đã gật đầu rồi sao." "Ma hạ!" Marshadow ngạo nhiên quay đầu, không ăn thức ăn bố thí!

Lục Dã nhếch mép cười, lại đưa cho Marshadow một đôi đũa.

Marshadow: "..." Marshadow nhận lấy đũa: (￣~￣) Marshadow: (⊙_⊙) Marshadow: (๑´∀`๑) Rất nhanh, nó liền thu liễm thần sắc, đầy vẻ nghiêm túc. 『Có lẽ ngươi không phải người xấu.』 『Nhưng Lông Vũ Cầu Vồng ảm đạm, nhất định sẽ mang tới tai nạn, đây chính

là dự báo từ Ho-Oh!』 Bên tai Lục Dã vang lên tiếng tâm điện cảm ứng như của một cậu bé, nghe giọng điệu có vẻ khá già dặn.

"Vậy phải giải quyết thế nào?" Lục Dã tò mò hỏi.

"Tham gia thử thách Cầu Vồng." Marshadow nói.

Hay lắm, lại vòng vo về chỗ cũ!

Lục Dã xoa mi tâm, nói: "Nếu không tham gia thì sẽ thế nào?" "Nếu cục diện tiếp tục diễn biến, hoặc tai họa ập đến ——" Giọng điệu Marshadow thêm một phần nghiêm túc: "Ho-Oh đại nhân sẽ đích thân giáng lâm." Lục Dã ngẩn ra.

Nhiếp ảnh gia đích thân xuống sân?

"Cũng không phải là không thể nào..." Lục Dã vuốt cằm, lẩm bẩm: "Sự kiện ở Tháp Cháy năm đó, chính là do Ho-Oh đích thân ra tay." Ban đầu ngay cả Cây Khởi Nguyên còn bài trừ mình...

Ho-Oh mà thấy mình tham gia thử thách, e là một ngụm 「Thánh Hỏa」 thổi bay mình luôn mất.

Nhưng mà.

Ta đây là 「Aura Guardian」 được Cây Khởi Nguyên thế giới phong tặng —— chẳng lẽ còn cần Ho-Oh tới công nhận ta nữa sao?!

Lục Dã cứng giọng nói: "Nói đi, thử thách Cầu Vồng tham gia thế nào, ta nên làm gì." "Ma hạ?" Marshadow ngây người nửa ngày.

Ta nghe nhầm sao?

Sao hắn đột nhiên lại đổi ý rồi.

"Ma hạ!" Marshadow lắc đầu, nhìn về phía cọng Lông Vũ Cầu Vồng trong tay Lục Dã. 『Chúng ta cần nhanh chóng chạy tới vùng sông băng gần núi Coronet.』 『Ở đó có Thanh Sắc Chi Thạch, thông qua con đường thử thách và nhận được sự công nhận của Cầu Vồng,

là có thể gặp được Ho-Oh.』 Lục Dã ngẩn ra: “Không cần chạy tới Kanto sao?” “Ma hạ.” Marshadow gật đầu. 『Con đường thử thách ở mỗi khu vực không hoàn toàn giống nhau, tìm được Thanh Sắc Chi Thạch là được.』 Thầy Lục ngẩng đầu nhìn trời, bỗng thấy đẳng cấp của Ho-Oh lại tăng lên một bậc.

Ho-Oh luôn duy trì đẳng cấp rất cao, thậm chí có thể thấy bóng dáng nó ở khắp các khu vực.

Có điều Ho-Oh trong bản 《Special》 thì hơi mất phong độ, thậm chí bị con Delibird của Pryce đơn đả độc đấu hạ gục.

“Cũng không biết đây thuộc về loại nào nữa...” Lục Dã lẩm bẩm.

So với phó bản Giratina sắp tới, độ khó của phó bản 'thử thách Cầu Vồng' dường như nhỏ hơn một chút.

Thầy Lục nhìn về phía Marshadow đã bị bát mì Ramen mua chuộc, đang ôm bát mì ăn như rồng cuốn, rơi vào trầm tư.

Nhân cơ hội này tránh mặt Satoshi, cũng là một lựa chọn không tồi...

Thông qua 'thử thách Cầu Vồng', để Lông Vũ Cầu Vồng khôi phục hào quang, tương đương với việc có thêm một đồng tiền hồi sinh (?).

Lục Dã liếc nhìn đóa hoa Gracidea xinh đẹp trong bình, lông mày nhướng lên.

Phó bản Giratina độ khó quá lớn... mình đổi phó bản khác chắc là được chứ nhỉ!

“Cho nên.” Lục Dã nhìn về phía Marshadow, “Thời gian này, nhóc cứ ở nhà ta?” “Ma hạ!” Marshadow gật đầu đầy vẻ đại nghĩa lẫm nhiên.

Phải canh chừng người thử thách mới được!

Lục Dã: "..." Nhóc rõ ràng là muốn ở nhà ta ăn chực uống chực thì có!

Có điều ngay cả giám khảo Marshadow cũng bị mình mua chuộc rồi... thử thách Cầu Vồng này chẳng phải là dễ như trở bàn tay sao?!

Thầy Lục nhếch mép cười.

Mở Group Chat, xác nhận động hướng của Satoshi.

"Tớ định hướng ngài Volkner phát động khiêu chiến một lần nữa!" Satoshi nói.

"Rất tốt." Lục Dã mỉm cười nói, "Tiếp tục cố gắng nhé, Satoshi!" Satoshi toét miệng cười, gật đầu mạnh mẽ.

Cách lần khiêu chiến tiếp theo còn một tuần nữa.

Cậu định nhân thời gian này ra ngoài lịch luyện... có lẽ sẽ có thu hoạch gì đó.

"Tổng cảm thấy Thầy Lục hôm nay rất thân thiện nha." Erika mỉm cười nói.

"Em cũng thấy thế." Bea phụ họa theo.

Lục Dã ngẩn ra.

Là gọi Thái Đậu sao?

Hay là Bea?

À, Bea là đồ đệ của mình ở Galar, vậy chắc là gọi Thái Đậu không sai rồi.

Cùng lúc đó, Lucian nhắn riêng cho Thầy Lục: "Flint muốn vào Group Chat... cần tôi kéo anh ta vào không?" "Đương nhiên là hoan nghênh." Lục Dã sảng khoái nói.

Trong sổ tay nhỏ vẫn còn ghi tên Flint đây... vào nhóm cũng tiện

giao lưu một chút!

Lucian khẽ gật đầu, đẩy gọng kính, nghĩ tới hiện tượng vết nứt Không - Thời Gian đang hoạt động mạnh gần đây.

“Thật muốn nghỉ hưu quá...” Lucian nhìn ra cửa sổ, lẩm bẩm: “Để Cynthia đi điều tra đi...” Mặt khác.

Lục Dã nhìn quanh hai bên, bóng của mình lại kéo dài ra hai luồng, một trái một phải là nơi cư ngụ của Marshadow và Gengar.

Đám 'Sứ giả Thế thân' kỳ quái lại tăng lên rồi!

“Vậy thì ngày mai xuất phát thôi.” Lục Dã nói.

“Ma hạ!” Marshadow nghiêm túc gật đầu.

“Ghos ~! (๑`▽´๑)۶” Gengar vẫy nắm tay nhỏ.

Thử thách Cầu Vồng, Gengar ta tới đây!

Ngày 21 tháng 4, thứ tư.

Một ngày xuân đầy nắng, không một chút gợn mây, bầu trời xanh ngắt như được gột rửa.

Tầm mắt vượt qua những bãi cỏ thấp, nhìn thấy mặt nước lấp lánh của hồ Verity.

Một đàn Staravia vỗ cánh bay qua, một con Gastrodon hoang dã đang uống nước.

Chương 491

Cảnh sắc lùi nhanh về phía sau, sau một đoạn hầm ngắn, phong cảnh tươi sáng lại chiếm trọn tầm mắt.

Lục Dã ngồi trên tàu điện, chống khuỷu tay lên bệ cửa, đeo một chiếc tai nghe màu trắng, nghiêng mặt nhìn ra ngoài cửa sổ xe.

Bên tai truyền đến tiếng gọi của Cynthia.

"Cho nên, gần đây anh định đi du lịch ở thành phố Eterna?" Cynthia hỏi.

"Cũng tình cờ đi qua đó thôi." Lục Dã nói, "Định đi ngắm cảnh núi Coronet một chút." "Chẳng báo trước với em một tiếng." "Xin lỗi nhé." Lục Dã nghiêng đầu nhìn Marshadow vừa hiện thân từ trong bóng tối, "Vì đây là ý định đột xuất thôi." "Một chuyến du lịch nói đi là đi sao?" Cynthia có chút bất lực.

"Cũng có thể hiểu như vậy." Lục Dã cười hỏi, "Gần đây em vẫn phải làm việc sao?" Cynthia vén mái tóc vàng như sóng biển ra sau tai, suy nghĩ một lát, khẽ nói: "Chủ yếu là kiểm tra hiện tượng vết nứt Không - Thời Gian đang hoạt động... cho nên, có lẽ còn cần về thị trấn Celestic một chuyến để thỉnh giáo bà nội." "Thay anh gửi lời hỏi thăm bà nhé." "Tất nhiên rồi." Cynthia mỉm cười.

Kế đó, cô dừng lại một chút rồi nói: "Chuyến tàu xuất phát từ thị trấn Sandgem đó sẽ dừng ở thị trấn Floaroma trên đường đi, ở đó có biển hoa và cánh đồng cỏ rất nổi tiếng." "Anh cũng định ghé qua thị trấn Floaroma một chuyến." Lục Dã nói, "Chắc là có thể thu hoạch được loại mật ong (Honey) chất lượng tốt." Ra ngoài thu thập các loại nguyên liệu quý giá, đây là phẩm chất quan trọng của một Huấn luyện viên (gạch đi)...

Đầu bếp.

“Ngoài mật ong ra.” Cynthia mỉm cười nói, “Vật biểu tượng của thị trấn Floaroma chính là hoa Gracidea.” “Nghe nói đó là Pokémon huyền thoại Shaymin, đã khiến vùng đất hoang vu của thị trấn Floaroma trở nên màu mỡ xanh tươi... cả cánh đồng cỏ nở rộ những đóa hoa đủ màu sắc.

Người dân địa phương cầu nguyện và cảm tạ sự ban ơn của tự nhiên.” Cynthia dùng giọng kể chuyện, thong dong nói: “Người có lòng cảm ân sẽ thu hoạch được đóa hoa Gracidea biểu tượng cho sự 'cảm ơn' trên cánh đồng đó.” “May mà có em nhắc nhở.” Lục Dã hít sâu một hơi nói.

“Hửm?” “Anh định đi đường vòng, không qua thị trấn Floaroma nữa.” “...” Cynthia chống tay lên cằm.

“Đợi sau khi về, anh sẽ giải thích với em sau.” Lục Dã liếc nhìn bên cạnh, Marshadow và Gengar đang đẩy qua đẩy lại má nhau, thịt trên mặt dính thành một cục.

“Gengar tụi nó sắp đánh nhau tới nơi rồi.” “Không thành vấn đề.” Cynthia có thể tưởng tượng ra hình ảnh đó, mỉm cười nói.

Ấn nút tắt bluetooth bên tai, Lục Dã nhìn quanh, chỉ có một cặp vợ chồng già đang tựa vào nhau ngủ gà ngủ gật, không rảnh để ý bên này.

Thầy Lục vội vàng ấn đầu hai con 'Pokémon bóng tối' xuống.

Cứ thế này mãi, cảm giác sắp diễn ra đại chiến 'Sứ giả Thế thân' giữa 【Quyền Phục Kích (Shadow Punch) VS Thất Tinh Đoạt Hồn Cước】 rồi!

“Ma hạ!” Marshadow phân trần.

Với tư cách là giám khảo thử thách, ta phải ở trong cái bóng gần hắn nhất!

“Ghos!” Gengar chống hai cái tay ngắn ngủn ngang hông.

Muốn chiếm vị trí độc quyền của ta ư, đừng có mơ!

Ngay lập tức, Gengar nhảy vào bóng của Thầy Lục với tư thế nhảy cầu hoàn hảo.

Marshadow hơi ngẩn người, trong khoảnh khắc này cảm thấy tự thẹn không bằng, rồi vội vàng lắc đầu mạnh mẽ.

“Ma hạ!” Marshadow nhìn quanh, chui tọt vào cái bóng dưới chỗ ngồi của Lục Dã.

Lục Dã: “...” Tao nên ở dưới gầm xe, chứ không nên ở trong xe!

Tàu điện kiểu cũ xóc nảy một hồi, tiếng thông báo dịu dàng vang lên.

“Phía trước là ga thị trấn Floaroma.” Bên ngoài cửa sổ là một cánh đồng hoa rực rỡ, các Pokémon hệ Cỏ như Budew, Cherrim đang cư ngụ ở đó.

Lục Dã không định xuống xe.

Anh đặc biệt để 【Hoa Gracidea】 ở nhà không mang theo... chính là để tránh việc phát sinh thêm rắc rối trong lúc đang làm 'thử thách Cầu Vồng'.

Dù sao 【Hoa Gracidea】 cũng là vật phẩm mấu chốt, phải giữ kẽ một chút.

Cặp vợ chồng già run rẩy đứng dậy, chống gậy đi về phía sân ga.

Lục Dã nhìn ra sân ga, không thấy nhân viên đường sắt đâu.

Thế là liền để Gengar lên đỡ họ một tay.

Tàu điện sắp khởi hành.

Qua cửa sổ xe, có thể thấy ông lão đang gật đầu cảm ơn Gengar.

Gengar cười híp mắt nhe răng, ngại ngùng gãi đầu.

Lục Dã chống tay lên bệ cửa, tâm trạng cũng tốt lên theo, cúi đầu nhìn xuống đúng lúc chạm phải đôi mắt u ám của Marshadow.

Thầy Lục: "Nhìn cái gì?" Marshadow: "Ma hạ." (Ta nghi ngờ ngươi đang cố ý lấy điểm ấn tượng với giám khảo.) Lục Dã 'hứ' một tiếng, lười biếng nói: "Tùy nhóc muốn nghĩ sao thì nghĩ." Ho-Oh tới làm giám khảo cho ta thì còn tạm được.

Huống hồ, 'thử thách Cầu Vồng' không vượt qua được cũng chẳng sao, chỉ cần né được Giratina là được.

Lúc Gengar quay lại, trong tay có thêm một giỏ hoa.

Biểu tượng của 'cảm ơn' và 'thiện ý', đặc sản của thị trấn Floaroma —— hoa Gracidea.

Lục Dã: "..." "Ma hạ?" Marshadow nhìn vị Huấn luyện viên đang lộ vẻ khó xử này, khó hiểu nghiêng đầu.

"Hơi...

đau dạ dày chút." Lục Dã khô khan nói.

Chẳng lẽ hoa Gracidea ở thị trấn Floaroma phổ biến đến thế sao... tiện tay là có thể đem tặng người khác?

Gengar ngắm nghía giỏ hoa đan tinh xảo, lại từ cái túi không gian bốn chiều lấy ra bình hoa mang từ nhà đi.

So sánh hai bó 【Hoa Gracidea】 một hồi, dường như bó trong bình vẫn tươi tắn hơn một chút.

"Ghos!" Gengar nhe răng cười, đưa bình hoa cho Thầy Lục.

Những đóa hoa Gracidea còn đọng sương sớm, vừa mềm mại vừa rực rỡ. 『Nó đang bày tỏ lòng cảm ơn với ngươi đấy.』 Marshadow nói.

Lục Dã: "..." Vô cùng cảm động.

Nhưng tại sao nhóc lại mang cả 【Hoa Gracidea】 ở nhà theo hả! (‘□′) Thầy Lục bất lực nhận lấy bình hoa, đặt lên chiếc bàn nhỏ trước ghế ngồi tàu điện, chống cằm nói: "Vậy là chúng ta cứ đi thẳng tới núi Coronet là được phải không?" 『Đúng vậy.』 Marshadow nghiêm túc nói. 『Thử thách Cầu Vồng là phương pháp tốt nhất để đưa mọi thứ trở lại quỹ đạo.』 Trở lại quỹ đạo...

Trong đầu Lục Dã không kìm được hiện lên hình ảnh song long Không - Thời Gian bạo động trên bầu trời thị trấn Alamos.

Vì sự thức tỉnh của Arceus đang đến gần, dẫn đến bộ ba phim điện ảnh của vùng Sinnoh. 'Trở lại quỹ đạo', quả thực là phương án giải quyết hoàn hảo nhất cho chuỗi sự kiện này.

Thầy Lục rơi vào trầm tư.

Mình nhớ khởi đầu của phim điện ảnh 《Giratina và Đóa Hoa Bầu Trời》 chính là do Dialga xâm phạm lãnh địa của Giratina, và dùng 「Tiếng Gầm Thời Gian」 khiến Giratina không thể thoát khỏi Thế Giới Ngược, từ đó gây ra sự bạo động của Giratina, và dẫn đến những hiểu lầm phía sau.

Tuy nhiên, điều Thầy Lục lo lắng là, cốt truyện sẽ vì sự xuất hiện của mình mà phát sinh những biến hóa vi diệu.

"Ít nhất thì Giratina vẫn dễ nói chuyện hơn hai con rồng ngốc kia." Lục Dã thầm nghĩ: "Nếu thực sự phải đánh nhau, cứ lừa Giratina trước rồi tính tiếp!" Đoàn tàu lại lững thững chuyển động, cách ga cuối còn khoảng bốn năm tiếng nữa.

Chiếc bàn nhỏ trước mặt Thầy Lục, hai hàng ghế đối diện luôn chỉ có một mình anh.

Do đó, anh thả Sylveon và Togepi ra khỏi PokéBall.

Một bên vuốt ve bộ lông trắng muốt trên lưng Sylveon, một bên quan sát Togepi chơi game.

“Kha kỷ đô y ~ (ノ゜▽゜)ノ” Togepi cầm máy chơi game, màn hình hiển thị hình ảnh của Togekiss.

“Ồ, hôm nay là Togekiss chơi cùng nhóc sao.” Lục Dã ngạc nhiên nói.

“Ba khắc! (ㅍ◡ㅍ)✧” Togekiss dùng hai cái cánh thao tác tay cầm, hình ảnh trông khá hài hước.

Chuyện này cũng bình thường...

Togekiss của Gold còn có thể dùng gậy bi-a để đánh bi-a cơ mà.

Quan sát một lát, hôm nay Togepi dường như vận khí không tốt, trong trò chơi đua xe bắn vật phẩm liên tục bị Togekiss vượt qua.

Lục Dã cảm thán một tiếng, quay đầu đi, lướt Group Chat, thầm nghĩ: “Chắc là... không liên quan gì đến mình đâu.” Trong Group Chat, Gold than vãn: “Togekiss cứ chiếm lấy máy chơi game suốt, không cho tớ chơi!” “Dù sao thì nó cũng có tính cách y hệt cậu mà.” Silver nhàn nhạt nói.

Gold hận đến nghiến răng.

Đáng ghét... không có cách nào phản bác được!

Lucian hôm nay hiếm khi được nghỉ phép, đang ru rú trong thư viện thành phố Canalave đọc sách, thậm chí còn rảnh rỗi tám chuyện trong nhóm.

“@Thầy Lục, tôi tìm được vài bài báo về cổ tự khu vực khá thú vị, có cần tôi gửi cho cậu không?” Lucian đẩy gọng kính nói.

Steven tiên phong phát biểu, mỉm cười nói: “Làm ơn cho tôi một bản nữa... tôi cũng khá hứng thú.” Wallace cười nói: “Chắc chắn là lại

chạy đi khai quật khảo cổ ở đâu đó gặp khó khăn rồi chứ gì!" Steven gửi một biểu tượng cảm xúc, xác nhận đúng là như vậy.

Lorelei quan sát cặp đôi mỹ nam được công chúng công nhận này, không khỏi nở nụ cười đầy ẩn ý.

Tứ đại thiên vương hệ Lửa Flint vừa mới gia nhập nhóm, oang oang nói: "Hôm nay ta dắt Satoshi đi tu hành, có ai đi cùng không!" "Tu hành?" Maylene tỏ vẻ nghi vấn.

"Chính là đi núi Coronet lịch luyện thôi mà." Flint hắc hắc cười, "Pokémon hoang dã ở đó thực lực khá mạnh, là nơi tu hành tốt nhất!" Đối với tính cách hấp tấp của Satoshi, Flint rất có thiện cảm.

Ngoài ra, Satoshi là chìa khóa khiến Volkner lấy lại ý chí chiến đấu, đây cũng chính là nguyên nhân Flint chủ động dẫn dắt Satoshi tu hành.

Huấn luyện viên (×) Kẻ cày cấp (√) Blue Oak gật đầu nói: "Đúng vậy, núi Coronet có địa vị tương đương với núi Silver ở Kanto vậy." Ánh mắt Satoshi rực cháy: "Tớ định đợi sau khi tu hành kết thúc, sẽ lại hướng thủ lĩnh Volkner phát động khiêu chiến!" Lt.

Surge tặc lưỡi: "Satoshi bảo bảo, nhóc quả nhiên vẫn thua gã đó sao?" "À, đã dốc toàn lực rồi, thua cũng không có gì hối tiếc." Satoshi gãi má cười nói.

Lt.

Surge xoa cằm, thần sắc có chút khó hiểu.

Không hợp lý nha...

Vậy lúc Satoshi bảo bảo đánh Gym Vermilion của ta, sao lại hung hãn thế nhỉ?

Thầy Lục nhìn chằm chằm vào khung đối thoại, thấy Satoshi sắp

đến núi Coronet, không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh.

Vãi chưởng!

"Cậu, hai người ngồi chuyến tàu nào?" Thầy Lục đứng trên sân ga, nhìn bảng chỉ dẫn sắp chuyển tàu, run giọng hỏi.

"Là chuyến tàu chuyển tiếp qua thị trấn Floaroma, trên đường đi có thể đi ngang qua cánh đồng hoa Gracidea đấy." Satoshi nói.

Lục Dã: "..." Marshadow và Gengar thò đầu ra từ trong bóng tối, nhìn về phía khuôn mặt góc cạnh vẫn đẹp trai của Thầy Lục.

"Ma hạ?" (Hắn trông có vẻ tâm tình không tốt lắm?) "Ghos! (￣▽￣)~*" (Đau dạ dày, bệnh cũ thôi mà ~) Thần sắc Thầy Lục hơi phức tạp.

Chẳng lẽ... thực sự phải đi du lịch cùng Satoshi sao?

"Cùng đường đi tới núi Coronet rồi tách ra, chắc là không có vấn đề gì đâu." Lục Dã tự trấn an mình: "Dù sao Satoshi bây giờ vẫn chưa gặp Shaymin, nghĩa là cốt truyện vẫn chưa bắt đầu... có lẽ là mình quá căng thẳng rồi..." Tầm mắt rơi vào tiểu nhân màu tối đang trốn trong bóng tối, Lục Dã chợt nghĩ ra điều gì đó, hỏi: "Marshadow." "Ma hạ?" Đốm lửa trong mắt Marshadow nhảy múa.

"Chiêu Shadow Steal của nhóc, có thể trộm Kim Châu từ Pokémon hoang dã rồi đem bán lấy tiền không?" Marshadow: "..." Đánh chết ta cũng không tin, tên này lại trở thành 「Dũng sĩ Cầu Vồng」 được! ...

Sinnoh, hồ Valor.

Xuất phát từ thành phố Sunyshore, nhóm Satoshi đang tiến về phía núi Coronet.

Hôm nay sẽ có hành trình như thế nào đang chờ đón cậu đây?

"Pika?" Tai Pikachu khẽ lay động, đứng trên vai Satoshi, kỳ quái

quay đầu lại.

“Sao vậy, Pikachu?” Satoshi hỏi.

“Pika.” Pikachu lắc đầu.

“Chắc là không đợi được nữa, muốn đại triển quyền cước trong trận đấu hoang dã rồi!” Flint vung nắm đấm vào không khí, rồi cười oang oang nói: “Đúng rồi, gần đây chính là hồ Valor rồi, có thể chuyển tàu ở đó.” “Không vấn đề gì!” Satoshi nói.

Trong cõi u minh, một luồng gợn sóng từ thế giới hư ảo lan tỏa ra, Satoshi và Flint cùng lúc sững sờ.

“Tổng cảm thấy, có chút kỳ quái nha.” Satoshi gãi đầu nói.

“Cẩn thận một chút, Satoshi.” Flint thu lại nụ cười, thần sắc nghiêm túc.

“Tiếp theo ta sắp nói với nhóc, là về truyền thuyết ngôi hồ thứ tư của vùng Sinnoh.” “Ngôi hồ thứ tư!” Satoshi trợn tròn mắt, “Sinnoh chẳng phải chỉ có ba ngôi hồ thôi sao.” “Ta cũng là nghe tên Lucian đó nhắc tới.” Flint bĩu môi, nhíu mày nói, “Ở gần hồ Valor, có một ngôi hồ 'không tồn tại'.” “Ngôi hồ đó được mọi người gọi là 'Suối Tiễn Biệt' (Sendoff Spring), là lối thông tới mặt sau của thế giới, Thế Giới Ngược.” Flint trầm giọng nói: “Vì vậy, ở hiện thế rất khó thấy Suối Tiễn Biệt xuất hiện... trừ phi...” “Trừ phi cái gì?” “Trừ phi là cái gã khổng lồ trong truyền thuyết kia.” Flint cau mày, thấp giọng nói: “Sắp có biến động lớn rồi...” ...

Sinnoh, Suối Tiễn Biệt.

Chương 492

Mặt hồ trong vắt, hai bên bờ trôi lơ lửng màn sương mù mờ ảo, giống như một thế giới không tồn tại trong hiện thực.

Một chú nhím nhỏ màu xanh lá dễ thương, gạt những bụi cỏ lau cao vút sang bên, lo lắng sợ hãi nhìn quanh tứ phía.

"Min..." Mau rời khỏi chỗ này thôi?

Chỗ này nguy hiểm lắm nha!

Shaymin chậm chạp bò về phía trước, thân hình đang cuộn tròn bỗng nhiên duỗi ra, đôi mắt đen lánh tỏa sáng.

Gạt bụi lau sậy sang, một hồ nước trong vắt hiện ra trước mắt.

Shaymin không đợi được nữa mà tiến lên, nhấp một ngụm nước hồ phẳng lặng như gương kia.

Vào khoảnh khắc nó chạm vào mặt hồ, cả mặt hồ gợn sóng, từ trung tâm lan tỏa ra từng tầng từng tầng.

"Min!" Shaymin sợ hãi thu mình lại.

Cùng lúc đó.

Bầu trời bị xé toạc một vết nứt, Dialga màu xanh kim cương từ bên trong bay ra, 「Tiếng Gầm Thời Gian」 khủng khiếp khiến vô số cỏ cây khô héo, nhưng mặt hồ vẫn không có bất kỳ gợn sóng nào.

"Hống!!" Vừa rời khỏi thị trấn Alamos, lội qua dòng sông thời gian dài tới một tháng, Dialga vừa chửi thề vừa chui ra từ vết nứt Không - Thời Gian.

Cái tên thanh niên kia thật là chơi không đẹp chút nào!

Dùng cả Xích Đỏ (Red Chain) để đánh lén!

Lần tới mà còn gặp lại hắn... thôi bỏ đi, tốt nhất là đừng gặp lại nữa.

Dialga lắc lắc đầu, nhìn về phía hồ nước phẳng lặng như gương kia, dường như nhận ra một chút dị dạng, cúi đầu quan sát.

Trong nháy mắt.

Giữa hồ nước như một vòng xoáy vặn xoắn thành một lối ra khổng lồ.

Một con rồng lớn loại Dragon, màu bạch kim, vỗ đôi cánh gai đen đỏ (Dual Wingbeat), có sáu chân, đột nhiên lao ra từ đường hầm, ngoạm chặt lấy cổ Dialga, kéo nó vào Thế Giới Ngược!

"Hống!!" Tiếng gầm của Dialga chỉ phát ra được một khoảnh khắc, đường hầm tỏa ra ánh sáng bóng tối yêu dã, rồi lập tức khép lại.

Mặt hồ Suối Tiễn Biệt khôi phục bình tĩnh, trong vắt như gương.

"Min..." Shaymin sợ hãi lùi lại phía sau, nhanh chóng chạy trốn khỏi Suối Tiễn Biệt.

Đáng sợ quá đi, Min phải rời khỏi đây mới được! ...

Thế Giới Ngược.

Đây là mặt sau của thế giới, là nơi Giratina cư ngụ.

Nhìn từ bên ngoài, thế giới này không khác gì hiện thực, chỉ là trọng lực bị đảo lộn, giống như những con đường chạy trên bầu trời trong phim 《Inception》.

Vô số bong bóng (Bubble) bay lơ lửng trong Thế Giới Ngược, khi bong bóng vỡ tan, hiện thực cũng sẽ bị ảnh hưởng.

Nếu quan sát kỹ, còn có thể thấy Thầy Lục đang đi bộ trên 'mặt gương', dưới chân giấu các thiết bị điện, đồ uống, đồ ăn vặt...

Dường như có vài phần cảm giác kinh dị như phim ảnh.

"Hống!!" Bị kéo vào Thế Giới Ngược, Dialga không kịp quan sát, phát động tấn công Giratina.

Tuy nhiên, Giratina ở Thế Giới Ngược đang ở dạng Nguyên Thủy (Origin Forme) liên tục lượn lờ, sáu cái cánh dạng dải lụa như bóng ma bay lơ lửng sau lưng.

Ngay lập tức, Giratina vươn bốn cái gai vàng, khóa chặt Dialga!

"Hống!!" Dialga há to miệng, 「Tiếng Gầm Thời Gian」 trút xuống.

Đôi mắt Giratina chảy tràn ánh sáng đỏ rực, nhẹ nhàng né tránh, tựa như sinh vật phù du lao nhanh về phía Dialga.

Sự va chạm giữa Thời gian và Phản vật chất khiến vô số bong bóng vỡ vụn.

Shaymin ở hiện thế cũng bị luồng khí lãng vượt mức bình thường này hất văng, cơ thể xanh mướt tỏa ra ánh sáng rực rỡ —— Seed Flare!

Giratina khống chế lối ra vào của Suối Tiễn Biệt, nhưng Seed Flare lại có thể mở ra đường hầm của Suối Tiễn Biệt.

Trong chớp mắt, Suối Tiễn Biệt lại dấy lên vòng xoáy.

Lối thoát khỏi Thế Giới Ngược mở ra, Dialga cấp tốc bay về phía lối ra, Giratina đuổi theo không rời.

Khoảnh khắc tiếp theo, Dialga quay đầu bộc phát tiếng gầm, Giratina đang ở trong sự chấn động thời gian, thời gian xung quanh nó liên tục lặp lại.

Đường hầm đóng lại.

Với tư cách là chủ nhân của Thế Giới Ngược, Giratina lại bị giới

hạn bởi 「Tiếng Gầm Thời Gian」, không thể tự mình thoát khỏi Thế Giới Ngược.

Nó đành trơ mắt nhìn Dialga rời đi.

Giratina lượn lờ trong Thế Giới Ngược, ánh mắt thâm thúy hướng về phía con Shaymin đang không ngừng chạy trốn kia.

Sau đó, Giratina vỗ đôi cánh bóng ma, bám theo Shaymin ở hiện thế, từ từ di chuyển... ...

"Tiền bối Flint, anh có nghe thấy tiếng động gì không?" Satoshi hỏi.

"Có sao, chắc là nhóc nghe nhầm rồi." Flint lớn tiếng nói.

"Chẳng lẽ." Sắc mặt Satoshi thay đổi, "Là con Giratina đó!?" "Này." Flint liếc xéo Satoshi, "Nhóc tưởng Pokémon Huyền Thoại là thứ nhóc muốn gặp là gặp được sao?" "Ách..." Satoshi gãi gãi má, định nói lại thôi.

Bụi cỏ đột nhiên sột soạt, một chú nhím cỏ nhỏ nhắn nhanh chóng lao ra.

Nó đâm sầm vào Satoshi, choáng váng ngã lăn ra đất.

Đợi nhìn rõ hình dáng của Pokémon đó, Flint kinh ngạc vô cùng.

"Cái, cái này." Flint nói không nên lời, "Cái này không lẽ là Shaymin sao!" "Shaymin?" Satoshi ngơ ngác.

"Pokémon ảo ảnh đó!

Loại cực kỳ hiếm (Ultra Rare) đó!" Flint gào lên.

Satoshi bế chú Shaymin đang nằm gục lên, ánh mắt kiên định: "Phải đưa nó tới Trung tâm Pokémon trước đã!" Flint vẻ mặt cổ quái.

Một con Pokémon ảo ảnh đột nhiên từ bụi cỏ lao ra, đã đủ vô lý

rồi... lại còn tự đâm mình ngất xỉu, đúng là chuyện 'ôm cây đợi thỏ' phiên bản đời thực, chỉ thiếu nước tự dâng mình vào PokéBall nữa thôi.

Điều quan trọng hơn là.

Satoshi cư nhiên chẳng cảm thấy chút bất ngờ nào!

"Thật kỳ quái..." Flint suy tính: "Lát nữa kể cho Thầy Lục nghe, chắc chắn anh ấy cũng sẽ kinh ngạc giống mình cho xem." Nửa tiếng sau, dưới sự kiểm tra của Y tá Joy, Shaymin tỉnh lại, nhìn về phía Satoshi.

Trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người xung quanh, tiếng tâm điện cảm ứng của Shaymin vang lên.

"Phải đi tới đó mới được nha!" "Đó là chỗ nào?" Satoshi hỏi.

"Đó chính là đó nha!" Joy mỉm cười nói: "Nó chắc là đang chỉ cánh đồng hoa Gracidea rồi." "Tôi nghe nói Shaymin có tập tính di cư, mỗi năm đều sẽ tìm tới cánh đồng hoa gần núi Coronet, ở đó hội ngộ cùng tộc quần của mình." Satoshi hiểu ra.

Nhìn chú Shaymin đang làm bộ kiêu ngạo (Tsundere), Satoshi cười nói: "Vậy thì đưa nhóc tới đó nhé!" Flint xoa cằm: "Phải liên lạc với Thầy Lục trước đã..." Sau khi bàn bạc, Satoshi đăng một tấm ảnh Shaymin lên Group Chat, và kể lại đầu đuôi sự việc.

"Cho nên." Satoshi gãi đầu nói, "Nếu có bác sĩ Pokémon đi cùng thì chắc là sẽ tiện hơn chút nha." Brock, người luôn đáng tin cậy, cho biết mình có thể đến vùng Sinnoh, đồng thời cũng rất hứng thú với tập tính ăn uống của Shaymin.

"Shaymin trên đường đi không gặp chuyện gì chứ?" Yellow lo lắng nói.

"Không sao đâu." Flint cười oang oang, "Có ta và Thầy Lục ở đây

mà!" "Dù cho Giratina có tới, thì vẫn đủ sức đánh một trận!" Flint cứng giọng nói.

Thầy Lục: "..." Nhìn tấm ảnh trong Group Chat, Lục Dã nhìn sang Marshadow bên cạnh, trầm giọng nói: "Nơi chúng ta sắp tới, cũng là núi Coronet, không sai chứ." "Ma hạ!" Marshadow khẽ gật đầu.

"Thử thách Cầu Vồng, có thể dừng lại giữa chừng không?" Lục Dã hỏi.

"Ma hạ?" Marshadow gãi đầu.

Thầy Lục ngẩng đầu nhìn trời, có một nỗi mệt mỏi không tên.

Trốn không khỏi rồi... cả Thế Giới Ngược đều là địa bàn của Giratina.

Giải quyết xong phó bản này trước, cũng để Chị Đẹp đỡ tốn sức một chút.

Thầy Lục thở dài một hơi thật dài.

Cho nên rốt cuộc, thực chất là hai phó bản trùng lặp vào nhau sao.

Tại sao, tại sao lại như vậy chứ...

Màn đêm buông xuống, thành phố Eterna cổ kính chìm trong màn sương mù mờ ảo.

Lục Dã bước xuống khỏi trạm xe cũ kỹ, chuẩn bị hội quân với nhóm Satoshi.

Trong lòng anh lúc này có chút phức tạp.

Hai cái 'phó bản' quy mô lớn này chồng lên nhau... không biết mình có trụ vững nổi không đây. 'Ma hạ!' Marshadow đứng trong bóng tối dưới ngọn đèn đường, chỉ tay về phía biển hiệu của một nhà hàng. 'Chính là nhà hàng đó.' Lục Dã gật đầu, nhìn sang Gengar đang ôm túi khoai tây chiên, hỏi: 'Lát nữa có ăn nổi nữa không đấy?' 'Ghos!'

Gengar thè lưỡi liếm sạch vụn khoai trên má, cười hì hì.

Ai cũng biết, dạ dày ăn vặt và dạ dày ăn chính là hai cái hoàn toàn khác nhau! 'Chúng tớ sắp tới thành phố Eterna rồi!' Satoshi nhắn trong nhóm chat. 'Sớm nhất thì mai tôi mới tới đó được.' Takeshi nheo mắt nói: 'Ngoài ra, Shaymin có khả năng thanh lọc không khí, nhưng tốt nhất đừng để nó hít quá nhiều chất độc hại.' 'Biểu tượng của sự cảm ơn, Pokémon huyền ảo à.' Lucian đẩy gọng kính, cảm thán: 'Có lẽ đó là hiện thân của sự biết ơn tự nhiên của con người.' Yellow, người nhận được sự chúc phúc của rừng Viridian, cũng khẽ gật đầu đồng tình.

Lục lão sư ngẩng đầu nhìn trời.

Quả nhiên, cái gì đến cũng phải đối mặt thôi... nhưng cái năng lượng 'thanh lọc không khí' này đúng là hữu dụng bất ngờ.

Nếu mình 'không làm người' một chút, có khi còn dùng Shaymin làm máy lọc không khí gia đình được ấy chứ... 'Khụ!' Lục lão sư, người đã từ bỏ ý định bảo Marshadow đi 'thu thuế' kim châu, lắc đầu lẩm bẩm: 'Mình là dũng giả tham gia Thử Thách Đỏ, sao có thể làm mấy chuyện tiểu nhân như thế được!' Marshadow: '...' Cái tên này nói chuyện chẳng có tí sức thuyết phục nào cả!

Ngoại ô thành phố Eterna, Satoshi và Flint đang vội vã lên đường.

Shaymin nằm trên đầu Satoshi bắt đầu dùng thần giao cách cảm: 'Phải nhanh chóng tới đó mới được!' 'Phải liên lạc với Thầy Lục đã.' Flint giải thích: 'Có anh ấy ở đó mới đảm bảo an toàn cho nhóc được.' Flint tuy bình thường hơi 'vô tri' nhưng cũng lờ mờ nhận ra chuyến đi này không đơn giản.

Suối Tiễn Biệt truyền thuyết xuất hiện dị thường, lại thêm con Pokémon huyền ảo Shaymin đột nhiên xuất hiện này nữa.

Shaymin quay mặt đi, lý nhí: 'Thôi được rồi, để Min đi cùng các người!' 'Cái nhóc này.' Satoshi nói: 'Đúng là tính tình đại tiểu thư mà.' 'Min có nói sai gì đâu chứ~' Shaymin phồng má, những cái gai màu cỏ dựng đứng lên. 'Được rồi.' Flint giảng hòa, mắt sáng lên: 'Nhà hàng kia rồi!' Trong nhà hàng, Lục Dã đã thấy Shaymin đang nằm trên đầu Satoshi.

Để trốn tránh Giratina, có vẻ nó đã kiệt sức nên đang ngủ thiếp đi.

Shaymin như một con nhím nhỏ, nằm im lìm, hai bên thân nở những bông hoa màu hồng nhạt, lớp lông xanh mướt như cỏ non bao phủ cơ thể, bốn cái chân ngắn trắng muốt như tuyết đầu mùa. 'Lúc ngủ trông nó cũng ngoan đấy chứ.' Satoshi nói. 'Nhóc này ngang bướng lắm.' Flint vò đầu: 'Bản đại gia chưa bao giờ phải chăm trẻ con...

đúng là rắc rối.' Lục Dã nhớ lại tính cách Tsundere của Shaymin trong bản điện ảnh, chỉ biết cười trừ.

Hồi đó Sylveon cũng y hệt thế này... nên Lục lão sư cũng không thấy khó chịu lắm với tính khí của Shaymin.

Gengar và Marshadow nấp trong bóng của anh, tò mò thò đầu ra nhìn con nhím nhỏ. 'Ma hạ...' Marshadow nhận thấy một luồng khí tức không bình thường trên người Shaymin, đôi lông mày nhỏ nhíu lại.

Hy vọng 'Thử Thách Đỏ' sẽ không xảy ra sự cố gì. 'Ghos!' Gengar thấy mấy bông hoa trên người Shaymin quen quen, sực nhớ tới lẵng hoa nhận được sáng nay.

Nó lục lọi trong bóng tối rồi đưa lẵng hoa và bình hoa cho Lục lão sư.

Lục Dã: '...' Cái này bắt mình chọn sao?

Ngươi quên mất đây là lẵng hoa Gracidea hay là bình hoa phần

thưởng từ hệ thống rồi hả?!

Như một chiếc chìa khóa định mệnh được mở ra.

Con nhím nhỏ đang ngủ say khẽ khịt mũi, lộ ra nụ cười ngọt ngào, lớp cỏ trên lưng giãn ra.

Biểu tượng của sự 'cảm ơn' - hoa Gracidea khiến không khí lan tỏa một mùi hương thanh khiết, cơ thể Shaymin tỏa ra ánh sáng trắng xóa. 'Ánh sáng tiến hóa?' Satoshi và Flint đồng thanh hô lên. 'Tít tít...

Chương 493

Shaymin gặp được hoa Gracidea sẽ chuyển sang dạng Thiên Không (Sky Forme), đây là tư liệu ghi chép trong lịch sử thị trấn Floaroma, lặc thác!' Rotom Dex thông báo.

Ánh sáng tan đi, Shaymin mở mắt, thần thái trở nên dũng cảm và hoạt bát.

Nó từ một con nhím nhỏ biến thành một chú hươu con, hai bên đầu mọc ra đôi cánh trắng, lông cổ màu đỏ tung bay. 'Min sẽ đưa các bạn đến cánh đồng hoa!' Shaymin dạng Thiên Không dõng dạc nói.

Satoshi ngơ ngác một lát rồi gãi đầu: 'Cứ như biến thành người khác ấy nhỉ.' 'Cảm giác hoạt bát hơn hẳn.' Flint nhận xét. 'Min lúc nào chẳng thế này!' Shaymin kiêu ngạo ngẩng cao đầu. 'Mà nói đi cũng phải nói lại.' Flint quay sang Lục lão sư, kinh ngạc hỏi: 'Tại sao Thầy Lục lại mang theo hoa Gracidea bên mình... mà lại còn hẳn hai bó?' Lục lão sư không muốn nhắc tới nỗi đau này, khẽ thở dài: 'Nói ra thì dài dòng lắm.' 'Cánh đồng hoa Gracidea... xem vị trí thì... là ở gần núi Coronet!' Satoshi nhìn bản đồ, nắm đấm quyết tâm: 'Hay lắm!

Sau khi đưa Shaymin về nhà, chúng ta sẽ luyện tập ở núi Coronet luôn!' 'Satoshi hơi ngốc xít nhỉ?' Shaymin bay lượn trên không trung, cười khúc khích. 'Này, đứa ngốc là nhóc mới đúng!' Satoshi cãi lại. 'Pika...' Pikachu khoanh tay thở dài, rồi chợt khựng lại: 'Pika?' Lục Dã thừa cơ bế xóc Pikachu lên, dùng đôi găng tay cách điện xoa lấy xoa để cái đầu nhỏ của nó.

Đã muốn nựng con chuột điện này lâu lắm rồi!

Cuối cùng cũng tóm được cơ hội!

Pikachu chớp chớp mắt, kỳ lạ là không dùng Thunderbolt mà lại

lim dim tận hưởng: 'Pika...' Lục Dã vừa nựng chuột vừa nói: 'Chúng ta nên xuất phát sớm đi, cắm trại dọc đường cũng được.' 'Sao phải vội thế?' Flint hỏi.

Vì sợ Giratina đuổi kịp chứ sao...

Lục Dã ho nhẹ: 'Vì tôi đến núi Coronet còn có việc khác nữa.' Hai người gật đầu hiểu ý.

Satoshi lấy điện thoại ra: 'Vậy tớ bảo Takeshi mai đợi chúng ta ở thị trấn dưới chân núi Coronet luôn!' 'Ơ kìa Pikachu, cậu sang chỗ Thầy Lục từ lúc nào thế?' 'Pika?' Pikachu vẫy vẫy tai, cố gắng dùng vẻ đáng yêu để lấp liếm. 'Phải nhanh chóng đến cánh đồng hoa thôi!' Shaymin đứng trên đầu Satoshi, kéo kéo cái mũ của cậu.

Satoshi kêu lên: 'Tớ biết rồi, biết rồi mà!' Cuộc sống thật không dễ dàng, Lục lão sư và Pikachu đồng thời thở dài.

Đúng là cái tên ngốc đến từ thị trấn Pallet... một người đàn ông mà ngoài não ra thì mọi chỉ số đều max.

Đêm đó, trời thanh gió lặng, dải ngân hà rực rỡ vắt ngang bầu trời.

Flint bảo Flareon thắp lên một đốm lửa, ngồi khoanh tay nựng con Pokémon trên vai.

Flareon có lớp lông màu kem mềm mại như một chiếc khăn quàng cổ quý phái, thân hình màu đỏ rực.

Củi khô là do Staraptor của Satoshi tha về.

Đống lửa bập bùng, tiếng củi cháy 'tách tách' vang lên. 'Cảm giác ngày mai sẽ có chuyện lớn đây.' Flint ngáp một cái, uể oải chui vào túi ngủ: 'Tôi ngủ trước đây, để còn dưỡng sức.' Lục Dã liếc nhìn cái 'miệng quạ đen' của Flint một cái rồi ngước nhìn ngân hà.

Huyền ảo, lộng lẫy, nơi nào đó trong kia có lẽ là nơi ở của

Cosmog, hay Rayquaza sống ở tầng ozone, và cả Jirachi mà anh từng gặp một lần... 'Đẹp thật đấy.' Satoshi ôm Pikachu, ngước đầu cảm thán.

Nghe vậy, Lục lão sư khẽ gật đầu, đột nhiên nói: 'Tôi rất cảm ơn tất cả những gì mình đang có hiện tại.' 'Hả?' Satoshi quay đầu lại nhìn anh với vẻ ngạc nhiên. 'Mặc dù đôi khi chúng cứ hay hiểu lầm ý tôi...' Lục Dã mỉm cười: 'Nhưng dù sao đi nữa, cảm ơn mày nhé, Gengar.

Và cả mọi người nữa.' Cái bóng phía sau đột nhiên kéo dài ra thành hình Gengar, vang lên tiếng cười 'hắc hắc' đặc trưng của nó.

Sylveon đang giả vờ ngủ trên đùi anh khẽ hứ một tiếng, quay mặt đi chỗ khác.

Các Pokéball cũng rung rinh, tỏa ra ánh kim loại mờ ảo.

Satoshi suy nghĩ một hồi rồi nhìn Pikachu trong lòng, cười nói: 'Tớ cũng rất cảm ơn cậu, Pikachu!' 'Pikachu~' Pikachu nghiêng đầu dụi vào tay cậu.

Đã về khuya, Shaymin dạng Thiên Không không thể duy trì vào ban đêm nên đã trở lại hình dạng nhím nhỏ.

Nó mở to đôi mắt đen láy, lén nhìn Lục Dã và Satoshi, lộ ra một nụ cười thẹn thùng ngọt ngào.

Shaymin cảm nhận được từ họ một loại năng lượng gọi là 'biết ơn', đó chính là nguồn sống của nó. 'Ma hạ!' Trong bóng đêm, Marshadow cũng lặng lẽ quan sát người khiêu chiến Thử Thách Đỏ này.

Nghe có vẻ hơi sáo rỗng, nhưng cửa ải đầu tiên để trở thành 'Dũng Giả Đỏ' chính là mối liên kết (Bond) với Pokémon.

Ngay lúc này, cửa ải đó đã không cần phải chứng minh thêm nữa. 'Ma hạ...' Marshadow nhìn Lục Dã và Gengar với chút ngưỡng mộ, rồi

thần sắc trở nên lạnh lùng, từ từ chìm vào bóng tối.

Chỉ dựa vào lòng biết ơn và sự thiện lương thì chưa đủ để trở thành một Dũng Giả Đỏ.

Còn cần trí tuệ xuất chúng, thực lực mạnh mẽ và lòng dũng cảm không sợ hãi...

Có lẽ Satoshi lúc này chưa có trí tuệ và thực lực, nhưng chỉ riêng việc cậu ấy che chắn trước mặt Pikachu và đám Pokémon điên cuồng, giống như cách cậu ấy đứng trước bầy Spearow trong cơn bão năm nào, Satoshi đã có đủ tư cách rồi.

Marshadow dõi mắt nhìn, hộ vệ trong bóng tối của Lục Dã như một giám khảo nghiêm khắc. 'Ma hạ...' Ta mong chờ màn trình diễn của ngươi... và cả khoảnh khắc ngươi trở thành Dũng Giả Đỏ.

Thế giới Phản Chuyển (Reverse World).

Đôi mắt đỏ rực của 'Minh Giới Long' Giratina phản chiếu hình ảnh con người và Pokémon đang say ngủ dưới dải ngân hà.

Nó di chuyển tầm mắt, nhìn về phía con nhím nhỏ phủ đầy cỏ xanh, dường như đã tìm thấy mục tiêu.

Ngay lập tức, Giratina vỗ sáu cái cánh dạng u hồn, lướt đi nhanh chóng trong Thế giới Phản Chuyển, bám theo nhóm của Lục Dã.

Như những gợn sóng lan tỏa trong hư không, thực tại cũng bị ảnh hưởng, ngọn núi Coronet hùng vĩ vẫn đứng vững trong màn sương mù.

Sinnoh, thị trấn Celestic.

Bà Carolina mặt đầy nghiêm nghị, lầm bầm mắng mỏ: 'Chuyện gì thế này, suốt ngày toàn là mấy cái khe nứt không gian thời gian!

Chẳng lẽ có ai tóm được Arceus rồi hay sao?!' Cô nàng tóc vàng

xinh đẹp trong bộ đồ đen khẽ nhíu mày, đưa tay chống cằm hỏi: 'Bà nội, nơi có dao động mạnh nhất là ở đâu?' 'Dù cháu có đi cũng chẳng giải quyết được gì đâu.' Bà Carolina nói: 'Dao động truyền tới từ Thế giới Hỗn Loạn, hay còn gọi là Thế giới Phản Chuyển.

Núi Coronet là một trong những lối vào của nó, trừ khi có người tiến sâu vào đó, nếu không không thể giải quyết được thảm họa này!' 'Cháu sẽ đi.' Cynthia ánh mắt sắc lạnh, không chút do dự.

Bà Carolina há hốc mồm, định nói lại thôi, rồi hậm hực: 'Dao động đã ảnh hưởng đến Pokémon hoang dã ở núi Coronet, chúng bị một loại sức mạnh ám ảnh ảnh hưởng nên rơi vào trạng thái cuồng bạo.

Cháu đi thì tốt nhất nên gọi thêm nhóm Lucian... thêm vài vị Thiên Vương thì thêm người giúp sức.' 'Bà vẫn chưa nói cho cháu biết điểm cốt lõi của sự chấn động.' Cynthia nói. 'Bà chưa thể xác nhận chắc chắn.' Bà Carolina lắc đầu: 'Nhưng có thể khẳng định, núi Coronet sẽ là mục tiêu của Giratina.' 'Lại là núi Coronet...' Ánh mắt Cynthia dao động. 'Sao thế?' 'Lục... không, không có gì.' Cynthia khẽ lắc đầu. 'Cháu đang lo cho thằng nhóc Lục Dã đó à?' Bà Carolina truy hỏi: 'Nó định vì cháu mà tiến vào Thế giới Phản Chuyển để tự mình giải quyết Giratina sao?' Cynthia không trả lời, chỉ chậm rãi nói: 'Anh ấy làm được.' 'Cháu lú lẫn rồi à?' Bà Carolina liếc nhìn cô cháu gái.

Cynthia mỉm cười, ánh mắt kiên định: 'Bởi vì... anh ấy là Lục Dã.' Cách núi Coronet 20km, trên con đường hoang vắng, một chiếc xe việt dã hầm hố đang lao đi vun vút.

Gặp dốc cao, chiếc xe bay bổng lên không trung rồi 'đùng' một tiếng tiếp đất, tốc độ không hề giảm.

Điều đáng ngạc nhiên là chủ xe lại là một bà cụ tóc bạc trắng, khóe miệng lộ vẻ từ hậu. 'Bà ơi, bà Kikuno ơi!' Thiên Vương hệ Bọ Aaron mặc chiếc áo ba lỗ mỏng manh, tay bám chặt lấy tay cầm trên

trần xe, chỏm tóc xanh sắp bị gió nhổ tận gốc, gào thét thảm thiết: 'Bà có thể giảm tốc được khôngggg!!' 'Tốc độ thế này mà đã không chịu nổi rồi.' Thiên Vương hệ Đất Kikuno liếc nhìn Aaron, trầm giọng: 'Thanh niên, ngồi vững vào!' Ngay lập tức, bà Kikuno nhấn lút ga, kim đồng hồ trên bảng điều khiển tăng vọt.

Trong một tiếng gầm rú thảm thiết, chiếc xe xé gió lao thẳng về phía núi Coronet. 'Vâng, tôi hiểu rồi.' Ở độ cao hàng trăm mét trên núi Coronet, Lucian đang ngồi xổm trên Bronzong lơ lửng, ấn vào tai nghe Bluetooth: 'Pokémon hoang dã ở núi Coronet đang bạo động, ba vị Thiên Vương đang trên đường tới xử lý.' Cynthia hỏi: 'Còn Flint thì sao?' 'Cậu ấy đang ở cùng Thầy Lục.

Tôi chưa kịp thông báo cho cậu ấy.' Lucian nhíu mày: 'Tôi lo họ sẽ bị ảnh hưởng bởi Thế giới Phản Chuyển.' 'Chuyện đó để tôi xử lý.' Cynthia nói: 'Hãy nhanh chóng trấn an đám Pokémon hoang dã là được.' 'Rõ.' Ngắt liên lạc, Lucian đẩy gọng kính bị bám sương, nhìn về phía núi Coronet mù mịt sương khói.

Cả ngọn núi như bị một bóng đen nào đó xâm chiếm, đám Pokémon hoang dã bỗng nhiên hung hãn bất thường, thậm chí chủ động tấn công người qua đường. 'Đã xảy ra chuyện gì vậy?' Lucian suy đoán: 'Núi Silver ở Kanto cũng từng xảy ra chuyện tương tự... là cùng một vụ, hay là do ảnh hưởng từ Thế giới Phản Chuyển?' Thực lực, mối liên kết, lòng dũng cảm...

đó là những yếu tố then chốt để trở thành 'Dũng Giả Đỏ'.

Trong 'Tớ chọn cậu', Pokémon cuồng bạo chính là một phần của bài kiểm tra.

Vì lông vũ cầu vồng của nhà Lục lão sư không hề tắt mà chỉ ở chế độ tiết kiệm năng lượng, nên đám Pokémon điên cuồng này không phải do Marshadow làm.

Tuy nhiên, đối với một giám khảo lạnh lùng vô tư, đây chính là nội dung thử thách thích hợp nhất... 'Ma hạ!' Marshadow nói với Lục Dã: Chúng ta cần nhanh chóng tới núi Coronet!

Lục Dã vẻ mặt quái dị: 'Ngươi không xem tin tức à, đường đến núi Coronet bị phong tỏa hoàn toàn rồi!' 'Ma hạ.' Marshadow nghiêm túc nói: Đây cũng là một phần của bài kiểm tra.

Lục Dã: '...' Chờ bài kiểm tra này xong, ta nhất định phải bảo Mega Gengar tẩn ngươi một trận mới được! 'Có thể đến cánh đồng hoa Gracidea trước.' Satoshi nói: 'Đường bên đó vẫn thông thoáng.' 'Phải nhanh chóng đến cánh đồng hoa thôi!' Shaymin dạng nhím nhìn quanh quất, như cảm nhận được điều gì đáng sợ, run lẩy bẩy nói. 'Yên tâm đi.' Satoshi vỗ ngực cười toe toét: 'Dù nhóc có bị người xấu bắt đi, tớ cũng sẽ cứu nhóc ra!' Lục Dã: '...' Đừng có 'buff bẩn' bằng miệng nữa tên ngốc kia!

Flint sau một đêm ngủ ngon, tinh thần sảng khoái vươn vai, gãi gãi mái đầu xù: 'Xuất phát thôi... phía trước là đến thị trấn và Trung tâm Pokémon rồi!' Tại Trung tâm Pokémon dưới chân núi Coronet, Takeshi với làn da ngăm đen đã chờ sẵn: 'Thầy Lục.' 'Lâu rồi không gặp, Takeshi!' Lục Dã vẫy tay: 'Nhà thi đấu Pewter thế nào rồi?' 'Để Jiro quản lý rồi.' Takeshi nói.

Lục Dã hích vai Takeshi cười: 'Đấy thấy chưa, thế này có phải nhàn thân không!' Takeshi vẻ mặt nghiêm túc: 'Nhưng tôi là anh cả, vẫn phải gánh vác trách nhiệm của người cha.' Lục Dã gật đầu thấu hiểu. 'Tớ đang nói đến nhóc này này.' Satoshi nâng con Shaymin đang run rẩy lên: 'Shaymin trông tình trạng tệ lắm!' Takeshi nheo mắt, nhanh tay lấy hộp y tế ra, trang thiết bị đầy đủ khiến người ta phát hoảng.

Sau khi kiểm tra, Takeshi đặt ống nghe xuống: 'Có vẻ nó bị ảnh

hưởng bởi một loại dao động nào đó... nhưng không sao.' 'Cánh đồng hoa Gracidea gần đây có thể giúp Shaymin phục hồi tinh thần.' 'Min...' Shaymin mặt đỏ bừng như sốt, yếu ớt rên rỉ.

Lục Dã khẽ nhíu mày. 'Có liên quan đến ngươi không?' Lục Dã khẽ lẩm bẩm. 'Ma hạ...' Trong đầu vang lên lời phủ nhận của Marshadow.

Đây không phải là nội dung bình thường của Thử Thách Đỏ.

Lục lão sư hít sâu một hơi.

Xem ra ảnh hưởng của Giratina ngày càng nghiêm trọng rồi...

Flint gãi đầu, tiện miệng hỏi: 'Mà hôm nay trong trấn có hội hè gì à, treo đèn kết hoa ghê thế.' 'Hình như có một sạp hàng mới khai trương, làm ăn phát đạt lắm.' Takeshi bảo.

Nghe vậy, mí mắt Lục lão sư giật giật.

Bước ra khỏi Trung tâm Pokémon, anh bỗng lặng người. 'Đi ngang qua chớ bỏ qua mèo ơi!' 'Bộ bài Pokémon Trading Card Game mới nhất, chỉ cần dùng hoa Gracidea là đổi được nha~' 'Sô-nan-sư~!' Nhìn sạp hàng đang đông nghịt khách, Lục lão sư hít một ngụm khí lạnh. 'Nhân vật chính' thực sự đã xuất hiện... chẳng lẽ Giratina cũng không còn xa nữa?!

Thị trấn này nằm ngay dưới chân núi Coronet, cách cánh đồng hoa Gracidea không xa.

Đội Rocket chọn chỗ này bày sạp đúng là đã tính toán kỹ.

Cả ba đang nhìn trời mơ mộng: Meowth dâng lẵng hoa Gracidea cho Đại ca, sau đó giọng nói trầm thấp của Đại ca vang lên: 'Lẵng hoa biểu tượng của sự cảm ơn?

Các ngươi có tâm lắm...

Đúng lúc ta cũng cần thứ này để thu phục Shaymin.

Ba người các ngươi lập công lớn, từ nay thăng chức làm bộ ba Admin của vùng Sinnoh!' Cả ba không nhịn được cười ngô nghê: 'Cảm giác thật tuyệt vời làm sao~' 'Sô-nan-sư!' Lục Dã đi tới trước sạp hàng, gõ gõ mặt bàn, vẻ mặt bất lực: 'Vị khách này, ngài cần gì... ' Meowth trợn tròn mắt: 'Cán...

Admin mèo!' James nhanh tay ấn đầu Meowth xuống dưới bàn, gãi đầu cười: 'Ý nó là... có chỉ thị gì cao quý không ạ.' 'Tôi muốn cái bánh Berry mật ong kia, trông ngon đấy.' Flint thèm thuồng. 'Không vấn đề, đơn này miễn phí cho anh luôn!' Jessie hào phóng phất tay. 'Ơ?' Flint ngẩn người.

Satoshi bên cạnh giục: 'Chúng ta mau đi thôi.' Lục Dã khẽ thở dài, để lại cho Đội Rocket một ánh mắt 'tự hiểu'.

Đó là cái nhìn lạnh thấu xương cảnh cáo: 'Dám bám theo là tôi điều sang Châu Phi hết đấy!' Cả ba sững người, nhìn Shaymin trên đầu Satoshi, chợt hiểu ra. 'Ý của Admin rõ ràng quá rồi còn gì?' Họ dùng ánh mắt để 'chat voice' trong đội. 'Chắc chắn là bảo chúng ta bám theo, giúp ngài ấy thu phục Pokémon huyền ảo đây mà, mèo!' 'Dọn hàng ngay, đi theo Admin thôi!' Phía sau Lục lão sư vang lên tiếng gầm 'Sô-nan-sư' đầy khí thế.

Chương 494

'Cứ thấy họ quen quen thế nào ấy nhỉ.' Satoshi lắc đầu: 'Thôi kệ đi, không nhớ nổi.' Lục Dã: '...' Takeshi da ngăm đen, đeo ba lô leo núi, trải bản đồ ra nói: 'Đi bộ khoảng 5km nữa là thấy cánh đồng hoa rồi.' Flint ném Pokéball, nhảy lên lưng Rapidash cười ha hả: 'Thế này cho nhanh!' 'Min...' Shaymin cuộn tròn lại, má đỏ bừng vì sốt.

Satoshi và Flint ngồi trên Rapidash; Lục lão sư và Takeshi cưỡi Arcanine lên đường.

Phía sau là Đội Rocket đang còng lưng đạp xe đạp.

Jessie dùng kính viễn vọng quan sát, gào lên: 'Meowth, đạp nhanh lên!' 'Tại Jessie dùng hết kinh phí mua mỹ phẩm nên mới không có tiền làm robot đấy...' James lẩm bẩm. 'Anh nói cái gì?

Chẳng phải vì muốn tham gia Hội thi sắc đẹp để kiếm tiền thưởng sao!' Đang lúc cả ba cãi vã ầm ĩ, một lối vào u ám bỗng nhiên mở ra bên cạnh. 'Cái gì thế này?' Cả ba biến sắc.

Lực hút mạnh mẽ khiến họ đạp xe càng lúc càng chậm, cuối cùng bị hút vào trong. 'Cảm giác thật đáng ghétttt!' Không chỉ Đội Rocket, nhóm Lục lão sư cũng buộc phải dừng lại.

Phía trước là một con sông, hương hoa Gracidea theo gió bay tới, nhưng trên cầu lại hình thành một hố đen hư vô.

Mặt sông phẳng lặng như gương, nhóm Lục Dã thần sắc ngưng trọng. 'Cái... cái quái gì thế này...' Flint nhìn bóng đen vặn vẹo kia, run giọng hỏi.

Lục Dã khẽ nhíu mày, cuồng phong ập đến, chủ yếu cuốn lấy con Shaymin yếu ớt trên đầu Satoshi. 'Min...' Shaymin cuộn người, kêu rên

nhỏ xíu rồi bị gió mạnh cuốn vào không trung.

Ngay lúc đó, Lục Dã hô lên: 'Gengar, dùng Mean Look (Ánh Nhìn Ám Ảnh) với Shaymin!' Định dùng hiệu ứng 'giữ bóng' để cố định Shaymin, nhưng khi mắt Gengar sáng lên tia lam quang, cái bóng dưới chân nó cũng bị sự hư vô kia nuốt chửng.

Chiêu thức thất bại! 'Vô ích thôi.' Marshadow như nghĩ ra điều gì, mặt căng thẳng, gằn từng chữ: 'Mọi bóng tối đối với sinh vật đó đều vô dụng.' Lục Dã hỏi nhanh: 'Phải làm sao?' 'Đến núi Coronet, vượt qua Thử Thách Đỏ, tìm kiếm sự giúp đỡ của Ho-Oh...' Marshadow chưa nói hết câu. 'Shaymin!' Satoshi lao người lên không trung ôm lấy Shaymin, rồi bị cuồng phong kéo tuột vào cái hố.

Flint và Takeshi phản ứng ngay lập tức định túm lấy chân Satoshi, nhưng nửa thân người Satoshi đã chìm vào bóng tối, rồi cả người bị nuốt gọn.

Chưa đầy một phút, bóng đen vặn vẹo tan biến, gió lặng dần, lối đi cũng chậm chạp khép lại.

Liệu Satoshi có tự giải quyết được nguy cơ không?

Mình có thể xoa dịu cơn giận của Giratina không?

Không kịp suy nghĩ nhiều, Lục Dã lao theo lực hút, tay nắm chặt Pokéball. 'Ngươi... ngươi định làm gì?' Marshadow nấp trong bóng của Lục Dã, run rẩy hỏi. 'Ta hiểu rõ tập tính của Giratina hơn.' Giọng Lục Dã bị át đi trong tiếng gió: 'Ta có thể tìm ra cách giải quyết!' Marshadow đứng trong bóng của Lục Dã, tay nắm chặt Lông Vũ Cầu Vồng đang mờ nhạt.

Lục lão sư không hề đề phòng nó, nên nó lấy lông vũ rất dễ dàng.

Khi bóng dáng Lục Dã chìm vào u ám, lông vũ càng thêm mờ mịt, như chìm vào một vùng chết chóc.

Chỉ là, Marshadow cảm thấy tim mình đập thình thịch, đôi mắt bùng lên ngọn lửa Ember.

Có lẽ nó không phải là một huấn luyện viên đủ tiêu chuẩn, tiêu cực và trốn tránh thế gian, nhưng khi cần thiết, nó cũng có thể trở thành một dũng sĩ dũng cảm tiến về phía trước.

Đó chính là sự tỏa sáng của lòng dũng cảm, mối liên kết giữa Trainer và Pokémon, con đường được ánh đỏ soi sáng. 'Ma hạ!' Ánh mắt Marshadow kiên định, bay theo vào bóng tối.

Thử Thách Đỏ, phần cốt lõi bắt đầu!

Gió thổi qua cánh đồng hoang, Flint và Takeshi đứng ngẩn ngơ tại chỗ.

Lục lão sư và Satoshi đã biến mất, mọi chuyện vừa rồi như một ảo ảnh. 'Cái đó là gì thế?' Flint lầm bầm tự hỏi, rồi tự mắng mình: 'Đó là Giratina... mình đáng lẽ phải nhận ra sớm hơn mới đúng!' 'Đừng tự trách mình, Thiên Vương Flint, chuyện vẫn còn cứu vãn được.' Takeshi bình tĩnh và kiên nghị: 'Mau liên lạc với các Thiên Vương khác đi, có lẽ họ sẽ có manh mối.' Flint hít sâu một hơi, lấy máy liên lạc ra, Lucian nhanh chóng bắt máy. 'Tạ ơn trời đất, cuối cùng cũng liên lạc được.' Lucian trong bộ vest đỏ tửu, đứng giữa bầy Pokémon hoang dã đang cuồng bạo, điềm tĩnh đẩy gọng kính: 'Pokémon núi Coronet bạo động, tôi cùng Aaron và Kikuno đang xử lý, tạm thời không chi viện được đâu--' Phía trước, một con Rhyperior mắt đỏ ngầu, cơ bắp cuồn cuộn, tung chiêu Rock Wrecker (Pháo Đá) như sạt lở núi rừng; phía sau, Yanmega đập cánh, miệng ngưng tụ luồng sáng trắng chói mắt, chiêu Hyper Beam quét qua.

Lucian cầm điện thoại, búng tay một cái.

Niệm lực của Bronzong hóa thành lớp màng chắn lan tỏa, hoa văn trên thân nó tỏa sáng, chiêu Psychic (Tâm Linh) bao phủ diện rộng.

Ánh trắng nuốt chửng đám Pokémon hoang dã, Lucian quay lưng với ánh sáng, tiếp tục trầm giọng: 'Bên đó... chỉ còn cách dựa vào các cậu thôi.' 'Tôi hiểu.' Flint hít sâu một hơi: 'Đừng có coi thường bản đại gia.' 'Mệt quá đi.' Lucian bỗng nhiên lẩm bẩm: 'Xong vụ này nhất định phải về quê nghỉ phép...

Ơ kìa, cúp máy rồi?' Takeshi nhìn Flint đã lấy lại tinh thần: 'Thế nào rồi?' 'Phải tìm lối vào Thế giới Phản Chuyển trước.' Flint bảo: 'Giratina đã hiện thân nghĩa là gần đây sẽ có bóng đen dạng lỗ hổng, tìm được nó rồi vào chi viện cho Thầy Lục là được.' Takeshi nheo mắt gật đầu, rồi ngước nhìn trời.

Cả bầu trời âm u, không một chút ánh sáng, như bị một bóng đen khủng khiếp nào đó nuốt chửng.

Thế giới Phản Chuyển.

Lục Dã đang đi lộn ngược trên không trung, nhìn xuống những viên gạch bay lơ lửng phía dưới, kinh ngạc: 'Đây là Thế giới Phản Chuyển sao?' Nhìn cứ như trong phim 'Id:Invaded' ấy nhỉ...

Satoshi ôm Shaymin, nhìn quanh rồi hỏi Lục lão sư: 'Giờ chúng ta phải làm gì...' 'Suỵt.' Lục Dã căng thẳng, ngước nhìn về phía có luồng Aura truyền tới, những gợn sóng hư vô đang lan tỏa.

Trong thế giới trọng lực đảo lộn này, Giratina dạng Nguyên Thủy (Origin Forme) xuất hiện trước mắt.

Thân hình màu vàng kim sậm, sáu cái cánh đen lơ lửng, hoa văn đen đỏ, chiếc mũ giáp vương giả, tỏa ra ánh nhìn đỏ sẫm đáng sợ. 'Min...' Shaymin trên đầu Satoshi run cầm cập, rên rỉ nhỏ xíu.

Lục Dã đưa tay vuốt lớp cỏ trên lưng nó, mỉm cười trấn an. 'Min?' Shaymin ngẩng đầu, đôi mắt đen láy lóe lên chút tia sáng. *Xoẹt!* Giratina lao đi nhanh chóng, bay lơ lửng về phía Lục Dã, áp lực

(Pressure) mạnh mẽ khiến những viên gạch xung quanh vỡ vụn. 'Anh có nói chuyện được với nó không, Thầy Lục?' Satoshi hỏi.

Nhận ra khí tức bóng tối của kẻ ngoại lai, Giratina vẻ mặt khó chịu, miệng tích tụ luồng sáng xanh khủng khiếp.

Lục Dã biến sắc: 'Cậu thấy nó có vẻ muốn thương lượng với tôi không?' 'Thế giờ làm sao?' 'Thì né trước đã chứ sao!' Luồng sáng xanh lao tới, Lục Dã và Satoshi nhảy sang những viên gạch lơ lửng khác, từ xa bỗng vang lên tiếng gọi người. *Ầm đùng!* 'Lại bên này!' Một người đàn ông đeo ba lô du lịch lớn, người đầy thiết bị công nghệ cao, vẫy tay gọi lớn.

Là Giáo sư Newton nghiên cứu Thế giới Phản Chuyển trong cốt truyện?

Hay là thủ lĩnh Cyrus của Đội Thiên Hà đang lang thang ở đây?

Lục Dã không kịp nghĩ nhiều, tiện tay bế lấy con Shaymin mà Satoshi đưa qua, quay đầu nhìn lại. 'Pikachu, dùng Thunderbolt (Thập Vạn Phục Đặc)!' 'Pika--chu!' Pikachu tỏa tia điện, luồng điện va chạm với Aura Sphere (Sóng Chân Không), khiến Giratina khựng lại một nhịp!

Vãi chưởng.

Ngươi không diễn nữa luôn à, Pikachu!

Nghĩ lại thì Giratina vốn không có ác ý, nên cũng dễ hiểu.

Nhưng vẫn phải tìm cơ hội thương lượng thích hợp đã!

Lục Dã ổn định hơi thở, nhìn người đàn ông trung niên trước mặt, ông ta tự giới thiệu: 'Tôi là Newton, một học giả thiên tài nghiên cứu Thế giới Phản Chuyển, tôi đã sống ở đây--' Lục lão sư ngắt lời: 'Ông có đứa học trò nào thích lái pháo đài bay không?' Newton ngẩn người lắc đầu.

Lục Dã thở phào, xem ra tên phản diện trong bản điện ảnh chưa xuất hiện.

Chứ cái kiểu dùng công nghệ cao mà bắt được Giratina, dù là phim cũng thấy điêu vãi lìn.

Newton nhìn qua Lục Dã và Satoshi đang chạy tới, vào thẳng vấn đề: 'Giratina vì tranh đấu với Dialga nên đã làm trọng thương Dialga, nhưng nó cũng bị phong ấn trong Thế giới Phản Chuyển.' Ngay sau đó, Newton nhìn con Shaymin trong lòng Lục Dã: 'Chiêu Seed Flare (Hạt Nhân Lóe Sáng) của Shaymin có năng lực mở ra lối đi, đó là lý do Giratina bám theo nó.' 'Vậy bảo Shaymin dùng Seed Flare là được mà!' Satoshi nói lớn. 'Min...' Shaymin sợ hãi nhìn lại Giratina, lắc đầu lia lịa.

Đối với Shaymin dạng nhím, việc đối đầu trực diện với 'hiện thân địa ngục' như Giratina đúng là một thử thách quá sức.

Newton nhíu mày: 'Không đơn giản thế đâu.

Theo nghiên cứu nhiều năm của tôi, Giratina lúc này không ở trạng thái bình thường.

Có lẽ tiếng gầm không gian thời gian của Dialga đã kích hoạt những cảm xúc tiêu cực tiềm ẩn của nó--' Newton cười khổ: 'Dù sao trong truyền thuyết, Giratina cũng vì tính tình thô bạo mới bị trục xuất vào đây mà.' Bên ngoài hang động ẩn náu, Giratina ngẩng đầu gầm thét, những gợn sóng vô thanh hóa thành tiếng gầm thê lương vang bên tai.

Lục Dã ánh mắt lóe lên.

Cổ ngữ không có tác dụng... chỉ có thể dùng Aura để giao tiếp.

Tiếc là Aura không có hiệu quả bình ổn cảm xúc, phải chi có Viridian Force hay Jewelrite (Ngọc Thạch Chúc Phúc) thì tốt rồi...

Lục Dã khẽ vuốt ve con Shaymin đang run rẩy, trấn an nó, thầm đoán: 'Seed Flare có tác dụng hấp thụ cảm xúc tiêu cực, đó cũng là lý do Shaymin được mệnh danh là Pokémon Biết Ơn, có thể mở ra lối đi bóng tối.' Có điều.

Lục Dã nhìn con Minh Giới Long đang bay lượn kia, vẻ mặt phức tạp.

Liệu mình có thể chống đỡ nổi đòn tấn công của Giratina cuồng bạo để Shaymin giúp nó bình phục không đây... *Ầm đùng!!* Tiếng gầm của Giratina lại vang lên.

Từ xa vọng lại tiếng kêu cứu: 'Cứu mạng mèo ơi!' 'Tôi không muốn chết cùng với Jessie đâu!!' 'Đồ ngốc, tôi cũng chẳng thèm chết cùng anh!' Jessie hét lớn, rồi bỗng ngẩn người, rưng rưng nước mắt: 'Admin!!' Lục lão sư vẻ mặt cạn lời.

Biết ngay ba cái tên này cũng sẽ góp mặt trong cốt truyện mà! 'Đi lối này trước!' Newton nhanh chóng dẫn đường.

Nhờ sự am hiểu của Newton về nơi này, họ đã tìm được một chỗ trú ẩn.

Đó là một quảng trường lơ lửng, phía trên là một ngôi đền nguy nga.

Bóng ma chập chờn phản chiếu trên ngôi đền, Giratina bay lướt qua.

Đúng là một võ đài Battle tự nhiên.

Lục Dã hít sâu một hơi, đưa ra quyết định. 'Satoshi, giao Shaymin cho cậu đấy.' Lục Dã lại bảo Gengar lấy bình hoa Gracidea đưa cho Satoshi: 'Nếu nó tiến hóa thành dạng Thiên Không được thì hãy bảo nó dùng Seed Flare.' 'Nhưng mà...' Satoshi bế Shaymin: 'Vào ban đêm thế này, Shaymin không tiến hóa được đâu!' 'Min...' Shaymin di chuyển

bốn cái chân trắng muốt, lùi lại vài bước. 'Sẽ có cách thôi.' Lục Dã ngước nhìn Giratina: 'Trốn trong đền cho tới sáng... hoặc là để tôi ra chặn nó.' 'Admin ơi, trốn cùng bọn tôi đi cho lành mèo!' Meowth vội vàng bảo.

Lục Dã cười: 'Tôi đâu có ngốc, đánh không lại chắc chắn tôi sẽ chạy.' Cả ba tên lửa ngẩn người, Satoshi nắm chặt tay: 'Được, Pikachu, chúng ta cũng ra giúp một tay!' 'Pikachu~~!' Lúc này có 'Pika-thần' giúp sức thì cũng yên tâm hơn hẳn.

Lục Dã chìm vào suy tư.

Giratina cuồng bạo thực sự quá nguy hiểm, nhưng với khả năng kiểm soát trọng lực và bóng tối của Gengar, chắc cũng cầm cự được một lúc.

Ngay lúc đó, Lục Dã cảm thấy sau lưng lành lạnh, bóng tối bốc lên.

Marshadow đứng trong cái bóng kéo dài của anh, ánh mắt kiên định như một chiến sĩ trung thành: 'Ma hạ.' (Tôi cũng đến giúp.) 'Giám khảo cũng được can thiệp vào bài kiểm tra sao?' Lục Dã trêu chọc. 'Ma hạ.' (Ngoại lệ lần này thôi.) Marshadow lạnh lùng đáp.

Hư không gợn sóng, Giratina vẫn đang tìm kiếm chỗ trốn của bọn họ.

Lục Dã quyết định lên kế hoạch tác chiến và cả đường rút lui.

Dù sao lần này cũng khác với thị trấn Alamos, không có Darkrai cấp huyền thoại ở đây.

Có Marshadow giúp sức... nhưng vẫn phải cẩn thận.

Lục Dã nhìn xuống đôi găng tay cách điện, lúc nãy định nựng Pikachu nên đã đeo sẵn vào rồi.

Đá Key Stone đính ở giữa tỏa ra ánh sáng nhàn nhạt.

Chỉ cần tin tưởng Pokémon của mình, chúng sẽ phản hồi lại.

Lục Dã nhắm mắt, hít sâu một hơi.

Phó bản này có 'phá đảo' được không, chính là dựa vào lần này!

Cùng lúc đó, tại thị trấn Alamos.

Màn đêm buông xuống, tháp Không Gian Thời Gian nguy nga hiện ra, một con Darkrai đang chìm trong bóng tối.

Đôi mắt xanh thẳm của nó nhìn lên trời, bóng tối bắt đầu xâm lấn tầng mây, Thế giới Phản Chuyển đã bắt đầu ảnh hưởng.

Darkrai im lặng, trong đầu hiện ra hình bóng thanh niên tóc đen có nụ cười ôn hòa kia.

Hy vọng dự cảm của mình là sai.

Darkrai thở dài, rồi dựa vào liên kết với Gengar, thân hình từ từ chìm vào bóng tối.

Cái bóng đó di chuyển cực nhanh, thoát khỏi phạm vi thị trấn Alamos, lao về phía dãy núi xa xôi.

Mục tiêu: Núi Coronet.

Tại núi Coronet ngoài thực tại.

Chương 495

Với sự phối hợp của ba vị Thiên Vương, đám Pokémon hoang dã cuồng bạo đã giảm bớt, nhưng con số vẫn còn rất lớn.

Không ai biết trong ngọn núi mù sương này có bao nhiêu Pokémon cư ngụ.

Đêm xuống, những tiếng gầm thê lương càng làm tăng vẻ túc sát. 'Cầm cự đến sáng...' Lucian ngẩng đầu, bộ vest đỏ đầy bụi bẩn, khẽ nói: 'Cảm giác hơi khó nhằn đây.' Bà Kikuno và Aaron trấn giữ hai hướng Đông và Nam.

Nhờ sức sống mãnh liệt của hệ Đất và đội quân hệ Bọ của Aaron, cục diện tạm thời ổn định.

Lucian nỗ lực chỉ huy và điều động, mệt mỏi lắc đầu: 'Chẳng lẽ mình lại là người rút lui đầu tiên sao?' Chợt, anh trợn tròn mắt, cả bầu trời bị những ngôi sao băng rực rỡ chiếu sáng. *Ầm đùng!* Lucian ngước nhìn, giữa bầu trời đêm lộng lẫy, một con Garchomp hung hãn ngẩng đầu gầm thét.

Cô nàng tóc vàng trong bộ đồ đen đứng trên lưng Garchomp, mái tóc tung bay trong gió, thần sắc lạnh lùng như băng. 'Draco Meteor (Long Tinh Quần)!' Bầu trời bừng sáng như ban ngày, những khối thiên thạch khổng lồ bọc trong lửa từ trên không rơi xuống, cả ngọn núi Coronet rung chuyển.

Liên minh Sinnoh đôi khi trông có vẻ lười biếng, có lẽ chính là vì họ sở hữu nhà huấn luyện xinh đẹp và mạnh mẽ nhất -- Nhà Vô Địch Sinnoh, Cynthia.

Thế giới Phản Chuyển, ngôi đền đang lung lay sắp đổ.

Lục lão sư đối mặt với tiếng gầm của Giratina, tóc đen tung bay trong gió.

Luồng Aura chạm vào những gợn sóng u ám, không giống như cảm ứng của Jewelrite, nó bị bật ngược lại ngay lập tức.

Lục Dã vẻ mặt nghiêm trọng. 'Liệu có kiên trì nổi không...' Newton lẩm bẩm.

Đối mặt với một Giratina mất trí -- thân xác phàm trần sao có thể chống lại thần linh! 'Lên thôi.' Lục Dã quyết đoán: 'Gengar, Marshadow.' Phía sau, nhóm Satoshi nín thở, trong mắt họ phản chiếu bóng lưng của Lục lão sư. 'Ma hạ!' 'Ghos!' Hai bóng đen lao vút lên.

Giratina đang điên cuồng, mắt đỏ rực, không khoan nhượng lao thẳng vào ngôi đền.

Lục Dã giơ cao tay phải, đá Key Stone tỏa ra ánh sáng rực rỡ, ánh mắt anh sắc lẹm. 'Gengar--' 'Mega Evolution (Tiến Hóa Mega)!!' Trong chớp mắt, ánh sáng tiến hóa rực rỡ bao phủ cả Thế giới Phản Chuyển, sáng rực như ban ngày!

Ánh sáng trắng rực rỡ tỏa ra trong Thế giới Phản chuyển (Reverse World), hóa thành những sợi xích ánh sáng bao phủ lấy Lục Dã và Gengar.

Luồng khí mạnh mẽ thổi qua, bọn nhóm Satoshi kinh ngạc trợn tròn mắt.

“Mạnh quá...” Giáo sư Newton nuốt nước bọt, “Là năng lượng cảm xúc!” Đội Hỏa Tiễn nghiến răng, cúi đầu nhìn xuống PokéBall trong tay.

“Meowth, mau lên giúp cán bộ một tay đi!” James gào lên.

“Meow, tôi không có năng lượng chiến đấu mà meow!” Meowth lệ tuôn đầy mặt.

“Sonans, tớ chọn cậu!” Jessie ném PokéBall ra.

Sonans mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, nhưng vẫn che chở cho đám người Jessie, run bần bật.

Cùng lúc đó, ánh sáng tan đi.

Mega Gengar với đôi mắt đỏ ngầu, toàn thân đầy gai nhọn lởm chởm, con mắt trên trán mở ra, thân dưới chìm trong bóng tối, nhe hàm răng hung tợn cười: “Ghos!!” Bóng ma hóa thành cuồng phong, liên tục quét qua Giratina.

Giratina vỗ cánh, né tránh những tầng bóng ma đang ập tới.

“Cái bóng của Mega Gengar, ngay cả Giratina cũng bị ảnh hưởng nhất định...

Khoan đã!” Giáo sư Newton trợn to mắt, nhìn về phía Pokémon bên cạnh Lục Dã, run giọng nói: “Đó, đó là —” “Pokémon huyền ảo, kẻ trong bóng tối Marshadow?!” Marshadow siết chặt hai nắm tay nhỏ, vút một cái bay về phía Giratina đang lơ lửng, nắm đấm tuôn ra như tàn ảnh!

“Ma hạ ma hạ!!” Nắm đấm liên tục tạo ra những gợn sóng trên thân hình Giratina, lớp hộ giáp vốn như bức tường năng lượng dần bị rạn nứt.

Ánh mắt Giratina lạnh lùng, cái đuôi dài màu vàng sẫm đầy gai nhọn quất mạnh về phía Marshadow.

Marshadow bị văng vào lớp đá nham thạch lơ lửng.

Ầm đùng đùng!

Cùng lúc đó, Dark Void (Hố Đen) trong tay Mega Gengar đã tụ lại xong, năng lượng bóng tối xung quanh không ngừng đổ vào, rồi ném mạnh về phía Giratina!

“Hống!” Giratina hiếm khi để lộ một tia kiêng dè, thân hình biến mất trong bóng tối, né tránh hố đen nhỏ đang bay tới.

Khắc sau, Giratina xuất hiện sau lưng Gengar, đánh nát rào chắn ‘Protect’ (Bảo Vệ) của Mega Gengar!

Shadow Force (Ám Ảnh Tiềm Phục)!

“Ma hạ!!” Marshadow ngẩng đầu hét lớn, đôi mắt rực cháy ánh lửa rực rỡ, toàn thân bùng lên ngọn lửa vàng xanh.

Trạng thái toàn lực, Marshadow!

Bành!!

Marshadow tỏa ra khí thế vàng rực, bay vút lên không trung, xung quanh ngưng tụ lại bảy khối quang đoàn rực rỡ.

Bảy khối quang đoàn liên tục oanh tạc Giratina, lớp màn năng lượng trên bề mặt Giratina bắt đầu rung chuyển!

Giratina mắt đỏ rực, năng lượng xung quanh dồn vào cơ thể, Shadow Ball (Quả Cầu Bóng Đêm) tuôn trào!

Dư chấn của chiêu thức oanh tạc về phía nhóm Lục Dã.

Jessie hét lớn: “Sonans, Counter (Phản Đòn)!” “Sách ~ nam tê!” Sonans rực sáng ánh sáng của ‘Mirror Coat’ (Áo Choàng Phản Chiếu), đánh bật dư chấn của Shadow Ball trở lại!

Mí mắt Lục Dã giật giật.

Quả nhiên là ngươi, Quả Thần (God-sonans)!

“Phải kiên trì đến khi trời sáng.” Satoshi ôm lấy Shaymin đang sợ hãi, nghiến răng nói, “Ít nhất còn một tiếng nữa!” Lục Dã thần sắc ngưng trọng, bỗng cảm nhận được một nguồn năng lượng quen thuộc, mạnh dạn ngẩng đầu.

Trong hư vô kia, một vết nứt toác ra, một cái bóng hiện lên.

Làn sương trắng cuồn cuộn, Darkrai lơ lửng giữa không trung, dải lụa đen phất phơ theo gió.

Lục Dã: "Vãi chưởng, sao ông lại tới đây?" Darkrai gầm gừ: "Làm sao tao biết được mày lại thực sự chọc vào cái loại quái vật này!!" Không rảnh để hàn huyên, Darkrai ngưng tụ hố đen vặn vẹo trong tay, va chạm trực diện với Giratina đang lao tới.

Chấn động dữ dội quét sạch cả Thế giới Phản chuyển, giáo sư Newton chấn động tâm can.

Vị Lục tiên sinh này rốt cuộc là ai?!

Cùng lúc chỉ huy ba Pokémon trong bóng tối... cùng nhau đối kháng với chúa tể Thế giới Phản chuyển, Giratina!!

Ầm đùng đùng!

Darkrai bị hất văng mạnh, tông nát một tảng đá bay, rồi lau vết máu bên khóe miệng.

"Giratina, không tệ." Đôi mắt xanh sâu thẳm của Darkrai lại đảo quanh, lao về phía Giratina tấn công mãnh liệt!

Thế giới bên ngoài cũng chịu ảnh hưởng, Takeshi và Flint đã tìm thấy lối vào vết nứt của Thế giới Phản chuyển.

Họ vừa đứng vững trên bệ đá đã nhìn thấy một cảnh tượng cả đời khó quên — Lục lão sư một mình đứng trước mặt Giratina.

Giữa bầu trời u ám, Darkrai, Mega Gengar, Marshadow toàn lực.

Ba vị cùng nhau ngăn chặn thế công cuồng bạo của Giratina, đồng thời phản công!

"Lục lão sư là cái thứ quái vật gì vậy!!" Mí mắt Flint giật liên hồi: "Lại có thể thực sự áp chế được Giratina?!!" "Còn phải để tâm đến an

nguy của bản thân...” Takeshi nhìn về phía con Sonans kia, nhìn Satoshi và đội Hỏa Tiễn đang hò hét, dường như hiểu ra điều gì.

Chính vì có đồng đội ở bên, nên Lục lão sư mới có thể tung hoành không chút kiêng dè như vậy!

Tiếng nổ dữ dội vang lên bên tai Marshadow.

Nó đã quên mất thân phận giám khảo của mình, chỉ liên tục vung đấm, vung đấm, tận hưởng cảm giác chiến đấu và những tiếng nổ vang trời.

“Ma hạ!!” Marshadow siết chặt nắm đấm, đôi mắt hiện lên lửa vàng xanh.

Cùng lúc đó, chiếc Lông Vũ Bảy Sắc (Rainbow Wing) trong túi Lục Lão Sư tỏa ra ánh hồng rực rỡ!

“Ma hạ?” Marshadow ngẩn ra, nhìn vào chiếc 【Lông Vũ Bảy Sắc xám xịt】 đang cầm trong tay.

Lông Vũ Bảy Sắc không phải đã bị mình trộm mất rồi sao?

Lục Dã cầm chiếc Lông Vũ Bảy Sắc thật, cười áy náy: “Cái đó là giả đấy, tôi cố ý để nhóc trộm đi.

Cái này mới là thật nè.” Marshadow: “...” Khắc sau, Marshadow gầm lên một tiếng, lao về phía Giratina.

Ta công nhận ngươi rồi!

Vị Dũng giả Cầu vồng đại trí đại dũng (đại gian đại ác) kia!!

Lông Vũ Bảy Sắc tỏa ra ánh sáng rực rỡ, ánh mặt trời lộ ra từ kẽ mây, Thế giới Phản chuyển cũng đón chào buổi sớm.

“Trời sáng rồi...” Satoshi lẩm bẩm.

Ngay sau đó, Shaymin đang sợ hãi khẽ ngửi đóa hoa Gracidea xinh

đẹp kia, cơ thể bị ánh sáng trắng tinh khiết bao phủ.

"Ánh sáng tiến hóa?" Đội Hỏa Tiễn đồng thanh.

"Vào ban ngày, Shaymin sẽ tiến hóa thành dạng Bầu trời (Sky Form)." Giáo sư Newton nói, "Nó sẽ tràn đầy lòng biết ơn, trở nên dũng cảm, kiên cường, không sợ hãi gì nữa." "Nếu nói có điều gì đáng để cảm ơn nhất —" Giáo sư Newton nhìn bóng lưng Lục lão sư; nhìn Darkrai, Marshadow, Mega Gengar; ông mỉm cười nói.

"Đó chắc chắn là niềm tin và dũng khí của những Huấn luyện viên!" Lúc này.

Dũng giả Cầu vồng.

Lục lão sư nắm chặt chiếc Lông Vũ Bảy Sắc trong tay, ngẩng đầu nhìn Shaymin dạng Bầu trời.

"Shaymin sẽ giải quyết tất cả những chuyện này!" Shaymin dũng cảm nói.

"Vậy thì trăm sự nhờ nhóc đấy!" Lục Dã bắt chước giọng điệu của nó, mỉm cười nói.

Darkrai gào lên: "Xong chưa đấy, lão tử sắp đỡ không nổi rồi!" "Ma hạ!" Marshadow hét lớn.

Ánh sáng rực rỡ chiếu rọi vào Thế giới Phản chuyển, dũng khí và mối liên kết của Huấn luyện viên được thể hiện rõ nét, từ đó mở ra một con đường hoàn toàn mới.

Lục lão sư hét lớn: "Shaymin, Seed Flare (Hạt Lựu Ánh Sáng)!!" Ánh sáng thanh khiết chiếu rọi toàn bộ Thế giới Phản chuyển.

Hận thù, giận dữ, thù địch...

đủ loại cảm xúc tiêu cực bị Shaymin hấp thụ vào trong, đôi mắt của Giratina cũng dần khôi phục lại sự thanh tỉnh.

Khắc sau.

Shaymin chuyển hóa cảm xúc tiêu cực thành Seed Flare chói mắt, lối thoát khỏi Thế giới Phản chuyển bỗng nhiên mở ra!

Ánh mặt trời từ bên ngoài chiếu vào.

Lúc ấy, vạn vật lặng thinh.

Lục lão sư đứng ngược sáng, để lại một bóng lưng rộng lớn, ba cái bóng kéo dài lần lượt đứng sừng sững là Gengar, Marshadow và Darkrai.

Anh quay đầu lại, thong thả nói: "Giải quyết xong rồi." "Là Lục lão sư tôi đây giải quyết đấy." Lục Dã vỗ vai mình, mỉm cười.

"Lục lão sư đỉnh vãi!!" Satoshi hét lớn lao về phía Lục Dã.

"Min ~" Shaymin vui vẻ bay lượn giữa không trung, mọi người cũng lần lượt thả lỏng.

Giratina lơ lửng trên không, lặng lẽ quan sát vị Huấn luyện viên tuấn lãng phi phàm này, rồi cúi đầu xuống. 『Xin lỗi, nhân loại.』 Giratina nói qua tâm linh.

"Hay là ông thử mát-xa xem... khụ, bằng Aura?" Lục Dã nói.

Giratina hơi khựng lại, rồi toàn thân run lên, không tự chủ được thở hắt ra một hơi.

Vãi chưởng, phê thật! 『Ta tiễn các ngươi ra thế giới bên ngoài.』 Giratina nói.

Rồi nó cúi đầu nhìn con Shaymin nhỏ bé: 『Cảm ơn nhóc, nhóc con.』 "Shaymin cũng trở nên dũng cảm rồi mà!" Shaymin ngẩng đầu mỉm cười nói.

Darkrai liếc nhìn Lục Dã, bảo: "Này, chuyện này tôi nói cho cậu biết, không có bảy tám quán năng lượng (Pokéblock) thì không xong

đâu nhé!" Lục Dã nhướng mày: "Tôi cũng rất cảm ơn ông, hay là tặng ông một đóa hoa Gracidea nhé?" Darkrai ngạo nghễ ngẩng đầu: "Hừ, chuyện nhỏ ấy mà." "Trước đó tôi đã nói với cậu rồi, cho dù là Arceus..." Đang nói, Darkrai từ từ ngậm miệng lại.

Không đến mức đó đâu... chắc cậu ta không đến mức thật sự lôi cả Arceus tới chứ...

Marshadow đã khôi phục trạng thái bình thường, nó nhìn chiếc Lông Vũ Bảy Sắc rực rỡ trong tay Lục Dã.

Ho-Oh đại nhân đã công nhận anh ta rồi sao.

Vậy chức trách giám khảo của mình cũng đến đây là kết thúc — Lục Dã đặt tay lên đầu Marshadow nói: "Rời khỏi đây rồi tính tiếp!" Marshadow ngẩng đầu, chớp chớp mắt, khẽ gật đầu. 『Nhân loại.』 Giratina nhìn Lục Dã. 『Còn một việc nữa, ta cần sự giúp đỡ của ngươi.』 Lục Dã hơi sững lại, bên tai vang lên tiếng băng trôi tan vỡ ầm ầm.

Nhìn vào ánh mắt của Giratina, Lục Dã dần hiểu ra tất cả.

"Vậy thì trao đổi đồng giá đi." Lục Dã nói.

Chương 496

Sau khi nghe đề nghị của Lục Dã, Giratina thần sắc phức tạp, rồi khó khăn gật gật đầu... ...

Bên ngoài, cánh đồng hoa Gracidea.

Lối ra của Thế giới Phản chuyển mở ra, đám người Satoshi đã rời khỏi đó trước.

"Lục lão sư đang thương lượng gì với Giratina vậy?" Satoshi tò mò.

"Không biết nữa." Takeshi lắc đầu.

Flint định xen vào, bỗng trợn to mắt, chỉ tay về phía lối ra.

"Các, các cậu mau nhìn kìa!!" Trong kẽ hở mặt gương, Giratina vỗ đôi cánh đen đỏ, lao ra từ Thế giới Phản chuyển.

Một con người đang cưỡi trên lưng chúa tể Thế giới Phản chuyển, bay về phía núi Coronet.

"Đó là Lục lão sư!?" Takeshi sợ tới mức trợn tròn mắt.

"Tại sao cán bộ lại ở trên lưng Giratina hả!!" Đội Hỏa Tiễn ôm chầm lấy nhau.

"Chẳng lẽ... anh ấy thu phục luôn cả Giratina rồi?!" Giáo sư Newton rụng cả cằm.

Ánh mặt trời tỏa ánh vàng rực, chiếu rọi Giratina, Lục lão sư và cánh đồng hoa rực rỡ.

Mọi người đều ngẩn ngơ, thần sắc kính sợ, chấn động và cảm khái.

Sông băng đằng xa không ngừng nổ vang, đền Snowpoint tỏa ra

một luồng ánh hồng. ...

Bầu trời trong xanh, Giratina bạch kim vỗ cánh bay, giáng lâm xuống hiện thế.

Lục Dã cưỡi trên lưng Giratina, vạt áo tung bay, nhìn quanh bốn phía.

"Hơi sợ độ cao nha..." Lục Dã thần sắc phức tạp, không tự giác ôm chặt lấy lưng Giratina.

Giratina ánh mắt lấp lánh, thong thả nói: 『Thế giới Phản chuyển đã ảnh hưởng đến hiện thế, sông băng gần núi Coronet sắp sụp đổ... ta không thể ngồi yên nhìn chuyện đó xảy ra.』 Đây đúng là tình tiết của bản movie, Lục lão sư đã chuẩn bị tâm lý từ trước.

Lục Dã gật đầu, không nén nổi tò mò: "Vậy rốt cuộc ông có đánh thắng Dialga không?" Giratina để lộ một tia giận dữ, trầm giọng: 『Đợi chuyện này giải quyết xong, ta sẽ bắt nó phải trả giá!』 Đúng là bộ ba thần thoại vùng Sinnoh có khác!

"Lúc đó, ông có thể giả vờ như chưa từng thấy tôi không..." Lục Dã ngại ngùng nói.

Giratina: ?

Trong nháy mắt, núi Coronet đã ở ngay trước mắt.

Đây không phải đích đến của Lục Dã, nên anh cưỡi Giratina bay vút qua.

Thiên vương hệ Côn trùng Aaron cưỡi trên lưng Yanmega, liếc nhìn Giratina, rồi lại nhìn Lục lão sư.

"Mình bị ảo giác à?" Aaron dụi dụi mắt.

Lucian ngẩng đầu, đột nhiên giật mình, cảm giác nguy cơ bùng phát.

Nhưng khi nhìn rõ bóng hình đang bay vút qua kia, một câu "Vãi chưởng" thốt ra khỏi miệng.

"Đúng là chỉ có anh thôi, Lục lão sư!" Dưới uy áp khủng khiếp của Giratina, toàn bộ Pokémon hoang dã trên núi Coronet run bần bật.

Shirona hơi lộ vẻ kinh ngạc, tầm mắt bỗng nhiên lướt qua một con Giratina vàng sẫm, thần sắc đột nhiên nghiêm nghị.

Khắc sau.

Trong đồng tử cô hiện lên hình bóng vị Huấn luyện viên trên lưng Giratina, Shirona ngẩn ngơ hé môi hồng.

Thất thần hồi lâu, một nụ cười nhàn nhạt hiện lên trên gương mặt cô.

"Con đã nói rồi, bà nội, anh ấy có thể làm được." Shirona mỉm cười khẽ lẩm bẩm.

"Bởi vì anh ấy là Lục Dã." ...

Lục lão sư nhớ rõ, trong phần cuối của movie *Giratina và Đóa hoa của Bầu trời*, do chịu ảnh hưởng từ Thế giới Phản chuyển, sông băng ở núi Coronet sắp sụp đổ.

Chính vì điểm này, Lục Dã và Giratina lao về phía núi tuyết.

So với hai vị thần Không-Thời gian, trách nhiệm của Giratina dù sao cũng cao hơn một chút.

Núi Coronet, đền Snowpoint.

Brandon, người phụ trách tu sửa ngôi đền, đang vui mừng lau mồ hôi trên trán.

Vài ngày nữa là công việc tu sửa ở đây có thể kết thúc rồi...

Đột nhiên, đền Snowpoint rung chuyển dữ dội.

Cảm nhận được nguy cơ sông băng sụp đổ, một luồng ánh hồng tỏa ra từ quả cầu đá, Regigigas tái khởi động!!

Brandon ngơ ngác nhìn đền Snowpoint sụp đổ, không kìm được mắng: "Đù mạ..." Ngay sau đó, ông nhìn về phía bầu trời xa xăm, một con quái thú vàng sẫm vỗ cánh lao tới, trên lưng còn có một bóng người quen thuộc.

"Lục, Lục lão sư?!" Brandon lắp bắp.

Lục Dã chỉ huy Giratina hạ cánh, chào hỏi: "Thật khéo quá, tiên sinh Brandon!" "Cậu, tôi..." Brandon nhìn quanh Lục Dã và Giratina, "Con Pokémon này là..." Brandon: "Ú ớ ú ớ..." Đôi mắt đỏ ngầu của Giratina lặng lẽ quan sát Regigigas vừa thức tỉnh.

Trên người Regigigas, ngay cả Giratina cũng cảm nhận được một tia đe dọa.

Có nên chiến một trận không... hay là dập tắt tai nạn trước...

Đúng lúc Giratina đang do dự không quyết.

Lục Dã đã thong thả bước về phía Regigigas, tiện tay quét một phát Aura.

Giratina há hốc mồm, chỉ thấy vị khổng lồ kim loại này từ từ quay người, đèn tín hiệu nhấp nháy liên hồi, rồi thân thiện gãi đầu chào hỏi.

Regigigas: "Regi —" Lục Dã đứng trước vị khổng lồ cao hàng chục mét, ngẩng đầu mỉm cười: "Phải, lâu rồi không gặp." Giratina đứng hình tại chỗ.

Không phải ta chở ngươi tới để ngăn chặn sông băng sụp đổ sao?

Tại sao ngươi và cái gã to xác này lại thân thiết thế... cứ như đã quen biết từ lâu rồi ấy!

Lục Dã quay đầu vẫy tay với Giratina: "Yên tâm đi, tiếp theo cứ

giao cho Regigigas là được!" "Regi —" Đèn tín hiệu của Regigigas nhấp nháy, xòe bàn tay khổng lồ để Lục Dã đứng lên, gật đầu chào Giratina.

Giratina: "..." Tại sao lại thấy hơi ghen tị thế này nhỉ...

Ầm đùng đùng!

Sông băng khổng lồ đổ sụp xuống, Lục Dã đứng trên đầu Regigigas, một rào chắn năng lượng hiện ra trước mặt.

Lục lão sư chấn động trong lòng.

Ước mơ lái Gundam của mình... cuối cùng cũng thực hiện được vào ngày hôm nay!

Ầm!!

Regigigas vươn hai bàn tay khổng lồ, chặn đứng sông băng đang di động!

Giratina vỗ cánh Dual Wingbeat, lơ lửng trên sông băng, vang lên tiếng gầm gừ, sức mạnh bóng tối hóa thành rào chắn che chở cho Lục Dã.

Ầm đùng đùng!!

Regigigas, vị thần kéo lục địa, dùng sức mạnh vĩ đại chặn đứng dòng sông băng, nhưng vẫn bị đẩy lùi nửa bước.

Lục lão sư đứng trên đầu Regigigas, thi triển chiêu thức độc quyền của Huấn luyện viên — "Kiên trì lên, Regigigas!" "Regi —!!" Đèn tín hiệu của Regigigas nhấp nháy điên cuồng, hai bàn tay khổng lồ găm chặt vào sông băng, đôi chân lùi lại cày nát từng lớp đất đá!

Đột nhiên, tiếng ầm ầm vang dội từ đồng bằng xa xăm truyền đến.

Cảm nhận được tai nạn thiên nhiên, vô số Pokémon hoang dã từ núi Coronet tuôn ra, hội tụ thành một dòng lũ rực rỡ, cùng nhau ngăn

chặn sông băng sụp đổ!

Nguy cơ của núi Coronet theo đó được giải trừ.

Aaron, Kikuno, Lucian đồng loạt thở phào nhẹ nhõm, mở bản tin thời sự để tìm hiểu chân tướng.

“Sông băng ở núi Snowpoint đột ngột sụp đổ, vị thần trong truyền thuyết thức tỉnh!!” Mở buổi livestream của đài truyền hình thành phố Snowpoint, MC đang đứng bất chấp tính mạng trên cao nguyên, lưng hướng về dòng sông băng đang đổ xuống.

“Chúng ta có thể thấy, Regigigas đã chặn đứng sự di động của sông băng...

đồng thời, hình như chúng ta thấy, ở đó còn có một Huấn luyện viên!!” “Con Pokémon đó là gì vậy?

Vỗ cánh bay, trông như một sinh vật phù du vàng sẫm... nó cũng đang nghe theo chỉ huy của vị Huấn luyện viên kia sao?!!” Brandon đứng trên đồng bằng quan sát cảnh này, thần sắc tràn đầy chấn động.

Giratina, Regigigas.

Đều nghe theo chỉ huy của Lục lão sư?!

“Nghe người ta nói, ở thị trấn Alamos lần đó, Lục lão sư đã một mình chặn đứng hai thần Không-Thời gian...” Brandon lẩm bẩm: “Bây giờ, tôi tin rồi...” Ầm đùng đùng!!!

Sông băng dừng lại ngay trước một dòng sông, Regigigas dừng bước, phía sau là một cánh đồng hoa đẹp không sao tả xiết.

“Min ~~~” Từng đàn Shaymin bay lượn trong cánh đồng hoa, chính là ‘Vũ điệu Thiên niên kỷ’ của Shaymin, mọi người đều xúc động.

“Đẹp quá...” Satoshi lẩm bẩm.

Lục Dã đứng trên đầu Regigigas, ngẩng đầu đối diện với Giratina đang nhìn xuống, mỉm cười.

Giratina khẽ gật đầu, rồi bay về phía dòng sông kia, lặn vào mặt gương, biến mất trong Thế giới Phản chuyển.

Lục Dã mệt lử ngồi trên bàn tay khổng lồ của Regigigas, nó từ từ đặt anh xuống đất.

"Regi —" Đèn tín hiệu của Regigigas nhấp nháy.

"Không cần cảm ơn tôi đâu." Lục Dã bật cười, rồi nằm vật xuống cánh đồng hoa xinh đẹp, thở phào nhẹ nhõm, tự lẩm bẩm: "Tôi là người không thích khách sáo nhất..." Một dải cầu vồng tuyệt đẹp vắt ngang cánh đồng hoa, sông băng, dòng sông và những công trình đổ nát.

Từ bầu trời xa xăm, dường như có một bóng hình màu đỏ bay qua chân trời, rắc xuống những hạt sáng rực rỡ đầy màu sắc.

Marshadow lặng lẽ ngắm nhìn vị Dũng giả Cầu vồng dũng cảm không sợ hãi, thực lực xuất chúng, trí tuệ hơn người này...

"Ma hạ!" Marshadow nở một nụ cười.

Chúc mừng anh, Dũng giả Cầu vồng.

"Nhóc con, cũng khá đấy chứ." Darkrai lơ lửng bên cạnh Lục Dã, khen ngợi.

"Ông không về thị trấn Alamos à?" Lục Dã liếc nhìn một cái.

"Tất nhiên là về chứ." Darkrai nói, "Đây chẳng phải là tới giúp cậu một tay sao... năm quán năng lượng, không quá đáng chứ?" Lục lão sư: "Cút!" Darkrai: "(￣▽￣~) Xì ~~ cùng lắm thì lần sau tôi lại giúp cậu một lần nữa là được chứ gì." Thần sắc Lục lão sư bỗng trở nên phức tạp.

Bên tai vang lên âm thanh thông báo đã lâu không gặp của Hệ thống. 【Đinh!

Hoàn thành kịch bản movie 《Giratina và Đóa hoa của Bầu trời》!】【Phần thưởng đặc biệt: Mảnh vỡ Griseous Orb (Bạch Kim Ngọc), Ám Ảnh Chi Lực (Giới hạn Pokémon)!】 Lục Dã nằm trên cánh đồng hoa bát ngát, dang rộng hai tay ngẩng nhìn bầu trời, bên tai vẫn còn văng vẳng tiếng ầm ầm của sông băng.

"Dù sao cũng là phá đảo rồi..." Lục Dã cảm khái nghĩ thầm.

Trời xanh như gột rửa, gió nhẹ thổi bay từng cánh hoa như một con đường xoáy ốc.

Shaymin dạng Bầu trời vỗ đôi cánh nhỏ bên đầu, tự tại bay lượn, rồi vây quanh mười mấy con Shaymin khác.

Satoshi ôm Pikachu, ngẩng đầu ngơ ngác nhìn.

Takeshi đeo ba lô, tay lật mở cuốn sổ tay.

"Shaymin có tộc quần riêng." Takeshi nói, "Con Shaymin lạc đàn này quay về cánh đồng hoa chính là để hội hợp với tộc quần đấy." Hoa Gracidea trong đồng hoa khẽ đung đưa, 'Vũ điệu Thiên niên kỷ' của đám Shaymin khiến mọi người tạm thời quên đi cú sốc trong lòng — Người chỉ huy quyết chiến với Giratina, Huấn luyện viên cưỡi trên lưng Giratina, người cùng Regigigas bảo vệ sông băng...

Ba sự tích cấp Nhà Vô địch này lại đều xuất phát từ cùng một người.

"Không thể tin nổi." Flint hoàn hồn, lẩm bẩm: "Cái gã này chắc không phải con người nữa rồi!" "Bởi vì anh ấy là Lục lão sư." Takeshi nhếch môi, híp mắt nói: "Rất đáng để tin tưởng." Đội Hỏa Tiễn nước mắt lấp lánh, thấp giọng bàn tán: "Phải mang hoa Gracidea về tặng cán bộ thôi nhỉ?" "Dù sao đó cũng là loài hoa tượng trưng cho

lòng cảm ơn mà, meow!" "Sống sót rồi... cảm giác thật tuyệt vời!" Ba người ôm chầm lấy nhau, vang lên tiếng kêu của Sonans.

"Lục lão sư!" Satoshi bỗng hét lớn, "Sông băng dừng lại rồi!!" Lục lão sư nằm trong đồng hoa thấy đau cả đầu.

"Không thể để tôi nghỉ ngơi một lát sao..." Lục Dã thở dài, xoa xoa thái dương.

Liên tục chỉ huy Mega Gengar chiến đấu tiêu tốn của anh rất nhiều sức lực.

Lại còn phải kiêm nhiệm cả Darkrai và Marshadow, dựa vào việc dùng Aura để cầm cự gần bảy mươi phút, anh đã chạm đến giới hạn rồi.

Tuy nhiên, nguy cơ của Giratina đã được giải quyết, việc cứu sông băng không cần tốn quá nhiều tinh lực như chiến đấu, nhưng lượng adrenaline vẫn tăng vọt.

Lúc này, nằm giữa cánh đồng hoa rực rỡ, sự mệt mỏi mới dần ập đến.

"Phải nói là." Lục Dã nhìn 'Vũ điệu Thiên niên kỷ' của bầy Shaymin trên trời, cảm khái: "Cũng đẹp thật đấy..." Ầm đùng đùng!

Chương 497

Mặt đất rung chuyển, những Pokémon hoang dã vừa ngăn chặn sông băng rút lui như triều dâng, đồng loạt quay về sâu trong núi Coronet.

Vị khổng lồ kim loại sừng sững đứng cạnh Lục Dã, đèn tín hiệu ngừng nhấp nháy, giống như một hộ vệ trung thành.

Mọi người nhìn về phía bóng hình trong đồng hoa, đồng loạt im lặng, một áp lực vô hình ập đến.

Đó là sự ngưỡng mộ và sùng kính đối với Regigigas, cũng như đối với Lục lão sư.

"Lục lão sư sẽ không..." Flint lầm bầm, "Thật sự thu phục Regigigas rồi chứ?" Takeshi vẻ mặt nghiêm túc, âm thầm lau mồ hôi lạnh trên trán: "Cũng không phải là không thể..." Satoshi ôm Pikachu, quay đầu nhìn đám Pokémon hoang dã như một đội quân kia, dường như ngộ ra điều gì.

Chúng sẽ tập thể bạo động vì nhà cửa bị xáo trộn, nhưng trước nguy cơ bất ngờ, chúng lại cùng nhau chống chọi tai họa.

Con người và Pokémon chắc chắn có điểm chung.

Nhưng rốt cuộc là gì thì Satoshi vẫn chưa rõ lắm.

Satoshi cảm thấy, đó có lẽ chính là thứ mà Mewtwo luôn tìm kiếm.

"A!" Satoshi cáu kỉnh vò đầu, "Nghĩ không ra... cảm thấy khó quá!" Rồi cậu ôm lấy Pikachu, ánh mắt phản chiếu hình ảnh Shaymin đang bay và người đàn ông trong đồng hoa.

"Lục lão sư đỉnh vãi là được rồi!!" Satoshi toét miệng cười.

Núi Coronet, mây mù bao phủ.

Đứng trên cao nguyên có thể thấy dòng sông băng đã ngừng di động và đàn thú quay về tổ.

Tai nạn đã bình yên, nhớ lại hình ảnh trong livestream lúc nãy.

Lucian run rẩy đẩy gọng kính, hít sâu một hơi.

"Huấn luyện viên lúc nãy chính là Lục lão sư phải không?!" Không chỉ đứng trên đầu Regigigas, mà còn lừa được cả Giratina tới đây?

Biết anh mạnh thế này thì tôi đã chẳng phải chạy tới núi Coronet tăng ca rồi!

"Hù..." Sau khi chửi thầm xong, Lucian khôi phục phong thái thanh lịch của một Thiên vương, mỉm cười tự nhủ: "Sau khi về nhất định phải xin nghỉ dài hạn mới được." Trên cao nguyên gần cánh đồng hoa, một phóng viên tên là Mary đang xúc động đến run bắn cả người.

Là một phóng viên kỳ cựu của đài Hoenn, cô nổi tiếng là 'liều mạng', từng trực tiếp đưa tin tại hiện trường cuộc đại chiến giữa hai vị thần vùng Hoenn.

Ngay khi núi Coronet có biến động, cô và thợ quay phim Dai đã tức tốc đến hiện trường.

"Ghi lại được chưa?" Cô mắt sáng rực nhìn cộng sự: "Cái người lúc nãy, cưỡi Giratina, lại còn chỉ huy cả Regigigas nữa!!" "Tuyết lớn quá, mờ lắm." Thợ quay phim vác thiết bị nói, "Nhưng tôi dám khẳng định, gã đó chắc chắn đang ở gần đây thôi." "Đi, mau lên!

Nhân lúc này chắc vẫn tìm thấy anh ta!" Hai người vội vã xuống núi, dựa vào khứu giác nghề nghiệp để tiến về cánh đồng hoa.

Còn hình ảnh livestream vừa rồi đã gây ra một cơn sóng dữ dội

trên toàn khu vực.

"Núi Coronet chấn động?

Huấn luyện viên bí ẩn rốt cuộc là ai!" "Chắc chắn là Red rồi, nếu không thì ai có thể mạnh đến mức chỉ huy được Pokémon trong thần thoại chứ?!" "Cũng có thể là Nhà Vô địch Sinnoh Shirona." "Fan cứng mười năm đây!

Bóng lưng đó tuyệt đối là Lục lão sư, nếu không tôi livestream ăn Muk cho các ông xem!!" Dưới bài đăng dự đoán này lập tức có hàng ngàn lượt thích, có người bình luận: "Cắm mắt ở đây, lát quay lại xem livestream nhé." "Vãi, nhìn quen lắm, có khi đúng là Lục lão sư thật!" "Chỉ huy Regigigas cứu sông băng?

Lại còn bình định bạo động ở núi Coronet?

Khủng khiếp vậy sao!" "Dù thích đánh giải nhi đồng (Little Cup)... nhưng tôi biết, vào những lúc thế này Lục lão sư thực sự đáng tin cậy như một vị thần." Một người từng trải qua sự kiện ở thị trấn Alamos đã nói như vậy.

Đối với sự kiện Giratina, mọi người không hề biết rõ.

Họ chỉ biết khi sông băng đổ xuống, Regigigas và vị Huấn luyện viên kia đã trở thành chỗ dựa quan trọng nhất của mọi người.

Lúc này, Shirona cưỡi Garchomp bay trên bầu trời núi Coronet.

Trong đôi mắt sâu thẳm của cô phản chiếu hình ảnh các Pokémon hoang dã cùng nhau chống lại thiên tai, một sợi dây trong lòng bị chạm đến.

Rồi cô nhìn về phía cánh đồng hoa, nở một nụ cười nhẹ.

Không cần trực tiếp đến tìm anh, chỉ cần biết anh đã giải quyết được tất cả là đủ.

Thấu hiểu và tin tưởng lẫn nhau, xứng đáng để đem tất cả kỳ vọng gửi gắm cho đối phương...

Mà lúc này, Shirona còn có trọng trách quan trọng hơn.

Trọng trách của một Nhà Vô địch vùng Sinnoh.

Cô chỉ huy Garchomp bay về phía núi Coronet, tìm Aaron, bà Kikuno, Lucian để kiểm kê thiệt hại và thu dọn chiến trường... ...

Cánh đồng hoa.

Đèn tín hiệu của Regigigas nhấp nháy ánh hồng.

Đã đến lúc nó phải quay về, chỉ là có chút không nỡ...

"Ông cũng là thần khổng lồ cổ đại sao?

Chỉ duy trì được ba phút à?" Lục Dã bật cười, tiện tay quét một phát Aura cho Regigigas, vẫy tay: "Lần này đa tạ ông nhé!" "Regi —" Regigigas chậm rãi gật đầu, rồi xòe một bàn tay khổng lồ, từ từ đưa về phía Lục Dã, "Kỳ tạp tê." Lục Dã hơi ngẩn ra, rồi đặt bàn tay mình lên bàn tay khổng lồ của nó, mỉm cười.

Kích thước chênh lệch là thế, nhưng Lục Dã có thể cảm nhận được tình cảm quý giá ẩn chứa trong đó.

"Regi —" Regigigas chậm rãi quay người, dẫm chân lên đại địa, đi về phía đền Snowpoint.

Ầm đùng đùng.

"Hù... không biết tiên sinh Brandon có bị sốc không, dù sao Regigigas cũng đột nhiên thức tỉnh lại mà." Lục Dã ngồi bệt xuống, tay chống lên đầu gối, miệng ngậm một cọng cỏ.

"Nhưng theo cốt truyện cũ của movie... hình như đến phần của Hoopa, Regigigas còn phải thức tỉnh một lần nữa thì phải..." Lục Dã trầm tư.

Trong ba cái bóng kéo dài của anh, Darkrai đầy vẻ cao lãnh, Gengar nhe răng cười lớn, Marshadow đăm chiêu suy nghĩ.

“Ma hạ.” Marshadow nhìn về phía dải cầu vồng lúc nãy, cảm nhận được một loại cảm xúc phức tạp.

Vui mừng, kích động, cảm ơn, tiếc nuối...

Marshadow đứng tại chỗ.

Ho-Oh đã thừa nhận thân phận 「Dũng giả Cầu vồng」 của anh ta, chức trách của mình đến đây cũng đã hoàn thành.

Lục Dã bỗng hỏi: “Nhóc có thể ở lại không, Marshadow?” “Ma hạ?” Marshadow ngẩn ra một chút.

Nó chớp chớp đôi mắt rực lửa, nhìn quanh thanh niên tóc đen có nụ cười ôn hòa cùng con Gengar, khó khăn đưa ra quyết định.

“Ma hạ!” Marshadow lắc đầu.

Đây là một khoảng thời gian rất vui vẻ, nhưng mình cũng có chức trách và sự kiên trì của riêng mình.

Nó nói với Lục Dã như vậy.

Mình là giám khảo của thử thách Cầu vồng, vẫn còn những Dũng giả Cầu vồng khác cần mình, mình không thể dừng bước.

Cũng giống như anh, cũng phải bước tiếp như vậy cho đến khi trở thành Huấn luyện viên mạnh nhất — Marshadow ánh mắt thâm thúy, chúc phúc cho Lục Dã.

Lục Dã: “...” Tuy rất muốn chửi thề, nhưng vẫn phải nhịn!

Hồi lâu, anh thở dài một tiếng, cười bất đắc dĩ: “Cảm ơn nhé!” “Ma hạ!” Ánh mắt Marshadow khôi phục sự kiên định, siết chặt hai nắm tay nhỏ.

Nó ngẩng đầu nhìn trời, một dải cầu vồng tuyệt đẹp vắt ngang cánh đồng hoa, sông băng và bầu trời trong xanh.

Mà trong tay Lục Dã, chiếc Lông Vũ Bảy Sắc tỏa ra ánh sáng rực rỡ vô cùng.

“Chiếc lông vũ này...” Lục Dã hỏi.

“Nhóc có muốn mang về không?” Marshadow lắc đầu.

Chỉ có 「Dũng giả Cầu vồng」 mới có thể sở hữu Lông Vũ Bảy Sắc.

Cũng giống như hoa Gracidea tượng trưng cho ‘cảm ơn’.

Vậy thì Lông Vũ Bảy Sắc chắc chắn tượng trưng cho ‘dũng khí’.

Và đây chính là minh chứng cho cuộc gặp gỡ giữa Lục lão sư và Marshadow.

“Tôi sẽ nhớ nhóc.” Lục Dã khẽ mỉm cười, “Lần sau có lẽ còn gặp lại.” “Ma hạ.” Marshadow đột ngột quay lưng đi, chớp chớp mắt, cố sức hít thở.

Sau đó, nó lạnh lùng quay người lại, khẽ gật đầu.

Thân hình dần dần lặn vào bóng tối, để lại một bông hoa nhỏ màu đen giữa màu sắc rực rỡ của cánh đồng hoa.

Lục Dã nhìn bông hoa đen hiếm thấy kia, bên tai vang lên giọng nói trầm thấp.

“Mỗi người đều có sứ mệnh của riêng mình.” Darkrai khoanh tay, dải lụa đen phất phơ, bỗng nói với Lục Dã, “Pokémon cũng không ngoại lệ.” “Sứ mệnh có ngày hoàn thành không?” Lục Dã hỏi.

Darkrai nhắm mắt lại, trong não hiện lên nụ cười của Alicia, chồng lên hình bóng của Lục Dã.

“Tao không có câu trả lời.” Darkrai nói.

Khắc sau, Darkrai liếc nhìn Lục Dã một cái, lạnh lùng bảo: “Mới mấy ngày không gặp mà lại chọc thêm được một đứa nữa rồi.” Lục Dã ngẩn người.

“Ngữ khí này của ông có vẻ hơi kỳ quái quá rồi đấy?” Lục Dã nói, “Cứ làm như tôi là tra nam không bằng.” Darkrai: “Hừ!” Lục Dã ngắt đóa hoa đen nhỏ đó, cẩn thận đặt cùng với Lông Vũ Bảy Sắc.

“Mỗi người đều có sứ mệnh của riêng mình...” Lục Dã lẩm bẩm.

Sứ mệnh của Giratina là bảo vệ Thế giới Phản chuyển; sứ mệnh của Mew là bảo vệ Cây Thế Giới; sứ mệnh của Marshadow là kiên trì thử thách Cầu vồng.

Vậy mình và Pokémon của mình có sứ mệnh như thế nào...

Lục Dã lắc đầu, tạm thời chưa có câu trả lời, rồi đứng dậy vươn vai, từ cánh đồng hoa rực rỡ nắng vàng đi về phía nhóm Satoshi.

“Gengar.” Lục Dã khẽ mỉm cười.

“Ghos ~” Gengar kỳ lạ ngẩng đầu.

“Cảm ơn mày.” Lục Dã tiện tay hái một bông hoa Gracidea.

“Ghos ~! (*ﾉ∀)” Một cú liếm lưỡi khổng lồ giáng xuống mặt, Lục Dã đã chuẩn bị sẵn miếng ‘Rage Candy Bar’ (Kẹo Thịnh Nộ), nhưng cơ thể bỗng cứng đờ.

Mẹ nó chứ, đây là hàng giả kém chất lượng do đội Hỏa Tiễn làm!

Lục lão sư rơi vào trạng thái tê liệt rồi! ...

Trong phần kết.

Brandon há hốc mồm nhìn Regigigas đang chậm rãi đi tới.

Ầm đùng đùng!

Khu vực gần đền Snowpoint sụp đổ tan tành vì những bước chân của Regigigas.

“Regi —” Regigigas đi bộ về đền thờ, không bay vào quả cầu đá mà ngồi trên ngai vàng của mình, đứng im như tượng.

Nhìn quanh những công trình đổ nát, Brandon vẻ mặt phức tạp.

Xem ra lại phải mời đội sửa chữa đến một chuyến nữa rồi. ...

Sevii Islands, căn cứ bí mật của Đội Hỏa Tiễn.

Người đàn ông mặc vest đen lặp đi lặp lại những hình ảnh trong buổi livestream thời sự, thần sắc lãnh đạm.

Nhìn thấy bóng hình mờ ảo kia bình an vô sự, người đàn ông thở phào nhẹ nhõm.

“Tít tít...

Đại nhân Giovanni, có một bưu kiện của ngài.” Matori báo cáo.

Giovanni khẽ gật đầu, bỗng nhiên đồng tử co rụt lại.

Đó là tin nhắn gửi từ một tài khoản mà ông hằng đêm mong nhớ, nội dung đơn giản đến mức chỉ có một cái tên và một tấm ảnh.

Silver: 【Gracidea.jpg】 “Phải rồi... dạo này là mùa hoa nở.” Giovanni đứng trước cửa kính sát đất, hai tay sau lưng, rồi dùng bàn tay to lớn lau đi cát bụi trong mắt, trầm giọng nói.

“Đại nhân Giovanni.” Bên tai vang lên tiếng báo cáo của nhân viên nghiên cứu, “Kiểm trắc được sự bất thường của Không-Thời gian, e rằng có liên quan đến Arceus.” Giovanni khôi phục gương mặt lạnh như tiền, ngồi lại xuống sofa, vắt chéo chân, đầu ngón tay khẽ gõ lên thái dương.

“Hy vọng cậu sẽ không bị cuốn vào đó một lần nữa.” Giovanni đôi mày nhíu chặt, khàn giọng nói: “Đạo sư...” ... ...

Thế giới Phản chuyển.

Trong đôi mắt đỏ ngầu của Giratina phản chiếu hình ảnh thanh niên tóc đen và Gengar.

Trên người họ, Giratina cảm nhận được một niềm tin và dũng khí không sợ hãi.

Chương 498

Đó là những điểm sáng mà nó tán thưởng và tôn trọng.

Nếu có cơ hội, Giratina sẵn lòng gặp lại vị Huấn luyện viên này — thậm chí, để anh ta cưỡi thêm một lần nữa cũng không phải là không thể.

Dù sao thì cảm giác đó cũng khá thoải mái...

Giratina lắc đầu, trong chiếc mũ giáp vàng sẫm, ánh hồng u u nhìn về phía dòng thời gian đang trôi.

Ngay sau đó, Giratina chậm rãi bơi lội trong bóng tối, bay về phía một nơi có sự vặn vẹo Không-Thời gian.

Đó là một thị trấn phong cảnh tú lệ, có lịch sử hào hùng kéo dài ngàn năm.

“Hống!!” Giratina bộc phát ra tiếng gầm giận dữ, mạnh mẽ lao về phía một con Dialga màu xanh dương rực rỡ...

Trong biển hoa lãng mạn, điệu nhảy 'Thiên Tỷ Chi Vũ' của bầy Shaymin cũng dần đi đến hồi kết.

Từng đàn Shaymin hóa thành hình thái Sky Form, xếp thành hàng rồi đồng loạt bay vút lên bầu trời, chỉ để lại một chú Shaymin nhỏ đang rơm rớm nước mắt.

Cậu nhóc dũng cảm này đang nghẹn ngào nói lời từ biệt với mọi người: "Min... thực sự rất vui khi được gặp mọi người!" Ánh mắt Lục Dã khẽ dao động, Satoshi thì đưa tay dụi mắt, sau đó hét lớn: "Đi tìm đồng đội của cậu đi, Shaymin!" Shaymin có chút chần chừ, quay đầu nhìn đám bạn rồi khẽ gật đầu: "Min sẽ nhớ mọi người lắm!" Những bóng trắng tuyết bay lượn lưu luyến trên bầu trời rồi dần xa

khuất, để lại một nhóm người với cảm giác hụt hẫng. "Hay là tóm hết Shaymin lại rồi hiến cho Đại ca là xong việc, Meowth nhỉ?" Meowth thì thầm. "Đồ ngốc, họ cũng rất coi trọng đồng đội của mình mà!" Jessie khoanh tay, liếc nhìn Meowth và James rồi nói nhỏ: "Cũng giống như chúng ta vậy." Thầy Lục xoa xoa cằm.

Chà... cảnh này trông quen quen nhỉ?

Hình như lúc Satoshi phóng sinh Butterfree cũng nói thế này đúng không?

Nhưng mà bầy Shaymin này đang di cư đến vùng Alola ấm áp.

Tính toán thời gian thì khi 'thằng ngố' kia đến Alola, có khi lại gặp lại nhau ấy chứ.

Sự kiện kết thúc, gió nhẹ thổi qua.

Trong tay Thầy Lục đang cầm một đóa hoa nhỏ màu đen do Marshadow để lại, cũng giống như Mew ở Cây Thế Giới đã tặng anh chiếc hộp âm nhạc yêu thích vậy.

Lục Dã theo bản năng nhìn sang Darkrai bên cạnh.

Hắn ta trưng ra vẻ mặt cao ngạo, rồi đưa móng vuốt ra lắc lắc, làm động tác đòi tiền.

Lục Dã: "...

Gengar, đưa nó ba hũ Khối Năng Lượng." Darkrai gầm lên: "Sao lại chiết khấu nữa rồi?!" "Muốn lấy hay không?" "Tất nhiên là lấy, chỉ là...

ách... thôi bỏ đi..." Darkrai lập tức xuống nước, đại độ phẩy tay.

Nói đùa thôi, cuối cùng anh vẫn đưa cho nó năm hũ.

Darkrai ôm đống hũ đầy ắp, vẻ mặt hớn hở, trông chẳng giống chút nào với hình tượng 'Ác Mộng Thần' lạnh lùng. "Vậy thì, ta cũng

phải về thị trấn Alamos đây." Darkrai nói. "Đợi chút." Lục Dã trầm ngâm hỏi, "Ngươi có biết 'Sức mạnh bóng tối' là cái quái gì không?" Thế giới Pokémon luôn có những thứ kỳ lạ khiến một game thủ hệ chiến đấu như Thầy Lục cảm thấy 'bất hợp pháp'.

Nhưng thôi, Infernape của Satoshi còn dùng Flare Blitz để phá bẫy, tiếng hét của Huấn luyện viên còn giải được trạng thái ngủ... bất hợp pháp thì cũng thôi đi, quen rồi. "Sức mạnh bóng tối?" Nghe vậy, Darkrai lộ vẻ suy tư, hồi lâu mới nói: "Ta nghĩ, dùng từ 'Phản vật chất' để mô tả có lẽ sẽ hợp hơn.

Ta sở hữu sức mạnh đi vào cơn ác mộng, còn Giratina hiện thân từ bóng tối, tương truyền là vị thần của bóng tối và phản vật chất." Sống hàng trăm năm, Darkrai liếc nhìn Lục Dã: "Cậu hỏi cái này làm gì?" "Không có gì." Lục Dã lau mồ hôi lạnh: "Tôi đang nghĩ về chuyện của 'Giratina nhỏ'... khụ, không, là chuyện của Gengar." Phần thưởng cho chuyến đi này là mảnh vỡ Griseous Orb, món đồ chuyên dụng của Giratina.

Đợi Gengar nuốt mảnh vỡ này vào, gọi nó là 'Giratina nhỏ' cũng chẳng quá lời.

Ngoài ra, trọng lực của Thế giới Ngược chắc chắn sẽ hỗ trợ cho Gengar.

Sau khi Tiến hóa Mega, khả năng kiểm soát bóng tối và trọng lực của nó sẽ càng bá đạo hơn.

Thầy Lục toát mồ hôi hột. "Vạn Tượng Thiên Dẫn với Thần La Thiên Chinh à?" Thế này là định ném bom nguyên tử vào nhà người ta hay muốn đội thi công trang trí nội thất mở rộng dịch vụ xuyên lục địa đây!?

Darkrai liếc nhìn Lục Dã: "Còn chuyện gì nữa không?" "Hết rồi." Lục Dã hít sâu một hơi.

Trở thành 「Anh Hùng Sắc Đỏ」 tuy không có phần thưởng thêm nhưng danh hiệu này nghe cũng oai phết.

Là một 「Anh Hùng Sắc Đỏ」 đại trí đại dũng (thực ra là đại gian đại ác), lông vũ Rainbow Wing cũng duy trì trạng thái rực rỡ, không bị tắt lịm nữa.

Đưa cái này cho Arcanine, đại cẩu tử không những phục hồi trạng thái toàn thịnh mà khả năng sử dụng Sacred Fire chắc chắn sẽ lên một tầm cao mới. "Tính sai rồi..." Lục Dã tâm trạng phức tạp, "Hai cái movie gộp lại làm một à!" Đều tại lão gù Akin hết!!

Nén hai chữ 'trụ tử' (đồ khốn) vào trong, Lục Dã khẽ gật đầu, lại nghe Darkrai bên cạnh ngại ngùng nói: "Thế thì... cho xin thêm mấy hũ nữa đi..." Thầy Lục: "Cút!" Darkrai vui vẻ lặn vào bóng tối, bầu trời xanh ngắt như mới được gột rửa.

Lúc này, hai người đi đường ăn mặc như phóng viên bước vào biển hoa. "Chị chắc chắn là ở đây chứ?" "Nhất định tìm được, đây là khứu giác nghề nghiệp của người làm báo!" Phóng viên Mary nhìn quanh, ánh mắt dừng lại trên người Lục Dã điển trai ngời ngời, hai mắt sáng rực: "Tìm thấy rồi!!" Lục Dã: "..." Anh thợ chụp ảnh ngơ ngác: "Sao chị khẳng định là anh ta?" Sau đó, nhìn kỹ mặt Thầy Lục, anh ta cũng hét lên: "Chắc chắn là anh ta rồi!!" "Chuồn thôi." Lục Dã nói với nhóm Satoshi.

Mọi người nhất trí tán thành, hướng về thị trấn nhỏ phía xa biển hoa, vừa đi vừa thảo luận. "Tớ sẽ gửi một chậu hoa Gracidea cho mẹ!" Satoshi nói.

Cảm ơn ơn dưỡng dục của cô Delia sao...

Lục Dã gật đầu, tiện miệng nói: "Gửi giúp anh một phần luôn." Satoshi: "?" "Vậy tớ mang về cho Jiro vậy." Brock nheo mắt nói, "Cực khổ cho nó trông coi Nhà thi đấu rồi." "Chúng em muốn tặng cho Thầy

Lục!!" Đội Hỏa Tiễn giật phăng lớp ngụy trang, đồng thanh hô.

Đến lúc này Satoshi mới hét lên: "Đội Hỏa Tiễn!!" Lục Dã & Đội Hỏa Tiễn: "..." Quá đáng lắm nha thằng ngố này!

Hai phóng viên ở lại ngơ ngác nhìn nhau. "Còn phỏng vấn nữa không chị?" "Không cần." Nữ phóng viên tràn đầy tự tin: "Một phóng viên ưu tú, ngay cả khi không phỏng vấn cũng có thể viết ra một bài báo ra trò!" Anh thợ chụp ảnh: "...

Hy vọng Thầy Lục không đến đài truyền hình Mauville truy cứu trách nhiệm pháp lý...

Nhưng mà em thấy tờ 'Văn báo Thượng Hải' cũng viết kiểu này suốt, chắc không sao đâu.

Huống chi đó là Thầy Lục, người có nhiệt độ ngang ngửa Champion!" "Một người đàn ông thích đánh Little Cup nhưng lại ra tay cứu vãn thế giới lúc nguy nan..." Với tư cách là fan cứng lâu năm, anh thợ chụp ảnh cảm thán trong lòng. ...

Đến Trung tâm Pokémon của thị trấn, Đội Hỏa Tiễn cáo từ trước.

Họ phải tiếp tục tích lũy kinh phí để chế tạo robot khổng lồ.

Flint (Đại Diệp) định tiếp tục hành trình rèn luyện với Satoshi, đợi từ núi Coronet về sẽ đưa Satoshi thách đấu lại Nhà thi đấu Sunyshore. "Đến lúc đó đi cùng nhau." Lục Dã lạnh lùng nói. "Thầy Lục..." Flint nuốt nước bọt, nhỏ giọng hỏi: "Anh không định... thực sự đến phá cái Nhà thi đấu Sunyshore đấy chứ..." Lục Dã: "Đi, sao lại không đi." Sắc mặt Flint trở nên quái dị.

Phen này phải bảo Volkner chuẩn bị tâm lý trước, kẻo bị đánh cho trầm cảm thì khổ!

Bên tai vẫn còn vang vọng tiếng gầm của Giratina và Regigigas, Lục Dã xoa mi tâm, định đi gặp 'Manh Manh Đát' (Cynthia).

Cô ấy cũng đang ở gần núi Coronet, biết đâu lại kịp ăn tối cùng nhau —— cái cảm giác như vợ chồng già đi công tác thế này là sao nhỉ?!

Lục Dã lắc đầu.

Hy vọng mấy sự kiện lớn kiểu này đừng đến thường xuyên quá.

Nếu không, dù có 'Burst' đi nữa, đối diện với những sinh vật cấp độ Arceus thì cũng mệt phờ râu...

Y tá Joy của Trung tâm Pokémon vừa nghe tin sông băng ngừng di động, đang lo lắng sốt vó thì thấy Thầy Lục bước vào, lập tức hiểu ra tất cả. "Làm ơn hồi phục Pokémon giúp tôi." Lục Dã mệt mỏi nói. "Tất nhiên là không vấn đề gì." Joy đỏ mặt, nhìn xuống rồi nói nhỏ: "Hồi phục cho anh... cũng không vấn đề gì đâu..." Thầy Lục: "?" Cô Joy này, cô lạ lắm nha!

Cuối cùng, dưới ánh mắt đầy tiếc nuối của Joy, Lục Dã đã hồi phục trạng thái cho các Pokémon.

Tiện thể, Blastoise còn dùng 'Heal Pulse' để tắm rửa cho đại ca Gengar mấy lượt. "Ghos!!" Gengar đứng trong lớp màng nước mỏng.

Đừng xịt nữa, rách da bây giờ! "Kame... ヽ(⌐■_■)" Blastoise treo viên 'Purifying Water Drop' trước ngực, giơ ngón cái lên.

Tâm trạng Thầy Lục thật vi diệu.

Con Blastoise này bất hợp pháp quá, sao đến cả đặc tính 'Technician' cũng lòi ra thế này!

Từ chuyến đi núi Stark trước đó, Lục Dã đã dần hiểu cách dùng viên ngọc nước của Manaphy.

Nó có thể giải trừ mọi trạng thái bất thường kể cả kịch độc.

Sau này Blastoise dùng 'Aqua Ring', vừa hồi máu vừa giải khống...

Lục Dã ôm trán lẩm bẩm: "Về việc Quy quy nhà tôi quá thận trọng, kiêm luôn chức danh Anh hùng và Dược sĩ là thế quái nào nhỉ?" Tranh thủ mở group chat, mọi người đang thảo luận điên cuồng. "Thầy Lục không sao chứ?" Yellow lo lắng hỏi. "Tạm thời không liên lạc được." Lucian nhíu mày, "Nhưng tôi vừa thấy một người chắc chắn là Thầy Lục." "Cưỡi Giratina à?" Lance (Ngự Long Sứ) ngơ ngác hỏi, "Lại còn đứng trên đầu Regigigas nữa?" Lucian mím môi: "Chắc là... không sai đâu..." Satoshi, người xem trọn trận chiến, đột nhiên nhảy vào: "Tớ ở hiện tràng đây, tận mắt chứng kiến luôn!" Lorelei cảm thấy lạnh sống lưng: "Tê!" Mọi người đồng loạt: "Tê!" Bruno trợn tròn mắt, hóa ra trận đấu trước Thầy Lục thực sự nể mặt mình rồi?!

Blue Oak (Green): "..." Chuyện này quá kích thích, khiến Blue Oak cảm thấy nhiệt huyết sôi trào, chỉ muốn cưỡi Charizard đi tìm Thầy Lục solo ngay lập tức.

Red cũng chung tâm trạng, kéo vành mũ xuống rồi khẽ thở dài.

Đầu tiên là đấu với Bruno, sau đó không nghỉ tay giải quyết luôn Giratina và thảm họa sông băng.

Đến bao giờ mới có thể đấu một trận với Thầy Lục ở trạng thái toàn thịnh đây... "@Thầy_Lục, Giratina bị anh đánh nát rồi à?" Akin (Gold) ngây ngô hỏi. "À, tôi nghĩ không nên dùng từ đó thì hợp hơn." Jasmine đỏ mặt. "Như nhau cả thôi." Akin phẩy tay, lòng đầy tự hào.

Không hổ là Thầy Lục, người đã đánh bại mình!

Do ở Thế giới Ngược không có tín hiệu, nhiều thành viên nhắn tin hỏi thăm Lục Dã.

Trả lời xong thì trời đã sẩm tối.

Thầy Lục liên lạc được với Cynthia qua video.

Cô nói phải phụ trách xử lý hậu quả chiến cục xong mới về nhà được.

Lục Dã nói thẳng luôn: "Anh nhớ em rồi." Cynthia đang cưỡi Garchomp, bộ đồ đen và mái tóc vàng tung bay trong gió mạnh.

Cô ngẩn người một lát, rồi một vệt hồng nhạt lan trên gò má trắng nõn, khẽ nói: "Em cũng nhớ anh." "Garchomp!!" Garchomp gầm lên một tiếng đầy 'mùi giấm'.

Cynthia mỉm cười trấn an nó, ánh mắt khôi phục vẻ sắc lạnh của nhà vô địch Sinnoh: "Mau giải quyết xong việc thôi, Garchomp!" Trên trời để lại một vệt mây trắng.

Thầy Lục nhìn trời mỉm cười, rồi cúi đầu nhìn đóa hoa đen trong tay, có ánh sáng luân chuyển như bóng tối đang trôi chảy.

Giống như có ai đó âm thầm bảo vệ trong bóng đêm, trung thành và dũng cảm.

Lục Dã lắc đầu cười, khoác balo cùng Brock bắt chuyến tàu gần nhất. "Thầy Lục." Brock nheo mắt nói, "Nãy cái trứng Pokémon trong hũ hình như vừa rung rinh một cái." "Thật à?" Thầy Lục đang tính kế hoạch livestream sau khi về nhà, ngạc nhiên hỏi.

Brock chỉ vào mắt mình: "Tận mắt chứng kiến nha." Lục Dã: "..." Brock: "Anh cười cái gì?" Lục Dã: "Xin lỗi, không nhịn được." Ngày 24 tháng 4, thứ Bảy.

Về đến thị trấn Sandgem đã là sáng sớm hôm sau. "Rotom, mở rèm cửa điện tử ra." Ánh nắng chiếu vào trong phòng, nhờ có hệ thống nhà thông minh của Rotom mà căn phòng sạch bong không một hạt bụi.

Lục Dã thả balo, mệt mỏi ngả người xuống sofa, lười biếng nhìn đám nhóc tì. "Chaki..." Togepi đang xếp gỗ trên bàn trà, nheo một bên mắt, "Tuy y..." Rầm!

Đống gỗ đổ nhào, Togepi ngơ ngác quay đầu nhìn Lục Dã.

Thầy Lục và Gengar cười phá lên: "Ha ha ha ha~" "Ghos Ghos~" Togepi đầu tiên là híp mắt kìm nén một lúc, sau đó nước mắt tuôn như mưa: "Chaki tuy y~ (°̥̥̥̥̥̥̥̥˃᷄◠˂᷅°̥̥̥̥̥̥̥̥)·°" Lục Dã và Gengar càng cười hớn hở hơn, thậm chí còn lấy Coca ra chạm ly với nhau. "Cuối cùng cũng vượt ải xong, về nhà nghỉ ngơi thôi!" Lục Dã thầm nghĩ.

Buổi sáng ở nhà Thầy Lục bắt đầu trong tiếng khóc nhè của Togepi.

Chương 499

Anh vừa chỉ huy Arcanine dùng đuôi dỗ dành Togepi, vừa cắm đóa hoa đen vào bình.

Đóa hoa này do Marshadow để lại, Shaymin cũng để lại một bông Gracidea.

Hai bó hoa đặt trong nhà vừa để trang trí vừa làm kỷ niệm. "Quác?" Sirfetch'd đi ngang qua, hoang mang nhìn Thầy Lục.

Lục Dã nhìn cái bình hoa, rồi nhìn cái thông dài trong tay Sirfetch'd, rơi vào trầm tư. "Quác! (´ꈍωꈍ)σ" Áp Áp sợ quá vội vàng chuồn ra sân tập luyện.

Lúc nó đẩy cửa ra, Sylveon vừa hay tao nhã chui từ lỗ cửa cho mèo vào, miệng ngậm một tờ báo.

Lục Dã ngồi xổm xuống xoa đầu nó rồi nhận lấy tờ báo, Sylveon hậm hực phàn nàn: "Bố y! (# ` mãnh ´)" Cho đến khi Thầy Lục tận tâm vuốt mướt bộ lông trắng muốt của nó, Sylveon mới lim dim phát ra tiếng gừ gừ dễ chịu. "Để xem báo sáng nay có gì nào." Lục Dã ngả người ra sofa, ngáp một cái rồi mở báo ra.

Vụ sông băng di động hôm qua gây chấn động không nhỏ, tin đầu trang chính là về sự kiện đó.

Có chuyên gia đoán núi Coronet biến động cũng liên quan, nhưng chẳng ai đoán trúng trọng tâm cả.

Tuy nhiên, một bài viết của đài Mauville đã thu hút sự chú ý của anh.

Tiêu đề là: "Huấn luyện viên bí ẩn cứu nguy cho vùng Sinnoh!" Bài báo phân tích lộ trình của nhiều đại sư gần đây, cho rằng người

khả năng nhất chính là Cynthia và Lục Dã.

Mà tình cờ tại hiện trường lại có người thấy bóng dáng Thầy Lục.

Vì thế trong bài dự đoán, khả năng là Thầy Lục được xếp vị trí số một.

Chính vì vậy, bình luận 'Streamer mà nói sai thì ăn Muk' được đẩy lên đầu trang. "Hay quá, chủ thớt không phải ăn Muk rồi!" "Sao bạn biết chủ thớt đang vui hay đang hụt hẫng vì không được ăn?" "Đặt gạch, đề nghị lần sau chủ thớt ăn thẳng Alolan Muk cho nó máu." Alolan Muk, được mệnh danh là 'cục phân ngũ sắc', thực sự không phải loại Pokémon thân thiện với trẻ em.

Nhưng chẳng hiểu sao vẫn được một số Huấn luyện viên cực kỳ ưa chuộng... "Giờ báo chí không cần tuân thủ quy tắc cơ bản nữa à?" Lục Dã tặc lưỡi: "Rõ ràng là Regigigas chặn sông băng, liên quan gì đến Thầy Lục tôi đây!" Báo chí dù sao cũng không ảnh hưởng nhiều đến cuộc sống.

Độ nổi tiếng kéo về còn giúp chuẩn bị cho buổi livestream quay lại, cũng như chuẩn bị cho việc ra mắt game 《Pocket Monsters》 vào tháng Năm. ...

Đang là tháng Tư, nắng rạng rỡ, gần 11 giờ trưa.

Pokémon nhà Thầy Lục dưới sự dẫn dắt của Gengar bắt đầu bài tập luyện hàng ngày.

Gengar đã nuốt mảnh vỡ Griseous Orb, việc sử dụng bóng tối càng thêm điêu luyện, dù có đi gây án cũng chẳng để lại chút dấu vết nào (?).

Blastoise thì trốn trong bồn nước, mượn viên ngọc nước để thử nghiệm hiệu quả của 'Vòng Nước bản nâng cấp'.

Lục Dã nhìn cái bồn nước đang sủi bọt ùng ục kia mà mí mắt giật

liên hồi.

Cảm giác như nhóc con này định thừa lúc mình không chú ý là dìm cả căn nhà này xuống nước vậy!

Arcanine đeo chiếc lông Rainbow Wing rực rỡ ở cổ, đang tập đấu tập với Sylveon ở ngoài sân.

Togepi thì nhảy nhót ngoài biên, phất cờ trọng tài.

Rotom mặt đầy vẻ ức chế: "Trọng tài là việc của Rotom mà, loto!" Uỳnh uỳnh!!

Những tiếng rung chấn liên tục khiến trần nhà rơi bụi.

Lục Dã ngẩng đầu lẩm bẩm: "Kiểu này Arcanine có bị tấu cũng hồi phục nhanh hơn rồi..." Có lẽ niềm vui nỗi buồn của Pokémon không giống nhau.

Sirfetch'd đang điềm nhiên ngồi trong phòng khách, dưới thân nó là một quả trứng Pokémon đang rung rinh. "Quác!" Áp Áp bình tĩnh truyền đạt triết lý làm vịt cho quả trứng.

Tiên thủ hạ vi cường —— Áp Áp giấu thông trong người, đợi thời cơ mà hành động!

Quả trứng màu xám xanh rung lắc, cực kỳ đáng yêu.

Vì phòng khách quá ồn ào, Lục Dã ôm laptop vào phòng ngủ, vừa uống Coca vừa tính toán thực đơn bữa trưa.

Trong đầu bất giác hiện lên hình ảnh Sirfetch'd béo múp, Lục Dã lắc đầu mạnh, mở phần mềm chat ra.

Sau khi từ biển hoa trở về, Brock đã quay về thành phố Pewter tiếp tục làm Chủ hội quán. "@Brock." Lance mặc áo choàng, ngồi trong văn phòng làm việc riêng, "Gần đây liên minh sẽ cử điều tra viên đi kiểm tra đột xuất các Nhà thi đấu vùng Kanto.

Nhà thi đấu Pewter có thể nằm trong danh sách đó." Lance nhấn mạnh chữ 'có thể'.

Lorelei cạn lời: "Anh nói thẳng cho mọi người biết là xong, toàn người nhà cả." "Đúng thế, chúng em có đi tố cáo nặc danh đâu mà lo!" Akin la ó.

Silver & Lance: "..." Cái này thì thật sự khó nói nha. "Tớ hiểu rồi." Brock nheo mắt, "Tớ sẽ chuẩn bị kỹ cho đợt kiểm tra." Lục Dã hơi sững lại, tình tiết này nghe quen quen...

Là cô Joy kiểm tra viên cầm con Latias 'máy bay đỏ' đó hả? "Cứ để Jiro ứng phó kiểm tra đi." Lục Dã đề nghị, "Như vậy cậu cũng rảnh tay hơn, lại còn xem được sự trưởng thành của Jiro." Brock rơi vào trầm tư. "Đúng rồi, @Silver." Akin hỏi, "Ông gửi cho tôi cái ảnh bông hoa làm gì thế?" "Đó là hoa Gracidea." Silver thản nhiên nói, "Tôi gửi hàng loạt vào hòm thư nhóm đấy." Akin 'ồ' một tiếng, cười xấu xa: "Không ngờ cái mặt đơ như ông cũng biết cảm ơn người khác đấy.

Ha ha ha, thiếu gia đây rất hài lòng!" Silver: "..." Có khi đấm cho nó một trận thì lời cảm ơn sẽ truyền đạt trực tiếp hơn.

Về vụ Giratina và sông băng, mọi người cũng không hỏi thêm gì Thầy Lục.

Dù sao mấy lão đại trong nhóm này ai chẳng từng tham gia mấy vụ Pokémon huyền thoại rồi.

Tuy có chút kinh ngạc... nhưng nghĩ đến đó là Thầy Lục thì họ vẫn chấp nhận được.

Brock thì hứng thú hơn với quả trứng trong hũ của Thầy Lục, cũng như cái gọi là chiến thuật 'livestream trở lại'. "Thầy Lục định live nội dung gì số tới?" Yellow tò mò hỏi. "Rainy Perish Trap (Diệt Vong Trong Mưa)." Lục Dã thẳng thắn.

Blue Oak suy ngẫm: "Đúng là một chiến thuật có độ khó và cường độ cao trong thực tế." "Em học được không?" Akin chớp mắt. "Lý thuyết là được, vì Politoed là tuyển thủ mạnh trong đội mưa mà!" Crystal mỉm cười nói.

Akin: "Tuyệt vời!" "Cậu không chơi tiếp sức đội nắng nữa à?" Thầy Lục hỏi. "A ha, cũng phải có vài lá bài tẩy chứ." Akin gãi mũi nói.

Flint đột nhiên gửi một tấm ảnh selfie, gã tóc xù đỏ hớn hở, phía sau là Satoshi đang tập luyện. "Torterra đang tập tạ à?" Bruno nhìn con Torterra vác tảng đá lớn trong ảnh, trầm giọng hỏi. "Đúng thế." Flint trả lời. "Thế tại sao..." Bruno đầy vẻ khó hiểu, "Thân là chủ nhân mà Satoshi cũng phải vác một tảng đá đại bự thế kia?" "Để khích lệ Torterra." Flint vẻ mặt quái dị, dùng nguyên văn lời Satoshi để trả lời, rồi quay đầu nhìn lại nói: "Satoshi nói sau này phải đấu với một Huấn luyện viên tên Paul ở hồ Acuity, nên mới khổ luyện thế này." Dòng thời gian đã không còn giống nguyên tác lắm, nhưng Lục Dã vẫn nhớ 'thảm án hồ Acuity' trong truyền thuyết.

Lúc đó Satoshi thua thảm dưới tay Paul, nhưng tâm thái và thực lực đội hình sau đó đã có bước nhảy vọt.

Lục Dã gật đầu: "Cứ để cậu ấy đi đi, thất bại cũng là con đường quan trọng để một Huấn luyện viên trưởng thành." Nghe vậy, Blue Oak khẽ gật đầu.

Về điểm này anh thấu hiểu sâu sắc.

Thua bà Agatha, thua ông Chuck... cuối cùng anh đều dựa vào thực lực để thắng lại.

Chỉ còn lại một cái bóng cuối cùng mà anh luôn không thể vượt qua, nhưng vẫn không ngừng thách thức. "Đối thủ truyền kiếp à." Khóe miệng Blue Oak nhếch lên. "Thú vị đấy, đừng có làm tôi mất

mặt, Satoshi!" Satoshi tranh thủ gửi tin nhắn thoại, hét lớn: "Cứ tin ở tớ!!" Xa tận đảo Linh Lan, Liên minh Sinnoh. "Tại sao bọn họ ai cũng có vẻ thong thả thế nhỉ." Lucian mặc bộ vest đỏ rượu, khó hiểu nghĩ.

Gần đây cả Liên minh Sinnoh đều trong trạng thái điều động khẩn cấp.

Nào là tái thiết thành phố Snowpoint, xử lý sông băng, chuẩn bị đại hội Linh Lan.

Ngay cả bà Kikuno hệ Đất đã nghỉ hưu một nửa cũng bị mời về; Cynthia thì bận đến mức không dứt ra được.

Vốn định để Flint về tiếp quản, nhưng gã lại thích chiến đấu đơn độc hơn là thống kê toàn cục.

Ước nguyện xin nghỉ phép của Lucian tự nhiên tan thành mây khói... "Cậu thấy tuyết rơi không, Aaron?" Đứng trước cửa sổ sát đất, Lucian cầm cuốn sách bìa cứng, khẽ hỏi.

Aaron mặc áo ba lỗ, cúi đầu nghịch máy chơi game, chỏm tóc xanh trên đầu đung đưa.

Cậu tranh thủ nhìn ra ngoài cửa sổ đầy nắng, lầm bầm: "Tháng Tư mà anh, làm gì có tuyết." Sau đó, hai mắt Aaron sáng rực, lôi điện thoại ra.

Chiều nay có livestream của Thầy Lục, chi bằng tranh thủ xem anh ấy chơi vài ván game đã! "Tuyết rơi rồi, là một trận tuyết lớn đấy." Lucian nhìn xa ra ngoài cửa sổ, tháo kính ra chậm rãi lau chùi. "Tuyết của vùng Sinnoh." ...

Thành phố Unova, trụ sở Cảnh sát Quốc tế.

Jenny lớn tuổi nhìn báo cáo của cấp dưới mà đờ người ra. "Thực sự là do Cảnh thị Lục Dã giải quyết tai nạn tự nhiên ở Sinnoh sao?!" Ông chú trung niên đút hai tay vào túi áo khoác gió màu nâu, liếc nhìn

trợ lý trẻ bên cạnh.

Trợ lý nói: "Xác nhận không sai ạ.

Hơn nữa Cảnh thị dường như có quan hệ hữu nghị với cả Giratina và Regigigas." "Cậu chắc là hữu nghị không?" Cảnh sát hình sự 'Looker' châm chọc: "Chẳng lẽ Thầy Lục thu phục cả hai đứa nó luôn rồi?" Ánh mắt mọi người đồng loạt đổ dồn về phía mình, 'Looker' im bặt, rồi lẩm bẩm: "Tôi đùa thôi mà, mọi người chắc nghe ra chứ nhỉ..." Quý bà Jenny hít sâu một hơi, trầm giọng nói: "Tôi đề nghị thăng chức cho ngài Lục Dã lên làm Cảnh thị trưởng của Task Force, mọi người thấy sao?" Rất nhanh, các ủy viên có mặt đều nhất trí thông qua, 'Looker' trợn tròn mắt.

Này này, hình như chính tôi là người chiêu mộ Thầy Lục vào mà?

Mới chưa đầy một năm, cậu ta không những thành cấp trên trực tiếp của tôi, mà cấp bậc cảnh hàm còn cao hơn tôi bốn cấp cơ à?!

Cảnh thị trưởng cần được hội đồng ủy viên trụ sở tuyển chọn, chỉ chiếm 0.5% tổng số.

Thầy Lục đắc cử Cảnh thị trưởng ở tuổi 20, phá kỷ lục thăng tiến nhanh nhất và trẻ nhất, đúng là một huyền thoại sống. "Sao khoảng cách lại có thể lớn thế này nhỉ..." 'Looker' xoa cằm bùi ngùi.

Khi nghe tin về chiến tích cứu cả vùng của Thầy Lục, 'Looker' cũng không khỏi nhiệt huyết sôi trào.

Đó chính là ước mơ bấy lâu của ông, cũng là tôn chỉ nghề nghiệp của ông. "Được rồi." Ánh mắt 'Looker' rực cháy. "Tôi cũng phải đến vùng tiếp theo... tiếp tục lập công mới được!" ...

Sinnoh, thị trấn Sandgem.

Thầy Lục đang tận hưởng thời gian làm việc tại gia hiếm hoi, trên màn hình hiện ra Oleana trong bộ đồng phục đỏ trắng và giày cao gót

đen quyến rũ. "Tự sửa đổi kiểu dáng trang phục à?" Lục Dã ngạc nhiên hỏi. "Kết hợp giữa đồ nghiên cứu và đồ công sở thôi." Oleana bình tĩnh nói: "Để tiện sau khi tan làm là tiếp tục nghiên cứu Gigantamax luôn." Trong dòng thời gian này, Oleana là nhân tài đỉnh cao của tập đoàn Macro Cosmos, quản lý, nhân sự, khoa học đều giỏi.

Người có năng lực sánh ngang với cô ấy chắc chỉ còn Matori của Đội Hỏa Tiễn hay ngài Stone của tập đoàn Devon.

Đối với Thầy Lục, Oleana luôn mang lòng biết ơn vì công lao tri ngộ.

Giao việc quản lý hàng ngày của Công ty Pokémon cho Oleana, Lục Dã cũng cực kỳ yên tâm. "Game 《Pocket Monsters》 sẽ phát hành vào đầu tháng Năm." Oleana nói: "Đợt thử nghiệm thứ hai đã mời các game thủ và bình luận viên đánh giá, phản hồi rất tốt, đợt thử nghiệm cuối cùng cũng sắp hoàn thành." "Có phản hồi về nhược điểm gì không?" Lục Dã hỏi. "Nhược điểm thì..." Oleana ngẫm nghĩ: "Người chơi cho rằng Boss Giovanni ở công ty Silph Co. có độ khó hơi quá đà.

Nếu không luyện cấp trước thì cơ bản là không đánh lại." Lục Dã cười nói: "Hiệu quả này tôi rất hài lòng... cứ tiếp tục chuẩn bị đi." "Rõ." Oleana nói, bỗng nhiên khẽ hỏi: "Thực ra, tôi còn một yêu cầu nữa..." "Cái gì?" Oleana hít sâu một hơi, nói nhanh: "Tôi muốn xin một tấm thẻ bài Pokémon TCG của... của ngài!" Lục Dã hơi sững lại, cười đáp: "Tất nhiên là được, trong bộ UR cô cứ tùy ý chọn." Vì là thẻ nhà làm nên chẳng tốn xu nào.

Có điều thẻ 【Thầy Lục】 chỉ có cấp độ UR và đa số chưa phát hành bản vật lý.

Oleana có sở thích sưu tầm, đôi má thoáng ửng hồng, khẽ nói: "Vạn phần cảm ơn ngài." Cuộc gọi video kết thúc, Thầy Lục ngẩng

đầu nhìn trời.

Chờ con game này phát hành, chắc chắn sẽ sớm tự do tài chính.

Đến lúc đó đừng nói là nhà có mỏ, cả ngọn núi tôi cũng mua được!!

Chắc thế.

Thầy Lục đang phởn khẽ khụ một tiếng, lẩm bẩm: "Ở nhà mãi...

Chương 500

cũng đến lúc làm Food Blogger, livestream game, quay lại nghề cũ rồi." Dự cáo chiến thuật lần trước là 'Rainy Perish Trap'.

Nhưng Thầy Lục định livestream trở lại để tích lũy chút nhân khí đã rồi mới live chiến thuật.

Dù sao cũng phải quảng cáo cho game nhà mình trước.

Trên diễn đàn cá nhân của nền tảng livestream, thông báo live lại tối nay vừa đăng, các fan đã không nén nổi kích động. "Cứu thế giới xong là về live luôn?

Không hổ là anh, Thầy Lục!" "Hôm nay là chuyên mục bida và Plants vs Zombies yêu thích của tôi rồi!" "Xem dự cáo thôi đã thấy no rồi (hạ phạn)." "Câu hỏi hàng ngày: Hôm nay Thầy Lục đã 'hạ phạn' chưa?" Cùng lúc đó, Sirfetch'd đang ngủ gật bỗng mơ màng mở mắt ra. "Quác?" Áp Áp ngái ngủ rồi lại nhắm mắt lại.

Buồn ngủ quá đi~ hôm nay cũng là một ngày không muốn nỗ lực mà~ Dưới cánh trắng của nó, quả trứng màu xám lặng lẽ nứt ra một đường...

Màn đêm buông xuống.

Trong phòng livestream của vị Food Blogger nào đó tràn ngập tiếng cười nói. "Có tứ quý tôi không đánh, ấy, cứ thích đánh lẻ cơ." "Không biết thì hỏi, đây có phải phòng live của thần bài từ thiện không vậy?" Nội dung live hôm nay của Thầy Lục chủ yếu là game offline.

Lượng lớn fan ùa vào phòng live, vừa chat vừa hỏi về vụ sông băng xôn xao gần đây. "Mọi người không thực sự nghĩ là tôi cứu

Sinnoh đấy chứ?" Lục Dã tùy miệng nói: "Thế thì mọi người đoán đúng rồi đấy!" Trong nháy mắt, kênh chat lại bùng nổ. "Tôi chưa thấy ai mặt dày như anh luôn!" "Lục bảo à, sự thật không giấu được đâu, nó hiện rõ trên mắt anh rồi kìa." "Rốt cuộc có phải chiến tích của Thầy Lục không nhỉ?

Tò mò quá!" Các fan mang tâm trạng nghi ngờ, kích động xen lẫn không thể tin nổi.

Thấy Thầy Lục lại đánh trống lảng, mọi người chỉ biết thở dài. "Cảm ơn quả Rocket của 'Tặng cho Togepi', chúc ông chủ sức khỏe." Lục Dã mở trình giả lập game: "Tặng một phát Vẫy Ngón của Togepi cho ông chủ nào!" Dưới màn tấu hài của Thầy Lục, Togepi trên màn hình vẫy vẫy ngón tay, một luồng khói tím 'Kịch Độc' bay ra. "Đề nghị đổi tên thành: Kinh điển tái hiện." "Ông chủ dại dột quá!" "Kịch Độc mà còn hụt nữa thì đúng chất 'Thầy Lục' rồi ha ha ha." Giữa một đống bình luận 'ông chủ hãy tiêu dùng lý trí', Thầy Lục trả lời thắc mắc: "Live chiến thuật là số sau...

định dùng là Rainy Perish Trap." "Manh Manh Đát á?

Cô ấy phải làm việc, đừng có lúc nào cũng đòi xem cô ấy, ra ngoài mà tóm Pokémon đi." Kênh chat lập tức phản hồi: "Anh tưởng tôi xem Manh Manh Đát chắc, thực ra tôi xem Gengar với Áp Áp đấy." "Hay quá, vậy là có thể hợp pháp tham gia Little Cup rồi đúng không?" Thầy Lục liếc nhìn chat, hơi khựng lại. "Áp Áp á..." Lục Dã nói, "Khụ, Áp Áp đang bận ấp trứng rồi, hôm nay chủ yếu live game kinh dị." Nói đoạn, Lục Dã bảo Rotom tắt đèn.

Trong căn phòng u tối, Thầy Lục đeo tai nghe, mặt mày nghiêm túc, bên cạnh là một con Gengar đang nhe răng cười lơ lửng.

Tựa game kinh dị này đang bán chạy trên nền tảng, do Devon sản xuất, tên là 《Thoát Khỏi Biệt Thự》.

Trong một ngôi biệt thự mọc đầy dây leo giữa rừng sâu tăm tối, có một hồn ma chị gái tóc xanh dịu dàng vất vả.

Việc người chơi cần làm là trốn tránh chị gái này cùng con Chansey của chị ta, tìm ra 'Phù hộ thanh khiết' trong biệt thự để thoát thân. "Thoát cái gì mà thoát, đập luôn!" Lục Dã quay đầu đối mặt với chị gái tóc xanh. "???" "Con người không thể, chí ít là không nên..." "Vãi thật, con ma này trông 'Manh Manh Đát' quá!" Ống kính rung lắc dữ dội, màn hình xuất hiện những vệt máu đỏ tươi, người chơi bị Chansey túm ống quần kéo đi, để lại một hàng dấu tay máu. "Đây là được chị gái lôi vào phòng rồi à?" "Thế thì còn gì bằng!" Game kết thúc, Lục Dã và Gengar nhìn nhau, Gengar cười khanh khách. "Ghos~ヾ(≧∇≦*)ヾ" "Không được, Gengar dễ thương quá, không tạo được không khí kinh dị." "Đề nghị cho truyền thuyết đô thị 'Bàn tay trắng' làm nhân vật chính đi!" Thấy bình luận này, mặt Lục Dã hơi biến sắc. 'Bàn tay trắng' là truyền thuyết đô thị lưu truyền trong các bản game Pokémon đời đầu.

Khi người chơi bước vào tháp Lavender nơi chôn cất Pokémon, một NPC sẽ nói: 『Nhìn sau lưng cậu kìa, có một bàn tay trắng.』 Phối hợp với nhạc nền quái đản của thị trấn Lavender, nó mang lại cảm giác lạnh sống lưng cho người chơi, chính bản anime 《Pokémon: Origins》 cũng từng dùng chi tiết này. "Rõ ràng là chuyện nhảm nhí mà." Lục Dã thầm nghĩ.

Cọt kẹt —— Thầy Lục đẩy ghế ra, hít sâu một hơi, tiếp tục live.

Trong căn phòng tối lờ mờ, Sylveon khẽ quay đầu, đôi mắt tròn xanh thẳm lấp lánh trong bóng tối.

Gengar cũng nở nụ cười không tiếng động, nụ cười kéo tận mang tai, dần ẩn vào bóng tối.

Mở game, bước vào biệt thự, trên màn hình lướt qua một bóng

trắng.

Thình thịch!

Thình thịch!

Thình thịch!

Kênh chat điên cuồng nhắc nhở: "Streamer, nhìn vai phải anh kìa, có một bàn tay trắng." "Cái tủ, sau cái tủ kìa!" Có tiếng động sột soạt, Lục Dã vứt tai nghe, thốt ra một câu: "Đm nó chứ, không chơi nữa!" ...

Ở phòng khách.

Sirfetch'd nghiêng đầu nhìn quả trứng Pokémon dưới cánh trắng của mình.

Quả trứng không ngừng rung lắc, vết nứt dần mở rộng, rõ ràng là dấu hiệu sắp nở. "Quác!" Áp Áp phấn khích nhảy xuống đất, nhìn chằm chằm vào nhóc con sắp chào đời này.

Lục cục —— Quả trứng nghiêng ngả, nhóc con bên trong không ngừng vùng vẫy, cố gắng dùng chiêu 'Phá Vỏ' để chui ra.

Đây đúng là 'Phá Vỏ' theo nghĩa đen, dễ thương đến mức Sirfetch'd mỉm cười hiền từ. "Quác~ (๑´∀`๑)" Quả trứng rung lắc thu hút sự chú ý của những đứa khác.

Blastoise từ trong bồn nước 'ào' một phát đứng dậy, đẩy kính râm, quan sát kỹ tình hình.

Arcanine thì phấn khích chạy quanh phòng khách, đuôi vẫy tít mù. "Quác!" Sirfetch'd lạch bạch bước chân vịt, định vào phòng ngủ gọi Thầy Lục đang livestream ra.

Cọt kẹt —— Sirfetch'd đẩy cửa vào, nhìn quanh căn phòng tối tăm, hơi có chút bối rối.

Sao không bật đèn thế áp~?

Trước màn hình đang phát sáng nhạt là Thầy Lục đang tập trung cao độ, đầu đeo tai nghe.

Sirfetch'd dùng thông gõ gõ vào tủ nhưng không làm anh chú ý.

Thế là Áp Áp đưa cái cánh trắng muốt ra, cầm một cọng thông đại thụ khẽ chạm vào lưng Lục Dã.

Trong nháy mắt, một luồng khí lạnh xộc thẳng lên tim Thầy Lục, lan dọc sống lưng ra toàn thân. "Rotom, bật đèn!" Lục Dã run giọng hét.

Đèn bật sáng trưng.

Thầy Lục và Sirfetch'd bốn mắt nhìn nhau, mọi chuyện đều không cần nói cũng hiểu.

Kênh chat điên cuồng chạy một dải 'ha ha ha ha'.

Sabrina (Saffron) vốn lạnh lùng như băng mà khóe miệng cũng điên cuồng nhếch lên, cuối cùng nhịn không được mà phì cười.

Aaron thì cười đến mức chỏm tóc xanh run bần bật; Lance cũng vừa cười vừa tự pha cho mình chén trà nóng. "Ghos~! ヾ(≧∇≦*)ヾ" Gengar bám vào vai Thầy Lục.

Tâm trạng Lục Dã thật phức tạp, anh lau mặt, nói với Sirfetch'd: "Sao mày lại vào đây?" "Quác!" Sirfetch'd dùng thông chỉ ra ngoài.

Lục Dã phản ứng lại ngay: "Sắp nở rồi à?" Sau khi thấy Sirfetch'd gật đầu, Lục Dã quay lại màn hình: "Hôm nay có chút sự cố, live nghỉ sớm nhé, số sau live chiến thuật.

Game 《Pocket Monsters》 phát hành tháng Năm, nhớ mua ủng hộ đấy!" Phòng live tắt ngóm trong chớp mắt, các fan vẫn còn đang dư vị màn tấu hài vừa rồi. "Tại sao chơi game kinh dị mà cũng 'hạ phạn' đến

thế được cơ chứ, ha ha." "Tự tôi ăn cơm của mình, ai cũng đừng hòng kiếm của tôi một xu." "Lần sau nhất định nhé!" Cứu vùng Sinnoh, Anh hùng sắc đỏ, cưỡi Giratina...

Thầy Lục trong trạng thái 'co vòi' đang cân nhắc xem nên kho tộ hay hầm đỏ Áp Áp thì vừa.

Khi anh đi ra phòng khách, quả trứng đang lắc 'lục cục' đã thu hút toàn bộ sự chú ý.

Lục Dã ngồi xếp bằng trên thảm, đám nhỏ vây quanh quả trứng ở giữa.

Mấy cặp mắt đồng loạt nhìn chằm chằm quả trứng, nín thở. "Chaki tuy y~!" Togepi chớp mắt, vui sướng vẫy vẫy hai tay nhỏ.

Mình sắp được làm chị rồi sao~! "Ghos!" Gengar đã chuẩn bị sẵn cả giáo trình, không thể để nhóc này thua ngay từ vạch xuất phát được.

Blastoise thì cân nhắc, hay là kiểm tra xem nó có phải Ditto không trước đã thì tốt hơn... "Quác~! (´ꈍᴗꈍ)σ" Sirfetch'd cảm động đến mức nước mắt giàn giụa.

Con của ta, khi con ra đời, cả khu rừng Sandgem sẽ hô vang tên con!

Một ngày nào đó, khi một kẻ ăn hại như ta đi đến cuối con đường, con sẽ là người kế vị ngai vàng!

Trong bầu không khí trang nghiêm một cách khó hiểu, Thầy Lục đã chuẩn bị sẵn nệm mềm.

Mở livestream trong group chat, Lục Dã mời Akin vào, tiện thể hỏi: "Cứ nhìn thế này là được à?" 'Chuyên gia ấp trứng' Akin trợn to mắt, thấy nhóc con sắp nở liền phấn khích hô 'ú hú' một tiếng. "Đúng thế!

Khoảnh khắc Pokémon phá vỏ chui ra chính là lúc sức hấp dẫn của sinh mệnh thăng hoa nhất!" Akin cười lớn.

Trong thoáng chốc, Thầy Lục cũng thấy có chút cảm động. "Lần này coi như xóa cho Akin một khoản nợ vậy." Lục Dã thầm nghĩ.

Các thành viên khác vào xem live cũng kinh ngạc không kém. "Dễ thương quá..." Jasmine nhìn cái sừng màu xám xanh thò ra khỏi vỏ. "Trông giống Larvitar (Y Cơ Cơ) đấy." Blue Oak nói.

Trong nháy mắt, vẻ mặt Thầy Lục trở nên phức tạp.

Tuy Lucian đã nhắc nhở mình rồi... nhưng mà cái lũ này, dám gửi cả trứng Chuẩn Thần qua đây thật à!

Ực...

Lục Dã nuốt nước bọt, lau mồ hôi trán.

Nuôi nổi không đây, đó mới là vấn đề... "Nghe nói Larvitar khi lớn lên phải ăn sạch cả một ngọn núi đấy." Blue Oak cười nói: "Xem ra Thầy Lục cũng đại gia gớm nhỉ!" Thầy Lục cười gượng hai tiếng.

Chẳng lẽ tiền bán game sắp tới đều phải đổ hết vào cái họng của nhóc này sao?!

Chú Larvitar 'phá vỏ' một cách rụt rè, cẩn thận thăm dò bên ngoài, chẳng thấy chút gì là hung hăng cả. "Tính cách của Larvitar không phải thường rất nóng nảy sao?" Crystal tò mò hỏi. "A ha." Akin gãi mũi, giải thích đầy chuyên nghiệp: "Tính cách của Pokémon khi nở sẽ đi theo Huấn luyện viên đấy!

Tớ vừa xem live của Thầy Lục xong..." Akin cười gian xảo, "Có khi đây là một con Larvitar nhát gan cũng nên." Lục Dã: "..." Thôi, khoản nợ kia cứ ghi lại cho nó lành. "Tính cách nhát gan (Timid)..." Ruby nói, "Không hợp để huấn luyện Larvitar lắm đâu." Lục Dã chợt nhận ra điều gì đó, lông mày nhướn lên.

Đâu chỉ là không hợp, đối với một Tyranitar (Bangirasu) mà nói thì đây là tính cách tệ nhất luôn.

Vì Tyranitar nổi tiếng với sự hung bạo và sức phá hoại, 'nhát gan' sẽ làm giảm tính tấn công của nó, trong việc tranh giành thời tiết cũng sẽ bị thiệt.

Nhưng mà, đối với nhà Thầy Lục, hình như lại cần một nhóc con dễ thương thế này hơn?!

Lục Dã nhìn Larvitar đang nỗ lực vùng vẫy.

Dù thế nào đi nữa, sự ra đời của một sinh mệnh cũng khiến anh xúc động sâu sắc.

Lần trước là khi Togepi ra đời.

Anh còn định nếu tính cách không hợp thì trả lại cho Liên minh Sinnoh... giờ nghĩ lại, thấy thật chẳng cần thiết. "Có thể nhóc không phải đứa giỏi nhất, nhưng nhóc là đứa tuyệt vời nhất trong lòng anh." "Xem tiếp đi nào." Wallace chống cằm, mỉm cười tao nhã, "Larvitar sắp ra hẳn rồi." Cái sừng xanh nỗ lực thò ra khỏi vỏ, hai cái tay nhỏ bấu vào thành vỏ, cố gắng điều chỉnh tư thế. "Không được giúp đâu đấy, Thầy Lục." Akin nghiêm túc nhắc.

Lục Dã khẽ gật đầu, ánh mắt đám nhỏ đều lấp lánh một cảm xúc gọi là 'hy vọng'.

Sau đó, Larvitar dùng đôi tay nhỏ bẻ vỡ vỏ trứng, 'hù' một phát thò đầu ra. "U kỷ..." Larvitar chớp chớp mắt, rồi lóng ngóng nhét mảnh vỏ trứng vào miệng nhai rôm rốp.

Khắc, khắc, khắc —— "U kỷ?" Larvitar nghiêng đầu, tay cầm mảnh vỏ trứng như đang nhai bánh quy.

Trong nháy mắt, tất cả mọi người đều thở phào nhẹ nhõm.

Máy Rotom Dex bay lên, bắt đầu phát bản tin dự báo: "Larvitar, Pokémon hệ Nham Thạch, là dạng sơ sinh của chuẩn thần Tyranitar.

Sức ăn cực kỳ lớn, sẽ không ngừng ăn cho đến khi ăn hết cả một ngọn núi mới thôi, rốt cuộc!" Lục Dã đỡ trán: "Đồng chí Rotom, bật chế độ im lặng đi." "Không thể lý giải, rốt cuộc...

Chương 501

(⊙x⊙;)" Rắc, rắc —— "Larvi~" Larvitar vẫn đang nhai vỏ trứng, thỉnh thoảng chớp chớp mắt.

Sau khi nuốt sạch vỏ vào bụng, nó thẹn thùng nhìn đám đàn anh lớn xác, rồi cúi đầu áp tay vào bụng.

Ùu...

Vệt đen dưới mắt Larvitar ửng lên màu hồng nhạt, ánh mắt đảo liên tục, sau đó khẽ kêu: "Larvi~" Ngoại hình của nó trông như một chú khủng long nhỏ, làn da màu xám xanh cứng như đá, trên đỉnh đầu có một chiếc sừng dài.

Đôi mắt đỏ không ngừng quan sát như đang tìm kiếm thứ gì đó có thể ăn được, hai tay nhỏ đặt lên lớp vảy đỏ ở bụng. "Trông có vẻ là một nhóc tì hay ngượng ngùng nhỉ," Green mỉm cười nói. "Lạ thật, chẳng lẽ nó không kế thừa tính cách của Thầy Lục sao?" Akin xoa cằm, vẻ mặt đầy khó hiểu.

Lục Dã tâm trạng phức tạp.

Nếu nói về tính cách, chắc chắn là nó học theo Vịt Sirfetch'd rồi.

Như vậy cũng giải thích được tại sao một đứa vừa mới Phá Vỏ như Larvitar lại nhút nhát sợ người lạ.

Chỉ có điều cái sức ăn này thì đúng là không đùa được... "Lát nữa nói chuyện sau nhé," Lục Dã tắt livestream, bảo: "Tôi phải đi tìm cái gì đó cho nó ăn đã." Nếu không, Lục Dã chẳng nghi ngờ gì việc con Larvitar đang đói bụng này sẽ gặm sạch luôn cả móng nhà. "Nếu cần khoáng thạch, có thể đến chỗ tôi mua nha!" Green che miệng cười. "Nhắc đến khoáng thạch," Wallace mỉm cười nói, "Chỗ Steven chắc

chắn sẽ có bộ sưu tập phù hợp đấy." Green ngẩn ra, muốn khóc mà không có nước mắt.

Xong rồi, sao mình cạnh tranh lại đại gia Steven được!

Thầy Lục cũng muốn khóc không ra nước mắt.

Xong đời, bộ sưu tập của Steven thì tiền đâu mà mua nổi!

Chú nhóc Larvitar vừa chào đời đang nhìn quanh các bạn đồng hành của mình. "Gát! (´ゐ`ゐ)σ" Sirfetch'd nhìn Larvitar, nước mắt lưng tròng.

Đứa nhỏ này là một tay mình trông nom từ lúc còn là quả trứng mà! "Larvi~" Larvitar gãi gãi cái sừng trên đầu, mắt híp lại, nở một nụ cười thẹn thùng. "Ghos!" Gengar nhe răng cười, vỗ vỗ đầu Larvitar.

Chú khủng long nhỏ ngốc nghếch ngẩng đầu lên.

Chỉ thấy Gengar đưa tới một viên Khối Năng Lượng lấp lánh ánh vàng.

Larvitar ngẩn ra một chút, sau đó há cái miệng nhỏ, vẻ mặt dần cảm động, đôi mắt sáng lấp lánh. "Larvi~! (✪ω✪)" 'Ngoàm' một phát nuốt gọn viên Khối Năng Lượng, Larvitar lại đón lấy cái lọ thủy tinh, nuốt luôn cả lọ vào bụng.

Gengar: Σ(°Д° ;) "Larvi~ (￣~￣)" Rắc, rắc.

Larvitar nhai luôn cả lọ thủy tinh, phát ra tiếng vỡ giòn tan.

Trong chớp mắt, đám Pokémon bùng nổ.

Togepi đưa cho Larvitar một gói khoai tây chiên, Larvitar chưa kịp xé bao đã nhét cả vào mồm, Togepi kinh ngạc trợn tròn mắt. "Chogi~" Larvitar: "Larvi~~ tóa!" Sau khi nhai xong khoai tây, nó lại nhả cái vỏ bao nát bét ra.

Blastoise đẩy kính râm, đưa ra một cây Thảo Dược Hồi Phục.

Larvitar 'ngoàm' một cái, chẳng hề thấy đắng. "Kamế..." Blastoise chậm rãi gật đầu, lập tức công nhận Larvitar.

Mí mắt Lục Dã giật liên hồi.

Các người đang thử nghiệm xem Larvitar có thể ăn được cái gì đúng không? "Đừng có cho nó ăn mấy thứ kỳ quái thế chứ!" Lục Dã hét lên: "Sylveon, bỏ cái máy hút bụi xuống!" "Vee~" Sylveon ngượng ngùng bỏ dải lụa ra, máy hút bụi may mắn sống sót.

Sirfetch'd định giấu cây hành sang một bên, bỗng thấy Larvitar nhìn về phía cây hành trắng nõn: "Larvi~ |• ω• `)" "Gát! (´ᴗ̈ᴗ̈)σ" Trong lúc Sirfetch'd đang phân vân có nên hy sinh cây hành hay không thì... "Gâu!

ᘓ(• p •)ᘐ" Arcanine lắc lắc cái đầu to, định đem Lông Vũ Cầu Vồng cho Larvitar ăn...

Lục Dã sợ tới mức vội vàng ngăn lại, sau đó 'chát' một cái ôm trán.

Larvitar vừa mới nở thôi mà đã loạn cào cào thế này rồi...

Còn chuyện Larvitar có thể ăn sạch cả một ngọn núi quặng —— "Cũng không phải là nuôi không nổi, sinh hoạt tiết kiệm chút là được... chắc thế." Lục Dã thở dài trong lòng.

Vốn định làm tư bản... ai dè lại càng đi càng xa trên con đường làm Huấn luyện viên.

Nhưng đã kết nối duyên phận với Pokémon thì phải có trách nhiệm.

Cho dù tư chất có kém, không giỏi chiến đấu, là một kẻ ăn hại đi nữa... (Khóe miệng Thầy Lục nhếch lên điên cuồng) thì cũng phải nuôi!

Nếu không mình khác gì tên Paul kia chứ! "Larvi~" Larvitar luôn

rất ngoan ngoãn, không chủ động gặm tường, chỉ đặt hai tay trước ngực, lặng lẽ chờ đợi được cho ăn.

Cái vảy đỏ hình thoi trên ngực nó trông cứ như cái yếm trẻ em vậy.

Là một bé gái thùy mị sao?

Lục Dã thầm nghĩ, mở tính năng Hệ thống đã lâu không dùng. "Mình suýt quên mất là còn cái chức năng này," Lục Dã lẩm bẩm. 【Larvitar - Hệ: Đá + Đất - Giới tính: ♂ - Đặc tính: Guts - Chiêu thức: Tackle, Glare, Curse】 Lục Dã: "Ồ... là một bé trai đáng yêu." Xem ra cũng không có gì quá đặc biệt, di truyền được chiêu Nguyền Rủa (Curse) xem ra khá hợp với phong cách của Thầy Lục.

Lúc này, việc quan trọng hơn là giải quyết vấn đề ăn uống của Larvitar.

Lục Dã ngồi xổm xuống, đặt tay lên cái sừng màu xanh của nó. "Larvi?" Larvitar chớp chớp mắt. "Anh không hứa sẽ để nhóc bữa nào cũng được ăn no... nhưng chỉ cần anh còn miếng cơm thì sẽ không để nhóc bị đói." Nói xong, Thầy Lục cảm thấy hơi xót xa, bèn cảm thán một câu: "Tất nhiên... nếu nhóc thích môi trường tự nhiên hơn, anh cũng sẵn lòng đưa nhóc về khu bảo tồn." Lục Dã nhìn chằm chằm chú Larvitar có vẻ rụt rè, đôi mắt đỏ của nó hiện lên vẻ mông lung và bất lực.

Vừa chào đời, nó đã phải đối mặt với lựa chọn đầu tiên của đời mình.

Liệu có quá tàn khốc không?

Lục Dã lắc đầu cười: "Chuyện đó để sau đi, giờ khai tiệc nào!" Ngay lập tức, đám nhóc tì vốn đang dè dặt bỗng reo hò vui vẻ.

Chúng không hề bài xích thành viên mới này, ngược lại, một

Larvitar 'cái gì cũng ăn được' chắc chắn sẽ là một đứa em út rất dễ thương. "Chogi chogi~ (*ˆ◡ˆ*)" Togepi rất vui vì sắp được làm chị. "Gát!" Sirfetch'd mặt đầy nghiêm túc.

Vịt muốn để Larvitar tự chọn cuộc sống của mình...

đừng để giống như mình, mỗi ngày đều bị ép tập luyện... "Gát! (´ФωФ)σ" Sirfetch'd lại tự làm mình tổn thương rồi. "Larvi~ |• ω• `)" Larvitar nhìn quanh đại gia đình này.

Nó không có dã tâm gì lớn, 'ăn no là được' là bản năng của nó.

Chiến đấu hay không cũng chẳng sao, nó chỉ theo bản năng mà cảm thấy quý mến chàng trai trẻ này.

Vì anh ấy, chỉ cần đánh thắng là có cơm ăn... nỗ lực mạnh lên cũng có thể chấp nhận được mà! "Larvi~" Larvitar há to miệng ngáp một cái thật dài, sau đó ngại ngùng gãi sừng.

Lục Dã mỉm cười.

Dạng sơ sinh của Bangirasu chắc sức ăn cũng không lớn lắm đâu... nhỉ?

Rất nhanh sau đó, Lục Dã đã phải trả giá cho ý nghĩ ngu ngốc đó của mình. "Larvi~ (￣~￣)" Larvitar một hơi nuốt gọn đống cơm như ngọn núi nhỏ vào bụng, phồng má nhai ngấu nghiến.

Mí mắt Lục Dã giật giật.

Nhóc là Kanna-chan đấy à?

Sao động tác điêu luyện thế! "Có cần nấu thêm một nồi cơm nữa không?" Rotom dạng nồi cơm điện hỏi.

Lục Dã gật đầu: "Còn gạo không?" "Không trụ nổi đến ngày mai đâu, rốt cuộc!" Lục Dã vẻ mặt phức tạp.

Nhà Thầy Lục cũng không có lương thực dự trữ rồi!

Ngày mai phải hỏi Steven xem sao, ăn khoáng thạch chắc sẽ giúp Larvitar no lâu hơn!

Đang lúc Lục Dã thở dài, Larvitar ngẩng lên chớp mắt.

Lục Dã ngẩn ra, thử lấy ra một quả cầu Pokémon —— quả Dusk Ball màu đen xanh. "Larvi!" Larvitar lộ vẻ mừng rỡ, gật đầu lia lịa.

Đám Pokémon đồng loạt nhìn về phía Thầy Lục với ánh mắt tò mò và mong chờ.

Lục Dã trầm ngâm một lát.

Tính cách thì giống Vịt, lại không tiện cướp thời tiết... có khi tiềm năng còn chẳng đủ để tiến hóa thành Tyranitar.

Nhưng mình vốn không cuồng chiến đấu, nuôi một con Larvitar cũng được, chỉ là trước mắt cứ như thấy núi tiền đang bay mất...

Cảm thấy sống lưng hơi lạnh, Lục Dã thở dài, tự an ủi: "Ít nhất...

Larvitar vẫn rất đáng yêu!" Sau đó, anh đưa quả Dusk Ball về phía Larvitar.

Larvitar chớp mắt, dùng sừng chạm vào nút bấm trên quả bóng.

Một luồng ánh sáng đỏ hút Larvitar vào trong, sau vài cái lắc nhẹ, một tiếng 'tách' vang lên.

Đám Pokémon hò reo nhiệt liệt.

Lục Dã cảm nhận được sợi dây liên kết với Larvitar, cầm quả bóng lên nhìn một lát.

Sau đó, anh xòe tay ra, nhe răng cười: "Larvitar, thu phục thành công☆!" Đêm đó.

Vạn vật im lìm.

Đã bốn tiếng trôi qua kể từ khi Thầy Lục thu phục được Larvitar.

Chiếc đồng hồ báo thức Rotom trên đầu giường hiển thị con số '01:15' màu đỏ.

Lục Dã đang ngủ say, mơ thấy mình đang ăn kem tươi của Alcremie đến no căng —— "Đúng là một giấc ngủ ngon không sai vào đâu được," Thầy Lục trong mơ lẩm bẩm, "Mà ngọn núi tiền vừa bay mất kia là sao nhỉ?" Chợt nhớ ra mình vừa thu phục Larvitar, anh nhận ra đây là mơ.

Lục Dã mở mắt.

Trong căn phòng trống trải, thắt áo Trainer gắn các quả bóng Pokémon đã không cánh mà bay, bao gồm cả quả Dusk Ball của Larvitar...

Thời gian quay ngược lại một tiếng trước.

Larvitar vừa ăn no lại thấy đói, tội nghiệp và bất lực mở mắt nhìn quanh căn phòng tối om. "Ghos?" Gengar đang treo ngược trên trần nhà là đứa đầu tiên phát hiện ra điểm bất thường của Larvitar, lên tiếng hỏi. "Larvi~" Larvitar hươ hươ hai tay nhỏ, chọc chọc vào lớp vảy đỏ trên bụng, rồi ngại ngùng cúi đầu.

Chương 502

"Ghos!" Gengar cười hì hì, bắt chước dáng vẻ của Thầy Lục định búng tay.

Tất nhiên, không có tiếng kêu nào cả.

Gengar tự trách mình rồi phồng má: "Ghos! (o ` ε ´o)" Đám nhỏ khác cũng lần lượt tỉnh dậy, đồng loạt nhìn về phía cậu em mới đến.

Trong bóng tối, Sylveon, Arcanine, Blastoise... những bóng hình đầy áp lực xếp thành hàng, đôi mắt lóe sáng trong đêm. "Larvi~ (。 í_ì。)" Larvitar dưới áp lực mạnh mẽ như vậy khẽ lùi lại một bước.

Đứng chắn trước mặt nó là một vị hiệp sĩ trắng dũng cảm, cùng với Togepi đã có ý thức làm 'chị đại'. "Gát~" Sirfetch'd vung cây hành dài chỉ ra ngoài cửa, ánh mắt sắc lẹm.

Nó định thông qua phương pháp huấn luyện để giúp Larvitar nhanh chóng hòa nhập với đội ngũ —— đây chính là nỗi lòng của người làm cha đó mà! "Chogi chogi~" Togepi đặt tay lên vai Larvitar.

Đưa ra gói khoai tây chiên vị dưa chuột cuối cùng, Togepi nở nụ cười ngọt ngào.

Có chị Togepi đây lo cho nhóc rồi! "Larvi..." Ánh mắt Larvitar hơi dao động, sau đó cẩn thận đón lấy gói khoai tây.

Bắt chước Togepi, nó xé bao bì, phồng má 'ngoàm ngoàm' nhai.

Trong căn phòng yên tĩnh vang lên tiếng 'rắc rắc', cả đám nhìn chằm chằm vào Larvitar. "Larvi~ (๑´∀`๑)" Larvitar nuốt miếng khoai tây, mặt hiện lên những bong bóng hạnh phúc.

Ngay lập tức, cả bọn đều thở phào nhẹ nhõm. "Ghos?" Gengar hỏi Larvitar còn đói không, sau khi nhận được câu trả lời khẳng định, nó

bàn bạc với đám nhỏ một vòng.

Cuối cùng, dưới sự lên kế hoạch của Rotom, một phương án hành động cho đêm nay đã được đưa ra —— mang tên: 《Đại chiến dịch cho Larvitar ăn no!

Do thiên tài Rotom vạch ra, nhớ đánh giá năm sao nha rốt cuộc!》 Thầy Lục mà có ở đây chắc chắn sẽ đập bàn phẫn nộ.

Cái hậu tố đó hoàn toàn không cần thiết đâu nhá!

Thừa lúc trời tối, Togepi dắt tay Larvitar, 'lạch bạch' bước ra khỏi phòng.

Để đảm bảo Thầy Lục ngủ ngon, Sylveon còn nằm trên giường tung một chiêu Ngáp (Yawn).

Sau đó, đám Pokémon xếp thành hàng, đi ra cánh đồng quê rộng lớn.

Chúng chia nhau ra hành động, để Togepi trông chừng Larvitar, sau khi tìm thấy thức ăn sẽ hội quân. "Larvi?" Larvitar nhìn Togepi, khẽ nghiêng đầu. "Chogi chogi!" Togepi hùng hồn vung vẩy ngón tay, bắt chước dáng vẻ của Thầy Lục 'chỉ tay lên trời'.

Tuy là học lỏm từ Leon... nhưng đúng là trông rất ngầu. "Larvi!" Đôi mắt Larvitar tỏa sáng.

Nó cùng Togepi ngồi bệt xuống bờ ruộng, hai chân đung đưa, ngẩng đầu nhìn bầu trời sao.

Hai nhóc tròn ủng ngồi cạnh nhau, Togepi thấp hơn nửa cái đầu nhưng vẫn vỗ vỗ vỏ trứng của mình, vẻ mặt kiểu —— 'Quả không hổ danh là mình, Togepi'.

Trên bầu trời đêm có sao băng lướt qua, Larvitar mở to mắt kinh ngạc. "Gâu!" Trên cánh đồng tĩnh mịch vang lên tiếng sủa của

Arcanine.

Thân hình to lớn của nó xuất hiện từ xa, vẫy đuôi, miệng ngậm một quả Sitrus Berry khổng lồ đặt trước mặt Larvitar. "Larvi?" Larvitar chỉ vào quả Berry hỏi. "Gâu!" Arcanine nhếch mép cười, gật đầu khẳng định.

Được xác nhận là 'ăn được', Larvitar cầm quả Sitrus Berry lên, 'ngoàm' một cái nuốt chửng. "Larvi... (￣~￣)" Arcanine trợn tròn mắt.

Cứ thế nuốt luôn không cần nhai... xịn vậy sao!

Larvitar rõ ràng vẫn chưa no, nhưng các thành viên khác cũng lần lượt trở về.

Blastoise mang về một khối Đá Phao (Float Stone), hiệu quả là giúp cơ thể nhẹ hơn, lý do là để khi chạy trốn (Run Away) cho tiện.

Đặc tính Light Metal thậm chí còn giảm sát thương từ chiêu Cỏ Thắt (Grass Knot)...

Rùa ta đúng là quá mức cẩn thận!

Larvitar: (￣~￣) Gengar ôm một đống đồ ăn vặt trở về, là 'tìm thấy' từ máy bán hàng tự động ở nhà ga.

Trong đó bao gồm bánh mì gối, rau củ đóng gói, táo chọn lọc...

Toàn là những thứ thực phẩm thường thấy ở vùng quê, thậm chí có thể dùng làm nguyên liệu nấu Curry.

Dưới sự chứng kiến của cả bọn, Larvitar liên tục gặm táo và rau củ.

Mỗi khi nó ăn xong một món, cả bọn lại đồng thanh 'ohhhhh' một tiếng.

Điều này khiến Larvitar rất ngại ngùng, đỏ mặt gãi sừng.

Sylveon là đứa cuối cùng trở về.

Kiêu sa xinh đẹp, Sylveon ngậm một đồng Tiền Vàng Hộ Thân từ đâu không biết, tùy ý ném xuống trước mặt Larvitar. "Vee~ (▼_▼#)" "Larvi?!" Larvitar sợ sệt lùi lại nửa bước.

Sylveon liếc nó một cái rồi quay đầu đi chỗ khác.

Chỉ là đi dạy dỗ đám Persian hoang dã, sẵn tiện tìm đồ ăn cho nhóc thôi mà.

Theo lời kể của nạn nhân, đại ca Persian của tập đoàn Meowth vùng quê sau này nhớ lại: "Mèo!!! (;╥д╥`)" Coong.

Tiếng đồng tiền vàng rơi xuống đất thật giòn giã, vang vọng giữa cánh đồng vắng.

Đám nhỏ nhìn nhau, rồi cùng phá lên cười.

Larvitar như đang nhai sô-cô-la, 'rắc rắc' nhai luôn đồng tiền vàng, ngây ngô nhìn Gengar. "Ghos! (￣▽￣)/" Gengar nhe răng cười, lấy từ trong túi ra một cuốn bí tịch đã cất giữ từ lâu. 《Bí Mật Của Đất》 Tuyệt học của Giovanni, bí tịch tối thượng của hệ Đất, được mệnh danh là 'đứng trên mặt đất là không thể bại trận'.

Larvitar đã hơi no bụng, chớp chớp mắt, nghiêng đầu: "Larvi?" Đây là cái gì vậy ạ? "Ghos!" Gengar cười nham nhở, giơ cao cuốn bí tịch.

Muốn được ăn no thì bắt đầu từ hôm nay phải luyện tập thôi —— đây cũng là để hoàn thành ước mơ của chủ nhân đấy, Ghos!

Nghe thấy được ăn no, Larvitar không hề do dự, gật đầu lia lịa: "Larvi! (✪ω✪)" Huấn luyện viên, con muốn học 《Bí Mật Của Đất》!

Dưới bầu trời sao rực rỡ, đám nhỏ bắt đầu buổi tập luyện thường

ngày.

Ầm ầm —— Trong căn phòng trống rỗng, Thầy Lục ngồi trên giường nhìn ra ngoài cửa sổ, phương xa vang lên những tiếng nổ trầm đục.

Anh lau mồ hôi lạnh, đắp chăn nằm lại. "Ngày mai còn phải bàn bạc với Steven... phải ngủ sớm thôi." Đây mới là đêm đầu tiên.

Chắc là không có vấn đề gì đâu...

đại khái vậy.

Cơn buồn ngủ ập đến như thủy triều, chiêu Ngáp do Sylveon thả ra cuối cùng cũng có tác dụng.

Thầy Lục với thể chất dần phi nhân loại, trước khi chìm vào giấc ngủ còn nghĩ vẩn vơ: "Quả Chesto Berry có thể giải trừ trạng thái ngủ... thế chẳng phải cứ ăn nó mãi thì sẽ không bao giờ cần Rest sao?" Trong cơn mê hồ, Lục Dã cảm thấy mình đã nắm thóp được sự thật việc Steven 'liên tục thức 22 ngày'.

Cũng có thể là nhờ chiêu Worry Seed, biến đặc tính của mình thành Insomnia (Mất Ngủ)...

Một đêm không mộng mị.

Sáng sớm hôm sau.

Ánh nắng chiếu vào phòng, Lục Dã sảng khoái vươn vai.

Nhìn quanh phòng, Thầy Lục ngẩn người. "Cả đêm không về sao?" Ầm ầm!!

Một cơn rung chấn dữ dội, Lục Dã nhìn trần nhà đang rơi bụi xuống, không nhịn được nuốt nước bọt. "Động...

Động Đất à?" Không phải Động Đất, là Larvitar của tôi đấy!

Cảm giác nguy cơ ập đến, Thầy Lục bật dậy khỏi giường, lao ra ban công nhìn xuống.

Nắng sớm rực rỡ, trên thảm cỏ xanh mướt, một dải đất đắp cao nổi bật hẳn lên. "Ngoàm ngoàm ngoàm... (￣~￣)" Larvitar chúi sừng về phía trước, cơ thể trong tư thế như đang bơi, miệng há thật to. "Ngoàm ngoàm..." Nó nuốt chửng đống đất đá vừa đào được vào bụng, Larvitar dựa vào việc 'ăn đất' mà đào ra hẳn một đường hầm. "Ghos!" Gengar thán phục không ngớt.

Chỉ trong một đêm đã học được chiêu Đào Hang (Dig)... tuy có nghi vấn là do khéo tay, nhưng cũng quá xuất sắc rồi.

Nên biết rằng năm đó Arcanine phải mất cả ngày trời đấy. "Gâu ~(O_o)??" Arcanine hiện lên dấu chấm hỏi.

Tao nghi mày khinh thường cái trí thông minh này của tao, nhưng tao không có bằng chứng.

Đứng trên ban công, Lục Dã đứng hình hồi lâu, không nhịn được bình phẩm: "Cái hố này đào cũng có kỹ thuật đấy chứ..." "Quả không hổ danh là 《Bí Mật Của Đất》 của đại ca Giovanni..." Larvitar vẫn đang ăn đất: (￣~￣) Ầm ầm, móng nhà rung chuyển.

Thầy Lục gào lên, giọng nói xen lẫn ba phần bi thương, ba phần hối hận, hai phần phẫn nộ và hai phần tán thưởng (?): "Dừng mồm lại ngay!!" "Đừng ăn nữa, ăn nữa là sập móng nhà bây giờ —— ơ, sập rồi, thế thôi coi như xong." Đứng giữa sân vườn bụi bay mù mịt, Thầy Lục nhìn căn biệt thự đang 'ầm ầm' lún xuống hố sâu (như một con tàu đắm giữa biển khơi), anh rơi vào trầm tư. "Lát nữa phải giải thích với Cynthia thế nào đây..." "Larvi~~~" Larvitar ôm cái bụng tròn ủng, ngồi bệt xuống đất, ợ một cái thật dài.

No quá đi thôi~!

Trong chớp mắt, đôi mắt chú nhỏ Larvitar rực cháy ngọn lửa, như đã tìm thấy mục tiêu của cuộc đời mình.

Đại ca Gengar nói quả không sai.

Chỉ cần nỗ lực tập luyện là có thể được ăn no nê!

Cố lên nhé Larvitar, nhóc nhất định sẽ làm được! (✪ω✪) Một cơn gió thổi qua, đám nhỏ nhìn về phía Thầy Lục đang có chút đơn độc.

Lục Dã xoa cằm, trầm ngâm.

Larvitar thì có tâm địa xấu gì đâu chứ.

Nhìn xem đứa nhỏ đói đến mức phải đi ăn đất rồi kìa... "Vài ngày tới là phải đến Sunyshore Gym đúng không nhỉ." Lục Dã ngước mắt nhìn trời, lẩm bẩm: "Nếu có người chia sẻ nỗi đau, chắc sẽ không đau đến thế đâu..." "Larvi? |• ω• `)" Larvitar mặt đầy ngơ ngác.

Con có làm sai gì không ạ?

Thế nhưng thấy các đàn anh đều mặt mày bình tĩnh, ra vẻ đã quá quen với cảnh tượng này rồi. "Ghos~" Gengar hai tay chống hông, nhe răng cười.

Arcanine ngẩng đầu hú vang, Sylveon kiêu hãnh ngẩng cao đầu, Blastoise đẩy kính râm, Sirfetch'd ánh mắt sắc lẹm...

Chương 503

Togepi cầm điện thoại Rotom: "Chogi chogi! ヾ(◍°∇°◍)ﾉﾞ " Biệt đội ác nhân.jpg.

Trong chớp mắt, như hiểu lầm điều gì đó, Larvitar cũng hai tay chống hông, phát ra tiếng gầm của rồng đói. "Lar, Larvi-ra!!" Thầy Lục quay đầu liếc nhìn đám nhỏ, lại liếc nhìn số dư trong tài khoản, bình thản bấm một dãy số. "Alo?" "Đến ngay đây!" Đội sửa chữa nhanh chóng có mặt, vẻ mặt khó xử cho biết việc thi công có thể mất từ hai đến ba ngày.

Một công trình lớn tương đương với 'xây lại' thế này mà chỉ cần vài ngày ngắn ngủi, đúng là vượt xa trí tưởng tượng của Thầy Lục. "Dù sao cũng là hắc công nghệ của thế giới Pokémon mà..." Lục Dã thầm nghĩ, tiện tay chuyển tiền công cho đội trưởng. "Cảm ơn ngài, Thầy Lục!" Đội trưởng sửa chữa vẻ mặt vô cùng cảm kích. "Không có gì, khụ." Lục Dã cười gượng, lại không yên tâm hỏi: "Nhà anh... thực sự không còn ai khác làm nghề này nữa chứ?" Đội trưởng hơi ngẩn ra, rồi vỗ trán một cái: "Ngài xem, tôi quên mất, công trình liên khu vực khá phức tạp!" Nếu Thầy Lục rời khỏi Sinnoh, anh ta chắc chắn không thể đi theo... thế thì cần anh chị em của mình ra tay rồi. "Ngài yên tâm, đều là khách quen cả, tôi hiểu ý ngài mà!" Đội trưởng cười nói.

Thầy Lục cười khổ: "Hy vọng là vậy." Cả phần móng lẫn nội thất đều cần thi công lại, số kinh phí kiếm được từ Team Rocket gần đây đều đổ hết vào đây rồi.

Nhưng điều này cũng cho thấy năng lực của Team Rocket —— tùy tiện cũng kiếm được một căn hào trạch, kết quả lại đi làm chuyện

không đâu. "Dù sao đó cũng là ước mơ của họ mà." Lục Dã bất lực lắc đầu. "Larvi..." Larvitar chọc chọc vào lưng Lục Dã, muốn xin lỗi anh.

Lục Dã ngẩn người một lát, bỗng cảm thấy ấm lòng, ngồi xuống xoa đầu nó, vui vẻ nói: "Lần sau không được thế nữa nhé." "Larvi!" Larvitar trịnh trọng gật đầu.

Chỉ cần tập luyện chăm chỉ là được ăn no... không cần phải đào xi măng móng nhà để ăn nữa! 'Hình như nó hiểu lầm cái gì rồi thì phải?' Nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn đang căng ra của Larvitar, Thầy Lục tâm trạng vi diệu, gọi điện cho Cynthia đang ở đảo Lin Lan. "Nhà cần sửa chữa lại sao?" Cynthia ngẩn người hỏi. "À... bị Larvitar phá mất rồi." Lục Dã đỡ trán, "Chính là con Pokémon nở ra từ quả trứng mà Lucian tặng đấy." Cynthia suy nghĩ một lát.

Phần thưởng quả trứng Pokémon từ tổ chức thợ săn đó cũng là do cô phê chuẩn cho Lục Dã mà... "Khụ, không sao đâu, tôi cũng có một căn nhà ở Eterna City." Cynthia nói, "Chìa khóa tôi đã nhờ người gửi ở Trung tâm Pokémon rồi, cứ đến đó báo tên là được." Thầy Lục chấn động tâm hồn.

Đáng ghét, lúc nào cũng có phú bà tìm cách thử thách cốt khí của mình!

Đùa à, cái này cần gì phải thử thách chứ. "Khụ, tôi dự định đi Sunyshore City du lịch vài ngày." Lục Dã nói, "Khi nào về chắc là nhà cũng sửa xong rồi." Cynthia nghĩ một chút, mỉm cười bảo: "Sunyshore City à, cũng gần đảo Lin Lan đấy, tôi có thể qua tìm anh." Sẵn tiện xem con Larvitar đó của anh thế nào.

Cynthia thầm nghĩ.

Nếu điều kiện cho phép, đối với loại chuẩn thần này, cô cũng có thể chia sẻ một chút kinh nghiệm huấn luyện (Training). "Không vấn

đề gì." Lục Dã vốn định đi cùng Satoshi.

Lúc này chắc cậu ta đang bị Paul bán hành ở hồ Acuity rồi —— kịch bản nó thế, đằng nào thì dù Pokémon cũ có mạnh đến đâu Satoshi cũng không biết dùng, thực tế vậy đấy.

Gần trưa, các Machamp và Conkeldurr của đội sửa chữa vẫn đang đổ mồ hôi như mưa.

Lục Dã nghĩ ngợi, cưỡi Arcanine đến Oreburgh City, nơi có mỏ quặng nổi tiếng của vùng Sinnoh. "Hôm nay ngài có thời gian ghé thăm Oreburgh Gym sao?" Roark, thủ lĩnh hệ Đá của Gym, đội mũ bảo hộ, toát ra vẻ thư sinh, mỉm cười hỏi.

Lục Dã nói: "Chỗ các anh có loại khoáng vật nào phù hợp để nuôi Larvitar không...

đất hay đá đều được." Roark ngẩn ra, hơi kinh ngạc: "Larvitar?

Nó tiến hóa là phải ăn hết cả một ngọn núi đấy, không ít chuyên gia hệ Đá cũng phải bó tay đấy." Đúng là xát muối vào vết thương lòng mà, Lục Dã thở dài: "Bất kể có là chuẩn thần hay không, tóm lại là nó rất biết ăn, hay đói bụng lắm." Roark lập tức cảm nhận được sự 'đại gia' của Thầy Lục, mỉm cười nói: "Có đấy, mỏ Oreburgh vừa hay có một lô than đá chất lượng cao chuẩn bị xuất bán." "Nếu ngài cần, tôi có thể ưu tiên cung cấp, giá cả cũng sẽ ưu đãi." Trong thực đơn của Larvitar bao gồm cả đất, đá, than đá, v.v.

Nói chung cái gì cũng cho ăn được, cái gì nó cũng dám ăn.

Nếu theo phong cách đen tối một chút... thì Carbink, Rolycoly đều nằm trong thực đơn của Larvitar hết. "Ăn than chắc cũng được." Lục Dã khẽ nhíu mày, trầm ngâm: "Ngộ nhỡ ăn phải quặng Urani, chẳng lẽ nó tiến hóa thành Godzilla luôn à?" Tất nhiên, Tyranitar chắc chắn là hệ Đá/Ác (Rock/Dark) rồi.

Thầy Lục chỉ là muốn chuẩn bị ít lương thực dự trữ cho nó thôi.

Sau khi bàn xong giá cả, nhìn số tiền tiết kiệm đột ngột sụt giảm, Lục Dã hít một hơi lạnh.

Cứ ngỡ là dựa vào bấy nhiêu trò chơi thì cuối cùng cũng tự do tài chính rồi...

Kết quả nuôi một con Larvitar, lại phải nỗ lực kiếm tiền, livestream quảng bá, bán game tiếp à?! "Dù sao thì trước đây cũng thế thôi..." Lục Dã lắc đầu, bảo Gengar dùng bóng tối nhét đống than như núi nhỏ vào trong. "Larvi~ (￣￣)" Larvitar nhìn đống than đen bóng, không nhịn được chảy nước miếng. "Ghos~!" Gengar dùng than đá trêu chọc Larvitar, nhe răng cười.

Muốn ăn không, học xong 《Bí Mật Của Đất》 thì cho nhé~ "Larvi! (✪ω✪)" Larvitar tìm thấy mục tiêu sống, nỗ lực gật đầu.

Mượn sân tập của Gym chỗ Roark.

Trong sân, Larvitar đang tập ném đá, luyện chiêu Ném Đá (Rock Throw).

Mỗi khi nó thể hiện tốt, Gengar lại ném ra một cục than, Larvitar bật nhảy lên, 'ngoàm' một phát.

Larvitar: (￣~￣) Chú khủng long nhỏ thì có tâm địa xấu gì đâu, chỉ muốn được ăn no thôi mà!

Thầy Lục đang ở sảnh bên trò chuyện với Roark.

Trong sân tập thỉnh thoảng lại vang lên tiếng 'ầm ầm', Roark mấy lần định nói lại thôi.

Mình nhớ lần trước Thầy Lục cũng phá sập Gym của bố mình như thế này thì phải... "Chắc không đến mức đó đâu... dù sao cũng chỉ là Larvitar mới nở." Roark tự nhủ.

Là một thủ lĩnh chuyên hệ Đá, Roark cũng có nghiên cứu nhất định về chế độ ăn của Larvitar.

Lục Dã thu hoạch được không ít, đang định hỏi kỹ hơn về kỹ thuật huấn luyện thì bỗng ngẩn ra. "Mình nhớ là... mình vẫn còn cuốn 《Bí Mật Của Đất》 nhỉ?" Đó là quà của đại ca Giovanni tặng từ lâu rồi, Lục Dã vẫn để chỗ Gengar, đến tận lúc này mới nhớ ra.

Trong đó bao gồm đủ loại phương pháp huấn luyện cho Pokémon hệ Đất, mà hệ Đất đương nhiên bao gồm cả Larvitar.

Lục Dã quyết định tự mình xem qua vài lần, nhưng khi bước vào sân tập, anh đột nhiên đứng hình. "Ghos!" Gengar đang ôm một cuốn bí tịch màu vàng đất, xem vô cùng chăm chú.

Bên cạnh nó, Larvitar chớp chớp mắt, tiện tay cậy 'miếng gạch cuối cùng' trên sàn đấu nhét vào mồm —— rắc, rắc.

Mí mắt Roark giật giật, nhìn quanh cái sân tập tan hoang, mím môi.

Hóa ra tôi bán cho anh một núi than... là để anh tiện tay phá luôn cái Gym này của tôi đấy hả?

Lục Dã tâm trạng phức tạp.

Sáng nay nó cũng thế này đây... nó xơi tái luôn cả căn biệt thự của tôi đấy!

Mà khoan đã.

Tại sao Gengar nhà mình đến cả 《Bí Mật Của Đất》 cũng đọc hiểu, thậm chí còn biết giúp huấn luyện Larvitar nữa vậy?!

Sau khi dần hiểu ra mọi chuyện, Lục Dã vỗ vai mình, chấp nhận thực tế: "Quả không hổ danh là Gengar của mình, Thầy Lục!" ...

Kanto, căn cứ Team Rocket.

Giovanni hiếm khi nhận được điện thoại từ 'đạo sư'. "Cậu thu

phục được một con Larvitar sao?" Giovanni hơi bất ngờ. "Chuyện kể ra thì dài lắm." Lục Dã thở dài, "Đại ca Giovanni này, trong cuốn Bí Mật Của Đất đó chắc là không có phần dạy cách phá nhà đâu nhỉ?" Giovanni lại hiểu nhầm thành 'tính phá hoại', lạnh lùng cười nói: "Bí Mật Của Đất nằm ở sự tấn công không ngừng nghỉ, đó chính là cách phòng thủ tốt nhất... làm sao thiếu được sức phá hoại chứ!" Lục Dã: "..." Tôi nghi là năm đó Giovanni cố ý để lại cuốn bí tịch đó cho Blue Oak để nó truyền thừa lại.

Năm ngoái nhân dịp Giáng sinh có cơ hội là tặng luôn cho mình... "Larvitar à, ừm...

đúng là một Pokémon rất phù hợp." Giovanni trầm giọng nói: "Ta rất mong đợi được thấy cảnh cậu huấn luyện nó thành Tyranitar." Vẻ mặt Lục Dã cổ quái.

Em cảm ơn đại ca nhé! "Đúng rồi," Giovanni nói, "Kế hoạch debut mà lần trước cậu nhắc tới... quả thực rất hiệu quả." Lục Dã sực nhớ ra: "Silver liên lạc với ngài rồi à?" Giovanni ậm ừ không trả lời, chuyển chủ đề: "Để trả lễ, ta sẽ cung cấp cho cậu một thông tin quan trọng... hy vọng cậu chuẩn bị tâm lý trước." Nghe giọng điệu nghiêm túc của Giovanni, Lục Dã hơi nhíu mày: "Mời ngài nói." "Sự thật là," Ánh mắt Giovanni sâu thẳm, chậm rãi nói: "Gần đây năng lượng của Arceus đang hoạt động rất mạnh... thậm chí... có khả năng sắp tỉnh lại!" Lục Dã: "..." Bầu không khí bỗng rơi vào một khoảng lặng gượng gạo.

Giovanni không nhịn được cảm thán: "Cậu chẳng lẽ không thấy bất ngờ chút nào sao?" "Cái này..." Lục Dã há hốc miệng, hồi lâu sau mới nói: "Em biết từ đời tám hoánh nào rồi." Giovanni: "..." Đến khi định thần lại, đầu dây bên kia chỉ còn tiếng tít tít.

Giovanni vội vàng cúp máy.

Tâm trạng Thầy Lục bỗng tốt hẳn lên, bất lực nhún vai.

Tin tức của đại ca Giovanni xem ra cũng chẳng nhạy bén lắm nhỉ!

Ngày 26 tháng 4, thứ Hai.

Bầu trời lất phất những giọt mưa ôn hòa, mặt hồ gợn lên từng vòng sóng lăn tăn, Lotad ló đầu lên khỏi mặt nước.

Bóng hình con đường bên cạnh hồ phản chiếu trên mặt nước, một nhà huấn luyện đang đạp xe đạp kêu 'đinh đinh đang đang' băng qua, làm bắn lên một dải nước.

Với một cú drift đẹp mắt, Lục Dã dừng chiếc xe đạp Rotom lại, nhìn về phía Gengar đang đứng tản mạn, hỏi: "Chúng ta có đi nhầm đường không đấy?" "Ghos..." Gengar gãi gãi đầu, dùng tay gõ gõ vào tay lái xe đạp đang ngủ gật.

Tay lái xe đột nhiên chớp chớp 'mắt', tiếng định vị của Rotom vang lên: "Tít tít...

Sắp đến thành phố Sunyshore rồi, Ro-to!" Hôm nay anh nhận lời mời đến Sunyshore du lịch.

Thủ lĩnh Volkner - người đang hừng hực đấu chí, đã mời một nhóm nhà huấn luyện đến tham gia giải đấu công khai của nhà thi đấu Sunyshore.

Satoshi, Flint, và thầy Lục đều nằm trong danh sách này.

Đương nhiên... nguyên nhân chủ yếu vẫn là vì nhà anh đang sửa chữa.

Vì thế, Lục Dã định dắt Larvitar ra ngoài tìm đồ ăn (gạch đi)... ra ngoài rèn luyện.

Ở một nơi hoang dã dưới cơn mưa nhỏ như thế này, đạp xe dạo mát cùng Pokemon cũng có một thú vui riêng. "Chỉ cần lúc đạp xe

không đụng phải Satoshi là được," Lục Dã thầm nghĩ.

Tạm thời dừng lại nghỉ chân tại một trạm xe buýt, Lục Dã ngồi ở ghế chờ uống nước khoáng. "Ghos~" Gengar ngồi bên cạnh Lục Dã, nhai khoai tây chiên rôm rốp, thỉnh thoảng lại đưa cho anh một miếng.

Sylveon vươn dải lụa ra, hái những quả Berry trên bụi cây thấp, rồi đưa cho Larvitar và Togepi.

Hai nhóc con thấy quả Berry tươi rói còn dính sương liền vui sướng nhảy cẫng lên. "Viu~" Sylveon rũ rũ bộ lông ướt át, đôi mắt xanh thẳm cong lại, khẽ lộ ra một nụ cười mỉm.

Sau khi nghỉ ngơi, cả hội lại lên đường.

Togepi ngồi lên giỏ xe vẫy tay với Larvitar: "Chibi~" Larvitar mở to mắt, đầu tiên là leo lên ghế chờ, sau đó nhắm mắt lao thẳng vào giỏ xe: "Yo-ki!" Rầm!

Larvitar nặng 72kg đâm thẳng làm giỏ xe biến dạng, Rotom sợ hãi chui tọt ra khỏi xe đạp. "Chuyện gì xảy ra thế này, Ro-to!" Larvitar ngã ngồi bệt xuống đất, ngẩng đầu lên với vẻ mặt đầy vô tội và ngơ ngác. "Gengar, thu hồi chiếc xe hỏng này lại đi," Lục Dã bình tĩnh uống nước khoáng, "Lần tới phải ăn vạ Satoshi một vố mới được." "Ghos~" Gengar cười híp mắt lấy ra một chiếc túi dệt bằng bóng ma, ném chiếc xe đạp vào trong.

Chương 504

Togepi thì không sao cả.

Nhờ chiêu Vẫy Ngón ra chiêu Bong Bóng, cả người Togepi được bao bọc trong một lớp bong bóng trong suốt, đi lại trên không trung như đang chơi 'lăn bóng'.

Lục Dã chọc thủng bong bóng, bế lấy nhóc Togepi đang cười khúc khích, nói: "Đi bộ qua đó vậy, phía trước chính là thành phố Sunyshore rồi." Rắc rắc —— rôm rốp, rôm rốp.

Larvitar thuận tay nhặt một viên gạch lát đường nhét vào miệng, cao giọng đáp lại: "Yo-ki!" ... "Sao rồi, thắng không?" Trong nhóm chat, Flint đang hỏi Satoshi về kết quả trận chiến ở hồ Acuity.

Satoshi hiếm khi nhíu mày, hồi lâu sau mới nói: "Em không biết nói thế nào nữa... nhưng có lẽ, gã Paul đó cũng có những điểm đáng để em học tập." "Vậy là thua rồi chứ gì?" Akin hỏi.

Satoshi cúi đầu ủ rũ, sau đó hét lớn: "Aaaa, lần sau em sẽ không thua nữa đâu!!" EQ thấp: Tôi thua rồi.

EQ cao: Paul có điểm đáng để tôi học tập.

Thầy Lục vui vẻ, nhịn không được hỏi: "Em không dùng đội hình cũ ở Kanto à?" Sau khi nhận được câu trả lời khẳng định của Satoshi, Lt.

Surge bĩu môi: "Thế thì đáng đời lắm, bé Satoshi à." Satoshi cúi đầu nói: "Em muốn chứng minh, dù là bạn đồng hành ở vùng Sinnoh cũng có thể chiến thắng gã đó..." Đây chính là điểm yếu của những 'người tin vào sợi dây liên kết', lúc nào cũng hy vọng dùng tình bạn để đánh bại đẳng cấp.

Lục Dã lắc đầu.

Tuy nhiên, trận chiến ở hồ Acuity cũng là quá trình trưởng thành quan trọng của Satoshi và Paul.

Giống như Akin năm đó thua Silver ở hồ Phẫn Nộ vậy. "Chỉ cần có thể rút ra kinh nghiệm từ thất bại," Blue Oak nói, "thất bại cũng không phải là không thể chấp nhận." Red hơi sững lại, trong đầu đột nhiên hiện lên hình bóng thủ lĩnh Giovanni mặc phong y đen, lắc đầu rồi lập tức cổ vũ: "Cố gắng lên nhé, Satoshi!" Ánh mắt Satoshi rực cháy lửa chiến, vực dậy tinh thần: "Em sẽ làm thế!

Mục tiêu tiếp theo, quyết định là lấy được huy hiệu của thành phố Sunyshore!" "Từ hôm nay sẽ bắt đầu giải đấu công khai của nhà thi đấu Sunyshore đấy." Flint lướt điện thoại, lẩm bẩm: "Gã đó đúng là không để lại đường lui cho mình... lại còn định đấu liên tiếp với Satoshi, Dakto và thầy Lục." Giải đấu công khai của nhà thi đấu Sunyshore thu hút không ít sự chú ý ở Sinnoh.

Dù sao thì Volkner đã lâu không lộ diện trước công chúng, nhà thi đấu cũng đóng cửa tránh chiến từ lâu.

Thế nhưng, trong tình cảnh này, nhà thi đấu Sunyshore vẫn là 'nhà thi đấu thứ tám' được liên minh Sinnoh công nhận.

Thực lực của thủ lĩnh hệ Điện Volkner rõ ràng là không hề tầm thường.

Không ít người trong giới cho rằng, Volkner hoàn toàn có thực lực đảm nhiệm vị trí Tứ Thiên Vương.

Nếu không phải bị bà Kikuno hệ Đất khắc chế, Volkner đã sớm tiếp quản vị trí của bà khi bà sắp nghỉ hưu để trở thành Tứ Thiên Vương mới.

Lần này, một Volkner đang lấy lại phong độ cũng được coi là ứng

cử viên nặng ký cho vị trí Tứ Thiên Vương khóa tới. "Lão già này cũng từng gặp cậu ta một lần," cụ Wattson xoa xoa râu quai nón, cười nói, "Chàng trai đó chế tạo máy móc điện tử khá đỉnh đấy." "Xì," Lt.

Surge xua tay, "chỉ là một thằng nhóc thôi mà." Green che miệng cười: "Dù sao thì ngài Lt.

Surge cũng từng dùng Raikou để sạc điện cho tàu cao tốc cơ mà." "Ha ha ha ha," Lt.

Surge cười nhe răng, "còn dùng cả Zapdos để phát điện nữa!" Mí mắt Lục Dã giật giật.

Đúng là ông thật đấy, chuyên gia trộm điện Lt.

Surge! "Khoan đã... vậy mình có thể 'mượn' một con về để sạc cho Rotom không nhỉ..." Rất nhanh, thầy Lục lắc đầu, cảm thán một tiếng.

Có thể, nhưng mà hèn lắm, nên không cần thiết. "Không biết bảng mạch điện thì Larvitar có ăn được không," Lục Dã suy tính, "Trong nhà thi đấu Sunyshore chắc là có đầy mấy thứ này..." Đã hẹn với Satoshi gặp nhau ở trung tâm Pokemon, Flint báo một lát nữa sẽ tới.

Larvitar đang mải mê ngắm nghía những viên gạch đá cẩm thạch sáng bóng, gõ bên trái, gõ bên phải, dường như đang tính xem nên 'xơi' từ chỗ nào thì ngon.

Lục Dã vội vàng ngăn cản: "Gạch ở đây không ăn được đâu!" "Yo-ki..." Larvitar ôm bụng, đáng thương phát ra tiếng bụng kêu 'ùng ục'. "Ghos~" Gengar như làm ảo thuật lấy ra một miếng than đá ném lên không trung. "Yo-ki!" Larvitar lao tới đớp lấy, nhai rôm rốp.

Các nhà huấn luyện xung quanh lần lượt đổ dồn ánh mắt về phía này.

Pokemon chuẩn thần, một danh từ đại diện cho sự mạnh mẽ, khi tiến hóa hoàn thiện chắc chắn sẽ sở hữu sức mạnh kinh thiên động

địa.

Thế nhưng, quan sát hành vi ngáo ngơ của một nhóc chuẩn thần... trông cũng khá là dễ thương! "Đó là thầy Lục phải không..." có người nhỏ giọng thảo luận. "Chắc là anh ấy đến tham gia giải đấu công khai của Volkner rồi." "Sao không phải là tham gia giải đấu đánh đôi của thành phố Sunyshore?" Người đó nói nhỏ, "Phần thưởng là quặng khoáng quý giá, cực kỳ thích hợp cho Larvitar...

Tôi đoán thầy Lục đến vì cái giải đấu nhi đồng đó đấy." Aura cường hóa thính giác, vô tình nghe thấy những lời này, thầy Lục hơi ngẩn ra.

Trước khi đấu với Volkner... dường như có thể cho Larvitar đi ăn chút 'món tráng miệng' trước bữa chính?

Trước khi tham gia, thầy Lục dùng hệ thống quét qua danh sách chiêu thức của Larvitar để xác nhận tình trạng của nhóc con.

Chỉ trong vỏn vẹn ba ngày, sự tiến bộ của Larvitar có thể gọi là Thần Tốc.

Trong đó vừa có công lao huấn luyện đặc biệt của nhà thi đấu Oreburgh... vừa bao gồm cả cuốn 'Bí ẩn của Đất' và các loại khoáng vật đắt tiền. "Dù sao cũng là kẻ phàm ăn đã xơi tái cả một căn biệt thự mà..." Thầy Lục cảm thấy tâm trạng thật phức tạp.

Các chiêu thức mới học được bao gồm Đào Hầm ghi chép trong 'Bí ẩn của Đất', cùng với Lở Đá và Cắn Xé hệ Bóng Tối học được ở nhà thi đấu Oreburgh.

Larvitar: (Nhai rôm rốp).

Lục Dã liếc nhìn nhóc Larvitar đang nhai than đá.

Ừm... có cảm giác rất giống con Gible hay cắn người của Satoshi! "Cắn Xé đúng là thần kỹ mà..." Lục Dã thầm nghĩ.

Trong anime, con Gible của Satoshi có thể dùng Nghiền Nát cả con robot khổng lồ của đội Hỏa Tiễn, thậm chí sau khi Cắn Xé còn bồi thêm được cả Long Tinh Đạn.

Theo lực cắn của nhóc Larvitar nhà mình...

ước chừng cũng chẳng kém là bao.

Ngoài ra, bản thân thầy Lục cũng lật xem cuốn 'Bí ẩn của Đất'.

Bên trong đề cập đến đủ loại khoáng vật đắt giá như Đá Mịn, Cát Mềm, vân vân.

Phần thưởng quặng khoáng quý giá của giải đấu đánh đôi thành phố Sunyshore... chắc cũng liên quan đến cái này.

Phương pháp huấn luyện dùng tiền đập vào đúng là không lừa mình! "Yo-ki?" Larvitar ngẩng đầu nhìn Lục Dã đang xoa đầu mình, chớp chớp mắt. "Lát nữa dẫn nhóc đi hành gà...

à không, dẫn nhóc đi ăn vặt," Lục Dã nói, "Cứ dốc hết sức là được, đánh không lại thì có Togepi bảo kê cho nhóc." "Chibi-chibi!" Togepi 'bùm' một cái xuất hiện từ bóng chứa Pokemon, thế mà lại mang chút dáng dấp 'đại tỷ' của Sylveon.

Thầy Lục ngẩng đầu nhìn trời.

Akin ơi, nhìn xem con Togekiss của cậu đã dạy hư Togepi những gì rồi này!

Nghe thấy có đồ ngon, đôi mắt Larvitar dần rực sáng, lập tức gật đầu lia lịa: "Yo-ki!" Nếu nói lộ trình trưởng thành của Sirfetch'd là 'tôi chỉ muốn làm kẻ ăn bám', thì đối với Larvitar lại là 'chỉ cần ăn là sẽ mạnh'.

Chỉ cần tôi còn đứng trên đại địa, tôi sẽ ăn mãi không thôi!

Không chết đói là đã thành công rồi!

Để tìm đồ ăn cho Larvitar, cũng là trận chiến đầu tiên của nó, thầy Lục mở điện thoại, quả nhiên tìm thấy trang web đăng ký 'Giải đấu đánh đôi thành phố Sunyshore' trong phần tin tức gần đây.

Phần thưởng là 【Đá Cứng】 giúp tăng cường uy lực của chiêu thức hệ Đá, nghe nói là được đào từ dưới đáy biển lên... liên quan đến lịch sử thời kỳ Regigigas kéo các mảng kiến tạo.

Đồng thời đó cũng là một loại 'thực phẩm' cực kỳ hiếm có. "Phải có hai người mới được tham gia?" Lục Dã hơi sững lại.

Dù sao cũng là đấu đôi, điều này cũng dễ hiểu, nhưng biết tìm cộng sự ở đâu bây giờ —— "Thầy Lục!" Tiếng gọi hổn hển truyền tới.

Satoshi như một cơn gió lao vào trung tâm Pokemon, Pikachu trên vai chào hỏi: "Pika-pika!" Thở dốc một lát, Satoshi nắm chặt tay, đôi mắt rực lửa: "Trận chiến công khai của thủ lĩnh Volkner là vào ngày mai." "Cái đó vẫn là chuyện phụ thôi," Lục Dã vỗ vai Satoshi, đưa bảng đăng ký trên điện thoại cho cậu xem.

Satoshi ngẩn ra: "Hả?" "Đi tham gia giải đấu nhi đồng với anh đã... khụ, không phải..." Lục Dã vuốt mặt, nói: "Là giải đấu đánh đôi!" Tại giải đấu đánh đôi thành phố Sunyshore, khi danh sách tuyển thủ được công bố đã gây ra một cơn chấn động lớn. "Anh em ơi chạy mau!

Thầy Lục đến tham gia rồi!" "Đây chẳng lẽ là đến để bán hành cho thủ lĩnh Volkner, tiện thể ghé qua đánh giải nhi đồng à?" "Tôi nghi giải nhi đồng mới là mục đích chính...

đó là thầy Lục đấy!" Nói là giải nhi đồng nhưng thực tế đa số người tham gia là những nhà huấn luyện tinh anh, thậm chí không thiếu những 'tân binh vạn năm' đã du hành qua nhiều vùng đất như Satoshi.

Nếu như đồng lòng hiệp lực, tiến hành đấu luân lưu để bào mòn thể lực thầy Lục... chưa biết chừng cũng có cơ hội thắng.

Thế nhưng, khi đội hình của thầy Lục được công khai, các tuyển thủ đều ngẩn người.

Larvitar và Togepi, hai nhóc con cực kỳ dễ thương —— "Thầy Lục định đến giải nhi đồng để cày cấp à?" "Kịch bản này tôi xem rồi, giải đấu Piplup chứ gì!

Gastly là vô đối!" Năm đó khi thầy Lục cử Gastly ra trận ở giải nhi đồng vùng Đông Hoàng, đó có lẽ là cơ hội tốt nhất để đơn đả độc đấu với anh.

Còn hiện tại... cơ hội này lại bày ra trước mắt mọi người. "Chạy cái gì mà chạy, thắng được một trận là đủ để nổ cả năm!" "Tôi không tin, đẳng cấp đè bẹp mà cũng có thể bị lật kèo." "Anh em ơi không cần chạy, xem tôi một mình cân thầy Lục đây!" Nhất thời, các tuyển thủ tham gia đều hừng hực khí thế, mài quyền sọ quẹt.

Giải đấu đánh đôi kéo dài một ngày, tổng cộng có ba vòng đấu, thu hút không ít du khách chú ý.

Bên cạnh khán đài trận đấu của thầy Lục, thậm chí người ta còn căng cả băng rôn.

Flint nghe tin tức tốc chạy tới, gác tay lên lan can, mặt đầy bất lực. "Thật là... dùng giải tân thủ để cày cấp, chắc chỉ có mỗi một vị quán quân mới làm ra chuyện này thôi nhỉ?" Quan trọng là, thế mà không có ai phản đối.

Dù sao thì đây cũng là cơ hội hiếm có để khiến thầy Lục 'lật thuyền trong mương'!

Vòng đầu tiên, Lục Dã và Satoshi gặp phải tổ hợp một anh chàng leo núi và một anh chàng đeo kính.

Tên của mấy nhân vật quần chúng khó nhớ quá...

Lục Dã chỉ biết hai người này là nhà huấn luyện tinh anh bản địa của Sinnoh, được bốc thăm xếp đội với nhau.

Ánh sáng trắng lóe lên, đối thủ tung ra Graveler và Tangrowth.

Satoshi cử Staraptor, Lục Dã ném bóng Dusk Ball. "Lên đi, Larvitar!" Chú khủng long nhỏ màu xám xanh nhe nanh múa vuốt ra sân, gây nên một trận xôn xao.

Đối với quần chúng mà nói, con non của chuẩn thần mạnh mẽ vẫn là khá hiếm thấy.

Flint quan sát kỹ một lượt con Larvitar mới sinh có lớp giáp xanh đen bóng loáng này, nhịn không được thốt lên: "Vãi thật... anh ấy cho nó ăn cái gì thế không biết..." (Lục Dã: Cảm ơn đã hỏi, đang ở giải nhi đồng, vừa cho nó ăn xong một căn biệt thự hạng sang).

Trên sân đấu. "Đừng có khinh thường tụi tôi nhé, thầy Lục!" Anh chàng đeo kính đẩy gọng kính, hừ lạnh: "Tangrowth, sử dụng Mega Drain!" Tangrowth như một ngọn núi nhỏ, những sợi dây leo màu đỏ thẫm hiện lên ánh sáng trắng rực rỡ, vụt thẳng về phía Larvitar.

Cùng lúc đó, Graveler nhanh chóng dùng Rollout, hất tung nhiều mảnh đá vụn, ầm ầm lao tới tông thẳng. "Đánh phối hợp thế này thì tham quá rồi đấy," Lục Dã chỉ huy: "Giải quyết Graveler trước đi, Larvitar!" Một cảm giác nguy cơ đồng thời ập đến tâm trí hai người đối diện.

Nhìn về phía trung tâm sân đấu, hố hầm hiện ra rõ rệt, nhưng Larvitar đã biến mất không thấy tăm hơi! "A-u a-u~" Larvitar trong hầm đất thể hiện tư thế 'bơi lội', há miệng ngoạm từng miếng đất cát, phía trên mặt đất truyền đến tiếng ầm ầm khi Graveler dùng Rollout lăn qua.

Chiêu Mega Drain của Tangrowth đánh vào khoảng không, đành phải quất về phía Staraptor của Satoshi.

Staraptor lao xuống né tránh, đôi cánh hiện lên ánh sáng trắng của chiêu Không Kích.

Cùng lúc đó, Lục Dã ra lệnh: "Larvitar, Đào Hầm!" Larvitar lao vọt lên, chiếc sừng nhọn trên đầu đâm thẳng vào Graveler, thế lực trầm ổn như một mãnh thú.

Rắc! "Hống!" Graveler kêu lên đau đớn, lớp đá gồ ghề trên cánh tay nứt ra một vệt, đá vụn bắn tung tóe.

Chương 505

Lực đánh hung hãn khiến khán giả xung quanh đều biến sắc. "Bị ép cấp mà vẫn không chiếm được chút lợi lộc nào nhỉ." "Dù sao cũng là thầy Lục đang chỉ huy mà." "Chiêu Đào Hầm này dùng cứ như là uống nước vậy, thuần thục quá mức!" Anh chàng leo núi sắc mặt ngưng trọng, hô lớn: "Graveler, Đập Ngói!" "Hống!!" Graveler giận dữ gào lên, tung ra nắm đấm nham thạch cứng cáp, ngưng tụ ánh sáng trắng lẫm liệt đột nhiên quất về phía Larvitar.

Larvitar không hề có chút sợ hãi nào, nhìn thấy nắm đấm của Graveler vụt tới, nó cứ như nhìn thấy một đĩa khoáng vật ngon lành vậy —— "Yo-ki..." Lục Dã ra lệnh: "Cắn Xé!" "Yo-ki!" Larvitar há to miệng, dùng sức cắn chặt lấy nắm đấm của Graveler, lực va chạm kéo theo cả hai Pokemon đâm sầm xuống mặt đất.

Ầm ầm ầm!!

Mặt đất nứt ra một hố lớn, Graveler bị Larvitar lôi tuột vào trong, bụi đất mịt mù.

Khán giả nhìn mà mặt mũi phức tạp, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng. "Cái này, cái này chắc không phải là trận đấu bóng tối đấy chứ?" Tuy đói bụng thật nhưng cũng không đến mức nhai luôn Graveler... chỉ là nhờ chiêu hệ Đất khắc chế gấp đôi, khiến Graveler rơi vào trạng thái hôn mê.

Phía bên kia, Staraptor vẫn đang đánh nhau bất phân thắng bại với Tangrowth. "Staraptor," Satoshi hét lớn, "Không Kích!" "Lệ!" Staraptor vỗ cánh dùng Đôi Cánh Thép, đôi cánh hiện lên ánh sáng sắc lẹm cắt ngang người Tangrowth.

Nhưng Tangrowth đã vươn những xúc tu dây leo ra, trói chặt lấy

cơ thể Staraptor. "Tôi đã nói rồi," anh chàng đeo kính nói, "Tôi cũng không phải là vai quần chúng đâu." "Sau khi đánh bại cậu... tôi cũng có hy vọng thắng được thầy Lục rồi!" Ầm ầm ầm!

Roi Quyền Lực của Tangrowth đập Staraptor xuống đất, bụi bay mù trời.

Thế nhưng, khi nó vừa xoay cái thân hình đồ sộ lại, thì thấy một viên gạch lát đường bay thẳng vào mặt!

Rắc!!

Anh chàng đeo kính ngơ ngác nhìn con Larvitar đó.

Lục Dã nói: "Larvitar, Lở Đá." "Yo-ki!" Trong tay Larvitar tung hứng một 'viên gạch' khổng lồ, một lần nữa ném thẳng vào đầu Tangrowth!

Một trận trời đất quay cuồng, Tangrowth quơ những sợi dây leo thô kệch, tốc độ quật về phía Larvitar.

Nhưng thêm một viên 'gạch' nữa rơi xuống, vấn đề hiển nhiên đã được giải quyết.

Trước ánh mắt sững sờ của khán giả, Tangrowth có cơ thể to lớn gấp mấy lần Larvitar đổ rầm xuống đất.

Larvitar thắng ngược hệ, vẻ mặt thản nhiên đứng trên sân đấu đầy hố lõm.

Sau đó, nó ngang nhiên nhặt một miếng đá lên, 'rôm rốp' nhét vào miệng. "Yo-ki~" Trong chớp mắt, khán đài xôn xao hẳn lên. "Vãi thật, Larvitar một cân hai luôn à?" "Larvitar dễ thương quá, mẹ yêu con!!" "Tuy là giải nhi đồng nhưng xem sướng mắt thật!" Phía ban tổ chức nhìn nhau, lần lượt lau mồ hôi lạnh. "Hay là... hay là đưa thẳng phần thưởng cho thầy Lục luôn đi?" "Cứ thế này thì phần thưởng cũng chẳng đủ trả tiền sửa sân đấu nữa!" "Không... tôi nghi ngờ mục đích

chính của thầy Lục là dắt Larvitar đến ăn buffet tự chọn!" Vòng đầu tiên kết thúc.

Lục Dã bước tới bắt tay với anh chàng đeo kính, cảm thán: "Đúng là một trận đấu gian nan mà." Anh chàng đeo kính hơi sững lại, bỗng nhiên rưng rưng nước mắt, tháo kính ra lau mắt.

Khiến Larvitar của thầy Lục rơi vào đường cùng... chiến tích này... có khi đủ để mình nổ cả đời! "Tôi đã nói rồi, thầy Lục, đừng có khinh thường vai quần chúng." Anh chàng đeo kính chạm tay với thầy Lục một cái rồi vẫy tay rời đi.

Thầy Lục đứng tại chỗ, cảm khái vạn phần.

Đây chẳng lẽ chính là...

ý chí của những kẻ bình thường?

Sau đó, Lục Dã nhìn sang Satoshi ở bên cạnh. "Xin lỗi thầy Lục," Satoshi gãi đầu ngượng ngùng, "Em đã không thể hiện tốt..." "Không sao," Lục Dã vỗ vai Satoshi, "Vẫn còn hai vòng đấu nữa mà." Vẫn còn có thể cho Larvitar ăn thêm hai bữa buffet nữa! ...

Hoàng hôn buông xuống.

Những tia nắng cuối ngày trải dài trên bến cảng thành phố Sunyshore, khoác lên thành phố một lớp áo vàng kim.

Giải đấu đánh đôi cũng vừa hạ màn.

Đối thủ vòng hai là một chị gái mặc Bikini và một cô bé mặc váy ngắn.

Trận chung kết là một fan cuồng Pokemon và một doanh nhân.

Nhờ màn thể hiện xuất sắc của Larvitar, thầy Lục thậm chí còn không có cơ hội cử Togepi ra trận đã nhanh chóng giành chiến thắng. "Chibi-chibi~" Togepi không được lên sân, trốn trong bóng chứa

Pokemon dỗi hờn. "Quác!" Trong bóng Premier Ball, Sirfetch'd cảm động rơi nước mắt.

Tốt quá rồi... chỉ cần mình bồi dưỡng nhóc Larvitar thật xuất sắc, mình có thể đường đường chính chính làm kẻ ăn bám rồi! "Nãy chị gái mặc Bikini đó nhìn cũng mướt thật đấy," Lục Dã nói với Satoshi. "Vâng, suýt chút nữa là bị con Starmie đó lật kèo rồi," Satoshi phụ họa.

Lục Dã: "..." Xin lỗi, pha này là tại anh có vấn đề.

Phần thưởng của giải đấu đánh đôi là 【Đá Cứng】 đã cầm chắc trong tay, đối với Larvitar mới ăn no bảy phần thì đây đúng là món tráng miệng sau bữa ăn tuyệt hảo.

Còn về sân đấu...

đã có bảo hiểm lo chi phí sửa chữa.

Chỉ là sau này có lẽ sẽ cấm 'Larvitar' hoặc 'thầy Lục' tham gia mất...

Lục Dã khẽ ho một tiếng, nhìn viên 【Đá Cứng】 đen bóng như kim cương trong tay. 【Đá Cứng】 có thể tăng cường uy lực chiêu thức hệ Đá.

Đối với Larvitar, nó có thể giúp nhóc con nắm bắt chiêu Lở Đá với độ khó cao hơn.

Ngoài ra, dinh dưỡng hấp thụ lúc là Larvitar sẽ trở thành nguồn năng lượng cội nguồn để nó tiến hóa khi ở giai đoạn Pupitar.

Vì thế, loại khoáng vật quý giá này tự nhiên là càng nhiều càng tốt. "Thứ này đúng là không dễ kiếm mà." Lục Dã đưa viên 【Đá Cứng】 cho Larvitar vừa lập công lớn, xoa xoa cái đầu nhỏ của nó, hơi nghiêm túc nói: "Sau này nhóc có thể sẽ gặp những đối thủ mạnh hơn... nhóc đã suy nghĩ kỹ chưa?" Ý của thầy Lục là muốn Larvitar cân nhắc lợi

hại.

Nếu vì đồ ăn mà mạo hiểm khiến bản thân bị thương, đó là điều anh không muốn thấy.

Nhưng đối với Larvitar, dường như nó đã mở ra một cánh cửa thế giới mới.

Rôm rốp, rôm rốp.

Larvitar nhai viên 【Đá Cứng】 ngon lành, đôi mắt sáng rực.

Té ra chỉ cần đánh thắng trận... là có thể được ăn đồ ngon như thế này! "Yo-ki!" Larvitar nhìn thầy Lục, thề thốt gật đầu lia lịa.

Vì được ăn no, Larvitar tôi sẽ cố gắng hết mình!

Nhận được sự bảo đảm của Larvitar, Lục Dã hài lòng gật đầu.

Các chiêu thức tiếp theo ghi chép trong 'Bí ẩn của Đất' là San Phẳng mặt đất và Uất Ức Đột Phá.

Đều là những chiêu hệ Đất gây sát thương diện rộng, Larvitar cũng có thể học được.

So với Đào Hầm và tuyệt chiêu cuối Động Đất... tính phá hoại sân đấu của hai chiêu này tương đối nhẹ hơn một chút. "Đến nhà thi đấu Sunyshore rồi cho Larvitar thử xem sao," Lục Dã thầm nghĩ.

Lịch trình tiếp theo là tham gia giải đấu công khai của nhà thi đấu Sunyshore.

Flint đã chuẩn bị khách sạn cho Satoshi và thầy Lục, đồng thời tế nhị nhắc nhở tốt nhất đừng để Larvitar hành động một mình. "Không vấn đề gì!" Thầy Lục nhận lời ngay.

Tối nay chị đẹp sẽ qua đây, dẫn Larvitar đi gặp cô ấy một chút cũng tốt.

Dù sao mấy ngày nay chị đẹp cũng rất bận.

Chắc không đến mức đặc biệt chuẩn bị chiêu thức mới cho Larvitar đâu nhỉ... chắc thế...

Màn đêm buông xuống, cơn gió hiền hòa thổi qua bến cảng thành phố Sunyshore. "Đó là Finneon." Cynthia mặc một chiếc áo khoác đen, nhìn ra mặt biển đen thẫm đang lấp lánh ánh bạc, thanh lịch vén lọn tóc vàng dài. "Chúng sống ở vùng biển sâu, nhờ vào các vòng xoáy nước để nổi lên, nhà huấn luyện cũng có cơ hội thu phục chúng đấy." "Cuối cùng thì cũng không phải là Tentacool nữa rồi," Lục Dã bình luận. "Có nhiều loại Pokemon hệ Nước biết phát sáng lắm," Cynthia mỉm cười, chỉ tay nói, "Ví dụ như Chinchou, Lanturn, Starmie, vân vân." Ngọn hải đăng của thành phố biển chiếu ánh sáng quét qua quét lại trên mặt biển. "Liệu có Pokemon biển sâu nào chưa được phát hiện không nhỉ?" "Ví dụ như?" "Mực vương khổng lồ, hay bạch tuộc tám vòi chuyên làm đắm tàu hỏa chẳng hạn." Lục Dã hiện ra trong đầu hình ảnh vài con Pokemon có thiết kế hơi tệ, nói: "Đến cả Dhelmise trông chẳng giống Pokemon chút nào còn bị phát hiện, chắc chắn sẽ còn những chủng loài mới thôi." Khuôn mặt nghiêng thanh tú của Cynthia chập chờn trong ánh sáng, hai người cùng bàn luận về những Pokemon khổng lồ dưới biển sâu, chìm đắm trong cảm giác thần bí và hồi hộp trước những điều chưa biết. "Không phải bảo lát nữa còn phải huấn luyện sao?" Cynthia cảm nhận được hơi ấm từ lòng bàn tay. "Bình thường anh toàn để Gengar làm thay thôi." "Còn con Larvitar mới thu phục thì sao?" "Lát nữa dẫn em đi tìm nó." "Em có thể ở lại thêm một lát nữa." Mặt biển phản chiếu hai bóng người lay động, dần dần sát lại gần nhau, tiếng sóng vỗ hòa cùng tiếng kêu dài của Wailmer.

Cynthia tựa đầu vào vai Lục Dã, món phụ kiện tóc màu đen cọ qua vành tai, cảm nhận được bàn tay anh vòng qua cánh tay chạm vào mái

tóc vàng mượt mà.

Nhắm mắt im lặng hồi lâu, ánh sáng hải đăng không ngừng xoay tròn, khóe miệng Cynthia nhếch lên một nụ cười. "Chúng ta có thể đi xem pháo hoa mùa hè của Sinnoh." "Giống như ở Thượng Hải năm ngoái à?" "Đúng vậy..." Cô khẽ thở dài trong đêm tối, "Hóa ra đã lâu như vậy rồi." "Sau đó thì sao?" "Sau đó thì phá đảo mấy game mới phát hành, chuẩn bị cho đại hội Lily of the Valley, trao giải cho quán quân..." "Vậy chắc chắn anh sẽ lấy chức quán quân rồi," Lục Dã nhướn mày nói.

Xin lỗi nhé Satoshi, vùng đất sau hãy cố gắng vậy!

Cynthia vòng tay qua cổ anh, nhắm đôi hàng mi dài lại, giọng nói lộ ra một chút ý cười dịu dàng. "Vậy thì anh nhất định phải cố lên đấy." "Lần này chắc chắn luôn," Lục Dã gật đầu. "Được rồi." Cynthia tự nhiên buông tay ra, lười biếng vươn vai, bước lên phía trước rồi quay đầu mỉm cười: "Đi xem con Larvitar của anh thế nào rồi nào!" "Nó đang ở sân đấu của công viên hồ chứa phía kia." Lục Dã chú ý đến động tác vén tóc vàng đầy tiêu sái của chị đẹp, rồi rảo bước theo sau. "Anh để Gengar trông chừng rồi, chắc không có vấn đề gì lớn đâu..." ...

Chuyến đi đến Sunyshore này, Cynthia còn chuẩn bị quà gặp mặt cho Larvitar.

Đó là bí kíp truyền thừa hệ Rồng của thị trấn Celestic, chiêu thức Vũ Điệu Rồng.

Vì Garchomp không thể học được Vũ Điệu Rồng, nên bí kíp này Cynthia có được cũng chưa từng được thực hành.

Thật trùng hợp là Larvitar có thể thông qua máy dạy chiêu để học Vũ Điệu Rồng, thế nên Cynthia đã mang theo để tặng cho thầy Lục.

Đây cũng là lời cảm ơn của quán quân Sinnoh dành cho nhà huấn luyện đã nhiều lần cứu vùng đất này.

Đến công viên trong đêm tối, bập bênh, ngựa gỗ, cầu trượt đều không có một bóng người.

Ngược lại có mấy nhóc con dễ thương đang trốn ở đây chơi đùa, tiện tay đuổi luôn mấy con Pokemon hoang dã hay tụ tập ở đây đi chỗ khác. (Shinx hoang dã: Meo!!

Dịch: Lũ Sylveon đáng ghét, chúng ta nhất định sẽ quay lại!) "Chibi-chibi~" Togepi vui vẻ trượt từ trên cầu trượt xuống, sau đó lại vội vàng chạy lên tầng cao nhất định chơi thêm lần nữa. "Ghos~" Gengar dùng lưỡi đỡ lấy Togepi, lơ lửng giữa không trung để nhóc con khỏi phải chạy đi chạy lại. "Viu~" Sylveon đang dùng dải lụa quấn lấy chiếc xích đu, gương mặt đầy ý cười, vui vẻ đung đưa.

Đột nhiên thấy thầy Lục, Sylveon lập tức nhảy xuống, kiêu ngạo ưỡn cái nơ bướm trước ngực lên.

Hừ~ thật là trẻ con quá đi, mình mới không thèm chơi xích đu đâu nhé. "Cái này là..." Cynthia chỉ vào cái mai rùa hơi đột ngột ở giữa công viên. "Là Blastoise đấy," Lục Dã đỡ trán, "Nó đang nhờ phương pháp thiền định mà Lucario truyền thụ để rèn luyện Aura." Cynthia như suy tư điều gì gật đầu, sau đó mỉm cười, một hơi ném hết các bóng chứa Pokemon ra: "Mọi người cũng ra ngoài chơi đi!" Ngay lập tức, trong công viên tĩnh mịch vang đầy tiếng kêu của Pokemon.

Gastrodon thong thả đi trên bãi cát, để lại một hàng chất nhầy hình 'hố nhỏ'; Spiritomb nhút nhát đóng chặt lá nêm, giả vờ như mình không tồn tại; Togekiss bay lượn trên không trung, Lucario khoanh chân ngồi thiền, Garchomp đưa chiếc lưỡi hái về phía Lục Dã. "Khạc!" Lục Dã giật mình, lập tức lấy ra một hộp năng lượng Pokemon: "Đại ca, làm một viên không?" Garchomp nhe răng cười, tỏ

vẻ hài lòng với sự thức thời của Lục Dã.

Dù sao cũng không ngăn cản được gã này... thôi thì cứ đòi thêm chút lợi lộc là thực tế nhất!

Larvitar đang chơi trong hố cát cùng Arcanine.

Chương 506

"Gâu gâu..." Trông thì có vẻ như Arcanine đang trông trẻ, nhưng thực tế là nó tự đào cho mình một cái hố rồi nằm vào đó một cách an tường. "Yo-ki..." Larvitar đang tập trung cao độ xây lâu đài cát. "Có hình dáng của Palossand rồi đấy," Lục Dã bình luận. "Rất có thiên phú thủ công nhỉ," Cynthia cười nhạt.

Sau đó, lâu đài cát đã xong, một cung điện nhỏ đầy khí thế.

Đôi mắt Larvitar lóe lên tia sáng, há to miệng —— "A-u!" Thầy Lục: "..." Hóa ra nhóc xây lâu đài cát là để cho cát trông có vẻ ngon hơn à?

Trả lại sự ngây thơ cho tôi ngay đi cái đồ này!

Xác nhận tình trạng của Larvitar xong, đôi mắt đẹp của Cynthia hiện lên một tia khác lạ.

Con Larvitar này, dù là phương pháp hay kỹ năng huấn luyện đều không có chỗ nào để chê.

Cynthia càng thêm tự tin vào việc để Larvitar học chiêu Vũ Điệu Rồng. "Đây là quà gặp mặt em chuẩn bị cho Larvitar," Cynthia lấy ra một chiếc USB màu tím đưa cho Lục Dã, nghiêm túc nói: "Anh nhất định phải nhận lấy." Lục Dã hơi ngẩn ra: "Thứ này quan trọng đến thế sao?" "Đây là lời cảm ơn vì anh đã nhiều lần cứu nguy cho Sinnoh," Cynthia khẽ nhíu mày, nhỏ giọng nói: "Anh biết mà, em không thích nợ người khác." "Vậy thì không cần cảm ơn đâu, anh có em là đủ rồi," Lục Dã xua tay nói.

Cynthia liếc nhìn Lục Dã một cái.

Thầy Lục bình tĩnh nhận lấy USB, giọng điệu tự nhiên: "Trong

này là cái gì thế?" "Thiết bị ghi lại chiêu thức Vũ Điệu Rồng," Cynthia mỉm cười nói.

Lục Dã: ?

Chiêu Vũ Điệu Rồng có khiến Larvitar ăn khỏe hơn không?

Câu trả lời là không.

Nhưng nó có thể khiến sức mạnh và tốc độ phá hoại của Larvitar tăng lên một tầm cao mới.

Vũ Điệu Rồng cũng được coi là chiêu thức cấp T0 trong hệ Rồng, cực kỳ phù hợp với đặc điểm tấn công của Tyranitar.

Tuy nhiên Garchomp luôn không thể học được chiêu này.

Có lẽ đó cũng là lý do chị đẹp mang nó tặng cho mình, muốn bù đắp một chút nuối tiếc chăng. "Thị trấn Celestic từ xưa đã là nơi sản sinh ra các nhà huấn luyện hệ Rồng," Cynthia nhớ lại lời kể của bà nội, giải thích: "Tứ Thiên Vương hệ Rồng Drasna của vùng Kalos cũng xuất thân từ thị trấn Celestic đấy." "Trong này ghi lại chiêu thức Vũ Điệu Rồng truyền thừa của thị trấn Celestic," Cynthia nói, "Đối với việc huấn luyện Larvitar của anh, chắc chắn sẽ có ích." Tâm trạng Lục Dã thật phức tạp.

Trước mắt dường như hiện lên cảnh Gengar đang hát, cậu bạn Koraku đệm nhạc, còn Larvitar thì đang nhảy múa...

Phong cách có vẻ hơi kỳ quái, và ẩn ẩn toát ra mùi tiền.

Tuy nhiên chị đẹp đã lặn lội đến tận Sunyshore, lại còn tâm huyết chuẩn bị quà cho Larvitar.

Nhận thì chắc chắn phải nhận rồi, vấn đề là đi đâu huấn luyện đây.

Thầy Lục đút chiếc USB có ghi chiêu Vũ Điệu Rồng vào túi, thầm

nghĩ: "Đợi sau giải đấu ở nhà thi đấu, mượn tạm sân bãi của thủ lĩnh Volkner vậy." Ở nhà thì không thể huấn luyện được.

Giáo sư Rowan đối xử với mình rất tốt, hậu viện của ông không thể cứ phá mãi được.

Chỉ có thể đi khắp nơi tìm các nhà thi đấu để thuê sân bãi kiểu này thôi...

Thấy Lục Dã nhận lấy chiêu Vũ Điệu Rồng, Cynthia không tự chủ được nở một nụ cười. "Tiếp theo làm gì đây?" "Làm... cái gì?" Lục Dã ngẩn ra.

Thấy vẻ mặt cười mỉm của Cynthia, Lục Dã dần hiểu ra mọi chuyện. "Không thể nào, sáng mai anh còn phải đấu đơn với Volkner đấy!" "Không sao mà, khó khăn lắm em mới rảnh... bồi em chơi game ba tiếng được không?" "Một tiếng thôi!" "Em trả tiền." "Tiền bạc không quan trọng." Lục Dã bước đi trong màn đêm, phẩy phẩy tay, giọng nói cứng cỏi theo gió truyền lại. "Chủ yếu là muốn cùng em đánh game thôi..." ...

Như mọi người đã biết, 'cày thuê' là một trong những cách để kiếm tiền quỹ đen.

Đây có lẽ là một chút... thú vui giữa hai vị quán quân này.

Ngày hôm sau.

Flint đứng ở hành lang, hớt hải nghe điện thoại video: "Vãi thật, hôm nay thầy Lục ra trận, ông cũng không cần kích động đến mức này chứ!" Cả đêm không ngủ, Lucian với đôi mắt thâm quầng mệt mỏi xua tay: "Tùy ông muốn nghĩ sao thì nghĩ... mau về tiếp quản công việc cho tôi là được." "Yên tâm," Flint cười nhe răng, "Đợi tôi xem xong trận đấu hôm nay sẽ về đảo Lily of the Valley ngay!" Một cánh cửa phòng mở ra.

Satoshi với đôi mắt thâm quầng nặng nề, trên đầu là con Pikachu cũng đang buồn ngủ, chào hỏi: "Chào buổi sáng, tiền bối Flint..." "Cậu hôm qua cũng bận tăng ca à?" Flint ngẩn người hỏi. "Không phải," Satoshi ngáp một cái, "Nghĩ đến chuyện sắp được đấu với thủ lĩnh Volkner, em hưng phấn đến mức cả đêm không ngủ được!" Flint 'ồ' một tiếng, lại một cánh cửa phòng nữa mở ra.

Satoshi và Flint cùng nhìn về phía thầy Lục, đồng thanh hỏi: "Thầy Lục, đêm qua thầy cũng không ngủ được à?" "Mấy đứa nghĩ sao," Lục Dã dụi dụi đôi mắt thâm quầng.

Trong phòng truyền đến tiếng động sột soạt, một mỹ nhân tóc vàng bước ra từ sau lưng thầy Lục, thanh lịch mỉm cười chào: "Chào buổi sáng, Satoshi, Flint." Ngay lập tức, Flint hóa đá tại chỗ, kinh hãi há hốc mồm, gió thổi qua nghe như có tiếng 'rắc rắc' của đá nứt. "Anh anh anh, cái cái cái này, Ch-Cynthia?!!" Nhìn qua nhìn lại, rồi nhìn vào căn phòng phía sau, kết hợp với lời nói vừa nãy của thầy Lục.

Flint dùng hai tay vò mái tóc xù, ánh mắt mất tiêu cự, bộ dạng như đại não đang phải khởi động lại. "Chị Cynthia!" Satoshi trợn tròn mắt, "Đêm qua chị và thầy Lục trao đổi kỹ năng cả đêm ạ?" Cynthia chống cằm, suy nghĩ một lát rồi mỉm cười nói: "Đúng vậy." "Nếu đã như thế," Đôi mắt Satoshi rực cháy lửa chiến, nắm chặt tay nói: "Trước khi đấu với thủ lĩnh Volkner, hãy đấu với em một trận đi, chị Cynthia!" "Pika-pika!" Cynthia chớp chớp đôi hàng mi dài, dường như đang do dự không biết có nên nhận lời hay không.

Lục Dã ấn đầu Satoshi xuống, thở dài: "Trận đấu sắp bắt đầu rồi, đừng có gây chuyện nữa!" "Ưm ưu... em là Satoshi từ thị trấn Pallet, nhất định sẽ chiến thắng gã Paul đó, trở thành quán quân đại hội cho xem!" Satoshi lầm bầm.

Đại não Flint đã khởi động lại xong, nhìn Cynthia, lắp bắp hỏi:

"Tôi, tôi có cần phải quên đi hình ảnh vừa rồi không?" "Hử?" Cynthia ngẩn ra, "Chỉ là đánh game cả đêm thôi mà." "Rõ rồi!" Flint gật đầu cái rụp, lặp lại: "Chỉ là đánh game cả đêm thôi!" Cynthia khẽ nghiêng đầu, trong đầu bỗng nhiên nảy ra ý định công khai.

Liếc nhìn Lục Dã đang trò chuyện, khóe miệng Cynthia nhếch lên.

Ít nhất... cũng phải đợi đến khi anh ấy lại tỏ tình với mình một lần nữa ở buổi lễ pháo hoa đã.

Khoan đã.

Thế chẳng phải là đính hôn luôn sao? "Phải... về thị trấn Celestic một chuyến trước đã!" Cynthia bỗng nhiên cúi đầu, thầm nghĩ.

Sau khi chào tạm biệt, Cynthia vội vàng cưỡi Garchomp bay vút lên bầu trời xanh trong vắt.

Flint gãi gãi mái tóc xù.

Hai người này, đến cả Flint tôi còn thấy có gì đó sai sai mà!

Tuy nhiên...

Flint thầm nhủ: "Yêu đương đúng là phiền phức thật đấy." Chẳng bằng đấu với Volkner một trận cho nó rạo rực nhiệt huyết!

Đợi sau khi giải đấu công khai kết thúc, chắc là có thể lập đội với cậu ta, cùng nhau đến khu vực chiến đấu để 'hành gà' rồi nhỉ!

Flint cười nhe răng.

Đột nhiên cảm thấy hiểu được niềm vui của thầy Lục rồi đấy!

Thầy Lục đang nghiền ngẫm cách dùng cụ thể của chiêu Vũ Điệu Rồng, trò chuyện với Satoshi: "Em là người khiêu chiến thứ mấy?" "À, hình như em là một trong mấy người cuối cùng." Flint bước tới, một tay khoác vai Satoshi, một tay khoác vai thầy Lục, cười hào sảng: "Đi thôi đi thôi, đi tìm gã Volkner đó, có kịch hay để xem rồi đây!" Cả

thành phố Sunyshore đang chìm trong bầu không khí cuồng nhiệt của giải đấu.

Việc Thủ lĩnh Volkner chấp nhận thách đấu trở lại vốn đã là một tin tức trọng đại, mà nay trận đấu tại Gym còn được mở cửa cho dân chúng vào xem.

Đối với khán giả, đây chẳng khác nào một bữa tiệc thị giác và thính giác mãn nhãn! "Volkner là Thủ lĩnh của thành phố chúng ta, cũng là Thủ lĩnh thứ tám mạnh nhất vùng Sinnoh đấy!" "Thế này là trình độ Thiên vương rồi còn gì?

Tôi nghe nói thực lực của anh ấy với Thiên vương Flint một chín một mười đấy!" "Thầy Lục cũng đến thành phố Sunyshore rồi kìa, mọi người không thấy sao?

Hôm qua anh ấy còn đánh giải Little Cup cơ mà." "Chắc anh ấy chuyên trình tới đánh Little Cup thôi... nhưng cũng không loại trừ khả năng tiện tay ghé qua 'bắc phạt' cái Gym này luôn." Gym Sunyshore được cấu thành từ một lượng lớn máy móc điều khiển điện, lúc này bốn bức tường xung quanh đều mở toang, biến thành một sân đấu lộ thiên khổng lồ.

Dù là ngày đi làm, nhưng nơi đây vẫn chứa tới hai vạn người, đủ thấy nhiệt huyết của khán giả đối với trận đấu lớn đến nhường nào. "Thưa các quý ông và quý bà, chào mừng mọi người đã đến với hiện trường trận đấu công khai tại Gym thành phố Sunyshore!" Nữ MC đứng trên chiếc trực thăng đang lượn lờ, tận chức tận trách thuyết minh: "Được biết, đây là trận đấu công khai đầu tiên của Thủ lĩnh Volkner sau nhiều tháng vắng bóng, đồng thời cũng được xem như lời tuyên bố tiến quân vào ghế Thiên vương của anh ấy!" "Ai sẽ là người đoạt được Huy hiệu Đăng Tháp và đĩa kỹ năng của lần này, chúng ta hãy cùng chờ xem!" Lục Dã ngồi trên khán đài trầm ngâm.

Huy hiệu Đăng Tháp thì anh đã lấy từ lâu rồi... cái gọi là đĩa kỹ năng kia thực ra cũng chẳng thực tế bằng việc mượn cái sân đấu này.

Đúng lúc Larvitar đang cần sân bãi để luyện tập chiêu 「Dragon Dance」... lát nữa lên sân phải thương lượng với Volkner một chút mới được. "Thầy Lục xem kìa!" Satoshi ngồi bên cạnh phấn khích reo lên: "Thủ lĩnh Volkner xuất hiện rồi!" Giữa những tiếng hò reo vang dội, một người đàn ông tóc vàng với gương mặt tuấn tú, ung dung bước lên sân đấu.

Volkner mặc một chiếc áo khoác xanh, vẻ mặt lạnh lùng, ngoại hình trông khá giống với Đệ Tứ Minato.

Nói ra thì hơi ngại, nhưng biệt danh chính thức của anh ta là 「Ngôi sao tỏa sáng khiến người ta tê dại」.

Trong thiết lập, vị Huấn luyện viên đẹp trai tự phụ này có nhân khí không hề thua kém siêu mẫu Elesa. "Cùng là Thủ lĩnh hệ Điện," Lục Dã lẩm bẩm, "Sao nhân khí của Lt.

Surge lại thảm hại thế nhỉ?" Flint ngồi bên cạnh Lục Dã, khoanh tay trước ngực, bĩu môi cười nói: "Xì, cái gã này rốt cuộc vẫn bị tôi đè đầu cưỡi cổ thôi." Lục Dã nhìn Flint với ánh mắt kỳ quái. "Đừng hiểu lầm!" Flint vội vàng xua tay, "Tôi nói là thực lực, thực lực ấy!" Chuyện này chắc dì Lorelei sẽ rõ lắm đây... vì dì ấy cực kỳ thích lướt mấy trang web đồng nhân mà.

Lục Dã cảm thán một tiếng, rồi chăm chú quan sát phong cách chiến đấu của Volkner.

Do phải đấu liên tục, Volkner buộc phải đánh nhanh thắng nhanh, thể hiện một phong cách tấn công chớp nhoáng không chút dây dưa.

Và anh ta thực sự đã thể hiện một sự thống trị đáng kinh ngạc, lập tức hạ gục người thách đấu đầu tiên trong nháy mắt. "Jolteon,

Thunderbolt!" Volkner ra lệnh.

Bộ lông dựng đứng, Jolteon nổi danh với tốc độ cao lướt qua một chiêu Spark đầy tấn tốc, những tia sét vàng trắng rực rỡ lóe lên.

Trong chớp mắt, luồng sét Thunderbolt tuôn trào, bao trùm lấy một con Rampardos giống như khủng long bạo chúa, dứt điểm ngay lập tức!

Khán giả bên ngoài không tự chủ được mà thốt lên kinh ngạc. "Đây chính là Volkner khi dốc toàn lực sao..." "Hèn gì trước đây anh ấy tránh chiến, là vì hoàn toàn không tìm được đối thủ xứng tầm!" Volkner hơi nhíu mày, trận đấu này khiến anh ta hoàn toàn không thấy hưng phấn.

Để chuẩn bị cho trận đấu 3vs3 tại Gym lần này, anh đã chuẩn bị sẵn 6 quả PokéBall.

Thế nhưng... mấy người thách đấu phía trước thậm chí còn chẳng gây nổi một chút sát thương nào...

Volkner vô thức đưa mắt nhìn về phía những người thách đấu mà mình đang chú ý ở phía ngoài sân.

Satoshi áo khoác xanh, Dakto áo xám lạnh lùng, và Thầy Lục đang... ký tên cho Dakto? "Hả?" Volkner đột nhiên trợn to mắt, vẻ mặt đầy hoang mang.

Thầy Lục đang ký tên cho Dakto ư?!

Người thuyết minh hô vang: "A, đòn tấn công từ Tangrowth của tuyển thủ đến từ thành phố Johto đã có hiệu quả!" Cú quất mạnh mẽ của Tangrowth hung hăng đập về phía Jolteon, bụi bay mù mịt, khiến khán giả vỗ tay rào rào.

Tuyển thủ nọ đẩy kính, hừ lạnh: "Đã bảo rồi, tôi cũng không phải là nhân vật làm nền đâu!" Volkner búng tay một cái: "Thunder." Không

một chút nương tình, cột lôi trụ khổng lồ giáng xuống trúng đích Tangrowth, khắc chế hệ cộng thêm sức mạnh tuyệt đối đã tiễn đối phương đi luôn!

Khán giả lộ vẻ kinh hãi, tuyển thủ nọ ngơ ngác đứng tại chỗ. "Đây mới là... toàn lực của Thủ lĩnh Volkner sao?" "Quá khủng khiếp, hầu như toàn là một chiêu đoạt mạng!" "Vãi chưởng, mấy người thách đấu này đều biến thành phông nền hết rồi." Tiến lại gần bên cạnh Thầy Lục, Dakto với mái tóc dài phiêu dật ngẩng đầu liếc nhìn Volkner một cái.

Sau đó, anh ta lại bình thản cúi đầu, chỉ tay vào tấm thẻ bài nói: "Đúng thế, Thầy Lục, ký tên vào đây là được." "Thầy Lục..." Satoshi khẽ thì thầm vào tai anh: "Sao anh lại quen biết anh ta thế?" "Tôi nghe thấy rồi đấy." Dakto nhét tấm thẻ đã ký xong vào trong áo bào, vén lọn tóc che mắt, bình thản nói: "Bần đạo là quán quân khu vực đầu tiên của giải đấu thẻ bài PTCG, rất vinh dự được gặp người khai phát ra PTCG - ngài Lục Dã, vì vậy tôi chuyên trình tới đây để thỉnh giáo anh ấy." Thầy Lục cũng thấy rất bất ngờ. "Hóa ra người dùng bộ bài Darkrai giành chiến thắng chính là cậu, Dakto Boy." Lục Dã nói: "Tôi cứ tưởng là một gã nào đó trùng tên thôi chứ." "Chính là tại hạ." Dakto vén tóc dài, chậm rãi nói: "Thực tế thì, việc trở thành Huấn luyện viên chỉ là ngoài ý muốn.

Mục tiêu thực sự của tôi đã được tìm thấy ngay từ khoảnh khắc nhìn thấy trò chơi thẻ bài mà ngài khai phát..." Thầy Lục ngẩng đầu nhìn trời.

Dakto trong nguyên tác vốn là quán quân giải đấu Sinnoh.

Cộng thêm mái tóc phiêu dật này, việc là một cao thủ chơi bài cũng là điều dễ hiểu...

Lục Dã hỏi: "Thế cậu còn tham gia Đại hội Lâm Lan không?"

Dakto đáp: "Có chứ, tôi cần tiền thưởng để mua thêm các gói thẻ bài mới." Lục Dã thân thiện bắt tay: "Vậy thì chờ bị tôi hành cho ra bã đi." Dakto ngơ ngác: ???

Flint nhìn Dakto, rồi lại nhìn Thầy Lục, xoa cằm suy nghĩ.

Dakto ở Sinnoh cũng khá nổi tiếng.

Những trận đấu Gym mà anh ta tham gia hầu như đều lấy huy hiệu theo kiểu quét sạch đối thủ.

Chỉ là không ngờ... anh ta cũng là 'thủy hữu' của Thầy Lục.

Chương 507

Sắc mặt Flint trở nên cổ quái: "Tính ra cái Đại hội Lâm Lan lần này... sắp biến thành giải đấu nội bộ của đám fan Thầy Lục rồi à?!" Trên sân đấu, Volkner đã nhanh chóng tiễn thêm hai người thách đấu nữa, ánh mắt đạm mạc của anh ta hướng về phía Thầy Lục đang ngồi ngoài sân.

Ngay lập tức, ngọn lửa chiến đấu bùng lên hừng hực trong mắt anh ta.

Thách thức những Huấn luyện viên mạnh mẽ hơn... rồi leo lên những đỉnh cao mới.

Đó chính là ý chí chiến đấu được đánh thức bởi cậu thiếu niên đến từ thị trấn Pallet... và hiện tại, Volkner đang cực kỳ mong chờ cuộc đối đầu với Thầy Lục! "Người thách đấu tiếp theo, đến từ thành phố Risingdragon, tuyển thủ Lục Dã!!" Theo tiếng hô vang của người thuyết minh, cả nhà thi đấu bắt đầu sôi sục. "Thầy Lục thực sự tham gia thi đấu kìa!" "Vãi chưởng, đây là trận chiến giữa hai cao thủ thực thụ đây!" "Đến Thiên vương Bruno còn thua Thầy Lục, trận này không biết có phải là hành gà không nữa..." Trên màn hình lớn hiện ra hình ảnh vị Huấn luyện viên đẹp trai ngời ngời đang thong thả bước lên sân khấu.

Thành phố Sunyshore vốn là sân nhà của Volkner, vậy mà giờ đây lại đồng thanh hô vang vì một Huấn luyện viên 'người lạ'. "Thầy Lục ——!!" Bước lên sân, Lục Dã trầm ngâm một lát rồi bàn bạc với Volkner: "Nếu tôi thắng... cậu có thể cho tôi mượn cái sân này dùng một chút được không?" "Tất nhiên là được." Volkner cười sảng khoái, ánh mắt dần trở nên sắc sảo: "Có điều... anh phải thắng được tôi đã."

"Với tư cách là Thủ lĩnh mạnh nhất Sinnoh, tôi rất mong chờ được giao phong cùng anh!" Lục Dã khẽ gật đầu.

Đúng lúc trong sổ thù vặt cũng có tên cậu... vậy thì cứ để Larvitar ăn một bữa buffet điện năng cho đã đi!

Cùng lúc đó, cả hai cùng ném PokéBall ra. "Lên đi, Electivire!" "Anh chọn mày, Arcanine!" Volkner nheo mắt nhìn Arcanine trên sân, trầm giọng: "Lượt đầu là Arcanine sao..." Trong thoáng chốc, trước mắt anh hiện lên hình ảnh hai cậu thiếu niên, một người tóc đỏ xoăn tự nhiên, một người tóc vàng cắt ngắn.

Cả hai cùng nhau rèn luyện, tiến bộ và trưởng thành.

Cậu thiếu niên tóc đỏ đã bước tới Con đường Chiến thắng, còn cậu thiếu niên tóc vàng lại rẽ sang làm Thủ lĩnh Gym, ngày ngày đối phó với những người thách đấu yếu ớt. 'Thực sự là chẳng thấy hứng thú chút nào.' Cho đến khi cậu thiếu niên đến từ thị trấn Pallet xuất hiện, dùng tình bạn giữa cậu ta và Pikachu để đánh thức ý chí chiến đấu đã chôn vùi bấy lâu của Volkner.

Chủ động thách thức Huấn luyện viên mạnh mẽ, dốc hết sức mình thể hiện thực lực—— Volkner đột nhiên ngẩng đầu, nhìn về phía Thầy Lục trước mặt, hô lớn: "Hãy tấn công hết sức mình đi, Thầy Lục!" Lục Dã nhướng mày, cẩn thận ra lệnh: "Arcanine, Phun Lửa!" Lúc này, đôi mắt Volkner phản chiếu ngọn lửa đang bùng cháy dữ dội. "Gâu!!" Thân hình to lớn với những vằn đen đỏ, Arcanine ngẩng cao đầu gầm thét, trong miệng trào dâng một quầng lửa cam vàng.

Đột nhiên, ngọn lửa Phun Lửa tuôn ra hùng dũng, nhiệt độ cực cao hóa thành sóng nhiệt càn quét khắp sân đấu!

Chiếc áo khoác xanh bay phấp phới theo làn sóng nhiệt, ánh mắt Volkner đông lại, khóe miệng nhếch lên: "Electivire, Thunder Punch!" Ngoại hình của Electivire cực kỳ hung hãn với bộ lông vàng đen đầy

cảnh báo, sau lưng mọc ra hai sợi dây điện phát sáng lách tách. "Hống!!" Cùng với tiếng gầm của Electivire, những sợi dây điện sau lưng lóe lên ánh sáng trắng điên cuồng.

Luồng điện không ngừng đổ dồn về cánh tay cơ bắp của nó, hai bàn tay khổng lồ bao phủ điện xanh lam đột nhiên vỗ ra, nghênh đón cột lửa đang lao tới!

Bành!!

Khán giả kinh ngạc tột độ, đồng tử co rút lại.

Electivire thực sự đã đánh tan ngọn lửa hùng dũng kia, gầm thét lao ra khỏi biển lửa, vung đôi đấm rực rỡ lôi quang lao thẳng về phía Arcanine!

Ngoài sân, Satoshi nhìn Flint đang khoanh tay: "Tiền bối...

Thunder Punch còn có cách dùng này sao?" Flint nhe răng cười, dùng kinh nghiệm của một Thiên vương hệ Lửa giải thích: "Thunder Punch còn được gọi là Đấm Lôi Điện... gã đó đã phát huy chỉ số tấn công vật lý cao của Electivire kết hợp với đặc tính 「Motor Drive」 để tăng tốc, dùng sức mạnh thuần túy để phá vỡ biển lửa." Trong khi nói chuyện, dây điện sau lưng Electivire lóe sáng, kèm theo tiếng gầm, khoảng cách với Arcanine thu hẹp trong nháy mắt! "Dù sao thì..." Flint nheo mắt, cười bĩu môi: "Không ai hiểu rõ cách đối phó với hệ Lửa hơn gã đó đâu!" "Lên đi, Electivire!" Volkner hô lớn, "Sử dụng Đấm Lôi Điện!" Trong sát na, đặc tính 「Motor Drive」 được kích hoạt đến cực hạn, lôi quang xanh thẫm bùng nổ dữ dội!

Ầm ầm ầm. "Sao cậu chắc chắn được Arcanine nhà tôi không giỏi cận chiến chứ?" Lục Dã hỏi ngược lại.

Volkner nheo mắt nhìn Arcanine đang thu mình, nhe răng gầm nhẹ, trực giác báo cho anh ta một cảm giác nguy hiểm tột độ.

Tuy nhiên, Volkner lại lộ ra vẻ mặt hưng phấn lạ thường, vung tay nói: "Tiến lên, Electivire!" Bành!!

Luồng khí nổ tung dưới chân Arcanine, sức bùng nổ tức thì của Extremespeed khiến hai Pokémon va chạm vào nhau.

Một tiếng nổ rung chuyển sân đấu vang lên, hai Pokémon giằng co ngay giữa sân, mặt đất nứt toác ra như mạng nhện! "Hống!!" Electivire chụm hai tay lại, giữa tiếng gầm là những tia điện xanh thẫm tuôn trào, giáng thẳng xuống lưng Arcanine!

Cùng lúc đó, Arcanine nhe răng, ánh mắt vốn thông tuệ nay lại hiện lên vẻ hung hãn tột cùng. "Close Combat!" Binh binh binh!

Những cú va chạm liên tiếp nổ ra, Arcanine 'oanh' một tiếng húc bay Electivire, ngay sau đó hung hãn vồ tới, dùng hai chi trước khỏe mạnh ấn chặt đối thủ xuống đất với chiêu Bulldoze.

Đùng!!

Ngay lập tức, cú Headbutt của Arcanine giáng xuống, Electivire nghiêng đầu né tránh rồi tung một đấm đẩy lùi Arcanine, sau khi đứng dậy, dây điện sau lưng bắt đầu tích tụ tia chớp! "Thunder!!" Volkner nghiêm giọng.

Ầm ầm ầm!

Những đám mây đen đặc tích tụ trên sân đấu, khán giả xôn xao bàn tán.

Dakto quấn mình trong chiếc áo bào màu xám, khuôn mặt dưới mái tóc dài hơi nhíu lại.

Thủ lĩnh mạnh nhất Sinnoh... quả nhiên không thể xem thường.

Flint kinh ngạc nhìn Volkner: "Cái gã này chơi thật rồi đấy." "Bởi vì," Satoshi nắm chặt nắm đấm, ánh mắt rực cháy, "Anh ấy cũng bị

Thầy Lục kéo vào nhịp độ rồi!" Chính Volkner cũng không nhận ra, khóe miệng anh ta đang nở một nụ cười hưng phấn.

Đó là niềm vui khi được chiến đấu hết mình khi đối đầu với cường địch. "Chiến đấu thật là 'táp-nơ-si' (thú vị) phải không?" Lục Dã lắc đầu lẩm bẩm: "Cái quái gì mà dùng tay không đánh tan cột lửa... chả hợp logic tí nào." Ngay sau đó, Lục Dã nhìn cột lôi đình khổng lồ đột ngột giáng xuống, nheo mắt lại.

Ầm!!

Chiêu Thunder đánh nát mặt đá, đá vụn bắn tứ tung, khán giả trợn tròn mắt.

Electivire cười một cách dữ tợn, nhìn về phía Arcanine trong đám lôi quang, nhưng đột nhiên sững sờ. "Gâu!!" Arcanine khoác trên mình lớp lôi quang, một lần nữa lao về phía Electivire, húc bay đối phương một cách mạnh mẽ!

Khán giả sững sờ, Dakto nhướng mày.

Satoshi không thể tin nổi nói: "Chiêu Thunder đáng sợ như thế mà nó dám trực tiếp đỡ lấy luôn!" "Thầy Lục đã dùng chiêu Wild Charge để điện năng bao phủ toàn thân Arcanine, từ đó tạo ra một chút khả năng kháng hệ Điện." Flint chép miệng: "Tất nhiên, con Arcanine đó của cậu ta vốn dĩ cũng trâu bò đến mức đáng sợ rồi..." "Hống..." Electivire ôm lấy lồng ngực bị cháy xém, quỳ một gối xuống đất, thở dốc.

Thế nhưng, trong đôi mắt nó lại trào dâng ánh đỏ hung tàn, đồng nhất với ánh mắt sắc lẹm của Volkner. "Đây cũng là chiêu thức mà chúng ta giỏi nhất." Volkner nhếch miệng, "Tấn công toàn lực đi——" "Linh thú điện lực, sử dụng Wild Charge!!" "Hống!!" Electivire bùng nổ, toàn thân bao phủ trong lôi quang xanh lam, đặc tính 「Motor Drive」 sau lưng bốc lên mùi khét, tăng tốc đến mức cực hạn, tiếng

sấm nổ đì đùng! "Phải dùng ngọn lửa để đối kháng với lôi đình chứ." Lục Dã nhìn Arcanine: "Flare Blitz!" Trong sát na, chiếc Lông Vũ Bảy Sắc trước ngực Arcanine tỏa ra ánh sáng rực rỡ, ngọn lửa mang hơi thở sinh mệnh bùng cháy dữ dội trên người nó.

Flint dưới sân kinh ngạc tột độ, thốt lên: "Vãi chưởng!" Lần trước anh còn tưởng mình nhìn nhầm.

Thầy Lục thực sự đã nhận được sự công nhận của Lông Vũ Bảy Sắc, con Arcanine đó của cậu ta vậy mà thực sự nắm giữ được chiêu Sacred Fire (Thần Hỏa)!

Thế này thì bảo một Thiên vương hệ Lửa như tôi phải sống sao đây!

Volkner là bạn thân của Flint, đương nhiên cũng nhận ra sự đặc thù của ngọn lửa này.

Tuy nhiên, lúc này chỉ có thể dốc hết toàn lực, quẳng hết mấy cái suy nghĩ kiêng dè vớ vẩn kia ra sau đầu!

Volkner nắm chặt nắm đấm, nhìn về phía vụ nổ giữa sân đấu, vạt áo bay phất phới.

Ầm ầm ầm!!

Khán giả ai nấy đều nín thở, trong đồng tử phản chiếu cảnh tượng lửa và sấm sét va chạm dữ dội.

Tắm mình trong ngọn lửa bùng cháy, Arcanine hãn nhiên húc bay Electivire đang mang điện xanh lam, sau khi tiếp đất thì ngẩng đầu hú dài—— "Gâu!! (` 0´)" Nhiệt huyết của khán giả bị thổi bùng lên trong phút chốc. "Đây mới đúng là trận chiến của các cao thủ!" "Con Electivire kia cũng sắp chạm ngưỡng chủ lực Thiên vương rồi còn gì?" "Tính toán, chiến thuật, huấn luyện... thậm chí dùng cả ngọn lửa để đánh bại một Thủ lĩnh giỏi đối phó với hệ Lửa nhất, Volkner trận

này thua không oan!" Giữa những tràng pháo tay vang dội như sấm dậy.

Volkner nhắm mắt hồi tưởng lại trận đấu vừa rồi, trong đầu lại hiện lên cảnh tượng đối đầu với Flint.

Anh ta không nhịn được mà mỉm cười nói: "Thầy Lục, anh có hứng thú tham gia Giải vô địch Champion năm nay không?

Chúng ta có lẽ có thể cùng đi." "Tôi chỉ muốn đánh Đại hội Lâm Lan thôi." Lục Dã nói.

Volkner ngẩn người.

Đại hội Lâm Lan... chẳng phải dành cho mấy Huấn luyện viên mới bắt đầu hoặc hơn một chút thôi sao?

Với trình độ của Thầy Lục, chẳng lẽ không phải nên tham gia Giải vô địch Champion hay World Coronation Series sao? "Chắc là do mình đóng cửa quá lâu rồi... thông tin có chút lạc hậu." Volkner lắc đầu, nắm tay ho khẽ một tiếng, rồi ánh mắt rực cháy nhìn Lục Dã. "Vẫn còn hai trận nữa, cẩn thận kẻo bị lật kèo đấy, Thầy Lục!" Lục Dã mỉm cười, thu Arcanine vào Luxury Ball, rồi ném ra một quả Premier Ball.

Trong quả Premier Ball, Áp Áp đang xem trận đấu một cách vui vẻ, đột nhiên bị phái lên sân. "Quác?!" Áp Áp vội vàng nhặt vũ khí và khiên lên, hóa thành luồng sáng trắng xuất hiện giữa sân, cố gắng ưỡn ngực ra vẻ tự tin. "Lại là một con Sirfetch'd hiếm thấy sao..." Volkner hơi nhíu mày, nhìn vào ánh mắt sắc bén của con vịt nọ, nói: "Phải cẩn thận đối phó mới được." "Quác! (´ゅゅゅ)σ" Áp Áp sững sờ.

Ngài nghe em giải thích, mọi chuyện không như ngài nghĩ đâu, em gà lắm!

Lý tưởng lớn nhất của em là đào tạo ra một đám hậu bối đáng tin

cậy, rồi sau đó sống đời hưu trí an nhàn thôi...

Ngài đừng có phái mấy con chủ lực lên đây ép em chứ!

Volkner phái ra một con Raichu màu cam vàng, cũng là Pokémon át chủ bài của anh ta, sở hữu tốc độ di chuyển cực nhanh và điện lực kinh người.

Trên sóng truyền hình trực tiếp, Lt.

Surge đang ngậm xì gà, không nhịn được mà mở nhóm chat ra cười lớn: "Nhìn con Raichu của nó kìa, gầy như con khỉ ấy!" "Rai~ Rai!" Bên cạnh Lt.

Surge, một con Raichu với thân hình lực lưỡng đang gồng cơ bắp làm màu.

Sabrina vén mái tóc đen, nhắn vào nhóm chat: "Ít nhất thì Raichu của người ta không thua một con Pikachu." Lt.

Surge: "..." Đau lòng quá man! "Con Sirfetch'd đó của Thầy Lục chắc không phải chủ lực đâu nhỉ?

Hình như rất ít khi thấy xuất hiện." Candice của thành phố Snowpoint nói. "Chưa biết được." Whitney gãi gãi bím tóc hồng, "Có khi là chủ lực, cũng có khi chỉ phái lên để rèn luyện thôi?" Blue Oak nhìn con Sirfetch'd này, lờ mờ nhận ra một khí thế quen thuộc, thậm chí có chút nhìn không thấu. "Xem ra, nó đã nắm vững Bí bảo của Thép rồi." Bruno giải đáp thắc mắc trong lòng Blue Oak, "Chỉ nhắm tới việc hạ gục đối thủ trong một chiêu!" Trong nhà thi đấu đang ồn ào, Flint kỳ lạ xoa cằm: "Không lý nào... với khả năng cơ động cao của Raichu, một con Sirfetch'd chậm chạp căn bản chẳng có cơ hội ra tay mới đúng!" Satoshi nói: "Chỉ cần có sợi dây liên kết, mọi chuyện đều có thể làm được!" "Ách..." Flint bỗng nhiên nhận ra điều gì đó, "Con Sirfetch'd này cầm theo một cây hành lớn sao?" 【Hành Lớn】

có thể tăng tỷ lệ bạo kích cho Sirfetch'd, thế nhưng, cũng phải tìm được cơ hội ra tay đã chứ.

Volkner nhận ra điều này, áp dụng chiến thuật đánh nhanh, hô lớn: "Raichu, sử dụng Agility rồi dùng Electro Ball!!" Trong chớp mắt, Raichu lướt đi trên sân đấu như một vệt sáng trắng, thân hình để lại vô số tàn ảnh.

Khán giả bắt đầu cười rộ lên, dường như đã thấy cảnh Raichu dùng tốc độ cao để trêu đùa đối thủ.

Volkner lại lộ vẻ ngưng trọng, luôn giữ cảnh giác cao độ.

Đối thủ là Thầy Lục... nhất định sẽ có chiêu sau.

Nhưng chỉ cần trụ vững qua lượt tấn công đó, mình sẽ tìm được cách giải quyết thôi!

Trong sát na đó.

Volkner không thể tin nổi mà trợn to hai mắt.

Tất cả mọi người có mặt đồng thời phát ra một tiếng kinh hô, đầy hoảng hốt: "Sao có thể chứ?" "Sirfetch'd làm sao mà theo kịp tốc độ của Raichu được!" "Không... giống như là Tâm Nhãn vậy, đây lẽ nào là một lưu phái chiến đấu nào đó!" Trên sân im phăng phắc, Satoshi ngơ ngác ngẩng đầu: "Vừa rồi đã xảy ra chuyện gì thế?" Flint hơi nhíu mày, tất cả mọi người cùng nhìn lên màn hình lớn xem lại pha quay chậm.

Khoảnh khắc đó, Raichu bùng nổ tốc độ kinh người, cái đuôi lóe sáng lao về phía Sirfetch'd.

Nhưng Sirfetch'd lại nhắm nghiền hai mắt, vung thanh kiếm hành vào không trung theo trực giác, ngay lập tức quanh thân thanh kiếm bùng lên hồng quang sắc lẹm!

Đây chính là điềm báo của một cú bạo kích.

Nhưng rốt cuộc làm sao mà trúng được, chẳng lẽ nhân phẩm của Thầy Lục bùng nổ nên lần này không bị hụt?

Khán giả nuốt nước bọt, chỉ nghe thấy Thầy Lục trên màn hình thản nhiên nói: "First Impression (Ấn Tượng Đầu Tiên)." Với niềm tin tất thắng, chiêu thức chỉ có thể triển khai khi bắt đầu trận đấu—— sở hữu độ ưu tiên vượt xa cả chiêu Spark.

Chương 508

Không hề có yếu tố may mắn ở đây, chỉ đơn giản là vung thanh kiếm về phía Raichu sẽ xuất hiện.

Bí bảo của Thép, niềm tin tiến về phía trước không gì cản nổi, sự quyết tuyệt của đặc tính Liều Lĩnh (Reckless), cùng với sự tự tin mạnh mẽ.

Sirfetch'd nhắm mắt vung chiêu First Impression, chém thẳng xuống đầu Raichu, hất tung một tầng bụi bặm ra xung quanh sân đấu!

Kiếm chém xác thân, tâm trảm linh hồn!

Pha quay chậm kết thúc.

Sau sự ngỡ ngàng ban đầu, toàn bộ khán đài bùng nổ tiếng hoan hô. "Một chiêu đoạt mạng!

Đây mới chính là một chiêu đoạt mạng thực sự!" "Tưởng Áp Áp nhà tôi không có chiêu ưu tiên à?" "Đây gọi là gậy ông đập lưng ông đấy!

Định dùng chiến thuật sấm sét với anh đây à?!" Trong nhóm chat, Blue Oak không nhịn được mà nhắn tin riêng cho Bruno: "Trong Bí bảo của Thép, ông có đề cập đến kỹ thuật Tâm Nhãn mà Shujin đã truyền thụ không?" Bruno nói: "Đặc tính của con Sirfetch'd đó là 「Scrappy (Đảm Lược)」, kết hợp với tuyệt chiêu một đao làm hai đoạn, nhìn thấu đối thủ trong Bí bảo của Thép thì không gì hợp bằng.

Tất nhiên, điều này cũng liên quan mật thiết đến nhãn lực của chính Huấn luyện viên nữa." Cùng lúc đó, Volkner cảm khái muôn vàn.

Nhờ vào một cú bạo kích mà trấn áp và dứt điểm luôn Raichu vốn

nổi tiếng về tốc độ.

Đây chính là phong cách chiến đấu của con Sirfetch'd của Thầy Lục sao...

Trong tiếng hoan hô cuồng nhiệt, Lục Dã thu hồi con Sirfetch'd đang mang vẻ mặt bình thản lại.

Vị hiệp sĩ trắng cao ngạo và dũng cảm này đã chiếm trọn những tràng pháo tay của mọi người. "Vừa rồi thể hiện tốt lắm." Lục Dã vỗ vỗ vào quả Premier Ball, cười nói: "Đã học được cách nhắm mắt làm màu rồi đấy." Áp Áp muốn nói lại thôi, cuối cùng vẫn không nhảy ra khỏi PokéBall để tranh luận với Lục Dã. "Quác! (´ꈍ◡ꈍ)σ" Mọi người đừng hiểu lầm.

Em chỉ vì quá sợ hãi nên mới nhắm mắt lại thôi mà!

Trận đấu vẫn tiếp tục diễn ra trên sân.

Cảnh tượng Sirfetch'd 'nhắm mắt hạ gục đối thủ' vừa rồi đã để lại ấn tượng sâu đậm cho khán giả.

Con Farfetch'd hệ Chiến đấu đến từ vùng Galar này... có lẽ chính là một đại kiếm hào (đại hành hào) lừng danh dưới trướng Thầy Lục! "Cứ tưởng mình là fan của Sylveon, hóa ra mình lại là fan của bé Vịt." "Vịt cưng cố lên!!" Sau khi bị dạy cho một bài học về chiến thuật sấm sét, Volkner thở hắt ra một hơi.

Nhấn chặt lồng ngực đang đập thình thịch, ánh mắt Volkner dần trở nên sắc lạnh.

Lần trước có được ý chí chiến đấu mạnh mẽ thế này là khi đấu với cậu thiếu niên thị trấn Pallet kia.

Còn áp lực hiện tại... chính là cảm giác khi đối mặt với Thầy Lục...

Hai bên khán đài, tiếng hô vang không dứt.

Volkner ném ra quả PokéBall cuối cùng, át chủ bài giấu kín trong trận 3vs3: "Jolteon!" Cũng nổi danh với đòn tấn công chớp nhoáng, tốc độ của Jolteon cực kỳ đáng kinh ngạc.

Volkner cũng để mắt tới Tâm Nhãn, chuẩn bị dùng 「Protect」 để câu giờ ở lượt đầu tiên nhằm phòng hờ chiêu 「First Impression」 của Sirfetch'd.

Nhưng khi nhìn thấy Pokémon cuối cùng của Thầy Lục, anh ta không khỏi ngẩn ngơ. "Đang khởi động chế độ chiến đấu, ro-to!" Rotom bay ra từ Pokédex, trông như một nàng tiên nhỏ màu cam, bề mặt cơ thể vươn ra những cánh tay cấu thành từ ion điện.

Không ít khán giả lần đầu tiên nhìn thấy Rotom nên phát ra tiếng trầm trồ. "Dùng hệ Điện để đấu với hệ Điện à?" "Tôi nghi ngờ Thầy Lục chỉ đang muốn tranh thủ sạc điện cho Rotom thôi." "Hả?

Nói nữa là tôi đao ông đấy, sao lại nói huỵch tẹt ra thế." "Trận đấu bắt đầu!" Trọng tài thổi còi.

Rotom lơ lửng trên không, không gian trên sân khấu xảy ra một đợt dao động kỳ quái.

Cùng lúc đó, chiếc 「Choice Scarf」 bé tí xíu trên cổ Rotom đột nhiên biến mất. "Jolteon, Protect." Volkner quyết định rút kinh nghiệm từ trận trước. "Rotom, Trick (Hí Pháp)!" Lục Dã lộ ra nụ cười.

Chiêu Trick đã hoán đổi vật phẩm trên người hai Pokémon.

Rotom nhìn món đồ vừa đổi được là một viên 「Life Orb」 trong suốt lấp lánh, chớp chớp mắt. "Trúng, trúng mánh rồi, ro-to!" "Lát nữa còn phải trả lại cho người ta đấy." Lục Dã khẽ thở dài, ra lệnh: "Sử dụng Nasty Plot (Âm Mưu)!" Trong sát na, trên đầu Rotom hiện ra một bóng đèn phát sáng, đôi mắt xanh lam lóe lên tia vàng. 「Nasty Plot」

đã tăng mạnh chỉ số tấn công đặc biệt cho Rotom, khiến các ion điện trên cơ thể nó càng thêm linh hoạt.

Trong khi đó, Jolteon lại bị mắc kẹt bởi chiếc 「Choice Scarf」 quấn quanh cổ.

Như thể bị chiếc khăn này chọc giận, nó đang điên cuồng dùng răng cố gắng xé rách nó ra.

Cứ như thế trì hoãn gần một phút, ngay cả những khán giả nghiệp dư cũng nhận ra điều bất thường.

Thầy Lục không ngừng tăng cường sức mạnh, còn bên phía Volkner... gần như chỉ biết giương mắt nhìn Thầy Lục buff bẩn? "Vãi chưởng, dùng Hí Pháp để tặng khăn quàng à?

Thế này thì 'bẩn' quá rồi!" "Ngoài đời thì không trì hoãn được bao lâu... nhưng cũng đủ để buff hai lượt rồi nhỉ?" "Tê... dừng tay đi, chiến đấu kiểu này không mang lại nụ cười được đâu!" Volkner vốn định có một trận đấu sòng phẳng, nồng nhiệt.

Ngờ đâu Thầy Lục lại tới đây để ăn 'buffet', căn bản không có ý định đó.

Rotom sau khi buff xong, toàn thân trào dâng những tia điện cuồng bạo, thân hình như to ra thêm vài phần. "Bổn tọa đã vô đối rồi, ro-to!" Rotom thốt ra câu thoại của kẻ sắp bị ăn đòn.

Thầy Lục ôm mặt: "Bạn học Rotom, im lặng hộ cái." Cùng lúc đó, Jolteon cuối cùng cũng xé được chiếc khăn quàng ra, những sợi lông nhọn sau lưng dựng đứng lên vì tức giận.

Volkner khẽ thở phào, nghiêm giọng nói: "Sử dụng Thunder!" Sau khi xác nhận đặc tính của con Jolteon này là 「Volt Absorb (Hấp Thụ Điện)」, Lục Dã nói: "Rotom, Hex (Ám Sát)!" Thân thể Jolteon trào dâng lôi đình mãnh liệt, ầm ầm đánh về phía Rotom trên không trung.

Cùng lúc đó, cánh tay ion của Rotom ngưng tụ một làn sương mù, lôi đình lập tức xuyên phá 'tầng mây', cả hai chiêu thức đồng thời đánh trúng mục tiêu!

Ầm ầm ầm!!

Tiếng nổ rung chuyển sân đấu, mặt đất vỡ vụn vẫn còn tàn dư những tia điện chạy dọc.

Jolteon thoát ra khỏi làn sương mù, ho khù khụ rồi 'đùng' một cái quỳ sụp xuống đất.

Rotom bị điện bao phủ, liên tục run rẩy: "Ro-ro-ro-ro-to~~~ ợ!" Volkner: "..." Cảm giác như mày vừa ăn trọn một phát Thunder xong là được sạc đầy pin luôn đúng không?

Nhục nhã quá, đây căn bản không phải là trận đấu Pokémon mà tôi mong chờ!

Thở dài một tiếng, Volkner cũng đã hiểu sâu hơn về thực lực và chiến thuật của Thầy Lục. "Tít——" Trên màn hình lớn, cả ba quả PokéBall của Volkner đều tắt ngóm, "Người chiến thắng, Lục Dã!!" Tiếng hò reo bùng nổ, nhìn Thầy Lục trên màn hình, khán giả không tiếc lời khen ngợi và những tràng pháo tay. "Ghos~" Gengar đang tiến hành tổng kết sau trận đấu cho đám nhỏ. "U kỉ! (✪ω✪)" Larvitar kéo kéo vạt áo Sirfetch'd, ánh mắt tràn đầy sự tôn kính.

Rõ ràng, màn trình diễn xuất sắc của Sirfetch'd vừa rồi đã để lại ấn tượng sâu đậm trong lòng Larvitar.

Sirfetch'd tâm trạng phức tạp, nhìn lại vũ khí và khiên của mình, cuối cùng đầy chính nghĩa lẫm liệt giơ cao thanh kiếm lên. "Quác!!" "U kỉ! (๑`▽´๑)۶" Larvitar vội vàng phụ họa theo.

Trong lòng Sirfetch'd lệ rơi như mưa.

Tai nạn, thực sự tất cả đều là tai nạn mà thôi! (´ꈍωꈍ)σ Lục Dã

tạm thời không có thời gian quan tâm đến tâm trạng của Áp Áp.

Sau giờ nghỉ giữa hiệp, Volkner còn phải đấu với Dakto, Satoshi và những người khác.

Tận dụng lúc này đưa ra yêu cầu là thích hợp nhất. "Tất nhiên rồi." Volkner sảng khoái đồng ý: "Sân bãi cứ tự nhiên sử dụng, bên trong còn có thiết bị sạc điện Electirizer, chắc cũng giúp ích được cho anh." Lục Dã nhìn Rotom bên cạnh, rồi lại nhìn Larvitar đang chảy nước miếng. "Cảm ơn cậu nhé, Volkner!" Lục Dã chân thành nói. "Haha, có gì đâu." Volkner gãi đầu cười nói: "Nhờ có Satoshi và anh mà tôi mới lấy lại được dũng khí, dự định tham gia Giải vô địch Champion đấy!" Flint từ phía sau khoác vai Volkner, cười hắc hắc: "Đừng nói nhảm nữa, sau trận Gym này, hai đứa mình so tài trước đi!" "Sẵn lòng tiếp chiêu." Để mặc đôi bạn thân này giao lưu, Lục Dã bước về phía sân tập của Gym.

Sau một quãng nghỉ ngắn, phía sau vang lên tiếng chiến đấu của Satoshi và Volkner, Volkner lại đổi một nhóm Pokémon khác. "Thế này thì chắc Satoshi lấy được Huy hiệu Đăng Tháp rồi." Lục Dã trầm ngâm, rồi bỗng nhiên sững lại.

Còn một thời gian nữa mới tới Đại hội Lâm Lan...

Cậu ta tập hợp đủ huy hiệu rồi, chẳng lẽ định chạy tới địa bàn của Arceus để du lịch luôn không? "Đừng mà...

ít nhất chờ game mới của tôi ra mắt, kiếm đủ tiền cơm đã rồi tính tiếp." Lục Dã lầm bầm, ném PokéBall ra, tiện tay lật xem cuốn 《Bí Bảo Của Đất》 của Giovanni.

Trong đó có không ít kiến thức giúp ích được cho Thầy Lục.

Dù sao thì, đây chính là chìa khóa giúp Blue Oak một bước trở thành Huấn luyện viên đỉnh tiêm...

Nội dung huấn luyện hôm nay chủ yếu là chiêu 「Dragon Dance」 của Larvitar.

Là một trong những chiêu thức đại diện của Tyranitar, sức phá hoại và tốc độ mạnh mẽ có thể giúp nó có khả năng quét sạch đội hình đối phương.

Có điều...

Lục Dã nhìn Larvitar đang nhảy tưng tưng dưới đất, xoa xoa cằm.

Chẳng lẽ... mày cũng định học theo con Dragonite của Madli, nhảy bài 《Cực Lạc Tịnh Thổ》 à?

Răng rắc!

Theo mỗi cú nhảy của Larvitar, mặt đất lại nứt ra một đường.

Đám nhỏ đồng loạt nhìn về phía Lục Dã. "Không sao đâu." Lục Dã khẽ ho một tiếng. "Thủ lĩnh Volkner bảo rồi, sân bãi cứ tự nhiên mà dùng!" ...

Ầm ầm ầm.

Phía sau nhà thi đấu liên tục truyền tới tiếng nổ.

Volkner đang đối đầu với Satoshi cũng không nhịn được mà giật giật mí mắt.

Sau khi dùng đội hình hai để thua con Infernape của Satoshi, Volkner quay đầu nhìn về phía nhà thi đấu đang rung chuyển liên hồi, lẩm bẩm: "Rốt cuộc là...

đang huấn luyện chiêu cuối kinh khủng gì vậy?" Một ngày đã trôi qua kể từ trận đấu công khai tại Gym Sunyshore.

Video thực tế tại hiện trường đã được đăng tải lên các trang mạng lớn, thu hút vô số ánh nhìn.

Trong lần đấu công khai này, Volkner – người được mệnh danh là 'Thủ lĩnh Gym mạnh nhất Sinnoh', chỉ trao ra đúng ba chiếc huy chương.

Lần lượt thuộc về Lục lão sư, Satoshi và Dakto.

Tất nhiên, cũng không ít người cho rằng, việc Thầy Lục đánh bại chủ lực của Volkner là nguyên nhân chính khiến ông ta thất lợi trong mấy trận sau đó.

Lục Dã thì lại nghi ngờ rằng Volkner cố tình thả nước cho Satoshi để cậu nhóc khỏi lải nhải bên tai mình suốt ngày.

Dù sao thì Volkner cũng đang tính solo 1vs1 với Flint, một trận đại chiến của những người đàn ông thực thụ.

Trong trận đấu này, kẻ tỏa sáng rực rỡ nhất chính là vịt Sirfetch'd của Thầy Lục.

Ngay cả Infernape với ngọn lửa vàng rực của Satoshi, hay Rhyperior của Dakto cũng không gây chấn động bằng chiến tích 'nhắm mắt tiễn khách' của Áp Áp.

Chỉ trong chốc lát, trên mạng đã mọc lên vô số người hâm mộ Áp Áp.

“Fan của... lão Áp sao?” Lục Dã mím môi, nhưng cũng thu hoạch được một tình báo quan trọng.

Trong phần 'Diamond & Pearl', ngoài Darkrai và Latios, bốn Pokémon còn lại của Dakto vẫn là ẩn số.

Không ít cư dân mạng đoán đó là bốn con Magikarp... nhưng cũng đừng nên coi thường vị 'Thánh dùng hàng Thần thoại' đã đi du lịch qua nhiều liên minh này.

Theo lời Dakto, anh ta từng thua dưới tay Blue Oak của Gym

Viridian, vì thế mới được khích lệ mà thu phục thêm một con Rhyperior.

Chương 509

“Xem ra Gym Viridian đối với các Huấn luyện viên đúng là độ khó địa ngục thật...” Lục Dã thầm nghĩ.

Sau khi thu thập đủ tám huy chương, Dakto bắt đầu chuẩn bị cho giải liên minh Lily of the Valley.

Satoshi cũng nhờ sự thả nước vô tình hay hữu ý của Volkner mà giành được tư cách tham gia.

Hai người này vẫn chưa biết mình sắp đối mặt với 'trận chiến định mệnh', bởi đầu óc Satoshi hiện giờ chỉ toàn nghĩ đến việc làm sao để đập tan Paul – vị 'túc địch' của mình.

Thầy Lục thì tiếp tục ở lại Gym Sunyshore.

Một mặt là để 'sạc điện' cho cậu bạn Rotom, mặt khác là dẫn Larvitar đi 'khiêu vũ'...

Ngày 29 tháng 4, thứ Năm.

Bầu trời thành phố Sunyshore bị bao phủ bởi một lớp mưa phùn xám xịt, mặt biển cảng khẩu dâng cao không ngừng.

Bỗng nhiên, một tia sét chói lòa xé toạc bầu trời Sunyshore, tiếng nổ vang rền.

Volkner nhìn Gym Sunyshore đang rung chuyển, nuốt nước bọt một cái, quay sang hỏi Flint: “Ông chắc chắn là Thầy Lục đang... huấn luyện chứ?” Flint gãi đầu, nhớ lại lời giải thích của Thầy Lục: “Chẳng phải chính ông bảo Thầy Lục cứ dùng tùy thích đó sao.” Volkner im lặng, rồi mới thốt lên: “Có lẽ... tôi đã đánh giá thấp cường độ huấn luyện Pokémon của một Nhà vô địch...” Bên trong Gym Sunyshore, Lục Dã nhìn mây đen u ám trên đầu, tâm trạng cũng phức

tạp không kém.

Đây là chiêu 'Cầu Mưa' học từ Wallace, vì Sunyshore gần cảng, năng lượng hệ Thủy dồi dào nên anh cho Blastoise mượn 'Giọt Lệ Linh Hồn' để thử nghiệm một chút.

Dù sao sau khi về nhà, khó mà tìm được bãi tập chất lượng cao thế này!

Ầm ầm, mưa lớn đang tích tụ, các nhóc tì đồng loạt ngẩng đầu nhìn trời. 'Rắc' — Theo một tia sét rạch ngang trời, Larvitar hơi kinh ngạc tung ra chiêu 'Giậm Chân Phẫn Nộ', mặt đất nứt toác một đường.

“U kỷ!” Larvitar cúi đầu nhìn mặt đất, rồi lại nhìn Lục Dã, chớp chớp mắt.

“Khụ, khi nào ra ngoài chắc phải xin lỗi Volkner một tiếng...” Lục Dã nói.

“U kỷ!” Larvitar nghiêm túc gật đầu, sau đó từ chỗ mặt đất nứt ra bẻ một miếng đá, nhai rôm rốp như đang ăn socola.

Lục Dã: “...” Dù sao cũng phải xin lỗi, hay là phá thêm tí nữa?

Chỉ trong hai ngày ngắn ngủi, Larvitar đã nắm vững chiêu 'Giậm Chân Phẫn Nộ' ghi trong sách 'Bí ẩn của Đất'.

Ngoài ra, việc luyện tập 'Vũ Điệu Rồng' cũng có hiệu quả rõ rệt.

Cảnh tượng chú rồng nhỏ nhe răng múa vuốt, nhảy qua nhảy lại... trông cũng khá dễ thương.

Tất nhiên, với điều kiện là đừng nhảy ở trong nhà.

Đây cũng là lý do Thầy Lục cất công ghé qua Sunyshore một chuyến.

Ầm ầm — Mây đen hội tụ trên không trung, Lục Dã liếc nhìn

Blastoise đang đeo kính râm, Aura của nó đang hóa thành hơi nước bốc lên nghi ngút.

Sau đó, nhìn bầu trời xám xịt, anh lẩm bẩm: “Đây mà là Cầu Mưa cái nỗi gì... rõ ràng là 'Biển Cả Nguyên Thủy' của Kyogre thì có!” Trong ba ngày Thầy Lục ở lại Sunyshore, công tác phát hành game 'Pokémon' cũng đang được chuẩn bị rầm rộ.

Dự kiến đầu tháng 5 sẽ ra mắt, các thành viên trong nhóm chat đều bày tỏ sự nôn nóng muốn sở hữu.

Dù sao, việc nhìn thấy nhân vật game lấy nguyên mẫu từ chính mình cũng là một trải nghiệm rất kỳ diệu.

Leon ở vùng Galar cũng gọi điện tới, thân thiện hỏi xem có cần đại diện thương hiệu không — “Thực tế là,” Leon gãi má, cười sảng khoái, “Liên minh gần đây đang thiếu một khoản kinh phí, tôi đang tìm kiếm nhà tài trợ phù hợp!” Lục Dã đang đứng xem Gengar huấn luyện, thoáng ngẩn người rồi hỏi: “Ý anh là, trên áo choàng của anh sẽ in thêm một cái logo 'The Pokemon Company' hả?” Leon: “Chính xác!” Dù rất nghi ngờ việc đại diện thương hiệu kiểu này có tác dụng hay không, nhưng Lục Dã vẫn bảo Oleana chi ra một khoản phí.

Khi game ra mắt, Leon sẽ phụ trách tuyên truyền tại Galar.

Dựa vào nhân khí của Thầy Lục và sức ảnh hưởng của Leon, khoản đầu tư này chắc chắn là món hời.

Tắt điện thoại, Lục Dã cảm khái: “Leon và Steven...

đúng là hai Nhà vô địch hoàn toàn khác biệt.

Một ông mù đường, một ông đào khoáng khắp thế giới; một ông nghèo đến mức phải đi nhận quảng cáo, một ông là công tử nhà giàu.

Điểm chung duy nhất có lẽ là niềm tin của một Nhà vô địch... và tình yêu dành cho Pokémon.” Nói về độ 'nghèo', Thầy Lục và Leon có

tiếng nói chung sâu sắc — rõ ràng chỉ cần gật đầu là có hàng chục triệu phí đại diện, nhưng Leon lại luôn dồn hết tiền vào sự nghiệp kiến thiết Galar.

Còn Thầy Lục... cũng là dồn tiền vào sự nghiệp kiến thiết (nhà mình).

Trong nhóm chat, Crystal nhắn: "@Thầy Lục, Giáo sư Oak đang tìm anh kìa." Lục Dã ngẩn ra: "Tìm tôi có việc gì vậy?" "Hình như là liên quan đến nghiên cứu văn tự cổ đại gì đó." Crystal nói.

Lục Dã 'ồ' một tiếng: "Hôm nay tôi về trấn Sandgem rồi, lát nữa sẽ liên lạc với Giáo sư." Nghe tin Thầy Lục hôm nay về, Flint thay Volkner thở phào nhẹ nhõm, âm thầm mở bản đồ Sinnoh ra.

Gym gần trấn Sandgem nhất là...

Gym Oreburgh.

Flint không khỏi mặc niệm cho Roark trong lòng.

"Ha ha ha, con Raichu của gã đó cũng đâu có mạnh đến thế!" Lúc đó Thượng sĩ Surge 'vỡ trận', sau đó không xem tiếp nữa.

Hôm nay đúng lúc Lance được nghỉ, thế là ông ta ở Gym Vermilion xem hết bản tin.

Thấy Raichu bị hạ trong một nốt nhạc, Surge mở nhóm chat ra cười khoái chí.

"Dù sao cũng là đòn chí mạng mà." Takeshi híp mắt nói, "Raichu bị hạ gục cũng bình thường thôi." "Nhất kích chế địch, đó chính là bí ẩn của hệ Thép!" Bruno kiêu ngạo nói.

"Em nghĩ vịt Sirfetch'd cũng có thể hạ gục con Raichu của chú Surge ạ." Satoshi thật thà nói.

Akin: "Ha ha ha ha, giống hệt em nghĩ!" Silver im lặng nhưng

trong lòng cũng đồng tình.

“Satoshi không biết nói dối đâu.” Sabrina vuốt mái tóc đen, câu này còn về sau: Bởi vì Satoshi không biết (nói dối).

“Surge, sớm nhận rõ hiện thực đi.” Surge: “...” Mọi người trước đây đều là đồng nghiệp, có cần độc miệng thế không!

Tức thật chứ, chẳng lẽ vì nhân khí của tôi không bằng Volkner sao?

“Thực ra,” Roxie của ban nhạc hệ Độc chân thành nói, “Em luôn thấy album Nhạc Rap của tiền bối Surge có tính vượt thời đại!” Surge đột nhiên thấy hơi cảm động.

“Chỉ là không hợp với thời đại này thôi.” Whitney buột miệng nói một câu, rồi lập tức thu hồi tin nhắn. 'Rắc' — Tiếng lòng tan vỡ.

Surge đứng dậy, quyết định hôm nay đi lái tàu, chỉ có đại dương mới giúp nam nhi quên đi phiền muộn.

Lục Dã bật cười, cất điện thoại.

Anh đứng dậy chào tạm biệt Volkner – vị chủ Gym đang đầy ưu sầu.

“Đi sao, Thầy Lục?” “Đi đây, hẹn gặp lại lần sau!” Volkner há miệng, nhìn bóng lưng Thầy Lục rời đi, rồi lại nhìn cái Gym nát bét của mình, khóc không thành tiếng.

Mình thật ngốc... cứ ở lỳ trong Gym không tốt sao?

Cứ nhất quyết mời Thầy Lục đến đấu làm gì... cuối cùng người chịu thương tổn lại là mình! ...

Ngoại ô thành phố Sunyshore, Lục Dã dắt chiếc xe đạp Rotom hướng về phía ga tàu.

Bảng điện tử nhỏ trên đầu xe hiển thị vạch pin đầy ắp... mấy ngày

nay Rotom được 'sạc' đến sướng tê người.

Còn nửa tiếng nữa mới đến chuyến xe tiếp theo, Lục Dã gọi điện cho Giáo sư Oak.

Giáo sư Oak đang chăm sóc con Gible mà Satoshi mới thu phục, tay đột nhiên bị nó ngoạm một phát, đau đớn kêu lên: "Nhả ra, Blue Oak mau đến giúp ta với!" "Oa ca oa ca!" Gible vui vẻ híp cả mắt.

Blue Oak khoanh tay tựa vào cửa, để Alakazam dùng 'Niệm Lực' nhấc Gible lên.

"Satoshi vậy mà thu phục được chuẩn thần cơ à." Blue Oak tỏ ra bất ngờ.

"Thằng bé đó tuy không có khiếu lắm nhưng lại luôn gặp được những Pokémon đặc biệt." Giáo sư Oak thành thục băng bó vết thương.

So với ba người Red, Blue, Green, Satoshi tham gia bao nhiêu mùa giải mà chưa lấy được cái cúp vô địch nào, thiên phú đúng là đáng lo.

Blue Oak hơi nhướng mày, có lẽ là vì thiên phú của Satoshi đều dồn hết vào mấy trận đánh không theo quy tắc rồi...

"Ồ, điện thoại của Lục Dã." Giáo sư Oak không hổ là Nhà vô địch đời đầu, cái tay bị cắn vậy mà vẫn cử động như không, sau khi kết nối, màn hình hiện ra hình ảnh Lục Dã.

"Chào buổi chiều, Giáo sư Oak." Lục Dã nói.

"Là vị Giáo sư Hale chuyên nghiên cứu văn tự cổ đại mà lần trước cậu gặp đó." Giáo sư Oak cười nói thẳng vào vấn đề: "Ông ấy mời cậu đến Di tích Alph ở Johto để khảo sát Unown." "Ta cũng đã thông báo cho hai người sở hữu Pokedex ở Johto là Akin và Silver đến giúp các cậu!" Lục Dã hơi ngẩn ra: "Em chỉ là một nhà nghiên cứu thôi mà." Anh cũng biết mình là nhà nghiên cứu cơ à?

Người vừa mới đoạt giải Kim cương tại hội nghị nghiên cứu là ai hả!

Giáo sư Oak ho khẽ một tiếng rồi nói: "Ta vốn định liên hệ với học trò của mình là Giáo sư Elm.

Nhưng chuyên môn của Elm không phải là văn tự cổ, nghĩ đi nghĩ lại chỉ có cậu là hợp nhất.

Cứ coi như giúp ta một tay, xong việc ta sẽ cảm tạ sau!" Lục Dã thấy sống lưng lành lạnh.

"Cảm tạ thì thôi ạ." Lục Dã cười gượng, "Bình thường nhờ ơn Giáo sư quan tâm, chuyến này em đi là được." Giáo sư Oak có chút cảm động, cười híp mắt: "Không vội, thời gian khảo sát định vào tháng sau." Lục Dã gật đầu: "Không vấn đề gì, Giáo sư cứ báo trước cho em là được." "Còn một việc nữa." Giáo sư Oak nói, "Về đội hình Hail Team lần trước của cậu, một người bạn tên Pryce của ta có đưa ra vài góp ý.

Ông ấy bảo nếu cậu có hứng thú với các chiêu thức hệ Băng thì có thể đến thị trấn Mahogany tìm ông ấy, ông ấy sẽ dạy cậu thế nào là tuyết rơi thực sự." Lục Dã ngẩn ra: "Cái này nghe chừng không phải lời khen đâu ạ!" Giáo sư Oak ha ha cười: "Người này bên ngoài lạnh lùng thế thôi, thực ra ý tốt của người khác ông ấy đều ghi nhớ.

Yên tâm đi, với những Huấn luyện viên mà ông ấy nhìn trúng, ông ấy không bao giờ hạ thủ ác độc đâu!" Lục Dã sắc mặt phức tạp.

Pryce mà hạ thủ ác độc... thì còn chơi bời gì nữa!

Chắc chỉ có cỡ Red, Giovanni hay Akin mấy thanh niên cứng đó mới dám đấu với ông ta thôi.

Trong 'Special', Pryce là phản diện của Johto, một mình cân cả hai vùng Kanto và Johto luôn.

Nhưng thực ra đó chỉ là một ông lão sợ cô đơn thôi.

Lục Dã tạm thời chưa có ý định đi làm phiền Pryce... lỡ đâu Pryce thấy đội hình Hail Team của mình rác quá, lại móc bí kíp hệ Băng ra tặng cho Blastoise thì Thầy Lục cũng chịu không nổi.

"Thôi thì cứ về trấn Sandgem trước đã." Lục Dã lẩm bẩm, "Dù sao chuyện khảo sát cũng không vội.

Đến lúc đó sẵn tiện đi Johto tránh bão Arceus luôn..." Trở về trấn Sandgem, nhìn căn biệt thự đã được sửa sang mới tinh, Lục Dã có cảm giác như vừa được bàn giao nhà mới.

"Lần này không được phép ăn luôn cả nhà đâu đấy!" Lục Dã dạy dỗ Larvitar: "Đói thì bảo Gengar, nó có trữ sẵn không ít khoáng thạch đâu." "U kỷ~" Larvitar cúi đầu thật thấp, cái sừng xanh trên đầu chúi về phía trước, hai tay nhỏ ép sát vào lớp vảy đỏ.

Thái độ nhận lỗi rất tốt, nhưng lần sau vẫn tái phạm — Lục Dã nhớ lại lời nhận xét của giáo viên tiểu học dành cho mình, khẽ xoa thái dương.

Chẳng lẽ giả thuyết Pokémon ngày càng giống Huấn luyện viên là thật sao...

"Ghos~" Gengar đứng dưới đất, thè cái lưỡi dài ra làm mặt quỷ trêu Togepi.

Togepi cười nắc nẻ, vẫy vẫy ngón tay, một lượng lớn tiền vàng từ trên trời rơi xuống.

"Chiêu...

Phi Tiền (Pay Day)!?" Lục Dã trợn tròn mắt, chiêu thức mà anh mong chờ nhất bấy lâu nay đã hóa thành những đồng tiền vàng sáng lấp lánh rơi leng keng.

Đáng tiếc, những đồng tiền này rốt cuộc không giống như kim cương của Diancie, chúng nhanh chóng tan biến thành bột mịn.

“Khápkỷ đô y~!

ξ(✿ > ◡‿)” Không thèm để ý đến Thầy Lục đang thất vọng, Togepi chạy tót vào phòng khách, lấy máy game ra rủ Mew chơi cùng.

Sylveon nhảy lên vòng chạy bộ vài vòng, rồi lại chui qua cửa dành cho mèo ra ngoài.

“U kỷ~” Larvitar lạch bạch đi theo sau Sylveon ra ngoài tìm đồ ăn.

Lục Dã cứ ngỡ hôm nay đến lượt Sylveon trông trẻ, gọi với theo: “Đừng đi xa quá, nương tay thôi nhé!” “Bố y~” Sylveon nghiễm nhiên trở thành 'chị đại' của khu này, sau lưng còn dắt theo một con Larvitar trông vừa hung dữ vừa đáng yêu.

Nhất là dưới mắt Larvitar có hai vệt đen, nhìn như vết sẹo vậy.

Sylveon: (▼mạnh▼#) Larvitar: (▼he▼me).

Hai nhóc tì đi trên con đường làng, đối diện gặp một con Delibird đưa báo.

Delibird đeo túi hành lý: o((⊙ ⊙))o Có lẽ mình nên xin nghỉ việc thì hơn?

Hai nhóc tì hướng về phía Gym Oreburgh.

Sylveon định đi 'clear' cái Gym đó một mình, còn Larvitar cũng muốn đến cái 'nhà hàng' ngon lành ở thành phố Oreburgh thêm lần nữa. ...

Thầy Lục đang ở nhà, nhìn quanh các thiết bị nội thất vừa hoàn thiện.

Bể nước yêu thích của Blastoise vẫn là cái cũ.

Bên trong chất đầy Đá Thủy Năng, Mystic Water...

Chương 510

viên tinh thể lấp lánh kia là 'Giọt Nước Thanh Tẩy' của Manaphy.

“Tạp mị... ヽ(⌐■_■)” Blastoise từ từ chìm xuống mặt nước, tựa như một gã khổng lồ Titan lặn xuống đế quốc cổ đại Atlantis.

Khóe miệng Lục Dã giật giật...

Cảm giác giống hệt con rồng khổng lồ đang canh giữ kho báu!

Chỉ cần có Quy Quy ở đây, hệ thống an ninh của nhà này là đỉnh nhất!

Xét thấy màn thể hiện xuất sắc của Áp Áp mấy ngày trước, Lục Dã quyết định thỏa mãn ham muốn trở nên mạnh mẽ của nó, đặt mua thêm vài miếng 'Metal Coat' từ chỗ Byron.

Nếu là mấy đứa nhỏ khác, Thầy Lục tự nhiên sẽ không sốt sắng như đối với Áp Áp.

Nhưng màn thể hiện của Áp Áp anh đều thấy rõ...

Để Áp Áp tiếp tục luyện chém sắt, duy trì thói quen vung kiếm mỗi ngày, chắc hẳn sẽ không phụ lòng mong mỏi của nó!

“Dát! (´ꈍωꈍ)σ” Vịt Sirfetch'd rơi lệ.

Hay là mình tìm cái hòm nào tự nhảy vào nằm cho xong?

Lục Dã xoa xoa cái đầu vịt mượt mà, nhấn nút đặt hàng, nở một nụ cười.

“Dát! (´ꈍωꈍ)σ” Áp Áp ngẩng đầu, nước mắt không kìm được mà rơi xuống.

Lục Dã: “Mày không cần cảm động thế đâu.” Áp Áp: “...” Lục Dã: “Dù sao lần trước mày thể hiện tốt như vậy, đây là phần thưởng xứng

đáng cho mày.” Áp Áp: (:∇:) (Tôi khổ quá mà vịt ơi!) ...

Thành phố Oreburgh, Gym Oreburgh.

Roark đang đội mũ công trình và đeo kính, trò chuyện với người cha có ngoại hình thô ráp của mình là Byron.

“Con nói là mấy hôm trước làm được một vố lớn à?” Byron gãi râu: “Với Thầy Lục sao?” Roark gật đầu: “Con Larvitar của anh ấy đúng lúc cần khoáng thạch chất lượng cao, sản phẩm của mỏ Oreburgh là hợp nhất rồi.” Byron gãi đầu: “Hôm nay anh ấy cũng tìm ta, mua mấy miếng Metal Coat.” Hai cha con nhìn nhau, cười thầm.

Chẳng cần phải trốn Thầy Lục làm gì... làm ăn với anh ấy vẫn rất vui vẻ!

“Thủ lĩnh Roark, ngài Byron!” Một huấn luyện viên của Gym hớt hải chạy đến báo cáo: “Con Sylveon của Thầy Lục lại... lại đến khiêu chiến ạ!” Byron ngẩn ra: “Nghe ý cậu thì nó đến nhiều lần rồi à?” Roark chỉnh lại kính, im lặng một lúc rồi nói: “Vâng, và quan trọng là... con đánh không lại con Sylveon đó của Thầy Lục.” “Nhưng nó đâu có Huấn luyện viên chỉ huy đâu!” Roark im lặng hồi lâu, khẽ thở dài: “Vấn đề chính là ở chỗ đó đấy.” Byron sững sờ, rồi vỗ vai Roark an ủi: “Không sao đâu con trai, dù sao đó cũng là Pokémon chủ lực của Lục Dã mà.” Đột nhiên, một học viên khác chạy đến báo cáo: “Con Sylveon hình như không có ý định khiêu chiến... có cần đuổi chúng đi không ạ?” Nghe vậy, Roark thở phào, mỉm cười nói: “Không cần đâu, chắc chỉ đến Gym Oreburgh chơi thôi.

Để tôi gọi điện bảo Thầy Lục đến đón là được.” Học viên nọ vẻ mặt ngập ngừng.

Dẫn hai cha con đang nói cười vui vẻ đến chỗ Gym đang bụi mù mịt.

Cả Roark và Byron đều đứng hình.

“U kỷ! (￣~￣)” Larvitar đang dùng chiêu 'Đào Hầm' ngay trên sân đấu nham thạch, há to mồm nhai ngon lành.

Sylveon thì nằm phục dưới đất, lười biếng vươn vai: “Bố y~” Hôm nay phải trông chừng Larvitar...

đợi nó ăn no rồi lần sau tới đánh tiếp vậy.

Byron quay sang hỏi Roark: “Con gọi cái này là đến chơi hả?” Roark lau mồ hôi lạnh, cười gượng: “Chắc là...

đang luyện chiêu thức chăng?” “Có phải ảo giác không, mà ta thấy như có 'Động Đất' (Earthquake) ấy nhỉ?” Byron nói.

“Không phải ảo giác đâu cha.” Roark ngẩng đầu, nhìn cái Gym đang rung rinh, thẫn thờ nói: “Móng nhà sắp bị con Larvitar đó xơi tái rồi.” Ngay lập tức, hai cha con bừng tỉnh, đồng thanh hét lớn: “Dừng mồm lại ngay!!” Bụi đất mịt mù, Larvitar nhảy lên khỏi mặt đất, ợ một cái rõ to.

“U kỷ~! (✪ω✪)” Hóa ra đây gọi là khiêu chiến Gym sao!

Ngon tuyệt cú mèo! ...

Nhìn bóng lưng Larvitar và Sylveon rời đi.

Roark và Byron, hai 'thợ đào mỏ' đứng giữa Gym ngẩn ngơ hồi lâu.

“Cha đang nghĩ gì thế?” Roark hỏi.

“Ta đang nghĩ, không biết miếng Metal Coat ta bán cho Thầy Lục có hét giá cao quá không.” Byron tự kiểm điểm.

Roark bàng hoàng: “Sao cha dám làm thế hả cha!” “Ta đâu có biết, là Thầy Lục bảo đang cần gấp mà!” Hai cha con bàn bạc một hồi.

Phát hiện ra có thể nhờ đội thi công của chính Byron đến giúp, mà thành phố Oreburgh thì không thiếu nguyên vật liệu nhất.

Vì bận rộn nên thường ngày hai cha con Roark và Byron ít khi gặp mặt, nay nhờ một phương thức kỳ diệu mà lại được đoàn tụ bên nhau.
...

Trời sẩm tối, 6 giờ chiều.

Lục Dã đẩy chiếc máy cắt cỏ Rotom, tỉa tót thảm cỏ suốt cả buổi chiều, mồ hôi vã ra đầy sảng khoái.

Chuyến đi Sunyshore lần này...

ít nhất trong một tuần tới không phải lo về vấn đề pin của Rotom rồi.

Bữa tối là bánh mì trứng, salad rau củ và quả Berry tươi.

Anh chuẩn bị cho Larvitar một bồn đất hữu cơ...

đợi mãi không thấy chú rồng nhỏ về.

Cho đến khi màn đêm buông xuống màu tím sẫm, Sylveon và Larvitar mới lững thững trở về.

Larvitar: "*Ợ*!" "Mày ăn no rồi à?!" Lục Dã kinh ngạc.

"U kỷ." Larvitar thẹn thùng gãi gãi má.

"Bố y~" Sylveon ưu nhã nhảy lên ghế cạnh Lục Dã, nhấm nháp quả Berry.

Quan sát hai đứa nhỏ một lượt, xác nhận chúng không xích mích gì, Lục Dã thở phào, vui vẻ nghĩ: "Xem ra Sylveon cũng có khiếu trông trẻ đấy chứ." Gengar một tay chống cằm, một tay cầm lon Coca lạnh: "Ghos! (*⊙~⊙)" Togepi ngồi trên ghế trẻ em, hai tay ôm bình Coca lớn uống ực ực: "Kháp kỷ đô y! (ノ≧∀≦)ノ" Lục Dã: "..." Định bảo đang ăn cơm mà uống nước ngọt là không tốt... nhưng chính mình cũng hay

làm thế nên lời nói chẳng có tí trọng lượng nào.

“Lát nữa livestream nhé.” Lục Dã vừa nhai bánh mì vừa nói lầm bầm: “Rotom, nhớ làm bộ đếm bài cho tôi đấy.” “Không thể hiểu nổi, loto! (⊙x⊙;)” ...

Tối nay là buổi livestream chiến thuật sau bao ngày vắng bóng.

Các 'thủy hữu' (người xem) ùa vào phòng live, mở hộp cơm ra và bắt đầu 'thưởng thức'.

“Hôm nay stream Pokémon Battle à?

Cảm động vãi chưởng!” “Mau mời thanh niên dùng đội hình Nắng kia ra sân đi, hóng quá rồi.” “Tôi chuẩn bị sẵn khăn giấy rồi, cứ khóc trước cho chắc.” Độ nóng của phòng live chỉ sau một tiếng mở bát đã vọt lên đứng đầu bảng xếp hạng nhân khí.

“Lần trước đã giới thiệu rồi, hôm nay tôi sẽ chơi đội hình Diệt Vong Giam Cầm Trong Mưa (Rainy Perish Trap).” Lục Dã giảng giải: “Đội hình Perish Trap thì mọi người quen quá rồi, chiêu 'Bảo Vệ' rồi lại 'Bảo Vệ', một bài toán toán học đơn giản thôi.

Đối với mấy đội hình chơi nhây gây ức chế, Perish Trap khắc chế cực tốt, tạo ra hiệu quả lấy ít đánh nhiều.” Trong khi Thầy Lục thuyết minh, bình luận nhảy liên tục: “Đã quá anh ơi, em vừa rút dây mạng rồi.” “Là Perish Trap, nhưng mà nó lạ lắm.” “Làm một trận mẫu mực đi thầy ơi!” Lục Dã liếc nhìn bình luận, tiếp tục: “Còn về Rainy Perish Trap, đó là đưa chiến thuật Perish Trap vào nền tảng của đội hình thời tiết.

Cấu hình chính là Politoed và Kingdra.

Politoed đóng vai trò gọi mưa và là người dùng Perish Song, còn Kingdra là chủ lực tấn công, sức mạnh không thua gì Kyogre đâu.” “Đơn vị đo lường kinh điển: Kyogre.” “Sức mạnh của một con cá,

khủng khiếp đến thế sao!" "Thành viên Team Aqua bày tỏ sự phẫn nộ kịch liệt và sẽ tiếp tục theo dõi hành vi sỉ nhục Kyogre của streamer!" "Team Aqua chẳng phải bị diệt rồi sao?

Giờ đến tàn dư cũng đi xem stream à?" Lục Dã nhướng mày, mở trình biên tập đội hình.

Kéo hai Pokémon đó vào đội, các vị trí còn lại Lục Dã chọn Gothitelle, Amoonguss, Incineroar.

Điểm mấu chốt của Perish Trap là hạn chế đối phương đổi người, làm suy yếu đòn đánh, nhằm câu giờ cho đến khi khúc ca kết thúc.

Vì thế các kỹ năng như Fake Out, đặc tính Trapping (Bẫy) là cực kỳ quan trọng.

Pokémon cuối cùng, Lục Dã suy nghĩ một lát rồi kéo Gengar có chiêu 'Thôi Miên' vào.

Dù môi trường Dynamax không có đặc tính Trapping của Mega Gengar... nhưng Gengar vẫn là người dùng Perish Trap thuận tay nhất của Thầy Lục.

Đúng như lời Lỗ Tấn đã nói: Tự tin là đỉnh cao. (Gạch bỏ) Không lôi thôi nữa, nhấn nút ghép trận, các anh em xem stream đang phấn khích tột độ.

Trong lúc chờ ghép trận, Lục Dã tranh thủ đánh vài ván Đấu Địa Chủ.

Có bom mà không dùng... chính là để tích nhân phẩm cho trận đấu sắp tới.

Bỗng nhiên, cả phòng livestream bùng nổ.

"Nhà vô địch thế giới hiện tại sao?" "Là anh đấy à, Steven-san!" "Vãi chưởng, người đàn ông dùng Charizard kìa!" Tấm thẻ nhân vật

vàng chói lọi va chạm với thẻ của Thầy Lục giữa không trung.

Toàn bộ đấu trường Wyndon hiện ra trước mắt, bốn phía khán đài vang lên tiếng hò reo như triều dâng.

Người đàn ông đội mũ bước lên thảm cỏ, bất thình lình hất tung áo choàng, một tay chỉ lên trời.

Lục Dã hơi ngẩn người, chính là người đàn ông vừa nhận quảng cáo của mình.

“Ghép trúng...

Leon rồi.” ...

Galar, Wyndon.

Bên trong văn phòng của Liên minh Pokémon, tiếng điện thoại reo liên tục, nhân viên đi lại hối hả.

“Ngài Leon, đây là đề án thúc đẩy sản xuất nông nghiệp vùng Turffield của Thủ lĩnh Milo cần ngài ký ạ.” “Ngài Leon, Spikemuth đã từ chối khiêu chiến suốt ba tháng nay, không ít Huấn luyện viên đến khiếu nại ạ.” “Ngài Leon, 2 giờ chiều nay là buổi diễn thuyết của Nhà vô địch tại bệnh viện công ích...” Leon chắp hai tay, chăm chú lắng nghe báo cáo, trên mặt luôn nở nụ cười nhạt.

Đôi mắt vàng của anh ánh lên một cảm xúc vĩ đại gọi là 'hy vọng', sự mệt mỏi và u sầu được giấu sâu trong đôi mắt nhiệt huyết ấy.

“Yên tâm đi mọi người.” Leon nói dõng dạc, giọng nói có một sức mạnh khiến người ta an tâm: “Tôi sẽ giải quyết hết.” Các nhân viên cảm động, cả văn phòng im lặng trong một giây.

“Rõ thưa ngài!!” Mọi người đồng thanh đáp lại.

Sau đó, ai nấy đều dồn hết công lực vào công việc bận rộn.

Có lẽ Galar nghèo nàn, yếu ớt, nhưng họ có vị Nhà vô địch mạnh

nhất.

Leon.

Khi mặt trời lặn, Leon kết thúc buổi diễn thuyết tại bệnh viện, dưới ánh đèn flash của báo giới, anh mỉm cười xoa đầu những đứa trẻ.

Anh vẫy tay chào khán giả đang hò reo, hất tung chiếc áo choàng đầy logo quảng cáo, quay lưng chỉ tay lên trời, bóng dáng dần khuất vào lối đi hậu trường.

Trong tiếng vỗ tay từ bên ngoài, Rose mặc bộ vest bạc đang tựa lưng vào tường, vuốt lọn tóc xoăn đợi Leon.

Ông ta bước song hành cùng Leon, cười nhạo: "Ngày mai chắc chắn sẽ lại có một đống tin bài về việc Nhà vô địch đi diễn kịch cho xem." Leon cười: "Tuyên truyền tiêu cực cũng là một loại tuyên truyền mà." Rose dừng bước, nhìn bóng lưng cô độc của Leon, bất lực giơ tay: "Cậu đi nhầm rồi, lối ra ở phía kia kìa!" Leon ngẩn ra, quay lại gãi đầu: "Ha ha ha, xin lỗi nhé, nãy tôi đang mải nghĩ chút việc." Hai người lên xe taxi bay của Galar.

Corviknight vỗ cánh, bay cao giữa hoàng hôn.

Rose lật xem báo cáo tài chính, Leon chống tay nhìn ra ngoài cửa sổ, bên ngoài là vùng đất Galar giàu tài nguyên.

"Nghỉ ngơi tối nay đi chứ?" Rose chợt nói.

"Dĩ nhiên không vấn đề gì." Leon đáp tùy ý, "Phần còn lại cứ giao cho tôi." Rose bất lực đỡ trán, gằn giọng: "Không phải tôi nghỉ, tôi bảo cậu nghỉ ấy!" Nhìn Leon đang hơi nhíu mày, Rose nghiêm sắc mặt: "Tối nay toàn mấy việc không đâu thôi, đừng nghĩ ngợi nữa, dắt Charizard đi nghỉ ngơi cho tử tế đi.

Đi tìm Raihan đấu một trận, hay tìm cô bạn nhỏ nào đó, hoặc đến

đảo Armor tán dóc với sư phụ, chơi game đi." Rose liệt kê từng thứ, cười quàng vai Leon.

"Nhà vô địch Galar thỉnh thoảng cũng phải học tập vùng Hoenn một chút, thử tin tưởng vào đồng đội xem nào." "Đồng đội..." Leon lẩm bẩm.

Rose nhướng mày, lọn tóc xoăn bóng loáng: "Cậu không tin tôi à?" "Làm gì có!" "Vậy thì nghỉ ngơi cho tốt đi." Rose mỉm cười, ánh mắt sắc sảo mà ôn hòa: "Từ giờ cho đến lúc mặt trời mọc ngày mai, cậu không còn là Nhà vô địch của Galar nữa, rõ chưa?" "Tôi không còn là..." Leon thẫn thờ nhìn ra ngoài cửa sổ, Corviknight đang bay cao hơn, giữa làn mây thấp thoáng bóng dáng một con Charizard.

Người đàn ông khoác áo choàng cưỡi trên lưng Charizard, đi lạc một cách vô định, khẽ lặp lại: "Nhà vô địch của Galar..." ...

Đêm buông xuống, đảo Armor.

"Trời đất ơi!

Đánh xếp hạng cả tối mà tụt hạng thê thảm thế này!" Trên chiếc bàn tròn sang trọng, Master Mustard tay bưng bát đũa, vẫn còn lầm bầm về thất bại hôm nay.

"Lại gặp phải Thầy Lục à?" Klara với đôi mắt trang điểm tím nhạt vừa gắp thức ăn vừa hỏi.

Mustard nhướn mày, lùa cơm thật to, ngoài cửa vang lên tiếng gọi của Avery đội chiếc mũ ảo thuật: "Sư phụ!

Nhà vô địch Leon đến thăm ngài nè!" "Ồ, Leonie!" Master đập bát đũa xuống bàn như gặp cứu tinh, vội vàng chạy ra cửa.

Chương 511

“Sư phụ đúng là thiên vị đồ đệ Leon thật đấy.” Klara phàn nàn với sư mẫu.

“Có lẽ,” Honey đoán, “Chỉ là muốn Leon giúp ông ấy leo rank thôi.” Klara ngẩn ra, hậm hực nói nhỏ: “Thế thì anh ấy chơi chiến thuật cũng đâu thắng nổi Thầy Lục...” Trước cửa võ quán treo đèn lồng đỏ, xa xa vọng lại tiếng kêu của con Wailord khổng lồ.

“Leonie, sao hôm nay lại rảnh rỗi đến võ quán thế này?” “Lạc... lạc đường thôi ạ...” Leon gãi đầu cười xòa, “Lúc sực tỉnh thì đã thấy ở đảo Armor rồi, ha ha!” Master bất lực nhìn Leon, chắp tay quay đầu đi: “Đi theo ta, đúng lúc có việc nhờ anh đây.” Leon bước theo Mustard, suy nghĩ hồi lâu rồi nói: “Sư phụ, hôm nay con đã suy nghĩ một số vấn đề.

Nếu con không còn là Nhà vô địch Galar nữa, liệu có một Nhà vô địch thích hợp hơn xuất hiện không...

Giống như Wallace kế vị Steven, hay Iris kế vị Alder ấy ạ.

Con không phải là một Nhà vô địch mẫu mực, hay bắt bẻ, lại thường quá cảm tính.

Lý niệm của Rose có lẽ mang lại lợi ích lớn hơn cho Galar, nhưng con... vẫn muốn nhìn thấy người và Pokémon cùng chung sống hạnh phúc.

Nhưng mà, kể cả không phải Nhà vô địch, vẫn có thể làm được điều đó mà...” Leon lắc đầu cười cười: “Xin lỗi, thầy cứ coi như con đang rảnh quá sinh nông nổi đi!” Một bàn tay khẽ đặt lên vai Leon, Leon nhìn Master, ông lão có ánh mắt sâu thẳm, đầy ẩn ý.

“Không có ai hợp với ngôi vị Nhà vô địch Galar hơn anh đâu, Leonie.” Master đấm nhẹ vào ngực Leon một cái, rồi lững thững đi về phía máy game ở phòng khách.

“Bởi vì anh là Nhà vô địch mạnh nhất.” Leon đứng ngẩn người tại chỗ.

Khóe miệng từ từ cong lên, anh nở nụ cười rạng rỡ.

“Hôm nay đừng nghĩ đến công việc nữa, Leonie!

Mau lại đây giúp ta đánh game!” Master giục giã.

“Để con dùng acc của mình luyện một trận đã, sư phụ.” Leon cười lớn, hất áo choàng bước vào phòng khách.

“Để con cho thầy thấy 'Giờ của Nhà Vô Địch' (Champion Time)!”

...

Cả võ quán, đại gia đình quây quần quanh sofa.

Klara chống cằm, Avery đội mũ cao, Honey đầy vẻ quan tâm và Master đầy phấn khích.

“Mau mau mau, mùa giải này ta có thể lên hạng nhất thế giới!” “Sư phụ —” Klara kéo dài giọng, “Thầy nỡ để Nhà vô địch làm chuyện này sao?” “Không sao đâu.” Leon cười, “Hôm nay tôi nghỉ ngơi, từ giờ đến mai tôi không phải là Nhà vô địch Galar.” Avery đẩy gọng kính đơn: “Như vậy thì việc chơi game vào ngày làm việc cũng giải thích được rồi.” Honey lo lắng nói: “Nhìn chừng sư phụ con nhé, đừng để ông ấy thức khuya, Dannie.” “Yên tâm đi sư mẫu.” Leon cũng thấy hứng thú, dẫn đầu là con Charizard có khả năng Gigantamax của mình, anh nhấn vào giao diện ghép trận.

Thật bất ngờ, chưa đầy mười phút đã ghép xong, thẻ nhân vật hiện ra một thanh niên tóc đen tuấn lãng.

“Thầy Lục sao?” Leon hơi ngạc nhiên.

“Trời đất ơi!

Lục Dã kìa!!” Master Mustard kêu thảm một tiếng.

Mắt Klara sáng rực, hai tay ôm má, để lộ một biểu cảm gần như 'mê trai'.

Avery phân tích: “Không ngoài dự đoán, hôm nay Thầy Lục chơi đội hình Rainy Perish Trap.” “Rainy Perish Trap à...” Khóe miệng Leon nhếch lên, đôi mắt vàng lóe sáng, khuôn mặt hơi lún phún râu hiện rõ vẻ phấn khích như trẻ con.

Dù vừa mới nhận quảng cáo... nhưng nếu đối đầu với Thầy Lục thì không có lý do gì để nhường nhịn cả.

“Vậy thì thử một phen xem nào!” Anh dứt khoát đưa con Charizard tin cậy nhất, dù bị khắc hệ, vào đội hình.

“Lại đây nào, Thầy Lục.” Trong tiếng hò hét của Master bên cạnh, Leon chỉ tay lên trời một cách vừa trẻ con vừa đầy mị lực, hô lớn: “Chứng kiến 'Giờ của Nhà Vô Địch' của chúng ta đi!” Trong phòng livestream của Thầy Lục, một bầu không khí phấn khích đang tràn ngập.

Đối thủ lần này chính là người được mệnh danh là 'Nhà vô địch thế giới dùng chiến thuật để lên đỉnh giải đấu' - Leon!

Trong trận chung kết giữa Leon và Lance, Leon đã dùng một chiêu Đấm Điện của Charizard để lật ngược thế cờ trước Gyarados đỏ của Lance, cuối cùng giành chiến thắng bằng Thiêu Đốt Cực Đại.

Bất kể là sợi dây liên kết với Pokémon hay chiến thuật của một Trainer, Leon đều được coi là một trong những Trainer đứng trên đỉnh cao nhất.

Lúc này, Thầy Lục và Leon sắp triển khai một cuộc đấu trí giữa các Trainer, một trận chiến công phòng tâm lý đỉnh cao. "Lục bảo cố lên, thịt nó cho tôi!" "Kingdra dùng Bơm Thủy Lực trong mưa, cứ một phát là một em Charizard... nếu không hụt." "Với Thầy Lục mà nói, chỉ cần có Bẫy Diệt Vong thì đó chính là T0 duy nhất!" Đúng như các anh em thiện lành đã nói, đội hình Bẫy Diệt Vong trong mưa là Bẫy Diệt Vong, nhưng cũng không hoàn toàn là vậy.

Việc kiểm soát chính xác thời tiết càng thử thách kỹ năng cơ bản của Trainer, đồng thời cũng phải luôn hạn chế đầu ra của đối thủ.

Khi cần thiết, có thể nhờ vào sức tấn công cực mạnh của Kingdra với Thủy Triều Cực Đại để tiễn Charizard của Leon đi đời chỉ trong một nốt nhạc.

Thế nhưng, Leon dĩ nhiên sẽ không phạm phải những sai lầm sơ đẳng như để Charizard hiến mạng vô ích.

Có một điểm chắc chắn rằng, vị trí Cực Đại Hóa của Leon sẽ luôn dành cho Charizard.

Tuy nói chọn Incineroar ở hàng chờ sẽ hiệu quả hơn Gengar một chút... nhưng Thầy Lục vẫn chọn mang theo Gengar.

Dẫu sao thì.

Lục Dã nói: "Đến cả việc tin tưởng Pokémon của mình mà còn không làm được thì nói gì đến liên kết!" Trước đó anh đã đấu với Leon một trận, nhưng khi đó là đấu giúp Master, lần này mới là dùng tài khoản chính.

Nhìn sự phấn khích của đám fan, không khó để thấy danh tiếng của nhà vô địch thế giới Leon cao đến mức nào. "Về đội hình thời tiết, tôi đang chiếm ưu thế." Lục Dã phân tích khách quan: "Charizard Cực Đại Hóa có thể cướp thời tiết không?

Không thể, Thiêu Đốt Cực Đại không mở được Trời Nắng!" Vừa dứt lời, đội hình xuất phát của hai bên hiện ra.

Đội hình của Thầy Lục: Gengar, Gothitelle, Kingdra, Politoed.

Đội hình của Leon: Charizard, Dragapult, Rillaboom, Torkoal. "Haha, Leon cũng là người chơi hệ Đội hình Nắng à!" "Bàn phím của Thầy Lục sắp bốc khói rồi!" Lục Dã liếc mắt nhìn đội hình, có chút bất ngờ: "Hóa ra là một Groudon con." Không ngờ cái gã mày rậm mắt to như Leon này cũng chơi Đội hình Nắng! "Thành viên Team Magma bày tỏ sự lên án kịch liệt!" "Thế mà lại tương ứng với Team Aqua ở đoạn trước mới hay chứ!" Nghĩ lại cũng bình thường, Raihan là bậc thầy thời tiết, lại là bạn thân của Leon, Leon chắc chắn đã học được tinh túy.

Ngoài ra, cường độ đội hình của Leon cao không tưởng: Rillaboom tự mang theo Trường Cỏ, chuẩn thần cấp T0 Dragapult...

Muốn thắng thì vẫn phải tốn nhiều công sức vào việc luân chuyển đội hình. "Luân chuyển sao..." Ánh mắt Lục Dã dần trở nên tập trung. "Cái tôi chơi chính là vi thao!" Ở phía bên đảo Isle of Armor, Master đang lên án sự bỉ ổi của Lục Dã. "Lục Dã thật là thiếu đạo đức... lại chơi Đạp Đổ Bóng Ma kết hợp Bẫy Diệt Vong!" "Ngoài việc cân nhắc tranh đoạt thời tiết, còn phải chú ý đến Bẫy Diệt Vong của Thầy Lục nữa." Leon nở nụ cười, cảm thấy có chút thách thức, anh hô to: "Lên đi, Dragapult, Rillaboom!" Phía Lục Dã tung ra Gothitelle và Politoed.

Politoed đứng trên sân kêu oaoa, hơi nước liên tục ngưng tụ, cuối cùng hội tụ thành một cơn mưa rào tầm tã.

Trong màn mưa sương mù mịt.

Gothitelle biểu cảm lạnh lùng, dưới chân kéo dài ra hai luồng bóng ma, một luồng khóa chặt lấy Rillaboom.

Nhưng khi luồng bóng ma còn lại định vươn tới Dragapult, trong mắt Dragapult hiện lên tia hàn mang lạnh lẽo, cái đuôi nhẹ nhàng hất văng bóng ma. "Hệ Ghost sẽ không bị ảnh hưởng bởi Đạp Đổ Bóng Ma." Leon giữ sự tự tin tuyệt đối, mỉm cười chỉ huy: "Dragapult, dùng Sấm Sét vào Politoed!" Dragapult như một chiếc chiến đấu cơ lao vút lên không trung, bầu trời vang lên tiếng sấm ầm ầm, lôi đình trong màn mưa tầm tã mang theo thế trận chắc chắn trúng đích!

Gothitelle dường như có động tác, Leon cười lạnh. "Bất Ngờ?

Nghĩ đơn giản quá rồi, Thầy Lục!" Nếu chiêu Bất Ngờ của Gothitelle đánh trúng Dragapult, Politoed rất có khả năng nhờ vào Bảo Vệ mà thoát được một kiếp.

Để phòng trường hợp đó.

Rillaboom với bộ lông rậm rạp nở nụ cười tự tin đầy triết lý, tiên phong ngoắc ngoắc ngón tay về phía Politoed.

Khiêu Khích! "Vãi chưởng thật chứ Leon!

Đấu với đội hình Bẫy Diệt Vong mà còn giấu bài Khiêu Khích!" "Pokémon bị Khiêu Khích không thể dùng chiêu thức biến hóa...

Pokémon dùng Bẫy Diệt Vong thế là phế rồi!" "Khỉ hệ Cỏ mà cũng mang Khiêu Khích?

Không hổ là anh, Nhà vô địch thế giới!" Leon ngẩng đầu nhìn Dragapult trên không trung, tia sét hội tụ từ chiêu Sấm Sét ầm ầm giáng xuống Politoed.

Cho dù là Politoed có chỉ số phòng thủ đặc biệt cực cao, nhưng nếu trúng một chiêu Sấm Sét khắc chế gấp đôi thì không chết cũng tàn phế.

Trong màn mưa bao phủ, lôi quang đánh xuống, nhưng lại trúng vào một bóng đen khác.

Leon kinh ngạc trợn to mắt, trong con ngươi vàng kim phản chiếu bóng dáng Gothitelle mặt đầy lạnh lùng, đang dùng tay lau vết cháy xém do điện giật trên mặt.

Nó đã đỡ chiêu Sấm Sét thay cho Politoed?

Đột nhiên, Leon phản ứng lại, nở nụ cười phấn khích.

Ngay khoảnh khắc Rillaboom dùng Khiêu Khích, Gothitelle và Politoed đã tráo đổi vị trí cho nhau.

Có nghĩa là, Gothitelle không hề dùng chiêu Bất Ngờ, mà là —— Lục Dã: "Hoán Đổi Vị Trí!" Tôi biết ngay cái lão Leon tâm bẩn này giấu bài Khiêu Khích mà!

Pha thao tác hoa mỹ này làm đám fan trong phòng stream ngây người, đồng thanh hô vãi chưởng. "Bản ghi chép chiêu thức 83 rốt cuộc bao giờ mới bị xóa đây?" "Pha này Thầy Lục ở tầng khí quyển rồi!" "Bỏ qua đòn phủ đầu, đọc tình huống để hoán đổi vị trí, đây chính là bậc thầy chiến thuật sao?" Các thao tác liên hoàn vẫn chưa dừng lại, Politoed sau khi mở được mưa xong đã bị Lục Dã thu hồi trực tiếp vào PokeBall.

Kingdra được tung ra thay thế, nhờ vào đặc tính Bơi Nhanh linh hoạt xuyên thoi trong màn mưa lớn.

Dragapult như chiến đấu cơ phản lực bay trong mây mưa, nhưng lại phát hiện mình căn bản không theo kịp tốc độ của Kingdra!

Lục Dã: "Kingdra, Bão Gió!" Ánh mắt Kingdra lạnh lẽo, Ngọc Sinh Mệnh trước ngực tỏa ra ánh sáng rực rỡ, xung quanh hội tụ những lưỡi đao gió xoáy. "Dragapult, Đòn Quay Đầu!" Leon vung tay hô lớn: "Rillaboom, Trượt Trên Cỏ!" Mưa rơi lả tả trên thảm cỏ xanh mướt, Rillaboom gầm thét lao về phía Kingdra, tung một cú 'xoạc bóng' bay người làm bùn đất bắn tung tóe.

Cú va chạm rạch một vết thương rõ rệt trên người Kingdra, ánh mắt Kingdra càng thêm lạnh lẽo.

Khắc tiếp theo.

Bão Gió hóa thành những lưỡi đao sắc bén, như một chiếc máy xay lướt qua Rillaboom, tiêu diệt Rillaboom chỉ trong một đòn!!

Chưa đợi khán giả kịp gõ chữ 'tuyệt vời', Dragapult đột nhiên xuất hiện sau lưng Kingdra, nheo lại đôi mắt dài hẹp.

Như một chiếc chiến cơ bóng ma, đầu của Dragapult cắt qua cơ thể Kingdra, hóa thành một luồng hồng quang bay về PokeBall. "Lên đi, Torkoal!!" Leon tung ra Pokémon mở nắng, sau lưng Torkoal hiện lên một vầng thái dương rạng rỡ, sân đấu đang mưa tầm tã bắt đầu hửng nắng!

Các anh em xem không kịp thở, bình luận thì nhảy liên tục. "Đây chính là cuộc chiến thời tiết của hai bậc thầy chiến thuật sao?" "Vãi, Charizard ra sân rồi!" Leon ánh mắt sắc lẹm, lộ ra nụ cười phấn khích.

Ngay vị trí Rillaboom vừa ngã xuống, một quả PokeBall tỏa ra bạch quang. "Gào!!" Charizard đập đôi cánh rộng, đứng dưới ánh mặt trời rực rỡ, phía sau là người đàn ông khoác áo choàng nhà vô địch. "Tới đi, Charizard!" Leon giật phăng áo choàng, một tay chỉ lên trời, tiếng hò reo từ bốn phía khán đài ùa tới như sóng vỗ. "Xung Kích Rồng!" Charizard ngẩng đầu gầm thét, đôi cánh ngưng tụ ra bóng rồng xanh thẳm, bóng rồng đó quanh quẩn trên bầu trời sân đấu, giống như một ngôi sao băng lao thẳng về phía Kingdra đang có ánh mắt lạnh lùng!

Cùng lúc đó, Torkoal nheo mắt, mai rùa trào ra ngọn lửa cuồn cuộn, chiêu Phun Trào dưới trời nắng gần như bao phủ toàn bộ sân đấu!

Lục Dã ôm tâm thái thử một chút, chỉ huy Gothitelle: "Dùng Thôi Miên vào Charizard." Đôi mắt Gothitelle tỏa ra ánh lam yêu dã, Leon nhếch môi cười. "Mấy cái trò vặt này..." Một tiếng 'đing' vang lên, ánh sáng từ chiêu Thôi Miên bao phủ lấy Charizard, nhưng lại bị tiếng gầm của nó làm nhiễu loạn.

Các fan tiếc hùi hụi. "Đánh chay không có hỗ trợ quả nhiên vẫn quá miễn cưỡng." "Liên kết giữa Thầy Lục và dì mẫu vẫn kém một chút..." Ngọn lửa bừng cháy nuốt chửng Gothitelle, chiêu Xung Kích Rồng xanh thẳm hóa thành bóng rồng rơi thẳng xuống!

May mà Lục Dã đã luân chuyển Kingdra từ trước, phái Politoed lên đỡ lấy chiêu Xung Kích Rồng này.

Ầm ầm!!

Xung Kích Rồng như thiên thạch rơi xuống, Politoed mặc kệ tất cả, gào to hết cỡ, mưa lớn lại một lần nữa ngưng tụ!

Cuộc chiến thời tiết lại bắt đầu.

Akin đang xem livestream không kìm được vung nắm đấm: "Giỏi lắm, Politoed!" "Oa?" Politoed nhìn Akin với vẻ kỳ quặc. "Tớ quyết định rồi." Ánh mắt Akin sáng rực, "Từ hôm nay sẽ bắt đầu luyện đội hình mưa!" Politoed, Togekiss, Typhlosion và một đống Pokémon khác cạn lời ngã rạp một lượt.

Tại võ quán của Master trên đảo Isle of Armor.

Leon nhìn Gengar mà Thầy Lục vừa luân chuyển ra sân, mỉm cười lẩm bẩm: "Đây có lẽ... có thể coi là một buổi diễn tập cho trận chung kết rồi nhỉ." "Cái gì?" Master la lối, "Mau chỉ huy đi, để Thầy Lục lấy đa đánh ít thì... chiến thuật Bẫy Diệt Vong sẽ thành công mất!" Leon dĩ nhiên biết điểm này, thu hồi Torkoal, tung ra Dragapult.

Việc luân chuyển đội hình vốn hiếm thấy trong các trận đấu ở

Gym, lúc này trong tay hai người lại được vận dụng thuần thục như vậy. "Cái gì?

Đấu Battle mà cũng cần luân chuyển á!" "Tôi đánh Gym... thường là một con ngã xuống rồi mới phái con khác lên..." "Lầu trên +1." Trời nắng và mưa lớn liên tục luân phiên, lúc này mưa tầm tã, Politoed đang hát vang!

Lục Dã và Leon đồng thời Cực Đại Hóa, bốn phía khán đài vang lên bản nhạc nền dành riêng cho trận đấu Cực Đại!

Một luồng hồng quang, Leon thu hồi Charizard vào PokeBall, vòng Cực Đại trên cánh tay tỏa ra ánh sáng rực rỡ.

Anh ném quả PokeBall khổng lồ lên bầu trời, Charizard Gigantamax xuất hiện, toàn thân cuộn trào ngọn lửa cam đỏ, trên đầu quanh quẩn luồng hào quang đỏ sẫm.

Chương 512

"Gào!!" Như một ngọn núi lửa di động, đôi cánh của Charizard hóa thành ngọn lửa hùng vĩ, ngọn lửa ở đuôi bốc cao hàng trượng!

Lục Dã cũng thu hồi Kingdra, ném ra quả PokeBall khổng lồ hóa.

Kingdra với kích thước khổng lồ, trong miệng hội tụ nguồn năng lượng màu tím cuồng bạo.

Cả hai đồng thời chỉ huy.

Lục Dã: "Uy Lực Rồng Cực Đại!" Leon: "Bảo Vệ Cực Đại!" Khắc tiếp theo, vòi của Kingdra bắn ra một cột sáng, nhưng điểm rơi không phải là Charizard Gigantamax.

Leon hơi ngạc nhiên.

Ánh sáng tím sẫm nuốt chửng Dragapult, cột sáng tối tăm bốc lên đã phá hủy chiếc chiến đấu cơ bóng ma!

Toàn bộ phòng stream bắt đầu bùng nổ, các fan cuồng nhiệt hò hét. "Leon đang đề phòng Thủy Triều Cực Đại của Kingdra à?" "Đề phòng được, nhưng không hoàn toàn." "Đây chính là khả năng đọc bài của Thầy Lục!" Leon khẽ cau mày, ném PokeBall của Torkoal ra.

Tại đảo Isle of Armor, Master cũng trở nên nghiêm túc, lẩm bẩm: "Lục Dã đây là từ bỏ ưu thế thời tiết, muốn lấy đa đánh ít đây." "Tôi có niềm tin tuyệt đối vào Charizard Gigantamax." Leon nhíu mày nói: "Nhưng tôi không thể luân chuyển, một khi bị dính Bẫy Diệt Vong... chỉ có thể nhanh chóng giải quyết đứa dùng chiêu đó." Vậy thì...

Đôi mắt vàng kim của Leon rực sáng.

Pokémon dùng Bẫy Diệt Vong của Thầy Lục rốt cuộc là con nào...

Torkoal luân chuyển ra sân, bị một phát Thủy Triều Cực Đại của Kingdra tiễn đi luôn.

Kingdra đã mất đi ưu thế tốc độ cũng bị Charizard đáp trả bằng một chiêu Uy Lực Rồng Cực Đại tiêu diệt.

Cuộc đối đầu không ai nhường ai, khi Pokémon dự bị của Thầy Lục đăng đẳng.

Các fan kinh ngạc phát hiện.

Trên sân của Thầy Lục lần lượt là Gengar và Politoed, hai con đều biết dùng Bẫy Diệt Vong!

Lục Dã giải thích: "Tiến vào giai đoạn hai rồi, hôm nay chúng ta chơi đội hình Bẫy Diệt Vong!!" Trên sân bốc lên ánh nắng rực rỡ, Charizard Gigantamax của Leon giống như một ngọn núi lửa sắp phun trào.

Rõ ràng là cục diện 2 đấu 1, nhưng con Charizard Gigantamax này lại tạo ra áp lực cực lớn.

Gengar vốn nổi tiếng với tốc độ cao, tiên phong bay lên không trung.

Leon mỉm cười.

Đứa dùng Bẫy Diệt Vong của Thầy Lục... tìm thấy rồi! "Charizard, Thiêu Đốt Cực Đại!" "Gào!!" Charizard như núi lửa ngẩng đầu gầm thét, ngọn lửa tràn ra từ miệng nó, ngọn lửa nóng rực hình thành một con đại điểu bay cao, ngay lập tức nuốt chửng Gengar!

Các fan trợn tròn mắt. "Chống đỡ được không?

Gengar của Thầy Lục có mang Đai Buộc Tóc (Focus Sash) mà." "Vô dụng thôi...

Lửa địa ngục có thể gây sát thương liên tục lên xung quanh!" Ngay

khi mọi người đang thở dài, đôi mắt Gengar tỏa ra ánh lam yêu dã, nhe răng cười: "Ghos!" Leon ngẩn người. "Gengar không phải là đứa dùng Bẫy Diệt Vong của tôi." Lục Dã trầm giọng nói: "Vừa rồi đó là Thôi Miên!" Ngọn lửa bừng cháy nuốt chửng Gengar, nhưng chiêu Thôi Miên đã thành công bao phủ Charizard Gigantamax.

Charizard rơi vào giấc ngủ sâu!

Lục Dã chân thành nói: "Cảm ơn mày, Gengar!" "Ghos?" Gengar đáp lại bằng một cú Liếm. "Không phải nói mày..." Cùng lúc đó, trên sân chỉ còn lại Charizard và Politoed.

Politoed ung dung hát vang Bài Ca Diệt Vong, ý chí chiến đấu của Charizard dần suy sụp!

Bình luận ngay lập tức bùng nổ, các fan đua nhau đập bàn. "Vcl, hóa ra đây thực chất là đội hình Thôi Miên!!" "Nổ tung rồi, đây chính là tâm lý chiến sao?

Thầy Lục tâm bẩn quá!" Ầm ầm —— Charizard từ trạng thái Gigantamax trở lại bình thường.

Lục Dã thở phào nhẹ nhõm: "Tiếp theo, chính là màn kinh điển Bảo Vệ - Không Bảo Vệ - Bảo Vệ..." "Màn hành hạ kinh điển bắt đầu." "Trở lại rồi, thanh xuân của fan cứng đều trở lại rồi!" Leon ngơ ngác nhìn Charizard đang ngủ, nở nụ cười bất lực.

Anh vươn vai một cái, cười với Master: "Xin lỗi nhé Master, về mảng chiến thuật này có lẽ tôi vẫn không chơi lại Thầy Lục." "Không sao đâu mà." Master cười híp mắt nói, "Leonie, con đang cười rất vui vẻ đó nha." Leon ngẩn ra, nghĩ đến khoảnh khắc Charizard Gigantamax bị Gengar Thôi Miên.

Anh sờ vào bộ râu quai nón của mình, cảm nhận áp lực trên vai đã vơi bớt, nét mặt mỉm cười. "Thỉnh thoảng buông bỏ trách nhiệm của

một Nhà vô địch... cũng không tệ chút nào." Ở một diễn biến khác, trong phòng livestream của Thầy Lục. 【Một bên đã chọn đầu hàng】 Lục Dã đang định dứt điểm Charizard, nhìn thấy thông báo trên màn hình, không khỏi ngẩn ngơ. "Tôi bị rớt mạng à?" Bình luận lập tức hiện lên một chuỗi haha. "Kinh điển rớt mạng khi đang chiếm ưu thế!" "Khổ quá, đây chính là người bị trời phạt sao haha!" Lục Dã: "À... là Leon đầu hàng rồi." Khắc tiếp theo, Lục Dã đập bàn: "Chết tiệt... còn không cho tôi sướng một phát!" "Tôi có thể đầu hàng, nhưng không thể để đối phương sướng." "Bẫy Diệt Vong + Thôi Miên sẽ không mang lại nụ cười đâu, Thầy Lục!" Lục Dã nhìn bảng xếp hạng đang tăng lên, tâm trạng phức tạp.

Bảo là nhận lời đại diện cho tôi, kết quả Leon chẳng nể nang gì cả!

Tuy nhiên, cũng có thể nói Leon làm việc rất chuyên nghiệp...

Đã đến giờ xuống sóng.

Thầy Lục vốn không bao giờ làm thêm giờ lập tức xuống sóng trong tích tắc, để lại đám fan đối diện màn hình đen ngòm. "Hay lắm, tôi học được rồi!" "Không hoàn toàn là Bẫy Diệt Vong... hóa ra ý là Thôi Miên..." "Tôi hiểu rồi, Leon thực chất là người chơi hệ Đội hình Nắng bản cao cấp!" "Thầy Lục đánh với Đội hình Nắng có buff, hèn gì chiêu Thôi Miên lại trúng!" Sau khi xuống sóng, Akin nhắn tin đến đúng giờ.

Lục Dã ngẩn người.

Tôi cũng vừa định đi kiếm tư liệu làm video đây...

Akin: "Thầy Lục, tớ học được rồi, lần sau dùng Politoed để mở thời tiết!" Thầy Lục: "Các fan sẽ đau lòng lắm đấy." Akin: "?" Không biết từ bao giờ, trong các video của Thầy Lục đã có một lượng lớn fan của người chơi hệ Đội hình Nắng kia...

Đây có lẽ chính là một loại cảm xúc bao hàm sự xót xa. "Đúng rồi." Akin nhớ ra một việc: "Lão già Oak bảo tớ đi cùng cậu tới Di tích Alph, vào tháng sau." "Giáo sư Oak đã nói với tôi rồi." Lục Dã gật đầu, tâm trạng phức tạp nói: "Cậu tốt nhất đừng có lóng ngóng trong di tích..." "Thiếu gia đây chỉ có phần đi giải cứu thế giới thôi nhé." Akin quẹt mũi, hì hì cười: "Hay là cậu dạy tớ thêm vài ván nữa, để tớ còn giúp cậu một tay?" Giúp thì không cần, làm tư liệu cho video là được rồi.

Lục Dã: "Vào game!" Trận chiến hữu nghị với Akin không có gì sóng gió.

Sau khi bị nghiền nát (gạch đi)... bốn quả PokeBall tối sầm lại, Akin bày tỏ mình cũng muốn học Đội hình Mưa.

Lục Dã ngẩn ra: "Politoed của cậu đặc tính không phải là Hấp Thụ Nước sao?" Akin hỏi ngược lại: "Không thể để Politoed tự dùng chiêu Cầu Mưa sao?" Nghe vậy, Thầy Lục rơi vào trầm tư.

Tự cướp thời tiết bằng tay... pha này có lẽ Akin đang ở tầng khí quyển rồi.

Đáng nói là, trong trận quyết chiến ở rừng Ilex, Akin đã từng chỉ huy Politoed dùng chiêu Bài Ca Diệt Vong.

Về khoản chơi chiêu dị này...

Akin trong số tất cả những người sở hữu Pokedex cũng thuộc hàng nhất nhì rồi. "Vậy thì hẹn gặp ở Di tích Alph nhé." Lục Dã nói: "Cậu nhớ liên lạc với Silver, kẻo cậu ta lại mất hút." Silver tung tích bất định, thường xuyên hành động một mình.

Đương nhiên, Lục Dã nghi ngờ cậu ta chỉ là đi theo lộ trình bày sạp của Green để đi dạo khắp nơi thôi. "Yên tâm đi, cứ để đó cho tớ." Akin hì hì cười: "Cái gã đó đang ở nhà tớ xem phim siêu nhân kìa!"

"Chúc hai người hạnh phúc." Lục Dã chân thành nói.

Akin: ???

Tư liệu từ trận đấu với Leon đã đủ để làm một video ngắn.

Nhưng vì mục đích dạy học, Lục Dã vẫn đưa tư liệu của Akin vào video.

Nhằm mục đích đưa ra ví dụ phản diện, à không... nhằm mục đích giáo dục giải trí.

Video lần này nhờ Rotom giúp biên tập.

Rotom dạng máy tính có hiệu năng cực cao, sẽ không xảy ra tình trạng đang biên tập thì máy bị treo.

Do Rotom có thói quen nghịch ngợm, Lục Dã hắng giọng: "Đừng có mở cái đống tài liệu học tập trong ổ D ra nhé, còn lại thì sao cũng được." Rotom bỗng nhiên phát ra tiếng thông báo đầy chính nghĩa: "Đang tiến hành quét virus toàn ổ đĩa, phát hiện định dạng MP4 khả nghi, đang tiến hành xóa bỏ, Roto!" Lục Dã: ???

Nhìn ổ D đang bị định dạng lại nhanh chóng, khóe miệng Lục Dã giật giật, rên rỉ: "Thôi để tôi tự biên tập vậy..." ...

Ngày 1 tháng 5, ngày Quốc tế Lao động.

Seri video 《Thầy Lục dạy bạn Battle》 tập thứ 16, Đội hình Bẫy Diệt Vong Trong Mưa, đã ra mắt khán giả đúng hẹn. "Ngày lao động mà cũng cập nhật?

Thầy Lục ơi có phải anh bị hack nick rồi không!" "Mời vị khách mời bị hại ngày hôm nay lên sàn!" "Leon: Nạn nhân hóa ra lại chính là tôi?" Xưa nay chỉ có phần Leon đi gài bẫy người khác.

Các fan vạn lần không ngờ tới.

Cái gã Leon mày rậm mắt to như anh cũng có ngày hôm nay!

Video chia làm ba phần, lần lượt là giải thích, thực chiến và phân tích cách đối phó với các đội hình khác nhau.

Bẫy Diệt Vong trước đó đã có một video riêng, vì vậy Thầy Lục chủ yếu giảng giải về hệ thống Đội hình Mưa.

Trong Đội hình Thời tiết, không ngoài bốn loại Nắng, Cát, Tuyết, Mưa.

Vừa hay khớp với Đội hình Nắng Cát, Đội hình Băng Giá trước đó, và tập này là Bẫy Diệt Vong Trong Mưa.

Theo lời giảng giải của Thầy Lục, các fan kinh ngạc phát hiện: Hóa ra một mình anh đã giảng hết sạch về Đội hình Thời tiết rồi... mà tư liệu thực chiến toàn là đánh với Thiên vương và Nhà vô địch? "Cái gì gọi là Bậc thầy Thời tiết hả? (ngả người ra sau)" "Thế thôi á?

Cho dù anh có đưa giáo trình cho tôi, tôi cũng đâu có tiền nuôi Đội hình Thời tiết?" "Pelipper cũng khá thường gặp mà... bạn nào có hứng thú có thể chú ý tới Barraskewda nhé." Đội hình Mưa thông thường chia làm Đội hình Mưa thuần tấn công và Đội hình Bẫy Diệt Vong Trong Mưa.

Đội hình Mưa thuần tấn công theo đuổi tốc độ cực cao và đánh nhanh thắng nhanh dưới đặc tính Bơi Nhanh, còn Bẫy Diệt Vong Trong Mưa thì thiên về kiểm soát và luân chuyển.

Trong video lần này, trận đấu giữa Thầy Lục và Leon đã phát huy tối đa khả năng luân chuyển đội hình.

Trong video, khi Charizard Gigantamax khổng lồ như núi lửa rơi vào giấc ngủ, toàn bộ bình luận hiện lên chữ 'ohhhh'. "Anh lại dùng tình liên kết để làm cái việc này sao! (cười)" "Tôi và Hypno cũng có liên kết, Thầy Lục thấy tôi ổn không?" "Cảnh sát Jenny cảnh cáo!" Có thể nói, tập video này đã hoàn thiện bốn loại Đội hình Thời tiết của

Thầy Lục, nhanh chóng leo lên vị trí dẫn đầu bảng xếp hạng video phải xem mỗi tuần.

Và ở cuối video, Thầy Lục lại một lần nữa giảng giải cách đối phó với đội hình 'Tiếp sức Nắng'. "Haha, phần ngược đãi đội hình tiếp sức yêu thích của tôi đây rồi!" "Giảng giải rất chi tiết... người chơi hệ tiếp sức rơi lệ." Ngoài ra, với tư cách là người sản xuất game của The Pokemon Company, Thầy Lục cũng đăng video quảng cáo cho 《Pokémon》.

Quảng cáo vừa hiện ra, bình luận đua nhau: "Anh em ơi chạy mau!!" "Cứ để anh ấy kiếm tiền, cứ để anh ấy kiếm!" "Máy đời cũ có chơi được không?" "Đừng có dời lịch nữa, MV xem cả hai tháng rồi, chỉ chờ ngày phát hành thôi!" Trong nhóm chat.

Kasumi chuyển tiếp video Đội hình Mưa của Thầy Lục, chống cằm nói: "Nếu chuyên tinh hệ Nước, mình nên cân nhắc gia nhập hệ thống Đội hình Mưa, nhưng mình cũng muốn học hỏi chị Lorelei nữa..." Lorelei luôn là thần tượng của Kasumi.

Đặc biệt là trong lĩnh vực hệ Nước và hệ Băng, Kasumi cố gắng đuổi kịp Lorelei, vì vậy đôi khi cũng cảm thấy mông lung.

Red - một người theo chủ nghĩa thực dụng và thẳng như thép nói: "Cái nào cũng được mà, miễn là có thể trở nên mạnh hơn." Lorelei đẩy gọng kính, hừ mũi trước câu trả lời của Red.

Kasumi đã hỏi như vậy, chắc chắn là đã có câu trả lời cho riêng mình rồi.

Ài, đàn ông!

Lorelei mỉm cười nói: "Hãy tin tưởng vào chính mình, biết đâu Kanto lại có thêm một Thiên vương hệ Nước nữa?" Không phải Thiên vương hệ Băng, mà là Thiên vương hệ Nước...

Kasumi chống cằm suy nghĩ.

Red gãi đầu, tiện tay tag Bruno: "Chiều nay tới núi Silver đấu một trận không?" "Không đi." Bruno thở dài nói, "Bánh bao ăn hết rồi..." Lance tóc đỏ giật nảy mình: "Chẳng phải tôi vừa gửi cho ông một thùng Bánh Bao Phẫn Nộ từ thị trấn Mahogany sao!" "Không phải cái vị tôi từng được ăn." Bruno vô cùng chán nản.

Thầy Lục: 【Click vào đường link này, mở app Shopee...】 Bruno trợn tròn mắt: "Link mua Kẹo Cơn Thịnh Nộ?

Thầy Lục, anh tìm thấy ở đâu thế!" "Haha, tình cờ thấy thôi." Lục Dã cảm thán. "Vậy để tôi thử lại vị này xem sao!" Bruno gật đầu mạnh.

Green bấm vào cửa hàng mạng này: "Cái này, cái này thật sự không phải là hàng giả hàng nhái đấy chứ?" "Á, sao anh biết hay vậy." Jasmine khẽ kêu lên, cô vừa định đặt ba thùng để tối đói thì ăn. "Không ai hiểu rõ đồ giả hơn tôi đâu!" Green tự hào nói. "Cái đó cũng chẳng có gì đáng tự hào đâu mà..." Erika thanh lịch khẽ thở dài. "Nhắc mới nhớ." Satoshi gãi đầu nói: "Cho dù là trận đấu mô phỏng, nếu anh Leon thua thì cũng không thể nói là chưa từng thất bại chứ nhỉ?" "Đó là ám chỉ các giải đấu chính thức thôi." Takeshi nheo mắt, "Mọi quyền giải thích thuộc về giải đấu chính thức do ban tổ chức sở hữu." Lục Dã hơi ngẩn ra.

Chương 513

Cách giải thích này nghe cũng hợp lý đấy!

Nói như vậy... thì Thầy Lục tôi đây, chẳng phải cũng là ra mắt mà chưa từng thất bại sao!

Vì hôm nay là ngày Quốc tế Lao động, nội dung trò chuyện cũng liên quan đến ngày lễ.

Người làm công ăn lương Takeshi được nghỉ ở bảo tàng thành phố Pewter, về Gym Pewter đoàn tụ với các em.

Lt.

Surge nghỉ phép, đi suối nước nóng ở đảo Cinnabar nghỉ dưỡng, tiện thể tìm lão già Blaine uống chút rượu.

Erika rời học viện Celadon về cửa hàng nước hoa chăm sóc công việc kinh doanh đang bùng nổ.

Mọi thứ đều rất tuyệt vời, ngươi phải làm thêm giờ chỉ còn lại Nhà vô địch mạnh nhất Galar... và Thiên vương hệ Siêu linh của Sinnoh.

Leon đã giải tỏa được áp lực, tươi cười trở lại vị trí công tác. "Thua rồi à?" Rose liếc nhìn Leon. "Thua rồi." Leon cười không chút kiêng dè, "Thua dưới tay Thầy Lục." "Cũng được thôi." Rose lầm bầm, "Dù sao cũng không phải giải đấu chính thức, tối qua cậu cũng không phải là Nhà vô địch..." Lucian ở lại đảo Lily của Thung lũng để làm thêm giờ.

Dù sao về nhà cũng là đọc sách, nội dung làm thêm giờ khá nhàn hạ, vừa đọc sách vừa có lương cũng khá hưởng thụ... chắc vậy. ...

Lục Dã đóng nhóm chat, nhìn về phía chú khủng long nhỏ trông rất

đáng yêu.

Larvitar đang thi xem ai há miệng to hơn với Gengar, phong cách có chút kỳ quặc.

Larvitar phồng má, rồi đột nhiên há to: "A u!" Gengar há cái miệng rộng toác đến tận gốc lưỡi: "Ghos!" Arcanine không hiểu chuyện gì cũng ngẩng đầu hú một tiếng: "Ngao u~! (` 0´)" Larvitar nhìn cái miệng rộng của Gengar, lùi lại nửa bước.

Thua rồi, là mình thua rồi!

Lục Dã và Sirfetch'd đang nằm ườn trên sofa: _(:3 ᘓ ̊)_ "Hình như mày vẫn còn đơn hàng phải làm đúng không." Lục Dã bỗng nhớ ra một việc. "Gát! (´ᘓ̊ᘓ̊)σ" (Bị phát hiện rồi à!) Chỉ trong vài ngày ngắn ngủi, số than mỏ mua từ Gym Oreburgh đã sắp cạn kiệt.

Cân nhắc việc chăm sóc ăn uống cho Larvitar, Lục Dã tựa vào sofa, tiễn Sirfetch'd đi ra sân.

Sau đó lấy điện thoại ra, nhắn tin cho Steven đang đào mỏ.

Tuy rất xót tiền... nhưng nhắm mắt đưa chân thôi, sẽ sớm kiếm lại được.

Có khổ cũng không thể để con khổ!

Nếu chú khủng long nhỏ này cũng là con mình...

Trong đầu Lục Dã hiện ra bộ phim điện ảnh Doraemon 《Chú Khủng Long Của Nobita》, không khỏi nở một nụ cười. "Khoáng thạch phù hợp cho...

Larvitar sao?" Nửa tiếng sau, Steven dùng tay lau mồ hôi trên trán, đeo găng tay ấn vào thiết bị định vị, mỉm cười trả lời: "Có đấy, Đá Mượt giúp kéo dài thời gian Bão Cát, tôi vừa tìm thấy không ít ở vùng sa mạc Hoenn." "Thầy Lục, nếu anh cần, tôi có thể sai người gửi Đá

Mượt tới tận phủ của anh." Steven mỉm cười nói: "Cứ coi như là một chút tấm lòng của tôi đi." Sau khi đắn đo khó khăn, Lục Dã không nhận không, mà vẫn chọn trả tiền.

Tuy số tiền này chẳng thấm tháp gì với Steven... nhưng bạn bè thì vẫn nên sòng phẳng tiền nong.

Trước đó tiền bồi thường hư hại cho các Gym, Thầy Lục cũng đã bảo Oleana đòi hóa đơn... có bảo hiểm thì cũng tiết kiệm được chút ít.

Nghe vậy, Steven chợt hiểu ra, có lẽ Thầy Lục vẫn chưa coi trọng những loại khoáng thạch này. "Nếu có cơ hội tìm thấy Đá Mega của Tyranitar, mình cũng có thể giao cho Thầy Lục." Steven thầm nghĩ.

Đối với một thiếu gia giàu có xuất thân từ gia đình danh giá, người có thể tùy tiện tặng Đá Mega Sceptile cho người mới như anh.

Đá Mega cũng chỉ là một món quà bình thường thôi! 【Đá Mượt】 có tác dụng tăng cường cho chiêu Bão Cát của Larvitar trong tương lai.

Thầy Lục chưa nhận ra điều đó, chỉ cảm thấy nó sẽ hợp khẩu vị của Larvitar...

Trong lúc Larvitar đang được ăn uống no nê.

Những mảnh vỡ của Ngọc Griseous mang biểu tượng 'Phản vật chất' mà Gengar nuốt vào cũng đang không ngừng tăng cường khả năng kiểm soát 'Hố Đen' của Gengar.

Lục Dã cảm thấy, chỉ cần chiêu Dark Void của Gengar Thôi Miên thành công.

Cho dù là Thiên vương Lance thời đỉnh cao ở Kanto, mình cũng có thể đấu ngang ngửa với ông ta. "Từ lúc bắt đầu đến giờ." Lục Dã lẩm bẩm với vẻ mặt phức tạp: "Hình như mình lúc nào cũng đấu ngang ngửa với Lance và đám chim của lão ấy thì phải..." Dù sao Lance và

đám chim đó cũng đấu ngang ngửa với Yellow mà...

đơn vị đo lường cũ rồi.

Ngoài ra, sau chuyến đi đến cánh đồng hoa, khả năng làm chủ Tiến hóa Mega của Gengar cũng đã nâng cao rõ rệt.

Ít nhất sẽ không xảy ra tình trạng sau khi Tiến hóa Mega, Trainer không đủ sức để chỉ huy nữa.

Ba món tài nguyên cấp truyền thuyết là 【Lông Vũ Cầu Vồng】, 【Giọt Nước Thanh Tẩy】, 【Lông Vũ Mặt Trăng】 đang không ngừng nâng cao thực lực cho các nhóc tì.

Giả sử chia Thiên vương thành ba giai đoạn là mới nhậm chức, thâm niên và đỉnh phong.

Blastoise Tiến hóa Mega mạnh hơn cả Pokémon chủ lực của Thiên vương giai đoạn thứ ba, chẳng hạn như Machamp của Bruno.

Arcanine và Sylveon kém hơn một chút, tương đương với Pokémon chủ lực của Flint và Lucian.

Còn lại là vịt áp áp, 'Vua may mắn' Togepi, và công cụ Rotom.

Vịt áp áp có thể tiêu diệt Raichu cấp Thiên vương của Volkner, tính ra cũng mạnh xấp xỉ Arcanine.

Nhưng tại sao lúc nào cũng có cảm giác nó là một đứa chuyên đi ké thế nhỉ?

Lục Dã xoa cằm, nhìn về phía Sirfetch'd.

Sirfetch'd: (⊙_⊙) Nếu không luyện tập thì liệu có đánh không lại Togepi không?

Hay là, đến cả hậu bối là chú khủng long nhỏ cũng sắp vượt qua mình rồi? "Gát! (´ᴗ̥ᴗ̥)σ" Áp áp mừng rỡ phát khóc.

Thế thì... tốt quá còn gì nữa!

Cùng với sự trưởng thành về thực lực của các nhóc tì, nhà Thầy Lục cũng ngày càng trở nên nguy hiểm...

Lục Dã hắng giọng một cái, trầm ngâm nói: "Vấn đề không lớn, vận khí của Togepi đủ để làm giảm nguy cơ bị phá nhà!" ...

Nhân kỳ nghỉ lễ mùng 1 tháng 5.

Lục Dã quyết định quay về thành phố Saffron ở Kanto một chuyến, tới trụ sở của The Pokemon Company để đích thân xử lý việc ra mắt game mới.

Sau khi mọi chuyện ổn định, sẵn đường sẽ đi Johto một chuyến để hoàn thành ủy thác của giáo sư Oak.

Kỳ nghỉ này, Cynthia đã đi Unova tìm Caitlin rồi, có cảm giác như 'chị đẹp' đi du lịch cùng hội chị em vậy.

Tình bạn và sự liên lạc giữa bạn bè là vô cùng quan trọng... không thể vì sự hiện diện của Thầy Lục mà làm gián đoạn các mối quan hệ xã hội của Cynthia.

Nhóm chị em gồm có: Cynthia, Shauntal, Caitlin, Diantha.

Thầy Lục cũng không tiện gia nhập hàng ngũ của họ —— Có thể gia nhập, nhưng không nên...

Đang thu dọn hành lý, Lục Dã ngẩng đầu, nhìn Sylveon đang nằm ngủ gật trên sofa. "Mình nhớ là... hôm nay đến lượt Gengar trông trẻ đúng không?" Lục Dã suy nghĩ.

Đột nhiên, bên tai vang lên tiếng thét chói tai tần số cao của Larvitar —— "U kỷ!! ♪" "Ghos Ghos Ghos ~~♪" Gengar say sưa lấy micro ra.

Lục Dã liếc nhìn chiêu thức 【Tiếng Thét】 của Larvitar, sắc mặt

biến đổi.

Nhảy múa thì cũng thôi đi... mày thế mà lại còn cùng Gengar hát hò nữa à?!

Lục Dã bịt tai lại, hét lớn: "Đừng có tùy tiện dạy người khác hát chứ, Gengar!!" ...

Johto, thị trấn Mahogany.

Nhân viên nhà ga vội vã chạy đến bên cạnh một ông lão, giữ lấy xe lăn của ông: "Ông muốn đi đâu ạ?

Để cháu đưa ông lên tàu nhé!" Ông lão nở nụ cười hòa ái. "Không phiền đâu, lão phu có thể tự mình đi được." Nhân viên nhà ga ngẩn ra, nhìn theo ông lão đẩy xe lăn, vất vả bước lên tàu.

Ông lão đó cười rất thân thiết... nhưng ngữ khí lại không cho phép phản kháng, giống như một khối băng lạnh lẽo cứng cáp. "Đúng là một ông lão kỳ quặc." Nhân viên nhà ga lẩm bẩm.

Ông lão có mái tóc ngắn màu trắng, dáng người khòm xuống ngồi trên xe lăn, vuốt ve chú Swinub đang mệt mỏi trong lòng.

Tít tít tít —— Chiếc điện thoại dành cho người già đột nhiên vang lên, ông lão 'luống cuống' lấy điện thoại ra, mỉm cười áy náy với các hành khách xung quanh.

Các hành khách đều mỉm cười đáp lại.

Một ông lão ngồi xe lăn, tóc trắng xóa, lịch sự như vậy...

đi đâu cũng sẽ không khiến người khác nghi ngờ.

Ông lão bắt máy, giọng nói đột nhiên lạnh lùng. "Đừng có làm phiền tôi, Oak." "Ái chà, tôi đâu có làm phiền ông." Giáo sư Oak cười sảng khoái nói: "Ông định đi điều tra Di tích Alph, tôi còn đặc biệt phái cho ông ba người giúp việc nữa đấy!" "Giúp việc?" Pryce trầm

giọng nói, "Tôi không cần." "Là những người ông đã từng gặp, cậu nhóc lóng ngóng Akin, và Silver mà ông quen đấy." Giáo sư Oak cười nói: "Còn một người nữa, là một Trainer hệ Tuyết mà ông không coi trọng." "Akin...

Silver..." Pryce trầm giọng lặp lại cái tên, ánh mắt khẽ lóe lên. "Vậy thì cứ để họ tới đi." Pryce lạnh lùng nói, "Tôi không đảm bảo mạng sống của bọn họ đâu." Giáo sư Oak thu lại nụ cười, giọng nói cũng trở nên nghiêm túc hơn: "Ông có chắc...

Di tích Alph có liên quan đến những biến động ở Sinnoh lần này không." "Tôi không biết." Pryce lãnh đạm nói: "Tôi chỉ là một phế nhân sắp xuống lỗ rồi, trái tim của tôi đã trở nên tê liệt giống như đôi chân của mình vậy." "Chỉ là..." Pryce cụp mắt xuống, nhẹ nhàng vuốt ve Swinub trong lòng, gương mặt lộ ra thần sắc hồi ức.

Tìm thấy Dialga được mệnh danh là 'Pokémon Thời Gian'...

Có lẽ có thể giúp tôi gặp lại con Lapras của mình một lần nữa...

Đầu dây bên kia rơi vào im lặng hồi lâu, Pryce trực tiếp cúp máy.

Giáo sư Oak khẽ cau mày, nhìn vào Di tích Alph trên bản đồ Johto, khẽ thở dài nói: "Đừng làm tôi thất vọng nhé... những người sở hữu Pokedex..." Sinnoh là một hòn đảo lớn bốn bề là biển.

Để từ đây đến Kanto, ngoài máy bay thì tàu thủy là lựa chọn tối ưu nhất.

Lục Dã nhắn một câu vào nhóm chat, hỏi xem có ai muốn đi nhờ đến Kanto du lịch không.

Satoshi tiếc nuối đáp: "Tớ và Pikachu đang chuẩn bị cho giải đấu Linh Lan, tạm thời không về Kanto được rồi." Maylene với miếng băng cá nhân dán trên mũi thở dài: "Em thì rảnh đấy, nhưng không đi được đâu..." Đi du lịch tốn kém lắm, Maylene vẫn muốn ở lại Gym để

tiếp đón các Trainer, việc này liên quan đến chỉ số KPI của chủ Gym và tiền trợ cấp từ liên minh.

So với những chủ Gym hở tí là 'bỏ nhà đi bụi' hay làm việc riêng, Maylene có thể coi là vô cùng tận tâm.

Jasmine đang du lịch ở Sinnoh, khẽ nói: "Tôi đang định đi xem Đại hội Hoa Lệ..." Fantina mỉm cười: "Vậy thì tốt quá, cô Jasmine, đi cùng tôi đi." Jasmine hơi ngượng ngùng: "A, đương nhiên là không vấn đề gì!" Hỏi một vòng, Flint đang huấn luyện cùng Volkner, Gardenia thì phụ trách trông coi bảo tàng thành phố Eterna.

Còn Lucian...

Lucian đang tăng ca. "Xem ra chỉ có thể đi một mình thôi." Lục Dã gãi đầu, thắc mắc tự nhủ: "Chủ Gym thành phố Eterna cũng vào nhóm rồi à?

Từ bao giờ thế nhỉ..." Trong nhóm chat, Thiếu tá Surge cho biết mình có thể tiện đường ghé qua Sinnoh, sau đó cùng Lục lão sư quay về cảng Vermilion.

Lục Dã: "Dùng thuyền công cho việc tư à?" Surge khoanh hai cánh tay cơ bắp: "Chuyện này chẳng phải rất bình thường sao?" Lục Dã sững người, gật đầu đồng tình: "Cũng đúng..." Theo lời Surge, chiếc tàu S.S.

Aqua chạy hết tốc lực chỉ mất một ngày để đi lại giữa Sinnoh và Kanto.

Tại bến cảng thành phố Canalave, Surge giới thiệu với Lục Dã chiếc tàu yêu quý trắng muốt của mình, S.S.

Aqua.

Chương 514

"Con tàu là vợ của thuyền trưởng, đại dương chính là nhà của đàn ông!" Surge tự hào nói.

Lục Dã chính trực gật đầu: "Giờ tôi lên thuyền đây!" Surge: ?

Lục Dã vừa bước lên thang dây vừa tò mò hỏi: "Vợ trước của anh đâu?" "Tôi đã kết hôn đâu." "À, ý tôi là tàu S.S.

Anne ấy." Con tàu lấy nguyên mẫu từ Titanic, xuất hiện cả trong anime lẫn manga với biệt danh 'con tàu bị nguyền rủa'. "Chìm rồi..." Surge mặt đầy tang thương, chỉ thiếu điều ngậm thêm điếu xì gà, "Chìm dưới vịnh Vermilion lạnh lẽo rồi..." Xem ra cốt truyện và thiết lập gốc đại khái là khớp nhau.

Lục Dã an ủi vỗ vai Surge: "Xin lỗi, tôi không cố ý nhắc đến chuyện đó." Surge thở dài, nhe răng cười: "Về thành phố Vermilion rồi tính tiếp, chúng ta có thể vừa câu cá vừa tán gẫu!" ...

Trên mặt biển sóng vỗ dập dềnh, mấy con Wailmer lộ ra cái lưng màu xanh, thong dong bơi lội.

Surge cầm hai chai bia lạnh bước ra khỏi phòng thuyền trưởng, dùng dao găm bật nắp. "Oa, mới đó đã có thu hoạch rồi sao!" Surge trợn tròn mắt nhìn Lục lão sư đang thả cần trên boong tàu. "Magikarp, Magikarp, vẫn cứ là Magikarp!" Lục Dã chống cằm thở dài.

Surge ngẩn người nhìn đám Magikarp đang nhảy tưng tưng trên boong.

Đây rốt cuộc là nên khen kỹ năng câu cá xuất chúng... hay là do vận khí quá đen đủi đây...

Trên boong tàu, Togepi nằm trên chiếc ghế bãi biển quá khổ so với

nó, đeo kính râm có viền hoa, nhâm nhi Coca Cola ướp lạnh: "Chắc kíp đô y~~" Sylveon ngồi trên một chiếc ghế khác, đeo kính đen, thần thái cao ngạo: "Bố y!" Larvitar cúi đầu nhìn boong tàu, mút ngón tay: "U kỷ... (￣￣)" May mà hôm nay Vịt Sirfetch'd trông trẻ đã kịp thời ngăn cản: "Gát! (´ФωФ)σ" (Cái này không ăn được đâu nhóc!) Nhờ vậy mới tránh được cảnh 'vợ' của Surge lại bị đắm thuyền lần nữa...

Gengar đang cùng Electivire và Raichu của Surge đánh bài Poker.

Bên cạnh Gengar, chiếc Rotom Dex bay lơ lửng, gian lận không biết ngượng: "Phát hiện xác suất bài của Raichu có bom là 99%, ro-to!" Electivire và Raichu ngớ người: (⊙_⊙). "Ghos! ヽ(￣▽￣)ﾉ" Gengar nhờ có gợi ý mà đánh sạch bài trên tay, nhe răng cười.

Ngại quá, mình thắng rồi nhé, mau giao vật phẩm mang theo ra đây!

Hai con Pokémon này cũng nghèo rớt mồng tơi, vật phẩm mang theo lại là Quả Sitrus và Bảo thạch Điện.

Gengar nhét chúng vào túi thần kỳ: "Ghos! (*ﾟ∀ﾟ)" (Ván tiếp nào!) Electivire và Raichu nhìn nhau, muốn khóc mà không ra nước mắt.

Con Gengar này... rốt cuộc là giống ai thế nhỉ?

Quan trọng là hai đứa mình hợp sức chắc cũng chẳng đánh lại nó!

Hai anh em nhìn nhau, ăn ý chuồn lẹ.

Hóa thành hai luồng sáng đỏ, Electivire và Raichu chui tọt vào Pokéball.

Gengar: Σ(°Д°;).

Hai đứa mày kỹ năng bỏ chạy hơi bị thành thạo đấy nhé Ghos!

Gió biển thổi qua, Lục Dã nhận lấy chai bia từ Surge, hỏi: "Chẳng phải anh đang ở đảo Cinnabar cùng cụ Blaine uống rượu sao?" "Toàn

là các cụ ông cụ bà lập nhóm đi ngâm suối nước nóng." Surge bĩu môi, "Nên tôi về sớm." "Dạo này không thấy cụ Blaine sủi băm nhỉ." Surge gãi gãi đầu: "Chắc cụ ấy thấy mình hay làm 'lạnh nhóm', ngại quá chăng?" Dù sao thì khoảng cách thế hệ với giới trẻ lớn quá, lạnh nhạt là chuyện không tránh khỏi!

Lục Dã bùi ngùi thở dài, trong lúc tán gẫu, thành phố Vermilion trong hoàng hôn đã hiện ra cuối tầm mắt.

Ánh chiều tà nhuộm mặt biển và thành phố thành màu cam vàng, sóng nước lấp lánh, mấy con Pidgey bay qua bầu trời thành phố. "Gengar, buổi tối mày có thể đến Gym Saffron tìm Sabrina chơi nhé." Lục Dã tiện miệng nói. "Ghos! (๑`▽´๑)۶" ... 『Con trai giống như đại dương, tàu thủy và hoàng hôn.』 『Con gái thì được cấu thành từ đường, hương liệu và nhung vũ.』 Shauntal đang viết những dòng này cho mở đầu cuốn tiểu thuyết của mình, cô đẩy chiếc kính cận dày cộm, khẽ nói: "Vậy thì Cynthia chắc chắn được cấu thành từ rượu sâm panh màu hổ phách, kem dâu tây tươi mát và hương quế..." Cynthia vừa đẩy cửa bước vào, treo chiếc áo khoác đen quý phái lên giá, để lộ chiếc áo sơ mi xanh mỏng manh. "Cậu vừa nói gì thế, Shauntal?" "Không, không có gì!" Shauntal vội vàng giấu cuốn sổ ra sau lưng, mặt đỏ bừng. "Tớ nghe thấy nhắc đến kem gì đó mà——" Đôi mắt Cynthia cong lên như vầng trăng khuyết, hào hứng hỏi: "Ở đâu có kem thế?" Shauntal ngẩn người rồi bật cười lắc đầu: "Không có gì đâu, lát nữa chúng ta ra ngoài ăn kem là được mà." Caitlin mặc bộ đồ ngủ màu hồng, ngồi trên chiếc giường công chúa như một chú mèo nhỏ, mái tóc vàng xõa tung. "Không đi." Cô nàng lạnh lùng nói: "Tớ không muốn ra ngoài." "Nhưng khó khăn lắm Cynthia mới tới đây một chuyến, phải cùng nhau ra ngoài chứ!" Shauntal cuống quýt. "Không đi." Caitlin rúc vào chăn, lơ đãng nói: "Cứ ở nhà đi, bảo người ta mang kem đến tận cửa là được." Diantha ngồi thanh lịch trên ghế

sofa, lưng thẳng tắp trong bộ trang phục trắng, lật xem cuốn sách đóng bìa cứng. "Tôi thế nào cũng được, nghe theo mọi người sắp xếp." Trong căn phòng trang trí lộng lẫy lan tỏa mùi hương thanh khiết, Shauntal càng khẳng định quan điểm trong tiểu thuyết của mình. "Vậy thì..." Cynthia nghiêng đầu suy nghĩ rồi nói: "Hay là ở lại biệt thự chơi game nhé?" Caitlin thò đầu ra khỏi chăn, đôi mắt u ám: "Tớ không chơi." Chơi game luôn làm cô nàng nhớ đến những ký ức không mấy vui vẻ... "Sắp có game mới ra mắt đấy!" Cynthia cười híp mắt nói: "Chơi cùng tớ nhé?" Caitlin phát ra tiếng rên rỉ như thú nhỏ, đang trải qua một cuộc đấu tranh tư tưởng mãnh liệt. "Vậy quyết định thế nhé!" Cynthia vỗ tay, đuôi mắt ẩn sau làn tóc vàng cong lên. "Nhắc mới nhớ." Diantha khép sách lại, ngước mắt nhìn Cynthia: "Gần đây vùng Sinnoh dường như không được yên bình lắm." Ánh mắt Cynthia thoáng hiện tia sáng rực rỡ, khẽ thở dài. "Đúng vậy... cho nên sau khi kỳ nghỉ kết thúc, tớ cũng sẽ nhanh chóng quay về Sinnoh." "Ngoài ra, chuyến này đến tìm mọi người là có một chuyện quan trọng muốn thông báo." Đám người Caitlin đồng loạt ngẩng đầu, nhìn vẻ mặt nghiêm túc của Cynthia. "Ưm..." Như thể đoán ra điều gì, Caitlin buồn bực rúc sâu vào chăn.

Trong mắt Diantha hiện lên vẻ tò mò có kiềm chế.

Shauntal thì mặt đỏ hồng, hơi thở dần dồn dập.

Chẳng lẽ là liên quan đến chuyện đó!

Cynthia hít sâu một hơi, khuôn ngực phập phồng theo nhịp thở, khuôn mặt tinh tế trắng nõn hiện lên vệt đỏ nhạt. "Tớ." Cynthia mỉm cười tuyên bố: "Có người mình thích rồi." Không khí trong phòng đóng băng mất một giây, cứ như có ai đó vừa hút cạn oxy.

Trong môi trường chân không đó, Shauntal phản ứng đầu tiên, lấy cuốn sổ che mặt, đỏ rực từ cổ lên tới mang tai. "Ý!" "Ưm..." Caitlin

trùm chăn kín đầu, phát ra tiếng lầm bầm phẫn nộ.

Diantha dường như đã đoán trước được, tay đặt lên đôi đầu gối trắng nõn đang bắt chéo một cách tao nhã. "Lục Dã của thành phố Risingdragon sao?" Cynthia nở nụ cười, khẽ gật đầu: "Ừm." Shauntal dùng sách che má, thở gấp.

Đây chính là mùi vị chua nồng của tiểu thuyết yêu đương sao...

ý!

Caitlin cắn gối trong chăn: "Ưm!" Diantha nhã nhặn gật đầu, nở nụ cười nhạt. "Tôi phải thừa nhận, ngay cả ở Pokéwood cũng không có nam minh tinh nào có ngoại hình tuấn tú hơn cậu ấy." "Điểm tớ để ý không phải là cái đó." Cynthia khẽ lắc đầu. "Vậy là gì?" Diantha tò mò.

Cynthia khoanh tay, ngón tay thanh mảnh chống cằm, ánh mắt đăm chiêu suy nghĩ.

Là màn pháo hoa rực rỡ khi mùa hè sắp qua, là những đợt sóng lúa xô nhau trên cánh đồng bát ngát, là ánh trăng tuyệt đẹp và nụ hôn mát lạnh ở thị trấn Alamos.

Những ký ức đó chân thực đến thế, nếu nói con người được cấu thành từ quá khứ, vậy thì quá khứ của tớ đã gắn liền chặt chẽ với anh ấy rồi. "Là..." Cynthia trầm ngâm hồi lâu, nở nụ cười rạng rỡ, đôi mắt cong tít: "Sự giao thoa giữa các sinh mệnh, tạo nên những điều quý giá (Precious)." ...

Lục Dã đứng trước tòa nhà văn phòng của Silph Co., ngẩng đầu nhìn kiến trúc cao chọc trời.

Surge xuống tàu ở cảng Vermilion để về Gym lo cho đám Raichu.

Lục Dã thì cưỡi Arcanine, chỉ mất chưa đầy một tiếng đã đến thành phố Saffron. "Lát nữa quay lại nhé." Lục Dã quay người lại.

Ngày mai game chính thức lên sàn, nhân viên đang tăng ca điên cuồng, lát nữa ghé mua đồ ăn khuya mời họ vậy. "Ghos ~(￣~￣)" Gengar tay cầm que kem, vừa liếm vừa gật đầu.

Lục Dã cũng cầm một cây tương tự, vừa mút vừa đi về phía biệt thự ở thành phố Saffron.

Có cô vợ nhà giàu sướng ở chỗ đó—— đi đâu cũng có chỗ ở!

Căn biệt thự ở Saffron chính là nơi Lục lão sư từng ở khi còn ở Kanto.

Định kỳ sẽ có Pokémon Indeedee của công ty vệ sinh đến dọn dẹp, nên sự sạch sẽ không phải là vấn đề. "Cạp mề... ヽ(⌐■_■)" Blastoise chặn bàn tay đang định mở cửa của Lục Dã.

Dù là môi trường quen thuộc cũng vạn lần không được lơ là chủ quan đâu, chủ công!

Lục Dã cảm thấy hơi ba chấm, nhưng vẫn để Blastoise quét Aura toàn diện một lượt rồi mới bước vào phòng. "A—— cảm giác quen thuộc đây rồi!" Lục Dã cảm thán. "U kỷ?" Khủng long nhỏ nghiêng đầu. "À đúng rồi, mày chưa tới đây bao giờ...

đừng gặm, mấy thứ này không gặm được đâu!" Rotom và Larvitar dùng chiêu 'Ally Switch' (Tráo Đổi Đồng Đội), khiến Larvitar cắn hụt một cái, nó hơi tủi thân bĩu môi. "Ghos ~" Gengar xoa cái sừng ngắn của Larvitar, móc từ túi ra Quả Sitrus và Bảo thạch Điện.

Teng teng teng~ phần thưởng thắng bài hôm nay đây! "U kỷ!" Larvitar sáng mắt lên, 'ngoạm' một phát, trong phòng vang lên tiếng 'rắc rắc' giòn tan.

Lục Dã bất lực cười, đặt hành lý xuống.

Kỳ nghỉ lễ cộng thêm hai ngày cuối tuần, tổng cộng có năm ngày nghỉ, thời gian này anh sẽ ở lại Saffron.

Game 《Pokémon》 ấn định ra mắt vào ngày 3/5...

Oleana đang dẫn dắt đội ngũ dốc toàn lực ứng phó, ngay cả Matori cũng bị Lục Dã gọi đến giúp quản lý. "Tôi là thành viên của Đội Hỏa Tiễn mà!" Matori oán hận kêu lên: "Làm thế này trông tôi cứ như đang đi làm thêm ngoài giờ vậy!" Lục Dã cười xòa: "Như nhau cả thôi, như nhau cả." Cuối cùng Matori vẫn cam chịu tiếp nhận một lượng lớn công việc.

Dù sao đại ca Giovanni cũng rất coi trọng dự án này... phải thể hiện thực lực của 'Giovanni vùng Đất', ngay cả trong game cũng không thể ngoại lệ!

Đêm đó, Gengar bay đến Gym Saffron, Lục lão sư thì không đi cùng.

Bởi vì Sabrina khi nghe tin Lục lão sư định tới thì mặt đầy cảnh giác—— trời mới biết ông giáo lại định giở trò gì ở Gym của tôi!

Tuy nhiên, sau khi thấy con Gengar vừa du lịch Sinnoh về.

Sabrina rơi vào im lặng, đôi mắt lộ vẻ kinh ngạc khó giấu.

Gengar với thực lực cỡ này, nếu cộng thêm Mega Evolution và các chiêu thức biến hóa, muốn sánh ngang với Champion cũng không phải là không thể...

Sabrina chủ động gọi điện cho Lục lão sư.

Trên màn hình hiện ra một mỹ nhân băng giá lạnh lùng, Lục Dã nhìn ra sau lưng Sabrina, cảm thán: "Gengar, đừng trộm Coca từ máy bán hàng tự động của người ta nữa!" "Ghos ~" Cái bóng tím béo lùn khựng người lại, gãi đầu ngượng nghịu. "Thực lực của Gengar thăng tiến hơi bị nhanh đấy." Sabrina nghiêm mặt nói.

Lục Dã ngẩn người, suy nghĩ ý nghĩa câu nói của Sabrina, rồi dịch lại: "Cô nghi ngờ...

Gengar của tôi không hợp pháp (hack)?" Lần này đến lượt Sabrina im lặng, cô cố nén ham muốn cà khịa, nói: "Không... câu vừa rồi là khen đấy." Người nhận được sự công nhận của Sabrina chỉ có đếm trên đầu ngón tay như Giovanni, Red, Satoshi.

Giờ thì phải tính thêm một con béo màu tím nữa...

Theo lời Sabrina, nếu Pokémon không thể đột phá đến cấp độ Champion, việc theo đuổi sức mạnh tự thân của Trainer có lẽ là lựa chọn tốt hơn.

Đương nhiên, lời này không phải bảo Trainer xông vào đánh đấm tay đôi như Satoshi.

Mà là nhờ vào Viridian Force, Psychic hay các năng lực đặc biệt khác. "Đây là một ít tâm đắc cá nhân của tôi." Sabrina vén lọn tóc đen, thản nhiên nói: "Hy vọng có thể giúp ích cho anh và Gengar." Lục Dã xoa cằm.

Cứ đà này thì Gengar sắp thành Champion thật rồi à?

Khoan đã... hình như có gì đó sai sai.

Chẳng lẽ không phải Trainer là tôi đây mới nên trở thành Champion sao?

Lục Dã lắc đầu.

Tôi đại khái biết cách kiếm Jewelrite ở đâu... nhưng rủi ro lớn quá.

Chương 515

Chi bằng đợi ngày mai game mới ra mắt, kiếm một mớ tiền trước đã.

Sau khi cảm ơn, Lục Dã cưỡi Arcanine đến Gym Saffron đón Gengar.

Có cảm giác cứ như hồi ở Kanto, tan làm ở học viện Celadon rồi đón Gengar về nhà vậy. "Ghos!" Gengar nhe răng cười, vẫy tay chào tạm biệt Sabrina.

Sabrina khoanh tay, khẽ gật đầu rồi quay bước vào Gym.

Lục Dã nhìn bóng lưng Sabrina, nhớ lại tuổi thơ của cô.

Vì có năng lực ngoại cảm mà bị coi là quái vật... hình thành tính cách lạnh lùng, nhưng cuối cùng lại dấn thân vào sự nghiệp diễn xuất mang tính cổ tích.

Bên trong Sabrina ẩn chứa một thiếu nữ tràn đầy ngây thơ, điều này có thể thấy rõ qua cốt truyện khi cô gặp Satoshi.

Gió đêm thổi qua, Lục Dã xoa cái đầu to ấm áp của Arcanine, cười nói: "Đi thôi, chúng ta đến Công ty Pokémon!" "Ngao ô! (` 0´)" "Ghos ~" Gengar lớn tiếng đáp lại, lon Coca trên tay phản chiếu ánh đèn đường lấp lánh. ...

Để bồi dưỡng cho các nhân viên thức đêm tăng ca, Lục Dã mua đồ ăn khuya mang tới, bảo Gengar nhét vào túi thần kỳ.

Gengar thường làm giảm nhiệt độ xung quanh, nhưng với khả năng vận dụng phản vật chất, nó có thể kiểm soát nhiệt độ một cách thuần thục.

Đến trụ sở Công ty Pokémon tại tòa nhà Silph Co.

Các nhân viên nhìn Gengar lôi ra từng túi đồ ăn khuya nóng hổi, nước mắt không tự chủ được mà chảy ra từ khóe miệng.

Giữa tiếng hò reo náo nhiệt, Oleana đứng cạnh Lục Dã đang mỉm cười, khẽ hỏi: "Lát nữa tan làm... tôi có thể ở lại công ty tiếp tục..." Oleana ánh mắt rực cháy hỏi: "...nghiên cứu Dynamax được không?" "Đương nhiên là được." Lục Dã hơi ngẩn người, "Chăm sóc tốt cho tóc...

ý tôi là, sức khỏe là được." Oleana dời tầm mắt lên trên, lẩm bẩm: "Hay là đổi kiểu tóc mái... sẽ tốt hơn nhỉ..." Game mới được phát hành trên nền tảng Oras của tập đoàn Devon. 《Pokémon》 với tư cách là game được mong đợi nhất tháng, đã chễm chệ trên ngôi đầu bảng xếp hạng.

Trong nhóm chat, Akin phấn khích: "Tớ có thể đợi cả đêm luôn!" Cụ Wattson cười ha hả: "Oa ha ha, ta chuẩn bị sẵn phần mềm rồi, xem mất mấy giây thì crack được nhé!" Lục lão sư: ???

Trùm hacker ở ngay cạnh mình à?

Cụ ông cũng chỉ coi việc tạo mấy cái Plug-in (bản mod) là sở thích, cụ nói chỉ muốn tìm chút thử thách cho bản thân thôi.

Phải nói là khả năng vọc vạch của các chuyên gia hệ Điện thực sự rất mạnh.

Ví dụ như 'con nghiện công nghệ' Volkner, cải tạo cả cái Gym và thành phố, thường xuyên làm cả vùng mất điện.

Còn có 'thiên tài chế tạo' Clemont, mấy phát minh của cậu ta lúc nào cũng nổ không lý do, rồi tặng cho chính chủ một kiểu tóc mới. "Saburo, Shiro và mấy đứa nhỏ cũng rất mong chờ." Brock híp mắt nói, "Nhưng tớ sẽ kiểm soát nghiêm ngặt thời gian chơi game của chúng." Lục Dã câm nín.

Đúng là 'ông vú quốc dân' Brock có khác!

Silver vẫn giữ gương mặt liệt, nhìn Akin đang múa tay múa chân bên cạnh. "Chúng ta còn phải đi điều tra di tích Alph đấy." Silver nhắc nhở. "Biết rồi mà!

Dù sao cũng đang kỳ nghỉ, chơi trước hai ngày rồi đi cũng kịp." Akin cười gian xảo huých tay Silver: "Cậu chẳng phải là Chuyên gia trao đổi (The Exchanger) sao?

Trong game giúp tớ tiến hóa trao đổi đi?" Thái dương Silver giật giật, gắt lên: "Năng lực của tôi không phải chỉ dùng để làm cái việc liên lạc đó!" "Như nhau cả thôi, ha ha, như nhau cả!" Silver lười cãi nhau với Akin.

Cậu thiếu niên tóc đỏ lạnh lùng nhìn màn hình máy tính của Akin, đột nhiên hỏi: "Trong game này, cũng có...

Giovanni sao?" Akin hơi bất ngờ, gãi đầu: "À, có thì có..." Silver: "Vậy thì chơi phá đảo rồi mới đi." Akin: ???

Ngày 3 tháng 5, 9 giờ sáng. 《Pokémon》 chính thức phát hành trên nền tảng Oras.

Không ít nhân viên của Devon thậm chí xin nghỉ phép để dành trọn một ngày ở nhà tận hưởng thế giới game.

Tựa game này dựa trên uy tín của Công ty Pokémon, lại mời được cả giáo sư Oak, Red, Blue Oak và nhiều Trainer nổi tiếng khác tham gia quảng bá, hiệu ứng truyền thông đạt đến đỉnh điểm.

Mức độ cuồng nhiệt chẳng kém gì những siêu phẩm bom tấn khác.

Đương nhiên, quyết định tuổi thọ của game cuối cùng vẫn là chất lượng.

Một doanh nghiệp làm game có tâm đi lên từ game offline như thế

này có vượt qua được thử thách của thị trường hay không, chính là ở lúc này.

Không ít cư dân mạng đã đặt trước, kinh ngạc thốt lên: "Thế mà không bị dời lịch (delay) này!" "Kỳ nghỉ này coi như sống chết cùng Pokémon thôi." "Mua sớm hưởng thụ sớm... rồi trả hàng sau (refund)!" Oras cung cấp cơ chế hoàn tiền cho người chơi, nên hội thích chơi chùa cũng đã chuẩn bị sẵn tâm lý 'chơi sướng rồi thì refund'.

Vùng Hoenn, thành phố Mauville.

Cụ Wattson với tư cách là 'lão làng' trong giới chơi chùa lẫn mod game.

Ngay lập tức nạp tiền mua game bản quyền. "Thế mà không crack được." Cụ gãi đầu, "Chẳng lẽ dùng Rotom để mã hóa sao..." Tuy nhiên, điều này không ngăn cản được niềm vui của cụ. "Bắt đầu trò chơi!" Wattson hô lớn, nhấn nút trên tay cầm.

Đầu tiên đập vào mắt là Logo to đùng của Công ty Pokémon, một ngôi sao băng rơi xuống, đoạn CG mở đầu xuất hiện.

Gengar và Nidorino đối đầu gay gắt, hoạt cảnh chiến đấu chất lượng cao, Gengar nhe răng cười lớn. "Lục Dã quả nhiên lấy Gengar làm linh vật công ty mà." Wattson cảm thán, gãi đầu: "Thế con Nidorino này là có ý gì..." Nhanh chóng tua qua, game chính thức bắt đầu.

Trên màn hình hiện ra ngoại hình cổ hủ của giáo sư Oak, ông cố tình nghiêm túc ho một tiếng: "Lần đầu gặp mặt, cho phép tôi tự giới thiệu." Wattson lầm bầm: "Gặp mấy chục lần rồi ấy chứ." "Tôi là giáo sư nghiên cứu Pokémon, mọi người thường gọi tôi là Giáo sư Oak——" Pokéball trên tay ông mở ra, một chú Charmander phiên bản Fire Red nhảy ra: "Trong thế giới của chúng ta, các Pokémon sinh sống cùng con người, 100 loài, 200 loài, 300 loài..." "Trên thế giới này còn

vô số Pokémon đang chờ chúng ta thu phục, chiến đấu và khám phá!" Rõ ràng là những kiến thức đã biết từ lâu.

Nhưng theo giọng nói đặc trưng và lời giải thích của giáo sư Oak, Wattson không tự chủ được mà chìm đắm vào đó, cảm nhận được một luồng nhiệt huyết đã lâu không thấy.

Cảm giác này... giống như lần đầu tiên nhận được Pokémon khởi đầu, chuẩn bị dấn thân vào cuộc hành trình vậy!

Những người chơi có cùng cảm nhận với Wattson còn rất nhiều.

Họ có lẽ không thể trở thành một Trainer thực thụ ngoài đời.

Nhưng ít nhất trong trò chơi này, họ có thể cùng cảm nhận sức mạnh của Pokémon, cảm nhận những cảm xúc và sự gắn kết vượt ra ngoài trò chơi.

Giáo sư Oak cười nói: "Hãy cho tôi biết tên của cháu nào——" Màn hình hiện ra nguyên mẫu nhân vật chính, Wattson ngẩn người: "Đây chẳng phải là Red sao?" Người chơi đồng loạt bình luận: "Cảm giác nhập vai vãi chưởng!" "Không hổ là mình, Trainer mạnh nhất!" "Hóa ra huyền thoại bắt đầu từ đây!" Tại căn cứ bí mật ở đảo New Island.

Người đàn ông mặc vest ngồi trong căn phòng tối, vuốt ve con Persian cạnh đầu gối.

Khóe miệng Giovanni nhếch lên, trong lòng dấy lên một tia mong đợi. "Có vẻ thú vị đấy..." Chọn tên mặc định, vào game. "Red phải không——" Giáo sư Oak cười ha hả: "Còn đây là cháu ngoại của ta, cũng là bạn và là đối thủ của cháu, tên cậu ta là——" Màn hình hiện ra Blue Oak (Green) đang đút tay vào túi quần với vẻ mặt kiêu ngạo.

Người chơi cười rộ lên. "Ha ha ha, Lục gia bị đem ra xử công khai kìa!" "Nếu cậu đã sinh ra ở kinh sở, thì nên có một cái tên hợp cảnh..."

"Thế mà lại cho đặt tên cho đối thủ à?

Tớ chọn cậu, Vương Lan Hoa!" Trong nhóm chat, gương mặt soái ca lạnh lùng của Blue Oak thoáng nứt vỡ, anh nhìn lịch sử chat.

Akin: "Ha ha ha, cười chết mất, nhìn cái tên tớ đặt này!" 【Cậu ta gọi là 'Akin đại ca đẹp trai nhất' phải không?】 Giáo sư Oak chỉ vào cháu mình hỏi.

Blue Oak: "?" Lance: "Ha ha ha ha ha." Green: "Phụt!" 【Thành viên 'Akin' bị Admin 'Blue Oak' cấm ngôn 24 giờ】 Chính thức vào game.

Nhân vật Red bắt đầu thu nhỏ lại, xuất hiện trong một căn phòng hẹp.

Đồ đạc giản dị, chỉ có một chiếc giường, máy chơi game, máy tính và TV.

Người chơi mới vào game cái gì cũng thấy tò mò, cứ như đi lục lọi nhà dân là sẽ tìm được trang bị xịn vậy.

Khi Wattson điều khiển nhân vật kiểm tra TV, một dòng chữ hiện lên: 【Trên TV đang chiếu phim, có 4 cậu bé đang đi trên đường ray...

Mình cũng nên xuất phát thôi!】 Xuất phát, cuộc hành trình của chúng ta cùng Pokémon. "Rớt nước mắt." "Lục lão sư đúng là hiểu Pokémon mà!" "Dân văn phòng đột nhiên thấy cảm động ghê...

Cuộc sống có nhiều hạn chế, nhưng ít nhất mình có thể thực hiện ước mơ trong game." Theo tiến trình game.

Tiếp theo là ra khỏi nhà tìm giáo sư Oak.

Chọn Pokémon khởi đầu từ Bulbasaur, Squirtle, Charmander.

Những người chơi trẻ tuổi chưa nhận ra đây thực chất là một kiểu chọn độ khó biến tướng.

Theo lộ trình trưởng thành của Red, chọn Bulbasaur là cách dễ phá đảo nhất.

Nhưng nếu chọn Charmander... coi như chọn chế độ địa ngục (Hell), sẽ bị Brock và Kasumi hành cho ra bã.

Lục lão sư đầy ác ý đã đặt Charmander ở vị trí chính giữa.

Và người chơi cũng thể hiện sự nhiệt tình mãnh liệt. "Nam nhi đại trượng phu nhất định phải chọn con rồng biết bay Charizard!" "Tớ luôn thích Charmander, giờ mới được toại nguyện, cảm ơn Lục lão sư!" Akin cũng chọn Charmander, tò mò nhìn Silver đang dùng máy chơi game cầm tay bên cạnh. "Cậu chọn con gì thế?" "Không thể trộm hết cả ba con khởi đầu à?" Silver hơi nhíu mày, chậc một tiếng: "Độ tự do vẫn chưa đủ cao..." Akin: ?

Sau khi nhận Pokémon khởi đầu.

Trong game, Blue Oak đút tay túi quần bước tới, đề nghị làm một trận đấu.

Người chơi lập tức hứng thú, xoa tay hầm hè. "Xem tớ dùng Charmander nghiền nát Squirtle đây!" Một đoạn nhạc BGM điện tử dồn dập, trận đấu Pokémon bắt đầu.

Nhưng khi trận đấu thực sự diễn ra, người chơi đồng loạt ngã ngửa. "Vãi chưởng, con Squirtle này mạnh thế?!" "AI chỉ huy còn biết bắt Squirtle dùng chiêu Rút Mai (Withdraw) nữa à!" "Kiệt ca, đừng mà Kiệt ca!!" Những người chơi chọn Charmander ngay lập tức cảm nhận được ác ý từ nhà sản xuất.

Khi Charmander của Akin bị Squirtle đè xuống sàn 'ma sát'.

Người hiểu rõ Red nhất là đại ca Giovanni.

Đã nhờ vào Bulbasaur mà đánh thông nhà thi đấu Pewter.

Sau chiến thắng, nhìn Ivysaur vừa tiến hóa trong ánh sáng trắng.

Giovanni thoáng ngẩn ngơ. "Đây chính là... lộ trình trưởng thành của cậu ta sao?" Một nụ cười hiện lên trên môi Giovanni. "Thú vị." ...

Thời gian nhanh chóng trôi qua.

Người chơi chìm đắm trong game, tận hưởng niềm vui cùng Pokémon trưởng thành.

Wattson cuối cùng cũng đánh xong nhà thi đấu thứ hai, lau mồ hôi trên trán mỉm cười. "Thôi xong!" Wattson kêu lên, "Quên chưa refund rồi!" Đây chính là một tựa game chất lượng cao khiến người ta tình nguyện trả tiền.

Ngay cả hội thích chơi chùa cũng không tự chủ được mà chìm đắm vào, quên cả thời gian.

Dù là chi tiết hay cốt truyện đều thể hiện sự tận tâm của Công ty Pokémon.

Đương nhiên, với những người chơi chọn Charmander, quá trình chơi game đầy rẫy chông gai và đau khổ—— thậm chí có chút cảm giác 'sướng' kỳ lạ khi bị hành hạ?

Trên các diễn đàn game, 《Pokémon》 leo thẳng lên top đầu, các bài đánh giá đều cho điểm cực cao. 【Cốt truyện và lối chơi 10 điểm, nhạc nền cũng rất tuyệt.

Chỉ là nhạc ở thị trấn Lavender hơi rợn người...】 【Quá đỉnh!

Game của Lục lão sư chưa bao giờ làm người ta thất vọng!】 【Siêu phẩm 10 điểm không cần bàn cãi.

Nói ngoài lề chút, phó nghiệp của Diantha là minh tinh, Wallace là bậc thầy hoa lệ, còn vị Champion này phó nghiệp là nhà sản xuất game, đúng là đáng kinh ngạc.】 Nhiều trang tin game cho rằng, siêu

phẩm mới này của Lục lão sư có triển vọng tranh giải Game của năm trên nền tảng Oras.

Trên mạng xã hội, một bài đăng nặng ký lại một lần nữa làm dậy sóng dư luận. 【Leon: Tựa game offline đẳng cấp Champion, một tuyệt tác từ Lục lão sư.】 Leon vốn đã có lượng fan cực lớn, giờ đứng ra quảng bá cho game mới, thu hút thêm vô số người dùng mới.

Fan của Leon đồng loạt bình luận dưới bài viết: "Tại sao Charmander của tớ đến Squirtle cũng đánh không lại!" "Dùng Charizard cấp Champion của Galar đi đánh Kanto à?

Chủ thớt uy quyền quá nha!" "Không ai hiểu chuyện kiếm cơm hơn Champion Galar đâu!" Cùng lúc đó.

Nền tảng video Bilibili cũng tràn ngập các video liên quan đến《Pokémon》.

Mở game ra là thấy đủ các chuyên mục từ video dài, hướng dẫn cho đến video chế (YTP).

Chương 516

《Kỷ lục phá đảo nhanh nhất toàn cầu!

Khởi đầu chọn con này là chuẩn bài!》 《Hướng dẫn chi tiết: Phân tích chiến thuật và chiến lược khắc chế nhà thi đấu Pewter》 《Chuyến phiêu lưu kỳ diệu của triệu triệu người》 Lục Dã cũng lướt xem những video này, cười hì hì: "Các ông giáo đúng là nhân tài!" Cứ ngỡ thế giới này sẽ không xuất hiện những trò đùa (meme) tương tự.

Không ngờ có người đem đoạn video Charmander bị Squirtle áp đảo đăng lên khu video chế và lồng tiếng lại. "Muốn làm một trận đấu Pokémon kích thích không?" "Đi mà, anh siêu dũng mãnh luôn ấy!" "Con Charmander này phát triển tốt không nào...

để anh Khang Khang (xem xem) nào!" Trong phút chốc, việc gọi Squirtle là 'Kiệt ca' đã lan truyền rộng rãi trong cộng đồng người chơi.

Video phá đảo nhanh nhất đã đánh bại cả đội hình 'Mưa Diệt Vong' của Lục lão sư để đứng đầu bảng xếp hạng. "Thế mà chỉ mất một ngày đã phá đảo rồi." Lục Lục hơi kinh ngạc, bấm vào xem video.

Theo chủ kênh (UP chủ), nghề chính của mình là Trainer lão luyện.

Và các video chiến thuật trước đó của Lục lão sư chính là hướng dẫn tốt nhất cho những người chơi tốc biến (speedrun). "Đây là thế giới của đại lão sao?" "Độ khó của một trò chơi được đo bằng việc chính nhà sản xuất có phá đảo được hay không." "Lục lão sư chắc dùng combo Kịch Độc - Thế Thân - Bảo Vệ là một mình cân cả Tứ Đại Thiên Vương rồi... học không nổi, học không nổi." "Thôi cứ chăm

chỉ cày cấp đi... vãi chưởng, sao cấp của Giovanni lại cao thế này!" Video tốc biến đến đoạn tòa nhà văn phòng Silph Co.

Chủ kênh bất lực nói: "Silph Co. là phó bản mà tôi cho rằng khó nhất trong game này." "Đầu tiên, cấp độ trung bình của đội hình đại ca Giovanni cao hơn đội hình của tôi 5 cấp." "Dựa vào việc cắn thuốc và thay người liên tục, tôi mới miễn cưỡng giữ được thế trận... nhưng con Nidoqueen của đại ca Giovanni còn có chiêu Địa Chấn (Fissure) cực kỳ kinh khủng." "Tôi nghi ngờ Lục lão sư đã sửa tỉ lệ trúng của chiêu này... sao lần nào nó cũng tiễn Pokémon của tôi lên đường chỉ với một hít thế!" "Hay là do tôi xem video của Lục lão sư quá lâu nên bị ám vận xui của anh ấy rồi?" Bình luận trôi qua là một loạt tiếng cười "2333" và thương cảm cho chủ kênh. "Vừa mở miệng đã thấy đúng là fan cứng rồi." "Ai cũng biết vận khí của Lục lão sư là một thứ không thể quan trắc được." Lục Dã khẽ khựng lại, rồi bật cười.

Tôi chỉ điều chỉnh cấp độ của Giovanni lên mức hợp lý thôi mà.

Còn chuyện đen đủi... cái ông giáo này rõ ràng là đang bôi nhọ sự thanh liêm của tôi!

Anh để lại một dấu chấm hỏi ở phần bình luận, ngay lập tức bình luận của Lục lão sư được đẩy lên đầu trang. "Bắt được quả bóng Master Ball rồi!" "Lục lão sư mau phát lương cho chủ kênh đi!" "Chính chủ vào trả lời luôn kìa ha ha ha." ...

Tối hôm đó, 《Pokémon》 lọt vào top tìm kiếm, doanh số cũng tăng vọt.

Thu nhập vượt xa dự kiến của Lục lão sư.

Tin tốt là tiền ăn cho khủng long nhỏ Larvitar trong thời gian tới sẽ không thành vấn đề.

Dù chưa đạt được mục tiêu nghỉ hưu sớm... nhưng để nhiều

người hơn cảm nhận được sức mạnh của Pokémon cũng là dự định ban đầu của Lục lão sư. "U kỷ~~ (￣~￣)" Trong biệt thự ở thành phố Saffron, Larvitar đang gặm Đá Mượt (Smooth Rock).

Đây là loại khoáng vật hiếm mua từ Steven... tốn không ít quỹ đen của Lục lão sư.

Nhưng vì doanh số game mới rất tốt, Lục lão sư bắt đầu 'vênh váo', tuyên bố có thể mua tiếp bộ sưu tập của Steven! "Alô, Lục lão sư hả?" Trong điện thoại vang lên giọng nói oang oang của Akin. "Cái ông Giáo sư Hale gì đó liên lạc với tụi này rồi." "Bảo là đợi sau kỳ nghỉ, khi người thưa thớt hơn thì mới xuất phát đi khảo sát di tích!" Tính toán thế cũng chu đáo.

Lục Dã tò mò hỏi: "Silver vẫn ở nhà cậu à?" "Đúng vậy, cậu ấy đi cùng tớ." Akin liếc nhìn cậu thiếu niên tóc đỏ đang tập trung cao độ, đột nhiên nói nhỏ: "Cậu ấy trông còn 'nghiện' hơn cả tớ nữa..." Silver luôn coi Giovanni là mục tiêu mình cần chiến thắng.

Được đối mặt với Giovanni, dù là trong game, có lẽ cũng là tâm nguyện của Silver.

Lục Dã ngẩn người: "Cậu ấy chơi đến đoạn nào rồi?" "Cậu ấy xem cái hướng dẫn tốc biến kia... sắp đến đoạn Silph Co. rồi." Lời còn chưa dứt, Akin cầm điện thoại nhìn về phía Silver đang liệt mặt.

Silver đang nghiến răng ken két, nắm chặt tay cầm, màn hình hiện lên dòng chữ 『Trước mắt tối sầm lại』 (thua cuộc).

Akin vẻ mặt phức tạp: "Này... cậu đừng có cày quá sức thế chứ..." Ánh mắt Silver quyết tuyệt, chằm chằm nhìn người đàn ông mặc áo gió đen trên màn hình. "Làm lại ván nữa!" ...

Đảo New Island, căn cứ Đội Hỏa Tiễn.

Giovanni chỉ chơi game để trải nghiệm chút ít.

Ông khoác lên mình chiếc áo khoác đen, từ từ đứng dậy, đội chiếc mũ phớt đen lên đầu.

Hình ảnh trong game tương ứng với từng mảnh ký ức quá khứ.

Nhưng ta không còn là Giovanni của ngày xưa nữa.

Lúc này, có chuyện quan trọng hơn đang chờ ta giải quyết.

Trong hình ảnh phản chiếu ảo, khuôn mặt mệt mỏi của Matori hiện ra, cô báo cáo: "Tài liệu về di tích Alph đã chỉnh lý xong..." "Vất vả cho cô rồi." Giovanni khẽ gật đầu, "Hãy khởi động hệ thống điều khiển của pháo đài không trung đi." Matori ngẩn người, rồi cúi đầu đáp: "Thuộc hạ rõ." Trong công nghệ đen của thế giới Pokémon, thiết bị bay không hề thiếu.

Như Giovanni, ông sở hữu một chiến hạm không trung.

Và chiến hạm này chính là nơi ông từng giao chiến với Red.

Gió đêm rít gào, cửa khoang căn cứ mở ra.

Một chiến hạm khổng lồ ẩn mình trong màn đêm, tiếng động cơ như tiếng gầm của một con mãnh thú trong đêm đen.

Giovanni giữ chiếc mũ phớt, nhắm mắt lại.

Trước mắt ông hiện lên một thiếu niên tóc đỏ lạnh lùng và một Trainer tóc đen khiêm tốn.

Có những chuyện nhất định ta phải tự mình giải quyết.

Ngay cả khi đối mặt với những vị thần cổ xưa thức tỉnh, ta vẫn có lý do để đứng trước mặt chúng.

Bởi vì...

Hình ảnh Silver lướt qua tâm trí Giovanni.

Ông đột ngột mở mắt, ánh mắt sắc lẹm trong đêm tối.

Ta là Giovanni của vùng Đất. "Toàn tốc tiến về phía trước." Giovanni đứng trên boong hạm đội, nhìn ra biển mây lớp lớp, dõng dạc ra lệnh: "Mục tiêu, di tích Alph!" "Pokémon" đã tạo nên một kỳ tích doanh số trong kỳ nghỉ lễ Quốc tế Lao động.

Chỉ cần mở bất kỳ trang web nào, người dùng cũng sẽ bắt gặp những quảng cáo tự phát cho tựa game này.

B-station còn đặc biệt lập hẳn một trang chủ tuyên truyền cho siêu phẩm mới của The Pokemon Company.

Trên Twitter, các game thủ cũng đang bàn tán sôi nổi về các chủ đề như: #Chọn Pokémon khởi đầu nào ở Kanto#, #The Pokemon Company - nhà làm game có tâm#, hay #Giovanni ở tòa nhà Silph Co.#.

Kỳ nghỉ ba ngày là quá đủ để tiến độ của người chơi chạm đến cửa ải tòa nhà Silph Co.

Khi mọi người đang hăng hái chuẩn bị thực hiện chiến công lật đổ Team Rocket, họ kinh hoàng nhận ra Boss của màn này - đại ca Giovanni, có độ khó vượt xa các Thủ lĩnh Nhà thi đấu trước đó, cấp độ thậm chí còn cao hơn một bậc dài! "Thế này mà cũng gọi là hợp lý à?" "Năm đó Red một thân một mình mà dám đơn thương độc mã bán hành cho loại Boss này sao?" "Vãi chưởng, không hổ là Red!" Nhất thời, một lượng lớn người chơi kẹt lại ở Silph Co., vừa nghiến răng căm ghét Giovanni, vừa nảy sinh một chút cảm giác công nhận.

Phải có kẻ địch như thế mới xứng đáng là đối trọng của Red!

Trong game không hề tẩy trắng Team Rocket, các tình tiết thí nghiệm trên cơ thể sống hay buôn bán Pokémon ở sòng bạc đều được giữ nguyên.

Đây là sự thật mà Giovanni chưa bao giờ né tránh. "Không dám đối diện với quá khứ thì không thể trở nên mạnh mẽ hơn" (Lời thoại

nguyên bản của Giovanni).

Đối với người đàn ông này, không có khái niệm "quay đầu là bờ", chỉ có việc làm sao tìm được Silver và nhận được sự tha thứ.

Vì vậy, việc nghe theo lời thuyết phục của "đạo sư", tái tổ chức Team Rocket không nghi ngờ gì là lựa chọn sáng suốt nhất.

Trong bản "Đặc biệt", Giovanni lợi dụng Deoxys tiến hành thí nghiệm cũng chỉ vì mục tiêu tìm kiếm tung tích Silver.

Chỉ là ông ta chưa bao giờ xuất hiện công khai.

Một người đàn ông không biết chăm sóc gia đình thì không xứng gọi là đàn ông.

Nhưng ngoài việc yêu thương máu mủ của mình, Giovanni còn là một kiêu hùng tà ác, một Bố Già của thế giới ngầm.

Trong game, người chơi trải qua muôn vàn trắc trở cuối cùng cũng đánh thông được Silph Co.

Sau đó, họ đến Nhà thi đấu Viridian để lấy chiếc Huy hiệu Xanh lá cuối cùng.

Một cú bẻ lái kịch bản khiến tất cả chấn động: Thủ lĩnh của tổ chức tà ác lại chính là Thủ lĩnh Nhà thi đấu mạnh nhất Kanto!

Chuyên gia hệ Đất - Giovanni!

Dưới ánh sáng ngược, Giovanni diện bộ vest chỉnh tề, khóe miệng nở nụ cười giễu cợt nhìn về phía Red (người chơi đại diện). 『Bất ngờ lắm sao?』 Người đàn ông một tay đút túi quần, chậm rãi bước xuống bậc thang, các PokéBall đồng loạt mở ra, phô diễn đội hình cực phẩm của mình. 『Cậu có thể đến được đây, tôi cũng rất khâm phục.』 Phía sau ông ta, Nidoking và Nidoqueen mắt đỏ rực, Rhyhorn gầm thét, và một con Beedrill với đôi mắt kép lóe lên hàn mang.

Giovanni nhếch mép: 『Tôi thích người mạnh, cậu có muốn làm việc cho tôi không?』 Khi câu thoại này hiện lên, tất cả người chơi đều cảm thấy một sự chấn động mạnh mẽ.

Kẻ đứng sau sự hỗn loạn của Kanto lại là một Thủ lĩnh cắm rễ sâu trong Liên minh.

Ông ta chứng kiến Red trưởng thành từng chút một, thậm chí giống như đang bồi dưỡng Red.

Ví dụ như bảo nhân viên để lại Hổ Phách Cổ Đại cho Red để hồi sinh Aerodactyl, hay mạo hiểm bị bắt để ở lại Nhà thi đấu chờ đợi Red.

Là để chiêu mộ Red?

Hay là sự đồng cảm giữa những kẻ mạnh?

Người chơi thấy rõ, sau khi Red từ chối, trong mắt Giovanni thoáng qua một tia tiếc nuối.

Ngay lập tức, nhạc chiến đấu dồn dập vang lên, đội hình kinh khủng của Giovanni hiện ra! "Vãi, cháy quá!" "Rõ ràng là phản diện mà sao tôi thấy đại ca Giovanni ngầu bá cháy thế này!" "Hóa ra tiền thân của Rocket Logistics còn có quá khứ như thế..." Sau khi trầy da tróc vẩy đánh bại Giovanni, ông ta để lại đĩa kỹ năng 『Nứt Toác』 (Fissure) và Huy hiệu Xanh lá cho Red.

Tiếng còi cảnh sát vang lên bên ngoài, Nhà thi đấu Viridian đã bị bao vây.

Giovanni khoác lên mình chiếc áo khoác đen, biến mất khỏi tầm mắt người chơi.

Về đoạn kịch bản này, trên mạng nổ ra tranh cãi rất lớn. "Dù thế nào thì ông ta vẫn là phản diện tà ác, điều này không cần bàn cãi." "Nói sao nhỉ... tôi thấy Giovanni và Red rất giống nhau, đây đúng là

trận chiến định mệnh." "Giovanni ở lại Nhà thi đấu chỉ để phát huy hiệu cho Red thôi à?" "Không, chắc chắn là ông ta đã công nhận niềm tin của Red, nên muốn truyền lại kiến thức của mình." Còn về việc Giovanni có bị bắt hay không, cư dân mạng đồn đoán đủ kiểu. "Tôi hy vọng đại ca Giovanni sau khi ra tù sẽ làm lại cuộc đời..." "Ông ta mà bị bắt thì không còn là Giovanni nữa!" "Năm đó ở Johto, tàn dư Team Rocket định mời đại ca trở lại, ông ta còn từ chối đấy thôi!" Red hồi tưởng lại chuyện cũ, khép hờ mắt.

Năm đó Giovanni không hề đồng ý lãnh đạo Team Rocket ở Johto.

Ông ta định dùng sức mạnh của mình, nhờ sự trợ giúp của Deoxys để đánh bại Red.

Cuối cùng, hai người quyết chiến trên phi thuyền.

Red nhận được sự công nhận của Mewtwo và thành công đánh bại Giovanni. "Đúng là những ký ức xa xôi thật." Red kéo thấp vành mũ, lầm bầm.

Sau một tuần, đa số người chơi đã hoàn thành kịch bản Nhà thi đấu Viridian, ai nấy đều bồi hồi cảm khái. "The Pokemon Company làm game có tâm thật sự!" "Dù sao cũng là cải biên dựa trên câu chuyện có thật mà." "Vậy hiện tại Rocket Logistics có thực sự hợp pháp không?" "Dù sao thì sau khi đại ca Giovanni mai danh ẩn tích, cả Team Rocket cũng tự tan rã rồi..." Bộ ba Jessie, James và Meowth thì phản bác: "Rõ ràng là vẫn còn ba thành viên tinh nhuệ chúng tôi đây này!" "Đúng thế mèo!

Hơn nữa Cán bộ mới là linh hồn của tổ chức, mèo!" "Meowth, đừng nói câu đó trước mặt lão đại... sẽ mất mạng đấy!" Sau Nhà thi đấu Viridian, kịch bản chuyển tới thử thách Liên minh Kanto.

Đối với Tứ Đại Thiên Vương, các Huấn luyện viên đã quá quen thuộc.

Ngoài đời đánh không lại, không lẽ vào game còn không được sướng một tí sao?! "Thầy Lục đỉnh thật sự, rốt cuộc làm sao mà xin được bản quyền của nhiều đại lão thế không biết!" "Vãi chưởng!

Cloyster của Lorelei lại 1 cân 6 đội của tôi rồi!" "Hahaha, tại sao Thiên vương hệ Rồng mà cả đội toàn hệ Bay thế này!" Ngay lập tức, 'Thiên vương hệ Bay' trở thành meme mới về Lance trên mạng.

Anh ta không nhịn được mà than vãn trong nhóm chat: "Này, rõ ràng đây là meme nhạt nhẽo, Charizard Mega Evolution cũng có hệ Rồng mà!" Thầy Lục chân thành đáp: "Nhịn chút đi, đời đầu chưa có cơ chế Mega đâu." Akin vừa được thả ra khỏi 'phòng tối' sau khi bị Blue Oak cấm ngôn 24 giờ liền gáy: "Hahaha, Lance điểu nhân!" 【Thành viên 'Akin' đã bị quản trị viên 'Lance' cấm ngôn 24 giờ】 Những người chơi đang kẹt ở Cao nguyên Indigo lại lần nữa mở video hướng dẫn vượt ải nhanh. "Sau khi thắng Lance, chúng ta cần thử thách vị Boss cuối cùng." Blogger thuyết minh: "Đó chính là đối thủ đầu tiên của chúng ta, Blue Oak." "Anh ta đã nhanh hơn chúng ta một bước, trở thành Quán quân của Liên minh Indigo cách đây 5 phút." "Việc chúng ta cần làm là đánh bại anh ta để trở thành Quán quân trẻ tuổi nhất và mạnh nhất!" Người chơi ngẩn ngơ.

Nghĩa là ghế Quán quân của Blue Oak còn chưa kịp ấm mông đã bị Red sút xuống rồi? "Hahaha, cái gì gọi là Quán quân có nhiệm kỳ ngắn nhất vậy?" "Nói đi cũng phải nói lại, Lục gia ngầu quá đi mất!" "Thị trấn Pallet đáng sợ thật... hai người mới mà đánh thông cả Liên minh Kanto!" So sánh như vậy, Satoshi có vẻ hơi ngáo ngơ.

Dù 'thằng ngốc' ấy lấy nguyên mẫu từ Red, nhưng khi người ta đánh thông Liên minh thì Satoshi vẫn còn đang bận phóng thích Butterfree.

Chương 517

Tuy nhiên, chủ yếu là do thời đại tiến bộ, Huấn luyện viên không được tự mình ra trận.

Nếu không, Satoshi mà đấm một phát chết một con Mega Kangaskhan thì làm gì còn chuyện của Team Rocket nữa!

Sau khi hoàn thành lượt chơi đầu tiên, tất cả người chơi đều thở phào nhẹ nhõm.

Dù là tính giải trí hay kịch bản, tựa game này đều mang lại cho họ quá nhiều cú sốc.

Là một tựa game mang tính hiện tượng, đây chắc chắn sẽ là tác phẩm đại diện của The Pokemon Company.

Tuy nhiên, cũng không ít người tò mò: Tại sao trong game này lại không thấy bóng dáng Thầy Lục đâu?

Cho đến hai ngày sau, một game thủ lão luyện đã phát hiện ra Trứng phục sinh (Easter Egg) tại tòa nhà Silph Co.

Sau khi giải cứu Silph Co. và phá đảo lượt đầu, nếu đi đến tầng cao nhất của tòa nhà mới, sẽ có một căn phòng ẩn mang tên 'The Pokemon Company'.

Trong căn phòng trang trí xa hoa, một Huấn luyện viên tóc đen tuấn tú, mô hình nhân vật lộng lẫy đến mức như thêm hiệu ứng đặc biệt, đang tĩnh lặng ngồi trên ghế sofa.

Nếu bạn tiến lại gần đối thoại với anh ta, sẽ chỉ có một dòng thoại ngắn gọn hiện ra. 『Thầy Lục: Chẳng lẽ đây là đi bắt nạt con nít sao?』 Người chơi: ???

Không có quyền từ chối, trận chiến bắt đầu ngay lập tức!

Vị game thủ này kinh hãi phát hiện đội hình của Thầy Lục —— cấp độ mẹ nó toàn là cấp 100!!

Trong đó bao gồm Sirfetch'd nhát nào cũng bạo kích, Gengar liếm phát nào tê liệt phát đó, Blastoise dùng Bơm Thủy Lực uy lực kinh hồn mà chẳng bao giờ trượt...

Hóa ra tôi chơi game cày cấp, còn Thầy Lục anh chơi game hack hệ thống à?!

Trận đấu kết thúc bằng một màn thảm sát đơn phương.

Sau khi thua Thầy Lục, anh ta sẽ lại hiện ra một dòng thoại: 『Thầy Lục: Đúng là một trận so tài thú vị.』 Người chơi: ???

Giết người còn muốn tiêu tâm?

Đúng là không làm người mà!

Vậy nếu chúng ta dùng vũ lực bẻ khóa tệp tin game, giải mã dòng thoại khi thắng Thầy Lục thì sao?

Nếu thắng, anh ta sẽ vui vẻ nói: 『Thầy Lục: Xem ra sự chỉ dẫn của mình rất có hiệu quả.』 『Thầy Lục (vỗ vai chính mình): Không hổ là mình, Thầy Lục à!』 Người chơi cảm thấy mình đang nhận được sự ác ý từ phía nhà sản xuất!

Trứng phục sinh này được đăng tải lên khắp các trang video, ngay lập tức tạo thành chủ đề nóng trong cộng đồng. "Vãi chưởng, Pokémon của Thầy Lục bất hợp pháp nhé!" "Tôi nghi con Togepi của anh là hàng chỉnh sửa, Vẫy Ngón mà lại ra được chiêu của Groudon!" "Đây là Trứng phục sinh của nhà sản xuất sao?

Thật là hợp lý quá đi!" "Không hổ là anh, Thầy Lục!" ... "Không ngờ họ phát hiện ra Trứng phục sinh mình cài vào nhanh thế." Chàng thanh niên tóc đen tuấn tú xoa cằm.

Trong các tác phẩm Pokémon đời sau, thường xuất hiện Trứng phục sinh về công ty Game Freak.

Lục Dã cũng tham khảo điều này để đưa chính mình vào game.

Còn việc chỉnh cấp độ lên 100...

Lục Dã: "Ừm... mình còn định cho Gengar thêm cái Mega Evolution nữa cơ." Ngoài cái này, Lục Dã còn cài thêm vài cái lỗi game mang tên 'Trứng phục sinh'.

Ví dụ như thông qua giải mã dữ liệu có thể lấy được vé tàu đi đến hòn đảo không tên để thu phục Mew, hoặc điều chỉnh dữ liệu nhân vật để đấu với Giáo sư Oak.

Sau đó người chơi sẽ kinh hãi phát hiện, vị Giáo sư Pokémon hiền lành này có đội hình cấp độ còn cao hơn cả Tứ Đại Thiên Vương!

Những thứ đó cứ để người chơi tự khám phá.

Kỳ nghỉ trôi qua trong chớp mắt.

Lục Dã cũng dự định lên đường tiếp nhận ủy thác của Giáo sư Hale. "Không biết bao giờ mới quay lại đây." Lục Dã nhìn căn biệt thự ở thành phố Saffron, quay người nói: "Mang hành lý theo, chúng ta xuất phát thôi!" "Ghos~" Gengar đáp lời.

Trong phòng bỗng vang lên tiếng động rầm rầm. "Cấp mị... ヾ(⌐■_■)" Blastoise ôm một cái thùng lớn đang xả nước, đặt trước mặt Gengar.

Mí mắt Lục Dã giật giật.

Đây đúng nghĩa là 'bê cả giếng quê hương đi' theo luôn đấy à!

Ngày 6 tháng 5, thứ Năm.

Lập hạ vừa qua, nhiệt độ vẫn còn khá mát mẻ.

Hôm nay là ngày đầu tiên sau kỳ nghỉ lễ. "Pokémon" đã trở thành tác phẩm gây sốt.

Hình tượng nhân vật Thầy Lục cũng theo đó mà sâu đậm trong lòng người hâm mộ. "Thế nào gọi là Quán quân thận trọng nhất?" "Thầy Lục có bật tool, nhưng không bật hẳn thôi." "Công nhận game hay!

Không uổng công dàn đại lão cấp bản quyền!" Cùng với việc "Pokémon" chiếm lĩnh bảng xếp hạng danh tiếng và doanh số, ca khúc "I Choose You!" do Satoshi trình bày (dưới sự 'uốn nắn' của Jigglypuff và Meowth) lại lần nữa đứng đầu bảng xếp hạng âm nhạc.

Trong tình cảnh vừa được lòng dân vừa hái ra tiền, không chỉ người chơi bình thường mà cả cộng đồng Huấn luyện viên cũng tự phát tuyên truyền.

Trong đó bao gồm cả một 'thánh cày' như Steven Stone.

Tập đoàn Devon đã chủ động đề nghị hợp tác với The Pokemon Company dưới hình thức đôi bên cùng có lợi.

Dự kiến sẽ có màn liên kết giữa game "Pokémon: Battle" và "Pokémon" phiên bản cầm tay, nhằm cân bằng giữa kịch bản, chiến đấu và tính giải trí.

Cứ đà này, việc tạo ra một tựa game Pokémon thế giới mở, chiến đấu thời gian thực và tự do thu phục có lẽ không còn xa vời.

Những việc này Lục Dã đều giao cho Oleana xử lý.

Kỳ nghỉ dài trôi qua lặng lẽ.

Anh vác ba lô lên vai, chuẩn bị khởi hành đi Johto.

Chuyến đi này là theo ủy thác của Giáo sư Oak, phối hợp với công tác khảo sát của Giáo sư Hale.

Theo ấn tượng của Thầy Lục, chương cuối của bộ ba Sinnoh - phim điện ảnh "Arceus Và Viên Ngọc Sự Sống" diễn ra tại một thị trấn nhỏ tên là Michina ở Sinnoh.

Kịch bản đại khái là: Arceus nhận được sự giúp đỡ của Damos.

Để báo đáp, Arceus đã dùng năm mảnh thạch bản Hệ Đất, Nước, Cỏ, Lôi và Rồng để tạo thành Ngọc Sự Sống cho Damos mượn, hẹn trả lại vào ngày nguyệt thực.

Tuy nhiên đến ngày hẹn, Damos bị phản bội và bị giam cầm, Arceus không nhận lại được thạch bản, lại bị tấn công bởi 'bạc lỏng', dẫn đến chìm vào giấc ngủ sâu.

Thời gian trôi qua, Arceus sắp tỉnh lại, dẫn đến sự va chạm không gian - thời gian của Dialga và Palkia, từ đó mở đầu cho bộ ba phim Sinnoh.

Thầy Lục luôn thấy kịch bản này rất phi lý.

Arceus đường đường là thần sáng thế mà suýt bị bạc lỏng dìm chết?!

Nghĩ kỹ lại, con Arceus này chắc chỉ là một phân thân của Ngài ở vô số thế giới thôi, giải thích thế mới thông được. "Chắc là... không liên quan đến mình đâu nhỉ?" Lục Dã nghĩ với vẻ mặt phức tạp: "Mình đã đến tận Johto rồi... lẽ nào Arceus còn đuổi theo tới đây được?!" Tuy xác suất không lớn, nhưng hành sự vẫn nên thận trọng.

Thầy Lục quyết định, cậy mình có danh hiệu 「Anh hùng Cầu vồng」, cứ đến Johto là địa bàn của Ho-Oh bảo kê để lánh nạn cái đã!

...

Unova, thị trấn Undella.

Đêm mùa hè thanh mát.

Cynthia ngồi trên ghế tựa ngoài ban công, mái tóc vàng che khuất nửa mặt, chỉ lộ ra sống mũi cao thanh tú.

Cô lướt điện thoại, thấy tin "Pokémon" phát hành rầm rộ, khóe miệng khẽ cong lên.

Caitlin diện bộ đồ ngủ màu hồng trắng, mái tóc vàng dài tới bắp chân, tay ôm gối bước ra. "Cynthia." Caitlin giống như một búp bê sứ tinh xảo, khẽ nói: "Ngủ chung đi." Cynthia mỉm cười: "Không vấn đề gì." "Mình muốn nghe kể chuyện." Caitlin làm nũng, nhưng giọng điệu vẫn phẳng lặng không chút gợn sóng. "Để mình nghĩ xem nào." Cynthia chống cằm suy nghĩ hồi lâu.

Sau khoảng hai mươi phút phân vân, cô mỉm cười nói: "Vậy hôm nay kể câu chuyện về các Di tích ở Sinnoh nhé." Thiếu nữ tóc vàng không thay đổi biểu cảm, dùng niệm lực mở cửa kính, đi về phòng công chúa, nằm xuống giường lớn như một con thú nhỏ.

Cynthia đặt đầu Caitlin lên đùi mình, dịu dàng kể: "Truyền thuyết kể rằng trong hư vô, một quả trứng Pokémon đã ra đời, từ đó thai nghén ra vị thần cổ xưa nhất - Arceus..." "Vài trăm năm trước, những người từ Sinnoh di cư đến Johto, sau khi giao lưu với người bản địa, để bày tỏ lòng nhớ thương cố hương, họ đã xây dựng Thần đô Di chỉ tại tàn tích Alph." "Thần đô Di chỉ vừa có kiến trúc của Cột Trụ Pha Lê, vừa bao hàm lịch sử lâu đời của Johto...

đó là nơi giao thoa của hai nền văn hóa." "Arceus có xuất hiện không?" Caitlin tựa vào Cynthia, khẽ hỏi.

Cynthia ngẩn ra, ngạc nhiên cười: "Sao tự nhiên lại hỏi vậy?" "Trực giác bảo mình rằng sắp có chuyện xảy ra..." Caitlin bình tĩnh nói, nhưng ánh mắt có chút u ám. "Mình mơ thấy những hình ảnh... giống như lúc nhỏ vậy... không khống chế được những suy nghĩ hỗn loạn." Caitlin sở hữu năng lực tâm linh cực kỳ kinh khủng.

Đôi khi cô khó có thể kiểm soát nguồn sức mạnh này, dẫn đến đau đầu và mất kiểm soát.

Nhưng sau khi trở thành Thiên vương Unova, tình trạng này đã giảm đi rất nhiều. "Dạo này, chứng đau đầu lại bắt đầu." Caitlin nói nhỏ.

Cynthia mỉm cười, nhẹ nhàng vuốt tóc Caitlin cho đến khi cô nàng buồn ngủ, mí mắt dần khép lại. "Cứ giao cho mình." Cynthia nói khẽ: "Nếu đã là vị thần của Sinnoh, thì nên để Quán quân Sinnoh đi xử lý..." Caitlin gối đầu lên gối Cynthia, gương mặt khi ngủ vừa đáng yêu vừa yên bình.

Cho đến khi Cynthia định đứng dậy, Caitlin nắm lấy ngón tay thon dài của cô, mơ màng nói: "Cậu nhất định phải đi sao?" Cynthia im lặng một lát, mỉm cười: "Mình có lý do không thể không đi." "Sẽ gặp phải những thứ rất đáng sợ đấy." Caitlin nhắm nghiền mắt, trong não lóe lên những mảnh vỡ hình ảnh, mồ hôi rịn trên trán: "Là những thứ... vô cùng đáng sợ!" Cynthia ngồi lại đầu giường, vén lọn tóc bết mồ hôi của Caitlin, nhìn vào đôi mắt xanh lục vừa mở ra của cô nàng.

Đôi mắt ấy lộ ra những dao động cảm xúc mãnh liệt hiếm thấy.

Sợ hãi, những thứ vô định khiến một Thiên vương Unova cũng phải cảm thấy sợ hãi. "Cậu đã thấy gì?" Cynthia vẫn mỉm cười, nhưng ánh mắt vô cùng nghiêm túc: "Nói cho mình biết đi, Caitlin." Năng lực tâm linh mạnh mẽ thậm chí giúp Caitlin có khả năng 『Tiên Đoán』 (Future Sight) như Pokémon.

Dù nhìn thấy được một số mảnh vỡ hình ảnh, nhưng điều đó mang lại cho cô nỗi đau cực lớn.

Caitlin hít sâu một hơi.

Vì Cynthia... mình phải nhìn tiếp những hình ảnh này.

Các mảnh vỡ liên tục lóe lên, sự chấn động dữ dội của không gian - thời gian như muốn hủy diệt thế giới. "Mình... thấy được sự căm hận." Đó là một đại thú với vòng hào quang tỏa sáng trên lưng, vô cùng thánh khiết, nhưng ánh mắt lại đỏ rực và đầy oán độc, như thể được cấu thành từ tất cả những cảm xúc tiêu cực của thế gian.

Caitlin nhắm chặt mắt.

Cô thấy những bóng hình màu xanh lam và hồng cánh sen, một bóng đen lướt qua mang theo đôi cánh.

Thời gian và không gian vỡ vụn, những lỗ đen hư vô vặn vẹo.

Một người đàn ông đối diện với thất bại rồi quay trở lại.

Một cụ già lạc lối trong dòng sông thời gian rồi trở về.

Một thiếu niên không sợ cái chết, nghênh chiến với thần linh...

Và một thanh niên tóc đen quen thuộc, ngăn chặn cả thế giới đang sụp đổ, viên Đá Chìa Khóa (Key Stone) tỏa ra ánh đỏ rực rỡ.

Caitlin mở mắt, đôi đồng tử xanh lục phản chiếu gương mặt nghiêm nghị mà dịu dàng của Cynthia. "Cynthia." Caitlin khóe mắt hơi đỏ, nói bằng giọng rất khẽ. "Mình thấy được hy vọng." Ngày 8 tháng 5, thứ Bảy.

Bầu trời lất phất mưa nhỏ, mặt biển gợn từng lớp sóng lăn tăn.

Lục Dã đứng trên boong tàu, mái tóc đen lòa xòa bay trong gió biển, vạt áo sơ mi phất phơ hai bên. "Phía trước chính là thành phố Olivine của Johto rồi." Lục Dã ngẩng đầu nhìn Gengar đang bay lơ lửng bên cạnh, ngón tay chỉ về phía xa: "Này, đó là ngọn hải đăng của thành phố Olivine." "Ghos!" Gengar dùng hai tay banh to mí mắt, nhìn về phía bờ biển mờ mờ trong mưa.

Ngọn hải đăng đá đứng sừng sững, luồng sáng quét qua quét lại.

Một con Ampharos từ đài quan sát thò đầu ra, vẫy tay về phía du thuyền.

Du khách trên boong tàu phát ra tiếng cười thiện chí, Lục Dã thầm nghĩ: "Đó chắc là 『Amphy』 của Jasmine rồi." Thành phố Olivine là địa bàn của Thủ lĩnh hệ Thép Jasmine, đồng thời cũng là cảng lớn nhất Johto.

Con Ampharos tên 『Amphy』 của cô ấy chịu trách nhiệm thắp sáng ngọn hải đăng.

Chương 518

Tàu 『S.S.

Anne』 của Lt.

Surge cũng thường xuyên khởi hành từ đây đi Sinnoh, Hoenn, Kanto.

Tuy nhiên lần này Thầy Lục không đi tàu đó, mà dùng tấm vé tàu cũ của Giáo sư Oak để lên một con tàu khách.

Dù sao thì đi làm việc cho giáo sư, chi phí đi lại cũng phải được báo cáo để thanh toán chứ.

Kỳ nghỉ lễ vừa qua, khách không đông lắm, Lục Dã đứng hóng gió một lát, con Gengar bên cạnh bỗng rung bần bật.

Ong, ong, ong —— "Ghos?" Gengar gãi đầu, móc ra cái Pokédex phiên bản đặc biệt màu tím có chức năng liên lạc, nhấn nút hiện hình ảnh ảo.

Luồng sáng xanh hình thành màn hình giữa không trung, một thiếu niên đội mũ lưỡi trai oang oang nói: "Này, Thầy Lục, anh tới đâu rồi?" Cậu thiếu niên trợn tròn mắt, dí sát mặt vào màn hình: "Sao lại là Gengar nghe máy!" "Ghos~" Gengar cười nhe răng, thò lưỡi liếm liếm luồng sáng, khiến hình ảnh rung lắc dữ dội. "Khụ, Pokédex của tôi thường để Gengar giữ." Lục Dã nhận lấy máy, nhìn về phía trước: "Sắp tới Olivine rồi." "Nhanh thế!" Akin (Gold) hét lên: "Chúng tôi xuất phát ngay đây!" Lục Dã nhướn mày: "Đừng bảo là các cậu vẫn còn đang ở nhà chưa đi đấy nhé?" "Haha, sao có thể chứ!" Thật ra là tối qua thức đêm chơi "Pokémon" nên quên mất sáng nay phải đi xa.

Akin ngượng ngùng cười: "Vậy hẹn gặp ở thành phố Violet nhé,

Thầy Lục!" Cậu ta nhanh chóng cúp máy, Thầy Lục cảm thấy tâm trạng thật phức tạp.

Cứ cảm thấy ở cùng cái tên hay tìm đường chết này... sẽ có vấn đề lớn cho xem! "Thôi thì vẫn tốt hơn là lập đội với Satoshi." Lục Dã tự an ủi mình.

Nếu không, đột nhiên lòi ra một con Mewtwo nghịch tập cũng nên!

Không có thể chất của 'Siêu nhân Tân thủ', đối mặt với mấy kịch bản lớn này, vẫn phải thận trọng thì hơn...

Đây cũng chính là lý do vì sao「Anh hùng Cầu vồng」đại trí đại dũng lại phải đến Johto tìm Ho-Oh bảo trợ.

Cơn gió mát lạnh kẹp theo hạt mưa phả vào mặt, Lục Dã thấy một con Quagsire mập mạp đứng trên bãi cát.

Một con Slowpoke đang dùng đuôi câu cá, chậm chạp quay đầu lại, trên đầu hiện ra dấu chấm hỏi: "Nha đông?" Thầy Lục thấy tâm trạng khá hơn hẳn, vui vẻ nói: "Vấn đề không lớn, coi như đi du lịch Johto một chuyến vậy!" Các PokéBall bên hông đồng loạt rung rinh, Lục Dã hô lớn: "Xuất phát, mục tiêu là đuôi Slowpoke và hành lá đặc sản rừng Ilex!" "Ghos~ (๑`▽´๑)۶" "U kỷ~ (¯ ¯)" "Gát! (´ φ̣ ᴗ φ̣)σ" ...

Tại Sinnoh, Satoshi đang tu hành. "Infernape, sử dụng Flare Blitz!" Ngay lập tức, mắt Infernape rực lửa, sau lưng bốc lên hơi nóng ngút trời, gầm thét lao về phía một con Empoleon.

Con chim cánh cụt như vị vua, đan chéo đôi cánh cứng để đỡ, nhưng vẫn bị húc bay xa mấy mét. "Tôi nhận thua." Vị Huấn luyện viên qua đường tiếc nuối nói, thu hồi Empoleon đang quay cuồng mắt vào PokéBall. "Làm tốt lắm, Infernape!" Satoshi cười lớn ôm chầm lấy nó.

Vị Huấn luyện viên kia mỉm cười nói: "Đúng rồi, thực lực cậu

mạnh thế này, sao không đến Michina tham gia Lễ hội Chiến đấu?" "Lễ hội Chiến đấu?" Satoshi ngáo ngơ gãi đầu: "Đó là cái gì?" "Là lễ hội kỷ niệm việc Arceus đã biến nơi này thành vùng đất trù phú từ vài trăm năm trước." Vị Huấn luyện viên giải thích: "Còn có một truyền thuyết khác, kể rằng năm xưa một vị Sứ giả mang theo linh thú lôi điện đã cứu rỗi vùng đất này." "Vì thế người thắng cuộc trong lễ hội sẽ được phong danh hiệu 「Sứ giả Linh thú」." Anh ta nhìn con Pikachu trên vai Satoshi: "Cậu và Pikachu rất có tiềm năng trở thành 「Sứ giả Linh thú」 đấy!" Satoshi và Pikachu nhìn nhau, nắm chặt tay: "Được, mục tiêu tiếp theo là Michina!" "Pikachu!" Pikachu vẫy tai.

Nếu Thầy Lục chứng kiến cảnh này, chắc chắn sẽ kêu to là trúng kế rồi.

Chính là cậu, mở đầu phim điện ảnh, 'Chiến thần' Satoshi đánh đâu thắng đó!

Đây chẳng lẽ là 'Trong BGM của mình, không ai đánh bại được mình?' (trừ bản xử hình của Greninja).

Dòng suối trong vắt uốn lượn về phía thị trấn xa xa, một vùng đất trù phú xanh tươi bao bọc, đó là Michina.

Thị trấn giăng đèn kết hoa, địa thế theo phong cách kiến trúc hình học hướng lên trên, nơi cao nhất sừng sững một cung điện nguy nga.

Đó chính là Đền thờ kỷ niệm Arceus.

Một con Absol, vốn được mệnh danh là 'Pokémon Thiên tai', đôi mắt tĩnh lặng nhìn về phía đền thờ, ánh sáng lưu chuyển phản chiếu bóng lưng Satoshi xa dần.

Trong truyền thuyết, Absol có năng lực 'tiên báo tai tai nạn', mỗi khi tai nạn ập đến nó sẽ xuất hiện, vì thế bị coi là biểu tượng không

lành.

Nó bình thản ngẩng đầu nhìn đền thờ, rồi lại nhìn về phương xa trên bầu trời.

Absol cảm nhận được tai nạn sắp đến, nhưng lại cảm thấy một sự an tâm mãnh liệt.

Nó băn khoăn lắc đầu, rồi biến mất trong rừng sâu. ...

Johto, thành phố Violet.

Thành phố cổ kính với sắc xanh mướt mắt, kiến trúc mang đậm hơi thở xưa cũ, phía xa là Tháp Bellsprout biểu tượng cho văn hóa Phật giáo.

Lục Dã nhập gia tùy tục ngồi nhâm nhi trà nóng, im lặng nhìn chàng thiếu niên tóc đỏ trước mặt, thiếu niên tóc đỏ cũng ngồi nghiêm chỉnh, giữ im lặng. "Akin đâu?" Thầy Lục cuối cùng cũng phải mở lời phá tan bầu không khí. "Tháp Bellsprout." Silver kiệm lời đáp. "Cậu ta đến đó làm gì?" Lục Dã tò mò.

Silver im lặng hồi lâu, giữ vẻ mặt lạnh lùng nói: "Hôm nay, các Vũ kỹ từ thành phố Ecruteak đến thành phố Violet biểu diễn lưu động." Lục Dã: "..." Cứ ngỡ Thầy Lục sẽ nổi giận, ai ngờ anh lẳng lặng đứng dậy đi ra cửa. "Anh định làm gì?" Silver ngẩn người.

Lục Dã: "Tôi cũng muốn xem Vũ kỹ nhảy múa." Silver: ??? ...

Thủ lĩnh Nhà thi đấu thành phố Violet là Falkner (Cát Hồng), nghề phụ là chuyên gia nuôi chim và thanh tra liên minh.

Lúc này anh ta đang khoác áo sơ mi, cạn lời nhìn thiếu niên đội mũ lưỡi trai bên cạnh. "Oa, Vũ kỹ đúng là tuyệt vời quá đi!" Akin áp tay lên má, mắt hiện hình trái tim. "Pa-ke!" Con Togekiss bên cạnh cũng mang vẻ mặt mê gái y hệt.

Những chị em sinh năm mặc Kimono, đầu cài trâm, tay cầm quạt múa thướt tha, năm con Eevee thuộc các hệ khác nhau cũng phối hợp theo vũ điệu của họ. "Tiểu Quyên, Koume, Momoi, Daisy... ai cũng dễ thương quá!" Akin khoanh tay bình phẩm: "Ừm... nhưng tôi thích nhất vẫn là Tiểu Ngọc!" "...

Cậu thực sự nhớ được hết tên họ sao?" Falkner cạn lời: "Năm chị em này trông giống hệt nhau mà!" "Đồ ngốc, nhìn hệ của Eevee là phân biệt được ngay, cậu đúng là fan giả tạo!" Akin liếc mắt nói.

Falkner ngẩn ra, thở dài: "Vũ điệu thần nhạc là để cầu thần và tế lễ, không kính trọng có khi sẽ bị thần linh trừng phạt đấy!" Akin khịt mũi: "Hừ hừ, con ở Tháp Chuông tôi còn thấy rồi, chẳng qua là con Fearow biết phát sáng thôi mà!" Falkner: "..." Nghe có vẻ hơi báng bổ thần linh, nhưng Falkner cảm thấy thằng nhóc này có thiên phú thật độc đáo.

Để nó đi ấp trứng đúng là hơi phí. "Đây chính là con mắt chọn người sở hữu Pokédex của Giáo sư Oak sao." Falkner trầm tư.

Vũ điệu sắp kết thúc, anh hỏi Akin: "Cậu có biết vị sở hữu Pokédex khác mà Giáo sư Oak nhắc tới, người sắp đến Johto là ai không?" "Tất nhiên rồi." Akin cười hắc hắc: "Là Thầy Lục!" Thầy Lục...

Falkner giật mình.

Vị Huấn luyện viên huyền thoại từng cứu Sinnoh nhiều lần, người có vô số chiến tích và giai thoại Quán quân.

Cánh cửa gỗ phía sau bỗng bị đẩy ra, hai người đồng thời quay lại, Akin toe toét cười: "Đấy, chính là anh ấy." Falkner hơi ngẩn ra, đột ngột tỉnh táo lại, đứng dậy cung kính: "Tôi là Falkner, Thủ lĩnh Nhà thi đấu thành phố Violet, chuyên gia hệ Bay, rất vinh dự được gặp anh, Thầy Lục." "Đừng khách khí thế." Lục Dã cũng xã giao theo,

rồi không biết từ lúc nào đã ngồi xuống xem năm chị em biểu diễn. "Sắp kết thúc rồi à?" Lục Dã hỏi. "Ừ, anh đến muộn rồi." Akin nói. "Phải nói là có kẻ cho tôi leo cây thì đúng hơn." Lục Dã cười híp mắt.

Akin nổi da gà, cẩn thận liếc nhìn Thầy Lục, điện thoại bỗng rung lên.

Nhìn xuống màn hình, Akin hít một hơi lạnh, thê thảm kêu: "Tôi vừa mới được thả ra khỏi phòng tối mà!" 【Thành viên 'Akin' đã bị chủ nhóm 'Thầy Lục' cấm ngôn 24 giờ!】 Lance ngạc nhiên: "Ồ, hôm nay đến lượt chủ nhóm ra tay à." Yellow yếu ớt nói: "Tội nghiệp quá, Akin..." Lorelei mỉm cười hài lòng: "Đáng đời." Lt.

Surge: "Hahaha, hèn chi mấy ngày nay nhóm chat yên bình thế!" Green gợi ý: "Hối lộ Thầy Lục đi, biết đâu anh ấy giảm cho vài tiếng đấy~" Crystal nói nhỏ: "Hay là xin lỗi Thầy Lục đi, Akin..." Akin lén nhìn Thầy Lục, anh đang quan sát năm con Eevee của các Vũ kỹ.

Lục Dã cảm khái: "Vẫn là Sylveon nhà mình dễ thương nhất..." "Bố y~ o(´^｀)o" Sylveon từ bỏ ý định đánh cho mấy con 'Eevee hoang' này một trận, tao nhã vươn dải lụa quấn lấy cánh tay Lục Dã. "Thầy Lục." Akin nói khẽ: "Hay là anh thả tôi ra đi, chuyến này tôi làm chân chạy việc cho anh?" Lục Dã ngẩn ra: "Hóa ra trước giờ cậu không tính là chân chạy việc à?" Akin đắc ý khịt mũi: "Haha, dù gì tôi cũng là Huấn luyện viên ngôi sao từng cứu thế giới mà!" Thầy Lục im lặng, sau đó kéo dài thời gian cấm ngôn thêm 24 giờ nữa.

Akin: !!?

Vũ điệu kết thúc, Akin đau khổ ôm điện thoại.

Với một kẻ lắm lời, bị cấm ngôn không được tranh chức 'Long Vương' đúng là một bi kịch.

Silver túm cổ áo cậu ta, mặt không cảm xúc đi theo bước chân

Thầy Lục. "Anh không ở lại thành phố Violet một đêm sao, Thầy Lục?" Thanh tra Falkner níu kéo. "Chủ yếu là chúng tôi có hẹn gặp người khác ở thành phố Azalea." Lục Dã nói.

Giáo sư Hale, người nghiên cứu cổ văn, đang đợi vệ sĩ của mình và Nhà nghiên cứu Lục Dã tại thành phố Azalea.

Bản thân Giáo sư Hale cảm thấy trong học thuật ai giỏi hơn là thầy, nên gọi Lục Dã một tiếng 'Thầy' cũng không sao. "Vậy à." Falkner gật đầu tiếc nuối, thấy Thầy Lục bỗng đưa ra một mã QR, anh ngơ ngác hỏi: "Cái... cái gì đây?" "Đã đến thì thôi." Lục Dã khẽ khụ một tiếng: "Để tôi thu thập dữ liệu nhân vật vào Pokédex cái đã!" Falkner: ??? ...

Sau khi chào tạm biệt Falkner, bộ ba rời thành phố Violet, tiến về thành phố Azalea nổi tiếng với 『Giếng Slowpoke』 trong ánh hoàng hôn.

Ngoài ra, thành phố Azalea còn có một trong những nghệ nhân làm bóng Apricorn thủ công giỏi nhất - ông Kurt.

Lục Dã cưỡi Arcanine, đi theo chỉ đường của Rotom.

Akin đeo kính bảo hộ, ngồi trên lưng Bakutarou, gối tay ngáp dài: "Còn bao xa nữa thế!" "Mười phút." Silver bám vào chân Honchkrow đang bay trên không trung, một tay nghịch điện thoại: "Sắp tới nơi rồi." Lục Dã nhìn Silver, tò mò hỏi: "Tôi cứ muốn hỏi mãi, nắm tay thế kia không đau sao?" "..." Silver im lặng một lát rồi đáp: "Có găng tay..." Đây căn bản không phải vấn đề găng tay hay không!

Thể chất của mấy người này đúng là phi lý, Red còn nắm được chân Aerodactyl để bay cơ mà!

Lục Dã xoa cằm.

Nhưng mà con rùa nhà mình còn biết bắn tia phản lực... cũng

không thể nói người khác được... "Pokédex cứ kêu tít tít suốt ấy." Akin phàn nàn rút máy ra. "Đó là âm thanh thông báo khi những người sở hữu Pokédex tụ họp." Silver thản nhiên nói. "Tôi biết mà!

Chỉ là thấy nó ồn quá thôi." "Lạ thật..." Silver lầm bầm: "Lẽ nào không phải tiếng báo tụ họp, mà là có một người sở hữu khác ở gần đây?" Thiếu niên tóc đỏ nhìn Thầy Lục: "Thầy Lục, Pokédex của anh đâu?" Lục Dã chỉ vào Gengar đang bay phía trước: "Nó giữ kìa." "Ghos?" Gengar bay lại gần, tiếng tít tít cũng dừng hẳn.

Silver cạn lời.

Gengar càng ngày càng giống Thầy Lục... về mọi mặt.

Mặt trời khuất núi, trong bóng đêm Noctowl vỗ cánh bay, Sentret sột soạt chui qua bụi cỏ.

Thành phố Azalea đã ở ngay trước mắt, đi ngang qua thắng cảnh nổi tiếng 『Giếng Slowpoke』, không ít Slowpoke đang ngáp ngắn ngáp dài. "Thầy Lục." Akin bỗng cười hì hì: "Hay là anh dạy tôi chiêu chiến thuật nào đi, để lúc hành động mình còn phối hợp?" Được Giáo sư Oak công nhận là bậc thầy chiến thuật, Lục Dã ngẩn ra: "Cậu muốn học gì?" "Gì cũng được!

Đội hình Thời tiết, đội hình Diệt vong ——" Akin chỉ vào thiếu niên tóc đỏ: "Cái tên mặt đơ kia có con Kingdra, Politoed của tôi vừa khéo phối hợp được với nó!" "Tôi không thèm." Silver lạnh lùng đáp. "Này, chúng ta là cộng sự mà!" Akin nghiêm túc nói.

Silver im lặng dời tầm mắt, cúi đầu nghịch điện thoại.

Lục Dã lộ ra nụ cười dịu dàng kiểu dì Lorelei, thở dài một tiếng: "Nói thật lòng nhé... chủ yếu là tôi có dạy cậu cũng không học được đâu." Akin đơ người. "Mỗi người đều có chiến thuật phù hợp với riêng mình." Lục Dã khích lệ: "Còn Akin, cứ tiếp tục làm hình mẫu

cho đội hình Chuyền gậy là được rồi!" "Hình... hình mẫu!?" Akin trợn tròn mắt ngạc nhiên, rồi cười hắc hắc: "Tôi biết ngay mà, mình cũng có chút nền tảng chiến thuật đấy chứ!" Silver: "...

Đồ ngốc." Akin: "Này, tôi nghe thấy hết đấy nhé!" Trong tiếng cãi vã ồn ào, cả nhóm đã đến thành phố Azalea, Di tích Alph nổi tiếng nằm cách đó không xa.

Theo đúng điểm hẹn, Lục Dã đã gặp Giáo sư Hale. "Lâu rồi không gặp." Giáo sư Hale bắt tay Lục Dã thật chặt, cảm khái: "Tác phẩm về cổ văn của cậu khiến tôi mở mang tầm mắt rất nhiều!" "Haha, đâu có, tôi chỉ tiện tay dịch một chút thôi." Lục Dã khiêm tốn.

Giáo sư Hale: ???

Đúng là rất đơn giản, có giấy bút là được, nhưng đó không phải trọng điểm lúc này.

Theo lời Giáo sư Hale, chuyến đi này cần tiến sâu vào bên trong Di tích Alph, rất có khả năng bị Unown tấn công. "Lúc đó phải nhờ hai cậu giúp đỡ rồi." Giáo sư Hale nhìn Silver và Akin.

Silver im lặng khoanh tay, Akin toe toét: "Không cần dựa vào chúng tôi đâu, Thầy Lục thực ra là Huấn luyện viên cấp Quán quân đấy!" Giáo sư Hale ngẩn ra, nhìn Thầy Lục đang mang vẻ mặt chính trực. "Tin đồn thôi." Lục Dã nói: "Nhưng bạn gái tôi thì đúng là Quán quân thật." "Hóa ra là vậy." Giáo sư Hale thở phào, khoan đã, có gì đó sai sai?

Bạn gái cậu là Quán quân?

Vậy chẳng lẽ là...

Giáo sư Hale bị sốc nhẹ, trấn tĩnh lại nói: "Khụ...

Chương 519

chúng ta kế hoạch sáng mai hành động, tối nay chủ yếu khảo sát môi trường xung quanh." "Đáng chú ý là, sâu trong Di tích Alph còn có một di tích khác, cái này cần chúng ta..." "Đợi đã!" Lục Dã ngắt lời: "Ông nói gì cơ, một di tích khác?!" Giáo sư Hale gật đầu: "Đúng vậy, được ghi lại trong truyền thuyết Johto, đó là Thần đô Di chỉ thờ phụng Arceus." Ngay lập tức, sắc mặt Thầy Lục biến đổi, sống lưng cảm thấy một luồng hơi lạnh quen thuộc.

Thôi xong, cú này trúng kế lớn rồi!

Hóa ra đây là 'kế trong kế' à?

Kẻ nào rảnh quá không có việc gì làm...

đi xây đền thờ Arceus ở Johto thế này —— bộ không coi đại ca Ho-Oh ra gì à!

Lẽ nào đây là kịch bản của bản game Heart Gold/Soul Silver mà mình vô tình kích hoạt?

Lục Dã im lặng nhìn Akin. "Sao tự nhiên nhìn tôi thế?" Cậu thiếu niên đội mũ ngơ ngác. "Không có gì." Lục Dã lắc đầu, thở dài: "Tôi muốn yên tĩnh một mình." "Tất nhiên là được." Giáo sư Hale cười nói: "Đợi sáng mai chúng ta lên đường." "Yên tâm đi, chỉ là điều tra văn bia và Unown thôi, không gây ra chuyện gì khác đâu, haha!" Lục Dã: "..." Hy vọng là vậy. ...

Màn đêm buông xuống.

Con Hoothoot đứng trên cành cây phát ra tiếng kêu 'Hú hú'.

Thủ lĩnh Nhà thi đấu Azalea là Bugsy đã tiếp đãi nhóm Thầy Lục, ngượng ngùng từ chối chai rượu mà Akin đưa tới. "Tôi... tôi không

biết uống rượu đâu!" Bugsy đỏ mặt nói. "Cứ mời rượu con gái mãi thế không tốt đâu." Giáo sư Hale nói. "Cháu là con trai mà." Bugsy đính chính.

Akin khoác vai Bugsy, cười ha hả: "Thì uống chung một tí!" Silver giữ vẻ mặt lạnh lùng, nhìn sang Thầy Lục đang ủ rũ bên cạnh. "Trông tâm trạng anh không tốt lắm." "Tại Satoshi vừa mới gửi một bức ảnh." Lục Dã thở dài.

Silver ngẩn ra, mở nhóm chat. 【Satoshi: Mình vừa giành chức Quán quân Lễ hội Chiến đấu Michina nè! (Ảnh kèm theo) 】 Mọi người đồng loạt chúc mừng, Brock híp mắt: "Đúng là một giải thưởng có giá trị." Satoshi gãi đầu cười: "Hì hì, không hiểu sao hôm nay trạng thái đặc biệt tốt!" Michina... nơi tọa lạc đền thờ Arceus, tương truyền là nơi phân thân của Arceus giáng lâm.

Nói cách khác, đây chính là cảnh mở đầu phim điện ảnh mà 『Satoshi』 quét sạch sàn đấu...

Thầy Lục hít một hơi sâu, cảm giác ngột ngạt quen thuộc dâng lên trong lồng ngực.

Cú này đúng là bị 'đâm sau lưng' kép rồi.

Rõ ràng là muốn chạy trốn, mà sao cứ định mệnh đưa đẩy thế này!

Tại Sinnoh, phía trên dãy núi Coronet nhấp nhô liên miên, một con Garchomp đang bay lượn trên không trung.

Kỳ nghỉ lễ quốc tế vừa kết thúc, Cynthia dự định quay về thị trấn Celestic một chuyến để thăm bà nội mình, giáo sư Carolina.

“Kỳ nghỉ vừa mới kết thúc mà đã phải bận rộn rồi.” Cynthia khẽ thở dài, nhưng giọng điệu không chút gấp gáp, cô đứng trên lưng Garchomp với dáng vẻ tao nhã và ung dung.

“Khách ngao!” Garchomp quay đầu lại.

“À, ngươi nói Lục Dã và Gengar sao?” Mái tóc vàng của Cynthia che khuất một bên mặt, khẽ bay trong gió, cô mỉm cười nói: “Chắc là họ đang điều tra di tích ở Johto rồi.” Trước khi xuất phát, Lục lão sư đã giải thích điểm đến của chuyến đi này với Cynthia.

Thông thường, một chuyên gia ngôn ngữ cổ đại cao cấp chắc chắn sẽ biết mối quan hệ giữa di tích Alph và Thần Đô di tích.

Cynthia cũng không hỏi thêm.

Thế nhưng, 'giấc mơ dự tri' của Caitlin lại khiến Cynthia dấy lên một tia cảnh giác.

Chàng thanh niên tóc đen cứu giúp thế giới trong lời tiên tri...

Có lẽ chỉ có Red mới sở hữu sức mạnh và sức hút nhân cách mạnh mẽ đến vậy.

Tuy nhiên, không hiểu vì sao, trực giác của Cynthia lại nghĩ ngay đến một Lục lão sư 'nhát gan'.

Không gian - Thời gian chấn động, thần linh thức tỉnh... tất cả những điều này cực kỳ giống với tai nạn ở thị trấn Alamos.

Nếu vị Sáng Thế Chủ truyền thuyết kia - Arceus thức tỉnh, sẽ gây ra biến động cực lớn cho thế giới.

Lục Dã giấu kín tin tức, một thân một mình đến di tích Alph, lý do cũng có thể đoán được — anh ấy muốn giống như hai lần trước, tự mình giải quyết nguy cơ!

Trong lòng dâng lên một luồng ấm áp.

Cynthia vén mái tóc vàng, ánh mắt thanh lãnh, khóe miệng khẽ nở nụ cười.

Tuy nhiên, hình như mình bị coi thường rồi thì phải.

Nhà vô địch của vùng Sinnoh vĩnh viễn chỉ có một người.

Một mỹ nhân tóc vàng vô địch thiên hạ, và một con Garchomp bách chiến bách thắng.

“Tăng tốc đi, Garchomp.” Cynthia cúi người, vuốt ve phần sừng bên đầu Garchomp, mỉm cười: “Chúng ta có nhiệm vụ rồi.” “Khách ngao!!” Garchomp gầm lên một tiếng Snarl, vạch ra một đường rãnh mây trên bầu trời, thị trấn Celestic cổ kính đã ở ngay trước mắt...

“Con muốn mang theo hai viên bảo châu này sao?” Trong tủ kính, Adamant Orb tỏa sáng như kim cương, Lustrous Orb tròn trịa như trân châu.

Bà Carolina chống gậy, thần sắc vô cùng nghiêm túc: “Cynthia, kích hoạt hai viên bảo châu này sẽ gây ra gánh nặng cực lớn cho con người.

Hơn nữa.” Bà Carolina nhìn sâu vào mắt Cynthia, nhấn mạnh từng chữ: “Người mà bảo châu thừa nhận không phải là con, mà là Lục Dã.” “Con biết.” Gương mặt Cynthia vẫn giữ nụ cười ung dung tự tại, đôi mắt long lanh tỏa ra phong thái sắc sảo: “Khi cần thiết, có thể hỗ trợ anh ấy là đủ rồi.” “Con ngày càng giống một người vợ hiền rồi đấy, Cynthia.” Bà Carolina nói với vẻ 'chê bai'.

Cynthia khựng lại, rồi bật cười: “Phòng bệnh hơn chữa bệnh mà bà, bà cũng biết giấc mơ dự tri của Caitlin chưa bao giờ sai.” Bà Carolina nhíu mày sâu, chống gậy quay người đi, thở dài: “Bà biết... nhưng dữ liệu của trục Thời-Không không có bất kỳ dị thường nào, hoặc là các con đa nghi quá...

Hoặc là...” Bà lại nhìn cháu gái mình, cảnh cáo: “Đó là sinh vật vượt xa cả Không gian và Thời gian.” “Nó là Pokémon chứ?” Ánh mắt Cynthia khẽ lóe lên.

Bà Carolina ngẩn người, nhìn Cynthia đang đầy nghiêm túc, rồi im lặng gật đầu.

“Đã là Pokémon thì đều có khả năng bị đánh bại.” Cynthia mỉm cười quay người, xách hai chiếc vali bảo mật lên, mái tóc vàng xõa xuống tận thắt lưng, tà áo khoác đen tung bay: “Và đó chính là ý nghĩa tồn tại của một Huấn luyện viên.” Cynthia nhìn vào ánh sáng mờ ảo phía trước, chậm rãi nói. ...

Một ông lão lưng còng, ôm trong lòng con Swinub đang ngủ say, đẩy xe lăn trên con đường làng.

Cỏ cây tốt tươi, cây cối cao lớn, những đứa trẻ bắt sâu cười nói đi qua, vung vẩy lưới bắt bướm, thỉnh thoảng còn làm mặt quỷ Scary Face với ông lão.

Ông lão cười từ ái, cảm nhận ánh nắng tỏa xuống thân thể già nua, nhưng ánh mắt và tâm hồn lại lạnh cứng như một tảng băng.

Xe lăn từ từ lăn về phía xa, nơi đó là một khu tàn tích đổ nát, di tích Alph cổ xưa.

Ánh nắng rực rỡ chiếu rọi những kiến trúc đổ nát, dường như có thể xuyên qua lịch sử và thời gian, xóa đi bụi mờ để nhìn thấy những thánh đường hùng vĩ và những người dân nhiệt huyết năm nào.

Khóe miệng ông lão nở nụ cười giễu cợt, nhả ra từng chữ như đá vụn: “Ngụy thần.” Dùng sức mạnh phàm nhân cũng có thể đấu tranh với thần linh.

Pryce đã làm thế, và ông ta đã thành công.

Ông ta từng bắt giữ Ho-Oh và Lugia, thu phục Celebi, cuối cùng rơi vào dòng sông thời gian và gặp lại con Lapras thất lạc năm xưa trong trận bão tuyết.

Vận mệnh bất công, vậy thì dựa vào sức mạnh con người để thao túng thời gian, thậm chí đấu với thần linh cũng chẳng từ nan.

Trở về từ dòng sông thời gian, trái tim Pryce cứng rắn như một

khối băng vĩnh cửu.

Nơi mềm yếu nhất chỉ dành cho những hồi ức với Silver, Green và những người khác.

Pryce nhắm mắt lại, lặng lẽ cảm nhận ánh nắng ấm áp, từ xa vang lên tiếng chim Natu hót.

Bỗng nhiên, cuối con đường vang lên tiếng cãi cọ, một thiếu niên đội mũ lưỡi trai bất mãn nói: "Khảo sát kiểu này phiền phức quá, hay là đánh sập lớp địa tầng để vào di tích cho nhanh!" "Không biết lớp đất ở di tích có ăn được không... khụ, ý tôi là, đừng làm chuyện ngu ngốc!" "Yên tâm đi, chúng ta chỉ điều tra di tích thôi, không gây sự với ai đâu, ha ha ha!" Giáo sư Hale cười nói.

Một thanh niên tóc đen tuấn tú, bên cạnh là một con Gengar đang nhe răng cười, anh khẽ thở dài.

Pryce từ xa lặng lẽ quan sát nhóm người này, trong mắt phản chiếu hình ảnh một thiếu niên tóc đỏ im lặng.

Ông ta vươn chiếc gậy có thể điều chỉnh độ dài, khẽ gõ xuống đất vài cái.

Một luồng ánh sáng đỏ bay ra từ PokéBall, hóa thành một con Delibird với ánh mắt sắc lẹm, trên lưng mang một túi đầy thuốc nổ.

"Đi theo chúng, đừng để bị phát hiện." Pryce thấp giọng hạ lệnh.

"U!" Con chim cánh cụt lớn gật đầu, bám theo bước chân của nhóm Lục Dã.

Thậm chí ngay cả Aura cảm ứng của Lục lão sư cũng bị con Delibird này cách tuyệt hoàn toàn... ...

Lục Dã định cùng giáo sư Hale đi 'phá đảo' di tích.

Phải nhanh chóng hoàn thành ủy thác, biết đâu còn kịp mua vé máy

bay về sớm.

“Cậu ở lại đây.” Lục Dã nhìn Akin (Gold), hai tay đan chéo ra dấu 'Dừng lại'.

“Tôi sợ cậu tìm đường chết rồi đánh thức cái thứ gì đó dậy.” “Làm gì có chuyện đó!

Tiểu gia đây đâu phải chưa từng tới đây, bên trong chỉ có mấy con Unown thôi mà!” “Unown có thể sắp xếp tổ hợp ra Entei đấy...” Giáo sư Hale nói nhỏ.

Akin & Lục lão sư đồng thanh: “Câm miệng!” Giáo sư Hale: (⊙x⊙;).

Vị giáo sư này cũng là một tay 'phát ngôn xui xẻo' có hạng.

Lục Dã xoa xoa thái dương, quả Dive Ball đột nhiên khẽ rung lên.

“Hử?

Quy Quy, mày sao thế?” Lục Dã ngạc nhiên hỏi.

Blastoise trong Dive Ball đẩy kính râm, trán lấm tấm mồ hôi lạnh: “Kame... ヾ(⌐■_■)”.

Vừa rồi hình như cảm nhận được một luồng Aura cực kỳ đáng sợ... rồi lại đột nhiên biến mất.

Tuy luồng Aura đó không có ác ý, nhưng cẩn thận vẫn hơn, cứ buff thủ trước đã — Nấp trong Dive Ball, mai của Blastoise ánh lên sắc kim loại, nó bắt đầu sử dụng chiêu Iron Defense...

Mí mắt Lục Dã giật giật.

Quy Quy, chiêu thức này của mày không đúng luật rồi!

Trong PokéBall mà cũng dùng được chiêu thức sao...

À, Red cũng từng để Pikachu tích điện trong cầu, vậy thì chắc

không sao đâu.

“Cẩn thận vẫn hơn.” Giáo sư Hale nói: “Akin, cậu ở bên ngoài cầm dây Escape Rope, có biến thì kéo bọn tôi ra.” Akin: “Hừ hừ, đừng có ra lệnh cho tiểu gia!” Lục lão sư: “Akin, cậu ở ngoài cầm dây đi.” Akin: “Tuân lệnh!” Giáo sư Hale: “...” Cuộn dây Escape Rope dài hàng trăm mét, Akin buộc một đầu dây vào người Sudowoodo, đưa hai ngón tay lên chào kiểu quân đội: “Có biến thì dùng chiêu Flash, tôi ở ngoài sẽ thấy ngay!” Trên lưng mỗi người đều quấn dây Escape Rope, Lục Dã gật đầu, xác nhận lại với giáo sư: “Chúng ta chỉ điều tra bên ngoài, không tiến sâu vào di tích!” “Tất nhiên rồi.” Giáo sư Hale cười xòa.

Lục lão sư và thiếu niên tóc đỏ im lặng liếc nhau, rồi cùng nhìn giáo sư Hale, đồng thanh: “Ông đi trước đi.” Giáo sư Hale: “...” Giáo sư cũng là người tốt tính, cầm đèn pin đi sâu vào di tích, ánh sáng soi rõ từng hạt bụi bay lơ lửng.

Bên trong di tích vang vọng tiếng bước chân trống trải, bầu không khí nặng nề khiến mọi người không tự giác nín thở.

Lục Dã tranh thủ liếc điện thoại, nhóm chat đã mất tín hiệu, trên màn hình hiện hai cuộc gọi nhỡ.

Một cuộc từ 'Kem Trân Châu' (Cynthia) và một từ 'Matori gợi ý uống thuốc đông y'.

Chị Đẹp chắc là mới về Sinnoh sau kỳ nghỉ, lát nữa liên lạc lại cũng kịp.

Còn Matori gọi làm gì... không lẽ liên quan đến sếp Giovanni?

Cảm thấy game 'Pokémon' làm tốt quá nên muốn thưởng tiền cho mình?

Lục Dã nhướng mày, thấy ở đây không có tín hiệu thì tiếc nuối thở dài.

“Xem ra bên trong cấu thành từ những căn phòng độc lập.” Giáo sư Hale giơ đèn pin, ngẩng đầu quan sát những bức bích họa tinh xảo, đẩy gọng kính: “Chúng ta sắp đi tới tận cùng rồi...” Lục Dã: ???

Lục lão sư nhìn quanh, trên tường bám đầy Unown đang nhắm mắt nghỉ ngơi, từng hàng như những con rắn nhỏ cuộn tròn.

Mỗi mặt tường, các Unown liên kết lại thành một câu khấn cổ xưa.

“Chúng ta là nhân loại, đồng hành cùng Người, đi cùng Người.” Lục Dã thấp giọng đọc.

Giáo sư Hale ngạc nhiên nhìn Lục Dã một cái nhưng không nói gì, chỉ trầm giọng: “Những văn tự bích họa này đã là thu hoạch rất quý giá rồi... ghi chép lại đi, chúng ta rút lui thôi.” Lục Dã khẽ thở phào một hơi, bầu không khí áp bách ở đây làm anh rất bất an.

Thiếu niên tóc đỏ đột nhiên quay người, tay nắm chặt PokéBall.

Bên trong di tích như dấy lên một luồng Whirlpool đáng sợ, luồng khí cuốn theo vô số Unown trên tường.

Những ký tự đó như có sinh mạng, mở to đôi mắt, tỏa ra ánh sáng đỏ rực!

“Cái, cái này là!” Đồng tử giáo sư Hale co rút, “Hidden Power của Unown!” Các Unown bay lơ lửng, sắp xếp tổ hợp giữa không trung, hội tụ thành một cơn lốc Twister xoáy cuồng loạn trong di tích.

Cả di tích rung chuyển ầm ầm, những khối đá lớn bắt đầu rơi rụng!!

Chương 520

Lục Dã ném PokéBall: "Larvitar, dùng Bite!" Một khối đá từ trên cao rơi xuống chỗ nhóm Lục Dã, Larvitar từ quả Dusk Ball vọt ra, há to mồm đớp gọn tảng đá khổng lồ!

Larvitar đáp xuống đất, nhai tảng đá rôm rốp như ăn kẹo rồi nuốt chửng: "Yuky ~(￣~￣)".

Ầm ầm ầm!

Đá vẫn tiếp tục rơi, mắt Larvitar sáng rực, nó lao như điên trong các phòng di tích: "Yuky! (✪ω✪)".

"Gengar, trông chừng nhóc đó!" Lục Dã dặn dò rồi ngẩng đầu nhìn lên.

Cơn bão Unown ngày càng bành trướng, nhiều ký tự bị cuốn vào hơn, cả di tích Alph đang lung lay sắp sập!

"Chuyện gì thế này?" Silver nhíu mày hỏi.

Giáo sư Hale hít sâu một hơi: "Chúng cảm thấy sợ hãi, muốn mượn tổ hợp sắp xếp để rời khỏi di tích Alph này!" Khiến Unown cảm thấy sợ hãi?

Mí mắt Lục Dã giật nảy, sống lưng lạnh toát.

Hỏng rồi, sắp có biến lớn!

"Weavile, Frost Breath!" Silver liếc nhìn di tích đang rung chuyển, ra lệnh.

Hơi thở băng giá của Weavile đông cứng các vết nứt, tạm thời giữ cho di tích không bị sụp đổ.

Cậu quay người bảo: "Lục lão sư, chúng ta rút lui theo đường cũ

thôi.” Giáo sư Hale nói: “Không được!

Phía sau toàn là Unown, ít nhất phải khiến chúng bình tĩnh lại đã!” Lục Dã hơi nhíu mày, biến động sinh ra từ bên trong di tích, Akin ở bên ngoài hoàn toàn không kịp kéo dây Escape Rope.

Lúc này sợi dây lại trở thành vật cản, Lục Dã tháo dây ra, nhìn về phía cơn bão đang xoáy tít.

“Cho tôi một phút.” Lục Dã chậm rãi bước về phía trung tâm căn phòng, nơi cơn bão Unown đang hoành hành.

Giáo sư Hale biến sắc, hét lớn: “Quay lại đi Lục Dã!

Sức mạnh hội tụ của Unown có thể xé xác con người đấy!!” Ánh sáng hồng lóe lên bên cạnh Lục Dã, Sylveon tạo ra một dải lụa Barrier tinh khiết, cách tuyệt áp lực gió khủng khiếp.

Giáo sư Hale ngẩn người.

Lục Dã giơ tay nắm đấm, tâm bàn tay ngưng tụ một luồng sáng, sau đó xòe tay ra.

“Aura, ngự trị trong tâm ta.” Aura bùng phát ánh sáng xanh rực rỡ, luồng khí lan tỏa gần như bao phủ cả căn phòng.

Lục Dã nhìn về phía cơn bão Unown, ra lệnh với giọng điệu không thể chối từ: “Dừng lại cho tôi!” Cuồng phong vẫn tiếp diễn, không ngừng xé rách cả di tích.

Silver không cảm xúc, dùng thân hình to lớn của Gyarados đỏ làm vật chắn, che chắn cho giáo sư Hale ở phía sau.

“Lục Dã, không sao chứ?!” Giáo sư Hale sốt sắng, “Nhiều Unown như vậy, con người không ngăn được đâu!” “Hãy tin tưởng Lục lão sư.” Mái tóc đỏ của Silver bay trong gió, ánh mắt kiên định.

Lục Dã cố gắng dùng Aura để xoa dịu nỗi sợ hãi của Unown và

dùng cổ ngữ để giao tiếp với chúng.

Nhưng số lượng Unown quá nhiều, như một dòng người chen lấn khi thảm họa ập đến.

Dù Lục lão sư có gọi lớn thế nào cũng vô dụng.

Càng nhiều Unown bong ra khỏi tường, nhập vào cơn bão, ẩn hiện hình dáng của một 'cánh cổng'.

Lục Dã thử trấn an chúng, đại não cũng xoay chuyển điên cuồng.

Unown có thể thông qua sắp xếp tổ hợp để ngưng tụ sức mạnh kinh khủng, mở ra lối thông hành đến nơi nào đó, thậm chí can thiệp vào Không-Thời Gian.

Số lượng càng nhiều, năng lượng càng mạnh.

Vậy thì đáp án chỉ còn một.

Ánh mắt Lục Dã đanh lại.

Đánh cho bọn mày một trận trước, rồi mới nói lý lẽ sau! ...

Akin đứng ngoài di tích, ngẩng đầu nhìn trời, mặt trời đang bị mây đen che khuất.

Một lượng lớn sương mù trắng bốc lên quanh di tích Alph, y hệt lớp sương mù từng nuốt chửng thị trấn Alamos.

“Chuyện gì vậy?” Akin đưa tay che trán nhìn về phía trước.

Dòng sông uốn lượn bỗng dưng dâng cao quá hai bờ, cột nước bay lên không trung hình thành xoáy nước, một cánh cổng đan xen sấm sét hiện ra giữa xoáy nước đó.

“Rống!!!” Một con quái thú màu xanh kim cương lao ra từ cánh cổng, ngẩng đầu phát ra tiếng gầm kinh thiên động địa, cây cỏ xung quanh héo rũ ngay lập tức dưới tiếng gầm đó!

Ngay sau đó, phía dưới quái thú xanh, ánh sáng đỏ rực hiện lên trong bóng tối.

Một bóng dáng đen đỏ vỗ đôi cánh Dual Wingbeat như từ địa ngục, lao ra từ bóng tối, nháy mắt xuất hiện sau lưng quái thú xanh, tung cú Scratch đầy uy lực!

Ầm ầm ầm —— Phía trên di tích, các Unown không ngừng bay ra ngoài, hình thành một cánh cổng khác giữa không trung.

Dường như có sinh vật đáng sợ khác sắp xuất hiện, không gian xung quanh liên tục sụp đổ.

Hai con hung thú cao hàng chục mét gầm thét vào mặt nhau, Dialga và Giratina lại đối đầu!

"Oa ——" Thiếu niên đội mũ lưỡi trai sững sờ, khóe miệng nở nụ cười hưng phấn: "Đến rồi, hai gã to xác lợi hại đây rồi!!" Bên trong di tích Alph.

"Vậy thì tôi không hỏi các người 'ăn cơm chưa' nữa." Giao tiếp vô hiệu, Lục Dã vươn tay về phía trước, Sylveon hiểu ý nhảy tới trước mặt anh.

"Sylveon," Lục Dã chỉ huy, "Dazzling Gleam!!" "Nymph!!" Chiếc nơ bướm của Sylveon tỏa ra ánh sáng rực rỡ lóa mắt, chiêu Dazzling Gleam diện rộng chiếu sáng cả hang động, di tích sáng rực như ban ngày.

Ánh sáng chiếu vào cơn bão đang xoáy, liên tục thiêu đốt các Unown, cuối cùng co rút thành một đường thẳng.

Unown rơi rụng như mưa xuống đất, nhưng vẫn còn một lượng lớn Unown khác bay ra từ bên trong!

Silver bảo: "Weavile, dùng Ice Beam đông cứng lối đi lại!" "Weavile!" Một luồng tia băng Ice Beam bắn ra từ miệng Weavile, lối

đi chật hẹp ngay lập tức dựng lên một bức tường băng, ngăn chặn đám Unown tràn vào.

“Làm tốt lắm.” Lục Dã khen một câu, nhìn lên không trung thấy số lượng Unown đã giảm đi quá nửa, thế này thì giao tiếp dễ hơn rồi.

“Dừng lại!” Lục lão sư ra lệnh.

Ánh sáng xanh dịu nhẹ tỏa sáng cả căn phòng.

Đám Unown ngừng hoảng loạn, đồng loạt nhìn về phía nhà huấn luyện này, chớp chớp mắt.

Thế nhưng, khi nhìn thấy 'thi thể' của đồng bọn, rồi nhìn lại con ác ma màu trắng có đeo nơ bướm kia —— Unown: !!!

Ngươi có vẻ còn đáng sợ hơn hai gã to xác ngoài kia nữa!

Lục Dã cố gắng giao tiếp với chúng: “Có chuyện gì xảy ra, ai ra đây giải thích một chút đi.

Nếu không,” Lục Dã hít một hơi sâu, mỉm cười: “Tôi sẽ cạo sạch đống văn tự trên tường ở đây đấy.” Unown: !!?

Đám Unown ủ rũ bay lơ lửng, lấy một con Unown cầm đầu, sắp xếp thành văn tự gửi tin nhắn cho Lục Dã: 『Vị thần sinh ra từ quả trứng của sự hỗn loạn, khi ngài trở về, Không-Thời Gian và Hư Vô sẽ chấn động.』 Lục Dã mắng: “Đồ nói mớ!!

Cho con Unown nào biết nói tiếng người ra đây!!” Đám Unown ngơ ngác nhìn nhau, cuối cùng lại bầu ra một con khác.

Sau khi sắp xếp tổ hợp, phong cách văn tự đột ngột thay đổi: 『Pokémon Thời Gian và thần của Thế Giới Ngược sắp đánh nhau rồi, cứu mạng!』 Lục Dã: “...” Được rồi... ngoài kia toàn là người quen!

Các người đánh từ Sinnoh sang tận Johto, không thấy mệt sao?

Cũng không biết một chuyên gia đàm phán như mình... ra ngoài có thể nói chuyện được với hai gã to xác kia không.

Lục Dã thở dài: "Để chúng tôi rời khỏi di tích trước, đồng bọn của các ngươi tôi sẽ xử lý." Unown: ???

Ánh sáng trắng lóe lên, Lục Dã chỉ huy Blastoise: "Heal Pulse!" "Kame!" Hai họng pháo của Blastoise phun ra hai luồng cột nước 'trà xanh Pokedollar' ấm nóng, gột rửa đống Unown đang nằm la liệt.

Một lượng lớn Unown hồi phục và bay lên, nhìn nhau ngơ ngác.

Chúng sợ hãi liếc nhìn Lục Dã một cái, rồi lập tức hội tụ năng lượng mở ra một cánh cổng giữa không trung.

"Đây chính là cổng dịch chuyển truyền thuyết sao..." Lục Dã quay đầu lại: "Đi thôi, thế này chắc là ra khỏi di tích được rồi." Giáo sư Hale và Silver sững sờ nhìn Lục lão sư.

Không chỉ biết phiên dịch... mà anh còn có thể ra lệnh cho đám Unown này sao?!

Silver lẩm bẩm: "Dù sao cũng là Lục lão sư mà..." Giáo sư Hale thầm nghĩ: "Cái danh giáo sư cổ ngữ của mình, không làm nữa cũng được!" *Rắc* —— Ngay khi ba người định rời di tích, biến cố đột ngột xảy ra.

Bức tường băng phía sau vỡ vụn, ngược sáng đi tới không phải là Unown, mà là một con chim cánh cụt nhỏ sát khí đằng đằng.

Lục Dã ngẩn người: "Con Delibird giao hàng nhà mình hả?" Silver hơi nhíu mày: "Trông có vẻ hơi quen..." Delibird liếc xéo Lục Dã một cái, xách túi hành lý, hiên ngang bước về phía cổng dịch chuyển ra ngoài.

Nó vừa nhận được lệnh của Pryce, cần rời khỏi di tích để về chi viện.

Lục Dã ngứa tay, khi con chim cánh cụt đi qua, anh thuận tay búng cho nó một cái vào đầu.

Delibird: ?

"Ơ?

Cảm giác hình như không giống lắm." Lục Dã lẩm bẩm.

Silver nói khẽ: "Lục lão sư... hình như con đó là của ngài Pryce." Lục lão sư: ???

Nhìn con Delibird đầy sát khí, Lục Dã giật mí mắt.

Hóa ra hai gã ngoài kia không là gì, vấn đề thực sự nằm ở đây này?!

Nhìn con chim cánh cụt sát khí ngút trời này, Lục lão sư lập tức chịu thua.

"Gengar." Lục Dã quay đầu lại: "Cho công tử ăn kẹo đi!" "Ghos ~ hi hi hi!" Con Gengar có chỉ số thân thiện Max lấy ra một hũ thủy tinh từ trong túi không đáy, 'póc' một tiếng mở nắp, miệng bình tỏa ra ánh sáng kim loại hoa lệ.

Dù là Unown hay nhóm Silver đều phải sững sờ.

Delibird xách túi hành lý, hít hít mùi hương tỏa ra, lộ vẻ ngơ ngác.

"Thao tác cơ bản thôi." Lục Dã bình thản nói: "Tôi có thêm Golden Razz Berry vào." "Ghos ~" Gengar đổ ra hai viên Energy Block long lanh, thân thiện đưa cho Delibird.

"U!" Delibird tỏ vẻ đấu tranh tâm lý dữ dội, cuối cùng vẫn lắc đầu.

Lục Dã thầm nghĩ: "Không hổ là con Delibird có thể solo với Ho-Oh của Pryce!" Khí phách này, cốt cách này, tôi kính ông là một vị anh hùng!

Núi xanh còn đó nước biếc chảy dài, hẹn ngày tái ngộ!

Nhân lúc Delibird đang rơi vào trạng thái 『Hỗn loạn』, Lục Dã nháy mắt với thiếu niên tóc đỏ.

Silver lập tức hiểu ý, nói khẽ gì đó với giáo sư Hale, hai người mượn cổng dịch chuyển rời đi trước.

Trong căn phòng di tích chỉ còn lại con Delibird uy nghiêm không cần giận dữ, và Lục lão sư đang định chuồn êm.

Thật bất ngờ, Delibird cuối cùng cũng khuất phục, chấp nhận lòng tốt từ Lục lão sư.

"U!" Delibird nuốt chửng viên năng lượng, cả người run lên một cái, rồi thản nhiên liếc nhìn chàng thanh niên tóc đen.

Ta còn phải về chi viện... lần này tạm tha cho ngươi!

Con chim cánh cụt lớn lảo đảo, xách túi hành lý bước đi xiêu vẹo về phía cổng dịch chuyển, trông như vừa uống phải rượu giả.

Lục Dã đứng tại chỗ, nhìn Gengar một cái, xoa cằm.

Nếu Pryce biết Delibird ăn Energy Block nhà mình, chắc không nổi giận đâu nhỉ?

Lão già đó thực sự đáng sợ, không giống mình... chỉ biết xót Gengar thôi!

Lục Dã lắc đầu, xua tan những hình ảnh tồi tệ trong đầu, bên ngoài di tích vang lên những tiếng rung chấn dữ dội.

"Đi thôi." Lục Dã ngẩng đầu nhìn bụi tường rơi xuống: "Ăn thêm vài miếng nữa đi, chúng ta xuất phát." "Yuky!" Larvitar ôm bụng, vui vẻ giơ chân lên.

Đám Unown xoay quanh trung tâm căn phòng, tổ hợp ra cánh cổng dao động không gian.

Chúng nhìn chằm chằm vào con Larvitar vừa chén no nê, lòng đau như cắt.

Cướp đoạt hết mầm đá thế này, đám Pancham trên núi sắp chết đói rồi! ...

Phía ngoài di tích Alph.

Thiếu niên đội mũ lưỡi trai tay cầm cây gậy bida, mặt đầy nghiêm túc ngước nhìn bầu trời.

"Lúc đó Lục lão sư đã chiến đấu với loại quái vật này sao." Akin có chút cảm thán, lắc đầu nói: "Lợi hại thật đấy..." Dialga và Giratina va chạm trên bầu trời di tích, chấn động kịch liệt gần như xé rách cả màn trời.

Dialga màu xanh kim cương bay lơ lửng, thầm mắng một câu đen đủi.

Lần trước đánh ta một trận thì thôi đi, sao đi đâu cũng gặp phải cái tên liều mạng này!

"Hống!!" Giratina trong bộ giáp vàng, đôi mắt tỏa ra ánh sáng đỏ rực.

Cái thằng ranh này, lần trước để ngươi chạy mất, lần này thì đừng hòng thoát!

Chương 521

Hai bên đang đối峙 thì biến cố xảy ra.

Không gian xung quanh đột nhiên nứt ra một khe hở, như bị một nhát đao chém đứt.

Hai con cự thú dừng động tác, đồng loạt nhìn về bóng dáng vừa xé rách không gian kia.

Palkia màu hồng ngọc, đứng vững bằng hai chân.

Hai viên Pearl trên vai tỏa sáng rực rỡ, hai vuốt ngưng tụ đao quang sắc lẹm.

"Hống!!" Palkia tính tình ôn hòa, định vào can ngăn.

Đừng đánh nữa, mau dừng tay lại, đừng đánh nữa!

Dialga và Giratina liếc nhìn nhau.

Ngay khắc sau.

Pokémon Thời Gian và thần của Thế Giới Ngược lại lao vào va chạm kịch liệt!

Tiếng gió rít xé trời!!

Giratina mắt đỏ rực lặn vào bóng tối, khắc sau xuất hiện trên đỉnh đầu Dialga, dùng chiêu Phantom Force húc mạnh Dialga xuống dòng suối! *Uỳnh!!* Cột nước bốc cao, Dialga quỳ dưới dòng suối ngẩng đầu gầm thét, thời gian tức thì ngưng đọng, thậm chí không một giọt nước nào rơi xuống!

Chiêu Roar of Time hình thành một luồng sóng âm chấn động về phía Giratina, một nhát đao bất ngờ ập tới, chém đứt luôn tiếng gầm thời gian!

“Hống!!” Palkia nén giận, nhìn quanh Giratina và Dialga.

Có gì thì bảo nhau, đừng có dẫn cái gã kia tới đây!

Dialga sững lại, trong đầu hiện lên hình ảnh chàng thanh niên tóc đen có sở thích trói buộc (Red Chain) kia, khẽ lắc đầu.

Mỗi lần gặp hắn đều chẳng có chuyện gì tốt... thôi không đánh nữa cũng được!

Giratina khựng lại, trong đầu hiện lên hình ảnh chàng thanh niên tóc đen có sở thích cưỡi mình (Lục Dã), đôi mắt sáng lên.

Thế thì tốt quá... có Aura, ta có thể đánh cả ngày!

“Hống!!” Giratina gầm lên giận dữ, lại lao về phía Dialga.

Biểu hiện của Dialga có chút cứng đờ theo kiểu 'nhân hóa'.

Không nhịn được nữa, tại sao lần nào người bị đánh cũng là ta!

“Hống!!” Dialga co bốn chi, va chạm nảy lửa với Giratina.

Palkia vô cùng tức giận, vung hai vuốt, đao quang Spacial Rend chém thẳng vào lưng Giratina! *Oanh!!* Đã không nghe can ngăn thì đánh hết, xem đứa nào sẽ bị dẫn xác tới đây! ...

“Cho nên mới nói...” Akin nghiến răng mỉm cười, lau mồ hôi trên trán: “Sự việc không ổn rồi nha...” Cậu cúi đầu nghịch điện thoại, đột nhiên nắm chặt gậy bida, chĩa đầu nhọn về phía sau lưng.

“Ta phát hiện từ sớm rồi.” Akin quay lưng về phía người tới, nhe răng cười: “Cục diện này thì chẳng cần phải đánh lén nữa đâu nhỉ?” Cậu chậm rãi quay người, nhìn ông lão đang ngồi trên xe lăn phía sau, rồi bỗng ngẩn người.

“Liễu...

Pryce!?” “Không có quy tắc gì cả.” Pryce lạnh lùng nói.

Trong ánh mắt sững sờ của Akin.

Pryce vuốt ve con Swinub trong lòng, ngồi trên xe lăn ngước nhìn bầu trời.

“Thật là bi kịch.” Giọng của Pryce lạnh lẽo như một tảng băng mùa đông.

“Bi kịch?” Akin chỉ vào mũi mình: “Lão già, ông nói ta hả?” “...” Pryce vẫn nhìn trời, tự nói một mình: “Chúng thân là thần linh, nhưng lại sở hữu sự căm ghét và phẫn nộ y hệt con người.

Suy cho cùng.” Pryce tự giễu cười một tiếng, đôi mắt lạnh băng: “Con người cũng có thể vượt qua thần linh.” “Oa oa, lão già ông nhìn kìa!” Akin chỉ tay lên trời, “Có con Tauros đang bay!” Pryce sững lại: “Đâu?” “Không phải ông vừa chém gió (nổ) bay lên tận trời đó sao?” Akin khinh bỉ liếc Pryce một cái, tự hào quẹt mũi, đại cười nói: “Ông có mạnh đến đâu thì chẳng phải vẫn bị tiểu gia đây hạ gục đó sao?

Ha ha ha!” “...” Ông lão tóc trắng khẽ thở dài: “Chúng ta cần ngăn chặn chúng.” “Chúng... ta?” Akin lùi lại nửa bước: “Lão già, ta còn chưa muốn chết đâu!” “Không phải cậu giỏi nhất là cứu thế giới sao?” Pryce nhìn Akin đầy châm chọc.

Thiếu niên đội mũ lưỡi trai ngẩn ngơ hồi lâu.

Cúi đầu nắm chặt gậy bida, cơ thể Akin run nhẹ, ngẩng đầu lộ ra nụ cười ngang tàng đầy quyết tâm.

“Lão già, ông nói đúng rồi đó!” “Bakutarou!” Akin nắm đấm hô lớn: “Blast Burn!!” Mở bát bằng ngay chiêu cuối của Pokémon khởi đầu, cổ của Typhlosion bùng lên ngọn lửa ngút trời, há miệng phun ra luồng hỏa diễm cuồn cuộn!!

Cuộc va chạm của ba con Pokémon huyền thoại khựng lại một nhịp.

Giratina vỗ cánh, hất văng luồng hỏa diễm Blast Burn đang lao tới, đôi mắt đỏ rực nhìn về bóng dáng trên vách đá.

"Đồ ngốc, tiểu gia ở bên này cơ!" Đó chẳng qua là con Aipom đang mặc áo và đội mũ của Akin.

Akin cởi trần, cưỡi trên lưng Togekiss lướt giữa không trung, mái tóc đen bay trong gió: "Togekiss, Air Slash!" "Baku!" Togekiss vỗ đôi cánh Dual Wingbeat, những lưỡi dao gió Air Cutter sắc lẹm rơi xuống chỗ Giratina, rồi biến mất trong bóng tối quanh thân nó.

Ánh mắt Giratina có chút bối rối, con người này làm nó nhất thời khó ra tay.

Bởi vì trên người cậu ta, Giratina cảm nhận được một luồng Aura tàn lưu...

Mắt Giratina lóe lên, móng vuốt vàng tụ lại, bắn ra một quả cầu bóng tối Shadow Ball đen kịt.

"Hô hô!

Tiểu gia về nhà sẽ nổ chuyện này cả năm cho xem!" Akin hò reo, chỉ huy Togekiss thực hiện những động tác nhào lộn Acrobatics trên không để né Shadow Ball.

Shadow Ball nổ tung trên trời, vang lên những tiếng oanh tạc liên hồi.

Akin nhíu mày chặt, khóe miệng nở nụ cười hưng phấn khi đối mặt với cái chết, nhìn về phía di tích.

"Cố lên nhé, Lục lão sư..." Akin nghiến răng cười: "Mau rút lui đi... tiểu gia cũng sắp hết chịu nổi rồi!" Giratina vỗ đôi cánh địa ngục, thân hình đồ sộ lơ lửng trên trời, khó hiểu nhìn thiếu niên này.

Cậu ta chỉ là một con người, nhưng Giratina lại nhìn thấy một

dũng khí không thua kém gì thần linh — niềm tin này, Giratina mới chỉ thấy ở một chàng thanh niên tóc đen... không, còn một thiếu niên tên Satoshi nữa.

Giratina vỗ cánh, trong ánh mắt kinh ngạc của Akin, nó từ bỏ trận chiến với cậu.

Akin sững lại, vội vàng hét lớn: "Này, có phải ngươi sợ rồi không, đánh tiếp đi chứ!!" Giratina liếc xéo Akin một cái, trong lòng đột nhiên dâng lên một cảm giác nguy cơ.

Nó vỗ cánh đỏ rực, rời khỏi vị trí vừa đứng.

Một tàn ảnh quấn quýt ánh đỏ đâm thủng tầng mây, nó lao xuống cực nhanh với luồng khí sắc lẹm, đôi kim độc Twineedle tỏa ra hàn quang lẫm liệt!

Đó là một con Beedrill đang bay với tốc độ cực đại, đôi mắt kép Compound Eyes tựa như hồng ngọc mỹ lệ, thân hình vằn đen vàng, đôi kim độc tỏa ánh đỏ sắc sảo! *Bành!!* Không gian quanh Giratina bị Beedrill xuyên thủng, Twineedle đâm thẳng vào bộ giáp bạch kim của Giratina, bắn ra những tia lửa lóa mắt!

"Beedrill!?" Akin lộ vẻ kinh hãi, ngẩng phắt đầu lên.

Trên tầng mây, một pháo đài bay khổng lồ đang từ từ lộ ra sau lớp mây đen dày đặc.

Đầu chiến hạm vươn ra đường băng dài, thân tàu bọc giáp vàng tối, cửa khoang giáp mở to, cuồng phong tràn vào bên trong.

Một người đàn ông tóc húi cua mặc áo khoác đen, hai tay đút túi quần, tà áo bay phần phật, ánh mắt đầy vẻ ngạo nghễ.

Lãnh đạo của Team Rainbow Rocket, Giovanni.

"Dừng lại đi, Giratina." Giovanni lãnh lùng ra lệnh, giọng nói

mượn sóng âm của thiết bị vang thẳng vào tâm linh Giratina.

Giratina vỗ cánh đen, lặn vào bóng tối, rồi đột ngột xuất hiện trước mặt Giovanni, nhìn thẳng vào mắt ông ta. 『Ngươi không có quyền ra lệnh cho ta, con người.』 Ánh mắt Giratina đỏ rực, giọng nói không chút cảm xúc.

Giovanni vẫn ung dung đút tay túi quần, ánh mắt không đổi.

Ông liếc nhìn về phía di tích, nghĩ đến thiếu niên tóc đỏ lạnh lùng bên trong và vị đạo sư luôn mỉm cười ôn hòa, ánh mắt hơi dịu lại.

Ngay sau đó, Giovanni nhìn chằm chằm Giratina, nhấn mạnh từng chữ: “Ta nhắc lại lần nữa, hãy rời khỏi đây.” 『Con người không có quyền can thiệp vào trận chiến giữa các vị thần.』 Sáu cái sừng bạch kim của Giratina đồng loạt mở ra với tiếng kim loại va chạm, giọng nói không chút dao động: 『Hoặc là, ngươi có thể thử xem.』 Giovanni đút hai tay túi quần, bóng dáng sừng sững như một ngọn đại sơn.

Nhiều năm về trước, ông cũng từng là một huấn luyện viên thiên tài, lấy việc trở thành Quán quân League làm nhiệm vụ.

Chỉ những người lương thiện như Yellow, chính nghĩa như Lance mới có thể nhận được lời chúc phúc của rừng Viridian, đạt được sức mạnh 『Viridian Force』.

Giovanni cũng là một trong số đó.

Nhiều năm sau, Giovanni thường nhớ lại những tia nắng xuyên qua kẽ lá rừng Viridian, chiếu lên kén sâu Bug, đó là lần đầu tiên ông thu phục được Pokémon, cảm nhận được tình cảm quý giá giữa người và Pokémon, cũng là lần đó, ông nhận được lời chúc phúc từ cả khu rừng.

“Beedrill.” Giovanni mở mắt, vị lãnh tụ tà ác thuần túy này bình

tĩnh lên tiếng: “Tiến hóa Mega (Mega Evolution)!” Trong cơn cuồng phong lẫm liệt, Mega Beedrill rũ bỏ ánh sáng trắng, đôi kim độc như những ngọn giáo kỵ sĩ không thể cản phá, ba chiếc kim đuôi lộ rõ phong mang.

Đầu ngọn giáo bùng lên ánh đỏ của chiêu Throat Chop, đâm thẳng vào giáp của Giratina, tạo nên tiếng rít chói tai Metal Sound!

Ánh mắt Giratina thoáng hiện vẻ kinh ngạc, lặn vào bóng tối rồi hiện thân trên cao, nhưng Beedrill xuyên qua tầng mây bám sát nút!

Tiếng kim loại va chạm liên tục vang lên, tiếng vo ve Bug Buzz cao vút.

Mega Beedrill với đôi mắt kép đỏ rực đang kịch chiến với Giratina, những tia lửa bắn ra soi sáng cả tầng mây! ...

Ở một góc trời khác.

Palkia tính tình ôn hòa vẫn im lặng đứng đó.

Vừa rồi nó không hành động vì sợ làm tổn thương các sinh mạng vô tội, khi đó bản thân còn phải tiêu tốn sức mạnh không gian để phục hồi.

Nhưng, chuyện này có hợp lý không vậy?!

Một con Swinub đông cứng được Pokémon Thời Gian!!

Một con Beedrill đánh ngang ngửa với Giratina!!

Palkia cảm thấy một cú sốc (Tackle) mạnh mẽ.

Nó nhìn về phía thiếu niên đang nhào lộn Acrobatics trên không, rồi nhanh chóng ngó lơ.

À...

đây chỉ là một tên ngốc thôi, không cần bận tâm.

Palkia quan sát chiến trường trên không, lòng trĩu nặng.

Thân là Pokémon Không Gian, nó nhạy cảm với sự biến đổi không gian hơn hai đứa tính tình nóng nảy kia.

Palkia biết rõ, có một sức mạnh cực kỳ đáng sợ đang thức tỉnh, rất có thể là Đấng Sáng Thế Arceus.

Sự nội chiến giữa các vị thần, sự bất kính của con người với thần linh, sự phản bội của con người... tất cả những điều này đều có thể khơi dậy cơn thịnh nộ của Arceus.

Palkia thở dài, nhưng lại thấy bất lực.

Trong đầu chợt hiện lên một bóng hình, Palkia giật mình.

Không gian gần đó có dao động —— Khoan đã.

Con người đó, đang ở ngay gần đây!!

Cùng lúc đó.

Palkia cảnh giác ngẩng đầu, phía cuối biển mây một con Garchomp đang lao tới cực nhanh.

Mỹ nhân tóc vàng trong bộ đồ đen phục trên lưng Garchomp, đôi mày thanh tú hơi nhíu lại, quan sát chiến cục kinh thế này.

"Không gian xung quanh đã bị sương mù trắng cách tuyệt rồi." Mỹ nhân tóc vàng thần tình nghiêm túc, nói khẽ: "Giống hệt lần ở thị trấn Alamos." Trong mắt phản chiếu dáng hình Palkia, mỹ nhân tóc vàng nhướng mắt, chỉ huy Garchomp áp sát.

Palkia ngẩn người, hô hoán: 『Chúng ta từng gặp nhau một lần ở thị trấn Alamos!』 "Đã lâu không gặp." Cynthia tiếp cận Palkia, khẽ gật đầu tao nhã, đôi mắt dưới làn tóc vàng hiện lên vẻ nghiêm nghị.

"Ngươi có cách nào ngăn cản họ không?" Cô ngước cổ trắng ngần nhìn lên bầu trời đang tỏa ra ánh sáng rực rỡ, thì thầm: "Cục diện

này... còn hỗn loạn hơn cả ở Alamos!" Palkia lắc đầu, mặt nghiêm túc: 『Chỉ có một cách duy nhất.』 "Đánh thức Arceus ——" Cynthia liếc nhìn Thần Đô di tích, rồi nhìn Palkia: "Giống như Rayquaza đã bình định hai vị thần ở Hoenn sao?" Palkia lộ vẻ kinh ngạc.

Trí tuệ và dũng khí của người phụ nữ này vượt xa tưởng tượng của nó. 『Khi Arceus thức tỉnh, rốt cuộc Ngài sẽ làm gì... ta cũng không thể đảm bảo.』 Palkia cảnh báo.

Cynthia đặt ngón tay lên cằm, trầm ngâm hồi lâu, rồi nghiêm túc nhìn Palkia.

"Để tôi chỉ huy ngươi." Palkia: ?

"Để tôi chỉ huy ngươi." Cynthia nhắc lại: "Chúng ta cùng hợp sức, bình định Giratina và Dialga!" 『Ta chưa từng thừa nhận ngươi, con người.』 Palkia trầm giọng nói.

"Vậy thì bây giờ ngươi có thể thừa nhận được rồi." Ánh mắt Cynthia sắc sảo, khóe miệng nở nụ cười.

Palkia sững lại.

Chương 522

Nó lo lắng Cynthia không kham nổi sức mạnh của mình.

Giống như hai viên bảo châu, chủ nhân được thừa nhận chỉ có một.

Khi sức mạnh của Pokémon vượt quá nhà huấn luyện, sự phản phệ và mất kiểm soát là không thể tránh khỏi...

Pokémon Không Gian nhìn mỹ nhân tóc vàng cao ngạo, rơi vào sự quyết định khó khăn.

Phía sau di tích bỗng nhiên truyền đến dao động không gian mạnh mẽ.

Palkia mạnh mẽ quay đầu, lộ vẻ không thể tin nổi.

Dịch chuyển không gian do Unown tổ hợp thành?!

Toàn bộ chiến cục vì sự dao động không gian đột ngột này mà dừng lại.

Swinub quay về lòng Pryce; Dialga ngậm miệng ngừng gầm thét.

Beedrill lơ lửng bên cạnh Giovanni; Giratina vỗ cánh đỏ rực.

Tất cả mọi người đồng loạt nhìn xuống đất, nơi lối ra của cổng dịch chuyển.

Thiếu niên tóc đỏ dìu giáo sư Hale bước ra đầu tiên, thần sắc lạnh lùng.

Dường như cảm nhận được điều gì, Silver ngẩng đầu, xuyên qua lớp mây dày đặc và nhìn thẳng vào Giovanni ở cửa khoang chiến hạm.

Trong thoáng chốc, dường như có một lớp băng đang từ từ tan chảy.

Không có bất kỳ cuộc đối thoại nào, biểu cảm của hai cha con giống hệt nhau, thậm chí không có lấy một tia dao động.

Giovanni thấy môi Silver mấp máy, một cảm giác chấn động mạnh mẽ khiến mắt ông lóe sáng.

Ông nhìn thấy khẩu hình của Silver, ông đoán và hy vọng câu nói đó là —— 『Cha.』 Dao động không gian vẫn tiếp diễn, một con Delibird đầy khí thế thừa thắng xông ra từ cổng dịch chuyển.

Akin kêu to: "Lão già nhìn kìa, là con chim cánh cụt của ông!" "Chú ý ngôn từ." Pryce lạnh lùng bảo.

Bỗng nhiên, thần sắc mọi người đều ngạc nhiên, nhưng lại như đã dự liệu trước mà thở phào một hơi.

Một cảm giác quen thuộc mạnh mẽ khiến ba vị thần Sinnoh đồng loạt nhíu mày.

Ký ức dần hiện ra trước mắt —— Kích hoạt Red Chain, trói buộc cặp đôi Không-Thời Gian.

Cưỡi trên lưng Giratina, vượt qua đỉnh Coronet.

Người đã để lại ấn tượng sâu đậm cho ba vị thần Sinnoh, nhà huấn luyện định mệnh cuối cùng cũng tái ngộ!

Thần sắc Palkia và Dialga có chút cứng đờ.

Giratina thì từ từ hiện lên nụ cười.

Nơi ngược sáng.

Chàng thanh niên tóc đen đẹp trai ngời ngời, chậm rãi bước ra từ cổng dịch chuyển, bên cạnh là một con Gengar đang bay lơ lửng.

Gió nhẹ thổi qua chiến trường hoang tàn thê lương, đầy băng tuyết và những vết nứt này.

Anh bước ra từ cánh cổng không gian, thần sắc bình thản, tà áo sơ mi khẽ lay động.

Lục lão sư đang cân nhắc lời lẽ để đàm phán.

Cảm nhận được bảy tám luồng ánh mắt đổ dồn vào mình, anh mạnh mẽ ngẩng đầu.

"Không khí có gì đó không đúng lắm nha..." Lục Dã cảm thấy cái lạnh quen thuộc chạy dọc sống lưng.

Bên vách đá bờ suối, Pryce ngồi xe lăn, trước mặt ông là Dialga đang dính đầy băng tuyết.

Trên trời vang lên tiếng động cơ oanh tạc, sếp Giovanni đút tay túi quần nhìn xuống.

Bên cạnh là một con Giratina, nó đang khẽ gật đầu với Lục Dã.

Lục Dã: "..." Nhìn thẳng về phía trước di tích, một mỹ nhân tóc vàng đang đứng bên cạnh Palkia, đáp lại bằng một nụ cười ôn nhu và rạng rỡ.

Chiến trường rơi vào một sự im lặng kỳ quái.

Sự chấn động của ba vị thần Sinnoh, vì sự xuất hiện của con người này mà tạm thời lắng xuống.

Đại khái hiểu rõ tình hình, nhưng Lục lão sư không hoàn toàn hiểu hết.

"Các vị, đừng bay nữa... mọi người ngồi xuống nói chuyện một chút đi." Lục Dã hắng giọng, lên tiếng: "Xin hãy nể mặt Lục mỗ tôi một chút!" Chiến trường rơi vào một sự yên tĩnh quỷ dị.

Dialga và Palkia đối trì lẫn nhau, Giratina vỗ cánh trên không trung.

Tam thần vùng Sinnoh hình thành một kết cấu hình tam giác, tất cả cùng nhìn về phía người đang đứng giữa không gian môn phi, vị

Trainer với thần sắc trầm ổn kia.

Lục Dã: "Xin hãy cho Lục mỗ tôi một chút mặt mũi!" Ngay lập tức, trong lòng tam thần Sinnoh trào dâng những ý niệm tương tự.

Alamos Town, Gracidea... những chuyện trong quá khứ khiến chúng có mối liên kết chặt chẽ với nhân loại này.

Cái mặt mũi này... không cho chắc là không xong rồi!

Giovanni đứng trên khoang cửa, hai tay đút túi, ánh mắt xuyên thấu qua tầng tầng mây hải.

Nhìn thấy vị 'đạo sư' đầy phách lực kia, khóe miệng Giovanni nhếch lên, hạ lệnh cho hạm đội chủ: "Bắt đầu hạ cánh!" Lớp vỏ giáp của Oreburgh phản quang, động cơ gầm rú, cánh quạt mang theo luồng gió mạnh, dần dần tiến lại gần hố sâu khổng lồ vừa hình thành.

Cây cối bị ép rạp xuống, Pryce ngồi trên xe lăn, lặng lẽ quan sát chàng thanh niên này trên vách đá.

Ông từng nghe Samuel Oak nhắc đến Lục Dã, nhưng đây là lần đầu tiên gặp mặt. "Cậu quen cậu ta à?" Pryce liếc nhìn Akin đang tròng áo vào đầu. "Đương nhiên rồi." Akin chỉnh lại mũ lưỡi trai, nhe răng cười: "Đó chính là Lục lão sư mà!" Pryce khẽ gật đầu: "Chúng ta cũng xuống thôi." Akin đứng trên vách đá vẫy vẫy gậy bida về phía Lục Dã, hét lớn: "Lục lão sư, tôi và Togekiss tới đây!" Nói đoạn, Akin nhảy xuống vách đá, mở bộ đồ bay (wingsuit) rồi tung PokéBall, Togekiss vỗ cánh ứng tiếng: "Paki!" Pryce im lặng nhìn vào vị trí Akin vừa đứng.

Ý của ông già này là bảo Akin đẩy xe lăn đưa mình xuống theo cơ mà... "..." Pryce lắc đầu, bàn tay gầy guộc đẩy xe lăn, chậm rãi tiến về phía chân núi.

Lục Dã nhìn Akin vừa nhảy lầu lại bay lên, mí mắt giật giật.

Cái tên này vẫn cứ thích làm màu như xưa!

Tuy nhiên, cục diện kiếm bạt nỗ trương bất ngờ được xoa dịu.

Silver thu hồi tầm mắt, nói với Lục Dã: "Xem ra tạm thời giải quyết xong rồi." Lục Dã thở dài: "Không... phiền phức lớn hơn còn ở phía sau kìa." Lúc này, một giọng nói cục tác bất an vang lên, giáo sư Hale khẩn trương hỏi: "Mạo, mạo muội hỏi một câu." Giáo sư nhìn tam thần Sinnoh trên không trung, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, nhỏ giọng hỏi Lục Dã: "Chúng, chúng cũng phải nể mặt cậu sao?" "Lý thuyết là không cần." Lục Dã ngước nhìn trời, trong lúc giáo sư đang run rẩy chỉnh kính, anh trầm ngâm: "Nhưng ai biết được đấy..." Thần linh cũng có những tình cảm tương tự con người.

Sự áy náy khi gây ra hỗn loạn ở Alamos Town, sự cảm kích khi cứu vớt Thế Giới Ngược...

Giống như Satoshi trong bản điện ảnh về Hoopa, tất cả các Pokémon huyền thoại được gọi ra đều phải nể mặt Satoshi một phần.

Đây chính là cái gọi là —— Làm Trainer không phải cứ đánh đánh giết giết, mà là nhân tình thế cố!

Đối với giáo sư Hale, cảnh tượng này quá đỗi chấn động. "Vậy, ngoài việc khảo sát ra." Giáo sư Hale nói: "Chúng ta cũng chưa gây ra chuyện gì khác đúng không?

Ha ha!" "Xin lỗi giáo sư." Lục Dã nói, "Cuộc khảo sát của chúng ta có lẽ phải dừng lại rồi, tôi sẽ bảo Unown đưa ông ra ngoài an toàn, xin cứ yên tâm." Giáo sư Hale ngẩn người, thở phào một hơi, rồi nghiêm túc nói: "Các cậu cũng phải bảo trọng, tôi sẽ thông báo cho giáo sư Oak để sớm tổ chức cứu viện!" "Kế hoạch của tôi cũng gần như vậy." Lục Dã nhờ vào Aura để giao tiếp với các Unown, cánh cổng không gian lại trào dâng năng lượng, anh quay đầu cười nói: "Yên tâm đi, ông mau rời khỏi đây thôi." Giáo sư Hale gật đầu rời đi.

Cùng lúc đó, Shirona khoanh tay, tự nhiên bước đến cạnh Lục Dã. "Đừng hòng giấu em." Shirona thấp giọng.

Lục Dã ngẩn người, vẻ mặt ngơ ngác. "Giải quyết cuộc khủng hoảng Arceus phục sinh." Shirona nói: "Em sẽ không cho phép anh hành động một mình đâu." Lục Dã há hốc miệng.

Quỷ mới biết tại sao tới Johto tránh nạn mà cũng bị kéo vào chuyện này!

Ngay sau đó, Lục lão sư nghĩa chính ngôn từ đáp: "Rõ thưa bà xã!" Shirona mỉm cười, ngẩng đầu nhìn Palkia màu hồng ngọc đang hạ cánh tới gần.

Vị thần không gian này biểu tình có chút ngưng trọng, cuối cùng vẫn lên tiếng: 『Nhân loại, đã lâu không gặp.』 "Đã lâu không gặp, chúng ta cũng coi như hòa nhau rồi nhé." Lục Dã cười nói.

Palkia im lặng, rồi nói: 『Có lẽ còn một việc cần sự giúp đỡ của cậu.』 "Chuyện của Arceus để lát nữa hãy bàn." Lục Dã thở dài: "Trước tiên giải quyết ân oán của mấy ông đi đã, mắc công lát nữa lại đánh nhau tiếp." Palkia im lặng, lấy nhân loại này làm đầu, bay lơ lửng sau lưng Lục lão sư.

Phía hạ lưu dòng suối, một con thú khổng lồ bốn chân màu xanh thẫm đạp nước đi tới, Dialga nóng tính ngẩng cao đầu gầm thét: "Hống!!" Palkia trừng mắt nhìn nó một cái.

Đột nhiên, Giratina trên bầu trời biến mất, độn vào bóng tối rồi hiện thân trước mặt Lục Dã, ánh mắt đỏ rực đối thị với Dialga.

Hình như ngươi —— có ý kiến gì với người đã bình định băng xuyên, cứu vãn Thế Giới Ngược này sao?

Áp lực mạnh mẽ khiến biểu cảm của Dialga cứng đờ, cuối cùng phải cúi cái đầu kim cương xuống.

Tình thế ép buộc, không thể không cúi đầu!

Akin điều khiển Togekiss bay tới, con Togekiss đầy sát khí vừa hạ cánh đã hất văng Akin, không chờ đợi được mà vây quanh Lục lão sư.

Lục Dã ngẩn người, cười tung PokéBall: "Vậy thì phiền mày chăm sóc Togepi một chút nhé." "Paki paki!" Togekiss tự tin vỗ ngực.

Ánh sáng trắng lóe lên, Togepi đáng yêu nhảy ra, Lục Dã dùng hai tay ôm lấy nó: "Chippy-chi! ヾ(◍°∇°◍)ﾉﾞ " "Paki~~" Togekiss không nhịn được nhe răng cười.

Akin phủi mông đứng dậy, nhe răng khoác vai Silver: "Nhìn từ điểm này của Togekiss, tiểu gia ta cũng rất coi trọng đồng đội đấy chứ." "...

Đừng có phủi bụi lên vai tôi." Silver lạnh lùng nói.

Tam thần Sinnoh tò mò nhìn Togepi đang ngước đầu lên.

Togepi khẽ nghiêng đầu, vẫy vẫy ngón tay, cơ thể phát ra ánh sáng lung linh: "Togi! (ﾉﾟ▿ﾟ)ﾉ" 『Follow Me』 (Chỉ Huy)!!

Quá mức dễ thương, tam thần Sinnoh lần lượt quay đầu đi chỗ khác.

Phía xa từ hướng cự hạm, Giovanni trong chiếc áo khoác đen đang giữ mũ, bước đi trong cát bụi.

Khí thế này giống như một Bố Già (Godfather), Giovanni dừng bước, mím môi không nói.

Hai cha con đối thị giữa cát bụi, phía sau là chiến trường đổ nát của các vị thần, nơi mà Giovanni vừa điều khiển chiến hạm lao vào bất chấp nguy hiểm.

Ánh mắt Silver thoáng dao động, cậu nhìn vào đôi mắt có phần đục ngầu của cha mình, cuối cùng trầm giọng gọi: "Cha." Ngực

Giovanni phập phồng, uy nghiêm gật đầu.

Sau đó, ông nhìn Lục Dã bình tĩnh hỏi: "Kế hoạch tiếp theo, cậu đã định đoạt chưa?" Cảnh tượng cha con gặp lại này bất ngờ có chút giản đơn.

Liếc nhìn hai cha con một người tsundere một người im lặng, Lục Dã xoa cằm.

Giovanni à...

ông nghe đạo sư khuyên một câu, tình cảm lúc cần biểu lộ thì vẫn phải biểu lộ đi chứ! "Tôi định gọi người... khụ, định điều động thêm ít viện binh tới đây." Lục Dã ngẩng đầu nhìn Palkia: "Sự việc cấp bách, ông có thể vẽ mấy cái vòng tròn, rồi từ bên trong lôi mấy con Pokémon huyền thoại ra đây được không?" Lục lão sư đang ám chỉ năng lực không gian của Hoopa, có thể dùng vòng tròn để triệu hồi sinh mệnh từ bất cứ đâu.

Là thần không gian, theo lý thường, sức mạnh của Palkia cũng nên có hiệu quả tương tự.

Palkia ngẩn người, đáp: 『Có thể, nhưng phải được sự đồng ý của đối phương, nếu không sẽ vi phạm nguyên tắc không gian.』 Nghe vậy, Lục lão sư nhướn mày.

Nói đi nói lại, thần không gian thậm chí còn không bằng sức mạnh của Hoopa... mất mặt quá đi! "Hống!!" Lúc này, Dialga đột nhiên gầm thét, giận dữ nhìn ông lão tóc trắng.

Pryce dừng xe lăn, liếc nhìn Dialga, cố ý nói với Akin: "Không có quy củ gì cả." Akin khoanh tay: "Đúng thế, con rồng ngốc đó rõ ràng biết nói tiếng người mà!" Dialga định phát hỏa, nhưng hai luồng ánh mắt đỏ rực từ Không gian và Phản vật chất bắn tới. 『Ta là vì muốn khôi phục sự cân bằng thời gian, nên mới cần nhân loại giúp đỡ.』

Dialga lạnh lùng lên tiếng: 『Nếu không, cho dù Arceus có hủy diệt nhân loại, ta cũng sẽ không can thiệp.』 "Bây giờ đừng có oán trách nữa." Lục Dã liếc nhìn Dialga: "Theo tôi biết, Arceus vốn dĩ cũng mang thiện ý với nhân loại, chỉ là nảy sinh một chút hiểu lầm thôi." "Nhờ vào sức mạnh thời gian, quay lại điểm bắt đầu của hiểu lầm để hóa giải mâu thuẫn." Lục Dã đảo mắt nhìn tam thần: "Thời không đang chấn động của các ông cũng có thể khôi phục thăng bằng, không cần phải chiến đấu vô ích như thế này mãi." Nghe vậy, Palkia rơi vào trầm tư.

Vì va chạm thời không, nó và Dialga đã đại chiến ở Alamos Town.

Đúng như nhân loại này nói, cội nguồn của tất cả chuyện này chính là do hận ý của Arceus tạo thành.

Nếu có thể khiến mọi thứ trở lại quỹ đạo thì tốt quá. "Dù là nhân loại hay Pokémon, đều sẽ tạo ra ảnh hưởng tới thế giới." Lục Dã nói: "Một khi thế giới chấn động, mặt sau của thế giới —— Thế Giới Ngược cũng sẽ bị vây hãm, lúc đó không ai có thể thay đổi được nữa.

Nhưng hiện tại, chúng ta đang có một cơ hội mong manh nhưng quý giá để thay đổi tất cả..." Ánh mắt dưới lớp mũ giáp vàng của Giratina khẽ lóe lên.

Để bảo vệ trật tự Thế Giới Ngược, nó sẽ không ngồi yên nhìn Arceus nổi điên.

Nó buộc phải thừa nhận, vị Trainer này có một sức hút cá nhân độc đáo, cùng sát cánh chiến đấu thêm lần nữa cũng không tồi. "Cơ hội này nằm trong tay chúng ta." "Lợi ích của chúng ta tương đồng, lập trường nhất trí." Giọng nói của Lục lão sư đầy sức thuyết phục, anh nhìn về phía ba vị thần đang cúi đầu, mỉm cười: "Nhân loại cần sự giúp đỡ của các ông... và các ông cũng vậy." Sương mù quanh di tích lặng lẽ tan đi, một tia nắng xuyên qua mây mù rọi xuống chàng

thanh niên khôi ngô tuấn tú, tựa như thần khải.

Ánh mắt Giovanni lóe lên, đột nhiên nở nụ cười.

Khoảnh khắc vừa rồi, ông đã bị cuốn vào bài diễn thuyết của vị đạo sư này.

Thứ sức mạnh mê hoặc lòng người này thật khiến kẻ khác say mê và kính nể.

Chương 523

Pryce ngồi trên xe lăn, so sánh thiếu niên đội mũ lưỡi trai nóng nảy với chàng thanh niên tóc đen lịch thiệp này. "Giới trẻ vẫn còn hy vọng." Pryce trầm giọng.

Shirona chống cằm, đầy thú vị quan sát Lục Dã.

Theo hiểu biết của cô về Lục lão sư —— mục đích thực sự của anh có lẽ chỉ là muốn kéo thêm vài tay sai để lập team chặn đứng Arceus thôi...

Lục Dã mỉm cười nhìn thẳng vào Dialga, cơ thể kim cương của nó tỏa sáng dưới ánh mặt trời.

Sau một lúc lâu, Dialga trầm giọng nói: 『Ngươi đã thuyết phục được ta, nhân loại.』 『Ta sẽ đưa ngươi tìm đến điểm thời gian mà Arceus bị phản bội.』 Dialga ngẩng đầu nhìn về nơi xa xăm: 『Trước đó, chúng ta cần quay lại đền thờ của Arceus, nơi mọi chuyện bắt đầu.』 "Đền thờ của Arceus?" Lục Dã ngẩn người: "Di tích Shinto không phải ở đây sao!" Song thần Thời Không cùng lắc đầu, Giratina giải thích: 『Di tích Shinto là lối dẫn tới Sáng Thế Chi Phi.

Còn đền thờ nhân loại dùng để kỷ niệm Arceus nằm ở gần Spear Pillar, đền thờ Michina.』 Lục Dã: "..." Michina là nơi diễn ra bản điện ảnh "Arceus và Viên Ngọc Sinh Mệnh", cũng là nơi Satoshi đang ở đó lúc này.

Một luồng khí lạnh tràn ngập tâm trí.

Thế là các tình tiết đều được kết nối lại rồi!

Nói đi nói lại, dù Arceus có bị suy yếu thì tam thần Sinnoh cũng chỉ có thể cầm cự chứ không thể chiến thắng.

Cuối cùng vẫn phải dựa vào Satoshi ở Michina để chứng minh mối liên kết (Bond) giữa người và Pokémon cho Arceus thấy!

Khoan đã.

Sắc mặt Lục Dã biến đổi.

Chuyến này... chẳng lẽ Lục mỗ tôi cũng phải xuyên không, dốc hết toàn lực sao?!

Từ từ ngẩng đầu, Lục Dã cảm nhận được bảy tám đạo ánh mắt mong chờ nhìn chằm chằm mình, anh gượng cười một cách tỏa nắng.

Hỏng bét... nãy diễn thuyết sung quá, giờ đâm lao phải theo lao rồi!

Tạo nghiệp mà, Lục lão sư ơi!

Lục Dã đỡ trán: "Để tôi gọi thêm vài viện binh nữa đã." Dưới sự chứng kiến của mọi người, Lục Dã gọi Togepi đang chơi đùa với Togekiss trên không: "Togepi!

Gửi tin nhắn cho Mew, nếu được thì bảo nó tới tìm anh!!" "Chippy-chi!" Togepi vẫy tay đáp lại.

Ngay sau đó, Lục Dã lại nói với cái bóng dưới chân: "Gengar, liên lạc với Darkrai đi, chúng ta sắp đánh hội đồng rồi!" "Ghos~" Gengar thò đầu ra từ cái bóng, nhe răng cười.

Gengar nắm giữ một phần sức mạnh Phản vật chất, có thể thông qua mặt sau của thế giới để liên lạc với Darkrai.

Sau khi tìm được định vị, bảo Palkia dùng sức mạnh không gian dịch chuyển họ tới là xong.

Ngoài ra, Lục lão sư còn một quân bài tẩy nữa là Regigigas đang ngủ say ở đền Snowpoint.

Sau lần cứu vớt băng xuyên trước, Regigigas không quay lại quả cầu đá mà ngồi trên vương tọa ngủ say.

Băng xuyên tuyết phong cách Michina không xa.

Anh có thể nhờ vào sức mạnh thời không trong Rotom để giao tiếp với nó, gọi Regigigas tới trợ trận.

Chủ yếu là Aura của Lục lão sư không thể có hiệu lực tầm xa...

Nếu có thứ như radar khổng lồ là viên ngọc 『Jewelrite』 thì đi đâu cũng gọi người được.

Mọi người đồng thanh nhìn Lục lão sư đang chỉ tay năm ngón.

Akin nhịn không được hỏi: "Lục lão sư... làm sao anh dụ khị được nhiều Pokémon huyền thoại như vậy?" "Đó gọi là giúp đỡ lẫn nhau." Lục Dã trừng mắt, "Sao gọi là dụ khị được!" Tiếp theo là mấy câu khó hiểu như 'gọi người đường trên không tính là gọi người', 'một lúc bật bảy tám cái dịch chuyển' linh tinh.

Akin gật đầu như hiểu như không.

Giovanni đút tay vào túi, ánh mắt giao nhau với Silver. "Tôi muốn đi giúp họ." Silver nhìn theo bóng dáng Akin và Lục Dã. "Ta đâu có nói là ta sẽ rút lui." Giovanni đáp. "Con cứ tưởng..." Silver nhìn vào cự hạm sau lưng Giovanni, thấp giọng nói: "Cha tới đây để bắt giữ Pokémon huyền thoại." Giovanni im lặng đứng đó, mày nhíu chặt.

Cát bụi thổi qua, ông kéo thấp mũ, che giấu biểu cảm trên khuôn mặt. "Không." Giovanni nói, "Ta tới đây là vì con." Pryce đẩy xe lăn định rời đi.

Lục Dã nắm lấy phía sau xe lăn của ông, đẩy về phía cự hạm trên không. "Ông cũng vậy, đi đường mà chẳng bảo tôi một tiếng, để tôi giúp ông nào, ha ha!" Lục Dã cười nói.

Pryce ngẩn người, vuốt ve Swinub trong lòng, im lặng nhắm mắt lại.

Thôi kệ... với tấm thân tàn này, có lẽ ta có thể bù đắp cho những lỗi lầm đã phạm phải.

Mọi người bước lên pháo đài không trung của Giovanni, tam thần Sinnoh bay lơ lửng, cấu thành kết cấu tam giác.

Michina đã che chắn định vị không gian của Palkia, nhưng có thể dịch chuyển tới một nơi ẩn nấp gần đó rồi mới tiến về đền thờ Arceus.

Shirona khoác áo đen, đôi mắt dưới làn tóc vàng đăm đăm nhìn những đám mây tích điện dày đặc.

Lục Dã đứng cạnh cô, nghe cô khẽ hỏi: "Lần này có thể giải quyết được không?" Tam thần Sinnoh vây quanh chiến hạm, đang hiệp lực xây dựng cổng truyền tống không gian.

Gió mưa sắp đến, Lục lão sư hiếm khi im lặng, trách nhiệm trên vai lần đầu tiên trở nên chân thực và nặng nề, anh thấp giọng đáp: "Anh hứa với em." Lục Dã nhìn mây tích điện, một vết nứt không gian trào dâng năng lượng đang từ từ mở ra, sấm sét đan xen, tiếng cánh quạt và động cơ gầm rú. "Nhất định có thể." Thần sắc Lục Dã chính trực, tóc đen lay động trong gió, ánh mắt kiên định. "Anh nói là nhất định." ...

Hoàng hôn buông xuống, tại Alamos Town.

Song tháp Thời Không dệt nên những nốt nhạc nhịp nhàng, một bóng đen đứng sừng sững trên đỉnh tháp chuông, bóng đổ dài, dải lụa đen lay động.

Darkrai cuộn trào sương mù trắng, đôi mắt xanh thẳm nhìn về hướng Michina.

Nó cảm nhận được một luồng Aura quen thuộc, luồng Aura của những giấc mơ mỹ vị và sự liên kết.

Mỹ vị hay không không quan trọng... chủ yếu là có liên kết với nhân loại đó!

Darkrai lắc đầu, xua đi cảm giác quen thuộc mãnh liệt, thân hình biến mất khỏi đỉnh tháp.

Khắc sau, Darkrai xuất hiện trên bầu trời Alamos, tà áo đen lướt đi trong gió, bay về phía Michina.

Bất kể là Pokémon nào, Darkrai của Alamos Town đều tự tin có thể đấu một trận. "Tổng không thể là Arceus đâu nhỉ!" Darkrai nhếch mép cười, biến mất nơi cuối tầm mắt. ...

Sinnoh, đền Snowpoint.

Brandon, người phụ trách tu sửa đền thờ, đang bàn giao công việc với thủ lĩnh Candice. "Cô xem, đã không còn vấn đề gì nữa rồi." Brandon lau mồ hôi trên cánh tay, nhìn đền Snowpoint rạng rỡ trong ánh chiều tà, cười lớn: "Trừ phi Regigigas phục sinh lần nữa... nhưng chuyện đó cũng không xảy ra thường xuyên đâu, ha ha!" Candice khẽ gật đầu, bỗng nhiên nói: "Ông Brandon, ông có cảm thấy mặt đất đang rung chuyển không?" Tiếng ầm ầm vang dội, Brandon nhíu mày, nhìn mạnh về phía đền thờ, há hốc miệng.

Giàn giáo chưa kịp dỡ bỏ vỡ vụn, Regigigas bằng đá chậm rãi đứng dậy, tín hiệu đèn rực sáng rạng rỡ.

Ầm ầm —— Trong sự kinh ngạc tột độ của Brandon và Candice, Regigigas ngẩng đầu nhìn trời, bị một luồng sóng không gian mạnh mẽ bao phủ.

Regigigas biến mất trong một vùng ánh sáng trắng, chỉ còn lại một đống đổ nát và hai người đang ngơ ngác không biết chuyện gì xảy ra.

Brandon: "..." Candice khuyên nhủ: "Ông Brandon, nén bi thương." Brandon rơi vào trầm tư, hay là đổi công việc này cho người khác, để

thủ lĩnh Sinnoh là Palmer xử lý thì tốt hơn... ...

Kanto, Cây Sáng Thế của thế giới. "Mew~~" Mew ôm máy chơi game, khẽ nghiêng đầu: "Mew?" Một tin nhắn chưa đọc từ Togepi chuyển lời yêu cầu của Lục lão sư.

Đồng thời nhắn nhủ nếu có cơ hội thì hãy tới nhà ở Sinnoh làm khách, nhà mình vẫn còn khá rộng. "Mew~ ¥¥(^Ʊ^*)" Mew xoay một vòng trên không trung, cười vui vẻ.

Là người bảo vệ Cây Sáng Thế, Mew chỉ có thể rời đi trong thời gian ngắn.

Nhưng thế là đủ rồi, phạm vi 『Dịch Chuyển』 của Mew có thể lên tới hàng ngàn cây số, vượt khu vực cũng chỉ là chuyện trong chớp mắt.

Nếu không phải vì phải quay lại, Mew còn muốn tới nhà Lục lão sư chơi game xuyên màn đêm với Togepi nữa. "Mew~~" Mew lượn vòng trên không, cái đuôi khẽ vẩy, không gian lập tức gợn sóng.

Ánh trắng rút đi, Mew đã biến mất.

Trong Cây Sáng Thế chỉ còn lại máy chơi game và bản 『Pokémon』 vừa phát hành. ...

Sinnoh, Michina.

Satoshi đã gặp Sheena, người bảo vệ đền thờ Arceus, và biết được truyền thuyết về Michina cùng quốc vương Damos. "Arceus đã cho tổ tiên tôi mượn năm phiến thạch hệ Thủy, Cỏ, Điện, Rồng, Đất, nhưng tổ tiên tôi cuối cùng đã không hoàn trả như ước hẹn, còn tấn công Arceus." "Arceus vì mất đi các phiến thạch nên quay về Sáng Thế Chi Phi ngủ say, và sẽ trở lại vào ngày nhật thực tiếp theo để trừng phạt nhân loại." Sheena lấy ra một viên ngọc lung linh, rủ mắt nói: "Đây chính là Life Orb (Viên Ngọc Sinh Mệnh) được hợp thành từ năm

phiến thạch, tôi muốn trả lại cho Arceus để nhận được sự tha thứ." Thực tế đây là Life Orb giả, tổ tiên Sheena là Damos đã bị thuộc hạ Chisin phản bội, Chisin đã bí mật tráo đổi nó.

Nhưng lúc này Sheena không hề hay biết.

Satoshi suy tư: "Hóa ra Michina còn có quá khứ như vậy..." Pikachu trên vai Satoshi nghiêng đầu: "Pikachu~" Phía sau góc tường nơi Satoshi đứng, ba cái đầu lén lút thò ra, cười quái dị. "Là kho báu của Arceus kìa nyan~" "Nếu dâng cho đại ca Admin, ngài ấy nhất định sẽ khen ngợi chúng ta thôi!" "Một cảm giác thật tuyệt vời~~ Wobbuffet!" "Đêm nay chính là ngày hẹn." Sheena nói: "Sứ giả của những sinh vật kỳ diệu, xin hãy đi cùng tôi." Satoshi và Sheena cùng bước ra ngoài đền thờ.

Quần thể kiến trúc nhấp nhô của Michina bao phủ trong ánh dư huy, những cột đá cẩm thạch của đền thờ vô cùng hùng vĩ.

Nhật thực bắt đầu, núi non chìm vào hôn ám, phía cuối bầu trời xuất hiện một vết nứt, một bóng hình thánh khiết bay lơ lửng.

Arceus thức tỉnh trong Sáng Thế Chi Phi, nhìn quanh trấn nhỏ quen thuộc này, đôi mắt rực hồng quang. 『Michina... ta lại trở về đây rồi.』 Thù hận, phản bội, bi thương...

ánh mắt Arceus khẽ dao động.

Chính vì Arceus từng dành nhiều tình cảm cho nhân loại nên mới cảm thấy thất vọng sâu sắc. 『Theo ước định, ta tới đây để thi hành sự trừng phạt đối với nhân loại.』 Arceus lên tiếng, ánh mắt lạnh lùng, giọng nói không có chút cảm xúc nào. "Xin, xin hãy đợi một chút!" Sheena nói: "Tôi biết, ngài rất thất vọng về tổ tiên tôi, nhưng đó là việc tổ tiên đã làm, chúng tôi nguyện ý hoàn trả Life Orb cho ngài!" Arceus lạnh lùng liếc nhìn Life Orb trong tay Sheena rồi bật cười. 『Nhân loại, các ngươi tham lam lại vô tri, định lừa dối thần linh lần

thứ hai sao.』 Đồng tử Sheena co rụt, viên bảo ngọc trong tay vỡ vụn: "Bảo ngọc này... là giả sao?" Ánh mắt Arceus băng lãnh, vòng quang phía sau tỏa sáng rực rỡ, hội tụ thành những tia sáng trắng lóa mắt.

Trong những tia sáng đó trào dâng sức mạnh không thể chạm tới, chiêu thức đặc trưng của Arceus. 『Judgment』 (Phán Xét)!!

Ầm ầm —— Michina trong nhật thực bùng lên lửa cháy, giống như cảnh tượng tận thế.

Sheena đờ đẫn, Satoshi hét lớn: "Pikachu, Thunderbolt!!" "Pika —— chuuuu!!" Luồng điện Thunderbolt của Pikachu Thần Thánh tuôn trào, bao phủ lấy Arceus!!

Ánh mắt Arceus lạnh nhạt, con Pikachu này có tình cảm cực kỳ sâu đậm với nhân loại.

Tuy nhiên, cũng chỉ đến đây thôi.

Sau lưng Arceus ngưng tụ những tia sáng rực rỡ, bắn ra đồng loạt về phía Satoshi và Pikachu.

Satoshi dang tay ôm lấy Pikachu, định dùng thân xác đỡ lấy 『Judgment』.

Bành!!

Tia sáng trừng phạt lại bị một đợt sóng không gian mạnh mẽ chặn đứng, chấn động khiến đền thờ rung chuyển ầm ầm. "Hống!!" Palkia xòe đôi vuốt, đầu ngón tay lóe lên ánh sáng rực rỡ, nhìn Arceus như đang cầu xin.

Ánh mắt Arceus không chút thay đổi, tâm ý vừa động, thân hình đột nhiên biến mất. 『Tiếng Gầm Thời Gian』 tạo ra làn sóng chấn động làm ngưng trệ thời gian tại vị trí đó!

Dialga hiện thân từ vết nứt không gian, nóng nảy gầm thét với

Arceus: "Hống!!" 『Các ngươi...』 Arceus định lên tiếng, thần sắc khẽ biến, trong cái bóng dưới chân có sức mạnh Phản vật chất đang khóa chặt mình.

Phía sau lóe lên một tia sáng đỏ rực, Giratina hiện thân từ bóng tối, sáu cái vuốt bạch kim va chạm leng keng, lao mạnh về phía Arceus!

Ầm ầm —— Cả bầu trời sấm sét đan xen, vỡ ra từng vết nứt.

Arceus chậm rãi đứng dậy, trong mắt hiện lên sự khó hiểu, lại bay lơ lửng trên không trung. 『Các ngươi cũng phản bội ta sao?』 "Có lẽ không có ai phản bội ngài đâu, Arceus." Có người trả lời: "Là thù hận đã che mờ mắt ngài, khiến ngài không muốn nhìn rõ sự thật." Arceus im lặng nhìn về phía phát ra âm thanh.

Đó là một chàng thanh niên tóc đen với vẻ mặt nghiêm túc, đôi mắt anh trong trẻo và sắc sảo, đứng giữa tam thần Sinnoh.

Chương 524

Phía sau là cụ già ngồi xe lăn, người đàn ông mặc áo khoác đen, và người phụ nữ tóc vàng đang khoanh tay.

Cảnh tượng đầy sức ép này khiến Satoshi sững sờ tại chỗ. "Lục lão sư..." "Satoshi." Lục Dã hít một hơi thật sâu, mỉm cười nói: "Đã đến lúc đánh hội đồng rồi." Ầm ầm!!

Bầu trời nổ vang sấm sét, Giratina vỗ đôi cánh Dual Wingbeat như từ địa ngục, Palkia múa may đao quang, Dialga ngẩng đầu gầm thét.

Ánh hồng rực rỡ tỏa sáng tại đền thờ Michina.

Arceus đứng giữa bầu trời sấm sét, đôi mắt đỏ rực. 『Hãy đón nhận sự trừng phạt đi, nhân loại.』 Bầu trời nổ vang sấm sét ầm ầm.

Arceus lơ lửng trên không, quanh thân tỏa ánh trắng, kéo dài thành từng sợi quang lịch.

Khắc sau, những tia sáng trừng phạt bắn xuống như mưa!

Đất đá vụn bay tứ tung, Giratina dùng cơ thể to lớn bảo vệ phía trước bệ đá nơi Lục Dã và mọi người đang đứng, đôi cánh địa ngục mở rộng hết cỡ.

Gió mạnh gào thét, lửa bùng lên liên tiếp, Giratina phát ra tiếng kêu đau đớn!

Ánh mắt Arceus không chút dao động, quanh thân gợn sóng.

Luồng pháo Flash Cannon của Dialga lao tới nhưng biến mất ngay khi chạm vào những gợn sóng đó! "Phải dùng các chiêu thức hệ Rồng, Thủy, Điện, Cỏ, Đất!" Lục Dã hét lớn.

Nghe vậy, hai viên ngọc trên vai Palkia rực sáng ánh tím, nó vung

hai luồng đao quang chói mắt, chém mạnh về phía Arceus! 『Spacial Rend』 (Cắt Xẻ Không Gian)!!

Bầu trời bị xé rách trong nháy mắt.

Arceus lơ lửng, vòng kim loại trên cơ thể tỏa sáng, dựng lên một lớp Barrier hình cầu bao phủ.

Đao quang nổ tung trên Barrier!

Arceus không chút sứt mẻ, giơ cao móng vuốt vàng, miệng hội tụ luồng Blizzard lạnh lẽo như mùa đông băng giá.

Luồng hơi lạnh cuốn theo vô số băng nhọn sắc bén như một dòng thác Ice Shard đâm về phía bệ đá! "Hống!!" Giratina đỏ mắt, một con Delibird bay ra từ dưới cánh của nó, miệng ngưng tụ Ice Beam.

Pryce gõ gậy xuống đất: "Ice Beam!" Luồng sáng cực lạnh đóng băng thành một bức tường cao giữa không trung, những mảnh băng như chủy thủ đâm sâu vào, bùng lên sương trắng và tuyết lạnh.

Cả bức tường băng vỡ vụn, mỹ nhân tóc vàng vẫn khoanh tay, con Garchomp sau lưng gầm dữ dội, miệng hội tụ ánh hồng rực rỡ chói lọi! "『Draco Meteor』 (Sao Băng Long)!!" Luồng sáng đỏ đó kéo theo cái đuôi dài nổ tung trên trời, phân liệt thành từng chùm lửa đỏ như mưa thiên thạch dày đặc trút xuống Arceus!

Arceus ngẩng đầu, ánh mắt thất vọng và bi thương. 『Nhân loại... thật đáng thương làm sao.』 Nó giơ móng vàng chỉ nhẹ vào hư không, tất cả thiên thạch chìm vào gợn sóng rồi biến mất hút!

Ngay sau đó, phía sau Arceus mọc ra các sợi quang lịch, cuốn theo ánh đỏ xông thẳng lên trời, rồi hạ xuống như thảm họa tận thế!

Bỗng nhiên, Arceus thoáng hiện vẻ kinh ngạc.

Judgment bị khựng lại trên không, thời gian xung quanh đã bị khóa

chặt, gợn lên những làn sóng của Tiếng Gầm Thời Gian.

Dialga và Palkia đứng hai bên bệ đá, lấy nhân loại ở giữa làm đầu. "Giratina." Lục Dã chỉ huy: "『Shadow Force』 (Ám Ảnh Tiềm Phục)!" Sau lưng Arceus lóe lên một tia sáng đỏ, Giratina hiện thân từ bóng tối, sáu cái vuốt bạch kim leng keng đâm về phía Arceus! "Shadow Force... cho dù đối thủ đang dùng Protect (Bảo Vệ) thì vẫn trúng đích thôi." Lục Dã nhìn thẳng vào Arceus: "Cho nên, ngài chắc chắn sẽ đổi sang phiến thạch hệ Ma." Ánh mắt Arceus giao nhau với Lục Dã rồi bật cười, lớp Barrier trên người tan biến, trở lại ánh trắng của hệ Thường. 『Vậy sao?』 Arceus ngạo nghễ, xoay lưng lại với Giratina đang lao tới.

Giratina xuyên thẳng qua người Arceus, cả cơ thể biến mất vào bóng tối.

Khắc sau.

Một vòng Spacial Rend gào thét lao tới nổ tung trên người Arceus, chém mạnh từ phía sườn!! "Nếu không dùng Protect..." Lục Dã hít sâu một hơi, mỉm cười: "Thì dễ đánh trúng hơn rồi!" Vết thương của Arceus dần phục hồi, nó lơ lửng trên không, đôi mắt đỏ rực. 『Nhân loại... thật xảo quyệt.』 Móng vàng của Arceus chỉ vào hư không, Giratina như bị trúng một đòn búa tạ, văng ra khỏi Thế Giới Ngược, đâm vỡ hàng loạt cột đá cẩm thạch!

Ầm ầm!

Lục Dã nhíu mày, màng nhĩ ù đi.

Vãi thật, con Arceus này chiêu thức cũng không hợp pháp luôn!!

Sau lưng ướt đẫm mồ hôi, Lục Dã ngẩn người khi cảm nhận một bàn tay nhỏ nhắn mềm mại nhưng mạnh mẽ nắm lấy tay mình.

Shirona nhếch môi mỉm cười, ngẩng cao chiếc cổ trắng ngần:

"Palkia, hãy tin tưởng tôi một lần!" Chỉ huy thần linh đối với Trainer là một trọng trách cực lớn, huống chi là đối mặt với Arceus.

Nhưng cô là nhà vô địch Sinnoh, là một Shirona bất bại.

Lục Dã quan sát góc mặt nghiêng của Shirona dưới làn tóc vàng, nghe thấy thần giao cách cảm của Palkia. 『Có lẽ các ngươi thực sự làm được... nhân loại.』 Palkia bay lơ lửng trước mặt mỹ nhân tóc vàng, ngưng tụ đao mang sắc lẹm! "Tìm thấy điểm gốc thời không để truyền tống chúng tôi qua đó còn mất bao lâu nữa!" Lục Dã hét lên với Dialga. 『Ta phải cầm cự qua đợt oanh tạc tiếp theo đã!』 Dialga cáu kỉnh đáp lại.

Ánh trắng bao phủ cả bầu trời, Arceus đã thấy chán nản, Judgment dâng cao một áp lực không thể nhìn trực diện.

Giovanni đút hai tay vào túi, lặng lẽ quan sát Arceus, cúi đầu nói với Giratina bên đống đổ nát: "Ngươi còn chiến đấu được không?" 『Ngươi muốn ta nghe lệnh ngươi sao?』 Giọng Giratina mệt mỏi nhưng đầy khinh miệt. "Không, không cần thiết." Giovanni đưa tay ra, lòng bàn tay dâng lên ánh trắng của 『Viridian Force』 giống như Yellow, chậm rãi chữa trị vết thương cho Giratina. "Ta chỉ là..." Giovanni nói: "Có những thứ buộc phải bảo vệ mà thôi." Giratina im lặng, nó nhìn về phía Lục Dã đang đối kháng với thần linh, đôi mắt đỏ rực nhìn xoáy vào Giovanni. 『Lập trường của chúng ta đồng nhất, nhân loại.』 Khắc sau, Giratina vỗ đôi cánh địa ngục, bay vút lên không trung.

Trước mặt nó là thủ lĩnh của cái ác thuần túy Giovanni, hai tay đút túi, ánh mắt ngạo nghễ, bầu trời xẹt qua sấm sét! ...

Akin ném Sheena đang hôn mê cho Satoshi: "Cậu em, trông cậy vào cậu đấy!" "Úi chà!" Satoshi luống cuống đỡ lấy: "Tôi cũng muốn lên chiến đấu mà!" "Tiền bối Akin!!" Satoshi hét lớn.

Akin xoay ngược mũ lưỡi trai, kiên quyết phái Togekiss xông về phía Arceus.

Một bức tường băng mọc lên chặn đường Akin, Delibird đang lạnh lùng quan sát cậu. "Mau tránh ra!" Akin cáu tiết: "Nếu không tôi đánh cả ông luôn đấy!" Pryce đẩy xe lăn, nói với Akin: "Hiện tại, cậu có sứ mệnh quan trọng hơn." Phía trước bệ đá, Dialga gào thét đau đớn, làn sóng chấn động thời gian miễn cưỡng làm ngưng trệ những sợi quang lịch đang rơi xuống. "Cậu cần quay về quá khứ, tìm lại niềm tin của Arceus đối với nhân loại." "Ta tin cậu." Pryce quay đầu, nhìn sâu vào mắt Akin: "Cậu có thể làm được." Akin nắm chặt gậy bida, hét lớn: "Vậy còn bây giờ thì sao!

Cứ đứng nhìn thế này à?" "Cậu nghĩ chàng thanh niên kia là ai?" Pryce nhìn vào lưng Lục Dã: "Nhà vô địch, kẻ giả mạo hay là một kẻ ngu ngốc?" Akin im lặng hồi lâu.

Xoay xoay mũ lưỡi trai, Akin ngẩng đầu nở nụ cười phong trần: "Anh ấy là người giữ Pokédex được giáo sư Oak công nhận, là một Nhà Chiến Thuật!" Ầm ầm —— Dư chấn của Judgment phá hủy cả đền thờ, chỉ còn lại bệ đá được Barrier không gian bảo vệ.

Lục Dã đứng trên bệ đá, đối thị với Arceus, trong lòng trào dâng cảm ứng. 『Ngươi nghĩ rằng ta sẽ không ra tay với ngươi sao?』 Arceus lạnh lùng nói.

Vạt áo sơ mi của Lục Dã bay trong gió, anh hít một hơi thật sâu để bình ổn nhịp tim loạn nhịp, trao cho mỹ nhân tóc vàng một ánh nhìn.

Ngay sau đó, anh bước ra khỏi Barrier không gian, đứng cạnh vách đá lộng gió, nói với Arceus: "Tôi cá là ngài sẽ không làm vậy." Arceus rơi vào trầm tư, lơ lửng trên không, tiếc nuối và bi thương nói: 『Có lẽ là ta của trước kia sẽ không.』 Giơ cao móng vuốt, miệng Arceus hội tụ luồng Hyper Beam sắc lẹm!

Ánh trắng của dịch chuyển không gian bừng lên trước vách đá, Lục Dã cảm thán: "Vậy là tôi cá đúng rồi." Mặt đất rung chuyển ầm ầm, từ đống đổ nát trồi lên một người khổng lồ cổ đại, như trút bỏ lớp bụi trần lịch sử để thức tỉnh từ vương quốc cổ xưa.

Ầm ầm!! "Regi——" Regigigas lóe lên ánh hồng.

Dưới nhật thực toàn phần, Regigigas đưa bàn tay khổng lồ che khuất mặt trời, tóm chặt lấy Arceus!

Cục diện rơi vào sự tĩnh lặng chết chóc trong tích tắc.

Satoshi mở to mắt kinh ngạc: "Regigigas?!" Đội Hỏa Tiễn đang run rẩy trốn trong đống đổ nát đồng thanh reo hò: "Hay quá!

Đại ca Admin đã tóm được cái tên đáng ghét đó rồi!" "Regi ——" Bàn tay khổng lồ của Regigigas siết chặt, đôi bàn tay từng kéo cả các lục địa này giống như những dãy núi trùng điệp.

Nó cố gắng bóp nát vòng kim loại của Arceus, rồi ấp bàn tay khổng lồ còn lại lên, đèn tín hiệu điên cuồng lóe đỏ! "Kinh khủng thật!!" "Cậu ta đã triệu hồi Regigigas tới đây." Ánh mắt Giovanni lóe sáng. 『Một chiến thuật mạo hiểm và táo bạo.』 Giratina lại trào dâng sự kính phục đối với lòng dũng cảm của nhân loại này, nó nói: 『Nhưng cũng chỉ có thể trì hoãn được một chút thời gian thôi.』 Khi đôi bàn tay của Regigigas thu lại đến cực hạn, không thể ép thêm được nữa.

Bành!

Bành!

Bành!

Những tiếng vỡ vụn liên tiếp vang lên, lớp kim loại trên tay Regigigas vỡ tan, để lộ ánh trắng chói mắt của Arceus.

Nó bay lơ lửng dưới sự bảo vệ của Barrier hình cầu, miệng bắn ra Hyper Beam!

Lửa sáng rực đêm tối, Regigigas ngã về phía vách đá, chấn động làm sập cả nửa dãy núi!

Vách đá nơi Lục Dã đứng lẻ loi giữa vực thẳm, mặt đất nối liền với bệ đá đang lung lay sắp sập!

Ánh sáng 『Teleport』 (Dịch Chuyển) bừng lên.

Mew màu hồng khẽ chạm đuôi vào Lục Dã, hai bóng người lại xuất hiện trên bệ đá. "Cảm ơn mày nhé." Lục Dã âu yếm xoa đầu Mew. "Mew~~ ‡‡(^ᗜ^*)" Mew cười vui vẻ, không hề có chút cảm giác nguy hiểm nào, nũng nịu bay quanh Lục Dã hai vòng. "Hai người quen nhau từ khi nào vậy?" Shirona chống cằm, ngạc nhiên hỏi. "Mew~~" Mew ngẩng đầu, cười khúc khích. "Lúc này đừng có tán gẫu nữa!" Lục Dã bất lực nói: "Anh vừa rồi ngầu như thế, em không thấy sao?" Shirona chớp chớp mắt.

Lục lão sư nghiến răng, đáng ghét thật, tí nữa thì làm màu thành công rồi!

Bên vách đá, Regigigas lại đứng dậy, nắm đấm rực ánh trắng nện về phía Arceus. 『A... một Regigigas đã giải trừ xiềng xích lại chịu khuất phục dưới tay một nhân loại.』 Ánh mắt Arceus lạnh lùng, thân hình liên tục dịch chuyển trong không gian để tránh đòn trọng quyền của Regigigas.

Palkia, Dialga, Giratina lần lượt xông lên, tạo thành thế gọng kìm bao vây Arceus! "Mew?" Mew không hiểu nhìn cảnh này, khẽ nghiêng đầu. "Mày không cần lên chiến đấu đâu." Lục Dã xoa xoa Mew: "Chỉ cần bảo vệ mọi người là được rồi." "Mew!" Mew tự tin vỗ ngực.

Ánh mắt Arceus thoáng hiện một sự khó hiểu sâu sắc.

Những luồng sáng trắng rực rỡ của chiêu thức đồng loạt lao tới nhưng chìm nghỉm vào những gợn sóng quanh người Arceus.

Ánh mắt nó xuyên qua tầng tầng mây hải, dừng lại trên chàng thanh niên tóc đen trên bệ đá.

Arceus nhắm mắt lại, vòng kim loại sau lưng cuộn trào ánh trắng, Judgment đồng loạt phát hỏa!!

Bốn vị Pokémon huyền thoại rên rỉ đau đớn trong tiếng nổ, Đội Hỏa Tiễn vừa tự tin xong lại rúc đầu vào đống đổ nát. "Chúng ta hay là chuồn lẹ đi nyan~" "Đúng đúng, đại ca Admin chắc chắn giải quyết được mà." "Wobbuffet!!" Giovanni nhìn xuyên qua mây mù, trầm giọng nói: "Giratina, 『Earth Power』!" Những vòng sáng trầm đục lan tỏa quanh người Giratina, Palkia dưới sự chỉ huy của Shirona vung đao chém thẳng vào Arceus.

Lớp Barrier của Arceus xuất hiện những vết nứt, Pryce lạnh lùng nói: "Thần Thời Gian, 『Blizzard』." Luồng hơi lạnh gào thét kéo theo Ice Shard đập mạnh vào những vết nứt, Barrier vỡ tan tành. "Đúng là mỗi Trainer khác nhau sẽ có phong cách chỉ huy khác nhau." Áp lực trên vai Lục Dã nhẹ bớt.

Trên bầu trời chiến sự ác liệt.

Arceus giơ móng vuốt vàng chỉ nhẹ một cái, giống như một phản ứng hạt nhân lan tỏa ra một vòng hào quang, hất văng Palkia và Giratina đang áp sát! "Arceus tượng trưng cho điểm khởi đầu của vũ trụ." Shirona trầm ngâm: "Đây có lẽ không phải vị thần được con người thờ phụng, mà là phân thân được cấu thành từ những cảm xúc tiêu cực..." Lục Dã khẽ nhíu mày, cảm nhận được một luồng Aura quen thuộc ở gần đó. "Bạn cũ tới rồi." Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời. 『Đừng hòng... cản trở ta!』 Miệng Arceus hội tụ Hyper Beam bắn về phía Regigigas, bầu trời bị xé rách một khe hở, nuốt chửng luồng

Hyper Beam đó.

Darkrai nhếch nhác chui ra từ vết nứt không gian, định mắng mỏ thì sững người tại chỗ.

Vãi chưởng, đúng là mẹ nó Arceus thật à?! "Yo!" Lục Dã vẫy tay: "Tôi còn tưởng ông không tới chứ!" Khóe miệng Darkrai giật giật, né tránh tia sáng trừng phạt của Arceus, hai vuốt hội tụ Black Hole (Hố Đen), gào thét: "Lát nữa tôi sẽ tính sổ với ông sau!!" Dải lụa đen lay động, Darkrai lao về phía Arceus, Dialga lùi ra khỏi chiến cuộc, nói với Lục Dã: 『Đã tìm thấy điểm gốc truyền tống thời gian!

Chương 525

Ngươi tự mình hành động sao?』 "Tôi đi!" Satoshi vác Pikachu trên vai, hét lớn: "Tôi đi cùng Lục lão sư!" Akin nắm chặt gậy bida, ánh mắt đầy vẻ quyết tâm: "Đừng bỏ quên tiểu gia này chứ!" Lục lão sư xoa xoa thái dương, mình biết cốt truyện, quay lại hành động cũng nhanh hơn một chút.

Thế nhưng... "Đừng có coi thường em." Shirona lạnh lùng liếc nhìn qua.

Lục Dã hít một hơi thật sâu: "Anh hiểu rồi." Chờ đánh xong trận này, sẽ về quê kết hôn... (gạch bỏ).

Dialga ngẩng đầu gầm thét, ánh trắng truyền tống thời gian dâng cao.

Akin nhìn Silver, Silver im lặng một lúc rồi nói: "Tôi sẽ ở lại đây." Silver quay đầu, ánh mắt vừa hay chạm phải Giovanni, cậu nói với Akin: "Tôi muốn chiến đấu cùng ông ấy." Akin mỉm cười, hét gọi Satoshi: "Đừng ngẩn ra đó nữa, cậu em!" Satoshi vác Pikachu, lao nhanh về phía cổng truyền tống như muốn đâm sầm vào thời không.

Ánh mắt Lục Dã và Shirona giao nhau, anh nhìn khuôn mặt cao quý và ôn nhu của cô, chính sắc nói: "Em đừng dùng hai viên ngọc đó." Shirona ngẩn người, ánh trắng đã nuốt chửng Lục Dã, giọng nói còn sót lại trong gió. "Anh sẽ quay lại sớm thôi." "Đó là cái gì?" Pryce hỏi. "Là Lustrous Orb (Ngọc Bạch Thạch) và Adamant Orb (Ngọc Kim Cương) có thể tăng cường năng lực của song thần Thời Không." Shirona vén lọn tóc vàng, khẽ mỉm cười: "Em cứ tưởng anh ấy sẽ không biết chứ..." "Con người ta thường hay làm những chuyện dư thừa một cách mù quáng." Pryce để lộ một chút ký ức: "Quan trọng là

sự tin tưởng, chứ không phải sự hoài nghi." Shirona nở một nụ cười, ngước đôi mắt tự tin ngạo nghễ nhìn về phía Arceus trên bầu trời.

Trên bầu trời chiến sự ác liệt, những luồng sáng rực rỡ lướt qua.

Darkrai gồng mình đỡ lấy luồng Flamethrower, gầm lên lao về phía Arceus: "Chuyện này mà không đền bù một hai xe tải bánh kẹo thì không xong đâu!!" 『?』 Arceus hiện ra một dấu chấm hỏi.

Giovanni đối mặt với Silver đang im lặng. "Nghênh chiến Arceus cho đến khi cậu ta quay lại sao." Khóe miệng Giovanni nhếch lên: "Quả là một nhiệm vụ gian nan..." Mái tóc đỏ của Silver rủ xuống, cậu nhìn chằm chằm Giovanni. "Sau khi về ta sẽ cắt tóc cho con." Giovanni nói, "Cắt kiểu đầu đinh giống ta ấy." "Không bao giờ." Silver đáp lại một câu.

Hai cha con nhìn nhau hồi lâu, nếp nhăn trên mặt Giovanni giãn ra, ông bật cười. "Ta đã tu luyện rất chăm chỉ đấy." "Tu luyện cái gì?" "The Earth Mystery (Đại Địa Thần Bí)." Silver nói.

Giovanni im lặng nhìn Silver, để lộ một tia mỉm cười.

The Earth Mystery...

đúng vậy, The Earth Mystery.

Trong ngực ta cũng chảy dòng máu nóng hổi giống như Red và Lục Dã vậy.

Ta là...

Khí thế của Giovanni đột nhiên biến đổi, giống như một vị quân vương ngạo nghễ.

Ông bỏ mũ, cởi nút áo khoác đen, lộ ra chiếc áo ba lỗ đen cùng những vết sẹo và cơ bắp cuồn cuộn. "Chỉ cần ta còn đứng vững trên mặt đất này!" Judgment của Arceus bao phủ bầu trời, kéo theo ánh đỏ

hạ xuống như thảm họa tận thế.

Hai cha con đứng dưới bầu trời nơi các vị thần giao chiến, tiếng ầm ầm như muốn xé rách thời không.

Giovanni đạp chân lên mặt đất, khóe miệng nhếch lên. "Thì sẽ không bao giờ thất bại!" ... ...

Thời kỳ cổ đại, Michina.

Lục Dã mở mắt, che đi ánh nắng chói chang, tiếng chim hót líu lo truyền đến.

Dòng sông trong vắt hiện ra trước mắt, xa xa là cánh đồng ngô lay động, nơi cao nhất là một ngôi đền hùng vĩ và trang nhã. "Chúng ta... xuyên không về đây rồi à?" Akin chỉnh lại mũ, vỗ vỗ cánh tay, kinh ngạc nói. "Có vẻ là vậy." Satoshi gãi đầu: "Tớ nhớ... cô Sheena nói là tổ tiên cô ấy đã phản bội Arceus." Lục Dã đi thẳng về phía đền thờ: "Tranh thủ thời gian đi, theo tôi." Nhiệm vụ quan trọng nhất bây giờ là tìm được bảo ngọc trước khi nhật thực diễn ra.

Chỉ là...

Lục Dã lo lắng Arceus sẽ không dễ dàng nguôi giận.

Đám nhân loại này hoàn toàn không đe dọa được nó, nó chỉ cảm thấy thất vọng và mượn cớ đó để nổi giận thôi. "Đến đâu hay đến đó vậy." Lục Dã nhìn quanh: "Gần đây... chắc là còn một con Pichu Tai Khía." "Ý anh là con này sao, Lục lão sư?" Akin chỉ tay về phía một đám cỏ xanh.

Con Pichu của Akin có tóc mái, tên là 『Bì Cầu』, tính tình tốt hơn Togekiss nhiều.

Cái đứa nhỏ đáng yêu này không hề có ý thức nguy hiểm, đang vui vẻ chơi đùa với Pikachu, Pikachu thì mặt đầy bất lực: "Pika..." Togepi bỗng nhiên nhảy ra khỏi PokéBall, cùng nhập bọn luôn: "Chippy-

chi~~" Togekiss cũng định nhảy ra theo, liền bị Akin nhét ngược trở lại: "Mày sẽ làm chúng nó sợ đấy!" "Paki!! (◣д◢)" Trên bãi cỏ, Pichu, Pikachu, Togepi và Pichu Tai Khía nô đùa với nhau, Satoshi đếm: "1, 2, 3, 4...

Ơ?

Có 4 con cơ à?" "Đó là con Pichu Tai Khía biết xuyên không đấy!" Lục Dã đã đọc qua kịch bản, ngồi xổm xuống nói với Pichu Tai Khía: "Dẫn bọn tôi đi tìm chủ nhân của nhóc đi!" Pichu Tai Khía ngẩn người, rồi bốn chân chạm đất, vẫy vẫy đuôi dẫn đường cho đám Lục Dã: "Pichu~!" "Chippy-chi~" "Pika!" "Pichu pichu!" Một đàn nhóc đáng yêu theo sau Pichu Tai Khía tiến về ngôi đền nguy nga.

Quân lính gác đền đan giáo chặn đường đám Lục Dã, chưa kịp lên tiếng đã bị Gengar cho một nhát Karate Chop, ngất xỉu tại chỗ. "Học từ trong phim truyền hình à?" Lục Dã nhìn Gengar. "Ghos Ghos!" Gengar nhe răng gật đầu. "Đi thôi Akin, cưỡi lên Arcanine nào." Lục Dã tung Luxury Ball, phái Arcanine ngẩng đầu gầm thét, "Chúng ta sắp đi quét sạch quân thù rồi!" ...

Pichu Tai Khía dẫn đầu một đám nhóc đáng yêu, xông về phía nhà giam đang giam giữ quốc vương Damos: "Pichu!" "Chippy-chi~ ヾ(◍°∇°◍)ﾉﾞ" Togepi vẫy ngón tay, 『Hypnosis』 (Thôi Miên) dễ dàng hạ gục lính canh.

Damos đang ngồi thẫn thờ trong ngục, đau khổ suy nghĩ cách đối mặt với Arceus, thì thấy trước mắt xuất hiện một đàn nhóc đáng yêu đầy sát khí. "Togi! (◣д◢)" Togepi học bộ dạng trông cũng ra gì phết. "Pikachu!" Pikachu dùng Iron Tail đập nát xích sắt của Damos, lúc này Damos mới phản ứng lại, đứng dậy nói: "Cảm ơn các bạn... tôi phải ngăn cản Chisin, không thể để Arceus thất vọng về Michina được!" ...

Chisin lộ vẻ kinh ngạc nhìn hai vị khách không mời mà đến hiên

ngang xông vào cung điện, nắm chặt quyền trượng: "Các, các ngươi làm sao xông vào được đây..." Lời còn chưa dứt, Chisin nhìn thấy đám quân lính 'nằm la liệt' dưới bậc thang, liền biết điều ngậm miệng. "Không có thời gian nói nhảm với ông đâu." Lục Dã nhíu mày nói: "Giao Life Orb ra đây!" Chisin nắm chặt quyền trượng, nghiến răng: "Đừng hòng!" Hắn đập mạnh quyền trượng xuống đất, một luồng sáng đỏ bay ra, Heatran phun ra khói trắng, hơi nóng cuộn trào. "Pokémon thảm họa núi lửa à?" Akin ngạc nhiên: "Lão này lại có cả con Pokémon này cơ đấy." Đột nhiên, mí mắt Akin giật nảy lên, con Blastoise của Lục lão sư hạ cánh ầm ầm, đẩy đẩy kính râm.

Heatran và Chisin vô thức lùi lại nửa bước, Lục Dã ra lệnh: "『Hydro Pump』!" "Kamê!" Pháo đài trên lưng Blastoise lóe sáng, họng pháo đen ngòm nhắm thẳng vào Heatran, luồng nước mãnh liệt bắn vọt ra!!

Đây mới chỉ là một họng pháo, Blastoise lại giương nốt họng pháo kia lên, luồng nước ầm ầm nhấn chìm Heatran!! "Vãi, cái Hydro Pump này sao lại có hiệu ứng như nội tại Parental Bond (Cha Con Đồng Lòng) thế này!" Akin tặc lưỡi kinh ngạc.

Heatran bốc khói trắng, trực tiếp bị Hydro Pump đánh tan ý thức, mắt hiện hình vòng xoáy. "Sát chiêu luôn à?" Chisin bị sốc tâm lý: "Hắn hạ gục Pokémon hộ quốc... trong một nốt nhạc sao?!" Khắc sau, hắn bị chiêu Hypnosis của Gengar bao phủ, ngã xuống đất trong tuyệt vọng.

Lục Dã tiến lên cầm lấy quyền trượng, viên bảo ngọc trên đỉnh tỏa ra ánh sáng lung linh huyền bí. "Đây chính là Life Orb sao?" Akin lẩm bẩm. "Đúng vậy." Lục Dã nhíu mày: "Nhưng... mọi chuyện có lẽ không đơn giản như thế đâu." ...

Lục Dã cầm quyền trượng, sắc mặt ngưng trọng, hội hợp với

quốc vương Damos. "Mấy lời cảm ơn thì khỏi cần nói đi." Lục Dã trầm giọng: "Mau mang Life Orb trả lại cho Arceus!" Damos định nói gì đó rồi lại thôi, trên vai ông là con Pichu Tai Khía, viên ngọc 『Jewelrite』 cũng cho Damos biết những người này không có ác ý. "Đêm nay chính là ngày nhật thực." Damos đứng trên bệ đá đền thờ, nhìn về phía những tầng mây xa xăm: "Cũng là ngày ta và Arceus đã hẹn ước." Bệ đá trước mắt thật quen thuộc, cảm giác như có thể xuyên qua thời không để thấy đám Giovanni đang tử chiến với Arceus.

Tiếng rung chuyển ầm ầm ẩn hiện bên tai.

Lục Dã nhíu mày, Satoshi chỉ tay hét lớn: "Lục lão sư, Arceus kìa!!" Tầng mây vỡ ra một khe hở không gian, một con thú thánh khiết khổng lồ chậm rãi hiện ra.

Ánh mắt nó hướng về phía Lục Dã, dường như trong nháy mắt đã cảm nhận được trận chiến ở thời không xa xôi. "Theo đúng ước hẹn, tôi xin hoàn trả Life Orb cho ngài!" Damos dâng lên Life Orb, nó phân tách thành năm phiến thạch, bay ngược về vòng hào quang sau lưng Arceus.

Arceus gật đầu, nhìn về phía Lục Dã, giọng nói không chút cảm xúc. 『Các ngươi đã làm xáo trộn thời không, nhân loại.』 Damos ngạc nhiên nhìn chàng thanh niên tóc đen, Lục Dã nói: "Còn tốt hơn việc để Arceus bị hận ý che mờ mắt rồi hủy diệt thế giới." 『Vậy sao... ta ở thời không khác đã làm ra chuyện như vậy à.』 Arceus nhìn lên cao, giọng nói bi mẫn và bất lực. "Ngài có thể khiến mọi thứ trở lại quỹ đạo không, Arceus!" Satoshi hét lớn: "Điều đình cuộc chiến giữa nhân loại và Arceus, xoa dịu cơn giận của cả hai bên!" Arceus nhìn Satoshi và Pikachu, tiếc nuối lắc đầu: 『Xin lỗi, ta lực bất tòng tâm.』 『Nhưng, ta có thể đưa các ngươi về lại thời không của mình, và... cho các ngươi một cơ hội.』 Ánh mắt Arceus giao nhau với Lục Dã, cái nhìn đầy niềm tin của nhân loại này đã thực sự làm nó cảm

động. 『Một cơ hội để chứng minh sự tin cậy giữa nhân loại và Pokémon.』 ... ...

Sinnoh, Michina.

Arceus đôi mắt rực đỏ, móng vàng chỉ vào hư không, những gợn sóng lan tỏa làm ngưng trệ thời không.

Dialga và Palkia lộ vẻ sợ hãi.

Tia sáng trừng phạt từ trên trời giáng xuống, ánh lửa cuồn cuộn soi sáng cả Michina!

Giovanni lau vệt máu nơi khóe miệng, vẫn giữ nụ cười đầy châm biếm.

Ông nhìn về hướng lối đi đổ nát, khựng lại một giây, đó là ba bóng hình trông khá quen mắt. "Đội Hỏa Tiễn?" Giovanni lẩm bẩm. "Đại ca Giovanni!!!" Đội Hỏa Tiễn mừng phát khóc, nhếch nhác chui ra từ đống đổ nát, cùng nhào về phía Giovanni. "Lũ ngốc, đứng lại mau!!" Giovanni mắng.

Thiên thạch cuốn theo ánh đỏ từ trên trời rơi xuống, mắt thấy sắp nhấn chìm Đội Hỏa Tiễn.

Sonans tỏa ánh sáng trắng rực rỡ, chào theo kiểu quân đội: "Wobbuffet!!" Thiên thạch bị đánh văng, nổ tung trên không.

Đội Hỏa Tiễn thở phào, Giovanni lại thoáng ngẩn ngơ.

Đội Hỏa Tiễn từ khi nào lại có loại tinh nhuệ này... sao ta không biết nhỉ?

Đội Hỏa Tiễn mồm năm miệng mười, Meowth nâng một viên bảo ngọc lung linh lên: "Đại ca, chúng em vừa tìm thấy cái này trong di tích nyan!!" Ngay lập tức, ánh mắt của cả chiến trường tập trung vào viên bảo ngọc này, ánh mắt Arceus khẽ lóe sáng.

Giovanni ngẩn người, khóe miệng nhếch lên: "Vậy sao... làm tốt lắm." Ông ngẩng đầu nhìn trời, thở hắt ra một hơi vì kiệt sức. "Xem ra đạo sư và họ đã thành công rồi..." Trong sự ngạc nhiên của Meowth, viên bảo ngọc bay vút lên, phân tách thành năm phiến thạch bay về phía Arceus. "Đó là kho báu của Meowth mà nyan!" Meowth lệ chảy ròng ròng.

Khi các phiến thạch trở về, Arceus dường như ngộ ra điều gì đó, sắc đỏ trong mắt dần tan biến. 『Một cơ hội...』 Arceus trầm giọng lặp lại.

Vết nứt không gian đột ngột mở ra, cả chiến trường rơi vào một sự yên tĩnh quỷ dị.

Ánh mắt Shirona đầy vẻ mệt mỏi, dịu dàng và mừng rỡ...

Arceus nhìn chằm chằm vào vết nứt không gian, một chàng thanh niên tóc đen đang bước ra từ đó.

Gió thổi qua chiến trường đổ nát, nơi các vị thần đã đình chiến.

Tóc đen của Lục Dã bay trong gió, ánh mắt lẫm liệt. "Arceus, tôi tới đây để đàm phán điều kiện!" Vạt áo của Lục Dã phất phơ trong gió, anh ngẩng đầu nhìn về phía Arceus đang tỏa ra hào quang rực rỡ.

Ngài huyền ảo lơ lửng trên không trung, đôi mắt ẩn chứa sự phẫn nộ và bi thương, lặng lẽ nhìn xuống vị nhân loại nhỏ bé này.

Trong tâm trí Thầy Lục vang lên lời sấm truyền của Arceus từ một dòng thời gian song song.

Hành động xuyên qua không gian và thời gian đã giúp Thầy Lục giành được một cơ hội.

Cơ hội để chứng minh rằng... nhân loại và Pokémon có thể tin tưởng lẫn nhau.

Gió thổi qua những tàn tích đổ nát.

Ánh mắt Lục Dã chạm tới Darkrai đang đầy rẫy vết thương, nó đang thở dốc, cố gắng duy trì hình tượng cao ngạo lạnh lùng của mình.

Mew lấm lem bùn đất đang lơ lửng, vẫn giữ tính cách lạc quan mà cười thầm; phía sau nó, Dialga đang quỳ một chân, cúi thấp cái đầu kim cương vì kiệt sức; Palkia chằng chịt vết sẹo, cánh của Giratina bị rách một đường dài, thân thể kim loại của Regigigas thì hư hại nặng nề...

Ánh mắt Lục Dã lướt qua Cynthia đang mệt mỏi nhưng vẫn mỉm cười, lướt qua Pryce đã già đi trông thấy, và cả Giovanni đang nghiêm nghị không nói một lời.

Chương 526

"Arceus." Lục Dã nhìn thẳng vào vị thần, dõng dạc nói: "Tôi tới đây để đàm phán điều kiện!" Ánh mắt mọi người dồn về phía vị Huấn luyện viên đang đơn độc một mình kia, tựa như nhìn thấy một lá quân kỳ hiên ngang trong gió.

Trong mắt Cynthia lóe lên một tia sáng, Akin nghiến răng định bước tới nhưng bị chiếc gậy của Pryce ngăn lại. "Hãy tin tưởng cậu ấy." Silver đứng bên cạnh nói khẽ.

Sau nửa phút im lặng chết chóc, ánh mắt của Lục Dã và Arceus giao nhau.

Phía đống đổ nát không xa bỗng vang lên tiếng động. "Bọn ta cũng phải giúp một tay, nya!" Bộ ba Team Rocket trao đổi ánh mắt rồi lao ra khỏi đống đổ nát, gào thét lao về phía Arceus! "Team Rocket?" Satoshi tròn mắt kinh ngạc.

Jessie như một con Arbok hung hãn, James vừa chạy vừa hét: "Jessie, dùng Double-edge!" Meowth bám trên đầu Wobbuffet, vung vẩy bộ vuốt không mấy sắc bén: "Không cho phép động thủ với lão đại (Admin) của bọn ta, nya!" "Sô-nan-sư!!" Sự xuất hiện giữa chừng của bộ ba Team Rocket hoàn toàn nằm ngoài dự tính của mọi người.

Cảnh tượng này có chút quen thuộc, Lục Dã ngẩn người, nhớ lại lúc bộ ba lao vào bọn săn trộm một cách không sợ hãi.

Ngay cả là nhân vật phản diện, họ cũng có những thứ quý giá muốn thủ hộ.

Ngực Lục Dã hơi nóng lên, thầm nghĩ khi về nhất định phải tăng lương cho bọn họ...

Ánh mắt Arceus dao động, niềm tin không sợ hãi của nhân loại đã làm ngài cảm động nhiều lần trong suốt hàng ngàn năm qua.

Ngài giữ đúng lời hứa, nhìn chằm chằm Lục Dã.

Bộ ba Team Rocket còn chưa kịp áp sát đã bị một luồng niệm lực nhấc bổng lên, ngã chổng vó xuống đất. 『Ta đồng ý cho ngươi một cơ hội.』 Giọng nói của Arceus vang lên trong lòng Lục Dã.

Arceus ở không gian song song đã gây ảnh hưởng đến Arceus ở dòng thời gian này, nhưng cơn phẫn nộ sâu sắc của ngài vẫn chưa được hóa giải hoàn toàn.

Không biết từ lúc nào, ông trùm Giovanni đã đứng sau lưng Lục Dã, Pryce đẩy xe lăn tiến lên, Cynthia khoanh tay, tà áo đen phấp phới. "Đây không phải là cơ hội ngài cho tôi." Lục Dã nói: "Mà là do mọi người cùng nhau chung tay tạo ra." Giratina vỗ cánh bay lên, Palkia và Dialga gượng dậy, hình thành một trận pháp cổ xưa.

Hình bóng Darkrai chập chờn, ánh mắt lạnh lẽo, bóng của nó trải dài dưới chân Lục Dã.

Phía sau anh, tiếng rung chuyển rầm trời vang lên, những vị thần Titan cổ đại chậm rãi đứng dậy, uy nghi sừng sững dưới bóng nhật thực tối tăm. "Mew ~~ ₹(^∪^*)" Mew phát ra tiếng cười vui vẻ không hợp thời cho lắm.

Arceus lơ lửng giữa không trung, vòng hào quang bao quanh, rơi vào trầm mặc.

Nhân loại tham lam, xảo trá, khiếp nhược... rốt cuộc làm sao lại có được sự tin tưởng của Pokémon?

Trong mắt ngài thoáng qua một tia khó hiểu sâu sắc, nhìn về phía chàng thanh niên tóc đen đang được các vị thần bao quanh.

Có lẽ, ta có thể tìm thấy câu trả lời từ trên người cậu ta.

Một làn sương mù hình bán cầu trỗi dậy quanh Arceus.

Thân hình Lục Dã dần bị bao phủ và chìm nghỉm trong đó.

Cynthia đưa tay chạm vào rào chắn nhưng bị một lực lượng vô hình đẩy ra, cô nhíu chặt mày. "Đó là khe nứt không gian do Arceus tạo ra." Palkia nói: "Chỉ những nhân loại được ngài công nhận mới có thể bước vào." "Nhân loại được công nhận?" Satoshi đột nhiên ngẩng đầu như nghĩ ra điều gì đó, cậu nhìn Pikachu trên vai mình.

Nhất định phải tới giúp Thầy Lục!

Satoshi không chút do dự lao thẳng vào rào chắn.

Tốc độ nhanh đến mức mọi người không kịp phản ứng.

Rào chắn gợn sóng, nuốt chửng lấy Satoshi.

Giovanni khẽ nhíu mày, James biến sắc: "Thằng nhóc đó cũng biến mất rồi!" "Cố lên nhóc con!" Jessie giơ nắm đấm cổ vũ. "Cho ngài ấy nếm thử Thunderbolt đi, nya!" "Sô-nan-sư!!" "Im miệng." Bộ ba Team Rocket lập tức ngậm miệng, Giovanni nhíu mày hỏi: "Rốt cuộc đây là nguyên lý gì..." "Tôi nghĩ, đó là ba vị nhân loại đã xuyên qua thời không và nhận được sự công nhận của Arceus." Phía sau vang lên giọng nói mệt mỏi của Sheena - người bảo hộ thần điện.

Cô ôm một phiến đá, lau đi lớp bụi bẩn bên trên. "Phiến đá này vốn ghi lại sự phản bội của tổ tiên tôi... giờ đây nó đã biến thành ba vị anh hùng được người đời kính trọng.

Nhất định họ đã thành công làm lay động Arceus!" "Điều này đã trái với nguyên tắc của không gian và thời gian." Cynthia chống cằm, mắt khẽ chớp: "Vượt qua tự nhiên, định luật của thời không...

đây chẳng lẽ là ý nghĩa của Jewel of Life sao?" Ba vị anh hùng...

Silver cau mày chặt chẽ. "Xem ra tới lượt tôi ra sân rồi nhỉ." Akin

(Gold) đan hai tay vào nhau, vươn vai một cái rồi toe toét cười: "Cứ giao cho tôi!" "Lần này không có Celebi đâu." Silver nhìn Akin, nhấn mạnh từng chữ, hơi thở có chút rối loạn: "Cậu nếu làm càn..." "Tôi muốn hiểu thêm về tâm ý của tên kia." Akin vỗ mạnh lên vai Silver, biểu cảm chính trực: "Tôi sẽ giúp Thầy Lục gọi lại lý trí cho tên đó!" Cậu vắt gậy bi-a lên vai, kéo kính bảo hộ trên trán xuống, nghiêng đầu cười với Silver: "Đợi chúng tôi khải hoàn trở về nhé, cộng sự!" Silver đứng sững tại chỗ, cúi đầu để mái tóc đỏ che đi biểu cảm trên mặt.

Hồi lâu sau, Silver ngẩng lên, khóe miệng nhếch thành một nụ cười: "Không vấn đề gì." Chàng trai đội mũ lưỡi trai cười rạng rỡ, cầm gậy bi-a, trên ba lô là một chú Ambipom, dần dần ẩn mình vào màn sương trắng.

Giữa chiến trường đổ nát, Giovanni ngồi tựa vào một bức tường sập, hai tay đặt trên đầu gối, cười nói: "Đây chính là... thứ mà Giáo sư Oak nói tới, tinh thần của những Người Sở Hữu Pokédex sao?" Dù phải đối mặt với một Arceus không thể nhìn thẳng, vẫn có những người đứng ra chắn trước vị thần, có những người dũng cảm dấn thân vào chiến trường.

Tinh thần của những Người Sở Hữu Pokédex, biểu tượng của ý chí chiến đấu và lòng dũng cảm, dù trước tai họa mang tính huyền thoại cũng không bao giờ lụi tàn.

Pryce nhắm mắt lại, hiện ra khuôn mặt cười cợt bất cần của Akin.

Khoảnh khắc vừa rồi, ánh mắt của 'Kim lão ngũ' nghiêm túc hơn bao giờ hết. "Đứa trẻ đó chỉ cần nghiêm túc." Pryce nói: "Thì nhất định sẽ làm được." Cynthia nhìn về phía xa, khoanh tay hỏi Palkia: "Arceus đang cư ngụ ở đâu?" "Ở giữa Dervish, nơi kết nối Spear Pillar và di tích Shinto." Palkia trả lời. "Tốt." Cynthia khẽ gật đầu. "Giả sử bọn họ không trở về." Cynthia nở một nụ cười ưu nhã và ôn nhu,

dưới mái tóc vàng, đôi đồng tử sắc sảo lóe sáng. "Tôi sẽ đích thân tới sảnh đường Dervish." ...

Tại sảnh đường Dervish.

Thần điện nguy nga với những cột đá cẩm thạch sừng sững, những bậc thang dài hun hút dẫn lên nền đài cao nhất.

Arceus đứng ở tầng đỉnh, thân hình trắng tuyết, trên lưng là vòng hào quang vàng gọi là Arche Band.

Ngài nhìn xuống ba vị nhân loại dưới bậc thang với ánh mắt ngạo nghễ.

Ánh sáng trắng lóa mắt lóe lên, toàn bộ PokéBall được mở ra, những nhóc tỳ Pokémon lao ra bảo vệ chủ nhân của mình.

Gengar, Sylveon, Blastoise, Arcanine, Togepi, Sirfetch'd, Rotom, Larvitar.

Lục Dã đứng giữa đám nhỏ, nhìn về phía Arceus đang mang ánh mắt u sầu: "Hãy kể cho chúng tôi nghe thêm về ngài đi, Arceus." Akin cười toe toét, phía sau là Aibo, Bakutarou, Togekiss... cậu dùng gậy bi-a chỉ về phía Arceus: "Để chúng tôi giúp ngài thêm một lần nữa, Arceus!" Satoshi cõng Pikachu, ánh mắt chân thành. "Arceus, tôi đã từng gặp Pokémon cũng lạc lối như ngài." "Nó từ khi sinh ra đã nghi ngờ ý nghĩa tồn tại của chính mình, muốn hủy diệt tất cả, thậm chí là hủy diệt chính mình." Satoshi dang rộng hai tay, nói lớn: "Nó tên là Mewtwo, sau đó nó cũng đã sống cùng với nhân loại, Arceus à!" "Nhân loại và Pokémon không phải kẻ thù, mọi người có thể tin tưởng lẫn nhau, cùng nhau sinh sống!!" Ánh mắt Arceus khẽ dao động, ẩn chứa hận thù và thất vọng.

Ngay sau đó, ngài nhắm mắt lại, một câu hỏi vang lên từ tận linh hồn. 『Đối với các ngươi, Pokémon có ý nghĩa gì?』 "Cộng sự."

Satoshi trả lời không chút do dự.

Vào đêm mưa bão sấm chớp ấy, cậu đã dang tay che chắn cho Pikachu trước đàn Spearow, và đòn Thunderbolt của Pikachu đã bùng nổ. "Là người có thể chia sẻ cả sinh mạng." Satoshi nói: "Tôi và Pikachu, chính là những cộng sự quan trọng như thế!!" "Pikachu!!" "Giáo sư Oak cũng từng hỏi tôi một lần rồi." Akin quẹt mũi, ánh mắt tập trung: "Là chiến hữu." Cổ của Typhlosion bùng lên ngọn lửa dữ dội, Togekiss có ánh mắt sắc lẹm, Ambipom trên vai siết chặt hai nắm đấm đuôi!

Akin đứng giữa các Pokémon, nắm chặt gậy bi-a, đeo kính bảo hộ vào. "Tôi và họ đã trải qua vô số trận chiến, cùng nhau trưởng thành, cùng nhau mạnh lên, họ là những chiến hữu vào sinh ra tử của tôi!" Lục Dã nhắm mắt lại.

Từng hồi ức hiện về trong tâm trí. 『Đối với ngươi, Pokémon có ý nghĩa gì?』 Là sự kinh hãi khi lần đầu gặp Gengar, là niềm an ủi khi thu phục được Eevee tsundere, là sự mãn nguyện khi thu phục được Quy Quy.

Arcanine hiền lành, Togepi đáng yêu, và cả Sirfetch'd giống mình nhất...

Cả Larvitar và bạn học Koraku vẫn đang phấn đấu vì tiền điện tiền ăn, giống như việc mình luôn có những tờ hóa đơn kế tiếp cần thanh toán vậy.

Lục Dã nở một nụ cười nhẹ. "Ghos!" Gengar nhe răng, lườm về phía Arceus. "Bố y!" Sylveon không hề có chút sợ hãi, đứng chắn trước mặt Lục Dã với vẻ mặt "hung dữ đáng yêu". "Tạp mị..." Blastoise đã nạp đầy các loại bùa lợi buff, pháo đài đầy sát khí nhắm thẳng vào Arceus.

Arcanine hạ thấp bốn chi, nhe răng gầm gừ, Togepi bắt chước

biểu cảm giống hệt anh trai mình: "Kháp kỷ đô y! (◣д◢)" Vịt Sirfetch'd không hề rơi lệ, không hề lùi bước, tâm cảnh của nó tĩnh lặng như nước, hay đúng hơn là nó đang bị nỗi sợ hãi tột độ làm cho tê liệt.

Sirfetch'd lặng lẽ tiến lên vị trí tiên phong, ánh mắt sắc sảo như vị hiệp sĩ dũng cảm nhất, thương kỵ sĩ xuyên thấu thần linh, khiên vững như bàn thạch!

Danh dự, khiêm nhường, dũng cảm, hy sinh... tuyệt không từ chối lời khiêu chiến của kẻ ngang hàng, tuyệt không quay lưng lại với kẻ địch!

Ánh mắt Arceus có chút dao động, ngài nghe thấy Lục Dã chậm rãi cất lời. "Họ là gia đình của tôi." Lục Dã nói: "Tôi luôn tránh để họ bị thương, nhưng cũng có những lúc bắt buộc phải chiến đấu." Sử dụng trận đấu giữa Huấn luyện viên và Pokémon.

Để chứng minh cho Arceus thấy sự tin tưởng lẫn nhau! "Tới chiến đấu đi!" Lục Dã hét lớn: "Arceus!!" Tiếng rung chuyển ầm ầm, vị thần cổ đại thức tỉnh dưới lời khiêu khích của nhân loại, ngài bay lên từ nền đài trong một quả cầu ánh sáng, chậm rãi lộ ra nụ cười. 『Ta chấp nhận lời khiêu chiến của ngươi, nhân loại.』 Trong thần điện nổi lên những cơn cuồng phong gào thét, chiêu Twister phá hủy hàng loạt cột đá cẩm thạch, đổ sụp về phía bọn người Lục Dã.

Pikachu và Togekiss tấn công gọng kìm từ hai bên, Satoshi hét lớn: "Pikachu, Thunderbolt!" "Pika —— chu!!" Lôi đình trút xuống, xé toạc cơn lốc Twister, đánh trúng Arceus phía trên nền đài, những tia điện bao phủ lấy ngài.

Togekiss dùng Agility để lại những tàn ảnh, dùng Double-edge lao thẳng vào Arceus!! "Blastoise ——" Key Stone trên tay Lục Dã lóe lên ánh sáng trắng, luồng Aura như thủy triều cuộn trào trong thần điện,

vạt áo anh bay phần phật. "Mega Evolution!!" Mối liên kết hóa thành ánh hồng, ánh sáng tiến hóa rực rỡ.

Một khí thế uy nghiêm lan tỏa, mặt đất nền đài nứt toác, hai họng pháo của Mega Blastoise hợp lại làm một, đôi mắt lóe lên ánh đỏ sắc lẹm! "Blastoise, dùng Hydro Pump toàn lực!!" Aura hùng mạnh tạo thành cuồng phong, đặc tính Mega Launcher của Mega Blastoise đã sẵn sàng!

Sau một khoảnh khắc tích tụ lực lượng ngắn ngủi, Blastoise vác họng pháo đen ngòm lên, Hydro Pump oanh tạc về phía Arceus như tiếng sấm nổ vang, như vạn mã phi nước đại!

Cột nước mạnh mẽ đánh tan cơn lốc Twister, Arceus đang bị Thunderbolt bao phủ bị dòng nước đẩy lùi nửa bước, điện quang rực rỡ chiếu sáng cả thần điện!

Tia điện tan đi, trên người Arceus bốc khói đen, nhưng vết thương gần như phục hồi ngay lập tức nhờ Recover. 『Chỉ bấy nhiêu thôi thì chưa đủ để ta công nhận.』 Đôi mắt ngài lạnh lùng. "Bakutarou!" Akin chỉ gậy bi-a: "Blast Burn!" "Hống!!" Typhlosion hít một hơi sâu, ngọn lửa quanh cổ bùng cao hàng trượng, nhiệt độ cao càn quét sân đấu, liệt diễm bùng nổ lao ra!

Cột lửa lao thẳng lên bậc thang cao vút, nổ tung trên rào chắn của Arceus! "Togekiss, nhân lúc này!" "Ba khắc!! (◣д◢)" Togekiss lao ra từ làn khói dày đặc, đâm thẳng về phía Arceus!

Rào chắn của Arceus như một bức tường sắt Iron Defense, lại như một màng nước gợn sóng đánh bật Togekiss văng ra.

Nó đâm gãy mấy cột đá, ngã nhào xuống đất nhưng vẫn nhe răng cười với Togepi: "Ba khắc! (๑•p ́•)و✧" "Kháp kỷ đô y ~ ヾ(◍°∇°◍)ノ゛" Togepi đã sử dụng chiêu Helping Hand (Giúp đỡ).

Togekiss gầm lên một tiếng, như có thần trợ giúp, vỗ đôi cánh Dual Wingbeat bay vọt lên!!

Air Slash liên tục chém vào rào chắn của Arceus, tạo ra những chuỗi tia lửa leng keng.

Lục Dã đứng sau bức tường ánh sáng do Sylveon tạo ra, ánh mắt giao nhau với Sylveon. "Moonblast!" "Bố y! (Múc nó!)" Sylveon nhảy vọt lên không trung, từ chiếc nơ bướm tỏa ra ánh sáng bạc, một quầng Moonblast nổ tung trên người Arceus!!

Oành!!!

Rào chắn lần đầu tiên bị phá vỡ trong trận thử thách này, việc mất đi Fairy Plate là một trở ngại không nhỏ đối với ngài.

Ngài chậm rãi ngước mắt lên, Hydro Pump lại đang ầm ầm lao tới, móng vàng của ngài điểm nhẹ vào không trung, thân hình lập tức nhảy qua không gian, xuất hiện phía trên thần điện!

Hydro Pump bắn trúng tường, đục thủng một lỗ lớn.

Ầm ầm!!

Thần điện rung chuyển, Arceus lạnh lùng nói: 『Đến lượt ta rồi, nhân loại.』 Ánh sáng rực rỡ tỏa ra, phía sau ngài hiện lên vầng sáng trắng không thể nhìn trực diện, những tia Judgment trút xuống như mưa!!

Những tiếng nổ liên tiếp vang lên, cột đá và tường bao vỡ vụn.

Những mảnh Rock Smash rơi như mưa đập vào Arcanine, thân hình to lớn của nó máu chảy ròng ròng. "Ngao ô!" Arcanine dựa vào lớp da dày thịt béo, nhìn về phía Lục Dã sau lưng, nhếch miệng cười.

Akin bị dư chấn mạnh hất văng, nằm gục giữa đống đổ nát, trán chảy máu. "Sunbo, Sunny Day!!" Những tán lá của Sunflora vươn ra,

ánh nắng chói chang hiện ra phía trên thần điện, ngọn lửa của Typhlosion càng thêm mãnh liệt.

Chương 527

Vết thương của Arcanine nhanh chóng hồi phục dưới hiệu ứng của ánh nắng.

Đầu kiếm của Sirfetch'd hội tụ ánh sáng trắng, không ngừng kéo dài, hình thành một thanh đại quang kiếm dài hàng chục mét!

Lục Dã trầm giọng quát: "Sirfetch'd, Solar Blade!!" "Dát!!" Sirfetch'd vung thanh quang kiếm khổng lồ với thanh thế hào hùng, chém thẳng về phía Arceus, khiến ngài không thể né tránh!!

Oành!!!

Bụi mù mịt, Arceus lại hiện thân, đôi mắt lóe lên ánh sáng đỏ rực.

Cơn hận thù mãnh liệt trong lòng Arceus lại trỗi dậy, móng vàng của ngài điểm một cái, những gợn sóng lan tỏa ra xung quanh, Togekiss lập tức bị hất văng!

Gợn sóng tiếp tục lan về phía bọn người Lục Dã, chặn ở phía trước nhất là một con Mega Blastoise đeo kính râm. "Tạp mị!" Blastoise hít một hơi thật sâu, vứt kính râm đi, đôi mắt hiện lên ánh đỏ.

Nó đưa hai tay ra ngăn cản, gợn sóng liên tục xé rách lớp phòng ngự cường hãn của nó, hai chân sau lún sâu xuống mặt đất.

Rắc!

Quy xác xuất hiện những vết nứt, Mega Blastoise bao phủ trong một luồng ánh sáng trắng, phát ra tiếng gầm thịnh nộ! "Tạp mị!!" Họng pháo sau lưng bắn ra một quả Aura Sphere màu xanh lam đậm, khối cầu ánh sáng va chạm với gợn sóng.

Luồng khí lưu bùng phát hất văng Blastoise, quy xác của nó va đập

làm gãy hết cột đá này đến cột đá khác!

Pikachu đang đứng trong dư chấn của chiêu thức, hoàn toàn không có phòng bị. "Nguy hiểm!!" Satoshi lao tới ôm chặt lấy Pikachu, dùng thân mình chắn lấy luồng khí lưu đang va đập!

Cục diện rơi vào im lặng chết chóc, Satoshi ôm Pikachu lăn mấy vòng rồi nằm vật ra đất.

Đồng tử Lục Dã co rụt lại.

Satoshi quay đầu lại, đau đến mức nhe răng trợn mắt nhưng vẫn hét lên: "Tôi, tôi không sao!" Lục Dã: "..." Khả năng kháng đòn vật lý của cậu còn cao hơn cả Quy Quy nhà tôi nữa hả?!

Mai của Blastoise chằng chịt vết nứt, nó tựa vào bức tường đổ nát, khóe miệng rỉ máu. "Tạp mị..." Blastoise lạnh lùng nhìn Arceus, từ trong ngực lôi ra một cọng Revival Herb, vừa nhai vừa nhìn Arceus đầy khiêu khích!

Ngài đánh được đến mức tôi ăn hết đống thuốc này thì coi như tôi thua!! 『Lần sau, ta sẽ không nương tay nữa.』 Ánh mắt Arceus lạnh lẽo.

Một áp lực nặng nề đè nặng lên tim Lục Dã.

Nhưng không phải là không có cách giải quyết.

Hóa giải hận thù, để Arceus khôi phục lý trí, hoặc đi vào giấc ngủ... "Có thể câu giờ một chút không?" Lục Dã hỏi Akin.

Akin lau máu trên trán, nắm chặt gậy bi-a, nhìn về phía Arceus với đôi mắt vằn tia máu. "Được." Cậu gật đầu mạnh mẽ.

Tôi phải... tìm ra một cơ hội.

Cho dù không tìm thấy cơ hội... thì cũng phải do chính tôi tạo ra! "Togekiss!" Akin nhìn Togekiss đang đầy vết thương, nở một nụ cười

liều lĩnh: "Còn chiến đấu được nữa không!" "Ba khắc!!" Togekiss nhìn Togepi một cái, thể hiện rằng anh trai đây là vô đối! "Vậy thì ——" Akin nhảy lên lưng Togekiss, nhìn chằm chằm Arceus: "Hai ta cùng lên!!" Một bóng người lướt qua phía trên thần điện, Akin cưỡi Togekiss lao thẳng về phía Arceus.

Lục Dã ngẩng đầu, ánh mắt giao nhau với Akin đang khiêu chiến thần linh trên không trung, thấy cậu gật đầu mạnh mẽ.

Tôi tin tưởng anh, Thầy Lục.

Anh có thể gọi lại lý trí cho Arceus... cho dù phải đối mặt với rủi ro và cái giá rất lớn.

Nhưng anh làm được, vì anh là Thầy Lục! "Togekiss, đập tan Arceus đi!!" Akin hét lớn đầy hào khí. "Ba khắc???" Trên đầu Togekiss hiện ra hàng loạt dấu hỏi chấm.

Nhìn thấy Togepi ở phía dưới, Togekiss gầm lên, vỗ cánh quyết liệt: "Ba khắc!!" Vì em gái, mình liều mạng đập cả Arceus cũng được!!

Ánh mắt ngài phản chiếu hình ảnh chàng thiếu niên dũng cảm đang lao tới.

Mắt Arceus đỏ rực, vầng sáng sau lưng tỏa rạng, Judgment nhắm thẳng vào Togekiss mà bắn.

Những tia sáng bắn về phía Togekiss, nhưng nó đột ngột hóa thành luồng sáng hồng bay ngược vào PokéBall, Akin rơi thẳng từ trên không xuống.

Trong đồng tử của Akin phản chiếu những tia Judgment bắn trượt, không trung nở rộ những đóa hoa lửa rực rỡ.

Cậu đối diện với Arceus, làm một khuôn mặt kinh dị Scary Face: "Lêu lêu!" Akin rơi tự do, mái tóc đen tung bay trong gió! "Tiền bối

Akin!" Satoshi hét lớn: "Mau thay Pokémon đi!" "Cậu điên rồi!!" Lục Dã hét: "Arcanine, dùng Extremespeed đón cậu ấy mau!" Arceus nhìn vào vị trí chiêu thức vừa hụt, rồi cúi đầu nhìn Akin đang rơi xuống.

Móng vàng của ngài điểm vào hư không, Arcanine đang dùng Extremespeed lập tức bị cố định chặt chẽ, Akin rơi mạnh xuống đất, ho ra một ngụm máu! 『Ngươi đã lừa ta, nhân loại.』 Ánh mắt Arceus đỏ rực. 『Ngươi không tin tưởng chiến hữu của mình, mà lại ký thác hy vọng vào một nhân loại khác.』 Akin nằm bết bát trên đất với đầy vết thương, lồng ngực khó khăn hít thở, thương thế cực kỳ thảm khốc. "Tôi, không phải không tin tưởng họ." Akin lau khóe miệng, ánh mắt sắc lẹm: "Trái lại, tôi hoàn toàn tin tưởng họ không chút bảo lưu." "Đây là... cơ hội duy nhất tôi có thể tạo ra!" Cậu cầm lấy PokéBall chứa Togekiss, Togekiss trong cầu đang mắng mỏ không ngớt.

Khi liếc nhìn sang bên cạnh, nó thấy Togepi nên lập tức im lặng, nước mắt lăn dài trên mặt.

Trong mắt Togepi cũng hoe đỏ.

Để hiểu được cảnh tượng trước mắt đối với nó vẫn còn hơi khó khăn. "Kháp kỷ đô y..." Nó tủi thân cúi đầu, rồi lại kiên định ngẩng lên, đầu ngón tay lóe lên ánh sáng của Metronome!

Cùng lúc đó, Gengar hiện ra sau lưng Arceus, ánh sáng Hypnosis bắn về phía ngài!

Arceus khẽ nhíu mày, xung quanh ngài gợn lên những vòng sóng cách tuyệt ánh sáng đó. "Thất, thất bại rồi sao?" Akin nhìn về phía Lục Dã.

Lục Dã im lặng, nhìn chằm chằm vào ánh sáng trên đầu ngón tay Togepi, ánh mắt dao động. "Thất bại rồi, nhưng không hẳn là thất bại hoàn toàn." Trong thần điện vang lên một điệu nhạc cực kỳ nhu hòa,

đó là sức mạnh do Metronome của Togepi hội tụ lại.

Giai điệu cực kỳ quen thuộc, có thể khiến người ta quên đi hận thù trong lòng, chìm đắm vào tiếng nhạc.

Một chiêu thức có thể khiến đối thủ rơi vào trạng thái ngủ Hypnosis, 「Grass Whistle」 (Tiếng sáo cỏ)!

Luồng ánh sáng xanh lục dịu nhẹ tỏa ra, Satoshi lập tức nhớ lại. "Đây là giai điệu Oracion ở tháp chuông thị trấn Alamos?!" Togepi đã ghi nhớ giai điệu này ở Alamos, và nhờ có Grass Whistle để thi triển lại một lần nữa!

Giai điệu quanh quẩn trong thần điện, ánh mắt đỏ rực của Arceus ẩn hiện dao động, ngài nhìn về phía Lục Dã. 『Togepi của ngươi cực kỳ tin tưởng ngươi.』 "Tôi biết." Lục Dã mỉm cười nhẹ: "Nếu không nó cũng chẳng thể lắc ra được chiêu ngủ này." Trong tiếng sáo cỏ, giai điệu Oracion lặng lẽ trôi chảy, màu đỏ trong mắt Arceus dần rút đi. 『Nhưng mà.』 Một áp lực mạnh mẽ đột nhiên trỗi dậy trong lòng Lục Dã. 『Đối với nhân loại, ta không chỉ có phẫn nộ.』 Ánh mắt ngài thâm trầm nhìn về phía Lục Dã.

Sự bi thương trong mắt Arceus như muốn truyền thấu sang. 『Tiếp tục chiến đấu đi.』 Ngài nói: 『Hypnosis vô hiệu với ta, ngươi có thể bỏ cuộc được rồi.』 Ngực Lục Dã cảm thấy bí bách, đó là cảm giác tuyệt vọng không thể với tới khi đối mặt với thần linh.

Thất bại của cuộc thử thách này...

đã được định đoạt từ đầu sao? "Thầy Lục!" Akin vừa ho vừa hét lớn: "Tôi vẫn còn một chiến thuật nữa!!" Lục Dã đột ngột ngẩng đầu, tầm mắt giao với Akin, nhìn vào quả PokéBall trên tay cậu vẫn chưa ném ra.

Lúc nãy, cậu đã thu hồi Togekiss vào cầu nhưng lại không tung ra

Pokémon tiếp theo —— Chiến thuật đó là...

Thần điện rung chuyển dữ dội, những khối đá lớn từ trên cao rơi xuống, toàn bộ không gian Dervish bắt đầu sụp đổ.

Arceus nhìn xuống với vẻ ngạo nghễ, lơ lửng trên cao, uy áp không thể nhìn thẳng bao trùm bốn phía.

Judgment bắn ra, thần điện sụp đổ, nham thạch đè về phía Satoshi. "Pika!" Pikachu vung đuôi Iron Tail đập nát những khối đá đang rơi xuống!

Sudowoodo và Typhlosion của Akin dùng thân mình chắn lấy những tia sáng chói mắt, rên rỉ đau đớn. 『Tại sao các ngươi lại làm vậy?』 Ánh mắt Arceus tràn đầy thất vọng và bi thương. 『Tên nhân loại này thậm chí còn không tin tưởng các ngươi!!』 Trong tiếng rung chuyển ầm ầm, Lục Dã nhìn về phía Akin đang nằm trên đất. "Tôi..." Cậu rỉ máu nơi khóe miệng, ngẩng đầu nở nụ cười bất cần, bàn tay run rẩy nắm chặt một quả PokéBall như muốn ném nó đi. "Tin tưởng, chiến hữu của tôi!" Arceus trực giác nhận ra một tia nguy hiểm.

Vượt qua thời không, ngài đã nhìn thấy cảnh tượng vài giây sau đó.

Akin sẽ ném quả PokéBall đó đi, bên trong uẩn hàm một chiến thuật cực kỳ nguy hiểm!

Arceus ngẩng đầu, phát ra một tiếng kêu sắc lẹm!

Một vòng hào quang bao trùm lấy Akin, không gian và thời gian xung quanh đình trệ, động tác ném cầu của cậu cũng vì thế mà khựng lại! "Tôi chưa bao giờ... có ý định... mạo hiểm một mình." Akin bị không gian vặn vẹo xé rách, giọng nói đứt quãng, thân hình cũng dần trở nên trong suốt.

Arceus nghe thấy cậu cười ranh mãnh nói: "Bởi vì... tôi chỉ là mồi

nhử thôi!" Ngài đột nhiên trợn tròn mắt.

Một chú Ambipom đứng trên chiếc kính bảo hộ vỡ nát và ba lô của Akin, nước mắt giàn giụa.

Nó dùng đuôi quấn chặt lấy cây gậy bi-a, đánh mạnh vào quả PokéBall của Togekiss!

Bụp!! "Học lâu như vậy, Thầy Lục à, tôi vẫn chẳng học được chiến thuật nào khác." Thân hình Akin run rẩy trong không gian vặn vẹo, cậu giơ tay chào: "Tuy nhiên, cũng có chiến thuật mà tôi giỏi nhất." Giọng nói nhỏ dần, quả PokéBall được truyền đi từ cây gậy bi-a xé gió lao tới, Lục Dã nghe thấy tiếng Akin nói đầy quyết tuyệt: "Tiếp theo, trông cậy cả vào anh đó, Thầy Lục!!" Thân thể cậu dần tan biến, cơ hội quý giá mà cậu giành được đang được truyền lại cho Lục Dã.

Arceus cũng không thể liên tục tạm dừng thời không trong nháy mắt, ánh mắt lộ vẻ dao động.

Vị nhân loại này...

đã dùng cả sinh mạng để tin tưởng chiến hữu và đồng bạn của mình!

Chụp!!

Lục Dã đưa tay bắt lấy quả PokéBall do Ambipom đánh tới!

Trong PokéBall, Togekiss đang khóc nức nở, một luồng năng lượng còn sót lại bao quanh nó.

Đồng tử Lục Dã rung động, nắm chặt quả PokéBall.

Chiến thuật mà Akin giỏi nhất sao —— Agility, Nasty Plot, Chlorophyll...

Lục Dã cảm nhận được ý chí mãnh liệt của Akin và các chiến hữu

hội tụ trên người Togekiss.

Lục Dã mạnh mẽ ném quả PokéBall ra, ánh hồng hiện lên giữa không trung, anh dõng dạc hô: "Baton Pass (Tiếp Sức)!!!" Khúc ca của nhân loại chính là khúc ca của lòng dũng cảm.

Dù phải đối mặt với không gian vặn vẹo, dù đứng trước một thế giới đang sụp đổ để đối đầu với Arceus.

Huấn luyện viên và Pokémon vẫn sẽ chiến đấu đến hơi thở cuối cùng. "Ba khắc!! (◣д◢)" Togekiss vỗ cánh, cuồng phong thổi tới, nó đối diện với Arceus!!

Một luồng sức mạnh cảm xúc mãnh liệt khiến Arceus chấn động.

Nỗi bi thương trong mắt ngài dần tan biến, ngài ngơ ngác nhìn chàng thanh niên trước mặt.

Mái tóc đen của Lục Dã tung bay, ánh mắt sắc lẹm, hội tụ một niềm tin mãnh liệt.

Togekiss hóa thành luồng sáng hồng quay lại PokéBall.

Thừa kế ý chí của mọi người, luồng khí thế ngút trời trỗi dậy từ trong bóng tối dưới chân Lục Dã.

Gengar chậm rãi hiện ra từ dưới chân Lục Dã, tâm linh của nó gần như hòa làm một với anh.

Thông qua năng lượng và cảm xúc được truyền lại từ Baton Pass, nó hình thành một nhịp cầu lung linh, dường như có thể vượt qua cả thời không.

Chương 528

"Nhà vô địch (Champion)." Đôi mắt Lục Dã trong trẻo, gánh vác trên vai trách nhiệm và sự đảm đương. "Bây giờ tôi cũng là Nhà vô địch rồi." Lục Dã giơ tay lên trời, ánh mắt sắc bén, mái tóc rối tung theo luồng khí lưu, vạt áo bay phấp phới. "Gengar, Mega Evolution!!!" Ánh hồng rực rỡ bùng nổ, mối liên kết hữu hình như thực thể, ánh sáng trắng chói mắt bao phủ Gengar.

Đó là chiến thuật thừa tải ý chí của tất cả mọi người.

Với tư cách là...

Nhà Chiến Thuật (Tacticer).

Đứng trước cả một thế giới đang sụp đổ để ngăn cản Arceus!

Dùng thân xác phàm trần để sánh ngang với thần linh!!

Oành!!!

Luồng khí thế ngút trời bốc lên, bóng tối ngập tràn thần điện.

Mega Gengar nửa thân dưới chìm trong dị không gian, trên trán mở ra con mắt thứ ba, đôi tay hội tụ những lỗ đen Black Hole cuồng bạo! "Gengar." Thầy Lục trầm giọng quát: "Dark Void (Ám Ảnh Chi Động)!!" "Ghos!!" Luồng Dark Void cuồng bạo đánh tan khí lưu, vượt qua những bậc thang cao vút, một lượng lớn đá vụn bị trọng lực cuốn vào, hình thành một quả thiên thạch.

Ầm ầm ầm!!!

Trái tim Arceus rung động mãnh liệt.

Niềm tin, dũng khí và mối liên kết giữa nhân loại và Pokémon đã khiến ngài vô cùng cảm động.

Thiên thạch lao trực diện tới.

Ngài nhìn chàng thanh niên tóc đen và Gengar, sự thất vọng và bi thương trong mắt dần tan biến, thay vào đó là một tia sáng.

Từ bỏ mọi phòng ngự trên người, vòng vàng của Arceus mờ nhạt đi, ngài để mặc cho thiên thạch rơi xuống, tựa như đang đối diện với một cuộc thẩm phán.

Oành!!! 『Lục Dã...』 Arceus nhắm mắt lại, khóe miệng lộ ra một nụ cười mãn nguyện, thân hình dần biến mất trong lỗ đen cấu thành từ phản vật chất, tựa như một ảo ảnh đã hoàn thành sứ mệnh của mình. 『Ta thua rồi...』 Những hạt sáng lung linh tán ra, thân hình ngài tan biến dần trong sảnh đường Dervish.

Một khoảng lặng kéo dài, sự yên tĩnh như chạm đến tận cùng thế giới.

Những hạt sáng lấm tấm bay lượn trong thần điện như những sinh linh nhảy múa, truyền đi sự bình an và thiện ý.

Lục Dã kìm nén đã lâu, thở hắt ra một hơi dài.

Những tảng đá cẩm thạch vỡ vụn, cung điện đổ nát, dưới sự gột rửa của những hạt sáng, dần dần khôi phục lại như cũ.

Satoshi cảm nhận được bức tường trên vai mình dần bay lên.

Pikachu trong lòng cũng dần tỉnh lại, mở mắt: "Pikapi..." "Pikachu!" Satoshi vui mừng khôn xiết, ôm chầm lấy Pikachu.

Lục Dã lặng lẽ đứng giữa thần điện hùng vĩ, đám nhóc tỳ Pokémon lần lượt tiến lại vây quanh anh. "Ghos... (｡•̀ᴗ-)" Hình thái Mega của Gengar lặng lẽ biến mất, cảm nhận được tâm trạng của Lục Dã, nó bĩu môi nhỏ. "Tôi không sao." Lục Dã mỉm cười nhẹ, một tay đút túi quần, vị Nhà vô địch này vừa hoàn thành kỳ tích đánh bại Arceus. "Tôi chỉ là..." Trong mắt anh thoáng qua một tia thẫn thờ, nhìn

về phía Togekiss đang khóc nức nở.

Đám nhỏ đều buồn bã, vây quanh vị trí Akin đã tan biến.

Nơi đó chỉ còn lại một cây gậy bi-a gãy làm đôi và chiếc kính bảo hộ vỡ nát.

Togepi chậm rãi tiến lại gần Togekiss, dịu dàng an ủi: "Kháp kỷ đô y ~~" "Ba khắc! (;´Д`)" Togekiss dùng đôi cánh ôm chặt lấy Togepi.

Nhìn chằm chằm cây gậy bi-a đó, một nỗi bi thương mãnh liệt dâng lên trong lòng Lục Dã.

Tình cảm giữa nhân loại và Pokémon chân thực đến thế.

Chỉ cần đôi bên tin tưởng lẫn nhau, nhất định sẽ nhận được sự hồi đáp.

Anh sờ vào trong ngực, cuốn sổ dày cộm vẫn còn đó.

Lục Dã lấy cuốn sổ ra, nhìn chằm chằm vào những trang đầu dày đặc, suy nghĩ một lát rồi xé đi.

Những trang giấy bay tán loạn trong không trung, Lục Dã chợt mở to mắt.

Những hạt sáng vàng rơi xuống vị trí vừa nãy, lặng lẽ khôi phục cây gậy bi-a về trạng thái ban đầu.

Tại vị trí đó, ánh sáng dần hội tụ, hình thành một bóng người màu vàng kim.

Bóng người đó đứng trước mặt Togekiss, cúi người nhặt chiếc kính bảo hộ lên đeo vào.

Rồi cậu ta đắc ý quẹt mũi. "Thế nào, có bị tiểu gia đây dọa cho sợ không?" Akin chống nạnh, cười ha hả: "Cái trò này tôi làm mấy lần rồi, dù là Ho-Oh, Celebi hay Arceus thì đều có thể hồi sinh cả, ha ha!" Lục Dã hơi ngẩn người, rồi nở một nụ cười.

Trận chiến tốt đẹp đó tôi đã đánh xong, con đường phải đi tôi đã đi hết, đạo lý phải giữ tôi đã bảo vệ được.

Từ nay về sau, vương miện của công lý sẽ dành cho tôi.

Hít một hơi thật sâu, Thầy Lục hạ bút viết: Ngày 12 tháng 5, thứ Tư.

Đang ở sảnh đường Dervish, vừa mới đập tan xác Arceus xong.

Akin dám lấy thân mình mạo hiểm, suýt chút nữa khiến tôi rơi vào cảnh bất nghĩa.

Mối thù này, Thầy Lục tôi ghi nhớ kỹ rồi!

Điện thờ được khôi phục như cũ, hùng vĩ và trang nghiêm, giữa không gian phiêu đãng những đốm sáng tinh khôi. "Tiền bối Akin, ngầu lòi luôn!" Satoshi hai mắt sáng rực.

Akin vác gậy bi-a trên vai, mặt đầy đắc ý quẹt mũi: "Cũng tạm thôi, anh lúc nào chẳng ngầu, ha ha!" Tại trận quyết chiến ở rừng Đồng Thụ, Akin từng có trải nghiệm rơi vào dòng thời gian hỗn loạn, cuối cùng nhờ Celebi mới có thể phục sinh.

Đối với Akin mà nói, việc "nhận cơm hộp" chẳng qua chỉ là thao tác cơ bản!

Chính loại dũng khí đối mặt với cái chết này, cùng với mối liên kết (Bond) sâu sắc giữa Trainer và Pokémon đã làm Arceus vốn đang đau thương và thất vọng cảm động sâu sắc.

Lục Dã nở nụ cười bất đắc dĩ.

Tuy có hơi liều lĩnh, nhưng đó cũng là một phong cách chiến đấu độc đáo.

Nếu là chiến đấu ngoài dã ngoại, chưa biết chừng Red cũng phải chịu thiệt dưới tay "Kim lão ngũ" này!

Còn về phần Satoshi, đó là trường hợp đặc biệt... cậu nhóc là người được Ho-Oh phục sinh, e rằng cơ thể đã sắp đạt đến cảnh giới thánh nhân luôn rồi...

Tai nạn đã được hóa giải.

Cả hai cùng nhìn về phía "Lục lão sư", người vừa liên tục tác chiến và đã dốc hết toàn lực. "Nhìn tôi làm gì?" Lục Dã tùy tiện nói: "Chẳng qua là đập tan một phân thân của Arceus thôi mà." Akin và Satoshi cùng ngẩn ra, rồi đồng loạt mỉm cười.

Đúng là phong cách không đổi của Lục lão sư!

Nhìn có vẻ hờ hững, nhưng lúc nào cũng đứng ra gánh vác mọi chuyện.

Chính vì sự tin tưởng này, Akin mới đưa Gậy Tiếp Sức (Baton Pass) vào tay Lục Dã. "Mình cũng có mắt nhìn người đấy chứ!" Akin thầm nghĩ. "Ghos ~ (*ˇ▽)" Gengar hiện ra từ phía sau, thò lưỡi liếm Lục lão sư một cái.

Những tình cảm bộc phát trong cảnh khốn cùng chính là điều tốt đẹp nhất của thế giới Pokémon.

Sau trận chiến này, thực lực của Gengar lại tăng tiến thêm một bậc.

Lục Dã gồng mình chịu đựng trạng thái tê liệt, xoa cằm suy nghĩ.

Dùng thuật ngữ game mà nói, Mega Gengar trực tiếp đánh tan phân thân của Arceus, thanh kinh nghiệm chắc chắn đã tăng vọt một đoạn dài! "Hóa ra mình cũng là Nhà vô địch rồi..." Lục Dã hậu tri hậu giác, trong lòng dâng lên cảm giác mệt mỏi xen lẫn chút không chân thực.

Một Nhà vô địch, ngoài thực lực ra, quan trọng nhất chính là niềm tin và sứ mệnh.

Nhà vô địch Hoenn Steven trong "Đặc Biệt Thiên: Gem" đã một mình ngăn chặn Kyogre và Groudon.

Nhà vô địch Sinnoh Cynthia trong "Pokémon: Generations" đã cưỡi Garchomp tiến về Spear Pillar đối kháng với hai vị thần thời không.

Nhà vô địch Galar Leon trong "Pokémon: Kiếm Khiên" đơn thương độc mã nghênh chiến Eternatus dạng Dynamax...

Lục Dã cúi đầu nhìn bàn tay mình, từ từ nắm chặt.

Bây giờ, chính là khoảnh khắc Nhà vô địch của tôi.

Nói chính xác hơn...

đây là chiến tích Nhà vô địch do tôi và các chiến hữu cùng nhau tạo ra.

Lục Dã mỉm cười, nhìn quanh các Pokémon sau lưng mình.

Gengar nhe răng cười toe toét: "Ghos ~~" Lục Dã đưa tay xoa đầu gã béo màu tím.

Gengar đứng dưới đất, há miệng cười lớn.

Sylveon lặng lẽ quan sát, đôi mắt lấp lánh; Blastoise đang nhai Thảo Dược Hồi Phục; Arcanine mình đầy vết thương...

Và cả Togepi, nhóc con đã vẫy ra chiêu Oracion thần thánh vào lúc mấu chốt để xoa dịu cơn giận của Arceus.

Larvitar thì đang gặm nhấm cột đá cẩm thạch của cung điện: "U kỷ ~ (￣~￣)" Lục Dã nghi ngờ nếu lấy Phím đá (Plate) của Arceus tới, Larvitar chắc cũng tiêu hóa được luôn... "Tội lỗi, tội lỗi quá." Lục Dã ngẩng đầu nhìn về phía Sirfetch'd.

Vị thánh hiệp sĩ màu trắng anh dũng vô úy đứng đầu hàng ngũ —— "Dát! (´ᴗ̀ᴗ̀)σ" Áp Áp đang rơi vào trạng thái sợ hãi tột độ, mặt cắt không còn giọt máu, cơ thể run rẩy.

Ta vừa mới... chém cả Arceus luôn rồi Áp!

Ngài ấy mà phục sinh chắc chắn sẽ tẩn ta một trận tơi bời mất!

Đáng sợ quá Áp!!

Khóe mắt Lục Dã giật giật.

Tôi nghi ngờ con Sirfetch'd này là hàng lậu.

Arceus cũng chém rồi, giờ lại còn muốn giả vờ làm kẻ vô dụng sao! "Bao giờ Áp Áp mới đứng thẳng lên được đây!" Lục Dã tay chân lạnh toát, tức đến phát run. "Tít tít...

Đã đăng ký được dữ liệu của Arceus vào Pokédex, Rotom đây!" Rotom Dex lơ lửng trên không, lưu lại một bức ảnh của Arceus.

Trong nhật ký ghi lại số lần gặp gỡ Arceus là "1".

Số lần đánh bại... hiển nhiên cũng hiện lên con số "1"!

Khá lắm, phen này việc đánh tan Arceus đã có bằng chứng thép rồi!

Ngoài ra, mọi chuyện cũng coi như có đầu có đuôi, hoàn thành trọn vẹn một chuỗi phó bản liên hoàn.

Ánh mắt Lục lão sư lóe lên, từng thước phim hiện ra trước mắt.

Từ biến động thời không ở thị trấn Alamos, kết duyên với hai vị thần thời không và Darkrai.

Đến tai nạn ở Thế giới ngược của Giratina, sống sót sau vụ sụp đổ băng hà.

Và lúc này đây, đứng giữa điện thờ, kết thúc trận chiến với Arceus.

Hành trình dài và gian khổ nhất tại Sinnoh cuối cùng cũng đã kết thúc...

đại khái là vậy.

Lục Dã cười hì hì, vỗ vỗ vai mình: Làm tốt lắm, Lục lão sư!

Akin và Satoshi liếc nhìn nhau, rồi cùng nhìn về phía Lục lão sư, gật đầu cái rụp.

Giây tiếp theo, cả hai cùng lao tới, định ôm chầm lấy Lục Dã!

Akin thì còn đỡ, nhưng Togekiss đã chặn cậu ta lại, ra ý bảo đừng có lại gần em gái mình: "Ba khắc! (〃´ mãnh `)q" Còn cú lao tới của Satoshi thì mang theo Áp Lực (Pressure) cực mạnh, còn đáng sợ hơn cả khi đối mặt với Arceus vừa nãy!

Chương 529

Sắc mặt Lục Dã biến đổi, hét lớn: "Cậu đừng có qua đây!!" Tốc độ tăng vọt (Speed Boost) quá nhanh, siêu nhân làng Masara căn bản không phanh lại kịp.

Lục lão sư đã sử dụng chiêu "Mau tránh ra".

Anh nghiêng người né tránh, cú ôm của Satoshi lập tức vồ hụt! "Ơ?" Satoshi ngơ ngác đứng khựng lại, gãi đầu.

Lục lão sư thở phào nhẹ nhõm.

May mà né kịp, không thì bị cái tên ngốc này đâm trúng, chắc đăng xuất tại chỗ luôn quá!

Mà nói đi cũng phải nói lại, tiền viện phí tính thế nào đây... không biết có hóa đơn nào gửi cho Liên minh Sinnoh thanh toán được không nhỉ!!

Trong điện thờ phiêu đãng những đốm sáng vàng kim.

Mọi người đều cảm thấy bình yên, tạm thời nghỉ ngơi tại đây.

Akin nằm giữa vòng vây của các Pokémon, Togekiss thì đang mổ Akin để xả giận: "Ba khắc! (◣д◢)" Con Togekiss này là hàng xịn đấy! "Cứu mạng với!!" Akin thảm thiết kêu cứu.

Chẳng ai thèm đoái hoài.

Satoshi vác Pikachu trên vai, nhìn quanh: "Chúng ta làm sao rời khỏi đây?" Lục Dã cuốn dải lụa của Sylveon quanh cánh tay, nhai Bánh Rừng Già (Old Gateau) nói: "Không biết, Palkia chắc là định vị được chúng ta đấy." "Em cũng muốn ăn thử." Satoshi nhìn chằm chằm vào miếng bánh trong suốt như đá quý. "Cậu ăn Khối Năng Lượng (Pokéblock) là được rồi." Lục Dã nói, "Vị cũng ngon lắm, tôi cũng

thường xuyên ăn." "Lục lão sư." Akin vừa đùa giỡn vừa gọi: "Về nhà rồi, nhất định phải thả em ra khỏi phòng tối (unban) đấy nhé!" Lục Dã trầm ngâm một lát rồi gật đầu: "Được thôi... nể tình biểu hiện vừa rồi của cậu." "Tặng thêm cho cậu một thẻ trải nghiệm quyền hạn Admin một ngày luôn!" Akin: !!

Đại nguyện lập ra năm xưa, giờ đây cuối cùng cũng thực hiện được!

Không ngờ Akin ta cũng có ngày trở thành "chó quyền hạn"...

à không, Admin! "Cấm ngôn ai thì vui nhỉ." Akin khoanh tay, lầm bầm: "Miltank, Lt.Surge..." Mí mắt Lục Dã giật giật.

Hóa ra nhóc này cũng có danh sách thù hận cơ à?

Có thể khẳng định, năng lực phục sinh Akin là của Arceus.

Địa vị của Arceus cao hơn hẳn các vị thần cấp một khác, người có thể sánh ngang với ngài ấy chỉ có Necrozma - "Đấng Rực Sáng" trong Ultra Space.

Eternatus dạng Dynamax dù có chỉ số cơ bản cao hơn Arceus... nhưng thể hiện thực tế thậm chí còn không bằng Mewtwo hay Deoxys.

Có rất nhiều truyền thuyết về Arceus, nhưng Lục lão sư thiên về giả thuyết Arceus có hình chiếu ở mỗi thế giới thời không khác nhau.

Arceus vừa nãy bị ảnh hưởng bởi những cảm xúc tiêu cực, sau khi tin tưởng nhân loại một lần nữa, hình chiếu đó dần tan biến.

Phân thân mới sẽ sớm được hình thành trong thế giới thời không này.

Liệu ngài ấy có giữ lại ký ức về nhóm Satoshi hay không, Lục Dã cũng không rõ.

Nhưng dựa theo phần phim về Hoopa sau này...

Arceus không hề bị "reset ký ức" như Satoshi.

Đang mải suy nghĩ, từ phía trên cao của bậc thang, một cột sáng vàng kim từ trên trời giáng xuống.

Dị tượng vượt ngoài dự liệu của Satoshi, Akin lặng lẽ nắm chặt gậy bi-a.

Trong cột sáng, hình dáng của Arceus dần hội tụ, ánh hào quang trắng quanh thân truyền đi thiện ý, ánh mắt ôn hòa.

Một luồng sáng dịu nhẹ bao phủ quanh Arceus và Lục Dã, sau khi ra hiệu cho Akin và Satoshi, anh chậm rãi bước vào quầng sáng.

Lục Dã thử thăm dò: "Arceus?" Không có lời đáp lại, sau một hồi im lặng, trong lòng Lục Dã vang lên giọng nói dịu dàng của Arceus. "Lại gặp nhau rồi, Lục Dã." "Ngài là..." Lục Dã đối mắt với Arceus, đôi mắt ấy vô cùng quen thuộc, như đã rũ bỏ hết u buồn, bừng sáng niềm hy vọng. "Vị lúc trước sao?" Lục Dã thử hỏi lại.

Ánh mắt Arceus sâu thẳm, ngước nhìn cột sáng vàng kim, sau đó ôn hòa đáp: "Ta chính là Arceus, ta đến để bày tỏ lời xin lỗi và cảm ơn đến ngươi." Arceus khi đã khôi phục lý trí có thể nhìn thấy những nỗ lực mà Lục Dã đã bỏ ra để điều tiết biến động thời không tại Sinnoh.

Ngài thấy những Pokémon huyền thoại đã dốc hết sức mình, và thấy cả dũng khí của nhân loại.

Arceus cảm nhận được Lục Dã không hề mong cầu điều gì.

Anh cứu vãn thế giới sụp đổ hoàn toàn là vì trách nhiệm của bản thân.

Nhưng là một vị thần công bằng, Arceus phải bày tỏ lòng biết ơn, đó cũng là lý do ngài phục sinh Akin. "Sự nỗ lực và dũng khí của

ngươi xứng đáng được khen ngợi." Arceus nói.

Lục Dã muốn nói lại thôi.

Hình như lần nào mình cũng bị lôi vào rắc rối.

Lần đầu là Wallace, nếu không thì cũng là Satoshi và Akin.

Nếu nói động lực thật sự để giải quyết sự kiện, có lẽ chỉ có ý niệm kiên định là "muốn sống tiếp cùng các Pokémon".

Nhưng khi đối mặt với Arceus, trên vai Lục lão sư gánh vác ý chí của Akin, lão đại Giovanni, Satoshi và những người khác.

Họ chọn tin tưởng anh, và anh cũng phải đáp lại sự tin tưởng đó.

Lục Dã thở dài, mỉm cười bất đắc dĩ: "Tôi cũng đâu còn lựa chọn nào khác." Trốn tránh tuy xấu hổ nhưng lại có ích.

Tuy nhiên vào lúc cần thiết, luôn phải có người gánh vác trách nhiệm, dù đó không phải là điều mình mong muốn.

Ánh mắt Arceus dần hiện lên ý cười, ngài đã thấy một tâm hồn dũng cảm và lương thiện.

Dù cho anh ta tinh thông đủ loại tà đạo như Thôi Miên, đánh độc, Diệt Vong Ca... thậm chí đến Togepi cũng vẫy ra được chiêu Tiếng Sáo Cỏ.

Nhưng anh vẫn có tư cách trở thành Sứ giả (Shisha) —— người điều đình tai nạn, cứu vãn thế giới.

So với một Akin liều lĩnh hay một Satoshi còn xanh mướt, Arceus đánh giá cao phẩm cách của người đàn ông này hơn. "Ta tin rằng ngươi sẽ không từ chối sứ mệnh này." Arceus mỉm cười nói.

Lục Dã: ?

Một cảm giác nguy hiểm dâng lên, Lục Dã ngắt lời: "Đợi đã, sứ

mệnh gì!

Ngài nói cho rõ ràng xem nào!" "Đây là quà cảm ơn của ta, bắt nguồn từ sức mạnh nguyên bản của ta." Arceus tự thân điểm nhẹ móng trước, một quầng sáng dịu nhẹ bay về phía anh.

Lục Dã theo bản năng đưa tay ra, quầng sáng đó như có sinh mệnh, từ từ hòa vào lòng bàn tay. "Nó có thể sửa chữa trật tự thời không, cảm nhận tâm linh của Pokémon." Arceus nói: "Nhân loại các ngươi gọi nó là Jewelrite (Bảo Ngọc Nhãn)." Lục lão sư sững người một chút. "Vậy cái giá phải trả là gì, Arceus?" "Chỉ là quà cảm ơn của ta thôi." Arceus cười đáp. "Tất nhiên, Jewelrite có sức mạnh dập tắt lòng thù hận, khi tai nạn ập đến, có lẽ sẽ cần ngươi đứng ra giải quyết." "Đó chính là sứ mệnh của một Trainer." Arceus nháy mắt một cái đầy vẻ người.

Lục Dã: "..." Hóa ra ngài cảm ơn tôi bằng cách bắt tôi đi làm công không công cho ngài à?!

Làm Trainer kiểu này nguy hiểm quá đi mất!! "Ý của ngài là..." Lục Dã hít sâu một hơi, lấy ví dụ: "Khi Groudon và Kyogre đánh nhau, tôi cũng phải đứng ra hòa giải à?" "Không cần." Lục Dã thở phào, nhưng rồi nghe Arceus cười nói tiếp. "Nhưng ta tin rằng, ngươi sẽ không khoanh tay đứng nhìn đâu." Lục Dã: ?

Các vị thần trong thế giới Pokémon đa phần đều mang thiện ý với nhân loại.

Khi các Pokémon huyền thoại bạo động, cần có những Người bảo vệ Aura hay Anh hùng đỏ đứng ra.

Jewelrite chính là biểu tượng sức mạnh của Arceus.

Tâm trạng Lục lão sư thật vi diệu.

Cứ chồng thêm Buff thế này à?

Danh hiệu dài dằng dặc rồi giờ lại thêm một cái nữa?

Đúng lúc này, tiếng thông báo của Hệ thống vốn đã im hơi lặng tiếng bấy lâu vang lên. 【Ting!

Đạt được thành tựu phim điện ảnh 《Arceus: Chinh Phục Thời Không》! 】【Phần thưởng đặc biệt: Jewelrite! 】Rõ ràng là chẳng cho cái gì mới mà!

Ngươi lại ăn chặn phần thưởng Arceus cho ta rồi đúng không! 【? 】Arceus nhìn Lục Dã sâu sắc, chậm rãi nói: "Jewelrite có thể vượt qua định luật thời không, đưa những điều các ngươi gọi là nghịch lý trở lại quỹ đạo." "Đây là sức mạnh thuộc về ngươi... ngươi cũng sở hữu tinh thần và phẩm cách để làm chủ nó." Lục Dã im lặng.

Arceus rõ ràng đã thấu hiểu điều gì đó, nhưng cả ngài và Lục Dã đều không có ý định đào sâu.

Quan trọng nhất vẫn là niềm tin của Trainer và tình cảm chân thực với Pokémon.

Lục Dã lắc đầu, nhìn vào lòng bàn tay.

Khác với ánh sáng xanh của Aura, Jewelrite tỏa ra ánh sáng trắng, giống như một radar cỡ lớn có thể cảm ứng được vị trí cụ thể của các Pokémon.

Chẳng lẽ đây chính là...

Từ nay mẹ không còn phải lo lắng việc con bị lạc mất Sylveon nữa?!

Đối với một Gym Leader thường xuyên vắng mặt, đây rõ ràng là một phúc âm, Lục lão sư có thể kịp thời thu hồi những nhóc tì đi phá phách nơi khác.

Lục Dã thu lại ánh sáng trắng, nói với Arceus: "Tôi nhận lấy,

nhưng việc điều đình tai nạn thì tôi không hứa trước được đâu." Ánh mắt Arceus hiện lên ý cười: "Còn một việc nữa cần đến sức mạnh của ngươi." Giờ đến lượt Arceus đưa ra điều kiện à?! "Ở Kalos, ta vẫn còn một Phím đá hệ Tiên (Fairy Plate) chưa thu hồi được, thông qua Jewelrite, ngươi có thể cảm nhận được vị trí của nó." "Ta không thể trực tiếp lấy lại nó... nên cần sự giúp đỡ của ngươi." "Để báo đáp, ta sẵn sàng cho ngươi mượn Phím đá hệ Tiên một thời gian." Arceus cười nói: "Đối với Sylveon của ngươi, nó sẽ giúp ích không nhỏ đấy." Nghe vậy, Lục lão sư rơi vào trầm tư.

Ở Sinnoh, các Phím đá của Arceus vốn ở trạng thái chưa hoàn chỉnh.

Nguyên nhân chủ yếu là vì ở thế hệ thứ tư vẫn chưa có hệ Tiên.

Do đó, mảnh Phím đá hệ Tiên kia chắc chắn có liên quan đến Diancie ở Kalos, hoặc là đang ở chỗ của Xerneas.

Đối với Sylveon, đây là cơ hội lớn để trở nên mạnh mẽ hơn...

Thế này là định dắt díu nhau đi trên con đường toàn bộ đội hình là Nhà vô địch luôn, không quay đầu lại được nữa rồi!

Lục Dã thở dài thườn thượt. "Để tôi suy nghĩ thêm một thời gian đã, trước hết hãy đưa chúng tôi ra ngoài!" Arceus gật đầu, làn sương trắng bao quanh tản ra, ngài ôn hòa nói: "Không vấn đề gì." "Ngoài ra." Arceus khựng lại một chút, dùng những từ ngữ vừa học được, ánh mắt lấp lánh: "Lục Dã, chúng ta là bạn bè." Lục Dã hơi bất ngờ, gật đầu mỉm cười thân thiện: "Vậy ngài có thể khôi phục mấy vết nứt trên mai rùa nhà tôi, sẵn tiện đánh bóng luôn được không?" Arceus chậm rãi hiện ra dấu chấm hỏi: ?

Tăng tăng ~ tăng tăng tăng ~!

Sau một đoạn nhạc tự tưởng tượng, Arceus bất đắc dĩ nói: "Các

ngươi có thể rời khỏi đây rồi." Đường đường là Đấng sáng thế mà phải kiêm luôn chức bác sĩ thú y, thế này có ra thể thống gì không?

Lục Dã cất quả Dive Ball chứa Blastoise vào thắt lưng, nở nụ cười thân thiện. "Arceus, chúng ta là bạn mà!" Arceus rơi vào im lặng, Lục Dã lúc này và lúc chiến đấu ban nãy cứ như hai người khác nhau.

Nhưng dù sao đây cũng là Sứ giả mình đã chọn, đến Jewelrite cũng đã trao cho rồi... "Mong chờ khoảnh khắc ngươi mang Phím đá hệ Tiên trở về." Ngài chậm rãi nói. "Nhất định rồi, nhất định rồi." Lục Dã mỉm cười gật đầu.

Hiệu quả trị liệu của Arceus chắc chắn tốt hơn Chansey ở Pokémon Center nhiều.

Nhờ ngài khôi phục vết nứt, cũng đỡ cho Lục lão sư phải dùng... mì tôm để sửa (xóa đi).

Arceus mỉm cười bất đắc dĩ, móng trước vàng kim điểm ra những vòng sóng lăn tăn, ánh sáng trắng xung quanh dần tan biến. "Trở về đi, Lục Dã." Vòng sóng hình thành một Lớp Màng Nước (Water Veil) trước mặt Lục Dã.

Qua đó, anh thấy Cynthia với ánh mắt nghiêm nghị, lão đại Giovanni đứng cạnh Silver, và cả bộ ba Team Rocket đang khóc ròng ròng...

Gió thổi qua phế tích điện thờ, những đốm sáng bay lên, họ đều lộ vẻ ngạc nhiên.

Cả vùng Michina được bao phủ bởi một vầng sáng vàng kim, những dòng sông cạn kiệt lại róc rách chảy, cây cỏ xanh tươi, tràn đầy sức sống.

Biểu tượng cho sự kết thúc của tai nạn, ánh sáng vàng mang lại cảm giác bình yên.

Những vết thương của Giratina, Palkia, Dialga cũng dần hồi phục trong ánh sáng đó, ánh mắt họ lộ rõ vẻ mệt mỏi nhưng mãn nguyện.

Chương 530

Họ thực sự đã làm được...

Đối mặt với Arceus và tạo nên kỳ tích!

Nhìn cảnh tượng trong Lớp Màng Nước, Lục Dã nở một nụ cười. "Ta chân thành xin lỗi vì tất cả những gì đã gây ra..." Giọng Arceus nhu hòa, đầy thâm ý: "Lục Dã, ngươi cũng nên trở về rồi." Lục Dã gật đầu.

Anh thu hồi Larvitar đang gặm cột đá vào Dusk Ball. "U kỷ?" Larvitar luyến tiếc liếm mép một cái.

Arceus: "..." Lục lão sư cảm nhận sức mạnh 「Jewelrite」 vừa nhận được, nhắm mắt lại.

Từng sợi chỉ trắng lấy anh làm trung tâm lan tỏa ra bên ngoài.

Giống như radar định vị, đốm sáng trắng ở trung tâm cực kỳ chói mắt, đó chính là những nhóc tì đang ở trong Poké Ball.

Lục Dã có thể dựa vào 「Jewelrite」 để định vị vị trí của chúng.

Khác với 「Aura」 truyền đạt tâm ý, 「Jewelrite」 có thể trực tiếp vang lên tiếng nói tâm linh (Telepathy) trong lòng Pokémon.

Vì vậy, việc chỉ huy của Lục lão sư sau này sẽ càng thêm kín đáo và mượt mà.

Ngoài ra, xuyên qua rào chắn của điện thờ, Lục lão sư có thể cảm nhận được Darkrai, Mew, Regigigas đang mong đợi... 「Jewelrite」 chính là sức mạnh vượt qua thời không, và sức mạnh này chủ yếu được cấu thành từ mối liên kết giữa các sinh mệnh.

Một luồng sáng trắng biểu tượng cho tình bạn kết nối Lục Dã và

Arceus trước mặt.

Sau này nếu gặp chuyện gì lớn... chưa biết chừng có thể gọi trực tiếp Arceus đến trợ chiến luôn.

Cùng lúc đó, những sợi chỉ trắng đan xen chặt chẽ nối liền Lục lão sư với Cynthia ở bên ngoài rào chắn.

Trải qua bao nhiêu tai nạn, tâm ý của hai người đã sớm gắn kết chặt chẽ —— phen này mà không kết hôn thì thực sự khó mà kết thúc được! "Phải về thôi." Lục Dã thầm nghĩ.

Làn sương trắng bao phủ Lục Dã và Arceus dần tan biến.

Khi mở mắt ra lần nữa, Akin và Satoshi từ phía sau chạy tới, đồng thanh gọi: "Lục lão sư, anh không sao chứ!" "Không sao." Lục Dã lắc đầu, quay người cười nói: "Chúng ta có thể rời khỏi đây rồi." Arceus đứng trên bục cao, móng trước điểm nhẹ, một cánh cổng không gian tràn đầy năng lượng hiện lên sau lưng ba người. "Ô hô!" Akin thổi lọn tóc mái, vác gậy bi-a cười nói: "Có thiếu gia ta ra tay, giải cứu thế giới chỉ là chuyện nhỏ!" "Tiền bối Akin, anh suýt chút nữa là 'oẹo' ở đây rồi còn gì..." Satoshi khẽ nói. "Đó gọi là sự tin tưởng lẫn nhau giữa các chiến hữu!" Akin trừng mắt, liếc nhìn Pikachu, "Giống như cậu và Pikachu của cậu vậy!" Satoshi trầm tư gật đầu.

Dù là lần gặp đàn Spearow đó, hay lần bị Ho-Oh phục sinh...

Satoshi chưa bao giờ sợ hãi.

Bởi vì cậu tin chắc rằng, tình yêu cháy bỏng dành cho Pokémon của mình có thể truyền đạt đến cả những Pokémon trong truyền thuyết.

Tình yêu thuần túy...

đó cũng chính là lý do Lục lão sư yêu quý cậu thiếu niên làng Pallet này từ những ngày đầu.

Satoshi bước tới cánh cổng, vẫy tay với Arceus, cười lớn: "Tạm biệt nhé, Arceus!" Pikachu trên vai cậu cũng vẫy tay: "Pikachu ~~" Bước chân của Lục lão sư khựng lại một chút.

Đừng có lập Flag lung tung cho tôi chứ tên ngốc kia!

Ánh mắt Arceus hiện lên ý cười, khẽ gật đầu. 『Sẽ gặp lại thôi, Satoshi, Pikachu.』 Lục lão sư: ???

Tốt nhất là vĩnh viễn đừng gặp lại nữa, Arceus!! ...

Michina, điện thờ Arceus.

Darkrai ẩn mình trong bóng tối, nhìn xuống vùng Michina đang tràn ngập ánh sáng, lẩm bẩm: "Lục Dã... thực sự đã thành công rồi!" Giovanni cầm chiếc mũ bị gió thổi lay động, ánh mắt lấp lánh, khóe miệng nhếch lên.

Quả nhiên... vị đạo sư này chưa bao giờ làm người ta thất vọng.

Pryce (Liễu Bá) chậm rãi đẩy xe lăn đến bên cạnh Giovanni, gió núi thổi tung mái tóc bạc trắng của ông.

Đôi mắt ông lão phản chiếu một Michina đang tràn trề sức sống mới, giọng nói trầm ổn: "Phải thừa nhận...

Samuel (Giáo sư Oak) có con mắt nhìn người thật độc đáo." Những người sở hữu Pokédex đã nhiều lần cứu vãn thế giới bên bờ vực sụp đổ.

Và lần này... những thủ lĩnh tà ác, những đối thủ cũ, Team Rocket (những nhân vật chính thực sự).

Tất cả đã đồng tâm hiệp lực để dập tắt tai nạn này! "Đúng vậy." Giovanni nói: "Họ sở hữu những tinh thần cực kỳ quý báu." Liễu Bá cũng nảy sinh cảm giác hậu sinh khả úy.

Khẽ vuốt ve nhóc Swinub trong lòng, ông rơi vào trầm tư.

Không biết chàng trai tên Lục Dã đó có thu phục Pokémon hệ Băng nào không.

Nghe Samuel nói, cậu ta hình như cũng giỏi chiến thuật bão tuyết...

Ánh mắt Liễu Bá nghiêm nghị như một vị giáo sư khắc nghiệt.

Vậy thì để ông cho cậu ta thấy, thế nào mới là bão tuyết thực sự!

Gió nhẹ thổi tới, một khe nứt không gian hiện ra giữa những đốm sáng vàng kim.

Mọi người đồng loạt nhìn về một hướng.

Vạt áo phong y đen của Cynthia bay trong gió, cô vén lọn tóc vàng bên tai, đoan trang ưu nhã, phong tư tuyệt thế.

Ánh mắt cô dịu dàng, thấy bóng dáng quen thuộc, khóe miệng hiện lên nụ cười ấm áp.

Lục Dã chậm rãi bước ra từ cánh cổng không gian, ánh mắt giao hòa với Cynthia. "Bây giờ anh mệt lắm." Mái tóc đen của Lục Dã bay trong gió, gương mặt lộ rõ vẻ mệt mỏi thâm sâu, anh mỉm cười nói: "Muốn một cái ôm của người mình yêu." Chắc hẳn anh đã trải qua một trận chiến cực kỳ gian khổ, đã chứng minh niềm tin của mình với Arceus và trở về từ điện thờ bên bờ vực sụp đổ.

Trước mắt cô hiện ra những biến động ở Alamos, thảm họa băng hà, những tia sét xé toạc bầu trời khi các vị thần giao chiến.

Cynthia nhìn sâu vào đôi mắt đen trong trẻo ấy, cảm nhận được niềm tin đã lặng lẽ thay đổi trong lòng anh, và cả một chút bất an chôn giấu sâu kín. "Em biết mà." Cô cười dịu dàng, dang rộng vòng tay, ôm chặt Lục Dã vào lòng. "Vì vậy." Cynthia thì thầm bên tai anh: "Mọi chuyện đã ổn rồi..." Mọi người lặng lẽ nhìn cặp đôi linh hồn tâm đầu ý hợp này, hơi quay đi chỗ khác.

Cần để lại cho hai người một chút không gian riêng tư...

Lục Dã hít sâu hương thơm thanh khiết, cảm nhận sự mệt mỏi trên người đang từng chút một tan biến, thay vào đó là sự ấm áp và quyến luyến. "Anh thích em, Cynthia." Lục Dã trầm giọng nói. "Em biết." Cynthia khẽ đáp: "Vì em cũng vậy." Giratina đập đôi cánh (Dual Wingbeat), lơ lửng trên bầu trời phía sau hai người đang ôm nhau, Palkia và Dialga đứng hai bên đông tây.

Những vị thần cổ đại sừng sững đứng sau lưng họ, tín hiệu đèn nhấp nháy ánh sáng. "Mâu ~~~ ‡‡(^∪^*)" Mew bay vòng quanh hai người một vòng, phát ra tiếng cười khúc khích.

Akin vừa bước ra khỏi cánh cổng, định nói gì đó thì đã bị Silver mặt không cảm xúc lôi đi. "Này, lôi tôi đi làm gì, tôi còn muốn chào một câu mà!" "Đừng có phá đám." Satoshi bước ra khỏi cánh cổng, kỳ quái gãi đầu.

Nhà vô địch Cynthia sao lại ôm Lục lão sư thế kia?

Ồ...

đau dạ dày!

Đó là bệnh cũ của Lục lão sư mà!

Darkrai lén lút hiện thân từ cái bóng dài của Lục Dã, bị gã béo màu tím đẩy má: "Ghos ~ ('-')no)`-')" Đây là chỗ của tao, mày đừng có tranh Ghos ~! "Đừng, để tôi xem thêm một lát nữa..." Darkrai lí nhí, "Thiếu một xe tải cơm chó cũng không sao..." Sự kiện kết thúc.

Sheena, người bảo vệ điện thờ hiện đang nắm giữ Jewelrite, đang quan sát các Phím đá.

Lục Dã tiến tới, nhìn quanh cung điện đã được khôi phục, cười nói: "Arceus sẽ tiếp tục bảo hộ Michina, vì vậy không cần lo lắng đâu." Sheena nhìn vào những văn tự ghi chép trên Phím đá, rồi lại nhìn

vị anh hùng trở về từ điện thờ.

Một cảm giác không chân thực và kính sợ dâng trào trong lòng cô.

Đột nhiên, đồng tử Sheena co rụt lại.

Cô cảm nhận được một luồng sức mạnh cực kỳ quen thuộc... cực kỳ giống với sức mạnh của tổ tiên mình, Jewelrite! "Mạo, mạo muội hỏi ngài một câu." Sheena hỏi Lục Dã: "Ngài đã xoa dịu được Arceus, và trở thành Sứ giả của ngài ấy sao?" Lục Dã lắc đầu: "Không, tôi không phải Sứ giả của ngài ấy." Sheena hơi ngẩn ra, vậy Jewelrite của Lục lão sư từ đâu mà có... "Nói chính xác thì, tôi và Arceus là bạn bè." Lục Dã trầm ngâm một lát rồi nói: "Kiểu bạn bè từng cùng nhau đi đánh bóng mai rùa ấy." Sheena: ???

Rốt cuộc ngài và Arceus đã làm cái gì trong điện thờ thế hả!

Giratina, Palkia, Dialga, ba vị thần Sinnoh cũng cảm nhận được nguồn năng lượng đặc biệt này.

Con người nhỏ bé này đã đối mặt với Arceus, vượt qua thử thách và nhận được sự công nhận của ngài ấy...

Quả nhiên, lúc đầu nể mặt Lục Dã là một lựa chọn đúng đắn!

Ba vị thần Sinnoh đồng loạt thở phào, đồng thời chuẩn bị chào tạm biệt Lục Dã. "Rảnh thì thường xuyên liên lạc nhé!!" Lục Dã vẫy tay với Giratina đang đập cánh, tiện tay quét một phát 「Aura」.

Giratina khựng lại một chút, ánh mắt dưới lớp mũ bảo hiểm Platinum lấp lánh, gật đầu với Lục Dã: "Nếu có khó khăn, có thể dùng Jewelrite để cảm ứng với ta... ta luôn ở trong Thế giới ngược." Lục lão sư hơi ngẩn ra.

Hóa ra Jewelrite ngoài việc là một radar, còn là một chiếc máy nhắn tin để gọi hội đánh hội đồng nữa à?

Dù sao cũng là bạn của Arceus, đi đến đâu các Pokémon huyền thoại cũng phải nể mặt vài phần.

Có điều... những trường hợp cần gọi hội thế này, càng ít càng tốt...

Giratina đập cánh, dòng sông lập tức phản chiếu ánh sáng như gương, vị chúa tể phản vật chất ẩn mình vào đó.

Dialga và Palkia nhắm mắt cảm nhận thời không đã khôi phục bình lặng, lần lượt bày tỏ lời cảm ơn tới Lục Dã.

Khi thời không hỗn loạn đã trở lại quỹ đạo, hai vị thần này cũng có thể yên tâm về nhà nghỉ ngơi.

Hóa thành hai luồng sáng một xanh một tím, Dialga và Palkia xé rách không gian rời đi.

Để lại một Regigigas với dáng vẻ ngây ngô, ánh mắt lấp lánh, dùng bàn tay lớn gãi đầu một cách ngơ ngác: "Rê-gi-gi???" Các người bay đi hết rồi, vậy tôi tính sao?

Cúi cái đầu lớn xuống, Regigigas và Lục Dã nhìn nhau, bầu không khí bỗng trở nên ngượng ngùng.

Lục lão sư: "..." Phen này đúng là tái hiện lại cảnh tượng kinh điển rồi! "Khụ!" Lục Dã nói, "Đền Tuyết Hoa cũng không xa đây lắm... hay là ngài đợi tôi một chút, tôi bảo ngài Brandon mang quả cầu đá phong ấn tới nhé!" "Rê-gi-gi ——" Regigigas gật đầu, ngồi bệt xuống đất với một tiếng ầm vang.

Ánh sáng đỏ lặng lẽ rút đi, Regigigas lại rơi vào trạng thái tĩnh lặng của 「Khởi Động Chậm」.

Vì rào chắn thời không đã giải trừ, tín hiệu điện tử cũng được khôi phục.

Lão đại Giovanni đứng bên vách đá, nhìn về phía một con tàu

khổng lồ đang chậm rãi bay lên.

Gió mạnh thổi qua, dưới sự điều khiển tự động đã được khôi phục, tiếng động cơ tàu gầm rú, dừng lại trước mặt Giovanni.

Trong trận chiến vừa rồi, Giovanni đã nghênh chiến Arceus, gánh vác trách nhiệm của một người cha.

Lúc này ông lại trở về trạng thái thường ngày, gương mặt nghiêm nghị.

Giovanni đút hai tay vào túi, sau lưng là chàng trai tóc đỏ đang im lặng. "Con có muốn cùng ta về Team Rocket không?" Giovanni trầm giọng hỏi. "Không." Silver nhìn Akin một cái, khẽ nói: "Con đã có những người bạn của riêng mình." "Con sẽ không tiếp quản Team Rocket của cha, cho dù... nó có là chính nghĩa đi nữa, con cũng có sự kiên trì của riêng con." "Vậy sao." Giovanni nhìn xa xăm về phía biển mây, trong lòng ẩn hiện một nhân tuyển khác, cảm thán nói: "Con trưởng thành rồi, Silver." Silver nhìn theo bóng lưng Giovanni, hình ảnh người đàn ông đứng vững trên mặt đất vừa nãy đã khắc sâu vào tâm trí cậu.

Ông ấy có thể là một kẻ kiêu hùng, một thủ lĩnh máu lạnh, nhưng ít nhất vào khoảnh khắc đó.

Silver đã thấy lại bóng dáng của người cha đã lâu không gặp.

Hai cha con rơi vào sự im lặng thật lâu, Giovanni là người lên tiếng trước: "Con có thích... mèo không?" Silver ngẩn ra: "Cái gì cơ?" "Persian ấy mà...

Chương 531

thôi bỏ đi." Giovanni khụ một tiếng thật mạnh, kéo thấp vành mũ, bước về phía con tàu đang gầm rú động cơ: "Coi như ta chưa nói gì." Gương mặt Silver bình thản, cậu chậm rãi lấy điện thoại ra.

Sau khi khôi phục liên lạc, có thể thấy hơn 99 tin nhắn và hàng loạt cuộc gọi nhỡ từ chị Green.

Silver mở danh sách theo dõi, xác nhận người đàn ông đó vẫn chỉ có số lượng theo dõi và lượt xem ít ỏi đến đáng thương. 【Chuyện kể về Mèo và Những thứ vô tri】.

Cậu ngẩng đầu, nhìn bóng lưng có chút phong trần của người đàn ông, đột nhiên hét lớn: "Cha ơi!" "Con sẽ đích thân đánh bại cha, để cha rời khỏi Team Rocket!" Bước chân Giovanni bỗng khựng lại, lồng ngực phập phồng.

Bộ giáp sắt vừa nãy chống chọi với Arceus, giờ đây đều hóa thành những điểm yếu mềm nhất.

Người đàn ông dừng bước, chậm rãi quay đầu nhìn Silver.

Tình cảm cha con như núi cao, như đại địa, không cần lời nói, chỉ cần gió thổi qua là có thể nghe thấu. "Ta sẽ luôn đợi con." Giovanni hiếm khi nở một nụ cười. "Đợi con đích thân tới đánh bại ta." Dòng sông Michina xa xôi lấp lánh dưới ánh mặt trời.

Regigigas lặng lẽ đứng sau lưng Lục Dã, tựa như một bức tượng thần cổ xưa khổng lồ.

Gió nhẹ thổi qua cánh đồng, sóng lúa nhấp nhô, một vẻ bình yên và đầy sức sống. "Vậy nên..." Cynthia sau khi nghe kể về những gì nhóm Lục Dã đã làm ở Sảnh Điện, lặng người hồi lâu: "Các cậu đã trực

diện đánh bại Arceus?" "Đó chẳng qua chỉ là một đạo phân thân của Người mà thôi." Lục Dã ngẩng đầu nhìn lên bầu trời.

Sự sợ hãi khi đối mặt trực tiếp với Arceus, sự chấn động khi Gold liều mạng, sự quyết tuyệt khi Gengar Tiến hóa Mega; còn có cả Giovanni bảo vệ Silver, bộ ba Đội Hỏa Tiễn xông lên phía trước, Sirfetch'd bạo chém Arceus...

Tất cả mọi thứ đều hóa thành sự mệt mỏi sâu sắc, tan biến trong vòng ôm lúc nãy.

Một chiếc hạm đội khổng lồ đang chìm dần vào biển mây, động cơ gầm rú, mây cuốn gió đưa. "Tuy nhiên, tôi cũng đã chứng minh cho Người thấy..." Lục Dã thở ra một hơi, mỉm cười nói: "Niềm tin của tôi và các Pokémon." "Ghos ~~" Gengar nhảy ra khỏi cái bóng, tạo dáng chữ V bên cạnh mắt, cười toe toét.

Chiếc Premier Ball bên hông khẽ rung lên, Áp Áp run lẩy bẩy: "Quác!! (´ꈍ◡ꈍ)σ" (Đừng nói nữa đại ca, vạn nhất bị Arceus thù dai thì tính sao!) Cynthia chậm rãi quay người, đôi mắt ẩn dưới làn tóc kim sắc nhìn chằm chằm Lục Dã.

Năm ngoái, tại Wyndon tuyết rơi trắng trời, cậu ấy vì muốn hoàn thành giấc mơ của một đứa trẻ mà đã thổ lộ lòng mình với tôi.

Giờ khắc này, cậu ấy chắc chắn đã gánh vác kỳ vọng của rất nhiều người, chọn lựa trở thành Nhà vô địch.

Ánh mắt cô long lanh, nở nụ cười xinh đẹp, hỏi: "Tiếp theo cậu... dự định tham gia Đại hội Linh Lan?" Lục Dã gật đầu: "Chẳng phải em nói, em sẽ phụ trách trao giải cho Nhà vô địch sao?" "Đúng là như thế..." Cynthia trầm ngâm, "Chỉ là, với thực lực hiện tại của cậu..." "Yên tâm." Lục Dã đầy tự tin: "Đánh mấy cái giải đấu kiểu này, tôi và Gengar là chuyên nghiệp rồi!" "Ghos ~(๑`▽´๑)۶" Gengar múa may nắm đấm nhỏ.

Cynthia hơi ngẩn ra, nhớ tới những bình luận của mọi người về Lục lão sư, liền bật cười.

Đây có lẽ... chính là mị lực độc đáo của một vị Nhà vô địch. "Tôi cần phải báo cáo sự việc lần này với Liên minh Sinnoh..." Cynthia nhìn về phía Michina đang tràn đầy sức sống, khóe miệng khẽ cười: "Yên tâm, tôi sẽ sớm về nhà thôi." "Sau đó chúng ta cùng đi xem pháo hoa." Lục Dã nói: "Anh rất mong chờ được thấy dáng vẻ em xõa tóc dài và mặc Yukata." Cynthia thẩn thờ trong giây lát.

Trong đầu cô hiện lên ký ức đi xem hội pháo hoa cùng bà nội lúc nhỏ.

Hình bóng của bà Carolina dần chồng lấp với chàng thanh niên trước mặt.

Cynthia nở nụ cười rạng rỡ: "Phải được Garchomp đồng ý đã nhé." "Khạc ngao!!" Phía sau lóe lên một ánh mắt đỏ rực, Garchomp nhìn chằm chằm Lục lão sư đầy kiêu hãnh.

Lục Dã cảm nhận được sát khí, quay đầu đối mắt với Garchomp.

Garchomp nghểnh cổ, hừ mạnh một tiếng: "Kháp ngao!" (Nể mặt nhóc lần này anh dũng... lần này hời cho nhóc đấy!) "Xem ra Garchomp đồng ý rồi." Lục Dã cười nói. "Vậy em cũng không có ý kiến gì." Cynthia nheo mắt cười.

Hội pháo hoa diễn ra ngay trước Đại hội Linh Lan.

Lúc đó Cynthia phải phụ trách chuẩn bị cho đại hội, không thể phân thân.

Tuy nhiên, việc chuẩn bị có thể giao cho Lucian xử lý...

Dù sao Nhà vô địch Sinnoh cũng vừa giải quyết xong vụ bạo động của Arceus, cần thời gian nghỉ ngơi.

Các Thiên vương khác, bà Kikuno sắp nghỉ hưu, nếu không thì cũng là Aaron chuyên bắt sâu hoặc tên ngốc nhiệt huyết Flint.

Với tư cách là Thiên vương có năng lực nhất Liên minh Sinnoh, Lucian à, tăng ca cũng là điều hợp tình hợp lý thôi!

Lục Dã nhìn lên bầu trời, bỗng nhiên thấy hơi đồng tình và cảm thương cho Lucian.

Tiếng gầm rú của hạm đội dần xa.

Người đẹp tóc vàng cao quý lẫm liệt cưỡi Garchomp, vạch ngang bầu trời một đường vòng cung xinh đẹp.

Lục lão sư còn cần phải đưa Regigigas trở về chỗ cũ.

Lúc này, Gold (Akin) đang bốc phét về chiến tích vừa rồi: "Ông già ơi, tôi và Lục lão sư đã chung tay đánh bại Arceus đấy!" Cậu ta chống cây cơ bida đứng cạnh xe lăn của Liễu Bá (Pryce), đắc ý quẹt mũi, toe toét cười: "Đây chính là giá trị của một người sở hữu Pokédex đấy!" Liễu Bá vẻ mặt lạnh lùng, ngồi trên xe lăn bất động, nhưng trong lòng sóng cuộn biển gầm.

Ông luôn cho rằng, chỉ cần Gold nghiêm túc, chắc chắn sẽ làm nên chuyện.

Chỉ là, lúc này cái vẻ mặt của thiếu niên này trông thật sự rất muốn đấm...

Silver vừa kết thúc "trận chiến cha con", vẻ mặt bình tĩnh từ vách đá đi lại.

Lục Dã chào hỏi Silver, tò mò hỏi: "Cậu và Giovanni đã nói gì thế?" "Tôi sẽ đích thân đánh bại ông ấy." Silver nhàn nhạt nói.

Lục Dã ngẩn người một chút.

Tôi cứ tưởng quan hệ hai người đã hòa hoãn rồi chứ...

Nhưng ngẫm lại, đây cũng là một cách bày tỏ tình cảm của hai cha con họ.

Nguyện vọng lớn nhất của Giovanni là để Silver "vượt qua mình".

Mà nguyện vọng của Silver là đích thân đánh bại cha mình —— Dịch ra thì cái này gọi là "cha hiền con thảo" phiên bản đặc biệt đây mà! "Mâu ~~ ⵢⵢ(^Ʊ^*)" Mew đang chơi đùa cùng Togepi, hai nhóc đáng yêu đuổi bắt nhau trên sườn cao đầy cỏ xanh.

Mew bay lơ lửng như một chú mèo con, Togepi đuổi theo phía sau, không cẩn thận vấp phải hòn đá: "Đô y!" Thấy Togepi sắp "lăn lông lốc" xuống sườn núi, Mew dùng niệm lực đỡ lấy Togepi, xoay một vòng rồi che miệng cười khúc khích: "Mâu ~~" "Kháp kỷ đô y ~~ ⺍(◍°∇°◍)ノ゛" Togepi nhảy tưng tưng, tỏ ý muốn chơi tiếp.

Thế là hai nhóc tì chơi trò "nhảy từ trên cao xuống" rồi dùng niệm lực đỡ lấy nhau.

Lục Dã trong vai "ông bố già" nhìn mà thót tim...

Nhưng có Mew ở đó, cũng không lo có nguy hiểm.

Hiếm khi Mew mới ra ngoài một chuyến, đương nhiên phải quậy tưng bừng với bạn nhỏ rồi. "Mâu ~~ ⵢⵢ(^Ʊ^*)" "Kháp kỷ đô y ~~ ⺍(✿゜▽゜)no " Cho dù Mew đã mấy nghìn tuổi... thì ai mà chẳng là một em bé chứ?!

Darkrai trôi lơ lửng trong cái bóng dài của Lục Dã, dải lụa đen bay phấp phới trong gió.

Nó ngẩng nhìn bầu trời quang đãng, trận chiến kinh thiên động địa vừa rồi cứ ngỡ như một giấc mơ.

Tuy nhiên... nó cũng đã thực hiện lời hứa của mình, giúp đỡ người bạn của mình.

Cho dù là nghênh chiến Arceus.

Darkrai lạnh lùng nhắm mắt lại.

Ngay sau đó, lông mày nó giật giật.

Càng nghĩ càng tức!

Không ngờ thằng nhóc này thật sự dám chọc vào Arceus!!

Hồi đó mình đồng ý có vẻ hơi hấp tấp quá rồi!!

Darkrai lắc đầu, thở ra một hơi.

Tuy nhiên, Lục Dã thế mà thật sự cứu được thế giới từ tay Arceus đang phẫn nộ.

Chính sự dũng cảm và niềm tin này là lý do Darkrai dành sự ưu ái cho con người này.

Darkrai thần sắc cao lãnh, khoanh tay nhắm mắt dưỡng thần.

Nghe thấy tiếng bước chân Lục Dã lại gần, nó mở mắt, gắt gỏng nói: "Việc này không có một xe tải thức ăn thì không giải quyết được đâu nhé!" Lục lão sư ngẩn người.

Cái lượng ăn này của ông... hình như còn chẳng bằng Larvitar nhà tôi? "Tôi sẽ bảo người gửi đến thị trấn Alamos." Lục Dã cười cười, trong tay tỏa ra ánh sáng trắng nhu hòa của Ngọc Chuyển (Jewelrite). "Trước đó...

để tôi đánh dấu vị trí cái đã!" "Đây là cái gì?" Darkrai giật mình, nhìn chằm chằm vào ánh sáng trắng, trong lòng bỗng vang lên thần giao cách cảm của Lục Dã: "Như vậy thì sau này có chuyện gì tôi có thể liên lạc với ông rồi." Darkrai lộ vẻ kinh ngạc.

Nó sở dĩ nguyện ý đến giúp Lục Dã là vì mỹ thực...

à không, là vì mối liên kết (Bond).

Mà lúc này Ngọc Chuyển khiến sự liên kết giữa cả hai càng thêm chặt chẽ, Darkrai cũng có thể cảm nhận được tình trạng của Lục Dã. "Cũng được..." Darkrai lắc đầu, hiện lên trong mắt là hình bóng Lục Dã trực diện đối đầu với Arceus.

Kể từ khi Alicia rời đi...

đây có lẽ là con người thứ hai đáng để mình tin tưởng.

Huống hồ, ngay cả Arceus còn dám chiến, thì còn sợ đụng độ Pokémon huyền thoại nào khác nữa?!

Bỗng chốc, sắc mặt Darkrai trở nên quái lạ, lẩm bẩm: "Mà thôi, tốt nhất là đừng gặp lại..." ...

Bộ ba Đội Hỏa Tiễn lúc này đang ở trên chiến hạm không trung của Giovanni, nhìn đông ngó tây. "Nhiều thiết bị tinh vi quá đi mèo!" Meowth như thấy kho báu, mắt sáng rực. "Hóa ra nguyên lý vận hành là thế này..." James đang quan sát động cơ chính của chiến hạm, cằm lẩm bẩm: "Lần tới chúng ta cũng có thể thử chế tạo một cái..." Việc chế tạo một chiến hạm hàng không đối với bộ ba không phải là chuyện khó.

Vấn đề chủ yếu nằm ở kinh phí, chứ tầng diện kỹ thuật thì chẳng là gì.

Giovanni lúc này đang nằm trong phòng chỉ huy dùng băng gạc xử lý vết thương trên người, dư quang liếc thấy bộ ba trên màn hình giám sát. "Sao bọn họ cũng đi theo tới đây..." Giovanni hơi ngẩn ra.

Nghĩ tới việc đây dường như là thành viên dưới trướng Lục Dã.

Vì không tiện lộ thân phận đạo sư nên phải rời đi trước, Giovanni cũng thấy nhẹ lòng hơn.

Bất chợt, khóe miệng Giovanni nhếch lên, trong đầu hiện ra một phương án.

Ban đầu chính Lục Dã đã đề nghị ông thực hiện "Kế hoạch Rainbow" để tranh thủ sự thông cảm của Silver.

Mà khi trực diện đối mặt với Silver, Giovanni nhận ra đứa trẻ cũng có sự kiên trì của riêng mình.

Nếu đã như thế... việc định ra người lãnh đạo dự bị cho Đội Hỏa Tiễn là rất cần thiết.

Có lẽ ngoài Giovanni ra, không còn ai khác có thể đảm nhận danh hiệu "Boss Đội Hỏa Tiễn".

Nhưng qua trận chiến này, trong lòng Giovanni đã định ra nhân tuyển.

Ông vuốt ve Persian, nhìn chằm chằm bộ ba trên màn hình.

Giống như Koga, Sabrina, Lt.Surge năm xưa là ba cán bộ dưới trướng ông, Lục Dã cũng cần phải có ê-kíp của riêng mình.

Cái ê-kíp này không thể là những kẻ tầm thường, phải có năng lực xuất chúng, thân thủ nhanh nhẹn, thực lực vượt người.

Ánh mắt Giovanni lóe lên, hiện ra gương mặt cười cợt của Jessie, James và Meowth. "Liệu có hơi không phù hợp với hình tượng ba cán bộ không nhỉ..." Giovanni xoa thái dương, cau mày lẩm bẩm: "Thôi kệ, để tự Lục Dã đi mà đau đầu." Định ra nhân tuyển lãnh đạo và ba cán bộ trong lòng, Giovanni tựa lưng vào ghế sofa, thở ra một hơi dài, nếp nhăn giãn ra trong sự tĩnh lặng.

Đợi đến ngày Silver đánh bại mình... rồi cùng nó đi nghỉ mát.

Giovanni nhắm mắt lại, bật cười.

Có lẽ, ngày đó sẽ không còn xa nữa... ...

Sinnoh, Đền Snowpoint.

Brandon nhận được điện thoại từ Lục Dã, vẻ mặt ngơ ngác: "Gửi

quả cầu đá phong ấn đến Michina?" "Chuyện này nói ra thì dài lắm." Lục Dã gãi má, quay đầu nhìn Regigigas đang đứng yên bất động, cảm khái nói: "Tóm lại là Regigigas đang ở chỗ tôi." Brandon trừng lớn mắt.

Tôi đã bảo mà, sao cái Đền Snowpoint này cứ ba ngày hai bữa lại sập.

Hay là cậu thu phục nó luôn đi, đừng gửi về đây nữa!

Chương 532

"Tôi sẽ chuyển phát đến Trung tâm Pokémon gần Michina." Brandon cảm khái: "Nguyên lý của quả cầu đá phong ấn tương tự PokéBall, thiết bị truyền tin cũng có tác dụng với nó." "Đúng rồi." Brandon hỏi: "Michina đã xảy ra chuyện gì thế, hôm qua không gian ở đó hoàn toàn bị phong tỏa!" "Chuyện nhỏ thôi mà." Lục Dã cười nói: "Đã giải quyết xong rồi!" Cái chuyện cần đến Regigigas ra tay mà lại là chuyện nhỏ sao!

Ít nhất cũng phải tìm cái cớ nào khác chứ!

Ví dụ như các cậu đột nhiên gặp phải Arceus chẳng hạn?

Thấy Lục lão sư không có ý định đề cập đến, Brandon bất lực lắc đầu.

Cúp điện thoại, Brandon quay đầu nhìn Đền Snowpoint đang được tái thiết, lẩm bẩm: "Đây chắc là lần cuối cùng rồi... nhỉ?" ...

Michina, Đền thờ Arceus.

Nhờ sự trợ giúp của quả cầu đá phong ấn, việc thu Regigigas vào trong diễn ra khá thuận lợi.

Chủ yếu là vì Lục lão sư đã dùng Aura "mát-xa" cho Regigigas một trận.

Lúc quay về thị trấn Sandgem, tiện đường mang quả cầu đá trả lại Đền Snowpoint là xong.

Trong nhóm chat đã khôi phục tín hiệu. "Tại di tích Alph, phát hiện tung tích của Arceus." Lance cau mày nói: "Có vẻ như Người đang hướng về phía Sinnoh." Nhà điều tra Falkner trầm giọng: "Mấy ngày trước, Lục lão sư và Gold bọn họ đang điều tra di tích Alph." "Không

liên lạc được với Silver." Blue Oak lo lắng, "Lục lão sư và Gold cũng vậy." Mọi người đồng loạt im lặng, một dự cảm bất an ập đến.

Cho dù là sự kiện thị trấn Alamos hay sự kiện sông băng, thực lực của Lục lão sư là điều ai cũng thấy rõ.

Chỉ là, lần này đối mặt có khả năng là Đấng sáng thế Arceus trong truyền thuyết...

Cho dù đó chỉ là một đạo phân thân, cũng không phải là thứ con người bình thường có thể kháng cự!

Trên đỉnh núi Silver, Red khẽ cau mày, ngay cả anh cũng không có mười phần nắm chắc chiến thắng Arceus.

Tuy nhiên... anh có niềm tin mãnh liệt vào đối thủ định mệnh Lục lão sư và một Gold đầy ngẫu hứng. "Hãy tin tưởng Lục lão sư và bọn Gold." Red nói: "Còn có cả Satoshi nữa, họ nhất định có thể hóa nguy thành an." Gold vừa mới online, liếc mắt nhìn nội dung chat trong nhóm, gãi gãi đầu: "Ha ha, mọi người bàn tán xôn xao thế." Gold toe toét cười: "Vừa mới từ Sảnh Điện trở về, mới có sóng điện thoại đây!" Lance thở phào nhẹ nhõm, hỏi: "Đã xảy ra chuyện gì?" Vì Gold kể chuyện thường hay khoa trương, nên Silver đã kể lại đại khái việc Arceus thức tỉnh và Lục lão sư dẫn dắt ba vị thần phòng ngự.

Tuy nhiên, cậu đã giấu đi chuyện của Giovanni.

Dù sao trên danh nghĩa, Giovanni vẫn là kẻ địch của những người sở hữu Pokédex, cho dù ông ấy cũng từng giúp đỡ Red rất nhiều... "Nói cách khác..." Lance hơi thất thần, ngơ ngác hỏi: "Lục lão sư đã một mình chỉ huy ba vị Pokémon huyền thoại để nghênh chiến Arceus?!" Cho dù đây là vị Nhà vô địch nổi danh với khả năng chỉ huy, thì thế này cũng quá là hack game rồi! "Giờ thì sao, các cậu đang ở đâu?" Blue Oak hỏi. "Đã sống sót trở về rồi." Gold hắc hắc cười. (Đang đợi ngày Lục lão sư thăng chức quản trị viên cho mình đây!)

Red trầm ngâm: "Vậy còn Arceus..." "Arceus bị Lục lão sư đánh tan xác rồi!" Satoshi trợn tròn mắt: "Tớ tận mắt nhìn thấy luôn!" Lance: "..." Red: "..." Blue Oak: "..." Trong nhóm chat im lặng như tờ.

Cảnh tượng này nghe quen quen, mà lại không thể không tin.

Dù sao việc Arceus thức tỉnh là rõ rành rành.

Lục lão sư bọn họ có thể sống sót, chân tướng cũng chỉ có một...

Lục lão sư liếc nhìn tin nhắn của Satoshi, mí mắt giật giật.

Khá lắm nhóc con, fan cuồng số 1 của ta chính là nhóc! "Chủ yếu là mối liên kết tình cảm đã làm lay động Arceus." Lục Dã giải thích. "Tiến hóa Mega à?

Là con Gengar đó đúng không." Blue Oak nói.

Satoshi gật đầu: "Đúng thế, chính là nhờ Mega Gengar!" Lục Dã: ... (Tổng cảm giác hai người đang nói về hai chuyện khác nhau vậy!) Lắc đầu, Lục lão sư dự định sau này sẽ báo cáo sự việc với giáo sư Oak.

Tiếp theo chính là đứng cùng vạch xuất phát với Satoshi, chuẩn bị cho Đại hội Linh Lan...

Lục lão sư xoa xoa cằm.

Satoshi à, nước ở Đại hội Linh Lan này sâu lắm, nhóc không nắm bắt được đâu!

Cứ để Lục lão sư nhóc đích thân làm mẫu cho!

Người bảo vệ đền thờ Sheena mời nhóm Lục Dã tham gia yến tiệc tại Michina.

Satoshi bận rộn tiếp tục tu hành để có thể đánh bại đối thủ định mệnh Paul tại Đại hội Linh Lan sắp tới.

Gold và Silver cũng dự định quay về chơi tiếp game "Pokémon", nên đã từ chối lời mời.

Liễu Bá im lặng, tự mình đẩy xe lăn định rời đi. "Ngài đi đâu thế." Lục Dã giữ lưng ghế xe lăn của Liễu Bá, cười nói: "Để tôi tiễn ngài một đoạn." Cũng chẳng có ý đồ gì khác, thuần túy là thói quen đối nhân xử thế của Lục lão sư.

Liễu Bá lạnh lùng ngẩng đầu, nhìn chằm chằm chàng thanh niên có nụ cười ôn hòa.

Dù là phẩm chất hay thực lực, Liễu Bá đều cực kỳ ưu ái chàng trai trẻ này. "Ta nhớ, con Blastoise đó của cậu." Liễu Bá chậm rãi nói: "Cũng có thể học chiêu hệ Băng..." Lục lão sư: ?

Gió ấm mùa hè thổi qua, nhưng Lục lão sư không kìm được rùng mình một cái. "Blastoise... học, học chiêu hệ Băng của ngài?" Liễu Bá ngồi trên xe lăn, liếc nhìn Lục Dã: "Cậu chẳng phải rất có nghiên cứu về chiến thuật bão tuyết sao." Vị lão già này từng nghe giáo sư Oak kể về việc Lục Dã vận dụng chiến thuật bão tuyết.

Lúc đó Liễu Bá chẳng thèm để tâm tới chàng trai trẻ này.

Nhưng qua trận chiến này...

ấn tượng của ông đã thay đổi hoàn toàn, đến mức nảy sinh lòng mến tài. "Ta tin với thực lực và phẩm chất của cậu." Liễu Bá nhàn nhạt nói: "Kinh nghiệm hệ Băng mà ta truyền thụ sẽ không bị mai một." Lục lão sư hiện lên một dấu hỏi chấm to đùng.

Liễu Bá là ai?

Là một trong những trùm phản diện hàng đầu trong bản đặc biệt, sử dụng hệ Băng đạt đến mức xuất thần nhập hóa.

Nếu như đại ca Giovanni tượng trưng cho "Đại địa", thì Liễu Bá chính là danh từ thay thế cho "Băng tuyết".

Chiến tích đỉnh cao của Liễu Bá là dùng Swinub hạ gục Erika trong nháy mắt, còn một tay chỉ huy Delibird solo với Ho-Oh...

Lục lão sư nuốt nước miếng.

Một huấn luyện viên cấp bậc này muốn dạy Quy quy chiêu hệ Băng?

Quy quy à, phen này là định đóng băng luôn cả sân huấn luyện thành tượng băng luôn hả! "Hệ Nước và hệ Băng vốn dĩ luôn khó tách rời." Liễu Bá nhận ra sự do dự của Lục Dã, nhàn nhạt nói: "Nắm vững sự kiên cố và sắc bén của hệ Băng cũng sẽ giúp ích cho việc hồi phục của hệ Nước." Hệ Nước trong lòng nhiều huấn luyện viên luôn là danh từ thay thế cho "trị liệu".

Ví dụ như Vòng Tròn Nước, hay như Shuriken chữa trị của Gold... dù cái sau là chiêu thức không hợp lệ.

Nhưng cũng có thể thấy, nếu huấn luyện viên hệ Nước muốn đột phá về lực tấn công thì tham khảo hệ Băng là lựa chọn tốt nhất.

Quy quy nhà Lục lão sư vốn nổi danh là sự kết hợp của "Chiến - Pháp - Mục".

Cận chiến có chiêu Đấm Băng (Ice Punch), tầm xa có Bơm Thủy Lực (Hydro Pump), thậm chí còn tự mang cả plug-in hồi máu.

Nếu giờ lại thỉnh giáo Liễu Bá chiêu hệ Băng, e là nó định tiến thẳng tới chức Nhà vô địch luôn mất... "Kame! ヽ(⌐■_■)" Trong Dive Ball, Blastoise đẩy kính râm, mắt lóe lên tia sáng. (Thỉnh giáo con Delibird đó chiêu hệ Băng —— lại có thêm một con bài tẩy nữa rồi!) Cảm nhận được cảm xúc của Quy quy, Lục lão sư thần sắc phức tạp.

Tôi cứ ngỡ Quy quy chắc cũng đã đạt trình độ Nhà vô địch từ lâu rồi chứ!

Trong đội hình dù là Sylveon hay Quy quy đều có ý chí muốn trở

nên mạnh mẽ hơn.

Động lực này có lẽ là để bảo vệ gia đình tốt hơn.

Đương nhiên...

Lục lão sư biết, kẻ khao khát mạnh mẽ nhất rõ ràng là chú vịt dũng cảm vô song Sirfetch'd. (Sirfetch'd: ???) Trải qua sự kiện Arceus, tâm cảnh của Lục lão sư đã có chút thay đổi.

Chỉ cần đưa mấy nhóc này đến Gym huấn luyện, có bảo hiểm và phòng hộ sân bãi thì không sợ chúng nó phá nhà nữa!

Nhìn Liễu Bá với ánh mắt chân thành, Lục lão sư hơi cảm khái, thỉnh giáo: "Sự nhận thức của tôi về hệ Băng đúng là còn rất nông cạn...

Xin hỏi ngài dự định dạy Blastoise chiêu thức nào?" Đĩa kỹ năng "Bão Tuyết" (Blizzard) cậu đã nhận được một lần khi đánh thắng Gym Snowpoint.

Nhưng cái đó đã để Rotom dạng Tủ lạnh phân tích học tập rồi.

Huống hồ Bão Tuyết là dạng sát thương diện rộng kiểu hơi thở, không hợp lắm với kiểu pháo đài như Quy quy.

Lục Dã thầm nghĩ, chỉ cần không để con chim cánh cụt lớn từng kết oán kia đến dạy là được! "Ta đã thấy Blastoise của cậu rồi." Liễu Bá nhẹ nhàng vuốt ve chú Swinub trong lòng: "Tia Sáng Băng Giá (Ice Beam) rất hợp với nó." Nghe vậy, Lục lão sư ngẩn người.

Tia Sáng Băng Giá có tỉ lệ chính xác tận 100%!

Dù tỉ lệ đóng băng gần như bằng không, nhưng cái điểm "rất khó hụt" là đủ rồi!

Dù sao khi đánh Arceus, Bơm Thủy Lực của Mega Blastoise cũng đã hụt một phát.

Chờ đã, Lục Dã rơi vào trầm tư, theo cá tính của Quy quy nhà mình, Tia Sáng Băng Giá vào tay nó... chẳng lẽ sẽ biến thẳng thành Tuyệt kỹ Z Băng?

Hay là biến thành chiêu gây đột tử Tuyệt Đối Không Độ (Sheer Cold) luôn!? "Cảm giác Gym có màn chắn phòng hộ cũng không trụ nổi đâu..." Lục Dã lau mồ hôi lạnh. "Kame! ヾ(⌐■_■)" Blastoise tỏa ra khí chất đại ca, khẽ gật đầu trong bóng. (Chiêu này có thể giúp quân ta đại thắng!) Thấy vẻ mặt suy nghĩ của Lục Dã, Liễu Bá biết cậu đang đắn đo điều gì.

Sự truyền thụ chiêu thức từ một huấn luyện viên không chỉ là ân tình, mà còn tượng trưng cho sự kế thừa tinh thần.

Liễu Bá tin tưởng Lục Dã sẽ không làm nhục danh tiếng "Băng tuyết", mà Lục Dã chính vì hiểu rõ điều đó nên mới do dự.

Ông lão nhếch môi: "Không cần phải trịnh trọng thế, chẳng qua chỉ là món quà cảm ơn của lão hủ cho cậu thôi...

Ngoài ra, Pokémon của ta cũng sẽ thay mặt lão hủ dạy chiêu cho Blastoise." Lục Dã ngẩn ra, nhìn chú Swinub đang ngủ gật trong lòng ông lão, trông béo mầm thế kia, làm món thịt kho tàu chắc hợp...

Cái bệnh nghề nghiệp đầu bếp chết tiệt này!

Swinub mơ màng mở mắt, bốn mắt nhìn nhau, Lục lão sư cười gượng gạo. "Không phải Swinub." Ông lão gõ nhẹ gậy chống hai cái, ánh sáng trắng bay ra khỏi PokéBall, một con Delibird với ánh mắt sắc lẹm liếc nhìn qua. "Nó là sứ giả của lão hủ, sẽ ở lại trong vài ngày tới để dạy Blastoise chiêu Tia Sáng Băng Giá." Delibird: (゜▼mãnh ▼) Lục lão sư mí mắt giật giật. "Nói cách khác, con chim cánh cụt này...

à không, Delibird này sẽ ở lại nhà tôi một thời gian?!" "Yên tâm, nó sẽ không vào nhà làm phiền cậu đâu." Liễu Bá nhàn nhạt nói: "Nó

có khả năng bay lượn, khi xong nhiệm vụ sẽ tự khắc quay về bên cạnh lão hủ." Lục lão sư nhìn con chim cánh cụt lớn, nó đang trưng ra bộ mặt cực kỳ hung dữ. "Hồi đó sao mình lại cho nó một cái cốc đầu nhỉ..." Lục Dã chìm vào suy tư.

Vấn đề không lớn, chẳng qua là nhà lại có thêm vài miệng ăn chực Khối Năng Lượng thôi.

Còn về địa điểm huấn luyện của Quy quy và con chim hung dữ kia... chỉ có thể đi hỏi thăm giáo sư Rowan xem có thể mượn cái sân sau của ông ấy một thời gian không.

Trong đầu Lục lão sư hiện lên cảnh tượng những tảng băng tan nát, khu vườn hoang tàn và tiếng còi xe cứu thương gào thét... "Đội sửa chữa đúng là kiếm tiền dễ thật mà." Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời: "Hay là đề nghị với đại ca Giovanni... sau công ty logistics thì mở thêm cái công ty trang trí nội thất nữa nhỉ?" ...

Đẩy xe lăn cho ông cụ, Lục Dã và nhóm Satoshi cùng xuống núi Michina.

Nhìn lại ngôi cung điện huy hoàng trong ánh hoàng hôn, Gold đầy nghiêm túc, đưa tay chỉnh lại chiếc kính bảo hộ trên trán. "Một chuyến đi đáng nhớ." Gold quay lại nói với Silver.

Silver với mái tóc đỏ bay trong gió, một tay đút túi quần: "Ít nhất thì cậu cũng còn sống mà về." "Ha ha, vì tớ biết có Lục lão sư ở đây mà." Gold đắc ý cười: "Anh ấy chắc chắn làm được!" Liễu Bá ngồi trên xe lăn, ánh nắng hoàng hôn ấm áp chiếu lên đôi chân, gió mang theo hơi nước mặn mòi của dòng sông.

Xe lăn xóc nảy, phía sau là đám trẻ đang ồn ào náo nhiệt, điều này khiến Liễu Bá cảm thấy thư thái sau một thời gian dài.

Dần dần, ông lão sống độc thân bấy lâu nay đã nghiêng đầu chìm

vào giấc ngủ. "Ông ấy, ông ấy!" Gold kinh hãi thất sắc: "Thế mà ngủ mất rồi!" Một Liễu Bá lạnh lùng vô tình thế mà lại buông lỏng cảnh giác! "Đừng làm ông ấy tỉnh giấc." Lục Dã liếc mắt: "Cẩn thận Swinub cho cậu một phát Bão Tuyết bây giờ." Gold ngượng ngùng gãi đầu.

Chương 533

Satoshi vác Pikachu trên vai, ngẩng đầu nói: "Lục lão sư, em xin chia tay tại đây để chuẩn bị cho Đại hội Linh Lan đây!" "Cố lên nhé!" Lục Dã vẫn chưa nói việc mình cũng tham gia cho Satoshi biết, anh nghiêm túc nói: "Em nhất định sẽ chiến thắng Paul!" (Hắc hắc, ngay cả Lục lão sư cũng bảo mình có thể đoạt chức vô địch...) Satoshi gãi đầu cười ngô nghê, rồi mắt bùng cháy chiến ý: "Không vấn đề gì!

Em nhất định sẽ làm được!" Trong cái bóng dài của Lục Dã, Darkrai chậm rãi hiện lên, dải lụa đen và làn khói trắng bay theo gió. "Tạm biệt, Lục Dã." Nó nói. "Tạm biệt." Lục Dã sửa lời: "Tốt nhất là đừng gặp lại." Biểu cảm Darkrai cũng hơi quái lạ, đối mắt với Lục Dã một cái, cả hai cùng gật đầu cùng nhịp điệu.

Lần sau mà gặp lại... biết đâu lại đụng độ thứ gì to tát nữa thì mệt!

Ngay sau đó, Darkrai khôi phục thần sắc cao lãnh, thân hình chìm vào bóng tối. "Ghos ~~(￣▽￣)/" Gengar béo tím hớn hở vẫy tay chào tạm biệt. "Mâu ~~" Mew đi theo Lục Dã, bay quanh anh hai vòng, đầy vẻ lưu luyến. "Ở lại thêm một đêm đi." Lục Dã mời: "Mày với Togepi có thể chơi xuyên màn đêm... anh cho phép đấy!" "Mâu!!" Mắt Mew sáng rực, gật đầu lia lịa.

Một luồng sáng trắng lóe lên, Sirfetch'd bay ra khỏi Premier Ball, múa may cây hành: "Quác!!" (Tui cũng muốn chơi xuyên đêm nữa!) "Mày thì lo mà tiếp tục luyện chém sắt đi." Lục Dã thản nhiên thu Áp Áp vào bóng: "Phải làm gương nỗ lực cầu tiến cho đám trẻ chứ!" "Quác! (´ꈍ◡ꈍ)σ" (Lạy hồn, vừa chém xong Arceus đã bắt về nhà huấn luyện tiếp!) Tối nay theo Lục lão sư về nhà gồm có Delibird của Liễu

Bá và Mew - vị khách của "tiệm net đêm".

Delibird sẽ dạy Blastoise Tia Sáng Băng Giá, chắc sẽ ở lại khoảng ba bốn ngày.

Mew sáng mai sẽ nhờ Dịch chuyển tức thời quay về Cây Thế giới, cảm giác như kiểu về ký túc xá nghỉ ngơi vậy.

Đưa Liễu Bá đang ngủ say lên tàu, ông lờ mờ tỉnh dậy, khàn giọng nói: "Các cậu về đi." "Cùng đường mà." Gold toe toét cười: "Chúng ta cùng về Johto luôn!" Liễu Bá ngẩn ra, nhìn về phía Silver - người từng bị ông bắt cóc, nuôi dưỡng khôn lớn và có tình cảm cực kỳ phức tạp với ông.

Silver nhìn người già nua phong trần này, dường như nhìn thấy sự cô đơn dưới vẻ ngoài lạnh lùng.

Silver vẻ mặt bình tĩnh, gật đầu: "Cùng đường." Liễu Bá cảm thấy khối băng trong lòng đang dần tan chảy, ông giữ vẻ mặt nghiêm túc, chậm rãi nhắm mắt lại. "Đừng có làm phiền ta đấy." Ông lão nói. "Xì." Gold tựa lưng vào toa tàu xóc nảy, khoanh tay ngắm cảnh qua cửa sổ: "Ai rảnh mà làm phiền ông." Silver im lặng, nhìn theo hướng mắt của Gold ra cửa sổ kính, hình ảnh ông lão đang ngủ say phản chiếu trên đó.

Một Liễu Bá lạnh lùng như mùa đông giá rét, đang ôm một chú Swinub ngủ ngon lành, khóe miệng khẽ hiện lên một tia cười. ...

Thị trấn Pallet, Phòng thí nghiệm giáo sư Oak.

Giáo sư Oak vội vã đi qua sân giữa.

Ông nhận được điện thoại cầu cứu từ giáo sư Hale, nhóm Lục Dã đã bị cuốn vào trận chiến của ba vị thần Sinnoh.

Giáo sư Oak cau mày, quay về phòng thí nghiệm, nhìn chằm chằm dữ liệu trên màn hình.

Tai nạn này... e là đúng như mình nghĩ, Arceus thức tỉnh sẽ trút cơn thịnh nộ xuống! "Liệu có giải quyết được không..." Giáo sư Oak lo lắng đi đi lại lại trong phòng.

Hai người sở hữu Pokédex của Johto, cộng thêm Lục Dã và Satoshi...

Nghênh chiến Arceus thực sự là quá gian nan!

Cửa bị đẩy ra, giáo sư Oak nói: "Blue Oak, cháu đến đúng lúc lắm, là Arceus của Sinnoh..." "Arceus..." Blue Oak cầm điện thoại, biểu cảm vi diệu, mặt dây chuyền bạc trên ngực phản chiếu gương mặt ngơ ngác của giáo sư Oak. "Bị Lục lão sư đánh bại rồi." Blue Oak hít sâu một hơi: "Satoshi tận mắt chứng kiến." Giáo sư Oak: ??? "Có khả năng là sự thử thách của Arceus, hoặc là Lục lão sư chỉ huy ba vị thần cùng hợp lực gây trọng thương cho Người..." Blue Oak trầm ngâm: "Tóm lại là... cuộc khủng hoảng ở Sinnoh đã được giải quyết." Giáo sư Oak hơi ngẩn người.

Chuyện này, chuyện này...

Cứ ngỡ lý lịch của những người sở hữu Pokédex đã đủ ưu tú rồi, không ngờ Lục Dã lại thiết lập một kỷ lục mới?

Vừa hồi phục sau cú sốc, giáo sư Oak cười gượng: "Ha ha, ta biết ngay mà, mắt nhìn người của ta không bao giờ sai!" Ngày 13 tháng 5, thứ Năm.

Đêm mùa hạ mát mẻ, bóng cây lay động, tiếng ve kêu của Kricketot vọng lại.

Sáng sớm vừa có trận mưa, đất đai ẩm ướt, thích hợp để trồng quả Berry.

Hồi lâu mới về lại nhà, Lục Dã gieo mình xuống chiếc giường lớn mềm mại, lăn lộn một vòng rồi lại bật dậy. "Vẫn phải làm việc thôi."

Lục Dã lẩm bẩm: "Hàng dự trữ trong nhà không đủ rồi, phải làm thêm ít Khối Năng Lượng mới được." Chuyến đi Michina lần này, thu hoạch lớn nhất nằm ở vật tượng trưng cho sức mạnh của Arceus - Ngọc Chuyển (Jewelrite).

Ngọc Chuyển giúp mối liên kết giữa huấn luyện viên và Pokémon trở nên chặt chẽ hơn, có hiệu quả của Thần giao cách cảm.

Nhờ đó, kỹ năng chỉ huy sở trường nhất của Lục lão sư sẽ càng thêm kín kẽ.

Giống như thiên tài Caitlin, có thể dùng năng lực tâm linh để chỉ huy.

Thông qua việc "niệm chú không lời", anh sẽ không còn phải ngốc nghếch bộc lộ ý đồ chiến thuật ra nữa...

Lúc này, Lục lão sư đang dùng Ngọc Chuyển để giao tiếp với Rotom: "Đồng chí Rotom, mau khởi động dạng Máy Trộn Berry đi!" "Tít tít...

Không thể hiểu được! (⊙x⊙;)" "Đừng có lười, chúng ta còn phải làm một xe tải hàng để vận chuyển đến thị trấn Alamos đấy." "Không thể hiểu được, Rotom ~ o(T⌒To)" Đồng chí Rotom đã được lắp thêm hai mảnh vỡ ngọc bảo như một linh kiện bổ trợ, dù là nấu ăn hay trộn Berry đều sẽ hiệu quả hơn nhiều.

Mảnh vỡ thời gian dùng để Tăng Tốc (Speed Boost) nấu nướng, mảnh vỡ không gian dùng để tăng dung tích... dụng cụ nấu ăn huyền thoại cũng chỉ đến mức này thôi.

Nguyên liệu Berry tươi ngon thì đến từ Hệ thống vốn chẳng mấy khi hiện diện.

Dù là Berry quý hiếm hay số lượng lớn Berry thông thường đều có thể đổi liên tục.

Nếu không phải vì mở studio, vì tình yêu với game, Lục lão sư nghi ngờ mình đi làm đại gia trái cây chắc còn kiếm tiền hơn làm game...

Bước vào bếp, Lục Dã thử nghiệm sử dụng Ngọc Chuyển, nhắm mắt lại.

Lấy bản thân làm trung tâm radar, ánh sáng trắng lan tỏa ra bốn phía, cảm nhận được Darkrai đang nóng lòng chờ đợi ở thị trấn Alamos.

Trong phòng khách là hai luồng sáng trắng của hai con nghiện mạng chưa thành niên Mew và Togepi; Sylveon đang dạo quanh bên ngoài như một bà chị đi tuần lãnh địa; Arcanine đang đào đất trong vườn, còn Larvitar thì đang há miệng...

ăn đất... "Đúng là một gia đình kỳ lạ." Lục lão sư đỡ trán.

Ngoài ra, một sự liên kết yếu ớt kéo dài tới vùng Kalos xa xôi u ám.

Đã thắp sáng được ba bản đồ, nhưng màn sương mù trên bản đồ Kalos vẫn chưa được vén lên.

Đó chính là phiến đá hệ Tiên (Pixie Plate) mà Arceus ủy thác Lục Dã mang về. "Nếu thật sự làm nhiệm vụ thì phiến đá đó để lại cho Sylveon." Lục Dã trầm ngâm: "Togepi và Mew thì cho tụi nó học lớp online là được..." "Tiến độ chế tác đạt 85%, Rotom!" Máy trộn Berry phát ra tiếng oanh long. "Nhanh thế?" "Tít tít...

Đây là chế độ công suất lớn đấy, Rotom!" Nghĩ tới hóa đơn tiền điện tháng sau, sắc mặt Lục lão sư biến đổi.

Cái này đạt đến trình độ điện sản xuất rồi còn gì!

May mà tình hình tiêu thụ của game "Pokémon" cực kỳ lý tưởng, tiền điện và tiền ăn vẫn còn kham nổi.

Dù sao một khi công ty lên sàn, Lục lão sư cũng có khối tài sản hàng trăm triệu, đủ để hoàn thành một mục tiêu nhỏ!

Ủy thác Đội Hỏa Tiễn Logistics đến tận nơi, vận chuyển Khối Năng Lượng đến thị trấn Alamos.

Lục Dã bảo Gengar mang theo vài hũ Khối Năng Lượng.

Dự định đi tới vườn sau của giáo sư Rowan để thăm hỏi tình hình huấn luyện của Quy quy và con chim hung dữ kia.

Trước khi ra khỏi cửa, anh liếc nhìn phòng khách, có hai con Pokémon đang chơi game.

Một con là Togepi, con kia cũng là "Togepi". "Kháp kỷ đô y ~~ ₹₹ (^ᗜ^*)" "Togepi" giả lắc lư theo trò chơi đua xe, chơi đến mức như game cảm ứng luôn.

Con Togepi còn lại thì vận khí tốt đến mức quá đáng, ngôi sao, đạn pháo... các loại vật phẩm thay nhau xuất hiện. "Kháp kỷ đô y ~~ ヾ(゜∀゜ゞ)" Lục Dã bật cười, Mew hiếm khi mới được ra ngoài chơi xa, tối nay đủ để hai đứa quậy phá rồi. "Đợi anh về." Lục Dã gọi: "Sẽ mời hai đứa ăn khuya!" "Mâu ~~!" "Togepi" hiện nguyên hình thành Mew màu hồng phấn, cười tươi rói.

Ra đến không gian ngoài trời mờ mịt bóng đêm, Arcanine thấy Lục Dã liền vẫy đuôi rối rít: "Ngao ô!

ᘓ(•p •)ᘐ" "U kỷ!" Larvitar ngoan ngoãn cúi chào. "Hai đứa cứ chơi tiếp đi." Lục Dã cười nói: "Đừng có ăn sạch ruộng thí nghiệm của Quy quy là được." Blastoise đang trồng Thảo Dược Hồi Sinh và Rễ Năng Lượng trong vườn, nhờ Aura thúc đẩy nên chín rất nhanh.

Tuy nhiên nó phải thường xuyên đề phòng con Arcanine hay chạy quáng quàng và con Larvitar có sức ăn khủng khiếp.

Hôm nay Quy quy đi huấn luyện, ruộng thí nghiệm đang trong tình

trạng ngàn cân treo sợi tóc! "U kỷ ~~" Larvitar gật đầu đồng ý, tuy nó ham ăn nhưng lại rất nghe lời.

Hơn nữa qua thời gian chung sống, Lục Dã phát hiện sở thích của Larvitar là xây lâu đài cát.

Mỗi khi đi theo Sylveon ra công viên chiếm xích đu của đám trẻ con, Larvitar toàn lẳng lặng ngồi một góc chơi cát.

Yếu đuối, đáng thương lại còn hay ăn. "Không biết Larvitar có ăn được Palossand không nhỉ..." Lục Dã khẽ ho một tiếng, có cơ hội sẽ đưa nó ra bãi biển kiếm ăn...

à không, chơi đùa vậy. "Ghos Ghos ~~" Gengar đi theo bước chân Lục Dã, đang bơi lội tung tăng trong cái bóng dưới chân, còn thực hiện cả tư thế bơi tự do và lấy hơi nữa.

Bơi mệt rồi, Gengar tựa vào rìa cái bóng đang gợn sóng, nhấp một ngụm Coca ướp lạnh: "Ghos ~" Lục Dã: "..." (Thật là khiến người ta ghen tị quá đi mà!) Cùng với việc Gengar kiểm soát phản vật chất ngày càng thuần thục, phạm vi vài cây số xung quanh đều có thể trở thành bể bơi riêng của nó.

Nhưng mà nói đi cũng phải nói lại, năng lực này thường dùng để tiềm nhập và nguyền rủa, ví dụ như con Gengar của bà Agatha.

Còn dùng để bơi lội... quả nhiên rất hợp với phong cách Gengar nhà Lục lão sư!

Trong đêm tối, phòng thí nghiệm của giáo sư Rowan đã hiện ra trước mắt.

Cửa sổ phòng thí nghiệm tỏa ra ánh sáng mờ ảo, giáo sư Rowan nhìn thấy bóng dáng Lục Dã, đứng dậy gật đầu chào.

Lục Dã đi đến cửa chính, chào hỏi giáo sư.

Giáo sư Rowan vuốt râu, nghiêm túc nói: "Lục Dã, ta đã nghe kể về sự kiện ở Michina rồi." "Có chuyện gì ạ?" Lục Dã giật mình, không ngờ tin tức lan nhanh thế.

Giáo sư Rowan ánh mắt lóe lên: "Nghe nói cậu...

đã đánh bại Arceus?!" "Tít tít..." Từ điển Rotom bất chợt vang lên tiếng thông báo: "Số lần gặp Arceus: 1, số lần đánh bại: 1!" Trong chốc lát, Lục lão sư và giáo sư Rowan cùng rơi vào im lặng.

Cả phòng thí nghiệm đều nghe thấy tiếng thông báo, động tác trên tay mọi người chậm lại nửa nhịp. *Xoảng* —— một bình thủy tinh rơi vỡ xuống đất, thực tập sinh hoảng loạn: "Em, em dọn ngay đây ạ!" Phòng thí nghiệm lại tiếp tục vận hành, nhưng ánh mắt mọi người thỉnh thoảng vẫn liếc về phía này.

Giáo sư Rowan vỗ vai Lục Dã, trầm giọng nói: "Ta đối với chuyện của huấn luyện viên không am hiểu như Samuel (Oak).

Nhưng ta có thể khẳng định, công tác nghiên cứu không hợp với cậu đâu, cậu có một võ đài lớn hơn nhiều!" "Đại hội Linh Lan ạ?" Lục Dã ướm hỏi.

Giáo sư Rowan bỗng ho sặc sụa, hỏi ngược lại: "Đại hội Linh Lan?!" "Tôi nghe Cynthia nói." Lục Dã gãi đầu, "Nếu đăng ký Đại hội Linh Lan thì có thể xin thư giới thiệu của giáo sư địa phương trước.

Như vậy thì không cần tham gia vòng sơ loại mà có thể trực tiếp tiến vào top 100..." Giáo sư Rowan rơi vào trầm mặc hồi lâu.

Nhìn chằm chằm vào Lục Dã đang tràn đầy nghiêm túc, giáo sư cảm xúc hỗn độn.

Cái này có thật sự hợp lý không?

Một huấn luyện viên đã đánh bại Arceus, giờ lại định đi tham gia một giải đấu đầy rẫy lính mới như League Conference sao?

Giáo sư Rowan bỗng thấy tức ngực, xua tay: "Đó là quyền tự do của cậu...

Dù sao cậu cũng chưa có bất kỳ danh hiệu Thiên vương hay Nhà vô địch nào..." Chờ chút.

Giáo sư Rowan cảm thấy mình dường như đã nắm bắt được chân tướng.

Thằng nhóc này sở dĩ không chấp nhận danh hiệu Thiên vương hay Nhà vô địch, là vì một khi đã nhận rồi thì không thể tham gia giải League nữa chứ gì! "Làm phiền giáo sư rồi." Lục Dã cười thân thiện: "Đưa biểu mẫu cho tôi, tôi mang về điền xong sẽ gửi lại cho ngài..." Giáo sư Rowan khẽ gật đầu, khôi phục vẻ nghiêm túc vốn có.

Ông nhìn lại Lục Dã đang tràn đầy ý chí chiến đấu, muốn nói lại thôi.

Đối thủ của cậu mà biết cậu vừa đánh bại Arceus xong đã tới tham gia thi đấu, chắc họ sẽ khóc mất... "Giáo sư!" Có một kiểm lâm viên đẩy cửa vội vã chạy vào: "Ngài mau ra xem, phía vườn sau, dòng sông đóng băng hết cả rồi!" Giáo sư Rowan liếc nhìn Lục Dã, ý vị không lời cũng đủ hiểu.

Lục Dã ho khan: "Tôi đã dặn Blastoise là nương tay rồi mà..." Phía bên kia.

Con Delibird của Liễu Bá đứng trên mặt sông đóng băng, nhìn con Blastoise đang đeo kính râm, mí mắt giật giật.

Chương 534

Ta còn chưa kịp dạy chiêu Tia Sáng Băng Giá mà ngươi đã đóng băng luôn cả dòng sông rồi...

Hóa ra ngươi vốn dĩ đã biết dùng chiêu này, giấu kỹ đến tận bây giờ mới lộ ra hả?! "Kame." (Ông cũng có hỏi tui đâu.) Blastoise nhìn Delibird. (Tui định thỉnh giáo ông mấy kỹ xảo hệ Băng nâng cao thôi.

Với lại, đây là kết quả sau khi đã nương tay rồi đấy.) Delibird ngẩn người, hơi hoang mang.

Ta là ai, ta đang ở đâu, nhiệm vụ của ta chẳng lẽ đã hoàn thành rồi sao?

Lục Dã chạy đến bên dòng sông đóng băng, nhìn Delibird, ngạc nhiên nói: "Mày dạy Quy quy nhanh thế à?" Con chim cánh cụt lớn trong lòng đầy uất ức, lông mày giật giật.

Ta thấy hai người các ngươi cố ý đến trêu ngươi ta thì có!

Nhất định phải ăn chực nằm chực ở đây, bù đắp lại vết thương lòng mới được! ...

Hầu hết đường về nhà, Lục lão sư dựa theo định vị của Ngọc Chuyển, tìm thấy Sylveon đang chơi xích đu trong công viên. "Bố y!" Dải lụa của Sylveon quấn quanh hai bên xích đu, dư quang liếc thấy Lục Dã, nó lập tức trở nên lúng túng.

Lục Dã ngồi xuống chiếc xích đu cạnh Sylveon, ngẩng đầu nhìn lên bầu trời sao rực rỡ. "Kame!" Blastoise dùng Aura cảnh giới xung quanh, đề phòng những kẻ địch tiềm tàng. "Bố y ~" Sylveon cũng ngước đôi mắt xanh thẳm nhìn lên tinh không.

Im lặng khoảng hai ba phút, Lục Dã đứng dậy cười nói: "Về thôi."

"Đến lúc viết đơn đăng ký Đại hội Linh Lan, rồi sau đó đi đánh giải Little Cup thôi!" "Ghos ~" Gengar hiện thân từ trong bóng tối, cười toe toét.

Một năm trước, vẫn là Gastly dùng đầu răng chạm nhẹ vào màn hình, từng nét từng nét điền đơn đăng ký.

Một năm sau, Lục lão sư đã trở thành một vị Nhà vô địch của các giải đấu giao hữu cố định.

Đương nhiên... xét về điểm đi đánh giải Little Cup, thì đúng là chưa từng thay đổi.

Lục Dã bước đi nhẹ nhàng, hai tay đút túi quần, đi trong màn đêm dịu dàng trên đường về nhà. "Bố y ~" Sylveon vươn dải lụa quấn lấy cánh tay anh, bước đi bằng bốn chi thon dài trắng muốt, đầu ngẩng cao đầy kiêu hãnh. "Ghos Ghos ~♪" Gengar dùng cái giọng khàn đặc gào vài câu, lần này không dùng chiêu Bài Ca Diệt Vong (Perish Song).

Lục Dã mỉm cười, bên tai truyền đến tiếng ngân nga khe khẽ của Sylveon, thế là anh cũng bắt đầu ngân nga theo điệu nhạc.

Ngày hôm sau, sáng sớm.

Delibird vẫn đang ở nhà thầy Lục ăn chực uống chực.

Trên bàn ăn, món ăn vô cùng phong phú: Salad Berry, bánh mì kẹp Dugtrio, sinh tố hạt Buneary, bánh Muffin mật ong.

Larvitar há to miệng, một hơi nuốt chửng chiếc bánh kẹp siêu to khổng lồ: "U kỷ~ (￣~￣)".

Gengar đang cầm ống hút hút rột rột ly sinh tố hạt, bám đầy những giọt nước mát lạnh: "Ghos~ (*⊙~⊙)".

Lục Dã nhai lá rau sinh thái phết kem trong bánh mì, liếc nhìn Delibird. "Ô!" Delibird vừa nhai Muffin, khóe miệng dính đầy vụn

bánh, dùng đôi cánh ngắn ngủi lau mặt loạn xạ.

Thật sự là quá ngon rồi, nó còn muốn ở lại đây thêm mấy ngày nữa! o( )o "Mâu~~" Mew đang bay lơ lửng giữa không trung, tay cầm túi khoai tây chiên vị dưa chuột. "Đô y~ (ﾉ ∀)ﾉ" Togepi ngồi trên ghế trẻ em, ra hiệu đó là món nó chia sẻ cho Mew! "Mâu~! ‡‡ (^ᗜ^*)" Mew gật gật đầu, vui vẻ xoay hai vòng trên không trung, đột nhiên kinh ngạc.

Những miếng khoai tây chiên trong túi rơi rào rào xuống dưới.

Gengar phi thân vào trong bóng tối, ở bên dưới há to miệng: "Ghos~".

Một luồng ánh sáng xanh chặn đứng những miếng khoai tây lại, tất cả bay ngược vào trong túi.

Mew làm mặt quỷ Scary Face với Gengar: "Mâu lỗ!". "Ghos!" Gengar cười lớn, nhãn cầu đảo liên hồi, múa may cái lưỡi trêu chọc. "Đừng quậy nữa." Lục Dã vừa ăn ngũ cốc Miltank vừa nói lầm bầm: "Chuông cửa reo rồi, đứa nào ra mở cửa đi." Rotom đang nạp điện hô to: "Tôi đang nghỉ lễ, ro-to!".

Lục Dã lại nhìn sang Sirfetch'd.

Vịt ta vân đạm phong khinh, tay cầm dao nĩa, lễ nghi ăn uống không chê vào đâu được: "Dát~" (Elegant, không bao giờ lỗi thời). "Ngao ô?" Arcanine thông minh quá mức nghiêng đầu.

Giả dụ nó là giống Golden Retriever chắc là sẽ chủ động ra mở cửa rồi.

Nhưng với tư cách là một con Husky, nó không tiễn khách ra tận cửa bằng cách húc bay người ta là đã tạ thiên tạ địa lắm rồi...

Thế là, mọi ánh mắt đều đổ dồn về phía con Delibird đang ăn chực kia. "Ô?" Delibird ngơ ngác chỉ vào chính mình.

Ta đi mở cửa á?

Cả đám đồng loạt gật đầu. "Ô!" Delibird không thể tin được.

Ta là tồn tại có thể đấm nát Ho-Oh đấy!

Các ngươi bây giờ lại dám bảo ta đi mở cửa sao?!

Liếc nhìn bữa sáng thịnh soạn một lần nữa, Delibird nén giận, nhảy xuống ghế.

Đôi chân ngắn cũn bước đi, con chim cánh cụt lớn lạch bạch chạy ra cửa.

Không chạy nhanh thì bữa sáng bị tụi nó chén sạch mất!

Ngoài cửa, một con Delibird nhỏ đưa thư đang vác một bao tải thư lớn, vẻ mặt hơi khép nép.

Mỗi lần đến nhà này giao báo, nó đều cảm thấy run rẩy. "Ô!" Delibird nhỏ vỗ vỗ má cổ vũ chính mình.

Chỉ là giao báo thôi mà!

Nhớ kỹ, tuyệt đối không được nhận đồ ăn của khách hàng!

Nếu người ta cứ nhất định đòi cho ăn... thì đành chịu thôi~ Delibird nhỏ đang mơ mộng về những bong bóng màu hồng thì mặt đối mặt với Delibird của Liễu Bá ra mở cửa. "Ô? (▼mãnh▼)" Delibird của Liễu Bá đầy sát khí.

Có chuyện gì nói mau, đừng có làm phiền đại gia đây ăn cơm!

Delibird nhỏ ngây người một lúc, run rẩy đưa tờ báo cho đối phương rồi vác bao tải chạy mất dép. "Ô! (ಥ_ಥ)" Ở bên ngoài chắc chắn là nó có con chim cánh cụt khác rồi!

Lục Dã nhìn Delibird quay lại: "À, báo Thần Trấn." Ái chà... vậy là Delibird nhà mình đụng mặt con chim bưu tá kia rồi sao?

Lục Dã hơi nhíu mày, tiếc thật... sáng nay quên chưa gõ đầu nó một cái!

Đồ uống sau bữa sáng là cà phê đen, thầy Lục vừa uống vừa đọc báo.

Cuộc sống dưỡng lão nhàn nhã không gì bằng thế này.

Gengar phân ra Thế Thân (Substitute), đeo tạp dề, vừa ngâm nga vừa dọn dẹp nhà cửa.

Delibird tiếc nuối thở dài: "Ô!".

Quả nhiên, chỉ trong nháy mắt, đồ ăn đã bị tiêu diệt sạch sành sanh!

Tờ báo đăng tin về lễ hội pháo hoa sắp tới, Đại hội Linh Lan (Lily of the Valley Conference) đang chuẩn bị, và thông báo tạm dừng du lịch ở Midina.

Để giải quyết hậu quả của sự kiện Arceus, cả Liên minh Sinnoh bận rộn như ôn thi đại học.

Nhưng các lễ hội truyền thống của Sinnoh và Đại hội Liên minh vẫn phải tổ chức.

Satoshi để chuẩn bị cho Đại hội Linh Lan đã bắt đầu huấn luyện đặc biệt.

Vị thủ lĩnh vừa chế bá Battle Frontier này, giờ chỉ cần thắng được Paul là coi như thắng.

Chẳng còn cách nào khác... nguyên nhân là do cái tên ngốc đó không chịu mang theo đội hình cũ.

Tuy nhiên, trải qua thất bại cũng là một quá trình trưởng thành quan trọng của Trainer. "Lễ hội pháo hoa là vào giữa tháng sau." Lục Dã lướt báo: "Vậy thì điền đơn đăng ký trước đã." Gần trưa, nhiệt độ

nóng lên hầm hập, có thể làm Shellos lột cả một lớp da.

Bãi biển lấp lánh phía xa biệt thự cũng đón một lượng lớn du khách.

Lục Dã nằm trên ghế tắm nắng ở tầng ba ban công, đeo kính râm, nói với Gengar: "Lại gần đây chút.". "Ghos?" Gã béo màu tím gãi đầu, bay lơ lửng lại gần. "Phù~~" Nhiệt độ xung quanh giảm xuống tức thì, một luồng khí mát lạnh ập đến.

Lục Dã thở ra một hơi: "Thoải mái rồi.". "Ghos! (￣▽￣)~" Gengar bất đắc dĩ phẩy tay, đeo một chiếc kính râm cùng mẫu, lấy ra tờ đơn đăng ký A4 trắng tinh.

Gengar biết chữ, việc điền đơn này nó đã quá quen thuộc rồi.

Điền mẫu đơn cần có ảnh thẻ của Trainer, nhưng định dạng không yêu cầu quá khắt khe. "Đồng chí Rotom." Lục Dã ngậm ống hút ly Coca đá, viên đá Never-Melt Ice nổi lềnh bềnh trong nước ngọt, gọi: "Lại chụp tấm hình coi!". "Tít tít...

Đã chụp được bức ảnh quý giá, ro-to!".

Đó là một bức ảnh chụp chung, Gengar áp sát mặt vào thầy Lục, cả hai cùng chen chúc trong cái khung hình chật hẹp. "Tôi biết thuật ngữ học thuật của cái này." Lục Dã cầm ảnh, trầm ngâm: "Gọi là 'áp sát áp sát' (thiếp thiếp).". "Ghos?" Gengar gãi đầu.

Lục Dã thuận tay bế Sylveon đang ưu nhã đi ngang qua, dùng má nựng nựng cái nơ bướm của nó. "Cái này cũng gọi là áp sát." Lục Dã nói.

Dải lụa của Sylveon rực lên ánh sáng trắng sắc lẹm của chiêu thức, phẫn nộ kêu: "Bố y! (* ` mãnh´*)ﾉ".

Thầy Lục biến sắc: "Rotom cứu mạng!!".

Trước uy áp của Đại tỷ, Rotom rơi vào trạng thái 「Nao núng」. "Tít tít...

Không thể hiểu nổi, ro-to! (⊙x⊙;)" Buổi chiều, nhiệt độ càng thêm oi bức.

Rotom chuyển sang dạng Điều hòa, vù vù thổi ra Gió Lạnh (Icy Wind?).

Tốc độ của thầy Lục bị giảm đi một cấp, lười ra khỏi cửa, nằm trên sofa lướt điện thoại.

Hôm nay là ngày Gold (Akin) đảm nhận chức Admin.

Cả nhóm chat rơi vào chấn động, không hiểu sao thầy Lục lại nghĩ quẩn thế.

Nhưng sự đã rồi, Gold đã leo lên ngai vàng Admin! 【Chủ nhóm 'Thầy Lục' đã bổ nhiệm thành viên 'Muter' làm Admin!】 Lorelei chấn động: !!!

Lt.

Chương 535

Surge trợn tròn mắt: "Vãi chưởng?

Hôm nay chủ nhóm chưa ngủ tỉnh à?" Whitney hét lớn: "Lại còn có cái thao tác này nữa hả!" Lance đang ở trong văn phòng, khoác áo choàng, xịt keo vuốt tóc.

Thấy Gold được làm Admin, Lance hơi khựng lại, lầm bầm: "Thầy Lục bị bắt cóc rồi hả?" Lục Dã giải thích: "Là vì chiến đấu với Arceus, Gold suýt chút nữa hy sinh nên tôi đã hứa cho cậu ta làm Admin một ngày." Crystal ngơ ngác gật đầu: "Hóa ra là vậy." "Gold lúc nào cũng hóa hiểm thành lành được." Red cười nói: "Đó cũng là một loại năng lực nhỉ." "Thường thôi, chủ yếu là vì tôi có những chiến hữu đáng tin cậy!" Gold đắc ý quẹt mũi. "Tôi không chấp nhận!" Whitney khoanh tay. 【Thành viên 'Whitney' bị Admin 'Gold' cấm ngôn 24 giờ】【Biệt danh của thành viên 'Whitney' đã được sửa thành 'Miltank thành Goldenrod'!】 (Whitney: ???) Sau đó là màn công báo tư thù đầy tính giải trí.

Lt.

Surge, thậm chí là Silver cũng không thoát khỏi, lần lượt bị tống vào phòng tối.

Chủ yếu là vì Lorelei và Lance cũng là Admin, nếu không họ cũng khó tránh khỏi chiêu Độc Thủ (Poison Touch) này!

Trong nhóm dấy lên một trận huyết vũ tinh phong.

Lục Dã nhìn danh sách cấm ngôn càng lúc càng dài, mí mắt giật giật.

Gold không biết là... sau ngày hôm nay, ngày mai sẽ là ngày tăm tối

nhất đời cậu ta sao?

Chắc là cậu ta biết.

Nhưng cứ tận hưởng khoảnh khắc hiện tại mới đúng là cá tính của 'Người ấp trứng' (Hatcher).

Lorelei đang ở trong ngôi nhà đầy phong cách thiếu nữ tại Seven Island, ôm gấu bông lướt điện thoại.

Là Tứ Đại Thiên Vương hệ Băng, tự nhiên cô không lo cái nóng mùa hè.

Thấy Gold tung hoành trong nhóm, Lorelei cười lạnh.

Tháng này mà để cậu ra khỏi phòng tối được thì tôi không phải là Thiên vương hệ Băng Lorelei nữa!

Ngay sau đó, Lorelei nhắn tin riêng cho Lục Dã: "Thầy Lục, hỏi cậu chuyện này được không?".

Thầy Lục trả lời rất nhanh: "Chuyện gì?". "Champion League của Sinnoh sắp bắt đầu rồi..." Lorelei cười ẩn ý: "Người trao giải cho Nhà vô địch là Cynthia đó nha, vậy cậu có tham gia không?".

Lục Dã hơi ngẩn người.

Lorelei rõ ràng mang phong cách chị đẹp quyến rũ thế mà bao nhiêu năm vẫn ế, có vẻ là có lý do cả. "Tôi tham gia Đại hội Linh Lan." Lục Dã nói: "Đơn đăng ký điền xong rồi.".

Lorelei ngẩn ra: "Rồi sau đó khiêu chiến Champion League?". "Không, đánh thắng cái Cup tập sự là coi như xong." Lục Dã trả lời.

Lorelei: ??? "Tôi vẫn cần phải rèn luyện thêm." Thầy Lục thành khẩn nói: "Giữa đường rất có thể sẽ lòi ra mấy ông thần cầm Pokémon Huyền Thoại, tôi cũng không nắm chắc mười phần.".

Lorelei lại gửi một tràng dấu hỏi: ??? 《Vẫn cần rèn luyện

thêm》, 《Không nắm chắc mười phần》?

Đây là lời mà cái người vừa mới đấm nát Arceus có thể nói ra được hả!

Lorelei đẩy gọng kính, bình tĩnh lại. "Cậu có biết là Đại hội Liên minh sẽ công bố danh sách thí sinh không?".

Giả dụ để các thí sinh biết đối thủ kỳ này có Thầy Lục...

Không chừng sẽ tạo thành một cơn địa chấn, e là sẽ dẫn tới một làn sóng bỏ giải hàng loạt!

Thầy Lục ngẩn người: "Lại còn có chuyện đó nữa hả?". "Cho nên." Lorelei khổ tâm khuyên bảo: "Cậu vẫn nên khiêu chiến Champion League, hoặc về vùng Đông Hoàng đi Victory Road đi...".

Ý của Lorelei là: Lạy ông, ông làm ơn để cho đám tân thủ một con đường sống đi! "Sợ là không được." Lục Dã trầm ngâm: "Chủ yếu là đã hẹn với Cynthia rồi, nhất định phải đoạt giải nhất...".

Lorelei há hốc mồm, nhìn thấy tin nhắn này liền lập tức tắt khung chat.

Tức chết đi được!

Lorelei tháo kính xuống, hậm hực lau chùi.

Hừ... chẳng thèm ghen tị đâu... thật sự chẳng thèm ghen tị chút nào đâu!

Sinnoh, đảo Linh Lan.

Cynthia đang bắt tay vào xử lý sự kiện Arceus, khuôn mặt thanh tú lộ ra chút mệt mỏi.

Liếc nhìn điện thoại, Cynthia bắt máy: "Caitlin?". "Kỳ nghỉ tới đến thị trấn Undella nghỉ dưỡng sao..." Cynthia nhìn lịch trình, trầm ngâm: "E là không được.".

Caitlin trầm giọng hỏi: "Tại sao?". "Phải đi xem pháo hoa." Cynthia cười nói, trong giọng nói có chút áy náy: "Đã hẹn trước với Lục Dã rồi.". "Ô..." Caitlin phát ra tiếng rên rỉ như thú nhỏ. "Xin lỗi nhé, lần sau chị sẽ bù cho em." Cynthia an ủi: "Chị sẽ mang đồ ngọt đến xin lỗi em.". "Thế thì chị chắc chắn sẽ lựa chọn mất mấy tháng cho xem." Caitlin nói.

Nghe vậy, Cynthia trầm tư một lát, có khi đúng là vậy thật...

Tuy nhiên, có thể nhờ Lục Dã giúp chọn hộ, cậu ấy khá rành về mảng đồ ngọt này.

Cynthia nở một nụ cười, nhận lấy văn kiện từ nhân viên, gật đầu đầy cao quý và chuyên nghiệp. "Chị tiếp tục làm việc đây." Cynthia một tay cầm điện thoại, kiểm tra văn kiện, không quên dặn dò: "Caitlin, không được dỗi đâu đấy.". "Ngô..." Caitlin vùi đầu vào chăn: "Vậy, còn Arceus...". "Đã giải quyết ổn thỏa rồi." Ánh mắt Cynthia lấp lánh, hồi tưởng lại bóng hình đứng chắn trước Arceus, khẽ nói: "Giống như giấc mơ tiên tri của em vậy.".

Caitlin rơi vào im lặng.

Những mảnh vỡ giấc mơ liên tiếp dường như cho cô thấy được sự đau khổ, bi thương trong lòng chàng thanh niên, và cả sự quyết tuyệt phút cuối cùng.

Thông qua giấc mơ, Caitlin dường như đã có nhận thức sâu sắc hơn về 'Thầy Lục'.

Ít nhất... sẽ không còn mang định kiến và sự kiêu ngạo đối với cậu ấy nữa. "Tạm biệt." Caitlin nói lí nhí. "Tạm biệt." Cynthia dịu dàng nói: "Chúc em ngủ ngon, có những giấc mơ đẹp." Đặt điện thoại xuống, thần sắc Cynthia trở lại chuyên chú, dư quang liếc thấy ngày được khoanh tròn trên lịch trình.

Trước mắt ẩn hiện trận pháo hoa năm ngoái.

Một chút vệt hồng lan dần trên cổ trắng ngần của Cynthia.

Cô cúi đầu, vén mái tóc vàng bên cổ, khẽ thở ra một hơi.

Ánh mắt lẫm liệt, cảm nhận nhịp tim trong lồng ngực, khóe miệng Cynthia khẽ nhếch lên.

Phải để anh ấy... tỏ tình với mình thêm một lần cuối cùng!

Thị trấn Sandgem, viện nghiên cứu Rowan.

Giáo sư Rowan nhận lấy đơn đăng ký, xác nhận lại: "Cậu thực sự muốn tham gia Đại hội Linh Lan?".

Lục Dã gật đầu, chính sắc nói: "Vô địch hay không không quan trọng, chủ yếu là tôi muốn rèn luyện bản thân!". "Tạp mị!" Blastoise đứng sau lưng Lục Dã, nghiêm túc gật đầu.

Đại hội lần này nhất định sẽ gặp phải những đối thủ có thực lực đáng gờm.

Chúng ta cũng phải dốc hết toàn lực!

Giáo sư Rowan mím môi.

Ai mà ngờ được, một chuyên gia ngôn ngữ cổ đại, lại kiêm luôn chức Champion (Nhà vô địch).

Mà bây giờ, vị Champion này còn muốn mượn Đại hội Linh Lan để rèn luyện chính mình! "Cậu làm việc... quá thận trọng rồi." Giáo sư Rowan khẽ ho một tiếng. "Tạp mị... ヽ(⌐■_■)" Blastoise đẩy kính râm, mai rùa ánh lên ánh kim của chiêu Thiết Bích (Iron Defense).

Thầy Lục và giáo sư Rowan đồng thời im lặng.

Giả sử nói Trainer và Pokémon sẽ ngày càng giống nhau.

Sirfetch'd nhất định tượng trưng cho sự lầy lội và dũng cảm của

Thầy Lục.

Còn Blastoise thì tượng trưng cho sự ổn định và thận trọng như mọi khi.

Thông qua thời gian học tập với Delibird, khả năng kiểm soát hệ Băng của nó ngày càng thuần thục.

Có thể coi như lại có thêm một lá bài tẩy mới!

Giúp Lục Dã hoàn thành thủ tục đăng ký, giáo sư Rowan nói: "Mấy ngày nữa trang web chính thức sẽ công bố danh sách thí sinh, cậu nhớ kiểm tra.". "Không vấn đề gì." Bước ra ngoài cửa, Delibird đang vác bao tải, ngóng cổ chờ đợi.

Lục Dã ngẩn người: "Ngươi không về sao?". "Ô!" Delibird ngạo nghễ ngẩng đầu.

Ăn thêm bữa tối nữa rồi mới đi...

Ở đây sướng quá, chẳng muốn về nhà nữa!

Giữa tháng Năm, nhiệt độ đột ngột nóng lên, ngay cả vùng đất quanh năm tuyết phủ như Sinnoh cũng không tránh khỏi.

Trên bầu trời lững lờ những đám mây mưa xám xịt, không khí ẩm ướt, lồng ngực như bí bách một luồng trọc khí.

Lục Dã vừa mua thức ăn xong, xách túi lớn đi trên đường về nhà, ngửa đầu nhìn bầu trời. "Mưa xong chắc sẽ mát hơn một chút." Delibird vác bao tải đi bên cạnh Lục Dã, mặt đầy hống hách: "Ô!".

Cái thời tiết này, ta chỉ cần tung một phát Bão Tuyết (Blizzard) là nhiệt độ hạ xuống ngay!

Delibird đã ở lại đây ba ngày hai đêm rồi...

đó không phải trọng điểm.

Trọng điểm là, Lục Dã lo Liễu Bá sẽ nghi ngờ mình bắt cóc con chim cánh cụt lớn nhà ông ấy.

Dù sao kỹ năng hệ Băng của Blastoise cũng đã nắm bắt hòm hòm rồi.

Hôm nay phải tiễn con chim này về nhà thôi! "Quả nhiên mình vẫn thích con chim bưu tá nhỏ hơn." 'Trainer tiết kiệm' Thầy Lục cảm thán như vậy.

Cái nóng khó tan, một số Trainer sẽ cho Pokémon sử dụng chiêu Cầu Mưa (Rain Dance) hoặc Frost Breath để làm mát cho mình.

Nhưng cái đó cũng chỉ ảnh hưởng được một khu vực nhỏ.

Đối phó với mùa hè, giải pháp tốt nhất chính là —— về phòng điều hòa, ngủ một giấc thật sâu!

Lục Dã mỉm cười, cùng với Gengar màu tím trên đầu cùng nhau về biệt thự.

Trên thảm cỏ trong sân, mấy cây Thảo Phục Sinh (Revival Herb) ủ rũ, Blastoise đang dùng bình tưới Squirtle tưới nước cho chúng. "A ——" Larvitar ngửa đầu lên trời, há to miệng, hai tay áp vào lớp giáp bụng màu đỏ. "Làm cái gì thế?" Lục Dã ngẩn người. "U kỷ?" Larvitar nhìn Lục Dã, gãi gãi cái sừng dài, cười hì hì.

Cảm thấy sắp mưa rồi nên đứng đây chờ hứng nước mưa uống~!

Đúng là trò nghịch ngợm của trẻ con, Lục Dã phì cười, nhưng dù sao vẫn tốt hơn là đào đất ăn cơm trong vườn.

Chương 536

"Ngao ô~~" Arcanine nằm nghiêng trên hành lang gỗ, phơi nắng, lười biếng nhe răng ngáp một cái.

Lục Dã bước qua thân hình to béo của Arcanine, định đẩy cửa vào nhà, Arcanine nghé đầu tới ngửi ngửi túi thức ăn. "Thực phẩm tôi chọn mà ông còn không yên tâm sao?" Lục Dã nhướn mày: "Bảo đảm sắp xếp cho ông rõ ràng rành mạch!". "Ghos~~" Gengar hai tay ôm túi thức ăn trên đầu, trực tiếp xuyên tường vào nhà.

Dùng ánh sáng xanh từ niệm lực khiến túi thức ăn lơ lửng, Gengar rảnh tay mở cửa cho Thầy Lục.

Cạch —— khóa cửa xoay động.

Rõ ràng có thể dùng Niệm Lực để lấy đồ, chỉ là sợ làm mấy bà cụ đi ngang qua hú hồn.

Từ một góc độ nào đó, dọa họ chạy đi để khỏi bị giới thiệu con gái... cũng khá tốt.

Lục Dã lắc đầu, vừa bước vào cửa, làn gió điều hòa mát rượi ập vào mặt. "Hô hô hô~ ro-to~" Rotom trong dạng thiết bị gia dụng thông minh, ngoài trừ tốn điện thì không có nhược điểm nào cả.

Togepi đang lăn lông lốc trên sàn nhà, lăn đến bên cạnh một chai Coca lớn, lập tức lộ ra vẻ vui mừng. "Kháp kỷ đô y~! (ﾉ´▽｀)ﾉ♪". "Mâu~" Trên màn hình lớn của TV, Mew đang gọi video, vui vẻ chào Lục Dã.

Nó đã quay về Cây Thế Giới từ hôm qua.

Nhưng với con Mew nhỏ nhắn này, chẳng qua là đổi chỗ chơi game thôi. "Chào buổi sáng~" Lục Dã cười chào hỏi, "Hai đứa cứ

chơi tiếp đi, tôi đi chuẩn bị bữa trưa đây.". "Mâu~!" Mew cười khúc khích.

Rào rào —— tiếng đá rung rinh.

Trong tủ lạnh sáng choang tỏa ra hơi lạnh, Lục Dã xếp thực phẩm vào, lại lấy ra nửa quả dưa hấu đã cắt sẵn.

Lý luận là dưa hấu, thực chất là một loại Berry có hình dáng dưa hấu, và mọc trên cây.

Ruột đỏ tỏa ra hơi lạnh li ti, vỏ dưa đọng một giọt nước tròn trịa, Lục Dã cắm thẳng thìa bạc vào, nước quả đỏ tươi trào ra.

Nửa quả dưa này còn không đủ cho Lục Dã và Sylveon chia nhau.

May mà không gian mảnh vỡ của Rotom có nhiều 'dung lượng ẩn', đã ướp lạnh sẵn mười mấy quả dưa hấu rồi. "Vào ăn dưa hấu đi!" Lục Dã gọi vọng ra ngoài.

Arcanine lắc lư đứng dậy, bộ lông óng ánh dưới ánh mặt trời.

Larvitar luyến tiếc nhìn đám mây mưa, bị Blastoise vẻ mặt trầm ổn lôi vào nhà. "Dát~" Sirfetch'd ánh mắt lóe lên tia sáng sắc bén, dùng thủ pháp như kiếm chiêu, múa chiếc thìa bạc thành tàn ảnh. "Ngao ô!" Arcanine trực tiếp vùi đầu vào dưa hấu, lúc ngẩng lên thì dùng lưỡi liếm môi, cả khuôn mặt dính đầy ruột đỏ.

Trong lòng Thầy Lục là Sylveon đang ngồi, vẻ mặt ưu nhã và khinh khỉnh, Lục Dã dùng thìa bạc đút cho nó: "Nào!

Anh không tin là em không ăn!". "Bố y!" Sylveon lắc đầu qua lại, cuối cùng chịu thua, miễn cưỡng ăn một miếng.

Khắc sau, Sylveon dùng dải lụa cầm thìa, ngoan ngoãn tự ăn dưa hấu: "Bố y~".

Trong căn phòng mát mẻ yên tĩnh, chỉ có tiếng nhai dưa hấu sừn

sựt, Togepi thỉnh thoảng lại "Đô y" cười thành tiếng.

Larvitar há to cái mồm máu, nuốt chửng cả quả dưa hấu lẫn vỏ: "U kỷ! (￣~￣)". "Không phải ăn như vậy đâu..." Lục Dã nhìn Larvitar có hàm răng cực tốt: "À...

đối với nhóc thì chắc cái gì cũng như nhau cả.".

Blastoise đẩy kính râm, đang dùng Aura để kiểm tra xem có chất độc nào không. "Tít tít...

Tôi không ăn được, ro-to! o(T⌒To)" Rotom trốn trong Pokedex rơi lệ.

Đột nhiên, trên đầu Rotom hiện lên dấu chấm than: "Tít tít...

Có cuộc gọi video mới, ro-to!". "Kết nối đi." Lục Dã ngồi xếp bằng trên sàn, nhai dưa hấu lồm cồm.

Trên màn hình xuất hiện một mái tóc vàng rực rỡ, Cynthia hơi bất ngờ, chăm chú nhìn Lục Dã trong màn hình. "Đang ăn dưa hấu à?". "À ừ... vừa ướp lạnh xong.". "Không gọi em sao?" Cynthia đôi mắt cong thành hình trăng khuyết, mỉm cười hỏi.

Lục Dã khựng lại, lau miệng, khẽ ho: "Thì chẳng phải em đang bận làm việc sao!". "Đã kết thúc rồi." Cynthia khoanh tay, ngón tay thon dài tựa vào cằm, "Hôm nay có thể về thị trấn Sandgem, và rồi...".

Cả hai im lặng trong chốc lát về hành trình sắp tới, nhịp tim đồng điệu đập thình thịch.

Cô đưa tay vén mái tóc vàng bên tai, chuyển chủ đề: "Sắp mưa rồi.". "Ngày lễ hội pháo hoa sẽ không mưa đâu." Lục Dã nói, "Nếu mưa, anh sẽ bảo Arcanine dùng chiêu Ngày Nắng (Sunny Day).". "Ngao ô?" Arcanine đột ngột ngẩng đầu lên từ quả dưa hấu, mặt đầy nước dưa đỏ tươi và ngơ ngác.

Ánh mắt Cynthia vô thức rạng ngời ý cười, làn da trắng ngần tinh tế dưới ánh mặt trời như được bao phủ bởi một lớp hào quang. "Còn nhớ lời anh nói ở cao nguyên Midina không?" Lục Dã vô thức điều chỉnh tư thế ngồi, thẳng lưng. "Không nhớ nữa." Cô dời mắt đi, đưa tay vén tóc, lộ ra xương quai xanh rõ rệt và đường cong cổ tuyệt đẹp. "Vậy thì anh sẽ nói một trăm lần, một ngàn lần, cho đến khi em không thể quên được mới thôi." Ánh mắt Lục Dã nghiêm túc: "Anh thích em, Cynthia.".

Cổ thiên nga trắng ngần của Cynthia ửng hồng nhạt, giọng nói rất nhẹ: "Thực ra nói thêm một lần nữa là được rồi.". "Còn nữa..." Cynthia nhắc nhở: "Khóe miệng anh chưa lau sạch kìa.".

Lục Dã ngẩn người, lộ vẻ lúng túng. "Cũng khá dễ thương đó." Cynthia cười duyên.

Lục Dã: ???

Thắng bại của ngày hôm nay, Thầy Lục thua thảm hại!

Oành đoành đoành —— "Kyogre" như thể không nhìn nổi nữa, tiếng sấm nổ vang trời, mưa xối xả trút xuống.

Thảo Phục Sinh trong vườn vươn lá trong cơn mưa lớn, những giọt mưa gõ vào đá xanh, tung bọt nước trắng xóa. "U kỷ~!" Larvitar lao vào cơn mưa lớn chạy nhảy, vui vẻ như một đứa trẻ có thể dùng Lở Đá (Rock Slide) đập chết một con Tauros.

Lục Dã vẫn giữ cuộc gọi video, hướng camera về phía sân vườn, ngồi lặng yên trên hành lang.

Trong lòng là một con Sylveon đang buồn ngủ, Arcanine to lớn nằm bên cạnh, Gengar đưa bàn tay nhỏ ra hứng mưa.

Blastoise thu mình lại (Withdraw), nằm giữa cơn mưa xối xả, những giọt mưa bắn tung tóe, dường như liên tục hiện lên dòng chữ

'HP +1'.

Sirfetch'd tay cầm kiếm khiên, vân đạm phong khinh, đó là phong thái của một bậc thầy từng ngắm sông thu, thường thấy mưa đánh lá chuối, ung dung tự tại. "Dát~ _(:3 ∠˙)_" (Hôm nay lại là một ngày chẳng làm gì cả~ Ngày mai lại tiếp tục nỗ lực vậy~).

Cynthia nhìn sân vườn mờ ảo trong màn mưa, rồi cũng im lặng, chống tay lên má.

Rào rào —— cơn mưa lớn vẫn tiếp tục rơi.

Lục Dã nhìn quanh đám nhóc con đang lười biếng, ngước nhìn bầu trời, lòng khẽ rung động.

Sống trên cõi đời quý giá này.

Ánh nắng rực rỡ, sóng nước dịu êm.

Buổi chiều, trong nhóm chat.

Thẻ trải nghiệm 'Admin một ngày' của Gold đã hết hạn.

Chờ đón cậu ta sẽ là căn phòng tối không ánh mặt trời và sự trả đũa. 【Thành viên 'Gold' bị Admin 'Lance' cấm ngôn 2 giờ】 【Thành viên 'Gold' được Admin 'Red' giải trừ cấm ngôn】 【Thành viên 'Gold' bị Admin 'Blue Oak' cấm ngôn 6 giờ】 【Thành viên 'Gold' được Chủ nhóm 'Thầy Lục' giải trừ cấm ngôn】 ... 【Thành viên 'Gold' bị Admin 'Lorelei' cấm ngôn 24 giờ!】 Lt.

Surge ôm bụng cười to: "Ha ha ha ha ha!". 'Miltank thành Goldenrod' (Whitney) cũng phụ họa: "Đáng đời lắm ha ha ha!".

Sabrina hiếm khi nhếch miệng: "233".

Satoshi: "Hình ảnh nhe răng cười.jpg".

Crystal đỏ mặt: "Gold suýt chút nữa hy sinh... làm vậy không tốt lắm nhỉ?".

Silver, người hiểu Gold nhất, lạnh nhạt nói: "Là tự cậu ta chuốc lấy thôi.".

Crystal ngẩn ngơ: "Á, là vậy sao?".

Thầy Lục nói: "Không sao đâu, vì chắc chắn Gold đã chuẩn bị tâm lý từ trước rồi.".

Thanh tra Falkner đang làm việc thì lén xem điện thoại, phụt cười thành tiếng.

Một bóng hình khoác áo choàng lướt qua, Bậc thầy Rồng Lance khoanh tay lạnh lùng nhìn sang. "Trong giờ làm việc mà chơi điện thoại, tháng này cậu xác định mất thưởng đi!".

Falkner ngẩn ra: "Tiền bối Lance, chẳng phải anh cũng đang...". "Hửm?" Lance lạnh lùng liếc một cái, như cái nhìn khinh miệt của một con rồng khổng lồ.

Falkner há miệng, đứng dậy chào: "Rõ!".

Lance khẽ gật đầu, vung áo choàng rời đi.

Như một ánh sáng của chính đạo.

Đó chính là sứ giả chính nghĩa, không bao giờ thiên vị tư lợi, Champion vùng Kanto - Lance!

Lão già Wattson nói: "@Gold, cậu tặng tôi cái thiết bị phát điện đi, tôi có thể gửi cho cậu cái 'máy phá giải phòng tối'.".

Steven: "Cái phần mềm hack game 'Pokémon' trên mạng không phải do bác phát hành đấy chứ?".

Wattson cười khà khà: "Là chuyên gia hệ Điện, tổng quy cũng phải có chút kỹ năng tay chân chứ, khà khà!".

Thầy Lục: ???

Bảo sao dạo này lắm 'pháp sư" thế, hóa ra kỹ thuật của bác lại tiến bộ rồi! 【Thành viên 'Wattson' bị Chủ nhóm 'Thầy Lục' cấm ngôn 24 giờ!】 "Nhắc mới nhớ." Brock híp mắt, "Vài ngày nữa, Đại hội Linh Lan của Sinnoh sẽ khai mạc rồi nhỉ.". "Đúng vậy." Candice gật đầu: "Các Đạo quán đã đóng cửa để chuẩn bị cho Đại hội.". "Thiếu người khiêu chiến, tiền thưởng hiệu suất của tôi cũng giảm đi bao nhiêu!" Maylene than vãn. "À, tôi sẽ giúp cô phản ánh với cái gã Lucian đó." Flint gãi đầu. "Tôi chỉ là ít khi lên mạng thôi chứ không phải không có trong nhóm đâu nha." Lucian bực mình trả lời, lại đẩy kính, nghiêm túc giải đáp: "Chủ yếu là vì dạo gần đây sự cố xảy ra liên tục, kinh phí có chút eo hẹp...".

Thầy Lục và Satoshi âm thầm lặn mất tăm.

Dù sao hai người này đi đến đâu cũng tai họa đến đó...

Mỗi lần đi tuần tra hiện trường sự kiện Pokémon Huyền Thoại đều gặp hai ông thần này! "@Lucian." Erika hỏi: "Danh sách thí sinh Đại hội Linh Lan hôm nay công bố phải không?

Chỗ tôi có không ít học sinh tham gia kỳ này.". "Học sinh của tôi cũng vậy." Roxanne mỉm cười: "Nhiều đứa còn là fan của Thầy Lục nữa đấy!".

Chương 537

Lục Dã ngước mắt nhìn trời, biểu tình có chút kỳ quái.

Giả sử đám học sinh đó biết ở hiện trường sẽ đụng phải mình —— chắc chắn sẽ vô cùng mừng rỡ và kích động cho xem!

Lucian trầm ngâm: "Ừm... sẽ công bố vào 5 giờ chiều nay.".

Flint: "@Lucian, sao hôm nay ông rảnh thế?".

Lucian giật giật khóe mắt: "Ông đây tăng ca xong rồi, lướt nhóm chút không được hả?".

Thầy Lục ái ngại lên tiếng: "Mấy ngày tới có khi Cynthia còn cần đổi ca nghỉ với anh đấy.".

Lucian: "..." Nhìn ra cái nắng gay gắt ngoài cửa sổ, Lucian ngỡ như mình đang ở giữa mùa đông dài đằng đẵng. "Mệt rồi." Lucian lau kính, thở dài: "Hủy diệt đi.".

Lorelei vừa cấm ngôn Gold xong, tâm tình đang rất tốt, vô tình liếc thấy tin nhắn của Thầy Lục.

Tức thì, nụ cười của Lorelei cứng đờ, định nói gì đó lại thôi.

Niềm vui ngày hôm nay đến đây là kết thúc! (;╥д╥`) Nửa giờ sau, Yellow với mái tóc đuôi ngựa thông báo: "Danh sách đăng ký Đại hội Linh Lan cập nhật rồi nè!". "Sao em cũng quan tâm đến Đại hội Linh Lan thế?" Lance tò mò. "Hì hì, vì trong nhóm cũng có không ít người tham gia mà." Yellow cười tươi. "Ngoài Satoshi ra còn ai nữa?" Red hỏi.

Yellow vội vàng tra cứu, khẩn trương trả lời: "Còn có Thầy Lục nữa!".

Cả nhóm: ???

Red ngẩn ra: "Lục, Thầy Lục?".

Thầy Lục vừa mới đánh thắng Arceus xong, giờ lại đi chuẩn bị cho Đại hội Linh Lan?

Cái này... thật là quá không nể mặt mũi ai mà!

Lance chửi thề: "Vãi chưởng, không hổ là cậu.".

Lt.

Surge nhăn mặt, bộ dạng như bị đau răng: "Mấy đứa nhỏ đối thủ của cậu, chắc sẽ bị cậu đánh cho khóc nhè mất nhỉ?".

Erika che miệng cười: "Đúng là phong cách thường thấy của Thầy Lục.".

Brock trầm mặc một hồi rồi nói: "Có lẽ...

Thầy Lục là để rèn luyện Pokémon mới, giống như hồi tham gia Đại hội Indigo vậy.".

Thế nhưng, với tư cách là một Champion, đi tham gia Đại hội Linh Lan... cái này chẳng phải là 'vả vỡ mặt' đám người chơi mới sao?

Quá thận trọng rồi, Thầy Lục ơi!

Maylene ngẩn ra hồi lâu, bỗng nhiên hiểu ra thâm ý của Thầy Lục.

Hồi đó nếu không làm Đạo quán chủ, mà cứ đi tham gia giải tân thủ như Thầy Lục, tiền thưởng chắc còn cao hơn cả lương! "Quá đỉnh rồi! o( )o" Maylene rơi lệ.

Red kéo vành mũ, dường như hiểu ra điều gì.

Vừa đánh bại Arceus, đội hình của Thầy Lục chắc chắn đã chịu tổn thương lớn.

Thông qua giải đấu Đại hội Linh Lan này, có thể duy trì trạng thái

chiến đấu cho đội ngũ.

Đây cũng là một phương thức điều dưỡng tốt...

Bỗng dưng, Red có chút lo lắng cho Satoshi.

Một Satoshi luôn coi chức Vô địch Đại hội là mục tiêu, giờ biết Thầy Lục cũng tham gia, liệu có bị suy sụp không?

Mọi người cũng có cùng suy nghĩ đó.

Tuy nhiên, họ đã đánh giá thấp ý chí chiến đấu của 'siêu nhân làng Pallet'. "Thầy Lục... cũng tham gia Đại hội Linh Lan." Satoshi cúi đầu, vành mũ che khuất biểu cảm trên mặt, nắm chặt nắm đấm, đôi mắt sáng rực lửa cháy. "Vậy chẳng phải là có thể đấu một trận Full Battle với Thầy Lục sao!!".

Một trận Full Battle 6v6, sau khi đánh bại Paul, sẽ khiêu chiến Thầy Lục!!

Satoshi phấn khích nắm đấm, hét lớn: "Pikachu, chúng ta về thị trấn Pallet, về vườn sau của giáo sư Oak thôi!". "Pikachu~~" Sắp được gặp lại những đồng đội cũ, Pikachu vui vẻ giơ tay.

Satoshi với đội hình toàn diện có thực lực cực mạnh.

Ở Liên minh Sinnoh, cậu có Charizard, Pikachu, Sceptile, Infernape, Snorlax, và Pidgeot vừa tái gia nhập đội ngũ...

Đội hình xuất phát này hoàn toàn có tư cách tranh đoạt chức Vô địch Đại hội Linh Lan. "Cháy lên rồi!" Lục Dã thả tim cho thanh niên nhiệt huyết.

Biết đâu Satoshi lại có thể hạ đo ván ông thần Dakto cầm Pokémon huyền thoại kia để hội sư với mình ở trận chung kết?

Thầy Lục suy tư: "Satoshi phiên bản không bị reset ký ức trông cũng ngầu phết nhỉ...". "Ghos~" Gengar kéo kéo tay áo Lục Dã, chỉ ra

ngoài cửa sổ.

Nhìn ra ngoài, cơn mưa lớn vừa tạnh, gió mát rượi.

Không khí mang theo mùi đất ẩm ướt, Lục Dã bước ra ngoài, một giọt nước vừa lăn xuống từ lá non của cây Thảo Phục Sinh.

Ngước nhìn bầu trời, bầu trời xanh ngắt sau khi được gột rửa, trong lành và bao la.

Một vệt khói tuyết trắng của máy bay đang chia đôi chân trời, phía xa treo một dải cầu vồng rực rỡ.

Lục Dã nhìn bóng hình đó, vô thức mỉm cười.

Cậu nhận ra con Pokémon đó.

Đó là một con Garchomp vô địch thiên hạ.

Kanto, Viện nghiên cứu của giáo sư Oak.

Giáo sư Oak đang dọn dẹp tài liệu trên bàn, nhìn ông lão ngồi xe lăn vừa đẩy cửa bước vào. "Rất vui được gặp lại ông." Giáo sư Oak từ từ nở nụ cười: "Liễu Bá.".

Liễu Bá khuôn mặt nghiêm nghị, lạnh lùng liếc nhìn giáo sư Oak, khóe miệng lại thoáng hiện một đường cong. "Tôi cũng vậy." Liễu Bá nhàn nhạt nói.

Giáo sư Oak hơi bất ngờ chớp mắt, nhìn Liễu Bá từ trên xuống dưới, nắm tay ho khan: "Ông gặp đứa trẻ đó rồi chứ?". "Ông nói Lục Dã sao." Liễu Bá gật đầu: "Rất xuất sắc.".

Giáo sư Oak cười rạng rỡ, đắc ý: "Đương nhiên rồi, đó là người sở hữu Pokedex do đích thân tôi tuyển chọn mà!".

Liễu Bá hừ lạnh một tiếng. "Ông đến đây là chỉ để khen tôi một câu là cậu ta rất xuất sắc thôi sao?" Giáo sư Oak gãi đầu. "Đúng vậy." Liễu Bá trầm giọng nói: "Ngôn từ có thể bị hiểu sai, chỉ có hành động

mới thể hiện được thành ý.". "Ông đúng là..." Giáo sư Oak phì cười, ông nhìn thấy một linh hồn nhạy cảm và kiên cường.

Tiếng gió rít qua, cả hai đồng thời ngẩng đầu, đó là bóng dáng của một con Delibird. "Nó từ chỗ Lục Dã quay về rồi." Liễu Bá nói.

Samuel Oak gật gật đầu, bỗng nhiên nghĩ ra điều gì đó, vô cùng sửng sốt. "Ông để nó... truyền thụ kỹ năng hệ Băng cho Lục Dã rồi sao?". "Tôi đã nói rồi, tôi rất hài lòng về cậu ta." Liễu Bá nhìn lên bầu trời.

Con chim cánh cụt lớn hạ cánh, mặt có chút thất lạc.

Liễu Bá lặng lẽ quan sát Delibird, đột nhiên hơi bất ngờ. "Hai ngày nay... hình như ngươi béo lên thì phải?". "Ô~~" Delibird cười gượng gãi gãi đầu.

Ngày 15 tháng 5, thứ Bảy.

Danh sách tuyển thủ tham dự Hội nghị Linh Lan chính thức công bố, gây ra một cơn chấn động không nhỏ trên mạng.

Hội nghị cấp vùng là giải đấu quy mô nhất của một Liên minh, việc tìm hiểu về những huấn luyện viên đỉnh cao, dự đoán chiến thuật và đội hình xuất phát của họ luôn là chủ đề nóng hổi của cư dân mạng. [Giới thiệu một tuyển thủ ngựa ô, Dakto, quét sạch các Gym một cách dễ dàng, thực lực e là ngang ngửa Tứ Thiên Vương rồi!] [Satoshi, người từng chinh phục Battle Frontier, cũng tham gia.

Tuy nhiên thành tích ở các giải chính thức trước đây của cậu ta không tốt lắm, liệu Hội nghị Linh Lan có phải là cơ hội để cậu ta vô địch?] [Vãi chưởng!

Đoán xem tôi thấy ai trong danh sách nào?

Thầy Lục!] Ngay lập tức, bài đăng cuối cùng được đẩy lên trang đầu, độ nóng bùng nổ trong tích tắc! "Ha ha ha!

Vốn dĩ lo không được gặp Thầy Lục, kết quả là ông giáo đến thật!" "Hội nghị Liên minh, hay còn gọi là 'Máy bẫy Thầy Lục'!" "Dùng đội hình bảo bảo đi đánh Little Cup... chuyện này vô cùng hợp lý, 2333." Đây có lẽ là sở thích độc đáo của một Nhà Vô Địch.

Nhưng dù thế nào đi nữa, việc các đối thủ bị quét sạch là điều chắc chắn!

Các tuyển thủ khác nhất thời biến sắc, lệ rơi đầy mặt. "Nếu vậy thì chức Vô địch Hội nghị chẳng phải là hàng chỉ định rồi sao?" "Mệt mỏi quá, đây chính là sự khác biệt giữa thí sinh bình thường và đại lão được tuyển thẳng sao?" "Đại lão ít nhất còn thèm nhìn hậu bối một cái...

đây thuần túy là cú đòn giáng xuống từ nền văn minh ngoài hành tinh!" Không ít tuyển thủ nảy sinh ý định bỏ cuộc.

Nhưng nghĩ lại, dù sao mình cũng chẳng chạm tay được vào cúp, được đấu với Thầy Lục một trận, khéo sau này còn có cái để đi chém gió! "Tôi bị Thiên vương cho ăn hành, Thiên vương bị Thầy Lục cho ăn hành, suy ra tôi có tư chất Thiên vương, chứng minh hoàn tất." "Câu này tôi biết, Thầy Lục đến là vì tiền thưởng.

Kiếm tiền mà, không có gì phải ngại!" Bất kể là fan cứng hay antifan, ai nấy đều trêu chọc Thầy Lục một cách đầy tình cảm.

Hơn nữa thủ tục tham gia đúng quy định, lại còn được xem một màn trình diễn của Nhà Vô Địch — chẳng phải quá tuyệt sao!

Nhiều người lạc quan còn bảo: "Có cơ hội solo với Thầy Lục rồi!" "Trực tiếp đầu hàng có đổi được một tấm thẻ nhân vật SR không?

Thầy ấy thăng cấp, tôi mãi mãi không lỗ..." "Cầm tấm thẻ bình thường đi xin chữ ký Thầy Lục, giá trị lập tức bay cao!" Với suy nghĩ

đó, nhiều người lại bắt đầu mong chờ được xếp cặp với Thầy Lục tại Hội nghị.

Chuyện này giống như trận Solo All-Star 1V1, được đi đường với Faker một ván thì cũng mãn nguyện rồi!

Cũng có một nhóm người giữ thái độ lý trí.

Họ cho rằng Thầy Lục tham gia là vì: Chỉ khi trở thành Nhà Vô Địch Hội nghị mới có tư cách khiêu chiến Tứ Thiên Vương Sinnoh.

Một khi chiến thắng Tứ Thiên Vương, rồi đánh bại Nhà Vô Địch Shirona trong Champion League — Nhà Vô Địch mới của Liên minh Sinnoh rất có thể sẽ ra đời! "Vãi thật, chúng ta sắp được chứng kiến lịch sử sao?!" "Mười năm Vô địch không ai biết, một sớm dùng bài bẩn thiên hạ hay!" "Thầy Lục đỉnh vl!!!" "Dựa vào sự hiểu biết của tôi về Thầy Lục," một fan lâu năm lau mồ hôi nói: "Có khi anh ấy còn chẳng tính đến chuyện đánh vào Champion League đâu..." "Thắng được giải Little Cup coi như là thành công rồi..." ...

Hội nghị cận kề, sóng gió nổi lên.

Ban tổ chức Hội nghị Linh Lan tăng ca liên tục, thức thâu đêm suốt sáng.

Lucian dùng kính gọng phẳng che đi quầng thâm mắt dày cộp.

Một cơn gió lạnh thổi qua vị trí trống không của Shirona.

Anh cảm thấy da đầu lành lạnh, tuyết rơi rồi sao?

Lucian nghĩ thầm, nhìn ra ngoài cửa sổ.

Mùa hè rực rỡ, gió hát vi vu, đảo Linh Lan gần đây dần trở nên náo nhiệt.

Lucian trầm ngâm nói: "Hóa ra đảo Linh Lan không có tuyết..." ...

Chương 538

Ngoài ban tổ chức đang tăng ca, các tuyển thủ cũng bắt đầu chuẩn bị chiến đấu.

Satoshi trở lại sân sau của giáo sư Oak, bắt đầu chọn đội hình xuất phát cho Hội nghị Linh Lan. "Ha ha ha." Satoshi nằm dang tay chân trên mặt đất, trên người là các Pokémon đang ùa tới: "Đã lâu không gặp mọi người!" Snorlax đè sấp Satoshi xuống, giáo sư Oak nhìn mà mí mắt giật liên hồi.

Cái này, cái này đúng là thiên phú dị bẩm!!

Bayleef ghen tị bĩu môi, 'uỵch' một cái húc văng hết các Pokémon khác trên người Satoshi, sau đó quay đầu đi: "Mỗ ô! o(´^｀)o" Satoshi đứng dậy, cười hì hì xoa cổ Bayleef, khóe mắt thoáng thấy Infernape đang có chút tủi thân. "Tớ hứa với cậu." Satoshi hiếm khi nghiêm túc: "Tớ nhất định sẽ đưa cậu đánh bại tên Paul đó!" Infernape ngẩn ra, cúi đầu nhìn nắm đấm Satoshi đưa tới, khẽ cụng tay với cậu. "Ô nhi!!" Ánh vàng rực rỡ trong mắt Infernape, đấu chí dâng cao như lửa đỏ!!

Paul một tay cầm điện thoại, liên lạc với anh trai mình, nhà nuôi phối Reggie: "Đúng, cần dùng đến chúng, làm phiền anh." Bên cạnh Paul, một con Electivire mang vẻ mặt lo lắng nhìn cậu.

Cách cư xử giữa mỗi huấn luyện viên và Pokémon là khác nhau, nhưng có một điều chắc chắn là, sự gặp gỡ giữa các sinh mệnh luôn nảy sinh những tình cảm quý giá.

Cúp điện thoại, Paul với khuôn mặt lạnh lùng bỗng hiện lên hình ảnh một Satoshi luôn nhiệt huyết cháy bỏng...

Hoặc có lẽ Chimchar đi theo cậu ta sẽ là một lựa chọn tốt hơn...

Paul lắc đầu, hừ lạnh một tiếng rồi quay lưng rời đi. "Loại người đó, Electivire sẽ đánh bại cậu ta một cách nhẹ nhàng thôi!" ...

Đảo Linh Lan, câu lạc bộ Offline.

Tương tự như tổ chức mang tên "Người hâm mộ Pokémon", những người yêu thích thẻ bài PTCG cũng tổ chức các câu lạc bộ ngoại tuyến.

Dakto được bầu làm hội trưởng câu lạc bộ PTCG vùng Sinnoh.

Lúc này, anh ta với mái tóc dài lãng tử, đang cúi đầu nhìn chằm chằm vào những lá bài trong tay. "Gắn một năng lượng Hệ Ác lên Darkrai." Anh ta bình tĩnh rút bài, lạnh lùng nhìn người đàn ông mặt xám như tro ở phía đối diện. "Dùng Dark Pulse (Xung Kích Bóng Tối) lên Alakazam của ngươi." Người đàn ông run rẩy, bài rơi vãi khắp đất, hai tay chống mép bàn: "Tôi, tôi thua rồi..." Dakto vuốt ngược mái tóc dài một cách hào hoa: "Có cộng sự trong bộ bài ở đây, chiến thắng là định mệnh rồi." Ẩn trong bóng tối của Dakto, Darkrai như một "oan hồn" hiện đầy vạch đen trên mặt.

Ngươi thu phục ta chỉ để tăng vận may bốc bài thôi sao?!!

Tuy nhiên...

Darkrai phải thừa nhận Dakto là một thiên tài.

Leon từng lên ngôi Vô địch trong vòng một năm; Dakto cũng đạt đến thực lực Thiên vương trong thời gian ngắn.

Có điều động lực chính của anh ta là để thu thập thêm nhiều thẻ bài hiếm... "Ngươi không biết đối thủ khóa này có Thầy Lục sao?" Darkrai nói giọng khàn khàn với Dakto đang thu dọn bàn bài: "Người đàn ông đáng sợ đó!" Nó từng có duyên gặp gỡ Lục Dã ở thành phố Canalave... suýt chút nữa là không về được luôn! "Thầy Lục..." Dakto trầm ngâm, hình ảnh người cha của PTCG hiện lên, anh ta đột ngột

ngẩng đầu. "Nếu chiến thắng anh ta, nhất định sẽ lấy được những lá bài mạnh hơn!" Darkrai: "..." "Chúng ta phải thắng, Darkrai." Giọng Dakto lạnh lùng hơn: "Người đàn ông đó cũng chẳng phải là bất khả chiến bại.

Chúng ta phải đoạt lấy..." Ánh mắt Dakto rực cháy, "Chức Vô địch Hội nghị Linh Lan!" Thầy Lục đang ở nhà gặm kem que. "Hô hô hô~ lạc thác~" Rotom trong dạng điều hòa đang thổi gió lạnh, đôi mắt vàng nhắm nghiền, vừa ngủ vừa sủi bong bóng mũi.

Garchomp đang ngồi ở bàn ăn, hai bên là Blastoise và Gengar.

Chúng đang đánh bài. "Khách ngao..." Hai bên đầu Garchomp ửng hồng, trán nổi gân xanh, nhìn là biết bài đen như tiền đồ chị Dậu. "Ghos~" Gengar vênh váo đánh ra đôi Joker, hai lá bài đại diện cho Gengar vàng và Gengar bạc. "Khách ngao!" Garchomp tức đến run người, đành ngậm ngùi ngửa bài nhận thua. "Tạp mị... ヾ(⌐■_■)" Blastoise đẩy kính râm, cả ván bài chẳng đánh ra được lá nào.

Bài của Quy Quy giấu quá kỹ rồi!

Gastrodon nhỏ bé bò lên tường, để lại một hàng chất nhầy; Lucario ngồi xếp bằng dưới đất, nhắm mắt thiền định; Spiritomb nhút nhát đang ngụy trang thành chậu cây cảnh.

Lục Dã ngậm kem que, hai tay bấm tay cầm game, nhìn sang bên cạnh. "Nhìn gì thế?" Shirona mắt không rời màn hình: "Em sắp vượt xe rồi!" Thời tiết nóng nực, cô mặc một chiếc quần jean lửng, đôi chân dài trắng nõn vắt chéo trên sofa.

Phía trên là một chiếc áo thun trắng ngắn tay, dây áo lấp ló bên dưới, để lộ đường cong cổ và xương quai xanh tuyệt đẹp.

Phần cổ áo rộng để lộ làn da trắng mịn màng với vài giọt mồ hôi li ti lăn xuống.

Shirona kéo lại dây áo, nghiêng khuôn mặt tinh tế sang, mỉm cười lắc lắc tay cầm: "Anh thua rồi." Lục Dã cầm kem que, nhìn chữ 'Lose' trên màn hình, thở dài: "Dù sao anh cũng chẳng bao giờ quay trúng được trang bị xịn." Shirona gác tay lên lưng ghế sofa, ngón tay chọc chọc vào má Lục Dã, đôi mắt cong lại thành hình trăng khuyết: "Có quay trúng cũng chẳng thắng nổi em đâu, nhận thua đi." "Hôm nay anh nhất định phải cho em thấy trình drift đỉnh cao của anh!" Lục Dã trợn mắt, quay đầu gọi: "Togepi, lại đây làm linh vật cho anh!" "Kháp kỷ đô y~ ヾ(◍°∇°◍)ﾉﾞ " Togepi hào hứng chạy lại.

Ngay trước mặt Lục Dã, nó nhảy tót vào lòng Shirona.

Lục Dã: "..." "Xem ra vận may đứng về phía em rồi." Shirona chớp mắt. "Anh thua rồi..." Lục Dã thở dài chấp nhận số phận: "Tối nay anh sẽ sang phòng em." "Đừng có mơ." "Vậy em sang phòng anh, hoặc cả hai ngủ sofa, em chọn đi." Shirona cau mày, cô cần thời gian suy nghĩ cho câu hỏi lựa chọn này.

Cả hai đều không phải đáp án chính xác.

Khi nhận ra điều đó, cô khẽ nói: "Anh đang nằm mơ giữa ban ngày à." "Có nụ hôn của người yêu, anh sẽ mơ cụ thể hơn một chút." Lục Dã thành khẩn nói.

Đôi môi Shirona đỏ mọng như muốn nhỏ nước, mái tóc kim sa xõa xuống trước ngực, cô khẽ liếc nhìn. "Hoặc là, cho phép anh hôn người yêu một cái." Lục Dã vén lọn tóc bên tai Shirona.

Một sự run rẩy nhẹ, một vệt đỏ lan dần lên chiếc cổ trắng ngần của cô.

Cô khẽ thở dài, giống như một đóa Budew nhạy cảm và bất an. "Lục Dã." Cô nhìn sâu vào mắt anh, vẻ cao quý pha lẫn chút tinh nghịch, dùng giọng nói nghiêm túc nhưng rất khẽ: "Sau lễ hội pháo hoa... em muốn nói với bà nội..." Lời chưa dứt, hơi thở đã ập đến, một

nụ hôn nồng cháy và đầy yêu thương.

Trên TV đang chiếu một bộ phim tình cảm do Diantha đóng chính.

Cả gia đình Pokémon nghe tin chạy tới, ngồi trước màn hình lớn sáng loáng, chăm chú xem phim.

Phía sau trên ghế sofa là hai người đang ôm nhau, ngoài cửa sổ mưa to tầm tã, cả bầu trời tối sầm xám xịt.

Những hạt mưa nặng hạt rơi xuống thảm cỏ xanh mướt, sương mù dày đặc.

Những cơn mưa rào liên miên khiến nước tràn bờ ruộng, lan ra những lối nhỏ.

Những cánh đồng bồ công anh dưới đê đung đưa trong gió. ...

Ngày 16 tháng 5, Chủ nhật.

Mưa lớn vẫn tiếp tục, gió cuồng phong bẻ gãy cành cây, thổi rạp cỏ xanh.

Những giọt mưa rơi xuống mặt biển xám xịt, bầu trời đan xen những tia sét, thế giới chỉ còn lại ba màu đen trắng xám.

Những vòng sóng liên tiếp hiện ra, trên bãi cát là những chiếc dù và ghế bị thổi đổ, đường bờ biển không một bóng người. "Do ảnh hưởng của cơn bão đổ bộ sớm, màn biểu diễn pháo hoa dự kiến vào tối Chủ nhật tuần này sẽ bị hủy bỏ, mong các du khách thông báo cho nhau..." Trên bản tin TV, phát thanh viên chuyên nghiệp đang thông báo, nhưng Lục Dã có thể cảm nhận rõ ràng điểm nộ khí đang tích lũy.

Anh cẩn thận nhìn về phía sofa, Shirona đang khoanh tay, đôi mắt dưới làn tóc vàng lạnh lẽo như băng giá. "Có lẽ là Kyogre đang bay ngang qua đây thôi." Lục Dã nói nhỏ: "Bây giờ anh đi Hoenn một chuyến nhé." Shirona chậm rãi đứng dậy. "Bệ hạ tam tư (xin hãy suy

nghĩ kỹ)!!" Dùng kem trong tủ lạnh để dỗ dành Shirona, Lục Dã nhìn ra ngoài.

Cô đang nhỏ nhẹ liếm viên kem, đầu lưỡi kiều diễm, nhưng biểu cảm lại vô cùng nghiêm túc.

Lục Dã nhìn ra sân, mưa lớn đến quá đột ngột, mới 4 giờ chiều mà trời đã tối sầm. "Sinnoh hiếm khi có thời tiết khắc nghiệt như thế này." Shirona đã lấy lại bình tĩnh, liếm viên kem rồi trầm ngâm nói: "Có thể là do ảnh hưởng của sự cố trước đó.

Chiêu Sunny Day (Ngày Nắng) của Roserade cũng không có tác dụng." Cô gặm hết phần vỏ giòn, đứng dậy đi đến bên cạnh Lục Dã, khẽ nói: "Vừa nãy em đã lén thử rồi..." Lục Dã nhìn Shirona đang mím môi, vẻ mặt không tự nhiên bên cạnh. 'Manh Manh Đát đáng yêu quá đi mất!' Lục Dã ngửa mặt lên trời.

Thời tiết cực đoan này, trừ khi dùng Delta Stream của Rayquaza, Desolate Land của Groudon, hoặc tìm Lugia - vị thần chi phối mưa gió tới...

Lục Dã bỗng khựng lại.

Khoan đã, Lugia có thể gọi mưa, vậy thì sức mạnh của Ho-Oh cùng đẳng cấp với nó... "Đi theo anh!" Lục Dã nắm lấy tay Shirona. "Đợi đã... bây giờ ra ngoài luôn sao?

Mưa lớn lắm." "Sirfetch'd, xua tan sương mù!!" Lục Dã ném Premier Ball ra. "Dát!

ᕕ(͡° ͜ʖ ͡°)ᕗ" Trong ánh hồng quang, một hiệp sĩ trắng trung thành luôn sẵn sàng chờ lệnh.

Những gì Rayquaza làm được, Áp Áp nhà ta cũng làm được!!

Ai cũng biết, vịt thần nhà Thầy Lục chính là Sirfetch'd!

Sirfetch'd vung thanh tỏi tây lớn, kiếm thế tạo ra một luồng khí chấn động, quét tan màn mưa, khiến trong vòng một cây số quanh đó không còn hạt mưa nào rơi vào! "Dát!!" Sirfetch'd liên tục vung tỏi tây, giống như dùng đao chém ra những không gian độc lập, hộ tống hai người chạy ra bờ biển.

Shirona nhìn chằm chằm vào bóng lưng chàng thiếu niên phía trước, mưa lớn trút xuống từ trên trời đều bị đánh văng ra khỏi lớp màng chắn vô hình.

Bóng lưng đó thật đáng tin cậy và bình yên.

Khóe môi hơi cong lên, Shirona cũng gọi: "Togekiss, Defog (Xua Sương)!" Dù thế nào đi nữa, dù không xem được pháo hoa.

Ánh mắt Shirona lấp lánh nhìn chàng trai đang dẫn cô chạy trốn trong màn mưa.

Chỉ cần đến được bờ biển là đủ rồi!

Uỳnh uỳnh —— Mưa trút nước, tiếng sấm nổ vang trời.

Bãi cát Sandgem không xa biệt thự, bờ biển đáng lẽ phải náo nhiệt lúc này không một bóng người.

Lục Dã bước qua vạch chắn, mặt biển dậy sóng ngay trước mắt, những con sóng lớn đập vào đá ngầm tan thành bọt trắng. "Em tin anh chứ, Shirona." Mái tóc đen của Lục Dã ướt đẫm vì những hạt mưa bắn vào, anh nhìn sâu vào mắt mỹ nhân tóc vàng trước mặt. "Tất nhiên rồi." Cô nhìn vào mắt Lục Dã, "Dù là thị trấn Alamos, Michina, hay bất cứ nơi đâu, bất cứ lúc nào sau này, em vẫn sẽ luôn tin anh." Lục Dã nở nụ cười, ném Luxury Ball ra, ánh hồng quang rực rỡ tức khắc bùng lên. "Ngao ô!! (` 0´)" Arcanine uy phong lẫm lẫm, đeo trên mình chiếc Rainbow Wing rực rỡ như lửa cháy, ngửa mặt lên trời gầm vang! "Anh định làm gì?" Shirona lộ vẻ ngạc nhiên. "Nếu sức mạnh

của Ho-Oh có thể mang lại cầu vồng, chắc chắn cũng có thể làm khu vực này tạnh ráo trong thời gian ngắn.

Arcanine, Sunny Day (Ngày Nắng)!" "Ngao ô!!" Trong miệng Arcanine hội tụ một khối quang cầu rực rỡ, Rainbow Wing trên cổ lấp lánh ánh hồng.

Mưa vẫn trút xuống, bầu trời xung quanh càng lúc càng tối tăm, không hề có dấu hiệu hửng nắng.

Shirona vén mái tóc vàng trong gió, mỉm cười dịu dàng: "Đủ rồi, Lục Dã..." Có thể đến được đây, dù không có pháo hoa cũng đã khiến cô hạnh phúc và cảm động lắm rồi.

Thầy Lục truyền thêm một luồng Aura vào Rainbow Wing: "Nhờ vào mày cả đấy!" Rainbow Wing: !!!

Tức thì, ánh hồng quang rực rỡ bùng lên, Shirona lộ vẻ sửng sốt.

Sức mạnh tượng trưng cho Cầu Vồng liên tục dồn vào Arcanine, quang cầu trong miệng nó càng thêm bành trướng! "Ngao ô!!" Arcanine gầm lên, phun quang cầu lên bầu trời, một cột sáng vút lên đánh tan những đám mây đen đang sấm sét đùng đoàng!!

Những hạt sáng lung linh rơi xuống, mây tan thấy ánh mặt trời.

Ánh nắng nhuộm một lớp hào quang nhạt lên chàng thanh niên tóc đen tuấn tú.

Shirona nhìn cảnh này, dường như mất đi khả năng ngôn ngữ, sững sờ thất thần.

Trên trời treo một dải cầu vồng rực rỡ, mây đen xung quanh cuồn cuộn kéo đến nhưng đều bị cầu vồng ngăn cản bên ngoài.

Cả thế giới dường như đang mưa lớn, chỉ duy nhất bãi biển này treo một vầng cầu vồng rực rỡ cho hai người.

Shirona thở hắt ra một hơi, vành mắt hơi nóng lên, cô nhìn Lục Dã.

Đứng dưới ánh nắng, Lục Dã đang lấy từ trong túi ra một que pháo hoa nhăn nhúm, mỉm cười nói: "Chúc mừng lễ hội pháo hoa nhé." Đôi mắt Shirona lấp lánh ánh lệ, cô nở nụ cười đẹp không sao tả xiết, thốt lên: "Em..." "Anh thích em, Shirona." Lục Dã lên tiếng trước: "Chúng ta bên nhau nhé." Gió biển ôn hòa thổi qua, tiếng sóng rì rào dường như đồng thời biến mất.

Vạn vật lặng thinh, chỉ còn Gengar béo múp đang núp trong bóng tối cười trộm. "Ghos~~ (*≧▽≦)" Lời thoại của Shirona bị cướp mất, nhưng bờ vai cô dường như thả lỏng xuống, đôi mắt cong lại cười dịu dàng: "Em đồng ý." Toàn bộ bồ công anh trên thế giới tung bay theo gió, Bewear lao đến ôm lấy, Alcremie mơ thấy lúc hoàng hôn đang dần tan chảy.

Chương 539

Đó chính là loại cảm giác nghi thức và sự thỏa mãn đầy hân hoan.

Lục Dã mỉm cười, lấy bật lửa ra định châm que pháo hoa đó. "Sao thế?" "Vừa nãy... hình như bị nước mưa làm ướt rồi." "Cầu vồng này duy trì được bao lâu?" "Chắc chỉ khoảng nửa tiếng thôi." "Đủ rồi." Shirona mỉm cười.

Cô chậm rãi quay người, mái tóc vàng tung bay trong gió, ánh mắt trong trẻo: "Garchomp —— Draco Meteor (Long Tinh Quần)!" "Khách ngao!" Garchomp há to miệng, một cột sáng hồng rực rỡ vút lên trời, 'đoàng' một cái vỡ ra thành từng vệt sao băng.

Dù đã thấy một lần trước đó, nhưng màn pháo hoa hoành tráng này vẫn khiến người ta trào dâng cảm xúc.

Hai người đứng sát bên nhau nơi bờ biển.

Shirona tựa đầu lên vai Lục Dã, bầu trời rực rỡ pháo hoa.

Garchomp chép chép miệng, liếc nhìn Gengar đang nhe răng cười trộm bên cạnh.

Cảm giác của mỗi bên quả nhiên hoàn toàn khác biệt. "Khách ngao!! (;╥Д╥)" (Mau trả cây cải trắng nhà bà đây lại đây!) "Ghos~~ (￣▽￣)~*" (Nên chuẩn bị nghiêm túc để bắt đầu đánh giải Little Cup thôi~!) Cơn mưa rào mùa hạ đến bất chợt, tan đi cũng không để lại dấu vết.

Những vũng nước đọng nơi ruộng thấp phản chiếu vầng cầu vồng nhạt trên trời, gió thổi qua làm gợn sóng lăn tăn.

Phía xa, hai người đang nắm tay nhau đi tới, Arcanine với bộ lông bồng bềnh lững thững đi bên cạnh. "Mỗi năm vào thời gian này là mùa

du lịch thịnh vượng nhất của Sinnoh." Đôi mắt Shirona dưới làn tóc vàng nhìn theo đàn Starly bay ngang trời: "Vì Sinnoh thường xuyên có tuyết, nên có không ít du khách từ Hoenn và Alola tới." "Nhà Vô Địch cũng cần tìm hiểu mấy cái này sao?" "Em đâu có lười biếng suốt đâu." Lục Dã nhìn nghiêng sống mũi cao thẳng và khóe môi hơi nhếch lên của cô.

Cũng giống như vị Nhà Vô Địch này, cả Liên minh Sinnoh cũng đang âm thầm thay đổi.

Một Sinnoh quanh năm mùa đông giá rét, nhưng chứa đựng tình người, núi tuyết tĩnh lặng nhưng thỉnh thoảng lại có núi lửa hoạt động.

Không khí thoang thoảng mùi đất ẩm, Lục Dã nhìn về phía cánh đồng lúa xanh mướt, không nhịn được cảm thán: "Mùa hè đến rồi." "Nếu không thì sao lại có hội nghị pháo hoa chứ." Hai người thong thả bước đi. "Kết quả là lịch trình bị đảo lộn hết cả." Lục Dã tiếc nuối nói.

Shirona dừng bước, quay đầu lại, biểu cảm nghiêm túc, ánh mắt như làn nước trong: "Không, chẳng có gì tốt hơn thế này đâu." Ánh nắng lại thiêu đốt mặt đất, cái nóng oi bức bốc lên bao quanh hai người, tiếng ve kêu từ yếu ớt dần trở nên vang dội.

Thầy Lục bỗng có chút ngượng ngùng, trầm ngâm nói: "Về thôi, anh có để dưa hấu trong tủ lạnh." "...

Kem cơ." "Vậy thì kem vị dưa hấu!" Lục Dã dõng dạc nói.

Shirona ánh mắt sáng ngời, vị bệnh nhân mắc chứng khó lựa chọn này đã đưa ra lựa chọn sáng suốt nhất: "Nghe anh hết." Họ vừa trò chuyện vừa đi qua những cánh đồng đầy vũng nước, mỗi vũng nước đều chứa đựng một mảnh cầu vồng.

Con Gastrodon của Shirona dừng lại uống nước ở vũng nước, chợt ngẩng đầu lên.

Tầm mắt vượt qua những bụi cỏ cao, nhìn thấy mặt biển phẳng lặng như gương, lấp lánh như được dát vàng. ...

Đêm buông xuống, một đêm hè thanh mát sau cơn mưa.

Bầu trời đêm xanh thẳm điểm xuyết những vì sao tinh tú, Shirona đang ở trong phòng tắm.

Ras rát —— hơi nóng bốc lên, sương trắng bao phủ đôi chân thon dài mượt mà như sứ của cô, mái tóc vàng xõa xuống tận eo nhỏ.

Thầy Lục đang ở phòng khách xem tin tức trên TV. "Ảnh hưởng của trận mưa lớn kỷ lục vẫn đang được thống kê, để phòng trường hợp bất trắc, hội nghị pháo hoa sẽ bị hủy bỏ..." Tuy là đang xem tin tức, nhưng thực chất là mắt quan sát sáu hướng, tai nghe tám phương.

Lucario của Shirona có thể cảm nhận được Aura — chẳng lẽ còn cảm nhận được cả sự "biến thái" sao?!

Lục Dã bĩu môi cười thầm.

Nhác thấy vẻ mặt khinh bỉ của Gengar: "Ghos~" "Chồng có ý đồ xấu với vợ thì có gì sai đâu!" Lục Dã dõng dạc chính nghĩa.

Cạch —— tay nắm cửa phòng tắm xoay động.

Shirona quấn khăn trắng, một tay lau mái tóc vàng xoăn ướt đẫm như thác nước, cô nheo một mắt nhìn sang, hỏi: "Tối nay còn huấn luyện nữa không?" "Em đang chỉ phương diện nào?" Lục Dã ngẩn ra.

Đôi má Shirona đỏ ửng vì hơi nóng, liếc anh một cái, thong thả nói: "Để chuẩn bị cho Hội nghị Linh Lan, vẫn cần phải chuẩn bị trước." Dù sao đó cũng là một trong những giải đấu cấp cao nhất của Liên minh, thực lực của các huấn luyện viên đều thuộc hàng xuất

chúng.

Đợi đến khi anh thực sự đoạt giải, Shirona thầm nghĩ, báo cho bà nội, hoặc công khai tuyên bố, cũng là một thời điểm thích hợp...

Nghe vậy, Thầy Lục chắp hai tay để trước trán, vẻ mặt như đang suy tư sâu sắc: "Đúng vậy.

Sức mạnh của anh vẫn còn quá yếu ớt... bất kỳ giải Little Cup nào cũng không thể xem nhẹ." Shirona khẽ nghiêng đầu, tò mò hỏi: "Anh đang nói gì thế?" "Gengar." Lục Dã lớn tiếng nói: "Chúng ta liên hợp!

Em huấn luyện, anh chỉ huy, tạo thành thế gọng kìm bao vây hai mặt!" "Ghos! (￣▽￣)/" Gengar ngồi bên cạnh Lục Dã, vung vẩy chiếc điều khiển từ xa.

Để đoạt chức vô địch, chuyện huấn luyện cứ giao cho tôi Ghos~! ...

Lễ khai mạc Hội nghị Linh Lan định vào hạ tuần tháng 5.

Trước đó còn một tuần để chuẩn bị.

Kỳ nghỉ của Shirona kéo dài ba ngày.

Thời gian này cô chỉ quanh quẩn ở nhà, thưởng thức kem hoặc chơi game.

Tầng ba của biệt thự có hồ bơi ngoài trời, thỉnh thoảng cô sẽ thay đồ bơi, đùa nghịch dưới nước cùng Milotic.

Ánh nắng chiếu lên mái tóc vàng, những giọt nước trên da lấp lánh, nụ cười rạng rỡ làm say đắm lòng người.

Thầy Lục thì đảm nhiệm vai trò nội trợ, thử nghiệm không ít loại đồ ngọt mới, bao gồm kem bông Swablu, kem đôi Vanillish... mỗi loại đều nhận được sự đánh giá cực cao từ Manh Manh Đát và đám nhóc tỳ. "Trình độ này." Lục Dã hài lòng gật đầu, "Có thể mở tiệm, PK với

Thiên vương đầu bếp được rồi đấy!" Larvitar dạo này ăn toàn là khoáng chất kim loại mà phú bà mua cho: "U kỷ~ (￣~￣)" Mỗi miếng cắn đều giòn rụm, lớp vảy của chú khủng long nhỏ ánh lên màu kim loại mờ.

Kết hợp với những chiêu thức ghi trong quyển 《Bí Ẩn Của Đất》, đánh vòng sơ loại là dư sức.

Thậm chí, tốc độ trưởng thành của Larvitar còn vượt xa ghi chép trong sách.

Có lẽ đại ca Giovanni cũng không ngờ tới... có người lại áp dụng phương pháp huấn luyện xa hoa như thế này... dù sao thì mấy cái cột đá ở đền Arceus cũng suýt bị Larvitar gặm sạch rồi...

Đồng thời, Shirona cũng tiếp tục dạy Larvitar chiêu Dragon Dance (Vũ Điệu Rồng).

Là một bậc thầy hệ Rồng xuất thân từ thị trấn Celestic, Shirona quá tinh thông loại kỹ thuật này.

Mỗi lần huấn luyện, Garchomp lại đứng bên cạnh đầy ghen tị, hận đến nghiến răng: "Khách ngao!!" (Rồng Đất bao giờ mới được học điệu nhảy rồng đây!!) "Larvitar cũng sắp tiến hóa rồi nhỉ." Shirona nhắc với Lục Dã.

Lục Dã gật đầu, nói: "Anh định để nó duy trì trạng thái Larvitar thêm một thời gian nữa." Larvitar sau khi tiến hóa thành Pupitar sẽ ở trong kén, không thể nạp thêm thức ăn.

Do đó, dưỡng chất nạp được ở giai đoạn Larvitar sẽ quyết định trực tiếp đến thực lực của dạng cuối cùng Tyranitar.

Tuy rằng sức ăn của nhóc tỳ rất lớn, nhưng Thầy Lục cũng có tư tâm riêng.

Đó là, Pupitar nhìn không đáng yêu bằng Larvitar... "Dát! _(:3

⌒ ̊)_" Sirfetch'd dạo này lại có vẻ lười biếng, không còn tiến hành việc chém tỏi hàng ngày nữa.

Lục Dã nghi ngờ Áp Áp đang trốn việc.

Shirona lại chống cằm, trầm ngâm nói: "Em nghe nói, các kiếm hào thời xưa khi rơi vào cảnh giới thắt nút sẽ từ bỏ quyết đấu, đi du ngoạn danh lam thắng cảnh, hoặc thiền định tự suy ngẫm mỗi ngày.

Đây có lẽ không phải là lười biếng." Shirona mỉm cười, đưa ngón tay lên: "Mà là đang lĩnh ngộ chiêu thức mới chăng!" Lục Dã bừng tỉnh đại ngộ, lẩm bẩm: "Hóa ra là vậy..." Sirfetch'd: ???

Tui chỉ lén nghỉ một tí mà mấy người cũng suy diễn ra lắm thứ thế?

Vậy nếu tui không có chiêu mới, chẳng phải sẽ ngượng chết đi được sao! "Anh trách nhầm chú rồi, Áp Áp." Lục Dã thành khẩn nói: "Anh tin chú nhất định sẽ có đột phá, làm gương cho các em!" Tức thì, Sirfetch'd cứng ngắc quay đầu, phía sau là ánh mắt đầy kỳ vọng của Togepi và Larvitar. "Kháp kỷ đô y~~ ξ(✿ > ◡•)" "Dát! (´ᴗ̀ᴗᴗ̀)σ" Áp Áp rơi lệ.

Thánh quang ơi, là một hiệp sĩ, suy cho cùng cũng phải có người cần bảo vệ mà~! ...

Ba ngày nghỉ trôi qua nhanh chóng.

Shirona thay lại bộ áo khoác đen quen thuộc, vén mái tóc vàng rực rỡ, khí thế lẫm liệt và cao quý. "Không nóng sao?" Lục Dã nhịn không được hỏi.

Shirona khẽ thở dài: "Rất nóng, nhưng đây là trang phục công tác của Nhà Vô Địch, đã quy định từ lúc đăng quang rồi." Trang phục Nhà Vô Địch có quy định cực kỳ nghiêm ngặt, nhằm tăng sâu ấn tượng của Nhà Vô Địch trong lòng quần chúng.

Nếu Red không mặc áo khoác đỏ, Lance không mặc áo choàng... e là cũng có một đám người gào thét 'thanh xuân kết thúc'.

Lục Dã gãi đầu, trong não bỗng hiện ra 'bộ đồ Sylveon' mà Fantina thiết kế.

Dùng bộ đó làm đồ Nhà Vô Địch thì đáng yêu thật, nhưng chắc chắn sẽ là một hiện trường 'vết nhơ xã hội'...

Lắc đầu, Lục Dã khẽ nói: "Thuận buồm xuôi gió nhé." "Anh không cùng em đến đảo Linh Lan sao?" Shirona ngạc nhiên hỏi ngược lại.

Lục Dã ngẩn ra: "Đi bằng cách nào?" "Tất nhiên là nhờ Garchomp rồi!" Shirona khoanh tay, Garchomp phía sau lộ ra ánh mắt đỏ rực: "Khách ngao!" Nghĩ đến cảnh Garchomp lao vút xuyên qua mây với tốc độ ngang ngửa máy bay chiến đấu, Lục Dã định nói lại thôi: "Anh, anh sợ độ cao..." Đây là lời nói thật, dù sao ước mơ của Thầy Lục là lắp thêm bộ dây an toàn trên các Pokémon bay. "Không sao đâu." Shirona mỉm cười tiến lại gần: "Thả lỏng đi." Lục Dã lùi lại nửa bước: "Đừng mà, dame! (không được!)" "Em sẽ ôm anh, yên tâm đi, nhanh lắm là tới nơi hà~" ...

Trong nhóm Chat.

Chủ đề thảo luận cũng liên quan đến lễ khai mạc Hội nghị Linh Lan. "Có ai muốn đến đảo Linh Lan không?" Lt.

Surge ngậm xì gà, nằm trong buồng thuyền trưởng: "Trên tàu S.S.

Aqua vẫn còn chỗ trống đấy!" Mikan nhỏ nhẹ nói: "Tôi, tôi muốn đến hiện trường xem thi đấu." "Úc úc, không thành vấn đề, tiểu thư xinh đẹp được miễn phí vé tàu!" Lt.

Surge cười nhe răng.

Sabrina bình thản nói: "Vậy ông nghĩ trong nhóm này ai không có tư cách được miễn phí?" Nụ cười của Lt.

Surge cứng đờ: "Ách... cái này..." "Hội nghị Liên minh có gì hay đâu." Akin (Gold) gối đầu lên tay, lười biếng nói: "Lại chẳng cho phép huấn luyện viên tự thân lên sàn." Quả bom được chuyển sang tay Akin, Lt.

Surge thầm nghĩ thật là nguy hiểm.

Whitney trừng mắt: "Sao cậu lại được thả ra rồi?" Akin chỉ vào mình: "Tôi?

Thời gian cấm ngôn kết thúc rồi mà!" 【Thành viên nhóm 'Akin' bị Quản trị viên 'Lorelei' cấm ngôn 24 giờ!】 Lorelei cao lãnh nói: "Xin lỗi, là tôi sơ suất." Silver: "..." "Vì hình thức thi đấu không phân biệt dễ gây ra thương vong mà." Red giải thích: "Giáo sư Oak cũng nói rồi, đây là sự tiến bộ của thời đại." Bruno khoanh tay, không tỏ thái độ gì; Lt.

Surge cũng xì một tiếng khinh miệt.

Tuy nhiên, trong đầu Lt.

Surge bỗng hiện qua hình ảnh cậu thiếu niên thị trấn Pallet đó, sắc mặt dần trở nên quái dị.

Một cú đấm thẳng của Satoshi bảo bảo thì Mewtwo đến chắc cũng khó mà đỡ nổi! "Khụ!" Lt.

Surge ho khan: "Đúng vậy, đây quả thực là sự tiến bộ của thời đại!" "Tớ đã chuẩn bị sẵn sàng tham gia rồi nha~" Satoshi cười hì hì: "Tớ đã gọi mọi người ở Kanto tới giúp một tay!" Green (Blue Oak) trầm ổn nhắc nhở: "Các tuyển thủ khác cũng không thiếu những người đã đi du hành qua nhiều vùng đất, chớ có lơ là." "Không vấn đề gì, anh Green!" Ánh mắt Satoshi rực cháy. "Đội hình xuất phát là những con nào?" Takeshi (Brock) hỏi.

Satoshi đếm ngón tay: "Snorlax và Sceptile, Charizard đang tu hành

ở Thung lũng Charicific nên tớ không định gọi về..." "Cố lên nhé, Satoshi~" Green (nữ) che miệng cười: "Trong số các huấn luyện viên thị trấn Pallet, thứ hạng Hội nghị của cậu là thấp nhất đấy!" Satoshi ngượng ngùng gãi đầu, nói lớn: "Tớ sẽ cố gắng!" "Đúng rồi, đến đảo Linh Lan nhớ lại giúp một tay nha." Green (nữ) liếm môi: "Tớ đã chuẩn bị không ít hàng xịn, nhất định sẽ kiếm được một mẻ lớn!" "Mọi người đến đảo Linh Lan có thể ghé khu Battle!" Flint cười hì hì: "Tôi và Volkner đang đánh Double Battle ở đây!" "Thiên vương và Thủ lĩnh mạnh nhất lập đội sao?!" Maylene kinh ngạc. "Hắc hắc." Flint cười nhe răng: "Học theo Thầy Lục đi 'gank gà' ấy mà, thấy cũng thú vị phết!" Lucian lặng thinh, đẩy gọng kính.

Thầy Lục... quả nhiên là người đàn ông tội lỗi đầy mình! "Nhắc tới Thầy Lục." Thủ lĩnh hệ Cỏ nói: "Anh ấy chắc cũng đã đến đảo Linh Lan rồi chứ?" "Đúng vậy... nhưng chẳng thấy Thầy Lục lên tiếng gì cả." Satoshi gãi đầu.

Lúc này, trên bầu trời Linh Lan.

Trời xanh mây trắng, một vệt khói máy bay rạch ngang bầu trời.

Bộ ba Rocket ngẩng đầu nhìn con Garchomp đang lao nhanh trên không trung. "Hình như vừa có cái gì đó bay vèo qua thì phải miêu." Meowth đưa tay lên che nắng.

Chương 540

"Kệ đi, mau làm thêm ít đồ lưu niệm, tranh thủ kiếm một mẻ!" James cúi đầu làm việc. "Gom đủ kinh phí, nhất định sẽ trở thành người tâm phúc của Cán bộ thôi~!" Jessie ôm má mơ mộng. "Cảm giác thật là tuyệt vời quá đi mà~" "Sách~~ nam tê!!" ...

Tầm mắt xuyên qua từng lớp mây, hòn đảo Linh Lan xanh mướt dần hiện ra to lớn hơn.

Lục Dã ôm chặt eo Shirona, Garchomp đang cấp tốc phi hành trên trời. "Sợ rơi xuống lắm à?" Shirona trêu chọc hỏi. "Anh sợ em rơi xuống thôi." Lục Dã mặt đầy nghiêm túc.

Shirona nhướng mày, mái tóc vàng tung bay, nhìn về phía trước và hô lớn: "Garchomp —— Dragon Rush!" Lục Dã: !?

Theo bản năng ôm chặt thêm một chút, Shirona nghiêng khuôn mặt tinh tế sang, khóe môi cong lên: "Em đùa thôi mà~" "Kem của em hết rồi!" "Em sai rồi." Shirona ngoan ngoãn nhận lỗi. "Khách ngao!!" (Hai người đừng có ở trên trời mà tán tỉnh nhau nữa được không!!) Garchomp bắt đầu giảm tốc, từ từ hạ cánh xuống hòn đảo Linh Lan được bao quanh bởi biển cả.

Gió hiu hiu thổi, mặt biển gợn sóng xanh biếc, thấp thoáng thấy sân vận động khổng lồ ở trung tâm đảo.

Lục Dã ôm Manh Manh Đát, thầm nghĩ.

Bỗng thấy không có phương tiện bay cũng khá ổn...

Biểu cảm Shirona bỗng khựng lại, lạnh lùng nói: "Tay không được để cao lên!" "Anh sợ mình bị rơi mà." Lục Dã thật thà nói.

Khuôn mặt Shirona đỏ bừng, tà áo đen hai bên bay phấp phới, cô

im lặng nhìn về phía trước.

Thắng thua của ngày hôm nay, Manh Manh Đát thất bại thảm hại!

Garchomp hạ cánh xuống khu vực Liên minh Sinnoh trên đảo Linh Lan, phía xa chính là sân vận động khổng lồ và làng tuyển thủ.

Shirona mặc quần ống rộng, nhẹ nhàng đáp xuống đất, vén lại mái tóc vàng. "Em phải về Liên minh một chuyến... lát nữa còn có lễ khai mạc cần tham dự." Lễ khai mạc là vào ngày mai.

Nhưng đã có không ít huấn luyện viên đến đảo Linh Lan, các thương gia cũng bắt đầu các hoạt động khởi động.

Trong đầu Lục Dã thoáng qua hình ảnh Team Rocket.

Chẳng cần nhắc nhở, đám này chắc chắn đã đến đảo từ sớm rồi...

Nhìn về phía hội trường ồn ào náo nhiệt phía xa, Lục Dã trầm ngâm: "Anh và Gengar nhất định sẽ đoạt chức Vô địch." "Ghos~ (*ˀ₩)" Gengar liếm một cái lên má Thầy Lục.

Shirona mỉm cười, khoanh tay trước ngực, ngạc nhiên hỏi: "Anh đi đâu thế?" "Đi đăng ký chứ đâu." Lục Dã gặm một quả Cheri Berry, "Tuyển thủ chẳng phải phải ở trong làng tuyển thủ sao?" "Không cần đâu, em đã đăng ký cho anh rồi, còn nữa..." Đôi má Shirona ửng hồng, cô liếc nhìn Lục Dã, đôi môi đỏ mọng, kiêu sa nói: "Tối nay anh ngủ cùng phòng với em." Đây chính là đặc quyền của gia quyến Nhà Vô Địch sao?

Lục mỗ tôi xương cốt cứng cỏi, lẽ nào lại ham luyến Manh Manh Đát!

Lục Dã dõng dạc nói: "Không vấn đề gì!" Khi Lục Dã cùng Cynthia bước vào liên minh Sinnoh, cả đại sảnh bỗng chốc im bặt.

Cynthia thì khỏi phải bàn, vị Quán quân cao quý của Sinnoh, nữ

thần trong lòng các Huấn luyện viên.

Dù cô rất tùy hòa, hay quan tâm đến người mới, nhưng hiếm ai dám lại gần.

Ngay cả các đồng nghiệp như Aaron hay Flint, mỗi khi nhắc đến Cynthia cũng đều khựng lại, nhắm mắt là hiện ra nỗi sợ hãi bị Garchomp chi phối.

Mỹ nhân tóc vàng cao ráo, mang theo khí chất như một Nữ hoàng, mỉm cười rạng rỡ, ánh mắt nhìn xuống chúng sinh.

Đi cùng cô là chàng thanh niên tuấn tú, dáng người cao lớn, như bước ra từ thần thoại Hy Lạp.

Ánh nắng bên ngoài đại sảnh rớt trên người hai người, tạo nên một lớp hào quang rực rỡ.

Không ít người ngẩn ngơ nhìn theo, rồi mới tiếp tục bước đi. 'Đó hình như là Thầy Lục?' Một nữ nhân viên khẽ thảo luận với đồng nghiệp. 'Ừ, anh ấy đứng cùng tiểu thư Cynthia nhìn đúng là bổ mắt thật...' 'Đẩy thuyền đi, tôi đẩy mạnh tay luôn!' Những tiếng nghị luận khe khẽ, là sự tán thưởng thuần túy đối với cái đẹp.

Băng qua đại sảnh, đi qua dãy hành lang lát gạch bóng loáng để đến phòng hội nghị.

Lục Dã giữ chặt chiếc Dusk Ball đang rung bần bật, không cho Larvitar chui ra ăn buffet.

Cynthia một tay chống hông, đứng trước cửa gỗ đỏ quay người lại, nheo mắt hỏi Lục Dã: 'Anh muốn đợi em họp xong, hay là đi xem hội trường trước?' 'Lucian cũng ở đó à?' 'Đúng thế, anh ấy phụ trách dựng rào chắn phản quang cho giải đấu.' 'Ờ... vậy để anh qua nhìn anh ta một cái rồi đi.' Trong phòng hội nghị, cuộc họp giữa Tứ Đại Thiên Vương và Quán quân đang diễn ra.

Aaron vẫy vẫy cái chỏm tóc vểnh, chỉ vào máy Pokedex khoe với Flint: 'Đây là Vivillon của vùng Kalos, đến nay đã phát hiện được 20 loại hoa văn khác nhau rồi đấy.' 'Cũng được, trông đẹp phết nhỉ!' Flint xoa cằm tán thưởng, nhớ đến mấy video trên Bilibili, tò mò hỏi: 'Có con Khỉ Nước không?' 'Khỉ... khỉ nước?' Aaron ngẩn ra: 'Ý ông là Panpour à?' Lucian thanh lịch bắt chéo chân, mặc bộ vest đỏ rượu, trên đầu gối đặt một cuốn sách dày.

Anh đẩy gọng kính, thản nhiên nói: 'Cynthia sắp về rồi, mọi người chuẩn bị báo cáo chức trách đi.' 'Báo cáo của tôi chỉ có một trang thôi này.' Flint lôi ra tờ giấy in nhăn nhúm, chìa về phía Aaron: 'Còn ông?' Aaron vẫy chỏm tóc: 'Hôm qua đi thám hiểm rừng rậm, bị axit của đám sâu bọ ăn mòn mất rồi!' Flint: '...Ông nên đổi cái cớ khác đi.' Aaron: 'Ơ?

Hồi đi học tôi toàn dùng cớ này mà!' Bà Kikuno ngồi đoan trang trên sofa, bưng ly giữ nhiệt bốc khói nghi ngút, thong dong nhắm mắt uống trà: 'Bà già này trí nhớ tốt lắm, báo cáo miệng là được.' Lucian: '...' Mấy người rảnh rỗi thế à?!

Tại sao báo cáo của tôi lại sắp dày thành một bộ bách khoa toàn thư thế này hả!!

Đội hình Tứ Đại Thiên Vương Sinnoh gồm: thiếu niên thiên tài, tên ngốc nhiệt huyết, bà lão đua xe, và một Lucian học thức uyên bác, làm lụng vất vả không lời oán thán. 'Cạch' một tiếng, cửa mở.

Cynthia một tay chống hông, mỉm cười nói: 'Mọi người, đã lâu không gặp!' 'Ồ, Đại tỷ!' Aaron giơ tay: 'Báo cáo của em mất rồi, báo cáo hết!' 'Được, người tiếp theo~' 'Khụ, đến lượt tôi.' Flint ho khan một tiếng, ngạc nhiên nói: 'Thầy Lục?' 'Chào buổi sáng mọi người.' Lục Dã chào một tiếng: 'Tiện đường qua nhìn một cái thôi... mọi người cứ tiếp tục bận đi!' Bà Kikuno lần đầu gặp mặt Lục Dã, nheo

mắt đánh giá lên xuống rồi gật đầu một mình.

Bà rất có thiện cảm với Lục Dã.

Bởi vì bà nhìn người rất chuẩn...

đặc biệt là nhìn những người đẹp trai.

Lucian há miệng định nói gì đó lại thôi.

Tại sao hai người yêu nhau mà người bị thương lại là tôi?

Cầu xin anh mau tiếp quản vị trí Thiên vương đi, cho tôi nghỉ hưu sớm với! (;╥д╥`) Aaron dựng đứng chỏm tóc, bắt đầu đoán già đoán non về quan hệ của hai người, ánh mắt sáng quắc nhìn Flint.

Flint đáp lại bằng một cái nhìn nghiêm túc.

Aaron bừng tỉnh, quả nhiên đúng như mình nghĩ —— chắc chắn là Thầy Lục thảm hại bị Đại tỷ dùng vũ lực thu phục làm đàn em rồi! 'Vậy thì, mời mọi người tiếp tục báo cáo...' Cynthia thong thả nói, xác nhận lượng tóc của Lucian vẫn còn bồng bềnh.

Thầy Lục khẽ gật đầu, đóng cửa phòng hội nghị lại, dưới bóng chân hiện ra một cái bóng màu tím mập mạp đang lén lút. 'Gengar?' 'Tiếp theo thì, đi dạo hội trường một chút đi.' Lục Dã xoa cằm nói: 'Biết đâu lại gặp được người quen!' Giải đấu Linh Lan được chia thành hội trường chính, hội trường phụ, khu thương mại và làng vận động viên.

Hình thức đại khái cũng giống với giải đấu Cao Nguyên Indigo.

Tuy nhiên, từ vòng 8 đội mạnh nhất, giải Linh Lan sẽ áp dụng hình thức đấu Full Battle 6v6.

Ngoài ra, giải đấu còn áp dụng quy tắc 'Giới hạn 4' chính quy, tức là trong trận đấu không được dùng quá 4 chiêu thức.

Trong anime Pokemon: Diamond & Pearl, các trận đấu ở giải Linh

Lan thiên về chiến thuật và sự đấu trí của người chỉ huy.

Cách lợi dụng 4 chiêu thức ít ỏi, thông qua việc hoán đổi và bọc lót để gây sát thương nặng cho đối thủ là bài học tất yếu của các Huấn luyện viên.

Có thể nói, phần DP là phần chú trọng chiến thuật nhất, thiên về hình thức đấu trong game, khán giả đa số đều đánh giá rất cao.

Nhưng đó cũng là vinh quang cuối cùng của anime, trình độ chiến thuật của Satoshi sang phần BW lại bị 'reset' về số không, đánh đấm thảm hại không nỡ nhìn.

Thầy Lục lắc đầu, tự lẩm bẩm: 'Kỳ này chắc gặp nhiều tuyển thủ hệ chiến thuật lắm đây...' Anh nhớ trong nguyên tác có một Huấn luyện viên dùng đội hình Không Gian, còn có cả Thuận Gió, rải đinh —— Lục Dã cảm thán một tiếng: 'Đừng có biến thành giải đấu 'giao lưu với fan' là được!' Đánh mấy con boss thì thôi đi, không lẽ ngay cả fan mình cũng đập tơi bời... chắc thế.

Đường xá trong hội trường tứ thông bát đạt, đâu đâu cũng treo đèn kết hoa, bóng bay bay lượn.

Các Huấn luyện viên vừa cười vừa nói, thả Pokemon đi cùng bên cạnh, bao gồm cả mấy bé dễ thương như Minccino, Pachirisu.

Lục Dã thấy vậy cũng thả Tiên Tử Y ra.

Ngay lập tức, mọi ánh mắt đều đổ dồn về phía nàng Tiên Tử Y đang vênh váo tự đắc. 'Bố y~' Tiên Tử Y liếc xéo xung quanh, khí chất chẳng khác gì một Nữ hoàng.

Lục Dã mua một quả bóng bay hình kẹo từ khu thương mại, buộc vào dải lụa của nó. 'Bố y?' Tiên Tử Y khẽ nghiêng đầu. 'Em xem em béo thế kia, bóng bay cũng chẳng kéo nổi em lên kìa.' Lục Dã trêu chọc. 'Bố y! (# ` v´)' Tiên Tử Y vung vẩy dải lụa hai bên nơ bướm,

trông giống như Chikorita đang vẫy lá trên đầu.

Nó quấn lấy cánh tay Lục Dã, nhưng cũng không đau lắm, vì nó đã tiết chế sức lực.

Vả lại, thể chất của Thầy Lục bây giờ cũng ngày càng 'phi nhân loại' rồi...

Lục Dã cầm quả bóng hình kẹo, bị Tiên Tử Y dắt đi dạo trong hội trường. 'Ghos ~(￣~￣)' Gengar ôm một phần Kanto chử (Oden) lớn, chậm rãi đi bên cạnh.

Gengar đưa một xiên bò viên tới, Lục Dã há miệng đớp lấy, lúng búng nói: 'Vị được đấy... mày mua ở đâu thế?' 'Ghos?' Gengar gãi đầu.

Nó thấy người ta bày từng phần ở đó, cứ tưởng là được lấy miễn phí chứ Ghos!

Lục Dã sững người một lát, hét lên: 'Rotom, cùng Gengar qua trả tiền mau!' Rotom từ trong ba lô bay ra, xoay một vòng: 'Rõ thưa chủ nhân, loto!' Gian hàng bán Oden đó rất dễ tìm, nơi nào đông khách nhất chính là nó. 'Mua Oden được tặng một lần bốc Blind Box nhé, meo~~' 'Dùng kèm nước trái cây thì được bốc hai lần, giá còn rẻ đi nhiều luôn!' James đon đả chào mời.

Jessie gõ bảng đen, rao lớn: 'Thấy chưa, bốc Blind Box có cơ hội nhận được thẻ nhân vật Thầy Lục, thú bông Tiên Tử Y, mũ Gengar và đặc sản hành lá của Rừng Đồng Thụ nữa nhé!!' Người người chen chúc, náo nhiệt phi thường, đông tới mức nước chảy không lọt. 'Vãi chưởng!

Lại trúng một cây hành lá nữa!

Đỉnh thật!!' 'Đồ ăn đa dạng quá, mà vị cũng ngon bất ngờ luôn...' 'Hay quá, tôi trúng giải nhất rồi!!' 'Đúng là thương gia có tâm, mọi người mau vào mua đi, lỡ chuyến này là không có chuyến sau đâu!!'

Các tiểu thương khác chạy ra khỏi sạp, há hốc mồm kinh ngạc nhìn bộ ba Team Rocket như nhìn thần thánh. 'Họ bán thế này không sợ lỗ vốn sao!!' 'Đây rõ ràng là đang bán Blind Box mà!

Chúng ta bị hớ rồi!' 'Ừm... số lần bốc thăm không quan trọng, tôi chỉ thấy đồ ăn nhà họ ngon thật thôi...' Lục Dã đứng trước gian hàng đông nghịt, sắc mặt vi diệu.

Chiêu này chắc chắn là James nghĩ ra rồi... dù sao cũng là thiếu gia của một tập đoàn tài phiệt, năng lực kinh doanh đúng là max tầm!

Liếc mắt qua, anh thấy sĩ quan Jenny đang cười mô tô chạy đến, cô đầy vẻ bất lực nói vào máy bộ đàm: 'Họ có vẻ không vi phạm quy định... bốc thăm là quà tặng kèm khi mua đồ ăn, tính là hoạt động khuyến mãi!' Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời, một luồng sáng trắng từ chiếc Premier Ball bên hông anh bay ra. 'Dát! (´ꈍ◡ꈍ)σ' Vịt Sirfetch'd ôm cây hành lớn của mình, nước mắt chảy ngược vào trong.

Tại sao lại lấy hành lá ra làm quà bốc thăm chứ hả~!

Lục Dã đại khái hiểu ý nó, thuận miệng nói: 'Chắc vì... dùng vịt Farfetch'd làm quà thì phạm pháp đó.' Sirfetch'd: ???

Cách đó không xa là gian hàng của Green.

Một cơn gió thổi qua, vắng như chùa Bà Đanh.

Green chán nản chống cằm, thở dài sườn sượt. 'Chẳng lẽ mình không có khiếu kinh doanh thật sao... chỉ có thể bắt nạt Red với Leaf thôi à?' 'Không được!' Green đột nhiên nắm đấm, vực dậy tinh thần: 'Mỹ thiếu nữ Green tuyệt không nhận thua!' 'Chỉ cần bán được thuốc hồi phục cho Thầy Lục là coi như thành công!' Mặt trời dần lặn xuống, nhưng gian hàng của Team Rocket vẫn cực kỳ hâm nóng.

Lục Dã đi dạo một vòng quanh sân vận động quay lại, vẫn thấy một đám người tụ tập ở đó bốc Blind Box.

Nguồn thu thập lượt bốc thăm bao gồm nhưng không giới hạn ở việc mua đồ ăn, đồ uống, thu thập nắp chai, thăng hạng thi đấu...

Lục Dã vừa uống trà sữa, vừa liếc nhìn gian hàng có biểu tượng Jigglypuff khổng lồ của Green, lòng đầy cảm thán.

Thua dưới tay bộ ba Team Rocket về khoản bày gian hàng... cũng không tính là mất mặt!

Ngồi trên ghế dài trêu đùa Tiên Tử Y, tầm mắt anh thoáng qua một bóng lưng sừng sững như núi.

Lục Dã nhìn theo, ngẩn người một chút: 'Sao cả Bruno cũng tới đây?' Bruno vẻ mặt nghiêm túc, thật thà xếp hàng, nhưng những khách hàng xung quanh vẫn sợ hãi lùi ra hai bên.

Meowth mồ hôi đầm đìa, đon đả cười nói: 'Ngài... ngài muốn mua gì ạ, meo?' 'Ở đây có Bánh Man thầu Phẫn Nộ không?' Bruno trầm giọng nói: 'Tôi bao trọn gói!' 'Đương...

Chương 541

đương nhiên là không vấn đề!' Nhận lấy một chồng đầy Rage Candy Bar (Bánh Phẫn Nộ), Bruno nếm thử một cái, mắt khẽ sáng lên. 'Cửa hàng trực tuyến của các người lâu lắm rồi không giao hàng.' Bruno giải thích: 'Chăm sóc khách hàng nói các người đã đến đảo Linh Lan, tôi nghĩ chắc sẽ gặp được mọi người ở đây.' 'Đa tạ ngài đã ủng hộ.' Bộ ba Team Rocket cười xòa: 'Thật là vinh hạnh cho chúng tôi!' Bruno khẽ gật đầu, một tay ôm chồng hộp như núi, tay kia cầm bánh nhai nhồm nhoàm, để lại bóng lưng vạm vỡ đi xa dần.

Khách hàng nhìn theo Bruno, vẫn còn sợ hãi. 'Tại sao ngay cả Thiên vương Kanto cũng đến đảo Linh Lan xem đấu thế này?' 'Chắc chắn giải đấu kỳ này có tuyển thủ khiến họ phải coi trọng!' 'Ơ?

Ông chú đó hình như không bốc Blind Box mà đi luôn à?' 'Tôi biết rồi, đây chính là điển tích 'Mua hòm bỏ ngọc' đó!' Nghe vậy, Lục Dã bỗng nhiên nghĩ đến cái thao tác mua 1 bụi tiên tặng 1 gói bài trong Hearthstone...

Lắc đầu, Lục Dã mở điện thoại, hỏi trong group chat: 'Còn ai ở đảo Linh Lan không?' 'Tớ tối nay là đến nơi rồi!' Satoshi hào hứng nói: 'Tối nay đi làm trận Double Battle với các Huấn luyện viên khác không, Thầy Lục?' Tối nay phải chơi game với Cynthia rồi, Lục Dã nói: 'Tối nay có lịch trình khác rồi.' 'Tớ với Silver đợi đến khi có trận chung kết mới đến cổ vũ nhé.' Gold thổi chỏm tóc mái: '@Satoshi, anh đặt niềm tin vào chú em đấy!' 【Thành viên nhóm 'Gold' bị quản trị viên 'Lance' cấm ngôn 24 giờ!】 Lance giải thích: 'Lorelei đi đảo Seven Island rồi, tạm thời không liên lạc được, nên đặc biệt ủy thác tôi trông chừng Gold.' Wattson hả hê: 'Ha ha ha ha.' 【Thành viên nhóm 'Wattson' bị chủ nhóm 'Thầy Lục' cấm ngôn 2 giờ!】 Thầy Lục

vẫn còn thù vụ lão ta hack game, cảm thán nói: 'Tôi vừa ở đảo Linh Lan thấy Thiên vương Bruno đấy.' Lance ngẩn người, nghĩ đến Bruno dạo này có vẻ u sầu, tò mò hỏi: 'Cậu ta định đi thách đấu Tứ Đại Thiên Vương của Sinnoh à?' Flint tranh thủ lúc họp lướt điện thoại, cười lạnh lùng: 'Luôn sẵn sàng tiếp đón!' Thầy Lục rơi vào trầm tư.

Tôi thấy... anh ta đơn giản là vì Bánh Phẫn Nộ mà đến thôi...

Đêm xuống, các tuyển thủ lần lượt cập bến đảo Linh Lan.

Trong đó có Paul với gương mặt lạnh lùng, Dakto với mái tóc bồng bềnh, và một Satoshi hừng hực nhiệt huyết...

Satoshi còn mời đến một vị khán giả khác, Hộ vệ Aura Riley.

Riley đội chiếc mũ quý tộc, bên cạnh là Lucario, anh đặt tay lên ngực chào: 'Thầy Lục, đã lâu không gặp.' 'Đã lâu không gặp.' Lục Dã mỉm cười, nhìn sang Satoshi: 'Sao hai người lại đi cùng nhau thế?' 'Anh Riley muốn đến đảo Linh Lan xem đấu, trên đường gặp tớ nên cùng đi luôn.' Satoshi trả lời.

Lục Dã gật đầu, nhưng Riley thực sự có chút kinh ngạc.

Gặp lại lần này, Riley không chỉ cảm nhận được Aura trên người Thầy Lục, mà còn có một loại sức mạnh đặc biệt mà anh khó lòng thấu hiểu.

Điều này cũng có nghĩa là, ngoài Mew ra, Thầy Lục có lẽ còn kết giao với những Pokemon huyền thoại khác...

Ánh mắt Riley thêm phần kính trọng, hỏi: 'Ngày mai ngài sẽ tham gia thi đấu luôn chứ?' 'Tôi không tham gia vòng sơ loại.' Lục Dã nói.

Nhờ giáo sư Rowan giới thiệu, lại là Quán quân giải đấu Cao Nguyên Indigo, anh có đặc quyền vào thẳng top 64.

Thực ra Thầy Lục cũng muốn đi đấu sơ loại để trải nghiệm 'độ

chênh lệch' của thế giới một chút... 'Ngày mai tớ sẽ đấu trận đầu.' Satoshi gãi đầu, rồi ánh mắt rực cháy nói: 'Nhưng tớ với tên Paul đó cùng một bảng!' 'Thầy Lục, tớ nhất định sẽ đánh bại cậu ta để chứng minh lý tưởng của mình!' Trận chiến định mệnh sao?

Nhưng Satoshi rõ ràng cũng đã học được rất nhiều chiến thuật và kinh nghiệm từ Paul.

Lục Dã mỉm cười, gật đầu: 'Dốc toàn lực nhé, Satoshi!' Sau khi tạm biệt Satoshi, Lục Dã tản bộ ven hội trường, bên cạnh là hàng rào, mặt biển phản chiếu ánh đèn lung linh.

Gengar đứng trên cột đèn đường, không biết đang bắt chước nhân vật nào: 'Ghos~' Một con Magikarp nhảy vọt lên giữa vầng trăng tròn khổng lồ, Lục Dã cứ thế bước đi trên con đường phủ đầy ánh trăng.

Quay lại phòng của Cynthia.

Diện tích bên trong rất lớn, như một căn hộ độc thân rộng khoảng sáu bảy mươi mét vuông, cạnh bàn học là giá sách, trên thảm trải sàn là sofa, bàn trà, tủ TV và TV màn hình phẳng.

Lục Dã nhìn sang chiếc giường lớn.

Dưới ánh đèn ngủ ấm áp, Cynthia mặc chiếc sơ mi xanh, quần ống rộng, đang tựa vào gối đọc sách trên giường, mái tóc vàng xõa xuống, khuôn mặt ánh lên lớp hào quang dịu nhẹ.

Nghe thấy tiếng động, Cynthia ngước mắt lên, thản nhiên nói: 'Chỉ có một chiếc giường thôi.' 'Anh ngủ sofa cũng được.' 'Ý em là... chiếc giường này cũng khá rộng.' Cô cúi đầu đọc sách, những ngón tay thanh mảnh lật trang giấy.

Thầy Lục pha này ở tầng khí quyển rồi, được đà lấn tới: 'Anh vừa xem qua, phòng tắm ở đây cũng to lắm.' Cynthia đặt sách xuống, liếc xéo một cái rồi cười nói: 'Anh có thể tắm chung với Gengar.' 'Ghos~'

Gengar và Thầy Lục nhìn nhau đầy kỳ thị.

Năm phút sau.

Thầy Lục cùng Sirfetch'd và Rùa Blastoise vào phòng tắm.

Lý do là Tiên Tử Y khá hay thẹn thùng... vả lại Thầy Lục vẫn chưa muốn 'đăng xuất' sớm. 'Tạp mị... ヽ(⌐■_■)' Rùa Blastoise ngâm nửa người trong bồn tắm, đeo kính râm, để lộ cái đầu trọc lốc, trên đầu còn đặt một món đồ chơi Squirtle 'vịt vàng'.

Cái tư thế 'Đại ca xã hội đen' này làm khóe miệng Lục Dã giật giật.

Quy quy từ khi tiến hóa hai lần xong là khí thế áp bách càng lúc càng kinh người! 'Dát~ _(:3 ⌒゜)_' Vịt Sirfetch'd nằm trong thùng gỗ chứa nước nóng sực, vẻ mặt khoan khoái cực kỳ.

Sướng quá đi~ Lục Dã: '...' Anh sắp ngửi thấy mùi hương thơm phức rồi đấy Áp Áp!

Đây rõ ràng là đang tự ninh mình trong nồi mà!

Sau một ngày mệt rã rời, thay bộ thun trắng sảng khoái, Lục Dã bắt đầu hộ tống phú bà chơi game. 'Thật sự không cần dậy sớm à?' Lục Dã nghi ngờ hỏi.

Ngày mai dù sao cũng là lễ khai mạc giải Linh Lan, cực kỳ quan trọng, Cynthia cũng cần tham dự.

Cynthia nghiêng mặt tinh tế, nhếch môi nói: 'Một ván thôi!' 'Thật không?' Lục Dã cảm thấy không đáng tin chút nào. 'Yên tâm, em biết chừng mực mà~' Cynthia cười tủm tỉm nói.

Mười phút sau.

Cynthia: 'Làm ván nữa!' Thầy Lục: '...' Thắng được game, nhưng thua thảm hại trên mặt trận 'chừng mực'! ...

Ngày hôm sau, lễ khai mạc giải đấu Linh Lan.

Trong vạc lửa màu bạc, ngọn lửa của Ho-Oh bùng cháy dữ dội, ánh lửa ngút trời thắp sáng nhiệt huyết của toàn bộ khán giả! 'Ghos~' Gengar nhìn vạc lửa, bĩu môi. 'Đúng thế.' Lục Dã ngáp một cái nói: 'Còn chẳng bằng cái Lông Vũ Cầu Vồng mà Arcanine treo trên cổ.' MC hô lớn: 'Tiếp theo đây, chúng ta hãy nồng nhiệt chào mừng Chủ tịch Liên minh Pokemon, ngài Goodshow!!' 'Sao đi đâu cũng thấy ông ta thế nhỉ.' Lục Dã lẩm bẩm. 'Phải nói ngược lại mới đúng.' Bruno khoanh tay đứng cạnh Lục Dã, như một pháo đài tự nhiên: 'Mấy giải đấu Liên minh gần đây, cậu đều tham gia hết sạch...' Lục Dã ngẩn ra.

Hình như đúng là vậy thật!

Satoshi phấn khích: 'Nhìn kìa!

Thiên vương Lucian, Thiên vương Flint, họ sắp xuất hiện rồi!' Ngai vàng của Tứ Đại Thiên Vương là biểu tượng của đỉnh cao mà nhiều người cả đời không thể chạm tới.

Paul nhìn Lucian vẻ mặt thản nhiên, Flint vẫy tay chào kiểu lãng tử, Aaron với cái chỏm tóc vẩy vẩy... 'Mình nhất định sẽ giành chức Quán quân!' Paul nhìn nghiêng Satoshi trong đám đông, thầm thề độc.

Tiếng hò reo càng lúc càng cuồng nhiệt, tiếng vỗ tay như sóng trào.

Dakto phong nhã vuốt mái tóc dài, gạt qua đám đông tuyển thủ, đi thẳng tới chỗ Thầy Lục đang đứng nổi bật cùng nhóm bạn. 'Chào Thầy Lục.' Dakto tự giới thiệu, chìa tay ra: 'Tôi là Dakto, trước đây đã từng gặp một lần, lâu rồi không gặp.' Lục Dã nhìn kiểu tóc của hắn, suýt nữa thốt ra câu 'Dakto Boy', bắt tay nói: 'Khụ, thi đấu cố gắng lên nhé!' 'Tất nhiên rồi.' Ánh mắt Dakto rực cháy: 'Thầy Lục, mong chờ khoảnh khắc được giao thủ với ngài!' Bruno khoanh tay quan sát Dakto.

Chàng trai trẻ này khi đối mặt với mình không hề có một chút lùi bước hay sợ hãi nào.

Bruno nheo mắt, thầm nghĩ: 'Là một Huấn luyện viên đáng chú ý.' 'Vãi chưởng!

Thầy Lục tham gia giải này thật kìa!' Có lẽ do giọng Dakto hơi lớn, các Huấn luyện viên xung quanh nghe thấy liền xôn xao. 'Đây là lúc mình ở gần khoảnh khắc được solo với Thầy Lục nhất!' 'Fan mười năm, không mời mà tới!' Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời.

Mọi người đều biết, League Conference = Giải đấu giao lưu với fan!

Bỗng nhiên, tiếng hò reo càng thêm mãnh liệt, nhiệt khí của buổi lễ khai mạc lại một lần nữa dâng cao. 'Tiếp theo, chúng ta hãy chào đón Quán quân của vùng Sinnoh, Cynthia!!' 'Mãi yêu Cynthia!!' 'Chị Bạch Thái ơi!!!' Trong những tiếng thét chói tai không thiếu các khán giả nữ, Lục Dã một lần nữa nhận ra sự kinh khủng trong sức hút của Cynthia.

Cynthia mặc một chiếc măng tô đen, đi tới trước mic, một tay chống hông, mái tóc vàng như thác đổ. 'Tôi tuyên bố ——' Khi cô cất lời, khí chất bỗng chốc trở nên nghiêm nghị, đôi mắt xám quét qua các đội hình, dừng lại ở một điểm nào đó, để lộ một nụ cười rạng rỡ. 'Giải đấu Linh Lan, chính thức bắt đầu!' Ngay lập tức, pháo hoa rực rỡ bay lên, ý chí của các tuyển thủ và sự nhiệt tình của khán giả đồng loạt được đốt cháy.

Giải đấu Linh Lan của Liên minh Sinnoh chính thức kéo màn!

Sau lễ khai mạc, vòng sơ loại của ngày đầu tiên sẽ bắt đầu.

Những tuyển thủ thắng vòng sơ loại sẽ tiến vào top 64 và thi đấu loại trực tiếp theo hình thức 3v3.

Satoshi, Paul và những người khác đã tiến về các nhà thi đấu khác nhau, du khách cũng từ nhà thi đấu chính tỏa đi các sân phụ.

Nhờ đặc quyền của một hạt giống, ngày đầu tiên Lục Dã có thể thong thả đứng xem. 'Đi xem Satoshi đấu không?' Rảnh cũng là rảnh, Lục Dã nhìn sang Bruno đang khoanh tay bên cạnh.

Bruno khuôn mặt trầm ổn, bắp tay cuồn cuộn, bộ ngực vạm vỡ để trần dưới ánh nắng.

Lục Dã nghi ngờ mấy người hệ Chiến đấu đều có thói quen thích khoe cơ bắp, nên dứt khoát chẳng buồn mặc áo.

Bruno, Chuck...

đều mắc bệnh này; còn mấy cô nàng như Bea hay Korrina thì mặc áo ba lỗ thể thao.

Còn về phần Maylene với cái áo ba lỗ màu hồng...

à, đó là vì cô nàng không có tiền mua áo mới thôi. 'Được.' Bruno khẽ gật đầu, đưa tay vào túi quần trắng lấm lem.

Lục Dã tưởng anh ta định rút côn nhị khúc ra múa vài đường, ai dè anh ta lôi ra một miếng bánh man thầu, nhét vào miệng. 'Này...' Bruno liếc nhìn Lục Dã, lại đưa ra một miếng bánh: 'Ăn không?' Lục Dã từ chối nhã ý.

Sau lưng Bruno là một con Machamp cơ bắp cuồn cuộn; sau lưng Thầy Lục là một con Gengar đang 'bơi' trong không trung.

Trên đường đến nhà thi đấu phụ, họ thu hút không ít sự chú ý.

Hai người đã quen với việc này, đi qua lối đi dành cho khán giả để vào khán đài.

Thế nhưng, khi Bruno vừa ngồi xuống, trong vòng 4-5 ghế xung quanh không còn một bóng người.

Lục Dã: '...' Bruno: 'Hình như họ sợ tôi?' Lục Dã: '...Anh mặc cái áo vào là hết ngay ấy mà.' Khắp người đầy sẹo, mặt mày hung dữ như đại ca giang hồ thế kia, khán giả không tránh xa mới lạ! 'Tôi không mang áo dự phòng.' Bruno nhai miếng bánh lấm lem, lúng búng nói.

Lục Dã: '...' Đúng là chủ nghĩa cực giản thật đấy.

Nhưng có 'vệ sĩ' Bruno ở đây, tầm nhìn xem đấu cũng thoáng hơn hẳn. 'Tiếp theo, mời tuyển thủ Satoshi đến từ thị trấn Pallet bước ra sân!' Bình luận viên hô lớn.

Trong tiếng hò reo, Lục Dã nói với Bruno: 'Đều là những người có 8 huy chương, nhưng trình độ tuyển thủ cũng chênh lệch lắm, trận này đối thủ của Satoshi...' Bruno nghe Thầy Lục giải thích, thỉnh thoảng lại gật đầu, cảm thấy chuyên nghiệp hơn hẳn bình luận viên hiện trường. 'Thầy Lục.' Bruno ngắt lời: 'Cậu có cân nhắc việc làm bình luận viên không?' 'Dù sao thì...' Bruno nắm tay ho khan, trầm giọng nói: 'Cảm giác đối thủ của cậu tham gia giải đấu này có trải nghiệm tệ quá.' Nghe vậy, Lục Dã nhướng mày.

Làm bình luận viên à?

Có vẻ là một đề nghị không tồi.

Với tư cách là một Bậc thầy chiến thuật, sự hiểu biết và nhãn quang chắc chắn sẽ cao hơn hẳn đám bình luận viên kia; sau này nếu không tham gia Little Cup... nhầm, League Conference nữa, thì làm bình luận viên cũng hay. 'Tôi sẽ cân nhắc.' Lục Dã gật đầu.

Trong lúc tán dóc, Satoshi đã thành công giành chiến thắng ở vòng sơ loại, hưng phấn đập tay với Pikachu.

Lục Dã và Bruno theo đám đông rời khỏi nhà thi đấu, tiện tay lướt Group Chat.

Xem lại lịch sử trò chuyện, phát hiện Jasmine đã đến đảo Linh

Lan, hiện đang ở cùng Green.

Cô nàng 'đại hỏa táng' hay thẹn thùng này chủ động giúp Green quảng bá kinh doanh, hiệu quả mang lại tốt đến bất ngờ.

Bruno nhai nốt miếng Bánh Phẫn Nộ, nói lúng búng: 'Vậy tôi về trước đây, Thầy Lục...' Lục Dã gật đầu, nhìn bóng lưng vạm vỡ của Bruno, định nói khách sạn không phải hướng đó —— 'Đó là đường ra khu thương mại mà.' Lục Dã bừng tỉnh, nhận ra Bruno là đi mua Bánh Phẫn Nộ mới ra lò, xoa cằm nói: 'Team Rocket mà có lên sàn chứng khoán thành công thì công lao của ông anh Bruno này không hề nhỏ đâu...' ...

Hoàng hôn buông xuống, vòng sơ loại ngày đầu tiên kết thúc.

Satoshi, Paul và những người khác đều thăng hạng không ngoài dự đoán, kết quả bốc thăm top 64 cũng chính thức công bố.

Lục Dã đứng trên bãi cỏ, nhìn lên màn hình lớn, ảnh chân dung các tuyển thủ được chia thành từng cặp. 'Bốc trúng Conway... cái tên này nghe quen thế nhỉ.' Lục Dã lẩm bẩm: 'Có phải cái tên nhân vật quần chúng trong nguyên tác không?' Satoshi không bốc trúng Paul, hai người nhìn nhau một cái rồi ai đi đường nấy chuẩn bị chiến đấu.

Không ngờ cả hai đều đi tới cạnh Lục Dã. 'Sao các cậu lại tới đây!' Satoshi giật mình. 'Có một vấn đề muốn thỉnh giáo.' Paul vẻ mặt lạnh lùng, ngước lên nhìn Lục Dã. 'Thầy Lục.' Paul cúi chào một cái, hỏi bằng giọng băng lãnh: 'Tôi muốn hỏi ngài, rốt cuộc thế nào mới là cách chung sống thực sự với Pokemon.' Vấn đề này luôn ám ảnh Paul, khiến cậu ta đau khổ vạn phần.

Kiểu 'yêu thương' mà Satoshi luôn miệng nói, Paul không làm được, cậu ta cho rằng quan hệ giữa mình và Pokemon chỉ là Huấn luyện viên và thành viên đội bóng.

Một Huấn luyện viên lạnh lùng, tuyển chọn những thành viên có thiên phú để đăng đỉnh liên minh, đó là chuyện chẳng có gì sai trái.

Thế nhưng, cũng có những người như Satoshi, trở thành bạn bè với Pokemon.

Chương 542

Paul nhất thời rơi vào hoang mang, lúc này ngước lên như muốn chất vấn Thầy Lục. 'Đây cũng là vấn đề mà giáo sư Oak vẫn luôn tìm kiếm.' Lục Dã trầm ngâm một lát, chậm rãi nói: 'Huấn luyện viên và Pokemon nên có mối quan hệ như thế nào... làm sao để tăng tiến mối quan hệ đó.

Có những quan điểm khác nhau, và cũng sẽ có những phương pháp huấn luyện khác nhau.' 'Không có phương pháp nào là tuyệt đối chính xác cả.' Lục Dã mỉm cười: 'Luôn có ưu và nhược điểm... quan trọng là tìm được mối quan hệ phù hợp nhất với hai người.' Paul rơi vào im lặng, chỉ nghe thấy Thầy Lục nói: 'Tôi mong chờ khoảnh khắc cậu sử dụng được Tiến hóa Mega, Paul.' 'Tin rằng đến lúc đó, mối quan hệ giữa cậu và Pokemon, cũng như thực lực của chính mình, sẽ có bước đột phá hoàn toàn mới.' Lục Dã mỉm cười nói.

Paul chậm rãi nắm chặt tay, cậu nhìn sâu vào Satoshi một cái, cúi chào rồi rời đi.

Có lẽ bản thân mình hiện tại... vẫn chưa nhận được sự công nhận của Thầy Lục.

Thế nhưng, giữa tôi và Pokemon cũng có 'quan hệ' riêng của chúng tôi.

Satoshi ở lại tại chỗ, nhìn bóng lưng của Paul, suy nghĩ điều gì đó.

Sự trưởng thành mà Paul mang lại cho cậu, thậm chí còn vượt xa sự chỉ dạy của Blue Oak và Lục Dã. 'Tớ nhất định sẽ đánh bại cậu ta.' Satoshi nói với Lục Dã. 'Anh chưa chắc sẽ cổ vũ cho chú em đâu nhé.' Lục Dã cười nói: 'Vì anh khá là tán thưởng trình độ chiến thuật của Paul đấy...' Satoshi gật đầu hiểu ý. 'Ngoài ra, anh cũng là đến để đoạt

chức vô địch mà.' Lục Dã nói.

Satoshi thoải mái gãi đầu, cười hì hì: 'Vậy thì hẹn gặp lại ở trận chung kết nhé, Thầy Lục!' Lục Dã đập tay nhẹ với Satoshi rồi rời khỏi lối đi, tự nhủ: 'Vòng tới, cứ phái Larvitar lên sàn vậy!' Phái bé con đi đánh 'Little Cup'...

đúng là quá hợp lý còn gì!

Cách đó không xa, một thanh niên đeo kính muốn khóc mà không có nước mắt.

Anh ta tên là Conway, một Huấn luyện viên giỏi dùng đội hình Không Gian Xảo Quyệt.

Ngoài ra... anh ta cũng từng được khai sáng chiến thuật nhờ Thầy Lục.

Không ngờ mới vòng đầu đã đụng ngay 'Đại ma vương'! 'Bình tĩnh, bình tĩnh!' Conway vỗ vỗ mặt mình, hít sâu một hơi, đẩy gọng kính nói: 'Nhân lúc Thầy Lục chủ quan khinh địch, biết đâu mình lại thắng được một ván... chắc thế!' ...

Đêm xuống, Lục Dã quay về chỗ ở, kể cho Cynthia nghe chuyện của Paul và Satoshi. 'Em cũng có chú ý đến hai người họ.' Cynthia chống cằm, khẽ mỉm cười. 'Những Huấn luyện viên khác nhau, những Pokemon khác nhau... khi gặp gỡ sẽ tạo ra những tia lửa như thế nào, em rất mong chờ.' 'Em không mong chờ trận đấu vòng tiếp theo của anh à?' Lục Dã ngạc nhiên nói: 'Đều là tuyển thủ có 8 huy chương, dù gì cũng phải coi là ngang tài ngang sức chứ!' Thầy Lục thực sự nghĩ vậy... dù sao cái tên 'Conway' nghe cũng hơi quen, có thể đóng vai quần chúng trong giải đấu thì chắc không phải hạng xoàng.

Cứ để Larvitar tiên phong —— không ổn thì phái Rùa Blastoise lên!

Đây chính là Thầy Lục sau khi đánh xong Arceus, làm việc ngày càng 'thận trọng' hơn...

Cynthia liếc xéo Lục Dã một cái.

Nếu không phải chỉ có Quán quân giải đấu mới được quyền thách đấu Thiên vương, cô đã cho Lục Dã vào thẳng Champion League luôn rồi.

Nhưng lời anh nói cũng không phải không có lý.

Cynthia dần bị lây nhiễm, ánh mắt lóe lên, trầm ngâm nói: 'Đúng thế, anh cũng cần chuẩn bị kỹ càng mới được...' Nếu để Conway biết mình bị tận hai vị Quán quân 'chiếu cố' thế này, chắc anh ta sẽ cảm động đến phát khóc mất.

Đáng giá, đời này của sái gia thế là quá đáng giá rồi! ...

Ngày tiếp theo, giải đấu Linh Lan.

Vòng 64 vào 32, hiện trường trận đấu.

Theo thông tin từ vòng sơ loại, Conway giỏi dùng đội hình Không Gian Xảo Quyệt, át chủ bài là Dusknoir, nhìn qua là thấy một tuyển thủ phong cách 'lầy lội'.

Lục Dã nâng cao cảnh giác, chậm rãi bước ra khỏi lối đi, tiếng hò reo dần trở nên chân thực và nồng nhiệt. 'Đến rồi, người đàn ông mang theo 'bé con' đi đánh giải liên minh đến rồi!' 'Đã năm phút rồi tôi chưa nghe ai kể về thành tích đăng đỉnh Indigo của Thầy Lục đấy!' 'Tới luôn đi, hóng Hydro Pump hụt để Thầy Lục ăn hành!' Tiếng hò reo dậy sóng, như nhấn chìm hai Huấn luyện viên trên sân.

Conway cứng nhắc đẩy gọng kính, nhìn chằm chằm Thầy Lục trước mặt.

Nhân lúc anh ta sơ hở, lấy được một điểm là coi như thắng! 'Mời

hai bên tuyển thủ phát ra Pokemon!' Trọng tài ra lệnh.

Lục Dã càng thêm thận trọng, ném chiếc Dusk Ball ra, một luồng sáng trắng bay lên. 'Lên đi, Larvitar!' Trong ánh sáng trắng hiện ra lớp giáp xanh, vảy bụng đỏ, trên đầu có sừng nhọn của Larvitar. 'U kỷ~! (▼he ▼me)' Khán giả ồ lên một tiếng ngoài dự đoán, nhưng cũng thấy rất hợp lý. 'Định dùng giải liên minh để luyện cấp thật à?!' 'Vì Larvitar tốc độ chậm, trong Không Gian Xảo Quyệt lại càng ra đòn nhanh hơn, pha này Thầy Lục cao tay rồi!' 'Dù là con non chủng tộc chuẩn thần, nhưng kinh nghiệm còn non... khả năng lật kèo cũng không nhỏ đâu nhỉ?' 'Chắc là cố ý không cho Larvitar tiến hóa, đợi đến chung kết mới tiến hóa để hồi đầy máu đầy năng lượng đây mà!' 'Tê —— đúng là 'bẩn' thật!!' Nghe đám khán giả hàng đầu bàn tán, Lục Dã giật giật khóe mắt.

Mấy câu này nghe là biết fan cứng lâu năm rồi! 'Lên đi, Shuckle!' Conway ném PokeBall.

Bịch!

Shuckle hạ cánh tạo thành một cái hố sâu, đủ thấy lớp vỏ cứng cáp, phòng ngự kinh người.

Ngay sau đó, lớp vỏ Shuckle ánh lên ánh kim loại lạnh lẽo, trực tiếp dùng 「Thiết Phòng Thủ」 để tăng cường! 'Vị này cũng là fan cứng luôn nè!' Khán giả hô lớn. 'Bắt đầu lầy lội rồi đấy!' 'Đề nghị Thầy Lục dạy học tại chỗ, thế nào mới gọi là Bậc thầy 'bẩn' thuật!' Có thể bẩn, nhưng không cần thiết.

Lục Dã mở đầu bằng chiêu lớn, vung tay nắm chặt thành quyền: 'Vũ Điệu Rồng!!!' Chiêu thức át chủ bài hệ Rồng, tăng cường tốc độ và sức phá hoại, Dragon Dance!! 'Sao anh hét to thế!' 'Con Larvitar này còn học được cả Vũ Điệu Rồng à?!' 'Hỏng rồi, đối diện là đội hình Không Gian mà!' Luồng sáng đỏ rực rỡ bùng lên quanh Larvitar, nó

nhảy nhót tại chỗ trên mặt đất, ngẩng đầu gầm nhẹ: 'U kỷ!!' Tiếng rồng gầm!

Mặt đất rung chuyển dữ dội khiến Shuckle cũng bị ảnh hưởng, khóe mắt Conway giật giật. 「Vũ Điệu Rồng」 nhà anh lại còn tự kèm theo hiệu ứng 「San Phẳng Mặt Đất」 à?!

Đợi đến khi nó tiến hóa thành Tyranitar, không lẽ lại tự kèm theo 「Địa Chấn」 luôn!! 'U kỷ! (▼he ▼me)' 'Rắc' một tiếng, Larvitar vung nắm đấm mạnh mẽ đập xuống mặt đất, đất đá kèm theo ánh trắng cuộn lên từ mặt đất, hóa thành vô số tảng đá lớn bay vọt lên, đen kịt một vùng lao xuống từ trên không!

Ầm ầm ầm —— Rock Slide (Lở Đá)!!

Shuckle dùng chiêu Rút Vào Vỏ, nhưng vẫn bị lớp đá dày đặc kia chôn vùi, vừa kêu thảm thiết vừa khiến lớp vỏ ẩn hiện những vết nứt!

Đó là Shuckle đã buff hai tầng phòng ngự của 「Thiết Phòng Thủ」 rồi đấy!

Khóe mắt Conway giật nảy, căng thẳng hô: 'Gyro Ball (Quả Cầu Con Quay)!' Shuckle xoay tròn bay lên, thoát khỏi đống đá, hóa thành một luồng ánh sáng đỏ bị Conway thu hồi vào PokeBall.

Nói gì thì nói, đây cũng nằm trong tính toán chiến thuật của tôi!

Nhìn Larvitar với tốc độ kinh người, Conway ném PokeBall: 'Đi đi, Dusknoir!' Một làn sương mù quỷ dị lan tỏa khắp sân, Dusknoir hiện ra từ hư không, con mắt duy nhất âm u nhìn chằm chằm Larvitar, vung hai bàn tay khổng lồ.

Mệnh lệnh của hai người đồng thời vang lên.

Conway: 'Không Gian Xảo Quyệt!' Lục Dã: 'Khiêu Khích!' Ngay lập tức, mặt Conway trắng bệch, nhìn Thầy Lục đang đầy vẻ tập trung.

Anh ta căn bản không hề thả lỏng cảnh giác!

Luôn chờ sẵn để đọc vị thời điểm mình mở 「Không Gian Xảo Quyệt」! 'Tê...

đánh với đội hình Không Gian đúng là có thủ sẵn Khiêu Khích!' 'Màn dự đoán kinh điển của Thầy Lục!' Dusknoir đang định vung tay, lại thấy Larvitar hai tay chống hông, ngạo nghễ trừng mắt nhìn mình: 'U kỷ!' Chống hông thì làm gì được ta? 「Khiêu Khích」 gần như là chiêu thức mà tất cả các tuyển thủ chơi hệ Không Gian sợ nhất.

Khán giả dựa theo lời bình luận cũng lần lượt hiểu ra cục diện. 'Anh định chơi chiến thuật trước mặt ai cơ?' 'Vẫn là không 'bẩn' bằng anh được, Thầy Lục ơi!' Gân xanh trên trán Dusknoir giật giật, thân hình như bóng ma áp sát Larvitar.

Sự đã rồi, chỉ còn cách cường công, Conway gào lớn: 'Dusknoir, Shadow Punch (Đấm Bóng Ma)!' Nắm đấm của Dusknoir tụ lại những tàn ảnh, kèm theo ánh trắng vung về phía Larvitar. 'Nhai Nghiến!' Larvitar há cái miệng đỏ lòm, lao thẳng về phía Dusknoir, trực tiếp ngoạm lấy nắm đấm dạng linh thể của nó! 'Shadow Punch... hình như trực tiếp bị Nhai Nghiến rồi?' Bình luận viên ngẩn ngơ nói.

Conway hai tay ôm mặt, rơi vào trạng thái hoài nghi nhân sinh. 'Chiêu thức này của anh không hợp lệ rồi, Thầy Lục ơi!!' Lục Dã cười gượng một tiếng, cái không hợp lệ còn nhiều lắm...

Bùm!!

Khói bụi mịt mù, Dusknoir nằm bẹp dưới đất, mắt hiện vòng chóng mặt.

Larvitar chép miệng một cái: 'U kỷ~' Vị này cũng thường thôi...

Sắc mặt Conway cổ quái, rồi thở dài một tiếng thườn thượt.

Nói gì thì nói, đối thủ của mình là Thầy Lục mà...

Ý đồ chiến thuật bị đọc thấu cũng không tính là mất mặt! 'Đi đi, Lickilicky!' Conway nói: 'Sử dụng Belly Drum (Trống Bụng)!' Ánh trắng lóe lên, Lickilicky xuất hiện trên sân.

Thình thịch thình thịch!

Theo tiếng trống bụng vang lên, đôi mắt Lickilicky dần nhuộm đỏ, gầm lên giận dữ.

Không mở được Không Gian nên chọn cường công à?

Lục Dã dựa theo 「Ngọc Thạch Quyết」, ra lệnh Vũ Điệu Rồng.

Larvitar dậm chân xuống đất, khí thế quanh thân lại tăng thêm một bậc.

Trong ánh mắt kinh ngạc của khán giả, Larvitar nhặt một tảng đá lớn lên, đột ngột ném mạnh, quăng 'viên gạch' khổng lồ đó về phía Lickilicky!

Sắc mặt Conway biến đổi: 'Mau tránh ra!' Bùm!!

Thế nhưng Lickilicky căn bản không có cơ hội xoay xở, tảng đá vỡ vụn, nó lảo đảo rồi ngã gục xuống đất.

Đối phó với hệ Không Gian thì dùng Khiêu Khích, đối phó với hệ Cường Công thì dùng đòn tấn công mãnh liệt hơn để phản kích!

Thầy Lục đã thể hiện hoàn hảo tố chất cơ bản của một bậc thầy chiến thuật.

Conway bị đọc vị từ xa muốn khóc mà không có nước mắt, con Shuckle cuối cùng cũng bị chôn vùi dưới lớp đá. 'Người chiến thắng.' Trọng tài nói: 'Lục Dã!' 'U kỷ~' Larvitar reo hò giơ một tay lên.

Lục Dã bật cười, tiếng hò reo xung quanh ùa tới. 'Vãi chưởng!

Đúng là một trận dạy học tại chỗ!' 'Không uổng công xem, tôi cũng muốn được dạy một trận thế này.' 'Đến rồi, truyền thống 'phong

sát' của Little Cup mỗi mùa giải!' Conway thu dọn tâm trạng, bắt tay với Lục Dã, rơm rớm nước mắt nói: 'Vẫn là không 'bẩn' bằng anh được, Thầy Lục!' '...Câu này nghe không giống lời khen lắm nhỉ.' 'Lời thật lòng đấy!' ...

Trận đấu ngày đầu tiên kết thúc.

Thầy Lục thăng hạng vào top 32, nhưng bên ngoài sân đấu lại dấy lên những cuộc thảo luận rộng rãi.

Dựa theo phân tích sau trận đấu, tất cả các tuyển thủ đã đạt được ý kiến thống nhất.

Gặp Thầy Lục, hoặc là trực tiếp tấn công phủ đầu, đẩy nhanh tốc độ kết thúc trận đấu.

Hoặc là trực tiếp đầu hàng, như vậy còn kịp mua vé máy bay về nhà sớm.

Tuyệt đối đừng có múa may quay cuồng trước mặt anh ta... nếu không sẽ bị 'an bài' cho ra bã! 'Tin tốt là Thầy Lục chỉ mang theo đội hình bé con, tin xấu là Gengar cũng được tính là bé con.' 'Lịch thi đấu top 16 có rồi, Thầy Lục VS thi sĩ lãng tử Hisashi!' Hisashi là một Huấn luyện viên theo phong cách Điều phối viên (Coordinator), lối đánh hoa lệ, con người khiêm tốn, được đánh giá rất cao.

Tất nhiên, Lục Dã cũng có không ít fan biết đến anh thông qua các cuộc thi hoa lệ. 'Trận đấu hoa lệ à...' Lục Dã nhìn chiếc PokeBall của Togepi, rơi vào trầm tư.

Mọi người đều biết, phong cách chiến đấu của Huấn luyện viên có rất nhiều loại.

Satoshi là kiểu 'mọi chiến thuật đều chuyển thành Đòn Tấn Công Từ Trên Không', Paul là kiểu 'luân chuyển rải đinh bọc lót'...

Chương 543

Những thứ này Thầy Lục đều có thể dùng rất mượt.

Tất nhiên, với tư cách là một Bậc thầy Điều phối viên, lối đánh của Thầy Lục thỉnh thoảng cũng có thể rất hoa lệ —— Lục Dã: 'Sự thanh lịch không bao giờ lỗi thời!' Vịt Sirfetch'd cảm thấy rất tán thành: 'Dát~ (๑•p •)๑✧' Ánh nắng rực rỡ, đảo Lily of the Valley chìm đắm trong bầu không khí chiến đấu nóng bỏng.

Thầy Lục hôm nay không có lịch thi đấu, thế là anh ngồi trong phòng bao tầng hai, phóng tầm mắt qua cửa kính quan sát sân đấu bên dưới.

Trên sân, một người đàn ông đội mũ cao, tay cầm thụ cầm đang chỉ huy một cách lịch lãm: "Roserade, Solar Beam!" Roserade giơ cao hai đóa hoa, luồng ánh sáng trắng lóa mắt tuôn trào, hội tụ thành một cột sáng rực rỡ chói lọi.

Cột sáng xé toạc phòng ngự của đối thủ, mang theo năng lượng khổng lồ húc thẳng vào cái đầu như khiên đá của Bastiodon, phân thắng bại ngay lập tức! "Người chiến thắng, tuyển thủ Hisashi!" Trọng tài vẫy cờ.

Tiếng hoan hô vang dội, Hisashi gảy thụ cầm, cúi chào khán giả bốn phía.

Cynthia đang ngồi trên ghế sofa bên cạnh, đôi chân thon dài bắt chéo, tay chống cằm nói: "Đó là phong cách chiến đấu của các Điều Phối Viên truyền thống..." Các Điều Phối Viên truyền thống thích sử dụng những đại chiêu hoa lệ, gây chấn động, nhưng vì thế mà thường cần thời gian tích lũy, dễ lộ sơ hở cho đối thủ.

Còn thế hệ mới như Wallace hay Ruby lại thiên về việc phối hợp

giữa các chiêu thức để đạt hiệu quả hoa lệ.

Cũng có loại như Jessie, dốc sức thể hiện bản thân Điều Phối Viên... nhưng phong cách này không được lòng người dân Sinnoh lắm.

Ngược lại ở Kalos, phong cách này được gọi là "Performer", và có cả giải đấu chuyên nghiệp mang tên "Trình Diễn Pokémon". "Tôi cũng là Điều Phối Viên đấy." Lục Dã tựa lưng vào sofa, trong lòng là Togepi đang mải mê chơi máy game cầm tay, anh tùy miệng nói: "Cụ thể là phong cách nào thì tôi cũng không rõ nữa." "Là kiểu dùng chiến thuật bẩn...

à không, chiến thuật lầy lội khiến đối thủ mất điểm sao?" Cynthia mỉm cười hỏi.

Em vừa định nói là 'combo bẩn' đúng không, chắc chắn là vậy rồi!

Tuy nhiên, dù là một trận đấu hoa lệ cũng không nên quá rập khuôn giáo điều.

Chỉ cần biểu diễn lay động lòng người thì dù là Feebas cũng có thể giành được ruy băng Master. (Combo bẩn cũng vậy thôi).

Lục Dã luôn rất kính trọng các Điều Phối Viên, nhưng không vì thế mà anh sẽ nương tay với Hisashi. "Bất kể thế nào." Lục Dã nói: "Cũng phải cho mọi người thấy phong cách chiến đấu của tôi một chút!" "Phong cách chiến đấu gì?" Cynthia ngẩn người. "Dùng đẳng cấp đè bẹp, càn quét Little Cup!" Lục Dã tự hào tuyên bố.

Cynthia nhìn vẻ mặt nghiêm túc của Lục Dã, buông đôi chân đang bắt chéo ra, không nhịn được mà bật cười.

Thân là một bậc thầy chiến thuật, vậy mà ở giải Liên Minh lại muốn chơi kiểu "phản phác quy chân" thế này sao... "Thi đấu cố gắng nhé." Cynthia cười híp mắt nói: "Em sẽ cổ vũ cho Togepi!" Togepi nằm trong lòng anh vừa lắc lư máy game, vừa phấn khích đáp lại:

"Chắc kíp đô y~! (ノ´▽｀)ノ♪" ...

Mỗi Huấn luyện viên đều có phong cách chiến đấu khác nhau, đây là điều được công nhận trong thế giới Pokémon.

Lấy Cynthia làm ví dụ, lối đánh của cô cực kỳ quyết đoán, không chút dây dưa, thậm chí khi đấu với Thiên Vương đôi khi cô chỉ cần dùng một con Garchomp là quét sạch, gần như là "áp chế đẳng cấp".

Leon có lối đánh hơi giống Thầy Lục nhưng không hoàn toàn, anh ta chỉ xoay quanh việc "mọi chiến thuật đều dẫn tới Gigantamax Charizard".

Hai nhà vô địch Hoenn là Steven giỏi Tiến hóa Mega và Wallace giỏi thi đấu hoa lệ lại hoàn toàn khác biệt.

Còn về Thầy Lục —— nghe đồn cái gì anh cũng biết... nhưng thực ra mỗi thứ chỉ biết một "chút xíu".

Sau khi trận đấu buổi sáng kết thúc, Lục Dã đi tìm nhóm Satoshi, định chào tạm biệt Cynthia bằng một nụ hôn.

Nhưng dưới nụ cười dịu dàng của Cynthia và sát khí nồng nặc từ Garchomp sau lưng cô, anh đành thôi.

Nhìn theo bóng lưng Lục Dã, Cynthia thoáng chút thẹn thùng, hạ thấp giọng nói: "Đợi đã, tối nay... cũng không phải là không thể..." "Anh nghe thấy hết rồi nhé!" Lục Dã dùng Aura tăng cường thính giác, hét lớn.

Cynthia khựng lại, khóe môi nhếch lên, giọng nói bỗng trở nên lạnh lùng: "Không được." Lục Dã: "..." "Ghos~" Gengar an ủi vỗ vỗ vai Lục lão sư.

Đáng ghét, sơ ý một chút là lại 'tự hủy' rồi!

Một người ổn trọng như mình chắc chắn là bị cái đám đơn bào kia

lây nhiễm —— về phải nhốt Akin vào 'phòng tối' thêm hai tiếng nữa!

...

Trong nhóm chat.

Green, người luôn thạo tin (nhưng chả bao giờ có khách), đã gửi bảng đấu vòng 32 đội vào nhóm. "Hisashi." Wallace trầm ngâm: "Là một Điều Phối Viên từng tham gia Wallace Cup, tôi có ấn tượng với cậu ta." "Hisashi là người tốt lắm đó~" Satoshi cười hì hì: "Anh ấy còn mời em đi xem đại hội hoa lệ nữa!" Fantina nhận xét dưới góc độ một nhà thiết kế thời trang: "Xem ra trang phục của cậu ta là tự may, rất có đặc sắc." Cô chuyển tông giọng, che miệng cười: "Ara, khi nào Thầy Lục mới chịu mặc bộ đồ tôi thiết kế cho nhỉ?" "Bộ đó cực kỳ dễ thương luôn, là bộ đồ Sylveon đó!" Yellow vẫn nhớ như in.

Bậc thầy rồng Lance ngẩng đầu nhìn trời, trong đầu hiện ra cảnh mình mặc bộ đồ hồng phấn bước lên ngôi vị Vô địch.

Rùng mình một cái, Lance nhìn lại chiếc áo choàng của mình, lẩm bẩm: "Thôi cứ mặc bộ yêu thích này là được rồi..." Theo lời đồn ở thành phố Celadon, người ta thường thấy nhà vô địch Lance đến bách hóa Celadon để mua cùng một kiểu áo choàng.

Trong Tứ Thiên Vương Kanto, Bruno thích bánh Rage Candy Bar, dì Lorelei thích búp bê và truyện đồng nhân, còn bà Agatha —— bà ấy thích giáo sư Oak... (gạch bỏ).

Lục Dã ho nhẹ một tiếng, trả lời: "Trời nóng quá... lần sau nhất định nhé!" Sau khi lấp liếm cho qua chuyện, Thầy Lục tiện tay gia hạn thời gian cấm ngôn của Akin trong 'phòng tối' thêm hai tiếng nữa.

Tiếp đó, anh mở diễn đàn chuyên biệt của giải đấu.

Vòng 64 đội không gây ra tranh luận quá lớn, người đáng chú ý nhất vẫn chỉ là Thầy Lục và Tobias. "Quét sạch!

Thầy Lục lại diễn kỹ năng truyền thống là 'tiễn bạn lên đường' không mất một giọt máu!" "Tobias cũng quét sạch, nhưng hắn dùng một con Darkrai." "Đều là quét sạch, một bên dùng chuẩn thần dạng bé, một bên dùng Pokémon huyền ảo... hàm lượng kỹ thuật bên nào cao hơn chắc không cần tôi nói nhiều nhỉ?" "Sốc!

Thầy Lục cạnh tranh với tuyển thủ của Space Team lại làm ra chuyện này... bấm vào để xem chi tiết!" Mí mắt Lục Dã giật giật, bấm vào bài đăng cuối cùng.

Phát hiện đó chỉ là một bài phân tích chiến thuật cho những khán giả không hiểu chuyện. [Khởi đầu bằng Dragon Dance là để tạo ảo giác 'tôi đang set up không gian có lợi' cho đối thủ.

Nhưng Thầy Lục lại giấu thêm chiêu Taunt.

Tâm lý chiến, giáp lá cà, cả hai kết hợp lại, đúng là giết người còn muốn xát muối vào tim!] "Hóa ra là thế!" "Ở hiện trường suýt nữa thì không theo kịp tư duy, cảm ơn chủ thớt đã phân tích!" "Đạo lý tôi đều hiểu... nhưng cái tiêu đề này 'treo đầu dê bán thịt chó' quá đấy!" Vòng loại đầu tiên vừa kết thúc, trên diễn đàn đã có không ít bài đăng tự phát của các tuyển thủ. "Ai cũng có 8 huy chương, nhìn kỹ lại thì một bên là Thầy Lục, một bên là thanh niên dùng Pokémon huyền thoại?!" "Giải đấu năm nay nước sâu quá vậy ~(ꖛ_ꖛ)" "Không bị hai người này quét sạch 6-0 là coi như thắng rồi!" Conway, người vừa thất bại ở vòng đầu, thấy mọi người hoảng hốt thì lại nảy sinh tâm lý an ủi.

Dù sao mình cũng là người từng giao thủ với Thầy Lục, là người không rơi vào thế hạ phong trong thời gian ngắn!

Đáng giá, chuyến đi giải đấu này quá đáng giá rồi! ...

Ngày hôm sau, giải đấu.

Vòng 32 chọn 16, tại phân hội trường.

Nhờ thành tích bán hàng xuất sắc của bộ ba Rocket, họ được tổ trưởng khu thương mại điều đến bên trong sân vận động.

Dù bên trong có máy lạnh, đãi ngộ tốt hơn, nhưng lượng khách và danh tiếng lại phải gây dựng lại từ đầu.

Bộ ba đứng sau quầy hàng vắng vẻ, nở nụ cười gượng gạo, không tránh khỏi cảm thấy thất vọng. "Lại phải làm lại từ đầu rồi, Meowth~" Meowth thở dài. "Đây chẳng phải là đặc sản của Đội Hỏa Tiễn chúng ta sao!" James khích lệ: "Giống như ông chủ Giovanni và đại nhân Admin vậy, bất khuất, phải có cốt khí lên!" "Nói đúng lắm!" Jessie vỗ mạnh vào lưng James và Meowth, khiến hai người run bắn vì đau, lệ chảy vào trong. "Chúng ta dù có làm lại từ đầu một trăm lần cũng vẫn tạo ra thành tích!

Rõ chưa!" "Sách~~ nam tê!!" Wobbuffet đội mũ nhân viên, hét lớn. "Suỵt." James đưa ngón tay lên môi, nhìn về phía lối đi: "Có khách đến kìa!" Một mỹ nhân tóc vàng yểu điệu, khoác áo choàng đen, khóe môi nở nụ cười thanh nhã, chậm rãi đi tới.

Ánh mắt cô dừng lại trên kệ hàng, nhìn bộ ba Rocket, đôi mắt cong thành hình trăng khuyết: "Ái chà, đã lâu không gặp." "Là Nhà vô địch Cynthia, Meowth." Meowth nằm bò trên kệ nói. "Nhà vô địch?!!" Bộ ba như bừng tỉnh khỏi mộng, toàn thân run rẩy, cứng nhắc chào: "Vâng, vâng, đã lâu không gặp!!" "Không cần câu nệ thế đâu." Cynthia mỉm cười: "Lần trước tôi còn chưa kịp cảm ơn mọi người tử tế~~" "Haha, chuyện nhỏ ấy mà!" James gãi đầu, rồi xoa tay cười nói: "Cô muốn mua gì cứ việc chọn ạ!" Cynthia hơi cúi người, đôi mắt xám nhìn chăm chú vào các mặt hàng phong phú trên kệ, rơi vào trầm tư hồi lâu.

Bộ ba cười gượng, giữ nguyên tư thế đứng, thì thầm bàn tán: "Hình như cô ấy đang phân vân lắm, Meowth?" "Trước đây cũng vậy,

cô ấy chọn đồ lâu lắm." "Nhưng có cô ấy quảng cáo, khách hàng sẽ kéo đến nườm nượp cho xem!" Quầy hàng của bộ ba lại một lần nữa bùng nổ khách hàng, Cynthia hạ quyết tâm, vỗ tay mỉm cười: "Làm phiền cho tôi một phần kem nhé~~" ...

Tại hiện trường thi đấu, không khí náo nhiệt, không còn chỗ trống.

Flint nhìn sang Cynthia ngồi cạnh, cô đang vừa cười vừa thưởng thức kem. "Chị đại đúng là thích kem thật đấy." Aaron lắc lắc cái chỏm tóc, thì thầm với Flint. "Hôm nay là trận đấu của Thầy Lục." Flint ghé tai đáp: "Nếu không cô ấy cũng chẳng mạo hiểm để kem chảy mà đến xem đâu." "Kem dùng Acid Armor... thì sẽ xảy ra chuyện gì nhỉ?" Aaron tò mò hỏi.

Flint im lặng, nhìn trời một góc 45 độ, đó là chuyện cũ hồi anh mới trở thành Thiên Vương hệ Lửa, thách đấu Cynthia và bị quét sạch 6-0. "Đó lại là một câu chuyện khác rồi." Flint nói đầy thâm trầm.

Từ cửa kính nhìn xuống sân đấu, tiếng hoan hô như sóng triều dâng cao.

Lục Dã và Hisashi đứng trên sân đấu, gật đầu chào nhau. "Thầy Lục." Hisashi mỉm cười nói: "Tôi đã xem màn biểu diễn của anh tại Wallace Cup." "Vậy sao... thực ra tôi không tinh thông đấu hoa lệ lắm đâu." Lục Dã nói thật lòng.

Hisashi biết thừa Thầy Lục khiêm tốn, mỉm cười lắc đầu, ánh mắt nhìn sang đầy thâm thúy. "Trận đấu này, mong anh chỉ giáo thêm." Đây là lời mời quyết đấu hoa lệ từ một Điều Phối Viên.

Lục Dã mỉm cười, gật đầu: "Tôi sẽ cố gắng đáp ứng nguyện vọng của cậu." Hisashi gảy thụ cầm, trong sân vận động ồn ào bỗng vang lên một giai điệu thanh lương, hài hòa. "Mời hai bên phái Pokémon ra trận!" Trọng tài hô. "Đi thôi." Hisashi nắm Pokéball trong tay, một luồng sáng đỏ bay ra: "Roserade!" Roserade khoanh tay, nhắm mắt tĩnh

dưỡng, nhưng khi xuất hiện lại bất ngờ xòe cánh hoa ra, tựa như một quý cô mặt nạ xuất hiện lộng lẫy. "Roserade~!" Cách xuất hiện hoa lệ quen thuộc của các Điều Phối Viên ngay lập tức đốt cháy nhiệt huyết của khán giả!

Về độ mãn nhãn, đấu hoa lệ chắc chắn là hình thức hàng đầu! "Anh ấy sẽ không lại dùng combo bẩn chứ..." "Dù thắng được nhưng có lẽ độ mãn nhãn của bên kia sẽ cao hơn?" "Không đúng, tôi nhớ Thầy Lục cũng biết đấu hoa lệ mà!" Nhìn vào quả Pokéball mà Lục Dã ném ra, khán giả ngẩn người một lát, mắt sáng rực.

Một Pokémon nhỏ nhắn dễ thương nhảy ra, toàn thân tỏa ánh sáng lấp lánh 'bling bling'!

Xuất hiện hoa lệ, dùng chiêu Follow Me!

Togepi trở thành tâm điểm chú ý của toàn trường! "Chắc kíp đô y~! ヾ(◍°∇°◍)ﾉﾞ " Ngay lập tức, cả khán đài bùng nổ. "Dễ thương quá mức cho phép!!!" "Thiên thần nhỏ Togepi, mẹ yêu con!" "Thế này thì ít nhất cũng phải có ruy băng Cute cấp Master rồi..." "Lục Dã ngoài chiến thuật ra, còn là một bậc thầy Điều Phối Viên sao?" "Hóa ra cái gì anh cũng biết một 'chút xíu' là thế này đây!!" Hisashi nhẹ nhàng gảy thụ cầm.

Dưới sự chỉ huy của nhạc điệu, Roserade tung cánh hoa lên trời, như một vu nữ đang cầu nguyện thần linh.

Những hạt sáng lung linh bay vút lên, mây tầng dần tan biến, ánh mặt trời chói chang hiện ra!

Sunny Day!

Các Điều Phối Viên truyền thống sẽ mượn phong cách tuần tự tiến tới này để chuẩn bị cho những chiêu thức hoa lệ gây chấn động.

Nhưng Thầy Lục không phải là kiểu quý tộc để mặc cho đối thủ

cường hóa rồi mới đánh.

Trong đấu hoa lệ, việc mượn chiêu thức của đối thủ để phản đòn có thể khiến đối thủ bị trừ điểm rất nặng.

Lúc này tuy là giải Liên Minh, nhưng hai người lại đang đối quyết theo phương thức của các Điều Phối Viên!

Sự chỉ huy của Lục Dã biến thành Thần giao cách cảm, tác động trực tiếp lên Togepi. "Mượn ánh mặt trời, sử dụng Dazzling Gleam." "Đô y~" Togepi kín đáo lắc ngón tay, như đang chờ đợi đợt tấn công của Roserade.

Hisashi gảy thụ cầm, định dùng Solar Beam để phân thắng bại.

Nhưng khi anh ngẩng đầu, theo bản năng đưa tay che bớt ánh mặt trời chói mắt. "Roserade~" Roserade ngẩng đầu, ánh sáng trắng xóa lóa mắt, biến cố đột ngột xảy ra, một chùm sáng rực rỡ như sao băng từ trên trời rơi xuống!!

Xèo xèo —— "Roserade~" Chùm sáng thiêu đốt những phiến lá, Roserade phát ra tiếng kêu đau đớn, rõ ràng chẳng còn chút tao nhã nào.

Ngược lại, Togepi lịch sự cúi chào, nháy mắt một cái: "Chắc kíp đô y~ o(=·ω＜=)☆kira" Khán đài lại dấy lên một cơn sóng cuồng nhiệt. "Sao lại có con Togepi dùng Shell Smash dễ thương đến thế này?" "Lại đây để mẹ ôm cái nào!" Trên khu vực quan sát tầng hai, Flint kinh ngạc: "Thầy Lục còn biết đấu hoa lệ sao?

Sao tôi không biết nhỉ!" "Trước đó khi đến thị trấn Alamos... anh ấy từng được mời làm giám khảo Wallace Cup mà." Cynthia giải thích.

Chương 544

Cái chỏm tóc của Aaron lắc qua lắc lại, hoàn toàn bị mê hoặc: "Dễ thương quá đi~" Sức hấp dẫn của đấu hoa lệ nằm ở việc thể hiện nét quyến rũ của bản thân Pokémon và sự hoa lệ của chiêu thức.

Hisashi hơi ngẩn ngơ, nhận ra đó là chiêu Dazzling Gleam được thi triển kín đáo nhờ sự trợ giúp của Sunny Day.

Ý đồ chiến thuật của mình thì quá lộ liễu, nhưng Thầy Lục cũng đã tuân thủ nguyên tắc đấu hoa lệ là mượn chiêu của đối thủ! "Roserade." Giọng Hisashi như đang ngâm thơ: "Magical Leaf!" Những chiếc lá xanh biếc xoay quanh Roserade như một cơn lốc, ngay sau đó, tất cả bay thẳng về phía Togepi!

Bình luận viên nói: "Magical Leaf là chiêu thức chắc chắn trúng, được coi là sự kết hợp giữa hoa lệ và uy lực ——" "Togepi, Mystical Fire!" Lục Dã búng tay.

Khán đài vang lên một tiếng kinh hô.

Togepi vẽ một vòng tròn trên không trung, bên ngoài vòng tròn xuất hiện những hoa văn tinh xảo, một con rồng lửa màu cam từ đó lao ra!

Bùm!!

Rồng lửa và lá xanh bay lượn cùng nhau, tạo ra những cơn lốc khí cuồn cuộn.

Mystical Fire tiếp tục bay về phía Roserade, nuốt chửng đối phương! "Roserade mất khả năng chiến đấu!" Hisashi vẫn còn đắm chìm trong sự va chạm hoa lệ vừa rồi, cảm thấy có chút mất mát.

Anh bỗng hiểu ra thế nào là mượn chiêu thức một cách thuận thế,

mang lại sự chấn động hoa lệ hơn cho khán giả.

Đây chính là... cảm ngộ mà một bậc thầy Điều Phối Viên mang lại cho mình. "Quay lại đi." Hisashi phái ra Pokémon thứ hai: "Quyết định là mày, Kricketune!" Trong ánh sáng trắng hiện ra một chú dế đỏ đen, bụng của nó trông như một cây đàn violin nhỏ, hai tay vừa giống dây đàn vừa giống kiếm đâm.

Hisashi gảy thụ cầm, Kricketune cũng rung cánh, phát ra tiếng Bug Buzz êm ái, trong trẻo. "Kricketune, sử dụng Sing!" Mí mắt Lục Dã giật một cái, khán giả cũng xôn xao bàn tán. "Vãi, cả Sing cũng đem ra dùng, lầy lội vậy sao!" "Theo nhân phẩm của Thầy Lục... chẳng phải chắc chắn sẽ bị ngủ gục sao!" "Đây là Togepi đấy, định so nhân phẩm với ông hoàng may mắn à?!" Tin xấu là, Huấn luyện viên là Thầy Lục.

Tin tốt là, trận này anh phái Togepi lên! "Chắc kíp đô y~~ (ﾉ´▽｀)ﾉ♪" Togepi không hề rơi vào giấc ngủ, nó lắc lắc ngón tay.

Nhạc điệu êm ái như vang lên từ nơi xa xăm, những hạt sáng lung linh bao phủ sân đấu.

Hisashi hơi ngẩn ngơ: "Đây là...

Grass Whistle?" "Grass Whistle cũng vẫy ra được, cái này hack game rồi!!" "Không hổ là Togepi nhà Thầy Lục, vẫy ra toàn chiêu gây ngủ!" Lần này không vẫy ra bài 《Oracion》, nhưng Togepi cũng đã khá thông thạo Grass Whistle rồi.

Lục Dã nhìn vào sân, thấy mí mắt Kricketune dần nặng trĩu, tần suất rung cánh cũng chậm lại.

Trên sân vẫn còn vương những hạt sáng của Grass Whistle, một ngọn lửa màu cam xuyên qua sân đấu, bay về phía Kricketune đang chìm vào giấc ngủ.

Xoẹt!

Ngọn lửa bùng cháy trong im lặng, khán giả vẫn còn đang đắm chìm trong tiếng sáo cỏ du dương thì đã thấy Kricketune bị ngọn lửa nuốt chửng. "Hạ gục nhanh gọn luôn!?" "Đẹp mắt đấy, đây là phong cách chiến đấu của bậc thầy hoa lệ sao?" "Chỉ có tôi thấy việc vẫy ra Grass Whistle là quá lầy lội thôi sao..." Đây chính là sự thống nhất giữa hoa lệ và chiến thuật!

Hisashi như ngộ ra điều gì đó, một Điều Phối Viên phong cách truyền thống như anh đã nhận được một cú hích lớn từ lối đánh của Thầy Lục.

Trong nhóm chat, nhìn livestream của Satoshi.

Wallace không nhịn được cười nói: "Có lẽ Thầy Lục sẽ khai phá ra một lưu phái Điều Phối Viên khác đấy." "Lưu phái gì ạ?" Ruby tò mò hỏi. "Kết hợp giữa chiến thuật và thi đấu hoa lệ..." Wallace nhìn Thầy Lục đang thu Togepi vào Pokéball, trầm ngâm nói: "Trong đó có lẽ bao gồm cả việc luân chuyển Pokémon nữa." Đã là đấu hoa lệ thì tự nhiên phải thể hiện được nhiều phong cách khác nhau.

Trong đội hình của Thầy Lục, chú vịt hiệp sĩ trắng tinh khôi vẫn rất ngầu! "Lên đi." Hisashi ném Pokéball một cách ưu nhã, con Pokémon cuối cùng của anh. "Altaria!" "Lý~~" Altaria vỗ đôi cánh như bông gòn, lượn lờ trên bầu trời, tự tại thể hiện dáng vẻ.

Kẻ phản đồ của hệ Rồng (khi Mega sẽ có hệ Tiên) này không chỉ có dáng vẻ lay động lòng người mà thực lực cũng không thể xem thường.

Lục Dã ném ra Premier Ball, hiện ra một bóng dáng trắng tuyết. "Đi thôi, Sirfetch'd!" "Quác! (´ゅゅゅ)σ" Sirfetch'd cảm thấy buồn từ trong lòng.

Hôm nay lại không được nghỉ rồi quác~!

Nhiều khán giả lần đầu thấy Farfetch'd đến từ vùng Galar.

Dù trong lòng bất an nhưng vẻ ưu nhã của Áp Áp là không thể bàn cãi, ánh mắt sắc lẹm, lóe lên tia sáng. "Quác! (o⁼◡⁼)✧" Trên khán đài, Satoshi theo thói quen lấy đồ giám ra quét.

Bruno khoanh tay, trầm giọng nói: "Xem ra con Sirfetch'd này, khí thế lại có bước đột phá mới rồi." "Khí thế ạ?" Satoshi tò mò hỏi. "Giao thủ với những cường giả đỉnh tiêm, tự nhiên sẽ sinh ra khí thế đỉnh tiêm." Bruno trầm giọng: "Ta không biết con Sirfetch'd này đã trải qua những gì... nhưng có thể khẳng định." "Nó nhất định đã bước ra từ vô số tu la tràng và những trận tử chiến!" Ánh mắt Bruno sắc lạnh.

Lục Dã nhìn Sirfetch'd.

Đúng là 'kẻ mạnh phẫn nộ sẽ rút đao hướng về kẻ mạnh hơn'.

Áp Áp tuy thực lực còn thấp nhưng dũng khí này thật đáng quý.

Altaria đang vỗ cánh bay lên, cuốn theo luồng khí.

Hisashi gảy thụ cầm, như đang đệm nhạc cho Altaria. "Lý~~" Altaria hát vang tiếng ca nhu mỹ thanh thúy, khiến khán giả cảm thấy đấu chí giảm sút. "Đây là Perish Song?!" "Sao ngay cả Perish Trap cũng đem ra dùng vậy!" "Ừm... cái này Thầy Lục cũng biết một chút xíu." Trên khán đài tầng hai, Flint nhận xét: "Hisashi có vẻ rất giỏi các chiêu thức hệ âm thanh." "Dù sao nghề chính của cậu ta cũng là nhà du hành hát rong mà." Aaron gối đầu lên tay: "Đây cũng là một kiểu phong cách cá nhân thôi!" Khúc Ca Diệt Vong bay về phía Sirfetch'd.

Pokémon mất đi ý chí chiến đấu, giống như con Charizard của Satoshi ngày xưa, sẽ bị xử thua.

Nhưng Sirfetch'd dường như chẳng hề bị ảnh hưởng —— bởi vì Áp Áp trước giờ làm gì có đấu chí đâu!! "Quác!" Trong mắt Sirfetch'd bùng cháy ngọn lửa, nhìn về phía Altaria trên trời.

Đánh nhanh thắng nhanh còn về ngủ đại ca ơi!

Hisashi kinh ngạc vô cùng, ánh mắt lộ vẻ hãi hùng.

Tại sao... con Sirfetch'd này lại không bị ảnh hưởng?

Chẳng lẽ đấu chí của nó mạnh đến mức ngay cả Khúc Ca Diệt Vong cũng không thể làm lung lay phân hào!

Lục Dã cảm thấy tâm tình thật vi diệu, chỉ huy: "Brave Bird!" "Quác!" Sau lưng Sirfetch'd hiện lên luồng kim quang sắc lẹm, dần hội tụ vào thanh đao hành.

Ngay sau đó, Sirfetch'd đột nhiên Splash, vung đao hành chém về phía Altaria! "Lý~!" Altaria kêu thảm một tiếng, cố gắng duy trì trạng thái bay.

Sirfetch'd cũng bị phản lực bật ra, tiêu sái dùng khiên cắm xuống đất để giữ thăng bằng, kéo dài một vệt dài trên mặt đất.

Giao chiến tầm xa, đao thế của Sirfetch'd hội tụ ánh mặt trời, dần phóng lớn.

Chiêu Sunny Day mà Roserade thi triển lúc trước giờ trở thành trợ lực cho Solar Blade của Sirfetch'd.

Ngay sau đó, thanh đao năng lượng dài gần mười mét chém xuống, Sirfetch'd hét lớn: "Quác!!" Ánh sáng rực rỡ nuốt chửng Altaria.

Dù có kháng hệ Cỏ gấp 4 lần cũng không chịu nổi những cú chém chí mạng của một Sirfetch'd đang bùng cháy "đấu chí".

Khán giả nhìn Sirfetch'd trắng muốt đang quay lưng về phía vụ nổ mà ngẩn ngơ. "Quác! (๑•p •)ﻭ✧" Ánh mắt Sirfetch'd sắc sảo, lóe lên tia sáng.

Ngay sau đó, tiếng hoan hô bùng nổ dữ dội. "Con vịt này ngầu quá!!" "Sirfetch'd xông lên~!" "Người chiến thắng, tuyển thủ Lục

Dã!" Trọng tài tuyên bố.

Trận đấu hạ màn, Hisashi bắt tay Lục Dã, chân thành nói: "Cảm ơn anh đã chỉ giáo... tôi học được rất nhiều." "Khách sáo rồi, cậu cũng đánh tốt lắm." Hisashi gảy thụ cầm chào khán giả rồi lui trường.

Lục Dã thì đi tìm nhóm Satoshi, tiện thể chuẩn bị cho trận đấu tiếp theo.

Vòng 16 đội đã ngã ngũ.

Tobias vẫn càn quét đối thủ, Thầy Lục cũng thắng trắng Hisashi trong trận đấu hoa lệ.

Những thảo luận về hai người này trên diễn đàn ngày càng sôi nổi, nhưng đều nhất trí rằng —— "Thầy Lục chắc chắn còn giấu bài tẩy!" Cũng có một số ít người đưa ra ý kiến khác. "Không đến mức đó chứ... lẽ nào Dark Void của Darkrai Thầy Lục cũng biết một chút?" Đêm đó.

Tobias đích thân tìm đến tận cửa, ánh mắt không mấy thân thiện.

Lục Dã đề cao cảnh giác, âm thầm bảo Gengar trốn vào bóng tối, nhưng lại nghe Tobias lịch sự nói: "Tôi nghe nói ngày mai anh không có lịch thi đấu, tối nay chắc anh rảnh chứ." "Cho hỏi..." Tobias đưa ra một lời mời trang trọng. "Anh có muốn làm một ván PTCG không?" Nghe vậy, Thầy Lục ngẩn ra một lúc, rồi nghiêm túc đáp: "Tôi chính là người chơi bài giỏi nhất cái thôn này đấy!" Sức ảnh hưởng của PTCG (Bài Pokémon) đối với thế hệ Huấn luyện viên mới ngày càng lớn.

Togepi nhà Thầy Lục cũng thường xuyên chơi bài online với Mew.

Thân là 'Cha đẻ của PTCG', Lục Dã tự nhiên sẽ không từ chối lời mời đấu bài của Tobias.

Đèn đường chập chờn, trong ánh sáng nhấp nháy, hai Huấn luyện

viên đối đầu nhau.

Sau lưng Thầy Lục là 'bài linh' Gengar đang trợn to đôi mắt đỏ rực: "Ghos!" Tobias khoác áo choàng, mái tóc dài phiêu dật.

Trong bóng tối dưới chân hắn, Darkrai đang run bần bật. "Thế này có ổn thật không?" Darkrai gần như rơi lệ: "Lần trước tôi vừa gặp con Gengar này, suýt chút nữa là không về được rồi!" "Đừng lo." Tobias bình thản đáp: "Chỉ là quyết đấu bài thôi, không phải Pokémon Battle." Darkrai: "..." Lão tử tin ngươi mới lạ!

Lúc trước ký kết Bond với ngươi, giờ ngươi lại dùng Bond để đánh bài?

Dù hai người đang dùng Thần giao cách cảm, nhưng năng lực 'Jewelrite' của Thầy Lục vẫn nghe lén được cuộc hội thoại nội bộ của bọn họ.

Lục Dã ngẩn người, thầm nghĩ: "Hóa ra con Darkrai này chính là con ở thành phố Canalave..." Darkrai có ấn tượng cực sâu với con Gengar biết dùng 'Dark Void' này, tránh còn không kịp.

Khổ nỗi không cưỡng lại được cơn nghiện bài của chủ nhân, đành phải trốn trong bóng tối theo chân hai người đến một câu lạc bộ bài trên đảo.

Kính cong —— Chuông gió lay động.

Tobias đẩy cửa gỗ câu lạc bộ, bảy tám ánh mắt đồng loạt đổ dồn về phía này, hắn quay đầu giới thiệu: "Thầy Lục, chính là chỗ này." Lục Dã lần đầu tiên thấy câu lạc bộ PTCG offline, anh nhìn quanh rồi chào hỏi mấy thành viên đang ngẩn ngơ: "Chào mọi người." Mấy thành viên nuốt nước bọt, ngay lập tức bùng nổ. "Lục, Thầy Lục?!" "Người sáng lập PTCG!!" "Thắng được anh ấy có rơi ra bài UR không nhỉ!?" Những ánh mắt rực lửa đổ dồn vào bao đựng bài bên hông Lục

Dã, như thể nhìn thấy Master Ball vậy.

Đáng nói là trong câu lạc bộ rất ít thành viên nữ, đầu tóc thì đa phần đều phiêu dật và đủ màu sắc.

Lục Dã và Gengar đồng thời ngẩn ra, Tobias bất lực nói: "Bọn họ tính tình thế đấy." Lục Dã cảm thán một tiếng, gật đầu: "Hiểu mà!" Hai người ngồi vào bàn, chuẩn bị đấu bài thì một thành viên bắt chuyện: "Thầy Lục, tôi vừa xem trận đấu sáng nay của anh xong!" "Không ngờ anh còn là một Điều Phối Viên!" Người đó cười nói: "Togepi đúng là dễ thương quá đi!" Lục Dã: "Tôi đánh bài cũng đỉnh lắm đấy." Người kia sững lại, nhìn quanh một hồi rồi thốt lên: "Anh định quyết đấu với Tobias sao!" Quyết đấu bài thì đúng là quá 'lầy' rồi!

Lục Dã vuốt mặt, giải thích: "Chỉ là giải trí trước trận đấu tiếp theo thôi." Trận tứ kết của giải đấu, Lục Dã được xếp vào chiều ngày mốt.

Ngày mai là trận đấu của bọn Satoshi, nếu Satoshi thắng sẽ đấu với Paul để tranh vé vào bán kết.

Trước đó có một ngày nghỉ, chơi bài thư giãn chút cũng không sao.

Dưới ánh mắt mong chờ của các thành viên câu lạc bộ, Lục Dã vừa xáo bài vừa trầm tư: "Nguyên bản kế hoạch tối nay của mình là làm gì nhỉ?" Lắc đầu một cái, ánh mắt Lục Dã trở nên chuyên chú.

Bây giờ, đánh bài chắc chắn là quan trọng nhất!

Tobias ngồi trên ghế gỗ, lạnh lùng xáo bài, thần thái như một tay cao bồi viễn tây trên sòng bạc.

Nhà vô địch PTCG này đã thu thập đủ bộ mở rộng Sinnoh mới nhất, dựa vào 'Bộ bài Darkrai' để đứng đầu League.

Trận đấu này, hắn đánh cược danh dự để thách thức 'Cha đẻ của

PTCG'! "Vậy để tôi tung đồng xu nhé." Lục Dã nói.

Các thành viên nín thở.

Thấy Thầy Lục bật ngón cái, tung đồng xu lên.

Keng —— Đồng xu xoay mấy vòng, rơi xuống bàn lảo đảo, quả nhiên rơi trúng mặt 'ngược'! "Theo quy tắc câu lạc bộ." Tobias nói: "Quyền quyết định lượt đi trước thuộc về tôi." "Tôi chọn đi trước ——" "Rút bài!" Tốc độ tay của Tobias nhanh như tàn ảnh, trên tay lập tức có 7 lá bài!

Lục Dã định dùng 'đại chiêu' rút bài, nhưng lại lắc đầu. "Thôi cứ đợi khi nào không đánh lại thì hãy để Togepi ra tay." Thầy Lục cũng có lòng tự trọng của người sáng lập! "Rút bài!" Lục Dã tiêu sái rút ra 7 lá, liếc nhìn một cái, biểu cảm dần trở nên đặc sắc.

Chương 545

"Sao vậy?" Tobias hỏi.

Bảy lá trên tay toàn là thẻ Năng lượng và thẻ Trainer, không có lấy một lá Pokémon cơ bản!

Khởi đầu toàn là ma pháp cạm bẫy, anh định bảo tôi dùng 'nắm đấm' để tấn công sao?!

Lục Dã chìa bài ra, bất lực: "Theo quy tắc, tôi rút lại lượt mới... cậu có thể rút thêm một lá từ bộ bài." Tobias nhướn mày, Thầy Lục đang nhường mình sao?

Nhưng hắn vẫn lạnh lùng rút một lá, kẹp vào tay.

Sau đó, Thầy Lục lại rút lại một lượt nữa; Tobias rút thêm hai lá, nghiễm nhiên lời được hai lá bài chênh lệch.

Thành viên câu lạc bộ chỉ biết than trời trước vận khí của Thầy Lục. "Vận khí của một người có thể tệ đến mức này sao?" "Phải nói là Thầy Lục đã nhét bao nhiêu lá bài Trainer 'âm gian' vào bộ bài vậy chứ!" Đến lần thứ ba, Lục Dã cuối cùng cũng rút được Pokémon cơ bản đầu tiên, Gastly.

Lục Dã: "Tôi đặt lá bài này vào khu vực chiến đấu." Ngược lại, Tobias khởi đầu đã ném ngay con 'Darkrai' xuống!

Lục Dã: ?

Cậu dùng keo 502 à?

Không xáo bài mà triệu hồi thẳng Darkrai luôn?

Thành viên câu lạc bộ ồ lên kinh ngạc. "Đến rồi, Darkrai của đại ca!" "Đây chính là Bond với Pokémon của cao thủ!" Lục Dã cảm thấy

thật vi diệu.

Có Bond không đi đánh Pokémon Battle, lại đem Bond đi đánh bài?

Tobias, Pokémon của cậu đang khóc đấy! "Trong lượt đầu tiên, Darkrai không thể tấn công." Tobias hất tóc: "Đặt một thẻ Năng lượng hệ Bóng tối, lượt của tôi kết thúc." "Tôi đặt một thẻ Năng lượng hệ Siêu linh lên Gastly, kết thúc lượt." Lục Dã nói.

Lượt đầu tiên, hai bên đều bình tĩnh nạp năng lượng.

Lượt thứ hai, sau khi nạp năng lượng, chiêu 'Dark Pulse' của Darkrai đã sẵn sàng, lượt sau chắc chắn sẽ hạ gục Gastly trong nháy mắt!

Tobias lạnh lùng nhìn Lục Dã: "Chỉ còn một lượt nữa thôi, Thầy Lục." Ánh mắt Lục Dã dần chuyên chú.

Dù là đánh bài, tôi và Gengar cũng có Bond của riêng mình!

Gengar bay sau lưng gãi đầu: "Ghos? •ω•)¿¿¿" Sao tự nhiên thấy chủ nhân bốc lửa thế nhỉ Ghos?

Thông qua 'Jewelrite' liên lạc với Togepi, Lục Dã nhận được lời chúc phúc từ ông hoàng may mắn. "Chắc kíp đô y~ (^_−)☆" "Lượt của tôi —— Rút bài!" Lục Dã nhìn lá bài vừa rút, khóe môi dần nhếch lên.

Đến lúc thể hiện kỹ thuật (nạp tiền) thật sự rồi! "Từ trên tay, sử dụng thẻ vật phẩm, Master Ball!" Lục Dã đập xuống một lá UR vàng chóe, chiếc 'Master Ball' tím hồng làm lóa mắt các thành viên. "Master Ball bản giới hạn toàn cầu!" "PTCG là công ty nhà mở nên muốn làm gì thì làm sao!" "Lục giám đốc, tôi nghi ngờ anh tự in bài!" Giữa tiếng than vãn của các thành viên, Lục Dã bắt đầu màn 'thuyết giáo': "Theo hiệu ứng của Master Ball, tôi có thể tìm kiếm một lá Pokémon trong bộ bài, cho đối thủ xem rồi thêm vào tay." "Tôi chọn thêm vào tay là

——" Xoẹt!

Lục Dã tiêu sái rút ra lá UR từ bộ bài: "Dạng tiến hóa cuối cùng của Gastly, Gengar!" "Dù vậy." Tobias bình thản: "Gastly cũng không thể tiến hóa liên tiếp hai lần trong một lượt ——" "Sore wa dou kana! (Cái đó thì chưa chắc đâu!)" Lục Dã nhanh tay đập xuống một lá bài, một thẻ 'Thần Kỳ Đường Quả' tỏa ánh sáng UR rực rỡ! "Phát động hiệu ứng thẻ vật phẩm 'Thần Kỳ Đường Quả'!" Lục Dã nói: "Tôi có thể chọn một lá Pokémon tiến hóa giai đoạn 2 trên tay, đặt lên Pokémon cơ bản trên sân, bỏ qua giai đoạn 1 để hoàn thành tiến hóa!" "Cái gì?" Darkrai đồng tử co rụt, các thành viên cũng kinh ngạc trước chuỗi combo xa xỉ này. "Tiến hóa vượt cấp liên tiếp!" "Oa!

Truyền thuyết vàng kim!" "Hai lá bài này quá xa xỉ rồi!" "Vãi thật, đây chính là đặc quyền của Cha đẻ PTCG!" "Tôi chọn lá Gengar vừa thêm vào tay, tiến hóa cho Gastly trên sân." Lục Dã đưa lá bài UR Gengar ra, ánh mắt sắc lẹm. "Tiến hóa đi, Gengar!!" "Ghos~ ヽ(￣▽￣)ﾉ" Gengar theo tiếng gọi bay ra từ sau lưng Lục Dã.

Lục Dã: "...

Đang đánh bài, không phải gọi mày." "Ghos..." Gengar mặt xị xuống, ỉu xìu bay về chỗ cũ.

Nhìn Thầy Lục đang khí thế ngút trời với con Gengar tiến hóa vượt cấp, Tobias hít sâu một hơi, vẻ mặt khó khăn nói: "Tôi phát động chiêu 'Dark Void' của Darkrai." "Trong lượt của đối phương cũng có thể phát động, bỏ đi một thẻ Năng lượng, tung đồng xu, nếu mặt ngửa ——" "Muda da (Vô ích thôi), Tobias boy~~" Vì thẻ vật phẩm không giới hạn số lần sử dụng trong một lượt, Thầy Lục triệt để 'không làm người' nữa! "Từ trên tay phát động, trang bị Pokémon, Gengar Spirit Link!" Lục Dã nói: "Thực hiện Tiến hóa Mega trong ván đấu này, với trang bị Spirit Link, Gengar sau khi Mega vẫn có thể tấn công!" "Tiến

hóa Mega?!" Đồng tử Tobias như bị chấn động, kinh hãi hỏi: "Đây là cơ chế gì vậy!!?" "Bộ mở rộng của Kalos." Lục Dã đỏ mặt, cảm thán: "Hiện tại vẫn chưa phát hành đâu." Tobias: ??? "Cầu xin anh làm người đi, Thầy Lục!" "Dừng tay lại, đây căn bản không phải quyết đấu!" "Nói lý chút đi... thân là người sáng lập, dùng bộ bài đi trước thời đại một chút cũng hợp lý mà?" Gengar trong luồng sáng của 'Spirit Link' bùng nổ ánh sáng Tiến hóa Mega.

Một lá bài 'M-Gengar EX' rực rỡ đã được Thầy Lục đập xuống bàn.

Lục Dã tiếp tục: "Đặt một thẻ Năng lượng Vô sắc kép, kết hợp với năng lượng Siêu linh có sẵn, tôi phát động chiêu thức của M-Gengar EX ——" "Cổng Ảo Ảnh!" Các thành viên câu lạc bộ rên rỉ. "Chiêu này phạm quy quá, Thầy Lục!" "Chẳng lẽ một lượt hạ gục luôn Darkrai sao?!" "Cổng Ảo Ảnh, có thể chọn một chiêu thức của Pokémon đối thủ và dùng chính chiêu đó để tấn công." Lục Dã đột ngột chỉ tay về phía Tobias và con Darkrai sau lưng hắn.

Mặt Tobias đanh lại, ngón tay cầm bài trắng bệch. "Chiêu tôi chọn là, Dark Pulse của Darkrai!" "Như vậy, đòn tấn công của M-Gengar sẽ không bị ảnh hưởng bởi kháng tính hệ Siêu linh của Darkrai ——" "Lên đi, M-Gengar EX!!" Tobias run bắn lên, hắn thấp thoáng thấy cảnh tượng Mega Gengar hội tụ Dark Pulse đen kịt, nổ tung trên người Darkrai!!

Khói bụi mịt mù, 'Darkrai EX' rơi vào trạng thái bị loại.

Lục Dã rút hai lá phần thưởng từ chỗ Tobias, mỉm cười: "Lượt của tôi kết thúc." Bốn phía im phăng phắc, các thành viên há hốc mồm. "Một lượt, hạ gục luôn Darkrai của hội trưởng sao?" "Bạo sát!" "Không hổ là anh, Lục giám đốc!" Tobias không còn đấu chí, gạt tóc mai, thở dài: "Tôi nhận thua...

Thầy Lục." Việc hắn chủ động nhận thua nằm ngoài dự kiến của Thầy Lục.

Nhưng nghĩ đến việc hôm nay đi giải trí là chính, Lục Dã chủ động đưa tay ra, cười nói: "Thật là một ván bài vui vẻ." Tobias miễn cưỡng nhếch môi cười khổ: "Chỉ đành kỳ vọng vào Pokémon Battle để phân cao thấp với anh thôi." Con Darkrai sau lưng hắn lộ vẻ sợ hãi, lại rụt sâu vào trong bóng tối.

Lục Dã gật đầu: "Sẵn lòng tiếp đón." "Đúng rồi." Tobias ngập ngừng: "Bộ mở rộng Kalos đó..." "À, vài tháng nữa sẽ phát hành thôi!" Mắt Tobias sáng rực, gật đầu mạnh một cái.

Đến lúc đó, nhất định phải dùng bộ bài mới để thỉnh giáo anh!

Trước đó, phải lấy được chức Vô địch giải đấu này, rồi bắt Lục giám đốc tặng cho mấy lá bài mạnh mới được! "Darkrai." Tobias lẳng lặng quay người, "Chúng ta đi huấn luyện!" "Không đi." Darkrai dỗi. "...

Khi đấu với giám đốc, tôi sẽ cố gắng không để cậu ra trận đầu." "Chốt!" ...

Đêm đã về khuya, Thầy Lục tâm trạng cực tốt trở về nơi ở.

Cynthia đang tựa vào sofa đọc sách, mái tóc vàng xõa xuống, tay chống má. "Chắc kíp đô y~~" Togepi vui vẻ nhảy ra khỏi Pokéball, cầm máy tính bảng chạy đi tìm Mew chơi online.

Xem Thầy Lục đánh bài cả tối, nhóc con cũng hứng thú bừng bừng, định tìm Mew để so tài.

Lục Dã khựng bước: "Muộn thế này rồi em chưa ngủ sao?" "Anh cũng biết là muộn rồi à." Cynthia chậm rãi ngẩng đầu, liếc nhìn một cái.

Chuyện sáng nay hứa với anh... giờ nghĩ lại Cynthia vẫn thấy

ngượng.

Quan trọng là mấy tiếng đồng hồ không liên lạc được với anh, cô hơi giận dỗi. "Anh đi đánh bài PTCG." Lục Dã thật thà nói.

Cynthia ngẩn người: "PTCG?" "Là trò chơi thẻ bài anh dạy em chơi trước đây đó." Lục Dã cười nói: "Trên đời chỉ có hai lá bài Cynthia bản giới hạn toàn cầu thôi đấy." Cynthia nhớ lại món quà anh tặng mình trước đây, cơn giận tan biến đại nửa, lười biếng nói: "Tối nay anh ngủ sofa đi." Cô vươn vai lười biếng, đứng dậy bế Togepi đi về phía phòng ngủ. "Đô y~ (ﾉ˚▽˚)ﾉ" Togepi chẳng hay biết gì, vẫn chăm chú vào máy tính bảng.

Đến cửa, Cynthia quay người đóng cửa, nháy mắt tinh nghịch: "Chúc ngủ ngon~" Rầm!!

Rõ ràng là rất dễ thương, nhưng động tác đóng cửa lại khiến Lục Dã cảm thấy một luồng sát khí. "Cáp mị... ヾ(⌐■_■)" Blastoise thong thả tự rót cho mình một chén trà nóng, rồi cũng rót cho Lục Dã một chén.

Ngồi trên sofa trước mặt Lục Dã, Blastoise chậm rãi thổi hơi nóng.

Đây là cách Quy Quy an ủi tâm trạng của chủ công.

Lục Dã uống chén trà năng lượng đại bổ, trầm ngâm: "Xem ra những tay chơi bài kỳ cựu thường chọn bài thay vì mỹ nhân..." Vì đánh bài mà Thầy Lục mất mát quá nhiều!

Đêm dài đằng đẵng, Lục Dã tiện tay lướt diễn đàn giải đấu.

Trận đấu hoa lệ của Thầy Lục và Hisashi đang nhận được sự chú ý rất lớn, Togepi cũng nhờ đó mà thu hoạch được một lượng lớn người hâm mộ. "Không ngờ Thầy Lục có thể kết hợp chiến thuật và đấu hoa lệ đến mức này...

đúng là vừa lầy vừa ngầu!" "Sirfetch'd ngầu quá!

Quầy của Đội Hỏa Tiễn bán hành ngoại cỡ cháy hàng luôn rồi!" "Mua về để đóng giả Sirfetch'd sao?" Phân bảng vòng tứ kết cũng đã lộ diện.

Đối thủ của Lục Dã là một Huấn luyện viên tân thủ đến từ Hoenn tên là Fumina, một thiếu nữ đầy sức sống.

Theo tình báo từ bộ ba Rocket, Pokémon át chủ bài của Fumina là Sableye, thậm chí cô bé còn có khả năng Tiến hóa Mega. "Hoenn, tân thủ, Tiến hóa Mega." Kết hợp mấy từ khóa này, trong đầu Lục Dã hiện ra ngay một kẻ cuồng đá quý nào đó.

Steven à, anh lại đi tặng đá Mega cho tân thủ Hoenn rồi chứ gì! "Tân thủ Hoenn khởi đầu đúng là đãi ngộ xa hoa thật." Lục Dã cảm thán. "Khoan đã... mình nhớ Mega Sableye có một khối hồng ngọc rất lớn!" Lục Dã xoa cằm, dần rơi vào trầm tư...

Tiết Tiểu Mãn, lượng mưa dần tăng lên, đảo Linh Lan mưa phùn suốt cả đêm.

Đến tận sáng hôm sau trời mới tạnh, ánh nắng thiêu đốt mặt đất còn ẩm ướt.

Lục Dã được Sylveon dùng dải lụa dắt tay, đi đến nhà hàng buffet hội quân với nhóm Satoshi để bàn về trận đấu chiều nay.

Vừa bước vào cửa tự động, hơi mát phả vào mặt, Satoshi vẫy tay gọi: "Thầy Lục, bên này!" Jasmine trong bộ váy liền thân màu trắng, thắt bím tóc màu cam, lịch sự mỉm cười: "Chào buổi sáng, thầy Lục." "Chào buổi sáng..." Ánh mắt Lục Dã dừng lại ở chồng đĩa cao như núi trước mặt Jasmine, khựng lại một chút, "Chào em." Jasmine trông bình thường, hay thẹn thùng lại giàu lòng trắc ẩn, không ngờ sức ăn lại đáng sợ đến thế.

Nghe nói cô ấy thường ghé thăm nhà ăn Olivine, sau đó mấy nhà hàng ở đó đều phải đóng cửa vì lỗ vốn... "Ara, thầy Lục ~" Green (Blue Oak) đang ôm một con Ditto, Ditto dần biến thành hình dạng Abra, anh ta cười híp mắt nói: "Nếu muốn bỏ cuộc thì chỉ cần chi 100 Poké, tớ có thể để Abra dùng chiêu Dịch Chuyển đưa cậu đi luôn nhé?" "Cái meme này cũ rích rồi ông giáo ạ!" Lục Dã phàn nàn. "Nhưng mà mối làm ăn này đắt khách lắm đấy." Green chống cằm nói: "Mấy tuyển thủ bị loại không kịp bắt tàu về... tiểu Bách có thể đưa họ ra tận cảng luôn." "Mỗ mỗ ~~" Abra dần dần dùng chiêu Tan Chảy, khôi phục thành dạng chất lỏng màu hồng của Ditto. "Ghos?" Gengar tò mò nhìn Ditto, tự bóp mặt mình rồi biến thành hình dạng Abra. "Pika!" Pikachu của Satoshi cũng nhào tới, cùng Gengar và Ditto chơi trò Cosplay. "Kháp kỷ đô y ~ (ﾉ´▽｀)ﾉ♪" Togepi nhìn Gengar và Pikachu biến qua biến lại, cười khanh khách.

Nhìn đám nhóc tì đang đùa nghịch, Lục Dã khoanh tay mỉm cười.

Cái nhà hàng này có tới hai con "Ditto", một con là Gengar, con kia chính là Pikachu!

Bữa sáng gồm bánh mì nướng, salad trái cây và cà phê đá.

Bruno không đến vì ông ta chẳng mấy hứng thú với loại đồ ăn này...

ông ta chỉ chung thủy với kẹo Rage Candy Bar thôi.

Lục Dã nhâm nhi cà phê, bên tai vang lên tiếng dao nĩa lanh lảnh của Jasmine.

Satoshi vừa nhồm xoàm nhai sandwich vừa hỏi: "Nhà vô địch Shirona đâu rồi anh?" "Vẫn đang nằm ở nhà chưa dậy." Lục Dã khựng lại, giải thích: "Bình thường buổi trưa cô ấy mới dậy." Shirona cao quý xinh đẹp nhưng việc nhà thì mù tịt, tư liệu sách vở cứ gọi là bày bừa như bãi chiến trường.

Trước đây có quản gia chuyên nghiệp, còn bây giờ là do thầy Lục và Rotom, cộng thêm con Gengar thích tranh làm việc nhà phụ trách. "Ồ ~ buổi trưa mới dậy cơ à ~" Green kéo dài giọng đầy ẩn ý. "A ô..." Jasmine chẳng biết liên tưởng đến chuyện gì mà đôi gò má trắng ngần đỏ ửng lên. "Có phải cô ấy thức đêm nghiên cứu chiến thuật không?" Satoshi tò mò hỏi.

Lục Dã thản nhiên uống cà phê: "Cũng có thể coi là như vậy." "Hèn chi quầng thâm mắt của thầy Lục nặng thế kia." Green che miệng cười trộm. "Tối qua không phải, tối qua tôi bận đánh bài." Lục Dã nói. "Hả?" Green đờ người. "Khụ khụ!" Jasmine sặc nước đá.

Satoshi chả hiểu gì nhưng vẫn gãi đầu nói: "Hôm nay kết thúc vòng 16 đội là có kết quả chia bảng rồi." "Cậu muốn cùng bảng với ai?" Lục Dã biết rồi còn hỏi.

Satoshi im lặng một lúc, ánh mắt trong veo: "Tớ muốn chiến thắng Paul." Sự trưởng thành mà kình địch mang lại cho một Huấn luyện viên là cực kỳ quan trọng.

Giống như Ruby khích lệ Wally, Blue và Red thúc đẩy lẫn nhau...

Còn kẻ thù của thầy Lục thì chỉ có một.

Đó chính là Akin!! (đùa thôi).

Chương 546

"Trận đấu của thầy Lục là trận cuối của vòng 16 đội." Jasmine khẽ nói, "Chiều nay sẽ biết kết quả thôi." Satoshi gật đầu, chìm vào trầm tư.

Lục Dã định về gọi Manh Manh Đát dậy, đứng dậy chào tạm biệt: "Vậy hẹn chiều gặp lại!" "Không vấn đề!" ...

Mười giờ sáng, các trận đấu của giải liên minh Linh Lan đã diễn ra tại hội trường chính.

Shirona đã thay bộ đồ đen trang nhã, gương mặt không chút mệt mỏi, chuyên tâm theo dõi các tuyển thủ thi đấu.

Nghĩ đến Lục Dã đang ở nhà dọn dẹp đống tư liệu, lòng Shirona dấy lên một tia ngọt ngào.

Cuộc sống bình lặng này khiến tâm hồn cô trở nên dịu dàng.

Nhưng dù sao anh ấy cũng là Nhà vô địch từng chiến thắng cả Arceus.

Để anh ấy làm việc nhà liệu có ổn không nhỉ?

Lắc đầu một cái, ánh mắt Shirona trở nên sắc sảo, khóe miệng khẽ nhếch.

Dù sao đi nữa, anh ấy cũng là người đàn ông của mình!

Phía bên kia, thầy Lục nhìn căn phòng sạch bong kin kít, chống nạnh hài lòng.

Phải nói thật, đây chính là "Đạo làm chồng đảm đang" của mình chứ đâu! "Đi thôi, Larvitar." Lục Dã dứt khoát tháo tạp dề, đeo kính râm, khí thế bừng bừng: "Chúng ta đi đánh trận vòng 16 đội!" "U kỷ

~!" Larvitar nhe răng múa vuốt, gầm lên một tiếng đầy uy lực! ...

Fumina là một Huấn luyện viên tân binh đến từ Hoenn với làn da bánh mật và mái tóc bím.

Việc lọt vào top 16 giải Linh Lan lần này là nhờ sự gắn kết giữa cô và Sableye.

Quan trọng hơn, cô từng tình cờ gặp Nhà vô địch Hoenn và tặng cho Steven (Daigo) một khối hóa thạch.

Steven rất thân thiện, đã tặng lại cho Fumina bộ Key Stone và Mega Stone của Sableye.

Lúc đó Fumina ngớ người luôn.

Làm gì có vị Nhà vô địch nào hoàn hảo như Steven chứ!

Nhưng mà, đừng hòng dùng tiền mua chuộc tôi, tôi chủ yếu là muốn chứng minh tình cảm với Sableye thôi!

Nhờ có Mega Sableye, Fumina đã vượt qua bao đối thủ để vào đến đây.

Lần này đụng trúng thầy Lục, Fumina lại nghệt mặt ra lần nữa. "Anh Steven ơi!" Fumina nhắn tin cầu cứu: "Đánh với thầy Lục thì có mẹo gì không anh?" Steven lúc này đang bận đào mỏ.

Nửa tiếng sau mới trả lời đầy thiện chí kèm nụ cười khuyên lùi bước: "Chuẩn bị bỏ cuộc đi em." Fumina: "???" "Hoặc là em có thể cố gắng thắng một ván." Steven trầm ngâm: "Thầy Lục có khi sẽ nương tay đấy." Fumina bừng tỉnh đại ngộ, nắm chặt tay hô lớn: "Không vấn đề gì!" Không bị ăn trắng 3-0 đã là thành công!

Đây gần như là tôn chỉ của tất cả các Huấn luyện viên khi đối đầu với thầy Lục.

Hai giờ chiều, trời nắng ráo.

Fumina nắm chặt dây chuyền Key Stone trước ngực, bước đi hiên ngang tiến vào sân vận động. "Thưa quý vị, chào mừng đến với trận tranh suất vào tứ kết giải liên minh Linh Lan!" Giọng nói vang dội của bình luận viên vang khắp hội trường, khán giả vô cùng hào hứng.

Trong tiếng reo hò, Fumina quan sát đường hầm đối diện, mắt sáng rực.

Cuối cùng cũng được gặp... thầy Lục trong truyền thuyết! "Chào, chào anh!" Bước vào sân đấu, Fumina hơi run, tự giới thiệu: "Em là Fumina đến từ Hoenn!" "Steven có nói với tôi rồi." Chàng thanh niên tóc đen tuấn tú mỉm cười: "Cố gắng hết sức nhé!" Fumina thở phào nhẹ nhõm.

Không ngờ thầy Lục trong lời đồn lại thân thiện thế.

Dù sao vị Nhà vô địch này cũng giống như Alder của vùng Unova, đều thích chỉ dạy và thi đấu với tân binh.

Hơn nữa theo lời Steven, thực lực của thầy Lục chắc chắn mạnh hơn cả Alder!

Trận đấu này là cơ hội học hỏi kỹ thuật quý báu của mình! "Em sẽ cố gắng!" Fumina gật đầu mạnh mẽ.

Tại vị trí chỉ huy, Lục Dã nhìn cô gái trẻ đang căng thẳng.

Cô ấy làm anh nhớ đến Sawyer, cũng từ Hoenn và lọt vào top 4 Kalos ngay năm đầu tiên.

Đám tân binh xuất chúng này toàn do vị Champion đã giải nghệ Steven khai quật.

Dù không còn tại vị nhưng Steven vẫn dùng cách riêng để cống hiến nhân tài cho liên minh Hoenn —— đó là tặng Đá Mega!

Xin lỗi, có tiền thì đúng là muốn làm gì thì làm!

Lục Dã lắc đầu, Dusk Ball trong tay lóe lên tia sáng mờ.

Địa hình ngẫu nhiên của trận này là bãi đá, rất phù hợp để một con nhóc bán thần như Larvitar phát huy.

Tiếng hò reo như sóng trào, trọng tài phất cờ: "Mời hai bên tuyển thủ —— tung Pokémon!" Cùng lúc đó, Lục Dã và Fumina ném bóng, hai luồng sáng đỏ bay ra.

Trên sân đấu đầy những cột đá sắc nhọn và cát sỏi, Larvitar đứng vững vàng, đôi mắt sắc lẹm đầy ý chí chiến đấu: "U kỷ!" Sau lớp vảy lưng của nó dán một lớp màng năng lượng mỏng, chính là vật phẩm 『Bảo Hiểm Yếu Điểm』, thứ sẽ tăng mạnh sức mạnh khi chịu đòn tấn công khắc chế!

Vì Tyranitar có quá nhiều điểm yếu, nên 『Bảo Hiểm Yếu Điểm』 lại trở thành vũ khí phản đòn lợi hại, chiến thuật này cũng áp dụng được cho cả dạng sơ cấp.

Nhờ phương pháp huấn luyện của Giovanni, Larvitar sở hữu sức sống mãnh liệt, có thể chịu được đòn hệ Thủy hoặc Cỏ!

Vật phẩm này chính là nước đi dự phòng của thầy Lục.

Fumina dường như không nhận ra điều đó.

Trước mặt cô là một con Sableye màu tím đang khom lưng, đôi mắt như đá quý lộ vẻ e dè. "U kỷ... (¯ ¯)" Larvitar như thể đã ngửi thấy mùi thơm.

Sableye run rẩy.

Đó là nỗi sợ hãi của con mồi khi đối mặt với thiên địch! "Trận đấu —— bắt đầu!" Theo lệnh trọng tài, Fumina ra tay trước: "Sableye, Khiêu Khích!" Đặc tính của con Sableye này là 『Kẻ Lắm Chiêu』, có thể tung các chiêu biến hóa nhanh hơn. "Chỉ cần không để thầy Lục dùng chiêu Vũ Điệu Rồng là được." Fumina tự nhủ. "Sableye đã tiên

thủ dùng chiêu Khiêu Khích!" Bình luận viên hô lên: "Đây là đang bắt bài thầy Lục sao!" Trên khán đài, Flint cười hếch miệng: "Cô bé này cũng gan dạ đấy chứ." "Là người mà Steven chọn mà." Bà Kikuno cầm bình giữ nhiệt, thản nhiên nói: "Hẳn phải có điểm gì đó vượt trội." Sableye ẩn mình vào bóng tối, giây tiếp theo xuất hiện sau lưng Larvitar, dùng móng vuốt khiêu khích chọc vào vai nó.

Thế nhưng, Larvitar chẳng có ý định nhảy múa gì cả, nó xoay người đấm thẳng vào mặt Sableye!

Bành!!

Dù Sableye đã kịp đưa tay đỡ nhưng vẫn bị văng ra xa vài mét, Larvitar không buông tha lao tới, hàm răng lóe sáng: "U kỷ!!" "Thấy Sableye thì ai cũng nghĩ đến Kẻ Lắm Chiêu." Lục Dã nói: "Đặc tính Guts không sợ Quỷ Hỏa, nên không cần múa may làm gì, cứ đập trực tiếp cho nhanh." Trong lúc nói, Larvitar đã ngoạm chặt lấy cánh tay Sableye, khán giả ồ lên kinh ngạc! "Tôi bắt bài cái sự bắt bài của cậu!" "Vị như thịt gà, giòn rụm luôn!" "Tê kiết!" Sableye đau đớn lùi lại, bị một luồng sáng đỏ thu hồi vào bóng chứa. "Nhưng mà, em cũng không cần đề phòng Vũ Điệu Rồng nữa!" Fumina nghiêm túc ném bóng: "Nhờ cả vào cậu, Pelipper!" Đặc tính Giáng Mưa kích hoạt, Pelipper vỗ cánh bay lên giữa màn sương mù dày đặc!

Mưa lớn xối xả trút xuống sân đấu, Pelipper tung cánh, đặc tính 『Giáng Mưa』 khiến cơn mưa càng thêm nặng hạt.

Bãi đá lập tức bị bao phủ bởi một lớp màn nước, mưa gột rửa những cột đá sắc lẹm, bắn lên những làn sương trắng xóa. "Lại gặp đội hình mưa sao?" Lục Dã lẩm bẩm: "Team Cát cứ hở ra là gặp Team Mưa..." "U kỷ..." Larvitar đứng dưới mưa lớn, ngẩn ngơ ngẩng đầu nhìn Pelipper đang bay lượn. "Lệ!!" Trong miệng Pelipper hội tụ dòng nước mãnh liệt, một cột nước khổng lồ bắn ra! "Sử dụng Bơm

Thủy Lực!!" Fumina ra lệnh. "Chui xuống hang đi." Không phải chiêu 『Đào Hang』, mà chỉ là tận dụng địa hình để giảm thiểu sát thương. "U kỷ!" Larvitar như đứa trẻ cắm đầu vào bánh kem, đâm sầm xuống đất!

Đùng!!

Bơm Thủy Lực ập đến, xối xả vào lớp đá và mặt đất, Larvitar bị chấn động mạnh hất văng, toàn thân ướt sũng đập vào một cột đá.

Rắc!

Cột đá vỡ vụn, Larvitar bị vùi trong đống đá vụn.

Tuy nhiên, lớp màng năng lượng sau lưng nó vỡ tan như áo giáp, năng lượng liên tục tràn vào cơ thể Larvitar! "Cái, cái này là!" Bình luận viên kinh hãi: "Bảo Hiểm Yếu Điểm, chiêu bài phản đòn của tuyển thủ Lục Dã!!" Con Pelipper này mang theo 『Đá Ẩm Ướt』 để kéo dài thời gian mưa.

Mưa càng lúc càng lớn, nhưng Fumina lại nhíu mày, cảm giác bất an dâng trào. "Pelipper, bay cao lên!" Fumina hành động theo trực giác.

Từ trong đống đá vụn, những tia sáng đỏ rực xuyên thấu bắn ra, Lục Dã ra lệnh: "Larvitar, Đá Lở!" Bành!!

Đống đá vụn vùi lấp Larvitar bùng nổ, dưới sự bao phủ của năng lượng hệ Đá, chúng xoay tròn quanh Larvitar.

Như những hành tinh xoay quanh mặt trời, Larvitar đứng giữa những khối đá, ánh mắt sắc lẹm. "U kỷ!" Ngay sau đó, từng khối đá bọc ánh sáng trắng, như máy bắn đá chuẩn xác lao thẳng vào Pelipper trên không!

Rào rào!

Màn mưa bị những khối đá xé toạc, đá đập mạnh vào thân hình

Pelipper khiến nó rơi xuống đầy thảm hại! "Trời đất ơi, chiêu Đá Lở của thầy Lục không hụt phát nào!" "Vị vua của Bão Cát sao có thể để các loại thời tiết khác đánh bại!" "Bảo Hiểm Yếu Điểm cộng Đá Lở, đây chính là con của Bangiras (Tyranitar) có khác!!" Fumina thẫn thờ, sự hoán đổi công thủ trong chớp mắt này đã vượt xa trình độ của cô.

Nhưng cô nhận ra mình phải phản công ngay lập tức! "Pelipper, dùng Bảo Vệ rồi sau đó là Sóng Nước!" Fumina hét lớn. "Lệ!!" Pelipper vất vả vỗ cánh, nhưng vết thương không hề nhẹ.

Với lối tấn công bạo lực như vũ bão, Lục Dã không cho Fumina cơ hội dùng Bảo Vệ. "Tiếp tục đi, Larvitar." Lục Dã ra lệnh: "Tiếp cận rồi dùng Nhai Nghiền!" Larvitar lao đến chỗ Pelipper rơi xuống, ngay khi Pelipper định lấy lại thăng bằng, nó liền nhảy vọt lên! "U kỷ!" Phanh!!

Chiêu Nhai Nghiền tạo ra luồng sáng hình răng cưa bùng nổ trên người Pelipper.

Pelipper rớt xuống đất, cơn mưa lớn cũng dần ngớt, ánh nắng lại tỏa rạng!

Trong không gian yên tĩnh, lớp vảy của Larvitar sau khi được rửa sạch trở nên bóng loáng, nó thở hổn hển một chút rồi chống nạnh đầy kiêu ngạo. "U kỷ!" "Mời tuyển thủ tung Pokémon tiếp theo!" Tiếng trọng tài phá tan bầu không khí tĩnh lặng.

Khán giả đồng loạt bùng nổ!!

Không ai ngờ một con Larvitar lại có thể lội ngược dòng trước Pelipper trong điều kiện thời tiết mưa bất lợi như vậy.

Khán giả bàn tán xôn xao: "Thầy Lục cũng là bậc thầy đánh ngược hệ sao?!" "Bảo Hiểm Yếu Điểm là vật phẩm dùng một lần, thầy Lục phen này chơi lớn thật!" "Bên kia Gible của Satoshi cũng thắng... hai

ông này rủ nhau mang nhóc tì nhà rồng đi cày cấp à?!" Lục Dã nhìn Larvitar đang thở hồng hộc, dùng khả năng cảm ứng nói: "Về nghỉ thôi, Larvitar." "U kỷ!" Larvitar quyết liệt lắc đầu.

Nó muốn chiến đấu tiếp.

Đó là bản lĩnh của một Pokémon bán thần, cũng là sự kiêu ngạo của một vị vua tương lai!

Nếu Sirfetch'd là một hiệp sĩ cao khiết, thì từ ngày chào đời, Larvitar đã có sứ mệnh của riêng mình.

Nó đại diện cho sự mạnh mẽ, ngạo nghễ và bất bại của một Nhà vô địch!

Tất nhiên, còn là một tiểu thực thần nữa...

Lục Dã ngẩn ra, hóa ra đứa ham chiến nhất nhà lại là cái nhóc tham ăn này sao?

Nghĩ lại thì lúc Larvitar gia nhập cũng là lúc suy nghĩ của chính anh có sự chuyển biến...

Ánh mắt Lục Dã dần trở nên nghiêm túc, anh gật đầu: "Lên đi, Larvitar!" "U kỷ!!" Vị vua Bão Cát... nhí, đứng trên sân đấu đầy cột đá, gầm vang hướng về phía Sableye vừa xuất hiện!! "Tê kiết..." Sableye khom lưng, sợ hãi lùi lại vài bước nhìn về phía Fumina.

Fumina ánh mắt kiên định, gật đầu với Sableye, Key Stone trước ngực lóe lên tia sáng đỏ rực —— "Hãy chứng minh mối liên kết của chúng ta, Sableye!" Tóc bím của Fumina bay trong gió, gương mặt lộ vẻ nghiêm túc: "Tiến hóa Mega!!" Khán giả ồ lên.

Tiến hóa Mega không mấy phổ biến ở Sinnoh đã đẩy không khí lên cao trào!!

Luồng sáng trắng chói mắt bao phủ Sableye.

Những gai nhọn bên đầu nó càng thêm sắc bén, đôi mắt biến thành hồng ngọc rực rỡ, viên ngọc trước ngực không ngừng to ra, cuối cùng tách khỏi lồng ngực trở thành một khối tinh thể đỏ cứng cáp, được Sableye cầm như một tấm khiên! "Mega Sableye sở hữu chỉ số phòng ngự cực cao!" Bình luận viên giải thích: "Sẵn tiện nói luôn, viên hồng ngọc này sau khi bị tấn công sẽ Thu Nhỏ lại, cuối cùng Mega Sableye sẽ tự ăn nó và trở về hình dạng ban đầu." "Tê kiết!" Mega Sableye cầm khối tinh thể, nở nụ cười tà khí, rồi bỗng khựng lại.

Nó thấy Larvitar đang nhìn chằm chằm vào viên hồng ngọc của mình, nước miếng chảy ròng ròng: "U kỷ... (¯ ¯)" "Tê kiết!!" Mega Sableye lộ vẻ kinh hoàng, cảm thấy một sự run rẩy từ tận linh hồn! "Dũng cảm lên nào, Sableye!" Fumina từng cô độc như Sableye trốn trong hang động, cuối cùng cả hai đã trở thành bạn của nhau.

Lúc này chính là lúc chứng minh tình bạn, vươn tới đỉnh cao mới!

Chương 547

"Sử dụng Vuốt Bóng Đêm!" Sableye nấp sau viên ngọc khổng lồ, đột nhiên phát động tấn công, cái bóng dưới chân dài ra, thò ra đôi vuốt sắc lẹm vồ về phía Larvitar!

Larvitar đấm thẳng vào Vuốt Bóng Đêm, rồi đột nhiên ngẩng đầu thấy Sableye đã nhảy lên cao.

Fumina ra lệnh: "Thiết Đầu Công Tâm Linh!!" "Tê kiết!!" Mega Sableye cười hung ác, vung viên hồng ngọc khổng lồ đang tỏa sáng đập mạnh xuống Larvitar!

Ngay sau đó, mặt đất quanh Larvitar sụt xuống, một lượng lớn đá tảng trồi lên như thiên thạch dồn dập đập về phía Sableye.

Đùng đùng!! "Tê kiết!" Thế tấn công của Sableye bị khựng lại, vội vàng rụt lại sau viên ngọc để chống đỡ chiêu Đá Lở!

Rắc!

Đá tảng vỡ vụn, Larvitar lao thẳng vào Sableye, há to cái mồm rộng hoác.

Lục Dã ra lệnh: "Nhai Nghiền!" Rắc!!

Hàm răng cắm phập vào, viên hồng ngọc vỡ ra những mảnh vụn, vết nứt lan rộng khắp khối tinh thể. "Tê kiết!" Mega Sableye đờ mặt ra, vội vác viên ngọc lùi lại.

Nhưng Larvitar không dừng lại, cái sừng nhọn hoắt đâm sầm vào Mega Sableye, khiến nó ngã ngửa ra sau!

Khi Mega Sableye thảm hại ngã xuống, Larvitar dậm mạnh chân xuống đất, một cơn chấn động kinh hoàng như sóng triều ập đến!

Bí thuật của Giovanni —— San Phẳng!! "Sableye!!" Fumina hốt hoảng.

Rắc —— Viên hồng ngọc trong tay Sableye vỡ tan tành, biến lại thành viên ngọc nhỏ trước ngực, trạng thái Mega cũng bị giải trừ.

Nó nằm bẹp dưới đất, mắt hiện vòng xoáy. "Sableye mất khả năng chiến đấu!" Một luồng sáng đỏ, Fumina thu hồi Sableye, khẽ an ủi.

Tiếng vỗ tay dành cho Lục Dã và Larvitar vang dội khắp nhà thi đấu! "Vãi thật... giai đoạn đầu mà xuyên thủng được cả Mega Sableye!" "Chiêu San Phẳng này uy lực sắp ngang Động Đất rồi còn gì nữa?!" "Đến lúc tiến hóa chắc chắn là dùng được Động Đất luôn!" "Đề nghị ban tổ chức đưa thầy Lục vào danh sách đen để bảo trì nhà thi đấu!" Trên khán đài, bà Kikuno bưng bình giữ nhiệt, ánh mắt vẫn dán chặt vào con Larvitar đó.

Là Thiên vương hệ Đất, bà tự nhiên nhận ra kỹ thuật huấn luyện phi phàm đó.

Thật khó tưởng tượng khi nó sở hữu cả hệ thống Bão Cát lẫn sức mạnh của đại địa thì sẽ có sức thống trị đáng sợ đến mức nào.

Bà Kikuno khẽ lắc đầu, nhấp ngụm trà nóng: "Đúng là thời đại của giới trẻ rồi ~" Trên sân đấu, Lục Dã cảm nhận được ý chí muốn chiến thắng của Larvitar.

Đứng vững trên mặt đất, HP của nhóc tì đang chậm rãi hồi phục, ánh mắt kiên định: "U kỷ!" Dù có hơi vô lý nhưng đó đúng là một hiệu ứng bị động tồn tại thực sự... "Tự mang sẵn Thức Ăn Thừa à?" Lục Dã cảm thấy vi diệu: "Không hổ là đại ca Giovanni, nếu không lại tốn thêm một slot vật phẩm!" Pokémon cuối cùng của Fumina là con Azumarill có đặc tính Huge Power (Sức Mạnh Khổng Lồ), vốn được mệnh danh là 'Kẻ diệt rồng'.

Cô vốn định mượn trời mưa của Pelipper để dứt điểm trận đấu.

Nhưng khi Sableye thất bại, Larvitar lại một lần nữa dùng chiêu tăng tốc, Azumarill hoàn toàn không theo kịp tốc độ của nó. "Sử dụng Đuôi Nước!" Fumina ra lệnh.

Azumarill quất mạnh đuôi nước xuống đất, cố gắng kiềm chế cơn chấn động đang ập tới.

Nhưng dưới chiêu San Phẳng, tốc độ của chính Azumarill cũng bị chậm lại, không còn đường lui.

Đùng đùng!!

Cơn chấn động nuốt chửng Pokémon cuối cùng của Fumina, Larvitar đứng hiên ngang trên sân, ngẩng cao đầu: "U kỷ!!" Tiếng hò reo của khán giả vang lên dữ dội, đây là một trận thắng trắng 3-0 do một mình Larvitar thực hiện.

Ngay cả con Gible biết dùng Thiên Thạch Long của Satoshi bên hội trường bên cạnh cũng không gây ấn tượng mạnh bằng màn 'nhất xuyên tam' này của Larvitar! "Larvitar nhóc con gánh team rồi!!" "Lại là một màn thắng trắng, thầy Lục đúng là không cho ai chơi mà!" Fumina thở hắt ra, chống nạnh cười bất lực. "Cũng ổn mà ~~ năm đầu tham gia mà vào tới top 16, năm sau phục thù!" Fumina tự an ủi.

Quan trọng hơn là cô đã học hỏi được rất nhiều.

Sau trận đấu, cô lịch sự cúi chào Lục Dã: "Cảm ơn sự chỉ điểm của anh!" "Khách sáo rồi." Lục Dã mỉm cười: "Tài năng của em ai cũng thấy rõ...

Steven không nhìn lầm người đâu." "Thật ạ!" Mắt Fumina sáng rực, reo lên: "Cảm ơn anh ~ thầy Lục!" Cô gái trẻ vui vẻ rời đi, chuẩn bị cho giải Unova vài tháng tới.

Lục Dã cũng rời sân qua đường hầm tuyển thủ, từ chối mọi cuộc

phỏng vấn để đến gặp nhóm Satoshi. "Lục, thầy Lục!" Satoshi vội vàng chạy tới, giọng hơi lắp bắp: "Kết quả chia bảng có rồi anh ơi!" "Em chung bảng với Paul!" Cậu ấy vô cùng phấn khích. "Vậy sao..." Lục Dã ngẩng đầu nhìn màn hình lớn ở hội trường chính.

Màn hình hiển thị các cặp đấu tứ kết, Lục Dã sẽ đối đầu với một Huấn luyện viên tên là 'Yuto'. "Không phải là cái tay đen đủi gặp Dakto (Tobias) ở trận chung kết trong bản gốc đấy chứ..." Lục Dã lẩm bẩm.

Đáng nói là, Satoshi và Paul ở bảng A, còn Lục Dã và Dakto ở bảng B.

Điều này có nghĩa là Satoshi sẽ không đụng độ Dakto, mà chính thầy Lục sẽ PK trực tiếp với tay chơi toàn dùng hàng Thần thú này.

Satoshi vẫn đang trong cơn hưng phấn nên chưa nhận ra điều đó.

Lục Dã vuốt cằm trầm ngâm.

Xem ra không chỉ đánh bài...

đấu Pokémon cũng phải cho Dakto ăn hành ngập mồm mới được! ...

Vòng 16 đội chính thức khép lại.

Lục Dã đưa Larvitar đến Trung tâm Pokémon, một cô gái mặc váy đen đeo khẩu trang lén lút tiến lại gần. "Người anh em, có thuốc Potion xịn đây, toàn hàng cao cấp thôi!" "Đừng giả vờ nữa Green!" Lục Dã cố ý ho khan, "Coi chừng bị dân phòng hốt đấy!" "Lục.

Lão.

Sư!" Green gằn từng chữ, tháo khẩu trang ra, cười hi hi: "Nhân lúc này mua Full Restore (Hồi Phục Toàn Phần) đi, có chiết khấu đấy ~" Lục Dã khựng lại một chút, Dive Ball bên hông rung rinh.

Quy Quy (Blastoise) hoàn toàn không có sức đề kháng với mấy loại thuốc này!

Dù sao gần đây game mới ra mắt, tài chính cũng đang dư dả...

Huống hồ, quân phí không được tiết kiệm!

Lục Dã mạnh miệng nói: "Gói hết lại cho tôi!" Full Restore có dạng bình xịt màu xanh lá, có tác dụng hồi phục vết thương và chữa khỏi mọi trạng thái bất thường.

Mà Blastoise lại trồng thêm Energy Root và Revival Herb ở sân sau, có tác dụng hồi phục từ trạng thái ngất xỉu.

Vì thế, kết hợp cả hai thì đúng là nhân đôi niềm vui!

Green thấy thầy Lục chuyển tiền xong thì thở phào một cái.

May quá! o( )o Dù không bằng cái sạp của con Meowth kia... nhưng lần bày sạp này coi như thành công! ...

Trải qua vòng 16 đội, kinh nghiệm chiến đấu của Larvitar tăng lên rõ rệt.

Trận đấu tập với Mega Sableye đã giúp thầy Lục nắm rõ tâm tính của nó.

Đây là một nhóc tì bán thần lịch sự, dễ thương nhưng vô cùng mạnh mẽ.

Dưới ảnh hưởng của không khí gia đình thầy Lục, nó không có sự hung bạo thường thấy của Tyranitar.

Nhưng nó vẫn giữ được sự kiên trì trong chiến đấu và niềm kiêu hãnh không bao giờ chấp nhận thất bại.

Đây là một nhóc tì đang không ngừng lớn mạnh... mang trong mình định mệnh trở thành vua Bão Cát!

Ngoài ra, Larvitar cũng kế thừa phong cách chiến thuật của thầy Lục, đặc tính 『Luồng Cát』 tương lai của nó sẽ là chìa khóa định đoạt trận chiến thời tiết.

Mang theo niềm tự hào của một nhà chiến thuật, coi trọng vinh quang của Champion, vì ta là Tyranitar —— cướp được thời tiết là thắng!!

Hình như có đoạn nào đó hơi 'nổ' quá thì phải.

Nhưng không sao.

Về đến chỗ ở.

Lục Dã để bác sĩ chuyên nghiệp Blastoise kiểm tra vết thương cho Larvitar, dùng Aura vô hình hóa thành 『Sóng Hồi Phục』 để chữa trị. "U kỷ ~!" Lớp giáp xanh của Larvitar sáng bóng lên, chiêu 『Sóng Hồi Phục』 của Blastoise vẫn chưa dừng lại. "Được rồi, được rồi." Lục Dã ngăn lại: "Bơm nữa là người ta báo cáo mình dùng doping đấy!" "Tạp mị! ヾ(⌐■_■)" Blastoise đẩy kính râm, ra hiệu loại Aura này ban tổ chức không kiểm tra ra được đâu.

Lục Dã ngẩn ra, xoa xoa cằm. "Ừm... cậu nói cũng có lý." Nếu năng lực ngoại cảm của Sabrina và Caitlin được tính là hợp pháp trong đấu Pokémon, thì mình dùng Buff Aura rồi dùng Jewelrite cường hóa mối liên kết tình cảm chắc cũng là hợp lý thôi nhỉ?

Nghĩ đến việc vào tứ kết sẽ là đấu Full Battle 6V6 —— Quy Quy nói đúng, hành sự đúng là nên cẩn trọng một chút! "Tít tít...

đang phân tích tình trạng cơ thể Larvitar." Rotom Pokédex phát ra tia sáng xanh nhạt quét qua con khủng long nhỏ, rồi thông báo: "Trong điều kiện kìm hãm tiến hóa, có thể bắt đầu tập luyện chiêu mới rồi, lạc thác!" Các Huấn luyện viên thường chia làm hai kiểu: 'tiến hóa sớm' và 'kìm hãm tiến hóa', thầy Lục thuộc kiểu sau. 'Tiến hóa sớm' có

lợi thế là nhanh chóng có sức chiến đấu, nhưng dễ bỏ lỡ các chiêu thức quan trọng. 'Kìm hãm tiến hóa' giúp Pokémon học được những chiêu mà sau khi tiến hóa không học được, đồng thời tích lũy năng lượng cho hình thái cuối cùng.

Đáng nói là, hai kiểu này không ảnh hưởng đến chỉ số năng lực cuối cùng, nên tùy người mà chọn.

Thầy Lục không bài trừ tiến hóa, nhưng kiểu tích lũy như Quy Quy cũng không tệ... "Bắt đầu tập chiêu mới?" Nghe vậy, Lục Dã nhìn Larvitar, hỏi: "Cụ thể là chiêu nào?" Rotom hăng hái báo: "Chiêu hệ Đá: Bão Cát, lạc thác!" Lục Dã khẽ giật mình. 『Bão Cát』 là chiêu cốt lõi của Larvitar, liên quan đến độ thuần thục đặc tính 『Luồng Cát』 sau này.

Hệ Đá và Đất vốn không tách rời, bí kíp của Giovanni cũng có đề cập đến cách luyện 『Bão Cát』.

Tuy có chút rủi ro... nhưng đúng là cần luyện sớm. "Đảo Linh Lan chắc có sân tập chuyên nghiệp." Dựa vào tài liệu trong bí kíp, Lục Dã lẩm bẩm: "Còn phải mua thêm ít khoáng thạch từ chỗ Steven nữa..." "U kỷ! (✪ω✪)" Nghe thấy có đồ ăn ngon, mắt Larvitar sáng quắc.

Đánh thắng là có đồ ăn ngon, chị Sylveon đúng là không lừa mình!

Ở một khía cạnh nào đó, người nóng tính nhất nhà thầy Lục thực ra lại là cô nàng Sylveon thường ngày dịu dàng...

Một loại khoáng thạch tên là 【Đá Mượt】 có thể tăng uy lực và thời gian của Bão Cát cũng nằm trong thực đơn của Larvitar.

Tuy khá hiếm nhưng trong bộ sưu tập của Steven chắc chắn không thiếu —— "Có chứ." Steven đeo găng tay thợ mỏ, mỉm cười qua thiết bị liên lạc: "Nếu cần tôi sẽ cho người gửi trực tiếp đến tận nhà anh ngay." "Không không, cứ theo giá thị trường mà tính thôi." "Vậy

sao..." Steven trầm ngâm một lúc rồi đổi chủ đề: "Thực ra tôi đang định đến Kalos, nghe nói ở đó có những viên kim cương lộng lẫy nhất thế giới." "Kalos là nơi bắt nguồn của Tiến hóa Mega, rất nhiều Đá Mega." Steven cười nói: "Thầy Lục, tôi sẽ lưu ý tìm Đá Mega cho Tyranitar giúp anh, anh cứ yên tâm." Lục Dã há hốc mồm, sắc mặt phức tạp.

Tôi đến mua quả bóng 200 đồng, anh định chốt đơn cho tôi quả Master Ball 99999 đồng hả?!

Nhìn Larvitar đang nghiêng đầu, Lục Dã hạ quyết tâm.

Kinh phí giáo dục không được tiết kiệm! "Làm phiền anh rồi, Steven." Lục Dã nghiến răng: "Đợi đến Kalos rồi liên lạc nhé!" "Ha ha, tất nhiên là không vấn đề gì." Steven cười sảng khoái. "Còn một việc nữa." Lục Dã nhớ đến cô gái trẻ ban chiều, "Fumina thực lực rất tốt, tôi đã hứa sẽ nói tốt vài câu cho cô ấy với anh." "Vậy à, tôi hiểu rồi." Steven cười rất vui, đào tạo tân binh là một trong số ít sở thích của anh.

Có thể khai quật được những Ruby, Sapphire, Sawyer thì nhãn lực của Steven không phải bàn.

Năm xưa cũng chính anh là người đầu tiên nhận ra thầy Lục là một Nhà vô địch... ngay lúc cây thế giới sụp đổ.

Sau vài câu xã giao.

Anh chàng hoàn hảo vừa đẹp trai vừa mạnh mẽ này lại lặn mất tăm để đi đào mỏ tiếp. 【Đá Mượt】 sẽ là thức ăn sắp tới của Larvitar. "U kỷ... (✪ω✪)" Larvitar tâm trạng vui vẻ, múa tay múa chân.

Lục Dã nhìn mặt đất đang rên rỉ dưới chân Larvitar, cảm thấy thật vi diệu. "Chỉ cần sau này không đòi ăn Đá Mega để khai vị...

Chương 548

thì cái gì cũng được!" ...

Larvitar lúc này đã có thể sánh ngang với Pokémon chủ lực của các Thủ lĩnh Gym.

Nhờ chiến thuật 『Bảo Hiểm Yếu Điểm』 của thầy Lục, nó đã thắng đậm Mega Sableye của Fumina.

Nhưng so với Mega Steelix của Brock hay Mega Gyarados của Misty thì khoảng cách vẫn còn lớn.

So sánh một chút —— Huấn luyện viên Hoenn ra cửa gặp Champion tặng Đá Mega.

Huấn luyện viên Kanto ra cửa gặp Thủ lĩnh Gym dùng Tiến hóa Mega.

Dù Thủ lĩnh sẽ chọn Pokémon cấp thấp để đấu nhưng sự khác biệt này đúng là... một trời một vực!

Ngày 25 tháng 5, thứ Ba, trời âm u.

Trận đấu hôm nay diễn ra ở nhà thi đấu trong nhà.

Sân tập chuyên nghiệp đang trống, Lục Dã để Vịt Sirfetch'd chỉ dẫn Larvitar tập luyện.

Để Phượng Sồ chỉ điểm cho nhóc một chút!

Về mặt lý thuyết, Vịt là chuyên gia, chưa kể còn có Gengar đã nghiên cứu bí kíp đứng đó trấn giữ. "U kỷ ~!" Larvitar dựng lên một trận Bão Cát, cát bay đá chạy đập vào màn chắn phòng hộ, khiến nó nứt ra từng vệt.

Mí mắt Lục Dã giật giật, vội bảo Sylveon dùng Tường Ánh Sáng

để gia cố.

Cái ban tổ chức phụ trách màn chắn này làm ăn kiểu gì thế không biết!

Chẳng lẽ hôm nay họ không tăng ca sao?!

Cùng lúc đó, trong nhóm chat. "Hôm nay mọi người không có trận nào sao?" Green tò mò hỏi. "Trận của thầy Lục là chiều mai, còn tớ là trận đầu tiên ngày mai." Satoshi nói.

Trận tứ kết, Satoshi và Paul chung một bảng, đôi kình địch này sẽ có một trận chiến định mệnh.

Trong bản gốc, Infernape đã làm nên kỳ tích 'nhất xuyên tam'.

Trận chiến đó khiến Infernape của Satoshi thu về vô số fan, cũng trở thành Pokémon hạng T0 trong đội ngũ của cậu ấy.

Thầy Lục cũng rất hứng thú với trận này, định mai sẽ đi xem trực tiếp. "Dakto đã vào bán kết rồi." Lucian đẩy kính, tay cầm sách thản nhiên nói: "Anh ta vẫn giữ phong độ hiệu quả như cũ, dù là 6V6 cũng không cần dùng đến Pokémon thứ hai." Flint tò mò: "Chẳng phải hôm nay anh tăng ca sửa chữa màn chắn sao, còn rảnh mà nhắn tin à?" "Dù là tăng ca, nhưng mà..." Lucian xắn ống tay áo vest, nhìn đồng hồ, thanh lịch nói: "Phải uống xong trà chiều rồi mới bàn chuyện công việc." Đang ngồi trong văn phòng uống trà, Lance bày tỏ sự tán đồng: "Đúng thế, phải làm việc kết hợp với nghỉ ngơi." Cấp dưới của Lance là Investigator Falkner không khỏi lẩm bẩm: "Rõ ràng chỉ có mình mình làm việc sấp mặt!" Tất nhiên, hành động của 'Sứ giả chính nghĩa' Lance thường là những đợt thanh tra xuyên khu vực.

Những ngày rảnh rỗi, uống trà ngắm áo choàng tung bay đúng là thanh nhàn hơn cái kiểu "sáng tạo thế giới mới" nhiều.

Lục Dã suy nghĩ một chút, nhìn vào màn chắn Tường Ánh Sáng

đang cần gia cố trong sân tập.

Xem ra Lucian phụ trách bảo trì... nhưng lại bận đi uống trà chiều rồi...

Lục Dã ngẩng đầu nhìn đám nhóc đang nỗ lực tập luyện, nảy ra ý tưởng. "Rotom ——" Lục Dã gọi, "Báo thời gian cái nào!" "Tít tít... 3 giờ 5 phút chiều, lạc thác!" Lục Dã rùng mình một cái.

Ba giờ mấy rồi, tập tành gì tầm này nữa! "@Lucian, cho tôi đi uống trà chiều với!" ... 【Đá Mượt】 đã được Team Rocket chuyển phát nhanh đến đảo Linh Lan. "U kỷ ~ (￣~￣)" Larvitar nhai khoáng thạch rau ráu, kế hoạch huấn luyện 『Bão Cát』 cũng đang tiến hành ổn thỏa.

Lục Dã mời bộ ba Team Rocket uống trà chiều, sẵn tiện liếc qua báo cáo tài chính. "Nhiều thế này luôn á!!!" Lục Dã kinh ngạc nhìn vào tập hồ sơ. "Số này còn chưa đủ làm một cái máy móc lớn đâu miêu ~" Meowth nằm bò ra bàn. "Đúng thế, làm xong hai ba cái máy là kinh phí lại cạn kiệt ngay ấy mà." James tiếp lời. "Còn một tuần nữa, thời kỳ chung kết chắc chắn sẽ kiếm được nhiều hơn!" Jessie hừng hực khí thế nắm tay lại.

Lục Dã: "..." Khả năng làm thuê kiếm tiền của mấy người này đúng là vượt xa trí tưởng tượng của mình! "Các cậu..." Lục Dã thâm trầm nói: "Thời gian này đừng có hành động lung tung, nghe theo sắp xếp của tôi, nhiệm vụ chính là tích góp kinh phí!" "Tại sao thế miêu?" Meowth tò mò. "Đúng đấy, tích được nhiều thế này rồi, có thể vì Team Rocket mà tỏa sáng rồi!" James phấn khích nói.

Vì các người bày sạp kiếm tiền còn đáng tin hơn đi làm mấy trò phá hoại...

Thầy Lục đổi giọng: "Vì chúng ta sắp làm một vụ lớn!" "Bấy nhiêu kinh phí đây vẫn chưa đủ đâu!" Lục Dã trầm giọng: "Tích góp

cho tôi, đừng có đi chế mấy cái máy móc không đáng tin kia nữa!" Bộ ba Team Rocket giật mình.

Làm một vụ lớn! "Hiện, hiện tại bấy nhiêu đây vẫn chưa đủ sao miêu?" Meowth run giọng hỏi. "Đúng thế." Lục Dã gật đầu. "Rốt cuộc phải..." James nuốt nước miếng, "Phải tích góp thêm bao lâu nữa?" "Đợi đến khi giải liên minh kết thúc đã." Lục Dã trầm ngâm, "Trong thời gian này, đừng có tự ý gây chuyện!" Bộ ba ngẩng mặt nhìn trời, như thể đã thấy cảnh tượng thầy Lục thăng chức Admin rồi bọn họ trở thành ba đại Admin mới.

Trước đó, ba vị Admin cấp cao Sabrina, Surge và Koga là thần tượng trong lòng mọi thành viên Team Rocket!

Cảm giác thật tuyệt vời làm sao ~~ "Rõ!" Bộ ba đứng nghiêm chào theo kiểu quân đội, hô to: "Chúng tôi sẽ phát triển thêm hạng mục mới, tiếp tục kiếm kinh phí!" Lục Dã khẽ gật đầu.

Để họ tự tích tiền còn tốt hơn là chế robot rồi bị đánh bay.

Thực sự không được thì số tiền này cũng đủ cho Meowth mở tiệm mì, Jessie làm diễn viên, James sưu tập nắp chai như mơ ước...

Ngày hôm sau, giải liên minh Linh Lan, trận tứ kết giữa Satoshi và Paul.

Lục Dã cùng Shirona đến khán đài theo dõi trận đối đầu kinh điển này. "Sự gặp gỡ giữa sinh mệnh và sinh mệnh..." Nhìn hai Huấn luyện viên hoàn toàn trái ngược nhau, Shirona khẽ nói. "Sẽ luôn sản sinh ra những điều mới mẻ." Lục Dã tự nhiên tiếp lời.

Shirona nhìn Lục Dã, nở nụ cười nhẹ rồi quay lại, góc nghiêng thanh tú. "Đó chính là...

Mối liên kết (Bond)." Câu danh ngôn này của Shirona tượng trưng cho mối liên kết giữa Satoshi và Paul, những người đã dây dưa với

nhau từ khi mới đến Sinnoh.

Lúc này chính là lúc cảm xúc bùng nổ, chiến thuật giao phong! "Lên đi, Pikachu!" Satoshi hét lớn. "Aggron, quyết định là mày đấy!" Paul lạnh lùng ra lệnh.

Sân đấu rung chuyển, con Aggron như quái thú bọc thép lóe lên hàn mang, Pikachu thủ thế. "Pika!" Iron Tail đánh lên người Aggron nhưng không mấy hiệu quả.

Satoshi thu hồi Pikachu, tung Infernape ra. "Ô nhi!!" Infernape bộc phát tốc độ kinh người, chiêu Đấm Sắt lóe sáng đấm thẳng vào Aggron! "Satoshi cuối cùng cũng biết dùng khắc chế hệ rồi." Thầy Lục cảm thấy rất an ủi. "Nhưng Paul cũng rất giỏi trong việc hoán đổi Pokémon đấy." Shirona chống cằm nói.

Paul tung Gastrodon, chiêu Muddy Water (Nước Bùn) xoay tròn tạo thành tấm khiên bảo vệ, kỹ thuật vừa đẹp mắt vừa hiệu quả khiến khán giả trầm trồ. "Chiêu này tớ cũng học rồi nhé!" Mắt Satoshi rực sáng, thu hồi Infernape: "Nhờ cậu đấy, Buizel!" Theo đúng hẹn, Satoshi ngoài Pikachu ra chỉ dùng các Pokémon ở Sinnoh, cậu ấy muốn chứng minh mình không thua kém Paul về mặt chiến thuật và huấn luyện.

Nhưng rõ ràng Satoshi không giỏi chỉ huy kiểu này, gần như bị Paul áp đảo hoàn toàn, cục diện rơi vào thế hạ phong!

Khi Torterra bị Drapion gần như hạ gục trong tích tắc, Shirona khẽ nhíu mày: "Satoshi... không giỏi dùng những Pokémon thiên về phòng thủ đứng sân như thế này." Lục Dã gật đầu: "Satoshi không giỏi đánh đội hình Trick Room, lối đánh tốc độ cao của cậu ấy lại trái ngược với Torterra... thành tích kém là điều dễ hiểu." "Nhưng mà." Lục Dã cười nói: "Cậu ấy vẫn còn át chủ bài." "Lên đi, Infernape!!" Satoshi hét lớn, ngọn lửa sau lưng Infernape bùng cao, tỏa ra ánh sáng vàng

rực rỡ!!

Trong tình cảnh gần như tuyệt vọng, đặc tính Mãnh Hỏa giúp Infernape lội ngược dòng trước Drapion, chiêu Flare Blitz (Nộ Hỏa Công Kích) tỏa nhiệt lượng kinh người, làm tan biến cả lớp Đinh Độc trên sân.

Lục Dã ngẩn người.

Flare Blitz mà cũng dọn được sân á...

Satoshi, chiêu này của cậu là hack rồi nhé!

Infernape liên tục chiến thắng, cuối cùng đối đầu với Electivire của Paul. "Mach Punch!!" "Thunder Punch!!" Satoshi và Paul đồng thanh hét lớn.

Infernape đang rực cháy gầm lên một tiếng, va chạm mạnh với Electivire đang đầy điện tích.

Đùng đùng!!

Nỗi tuyệt vọng khi bị Paul bỏ rơi, ánh sáng khi gặp được Satoshi, sự lạc lõng khi thua đối thủ cũ.

Lúc này, mắt Infernape rực cháy ánh lửa vàng, nó đã tìm thấy mối liên kết của riêng mình. "Ô nhi!!" Cú đấm Mach Punch của Infernape mang theo sức mạnh kinh người đánh bại hoàn toàn Electivire!!

Trong không gian tĩnh lặng, nhà thi đấu bỗng bùng nổ tiếng hoan hô.

Satoshi đứng giữa tiếng huyên náo, lẩm bẩm: "Mình thắng rồi..." Ngay sau đó, cậu ấy lao đến ôm chầm lấy Infernape cười lớn: "Chúng ta thắng rồi!" Mí mắt Lục Dã giật giật.

Đồ ngốc, cậu không thấy Infernape sắp ngất vì cậu ôm chặt quá rồi à?

Tự nhận thức lại sức mạnh cánh tay của mình đi chứ!!

Paul trầm mặt nhìn Electivire đầy thương tích trong bóng chứa.

Cuối cùng, khóe miệng anh ta khẽ nhếch, nói nhỏ: "Vất vả cho mày rồi." Dù không thắng nhưng mình đã cho Nhà vô địch Shirona và thầy Lục thấy được thành quả của mình...

Sau đó, Paul định quay lưng đi thì nghe thấy tiếng gọi của Satoshi. "Paul!!" Paul khựng lại. "Lần tới, lại cùng đấu một trận nhé!" Satoshi hét lên. "Pikachu ~!" Paul ngẩn người một lúc rồi bật cười, vẫn quay lưng với Satoshi, giơ tay vẫy chào rồi rời đi.

Cuộc đối đầu giữa đôi kình địch cuối cùng cũng hạ màn.

Trong bản gốc, Paul được coi là kình địch thành công nhất.

Kết quả là về sau anh ta chẳng xuất hiện lại nữa, mà kình địch thì càng ngày càng chán...

Lục Dã vuốt cằm phân tích ưu khuyết điểm trong trận đấu của Satoshi.

Satoshi giỏi đánh nhanh thắng nhanh, dùng Pokémon đứng sân thì hơi lúng túng.

Là tiền bối, mình phải phô diễn một màn thao tác chuẩn sách giáo khoa mới được! "Chiều nay anh định dùng Pokémon nào?" Shirona chống cằm đầy hứng thú hỏi. "Dùng kiểu xe tăng hạng nặng." Lục Dã trầm ngâm nói: "Để Arcanine phô diễn lối đánh đứng sân kiên cố nhất!" Trận chiến định mệnh giữa Satoshi và Paul đã khép lại.

Khán giả trong sân vận động đông nghịt vẫn không một ai rời đi.

Bởi lẽ, chỉ một tiếng nữa thôi, trận tứ kết có sự góp mặt của Thầy Lục sẽ chính thức bắt đầu!

Trên diễn đàn của đại hội Linh Lan, vô số bài đăng đang đổ dồn sự

chú ý vào trận đấu này.

Dù sao thì Thầy Lục ở vòng đầu đã dùng chiến thuật hành hạ Conway ra bã; vòng hai lại phô diễn phong thái của một bậc thầy Coordinator; và ngay hôm qua, anh còn dùng một nhóc chuẩn thần chưa tiến hóa để thực hiện kỳ tích quét sạch đội hình đối phương.

Không ai biết được, trong trận Full Battle 6v6 này, Thầy Lục sẽ còn tung ra chiêu trò mới mẻ gì nữa! "Mau tua đến đoạn Rải Chông, Thu Nhỏ, Bẫy Diệt Vong, Thôi Miên... công đoạn tra tấn kinh điển đi!" "Anh ấy đánh chắc tay vãi, trận giao hữu nào với fan cũng cực kỳ nghiêm túc!" "Chiến thuật, Coordinator, đánh bài, liên phòng... cứ chọn đại một kiểu các ông giỏi nhất đi, Thầy Lục mà mất một điểm coi như thầy thua!" Hình như có cái gì đó sai sai lọt vào rồi, nhưng không sao.

Nhiệm vụ quan trọng nhất hiện tại là đánh bại hạt giống Dũng Đằng để tiến vào bán kết.

Với tư tưởng chỉ đạo "chiến tranh thông tin là chìa khóa của thắng lợi", Thầy Lục đã bí mật gặp gỡ bộ ba Team Rocket đang cải trang. "Tất cả ở trong này hết rồi, Meowth!" Meowth mặc áo măng tô, đeo kính râm, ra vẻ Sherlock Holmes, miệng ngậm tẩu thuốc, khi lướt qua đã nhét một cuộn báo vào tay Lục Dã. "Giữ liên lạc thường xuyên nhé." James và Jessie đứng hai bên Lục Dã, kéo thấp vành mũ.

Lục Dã khẽ gật đầu, vẻ mặt nghiêm trọng, thấp giọng nói: "Mật danh hành động của chúng ta là..." "Kế hoạch tiêu diệt tiên tử...

à không, tiêu diệt Persian!" Meowth vung móng vuốt.

Chương 549

"Mày vừa nói huỵch toẹt cái suy nghĩ trong lòng ra rồi kìa!" Lục Dã vẻ mặt quái dị.

Hóa ra kế hoạch tiêu diệt Team Rocket là do Meowth vạch ra à? "Buy~" Sylveon liếc xéo Meowth, ánh mắt lạnh lẽo khiến nó dựng tóc gáy.

Chờ Thầy Lục đi xa, Meowth mới bủn rủn chân tay, nước mắt ngắn dài: "Ánh mắt đó đáng sợ quá, Meowth!" "Ai bảo mày cứ đòi tranh vị trí bên cạnh Sếp làm gì." James khoanh tay nói. "Đúng thế." Jessie chống nạnh: "Chi bằng nỗ lực bày sạp, tiếp tục gây quỹ cho đại kế hoạch của Sếp!" "Đến lúc đó, Sếp cũng sẽ xoa đầu mình thôi, Meowth~!" Meowth cười gian xảo. "Jessie có thể debut làm Coordinator." James chống cằm nói, "Còn tôi có thể sưu tập bộ mở rộng thẻ bài Kalos!" "Cảm giác thật tuyệt vời làm sao~!" Bộ ba Team Rocket cùng cười ngốc nghếch. "Sốc nát nam thê~~!" Sylveon kiêu ngạo, dải lụa phấn trắng từ nơ bướm vươn ra, bước đi trên bốn chân thon dài dẫn đường.

Lục Dã ngồi trên ghế băng, vừa mở báo vừa xoa cái đầu to của Arcanine đang rúc vào bên cạnh. "Lần này cho Arcanine lên sân trước nhé." Lục Dã cười nói: "Cứ bị ăn đòn trong các trận nội bộ mãi, cũng đến lúc cho nhóc ra ngoài mở mang tầm mắt rồi." "Ngao ô!" Arcanine cúi đầu, cười ngây ngô.

Khả năng chống chịu và sức sống của Arcanine thì ai cũng thấy rõ.

Quan trọng hơn là... các Pokemon hệ Lửa khác thường mang theo 'Charcoal', nhưng Arcanine của Thầy Lục thì không chỉ có lông vũ của Moltres mà ngay cả 'Rainbow Wing' chứa đựng Thánh Hỏa cũng sắp

bị anh 'thuần hóa' luôn rồi!

Bảo nó là Pokemon lì đòn nhất đội cũng chẳng ngoa tí nào!

Rainbow Wing: "???" "Ngao ô?" Arcanine cúi đầu nhìn chiếc lông vũ lấp lánh lúc sáng lúc tối trước ngực.

Lục Dã tiện tay truyền một luồng Aura qua, tùy miệng nói: "Đừng quan tâm nó, nhóc cứ phát huy bình thường là được." Rainbow Wing từ từ xòe ra, tỏa ra những tia sáng rực rỡ! "Buy~!" Sylveon ngồi bệt bên chân Lục Dã, lười biếng vươn vai.

Thầy Lục tuổi còn trẻ đã tận hưởng niềm vui có cả mèo lẫn chó.

Mặc dù nguyên hình của Sylveon gần giống loài cáo thuộc họ chó... nhưng vẫn bị anh nuôi như một cô nàng mèo Tsundere.

Nhìn Sylveon đang ngáp ngắn ngáp dài, Lục Dã không nhịn được cười.

Cái thứ nhỏ nhắn đáng yêu này ai nhìn mà chẳng mê?

Có điều một phát Giga Impact của nó có thể húc nát một con Aggron mà thôi...

Tiếp tục lật xem thông tin Team Rocket cung cấp, Lục Dã càng khẳng định đây chính là nhân vật quần chúng xuất hiện trong trận chung kết ở anime.

Một gã thanh niên bình thường nhưng thích khoe mẽ, câu cửa miệng là "Không lẽ?

Không lẽ?".

Thực lực thì cũng có... nhưng so với thực lực thì gã có vẻ hơi lắm mồm.

Theo cuộc phỏng vấn trước trận, Dũng Đằng tự tin tuyên bố sẽ hội quân với Dakto ở chung kết và dùng bài tẩy để đánh bại Dakto.

Nhưng vì đụng phải đối thủ mạnh sớm... nên gã đành phải lôi bài tẩy ra đối phó với Thầy Lục trước. "Xin hỏi dự kiến kết quả trận này của anh thế nào?" Nữ MC hỏi. "Với Dakto thì chắc là năm ăn năm thua." Dũng Đằng mỉm cười: "Còn gặp Thầy Lục, không dám nói là thắng chắc, nhưng hạ được ba bốn con của anh ấy thì không thành vấn đề." Nhìn Trainer đang chém gió trên màn hình, Lục Dã hơi ngẩn ra.

Mình có đức có tài gì mà khiến người ta phải dùng bài tẩy để đối phó thế này!

Mình chỉ là một tân thủ vừa mới thắng Arceus thôi mà!

Đối thủ trận tới đáng sợ quá đi mất~~ Nhận ra mình đang dần bị lây bệnh 'diễn sâu' của Sirfetch'd, Lục Dã thở dài một tiếng: "Đi thôi, đến giờ thi đấu rồi.

Đi xem thử bài tẩy của đối phương là gì nào!" "Ngao ô!" Arcanine ngẩng cao đầu gầm vang, uy phong lẫm liệt.

Buổi chiều, đại hội Linh Lan, trận tứ kết. "Thưa quý vị và các bạn, chào mừng mọi người đã đến với hiện trường trận tứ kết đại hội Linh Lan!" Tiếng hô của MC thắp lên ngọn lửa đam mê của khán giả, tiếng reo hò dậy sóng.

Satoshi tì người lên lan can, trên vai là Pikachu, phía sau là Jasmine trong bộ váy trắng và Riley trong bộ lễ phục lịch lãm. "Mau nhìn kìa, Thầy Lục ra sân rồi!" Satoshi phấn khích hét lớn: "Thầy Lục cố lên!" Một bóng người quen thuộc tiến lại gần, Satoshi sửng sốt: "Anh... sao anh lại ở đây!" "Đến xem trận đấu của Thầy." Paul lạnh lùng nói: "Nếu tôi được Thầy đích thân chỉ điểm, nhất định sẽ không thua cậu." "Cậu cũng có thể thỉnh giáo Thầy Lục mà." Satoshi gãi đầu cười: "Chúng ta vẫn có thể tái đấu lần sau!" Paul giữ vẻ mặt hờ hững, khóe môi hơi nhếch lên, thấp giọng: "Trận đấu bắt đầu rồi." Ầm ầm——

Sân đấu vươn lên, một sân đấu cơ bản cho hình thức Full Battle 6v6 tiêu chuẩn.

Trọng tài sau khi tuyên bố quy tắc xong, dứt khoát phất cờ: "Trận đấu bắt đầu!!" "Lên đi, Magnezone!" Dũng Đằng ném bóng chứa Pokemon ra.

Magnezone với hình dáng như đĩa bay, hai khối nam châm chữ U bên hông tụ tập những luồng từ lực xanh nhạt, đôi mắt đỏ rực nhìn chằm chằm về phía Lục Dã.

Lục Dã cùng lúc nắm Luxury Ball trong tay, một luồng ánh sáng trắng bay ra, Arcanine hiện hình. "Ngao ô!!" Bộ lông của Arcanine lấp lánh dưới ánh mặt trời, tiếng gầm uy nghiêm khiến khán giả xung quanh phải lặng đi một nhịp!

Bộ lông phiêu dật, thân hình to lớn, màu lông bóng mượt, tất cả đều chứng tỏ Arcanine được huấn luyện cực kỳ xuất sắc.

Sau giây phút im lặng, khán giả bùng nổ tiếng reo hò cuồng nhiệt!

Flint đứng trước cửa kính tầng hai, gãi gãi mái đầu xù: "Oa... ngưỡng mộ Thầy Lục quá đi!" Lông vũ bất diệt, Rainbow Wing, chỉ riêng hai tài nguyên hệ Lửa này thôi cũng đủ để huấn luyện ra một đội hình Sun Team cực mạnh rồi!

Nhìn lại Thầy Lục, anh chẳng hề chuyên tinh hệ Lửa, chỉ dồn hết vào một mình Arcanine —— Ghen tị quá, tôi bắt đầu thấy ghen tị rồi đấy!

Lucian bắt chéo chân, lật xem cuốn sách trong tay, tiện mắt liếc qua cục diện trên sân: "Mau lên đi.

Bảo đội y tế chuẩn bị sẵn sàng..." Thấy Arcanine của Thầy Lục xuất hiện, sắc mặt Dũng Đằng căng thẳng hẳn.

Đặc tính Intimidate (Uy hiếp) không ảnh hưởng đến sát thủ đặc

công Magnezone, chỉ cần chiêu Thunder Wave trúng đích —— Nhưng Thầy Lục làm sao có thể cho phép người khác dùng cái chiêu thiếu 'tố chất' như vậy!

Bùm!!

Chỉ lệnh Flare Blitz (Hỏa Chí Đột Kích) được đưa ra, Arcanine khuỵu chân sau rồi lao mạnh về phía trước!

Mặt đất dưới chân nứt toác, luồng khí nóng tỏa ra, bộ lông của Arcanine dần nhuốm ánh đỏ, cuối cùng hình thành một ngọn lửa hừng hực cháy!

Khán giả nín thở, chỉ thấy một khối cầu lửa hung hãn lướt qua, tiếng nổ vang dội theo sát phía sau!

Ầm ầm!!

Ngọn lửa bùng phát trong tầm mắt, Arcanine tông thẳng vào Magnezone, nhiệt độ cao làm biến dạng cả không khí!

Đùng!!

Arcanine đáp xuống nhờ lực phản chấn, mặt đất vỡ vụn dưới chân nó.

Ngay sau đó, nó nhìn Magnezone đang bị ngọn lửa nuốt chửng, nhếch môi cười một cái.

Bùm!!

Vụ nổ lại vang lên, thân thể đĩa bay của Magnezone rò rỉ những tia sáng rồi bắt đầu sụp đổ trong tiếng nổ dữ dội.

Trên sân còn vương lại những vệt cháy xém, Dũng Đằng run rẩy cả người.

Magnezone đen thui, giống như đĩa bay bị trúng tên lửa, 'đùng' một tiếng rơi xuống đất.

Trainer còn chưa kịp mở miệng, hiệp đấu này đã tuyên cáo kết thúc!

Khán giả ngẩn người một lát, rồi lập tức nổ vang tiếng hoan hô! "Nhất kích tất sát!" Satoshi phấn khích nói: "Này Paul, hạ gục trong một nốt nhạc kìa!!" "Tôi thấy rồi." Sắc mặt Paul rất quái dị, anh nhớ lại hai Pokemon của mình cũng bị Infernape hạ gục nhanh chóng như thế.

Riley khẽ vỗ tay, mỉm cười: "Bất kể lúc nào, đây luôn là lối đánh kích động bầu không khí nhất." "Rất giống với Nhà vô địch Cynthia nhỉ." Jasmine chớp mắt: "Đều là nhất chiêu chế địch!" Cái gọi là Pokemon đứng sân —— chỉ cần tôi tiễn tất cả đối diện lên bảng đếm số, tôi có thể đứng sân mãi mãi!! "Ngao ô!" Arcanine ngẩng đầu gầm vang một lần nữa.

Lục Dã nhìn Dũng Đằng vẫn còn đang ngẩn ngơ, chân thành nói: "Tôi biết, anh vẫn còn bài tẩy thực sự!" "Bài... bài tẩy thực sự?!" Dũng Đằng sắc mặt khó coi, không tự tin lùi lại nửa bước, rồi dõng dạc nói: "Hừ, đương nhiên rồi!

Lên đi, Empoleon!" Empoleon với thân hình cứng cáp, ánh mắt lạnh lùng, hai cánh tay lưỡi kiếm giao nhau. 'Keng' một tiếng, nó dang rộng đôi cánh, lưỡi kiếm kim loại lóe lên hàn quang!

Nhìn Arcanine hung mãnh, Empoleon tỏ vẻ khinh khỉnh, khí thế toàn thân không giảm mà còn tăng, xung quanh quấn quýt luồng sáng đỏ nhạt! "Đặc tính Defiant (Hiên ngang)..." Lục Dã nhướng mày: "Đây chính là bài tẩy của anh à?" Đặc tính Defiant khi gặp đối thủ có Intimidate, sát thương và tính xâm lược sẽ tăng gấp bội.

Với một Empoleon thiên hướng tấn công vật lý, đây quả là như hổ mọc thêm cánh! "Chắc không ai dám Intimidate Empoleon đâu nhỉ!" Dũng Đằng lấy lại tự tin, hô lớn: "Sử dụng Aqua Jet!" Aqua Jet có độ

ưu tiên cực cao, bao phủ đôi cánh lưỡi kiếm của Empoleon bằng một lớp màng nước mỏng.

Lưỡi kiếm rạch một đường sóng nước trên mặt đất, Empoleon đột ngột lao tới, đôi kiếm chém xuống!

Xoảng!!

Biểu cảm của Empoleon khựng lại, nó có cảm giác như mình vừa chém vào một khối thép không rỉ!

Ánh mắt nó sắc lạnh trở lại, lưỡi kiếm chém xuống mạnh mẽ, để lại một vết thương dài! "Ngao ô!!" Đôi mắt Arcanine dần đỏ rực, ý chí chiến đấu hóa thành ngọn lửa bùng cháy từ bờm!

Tấn công!

Tấn công!

Arcanine tắm mình trong lửa, giống như một chiếc xe tăng hạng nặng cán qua mặt đất, tiếng chân dậm làm rung chuyển đại địa!

Ầm ầm—— Empoleon vừa tiếp đất sau cú chém, đang điều chỉnh thân hình thì vội vàng quay người lại, cố gắng bắt chéo đôi cánh để chống đỡ. "Ngao ô!" Arcanine hóa thành một khối cầu lửa vàng rực tông thẳng vào!

Đùng!!

Việc chống đỡ chỉ duy trì được trong giây lát, Empoleon kinh hãi bị húc bay lên không trung.

Dũng Đằng nghẹn họng.

Cho dù có đặc tính Defiant, Empoleon vẫn khó lòng chống đỡ được cú húc của Arcanine!

Đùng!!

Empoleon đang ở trên không bị húc trúng như thể va vào xe lửa, rơi xuống đất thảm hại.

Arcanine ngạo mạn giẫm móng vuốt lên lưỡi kiếm của Empoleon, ánh mắt đầy khiêu khích. "Ngao ô!" "Ư..." Empoleon cố gắng đứng dậy nhưng cuối cùng 'đùng' một tiếng gục ngã hoàn toàn!

Cả sân vận động im phăng phắc. "Bài tẩy..." Lục Dã trầm ngâm nói: "Chỉ thế này thôi à?" Khán giả hàng ghế đầu bật cười khúc khích.

Dũng Đằng run bắn người: "HP của Arcanine cũng đã ngàn cân treo sợi tóc rồi!" Lục Dã nhướng mày, định nói lại thôi. "Lên đi, Zangoose!" Zangoose với ánh mắt hung tàn, đôi móng dài lấp loáng hàn quang.

Ngược lại, Arcanine sau hai cú Flare Blitz liên tiếp, hơi thở có chút dồn dập.

Nhưng ý chí chiến đấu của nó vẫn hừng hực, đáy mắt ẩn chứa cơn giận sau khi bị thương vừa rồi! "Zangoose, sử dụng Fury Cutter!" Móng vuốt của Zangoose vung lên liên tiếp như bão tố, nhưng chỉ để lại những vết sẹo mờ.

Fury Cutter có uy lực tăng dần, đó là lý do Dũng Đằng chọn nó để đối phó.

Ngay khi khí thế của Zangoose đang lên cao, Dũng Đằng vừa lộ nụ cười thì chợt sững người.

Một cảm giác nguy hiểm ập đến. "Arcanine," Lục Dã thản nhiên nói: "Outrage (Nghịch Lân)!" "Ngao ô!!" Arcanine thu mình, nhe răng nanh như một con sư tử đực nổi điên.

Outrage là chiêu thức hệ Rồng lấy cơn thịnh nộ làm nguồn suối.

Sau khi vào trạng thái cuồng bạo, sức mạnh của Arcanine tăng vọt nhưng sẽ bị hỗn loạn sau đó.

Có điều, trong quá trình quét sạch đội hình, Outrage chính là chiêu thức tối ưu nhất!

Arcanine bạo khởi, đè nghiến Zangoose xuống đất, dùng Headbutt húc mạnh!

Bùm!!

Chỉ sau một hiệp, Zangoose đã nằm đo đất trong hố sâu, bất tỉnh nhân sự!

Dũng Đằng đồng tử co rụt, vẫn chưa kịp hoàn hồn.

Sao có thể chứ?

Đã bị quét sạch ba con rồi ư!?

Cả hội trường xôn xao, tiếng hoan hô nhiệt liệt vang lên khắp nơi. "Outrage luôn kìa?!" "Định quét sạch cả đội thật à!!" "Lại là hạ gục nhanh chóng!!" Outrage tượng trưng cho vẻ đẹp bạo lực trong chiến đấu, phong cách quét đội nhanh chóng này cực kỳ giống với một Nhà vô địch nào đó.

Chương 550

Flint nhớ đến con Garchomp mắt đỏ rực kia, thần sắc dần trở nên quái dị.

Thầy Lục và Cynthia càng ngày càng giống nhau rồi!

Trong trạng thái cuồng bạo, Arcanine với bộ lông phiêu dật trông giống như một vị vua sư tử hung bạo.

Dũng Đẳng nghiêm mặt tung ra Pokemon thứ tư là Granbull.

Granbull nhát gan đối mặt với Arcanine thì run lẩy bẩy, bị Arcanine lao đến húc bay đi! "Kết thúc trận đấu trong một hiệp!" Giọng bình luận viên run rẩy: "Chưa đầy một phút...

Arcanine đã phá kỷ lục kết thúc trận đấu nhanh nhất!" Những tiếng xì xào bàn tán vang lên.

Lối đánh áp đảo này không khỏi khiến người ta liên tưởng tới con Darkrai chuyên quét đội của ai kia.

Nhưng kể cả Darkrai cũng không thể hiện sự vô địch không đối thủ như Arcanine trong trạng thái Outrage!

Satoshi và Paul nhìn nhau, thấy rõ sự kinh ngạc trong mắt đối phương.

Dũng Đẳng là hạt giống của đại hội, vậy mà trong trận 6v6 thậm chí không giải quyết nổi một con Pokemon đầu tiên của Thầy Lục?!

Giữa sân vận động đang sôi sục, Dũng Đẳng nhìn Arcanine vừa dừng bước, khẽ thở phào.

Trạng thái Outrage kết thúc, Arcanine đã rơi vào hỗn loạn!

Đây là cơ hội!

Dũng Đằng gào lớn: "Lên đi, Magmortar!!" Magmortar với lớp lông như đang rực cháy, giơ họng pháo tích tụ nhiệt độ cao nhắm thẳng vào Arcanine đang hỗn loạn.

Giây tiếp theo, đồng tử Dũng Đằng co lại.

Arcanine đang nguy kịch đột nhiên sợi dây chuyền trước ngực tỏa sáng lấp lánh, một luồng ánh sáng mặt trời rớt xuống bộ lông nó, những đốm sáng rơi vào vết thương, và chúng lành lại với tốc độ mắt thường cũng thấy được! "Arcanine đã sử dụng Thần Quang (Thánh Hỏa)!!" Bình luận viên cũng thấy tuyệt vọng thay cho tuyển thủ.

Vất vả lắm mới đánh gần gục, giờ nó hồi đầy máu luôn!? "Vừa công vừa thủ, lại còn tự hồi máu!" "Chơi vậy ai chơi lại, nhưng tôi thích!" "Thần Quang còn giải trừ được cả trạng thái hỗn loạn nữa...

Thầy Lục, chiêu này của thầy phạm quy quá nha!" Đó là Thánh Hỏa nguồn gốc từ Rainbow Wing giúp Arcanine giải trừ hỗn loạn.

Ngoài ra Thầy Lục còn có Aura và Bảo Thạch Hồng để giải vây —— Satoshi dùng Snarl (Tiếng Hét Khàn) giải được ngủ gật thì mình giải hỗn loạn cũng hợp lý mà đúng không?

Ánh sáng mặt trời tan đi, Arcanine khỏe mạnh như mới, nhếch môi cười. "Ngao ô!" Dũng Đằng: "...

A ba a ba a ba!" Tâm lý sụp đổ hoàn toàn.

Đánh không bằng người ta hồi máu thì đánh đấm gì nữa?

Sát thương duy nhất gây ra được tính đến giờ toàn là do Arcanine tự phản chấn bởi chiêu Flare Blitz! "Ngao ô!" Arcanine như một cỗ chiến xe rực lửa tông thẳng vào Magmortar.

Luồng hỏa trụ từ họng pháo của Magmortar chẳng thể ngăn cản được nó.

Dũng Đằng hạ quyết tâm, nhìn Magmortar bị đánh bay ra ngoài, nắm chặt quả PokeBall cuối cùng.

Ít nhất cũng phải khiến Thầy Lục phải đổi Pokemon này ra mới được!

Gã ném bóng, hét lớn: "Mismagius, sử dụng Perish Song (Bài Ca Diệt Vong)!" "Bài tẩy cuối cùng của anh là...

Bẫy Diệt Vong à?" Lục Dã cười cười: "Thế thì tôi rành chiêu này lắm đấy." Sắc mặt Dũng Đằng biến đổi, chiến thuật của gã trong mắt người đàn ông này giống như trò trẻ con. "Arcanine, Snarl!" "Ngao ô!" Tiếng gầm của Arcanine hình thành những sóng năng lượng hệ Bóng Tối quét qua Mismagius trên không trung, tiếng hát lập tức nghẹn lại.

Ngay sau đó, Arcanine bùng cháy lửa đỏ, lao thẳng tới!

Bùm!!

Tiếng nổ vang lên, Arcanine đáp xuống đất, không quên tự buff thêm một phát Thần Quang để chốt hạ.

Những đốm sáng tinh khôi thấm vào cơ thể, nó lắc lắc cái đuôi to xù xì, toe toét cười.

Xong việc, thu quân!

Cả sân vận động bùng nổ tiếng reo hò. "Quét sạch sáu con luôn!!" "Thầy Lục đỉnh vãi chưởng!!" Nhìn Arcanine đánh xong sáu trận mà chẳng trầy da tróc vảy, Dũng Đằng muốn khóc mà không ra nước mắt.

Cái gọi là đứng sân, ý anh là quét sạch sáu con xong vẫn đầy máu đứng đó à!?

Quá đáng lắm luôn!

Giữa tiếng hoan hô, Lục Dã bắt tay Dũng Đằng, cười nói: "Thắng

hiểm quá." Dũng Đằng: "???" Anh gọi cái màn đầy máu quét sạch cả đội là thắng hiểm á?!

Đúng là giết người không dao mà, Thầy Lục!

Vị tuyển thủ vừa nãy còn dõng dạc tuyên bố giờ đây lủi thủi rời sân trong trầm cảm.

Thầy Lục nhìn Arcanine, cười bảo: "Về anh dắt nhóc đi dạo nhé~" Không con chó nào cưỡng lại được sự cám dỗ của việc đi dạo!

Arcanine cười híp mắt, thè lưỡi: "Ngao ô!" Infernape đứng cạnh Satoshi nhìn Arcanine uy phong lẫm liệt trên sân, ánh mắt lộ rõ sự sùng kính đối với tiền bối.

Nó thầm nắm chặt nắm đấm.

Satoshi nghiêm túc nói với nó: "Nỗ lực thắng trận tới để hội quân với Thầy Lục ở chung kết nhé!" Ở một phía khác, Dakto vén mái tóc dài, nhìn bảng thi đấu trên màn hình lớn. "Trận sau... là đấu với Thầy Lục sao?" Ánh mắt gã sắc lẹm, thấp giọng: "Mình nhất định phải thắng!" Trận đấu khép lại, Thầy Lục thành công tiến vào bán kết.

Trận quét sạch sáu con này đã gây ra một cơn địa chấn truyền thông. "Điểm đáng xem của đại hội Linh Lan lần này đã chuyển từ 'ai sẽ vô địch' thành 'ai có thể lấy được một điểm từ tay Thầy Lục'..." "Thầy Lục định tham gia Champion League để thách thức Thiên vương hệ Lửa Flint rồi!" "Cũng có thể là thách thức bà Kikuno, dù sao bà ấy cũng sắp nghỉ hưu rồi mà." Nhìn những bình luận trên mạng, Thầy Lục mặt đầy mờ mịt.

Champion League cái gì, các người đang nói gì vậy?

Nhưng mà...

Champion League đúng là một cơ hội thích hợp để công khai.

Đánh bại một vị trong Tứ Đại Thiên Vương, rồi nhân lúc thách đấu Cynthia mà công khai quan hệ luôn!

Trước đó —— Lục Dã lướt qua danh sách bán kết, ảnh của Dakto đập vào mắt. "Trận tới gặp Thầy Thần Thú à ——" Khoảng cách tới nguyện vọng trừng trị 'Thần Thú Nam' đã gần ngay trước mắt.

Thầy Lục: "Chờ đợi đã lâu, cuối cùng cũng chờ được đến ngày hôm nay!" Ngày 31 tháng 5, thứ Hai, trời nhiều mây.

Bốn cái tên vào bán kết đại hội Linh Lan đã lộ diện: Lục Dã, Dakto, Satoshi và Hỏa Lũng.

Thầy Lục không có ấn tượng sâu sắc lắm về Hỏa Lũng, hỏi Meowth mới biết, đó là Trainer thứ hai mang theo Pokemon huyền thoại tham gia đại hội.

Darkrai của Dakto thuộc diện Pokemon ảo, cũng được xếp vào hàng huyền thoại.

Còn vị Ranger Hỏa Lũng này thì mang theo một con Heatran, dễ dàng sát phạt vào tới bán kết.

Lục Dã bừng tỉnh: "Thì ra là cái gã Ranger đăng ký Heatran ở lễ khai mạc!" Trong anime gã này có lướt qua một cảnh, lúc đó cũng gây xôn xao dư luận.

Giờ nghĩ lại, dàn Thần Thú Nam của đại hội Linh Lan này đúng là mọc lên như nấm... nước ở đây sâu thật đấy!

Heatran được hóa thân từ những mảnh vụn núi lửa, ở vùng Sinnoh nhiều núi lửa thế này thì số lượng nó không phải là duy nhất.

Lục Dã thậm chí từng đụng độ con hung thú ở núi Stark...

địa vị ngang ngửa với con Darkrai ở thị trấn Alamos.

Satoshi chắc chắn sẽ có một trận ác chiến với Hỏa Lũng. "Tránh

được Thần Thú Nam thì lại gặp Heatran trên trời rơi xuống." Lục Dã cảm nhận được ác ý từ phía ban tổ chức, xoa cằm nói: "Đúng là làm khó Satoshi rồi!" Trận bán kết với Dakto được ấn định vào ngày 1 tháng 6, Tết Thiếu nhi.

Ngày này có vẻ có hiệu ứng cộng thêm cho vị Nhà vô địch nào đó hay 'đánh giải nhi đồng'.

Trên diễn đàn Linh Lan, các fan đang cãi nhau chí tử xem Dakto và Thầy Lục ai mạnh hơn. "Không biết thì hỏi, combo Dark Void (Hư Không Tối Thâm) cộng Dream Eater (Ăn Giấc Mơ) của Darkrai thì phản sát kiểu gì?" "Bạn chơi Thôi Miên trước mặt Thầy Lục á?

Không coi Bậc thầy Thôi Miên ra gì à!" "Thầy Lục ơi, thầy xem thầy đã tinh thông những cái gì rồi kìa!" Đội hình Bẫy Diệt Vong là chiến thuật mượt mà và mãn nhãn nhất của Thầy Lục.

Nhưng nói về độ gắn kết (Bond), thì phải kể đến đội hình Thôi Miên đầy 'tố chất' cực thấp, cực kỳ hợp với Thầy Lục.

Con Gengar béo màu tím có chiêu 'Dark Void' học lỏm từ Darkrai thị trấn Alamos, dù không hợp pháp nhưng cực mạnh.

Nó không chỉ gây ngủ mà còn táng sấp mặt phân thân của Arceus.

Còn về việc dùng 'Bảo Thạch Hồng' để tăng cường Bond và Mega Evolution —— đồ bạn tôi tặng, liên quan gì đến Thần Thú Nam?

Trong Group Chat, các thành viên lần lượt cập nhật tình hình đã tới đảo Linh Lan.

Bao gồm Gold (Akin) vẫn đang bị cấm ngôn, Silver đến thăm chị gái, và Crystal đội mũ trắng. "Hú hu!

Thấy đảo Linh Lan rồi!" Gió biển thổi lồng lộng, Gold đứng trên boong tàu 'S.S.

Aqua', tay che trán nhìn về phía xa.

Silver cúi đầu xem Pokedex, trầm giọng: "Sân vận động chính của đại hội sức chứa hơn mười vạn người, nhưng vé đã bán sạch rồi." "Thầy Lục chắc chắn có cách mà." Crystal khép nép xách hành lý: "Vả lại, Thiên vương Lucian, Thiên vương Flint cũng ở trong nhóm mà." "Không cần nhờ họ đâu." Silver nhìn màn hình: "Chị Green... mua được vé chợ đen rồi." Gold không nhịn được: "Chị ta vốn là đầu nậu chợ đen luôn mà!" Silver lạnh lùng lườm một cái.

Crystal giảng hòa: "Tóm lại, đến cổ vũ cho Thầy Lục và Satoshi là tốt rồi!" Con tàu S.S.

Aqua rẽ sóng tiến tới, Lt.

Surge (Mã Chí Sĩ) ngậm xì gà, có chút thắc mắc.

Con tàu cưng của lão sao giờ giống như phương tiện di chuyển riêng của cái nhóm chat này vậy?

Nhưng Surge cũng rất hứng thú với vùng Sinnoh xa xôi.

Đấu một trận với gã được mệnh danh là 'Leader hệ Điện mạnh nhất' Volkner chính là mục tiêu cuối cùng của lão trong chuyến này! "Lão tử sẽ không thua cái thằng mặt trắng đó đâu!" Surge nhe răng, phả ra một ngụm khói.

Thời gian hiển thị hơn 3 giờ chiều.

Thầy Lục đang cùng Cynthia uống trà chiều.

Trên chiếc bàn tròn trắng bày biện kem Parfait, Cynthia đang mỉm cười thưởng thức.

Mỗi lần ăn kem, đuôi mắt cô lại cong lên, khí chất cao quý lạnh lùng lập tức hóa thành vẻ 'manh manh đát' cực kỳ đáng yêu.

Người đi đường ngang qua quán cà phê thấy hai người thì xì xào

bàn tán.

Mối quan hệ này coi như đã công khai một nửa.

Mục tiêu tranh quán quân của Thầy Lục cũng được cư dân mạng thảo luận sôi nổi.

Trong những tin đồn đó ẩn chứa mùi ghen tị nồng nặc và mùi 'cơm chó' khiến người ta rơi lệ. "Vợ tôi sắp lấy chồng rồi!!" "Hu hu hu, bắp cải của tôi..." "Tôi không chấp nhận được!!" Cynthia chẳng hề bị ảnh hưởng bởi mấy lời đồn đó, cô vẫn ung dung tận hưởng trà chiều.

Mái tóc vàng xõa bên má, cô múc một thìa kem: (*ˆ◡ˆ*) Lục Dã nhâm nhi cà phê đá, ngắm nhìn khuôn mặt tinh tế của cô, tận hưởng khoảng thời gian tĩnh lặng tuyệt vời. "Ghos~" Gengar thừa lúc Lục Dã không để ý, thò đầu ra từ dưới bàn, cái lưỡi dài quét sạch đĩa đồ ngọt trên bàn. "Đừng có ăn luôn cả cái đĩa chứ!" Lục Dã ấn đầu Gengar xuống. "Ghos!" Gengar phát ra tiếng cười đắc ý. "Trên đảo Linh Lan có nhiều bạn cũ tới lắm đấy." Cynthia chống cằm. "Ừ, nhóm Gold cũng sắp tới rồi." Lục Dã suy nghĩ: "Bruno đang tập luyện với Flint ở khu đấu tập, Jasmine thì làm đại sứ ở nhà hàng, Riley đang giúp Satoshi chuẩn bị cho trận tới..." Do Jasmine thể hiện quá xuất sắc tại nhà hàng buffet, chủ tiệm đã mời cô làm đại sứ hình ảnh luôn.

Jasmine vốn có lượng fan đông đảo, biểu tượng là 'Magnemite', quy mô sắp đuổi kịp Team Yell của Marnie rồi. "Flint đấu với Bruno à..." Cynthia khẽ gật đầu: "Cả hai bên đều sẽ tích lũy được nhiều kinh nghiệm." Hai người này đều có tính cách thẳng thắn, thách thức kẻ mạnh là niềm tin suốt đời của Bruno.

Còn Flint, thiên tài hệ Lửa trẻ tuổi này cũng muốn diện kiến phong thái Thiên vương Kanto.

Hai bên đấu đá kịch liệt ở khu Battle, đánh đến mức hàng rào chắn sân đấu cũng vỡ vụn, cuối cùng Flint vẫn bại trận. "Chỉ là may mắn

thôi." Bruno giơ tay, bắt tay thật mạnh với Flint. "Thua một lần thôi mà." Flint nhe răng cười, ánh mắt sắc lẹm: "Lần sau thắng lại là được!" Bruno gật đầu công nhận: "Tôi mời anh ăn kẹo Rage Candy Bar." "Tôi thích ăn cơm cà ri Magcargo hơn!" Hai người vừa nói vừa cười rời khỏi sân đấu, để lại một đống đổ nát và hàng rào chắn cần sửa chữa gấp —— thế giới mà chỉ có Lucian phải tăng ca đã hoàn thành.

Tối hôm đó, nhóm Gold đã cập bến đảo Linh Lan.

Đêm xuống, hòn đảo đèn hoa rực rỡ, những dãy phố ẩm thực đông vui. "Đến lúc thiếu gia đây trổ tài rồi!" Gold nhìn các gian hàng giải trí, vác gậy bi-da lên vai.

Chương 551

Sau đó, gã càn quét các trò bắn bóng bay, ném bóng rổ, câu cá Seaking... lấy đi vô số thú bông trong ánh mắt rưng rưng của các chủ tiệm. "Này!" Gold ném con thú bông Totodile cho Silver, cậu chàng ngơ ngác đón lấy. "Cái này cho ông đấy!" Silver ngẩn người, khóe môi nhếch lên: "Cảm ơn." "Còn lớp trưởng nữa —— cái này cho bà!" Gold nhét một đống thú bông vào lòng Crystal. "Cho... cho mình sao..." Crystal hơi khép nép, má hồng hồng, cúi đầu xuống. "Bà cầm hộ tôi trước đã." Gold gãi đầu cười: "Vì tôi hết chỗ cầm rồi, ha ha!" Crystal: "..." Rốt cuộc mình đã kỳ vọng cái gì vậy chứ...

Surge trong bộ đồ rằn ri, tìm đến thẳng chỗ Volkner đang ngồi lỳ ở ngọn hải đăng nghiên cứu công nghệ. "Này!" Surge khoanh tay khiêu khích: "Nghe nói cậu là Leader mạnh nhất Sinnoh, lại còn là chuyên gia hệ Điện..." Volkner ngước đôi mắt lờ đờ lên.

Trên vai Surge xuất hiện một cái máy phóng Electrode. "Có muốn đấu một trận không?" Surge cười nhạt. "Tôi còn đang..." Volkner vốn là một trạch nam ít tiếp xúc người lạ, ngập ngừng: "Tôi còn đang nghiên cứu thiết bị điện lực." Anh quay người chỉ về thành phố Sunyshore phía xa, giới thiệu: "Tôi đã cải tạo cả thành phố Sunyshore thành một hệ thống phát điện khổng lồ, giải quyết xong vấn đề năng lượng hữu hạn ——" Volkner càng nói càng nhanh, giống như một gã nghiện mô hình đang chia sẻ quá trình lắp ráp: "Mục tiêu tiếp theo là cải tạo cả hòn đảo Linh Lan này!" Một cú sốc cực mạnh.

Surge đứng hình tại chỗ.

Là chuyên gia hệ Điện, tác phẩm đắc ý nhất của lão chẳng qua là mấy cái bẫy trang trí ở Gym Vermilion và cái máy phóng này.

So với Clemont cải tạo tháp Prism, hay Volkner cải tạo cả thành phố...

đúng là có hơi mất mặt.

Surge ngượng ngùng giấu cái máy phóng ra sau lưng, cười ha hả: "Lần sau hãy đấu nhé, tôi sực nhớ ra có việc bận!" "Ơ?" Volkner ngơ ngác: "Là chuyên gia hệ Điện, mấy cái này anh cũng phải rành lắm chứ?" Surge: "..." Xin lỗi, tôi đã làm nhục danh hiệu chuyên gia hệ Điện rồi!

Surge mặt mày xám xịt rời khỏi ngọn hải đăng, quay về tàu uống rượu whisky một mình.

Cùng lúc đó, Thầy Lục về tới chỗ ở, bắt đầu nghiên cứu đội hình cho trận đấu với Thần Thú Nam ngày mai. "Đội của Dakto còn một con Latios có chiêu Recover (Hồi Phục), cực kỳ khó chịu..." Lục Dã ngồi khoanh chân trên đất, nhìn tám quả bóng trước mặt suy tư. "Có thể cho Rotom dùng Trick (Tráo Đổi) đổi cái khăn quàng, hoặc cho Vịt lên giết thần luôn." "Quác?!

Σ(°△°|||) " Sirfetch'd cầm kiếm khiên, cả người cứng đờ.

Thầy nói cái gì thế quác?! "Đùa tí thôi." Lục Dã trấn an: "Mấy con Latios tép riu, chưa cần nhóc ra tay đâu.

Lúc nào đánh con thần gây ác mộng mới cho nhóc lên!!" "Quác!? (´ᴗ̈ᴗ̈)σ" Sirfetch'd rớt nước mắt, đời vịt coi như bỏ.

Lục Dã mỉm cười.

Sau khi táng Arceus, thực lực của Vịt nói thế nào cũng ở tầm Thiên vương rồi.

Có điều nó nhát quá, cái đặc tính Scrappy (Gan dạ) của nó chắc chỉ dùng để đứng trước mặt Arceus mà chân không run thôi.

Hệ Chiến Đấu khắc hệ Bóng Tối của Darkrai, cho Sirfetch'd lên làm phương án dự phòng cũng tốt.

Đương nhiên cũng có thể cho Gengar béo dùng Dark Void vả vào mặt nó —— Lục Dã nhắm mắt, thử dùng 'Bảo Thạch Hồng' liên lạc với Darkrai ở thị trấn Alamos.

Làn khói đen cuộn sóng, Darkrai mở đôi mắt xanh thẳm, thần sắc cao lãnh.

Gã lại gặp khó khăn gì à?

Muộn thế này rồi còn dùng ngọc để gửi lời...

Tiếng của Lục Dã vang lên trong lòng gã: "Ngày mai xem tôi táng chết thằng đệ của ông nhé!" Darkrai: ???

Muộn thế này rồi anh chỉ để gửi một cái tin nhắn thoại thế thôi à?

Vả lại đó cũng chẳng phải đệ tôi, chỉ là trùng hợp đều là Darkrai thôi!

Darkrai bực bội nhắm mắt lại, nhưng trong lòng cũng nhen nhóm một tia kỳ vọng.

Không biết anh ta sẽ đấu với con Darkrai kia như thế nào.

Nhưng dù sao, gã đã bắt đầu thấy tội nghiệp cho đối thủ của anh rồi...

Đêm đã khuya.

Nhóm Gold thu hoạch lớn, gần như quét sạch thú bông ở các sạp hàng.

Silver và Crystal, thậm chí cả Pokemon của họ đều ôm đầy thú bông.

Gold vác gậy bi-da đi đầu đầy tự đắc; Silver và Crystal chỉ muốn

độn thổ cho xong.

Mặc dù đấu chính quy thì chiến thuật của Gold còn tệ hơn Satoshi, nhưng ở mấy cái trò không chính thức này, gã đúng là tinh thông đủ thứ... "Nhiều thú bông thế này ông định xử lý sao?" Silver hỏi.

Trong ánh mắt mong chờ của Crystal, Gold tùy tiện nói: "Phát cho mọi người trên đảo đi." Silver định lấy thêm hàng cho chị Green, thấp giọng: "Bán lại cho tôi một ít... tôi có kênh tiêu thụ." Hai người lập tức chốt đơn, bỏ mặc Crystal ngơ ngác đứng đó.

Cô ngẩn người một lúc rồi giữ mũ chạy theo: "Này, hai ông đợi tôi với!!" Ngày hôm sau, Tết Thiếu nhi.

Khán đài náo nhiệt, Gold đi phát thú bông cho Satoshi, Jasmine và mọi người.

Satoshi nhận được thú bông Pikachu, đưa cho Pikachu trên vai, nó vui sướng: "Pika~!" Jasmine nhận được thú bông Ampharos, mỉm cười: "Cảm ơn bạn nhiều nhé." Silver đang ở sảnh ngoài cùng Green bày sạp. "Sao chẳng có ai mua thế này?" Silver hỏi. "Chị cũng muốn biết đây!" Green muốn khóc quá.

Trái ngược hoàn toàn là sạp của Meowth, nhờ dựa hơi Cynthia mà làm ăn phát đạt. "Đừng tranh nhau, vật phẩm của Thầy Lục ai cũng có phần, Meowth!" "Thú bông Darkrai á?

Xin lỗi tiệm không có làm cái đó nha~" "Mua đồ lưu niệm tặng kèm poster và gậy cổ vũ, đừng bỏ lỡ!!" "Sốc nát nam thê!!" Khách hàng bàn tán: "Không có Dakto, chỉ có poster của Thầy Lục thôi à..." "Kệ đi, hàng tặng tội gì không lấy!" Với chiến lược của bộ ba Team Rocket, một cảnh tượng quỷ dị xuất hiện trong sân đấu.

Gần như tất cả khán giả đều cầm poster và gậy cổ vũ cho một bên, dù không tự biết mà vẫy nhiệt tình.

Ba thành viên CLB Bài Ma Thuật ngồi giữa làn sóng reo hò đó mà run cầm cập. "Chúng ta... hình như thành nội gián rồi?" "Hay là chúng ta phản bội luôn đi!" "Ý hay đấy —— Thầy Lục cố lên!!" Dakto choàng áo bào nhìn lên khán đài, khóe môi giật giật. "Nhân khí của tuyển thủ Lục Dã vẫn nóng hổi như mọi khi!" Bình luận viên chữa cháy: "Ai sẽ tiến vào chung kết, chúng ta hãy cùng chờ xem!" Dakto điều chỉnh tâm trạng, gã không phải loại Trainer dễ bị ngoại cảnh tác động.

Bước đi vững chãi, gã bắt tay Lục Dã, trầm giọng: "Tôi có thể đưa ra một điều kiện không?" "Mời nói." Lục Dã có chút tò mò. "Nếu tôi thắng..." Ánh mắt Dakto rực cháy: "Tôi muốn một tấm thẻ bài...

Darkrai phiên bản Kalos!" Núp trong bóng tối của Dakto, Darkrai thật sự đầy hắc tuyến.

So với tôi, anh có vẻ coi trọng cái hình vẽ trên giấy đó hơn nhỉ!! "Tôi sẽ cân nhắc." Lục Dã bật cười.

Dakto gật đầu, quay về vị trí chỉ huy, thể hiện sự tập trung phi thường.

Xét về thực lực Trainer, Dakto thậm chí vượt xa một số Thiên vương của các liên minh —— đúng rồi đấy, đang nói liên minh dưỡng lão Alola các người đấy!

Có điều, Thầy Lục cũng khá thích cái không khí dưỡng lão ở Alola...

Lắc đầu một cái, Lục Dã nhìn lên phòng VIP tầng hai, qua cửa kính, dường như thấy Cynthia đang bắt chéo chân, tay chống cằm nhìn xuống.

Thu hồi tầm mắt, gương mặt Thầy Lục trở nên nghiêm túc.

Xin lỗi nhé, tôi mới là 'mãnh nam trên trời rơi xuống' của đại hội

lần này!

Satoshi bám vào lan can hét lớn: "Thầy Lục cố lên!" "Đừng hét nữa." Gold chê bai ngoáy tai: "Hét thế người ta lại tưởng trận này ngang tài ngang sức đấy." Bruno khoanh cánh tay bắp thịt cuồn cuộn, gật đầu: "Đúng hơn là...

Dakto có thể khiến Thầy Lục tung ra bao nhiêu phần công lực mới là điểm đáng xem nhất của trận này." "Mình thấy là," Jasmine nhẹ nhàng nói: "Trong mấy giải 'nhi đồng' thế này, Thầy Lục chưa bao giờ nương tay cả." "Huống hồ hôm nay còn là Tết Thiếu nhi..." Quất sấp mặt mấy nhóc tì (gạch đi)...

Bạo sát Thần Thú Nam!

Ánh mắt Dakto và Lục Dã giao nhau. "Đại hội Linh Lan, bán kết bảng A!" Trọng tài giơ cao cờ, dứt khoát phất xuống: "Trận đấu bắt đầu!!" Oành đùng đùng —— Sân đấu nhô lên từ lòng đất, cỏ xanh mướt như thảm, chính là "Trường Cỏ" (Grassy Terrain)!

Trong môi trường này, uy lực của các chiêu thức hệ Cỏ sẽ tăng mạnh.

Tại chính sân đấu này, trong phim hoạt hình, Sceptile của Satoshi đã dùng một nhát Kiếm Lá (Leaf Blade) chém gục Darkrai đầy oai hùng.

Và trong đội hình của Thầy Lục, cũng có một kiếm sĩ tinh thông Kiếm Lá! "Mời hai bên đồng thời phái Pokémon!" Trọng tài thổi còi. "Nhờ cả vào mày đấy, Sirfetch'd!" Một luồng sáng trắng bay ra từ bóng Premier, Sirfetch'd toàn thân trắng tuyết, tay cầm kiếm khiên, ánh mắt sắc lẹm. "Quạc! ヽ(ˋДˊ)ﾉ" Điểm đáng khen nhất của Farfetch'd vùng Galar chính là ánh mắt sắc bén, không chịu khuất phục.

Do tài nguyên khan hiếm, chúng hình thành tính cách hiếu chiến,

mỗi con đều là một chiến sĩ bẩm sinh.

Đó chính là nguồn gốc hệ Đấu Sĩ của chúng.

Chiến đấu chính là thiên tính và vinh quang của một chiến sĩ! "Con vịt này trông ngầu vãi!" "Farfetch'd xông lên!" "Quạc ~(´ꈍᴗꈍ)σ" Áp Áp vẻ mặt lạnh lùng, nhưng trong lòng đầy bi thương.

Tôi rõ ràng là đứa đội sổ trong đội mà, sao lại bắt tôi đánh tiên phong thế này... "Khởi đầu bằng Sirfetch'd để đấu với Darkrai hệ Bóng Tối sao?" Bruno cởi trần, khoanh tay gật đầu: "Có ưu thế về hệ." "Nhưng mà..." Satoshi trợn tròn mắt, chỉ tay vào sân đấu: "Dakto không dùng Darkrai đầu tiên!" Trước mặt Dakto đang khoác áo choàng là một con Drapion với lớp giáp tím sẫm.

Drapion đầy gai nhọn, đôi càng lóe lên hàn quang, đuôi châm ánh lên độc tố xanh thẫm! "Tuyển thủ Dakto đã phái Drapion ra sân đầu tiên!" Bình luận viên ngạc nhiên: "Đây là lần đầu tiên anh ta dùng Pokémon khác ngoài Darkrai trong giải đấu lần này!" Trong bản hoạt hình, Dakto chỉ dùng Darkrai và Latios.

Anh ta luôn dùng Darkrai tiên phong, nên Thầy Lục mới để Sirfetch'd lên trước.

Không ngờ, cú "đọc bài" này lại trật lất! "Pha này mình tính sai một bước rồi." Ánh mắt Lục Dã dần trở nên sắc bén, "Phải nghiêm túc đối phó thôi!" Dakto vẻ mặt cao lãnh, nhớ lại chuyện đã hứa với Darkrai vài ngày trước —— vì Darkrai gần như mất sạch ý chí chiến đấu nên mới không cho nó ra sân... coi như là vô tình cắm liễu liễu xanh.

Dakto lắc đầu, ánh mắt tập trung. "Drapion, sử dụng Tên Lửa Kim (Pin Missile)!" "Tê khanh!" Đuôi của Drapion sáng lên ánh trắng rực rỡ, hóa thành từng cây kim độc sắc nhọn, bắn thẳng về phía Áp Áp như mưa tên.

Đùng đùng đùng!

Những vụ nổ liên tiếp dấy lên bụi mù.

Sirfetch'd nhấc khiên hành lên, tàn ảnh hóa thành một bức tường khiên đồ sộ, chặn đứng từng quả "tên lửa" bên ngoài! "Đó là chiêu Dò Tìm (Detect) của Sirfetch'd!" Bình luận viên nói: "Nó có thể sánh ngang với Bảo Vệ (Protect), nghe nói có thể dùng Tâm Nhãn nhìn thấu lộ trình để ngăn chặn chiêu thức!" "Tên Lửa Kim đánh tối đa 5 phát, mà nó đánh đủ cả 5 phát luôn, nhân phẩm của Thầy Lục đỉnh thật!" "Tâm Nhãn cũng ra luôn rồi, đây chính là kiếm hào vịt sao?" Mưu kế của ông đã bị nhìn thấu rồi! "Quạc!" Sirfetch'd hít sâu một hơi, bình ổn tâm cảnh, cầm kiếm lao lên!

Kiếm khí thổi bay cỏ trên sân, năng lượng màu xanh biếc dồn vào lưỡi kiếm, một chiêu Kiếm Lá sắc lẹm chém ra!

Keng!!

Tiếng kim loại va chạm chói tai. "Tê khanh!" Giáp của Drapion nứt ra một khe hở, đôi mắt đỏ ngầu, dịch độc phun ra từ miệng! "Quạc!" Áp Áp nhấc khiên hành lên, mặt khiên bị dịch độc ăn mòn, bốc lên làn khói trắng!

Đột nhiên, cảm giác nguy hiểm khiến Sirfetch'd lùi lại. "Tê khanh!" Drapion bắt chéo đôi càng sắc nhọn, chém ra hai luồng sáng tím hình chữ X, chiêu X-Cắt Độc (Cross Poison) xé gió lao đến! "Tê ——" Khán giả nín thở, tưởng như đã thấy vết thương thảm khốc!

Ngay lúc đó.

Sirfetch'd cao hứng giơ kiếm, toàn thân hội tụ khí thế vàng rực, sau lưng hiện lên đôi cánh vàng như Ho-Oh, tàn ảnh một con chim khổng lồ dần tụ lại, tung cánh bay cao!

Là anh em thì đến chém tôi đi · Đôi cánh vàng đại đại! "Dũng Điểu

Công Kích (Brave Bird)!" Lục Dã hô lớn. "Quạc! ヽ(` Д´)ノ" Sirfetch'd chém mạnh ra, đao thế hóa thành đại điểu vàng kim, lao thẳng vào chiêu X-Cắt Độc!

Bành!!

Vụ nổ dữ dội, rung chấn ầm ầm.

Chương 552

Khán giả thắt tim lại, nhìn vào giữa sân.

X-Cắt Độc bị ánh vàng chém tan, đao thế tiếp tục chém thẳng vào Drapion!

Oành!!

Phản lực mạnh mẽ khiến Sirfetch'd lùi lại vài bước, cắm kiếm xuống đất để giữ thăng bằng.

Trong vụ nổ, khói bụi mịt mù, Drapion mặt mũi hung tợn đứng đơ tại chỗ.

Gió nhẹ thổi qua, một sợi cỏ bị chém đứt rơi trên càng Drapion.

Đùng!!

Drapion ngã gục, trên màn hình lớn, biểu tượng bóng Pokémon của Dakto tối sầm lại! "Drapion mất khả năng chiến đấu!" Trọng tài thổi còi.

Thầy Lục dẫn trước một bàn, khán đài ồ lên chấn động. "Phát Brave Bird này mà trúng, ông còn nợ tôi ít nhất hai mạng đấy!" "Tôi bắt đầu thích Farfetch'd rồi đấy!" "Ông thích nó thật không hay là thèm cái thân xác của nó?" Sirfetch'd đứng giữa tiếng hò reo, vẻ mặt tự mãn, thanh cao không tì vết. "Quạc ~(tsu Đ`)" Tê chân quá... nhưng không sao, chắc người ta không nhận ra đâu... "Lấy được điểm đầu tiên rồi!" Trên khán đài, Satoshi phấn khích nói. "Sirfetch'd chịu phản lực không nhỏ đâu." Bruno khoanh tay, hơi nhíu mày: "Tôi lo là lát nữa nó không đối phó nổi Darkrai." "Lo cái gì." Akin quẹt mũi, "Con Sirfetch'd này từng chém cả Arceus đấy!" Bruno ngẩn người, lẩm bẩm: "Ra là vậy... khí thế mạnh mẽ đó là nhờ từng chiến đấu với đối

thủ quá cường đại sao..." Trên sân đấu, Dakto lẳng lặng thu hồi Pokémon. "Quả nhiên, Drapion không làm gì được anh." Dakto lấy bóng Pokémon ra, ánh mắt sắc lạnh. "Vậy còn con này thì sao!" Cuồng phong nổi lên, trong luồng sáng đỏ là một áp lực (Pressure) mạnh mẽ, cùng với sự Uy Hiếp (Intimidate) bẩm sinh của loài rồng. "Cái, cái này là!" Khán giả trợn tròn mắt nhìn lên đám mây đen hạ thấp, giữa không trung là một con rồng khổng lồ với đôi cánh đỏ máu đang nhìn xuống đầy khinh miệt.

Lớp vảy cứng như kim loại màu xanh xám, khuôn mặt hung tợn đầy sừng, đôi cánh đỏ rực như lưỡi đao. "Gào!!" Salamence gầm lên hung dữ, đặc tính Uy Hiếp (Intimidate) triển khai toàn diện, khán giả xung quanh im phăng phắc!

Bình luận viên nuốt nước bọt: "Đây là chuẩn thần hệ Rồng, một trong những vị vua của loài rồng, Salamence!!" Đôi cánh của Salamence che khuất ánh mặt trời, tạo ra những luồng gió rít.

Dakto đứng dưới Salamence, nhìn Sirfetch'd, thoáng hiện vẻ ngạc nhiên.

Ngay cả khi đối mặt với Uy Hiếp của Salamence, sắc mặt của Sirfetch'd vẫn không hề dao động! "Đặc tính Gan Dạ sao." Dakto thầm nghĩ: "Không hổ là Pokémon của Champion..." "Quạc! (´ꈍ◡ꈍ)σ" Sirfetch'd cứng người.

Tôi muốn về nghỉ rồi quạc... "Hệ Bay đúng là khắc chế mày thật." Lục Dã cười cười, lấy bóng Premier ra, "Về đi, Sirfetch'd!" Thấy Lục Dã thu hồi Sirfetch'd, Dakto càng thêm cảnh giác.

Anh ta biết Thầy Lục có một con Sylveon...

Theo thông tin từ giải Indigo, Salamence chưa chắc không có cửa thắng.

Nhưng trong giải này, chưa thấy con đó ra tay lần nào.

Không biết so với con Sirfetch'd này thì thực lực thế nào.

Dakto nhíu mày, định dùng Bảo Vệ để quan sát một lượt trước. "Lên đi, Sylveon!" Lục Dã tung bóng lên đầy lãng tử, màn xuất hiện hoa lệ của một Điều phối viên (Coordinator) trong giải đấu thế này chắc chắn là để câu tương tác.

Khán giả bị thu hút, vẻ mặt thay đổi.

Một con Sylveon trắng tuyết ưu nhã nhẹ nhàng nhảy ra từ bóng Pokémon, nhắm khẽ mắt, đung đưa hai dải lụa hồng trắng.

Đặc tính Tiên Da (Pixilate) dưới ánh mặt trời tỏa ra ánh sáng nhạt, chiếc nơ bướm phát ra những dao động dịu dàng như sóng nước lan tỏa khắp khán đài.

Những khán giả vừa rồi còn căng thẳng vì Uy Hiếp giờ đã thả lỏng, thi nhau cười nói: "Sylveon dễ thương quá!" "Đẹp tuyệt vời!" "Nghe nói chỉ có Huấn luyện viên có tâm hồn lương thiện mới tiến hóa được Sylveon ——" Lời còn chưa dứt, Sylveon nhẹ nhàng đáp đất, mở to đôi mắt tròn xoe, thần sắc đột biến. "Bố y! (゜▼mãnh ▼)" Khán giả: "..." Sao cảm giác còn căng thẳng hơn lúc nãy là thế nào... "Gào..." Salamence vỗ cánh, cứng ngắc quay đầu nhìn Dakto.

Nấp trong bóng dưới chân Dakto, Darkrai lầu bầu: "Con Sylveon này ta cũng gặp rồi, cái ngữ này 'cọc' lắm!" "Giọng địa phương ở đâu ra thế?" Dakto ngẩn người, chìm vào trầm tư.

Liên tục hoán đổi thì thiệt thòi quá, huống chi mình có Bảo Vệ để phòng thủ.

Cứ quan sát tình hình đã! "Tia Chớp!" Thầy Lục ra lệnh, dùng chiêu độc môn.

Dakto nhìn sang, nhíu mày.

Thân hình Sylveon hóa thành một luồng sáng trắng, thị giác chỉ bắt kịp tàn ảnh! "Bay lên cao đi." Dakto nói: "Sử dụng Gió Lốc (Hurricane) xung quanh!" Salamence bay vọt lên theo phương thẳng đứng, vừa vỗ cánh vừa dùng bản thân làm tâm bão, Gió Lốc hóa thành một bức tường bảo vệ.

Cuồng phong gào thét, cỏ vụn, đá dăm bị cuốn vào bão, mây đen sà thấp, tầm nhìn tối sầm!

Lucian đẩy kính, nhìn vào lớp tường bảo vệ sân đấu đang có dấu hiệu rạn nứt, vẻ mặt nghiêm trọng.

Tốc độ của Sylveon không giảm mà còn tăng, khi đến gần, bốn chân trắng tuyết đột ngột nhảy lên, miệng phát ra tiếng kêu cao vút và không linh! "Bố y ~!" Tiên Da, Tiếng Gầm Siêu Thanh (Hyper Voice)!!

Tiếng Gầm Siêu Thanh hóa thành sóng chấn động xuyên thấu, dễ dàng xé nát cơn lốc dữ dội, quét thẳng về phía Salamence bên trong! "Gào!" Salamence gầm nhẹ, cảm thấy một sự kiêng dè sâu sắc.

Sự áp chế của hệ Tiên đối với hệ Rồng lúc này được thể hiện rõ rệt!

Dakto nghiêm mặt, quát: "Sử dụng Bảo Vệ!" Tăng!

Cùng lúc đó, Salamence khép cánh, toàn thân hiện lên lớp bảo vệ xanh biếc, chính là chiêu Bảo Vệ!

Tiếng Gầm Siêu Thanh đánh tan lớp tường bảo vệ quanh nhà thi đấu, mí mắt Lucian giật liên hồi, lớp bảo vệ trên người Salamence cũng kêu "rắc" một tiếng rồi vỡ vụn. "Về đi ——" Dakto rút bóng Pokémon ra, đồng tử đột nhiên co lại.

Một bức tường Phản Chiếu (Reflect) trong suốt đã đánh bật luồng sáng đỏ từ bóng của Dakto, khiến anh ta không thể thu hồi Salamence! "Cái, cái này là!" Bình luận viên khựng lại một chút rồi nói: "Tuyển

thủ Lục Dã đã hạn chế khả năng hoán đổi của đối thủ!" Cảnh này trông quen quen, Satoshi nhớ lại cảnh Onix quấn chặt Pikachu, vẫn còn sợ hãi gãi đầu. "Tớ nhớ chiêu này..." Jasmine khẽ giải thích: "Là tuyệt kỹ của cô Sabrina, dựng rào chắn tạo ra ảo giác thị giác hoặc hạn chế hoán đổi." Trong giải đấu Thủ lĩnh Kanto VS Johto, Sabrina đã điều khiển Mr.

Mime dùng tường ánh sáng dựng lên một "căn phòng vô hình", đánh bại Thủ lĩnh hệ Côn Trùng Bugsy dù bị khắc hệ.

Trong đó, hạn chế hoán đổi chính là mắt xích quan trọng nhất của chiến thuật này!

Akin hiếm khi nghiêm túc, khoanh tay trầm giọng: "Đây là thủ đoạn của kẻ tâm bẩn đây mà..." Khán giả trên sân sực tỉnh, một trận xôn xao nổ ra. "Đây chính là lối đánh của bậc thầy lão làng không phân biệt hệ sao, yêu rồi đấy." "Cái này có hợp pháp không vậy?!" "Con Darkrai của Dakto dùng bóng thường thu phục, nhìn kiểu gì cũng thấy nghi ngờ!" "Các ông tố cáo Thầy Lục, Thầy Lục cũng tố cáo các ông thôi!" Dakto hít sâu một hơi.

Nhìn Salamence đang lơ lửng trên không, ánh mắt anh ta đanh lại.

Trận đấu vẫn chưa kết thúc! "Salamence!" Dakto đột ngột đưa tay, quát lớn: "Giga Xung Kích (Giga Impact)!" "Giga Xung Kích là chiêu thức tối thượng hệ Thường, là cú húc dồn toàn bộ sức mạnh!" Bình luận viên nói: "Đợi đã, phía Thầy Lục!" "Sylveon." Lục Dã ra lệnh: "Giga Xung Kích!" "Đối đầu bằng chiêu cuối sao?!" "Đây là Tiên Da đấy, Sylveon Đồ Long Dũng Sĩ!" "Gào!!" Salamence gầm lên giận dữ, mắt đỏ ngầu, toàn thân tỏa ra ánh trắng sắc lẹm lao xuống.

Xé toạc không gian, bầu trời gạch qua một đường trắng.

Trên mặt đất, thân hình trắng tuyết của Sylveon tỏa sáng nhẹ, ánh mắt sắc sảo, bốn chân hạ thấp. "Bố y! (# ` mãnh ´)" Đùng!!

Cú va chạm làm rung chuyển cả nhà thi đấu, khán giả run lên bần bật.

Ngay khoảnh khắc Salamence húc vào Sylveon, ánh mắt nó lộ vẻ kinh hoàng.

Đặc tính Tiên Da đã cường hóa Giga Xung Kích, huống chi đây là một con Sylveon có lối đánh bạo lực!

Salamence bị húc bay ra tận rào chắn ngoài sân, lún sâu vào trong, trên thân hình to lớn, vết lõm trên vảy hiện rõ mồn một!

Đùng đùng đùng —— Nhà thi đấu còn dư chấn, khán giả định thần lại, lập tức bùng nổ tiếng hoan hô! "Lấy trứng chọi đá, tự rước nhục vào thân!" "Chuẩn thần hệ Rồng sao?

Đã hỏi qua Sylveon chưa?" "Con Sylveon này chắc nghiền nát cả Darkrai mất!" Nghe vậy, Darkrai trong bóng của Dakto nổi trận lôi đình.

Nghiền nát ta?

Không một ai có thể trang bức trước mặt Darkrai ta!

Nhưng mà Pokémon thì chắc là được... vì ta cũng khá là thân thiện...

Darkrai lại rúc sâu vào trong bóng. "Salamence mất khả năng chiến đấu!" Trọng tài giơ cao cờ.

Satoshi nhìn lên màn hình lớn, hai bóng Pokémon của Dakto đã tắt ngóm.

Ngược lại, phía Thầy Lục, hai bóng của Sirfetch'd và Sylveon vẫn sáng.

Trận đấu mới bắt đầu chưa đầy mười phút mà tỉ số đã là 2:0! "Thầy Lục bắt đầu nghiêm túc rồi đấy." Flint đút tay túi quần nói.

Cynthia bắt chéo chân, nở nụ cười nhẹ: "Anh ấy bắt buộc phải nghiêm túc." Lucian nhìn quanh lớp rào chắn đang lung lay sắp đổ của sân vận động, thở dài: "Để tôi xuống gia cố tường ánh sáng một chuyến..." Lucian mặc bộ vest đỏ rượu, tay cầm sách, phái Bronzong ra triển khai Tường Ánh Sáng.

Sau đó, anh gật đầu chào hai tuyển thủ rồi lẳng lặng ngồi xuống cạnh sân với bóng lưng đầy phong trần.

Ngoài anh ra, chắc chẳng nhân viên nào đủ sức thu dọn tàn cuộc cho trận đấu của hai người này...

Dakto vén mái tóc dài trước trán, tự kiểm điểm trận đấu vừa rồi.

Mình đã sơ suất trước sự chỉ huy của Thầy Lục nên không thu hồi được Salamence.

Đây quả nhiên là một Champion coi trọng cả chiến thuật lẫn thực lực!

Dakto điều chỉnh nhịp thở, vén áo choàng, ánh mắt thâm thúy. "Lên đi, Rhyperior!" Đùng!!

Rhyperior với thân hình hộ pháp đáp đất, mặt sân rung chuyển nhẹ. "Gào!!" Rhyperior toàn thân cấu tạo từ đá cứng, khoác trên mình lớp giáp bảo vệ màu cam, đôi trọng chưởng có thể bắn ra chiêu Nham Thạch Pháo (Rock Wrecker) với uy lực kinh người.

Bên cạnh khán đài, Silver không biết đã đến từ lúc nào, trầm giọng nói: "Con Rhyperior này được huấn luyện cực kỳ xuất sắc." Akin giật mình: "Không phải ông đang bày sạp hàng sao?

Đến từ bao giờ thế!" Green chống cằm thở dài, uể oải nói: "Chẳng có ai mua đồ cả, thà đi xem trận đấu của Thầy Lục còn hơn." Jasmine nhường chỗ cho Green, hai người ngồi chen chúc; Silver thì ngồi cùng chỗ với Akin.

Sự chú ý của Bruno vẫn tập trung vào sân đấu, vừa nhai màn thầu vừa nói: "Nham Thạch Pháo của Rhyperior không thể coi thường được đâu..." "Nhưng sau khi dùng chiêu đó, nó sẽ rơi vào trạng thái đờ người." Không ai hiểu rõ cách đối phó hệ Đất hơn Silver, vì cha anh là Giovanni.

Silver nói: "Lúc đó chính là lúc Thầy Lục phản công." Nhìn vào thân hình đá xám xịt của Rhyperior, Lục Dã thầm nghĩ: "Con này chắc hợp khẩu vị của Larvitar đây." Tuy nhiên, liếc nhìn Trường Cỏ, Lục Dã đã hạ quyết tâm.

Trận này có lẽ sẽ trở thành trận chiến làm nên tên tuổi của đại kiếm hào! "Rhyperior!" Dakto quát: "Nham Thạch Pháo!" "Gào!" Rhyperior đạp mạnh xuống đất, đưa hai tay ra, nham thạch nổi lên như cơ bắp, đá vụn trên mặt đất bay lên theo tiếng gọi.

Đùng!!

Những khối đá khổng lồ như đạn pháo đập thẳng về phía Sylveon, Sylveon dùng Tia Chớp né tránh, quanh thân hiện lên lớp Phản Chiếu lấp lánh.

Rắc!

Phản Chiếu vỡ tan, Nham Thạch Pháo nổ tung trên người Sylveon, đá vụn bắn tung tóe!

Khói bụi mịt mù, Sylveon đứng trên mặt sân lồi lõm, lắc lắc đầu, ánh mắt lạnh băng. "Bố y! (thảo mãnh thảo)" "Nhờ có Phản Chiếu mà chịu đựng được Nham Thạch Pháo sao..." Dakto hơi nhíu mày. "Về đi." Lục Dã rút bóng Pokémon ra, luồng sáng đỏ chiếu vào Sylveon. "Bố y!" Sylveon bất mãn lườm một cái.

Sau khi dùng Toàn Tâm Chúc để giao tiếp, nhóc con này mới không tình nguyện bay về bóng.

Thấy Thầy Lục lại hoán đổi Sylveon về, lòng Dakto dấy lên một cảm giác nguy hiểm.

Trên sân đấu, Rhyperior đang trong trạng thái đờ người, hơi thở hỗn loạn.

Xuất hiện trước mặt nó là một Sirfetch'd vào sân lần hai!

Chương 553

"Quạc!" Sirfetch'd đối mặt với Rhyperior không thể cử động, cười đắc ý.

Hôm nay đến lượt bà chị gánh chịu sát thương, còn tôi vào xả sát thương nhé... sướng vãi quạc!

Lục Dã nói: "Kiếm Lá!" "Quạc!" Sirfetch'd bước đôi chân ngắn củn, tay cầm kiếm khiên, lao qua Trường Cỏ.

Lưỡi kiếm ngưng tụ ánh sáng tinh khôi, dưới sự gia trì của tỉ lệ chí mạng, Kiếm Lá hiện lên ánh đỏ lăng lệ của một cú bạo kích!

Khi lướt qua nhau, thân hình đồ sộ của Rhyperior lập tức cứng đờ, khuôn mặt lộ vẻ ngỡ ngàng. "Quạc ~" Sirfetch'd như một kiếm sĩ thu đao vào bao, ung dung đứng thẳng, cầm chắc kiếm khiên.

Đùng!!

Rhyperior đổ rầm xuống đất.

Ngay cả một Rhyperior có đặc tính Giáp Cứng cũng khó lòng chịu nổi cú chí mạng này! "Kết liễu trong một nốt nhạc!" Bình luận viên hét lớn: "Sirfetch'd đã hạ gục Rhyperior của tuyển thủ Dakto chỉ bằng một chiêu!" Sirfetch'd đã trải qua một trận chiến ác liệt, vậy mà vẫn có thể hạ gục Rhyperior nhờ khắc hệ, hoàn thành cú double kill trong trận bán kết!

Toàn trường xôn xao. "Vãi chưởng, Sirfetch'd của Thầy Lục cân hai rồi sao?!" "Fan mười năm đây, con vịt đội sổ cuối cùng cũng xanh rồi!" "Áp Áp, vị thần vĩnh cửu!!" Sirfetch'd vẻ mặt vân đạm phong khinh, ung dung nhìn về phía Dakto đang nghiêm mặt: "Quạc!" Mí mắt Lục Dã giật giật.

Hỏng rồi, để con vịt này làm màu thành công rồi! "Con Sirfetch'd này hình như mạnh thật..." Darkrai tâm trạng phức tạp, nói nhỏ với Dakto. "Giải quyết nó trước đi." Dakto nghiêm nghị đáp. "Quạc!? w(゚Д゚)w" Mưu đồ bí mật của các ngươi tôi nghe thấy hết rồi nhé quạc!

Tăng!

Sirfetch'd giơ kiếm lên, hiếm khi lộ ra đấu chí ngút trời, đứng vững trên Trường Cỏ. "Quạc! ヽ(`Д´)ﾉ" Đối phương có vẻ cũng không mạnh lắm —— để tôi ra tay ban phát công lý cho bên kia vậy!

Ai dám cưỡi ngựa vung đao?

Duy chỉ có Farfetch'd nhà ta!

Nhà thi đấu ồn ào náo nhiệt, trên màn hình lớn, ba bóng Pokémon của Dakto đã tắt ngóm. "Tuyển thủ Lục Dã thắng liên tiếp, tỉ số đã là 3:0!" Bình thường chỉ thấy cảnh Dakto quét sạch đối thủ, lúc này, Nam thần Pokémon huyền thoại lại đang rơi vào thế yếu!

Trong phòng livestream chính thức, bình luận và đạn mạc đã nổ tung.

Sirfetch'd đứng trên Trường Cỏ với ánh mắt sắc sảo, bộ lông trắng muốt đã đốt cháy sự nhiệt tình của toàn trường! "Động rồi, kiếm trong bao động rồi!" "Ai bảo Áp Áp là đứa ăn hại?

Các ông thấy đứa ăn hại nào quẩy một trận mà cân hai chưa?" "Lên rồi, Áp Áp lên hương rồi!" Đạn mạc dày đặc, nhưng lúc này, lòng bàn tay cầm kiếm khiên của Sirfetch'd có chút đổ mồ hôi.

Là bà chị đã tạo không gian cho mình xả sát thương... các em cũng đang theo dõi biểu hiện của mình.

Mình không được phụ lòng mong đợi của mọi người quạc! "Quạc!" Sirfetch'd ánh mắt đanh lại, vung kiếm, sẵn sàng đón địch!

Dakto thần sắc lạnh lùng, vén áo choàng, quả bóng thường trong tay lóe lên ánh kim loại xám. "Phải để nó ra sân trước sao..." Dakto lầm bầm.

Nấp trong bóng tối, Darkrai lạnh lùng đáp: "Thay vì giấu bài tẩy, lấy được một điểm còn quan trọng hơn." Dakto khẽ gật đầu, nhắm mắt lại, trong đầu hiện lên cảnh tượng gặp được Pokémon này.

Pokémon vô hạn trong truyền thuyết, Latios.

Dakto từng cứu một con tàu trong cơn bão trên biển, và được Latios chứng kiến rồi kết bạn.

Đối với Pokémon huyền thoại, mấy chục năm chỉ là cái chớp mắt, vì vậy Latios đồng ý đi theo Dakto.

Hiện tại, Dakto cảm nhận được ý chí chiến đấu từ trong bóng của Latios truyền đến.

Lục Dã và Sirfetch'd, cặp đôi Huấn luyện viên và Pokémon cực kỳ giống nhau này đã khiến Latios hừng hực đấu chí! "Lên đi ——" Dakto mím môi, ánh mắt đột nhiên lạnh lẽo, tung bóng Pokémon ra. "Latios!" "Tuyển thủ Dakto phái ra Pokémon thứ tư ——" Bình luận viên khựng lại, không thể tin nổi nói: "Đợi, đợi một chút, chuyện gì đang xảy ra vậy?" Vội vàng lật tài liệu, bình luận viên túm lấy micro hét lớn: "Tuyển thủ Dakto đã phái ra Pokémon vĩnh cửu trong truyền thuyết, Latios!?" "Ô!" Latios với thân hình khí động học, như một chiếc chiến đấu cơ màu xanh, lướt đi trên bầu trời nhờ đôi cánh tinh khôi.

Pokémon huyền thoại trong truyền thuyết, Pokémon vô hạn, Latios của thành phố nước!!

Ngước nhìn vị thần này, khán giả mỗi người một vẻ mặt, hoặc ngơ ngác hoặc kinh hãi. "Chưa từng thấy Pokémon này bao giờ."

"Nghe họ nói, hình như lại là một con Pokémon huyền thoại?" "Dakto còn giấu một con Pokémon huyền thoại nữa sao!!" Nhà thi đấu chấn động, cơ duyên và thực lực này của Dakto hoàn toàn không giống một tuyển thủ dự giải thông thường.

Quả nhiên là danh bất hư truyền, mọi người trêu Dakto là Nam thần Pokémon huyền thoại quả không sai.

Và trong trận bán kết này, anh ta lại tung ra một con Latios nữa! "Dakto với Thầy Lục giống nhau, đều đến để phá đảo giải cỏ sao?" "Ông phá tôi cũng phá, Silver thành Master luôn!" "Mệt thật, hai con Pokémon huyền thoại... nếu là tôi thì tôi đã đầu hàng rồi." Sự tác động của Pokémon huyền thoại mang lại cho khán giả vượt xa Pokémon thông thường.

Dù Pokémon kia có mạnh đến đâu thì ngày thường vẫn có thể thấy được.

Nhưng Pokémon huyền thoại trong truyền thuyết lúc này lại đang sống sờ sờ ngay trước mắt!

Đạn mạc cũng im lặng trong giây lát, rồi hiện lên hàng loạt dấu hỏi chấm. "???" "Có chơi có chịu không thế?" "Con rồng xanh này cũng thu phục bằng bóng thường à?" "Các ông biết gì, Dakto sơn bóng Cherish thành bóng thường đấy, bình dị mới là thật!" Satoshi ngước nhìn Latios, rút từ điển ra quét như bị mất trí nhớ.

Rõ ràng đã gặp ở Thành phố Nước một lần, nhưng Satoshi mãi chẳng nhớ nổi tên mấy con huyền thoại này. "Latios sao..." Bruno khoanh tay, đai đen đung đưa theo gió, trầm giọng: "Không thể xem thường." Akin cũng đứng dậy, kinh ngạc: "Đánh ba trận liên tiếp mà còn gặp Pokémon huyền thoại...

Sirfetch'd cũng nên xuống nghỉ rồi chứ?" Bruno gật đầu: "Latios hệ Tâm Linh quá khắc chế hệ Đấu Sĩ." Cùng lúc đó, Lucian đẩy kính,

quan sát Dakto và Latios. "Sau khi trận đấu kết thúc." Lucian thầm nghĩ, "Có thể giữ Dakto lại để giúp mình một tay!" Trên Trường Cỏ, luồng khí do Latios tạo ra thổi bay cỏ xanh, ánh mắt ôn hòa nhìn về phía Lục Dã.

Pokémon vô hạn Latios là loài ghét tranh đấu và rất dịu dàng, nó chỉ thân thiện với những người có trái tim nhân hậu.

Dakto có được sự công nhận của nó thì phẩm chất chắc chắn không phải bàn cãi.

Lúc này, Latios cảm nhận được một nguồn năng lượng ôn hòa, chấp nhận lời mời cảm ứng từ Toàn Tâm Chúc.

Lục Dã ngẩn người.

Toàn Tâm Chúc thành công rồi sao?

Thận trọng liếc nhìn Dakto một cái, xác nhận sắc mặt anh ta vẫn bình thường, Thầy Lục tâm trạng phức tạp.

Sao cảm giác như mình đang NTR ngay trước mặt người ta thế này? "Ta mong đợi trận đấu với cậu." Thần giao cách cảm của Latios vang lên, đấu chí rực cháy hiếm thấy. "Em gái mày có bị thu phục chưa?" Lục Dã không nén nổi tò mò, "Hay là giới thiệu rồng đỏ cho anh đi?" "?" Latios ngắt kết nối luôn! "Ô!" Latios hình dáng như chiến đấu cơ lướt đi trên không.

Cuồng phong thổi cỏ xanh, uy áp của Pokémon huyền thoại hóa thành luồng khí hiện rõ mồn một!

Sirfetch'd cầm kiếm khiên, hơi ngẩn ra, quay lại nhìn Lục Dã một cái. "Quạc? (.

Đ.) " Sao cảm giác nó đột nhiên nổi giận thế nhỉ? "Đừng nhìn tôi." Lục Dã ngẩng đầu, nhìn về phía Akin đang ngơ ngác trên khán đài.

Akin nhận thấy ánh mắt đó, chỉ tay vào chính mình.

Lục Dã gật đầu đầy nghĩa khí. "Thầy Lục nói gì thế?" Satoshi tò mò hỏi. "Hình như cậu ấy đang nói..." Akin khó hiểu khoanh tay, "bảo lát nữa tớ đừng có chạy..." Đây chính là dự cảm nguy hiểm đến từ Người ấp trứng!

Lục Dã thu hồi tầm mắt, định thu hồi Sirfetch'd, nhưng Áp Áp kiên quyết đứng vững. "Quạc!" Khiêm tốn, dũng cảm, công chính... tuyệt đối không quay lưng lại với kẻ địch!

Toàn Tâm Chúc truyền đến ý chí của Sirfetch'd, lòng Thầy Lục hơi xao động.

Đứa ăn hại cũng có giác ngộ của đứa ăn hại.

Trận đấu nào cũng cần có người đứng ra gánh đội, vậy tại sao người đó không thể là tôi vịt cầm hành!

Nhìn cho kỹ đây, Dakto —— như một chiến sĩ cao khiết, một kiếm khách kiên cường, một hiệp sĩ lao vào cối xay gió.

Sirfetch'd ánh mắt tập trung, phía trước là Latios trên cao, sau lưng là tiếng hò reo như sóng thần! "Áp Áp cố lên!!" Toàn trường đồng thanh hô vang, so với con Latios đầy uy lực, dường như Áp Áp mới là tâm điểm. "Latios ——" Dakto cũng bị bầu không khí nhiệt huyết này làm cảm động, khóe miệng không tự chủ được mà nhếch lên, đột ngột đưa tay: "Sử dụng Sốc Tâm Linh (Psyshock)!" "Ô!!" Latios lượn vòng theo luồng khí, tiếp tục bay vọt lên cao như chiếc chiến đấu cơ ngóc đầu lên trong không chiến.

Lớp mây che khuất hành tung của Latios.

Sirfetch'd lông trắng muốt nheo mắt nhìn bầu trời.

Latios tái hiện, xuất hiện ngay phía sau Sirfetch'd như một con hổ mang cơ động, lao thẳng vào Sirfetch'd trong trạng thái thất tốc, toàn

thân tỏa ra tinh thần lực sắc lẹm như một lưỡi đao xanh chém xuống từ không trung! "Nhìn thấu!" Không cần nhìn thấy kẻ địch, Sirfetch'd khẽ nhắm mắt, dựa vào trực giác quay người lại.

Nhấc chiếc khiên kiên cố lên, Sirfetch'd đột ngột mở mắt, khóa chặt phương vị tấn công của Latios!

Đùng!!

Latios như thanh kiếm từ trời rơi xuống, lông xanh dựng đứng, quấn quýt lấy tinh thần lực húc mạnh vào khiên của Áp Áp!

Sốc Tâm Linh tuy là chiêu đặc biệt nhưng lại gây sát thương vật lý.

Cú phủ trùng của chiếc chiến đấu cơ tốc độ cao này khiến khán giả kinh ngạc, nín thở. "Cái này đỡ nổi không đây..." "Không đỡ nổi cũng phải đỡ!" Chiêu Sốc Tâm Linh mạnh mẽ ép Sirfetch'd phải bám chặt lấy khiên, lùi lại tạo thành vết hằn dài mấy mét trên sân.

Rắc —— Chiếc khiên nứt ra những vết rạn chói mắt, Sirfetch'd chặn đứng cú phủ trùng của Latios, tay phải cầm kiếm dồn lực chém tới!

Ngay lập tức, năng lượng hệ Cỏ từ bốn phương tám hướng dồn vào lưỡi kiếm, lưỡi kiếm tăng một tiếng tỏa ra luồng sáng xanh biếc!

Kiếm Lá chém xuống!

Cùng lúc đó, Latios lùi lại lấy đà, toàn thân lấp lánh những hạt sáng tinh khôi, miệng bắn ra một luồng sáng hồng rực rỡ và khiết tịnh!

Chiêu độc quyền của Latios, Thanh Trừng Ánh Sáng (Luster Purge)!

Luồng sáng sau khi bắn ra thì nở rộng mãnh liệt như một khẩu pháo quang học.

Sirfetch'd đối mặt với pháo quang, bóng lưng kiên định, chém ra một kiếm, cỏ xanh bốn phía tung bay theo gió!

Oành!!!

Vụ nổ làm rung chuyển nhà thi đấu.

Luồng sáng phân tách bắn vào rào chắn phía sau, dấy lên bụi mù mịt trời.

Khói tan dần, Sirfetch'd vẫn giữ tư thế vung kiếm.

Trước mặt nó là một rãnh dài do pháo quang để lại.

Lông trắng của Sirfetch'd xơ xác tiêu điều, bộ lông ngực ưu nhã đầy vết cháy xém, nhưng ánh mắt lại vô cùng anh dũng: "Quạc!" "Ô..." Trong ánh mắt kinh ngạc của Dakto.

Latios đứng thẳng người, trên phần bụng trắng xanh, một vết thương hiện rõ mồn một!

Nhát Kiếm Lá vừa rồi đã chém đôi luồng Thanh Trừng Ánh Sáng, trúng đích Latios! "Gia trì của Trường Cỏ, thậm chí còn có cả đòn chí mạng?" Dakto sững sờ.

Anh ta không ngờ trong cuộc đối đầu trực diện giữa Pokémon huyền thoại và Sirfetch'd, Latios lại là kẻ yếu thế!

Nhà thi đấu náo động, đạn mạc ngập tràn số 6666.

Toàn trường sôi sục vì nhát kiếm của Sirfetch'd.

Chương 554

"Nhát kiếm này chém nổ cả pháo quang của Latios luôn!" "Chém cái tên lửa thôi mà, có tay là làm được thôi?" "Trời không sinh Sirfetch'd ta, đạo tấu hài muôn đời như đêm dài, hành tới!!" Theo nhiều nghĩa khác nhau, Sirfetch'd cũng tấu hài giống như Thầy Lục vậy.

Nhưng Sirfetch'd cũng có những khoảnh khắc anh dũng khi đối đầu trực tiếp với Pokémon huyền thoại! "Lòng dũng cảm tiến về phía trước chính là niềm tin quan trọng nhất của một Đấu sĩ." Bruno nhận xét. "Nhưng mà... vết thương của Latios bắt đầu hồi phục rồi!" Satoshi nói. "Latios." Dakto trầm giọng: "Hồi Phục (Recover)!" Khán giả đồng loạt sững sờ. "Ô!" Dưới ánh sáng trắng bao phủ, vết thương của Latios hồi phục với tốc độ mắt thường có thể thấy được! "Sao lại có chiêu Hồi Phục bẩn bựa thế không biết!" "Thế mới thấu được cảm giác của đối thủ khi bị Thầy Lục hành hạ..." "Cuối cùng cũng đến lượt Thầy Lục bị đối thủ làm cho buồn nôn rồi!" Lục Dã ánh mắt ngưng lại.

Chỉ cần đánh nhiều hơn lượng máu nó hồi... thì đối phương chẳng qua chỉ là con bù nhìn để mình luyện chỉ số sát thương thôi! "Sirfetch'd, Kiếm Lá!" "Quạc!" Ánh đao sắc lẹm của Sirfetch'd bùng nổ chém ra, trong làn khói bụi, Latios bay vọt lên không trung.

Dakto xác định tấn công từ xa là biện pháp tốt nhất.

Là Pokémon vô hạn hệ Rồng và Tâm Linh, Latios cũng có chiêu sát thủ để kết thúc trận đấu!

Một vệt khói bay ngang bầu trời.

Khán giả đồng loạt ngước nhìn, Latios như một chiếc chiến đấu

cơ màu xanh vọt lên cao.

Dưới sự khúc xạ của ánh sáng, bộ lông của Latios lấp lánh ánh quang, miệng hội tụ năng lượng hệ Rồng hung hãn! "Lưu Tinh Quần (Draco Meteor)!!" Sát cơ hiện rõ, khán giả thốt lên một tiếng thở dài.

Chiêu Lưu Tinh Quần không thể cản phá này gần như đã chặt đứt hy vọng chiến thắng!

Luồng sáng đỏ từ Latios trên không bay thẳng lên trời, vỡ ra thành những ngôi sao băng rực rỡ, chúng lao xuống đất như mưa tên bão đạn, kèm theo tiếng rít chói tai!

Sirfetch'd ngước nhìn những ngôi sao băng rơi từ trên trời xuống, như đang thưởng thức một màn pháo hoa hoành tráng. "Quạc..." Sirfetch'd ngẩn ngơ.

Sợ không?

Cũng chẳng sợ lắm.

Sau khi đã đối mặt với tên to xác kia và cùng chủ nhân chiến thắng nó, cảm giác này cũng thường thôi. "Quạc!" Sirfetch'd hít sâu một hơi, siết chặt khiên và kiếm trong tay.

Chẳng còn gì phải sợ nữa rồi quạc!

Lục Dã nhìn Lưu Tinh Quần, rồi lại nhìn Sirfetch'd.

Aura cùng tồn tại với Sirfetch'd, xoa dịu sự mệt mỏi trong tâm hồn nó.

Trong tình trạng nội chiến trong đội, ngay cả con vịt lười biếng này thì lượng huấn luyện mỗi ngày cũng cực kỳ kinh khủng.

Nước chảy đá mòn, như mầm cây đâm chồi nảy lộc, khoảnh khắc chất biến đã đến.

Lục Dã cảm nhận được mối liên kết với Sirfetch'd, ánh mắt của

cả hai hòa làm một. "Sirfetch'd ——" Dù không phải Pokémon huyền thoại, Sirfetch'd vẫn có chiêu thức độc quyền của riêng mình, uy lực lên đến 150, vượt xa chiêu Không Gian Chém của Pokémon không gian.

Những chiêu thức độc quyền này chắc chắn phải trải qua rèn luyện gian khổ mới nắm vững được.

Đối với con vịt mỗi ngày sống trong cảnh dầu sôi lửa bỏng như Áp Áp, mỗi ngày đều là một cuộc rèn luyện khổ cực.

Nước chảy thành dòng, mọi thứ đều được giải quyết.

Đây là đòn quyết thắng dành riêng cho Áp Áp, kèm theo niềm tin tiến về phía trước! "Lưu Tinh Đột Kích (Meteor Assault)!!" Bruno đột nhiên giật mình.

Anh biết rõ đây là chiêu độc quyền của Sirfetch'd, đồng thời cũng là một trong những bí kíp hệ Đấu Sĩ có uy lực mạnh nhất! "Quạc!!

ᕕ(͡° ͜ʖ ͡°)ᕗ" Lưu Tinh rơi xuống như mưa tên từ trên trời, nở rộ pháo hoa rực rỡ, nhà thi đấu rung chuyển theo đó.

Đùng đùng đùng! "Quạc!!" Sirfetch'd nhìn chằm chằm Latios trên không, cây hành lớn trong tay như một ngọn thương dồn lực phóng ra!

Như một ngôi sao băng tỏa sáng, chiêu Lưu Tinh Đột Kích với tỉ lệ trúng đích 100% đã khóa chặt Latios giữa tầng mây. "Ô!" Latios lộ vẻ kinh hãi, cố gắng né tránh, nhưng ngọn thương kia đã xé toạc tầng mây, rít gió đâm tới!

Một đòn chí mạng!

Oành!!

Đất rung núi chuyển, rào chắn vỡ vụn, mưa thiên thạch rơi xuống dấy lên bụi mù mịt trời.

Nhà thi đấu im phăng phắc, mọi người nín thở, khô cả họng nhìn vào sân đấu.

Khói bụi tan đi, Sirfetch'd cúi đầu, không thấy rõ vẻ mặt của nó.

Trong làn khói súng mịt mù, một vật nặng rơi xuống, đập mạnh xuống đất!

Đùng!!

Khán giả nhìn rõ đó là Latios rơi từ trên không xuống, trước bụng cắm một ngọn thương sắc bén, rõ ràng đã rơi vào hôn mê!

Đến tận lúc này, nhà thi đấu vẫn im phăng phắc.

Người ta khó lòng tin nổi vào cảnh tượng đang diễn ra trước mắt.

Khói súng từ từ tan đi.

Sirfetch'd mình đầy thương tích, bộ lông trắng muốt đầy vết cháy xém và vết thương. "Quạc..." Nó từ từ nhấc chiếc khiên vỡ nát lên.

Trước con Latios đã ngã gục. "Quạc!" Ánh mắt Sirfetch'd lóe lên tia sáng!

Ngay lập tức, nhà thi đấu bùng nổ dữ dội. "Trận chiến giết thần của Sirfetch'd!!" "Cân ba, Áp Áp đã hoàn thành cú lội ngược dòng cân ba!" "Mẹ ơi ngầu quá, sao lại có con vịt ngầu thế này chứ?!" Sirfetch'd thở hắt ra một hơi, cầm lấy thanh kiếm hành của mình, vẻ mặt thay đổi. "Quạc ~(´ꈍᴗꈍ)σ" May mà tung được chiêu này ra... chứ không tung được thì ngại chết đi được quạc!

Theo lời khẳng định nhất quán của Lục lão sư, anh và Áp Áp là hai kẻ 'ăn hại' nhất đội.

Thế nhưng lúc này, nhìn vào Latios đã gục ngã và ánh mắt kiên định của Sirfetch'd, biểu cảm của anh em xem live thay đổi hẳn.

Ông giáo quản cái này gọi là ăn hại á?!

Kênh livestream nổ tung bình luận: 'Kẻ ăn hại nhà Lục lão sư vừa đơn sát Thần thú đấy à?!', 'Ai còn dám bảo Áp Áp là gà mờ nữa!', 'Áp bảo, xông lên giết sạch cho mẹ!!'.

Liên tục chiến đấu, lại còn là trận chiến nghịch hệ, không ai ngờ Áp Áp thực sự có thể hoàn thành tráng cử 'giết thần'.

Cú ném kỵ thương đó giống hệt như một chiêu 『Meteor Assault』 chí mạng, để lại ấn tượng cực mạnh cho khán giả. 'Cho dù là Thần thú cũng đơn sát cho mấy người xem!', 'Đến cả kỹ năng trấn phái cũng nắm giữ rồi... khủng bố vãi chưởng!'.

Với tư cách là Thiên vương hệ Chiến Đấu, Bruno khi nhìn thấy chiêu 『Meteor Assault』 tỏa sáng đó, ánh mắt cũng lộ vẻ kinh ngạc.

Ông tự hỏi liệu Machamp của mình có nắm chắc mười phần đỡ được chiêu này không.

Huống chi, trang bị đi kèm của Sirfetch'd là 【Đại Thông】 tăng tỷ lệ bạo kích, xác suất Critical Hit là cực kỳ đáng nể!

Vật phẩm chuyên dụng, kỹ năng trấn phái, lại thêm sân đấu buff, cho dù là kẻ ăn hại nhưng lên đủ bộ ba món này thì vẫn gánh team như thường! 'Quác~' Sirfetch'd dùng mỏ rỉa lại bộ lông hỗn loạn, thầm thở phào nhẹ nhõm.

Nguy hiểm quá, may mà thắng rồi quác~ Rõ ràng cái 'sợ hãi' của Áp Áp và 'sợ hãi' của Blastoise không cùng một loại, nhưng biểu hiện của cả hai đều là bùng nổ vả vỡ mồm đối thủ.

Lục Dã xoa xoa cằm, sao cảm giác Áp Áp sắp tập hợp đủ ba loại khí sắc rồi nhỉ... một mồm một em, một đao một Pokémon huyền thoại?

Bên khán đài, Satoshi mắt sáng rực, hình ảnh Sirfetch'd hào hùng anh dũng đã chạm đến trái tim cậu.

Akin thì chống gậy bi-a, dùng lược chải lại tóc mái, vẻ mặt dửng dưng.

Con Sirfetch'd này đến Arceus còn dám chém... nói gì đến Latios.

Bên ngoài sân, Lucian thở dài thườn thượt.

Latios ngất xỉu rồi à?

Thế là nó không thể cùng mình tăng ca để gia cố 'Phòng Thủ Ánh Sáng' rồi!

Trên màn hình lớn, bốn quả bóng PokéBall của Dakto đã tối đen, bao gồm cả Latios.

Dakto khẽ nhíu mày thu hồi Latios, im lặng suy tính Pokémon tiếp theo. 'Quác!' Dù HP đang ở mức báo động nhưng Sirfetch'd vẫn giữ phong thái ưu nhã, thản nhiên tự tại.

Rõ ràng thanh máu sắp chạm đáy mà thần sắc hiện ra cứ như kiểu 'Tao chấp thêm mười đứa nữa!'.

Blastoise đứng xem chỉ biết cười trừ, nói về độ làm màu thì vẫn phải nể Áp Áp nhà mình!

Lục Dã phì cười, lấy ra bóng Premier Ball gọi nó về nghỉ.

Dưới ánh hồng quang, Sirfetch'd cầm kiếm khiên ưu nhã lui trường.

Một chấp ba, toàn thân nhi thối. 'Quác! (´ꈍ◡ꈍ)σ' Sirfetch'd cuối cùng cũng không nhịn được, cười thầm một tiếng.

Pha làm màu này đỉnh rồi, có thể về nghỉ ngơi rồi quác~!

Cạnh khán đài, James xách giỏ hàng tò mò hỏi: 'Sirfetch'd của Sếp vừa nói gì thế?', 'Em không nghe rõ miêu~' Meowth đáp, 'Nhưng chắc chắn là giống mấy đại kiếm hào, đang ngâm thơ đấy miêu~'. 'Vị khách này, ngài muốn mua gì...' Jessie đang cười xởi lởi thì biến sắc:

'Thằng... thằng nhóc kia...'.

James vội bịt miệng cô nàng, cười giả lả: 'Có đồ ăn, nước uống và quà lưu niệm tuyển thủ đây ạ~'.

Ánh mắt Bruno bỗng sắc lẹm, tỏa ra sát khí: 'Hóa ra là Bánh Giận Dữ!'.

Đội Hỏa Tiễn giật bắn mình: 'Hả?'.

Bruno gằn giọng: 'Tôi bao trọn gói!'. 'Pika?' Pikachu gãi đầu, thấy ba người này trông quen quen.

Satoshi thì hồn nhiên cười nói: 'Cho em hai phần xúc xích, phiền anh ạ!'. 'Thật tốt...' Green chống cằm thở dài, vẻ mặt như bị 'Cháy Sạch': 'Nếu lúc trước không thua thì giờ mình cũng đang đứng trong sân vận động ném hàng hóa rồi nhỉ'. 'Giờ người ta chuộng đồ rẻ mà chất lượng'.

Akin cười ha hả: 'Green thực ra chẳng có năng khiếu kinh doanh gì cả, ha ha!'.

Green và Silver liếc xéo qua với ánh mắt 'muốn giết người'. 'Xem tiếp đi'.

Akin không hề hay biết, toe toét miệng nói.

Trên sân đấu, Dakto phái ra Pokémon thứ năm, Walrein.

Walrein là Pokémon hệ Nước và Băng, lớp mỡ dày cộm, hai chiếc răng nanh sáng loáng.

Đối đầu với Walrein, Lục lão sư phái ra Arcanine to lớn. 'Gừ!' Arcanine vừa đáp đất đã nhe răng, bờm lông dưới ánh mặt trời rực rỡ ánh kim. 'Walrein, sử dụng Surf (Lướt Sóng)!'.

Walrein vỗ mạnh vây xuống đất, năng lượng hệ Nước tạo thành một đợt sóng hung hãn tràn tới! 'Gào!' Arcanine hội tụ một cột sáng

rực rỡ trong miệng, bắn thẳng lên trời.

Chương 555

Cột sáng xuyên thủng tầng mây, mặt trời chói chang lộ ra, chính là chiêu 「Sunny Day」!

Thế sóng giảm đi vài phần, Arcanine vẫn bất động, 'ầm' một tiếng đâm vỡ đầu sóng.

Sóng lớn như vỗ vào đá ngầm, bắn ra vô số bọt nước!

Arcanine lắc lắc cái đầu to, rũ sạch nước trên người, nhe răng hội tụ chùm sáng tinh khôi.

Arcanine nhà Lục lão sư không thiếu chiêu 「Solar Beam」 để mở rộng diện tấn công!

Kênh chat bay qua một loạt dấu chấm hỏi: 'Cái gì đây, giống Leon à, hệ Lửa cũng mang theo chiêu hệ Cỏ?', 'Sóng thần mà không lướt nổi nó luôn kìa!'.

Dưới trời nắng, 「Solar Beam」 không cần tụ lực, một cột sáng sắc lẹm bắn ra, tông thẳng vào Walrein!

Oành!!

Walrein bị ánh nắng thiêu đốt, gầm lên đau đớn.

Cùng lúc đó, Arcanine sải bước chân kiện khứa, toàn thân bùng lên lửa vàng của 「Overheat」!

Oanh!!

Nửa sân đấu của Dakto lập tức hóa thành biển lửa, nhiệt độ tăng cao vùn vụt.

Walrein quẫy cái đuôi béo mập, chiêu 「Waterfall (Thác Nước)」 hóa thành dòng nước nhưng không tài nào cản nổi cú húc này!

Bùm!!

Một trận sương mù bốc lên, biển lửa tắt dần, chỉ còn lại sân đấu đen cháy và một con Walrein mắt quay vòng vòng. 'Walrein mất khả năng chiến đấu!' Trọng tài phất cờ.

Dakto hít sâu một hơi thu hồi Walrein, lặng lẽ nắm chặt quả bóng PokéBall cuối cùng.

Trên màn hình, Dakto chỉ còn lại một Pokémon duy nhất. 'Vãi, 5-0 rồi sao?!', 'Lục lão sư định đánh cho Thần thú nam trắng tay à!', 'Anh em ơi, trận này kèo to rồi!'.

Từ trong bóng tối dưới chân Dakto, Darkrai chậm rãi hiện ra, sương trắng cuộn trào, thần sắc cao ngạo. 'Xem ra tôi phải ra tay rồi'. 'Tôi lo Lục lão sư cho con nào cũng mang chiêu 「Sleep Talk (Nói Mơ)」'.

Dakto trầm giọng nói.

Theo cái nết của Lục lão sư thì đây rõ ràng là thao tác anh sẽ làm!

Darkrai: '...'.

Đánh đấm gì nữa, trận này đầu hàng được không?!

Dakto mặt lạnh lùng, thực lực của Lục lão sư vượt xa dự liệu của hắn.

Nhưng Darkrai có lẽ sẽ gỡ gạc được chút đỉnh.

Bị đánh 6-0 ở bán kết thì nhục lắm!

Dakto siết chặt bóng: 'Darkrai, quyết định là mày!'.

Sương mù lan tỏa trên sân, Darkrai không tình nguyện lộ diện, đôi vuốt sắc bén, dải lụa đen sau lưng đung đưa theo gió. 'Tuyển thủ Dakto phái ra Pokémon đại diện của mình, Darkrai!' Bình luận viên hô vang.

Khán giả ồ lên kinh ngạc.

Vị Thần Ác Mộng từng quét sạch sáu Pokémon của đối thủ ở vòng loại đã để lại ấn tượng cực sâu.

Quan trọng nhất là chiêu 「Dark Void」 gần như chính xác 100%, phối hợp với 「Dream Eater (Ăn Mơ)」 hồi máu, cực kỳ khó chịu! 'Không lẽ lật kèo 1 chấp 6 thật à...', 'Tiên tử vả chết Thần Ác Mộng đi!', 'Để Darkrai ra cuối cùng sao?' Lục Dã hỏi.

Dakto đáp: 'Chưa hẳn là không có cơ hội thắng'.

Lục Dã hơi ngẩn người.

Bạn nói cũng có lý!

Xem ra mình cũng phải dốc toàn lực mới được! 'Ghos?' Cái bóng mập đang uống Coca trong bóng tối xem kịch bỗng ngơ ngác ngẩng đầu.

Gengar cảm nhận được sự cộng hưởng từ Trainer.

Các đơn vị chuẩn bị, một chiêu Dark Void đã sẵn sàng! 'Gengar'.

Lục Dã ra lệnh: 'Quyết định là mày!'. 'Ghos~ (*ᵕ̀ᴗ)' Gengar hăm hở nhảy ra khỏi bóng tối, thè cái lưỡi dài ra 'duang duang'!

Livestream lập tức tràn ngập bình luận: 'Sao lại có con Gengar đáng yêu thế này cơ chứ?', 'Hệ Chiến Đấu đánh Siêu Năng, hệ Ma đánh hệ Ác...

Lục lão sư muốn tranh danh hiệu Bậc thầy nghịch hệ à?', 'Chủ nhân của bóng tối là Gengar ta đây!'.

Thấy Gengar xuất hiện, thần sắc Darkrai bỗng biến đổi.

Nó quay đầu nhìn Trainer, Dakto lạnh lùng gật đầu.

Darkrai cắn răng.

Liều thôi, không bị giết trong một nốt nhạc là coi như thắng!

Cùng là Darkrai nhưng tính cách và thực lực cũng khác một trời một vực.

Nhưng có thể khẳng định, cả Gengar và Darkrai đều là những tay chuyên nghiệp về thôi miên! 'Chứng kiến mối liên kết giữa đội thôi miên và Trainer nào!', 'Nhưng thôi miên hệ Siêu Năng vô dụng với Darkrai mà...', 'Không lẽ nó móc ra chiêu Dark Void để vả lại Darkrai?!'.

Ba thành viên đơn độc của câu lạc bộ cuối cùng cũng tìm được cơ hội, hò hét vang dội cả sân vận động.

Biểu cảm của Darkrai dần trở nên quái dị.

Nói ra chắc mọi người không tin... con Gengar đối diện, nó thực sự cũng biết chiêu này!

Dakto nghiêm mặt, chờ đợi tiếng còi của trọng tài. 'Trận đấu bắt đầu!'.

Dakto vung áo choàng: 'Dark Void!'.

Đôi mắt xanh lam của Darkrai lóe sáng, sương đen cuộn trào, đôi vuốt hội tụ lỗ đen nhỏ.

Chính nhờ chiêu này mà ở vòng loại, Dakto đã quét sạch đối thủ!

Khán giả nín thở, đột nhiên trợn tròn mắt kinh ngạc.

Họ nghe thấy một chỉ lệnh khiến họ nghi ngờ nhân sinh. 'Gengar'.

Lục Dã chỉ huy: 'Dark Void!'.

Khán giả: ?

Trọng tài & Bình luận viên: ??

Livestream: ??? 'Dark Void luôn mới chịu?', 'Gengar thực sự học

được chiêu này sao!', 'Thôi miên bình thường không ăn thua thì dùng luôn chiêu của nó để thôi miên nó à?!', 'Đúng là chỉ có anh mới nghĩ ra thôi, thầy Lục!!'.

Rõ ràng là kỹ năng trấn phái của Darkrai mà Gengar cũng móc ra được quân bài tẩy tương tự?

Dark Void VS Dark Void!!

Thậm chí...

Dark Void của Gengar còn chiếm thế thượng phong! 'Ghos~ (ᩫ ᩫ)' Gengar hội tụ lỗ đen hư vô đen kịt trong tay, năng lượng hình thành một lực hút cực mạnh.

Đá vụn xung quanh cuốn sạch vào trong, thanh thế hào hùng khiến sân vận động rung chuyển oanh long!

Cơ thể Darkrai cứng đờ, cúi đầu nhìn cái 'Dark Void' trong tay mình, tim đập thình thịch.

Sao cái Dark Void của mày lại thành thạo thế hả!!

Con Gengar từng dùng chiêu này đơn sát Arceus nhếch mép cười: 'Ghos!'.

Thân hình lóe lên, lỗ đen ném ra, Dark Void của Darkrai cũng bay tới.

Hai chiêu va chạm giữa không trung, tiếng nổ vang trời!!

Oành!!

Dark Void của Gengar dễ dàng nuốt chửng đối phương, tiếp tục lao về phía Darkrai!

Dakto mặt lạnh cũng không khỏi run rẩy, mím chặt môi.

Đến cả Darkrai... cũng không đỡ nổi một đòn của Gengar sao?

Đồng tử Darkrai co rụt, lực hút mạnh mẽ xé xác nó, nó muốn khóc mà không ra nước mắt.

Tao ra sân rồi, bị hạ gục rồi, còn gì để nói đâu!

Khói bụi tản đi, bốn bề tĩnh lặng như vừa trải qua một cuộc hủy diệt.

Khán giả vẫn chưa kịp định thần, ngơ ngác nhìn vào giữa sân. 'Ghos~' Gengar đứng giữa sân nhe răng cười.

Trước mặt nó, Darkrai đã bất tỉnh nhân sự, nằm bẹp dưới đất!

Sau một hồi im lặng, bình luận viên khô khốc nói: 'Lục...

Tuyển thủ Lục Dã, Gengar đã hạ gục Darkrai trong một chiêu.

Vậy nên, người giành chiến thắng trận bán kết là——'.

Tức thì, tiếng hoan hô bùng nổ, toàn sân vận động sôi trào. 'Lục lão sư!!!', 'Hạ gục rồi, Gengar thực sự vả chết Darkrai rồi!!', 'Đến cả Dark Void cũng học được —— thầy Lục thực sự có liên kết với đội Thôi Miên rồi!', 'Thần thú nam à?

Vừa bị vả vỡ mồm rồi!!'.

Theo tiếng reo hò, quả bóng cuối cùng của Dakto tắt ngấm.

Trên đấu trường bán kết giải Lâm Lan, 6:0 quét sạch Dakto.

Sirfetch'd và Gengar thậm chí còn lập kỷ lục đơn sát Thần thú! 'Tôi xin gọi thầy Lục là Thần thú nam thực thụ!', 'Thông chỉ đạo vào mà học tập Gengar kìa!

Phải tiếp tục cố gắng nghe chưa Áp~!'.

Trong tiếng reo hò cuồng nhiệt, Dakto thở dài một hơi, tiến lên bắt tay Lục Dã. 'Đánh tốt lắm'.

Lục Dã mỉm cười.

Dakto ngẩn ra, bất đắc dĩ cười nói: 'Đã học hỏi được nhiều'.

Dù là vận dụng chiến thuật hay huấn luyện, Dakto đều cảm nhận được khoảng cách sâu sắc.

Có lẽ trên con đường Trainer, anh ta mãi mãi không theo kịp bước chân Lục Dã.

Nhưng chí ít... mình vẫn là Quán quân thế giới bộ môn thẻ bài PTCG!

Dakto ánh mắt sắc sảo: 'Hy vọng lần sau có cơ hội đấu bài với anh!'.

Lục Dã ngớ người.

Hóa ra cậu vẫn còn cay cú chuyện đánh bài à! 'Sẽ có cơ hội thôi'.

Lục Dã cười đáp.

Trận bán kết kết thúc, Lục lão sư quét sạch Dakto, nhẹ nhàng tiến vào chung kết!

Chương 556

Ngày hôm đó, diễn đàn giải đấu tràn ngập các chủ đề về 'Sirfetch'd giết thần' và 'Gengar biết Dark Void'. 'Cái này mà gọi là ăn hại á?', 'Con Darkrai kia bị chính chiêu của tộc mình vả chết... không thấy nhục à?', 'Darkrai cũng có loại này loại kia, tôi từng bị Gengar dùng Dark Void vả vỡ mồm đây!'.

Bất chấp Dakto tung ra hai Thần thú, Lục lão sư vẫn dễ dàng quét sạch đối thủ.

Sau trận đấu, toàn bộ diễn đàn, khu bình luận, kênh livestream đều chấn động.

Thậm chí khi pháo hoa chiến thắng đã bay lên, anh em vẫn còn spam '6666'.

Không chỉ dành cho Lục lão sư vào chung kết, mà còn dành cho Sirfetch'd đã dậy thì thành công và Gengar vả chết Darkrai! 'Vả ☆ Vỡ ☆ Mồm!', 'Thần thú?

Đánh chính là Thần thú!'.

Cư dân mạng nhiệt tình còn làm video highlight trận bán kết trên nền nhạc rock, đúng lúc Sirfetch'd ném kỵ thương thì trống dồn dập nổi lên.

Kỵ thương mang ánh kim quán triệt bầu trời như một ngôi sao băng bắn rụng Latios! 'Ohhhhhh', 'Meteor Assault (×) Cú đâm cá mặn (√)', 'Sirfetch'd xông lên!!'.

Trong trận này, màn đối đầu giữa Gengar và Darkrai cũng thu hút vô số fan.

Lục lão sư thực sự dạy Gengar chiêu 「Dark Void」, lại còn gây

ra sát thương nữa?! 'Tôi nghi đây là Shadow Ball, thầy Lục cố tình gọi nhầm tên chiêu!', 'Đừng có hắc, thầy Lục còn gọi Hydro Cannon là Súng Phun Nước mà'.

Giải bán kết khép lại, Lục lão sư sẽ đối đầu với người thắng ở bảng B để tranh ngôi vị quán quân.

Khoảng cách đến việc rước Chị Đẹp về dinh lại gần thêm một bước!

Giữa tiếng hoan hô vang trời, Lục Dã rời sân qua lối đi tuyển thủ, chuẩn bị ghé qua Trung tâm Pokémon.

Đại thông là bản thể của Sirfetch'd, dù kiếm có gãy thì sau khi trị liệu cũng sẽ phục hồi. 'Quác~ (›´ω`‹)' Áp Áp lúc này đang trong trạng thái sợ hãi muộn màng, nằm trong bóng bóng mà người cứng đờ.

Cảm nhận được cảm xúc của nó, Lục Dã phì cười.

Sở dĩ còn lo sợ là vì huấn luyện chưa đủ —— hiểu rồi, về nhà sẽ cho Áp Áp tập thêm! 'Quác~! (´ᴗ̈ᴗ̈)σ' (Tui khổ quá mà quác~!). 'Ghos! (≧∀≦)♪' Gengar từ trong bóng tối móc ra một lon Coca lạnh, 'xì' một tiếng bật nắp ăn mừng. 'Anh thấy lon ngon hơn chai'.

Lục Dã tùy miệng nói. 'Kháp kỷ đô y!' PokéBall của Togepi lắc lư, biểu thị 'phản đối!'. '...Dạo này nhóc đang chơi game giả lập luật sư à?'.

Đang tán gẫu thì Lục Dã chạm mặt đám Akin. 'Thầy Lục, vừa nãy trên sân anh nói gì với tôi thế?' Akin tò mò hỏi. 'Không có gì'.

Lục Dã thở dài: 'Chỉ là tình cờ lại gặp thêm một tên cuồng em gái thôi'.

Con Latios tính tình ôn hòa đó mà cũng đánh đấm máu lửa thế —— sức mạnh của cuồng em gái đúng là vĩ đại thật! (Tất cả là tại Akin!).

Bruno nuốt miếng Bánh Giận Dữ cuối cùng, phủi tay nói trầm ổn: 'Cú đâm Meteor Assault vừa rồi thực sự rất kinh diễm'.

Là Thiên vương hệ Chiến Đấu, Bruno tự nhiên nhìn ra điểm phi phàm trong đó.

Trong game, 『Meteor Assault』 là chiêu cuối Sirfetch'd cấp 70 mới học được.

Còn sau khi đối mặt Arceus, chiến Latios... ngay cả kẻ ăn hại trong đội như Áp Áp cũng dần kiên định niềm tin.

Ai cũng biết, dòng Pokémon vịt là dễ xuất hiện 'Thần vịt' nhất.

Trong anime có vịt thần Psyduck của Kasumi, vịt thần Ludicolo của đội mưa.

Trong đội Lục lão sư, vịt thần không nghi ngờ gì nữa chính là —— Sirfetch'd mỏ vàng của giải Lâm Lan! 'Xem ra Áp Áp cũng đã đạt trình độ Thiên vương rồi'.

Lục Dã thầm nghĩ.

Larvitar còn đang lớn, coi như trình độ chủ lực.

Còn Gengar và Blastoise có Mega Evolution, dưới sự gia trì của mối liên kết 「Ngọc Hồn」 và 「Aura」, chắc chắn có thể đấu với Quán quân.

Trước đó hứa với Arceus tìm Phiến Đồ hệ Tiên, có thể mượn dùng một thời gian.

Đó cũng là chìa khóa để cường hóa Sylveon. 'Vừa hay, sau khi giải kết thúc'.

Lục lão sư trầm ngâm: 'Có thể đi Kalos hưởng tuần trăng mật, à không, tìm Phiến Đồ...'.

Theo lịch thi đấu, ngày mai là trận Satoshi VS Hỏa Lũng.

Satoshi xem xong trận vừa rồi thì máu nóng sôi trào, vội về chuẩn bị.

Hỏa Lũng là vị Ranger thu phục được Heatran, có tư chất Á quân.

Bất luận là ai vào chung kết, Lục Dã đều nắm chắc phần thắng.

Nhưng mà... cũng khá muốn thấy Satoshi triệu tập đội hình cũ đánh một trận Full Battle.

Dù sao đó cũng là tâm nguyện thời thơ ấu.

Bao gồm cả quét sạch Thần thú nam, rước Chị Đẹp về dinh, bước lên đỉnh cao nhân sinh!

Trên đường rời sân, Lục Dã liếc thấy Dakto.

Anh ta đang chen chúc trong đám đông khách hàng, mặt lạnh lùng đưa tiền cho Meowth: 'Một hộp, lấy một hộp thẻ bài!'.

Trốn trong bóng tối của anh ta, Darkrai đã tỉnh lại, thần sắc biến đổi. 'Ghos~ (￣▽￣)/' Gengar đứng cạnh Lục Dã, hào phóng chào hỏi.

Lục Dã dùng cảm ứng hỏi: 'Vừa đánh xong đã đi rút thẻ rồi à?'.

Darkrai hiện ra từ bóng tối, trước ánh mắt ngạc nhiên của người qua đường, nó cứng nhắc gật đầu.

Đúng lúc này. 'Trúng rồi!' Ngón tay Dakto run rẩy, toàn thân chấn động, giơ cao tấm thẻ vàng lấp lánh: 'Y!

Tôi trúng rồi!'. 'Chúc mừng vị khách này'.

Meowth cười nịnh hót: 'Ngài trúng thẻ UR của tiệm rồi miêu~'. 'Sẵn tay đang đỏ, làm thêm mấy hộp nữa đi anh?' James cười hắc hắc.

Mắt Dakto sáng quắc: 'Lấy thêm bao nữa!'.

Darkrai ôm trán, vẻ mặt kiểu 'tôi không quen thằng này'.

Lục Dã: '...'.

Niềm vui của dân chơi bài đúng là đơn giản thế đấy!

Đêm dần buông.

Cạch —— ổ khóa xoay động.

Lục Dã mở cửa về nhà, trước mặt một con Gastrodon nhỏ bò qua. 'Ô~' Gastrodon liếc xéo Lục Dã rồi lầm lũi bò tiếp, để lại một hàng chất nhầy.

Robot hút bụi đang 'tít tít' tiến lại gần.

Gengar lập tức nhảy ra từ bóng tối, một chân đạp lên robot. 'Ghos? (ﾟДﾟ*)ﾉ' Định tranh việc nhà với bà à?

Mơ đi! 'Ghos~ (*≧▽≦)' Một chân đá văng robot, Gengar phân thân ra cầm chổi đi làm việc nhà.

Lục Dã: '...'.

Con béo màu tím thì có ý xấu gì đâu?

Nó chỉ muốn làm việc nhà thôi mà!

Cynthia đang tập trung làm việc bên máy tính, cạnh tay là chiếc ly 马克. 'Về rồi à~' Cynthia bưng ly lên, ngón tay thon dài, mỉm cười: 'Hôm nay biểu hiện xuất sắc lắm'. 'Tất nhiên, anh mà ra tay là chấp hết!' Lục Dã tinh tướng.

Cynthia nhấp ngụm trà nóng, hơi nước lãng đãng: 'Em đang nói...

Sirfetch'd'.

Một tia hồng quang từ bóng Premier Ball bên hông bay ra, Sirfetch'd cầm kiếm khiên, toàn thân trắng muốt, lông mày hình chữ V sắc sảo. 'Quác! (ง•p•)ง✧'.

Lục Dã: '...'.

Sớm muộn gì có ngày tôi cũng lấy Rotom hầm nhóc! (Hiểu lầm

thôi). 'Ưm...' Cynthia lười biếng vươn vai, để lộ cánh tay trắng ngần, tùy ý hỏi: 'Quyết định trận chung kết phái ai chưa?'. 'Chưa biết đối thủ là ai'.

Lục Dã nói, 'Nhưng át chủ bài của họ đều hệ Lửa, điểm này rất quan trọng'.

Cynthia hơi ngẩn người, nhìn Lục Dã đang nghiêm túc, vén tóc hỏi: 'Sau khi đoạt quán quân, anh có tham gia Champion League không?'. 'Quy tắc cụ thể thế nào?'. 'Quán quân giải đấu có thể khiêu chiến bất kỳ ai trong Tứ đại Thiên vương Sinnoh, và chọn có thay thế vị trí đó không'.

Khóe môi Cynthia nhếch lên, ánh mắt lấp lánh: 'Khiêu chiến thành công rồi, còn có thể khiêu chiến Quán quân liên minh Sinnoh'.

Lục Dã nhìn chăm chằm đôi môi đỏ mọng của cô, tim đập nhanh, cẩn thận nói: 'Cứ dốc lực lấy quán quân giải đấu đã rồi tính!'. 'Giả sử chung kết gặp Satoshi thì sao?' Cynthia khẽ hỏi.

Mục tiêu của Satoshi luôn là quán quân liên minh.

Giải lần này có lẽ là lần cậu ấy gần đỉnh vinh quang nhất.

Nếu thua dưới tay sư phụ mình thì khó tránh khỏi cảm giác thất bại.

Cynthia luôn quan tâm đến cặp kỳ phùng địch thủ Satoshi và Paul, đó cũng là điều cô lo lắng.

Lục Dã im lặng hồi lâu, rồi ngước đôi mắt trong trẻo lên. 'Anh tin tưởng chàng trai đến từ thị trấn Pallet đó'. 'Dù có ngã xuống bao nhiêu lần, thua bao nhiêu lần trước những đối thủ tầm cỡ, mãi mãi không đuổi kịp bước chân của các tiền bối, cậu ấy vẫn sẽ tiếp tục chiến đấu'.

Ánh mắt Cynthia khẽ động, cô nghe thấy kỳ vọng của Lục Dã

dành cho chàng thiếu niên ấy. 'Đối mặt với Satoshi, cách tốt nhất không phải là nhường nhịn, mà là dốc toàn lực chiến đấu'.

Lục Dã nhớ lại một Satoshi và Pikachu luôn đứng dậy sau mỗi lần thất bại.

Chương 557

'Có một mối liên kết hoàn toàn mới đang chờ đợi cậu ấy, cậu ấy sẽ đứng trên đỉnh vinh quang của riêng mình'.

Ánh mắt Lục Dã rực cháy ý chí chiến đấu và niềm kiêu hãnh của một bậc thầy: 'Nhưng điểm dừng của cậu ấy không phải ở đây, không phải tại giải Lâm Lan này'.

Lục Dã dừng lại một chút, như thể tuyên cáo: 'Bởi vì Quán quân liên minh Sinnoh là của anh'.

Cynthia nhìn Lục Dã, khóe môi dần cong lên.

Cô ưu nhã đứng dậy, đôi chân dài miên man sải bước, mái tóc vàng xõa xuống thắt lưng, khí thế ung dung cao quý.

Ngón tay thon của cô khẽ chạm lên môi Lục Dã, như cánh chim Swanna lướt nhẹ trên mặt hồ tĩnh lặng. 'Em đã thuộc về anh rồi'.

Ánh mắt cô nhìn thẳng, kiều diễm không sao tả xiết, đôi gò má ửng hồng nhạt. ...

Ngày 2 tháng 6, thứ Tư, trời nắng.

Lục Dã ngáp ngắn ngáp dài cùng đám Akin đi xem Satoshi thi đấu. 'Ưm... mất ngủ à?' Bruno ú ớ hỏi, tiện tay đưa cái màn thầu: 'Thử cái này đi'.

Vì 【Bánh Giận Dữ】 có thể giải trừ trạng thái ngủ mê mà?!

Lục lão sư nhận lấy màn thầu, vừa nhai vừa nói: 'Thức đêm nghiên cứu chiến thuật thôi'. 'Rõ ràng tôi thấy anh online cả đêm!' Akin ngậm ống hút nói.

Lục Dã: '...'.

Về nhà sẽ block cậu em —— đợi đến khi đánh giải bài thì add lại! 'Ghos~ (￣~￣)' Gengar ngồi cạnh Lục Dã, nhai hamberger, tiện tay móc Coca từ trong 'túi thần kỳ' ra.

Hình như chạm phải thứ gì đó, Gengar móc ra xem: 'Ghos!

Σ(°Д°;)'.

Hóa ra là cái robot hút bụi!

Mí mắt Lục Dã giật giật.

Nhóc mang cả đồ gia dụng ở nhà đi theo đấy à?!

Ác quá, con Pancham ở nhà chắc sắp chết đói rồi!

Bán kết bảng B, Satoshi phái những người bạn ở Johto ra trận.

Hỏa Lũng thì phái Heatran thực lực xuất chúng.

Trận đấu rơi vào thế giằng co, Pikachu thua Heatran, Satoshi chỉ còn lại Swellow.

Swellow, biệt danh 'Thần điểu chặn họng'!

Đối mặt với Heatran bằng sắt thép và phun hơi nước, Swellow bay lượn lăng lệ trên không trung.

Như một lưỡi đao sắc bén, Swellow lao xuống đánh lui Heatran nhưng lại bị chiêu 「Fire Spin (Vòng Lửa)」 nuốt chửng. 'Cố lên Swellow!' Satoshi hét lớn: 'Sử dụng Aerial Ace (Không Kích)!'.

Lục Dã thần sắc vi diệu.

Đúng mật mã rồi, hack đã lên sóng! 'Lệ!' Ánh mắt Swellow cháy rực, hóa thành luồng sáng trắng mãnh liệt, chiêu Không Kích đánh bại Heatran một cách ngoạn mục!

Livestream một phen ngỡ ngàng: 'Vãi anh em ơi, trận này có hack hồi máu à!', 'Gengar còn biết Dark Void thì tôi dùng hack cũng hợp lý

mà?', 'Giải Lâm Lan này nước sâu quá!!'.

Không ngờ một giải Lâm Lan nhỏ bé lại ngọa hổ tàng long.

Tiền có Quán quân vả vỡ mồm các giải đấu nhỏ, hậu có Thần thú nam thích đánh bài, lại thêm một tay dùng hack đến từ thị trấn Pallet! 'Trainer thị trấn Pallet toàn là quái vật à?'.

Satoshi thành công tiến vào chung kết, các thành viên trong nhóm nô nức chúc mừng.

Nghĩ đến đối thủ tiếp theo là Lục lão sư, mắt Satoshi sáng rực.

Đó không phải là sợ hãi, mà là khát vọng chiến đấu với cường địch!

Dù thất bại là định mệnh nhưng vẫn phải chiến đấu.

Đó là niềm tin mà Lục lão sư và tiền bối Akin đã truyền lại cho cậu.

Lúc này, chính là lúc để cho Lục lão sư thấy sự trưởng thành của mình! ...

Thị trấn Pallet, Viện nghiên cứu giáo sư Oak. 'Satoshi sắp đấu với Lục Dã rồi kìa'.

Giáo sư Oak vuốt cằm, cười hớn hở: 'Cái thân già này cũng bắt đầu mong đợi rồi đây!'.

Blue Oak (Green) trong trang phục học giả, cầm tài liệu thản nhiên nói: 'Satoshi nhờ ông chuyển những người bạn ở Kanto qua cho cậu ấy'. 'Bạn ở Kanto à?' Giáo sư Oak gãi đầu: 'Đội hình xuất phát là những con nào?'. 'Tính cả thành viên hiện tại của Satoshi'.

Blue gập tài liệu lại, chậm rãi nói: 'Xuất phát gồm Pikachu, Charizard (Lizardon), Snorlax, Sceptile, Infernape'.

Giáo sư Oak chấn động, cười sảng khoái: 'Ha ha, dốc toàn lực,

dốc toàn lực!'. 'Joy ở thung lũng Charicific nói Charizard đã bay đến Sinnoh rồi'.

Blue đút tay vào túi, nhìn lên bầu trời: 'Chắc sắp tới nơi rồi đấy'.

Đó là con Charizard tôi đã dùng phương pháp của mình để huấn luyện cho cậu.

Khóe môi Blue nhếch lên: 'Đừng để thua thảm quá đấy, Satoshi!'.

...

Lâu đài Cameran, trời đêm đầy sao.

Lucario cao ngạo nhìn lên tinh không, im lặng không nói.

Nó nhớ lại nhiều ký ức khi còn ở bên Sir Aaron, con Blastoise đã cứu Cây Thế Giới, và Satoshi người có Aura giống hệt Sir Aaron.

Đã một năm rồi, Satoshi dường như đã quên lãng, chưa bao giờ liên lạc với nó.

Lucario lắc đầu xua đi sự tiếc nuối, quay người lại thì giật mình. 'Nữ hoàng Ilene!'. 'Lucario'.

Nữ hoàng cầm vương trượng, mỉm cười: 'Vị Vệ binh Aura đó đang cần sự giúp đỡ của ngươi'.

Đồng tử Lucario co lại: 'Dũng sĩ...

Aura?'. 'Chính là cậu thiếu niên Satoshi đó'.

Nữ hoàng dịu dàng nói: 'Hãy đi theo cậu ấy chiến đấu đi, như cách ngươi từng ở bên Sir Aaron vậy'. 'Nhưng mà!'.

Nữ hoàng nhìn lên trời sao: 'Ngươi đâu có quên cậu thiếu niên ấy, cũng như mối liên kết đã định giữa hai người.

Dù ở bất cứ đâu, mối liên kết này vẫn sẽ thắt chặt Trainer và Pokémon lại với nhau.

Và chiến đấu chính là cách tốt nhất để giải thích mối liên kết đó'.

Lucario im lặng hồi lâu rồi quỳ một gối, hóa thành một luồng hồng quang bay vào viên ngọc trên đỉnh vương trượng.

Nữ hoàng mong chờ trận chiến vĩ đại đó. 'Satoshi đối đầu với ngài Lục Dã sao'.

Bà nhắm mắt cười thầm.

Không quan trọng thắng thua, sự va chạm của niềm tin và liên kết mới chính là ý nghĩa thực sự của Pokémon Battle. ...

Sinnoh, đảo Lâm Lan.

Satoshi liên lạc với Paul, nhờ cậu làm quân sư cho trận chung kết. 'Đấu với Lục lão sư à?' Paul cười nhạt: 'Tôi không giúp gì được cho cậu đâu'. 'Không, Paul, cậu có trình độ chiến thuật mà tôi thiếu'.

Satoshi nghiêm túc nói: 'Nghiên cứu của cậu về chiến thuật của thầy Lục chắc chắn sâu sắc hơn tôi!'.

Paul im lặng một lát rồi nói: 'Cho tôi xem đội hình xuất phát của cậu trước đã'.

Luồng sáng trắng lóe lên, sau lưng Satoshi xuất hiện những Pokémon khí thế mạnh mẽ.

Sceptile nhắm mắt khoanh tay ngậm lá cây; Snorlax béo múp; Infernape ánh mắt kiên định.

Pikachu đứng trên vai Satoshi: 'Pikachu~'.

Một con Lucario khí tức khủng bố bỗng mở mắt: 'Ruka!'. 'Cái... cái này là!' Paul giật mình lùi lại nửa bước: 'Đội hình xuất phát của cậu đấy à?!'. 'Là những người bạn cũ thôi mà'.

Satoshi gãi đầu cười: 'Tôi để ở viện nghiên cứu, giờ mới gọi qua'.

Paul: '...'.

Không biết nói gì hơn, đột nhiên thấy hơi bị đả kích...

Bầu trời như có mây đen sà xuống, Satoshi ngước nhìn bóng đen đang lượn lờ, vẫy tay gọi lớn: 'Charizard, ở đây này!'.

Paul ngước lên, đồng tử co rụt: 'Charizard?'.

Bóng đen đó vỗ cánh đáp 'đùng' xuống đất, mũi phun ra hai luồng khói đen. 'Gào!!' Charizard ngửa mặt lên trời gầm lớn, đó là sự kiêu ngạo của một vị vua!

Lucario gật đầu: 'Satoshi, cậu có những người bạn rất tuyệt vời'.

Satoshi khoác vai Charizard cười hì hì: 'Nó vẫn cái tính cũ ấy mà ——'. 'Gào!'.

Charizard phun một phát Flamethrower thiêu Satoshi đen thui, rồi khoanh tay quay mặt đi.

Paul biến sắc, hét lớn: 'Này, cậu không sao chứ?!'.

Satoshi lắc người, rũ sạch lớp tro bụi: 'Tớ không sao!'.

Paul: ???

Quần áo của cậu cũng là chất liệu chống cháy chống điện à?

Satoshi nhìn quanh các đồng đội.

Pikachu, Charizard, Snorlax, Sceptile, Infernape, và Lucario của lâu đài Cameran.

Đây là tất cả sức mạnh mà cậu có thể tập hợp được đến lúc này.

Đồng thời, đây cũng là cách Satoshi phô diễn niềm tin của mình với Lục lão sư —— trận chiến đáp lễ từ Satoshi!

Paul hiểu ra, đút tay túi quần, khóe môi nhếch lên. 'Vậy thì, tôi sẽ cố gắng hết sức làm quân sư, phân tích đội hình của Lục lão sư cho

cậu!'. ... 'Chung kết dùng đội hình nào đây?' Lục Dã nhìn Cynthia. 'Satoshi đang ôm lấy niềm tin của chính mình'.

Cynthia khoanh tay mỉm cười: 'Anh cũng không được để cậu ấy thất vọng đâu đấy'.

Chương 558

Trận đấu giữa thầy và trò sao...

Lục Dã im lặng một hồi, rồi ấn nút mở bóng Dive Ball.

Một luồng hồng quang.

Blastoise đứng sừng sững bên cạnh Lục Dã, khí tức nội liễm.

Aura mạnh mẽ tỏa ra trong tích tắc rồi lại hóa thành sự tĩnh lặng.

Blastoise đẩy kính râm, rõ ràng đã chuẩn bị kỹ lưỡng đến 2000%. 'Kame! ヽ(⌐■_■)'. 'Vậy thì hãy để anh xem sự trưởng thành của cậu ấy thế nào'.

Lục Dã đút tay túi quần, vạt áo sơ mi bay nhẹ trong gió, mỉm cười nói.

Lý do quan trọng khiến Thầy Lục yêu thích Pokémon là bởi chúng có những cảm xúc độc đáo riêng biệt.

Mỗi cuộc gặp gỡ giữa Trainer và Pokémon đều có thể tạo nên những mối liên kết (Bond) mới.

Đó là một Charizard kiêu ngạo của Satoshi, một Sceptile phong trần, một Lucario kiên cường bất khuất...

Đó là Togekiss 'cuồng em gái' của Gold, một Aibo giỏi chơi bida, một Pichu có mái tóc sành điệu...

Là Metagross Bạch Kim vô địch của Steven; Garchomp đầy uy quyền của Cynthia; Venusaur đã phong thần của Red —— và cả Gengar của vị 'nhà vô địch giải nhi đồng' nào đó, một Sylveon hay dỗi, một Blastoise thận trọng...

Trainer và Pokémon sẽ ngày càng giống nhau, tình cảm và sợi dây

liên kết cũng ngày càng bền chặt.

Đây là chân lý quan trọng mà Thầy Lục đã lĩnh ngộ được trong hơn một năm ngắn ngủi.

Trong cơn mơ màng, Lục Dã mở mắt, đập vào mắt anh là Gengar đang ngáp ngắn ngáp dài trên trần nhà. "Ghos ~~" Gengar như một quả bóng bay bám trên nóc nhà, dáng ngủ cực kỳ đáng yêu.

Tuy nhiên, vừa mở mắt đã thấy 'ma' thì vẫn khá là kinh dị.

Lục Dã: "..." Gengar mà nửa đêm leo lên giường thì có tính là bóng đè không nhỉ?

Ánh nắng ban mai xuyên qua rèm cửa chiếu vào trong phòng, mỹ nhân tóc vàng trong chiếc sơ mi xanh đang nằm nghiêng trên gối trắng.

Mái tóc vàng xõa tung trên giường, vài lọn tóc dính sát vào vùng cổ trắng ngần mịn màng, hơi thở của cô đều đặn, sống mũi cao thanh tú, khóe miệng khi ngủ vẫn giữ nụ cười nhẹ nhàng như mọi khi.

Lục Dã nhẹ nhàng rời giường.

Anh chào hỏi Rotom đang trong hình thái máy hút bụi đang 'tít tít' dọn dẹp phòng khách.

Từ bể nước lập phương, một luồng Aura cũng truyền tới lời chào hỏi.

Sau đó anh bước vào bếp, gọi Rotom khởi động 'hình thái trù cụ truyền thuyết', suy nghĩ thực đơn hôm nay.

Sylveon ngái ngủ bước vào bếp, dùng dải lụa 'thó' mất nửa quả Berry trên thớt rồi lại lảo đảo đi ngủ tiếp.

Sirfetch'd đôi khi sẽ giúp thái rau, đôi khi lại ra bãi đất trống ngoài nhà luyện tập múa thương: "Quác! (´ꈍᴗꈍ)σ".

Arcanine nằm trong phòng khách như một con sư tử đang canh giữ

lãnh địa, nhưng lúc thò lưỡi ra trông lại ngáo ngơ chẳng khác gì đại ngáo Husky. "U kỷ..." Larvitar chăm chú xem Togepi chơi game, hoặc dán mắt vào TV không rời.

Lục Dã chuẩn bị xong bữa sáng ngon lành, chờ đợi mỹ nhân tóc vàng vò mái tóc rối bù bước ra khỏi phòng ngủ và trao nhau một lời chào buổi sáng.

Đây là một ngày bình thường trên đảo Lily of the Valley trong thời gian diễn ra giải đấu. ...

Trận chung kết của giải Sinnoh sẽ là cuộc đối đầu giữa Satoshi và Thầy Lục.

Để dốc toàn lực nghênh chiến, Satoshi đã triệu hồi các 'lão tướng' kiêm bài tẩy từ các khu vực trước đó, thậm chí còn có cả Lucario từ cung điện Cameran.

Tại Cây Thế Giới, Thầy Lục và Blastoise đã cứu vãn cây sắp khô héo; Lucario cũng đã gặp gỡ Satoshi - một người có Aura giống hệt hiệp sĩ Aaron, và đồng ý đi theo Satoshi chiến đấu khi cần thiết, vì vậy nó đã xuất hiện trong đội hình chính của Satoshi.

Tại nhà thi đấu trên đảo, Riley - người mang mũ quý tộc, bên cạnh là một Lucario, nhìn Satoshi với vẻ ngạc nhiên: "Đây là con Lucario mà cậu nói sao?

Con Lucario canh giữ Cây Thế Giới ấy?". "Đúng vậy." Satoshi cười đáp: "Tay này lúc nào cũng lạnh lùng lắm!".

Lucario khoanh tay, đôi mắt đỏ liếc nhìn Riley. 'Hóa ra là hậu duệ của ngài Aaron sao...' Lucario nhắm mắt lại, khóe miệng nhếch lên.

Có vẻ như hậu duệ của Aaron đã kế thừa thiên phú Aura của ngài ấy.

Sắc mặt Riley khá vi diệu.

Là một Aura Guardian, Riley có thể cảm nhận được Aura trên người Lucario cùng nguồn gốc với tổ tiên mình.

Cảm giác này... cứ như tổ tiên vừa bò ra khỏi phong ấn đã bị Satoshi thu phục vậy! "Khụ!" Riley chuyển chủ đề: "Nếu đấu với Thầy Lục, cậu phải tìm cách nhắm vào Blastoise của anh ấy.

Blastoise của Thầy Lục có trình độ kiểm soát Aura... thực sự hiếm thấy!" Riley cảm thán.

Satoshi gật đầu, liếc nhìn Lucario bên cạnh.

Ánh mắt Lucario lóe lên chiến ý mãnh liệt: "Tôi rất mong chờ trận đấu với ngài Lục Dã và Blastoise đó!".

Ý chí chiến đấu đó hóa thành Aura bồng bềnh, thắp sáng cả Satoshi và các át chủ bài của cậu. "Kháp ngao!" Sceptile ngậm cành cây, ánh mắt sắc lẹm, Leaf Blade (Diệp Nhận) trên hai tay tỏa ra hàn quang. "Hống ô!" Charizard ngạo nghễ phun một luồng lửa lên trời, sải rộng đôi cánh. "Ô nhi!" Infernape hạ thấp thân mình, ngọn lửa trên đầu rực cháy, ánh mắt sâu thẳm và kiên nghị. "Khò... (￣—￣)" Snorlax...

Snorlax đang ngủ (Rest), Gible thì nhảy tưng tưng trên bụng nó, cười khoái chí. "Pika!" Pikachu hớt hải muốn kéo Gible xuống, vì Snorlax mà bị đánh thức thì sẽ nổi cáu kinh khủng lắm. "Gible, xuống mau!" Satoshi chạy lại giải vây, đùa nghịch cùng các Pokémon.

Paul khoanh tay đứng nhìn, tảng băng trong lòng dường như tan chảy một chút. "Mỗi Trainer lại có một phong cách khác nhau sao." Paul lẩm bẩm.

Lúc này, cậu ta đã lĩnh ngộ được câu triết lý của Nhà vô địch Cynthia, cũng như lời dạy từ Thầy Lục.

Paul mím môi nhìn theo bóng lưng Satoshi: 'Tên này... sẽ trở thành

đối thủ lớn nhất của mình.' ...

Trong Group Chat. "Satoshi và Thầy Lục hội quân ở chung kết sao?" Erika chớp mắt cười nói: "Tiểu nữ tử rất mong chờ nha.". "Satoshi từng đánh bại cả Brandon của Battle Frontier." Brock nói, "Triệu hồi đội hình cũ thì sức chiến đấu sẽ cực kỳ đáng gờm.".

Blue Oak lạnh lùng bồi thêm: "Satoshi là Trainer kéo tụt hậu duệ của thị trấn Pallet nhất rồi.".

Lục Dã hơi sững sờ.

Cái cảm giác 'đội sổ thị trấn Pallet' này sao nghe quen thế nhỉ!

Lorelei đẩy kính thở dài: "Đó là vì thị trấn Pallet của các người toàn là quái vật... không có so sánh thì không có đau thương!".

Lance khoác áo bào, thong thả uống trà trong văn phòng: "Nghe giáo sư Oak nói, giải đấu nào cũng thấy bóng dáng Trainer từ thị trấn Pallet, đây đúng là giai thoại truyền kỳ.".

Gold cười nhạo: "Đó là lý do anh bị tiền bối Red đập cho tơi tả hả?

Lance Chim Ưng!".

Với việc trò chơi Pokémon phát hành, biệt danh 'Lance Chim Ưng' (vì rồng của Lance toàn hệ Bay) đã ăn sâu vào lòng người.

Nhưng đối với Nhà vô địch hệ Rồng như Lance...

đây rõ ràng là một sự sỉ nhục (Taunt)!

Gân xanh trên trán Lance giật giật, mái tóc đỏ dựng đứng như một con cự long đang nổi giận! 【Thành viên 'Gold' đã bị quản trị viên 'Dragon Tamer Lance' mời ra khỏi nhóm!】 "Vừa ra khỏi phòng giam đã bị đá đi rồi." Whitney hả hê: "Thảm quá đi mất!". "Tôi thấy Gold tội nghiệp quá." Red khẽ khụ một tiếng, "Nên mới thả cậu ta ra,

không ngờ...". "Thất bại cũng là một phần quan trọng để Trainer trưởng thành mà." Steven mỉm cười. "Hôm nay sao mọi người rảnh rỗi thế?" Wallace hỏi.

Khóe miệng Lorelei nhếch lên.

Không lẽ Wallace cài chế độ 'quan tâm đặc biệt' sao?

Lần nào Steven online cũng thấy anh ta xuất hiện! "À, tôi đang giúp Thầy Lục dò hỏi tin tức về Mega Stone, nên tự cho mình nghỉ một ngày." Steven giải thích.

Thầy Lục: ???

Steven đáng ghét... (X) Kim lão ngũ đáng ghét! (√) "Tôi vừa từ chối yêu cầu gia nhập lại nhóm của Gold rồi." Lục Dã thản nhiên nói, "Để tôi yên tĩnh chút.".

Flint gãi đầu: "Thầy Lục định dùng đội hình nào cho trận chung kết?". "Hỏi chiến thuật của Trainer là điều tối kỵ." Lucian đóng tập hồ sơ, tao nhã nói: "Đợi đến ngày kia thi đấu là biết ngay thôi.".

Bất kể ai giành chức vô địch và thách thức Tứ Đại Thiên Vương, Lucian sẽ dùng tư thế Thiên vương mạnh nhất Sinnoh để đón tiếp.

Bởi vì —— Ánh mắt sau lớp kính của Lucian lóe lên tia sáng: 'Lão tử mệt lắm rồi, không muốn tăng ca nữa đâu! (;¶Д¶`)'.

Crystal tốt bụng mời Gold trở lại nhóm.

Lần này Gold khôn ra, nhắn tin riêng cho Thầy Lục để thể hiện tình anh em: "Lần sau chơi bida, tôi chấp ông mười gậy thấy sao?".

Thầy Lục: "..." Với một người chuyên đánh bi trắng vào lỗ như Thầy Lục —— câu nói này đúng là chí mạng (Critical Hit)! 'Xem ra đánh xong giải này...' Lục Dã u sầu nghĩ: 'Lại phải tốn tiền mời khách ăn cơm rồi...'. ...

Tắt Group Chat, Thầy Lục xem lại lịch trình.

Trận bán kết vừa kết thúc, trận chung kết sẽ diễn ra vào ngày kia tại sân vận động chính nơi ngọn đuốc Holy Fire đang cháy.

Khi đó Nhà vô địch Sinnoh, Tứ Đại Thiên Vương và chủ tịch Goodshow đều sẽ dự khán.

Khách du lịch trên đảo không giảm mà còn tăng, nhiều người lặn lội tới chỉ để xem trận này.

Lt.

Surge sau khi bị đả kích tự tin đã chuyên tâm làm thuyền trưởng, mấy ngày nay bận rộn chở khách từ Kanto sang.

Dì Delia và Mr.

Mime cũng lên tàu S.S.

Aqua tới cổ vũ cho Satoshi, tiện thể gặp mặt Thầy Lục. "Thằng bé Satoshi nhà tôi làm phiền cậu nhiều rồi~" Dì Delia áp tay vào má, đưa túi bánh ngọt tự tay làm, dịu dàng cười. "Đâu có ạ." Lục Dã lễ phép đáp, "Nhưng cháu cũng nhắm đến chức vô địch, nên...". "Không, không cần nể tình đâu, xin cậu hãy dạy cho thằng bé một bài học ra trò đi.".

Ánh mắt Delia rất nghiêm túc, người phụ nữ dịu dàng này đồng thời cũng là một người mẹ nghiêm khắc. "Để thằng bé thấy được sự tàn khốc của con đường Trainer ——" Trong mắt Delia thoáng qua nét u sầu, cha của Satoshi là một Trainer nhưng đã mất tích trong một lần thám hiểm.

Một mình bà đã gánh vác gia đình này.

Chương 559

Người mẹ kiên cường này có suy tính riêng của mình: "Nếu sau khi vấp ngã mà nó vẫn không bỏ cuộc... thì tôi cũng chỉ còn cách tiếp tục ủng hộ nó trở thành Pokémon Master mà thôi!".

Lục Dã ngẩn người một lát, gật đầu: "Dì yên tâm —— Cháu nhất định sẽ cho Satoshi thấy thế nào là tàn khốc thực sự!". ...

Buổi chiều, khách du lịch trên đảo Lily of the Valley ngày càng đông.

Sạp hàng của Blue (Green) vắng hoe, còn việc kinh doanh của Team Rocket thì bùng nổ. "Tobias nhiệt tình đại diện, gói thẻ bài tỉ lệ trúng cực cao đây mèo!" Meowth đứng trên sạp gào thét.

James phụ họa cười nói: "Đúng thế đúng thế, chúng tôi chắc chắn sẽ không nói là chúng tôi cố ý thiết kế ——".

Jessie bịt miệng James, cười gượng: "Hả, tóm lại là mọi người mau tới mua đi!".

Khách du lịch nhìn nhau, rồi trong sự bất an của bộ ba Team Rocket, họ ùa lên như nước lũ. "Tôi muốn mua goods của Thầy Lục!". "Tôi muốn ăn kem cùng loại với Nhà vô địch Cynthia!". "Mở thẻ!

Lam Thiên Hayama?

Mở tiếp!

Đập sạch tiền mở cho bằng được!".

Giai đoạn chuẩn bị trước trận chung kết, các phương tiện truyền thông và phóng viên đều đã sẵn sàng.

Tin tức truyền về thành phố Risingdragon, thiên tài tỏa sáng Lục Dã đã thu hút vô số ánh nhìn. "Thầy Lục lại chuẩn bị đi 'hành gà' ở giải nhi đồng rồi!". "Đánh thông liên minh Sinnoh...

Thầy Lục cũng nên về thách thức Victory Road để tranh chức Nhà vô địch chứ?". "Victory Road á?

Junior Cup (Giải thiếu niên) thôi, không hơn được đâu!".

Thầy Lục cũng có ý định về thách thức Victory Road để tranh chức vô địch vùng Đông Hoàng.

Nhưng đội hình hiện tại mới chỉ có hai Pokémon đạt thực lực cấp Champion...

để cẩn thận, vẫn nên 'farm' thêm một thời gian nữa!

Khối khoáng thạch Smooth Rock mà Steven gửi tới sắp bị Larvitar gặm sạch rồi.

Hiện tại Larvitar đã nắm vững chiêu Sandstorm (Bão Cát), mục tiêu huấn luyện sau này khá gian nan —— chủ yếu là đối với ví tiền.

Một trong những chiêu biểu tượng của Tyranitar là Stone Edge (Rìu Đá), đâm xuống đất tạo ra hàng loạt cột đá sắc nhọn.

Nhìn vào tỉ lệ chính xác chỉ 80% là đủ biết uy lực kinh hồn thế nào.

Muốn Larvitar học được Stone Edge của hệ Đá, ít nhất là tiền khoáng thạch và tiền thuê sân bãi không thể tiết kiệm được.

Tuy nhiên Thầy Lục giờ đã có tài sản bạc tỷ.

Chủ yếu là do dạ dày không tốt (ăn cơm cứng không trôi), nếu không anh đã muốn được mỹ nhân tóc vàng 'bao nuôi' rồi!

Cha mẹ đang du lịch ở Alola hay tin về trận chung kết cũng gọi Video tới. "Trận chung kết này chắc trình độ cao hơn cái giải Piplup

Cup hồi trước của con nhiều nhỉ?" Mẹ Lương Phương đã tra cứu trước, lúc này ướm hỏi. "Trình độ cũng sàn sàn nhau thôi ạ." Lục Dã cười đáp, "Hai người không cần lo lắng đâu!".

Lương Phương thở phào, sau đó là một tràng dặn dò mặc thêm áo, chú ý ăn uống.

Như cơn gió nhẹ thổi qua rặng lau sậy, Lục Dã yên lặng lắng nghe, quay sang nhìn Gengar đang ghé đầu nhìn trộm với vẻ mặt quan tâm: "Ghos?". "Không có gì đâu." Lục Dã không kìm được mỉm cười.
...

Ngày 3 tháng 6, thứ Năm, trời trong không gió.

Sân vận động chính của đảo Lily of the Valley với bốn phía khán đài chứa được mười vạn người đã không còn chỗ trống.

Trận chung kết sắp sửa bắt đầu!

Tiếng hò reo hóa thành làn sóng âm thanh khủng bố, làm rung chuyển cả nhà thi đấu, sự hưng phấn và nhiệt huyết được giải tỏa hết mình.

Gold ngồi cùng Bruno và Lt.

Surge.

Cậu nhìn sang phía Silver, Blue, Crystal và Jasmine cách đó vài ghế, than thở: "Sao tôi lại phải ngồi cùng hai gã cơ bắp này chứ!". "Vì vé ngồi liền nhau khó mua lắm." Lt.

Surge đeo kính râm, đeo xích vàng, mặc áo ba lỗ rằn ri, khoanh tay nói: "Đây đã là kết quả nhờ vả cái tay Thiên vương Lucian kia rồi đấy!".

Tấm lưng hộ pháp của Bruno che mất tầm mắt khán giả phía sau, lúc này ông chỉ đành cúi thấp người, chắp tay lại.

Hôm nay ông mặc một chiếc áo phông trắng size đại để che đi những vết sẹo dữ tợn, thất vọng nói: "Màn thầu ăn hết sạch rồi...".

Gold vỗ vai Bruno cười hắc hắc: "Khuyên Lance Chim Ưng...

à khuyên Lance cho tôi vào lại nhóm đi, tôi bảo Aibo đi mua kẹo Rage Candy Bar cho ông?".

Mắt Bruno sáng lên, bắt tay Gold: "Chốt kèo!".

Giáo sư Oak, Blue Oak và Norman lặn lội tới đảo nhưng không yêu cầu đặc quyền gì, vẫn mua vé vào ngồi như thường. "Ồ!" Giáo sư Oak mặc áo blouse trắng nhìn quanh: "Quy mô chẳng kém gì cao nguyên Indigo nhỉ!". "Cả hòn đảo này được quy hoạch cho giải đấu mà." Blue Oak mặc áo tím, một tay đút túi quần nói: "Có trình độ này cũng không lạ.".

Dì Delia vẫy gậy cổ vũ, vui mừng reo lên: "Mr.

Mime, nhìn kìa, Satoshi ra sân rồi!". "Bar!!" Mr.

Mime cũng reo hò theo. "Tiếp theo xin mời, Trainer đến từ thị trấn Pallet, tuyển thủ Satoshi!!".

Satoshi bước ra từ đường hầm, tiếng reo hò bên tai ngày càng rõ rệt, cậu hưng phấn vẫy tay tứ phía. 'Đây là lần mình gần với chức vô địch liên minh nhất.' Lồng ngực Satoshi nóng bừng, cậu vẫy tay nhìn về phía dì Delia trên khán đài, cười rạng rỡ. 'Dù không thắng được Thầy Lục... mình cũng phải dùng trận đấu này để chứng minh mối liên kết giữa mình và mọi người!'. "Tiếp theo, chúng ta hãy chào đón tuyển thủ đến từ thành phố Risingdragon, Lục Dã!!".

Cynthia khoác áo măng tô đen, vắt chéo chân, khóe miệng từ từ nhếch lên.

Cái sợi tóc ngốc của Aaron lắc lư: "Lục, Thầy Lục ra sân rồi!". "Cậu kích động thế làm gì?" Flint kỳ quái hỏi. "Nếu Thầy Lục vô

địch, rất có thể anh ấy sẽ thách thức ghế Tứ Đại Thiên Vương." Aaron lắp bắp: "Tranh thủ lúc này phải quan sát kỹ chiến thuật của anh ấy!".

Flint khoanh tay, vẻ mặt cổ quái.

Thầy Lục mà thách thức thiệt... thì chắc chắn là dùng Blastoise để đập mình rồi chứ gì?!

Liếc nhìn Lucian đang ngồi rất tao nhã bên cạnh, lòng Flint chùng xuống: 'Cái tay Lucian này mà muốn tăng ca... chắc chắn là không rảnh để nhận lời thách đấu của Thầy Lục rồi!'.

Tiếng hoan hô vang dội, Lục Dã vẫy tay trước ống kính, nở nụ cười nhẹ.

Bên cạnh anh, Gengar banh miệng, hai mắt trợn ngược sang hai bên, thò lưỡi làm mặt quỷ (Scary Face): "Ghos!".

Cả nhà thi đấu rộ lên những tiếng cười thiện ý. "Ghos!" Gengar nhe răng cười rồi lặn thẳng vào bóng của Lục Dã.

Rotom Pokédex vỗ cánh tay cơ khí bay bên cạnh Lục Dã, thông báo: "Phòng livestream cá nhân đã mở rồi, lọt thỏm ~".

Các anh em không đến được hiện trường đồng loạt tràn vào phòng livestream góc nhìn thứ nhất của Thầy Lục. "Đến rồi các ông giáo ơi!". "Rung động rồi, Pokéball của tôi rung động rồi!". "Lên kèo lên kèo!".

Trên khán đài bốn phía, Tobias khoác áo bào, Paul lạnh lùng, Riley đội mũ quý tộc.

Tứ Đại Thiên Vương Sinnoh, Nhà vô địch Cynthia, Giáo sư Oak... những Trainer dù quen hay lạ đều tập trung vào trận chung kết này.

Chiếc áo gile xanh của Satoshi bay trong gió, cậu hít sâu một hơi,

xoay vành mũ.

Pokémon tiên phong của cả hai bên đã được chọn từ trước.

Lục Dã nhìn Satoshi, mỉm cười: "Dốc toàn lực tấn công tới đây nào, Satoshi!".

Ánh mắt Satoshi ngưng lại, miệng nở nụ cười, mạnh mẽ đưa tay ra: "Tớ chọn cậu, Pikachu!". "Pika!" Pikachu nhảy từ vai lên cánh tay, rồi lao vút ra sân đấu, bốn chi phục xuống đất, hai má phóng ra tia điện 'xẹt xẹt'!

Nhìn Pikachu đang thủ thế, Thầy Lục hơi dao động.

Pikachu trong các giải liên minh thường có phong độ thất thường, lúc cao lúc thấp.

Gặp đối thủ mạnh, nó thường bộc phát ý chí cực lớn, hóa thân thành 'Pikagod'.

Nhưng đa số trường hợp, Pikachu lại ở trạng thái 'tấu hài', được fan gọi là ảnh đế.

Đấu với Pikachu, quan trọng nhất là không được để nó bùng nổ... vì thế đòn tâm lý cũng là một phần quan trọng của chiến thuật. "Tiên phong là Pikachu sao." Lục Dã nắm chặt Pokéball, không nằm ngoài dự liệu.

Theo sắp xếp từ trước, Thầy Lục phái ra 'bảo cụ khắc chế Pikachu' —— "Lên đi, Togepi!".

Thực lực của Togepi không hề yếu, thời gian gia nhập đội thậm chí còn sớm hơn Sirfetch'd.

Chỉ vì vẻ ngoài quá đáng yêu nên dễ khiến người ta coi thường thực lực của nó.

Tiên phong là Togepi, dù có lỡ nhịp cũng có thể dùng chiến thuật

Baton Pass (Tiếp Sức) để luân chuyển mượt mà.

Hơn nữa... vận khí (âu khí) của Togepi đủ để đối kháng với sự bùng nổ của Pikagod!

Lúc này, một trận đại chiến giữa hai 'linh vật' chính thức bắt đầu!

Một luồng ánh sáng trắng bay ra khỏi Pokéball, nhóc con 'bành' một tiếng nhảy ra, hớn hở vô cùng. "Chiki-chiki-pi ~! (◍•ᴗ◍)☆".

Sau khi tiếp đất, Togepi lảo đảo đứng vững, vui vẻ vẫy tay nhỏ.

Khán đài xôn xao, phòng livestream cũng bắt đầu nhảy comment liên tục. "Lấy Pokémon nhi đồng đi đánh chung kết, quá hợp lý!". "Thuận cảnh dùng Blastoise, nghịch cảnh dùng Togepi!". "Tuyệt, tuyệt cảnh dùng Sirfetch'd?". "Đây không phải nhường đâu, đây là có chuẩn bị cả đấy!".

Trên khán đài, Togekiss của Gold 'bành' một tiếng chui ra khỏi bóng, hưng phấn vỗ cánh. "Pắc pắc!!" (Em gái cố lên!!). "Mày che tầm mắt tao rồi đấy, Togekiss." Gold nói.

Chương 560

"Pắc? (◣д◢)".

Ở một góc khác, dì Delia áp tay vào má cười tươi: "Ara, Togepi và Pikachu đều đáng yêu quá ~".

Blue Oak hơi nhíu mày, trầm giọng: "Đây là Thầy Lục... muốn hạn chế sự phát huy của Pikachu sao.". "Vậy để ta làm một bài thơ cho Togepi nào ——" Giáo sư Oak khoanh tay gật đầu, mắt sáng lên, cười ngâm nga: "Sáng sớm se lạnh, Togepi rúc trong chăn, thật là đáng yêu quá đi!".

Rõ ràng linh cảm đang dạt dào, nhưng Giáo sư Oak lại bị ngó lơ thảm hại, tất cả sự chú ý của khán giả đều tập trung vào sân đấu. "Togepi dễ thương quá!". "Hai nhóc này tôi chỉ cần một nhóc là đủ rồi...". "Thôi xong, Pikachu của Satoshi dễ là lại bắt đầu diễn lắm!".

Trên sân đấu tiêu chuẩn. "Pika..." Pikachu hạ thấp người, ngoái đầu nhìn Satoshi với vẻ hơi miễn cưỡng.

Trong anime, Pikachu đấu với Kasumi hay Dawn đều sẽ nương tay, huống hồ là đấu với Togepi. "Đừng coi thường Togepi, Pikachu!" Satoshi nghiêm túc nói: "Đó là Pokémon do Thầy Lục huấn luyện đấy, dốc hết sức mình lên đi!". "Pika!" Pikachu gật đầu, nhìn lại Togepi với ánh mắt tập trung, hai má bắn điện xẹt xẹt.

Trọng tài quan sát hai bên, giơ cờ: "Trận đấu bắt đầu!".

Satoshi vươn tay hét lớn: "Pikachu, Quick Attack (Điện Quang Nhất Thiểm)!". "Pika!" Pikachu bốn chi đạp đất, hóa thành một luồng ánh sáng trắng, lao tới với tốc độ cực nhanh!

Thầy Lục đã thuộc làu bộ chiêu thức của Pikachu rồi: Quick

Attack, Iron Tail (Đuôi Sắt), Volt Tackle (Điện Sát), Thunderbolt (Thập Vạn Phục Đặc).

Toàn chiêu hệ 'mãng phu', mọi chiến thuật đều quy về việc húc thẳng vào mặt, đây chính là chiến thuật mạnh nhất của Satoshi thị trấn Pallet! "Togepi." Lục Dã ra lệnh: "Dùng Charm (Lấy Lòng)!".

Charm có thể giảm mạnh khả năng tấn công của đối thủ, đối với một Pikachu chuyên dùng các chiêu vật lý thì đây là sự suy yếu cực lớn.

Đúng là 'không đánh mà thắng', đánh vào tâm lý là thượng sách! "Chiki-chiki-pi ~ξ(✿ > ◡‿)".

Togepi nháy mắt, ánh mắt long lanh đầy vẻ đáng yêu phóng về phía Pikachu đang lao tới. "Pika!" Pikachu ngẩn người, tốc độ cũng chậm lại vài phần. "Đô y ~" Trong tay nhỏ của Togepi đang nắm một khối Eviolite (Huy Thạch Tiến Hóa) sáng loáng, khả năng phòng ngự cả vật lý lẫn đặc biệt đều tăng vọt!

Bành!

Togepi dễ dàng chống đỡ được cú húc này, nhào lộn một vòng trên không rồi tiếp đất nhẹ nhàng.

Không còn khán giả nào nghi ngờ lựa chọn tiên phong nữa, ai nấy đều nín thở.

Đối với Thầy Lục, phái Togepi ra dường như là lựa chọn tối ưu! "Pikachu!" Satoshi lập tức thay đổi lối đánh: "Dãn khoảng cách, dùng Thunderbolt!". "Pika!" Pikachu đứng thẳng dậy, bật nhảy ra sau, hai má tích tụ luồng điện mạnh mẽ.

Lục Dã nảy sinh cảnh giác.

Không thể để Pikagod tung ra Thunderbolt được! "Psychic (Niệm Lực) khống chế Pikachu!". "Chiki-chiki-pi ~(ﾉ°▿°)ﾉ".

Pikachu đang ở trên không không có chỗ né tránh, Togepi vẫy ngón tay, luồng niệm lực màu hồng lập tức trói chặt Pikachu! "Pika..." Pikachu lộ vẻ vùng vẫy trong vầng sáng niệm lực, điện năng ở hai má không thể truyền đi khắp cơ thể.

Khi thách đấu nhà thi đấu hệ Tâm linh của thành phố Saffron, khả năng khống chế gần như 'bug' của Kadabra từng gây không ít rắc rối cho Pikachu.

May mà cái đuôi vẫn cử động được, Satoshi hét lớn: "Pikachu, dùng Iron Tail!". "Pika!" Đuôi sắt của Pikachu đột ngột quất xuống, 'bành' một tiếng nổ lớn! "Pikachu của tuyển thủ Satoshi đã thoát khỏi khống chế thành công!" Bình luận viên hô lên: "Lựa chọn tiếp theo của hai bên là ——".

Một làn khói bụi bốc lên che khuất tầm nhìn.

Lục Dã dùng cảm ứng từ Jewelrite để xác định vị trí Togepi, ra lệnh qua tâm linh: 'Sweet Kiss (Hôn Gió)!'. "Lên đi, Pikachu!" Satoshi vung tay, ý chí chiến đấu bùng cháy: "Volt Tackle!".

Trong làn khói bụi, một luồng điện màu xanh lam đột ngột lao ra.

Toàn thân Pikachu bao phủ bởi ánh sáng sắc lẹm, nó guồng chân chạy, hóa thành một vệt điện quang lao qua nửa sân đấu! "Pikachu đang phát động tấn công với tốc độ kinh người!" Bình luận viên trợn tròn mắt, "Đây chính là chiêu thức tối thượng của hệ Điện!". "Cái tay bình luận viên này vẫn không chuyên nghiệp lắm nhỉ." Lt.

Surge đẩy kính râm, sợi xích vàng trên áo ba lỗ phản chiếu ánh nắng. "Tất nhiên rồi." Gold ra vẻ 'biết tuốt' nhận xét: "Chiêu tối thượng hệ Điện phải xem chiêu Mega Húc Nhật Thunder Shock của con Pichu nhà tôi kìa!".

Lt.

Surge ngẩn người, lầm bầm: "Cậu đặt tên kêu thế chứ thực chất nó vẫn là Volt Tackle thôi mà...".

Chiêu tối thượng thực sự của hệ Điện phải là chiêu huy động điện năng cỡ như Raikou mới thi triển được —— 10,000,000 Volt Thunderbolt.

Satoshi và Pikachu có thể nhờ sức mạnh của tuyệt kỹ Z để thi triển nó, nhưng lúc này, thực lực của Satoshi vẫn chưa đạt đến tầm đó!

Đối mặt với luồng điện quang chói mắt đang lao tới, Lục Dã vẫn bình thản. "Chiki-chiki-pi ~".

Togepi chắp hai tay ngắn ngủn sau lưng, chạy về một phía của sân đấu, vậy mà lại dễ dàng tránh được Pikachu đang lao tới!

Bành!!

Pikachu đâm sầm vào tấm chắn bảo vệ ngoài sân, khói bụi mịt mù, tạo thành một hố đen khét lẹt! "Volt Tackle đã hụt!" Bình luận viên sững sờ: "Togepi lại có thể né tránh dễ dàng như vậy sao!?".

Ngồi trên ghế Nhà vô địch, Cynthia chống cằm, khóe miệng nhếch lên nụ cười.

Là Trainer của Togekiss, Cynthia tự nhiên nhận ra 'trạng thái bất thường' vừa rồi.

Chiêu Sweet Kiss của Togepi, cộng thêm vận khí gia trì, gần như 100% gây ra trạng thái hỗn loạn.

Trong làn khói vừa rồi, Lục Dã đã ra lệnh dùng Sweet Kiss!

Màn hình lớn chiếu lại cảnh quay chậm. "Chiki-chiki-pi ~(੭ᐛ•ᴗ•̥̥̥)੭ ᴸᵒᵛᵉ♡".

Luồng điện lam chói mắt lướt qua nửa sân, Togepi gửi đi một nụ

hôn gió rồi vội vàng né sang bên cạnh.

Nụ hôn gió bắn trúng Pikachu đang lao tới, khiến đòn tấn công mất mục tiêu, đâm thẳng vào tường bảo vệ! "Pikachu!" Satoshi lo lắng hét lớn. "Pika..." Pikachu lảo đảo đứng dậy từ đống đổ nát, mắt nổ đom đóm, đầu óc quay cuồng. "Pikachu đã rơi vào trạng thái hỗn loạn!" Bình luận viên nói: "Cú né tránh vừa rồi là nhờ Sweet Kiss đã trúng mục tiêu!".

Kênh chat đã chuẩn bị sẵn một tràng chữ "Bẩn bẩn bẩn". "Lối đánh của Togepi mà cũng 'tố chất' thế này sao?". "Không cần động tay, Pikachu tự đâm mình bán thân bất toại luôn!".

Togekiss của Gold hưng phấn nhảy nhót, huých vào người cậu ta: "Pắc pắc!!".

Gold bị cánh của Togekiss đẩy suýt ngã: "Tao thấy rồi, không cần kích động thế đâu!".

Bên cạnh khán đài, Blue Oak vẻ mặt vi diệu, càng cảm thấy con mắt của ông nội thật tinh tường.

Không hổ danh là anh, Tacticer!

Satoshi: "Pikachu!!".

Không biết tiếng hét của Satoshi có giải trừ được trạng thái hỗn loạn không, tóm lại là phải chớp thời gian, Lục Dã chỉ huy: "Mystical Fire (Ngọn Lửa Huyền Bí)!". "Chiki-chiki-pi ~".

Tận dụng lúc Pikachu đang choáng váng, Togepi vẽ một vòng tròn trên không.

Phía ngoài vòng tròn hiện ra những hoa văn tinh xảo, một luồng lửa cam bắn ra từ trung tâm vòng tròn!

Phành!!

Mystical Fire dễ dàng nuốt chửng Pikachu, vụ nổ hất văng cậu chàng ra xa!

Satoshi hét lớn: "Pikachu!".

Chú chuột điện nhào lộn vài vòng trên không, lắc lắc cái đầu, sau khi tiếp đất cố gắng đứng vững. "Tạm thời quay lại đã." Satoshi thở phào, nhìn Pikachu nói. "Pikapi!" Pikachu gật đầu, nhẹ nhàng chạy về bên cạnh Satoshi, điều chỉnh nhịp thở dồn dập.

Lòng Lục Dã thắt lại. 'Hỏng rồi, chưa hạn chế chết được Pikagod!

Lần nào nó quay về cạnh Satoshi cũng như được hồi máu vậy... mình nghi con Pikachu này sở hữu đặc tính ẩn Regenerator (Hồi Phục) quá!'.

Phía sau Satoshi, Paul khoanh tay, mặt lạnh như tiền.

Nhìn Satoshi đang chìm vào suy nghĩ, Paul nhíu chặt mày: 'Để đấu với cậu, Thầy Lục đã chuẩn bị chiến thuật vẹn toàn.

Cậu sẽ ứng phó thế nào đây, Satoshi?'. "Mình phải hạ gục Togepi trước khi nó dùng Sweet Kiss..." Satoshi lẩm bẩm, nhìn xuống Pokéball trong tay, ánh mắt kiên định trở lại.

Nói cách khác, phải giành ưu thế về tốc độ!

Satoshi: "Quyết định là cậu, Sceptile!".

Pokéball được ném ra, một luồng sáng trắng hiện lên.

Sceptile ngậm cành cây, ánh mắt sắc bén, Leaf Blade trên hai cánh tay tỏa ra u quang: "Kháp ngao!". "Đây là át chủ bài của Satoshi ở vùng Hoenn." Giáo sư Oak khoanh tay cười nói: "Là một kiếm khách nhanh nhẹn như gió!".

Một cơn gió nhẹ thổi qua, Sceptile khoanh tay nhắm mắt ngậm cành cây: "Khách ngao... (Hãy cứ để gió cuốn đi, nhưng cũng đừng

quên đề phòng sau lưng)".

Thấy Sceptile, Lục Dã nhướng mày, cũng thu hồi Togepi.

Đối đãi với kiếm hào, thì phải dùng kiếm thánh để nghênh chiến! "Quyết định là ngươi, Sirfetch'd!".

Thầy Lục ném ra Premier Ball, Sirfetch'd với bộ lông trắng muốt xuất hiện.

Ánh sáng tan đi, trên sân đấu, Sirfetch'd tay cầm kiếm lá và khiên, đôi lông mày rậm hình chữ V, ánh mắt sắc sảo phi phàm. "Quác!" (Ý chí tập trung có thể xuyên thủng đá tảng!).

Trong trận bán kết, Áp Áp đã để lại ấn tượng sâu sắc cho khán giả.

Lúc này, Sirfetch'd tái xuất, đối đầu với Sceptile cũng giỏi dùng Leaf Blade!

Cả phòng livestream bắt đầu chấn động, khán đài bốn phía vang lên tiếng reo hò nhiệt liệt! "Đại kiếm hào VS Đại kiếm hào!". "Phong trần như gió, bầu bạn bên thân.". "Rốt cuộc ai mới là vua làm màu thực sự!?". "Áp Áp cố lên!!".

Chương 561

Bất kể tiếng hò reo vang dội thế nào, Sceptile và Sirfetch'd ở trung tâm sân đấu vẫn bất động. "Kháp ngao..." Sceptile ngậm cành cây, khép hờ mắt, lẳng lặng quan sát Sirfetch'd.

Nó cảm nhận được một luồng khí thế mạnh mẽ, nhưng khí thế đó lại khiến mắt Sceptile lóe sáng, ý chí chiến đấu dâng cao. "Quác! (´ゞ`ゞ)σ" Sirfetch'd lại thấy buồn từ trong lòng. 'Hôm kia chẳng phải vừa mới đánh xong sao?

Sao giờ lại bắt mình lên nữa!

Làm kẻ gánh team cũng phải theo quy luật cơ bản chứ ~!'.

Trên khán đài, Bruno nhai màn thầu, bình tĩnh nhìn xuống sân.

Dù là Sceptile hay Sirfetch'd, cả hai đều là những cao thủ kiếm thuật.

Nhưng chiêu thức lại hoàn toàn khác biệt.

Một bên là những cú liên kích tốc độ như gió cuốn mưa sa; một bên là những cú đâm lướt như sao băng xuyên đá.

Ai thắng ai thua... có lẽ nằm ở cuộc đấu trí giữa hai bên!

Con Sceptile này từng có thành tích 'diệt thần' (đánh bại Darkrai), Lục Dã đề cao cảnh giác. "Sirfetch'd, First Impression (Ấn Tượng Đầu Tiên)!". "Quác!" Sirfetch'd giơ kiếm khiên lên, như một hiệp sĩ đang xung phong, mũi thương lá lóe lên hàn quang! "Kháp ngao..." Sceptile ngậm cành cây, nhảy vọt lên phía trước với tốc độ kinh hồn! 'Tốc độ của ngươi quá chậm!'. "Chiêu Quick Attack này nhanh quá!" Thiên vương hệ Bọ Aaron thốt lên.

Ngay cả Ninjask vốn nổi tiếng về tốc độ của anh cũng chưa chắc

theo kịp tốc độ của con Sceptile này! "Satoshi giỏi nhất là chiến thuật đánh nhanh thắng nhanh dựa trên tốc độ." Cynthia mỉm cười: "Đây cũng là ưu thế của cậu ấy.".

Chiến thuật?

Húc thẳng mặt chính là chiến thuật tốt nhất!

Tốc độ của Sceptile thực sự rất ấn tượng.

Trong khoảnh khắc lướt qua nhau, Sceptile dễ dàng tránh được mũi thương của Sirfetch'd.

Leaf Blade tỏa ra màu xanh sắc lẹm, Sceptile xoay người chém trúng lưng Sirfetch'd!

Phành!! "Chiêu của Thầy Lục lại hụt rồi!". "Không hổ là Áp Áp, giống Thầy Lục nhất ở khoản này!".

Sau khi trúng đích, đà tấn công của Sceptile không hề giảm.

Từng nhát chém nối tiếp nhau, uy thế ngày càng mạnh, như chiêu Fury Cutter (Liên Cắt) dồn dập như bão tố! "Đây là chiêu Fury Cutter của Sceptile!" Bình luận viên hô: "Dựa vào tốc độ kinh người, mỗi nhát chém sẽ càng thêm sắc bén!". "Kháp ngao kháp ngao!!".

Sceptile ngậm cành cây, Leaf Blade trên hai tay phủ màu xanh lục, nó di chuyển nhanh như điện, hóa thành tàn ảnh liên tục chém vào Sirfetch'd.

Phành!

Phành!

Phành!

Chỉ trong chớp mắt, trên lưng Sirfetch'd hiện ra vài vết thương, căn bản không kịp chống đỡ! "Thanh hành lá của Sirfetch'd cồng kềnh quá!". "Tốc độ chậm quá... bị đánh nhanh thắng nhanh rồi!". "Đây gọi

là loạn quyền đánh chết thầy già sao?".

Satoshi khẽ nắm chặt lòng bàn tay đẫm mồ hôi, tiếp tục ra lệnh: "Sceptile, Fury Cutter!". "Kháp ngao!" Nhát chém Fury Cutter này của Sceptile mang theo phong mang sắc lẹm, nhảy vọt lên chém xuống!

Trong lúc Sceptile tấn công, Lục Dã cũng đang quan sát sơ hở của nó. "Nhìn thấu (Detect)!" Lục Dã ra lệnh.

Ngay khoảnh khắc ngàn cân treo sợi tóc, Sirfetch'd xoay người giơ khiên, tàn ảnh của Sceptile khựng lại một nhịp. "Kháp ngao?!" Sceptile ngẩn người. "Quác!" Sirfetch'd cầm khiên, ánh mắt sắc lẹm, thản nhiên cười.

Đùng!!

Sirfetch'd húc khiên tới, một cú phản đòn bằng khiên khiến đà tấn công của Sceptile bị buộc phải dừng lại! "Kháp ngao!" Sceptile nhẹ nhàng nhảy lùi ra sau, sau khi tiếp đất thì phun cành cây ra, toàn thân tỏa ra hào quang xanh lục. "Sceptile!" Satoshi chớp thời cơ, nắm đấm siết chặt: "Dùng Leaf Storm (Bão Lá)!!".

Năng lượng hệ Cỏ xung quanh liên tục đổ vào cái đuôi rậm rạp của Sceptile, những hạt năng lượng tinh khiết bay ra từ những túi vàng trên lưng nó.

Từng chiếc lá sắc bén xoay tròn quanh Sceptile, như một chiếc máy nghiền bằng đao phong, sắp sửa bắn ra!! "Ép Sirfetch'd dùng Detect trước, rồi mới dùng Leaf Storm sao?" Blue Oak khoanh tay, nở nụ cười nhạt: "Trình độ của Satoshi cũng tiến bộ không ít.". "Chỉ dựa vào cái này mà muốn đánh bại Sirfetch'd của Lục Dã thì e là còn lâu mới đủ." Giáo sư Oak trầm giọng nói.

Ngày trước ở sân sau của ông, con Sirfetch'd này đã để lại ấn tượng sâu đậm cho ông.

Và tại giải Sinnoh lần này, Sirfetch'd đã thể hiện hoàn hảo thực lực tương xứng với khí thế của mình! "Chịu đựng nó đi, Sirfetch'd." Lục Dã ra lệnh: "Dùng Swords Dance (Kiếm Vũ)!".

Khắc tiếp theo, hàng ngàn chiếc lá đen kịt mang theo phong mang sắc lẹm như hàng ngàn thanh lợi kiếm bao phủ cả bầu trời bắn tới! "Quác!!" Sirfetch'd lấy bản thân làm trung tâm, xoay tròn khiên và kiếm.

Cứ như cuộc đối đầu giữa hai cơn cuồng phong.

Đinh!

Đinh!

Đinh!

Những chiếc lá va chạm với kim loại tạo ra hàng loạt tia lửa và những tiếng rít chói tai! "Đây là..." Paul sững sờ nói: "Vòng phản công (Counter Shield)?".

Ngay cả chiêu tấn công hay chiêu biến hóa cũng có thể đóng vai trò phòng thủ hoàn hảo.

Cả Paul và Satoshi đều vận dụng chiêu này rất thuần thục.

Mà với tư cách là 'Tacticer', Thầy Lục... tình cờ cũng biết 'chút đỉnh'!

Cơn bão Leaf Blade xé toác kiếm quang của Sirfetch'd, lượng lớn lá xuyên qua lớp phòng thủ, bắn trúng cơ thể Áp Áp.

Nhưng nhiều lá hơn đã bị thanh hành lớn và tấm khiên kiên cố chặn lại, tạo ra tia lửa và tiếng rít!

Thanh hành khổng lồ là điểm yếu cồng kềnh của Sirfetch'd, nhưng cũng chính là ưu điểm của nó!

Để thi triển Leaf Storm, khoảng cách giữa hai bên đã kéo ra rất xa,

tạo cơ hội cho Sceptile lấy đà tăng tốc. "Kháp ngao!" Sau khi tung chiêu, Sceptile không hề dừng lại, 'bành' một tiếng đạp mạnh xuống đất, tạo ra luồng khí, lao tới chém cực nhanh! "Sceptile!" Satoshi hét lớn: "Leaf Blade!!". "Kháp ngao!" Sceptile ngậm cành cây, hai tay vung ra sau, Leaf Blade tỏa ra màu xanh sắc lẹm, đột ngột lướt tới!

Leaf Blade lướt qua tạo thành những tàn ảnh, như một mạng lưới đao kiếm dày đặc, chém thẳng xuống Sirfetch'd đang ngẩng đầu nhìn!

Nhất trảm thiên kích!! "Quác..." Sirfetch'd vẫn bình thản, bước chân cứng cáp và trầm ổn.

Đôi mắt trông như mất hồn nhưng lại đang tỏa sáng rạng rỡ, nhìn chằm chằm vào Sceptile. "Kháp ngao!" Sceptile giật mình kinh hãi.

Một bậc thầy thực sự sẽ luôn giữ một trái tim của một người mới bắt đầu. "Sirfetch'd." Lục Dã quát: "Brave Bird (Dũng Điểu Công Kích)!".

Sirfetch'd giơ cao thanh hành.

Phía sau nó hiện lên một con chim khổng lồ tỏa ánh kim quang, con chim đó không ngừng xoay quanh kiếm lá, cuối cùng cùng với thế kiếm chém xuống.

Kẻ địch tuy đông, một chiêu chém sạch!!

Bành!!

Dũng điểu thét vang lao vào những tàn ảnh của Leaf Blade, dễ dàng nghiền nát thế kiếm, rồi tiếp tục lao thẳng vào Sceptile đang ở trên không! "Kháp ngao!" Đồng tử Sceptile co rụt lại, nó ngậm chặt cành cây, một giọt mồ hôi lạnh chảy trên trán!

Oanh!!

Một cú chấn động dữ dội, khói bụi bốc lên khắp nhà thi đấu,

Sceptile bị hất văng ra sau, ngã mạnh xuống đất.

Đùng! "Sceptile mất khả năng chiến đấu!" Trọng tài giơ cờ.

Trên cơ thể trắng muốt của Sirfetch'd đầy những vết thương nhỏ, nhưng đôi mắt đó vẫn sáng rực rỡ. "Quác ~(ɷ•p •)u✧" Sirfetch'd giơ cao thanh hành lá.

Phòng livestream bị lag một lúc, rồi hàng loạt comment '666' tràn ngập màn hình! "Đánh nhanh à?

Một đao là xong chuyện mà anh còn đòi đánh nhanh với tôi!?". "MVP giải Sinnoh năm nay, nội định là Sirfetch'd nhé!". "Áp Áp của tôi mới là đệ nhất đại kiếm hào hiện nay!".

Trên khán đài, Bruno trầm giọng: "Chịu đựng được đợt tấn công như sóng trào... cuối cùng dùng một đòn định thắng thua.".

Ông nhắm mắt gật đầu: "Giống như cú K.O của võ sĩ quyền anh, đây chính là ý nghĩa của Hệ Chiến Đấu.". "Tôi cứ tưởng Sirfetch'd sắp bị đánh bại tới nơi rồi chứ..." Gold tặc lưỡi: "May mà có cái khiên!". "Không lỗ đâu." Lt.

Surge cười nhe răng: "Satoshi bé bỏng đã ép được Sirfetch'd dùng hết bốn chiêu rồi, thế là giỏi lắm rồi!". "Vất vả cho cậu rồi, quay lại đi Sceptile." Satoshi thu hồi Sceptile, nhắm mắt nhớ lại trận đấu vừa rồi. 'Sirfetch'd của Thầy Lục không mang theo chiêu hệ Fighting bản hệ...

đây cũng là cơ hội của mình!'. "Nếu đã là quyết định thắng thua bằng sức mạnh, thì tớ chọn cậu!".

Satoshi mạnh mẽ ném Pokéball: "Nhờ cả vào cậu đấy, Snorlax!".

Phòng livestream hiện lên một tràng '???'. "Bậc thầy nghịch hệ sao?". "Không, đây chắc chắn là kết quả sau khi Trainer đã suy nghĩ kỹ.".

Lục Dã nhướng mày.

Chương 562

Trình độ Trainer của Satoshi đã tiến bộ vượt bậc trong thời gian ở Sinnoh.

Còn về Pokémon của cậu ấy... luôn có các 'đại lão' giúp huấn luyện hộ, đó chính là đặc quyền của Trainer thị trấn Pallet!

Đùng!! "Snor! (`´)".

Khi Snorlax tiếp đất, cả nhà thi đấu rung chuyển, nhưng cũng chỉ trong chớp mắt.

Trong Group Chat, Brock nhận xét: "Con Snorlax này của Satoshi so với đồng loại thì tính là khá nhỏ nhắn đấy.". "Snorlax cũng có thể đánh theo phong cách nhanh nhẹn được sao?" Yellow tò mò hỏi. "Satoshi khá giỏi phong cách này." Red cười: "Còn con Snor nhà tôi thì lại là một phong cách khác.".

Snorlax của Red có thể dùng tay không chặn đứng tàu cao tốc, sức mạnh được cộng điểm tối đa, cực kỳ khủng khiếp!

Còn Snorlax của Satoshi... thì biết bơi bướm, đấu vật Sumo, là một 'gã béo' cực kỳ linh hoạt.

Trước đó Lục Dã không biết đội hình của Satoshi.

Lúc này nhìn thấy Snorlax, lòng Lục Dã cảm thấy vi diệu. 'Không lẽ Satoshi mang toàn bộ đội hình chủ lực tới đây thật sao...'.

Con Snorlax từ quần đảo Orange này, dù số lần xuất chiến không nhiều nhưng chiến tích lại cực kỳ hào hùng, là một trong những át chủ bài được công nhận. "Quác!

Σ(°△°|||) " Sirfetch'd vừa mới làm màu xong, ngước đầu nhìn Snorlax, giật nảy mình. "Quay lại đi, Sirfetch'd!".

Lục Dã rút Premier Ball thu hồi nó, Áp Áp lúc này mới thở phào nhẹ nhõm. 'Được về nghỉ rồi quác ~ ヽ(ﾟ∀ﾟ;)ﾍ=3=3'.

Trong trận chung kết này, Lục Dã không cho Sirfetch'd dùng chiêu bản hệ, nhưng lại cho Pokémon khác dùng chiêu hệ Fighting. "Lên đi, Arcanine!" Lục Dã ném ra Luxury Ball. "Ngao ô!" Arcanine hạ thấp mình, nhe răng, bộ lông màu lanh đung đưa, những vằn đen đỏ trông thật uy dũng. "Chiến lược đối phó với kẻ tấn công!" Bình luận viên nói: "Lục Dã đã phái ra Arcanine có đặc tính Intimidate (Uy Hiếp)!".

Snorlax và Arcanine đối mặt nhau.

Chiếc áo gile xanh của Satoshi bay trong gió, bên cạnh là Pikachu, phía trước là Snorlax hộ pháp.

Thấy Pokémon của Thầy Lục, Satoshi hít sâu một hơi, nghiêm túc nói: "Snorlax, dùng Mega Punch (Siêu Cấp Quyền)!!".

Đùng!

Đùng!

Đùng! "Snor!" Snorlax bước những bước chân vững chãi, nheo mắt, nắm đấm phải tỏa ánh sáng trắng, giáng xuống Arcanine với lực nghìn cân! "Xông lên, dùng Close Combat (Cận Chiến)!" Lục Dã ra lệnh. "Ngao ô!" Arcanine nhún người, đột ngột lao tới vồ cắn, bộ lông tung bay, bốn chân tỏa ra ánh sáng trắng sắc lẹm!

Bành!!

Mega Punch giáng trúng người Arcanine trước, nó gầm nhẹ một tiếng rồi tiếp tục lao vào tấn công! "Protect (Bảo Vệ)!" Satoshi chớp thời cơ chỉ huy.

Lục Dã hơi sững sờ. 'Không ngờ cái tên Satoshi này cũng biết dùng Protect rồi à?'.

Bên khán đài, Paul nhếch môi: 'Đối thủ đôi khi cũng học hỏi lẫn nhau mà, Thầy Lục!'. "Snor!" Snorlax đưa hai tay lên đỡ, một bức tường ánh sáng xanh hiện ra trước mặt, chặn đứng cú húc của Arcanine.

Ngay sau đó, Satoshi hét lớn: "Snorlax, Body Slam (Đè Người)!". "Snor!" Snorlax dùng thân hình đồ sộ hất văng Arcanine ra, rồi linh hoạt bật nhảy khỏi mặt đất.

Đùng!

Mặt đất nứt toác! "Snorlax của tuyển thủ Satoshi!" Bình luận viên nhìn lên con Snorlax đang che cả bầu trời, "Sức bật cư nhiên lại đáng kinh ngạc như vậy!". "Snor!" Snorlax dang rộng tứ chi, bụng hướng xuống đất, dưới sự gia trì của trọng lực, nó như muốn trấn áp mọi Pokémon. "Dùng Dig (Đào Đất)!" Lục Dã ra lệnh.

Arcanine guồng chân trước, lặn xuống đất trước khi Snorlax kịp rơi xuống.

Ánh mắt Satoshi ngưng lại, hét lớn: "Cứ như thế, giữ nguyên tư thế rơi, dùng Mega Punch xuống mặt đất!". "Snor!" Snorlax như núi Thái Sơn giáng xuống mặt đất, bụng hướng xuống, vung nắm đấm ngàn cân! "Hố!" Giáo sư Oak mắt lộ vẻ phấn khích: "Đây là muốn tạo ra động đất (Earthquake) nhân tạo sao?".

Blue Oak cũng có chút ngạc nhiên, khoanh tay cười: "Kiểu chỉ huy đầy linh cảm bột phát này chính là thiên phú độc đáo của Satoshi.".

Thầy Lục ngước nhìn trời. 'Kiểu chỉ huy này mình quen lắm!

Trong mỗi giải đấu, Satoshi luôn có những pha xử lý kỳ lạ, bột phát như thế!

Satoshi - Nhất Kích Linh (Một cú nảy số)?'.

Oanh long long!

Snorlax từ trên trời rơi xuống, cú đấm thép giáng xuống đất, sự chấn động dữ dội làm rung chuyển cả nhà thi đấu.

Oanh!!

Arcanine kịp thời nhảy lên khỏi mặt đất, nhưng cú chấn động khủng khiếp vẫn quét tới!

Đối diện trực tiếp, vết thương của Arcanine không hề nhẹ, nó nghiến răng: "Ngao ô!". "Chính là lúc này!" Satoshi hưng phấn vung nắm đấm: "Snorlax, Giga Impact (Tấn Công Giga) cuối cùng!". "Đến đây là kết thúc rồi.".

Lục Dã đưa tay ra: "Arcanine, Reversal (Khởi Tử Hồi Sinh)!".

Reversal: Máu (HP) càng thấp uy lực càng lớn, chiêu hệ Fighting khắc chế gấp đôi Snorlax! "Snor..." Snorlax khó khăn bò dậy từ hố đất, định guồng chân chạy thì một luồng ánh sáng sắc lẹm lao tới húc thẳng vào.

Bành!! "Ngao ô!" Arcanine hãn nhiên húc trúng bụng Snorlax.

Cú Reversal đã đảo ngược cục diện, hất văng Snorlax ra xa, đâm vào tấm chắn bảo vệ ngoài sân!

Oanh!!

Snorlax lún sâu vào tấm chắn, làm rung chuyển cả sân vận động!

Khán giả trợn tròn mắt, nuốt nước miếng ực một cái. "Vừa rồi... chuyện gì đã xảy ra vậy?". "Chẳng phải Thầy Lục đang yếu thế sao, sao đột nhiên lại lật kèo thế kia!". "Đây cũng là một phần trong kế hoạch của anh sao, Thầy Lục!". "Snor..." Snorlax thảm hại bò ra khỏi bức tường, hai tay buông thõng, thở hổn hển, chỉ còn sót lại một chút HP.

Lục Dã hơi ngạc nhiên, không ngờ Snorlax vẫn có thể đứng dậy

được.

Nhưng nghĩ lại, đây chính là lý do anh yêu thích những Pokémon kiên cường này.

Chính vì thế, trong trận đấu thể hiện mối liên kết này, anh mới phải dốc toàn lực!

Satoshi: "Snorlax, dùng chiêu Ngủ ——". "Arcanine." Lục Dã lạnh lùng ra lệnh: "Extreme Speed (Thần Tốc)!". "Ngao ô!".

Arcanine guồng những bước chân dũng mãnh, bộ lông tung bay, Thần Tốc hóa thành luồng sáng trắng, tấn công trúng Snorlax trước khi nó kịp hành động! "Snor..." Snorlax phát ra một tiếng kêu nghẹn lại, rồi đổ rầm xuống đất.

Đùng!!

Khói bụi mịt mù, trọng tài phất cờ: "Snorlax mất khả năng chiến đấu!". "Ngao ô ~!" Arcanine ngẩng đầu hú dài, cơ thể vằn đen đỏ toát lên vẻ anh dũng và đáng tin cậy.

Khi quay đầu lại nhìn Lục Dã, nó lại hiện ra vẻ hiền lành: "Ngao ô!

ଘ(•p•)ଓ". "Vất vả cho mày rồi ~" Lục Dã xoa cái đầu lớn của Arcanine khi nó đi lại gần.

Giữa tiếng hoan hô vang trời, Satoshi cúi đầu, lặng lẽ nắm chặt tay. 'Đã đến đây rồi... không thể tiến thêm một bước nữa sao?'. "Satoshi." Lục Dã bỗng nhiên lên tiếng. "Dạ?". "Sau trận đấu này..." Lục Dã mỉm cười mời gọi: "Hãy cùng các Pokémon của cậu qua nhà tôi ăn cơm nhé.

Tôi có làm Energy Block, à... còn có cả món Cà ri cay nữa.".

Chiếc áo gile của Satoshi tung bay trong gió, mắt cậu sáng rực rỡ,

cậu gật đầu mạnh mẽ, cười rạng rỡ: "Không thành vấn đề ạ!". "Mời tuyển thủ phái ra Pokémon tiếp theo!" Trọng tài phất cờ.

Satoshi khôi phục niềm tin, xoay vành mũ, ném Pokéball theo tư thế của một cầu thủ ném bóng chày. "Nhờ cả vào cậu, Infernape!". "Ô nhi!".

Những tấm vảy của Infernape rực cháy ngọn lửa, nó hạ thấp người, ánh mắt kiên nghị nhìn về phía Lục Dã. "Mày đã mạnh lên nhiều rồi đó, Infernape." Lục Dã mỉm cười, nhớ lại hồi mới đến Sinnoh, con Chimchar gầy gò năm nào. "Ô nhi!!" Infernape gật đầu mạnh mẽ, nhìn về phía Thầy Lục, đôi mắt bùng cháy ý chí chiến đấu mãnh liệt hơn bao giờ hết.

Không ngừng, không ngừng thách thức kẻ mạnh, cho đến khi cùng Trainer leo lên đỉnh cao nhất!

Lục Dã khẽ nhắm mắt, cảm nhận được cảm xúc của Infernape, trầm giọng nói: "Thách thức kẻ mạnh sao... ".

Thu hồi Arcanine sau trận chiến ác liệt, Lục Dã lấy ra Dive Ball, một luồng sáng trắng bay ra.

Ánh sáng tan đi, Blastoise hiện thân, luồng Aura mạnh mẽ tuôn trào không chút che giấu, hóa thành khí lãng quét sạch ra xung quanh. "Ô nhi!!" Ngọn lửa trên người Infernape bùng lên dữ dội, nó nắm chặt tay, đôi mắt sắc lẹm. "Tạp mị..." Blastoise tháo kính râm ra, tiện tay ném sang một bên, khẽ vặn cổ khởi động.

Ý chí chiến đấu gần như thực chất này đã thắp lửa cho toàn bộ khán giả, tất cả đều vô thức nín thở. "Satoshi, Infernape." Gió thổi qua mái tóc đen của Lục Dã, mắt anh lóe sáng, khóe miệng nhếch lên: "Để tôi xem thực lực hiện tại của các cậu thế nào.".

Satoshi mặc chiếc áo ghi-lê xanh cùng quần soóc, đứng trước mặt

cậu là chú khỉ Infernape với ngọn lửa trên đầu đang bùng cháy dữ dội.

Chương 563

Đối diện với cậu, Blastoise sừng sững với những bước chân trầm ổn, Lục Dã mặc chiếc áo sơ mi đơn giản, hai tay đút túi quần.

Một làn gió nhẹ thổi qua sân đấu, ánh mắt cả hai va chạm giữa không trung, Thầy Lục hiếm khi cảm thấy nhiệt huyết trong người sôi trào.

Vậy thì... hãy để Satoshi nhìn thấy con đường rộng lớn hơn nữa.

Sau đó, đi tìm kiếm vinh quang và danh hiệu Nhà vô địch của chính mình!

Cả khán đài im phăng phắc, trọng tài dứt khoát phất cờ. "Trận đấu bắt đầu!" "Infernape, Mach Punch!" Satoshi kéo thấp vành mũ, đôi mắt sáng rực lên, mạnh mẽ vung tay về phía trước. "U-nhi!!" Infernape gầm lên giận dữ, dậm mạnh xuống mặt đất tạo ra một làn sóng khí hất tung bụi bặm, thân hình nhanh như chớp áp sát Blastoise, nắm đấm Iron Fist bao phủ bởi luồng sáng trắng sắc lẹm vung ra!

Bành!!

Sóng khí dao động!

Blastoise chỉ dùng một tay bắt gọn nắm đấm đầy tàn ảnh của Infernape, ánh mắt càng lúc càng lạnh lùng. "Cái gì, bắt trực tiếp Mach Punch luôn sao!?" Paul co rụt đồng tử. "Nó đã dùng Aura để khóa chặt vị trí của Infernape." Riley thấp giọng nói: "Sau đó... thực hiện phản ứng trước cả khi đối thủ ra đòn." Nắm đấm và lòng bàn tay giằng co giữa không trung, cánh tay của Infernape run rẩy kịch liệt, trong khi lòng bàn tay của Blastoise không hề nhúc nhích. "U-nhi!" Infernape trợn tròn mắt, nhìn từ nắm đấm sang khuôn mặt bình tĩnh của Blastoise, khóe miệng bỗng nhếch lên nụ cười phấn khích. "U-nhi!!"

Ánh mắt Infernape càng lúc càng sắc bén, ngọn lửa cam vàng trên đỉnh đầu đột ngột bùng cao, tay trái vung thẳng vào mặt Blastoise!

Bụp!!

Nắm đấm lún sâu vào má Blastoise, âm thanh va chạm vang vọng trong nhà thi đấu đang im lặng.

Blastoise ngước đôi mắt thản nhiên lên, bình tĩnh nhìn chéo qua Infernape. "Kame?" (Đây là tất cả sức mạnh của mày à?) "U-nhi..." Infernape hơi ngẩn ra.

Blastoise đưa tay phải lên, đột ngột siết chặt nắm đấm, xuyên thủng luồng khí lưu như một quả pháo đại, đâm thẳng vào bụng Infernape!

Đoàng!! "U-nhi..." Đồng tử Infernape thu nhỏ, cả cơ thể gập lại, bị đánh bay văng ra ngoài sân đấu!

Tốc độ quá nhanh, sức mạnh quá kinh người!

Infernape bị cú đấm này hất văng đi, trượt dài nửa sân rồi đâm sầm vào tấm bảng bảo vệ!

Rầm!!

Cú va chạm làm rung chuyển cả nhà thi đấu! "U... nhi..." Infernape lún sâu vào tấm bảng, phía sau nứt ra những vết rạn như mạng nhện.

Giữa làn khói bụi mịt mù, Infernape trượt khỏi bảng bảo vệ, cúi gầm đầu không rõ sắc mặt, cố gắng quỳ một gối trên đất!

Khán giả đồng loạt nuốt nước miếng. "Vừa rồi... chuyện gì xảy ra vậy?" "Quy Quy chỉ dùng một đấm đã đánh bay Infernape?" "Đây, đây chính là sức mạnh của một Nhà vô địch!!" Cả nhà thi đấu lập tức bùng nổ, tiếng hò reo vang thấu tận trời xanh.

Tại đại hội Sinnoh, lần đầu tiên họ thấy một Nhà vô địch tung ra

Pokémon chủ lực của mình! "Không chỉ có Thiên vương, ngay cả chủ lực của Champion cũng tới rồi!?" "Tê... hèn gì người ta gọi đây là giải nhi đồng (Little Cup)!" "Lục lão sư không giả vờ nữa à?" Akin ngạc nhiên nói. "Cậu ấy muốn để bảo bảo Satoshi ghi nhớ thật kỹ trận đấu ngày hôm nay." Lt.

Surge tháo kính râm, nhét vào túi áo may ô rằn ri, khoanh tay nói: "Một Huấn luyện viên nếu chỉ có nhiệt huyết và ý chí thì còn lâu mới trở thành Nhà vô địch được." "Hôm nay ông nói chuyện triết lý thế đại thúc!" Akin khoác vai Lt.

Surge. "Hừ!" Lt.

Surge nhếch mép: "Chút kinh nghiệm sống của một quân nhân giải ngũ thôi." Bruno siết chặt hai tay, nhìn chằm chằm vào Infernape đang quỳ trên sân.

Chỉ đơn giản là để đè bẹp Satoshi và giành chiến thắng sao?

Không đúng, nếu là vậy, Infernape đã sớm không chịu nổi một chiêu Hydro Pump của Blastoise rồi.

Chọn cách đối quyền...

Ánh mắt Bruno sâu thẳm.

Đây giống một trận đấu chỉ dạy, một sự khích lệ hơn!

Lục Dã đứng đó, luồng khí từ trận đấu thổi bay vạt áo anh, một tay đút túi, thần thái bất động.

Đây không chỉ là một Thầy Lục ôn hòa, mà là một Nhà vô địch từng đối mặt với Arceus, một người thầy nghiêm khắc nhưng đầy kỳ vọng vào học trò, một Trainer hội tụ cả chiến thuật lẫn thực lực.

Lục Dã đứng sau Blastoise, nhìn thẳng vào Satoshi đang hơi ngẩn ngơ: "Chỉ có bấy nhiêu thôi sao, Satoshi?" "U-nhi!!" Câu trả lời dành

cho Lục lão sư là tiếng gầm thấp của Infernape khi nó lảo đảo đứng dậy.

Nó từ từ đứng thẳng, siết chặt nắm đấm, đôi mắt vàng rực lên hai ngọn lửa như ý chí chiến đấu đang bùng cháy dữ dội.

Ngọn lửa trên đỉnh đầu nó như ý chí chiến đấu vĩnh cửu, khí thế ấy dường như có thể chiến đấu mãi cho đến hơi thở cuối cùng! "Chưa dừng lại ở đây đâu, Lục lão sư." Ánh mắt Satoshi kiên định: "Tôi và Infernape sẽ không ngừng mạnh lên, không ngừng chiến đấu!" Bên cạnh khán đài, Cynthia khẽ nheo mắt, khóe miệng mỉm cười.

Cô cảm nhận được sợi dây liên kết (Bond) đang nảy mầm giữa Trainer và Pokémon.

Giovanni đang theo dõi trận đấu cũng vắt chéo chân, vuốt ve chú Persian trên gối, tay chống thái dương: "Trainer từ thị trấn Pallet... dường như ai cũng có điểm hơn người." Nhưng...

đây giống như một bài kiểm tra từ người thầy, một tâm huyết dành cho hậu bối.

Giovanni hơi thẩn thờ, thoáng chốc như nhìn thấy hình bóng của mình và Red...

Một cơn gió thổi qua.

Blastoise vẫn bình tĩnh đứng đó, mai rùa kiên cố như bàn thạch. "Kame..." Blastoise ngoắc ngoắc ngón tay với Infernape vừa đứng dậy. "U-nhi..." Infernape đứng vững bộ pháp, nghiến chặt răng. "Lên đi!!" Satoshi vươn tay hét lớn: "Infernape, Flare Blitz!" Toàn thân Infernape bùng lên ngọn lửa màu xanh lam, lớp vảy rực lên ngọn lửa cam vàng hung hãn, hai luồng hỏa diễm đan xen thành một quả cầu lửa khổng lồ.

Trong sự bao bọc của lửa, Infernape lao vọt qua sân đấu, mặt đất

dưới chân nứt toác, đá vụn bay tứ tung, nó gầm lên một tiếng nộ hống xé lòng! "U-nhi!!" "Infernape sử dụng Flare Blitz với uy lực kinh người!!" Bình luận viên gào lên: "Đây là muốn liều mạng một phen sao?!" "Quá lỗ mãng rồi!" Blue Oak cau mày.

Giáo sư Oak cười ha hả: "Nhưng đó mới là phong cách chiến thuật của Satoshi mà!" Không đủ, mức độ này vẫn chưa đủ!

Lục Dã cau mày thật sâu.

Dù biết 'Đại sư huynh' càng bị đánh càng mạnh, nhưng chỉ huy lỗ mãng thế này sẽ gây tổn thương quá lớn cho nó.

Giống hệt như trận chung kết ở Kalos, trình độ chiến thuật của Satoshi lúc đó tệ hại đến cực điểm.

Trình độ này mà đòi lấy chức vô địch đại hội sao!? "U-nhi!!" Infernape hung hãn lao tới như một quả cầu lửa vàng kim, nhiệt độ cao làm biến dạng cả không khí.

Hãy vứt bỏ ảo tưởng và đối mặt với thực tế đi! "Blastoise." Lục Dã lạnh giọng hô: "Liquidation!!" "Kame!!" Blastoise từ từ tung nắm đấm, một luồng nước sắc lẹm hội tụ, cuộn trào quanh nắm đấm như có nhịp thở, kéo theo tàn ảnh đầy uy lực.

Flare Blitz lao đến, và cú đấm này cũng vung ra!

Oanh!!!

Luồng nước cuồn cuộn va chạm với ngọn lửa xanh lam, hất tung màn sương nước mịt mù, tiếng nổ kịch liệt làm rung chuyển cả nhà thi đấu! "Ai, ai thắng rồi?" "Cú đánh nghiêm túc của Champion... chắc là tiêu luôn rồi quá!!" Bành!! "U-nhi!!" Trong làn sương nồng đậm, thân hình đầy vết thương của Infernape bị đánh bay ra sau tiếng nổ, nó rên rỉ đau đớn, cùng với khói đen đập mạnh xuống đất, nảy lên hai vòng mới dừng lại.

Vụ nổ kịch liệt làm hơi nước bốc lên, tụ lại trên bầu trời rồi rơi xuống thành những giọt mưa bụi mông lung.

Mưa rơi trên gương mặt bất động của Blastoise, trên lớp mai rùa xám xịt, tạo thành làn khói trắng. "Kame..." Blastoise phủi bụi trên ngực, cú Flare Blitz vừa rồi cũng gây ra một chút sát thương nhỏ.

Chắc tí nữa phải húp tí thuốc (Revival Herb) mới được...

Cú va chạm giữa Liquidation và Flare Blitz đã tạo ra một sức mạnh phản chấn kinh người.

Cả nhà thi đấu im phăng phắc, mọi người nhìn Infernape đang nằm bất động mà sững sờ. "Mạnh quá..." "Con Blastoise này mạnh vãi chưởng!!" "Đây là tiết học thực tế của Champion sao?" Ánh mắt Cynthia rơi vào Lục Dã giữa làn mưa phùn, anh vẫn thần sắc như thường, đang định thu hồi Blastoise.

Anh chắc hẳn rất thất vọng.

Đặt nhiều kỳ vọng vào Satoshi nhưng cậu ấy lại thể hiện trình độ chiến thuật tệ hại, chỉ dựa vào sợi dây liên kết mà đánh loạn xạ.

Anh không đến để tìm kiếm thất bại, anh kỳ vọng một trận đấu thực sự, kỳ vọng học trò có thể đưa ra trình độ của một Trainer xứng tầm với Pokémon của mình.

Trận đấu Pokémon rất tàn khốc, thắng thua lại càng như vậy.

Nếu từ bỏ sớm, cậu sẽ mãi mãi dừng bước tại đây.

Hãy chịu tổn thương, rồi trưởng thành — giống như Red khi đối đầu với Giovanni, như Steven ngăn cản hai vị thần Hoenn, như Lục Dã khi đứng trước Arceus.

Hãy tạo ra tương lai, khoảnh khắc Nhà vô địch của chính mình!

Mưa rơi trên thân hình cứng đờ của Infernape, Satoshi kéo thấp

vành mũ. "Infernape mất khả năng chiến đấu—" Trọng tài định phất cờ thì bỗng khựng lại. "U... u-nhi..." Infernape chống tay, run rẩy, gian nan vô cùng bò dậy từ mặt đất ướt đẫm mưa.

Lục lão sư và Blastoise khẽ biến sắc. "Hù... hù..." Infernape ngước đôi mắt sâu thẳm lên, thở dốc, hai cánh tay nám đen buông thõng, trừng trừng nhìn Blastoise.

Nhà thi đấu lặng im một thoáng rồi đột nhiên bùng nổ tiếng hoan hô cuồng nhiệt.

Đây là sự kính trọng dành cho một đấu sĩ không bao giờ bỏ cuộc, cũng là dành cho một trận đấu Pokémon đầy nhiệt huyết!

Bộ ba Rocket quên cả bán hàng, ngơ ngác: "Nhóc con... con Infernape của nó lại bò dậy kìa mèo!" "Cố lên nhóc con, chứng minh cho Admin xem đi!!" "Các ngươi cũng đang không ngừng trưởng thành mà!!" Ánh mắt Cynthia khẽ lay động, cô chống cằm nhìn về phía Lục Dã.

Anh làm như vậy... là muốn đứa trẻ đó không còn do dự nữa sao? "Đến đây—" Satoshi vươn tay ra, như thể tâm ý tương thông với Infernape trên sân.

Dù thế nào đi nữa, tôi và Infernape vẫn sẽ chiến đấu đến cùng.

Nhiều hơn nữa, tôi còn muốn trở nên mạnh hơn nữa!

Thế nên, Lục lão sư, hãy nhìn cho kỹ sự trưởng thành của tôi và Infernape đây! "Infernape!!" Satoshi siết chặt nắm đấm, đột nhiên hét lớn: "Blaze (Kích hoạt đặc tính)!!!" "U-nhi!!!" Infernape ngửa mặt lên trời gầm thét, vung mạnh hai tay, ngọn lửa trên đầu đột nhiên bùng cháy dữ dội, tỏa ra ánh sáng trắng chói mắt cao tới vài trượng.

Cơn thịnh nộ cuồn cuộn ập đến, mặt đất nứt toẻ, khí lãng khủng khiếp tản ra!

Xèo xèo xèo — Blaze làm bốc hơi cả màn mưa, Infernape với đôi mắt sắc lẹm, toàn thân bao phủ bởi ngọn lửa thực chất hóa, ý chí chiến đấu hừng hực như muốn truyền sang cả người xem!

Trong phòng livestream, bình luận nhảy số chóng mặt! "Vãi chưởng, tôi nứng...

à nhầm, tôi nhiệt huyết lên rồi!!" "Đây gọi là bùng nổ (Burst) trực tiếp tại hiện trường sao?" "Cái này tôi biết, gọi là thời gian bật nhạc tử hình!" Cả nhà thi đấu xôn xao, một con Infernape sắp gục mà lại có thể bộc phát ý chí chiến đấu mãnh liệt đến vậy! "Nhạc tử hình của Đại sư huynh à..." Lục Dã mỉm cười an ủi, bài 'Type Wild' vang lên lúc này thì đúng bài.

Thế nhưng.

Ánh mắt Lục lão sư đanh lại.

Tương lai là của cậu, nhưng hiện tại vẫn đang nằm trong tay tôi!

Chương 564

"Blastoise —" Lục Dã quát lớn: "Torrent (Kích hoạt đặc tính)!!" Ánh mắt Blastoise hiện lên sự cảnh giác cao độ, luồng Aura hùng hậu hóa thành sóng khí tản ra hai bên, dưới chân nó bốc lên những cột nước ngút trời bao bọc lấy cơ thể.

Blastoise dậm chân, đôi mắt lóe lên tia sáng: "Kame!" Torrent, khai hỏa!!

Cột nước cuồn cuộn đâm xuyên tầng mây, hóa thành màn sương mù dày đặc, Blastoise với đôi mắt sắc bén, siết chặt nắm đấm tích tụ sức mạnh (Stockpile), trên đó quấn quýt luồng nước hội tụ thành một khối, ẩn chứa tiếng nổ lách tách! "Tự kích hoạt Torrent luôn?!" "Chẳng phải là Burst sao, ai mà chẳng biết làm!?" "Blaze đấu với Torrent!!" Blastoise không còn khiêu khích nữa, nó lộ ra thần thái nghiêm túc nhất, lặng lẽ đứng giữa sân. "Kame..." Nó khẽ gật đầu với Infernape đang rực cháy lửa vàng. "Lên thôi, Infernape!!" Satoshi hoàn toàn chìm đắm vào trận đấu, phấn khích hét lớn: "Flare Blitz!!" "U-nhi!!!" Đôi mắt Infernape rực sáng ánh vàng, ngọn lửa trên đầu cháy hừng hực, hai luồng hỏa diễm xanh lam và cam vàng đan xen thành quả cầu lửa hung hãn bao lấy lớp vảy vàng kim.

Ngay sau đó, Infernape dậm mạnh chân, nhảy vọt lên không trung, gầm vang lao thẳng về phía Blastoise!!

Rầm!!

Lục Dã hiếm khi thấy nhiệt huyết sôi trào, anh nở nụ cười. "Blastoise, Thủy Lưu Tạc Liệt!" "Kame..." Blastoise hít sâu một hơi, đôi mắt đột nhiên lóe sáng, tung ra một cú đấm xuyên thấu không khí!

Đoàng!!

Luồng nước bùng nổ va chạm trực diện với Infernape đang lao tới, hơi nước bốc lên mù mịt.

Tiếng nổ dữ dội làm rung chuyển nhà thi đấu, mặt đất dưới chân cả hai nứt toác ngay lập tức!

Cú đấm nặng nề xuyên qua ngọn lửa, tay phải Blastoise vẫn còn dư lực đập thẳng vào người Infernape; trong khi tay trái của Infernape cũng lún sâu vào má của Blastoise.

Khói bụi mịt mù bốc lên, cả hai vẫn giữ tư thế đối quyền, đứng sừng sững đối diện nhau.

Nhà thi đấu im phăng phắc, Bruno cảm thấy nhiệt huyết dâng trào trong lồng ngực.

Flint nuốt nước miếng. "Cái... cái này, Blastoise vẫn chưa tung hết sức đúng không?!" "Phải nói là..." Cynthia khoanh tay, mỉm cười nhẹ: "Infernape đã chứng minh được bản thân mình với Blastoise và Lục Dã." Khói bụi dần tan đi, Blastoise thu lại nắm đấm, lùi lại một bước, khẽ xoay cổ: "Kame..." (Về nhà phải làm tí trà năng lượng tẩm bổ mới được...) "U-nhi." Infernape vẫn giữ tư thế đấm ra, đứng cứng đờ trên sân, nhưng đôi mắt đã mất tiêu cự.

Dù đã mất khả năng chiến đấu, nó vẫn đứng vững, đó chính là sự kiên cường bất khuất của Infernape. "Infernape mất khả năng chiến đấu!" Trọng tài xác nhận xong liền phất cờ. "Kame..." Blastoise vân đạm phong khinh, khẽ gật đầu.

Cả khán đài im lặng cho đến khi trọng tài tuyên bố kết quả, mọi người mới như bừng tỉnh khỏi giấc mộng. "Vãi, con rùa này bá khí quá vậy?!" "Tóm lại là vương bát chi khí (khí phách rùa vương)." "Cú đấm đó vậy mà còn thu hồi lực được...

ảo ma thực sự!" Satoshi thở ra một hơi nhẹ nhõm, thu hồi

Infernape vào Pokéball. "Hiện tại tôi, với tư cách là một Trainer... vẫn chưa đủ tư cách." Satoshi cúi đầu nhìn Pokéball, khẽ nói: "Nhưng tôi hứa với các bạn... chúng ta nhất định, nhất định sẽ trở nên mạnh mẽ hơn nữa!" "Cậu trưởng thành rồi đó, Satoshi." Lục Dã mỉm cười nói.

Satoshi ngước nhìn, cười toe toét hét lớn: "Đừng nương tay nữa, Lục lão sư, anh cũng tung hết chiêu ra đi!" "Kame..." Blastoise mặt không đổi sắc, hai họng pháo sau lưng lóe lên ánh hàn quang lạnh lẽo.

Lục Dã hai tay đút túi, không hề thu hồi Blastoise, đầy mong chờ hỏi: "Con tiếp theo của cậu là gì?" "I Choose You, Pikachu!!" Satoshi mạnh mẽ vươn tay, chú Pikachu gần như đã hồi đầy máu nhảy phóc lên sân, hai má 'xẹt xẹt' tia điện. "Pika!!" Pikachu bốn chân phục xuống đất, ý chí chiến đấu khác hẳn lúc nãy, ánh mắt lộ rõ vẻ sắc sảo!

Đây là Pikachu trạng thái toàn lực!! "Rõ ràng lúc trước đánh gần héo rồi... giờ lại đầy máu..." Lục Dã tâm trạng phức tạp.

Trọng tài không quản thì tôi cũng bật hack đây!

Luồng Aura dần đổ dồn về phía Blastoise, cộng hưởng với Aura của chính nó.

Lục Dã trầm ngâm.

Không nương tay chút nào... trận này đánh xong chắc tiền thuốc men là con số thiên văn mất.

Tuy nhiên đối đầu với Pikachu, anh cũng phải cẩn thận hết sức. "Lên đi, Blastoise!" Lục Dã ra lệnh: "Sử dụng Dragon Pulse (Long Ba Động)!" Satoshi: "Pikachu, Thunderbolt (Thập Vạn Phục Đặc)!" "Pika ——" Pikachu đứng thẳng người, nhảy vọt lên không trung, dòng điện tích tụ từ má lan ra toàn thân. "Chuuuu!!" Trong ánh lôi quang chói mắt, Thunderbolt của Pikachu trút xuống như mưa vào pháo đài Blastoise!

Luồng điện rực rỡ xé toạc không trung. "Kame!" Blastoise đang trong trạng thái Torrent, ánh mắt lạnh lùng, hai họng pháo hội tụ dao động màu tím đậm.

Bùm!!

Hai luồng dao động hợp làm một, hình thành một bóng rồng xanh lục tung cánh (Dragon Shadow), gầm thét lao thẳng vào luồng sét chói lòa!

Oanh!!

Thunderbolt ngay lập tức bị Dragon Pulse nuốt chửng, tạo ra sóng khí và khói bụi.

Trong làn khói, Dragon Pulse lao vọt ra, tiếp tục đâm sầm vào Pikachu đang ở trên không!

Bành!! "Pika!" Bóng rồng nổ tung, Pikachu ở giữa không trung không có chỗ né tránh, thảm hại văng ra sau.

Phòng livestream hiện lên một loạt dấu hỏi chấm. "Ông bảo cái này là Dragon Pulse á?" "Dragon Pulse mà còn cản được cả chiêu hệ điện sao!?" "Hiểu mà, đây là hiệu ứng cường hóa riêng của Quy Quy thôi!" Lục lão sư tâm trạng vi diệu.

Chiêu này á, chiêu này là chiêu cuối của Hanzo — Rồng thần ơi, hãy nuốt chửng kẻ thù của ta!

Nhìn thấy phát Dragon Pulse đầy uy lực này, Riley — một bậc thầy Aura cao cấp — cũng lộ vẻ mặt khó tả.

Blastoise của Lục lão sư chắc chắn đã có thực lực của một Champion.

Ngay cả Infernape trong trạng thái 'Blaze' cũng khó lòng làm lay chuyển nó.

Có lẽ... chỉ có con Lucario đó mới có thể đấu một trận!

Khói súng tan dần, trên mặt đất nám đen, hiện ra một chú Pikachu đầy vết thương. "Pika..." Pikachu cố gắng chống tay đứng dậy, hai má vẫn 'xẹt xẹt' tia điện!

Trên khán đài, Akin kinh ngạc: "Máu của Pikachu nhà Satoshi dày thế cơ à?" Lt.

Surge mặt mũi kỳ quặc: "Raichu của tôi cũng... cũng từng thua nó...

đừng hỏi tôi tại sao." Akin ngẩn người, hỏi lại: "Raichu thua Pikachu á?" Lt.

Surge: "...

Ừ." Akin vỗ vai cười sặc sụa: "Hahaha, đúng là chỉ có ông mới làm được thế thôi Lt.

Surge!" Lt.

Surge: "..." "Trainer thị trấn Pallet giỏi huấn luyện Pikachu đã là truyền thống rồi." Bruno chắp tay, cúi thấp thân hình đồ sộ, trầm giọng nói: "Con Pikachu đó đúng là có điểm đặc biệt." Khói bụi mờ ảo, Pikachu ngã xuống không dậy nổi, Lục Dã nhìn trọng tài.

Trọng tài nhìn với vẻ mặt bối rối.

Lục lão sư cạn lời.

Đứng đơ ra đó làm gì, mau phất cờ phán đối phương thua đi chứ!

Satoshi hét lớn: "Pikachu ——!!" "Pika..." Pikachu mở đôi mắt lờ đờ, một lần nữa đứng dậy, ánh mắt sắc lẹm: "Pika!" Trọng tài nhìn Lục Dã, thổi còi, phất cờ: "Trận đấu tiếp tục!" Lục Dã: "..." Xem ra 'tiếng hú hồi xuân' của Satoshi không có vấn đề, vấn đề là ở tôi không chịu bồi thêm đòn thôi! "Blastoise." Lục Dã chỉ huy: "Sử dụng Water

Gun (Súng Nước)!" "Kame!" Blastoise lóe sáng mắt, nâng hai họng pháo, cột nước khổng lồ 'đoàng' một tiếng phát ra!

Phòng livestream hiện lên một loạt '23333'. "Gọi Hydro Pump là Water Gun thì chỉ có Lục lão sư!" "Con Pikachu này đeo Focus Band (Băng Buộc Đầu) à?

Còn 1 giọt máu cũng không chết?" "Chiến đấu như mãnh hổ, không màng tính mạng!" Nhìn cột nước hung hãn lao tới, Satoshi nảy ra sáng kiến, hét lớn: "Pikachu, dùng Spark (Tia Lửa Điện) né đi!" "Pika!" Pikachu hóa thành một luồng sáng trắng, linh hoạt né tránh cột nước, nhanh chóng áp sát Blastoise. "Kame?" Blastoise hơi ngạc nhiên, định giơ nắm đấm lên rồi lại hạ xuống.

Lục lão sư tâm trạng phức tạp.

Tôi sợ một đấm này xuống là series anime của Satoshi kết thúc luôn tại đây mất! "Chính là lúc này!" Satoshi hét lớn: "Nhảy lên mai rùa của Blastoise, trốn vào giữa hai họng pháo!" "Pika!" Pikachu linh hoạt nhảy lên lưng Blastoise, Blastoise khẽ quay đầu.

Lục Dã hơi ngẩn người.

Cảnh này trông quen quen nhỉ?

Hình như lúc Pikachu đánh Dragonite ở giải quần đảo Orange cũng dùng chiêu này thì phải! "Chiến thuật tập kích của tuyển thủ Satoshi đã thành công!" Bình luận viên gào lên: "Pikachu đã nhảy lên được vai của Blastoise!" "Pikachu, dùng Iron Tail (Đuôi Sắt) luôn đi!" Satoshi ra lệnh. "Pika!" Đuôi của Pikachu lóe lên ánh kim loại sắc lạnh, đột ngột quật xuống.

Đùng!

Iron Tail đập vào mai rùa của Blastoise, chỉ để lại một vết xước mờ. "Ách..." Đến cả bình luận viên cũng đứng hình, nói: "Hiệu quả...

dường như không lý tưởng cho lắm!" Game thủ trong phòng live đồng loạt lệ rơi đầy mặt. "Đừng gãi nữa, Pika đại nhân đừng gãi nữa!" "Đây là đang tẩy tế bào chết cho rùa à?" "Chút nữa thôi là phá giáp rồi đấy! (đùa thôi)" "Chênh lệch cấp độ quá lớn... nhưng dũng khí của Pikachu thật đáng khen!" Phải hất nó xuống đã, Lục Dã nói: "Withdraw (Thu Mình) rồi xoay tròn đi!" Cả hai đều là thiên phú chủng tộc của Blastoise, không chỉ tăng thủ vật lý mà còn có hiệu quả dọn dẹp sân đấu. "Kame..." Blastoise thu mình vào mai, nằm rạp xuống đất.

Pikachu đứng trên cái mai rùa trơn nhẵn, lập tức mất thăng bằng, lảo đảo: "Pika?" "Nhắm thẳng vào mai rùa, dùng Thunderbolt!" Satoshi hét lớn. "Pika ——" Pikachu đang định tích điện thì Blastoise bắt đầu xoay tròn cực nhanh, Pikachu chỉ còn nước bám chặt vào rìa mai rùa để không bị văng ra. "Nhắm xuống đất, dùng Water Gun." Lục Dã nói.

Đầu của Blastoise thò ra, hai họng pháo sau lưng phun nước mạnh mẽ.

Bành!!

Nhờ lực đẩy của hai luồng nước, Blastoise bay vọt lên không trung, Pikachu bị rơi xuống. "Blastoise của tuyển thủ Lục Dã..." Bình luận viên há hốc mồm: "Nó... nó biết bay kìa!" Ngước nhìn Blastoise đang bay trên trời, cả hội trường xôn xao. "Đó là chiêu mà chị Green hay dùng." Silver nói. "Với uy lực Hydro Pump của Blastoise... hình như nó còn hợp với chiêu này hơn cả Tiểu Quy (rùa của Blue)." Blue Oak ngước nhìn, nói với vẻ mặt kỳ lạ. "Pika ——" Pikachu rơi xuống đất, lảo đảo đứng dậy.

Súng nước của Blastoise đã ngừng, đầu và tứ chi thu lại, cái mai rùa khổng lồ che khuất ánh mặt trời, từ trên trời giáng xuống!

Satoshi: "Pikachu, mau né đi!" "Pika?" Pikachu ngơ ngác ngẩng đầu, cái mai rùa đã ở ngay đỉnh đầu, không thể né kịp nữa!

Đùng!!

Khói bụi bay mù mịt!

Mai rùa đập xuống, mặt đất nứt toác, Pikachu nằm dưới mai rùa đã hiện mắt vòng tròn. "Pikachu mất khả năng chiến đấu!" Trọng tài phất cờ.

Bình luận lại hiện lên một loạt dấu hỏi chấm. "Lục lão sư ơi, sao Blastoise nhà ông lại biết dùng chiêu Fly (Bay) vậy?" "Nói bậy, đây rõ ràng là chiêu Flying Press mà!" "Cái này mà ép trúng Gardevoir thì chắc không chiếu được mất!" Blastoise di chuyển mai rùa, chậm rãi đứng dậy; Satoshi tiến lên bế lấy Pikachu đang hôn mê, nói với nó: "Vất vả cho cậu rồi, Pikachu ~" "Pika ~" Pikachu rên lên một tiếng nhỏ trong cơn mê.

Trên màn hình lớn, bốn quả Pokéball của Satoshi đã tối đi, Lục Dã đã tung ra bốn Pokémon nhưng chưa mất con nào.

Thấy Lục lão sư không thu hồi Blastoise, khán giả đồng loạt chấn động. "Quy Quy định chấp ba sao?!" "Muốn cho hậu bối thấy thế nào là kẻ mạnh thực sự sao!" Bình luận viên nói: "Tuyển thủ Satoshi còn lại hai Pokémon, tuyển thủ Lục Dã vẫn chọn Blastoise để nghênh chiến!" Trên màn hình lớn, bốn quả bóng bao gồm cả Pikachu của Satoshi đã tắt ngóm.

Lục Dã nhắm mắt, suy tính về hai Pokémon còn lại của Satoshi.

Theo đội hình chủ lực thì chắc chắn có Charizard (Lizardon).

Chương 565

Greninja thì ở Kalos vẫn chưa nhập đội... vậy con còn lại là gì?

Pidgeot, Muk... hay là Krabby? "Mình cũng khá giỏi đối phó với Krabby đấy." Lục lão sư thầm nghĩ. "Ghos ~" Gengar đột nhiên thò đầu ra từ bóng tối, kéo ống quần Lục Dã, ra hiệu đối phương có động thái lớn.

Lục Dã nhìn sang, đôi mắt hơi mở to vì bất ngờ. "Lucario?" Đứng trước mặt Satoshi là một con Lucario oai dũng với những hoa văn xanh đen đặc trưng.

Nó mở đôi mắt đỏ rực nhìn Lục Dã, hiếm khi để lộ một nụ cười. "Ngài Lục Dã, đã lâu không gặp." Tiếng nói tâm linh (Telepathy) của Lucario vang lên.

Thầy Lục nhìn Lucario, rồi nhìn sang Satoshi đang đầy nghiêm túc, bừng tỉnh: "Là Satoshi mời anh đến sao?" Lucario khẽ gật đầu, chính sắc nói: "Ngoài ra... tôi cũng muốn thực sự thỉnh giáo ngài một lần!" Satoshi và Lucario của cung điện Cameran đã kết nối Bond với nhau.

Giống như Latios đi theo Đạt Khắc Đa, Satoshi cũng mời Lucario đến trợ chiến.

Lục Dã xoa cằm.

Vậy chẳng lẽ mình cũng có thể gọi mấy ông bạn già đến giúp đánh Battle sao?

Thôi bỏ đi...

Lục Dã lắc đầu.

Suy cho cùng, đây là đại hội Sinnoh mà chính mình phải tự tay lên đỉnh! "Tuyển thủ Satoshi đã tung ra Lucario!" Bình luận viên nói, "Đây

là lần đầu tiên nó xuất hiện tại đại hội Sinnoh lần này!" Khán giả tò mò đánh giá con Lucario này.

Là biểu tượng của sự trung thành và dũng cảm, Lucario luôn được mọi người yêu mến.

Cynthia cũng huấn luyện một con, nhìn Lucario đang đứng tĩnh lặng trước mặt Satoshi, mắt cô thoáng qua một tia sáng kỳ lạ. "Satoshi...

đã nhận được sự công nhận của Pokémon có thực lực thế này sao?" "Uy thế rất kinh người... nhưng dù sao đó cũng không phải sức mạnh của chính Satoshi." Flint cau mày: "Không biết cậu ta có chỉ huy nổi không." Phòng livestream đã nổ tung từ lâu.

Từ thực lực Satoshi thể hiện trước đó, cậu ta đã vượt xa trình độ của các tuyển thủ bình thường.

Ngay cả khi đối đầu với Đạt Khắc Đa, có Lucario trợ chiến thì Satoshi chưa chắc đã không có cửa thắng! "Satoshi cố lên~~!" Dì Hanako (Delia) đứng lên cổ vũ cho con trai.

Aura của Satoshi đồng nhất tần số với Lucario, đôi mắt đỏ của Lucario bùng lên ý chí chiến đấu mạnh mẽ, nó gầm thấp: "Luca!" Aura của Lục lão sư cũng hiện diện cùng Blastoise.

Aura của cả hai khiến Lucario có chút kinh tâm.

Chỉ trong vòng một năm ngắn ngủi, thực lực của họ đã có tiến triển đáng kinh ngạc! "Nhờ cả vào anh đó...

Lucario!" Satoshi nói. "Luca!" Lucario gật đầu đáp lại. "Kame..." Blastoise nhìn chằm chằm Lucario, nhớ lại lúc cả hai cùng cứu cây thế giới World Tree.

Khi đó, thực lực của Lucario dường như là điều không thể với tới.

Còn bây giờ — Blastoise trán lấm tấm mồ hôi: "Kame..." (Sao cảm giác nó còn mạnh hơn trước nhỉ?) Càng hiểu biết nhiều, càng nhận ra sự thiếu sót của bản thân, đó chính là nguồn gốc của sự thận trọng của Quy Quy.

Trên sân đấu, Lucario và Blastoise đứng đối diện nhau, ánh mắt lạnh lùng.

Cờ trọng tài dứt khoát phất xuống. "Trận đấu bắt đầu!" Cấp độ Trainer là một khái niệm rất huyền học.

Thông thường, Trainer và Pokémon bổ trợ cho nhau, trong trận đấu thiếu bên nào cũng không được.

Nhưng nếu thực lực Pokémon vượt xa trình độ Trainer, sẽ xảy ra tình trạng không nghe chỉ huy, tự do hành động.

Điều này cả trong game và anime đều có.

Bond có thể bù đắp thực lực, nhưng không thể che lấp khuyết điểm về trình độ của Trainer.

Lục Dã nhìn vào đôi mắt đỏ của Lucario, liếc nhìn Satoshi đứng phía sau.

Với trình độ Trainer hiện tại của Satoshi, cậu vẫn chưa thể hoàn toàn điều khiển được con Lucario từ cung điện Cameran này.

Ngay cả con Charizard đang tu hành ở thung lũng Charicific cũng có thực lực vượt quá cấp độ Trainer của Satoshi.

Tuy nhiên, nhờ vào Bond, Satoshi lại có thể khiến Charizard và Lucario nghe lệnh.

Đây chính là năng lực của 「Người kết nối Bond」, cũng là thiên phú của một Pokedex Holder. "Đánh không lại thì bật Bond à." Lục lão sư tâm trạng vi diệu: "Cái 'hack' của Satoshi vô lý quá!" Tất nhiên,

những năng lực này vừa là thiên phú vừa là hạn chế.

Satoshi vì muốn kết nối những Bond mới mà thường bỏ rơi hoặc thả rông các thành viên cũ.

Còn với tư cách là 「Nhà chiến thuật」, Lục lão sư giỏi về chỉ huy, dù chiêu trò có hơi 'bẩn' một chút...

Khán giả xung quanh đều tập trung vào con Lucario này.

Theo biểu hiện trong phim điện ảnh, Lucario có thể chống lại đòn tấn công của thần đá Registeel, dù không bằng Champion thì cũng phải đạt đỉnh phong Thiên vương.

Nói cách khác, cấp độ của Lucario và Quy Quy ở trạng thái bình thường là ngang ngửa nhau.

Sống hàng ngàn năm, lại phối hợp với Aura, thực lực không thể xem thường! "Có muốn vào nghỉ một lát không?" Lục Dã dùng tâm linh truyền tin cho Blastoise. "Kame..." Blastoise khẽ lắc đầu, ánh mắt cảnh giác tối đa.

Đây là một đối thủ vô cùng mạnh mẽ!

Mình cần phải gây sát thương lớn nhất có thể cho đối thủ, giành lấy cơ hội sống sót cho mọi người!

Lục Dã: "..." Dù rất cảm động, nhưng cái này là bị chứng hoang tưởng bị hại rồi đúng không?!

Giải thích thì quá phức tạp, thôi thì cứ để Quy Quy làm theo phong cách của nó.

Lục Dã thở dài.

Tốt nhất là chuẩn bị tâm lý chi tiền mua thuốc (Potion) đi cho xong! "Trận đấu bắt đầu!" Ngay khi cờ trọng tài phất xuống, đôi mắt đỏ của Lucario đột ngột sắc lẹm. 『Ngài Lục Dã, đắc tội rồi.』 Một

tiếng 'bành' vang lên, Lucario dậm mạnh đất, lao nhanh về phía Blastoise, nắm đấm vung ra kéo theo vệt sáng trắng như sao băng! "Meteor Mash (Nắm Đấm Sao Băng)!" Bình luận viên hô vang: "Trận đấu vừa bắt đầu, Lucario đã phát động tấn công mãnh liệt!" "Satoshi chưa ra lệnh mà Lucario đã tự hành động rồi sao?" Aaron lắc lắc cái chỏm tóc trên đầu, thắc mắc.

Flint cười nói: "Xem ra không cần chỉ huy, con Lucario này có kinh nghiệm và ý thức chiến đấu cực kỳ phong phú!" Đây đâu phải là đánh Pokémon dại...

Lúc này Blastoise đang trong trạng thái 「Torrent」, ánh mắt sâu thẳm, hai nắm đấm bao phủ bởi một lớp nước mỏng.

Đối diện với Lucario đang lao tới, Lục Dã vung tay: "Liquidation (Thủy Lưu Tạc Liệt), tiếp chiêu!" "Kame!" Blastoise đấm thẳng một cú, va chạm trực diện với Meteor Mash của Lucario.

Bành!!

Nắm đấm đối nắm đấm, hai luồng năng lượng bạc và xanh đan xen, hóa thành luồng gió mạnh tản ra.

Mặt đất dưới chân sụt xuống, đá vụn bay vèo vèo!

Bình luận trôi qua liên tục: "Ohhhh, chiêu này là Pokémon Iron Fist nè!" "Người anh em Lucario ăn cơm chưa?

Chưa ăn thì ăn một đấm của rùa nhé!" "Luca!" Lucario thần sắc lạnh lùng, đôi mắt đỏ sắc sảo nhìn thẳng Blastoise. "Kame..." Blastoise ánh mắt thản nhiên, nhưng lòng càng cảnh giác hơn.

Đấm một cú không trúng, Lucario nhảy lùi ra sau, khí thế toàn thân hội tụ vào giữa hai lòng bàn tay, hóa thành một quả cầu ánh sáng xanh lục bắn vọt ra!

Quả cầu rít gió lao đến, mang theo luồng Aura sắc lẹm, chính là

chiêu 「Focus Blast (Khí Công Chưởng)」 của Lucario!

Chiêu này từng đánh lui cả thần đá Regirock, là cách biến hiệu ứng khóa mục tiêu của Aura thành đòn tấn công cường hãn, phá không lao tới như đạn pháo.

Bành!!

Riley giật mình kinh hãi, là cộng sự của tổ tiên Sir Aaron, cú 「Focus Blast」 này vượt xa hiểu biết của anh về Aura.

Luồng Aura không thuộc tính hóa thành ý chí chiến đấu mạnh mẽ, cùng với 「Focus Blast」 đồng loạt phát xạ! "Blastoise, Dragon Pulse!" Lục Dã chỉ huy. "Kame!" Blastoise dựng pháo đài, nhắm thẳng vào quả cầu sáng và Lucario, hai họng pháo đen ngòm như pháo phòng không hạng nặng.

Đoàng đoàng!

Hai luồng dao động hệ Rồng màu tím đậm bắn ra, quấn quýt lấy nhau hình thành một bóng rồng xanh lục tung cánh, lao thẳng vào quả cầu khí công rực rỡ!

Oanh!!

Nhà thi đấu bị bao phủ bởi làn khói đen, khán giả rùng mình. "Cái này không còn là trình độ đại hội bình thường nữa rồi chứ?" "Đây là giải Junior Cup (giải trẻ) á?

Tôi tin cái đầu ông!" "Trước có Đạt Khắc Đa mang thú huyền thoại, sau có Satoshi gọi viện binh, đại hội Sinnoh lần này đúng là ngọa hổ tàng long!" Giữa làn khói đen bốc lên, Satoshi lo lắng hét lớn: "Không sao chứ, Lucario!" Đáp lại cậu là một vòng sáng trắng xé toạc làn khói. "Luca!!" Lucario lao ra như sao băng, sau lưng kéo theo tàn ảnh trắng, vung đấm vào Blastoise với tốc độ kinh người!

Trước con mắt kinh ngạc của khán giả, Meteor Mash đánh trúng

ngực Blastoise, để lại một vết lõm mờ!

Lục Dã tim hẫng một nhịp.

Phá giáp rồi, lần này thật sự bị phá giáp rồi! "Meteor Mash hiệu quả dường như không lý tưởng cho lắm?!" Bình luận viên gượng gạo nói. "Lục lão sư, sao con Blastoise nhà ông lại có hệ Thép vậy?!" "Vì kiên trì tập luyện Iron Defense (Phòng Ngự Thép) nên kháng hệ Thép gấp bốn lần à!?" Lucario lộ vẻ không tin nổi: "Luca..." Chưa đợi nó kịp định thần, nắm đấm phải của Blastoise đã hội tụ luồng nước sắc lẹm, 'bành' một phát trúng mặt Lucario, đánh văng đối phương xa vài mét!

Đùng!

Lucario lùi lại mấy bước, quỳ một gối xuống đất, cố gắng giữ vững thân hình, điều chỉnh nhịp thở.

Trong chớp mắt, Lucario ngước mắt lên, dậm đất lao tới, nắm đấm hóa thành tàn ảnh giữa không trung! "Luca luca luca!!" Lucario mắt đỏ sắc lẹm, gầm vang. "Chiêu Close Combat (Cận Chiến) từ Lucario!!" Bình luận viên nói: "Blastoise chọn cách khoanh tay đỡ đòn!!" Bành bành bành!

Những cú đấm của Lucario liên tiếp như mưa rào giáng vào hai cánh tay đang đỡ của Blastoise, tạo ra từng luồng gió mạnh.

Lục Dã nhướn mày.

Đùng đùng đùng!!

Blastoise vẫn đứng vững không nhúc nhích, phớt lờ thương thế, phòng thủ kiên cố như thành đồng vách sắt, như thể đang rình rập cơ hội tung đòn dứt điểm. "Kame..." Ánh mắt Blastoise lóe sáng.

Nhận thấy ánh mắt đó, dù đang chiếm ưu thế nhưng Lucario đột ngột giật mình, mạnh mẽ tháo lui.

Ngay vị trí nó vừa đứng, một cú đấm ngàn cân của Blastoise đập xuống đất, nước bùng nổ, hất tung đá vụn về phía Lucario!

Bành!!

Lucario khoanh tay chống đỡ, thầm thở phào một hơi.

Giống như bông hoa thời gian (Time Flower) trong phim, Aura có hiệu quả dự đoán ngắn hạn...

đó chính là lý do Lucario né được!

Bình luận liên tục hiện lên chữ 'vãi chưởng'. "Con Lucario này cũng phản ứng kịp sao?" "Trận này Quy Quy e là khó rồi..." "Lục lão sư cái gì cũng mạnh, chỉ có chiêu hệ Thủy là hay bị hụt (miss)!" Aura của Lục Dã cũng cảm nhận được gợn sóng khi Lucario né tránh vừa rồi.

Do Aura của Satoshi hoàn toàn đồng nhất với Sir Aaron, dù không có chỉ huy, Aura của Satoshi vẫn có thể tăng phúc hoàn hảo cho Lucario.

Nhưng cũng vậy thôi — tôi và Quy Quy cũng có Aura và Bond cực kỳ mạnh mẽ!

Không Mega bây giờ thì tiền thuốc men tăng gấp đôi mất!!

Lục Dã giơ cao tay, ống kính tập trung vào chiếc găng tay hở ngón màu đen của anh, khán giả hoặc ngơ ngác hoặc chấn động.

Ở giữa găng tay khảm một viên Key Stone trong suốt, lúc này đang tỏa ra ánh sáng đỏ rực! "Sắp tới rồi sao?!" "Có nghĩa là...

Chương 566

Lục lão sư cũng biết Mega Evolution (Tiến Hóa Mega)?" "Blastoise ——" Lục Dã búng tay một cái. "Mega Evolution!!" "Kame..." Blastoise hít sâu một hơi, khí thế toàn thân tăng vọt, trên trán hiện lên biểu tượng Mega Evolution!

Ánh sáng đỏ kết nối giữa Lục Dã và Blastoise, ánh sáng tiến hóa rực rỡ bao phủ lấy sân đấu.

Luồng Aura cuồn cuộn hóa thành sóng khí tản ra bốn phía, khán giả trợn tròn mắt, thần sắc kinh ngạc. "Đến tận chung kết mới dùng Mega Evolution sao?!" "Giấu kỹ quá đấy Lục lão sư!!" Ánh sáng trắng dần tan đi, Mega Blastoise hiện ra với họng pháo khổng lồ sau lưng tỏa sáng lạnh lẽo như một món vũ khí tối thượng, kéo dài qua cả đầu nó. "Kame..." Mega Blastoise cúi thấp thân hình, hai tay cầm hai khẩu pháo nhỏ như súng xung kích, sừng trên đầu nhô ra, đôi mắt rực đỏ.

Họng pháo thô to kia mang lại một áp lực (Pressure) cực lớn, khiến khán giả trên đài im bặt! "Đặc tính của Mega Blastoise là Mega Launcher (Pháo Mega), có thể tăng phúc cho các chiêu thức dạng sóng (pulse)." Blue Oak khoanh tay, trầm giọng nói: "Đối với Blastoise của Lục Dã mà nói...

đây là một sự hỗ trợ không hề nhỏ." Ở một phía khác, Paul thẫn thờ, cảm nhận được một sức mạnh xa vời không thể chạm tới.

Riley kéo thấp mũ, ánh mắt sâu thẳm.

Dù là Lucario hay Blastoise, họ đều tượng trưng cho dũng khí, sự kiên định và mạnh mẽ của một Aura Guardian! "Luca..." Lucario mắt đỏ sắc lẹm nhìn về phía Mega Blastoise đang tỏa ra những luồng sóng năng lượng, khóe miệng nhếch lên nụ cười phấn khích.

Người đồng đội từng kề vai chiến đấu, người hậu bối được kỳ vọng, giờ đây đã trưởng thành thành một Aura Guardian mạnh mẽ.

Đối mặt với điều đó, mình cũng chỉ có thể dùng ý chí chiến đấu ngoan cường nhất để đáp lại! 『Satoshi』 Lucario quay lưng lại với cậu, 『Cậu sẽ giống như Sir Aaron, như ngài Lục Dã, trưởng thành thành một Người hùng Aura (The Wave Hero) ưu tú.』 『Vậy nên bây giờ.』 Lucario mắt đỏ kiên định, khuôn mặt lạnh lùng như sói, mái tóc đen sau gáy bay trong gió. 『Chúng ta hãy cùng nhau chiến đấu.』 "Lên thôi, Lucario!" Satoshi gầm lên, luồng Aura đồng nhất với Sir Aaron hóa thành những hạt sáng đổ vào cơ thể Lucario. "Sử dụng Aura Sphere (Sóng Tâm Linh)!!" 『Aura luôn ở bên tôi!』 Lucario quát khẽ, như tái hiện lại cảnh tượng chiến đấu cùng Sir Aaron năm nào.

Nhưng giờ đây, nó đã kết giao được những người bạn mới, khát vọng chiến thắng và ý chí chiến đấu lại bùng cháy!

Luồng sóng xanh lam đổ dồn vào giữa hai lòng bàn tay Lucario, quả cầu Aura Sphere rực rỡ đang hội tụ, giống hệt cảnh tượng cứu cây thế giới ngày nào.

Blastoise cũng nhìn chằm chằm vào Lucario, ánh mắt khẽ động: "Kame..." "Blastoise, sử dụng Aura Sphere!!" Lục Dã ra lệnh.

Blastoise cúi thấp người, đôi mắt 'oong' một tiếng rực đỏ, họng pháo khổng lồ sau lưng hội tụ năng lượng nổ tung rực rỡ.

Khác với 「Dark Pulse」 đầy sát khí, đây là một quả cầu ánh sáng trắng thuần khiết chứa đựng sức mạnh hủy diệt.

Hai bên sân đấu dấy lên hai luồng khí xanh và trắng.

Ngay sau đó, Aura Sphere hóa thành hai luồng sáng bắn vọt ra!

Oanh!!!

Ánh sáng chiếu rọi khuôn mặt khán giả, đồng tử chấn động, đây

chính là cuộc đối đầu kịch liệt nhất tại đại hội Sinnoh lần này!

Cột sáng trắng va chạm với cột sáng xanh lam, tiếng nổ dữ dội vang lên.

Đây chính là 「Mega Launcher」 của Blastoise, như một cỗ xe tăng hạng nặng, một pháo đài chiến tranh!

Ầm ầm ầm!!

Tiếng nổ làm rung chuyển cả nhà thi đấu, cột sáng trắng tiếp tục rít gió lao về phía trước, Lucario trợn tròn mắt.

Đoàng!!

Pháo quang bắn trúng Lucario, thân hình nó run rẩy trong màn sáng trắng!

Khói súng tan đi, Lucario cúi gầm đầu, toàn thân bốc khói đen.

Nhà thi đấu im phăng phắc, mọi người tập trung vào giữa sân. "Ai... thắng rồi?" "Cái này mạnh quá mức rồi đấy..." "Đối đầu trực diện mà xuyên qua luôn!" Trong cơn mê man, Lucario quay người nhìn Satoshi, hình bóng cậu như chồng khít với Sir Aaron, thấp thoáng nghe thấy tiếng gọi quen thuộc. "Lucario!!" Ý chí chiến đấu như thủy triều rút đi, chỉ còn lại sự mệt mỏi đầy mãn nguyện, Lucario nhếch môi cười.

Lần này, tôi đã cùng cậu chiến đấu đến giây phút cuối cùng.

Đùng! "Lucario mất khả năng chiến đấu!" Trọng tài nhìn Lucario ngã xuống, phất cờ.

Trong làn khói dần tan, Mega Blastoise hiện ra.

Dư chấn của vụ nổ kèm theo đá vụn bay về phía nó, trên pháo đài kim loại đầy những vết xước nhỏ, Blastoise mặt biến sắc. "Kame!" (Thôi xong, thôi xong, thôi xong!!) Nhà thi đấu lập tức sôi sục, cả

phòng livestream bùng nổ bình luận. "Thế nào gọi là giá trị của chức vô địch Sinnoh?" "Chấp ba, chung kết chấp ba luôn!!" "Con Lucario này cũng mạnh thật... gọi là tiểu đại (huyền thoại nhỏ) chắc không vấn đề gì đâu nhỉ?" "Ván này Quy Quy gánh team cực mạnh!" Satoshi lấy ra quả Pokéball tạm thời, thu hồi Lucario vào trong. "Cảm ơn anh, Lucario." Satoshi mỉm cười nói.

Dù phải đối mặt với nguy cơ thất bại, tôi vẫn sẽ chiến đấu đến cùng.

Bởi vì mục tiêu của tôi là trở thành Bậc thầy Pokémon mạnh nhất! "Lên đi, Charizard (Lizardon)!!" Satoshi mạnh mẽ ném Pokéball ra, ánh mắt lấp lánh.

Nhờ cả vào cậu đó, Charizard, hãy giành lấy chiến thắng cho trận đấu này!! "Hống gừ!!" Trong ánh sáng trắng, Charizard hiện ra tung cánh bay lượn, nó phun ra một luồng lửa lên trời, kiêu hãnh lượn lờ trên không trung nhà thi đấu. "Ồ!

Charizard của Satoshi huấn luyện cũng không tệ đấy chứ!" Red nói trong nhóm chat. "Là do tôi giúp huấn luyện đấy." Blue Oak thản nhiên nói. "Là con Charizard của nhóc con kìa~" Xung quanh nhà thi đấu, bộ ba Rocket thì thầm. "Nhớ lại mấy ký ức chẳng mấy vui vẻ gì mèo!" "Cảm giác đáng ghét quá đi~~ o( )o" Nhìn Charizard, cả hội trường xôn xao.

Cynthia ngồi ở vị trí Champion nhìn về phía Lục Dã trên sân.

Là nương tay hay là dốc hết toàn lực?

Đáp án chỉ có một.

Đó là sự kiêu hãnh của một Nhà vô địch tuyệt đối không bao giờ thất bại! "Nhà vô địch Kalos thì thường xuyên thất bại thật." Lục Dã nhìn con Charizard đầy kiêu ngạo kia, thầm tào lao trong lòng. "Tuyển

thủ Satoshi đã tung ra Pokémon cuối cùng của mình, Charizard!" Bình luận viên nói.

Đùng!

Charizard đáp xuống đất, nhìn chằm chằm Blastoise: "Hống gừ!" Blastoise quan sát Charizard, nhếch mép: "Kame." (Nói vậy là mày dũng lắm rồi đúng không?) "Cuối cùng là trận quyết chiến giữa Charizard và Blastoise!" Giáo sư Oak mắt sáng lên, cười nói: "Một trận đối đầu định mệnh!" "Trình độ Trainer của Satoshi còn cần nâng cao, nhưng..." Blue Oak dang tay, thở dài đầy bất lực: "Bond ấy mà, đúng là thứ khiến người ta đau đầu." Lục Dã nhìn Charizard, đôi mắt nó trong trẻo, không hề có sự ngạo mạn hay tự phụ.

Một năm trước, mình từng đấu với Satoshi một trận.

Thực lực của Satoshi và Charizard trong một năm qua đã thăng tiến rõ rệt — tuy nhiên có khi sang vùng đất tiếp theo là cấp độ lại về không thôi...

Dù sao thì, nhìn thấy một con Charizard dốc toàn lực, Lục lão sư vẫn cảm thấy khá an ủi. "Trận đấu bắt đầu!" Tiếng còi của trọng tài vang lên.

Lục lão sư lắc đầu, ra lệnh: "Blastoise, dùng Water Gun (Súng Nước)!" "Kame!" Mega Blastoise đôi mắt đỏ rực, pháo đài trên lưng và hai nòng pháo trên tay cùng lúc bắn ra ba luồng nước, hội tụ lại thành một vòi Bơm Thủy Lực cực đại, gầm vang như sấm dội lao thẳng về phía Lizardon!

Khán giả xung quanh đều nín thở. "Ông giáo bảo đây là Súng Phun Nước á?

Có tin tôi gọi cảnh sát không!" "Lục lão sư, sao Blastoise nhà thầy một lượt đánh được những 3 phát thế?" "Mega Blastoise một hiệp bắn

3 phát, vậy nếu là Gigantamax Blastoise thì một hiệp chẳng lẽ bắn 31 phát à!" Satoshi hét lớn: "Lizardon, bay lên không trung!" "Gào!" Lizardon đập mạnh Đôi Cánh Kép, lao thẳng vào mây xanh.

Cột nước oanh tạc xuống mặt đất, đất đá văng tung tóe, nhưng pháo đài di động kia vẫn bám đuổi không tha, nã pháo liên tiếp về phía Lizardon!

Ánh mắt Lizardon thoáng qua vẻ kiêng dè, nó dùng Đôi Cánh Kép chém ra những đường Gió Lốc sắc lẹm.

Những lưỡi dao gió va chạm với cột nước tạo ra những tiếng nổ vang trời, hơi nước mịt mù! "Gào!" Đối mặt với cột nước đã bị giảm bớt uy lực, đòn Cào của Lizardon lóe lên ánh trắng sắc lẹm, chém đôi cột nước ngay chính diện! "Màn thể hiện thật tuyệt vời!" Bình luận viên gào lên: "Lizardon của tuyển thủ Satoshi đã chém đôi vòi...

Súng Phun Nước!" Kênh livestream bùng nổ bình luận: "Ông định nói là Bơm Thủy Lực đúng không?" "Chém được cả nước luôn?!" "Con Lizardon này cũng ra gì đấy chứ!" Satoshi nắm chặt tay: "Xông lên đi, Lizardon!" "Gào!!" Ngay sau đó, Lizardon gầm lên thịnh nộ, từ trên cao lao xuống như một mũi tên, đâm sầm về phía Blastoise.

Mọi chiến thuật đều trở nên vô nghĩa trước đòn áp sát này, đây chính là tuyệt chiêu mạnh nhất của Satoshi.

Blue khẽ nhíu mày, rồi chợt ngẩn ra. "Nhắm chuẩn Lizardon." Lục Dã ra lệnh: "Sử dụng Súng Phun Nước toàn lực!" Nòng pháo Mega đen ngòm nhắm thẳng vào Lizardon đang lao xuống.

Đòn đánh tích tụ toàn bộ sức mạnh hóa thành một luồng nước cuộn trào, từ nòng pháo oanh tạc ra ngoài!

Lizardon nhếch môi, ánh mắt sắc lẹm hòa làm một với Satoshi. "Chính là lúc này!" Satoshi hét lớn: "Sử dụng Thiêu Rụi!!" Thiêu Rụi

có tác dụng xóa bỏ hệ của bản thân, đồng thời khiến hệ khắc chế mất hiệu lực.

Lizardon lao xuống từ thiên không hòa cùng uy lực bùng nổ của Thiêu Rụi, dù là Blastoise chắc chắn cũng không dễ chịu gì! "Màn thể hiện khá đấy." Blue mỉm cười, khẽ gật đầu. "Gào!!" Toàn thân Lizardon bùng lên ngọn lửa hừng hực, như một thiên thạch từ trời rơi xuống, đâm thẳng vào cột nước hung hãn!

Oanh!

Tiếng nổ vang rền khi Lizardon va chạm với cột nước.

Khán giả căng thẳng tột độ.

Xì xì —— Trong làn sương trắng bốc lên, Lizardon với ánh mắt sắc lạnh lao ra, tiếp tục đập cánh đâm về phía Blastoise! "Bắt lấy nó, rồi ném đi!" Ánh mắt Lục Dã ngưng lại.

Hiệu quả dò tìm của Aura phát huy tác dụng tối đa. "Kame!" Đôi mắt đỏ rực của Blastoise khóa chặt Lizardon, cánh tay vươn ra như gọng kìm thép!

Khán giả kinh hãi: "Cái gì?" "Thế mà cũng bắt được?!" "Đừng mà Kiệt ca!!" Bùm!!

Cú đấm bao phủ bởi luồng nước xuyên qua ngọn lửa của Lizardon, bóp chặt lấy cổ nó.

Blastoise với sức mạnh nghìn cân, vung tay ném mạnh một vòng! "Súng Phun Nước!" Lục Dã ra lệnh. "Gào!" Lizardon bị ném văng lên không trung đầy chật vật, nó lắc đầu tỉnh táo lại rồi cố gắng đập cánh.

Nhưng cột nước hung hãn đã ập đến lưng nó, nổ tung!

Trong làn khói bụi, cả hội trường vang lên tiếng hít khí lạnh. "Mẹ ơi, bị sốc sát thương à?" "Thao tác mượt như nước chảy mây trôi!"

"Bùng nổ tức thì, solo kill luôn!" Lục lão sư không hề lạc quan như vậy, cảm ứng Sóng Cảm Xạ cho thấy ý chí chiến đấu của Lizardon vẫn đang bùng cháy.

Khói tan đi, Lizardon đầy vết thương vẫn lơ lửng trên không, ánh mắt lẫm liệt, khẽ xoay cổ: "Gào!" Khán đài chấn động: "Con Lizardon này mang Đai Buộc Khí à?!" "Tiếp Tế, đây là đòn Tiếp Tế gia truyền!" "Đánh với mấy đứa nhỏ thì diễn kịch, đánh với Nhà Vô Địch thì toàn lực xuất kích, đúng là Lizardon của Satoshi!" "Lizardon ——" Satoshi xoay ngược vành mũ, hét lớn: "Ôm chặt lấy Blastoise!!" "Gào!!" Lizardon bộc phát tốc độ kinh người, hóa thành một đạo ánh sáng trắng lao đến trước mặt Mega Blastoise, hai vuốt bám chặt lấy vai đối thủ.

Lục Dã khẽ nhíu mày, dùng Sóng Cảm Xạ ra lệnh: 'Thu bớt sức lại, dùng Phá Hủy Thủy Lực.' Satoshi vẫn cứ liều mạng như cũ.

Ánh mắt Lục lão sư thoáng dao động.

Nhưng so với việc hạ gục ngay lập tức, có lẽ đây sẽ là một sự chỉ dẫn tốt hơn...

Một cú đấm nặng nề ở cự ly gần nện thẳng vào mặt Lizardon.

Bùm!

Ngọn lửa ở đuôi Lizardon cháy rực, nó bám chặt lấy vai Blastoise không buông: "Gào..." Trong trạng thái không hệ, Lizardon dùng toàn bộ sức lực chịu đựng cú đấm đó, đôi mắt nhảy múa ngọn lửa cam rực! "Lizardon!" Satoshi nắm chặt tay, gào lên: "Vật Trái Đất!!" "Gào!!" Lizardon gầm thét, khóa chặt Blastoise, đập cánh bay thẳng lên tầng mây!

Khán giả đồng loạt ngước lên, ánh mắt đầy kinh ngạc. "Lizardon khóa chặt Blastoise rồi?!" "Không, theo tôi thấy thì là Blastoise cố tình

để nó khóa lại!" "Gào!!" Lizardon hét vang, kéo theo Blastoise, cả hai cùng đâm đầu xuống mặt đất.

Cảnh tượng này làm rung động toàn bộ khán giả, kênh chat ngập tràn từ "vãi chưởng". "Cho nên..." Shirona nhìn về phía Lục Dã ở giữa sân, mỉm cười thanh nhã.

Rõ ràng miệng thì nói nghiêm khắc... nhưng cuối cùng vẫn nương tay với Satoshi.

Vị lão sư này, đối với Pokémon và Huấn luyện viên, luôn có một sự dịu dàng độc đáo của riêng mình.

Lục Dã ngước nhìn hai Pokémon đang rơi xuống.

Thấy vẻ mặt nghiêm túc của Satoshi, Lục lão sư bắt đầu thấy xót tiền thuốc hồi phục của mình.

Chương 567

"Blastoise.

Sử dụng Thu Mình!" Bùm!!

Hai Pokémon cùng lúc rơi xuống đất, mặt đất lún xuống một hố lớn, vết nứt lan ra như mạng nhện.

Lucian, người phụ trách tu sửa sân đấu, tim đau thắt lại: "Tại sao người tăng ca luôn là tôi!!?" Khói bụi tan đi, giữa hố sâu là một chiếc mai rùa màu xám xanh và một Lizardon mình đầy thương tích. "Gào..." Lizardon thở dốc, ngọn lửa đuôi chập chờn, ánh mắt vẫn nhìn chằm chằm vào mai rùa.

Blastoise chậm rãi thò đầu ra, trong làn ánh sáng trắng, hình thái Mega dần biến mất. "Kame..." Blastoise đã chiến đấu liên tục bốn trận, biểu cảm vẫn bình tĩnh, trên mai rùa hiện rõ những vết nứt nhỏ và vết trầy xước.

Nó nhìn thẳng vào Lizardon, khẽ gật đầu: "Kame..." "Gào..." Lizardon nhếch môi nở nụ cười ngạo nghễ, mũi phun ra hai luồng khói.

Rầm!!

Ngay sau đó, Lizardon đổ gục, gương mặt đầy vẻ kiêu hãnh.

Cả hội trường im phăng phắc.

Lục lão sư khẽ hít một hơi vì đau ví, còn Satoshi thì dần lộ ra nụ cười. "Nhà vô địch giải đấu Linh Lan năm nay đã lộ diện." Trọng tài phất cờ: "Người đó chính là ——" Ngay lập tức, toàn trường bùng nổ tiếng hoan hô nhiệt liệt không thể kiềm chế. "Lục lão sư!!!" "Rùa đại ca vô đối!!" "Vừa trâu vừa mạnh, sao lại có con Phá Vỡ Vỏ Ốc ngầu

thế này chứ?!" Satoshi đỡ lấy Lizardon đang nửa tỉnh nửa mê: "Thấy chưa Lizardon, chúng ta đã đánh tan được hình thái Mega của Blastoise rồi!" Satoshi một vai đỡ Lizardon, tay kia đấm mạnh vào không trung, cười rạng rỡ: "Lần tới, lần tới nữa, nếu chưa vô địch, chúng ta sẽ cứ thế mạnh lên!!" "Gào..." Lizardon mở mắt, lườm Satoshi một cái rồi phun lửa đốt cháy đen thui cậu ta, sau đó quay mặt đi: "Gào!" Lục Dã đứng giữa hội trường vang dội tiếng reo hò, pháo hoa rực rỡ thăng hoa sau lưng, anh đứng cạnh Blastoise.

Nhìn Satoshi đang cười rạng rỡ không chút u sầu, lòng Lục Dã chợt dao động.

Pokémon Battle là thế này đây... luôn có thắng có thua, có những tiếc nuối.

Những Huấn luyện viên không ngừng nỗ lực, không ngừng chiến đấu thường là những người ở gần thất bại nhất.

Con đường này tàn khốc, nhưng nếu vì sợ kết thúc mà tránh né, thì cũng sẽ chẳng có khởi đầu nào cả.

Lục Dã nhìn Satoshi, ánh mắt hai người chạm nhau, anh mỉm cười: "Cậu trưởng thành rồi, Satoshi." Toàn thân Satoshi run lên, nỗi buồn bị kìm nén bấy lâu vỡ òa, cậu sụt sịt mũi, gật đầu thật mạnh: "Vâng!" "Hãy đi đón lấy chức vô địch của cậu đi, trong tương lai không xa đâu." Lục Dã ngước nhìn pháo hoa, giải đấu Linh Lan hạ màn, ngọn lửa thánh của tinh thần Huấn luyện viên vẫn đang cháy rực. "Tương lai... suy cho cùng vẫn là của các cậu." Lục Dã mỉm cười nói.

Satoshi hít sâu một hơi, xoay vành mũ, dùng mu bàn tay lau nước mắt, ánh mắt kiên định nhìn lại: "Em nhất định, nhất định sẽ trở thành Bậc Thầy Pokémon!" "Pikapi!" Pikachu nhảy lên vai Satoshi, thân mật cọ vào má cậu.

Lục lão sư ngẩn người.

Giỏi thật, thế là hồi máu đầy cây rồi à?!

Không hổ là cậu, Pikachu!! ... "Kame... ヾ(⌐■_■)" Blastoise lấy ra mấy cây Phục Hồi Toàn Diện đưa cho Satoshi. "Cho tớ sao?" Satoshi ngạc nhiên chỉ tay vào mình. "Kame." Blastoise khẽ gật đầu, quay lưng rời đi.

Sự công nhận đến từ đại lão!

Satoshi ngơ ngác nhìn bóng lưng Blastoise, ánh mắt sục sôi ý chí chiến đấu, cậu cười toe toét.

Tiếp tục... tiến tới chức Vô địch giải đấu!

Lễ trao giải bắt đầu.

Shirona đích thân trao cúp và huy chương cho Nhà Vô Địch.

Giữa tiếng hoan hô pháo hoa rực rỡ, Shirona mặc chiếc áo khoác đen dài, mỉm cười quàng huy chương lên cổ Lục Dã khi anh đang cúi đầu. "Anh vừa nói gì với Satoshi thế?" Cô ghé sát tai hỏi, hơi thở thơm tho như hoa lan. "Vài lời khích lệ thôi, để cậu ấy đừng nản chí..." Lục Dã cười bất đắc dĩ: "Nhưng tâm thái cậu ấy tốt quá, cảm giác lời của anh hơi thừa rồi." Shirona khẽ nhún vai, lùi lại nửa bước đầy tinh nghịch.

Lục Dã nhìn vào dái tai tinh xảo của cô.

Cô vẫn thản nhiên đưa cúp vào tay anh, đôi mắt cong lên cười rạng rỡ.

Ngay sau đó, Shirona quay người nhìn về phía ống kính, thần thái ung dung cao quý.

Lục Dã nhìn thấy vùng cổ trắng ngần dưới mái tóc vàng của cô ửng hồng nhạt. "Nhìn vào đây nào miêu~!" Meowth cải trang thành

phóng viên, cầm máy ảnh. "Mời Nhà Vô Địch và Pokémon chụp ảnh lưu niệm!" James cầm bảng hắt sáng.

Jessie cầm micro cười nói: "Làm thành ảnh có chữ ký chắc chắn sẽ bán chạy lắm đây, hô hô!" Mấy người nói hết suy nghĩ trong lòng ra rồi kìa!

Nhưng dù sao cũng là làm ăn với người nhà...

Lục Dã khẽ ho một tiếng, nhìn Shirona.

Cô nhường ra nửa bước, khẽ nghiêng đầu ý bảo đây là thời gian riêng tư.

Còn Satoshi, cậu ấy đang hưng phấn bàn luận gì đó với Infernape, Sceptile, Snorlax...

Lục Dã sâu sắc nhận ra Satoshi có ý chí —— và cả sức mạnh cánh tay —— mà người thường không thể bì kịp.

Nhưng lúc này, là khoảnh khắc dành cho Nhà Vô Địch. "Mọi người, ra đây nào!" Lục Dã ném bóng chứa Pokémon.

Tổng cộng tám Pokémon xuất hiện, Rotom lúc này đang khóc lóc: "Rotom không được ra sân, buồn quá lọt~!" "Cậu phải phụ trách kênh livestream mà..." Lục Dã an ủi: "Lần sau, lần sau nhất định!" Arcanine với bộ lông bồng bềnh anh dũng đứng cuối đội ngũ, kiêu hãnh ngẩng cao đầu: "Gâu!" Blastoise không biết kiếm đâu ra cái kính râm, kiểm tra xong mới điềm tĩnh đeo lên: "Kame... ヽ(⌐■_■)" Sylveon quấn lấy cánh tay Lục Dã, bên cạnh là Larvitar còn đang bỡ ngỡ và Togepi hăng hái.

MVP của giải đấu Linh Lan lần này sẽ được quyết định giữa Blastoise và Sirfetch'd.

Lục lão sư xoa cằm nhìn con rùa đang toát mồ hôi hột.

Có vẻ con rùa này rất sợ bị lộ thực lực thực sự...

Lục Dã tâm trạng vi diệu, cuối cùng vẫn trao MVP cho vịt Áp Áp vì sự tiến bộ vượt bậc. "Cố gắng lên!" Lục Dã nhìn Sirfetch'd đứng ở vị trí trung tâm cầm kiếm khiên: "Đây là lời khích lệ dành cho cậu!" "Quác! (ˊᗜˋ)σ" Cái MVP này, không lấy cũng được quác~! "Nhìn đây —— nói 'Meowth cho vàng' nào miêu!" Meowth nheo một mắt, ôm máy ảnh.

Lục Dã: "Khẩu hiệu gì lạ thế!" "Mau, mau nhìn ống kính!" Meowth lúng túng: "Đã cài đặt hẹn giờ rồi miêu!" Gengar đang nấp trong bóng tối, chờ đến khi màn trập hạ xuống liền tung một cú Liếm lên mặt Lục lão sư. "Ghos! (*ˇ₩)" Giải đấu Linh Lan hạ màn, những cuộc thảo luận sau trận đấu vẫn cực kỳ nhiệt liệt.

Chiến đấu liên tục bốn trận, Mega Blastoise với uy lực như một pháo đài chiến tranh trở thành tâm điểm của cư dân mạng. "Mega Launcher (×) Lò phản ứng Mega (√)" "Darkrai của Darkto... liệu có chịu nổi một phát Bơm Thủy Lực này không?" "Fan mười năm đây, Lục lão sư mang theo đúng là Súng Phun Nước mà!" Không nghi ngờ gì nữa, dù là Infernape kiên cường hay Lizardon lao xuống từ thiên không, tất cả đều đã thể hiện đúng đẳng cấp của một trận chung kết giải đấu lớn.

Lucario lần đầu xuất hiện cũng đã kéo tầm vóc của trận chiến này lên một tầm cao mới.

Theo lời của các thành viên trên diễn đàn, tuyển thủ Satoshi đã thi đấu hết mình, thể hiện phong độ tuyệt vời —— nhưng con rùa của Lục lão sư thực sự quá ổn định!!

Không chỉ bật Dòng Thác để đấu tay đôi với Infernape.

Đặc tính Mega Launcher còn bắn nát cả con Lucario vốn giỏi dùng Aura Sphere!

Các tuyển thủ bị loại ở giải năm nay đồng loạt rơi lệ. "Chúng ta thua không oan chút nào..." "Trước có thanh niên dùng Pokémon Huyền Thoại, sau có thiếu niên từ thị trấn Masara, và nhà vô địch là một người có lối đánh cực kỳ chắc chắn!" Tính cả giải này, Satoshi với tư cách là lão tướng bốn mùa giải cũng có fan riêng của mình.

Nhưng không thể phủ nhận trình độ chỉ huy của Satoshi vẫn kém Paul một bậc.

Những chiến thuật kiểu "Vật Trái Đất áp sát" tuy có hiệu ứng thị giác mạnh nhưng rủi ro quá lớn.

Nếu trong lúc áp sát mà Blastoise tung một cú đấm thật lực, có lẽ Lizardon còn chẳng có cơ hội cất cánh.

Thua Lục lão sư không hẳn là chuyện xấu, ít nhất cũng giúp cậu ta có được kinh nghiệm quý báu để thăng cấp Huấn luyện viên.

Lục lão sư chìm vào suy tư.

Satoshi ở vùng Sinnoh này vẫn còn non nớt, đội hình thiếu vị trí Mega quan trọng.

Không biết đến vùng Kalos, sau khi kết nối Bond với Greninja, có đánh lại được X-Charizard của Alain không.

Đến lúc đó, mình chắc đang đi hưởng tuần trăng mật (gạch đi)... tìm Phiến Đá với Shirona ở Kalos rồi. "Phải nghe ngóng xem họ ở đâu... mình nhớ thanh tra Looker có văn phòng ở thành phố Lumiose." Lục Dã xoa cằm, biểu cảm dần trở nên vi diệu. "Còn phải tránh né mấy toán đội thi công kia nữa..." ...

Đêm dần về khuya.

Đảo Linh Lan thăng hoa những màn pháo hoa rực rỡ, du khách vẫn nán lại trên đảo để thưởng thức lễ hội pháo hoa bế mạc giải đấu.

Ba ngày sau, Đảo Linh Lan sẽ tổ chức Champion League.

Chỉ những Huấn luyện viên vô địch giải đấu mới có tư cách tham gia.

Nhà vô địch giải đấu có thể chọn bất kỳ ai trong Tứ Đại Thiên Vương để khiêu chiến.

Nếu thắng, có thể chọn thay thế vị trí Thiên Vương hoặc tiếp tục khiêu chiến Nhà Vô Địch Liên Minh.

Nếu thành công, họ sẽ trở thành Nhà Vô Địch mới của Liên minh.

Iris đã chiến thắng Alder theo cách đó; tất nhiên cũng có cơ chế nhường ngôi như Steven và Wallace.

Giá trị của Nhà Vô Địch Giải Đấu và Nhà Vô Địch Liên Minh là một trời một vực.

Mỗi năm đều có một Nhà Vô Địch Giải Đấu ra đời, nhưng người trở thành Thiên Vương hay Nhà Vô Địch Liên Minh thì ít ỏi vô cùng.

Đa số Nhà Vô Địch Giải Đấu đều ngã ngựa trước Cloyster của Lorelei vùng Kanto hay Infernape của Flint vùng Sinnoh...

Trong anime, ngay cả Darkto vô địch giải đấu cuối cùng cũng không thắng nổi Flint.

Điều này cho thấy thực lực của Tứ Đại Thiên Vương.

Xét từ khía cạnh khác, Red với việc vừa ra mắt đã đứng đầu giải đấu, đánh bại cả Nhà Vô Địch Lance thực sự là thiên phú và thực lực quá khủng bố.

Satoshi trong anime phải đến tận vùng Alola mới giành được chức vô địch giải đấu đầu tiên.

Và vì Alola mới tổ chức giải đầu tiên nên Satoshi trực tiếp trở thành Nhà Vô Địch Liên Minh Alola luôn.

Như vậy... liệu có nghi vấn là được chỉ định không nhỉ?

Lục Dã lắc đầu, tạm thời quay về chỗ ở. "Kame... ヾ(⌐■_■)" Blastoise lấy ra lọ thuốc Hồi Phục Toàn Phần mua từ chỗ Blue lúc trước, xịt lên mai rùa, cảm giác như hiện lên dòng chữ đỏ "+1" liên tục.

Sau đó, nó quay đầu nhìn cái mai rùa sáng loáng ánh kim loại, nhếch môi: "Kame!" Lục Dã: "..." Ai cũng biết Pokémon khởi đầu vùng Kanto là Venusaur và Lizardon đều có hệ kép.

Vậy rùa nhà mình có hệ Thủy + Thép cũng là điều hợp lý thôi nhỉ?

Lục Dã nhìn con rùa đang thói quen dùng Aura kiểm tra độc tố, lẩm bẩm: "Hệ Thép thì không sợ bị độc đâu..." Phần thưởng của giải Linh Lan vốn là lông vũ của Moltres giống như giải cao nguyên Indigo.

Vì Lục lão sư đã có Lông Vũ Cầu Vồng cao cấp hơn nên sau khi thương lượng, anh đã đổi thành Đá Cứng đào từ mỏ Oreburgh.

Đá Cứng có thể tăng uy lực cho các chiêu hệ Đá, với số phần thưởng này, ít nhất cũng đủ nuôi Larvitar đến khi tiến hóa thành Pupitar.

Ngoài ra, Hệ thống vốn im hơi lặng tiếng bấy lâu cũng phát ra thông báo. 【Đinh!

Nhiệm vụ lớn 'Liên minh Sinnoh' hoàn thành.】【Tiến độ: (3/3)】【Mục tiêu: Đoạt chức vô địch giải đấu Linh Lan vùng Sinnoh.】【Phần thưởng: Cherish Ball *1, Kim Châu *1, Quả Berry phẩm chất cam *1!】 Lục Dã ngẩn người.

Mình còn cái nhiệm vụ này à?

Lục lão sư nhớ kế hoạch 'Vô hạn' của tập đoàn Devon có thể thông qua năng lượng vô hạn để truyền vật thể sang không gian - thời

gian song song, cảm giác nguyên lý cũng tương tự như cái này.

Lục Dã: "...

Chương 568

Nhưng tại sao lại là Berry nữa hả?" Vì làm Blogger ẩm thực thì nhà không được thiếu nguyên liệu à!

Loại Berry ngẫu nhiên nhận được có tên là 'Chople Berry', hay còn gọi là Quả Kháng Cách. 【Chople Berry: Khi chịu đòn tấn công hệ Chiến Đấu có hiệu quả tuyệt vời, có thể làm giảm uy lực của nó. (Thịt quả chứa thành phần phát nhiệt nên có vị cay nồng, là thứ không thể thiếu ở các vùng lạnh giá.)】 "Cay nồng!!" Mắt Lục Dã sáng lên.

Tối nay chẳng phải còn có bữa tiệc sao?

Lục lão sư cảm thán: "...

Cuối cùng vẫn phải để Nhà Vô Địch xuống bếp sao." Cay nồng không phải điểm mấu chốt... cay thì mới ngon (gạch đi), kháng Chiến Đấu mới là quan trọng.

Tyranitar yếu gấp 4 lần hệ Chiến Đấu, cho nó ăn quả này từ nhỏ, ít nhiều cũng tăng khả năng chịu đòn.

Dù sao với tư cách là Bạo chúa Sa mạc, nếu bị người ta đấm một phát Mach Punch mà lăn đùng ra thì... thật không ra thể thống gì.

Lục Dã so sánh độ cay, Quả Petaya có độ cay là 30, Quả Kháng Cách là 15.

Ừm... vẫn hơi cay.

Nhưng điều chỉnh khẩu vị một chút là có thể cho Larvitar ăn được.

Lục lão sư liếc nhìn Larvitar đang ngồi im lặng nghiêng đầu xem Togepi chơi game.

Berry quý giá, khoáng thạch cao cấp...

Snorlax của Red chưa chắc đã được đối đãi tốt như nhóc đâu!

Sau khi mở khóa Chople Berry, từ nay có thể đổi trực tiếp trong Hệ thống.

Lục lão sư bỗng mong chờ các loại quả kháng Thủy, kháng Cỏ.

Dù sao kháng tính của Tyranitar thực sự quá tệ, bồi bổ thêm cũng không hại gì...

Ngoài ra.

Kim Châu là một món đồ trang sức xa xỉ.

Viên Kim Châu bằng vàng ròng to oạch, lấp lánh đến mù mắt Lục lão sư. "Kame... ヾ(⌐■_■)" Blastoise nhìn chằm chằm viên Kim Châu, sau khi kiểm tra không phải bom thì đẩy kính râm.

Nếu sau này phá sản, dựa vào vật này có thể đông sơn tái khởi...

Phần thưởng cuối cùng là một loại bóng đặc biệt mang tên Cherish Ball (Bóng Quý Trọng).

Cherish Ball toàn thân màu đỏ, rãnh giữa khảm hoa văn Oreburgh, cực kỳ quý giá, có thể coi là vật báu của nhà máy Pokéball.

Silph Co. tung ra Master Ball; Devon không chịu thua kém nhưng vì kỹ thuật không bằng nên chỉ tung ra Luxury Ball.

Một bên thiên về tỉ lệ bắt, một bên thiên về độ thân thiện.

Còn Cherish Ball... ngoài việc quý giá và dùng để làm màu ra thì chẳng có tác dụng gì thêm! "Dung tục!" Lục Dã mắng một câu, rồi với tâm thế phê phán, anh nhét Cherish Ball vào thắt lưng.

Nhưng nói đi cũng phải nói lại, thường thì chỉ có các Pokémon ảo ảnh (Mythical) mới có tư cách được nhốt trong Cherish Ball để phân phối chính thức.

Lục lão sư lại nhìn viên bóng đỏ thẫm trong suốt, thần sắc dần nghiêm lại.

Lục Dã: "...

Ngươi tính kế ta à." 【?】 "Ghos~" Gengar đang đứng dưới điều hòa, há to mồm hóng gió mát. "Chokipy!" Togepi bóc một túi khoai tây chiên lớn đưa cho Larvitar.

Larvitar há miệng, vục đầu vào túi bóng, khi ngẩng lên thì mặt đầy vụn bánh: "U kỷ~(￣~￣)" Togepi ngẩn người, chớp chớp mắt, nhón chân nhảy xuống sofa đi lấy cho mình một túi khác.

Lục lão sư bình phục tâm trạng, đặt cúp Vô Địch lên kệ sách, vuốt ve bộ lông trắng muốt của Sylveon.

Sylveon đang kiêu hãnh bước đi, chợt bị bàn tay ấn vào lưng, nó cúi người xuống, vẻ mặt giận dỗi: "Bùi y~!" Lục Dã đã quen với việc này, suy tính: "Tối nay đi ăn với Shirona vậy... tiện thể xem tình hình của thanh niên ngáo kia thế nào." Thua ở trận chung kết, Satoshi khó tránh khỏi thất lạc.

Nhưng không sao, vì đợi đến khi cậu ta thua Cameron ở vùng Unova, cậu ta còn thất lạc hơn nhiều!

Cameron là ai?

Một thanh niên dùng Riolu sắp ngủm tiến hóa rồi quét sạch ba đối thủ, được mệnh danh là đệ nhất dũng tướng.

Nhà vô địch gặp Cameron cũng phải quỳ, huống chi là Satoshi (nói quá thôi).

Trong nhóm chat, Red đang an ủi Satoshi: "Không sao đâu, sang năm chiến tiếp!" "Dù sao người cậu gặp là Lục lão sư mà." Blue thản nhiên nói: "Thể hiện thế là tốt lắm rồi." Được Blue khen ngợi, mắt Satoshi sáng rực, gật đầu lia lịa: "Em sẽ tiếp tục cố gắng!" "Nghề nào

nghiệp nấy thôi." Gold gãi mũi cười nói: "Satoshi em trai giỏi nhất là đánh nhau ngoài hoang dã giống anh mà!" Lance lững thững nói: "Đấu chính quy, e là cậu cũng thua Satoshi đấy." "Hả?!

Chẳng qua tôi không tham gia giải đấu thôi!" Gold phân bua. "Thực ra là vì không gom đủ 8 huy chương." Silver đâm chọc: "Nên không tham gia được." "Này!

Cậu đi trộm huy chương để tham gia thì cũng khá khẩm gì đâu!" Sau đó lại là màn cãi vã của cặp đôi vàng bạc, khiến Crystal phải vội vàng vào can ngăn.

Lục lão sư ngẩn người.

Gold đến cả Gym Battle cũng không đánh nổi sao?

Nghĩ lại cũng đúng, đám Leader vùng Johto thấy Gold là muốn đánh chết rồi... "Ba ngày nữa là Champion League rồi." Flint đổi chủ đề, nắm chặt tay, đôi mắt rực lửa: "Lục lão sư, thầy đã quyết định chọn Thiên Vương nào để khiêu chiến chưa!" Trong Tứ Đại Thiên Vương vùng Sinnoh, Flint tuy mới đắc cử những năm gần đây nhưng thực lực đã vươn lên vị trí thứ hai.

Yếu nhất là Thiên Vương hệ Bọ Aaron ở vị trí thứ tư, tiếp theo là bà Kikuno.

Mạnh nhất và xứng chức nhất ở vị trí thứ nhất chính là Thiên Vương hệ Tâm Linh Lucian. "Vẫn chưa quyết định có tham gia hay không nữa." Lục Dã trả lời.

Đánh giải này đã dốc hết sức rồi.

Đánh cúp Thiên Vương không lẽ phải gọi mấy ông anh (Pokémon huyền thoại) tới giúp sao?

Nhưng Darkrai dễ làm Lucian tự kỷ lắm; còn Regigigas mà thức tỉnh thì Brandon lại phải rơi lệ thôi... "Ồ!

Vậy tôi chờ thầy!" Dù biết sẽ bị ăn hành nhưng Flint vẫn cực kỳ mong chờ một trận chiến toàn lực với Lục lão sư.

Huấn luyện viên hệ Lửa đúng là dễ ra mấy tên ngốc nhiệt huyết này...

Tiếp Tế cũng là đặc tính dễ bùng nổ nhất.

Lục Dã khẽ thở dài.

Mệt rồi, đánh xong Master huynh và Lizardon là mệt rồi, không muốn chơi với mấy người thích bùng nổ nữa đâu.

Nếu thực sự tham gia, bà Kikuno sắp nghỉ hưu rồi... rất ít khi thấy bà nhận lời khiêu chiến.

Vậy chỉ còn chọn giữa Aaron và Lucian...

Lục Dã xoa cằm suy tính.

Lucian thở hắt ra một hơi, đẩy kính, nghiêm túc nói: "Tôi sẵn sàng tiếp nhận khiêu chiến bất cứ lúc nào!" Cuối cùng cũng đợi được đến lúc Lục lão sư đến khiêu chiến!

Mau mau xong việc để tôi về nhà đọc sách, uống tí bia cho tĩnh tâm được không? ... 7 giờ tối.

Đêm mùa hè oi bức, mặt biển lấp lánh, tiếng ve kêu không dứt.

Đảo Linh Lan là một hòn đảo bao phủ bởi rừng rậm, trung tâm là Liên minh Sinnoh và nhà thi đấu rực rỡ ánh đèn.

Khán giả bắt đầu rời đảo bằng thuyền, nhưng cũng có người lặn lội tới đây vì Champion League.

Shirona xử lý xong công việc, quay về chỗ ở tại Liên minh, chuẩn bị thay bộ áo khoác đen kia ra.

Nóng quá... muốn ăn kem quá.

Shirona khẽ thở dài, đẩy cửa bước vào.

Luồng gió điều hòa mát rượi thổi tới, Shirona lim dim mắt đầy thỏa mãn. "Tối nay đi ăn với giáo sư Oak và mọi người nhé." Lục Dã đứng dậy, hơi kiêu ngạo nói: "Để anh xuống bếp." "Vừa giành chức Vô Địch xong đã tự mình xuống bếp à?" Shirona khoanh tay, đặt ngón tay lên cằm, ngạc nhiên hỏi. "Đánh giải này chỉ là sở thích thôi." Lục Dã nói: "Lục mỗ tôi, có bao giờ lại không muốn làm một thực thần đâu!" "Có kem không?" "...

Có." "Đi thôi!" Shirona cong mắt cười.

Trong lúc Shirona lên lầu thay quần áo. "Khạc! (▼mãnh▼#)" Garchomp mài hai cái lưỡi hái sắc lẹm, nhìn chằm chằm Lục Dã đầy bất mãn.

Lucario thì khoanh tay, nhắm mắt tựa vào tường.

Ở đây lâu rồi, nó đã quá quen với Aura của Lục Dã... "Ghos~(￣▽￣)/" Gengar hớn hở đưa cho Garchomp một chai Coca lạnh. "Khạc..." Trán Garchomp chảy một giọt mồ hôi, nó phân vân nhìn chai nước lạnh, hai cái lưỡi hái lúng túng không biết cầm thế nào.

Cuối cùng, Garchomp nằm bò ra bàn trà, nhấm nháp ống hút trong ly thủy tinh, vẻ mặt hưởng thụ: "Khạc..." Lục Dã khoanh tay, khẽ nhíu mày, đang suy nghĩ thực đơn tối nay.

Với tư cách là thủ tịch Thập Kiệt của Tootsuki, Lục mỗ này từng dùng vị cay chinh phục cả tổng soái Nakiri Senzaemon!

Ơ... không có chuyện đó à?

Đợi nửa tiếng, Lục lão sư chợt nhớ ra —— đối mặt với tủ quần áo...

Shirona cũng mắc chứng khó lựa chọn! "Lucario." Lục Dã nói: "Lên xem thử đi." "Lục-ca." Lucario khẽ gật đầu, rời khỏi tường định

đi lên cầu thang thì khựng lại.

Tại sao mình phải nghe lệnh hắn? "Lục-ca!" Lucario hờn dỗi đi xuống lầu, lại tựa vào tường.

Lục Dã: "Vậy để anh tự lên." Lucario đắn đo một lúc, rồi cứng nhắc gật đầu: "Lục-ca... (`´)" Lục Dã nhếch môi cười.

Nhóc con, chơi chiến thuật tâm lý với anh à!

Màn hình điện thoại sáng lên.

Shirona: "Vẫn chưa quyết định được..." Lục lão sư: "Để anh lên chọn giúp em!" "Quyết định chưa?" Shirona ngồi bên giường, nhìn về phía Lục Dã.

Vị quán quân khó chọn lựa này, trong tủ đồ đa số là áo khoác đen cùng kiểu, hoặc sơ mi xanh đơn giản.

Tất nhiên cũng có một số kiểu dáng khác, nhìn thiết kế là biết giá không rẻ.

Lục Dã khoanh tay, xoa cằm ngắm nhìn Shirona, cuối cùng thở dài: "Anh thấy cái nào cũng giống nhau." Trước khi Shirona nheo đôi mắt nguy hiểm lại, Lục Dã bổ sung: "Cái nào cũng đẹp hết." "Thái độ quá hời hợt." Shirona vén tóc vàng, thản nhiên nói. "Floette có năm màu, nhưng Eternal Flower dù thế nào cũng chỉ có một loại duy nhất." Lục Dã nói, "Shirona cũng xinh đẹp như Eternal Flower vậy." "...

Tạm thời chấm cho anh đạt tiêu chuẩn." Shirona khẽ mỉm cười. "Mà nói đi cũng phải nói lại." Lục Dã nhìn quanh phòng, sách vở và tài liệu vứt đầy đất: "Sao lại bừa bộn thế này nữa rồi?" "À..." Shirona nằm nghiêng trên giường mềm, tựa vào gối nói: "Vì tài liệu các thứ vẫn chưa kịp dọn dẹp mà..." "Vậy mặc bộ này đi." Lục Dã đưa giá treo áo qua, tiện thể nói: "Gengar, Ảnh Phân Thân." "Ghos!" Gengar nhảy ra từ bóng tối, hăng hái dọn dẹp phòng ốc.

Shirona ôm chiếc sơ mi trắng được đưa tới.

Dù đã thấy nhiều lần, cô vẫn tò mò nhìn con béo màu tím thao tác nhanh như gió.

Pokémon biết dùng chiêu 'Việc Nhà' không thiếu, như Indeedee hay Chansey đều là những quản gia đáng tin cậy.

Nhưng Pokémon sẽ càng lúc càng giống Huấn luyện viên...

Garchomp giỏi chiến đấu, nhưng về mặt sinh hoạt chắc chắn không thể bằng Gengar.

Chương 569

'Thế này cũng không tệ...' Shirona nằm trên giường, nhìn vẻ mặt bất lực của Lục Dã, nở nụ cười thanh thoát. "Dậy mau thôi." Lục Dã tiện tay ném con búp bê Thế Thân trên bàn trà về phía Shirona, "Chúng ta muộn rồi đấy." Shirona đưa bàn tay trắng muốt đón lấy búp bê, đôi mắt xám cao quý liếc nhìn, rồi lại nằm vật ra giường, dùng chiêu Quyến Rũ: "Em không muốn ra ngoài nữa." "Vậy thì không có kem đâu." "Anh ra ngoài trước đi, em thay đồ." Shirona lập tức ngồi dậy, vén tóc ra sau tai, ra vẻ nghiêm túc. "Anh ở đây thì không thay được à?" Lục Dã lý sự: "Cũng đâu phải chưa thấy bao giờ!" Shirona cười tủm tỉm, ra hiệu mời Lục lão sư ra ngoài. "Ghos!" Gengar khoanh tay đứng cạnh Shirona, cùng chung chiến tuyến.

Lục Dã: "...

Cũng thế cả thôi, dù sao Sóng Cảm Xạ vẫn cảm ứng được trong phòng." "Sao lại có người dùng Sóng Cảm Xạ như thế chứ." Shirona đỡ trán thở dài.

Lục Dã: "Đấy, giờ em thấy rồi đấy." Shirona ném con búp bê Thế Thân qua, Lục Dã vừa kịp đóng cửa lại.

Bụp!

Lục Dã nhìn Gengar bên cạnh, ngạc nhiên: "Sao cậu cũng bị đuổi ra ngoài thế?" Gengar làm mặt quỷ trêu chọc, rồi ôm bụng cười nhe răng. "Ghos~" ...

Shirona thay một bộ sơ mi trắng thanh lịch, quần tây đen ống rộng tôn lên vòng eo hoàn hảo, dưới chân là đôi sandal cao gót đen.

Hai bên tóc vàng cài phụ kiện Oreburgh, giữa đường cong gợi cảm trước ngực là một mặt dây chuyền hình giọt nước. "Đi thôi." Shirona

mỉm cười, khoác tay Lục Dã.

Cảm nhận được sự mềm mại ở khuỷu tay, Lục Dã hơi bất ngờ: "Nói với giáo sư Oak và mọi người luôn à?" "Dù sao... cũng chẳng phải bí mật gì to tát nữa." Shirona khẽ nói, gò má tinh xảo hơi ửng hồng. "Anh mãi mãi yêu Shirona." Lục Dã nghiêm túc nói. "Hửm?" "Còn có Cynthia, Manh Manh Đát, Bạch Thái nữa." "...

Nghe như đang đọc thực đơn ấy." "Nấu ăn và tấu hài đều là nghề của anh mà." "Huấn luyện viên thì sao?" Shirona hỏi. "Ai là Huấn luyện viên?" Lục Dã ngạc nhiên hỏi lại. "Lục Dã và Shirona." Shirona mỉm cười trả lời.

Garchomp ủ rũ đi theo sau hai người, thở dài: "Khạc..." Vừa uống Coca xong, tối nay cảm giác nuốt không trôi cơm chó rồi... "Ghos~!" Gengar cười nhe răng, tung một cú Liếm trúng ngay má Lục lão sư.

Huấn luyện viên là của Gengar này cơ! ...

Đêm buông màn, sao trời lấp lánh.

Bữa tiệc được tổ chức tại một nhà hàng cao cấp trên đảo Linh Lan, đa số thành viên trong nhóm đều tham gia.

Lt.

Surge đã lái tàu S.S.

Aqua về chở khách rồi... tạm thời chưa quay lại đảo được.

Lucian vốn định chuẩn bị cho Champion League ba ngày tới, nhưng bị Aaron và Flint kéo sồng sộc tới. "Buông ra!" Lucian căng thẳng: "Bảng chi tiêu tài chính tôi còn chưa làm xong mà!" "Đừng làm việc vất vả thế chứ~" Aaron cười híp mắt nói, "Tối nay Lục lão sư đích thân xuống bếp đấy!" Flint gãi đầu tổ quạ, nhe răng cười: "Biết đâu đợi Champion League kết thúc, ông không cần phải tăng ca nữa thì sao!" Lucian thoát khỏi tay hai người, phủi bụi trên bộ vest đỏ tím,

đẩy kính, im lặng.

Nếu phải đối đầu với Lục Dã, tỉ lệ thắng của anh cực kỳ mong manh.

Nhưng điều này... có lẽ không phải chuyện xấu.

Lucian lắc đầu, nhìn nhà hàng trước mặt: "Là chỗ này à?" "Đúng vậy." Flint cúi đầu nhìn điện thoại, "Lục lão sư bảo anh ấy sắp tới nơi rồi!" Trong nhà hàng.

Gold đang gạ kèo Satoshi: "Này cậu em, làm ván bài Poker không?" Satoshi xua tay liên tục: "Em, em không biết chơi cái này..." "Chậc." Gold tặc lưỡi, phớt lờ tiếng ho khan của giáo sư Oak.

Cho đến khi Blue ném cho cái nhìn lạnh lùng, Gold mới kích hoạt đặc tính 'Dự Đoán Nguy Hiểm', cất bộ bài đi.

Jasmine mặc váy liền trắng, đang ngồi xổm vuốt ve Pikachu của Satoshi. "Pika~" Pikachu lim dim mắt tận hưởng.

Bruno cao hơn hai mét ngồi một góc, lặng lẽ nhai kẹo Rage Candy Bar —— anh không hứng thú với tiệc tùng, nhưng nghe nói tối nay Blue và Flint cũng tới, chắc sẽ có cơ hội đấu một trận.

Để chăm lo bữa ăn cho Pokémon của mọi người, với tư cách là 'Huấn luyện viên', Blue đã chuẩn bị thức ăn Pokémon đặc chế.

Lúc này, mấy Pokémon chủ lực của Satoshi đang vục đầu vào chậu ăn ngấu nghiến.

Ngoại trừ một con Lucario với ánh mắt thâm trầm, nó đang đứng một bên, nhìn Satoshi nói: "Tôi phải về rồi...

Satoshi." "Không thể ở lại sao..." Satoshi níu kéo.

Lucario mỉm cười, nhìn quanh đám Pokémon của Satoshi, nói: "Các Pokémon của cậu đã gặp được một Huấn luyện viên xuất sắc...

và tôi cũng vậy." Được chiến đấu bên cạnh Satoshi đã hoàn thành tâm nguyện của Lucario.

Và bây giờ, nó phải quay về cung điện Cameran để tiếp tục bảo vệ Cây Thế Giới.

Satoshi hít sâu một hơi, ánh mắt lấp lánh nụ cười: "Cảm ơn anh, Lucario!" Nụ cười đó trùng khớp với ngài Aaron.

Lucario ngẩn người, rồi mỉm cười, khẽ gật đầu.

Một luồng Aura quen thuộc truyền tới, Lucario ngẩng đầu nhìn, đúng lúc thấy Lục lão sư bước vào. "Đến muộn rồi." Lục Dã xin lỗi cười: "Tôi còn tìm thêm ba trợ thủ xuống bếp cùng đây." Sau lưng anh, ba cái đầu thò ra, đồng thanh: "Làm phiền mọi người rồi miêu~" Satoshi nhận ra đồng phục của bộ ba Rocket, trợn tròn mắt: "Đội Hỏa Tiễn?!" Lucario thủ thế sẵn sàng chiến đấu, Lục Dã vội nói: "Họ là phóng viên của giải đấu Linh Lan lần này, tôi mời họ tới đấy." "Cái thằng nhóc đáng ghét này... chúng tôi đã cổ vũ cho cậu ở hiện trường đấy nhé!" Bộ ba hét lên. "Xin lỗi." Satoshi gãi đầu cười ngượng: "Tại em căng thẳng quá." "Tôi đi xuống bếp trước đã." Lục Dã nhìn Shirona bên cạnh, "Món ăn sẽ xong nhanh thôi." Shirona khẽ gật đầu, ánh mắt đầy vẻ hỏi han. "Kem tất nhiên là có rồi!" Lục Dã cười nói.

Ba vị Thiên Vương vùng Sinnoh là Aaron, Flint, Lucian đưa mắt nhìn qua nhìn lại giữa hai người. "Họ..." Chỏm tóc của Aaron khẽ đung đưa. "Đây là..." Flint gãi đầu tổ quạ đỏ rực.

Lucian đẩy kính, đang định mở lời.

Gold bên cạnh ghé sát vào, nói lớn: "Ở bên nhau rồi à?" Mọi ánh mắt đổ dồn vào Lục lão sư và Shirona ở giữa. "Rất ngạc nhiên sao?" Shirona khẽ nghiêng đầu, nhìn về phía ba Thiên Vương.

Ba người đồng loạt lắc đầu.

Từ lúc Lục lão sư tới Sinnoh đã được Shirona đích thân đón tiếp.

Cộng thêm việc suốt giải đấu hai người luôn ở cùng một chỗ.

Đây gần như là mối quan hệ công khai rồi, lúc này chẳng qua là thêm một thủ tục xác nhận thôi.

Giáo sư Oak và mọi người cũng không quá kinh ngạc.

Dù sao Giáng sinh năm ngoái hai đứa nó đã ở bên nhau rồi.

Blue khoanh tay trầm ngâm: "Hóa ra dự đoán của Green không sai à..." "Tất nhiên rồi!" Green đắc ý: "Anh với Red đều là hai khúc gỗ, sao mà nhìn ra được!" "Hai con Pokémon 6V huấn luyện ra đời sau cũng sẽ là —— ưm ưm!" Gold chưa nói xong đã bị Silver bịt miệng lôi đi.

Crystal đỏ mặt, bất lực cười: "Mọi người đừng để ý đến Gold là được!" "Ở bên nhau nghĩa là sao?" Satoshi gãi đầu, nhìn Bruno bên cạnh: "Nghĩa là hai Nhà Vô Địch cùng nhau tập luyện ạ?" Bruno đang nhai màn thầu, ú ớ đáp: "Gần như thế." "May mà chị Lorelei không có ở đây." Blue chống cằm nói nhỏ: "Không thì lại bị kích thích rồi..." Sau màn kịch nhỏ, Lục lão sư và bộ ba Rocket xuống bếp chuẩn bị món ăn.

Trình độ nấu nướng của bộ ba Rocket là không phải bàn, Meowth còn từng thực tập ở tiệm mì kéo, suýt được chủ tiệm mời ở lại.

Nhưng vì ước mơ chung của cả đội, Meowth cuối cùng vẫn quay lại. "Hôm nay nấu món gì đây miêu~" Meowth nhìn Admin. "Dùng cái này." Lục Dã đưa Quả Petaya đỏ rực cho Meowth. "Cái, cái này... có cay quá không miêu?" Meowth nuốt nước miếng. "Làm cho mỗi người một bát mì lạnh dầu ớt riêng." Lục Dã nở nụ cười hiền hậu: "Còn nữa... phần của Gold, để tôi đích thân chuẩn bị." ...

Trong nhà hàng có không gian riêng đủ để chứa Pokémon của mọi

người.

Ngoại trừ những con quá khổ như Steelix, đa số đều được thả ra ngoài. "Gào!" Lizardon của Satoshi đứng trước Lizardon của Blue, hai tay chống nạnh, mũi phun khói.

Hai ta ra ngoài so tài tí không? "Gào!" Lizardon của Blue nhìn đầy kiêu hãnh, nhếch môi.

Tuy thực lực còn kém chút, nhưng lòng dũng cảm đáng khen! "Kame! ヾ(⌐■_■)" Blastoise đứng cạnh Blastoise của Green.

Dưới ánh mắt soi mói của Blastoise, 'con rùa nhỏ' run bần bật, cuối cùng dùng Giáp Axit biến thành Ditto. "Kame..." Blastoise nhìn Ditto đang chạy trốn, đẩy kính râm.

Đúng là trò mèo...

Togepi, Pika, Larvitar đứng sau lưng Pikachu đang dang rộng hai tay.

Trước mặt Pikachu, Togekiss đang chơi trò diều hâu bắt gà con, ánh mắt hung dữ: "Bắc khắc! (◣д◢)" "Pika..." Trán Pikachu chảy mồ hôi, lén lùi lại nửa bước. "Chokipy~(ノ´▽｀)ノ♪" Togepi đã sử dụng Trợ Giúp!

Thấy Togepi đang vui vẻ, Togekiss lập tức đổi sắc mặt. "Bắc khắc~ ヾ(●´∀｀●)" "Pika..." Pikachu như một bảo mẫu, bất lực thở dài.

Đêm càng khuya.

Món ăn của Lục lão sư đã hoàn thành, do Gengar dùng Ảnh Phân Thân đi bày bàn.

Trên bàn dài bày đầy các món thịnh soạn: Xúc xích nướng than, đuôi hun khói, nấm xào...

đều là những nguyên liệu thường thấy trong vùng Galar.

Món chính là mì lạnh dầu ớt thanh mát cho mùa hè.

Dưa chuột thái sợi, lạc rang giã nhỏ, giá đỗ non... những sợi mì đẫm trong lớp dầu ớt đỏ tươi, tỏa ra mùi thơm cay nồng hấp dẫn. "Chỉ nhìn là thấy cay thôi." Lục Dã nói: "Vị vẫn rất thanh mát đấy." Gold chắp hai tay: "Tôi ăn đây!" Cả nhà hàng vang lên tiếng húp mì rồn rột. "Ừm... vị rất ngon." Mắt Blue sáng lên khen ngợi. "Chuyến đi Sinnoh này không uổng công rồi!" Giáo sư Oak cười ha hả.

Gold cay đến đỏ cả mặt, ngẩng đầu nhìn quanh: "Mọi người không thấy cay à?" "Tôi thấy bình thường." Silver thản nhiên đáp.

Mặt Gold nghệt ra, nhưng đũa vẫn không dừng lại, tu một ngụm nước trái cây đá lạnh sảng khoái: "Hà ——" "Nấu ăn kiểu Lục lão sư có thể đi mở nhà hàng được rồi đấy!" Green nói. "Tôi cũng có ý định đó..." Lục Dã trầm ngâm một lát, nhìn Shirona rồi nói: "Sau này có thể sẽ mở một quán cà phê." Shirona mỉm cười.

Đó là lời hẹn ước từ lâu của hai người... và giờ nó đã ở ngay trước mắt. "Lúc đó tôi nhất định sẽ tới ủng hộ!" Gold hét lớn.

Silver: "...

Cậu rõ ràng là muốn tới ăn chực thì có." "Đó cũng là một hình thức ủng hộ mà." Gold hếch mặt nói.

Satoshi gãi đầu, nhìn giáo sư Oak nghiêm túc nói: "Em dự định... sẽ khiêu chiến Liên minh Unova!" "Tất nhiên là được!" Giáo sư Oak cười nói: "Ta sẽ liên hệ với giáo sư Juniper để hoàn tất thủ tục đăng ký cho em!" Lục Dã hơi ngạc nhiên.

Satoshi rốt cuộc vẫn phải đi khiêu chiến Liên minh Unova...

Dù sao ở đó vẫn còn một mối liên kết Bond hoàn toàn mới đang chờ cậu ta. "Chị cũng quen một số Huấn luyện viên ở vùng Unova."

Shirona mỉm cười, "Có lẽ có thể giúp ích cho em đấy, Satoshi." "Thật ạ?!" Mắt Satoshi sáng rực, "Cảm ơn tiền bối Shirona!" Điểm dừng chân tiếp theo của Satoshi là Unova... mình thì chẳng hứng thú gì với giải đấu ở đó cả.

Chương 570

Lục Dã trầm ngâm.

Vẫn nên đi Kalos một chuyến... mở quán cà phê dưỡng già, tiện thể tìm thêm Phiến Đá! "Vậy thầy có tham gia Champion League ba ngày tới không, Lục lão sư?" Aaron tò mò hỏi.

Lục Dã: "Tham gia chứ!" Xét thấy thực lực không ngừng thăng tiến, giải đấu Linh Lan lần này có lẽ là điểm dừng chân cuối cùng của anh ở các giải đấu thông thường.

Vì lợi ích thu được từ việc khiêu chiến các giải đấu này ngày càng ít... phải tính đến chuyện ra tay với Thiên Vương và Nhà Vô Địch rồi.

Từ nay về sau.

Tham gia Champion League (×) Bắt nạt mấy giải đấu nhỏ! (√) Màn đêm dần buông xuống.

Cuối buổi tụ tập, Giáo sư Oak đề nghị mọi người cùng nhau chụp một bức ảnh chung. "Dù là gặp gỡ, chiến đấu hay sợi dây liên kết (Bond)", Giáo sư Oak cười nói: "Tất cả những điều này đều sẽ trở thành những ký ức rạng rỡ như ngọc trai vậy!" Satoshi nhìn về phía Infernape, vừa vặn chạm phải ánh mắt của nó.

Ngọn lửa trên lớp giáp của Infernape bùng cháy, nó khẽ kêu: "Ô nhi..." Có lẽ được gặp gỡ Satoshi là điều may mắn nhất trong đời nó.

Lucario nhắm mắt lại, hồi tưởng về người chủ cũ Sir Aaron, nhớ lại lúc cùng Squirtle thực hiện hai lần Tiến hóa cùng nhau giải cứu Cây Thế Giới.

Những ký ức đó vẫn lung linh như ngọc trai.

Lục Dã đứng cạnh Cynthia, khẽ nói: "Cảm thấy có chút cảm giác

ly biệt nhỉ." "Giải đấu nào cũng vậy thôi." Cynthia mỉm cười nhạt, khẽ đáp: "Bởi vì biểu tượng của hành trình một năm nay đã kết thúc tại đây." Thầy Lục hơi sững người.

Dù là Paul hay Satoshi, hay vô số Trainer khác, mục tiêu của họ đều là thu thập đủ tám Badge để khiêu chiến League Conference.

Có người gục ngã trước ngưỡng cửa Badge, có người thảm bại ở vòng sơ loại.

Nhưng dù thế nào, tương lai vẫn luôn có những con đường mới.

Bởi vì thế giới này vẫn còn vô số Pokémon, vô số cuộc phiêu lưu đang chờ đón họ.

Còn về phần tôi...

Lục Dã liếc nhìn góc nghiêng tinh tế của Cynthia, chậm rãi cúi đầu nhìn tám quả PokéBall đã được Thu Nhỏ (Minimize) trong lòng bàn tay.

Có thể cùng Chị Đẹp và mấy nhóc này trải qua những ngày bình lặng, thế là đủ rồi.

Tôi, Thầy Lục, chỉ muốn sống một cuộc đời bình yên! "Lại đây chụp ảnh nào, Rotom~!" Rotom Dex bay đến trước mặt mọi người, vui vẻ nói.

Meowth: "Kỹ thuật chụp ảnh của ta cũng đỉnh lắm đó nha, Meow!" "Được rồi được rồi." James cười vỗ vai Meowth: "Mau lại đây chụp chung đi!" Wobbuffet bất ngờ nhảy ra khỏi PokéBall, chào kiểu quân đội đầy dõng dạc: "Sách ~~ nam tê!" Thế giới Pokémon ngoài các nghề chiến đấu như Trainer, Ranger, thì họa sĩ, tiểu thuyết gia hay nhiếp ảnh gia cũng không ít.

Thiên vương hệ Ghost của Unova - Shauntal là một tiểu thuyết gia nổi tiếng, tác phẩm do nhà xuất bản thành phố Lumiose phát hành,

được Lorelei cực kỳ hâm mộ.

Còn nhiếp ảnh gia thì đó chính là nghề chính của Viola - Thủ lĩnh hệ Bug vùng Kalos.

Thầy Lục nhớ trước khi thế giới biến động, trò chơi "Pokémon Snap" chuẩn bị ra mắt... anh cũng khá muốn chơi thử. "Nhìn vào đây nào, Rotom!" Tách!

Đèn Flash của Rotom Dex sáng lên, đám đông rộn ràng hẳn lên. "Tôi còn chưa chải xong tóc mái mà!" Gold (Akin) lôi cái lược ra chỉnh lại mái tóc đen. "Chẳng ai thèm nhìn ông đâu, Gold!" Crystal đứng bên cạnh thở dài bất lực.

Satoshi quay đầu lại, thấy Blue đặt tay lên vai mình: "Anh Blue..." "Trước khi đi Unova, hãy đến Viridian Gym tu hành đã." Blue nhìn thẳng phía trước, thản nhiên nói: "Không được đến muộn." Satoshi ngẩn ra một chút rồi gật đầu cười: "Không vấn đề gì ạ!" Bruno với thân hình đồ sộ đứng ở phía sau cùng, đang nhai cái màn thầu đặc chế của Thầy Lục, mắt lóe lên tia sáng.

Tuy không bằng kẹo Rage Candy Bar... nhưng cũng là cực phẩm hiếm thấy!

Bruno: "A ùm! (￣~￣)" Cynthia mặc một chiếc sơ mi trắng, mỉm cười rạng rỡ, mái tóc vàng xõa xuống, đuôi mắt cong thành hình trăng khuyết.

Lục Dã liếc nhìn cô một cái, rồi lại nhìn Giáo sư Oak đang chiếm vị trí trung tâm hàng trước, gọi lớn: "Giáo sư Oak, ngài hô bắt đầu đi!" "Ồ ồ, được thôi." Giáo sư Oak giãn nếp nhăn, khoanh tay gật đầu: "Bắt đầu đi, Rotom!" Tách!

Rotom: "Đã tải ảnh lên thư mục nhóm rồi, Rotom!" "Thư mục nhóm...

đó là cái gì vậy?" Cynthia nhìn Lục Dã, tò mò hỏi.

Thầy Lục sực nhớ ra, vỗ trán một cái.

Trước đó chưa có cơ hội thích hợp... giờ với mối quan hệ này, cũng nên kéo Chị Đẹp vào Group Chat rồi!

Kèo này thơm, đây là thông quan Sinnoh, giải khóa được nhân vật SSR trong bộ sưu tập đây mà! "Tôi kéo em vào nhóm." Lục Dã cúi đầu lấy điện thoại ra. 【Thành viên 'Kem Ly Cải Trắng' đã gia nhập nhóm!】 Yellow: "Hoan nghênh hoan nghênh ~! ✿ ヽ(°▽°)no ✿" Lance ngạc nhiên: "Champion của ba vùng đều vào nhóm cả rồi." Wallace vuốt mái tóc dài màu xanh, trêu chọc: "Cho hỏi đây có phải là nhóm thảo luận offline của World Tournament không ạ?" Steven cười đáp: "Hoặc có thể nói là...

World Championship kỳ tới không cần lập nhóm mới nữa rồi." Leon và Thầy Lục cũng đã quen biết, vào nhóm chỉ là chào hỏi một tiếng.

Steven khoanh tay, đôi mắt xanh lam sâu thẳm như đá quý, thầm nghĩ: Tham gia World Tournament kỳ tới... có lẽ sẽ thú vị hơn đi thu thập bộ sưu tập đấy.

Dù sao thì —— tôi cũng rất hứng thú với vị trí số một!

Steven nở nụ cười tự tin, tiếp tục vung cuốc chim đi đào mỏ.

Thầy Lục nhắn: "Các ông tham gia đi, tôi không hứng thú với World Tournament đâu." Cynthia mỉm cười: "Em cũng đoán được câu trả lời này rồi." Thầy Lục nhướng mày.

Đánh thắng Little Cup là coi như thắng rồi!

Ruby chống cằm, nháy mắt: "Sư phụ Wallace, khi nào thầy mới kéo sư nương vào đây?

Như vậy trong nhóm lại có thêm một đôi rồi!" Tôi và Sapphire, Thầy Lục và Champion Cynthia...

Tiền bối Red và tiền bối Yellow không biết tiến triển thế nào rồi, chắc cũng sắp rồi nhỉ!

Lorelei ngơ ngác: "Lại?" Sapphire kinh ngạc: "Ơ!

Chị Lorelei vẫn chưa biết sao?" Từ đợt sự kiện Jirachi dịp Thất Tịch, Ruby và Sapphire đã đoán được quan hệ của hai vị Champion này.

Giờ nhìn lại, tiến triển của hai người họ sắp công khai đến nơi rồi!

Lorelei: "Biết cái gì??" Akin đắc ý: "Không lẽ mình không phải là người cuối cùng biết chuyện này sao?" 【Thành viên 'Akin' bị quản trị viên 'Lorelei' cấm ngôn 1 ngày.】 Lance khoanh tay suy tư: "Nghe mọi người nói vậy, hình như tôi cũng hiểu rồi..." Lorelei: (‘□′)　"Có vài chuyện." Green khẽ nói: "Chị Lorelei... tốt nhất là đừng nên biết thì hơn." Lorelei: o( )o Bức ảnh chung của mọi người đã được tải lên album nhóm, đặt cạnh bức ảnh chụp ở Kanto.

Silver lướt xem bức ảnh, khuôn mặt vẫn giữ vẻ lạnh lùng nhưng ánh mắt hơi dao động.

Cậu lưu bức ảnh lại, mở khung đối thoại, nhấn nút 'Gửi'. 【Tiến độ tải ảnh: 100%】 "Đi thôi, về thôi!" Akin đứng từ xa vẫy tay gọi.

Silver tắt điện thoại, đút hai tay vào túi, chậm rãi bước đi: "Đến đây." Đảo Lily của Thung lũng đêm bao trùm, mọi người đang trên đường trở về.

Đâu đó vang lên tiếng hát trầm bổng du dương. "Ghos ~" Gengar cười nhe răng, móc từ trong túi ra một chiếc micro.

Sắc mặt Thầy Lục biến đổi. "Meowth, dùng chiêu Khiêu Khích

(Taunt) mau!" Meowth sắp khóc đến nơi: "Ta không biết chiêu đó mà, Meow!" "Rotom, chiêu Đổi Đồ (Trick)!" Trick: Trao đổi vật phẩm đang cầm của hai bên. "Ghos?" Gengar cúi đầu nhìn cái Khăn Quàng Lựa Chọn (Choice Scarf) trong tay, bất lực nhún vai. "Ghos ~ (￣ ￣) " Thế thì để lần sau hát cho mọi người nghe vậy! ...

Tại căn cứ Đảo Mới của Đội Hỏa Tiễn.

Một người đàn ông đang ngồi trên sofa, tay vuốt ve đầu con Persian. "Miao ~" Persian nằm trên thảm để lộ cái bụng.

Nhưng sự chú ý của người đàn ông lại tập trung vào bức ảnh trên màn hình chiếu.

Nhìn chằm chằm vào chàng thiếu niên tóc đỏ trong ảnh, đáy lòng Giovanni trào dâng một chút nhu hòa.

Đây là bức ảnh do chính Silver gửi cho Giovanni.

Sau sự kiện Michina, quan hệ của hai người đã băng tan.

Nhưng Silver không muốn tiếp quản Đội Hỏa Tiễn mới này; mà Đội Hỏa Tiễn đối với Giovanni lại là sự tồn tại không thể từ bỏ. "Đã đến lúc rồi sao..." Giovanni tựa lưng vào sofa, nếp nhăn giãn ra, lẩm bẩm.

Khi ông gọi cho Matori, giọng nói khàn khàn trầm thấp như một Bố Già thế giới ngầm. "Matori, liên lạc với Đạo sư cho ta." "Rõ thưa ngài." Matori cung kính đáp.

Đã khuya.

Cứ ngỡ Thầy Lục ngày mai mới thấy cuộc gọi này, không ngờ anh bắt máy rất nhanh, hơi bất ngờ nói: "Matori?" Matori: "Là Boss Giovanni muốn liên lạc với ngài." "Muốn thưởng tiền gì đó thì không cần đâu, cứ cho vài cái mục tiêu nhỏ là được rồi!" Lục Dã xua tay liên tục.

Matori: "...

Có lẽ là chuyện quan trọng hơn cả thưởng tiền." Nghe giọng điệu thâm trầm của Matori, Thầy Lục thót tim.

Chẳng lẽ Boss Giovanni tái phát vết thương cũ, sắp 'tèo' rồi sao?!

Thế thì tiền thưởng cuối năm của mình tính sao đây!

Lục Dã: "Nối máy ngay!" Tút tút —— "Lục Dã...

đã lâu không gặp." Trong hình ảnh ba chiều, Giovanni vắt chéo chân, trầm giọng nói.

Thấy Giovanni không có vẻ gì là sắp có chuyện, Lục Dã gật đầu: "Cụ thể là có chuyện gì ạ?" "Lần gặp trước, ta đã suy nghĩ kỹ rất lâu." Giovanni trầm ngâm một hồi, căn phòng im phăng phắc, ông khẽ hỏi: "Cậu có ý định... tiếp quản Đội Hỏa Tiễn mới này không?" Lục Dã: "..." Lục Dã: "...

Cái, cái gì cơ?

Tôi nghe không rõ." "Chính cậu sẽ trở thành thủ lĩnh của Đội Hỏa Tiễn này." Giovanni khàn giọng: "Tiếp quản cái này...

Team Rainbow Rocket." Thầy Lục thần sắc phức tạp.

Hóa ra ông vội vàng nghỉ hưu để về trông con à?!

Cái danh hiệu Team Rainbow Rocket này...

Thầy Lục lúc đề xuất 「Kế hoạch Cầu Vồng」 cũng đã từng cân nhắc qua.

Cuối cùng Giovanni vẫn chọn cái tên này.

Hơn nữa còn biến một tổ chức tà ác đa vũ trụ thành chương trình truyền hình 《Bố ơi mình đi đâu thế》...

Lúc này nghe lời mời của Giovanni, Thầy Lục cũng không quá

ngạc nhiên. "Tôi thấy chức vụ hiện tại khá tốt." Lục Dã nói: "Ngài cũng biết đấy, tôi thích tự do hơn." "Không yêu cầu cậu phải đưa ra quyết định ngay lập tức." Giovanni cúi đầu vuốt ve Persian, khẽ nói: "Ta chỉ muốn bày tỏ thái độ của mình thôi..." Sau sự kiện Michina, Thầy Lục đã hiểu sâu sắc hơn về Boss Giovanni.

Đối với người mình tin tưởng thì không giữ lại chút gì, giống như cách ông từng tự tay đào tạo Red vậy.

Lục Dã chìm vào trầm tư.

Đây đúng là nhịp điệu muốn từ chức rồi...

Không phải kiểu 'ngôi vị này ta sẽ lấy', mà là căn bản chẳng còn ứng cử viên nào khác!

Tuy nhiên, vị trí Boss Đội Hỏa Tiễn có lẽ chỉ có Giovanni là hợp nhất. "Tôi sẽ cân nhắc." Lục Dã khéo léo từ chối lời mời, rồi tò mò hỏi: "Vậy ngài còn đi Unova gây chuyện... khụ, triển khai hành động không?" Giovanni không hề né tránh, thản nhiên nói: "Đã định ra phương châm hành động tạm thời rồi." "Tên gọi là —— Chiến dịch Tempest!" Thầy Lục ngẩn ra.

Trong anime phần BW, Giovanni chỉ thị bộ ba Team Rocket lên chức Admin, đi bắt bộ ba thần mây tại Unova.

Kế hoạch đó được gọi là Operation Tempest, và do đích thân Giovanni thực hiện. "Chiến dịch Tempest đi bắt Pokémon huyền thoại sao?" Giovanni: "Không... chỉ là để đảm bảo hệ thống Logistics vận hành bình thường ngay cả trong thời tiết khắc nghiệt, nên mới gọi là Tempest." Lục Dã: "..." Đúng là ngài rồi, Boss Giovanni! ...

Ngày 5 tháng 6, Thứ Bảy.

Chương 571

Giải đấu Lily Conference khép lại, Champion League sắp sửa bắt đầu.

Một bài đăng trên diễn đàn chính thức đã trở thành chủ đề nóng nhất trong ngày. 【Nhà vô địch giải đấu Lục Dã, tuyên bố tham gia Champion League!】 "Đến rồi, Thầy Lục mang theo đội hình 'con cưng' của mình đến rồi." "Chỉ trong một năm mà đội hình mới đã thành hình... thật đáng sợ!" "Bộ khung này nếu không gọi hội thì đánh với Champion Cynthia vẫn hơi khó nhỉ?" "Đánh xong Tứ Thiên Vương, chưa chắc đã khiêu chiến Champion đâu!" "Đúng vậy, biết đâu là để cầu hôn thì sao?" "???

Lầu trên có gì đó không đúng!" "Đặt gạch hóng, quay lại tôi dùng chiêu Guillotine chém ông bây giờ!" So với League Conference, Champion League có giá trị cao hơn nhiều, thể thức thi đấu cũng nghiêm ngặt hơn.

Champion League áp dụng hình thức Đấu Đơn (Single Battle) chọn 4 trong 6, cho phép thay đổi Pokémon và Tiến hóa Mega, nhưng cấm sử dụng vật phẩm hồi phục.

Đây chắc chắn là một cú nerf cực mạnh đối với Rùa Blastoise.

Tuy nhiên Blastoise vừa mới đánh xong trận chung kết, có thể để Gengar hoặc Sylveon ra trận.

Về việc khiêu chiến vị trí nào trong Tứ Đại Thiên Vương, Thầy Lục cũng xin ý kiến của Cynthia. "Anh rất am hiểu hệ Đất..." Cynthia suy nghĩ rồi nói: "Bà Kikuno cũng vừa vặn sắp nghỉ hưu, khiêu chiến bà ấy cũng là hợp tình hợp lý." Lục Dã: "Nhưng anh không có ý định ở lại Liên minh Sinnoh làm Thiên vương đâu." Cynthia sững lại,

chống tay lên cằm, khẽ nói: "Nghĩa là, Lucian dù có thua cũng không sao cả..." Lục Dã: "..." Cảm ơn anh nha, Lucian!

Sau này đám cưới nhất định mời anh uống rượu mừng!

Với tư cách là Thiên vương mạnh nhất Liên minh Sinnoh, Lucian khi khiêu chiến vị trí Champion từng đánh bại hai Pokémon của Cynthia, cuối cùng mới thua Garchomp.

Khiêu chiến Lucian là một lựa chọn đôi bên cùng có lợi.

Anh ta có thể tạm thời không phải tăng ca, Gengar cũng có thể ra ngoài vận động chút...

Còn về Flint - kẻ bị ghi tên vào sổ thù vặt - đường còn dài, có cơ hội thì hai vợ chồng làm trận Đấu Đôi (Double Battle), đập luôn cả ông bạn thân Volkner của anh ta một thể! ... "Thầy Lục khi khiêu chiến Lucian?!" Flint ôm mặt hét thảm: "Tại sao không khiêu chiến tôi!" Là một Thiên vương hệ Lửa, Flint có ý chí chiến đấu cực kỳ mãnh liệt.

Nếu được Thầy Lục khiêu chiến, Flint chắc chắn còn vui hơn cả bản thân Thầy Lục... "Khiêu chiến tôi sao..." Lucian trong bộ vest màu đỏ rượu, đẩy gọng kính không độ, khóe miệng nở nụ cười nhạt.

Là Thiên vương mạnh nhất Sinnoh, Lucian cũng khao khát chiến đấu.

Điều này thể hiện qua việc anh nhiều lần tham gia Champion League khiêu chiến Cynthia.

Nếu không có tâm thái này, Lucian cũng không thể kiên trì tăng ca... (gạch đi)... cũng không thể trở thành Thiên vương vị trí thứ tư.

Lucian đẩy kính, ánh mắt lóe sáng.

Thắng thì xin Liên minh cho nghỉ phép, thua thì giải nghệ luôn tại

chỗ.

Đấu với Thầy Lục... dù thắng hay thua, mình cũng không lỗ! ...

Chiều hôm đó, tin tức Thầy Lục khiêu chiến Thiên vương hệ Tâm Linh - Lucian lan truyền chóng mặt. "Vừa lên đã chọn ngay ông mạnh nhất à!?" "Thiên vương mạnh nhất Sinnoh... gọi là Junior Cup thì cũng hơi quá nhỉ?" "Cả Thầy Lục và Thiên vương Lucian đều giỏi chiến thuật, trận này có lẽ sẽ biến thành màn đấu trí về Trick Room (Không Gian Lừa Gạt)." "Nhanh đến đoạn Perish Song (Bài Ca Diệt Vong) đi, Gengar vần chết anh ta!" Trận đấu với Lucian sẽ diễn ra vào sáng mai.

Trước đó, kế hoạch huấn luyện và 'lặn' vẫn tiến hành như thường lệ.

Lục Dã nằm trên sofa, lật xem cuốn tiểu thuyết của Shauntal để giết thời gian.

Sylveon trắng muốt ngồi một bên sofa, cơn buồn ngủ mùa hè ập đến, nó khẽ nheo đôi mắt xanh thẳm: "Bố y..." Một tay cầm sách, ánh mắt Lục Dã đảo qua các trang giấy, tay kia nựng đôi tai hồng phấn của Sylveon, anh khẽ đọc: 『Chú Pokémon nhỏ bé nhưng kiên cường ngẩng đầu nhìn Trainer của mình, nhưng lại thấy hạt giống dao động đang nảy mầm —— đối thủ của họ mạnh mẽ chưa từng thấy.

Pokémon dùng tiếng gầm nhẹ nhàng (Growl) để an ủi Trainer, trận chiến bắt đầu...』 Đọc đến đây, lòng Lục Dã khẽ xao động.

Chú Pokémon nhỏ bé nhưng kiên cường...

Anh nhớ lại lần đầu gặp gỡ Eevee, hơi cúi đầu.

Ánh mắt chạm phải đôi mắt đang ngước nhìn của Sylveon. "Bố y! (▼へ▼#)" Lục Dã: "...

Xin lỗi, anh lỡ tay hơi mạnh." "Bố y ~ o(´^｀)o" Sylveon quay đầu đi, tỏ ý tha thứ cho anh lần này.

Úp cuốn sách lên ngực, Lục Dã nhìn dải lụa của Sylveon, bỗng nảy ra ý định —— muốn thử thắt một cái nút chết xem sao!

Thầy Lục mím môi.

Tiếc là mình không có thể chất siêu nhân như Satoshi.

Nếu không đã tay không đỡ chiêu Đuôi Sắt (Iron Tail) của Sylveon, rồi bồi thêm một cú Quăng Người (Seismic Toss) bế nó lên cao!

Ánh mắt liếc về phía Sirfetch'd đang thu cánh ngồi dưới điều hòa.

Lục Dã: "Sirfetch'd, lại đây một chút." "Dát?" Sirfetch'd đặt kiếm và khiên sang một bên, lạch bạch đi tới.

Lục Dã cúi người xoa đầu vịt.

Cổ của nó rụt lại, không hiểu hỏi: "Dát?" "Dạo này mày có vẻ béo lên rồi đấy." Lục Dã toét miệng cười. "Dát!" Sirfetch'd rùng mình.

Luôn cảm giác lời sếp nói có ẩn ý gì đó nha ~~ "Dát!" (Em đi huấn luyện đây!) Sirfetch'd vớ lấy kiếm khiên, vội vàng chạy ra ngoài.

Lục Dã hơi ngẩn ra, gọi với theo: "Cẩn thận say nắng đấy!" "Dát! (´ꈍ◡ꈍ)σ" Sirfetch'd lạnh cả sống lưng.

Chẳng lẽ say nắng xong sẽ có chuyện gì xảy ra sao!?

Rốt cuộc có nên ra ngoài không đây... thật là khó chọn quá mà ~~ Vịt cuối cùng vẫn ra ngoài, chỉ đạo Blastoise huấn luyện chiêu hệ Băng.

Chú Farfetch'd trẻ tuổi vẫn chưa ý thức được rằng, mỗi cây hành đại trên đời này đều đã được định giá sẵn.

Phương Đông có món danh thực, gọi là 《Vịt Ướp Đá》...

Kiếm khiên chân thần (×) Nguyên liệu dự phòng (√) Lục Dã tiếp tục đọc sách. "Kháp kỷ đô y ~! ヾ(◍°∇°◍)ﾉﾞ " Togepi từ phòng chạy

vào bếp, dùng Niệm lực mở tủ lạnh tầng trên, lấy ra một chai Coca lớn rồi lại dùng Niệm lực đóng lại.

Áp chai Coca lạnh ngắt vào má, Togepi vẻ mặt thỏa mãn: "Đô y ~" "U kỷ..." Larvitar ánh mắt chuyên chú, đang xếp nốt mấy khối gỗ Togepi chơi thừa.

Đặt khối gỗ lên tầng cao nhất, Larvitar thở phào nhẹ nhõm: "U kỷ!" Lục Dã nhìn thấy vậy, ném ra một khối Đá Cứng (Hard Stone): "Đỡ lấy, Larvitar!" Larvitar bất ngờ quay đầu, lao người tới đớp gọn khối đá, nhai 'rôm rốp' một cách ngon lành. "U kỷ! (￣~￣)" Lục Dã: "..." Nhóc chuẩn thần này cũng khá vui đấy.

Số lượng 【Hard Stone】 này không ít, là phần thưởng cho Nhà vô địch Lily Conference, có thể dùng làm thức ăn cho Larvitar.

Kết hợp thêm quả 【Kháng Đấu】 quay được trước đó.

Chế độ ăn đặc chế của Larvitar đã hoàn thành, vừa ngon vừa đủ dinh dưỡng, đủ sức chống đỡ đến khi nó tiến hóa.

Trong giai đoạn Pupitar, nó sẽ không cần nạp thêm bất kỳ khoáng vật nào nữa, lúc đó Thầy Lục có thể tạm thở phào.

Nhưng đợi đến khi tiến hóa thành Tyranitar... thì lại phải đau đầu chuyện ăn uống rồi.

Lục Dã xoa trán.

Chẳng trách Thủ lĩnh, Thiên vương hay Champion thường đều có nghề tay trái.

Bởi vì ngoài việc đánh quái luyện cấp, 'nạp thẻ' để huấn luyện cũng là điều không thể thiếu! "Ngao ô ~" Arcanine bờm dày đặc, nằm bẹp trên đất, cái đuôi lớn ngoáy tít, lưỡi thè ra thở hồng hộc.

Lúc chiến đấu thì như sư tử đực, bình thường thì là một chú

Husky (Nhị Cáp) đẹp trai nhưng ngáo ngơ.

Chó lớn trông trẻ, Togepi và Larvitar thỉnh thoảng cũng bắt chước thè lưỡi ra. "Đô y ~" Lục Dã: "..." Cái này đúng là quá đáng yêu rồi!

Thầy Lục khẽ ho một tiếng, đứng dậy khỏi sofa, cất cuốn tiểu thuyết của Shauntal vào giá sách.

Trên giá sách đều là sách của Cynthia, ngoài tiểu thuyết của Shauntal còn có đủ loại nghiên cứu lịch sử và thần thoại vùng Sinnoh.

Ánh mắt lướt qua các đầu sách, Thầy Lục bỗng nhớ lại lời Giovanni hôm qua về việc nhường ngôi.

Giống như Steven chuyển giao ngôi vị Champion cho Wallace.

Đó không phải là lười biếng hay nản lòng.

Chỉ là có những thứ khác đáng để theo đuổi hơn, và cảm thấy đối phương xứng đáng để gửi gắm. "Làm sếp là không bao giờ làm đâu, chỉ có thể đứng sau hiến kế thôi." Lục Dã lầm bầm, ngước nhìn trời: "Chiến dịch Tempest... ngăn cách ảnh hưởng của thời tiết bất thường..." Khoan đã! "Lão đại không định đi bắt một con Rayquaza có đặc tính Delta Stream đấy chứ?!" Sắc mặt Thầy Lục cổ quái, chắc là mình nghĩ nhiều quá rồi.

Ngoài ra, theo tờ điều động nhân sự mà Matori nộp lên —— xét thấy biểu hiện xuất sắc của Jessie, James, Meowth ở Michina, thăng chức cho họ làm đội trưởng, cấp bậc tương đương với Admin sơ cấp.

Sự thăng tiến này phù hợp với cốt truyện anime: Sau phần Sinnoh, bộ ba Team Rocket đã đổi sang đồng phục đen, thăng cấp Admin. (Sau này lại bị giáng chức).

Current bộ ba vẫn là tướng không quân, dưới trướng chưa có nhân viên nào.

Nếu nỗ lực làm việc, có hy vọng trở thành Executive, địa vị ngang hàng với "Tam đại Admin".

Thầy Lục thần sắc vi diệu.

Tam đại Admin ngày trước: Sabrina, Koga, Lt.

Surge.

Tam đại Admin bây giờ: Jessie, James, Meowth.

Đây là sự so sánh giữa chó săn vạm vỡ và chó săn còi cọc sao?!

Trong đầu đã bắt đầu có hình ảnh rồi đấy! ...

Đảo Lily, thư viện.

Lucian mặc bộ vest đỏ rượu, vắt chéo chân, đeo kính màu oải hương, nhanh chóng lật xem cuốn sách đóng bìa cứng trong tay.

Đọc sách là sở thích lớn nhất của Lucian.

Thời gian qua bận rộn công việc, lúc này để chuẩn bị cho Champion League, cuối cùng mới có chút thời gian rảnh.

Bộp!

Lucian gập sách lại, thở hắt ra một hơi. "Phù...

đọc xong rồi..." Là một Thiên vương hệ Tâm Linh, Lucian nắm giữ năng lực 「Đọc nhanh」 và 「Nhìn một lần là nhớ」.

Cái gọi là 「Đọc nhanh」 của anh có thể sánh ngang với 'Đọc sách bằng sóng lượng tử'.

So với Caitlin kiểm soát niệm lực, hay Olympia có khả năng tiên tri, năng lực của Lucian hơi lép vế.

Nhưng đối với một Trainer giỏi chiến thuật, những năng lực này lại đóng vai trò cực kỳ quan trọng. "Tiếp theo, nghiên cứu hệ thống chiến thuật của Thầy Lục thôi nào..." Lucian cầm bút giấy, lầm bầm.

"Con Gengar đó cần đặc biệt chú ý...

Nếu dùng Thôi Miên (Hypnosis), có thể dùng 「Sleep Talk」 (Nói Mê) để phản công." "Nếu là Bài Ca Diệt Vong (Perish Song), thì phải dùng thay đổi Pokémon và 「Khiêu Khích」 (Taunt) để nhắm vào." "Trường hợp Thầy Lục muốn đánh nhanh, dùng 「Trick Room」..." Trán Lucian đẫm mồ hôi lạnh, bút viết thoăn thoắt, viết đầy cả một trang giấy.

Cuối cùng, Lucian tựa vào lưng ghế, tháo kính ra, lau mồ hôi trán.

Hoàn toàn không có cách nào khắc chế cả...

Có quỷ mới biết Thầy Lục sẽ lôi ra chiến thuật gì —— chiến thuật lấy Gengar làm hạt nhân thực sự quá nhiều!! "Thôi Miên, Độc Độc, Bài Ca Diệt Vong, khống chế tốc độ bằng Đóng Băng, Bóng Ma tốc độ cao..." Đáy lòng Lucian nảy sinh một tia tuyệt vọng, 'bạch' một cái đập bút xuống bàn.

Quan trọng là, những thứ này Thầy Lục đều vận dụng nhuần nhuyễn, thậm chí mỗi kỳ đều làm Video dạy học...

Chương 572

Lucian: ('□′) Làm sao lại có con Gengar 'bẩn bựa' như thế này chứ!

Làm sao lại có Trainer 'bẩn bựa' như Thầy Lục chứ! ...

Đám người Gold vẫn ở lại đảo Lily, định xem xong trận Thiên vương rồi mới đi.

Giáo sư Oak và Blue vì có công việc nghiên cứu nên đã lên tàu về Kanto trước, dắt theo cả dì Delia và Satoshi.

Cảng đảo Lily.

Chiếc du thuyền trắng muốt sắp nhổ neo, tiếng còi tàu vang lên kéo dài. "Chào Thầy Lục!" Satoshi bám vào lan can boong tàu vẫy tay thật mạnh, "Chào tiền bối Gold!" "Thằng nhóc này cũng hăng hái gớm nhỉ!" Gold chống cằm nói. "Biết đâu đại hội Vertress vùng Unova tới, Satoshi sẽ vô địch đấy?" Crystal xách túi đứng bên cạnh mỉm cười nói.

Thầy Lục ngước nhìn trời.

Đạo lý thì tôi hiểu, nhưng con Pikachu vùng BW đó là 'Ảnh đế' cộng với 'Bì hoa đĩnh' (da dày) mà...

Chẳng lẽ Unova là nơi phát tích của Pokewood, nên Pikachu cũng nhập gia tùy tục? "Chị Sabrina trước đây chẳng phải cũng từng đóng phim ở Unova sao?" Green đội mũ dương, nghiêng người tò mò hỏi.

Silver mặc áo khoác đen đỏ, đứng một bên im lặng.

Trước mặt mọi người thì gọi 'Chị Sabrina', sau lưng thì toàn gọi 'Mụ già'. "Xét về kỹ xảo và phối nhạc... thì đó là một bộ phim rác." Lục Dã khoanh tay nhận xét chân thực: "Kịch bản cũng tệ y hệt." Bộ

phim Sabrina đóng có tên là 《Cánh Cửa Thần Kỳ Đến Vương Quốc Phù Thủy》, Sabrina vào vai nữ phù thủy phản diện.

Tên phim và kịch bản có quá nhiều điểm gây ức chế... nhưng không hiểu sao lại được khán giả săn đón.

Sabrina cũng nhờ đó mà chuyển hình từ thành viên Đội Hỏa Tiễn sang minh tinh màn bạc... cũng khá giống với ước mơ của Jessie. "Chắc tại vì diễn viên chính vốn chẳng có diễn xuất gì đấy mà ~" Gold xòe tay nói.

Lục Dã ngẩn ra.

May mà cậu bị cấm ngôn trong nhóm rồi... nếu không thần tiên cũng không cứu được! ...

Buổi chiều.

Lục Dã tìm thấy bộ ba Team Rocket vẫn đang nỗ lực bày hàng, kéo họ vào một góc vắng, tuyên bố lệnh điều động nhân sự. "Chúng ta... trở thành đội trưởng rồi sao?" Giọng Jessie run rẩy. "Cả ba người..." James nuốt nước bọt: "Toàn, toàn bộ đều được thăng chức?" Meowth mong chờ nhìn sếp: "Có thật không vậy Meow?" Thầy Lục gật đầu.

Bộ ba sững sờ. "Tuyệt quá đi mà, Meow! (ฐωฐ)" "Nỗ lực thời gian qua của chúng ta không hề lãng phí!" Lục Dã: "...

Được rồi, đừng có kéo thêm người khác đến đây." "Rõ!" Rõ ràng chẳng có thay đổi gì về thực chất, chỉ là thăng cấp danh hiệu thôi cũng đủ khiến họ cảm động.

Thầy Lục cảm thấy không có nhân viên nào dễ dụ... khụ, tận tụy hơn họ nữa rồi.

Lục Dã: "Cố gắng lên, tiếp tục kiếm kinh phí... sau này thậm chí có thể lên chức Tam đại Admin đấy." Bộ ba 'vọc' công nghệ và công

ty vận tải Đội Hỏa Tiễn —— ừm...

đúng là đúng chuyên môn rồi!

Bộ ba ôm lấy nhau, trào nước mắt. "Cảm giác thật tuyệt vời làm sao ~~ o( )o" "Sách ~~ nam tê!!" ...

Ngày 6 tháng 6, Chủ nhật.

Tại đấu trường chính của Lily Conference, trận chiến giữa Thầy Lục và Lucian sắp sửa bắt đầu.

Bùm bùm bùm!

Pháo hoa rực rỡ nổ tung.

Drone quay phim lượn lờ trên không trung, dòng người đổ xô vào nhà thi đấu.

Bộ ba Team Rocket nhiệt tình như lửa, mời chào khách hàng. "Có gấu bông Gengar thè lưỡi đây các bác ơi, Meow ~" "Cả bờm tai Sylveon nữa, cực kỳ dễ thương luôn!" Thầy Lục ở trong phòng nghỉ vận động viên, nhìn màn hình lớn truyền hình trực tiếp, hơi ngạc nhiên: "Khán giả sao mà đông thế này?" Nhân viên công tác cười nói: "Nhờ vào danh tiếng của ngài, độ quan tâm của Champion League kỳ này không thua gì trận chung kết Lily Conference đâu." Champion League vốn dĩ là một trong những buổi trình diễn chiến đấu cấp cao nhất.

Cả Thầy Lục và Lucian đều là những tuyển thủ cực kỳ nổi tiếng.

Màn đối đầu giữa hai kẻ mạnh đã kích động tối đa lòng nhiệt thành của khán giả. "Thầy Lục cố lên!!" "Lucian, Lucian!!" Tiếng hò reo vang dội từ khán đài truyền vào phòng nghỉ.

Thầy Lục ngạc nhiên trước lượng người xem trận đấu này, trong lòng thầm dấy lên một tia kỳ vọng.

Các trận 'giao lưu' khác có thể thua... nhưng trận này nhất định phải thắng!

Màn hình lớn đang chiếu cảnh Lucian ra sân.

Nhà thi đấu ồn ào náo nhiệt.

Lucian đi giày da, tay cầm cuốn sách, chậm rãi bước ra từ đường hầm vận động viên.

Ánh nắng rạng rỡ phản chiếu trên cặp kính oải hương của anh ta.

Bộp!

Anh ta khép sách lại, hơi ngẩng đầu, mỉm cười nhẹ với Rotom quay phim trên không.

Tức thì, cả nhà thi đấu như nổ tung. "Danh tiếng của Lucian cũng cao thật đấy." Giữa tiếng hò reo như sóng trào, Green ghé tai nói với Jasmine.

Jasmine mỉm cười, khẽ đáp: "Vì Lucian trong các kỳ Champion League trước đều biểu hiện rất xuất sắc... thu hút không ít sự chú ý mà." Trên hàng ghế khán giả tầng hai.

Cynthia vắt chéo chân, mặc một chiếc áo khoác đen sang trọng, vòng cổ nhung đen, ánh mắt chăm chú nhìn xuống sân đấu.

Tiếng hoan hô càng trở nên nồng nhiệt và chân thực hơn, giọng nói đầy nhiệt huyết của MC vang vọng khắp đấu trường. "Tiếp theo, xin mời Nhà vô địch giải đấu Lily Conference, Lục Dã ——!!" "Chế độ ghi hình đã kích hoạt, Rotom!" Trong khung hình, điểm đỏ 'REC' nhấp nháy.

Quay từ dưới lên, bóng lưng của Lục Dã hướng về ống kính, anh đang bước ra sân giữa tiếng reo hò cuồng nhiệt.

Điện thoại Rotom bay quanh, anh em trong livestream ngay lập tức

ùa vào. "Đến rồi, góc nhìn thứ nhất!" "Thầy Lục không đánh Little Cup nữa rồi! (khóc tiếng mán)" "Mấy trận Thiên vương này, chẳng phải là 'vả' trẻ con sao?" "Bảo bảo Lục cố lên!!" Lục Dã bước ra khỏi đường hầm dài.

Ánh nắng chói chang.

Khán giả bốn phía lập tức bùng nổ hoan hô.

Đứng ở trung tâm sân đấu, Lục Dã nhìn Lucian đang đứng trước mặt, bỗng thấy có chút không chân thực.

Một năm trước, mình còn xem trận Lucian VS Cynthia trên TV.

Một năm sau, mình đã đứng ở đây, khiêu chiến Thiên vương mạnh nhất Sinnoh.

Thình thịch, thình thịch.

Nhịp tim không hề dồn dập.

Lục Dã đã bình tĩnh chấp nhận tất cả những điều này, chân thực như quả PokéBall trong tay. " 『Khi Trainer và Pokémon tâm ý tương thông, một trận chiến rạng rỡ sẽ mở ra』 " Lucian khoanh tay, đẩy gọng kính, mỉm cười nói. "Cái gì cơ?" "Một đoạn tiểu thuyết tôi vừa đọc được." Lucian nhún vai: "Nếu không tranh thủ đọc nhanh, chắc chẳng còn cơ hội xem nữa đâu." "Không..." Lucian đổi ý, thản nhiên cười: "Có lẽ sau này sẽ có nhiều thời gian hơn." Lục Dã: "...

Tôi không có ý định tiếp nhiệm vị trí Thiên vương đâu." Lucian sững người. "Không, không có ý định tiếp nhiệm?" "Lúc trước quên chưa bảo anh." Lục Dã áy náy nói: "Sắp tới... tôi định đi du lịch Kalos." "..." Lucian đưa bàn tay run rẩy lên đẩy kính.

Hóa ra nãy giờ —— chấp nhận lời khiêu chiến của Thầy Lục cũng là một phần của việc tăng ca à?! (*ﾟ⌓ﾟ) "Nhanh lên..." Lucian lấy tay che trán, rên rỉ: "Mau bắt đầu trận đấu đi!" Ánh nắng rực rỡ.

Khán giả trên khán đài bốn phía đồng thanh hò hét, chấn động cả màng nhĩ.

Trên màn hình lớn, hình ảnh Lục Dã và Lucian cùng sáng lên với bốn quả PokéBall.

Champion League áp dụng thể thức Đấu Đơn 6 chọn 4, cũng hạn chế số lượng chiêu thức, nên việc chọn lựa chiến thuật trở nên cực kỳ quan trọng.

Bộ vest đỏ rượu của Lucian tỏa sáng dưới nắng, tay trái cầm sách khoanh trước ngực, tay phải đẩy kính, cố gắng bình ổn huyết áp đang tăng vọt.

Bình tĩnh, bình tĩnh!

Đây chắc chắn là chiến thuật Tâm lý chiến (Trash Talk).

Mình không được để Thầy Lục làm nhiễu loạn!

Tiếng hoan hô inh ỏi xung quanh dường như biến mất, Lucian điều chỉnh hơi thở, dần dần hiện ra nụ cười nhạt.

Đây chính là Trainer được Giáo sư Oak gọi là 「Chiến thuật gia」 sao.

Xin lỗi nhé, tôi sẽ dùng chiêu Dự Đoán (Foresight) này để đối phó!

Lục Dã ướm hỏi: "Thế anh về... có còn phải tăng ca không?" Nụ cười của Lucian đông cứng: "..." "Thầy Lục đang tán gẫu gì với Thiên vương Lucian thế nhỉ?" Trên khán đài ồn ào, Gold tò mò gãi đầu. "Chắc là hàn huyên thôi." Silver đáp. "Là do mình ảo giác sao..." Bruno khoanh đôi tay vạm vỡ, nheo mắt.

Là một võ sĩ, Bruno cực kỳ nhạy cảm với cái gọi là "Khí".

Với các bậc thầy tâm linh, "Khí" này chỉ năng lượng tinh thần.

Còn theo cách nói của Aura Guardian, đó là "Aura" tồn tại trong

vạn vật.

Bruno tinh tường nhận ra trạng thái của Lucian đang sụt giảm.

Nhưng rốt cuộc nguyên nhân là gì?

Bruno lầm bầm: "Chẳng lẽ đòn tấn công tâm lý của Thầy Lục đã có hiệu quả..." Thầy Lục chỉ là hỏi thăm lịch sự thôi.

Kiểu như câu "Ăn cơm chưa" hằng ngày ấy mà.

Chiến thuật "Trash Talk" tự động kích hoạt...

đây chắc chắn là năng lực nội tại của một 「Chiến thuật gia」!

Tiếng hoan hô từ bốn phía đổ dồn về sân đấu.

Anh em trong livestream vung vẩy những thanh cổ vũ hình cây hành đại, fan của Lucian thì vẫy băng rôn. "Thầy Lục cố lên nha, Meow!" Bộ bọc hàng của Team Rocket đứng sát lan can khán đài, chụm tay làm loa hét lớn.

Trong ánh mắt ngạc nhiên của khán giả, Wobbuffet nhảy ra khỏi cầu, chào kiểu quân đội: "Sách ~~ nam tê!" Trọng tài nhìn qua nhìn lại giữa Lucian và Lục Dã, dùng ánh mắt hỏi xem đã chuẩn bị xong chưa.

Lục Dã khẽ gật đầu. "Ghos ~" Gengar không xuất phát đầu tiên, nó vui vẻ nhảy ra từ cái bóng cạnh chân Thầy Lục, cười nhe răng.

Ai chuẩn bị xong chưa?

Tôi chuẩn bị xong rồi đây!

Lucian nhìn chằm chằm Lục Dã, cặp kính tím phản chiếu ánh sáng, lấy lại lý trí và niềm tin.

Chương 573

Với tư cách là Thiên vương mạnh nhất Sinnoh, anh từng xuất hiện trong cuộc vây bắt Hunter J, sự kiện bạo loạn Pokémon hoang dã ở núi Coronet.

Anh có lượng kiến thức phong phú, học vấn uyên thâm, tràn đầy sự kính trọng đối với một Chiến thuật gia như Lục Dã.

Nhưng tương tự, trong Pokémon Battle, dù là học giả cũng phải dốc hết sức chiến đấu, ý chí rực cháy!

Lucian đứng thẳng một cách ưu nhã, khẽ gật đầu. "Mời hai bên chuẩn bị ——" Trọng tài giơ cao cờ, nhanh chóng hạ xuống. "Trận đấu bắt đầu!" Lucian đẩy kính, khéo léo ném quả PokéBall ra, nắp cầu mở ra 'bành' một tiếng, một luồng ánh sáng trắng bay ra. "Lên đi, Bronzong!" Ánh sáng trắng bay đến sân đấu, hiện ra một con Bronzong với hoa văn phức tạp.

Thân chuông mang sắc đồng cổ xưa, hai cái tay như thanh ngang vươn ra, lơ lửng (Levitate) trên sân, đôi mắt lóe lên ánh hồng nhạt.

Một trong những Pokémon thương hiệu của Lucian, Bronzong.

Bronzong của anh cực kỳ giỏi chiêu 「Không Gian Lừa Gạt」 (Trick Room), vì chiêu này thay đổi tốc độ dòng chảy không gian trong phạm vi ảnh hưởng, khiến Pokémon chậm chạp lại có thể hành động nhanh hơn.

Đối với một Bronzong nặng nề, Trick Room chắc chắn là phương pháp kiểm soát sân đấu tốt nhất.

Bronzong của Lucian còn nắm giữ khả năng kiểm soát trọng lực một cách thuần thục, Pokémon dưới ảnh hưởng của trọng lực rất khó

né tránh tia sáng Thôi Miên (Hypnosis), sẽ bị Bronzong dễ dàng ru ngủ.

Lucian chính là nhờ chiêu này mà bách chiến bách thắng ở Cup Thiên Vương.

Nói cách khác, phong cách chiến đấu của Lucian cực kỳ giống Thầy Lục, đều là kiểu 「Kiểm soát sân cộng với hành hạ đối thủ」!

Livestream hiện lên một loạt bình luận. "Bắt đầu 'bẩn' rồi đây!" "Lucian cũng là một lão làng chơi bài nhầy nhụa rồi." "Nhầy nhụa gì chứ, đây rõ ràng là cuộc đối đầu giữa các dân chơi hệ chiến thuật! (cười)" Bronzong lơ lửng trên sân.

Cùng lúc đó, quả PokéBall của Thầy Lục được ném ra, sân đấu tức thì tỏa sáng rực rỡ. "Kháp kỷ đô y ~ (o゜∇゜)o" Togepi nhẹ nhàng đáp đất, xòe hai bàn tay nhỏ xíu ra.

Gold vừa định nói gì đó, Togekiss đã xuất hiện bên cạnh cậu. "Togekiss rất chăm sóc em gái mình nhỉ." Jasmine mặc váy trắng ngồi bên cạnh, mỉm cười nói. "Ba khắc ~ (*^∇^*)" Togekiss đưa cái cánh ngắn lên gãi đầu.

Gold: "Tôi..." "Toge? (゛▼mãnh ▼)" Togekiss quay đầu lại nhìn.

Gold: (⊙x⊙;) Cả nhà thi đấu đồng thanh hô "AWSL" (Đáng yêu quá chết mất).

Lucian nhìn thấy Togepi ra sân, chân mày hơi nhướng lên.

Tốc độ của Togepi thậm chí còn chậm hơn cả Bronzong... coi như trực tiếp chặn đứng tính khả thi của 「Trick Room」 rồi.

Hơn nữa, Thầy Lục có lẽ muốn mượn chiêu 「Tiếp Sức」 (Baton Pass) ngắn hạn của Togepi để tăng cường cho các chủ lực tấn công khác! "...

Thế thì cũng hơi coi thường tôi quá rồi đấy." Lucian nhếch môi, vươn tay: "Bronzong, Động Đất (Earthquake)!" Livestream lập tức xôn xao. "Ông là Thiên vương hệ Tâm Linh mà mở màn bằng Động Đất à?!" "Mở rộng phạm vi tấn công... cũng hợp lý thôi!" Đùng!

Bronzong từ trên trời rơi xuống như một quả tạ nặng nghìn cân.

Mặt đất tức thì nứt toác sụt lún, sóng chấn động kịch liệt lan về phía Togepi như một mãnh thú đang gầm thét, hất tung bụi đá mù mịt! "Togepi, Bảo Vệ (Protect)!" Lục Dã chỉ huy. "Đô y ~" Động Đất ập đến, Togepi đứng trên mặt đất rung chuyển dữ dội như đứng trên một lá thuyền nhỏ giữa bão tố, nó nhắm mắt siết chặt đôi tay nhỏ, xung quanh vỏ trứng hiện lên lớp màn chắn màu xanh lục (Barrier).

Ầm ầm ầm!

Bụi bay mịt mù, nhà thi đấu rung chuyển.

Khán giả nín thở nhìn về phía sân đấu đang chấn động.

Mặt đất vỡ vụn như mạng nhện, Togepi đứng giữa làn khói bụi đang tan dần, bình an vô sự vẫy vẫy đôi tay. "Kháp kỷ đô y ~ ヾ(^▽^*)" "Ba khắc..." Togekiss buông cái cánh đang kẹp cổ Gold ra, thở phào nhẹ nhõm.

Gold quay sang nói với Silver: "Togepi mà thua, chắc tôi chết mất." Silver đồng tình: "Ông chắc chắn sẽ chết." Bụi khói nhạt dần, Lục Dã hơi ngẩn ra, không giấu nổi sự tò mò, từ xa nói với Lucian: "Bảo trì sân đấu, lát nữa anh phụ trách đấy nhé?" Nghe vậy, Lucian âm thầm dùng sức mạnh tâm linh chặn đứng giọng nói của Thầy Lục.

Lúc này nếu có thông báo trận đấu, chắc chắn sẽ hiện dòng chữ đỏ chói: 【Lucian đã rời khỏi phòng chat!】 Thấy thần sắc của Lucian, Thầy Lục có chút cảm khái.

Lucian cũng giống mình, đều là những người đàn ông có câu

chuyện riêng mà!

Bronzong lại bay lên, đôi mắt lóe lên ánh hồng, sức mạnh tâm linh hóa thành làn ánh sáng hồng nhạt tràn ngập về phía Togepi.

Togepi vừa lùi vào góc sân, vừa dụi dụi đôi mắt ngái ngủ. "Đô y... (*• ω-q)" Đây chính là chỉ thị mà Lục Dã vừa truyền đạt qua 「Giao tiếp tâm linh」. 'Togepi, dùng chiêu Ngáp (Yawn).' 「Ngáp」 có hiệu quả gây buồn ngủ trễ, và tỉ lệ thành công là 100%!

Chiêu thức này cực kỳ kín đáo, che mắt được tất cả khán giả.

Bình luận viên hoàn toàn không nhận ra, vẫn hào hứng hét lớn: "Sức mạnh tâm linh của Bronzong đã bao vây lấy Togepi!" "Đô y..." Togepi tắm mình trong luồng sáng hồng, siết chặt khối 【Đá Tiến Hóa】, khuôn mặt nhỏ chảy xuống một giọt mồ hôi.

May mà chỉ kéo dài trong chốc lát, Togepi hóa thành một luồng sáng đỏ thoát khỏi sự trói buộc của niệm lực, bay thẳng về quả PokéBall!

Lục Dã: "Tiếp Sức (Baton Pass)!" Tuy không có cơ hội tăng cường chỉ số, nhưng chiêu 「Ngáp」 đã thành công gài bẫy.

Gold đắc ý khoanh tay: "Chiến thuật này của Thầy Lục là tôi dạy đấy!" Silver: "..." Green: "..." Jasmine mỉm cười nhẹ: "Gold cũng có những chiến thuật sở trường của mình mà." Lucian đang do dự giữa việc tiếp tục truy kích hay dùng chiêu Minh Tưởng (Calm Mind) để cường hóa, bỗng sững sờ, cảm nhận được năng lượng bất thường trên người Bronzong.

Thôi Miên?

Bronzong dính từ lúc nào vậy!

Nghĩ đến kẽ hở khi chiêu Động Đất hất bụi vừa nãy, Lucian thấy lạnh cả sống lưng.

Đây chính là chiêu 「Ngáp」 của Togepi!

Togepi đã hóa thành luồng sáng đỏ bay về PokéBall, ngay khoảnh khắc Lục Dã ném quả cầu tiếp theo ra.

Lucian nhìn chằm chằm Bronzong, nhíu mày thật sâu.

Bây giờ thay đổi Pokémon có kịp không?

Hay là đánh cược một phen, dùng chiêu 「Động Đất」 có phạm vi rộng để bắt bài lượt thay đổi của Lục Dã?

Cơ hội vụt mất trong nháy mắt, cơn buồn ngủ của Bronzong dần kéo đến.

Lucian đẩy kính, hô lớn: "Bronzong, Thôi Miên (Hypnosis)!!" Ông —— Bronzong cố giữ lấy chút tỉnh táo cuối cùng, những hoa văn phức tạp trên thân chuông ẩn hiện ánh sáng, đôi mắt bùng lên tia sáng xanh thẳm, hóa thành một luồng sáng bắn ra.

Luồng sáng đó nhắm thẳng vào điểm rơi của quả PokéBall như dự đoán.

Ánh sáng trắng dần tan biến, Pokémon thay thế của Thầy Lục sắp xuất hiện!

Lucian ánh mắt sâu thẳm, là một Thiên vương hệ Tâm Linh, anh cũng cực kỳ tinh thông chiến thuật Thôi Miên.

Đối phó với ma thuật thì phải dùng ma thuật để đáp trả!

Kênh chat lập tức hiện lên một loạt dấu chấm hỏi. "Bắn đại mà cũng trúng à, 'bẩn' quá đi!!" "Tỉ lệ trúng thấp lắm, nhưng đối thủ là Thầy Lục thì tỉ lệ này lại chẳng thấp chút nào." Lục Dã nhướng mày, Lucian cũng hiểu về Pokémon đấy chứ!

Bản chất của chiến đấu là đoán định đối phương, Thôi Miên cũng chỉ có hai khả năng: trúng hoặc trượt.

Khán giả nín thở, như đang nhìn một đồng xu được tung lên cao và đang xoay tròn rơi xuống —— Bình luận viên: "Thầy Lục đã thay bằng Arcanine có lợi thế về hệ!!" "Ngao ô!" Arcanine bờm tung bay, ngẩng cao đầu nhe răng, ngay lập tức bị luồng sáng xanh của Thôi Miên bao phủ.

Trước sự chứng kiến của mọi người, cái đầu to của Arcanine gục xuống, lập tức chìm vào giấc ngủ.

Chiêu Thôi Miên của Lucian đã trúng đích! "Bắn bừa mà cũng trúng sao?!" "Đến Togepi cũng không cứu nổi cái vận đen này à..." "Trận này không trách Arcanine được, nội gián chính là Thầy Lục!" Đoong!

Ngay khi Arcanine nhắm mắt nằm xuống, Bronzong cũng rơi phịch xuống đất.

Sân đấu rơi vào một sự im lặng quái dị, khán giả cũng im bặt theo.

Cynthia nhìn chằm chằm Lục Dã trên sân, trong đầu hiện lên cảnh tượng anh nghiên cứu chiến thuật tối qua. "Lucian có phải rất giỏi các chiêu thay đổi trạng thái không?" Lục Dã hỏi. "Đúng vậy, Bronzong, Girafarig và Hypno của anh ta đều rất khó chịu." Cynthia đáp.

Cynthia từng đấu với Lucian ở Champion League, cũng phải nhờ hiến tế đồng đội để Garchomp bắt lấy cơ hội thành công quét sạch.

Nếu không có nắm chắc phần thắng, Cynthia cũng sẽ không mạo hiểm tung Garchomp ra sớm.

Lục Dã: "Á... thế thì anh cứ mang nhiều chiêu 「Nói Mê」 (Sleep Talk) một chút vậy." Hình ảnh định lại ở vẻ mặt cẩn thận đó của anh.

Cynthia bật cười lắc đầu, đôi mắt xám tro nhìn chằm chằm vào sân đấu đang đóng băng, bỗng lóe lên một tia sáng kỳ lạ. "Arcanine, Giao Tiếp Khi Ngủ (Sleep Talk)!" Lục Dã dõng dạc chỉ huy.

Lucian giật mình kinh hãi: Cái gì??? 【Sleep Talk: Chỉ có hiệu lực khi đang ngủ, ngẫu nhiên chọn 1 chiêu thức khác của bản thân để sử dụng】! "Ngao ô!!" Arcanine trong giấc mộng gầm gừ nhe răng, như thể đang đứng giữa ngọn núi lửa đang bùng cháy, trong mơ con Heatran đang phun trào hơi nóng, chậm rãi bước xuống từ lối mòn nham thạch.

Nhiệt độ tăng cao, ý chí chiến đấu sục sôi.

Arcanine vận động tứ chi mạnh mẽ, bờm rũ về phía sau, toàn thân bùng cháy ngọn lửa màu cam, hóa thành một cỗ chiến xa nghiền nát kẻ thù lao thẳng về phía trước, gầm vang trời.

Hỏa Công (Flare Blitz)!

Bành!!

Bronzong đang ngủ không kịp đề phòng, hứng trọn cú húc sấm sét này, toàn thân kim loại bốc hơi nghi ngút, thân chuông lõm hẳn vào trong, bị Arcanine hất văng đi!

Đoong!

Bronzong lại rơi xuống đất, cố gắng tỉnh lại, hoa văn đã mờ nhạt, thân chuông đầy vết cháy xém và tro tàn.

Khán giả im phăng phắc, vẫn chưa kịp hoàn hồn trước màn công thủ hoán đổi này.

Đến khi nhìn rõ cục diện, cả nhà thi đấu bỗng chấn động, bùng nổ những tiếng hoan hô cuồng nhiệt. "Ông dám Thôi Miên Arcanine của tôi à?!" "Lắp não vào rồi!

Arcanine dùng Nói Mê đến rồi đây!" "Thầy Lục biết mình vận đen nên phòng hờ một chiêu cũng là hợp lý quá mà?" Dakto đứng trên khán đài, khoác áo choàng, vuốt mái tóc xám, khóe miệng hiện lên nụ cười đầy ẩn ý. "Tôi biết ngay mà." Dakto hơi phấn khích, nói với con

Darkrai đang có vẻ mặt cổ quái trong bóng tối: "Thầy Lục nhất định sẽ mang chiêu này!!" Darkrai: "...

Tôi bỗng cảm thấy, ông chuyển sang chơi bài là một quyết định cực kỳ sáng suốt." Lucian đẩy kính, thu hồi con Bronzong đang hấp hối, thần sắc vẫn bình thản.

Các chiêu thức thi triển qua 「Nói Mê」 chắc chắn sẽ thiếu đi sự tinh tế, việc đánh trượt là chuyện thường tình.

Vì vậy Lucian cũng đã chuẩn bị đối phó với chiêu này.

Nhưng Bronzong lại bị hạn chế bởi chiêu của Togepi trước đó, dẫn đến không gian chỉ huy của Lucian cực kỳ hạn hẹp. "Khó nhằn thật đấy..." Lucian lầm bầm, trên mặt lại hiện lên nụ cười nhạt.

Chính vì thế, giao thủ với Thầy Lục mới khiến người ta thấy nhiệt huyết sôi trào!

Ánh mắt Lucian lóe sáng, hô lớn: "Lên đi, Espeon!" Ánh sáng trắng tan đi, một con Espeon với dáng vẻ ưu nhã cao quý bước ra, cái đuôi phân nhánh khẽ đung đưa, viên ngọc đỏ trên trán tỏa sáng lấp lánh như pha lê.

Con Espeon của Lucian có đặc tính 「Đồng Bộ」 (Synchronize), có thể đồng bộ hóa trạng thái bất thường của hai bên, bao gồm Thôi Miên, Độc Độc...

Ngoài ra, tốc độ của Espeon cực kỳ linh hoạt, vừa né tránh vừa có thể dùng viên ngọc trên trán giải phóng sức mạnh tâm linh để phản kích!

Bản thân sức mạnh tâm linh của Lucian cũng đồng bộ với Espeon, khiến trạng thái của nó càng thêm mạnh mẽ. "Y ô ~" Espeon gầm khẽ, viên ngọc trên trán tỏa sáng rực rỡ!

Ngay sau đó, Espeon nhẹ nhàng nhảy lên, hội tụ sức mạnh tâm

linh dồi dào, hóa thành hai luồng đao sắc bén chém ra.

Bành!

Bành! "Ngao ô!" Arcanine đang ngủ phun ra một luồng lửa, bị Espeon nhẹ nhàng né được, và hứng chịu trọn vẹn đòn tấn công tâm linh.

Trong thoáng chốc, lưng Arcanine đã có thêm hai vết thương rướm máu!

Lục Dã hơi nhíu mày.

Chương 574

Chiêu Nói Mê của Arcanine không quay ra được chiêu 「Gầm Gừ」 (Snarl), nếu không thì vẫn có thể đợi đến khi trạng thái Thôi Miên kết thúc.

Tuy khá lỗ, nhưng dù sao đây cũng là trận nội chiến nhà Eevee, nhất định phải để Đại tỷ ra trận!

Lục Dã lấy ra Luxury Ball, thu hồi Arcanine, rồi ném bóng ra. "Lên đi, Sylveon!" Bành!

Nắp cầu mở ra, Sylveon vận động tứ chi thon dài nhảy vọt lên không trung.

Ánh mắt khán giả bị thu hút hoàn toàn.

Sylveon đáp đất, lắc lắc dải lụa và cái nơ bướm, ánh mắt đầy vẻ kiêu kỳ. "Bố y!" "Y ô..." Espeon khẽ ngoáy cái đuôi phân nhánh, bước đi uyển chuyển, đôi mắt trong vắt lộ vẻ cảnh giác.

Lucian đẩy kính, cẩn thận nói: "Espeon, Minh Tưởng (Calm Mind)!" Tôi nhớ con Sylveon nhà Thầy Lục chơi kiểu công thủ toàn diện, sát thương vật lý và đặc biệt đều cực kỳ kinh người.

Tóm lại, cứ để Espeon tăng cường chỉ số trước đã! "Y ô!" Espeon ngẩng đầu kêu vang, ánh nắng hội tụ vào viên ngọc trên trán, toàn thân tỏa ra làn sáng nhạt.

Bất thình lình, một bóng trắng lao vọt ra.

Hai dải lụa bên hông Sylveon như hai thanh kiếm sắc, lóe lên tia điện lao cực nhanh về phía Espeon!

Lucian giật mình.

Cận chiến không phải thế mạnh của Espeon! "Ảnh Tử Phân Thân (Double Team)." Lucian ra lệnh: "Dùng Quả Cầu Bóng Đêm (Shadow Ball)!" Vút!

Trong chớp mắt, Espeon phân ra hàng loạt ảo ảnh bao quanh sân đấu. "Bố y!" Cú lao của Sylveon xé toạc một phân thân, đột ngột dừng lại.

Mỗi con Espeon đều đang hội tụ ánh nắng, viên ngọc trên trán lấp lánh, dần hiện ra quả cầu Shadow Ball đen kịt như mực. "Bố y... (‟▼mãnh ▼)" Sylveon nhìn quanh quất, dần dần nhe ra hai cái răng khểnh sắc lẹm.

Nếu đã không phân biệt được đâu là thật, thì đập hết một lượt cho xong! "Sylveon, Âm Thanh Bùng Nổ (Hyper Voice)!" Lục Dã chỉ huy. "Bố y!!" Sylveon ngẩng đầu gầm vang.

Đặc tính 「Tiên Linh」 (Pixilate) cường hóa cho Hyper Voice, những làn sóng âm lấp lánh chấn động lan ra bốn phía, quét sạch toàn bộ ảnh tử phân thân trên sân!

Sóng chấn động cũng ập đến bản thể. "Y ô..." Espeon lộ vẻ đau đớn, quả Shadow Ball đang tụ trên trán vẫn hung hãn bắn ra.

Ầm!!

Quả cầu Shadow Ball đánh trúng Sylveon, tiếng nổ đinh tai nhức óc, sân đấu bụi bay mù trời!

Là một trong những con bài tẩy của Thiên vương hệ Tâm Linh, chiêu Shadow Ball của Espeon có uy lực cực lớn.

Khán giả khô cả cổ. "Có nước ép trái cây và rượu shiso ướp lạnh đây các bác ơi ~~" Bộ ba Team Rocket tình cờ đi ngang qua. "Ly thứ hai nửa giá nhé ~" Công việc kinh doanh lập tức bùng nổ.

Green chống cằm, nhìn bằng ánh mắt hâm mộ. "Không cần hâm

mộ đâu." Gold lấy ra bình nước thể thao mang theo. "Tôi tự mang nước ép này, nhưng chỉ đủ một người thôi, ha ha!" Bụi khói trên sân tan đi.

Lucian nhíu chặt mày, cảm giác nguy hiểm nồng đậm dâng lên trong lòng.

Anh có thể nhận thấy thực lực hai bên không quá chênh lệch.

Nhưng Sylveon lại có ưu thế về sát thương...

Hoặc là thay đổi Pokémon, hoặc là phải đánh nhanh thắng nhanh!

Lục Dã cũng nhận ra điều đó. "Sylveon, Shadow Ball!" Sylveon đứng giữa tâm vụ nổ, thân hình trắng muốt đã dính vết cháy xém, thương thế không mấy lạc quan.

Nhưng ánh mắt nó vẫn sắc sảo vô cùng.

Trước cái nơ bướm, một quả Shadow Ball dồi dào năng lượng đang hội tụ.

Shadow Ball không ngừng xoay tròn, cuốn theo luồng khí xung quanh, hãn nhiên bay về phía Espeon! "Espeon, dùng Niệm Lực (Psychic) chặn lại!" Lucian lập tức ra lệnh. "Y ô!" Niệm lực của Espeon cố gắng kìm hãm quả Shadow Ball.

Bành!!

Một tiếng nổ kịch liệt, nhờ lợi thế khắc chế hệ, quả Shadow Ball tiếp tục lao đi.

Viên ngọc trên trán Espeon sáng rực, dùng niệm lực triệt tiêu quả Shadow Ball đã bị giảm uy lực.

Cùng lúc đó, Sylveon đã lao vọt ra từ làn khói đen đang bốc lên! "Bố y!!" Toàn thân Sylveon tỏa ra ánh sáng rực rỡ của chiêu 「Tác Động Mạnh」 (Giga Impact), một cú va chạm sắc lẹm như lưỡi dao,

giống như một mũi khoan đâm xuyên bầu trời!

Sắc mặt Lucian cứng đờ, mím môi.

Thầy Lục... anh mang chiêu này không hợp lý chút nào luôn ấy!

Espeon đồng tử co rút, phản chiếu hình ảnh con Sylveon đang lao đến với tư thế vừa ưu nhã vừa động lòng người.

Ầm!!

Tiếng va chạm vang dội, Espeon bị hất văng ra sau một cách thảm hại.

Sylveon dừng bước, ngẩng cao đầu, đôi mắt xanh thẳm tràn đầy sự kiêu hãnh.

Cả sân đấu lặng ngắt như tờ.

Đoong!

Trọng tài nhìn con Espeon đã ngã xuống, phất cờ: "Espeon mất khả năng chiến đấu!" “Espeon của Thiên vương Lucian mất khả năng chiến đấu ——” Tiếng của bình luận viên đầy nhiệt huyết vang vọng khắp nhà thi đấu.

“Tỉ số giữa hai bên hiện là 1:0!” Trận nội chiến giữa các hình thái tiến hóa của Eevee đã kết thúc với chiến thắng thuộc về nàng tiên Sylveon kiêu hãnh.

Khán giả tập trung ánh nhìn vào sân đấu, không tiếc lời khen ngợi và những tràng pháo tay nồng nhiệt.

“Cái gì gọi là đặc tính Da Tiên chứ?!” “Tiên bố không vội, Tiên bố dùng Khúc Ca Tăng Âm!” “Đại tỷ uy vũ ——!” Đặc tính 「Da Tiên」 của Sylveon có thể chuyển các chiêu thức hệ Thường thành hệ Tiên, đồng thời tăng cường uy lực.

Cho dù là 「Khúc Ca Tăng Âm」 quét sạch toàn sân, hay là 「Tấn

Công Giga」 dứt điểm mục tiêu, đều thể hiện hoàn hảo thiên hướng tấn công của Sylveon.

Ở Kalos, Sylveon thường xuất hiện trong các câu chuyện cổ tích với hình tượng công chúa cao quý, thanh lịch và mỏng manh.

Nhưng cũng có những ghi chép về việc Sylveon lao thẳng vào kẻ thù, dùng những dải lụa hồng trắng để săn mồi, giống như sự khác biệt giữa tiên nữ suối nguồn và một Valkyrie chiến binh.

Đại tỷ nhà Thầy Lục chính là người thể hiện lối đánh bạo lực này một cách tinh tế nhất!

Sylveon khẽ lắc lư chiếc nơ bướm, thân hình trắng tuyết vương chút vết cháy xém nhưng ánh mắt lại cực kỳ sắc bén.

"Bố y~!" Lucian bị lay động bởi cảnh tượng mâu thuẫn mà hài hòa này.

Thu hồi Espeon đang mệt mỏi vào bóng chứa, Lucian một tay đút túi quần, ngước nhìn màn hình lớn.

"Vẫn trong tầm kiểm soát..." Lucian khẽ đẩy gọng kính cận màu tím nhạt, mắt kính phản chiếu ánh sáng.

Dù tỉ số là 1:0, nhưng ba Pokémon của Thầy Lục đã lộ diện, gồm Togepi, Arcanine và Sylveon.

Hơn nữa chiêu thức cũng đã lộ ra quá nửa...

Lát nữa việc chỉ huy của mình sẽ dễ dàng hơn nhiều.

Cho nên, thứ cần đặc biệt cảnh giác chỉ còn lại Pokémon cuối cùng chưa ra sân của Thầy Lục!

Lucian nhìn chằm chằm về phía Lục Dã, cảm nhận được lòng bàn tay mình hơi rịn mồ hôi.

Giống như át chủ bài của Nhà vô địch Steven chắc chắn là

Metagross màu bạc, thì với Thầy Lục...

Pokémon đó chắc chắn là Gengar!

Thế nhưng.

“Mình thực sự có thể đoán trước được chiến thuật của Thầy Lục và Gengar sao...” Lucian nhíu chặt mày.

Suy cho cùng, vẫn là vấn đề mình chưa giải quyết được trước trận đấu —— Kịch Độc, Bẫy Diệt Vong, Thôi Miên...

Gengar của Thầy Lục không chỉ mạnh về thực lực mà chiến thuật còn cực kỳ quái chiêu và biến hóa!

“Nhà vô địch giải Liên minh Lục Dã tạm dẫn trước!” Bình luận viên nói: “Một nửa Pokémon của hai bên đã xuất hiện, trận đấu đang tiến vào giai đoạn kịch tính!” Khán giả bắt đầu hò reo cổ vũ nồng nhiệt.

“Chắc Lucian sắp tung tên đó ra rồi.” Trên khán đài tầng hai, Flint gãi gãi mái đầu xù đỏ rực.

Cynthia tựa lưng vào ghế sofa, lớp lông nhung đen quanh cổ tôn lên vẻ ung dung, khẽ gật đầu.

“Dù thuộc tính không chiếm ưu thế, nhưng đó là một trong số ít những Pokémon tấn công chủ lực của Lucian...

Một lựa chọn hợp lý.” Còn về Lục Dã...

Ánh mắt Cynthia chú ý vào chàng thanh niên tóc đen trên sân, khóe miệng khẽ nhếch lên một đường cong nhỏ.

Trải qua bao nhiêu sự kiện ở Sinnoh, tâm thái của anh đã trưởng thành và kiên định hơn rất nhiều.

Còn thực lực của Gengar... có lẽ lát nữa sẽ rõ!

Dù Sylveon vừa trải qua trận chiến cam go và bị thương không nhẹ, nhưng chỉ số Đặc Thủ xuất sắc của nó vẫn rất khó nhằn.

Ánh mắt Lucian ngưng lại, vung tay ném ra Ultra Ball.

"Đi đi, Gallade!" Quả cầu mở ra với một tiếng "bành", một luồng sáng trắng bay ra đáp xuống sân đấu.

"Ngải lộ!" Gallade có ngoại hình như một đấu sĩ, lưỡi đao ở khuỷu tay lấp lánh hàn quang, nó khẽ gật đầu chào Lục Dã một cách lịch sự.

Lục Dã cũng đáp lễ bằng một nụ cười.

Học trò của Thầy Lục là Wally cũng huấn luyện một con Gallade.

Nó giống như một kiếm sĩ công thủ toàn diện, hành động nhanh nhẹn, lại vừa giống như một người bảo vệ trung thành.

Vì thế bản thân Lục Dã cũng khá có thiện cảm với Gallade.

"Gallade được tiến hóa từ Kirlia đực thông qua Đá Bình Minh đấy!" Nhà tiến hóa Blue (Green) mỉm cười phổ cập kiến thức.

"Cũng có cả Gardevoir đực nữa." Akin khoanh tay gật đầu: "Gardevoir đực có thể cùng Machamp cái đẻ trứng..." Silver: "...Cậu im đi." Akin: "Đề tài này rõ ràng rất mang tính học thuật mà!" Lucian đại khái đã nắm thấu hệ thống luân chuyển của Thầy Lục.

Gallade đối mặt với một Sylveon đã thấm mệt sẽ có ưu thế về thể lực.

Mà Arcanine đang ngủ say chắc chắn cũng khó lòng chống đỡ được những đợt tấn công như vũ bão của Gallade!

Khóe miệng Lucian hiện lên nụ cười nhạt, vẫy tay ra lệnh: "Gallade, Trảm Kích Tâm Linh!" Ong —— Đôi mắt Gallade rực lên ánh hồng, khối tâm hình trên ngực phát sáng, nó sải bước tiến công.

Khi áp sát, lưỡi đao của nó bùng lên ánh sáng màu hồng nhạt dài gần một mét, tung chiêu Trảm Kích Tâm Linh cực kỳ sắc bén!

Khán giả nín thở dõi theo.

Người xem trên livestream cũng căng thẳng không kém.

"Tiên, Tiên bố đừng vội!" "Nói không vội chứ thực ra cũng quýnh lắm rồi!" "Bố y..." Sylveon hạ thấp chi trước, nhe ra chiếc răng khểnh sắc nhọn.

Nhưng khi đối mặt với Trảm Kích Tâm Linh, Sylveon đang trong trạng thái trì trệ sau khi dùng 「Tấn Công Giga」, rất khó để đánh trả!

Một luồng sáng đỏ đột ngột thu Sylveon lại vào PokéBall.

Cùng lúc đó, quả cầu tiếp theo của Thầy Lục được ném ra.

Đoán trước đợt tấn công của Gallade và dùng hệ thống luân chuyển để chống đỡ —— vào thời khắc mấu chốt, màn thay người của Thầy Lục đã thành công mỹ mãn!

Kênh livestream bùng nổ tiếng reo hò.

"Đợi hết trạng thái trì trệ, Tấn Công Giga của Đại tỷ thì Gallade có mười cái mạng cũng không đỡ nổi!" "Thay Sylveon ra rồi, ai sẽ lên chịu đòn đây?" "Tới rồi, Arcanine với đặc tính Uy Hiếp!" Luồng sáng trắng hiện ra, chú chó Arcanine to lớn và đáng tin cậy xuất hiện.

Dù đang ngủ say, đặc tính 「Uy Hiếp」 vẫn kích hoạt.

Arcanine phát ra tiếng gầm cảnh giới trong giấc mơ, khí thế mãnh liệt hóa thành sóng âm lan tỏa bốn phía!

"Ngao ô!!" Lucian hơi nhíu mày.

Chương 575

Dù đặc tính của Mega Gallade là 「Tâm Linh Lực」 không bị ảnh hưởng bởi Uy Hiếp, nhưng nếu gặp phải Bẫy Diệt Vong, suất Mega rõ ràng sẽ bị lãng phí.

Vẫn nên làm theo chiến lược ban đầu, hạn chế Gengar trước đã —— "Gallade, tiếp tục chiến đấu!" Ánh mắt Gallade ngưng lại, lưỡi đao rực sáng chém xuống!

Xoẹt!

Trên lưng Arcanine xuất hiện một vết thương dài, nó gầm lên phẫn nộ, đột ngột mở to đôi mắt sắc lẹm như mãnh hổ!

Rotom kịp thời quay cận cảnh, kênh livestream chao đảo.

"Vãi, con ngáo này ngầu lên rồi!" "Đang trong trạng thái Thôi Miên mà tỉnh ngay lập tức sao!?" "Đây chính là vì để bảo vệ đồng đội phía sau!" Trong đội hình của Thầy Lục, không thiếu những Pokémon có sức tấn công bùng nổ như Blastoise, hay phá giáp cực mạnh như Sirfetch'd.

Nhưng đáng tin cậy và mang lại cảm giác an toàn nhất, chính là Arcanine hội tụ đủ sự trung thành và hung mãnh, lúc này nó đang gầm vang như hổ dữ!

"Arcanine đã tỉnh lại!" Bình luận viên phấn khích: "Liệu đây có phải là bước ngoặt quyết định thắng bại của trận đấu này không?!" "Arcanine," Lục Dã ra lệnh, "Phun Lửa!" "Ngao ô!!" Arcanine nhe răng, ngọn lửa màu cam rực rực hóa thành cột lửa dũng mãnh lao ra.

Bành!

Ngọn lửa bùng nổ trên lưỡi đao đang bắt chéo của Gallade, hơi

nóng mù mịt, vụ nổ ép Gallade phải lùi bước!

Thế công của Gallade bị khựng lại, khán đài lập tức nổ tung tiếng hoan hô!

Lucian nhíu chặt mày.

Thầy Lục đã đoán trước được việc thay người của mình và chuẩn bị sẵn phương án phòng ngự sao?

Cảm giác bị đọc thấu (Detect) này thực sự quá khó chịu.

Đôi mắt Lucian chợt đanh lại.

Vậy thì tạm thời quên chiến thuật đi, dùng cường công để giải quyết trận đấu!

"Gallade," Lucian dõng dạc, "Tiếp tục, Trảm Kích Tâm Linh!" "Ngải lộ!" Gallade bắt chéo đao, lao thẳng vào làn lửa rực cháy, sải bước áp sát Arcanine.

Khi tới gần, lưỡi đao vung ra một vết chém hình chữ thập, cắt đôi cột lửa.

Bành!!

Tiếng nổ vang lên, Gallade không hề do dự, nâng cao lưỡi đao rực ánh hồng chém thẳng xuống!

Arcanine rên nhẹ một tiếng, bốn chi khụy xuống, đôi mắt sắc lẹm trừng trừng nhìn Gallade.

Ngay cả Lucian cũng phải ngẩn người trong giây lát.

Liên tục chịu hai đòn Trảm Kích Tâm Linh...

Arcanine không chỉ trâu bò một cách vô lý mà còn hoàn toàn làm rối loạn kế hoạch của anh!

Arcanine phẫn nộ lao vào cắn xé Gallade, cả hai quấn lấy nhau

chiến đấu.

Bành!

Bành!

Gallade liên tục dùng đao chống đỡ, tạo nên một bức tường phòng ngự kín kẽ.

Khán giả nhìn vào cục diện giằng co, bất giác nín thở.

Lucian đút tay túi quần, vẻ mặt nghiêm trọng.

Cục diện nhìn có vẻ cân bằng nhưng lượng máu (HP) của Arcanine đã chạm mức báo động.

Nếu có thể...

Lucian thực sự muốn Gallade tung một cú 「Đấm Hút Máu」 để kết thúc trận đấu, tiện thể hồi phục lượng máu.

Thế nhưng, dự bị của Thầy Lục vẫn còn một con Gengar miễn nhiễm hệ Chiến Đấu.

Lucian không dám đánh cược vào việc Thầy Lục sẽ thay người!

"Đây chính là hạn chế khi mang theo chiêu 「Nói Mê」." Trên khán đài, Cynthia nói nhỏ: "Để đảm bảo hiệu quả tấn công, có lẽ Lục Dã không cho Arcanine mang theo 「Ánh Sáng Thần Thánh」." "Thế thì mạo hiểm quá!" Flint ngạc nhiên.

Đôi mắt xám của Cynthia nhìn xoáy vào Lục Dã trên sân.

"Anh ấy tin tưởng vào chỉ huy của chính mình, và hơn hết... tin tưởng vào Pokémon của mình." "Ngao ô!!" 'Arcanine, nhờ cả vào mày đấy, Hỏa Tiến Đột Kích!' Tâm Linh Cảm Ứng của Lục Dã vang lên.

Thánh Hỏa bùng cháy trên người Arcanine, lớp lông màu kem dần bị bao phủ bởi ngọn lửa hung hãn.

Hóa thành một khối cầu lửa vàng rực, Arcanine lao đi như bay, tông mạnh vào Gallade!

Đồng tử Lucian co rụt, vẻ mặt phức tạp.

Ở lượng máu cạn kiệt thế này mà vẫn có thể thi triển 「Hỏa Tiến Đột Kích」 với sát thương phản chấn cực lớn sao?!

Bởi vậy mình mới ghét đấu với mấy kẻ chuyên hệ Lửa, hành động không theo lẽ thường như cái tên đầu xù kia!

"Ắt xì!" Flint hắt hơi một cái.

"Arcanine của Thầy Lục có sức sống mãnh liệt thật!" Aaron kinh ngạc nói.

"Hắc hắc, bất cứ lúc nào cũng đừng coi thường Pokémon hệ Lửa, đó là hệ có thể tạo nên kỳ tích!" Flint cười toe toét.

Ngọn lửa bất diệt, ý chí chiến đấu luôn sục sôi, đó chính là lý do Flint yêu thích hệ Lửa!

Bành!!

Hỏa Tiến Đột Kích tông thẳng vào lưỡi đao của Gallade, khiến nó xém đen, Gallade đứng vững nhưng cũng bị đẩy lùi hơn một mét.

Sức phản chấn cực mạnh, tiếng va chạm nghe rõ mồn một.

Ngoài dự đoán của mọi người, Arcanine vẫn chưa ngã xuống, đôi mắt sắc sảo trừng về phía Gallade, chiếc Lông Vũ Cầu Vồng trước cổ lóe lên ánh đỏ!

Các khán giả trên mạng đồng thanh thốt lên: "Vãi chưởng!" "Khóa máu chuẩn xác vậy sao!?" "Máu của Arcanine giờ mỏng như lá lúa rồi!" "Tôi nghi con Arcanine này là Entei thay skin quá!" Giữa sự kinh động của cả nhà thi đấu, Lục Dã nhìn Lucian đang trầm ngâm suy tính, bắt đầu đoán trước chỉ huy của đối phương.

Lucian đang đoán mình sẽ thay người...

Còn tôi thì cược lượt này ông sẽ tham một chút máu của Gallade!

Bởi vì Gallade là suất Mega của Lucian, là thực thể có thể quét sạch đội hình sau khi hạn chế được Bẫy Diệt Vong của Gengar!

"Gengar, chuẩn bị sẵn sàng để lên sân." Lục Dã nói với Gengar đang ẩn trong bóng tối.

"Ghos~!" Gengar che miệng cười trộm, tự tin gật đầu.

"Thầy Lục định hy sinh Arcanine sao?" Aaron lắc lắc cái chỏm tóc, hỏi Cynthia: "Làm vậy để tiết kiệm thời gian thay người à?" Thay người tuy hiệu quả nhưng sẽ lãng phí thời gian chỉ huy quý báu.

Với một huấn luyện viên, mỗi giây đều cực kỳ quan trọng.

Chưa đợi Cynthia trả lời, Flint đã nói: "Arcanine đã làm đến cực hạn rồi... cứ để lại sân chỉ tổ vướng chỗ." "Vì là Đấu Đơn, nên hy sinh Arcanine cũng là lựa chọn hợp lý." Cynthia trầm mặc không nói.

Về lý trí, cô đồng ý với cách giải thích của Aaron và Flint, Arcanine còn tẹo máu mà lôi thêm được một chiêu của Gallade là đã lời lắm rồi.

Nhưng về cảm tính, cô không tin Lục Dã sẽ hy sinh bất kỳ người bạn đồng hành nào... dù điều đó có thể chấp nhận được.

"Thầy Lục từ bỏ việc thay người rồi sao..." Lucian nhìn Arcanine đang tử thủ, ánh mắt dao động.

Rất tiếc...

Gallade của mình cũng sở hữu chiêu hồi phục!

Giây thứ 1, Lucian ra lệnh: "Sử dụng Đấm Hút Máu!" Giây thứ 1, luồng sáng đỏ từ Luxury Ball của Lục Dã bắn ra, chạm vào Arcanine.

Giây thứ 2, lưỡi đao của Gallade bùng lên ánh trắng sắc lẹm, chém mạnh về phía trước!

Giây thứ 2, Gengar hiện ra từ bóng tối, thay thế Arcanine lên sân, nhe răng cười: "Ghos~" Bành!!

Sóng khí tan ra, cú Đấm Hút Máu của Gallade xuyên thẳng qua cơ thể Gengar.

Hệ Chiến Đấu vô hiệu với hệ Ma!!

Gengar hoàn toàn không hề hấn gì, nó kéo mắt dưới, làm ra vẻ mặt dọa dẫm (Scary Face): "Ghos~~(*ﾉ∀)" Cảnh tượng này diễn ra quá đột ngột, khán giả còn chưa kịp phản ứng.

Màn thay người tính toán từng mili giây này đã khiến các Nhà vô địch và Thiên vương có mặt phải kinh ngạc.

"Anh... anh ta!" Aaron lắp bắp: "Thầy Lục vẫn luôn tính toán sao?!" Flint vẻ mặt kỳ quái: "Là trùng hợp thôi chứ, nếu không thì hack quá..." "Tôi nghe nói Red và Giovanni từng có những trận đấu tranh giành từng tích tắc." Cynthia mỉm cười nói: "Dĩ nhiên, cũng có thể là trùng hợp." Trong trận quyết đấu đỉnh cao giữa Red và Giovanni, Red đã giành chiến thắng trước Giovanni chỉ với ưu thế 0,5 giây.

Thầy Lục vừa khéo canh chuẩn thời điểm chỉ huy của Lucian để tung Gengar miễn nhiễm 「Đấm Hút Máu」 lên sân!

"Thầy Lục đã thay Gengar lên sân!" Bình luận viên gào lên: "Cú Đấm Hút Máu của Gallade không hề có tác dụng!" Cho đến khi tiếng bình luận vang lên, cả nhà thi đấu mới bùng nổ.

Bình luận trên livestream nhảy liên tục, thậm chí có cả hiệu ứng quà tặng của Team Rocket.

"Pha chỉ huy này quá đỉnh, quá ngầu luôn!" "Hoa hòe hoa sói, gặp

đối thủ kiểu này tôi rút dây mạng luôn cho rồi!" "Nhìn mà lú luôn...

Đây chính là khả năng đoán trước của Thầy Lục!" Trên trán Lucian lấm tấm mồ hôi lạnh, anh nhìn Lục Dã đang mỉm cười.

Một cảm giác lạnh lẽo chạy dọc sống lưng Lucian.

Sau trận này... chắc phải tăng ca dài dài rồi!

Nhưng ít nhất phải dốc hết sức để còn được nghỉ ngơi vài ngày!

"Gallade." Lucian nhìn con ma béo màu tím đang đứng xa xa, dõng dạc nói: "Sử dụng Động Đất!" "Ngải lộ!" Lưỡi đao của Gallade đập mạnh xuống đất, lấy điểm va chạm làm trung tâm, những sóng chấn động kịch liệt hình thành mạng nhện lan tỏa bốn phía.

Đá sỏi bay tứ tung, bụi mù mịt, thực lực và khả năng tấn công của Gallade lúc này được phô diễn không sót chút nào!

Cả nhà thi đấu rung chuyển nhẹ, khán giả vô cùng căng thẳng.

"Tầm chém không tới thì dùng Động Đất bù vào!" "Hệ Đất khắc gấp đôi Gengar đấy..." "Kiểu này chắc bị nhất kích tất sát rồi!" Nếu đặc tính 「Phù Sửa」 (Levitate) của Gengar không bị xóa bỏ, Lục Dã đã nhắm mắt mà đánh bừa rồi.

Chỉ tiếc Gengar nhà Thầy Lục mang đặc tính 「Thân Thể Nguyền Rủa」.

May mà nó vẫn biết bay —— "Gengar, sử dụng Trọng Lực!" "Ghos~" Gengar giơ đôi tay nhỏ lên trời, thông qua việc khống chế trọng lực, bản thân nó lơ lửng như một quả bóng tím trên không trung.

Những mảnh đá vỡ từ chiêu Động Đất bị hút vào, dưới lực hấp dẫn mạnh mẽ hình thành nên một khối thiên thạch khổng lồ sắp sửa đổ ập xuống, mang lại cảm giác sợ hãi và áp lực cực lớn!

Rắc rắc!

Sân đấu chịu tác động kép của Động Đất và Trọng Lực, đột ngột lún xuống.

Lucian ngơ ngác ngẩng đầu, đồng tử co rụt, khó khăn nuốt nước bọt.

Thầy Lục... chiêu này của Gengar mà cũng tính là hợp lệ sao!!?

“Ghos! (ᴗ̤ ᴗ̤)” Gengar giơ cao thiên thạch, miệng rộng ngoác tận mang tai, nở một nụ cười cực kỳ “dễ thương” và thân thiện.

Ầm ầm ầm!!

Thiên thạch ập tới, khán giả nín thở, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng.

“Bỗng dưng tôi thấy hơi thốn thay cho Lucian...” “Thiên vương Lucian, ông thảm quá!!” “Trở lại đi, Gallade!” Trong gang tấc, Lucian thu hồi Gallade, phái Bronzong đang còn ít máu lên sân.

Bronzong lơ lửng, ngẩng đầu nhìn thiên thạch đang lao tới, hoa văn trên người nó lập tức tối sầm lại.

Bronzong: (◑Thốn ◐) — Mặt nạ đau khổ bản giới hạn Bronze.

Ầm!!

Thiên thạch đổ ập xuống, trung tâm sân đấu lõm hẳn xuống, vết nứt lan rộng, ở giữa là Bronzong đang nằm bất tỉnh với đôi mắt xoáy tròn.

Cả nhà thi đấu im phăng phắc, vẫn còn chìm trong sự bàng hoàng trước cú rơi của thiên thạch.

Trọng tài ngẩn người một lúc, giữa tiếng tai ù đặc, vẫy cờ ra hiệu.

“Bronzong mất khả năng chiến đấu!” Ong —— Trên màn hình, thêm một quả cầu của Lucian tối đi.

Tỉ số đã là “2:0”!

Nhà thi đấu tĩnh lặng bỗng chốc sôi sục.

Rotom như một trí tuệ nhân tạo bị chập mạch, liên tục cảm ơn trên livestream.

"Cảm ơn 'Logistics Rocket' đã tặng Mega Rocket, lạc thác~!" "Ông chủ hào phóng, ông chủ sức khỏe dồi dào, ông chủ tiêu dùng lý trí, lạc thác~!" Pokémon sẽ ngày càng giống chủ nhân...

đây quả thực là chân lý không thể chối cãi.

Lucian một tay đút túi quần tây đỏ rượu, thở dài nhẹ, lẳng lặng đẩy gọng kính tím.

Vẫn đúng như những gì mình dự tính trước trận đấu...

Hoặc là giải quyết được Gengar rồi dùng Gallade quét sạch đội hình.

Hoặc là mình nằm ngửa, bị Gengar quét sạch một lượt mang đi!

Chương 576

Trên khán đài.

Silver nói nhỏ: “Nếu giải quyết được Gengar... dự bị của Thầy Lục không còn ai có thể hạn chế được chiêu 「Đấm Hút Máu」 của Gallade nữa.” Bruno nhìn Silver với ánh mắt tán thưởng, gật đầu: “Đúng vậy, đó cũng là lý do lúc nãy Thầy Lục chọn thay người.” Màn đoán trước chiêu 「Đấm Hút Máu」 của Thầy Lục quá rực rỡ, đến mức Bruno hiện giờ vẫn còn đang nghiền ngẫm, thậm chí muốn hẹn đấu với Thầy Lục một trận không hạn chế.

Có điều danh tiếng của mình hình như không tốt lắm, lần trước gửi chiến thư suýt nữa làm hại Red...

Bruno ho mạnh một tiếng.

Akin gãi đầu hỏi: “Ý gì vậy, chẳng phải tỉ số đang nghiêng về một bên sao?” Crystal giải thích: “Trong đấu đơn 6 chọn 4, việc một Pokémon cuối trận quét sạch ba bốn con đối thủ là chuyện rất thường thấy.” Akin bừng tỉnh, gật đầu: “Tớ thấy Gengar cũng sắp quét sạch ba con rồi!” Silver: “...” Trong số những người có mặt, có lẽ chỉ có Akin là hiểu rõ Thầy Lục nhất...

“Sau thời gian nghỉ ngắn, Thiên vương Lucian đã tung ra Pokémon thứ tư của mình!” Bình luận viên nói.

Lucian vẫn còn một con Gallade trong trạng thái tốt.

Lúc này, anh ném ra Ultra Ball.

Luồng sáng trắng hiện ra một con Pokémon giống hươu cao cổ với hoa văn vàng đen, đó là Girafarig.

“Ô~!” Girafarig vươn cao chi trước, phát ra tiếng kêu nhẹ nhàng,

cái đầu nhỏ ở đuôi nhe răng.

Bình luận viên cho biết: "Girafarig là Pokémon thương hiệu của Thiên vương Lucian, từng nhiều lần gây trọng thương đối thủ ở Champion League!" Akin khoanh tay nói: "Lão Oak... khụ, giáo sư Oak cũng có một con Girafarig đấy." Crystal: "..." Vừa nãy cậu rõ ràng định gọi là 'Lão già Oak' đúng không!

Đặc tính của Girafarig nhà Lucian là 「Tâm Linh Lực」, ngoài việc không sợ Uy Hiếp, nó còn tăng cường sức mạnh tâm linh của bản thân.

Ngoài ra, đuôi của Girafarig cũng có khả năng tư duy, dù quay lưng lại với kẻ địch vẫn có thể tấn công.

Lục Dã có ấn tượng khá sâu với con Girafarig này... theo lời Cynthia, đây lại là một Pokémon 'mất dạy' giỏi chiêu 「Thôi Miên」.

Thầy Lục nhếch môi cười.

Đến cả Nhà vô địch Sinnoh còn là người của tôi, ông lấy gì đấu với tôi!

"Gengar, Hố Đen Sâu Thẳm!" Lục Dã ra lệnh.

Nói là Hố Đen Sâu Thẳm (Dark Void), thực ra hiệu ứng chiêu thức cũng gần giống Quả Cầu Bóng Đêm —— năm đó Arceus cũng suýt bị chiêu này đập chết.

Tương tự chiêu của Darkrai ở thị trấn Alamos, nó có hiệu ứng gây sát thương... tỉ lệ gây ngủ thậm chí không bằng 「Thôi Miên」 gốc.

"Ghos!" Gengar lơ lửng trên không, năng lượng cuồng bạo không ngừng tụ lại trong tay, một hố đen thu nhỏ đen kịt như mực lao vút về phía Girafarig!

Hố Đen Sâu Thẳm cuốn theo luồng khí cực lớn, thanh thế bàng

bạc khiến Bruno cũng phải kinh ngạc.

Thực lực Gengar của Thầy Lục có thể sánh ngang với Gengar của bà Agatha... không, thậm chí đã vượt xa Thiên vương hệ Ma!

Hố đen nhỏ ập tới, Lucian chủ động từ bỏ tấn công, ra lệnh: "Girafarig, Khởi Động (Work Up)!" "Ô!" Girafarig vươn mình, cái đầu lớn phía trước và cái đầu nhỏ ở đuôi đồng thời rực lên ánh xanh.

Bành!!

Hố đen nhỏ nổ tung, cả nhà thi đấu bốc lên khói đen nghi ngút, khán giả đồng thanh xuýt xoa.

Lúc chiến đấu với Darkrai cũng không thấy con ma béo này có thực lực thế này!

Dakto vén mái tóc xám dài, thâm trầm nói với Darkrai của mình: "Học bá thi được 100 điểm là vì bài thi chỉ có 100 điểm —— cũng giống như việc Gengar có thể hạ gục ngươi vậy." Darkrai: "...Hay là ông thả tôi đi cho rồi." Khói đen tan dần.

Vết tích vụ nổ giữa sân hiện rõ mồn một.

Girafarig gượng đứng vững, lớp khí thế trên đầu nhỏ ở đuôi khẽ trôi mất, nó cố giữ tỉnh táo: "Ô..." Với trình độ của một Pokémon chủ lực cấp Thiên vương mà vẫn suýt bị Gengar hạ gục ngay lập tức —— Lucian nhìn về phía Thầy Lục, khẽ thở dài một tiếng khó nhận ra.

Đây là một Nhà vô địch tinh thông chiến thuật... và những gì mình có thể làm chỉ là phát huy hết sở trường!

Lucian thanh lịch rút ra Ultra Ball, Gallade trong cầu có ánh mắt sắc như dao.

"Girafarig," Ánh mắt Lucian đanh lại: "Tiếp Lực!" Akin thốt lên "Vãi chưởng": "Lucian trông đạo mạo thế kia mà cũng chơi trò Tiếp

Lực à?!" Bruno nheo mắt nói: "Chiêu Khởi Động vừa rồi là để chuẩn bị cho Gallade sao..." Lục Dã hơi nhíu mày, lần đầu tiên trong trận đấu này cảm thấy khó nhằn.

Mega Gallade không chỉ có sát thương kinh người mà tốc độ cũng cực kỳ xuất sắc!

"Ghos~" Gengar đứng lại trên sân, đôi mắt đỏ rực, miệng rộng ngoác ra với nụ cười phấn khích.

Girafarig hóa thành luồng sáng đỏ quay về cầu, Gallade xuất hiện với đôi đao sắc lẹm, khí thế toàn thân tăng vọt.

"Đã đến lượt đấu quyết định rồi ——" Lucian thanh lịch rút từ trong túi áo vest đỏ rượu ra một cuốn sách bìa cứng, rút chiếc kẹp sách hình lông vũ ra, một viên Đá Chìa Khóa (Key Stone) trong suốt được khảm ở đuôi lông vũ, tỏa ra ánh sáng tuyệt đẹp.

"Ngải lộ!" Khối tâm hình trên ngực Gallade rực đỏ, toàn thân bao phủ bởi ánh sáng tiến hóa rực rỡ, chiếu sáng cả nhà thi đấu.

"Gallade, Tiến hóa Mega!" Lucian vẫy tay.

"Ngải lộ!!" Gallade ngẩng đầu gầm lớn, dang rộng hai tay, lưỡi đao dưới sự gột rửa của ánh sáng tiến hóa dần dài ra, hóa thành những thanh trường đao đỏ trắng xen kẽ.

Khán giả kinh ngạc, cả nhà thi đấu xôn xao.

"Thiên vương Lucian... tung ra Tiến hóa Mega rồi?!" "Đây là lần đầu tiên ông ấy bị dồn đến mức này ở Champion League!" Keng!

Ánh sáng dần tan biến, Gallade hướng về Gengar dang rộng đôi đao, chiếc áo choàng trắng tuyết sau lưng bay phấp phới!

Hội tụ cả vẻ ngầu lòi và thanh lịch, chiến sĩ trắng tuyết trung thành, Gallade.

Lục Dã nhìn Mega Gallade, lẩm bẩm: “Vịt nhà mình cũng không kém cạnh nó đâu nha...” “Dát ~(´ꇴ`ꇴ)σ” Trong quả Premier Ball, con vịt (Sirfetch'd) đang cười thầm.

Màn Tiến hóa Mega hoành tráng và hoa lệ đã khích lệ lòng người.

Khán giả bắt đầu cổ vũ cho Gallade và Lucian.

“Thiên vương Lucian!” “Gallade cố lên!!” Màn hình lớn tập trung vào cận cảnh gương mặt Thầy Lục, dường như muốn xem lúc này anh có biểu cảm gì.

Người xem trên livestream thì bắt đầu mắng nhiếc: “Đạo diễn lại định làm trò gì đây!” “Khoan đã...

đạo diễn hình như là người nhà mình!” Chàng thanh niên với vẻ mặt điềm tĩnh khẽ mỉm cười, từ từ đưa tay lên trời rồi đột ngột nắm chặt lại.

Cả nhà thi đấu bỗng im bặt một cách kỳ lạ, giống như bị nghẹt thở, lại giống như đang nín lặng trong sự kỳ vọng tột độ.

Trên găng tay khảm một viên Đá Chìa Khóa lấp lánh, lúc này đang tỏa ra ánh sáng rực rỡ.

“Gengar ——” Đá Chìa Khóa của Lục Dã lóe lên ánh trắng lóa mắt.

“Tiến hóa Mega!!” Ánh sáng tiến hóa rực rỡ bùng nổ trong nhà thi đấu.

Gengar thò lưỡi ra, trên đầu lưỡi là một viên đá Mega đang tỏa sáng, gương mặt nó nở một nụ cười cực lớn.

“Ghos~ ヽ(≧∀≦)ﾉ” Luồng sáng trắng chói mắt bao trùm lấy Gengar, sóng khí lan tỏa bốn phía làm chiếc áo choàng của Mega Gallade cũng phải lay động.

Khán giả vừa kinh ngạc vừa không thể tin nổi.

“Tới rồi, Tiến hóa Mega của Gengar!” “Gengar của Thầy Lục cũng biết tiến hóa Mụ-gà!” “Đây chính là...

Át chủ bài của một Nhà vô địch!!” Ánh mắt Bruno sắc lẹm nhìn vào Gengar đang trong kén sáng, dường như muốn thăm dò thực lực của nó lúc này.

Trên tầng hai, Flint và Aaron cũng sững sờ.

Nếu mình ở vị trí của Lucian... mình sẽ đối phó với Mega Gengar của Thầy Lục thế nào đây?

Cynthia mỉm cười nhạt, đôi mắt xám dõi theo kén sáng trắng đang dần tan đi.

Đó chính là Mega Gengar từng che chở trước mặt huấn luyện viên của nó để chiến đấu với thần linh!

Giữa nhà thi đấu đang chấn động, ánh sáng tiến hóa tan biến, lộ diện một Mega Gengar với nụ cười nhe răng dữ tợn, toàn thân đầy những gai nhọn, phần dưới bốc lên màn sương đỏ sậm.

“Ghos!” Mega Gengar ngâm mình trong bóng tối kết nối với dị không gian, giữa trán mở ra con mắt thứ ba màu vàng, đỉnh đầu hiện lên biểu tượng Tiến hóa Mega màu đỏ rực!

Lucian vẻ mặt nghiêm trọng, một tay đút túi quần tây, khẽ đẩy gọng kính.

“Mega Gengar thực lực cấp Nhà vô địch sao.” Lucian nói khẽ: “So với Garchomp của Cynthia cũng không kém cạnh bao nhiêu...” Gengar đã hấp thu năng lượng từ mảnh vỡ của Quả Cầu Ám Thế (Griseous Orb), khả năng điều khiển phản vật chất đã đạt mức thượng thừa.

Sau khi tiến hóa Mega, dù là Trọng Lực hay dị không gian đều có

thể trở thành vũ khí của nó.

Đây là Pokémon mạnh nhất trong đội hình của Thầy Lục sau khi rời Sinnoh, con Mega Gengar từng đơn đấu với Arceus!

Máy quay vừa vặn quay cảnh đặc tả Thầy Lục.

Lục Dã một tay đút túi, khóe miệng nhếch lên nụ cười nhạt, khẽ gật đầu trước ống kính.

Nhà thi đấu bùng nổ tiếng reo hò cuồng nhiệt, khán giả mạng lại một phen "Vãi chưởng".

"Hỏng rồi, để Thầy Lục làm màu thành công rồi!" "Mega Gengar thực sự quá ngầu!" "Đối đầu cực mạnh, trận chiến đỉnh cao của giải Thiên vương Sinnoh!" "Ghos!" Mega Gengar nhe răng cười dữ tợn, viên đá Mega trên đầu lưỡi đã được giấu vào bóng tối, nó khua chiếc lưỡi dài khiêu khích Mega Gallade.

"Ngải lộ..." Mega Gallade dang rộng đôi trường đao đỏ trắng, ánh mắt bình tĩnh, áo choàng trắng tuyết sau lưng bay phần phật.

"Cả hai bên đều chọn Tiến hóa Mega!" Bình luận viên gào lên: "Đây sẽ là trận chiến quyết định cục diện!" Trận đấu bùng nổ ngay lập tức, Lục Dã và Lucian đồng thời ra lệnh.

"Gengar, Hố Đen Sâu Thẳm!" "Gallade, Trảm Kích Tâm Linh!" Sân đấu vẫn còn dưới tác động của 'Trọng Lực', có khả năng kích hoạt hiệu ứng gây ngủ của 「Hố Đen Sâu Thẳm」.

Tuy nhiên, Gallade dưới trạng thái tăng cường từ chiêu 'Tiếp Lực' lúc nãy, toàn thân như một lưỡi kiếm sắc lẹm vừa ra khỏi bao, đôi trường đao rực sáng hàn quang!

Đây là cơ hội mà hai bậc thầy chiến thuật tạo ra cho Pokémon Mega của mình theo những cách khác nhau.

Một khi Gallade chém hạ được Gengar, sau đó sẽ là màn càn quét không ai cản nổi.

Ngược lại, Lucian có thể sẽ phải nhận một trận thua trắng ngay trên sân khấu Champion League!

Khán giả phấn khích tột độ, bình luận viên hét lớn: "Trận chiến bắt đầu, Gengar tiên phong tấn công!!" "Ghos!" Mega Gengar ngâm mình trong làn sương đen đỏ, con mắt thứ ba trên trán hội tụ năng lượng đen kịt cuồng bạo, hóa thành một khối cầu đen mãnh liệt quét ra!

"Ngải lộ!" Đặc tính của Mega Gallade là 「Tâm Linh Lực」, giúp tăng mạnh sức mạnh tâm linh, khối tâm hình trên ngực tỏa nhiệt nóng hổi.

Ong —— Đôi đao của Gallade bỗng bùng lên ánh hồng dài gần một mét, đối diện với hố đen nhỏ đang ập tới, nó bắt chéo đao chém mạnh theo hình chữ thập!

Bành!!

Tiếng nổ vang lên, khói đen mù mịt.

Gallade đứng giữa làn khói tan, áo choàng bay phấp phới, ánh mắt sắc lẹm, hoàn toàn không hề hấn gì!

Khán giả xuýt xoa kinh ngạc.

Chiêu Hố Đen Sâu Thẳm suýt hạ gục Girafarig vừa rồi, lại bị hóa giải dễ dàng như thế!

"Nó... nó chém bay cả Hố Đen luôn?!" "Trảm Kích Tâm Linh này chắc chắn là bạo kích rồi!" "Lucian dù sao cũng là Thiên vương mạnh nhất Sinnoh mà!" "Đó là nhờ hiệu ứng gia trì từ chiêu Khởi Động lúc nãy." Bruno trầm giọng nói: "Nếu đánh trúng điểm yếu... ngay cả Mega Gengar cũng khó lòng chống đỡ." Jasmine đặt hai tay lên chiếc

váy trắng, khẽ nói: "Nhưng Gengar của Thầy Lục có ưu thế về tốc độ mà... hơn nữa chiêu thức của Gengar vẫn chưa lộ ra hết đâu." Bruno khoanh đôi tay cơ bắp, im lặng không nói.

Thầy Lục khó nhằn ở chỗ chiến thuật quỷ quyệt biến hóa.

Nói cách khác, các chiêu thức thay đổi trạng thái là điểm tựa quan trọng của Nhà vô địch này.

Đến cả mình còn biết Gengar của Thầy Lục chắc chắn mang theo chiêu thay đổi trạng thái... thì một người nổi tiếng học thức sâu rộng như Lucian sao lại không lường trước được?

"Tiếp theo." Bruno nheo mắt, "Sẽ là màn đấu trí của hai bên!" Xoẹt —— Dưới sự chỉ huy của Lucian, Mega Gallade sải bước lao tới, đôi trường đao đỏ trắng hội tụ sức mạnh tâm linh rực rỡ, chém xuống mãnh liệt!

Hàn quang lóe lên.

Khán giả nín thở, với thân hình nhỏ bé của Gengar, cú này mà trúng chắc chắn sẽ trọng thương!

"Ghos!" Mega Gengar nhe răng cười, giống như đang bơi tự do trong bóng tối, thậm chí còn làm động tác ngoi lên đổi khí, nhanh chóng né sang một bên!

Lục Dã cảm thấy thật vi diệu.

Bình thường con ma béo này thích bơi trong bóng tối... sau khi tiến hóa Mega, việc né tránh còn thuận tiện hơn nhiều!

Rắc!

Trảm Kích Tâm Linh chém xuống mặt đất nhẹ nhàng như cắt đậu phụ, tạo thành một vết đao dài!

Khán giả thi nhau nuốt nước bọt.

Gengar và Gallade khắc chế lẫn nhau, chỉ cần nắm bắt được cơ hội, ai cũng có thể hạ gục đối phương trong một đòn.

Một Mega Gengar linh hoạt quỷ quyệt, một Mega Gallade công thủ toàn diện.

Cả hai như đang khiêu vũ trên mũi dao, khiến khán giả toát mồ hôi hột!

"Ghos~" Mega Gengar né được đòn Trảm Kích, lướt sang phía khác của sân đấu.

Cùng lúc đó, cái bóng dưới chân nó như có sinh mệnh, lao nhanh như rắn từ phía sau về phía Gallade!

Đặc tính của Mega Gengar: Đạp Bóng!

Chương 577

“Ngải lộ!?” Gallade đột ngột quay đầu.

Hai dải bóng tối kéo dài từ phía sau lao tới, quấn chặt lấy cổ chân Gallade.

Gallade giật mình, ngẩng đầu nhìn lên, vừa vặn thấy Mega Gengar đang há miệng cười nhạo, lắc lư chiếc lưỡi dài.

“Ghos Ghos~(≧∀≦)♪” “Đặc tính Đạp Bóng của Mega Gengar đã phát huy tác dụng!” Bình luận viên nói: “Khoảng cách giữa hai bên lại được kéo giãn ra!” Khác với đặc tính 『Đạp Bóng』 trong game có tác dụng ngay khi ra sân, 『Đạp Bóng』 thông qua việc kéo dài bóng tối này thậm chí còn có hiệu ứng trói buộc ngắn ngủi.

Hiệu ứng này chỉ trong nháy mắt nhưng cũng đủ để Thầy Lục đưa ra chỉ huy. ‘Gengar, Khúc Ca Diệt Vong!’ Tâm Linh Cảm Ưng của Lục Dã vang lên trong lòng Gengar.

Lucian khẽ nhắm mắt, ngay khoảnh khắc 『Đạp Bóng』 có tác dụng, một cảm giác nguy hiểm dâng lên trong lòng.

Tới rồi sao... chiến thuật mà mình đã đề phòng ngay từ trước trận đấu.

Trong tình huống này, Thầy Lục chỉ có một lựa chọn chỉ huy duy nhất —— “Đạp Bóng kết hợp Bẫy Diệt Vong...” Lucian đã đoán trước được chỉ huy, đôi mắt ngưng lại, vung tay hét lớn: “Gallade, Khiêu Khích!!” 【Khiêu Khích: Khiến mục tiêu rơi vào trạng thái bị khiêu khích, trong thời gian ngắn không thể sử dụng các chiêu thức thay đổi trạng thái】!

Khán giả ngỡ ngàng: “Đoán đúng chỉ huy của Thầy Lục luôn?”

“Vãi, hình như Lucian cược thắng rồi!?” “Mấy ông chơi chiến thuật tim ai cũng đen hết!!” “Ghos~♪” Mega Gengar đang hớn hở há miệng, định khoe giọng hát một phen, dư quang chợt thấy Gallade với ánh mắt khinh khỉnh.

“Ngải lộ ——” Gallade cực kỳ kiêu ngạo lắc đầu, hất mạnh áo choàng, sau đó hạ thấp trọng tâm, thủ thế với đôi đao sắc lẹm.

“Ngải lộ! (σ ` д′)σ” “Ghos... (. •ˇ_ˇ•.)” Mega Gengar ấm ức trừng mắt.

Lần trước tụ tập không cho tôi hát, lần này cũng không cho tôi hát —— “Ghos! (# ` Mãnh´)” Đôi mắt Gengar đỏ rực, bùng lên ánh hồng.

Thế thì không chơi Bẫy Diệt Vong nữa... giết ông luôn cho rồi!

“Vẫn phải dùng tấn công để giải quyết sao...” Lục Dã vốn định chọn phương án an toàn hơn là Bẫy Diệt Vong, sau đó dùng Triple Battle một cách “chính nghĩa” để tiễn con Girafarig hết máu đi.

Nhưng màn đoán trước của Lucian quả thực nằm ngoài dự kiến của anh.

Trên khán đài, Flint gãi đầu xù, ngạc nhiên nói: “Lucian thực sự đã đoán trước được Thầy Lục luôn!” “Xem ra đọc nhiều sách cũng có cái lợi nhỉ~” Aaron ngồi xếp bằng trên thảm, chống cằm nói.

“Chiêu Khiêu Khích đã phong tỏa gần như quá nửa chiêu thức của Mega Gengar rồi.” Cynthia nhận xét.

Được Cynthia nhắc nhở, Flint và Aaron mới sực tỉnh.

Bẫy Diệt Vong, Trọng Lực, Hố Đen Sâu Thẳm, tất cả đều không thể dùng khi bị Khiêu Khích!

Flint vẻ mặt kỳ quái: “Nhưng tớ thấy cái chiêu Hố Đen Sâu Thẳm kia đã tính là chiêu tấn công rồi...” Lục Dã nhìn chằm chằm Mega

Gengar đang bị Khiêu Khích.

Dakto có thể dùng bóng thường bắt Pokémon huyền thoại, Satoshi có thể dùng Gầm Thét để giải trạng thái ngủ —— vậy thì 「Hố Đen Sâu Thẳm」 của mình gây được sát thương cũng hợp lý thôi đúng không?

Tuy nhiên.

Cuộc tấn công của Gallade sẽ không kết thúc dễ dàng như vậy.

Lucian nhìn về phía Mega Gengar trên sân, tung ra đòn sát thủ cuối cùng: "Gallade, sử dụng Động Đất!!" Trong trạng thái bị Khiêu Khích, Trọng Lực không thể thi triển, Mega Gengar không còn chỗ trốn!

"Ngải lộ!" Lưỡi đao của Gallade nện mạnh xuống đất, những chấn động dữ dội hất tung đất đá, làm rung chuyển cả nhà thi đấu, như một mãnh thú gào thét lao về phía Gengar!

Khán giả bàng hoàng trước sự hoành tráng của chiêu Động Đất này.

"Ghos!" Mega Gengar đối mặt với đòn Động Đất dữ dội, khóe miệng lại nhếch lên nụ cười.

Nhờ vào sức mạnh của phản vật chất, khả năng điều khiển không gian của nó dù không bằng Giratina nhưng cũng đã nắm được tinh túy.

Giống như chiêu thức độc quyền của Giratina là Ám Ảnh Lực (Shadow Force).

Gengar cũng nắm giữ một phiên bản đơn giản hơn mang tên 「Ảnh Lực」 (Phantom Force).

Khi thi triển 「Ảnh Lực」, Gengar sẽ tiến vào trạng thái tương tự Ám Ảnh Lực, không chịu ảnh hưởng bởi bất kỳ chiêu thức nào.

Nói cách khác, chiêu này giống như chiêu Q của Master Yi, không

thể bị khóa mục tiêu —— Đòn Động Đất ập đến, Lục Dã ra lệnh: “Gengar, Ảnh Lực!” Nửa thân dưới của Mega Gengar vốn đã ẩn trong không gian khác, việc thi triển 「Ảnh Lực」 lại càng thuần thục hơn!

Lucian giật mình sững sờ.

Ngay khi lệnh vừa ban ra, hình bóng của Mega Gengar đã biến mất tại chỗ.

Cú Động Đất chắc thắng cuối cùng lại đánh vào không trung, chỉ để lại một sân đấu nát bươm cần sửa chữa gấp!

Giây tiếp theo.

Mega Gengar hiện ra từ bóng tối, đứng ngay sau lưng Gallade đang dáo dác tìm kiếm, nắm đấm màu tím đầy gai nhọn vung mạnh ra!

“Ghos! (ง˘mãnh ˘)ง ³ ” Bành!!

Nắm đấm nện thẳng vào lưng Gallade, nó loạng choạng, vội vàng quay người đón địch.

Nhưng trong tay Mega Gengar đã hội tụ một hố đen cuồng bạo, đập thẳng vào mặt Gallade!

Ầm!!!

Cả nhà thi đấu im phăng phắc, chỉ có thể nghe thấy tiếng nuốt nước bọt ực ực.

“Gengar dùng... dùng nắm đấm đánh người à?” “Gallade với chỉ số Phòng Thủ Vật Lý đó, e là 「Ảnh Lực」 sẽ hiệu quả hơn nhiều...” “Bảo là Khiêu Khích... thực ra thà để Gengar hát Khúc Ca Diệt Vong còn hơn!” “Ngại lộ...” Khói đen tan dần, Gallade cố giữ chút tỉnh táo cuối cùng, dùng đao chống đỡ, quỳ một gối xuống đất.

“Ghos~” Gengar từ phía sau kéo kéo áo choàng của Gallade, nhe răng cười thân thiện, hố đen trong tay không ngừng xoay tròn.

“Ngải lộ...” Gallade vẻ mặt phức tạp, ánh sáng trắng mờ ảo hiện lên, trạng thái Mega giải trừ.

Đùng!

Sau đó, Gallade sáng suốt nằm vật ra, đôi mắt hiện hình xoáy tròn.

Lucian: “...” Để không làm hỏng sân đấu thêm nữa, có lẽ đây là lựa chọn hợp lý nhất rồi!

“Gallade mất khả năng chiến đấu!” Trọng tài vẫy cờ.

Ong —— Trên màn hình lớn, quả cầu thứ ba của Lucian tối sầm lại.

Nhà thi đấu lập tức bùng nổ tiếng reo hò, cổ vũ đồng thanh một nhịp!

Lucian chỉ còn lại duy nhất một con Girafarig đã cạn máu, thắng bại của trận đấu đã rõ rành rành!

“Chúng ta hãy chúc mừng sớm thôi ——” Trong lúc bình luận viên đang thuyết minh.

Lucian tung ra Pokémon cuối cùng Girafarig, Thầy Lục nhanh chóng ra lệnh: “Hố Đen Sâu Thẳm!” Gengar không chút do dự giơ đôi tay nhỏ, tung ra một vòng xoáy đen cuồng bạo.

Giống như một kẻ đã phá xong trụ bậc thềm, Thầy Lục đang liều mạng click chuột vào nhà chính đối phương vậy!

“Nhà vô địch giải Liên minh Lục Dã đã giành chiến thắng trong trận Champion League này!!” Cùng với một tiếng nổ lớn.

“Girafarig mất khả năng chiến đấu.” Trọng tài vẫy cờ.

“Người chiến thắng trận này là Nhà vô địch Lục Dã!!” Bùm!

Bùm!

Bùm!

Khán giả reo hò không ngớt, pháo hoa rực rỡ bùng nổ khắp nhà thi đấu.

Đó là màn ăn mừng dành cho người chiến thắng Champion League.

Anh đã đủ tư cách để nhậm chức Thiên vương Sinnoh, và là người mạnh nhất trong Tứ Thiên vương một cách xứng đáng!

Kênh livestream cũng bị nghẽn vì lượng bình luận quá lớn, tràn ngập hai chữ "Chúc mừng".

"Thầy Lục đỉnh vcl!!!" "Gengar giết điên rồi!!" Giữa không khí sôi sục, Akin quẹt mũi, hớn hở nói: "Tớ đã nói gì rồi mà!" Mọi người ngó lơ Akin, bàn tán xôn xao: "Thầy Lục có tiếp tục khiêu chiến vị trí Nhà vô địch không nhỉ?" "Tối nay chắc chắn sẽ biết thôi..." Tiếng hò reo như sóng trào từ khắp nơi đổ về.

Lucian một tay đút túi quần, cúi đầu thở dài bất lực, rồi để lộ một nụ cười mệt mỏi nhưng thanh thản.

Không phải Lucian kém cỏi... mà là Thầy Lục quá ranh ma!

Anh chậm rãi bước lên, bắt tay Lục Dã, thở dài nói: "Chúc mừng cậu, Thầy Lục." "Sau trận này, chắc ông có thể nghỉ ngơi một thời gian rồi chứ?" Lục Dã hỏi.

Lucian nở nụ cười khổ: "Hy vọng là vậy." Trận đấu này thực sự quá khó... quá khó khăn!

Căn bản là đánh không lại!

Toàn bộ khán giả trong nhà thi đấu đều đang hò hét tên người chiến thắng.

Nhân khí trên livestream đã chính thức vượt qua mốc mười triệu,

các fan lâu năm không khỏi lệ rơi đầy mặt.

“Lâu lắm rồi mới thấy Thầy Lục đi hành gà ở Cup Thiên Vương!” “Gengar quét sạch, thắng trắng Thiên vương mạnh nhất Sinnoh luôn?” “Đây chẳng phải là đánh em bé sao? (cười)” “Trở lại rồi, chính là cảm giác của Piplup Cup năm nào, thanh xuân của tôi đã trở lại rồi!” Đoành!

Đoành!

Những bông pháo hoa rực rỡ không ngừng nở rộ trên bầu trời nhà thi đấu.

Khán giả hò reo, cổ vũ, không hề tiếc lời khen ngợi dành cho người chiến thắng Champion League.

Trên màn hình lớn hiện lên hình ảnh chàng thanh niên tóc đen, anh vẫn giữ nụ cười đặc trưng.

Gengar đang bay lơ lửng bên cạnh, ngoác cái miệng rộng, thè chiếc lưỡi dài 'ReoReo' trêu chọc ống kính.

Khán giả phía dưới bật cười thiện cảm. "Anh em ơi, Thầy Lục lại bắt đầu làm màu rồi!" "Tại sao con Gengar nhà ông lại có đặc tính Levitate (Bay lơ lửng) thế kia?" "Thầy Lục tính thừa thắng xông lên thách đấu luôn Nhà vô địch Sinnoh à!?" Trong tiếng hò reo vang dội, Lucian một tay đút túi quần đỏ thẫm, quay sang nhìn Lục Dã với ánh mắt dò hỏi.

Theo quy tắc của Champion League, người thắng cuộc có thể lập tức thách đấu Nhà vô địch Liên minh.

Giống như Red trong bản 'Fire Red', sau khi thắng Lance thì lập tức đấu với 'người gác cổng' Blue Oak.

Trận đấu đó đã tạo nên thảm án 'Nhà vô địch tại vị ngắn nhất lịch sử', đồng thời cũng cho thấy sự khắc nghiệt của quy tắc này.

Tuy nhiên, xét về góc độ nhân văn, Liên minh thường cho người thắng cuộc vài ngày nghỉ ngơi — trừ khi là những Huấn luyện viên cực kỳ tự tin hoặc sở hữu thực lực áp đảo mới chọn thách đấu ngay lập tức! "Không phải thách đấu Nhà vô địch đâu..." Lục Dã cười khổ: "Nhưng với tôi, đây có lẽ cũng là một thử thách lớn." Lucian khẽ nhướng mày, đẩy gọng kính như nhận ra điều gì đó: "Vậy thì tôi xin phép lui đài trước." Khán giả dành cho Lucian một tràng pháo tay nồng nhiệt vì trận đấu hết mình vừa rồi.

Vị học giả nho nhã này luôn diện bộ vest đỏ đô, tay cầm cuốn sách bìa cứng, dù có thua Thầy Lục thì sức hút của anh trong Champion League vẫn cực kỳ lớn.

Lucian thong thả bước vào đường hầm, mỉm cười lịch thiệp trước ống kính, khẽ thở phào một cái: "Xong giải đấu này, chắc là mình được nghỉ phép vài ngày rồi..." Bỗng nhiên phía sau vang lên tiếng gọi của Thầy Lục: "Này, cái sân đấu này là do chiêu Động Đất của anh phá đấy nhé, không liên quan gì đến tôi đâu!" Bước chân Lucian lảo đảo, anh quay đầu lại nói gượng: "Khụ, tôi sẽ xử lý... ngài cứ yên tâm!" Nói xong, bóng lưng Lucian trông có vẻ tang thương hơn hẳn khi bước vào bóng tối của đường hầm.

Lục Dã nhìn theo, cảm thán: "May mà mình không nhận chức Thiên vương..." Người dẫn chương trình thông báo: "Sau đây sẽ là phần phỏng vấn cá nhân dành cho Thầy Lục!" Hậu trường vừa kết thúc màn chào hỏi giữa các Huấn luyện viên, nữ MC và cộng sự mang theo thiết bị vội vã chạy đến đài chính.

Giữa đài là bồn lửa Thánh rực cháy, phía trước là bậc thang trải thảm đỏ kéo dài lên tận ngai vàng của Nhà vô địch.

Khi người thắng giải thách đấu Nhà vô địch, người giữ ngôi vị cao nhất sẽ bước xuống từ bậc thang này, đánh cược vinh quang để

thực hiện một trận đấu toàn diện (Full Battle).

Lục Dã khoanh tay nhìn lên vị trí đó, trầm tư. "Ghos~" Gengar bay bên cạnh, che miệng cười trộm.

Thấy Thầy Lục hoàn toàn không có ý định rời sân, phòng livestream bắt đầu nổ tung.

Lượt xem còn cao hơn cả lúc nãy! "Vãi chưởng, Thầy Lục định thách đấu tiếp thật à?" "Điên rồi, đấu liên hoàn Thiên vương rồi đến Nhà vô địch?" "Bất kể Thầy Lục hay Cynthia thắng...

Lucian chắc chắn là người thảm nhất!" Khán giả tại hiện trường cũng nhận ra điều bất thường.

Sự phấn khích không ngừng lan tỏa.

Akin lấy tay che trán nhìn quanh: "Cái gì thế?

Chuyện gì đang xảy ra vậy?" "Thầy Lục... hình như định thách đấu Nhà vô địch Sinnoh tiếp!" Bruno khoanh tay, mắt sáng rực: "Sự tự tin và dũng khí đến từ thực lực mạnh mẽ này thật đúng là tấm gương cho giới võ đạo chúng ta!" "Tớ lại thấy..." Green ngập ngừng.

Trong bộ ba Kanto, Green là người sớm nhận ra thân phận con gái của Yellow và cũng tinh tế nhất trong chuyện tình cảm. 'Tớ thấy bầu không khí này có gì đó mờ ám hơn là chiến đấu.' — Câu này cậu ta giữ trong lòng không nói ra.

Trên tầng hai, Aaron và Flint đồng loạt nhìn về phía Cynthia. "Chị đại sẽ chấp nhận lời thách đấu của Thầy Lục chứ?" Aaron thì thầm.

Chương 578

"Đồ ngốc!" Flint mắng nhỏ: "Thừa dịp Thầy Lục đang không ở trạng thái tốt nhất, đánh là chắc thắng!" Bà cụ Kikuno ngồi trên sofa, tay cầm bình giữ nhiệt khẽ thổi hơi nóng.

Là người từng trải, bà mỉm cười: "Flint và Aaron vẫn còn xanh lắm...

Nhưng mà... già này cũng bắt đầu thấy mong chờ rồi đây!" Cynthia đang nhìn chằm chằm Lục Dã.

Cô diện bộ phong y đen quý phái, một tay khoanh trước ngực, một tay chống cằm đầy ưu nhã.

Mái tóc vàng óng mượt xõa xuống bên má, khuôn mặt nghiêng xinh đẹp lộ ra một nụ cười mờ nhạt.

Cộp, cộp.

Đôi cao gót dưới lớp quần ống rộng gõ xuống sàn.

Mái tóc vàng dài chạm thắt lưng, Cynthia quay người bước về phía ngai vàng Nhà vô địch: "Tôi sẽ quay lại ngay." Tại đài chính ồn ào, Meowth sụt sịt: "Sao không phải là chúng ta chụp ảnh cho sếp nhỉ ~mèo!" "Vì chuyện đột ngột quá, không kịp hóa trang lẻn vào..." James thở dài.

Jessie cũng nắm chặt tay: "Đáng ghét... con mụ MC đó rõ ràng không xinh bằng bà đây!" James & Meowth: "..." Jessie liếc mắt sắc lạnh.

James vội cười huề vốn: "Đúng đúng, Jessie nói gì cũng đúng!" Meowth: "Jessie mà trang điểm lên thì đại mỹ nhân luôn á mèo ~" Jessie kiêu ngạo quay đi, con Sonans bỗng 'pành' một tiếng nhảy ra

khỏi PokeBall: "Sách ~~ nam tê!" Nữ MC cùng thợ quay phim tiến lên, đưa micro về phía Lục Dã.

Sau vài câu hỏi thông thường, cô hỏi: "Xin hỏi anh có dự định tiếp quản vị trí Thiên vương Sinnoh không?" Lục Dã: "Không... tôi không có ý định đó." Màn hình lớn hiện rõ gương mặt Lục Dã, cả nhà thi đấu chấn động.

Vậy có nghĩa là — Nữ MC mắt sáng lên, giọng run rẩy vì kích động: "Vậy tức là, anh định tiếp tục thách đấu Nhà vô địch của Liên minh Sinnoh!?" Cả nhà thi đấu bỗng im bặt như để chờ đợi câu trả lời.

Trong giải đấu danh giá nhất Sinnoh này, Lục Dã đã thể hiện thực lực, chiến thuật và phong thái của một Nhà vô địch thực thụ.

Lục Dã vừa định trả lời, cả nhà thi đấu bỗng bùng nổ tiếng hò reo không thể kìm nén: "Nhà vô địch Cynthia xuất hiện rồi!!" Lục Dã hơi sững lại, ngẩng đầu nhìn về phía bậc thang thảm đỏ dài dằng dặc.

Cynthia đang từ ngai vàng bước xuống, đôi mắt trong trẻo, mái tóc vàng tung bay trong gió.

Cô đưa tay sang bên, một tia sáng đỏ từ PokeBall bắn ra. "Khà ooo!!" Garchomp xuất hiện với đôi mắt đỏ rực, tỏa ra sát khí sắc lẹm, những gai xương trắng trên người lấp lánh hàn quang.

Với đôi lưỡi hái vung rộng, Garchomp lững thững bước theo sau Cynthia tiến về phía đài chính.

Đài chính lúc này trông như một sân đấu thiên nhiên hùng vĩ.

Lửa Thánh trong bồn bạc bùng cháy.

Khán giả nín thở, không khí như đóng băng trước khí thế thực chất này! "Khí thế này... thật sự..." Silver chảy mồ hôi hột trên trán, ngây người nói: "Khác hẳn với lúc bình thường!" Jasmine đỏ mặt, vừa

ngưỡng mộ vừa có chút tự ti: "Đây chính là...

Nhà vô địch Cynthia..." Nữ MC và thợ quay phim nhìn Cynthia đến ngây người, quên luôn cả công việc chính. "Mọi người... còn câu hỏi nào khác không?" Lục Dã nhắc nhở. "Hả?" Nữ MC giật mình nhìn quanh.

Hai bên đài chính, một bên là Thầy Lục, một bên là Cynthia.

Cô và cộng sự bỗng trở thành những kẻ thừa thãi chắn tầm nhìn của toàn bộ khán giả.

Cảm giác xấu hổ trào dâng.

Lục Dã mỉm cười an ủi: "Phỏng vấn để lát nữa đi —" Nói rồi, anh ngẩng đầu nhìn Cynthia đang đầy ý vị: "Khụ, giờ tôi có việc quan trọng hơn cần làm." "Phù... cảm, cảm ơn anh!" Nữ MC như được cứu mạng, vội vàng cùng cộng sự rời khỏi đài. "Nhà vô địch Cynthia đã tiến vào sân đấu!!" Bình luận viên gào thét phấn khích: "Đây có lẽ là vòng đối đầu thứ hai sau Champion League!" Nói không phải chiến đấu, nhưng thực chất cũng là chiến đấu.

Bởi vì — tình yêu chính là chiến tranh!

Cả nhà thi đấu không còn chỗ trống, mọi ánh mắt đổ dồn vào trung tâm. "Khà ooo!" Garchomp đứng sau lưng Cynthia với ánh mắt ngạo nghễ. "Ghos~" Gengar nhe răng cười hì hì đằng sau Lục Dã.

Đang là tháng Sáu, cái nóng oi ả dường như tan biến trước làn gió mát rượi.

Cynthia vén mái tóc vàng, giọng nói của cô được Rotom khuếch đại khắp nhà thi đấu: "Anh không định nói gì sao?" Đôi mắt xám của cô long lanh dưới nắng, bình tĩnh hỏi.

Cả nhà thi đấu im phăng phắc.

Akin quay sang Silver: "Trash Talk (khích tướng) trước trận đấu à?" Silver mặt đơ không nói nên lời.

Màn hình lớn bắt gặp thần sắc cực kỳ nghiêm túc của Lục Dã.

Mồ hôi thấm trên trán, cổ họng khô khốc, tim anh đập nhanh hơn cả lúc đối mặt với Arceus.

Dù vậy, có những lời nhất định phải nói, có tâm ý nhất định phải truyền đạt.

Đây là khoảnh khắc Liên minh Sinnoh sắp hạ màn.

Toàn bộ khán giả nghe thấy một giọng nói rõ ràng vang lên: "Cynthia, anh thích em." Ánh mắt Lục Dã trong trẻo, gương mặt kiên định, mái tóc đen khẽ bay trong gió.

Từ màn pháo hoa lần đầu gặp gỡ, đến biến động không gian tại thị trấn Alamos, hay cái ôm trên đồng hoang Midina...

Giống như ánh sáng rực rỡ của 「Jewelrite」, tâm ý của hai người từ lâu đã gắn kết chặt chẽ.

Cả nhà thi đấu im lặng đến mức có thể nghe thấy tiếng kim rơi.

Ánh mắt Cynthia nhìn sang, như một làn nước trong xanh gợn sóng.

Muôn vàn lời nói nghẹn lại nơi cổ họng, ngôn ngữ lúc này trở nên vô nghĩa.

Một cảm giác cô độc kỳ lạ tấn công cơ thể, Lục Dã cảm thấy như mình đang đứng giữa hư không, anh lặp lại lần nữa: "Xin hãy ở bên anh." Đoạn chat trên phòng livestream bỗng đứng hình mất ba giây, như thể ai đó vừa bóp nghẹt cổ tất cả người xem.

Một sự tĩnh lặng kéo dài đến tận cùng thế giới, và đối lập với nó, là một cơn địa chấn đang nhen nhóm trong lòng khán giả.

Cynthia khẽ nhắm mắt, khóe miệng khẽ cong lên một nụ cười nhạt, một tay đút túi áo phong y, mái tóc vàng tuyệt đẹp lay động.

Sự gặp gỡ giữa các sinh mệnh luôn nuôi dưỡng nên những sợi dây liên kết (Bond) quý giá.

Em cũng thích anh...

điều này rực rỡ như Kim cương và Ngọc trai vậy. "Được." Cynthia khẽ đáp.

Gió thổi qua, sau một thoáng im lặng ngắn ngủi, phòng livestream và cả nhà thi đấu bùng nổ! "Ohhhhhhh!" "Công khai phát cơm chó à?" "Tôi phản đối cuộc hôn nhân này!" "Đây không phải cơm chó, đây là chiêu Acid Spray (Tạt Axit) vào mặt bọn độc thân!" Trong lúc nhà thi đấu đang hỗn loạn giữa bàng hoàng và phấn khích, Lucian bước lên bục bình luận, cầm micro bình thản nói: "Hai vị Huấn luyện viên hiện đang là quan hệ người yêu... việc có thách đấu Nhà vô địch hay không sẽ được thông báo sau." "Nói cách khác —" Lucian bất lực thở dài: "Mọi người không cần đoán già đoán non về quan hệ giữa Thầy Lục và Nhà vô địch Cynthia nữa đâu." Khán giả ồ lên, mùi 'chanh' nồng nặc bao trùm. "Tôi cứ tưởng được xem đại tiệc chiến đấu, ai dè là đại tiệc cơm chó!" "Manh Manh Đát thực sự là Cynthia sao?" "Lục bảo nhà ta giỏi quá rồi!!" Trong không khí chấn động đó, Garchomp cảm thấy tâm trạng khá phức tạp, cứ như thể 'cây bắp cải' nhà mình vừa bị lợn ủi mất rồi.

Gengar thì đắc ý nhe răng cười giữa không trung.

Bà Carolina đang theo dõi livestream ở nhà, chống gậy hừ lạnh một tiếng: "Chuyện của đám trẻ, cứ để chúng tự xử lý đi!" Trong nhóm chat: Wallace cười: "Tôi biết ngay họ sẽ công khai vào lúc này mà." Sapphire bỗng nhớ lại cảnh mình tỏ tình với Ruby, mặt đỏ bừng.

Lance trêu chọc: "Đây mới là mục đích thực sự của Thầy Lục khi

tham gia Champion League nhỉ?" "Có lẽ... mục đích là 'thách đấu' cả Liên minh Sinnoh luôn ấy chứ." Kasumi nói.

Satoshi gãi đầu: "Vậy lát nữa có đấu nữa không?" Red tiếp lời: "Vừa thắng Lucian xong, chắc Thầy Lục sẽ chọn điều chỉnh trạng thái rồi mới đấu tiếp." Bruno tán thành: "Có lý..." "Vấn đề đó hoàn toàn không phải trọng điểm nhé!" Green gắt. "Mọi người đang nói gì thế?" Lorelei lướt lại tin nhắn, hoang mang hỏi: "Công khai cái gì cơ?" "Ơ?

Chị Lorelei vẫn chưa biết ạ!" Whitney ngạc nhiên. "Trước đó em quên chưa kể cho chị Lorelei..." Kasumi hối lỗi.

Akin: "Ha ha ha, không lẽ dì Lorelei vẫn còn chưa biết à!" 【Thành viên 'Akin' đã bị quản trị viên 'Lorelei' cấm ngôn 3 ngày】 Lorelei mỉm cười: "Lần tới ai dám thả Akin ra khỏi phòng tối, tôi không đảm bảo là sẽ không dùng Mr.

Rime đâu nhé..." Red sững người, lẳng lặng lặn mất tăm.

Những thứ khiến Red phải e dè chỉ đếm trên đầu ngón tay, và con 'Mr.

Rime' của Lorelei chắc chắn là một trong số đó!

Steven thiện chí giải thích: "Thầy Lục và Nhà vô địch Cynthia công khai quan hệ rồi." "Hả?" Lorelei ngẩn ra: "Mọi người đều biết hết rồi à?" Nhóm chat bỗng im lặng.

Lorelei: "..." Lorelei: (;╥д╥) Hóa ra tôi là người cuối cùng biết chuyện này!

Thực tế đã có không ít fan đồn đoán về quan hệ của hai vị Nhà vô địch.

Nhân cơ hội thắng giải Champion League này, việc công bố trở nên vô cùng hợp lý.

Khi Cynthia đi nghỉ ở thị trấn Undella, cô cũng đã từng tiết lộ chuyện này cho Caitlin và Shauntal.

Nhìn màn hình thấy hai người mỉm cười với nhau, Caitlin vùi đầu vào chăn, lòng đầy đắng chát, ôm chặt chiếc gối nhỏ: (tsu Д`) Do giải đấu vừa kết thúc, các Pokémon cần hồi phục trạng thái.

Sau khi hai người công bố quan hệ, khán giả cũng dần giải tán.

Tuy nhiên, đến tận lúc ra về, mọi người vẫn mang vẻ mặt không thể tin nổi: "Hai... hai người họ công khai thật rồi hả?" "Đáng ghét!

Lại bị Thầy Lục phát cơm chó rồi!" "Đầu bếp không thèm 'hạ phạn' nữa... lần này là nhét trực tiếp chanh vào mồm tôi luôn!" Chiều hôm đó, Thầy Lục cũng thông báo với Liên minh Sinnoh — sẽ không tiếp quản vị trí Thiên vương và từ bỏ tư cách thách đấu Nhà vô địch.

Khán giả không hề thấy bất ngờ, trái lại còn gửi lời chúc phúc đầy cảm động: "Chúc mừng cặp đôi Nhà vô địch!" "Ban ngày thách đấu Nhà vô địch, ban đêm Nhà vô địch thách đấu!" "Khi Bisharp tháo mặt nạ xuống, nó đã khóc..." Hành trình tại Liên minh Sinnoh đã đến hồi kết.

Tối hôm đó, Cynthia xuất hiện trong phòng livestream của Thầy Lục để cùng chơi game.

Nhìn cặp đôi xứng đôi vừa lứa, các fan 'thủy hữu' vừa vui vừa buồn xen lẫn. "Thầy Lục có Manh Manh Đát rồi, thanh xuân kết thúc tại đây!" "Cái ông bạn ngồi bên cạnh kia, mau trả lại tay cầm cho streamer đi!" "Tôi đi giết con chó tiên tri đây, rồi cướp luôn thức ăn của con Yamper nhà tôi để tự tử!" "Bắp cải, bắp cải của tôi! o( )o" "Không hổ là ngài, Thầy Lục!" Ngày 8 tháng 6, thứ Ba.

Đã hai ngày trôi qua kể từ khi Champion League kết thúc.

Chuyện Thầy Lục càn quét các Thiên vương mạnh nhất Sinnoh rồi

tỏ tình với Nhà vô địch vẫn là chủ đề được mọi người bàn tán xôn xao.

Điều khiến quần chúng hóng hớt kinh ngạc nhất là hai người này vốn đã yêu nhau từ lâu, chỉ là mượn dịp này để công bố chính thức mà thôi. "Tôi đồng ý cuộc hôn nhân này!" "Ai mà cưỡng lại được một Thầy Lục vừa biết nấu ăn vừa đầy chiêu trò bẩn bựa chứ?" "Chắc tất cả các y tá Joy trên toàn thế giới đều thất tình cùng một ngày quá!" Sau giải đấu, phòng livestream của Thầy Lục có thêm một khách mời thường xuyên.

Gengar cũng có thể tranh thủ thỉnh giáo kinh nghiệm từ các Pokémon của Cynthia rồi dạy lại cho đám nhóc tì trong đội. "Ghos~ (≧∀≦)♪" Khách quan mà nói, trình độ trung bình của đội hình Thầy Lục vẫn còn khoảng cách so với Nhà vô địch Liên minh.

Dù là Sylveon hay Arcanine đều chưa chạm tới ngưỡng chủ lực của một Nhà vô địch.

Nếu muốn bảo đảm địa vị trong gia đình, việc đi đến vùng Kalos để thu hồi Pixie Plate (Phiến thạch Tiên) của Arceus là một lựa chọn tất yếu.

Giải đấu ở đảo Lily of the Valley đã hạ màn.

Khán giả lục tục rời đảo.

Lục Dã tạm thời ở lại nơi ở cũ, suy tính về hành trình tiếp theo. "Gói mở rộng Ptcg (Pokemon Trading Card Game) của Kalos có thể chuẩn bị lên kệ rồi." Lục Dã ngồi trên sofa, gõ laptop lẩm bẩm: "Dakto đã giục lâu lắm rồi... mình còn hứa cho hắn một thẻ 『Darkrai · Bản giới hạn』 làm phần thưởng giải đấu nữa..." Thế giới Pokémon có vô vàn các giải đấu lớn nhỏ.

Ngoài những giải giải trí như đấu bài, giải đấu danh giá nhất phải

kể đến World Tournament do vùng Galar tổ chức.

World Tournament tổ chức 3 năm một lần, quán quân khóa trước là Leon, Lance xếp thứ hai.

Tuy nhiên, do trận chung kết diễn ra ở Wyndon trong môi trường 'Dynamax' (Hóa lớn), nên nếu đấu ở cao nguyên Indigo thì không biết Leon có giữ được ngôi vương không.

Cynthia có vẻ rất hứng thú với giải World Tournament sắp tới...

Thầy Lục dù không muốn tham gia nhưng đi theo cổ vũ cũng là lẽ đương nhiên. "Xem ra việc cần làm cũng nhiều phết nhỉ..." Sáng sớm, ánh nắng tràn vào cửa sổ.

Lục Dã tiếp tục gõ bàn phím, Sylveon cứ đi tới đi lui trước mặt anh, cuối cùng bực mình quơ quơ dải lụa: "Bố y! (* ` mãnh ´*)/" Lục Dã ngẩn ra, cười nói: "Lát nữa anh chơi với nhóc nhé." "Bố y!" Sylveon kiêu ngạo ngẩng đầu, bước bốn chân trắng như tuyết tự đi chạy vòng quay của mình. "Ghos~" Gengar đang ở ban công, gõ gõ vào con Rotom hình máy giặt.

Do Rotom này được nạp thêm 'mảnh vỡ thời gian' nên giặt đồ cực nhanh.

Vừa cắt dựng video livestream, vừa giặt đồ nấu ăn, chế tạo khối năng lượng... tất cả trong một.

Pokémon công cụ mạnh nhất nhà Thầy Lục — Rotom!

Chương 579

"Không thể hiểu nổi, Lạc thác~! o(T⌒To)" "Dát~ _(:3 ⌒゙)_" Ngày hè nóng bức, Sirfetch'd nằm bẹp trong nhà không muốn ra ngoài.

Hôm nay lại là một ngày mệt mỏi quá đi à~ lát nữa phải tự pha cho mình một ly nước ép hành mới được! "Tạp mị... ヽ(⌐■_■)" Blastoise thu mình trong mai, trốn dưới đáy bể nước, không một tiếng động.

Thời tiết 'Sunny Day' (Ngày nắng) hôm nay không có lợi cho việc chiến đấu của mình...

đợi khi nào trời âm u mới ra ngoài huấn luyện!

Aura khẽ dò xét con Sirfetch'd đang lười biếng.

Blastoise giật nảy mình.

Chẳng lẽ...

Đạo sư Hành đã tiên đoán được điều này?! "Tạp mị..." Blastoise nghiêm túc hẳn lên, càng rúc sâu vào trong mai hơn.

Cặp bài trùng 'Ngọa Long Phượng Sồ' này đã đạt được thỏa thuận ngầm 'không ra ngoài huấn luyện' theo một cách cực kỳ kỳ quặc... "Ô~" Con Gastrodon của Cynthia bò chậm rãi trong phòng, để lại một dải chất nhầy.

Robot hút bụi đi sau lưng nó 'tít tít tít' xoay vòng vòng.

Trong nhà không thấy bóng dáng Cynthia, cô đã đến Liên minh từ sáng sớm để dự họp Tứ Hoàng, xử lý các công việc sau giải đấu.

Sau khi giải đấu lớn kết thúc, công việc của Cynthia cũng sẽ nhẹ nhàng hơn nhiều.

Trời đã trưa, Lục Dã thuần thục đeo tạp dề vào bếp nghiên cứu

thực đơn, bước chân bỗng khựng lại.

Hình như cái kịch bản này nó sai sai...

Kịch bản ở Kanto là 『Long vương trở về』, ở Sinnoh là 『Chàng rể Sinnoh』, tiếp theo là gì... 『Nội trợ gia đình』? "Lục mỗ ta đây đâu phải hạng người ăn cơm mềm!" Ánh mắt Lục Dã đanh lại, 'cộp' một tiếng chém dao xuống thớt, rút điện thoại ra mở thanh tìm kiếm: "Để mình xem đặc sản thành phố Virbank, kem Beartic làm thế nào đã..." Satoshi đã lên đường đến Unova trước.

Bốn tháng nữa, giải Vertress của Liên minh Unova sẽ khởi tranh.

Tính cả giải Lily of the Valley lần này, 'thằng ngố' đã bốn lần trắng tay rồi... thời gian dành cho Satoshi không còn nhiều!

Tuy nhiên ở Unova, Satoshi không thu phục được chủ lực tuyệt đối nào như Infernape.

Thứ duy nhất đáng kể là con Krookodile bá đạo — cũng giống Blastoise, thích đeo kính râm làm màu.

Lục Dã lẩm bẩm: "...Chắc không phải Satoshi nhìn trúng cái kính râm của nó nên mới thu phục đấy chứ." Lộ trình của mình khác với Satoshi, điều này khiến Thầy Lục thầm mừng.

Ít nhất là khi đến Kalos... sẽ không bị thằng ngố đó kéo vào mấy cái tình tiết phim điện ảnh (Movie) rắc rối nữa!

Rắc!

Lục Dã quay sang nhìn. "U kỷ..." Larvitar đang ngồi trước TV, tay nhỏ thò vào túi khoai tây chiên, nhai rồm rộp.

Dưới sự ảnh hưởng của Togepi, Larvitar cực kỳ ghiền khoai tây chiên.

Theo phương pháp huấn luyện trong cuốn 『Bí mật của Đất』 do

Giovanni để lại, Larvitar sắp tiến hóa rồi.

Một khi thành Pupitar, nó sẽ giống như Metapod, không thể ăn thêm gì nữa. "Thôi thì tranh thủ lúc này cho nó ăn đồ ngon tí đi..." Lục Dã hiền từ nói. "U kỷ... (° ° 〃)" Larvitar sững người, ngơ ngác quay đầu lại nhìn Lục Dã.

Ngay lập tức, nó ngoan ngoãn đưa túi khoai tây ra, mắt rưng rưng: "U, u kỷ... (இωஇ)" Lục Dã: "..." Thôi thì cứ tranh thủ lúc này mà bắt nạt đứa con của bạo quân sa mạc vậy.

Cất món kem Beartic vừa làm xong vào tủ lạnh, Lục Dã ra ban công nhìn xuống sân. "Ngao ô~~" Arcanine đang nằm ngoài sân lười biếng sưởi nắng, vết thương từ trận đấu với Lucian đã hồi phục hoàn toàn.

Thầy Lục mỉm cười, bắt đầu chuẩn bị cho hành trình tiếp theo. "Mình nhớ...

Giáo sư Sycamore có để lại danh thiếp cho mình..." Giáo sư Sycamore là giáo sư của vùng Kalos, đồng thời là chuyên gia nghiên cứu về Tiến hóa Mega.

Liên lạc với ông ấy trước sẽ thuận tiện cho kế hoạch du lịch sắp tới.

Lục Dã tìm ra tấm danh thiếp mà Sycamore chủ động đưa cho anh hồi ở hội thảo khoa học...

Lúc đó Alain vẫn còn là trợ lý của ông ấy, không biết giờ đã đi du lịch chưa.

Theo số điện thoại trên danh thiếp, Lục Dã gọi đến phòng thí nghiệm của Giáo sư Sycamore. "Cậu muốn đến Kalos du lịch sao?" Sycamore cười lớn đầy hào hứng qua điện thoại: "Thế thì tuyệt vời quá!" "Còn một việc nữa phiền giáo sư giúp đỡ." Lục Dã lịch sự nói:

"Tôi muốn nhờ giáo sư để ý xem...

ở thành phố Lumiose có căn nhà nào phù hợp không." So với thị trấn Sandgem tĩnh lặng, Lumiose là một siêu đô thị sầm uất.

Lục Dã vẫn nhớ trong game XY, mình toàn đi lạc ở thành phố này, lần nào cũng phải bắt taxi mới tìm được đường.

Tuy nhiên, ẩm thực ở Lumiose cực kỳ phát triển, quy tụ hàng loạt nhà hàng và quán cà phê danh tiếng.

Đó cũng là một trong những lý do Lục Dã muốn đến đây trước.

Nghe xong, Giáo sư Sycamore cười: "Không vấn đề gì, tôi sẽ để ý giúp cậu!" Sau vài câu xã giao, Lục Dã cúp máy.

Kalos mang phong cách lãng mạn, ngay cả Nhà vô địch Diantha còn có nghề chính là đại minh tinh điện ảnh.

Tất nhiên, thực chiến của Nhà vô địch này không được tốt lắm...

Đúng theo truyền thống của Kalos — con quái vật từ Thượng Hải chuẩn bị đổ bộ vào cảng Shalour.

Tên Huấn luyện viên dùng chiến thuật bẩn thỉu đang áp sát thành phố Laverre.

Thầy Lục đã đến gần thị trấn Anistar.

Ngài Nhà vô địch tinh thông chiến thuật đã đến thành phố Lumiose trung kiên của mình!

Kalos, thành phố Lumiose.

Phòng thí nghiệm Pokémon Sycamore.

Trong sân vườn xanh mướt, một thanh niên mặc áo khoác đen, đeo khăn quàng xanh đi dọc hành lang, sau lưng là một con Charizard với ngọn lửa đuôi cháy rực.

Trên cổ Charizard đeo trang thiết bị Tiến hóa Mega đính một viên đá Mega sáng lấp lánh.

Sycamore một tay đút túi áo trắng, tay kia xoa cằm, thấy thanh niên thì mắt sáng lên gọi: "Alain, đến đúng lúc lắm, có việc muốn nhờ cậu đây!" Alain bước tới, nghe xong lời kể của Sycamore thì tỏ vẻ ngạc nhiên: "Thầy Lục sắp đến Kalos du lịch sao?" "Đúng vậy." Sycamore cười: "Có vẻ cậu khá quan tâm đến cậu ấy." Alain gật đầu, giọng đầy vẻ kính trọng: "Champion League ở Sinnoh vừa kết thúc, Thầy Lục đã dùng Mega Gengar đánh bại Thiên vương hệ Tâm linh Lucian." "Ồ?

Gần đây tôi mải nghiên cứu hiện tượng liên kết tâm linh nên không để ý lắm." Sycamore ngạc nhiên chớp mắt.

Ông quen Thầy Lục từ hội thảo khoa học.

Chàng học giả trẻ có kiến thức sâu rộng về 'chữ cổ' đó để lại ấn tượng rất sâu sắc với ông.

Không ngờ ngoài việc là học giả, Lục Dã còn có thể đánh bại Thiên vương mạnh nhất Sinnoh.

Điều này thực sự khiến Sycamore bất ngờ. "Trận chiến chiến thuật giữa hai bên rất đặc sắc, nhưng Thầy Lục vẫn cao tay hơn một chút, thắng trắng Lucian." Alain dừng lại một chút rồi nói: "Khụ, còn một chuyện bên lề nữa, không biết giáo sư đã nghe chưa." "Chuyện gì?" Sycamore khoanh tay hỏi: "Liên quan đến Thầy Lục sao?" Alain gật đầu: "Sau khi kết thúc giải đấu, Thầy Lục đã công khai tỏ tình với Nhà vô địch Cynthia, và... hai người họ dường như đã là người yêu từ lâu rồi." Sycamore kiểm tra lại thông tin trên điện thoại rồi cười sảng khoái: "Ha ha ha, hóa ra linh cảm của mình ở hội thảo khoa học là chính xác!" Hồi đó ông đã thấy có gì đó mờ ám rồi.

Người Kalos vốn lãng mạn, Sycamore hồi trẻ cũng là một tay đào hoa, đến giờ vẫn được coi là 'người tình quốc dân'.

Ông cực kỳ ủng hộ hành động công khai tình cảm này và cảm thấy rất cảm động. "Xem ra... họ giống như đến Kalos để hưởng tuần trăng mật vậy." Sycamore cười nói: "Ở đại lộ phía Nam thành phố Lumiose, hình như quán cà phê của Lysandre trước đây đang để trống, Alain, cậu đi nghe ngóng thử xem." "Rõ ạ." Alain đáp.

Trang bị Mega và đá tiến hóa của Charizard đều do chính Lysandre tặng.

Tuy nhiên sau vụ đó, kế hoạch 'sáng tạo thế giới mới' của Lysandre thất bại, ông ta cũng đã vào tù.

Nghe nói phòng thí nghiệm của Lysandre gần đây đang nghiên cứu công nghệ 'Hologram' (Hình chiếu 3D) để hợp tác với The Pokemon Company.

Không biết tiến triển thế nào...

Alain lắc đầu, nhìn về phía Charizard, thầm nắm chặt tay.

Dù sao đi nữa, mục tiêu của mình là vô địch giải Lumiose sắp tới, trở thành sứ giả Tiến hóa Mega mạnh nhất.

Vì vậy, cần phải không ngừng học hỏi và thách thức những người mạnh! "Hy vọng ngày Thầy Lục đến Lumiose sẽ sớm tới." Alain thầm nghĩ. "À đúng rồi Alain —" Sycamore vừa đi được nửa đường bỗng quay lại: "Gần đây máy dò đá tiến hóa lại có biến động ở thị trấn Geosenge.

Theo phân tích ban đầu, đó có thể là đá tiến hóa của Tyranitar hoặc Garchomp.

Nhờ cậu đến các tàn tích ở đó điều tra một chuyến.

Nếu lấy được đá tiến hóa về thì tốt quá." "Vâng, cứ giao cho cháu và Charizard!" Alain nắm tay, đầy tự tin.

Ngày 9 tháng 6, thứ Tư, trời nắng.

Sinnoh, đảo Lily of the Valley.

Nắng gắt, nhiệt độ ngoài trời lên tới 35℃. "Dát... (›´ω`‹)" Sirfetch'd nhìn ánh nắng chói chang ngoài cửa sổ, nằm bẹp bên cạnh máy điều hòa, thu cánh lại, lim dim ngủ.

Mình sắp thành một con vịt phế thải rồi...

Cơn buồn ngủ ập đến, cái đầu trắng muốt của nó gật gù rồi nhắm mắt đánh giấc.

Sirfetch'd đã sử dụng chiêu 『Nghỉ Ngơi』!

Lục Dã, Gengar, Blastoise ngồi hàng ngang trên sofa.

Từ trái sang phải lần lượt là: Coca lạnh, Coca lạnh và... một ly trà nóng hôi hổi.

Bộp — Lục Dã và Gengar đồng thời nhìn sang Blastoise. "Tạp mị? ヾ(⌐■_■)" Blastoise thong thả nâng ly trà nóng, thổi hơi nghi ngút.

Giữa mùa hè làm một tách trà dưỡng vị, chẳng phải rất hợp lý sao?

Không thể phản bác, Lục Dã khẽ khụ một tiếng, ngả đầu nhớ lại cốt truyện XY.

So với đối thủ Paul ở Sinnoh, đối thủ Alain của Satoshi ở Kalos chắc chắn mạnh hơn nhiều.

Ngay cả trước khi Satoshi đến Kalos, Alain đã mang Charizard đi thách đấu khắp nơi và từng thắng cả Thiên vương hệ Lửa Malva.

Tuy nhiên, so với Tứ Hoàng cực mạnh của Sinnoh, trình độ trung bình của Tứ Hoàng Kalos có vẻ hơi kém cạnh một chút.

Ngoài yếu tố dìm hàng vùng Kalos ra... có thể là vì họ không coi

nghề Huấn luyện viên là nghề chính.

Tất nhiên, nghề chính của Thầy Lục là đầu bếp, streamer ẩm thực, kiêm nhà sản xuất game... anh cũng chẳng có tư cách gì mà chê người ta.

Vì Kalos là vùng đất của ẩm thực, thành phố Lumiose thì đầy rẫy quán cà phê, nên Lục Dã cũng định mở một quán ở đó.

Không vì mục tiêu lợi nhuận, mà là để thỉnh thoảng phát triển món kem hay đồ ngọt mới, nghiên cứu thực đơn mới, mời anh em trong nhóm chat đến chơi.

Hoặc là lừa... khụ, mời thêm nhiều Pokémon, thậm chí là Pokémon huyền thoại đến quán làm nhân viên part-time.

Đây có lẽ là động lực để anh đến Kalos. "Tìm phiến thạch chỉ là phụ...

Chương 580

mở quán cà phê sống đời cá mặn mới là chân lý!" Lục Dã hài lòng gật đầu.

Ngoài ra, quán cà phê còn có thể làm căn cứ bí mật cho bộ ba Team Rocket.

Nếu họ có lỡ tiêu sạch kinh phí thì cũng không đến nỗi phải ngủ ngoài đường.

Trong game XY, Lysandre từng mở quán cà phê Sunrise cực kỳ nổi tiếng ở Lumiose.

Nhưng ở thế giới này, Lysandre đã vào tù rồi... không còn phản diện nào quậy phá nữa. "Mình nhớ ước mơ của Lysandre là tạo ra một thế giới không có tranh chấp." Lục Dã xoa cằm.

Thế giới không tranh chấp... chẳng phải là thế giới 'dùng đánh bài quyết định tất cả' sao? "Cái đầu sư tử đó khá hợp để đánh bài đấy, công nghệ Hologram cũng rất hợp với Ptcg... có thể hợp tác với phòng thí nghiệm của ông ta." Nghĩ đến đây, Lục Dã hơi sững người.

Cái Team Rainbow Rocket ở thế giới này hình như có gì đó sai sai?

Team Rocket là công ty vận chuyển.

Team Flare của Lysandre thì thành... hãng sản xuất đồ chơi?

Lục Dã: "Khụ!

Thôi cứ quyết định chuyện quán cà phê đã..." Quán cà phê có thể thuê Pokémon làm nhân viên, thậm chí coi như một vườn Pokémon nhỏ.

Những con Pokémon lang thang hoặc không tiện thu phục, Lục Dã

định mời chúng đến quán ở tạm, vui chơi, nếu được thì phụ giúp một tay.

Ví dụ như con Jigglypuff thích hát, Mew ở Cây Thế Giới, Marshadow người bảo vệ cầu vồng...

Tin rằng sau này sẽ có thêm nhiều nhóc đáng yêu tham gia đội ngũ nhân viên.

Tất nhiên, đây mới chỉ là dự tính sơ bộ, mọi thứ phải đợi đến Kalos xem mặt bằng thực tế rồi mới quyết định được.

Tuy nhiên, cái tên quán cà phê thì Thầy Lục đã định sẵn rồi. 『Pokémon Cafe ReMix』 — Tên lấy từ một tựa game cùng tên, cũng là một game mobile Pokémon mà Lục Dã khá thích.

Cơm cà ri, kem, bánh Macaron... tất cả đều có thể đưa vào thực đơn. "Dát~ _(:3 ᒋ ̎)_" Liếc nhìn con Sirfetch'd đang nằm ngủ phè cánh, Lục Dã trầm tư.

Hay là trong thực đơn thêm món hành nướng nhỉ... dù sao cắm cây hành xuống đất nó lại mọc ra cái khác mà! "Dát! (´ᓇ̆ᔕᓇ̆)σ" Sirfetch'd giật mình tỉnh giấc, như có dự cảm nguy hiểm, sống lưng lạnh toát.

Cảm giác những ngày sắp tới sẽ vất vả lắm đây~~ Thành phố Saffron, tòa nhà Silph Co., The Pokemon Company.

Oleana trong bộ áo khoác trắng lịch lãm vỗ tay bảo nhân viên: "Hôm nay giám đốc không có ở đây, hy vọng mọi người cố gắng hoàn thành tốt công việc của mình.

Vậy nhé... làm phiền mọi người!" Với việc phát hành 『Pokémon: Fire Red』, The Pokemon Company vụt sáng trở thành hãng game tiềm năng và có sức ảnh hưởng nhất.

Tuy nhiên quy mô công ty hiện còn nhỏ, giám đốc lại hay 'mò ngư' (lười biếng), nên Oleana gần như gánh vác mọi việc và hoàn thành

chúng một cách xuất sắc.

Ngoài ra, vì sở thích cá nhân, sau giờ làm cô vẫn tiếp tục nghiên cứu về Gigantamax và sưu tập không ít thẻ bài của Thầy Lục.

Trong văn phòng ồn ào, điện thoại không ngừng reo. "Vâng, tôi nghe đây." Oleana vừa kẹp điện thoại vừa ký văn kiện, xử lý mọi việc cực kỳ khoa học.

Khả năng quản lý của vị thư ký này thuộc hàng lịch sử, từng một tay quản lý cả tập đoàn Macro Cosmos bao phủ khắp Galar.

Những người có năng lực tầm cỡ cô chắc chỉ có Stone Joseph của tập đoàn Devon hay Matori của Team Rocket.

Kết thúc một ngày làm việc, Oleana khoác phong y nâu bước đi trong đêm của thành phố Saffron.

Reng reng — điện thoại reo, Oleana bắt máy, cung kính: "Mời ngài nói." "Công việc hôm nay vất vả cho cô rồi, Oleana." Lục Dã nói. "Đó là nhiệm vụ của tôi." Oleana đáp. "Tôi đã nộp đơn lên chuyên gia Dynamax của Galar, Giáo sư Magnolia." Lục Dã nói: "Đến kỳ nghỉ, cô có thể đi theo giáo sư để nghiên cứu Gigantamax." Oleana khựng lại giữa phố xá tấp nập, ngẩn người ra.

Nghiên cứu Gigantamax là đam mê và động lực cả đời của cô.

Cô từng thay Rose tính toán ra cuộc khủng hoảng năng lượng của Galar ngàn năm sau, thậm chí một mình nghiên cứu ra nguyên mẫu của vòng Dynamax.

Tuy nhiên ở dòng thời gian này...

Oleana bận tăng ca, chủ tịch Rose cũng bận quản lý công ty, không rảnh đi tìm Eternatus gây chuyện.

Đây có lẽ là giải pháp tốt nhất cho cuộc khủng hoảng ở Galar.

Oleana hít một hơi thật sâu.

Đi theo Giáo sư Magnolia nghiên cứu Gigantamax sao...

Giống như một tâm nguyện đã được hoàn thành, mắt cô long lanh: "Vâng... vô cùng cảm kích ngài!" Lục Dã: "Còn nữa... tôi muốn dùng một khoản kinh phí để mở một quán cà phê." Oleana hơi sững lại, khuyên nhủ: "Thú thực với ngài, mạo hiểm lấn sân sang mảng ẩm thực lúc này không phải là lựa chọn sáng suốt." Lục Dã vẻ mặt phức tạp, nghĩ đến mấy 'thần ăn' nhà mình.

E là đồ ngọt chưa kịp bưng cho khách đã bị chúng nó xơi sạch rồi...

Anh thở dài: "...Tôi cũng chẳng mong nó có lãi đâu." Oleana hơi ngẩn ra nhưng không phản đối: "Tôi hiểu rồi!" Cúp máy, Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời.

Hành trình đến Lumiose không cần vội vã.

Thầy Lục còn định cùng 'Manh Manh Đát' về trấn Sandgem, thị trấn Alamos và các nơi khác đi dạo một vòng đã.

Nếu có thể lừa được vài 'phụ tá' cho quán cà phê thì tốt quá.

Tính cả Đông Hoàng, Kanto, Sinnoh...

Kalos sẽ là bản đồ thứ tư sắp được thắp sáng. "Luôn có dự cảm không lành —" Lục Dã nhìn trời lẩm bẩm: "Gia tộc Joy, gia tộc Jenny, mấy cái đó mình còn hiểu được.

Gia tộc trang trí... nghe có vẻ hơi vô lý quá rồi đấy..." Giải Champion League đã khép lại được ba ngày.

Satoshi đã đặt chân đến Unova, bắt đầu hành trình tại giải Vertress để nối dài sự nghiệp "5 giải 0 cúp" của mình.

Thời gian tổ chức đại hội của các liên minh không giống nhau.

Giải Vertress sẽ diễn ra sau bốn tháng nữa, còn giải Kalos phải tận đầu năm sau.

Điều này cũng có nghĩa là, Satoshi có thua ở liên minh này cũng không sao — cứ thu dọn đồ đạc, chuẩn bị tinh thần để thua tiếp trận sau là vừa!

Tuy nhiên, Lục lão sư vẫn tràn đầy kỳ vọng vào Greninja của Satoshi.

Cộng thêm sự chỉ đạo của anh và Blue Oak, hẳn là cậu nhóc sẽ đạt được đẳng cấp không tồi.

Tại đảo Lily of the Valley, trụ sở Liên minh Sinnoh.

Lucian nhìn đống tài liệu chất cao như núi, hai tay ôm đầu, cuối cùng phải vận dụng năng lực "đọc siêu tốc" để xử lý.

Aaron và Flint ngồi một bên bàn tán bát quái. "Ông nói xem giữa Lục lão sư và chị đại, ai mới là người có tiếng nói cuối cùng?" Aaron tò mò hỏi. "Cái này khó nói lắm." Flint gãi đầu: "Phải xem kỹ thuật của Lục lão sư thế nào đã." "Tôi thấy kỹ thuật của Lục lão sư ổn áp lắm mà." Aaron bổ sung: "Tôi từng nếm thử kem ông ấy làm rồi, vị ngon tuyệt cú mèo!" "Mấy cậu đang tán dóc gì đấy?" Cynthia đẩy cửa bước vào, vén lọn tóc vàng, thuận miệng hỏi. "Kem ạ." Flint và Aaron đồng thanh đáp.

Một giọng nói u uất vang lên từ sau bàn làm việc: "Công việc." Nhắc đến kem, đôi mắt đẹp của Cynthia sáng lên, cô cười mỉm nói: "Mùa này chính là lúc đặc sản của thành phố Virbank, kem Beartic được mở bán đấy!" "Chị định đi Virbank ở Unova à?" Aaron hỏi. "Chị có kế hoạch đi nghỉ dưỡng ở thị trấn Undella..." Cynthia chống cằm, đôi mắt xám sâu thẳm nói: "Nhưng còn phải trưng cầu ý kiến của Lục Dã nữa." "Dù sao sau giải đấu Lily of the Valley, chúng ta cũng được nghỉ phép một thời gian mà." Flint gối đầu lên tay, quay lại hỏi: "Ông

có dự định gì không, Lucian?" Lucian ngước mắt, thở dài: "Tôi định nghỉ ngơi thật tốt một thời gian." *Rung rung—* "Tôi ra ngoài nghe điện thoại chút." Cynthia lấy điện thoại ra, liếc nhìn người gọi.

Đầu dây bên kia vang lên tiếng cười sảng khoái của Alder. "Alô, Cynthia, lâu rồi không gặp, ha ha ha!" Nhà vô địch Unova, Alder, hiện đang ở trạng thái bán nghỉ hưu để tìm người kế nhiệm.

Ông là bạn già của cả Caitlin và Cynthia, đồng thời cũng là một tiền bối rất giỏi bồi dưỡng tân binh. "Khách sáo thì miễn đi ạ." Cynthia khẽ nhếch môi, hỏi: "Có chuyện gì không ông?" Alder hắng giọng: "Là thế này... giải World Tournament Junior Cup sắp sửa được tổ chức tại thị trấn Lacunosa ở Unova.

Thời gian dự kiến là một tháng nữa, tôi muốn mời cô và Lục Dã đến làm khách mời, nếu được thì thực hiện một trận Battle biểu diễn tại lễ khai mạc.

Ngoài ra, tôi cũng đã gửi lời mời đến Caitlin." Alder bùi ngùi nói: "Nếu trong giải này mà phát hiện được tân binh nào có thực lực... tôi cũng có thể yên tâm rời khỏi Liên minh Unova rồi." Pokémon cộng sự của Alder đã qua đời vì bệnh vài năm trước, nên ông không còn tâm trí chiến đấu.

Đến nay, tâm nguyện lớn nhất của ông là tìm kiếm hậu bối để nhường lại vị trí Nhà vô địch.

Vừa hay Iris cũng từ làng Rồng bắt đầu hành trình, sau này sẽ tiếp quản vị trí của Alder. "Giải Junior Cup sao..." Cynthia suy nghĩ một lát rồi mỉm cười: "Tôi sẽ cân nhắc." Cynthia vốn là một Nhà vô địch nhân hậu và dịu dàng, cô luôn kiên nhẫn với tân binh.

Ngược lại, Lục lão sư tuy thích hành gà ở các giải cỏ... nhưng đối xử với hậu bối lại đáng tin cậy lạ thường. "Tham gia sự kiện kiểu này, chắc anh ấy sẽ không từ chối đâu." Cynthia thầm nghĩ. ***

"World Tournament...

Junior Cup?" Lục Dã ngạc nhiên nhìn Cynthia.

Cynthia khẽ gật đầu, nở nụ cười kiểu 'em biết anh sẽ hứng thú mà'. "Tổ chức ở thị trấn Lacunosa, rất gần thành phố Virbank...

Em sẽ mời anh ăn đặc sản kem Beartic ở đó." "Chuyện Junior Cup cứ để sau đi." Lục Dã nói: "Anh vừa mới 'tái hiện' xong món 【Kem Beartic】 đây." Ánh mắt Cynthia chợt ngưng tụ, cô chăm chú nhìn Lục Dã. "Ghos! (￣▽￣)~*" Gengar bê một ly kem ra, lớp kem sữa trộn lẫn tinh thể băng lấp lánh, trên đỉnh điểm xuyết một quả anh đào, tỏa ra hơi lạnh nghi ngút. *Cộp!* Gengar đặt ly kem lên bàn trà nhỏ trước mặt Cynthia, đưa hai tay ra, cười nhe răng: "Ghos!" (Mời dùng ạ~) Cynthia mỉm cười, nheo mắt cầm lấy thìa bạc. "Cảm ơn nhé, mình ăn đây~" "Vị thế nào?" Lục Dã mong chờ nhìn Cynthia.

Cô bắt chéo đôi chân dài, trong chiếc sơ mi xanh nhạt, khẽ xúc một thìa kem, đầu lưỡi liếm nhẹ làn môi hồng, nhỏ giọng nói: "Anh ngồi gần lại đây chút." Lục Dã hơi nhíu mày, ghé sát lại nhìn ly thủy tinh còn vương sương nước, lẩm bẩm: "Chắc là anh làm đúng công thức mà nhỉ..." "Anh—" Anh vừa quay đầu lại, đôi môi ẩm ướt mát lạnh đã áp lên môi mình, đầu lưỡi truyền sang vị kem ngọt lịm như dùng chiêu Acid Armor, thoang thoảng hương thơm từ mái tóc vàng và hơi thở nóng hổi.

Trong mắt anh phản chiếu hình ảnh Cynthia đang nhắm mắt thẹn thùng, những ngón tay thon dài trắng trẻo của cô khẽ lướt qua gò má anh.

Nụ hôn dài kết thúc.

Cynthia thở dốc, đôi má đỏ bừng, đôi mắt xám dưới làn tóc vàng lấp lánh ánh nước, cô mỉm cười nói: "Đa tạ đã chiêu đãi." Lục Dã mím môi, nhận xét: "Độ đường hơi quá tải rồi." "Vậy lần sau chú ý là

được." "Không cần đợi lần sau đâu." Lục Dã lại cúi xuống hôn tiếp.

Sau lưng ghế sofa, mấy cái đầu lén lút thò ra.

Gengar kiểu 'đội viên thám báo', Garchomp trợn tròn mắt, còn Lucario thì tỏ vẻ cao lãnh lấy tay che mắt Togepi lại. "Kháp kỷ đô y?" Togepi tò mò nghiêng đầu. "U kỷ..." Larvitar vừa nhai khoai tây chiên vừa dán mắt vào TV.

Trên đó đang chiếu phim siêu nhân: Tyranitar máy đại chiến Golurk cổ đại. *Oành oành!* Âm thanh cháy nổ vang dội.

Đáng nói là bộ phim này lại do Satoshi đóng chính khi vừa đến Unova.

Iris tóc tím vào vai Miko cổ đại, hét lớn: "Muốn đánh bại Tyranitar máy, phải thức tỉnh sức mạnh của Golurk cổ đại!" Satoshi: "Pikachu, mượn sức mạnh cho tớ nào!" "Pika——chu!" Tia điện lấp lánh hội tụ vào bức tượng Golurk, đôi mắt nó rực sáng đỏ rực. *Vút!!* Như tên lửa phóng đại, dưới chân Golurk phun ra hai cột lửa, chặn đứng Tyranitar máy. *Đùng!!* Hai bên va chạm nảy lửa. "U kỷ!!" Mắt Larvitar sáng rực, hưng phấn khua khoang túi khoai tây.

Tyranitar máy cố lên!!

Khi hoàng hôn buông xuống, Tyranitar máy gục đầu, bốc khói đen.

Golurk cổ đại gật đầu với Satoshi và Iris rồi bay vút vào tầng mây.

Chương 581

"U kỷ... (。•́‿•̀。)" Rõ ràng Tyranitar phải thắng mới đúng chứ!

Larvitar buồn bực, dốc sạch túi khoai tây vào mồm, phồng má hậm hực: "Yêu kỷ u kỷ... (•he •́)" Chỉnh đốn lại trang phục, Lục Dã cùng Cynthia thảo luận về giải Junior Cup. "Alder mời chúng ta đến đấu biểu diễn khai mạc sao?" Lục Dã nhớ mang máng cốt truyện này, nhưng ký ức hơi lộn xộn.

Cynthia gật đầu: "Caitlin cũng có thể sẽ tham gia." Caitlin —— Trong đầu Lục Dã hiện lên hình ảnh cô nàng tóc vàng ít nói, năng lực tâm linh của cô ấy còn bá đạo hơn cả Pokémon.

Là Thiên vương Unova, Caitlin có rất nhiều biệt thự và thường cho Cynthia ở nhờ miễn phí.

Đương nhiên, ngoài việc là phú bà thì cô ấy cũng là một "vàng hoe thất bại" trong tình trường. "Tội nghiệp thật đấy." Lục Dã cảm thán. "Sự kiện diễn ra sau một tháng nữa." Cynthia nhìn Lục Dã hỏi: "Trước đó... mình đi Kalos du lịch nhé?" Lục Dã gật đầu: "Anh định đến Kalos mở một quán cà phê.

Tuy nói chắc chắn sẽ lỗ, nhưng có thể mời mọi người và Pokémon đến quán cùng nhau lười biếng.

Anh đã tiến gần hơn đến ước mơ ban đầu một bước rồi." "Ước mơ ban đầu của anh?" "Cùng với 'Manh Manh Đát' và lũ nhóc này mở một tiệm cà phê." Cynthia nhìn Lục Dã đầy chân thành, cô mỉm cười khen ngợi: "Ước mơ tuyệt lắm đó~" "Giọng điệu này là đang dỗ trẻ con à?" "Ơ?

Vì anh nhỏ tuổi hơn em mà." "Anh có thể gọi Dialga đến giúp, nên tuổi tác không thành vấn đề." Lục Dã lầy lội đáp. "Không hổ là anh."

Cynthia gật đầu. "Quán cà phê nằm bên hồ lớn, có thể dùng Speed Boost để Ripen (chín cây) nhanh hơn, Rotom!" Rotom xen vào. "Speed Boost Ripen...

đây là hiệu quả của 'Hồ Chuyển Long' mà nhỉ." Lục Dã ôm trán.

Thật đúng là chủ nào tớ nấy.

Là một Siêu đầu bếp, anh không chỉ có nguyên liệu dự phòng mà còn có cả dụng cụ nấu ăn huyền thoại nữa! "Dát! (´ゟ∀ゟ)σ" *** Mọi việc ở đảo Lily of the Valley tạm ổn.

Cynthia và Lục Dã quay về thị trấn Sandgem chuẩn bị chuyển nhà.

Giáo sư Rowan nghe tin về mối quan hệ của hai người, vuốt râu cười nói: "Hồi đó giới thiệu hai đứa quen nhau... không ngờ thực sự có ngày này." "Cháu sẽ chăm sóc tốt cho Cynthia ạ." Lục Dã khựng lại một chút rồi nói tiếp: "Hoặc cũng có thể là cô ấy chăm sóc cháu." Giáo sư Rowan bật cười, rồi nghiêm túc lại: "Đặc trưng của Kalos là tiến hóa Mega, tin rằng chuyến đi này sẽ giúp ích cho thực lực của các cháu." Lục Dã gật đầu chào tạm biệt giáo sư.

Các Ranger nhìn theo bóng lưng Lục lão sư, lệ rơi đầy mặt.

Tốt quá rồi... hung thần cuối cùng cũng đi rồi!

Không còn sợ bị con Sylveon của ổng đập tơi tả nữa!

Đêm đó, một chú Delibird vác túi đồ đến giao báo muộn cho nhà Lục Dã. "Ô..." Chú chim nhỏ ngước lên thấy Lục Dã đang thu dọn hành lý. "Chào nhóc, ta tạm thời không ở đây nữa." Lục Dã xoa đầu Delibird, đưa ra một viên Energy Block, cười nói: "Nếu có dịp ta sẽ quay lại đây ở!" Delibird theo bản năng ôm lấy trán, không ngờ Lục Dã lại xoa đầu nó thân thiết như vậy. "Ô..." Nó cẩn thận nhận lấy viên năng lượng, nhìn Lục Dã một cái rồi lại đưa trả. *Trả cái này cho anh nè, anh đừng chuyển đi có được không?* Lục Dã xoa cằm nhìn chú

chim tội nghiệp.

Nghĩ đến quán cà phê sắp mở còn chưa có nhân viên, anh cười hỏi: "Nhóc có hứng thú...

đổi công việc không?" Delibird ngơ ngác nhìn Lục lão sư.

Đổi việc thì nó không ngại, dù sao cũng chỉ là kiếm miếng ăn.

Chỉ là nó không biết ngoài đưa thư ra mình còn làm được gì. "Chỉ là đổi địa điểm làm việc thôi." Lục Dã cười: "Ta sẽ nộp đơn lên công ty của nhóc." Những Pokémon làm việc cho con người thế này, về mặt nghiêm ngặt thì không phải bị thu phục.

Ở thị trấn Sandgem bình yên này, Pokémon và con người là cộng sự chứ không phải chủ tớ.

Đây cũng là điều mà N — vị vua của Team Plasma hằng theo đuổi: Để Pokémon rời khỏi PokéBall, sống tự tại cùng con người.

N coi PokéBall là biểu tượng nô dịch, nhưng thực tế quan trọng ở cách đối xử với nhau.

Lục Dã luôn có mối liên kết bền chặt với lũ nhóc nhà mình.

Dù chúng có nguy cơ phá nhà, anh vẫn luôn để chúng ở bên ngoài chơi đùa.

PokéBall với anh chỉ là công cụ để tiện mang theo mà thôi. "Ô~" Delibird nhìn Lục Dã, chưa đồng ý ngay mà chỉ rút một tờ báo đưa cho anh.

Sau đó chú chim vác túi rời đi, đến ngã tư còn quay lại vẫy tay. "Ô~" (Tạm biệt, tôi sẽ suy nghĩ kỹ ạ~) Cuộc gặp gỡ ngắn ngủi giữa các sinh mệnh luôn nảy sinh những tình cảm quý giá.

Lục Dã tựa vào hộp thư, tay cầm tờ báo, mỉm cười vẫy tay.

Lúc này trời đã hoàng hôn, Gengar hiện ra từ bóng tối, cười nhe

răng liếm Lục Dã một cái. "Ghos~!" Lục Dã đưa tay ra, Gengar mím môi lấy từ trong túi không gian ra một quả Cheri Berry đặt vào lòng bàn tay anh. *Rắc!* Nhai quả dâu, Lục Dã lầm bầm: "Đợi quán cà phê xong xuôi, phải về thị trấn Sandgem một chuyến mới được.

Một con Delibird hệ Băng... còn có thể giao tận nơi kem và kem que nữa chứ..." *** Trong nhóm chat: "Hành động nhanh nhẹn đấy chứ." Brock nói: "Với tiến độ này, một tháng là đủ gom hết huy hiệu Unova rồi." "Cố lên nhé, tiến độ đại hội của em bị tụt lại rồi đấy~" Erika che miệng cười.

Silver nói: "Tớ vừa thấy cậu đóng phim siêu nhân trên TV xong." "À... cái đó là do đạo diễn gặp giữa đường nhờ tớ đóng hộ ấy mà!" Satoshi gãi đầu cười: "Pikachu có hứng thú nên tớ tham gia luôn." Lt.

Surge nhe răng: "Không được lơ là đâu nhé Satoshi bảo bảo, phải tranh thủ thời gian thu thập huy hiệu mới là chính đạo!" "Không vấn đề gì đâu chú Surge!" Satoshi hớn hở.

Lt.

Surge bỗng thấy chạnh lòng, mình đã đến tuổi bị gọi là chú rồi sao?

Roxie nhe răng khểnh nói: "Tôi sẽ không nương tay đâu, muốn đến khiêu chiến Gym Virbank thì chuẩn bị tâm lý đi!" Satoshi: "Tớ và Pikachu sẽ tung hết tinh thần Vital Spirit ra!" "Ơ... hóa ra không được trực tiếp đến khiêu chiến à..." Satoshi thất vọng tràn trề. "Nhắc mới nhớ...

Chủ hội quán thứ tư của Unova là một đại mỹ nhân người mẫu đấy." Lt.

Surge vuốt cằm. "Elesa hả." Cụ ông Wattson cười ha ha: "Đó là một chuyên gia hệ Điện đấy!" Lục lão sư: "@Satoshi, nhớ kéo người

mới vào nhóm." Cynthia: "?" Lục lão sư: "Anh đang nói đến Cheren ở Unova... lần trước đấu xong quên bẵng mất." Cynthia: 【Garchomp · Dragon Rush · ảnh động】 Lorelei: 【Cloyster tự bế.jpg】 Clair, chủ hội quán hệ Rồng ở Johto tò mò hỏi: "Satoshi, có phải có một cô bé từ làng Rồng đi cùng em không?" "Vâng ạ." Satoshi gãi đầu: "Tên là Iris, tính cách còn trẻ con hơn cả em nữa." Lance nhấp trà, thản nhiên nói: "Đó là thiếu nữ có thiên phú cao nhất làng Rồng đấy, người được chỉ định kế thừa hội quán Opelucid." Satoshi trợn mắt: "Thật hả trời!" "Chỉ là thiên phú xuất chúng thôi mà." Lance nhún vai: "Anh đây còn là người kế thừa tộc Ngự Long đây này." Clair cạn lời: "Thế mà anh chả bao giờ chịu về tộc." "Vì anh không chịu nổi mấy lão cổ hủ và đống quy tắc đó." Lance thở dài.

Lance vốn là kẻ cố chấp và cầu toàn, nhìn tình yêu cuồng nhiệt của anh ta với mấy cái áo choàng là biết.

Với Iris, Lance cũng không quá bận tâm.

Thiên tài không thiếu, cái thiếu là người có thể hiện thực hóa thiên phú đó.

Nói cách khác, trong cái nhóm này... ai lúc trẻ mà chẳng là thiên tài?

Trừ Gold ra, cậu ta là một thiếu niên bất lương chính hiệu. "Sắp tới tôi sẽ đến thành phố Lumiose một chuyến." Lục lão sư tùy tiện nói: "Có lẽ sẽ mở một quán cà phê, mọi người rảnh thì qua ủng hộ nhé." Tin nhắn vừa gửi đi, Lục Dã bỗng thấy hối hận.

Mời hội này ủng hộ?

Trong nhóm này đa phần là thánh ăn chực!

Gold cười hì hì: "Nhất định đến, nhất định đến!" Lt.

Surge nhe răng: "Nhất định ủng hộ!" "Chủ yếu là xa quá... không

thì bánh mì thừa chắc ông cũng cho tôi nhỉ." Maylene quẹt mũi nghĩ thầm: "Với trình nấu nướng của Lục lão sư...

đồ quá hạn chắc cũng vẫn ngon..." "Thành phố Lumiose có một bảo tàng đá quý, trong đó có triển lãm đá Mega đấy." Steven mỉm cười nói: "Còn có một hiệu thuốc trung y lâu đời hơn cả thành phố nữa." Hiệu thuốc trung y!?

Đúng tủ rồi, Lục Dã khẽ gật đầu.

Xem ra nhất định phải đi Lumiose một chuyến.

Tuy là thảo dược cao cấp như Revival Herb anh có thể tự trồng, nhưng dược liệu ở mỗi vùng đất lại có hiệu lực khác nhau... rất cần mở rộng kho dự trữ!

Lục lão sư liếc nhìn bể nước của Blastoise.

Dưới đáy bể trải đầy đá tiến hóa hệ Thủy lấp lánh như Sapphire, mặt nước gợn sóng từ 【Giọt nước thanh lọc】 của Manaphy.

Lục Dã giật khóe miệng.

Đá tiến hóa vĩnh cửu của Red cũng không xa xỉ bằng mày đâu con ạ!

Mà nhắc mới nhớ... 【Giọt nước thanh lọc】 có tác dụng giải trừ trạng thái dị thường.

Sau này Blastoise bật 『Aqua Ring』, không chỉ hồi máu mà còn giải cả độc...

Quy quy sau này không cần nhờ Gengar thử độc hộ nữa rồi! *** Trời dần tối.

Cynthia đang ngồi bên bàn đọc sách. "Bố y~" Sylveon lén chui qua cửa dành cho mèo ra ngoài để tuần tra quanh nhà lần cuối.

Nếu gặp được quái rừng nào cho điểm kinh nghiệm thì tốt quá.

Lục Dã nhận được điện thoại từ Giáo sư Sycamore. "Có mặt bằng sẵn ở đại lộ trung tâm ạ?" Lục Dã ngạc nhiên. "Là quán cà phê Sunrise trước đây của Lysandre..." Sycamore tiếc nuối nói: "Nhưng đã bị người khác thuê mất rồi." Chỉ riêng thành phố Lumiose đã có 15 quán cà phê và 4 nhà hàng lớn.

Tìm được một quán đang chuyển nhượng cũng không lạ.

Theo lời giáo sư, quán này có cả khu nhà ở và sân vườn trung tâm, rất hợp ý Lục Dã.

Ở nơi phồn hoa như Lumiose, cũng chỉ có Lysandre mới bao thầu được miếng đất đẹp như vậy.

Tuy nhiên cạnh tranh rất gắt, không hiểu sao gần đây mới có người thuê được.

Lục Dã hơi sững người. "Bên thuê có phải là Vận tải Rocket không ạ?" "Tôi cũng không rõ lắm." Sycamore trầm ngâm: "Tôi sẽ bảo trợ lý tiếp tục tìm chỗ khác." Ngoài việc nhờ giáo sư, Lục Dã cũng đã sai Matori đi lo việc này.

Xem ra Team Rocket đã thâu tóm luôn căn cứ của Team Flare rồi. "Không phiền giáo sư nữa đâu ạ." Lục Dã cười nói: "Cháu sẽ liên hệ với bên quán đó." Sycamore ngẩn người, nghĩ đến thân phận Nhà vô địch của Lục Dã, ông cười hiểu ý: "Vậy thì tốt quá, chúc chuyến đi của cậu thuận lợi." Nếu đã là mặt bằng của Vận tải Rocket, thì mình làm sếp, tự nhiên chẳng mất xu tiền thuê nào.

Nhưng việc trang hoàng lại... chắc phải nhờ đội thi công của Kalos rồi.

Lục lão sư thần sắc phức tạp.

Cuối cùng vẫn không thoát được kiếp này sao...

Mà nhắc mới nhớ, Team Flare bị dẹp tiệm, giờ Team Rocket tiếp

quản.

Quán cà phê Pokémon này có thể dùng làm căn cứ bí mật cho bộ ba Team Rocket tại Kalos.

Trên tầng là Nhà vô địch tọa trấn, dưới hầm là tổ chức tà ác —— Lục Dã thấy tâm trạng thật vi diệu.

Hóa ra kẻ phản diện vùng Kalos lại chính là mình?! *** Chuyến đi Kalos dự kiến khởi hành sau ba ngày.

Lục lão sư ủy thác Matori trang trí quán theo yêu cầu của mình. "Thâu tóm cửa hàng này làm căn cứ bí mật." Matori tán thưởng: "Quyết sách này chẳng kém gì việc Team Rocket cải tạo tiệm bánh bao ở thị trấn Mahogany tại Johto." Lục Dã: "...

Không, ta thực sự muốn mở quán thật mà." Matori: ?

Cô tưởng tượng cảnh ngày khai trương.

Chương 582

Thiếu gia Silver chắc chắn sẽ đến, thế thì ông trùm Giovanni cũng không thể vắng mặt.

Thậm chí, đại ca Giovanni sẽ có cuộc hội ngộ lịch sử với Nhà huấn luyện huyền thoại 'Red'.

Matori thần sắc vi diệu.

Sếp ơi... sếp toàn nghĩ ra mấy trò kinh thiên động địa thôi!

Mà tại sao người chạy việc luôn là tôi!

Dưới trướng sếp chẳng phải có ba đứa ngốc kia sao!

Không phải Lục Dã muốn làm khó Matori, đơn giản là anh chẳng tìm thấy bóng dáng nhóm Meowth đâu cả.

Vả lại Matori cũng dùng tốt như Oleana vậy.

Đúng là có việc thì cứ tìm thư ký mà làm.

Trong ba ngày nghỉ, Lục Dã cùng Cynthia đi thăm thị trấn Alamos một chuyến.

Tiện thể mang cho Darkrai ít Energy Block.

Tiếng chuông từ tháp Không-Thời gian vang vọng.

Cynthia đứng trong ánh hoàng hôn nhìn lên đỉnh tháp, mái tóc vàng tung bay, nhớ lại những chuyện đã qua.

Mới đó mà đã vài tháng trôi qua, dư chấn của trận chiến năm đó như vẫn còn văng vẳng bên tai.

Nhưng giờ đây... cô không còn cô đơn nữa. "Khách ngao..." Garchomp đứng sau lưng Cynthia, cũng lặng lẽ ngước nhìn.

Nó phải trở nên mạnh mẽ hơn nữa...

để bảo vệ chủ nhân tốt hơn.

Vì thế, dù phải khiêu chiến Pokémon huyền thoại, nó cũng không nề hà.

Ở một góc khác, trong khu vườn Pokémon, bầu không khí lại hoàn toàn khác biệt. "Chút đồ này mà định đuổi khéo ta sao..." Darkrai ôm hũ thủy tinh, vừa gãi vừa nhai mồm lầm bầm: "Ta nói cho ngươi biết, nằm mơ đi!" Lục Dã cười nhe răng: "Nhắc mới nhớ, tôi có chuyện này muốn bàn bạc với ông đây." Darkrai trực giác thấy có gì đó sai sai, sống lưng hơi lạnh.

Lần trước cũng vì nghe lời nhóc này mà bị lừa đi ăn đòn của Arceus!

Lý trí bảo nên từ chối, nhưng tay đang bốc Energy Block thì không dừng lại được. "Nói nghe thử xem nào!" Darkrai hừ một tiếng. "Tôi muốn mời ông...

đến quán cà phê của tôi làm bảo vệ kiêm chức." Darkrai trợn tròn mắt: "Bảo vệ?!" "Tôi biết ông không muốn rời khỏi vườn hoa này..." Lục Dã thành khẩn nói: "Nhưng ông có thể làm việc ban ngày, ban đêm lại về đây nghỉ ngơi." Với cấp độ huyền thoại của Darkrai, việc di chuyển giữa các vùng đất chỉ mất vài giờ.

Có Sylveon và Lông Vũ Trăng Khuyết ở đó, Darkrai sẽ không gây ảnh hưởng đến người khác.

Anh cũng muốn tạo cho nó một nơi ở mới.

Darkrai đầy vạch đen trên mặt, hận không thể tung chiêu Dark Void vào mặt anh.

Ngươi nhìn ta giống loại Pokémon đi làm bảo vệ lắm à?

Lục Dã ra giá: "Một tháng trả công cho ông một xe Energy Block, thấy sao?" Darkrai: "..." Nó giơ hai ngón tay lên.

Phải tăng thêm!

Lục Dã bật cười: "Chuyện nhỏ!" Darkrai của thị trấn Alamos không muốn bị con người thu phục, ngay cả Alice cũng không thể đưa nó vào PokéBall.

Điều nó coi trọng nhất là 'thủ hộ' và 'mối liên kết' với con người.

Nhìn Darkrai khoanh tay im lặng, Lục Dã mỉm cười.

Thu phục được Darkrai (X) - Darkrai trở thành nhân viên quán (V)! *** Ngày 12 tháng 6, thứ Bảy.

Đêm dịu dàng, bầu trời tím sẫm điểm xuyết những vì sao lấp lánh.

Gió thổi qua rừng cọ xào xạc.

Lục Dã nằm trên ghế mây ngoài ban công, nhắm mắt cảm nhận năng lực 【Jewelrite】.

Anh thấy những sợi dây ánh sáng trắng kết nối giữa mình và Darkrai, cùng lũ nhóc đang nô đùa trong sân.

Lục Dã có thể nhận ra sự khác biệt nhỏ giữa từng sợi dây.

Cynthia đang ở trong nhà nghiên cứu tài liệu thần thoại...

Pokémon của cô ấy cũng ngày càng thân thiết với lũ nhóc nhà anh. "U kỷ..." Larvitar đang cẩn thận xây lâu đài cát trong sân. "Ngao ô..." Arcanine nằm lười biếng cạnh ghế mây.

Roserade nhảy múa trong đêm, Togekiss cõng Togepi bay lượn nô đùa. "Kháp kỷ đô y ~ヾ(✿゚▽゚)no" Sylveon đứng kiêu ngạo, vóc dáng trắng muốt ưu nhã, dùng dải lụa đẩy Glaceon đang sán lại gần ra. "Bố y~ ('-')no)`-')" Spiritomb nhút nhát trốn sau chậu cây cảnh, giả làm một phần của ban công. "Tạp mị... ヾ(⌐■_■)" Blastoise đang cầm

bình tưới Squirtle tưới cây, nhìn thấy Spiritomb thì khựng lại.

Lại có cái chậu cây lạ hoắc trà trộn vào rồi... "Lộ tạp!" Lucario đi tới trước mặt Sirfetch'd đang có ánh mắt sắc lẹm, mời cậu ta chỉ đạo buổi tập tiếp theo. "Dát! (´ᴗ̀ᴗᴗ̀)σ" Sirfetch'd run rẩy cầm kiếm và khiên.

Tôi có tài cán gì đâu, tôi có tài cán gì đâu mà bắt tôi dạy hả trời!

Gengar bay lơ lửng, nhìn lũ nhóc trong sân rồi cười mãn nguyện. "Ghos~" Phải tiếp tục cố gắng, không ngừng mạnh hơn mới được!

Cảnh tượng này hiện lên trong tâm trí Lục Dã qua 【Jewelrite】.

Anh mỉm cười.

Không biết từ bao giờ, mình đã có nhiều mối liên kết quý giá đến vậy.

Tình cảm chân thành này không chỉ dành riêng cho anh.

Mỗi nhà huấn luyện, mỗi người bạn của Pokémon đều có những liên kết của riêng mình.

Dù ước mơ trở thành Nhà vô địch với đa số mọi người là xa vời, nhưng khi trận đấu kết thúc, vẫn còn đó những mẩu chuyện đời thường bên cạnh Pokémon đang chờ đợi họ.

Những chàng trai cô gái mang theo ước mơ, cuối cùng có thể gục ngã trước hiện thực tàn khốc, nhưng kết thúc của một giấc mơ không phải là điểm cuối, mà là khởi đầu của một hành trình mới.

Gió đêm thổi qua.

Lục Dã đứng dậy, chiếc áo khoác đen in hình PokéBall đỏ trắng.

Anh đã trải qua biến động tại Alamos, chứng kiến sự bi tráng tại Michina.

Cũng chính khi đó, anh đã quyết tâm nghênh chiến Arceus.

Đây là một Lục lão sư có chút đê tiện, lầy lội, thích đánh bom hồ cá.

Nhưng cũng là một Nhà vô địch lương thiện, dịu dàng, luôn đứng ra đúng lúc.

Anh ghét rắc rối, thích trốn tránh, chỉ muốn cùng Pokémon sống an nhàn.

Nhưng là một nhà huấn luyện, việc chiến đấu là không thể tránh khỏi, dù nó có nghĩa là thất bại, bị thương hay nước mắt. 『Chỉ cần là nhà huấn luyện, khi ánh mắt giao nhau, một trận đấu sẽ bắt đầu.』 Không thể trốn tránh.

Hương thơm dịu nhẹ thoảng qua.

Cynthia chống cằm, một tay tựa vào lan can cạnh anh, hỏi: "Anh đang suy nghĩ gì vậy?" "Về quan hệ giữa người và Pokémon." Lục Dã khựng lại một chút: "Và lý do để chiến đấu.

Không có tranh chấp, không có lợi ích, chỉ thuần túy là Pokémon Battle và giành chiến thắng...

đó chắc là ước mơ của mọi nhà huấn luyện nhỉ." Cynthia ngước nhìn bầu trời sao, mỉm cười: "Khi chiến đấu, chỉ cần phân thắng bại là hiểu ngay đối phương là người thế nào.

Họ cho Pokémon học chiêu thức gì, mang theo vật phẩm gì... lúc đó không cần ngôn ngữ cũng có thể hiểu rõ mồn một." "Vậy anh là người thế nào?" Lục Dã hỏi.

Cynthia liếc nhìn anh, cười tươi tắn: "Là người cho những Pokémon dễ thương học những chiêu thức vô lý và mang theo những vật phẩm 'bẩn bựa' chứ sao." "Thế thì anh cũng đỉnh đấy chứ." Lục Dã gật đầu.

Gió đêm lướt qua, Arcanine gục đầu lười biếng.

Gengar và Garchomp đứng hai bên sau lưng họ, thẫn thờ ngắm sao. "Ghos..." (Đẹp quá...) "Khách ngao..." (Cũng bình thường thôi...) Hai người đứng lặng im bên lan can rất lâu dưới ánh sao. "Từ giây phút đầu tiên bước chân vào hành trình, ước mơ của em là trở thành Nhà vô địch Liên minh." Cynthia đột nhiên lên tiếng. "Rồi sao nữa?" "Sau đó thì cứ mãi yêu thương Pokémon thôi." Cynthia nói: "Đến khi bừng tỉnh thì đã thành Nhà vô địch rồi." Lục Dã nghẹn lời, im lặng. "Thật đấy." Cynthia mỉm cười: "Ngoài ra chẳng còn gì khác cả." "Từ lúc bắt đầu, anh cũng có ước mơ của riêng mình." Tóc Lục Dã bay trong gió, gương mặt lộ vẻ hồi tưởng. "Là gì vậy?" Cynthia hỏi.

Lục Dã đút tay vào túi, thở dài một hơi: "Không làm nhà huấn luyện." "Rồi sao nữa?" "Sau đó thì cứ mãi yêu thích Pokémon thôi." Lục Dã lặp lại lời Cynthia, bùi ngùi: "Chuyện sau đó thì em biết cả rồi đấy." Cynthia mỉm cười: "Anh đã trở thành một nhà huấn luyện ưu tú và mạnh mẽ." Lục Dã thấy nhói lòng, nhìn lại lũ nhóc sau lưng.

Không biết từ lúc nào, chúng đã vào trong nhà, nhìn anh với ánh mắt đầy hy vọng. "Ghos~" Gengar cười nhe răng, đứng đó như một cục tím béo tròn đáng yêu. "Bố y!" Sylveon ngồi kiêu kỳ, đôi mắt xanh thầm quan sát biểu cảm của Lục Dã rồi lại nhắm lại.

Blastoise thận trọng đẩy kính, tỏa ra Aura nội liễm; Togepi vui vẻ vẫy tay; Arcanine ngẩng đầu hú vang; Larvitar nhai khoai tây rôm rốp; Rotom bay lượn trên không. "Dát!" Sirfetch'd cầm kiếm và khiên trông cực kỳ anh dũng.

Nhìn lũ nhóc vừa đáng yêu vừa trung thành như người nhà này, Lục Dã bật cười: "Chắc là đợi lần sau thua trận, hành trình của anh sẽ kết thúc thôi." Ngay lập tức, tiếng la hét vang lên, tiếng 'Bố y' và 'Đô y' không ngừng bên tai.

Cynthia cũng đứng giữa vòng vây Pokémon của mình, nhìn Lục Dã mỉm cười: "Hành trình của chúng ta chỉ vừa mới bắt đầu thôi." Lục Dã im lặng.

Sắp tới Kalos, anh sẽ tạo thêm nhiều liên kết mới. 『Sự gặp gỡ giữa các sinh mệnh luôn tạo nên những điều quý giá.』 Còn chưa thấy Satoshi vô địch, còn chưa cầu hôn 'Bạch Thái', còn chưa thành Nhà vô địch thực thụ...

Lục Dã vẫn nhớ những đêm ngắm sao ở thành phố Risingdragon hay Saffron.

Đội ngũ ngày càng lớn mạnh, anh không còn một mình nữa.

Lục Dã hít một hơi thật sâu, mỉm cười nói: "Anh yêu em, Cynthia." Cynthia để làn tóc vàng xõa xuống, mỉm cười rạng rỡ: "Em cũng yêu anh." Lục Dã quay người lại, nhìn lũ nhóc đang mong chờ, dõng dạc nói: "Bắt đầu hành trình mới nào!

Mọi người, xin đừng dừng lại nhé!!" Trong đêm tối ở thị trấn Sandgem vang lên những tiếng hò reo hỗn loạn.

Pokémon của hai người vây quanh nhau, náo nhiệt vô cùng.

Gengar nhân cơ hội lôi microphone ra, trước ánh mắt kinh hoàng của lũ Pokémon khác, nó giơ cao mic cười nhe răng. "Ghos!! (๑`▽´๑)۶" (Cuối cùng cũng đến lượt mình rồi!!) *** **QUYỂN 4: HÔM NAY QUÝ KHÁCH CÓ MUỐN CHÚT PHÁ VỎ (SHELL SMASH) NGỌT NGÀO KHÔNG?** *Lục lão sư chỉ muốn một cuộc sống bình yên...* Đồng bằng trung tâm vùng Kalos lấy thành phố Lumiose làm hạt nhân.

Những cánh rừng rộng lớn và vô số dòng sông bao phủ khắp vùng đồng bằng này, một số thị trấn được bao quanh bởi tường thành cổ kính, cùng vô số tòa lâu đài mọc lên san sát.

Lục Dã lật xem sách hướng dẫn du lịch, cảm nhận được máy bay hơi rung nhẹ, dư quang liếc về phía cửa sổ, Togepi đang kiễng chân bám vào lớp kính.

Bên ngoài cửa sổ là trời quang mây tạnh.

Máy bay xuyên qua tầng mây, dần dần tiếp cận vùng Kalos với thảm thực vật xanh mướt và mạng lưới sông ngòi đan xen.

Lục Dã khép sách lại, bế Togepi đang không chịu ngồi yên về lại lòng mình. "Đô y~" Togepi vung vẩy đôi tay nhỏ, cười khanh khách.

Gengar đang hút rồn rốt ly Coca-Cola, đôi chân ngắn cũn cỡn đung đưa, ngẩng đầu nhìn về phía loa phát thanh của máy bay. "Sắp tới sân bay thành phố Lumiose, chúc quý khách có một chuyến đi vui vẻ..." Giọng nữ phát thanh viên ngọt ngào vang lên. "Ghos!" Gengar giơ ly thủy tinh lên hướng về phía loa phát thanh chỉ nghe tiếng mà không thấy người, nhe răng cười ý nói: Chúc ta du lịch vui vẻ!

Chuyến đi này, Lục lão sư đến Kalos trước để bàn giao nhiệm vụ trang trí tiệm cà phê với Matori.

Cynthia cũng có một căn biệt thự ở Lumiose, nhưng vì tiệm cà phê là kiểu kết hợp ở và kinh doanh, nên Lục Dã dự định sẽ ở tại tiệm trước để quan sát một thời gian.

Chương 583

Nếu tiệm sập tiệm thật, anh sẽ đi tìm phú bà xin cơm ăn... (gạch bỏ).

Đang là giữa tháng Sáu, ánh nắng rực rỡ từ cửa sổ chiếu vào, máy bay đã dừng hẳn, hành khách bắt đầu lần lượt đứng dậy.

Trên mặt họ tràn đầy sự mong đợi vào một chuyến hành trình mới, vai đeo chặt balo, trên vai là những Pokémon nhỏ nhắn như Spritzee, Flabébé.

Bước xuống thang máy bay, bầu trời xanh thẳm như vừa được gột rửa, vùng Kalos hiện ra trước mắt.

Gengar lơ lửng bên cạnh Lục Dã, nheo đôi mắt đỏ rực, vui mừng há to miệng. "Ghos Ghos!!" Lục Dã đeo kính râm, khoác túi chéo, một tay ôm Togepi, cười khẽ nói: "Kalos, chúng ta tới đây!" Bước vào một hành trình mới, đối mặt với những cuộc phiêu lưu chưa biết.

Sẽ còn nhiều Pokémon hơn nữa đang chờ đợi họ —— Trong tai Lục Dã như vang lên giọng lồng tiếng đầy ma tính của bản Trung, vẻ mặt dần trở nên vi diệu.

Hành trình mới thì được... chứ phiêu lưu thì thôi xin miễn!

Arceus cũng không nói rõ Phiến thạch (Plate) rốt cuộc đang ở trong tay ai, biết đâu không cần chiến đấu, chỉ cần giao lưu hữu nghị (PY) một chút là lấy được thì sao?

Trước khi chia tay Arceus, Ngài đã yêu cầu Lục lão sư đến Kalos để thu hồi Pixie Plate chưa được lấy về.

Đổi lại, Ngài sẵn lòng cho anh mượn Pixie Plate một thời gian.

Phải nói là Arceus cũng khá hào phóng, lần trước một hơi cho

mượn năm khối Plate, bóng ma tâm lý đến giờ vẫn chưa hết, giờ lại định cho mượn tiếp Pixie Plate.

Lục Dã nhún vai, đi qua lối đi dài dành cho người đi bộ, xuyên qua những bóng râm, hướng về phía thành phố Lumiose náo nhiệt.

Có gặp được Pixie Plate hay không vẫn là một ẩn số...

Chi bằng nuôi Eevee, mở tiệm, làm kẻ lười biếng hưởng thụ cuộc sống cho thực tế!

Lục Dã nhìn về phía trước, một con Fletchling đậu trên xà nhà rồi vỗ cánh bay vút lên trời xanh. "Mục tiêu của chúng ta là gì?!" Lục Dã bỗng nhiên lên tiếng. "Ghos! (๑`▽´๑)۶" Gengar vung nắm đấm nhỏ: Trở thành nhà vô địch thế giới! "Kháp kỷ đô y~ (ﾉ≧∀≦)ﾉ" Togepi trong lòng đung đưa đôi chân nhỏ: Ở trong phòng máy lạnh uống Coca và chơi game!

Quả bóng Premier Ball bên hông rung động, Vịt Sirfetch'd trắng muốt bỗng cảm động rơi lệ. "Quác! (´ꈍᴗꈍ)σ" Nằm ườn làm một con vịt ăn hại thôi~~ Trong mớ âm thanh hỗn tạp đó, dường như có một đáp án sai lầm lọt vào.

Vấn đề không lớn, Lục Dã khẽ gật đầu, bảo Gengar lấy ra chiếc xe đạp gấp, sau khi lắp ráp xong thì lên xe đạp.

Kính coong —— Tiếng chuông vang lên, Lục Dã nói: "Đồng chí Rotom, khởi động chế độ dẫn đường!" Ở thành phố Lumiose chằng chịt như mê cung này, không có dẫn đường thì sợ là cả buổi chiều cũng không tìm thấy đích đến.

Rotom chui vào xe đạp, đầu xe đạp nháy mắt một cái. "Tít tít...

Đang dẫn đường đến Đại lộ phía Nam, tiệm cà phê Húc Nhật cũ, Lạc thác!" ...

Kalos, thành phố Lumiose.

Công trình kiến trúc biểu tượng ở đằng xa, Tháp Prism cao chọc trời, phản chiếu ánh sáng lung linh, mang lại vẻ đẹp kiến trúc đầy chuẩn xác.

Nhà thi đấu Lumiose tọa lạc ngay bên trong tháp.

Chủ hội quán là chuyên gia hệ Điện - Clemont, người được mệnh danh là "Chuyên gia đầu nổ", bởi những thiết bị anh ta phát minh luôn phát nổ vô cớ, sau đó tặng cho người dùng một kiểu tóc mới.

Đáng nhắc tới là Clemont còn có một cô em gái tên là Bonnie, vô cùng đáng yêu.

Lấy Tháp Prism và quảng trường trung tâm làm hạt nhân, bố cục thành phố Lumiose tỏa ra bốn phía.

Tiệm cà phê Húc Nhật cũ nằm ngay trên Đại lộ phía Nam, có thể coi là khu vực "vành đai hai".

Trên con phố này còn có các cơ sở quan trọng như Phòng thí nghiệm Pokémon của giáo sư Sycamore.

Lúc này, trước cửa tiệm, hai con Timburr đang đứng trên giàn giáo, dựng lên tấm biển hiệu mới toanh: 『Pokemon Colorful Cafe』.

Người qua đường tò mò vây quanh, thảo luận về cửa tiệm sắp khai trương, cũng như chủ đầu tư đứng sau có thể thuê được mặt bằng đắt đỏ này. "Thương thương!" Các Timburr đồng thanh hô to, thu dọn giàn giáo và những thanh gỗ mang theo.

Sau đó, chúng đầy vẻ thành tựu lau mồ hôi trên trán, nhìn về phía biển hiệu rồi khẽ gật đầu. "Vất vả cho các cậu rồi." Một người phụ nữ tóc tím với vẻ mặt lạnh lùng, để mái bằng, mặc bộ đồ công sở tối màu và tất đen, tay ôm tập hồ sơ, cúi đầu tích một cái. "Khoản thanh toán cuối cùng sẽ được quyết toán sau, tiếp theo có thể vẫn còn chỗ cần làm phiền đến các cậu." "Thương thương~" Các Timburr cười gãi

đầu.

Không vội, bình thường cô đã chiếu cố chúng tôi lắm rồi, tiền nong cứ từ từ!

Matori đẩy gọng kính tròn, hiếm khi để lộ một nụ cười mỏng.

Sau đó, nụ cười của Matori dần trở nên gian xảo, như thể nghệ thuật biểu cảm của nhân vật "Jonouchi". "Hừ, hừ hừ!" So với lũ thợ trang trí cáo già... quả nhiên vẫn là Pokémon dễ lừa hơn! "Khụ!" Matori khôi phục vẻ bình thường, cúi đầu nhìn đồng hồ đeo tay, động tác chuyên nghiệp như một thư ký đáng tin cậy. "Sắp đến giờ gặp mặt Đạo sư rồi." Matori dùng ngón giữa đẩy gọng kính tròn, mắt kính lóe lên tia sáng.

Vừa nghĩ đến nụ cười ấm áp và lời khen ngợi của Đạo sư, má Matori hơi ửng hồng, thầm khép chặt đôi chân dài bọc trong tất đen.

Nhiệm vụ này hoàn thành xuất sắc như vậy, nhất định sẽ được anh ấy khen ngợi!

Cuối phố.

Kính coong —— Lục Dã quan sát kiến trúc xung quanh, mang đậm phong cách Kalos lười biếng, những hàng cây, và nhà dân hai bên đường.

Những lớp gạch địa kéo dài vào các con hẻm và đường phố, con kênh chảy xiên qua thành phố, nhìn xa xa lấp lánh dưới ánh mặt trời, những phu nhân che ô dắt Furfrou đi ngang qua cầu.

Đạp xe xuyên qua quảng trường trung tâm, Lục Dã có cảm giác như đang ở trong bộ phim "Kỳ nghỉ La Mã".

Công chúa Cynthia chắc đang ở Unova ăn kem Beartic, bên cạnh cô ấy chắc là Caitlin đang đội mũ trắng và Shauntal đang đỏ mặt hỏi về chuyện tình cảm.

Tiệc trà chiều của các thiếu nữ.

Lục Dã tưởng tượng một hồi, cho đến khi "mắt" của xe đạp Rotom phát sáng. "Tít tít...

Sắp đến đích, Lạc thác!" "Đã sắp đến rồi sao." Lục Dã nhìn về phía tiệm cà phê đang thi công, Matori ôm tập hồ sơ đập vào mắt anh.

Matori cũng vừa vặn nhìn thấy Lục Dã. "Ngài, Ngài!" Matori nghẹn lời: "Sao Ngài lại đạp xe đạp!" Lục Dã sửng sốt, dừng xe: "Xe đạp đắc tội gì cô à?" "Ý của tôi là..." Matori muốn nói lại thôi, hai tay ôm hồ sơ cúi chào 90 độ: "Là do thuộc hạ sơ suất, đáng lẽ phải chuẩn bị sẵn kế hoạch di chuyển trước!" Lục Dã ngước nhìn trời, trong đầu hiện ra cảnh tượng xe hơi đen sang trọng, sếp Giovanni ngồi nghiêm túc bên trong... "Khụ, cái đó không hợp với tôi." Lục Dã hỏi, "Trang trí tiến triển thế nào rồi?" "Ghos!" Trong lúc nói chuyện, Gengar thu hồi toàn bộ chiếc xe đạp, nhét vào cái túi trước bụng.

Ánh mắt Matori không tự chủ được bị thu hút, liếc nhìn một cái rồi cúi đầu nói: "Đã trang trí theo yêu cầu của Ngài, hiện tại chỉ còn công đoạn nghiệm thu." Lục Dã khẽ gật đầu.

Năng lực làm việc của Matori khá đáng tin, nếu không cũng không thể quản lý cả Team Rocket cho sếp Giovanni. "Vất vả cho cô rồi, Matori!" Lục Dã suýt chút nữa đã gọi thẳng biệt danh của Matori là "Mái bằng bốn mắt".

Matori không hề nhận ra, đắc ý vén lọn tóc mái, cúi đầu nghiêm túc nói: "Đó là bổn phận của thuộc hạ." "Đúng rồi, người phụ trách thi công là ai?" Lục Dã dòm dòm tìm kiếm bóng dáng của vị "Đội trưởng trang trí". "Thương thương!" Timburr giơ cao thanh gỗ, vui vẻ chào hỏi Lục Dã. "Là thủ lĩnh của nhóm Timburr này." Matori nói, "Chúng sống ở thành phố Lumiose, dùng sức lao động để đổi lấy thức ăn và thù lao từ con người." Lục Dã bừng tỉnh gật đầu, lại thở phào

nhẹ nhõm một cách khó hiểu.

Timburr chắc chắn đáng yêu hơn mấy ông thợ xây gấp trăm lần!

Dưới sự hộ tống của Matori, Lục Dã bước vào tiệm cà phê Pokémon này.

Lục Dã là kẻ thường dân trong việc trang trí, nhưng có thể thấy phong cách trang trí cực kỳ dễ thương, rất phù hợp với kỳ vọng của anh.

Ghế sofa Snorlax cỡ lớn khiến người ta chỉ muốn cuộn tròn vào trong; gối ôm lưỡi dài Gengar, cái lưỡi có thể dùng làm chăn đắp. "Ghos~" Gengar thè cái lưỡi dài ra so độ dài với gối ôm, cuối cùng tiếc nuối cúi đầu.

Quầy gọi món, bàn ghế gỗ nhỏ, cây cảnh xanh tươi, không gian nội thất khá rộng rãi.

Trên bảng giá hiện tại đã có nước trái cây Berry, Latte Eevee, Sandwich Dugtrio do Lục Dã ấn định.

Matori: "Xét từ góc độ thương mại, mức giá này e là khó tiếp cận bình dân." Lục Dã: "Không sao, nguyên liệu Berry ta lo được." Matori: "?" Muốn khai trương thì cần tuyển nhân viên chuyên nghiệp.

Hiện tại chỉ mới lừa được Darkrai làm bảo vệ, đang cân nhắc cho mấy con chim cánh cụt nhỏ làm shipper.

Nhân viên Pokémon phù hợp cho tiệm cà phê bao gồm nhưng không giới hạn ở: Alcremie, Slurpuff, Indeedee, Audino...

Dần dần mở rộng số lượng nhân viên Pokémon cũng là một việc đầy thành tựu. "Đi xem hậu viện đi." Hậu viện khá rộng lớn, thậm chí còn dùng vạch trắng vẽ ra sân đấu Pokémon.

Lục Dã tung Pokéball, thả mấy nhóc tỳ ra. "Tạp mị..." Blastoise

vừa đến môi trường mới, lông mày nhíu lại, đang dùng Aura kiểm tra xem xung quanh có bom tiềm tàng không.

Lục Dã: "Hồ nước đã nhờ Quỷ Quỷ bỏ vào túi rồi." "Ghos~" Gengar đáp lại thật to.

Lúc này Blastoise mới giãn lông mày ra, sau đó nghiên cứu xem chỗ nào ở hậu viện thích hợp để trồng trọt...

Hậu viện có một cây lớn, bên cạnh cây có chiếc xích đu, Sylveon lượn quanh xích đu mấy vòng. "Bố y..." (Có nên chơi không nhỉ...) "U kỷ~" Larvitar kéo kéo vạt áo Lục Dã. "Anh biết rồi." Lục Dã cười nói: "Lát nữa sẽ đào cho nhóc một hố cát!" "U kỷ!" Larvitar giơ cao đôi tay nhỏ.

Hậu viện thông với một dãy nhà, tuy không xa hoa như biệt thự ở thị trấn Sandgem, nhưng thiết bị cũng rất đầy đủ.

Lục Dã đảo một vòng trong nhà, cuối cùng trở lại gian bếp của tiệm cà phê, đối mặt với dàn dụng cụ bếp sáng loáng mà rơi vào trầm tư. "Tuy không sợ có người gây sự... nhưng vẫn nên thiết lập một số ngưỡng cửa cho khách hàng đi..." Sau này trong tiệm cà phê sẽ ngày càng có nhiều nhóc tỳ đáng yêu.

Thậm chí có chức năng sân vườn, cho phép các thành viên trong nhóm gửi gắm Pokémon.

Lục lão sư không định kiếm lời... chỉ là muốn có một nơi an thân ở Kalos, sẵn tiện phát huy nghề chính —— mở tiệm ở Lumiose, tiếp nhận những màn "thực kích" từ các vị đầu bếp!

Ơ?

Hình như nhầm đài rồi.

Lục Dã lắc đầu, trong đầu hiện lên Thiên vương hệ Thủy của Kalos - đầu bếp Siebold, ông ta cũng nuôi một con Blastoise giống anh.

Nếu có cơ hội, có thể thỉnh giáo ông ta về nấu ăn... cũng như kinh nghiệm huấn luyện Blastoise.

Bước ra khỏi bếp, Matori đang ôm gối Pikachu, thấy Đạo sư thì vội vàng đứng dậy, đỏ mặt nói: "Có, có gì chỉ thị ạ!" "Không có gì." Lục Dã xòe tay, "Tôi rất hài lòng." Matori thở phào, cười một cách quái dị: "Tin rằng không ai ngờ tới, dưới hầm của một tiệm cà phê đáng yêu thế này lại là căn cứ bí mật của Team Rocket, hắc hắc hắc!" Lục Dã: "..." Đừng nói nữa, ước mơ của Meowth chính là mở một tiệm mì Ramen cho riêng mình.

Để ba đứa ngốc đó đến tiệm làm công... vừa có thể kiếm kinh phí, vừa không để chúng bị đánh bay.

Những ngày tháng đói rét đã lùi xa, tiếp theo là thời đại của Team Rainbow Rocket! "Cái Team Rainbow Rocket này có phải hơi 'ăn mặn' quá không..." Lục Dã thầm nghĩ.

Trong lúc hai người trò chuyện. "Ghos~" Gengar áp mặt vào cửa sổ, nhìn về phía Tháp Prism xa xa.

Hoàng hôn buông xuống, Tháp Prism lung linh tỏa sáng, đó là tiêu điểm của tất cả Huấn luyện viên —— nếu có cơ hội, hãy đến đó thử thách hội quán xem sao! "Ghos!" Gengar vui vẻ nhe răng cười. "Bố y~" Sylveon nhảy nhót nhẹ nhàng trên bàn gỗ, nhảy từ bàn này sang bàn khác, dáng điệu ưu nhã động lòng người.

Ánh mắt Matori không tự chủ được bị thu hút.

Đúng rồi, Đạo sư cũng là một Điều phối viên, một bậc thầy hoa lệ có thể làm giám khảo cho các cuộc thi trình diễn Pokémon ở Kalos! "Hai tuần nữa tôi phải đi Unova một chuyến." Lục Dã nói, "Thời gian này, hãy tìm giúp tôi những nhân viên phù hợp." "Rõ!" Matori cung kính nói: "Thuộc hạ nhất định sẽ chuẩn bị sẵn những hầu gái trẻ trung xinh đẹp chân dài." Mí mắt Lục Dã giật giật, ta thấy cô là muốn ta

chết sớm thì có. "Tôi nói là Pokémon." Lục Dã nói.

Matori ngẩn ra, vẻ mặt có chút kỳ quái, sau đó miễn cưỡng gật đầu: "Vâng, thuộc hạ đã rõ." Lục Dã: "..." Sớm muộn gì cũng phải tìm cớ đuổi việc cô.

Trước khi chính thức kinh doanh, Lục Dã còn phải tới Unova tham gia giải Junior Cup của World Tournament.

Sau đó điều tra Pixie Plate...

Chương 584

sự nghiệp Streamer và Blogger ẩm thực cũng có thể bắt đầu lại.

Hoàng hôn buông xuống, ánh nắng tàn trải dài trong tiệm cà phê, Lục Dã đứng dậy nói: "Matori, muốn ăn gì, bữa này tôi mời." Matori có chút gò bó, đôi má ửng hồng, vội vàng nói: "Gì cũng được ạ!" "Ừ...

điều kiện là cô đừng vào phòng sau, thay giày phiền phức lắm." Matori: "..." Chỉ là chân dễ ra mồ hôi thôi, chứ tôi cũng đâu có muốn đi giày cao gót!

Kính coong —— Matori nghe thấy tiếng nhìn ra.

Chiếc chuông gió hình Chimecho lay động phát ra tiếng kêu thanh thúy.

Một thanh niên mặc áo vest đen, cổ đeo đồ trang trí màu xanh lam, đẩy cửa chậm rãi bước vào tiệm.

Sau lưng anh ta là một con Charizard, đeo thiết bị Mega nổi bật, vẻ mặt hung dữ, cúi đầu đi theo sau thanh niên.

Lục Dã từ quầy nhìn về phía người tới, nhướn mày. "Vị khách đầu tiên đến rồi." Khi Alain bước vào tiệm cà phê này, bước chân hơi khựng lại.

Anh đã từng tham quan tiệm cà phê Húc Nhật cũ, phong cách xa hoa, ánh hoàng hôn chiếu qua lớp kính đỏ vào trong phòng, mỗi món đồ trang trí đều lấp lánh sắc thái nhàn nhạt.

Có người nói từng thấy minh tinh Diantha ở đó.

Còn tiệm cà phê hiện tại, mang lại ấn tượng trực quan là —— đáng yêu.

Cảm giác ấm áp khiến người ta lập tức thư giãn, bài trí rộng rãi và sạch sẽ, trên khăn trải bàn màu lanh đặt một bình cây xanh mướt.

Alain chú ý vào một chỗ, con Gengar đang áp mặt lên kính, hơi xuất thần.

Chính là con Gengar đó... trong giải Champion League, nó đã xuyên thủng đội hình của Thiên vương Lucian! "Ghos~" Gengar vẫn nhìn chằm chằm vào Tháp Prism ngoài cửa sổ, đang thầm tính toán.

Khi nào xuất phát thì tốt nhỉ~~ Lúc đó sẽ cho chủ nhân một điều bất ngờ! "Hống ngô..." Charizard dường như không thích môi trường này lắm, buồn bực quay đầu qua lại.

Nhưng khi ánh mắt nó chạm phải Sylveon đang nheo mắt, Charizard khôn ngoan ngậm miệng không nói gì.

Theo bản năng của ta... tốt nhất là đừng có chọc giận con Sylveon này! "Bố y~" Sylveon thấy Charizard không có ý định khiêu khích, nhàm chán ngáp một cái, đi ra hậu viện chơi xích đu. "Chào mừng quý khách." Lục Dã nói: "Có chỉ giáo gì không?" Giọng nói kéo Alain trở lại thực tại, Alain ngẩng đầu nhìn về phía quầy, đồng tử hơi co rút.

Một cảm giác lúng túng khi gặp tiền bối, sự căng thẳng khi đối mặt với Huấn luyện viên mạnh mẽ, và sự kích động khao khát một trận chiến...

Anh che giấu ý chí chiến đấu đó một cách khéo léo, cúi đầu, lịch sự nói: "Lục lão sư, tôi nhận ủy thác của giáo sư Sycamore đến chào hỏi ngài khi ngài vừa tới Kalos, và mời ngài tới phòng thí nghiệm một chuyến!" Trong lúc Alain quan sát vị "Huấn luyện viên huyền thoại" này, Lục Dã cũng đang đánh giá chàng thanh niên tóc đen trông khá quen mắt này.

Áo vest đen, đồ trang trí màu xanh lam trên cổ, so với Satoshi thì

trưởng thành hơn, đằng sau là con Charizard hình bóng không rời —— đối thủ truyền kiếp của Satoshi ở Kalos, Alain.

Con Charizard của anh ta còn được dân mạng gọi là "Charizard hấp thụ nước", đứa con cưng của biên kịch có thể trụ vững sau vài phát Thunderbolt và Shuriken nước hoàng kim!

Đương nhiên, ngoài việc cấp độ của "Charizard hấp thụ nước" rất cao ra, thì dạng X với hệ Rồng vẫn khá có lợi về mặt khắc chế hệ. "Phòng thí nghiệm à?

Tôi sẽ tới thăm sau vài ngày nữa." Lục Dã đổi chủ đề, hỏi: "Chúng ta từng gặp nhau ở hội thảo khoa học rồi phải không?" Alain giật mình, không ngờ đối phương vẫn còn nhớ mình, gật đầu nói: "Vâng, lúc đó tôi tham dự hội thảo với tư cách là trợ lý của giáo sư Sycamore." "Nhìn hiện tại thì..." Lục Dã đánh giá Alain một lượt, cười hỏi: "Cậu đã bắt đầu hành trình của mình rồi sao?" "Không sai." Alain gật đầu mạnh mẽ, ánh mắt rực cháy niềm tin, thầm siết chặt nắm đấm nói: "Tôi và Charizard đang bắt đầu tu hành với tư cách là Sứ giả Tiến hóa Mega mạnh nhất!" Sau khi Alain tự giới thiệu, cả tiệm cà phê rơi vào sự tĩnh lặng.

Matori liếc nhìn Alain, đẩy gọng kính tròn, trong đầu tự động hiện ra thông tin về Alain.

Với tư cách là thư ký kiêm nhân viên tình báo của Team Rocket, đội trực thuộc của Matori là "Matori Matrix" lấy chiến tranh thông tin làm yếu tố hàng đầu. "Alain, Sứ giả Tiến hóa Mega, cộng sự là Mega Charizard X, thực lực..." Matori thả lỏng, ngồi xuống sofa bắt chéo chân, thầm nghĩ: "Tương đương Thiên vương." "Hống ngô!" Theo tuyên ngôn "trở thành mạnh nhất" của Alain, Charizard dang rộng đôi cánh, định ngẩng đầu phun ra ngọn lửa.

Một ánh mắt lạnh lẽo liếc qua.

Arcanine đang nằm ườn trên đất lười biếng đứng dậy, đồng tử như mãnh hổ phát ra khí chất 「Intimidate」 mạnh mẽ, như thể đang ngáp mà nhe răng ra.

Ở nhà là Husky, nhưng không có nghĩa là người ngoài có thể làm loạn trên địa bàn của nó!

Charizard sững người, lập tức trở nên nghiêm túc: "Hống ngô..." Alain cũng chú ý đến con Arcanine vừa nãy trốn sau sofa, giờ mới đứng dậy, sở hữu áp lực phi thường này.

Anh không phải là người nhát gan, ngược lại, anh cũng giống như Satoshi, cực kỳ khát vọng chiến đấu.

Dù có đối mặt với người đã đánh bại Thiên vương Lucian ở Champion League, Alain vẫn tin tưởng vào mối liên kết (Bond) giữa mình và Charizard.

Ánh mắt Alain sắc lẹm, càng thêm cảnh giác với người đàn ông trước mặt, đồng thời chiến ý cũng dâng cao.

Muốn khiêu chiến người này, một Sứ giả Tiến hóa Mega mạnh mẽ —— để thể hiện mối liên kết của tôi và Charizard... hình thái Mega vượt qua cả sự tiến hóa! 「Aura」 nhạy bén cảm nhận được sự thay đổi cảm xúc của Alain.

Lục lão sư nhướn mày.

Alain không đi đánh Satoshi, lại tới tìm mình để cày cấp à?

Nhưng ở mốc thời gian hiện tại, Satoshi vẫn đang du hành ở Unova, Alain cũng mới bắt đầu hành trình không lâu.

Con "Charizard hấp thụ nước" trước mặt này, thực lực thực sự có chút chưa đủ nhìn.

Nếu Alain không chủ động mở lời khiêu chiến, anh cũng không

tiện bắt nạt hậu bối.

Dù rằng hậu bối bị anh bắt nạt đã đủ nhiều rồi, thêm một con "Charizard hấp thụ nước" nữa cũng chẳng sao... "Khụ!" Lục Dã khẽ ho một tiếng, vẫn là lấp đầy cái bụng thì thực tế hơn. "Mọi chuyện tôi đại khái hiểu rồi." Lục Dã nói với Alain: "Cậu có muốn ở lại ăn một bữa cơm đạm bạc không?" Danh nghĩa là mời, thực tế là ra lệnh đuổi khách.

Alain nhíu chặt mày, nhìn Charizard một cái, rồi cúi đầu nói: "Thật không giấu gì ngài... tôi thực sự có một thỉnh cầu cá nhân!" Alain nhìn con Gengar bên cửa sổ, tiếp tục nói: "Tôi nghe nói, ngài cũng là một Sứ giả Tiến hóa Mega." "Tôi muốn thỉnh giáo ngài về bí ẩn của Tiến hóa Mega... nếu có thể, xin hãy dùng Blastoise đấu với tôi một trận!" Nghe vậy, Lục Dã ngẩn người.

Khiêu chiến Quy Quy nhà mình?

Nói vậy thì Alain cậu cũng dũng cảm đấy!

Alain đã xem hết cả giải Champion League, thâm tâm biết rõ xác suất thắng của mình khi đối đầu với Mega Gengar là cực kỳ mong manh.

Nhưng trong trận chung kết giải Lan Linh, hình thái Mega của Blastoise đó đã bị Charizard đánh tan.

Alain tự tin với thực lực của Charizard, không phải là không thể giao thủ với Blastoise của Lục lão sư.

Huống hồ... mục tiêu của mình là trở thành Sứ giả Mega mạnh nhất.

Vì thế, cần dùng Mega Charizard X để lật kèo trước những hệ khắc chế!

Ánh mắt Alain rực cháy, hai tay áp sát hông, cúi người nói: "Bách

thác (Làm ơn) ạ!" Trong tiệm cà phê chìm vào tĩnh lặng.

Ánh hoàng hôn chiếu vào phòng, thần sắc Alain kiên định, vẫn giữ nguyên tư thế cúi chào.

Charizard đứng sau lưng anh, ánh mắt lẫm liệt nhìn thẳng về phía Lục Dã: "Hống ngô!" Thật lòng mà nói, Lục lão sư không có ý kiến gì quá lớn với con "Charizard hấp thụ nước" này.

Satoshi và Greninja có mối liên kết, Alain và Charizard cũng vậy.

Điểm sai nằm ở quan niệm sai lầm. (Sai ở biên kịch).

Vì để trở nên mạnh mẽ mà bỏ qua những thứ quý giá khác.

Lục Dã vặn vòi nước, thong thả rửa đĩa, thản nhiên nói: "Đối với cậu, Alain, Charizard có ý nghĩa gì?" Alain ngẩn ra, chậm rãi ngẩng đầu, rồi siết chặt nắm đấm nói: "Charizard là cộng sự mạnh nhất của tôi." "Trong nghịch cảnh không ngừng thúc ép ý chí của chính mình, dù đối mặt với hệ bị khắc chế cũng phải dũng cảm nghênh chiến..." "Tôi muốn cùng Charizard đứng trên đỉnh vinh quang mạnh nhất, vì thế dù phải trả giá đắt cũng không tiếc!" Giọng nói kiên định của Alain vang vọng trong tiệm cà phê.

Lục Dã tắt vòi nước, nhận lấy khăn lau từ chỗ Áp Áp, ngước đôi mắt trong veo lên.

Do chịu ảnh hưởng từ quan niệm của Lysandre, Alain có một sự cố chấp mãnh liệt với việc trở thành "mạnh nhất".

Anh ta không ngừng thúc ép Charizard trưởng thành, Charizard cũng vì Alain mà dốc hết toàn lực.

Trong đó chắc chắn đã thiếu mất cái gì đó...

Bởi vì, để bảo vệ những điều quan trọng, không cần thiết phải trở thành người mạnh nhất, nguyện vọng "muốn bảo vệ người khác" mới

là thứ mạnh mẽ nhất.

Giống như Steven bảo vệ cả vùng Hoenn; Leon gánh vác cả vùng Galar.

Alain lúc này vẫn chưa thể thấu hiểu đạo lý này.

Anh ta sẽ gặp Satoshi trong hành trình sắp tới, gặp cô bạn gái nhỏ Mairin, thậm chí gặp cả Steven-san.

Nhưng lúc này, anh ta và Charizard vẫn còn quá xanh. "Cậu chắc chứ ——" Lục Dã đứng ở quầy, giống như một ông chủ tiệm bình thường, ánh mắt ngưng lại, mỉm cười hỏi: "Muốn khiêu chiến tôi?" Giọng nói rõ ràng và ôn hòa.

Nhưng trên trán Matori lại chảy xuống một giọt mồ hôi lạnh, lồng ngực đập liên hồi.

Sau lưng anh, Matori lờ mờ thấy được bóng dáng của sếp Giovanni.

Không, đó không phải Giovanni, đó là Đạo sư của toàn bộ Team Rainbow Rocket!

Alain cảm thấy cổ họng mình như bị nghẹn lại, hơi thở ngưng trệ một cách khó hiểu, ngay cả ở trên người Lysandre anh ta cũng chưa từng thấy cảm giác này.

Người đàn ông trước mắt, thực lực sợ rằng vượt xa tưởng tượng của anh ta.

Nhưng, mình cũng phải phát động khiêu chiến.

Tôi và Charizard sẽ đứng trên đỉnh cao nhất!

Alain điều chỉnh nhịp thở, dốc hết sức bình sinh, hạ thấp giọng nói: "Xin ngài hãy chấp nhận lời khiêu chiến của tôi!" Cả căn tiệm cà phê bao trùm một bầu không khí nặng nề, đến mức không khí cũng trở

nên đặc quánh. "Kháp kỷ đô y~ ヽ(≧∀≦)ノ" Cho đến khi Togepi vui vẻ chạy qua đại sảnh, lập tức phá tan sự im lặng.

Niềm tin của Alain cũng có nét tương đồng với Satoshi.

Với tư cách là Đạo sư, tự nhiên phải đánh trẻ con, khụ, giáo dục hậu bối một chút.

Lục Dã gật đầu nói: "Tôi chấp nhận." Vai Alain thả lỏng, thở phào một hơi dài, nhận ra lòng bàn tay mình đã đổ mồ hôi. "Nhưng mà." Lục Dã nói, "Phải để chúng tôi ăn xong bữa tối đã." "Quác! (´ᵹ̈ᴗᵹ̈)σ" Vịt Áp Áp đứng bên cạnh làm phụ bếp cười trộm thành tiếng.

Nói đúng lắm~~ ăn no mới có sức để Battle chứ~! "Không sao, tôi đợi ở ngoài tiệm là được." Alain quay người định ra ngoài.

Lục Dã gọi Alain lại. "Cậu không cần ra ngoài tiệm, vào đây giúp tôi thử độc... khụ, thử món đi!" ...

Món đề xuất hôm nay của tiệm là Latte Eevee, Cà ri Pikachu tê rần rần, Salad Berry Leppa.

Cái gọi là Latte Eevee là dùng hình Eevee làm họa tiết Latte Art, tạo hình đáng yêu, mang lại hương vị tuyệt diệu khiến tâm hồn tĩnh lặng.

Matori bưng Latte Eevee, cẩn thận nhấp một ngụm, lập tức cảm nhận được sự mượt mà tan trong miệng.

Liếm nhẹ đầu lưỡi, Matori nhìn về phía đĩa Cà ri Pikachu thơm phức.

Cơm cà ri được nặn thành hình Pikachu, ngay cả đôi tai cũng được tái hiện hoàn hảo, ngâm trong nước sốt đậm đà, hương gia vị khiến người ta thèm thuồng.

Matori cầm thìa, không biết nên bắt đầu từ đâu. "Cô sao thế?" Lục

Dã hỏi. "Đáng, đáng yêu quá." Matori nhỏ giọng nói, "Không nỡ ăn..." Lục Dã nhận lấy thìa của Matori, dầm nát cái tai "Pikachu" trong đĩa của cô, rồi đưa thìa lại cho Matori: "Ăn thế này cà ri mới thấm vị." Matori: "...

Cảm ơn." Alain và Charizard ngồi ở một bàn khác, trước mặt mỗi người đặt một đĩa và một bồn 【Salad Berry Leppa】.

Cũng không phải là không có cảm giác thèm ăn.

Thực tế là túi tiền eo hẹp, không đủ sức trả tiền món chính.

Alain nhìn Charizard đang vùi đầu vào bồn salad, hỏi: "Vị thế nào?" Không hề có phản hồi, Charizard "hùm hụp" nhai Berry Leppa, ngọn lửa đuôi bùng cháy hưng phấn! "Thì ra nấu ăn luyện đến cực hạn cũng có hiệu quả huấn luyện Pokémon sao." Alain như thể vừa được khai phá thế giới quan mới, lẩm bẩm: "Nấu ăn của ngài Siebold chắc cũng không đạt tới trình độ này..." Bên kia, Matori múc một thìa nhỏ cà ri, tay áp má, khuôn mặt lập tức đỏ bừng.

Cả người cô run lên vì tê sướng, thấy những chú Pikachu đang nô đùa trong rừng, dòng sông chảy qua vàng óng ánh. "Ngon, ngon quá!" Mắt Matori rưng rưng.

Lục Dã rơi vào trầm tư, gia vị có phải bỏ hơi nhiều không nhỉ...

Kệ đi, khách hàng hài lòng là được!

Đêm dần về khuya, thành phố Lumiose đan xen những ánh đèn neon.

Các nhóc tỳ vây quanh lò nướng Rotom để thưởng thức món Macaron vừa ra lò, ăn một cách ngon lành.

Chương 585

Nếu nói cơm cà ri là đại diện của Galar, thì Macaron chắc chắn là đại diện của Kalos.

Những chiếc Macaron màu sắc rực rỡ, tinh tế nhỏ xinh, ngoài giòn trong mềm, cũng rất thích hợp cho Pokémon ăn. "Tạp mị..." Blastoise vẫn đang nhai khối năng lượng (Energy Block).

Quy Quy không thích ăn mấy thứ màu sắc lòe loẹt như Macaron... giống như việc không ăn nấm màu sắc rực rỡ vậy.

Sau đó, Blastoise nhìn về phía Charizard đang đeo thiết bị Mega. "Tạp mị... ヾ(⌐■_■)" Con Charizard này cư nhiên biết Tiến hóa Mega!

Xem ra mình phải chuẩn bị sẵn Thảo phục sinh (Revival Herb) mới được... "Chắc cũng đến lúc lên món chính rồi nhỉ." Alain đứng dậy, ánh mắt rực cháy nhìn qua, "Lục lão sư!" Lục Dã: "Món chính định giá hơi cao, tôi sợ cậu không chịu nổi." Alain: "...

Ý tôi là Pokémon Battle." Lục Dã nhìn Matori một cái.

Matori lập tức hiểu ý, cung kính nói: "Hậu viện của tiệm có sân đấu chuyên nghiệp, mời đi theo tôi." Lục Dã: ???

Ta bảo cô dẫn nó ra hậu viện à?

Ta bảo cô thuê một cái sân đấu, nếu đánh hỏng thì bảo Alain đền chứ!

Matori nói nhỏ: "Dưới hầm hậu viện có sân đấu tiêu chuẩn Champion League, xin Ngài không cần lo lắng." Lục Dã ngẩn ra.

Dưới hầm còn có cả sân đấu?

Đến hậu viện, Matori nhấn nút công tắc, mặt sân đấu ở giữa lập tức mở ra hai bên, tiếng máy móc ầm ầm vang lên, một sân đấu mới toanh dần dần trồi lên.

Đùng!

Sân đấu đã được cố định xong.

Lục Dã hơi ngạc nhiên, rồi thầm nghĩ: "Sau này có thể bảo nhóm Meowth cải tạo lại một chút." Không nói gì khác, ít nhất phải đảm bảo tiệm cà phê này không bị chiêu 「Động Đất」 đánh sập!

Để cẩn thận, Lục Dã bảo Sylveon dùng tổ hợp chiêu 【Quang Tường + Phản Xạ】 gia cố xung quanh. "Làm phiền cô làm trọng tài nhé, Matori ——" Lời chưa dứt, Rotom Pokedex đã cầm cờ hiệu, bay lơ lửng giữa sân đấu. "Trọng tài tuyệt đối công chính và đẹp mắt, Lạc thác!" Alain mặc áo vest đen, bất ngờ đưa tay nắm chặt, lẫm liệt nói: "Lên đi, Charizard!" "Hống ngô!" Charizard vỗ cánh hạ xuống sân đấu, tạo ra một trận gió mạnh, viên Đá Tiến Hóa trên cổ tỏa sáng rực rỡ.

Lục Dã tung quả Dive Ball, trận gió mạnh xung quanh lập tức dịu đi dưới tác dụng của Aura.

Đùng!

Tiếng rơi xuống trầm đục và chắc chắn.

Trên cổ Blastoise treo một viên Đá Tiến Hóa, nó im lặng nhìn con "Charizard hấp thụ nước" này, họng pháo sau lưng tỏa ra ánh sáng u tối.

Một trận kỵ rơ mãnh liệt dâng lên trong lòng Alain.

Nhưng anh cũng có niềm kiêu hãnh của riêng mình, mối liên kết với Charizard! "Trận đấu bắt đầu, Lạc thác!" Cờ hiệu vừa hạ xuống, Alain đưa bàn tay phải có đeo găng tay ra, viên đá Key Stone trên cổ tay tỏa ra ánh sáng chói mắt, anh đột ngột siết chặt nắm đấm:

"Charizard, Tiến hóa Mega!!" "Đáp lại tâm ba của tôi, Đá Chìa Khóa, vượt qua cả Tiến hóa!" Alain giơ cánh tay phải lên, tay trái lướt qua Đá Chìa Khóa đang lấp lánh ánh đỏ trên vòng tay, kèm theo lời tuyên ngôn sặc mùi 'trung nhị' (chuunibyou).

Luồng khí lốc thổi dạt sang hai bên, ánh sáng Tiến hóa Mega rực rỡ bùng lên giữa sân vườn.

Lục Dã nheo mắt quan sát động tác khoa trương của Alain.

Hóa ra mấy cái động tác chỉ huy đầy tính diễn sâu của Satoshi sau này đều là học từ tên này mà ra.

Vèo —— Viên đá Mega ở cổ Charizard tỏa ra ánh sáng chói mắt, liên kết với Đá Chìa Khóa, ánh đỏ rực rỡ xua tan màn đêm. "Gào!!" Charizard ngửa mặt lên trời gầm vang, đôi cánh dang rộng, dần dần mọc ra những gai nhọn màu xanh sẫm.

Phần đầu xuất hiện những khối lồi màu xanh đen, hai luồng lửa xanh rực cháy phun ra từ khóe miệng.

Mega Charizard X màu đen xuất hiện, biểu tượng Mega màu đỏ hiện lên trên trán, nó vỗ cánh bay lơ lửng, tạo ra những đợt gió mạnh liên hồi!

Rotom đồ giám ngạc nhiên chớp mắt: "Tít tít... là Mega Charizard hệ Lửa và Rồng, lạc thác!" Mega Charizard X không hề sợ hệ Nước, thậm chí còn kháng điện gấp đôi.

Mà Charizard của Alain lại có sức chống chịu cực kỳ đáng nể.

Đây chính là điều mà Alain gọi là 'dùng ý chí cưỡng ép để nghịch chuyển sự khắc chế hệ'.

Matori ôm kẹp tài liệu đứng một bên, tóc mái màu tím bay trong gió, cô đẩy nhẹ gọng kính tròn đang phản quang.

Việc nắm giữ Tiến hóa Mega thuần thục thế này quả là hiếm có.

Tuy nhiên, Matori nhìn sang Lục Dã đang đút hai tay vào túi quần, cô bỗng thấy thấp thoáng bóng dáng của đại ca Giovanni trong bộ vest tại Gym Viridian, khiến cô thoáng chút thẫn thờ.

Nhân cơ hội này, Matori thầm nghĩ với khuôn mặt hơi ửng hồng, có lẽ mình sẽ được chứng kiến tận mắt oai phong tác chiến của đạo sư! "Gào!!" Mega Charizard X với thân hình đen kịt, bụng màu xanh đậm, ngọn lửa xanh ở đuôi bùng cháy.

Vuốt Rồng lấp lánh hàn mang trong đêm tối, chuẩn bị tung ra chiêu Bẻ Cánh.

Đùng!

Con Charizard đen kịt đáp xuống đất, nhìn về phía Blastoise trước mặt với ánh mắt kiêng dè nhưng đầy sắc lẹm. "Cạp mị..." Blastoise hơi nhíu mày, nhận ra kẻ địch này không dễ xơi, ánh mắt trở nên thận trọng.

Con Charizard này nhìn thì có vẻ yếu... nhưng chắc chắn là do kẻ địch cố ý tạo ra giả tượng để đánh lừa mình.

Để cho chắc ăn, việc đầu tiên là phải buff giáp!

Lục Dã thông qua năng lực cảm ứng đã nắm bắt được suy nghĩ trong lòng Blastoise.

Nhìn thấy giọt mồ hôi lạnh chảy xuống trên trán Quy Quy vì mải suy tính kỹ lưỡng, tâm trạng anh trở nên vi diệu, liền hô: "Blastoise, sử dụng Phòng Ngự Sắt!" Keng!

Mai rùa ánh lên lớp kim loại sáng loáng, Blastoise đối mặt với Mega Charizard X như một bức tường đồng vách sắt, tựa như một pháo đài chiến tranh kiên cố. "Cạp mị!" Blastoise đứng vững bộ pháp, ánh mắt ngưng tụ.

Buff giáp xong! "Không chủ động tấn công sao?" Alain hơi nhíu mày, anh giơ bàn tay phải ra rồi nắm chặt lại như muốn bóp nát thứ gì đó, dốc toàn lực hô: "Vậy thì lên hết mình đi, Charizard, sử dụng Vuốt Rồng!!" "Gào!!" Charizard ngửa cổ gầm thét, lửa xanh trong miệng chiếu sáng cả sân đấu, đôi vuốt đột nhiên bùng lên ánh sáng xanh lục.

Dưới đặc tính Móng Vuốt Cứng Cáp của Mega Charizard X, uy lực của Vuốt Rồng được tăng cường mạnh mẽ.

Như muốn chém đứt mọi thứ, Mega Charizard X vỗ cánh tạo ra luồng khí mạnh, đôi vuốt lao thẳng về phía Blastoise!

Keng!!

Tiếng kim loại va chạm vang dội trong đêm, tóe ra những tia lửa rực rỡ, tiếng rít chói tai còn vang vọng mãi.

Khi Vuốt Rồng vung tới, Blastoise đã rụt đầu vào mai, chỉ để lại lớp vỏ cứng cáp.

Lớp mai đó giống như loại kim loại kiên cố nhất, chiêu Vuốt Rồng vốn là niềm tự hào của Mega Charizard X thậm chí còn không để lại nổi một vết xước!

Rotom đồ giám chớp mắt, kiêm luôn vai trò bình luận viên: "Không thể xuyên thủng giáp của đối phương, lạc thác!" Nhịp thở của Alain hơi nghẹn lại, anh cưỡng ép bản thân bình tĩnh: "Tiếp tục, Charizard, sử dụng Vuốt Rồng!" "Gào!!" Vuốt Rồng màu xanh lục lại một lần nữa chém xuống.

Cảnh tượng tương tự lại tái diễn.

Giống như trong game khi đối mặt với Boss có cơ chế giảm sát thương cưỡng ép, trên thanh máu của Blastoise hiện lên con số '-1' bé xíu.

Matori đứng xem ở bên cạnh có thần sắc hơi cổ quái.

Đòn này sát thương không cao nhưng tính sỉ nhục cực kỳ mạnh!

Lục lão sư thì lại thấy may mắn, dù sao mai rùa cũng không bị vỡ, đỡ phải tốn công bảo dưỡng đánh bóng lại.

Thật sự là do chênh lệch đẳng cấp quá lớn, 'phún hỏa kháng nước' cũng biến thành màn tấu hài gãi ngứa! "Gào..." Mega Charizard X nhìn chằm chằm vào Blastoise đang ló đầu ra khỏi mai, con ngươi co rụt lại, đôi vuốt vẫn còn run rẩy vì phản lực. "Cạp mị." Blastoise thở phào nhẹ nhõm.

Xem ra đối phương không giỏi cận chiến lắm.

Vậy thì đến lượt mình phản kích rồi. "Dũng khí đáng khen." Lục Dã nhìn Alain đang có vẻ mặt cứng đờ, khẽ gật đầu rồi quát: "Blastoise, Băng Quyền!!" Giọng của Lục lão sư tuy hơi ngọng nhưng trọng tâm là ở khí thế, cả sân đấu dường như xuất hiện những tinh thể băng nhỏ li ti! "Cạp mị!" Cơ mặt Blastoise bỗng trở nên dữ tợn, đôi mắt sắc lạnh, nắm đấm hộ pháp ngưng kết lớp sương giá lạnh lẽo.

Cả Alain và Charizard đều sững sờ.

Cú Băng Quyền đâm xuyên luồng khí, mang theo khí thế không gì cản nổi, 'đùng' một tiếng đấm thẳng vào vùng bụng xanh thẳm của Charizard.

Bành!! "Gào ——" Con ngươi Mega Charizard X lồi ra, lửa xanh trong miệng phun ngược ra phía trước theo quán tính, thời gian như ngưng trệ trong một giây.

Giây tiếp theo, Mega Charizard X như một quả pháo đại bắn ngược ra sau, đâm sầm vào tường chắn Barrier ở rìa sân đấu, khiến nó nứt toác!

Rắc, rắc!

Những vết nứt trên tường chắn cứ thế lan rộng, cuối cùng mới miễn cưỡng trụ vững.

Lục Dã thả lỏng vai, quay lại nói với Matori: "Tạm thời đừng tính phí sửa tường chắn, cứ ghi hết vào phí khiêu chiến của Alain đi." Đùa chứ, đến khiêu chiến cấp Thiên Vương để lấy kinh nghiệm mà đòi chơi không à! "Rõ thưa sếp." Matori cung kính đáp.

Alain thẫn thờ nhìn Charizard đang ngã gục thảm hại, giọng khàn đặc: "Thậm chí không cần Tiến hóa Mega... mà đã có sức mạnh cỡ này sao?" "Gào!!" Tiếng gầm của Charizard kéo Alain quay lại thực tại.

Anh nhìn Charizard, cơ thể nó đầy vết thương, đang cố gắng gượng dậy với ánh mắt vẫn sắc bén như cũ.

Vì chủ nhân, vì nguyện vọng trở thành sứ giả Mega mạnh nhất.

Tôi sẽ cùng chủ nhân đứng trên đỉnh cao!

Ý chí kiên định, hay có thể nói là sợi dây liên kết vô hình đã duy trì chút ý thức cuối cùng của Charizard.

Lục Dã khoanh tay, hơi nhíu mày: "Cậu vẫn muốn tiếp tục?" Alain hít sâu một hơi: "Đúng vậy, xin ngài hãy cho tôi thấy hình thái Mega của Blastoise!" Chàng trai trẻ này, dù là với bản thân hay Pokémon đều nghiêm khắc đến mức tàn khốc.

Đó là lý niệm của Alain, nhưng nó không phù hợp với tiêu chuẩn của Lục lão sư.

Charizard chiến đấu là để bảo vệ Alain, còn trong mắt Alain chỉ có sự cố chấp 'trở thành mạnh nhất'.

Satoshi và Alain đều chọn tiếp tục chiến đấu, nhưng khác với Satoshi, Alain dường như thiếu đi sự thấu hiểu đồng đội.

Matori nhìn Lục Dã, thấy trên mặt anh hiện lên một chút cảm xúc gần như là 'thất vọng'. "Cậu có một con Charizard rất tuyệt, nhưng cậu lại không nghe thấy tiếng lòng của nó." Lục Dã nói: "Vì vậy, tôi cũng sẽ thể hiện sự liên kết giữa tôi và Blastoise, đối mặt với bất kỳ đối thủ nào tôi cũng sẽ dùng 200% trạng thái để nghênh chiến." Alain sững người, sau đó nắm chặt tay, hét lớn: "Bay cao lên trời xanh đi, Charizard!!" "Gào!!!" Mega Charizard X đen kịt phun ra ngọn lửa xanh sẫm, vỗ đôi cánh đầy gai nhọn lao vút lên không trung.

Đôi cánh của nó ánh lên lớp sáng sắc lẹm, chính là chiêu Cánh Thép, từ trên cao lao xuống cực nhanh. "Blastoise ——" Lục Dã giơ cao tay phải, Đá Chìa Khóa khảm trên găng tay hở ngón tỏa sáng rực rỡ, anh đột ngột nắm chặt tay, ánh sáng Tiến hóa rực rỡ bùng nổ giữa sân. "Tiến hóa Mega!!" Luồng Aura mạnh mẽ hóa thành luồng khí thổi quét tứ phía, Blastoise tắm mình trong ánh sáng trắng, ống pháo sau lưng dài ra thành một pháo đài khổng lồ, trán lồi lên, đôi mắt sáng rực ánh đỏ.

Ngay sau đó, Blastoise giơ hai tay lên, máy phát nhỏ ở mặt ngoài cánh tay cùng với pháo đài chính cùng hội tụ luồng nước mãnh liệt.

Bùm, bùm, bùm!

Ba luồng nước hội tụ thành một chiêu Bơm Thủy Lực hung hãn.

Mega Charizard X gầm lên, lượn lách né tránh, Bơm Thủy Lực nổ tung giữa không trung thành màn mưa phùn mờ ảo. "Gào!!" Trong miệng Mega Charizard X phun ra ngọn lửa xanh nóng bỏng, nó há to miệng, một luồng hỏa diễm bùng nổ lao đến!

Hỏa Nộ!!

Lửa xanh chiếu sáng cả sân đấu, Matori ngẩng đầu nhìn lên, Alain nắm chặt lòng bàn tay đã đẫm mồ hôi. "Blastoise." Lục Dã hô, "Long Ba Động!" "Cạp mị!" Pháo đài của Blastoise hội tụ luồng bóng rồng

màu tím đậm, 'đùng' một tiếng bắn thẳng lên trời.

Sóng xung kích như một con rồng khổng lồ gầm thét xé tan và nuốt chửng ngọn lửa, cột lửa nổ tung thành những tàn lửa rơi lả tả!

Ngay lập tức, trong con ngươi đang giãn ra của Mega Charizard X, luồng Long Ba Động màu tím đậm kia ngày càng gần, thậm chí còn nghe thấy tiếng rồng gầm thét.

Ầm ầm ầm!!

Trên bầu trời của quán cà phê Pokémon, Long Ba Động hóa thành bóng rồng dang rộng đôi cánh, chiếu sáng đêm đen, cuối cùng trở lại bình lặng.

Đùng!

Con Charizard đen thui đã giải trừ hình thái Mega, rơi từ trên không xuống, nằm gục dưới đất với đầy vết thương. "Sức mạnh này... sao có thể..." Alain nắm chặt nắm đấm một cách vô vọng, nghiến chặt răng, rơi vào sự cố chấp không thể thoát ra. "Tôi đã thấy được sự liên kết giữa cậu và Charizard." Lục Dã đút một tay vào túi quần, nói: "Sự liên kết này đáng được khen ngợi...

Chương 586

nhưng cậu cũng nên dừng bước lại, lắng nghe ý nguyện của chính Pokémon một chút." Alain sững sờ, lặp lại: "Ý nguyện của Pokémon..." "Rốt cuộc Pokémon muốn trở nên mạnh mẽ vì bản thân nó, hay là vì Trainer mà nó mới chọn cách không ngừng mạnh lên." Lục Dã nhìn con Charizard đang hôn mê, khẽ nói: "Hiểu được điều này sẽ là chìa khóa để cậu tiến bộ." Con Feraligatr của Silver là vì ý nguyện của bản thân muốn mạnh lên nên mới đi theo Silver; còn Pikachu là để bảo vệ Satoshi mới lao vào đàn Spearow trong cơn mưa bão.

Còn Gengar nhà mình...

Lục Dã tâm trạng phức tạp.

Nó là đứa có năng lực tự quản lý xuất sắc, chẳng cần huấn luyện cũng có thể tự mình thăng hoa!

Pokémon nhà Lục lão sư là vì giấc mơ vô địch của chủ nhân nên mới nỗ lực khổ luyện.

Còn Lục lão sư cũng là để đáp lại kỳ vọng của mấy nhóc tỳ nên mới cố gắng kiếm tiền nuôi gia đình.

Một sự hiểu lầm tuyệt vời, những tình cảm và ràng buộc tuyệt vời. "Gengar ~!" Gengar hiện hình từ trạng thái tàng hình, lơ lửng bên cạnh Lục Dã, cười hì hì thè lưỡi liếm một cái.

Lục Dã mặt không cảm xúc, nói lấp lửng với Alain: "Ràng buộc lẫn nhau...

đại khái là ý đó." Alain im lặng, anh thấp thoáng tìm thấy một tia manh mối nhưng lúc này vẫn chưa thể hiểu hết.

Lắc đầu một cái, Alain tiến lên bán quỳ kiểm tra thương thế của Charizard. "Cạp mị... ヽ(⌐■_■)" Tiếng của Blastoise thu hút sự chú ý của Alain.

Anh ngẩng đầu, nhìn Blastoise đang đưa tới một cây Thảo Dược Phục Hồi, hơi ngơ ngác hỏi: "Cho tôi sao?" "Cạp mị." Blastoise gật đầu.

Số Thảo Dược Phục Hồi này là vừa mới trồng ra, sẵn tiện thử độc luôn.

Ánh mắt Alain dao động, anh bón thuốc cho Charizard đang thoi thóp, con rồng lửa từ từ mở mắt. "Mày làm tốt lắm, Charizard." Alain quỳ một gối xuống đất nói. "Gào!" Charizard gật đầu, nó không hề kiêu ngạo, đây là một con Charizard cực kỳ nỗ lực.

Sau đó, Alain đứng dậy, dùng giọng thành khẩn, cúi đầu thật sâu: "Cảm ơn sự chỉ dạy của ngài...

Lục lão sư!" "Chuyện nhỏ thôi." Dù sao thì một con 'Charizard kháng nước' nỗ lực chiến đấu cũng đáng được khẳng định.

Trong giải đấu Lumiose tương lai, trận Satoshi đối đầu Alain sẽ là màn mà Lục lão sư vô cùng mong đợi.

Lục Dã thu Blastoise vào Dive Ball, khẽ mỉm cười. "Khi nào thì thanh toán phí tu sửa sân đấu đây?" Alain ngớ người: "Hả?" Lục Dã nhướng mày: "Matori, giải thích cho công tử Alain về chi tiết các khoản phí đi!" "Rõ!" Matori tiến lên, giơ kẹp tài liệu, nghiêm túc nói: "Theo tiêu chuẩn thu phí của quán cà phê và Nhà hàng Battle, combo Battle." "Ngài cần chi trả phí khiêu chiến chủ quán, hai phần salad quả Leppa, và một khoản phí duy tu sân bãi nhất định." "Chi tiết ở đây." Matori đưa hóa đơn cho Alain, "Nếu cần, chúng tôi có thể cung cấp dịch vụ xuất hóa đơn đỏ." Lục Dã ở phía sau gọi vớt: "Còn một cây Thảo Dược Phục Hồi nữa, đừng quên Thảo Dược Phục Hồi!" Alain

và Charizard nhìn nhau, thần sắc vi diệu, anh cầm hóa đơn, nuốt nước bọt hỏi: "Tôi có thể dùng đá Mega để gán nợ không?" "Đó là viên đá Mega tôi vừa khai quật được từ di tích, vẫn chưa giao cho giáo sư Sycamore..." Nghe vậy, mắt Matori sáng rực lên.

Lấy đá Mega để gán nợ!?

Đúng là người Kalos tiền nhiều nhưng khờ (gạch đi)... hào sảng không câu nệ tiểu tiết!

Matori: "Tất nhiên là được!" Ông chủ quán đứng phía sau chậm rãi hiện lên một dấu chấm hỏi.

Lục lão sư:?

Tôi nghi ngờ năng lực nghiệp vụ của thư ký không đạt chuẩn, đang định ám toán cấp trên!

Chưa đợi Lục Dã lên tiếng, Matori đã hỏi dồn: "Cụ thể là viên đá Mega nào vậy?" "Vẫn chưa xác định được." Alain trả lời: "Theo lời giáo sư Sycamore, khả năng cao là một trong hai loại của Garchomp hoặc Tyranitar, sau khi thu thập số liệu nghiên cứu, tôi có quyền xử lý quyền sở hữu viên đá." Điểm này rất dễ hiểu, Alain mạo hiểm mang đá Mega từ di tích về, giáo sư Sycamore cũng không có quyền thu giữ.

Quan trọng là thu thập số liệu nghiên cứu.

Mà giáo sư Sycamore lại tình cờ nuôi một con Garchomp, nếu là đá Mega của Garchomp thì có thể tiến hành quan sát trực tiếp luôn.

Lúc này, Alain dự định giao đá Mega cho Lục lão sư, tìm cơ hội lại vào di tích đào thêm chuyến nữa.

Kalos là nơi khởi nguồn của Tiến hóa Mega, tỷ lệ khai thác đá Mega rất cao, từng thu hút cả Steven đến đào khoáng.

Theo tính toán của Alain, việc khai quật thêm một khối đá Mega

Tyranitar cũng không phải chuyện khó.

Matori nhìn Alain, thấy anh ta không giống như đang đùa, trong lòng thầm mừng rỡ.

Đàm phán xong vụ này, đạo sư nhất định sẽ khen mình làm việc đáng tin cậy!

Khẽ liếc ra sau một cái, thấy thần sắc phức tạp của Lục Dã, Matori càng thêm khẳng định dự đoán của mình —— loại giao dịch này, cấp trên không tiện ra mặt, phải để mình làm thay!

Lục Dã cắt ngang dòng suy tưởng của Matori: "Đá Mega tôi không thu đâu, cậu cứ về viện nghiên cứu đi, ngày mai tôi sẽ đến thăm." Loại giao dịch riêng tư này khả năng cao là không đáng tin.

Hơn nữa... ngay cả là đá Tiến hóa của Pokémon nào còn không xác định được, Lục lão sư thật sự không yên tâm.

Alain chạy được chứ viện nghiên cứu của giáo sư Sycamore thì chạy đi đâu được —— ngày mai đến đó, sẵn tiện tìm giáo sư thanh toán hóa đơn luôn!

Matori kỳ quái nhìn Lục Dã, mỡ dâng tận miệng mà không húp.

Chẳng lẽ...

Matori sắc mặt cổ quái nghĩ thầm, đúng như đạo sư đã nói, quán cà phê này không phải hắc điếm, cũng không phải để che mắt thiên hạ... mà là kinh doanh chính quy thật sao?! "Chắc chắn là mình nghĩ nhiều rồi." Matori lẩm bẩm.

Mục đích chuyến này của Alain chính là mời Lục Dã đến viện nghiên cứu.

Việc được giao đấu một trận với Mega Blastoise cấp Thiên Vương thực sự là thu hoạch ngoài ý muốn. "Vậy thì, tôi sẽ ở viện

nghiên cứu cung nghênh các hạ quang lâm." Alain lịch sự nói.

Alain dắt Charizard rời đi, trước khi đi, Charizard còn quay đầu nhìn Lục Dã một cái.

Lục Dã tiện tay dùng một phát 'Aura', gật đầu với nó. "Gào!" Charizard giật mình, ánh mắt cổ quái, vội vàng rảo bước đi theo Alain.

Lục Dã cũng đứng hình, nhìn chằm chằm bàn tay mình, lẩm bẩm: "Cái thuật massage này dùng tốt thật đấy..." Không chỉ buff được cho Pokémon nhà mình, mà gặp kẻ địch khó nhằn còn có thể làm suy yếu ý chí chiến đấu của đối phương!

Đêm đã khuya, mấy nhóc tỳ vẫn còn quậy phá trong sân.

Sân đấu đã được thu xuống lòng đất.

Dưới sự cảnh giác của Lục Dã, sân vườn không bị hư hại gì, không đến mức phải gọi đội thi công đến, thật là đáng mừng. "Trời không còn sớm nữa." Matori đẩy gọng kính tròn, căng thẳng nói: "Nếu không còn việc gì khác, thuộc hạ xin cáo lui..." Lục Dã gật đầu, lại thấy Matori vẫn đứng im đó, hỏi: "Sao cô chưa đi?" Matori chớp mắt: "Thật sự không còn việc gì khác sao?" Lục Dã: "Hết rồi." Matori chưa từ bỏ ý định: "Vậy tôi đi nhé?" Lục Dã: "Biến đi!" Đêm dần về khuya.

Ngày đầu tiên đến Kalos, Lục lão sư đã nghiệm thu quán cà phê, còn đánh một trận giao hữu với 'Charizard kháng nước'.

Có nghi vấn bắt nạt kẻ yếu, nhưng đây chính là sở thích cá nhân của Thiên Vương.

Giống như Cynthia thích kem, Steven chung thủy với đào mỏ, Leon...

Leon bận đi nhận quảng cáo.

Quay lại căn nhà ở hậu viện.

Bể nước của Blastoise đã được đặt sẵn, Quy Quy đang rụt vào trong bể, vừa thổi bong bóng vừa trị thương. "Cạp mị!" Vừa rồi phải cứng rắn đỡ hai phát Vuốt Rồng... cái này khác gì sắp chết đâu!

Phải mau dùng chiêu Vòng Treo Thủy Lực để dưỡng thương mới được! "Cạp! (σ´∀`)σ" Áp Áp nhìn cây hành to lớn đang phát triển tốt trong chậu cây, hài lòng gật đầu.

Mỗi buổi sáng đều được ăn lá hành tươi...

đây chính là theo đuổi lớn nhất của mình đó Áp! "Kháp kỷ đô y ~" Togepi ngồi trên thảm, bật chiếc màn hình tinh thể lỏng cỡ lớn trên tủ tivi, vui vẻ chơi game.

Đêm hạ oi bức, trong phòng tràn ngập không khí ấm áp vui vẻ.

Lục Dã liếc nhìn màn hình, bảo Rotom bật điều hòa, rồi nằm ườn trên sofa lướt group chat.

Trong group, Akin đã được gỡ cấm ngôn, đoán chừng là do Red làm.

Dù sao hai người từng cùng nhau tu hành ở núi Silver, Akin còn từng cứu Red thoát khỏi cảnh 'tu la tràng'.

Từ một góc độ khác mà nói, dám đi tu hành với Red ngay trước mặt Blue —— Akin đúng là siêu dũng cảm!

Trong group đang thảo luận về đợt thẩm tra Gym cuối tháng sau.

Mỗi khu vực đều có đợt thẩm tra Gym, do giám sát viên của Liên minh định kỳ đi tuần tra và báo cáo kết quả về Cục giám sát Pokémon.

Gym không đạt tiêu chuẩn thậm chí sẽ bị buộc đóng cửa.

Ngày tuần tra của các khu vực khác nhau, sắp tới sẽ là công tác thẩm tra Gym ở Kanto. "Vậy là tháng sau sẽ thẩm tra Gym sao?" Kasumi nói, "Cái này đột ngột quá." Lance giải thích: "Là do Liên

minh chỉ định giám sát viên, bốc thăm ngẫu nhiên và tiến hành Battle... chứ không thẩm tra mọi Gym đâu." "Lần trước là bản đại gia bị bốc trúng." Lt.Surge mặt mày cổ quái nói, "Gym Vermilion phải đóng cửa chỉnh đốn mất mấy ngày!" Akin: "Dù sao thì Raichu của ông cũng thua Pikachu mà, ha ha ha!" Lt.Surge thẹn quá hóa giận: "Đó là chỉ điểm, chỉ điểm cho hậu bối!" "Tiểu nữ tử không phải lúc nào cũng ở Gym." Erika đang đảm nhiệm giáo sư tại Đại học Celadon lên tiếng: "Lý do chắc hẳn ngài Lance cũng đã nghe qua rồi." Lance thở dài: "Dẫu vậy tôi cũng không thể can thiệp vào kết quả bốc thăm ngẫu nhiên được..." Akin: "Thật không?" Silver phụ họa: "Em không tin." 【Thành viên nhóm 'Akin', 'Silver' bị Admin 'Ngự Long Sứ Lance' cấm ngôn 2 giờ.】 Sabrina vuốt mái tóc đen, lạnh lùng nói: "Tốt nhất đừng có bốc trúng Gym Saffron." Takeshi híp mắt nói: "Lúc đó tôi có thể đang làm thêm ở bảo tàng...

Jiro sẽ phụ trách việc thẩm tra." Blue Oak khoanh tay: "Cứ để giám sát viên khiêu chiến Alakazam của tôi là được, nó sẽ trông coi Gym Viridian thay tôi." Lance: "..." Nhìn vào độ khó của công việc này, cuối cùng cũng hiểu tại sao Red lại nhường chức Quán quân cho mình rồi!

Lance xoa xoa thái dương.

Thực lực của những chủ Gym này ông đều biết rõ, nhưng đúng là cần phải thẩm tra.

Như Gym Vermilion của Lt.Surge, toàn để phó quan Visquez làm chủ Gym... không chỉnh đốn ông ta thì chỉnh đốn ai!

Thấy Lục Dã online, Lance như thấy cứu tinh, nhắn tin riêng: "Lục lão sư, hay là anh đảm nhiệm vị trí giám sát viên đi?" Lục Dã ngẩn người, hỏi: "Có lợi lộc gì không?" "Không có." Lance nói: "Nhưng Liên minh sẽ phát Pokémon dùng để thẩm tra." Lục Dã thần

sắc phức tạp: "Nghĩa là ông không đưa một đồng nào, mà tôi còn phải giúp Liên minh nuôi Pokémon hả?" Lance nói nhỏ: "Rất nhiều cô Joy đang tranh nhau vị trí này đấy." "Bái bai!" Lục Dã tắt cửa sổ chat.

Lance cũng không để tâm, dù sao khoảng cách đến đợt thẩm tra vẫn còn một thời gian, cứ tiếp tục chiêu mộ Lục lão sư là được.

Cynthia đang tụ họp cùng Shauntal và những người khác ở thị trấn Undella, thấy Lục Dã online, mỉm cười hỏi: "Cảm giác khi vừa đến Kalos thế nào?" "Không có cảm giác gì đặc biệt." Lục Dã nói, "Chủ yếu là nhớ em thôi." Cynthia khựng lại, nở một nụ cười, đang định trả lời thì thấy Thiên vương hệ Băng của Kanto là Lorelei online.

Lorelei: 【Hình ảnh chanh chua.gif】 Flint gửi một tấm hình Arcanine, nghiêm túc nói: "Liên minh cẩu độc thân bày tỏ sự khiển trách kịch liệt." Trong đầu Yellow vô thức hiện lên hình bóng Red, đỏ mặt lắc đầu.

Red như có tâm linh tương thông hiện lên: "@Satoshi, việc khiêu chiến Gym tiến hành đến đâu rồi?" Satoshi ủ rũ: "Vừa thua một trận Gym Battle..." "Đừng nản lòng." Red cười nói: "Khi nào rảnh có thể đến núi Silver đặc huấn cùng tớ!" Satoshi sững người, đôi mắt rực cháy: "Không thành vấn đề!

Đợi em lấy được chức Vô địch giải Unova sẽ đến núi Silver ngay!" Lục Dã nhướng mày.

Vậy chắc Satoshi cả đời này không đến được núi Silver rồi.

Nói đi cũng phải nói lại, với thể chất của 'đứa trẻ khờ' đó, trong Wild Battle có thắng được Red hay không thì không biết, chứ đánh với Bruno chắc là dư sức...

Phớt lờ lời mời 'giám sát viên Liên minh' của Lance, Lục Dã không để tâm lắm.

Việc quan trọng hiện tại là tìm thêm vài nhân viên cho quán cà phê, tranh thủ khai trương sớm.

Sau khi offline, Lục Dã gọi điện cho Cynthia, tâm sự về chuyện quán cà phê. "Jervis có nhiều năm kinh nghiệm quản gia." Cynthia suy nghĩ một chút rồi nói: "Ông ấy chắc chắn sẽ biết những người phục vụ phù hợp." Jervis đảm nhiệm chức quản gia cho Cynthia, phụ trách trông coi biệt thự nghỉ dưỡng ở thị trấn Undella vùng Unova.

Lục Dã: "Nếu là mấy con khỉ hệ nước như Pansage hay Panpour thì thôi... tuy là khá hợp làm phục vụ." Trong các nhà hàng hay quán cà phê Pokémon, bộ ba khỉ nguyên tố là cấu hình tiêu chuẩn.

Đương nhiên, Lục lão sư hy vọng những Pokémon như Gothitelle làm phục vụ hơn —— đặc tính của 'bà cô' Gothitelle là Giẫm Đạp Bóng, khỏi lo khách chạy bùng hóa đơn!

Ngoài ra, sân vườn của quán cà phê cũng đủ rộng rãi, chứa được nhiều Pokémon.

Lục Dã nhìn cây cổ thụ xum xuê trong vườn, liên tưởng đến năng lực xuyên không gian của Mew, trầm tư: "Không biết Mew có thể kết nối quán cà phê với Cây Thế Giới được không." "Nếu được như vậy, trong vườn lại có thêm một bé cưng... không chỉ là Pokémon huyền thoại mà còn là linh vật nữa!" Sáng sớm hôm sau.

Viện nghiên cứu Pokémon Sycamore.

Giáo sư Sycamore mặc áo blouse trắng, xoa xoa cằm, nhìn dữ liệu trên màn hình chiếu, rồi liếc nhìn Alain bên cạnh: "Tối qua cậu đã khiêu chiến Lục lão sư?" Alain im lặng gật đầu. "Thật là..." Giáo sư Sycamore gãi đầu, dán mắt vào màn hình, tùy tiện nói: "Cậu không làm anh ấy nổi giận đấy chứ?" "Không, anh ấy là một Quán quân rất thân thiện, đã cho cháu rất nhiều gợi ý." Alain nói.

Giáo sư Sycamore gật đầu, khoanh tay tiếp tục quan sát dữ liệu trên màn hình, khẽ nói: "Nếu không thì sao anh ấy lại được nhiều người gọi là 'Lão sư' đến thế..." "Lục lão sư chắc một lát nữa sẽ đến viện nghiên cứu." Alain nói. "Vừa hay, kết quả phân tích cũng đã có rồi ——" Giáo sư Sycamore nheo mắt, rồi khẽ thở dài một tiếng: "Hóa ra là đá Tiến hóa của Tyranitar sao..." Ông nhờ Alain đến di tích khai quật đá Mega và tiến hành phân tích.

Nhìn vào kết quả, đúng là có chút thất vọng.

Dù sao cộng sự của ông cũng là một con Garchomp.

Nếu là đá Mega của Garchomp, ông có thể thu thập số liệu Tiến hóa Mega ngay lập tức.

Còn hiện tại, muốn thu thập số liệu của Mega Tyranitar, e là phải tốn không ít công sức...

Alain nhìn vị giáo sư đang có vẻ hơi nản lòng, trong đầu bỗng hiện lên hình ảnh một con Larvitar rụt rè.

Lúc đó nó ở trong sân, vừa xem trận đấu giữa Charizard và Blastoise... vừa nhai khoai tây chiên! "Giáo sư, Lục lão sư dường như có nuôi một con Larvitar." Alain lên tiếng.

Chương 587

"Larvitar?" Mắt Sycamore lóe lên một tia dị sắc.

Alain gật đầu nói: "Với năng lực huấn luyện của Lục lão sư, việc tiến hóa thành Tyranitar cũng là chuyện sớm muộn." Chàng trai trẻ này vẫn chưa nhận ra rằng, con Squirtle của Lục lão sư ban đầu đã kẹt ở một cấp độ rất lâu.

Còn Larvitar sớm đã có thể tiến hóa, chỉ vì nó ham ăn, mà Pupitar lại không thể nạp thức ăn nên nó mới muốn giữ hình thái ban đầu lâu hơn một chút. "Alain..." Sycamore trưng cầu ý kiến: "Nếu có thể, ta muốn tạm thời giao viên đá Tiến hóa Tyranitar này cho Lục lão sư." Người huấn luyện Tyranitar vốn đã hiếm, mà ngưỡng cửa để thực hiện Tiến hóa Mega lại cực kỳ cao.

Thay vì đi tìm người khác, chi bằng giao viên đá cho Lục lão sư.

Alain không có ý kiến gì, viên đá Mega này vốn dĩ là học phí anh dùng để thỉnh giáo Quán quân. "Thực tế thì..." Alain hơi lúng túng, nói nhỏ: "Lát nữa có lẽ còn có một hóa đơn cần giáo sư xử lý giúp cháu..." Nghe xong lời kể của Alain, Sycamore cười sảng khoái: "Tất nhiên là không vấn đề gì!

Đợi Lục lão sư đến, sẽ giao viên đá Tiến hóa cho anh ấy —— thật là tuyệt vời!" Đang giữa hè, thời tiết nóng nực.

Lục Dã từ bỏ việc cưỡi Arcanine ra ngoài, anh đạp chiếc xe đạp Rotom thong thả đi trên phố. 'Viện nghiên cứu Pokémon Sycamore' và quán cà phê cùng nằm trên đại lộ phía Nam, là kiến trúc nổi bật nhất con phố này.

Viện nghiên cứu nằm ở thành phố Lumiose nên diện tích hậu viện tương đối hạn chế, không thể so bì với hậu viện của giáo sư Oak.

"Xem ra không thể sang nhà giáo sư mượn sân tập luyện rồi..." Lục Dã tiếc nuối nghĩ.

Gengar đang tàng hình lơ lửng bên cạnh Lục Dã, tỏa ra từng cơn hơi lạnh như một chiếc điều hòa di động.

Với người khác thì hơi lạnh này có chút âm u... nhưng Lục lão sư đã sớm quen rồi, vô cùng hưởng thụ.

Đi xuyên qua con đường rợp bóng cây, qua những cụm kiến trúc đối xứng, anh đến một tòa viện nghiên cứu có những cột đá trắng.

Dưới sự dẫn dắt của một con Audino làm hướng dẫn viên, Lục Dã đi về phía trung đình của viện nghiên cứu.

Con Audino màu hồng khoanh hai tay, dáng vẻ đáng yêu đi phía trước.

Lục Dã thầm nghĩ: "Đây chẳng phải là kho kinh nghiệm di động sao?" Audino phát ra tiếng kêu nghe như kiểu 'cũng tàm tạm'.

Xuyên qua tiền đình, lên tầng hai của viện nghiên cứu, Lục Dã tựa vào lan can đá nhìn xuống hậu viện.

Có thể thấy Floette, Bunnelby và những Pokémon thường gặp ở Kalos, thậm chí có cả những Pokémon khởi đầu của Kanto, đó là do Sycamore mượn từ giáo sư Oak để nghiên cứu Tiến hóa Mega.

Lục Dã cố tìm con Froakie có thiên tư phi phàm của Satoshi để xem thử, nhưng tiếc là không thấy đâu.

Bước vào viện nghiên cứu, mắt Sycamore sáng lên, cười chào hỏi: "Cuối cùng cũng gặp mặt rồi, ngài Lục Dã!" "Đã lâu không gặp." Lục Dã nói, "Lần trước nhờ ông tìm giúp mặt bằng, tôi vẫn chưa kịp cảm ơn." "Tôi cũng chẳng giúp được gì nhiều." Sycamore nói: "Alain đứa nhỏ này, làm phiền anh quá!" "Phiền phức thì cũng không hẳn..." Lục Dã khựng lại một chút.

Dù sao X-Phún còn chẳng phá nổi giáp của Quy Quy, lại còn tiết kiệm được tiền thuốc men.

Chuyến này đến đây, Lục Dã chủ yếu là tuân theo lễ tiết, sau khi đến vùng đất mới thì phải đến chào hỏi giáo sư Pokémon địa phương.

So với giáo sư Oak và giáo sư Rowan, Sycamore trẻ trung hơn, chỉ mới nổi danh trong giới học thuật vài năm gần đây.

Ngoài ra, câu cửa miệng của giáo sư Sycamore là 'Thật tuyệt vời!', nên được đặt biệt danh là 'Giáo sư tuyệt vời'. "Gengar ~" Gengar hiện hình từ trạng thái tàng hình, nhe răng cười, hì hục đưa chiếc đồ giám phiên bản đặc biệt cho giáo sư Sycamore.

Lục Dã và Sycamore đồng thời sững sờ. "Gengar?" Gengar kỳ quái gãi đầu.

Đến vùng đất mới, trước khi khiêu chiến giải đấu chẳng phải phải đăng ký trước sao?

Lục Dã: "..." Tại sao mày lại làm cái việc này thuần thục thế hả!

Anh ấn cái đầu tím béo của nó xuống, dùng sức ấn nó vào trong bóng tối, Gengar phát ra tiếng 'ùng ục' như bị sặc nước: "Gengar ~ lủ lủ lủ ~" Lục Dã phủi tay, mặt không cảm xúc nhìn Sycamore: "Ông cứ tiếp tục đi." Sycamore lau mồ hôi nói: "Thực tế là đúng là có một chuyện cần làm phiền anh." Ông nhìn vào dữ liệu trên màn hình chiếu, đưa chiếc hộp từ máy phân tích cho Lục Dã: "Đây là đá Mega của Tyranitar, nếu có thể, xin anh hãy nhận lấy." Quả cầu Dusk Ball bên hông rung lắc dữ dội, như thể ngửi thấy mùi thức ăn ngon lành.

Lục Dã ngây người, trong đầu hiện lên dấu chấm hỏi.

Lục lão sư:? "Tôi muốn nhờ anh, sau khi Larvitar tiến hóa thành Tyranitar, hãy thực hiện Tiến hóa Mega và thu thập số liệu." Sycamore và Alain nhìn nhau, rồi dựa trên kết luận mà hai người đã đạt được,

nhìn Lục Dã nói: "Để bù đắp, viên đá Mega Tyranitar này sẽ được tặng cho anh." Trong chiếc hộp trước mặt đặt một viên bảo châu màu vàng đất, bên trong lưu chuyển những sắc thái đen đỏ xen kẽ.

So với đá Mega thông thường, viên đá này có thể tích khá lớn, cỡ bằng nắm tay, Lục Dã có thể cảm nhận được luồng Aura năng lượng tỏa ra từ nó.

Nghe vậy, Lục Dã rơi vào trạng thái đắn đo.

Mình đúng là cần thu thập đá Mega Tyranitar.

Nhưng Larvitar mới chỉ là hình thái sơ cấp, vả lại Lục lão sư không muốn mắc nợ ai.

Lục Dã trầm ngâm: "Giáo sư Sycamore, món quà này quá quý giá, tôi không thể nhận." Quả cầu Dusk Ball bên hông ngừng rung lắc.

Larvitar bên trong cầu nhìn chằm chằm vào viên đá Mega, rồi ngoan ngoãn dời tầm mắt đi. "U kỷ..." So với một Togepi hơi nghịch ngợm thì Larvitar không phải tính cách hay quấy khóc, nó giống như một đứa nhóc hiểu chuyện.

Giáo sư Sycamore nhận ra sự cân nhắc của Lục Dã, mỉm cười: "Chúng ta có thể ký một hợp đồng thương mại, chuyển nhượng viên đá Mega này cho anh." "Chỉ cần trong tương lai khi Tyranitar Tiến hóa Mega, hãy ghi lại số liệu và gửi cho tôi là được." Nếu là hợp đồng thương mại thì vấn đề không lớn.

Chỉ là không để ý một cái, lại một khoản tiền lớn nữa ra đi.

Trải qua việc tích lũy trong game ở nhiều khu vực...

Lục lão sư cũng đã thoát nghèo làm giàu, một viên đá Mega chắc chắn là mua nổi.

Lục Dã chấp nhận đề nghị này, khẽ thở dài: "Tôi sẽ để thư ký xử

lý chi tiết hợp đồng." Tuy nhiên tiết kiệm là quốc sách... cái gì bớt được thì bớt, phải để Oleana chém giá thêm mới được!

Sau khi đạt được nhất trí, Lục Dã đặt hộp gỗ xuống đất. "Gengar ~" Gengar không ló đầu ra, chỉ thò bàn tay nhỏ ra như con mèo máy hay giấu đồng xu vào hộp, thu chiếc hộp gỗ vào trong bóng tối.

Sycamore nhìn cảnh này không khỏi mỉm cười.

Dù thời gian tiếp xúc chưa lâu nhưng ông vẫn có thể thấy được tình cảm quý giá giữa Trainer và Pokémon qua những hành động nhỏ nhặt này —— "Cái này thực sự là... quá tuyệt vời!" Giáo sư Sycamore khoa trương dang rộng hai tay.

Alain hơi bất lực, nói với Lục Dã: "Tính cách giáo sư là vậy đó... xin ngài đừng để tâm." Lục Dã gật đầu.

Hóa đơn của Alain vừa hay bù trừ luôn vào chi phí mua đá Mega.

Việc tiếp theo cần làm là về nhà nghiên cứu viên 【Đá Tiến hóa Tyranitar】 mới tậu này. "Larvitar dường như có sự cộng hưởng với viên đá Tiến hóa này." Lục Dã trầm tư: "Nhưng nó còn chưa tiến hóa mà..." Với sự nghi ngờ đó, Lục Dã chào tạm biệt giáo sư rồi quay về quán cà phê.

Trong hộp gỗ, viên 【Đá Tiến hóa Tyranitar】 màu vàng đất lấp lánh ánh sáng nhàn nhạt, tỏa ra những dao động năng lượng tràn đầy.

Lục Dã lấy quả Dusk Ball ra, thả Larvitar ra rồi nhìn nó trân trân. "U kỷ?" Larvitar khẽ nghiêng đầu.

Lục Dã: "Mày không định giống như Quy Quy, tiến hóa một phát hai cấp đấy chứ..." "U kỷ..." Larvitar chớp mắt, hoa văn đen dưới mí mắt như những vệt sóng, nhưng thần thái lại rất ngoan ngoãn. "Xem ra không phải cùng một tình huống rồi." Lục Dã trầm tư: "Quy Quy là do Aura của Cây Thế Giới, cộng thêm đá Everstone bị vỡ... nên mới

tiến hóa liên tiếp." "Larvitar thì nếu chưa ăn đủ tiền, nó sẽ không tiến hóa đâu." Lật cuốn 《Bí ẩn của Đại địa》 ra, Lục Dã lẩm bẩm: "Theo lý mà nói, nếu áp chế tiến hóa, Larvitar cũng có thể học trước chiêu Động Đất..." "Ngày mai đi tìm một sân tập chuyên nghiệp... hoặc là thương lượng với Clemont, mượn tháp Prism dùng chút." "U kỷ..." Larvitar không chớp mắt, nhìn chằm chằm vào viên 【Đá Tiến hóa Tyranitar】 tinh xảo trong hộp gỗ.

Lục Dã đặt cuốn sách xuống, quan sát hành động đáng yêu của 'con giống' chuẩn thần, khẽ mỉm cười.

Bỗng nhiên, Lục lão sư sững người, rồi con ngươi co rụt lại. "Gengar!" Larvitar há to cái miệng rộng, nhanh chóng nuốt chửng viên đá Tiến hóa, rồi nghe tiếng 'rắc rắc' nhai ngấu nghiến.

Rắc!

Lục Dã và Gengar trợn mắt hốc mồm: (⊙_⊙) "Gengar!

Σ(°△°|||) " Gengar muộn màng giật mình kinh hãi.

Lục Dã: "Nó nó nó, nó ăn luôn đá Mega rồi?! w(゜Д゜)w" "U kỷ... (￣~￣)" Larvitar nhai vụn đá Tiến hóa rôm rốp, khó khăn nuốt xuống bụng, toàn thân bùng lên khí thế mạnh mẽ.

Ngay lập tức, ánh mắt Larvitar bỗng trở nên sắc lạnh, như một tộc nhân hùng tộc bất khuất, nắm đấm nện xuống mặt đất. "U kỷ! (▼he ▼me)" Ngon quá!

Muốn ăn thêm viên nữa!

Quyền phong rít gào, mặt đất 'rắc' một tiếng nứt toác, vết nứt không ngừng lan về phía trước.

Chính là một trong những bí ẩn tối cao của đại địa, chiêu Động Đất.

Chưa cần tiến hóa, Larvitar đã lĩnh ngộ được chiêu thức này!

Lục Dã thần sắc cứng đờ, với trực giác của một 'nhà chiến thuật' phản ứng lại, hét lớn: "Gengar, Thôi Miên!" "Gengar ~" Mắt Gengar rực lên ánh sáng xanh lam, dễ dàng thôi miên con Larvitar đang 'hăng máu'.

Chiêu Động Đất khó lòng kiềm chế, như một mãnh thú gầm thét, làm chấn động cả sân vườn!

Bùm!!

Bụi mù tứ phía, phố phường Lumiose vang lên một tiếng nổ lớn, người qua đường kinh ngạc nhìn về phía quán cà phê đang rung chuyển.

Lục Dã đứng trên mặt đất vẫn còn nguyên vẹn, nhìn sân vườn tan hoang trước mặt, khóe miệng giật giật.

Xem ra thời gian này... chỉ có thể sang ngủ nhờ chỗ 'bé cưng' Cynthia thôi. "Rotom, liên hệ Matori." Lục Dã xoa trán. "Tít tít...

đang chuyển máy, lạc thác!" Matori nghiêm túc hỏi: "Có chỉ thị gì ạ?" Lục Dã xoa xoa thái dương: "Giới thiệu cho tôi đội thi công hiệu suất cao nhất ở thành phố Lumiose!" Nửa giờ sau.

Lục Dã: (⊙_⊙) Đội trưởng đội thi công ngại ngùng nói: "Mạo muội hỏi một câu, chúng ta có quen nhau không?" Vị đội trưởng này để tóc xoăn và bộ râu được chăm sóc kỹ lưỡng, nhưng xuyên qua vẻ ngoài đó, vẫn có thể nhận ra bản chất của ông ta. "Không có gì." Lục Dã thở dài thườn thượt: "Tôi có quen họ hàng của ông ở thành phố Risingdragon, thành phố Saffron, và cả thành phố Jubilife nữa." Đội trưởng đội thi công ngẩn người.

Có công nhân tiến lên thì thầm vào tai, đội trưởng liền cung kính: "Lục lão sư, đại danh đã lừng lẫy bấy lâu, không cần nói nhiều, vụ

này chúng tôi miễn phí cho ngài!" Lục Dã ngửa mặt nhìn trời, lệ nhòa khóe mắt.

Xuất hiện rồi, đội trưởng đội thi công phiên bản Kalos!

"Uky..." Larvitar tỉnh dậy, rũ đầu xuống, tỏ vẻ đã nhận lỗi.

Đằng sau nó, sân vườn ngổn ngang những vết tàn phá.

Đội trưởng công trình trông giống Captain Kalos huýt sáo một điệu vui tai, vừa vuốt chòm râu nhỏ vừa đốc thúc công nhân.

Lục Dã khoanh tay, thấy Pokémon Chuẩn Thần non kia lén lút ngẩng đầu nhìn một cái rồi lại nhanh chóng cúi xuống.

"Chappy!" Togepi chạy đến bên cạnh Larvitar, nắm lấy bàn tay nhỏ bé của nó, nở một nụ cười khiến người khác hạnh phúc.

Cơn giận của Lục Dã đã nguôi đi gần hết, nhìn Pokémon Chuẩn Thần đang rụt rè kia, anh không nhịn được cười.

Giờ quan trọng hơn là kiểm tra tình trạng sức khỏe của Larvitar.

Nó vừa nuốt chửng cả một viên Đá Tiến Hóa Tyranitar, nhờ năng lượng dồi dào mà thuận lợi nắm vững chiêu Động Đất.

Là một trong những chiêu thức tối thượng trong "Bí Ẩn Trái Đất", độ khó để lĩnh hội Động Đất có thể hình dung được.

Không ngờ, lại dùng kiểu "huấn luyện nạp tiền" này mà học được chiêu trấn phái của Tyranitar sớm hơn dự kiến.

Lục Dã xoa xoa thái dương, chào hỏi đội trưởng công trình.

"Phục hồi y nguyên... mất khoảng bao lâu?" "Xin ngài tin tưởng năng lực kỹ thuật của chúng tôi, nhiều nhất sẽ không quá ba ngày!" "Hống!" Conkeldurr với cái mũi đỏ bừng như say xỉn, giơ cao hai cây cột bê tông khổng lồ, khoe bắp tay cuồn cuộn.

Một luồng sáng đỏ tự động bay ra từ Premier Ball.

Sirfetch'd nhìn chằm chằm vào cột bê tông của Conkeldurr, rồi lại liếc sang cây hành kiếm bên cạnh, vẻ mặt xúc động.

"Áp... (không đủ dài... mình yếu thế rồi!)" Lục Dã mặt lạnh, thu Sirfetch'd về Premier Ball.

Áp Áp không biết học ai mà cũng nhiễm cái "bệnh tự ý chui ra khỏi PokéBall" này!

Sau khi xác định xong các hạng mục sửa chữa cụ thể, Lục Dã liếc nhìn Conkeldurr đang thi công.

Conkeldurr kết hợp Quả Cầu Sinh Mệnh + Đấm Siêu Tốc cũng là đội hình quen thuộc để leo rank Đấu Đơn rồi.

"Phía sau thì không sao cả." Lục Dã quay đầu nhìn về phía căn nhà nối liền với sân giữa, lẩm bẩm: "Trong cái rủi có cái may...".

Chỉ là ngày khai trương quán cà phê lại phải dời lại.

Chương 588

Lục Dã khẽ thở dài, khóe mắt liếc thấy Rotom Pokédex đang chụp ảnh quanh đội trưởng công trình.

Tách!

Đèn Flash lóe lên.

Đội trưởng công trình tự tin đối mặt với ống kính, vén một lọn tóc xoăn trên trán, cười nói: "Không giấu gì Ryo-sensei, tôi từng là một Điều phối viên đấy!" Lục Dã ngẩn người, tò mò hỏi: "Rồi sao nữa?" "Rồi thì phát hiện, nghề trang trí kiếm tiền nhiều hơn." Lục Dã: "..." Bạn Rotom bay về bên cạnh Lục Dã, lưu ảnh, thì thầm: "Tít tít...

đã mở khóa dữ liệu Pokédex mới, lỗi rồi!" Lục Dã: "..." Có khi lại tiếp tục mở khóa Form của các khu vực khác cũng nên.

Lắc đầu, Lục Dã dẫn Larvitar về nhà sau, nhờ Gengar dùng chiêu Phong Ấn khóa chiêu Động Đất của nhóc lại, sau đó để Rotom quét tình trạng cơ thể của Larvitar.

"Uky..." Larvitar hai tay ôm lấy phần vảy đỏ, ngẩng cái sừng cùn trên trán lên, nhìn Rotom Pokédex đang bay lơ lửng trên không.

Pokédex chiếu tia sáng xanh quét qua Larvitar, bạn Rotom nói: "Tít tít... không phát hiện tình trạng bất thường, lỗi rồi!" Lục Dã thở phào nhẹ nhõm.

Để cẩn thận, Lục Dã vẫn kết nối video call với Giáo sư Oak.

"Cái gì?" Giáo sư Oak ghé sát cả mặt vào màn hình, "Larvitar đã nuốt viên Đá Tiến Hóa!?" "Uky..." Larvitar ngượng ngùng gãi đầu.

Lục Dã nhỏ giọng hỏi: "Sẽ gây ra ảnh hưởng gì khác không ạ?" Giáo sư Oak lùi nửa bước, nắm đấm ho khụ khụ: "Larvitar sống bằng

cách ăn đất, sau khi ăn hết một ngọn núi thì sẽ hóa thành Pupitar để tiến hóa." Với vẻ mặt đau ví của Lục Dã, Giáo sư Oak tiếp tục: "Chính vì thế, những Huấn luyện viên nuôi Larvitar rất hiếm, họ cũng sẽ dùng khoáng vật khác để thay thế 'ngọn núi' đó." "Đá Tiến Hóa Mega tuy hiếm, nhưng cũng có thể dùng làm thức ăn cho Larvitar." Giáo sư Oak nói nhỏ: "Tuy nhiên, điều này thật sự quá xa xỉ... trước đây rất ít trường hợp như vậy." Lục Dã phát hiện ra điểm mấu chốt, hỏi: "Ý ngài là, cũng có tiền lệ dùng Đá Mega làm thức ăn sao?" Giáo sư Oak gật đầu: "Sableye sống bằng Carbink và quặng, đã có trường hợp Sableye ăn Đá Mega được phát hiện." Có sự chứng thực của Giáo sư Oak, Lục Dã an tâm hơn.

Nhìn Larvitar đang tóp tép miệng, nó dường như vẫn đang hồi vị món ngon vừa rồi.

Giáo sư Oak thông qua màn hình nhìn Larvitar, cười trêu chọc: "Xem ra, muốn hoàn thành Tiến hóa Mega, cậu phải chuẩn bị không ít Đá Tiến Hóa Mega đấy!" Lục Dã: "..." "Ơ?

Tôi nói sai gì sao?" Giáo sư Oak nhận thấy vẻ mặt bất thường của Lục Dã.

"Không có gì." Lục Dã khẽ thở dài: "Chúc ngài cuối tuần vui vẻ, tạm biệt." Cúp điện thoại, Lục Dã và Larvitar bốn mắt nhìn nhau.

"Larvitar của Huấn luyện viên khác thì ăn đất..." Lục Dã tâm trạng phức tạp: "Ấu trùng nhà mình lại ăn Đá Mega?!" Nhưng Larvitar đã nắm vững Động Đất, ngày tiến hóa có thể được đưa vào lịch trình.

Nhìn chú Rồng nhỏ màu xanh ngốc nghếch đáng yêu, Ryo-sensei thật sự có chút không nỡ.

Nhưng Larvitar khác với những nhóc khác.

Lục Dã từng ở vòng loại Giải đấu Lily of the Valley, cảm nhận

được trái tim muốn trở nên mạnh mẽ của Larvitar – biểu tượng cho sức mạnh cường đại, chiến thuật thời tiết thống trị của Bão Cát.

Vua sa mạc trong tương lai.

"Không biết giống ai..." Lục Dã vuốt cằm: "Dù sao thì chắc chắn không phải giống Áp Áp." Sự việc kết thúc bằng việc Larvitar ăn một viên Đá Tiến Hóa và nắm vững Động Đất.

Vì đã hứa với Giáo sư Sycamore sẽ cung cấp dữ liệu Mega của Tyranitar, nên việc tìm thêm một viên Đá Tiến Hóa Tyranitar nữa chắc cũng không thành vấn đề.

Việc sửa chữa sân vườn chỉ là vấn đề thời gian.

Ryo-sensei lườm Larvitar: "Phạt nhóc ba ngày không được ăn khoai tây chiên!" Larvitar: "Uky... (mặt tủi thân)" Ryo-sensei: "...Hai ngày, không bớt được nữa đâu!" ...Đêm dần buông, Lumiose City rực rỡ ánh đèn, Tháp Lăng Kính (Prism Tower) sừng sững dưới vòm trời đêm.

Tòa tháp vẫn đứng vững.

Nhưng rất nhanh, những vị khách không mời mà đến sẽ thách thức tòa Tháp Lăng Kính này.

Trong bóng đêm đen kịt, Ryo-sensei mệt mỏi rã rời đã sớm chìm vào giấc ngủ.

Tiểu béo tử màu tím lặng lẽ giải trừ trạng thái ẩn thân, cười khúc khích: "Ghos~".

Nhìn về Tháp Lăng Kính xa xa qua khung cửa sổ ngập ánh trăng, Gengar nhe răng cười.

Thu thập Huy hiệu, chính là hôm nay!

"Ghos~" Gengar giải trừ trạng thái Bay, đánh phịch một cái ngồi

xuống thảm.

Bắt chước dáng vẻ của Ryo-sensei, Gengar nhìn chằm chằm vào PokéBall trước mặt, đắm chìm trong suy tư.

Khắc chế hệ...

đánh hệ Điện thì phải dùng hệ gì nhỉ...

Emmm...

"Ghos!" Một bóng đèn lóe sáng trên đầu Gengar, nó bỗng vỗ tay một cái.

Là hệ Đất!

Ryo-sensei mà thấy cảnh này chắc khóc thét mất.

Satoshi còn chưa thuộc hết bảng khắc chế hệ, Gengar thì đã thuộc rồi.

Thách đấu Đường Chiến Thắng (Victory Road) e rằng sẽ làm lỡ việc thi đại học của nó mất.

"Buy~" Sylveon lười biếng ngáp một cái, mở đôi mắt xanh lam tròn xoe trong đêm tối, vẫy vẫy bàn chân nhỏ.

Tối nay... phải cho đám Pokémon hoang dã ở Lumiose City biết.

Ai mới là trùm!

Mỗi đứa một suy nghĩ.

Gengar đút quả Dusk Ball chứa Larvitar vào túi, bay về phía Tháp Lăng Kính dưới bầu trời đêm.

Sylveon thong dong đi bộ trên đường phố Lumiose City, uy nghi như một thiên vương đang giáng đòn.

"Kame..." Blastoise mở mắt trong bồn nước, Aura bao trùm cả quán cà phê, luôn giữ cảnh giác cao độ.

Tối nay, lại là một đêm không ngủ.

"Áp! (Mình chỉ muốn ngủ yên giấc thôi, sao mà khó thế cơ chứ!)" Sirfetch'd bị Arcanine với thể lực sung mãn kéo đi, đến sân sau để mô phỏng chiến đấu. ...Tháp Lăng Kính, Nhà thi đấu Lumiose.

Tháp Lăng Kính vươn cao tận mây xanh, bên trong có các cơ sở chung như chỗ ở, huấn luyện, và sân chiến đấu.

Đêm đã khuya, tấm rèm trắng hai bên cửa sổ khẽ lay động, cô bé Loli tóc vàng nằm trên giường mơ màng dụi mắt.

Buông chiếc gối ôm Dedenne đang ôm chặt, Bonnie ngồi dậy trên giường, ngáp một cái thật dài.

Ánh đèn từ bên ngoài chiếu vào, Bonnie phồng má nói: "Muộn thế này rồi mà vẫn còn mày mò phát minh...

Anh trai thật là!" Ôm chiếc gối Dedenne, Bonnie nhảy từ trên giường xuống, lê dép lạch bạch đi về phía phòng thí nghiệm.

"Lạ thật...

Hình như có tiếng động từ phía phòng thách đấu." Bonnie nhìn quanh, một tay buộc bím tóc vàng, khẽ lắc đầu, khuôn mặt nhỏ lộ vẻ chuyên chú.

Né sát tường, Bonnie như một thám tử, từ từ tiến lại gần phòng thách đấu.

Bỗng nhiên.

Bonnie giật mình bởi bóng người trước mặt, khẽ kêu lên: "Hú hồn!" Đối phương cũng giật mình, vội vàng nói: "Là anh đây!" Bonnie mở hé một bên mắt, khuôn mặt nhỏ lộ vẻ ngạc nhiên: "Anh trai?" Chàng trai tóc vàng đeo kính dày đưa ngón tay lên môi: "Suỵt." "Muộn thế này rồi mà Nhà thi đấu còn có người thách đấu—" Clemont nhìn

về phía phòng thách đấu đang sáng đèn, thì thầm: "Anh nghi là kẻ trộm." "Qua xem không phải biết liền sao?" Bonnie nghiêng đầu hỏi.

Đúng lúc đó, hệ thống loa trên tường phát ra giọng điện tử của Thủ lĩnh tạm thời, Clembot.

"Đã hoàn tất đăng ký dữ liệu Pokédex...

đang chấp nhận thách đấu từ Huấn luyện viên, Rokuya!" Clembot là robot do Clemont phát minh, thay anh tiếp nhận các trận thách đấu của Huấn luyện viên trong thời gian anh nghiên cứu phát minh.

Nghe thấy tiếng báo của nó, hai anh em đồng loạt giật mình.

Cô bé tóc vàng lộ vẻ mừng rỡ, lắc lắc tay Clemont: "Anh ơi, Ryo-sensei kìa, người thách đấu là Ryo-sensei!" Clemont đẩy đẩy gọng kính, ngạc nhiên hỏi: "Sao em lại biết cậu ấy?" "Hừm, em cũng lên mạng xem tin tức mà, đâu phải con nít ba tuổi đâu." Bonnie kiêu hãnh ngẩng đầu, sau đó hai mắt sáng rực: "Hơn nữa, Pokémon của Ryo-sensei thật sự siêu dễ thương!" "Sylveon, Togepi~ Em cũng muốn nuôi một Pokémon của riêng mình quá~" "Không được!

Em còn nhỏ lắm, không thể đi du lịch cùng Pokémon đâu." Clemont từ chối.

"Thật là..." Bonnie phồng má, cúi đầu lê dép.

"Ghos?" Một tiếng gầm gừ kỳ lạ bay ra từ phòng thách đấu.

Clemont vẻ mặt căng thẳng, dang tay kéo Bonnie ra sau lưng, lo lắng nói: "Anh, anh đi xem trước đã, Bonnie đừng chạy lung tung." "Em đi trước đây~" Bonnie bất chấp sự ngăn cản của Clemont, vui vẻ chạy về phía phòng thách đấu.

"Bonnie, chậm thôi!" Clemont vội vàng chạy theo. ...Nhà thi đấu Lumiose, phòng thách đấu.

Thủ lĩnh tạm thời hình robot “Clembot” đang giải thích quy tắc thách đấu cho người thách đấu ‘Rokuya’.

“Hai bên sẽ tiến hành trận Đấu Đơn 3 chọi 3, một bên toàn bộ Pokémon mất khả năng chiến đấu thì bên kia sẽ thắng.” “Ghos!” Gengar đứng trên sân, nheo đôi mắt đỏ, nhe răng gật đầu.

Ta đã hoàn toàn hiểu rồi!

Clembot phát ra âm thanh máy móc: “Nếu đã như vậy, trận đấu bắt đầu.” Bùm!

Một luồng sáng trắng bay ra từ PokéBall trong cánh tay robot, hóa ra là Magnemite.

“Ghos~” Gengar bắt chước Lục Dã, bĩu môi ném ra Dusk Ball, ‘bùm’ một luồng sáng trắng bay ra.

“Uky~” Larvitar gầm gừ như thú đói, năng lượng hệ Đá trên đầu Magnemite tụ lại thành một khối đá khổng lồ, rơi thẳng xuống.

Lở Đất!

Rầm rầm rầm!

Magnemite bị vùi lấp trong Lở Đất, một mắt chóng váng, chỉ còn một tia tỉnh táo.

“Uky~” Larvitar nhe nanh múa vuốt tiến lên, bàn tay nhỏ khẽ chọc vào Magnemite, con Pokémon hệ điện thông minh chìm vào trạng thái hôn mê.

Trước và sau chưa đầy một phút, Clembot rơi vào trạng thái đứng máy kéo dài ba giây.

“Vượt quá phạm vi hiểu biết...

đề xuất đầu hàng, lặp lại, đề xuất đầu hàng!” Đứng ngoài sân, Bonnie kỳ lạ nhìn Clemont: “Anh ơi, cái này cũng là anh cài đặt trước

sao?" "Không... sao có thể tùy tiện đầu hàng chứ." Clemont toát mồ hôi nói: "Theo anh thấy, chắc là Rotom đã xâm nhập vào Clembot rồi." Rotom Pokédex đang bay lơ lửng trên không, trợn tròn mắt: "Tít tít...

đừng vu khống người vô cớ, lỗi rồi!" "Mà nói về." Clemont phớt lờ Rotom, nhìn về phía Gengar bên sân, mặt tái mét: "Đó chính là Gengar của Ryo-sensei sao..." Bonnie ôm khuôn mặt nhỏ, hai mắt sáng rực: "Gengar dễ thương quá!" Clemont: "Dễ, dễ thương á?!" "Đúng vậy~" Bonnie cười hì hì gãi đầu nói: "Em cũng muốn nuôi một Pokémon hệ Ma quá." Clemont mặt tái mét: "Không được, tuyệt đối không được!" Trong lúc nói chuyện, Clembot phái ra Pokémon thứ hai, Heliolisk.

Heliolisk có một vòng vật thể giống cổ áo ở cổ, có thể mở ra để sạc điện, phát ra tia sáng và dọa kẻ thù.

"Uky! (▼he ▼me)" Tuy nhiên, nhìn Larvitar khí thế hung hăng, Heliolisk thông minh lùi nửa bước.

Đến lúc này, hai anh em mới nhận ra, Ryo-sensei không có mặt ở đó.

"Ơ?

Ryo-sensei trốn ở đâu vậy?" Bonnie nhìn quanh.

"Không...

đây chắc là, cái truyền thuyết đô thị đang lưu truyền trong giới Thủ lĩnh Nhà thi đấu—" Clemont mím môi, hắng giọng nói: "Pokémon của Ryo-sensei, sẽ tự mình, đến đá Nhà thi đấu!" "Uky~" Larvitar ngẩng đầu gầm gừ, đối mặt với Heliolisk, đang định tung một cú Động Đất.

Clemont tinh mắt phát hiện ra chiêu khắc chế hệ Điện kinh điển này, vội vàng hô dừng lại: "Clembot, chúng ta đầu hàng!" Không ai có

thể công chiếm Nhà thi đấu Lumiose trước khi Thủ lĩnh Nhà thi đấu đầu hàng!

"Uky?" Larvitar ngừng công kích, khẽ nghiêng đầu.

Gengar vẻ mặt nghiêm túc, bắt chước dáng vẻ của Satoshi, xoay xoay chiếc mũ không tồn tại.

"Ghos!" Ta đã có được Huy hiệu Sốc Điện của Nhà thi đấu Lumiose rồi Ghos! ...Ánh ban mai chiếu vào khung cửa sổ, Lumiose City đón chào một ngày mới.

Lục Dã ngủ một giấc ngon lành, tinh thần sảng khoái vươn vai, bên tai vang lên tiếng nhắc nhở đã lâu không nghe thấy.

"Đinh!

Thách đấu Nhà thi đấu Lumiose thành công!" "Đang dò tìm vùng Kalos, nhiệm vụ mới đang được phát hành..." Ryo-sensei ngây người.

Chắc chắn là mình đang mơ.

Anh nằm xuống lại, kéo chăn trùm kín đầu, dừng lại một lúc rồi Lục Dã đột ngột vén chăn lên.

"Toang rồi, tôi thành người thế thân rồi!" "Anh trai, anh chắc chắn là ở đây sao?" "Chắc không sai đâu." "Nhưng mà..." Bonnie chỉ tay vào biển cảnh báo "Đang thi công", nghiêng đầu nói: "Chỗ này vẫn đang xây dựng mà." "Ghos! (~￣▽￣)~" Clemont vác ba lô, nhìn Gengar bay thẳng vào trong nhà, gật đầu nói: "Chính là ở đây." Lợi dụng cơ hội Gengar tự ý đến thách đấu Nhà thi đấu, hai anh em định tiện thể ghé thăm Ryo-sensei trong truyền thuyết.

Dưới sự dẫn dắt của Gengar, hai anh em đến quán cà phê.

Leng keng— Chuông gió Chimecho vang lên tiếng ngân trong trẻo.

"Làm phiền ạ~" Bonnie lễ phép chào hỏi, đẩy cửa bước vào quán,

hai mắt sáng bừng.

Mặc dù vẫn đang thi công, nhưng vẫn có thể nhận ra phong cách của quán cà phê này.

“Dễ thương quá trời www” Bonnie ôm khuôn mặt nhỏ.

“Chúng ta đến thăm Ryo-sensei, không phải đến ăn đồ ngọt.” Clemont nói.

“Em biết rồi mà...” Bonnie rũ vai, yếu ớt nói: “Em sẽ không làm phiền ai đâu.” Clemont hài lòng gật đầu, gọi vọng ra sân sau: “Có ai không, tôi là Thủ lĩnh Nhà thi đấu Lumiose, Clemont, đến thăm!” Không có tiếng hồi đáp.

Chương 589

‘Cạch’ một tiếng khẽ vang.

Từ ô cửa dành cho mèo phía sau cánh cửa, một Sylveon trắng muốt xinh đẹp, dáng vẻ thanh nhã bước vào, đang liếc nhìn hai vị khách không mời này.

“Buy?” Sau một đêm ‘quậy tung ao cá’, Sylveon cơ bản đã thiết lập được địa vị ‘Đại tỷ’ ở Lumiose City.

Cũng có những kẻ nóng tính như Pyroar không chịu quản giáo... rồi thì chẳng có ‘rồi thì’ nào nữa cả.

Sylveon lơ đãng liếc nhìn hai anh em, rồi đột nhiên đứng sững lại.

Bởi vì cô bé Loli đã tiến đến, ngồi xổm xuống ôm lấy Sylveon, má dụi vào chiếc nơ ruy băng của Sylveon.

“Là Sylveon...

ôi, thật sự dễ thương quá.” Bonnie cảm động đến mức nheo mắt lại.

Quán cà phê này... thật sự quá tuyệt vời rồi~ “Này, Bonnie.” Clemont giật mình, lo lắng nói: “Đó là Sylveon của Ryo-sensei đấy.” Mặc dù thanh nhã dễ thương, nhưng nghe nói tính tình cực kỳ nóng nảy, không thua gì Electrode!

“Em biết mà~” Bonnie ngẩng đôi mắt xanh lam lên, ghé sát nhìn Sylveon, mỉm cười nói: “Em là Bonnie, rất vui được làm quen với chị!” “Buy...” Sylveon có thể cảm nhận được sự dao động cảm xúc trong sáng của cô bé Loli, duỗi sợi ruy băng trắng muốt, khẽ bắt tay với Bonnie.

“Hoan hô!” Bonnie nở nụ cười rạng rỡ, má áp vào má Sylveon:

“Vậy chúng ta là bạn rồi nha~” Sylveon lại không tiện ra tay, đành bất lực thở dài: “Buy...” Cô bé này thật đúng là phiền phức mà...

Clemont thấy vậy, thở phào nhẹ nhõm, vuốt cằm trầm tư: “Xem ra Ryo-sensei và Pokémon của cậu ấy cũng không đáng sợ như lời đồn.” Dần dần, Clemont có một sự kỳ vọng mãnh liệt hơn đối với ‘Ryo-sensei’ nổi như cồn này. ...Lục Dã mặt lạnh, đợi Gengar bay vào trong phòng.

“Ghos! (￣▽￣)~*” Gengar gian xảo đưa Huy hiệu cho Lục Dã, tiện thể ném một ánh mắt ‘đừng khách sáo’ cho anh.

Lục Dã cười khô khan, hỏi: “Bên ngoài có khách à?” Gengar gật đầu, chỉ tay về phía Tháp Lăng Kính: “Ghos!” Xem ra là Clemont, Thủ lĩnh Nhà thi đấu Lumiose.

Vị chuyên gia phát minh tệ hại đó, cũng là Thủ lĩnh Kalos đầu tiên mà anh gặp.

“Cái gì đến rồi cũng phải đến thôi mà...” Lục Dã xoa xoa thái dương, cùng Gengar đi ra sảnh trước.

Chỉ trong một buổi tối, quán cà phê đã được phục hồi gần hết, Lục Dã không khỏi ngạc nhiên trước hiệu suất của đội sửa chữa.

Bước từ sân trong vào quán cà phê, Lục Dã hơi sững lại.

Một cô bé Loli tóc vàng trông có vẻ quen mặt, đang ngồi trên ghế ăn, hai tay chống cằm, hỏi Sylveon đang đứng trên bàn: “Chị thích ăn gì vậy~” “Buy...” “Là Macaron và kem đúng không?

Nhưng anh trai nói không tốt cho răng nên ít khi cho em ăn.” Bonnie bĩu môi.

Sylveon im lặng.

Rõ ràng là em muốn ăn mà!

“Lục, Ryo-sensei!” Thấy người đến, Clemont toát mồ hôi trán, lắp bắp một lúc, rồi cúi đầu thật sâu: “Tôi là Thủ lĩnh Nhà thi đấu Lumiose, rất vinh dự được gặp ngài!” Clemont không trưởng thành như anh ta tưởng... xem ra anh ta vẫn chưa bắt đầu cuộc hành trình.

Vì quá yêu thích phát minh, Clemont luôn ở ẩn, và đã tiếp quản vị trí Thủ lĩnh từ cha anh ta là ‘Blaziken Mask’ Meyer.

Lục Dã cảnh giác nhìn chiếc ba lô của Clemont, bên trong đó tuyệt đối chứa chất nổ.

Ngay cả Blastoise cũng không thể phân tích được thành phần của chất nổ đó... mức độ nguy hiểm của Clemont có thể hình dung được!

“Chào cậu, Gengar nhà tôi đã làm phiền cậu rồi.” Lục Dã nói.

“Không có gì đâu ạ.” Clemont vội vàng xua tay, “Là do tôi học nghệ chưa tinh thôi.” “Ryo-sensei.” Bonnie ngồi bên cạnh giơ tay cao, nhảy xuống ghế, tự giới thiệu: “Em là Bonnie, rất vui được làm quen với anh!” Bonnie tết hai bím tóc vàng, đôi mắt xanh lam trong veo, tóc mái được tết cẩn thận thành hình bánh quế, mặc một chiếc váy nhỏ dễ thương.

Lục Dã nắm lấy bàn tay nhỏ bé mà Bonnie đưa ra, cười nói: “Rất vui được gặp em, Bonnie.” “Hì hì.” Bonnie đột nhiên cười gian xảo, “Em nghe nói, Ryo-sensei, anh và chị Cynthia là bạn trai bạn gái đó~” “Bonnie...” Clemont ra hiệu cho cô bé đừng nói nhiều.

Bonnie như một người lớn nhỏ tuổi, vuốt trán thở dài: “Nhưng anh trai em đến giờ vẫn độc thân, thật sự khiến Bonnie đau đầu quá!” Clemont mặt đỏ bừng, lớn tiếng nói: “Bonnie!” Bonnie trốn ra sau Lục Dã, lè lưỡi trêu chọc anh trai: “Lêu lêu!” Ngay cả Bonnie cũng không thể nói được tại sao mình lại có cảm tình tự nhiên với Ryo-sensei.

Có lẽ là vì trên người anh có mùi đồ ngọt dễ chịu, hoặc là vì—

Pokémon của Ryo-sensei thật sự quá dễ thương!

Mới sáng sớm mà hai anh em này đã cãi nhau làm Ryo-sensei đau cả đầu.

“Hai đứa ăn sáng chưa?” Lục Dã cắt ngang cuộc ồn ào của hai anh em.

“Ơ?” Clemont ngẩng đầu, đẩy đẩy gọng kính, nói: “Chưa ạ...” “Vậy thì ngồi xuống, chúng ta nói chuyện từ từ đi.” Lục Dã nói, “Muốn ăn gì nào?” Bonnie nhìn thực đơn quán cà phê, nghĩ nghĩ, nói: “Em muốn ăn kem.” “Nhận lệnh.” Lục Dã nói, “Đây cũng là món tủ của tôi.” Clemont lớn tiếng nói: “Ai lại ăn kem vào sáng sớm chứ!” Bonnie: “Ai hắc hắc...

ξ(✿ > ◡‿)” “Buy~” Sylveon nhẹ nhàng nhảy từ trên bàn xuống, đến bên quầy bếp, lặng lẽ chú ý động tác của Ryo-sensei.

Thời tiết nóng bức, ăn chút kem cũng không sao.

Còn kem có ăn thay cơm được không... không biết, nhưng “kem cải trắng” thì có thể.

Lục Dã lắc đầu, xua đi sự kinh ngạc buổi sáng, chuyên tâm làm đồ ngọt.

“Chỉ là một cái Huy hiệu... không đáng kể!” Lục Dã thầm nghĩ.

Clemont và Bonnie tìm một chỗ ngồi.

Cô bé Loli tóc vàng hai tay chống lên ghế, đôi chân nhỏ đung đưa, thì thầm: “Anh ơi, Ryo-sensei khá thân thiện đó...” Clemont gật đầu: “Em cũng cảm thấy thế, vậy thì sẽ không sai đâu.” Bonnie lè lưỡi, cười ngọt ngào.

Đây là một cô bé hoạt bát năng động, và có thể cảm nhận được thiện ý của người khác.

Nhưng cô bé vẫn chưa bắt được Pokémon đầu tiên của mình, và mỗi tối còn có bài tập không làm xong...

Bonnie vừa nãy còn tinh thần phấn chấn, giờ vuốt má khẽ thở dài, tâm trạng đột nhiên sa sút.

“Em sao vậy?” Clemont hỏi.

“Chuyện của trẻ con, người lớn sẽ không biết đâu.” Bonnie nói.

“Xì~” Clemont bĩu môi, chiếc ba lô duỗi ra một cánh tay máy tên ‘Aipom Arm’, đọc báo. ...Món ăn hôm nay được gọi là “Kem bông Swablu”.

Món kem đá bào lấy cảm hứng từ đôi cánh mềm mại như bông của Swablu, rưới siro Oran Berry chua ngọt thanh mát, phần đầu được thay bằng kem bơ, trong làn hơi lạnh tỏa ra, hai sợi lông ngốc nghếch của Swablu được tái hiện hoàn hảo.

Món kem được đựng trong ly thủy tinh màu xanh da trời, xung quanh đá bào rắc đường mịn và những mảnh sô cô la hình ngôi sao.

“Ghos~” Gengar hai tay nâng đĩa, lịch sự bưng hai ly đá bào lên bàn ăn.

“Cảm ơn Gengar~” Bonnie đung đưa hai chân, cười nói.

“Ghos! (no ￣▽￣)” Gengar xua xua tay.

Nhìn chằm chằm vào ly đá bào đang tỏa hơi lạnh trước mặt, Bonnie hai mắt sáng rực, kích động siết chặt tay nhỏ: “Oa oa!” “Cả một phần, cả một phần em đều có thể ăn hết!” Bonnie nuốt nước bọt, nhìn Clemont.

Clemont gập báo lại, bất lực nói: “Chỉ cho phép lần này thôi nhé.” “Tuyệt vời quá!” Bonnie giơ cao thìa bạc, sau đó nhắm vào đôi cánh của “Kem bông Swablu” mà múc.

“Ưm...” Bonnie ngậm thìa bạc, hai tay ôm má, cả người như đang bồng bềnh trong bong bóng hạnh phúc.

Ăn một bát đá bào vào mùa hè, thật sự quá tuyệt vời!

Clemont múc một thìa đá bào, cho vào miệng, trong mắt hiện lên một tia kinh ngạc.

Rõ ràng chỉ là đá bào bình thường... tại sao lại có hương vị này.

Nhắm mắt lại, Clemont bỗng giật mình: “Là Oran Berry!” Vị Oran Berry chua ngọt đan xen, hòa với đá bào bất ngờ sảng khoái.

Dần dần, Clemont nheo mắt lại, cũng chìm đắm trong món đá bào mùa hè này, nói: “Hương vị không thể tin nổi...” Lục Dã chống tay lên quầy bar, người hơi nghiêng về phía trước nói: “Hai ly này tôi mời, lần sau thì phải trả tiền rồi đó.” Bonnie giơ cao tay nhỏ, hỏi: “Bonnie có thể đến quán làm nhân viên phục vụ không ạ! (≧∇≦)ﾉ” “Từ chối.” Lục Dã lạnh nhạt nói: “Quán của tôi không tuyển lao động trẻ em.” “Ơ?

Tiếc thật...” Bonnie phồng má, tiếp tục múc đá bào.

“Ghos~” Gengar vỗ vỗ vai Bonnie an ủi.

Bonnie nghiêng người nhìn Lục Dã ở quầy bar, chớp chớp mắt, hỏi: “Na ngã khả dĩ kinh thường lai điếm lý ngoạn ma, Ryo-sensei?” “Vậy em có thể thường xuyên đến quán chơi không, Ryo-sensei?” Clemont nhắc nhở: “Em còn có bài tập phải hoàn thành.” Bonnie: “Có liên quan gì đâu, em có thể nhờ Ryo-sensei chỉ dạy mà~” Clemont ngẩn người, trầm tư gật đầu: “Rất có lý.” Với thực lực và phẩm chất của Ryo-sensei là một Huấn luyện viên, chắc chắn có thể chăm sóc tốt cho Bonnie.

Hơn nữa, tầm nhìn của Bonnie sẽ không sai.

“Vậy là em có thể thường xuyên tìm Gengar và Sylveon chơi rồi~”

Bonnie cười nói.

“Ghos~” Gengar nheo mắt, ngượng ngùng gãi gãi đầu.

Nhìn hai anh em tự nói chuyện với nhau, Lục Dã tâm trạng phức tạp.

Hai đứa này coi quán cà phê của tôi là... nhà trẻ à?

Tuy nhiên, Bonnie dường như có một sức hút kỳ diệu, thậm chí có thể sánh ngang với Yellow.

Trong anime, Bonnie đã thu phục được Zygarde (Puni-chan), vận may và lòng tốt đều là những yếu tố quan trọng trong đó.

Rotom bay đến bên cạnh Bonnie, chớp chớp mắt: “Nội dung bài tập là gì vậy, lỗi rồi?” “Chủ yếu là mấy bài toán thôi à...” Bonnie nói.

“Cái này đơn giản thôi, lỗi rồi~” Rotom tự hào nói: “Chỉ cần chụp một tấm ảnh là có lời giải rồi!” Lục Dã khóe miệng co giật.

Không ngờ bạn còn có chức năng này nữa.

Chớp mắt một cái, kem đá bào trước mặt hai anh em đã hết.

Bonnie tội nghiệp nhìn Clemont.

“Không được.” Clemont mặt lạnh nói: “Sau khi cảm ơn Ryo-sensei, chúng ta phải về Tháp Lăng Kính thôi!” Bonnie tiếc nuối thở dài, nhảy xuống ghế, nghiêm túc cúi đầu chào Lục Dã: “Cảm ơn tiền bối Champion!” Lục Dã: “...Cứ gọi tôi là Ryo-sensei là được rồi.” “Vậy lần sau em có thể đến quán chơi không ạ?” Bonnie ngước đôi mắt sáng rực lên.

Lục Dã muốn nói gì đó nhưng lại thôi, cuối cùng gật đầu.

Chỉ mong sau này những Pokémon huyền thoại trong quán sẽ không dọa sợ cô bé này...

“Tuyệt vời quá~!” Bonnie cười rạng rỡ, nhảy chân sáo ra cửa quán, vẫy tay với Lục Dã: “Tạm biệt, Ryo-sensei!” “Ryo-sensei, tạm biệt.” Clemont cũng nói.

Lục Dã khẽ gật đầu, tiễn hai anh em rời đi, âm thầm thở phào nhẹ nhõm.

Clemont đã không kích hoạt ‘động cơ Clemont’ của anh ta, thật may mắn!

Cúi đầu nhìn quầy bar, đó là huy hiệu hệ Điện lấp lánh mà Gengar đã giành được khi thách đấu Nhà thi đấu tối qua.

“Huy hiệu Sốc Điện: Biểu tượng thách đấu Nhà thi đấu Lumiose, hoa văn kim loại tỏa ra hình tia sáng. (Tháp Lăng Kính vẫn đứng vững!)” Bonnie hoạt bát năng động, ngược lại đã xua đi sự mệt mỏi trong lòng Lục Dã.

“Giờ chắc không còn ai làm phiền nữa...” Chuẩn bị về phòng ngủ bù một giấc, Lục Dã bỗng khựng lại.

Bên tai vang lên tiếng nhắc nhở hệ thống với sự tồn tại vi diệu.

“Đinh!

Đã phát hiện Huy hiệu mới, nhiệm vụ mới đã được phát hành!” “Mục tiêu nhiệm vụ: Thu thập đủ tám Huy hiệu trong Liên minh Kalos.” “Tiến độ nhiệm vụ: (1/8)” “Phần thưởng nhiệm vụ: Đá Lấp Lánh” Ryo-sensei ngây người, vẻ mặt dần trở nên kỳ lạ.

Kalos lấy Tiến hóa Mega làm trọng điểm, phần thưởng lại là Đá Lấp Lánh tượng trưng cho Chiêu Z.

Lục Dã: “...Hiểu biết luôn đi trước một bước.” “?” Khác với mấy lần trước.

Lục Dã dường như thực sự cần phần thưởng này để cường hóa

các nhóc.

"Đá Lấp Lánh" là vật phẩm cần thiết để thi triển Chiêu Z, biến nó thành Vòng Z, sau đó kết hợp với Pha lê Z, có thể thi triển Chiêu Z với uy lực tăng cường.

Chỉ là...

Chiêu Z còn một tiền đề.

Đó chính là điệu nhảy.

Lấy Chiêu Z hệ Nước làm ví dụ, giữa chốn đông người, cần phải nhảy những động tác sóng nước giống như điệu nhảy tảo biển— Không chịu mất mặt, sao có thể mạnh lên?!

Lục Dã suy nghĩ rất lâu, nhớ lại một lượt các động tác vũ đạo của Chiêu Z, lặng lẽ tắt thông báo hệ thống.

"Nhiệm vụ này, không làm cũng được!" 6 tháng 25, thứ Sáu.

Đã gần một tuần kể từ khi Ryo-sensei đến Kalos.

Tính cả Alain và Súng Hút Nước (Blastoise), Bonnie và Clemont là những vị khách thứ hai.

Còn về nhiệm vụ "Kalos" mà Hệ thống đã ban bố, Ryo-sensei quyết định vứt nó ra sau đầu.

Thời tiết đang vào mùa nóng đỉnh điểm.

Điều hòa trong nhà thổi nhẹ nhàng.

Quán cà phê đã được trang hoàng lại xong xuôi, bên trong quán tràn ngập không khí ấm cúng và ngọt ngào.

Bàn gỗ trắng trải khăn bàn màu vải lanh, qua khung cửa sổ có chấn song lọt vào chút ánh sáng yếu ớt, một chậu trầu bà đặt trên bậu cửa sổ, những chiếc lá xanh non khẽ lay động dưới nắng.

Ánh mắt lướt qua quầy bar phong cách Oreburgh đơn giản, ông chủ quán đẹp trai đang ngồi ở vị trí gần cửa, vuốt ve Sylveon trong lòng.

Chương 590

Sylveon trắng muốt nằm trong lòng Lục Dã, lười biếng duỗi ruy băng, ngáp một cái.

"Buy~~" Trước mặt Lục Dã, cô bé tóc vàng đang cầm bút chì, trên bàn trải cuốn bài tập, viết chữ ngay ngắn.

Tóc mái của cô bé được tết cẩn thận thành hình bánh quế, phía sau đầu thắt bím nhỏ, mặc một chiếc váy liền thân tay ngắn, đột nhiên ngẩng đôi mắt xanh lam lên, dùng cục tẩy ở đầu bút chì chỉ vào bài tập, hỏi: "Bài này làm sao ạ?" Lục Dã nghiêng người về phía Bonnie, không trả lời, lười biếng nói: "Bạn Rotom, giúp cô bé giải đáp các bước giải nhé." "Tít tít... nhận lệnh, lỗi rồi~" Rotom Pokédex bay lơ lửng đến bên cạnh Bonnie, như một gia sư riêng, tận chức tận trách giảng bài.

Bonnie nửa hiểu nửa không gật đầu, đột nhiên liếc nhìn Ryo-sensei một cái, nhỏ giọng nói: "Lát nữa... có thể ăn Watmel Berry không ạ?" "Watmel Berry" có nguyên mẫu là dưa hấu, là một loại quả Berry mọc trên cây Watmel Berry.

Lục Dã khẽ gật đầu: "Làm xong bài tập thì mới được ăn." "Dạ~" Bonnie cười nheo mắt, khuôn mặt nhỏ nghiêm túc, lại cúi đầu viết bài tập.

Clemont bận làm phát minh, Bonnie lại luôn làm phiền anh ta, thế là Clemont đành nhờ Ryo-sensei 'trông trẻ'.

Trùng hợp là Bonnie luôn thích chạy đến quán cà phê, chuyện này cứ thế mà được định đoạt một cách khó hiểu.

Chưa khai trương, quán cà phê đã biến thành lớp trông trẻ...

Ryo-sensei thấy rất mệt mỏi.

Nhìn Bonnie đang làm bài, Lục Dã khẽ trầm ngâm.

Sau mười tuổi, Bonnie sẽ không cần học những kiến thức cơ bản này nữa.

Nhưng ngoài việc bắt đầu cuộc hành trình, cô bé cũng có thể tiếp tục học tập để thi vào "Trường Huấn luyện viên".

Với tính cách của Bonnie, chắc hẳn cô bé vẫn thích đi du hành hơn.

Trong phòng yên tĩnh không tiếng động, chỉ có tiếng điều hòa thổi nhè nhẹ, tiếng bút chì 'sột soạt' khe khẽ.

Ngoài quán cà phê có một phu nhân che ô đi qua, một người đàn ông mặc vest bước đi vội vã, Gogoat của "Dịch vụ Chuyển Phát Gogoat của Team Rocket" 'lạch cạch' đi ngang qua đường.

Lục Dã tận hưởng sự yên tĩnh của buổi chiều hè, vuốt ve Sylveon trong lòng, tiện miệng nói: "Lát nữa chị Cynthia sẽ đến." "Thật ạ?" Bản tính hoạt bát của Bonnie lập tức bộc lộ, đôi mắt to tròn lấp lánh như sao, "Khi nào ạ?" "Chắc là chiều nay." Lục Dã nói: "Cô ấy từ thị trấn Undella ở Unova đến đây." "Tuyệt quá rồi~ Em đã muốn gặp Nữ Champion Cynthia của Sinnoh từ lâu rồi!" Bonnie reo lên.

"Nữ Champion Sinnoh là của tôi đấy." Lục Dã nói.

"Ai hắc, đừng ghen chứ, Ryo-sensei~" Bonnie nheo mắt, huých nhẹ Lục Dã.

"Áp! (Bài tập chưa làm xong đâu nhé!)" Dưới cái nhìn sắc bén của Sirfetch'd, Bonnie ngoan ngoãn ngồi lại chỗ cũ.

Bên trong quán cà phê.

Gengar đội bảy tám cái đĩa trên đầu, uốn éo mông như đang nhảy

Acrobatics, vừa lau quầy bar vừa hát líu lo: "Ghos Ghos~♪" Những chiếc đĩa này Gengar đều rửa sạch mỗi ngày, vì con ma thích tìm thấy niềm vui trong công việc nhà.

Máy hút bụi đến Kalos cùng với gia đình... chính là kẻ thù lớn nhất của Gengar, không một ai khác!

"Gâu ồ..." Arcanine Đại Ngáo nằm nghiêng trên thảm, lè lưỡi, đuôi vẫy qua vẫy lại.

Togepi tựa vào bụng mềm mại của Arcanine, giơ cao máy chơi game: "Chappy! ~(ﾉ ▽)ﾉ" Larvitar bị phạt 'cấm ăn khoai tây chiên', nhìn chằm chằm vào gói khoai tây chiên lớn trong tủ kính, rơm rớm nước mắt: "U, Uky..." Togepi đặt máy chơi game xuống, liếc nhìn Ryo-sensei đang nghỉ ngơi, cẩn thận vẫy ngón tay.

Niệm lực!

Cạch.

Ổ khóa tủ kính lặng lẽ mở ra, khoai tây chiên được bao bọc trong ánh sáng xanh bay vào tay Larvitar, nó ngẩn người.

"Uky?" "Chappy!" Togepi ra hiệu 'suỵt' bằng ngón tay.

Larvitar nhe răng cười, mạnh mẽ gật đầu.

Ryo-sensei đang suy nghĩ về hướng huấn luyện cho Pokémon Chuẩn Thần non.

Đá Mega có thể ăn, nhưng cũng không thể ăn lung tung.

"Đá Tiến Hóa Tyranitar" thuộc về năng lượng đồng nguyên với Larvitar, ăn vào cũng không có vấn đề gì.

Nếu là Đá Mega khác, e rằng sẽ gây ảnh hưởng.

"Tối nay hỏi Cynthia hoặc anh Steven xem, ở đâu còn có thể kiếm thêm 'Đá Tiến Hóa Tyranitar' nữa là được." Lục Dã thầm nghĩ.

Ngoài ra, hành trình ở Kalos cũng đã ổn định.

Quay lại nghề cũ, mùa giải này sẽ đưa "Pokémon: Battle" lên vị trí số một thế giới.

Điểm Dervish mùa trước đã đủ cao, cộng thêm việc vừa 'chọt' Leon một cú bẩn, sẽ không tốn quá nhiều thời gian.

Về nội dung kỳ tới, Ryo-sensei cũng đã có tính toán trong lòng.

Dùng Garchomp và Tyranitar phối hợp, gọi tắt là 'đội hình của vợ' (gạch ngang)... gọi tắt là 'Đội Bão Cát'!

Đội Bão Cát cũng là một đội hình khá kinh điển, được mệnh danh là điển hình của vẻ đẹp bạo lực, Garchomp dùng Động Đất hung hãn đến mức giết cả đồng đội.

Đương nhiên, "Earth Dragon" cũng chỉ là cho vui.

Chiến binh Bão Cát thực thụ, vẫn phải xem Excadrill (X) Chuột chũi hệ Đất (√)!

Excadrill trong Đấu Đôi thường sử dụng khả năng Sand Rush, điều này mang lại cho nó tốc độ vượt trội, sau khi được Kiếm Vũ cường hóa thậm chí có thể quét sạch đội hình.

Tỷ lệ co rúm của Lở Đất và Đầu Thép cũng là một trong những yếu tố mạnh mẽ của Excadrill.

Thậm chí, Excadrill còn sở hữu chiêu thức một đòn hạ gục 'Khoan Sừng', dưới sự gia trì của vận may có thể lật ngược thế trận chỉ trong một phát!

Đương nhiên, cách dùng cuối cùng này, đối với Ryo-sensei mà nói thì chẳng khác gì nghe kinh thiên thư.

"Khoan Sừng" là không thể trúng, giống như Bơm Thủy Lực của Lapras luôn Miss vậy, điều này đối với Ryo-sensei đơn giản là một sự

kiện tất nhiên.

“Vấn đề không lớn.” Lục Dã thầm nghĩ: “Chủ yếu là để Larvitar làm gương!” Trong Đội Bão Cát, Tyranitar không đảm nhiệm vai trò tấn công chính.

Dưới sự chặn đứng dày đặc của các Đội Thời Tiết Mưa, Nắng, v.v., việc sống sót và tạo ra thời tiết mới là nhiệm vụ quan trọng nhất của Tyranitar.

Do đó.

Là một “Chiến thuật gia”, Ryo-sensei đối với Pokémon Chuẩn Thần non của mình, mang theo ý niệm của một phụ huynh mong con cái bình thường giản dị.

Bạo chúa sa mạc, chiến binh hung mãnh, Lở Đất quét sạch... những điều này đều không tồn tại.

Trọng điểm là.

Giành được thời tiết là thắng!

Cạch.

Tiếng khoai tây chiên giòn tan.

Lục Dã vô thức nhìn qua, hơi sững sờ.

“Uky... (￣~￣)” Larvitar ôm túi khoai tây chiên, má phồng lên.

Bonnie dừng bút, hai tay ôm má, hai mắt sáng rực nói: “Larvitar cũng dễ thương quá...” Ryo-sensei nhìn cái tủ kính bị mở khóa, im lặng.

“Uky... (° ° 〃)” Larvitar cảm nhận được ánh mắt của Lục Dã, ngượng ngùng đứng cứng tại chỗ, vẻ mặt bối rối.

“Chappy!” Togepi chớp chớp đôi mắt nhỏ, bảo vệ Larvitar.

Lục Dã cười khô khan, nói: “Thôi được rồi, bỏ qua lần này.” Có lẽ mình đã quá nuông chiều chúng rồi, nhưng nhìn biểu hiện của các nhóc thì cũng không làm tôi thất vọng.

Lục Dã cảm khái, vỗ vỗ vai mình nói: “Một Huấn luyện viên ưu tú, luôn có thể huấn luyện ra Pokémon ưu tú!” “Ghos! (￣▽￣)/” Gengar nhún nhảy tại chỗ một cái.

Lục Dã: “Không nói cậu!” ...Hoàng hôn buông xuống.

“Hơ a—” Bonnie đạp ghế, vươn vai dài một cái, vui vẻ nói: “Xong rồi ạ!” Lục Dã nhìn Tháp Lăng Kính sừng sững trong ánh hoàng hôn ngoài cửa sổ, nói: “Bonnie, em nên về rồi.” “Ơ?” Bonnie phồng má, “Nhưng em còn chưa ăn được Watmel Berry mà!” “Lần sau, lần sau nhất định.” Lục Dã thành khẩn nói.

“Thôi được rồi.” Bonnie hai tay chống ghế, đung đưa hai chân, dễ thương nói: “Tha lỗi cho anh đó~” Leng keng— Đang trò chuyện với cô bé Loli, chuông gió ở cửa quán vang lên tiếng trong trẻo.

Ánh vàng rực rỡ lọt vào tầm mắt, Cynthia mặc áo sơ mi xanh, quần ống rộng màu đen, đẩy cửa bước vào quán.

“Chào mừng quý khách.” Lục Dã giả vờ hỏi: “Hôm nay quý khách muốn dùng gì ạ?” Khuôn mặt tinh xảo trắng muốt của Cynthia hiện lên một tia nghiêm nghị, khoanh tay, ngón tay thon dài chống cằm: “Ừm...

để tôi nghĩ xem.” Cô nhíu hàng lông mày xinh đẹp, vẻ mặt nghiêm túc, nhưng điều khiến cô phân vân lại là những lựa chọn nhỏ nhặt.

Ryo-sensei đối với Cynthia ngày càng yêu quý, khoanh tay, cười nói: “Nghĩ cả đời cũng không sao đâu.” Cynthia nghe thấy giọng nói của Lục Dã, tiềm thức trả lời: “Ừm...” “Oa—” Giọng kéo dài của Bonnie gọi Cynthia trở lại sự chú ý, cô bé Loli đang nhìn quanh, khúc

khích cười trộm.

"Đây chính là lời tình tứ của người lớn mà." Lục Dã giật mình, không khí lãng mạn tan biến, bất lực nói: "Sao em lại hiểu biết nhiều thế, Bonnie." Bonnie chống nạnh ưỡn ngực, hùng hồn nói: "Vì em phải lo cho chuyện trăm năm của anh trai em mà!" Cynthia khẽ cười, liếc nhìn Bonnie một cái, hơi tò mò hỏi: "Vị này là..." "Em là Bonnie~" Bonnie cười hì hì vẫy tay: "Rất vui được làm quen với chị, Cynthia!" Lục Dã bổ sung bên cạnh: "Em ấy là em gái của Clemont, Thủ lĩnh Nhà thi đấu Lumiose." "Rất vui được làm quen với em, Bonnie." Cynthia cong mắt cười, cúi người bắt tay Bonnie, sau đó nói: "Em sẽ trở thành một Huấn luyện viên rất giỏi đó." Bonnie từ từ mở to mắt, không tự tin nói: "Thật, thật sao ạ?" "Đương nhiên." Đôi mắt xám của Cynthia sâu thẳm, cười nhẹ nói: "Tôi nhìn người khá chuẩn, sẽ không sai đâu." Cô từng nhìn ra số phận vướng mắc tiềm ẩn trên người Satoshi và Paul.

Đây là một Nữ Champion Sinnoh đối xử thân thiện với người mới, chiến đấu thì lạnh lùng như sương giá, nhưng ngày thường lại cao quý và dịu dàng.

Ánh mắt lấp lánh của Bonnie chợt lóe lên, cô bé hoạt bát năng động đối mặt với Cynthia lại không nói nên lời, chỉ là mặt đỏ bừng, giấu tay nhỏ ra sau lưng, khẽ nói: "Cảm, cảm ơn tiền bối Cynthia!" "Haha, đó là lời thật lòng của tôi mà." Cynthia cười mỉm cúi người, xoa đầu Bonnie, sau đó đứng dậy nhìn Lục Dã.

"Có chuyện gì vậy?" Lục Dã hỏi.

"Tôi quyết định rồi." Ánh mắt Cynthia đột nhiên ngưng lại.

Lục Dã ngẩn người, kinh ngạc hỏi: "Nhanh vậy sao?" Cynthia gật đầu với khí thế phi thường, nhìn chằm chằm vào thực đơn treo trong quán cà phê, nói giọng kiên quyết: "Tôi muốn một phần kem Beartic!"

Lục Dã: "..." Lục Dã khẽ thở dài: "Cần gì phải phân vân, tôi biết ngay em sẽ gọi món này mà." Cynthia khẽ nghiêng đầu, nói: "Dễ đoán lắm sao?" "Dự đoán trước là một trong những khả năng của Chiến thuật gia." Lục Dã tự hào nói.

Cynthia cười dịu dàng, nheo mắt lại, ánh mắt lóe lên sự cạnh tranh mãnh liệt: "Thật sao?" Lục Dã khẽ ho khan.

Xem ra tối nay không tránh khỏi một trận ác chiến rồi.

Gengar đứng sau Lục Dã, ánh mắt đối đầu với Garchomp phía sau Cynthia, tia lửa bắn ra tứ phía.

"Gào! (▼mãnh ▼)" Garchomp với ánh mắt đỏ rực nhìn khinh miệt.

"Ghos! (mãnh)" Gengar đấm vào không khí.

Cuộc tranh giành địa vị gia đình, cũng là một trận chiến khó khăn!

Cái gì, mình không có địa vị gia đình sao?

Vậy thì thôi.

Ryo-sensei cứng rắn nói: "Muốn kem vị gì?" "Ưm..." Ánh mắt Cynthia lóe lên, lại chìm vào suy tư.

Chuyển, công, thủ!

Bonnie: "Em muốn vị dâu tây~ (≧ω≦)/" Lục Dã càu nhàu: "Anh đã đồng ý mời em đâu." Cynthia cười nhẹ nói: "Tôi giống Bonnie, phần của em ấy tôi sẽ trả." Bonnie: "Hì hì~ ξ(✿ > ◡)" ...Đêm dần sâu.

Bonnie vừa liếm kem vừa đi, như một đứa trẻ tan học, dưới sự trông chừng của Gengar 'ẩn thân' mà trở về Tháp Lăng Kính.

Cynthia tham quan quán cà phê Pokémon, nhận xét: "Tôi rất thích không gian và phong cách ở đây." "Có một loại, ừm... không khí tuyệt vời, mà Pokémon và con người đều có thể thư giãn thoải mái."

Cynthia mỉm cười nói.

"Em cũng có thể cho Pokémon ra sân sau." Lục Dã nói: "Sân sau của quán cà phê cũng khá rộng đó." Cynthia nhìn chằm chằm vào mắt Lục Dã, nghiêm túc nói: "Ngôi nhà của tôi ở thị trấn Undella cũng khá lớn đó." Đêm tĩnh mịch, đôi mắt Cynthia sâu thẳm, khóe môi vẽ nên một nụ cười nhẹ.

Nhìn chằm chằm vào vẻ mặt của Lục Dã, Cynthia hỏi: "Em đỏ mặt làm gì?" "Tinh thần phấn chấn... không đúng, cái này cũ quá rồi." Lục Dã nói: "Giường có to hay không không quan trọng, chủ yếu là lo em buổi tối sợ ma." Cynthia lườm Lục Dã một cái, sau đó nói: "Tôi nói thật đó, khi diễn ra World Tournament Junior Cup, em có thể đến Undella Town ở." Lục Dã ngẩn người, tiếc nuối nói: "Ồ..." "Em trông có vẻ tiếc nuối?" "Anh còn tưởng có thể ngủ chung giường với em chứ." Lục Dã nói.

Cynthia sững lại, dời ánh mắt đi, má trắng mịn lướt qua một màu hồng nhạt, vén lọn tóc vàng bên thái dương, khẽ nói: "Tối nay thì có thể..." "Tối nay không được." "?" "Tối nay anh phải Live Stream chiến thuật, không thể bỏ rơi các chiến hữu trong phòng Live Stream được." Lục Dã mặt đầy chính khí, "Một người đàn ông không thể nhìn lúc hắn tè dầm hay không, mà phải nhìn lúc hắn có thể tè dầm, hắn có chọn tè dầm hay không!" Cynthia khẽ nghiêng đầu, trầm tư nói: "Có vẻ là một niềm tin cực kỳ kiên định..." "Hoặc em có thể làm cố vấn cho anh, và cùng anh thuyết minh chiến thuật." Lục Dã nói.

Cynthia hai mắt sáng lên, có chút hứng thú, nói: "Đây rốt cuộc là chiến thuật gì?" "Vợ... khụ, Đội Bão Cát!" Cynthia như không nghe thấy, má hơi ửng hồng trong đêm tối, vẻ mặt nghiêm túc nói: "Đội Bão Cát, tôi thực sự có thể đưa ra một vài gợi ý..." "Ngoài ra, phiên bản "Pokémon: Battle" đã cập nhật, bây giờ có thể chọn môi trường Tiến hóa Mega hoặc môi trường Cực Đại Hóa." Cynthia nhìn Lục Dã,

dừng lại một chút, nói: “Có thể sẽ không quen chứ?” Công ty Devon xét thấy biểu hiện xuất sắc của Lục Dã trong môi trường Cực Đại Hóa, thiếu gia nhà họ khó mà lên đỉnh thế giới số một, do đó đã chọn giới thiệu Mega Metagross trắng vô địch của thiếu gia Steven.

Thẻ nhân vật của Steven không chỉ có hiệu ứng đặc biệt, mô hình đặc biệt, mà còn có câu thoại chiến thắng độc quyền.

“Cuối cùng, tôi mới là người mạnh nhất và lợi hại nhất.” Đẹp trai không tưởng, mạnh mẽ không tưởng, giàu có không tưởng.

Oleana của The Pokémon Company đang cân nhắc hợp tác với Devon, cũng tạo cho Chủ tịch một mô hình nhân vật và câu thoại chiến thắng độc quyền.

“Quả không hổ là cậu, Ryo-sensei!” Do giá trị của Cực Đại Hóa và Tiến hóa Mega rất khó thống nhất, nên đã chọn sử dụng hai chế độ xếp hạng.

Lục Dã ngẩn người, nói: “Đây không phải là chế độ hoang dã và chế độ tiêu chuẩn sao?” Cynthia: “Cái gì?” “Không có gì, anh nói lung tung thôi!” Tin tức Thầy Lục sắp lên sóng dần lan truyền, anh em thiện lành nô nức báo tin cho nhau, trong ngoài diễn đàn tràn ngập bầu không khí vui vẻ. "Cuối cùng cũng đến ngày này, cái người đàn ông kia rốt cuộc đã nhớ ra mật khẩu tài khoản của mình." "Ơ, không phải là Little Cup mà là một buổi dạy học à?

Thanh xuân trở lại rồi!" "Hỏng rồi, tối nay e là lại thành buổi tấu hài đôi mất!" Rõ ràng chỉ là một thông báo livestream bình thường, nhưng các fan lại nhạy bén ngửi thấy một mùi chua xót của 'chanh'.

Ngay từ lúc Thầy Lục livestream hành sấp mặt Thiên vương vùng Sinnoh, quan hệ giữa anh và Cynthia đã được công khai.

Nhấn vào buổi livestream tối nay... một bữa 'cơm chó' chắc chắn

là không chạy thoát được rồi! "Lục đầu bếp không nấu cơm thường mà chuyển sang bán cơm chó, ở đây không ai là vô tội cả." "Bao giờ mới lấy chức Vô địch Thế giới đây, Thầy Lục?" "Vô địch Thế giới á?

Chương 591

Thầy Lục chỉ đánh giải Junior Cup của Thế giới thôi!" Câu cuối cùng thì chẳng ai phản bác được, vì tháng sau anh đúng là phải đi Unova thật, tham gia lễ khai mạc giải World Championship Junior Cup.

Thầy Lục lướt qua các bình luận trên diễn đàn, khẽ trầm ngâm, bắt đầu cân nhắc nguồn tư liệu cho tối nay. "Chắc chắn phải làm một ván với Gold rồi..." Lục Dã thầm nghĩ: "Nhưng bậc hạng của cậu ta thấp quá, không thể kiếm điểm từ gà mờ được, chỉ có thể coi là giáo án dạy học thôi." Ai cũng biết, 'giáo tài phản diện' cũng có giá trị phổ biến kiến thức như nhau.

Kim Lão Ngũ (Gold) trong các trận đấu hoang dã cực kỳ tinh thông các kỹ năng hoa mỹ như bi-a, ván trượt, nhảy tường, ngay cả 'Lance chim to' gặp Kim Lão Ngũ cũng phải dè chừng vài phần.

Nhưng trình độ thi đấu chính quy của cậu ta thì đúng là 'mù mắt', thậm chí đến Huy chương Gym vùng Johto còn chưa tập hợp đủ.

Bản thân Gold cũng không có hứng thú với Giải Liên đoàn... mỗi ngày đánh bài, chơi bi-a, câu cá, thỉnh thoảng lại trêu chọc Silver và 'Ủy viên học tập' Crystal, cuộc sống đúng là mỹ mãn.

Nghĩ đến đây, Thầy Lục khựng lại, tâm trạng có chút vi diệu.

Đáng ghét, mình lại có chút hâm mộ Gold rồi đấy!

Thầy Lục quyết định: "Tối nay dù thế nào cũng phải cho Gold ăn hành 6-0!" Nhưng chỉ có một mình Gold làm tư liệu thì chắc chắn không đủ.

Phải tìm thêm một nạn nhân...

à không, một người anh em nữa mới được.

Còn một khoảng thời gian nữa mới đến giờ lên sóng.

Lục Dã ngồi trên sofa, mở nhóm chat ra hỏi: "Tối nay có ai lập đội không?

Đánh Pokémon Battle ấy." Gold phản hồi đầu tiên: "Lẹ lên anh ơi!" Lão gia tử Thiết Toàn nói: "Nhà máy điện thành phố Mauville lại mất điện rồi, ta phải qua đó ngó một cái, tối nay không tham gia được rồi!" Mã Tháp nói: "Lão gia tử, cái nhà máy điện của ngài sao cứ ba ngày hai bữa lại mất điện thế!" Thiết Toàn vuốt cằm: "E là do kế hoạch cải tạo Sea Mauville cần tiêu tốn một lượng điện lớn đấy." Sea Mauville là dự án do Thiết Toàn và tập đoàn Devon phụ trách, mục đích là cải tạo con tàu đắm bỏ hoang thành một địa điểm tham quan đặc biệt.

Sapphire từng cùng Ruby thám hiểm Sea Mauville, lúc này mắt cô sáng rực: "@Ruby, tối nay cùng đi Sea Mauville không!" Ruby: "Ngủ lại trên tàu đắm á?" Sapphire: "Có sao đâu, em có thể bảo Airu chở chúng ta về mà ~" Hai người họ thảo luận có lẽ là một chuyến phiêu lưu đơn giản.

Tuy nhiên Ruby và Sapphire là cặp đôi đã ra mắt phụ huynh — vừa là thanh mai trúc mã, vừa là thiên hàng, thậm chí vì đối phương mà thay đổi cả tính cách...

đúng là thắng toàn tập!

Steven (Đại Ngô) bất lực cười nói: "Chú ý an toàn nhé, Sea Mauville còn không ít Pokémon hoang dã đâu." Mikuri mỉm cười nói: "Nhớ chú ý các biện pháp an toàn nhé." Ruby: "Sư phụ Mikuri!" Mikuri: "Ha ha ha, đùa chút thôi." Kanna vốn định xem tin nhắn của chủ nhóm nên lên sóng ẩn danh, lúc này bỗng sững sờ.

Mở màn bằng một cú Bolt Strike luôn!

Aaron rung lắc cái chỏm tóc: "Có thể để chị Kanna lập đội với anh mà." Cynthia mỉm cười: "Tôi phụ trách chỉ đạo bên cạnh." Tại Thất Đảo, trong căn biệt thự mang đậm phong cách thiếu nữ màu hồng, Kanna tháo chiếc kính gọng đỏ ra, lặng lẽ lặn xuống đáy nước.

Đại phá tàu đắm tiến công!

Flint (Hỏa Hợi) gãi gãi mái đầu xù màu đỏ rực, vẻ mặt khó xử nói: "Lập đội thì thôi đi..." Dựa vào cấp độ áp đảo mà còn chẳng thắng nổi đội hình được Thầy Lục huấn luyện lại.

Huống hồ là so tài về khả năng thấu hiểu trận hình và chỉ huy với một bậc thầy chiến thuật...

Lên hạng không dễ, phải cẩn thận với Thầy Lục!

Lance gãi đầu: "Tôi thì rảnh đấy, nhưng chưa chơi cái này bao giờ." Steven cười: "Cứ dựa theo chỉ huy thường ngày thôi, nhanh quen tay lắm." Không phải thành viên nào trong nhóm cũng hứng thú với trận đấu mô phỏng.

Như Erika bận dạy học và kinh doanh cửa hàng nước hoa; Bruno bận múa tam tiết côn và tích trữ bánh Rage Candy Bar.

Chỉ có mấy vị Thiên vương hay lười biếng như Aaron, Flint là thường xuyên rảnh rỗi lên mạng.

Theo lý mà nói, Lucian cũng là người giỏi chỉ huy chiến thuật, phối hợp đội hình rất hợp lý, leo rank sẽ rất nhẹ nhàng.

Ngặt nỗi Lucian thực sự không có thời gian!

Một Thiên vương làm việc kiểu 996 (từ 9h sáng đến 9h tối, 6 ngày/tuần) thì lấy đâu ra thời gian chơi game chứ!

Cứ ngỡ sau giải thi đấu Lily of the Valley sẽ được thảnh thơi một

thời gian, không ngờ lại có công việc mới...

Đường chân tóc của Thiên vương Lucian ngày càng thưa thớt.

Người nghe thấy mà đau lòng, người nhìn thấy mà rơi lệ!

Hỏi một vòng, trong nhóm cũng không có thành viên nào rảnh để lập đội.

Nếu ghép trận trực tiếp thì chắc phải đợi hơn một tiếng đồng hồ. "Chẳng lẽ thật sự chỉ có thể đối đầu với Gold thôi sao..." Thầy Lục cảm thấy thật vi diệu.

Steven mỉm cười: "Hay là để tôi đi." Mikuri ngạc nhiên: "Cậu không phải nên đi đào đá sao?" "Tạm thời dừng lại rồi..." Steven ngập ngừng.

Gần đây Devon thăm dò được một viên đá lơ lửng khổng lồ, dựa vào dao động mà phán đoán, rất có khả năng đó là một viên Mega Stone khổng lồ.

Nhưng viên đá này vẫn đang ngủ yên dưới đáy di tích, điều kiện đánh thức nó vẫn chưa được phát hiện.

Vì sự kiện này mà Steven đã trở về Hoenn, do đó anh cũng có thời gian ở lại căn biệt thự tại thành phố Mossdeep để thưởng thức bộ sưu tập đá của mình. "Chuyện này..." Steven nhíu mày, thầm nghĩ: "Vẫn nên đợi mọi chuyện ổn thỏa rồi mới nói cho Mikuri và Thầy Lục biết." Steven không muốn gây thêm rắc rối cho người khác, trái lại, anh có sự tự tin và thực lực để tự mình giải quyết mọi chuyện.

Dù không giải quyết được, anh cũng sẽ đánh cược tất cả để bảo vệ toàn bộ vùng Hoenn.

Đó chính là phong thái của một 'Nhà vô địch hoàn hảo' Steven: "Kết quả, tôi là số một, vừa mạnh mẽ vừa lợi hại". "Tối nay Thầy Lục đối đầu với Steven á!?" Ruby kinh ngạc. "Trước đó tôi đã thua

một lần rồi." Steven cười cười, mắt lóe lên ánh lam của khoáng vật, "Nhưng... lần này tôi tự tin hơn một chút." Lá bài tẩy mà Steven luôn tự hào chính là Mega Metagross màu trắng vô địch của mình.

Một Metagross với sức mạnh kinh người, dựa vào tốc độ cực cao sau khi tiến hóa Mega, chỉ cần một chiêu Meteor Mash là có thể kết liễu Bangirasu (Tyranitar). "Có vẻ khó nhằn nhỉ?" Cynthia đặt điện thoại xuống, nhìn Lục Dã một cái.

Lục Dã: "Ừm... anh đang nghĩ nên để Pokémon nào mang chiêu Hoán Đổi Vị Trí (Ally Switch)." Cynthia hơi sững sờ, vén lọn tóc vàng bên má, mỉm cười: "Yên tâm, em sẽ chỉ đạo anh." Nghe vậy, Lục Dã lập tức bừng tỉnh.

Đối đầu với Steven chỉ là phụ...

Được 'Chị Đẹp' chỉ đạo mới là mấu chốt! ...

Màn đêm dần buông, phố phường thành phố Lumiose bắt đầu lên đèn.

Trong sân vườn quán cà phê, Sylveon vẫn đang đung đưa trên xích đu, Larvitar đang đắp lâu đài cát trong hố cát.

Nó dùng đôi tay nhỏ vỗ vỗ cho lâu đài thật chắc chắn, rồi nhìn chằm chằm vào tòa lâu đài uy nghi, ánh mắt lóe lên niềm tự hào. "U kỉ ——" Ngay sau đó, Larvitar há to miệng, nuốt chửng lâu đài cát bằng chiêu Swallow.

Làm thế này thì đất có ngon hơn không?

Không chắc, nhưng trình độ trình bày món ăn của Larvitar thì luôn ổn định. "Ghos?" Gengar lơ lửng trong đêm, nhìn cái hố cát đang vơi dần, gãi gãi đầu.

Cái này hình như... cần phải thường xuyên lấp cát mới được.

Trong nhà, Thầy Lục ngồi trên ghế gaming, mở nền tảng livestream đã lâu không đăng nhập.

Đúng giờ lên sóng, dưới sự thúc đẩy của các hoạt động vận hành, lượng người xem ngay lập tức vọt lên đứng đầu bảng xếp hạng.

Vừa mới bắt đầu, một lượng lớn fan đã tràn vào phòng livestream. "Hôm nay cũng đến học chiến thuật à các anh em?" "Thầy Lục có livestream hay không không quan trọng, chủ yếu là muốn ngắm Nhà vô địch Sinnoh!" "Cái gì, không lộ mặt á?

Thế thì tôi nổ tung mất thôi!" Để tránh khuôn mặt đẹp trai làm xao nhãng sự chú ý của các fan vào chi tiết trận đấu, Thầy Lục thường không lộ mặt trong các buổi dạy học nghiêm túc.

Những lúc chơi bi-a, đánh bài hay chơi Plants vs Zombies thì anh mới có thể chém gió thoải mái. "Cảm ơn bạn 'Muốn xem tám múi của Thầy Lục' đã tặng Tên Lửa..." Lục Dã nhìn màn hình đạn mạc, khẽ ho một tiếng: "Bạn có thể đi xem Machamp cái, Machamp cái cũng có tám múi đấy." Trên màn hình lướt qua một loạt '23333' (tiếng cười). "Gay lọ đang ở ngay bên cạnh tôi sao?" "Muốn xem Thầy Lục và Steven thân mật cơ." "Cảnh báo trước, Chị Đẹp đang nổi giận đấy!" Cynthia ở bên cạnh khẽ cười thành tiếng, màn hình đạn mạc trong phòng livestream lập tức đổi màu. "Vố này à, vố này chính là Gigantamax độc quyền của Flapple rồi, chua loét luôn!" "Tôi không hâm mộ Thầy Lục, tôi hâm mộ Chị Đẹp cơ." "??

Lầu trên có gì đó không đúng lắm!" Lục Dã ôm 'linh vật' Togepi trong lòng, kéo chủ đề trở lại quỹ đạo: "Chiến thuật giải thích hôm nay là hệ thống Bão Cát trong môi trường Mega." "Tyranitar đảm nhận vị trí Weather Setter (Người gọi thời tiết), thông thường mang theo vật phẩm Weakness Policy." Lục Dã nói: "Phối hợp với anh em nhà Bão Cát là Excadrill và Garchomp." "Rotom có đặc tính Levitate (Lơ

lửng), có thể kháng hoàn toàn chiêu Động Đất của đồng đội, tránh bị đồng đội giết nhầm." Thầy Lục dừng lại một chút, nói: "Thực ra có Zapdos hệ Điện/Bay sẽ tốt hơn, nhưng trong game 'Pokémon: Battle' không có dữ liệu liên quan, thật đáng tiếc." Các fan đánh ra một loạt dấu chấm hỏi. "Sao anh lại hiểu rõ thế nhỉ?" "Là một Nhà vô địch, trong máy tính lưu trữ hệ thống có bộ ba chim huyền thoại thì cũng hợp lý thôi đúng không?" "Đến rồi, Team Bão Cát, Bangirasu yêu quý nhất của tôi!" Lục Dã tiếp tục: "Lựa chọn vị trí Mega cho Team Bão Cát, Mega Salamence có ưu thế là chiêu Dragon Dance (Điệu Nhảy Rồng) và không sợ Động Đất, do đó Garchomp tương đối kém hơn một chút ——" Sau lưng truyền đến hai ánh nhìn nguy hiểm, lần lượt đến từ Cynthia và Garchomp vừa ra khỏi bóng. 'Rồng đất không học được Dragon Dance, cái này phải trách nhà phát hành game!' Lục Dã mím môi nói: "Ưu thế của Mega Garchomp nằm ở độ bền bỉ, cũng như sức mạnh kinh người dưới sự gia trì của đặc tính Sand Force.

Ngoài ra, Garchomp ngoài đời thực không sợ Động Đất đâu, điểm này các huấn luyện viên cần chú ý nhé." Garchomp, Metagross và các Pokémon khác tuy không có hệ Bay nhưng chúng đều có thể tham gia không chiến và tránh được Động Đất.

Trong thế giới Pokémon, những Pokémon biết bay thực sự không ít, ngay cả Pupitar cũng có thể bay, điểm này có ghi chép trong PokéDex. 'Pupitar có lớp vỏ cứng như đá, nó sẽ phun luồng khí nén trong cơ thể ra để bay.' Những Pokémon này mà còn sợ Động Đất thì chỉ có thể nói là tập đoàn Devon vẫn chưa đủ hiểu Pokémon thôi. (Cười) Sau khi giới thiệu xong đội hình, Lục Dã đúng giờ đã hẹn với Steven, nhấn vào ghép trận.

Xét về tổng điểm tích lũy, hiện tại Steven là số một thế giới, tiếp theo là Master và Leon.

Ván này nếu thắng Steven, Mã sư phụ (Master) có thể lên đỉnh

bảng luôn.

Thầy Lục có chút cảm khái.

Mã sư phụ suốt 24 giờ ngồi trước máy chơi game cuối cùng cũng có thể hoàn thành tâm nguyện rồi!

Giao diện ghép trận nhảy lên, chưa đầy năm phút đã ghép thành công. "Nhanh thế?

Tôi còn đang muốn xem Thầy Lục đánh bài cơ mà." "Vãi chưởng, lại ghép trúng Steven, số một thế giới kìa!" "Hiệu ứng chương trình đây chứ đâu! (Cười)" Dưới sự chứng kiến của hàng vạn fan, thẻ bài của hai Huấn luyện viên va chạm giữa không trung, tóe lên những tia lửa chói mắt. 【Thầy Lục hôm nay tấu hài chưa】 VS 【Kết quả tôi là số một】 Trong tiếng hò reo từ bốn phía khán đài, người đàn ông tóc xanh mặc vest, gương mặt mang nụ cười ôn hòa, đôi mắt xanh thẳm sâu thẳm, chậm rãi bước vào sân đấu sáu người.

Đội hình hai bên hiện lên.

Phía sau Steven, một con Metagross màu trắng phun ra luồng khí lơ lửng trên không trung, cỏ xanh nghiêng ngả ra xung quanh, tiếng hò reo của khán giả chân thực đến khó tin! "Tại sao đối diện lại có hiệu ứng đặc biệt độc quyền thế kia?!" "Cái người đàn ông này đẹp trai rụng rời luôn!" "Vãi cỏ, đội hình này tôi dùng rồi!

Đội hình chân ái của Steven!" Người đàn ông tóc xanh mặc vest, phía sau là sự ủng hộ của Aggron và các hóa thạch.

Một Aggron uy nghi, một Claydol với ánh mắt đảo liên hồi, một Skarmory với khả năng kháng đòn tuyệt vời và 'tiền thần hoa' Cradily.

Các fan mỗi người một vẻ mặt. "Team Bão Cát không dễ đánh đâu...

đối diện cũng có gia tăng sức mạnh từ thời tiết mà." "Claydol mà

mở chiêu Không Gian (Trick Room) thì Thầy Lục toang luôn?" "Vấn đề là ván này Thầy Lục dùng con Rồng Đất của Chị Đẹp kìa!" Trên thảm cỏ xanh mướt, phía sau thanh niên tóc đen, một con Garchomp vung đôi lưỡi hái, đôi mắt đỏ rực nhìn xuống tất cả.

Tyranitar ngẩng đầu gào thét, những chiếc gai nhọn sau lưng đột ngột nhô lên.

Gastrodon, Rotom Máy Giặt...

đây chẳng khác nào là bản sao của đội hình Thầy Lục và Cynthia.

Trận chiến bùng nổ ngay lập tức, Steven ném ra hai quả PokéBall. "Lên đi, Cradily, Claydol!" Claydol nghiêng mình lơ lửng trên không, những con mắt màu hồng nửa nhắm nửa mở, những ký tự trên thân thể chảy tràn ánh sáng.

Đầu của Cradily xòe ra tám chiếc xúc tu màu hồng, đôi mắt ẩn trong bóng tối, lóe lên ánh vàng u uẩn.

Cynthia đặt ngón tay lên cằm, khẽ nói: "Dường như là đội hình Trick Room." Đội hình Trick Room là một thử thách khá đau đầu đối với đặc tính Sand Rush và chú trọng tốc độ của Excadrill.

Lục Dã khẽ gật đầu.

Trong Trick Room, Aggron sẽ có quyền tấn công trước, mà khi không gian kết thúc lại có Mega Metagross siêu tốc độ để dọn sân...

Đây sẽ là một cuộc đấu trí cực kỳ gian nan.

Thầy Lục giải thích: "Con Claydol này khả năng cao là mang vật phẩm Focus Sash, vì hệ Đất lại không chịu sát thương từ Bão Cát... phải dồn sát thương vào vị trí của nó mới được." "Đợi đã." Lục Dã vẻ mặt quái dị: "Hình như Claydol cũng có thể học chiêu Hoán Đổi Vị Trí (Ally Switch)." Màn hình đạn mạc lập tức lướt qua một loạt '23333'. "Gieo gió gặt bão rồi!" "Đừng có xem thường tố chất chiến thuật của

Steven chứ, nhục chưa!" Lục Dã im lặng một lúc rồi ném ra hai quả PokéBall. "Lên đi, Tyranitar, Excadrill!" "Hống!!" Tyranitar ngẩng đầu gào thét, bộ giáp xám xanh đầy gai nhọn, dấy lên một trời cát vàng.

Bão cát quét qua sân đấu, cát bay mịt mù che khuất tầm mắt, nhưng vẫn có thể cảm nhận được uy thế hừng hực của Bangirasu.

Là cốt lõi không thể tranh cãi của Team Bão Cát, so với các Weather Setter đa biến của các hệ thống khác, Team Bão Cát chỉ có một vị quân vương duy nhất.

Thầy Lục hét lớn: "Bangiras!" "Bàn phím cơ của anh nổ tung trong nháy mắt rồi." "Anh gào to thế làm gì?" "Bangirasu xuất trận, tôi bùng cháy luôn!" Larvitar không biết đã quay lại phòng từ lúc nào, chằm chằm nhìn vào con Tyranitar cuồng bạo trên màn hình, ánh mắt ẩn hiện tia sáng. "U kỉ... (✪ω✪)" Muốn trở nên mạnh mẽ hơn.

Sau đó đi ăn thêm nhiều thứ ngon hơn!

Ẩn mình trong bão cát, Excadrill có ánh mắt lạnh lùng, mũi khoan ở hai cánh tay và trán lộ rõ vẻ sắc lẹm.

Đây chính là mãnh tướng hung hãn trong anh em nhà Bão Cát, Rồng Đất đích thực, Excadrill!

Trong căn biệt thự đầy bộ sưu tập khoáng thạch ở thành phố Mossdeep.

Chương 592

Đôi mắt xanh thẳm của Steven sâu thẳm, khóe miệng nở một nụ cười, tràn đầy sự tự tin tuyệt đối.

Đội hình Trick Room lấy Aggron và Claydol làm cốt lõi; hệ thống stall (phòng thủ) 'Spikes Toxic' lấy Skarmory và Cradily làm cốt lõi.

Thậm chí còn có Armaldo với đặc tính Swift Swim trong trời mưa; và Mega Metagross màu trắng vô địch.

Tố chất chiến thuật của Steven cũng rất xuất sắc, đây là một Nhà vô địch vùng Hoenn toàn năng và hoàn hảo!

Trong khung hình, Tyranitar quay lưng về phía ống kính, những chiếc gai ở lưng nhọn hoắt sắc bén.

Excadrill đeo vật phẩm Focus Sash trên đầu, khí thế như một mũi khoan lăng lệ, có thể tiêu diệt hai Pokémon trước mắt trong nháy mắt.

Cradily xòe xúc tu, bám chặt vào sân đấu; Claydol lơ lửng trên không, thân thể không ngừng xoay tròn. "Claydol chắc là định mở Trick Room, hoặc là Ally Switch." Cynthia nói.

Lục Dã gật đầu: "Cũng có thể là dùng Bảo Vệ (Protect)." "Rốt cuộc ai mới là streamer đây?" "Chị Đẹp đã sử dụng kỹ năng 'Chỉ đạo', năng lực của Thầy Lục tăng mạnh!" Thầy Lục giải thích: "Nếu là Ally Switch thì dồn sát thương vào Cradily e là không hạ gục được, nó mà ăn một quả Sitrus Berry là mình toang luôn." Nhìn những ý kiến 'độc hại' của fan trên đạn mạc, Lục Dã lần lượt bác bỏ: "Excadrill dùng Động Đất để kích hoạt Weakness Policy của Bangirasu á?

Đổi máu thế này lỗ quá.

Dùng Rock Slide đôi?

Rock Slide đôi thì cũng được, nếu không bị trượt (Miss)." Nhìn thì có vẻ lỗ mãng, nhưng đây dường như là cách tốt nhất để giải quyết Claydol — kẻ có thể học chiêu Ally Switch.

Ở phía bên kia, Steven khẽ nhắm mắt.

Vật phẩm mà Claydol mang theo là Focus Sash, anh không lo nó bị hạ gục trong một đòn.

Lợi dụng Protect để thăm dò vật phẩm và kỹ năng của Lục Dã mới là lựa chọn sáng suốt.

Vì Tyranitar không nhất thiết phải mang Weakness Policy, dùng Choice Scarf để khóa chiêu cũng rất có khả năng —— "Claydol, sử dụng Protect!" Steven chỉ huy: "Cradily, dùng Kịch Độc (Toxic) lên Tyranitar!" Trận chiến nổ ra.

Lục Dã nheo mắt, đọc tình huống trước: "Vấn đề là ở chỗ, Steven không thể không đề phòng Rock Slide đôi." "Đánh cược Claydol sẽ dùng Protect một nhịp." Lục Dã ra lệnh, "Excadrill, Kiếm Vũ (Swords Dance)!" "Thầy Lục hôm nay tham thế?!" "Kiếm Vũ tham đến mức nổ tung luôn!" Trong làn cát bụi mịt mù, Excadrill với đặc tính Sand Rush hành động trước.

Nó vung đôi vuốt sắc lẹm, móng vuốt nhọn như thép, cùng với mũi nhọn trên trán chụm lại, toàn thân Excadrill hóa thành hình dạng một mũi khoan thực thụ, xoay tròn với tốc độ kinh người, khí thế không ngừng tăng lên, ngay cả Mega Metagross cũng phải tránh mũi nhọn này!

Excadrill hóa thành mũi khoan xoáy đột phá trong bão cát trên mặt đất, dấy lên bụi cát ngợp trời.

Mũi khoan của ta là mũi khoan có thể xuyên thủng cả bầu trời!

Ông —— Đôi mắt của Claydol sáng lên ánh đỏ, thân thể đang xoay

tròn hiện ra lớp màng bảo vệ màu xanh lá, chính là chiêu Protect.

Các fan đồng loạt 'vãi chưởng', không ngờ Thầy Lục lại đọc đúng tình huống thật! "Ai mà chịu nổi con Excadrill này chứ?" "Đây chính là nguồn sát thương tuyệt đối của Team Bão Cát!" Steven khẽ nhíu mày.

Ở phía bên kia của chiến trường, Tyranitar gầm lên, nắm đấm hội tụ những tinh thể băng giá, giáng một đòn nặng nề vào Cradily đang bám rễ dưới đất!

Ice Punch!

Với sát thương gấp đôi và lực tấn công mạnh mẽ của Tyranitar, đòn này định sẵn sẽ hạ gục Cradily trong một nốt nhạc!

Bành!!

Nắm đấm rít gào trong gió, những tinh thể băng nhỏ rơi rụng trong bão cát, Lục Dã khẽ nhíu mày.

Cradily vậy mà lại chịu đựng được cú Ice Punch chí mạng này, những xúc tu dài nhanh chóng vươn về phía Tyranitar, chúng chuyển sang màu tím thẫm của chất độc.

Toxic! "Vãi chưởng, lực tấn công của Bangirasu kiểu gì mà 'rác' thế kia!" "Đây chính là Bangirasu không kích hoạt được Weakness Policy sao? (Cười)" Dự đoán của Thầy Lục đã thành công... nhưng con Cradily này mang theo quả kháng băng (Yache Berry), nó đã giảm bớt hoàn toàn lực tấn công của Ice Punch.

Vết thương của Cradily không nghiêm trọng, đôi mắt ẩn trong bóng tối lóe lên ánh vàng, xúc tu khẽ đung đưa, nó sắp dùng chiêu Hồi Phục (Recover) rồi!

Cynthia khẽ nhíu mày, nói nhỏ: "Băng, Thép, Võ sĩ đều là điểm yếu của Cradily... cân nhắc việc Team Bão Cát đều sẽ mang theo chiêu

hệ Băng để bổ sung phạm vi tấn công, mang theo quả kháng băng là một lựa chọn rất hợp lý." "Cái thứ đó tên khoa học là Yache Berry." Lục Dã nhíu mày: "Vấn đề là Bangirasu bị dính độc rồi..." Trong trời cát mịt mù, Tyranitar lộ vẻ đau đớn, toàn thân nổi lên chất độc màu tím đậm.

Nếu cứ để Cradily dùng Recover để câu giờ, e là nó sẽ bị bào mòn đến chết mất! "Quay lại đi, Tyranitar." Lục Dã quyết định giữ lại Tyranitar, ném PokéBall để hoán đổi. "Lên đi, Rotom!" Rotom Máy Giặt đập đôi cánh nhỏ cấu thành từ ion điện lơ lửng trên sân đấu, hình dáng trông như một chiếc máy giặt lồng ngang.

Excadrill dưới sự gia trì của Swords Dance lao về phía trước không gì cản nổi.

Cát vàng mịt mù, một luồng sáng kim loại sắc lẹm đâm ra từ bên trong, nghiền nát về phía Cradily!

Đây là chiêu Đầu Sắt (Iron Head) của Excadrill, gây sát thương gấp đôi lên hệ Đá! "Tại sao không dùng Động Đất hay Rock Slide?" Trong nhóm chat, Gold tò mò hỏi. "Động Đất không có tác dụng với Claydol.

Hoặc là Thầy Lục lo Steven sẽ đổi Skarmory ra khiến Động Đất mất hiệu lực.

Iron Head ít nhất có thể đảm bảo tỷ lệ trúng." Red trầm ngâm nói: "Còn Rock Slide..." "E là lo Rock Slide sẽ bị trượt thôi." Cục diện trận đấu vẫn chưa thoát khỏi tầm kiểm soát.

Steven vươn tay: "Claydol, Ally Switch; Cradily, Hạt Giống Ký Sinh (Leech Seed)!" Đôi mắt của Claydol lóe lên ánh đỏ, thân hình chập chờn, trong nháy mắt hoán đổi vị trí với Cradily.

Chiêu Iron Head định sẵn của Excadrill đâm trúng Claydol, mũi

khoan sắc bén không ngừng xoay tròn, đánh chính diện vào thân thể Claydol!

Ông —— Claydol lộ vẻ đau đớn, vật phẩm Focus Sash rụng xuống, giúp nó chống đỡ được đòn chí mạng này!

Ở phía bên kia, Cradily sau khi hoán đổi vị trí đã tung hạt giống ký sinh lên vị trí của Rotom.

Rotom Máy Giặt vừa mới ra sân đã bị những dây leo dày đặc quấn lấy, năng lượng không ngừng hội tụ về phía Cradily!

Các fan hít vào một hơi khí lạnh. "Bắt đầu tung chiêu 'bẩn' rồi đấy, Steven!" "Gieo gió gặt bão, Thầy Lục thảm hại bị Ally Switch trừng trị rồi." "Quỳ luôn, con Cradily này 'bẩn' quá!" Cynthia đặt tay lên cằm, nhíu mày nói: "Tôi cứ ngỡ đội hình Trick Room và Aggron dự bị mới là ý đồ chiến thuật của Steven..." Lục Dã tiếp lời: "Kết quả là dùng Kịch Độc, Thế Thân, Bảo Vệ và Hạt Giống Ký Sinh để câu giờ sao?" Không ngờ cái người phong thái đường hoàng như Steven cũng dùng chiến thuật 'bẩn' thế này! "Nhưng cái này đúng là rất hiệu quả." Cynthia khẽ mỉm cười. "Đến đây thôi." Lục Dã quyết định đánh cược một phen. "Excadrill, Rock Slide!" Excadrill vung đôi vuốt sắc lẹm, những khối đá lớn đổ ầm ầm xuống cả Claydol và Cradily!

Các fan đồng loạt nuốt nước miếng. "Gia tăng từ Swords Dance, đòn này định giết cả đôi đây!" "Nhưng tỷ lệ trúng của Rock Slide có thực sự là 90% không..." Dưới sự chứng kiến của mọi người.

Thân thể Claydol hiện lên màng bảo vệ màu xanh của Protect, chống đỡ được lượng lớn đá tảng; Cradily nhìn Rock Slide từ trên trời rơi xuống, không tài nào tránh khỏi!

Trong khoảnh khắc ngàn cân treo sợi tóc, Steven thu hồi Cradily, tung ra Skarmory đang đập đôi cánh thép. "Lệ!!" Skarmory gồng mình chịu đựng cú Rock Slide đổ ập xuống, với chỉ số phòng ngự cực cao

nó miễn cưỡng chống đỡ được, hơi thở hỗn loạn, máu (HP) đã ở mức báo động! "Ohhhhhh!" "Rock Slide không trượt!!" Tuy nhiên, Skarmory thậm chí còn không cần kích hoạt đặc tính Sturdy, mà nó vươn cái mỏ dài về phía bộ giáp của mình, vỗ cánh bay lên cao, lôi ra một quả Sitrus Berry và nhai ngấu nghiến! "Con Skarmory này còn mang Sitrus Berry nữa hả?" "Vãi chưởng, đây không phải Team Không Gian, đây là Team Thủ (Stall)!" Đến lúc này, ý đồ chiến thuật của Steven hoàn toàn lộ diện.

Đội hình Trick Room của Claydol chỉ là một đòn hỏa mù.

Chiến thuật thực sự là lấy Skarmory và Cradily làm cốt lõi để phòng thủ, sau đó dùng Mega Metagross vô địch sau khi có Tailwind (Gió Thuận) để quét sạch đội hình đối phương! "Bị Steven chơi một vố rồi..." Lục Dã nói. "Đây là một trong những chiến thuật thường dùng của Steven đấy." Cynthia mỉm cười nói.

Lục Dã tâm trạng vi diệu: "Anh cứ tưởng anh ta toàn dùng Mega Metagross để đâm thẳng vào thôi chứ..." Cùng lúc đó.

Rotom bọc trong những tia điện lao về phía Skarmory, chính là chiêu Volt Switch!

Tia điện lóe lên trên sân đấu, các fan nín thở.

Theo lý mà nói, Skarmory yếu gấp đôi với hệ Điện, Volt Switch hoàn toàn có thể kết liễu nó...

Nhưng Skarmory thiên về phòng thủ hoàn toàn có thể đã tăng tối đa chỉ số phòng thủ đặc biệt, liệu có thể trụ lại với 1 giọt máu hay không vẫn là ẩn số!

Hạt giống ký sinh trói chặt Rotom, HP hóa thành một luồng sáng dũng mãnh chảy về phía Skarmory.

Tách tách!!

Tia điện của Volt Switch nổ tung, Skarmory chuẩn xác trụ lại với một lượng máu cực thấp, bộ giáp bạc đầy vết cháy xém và thương tích! "Team Stall kinh tởm quá!" "Cuối cùng cũng biết cảm giác của những người đối đầu với Thầy Lục rồi." "Tyranitar tái xuất!" Ầm ầm ầm!

Cát bay vẫn tiếp tục, Tyranitar đứng vững trong bão cát, thân thể lan tỏa chất độc màu tím nhưng ánh mắt vô cùng hung tợn. "Lệ!" Skarmory vỗ cánh bay cao, hiện lên màng bảo vệ của Protect, chống đỡ cú Rock Slide từ Excadrill.

Những khối đá lớn tiếp tục đập về phía Claydol.

Claydol đã hoàn thành nhiệm vụ quan trọng là đánh lạc hướng đối thủ và câu giờ, nó bị đá vùi lấp, mất khả năng chiến đấu! "Vãi chưởng, Rock Slide trúng liên tiếp hai lượt rồi!" "Tỷ lệ này không khoa học chút nào, anh rốt cuộc là ai?" Nhắm vào vị trí Steven vừa thay Pokémon ra, Lục Dã dứt khoát: "Tyranitar, Nhai Ngấu Nghiến (Crunch)!!" Dự đoán Steven sẽ tung Metagross ra!

Tyranitar ngẩng đầu gào thét, bước những bước nặng nề, ngay cả chất độc cũng không thể ngăn cản thế công hung hãn của nó.

Steven khẽ nheo mắt, một luồng sáng trắng chói mắt hiện lên trước mặt anh, gió nhẹ thổi bay mái tóc xanh nhạt của Steven. "Nhờ cậu đấy, Metagross!" "Khang Kim!!" Metagross màu bạch kim, phần đầu hiện lên hình chữ X, bốn cánh tay kim loại bám chặt lấy mặt đất, đôi mắt lóe lên ánh đỏ sắc lẹm. "Hống!!" Tyranitar bùng phát tiếng gầm hung hãn, trong miệng ngưng tụ luồng sáng tối tăm hình răng cưa, cắn thẳng vào Metagross!

Bành!!

Vòng tròn răng cưa nổ tung trên người Metagross.

Trong làn khói đen bốc lên, Metagross có ánh mắt lạnh băng, vẫn đứng sừng sững trên sân đấu.

Chỉ số phòng thủ cực mạnh cũng là một trong những năng lực mà Metagross luôn tự hào!

Cát vàng cuồn cuộn, dưới đặc tính Sand Rush, tốc độ của Excadrill cực kỳ đáng kinh ngạc, nó ra đòn trước.

Excadrill vung đôi vuốt sắc, những tảng đá lớn của Rock Slide đập về phía Skarmory!

Ầm ầm ầm! "Quay lại đi, Skarmory." Steven lập tức hoán đổi: "Cradily, nhờ cậu đấy!" Cradily hiện ra trên sân.

Tuy nhiên, không hề có cơ hội xoay xở, những khối đá sắc bén đập tan nát trên người Cradily, vùi lấp nó ngay lập tức!

Thầy Lục hét lớn: "Mở màn bằng Kiếm Vũ, con Rồng Đất hệ Đất đích thực chính là Excadrill!" "Pokémon xuyên lục địa đến rồi đây." "Giáo sư Oak cảm thấy rất hài lòng!" Cục diện hiện tại là 4 đối 2.

Excadrill lợi dụng Rock Slide hoàn thành cú giết đôi.

Đạn mạc ngay lập tức nổ tung, cảm xúc của khán giả được đẩy lên cao trào. "Hôm nay, trước mặt ba con chuẩn thần, Excadrill của ta mới là vị thần duy nhất!" "Mũi khoan mới là sự lãng mạn của đàn ông!!" Tiếng ầm ầm vang dội trong sân đấu.

Dưới vạt áo vest của Steven lóe lên ánh sáng rực rỡ từ chiếc huy hiệu đính đá Key Stone.

Ngay lập tức, luồng sáng đỏ rực rỡ tỏa ra, thân thể Metagross màu trắng bị bao phủ bởi ánh sáng tiến hóa chói lòa.

Cú Rock Slide định mệnh vậy mà không trúng Metagross, đây là cú trượt (Miss) duy nhất và cũng là quan trọng nhất của Thầy Lục trong

trận này! "Vãi chưởng, Rock Slide trượt rồi!" "Rock Slide đến tận bây giờ mới trượt sao?" "Đây chính là mối liên kết (Bond) giữa Steven và Metagross sao?!" Ngay cả trong game 'Pokémon: Battle', vẫn tồn tại những thứ hư ảo gọi là Bond.

Thầy Lục nhớ ở kiếp trước trong giải vô địch Pokémon toàn quốc, Heracross của một Nhà vô địch mang theo vật phẩm Focus Band.

Focus Band có 10% cơ hội giúp Pokémon trụ lại với 1 HP khi nhận sát thương chí mạng.

Con Heracross đó đã liên tục trụ vững trước những đòn đánh chí mạng và ba lần liên tiếp phản sát Pokémon đối phương.

Đó chính là sự kiện 'Heracross' nổi tiếng, cũng chính là nguồn gốc thực tế của câu nói 'Hãy thể hiện khí phách ra đi'.

Suy cho cùng, nếu ngay cả việc 'tin tưởng Pokémon của mình' mà còn không làm được thì còn làm Huấn luyện viên cái gì nữa!

Mái tóc xanh của Steven bay trong gió, anh mặc vest, nở nụ cười thân thiện, khẽ hôn lên chiếc huy hiệu Key Stone. "Metagross, Tiến hóa Mega!" Steven dõng dạc nói. "Khang Kim!!" Biểu tượng chữ X của Mega Metagross càng thêm to lớn, đôi mắt lóe lên ánh đỏ, bốn cánh tay kim loại vươn ra những móng vuốt sắc lẹm lóe hàn mang.

Khí thế lăng lệ lan tỏa trên người con quái vật kim loại khổng lồ.

Cát vàng mịt mù, Mega Metagross nổi tiếng với tốc độ gầm lên một tiếng, nắm đấm siết chặt giáng mạnh xuống mặt đất!

Ngay lập tức, một sự chấn động khủng khiếp như mãnh thú gầm thét xé nát sân đấu, quét qua Tyranitar và Excadrill.

Các fan vẻ mặt khó khăn, nuốt nước miếng.

Sức mạnh của Mega Metagross đúng là quá kinh khủng!

Ầm ầm ầm!

Bụi mù ngợp trời, Tyranitar hoàn toàn bị Động Đất nuốt chửng, Focus Sash của Excadrill cũng rụng xuống.

Cục diện trận đấu bị đảo ngược sau cú Động Đất hung hãn này.

Larvitar nhìn chằm chằm Tyranitar gục ngã trên màn hình, ánh mắt dần trở nên kiên định.

Chương 593

"U kỉ... (▼he ▼me)" Trên sân đấu, Mega Metagross của Steven đứng uy nghi, trên không có Skarmory đang bay.

Lục Dã ném PokéBall: "I Choose You, Garchomp!" Bão cát vẫn tiếp tục, Garchomp với đôi mắt đỏ rực ẩn mình trong bão cát như một thợ săn hung bạo.

Lục Dã không định đặt cược vào tỷ lệ của Rock Slide nữa, anh chỉ huy Excadrill dùng Iron Head để kết liễu Skarmory đang còn thấp máu.

Mũi khoan của Excadrill lóe hàn mang, nó bật nhảy khỏi mặt đất, xoáy tròn lao thẳng vào Skarmory!

Oanh!! "Excadrill giết ba luôn?!" "Garchomp: Thôi hỏng, tôi thành Diglett mất rồi!" Trên sân lúc này là cục diện thảm liệt Mega Metagross một chọi ba.

Vẻ mặt Steven vẫn bình tĩnh, chỉ huy: "Sử dụng Động Đất!" "Khang Kim!!" Con quái vật kim loại màu trắng giáng nắm đấm mạnh xuống đất, sự chấn động mạnh mẽ nuốt chửng Excadrill.

Tuy nhiên, Garchomp đan chéo đôi lưỡi hái, thân thể hiện lên màng bảo vệ Protect màu xanh!

Ầm ầm ầm!

Garchomp bình an vô sự, bên cạnh nó hiện lên một luồng sáng trắng.

Rotom Máy Giặt một lần nữa xuất trận, hình thành cục diện lấy nhiều đánh ít.

Các fan khô cả môi, cảm nhận được cuộc đấu trí chiến thuật như đi trên đầu ngọn thương.

Tốc độ của Mega Metagross vượt trội hơn, mà Garchomp lại yếu gấp bốn lần với hệ Băng —— Metagross của Steven chắc chắn 100% có mang theo Băng Quyền (Ice Punch)! "Tin buồn là Garchomp yếu gấp bốn hệ Băng, tin vui là Rotom có mang theo Hoán Đổi Vị Trí (Ally Switch)." "Đến rồi, màn Ally Switch kinh điển!" Trong căn biệt thự ở Mossdeep, Steven hít sâu một hơi, ánh mắt sâu thẳm.

Là dự đoán Ally Switch của Thầy Lục để tấn công vào vị trí của Rotom, hay là...

Trong lúc đang phân vân, Lục Dã hét lớn: "Garchomp, Tiến hóa Mega!!" Luồng sáng rực rỡ bốc lên, đôi lưỡi hái của Garchomp nhuốm màu đỏ tinh khiết, phần hàm dưới càng thêm nhô ra, toàn thân mọc đầy những gai xương màu trắng.

Cát vàng ngợp trời, đặc tính Sand Force tràn vào cơ thể Mega Garchomp, đôi mắt nó càng thêm đỏ rực!

Steven cảm thấy tim mình đập thình thịch, khóe miệng nở nụ cười hưng phấn, ánh mắt đột nhiên ngưng lại, quát lớn: "Metagross, Băng Quyền!!" "Khang Kim!!" Mega Metagross gầm lên giận dữ, bốn cánh tay kim loại mở rộng trong tiếng kim khí vang dội, nắm đấm siết chặt, hội tụ những tinh thể băng giá lạnh lẽo.

Nó lướt đi như một luồng sáng trắng, Mega Metagross giáng nắm đấm mạnh mẽ vào chính giữa vị trí của Rotom!

Bành!!

Đôi mắt Cynthia lóe lên một tia sáng lạ.

Khán giả nín thở, chỉ thấy Rotom Máy Giặt chỉ còn lại lượng HP báo động, nó đang nhai ngấu nghiến một quả Berry!

Các fan hít vào khí lạnh, không giấu nổi vẻ kinh ngạc. "Vãi chưởng, Rotom vậy mà trụ được!" "Thầy Lục vậy mà không dùng

Ally Switch, thanh xuân kết thúc rồi!" "Đây là quả Aguav Berry." Thầy Lục giải thích: "Điều kiện sử dụng khó hơn Sitrus Berry một chút, nên vị trí vật phẩm này cũng sẽ kín đáo hơn." "Rotom Máy Giặt kháng hệ Băng, đủ sức trụ được cú Băng Quyền này... dù Garchomp có bị hạ gục thì tôi vẫn nắm chắc phần thắng ——" Trong lời giải thích của Thầy Lục, Rotom tỏa ra một luồng Sóng Điện Từ (Thunder Wave) rực rỡ, đánh trúng Metagross màu trắng! "Vì Metagross sẽ rơi vào trạng thái tê liệt." Lục Dã nói, "Nên không cần thiết phải dùng Ally Switch." "Ohhhhhh!!" "Hỏng rồi, lại để Thầy Lục làm màu thành công rồi!" "Kết quả là Thunder Wave trượt, rồi bị Steven cân ba lật kèo. (Cười)" Lục Dã: "Xét từ kết quả thì vẫn ổn mà ——" "Garchomp." Thầy Lục dứt khoát: "Động Đất!!" "Khách ngao!!" Mega Garchomp đôi mắt đỏ rực, vung đôi lưỡi hái huyết sắc, đột ngột giáng xuống mặt đất.

Đôi lưỡi hái cắm sâu xuống, xé toạc những vết nứt dữ tợn, sự chấn động khủng khiếp làm rung chuyển sân đấu, cuồng bạo nuốt chửng Metagross màu trắng. "Khang Kim!!" Trong con ngươi đang co lại của Metagross màu trắng.

Cú Động Đất long trời lở đất ập đến như núi băng sụp đổ, nổ tung vang dội!

Ầm ầm ầm!!

Màn hình hiện lên dòng chữ chiến thắng.

Trong phòng livestream đang bị giật lag, Lục Dã thản nhiên nói: "Tôi đã bảo rồi, tôi không bao giờ dùng Ally Switch." "Steven đã dự đoán trước việc hoán đổi vị trí... xem livestream của tôi thêm vài trận nữa là sẽ không bị thế này đâu." Ngay lập tức, đạn mạc tràn ngập màn hình, hàng loạt hiệu ứng quà tặng (Present) hiện lên! "Đẹp trai quá Thầy Lục ơi!!" "Bùng cháy rồi, tôi đi làm một ván Pokémon Battle ngay đây!" Dù là dự đoán cái dự đoán của Steven, hay là thời cơ hoán

đổi Pokémon.

Thầy Lục đối với hệ thống Bão Cát này đã quá quen thuộc, việc sử dụng Động Đất cũng cực kỳ chuẩn xác.

Ngoài sự chỉ điểm của đại ca Giovanni trong cuốn 'Bí ẩn của Đất' ra —— thì mối nhân duyên sâu đậm giữa Thầy Lục và chiêu Động Đất cũng là một phần không thể tách rời.

Với chiến thắng trước Steven, thứ hạng thế giới của Thầy Lục đã vươn lên vị trí thứ ba.

Thứ hạng của Steven tụt xuống một bậc, còn Mã sư phụ đang ngủ say ở đảo Pasio thì bỗng dưng leo lên đỉnh bảng một cách đầy khó hiểu.

Các fan dần quên mất mục đích ban đầu là đến để 'ăn chanh'.

Họ chìm đắm trong cuộc đấu trí chiến thuật đỉnh cao giữa Steven và Thầy Lục, không thể thoát ra được. "Loại bỏ yếu tố huấn luyện, cuộc đấu trí bản chất nhất giữa các Huấn luyện viên chính là trò chơi oẳn tù tì (đọc tình huống)." Lục Dã nói: "Tất nhiên, quan trọng hơn cả vẫn là mối liên kết với Pokémon." "Tin tưởng vào chiêu Hypnosis của Gengar, tin tưởng Follow Me của Pachirisu, tin tưởng Reversal của Heracross ——" Thầy Lục mỉm cười: "Pokémon Battle cốt để thể hiện niềm tin giữa Huấn luyện viên và Pokémon, chứ không phải sự lạnh lùng, vô tình, thiếu hụt đức tin hay chỉ biết theo đuổi các con số dữ liệu." Các fan trong lúc cảm động không nhịn được mà đánh ra một loạt dấu chấm hỏi. "Anh và Garchomp mà có Bond á?" "Luyên thuyên, đó rõ ràng là Bond với Chị Đẹp thì có!" bỗng nhiên, Lục Dã sững lại một chút, dõng dạc nói: "Cảm ơn bạn 'Kết quả tôi là số một' đã tặng mười phát Tên Lửa Mega, cảm ơn ông chủ, ông chủ hào phóng quá!!" "Cái gì?

Vậy mà lại là ID của Steven!" "Steven hồ đồ rồi!!" "Kết quả là

Bangirasu đúng là bị ăn đòn cả trận mà..." Trận đấu mô phỏng với Steven tạm thời kết thúc.

Lục Dã chuẩn bị sau khi đánh thêm một ván tư liệu với Gold sẽ đăng tải giáo án Team Bão Cát lên các trang web.

Tin rằng ngay cả Giovanni - bậc thầy hệ Đất cũng có thể học được vài 'mánh bẩn' (gạch đi)... học được vài kỹ thuật từ đó.

Ngoài ra, cân nhắc việc Sand Stream là đặc tính cốt lõi của Bangirasu, Lục Dã hỏi Cynthia về tung tích của viên Đá Tiến Hóa Mega thứ hai cho Tyranitar. "Đá Tiến Hóa à..." Cynthia trầm ngâm một lát rồi nói: "Các cơ sở chiến đấu ở Kalos chắc là sẽ có manh mối đấy." "Cơ sở chiến đấu ở Kalos?" "Đó là một cơ sở tên là 'Battle Castle' (Lâu đài Chiến đấu), sẽ có các Thủ lĩnh địa phương ghé thăm, người chiến thắng có thể được phong tước vị và nhận phần thưởng..." Trong lúc họ đang trò chuyện. "U kỉ... (▼he ▼me)" Larvitar nhớ lại những hình ảnh vừa rồi, nó đanh mặt lại, dần nắm chặt nắm đấm nhỏ, vẻ mặt nghiêm túc.

Khôi phục vinh quang cho Bão Cát, ta không thể từ chối trách nhiệm này!

Ngày hôm sau.

Video "Thầy Lục dạy bạn Battle 017: Đội hình Bão Cát" đã leo thẳng lên dẫn đầu bảng xếp hạng nhiệt độ mỗi ngày.

Đây là buổi lên sóng đầu tiên của thầy Lục sau khi "oanh tạc" giải Champion League, và cũng là lần đầu tiên có Cynthia ở bên cạnh chỉ đạo. "Người mất tích cuối cùng cũng chịu trở lại rồi!" "Ông là ai, sao lại xuất hiện trong danh sách theo dõi của tôi thế này?" "Thầy Lục cuối cùng cũng cập nhật video mới rồi!!" Mỗi ngày mở bảng xếp hạng ra để tìm tư liệu giải trí từ thầy Lục, các anh em fan hâm mộ luôn phải thất vọng ra về.

Thay vào đó, có không ít video chế lầy lội về thầy Lục thường xuyên chiếm lĩnh bảng xếp hạng âm nhạc.

Hôm nay, các anh em mắt sáng rỡ, vừa bóc bao bì đồ ăn nhanh vừa bấm vào xem video.

Khác với "Đội hình Mưa" hay "Đội hình Diệt Vong" thiên về khống chế, "Đội hình Bão Cát" là một đội hình bạo lực điển hình.

Hoạt động mạnh mẽ qua nhiều thế hệ, đội hình Bão Cát tự nhiên cũng có một lượng lớn Trainer và người hâm mộ trung thành.

Lúc này cuối cùng cũng thấy thầy Lục giảng giải về Bão Cát, các anh em không giấu nổi sự kích động. "Đối đầu với Nhà vô địch hệ Thép Steven luôn kìa!" "Bão Cát quá ngầu, ba hệ Đá, Thép, Đất đều có những điểm chung rất hay." "Vãi chưởng, Lục bảo thế mà dự đoán được cả cú tạt độc của Steven à?" Trong tình huống Mega Metagross có thể dùng Đấm Băng (Ice Punch) cực mạnh để hạ gục Mega Garchomp, Steven đã chọn đổi Rotom vào để gây độc.

Nhưng hiển nhiên thầy Lục đã cao tay hơn một tầng, không những không đổi người mà còn phản thủ bằng một chiêu Động Đất (Earthquake) tiễn đưa Metagross màu bạch kim vô địch về trời! "Metagross bạch kim vô địch lại ăn hành rồi! (khóc tiếng mán)" "Đạo lý tôi đều hiểu, nhưng con Metagross Shiny trắng đỏ đó đúng là cực phẩm!" "Tuy sở thích của Trainer là tự do, nhưng tôi khuyên ông nên đi khám bác sĩ đi." Độ cuồng Metagross của Chủ tịch Steven chẳng kém gì độ cuồng Rồng Trắng Mắt Xanh của Chủ tịch Kaiba cả.

Nhiếp ảnh gia kiêm Trainer này trong trận mô phỏng đã dùng Mega Garchomp – Pokémon đại diện của Cynthia để nghiền nát Metagross bạch kim.

Các anh em lại một lần nữa được chiêm ngưỡng năng lượng chỉ huy của thầy Lục, vận khí lầy lội... và cả sợi dây liên kết với chị đẹp

Cynthia. "Đây đúng là đội hình của nóc nhà rồi!" "Lần trước ở Wyndon, thầy Lục cũng mượn đội hình của Cynthia... hóa ra duyên nợ là ở đây à." Ngoại trừ ở các cơ sở chiến đấu, chỉ có những người có tình cảm cực kỳ thân mật như bạn chiến đấu, cộng sự mới có thể mượn đội hình của nhau và vận dụng nhuần nhuyễn như cánh tay mình vậy.

Ví dụ như Red và Blue thường xuyên hoán đổi Venusaur và Charizard cho nhau; Pikachu của Red sẵn sàng nghe theo chỉ huy của Yellow.

Còn về thầy Lục và Cynthia—— "Hu hu, tôi không gato đâu, tôi một chút cũng không gato!" Khi tiếng cười khẽ của Cynthia vang lên trong video dạy học, kênh chat đồng loạt biến thành một màu vàng của chanh (chua xót). "Tại sao tôi đi học chiến thuật mà cũng bị đâm một nhát cơm chó thế này?" "Thêm nữa đi, tôi thích kiểu này!" Và khi Excadrill hóa thân thành mũi khoan xuyên thủng bầu trời, hoàn thành kỳ tích một chấp ba, kênh chat lại bùng nổ sắc đỏ rực nhiệt huyết. "Lên luôn nào, Excadrill!" "Đây là xoáy ốc kép, không, là xoáy ốc tam trùng!" Claydol, Cradily, Skarmory của Steven lần lượt ngã xuống trước mũi khoan sắc lẹm trên trán Excadrill.

Kênh chat tràn ngập những tiếng "Ohhhh" và "Lệ rơi", lượt bình luận và số người xem trực tuyến tăng vọt!

Cùng với tiếng vang rền của chiêu Động Đất tiễn Mega Metagross rời sân, nửa đầu video kết thúc.

Kênh chat đồng loạt hiện lên hai chữ: "Tuyệt vời". "Điểm danh lưu niệm." "Nhảy cóc đến 7:03, đoạn hành hạ đội hình Nắng gắt yêu thích của tôi đây rồi." "Đến rồi đến rồi, mau xem Tyranitar đập tơi bời Groudon con nào!" Cái tên "Thẩm án đội hình Nắng gắt" xuất hiện trong mỗi kỳ video đã dần trở thành một meme đặc trưng của thầy

Lục.

Trong tiết học kỳ này, Tyranitar đã thể hiện thế nào là tranh đoạt thời tiết từ hàng chờ, cầm Chính Sách Yếu Điểm (Weakness Policy) dùng Động Đất tiễn luôn cả đồng đội đi cùng. "Gào!!" Tyranitar gầm lên giận dữ, nện mạnh xuống mặt đất, bên cạnh Excadrill bị chèn thêm một dấu chấm hỏi trên đầu.

Ngay sau đó, chiêu Động Đất ầm ầm kéo theo cả Torkoal và Typhlosion của Akin cùng bị hạ gục, hiên ngang hoàn thành cú Triple Kill! "Tế sống đồng đội, pháp lực vô biên!" "Tuy nuôi không nổi, nhưng tôi thật sự quá yêu Tyranitar rồi." "Excadrill: Làm ơn bật mic lên mà giao tiếp cái ông nội!" ...

Unova, thành phố Nimbasa.

Nơi đây san sát những nhà hát nhạc kịch, nhà thi đấu, công viên giải trí và các công trình văn hóa khác, với kiến trúc biểu tượng là vòng quay mặt trời Nimbasa.

Tương truyền, hai người cùng leo lên vòng quay này sẽ trở thành tri kỷ hoặc người yêu của nhau.

Satoshi chẳng mấy hứng thú với những truyền thuyết đô thị này, cậu vội vàng hỏi cô Joy một cách hưng phấn: "Nhà thi đấu Nimbasa khi nào mới mở cửa vậy ạ?

Cháu có thể khiêu chiến Leader Elesa được không?" Cô Joy mỉm cười đáp: "Chờ đến khi cô Elesa kết thúc buổi trình diễn thời trang thì chắc là được rồi." "Tốt quá!" Satoshi nắm chặt tay, nhìn Pikachu trên vai một cái, "Hôm nay nhất định phải thừa thắng xông lên, lấy được Bolt Badge!" Bên cạnh Satoshi là Iris, cô bé mặc bộ trang phục Miko rộng thùng thình, buộc tóc hai bên màu tím.

Nhà vô địch Unova tương lai lúc này vẫn đang trong quá trình rèn

luyện và tình cờ kết bạn đồng hành cùng Satoshi.

Trên vai có chú Axew đang nằm, Iris thở dài: "Satoshi đúng là trẻ con thật đấy." "Cái gì cơ?

Tớ là Trainer đã từng tham gia bốn kỳ League Conference rồi đấy nhé!" Satoshi tranh luận. "Ồ~" Iris nheo mắt lại, nói: "Rồi sao nữa?" Satoshi xụ vai xuống: "Sau đó thì... vẫn chưa lấy được chức Vô địch nào cả..." "Cho nên mới nói đó." Iris xòe tay ra: "Học tập kỹ kiến thức cơ bản, xây dựng nền tảng vững chắc mới là quan trọng nhất." Satoshi gãi đầu: "Nói thì là vậy... nhưng tiền bối Red bảo tớ là cứ chiến đấu theo trực giác là được." "Red!" Mắt Iris sáng lên, cô bé reo lên: "Đúng rồi, các cậu đều là Trainer đến từ thị trấn Pallet!" "Tiền bối Red chính là dựa vào trực giác chiến đấu, rồi sau đó trở thành Nhà vô địch đấy." Satoshi nói. "Cậu và anh ấy căn bản không có cửa để so sánh đâu nhé!" Iris làu bàu rồi khoanh tay bỏ đi: "Không thèm nói với cậu nữa, tôi đi học thêm mấy kỹ năng của Excadrill đây!" "Thầy Lục tớ cũng quen mà." Satoshi nói, "Tớ vừa mới xem video mới nhất của anh ấy xong." Iris khựng lại một chút, phồng má lên: "Ư..." Mình tự dưng lại thấy hơi ghen tị với Satoshi rồi đấy! ...

Đảo Giáp (Isle of Armor), võ quán Master.

Ánh ban mai vừa hé lộ.

Sư phụ Mustard dậy sớm, lưng khòm khòm, dáng vẻ hiền từ đi ra phòng khách, hớn hở nói: "Hôm nay thắng thêm ván nữa chắc là lên được hạng nhất thế giới rồi ha~" "Hà ——" Mustard ngáp một cái, bấm vào trò chơi, đột nhiên trợn tròn mắt kinh ngạc, "Chuyện, chuyện gì đã xảy ra thế này!" Trên màn hình hiển hiện ngôi vị Nhà vô địch rực rỡ, biểu tượng Vương Miện Vàng tỏa sáng lấp lánh.

Hạng nhất thế giới: Master!

Mustard ngây người hồi lâu, lướt xem báo cáo chiến sự ngày hôm

qua, nhịp thở dồn dập, huyết áp đột nhiên tăng cao. "Sao vậy sư phụ?" Avery đội chiếc mũ cao vội vàng chạy tới, lo lắng hỏi: "Người không sao chứ?" "Không sao." Mustard xua tay, khóe mắt hơi ươn ướt: "Trời đất ơi, ta phải cảm ơn cậu Steven... mà chủ yếu là phải cảm ơn cậu Lục Dã rồi!" ...

Kalos, thành phố Lumiose.

Buổi chiều yên tĩnh trong quán cà phê, chỉ có một vị khách duy nhất là Cynthia.

Cô mặc chiếc sơ mi màu xanh nhạt, quần ống rộng màu đen, ngồi bên chiếc bàn tròn nhỏ nghiêng đầu đọc sách.

Mái tóc vàng xõa xuống trang giấy, cô dùng ngón tay thon dài gạt nhẹ đi, đôi mắt xám tập trung cao độ.

Trong phòng gió điều hòa thổi nhè nhẹ, trước mặt Cynthia là một ly "Eevee Latte" tỏa khói nghi ngút, lớp bọt sữa được tạo hình một chú Eevee cực dễ thương. "Vee~" Một con Sylveon trắng tuyết nhảy lên quầy bar màu hổ phách, vươn vai một cái rồi quý phái nheo đôi mắt tròn xoe lại.

Chủ tiệm Lục Dã bưng một phần salad Berry tươi ngon đặt trước mặt Cynthia.

Quả Leppa được anh dùng dao khắc thành hình chú Scorbunny.

Cynthia ngước nhìn, đôi mắt nheo lại nhìn Lục Dã, vén tóc cười nói: "Chẳng phải là hơi quá dễ thương rồi sao?" Lục Dã xiên một chú "Scorbunny", nhai giòn rụm, ngậm tăm nói: "Điệu bộ." "Ưm..." Cynthia bưng ly cà phê lên nhấp một ngụm, hơi nước mịt mờ, cô chỉ dùng đôi mắt xám sâu thẳm nhìn chằm chằm Lục Dã.

Lục Dã ngồi xuống đối diện cô, cây tăm tiếp tục xiên một chú "Rowlet", đang định đưa vào miệng thì Cynthia đã rướn người tới

cướp mất.

Lục Dã ngẩn ra.

Cynthia thanh lịch nhai quả Leppa, đôi môi mềm mại, lông mày khẽ nhướn như muốn nói anh cái gì cũng chưa thấy đâu nhé. "Quác~ (›´ω`‹)" Sirfetch'd đang đứng dưới máy lạnh, ngồi xổm xuống, đôi mắt lim dim.

Đột nhiên, Sirfetch'd mở to đôi mắt sắc bén, ánh mắt trở nên nghiêm nghị.

Sirfetch'd ơi là Sirfetch'd, mày phải làm gương cho các em chứ! "Quác...

Chương 594

_(:3 ∠˝)_" Sirfetch'd lại nằm vật ra.

Vậy thì để mai hãy bắt đầu huấn luyện vậy~ Trong tiệm yên tĩnh không một tiếng động, Lục Dã liếc nhìn cuốn sách thần thoại trước mặt Cynthia, tùy tiện hỏi: "Truyền thuyết ở vùng nào thế em?" Cynthia cúi nhìn, trả lời: "Sự giao thoa giữa Thực tế và Lý tưởng, vị anh hùng ngự trị Đôi Rồng của vùng Unova." "...Chắc là không có thêm con Victini nào nữa chứ?" Lục Dã nói.

Cynthia ngước mắt lên, hơi ngạc nhiên: "Anh cũng đã đọc cuốn sách thần thoại này rồi sao?" Lục Dã nhất thời cứng họng.

Sách thần thoại thì chưa đọc, nhưng bản điện ảnh của Unova thì xem rồi.

Trong phần phim "Victini và Anh hùng Đen/Trắng", Zekrom và Reshiram là cặp Đôi Rồng đen trắng, lần lượt tượng trưng cho Lý tưởng và Thực tế.

Truyền thuyết về Đôi Rồng này lưu truyền rộng rãi ở Unova, dù là trong game hay anime thì băng Plasma, N, hay Cảnh sát Quốc tế đều có liên quan...

Lục Dã cảm thấy hơi kỳ lạ, lắc đầu.

Chắc là mình nhạy cảm quá thôi.

Cynthia là một học giả thần thoại, nghiên cứu về thần thoại Đôi Rồng của Unova cũng là điều hợp lý. "Có chuyện gì vậy anh?" Cynthia hỏi. "Anh muốn hỏi..." Lục Dã khựng lại một chút rồi nói: "Thủ lĩnh của băng Plasma lúc này chắc là đã bị bắt rồi nhỉ?" "Sao tự nhiên lại hỏi chuyện đó?" "Vì bên Rocket Logistics đang định mở rộng

kinh doanh sang Unova." Lục Dã thành thật đáp.

Sau sự kiện Michina, Cynthia cũng đã đại khái hiểu được mối liên hệ giữa Lục Dã và băng Rocket, nhưng cô cũng không đi sâu tìm hiểu.

Cô chống cằm, trầm ngâm nói: "Em nghe anh Alder có nhắc tới, tên tội phạm tên là 'Ghetsis' đó đã bị bắt...

Tuy nhiên vẫn còn tàn dư của băng Plasma đang hoạt động tại Unova." "Giống như nhóm thợ săn trộm ở Sinnoh trước đây sao?" Lục Dã nói.

Cynthia nhún vai, ý bảo vùng nào cũng có những rắc rối riêng. "Xem ra...

đây là cơ hội để dành cho Satoshi và Iris rèn luyện rồi." Lục Dã suy tư nói: "Iris mà dọn dẹp sạch sẽ tàn dư của băng Plasma... thì lý lịch đó cũng xứng đáng với danh hiệu Nhà vô địch rồi." Truyền thuyết về Đôi Rồng ở Unova có rất nhiều dị bản, thầy Lục cũng không rõ rốt cuộc sẽ là sự kiện nào.

Nhưng có một việc cần xác định trước —— bộ ba băng Rocket đang hành động ở Unova, hy vọng họ sẽ không gặp nguy hiểm.

Đang mải suy nghĩ, Lục Dã cảm thấy một luồng mát lạnh ở trán.

Tập trung nhìn lại, thấy Cynthia đang đưa ngón tay khẽ chạm vào giữa lông mày mình. "Anh trông như đang có tâm sự vậy." Cynthia nói. "Chỉ là lo xa chút thôi em." Lục Dã khẽ thở dài. "Dù thế nào đi nữa." Ánh mắt Cynthia sâu thẳm, mỉm cười nói: "Em cũng sẽ luôn ở bên cạnh anh." Một luồng hơi ấm chảy qua tim, Lục Dã nói: "Đúng rồi, hậu duệ của anh còn phải tới Lâu đài Quyết đấu (Battle Castle) một chuyến." Cynthia tò mò hỏi: "Khi nào vậy anh?" "Ngày kia đi." Lục Dã quay đầu nhìn về phía Larvitar, nhóc tì này đang trầm tư nhai khoai tây chiên.

Cảm nhận được tâm ý của Pokémon cũng là trách nhiệm quan trọng của Trainer.

Togepi hiện tại chưa có ý định tiến hóa, vẫn là một nhóc tì lạc quan yêu đời.

Nhưng Larvitar thì khác, dưới sự chỉ dẫn của Sirfetch'd, Larvitar luôn có mong muốn trở nên mạnh mẽ hơn.

Phải noi gương các tiền bối, chứng minh thực lực của mình... và còn để được ăn thêm nhiều món ngon nữa! "Yuki! (✪ω✪)" Larvitar tự mình cười ngây ngô thành tiếng.

Lục Dã vuốt cằm nói: "Thật không biết Larvitar giống ai nữa." "Có lẽ nó đang tượng trưng cho sức mạnh của một Nhà vô địch tương lai đấy." Cynthia mỉm cười nói.

Lục Dã ngẩn ra: "Sức mạnh?" "Sức mạnh không thể bàn cãi, khả năng khống chế thời tiết tuyệt đối, ngay cả điểm yếu cũng có thể biến thành một phần của chiến thuật." "Nó sẽ là một Pokémon sinh ra để chiến đấu..." Cynthia dừng lại một chút, cười nói: "Và sẽ trở thành một trong những át chủ bài của Nhà vô địch đấy." Lục Dã xoa xoa cằm.

Larvitar sinh ra đúng vào lúc anh vừa nghênh chiến Giratina xong.

Niềm tin của Trainer sẽ ảnh hưởng đến Pokémon, và Pokémon cũng sẽ tượng trưng cho một vài đặc chất nào đó của Trainer.

Nhưng điểm chung duy nhất là chúng đều "đồng lòng hiệp lực", muốn cống hiến một phần sức mạnh cho Trainer của mình.

Thầy Lục ngửa mặt lên trời nói: "Anh vừa tra cứu rồi, Leader hệ Đá của Kalos là Grant ngày kia cũng sẽ xuất hiện ở Lâu đài Quyết đấu." Lục Dã: "Rất thích hợp để làm đối thủ cho Larvitar." Cynthia hơi ngẩn ra, bất đắc dĩ nói: "Anh ấy nhất định sẽ hối hận vì đã chấp

nhận lời khiêu chiến của anh." ...

Unova.

Bộ ba băng Rocket mặt mày lấm lem, đang đi bộ giữa nơi hoang vu hẻo lánh thì thiết bị liên lạc bỗng sáng lên. "Là liên lạc từ Cán bộ đấy Meowth!" Meowth lôi thiết bị ra, ánh sáng xanh hiện lên một hình chiếu ảo giữa không trung.

Ba người lập tức đứng nghiêm chào: "Có chỉ thị gì không, thưa Cán bộ!" "Không có nhiệm vụ gì quá quan trọng đâu." Lục Dã dừng lại một chút rồi nói: "Ở Unova, tàn dư của băng Plasma vẫn đang hoạt động...

Các cậu hãy nhớ kỹ, an toàn bản thân là trên hết, hiểu chưa?" Bộ ba trao đổi ánh mắt, chào đáp lễ: "Rõ!" Lục Dã khẽ gật đầu, năng lượng tự vệ của bộ ba này rất đáng tin cậy.

Tổng bộ Cảnh sát Quốc tế cũng đặt tại Unova, họ cũng sẽ không để băng Plasma tiếp tục lộng hành... chỉ là lại phải làm phiền ngài Looker tăng ca rồi.

Ngắt điện thoại.

Bộ ba xì xào bàn tán.

Jessie nói: "Ý của Cán bộ chắc không đơn giản như vậy đâu." Meowth vuốt cằm, rồi múa tay múa chân nói: "Cán bộ là đang chỉ thị chúng ta thôn tính băng Plasma, mở rộng phạm vi kinh doanh của băng Rocket đó Meowth~!" "Ồ, rất có lý." James tán thưởng: "Chỉ cần tiêu diệt được băng Plasma, nhất định có thể chứng minh được năng lực của chúng ta với Cán bộ." "Mấy tên băng Plasma hèn mọn đó." Jessie nắm chặt nắm đấm: "Chúng ta là đội tinh nhuệ từng suýt vồ được cả Pikachu đấy nhé!" "Nhưng có vồ được đâu Meowth..." Meowth nói nhỏ. "Im miệng!" Ngay tức khắc, bộ ba bùng cháy ý chí chiến đấu sục

sôi.

Jessie, James, Meowth đều từng đứng đầu trong các kỳ thi phân nhóm của băng Rocket, vì vậy cái danh hiệu tinh nhuệ không phải tự nhiên mà có.

Đúng là ngoại trừ việc bắt Pikachu ra, băng Rocket cái gì cũng giỏi! "Thay đổi kế hoạch, không bám theo thằng nhóc đó nữa." Jessie một tay chống nạnh, vuốt mái tóc dài: "Chúng ta phải hành động thôi." James lấy ra một đóa hoa hồng, mỉm cười: "Đã đến lúc để Unova và băng Plasma biết đến sự đáng sợ của băng Rocket rồi." "Thay vì nói là tổ chức tà ác, hãy nói là vì Cán bộ... khụ, vì ông trùm Giovanni mà cống hiến đi Meowth!" Meowth nhảy vào giữa hai người. "Tiêu diệt băng Plasma, chinh phục Unova, thăng chức lên làm Tam đại Cán bộ!" "Cảm giác thật là tuyệt vời quá đi~" Wobbuffet bất ngờ nhảy ra khỏi bóng Pokéball, chào nghiêm: "Wobbuffet!!" Ngày 27 tháng 6, Chủ nhật.

Thầy Lục quyết định khởi hành đến Lâu đài Quyết đấu trên quốc lộ số 7, đồng thời tìm một địa điểm để cắm trại.

Dòng suối trong vắt róc rách, mặt nước lấp lánh dưới nắng.

Lục Dã xắn ống quần, nhặt một viên đá cuội bên bờ sông, nheo mắt ném mạnh ra, tạo thành những lớp sóng lăn tăn trên mặt nước. "Chaki-chaki~ ˚*(**⁰0)*" Togepi đứng bên bờ sông, trợn tròn mắt, vẻ mặt đầy vẻ không thể tin nổi.

Lục Dã cười nói: "Các nhóc cũng có thể thử xem." Larvitar đanh mặt nghiêm túc gật đầu, nhảy ùm một cái xuống nước, khi ngoi đầu lên thì hai má phồng rộp. "Yuki! (￣~￣)" Lục Dã: "...Đừng bảo là nhóc ăn luôn viên đá cuội rồi đấy nhé." Thời tiết mát mẻ, gió nhẹ thổi làm mặt nước gợn sóng. "Vee! o(´^｀)o" Sylveon kiêu hãnh ngẩng cao đầu, đôi tai hồng phấn vẫy vẫy, ưỡn cái nơ bướm ở cổ lên, không

thèm chấp trò đùa trẻ con này.

Arcanine vui vẻ chạy tung tăng bên bờ sông, bộ lông dính nước lấp lánh dưới ánh mặt trời: "Gâu gâu!" Blastoise dùng chiêu Rút Mai (Withdraw), nằm trên một tảng đá giữa dòng suối, không màng thế sự. "Ghos~" Gengar lôi ra một chiếc lều bạt đơn giản từ trong túi không gian.

Nó phân thân ra làm bốn năm chú béo màu tím cùng nhau dựng lều để chuẩn bị cắm trại.

Một lát sau.

Nhìn chiếc lều màu tím có hình dáng "Gengar há to miệng". "Ghos~" Gengar cười nhe răng, chống nạnh gật đầu, các phân thân tan biến thành làn khói trắng. "Hiệu suất nhanh đấy." Lục Dã khen ngợi, xoa đầu Gengar.

Nó sung sướng nheo mắt, thè cái lưỡi dài ra liếm má thầy Lục.

Lục Dã bị liếm đến tê dại cả mặt, hét lên: "Áp Áp, bên bờ sông có mấy quả Cheri dại, hái giúp anh với!" "Quác!" Sirfetch'd đưa cây hành dài ra, gạt nhẹ cành cây bên bờ, trong tiếng sột soạt, một con Spewpa rơi xuống. "Min-woo~" Spewpa sợ hãi nheo mắt, được Sirfetch'd gọi Rotom Dex đến bế lại lên ngọn cây. "Quác~~" Lông mày hình chữ V của Sirfetch'd dãn ra, nhìn Spewpa, gật đầu hài lòng.

Bảo vệ kẻ yếu cũng là một hành động của hiệp sĩ.

Đựng đầy quả Berry vào bên trong cái khiên, Sirfetch'd quay về doanh trại, lúc này trạng thái "tê liệt" của thầy Lục đã tự chữa lành. "Xem ra trưa nay có thể đánh một bữa no nê rồi." Lục Dã nhìn đống Berry trong vòng tay của Sirfetch'd nói.

Sirfetch'd sợ tới mức giật mình một cái, Berry lăn lông lốc xuống đất. "Quác! (´ᵹ̈ᵹᵹ̈)σ" Đừng có ăn Áp Áp, Áp Áp không ngon tí nào

đâu nha~ Dùng đá xếp thành một cái bếp đơn giản, củi khô phát ra những tiếng nổ lép bép nhỏ.

Nồi và giá nướng cũng được mang theo, để trong không gian chứa đồ của Gengar, dung lượng cực kỳ dư dả.

Thầy Lục nấu món cơm Cà ri đặc sản vùng Galar, nguyên liệu là xúc xích thịt băm trộn với vị cay của quả Cheri.

Vừa khuấy chiếc nồi lớn đang bốc khói nghi ngút, Lục Dã vừa tiện miệng hỏi: "Mấy đứa có biết điểm quan trọng nhất để tăng cấp đánh giá cho món cơm Cà ri là gì không?" "Ghos?" Gengar gãi đầu. "Đó là cho thật nhiều tình yêu vào." Vừa nói, anh vừa thêm vào một chút nước ép của quả Razz Vàng (Golden Razz Berry).

Lục Dã rưới nước sốt đậm đà lên phần cơm Cà ri có màu sắc như vàng ròng, đặt lên những miếng xúc xích tiêu đen nướng xèo xèo mỡ, trông giống như vừa chế tác ra một món ăn cấp độ "truyền thuyết kim cương" vậy.

Anh cởi tạp dề ra. "Phần của Charizard đây, cơm Cà ri xúc xích cay, mời thưởng thức!" Lũ nhỏ đồng loạt trầm trồ kinh ngạc.

Blastoise cố gắng kiềm chế sự thèm ăn, đẩy kính râm lên, nhìn chằm chằm vào đĩa cơm, rồi mới thở phào nhẹ nhõm. "Kami..." Đã dùng Aura kiểm tra rồi... trong này không có độc!

Trong doanh trại, lũ nhỏ bận rộn đánh chén, Gengar ngửa cổ đổ cả đĩa cơm vào mồm. "Ghos~ (￣~￣)" Lục Dã nhìn Gengar, múc một thìa cơm nóng hổi, lẩm bẩm: "Hệ Ma không sợ nóng, năng lực này đúng là thực dụng quá đi..." Mặt trời đã lên cao, lúc này gần đến giữa trưa.

Lục Dã nằm trong cái miệng há to của chiếc lều Gengar, cúi đầu nhìn phong thư mời mạ vàng trong tay. [Thư mời Vàng: Thư mời do

thành viên Sảnh Danh Vọng cung cấp, người nhận sẽ được phong tước vị "Bá tước/Nữ bá tước" của Lâu đài Quyết đấu, và có thể hẹn trước các trận đấu thăng hạng.] Nhìn phong thư mời, trong đầu Lục Dã hiện lên cảnh Cynthia mỉm cười đưa nó cho mình.

Cynthia khoanh tay, đưa ngón tay nói: "Xét thấy ở Lâu đài Quyết đấu cũng có không ít Trainer tân thủ mang tước vị Nam tước, để anh bắt đầu từ con số không thì hơi ăn hiếp người ta quá." Lục Dã: "Tân thủ hay không không quan trọng, anh chủ yếu là muốn bắt đầu từ con số không!" Cynthia liếc trắng một cái, nói tiếp: "Vì thế, em đã xin chị Diantha một bức thư mời quy cách cao nhất, chủ nhật này anh có thể hẹn trước trận thăng hạng lên Hầu tước rồi." Lâu đài Quyết đấu là một cơ sở chiến đấu ở vùng Kalos của Thế hệ VI.

Nơi đây áp dụng hệ thống tước vị "Công, Hầu, Bá, Tử, Nam", nhằm đề cao các nghi lễ truyền thống, gần giống như các cuộc đấu tay đôi cổ điển.

Tại Kalos, tòa lâu đài này vô cùng nổi tiếng.

Các Leader, Tứ Đại Thiên Vương và ngay cả Nhà vô địch Diantha đều là khách mời thường xuyên ở đây.

Diantha còn sở hữu tước vị độc nhất vô nhị là "Nữ Đại Công tước", là một trong những thành viên Sảnh Danh Vọng của lâu đài. "Vậy em đã từng khiêu chiến ở Lâu đài Quyết đấu chưa?" Lục Dã hỏi. "Có tham gia rồi." Cynthia nhún vai nói: "Nhưng em không thường xuyên đến Kalos, em tham gia Champion League ở Sinnoh nhiều hơn." Lục Dã gật đầu.

Chẳng trách mấy người Flint, Aaron lại sợ Cynthia đến thế.

Chắc chắn là trong giải Champion League, họ đã bị Garchomp càn quét quá nhiều lần rồi. "Mỗi loại tước vị sẽ nhận được phần thưởng tương ứng." Cynthia khẽ nhíu mày nói: "Còn về Đá Mega mà anh nói,

e rằng ít nhất phải đạt tước vị Công tước mới được." "Công tước...

đại khái là Trainer ở trình độ nào?" "Thiên vương hệ Thép của Kalos, ông Wikstrom, chính là một Công tước, anh có thể lấy đó làm tham chiếu." Nghe vậy, Lục Dã đã hiểu đại khái.

Wikstrom là một Trainer tràn đầy tinh thần hiệp sĩ, ngày thường cũng mặc một bộ trọng giáp trung cổ, luôn ám ảnh với những trận đối đầu đường đường chính chính.

Những người nhiệt huyết chiến đấu như Red hay Bruno rất phù hợp với tiêu chuẩn của Wikstrom.

Còn loại "lão âm binh" như mình...

à nhầm, phong cách chiến thuật của mình chắc sẽ kích động ý chí chiến đấu gấp bội của ông ấy mất. "Rõ ràng hào quang thánh khiết mới là thứ bẩn nhất." Lục Dã thầm nghĩ.

Hồi ức kết thúc tại đây.

Cynthia đã quay về biệt thự ở thị trấn Undella vùng Unova để chuẩn bị cùng Lục Dã tham gia World Tournament Junior Cup vào đầu tháng sau.

Lục Dã nằm trong lều, gối đầu lên tay, lấy cái "lưỡi Gengar" trong lều làm chăn đắp.

Ánh nắng chiếu vào, có thể nghe thấy tiếng suối chảy róc rách và tiếng chim Fletchling hót.

Lục Dã động lòng, đứng dậy ra khỏi lều, rút chiếc Cần câu Siêu cấp ra đi về phía bờ sông. "Hôm nay mình nhất định không thể trắng tay được!" Thầy Lục đang thả câu —— một con Magikarp dã sinh siêu lợi hại nhảy lên!

Lục Dã lầm bầm chửi: "Cấp 40 rồi mà còn chưa tiến hóa thành

Gyarados, cứ nằm lì trong cái ao nhỏ này làm Magikarp à!" Con Magikarp lực lưỡng liếc xéo Lục Dã một cái, quẫy đuôi dùng chiêu Vùng Vẫy (Splash) thoát khỏi lưỡi câu, không thèm nể mặt mà lặn xuống đáy sông.

Lục Dã: "..." Nhìn quanh một hồi, Lục Dã câu lên được một chùm thủy thảo tên là Rễ Cay (Pungent Root), mãn nguyện gật đầu: "Cái này có thể dùng làm hương liệu... hôm nay lại là một ngày thu hoạch đầy ắp!" ...

Sylveon lười biếng vươn vai, dáng vẻ thanh lịch dễ thương.

Chương 595

Phía trước là những bụi cây trĩu quả và dòng sông lấp lánh.

Tách!

Ánh đèn flash vang lên.

Ánh mắt Sylveon đột nhiên sắc lạnh, nhe chiếc răng nanh nhỏ, nơ bướm hội tụ một quả cầu bóng tối (Shadow Ball) đen kịt đầy cuồng bạo, sẵn sàng nghênh chiến. "Vee! (`mãnh ´)" Lục Dã nghe tiếng nhìn sang, hơi ngẩn ra.

Bạn học Koraku làm Sylveon giận à?

Không đúng...

đây không phải camera của Rotom.

Thấy bóng người bước ra, Lục Dã hét lên: "Chờ chút, Sylveon!" Quả cầu Shadow Ball trên nơ bướm dần tan biến.

Người phụ nữ tay cầm máy ảnh chuyên nghiệp thở phào nhẹ nhõm.

Cô khoảng 24 tuổi, mái tóc ngắn màu xám bạc, mặc áo thun và quần túi hộp gọn nhẹ.

Ngoài chiếc máy ảnh trên tay, bên hông cô còn đeo một chiếc máy ảnh kỹ thuật số khác. "Xin lỗi... tôi thấy bố cục tuyệt vời quá nên đã lỡ tay chụp một tấm mà chưa xin phép." Người tới tự giới thiệu: "Tôi không có ác ý đâu, tôi là Leader của nhà thi đấu Santalune, Viola.

Tôi có thể cho các bạn xem tấm ảnh vừa chụp, nếu muốn xóa cũng không sao!" "Nhà thi đấu Santalune?" "Đúng vậy." Viola cầm máy ảnh bằng hai tay, mỉm cười nói: "Tôi là một Trainer hệ Bọ, đồng thời cũng

là một nhiếp ảnh gia." Lục Dã gật đầu, đúng là có chút ấn tượng.

Leader hệ Bọ của Kalos, Viola.

Nghề tay trái là nhiếp ảnh gia chuyên nghiệp, có mở triển lãm ảnh.

Tính cách thẳng thắn, cởi mở. "Cô ấy mà chơi Pokémon Snap chắc chắn là giỏi lắm đây." Lục Dã thầm nghĩ. "Ghos~" Gengar đứng bên cạnh Lục Dã. "Con Gengar này được huấn luyện tốt quá, tốt quá!

Có thể nhìn vào ống kính được không?" Viola nheo mắt, cầm máy ảnh lên. "Ghos~ (•ω<)☆" Gengar giơ tay chữ V bên cạnh mắt. "Dễ thương quá~" Viola như tìm thấy chất liệu quý giá, liên tục nhấn nút chụp, rồi lại dùng ống kính quan sát các Pokémon khác. "Còn có Sirfetch'd oai phong, và cả Togepi rất hiếm gặp ở Kalos nữa~" "Chờ đã, đội hình phối trí này." Viola chậm rãi hạ máy ảnh xuống, nhìn về phía Lục Dã, rụt rè hỏi: "Ngài là... thầy Lục?" Lục Dã: "Pokémon của tôi còn nổi tiếng hơn cả tôi sao?" Viola cười nói: "Xin lỗi... vừa rồi tôi mải quan sát các Pokémon quá.

Pokémon của ngài thật sự rất ăn ảnh." "Còn nữa..." Viola ngắm nhìn Lục Dã một hồi, tán thưởng nói: "Ngài cũng là một người mẫu vô cùng ưu tú!" "Cảm ơn." Lục Dã lịch sự gật đầu, tò mò hỏi: "Tấm ảnh lúc nãy chụp, có thể cho tôi xem được không?" Viola hân hoan nói: "Tất nhiên rồi." Cô mở màn hình máy ảnh ra, chỉ vào các tấm ảnh, giới thiệu như đếm báu vật: "Tấm chụp riêng Gengar này dùng khẩu độ lớn, biểu cảm rất sinh động; tấm Sylveon này có phong cảnh bổ trợ, thậm chí có thể đem đi triển lãm ảnh được luôn..." Viola quan sát sắc mặt của Lục Dã, nói: "Nếu ngài không thích, tôi có thể xóa ngay bây giờ, sẽ không bị phát tán hay khôi phục đâu." Chụp lén là kỹ năng tất yếu của nhiếp ảnh gia, nhưng cách giao tiếp với người bị chụp lén cũng là một môn học vấn. "Vee..." Sylveon ghé sát lại, nhìn chằm chằm vào tấm ảnh sắc nét, đôi mắt xanh thẳm chớp chớp.

Nhóc tì này tuy có hơi bạo lực một chút, nhưng cũng thích làm đẹp mà.

Lục Dã mỉm cười nói: "Không cần xóa đâu, cô có thể cho tôi xin một bản được không?" Viola nói: "Dĩ nhiên rồi, tôi sẽ gửi cho ngài ngay... sau đó tôi cũng sẽ rửa ảnh và gửi tặng ngài một bản." Bạn học Koraku nhận được ảnh đã truyền qua, lầm bầm: "Mình chụp cũng đâu có kém bao nhiêu đâu, lác thác~" Sau đoạn xen giữa này, Lục Dã biết được rằng Viola đến bờ sông này để lấy cảm hứng, và cũng tham gia trận đấu thăng hạng Hầu tước của Lâu đài Quyết đấu.

Nghe nói về hành trình của thầy Lục, Viola mím môi nói: "Nghĩa là... rất có thể tôi sẽ bị xếp đấu với ngài?" Lục Dã nói: "Yên tâm, tôi chỉ dùng Larvitar thôi...

đại khái vậy." "Yuki! (▼he▼me)" Larvitar nghiêm túc gật đầu.

Viola nhìn con Larvitar đang khí thế hừng hực kia, tâm trạng phức tạp.

Giờ mình bỏ cuộc... liệu có còn kịp không nhỉ? "Sau khi rời khỏi Lâu đài Quyết đấu, ngài có định đến khiêu chiến nhà thi đấu Santalune không?" Viola ướm hỏi.

Cái truyền thuyết đô thị lưu truyền trong giới Gym Leader —— không chỉ Kanto, Sinnoh... ngay cả các Leader ở Kalos cũng đều nghe danh!

Thay vì bị Pokémon của người ta đến tận cửa đánh bại, chẳng thà trực tiếp tặng Badge đi cho rảnh nợ.

Đó chính là ý nghĩ của Viola lúc này. "Sẽ không đâu." Lục Dã khựng lại một chút, đề phòng nhìn Viola nói: "Cô cũng không cần phải lấy Badge ra đưa trực tiếp cho tôi, hay là cho Gengar đâu." Viola hiểu ý gật đầu.

Chắc là hộp đựng Badge của thầy Lục không mang theo người, hoặc là sợ làm mất. "Vậy thì đợi đến khi chuyển phát khung ảnh, mình sẽ gửi kèm Badge cho thầy Lục luôn vậy." Viola thầm tính toán. ...

Vì thuận đường, lại thêm việc Viola thông thuộc Lâu đài Quyết đấu nên cô đảm nhận vai trò hướng dẫn viên.

Đi trên vùng cao địa có cỏ lau lay động, Viola cầm máy ảnh chụp những chú Skiddo đang gặm cỏ phía dưới cánh đồng, mỉm cười nói: "Những con Skiddo này là Pokémon đại diện của Kalos đấy." Lục Dã nhìn chằm chằm những chú dê con dễ thương.

Sự lớn mạnh của Rocket Logistics... không thể thiếu một phần đóng góp sức lực của các nhóc.

Những đàn Vivillon với màu sắc khác nhau, rực rỡ sắc màu bay lướt qua theo gió.

Viola vừa chụp ảnh vừa nói: "Nói ra chắc ngài không tin đâu thầy Lục, tôi đã thu phục được toàn bộ 20 loại hoa văn khác nhau của Vivillon rồi đấy!" Chẳng trách Viola được mệnh danh là chuyên gia hệ Bọ.

Lục Dã nghĩ đến 63 loại Alcremie khác nhau, liền nói: "Cô có cân nhắc thu phục toàn bộ Alcremie để trở thành chuyên gia đồ ngọt không?" Viola: "Hả?" Trong lúc trò chuyện, tòa lâu đài đá trắng hùng vĩ hiện ra trước mắt, đứng sừng sững giữa trang viên xanh mướt được bao bọc bởi những hàng cây.

Vì hôm nay là ngày đấu thăng hạng nên có không ít khán giả, người khiêu chiến và cả các Leader đến dự.

Lục Dã tâm trạng phức tạp, nhìn chằm chằm vào tiến độ nhiệm vụ trong hệ thống. [Thu thập Badge: (1/8)] Đối với mình mà nói... tòa Lâu đài Quyết đấu này đúng là nơi đầy rẫy nguy cơ!

Xuyên qua vườn hoa trước lâu đài, đài phun nước trong trang viên, đi trên thảm đỏ trải trên nền đá cẩm thạch, họ đến trước cổng chính lâu đài.

Một quản gia già đeo kính một mắt, lịch thiệp cúi chào, đặt tay lên ngực nói: "Bá tước Viola, rất vinh hạnh được phục vụ cô." "Ngài Turner, đã lâu không gặp." Viola mỉm cười, "Tôi quay lại để tham gia trận xếp hạng của Lâu đài Quyết đấu hôm nay." "Đã rõ." Quản gia cung kính nói: "Tôi sẽ sắp xếp đối thủ phù hợp cho cô, còn vị tiên sinh đi cùng cô đây là..." "À, thầy Lục, đây là lần đầu tiên ngài đến Lâu đài Quyết đấu phải không?" Viola quay đầu lại hỏi.

Lục Dã gật đầu.

Quản gia lịch sự nói: "Nếu đã vậy... thưa tiên sinh, ngài có cần tôi sắp xếp trận đấu ra mắt (Debut) không?

Thắng trận ra mắt, ngài sẽ được phong tước hiệu 'Nam tước' và có thể khiêu chiến các Trainer ở thứ hạng cao hơn." Lục Dã đưa phong thư mời mạ vàng cho quản gia, nói: "Nếu được, tôi muốn tìm hiểu một chút về phần thưởng là Đá Mega." "Tất nhiên rồi." Quản gia lộ vẻ ngạc nhiên vừa đủ, kiểm tra thư mời xong liền mỉm cười nói: "Bá tước Lục Dã, Bá tước Viola, mời hai vị cùng tôi vào đại sảnh đợi một lát." Dưới sự dẫn dắt của quản gia, hai người đi về phía phòng chờ, Viola nói nhỏ: "Thầy Lục, ngài định chọn ghép cặp ngẫu nhiên hay chỉ đích danh khiêu chiến?" "Ý cô là sao?" "Ghép cặp ngẫu nhiên là do ngài Turner sắp xếp người khiêu chiến cùng tước vị.

Còn chỉ đích danh khiêu chiến thì giống như một cuộc đấu tay đôi thời trung cổ, người bị khiêu chiến đa phần sẽ không từ chối, nhưng người khiêu chiến cũng sẽ đối mặt với rủi ro bị hạ cấp." Viola nói: "Muốn có được Đá Mega... e rằng còn cần tước vị cao hơn nữa cơ." Lục Dã gật đầu.

Trên Bá tước là Hầu tước và Công tước.

Xem ra ít nhất phải thắng hai đến ba trận mới được.

Đại sảnh là nơi để các Trainer vừa trao đổi thông tin, vừa lựa chọn người khiêu chiến cùng tước vị. "Vậy tôi xin phép cáo lui một lát, lát nữa sẽ thông báo chi tiết về việc đổi Đá Mega cho ngài." Quản gia nói.

Lục Dã gật đầu: "Làm phiền ngài." Đại sảnh được trang trí xa hoa nhưng trang nhã, trong phòng dựng những cột đá cẩm thạch lớn, thoang thoảng tiếng đàn Violin.

Khi Lục Dã và Viola bước vào đại sảnh, mọi ánh mắt đều đổ dồn về phía họ, một số Trainer hơi ngẩn ra. "Thầy Lục?" "Hỏng rồi... lẽ ra không nên chọn hôm nay đến khiêu chiến." "Chịu thôi... nếu bị ghép trúng thì đành đâm lao phải theo lao thôi." Các Trainer có mặt ở đó đều rất sáng suốt khi không ai chủ động tiến đến xin đấu với Lục Dã.

Lục Dã quan sát bài trí trong phòng, chợt phát hiện có một người đàn ông đang trèo lên cột đá cẩm thạch một cách đột ngột, khiến anh không khỏi ngây người.

Trèo, trèo lên cột đá cẩm thạch?!

Lục Dã nhìn kỹ lại.

Đó là một người đàn ông với làn da ngăm đen săn chắc, một tay bám chặt vào mép trên của cột đá, mượn lực vung mình một cái đã leo lên xà nhà của đại sảnh.

Những người khác thì coi như không thấy, vẫn thản nhiên trò chuyện tiếp. "Đó là Leader hệ Đá, Grant đấy." Viola vỗ trán bất đắc dĩ: "Lão ấy là kiểu người sẽ bắt đầu leo núi (Rock Climb) bất kể ở đâu và khi nào." Lục Dã: "Bất kể ở đâu và khi nào luôn?" Viola bất đắc dĩ nói: "Nghe nói lão ấy còn vừa leo núi vừa tiến hành khiêu chiến nhà thi đấu nữa cơ." Lục Dã: "..." Nhà Mashibasa chắc chắn cần

những nhân tài như anh!

Tiếng bánh xe patin lăn sột soạt —— thế mà cũng có người trượt patin trong nhà.

Một thiếu nữ tóc vàng buộc đuôi ngựa, mang đồ bảo hộ trượt patin, vui vẻ lướt tới, vẫy tay chào: "Sư phụ, đã lâu không gặp!!" Lục Dã định thần lại, mỉm cười: "Đã lâu không gặp, Korrina." Cô gái tóc vàng trước mặt, đội mũ bảo hiểm và đồ bảo hộ, trượt patin nhẹ nhàng lướt tới, mái tóc đuôi ngựa phía sau đung đưa, trên mặt lộ ra nụ cười rạng rỡ. "Yo, Thầy Lục!" Korrina lướt đến trước mặt Lục Dã và Viola, phanh gấp patin, cười toe toét nói: "Lâu quá không gặp!" Lục Dã gật đầu: "Lần trước vẫn là ở Giải P1 Fighting của Kanto." "Cuối cùng Bea lại giành quán quân." Korrina nhớ lại Giải P1 Fighting, trong mắt bùng lên Lửa Ma. "Lần sau gặp lại cô ta... tôi nhất định sẽ không thua nữa!" "Có vẻ cậu đã có sự tự tin của một Người sử dụng Tiến hóa Mega rồi đấy." Lục Dã nhìn chiếc găng tay Đá Khóa của Korrina nói. "Đương nhiên rồi~" Korrina ưỡn ngực, chống nạnh nói: "Mối quan hệ giữa tôi và Lucario cũng trở nên hòa hợp hơn rất nhiều~" "Mà nói mới nhớ, lúc thấy Thầy Lục, tôi giật mình hết hồn, còn đang nghĩ có phải là thầy không." Korrina nói, "Rồi Lucario cảm nhận được Aura của thầy, nên tôi mới lên chào đó." "Tôi cũng không ngờ." Lục Dã thở dài, "Đi ra ngoài một chuyến mà gặp được nhiều Gym Leader đến vậy..." Tính cả Grant, Viola, Korrina đã là Leader thứ ba trong tòa Lâu đài Chiến Đấu này rồi.

Đây đâu phải quần hùng hội tụ, rõ ràng là hội củ cải rồi. (Cười) Chuyến này ra ngoài, cứ coi như đi mượn Tảng Đá Mega... không lấy được huy hiệu nào coi như thành công!

Korrina: "Thầy Lục cũng tham gia chiến đấu xếp hạng ở Lâu đài Chiến Đấu à?" Lục Dã gật đầu. "Nếu đã vậy, chi bằng đấu với tôi một trận đi—" Korrina một tay chống nạnh, tự tin nắm chặt tay, chiếc

găng tay nạm một viên Đá Khóa trong suốt. "Tôi và Lucario đã nóng lòng muốn giao chiến với Blastoise rồi!" Lục Dã nhìn Korrina, thấy cô ấy không giống đang đùa, trong lòng dâng lên cảm khái.

Cũng không phải là sợ chiến... chủ yếu là sợ đánh bại đệ tử đến mức tạo bóng ma tâm lý cho cô bé. "Chuyến này tôi đến là để huấn luyện Larvitar." Lục Dã nói, "e là kỳ vọng của cậu sẽ thất vọng rồi." "Ôi..." Korrina tiếc nuối thở dài, nhưng sự thất vọng chợt tan biến, cô ấy nở nụ cười sảng khoái, mời mọc: "Nếu vậy, Thầy Lục có muốn đến Shalour City chơi không?

Tôi có thể đưa thầy lên đỉnh Tháp Tinh Luyện ngắm cảnh, đẹp lắm, đẹp lắm luôn đó!" Lục Dã: "Tháp Tinh Luyện à?

Sẽ có dịp, nhưng chắc phải đợi một thời gian nữa." Korrina đương nhiên biết Thầy Lục có những việc quan trọng hơn.

Ví dụ như huấn luyện Pokémon, thách đấu những cường giả như Red tiền bối, tiến hành một trận đấu công bằng. 'Mình cũng phải lấy Thầy Lục làm gương mới được.' Korrina lặng lẽ nắm chặt tay, chợt giật mình, vươn tay vào túi, lấy ra chiếc Huy hiệu Sấm Sét hình "găng tay". "Thầy Lục, cái này tặng thầy, đừng khách sáo!" Korrina cười sảng khoái.

Vốn dĩ lúc ở Giải P1 Fighting, cô ấy đã muốn đưa Huy hiệu này cho Thầy Lục rồi.

Nhưng lúc đó cô ấy chưa phải là Leader...

Bây giờ, cuối cùng cũng có thể tự mình hoàn thành việc này!

Lục Dã nhìn chiếc Huy hiệu lấp lánh trong lòng bàn tay Korrina, không khỏi giật mình: "Sao tự nhiên lại đưa Huy hiệu cho tôi?" "Vì ông nội và tôi, đều đã công nhận thầy rồi mà!" Korrina hùng hồn nói: "Nếu thầy nhận, thì thầy cũng không cần phải cất công chạy đến

Shalour Gym để thách đấu nữa." Lục Dã: "Cậu tin tôi đi, tôi tuyệt đối sẽ không đến Shalour Gym đâu." Korrina: "Nhưng mà Gengar thì có đấy, Thầy Lục cũng phải cân nhắc tâm ý của Gengar chứ~" "Ghos~" Chú béo ú tím nghe thấy, từ trong bóng Lục Dã nhảy ra, nhe răng cười, bắt tay Korrina.

Đạt thành đồng thuận.jpg "Cái Huy hiệu này giao cho Gengar-chan nhé~" Korrina cười hì hì nói. "Ghos!" Gengar đại nghĩa lẫm nhiên gật đầu.

Ngay lập tức, Gengar giơ cao Huy hiệu, bề mặt kim loại "đinh" một tiếng phát ra ánh sáng chói lóa! 【Đinh!

Phát hiện "Huy hiệu Sấm Sét", tiến độ nhiệm vụ đang được cập nhật!】 【Tiến độ nhiệm vụ đã cập nhật!】 【Tiến độ nhiệm vụ: (2/8)】 Mọi chuyện xảy ra quá đột ngột.

Cho đến khi bên tai vang lên âm thanh nhắc nhở vừa quen thuộc vừa xa lạ.

Lục Dã mím môi, tâm trạng phức tạp.

Giờ đến mức được nhận Huy hiệu tận mặt, không cần chiến đấu, trực tiếp đến vậy luôn hả?

Nhìn nụ cười sảng khoái của Korrina, Lục Dã cũng không lấy sổ ra ghi chép. 'Corni' (Korrina) chính là kiểu sinh vật đơn giản, thẳng thắn và lạc quan như vậy.

Tặng Huy hiệu, chỉ đơn giản là cách cô bé thể hiện sự công nhận với Trainer mà thôi.

Lục Dã vô thức nhìn quanh, trong đại sảnh, các Trainer trong bộ đồ lịch sự đang nói chuyện riêng lẻ, ai nấy trông đều như 'Leader của Kalos' vậy.

Chương 596

"Hôm nay có khoảng bao nhiêu Leader tham gia trận thách đấu?" Lục Dã hỏi Korrina.

Korrina chớp chớp mắt: "Khoảng bốn người thầy ạ...

Sao thế, Thầy Lục?" Lục Dã thở dốc, trước mắt hơi tối sầm.

Hóa ra đến Lâu đài Chiến Đấu một chuyến là tiến độ nhiệm vụ đã sắp quá nửa rồi à?

Không được.

Phải thay đổi mục tiêu.

Lấy ít hơn hai Huy hiệu coi như thành công!

Sau khi giao "Huy hiệu Sấm Sét" cho Thầy Lục.

Korrina trượt patin, đi tìm đối thủ thích hợp trong đại sảnh.

Cộc cộc cộc— Giữa tiếng phanh két của patin, Lục Dã ngẩng đầu nhìn lên trần nhà, Grant với gương mặt lạnh lùng và nước da ngăm đen vẫn còn treo một tay trên xà nhà. "Gã này..." Lục Dã lẩm bẩm: "Có phải là một tên điên không?" Cứ treo thế này đã nửa tiếng rồi, Leo Đá cũng không phải kiểu leo như vậy, ngược lại trông giống như phơi khô thịt ướp.

Tuy nhiên trong thế giới Pokémon, thể chất của Trainer đa phần đặc biệt, trong số các Leader xuất hiện một hai kẻ lập dị cũng là chuyện bình thường.

Viola bưng hai ly rượu sâm panh đi tới, một ly đưa cho Lục Dã, có chút tò mò hỏi: "Thầy Lục, Leader Korrina là đệ tử của thầy à?" Korrina là một Người sử dụng Siêu Tiến hóa nổi tiếng trong tòa thành

này, đồng thời cũng là một "Bá tước", thực lực không hề tầm thường.

Lục Dã cảm ơn rồi nhận lấy, trầm ngâm nói: "Chuyện của một năm trước rồi, lúc đó cô bé còn chưa phải là Leader." Tính ra thì, mình là "sensei" này, đệ tử cũng không ít chút nào— Korrina, Bea, Satoshi, Gladion, Wally...

Bea là đấu sĩ có tâm lý và gan góc nhất trong số họ.

Nói về sự trưởng thành trong tâm lý, Satoshi còn kém Bea không ít.

Còn Wally, là học sinh mà Thầy Lục quan tâm nhất.

So với những thiên tài chói lọi kia, Wally giống như đang không ngừng đuổi theo bóng lưng của họ hơn.

Wally không hề cầu mong có được Pokédex phiên bản đặc biệt, dù đó là thứ cậu ấy xứng đáng nhận.

Có thể giao chiến với Ruby, hay nói đúng hơn là giúp đỡ những thiên tài chói lọi đó, Wally đã cảm thấy vô cùng mãn nguyện rồi. "Không biết Wally về Hoenn rồi thì sao rồi." Lục Dã nhấp một ngụm sâm panh, rơi vào trầm tư. "Thằng bé đó, thực ra đâu có thua kém ai đâu..." Viola thấy vậy, không làm phiền Thầy Lục đang trầm tư, suy nghĩ: "Korrina vừa mới giao Huy hiệu cho Thầy Lục à?" Quả nhiên, giống hệt như cô ấy nghĩ.

Viola vui mừng gật đầu.

Gửi chuyển phát nhanh "Huy hiệu Côn Trùng" của Santalune Gym cùng với ảnh chụp cho Thầy Lục, vậy là không cần phiền thầy chạy thêm một chuyến nữa rồi!

Trong Group Chat, Thầy Lục đã tải lên một bức ảnh.

Thầy Lục: 【Ảnh】 Blue Oak từng đi du lịch Kalos, nhận ra: "Lâu đài Chiến Đấu à?" "Chiến đấu xếp hạng ở Lâu đài Chiến Đấu." Lục

Dã nói, "Ghép trận nửa tiếng rồi, chẳng ghép được ai cả." "Có khi là thấy đối thủ là cậu, nên tự động bỏ cuộc rồi." Lance châm chọc nói.

Lục Dã: "Thì cũng phải mở một trận trước, để tôi cày điểm chứ." Blue Oak nói: "Thầy Lục, thầy có thể chọn thách đấu chỉ định, gần như kiểu quyết đấu thời trung cổ vậy." Bruno trầm giọng nói: "E là những người khác thà chịu bị cười nhạo, cũng sẽ không chấp nhận thách đấu đâu." "Đó chính là tác dụng của danh tiếng một Trainer đấy." Lance nhún vai.

Lục Dã ngẩn ra: "Hóa ra tôi đã nổi tiếng đến vậy rồi à?" Lance vẻ mặt phức tạp, đây căn bản không phải nổi tiếng—trừ mấy tên ngốc nhiệt huyết, người bình thường ai lại đi thách đấu Champion, trừ khi là bất đắc dĩ!

Trong khi đang chat, quản gia Turner chậm rãi bước tới, cung kính nói: "Bá tước Lục Dã, có thể tiến hành chiến đấu xếp hạng ngay bây giờ." Lục Dã ngạc nhiên: "Đã ngẫu nhiên ghép được đối thủ rồi à?" Quản gia gật đầu: "Đối thủ chiến đấu của ngài là Bá tước Grant đồng tước vị, quy tắc áp dụng hình thức Đấu đơn 2 đấu 2.

Trong chiến đấu xếp hạng, người thắng cuộc sẽ được thăng cấp thành 'Hầu tước'." "Và phần thưởng ngài đã hỏi, 'Đá Tiến hóa Tyranitar' cần tước vị Công tước.

Thăng cấp Công tước còn có một phần thưởng đặc biệt, không biết ngài có hứng thú không." "Gì cơ?" "Pha Lê-Z đến từ Alola." Quản gia lễ phép nói: "Theo giới thiệu của phòng sưu tập, đó là Pha Lê-Z Thường có tính ứng dụng cao, ngoài các chiêu tấn công, còn có các chiêu hệ Thường thông dụng như Z-Phân Thân Bóng Tối và Z-Ca Hát." Lục Dã vẻ mặt kỳ lạ.

Đá Lấp Lánh còn chưa lấy được, Pha Lê-Z đã được sắp xếp trước rồi à...

Vốn dĩ anh đến là vì "Công tước", Pha Lê-Z chẳng qua là bất ngờ có được, vứt trong "không gian lưu trữ phiên bản Gengar" ăn bụi cũng không thành vấn đề. "Làm phiền ông rồi, ngài Turner." Lục Dã nói, "Hãy sắp xếp trận đấu giúp tôi." "Đương nhiên." Quản gia đặt tay lên ngực, "Trước trận đấu, xin ngài hãy thay một bộ trang phục quyết đấu." Đây là truyền thống của Lâu đài Chiến Đấu.

Hai bên tham gia trận đấu cần phải mặc một bộ trang phục chính thức, giống như lễ phục và áo choàng dài.

Lục Dã thay một bộ áo choàng dài màu đỏ viền vàng, khí thế xuất chúng.

Bước đi trong sân lâu đài, như thể đang đi dạo trong khu vườn phía sau của một công tước.

Sân đấu phía sau lâu đài, nằm ở trung tâm được bao quanh bởi hào nước, các Trainer đứng ở ba phía của sân đấu, mặt còn lại là lầu các của tầng hai lâu đài.

Dòng sông lấp lánh sáng, Korrina và Viola đứng trên cầu nhìn ra, có Trainer thì thầm: "Bá tước đó là Thầy Lục..." "Có vẻ là để rèn luyện thành viên mới...

Đúng là truyền thống rồi." "Lâu đài Chiến Đấu cũng bị coi như Giải đấu Cúp Nhỏ rồi sao..." Các Trainer vẻ mặt khó xử, nhưng lại không ai nguyện ý đánh cược tôn nghiêm và vinh dự để thách đấu với Thầy Lục—đánh đánh hồi sau, Thầy Lục lại lôi ra một con Mega Gengar, ai mà chịu nổi!

Lục Dã đứng yên ở một bên sân đấu.

Ở phía bên kia, Grant với gương mặt ngăm đen, đang Leo Đá ở tầng hai lâu đài, thử sức nhảy qua ban công tầng một. "Ngài Grant, có phải là... quá cố chấp rồi không?" Korrina hỏi nhỏ Viola. "Với tôi, sở

thích mà làm được công việc đã là tạ ơn trời đất rồi." Viola bất lực nói: "Grant, là một người đàn ông coi Leo Đá như mạng sống!" Tạch!

Grant thành công tiếp đất, dưới sự hộ tống của quản gia, khoác lên mình chiếc áo choàng đỏ, đi đến sân đấu. "Thầy Lục, đã ngưỡng mộ lâu rồi." Grant với mái tóc hình kem ốc quế sô cô la trên đầu, nghiêm túc nói.

Bầu không khí rất nghiêm túc, nhưng Lục Dã phải cố nhịn cười, cảm khái nói: "Hân hạnh." "Nghe nói thầy đã mở một quán cà phê ở Lumiose City." Grant liếm liếm môi, thở dài nói: "Tôi rất hứng thú với đồ ngọt, nhưng cần phải kiểm soát vóc dáng, mới có thể Leo Đá tốt hơn." Không ngờ Grant còn có chuyện thú vị như vậy, Lục Dã thuận miệng hỏi: "Lúc Leo Đá thì thường nghĩ gì?" "Nghĩ gì à..." Grant khựng lại, nói: "Nghĩ đến việc chinh phục ngọn núi cao tiếp theo, vì núi cao sẽ luôn ở đó." Leader của Kalos đúng là không làm việc đàng hoàng gì cả...

Lục Dã thầm nghĩ: "Nhưng có lẽ Trainer, mới là nghề phụ." "Bây giờ, có một ngọn núi cao cần thử sức vượt qua." Grant ánh mắt ngưng lại, ném ra PokéBall: "Lên đi, Onix!" Rầm rầm!

Tiếng đáp đất trầm đục, Onix với thân hình đồ sộ ầm ầm rơi xuống đất, chấn động rung chuyển cả tòa lâu đài.

Các Trainer có mặt thốt lên những tiếng reo hò bị nén lại. "Onix của Grant, rất giỏi Mộ Đá, đó là một trong những át chủ bài của anh ta." Viola từng giao chiến với Grant vài lần, bất lực nói: "Dù sao thì tôi cũng không đánh lại tên đó." Korrina cười hì hì: "Với Thầy Lục mà nói, e là đã nghĩ đến đối thủ trận tiếp theo rồi." PokéBall Tối ở bên hông lay động.

Lục Dã ngẩng nhìn Onix, tâm tình vi diệu.

Vừa vào đã tặng "rau" (tức là đối thủ yếu) à?

Quà mọn tình thâm.

Lục Dã lắc đầu, ném ra Bóng Tối: "Lên đi, Larvitar!" "U kỷ~!" (¯ ¯) Larvitar ngẩng nhìn Onix, hai tay đặt ở vảy đỏ, vừa cẩn thận vừa ngoan ngoãn.

Khuôn mặt Onix nhân tính hóa co rút đồng tử, vì trực giác mà cảm thấy sợ hãi, phát ra tiếng gầm gừ trầm thấp: "Hống..." Grant hô lớn: "Onix, sau khi Tăng Tốc Đá, dùng Mộ Đá!" Xoẹt— Onix lắc lắc đầu, xua tan sợ hãi, lớp đá trên cơ thể phát ra ánh sáng lấp lánh, những góc cạnh lồi lõm tức thì trở nên phẳng phiu.

Sức cản không khí giảm đáng kể, tốc độ của Onix tăng lên đáng kinh ngạc, lao đi vun vút trong sân đấu, cày xới mặt đất thành những đường rãnh!

Rầm rầm!

Cùng lúc Onix di chuyển, những khối đá lớn từ trên trời rơi xuống, đập mạnh về phía Larvitar, chồng chất thành một pháo đài đá khóa chặt và chôn vùi Larvitar!

Gần như ngay lập tức phong tỏa lộ tuyến hành động của Larvitar, khó mà phát động công kích hiệu quả lên Onix đang tăng tốc.

Các Trainer có mặt đều kinh ngạc trước tổ hợp chiêu thức này. "Lại là chiêu này, đúng là đau đầu thật." Viola xoa trán nói.

Lục Dã: "Larvitar, Cắn Xé!" Pháo đài "Mộ Đá" đó bắt đầu lung lay rung chuyển, dưới ánh mắt kinh ngạc của Grant, ầm ầm vỡ nát! "Cắn Xé... sao có thể phá vỡ Mộ Đá được chứ?" Grant nhìn về phía sân đấu. "U kỷ..." (¯ ~ ¯) Larvitar nghiền nát tảng đá phía dưới, nhảy ra khỏi "Mộ Đá", tiện tay lại nhặt một khối đá cấu thành từ Năng lượng hệ Đá, "rắc" một tiếng cắn một miếng.

Onix: o((⊙ ⊙))o Larvitar: (✪ω✪) Grant ngẩn ra, rồi hô lớn: "Onix,

Đuôi Sắt!" Cách tốt nhất để loại bỏ nỗi sợ hãi chính là đối mặt với nó.

Onix ngẩng đầu gầm thét, cái đuôi dài tụ lại ánh sáng trắng sắc bén như kim loại, đột ngột đập mạnh về phía Larvitar! "Vũ Điệu Rồng, tránh né rồi dùng Động Đất!!" Lục Dã ra lệnh.

Đuôi Sắt gầm thét lao tới, chiêu Đuôi Sắt khổng lồ rất đáng lo về độ chính xác, nhưng lại có thể dễ dàng đánh trúng kẻ địch sau "Mộ Đá".

Đây chính là chiến thuật của Grant, nhưng Larvitar đã phá tan ý đồ chiến thuật của anh ta!

Larvitar xoay tròn né tránh chiêu Đuôi Sắt ầm ầm, Đuôi Sắt đập mạnh xuống đất, tung bụi mù và cày ra những rãnh sâu. "U kỷ! (▼he ▼me)" Ánh mắt Larvitar đột nhiên sắc bén, khí thế dâng trào như một vị quân vương bạo ngược, nắm đấm đập mạnh xuống đất, chiêu Động Đất ầm ầm hóa thành chấn động cuộn tới, Onix đồ sộ co rút đồng tử, không thể tránh né!

RẦM!!

Cả tòa Lâu đài Chiến Đấu rung chuyển dữ dội.

Larvitar nhảy lên thân Onix, một cú Húc Đầu bình thường đã hạ gục Onix với Năng lực "Kiên Cường"!

Các Trainer có mặt vẻ mặt khác nhau. "Chưa Tiến hóa... mà đã có sức mạnh như vậy ư?" "Đó là Pokémon do Thầy Lục huấn luyện mà!" "Onix mất khả năng chiến đấu." Quản gia quay đầu nói: "Bá tước Grant, xin ngài hãy cử Pokémon tiếp theo." Grant không quá bất ngờ, gật đầu, hít sâu một hơi, ném ra PokéBall nói: "Xin nhờ, Tyrantrum!" "Hống!!" Tyrantrum trông như một con Bạo Long màu đỏ sẫm khổng lồ, cơ thể phủ đầy những khối đá màu cam nhô ra, quanh cổ là một vòng lông xám.

Hàm dưới của nó cực kỳ khỏe, miệng đầy những chiếc răng nhọn sắc bén, chân sau to khỏe, nhưng móng vuốt trước lại cực kỳ ngắn nhỏ. "Tyrantrum, là Tyrunt đã Tiến hóa, được hồi sinh từ Hóa thạch Hàm." Viola khẽ nói, "Nghe nói hàng triệu năm trước nó là Totem của lục địa đó." Rotom Pokedex bay lơ lửng bên cạnh Lục Dã, báo cáo: "Bíp bíp...

Lực cắn của hàm dưới Tyrantrum rất mạnh, có thể xé nát tấm thép dày như tờ giấy một cách dễ dàng, Lạc Thác!" "Là Pokémon lấy Bạo Long làm nguyên mẫu à." Lục Dã khẽ trầm ngâm, nhìn về phía Larvitar trên sân đấu, thấy ánh mắt của nó sắc bén.

Dù là Godz... (gạch bỏ) ...ấu trùng của Tyranitar, thì cũng không phải một con Tyrantrum nhỏ bé có thể tùy tiện khinh thường! "Hống!!" Tyrantrum bùng nổ tiếng gầm hung mãnh, ngẩng cao cái đầu to lớn đáng sợ, đôi chân sau thô tráng đạp đất phát động xung kích.

Thình thịch, thình thịch— Tyrantrum thu hai móng vuốt ngắn lại, nhanh chóng tiếp cận Larvitar, há to cái miệng máu, hàm răng lấm tấm nước dãi đáng sợ.

Grant nghiêm giọng nói: "Tyrantrum, Răng Băng!" Rắc!

Hàm răng Tyrantrum kết tinh băng sắc bén, dưới sự gia trì của Năng lực "Hàm Răng Khỏe", xé toạc về phía Larvitar, các Trainer vẻ mặt nghiêm trọng. "Larvitar, nghiêng người dùng Siêu Sức Mạnh!" Lục Dã nói.

Mặt đất rung chuyển ầm ầm, Larvitar nghiêng người vung ra cú đấm mạnh mẽ, đấm vào đầu Tyrantrum.

BÙM!!

Luồng khí hung mãnh bùng lên ở chỗ va chạm của cú đấm, các Trainer đều giật mình. "Larvitar trong tình huống cực kỳ phẫn nộ, có

thể tay không đối đầu với Tyrantrum." "Cú đấm này e là muốn trực tiếp đánh cho nó vào trạng thái hỗn loạn!" Chiêu "Siêu Sức Mạnh" hệ Giác Đấu có uy lực kinh người, nhưng lại phải trả giá bằng việc giảm tấn công và phòng thủ của bản thân.

Đây là chiêu thức do Arcanine dạy cho Larvitar... chỉ nhằm mục đích dùng sức mạnh kinh người để trọng thương đối thủ! "Husky đến phá nhà cũng đã đành." Lục Dã tâm trạng vi diệu, "Sau này còn có Godzilla đến phá nhà nữa sao." Cú cắn xé của Tyrantrum buộc phải lệch hướng, Răng Băng cắm xuống đất, kích lên một trận sương băng!

BÙM!!

Larvitar nhìn chằm chằm Tyrantrum, ánh mắt lạnh lẽo: "Yêu kỷ!" Tyrantrum đau đớn nhắm mắt lại, lắc đầu đứng dậy lần nữa, vẻ mặt càng thêm dữ tợn, phẫn nộ gầm lên: "Hống!!" Grant nhìn Tyrantrum đang đau đớn gào thét, nhíu chặt mày, hai mắt đột nhiên ngưng lại.

Nếu đã vậy, thì hãy dùng sự phẫn nộ mãnh liệt hơn để phát động tấn công! "Tyrantrum." Grant hô lớn: "Dùng Cuồng Nộ!" Đồng tử Tyrantrum tràn ngập màu đỏ, nhe hàm răng hung hãn, toàn thân tỏa ra khí thế sắc lạnh.

Thay đổi phương hướng, Tyrantrum đạp đất lao thẳng vào Larvitar, tiếng gào thét phẫn nộ không ngừng vang vọng khắp lâu đài!

Thình thịch thình thịch!

Khí thế nguyên thủy của Pokémon Totem từ hàng triệu năm trước khiến tâm trí các Trainer bị kích động. "Chịu đựng đi, Larvitar." Lục Dã nghiêm nghị nói: "Long Giáng Thế!!" Tyrantrum lao tới, cái đầu đáng sợ hung hãn đâm thẳng vào Larvitar, Larvitar vươn móng vuốt ra phía trước.

RẦM!!

Larvitar dang tay chặn đầu Tyrantrum, lực va chạm mạnh mẽ buộc Larvitar lùi lại vài mét, bụi mù tung bay khắp sân đấu.

Giữa ánh mắt kinh ngạc của khán giả.

Larvitar vẫn không mất thăng bằng, trong màn khói bụi mịt mù, ánh mắt sắc bén. "U kỷ! (▼he ▼me)" Ngay lập tức, cơ thể Larvitar phát ra ánh sáng đỏ sắc lạnh, sức mạnh hung mãnh dồn vào cơ thể Larvitar, cú đấm mạnh mẽ còn kéo theo ánh sáng tím đỏ, một cú đấm nặng nề đã đánh Tyrantrum bị thương và lùi lại vài bước. "Hống..." Tyrantrum lắc đầu, nhìn chằm chằm Larvitar, đồng tử co rút, thậm chí còn cảm thấy một chút sợ hãi.

Lục Dã hô lớn: "Larvitar, Động Đất!!" "U kỷ!" Larvitar đấm mạnh xuống đất, chấn động hung mãnh như quái vật khổng lồ gầm thét, uy lực của Động Đất làm rung chuyển cả lâu đài, gạch đá vỡ tan thành nhiều mảnh, từng chùm ánh sáng trắng bay lên, ngay lập tức nhấn chìm Tyrantrum!

Rầm rầm— Âm thanh trầm đục vẫn vang vọng trong lâu đài, các Trainer vẻ mặt ngơ ngác. "Chiêu Động Đất này... là Động Đất mà Larvitar có thể dùng sao?" "Động Đất của Rhyperior cũng chỉ đến thế thôi mà!" "Cái này tôi biết, nghe nói Leader Blue Oak của Kanto cũng rất giỏi 'Động Đất'...

đó là bí ẩn của hệ Đất!" "Tyrantrum mất khả năng chiến đấu." Quản gia nói: "Do đó, người thắng cuộc là Bá tước Lục Dã!" Sau một thoáng im lặng, bốn phía sân đấu vang lên từng tràng pháo tay.

Viola đang xem trận đấu trên cầu, càng thêm tin rằng việc cô ấy gửi chuyển phát nhanh Huy hiệu cho Thầy Lục là một quyết định đúng đắn.

Chương 597

Nếu trong trận Đấu Gym mà để Larvitar thi triển chiêu này—hậu quả không dám tưởng tượng!

Korrina ngây người nói: "Ngay cả Larvitar, cũng có thể có sức mạnh như vậy..." Cô ấy cảm thấy hơi xấu hổ vì ý nghĩ vừa rồi muốn thách đấu Blastoise, nhưng rất nhanh lại nhen nhóm lại niềm tin, thì thầm: "Ít nhất... mình phải tiếp tục tu luyện cùng Lucario, rồi đánh bại Bea!" Nhìn Tyrantrum đang nằm đổ gục, Larvitar thở phào một hơi: "U kỷ..." Ngay lập tức, chú bé lại tự tin chống nạnh ngẩng đầu, hô lớn: "U kỷ!" Tuyệt cú mèo!

Đèn của Rotom Pokedex nhấp nháy, chụp cho Larvitar một tấm ảnh, rồi lại phát ra ánh sáng xanh quét từ trên xuống dưới một lượt. "U kỷ?" Larvitar gãi gãi đầu.

Rotom bay về bên cạnh Lục Dã, thì thầm: "Bíp bíp...

Từ kiểm tra Năng lượng mà nói, Larvitar sắp Tiến hóa rồi, Lạc Thác!" Lục Dã hơi giật mình, nhìn Larvitar đang ngơ ngác, lập tức bừng tỉnh.

Đã ăn nhiều khoáng vật phong phú, cộng thêm kinh nghiệm chiến đấu không ngừng tích lũy, Larvitar cũng đã đến lúc có thể Tiến hóa rồi.

Ngoài ra, Larvitar đã nắm vững "Động Đất" và "Bão Đá" cùng các chiêu bí ẩn khác, không còn cần thiết phải kìm hãm Tiến hóa nữa.

Đối với việc Tiến hóa, Lục Dã luôn giữ thái độ tôn trọng ý nguyện của bản thân Pokémon.

Có những Pokémon như Pikachu, Meowth không muốn Tiến hóa;

cũng có những Pokémon như Chimchar, Greninja khao khát trở nên mạnh hơn.

Lục Dã cũng đã chuẩn bị "Đá Bất Biến" cho Larvitar.

Và quyết định lát nữa sẽ đưa cho Larvitar, để nó tự mình lựa chọn. "Có cảm giác như một kẻ ngốc nào đó đưa Đá Sấm Sét cho Pikachu vậy..." Lục Dã trêu chọc nói.

Rào rào— Tiếng vỗ tay trong lâu đài vang lên cho Thầy Lục và Larvitar chiến thắng.

Tước vị của Lục Dã thành công thăng cấp thành "Hầu tước", Grant tiến lên chúc mừng. "Chúc mừng ngài, ngài Lục Dã." Grant thở dài, nói: "Tôi quả nhiên vẫn chưa vượt qua ngọn núi cao đó." "Vượt núi là chuyện khá khó khăn đấy." Lục Dã nói.

Grant bắt tay Lục Dã, nghiêm túc nói: "Từng thử leo lên đỉnh cao, tôi sẽ không hối hận." Giờ Larvitar cũng có thể được gọi là 'đỉnh cao' rồi sao— Lục Dã gật đầu: "Cố lên, tôi mong đợi được đấu một trận Full Battle với cậu." Sắc mặt Grant cứng lại, cười gượng: "Ha ha." Đấu một trận Full Battle với Thầy Lục ư?

Tôi còn chưa tự tin đến mức đó.

Đột nhiên, Grant ý thức được điều gì đó, vẻ mặt kỳ lạ.

Thầy Lục không phải ám chỉ... khi đến Gym của tôi để thách đấu, sẽ tiến hành Full Battle chứ?

Toang rồi, khả năng này cực kỳ lớn! 'Phải tìm cơ hội nào đó nhét Huy hiệu cho Thầy Lục.' Grant trán đổ mồ hôi lạnh, thầm nghĩ: 'Hôm nay không tìm được cơ hội, thì ngày mai—hoặc giao cho Pokémon của Thầy Lục.' Không đưa Huy hiệu Vách Đá đi, e là không ngủ yên được rồi!

Hoàng hôn buông xuống, trận chiến xếp hạng đầu tiên của Lâu đài

Chiến Đấu khép lại.

Các Trainer được phong tước, kết bạn đi trong lâu đài, vẫn còn đang nói chuyện rôm rả. "Động Đất của Larvitar, vậy mà lại hạ gục Tyrantrum của Leader Grant!" "Dù sao đó cũng là Larvitar của Thầy Lục mà..." "Thực lực của Thầy Lục, từ kỹ năng huấn luyện đã có thể thấy rõ một phần." Ánh hoàng hôn phủ lên Lâu đài Chiến Đấu một lớp màu vàng, mặt nước phun nước tạo nên những gợn sóng tuyệt đẹp, nữ hầu đi qua hành lang.

Lục Dã đứng ở ban công tầng hai nhìn ra sân vườn, hồi tưởng lại văn hóa của Kalos, cũng không bất ngờ.

Thế giới Pokémon vốn dĩ đã có những vương quốc nhỏ như Thành Oudouran, Midina, v.v., Vua AZ còn là nhân vật trong sách truyện mà Kalos ai cũng biết.

Ngắm nhìn Floette đang bay lượn trong vườn, Lục Dã hơi thất thần.

Nghe nói Vua AZ đã cố gắng dùng Vũ Khí Tối Thượng để đưa Floette yêu quý đã mất của mình trở về, nhưng vì chiến tranh do Vũ Khí Tối Thượng gây ra đã hủy diệt tất cả, Floette được hồi sinh đã thất vọng rời bỏ Vua AZ, Vua AZ vì thế mà đau khổ vô cùng.

Vì sự bức xạ của Vũ Khí Tối Thượng, Vua AZ đã có được sự sống vĩnh cửu không thể tìm đến cái chết, từ thời cổ đại vẫn luôn lang thang cho đến ngày nay, từ một vị vua trở thành một kẻ lang thang trên đường phố Kalos. "Đúng là một câu chuyện lãng mạn mà bi thương." Lục Dã cùng Gengar nhìn ra khu vườn của lâu đài, Sylveon vươn dải lụa quấn quanh tay anh, sẻ chia nỗi buồn hoàng hôn.

Phía sau truyền đến tiếng bước chân, quản gia Turner đeo kính một mắt, cung kính nói: "Hầu tước Lục Dã, xin hỏi ngài có còn muốn tiếp tục tham gia trận đấu xếp hạng ngày mai không?" Lục Dã bình tĩnh

lại, tò mò hỏi: "Chiến đấu xếp hạng tổng cộng kéo dài mấy ngày?" "Chiến đấu xếp hạng mỗi tháng một lần, kéo dài ba ngày, ngày mai sẽ có các Trainer khác đến thăm Lâu đài Chiến Đấu." Quản gia nói: "Ngài có thể tạm trú trong lâu đài, mọi thứ đã được sắp xếp ổn thỏa." Lục Dã từng muốn hỏi họ rằng Lâu đài Chiến Đấu này rốt cuộc dựa vào cái gì để kiếm lời.

Nghĩ bụng có các Trainer cấp Champion, Tứ Đại Thiên Vương ghé thăm, đương nhiên sẽ không thiếu lợi nhuận.

Lục Dã gật đầu: "Ngày mai tôi vẫn chọn ghép trận ngẫu nhiên, làm phiền ông rồi." "Thành thật mà nói, hạ thần sẽ sắp xếp đối thủ cùng tước vị cho ngài." Quản gia cúi mình: "Sẽ có người chuyên trách đưa ngài đến phòng, hạ thần xin phép cáo lui trước." Dưới sự dẫn dắt của nữ hầu phong cách Victoria, Lục Dã đã đặt chân vào căn phòng trong Lâu đài Chiến Đấu.

Phong cách trang trí nội thất phù hợp với không khí của Lâu đài Chiến Đấu.

Lục Dã ngả người xuống ghế sofa mềm mại, gọi điện cho Cynthia.

Sau khi kết nối, đầu dây bên kia vang lên giọng nói dịu dàng, từ tính, mỉm cười nói: "Cảm giác ở Lâu đài Chiến Đấu thế nào?" "Tôi không quen lắm." Lục Dã nói, "Nhưng tạm thời đã thắng một trận thăng cấp." "Khoảng còn cần ở lại mấy ngày nữa?" "Nếu thuận lợi, thăng cấp lên 'Công tước', tôi sẽ đi Unova." Lục Dã nhìn Larvitar đang đứng cạnh xem Togepi chơi game, nói: "Còn một chuyện nữa." "Chuyện gì?" "Larvitar, sắp Tiến hóa rồi." Đầu dây bên kia im lặng một lát, Cynthia dịu giọng nói: "Dù Tiến hóa hay không, mối liên kết với Pokémon đều sẽ không thay đổi." Lục Dã không khỏi nở một nụ cười nhẹ, nói: "Cũng gần giống cách tôi nói." Hai người trò chuyện

lâu.

Cynthia nhắc đến gần đây Caitlin luôn ủ rũ không vui, Pokémon hệ Tâm Linh suýt chút nữa đã phá hủy mấy lần. "Máy chơi game lại nổ mấy cái nữa rồi." Cynthia đau đầu nói. "À." Lục Dã bĩu môi cười.

Chỉ là tiếng than vãn của con chó bại trận lông vàng mà thôi!

Cúp điện thoại xong, Lục Dã nhìn về phía Larvitar, ánh mắt trùng hợp hội tụ vào nhau. "U kỷ?" Larvitar ngơ ngác chớp mắt.

Lục Dã lấy ra Đá Bất Biến đã chuẩn bị trước, nghiêm túc nhìn Larvitar: "Có một quyết định, cần chính mày tự mình đưa ra." Dường như cảm nhận được vẻ mặt nghiêm túc của Thầy Lục, căn phòng im lặng, mấy chú Pokémon nhỏ lén lút nhìn sang. "Dù Tiến hóa hay không, thái độ của tao cũng sẽ không thay đổi.

Vì vậy, hãy để tao hiểu rõ hơn tâm ý của mày, Larvitar." "U kỷ..." Larvitar đánh giá sắc mặt Lục Dã.

Rõ ràng sinh ra chưa đầy vài tháng, Larvitar lại đặc biệt hiểu chuyện, thành tích chiến đấu cũng cực kỳ đáng kinh ngạc, có kỷ lục một mình hạ gục Mega Sableye ngay trong giai đoạn ấu trùng. (Kìm hãm chuỗi thức ăn) Nhưng chỉ như vậy, vẫn chưa đủ.

Larvitar còn muốn bảo vệ mọi người nhiều hơn, trưởng thành thành một lực lượng chiến đấu đáng tin cậy trong đội. "U kỷ!" Ánh mắt Larvitar dần trở nên kiên định, lắc đầu, lùi lại nửa bước khỏi Đá Bất Biến.

Phải không ngừng trở nên mạnh hơn, Larvitar!

Lục Dã hơi ngẩn ra, cảm nhận được tâm ý truyền đến từ "Jewelrite" (Larvitar), tâm trạng vi diệu.

Rõ ràng phía sau lưng đổ mồ hôi lạnh, biết nguy cơ phá nhà lại tăng lên gấp bội theo cấp số nhân—nhưng lại có một loại vui vẻ

không tên!

Có lẽ là vì, Larvitar đang suy nghĩ cho mình và các chú Pokémon nhỏ khác.

Mặc dù có sự sai lệch trong việc hiểu, căn bản không ai cần nó bảo vệ cả.

Nhưng xuất phát điểm và tâm nguyện mãnh liệt của Larvitar, vẫn khiến Thầy Lục cảm động sâu sắc. "Ghos~~ʌ(;´Д ` ʌ)" Gengar ngoe nguẩy khăn tay nhỏ, mắt lệ nhèm nhèm, vẻ mặt xúc động.

Mấy đứa hậu bối cũng đã lớn rồi~ "Gạc!! (´ᴗ̈ᴗ̈)σ" Sirfetch'd nước mắt chảy đầy mặt.

Quả không hổ là cục cưng Phá Giáp do ta ấp ra, làm tốt lắm, Larvitar! "Ka mi... ヾ(⌐■_■)" Blastoise đẩy gọng kính râm, nhìn về phía Larvitar.

Mặc dù ở giai đoạn đầu có thể gây tê liệt đối thủ tốt hơn, nhưng... thôi vậy, tôi tôn trọng lựa chọn của mày!

Rotom Pokedex hiện lên biểu tượng 'mắt lệ'. "Bíp bíp...

Vạn tuế hiểu biết, Lạc Thác~o(TへTo)" "Bố y..." Đôi mắt xanh biếc của Sylveon lấp lánh, nhìn chằm chằm Larvitar khao khát mạnh hơn, dường như thấy được chú Eevee ngày xưa dưới mưa sao băng...

Thấy Larvitar đã đưa ra lựa chọn của mình.

Lục Dã khẽ mỉm cười, nói: "Trận đấu ngày mai, cố lên nhé, Larvitar." Larvitar dùng sức gật đầu, hai mắt sắc lạnh, khí thế của một Á Thần hiển hiện không thể nghi ngờ. "U kỷ! (▼he ▼me)" Kalos, Lâu đài Chiến Đấu.

Hoàng hôn dần buông, xa xa cánh đồng cỏ lau um tùm lay động, một đàn Skiddo cúi mình.

Viola hứng thú nâng máy ảnh DSLR lên, trên khung hình định chụp một cú "Tấn Công Sừng", đột nhiên một bóng người xuất hiện, cô ngẩng đầu nhìn lên, không khỏi giật mình. "Grant?

Anh leo lên chỗ cao như vậy làm gì!" "Leo Đá." Grant không có bất kỳ biện pháp bảo hộ nào, trầm ổn đáp.

Viola vẻ mặt phức tạp, nói: "Đúng là phục anh luôn..." Đồng là "Bá tước" của Lâu đài Chiến Đấu, Viola và Grant từng giao chiến vài lần, khá hiểu tính tình của nhau.

Theo lý mà nói, Leo Đá không chỉ là sở thích của Grant, mà còn là để chuẩn bị khởi động cho trận đấu. "Trận chiến xếp hạng của anh không phải đã kết thúc rồi sao?" Viola hỏi.

Grant từ trên tường nhảy xuống, vỗ vỗ tay, bất lực nói: "Thực ra là một chuyện khác—" Anh ta kể lại chuyện muốn đưa Huy hiệu cho Thầy Lục nhưng lại không biết làm thế nào, nói: "Tôi không có lý do thích đáng nào để đưa Huy hiệu cho Thầy Lục." "Nói cách khác, nếu thầy ấy trực tiếp mời tôi một trận Full Battle, thì toang rồi..." Chỉ một con Larvitar thôi, đã có thể solo thắng hai Pokémon chủ lực của anh ta.

Grant tuy không hiểu rõ sự chênh lệch giữa mình và Thầy Lục trong một trận Full Battle, nhưng đã vô cùng chấn động.

Trực tiếp đưa Huy hiệu cho thầy ấy, còn hơn là bị Pokémon của thầy ấy đến Gym thách đấu, hoặc bị thua sạch trong một trận Full Battle... "Đại khái là tình hình như vậy." Grant thở dài.

Viola suy nghĩ một lát, nói: "Tôi có một ý này." "Gì cơ?" "Anh gửi chuyển phát nhanh Huy hiệu đến quán cà phê ở Lumiose City, không phải được sao?" Viola nói, "Quán cà phê chưa khai trương của Thầy Lục...

đã có chút danh tiếng ở Lumiose City rồi đấy." "Ra là vậy." Grant

bừng tỉnh, lấy ra "Huy hiệu Vách Đá" hình "tường đá" trong lòng, nói: "Đây cũng không phải là một ý kiến tồi!" Ngày 28 tháng 6, thứ Hai.

Ngày thứ hai của chiến đấu xếp hạng.

Vì là ngày làm việc, số lượng Trainer trong lâu đài ít hơn hôm qua nhiều, nhưng vẫn có không ít người đến lâu đài.

Trong đó, Korrina vẫn chưa rời khỏi lâu đài.

Lâu đài Chiến Đấu, sảnh tự chọn.

Korrina với mái tóc vàng dài buộc thành đuôi ngựa, che miệng ngáp: "Chào buổi sáng, Thầy Lục." "Không ngủ ngon à?" "Nghĩ đến hôm nay phải đấu với cô Viola, tôi phấn khích đến mức không ngủ được cả đêm." Korrina ngồi xuống vị trí trước mặt Lục Dã, nói. "Cũng quá khoa trương rồi đấy." Lục Dã uống cà phê, nói. "Một chút cũng không!

Nghe nói Hộ Vệ Aura mạnh mẽ, có thể dùng thiền định để thay thế nghỉ ngơi!" Korrina trừng lớn mắt phân bua, có thể thấy vẻ mặt nghiêm túc của cô bé, cùng những tia máu trong lòng trắng mắt. "Cái này tôi nghe lần đầu đấy." Lục Dã nói, "Về rồi tôi thử xem sao." Korrina ngẩn ra.

Đúng rồi...

Thầy Lục cũng là một Hộ Vệ Aura—thử dùng Aura yếu ớt của mình, Korrina dò xét Thầy Lục trước mặt, vẻ mặt lập tức cứng lại.

Chênh lệch quá lớn, tự tin bị đả kích rồi!

Korrina ủ rũ gặm bánh mì.

Lục Dã nói: "Có thể cho tôi xem Lucario của cậu được không?" "Đương nhiên." Korrina sảng khoái đồng ý, nhấn PokéBall, một chùm ánh sáng trắng bay ra ngay lập tức, phác họa hình dáng Lucario.

"Lucario!" Lucario vẻ mặt cao ngạo lạnh lùng, như một người hộ vệ trung thành, hai mắt đỏ tươi.

Lục Dã thử dùng "Jewelrite" cảm nhận, bất lực nói: "Lucario thiên về tấn công vật lý, không cần thiết dùng thiền định để cày chỉ số tấn công đặc biệt...

Lần tới thử dùng 'Cường Hóa' và 'Tiêu Điểm Tia Sáng' xem sao." "Hả?" Korrina giật mình, ý thức được Lucario của mình, quả thật và Lucario của ông nội là hai phong cách khác nhau.

Theo lời Thầy Lục, biết đâu thật sự có thể...

Trong khi Korrina đang trầm tư, Lục Dã tiện tay "tăng" cho Lucario một phát "Aura", sau đó chú Pokémon sung sướng nheo mắt.

Korrina gọi: "Lucario?" "Lucario!" Lucario lập tức căng mặt, trở lại vẻ nghiêm túc.

Aura bắt nguồn từ Cây Đại Dervish của thế giới, đối với đại đa số Pokémon mà nói, đều là Năng lượng thuần khiết và thiện ý.

Còn về người sử dụng "Aura" thì liệu có thuần khiết hay không, thì khó nói rồi...

Lục Dã khẽ ho khan: "Hôm nay còn có Gym Leader nào khác đến nữa không?" Cả ngày hôm qua, chỉ thu hoạch được một Huy hiệu.

Thầy Lục thầm mừng.

Xem ra không cần lo lắng về vấn đề của Viola và Grant, Huy hiệu Côn Trùng và Huy hiệu Vách Đá nữa rồi!

Korrina nghĩ nghĩ: "Ừm... hình như có một Leader từ xa đến, là ngài Wulfric của Snowbelle City đó ạ." Mỗi thế hệ, hầu như đều có một thị trấn và Gym bị băng tuyết bao phủ.

Và ở Kalos, Snowbelle City là một thị trấn nhỏ quanh năm có Cảnh

báo Tuyết, Leader là ông già Wulfric lớn tuổi mà vẫn còn tráng kiện.

Korrina sùng kính nói: "Ngài Wulfric là Leader thứ tám của Kalos... là một Trainer nhiệt huyết, giỏi hướng dẫn người mới, kích thích thực lực của họ!" "Ông ấy có một con Abomasnow phải không?" Lục Dã hỏi.

Nhận được câu trả lời khẳng định từ Korrina, Lục Dã chợt hiểu ra.

Đây là vị Leader hệ Băng trong anime, người đã dùng Mega Abomasnow để đối đầu với Ash Greninja.

Bề ngoài mạnh mẽ, nội tâm ôn hòa, Wulfric được mệnh danh là "tảng băng kiên cố nhiệt huyết và chất phác".

So với sự chỉ đạo khắc nghiệt gần như vô tình của Pryce, Wulfric dễ được Trainer yêu mến hơn.

Chương 598

Mặc dù hệ Băng có nhiều điểm yếu, nhưng nó cũng là một hệ có phạm vi tấn công cực kỳ rộng, xứng đáng là một thanh kiếm hai lưỡi sắc bén. "Từ xưa hệ Băng đã xuất hiện cường giả rồi." Lục Dã nghĩ đến Pryce và 'Mr.

Rime' của dì Lorelei, không khỏi cảm khái. "À đúng rồi, Thầy Lục." Korrina thì thầm: "Ngài Wulfric cũng là 'Hầu tước', thầy và ông ấy rất có thể sẽ được ghép cặp đấy." Lục Dã hơi giật mình, trầm ngâm nói: "Cái đó thì không sao, đừng đưa tôi cái 'Huy hiệu Băng Sơn' là được..." "Sao có thể chứ!

Đối với Trainer được yêu mến, Leader đương nhiên sẽ tặng Huy hiệu, đó là truyền thống mà~" Korrina cười nói.

Lục Dã: "..." Lục Dã: "Tôi nhớ ra rồi...

Bea nhập môn sớm hơn cậu, cậu phải gọi cô ấy là sư tỷ." Korrina:???

Đó là kỳ phùng địch thủ của tôi... vậy mà phải gọi cô ta là sư tỷ ư?

Korrina đỏ bừng mặt, nhất thời không biết nghĩ gì.

Một nữ hầu đi đến bên cạnh Lục Dã, thì thầm: "Hầu tước Lục Dã, đối thủ ngẫu nhiên trong trận đấu của ngài đã sẵn sàng rồi." "Trainer nào?" "Là ngài Wulfric của Snowbelle City." PokéBall Tối bên hông lay động, Lục Dã có thể cảm nhận được ý chí chiến đấu mạnh mẽ của chú bé.

Anh nhắm mắt nhớ lại ánh mắt dứt khoát lạnh lùng, tựa như vị quân vương ngạo nghễ của chú bé.

Lục Dã nhẹ nhàng gật đầu, đáp: "Tôi cũng đã sẵn sàng rồi."

Wulfric, thủ lĩnh hệ Băng của 《Pokemon XY》, tuổi tuy cao nhưng kiên cường, nội tâm lại nồng nhiệt, là Nhà Vô địch Phòng Gym mạnh nhất thứ tám vùng Kalos.

Ông Wulfric đặc biệt giỏi chiến thuật đội hình Bão Tuyết, Abomasnow trong đội có thể coi là hạt nhân của 'Hail Team'.

Nắm giữ khả năng Tiến hóa Mega, Mega Abomasnow của ông càng là chủ lực tuyệt đối trong chiến thuật Bão Tuyết.

Khi Satoshi du lịch Kalos, đã từng trải qua trận khổ chiến với Wulfric.

Không những Greninja thua dưới tay Abomasnow, mà thằng ngốc Satoshi còn bị ông Wulfric đánh cho tự kỷ luôn.

Từ đó có thể thấy thực lực của vị thủ lĩnh hệ Băng vạm vỡ như một con gấu này.Tuy nhiên, khi nói đến Lục lão sư, người cũng tham gia khiêu chiến, các Nhà huấn luyện đều nhất trí: Wulfric tuy mạnh.

Nhưng Lục lão sư đến ao cá của Tứ Đại Thiên Vương còn dám quậy banh, huống chi là Battle Castle!Ngày đầu tiên, Linh Phong – thủ lĩnh hệ Đá của Larvitar, đã khiến mọi người cảm nhận được áp lực đến từ 'Sát thủ Little Cup'.

Ngày thứ hai, đoạn giới thiệu trận "Wulfric đấu Lục lão sư" lại một lần nữa dấy lên cuộc thảo luận sôi nổi. "Dắt bé con vào ao cá 'farm' kinh nghiệm... thao tác kinh điển của Lục lão sư!" "Không hiểu hỏi chút, thực đơn của Larvitar có bao gồm đá băng không?" "Bão tuyết ư?

Là chạy băng mới đúng!"Đương nhiên, với lợi thế cấp độ, Wulfric chưa chắc không thể đánh bại một Pokémon của Lục lão sư.

Ông Wulfric lại là một Bậc thầy Bão Tuyết lừng lẫy, trận đối đầu chiến thuật giữa ông và Lục lão sư "trái tim đen thui" sẽ diễn ra thế

nào mới là điều khán giả của Battle Castle mong đợi.Ngày 28 tháng 6, thứ Hai.

Ngày thứ hai của vòng xếp hạng, giải đấu thăng cấp Hầu tước.Battle Castle trải thảm đỏ đón một vị khách đến từ xa. "Nóng quá, phù… cuối cùng cũng đến nơi." Wulfric khoanh tay vạm vỡ, mặc áo cộc tay bước vào sảnh lớn Battle Castle, sau lưng khoác một chiếc áo khoác lông vũ mỏng dính.

Dáng vẻ giữa mùa hè nóng bức này đã thu hút không ít người hiếu kỳ.Wulfric không bận tâm, dù sao ông cũng vừa từ Thành phố Snowbelle quanh năm nhiệt độ dưới 0 bay đến Battle Castle, chưa kịp thay trang phục. "Làm phiền cậu rồi, Turner!" Wulfric đưa áo khoác lông vũ cho quản gia, râu bạc dựng ngược, đôi mắt tràn đầy nhiệt tình và hăng hái, cười lớn nói: "Hôm nay tôi sẽ đấu với ai?" Quản gia lịch sự đáp: "Hầu tước Wulfric, người sẽ đấu với ngài là Hầu tước Lục Dã...

Có lẽ ngài đã từng nghe qua tên cậu ấy." Wulfric suy tư kỹ lưỡng một lúc, vẻ mặt dần trở nên nghiêm trọng, trầm giọng nói: "Cậu ta là người đã dùng Mega Gengar, hành hạ Thiên Vương Lucian phải không?" Quản gia khẽ gật đầu, nói: "Cậu ấy cũng tham gia giải đấu thử thách này, và chủ yếu là để rèn luyện các thành viên mới trong đội." "Đến để rèn luyện sao..." Wulfric thở phào một hơi, điều này có nghĩa là mình sẽ không phải đối đầu với Blastoise hay Gengar đó.Nhưng từ một góc độ khác mà nói.

Wulfric cũng muốn cùng vị Quán quân nổi tiếng về chiến thuật này, tiến hành một trận đấu nhiệt huyết sôi trào.Wulfric giỏi khơi dậy ý chí chiến đấu của đối thủ, những trận chiến không kể thắng thua của ông được các Nhà huấn luyện ở Thành phố Snowbelle gọi là "người thầy tốt, bạn hiền".

Satoshi trong 《Pokemon XY》 cũng chính là nhờ sự động viên của Wulfric mà đã vận dụng "tiến hóa Liên Kết" của Greninja một cách tự nhiên. "Khi nào thì trận đấu diễn ra?" Wulfric khoanh tay vạm vỡ, ánh mắt lấp lánh, hùng hồn nói: "Lão phu đã không thể chờ đợi được nữa rồi!" Quản gia mỉm cười nói: "Hầu tước Lục Dã cũng đã chuẩn bị sẵn sàng.

Thưa ngài Wulfric, mời ngài cùng tôi đến sân đấu!"…Wulfric có thâm niên và thành tích xuất sắc tại Battle Castle.

Chỉ cần chiến thắng Wulfric trong trận đấu Đơn 2V2, không giới hạn chiêu thức, là có thể thăng cấp "Công tước".

Danh hiệu "Công tước" của Battle Castle cũng có giá trị ở hầu hết các khu vực Kalos, khi báo danh tại các khách sạn sang trọng như【Hotel Richissime】sẽ được hưởng ưu đãi giảm giá đáng kể. "Công tước mà còn phải xin giảm giá... chắc chỉ có tôi thôi." Lục Dã thầm nghĩ.Mặc dù gia sản không nhỏ, nhưng vẫn phải tiết kiệm chi tiêu, kiếm tiền nuôi mấy đứa nhỏ và Cynthia!

Mà nếu mà bị 'úp sọt' dữ quá, thì chỉ còn cách để Cynthia nuôi mình thôi. (gạch)Thời tiết mát mẻ, dòng sông bao quanh sân đấu gợn sóng, mang theo hương thơm dịu nhẹ của Floette.

Viola và Grant đã sớm đến khu vực quan sát, Korrina cũng theo sau. "Xem ra, vẫn còn một lúc nữa mới bắt đầu trận đấu." Grant ngẩng đầu nhìn bức tường thành, nắm chặt cổ tay, nóng lòng muốn thử sức.Viola cầm máy ảnh DSLR, 'chộp' được khoảnh khắc chàng trai tóc đen nổi bật giữa đám đông trong bộ lễ phục, cười khúc khích nói: "Lục lão sư mà mặc lễ phục, đúng là đẹp trai hết nấc!" "Oa hô~" Korrina hai mắt sáng rực, vẫy vẫy mái tóc đuôi ngựa vàng dài, đầy nhiệt huyết cổ vũ: "Sư phụ cố lên!" Bùng!

Bùng!

Tiếng pháo lễ vang lên.Wulfric cũng khoác lên mình một chiếc áo choàng màu đỏ kim rộng rãi, khoanh tay vạm vỡ, khẽ cúi đầu chào Lục Dã, nói: "Hầu tước Lục Dã, đã nghe danh từ lâu." "Ngài quá lời rồi, cứ gọi tôi là Lục Dã thôi, ông Wulfric." Lục Dã nói.Wulfric ngạc nhiên trước sự khiêm tốn của một Quán quân trẻ tuổi.

Cần biết rằng Thiên Vương Rồng Lance, Blue Oak hồi trẻ đều kiêu ngạo bất kham.Ông lão tóc bạc vạm vỡ, ánh mắt lộ vẻ tán thưởng, trầm giọng nói: "Tôi đã xem những bài giảng chiến thuật của cậu về Đội Bão Tuyết...

Thật lòng mà nói, tôi cũng học hỏi được rất nhiều." Wulfric tiếp tục nói: "Tôi rất đồng tình với quan điểm của cậu—" "Linh hồn của Đội Bão Tuyết, nằm ở sự đóng băng." Wulfric nói, "Băng tuy cứng cáp, nhưng cũng dễ vỡ.

Vì vậy, làm thế nào để vận dụng băng là con đường mà tôi theo đuổi suốt đời." Lục Dã từng nghe những lời tương tự từ Pryce, cười nói: "Ngài đã tìm được chưa?" Vẻ mặt kiên nghị của Wulfric lộ ra một nụ cười. "Đương nhiên rồi.

Chỉ những trái tim ấm áp mới có thể điều khiển tốt những khối băng dày...

đó chính là nhân sinh quan nông cạn của lão phu." Lục Dã cảm khái.Đúng là một Thủ lĩnh hệ Băng hoàn toàn khác với Pryce.

Tuy nhiên, có lẽ đúng như Wulfric đã nói, những Nhà huấn luyện hệ Băng ngược lại lại sở hữu một linh hồn rực lửa.Kiên tin vào băng giá sắc bén, sự đóng băng giữa bão tuyết, Tuyệt Đối Lạnh Giá tuyệt đẹp—Quản gia: "Mời hai bên phái Pokémon ra." Wulfric dùng sức kéo chiếc áo choàng sau lưng xuống, mạnh mẽ ném PokéBall ra, hô lớn: "Lên nào, Avalugg!" Lục Dã thầm nghĩ: "Đây có lẽ chính là sức hút của hệ Băng." "Lên nào." Lục Dã nói cùng lúc: "Rotom, chuyển sang

dạng Tủ Lạnh!" Dựa vào kháng hệ Băng của Rotom dạng Tủ Lạnh, dựng song tường rồi dùng Volt Sốc để luân chuyển, đây chính là chiến lược cơ bản của Lục lão sư. "Ghi gô~" Gengar móc ra một cái tủ lạnh mini từ túi, nhe răng cười, vỗ vỗ cái tủ lạnh, ra hiệu cho Rotom mau chui vào.

Pokedex của Rotom: "Bíp bíp... không thể hiểu nổi, Rotom! o(T⌓To)" Miệng thì nói không, nhưng Rotom vẫn thành thật bay ra khỏi Pokedex, chui vào tủ lạnh.Tủ lạnh lóe lên một trận tia lửa chói mắt, sau đó đôi mắt sáng rực nhấp nháy, Rotom Băng đã sẵn sàng. "Ghi gô!" Gengar hai tay đỡ chiếc Pokedex đang rơi, thành thạo nhắm vào Avalugg của Wulfric. 『Avalugg, toàn thân được tạo thành từ băng sơn, lợi dụng thân thể đồ sộ để nghiền nát chướng ngại vật mà tiến lên.

Vết nứt trên cơ thể nó sẽ lớn dần do hoạt động ban ngày, nhưng chỉ cần một đêm là có thể lành lại hoàn toàn. 』 Nghe thấy giọng đọc vô cảm của Pokedex, Lục Dã sững sờ.

Vết nứt của Avalugg, một đêm là có thể lành lại hết – Theo lý mà nói, Larvitar cũng có thể ăn đá băng, nhưng không biết có hợp pháp không... "Đó là Avalugg của ông Wulfric sao?" Korrina xoa xoa cánh tay, nói: "Tôi đã cảm thấy lạnh rồi đây..." Grant nhíu mày nói: "Theo phong cách chiến đấu của ông Wulfric, lát nữa có lẽ sẽ còn lạnh hơn nữa." Trên sân đấu.Avalugg bốn chân chạm đất, vai gánh khối băng khổng lồ, bốn chi như cột băng, đôi mắt màu hổ phách nhìn chằm chằm vào Rotom dạng Tủ Lạnh.

Học danh là "Rotom Băng", tủ lạnh với đôi cánh màu tím cấu thành từ ion điện, lơ lửng trên không trung, vẻ mặt nghiêm túc: "Rotom--" Phải tạo cơ hội cho đồng đội, Rotom!Trận đấu bắt đầu.Thân thể như sông băng của Avalugg phản chiếu ánh nắng, trong miệng bắt đầu tụ lại một luồng sáng xanh băng giá cực lạnh.

Wulfric hô lớn: "Avalugg, dùng Tia Băng vào sân đấu, đóng băng nó lại!" Bùm!!Tia sáng xanh băng giá từ miệng Avalugg bắn ra nhanh chóng, chia thành bốn năm đường Tia Băng rải rác khắp sân đấu.

Sân đấu đóng băng với tốc độ mắt thường có thể thấy được, từ sân nền biến thành mặt băng sáng bóng.

Những đợt lạnh giá ngay lập tức xua tan cái nóng gay gắt!Khán giả kinh ngạc trước khả năng khống chế Tia Băng tinh tế này. "Chiến thuật đặc trưng của ông Wulfric đó." Viola nói.Grant gật đầu, nói: "Thân thể của Avalugg khá nặng nề, nhưng nếu ở trên mặt băng, nó có thể dựa vào việc trượt để tăng tốc Đâm Húc, thậm chí là tránh né tấn công." Rắc, rắc!Sân đấu vẫn tiếp tục đóng băng, mặt băng lấp lánh, Avalugg thuận thế thu gọn bốn chi như cột băng, lao đến Rotom Băng như một ngọn núi Kurt trượt băng! "Bíp bíp...

Phản Chiếu đang dựng, Rotom!" Rotom Băng vẫy đôi cánh nhỏ cấu thành từ ion điện, năng lượng yếu ớt lan tỏa khắp sân đấu, nhanh chóng hình thành một bức tường Phản Chiếu trong suốt như màng mỏng.

Phản Chiếu làm chậm cú va chạm của Avalugg, Rotom Băng dễ dàng lơ lửng tránh né, Wulfric hô to: "Nhân lúc này, Avalugg, Tự Hủy Diệt!!" "Gào!!" Đôi mắt của Avalugg đột nhiên đỏ rực, phanh gấp trên mặt băng tạo ra một lớp sương băng, lao tới Rotom Băng, toàn thân lóe lên ánh sáng trắng sắc bén!Cú va chạm mạnh mẽ, kết hợp với thân thể như băng sơn của Avalugg, mang đến cảm giác nguy hiểm như tuyết lở! "Màn Sáng." Lục Dã không vội vàng dựng song tường, trầm giọng nói: "Volt Sốc!" "Bíp bíp—— Màn Sáng công suất lớn đang khởi động!!" Trước mặt Lục Dã, bức tường "Phản Chiếu" làm suy yếu va chạm như màng mỏng, và bức tường "Màn Sáng" làm suy yếu tia sáng như bức vách, đã được dựng lên.Vẻ mặt Wulfric hơi đanh lại.

Cứ tưởng đây sẽ là một trận đấu nhiệt huyết ăn miếng trả miếng... ai ngờ vừa vào trận đã phòng thủ rồi sao?Lối đánh của Lục Dã, phải nói là kín kẽ không kẽ hở!Các thủy hữu (người xem) của Battle Castle, thần sắc kỳ lạ. "Vừa vào trận đã dựng song tường?

Quá an toàn rồi, Lục lão sư!" Bùm!!Cơ thể Rotom lóe lên tia lửa chói mắt rực rỡ, dưới sự bao phủ của tia lửa, nó va chạm với Avalugg đang lao tới một cách liều lĩnh, kích thích sương băng bay khắp trời!Đông!!Giữa làn khói bụi mù mịt, Avalugg rơi xuống đất nặng nề, bốn chi như cột băng cắm sâu vào mặt băng, bề mặt sông băng sáng bóng loang lổ vết cháy sau Thunder Shock, ánh mắt đỏ rực, gầm thét: "Gào!!!" Rotom trong "Volt Sốc" hóa thành một luồng sáng đỏ bay vào PokéBall, Quả Cầu Tối Tăm tự động mở ra, một luồng sáng đỏ bay ra đáp xuống mặt băng.Larvitar màu xám xanh, đầu đội sừng tù, ánh mắt sắc bén. "U kỳ!" Vừa ra sân, Larvitar chưa kịp tạo dáng, vẻ mặt liền thay đổi, lảo đảo trượt trên mặt băng. "U, u kỳ!" Viola ở khu vực quan sát chống cằm nói: "Nói về chiến đấu trên mặt băng, lợi thế của ông Wulfric quá lớn rồi." Korrina khẽ gật đầu, vẻ mặt nghiêm túc, âm thầm cổ vũ cho Larvitar.

Wulfric đương nhiên sẽ không bỏ lỡ cơ hội này, lạnh giọng nói: "Avalugg, Nanh Băng!" "Kẹt kẹt!" Răng nanh của Avalugg lóe lên ánh sáng băng giá sắc bén, lợi dụng mặt băng trượt tốc độ cao lao về phía Larvitar đang mất thăng bằng, răng nanh sắc bén như Mũi Tên Băng xé nát Larvitar!Bùm!!Tinh thể băng nổ tung, kích hoạt một trận mảnh băng.

Larvitar bị đánh bay đi, ngã xuống mặt băng tạo ra những hố lõm liên tiếp, 'bịch bịch' hai tiếng rồi ngừng lăn.

Grant nhíu mày nói: "Á Thần sơ sinh nghênh chiến... quả nhiên vẫn là miễn cưỡng quá sao?" "Không đúng..." Korrina sờ cằm, lẩm bẩm: "Đã bật Phản Chiếu, Nanh Băng không lý nào lại có sức sát thương

như vậy!" Chợt nhiên, Korrina đã chạm đến sự thật. "Đây là để gây tê liệt cho ông Wulfric, che giấu 『Quyển Sách Yếu Điểm 』phải không?" Với trình độ của sư phụ, điều này rất có thể xảy ra!Thực tế đúng là như vậy.

Vừa rồi, Lục Dã đã ra lệnh bằng 『Ngọc Cảm Ứng』. 'Lát nữa bay ra ngoài... diễn đau đớn một chút!' Larvitar diễn xuất đỉnh cao, còn cố ý tạo ra hai cái hố lớn, rồi lén lút nuốt một miếng băng: "U kỳ..." Đồng thời, lớp màng năng lượng mỏng dính phía sau áo giáp của Larvitar cũng tan rã, năng lượng dũng mãnh bùng nổ tuôn vào Larvitar.Larvitar đạp trên mặt băng, ánh mắt sắc bén, khí thế hùng dũng không ngừng dâng trào, phát ra tiếng gầm gừ chói tai sắc bén: "Yêu kỳ!!!" Oành!!Lở Đất tụ thành hình trên đỉnh đầu Avalugg, như thiên thạch rơi xuống Avalugg, khí thế hùng vĩ, ngay lập tức nhấn chìm Avalugg!Wulfric khoanh tay, hơi xuất thần, sau đó nở nụ cười tán thưởng.Hệ Băng và hệ Đá có nhiều điểm yếu, nhưng khả năng tấn công cũng tuyệt vời.

Lục Dã đã chuyển nhược điểm của Larvitar thành chiến thuật đầy tính xâm lược. "Dựa vào nhược điểm của Larvitar--" Wulfric cảm khái nói: "Dường như dù thế nào đi nữa, cũng có thể kích hoạt Quyển Sách Yếu Điểm..." Dựng song tường ngay từ đầu, chính là để chuẩn bị cho sự khởi đầu của Larvitar!Phòng thủ của Avalugg cực kỳ đáng kinh ngạc, một cú Lở Đất vẫn chưa đủ để hạ gục nó. "U kỳ! (▼he ▼me)" Ánh mắt khao khát chiến đấu của Larvitar, đã làm Wulfric cảm động sâu sắc.Wulfric khoanh tay, cảm nhận sự nhiệt huyết bùng cháy trong lồng ngực, ánh mắt trầm ổn, nở nụ cười nói: "Nếu đã như vậy, thì hãy đến một trận đại chiến Bão Tuyết rực lửa!" Thu hồi Avalugg, Wulfric dốc hết sức ném PokéBall ra, khán giả thần sắc kinh ngạc. "Gào!!!" Abomasnow thân hình khổng lồ, màu xanh trắng xen kẽ như cây tùng bách thường xanh, hùng vĩ đứng sừng sững trên mặt

băng, vươn cánh tay vạm vỡ, khuôn mặt đầy lông mày rậm rạp, ngẩng đầu gào thét.Hơi Thở Băng do Abomasnow phun ra, lan tỏa khắp sân đấu, dần dần hình thành một màn tuyết trắng xóa, tinh thể băng không ngừng kết tụ, mơ hồ vang lên tiếng bão tuyết gào thét!Tích ba, tích ba!

Những khối Mưa Đá lớn rơi xuống.Tài năng của Abomasnow, Cảnh Báo Tuyết!Khán giả vô thức siết chặt quần áo.

Đột nhiên có thể hiểu, tại sao ông Wulfric giữa mùa hè nóng bức cũng phải mặc áo lông vũ dày cộm!Wulfric không bị cái lạnh này ảnh hưởng, nhìn về phía Lục Dã với vẻ mặt bình thường, sự tán thưởng trong lòng càng sâu sắc hơn.Lục Dã điều tiết nhiệt độ cơ thể bằng Aura, nhìn chằm chằm vào Larvitar đang lạc lõng giữa bão tuyết.

Không nhận được chỉ dẫn của Nhà huấn luyện, không thể nhận biết, không nơi nương tựa, nỗi đau từ những khối Mưa Đá rơi xuống... 『Ngọc Cảm Ứng』 cảm nhận được cảm xúc phức tạp của Larvitar.Lục Dã đột nhiên cảm thấy khí thế của Larvitar thay đổi.

Như thể đã hạ quyết tâm, Larvitar nắm chặt nắm đấm nhỏ, kêu lên sắc bén: "U kỳ!!" Đối mặt với Abomasnow khổng lồ gấp mấy lần, sừng sững như một ngọn núi băng khổng lồ, Larvitar lao thẳng vào bão tuyết, sải bước xông về phía Abomasnow tấn công!Mặt băng trơn trượt khó tiếp cận, cơ thể Larvitar xoay tròn phát ra ánh sáng tím đỏ của Vũ Điệu Rồng, móng vuốt sắc bén bám chặt vào mặt băng, từng bước đá tung mảnh băng lao về phía Abomasnow! "Tốt lắm!" Wulfric hô lớn: "Abomasnow, dùng Búa Gỗ!!" "Gào!!" Gió tuyết gào thét, Abomasnow giơ cao cánh tay phải, năng lượng xanh ngọc rực rỡ tuôn vào nắm đấm, tỏa ra ánh sáng chói mắt, Búa Gỗ hóa thành cú đấm mạnh mẽ giáng xuống! "Dừng lại, Larvitar--" Búa Gỗ lao đến, Larvitar trực giác tin tưởng chỉ dẫn của chủ nhân, dứt khoát dừng bước. "Dùng Phi Thạch!" Lục Dã hô lớn.

Bùm!!Nắm đấm của Abomasnow giáng mạnh xuống mặt băng trước Larvitar, kích thích mảnh băng và tuyết bay khắp trời, như Tuyết Lở ập xuống Larvitar bé nhỏ. "U kỳ!!" Larvitar nhe răng dữ tợn, móng vuốt tụ lại ánh sáng trắng sắc bén, vung lên giữa không trung về phía Tuyết Lở đang ập đến!Rầm rầm!!Mặt đất nứt toác, ánh sáng trắng chợt lóe hóa thành hàng cột đá mọc thẳng lên, hùng dũng chia đôi Tuyết Lở. 『Phi Thạch』đâm thẳng vào Abomasnow, làm rung chuyển cả tòa lâu đài!Oành!!Abomasnow khoanh tay đỡ lấy hàng cột đá sắc bén, đá vụn vỡ tan, biến mất giữa màn Bão Tuyết.Ngay sau đó, Abomasnow ngẩng đầu gầm thét, Hơi Thở Băng xanh lam rực rỡ đang phun ra!Không ai có thể ngờ rằng Larvitar có thể tránh được cú chí mạng của Búa Gỗ.

Wulfric cũng vô cùng phấn chấn trước cú phản công Phi Thạch này.Nếu đã như vậy, thì hãy dùng một trận chiến mãnh liệt hơn để đáp lại nhiệt huyết của Nhà huấn luyện và Pokémon!Wulfric nắm chặt nắm đấm, hô lớn: "Abomasnow, dùng Bão Tuyết!!" Gió bấc thổi mạnh, Mưa Đá bay tán loạn.Giữa sân đấu trắng xóa, Bão Tuyết gào thét ập đến, như lưỡi dao cắt nát trung tâm trận chiến, sóng lạnh ngay lập tức xuyên qua Màn Sáng, nuốt chửng Larvitar đang cố gắng chống cự!Khán giả nín thở, chấn động trước sức mạnh hùng vĩ của Bão Tuyết này.Sóng lạnh dần rút đi.Ở trung tâm sân đấu, Larvitar bị đóng băng trong tượng băng, khuôn mặt nhỏ nhắn căng thẳng. "Đã kích hoạt hiệu ứng đóng băng phụ trợ của Bão Tuyết rồi sao." Grant trầm ngâm nói.Korrina nhỏ giọng nói: "Larvitar đã cố gắng hết sức rồi!" Wulfric khoanh tay, nhìn vào Larvitar trong tượng băng. "Đóng băng... không giống như ngủ, rất khó để khắc chế hiệu quả." Wulfric trầm giọng nói: "Và đây, chính là sức mạnh của tuyết và đóng băng." Lục Dã im lặng một lát, ngẩng đầu lên, cảm nhận được ý chí từ Larvitar trong tượng băng. "U, kỳ..." Không muốn nhận thua...

Mình vẫn có thể tiếp tục chiến đấu, không ngừng mạnh mẽ hơn.

Sau đó, cùng với mọi người, giúp chủ nhân trở thành Nhà vô địch Thế giới! "U kỳ!! (▼he ▼me)" Mình vẫn muốn tiếp tục chiến đấu!! "...Larvitar." Lục Dã bật cười khẽ, nhẹ giọng nói: "Có lẽ nên đổi tên rồi." Mảnh băng của tượng băng từ từ rơi xuống, đồng tử của Wulfric hơi co lại.Trong tình huống này, mà vẫn có thể có ý chí chiến đấu mạnh mẽ như vậy sao?Vô thức nhìn về phía Lục Dã, Wulfric hiểu rõ hơn về nội tâm kiên định của vị Quán quân này.Wulfric khoanh tay vạm vỡ, ánh mắt trầm ổn, nói: "Nhưng mà người trẻ tuổi, đóng băng không phải chỉ dựa vào ý chí là có thể hóa giải!" "Cách giải quyết đóng băng--" Lục Dã chậm rãi nói: "Ngoài các chiêu thức như Thiêu Đốt, Cầu Nguyện Hồi Phục ra, còn có một số ít Tài năng." Wulfric đột nhiên sững sờ, ý thức được điều gì đó, nói: "Tài năng..." "Các Tài năng giải trừ đóng băng, bao gồm 『Chữa Lành Tự Nhiên』 khi luân chuyển ra sân, 『Thủy Hợp』 trong Mưa Lớn." "Và còn nữa." Lục Dã nói, "Pupitar, Lột Xác." 【Lột Xác: Thông qua việc lột bỏ lớp vỏ ngoài, Pokémon có Tài năng này, trong chiến đấu có thể hồi phục trạng thái bất thường! 】Rắc, rắc!

Khối băng dần rơi xuống, bốn năm luồng sáng trắng lấy tượng băng làm trung tâm lan tỏa ra ngoài, ánh sáng Tiến hóa rực rỡ tỏa sáng trong lâu đài.Khán giả có mặt đều ngạc nhiên. "Cái gì?" "Larvitar Tiến hóa rồi!

Trong lúc này sao?!" "Đây cũng là một phần trong kế hoạch của Lục lão sư sao?!" Tiến hóa không phải là chiến thuật của Nhà huấn luyện, mà là ý chí của Pokémon, và là kết quả của sự đồng điệu.Ánh sáng Tiến hóa tỏa sáng trên sân đấu.Trong lòng Lục Dã có chút cảm thán, đôi mắt dần trở nên sắc bén, mái tóc đen tung bay trong gió.Nhà huấn luyện đôi khi cũng phải đáp lại kỳ vọng của Pokémon.Nếu đã vậy, thì hãy dùng một cơn Bão Cát mãnh liệt hơn, để đáp trả Bão

Tuyết!Rắc—Khối băng đã đóng hoàn toàn vỡ nát, Bão Tuyết vẫn đang gào thét trên sân đấu.Wulfric khoanh tay, ánh mắt lóe lên.Sự gắn kết giữa Nhà huấn luyện và Pokémon... chính là như vậy, được thể hiện rõ ràng trong chiến đấu.Nhiệt huyết không ngừng dâng trào trong lồng ngực, Wulfric giật mạnh mặt dây chuyền trên ngực, nở một nụ cười rạng rỡ, ánh mắt rực lửa. "Thật là tuyệt vời khi có thể phá vỡ khối băng cứng cáp đó...

Tôi và Abomasnow, cũng sẽ đưa ra niềm tin mạnh mẽ hơn để đáp lại!" "Bão Tuyết càng mãnh liệt hơn--" Giơ cao mặt dây chuyền Key Stone, ánh sáng đỏ rực rỡ dâng lên trong sân đấu, Wulfric hô lớn: "Abomasnow, Tiến hóa Mega!!" Gió mạnh thổi bạt, sóng khí sắc bén thổi về hai phía sân đấu, tâm trí mọi người đều chấn động. "Dùng Mega Abomasnow để đối đầu với Larvitar?!" "Song tường, Quyển Sách Yếu Điểm, đây đã không còn là Á Thần sơ sinh bình thường nữa rồi!" "Không, đây là Pupitar!" Đồng thời với ánh sáng đỏ chiếu sáng sân đấu.Ánh sáng Tiến hóa dần tan đi.Lục Dã nhìn về phía Pupitar.Trong tầm mắt trắng xóa, gió tuyết gào thét, tiểu gia hỏa dũng mãnh sừng sững trên mặt đất.Phủ một lớp vỏ cứng màu xám xanh, cơ thể như một bộ giáp mặt nạ, đôi mắt Pupitar lóe lên ánh sáng đỏ rực.Ánh mắt Pupitar xuyên qua mặt nạ, quay đầu nhìn Lục Dã, kiên định gật đầu: "Sa kỳ!" Lục Dã dần nở một nụ cười nhẹ.Larvitar... không, Pupitar. "Chỉ tạo ra thời tiết Bão Cát thôi, Pupitar!" Lục Dã vươn tay lên trời, nhanh chóng nắm chặt tay, hô lớn: "Pupitar, dùng Bão Cát!!!"Gió bấc thổi mạnh, Bão Tuyết sắc bén quét ngang sân đấu.

Chương 599

Wulfric nắm chặt mặt dây chuyền Key Stone trong tay, ánh sáng đỏ rực rỡ tỏa sáng trên thân hình to lớn của Abomasnow, gió lạnh càng thêm gào thét! "Abomasnow, Tiến hóa Mega!" Những chiếc gai mới sau lưng Abomasnow 'rắc rắc' đột nhiên biến thành cột băng khổng lồ, toàn thân lông lá sắc bén như Mũi Tên Băng, trên trán tỏa ra ký hiệu Mega màu đỏ, giữa Bão Tuyết bùng nổ tiếng gầm thét dữ dội! "Gào!!" Tài năng của Mega Abomasnow, Cảnh Báo Tuyết!Những khối Mưa Đá lớn 'tích ba' rơi xuống, sóng lạnh nuốt chửng Pupitar với ánh mắt băng lãnh.Lục Dã đứng trên bệ băng đã đóng băng, vươn tay lên trời nắm chặt, lạnh giọng nói: "Pupitar, dùng Bão Cát!!" Đôi mắt ẩn trong mặt nạ, tỏa ra ánh sáng đỏ rực, xung quanh Pupitar đột nhiên dâng lên một dòng cát xoáy, xoay tròn lên không trung!Grant, một chuyên gia hệ Đá, ánh mắt lóe lên một tia sáng khác lạ: "Là kỹ năng phòng thủ vận dụng Bão Cát!" Lấy Pupitar làm trung tâm, Bão Cát xoáy lên như lốc xoáy.

Dòng cát cuồng bạo va chạm với vô số Mảnh Băng bay khắp trời, kích thích những trận mảnh băng!Cuộc chiến của hai kiểu thời tiết, Bão Cát đấu Mưa Đá.Bầu trời nửa xám nửa trắng u ám, xen lẫn tiếng gầm vang dội, cả Battle Castle đều rung chuyển! "Vận dụng 『Lột Xác』 của Pupitar để thoát khỏi khối băng, nhờ vào Bão Cát được cường hóa sau 『Quyển Sách Yếu Điểm』 để chống lại Mưa Đá--" "Sức mạnh cứng như băng đá này... là niềm tin mà Nhà huấn luyện mang lại cho Pupitar sao?" Ông Wulfric khoanh tay, nhắm mắt lại, chiến ý nóng bỏng rực cháy trong lồng ngực, mở to đôi mắt sắc bén, cười toe toét hô lớn: "Vậy thì lên thôi!

Mega Abomasnow, dùng Đấm Băng!" Tiếng bước chân 'ầm

ầm'.Mega Abomasnow với thân hình như núi băng nặng nề lao đến, khuôn mặt đầy băng lăng há miệng gầm giận dữ, đôi mắt đỏ rực, cánh tay như cái búa tạ 'rắc rắc' kết thành băng sắc bén!Nửa sân đấu trước mặt Lục Dã dâng lên hào quang, 『Màn Sáng』 và 『Phản Chiếu』 đan xen sắc màu.Cảnh tượng hoa lệ này, là một điểm sáng giữa thời tiết cuồng bạo.Chỉ với chỉ số cơ bản của Pupitar, vẫn còn xa mới có thể đối đầu với Mega Abomasnow.

Nhưng với song công tăng mạnh nhờ 『Quyển Sách Yếu Điểm』, kháng tính được gia cường bởi song tường và Bão Cát, Pupitar hiển nhiên sở hữu sức mạnh để chiến thắng Abomasnow.Lục Dã một tay đút túi, Bão Cát trước mặt không ngừng gào thét, lạnh giọng nói: "Pupitar, Phi Thạch!" Ngay lập tức, Bão Cát và bão tuyết như hai quân đội giao chiến, đao thương cùng reo va chạm vào nhau, 'bành bành' kích thích khói trắng. "Sa kỳ!" Pupitar hai mắt đỏ rực, thân hình như viên đạn sừng sững trên mặt đất, mặt đất trước mặt nạ nứt ra tỏa sáng trắng, dâng lên hàng cột đá sắc bén!Wulfric hô lớn: "Đối mặt nó, Mega Abomasnow!" Oành!!Mega Abomasnow vung cú Đấm Băng sắc bén, 'bành' một tiếng đâm xuyên qua cột đá, lượng lớn đá và băng từ trên trời rơi xuống, như Tuyết Lở ập xuống mặt đất!Đông!!Cố gắng chịu đựng những khối băng đá rơi xuống, đôi mắt Pupitar đỏ rực.Bão Cát nhanh chóng khuếch tán ra ngoài, như muốn nuốt chửng Mưa Đá! Korrina ở khu vực quan sát nắm chặt lòng bàn tay đẫm mồ hôi, lẩm bẩm: "Cuộc tranh giành giữa các kiểu thời tiết sao?" "Đừng hòng!" Wulfric nắm chặt tay: "Abomasnow, tiếp tục dùng Bão Tuyết!" Mega Abomasnow với khuôn mặt đầy băng lăng há miệng rộng, luồng sáng xanh băng giá không ngừng tụ lại, hơi lạnh lan tỏa khắp xung quanh, 'rắc rắc' đóng băng dòng sông bao quanh sân đấu.Đúng lúc này, Pupitar như viên đạn, trượt trên mặt băng lao đến Mega Abomasnow, trán có gai sắc bén tỏa ra ánh sáng trắng chói mắt!Đồng tử của Wulfric và Abomasnow cùng lúc co lại.Tốc độ của Mega Abomasnow cực kỳ

đáng ngại, kém xa so với Pupitar sau Vũ Điệu Rồng! "Pupitar, dùng Thiết Đầu!" Lục Dã hô lớn. "Sa kỳ!!" Đôi mắt dưới mặt nạ Pupitar tỏa ra ánh sáng đỏ, 'bành' một tiếng đạp đất lao đi, cực nhanh đâm vào mặt Mega Abomasnow.Đông!!Pupitar vạm vỡ như một viên đạn cực nhanh đâm vào Abomasnow, những khối băng lăng trên mặt Abomasnow 'rắc rắc' vỡ nát, bước chân loạng choạng! "Gào!!" Mega Abomasnow gầm thét đau đớn, đang định vung quyền đánh bay Pupitar, bốn mắt chạm nhau, đồng tử hơi co lại.Abomasnow xuyên qua mặt nạ, nhìn vào ánh mắt dữ tợn của Pupitar, lại dâng lên một tia sợ hãi.

Nó dường như thấy cảnh tượng Bão Cát hung bạo, phá hủy thế giới băng giá!Luồng sáng xanh lam tụ trong miệng Abomasnow, ngay sau đó tiêu tán. "Sao có thể..." Wulfric ngây người nhìn Bão Tuyết đã ngừng giữa chừng, nhìn xung quanh hơi lạnh dần yếu đi, nghẹn giọng nói: "Thời tiết tuyết... bị nhiễu loạn rồi sao?" Cùng lúc đó.Pupitar đáp xuống mặt đất, xung quanh dâng lên cát cuồng bạo, Bão Cát đen kịt nhấn chìm Mega Abomasnow giữa đó!!Viola ở khu vực quan sát lộ vẻ ngạc nhiên. "Pupitar, đã cướp được thời tiết từ tay Mega Abomasnow sao?" Grant cười khổ một tiếng, nói: "Thiết Đầu, có tỷ lệ gây hiệu ứng sợ hãi khá cao, tôi nghĩ là vừa rồi đã kích hoạt được." Giữa lời nói, các Nhà huấn luyện có mặt cũng hoàn hồn, không khỏi chửi thề: "Vãi chưởng, cái Thiết Đầu này làm Abomasnow cũng bị sợ hãi luôn rồi à?!" "Sợ hãi là một phần của trận chiến, không vui thì đừng chơi!" "Tiến hóa hồi máu, Thiết Đầu sợ hãi...

Xem ra Pupitar và Lục lão sư thật sự có 'Tình bạn' (Bond)!" Suy nghĩ kỹ lại, đây dường như là lần đầu tiên mình kích hoạt hiệu ứng 『sợ hãi』 trong thực chiến.

Lục Dã khẽ ho một tiếng, nhìn về phía Pupitar.Nó ngước nhìn Mega Abomasnow sừng sững như núi băng, ánh mắt băng lãnh kiên

trì.Đối lại, Bão Cát đã hoàn toàn nuốt chửng sóng lạnh, thành công cướp được thời tiết! "Abomasnow--" Trong tiếng gọi của Wulfric, Abomasnow hoàn hồn, những khối băng lăng trên toàn bộ cơ thể 'rắc rắc' nhô lên, cánh tay bao phủ năng lượng hệ Cỏ xanh ngọc tinh khiết, 'ầm ầm' giậm đất lao về phía Pupitar. "Dùng Búa Gỗ!!" Dưới sự cảm ứng của Lục Dã, Pupitar dựa vào sự che chắn của Bão Cát nhanh chóng rút lui, đồng thời vang lên tiếng chỉ dẫn của Lục Dã.Ngay cả khi đối mặt với sóng lạnh khắc nghiệt, bị đóng băng trong tuyệt cảnh, Pupitar vẫn có thể phát động những đợt tấn công mãnh liệt.Chuyển nhược điểm thành tấn công, uy lực của một kẻ mạnh, sức sống không ngừng nghỉ, đây chính là--Bí Ẩn Trái Đất!Lục Dã lạnh giọng nói: "Pupitar, Động Đất!!" Sau khi Tiến hóa, Pupitar có thể dựa vào dao động năng lượng, dẫn dắt chấn động dưới lòng đất.Dưới lâu đài vang lên tiếng chấn động 'ầm ầm'.Bão Cát mù mịt, cát sỏi 'tích ba' rơi xuống, mặt đất dưới chân Mega Abomasnow nứt toác vỡ vụn, sau đó tiếp tục sụp đổ, cát lún tứ phía đổ ập xuống Mega Abomasnow, Động Đất tiếp tục chấn động dữ dội!Rầm rầm!!Mọi người ở khu vực quan sát mặt mày ngạc nhiên, nuốt nước bọt khan.Cú Động Đất này... nó thực sự hợp lý sao?! "Cát lún kết hợp Động Đất, Bí Ẩn Trái Đất, lại có cảm giác như một trận đại táng Bão Cát--" Lục Dã khóe miệng co giật.Thôi được rồi... chiêu thức không hợp lệ +1!Dòng cát dần tan đi, Pupitar đứng bất động, nhìn chằm chằm Abomasnow đã giải trừ dạng Mega. "Gào..." Abomasnow toàn thân đầy vết thương, thở hổn hển Hơi Thở Băng bán quỳ trên mặt đất, hiển nhiên không còn đủ HP để phun Bão Tuyết nữa.Wulfric cảm khái thở dài một hơi.Trong tuyệt cảnh mà Tiến hóa, dùng Bão Cát để giành lại thời tiết tuyết.Đây chính là hạt nhân tương lai của Đội Bão Cát, Pupitar sao.Wulfric nghĩ đến những lời đồn thổi trong giới Thủ lĩnh Phòng Gym, về "Chiến Thuật Gia" Lục Dã.Tương truyền là do Kanto lan truyền, và còn được Giáo sư Oak xác nhận.Đây là một Nhà huấn luyện giỏi chiến thuật –

Blastoise, Arcanine trong đội, Tyranitar tương lai, đều sẽ là những chuyên gia tạo thời tiết xuất sắc.Và bây giờ, ông vinh dự được chứng kiến sự Tiến hóa và trưởng thành của Pupitar.Vị ông lão tóc bạc vạm vỡ này nở một nụ cười sảng khoái, thu hồi Abomasnow, dứt khoát nói: "Trận này tôi thua rồi." Lục Dã sững sờ, nói: "Avalugg và Abomasnow của ông, không phải vẫn còn có thể tiếp tục chiến đấu sao?" "Điều đó không còn quan trọng nữa." Wulfric cảm khái mỉm cười. "Mưa Đá mà tôi tự hào, đã thua Bão Cát của Pupitar rồi.

Ép Avalugg và Abomasnow tiếp tục chiến đấu sao?

Cậu còn có Rotom dự bị kia mà!" Lục Dã bày tỏ sự thông hiểu, khẽ gật đầu.

Dù sao cũng là một trong những truyền thống của Kalos. (gạch)Wulfric khoanh tay vạm vỡ, đôi mắt lóe lên vẻ tinh ranh, cười toe toét nói: "Băng tuy cứng cáp nhưng cũng rất mạnh...

đương nhiên khi dễ vỡ thì cũng rất tốt.

Tôi thích hệ Băng.

Và cả Pupitar của cậu nữa, dáng vẻ nó chiến đấu đến cùng thật sự quá tuyệt đẹp!" Pupitar đứng yên lặng, khác hẳn với vẻ cuồng bạo trên sân đấu, ánh mắt ẩn hiện lấp lánh: "Sa kỳ..." Thắng rồi.Nhưng không ăn được đồ ăn nữa.Tiếc quá. "Sa kỳ..." Pupitar tiếc nuối cúi đầu.Lục Dã liếc nhìn Pupitar đang buồn bã, sờ sờ cằm.Tiểu khủng long Tiến hóa thành viên đạn màu bạc rồi... vừa có chút khó chịu, lại vừa có chút hân hoan của một người cha già.Đương nhiên, có một điểm đáng khẳng định.Pupitar cho đến khi Tiến hóa thành Tyranitar, đều không cần phải ăn đồ ăn khô nữa! "Xem ra【Đá Tiến hóa Tyranitar】nó cũng không nuốt nổi nữa rồi." Lục Dã hé miệng cười, đột nhiên sững sờ.Nghĩ đến sự gắn kết "Iron Head phẩm chất cao" giữa mình và Pupitar, Lục lão sư vẻ mặt phức tạp. "Sẽ không phải sau

khi Tiến hóa thành Tyranitar, là có thể Tiến hóa Mega trực tiếp luôn sao..." ...Trước việc Wulfric bỏ cuộc, quản gia Turner tuyên bố, danh hiệu của Lục Dã đã thăng cấp thành 『Công tước』.Chỉ trong hai ngày đã được phong 『Công tước』 thực sự hiếm thấy.

Nhưng xét đến việc Lục lão sư thân là Quán quân, vòng xếp hạng tương đương với việc đi dạo một vòng, cũng là để mời cậu ấy lần sau lại đến--Quản gia Turner đẩy gọng kính đơn, nhìn sân đấu tan nát, tâm trạng kỳ lạ.Thôi bỏ đi... vẫn là không chủ động mời ông Lục Dã nữa vậy.Bùng!

Bùng!

Tiếng pháo lễ không ngừng vang vọng. "Sư phụ thắng rồi!" Korrina vươn cánh tay, mái tóc đuôi ngựa vàng dài tung bay, vui vẻ cười nói.Viola và Grant đồng loạt vỗ tay.Không chỉ là sức mạnh áp đảo của Bão Cát, hiệu ứng 『sợ hãi』 của "Thiết Đầu phẩm chất cao" cũng là nguyên nhân quan trọng dẫn đến chiến thắng.Tỷ lệ trượt của Lở Đất, lại cộng hưởng với tỷ lệ sợ hãi của Thiết Đầu, điều này đâu phải là chuyện xấu.

Đúng như câu nói.Lục lão sư tuy mặt đen (đen đủi)... nhưng trái tim cậu ấy thì không!Lục Dã quyết định về chỗ ở xem tình hình của Pupitar, sau đó tìm quản gia để nhận phần thưởng.Đang định rời đi, ông Wulfric hiền hòa cười nói: "Lục Dã, có thể đợi một lát không?

Tôi còn muốn nói chuyện với cậu." "Đương nhiên rồi." Hai người đứng ở một góc sân, ông Wulfric khoanh tay vạm vỡ, khoác một chiếc áo lông vũ, hồi ức nói: "Tâm ý của mỗi Pokémon khác nhau.

Có con khao khát trở nên mạnh mẽ, có con lại muốn gắn bó mật thiết hơn với Nhà huấn luyện." "Còn tôi, chỉ đơn thuần tận hưởng niềm vui khi chiến đấu cùng Pokémon...

Tôi tin cậu cũng sẽ hiểu điểm này." Lục Dã há miệng, Gengar từ

bên cạnh hiện ra, nhe răng đưa tay: "Ghi gô!" Chiến đấu cùng chủ nhân, chính là niềm vui của Gengar tôi!Wulfric nở nụ cười, nhìn về phía Lục Dã, đôi mắt đục ngầu lộ vẻ nghiêm túc, nói: "Lục Dã, cậu và Pokémon có một linh hồn nhiệt huyết và bền bỉ.

Chắc chắn sẽ trở thành một Nhà huấn luyện mạnh mẽ hơn bây giờ." Lục Dã: "...Cảm ơn lời chúc của ông." Wulfric mỉm cười hân hoan, nói: "Thực ra lão phu còn một chuyện nữa." "Chuyện đó...

Tôi muốn mời cậu nhận Huy hiệu Tảng Băng này, làm bằng chứng cho chiến thắng của Pupitar!" “Nhận Iceberg Badge sao?” Lục Dã hơi sững người.

Chỉ thấy ông Wulfric nhìn Pupitar với ánh mắt hiền hòa, toe toét miệng nói: “Tiến hóa là chuyện lớn trong đời Pokémon đó.

Vì muốn chiến thắng mà tiến hóa, chắc chắn sẽ muốn giữ lại một kỷ niệm quý giá đúng không.”“Tôi rất thích nhìn thấy Huấn luyện viên và Pokémon cùng nhau cố gắng như vậy.” Vị ông lão tóc bạc phúc hậu này nhìn Pupitar, mỉm cười nói: “Nhóc cũng đừng quá miễn cưỡng bản thân nha, Pupitar.”“Saki…” Ánh mắt ẩn sau lớp mặt nạ của Pupitar hơi lóe lên, nó hơi rụt rè cúi thấp mặt nạ.

Dù đã tiến hóa, Lục Dã vẫn có thể nhìn thấy vẻ đáng yêu ngượng ngùng của chú khủng long con.

Pupitar giống như một Pokémon bước vào tuổi dậy thì, có sự nóng nảy khi chiến đấu, nhưng cũng có mặt ngượng ngùng.

Nếu phải dùng ngôn ngữ “chất lừ” của Pokémon để miêu tả – Pupitar, viên đạn bạc trong bão cát, mạnh mẽ và siêu ngầu!Lục Dã ngớ người cười cười, nói: “Thiện ý của ông tôi xin ghi nhận… nhưng đây không phải là một thử thách Gym chính thức, nên không cần phát Badge đâu ạ.”Ông Wulfric lắc đầu, xòe tay ra, nghiêm túc nói: “Đây không phải cho cậu, mà là cho Pupitar.”Lục Dã quay đầu nhìn Pupitar,

thấy nó nhìn lại với vẻ mặt háo hức muốn thử.

Nhiều năm sau, khi Pupitar tiến hóa thành Tyranitar, nhìn thấy Badge cũng sẽ hồi tưởng lại cảnh tượng tiến hóa trong bão tuyết.Lục Dã trầm ngâm một lát, nhìn trời tính toán thu hoạch của chuyến đi này.

Chỉ mới nhận được một chiếc Badge của Korrina, nhận thêm Badge của ông Wulfric cũng không vấn đề gì lớn.

"Cảm ơn ông." Lục Dã nhận lấy chiếc Iceberg Badge đang lấp lánh, theo truyền thống của Huấn luyện viên, mỉm cười nói: "Tôi đã giành được Iceberg Badge rồi!"【Đinh!

Tiến độ nhiệm vụ được cập nhật! 】【Thu thập Badge: (3/8) 】Wulfric gật đầu mãn nguyện, cúi xuống xoa đầu Pupitar, thì thầm: "Vì người mình thích mà trở nên mạnh mẽ, trong lòng chắc chắn cũng ấm áp lắm đúng không.""Saki…" Pupitar ngẩng đầu nhìn Lục Dã, ánh mắt ẩn sau mặt nạ lấp lánh, khẽ gật đầu.Wulfric cười cười, lại đứng dậy vuốt râu trắng, chợt nhỏ giọng hỏi: "Nghe nói cậu và Cynthia là người yêu à?""…Đã đồn đến tận Kalos rồi sao.""Cái đó… tôi là một người đàn ông nhiệt huyết và phóng khoáng." Ông Wulfric vẻ mặt cổ quái nói, "Nhưng ánh mắt dưới điểm đóng băng của vợ tôi, thật sự rất đáng sợ… cậu thấy sao?"Lục Dã giật mình, hồi tưởng lại ánh mắt của Garchomp, thấu hiểu nói: "Hoàn toàn có thể hiểu được!"Wulfric thở phào nhẹ nhõm: "Người đàn ông cứng rắn như băng đá, cũng sợ vợ giận đó.

Nhưng tôi sẽ luôn mang ảnh vợ và con theo bên mình."Lục Dã nhìn mặt dây chuyền Key Stone mà Wulfric đưa cho mình xem, bên trong có ảnh gia đình.

Trong ánh mắt của Wulfric, chỉ có sự hạnh phúc và mãn nguyện nồng nàn."Là vì vợ con ủng hộ, tôi mới tiếp tục làm Gym Leader." Wulfric vuốt râu trắng, mỉm cười hiền hòa nói: "Dù là khi nào, chỉ cần

gia đình ở bên cạnh, sẽ cảm thấy an tâm và đáng tin cậy!”Lục Dã hơi sững sờ, nhìn Gengar và Pupitar bên cạnh, cùng mấy quả PokéBall đang treo lủng lẳng bên hông.“Đúng vậy,” Lục Dã mỉm cười nói, “Tôi cũng nghĩ thế.”Buổi chiều, các Huấn luyện viên vẫn đang bàn tán về trận chiến thời tiết buổi sáng.“Ông Wulfric mà lại thua trong trận chiến thời tiết sao?”“Earthquake của Pupitar… kết hợp với Sandstorm thì bá đạo khỏi nói!”“Mấu chốt chẳng phải là Iron Head ‘chất chơi’ của Lục lão sư khiến đối thủ run sợ sao?”Cuối cùng, các Huấn luyện viên đều đi đến một kết luận chung, cảm thán: “Chiến thuật của Lục lão sư đúng là ‘bẩn’ thật!”Trận thứ hai là cuộc đấu giữa Korrina và Grant.

Lucario bùng nổ sức chiến đấu kinh người, thành công đánh bại Tyrantrum của Grant.

Korrina thầm thở phào: “May mà không làm mất mặt sư phụ!”Vì phải về kiểm tra tình hình của Pupitar, Lục Dã đi trước về chỗ ở tại Battle Castle.“Ra đây nào, mọi người!” Lục Dã thả các nhóc ra, bảo Pupitar chào hỏi mọi người.

Ai ngờ vừa ra khỏi PokéBall, Pupitar đã trốn sau bức tường, nói gì cũng không chịu gặp mọi người.“Chapi choy~~” Togepi chầm chậm đi đến sau lưng Pupitar, dùng đầu ngón tay chọc chọc vào lớp vỏ cứng của nó.“Saki…” Pupitar không chịu quay đầu, sợ mình sẽ dọa Togepi.“Chapi choy! ヾ(◍°∇°◍)ﾉﾞ” Togepi lộ ra nụ cười rạng rỡ, lại chọc chọc Pupitar.“Saki!!” Pupitar miễn cưỡng quay đầu lại, ánh mắt đỏ rực ẩn sau mặt nạ.“Chapi choy ~(❁´◡`❁)*✲ﾟ*” Togepi vỗ vỗ trán Pupitar.Pupitar từ từ dẹp bỏ tính nóng nảy, nhắm mắt lại, yên lặng đứng trên mặt đất: “Saki…”“Vui!” Sylveon nhìn chằm chằm Pupitar trông như viên đạn bạc, đánh giá từ trên xuống dưới, rồi gật đầu tán thưởng.

Ưm… rất ngầu!“Kame… ヾ(⌐■_■)” Blastoise khẽ gật đầu.

Xem ra kế hoạch huấn luyện Iron Defense cũng có thể đưa vào chương trình rồi.“Quạc~(´• ω•)ﾉ(._.`)” Sirfetch’d tiến lên vỗ vỗ Pupitar, ánh mắt sắc bén lấp lánh bất phàm.

Dù thế nào, anh cũng sẽ đứng về phía em!“Saki ~~(இωஇ)” Pupitar lăn tròn nước mắt, nhảy lên tại chỗ, gạch đá hoa cương vỡ vụn theo tiếng động.

Các Pokémon có mặt đều đồng loạt giật mình, thận trọng nhìn Lục lão sư.“Không vấn đề gì, vừa mới tiến hóa nên chưa kiểm soát tốt sức mạnh thôi.

Cứ phá thoải mái đi.” Lục Dã điềm tĩnh đáp: “Lục đại gia đây không phải là không đền nổi mấy cái tiền vặt này.”Trong phòng đồng loạt vang lên tiếng Growl vui vẻ.Đột nhiên, vẻ mặt Lục Dã hơi đổi.“Nhưng mà đừng có hát hò gì hết nha, Gengar!”Hoàng hôn buông xuống.Trong Group Chat.Lục lão sư cảm thán: “Larvitar tiến hóa rồi. (ảnh)”Yellow có chút không nỡ nói: “Ôi… hơi đột ngột quá.”“Xét từ góc độ huấn luyện, Larvitar của Lục lão sư, đã có thể tiến hóa từ rất sớm rồi.” Takeshi nói, “Bây giờ tiến hóa cũng hợp tình hợp lý thôi.”Green gật đầu, nói: “Nếu không tiến hóa, ngược lại sẽ hạn chế Năng lượng nóng nảy trong cơ thể Larvitar mất.”Lance cũng từng huấn luyện một con Tyranitar, nhìn vào ảnh nói: “Xem ra tình trạng của Pupitar khá tốt… Cậu có nghĩ đến việc cưỡi Pupitar bay không?”Lục Dã ngớ người: “Còn có kiểu ‘thao tác’ này nữa sao?!”“Nắm lấy Pupitar để bay, giống như nắm lấy Honchkrow vậy.” Silver mặt lạnh nói.Tâm trạng Lục Dã vi diệu.

Bay thì thôi đi… tôi vẫn chưa sống đủ.Giao diện thông tin nhấp nháy.“Lịch trình ở Battle Castle đã kết thúc rồi sao?” Cynthia hỏi.“Ừ, sáng mai là có thể về Lumiose City rồi.” Lục Dã đáp.Cynthia mỉm cười, nói: “Em đang đợi anh ở Unova.”Lục Dã: 【Chim cánh cụt con đã nhận lệnh.jpg】Lục Dã: “Tôi phải về Sandgem Town một chuyến

trước, đón một bé chim cánh cụt.”Cynthia: “Có cần em đi cùng không?”Lục Dã: “Không cần đâu, sẽ nhanh thôi, rồi tôi sẽ đến Unova.”Unova vẫn còn không ít tàn dư của Team Plasma… Để an toàn, phải ‘xách’ cả Darkrai theo nữa!Trong lúc trầm tư, cửa phòng bị gõ.“Phần thưởng ‘Công tước’ đã chuẩn bị xong rồi, Lục Dã đại nhân.” Quản gia cung kính nói.

Phía sau có chuyên gia đang bê hộp chứa Mega Stone và Z-Crystal.Lục Dã không có ý định tiếp tục khiêu chiến, nên trực tiếp nhận thưởng.

Đoàn quản gia rút lui trước, Lục Dã ở lại phòng, kiểm kê thành quả chuyến đi này.Viên 【Đá Tiến Hóa Tyranitar】 này với viên trước không khác biệt là mấy, chất lượng cũng ưu tú, nhưng Pupitar không cần dùng Mega Stone để hấp thụ dinh dưỡng nữa.Nói cách khác… Pupitar chỉ có thể đứng nhìn mà chảy nước miếng!

“Saki…” Pupitar trừng mắt to, cơ thể giáp xác run rẩy, cuối cùng chán nản cúi đầu.

Lần nữa ngẩng đầu lên, ánh mắt của Pupitar bùng cháy niềm tin.

Sớm tiến hóa, là có thể lại ăn đồ ngon rồi!Trong hộp khác bày một Z-Crystal màu trắng hình lăng trụ, tên khoa học là 【Normal Z】, có thể nâng cấp đòn tấn công hệ Normal thành —— 『Breakneck Blitz 』!“Lục Dã: “…Hơi ‘quê’ thật, nhưng mà sao lại ‘chất’ thế nhỉ.”Tên Z-Move là vậy đó, mang chút gì đó ‘quê mùa’ nhưng cũng ‘thời thượng’.

Lục lão sư cảm thấy, Z-Move của Snorlax là 『Pulverizing Pancake 』thì cực kỳ ngầu lòi, Z-Move của Primarina và Pikachu là 『Oceanic Operetta 』 『Volt Tackle 』cũng đầy phong cách.Vì vậy Z-Move vẫn phải phân biệt đối xử… kiểu mấy bé gái dễ thương như Lana dùng Z-Move hệ Nước, thì cực kỳ cute phô mai que.Khi thi triển

Z-Move, cần phải kết hợp với động tác cần thiết.

Lục Dã cúi đầu nhìn 【Normal Z】 trong suốt, hồi tưởng lại tư thế của 【Normal Z】.“Normal Z thì còn chấp nhận được… khá ngầu.” Lục Dã xoa xoa cằm.

“Nhưng Sparkling Stone lại không có, coi như bày ra để sưu tầm vậy.”Lục lão sư cũng có thể hiểu được, Steven vì sao lại có niềm đam mê cuồng nhiệt với khoáng vật đến vậy.

Trong căn phòng tối tăm, khoáng thạch phát ra ánh sáng tự nhiên tươi mới, đan xen thành màu sắc như bầu trời đầy sao… vô cùng lãng mạn.Đương nhiên, đối với khủng long con mà nói, e rằng không kém gì một bữa tiệc ẩm thực thịnh soạn.

Nhưng, Pupitar bây giờ đã không cần và cũng không thể ăn đất nữa rồi.“Vất vả cho nhóc rồi, Pupitar.” Lục Dã cảm thán nói.“Saki ~~(ꙮωꙮ)”…Pupitar đã tiến hóa thành công, và thể hiện sức mạnh thống trị không hề tầm thường trong trận chiến thời tiết.

Chuyến đi đến Battle Castle này, cũng đến đây là kết thúc.Ngày hôm sau.Lục Dã chào tạm biệt ông Wulfric và mọi người, chuẩn bị trở về Lumiose City.“Có thời gian thì ghé Snowbelle City chơi nha!” Wulfric khoanh tay, tự hào cười nói: “Món ăn vợ tôi nấu là số một đó!”Vợ tôi… nấu ăn hình như không được giỏi cho lắm.

Lục Dã khẽ hắng giọng: “Nếu ông đến Lumiose City, tôi cũng sẽ chiêu đãi ông.”Wulfric ha ha cười nói: “Tôi sẽ đến với đầy sự mong đợi!”Đi ra ngoài lâu đài, Korrina trượt ván từ phía sau đuổi tới, nhẹ nhàng trượt một đoạn rồi sánh vai với Lục Dã, cười hì hì nói: “Sư phụ, anh sắp về Lumiose City rồi ạ?”Lục Dã gật đầu, nói: “Sao vậy?”“Đi cùng nhau đi, em muốn tiện thể học hỏi phương pháp huấn luyện của anh.” Korrina nghiêm túc nắm chặt tay nói.“Phương pháp huấn luyện của tôi, chính là không huấn luyện.” Lục Dã thành thật

đáp.Korrina: ???Từ chối lời mời đồng hành của Korrina.

Lục Dã nhìn hai chiếc Badge cài bên trong áo sơ mi, hài lòng gật đầu.

Rất tốt, đợt này 'hời' rồi, tôi 'hốt bạc'!Ngày 30 tháng 6, thứ tư.

Lumiose City, Quán cà phê Pokémon.Lục Dã đứng trong sân, một tay khoanh trước ngực, chống cằm nhìn Pupitar đang quậy phá."Saki!!" Pupitar trông như một cái kén dũng mãnh, hai bên mắt có gai nhọn nhô ra như mặt nạ, hai bên lớp vỏ cứng còn có đôi chân ngắn.

Lúc này, nó đang nhảy nhót trong hố cát, tung cát bay khắp sân, cả cái sân đều phủ một lớp cát mỏng.Trên màn hình giao tiếp ảo trước mặt Lục Dã, Giáo sư Oak đang cười ha hả giới thiệu: "Pupitar bị lớp giáp xác bao phủ, nhưng lại có thể tự do nhảy nhót, còn bay lung tung khắp nơi để giải tỏa áp lực, là một Pokémon có tính tình cực kỳ nóng nảy!"Lời còn chưa dứt, Pupitar đã nhảy dựng lên tại chỗ, nhờ phun khí nén trong cơ thể, cứ như một quả bóng bay bị xì hơi, va loạn xạ khắp sân."Saki!!" Kiểu 'đâm đầu' như Iron Head vậy, thao tác 'lì lợm' này là một trong những chiêu thức của Pupitar: 『Thrash 』.Lục Dã nghĩ đến việc Lance còn từng đề nghị mình 'nắm Pupitar để bay', lúc này vẻ mặt không khỏi vi diệu, nói: "Vậy có cách giải quyết nào không ạ?""Thời kỳ ấu trùng, Larvitar sẽ dùng cách ăn để giải tỏa cảm xúc." Giáo sư Oak xòe tay nói: "Còn với Pupitar, chỉ có thể Dig (Đào bới) hoặc đâm lung tung khắp nơi thôi."Nghĩ lại cũng phải, ngay cả khoai tây chiên yêu thích cũng không ăn được, Pupitar khó tránh khỏi nóng nảy."Đúng rồi." Giáo sư Oak giơ ngón tay lên, nói: "Còn có thể dùng liệu pháp âm nhạc nữa!""Ghoss?" Gengar dán má vào Lục Dã, lấy ra micro, vẫy vẫy về phía Giáo sư Oak."Không phải Perish Song của Gengar đâu nha, ha ha." Giáo sư Oak lau mồ hôi trán, cười gượng nói: "Là bài Hypnosis, và những bản nhạc nhẹ nhàng như Grass

Whistle.”“Cái này dễ thôi.” Lục Dã quay đầu gọi Togepi đang ngước nhìn Pupitar: “Togepi, ‘quẩy’ một chiêu thức loại âm thanh đi!” 『Metronome 』dù không thể hô biến cái gì ra cái gì, nhưng nhờ ‘gợi ý tâm lý’ của 「Jewelrite」 có thể thực hiện “kiểm tra định hướng (ngộ)”.

Trong số các chiêu thức loại âm thanh, nhờ may mắn của Togepi, rất dễ dàng ‘quẩy’ ra chiêu muốn dùng.Giáo sư Oak khoanh tay toát mồ hôi: “Còn có thể chỉ huy kiểu này nữa sao?”“Chapi choy ~(ﾉ´▽｀)ﾉ♪” Đầu ngón tay Togepi sáng lên ánh sáng xanh lam, miệng ngân nga khúc ru nhẹ nhàng, tiếng nhạc vang vọng khắp sân.

Metronome · Sing!“Saki…” Pupitar mí mắt nặng trĩu, từ trên không lộn nhào xuống hố cát, đôi chân ngắn hai bên giáp xác chổng ngược lên trời.Rotom Form Máy Hút Bụi đang dọn dẹp cát, lúc này nhắm mắt lại, ngừng hoạt động và ngáy khò khò: “Roo~tom~”Lục Dã đã bịt tai từ trước, lắc đầu giữ tỉnh táo, thăm dò hỏi: “Giáo sư Oak?”“À?” Giáo sư Oak miễn cưỡng giữ tỉnh táo, hoàn hồn lại.Lục Dã: “Ông nói tiếp đi.”“Khụ!” Giáo sư Oak vẻ mặt phức tạp, nắm tay ho khan, “Vậy mà nhóc đó thật sự ‘quẩy’ ra được… khụ, tôi muốn nói là, trước khi tiến hóa, Pupitar không cần hấp thụ thêm bất kỳ khoáng vật nào nữa, chỉ cần kiên nhẫn trải qua giai đoạn trưởng thành dài đằng đẵng là được.”“Thời kỳ trưởng thành của Bán thần rất lâu, vì vậy chúng thường được gọi là Pokémon 「chậm phát triển nhưng thành công lớn」.” Giáo sư Oak phổ cập kiến thức.Lục Dã khẽ gật đầu.

Phương pháp huấn luyện của Pupitar, chủ yếu vẫn là tuân theo《Bí Ẩn Trái Đất》.

Trên sân đấu, Pupitar nhà mình rõ ràng thiện chiến trong các trận chiến thời tiết.Với Sandstorm tăng cường SD (Special Defense) và Vật phẩm 【Weakness Policy 】có thể tạo ra phản công phòng thủ hoàn hảo.

Tỷ lệ ‘rụt rè’ (Flinch) của Iron Head và Rock Slide ‘chất lượng’ cũng là yếu tố then chốt không thể bỏ qua.

Rốt cuộc Tyranitar sở dĩ được mệnh danh là Bạo chúa Sa mạc, ngoài hệ Dark ra, việc tạo ra hiệu ứng ‘rụt rè’ cũng là yếu tố quan trọng.“Chỉ là Rock Slide của tôi rất khó trúng thôi…” Lục Dã lẩm bẩm.Giáo sư Oak: “Thôi được rồi, tôi cũng phải đi chăm sóc Pokémon đây, như Muk ấy – á, ừm ừm!”Muk từ một bên màn hình tiến đến gần Giáo sư Oak, bao trùm lấy Giáo sư Oak không hề phòng bị, tiếng giãy giụa của Giáo sư Oak dần yếu đi.Vẻ mặt Lục Dã phức tạp.

Tuy cảnh này đã thấy nhiều lần rồi.

Nhưng lần nào cũng bị ‘xoát lại thế giới quan’!

Với thể chất của “tân binh đời đầu” như Giáo sư Oak thì cũng không cần lo ông ấy sẽ gặp chuyện.Lục Dã cảm ơn rồi cắt liên lạc, nhìn Togepi một cái.“Đô y?” Togepi khẽ nghiêng đầu.Có Pokémon muốn trở nên mạnh mẽ, cũng có Pokémon chỉ muốn thân thiết hơn với Huấn luyện viên.

Lục Dã nghĩ đến lời của ông Wulfric, mỉm cười nói: “Không có gì đâu, đi chơi đi.”“Đô y ~!” Togepi vẫy vẫy đôi tay nhỏ, đi đến bên hố cát, dùng sức kéo chân Pupitar, cố gắng lôi nó ra.

Cuối cùng Togepi ngã chổng vó xuống đất, Pupitar vẫn nằm trong hố cát.Lục Dã cứ ngỡ Togepi sẽ khóc, không ngờ ánh mắt của nó vô cùng tập trung, vẫy đôi tay nhỏ bé tập hợp niệm lực màu tím hồng, điều khiển Pupitar bay lên, nhẹ nhàng đặt xuống đất an toàn.“Saki…” Pupitar mở mắt.“Đô y! (o˚ ∇˚)o” Togepi nở nụ cười thật tươi.Lục Dã cảm nhận được một cảm xúc tốt đẹp, khóe môi nhếch lên.

Không cần phải bận tâm việc tiến hóa hay không, mình có thể để Togepi sống vui vẻ là đủ rồi.Nếu có một ngày, cần Togepi ra tay bảo vệ mọi người, thì đó sẽ là sự thất trách của một Huấn luyện

viên.Hoặc, khi Togepi chủ động muốn tiến hóa, để đạt được nguyện vọng nào đó, Lục Dã cũng sẽ thỏa mãn ước muốn của nó.“Quạc!” Sirfetch’d đứng một bên với Lục Dã, giữa hàng lông mày anh khí toát ra vẻ mừng rỡ của một người cha.“Xem ra sự tương thích giữa tôi và Áp Áp, cứ như sự tương thích giữa đầu bếp và nguyên liệu, cực kỳ ăn ý luôn!” Lục lão sư cảm thán, ví von một cách kỳ diệu.“Quạc…(° ° ″)” Sirfetch’d đứng sững tại chỗ.

Ngẩng đầu nhìn Lục Dã một cái, Sirfetch’d nhặt kiếm khiên lên, đi đến một góc sân tiến hành tập luyện “vung hành lá” hàng ngày.

Một việc đơn giản, chỉ cần lặp lại hàng trăm hàng ngàn lần, cũng có thể trở thành sức mạnh ‘nước chảy đá mòn’.“Quạc! (´ᴗ̈ᴗ̈)σ” Sirfetch’d ‘xoèn xoẹt’ vung kiếm hành, lòng chua xót rơi lệ.

Hôm nay lại là một ngày sống sót qua kiếp nạn nữa rồi ~~Hành trình tiếp theo, là trước khi đến Unova sẽ mời Darkrai làm vệ sĩ.Còn phải hỏi thăm tin tức về con Delibird của công ty chuyển phát nhanh đó.

Lục Dã liên lạc với công ty chuyển phát nhanh tại Sandgem Town, đọc mã số của bé chim cánh cụt, ngạc nhiên hỏi: “Nó đã nghỉ việc rồi sao?”“Không phải nghỉ việc, mà là được điều đến khu vực khác.” Đầu dây bên kia áy náy nói, “Gần đây Rocket Logistics đã tiếp quản nghiệp vụ của chúng tôi, tôi cũng không rõ lắm về việc điều động Pokémon.”Lục Dã thầm thở phào, Rocket Logistics đó chẳng phải là ‘sân nhà’ mình sao?Thử tưởng tượng xem, vào đêm trăng đen gió lớn, kẻ địch nhận được một phong thư chuyển phát nhanh từ Delibird của Team Rocket, kèm theo nội dung: 【Lão đại: Tao sẽ đưa ra một điều kiện mà mày không thể từ chối. 】Lục Dã nghĩ bụng: “Có lão đại Giovanni… con Persian kia tiêu rồi!”Cảm ơn rồi cúp điện thoại, Lục Dã gọi cho Matori, bảo cô ta điều tra tung tích một con Delibird.

Matori thận trọng nói: “Đó có phải là một con Delibird có sức mạnh ngang Pryce không ạ?”Lục Dã: “…Không, đó chỉ là một nhân viên giao hàng thôi.”Matori tỏ vẻ hiểu rõ, cung kính nói: “Đã rõ, tôi sẽ lập tức điều tra!”Cứ cảm thấy Matori hình như hiểu lầm gì đó.

Nhưng hiệu suất làm việc của cô ta cực kỳ cao, năm phút sau đã gọi lại.“Đã tìm thấy rồi.” Matori nói, “Con Delibird đó dưới trướng Rocket Logistics khu vực Sinnoh, và đã được điều đến khu vực khác.”“Khu vực nào?”“À… vì Rocket Logistics ở Lumiose City gần đây đã sáp nhập ‘Dịch vụ Vận tải Gogoat’ và đang rất cần nhân lực, nên nó được điều đến Kalos.”Lục Dã sững người.

Kalos, Lumiose City?

Chẳng phải là nơi mình đang ở sao!

Mình nhớ là mình từng nhắc với nó là sẽ đến Kalos.

Trùng hợp vậy, hay là nó chủ động được điều đến Kalos?Lục Dã rơi vào trầm tư: “Xem ra không cần phải về Sinnoh một chuyến nữa rồi…”Nửa tháng trước.Sandgem Town, công ty chuyển phát nhanh thông báo cho các Pokémon dưới trướng về việc “Rocket Logistics” tiếp quản.

Delibird, Pelipper, Starly và các Pokémon khác đều kinh ngạc, nhân viên cũng xì xào bàn tán.Một con Delibird trông bình thường, vác hành lý khẽ nghiêng đầu, nhìn quản lý mới nhậm chức.“Ồ?”“Tôi xin tự giới thiệu, tôi là Ryohei dưới trướng Rocket Logistics, hiện phụ trách nhiệm vụ điều phối logistics khu vực Sandgem Town!” Khuôn mặt Tiểu Alpha nở nụ cười tự tin mãn nguyện, chắp tay xoay xoay chiếc mũ làm việc, nói: “Hiện tại, Rocket Logistics đã vươn khắp bốn khu vực lớn như Kanto, Hoenn, Sinnoh, Kalos, nghiệp vụ liên khu vực của Unova còn đang chờ được khai thác.”“Khu vực Kalos hiện đang rất cần nhân viên cấp cao và Pokémon, ai hứng thú có thể đăng ký với

tôi!” Tiểu Alpha cười nói.“Hống ô!” Không xa, một con Muk lén lút tiếp cận Tiểu Alpha, bao trùm lấy hắn, khiến các Pokémon khác chấn động.“Ha ha ha, không sao đâu.” Tiểu Alpha nói, “Tôi quen rồi… á, ừm ừm!”Nhìn Tiểu Alpha bị Muk nuốt chửng, các nhân viên nhìn nhau, đều cảm thấy tên này không đáng tin cậy.Chỉ có một bé chim cánh cụt, ánh mắt kiên định, vác hành lý lên, dự định vượt ngàn dặm.Đến Kalos.

Bắt đầu công việc và hành trình mới!Hôm nay là ngày thứ mười kể từ khi bé chim cánh cụt vượt biển, chính thức nhậm chức.

Nó đã chứng kiến sự nghiêm túc của 【Phòng thí nghiệm Pokémon của Giáo sư Sycamore】, đã thấy sự phồn hoa của 【Khách sạn Richissime】.So với Sandgem Town, Lumiose City không nghi ngờ gì là một thành phố khổng lồ.

Nhưng bé chim cánh cụt đi xuyên qua các con phố lớn nhỏ, vui vẻ trong đó, vì biểu hiện tốt còn được cấp trên đánh giá là “nhân viên giao hàng ưu tú”.Hôm nay Delibird nhận được một gói chuyển phát nhanh khẩn cấp, yêu cầu giao đến 【Quán cà phê Pokémon Đầy Màu Sắc】 trên Đại lộ South.

Nó nghe thấy cấp trên bàn tán: “Là món đồ gì vậy?”“Badge?

Ồ, cái đó đúng là cần giao gấp, tôi sẽ cử nhân viên giao hàng ưu tú nhất đi!”Trong lòng Delibird ngọt ngào một trận.

Nó yêu thích công việc giao hàng này.

Chương 600

Có những Pokémon không giỏi chiến đấu.

Cũng có những Pokémon muốn sống và làm việc cùng con người.Chàng thanh niên tóc xanh tên N đó, từng cố gắng giải phóng tất cả Pokémon khỏi PokéBall.

Nhưng N sau đó đã nhận ra, PokéBall không chỉ là một sự ràng buộc của con người đối với Pokémon, mà đồng thời cũng là một lời hứa của con người đối với Pokémon. 『Nếu muốn bắt một Pokémon, thì phải chấp nhận rủi ro rơi nước mắt. 』 Delibird thích sống cùng con người.Có một chàng thanh niên tóc đen đã để lại ấn tượng sâu sắc cho Delibird.

Nếu có cơ hội, hy vọng có thể gặp lại cậu ấy.Delibird cứ thế miên man suy nghĩ, vác hành lý đi trên đường phố Lumiose City, chợt nhận ra đây là chuyển phát nhanh khẩn cấp, liền vỗ cánh vội vã chạy về phía 【Quán cà phê Pokémon】.“Sắp trễ rồi, ô!”Thở hổn hển đến quán cà phê, bé chim cánh cụt ngẩng đầu nhìn tấm biển hiệu, lén lút nhìn qua cửa kính, thấy được bày trí đẹp đẽ và đáng yêu.Lén nuốt nước bọt, bé chim cánh cụt ‘tách tách’ gõ vào cửa kính phía dưới cánh cửa, chuẩn bị giao gói hàng cho chủ quán.“Đến rồi.”Chủ quán bước ra khỏi cửa, cúi người nhìn một cái, trên gương mặt tuấn tú được phủ một lớp bóng nắng, sững sờ một lúc lâu, khóe môi dần nở một nụ cười nhạt.Cứ như nhìn thấy một người bạn cũ, nhìn thấy quả Berry vừa hái nảy mầm, nhìn thấy bầu trời xanh trong không một gợn mây với cầu vồng của Ho-Oh lướt qua.Chào mừng quý khách, Lục Dã vốn định nói vậy, nhưng lời đến miệng lại thành: “Lâu rồi không gặp.”“Ô…” Bé chim cánh cụt cũng sững người, vác hành lý nhất thời không biết làm sao, cúi đầu hoảng hốt đưa gói hàng cho chủ quán.

Gói hàng của, của cậu!Lục Dã nhận gói hàng, không bận tâm ai gửi đến, mà lại nảy sinh hứng thú sâu sắc với nhân viên giao hàng.

Xòe tay lấy ra một Khối Năng Lượng (Energy Block) vàng óng ánh, tinh xảo trong suốt, được làm từ Golden Razz Berry, Nanab Berry vàng, Pinap Berry vàng trộn lẫn.“Đây, cho nhóc.” Lục Dã cười nói.Bé chim cánh cụt cứng cổ, mãi nửa ngày mới từ chối: “Ô!”Tôi, đã qua huấn luyện chuyên nghiệp, không thể nhận đồ ăn từ khách hàng!Lục Dã: “Nhóc đến quán của tôi làm, chẳng phải sẽ không tính là nhận đồ ăn từ khách nữa sao?”Delibird sững người, miễn cưỡng gật đầu, hình như cảm thấy có lý, nhận lấy Khối Năng Lượng, hai tay nâng lên rồi nuốt vào miệng.“Ô ~('▽`〃)”Trong lúc bé chim cánh cụt đang mơ màng, Lục Dã thuận tay ‘bụp’ một cái rõ to vào đầu bé chim cánh cụt.

Bốp!“Vẫn là cảm giác cũ, vẫn là công thức cũ!” Lục Dã rung động nói.“Ô…” Delibird ngây ngốc ôm trán, vốn định khóc, nhưng cuối cùng lại nở một nụ cười ngốc nghếch.

Hai bên nhìn nhau, cười ha hả một lúc.Hoàng hôn dần buông, ánh chiều tà rực rỡ chiếu xuống, Tháp Lăng Kính (Prism Tower) lấp lánh và tuyệt đẹp.Lục Dã lấy PokéBall trong túi ra, thăm dò đưa về phía Delibird: “Được không?”Delibird sững người một lát, vác hành lý lên, nghiêm túc nhìn kỹ Lục Dã.

Nó do dự và mơ hồ, trong lòng dâng trào niềm vui mãnh liệt, nhưng lại nổi lên nỗi buồn như tơ vương.Cuối cùng, bé chim cánh cụt lắc đầu: “Ô…” Tôi rất thích công việc của mình.

Chúng ta có thể làm bạn.

Nhưng vì cậu, vì Huấn luyện viên của tôi, để chiến đấu, tôi vẫn chưa thể làm được.

Vì vậy.Bé chim cánh cụt cúi đầu thật sâu về phía Lục Dã.

“Ô ~(ꔪ_ꔪ)” Xin lỗi ô…Lục Dã vốn muốn nói, tôi sẽ không để nhóc đi chiến đấu.

Nhưng sứ mệnh của Huấn luyện viên, nằm ở việc chiến đấu và leo lên đỉnh cao của các trận chiến.

Mình cần đáp lại kỳ vọng của rất nhiều người, mối liên kết đang quấn quanh mình, bé chim cánh cụt cũng chưa thể gánh vác nổi.Lục lão sư cảm thấy, PokéBall tượng trưng cho một loại ước định giữa hai bên.

Mewtwo nổi loạn đã nghiền nát PokéBall, nhưng lại chưa từng nghĩ đến, những Pokémon đó cũng cần đến ước định này.Lục Dã không hề thất vọng, mỉm cười nói: “Vậy nhóc có thể đến quán của tôi làm thêm không?

Giao hàng và kem, tôi có thể trả hoa hồng cho nhóc.”“Ô!” Delibird vác hành lý lên, vui vẻ gật đầu, sau đó lại ngượng ngùng gãi đầu.

Lương thì khỏi cần đâu~ Ông chủ cho ít Energy Block là được rồi! Lục Dã mỉm cười nói: “Một lời đã định.”“Ô!” Bé chim cánh cụt vui vẻ gật đầu, toàn thân phảng phất những bong bóng hạnh phúc nhỏ xíu, rồi về công ty chuyển phát nhanh làm thủ tục bàn giao.Lục Dã nhìn bóng dáng bé chim cánh cụt dưới hoàng hôn, bên cạnh Gengar hiện ra, đang mân mê một vật gì đó trắng tinh.“Ghoss ~ʌ(;´Д｀ʌ)”“Liên kết… sao.” Tôn trọng PokéBall, tôn trọng Pokémon; đó không phải là Huấn luyện viên mà là con người đã thiết lập mối liên kết với Pokémon.Lục Dã lẩm bẩm, mở gói hàng trong tay, tự nhủ: “Mà nói đi thì cũng phải nói lại, tôi không nhớ là mình có gói hàng nào cả.”Keng!

Từ gói hàng đổ ra hai chiếc Badge kim loại, lấp lánh ánh sáng mờ, lần lượt là hình con bọ và hình bức tường.“Cái, cái này là…” Lục Dã mím mím môi khô khốc.

Badge?

Mà lại là hai cái!?【Đinh!

Tiến độ nhiệm vụ được cập nhật! 】【Thu thập Badge: (5/8) 】Lục lão sư từ từ gõ ra dấu hỏi.

Lục Dã:?Lục Dã nhìn chằm chằm hai chiếc Badge đang lấp lánh trong lòng bàn tay, vẻ mặt có chút vi diệu.

Vừa nãy còn đang ấp ủ cảm xúc buồn bã, giờ lại giở trò này với tôi sao?Ngẩng đầu nhìn về hướng Delibird vừa rời đi, Lục lão sư quyết định đợi khi nó bắt đầu làm việc, sẽ 'bốp' cho nó hai cái rõ kêu.“Khoan đã, cái 'nồi' này không nên để bé chim cánh cụt 'gánh'…” Lục Dã trầm ngâm, lấy ra cuốn sổ nhật ký tùy thân, lật qua những trang giấy dày, giữa các trang dày đặc đều viết hai chữ 'Akin'.“Thì ra từ sau khi về từ Dervish, mình lại ghi thêm nhiều trang như vậy rồi!” Lục Dã vừa lật vừa cảm thán, cầm bút viết nhật ký hôm nay.【30/6, trời nắng.

Delibird vượt ngàn dặm mang Badge đến cho tôi, thật cảm động.

Viola, Grant.

Cả Delibird (gạch bỏ), Pryce (gạch bỏ)… Akin, mối thù này Lục đại gia tạm thời ghi nhớ rồi! 】Hoàn thành “huấn luyện tư duy phân tán” hôm nay, Lục Dã hài lòng gật đầu, đóng sổ nhật ký.Trong phong bì chuyển phát nhanh còn có mấy tấm ảnh đã rửa, đóng khung nhỏ gọn, có thể dùng để trang trí trong quán cà phê.“Cái này chắc là Viola đã nhắc đến, gửi tác phẩm nhiếp ảnh cho tôi…” Tâm trạng Lục Dã phức tạp.

Nhưng Viola tiện tay gửi kèm một chiếc 「Bug Badge 」thì còn hiểu được, nhưng tại sao Grant cũng gửi 「Cliff Badge 」đến vậy? Khoảng cách đến việc lấy được Sparkling Stone, thi triển Z-Dance lại gần thêm một bước nữa sao!?Lắc đầu, Lục Dã quyết định không truy cứu nữa, lướt xem ảnh trong tay, lẩm bẩm: “Thật sự đến lúc đó… để

Magical Girl Gengar nhảy múa là được rồi.”Nghe vậy, Gengar chớp chớp mắt, làm dấu “Shinin!! ☆” bằng ngón tay hình chữ V.“Ghoss ~! (^_–)☆”Lục Dã: “…Một khi đã chấp nhận cái ‘setting’ này, cũng khá ‘chất’ đó chứ.”Keng keng keng ——Đẩy cửa trở lại quán cà phê, tiếng chuông gió trong trẻo vang lên.

Lục Dã ngồi trên ghế sofa, hai tay cầm hai khung ảnh nhỏ, cẩn thận ngắm nghía.“Vui~” Sylveon nhẹ nhàng nhảy xuống từ quầy bar, vươn dải lụa trắng muốt quấn quanh tay Lục Dã, chớp đôi mắt xanh lam nhìn theo.“Tấm này là Viola chụp cho cậu đó.” Lục Dã bĩu môi nói, “Chỉ cần tấm ảnh này thôi là có thể tham gia vòng sơ khảo online của ‘Cuộc thi Vệ Tinh Ba Vòng’ rồi.”【Cuộc thi Vệ Tinh Ba Vòng 】là cuộc thi Pokémon Contest độc quyền của Kalos, loại hình Huấn luyện viên được gọi là 【Performer 】, không hoàn toàn giống với Coordinator.Các Performer tham gia cuộc thi này, sẽ đăng các đoạn phim ngắn về Pokémon, MV… lên Internet để tăng độ nổi tiếng cho mình, nhằm thu hút thêm phiếu bầu.Các Coordinator chú trọng hơn vào việc sử dụng các sân đấu hoa lệ; các Performer thì thiên về việc thể hiện sức hấp dẫn của bản thân và Pokémon qua các màn trình diễn, tương tự như “kinh tế thần tượng”.Serena trong 《Pokémon XY》chính là một 【Performer 】; Marnie, thần tượng nổi tiếng của Spikemuth trong 《Sword & Shield》, cũng được dự đoán là đang phát triển theo con đường 【Performer 】.“Vui~” Sylveon khinh bỉ ngẩng cái đầu nhỏ lên.

Để chị đại Sylveon mặc lễ phục lộng lẫy debut làm thần tượng ư?

Đừng hòng!Lục Dã: “…” Nghĩ đến hình ảnh Sylveon mặc chiếc váy xinh đẹp đỏ mặt… Mình lại có chút muốn thử!

Kiềm chế… ‘Người chơi ngu’ thì nhất định sẽ chết!Lục lão sư khẽ hắng giọng, đứng dậy đặt khung ảnh lên tủ sách, sau đó lấy một quyển sách trên tủ xuống lật xem.Đang lúc hoàng hôn, quán cà phê

không một bóng người.

Pupitar ở trong sân "Duang Duang" va vào những tảng đá cứng lớn, vừa giải tỏa áp lực, vừa luyện tập chiêu 『Iron Head 』."Lần tới có thể livestream cho mọi người xem Pupitar 'nghiền đá' rồi." Lục Dã vừa lật sách vừa miên man suy nghĩ.Robot quét dọn 'tích tích tích' hoạt động trong quán, một luồng Aura từ phòng sau khóa chặt lấy nó.

Robot quét dọn: "…" Vừa bị Gengar đá bay, lại bị Blastoise xem như bom để rà soát… Công việc này khó quá!Không khí nhàn nhã trong quán dường như cũng lây sang Arcanine.

Con chó lớn lười biếng há miệng ngáp, nằm phục sau quầy bar, thân hình vạm vỡ uy mãnh, mập mạp khỏe mạnh.

Như một con sư tử đực nheo mắt lại, Arcanine ngẩn người một lúc, rồi phe phẩy đuôi và lại ngáp dài. 『Rainbow Wing 』cũng bị lây nhiễm, phát sáng nhè nhẹ như ở chế độ tiết kiệm năng lượng.

Rainbow Wing: "…" Tôi gần như đã là một chiếc lông vũ vô dụng rồi.Lục Dã đặt sách xuống liếc xéo một cái, bĩu môi cười.

Muốn lừa tôi dùng Aura à?

Mơ đi!Rainbow Wing lấp lánh, dao động gần giống như: o( )oKanto, Liên minh Kanto.

Người đàn ông tóc đỏ khoác áo choàng, nhìn Kiểm sát trưởng Falkner, nhíu mày nói: "Ở Unova, đồng thời phát hiện tung tích của Team Plasma và Team Rocket sao?"Falkner vén mái tóc đen dài trước trán, nghiêm túc nói: "Tàn dư của Team Plasma là những tội phạm mà Liên minh Unova đang truy nã gắt gao, còn về Team Rocket…""Giờ nên đổi tên thành Rocket Logistics rồi sao?" Lance khoanh tay xoa xoa thái dương."Đúng vậy." Falkner gật đầu, "Nhưng chúng tôi không thể xác định, liệu Team Rocket có tái sử dụng Pokémon huyền thoại để

thực hiện dã tâm của chúng hay không.

Đặc biệt là trong tình hình 'truyền thuyết Song Long' ở Unova đang được đồn thổi rầm rộ."Người đàn ông tóc đỏ nhíu chặt mày, khoanh tay chìm vào im lặng.

Anh tin rằng con người có thể thay đổi… cũng như chính anh từng lạc lối trên con đường chính nghĩa và cố chấp.

Và từ tình hình trước đây mà xét, Lục lão sư rõ ràng có mối quan hệ không hề tầm thường với Team Rocket.Lance tin tưởng nhân cách và tầm nhìn của Lục lão sư —— đó là một Huấn luyện viên từng được cả Mew lẫn Arceus công nhận."Hãy kể lại cho tôi nghe cái gọi là 'truyền thuyết Song Long' đó một lần nữa." Long Sư Lance trầm giọng nói."Vâng." Falkner nói, "Thủ lĩnh Team Plasma Ghetsis trước khi vào tù, từng tuyên bố sẽ có một vị Vua kế thừa ý chí của hắn, để giải phóng tất cả Pokémon ở Unova.""Giải phóng Pokémon?" Ánh mắt Long Sư Lance lóe lên một tia hồi ức, lạnh lùng cười nói: "Chỉ là cái cớ để thực hiện dã tâm mà thôi.

Người thật sự có năng lực sẽ không nói dối như vậy."Falkner không tiếp lời, tiếp tục nói: "Chúng tôi hiện tại nhận định, một thanh niên tên N, chính là 'Vua' trong lời của Ghetsis, vì vậy đã liên lạc với Cảnh sát Quốc tế Unova, tiến hành điều tra về N.""Kết quả điều tra thì sao?"Falkner hít sâu một hơi, nói: "Không thu hoạch được gì."Long Sư Lance nhíu mày thật sâu, nghe Falkner tiếp tục báo cáo: "Thanh niên N và đồng đội của cậu ấy, sở hữu sức mạnh thần bí gần giống Pokémon.

Có thể giao tiếp với Pokémon, và dùng cách đó để thoát khỏi điều tra.""Vì vậy, Thám tử 'Looker' vẫn đang tiếp tục truy lùng tung tích của N, và đã gửi cho chúng tôi bản báo cáo chi tiết liên quan đến 'truyền thuyết Song Long'."Long Sư Lance vẻ mặt nghiêm trọng, gật

đầu nói: “Tiếp tục đi.”Kiểm sát trưởng Falkner nói: “Theo truyền thuyết lập quốc của Unova, người em trai theo đuổi Lý Tưởng là Hắc Long, và người anh trai theo đuổi Chân Thực là Bạch Long, đã triển khai một trận đại chiến.”“Kết quả cuối cùng, không ai biết.

Nhưng có thể xác định rằng ở Unova sau cùng, thành phố hiện tại đã được xây dựng.”“Và Team Plasma chính là lợi dụng truyền thuyết lập quốc này, tuyên truyền giáo lý của chúng: vị ‘Vua’ trong lời của Ghetsis, sẽ cưỡi một trong Song Long, hủy diệt toàn bộ Unova và ban cho sự sống mới.

Vì vậy, mọi người cần từ bỏ PokéBall và gia nhập Team Plasma, để chào đón sự trở lại của ‘Vua’.”Long Sư Lance cười khẩy: “Đó đã là chuyện của hai năm trước rồi mà?”“Đúng vậy, từ sau khi Team Plasma bị Cự Long tỉnh giấc hủy diệt, những hành vi phân hóa trước đây của Ghetsis cũng bị phanh phui, sau đó bị bắt giam.” Falkner nói, “Nhưng, Unova hiện tại vẫn còn rất nhiều thành viên Team Plasma, tin rằng ‘Vua’ của họ sẽ trở lại.”“Nếu là bình thường, Team Plasma ngoan cố chống trả, chỉ cần một mình Champion cũng có thể tiêu diệt ——” Falkner nói dở rồi dừng lại.Long Sư Lance nhíu mày thật sâu, tiếp lời nói: “Thế nhưng, lại đúng vào lúc Alder đang sa sút ý chí…”Falkner gật đầu: “Chúng ta không có cách nào can thiệp vào chuyện của Unova, ngay cả Champion Cynthia, bạn của Alder, cũng không thể vượt mặt đại pháo.”“Vì vậy…” Người đàn ông tóc đỏ khoác áo choàng, khoanh tay, ánh mắt lóe lên một tia sáng, nói: “Chúng ta cần một vị Champion không bị giới hạn bởi danh hiệu, nhưng thực sự là một… Champion.”Trong phòng yên tĩnh không tiếng động, ánh sáng và bóng tối xiên xiên trên gương mặt hai người.Long Sư Lance và Kiểm sát trưởng Falkner nhìn nhau, trong lòng cả hai đã có câu trả lời.“Nên mở lời thế nào đây?” Long Sư Lance lại lộ ra một nụ cười khổ.Vị Champion đó không phải là người chủ động, cứu Unova đối

với cậu ấy mà nói là tốn công vô ích, chỉ vì "chính nghĩa" thì cũng quá miễn cưỡng.Mặc dù Lance luôn tin tưởng "chính nghĩa", và luôn quan tâm đến Unova, cố gắng dùng thân phận kiểm sát trưởng để giúp đỡ Alder."Hạ thần không rõ." Falkner lắc đầu.

"Nhưng tôi tin rằng, Lục lão sư, chắc chắn sẽ có những tính toán riêng của mình."Một vị Champion, cuối cùng sẽ có khoảnh khắc Champion của riêng mình, với niềm tin vững chắc và lòng dũng cảm không sợ hãi.Long Sư Lance im lặng gật đầu, vẻ mặt dần trở nên vi diệu.

Nhưng vấn đề là —— đối với Lục lão sư mà nói… những khoảnh khắc Champion này, dường như không phải là ít ỏi chút nào!Liên tưởng đến việc Lục lão sư nhắc trong group chat là sắp đến Unova.

Lance khoanh tay, không khỏi rơi vào trầm tư.Lưng Lục lão sư bỗng nhiên lạnh toát không rõ lý do, cảm nhận được một luồng khí lạnh quen thuộc."Ghoss?" Gengar kỳ lạ nhìn một cái."Không sao… chắc vậy." Vẻ mặt Lục Dã phức tạp.

Rốt cuộc là thằng cha nào lại lén lút 'ám toán' Lục đại gia đây?! Ngẩng đầu nhìn trời, Lục lão sư đếm lại hành trình, lẩm bẩm: "Gần đây cũng không 'lập flag' gì cả…"Đột nhiên, Lục Dã sững người một chút, trán lấm tấm mồ hôi.Sao có thể nói là không 'lập flag' được… Việc hứa tìm Pixie Plate cho Arceus chẳng phải là 'lá cờ' tốt nhất sao! Cũng không biết Pixie Plate hiện giờ ở đâu… Nếu mà ở chỗ thần X thì mình còn chưa chuẩn bị đủ để vào 'phó bản' đâu.

Ít nhất cũng phải 'cày' đến Sacred Ash của nhiếp ảnh gia Ho-Oh mới được!"Hay là… đi xa một chuyến để tránh mặt nhỉ?" Lục Dã nhìn trời hỏi.Cynthia đang ở thị trấn Undella của Unova, cùng cô bạn thân Caitlin và những người khác đi nghỉ mát.

Đến tìm vợ 'ăn cơm chó' vẫn tốt hơn là ở Lumiose City mà lo

ngay ngáy.

Đúng lúc 【World Tournament Junior Cup 】sắp diễn ra, sự kiện này chắc sẽ có 'Buff' (hiệu ứng tăng cường) cho mình.Lục Dã xác định hành trình, hài lòng gật đầu.

Muốn 'đao' tôi à?

Tôi đi tìm bé cute 'rải cơm chó' trước đây!Mày tưởng mày 'đao' vào lưng tao?

Hay 'đao' vào Pokémon của tao?!"Ngày mai mời bé chim cánh cụt ăn một bữa… rồi đi Unova là được rồi." Lục Dã nghĩ bụng: "Rồi 'hốt' Darkrai của Sinnoh qua đây, làm vệ sĩ cho chuyến đi…"Mạnh như 「Chiến Thần 」Red, cũng có 'lịch sử đen' bị đóng băng, hóa đá, 'lật thuyền trong mương'.

Giờ những Champion hành sự 'ổn định' (thận trọng) như Lục lão sư, đã không còn nhiều nữa rồi!Rotom Pokédex đột nhiên rung lên: "Bíp bíp… Có cuộc gọi video mới, từ ID 'Looker', Rotom!"Lục Dã hơi sững người, nhìn màn đêm ngoài cửa sổ.

Giờ này mà gọi tới sao?"Kết nối."Trên màn hình Rotom Pokédex, hiện ra một người đàn ông trung niên mặc áo khoác gió màu nâu, tóc tai bù xù, vẻ phong trần bụi bặm trông có vẻ tang thương."Thưa ngài, trước đây bận điều tra, nên chưa kịp ghé thăm quán cà phê của ngài ——" Vị chú này đã mở một văn phòng thám tử ở Lumiose City, cách quán cà phê không xa, lẽ ra phải đến thăm.Người đàn ông trung niên cười khổ nói: "Chỉ là, tôi hiện tại đang điều tra ở Unova, tạm thời không thể đến được.""Cái đó thì không sao." Lục Dã trầm ngâm nói: "Nhưng, anh gọi cho tôi có chuyện gì?"Ánh mắt Thám tử 'Looker' chợt đanh lại, nói: "Tôi muốn xin lệnh bắt giữ từ ngài, để bắt… thanh niên tên N, về quy án!"Cái tên quen thuộc, đánh thức ký ức cốt truyện quen thuộc.

Lục Dã như bị sét đánh, đứng sững tại chỗ.

"Chứng cứ chưa rõ ràng, nhưng 'N', vị 'Vua' của Team Plasma, đã có ảnh hưởng nhất định ở Unova rồi." Chú trung niên xoa cằm, nhíu mày nói, "Tôi lo lắng, lại gây ra chuyện quái đản kiểu như tạo ra thế giới mới…" Cảnh sát 'Looker' không nhận được hồi đáp, nhìn cấp trên đang trầm tư, dò hỏi: "Thưa sếp?

Sĩ quan Lục Dã?" Lục Dã hoàn hồn, nhìn chú trung niên, hỏi: "Nhiệm vụ của bạn ở Unova, do tôi thống hạt?" "Nghiêm túc mà nói, tôi là đội hành động dưới quyền của anh, việc bắt giữ nhất định phải được anh phê duyệt trước." Cảnh sát 'Looker' đáp.

Lục Dã khẽ gật đầu, dùng giọng điệu không thể nghi ngờ nói: "Vậy thì, tiếp tục điều tra 'N' là được, trước khi tôi ra lệnh, không cần làm phức tạp thêm vấn đề." Chú trung niên hơi khựng lại, gật đầu: "Rõ." Sau đó, trạng thái căng thẳng của cảnh sát 'Looker' thả lỏng, cười nói: "Vậy thì, cấp dưới sẽ ở Unova, chờ anh đến chỉ đạo nhé?" Lục Dã tâm trạng phức tạp, miễn cưỡng gật đầu.

Kịch bản của N liên quan đến Truyền thuyết Rồng Song Sinh, mức độ nguy hiểm đủ để hủy diệt toàn bộ Unova.

Chỉ dựa vào 'Looker' hành động một mình… e là dễ gặp rắc rối.

Huống hồ Cynthia và TRio đang ở Unova, nhất định phải tìm hiểu thêm tình hình mới được.

"Vậy thì, tôi sẽ tiếp tục theo dõi chàng trai tóc xanh tên 'N' kia, và định kỳ gửi báo cáo cho anh!" Ánh mắt cảnh sát 'Looker' khôi phục vẻ nghiêm túc, chào xong liền cắt liên lạc.

Theo màn hình bị ngắt kết nối, Rotomdex chớp chớp mắt, nói: "Có chuyện gì xảy ra vậy, Rotom?" Ngoài trời đêm tĩnh mịch, Lục Dã khoanh tay ngồi trên ghế sofa, nhìn ra ngoài cửa sổ.

“Tôi cũng vẫn đang suy nghĩ đây…” Nhắc đến ‘N’, trong đầu anh hiện lên một chàng trai tóc xanh cao ráo đội mũ lưỡi trai.

Ánh mắt cậu ta ảm đạm vô hồn, khí chất u sầu.

Theo lời đồn, ‘N’ là hậu duệ của con người và Pokémon, nắm giữ ngôn ngữ Pokémon, có thể giao tiếp với Pokémon.

Trong 《Black & White》, N xem con người là đối lập với Pokémon, nhưng hai năm sau trong 《Black 2 & White 2》, N thông qua chuyến hành trình và mối liên kết (Bond) được xây dựng với Dũng sĩ trong 《Black & White》, dần dần lĩnh hội được tình cảm giữa con người và Pokémon.

N không phải là một phản diện theo nghĩa truyền thống, cậu ta có tuổi thơ bất hạnh và bi kịch bị Ghetsis lợi dụng.

Ghetsis đã tiêm nhiễm tư tưởng cố chấp vào N, mục đích thực sự lại là mượn thân thế và năng lực của N để củng cố ‘Truyền thuyết Rồng Song Sinh’ chiêu mộ tín đồ, từ đó hoàn thành dã tâm thống trị Unova của hắn.

So với lão đại Giovanni ‘cha yêu như núi’ và sở hữu toàn bộ Viridian Force, Ghetsis là một tên khốn nạn từ đầu đến cuối.

Mối liên kết mà Trainer trân quý, thậm chí là con nuôi N, trong mắt hắn chẳng qua là công cụ để thực hiện dã tâm.

“Cyrus và Lysandre đều thật lòng muốn tạo ra một thế giới mới không tranh chấp, Archie và Maxie hai thằng ngốc cũng sẽ cùng nhau cứu Hoenn.” Lục Dã khoanh tay, đồng tử đen láy lấp lánh ánh sáng nhàn nhạt.

“Chỉ có Ghetsis… là đồ bại loại của Team Rainbow Rocket.” Có lẽ cần phải đi một chuyến Unova rồi.

Mặc dù có nguy cơ bị ‘phản chủ’, Thầy Lục vẫn muốn gặp N một

lần.

Đây có lẽ chỉ là một tâm huyết nhất thời của một người Thầy.

Nhưng Lục Dã vẫn muốn trò chuyện với chàng trai tóc xanh u sầu này, về cách N nhìn nhận Pokémon và con người.

Thế giới này không phải chỉ có trắng và đen, nhất định còn có những Người Hùng ngoài trắng đen.

Cân nhắc chuyến đi này nguy hiểm trùng trùng, Lục Dã quyết định gặp N xong là sẽ đón Cynthia rồi chuồn thẳng.

Để Team Plasma lại cho nhà vô địch Alder tự mình đau đầu.

Làm không công?

Đừng hòng, tăng lương cũng miễn bàn!

Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời nói: "Phải né Ash một chút thôi… còn phải tránh cả Akin nữa." Theo thể chất 'hay gây chuyện' của hai người này, đi đến đâu cũng sẽ có chuyện xảy ra!

Để cẩn thận, còn phải chuẩn bị thêm nhiều thuốc men, ví dụ như Full Restore, Revival Herb, Energy Root, Màn Thầu giải trừ dị thường phẫn nộ… "Tôi nhớ ở Lumiose City có một tiệm thuốc Đông y!" Lục Dã chợt nhận ra.

Ngay cả trước khi đến Kalos, các thành viên trong nhóm đã nhắc đến, còn là một hiệu thuốc trăm năm tuổi.

Có thể đứng vững ở khu thương mại 'tấc đất tấc vàng' Lumiose City mà không sụp đổ, đủ thấy nền tảng của tiệm thuốc Đông y này vững chắc đến mức nào – mai phải dẫn Blastoise đi kiểm tra xem tiệm thuốc này xịn đến đâu!

Sau khi sắp xếp ổn thỏa hành trình, Thầy Lục khẽ gật đầu, nhắm mắt cảm nhận chùm sáng của 『Jewelrite』.

Ánh sáng trắng nhàn nhạt hóa thành sợi tơ kéo dài đến nơi xa xôi – tin tức truyền đi xuyên không gian và thời gian, đến Thị trấn Alamos với tòa tháp cao chót vót, đến sân Pokémon với cỏ xanh mướt.

Sương mù Darkrai lạnh lẽo cuộn trào, từ từ mở đôi mắt xanh thẳm.

Lục Dã: "Có đây không?

Chuẩn bị đi làm rồi!" Darkrai: "?" Tuy đã đồng ý với cậu ta sẽ đi Kalos một chuyến, nhưng bây giờ tôi lại hơi không tình nguyện nữa rồi… Lục Dã: "Đến trước bình minh ngày mai, tôi sẽ chuẩn bị bữa ăn nhân viên cho anh." Darkrai: "!" Khói đen cuộn trào, Darkrai vẻ mặt lạnh lùng, Black Belt bay phấp phới theo gió, dần chìm vào bóng tối đen kịt.

Nhanh lên, hành động trong đêm!

Một tia sáng lóe lên, Darkrai dừng động tác, tâm trạng vi diệu.

Lần đầu gặp cậu ta là đánh Palkia và Dialga.

Lần thứ hai là đánh Long Thần Giratina.

Lần thứ ba, mẹ nó, đến cả Arceus cũng có mặt – lần này sẽ không lại gây ra chuyện gì quái đản nữa chứ!

Darkrai mím môi.

"Chuyện không quá ba, ừm… lần này chắc không vấn đề gì lớn!" Tự mình gật đầu, Darkrai hài lòng chìm vào bóng tối, hướng về phía Kalos. … Thứ Năm, ngày 1 tháng 7.

Sớm tinh mơ.

Đường Verdanturf ở Lumiose City có những chú Fletchling bay lượn, kính của Prism Tower lấp lánh ánh sáng.

Quán cà phê Pokémon ở South Boulevard, đón bữa ăn nhân viên

đầu tiên.

“Ghos ~(￣▽￣)/” Gengar bé béo tím lè lè bưng một đĩa pizza nóng hổi đi đến bàn tròn, phô mai thơm lừng điểm xuyết xúc xích, đặt lên bàn tròn.

Xung quanh bàn, các bé Pokémon mắt sáng rực, đồng loạt phát ra tiếng kêu.

“Tuy nói là quán cà phê, nhưng nấu món gì cũng được mà.” Lục Dã khoanh tay nói.

Đồ uống là nước ép được pha chế từ 【Nomel Berry】, nghe tên là biết quả Berry này lấy cảm hứng từ quả chanh.

Các loại trái cây kỳ lạ, đều có thể tìm thấy nguyên mẫu Berry tương ứng, và có thể đổi ra trong Hệ thống – sức mạnh của Berry thật vĩ đại!

Các món ăn khác, lần lượt do Sirfetch'd bưng lên bàn, ví dụ như 【Bánh Muffin mật ong Combee】, 【Bánh cupcake Alcremie】… Oshawott nhìn các món ăn đa dạng, mắt từ từ mở to, che miệng nói: “Ôi~~” Chợt thấy may mắn khi trở thành nhân viên của quán này, hehe~ Darkrai liếc xéo một cái, cao ngạo nói: “Chỉ có thế này thôi sao?” Lục Dã nhướn mày, bảo Gengar bưng lên 【Bánh tart Golden Razz Berry】.

Loại 【Golden Razz Berry】 này chỉ xuất hiện trong 《Let’s Go Pikachu》, sau khi cho Pokémon ăn sẽ dễ bắt hơn, cực kỳ quý giá.

Đồng thời cũng là một trong những nguyên liệu thô của Khối Năng Lượng màu vàng của Thầy Lục.

Chương 601

Darkrai nuốt nước bọt, cứng cổ, nhìn chằm chằm vào bánh tart nói lầm bầm: “Khụ, cũng tạm được…” Cho đến nay, quán cà phê tổng cộng có hai nhân viên, còn một thời gian nữa mới khai trương.

Thầy Lục kể cho Darkrai nghe về việc đi Unova, và nhờ anh ta ra tay khi cần thiết.

Darkrai vừa gọt bánh tart, mép dính vụn bánh, vừa đồng ý: “Không thành vấn đề ~ anh đâu phải không biết thực lực của tôi!” Lục Dã: “Vạn nhất hai con Pokémon huyền thoại Fusion thì sao…” Darkrai: “…” Nhìn đống đồ ăn ngon lành trước mặt, Darkrai bắt đầu lo lắng, đây có khi nào là Hồng Môn Yến không.

“Ôi~~” Oshawott vừa ăn bánh Muffin mật ong ngọt lịm, toàn thân tỏa ra những bong bóng nhỏ màu hồng.

Pupitar ẩn mình trong mặt nạ, nhìn các Pokémon đang ăn uống ngon lành, hơi thất vọng.

“Saki…” Pupitar quay đầu, thấy Sirfetch'd oai phong, lông mày sắc sảo, đang đứng phía sau cậu ta.

“Gac! (๑•p •)๑✧” Bất kể khi nào, Dada cũng đứng phía sau mày!

“Saki ~(இωஇ)” Trong mặt nạ của Pupitar chảy ra nước mắt.

Tao sẽ cố gắng tiến hóa, vì mọi người mà trở nên mạnh mẽ hơn!

“Đúng rồi, Quy Quy, lát nữa chúng ta ra ngoài một chuyến.” Lục Dã nói: “Đi tiệm thuốc Đông y!” Bộp —— như một cái công tắc được bật.

“Kame… ヾ(⌐■_■)” Blastoise đẩy kính râm, giơ ngón cái, hiếm hoi bày tỏ ý muốn ra ngoài.

“Chappie do y ~(ﾉ´▽｀)ﾉ♪” Togepi cũng muốn đi cùng.

Thầy Lục khẽ gật đầu.

Trước đây đều là để Blastoise trông nhà, dù sao để Arcanine trông nhà thì không yên tâm chút nào.

Bây giờ – Lục Dã và Darkrai lạnh lùng nhìn nhau, tâm trạng vi diệu.

Chắc không có kẻ không sợ chết nào, dám xông vào quán của tôi đâu nhỉ… … Lumiose City, Đại lộ Xuân Thiên.

Gogoat chầm chậm đi qua đường, trên lưng chở một ông lão phúc hậu, hiền từ.

Ông lão ôm một cây kéo tỉa cây lớn đựng trong túi da, đội mũ, khoác áo jacket và đi bốt màu xanh quân đội, hai bên má có râu trắng.

Ông lão đang nói chuyện qua máy liên lạc, cười ha hả nói: “Là Erika đó hả?

Tôi đã đến Lumiose City rồi.

Đúng vậy, tôi xuất phát từ sáng sớm, dậy sớm tốt cho sức khỏe mà.” “Ngài nói có lý.” Erika cười tủm tỉm đáp: “Ramos, lần trước tiểu nữ xin ngài chỉ giáo kỹ thuật tỉa cây, tôi đã học được rất nhiều.” “Ha ha, thực vật cũng như con người, cũng cần loại bỏ tạp niệm mà.” Ramos cười đáp, nhìn tiệm thuốc Đông y cách đó không xa.

“Không nói nữa, tôi đã đến nơi rồi.” Erika khẽ gật đầu, tự có suy tư, mỉm cười nói: “Nhắc mới nhớ, một người bạn của tiểu nữ cũng ở Lumiose City, cô ấy cũng rất hứng thú với thực vật.” Nếu không thì Thầy Lục cũng sẽ không làm ra trò chơi có tính chất từ điển như《Plants vs.

Zombies》 này.

“Ồ, bạn nói Lục Dã à!” Ramos cười ha hả nói: “Nhiều người nhắc đến cậu ta với tôi rồi, nhưng chuyến này tôi đến là để tìm dược liệu… có cơ hội thì sẽ đi gặp cậu ta sau.” Erika cười nhẹ nói: “Vậy thì, tiểu nữ xin phép đi học đây.” Ramos mỉm cười gật đầu, cắt liên lạc xong, ngẩng đầu nhìn tiệm thuốc Đông y.

Ông từ trên Gogoat đứng dậy, lưng còng chống cây kéo tỉa cây, từ từ đi vào tiệm.

Ramos là Nhà lãnh đạo Gym lớn tuổi nhất Kalos, thích đọc sách và uống trà.

Vì trà ngon mà Norman đã lặn lội đến tận nơi sản xuất để hái trà.

Ông có một trang trại rộng lớn ở Coumarine City, cũng có giao lưu với Nhà lãnh đạo Gym hệ Cỏ Galar Yakult, được các chuyên gia hệ Cỏ xem là tiền bối.

Đúng giữa buổi sáng, ánh nắng ấm áp dễ chịu.

Ramos đứng ở cửa tiệm thuốc Đông y, chống kéo tỉa cây, ngẩng đầu phơi nắng.

Không biết từ lúc nào, bên cạnh Ramos đứng sừng sững một chú Blastoise đeo kính râm.

“Ồ?

Bạn cũng giống lão đây, đang Quang Hợp sao?” Ramos cười híp mắt trêu chọc.

Ngoài dự đoán của Ramos, Blastoise lại nghiêm túc gật đầu.

“Kame! ヾ(⌐■_■)” Phơi nắng giúp hấp thụ canxi… có lợi cho mai rùa phòng thủ tốt hơn!

Lục Dã đang ở tiệm thuốc Đông y, quan sát mấy loại Potion trong tủ trưng bày.

Khác với tiệm thuốc Đông y ở Eterna City mà anh từng đến, tiệm thuốc Đông y ở Kalos rõ ràng sáng sủa và rộng rãi hơn, mang đậm hơi thở hiện đại hơn.

"Những loại thuốc Đông y này chỉ có thể mua bằng đơn thuốc.

Vì hiệu quả nhanh đồng thời sẽ làm giảm mạnh tình cảm (Friendship) của Pokémon." Nhân viên bán hàng giới thiệu.

"Không sao đâu, Pokémon nhà tôi uống thuốc Đông y ngược lại còn tăng Friendship ấy chứ." Lục Dã buột miệng nói.

Nhân viên bán hàng ngớ người, thấy khách không giống đùa, vẻ mặt càng thêm ngơ ngác.

Anh là do thương lái phái đến phá đám à?

"Chappie do y ~" Togepi đứng trước tủ kính trưng bày, nhìn những dược liệu được đèn chiếu sáng bên trong.

Lục Dã bế Togepi lên, hơi tiếc nuối. 【Revival Herb】 ở tiệm thuốc Đông y Kalos, chất lượng còn không bằng Blastoise tự mình trồng ra.

Ngược lại có một loại bột tên là 【Bột Vạn Năng】, có thể giải trừ trạng thái dị thường, Thầy Lục là lần đầu tiên thấy.

"Nghe nói vị đặc biệt đắng… nhưng khẩu vị của Quy Quy lại thiên về đắng." Lục Dã chìm vào suy tư.

Red có thể đổ "Nước Sôi suối nước nóng Núi Bạc" vào súng nước của Blastoise.

Vậy tôi đổ 【Bột Vạn Năng】 vào súng nước của Blastoise, kết hợp với "Trà ấm PokéDollar", chẳng phải vừa giải khống chế vừa hồi máu sao?

Với tư cách là một Pháp sư cận chiến, Blastoise kiêm chức Mục

sư, cũng rất hợp lý mà! 【Bột Vạn Năng】 được làm từ bột Berry, nguyên liệu thô đối với Thầy Lục mà nói không thành vấn đề.

Lục Dã mua ba gói 【Bột Vạn Năng】, chuẩn bị về để Rotom phân tích tỷ lệ, thử tự mình nghiên cứu.

Tiệm thuốc Đông y kiêm kê đơn, nhưng phải đợi rất lâu.

Lục Dã quay đầu nhìn Blastoise đang phơi nắng ngoài tiệm, nó đang vững vàng ở ngoài tiệm 'cản hậu'.

Ánh mắt lướt qua ông lão bên cạnh Blastoise.

Lục Dã không để ý, sau đó hoàn hồn, ngớ người nói: "Ông lão kia… hình như hơi quen mắt thì phải?" … Ramos chống kéo tỉa cây, khoanh tay phơi nắng, tám chuyện với Blastoise: "Lão đây thích đọc sách và trồng trọt.

Đọc sách là gieo hạt trên cánh đồng tâm hồn, trồng trọt là để hoa cỏ nở rộ.

Mỗi ngày thức dậy nhìn thấy hoa cỏ lớn lên, đều sẽ đặc biệt vui vẻ đó." "Kame!" Blastoise nghĩ đến trải nghiệm trồng Revival Herb, gật đầu đầy đồng cảm.

"Ồ?

Mày nghe hiểu sao, vậy thì tốt quá." Ramos bày ra vẻ cằn nhằn của người già, khoanh tay cười híp mắt nói: "Sức khỏe là quan trọng nhất mà.

Lão đây thích uống trà nhất, một tách trà ngon sau khi trồng trọt, có lợi ích đặc biệt cho cơ thể đó." "Kame!" Blastoise gật đầu với Ramos, chỉ vào khẩu pháo phía sau lưng.

"Đây là." Ramos hơi ngớ người.

"Kame…" Blastoise rút tay về, lấy ra bình giữ nhiệt mang theo bên

mình, lại đổ vào đó một cốc nước sôi nghi ngút khói, thổi tan hơi nóng bốc lên.

Ramos há hốc mồm.

Chiêu thức đó ông nhận ra, là chiêu 『Scald』 hệ Nước.

Nhưng Blastoise đang dùng 『Scald』 để pha trà sao?

Ghé vào bình giữ nhiệt của Blastoise nhìn một cái, Ramos ngửi thấy mùi trà đắng chát thoang thoảng, dò hỏi: "Đây là… trà pha từ Energy Root?" "Kame!" Blastoise mạnh mẽ gật đầu, một vẻ mặt như tìm được tri kỷ.

"Có thể cho lão đây nếm thử một chút không?" Trên đời này lại có Pokémon thích uống trà, còn tự mình pha trà nữa.

Ramos khó nén sự tò mò.

Hơn nữa, loại "Trà ấm PokéDollar" này còn là lần đầu tiên thấy!

Ramos lấy ra gói trà trong túi quần, cười ha hả mở ra nói: "Lão đây cũng có thể cho bạn nếm thử lá trà Last Resort đó." Cùng với gói trà được lấy ra, là Plant Badge mà Ramos mang theo bên mình, Ramos đang định bỏ nó lại vào túi.

"Kame!" Blastoise chú ý đến Huy hiệu của Ramos, nhớ lại lời Gengar dặn dò mọi người.

Sau khi xác nhận không phải bom mini, Blastoise đưa tay ngăn lại, đưa ra yêu cầu với Ramos.

"Không cần lá trà, muốn Huy hiệu của lão đây sao?" Ramos cẩn thận nhận định thực lực của Blastoise, lấy ra PokéBall phóng thích Partner Victreebel.

Rõ ràng là Victreebel khắc chế hệ Nước, nhưng khi nhìn thấy Blastoise lại run rẩy, trốn sau lưng Ramos.

“Có vẻ bạn có một Trainer khá lợi hại đó.” Ramos thu hồi Victreebel, cười ha hả nói: “Huy hiệu của lão đây cho bạn cũng được thôi!” Ngoài thử thách Gym, sự công nhận của Nhà lãnh đạo Gym cũng là một cách phát Huy hiệu.

Blastoise không chỉ có thực lực xuất chúng, mà còn có chung sở thích với Ramos.

“Kame… ヾ(⌐■_■)” Blastoise nhận lấy Huy hiệu, khẽ gật đầu.

Cả hai đứng bên đường phơi nắng, cầm bình giữ nhiệt, thổi tan hơi nóng.

Thời gian trôi thật êm đềm.

Ramos lưng còng, cười híp mắt nói: “Đúng là một ngày đẹp trời.” Blastoise: “Kame…” Tiệm thuốc Đông y phía sau cả hai, đột nhiên vang lên một tiếng ‘Vãi chưởng!’ “Thưa ngài, ngài sao vậy?” Nhân viên bán hàng hỏi.

Lục Dã cảm thấy ngực khó chịu, xoa mặt nói: “Không sao đâu… chắc vậy.” 【Đinh!

Tiến độ nhiệm vụ được cập nhật!】 【Thu thập Huy hiệu: (6/8)】 Tôi biết tại sao ông lão kia lại quen mắt rồi… Đó là Nhà lãnh đạo Gym hệ Cỏ của Kalos, Ramos, người rất yêu thích uống trà!

Nhìn ra ngoài cửa tiệm, Blastoise và Ramos đang trò chuyện rất vui vẻ, Lục Dã vẻ mặt phức tạp.

Hai người tám chuyện thì tám chuyện đi, sao lại tặng cả Huy hiệu vậy?

Hơn nữa bây giờ nhận Huy hiệu từ xa cũng tính là tiến độ nhiệm vụ… tôi nghi ngờ cái quầy Berry này lại chơi tôi! 【?】 Cùng với việc thực lực tăng lên, ý muốn tặng Huy hiệu của các Nhà lãnh đạo Gym ngược lại càng mãnh liệt hơn… Chỉ mới một tuần kể từ khi nhận

nhiệm vụ, sáu Huy hiệu của Kalos đã nằm gọn trong tay.

Lục Dã lại muốn như Ash, thua các Nhà lãnh đạo Gym trong thử thách Gym, thuận lý thành chương mà từ bỏ Huy hiệu – nhưng thực lực của tôi không cho phép!

"Hai Huy hiệu còn lại, lần lượt là ở Nhà lãnh đạo Gym hệ Tiên Valerie, và Nhà lãnh đạo Gym hệ Tâm linh Olympia." Lục Dã vẻ mặt phức tạp, ngẩng đầu nhìn trời nói: "Valerie đã gặp một lần rồi, đoán chừng Huy hiệu hệ Tiên cũng đang trên đường đến." "Có vẻ chỉ có thể đặt hy vọng vào cô Olympia thôi…" Olympia là một Esper sở hữu năng lực tiên tri.

So với một Esper nào đó có năng lực 'đọc nhanh' chỉ dùng để tăng ca, năng lực tiên tri không nghi ngờ gì là Bug hơn nhiều.

Trong 《Pokémon XY》, Olympia đã tiên tri Ash và Greninja sẽ lên đỉnh Liên minh Kalos.

Từ kết quả mà nói, năng lực tiên tri này lại càng giống 'thuốc độc' rồi.

Lục Dã khẽ ho một tiếng, bước ra ngoài tiệm, chào Ramos.

"Ồ, cậu là Trainer của Blastoise…" Ramos nheo mắt đánh giá một lúc, hơi ngạc nhiên, hỏi nhỏ: "Thầy Lục?" "Ngài nói quá rồi." "Ha ha ha, tôi đã chơi trò 《Plants vs.

Zombies》 của cậu rồi, cũng khá thú vị đấy!" Lục Dã mời Ramos đến quán cà phê làm khách, nhưng Ramos đến tiệm thuốc Đông y còn có việc gấp.

Sau khi trò chuyện xong, nhìn 『Plant Badge』 mà Blastoise đưa tới.

Thầy Lục khẽ thở dài.

Tin xấu là chỉ còn hai Huy hiệu nữa.

Tin tốt là… đây chắc là Huy hiệu cuối cùng trước khi đi Unova.

Trở lại quán cà phê.

Oshawott đã về công ty chuyển phát nhanh tiếp tục chạy đơn rồi.

Darkrai từ từ hiện ra từ trong bóng tối, khoanh tay cao ngạo nói: "Khi nào xuất phát?" Theo lý mà nói, Pokémon huyền thoại cũng không phải cải trắng, không đến mức mỗi lần hành động cùng Lục Dã đều có thể gặp.

Hơn nữa với thực lực của chính mình, cho dù đơn đấu với một trong những Rồng Song Sinh Không Thời Gian, Darkrai cũng tự tin có thể toàn thân rút lui.

"Còn đến mức Pokémon huyền thoại còn có thể Fusion… thì cũng quá phi thực tế rồi!" Darkrai thầm nghĩ.

"Ngày mai sẽ xuất phát." Lục Dã đã hồi phục từ cái 'ám ảnh' Huy hiệu, xoa xoa trán.

Muốn điều tra hành tung của 'N', chỉ dựa vào Cảnh sát Quốc tế, vẫn chưa thể làm được.

Nói về theo dõi, Thầy Lục lại quen biết ba 'tinh nhuệ' tuyệt đối.

Bất kể cậu nhóc đầu quỷ ở bất kỳ phiên bản điện ảnh nào, Team Rocket đều có thể theo dõi thành công, cũng là điều đáng quý hiếm có.

Sau khi xác nhận đối phương vẫn còn tiền điện thoại, Lục Dã gọi điện cho TRio, nói: "Jessie, James, Meowth, các bạn có nhiệm vụ mới rồi!" Unova, vùng hoang dã quanh Opelucid City.

Đã một ngày kể từ khi nhận được lệnh của 'Sư phụ'.

Bụi cây 'xào xạc' rung động, ba cái bóng lén lút ló ra từ bụi cây, đầu chồng đầu từ trên xuống dưới, nằm rạp trên đất lấy ra ống nhòm.

Meowth đè mái tóc dài màu đỏ của Jessie xuống, đứng lên đầu Jessie, ống nhòm nhắm về phía xa, lẩm bẩm: “Admin bảo chúng ta điều tra cái tên N kia… cậu ta chắc là ở đây rồi, meo~” Trong ống nhòm, bóng dáng mờ ảo của một thanh niên bên cạnh phế tích xa xa, đang quay đầu nhìn lại.

Jessie cúi đầu, trán nổi gân ‘giếng’, nắm chặt tay nói: “Điều tra xong thì nhanh xuống đi, kiểu tóc của tôi sắp bị cậu làm bẹp dí rồi!” James bị đè dưới cùng oán trách: “Jessie, cô có phải béo lên rồi không?” “Cậu nói gì?!” Jessie lấy PokéBall bên hông ‘Bùm’ một tiếng mở ra phóng ra ánh sáng trắng, Wobbuffet chào cao giọng: “Sa~!” Lời còn chưa dứt, TRio biến sắc, trụ không vững ‘Ôi’ một tiếng đổ rạp xuống đất.

Rơi xuống đất, Wobbuffet miễn cưỡng nói: “Na~ sư~!” “Đừng tự tiện ra cầu đâu, Wobbuffet!” Jessie la lớn.

Wobbuffet mặt tái nhợt, rụt rụt ra sau lưng James, James cười gượng xua tay nói: “Thôi được rồi, nhiệm vụ Admin giao là quan trọng ~” “Tiêu rồi meo!” Meowth cầm ống nhòm, tay chân luống cuống nói: “Cái tên đó, bị người khác bao vây rồi, meo!” Jessie và James đồng thanh nói: “Cậu nói gì?!” … Chàng trai tóc xanh cao ráo, tháo mũ lưỡi trai, áo sơ mi mỏng manh và mái tóc dài bay phấp phới theo gió, nhìn ba cái bóng đen đang dần tiến đến.

“Lâu rồi không gặp.” Cậu ta mở miệng, giọng nói ôn hòa và cuốn hút như một bản hòa tấu đều đặn, mí mắt cụp xuống.

Không giống như đang nói chuyện với người đến, mà giống như đang quan sát chiếc móc khóa 『Môn Cách Hải Miên』 bên hông giống như khối rubik.

Chương 602

“Đại nhân N, chúng tôi phải mời ngài trở về.” Người phụ nữ của Team Plasma khách khí nói.

Ba người che mặt vẫn giữ thế tam giác, từ từ tiến gần chàng trai tóc xanh.

Người phụ nữ cầm đầu tên là ‘An Khiết’, ánh mắt sắc bén.

“Ngài cũng biết, Team Plasma cần ngài để thống lĩnh toàn cục.” “Vậy sao.” N bình tĩnh nói: “Là thống lĩnh toàn cục, hay là trở thành con rối?” “Giải phóng Pokémon của Unova, là sứ mệnh của ngài.” An Khiết nói cứng rắn.

“Tôi đã mệt mỏi rồi.” N cầm mũ lưỡi trai, khẽ nói: “Hai năm nay, tôi đã nhìn thấy và nghe thấy rất nhiều âm thanh tươi đẹp.

Những Pokémon đó không hề căm ghét con người, thậm chí còn có những tình cảm Precious với con người…” “Đại nhân N!” An Khiết cắt ngang hồi ức của N, quát lên: “Hoàn thành sự sắp đặt mà Đại nhân Ghetsis để lại, mới là điều ngài nên làm lúc này.” “Cha…” N nghe thấy cái tên quen thuộc, đáy mắt ảm đạm lóe lên một tia sáng, rất nhanh lại mất đi ánh hào quang, giọng nói trở nên lạnh lẽo.

“Hành vi làm tổn thương Pokémon, đùa giỡn tình cảm… tôi không có lý do để trở về.” “Vậy sao ——” An Khiết nheo mắt, lấy ra PokéBall: “Nghe nói ngài không muốn thấy Pokémon bị thương, thậm chí không muốn chúng chiến đấu…” Nói rồi, An Khiết ném ra PokéBall nói: “Vậy thì lên đi, Liepard!” Hai bên thủ hạ, ném ra PokéBall, đồng thời nói: “Lên đi, Zangoose / Seviper!” Ba luồng sáng đỏ rực đáp xuống đất, bao vây N.

Ba con Pokémon nanh vuốt sắc bén đầy sát khí, nghiến răng nghiến

lợi trừng mắt nhìn N, dần dần áp sát.

Đôi mắt ảm đạm của N hiện lên một tia sáng, ngẩng đầu nhìn Liepard, dang hai tay nói: "Không sao đâu… không có gì nữa rồi." Ba người của Team Plasma đồng thời khựng lại.

Liepard nhe răng, toàn thân lông dựng đứng, lao về phía N dường như giây tiếp theo sẽ xé xác cậu ta.

Đồng thời, Zangoose và Seviper, cặp đôi 'kẻ thù không đội trời chung' này, vuốt và răng nanh lóe lên ánh sáng lạnh, vồ về phía N.

Sau đó, An Khiết và những người khác đã chứng kiến một cảnh tượng khiến họ suốt đời khó quên.

"Ưm…" Liepard đứng thẳng thân trên tựa vào lòng N, lè lưỡi liếm má N.

Seviper quấn quanh cánh tay N, nhưng không có bất kỳ ham muốn cắn xé nào.

N đưa tay vuốt ve đầu Zangoose, con vật này nheo mắt lại.

"Cái này… sao có thể?!" Giọng An Khiết khản đặc, nỗi sợ hãi không tên khiến cô ta toàn thân run rẩy.

Người thủ hạ nam nuốt nước bọt, nói: "Đại nhân An Khiết, đó chính là, sức mạnh mê hoặc Pokémon mà Đại nhân Ghetsis đã nói!" "Mê hoặc?" Mái tóc xanh của N lay động theo gió, trước mặt cậu ta là Seviper, Liepard, Zangoose với hàm răng nanh sắc nhọn, cậu ta đeo lại mũ lưỡi trai, ánh mắt ảm đạm lạnh lẽo, tràn đầy bi thương.

"Tôi chỉ là nghe thấy tiếng nói của chúng, sau đó chia sẻ nỗi đau của chúng." "Ngài là." An Khiết nghiến răng, từng chữ từng chữ nói, "Quái vật sinh ra giữa con người và Pokémon." "Ghetsis đã nói vậy." N dang tay nói: "Bây giờ tôi cũng nghĩ vậy." Cùng lúc đó, ba con Pokémon vồ về phía An Khiết.

Trong tích tắc.

Động tác của chúng đột nhiên khựng lại, toàn thân tỏa ra dòng điện xanh lam, vẻ mặt đau khổ không ngừng vùng vẫy.

“Chuyện gì vậy.” N cảm nhận được nỗi đau mạnh mẽ, giọng nói khản đặc khô khan, “Các bạn, Pokémon…” Người phụ nữ thủ hạ nãy giờ vẫn im lặng, cầm thiết bị điều khiển nút bấm màu đỏ trên tay.

An Khiết lạnh giọng nói: “Thiết bị điều khiển do Đại nhân Colress phát minh… cái thứ tình cảm mà ngài gọi, trước sức mạnh của khoa học không chịu nổi một đòn.” N sững người, cậu ta không thể nghe thấy tiếng lòng của Pokémon, chỉ thấy ba con Pokémon mắt đỏ ngầu, lại một lần nữa thù địch mà lao về phía mình.

Một thoáng động lòng, N khẽ nhắm mắt, mái tóc xanh và chiếc móc khóa trước ngực lay động.

Phải rồi… tình cảm đôi khi cũng yếu ớt đến vậy.

Colress, nhà khoa học lạnh lùng chỉ một lòng theo đuổi sức mạnh khoa học.

Hắn mới là người mà Ghetsis chọn lựa, là chìa khóa cho kế hoạch tiếp theo của Team Plasma.

Chỉ trong một khoảnh khắc ngắn ngủi, N đã hiểu ra nhiều điều, nhưng cậu ta đã quá mệt mỏi, chuyến du lịch này thậm chí còn không nói với hai người chị của mình.

Lưỡi dao sắc bén lao tới, lướt qua mái tóc xanh của N, cậu ta định nghỉ ngơi một lát.

“Wobbuffet, dùng Counter!!” N mở mắt.

Wobbuffet toàn thân phát ra ánh sáng trắng rực rỡ, đẩy lùi toàn bộ đòn tấn công phối hợp của ba con Pokémon!

Bùm!!

Khói đen lan tỏa, luồng khí thổi qua, An Khiết khoanh tay.

“Khụ, các người, rốt cuộc là ai!” Tăng, tăng, tăng!

Người thủ hạ nam ngơ ngác nhìn quanh nói: “Ai?

Sao tự nhiên lại bật đèn lên!” “Vì các người đã thành tâm thành ý thắc mắc.” Jessie nghiêng người đứng thẳng.

“Thì chúng tôi sẽ đại phát từ bi mà nói cho các người biết!” James ngậm bông hồng.

“Để ngăn chặn thế giới bị phá hoại, để bảo vệ hòa bình của thế giới! (Xác tín)” Người thủ hạ nam: “Làm ơn tôn trọng chúng tôi một chút, đừng tự tiện tạo dáng ở đó chứ!” “Sự việc cấp bách, phần dưới lược bỏ meo!” Meowth giơ hai móng vuốt, hùng dũng lao về phía thành viên Team Plasma.

James: “Meowth, dùng Fury Swipes!” Xoẹt xoẹt xoẹt —— Ánh sáng trắng điên cuồng lóe lên liên tục, Meowth quỳ một gối dang hai tay, ánh sáng trắng ở móng vuốt dần tan đi.

Bịch!

Zangoose, Liepard, Seviper thân thể cứng đờ, toàn bộ ngã xuống đất, mắt xoắn ốc.

Meowth đứng dậy thổi tan khói đen ở móng vuốt, gãi móng nói: “Có vẻ thân thủ của Meowth vẫn chưa hoàn toàn mai một meo~~” Team Plasma TRio sững người, N cũng sững sờ tại chỗ.

“Team Rocket?

Các người đừng hòng nhúng tay vào Unova!” An Khiết la lớn.

Người thủ hạ nam chen vào nói: “Bây giờ phải gọi là Rocket Logistics rồi…” “Câm miệng!” Người phụ nữ thủ hạ nãy giờ vẫn im

lặng, chọc chọc vào thiết bị điều khiển, sau đó ngơ ngác nhìn về phía Meowth.

"Chị ơi~~" Meowth lắc lắc ngón tay, chống nạnh nói: "Mấy cái trò vặt này, đã là đồ Team Rocket bọn em chơi thừa rồi, meo~" Jessie khoanh tay, cười lạnh nói: "Admin gọi thứ này là【thiết bị khống chế tinh thần】, cô nghĩ chúng tôi còn không đề phòng một tay sao!" "Chỉ cần dùng sóng điện từ để gây nhiễu trước là được…" James xòe tay nói: "Ai da, dù sao mấy con cá tạp của Team Plasma các người, cũng không hiểu mấy cái công nghệ cao này đâu." Ba người của Team Plasma mặt lúc xanh lúc trắng.

Sau đó, đổi hướng bỏ chạy thục mạng!

"Team Rocket các người đợi đấy, chúng tôi nhất định sẽ quay lại!" Meowth nhìn ba người bỏ chạy xa, chớp chớp mắt.

"Dám cướp lời thoại của bọn mình meo." "Ngày xưa toàn là mình bị đánh bay, bây giờ cũng có lúc bắt nạt người khác rồi." Jessie trừng mắt nói.

James lấy tay lau khóe mắt, nuốt khan nói: "Thật, thật là một cảm giác tuyệt vời!" "Đồ ngốc Jessie, James!" Meowth tức giận nói: "Nhanh lên đuổi theo đi chứ!" "Không cần đâu." TRio đồng thời quay đầu, nhìn người đàn ông áo gió màu nâu bước ra từ trong rừng.

Người đàn ông với mái tóc rối bời, vẻ mặt phong trần, từ trong áo gió lấy ra thẻ căn cước nói: "Cảnh sát Quốc tế, mật danh 'Looker', phụng mệnh điều tra Team Plasma." Người đàn ông nhìn chằm chằm chàng trai tóc xanh đang im lặng, ánh mắt không cần nói cũng hiểu.

"Tôi hiểu rồi." N mỉm cười điềm nhiên, từ từ giơ hai tay, "Tôi sẽ hợp tác." Cùng lúc đó, còi báo động vang lên xung quanh phế tích, cảnh sát Jenny cưỡi mô tô bao vây ba người của Team Plasma.

Keng!

Ánh sáng của "Còng tay bạc" lóe lên, sắc mặt An Khiết khó coi.

Người phụ nữ thủ hạ điềm tĩnh nói: "Chúng ta bị túm rồi nhỉ." Người thủ hạ nam chen vào nói: "Thật là một cảm giác đáng ghét!" "Hai người câm miệng!" Nhìn các thành viên Team Plasma bị bắt giữ, sĩ quan 'Looker' thở phào nhẹ nhõm, nhìn TRio đang ưỡn ngực.

"Nhìn gì?" Jessie chống nạnh nói.

"Rocket Logistics là tổ chức hợp pháp, hợp pháp đó!" James nói.

"Tôi biết… đồng thời cũng phải bày tỏ lòng cảm ơn đến các bạn." Sĩ quan 'Looker' mỉm cười, "Mặc dù không biết các bạn vì sao lại xuất hiện ở đây, nhưng đóng góp cho an ninh trật tự địa phương Unova, là điều không thể nghi ngờ." "Bạn cũng không tệ đâu, meo~" Meowth liếc xéo chú trung niên.

Bắt tay.

TRio và sĩ quan cảnh sát cùng nhau cười ăn ý.

N định trị liệu ba con Pokémon đang nằm trên đất, bị Wobbuffet dùng 『Shadow Tag』 giữ lại, sau đó bốn ánh mắt lạnh lẽo đồng loạt quay đầu 'xẹt xẹt' nhìn qua.

"Tôi biết rồi~" N giơ hai tay, cười bất lực.

"Tôi sẽ hợp tác… huống hồ tôi cũng có hứng thú với con Meowth này." Meowth khoanh tay, ánh mắt khó hiểu.

Cậu ta hình như biết nói ngôn ngữ Pokémon… thật là một tên kỳ lạ.

Kệ đi, lần này chắc chắn là lập công lớn rồi!

Admin nhất định sẽ xoa đầu tôi, khen ngợi tôi thật nhiều meo~~ "Thật ra cũng không ưu tú đến vậy đâu~ meo~" Meowth chìm đắm

trong ảo tưởng, ngại ngùng gãi gãi đầu.

Sĩ quan 'Looker' nhìn N, ánh mắt sâu thẳm.

Sĩ quan Lục Dã nhờ tôi theo dõi, chính là nhân vật cỡ này sao.

Không biết hành động mạo hiểm có làm xáo trộn kế hoạch của sĩ quan không.

Báo cáo cho sếp trước, rồi hãy tính tiếp vậy… … "Các bạn đã 'túm' N rồi sao?!" Lục Dã ngớ người nói. 'Looker' cảm khái nói: "Chỉ là trông nom an toàn cho cậu ấy… vì cậu ấy trên đường đến đã bị thành viên Team Plasma tấn công, chúng tôi bất đắc dĩ phải ra tay." Lục Dã chợt hiểu ra.

Có vẻ hiện tại là N của Team Plasma trong phiên bản 《Black 2 & White 2》.

Mặc dù vẫn còn hơi cố chấp, nhưng dù sao cũng dễ gần hơn thời kỳ 《Black & White》.

Để tên ngốc nhiệt huyết Ash nói chuyện với cậu ấy một chút, rất nhanh sẽ hồi phục thôi.

"Ngoài ra, chúng tôi ở hiện trường vụ việc, đã thấy các thành viên của Team Rocket.

Họ đã giúp cảnh sát Jenny đánh bại các thành viên Team Plasma." Sĩ quan 'Looker' ngừng lại một chút, nói: "Là ba người rất tốt đó." Thầy Lục tâm trạng vi diệu.

Hai bên cấp dưới gặp mặt, lại còn hợp tác nữa sao?

Ba năm rồi lại ba năm.

Tôi ở Cảnh sát Quốc tế và Team Rocket, hai bên đều sắp nằm vùng thành lão đại rồi a!

"Khụ, tôi hiểu rồi." Lục Dã ho khan một tiếng nói: "Tôi sẽ sớm

đến Unova." "Nhưng chúng ta không có tội danh thực chất để bắt giữ N, nhiều nhất là 24 tiếng thôi." "Vậy thì cứ thả người rồi theo dõi." Lục Dã nói, "Với lại hẹn một thời gian, nói với cậu ta, sĩ quan muốn gặp cậu ta một lần." "Nếu cậu ấy từ chối thì sao?" "Nói với cậu ta là có liên quan đến Truyền thuyết Rồng Song Sinh, cậu ta sẽ đồng ý gặp tôi." "Cấp dưới đã hiểu." "Vậy còn ba thành viên Team Rocket kia?" "Ồ, họ đã đi rồi." 'Looker' hồi tưởng lại biểu hiện của TRio, cảm khái nói: "Thật không biết họ là cấp dưới của ai… nếu nhảy việc qua đây, cũng rất có triển vọng đó!" Có lẽ đối phương cũng nghĩ vậy… Lục Dã: "N có nhắc đến kế hoạch tiếp theo của Team Plasma không?" Sĩ quan 'Looker' vẻ mặt nghiêm túc, đáp: "Cậu ấy nói không biết, không giống nói dối.

Nhưng N có nhắc đến một thành viên Team Plasma." "Ai?" "Nhà khoa học của Team Plasma, Colress." … … Unova, Cục Cảnh sát Quốc tế Opelucid City.

N nhìn người đàn ông áo gió màu nâu bước vào cửa, nói: "Tôi có thể đi chưa?" "Có thể." Sĩ quan 'Looker' nói: "Nhưng sĩ quan Lục Dã, muốn hẹn một thời gian để nói chuyện với cậu về chuyện liên quan đến Truyền thuyết Rồng Song Sinh." N trầm mặc rất lâu, cậu ta quả thực đang tìm kiếm Viên đá Rồng khổng lồ trong truyền thuyết, hy vọng nhờ đó mà bù đắp những sai lầm trong quá khứ.

"Ngay sáng mai, ở Pokémon Center Opelucid City." N đứng dậy nói, "Các bạn sẽ cử người theo dõi, nên tôi cũng sẽ không đi xa." 'Looker' im lặng, nhưng thấy N quay người lại, nhìn chằm chằm vào đôi mắt của 'Looker'.

"Trong lòng bạn có nỗi buồn rất mãnh liệt… Pokémon của bạn bị thương sao?" Người đàn ông áo gió màu nâu ban đầu không muốn mở miệng, nhưng thấy ánh mắt chân thành của N, trầm mặc một lúc lâu nói: "Pokémon Partner của tôi, đang được cấp cứu ở Pokémon Center

Opelucid City…" Thời gian của Croagunk đã không còn nhiều nữa rồi.

Người đàn ông không nói hết về sau.

"Tôi sẽ cố gắng hết sức để cứu chữa nó." N cúi đầu nhìn ánh sáng cuộn trào trong lòng bàn tay, mí mắt cụp xuống, "Nhưng tôi cũng không dám bảo đảm điều gì…" 'Looker' muốn nói lại thôi, lặng lẽ cùng N đi.

Sau đó tiễn bóng lưng chàng trai tóc xanh, dần biến mất trong màn đêm dưới ánh đèn đường. … N đi đến con hẻm nhỏ, Team Rocket Trio đang dựa tường chờ cậu ta.

"Meowth, xin chào." Chàng trai tóc xanh mỉm cười nói.

"Đừng có làm thân với mình, meo." Meowth liếc xéo nói: "Cái tên này, vì sao lại biết ngôn ngữ Pokémon?" "Đó là một câu chuyện rất dài… tôi nghĩ các bạn sẽ không hứng thú đâu." "Này." Jessie khoanh tay, thẳng thắn nói: "Cậu có hứng thú gia nhập Team Rocket không?" N sững người, thấy vẻ mặt của TRio không giống giả vờ, lắc đầu nói: "Cảm ơn ý tốt của các bạn… nhưng tôi vẫn chưa tìm được đáp án." "Đáp án gì, meo?" "Lý tưởng và hiện thực.

Đâu là cách tốt nhất để con người và Pokémon chung sống.

Bắt vào PokéBall hay phóng thích PokéBall, coi Pokémon là công cụ để chiến đấu hay là xây dựng mối liên kết tình cảm…" N đội mũ lưỡi trai nói rất nhanh, dang rộng hai tay, trong đồng tử ảm đạm có một sự nhiệt huyết khác lạ.

Jessie và James nhìn chằm chằm N, cố gắng chớp mắt để hiểu, nhưng không thu hoạch được gì. 'Tên này… chắc không phải bị hỏng não rồi chứ.' Jessie và James thầm nghĩ.

Meowth im lặng, nó cũng từng nghi ngờ mình rốt cuộc là con người hay Pokémon, khẽ nói: "Meowth nghĩ, bất kể là con người hay

Pokémon, chỉ cần tiếp tục ở bên người mình thích, thì đã là rất đẹp rồi.

Chúc cậu sớm tìm được đáp án của mình, meo.” Ánh mắt chàng trai tóc xanh lấp lánh, im lặng không nói.

Ánh trăng sáng tỏ chiếu xuống con hẻm nhỏ, trăng tròn trên không, N và Meowth đứng trên thùng rác nhìn nhau, cả hai dần nở nụ cười, đưa tay bắt tay.

Meowth muốn trở thành con người, N là hậu duệ của con người và Pokémon… cả hai đều từng bị coi là quái vật. ‘Dù bị coi là quái vật, vẫn có thể tìm được những người bạn chấp nhận mình mà, meo~’ Meowth thầm nghĩ, liếc nhìn James và Jessie.

“Nhanh chóng đưa Meowth đi đi.” Jessie ghé tai nói, “Cứ thế này nữa, Meowth cũng sẽ bị ngốc theo mất.” “Có lý.” James gật đầu, kẹp Meowth đang vùng vẫy dưới nách, ha hả cười nói: “Vậy thì, anh bạn, chúng tôi đi trước đây, không làm phiền cậu nữa!” Chàng trai tóc xanh cao ráo, đội mũ lưỡi trai, mỉm cười gật đầu.

“À đúng rồi, tôi có một việc muốn nhờ các bạn, có lẽ hơi đường đột…” N đưa tay níu lại.

Meowth một lần nữa đặt chân xuống đất, ngẩng đầu nhìn N nói: “Nói nghe xem nào, Meowth không đảm bảo sẽ làm được đâu, meo~” “Rocket Logistics ở Kalos, cũng có mạng lưới liên lạc.” N cụp mí mắt, trầm ngâm nói: “Nếu được… tôi muốn ủy thác các bạn, gửi một lá thư cho ngài Lục Dã.” “Ngài Lục Dã?!!” TRio giật mình.

N ngẩng đôi mắt khó hiểu lên, nói: “Tôi nghe nói, cậu ấy sẽ đến Unova, tham gia lễ khai mạc giải World Tournament Junior Cup.” “Nhà vô địch Alder, không cho tôi đáp án mà tôi muốn…” N nói bằng giọng rất khẽ: “Vị Nhà vô địch được mọi người gọi là Thầy… có lẽ sẽ có một tiếng lòng không giống ai.” TRio nhìn nhau, nhảy sang một

bên bàn luận: “Phải báo cáo cho Admin thôi…” “Nhưng cảm giác tên này rất giỏi lừa người ta, meo.” “Ai lừa ai, còn chưa biết đâu!” … “Các bạn không để lộ thân phận của tôi chứ?” Lục Dã nghe xong báo cáo của TRio, nói khẽ.

“Đương nhiên là không, meo!” Meowth trán đổ mồ hôi lạnh, nó cười gượng nói: “Chỉ là thấy cái tên N đó tội nghiệp quá, nhất thời mềm lòng mới đồng ý yêu cầu của cậu ta thôi meo~” N và Meowth không nghi ngờ gì có điểm tương đồng, đều từng nghi ngờ mình rốt cuộc là con người hay Pokémon.

Câu hỏi cuối cùng về sự tồn tại này, ngay cả Mewtwo đã ‘ngược dòng’ cũng không thể đưa ra đáp án.

Nhưng chỉ cần tiếp tục không ngừng bước đi, nhất định có thể khai phá ra con đường mới.

Lục Dã đứng ở sân bay Mistralton City của Unova, từ chối lời mời của Nhà lãnh đạo Gym Skyla trước, cầm điện thoại, dứt khoát nói: “Tôi sẽ sớm đến Opelucid City.” Mistralton City ở Unova nổi tiếng với sân bay.

Đường băng sân bay rộng lớn, ngành hàng không vận tải phát triển mạnh.

Thủ lĩnh Nhà thi đấu hệ bay của thành phố này, Skyla, cũng là một phi công, sử dụng một chiếc máy bay vận tải.

Nghe tin Thầy Lục muốn đến Opelucid City, Skyla mời Thầy Lục đi nhờ máy bay của mình.

Nhưng xét thấy Skyla cần phải tiếp nhận thử thách Nhà thi đấu, Lục Dã đã chọn chuyến bay gần nhất, chỉ một tiếng là có thể bay đến Opelucid City. "Ôi... em còn muốn học kỹ thuật chỉ huy chiêu Tailwind của anh nữa chứ." Skyla có chút tiếc nuối, rồi lập tức cười nói: "Lần

tới mà ghé Mistralton City chơi, anh nhớ đến Celestial Tower thử gõ chuông nhé, Thầy Lục!" Lục Dã và Gengar cùng đồng bộ nhìn về phía ngọn tháp cao vút tận mây xanh ở đằng xa.

Tòa tháp đá sừng sững xoắn ốc vươn lên, cổ kính mà trang trọng. "Đó là tháp mộ giống như Núi Pyre sao?" Lục Dã hỏi.

Skyla gật đầu, khoanh tay nói: "Celestial Tower là nơi yên nghỉ vĩnh hằng của những Pokémon đã khuất.

Chiếc chuông trên đỉnh tháp được treo lên đặc biệt để thanh tẩy linh hồn.

Người ta nói rằng, gõ chuông trên đỉnh tháp có thể phản ánh tâm hồn của người gõ đấy." Lục Dã nhắm mắt cảm nhận, dao động của tòa tháp an lành và tĩnh lặng. "Celestial Tower được coi là biểu tượng phù hộ cho Mistralton City, hàng năm sẽ có các cặp đôi lên tháp cao, gõ vang tiếng chuông đó." Skyla nói.

Chương 603

Coong, coong.

Gió nhẹ thổi qua, tiếng chuông Celestial Tower vang vọng, theo gió bay lượn khắp Mistralton City với những đường băng sân bay chằng chịt.

Skyla nhắm mắt nói: "Mỗi lần nghe tiếng chuông này, tâm trạng em đều bình yên đến lạ thường.

Rõ ràng đó là một tòa tháp mộ mà.

Nhưng cho dù Huấn luyện viên và Pokémon có chia xa, thì tình cảm đó vẫn sẽ luôn ở bên cạnh thôi." Darkrai ẩn trong bóng tối khẽ xúc động, trước mắt hiện lên nụ cười của Ailexia, rồi chìm vào im lặng.

Lục Dã hồi tưởng lại Gastly ở Maiden's Peak vùng Kanto, Ninetales ngàn năm trong ngôi nhà cổ.

Chúng vẫn luôn chờ đợi Huấn luyện viên quay về.

Đó đã không còn nằm trong phạm trù thú cưng nữa.

Giống như chú chó Akita đợi chủ trước nhà ga Shibuya.

Phân chia rạch ròi giữa loài người và Pokémon đã không còn ý nghĩa.

Trong PokéBall đã Thu Nhỏ đeo bên hông, chứa đựng những nhóc con đang yên tĩnh.

Lục Dã cảm nhận được cảm xúc của chúng, nhìn về phía Celestial Tower đằng xa, ung dung nói: "Cái chết không phải đối lập với sự sống, mà nó là một phần của sự sống và tồn tại vĩnh viễn." Skyla ngạc

nhiên nhìn Lục Dã một cái, nhưng không truy hỏi sâu hơn, mỉm cười nói: "Chúc anh có một chuyến đi vui vẻ ở Unova nhé, Thầy Lục!" "Ghos ~(￣▽￣)/" Gengar lơ lửng bên cạnh Lục Dã, giơ bàn tay nhỏ lên. ...

Unova, Opelucid City.

Chàng trai tóc xanh đội mũ lưỡi trai, ngồi ngay ngắn trên ghế sofa ở Trung tâm Pokémon, hai tay đặt trên đầu gối, đánh giá những Huấn luyện viên đi ngang qua.

Có người vội vã, ôm Herdier bị thương xông vào, hét lên gì đó với Y tá Joy.

N nghe thấy Herdier, vì giấc mơ của Huấn luyện viên mà nó mới buộc bản thân phải chiến đấu; có người thả Pidove đáng yêu ra khỏi PokéBall, để nó đi lại trên cánh tay.

N nghe thấy tiếng lòng của Pidove, nói rằng nó rất thích Huấn luyện viên của mình.

Chàng trai tóc xanh tiếp tục ngồi ngay ngắn, nhắm hai mắt lại, trong đầu hiện lên cảnh tượng thời thơ ấu.

Cậu ngồi trong căn phòng kín không cửa sổ, bên đống đồ chơi xếp hình đã chán, tiếng tàu hỏa đồ chơi kẽo kẹt khiến người ta chán ghét.

Chỉ có những người bạn Pokémon bầu bạn với N: Sandile bị thương, Scraggy tàn tật, Sigilyph gãy cánh.

Chúng đều có kinh nghiệm bị loài người ức hiếp.

N dùng sự dịu dàng của bản thân để chấp nhận những Pokémon này, dù toàn thân đầy thương tích, chịu đựng đau khổ...

N vẫn trân quý những người bạn duy nhất của mình.

Vì vậy cậu ta căm ghét những Huấn luyện viên dùng PokéBall

cưỡng ép thu phục Pokémon.

Căm ghét những loài người phớt lờ ý chí của Pokémon, bắt chúng làm việc.

Đối với người khác, Pokémon chỉ là công cụ và thú cưng.

Nhưng đối với N, trong cuộc đời cậu ta chỉ có Pokémon.

Tiếng lòng bé nhỏ này, sụp đổ trước hình ảnh người cha nuôi Ghetsis, kẻ cố gắng kiểm soát Reshiram.

Cha nuôi là loại người mà cậu ta căm ghét nhất, ông ta coi Pokémon là công cụ... rồi quay lại chửi N là "quái vật".

Ngọn lửa của Reshiram nuốt chửng Team Plasma, và N cũng rời khỏi Team Plasma, bắt đầu hành trình ở Unova, đồng thời cứu chữa những Pokémon bị thương.

Hai năm qua, N đã nghe thấy vô số tiếng lòng của Pokémon "yêu quý Huấn luyện viên", quan điểm thế giới của cậu ta bị "Tấn Công" nặng nề. 'Thế giới này không phải chỉ có trắng và đen.

Có những loài người ức hiếp Pokémon, thì nhất định cũng có rất nhiều loài người yêu quý Pokémon.' Chàng trai tóc xanh đội mũ lưỡi trai, mi mắt cụp xuống, hồi tưởng lại cảnh tượng gặp Meowth hôm qua, nghe thấy tiếng lòng của Meowth rằng 'muốn ở bên người mình thích', khóe môi nhếch lên một nụ cười nhẹ. 'Vì vậy, tôi cần tiếp tục tìm kiếm, cho đến khi tìm thấy câu trả lời.' "Tôi đến muộn." Một giọng nói ôn hòa vang lên, có người ngồi xuống ghế sofa đối diện.

N ngẩng đầu lên.

Tầm nhìn xám xịt như bị Tấn Công, một dòng chảy màu sắc rực rỡ ập vào, tiếng lòng tuyệt đẹp như suối nguồn tuôn trào trong tim.

Cậu ta nhìn chằm chằm vào chàng trai tóc đen trước mặt.

Trên người anh ta tràn ngập sự gắn kết với các Pokémon, những tiếng lòng đó như những bức tranh dần dần mở ra trước mắt N.

Gengar lang thang giải cấu, Eevee xóa tan hiểu lầm; Squirtle một lần gặp gỡ, gắn bó cả đời, Growlithe khát khao trở thành Anh hùng...

Togepi của anh ta, tại sao lại có nhiều màu sắc hạnh phúc đến vậy, như thể lớn lên trong kẹo ngọt và kem bơ.

Sirfetch'd của anh ta, tại sao khi gào thét 'không muốn chiến đấu', tận sâu trong bóng tối lại có một sự sắc bén đến đáng sợ...

N im lặng nhìn chằm chằm người đến, hô hấp ngưng trệ, mím chặt môi mỏng. "Trên mặt tôi có dính gì sao?" Lục Dã ngẩn người nói. "Không..." Chàng trai tóc xanh ôn hòa cười nhẹ, hai dòng nước mắt trong suốt chảy dài từ đôi mắt u buồn, khàn giọng nói: "Rất vinh hạnh được gặp anh, Thầy Lục." Lục Dã đứng hình một lúc.

Không hiểu sao N vừa gặp đã khóc...

Tôi có chọc ghẹo cậu ta đâu.

Như có điều gì chợt nhận ra, Lục Dã vẻ mặt phức tạp, nói nhỏ: "Ấy...

Thanh tra Looker dùng nhục hình với cậu rồi sao?" N ngẩn người một lát. "Cậu đừng có gánh nặng tâm lý, cứ nói cho tôi biết." Lục Dã ngồi thẳng lưng nghiêm chỉnh, cảm ơn Audino đưa trà nóng, thổi hơi nóng nói: "Tổ chức sẽ không làm khó cậu đâu!" "Không...

đã không sao rồi." N cụp mắt xuống, hai bàn tay chắp lại, dường như vì sự mất kiểm soát cảm xúc vừa rồi mà khẽ mỉm cười, có chút ngượng nghịu. "Ghos ~" Gengar kéo kéo ống tay áo của N.

N dời tầm mắt, thấy Gengar nhét cho mình một tờ khăn giấy, sau khi ngẩn người một lúc lâu, khẽ nói: "Cảm ơn mày, Gengar." "Ghos ~(*ˀ๊)" Gengar nhe răng cười, tự nhiên lè lưỡi ra làm mặt Trợn Mắt.

Ánh mắt N lóe lên, người bạn Zorua của cậu ta cũng rất thích làm mặt Trợn Mắt, cậu ta nở một nụ cười thật lòng.

Lục Dã đặt cốc trà xuống, hỏi: "Vậy, cậu ủy thác Team Rocket muốn gặp tôi, là vì chuyện gì?" N im lặng một lúc lâu.

Tôi đã không nhìn nhầm...

Nhưng liệu anh ta có thể đưa ra câu trả lời khác với Nhà Vô địch Alder không?

Nếu ngay cả câu trả lời của anh ta cũng trở nên u ám, tôi phải làm sao đây?

Chàng trai tóc xanh hít một hơi thật sâu, ngẩng đôi mắt u buồn lên, ngước nhìn bức tranh tuyệt đẹp phía sau Lục Dã.

N quyết định đánh cược một phen.

Cậu ta không tin tưởng Thầy Lục, nhưng cậu ta tin tưởng những nhóc con tin tưởng Thầy Lục.

Trong đôi mắt u buồn của N lóe lên ánh sáng, cậu ta nhìn chằm chằm vào Lục Dã, nói với tốc độ cực nhanh: "Tôi muốn biết về cách thức loài người và Pokémon chung sống.

Tôi muốn Pokémon thoát khỏi sự trói buộc của PokéBall, tạo ra một thế giới không có chiến đấu, thương tổn và tranh chấp, nhưng tôi lại cho rằng thế giới đó không phải là điều tốt đẹp như vậy.

Rốt cuộc lý tưởng và hiện thực là gì?

Làm ơn, xin hãy nói cho tôi câu trả lời." N dùng giọng nói khàn đặc gần như cầu xin nói: "Làm ơn, Thầy Lục!" Trung tâm Pokémon ồn ào, mọi người ngạc nhiên nhìn N như một người truyền giáo, cả thế giới như bị đứng hình một chút, rất nhanh sau đó lại khôi phục bình thường.

Thầy Lục im lặng.

Anh hồi tưởng lại lý do ban đầu mình không muốn cho các nhóc con chiến đấu. "Khi tôi ở Thượng Hải..." Lục Dã ngập ngừng một lúc, nhìn Gengar một cái, nói: "Khi đó, tôi cho rằng chiến đấu sẽ khiến các nhóc con bị thương, nên đã luôn né tránh chiến đấu.

So với chiến đấu, tôi càng muốn cùng các Pokémon sống một cuộc sống thường nhật bình yên." "Thế nhưng..." Lục Dã xoa đầu Gengar. "Ghos ~" Gengar thỏa mãn nheo mắt lại.

Lục Dã cười nhẹ, sau lưng cảm nhận được "vết sẹo" chi chít, đó chính là chứng minh cho cả chặng đường đã qua. "Chiến đấu không phải là thứ đơn giản như vậy.

Nó không chỉ quyết định thắng bại, mà còn giống như việc Huấn luyện viên và Pokémon cùng nhau phân tích, thấu hiểu những ưu điểm khác nhau của nhau." Lục Dã nghĩ đến các Huấn luyện viên khác nhau và cộng sự của họ.

Chẳng hạn như Satoshi và Pikachu, Cynthia và Garchomp, Leon và Charizard...

Thầy Lục.

Thầy Lục và Gengar. "Dù đã định là sẽ bị thương, đã định là sẽ thất bại, cũng có những thứ buộc phải chiến đấu vì nó." Lục Dã nhìn thẳng vào chàng trai tóc xanh đang sững sờ, nói: "Đó chính là lý do của Pokémon Battle." "Đã định là sẽ thất bại, cũng buộc phải chiến đấu..." N chậm rãi lặp lại, đáy mắt u buồn lóe lên ánh sáng, truy vấn: "Thế nhưng anh có từng nghĩ rằng, Pokémon bị trói buộc trong PokéBall không thể tồn tại hoàn chỉnh, và cũng không hề hạnh phúc!

Có lẽ, có lẽ chúng ta có thể trở thành bạn đồng hành với Pokémon, chứ không phải cứ mãi thu phục..." N không nói tiếp nữa.

Cậu ta nhìn thấy những nhóc con trong PokéBall của Thầy Lục, lấp lánh những màu sắc tuyệt đẹp. "PokéBall sao." Lục Dã nhìn chiếc Normal Ball đã Thu Nhỏ trong lòng bàn tay. "Kẻ sai là người sử dụng, không phải công cụ.

Cũng có người không thích nhốt Pikachu vào PokéBall, cũng có Pokémon cả ngày nhảy ra ngoài..." Vừa nói, ánh sáng đỏ 'BÙM' một tiếng bay ra từ Premier Ball, Sirfetch'd với ánh mắt sắc bén giương kiếm và khiên. "Quạc! (๑•p •)๑✧" Trong vẻ mặt sững sờ của N, Lục Dã vô cảm thu Sirfetch'd về, tiếp tục nói: "Đối với tôi, PokéBall càng giống như một kiểu ước định và lời hứa." "Lời hứa..." "Khi cậu thu phục một Pokémon, cậu sẽ phải chịu rủi ro rơi lệ.

Đây chính là cái giá phải trả để thiết lập sự gắn kết." Lục Dã nhớ lại cô bé Eevee Tsundere nhỏ bé bị thu phục khi đang lau nước mắt, và cả chú chim cánh cụt nhỏ vượt biển, khóe môi nhếch lên một nụ cười nhẹ. "Cho dù bị từ chối... bản thân lời hứa đó cũng sẽ không thay đổi giá trị.

Đúng không?" Lục Dã cười, vỗ vỗ chiếc PokéBall đeo bên hông.

Sylveon trong Normal Ball ngạo nghễ ngẩng đầu: "Nymphia! o(´^ `)o" N nhìn chằm chằm vào chàng trai tóc đen trước mắt.

Đây là Huấn luyện viên đặc biệt nhất mà N từng gặp.

Alder thì đắm chìm trong nỗi đau mất đi cộng sự, kinh nghiệm của Iris còn quá nông cạn.

Còn trên người Thầy Lục dường như có một loại ma lực đặc biệt.

Mê hoặc ư?

N nhớ lại lời nói của Ghetsis, cởi mũ lưỡi trai, cụp mắt xuống, ôn hòa cười nhẹ.

Không...

đó chỉ là sự thống nhất giữa hiện thực và lý tưởng. "Tôi phải đi rồi, Thầy Lục." N đứng dậy, "Tôi nghĩ tôi đã tìm thấy câu trả lời rồi." "Câu trả lời như thế nào?" N lắc đầu, trong lòng cậu ta vẫn còn mơ hồ, nhưng tự tin rằng mình đã có thể nhận được sự công nhận của Đá Rồng.

Cậu ta phải đánh thức Rồng khổng lồ đang ngủ say, nhờ sự trợ giúp của Zekrom – Rồng lý tưởng, để bù đắp những sai lầm đã gây ra. "Tiếp tục hành trình ở Unova sao?" "Tôi nghĩ là vậy.

Nếu có cơ hội, có lẽ chúng ta sẽ gặp lại nhau." N khẽ cười.

Lục Dã thầm thở phào nhẹ nhõm.

Satoshi chưa đến, đành phải tôi "cầm chân" N trước vậy.

Bằng cách nói chuyện... chắc sẽ khiến cậu ta không đến nỗi quá cực đoan.

Thầy Lục một phần nào đó đồng tình với lý tưởng của N.

N từ nhỏ đã luôn ở bên những Pokémon bị ức hiếp, thêm vào tư tưởng được Ghetsis tiêm nhiễm, điều này đã hình thành tính cách cố chấp của N.

Có thể được một trong Song Long công nhận, N bản chất là một Anh hùng.

Nếu không bị Ghetsis nhận nuôi, cậu ta sẽ trở thành một Huấn luyện viên xuất sắc.

Năng lực như "Lực Viridian" đó sẽ trở thành trợ lực cực lớn.

Nhưng lúc này N buộc phải gánh vác lý tưởng của mình, tiếp tục lang thang ở Unova.

Lục Dã ngẩng đầu nhìn chàng trai tóc xanh đội mũ lưỡi trai, mi mắt cụp xuống, nói: "Khi không thể kiên trì nổi nữa, cứ đến quán cà

phê ở Lumiose City tìm tôi... tôi sẽ mời cậu một ly cà phê." N đột nhiên sững lại, khó hiểu nhìn Thầy Lục, khàn giọng nói: "Tại sao lại đáng để làm vậy?" Từ khi sinh ra đã xa lánh loài người, bị coi là "quái vật", N chỉ có Pokémon bầu bạn.

N bị loài người sợ hãi, giống như Meowth bị đồng loại ghét bỏ. "Tại sao ư?" Lục Dã khẽ tự hỏi, rồi nói: "Bởi vì giữa bức tường cao kiên cố và quả trứng va vào tường vỡ tan, tôi luôn đứng về phía quả trứng." Đôi mắt u buồn của N từ từ mở to, lóe lên ánh sáng rực rỡ, tươi đẹp. "Tôi sẽ mong đợi được gặp lại anh." N dừng lại một chút, nói sâu sắc, "Thầy Lục." Thầy Lục gật đầu, nói: "Chuyện riêng đã xong, giờ đến chuyện công." Không khí đột nhiên thay đổi, Lục Dã nhìn chàng trai tóc xanh, đan mười ngón tay vào nhau, tạo dáng 'sếp lớn'. "Giờ thì nói về chuyện của cậu và Team Plasma nhé." N khẽ sững lại, hoàn hồn nói với vẻ sững sờ: "Anh là...

Thanh tra Cảnh sát Quốc tế sao?" "Chỉ là tạm thời thôi." N: "....." Nói lời này ra, Thầy Lục có tin không vậy?

Chương 604

"Họ vẫn đang điều tra tung tích của tôi." N khẽ thở dài: "Ngoài ra, Thủ lĩnh Team Plasma hiện tại là Colress, cậu ta sẽ hoàn thành kế hoạch tiếp theo của Ghetsis." "Kế hoạch gì?" Lục Dã trong lòng mơ hồ đã có đáp án. "Nếu tôi đoán không nhầm...

Colress định đóng băng một thành phố nào đó, nhân đó để gây áp lực lên Liên Minh Unova." N nói.

Lục Dã hồi tưởng lại cốt truyện Opelucid City bị đóng băng trong 《Black 2/White 2》, khẽ gật đầu. "Chuyện này không cần cậu can thiệp, Cảnh sát Quốc tế và Nhà Vô địch Alder sẽ xử lý." Nếu Alder mà đùn đẩy thì... chỉ đành nhờ Giovanni lão đại giúp đỡ thôi.

Lục Dã tâm trạng khó tả.

Không biết "Operation Tempest" ứng phó với thời tiết khắc nghiệt, có hiệu quả với băng tuyết khắp nơi không...

N im lặng gật đầu, nói: "Còn một chuyện nữa, Pokémon cộng sự của Thanh tra Looker đang được điều trị tại Trung tâm Pokémon này.

Nếu được, tôi muốn thử chữa trị cho nó xem sao..." Lục Dã khẽ sững lại.

Croagunk cộng sự của Looker, đến 《Pokémon XY》thì qua đời, vừa đúng với dòng thời gian hiện tại. "Chuyện này đơn giản." Lục Dã nói, "Tôi sẽ 'tục mạng'... khụ, chữa trị cho Croagunk là được!" Aura ngay cả Cây Thế Giới cũng có thể chữa lành, chữa trị cho Croagunk, tự nhiên không thành vấn đề.

Chiều cùng ngày.

Ca phẫu thuật của Croagunk thành công rực rỡ, nó đội mũ cảnh

sát, đứng bên cạnh chú cảnh sát mặc áo khoác gió màu nâu, kính chào Lục Dã và N: "Quạc ~!" "Không cần cảm ơn..." N nở nụ cười chân thành, ngẩng đầu nhìn chú cảnh sát trung niên: "Thưa cảnh quan, Croagunk của ngài nói, nó rất thích ngài." Người đàn ông trung niên vẻ mặt trải đời, đáy mắt lóe lên ánh sáng, giọng nói cứng rắn nói: "Tôi chỉ là một cảnh sát vô dụng... chỉ nhờ cộng sự giúp đỡ, cấp trên nâng đỡ thôi." Ngay lập tức, người đàn ông trung niên quay người lại, cúi mình thật sâu về phía Lục Dã, im lặng không nói.

Lục Dã chấp nhận cúi đầu của Looker.

Hơn mười năm qua, Looker đã phá được nhiều vụ án lớn, nhưng lại bị hạn chế bởi tình người thế sự mà không được thăng chức.

Mặc dù vậy, anh vẫn dùng cách riêng của mình, duy trì công lý cho thế giới này.

Sau khi nghỉ hưu ở 《Pokémon XY》, Looker đã mở một văn phòng thám tử ở Lumiose City, theo sở thích mà duy trì sự ổn định của Lumiose City.

Có những kẻ có dã tâm thuần túy như Ghetsis, cũng có những Anh hùng thuần túy như Looker.

N nhìn chằm chằm vào Looker, trong lòng cảm động, mỉm cười vẫy tay với Lục Dã nói: "Tôi phải đi rồi, Thầy Lục." Lục Dã khẽ gật đầu.

Nhìn bóng lưng chàng trai đội mũ lưỡi trai dần dần biến mất, Lục Dã thở phào một hơi.

Chỉ cần N không làm điều ngu ngốc, Colress sẽ nhanh chóng được giải quyết.

Lại tránh được một sự kiện lớn giải cứu Unova.

Mọi chuyện bỗng trở nên an toàn hơn.

Thầy Lục hài lòng gật đầu.

Tiếp theo, đến Undella Town, đi nghỉ cùng Tiểu thư Cynthia! "Gengar, chúng ta đi ăn kem cùng Chị Đẹp!" "Ghos ~(๑`▽´๑)۶" ...

Chàng trai tóc xanh đội mũ lưỡi trai, ngẩng mắt, xuyên qua tầng mây, nhìn về phía Icirrus City xa xôi.

Nơi đó từng là một vương quốc cổ xưa, dưới chân lâu đài tên là "Thanh kiếm của Đại địa" chôn giấu Đá Đen có thể đánh thức Zekrom – Rồng lý tưởng.

Phải đến đó.

Ánh mắt N kiên định.

Giờ đây, bản thân cậu đã có lý tưởng và niềm tin để đánh thức Zekrom.

N cụp mắt xuống, khẽ nói: "Những sai lầm tôi đã gây ra, phải do chính tôi bù đắp." Thời gian gặp gỡ N chưa đầy một ngày, nhưng chàng trai u sầu này đã để lại ấn tượng sâu sắc trong lòng Thầy Lục.

Dịu dàng lương thiện, khao khát bạn đồng hành, cố gắng thay đổi thế giới nhưng lại mắc kẹt trong đó.

Ghetsis gọi N là "quái vật không có nhân tính", nhưng N lại hiểu loài người và Pokémon hơn bất kỳ ai.

Sau khi phát hiện sự thật của thế giới, cậu ta vẫn chọn yêu thương.

Đó là chủ nghĩa Anh hùng độc nhất vô nhị. "N điều khiển có lẽ là Zekrom – Rồng lý tưởng nhỉ." Lục Dã nhìn bóng lưng chàng trai tóc xanh đã biến mất, nói khẽ: "Mang đầy lý tưởng nhưng lại chiến đấu đơn độc...

Anh hùng của bóng tối." Ngược lại, Lục Dã không biết, Anh hùng

của sự thật trên thế giới này là ai.

Có lẽ là Blake, nhân viên của công ty giải trí BW, nam chính trong 《Black & White: Đặc biệt》, người từng hợp tác với anh.

Nhưng cậu ta hiện tại không bị nhốt trong Đá Sáng, mà đang cùng Whitley kinh doanh công ty giải trí, theo đuổi ước mơ trong giới giải trí.

Có lẽ là Satoshi đang du lịch ở Unova – Anh hùng của ánh sáng, người nhiều lần gục ngã tại Giải đấu Liên Minh, nhưng vẫn cùng bạn bè nỗ lực, không bao giờ bỏ cuộc.

Dù thế nào đi nữa, chỉ cần kiên trì sự thống nhất giữa hiện thực và lý tưởng, là có thể tìm thấy con đường rực rỡ trong tương lai.

Thầy Lục mong đợi ngày gặp lại N. "Chỉ cần cậu ta đừng có mang Zekrom đi 'tặng rau' cho Kyurem là được..." Lục Dã tâm trạng khó tả.

Opelucid City nồng đậm không khí công nghệ, nhà cao tầng san sát.

Lục Dã quay về căn phòng mang đậm cảm giác hiện đại ở Trung tâm Pokémon, nói: "Bạn học Corviknight, bắt máy cho Bạch Thái ăn kem." "Tút tút...

Đang liên lạc cho ngài đây, Lục Dã!" Rất nhanh sau đó, màn hình hiện lên Cynthia trong chiếc áo sơ mi cộc tay màu xanh lam, cô đang đứng ở cảng, nền là biển xanh biếc và chiếc du thuyền trắng muốt, Wingull bay lượn. "Cuối cùng cậu cũng nhớ ra phải liên lạc với tôi rồi nhỉ." Cynthia cười tủm tỉm nói, một tay chống hông, mái tóc vàng xõa xuống che nửa bên má.

Nụ cười ẩn chứa sát khí, Lục Dã xem ra có thể hiểu được chú Thủ lĩnh hệ băng Wulfric "sợ vợ". "A há, trước đó gặp vài người bạn ở Unova." Lục Dã gãi gãi má, "Giờ thì hoàn toàn không có vấn đề gì

nữa rồi!" "Lý do gặp bạn bè cũng quá thiếu sáng tạo rồi..." Cynthia khẽ thở dài. "Thật ra là đang mưu tính cách giải cứu Unova, trở thành Anh hùng thống nhất đối lập giữa lý tưởng và hiện thực." Lục Dã há miệng là nói bừa.

Cynthia liên tưởng đến "Truyền thuyết Song Long Unova" đọc vài ngày trước, mỉm cười nói: "Cái cớ này miễn cưỡng đạt tiêu chuẩn." "Em đang ở đâu?

Anh muốn gặp em." Lục Dã nói.

Một cuộc đối thoại thường ngày rất đơn giản, Cynthia trong lòng khẽ xúc động, vén mái tóc vàng bên tai nói: "Ở Virbank City." Virbank City nổi tiếng với công nghiệp hóa, quản lý môi trường đáng lo ngại, nhưng lại có cảng lớn thứ hai ở Unova và phim trường lớn nhất.

Thủ lĩnh là chuyên gia hệ Độc Roxie. "Virbank City?" Lục Dã tò mò hỏi.

Cynthia giải thích: "Vì muốn đến xem buổi hòa nhạc ở Virbank City, Caitlin đã về lâu đài xử lý công việc.

Hơn nữa..." "Kem Beartic của Virbank City là đặc sản nổi tiếng ở đây!" Cynthia hai mắt sáng rực. "Tôi làm lại vẫn chưa đủ hoàn hảo sao?" Lục Dã thở dài. "Khó khăn lắm mới đến Unova, dù sao cũng phải thử hương vị nguyên bản chứ." Cynthia khẽ cười: "Em đợi anh ở Virbank City." Lục Dã gật đầu, nhắc nhở: "Nhớ nghĩ kỹ trước xem muốn ăn vị gì." "Ừm..." Cynthia chống cằm, "đã bắt đầu phân vân rồi." "Hay là mua luôn cái tiệm kem đi." Lục Dã nói. "Làm vậy sẽ không tôn trọng tâm huyết kinh doanh vất vả của người khác." Cynthia suy tư nói: "Hơn nữa, mua tiệm kem nào cũng là một vấn đề." Lục Dã bất giác bật cười, nói: "Anh sẽ đến Virbank City ngay." Cynthia khẽ gật đầu, ngón tay khẽ vẫy về phía Gengar sau lưng Lục Dã, trên khuôn mặt tinh xảo trắng nõn hiện lên một nụ cười nhẹ.

"Gặp lại nhé, Gengar ~" "Ghos! (￣▽￣)/" Gengar tự nhiên giơ tay ra.

Lông mày Lục Dã nhướn lên.

Khốn kiếp, lại có chút ghen tị! "Gặp lại nhé, Chị Đẹp." Lục Dã nghiêm túc nói.

Cynthia lườm một cái, chợt nghĩ đến điều gì đó, nói: "Tuần sau là lễ khai mạc rồi, tổ chức ở Lacunosa Town, đừng quên đấy nhé." "Hiểu rồi." Cho đến khi ngắt kết nối, Lục Dã mới hồi tưởng lại điều gì đó, vẻ mặt dần trở nên khó tả.

Lacunosa Town...

đó không phải là thị trấn nhỏ bên cạnh Giant Chasm nơi Kyurem ở sao!

Vừa mới gặp N xong, không đến nỗi nhanh vậy đã cắm cờ (nguy hiểm) rồi chứ. "Darkrai." Lục Dã hỏi cái bóng đen khác đang vươn ra dưới chân: "Mày thấy... chuyến đi Unova này có vấn đề gì lớn không?" Darkrai chậm rãi lơ lửng ra khỏi bóng tối, muốn nói lại thôi. "Xin cậu đấy, đừng nói nữa.

PokéBall của cậu sắp sủi bọt độc rồi kia kìa!" Nhưng, Darkrai lại từ sâu trong lòng cho rằng, việc Pokémon huyền thoại Hợp Thể hoàn toàn là chuyện tào lao.

Darkrai: "Tôi thấy không có vấn đề gì lớn... có thể, tôi nói là có thể thôi nhé." Lục Dã và Darkrai nhìn nhau, cả hai đạt được sự đồng thuận, ăn ý bắt tay.

Cái gì mà Pokémon và Huấn luyện viên sẽ ngày càng giống nhau chứ?

Đây chính là chứng minh của sự gắn kết, là sự gắn kết đó! ...

Chuẩn bị rời Opelucid City, Lục Dã dặn dò Looker tăng cường

công tác an ninh cho Nhà thi đấu Opelucid.

Lục Dã: "Đặc biệt chú ý canh giữ Máy Tách DNA." Trong cốt truyện gốc, Máy Tách DNA do Thủ lĩnh hệ Rồng Drayden kiêm Thị trưởng Opelucid City quản lý, đã bị thất lạc do Opelucid City bị đóng băng.

Và Colress chính là nhờ Máy Tách DNA để Hợp Thể Kyurem và Zekrom.

Chỉ cần Máy Tách DNA không bị đánh cắp, Colress cũng không thể từ không khí mà tạo ra một cái máy Hợp Thể.

Tuy nhiên, Colress trong 《Sun & Moon》 lại tự mình nhờ sức mạnh khoa học, không cần ngoại vật mà phát minh ra N-Solarizer, có thể khiến Necrozma và Solgaleo Hợp Thể.

Đúng là thiên tài khoa học.

Cùng là nhà phát minh, điểm chiêu thức của Clemont lại đổ hết vào lĩnh vực "Phá hủy"... cũng không phải không phải là một con đường thăng tiến.

Thanh tra Looker không truy cứu nguồn gốc thông tin, gật đầu nói: "Hiểu rồi, tôi sẽ phái người tăng cường lực lượng canh phòng." Vị chú cảnh sát mặc áo khoác gió màu nâu này từng phá nhiều vụ án lớn của Team Galactic, Team Plasma, năng lực không thể nghi ngờ.

Phía Cảnh sát Quốc tế đang ngầm nổi sóng, Lục Dã lại phân phó bộ ba Team Rocket ở lại Opelucid City, khi cần thiết thì giúp đỡ Thanh tra Looker. "Cứ yên tâm đi meow ~" Meowth vẫy vuốt vào không khí, "Mấy tên lính tép riu đeo mặt nạ đó, Meowth sẽ giải quyết từng đứa một meow!" "Chúng ta hiện tại hình như cũng là tép riu mà..." James nói nhỏ. "Đồ ngốc, chúng ta là tinh nhuệ của Team Rocket, sẽ trở thành ba Trưởng quan!" Jessie siết nắm tay nói.

Đột nhiên ý thức được đây là trước mặt cấp trên, bộ ba Team Rocket cẩn thận nhìn về phía Thầy Lục. "Nếu các cậu làm được... tôi không có ý kiến gì." Lục Dã nhún vai, "Dù sao các cậu cũng đã ưu tú hơn một cựu thiếu tá Unova nào đó rồi." Nói cứ như là thiếu tá Lt.

Surge vậy meow.

Meowth lắc đầu, đưa ra thiết bị điều khiển đánh cắp được, nói: "Cái này, là thiết bị chúng ta đánh cắp được, bọn chúng dùng cái này để điều khiển Pokémon đó meow." Lục Dã khẽ sững lại.

Trước mắt anh lại hiện ra một chuỗi văn tự, nói rõ rằng đó là Vật phẩm được Hệ thống công nhận. 【Máy của Colress (hỏng): Thiết bị đặc biệt có thể khai thác tối đa tiềm năng, đánh thức năng lực của Pokémon. (Để thể hiện tài năng của bản thân, dưới đáy có chữ ký của Colress.)】 Hệ thống toàn thích kiếm fame ở những chỗ kỳ quái thôi mà.

Lục Dã đánh giá chữ ký dưới đáy.

Colress là nhà khoa học của Team Plasma, một kẻ cuồng khoa học đúng nghĩa.

Từ việc thành công kiểm soát Kyurem mà xét, năng lực cá nhân không thể nghi ngờ.

Hắn ta một lòng theo đuổi khoa học, quá đơn giản nhưng lại không có giới hạn.

Sau khi kế hoạch Hợp Thể Kyurem trong 《Black 2/White 2》 bị phá hủy, trong 《Sun & Moon》 hắn lại giao N-Solarizer cho nhân vật chính và trở thành trợ lực quan trọng.

Giống như các Giáo sư Pokémon khác đều có lĩnh vực sở trường, ví dụ như Giáo sư Rowan với Tiến hóa, Giáo sư Elm với Nhóm Trứng.

Lĩnh vực mà Colress giỏi và theo đuổi là 【Pokémon huyền thoại】, tài năng xuất chúng và phớt lờ quy tắc thông thường, trên người hắn cũng có một mặt mâu thuẫn.

Tuy nhiên, biết luật mà vẫn phạm luật, điều đang chờ đợi hắn sẽ là tai họa tù tội.

Lục Dã lắc lắc cái máy trong tay, nói: "Cái thứ này các cậu sửa được không?" Meowth lắc đầu: "Có thể gây nhiễu một phần sóng điện, sửa chữa thì hơi khó meow." Có thể gây nhiễu sóng điện của Colress, đã quá đỉnh rồi còn gì!

Lục Dã ngẩn người một lúc.

Bộ ba các cậu đúng là trừ Cào Pikachu ra, cái gì cũng tinh thông.

Team Rocket nắm giữ công nghệ cốt lõi, quả không hổ danh!

Có bộ ba Team Rocket và Cảnh sát Quốc tế chung tay, không cần lo lắng Máy Tách DNA sẽ bị thất lạc.

Tuy nhiên, luồng khí lạnh đủ sức đóng băng cả Opelucid City, cũng là một vấn đề nan giải.

Lục Dã không định tự mình ra tay.

Đây sẽ là cơ hội quan trọng để Team Rocket mở rộng kênh ở Unova.

Gọi điện cho Giovanni, người đã lâu không liên lạc, Lục Dã hỏi: "Giovanni lão đại, 'Operation Tempest' của ngài thực hiện đến đâu rồi?" Trong màn hình, người đàn ông đầu đinh mặc vest, vuốt ve Persian trên đùi, giọng trầm thấp nói: "Tôi cũng vừa hay muốn nói chuyện này với cậu." Ngập ngừng một lúc, Giovanni nói: "Cậu thấy...

Chương 605

xác suất tôi nhận được sự công nhận của Landorus là bao nhiêu?" Lục Dã sững lại một chút: "Landorus?!" Giovanni chậm rãi nói: "Theo truyền thuyết Unova, nó có thể dẹp yên bão tố và sấm sét, mang lại sự màu mỡ cho đất đai." "Nếu có thể hợp tác với Landorus." Giovanni nheo mắt lại, "thì dù có thời tiết khắc nghiệt, cũng sẽ không bị ảnh hưởng!" Lục Dã: "....." Vẫn là nhắm vào Landorus sao?

Giovanni lão đại trong anime suýt nữa thì "GG" vì "Operation Tempest" đó! "Tôi hiểu sự lo lắng của cậu." Giovanni khinh thường cười một tiếng: "Nói ra thì kỳ lạ, Huấn luyện viên thu phục Thần Thú thì là thiết lập gắn kết, phản diện thu phục Thần Thú thì là lợi dụng...

Cậu lo tôi ép buộc Landorus sao?" Lục Dã tự dưng thấy Giovanni lão đại nói cũng có lý, trả lời: "Tôi lo rằng thu phục Landorus sẽ dẫn đến thời tiết ở Unova càng thêm khắc nghiệt, lợi bất cập hại." "Tôi cũng đã cân nhắc đến điểm này." Giovanni gật đầu nói: "Giống như Rayquaza, có thể dẹp yên tranh chấp giữa nắng nóng và bão tố.

Tôi định hợp tác với Landorus.

Khi Tornadus và Thundurus xuất hiện gây ra thời tiết khắc nghiệt, Team Rocket sẽ cung cấp thông tin cho Landorus, và để nó ra mặt điều giải." "Như vậy, dù là thời tiết cực kỳ khắc nghiệt, cũng có thể đảm bảo vận chuyển của Rocket, nhiệm vụ tất thành." Khóe môi Giovanni nhếch lên nụ cười lạnh, vuốt ve Persian trong lòng, đầy vẻ tà ác nói: "Đây chính là Operation Tempest!" Lục Dã: "....." Cứ cảm thấy từ khi debut làm streamer, phong cách của Giovanni lão đại đã phát triển theo hướng "hài hước" rồi. "Giovanni lão đại, ngài định hợp tác với Landorus bằng cách nào?" Lục Dã tò mò hỏi.

Meloetta vẫn chưa rõ tung tích, nếu Giovanni định nhờ Meloetta, Lục Dã khẳng định sẽ lập tức ngăn cản.

Huống hồ, Giovanni lão đại hiểu rõ tính khí của Silver, hành sự cũng sẽ không lỗ mãng như vậy.

Giovanni im lặng một lát, nói: "Tôi nghe nói, Landorus xuất hiện ở Đền thờ Phong Nhiêu trên Đảo Milos." Hắn đan mười ngón tay vào nhau, đổi một tư thế, hỏi: "Tôi hỏi cậu...

Lục Dã, khi một Huấn luyện viên muốn nhận được sự công nhận của Pokémon huyền thoại, cậu ta sẽ chọn cách thức nào?" "Battle." Lục Dã trả lời: "Nhờ Battle, hiểu rõ lý tưởng của nhau.

Đây chính là lý do của Battle." Giovanni vết nhăn giãn ra, hiện lên một nụ cười nhẹ, ánh mắt dần trở nên sắc bén. "Lên Đảo Milos, phát động Battle với Landorus, đây chính là kế hoạch của tôi." "Pokémon huyền thoại hệ Đất, Landorus sao?" Giovanni cười lạnh nói: "Tôi cũng rất mong chờ..." Lục Dã: "Landorus rõ ràng là hệ Bug." Giovanni: "?" Nghĩ như vậy, hình như Landorus và Giovanni lão đại có độ tương thích thật sự rất phù hợp.

Đúng như Giovanni đã nói, dùng cách thức của Huấn luyện viên, phát động thử thách với Landorus, yêu cầu hợp tác.

Ngay cả Red cũng không có lý do để ngăn cản Giovanni.

Giovanni đã học được một điều từ cuộc đời đầy sóng gió của mình: thay vì dùng công nghệ để kiểm soát Pokémon huyền thoại, chi bằng tự mình ra trận đấu tay đôi, giành được sự công nhận.

Maxie, Archie đã gục ngã trước phản phệ của Hồng Lam Bảo Châu, Cyrus không thể giành được sự công nhận của Bảo châu Không gian-Thời gian, Team Plasma cũng sắp đổ theo vết xe đổ...

Giovanni ý thức được, chấp nhận thất bại của bản thân, theo đuổi

sức mạnh của bản thân, vượt xa việc dựa vào ngoại vật.

Và "Operation Tempest", chính là con đường rèn luyện của một người cô độc.

Lục Dã đổi chủ đề, kể về nguy hiểm tiềm ẩn ở Opelucid City, làn sóng lạnh sắp tràn đến. "Nhân cơ hội này mà tiếp quản Unova ư." Giovanni chậm rãi nheo mắt lại: "Kế hoạch tiếp theo, cũng nên đẩy nhanh hành trình rồi..." ...

Unova, Đảo Milos.

Theo truyền thuyết, hòn đảo này có đền thờ cung phụng vị thần của sự phong nhiêu, Landorus.

Hai hòn đảo nhỏ hai bên đảo lớn, thì là nơi đặt đền thờ của Tornadus và Thundurus.

Thundurus, Tornadus đã mang đến cho Unova thời tiết bão tố, cuồng phong biến đổi thất thường.

Landorus điều đình tranh chấp giữa hai bên, vì vậy đã mang lại sự màu mỡ cho đất đai.

Trên không cách mặt biển vài mét, một người đàn ông đầu đinh mặc vest, đeo kính bảo hộ đứng trên một thiết bị bay nhỏ.

Từ Đền thờ Phong Nhiêu ở trung tâm, Giovanni cảm nhận được dao động của đại địa.

Giovanni từ thiết bị bay đang hạ xuống mà lên đảo, đại địa của cả hòn đảo lặng lẽ rung động, chống cự vị khách không mời này. 'Nếu Red và Lục Dã ở đây, họ sẽ làm thế nào nhỉ?' Giovanni nhắm mắt suy tư, rồi lập tức mở đôi mắt sắc bén, từ trong áo vest rút ra một chiếc Normal Ball.

Cuồng phong gào thét, Giovanni một tay đút túi, nhìn về phía Đền

thờ Phong Nhiêu, vạt áo vest sau lưng bay phần phật theo gió. "Tại hạ Giovanni." Bên cạnh Giovanni, Nidoqueen đấm ngực gào thét, trừng mắt nhìn vị thần mây hiện ra từ đền thờ Phong Nhiêu. "Đến để thỉnh giáo." Cát bay đá chạy, Landorus toàn thân màu cam lơ lửng trên không, khoanh tay lại, hai cánh tay cơ bắp cuồn cuộn, nhìn xuống người đàn ông mặc vest bên dưới.

Dưới cái nhìn thẳng của mình, Landorus không cảm nhận được người đàn ông có một chút sợ hãi nào.

Thậm chí, Landorus còn cảm thấy một chút thân thiết với người đàn ông.

Nhắm mắt cảm nhận lý tưởng của người đàn ông mặc vest, Landorus khoanh tay, nhếch khóe môi nói: "Rất tốt, ta chấp nhận thử thách của ngươi." Đảo Milos rung chuyển ầm ầm, tiếng Bug Buzz chói tai và tiếng vũ khí chạm vào nhau vang lên loảng xoảng, những cột đá nhô lên thành hàng đâm mạnh về phía Landorus đang nhìn xuống từ trên cao, những khối Lở Đá lớn ầm ầm vỡ nát.

Đây là một trận chiến không kém gì luyện tập ở Núi Bạc.

Khi Giovanni lão đại cởi bỏ bộ vest, thất bại rồi lại chiến đấu, giành được sự công nhận của Landorus.

Đó đã là ngày thứ hai, khi Thầy Lục đến Virbank City.

Thành phố Virbank là một thành phố cảng công nghiệp, với những ống khói san sát và văn hóa graffiti thịnh hành.

Mặc dù Virbank luôn bị bao phủ bởi khói bụi, nhưng cư dân địa phương lại cực kỳ năng động.

Rạp chiếu phim, hãng sản xuất, nhà hát nhạc kịch đều có đủ cả.

Thành phố này còn nổi tiếng với kem Beartic.

Lục Dã nghĩ thầm, món kem này chắc cũng có tác dụng giải trừ trạng thái dị thường giống như Casteliacone ở Castelia City.

Đúng vào mùa hè, mặt biển lấp lánh, cảng biển đậu những con thuyền trắng muốt, lũ Wingull bay lượn.

Lục Dã gặp Cynthia, cả hai cùng nở nụ cười, khẽ ôm nhau một cái.

Cô ấy mặc một chiếc áo sơ mi xanh không tay, quần ống rộng màu đen, mái tóc vàng xõa che nửa khuôn mặt, cười nhẹ nói: "Anh may mắn lắm đấy." "Đúng vậy, vì đã gặp em." "Em là nói, tối nay Thành phố Virbank có nhạc hội, anh vừa vặn kịp lúc." Cynthia hơi bất đắc dĩ, khóe môi vẫn giữ nụ cười. "Nhạc hội?" Lục Dã hơi ngẩn người.

Gengar gỡ bỏ trạng thái tàng hình, lơ lửng bên cạnh Lục Dã, hai mắt sáng rực: "Ghos~ (✪ω✪) Thế chẳng phải mình có thể lên sân khấu biểu diễn rồi sao Ghos~" "Là buổi hòa nhạc của Roxie và ban nhạc của cô ấy." Cynthia ghé tai nói: "Đừng thấy Roxie lập ban nhạc rock, cô ấy chơi vĩ cầm lớn cũng đỉnh lắm đấy." Lục Dã khẽ gật đầu, không có ý kiến gì.

Vứt bỏ mọi chuyện phiền phức của Team Plasma ra sau đầu, thầy Lục quyết định tận hưởng buổi hẹn hò hiếm hoi với Cynthia đáng yêu.

Đi dạo trên quảng trường Virbank, mặt nước đài phun nước gợn sóng.

Trẻ con cầm bánh mì cho lũ Pidove đang bay đến, những người vô gia cư ngồi trên ghế dài đọc báo, chú Purrloin trong lòng ngái ngủ.

Lục Dã vẫn nghĩ đến N.

Thế giới mà cậu ấy khao khát không hề có thật, và thế giới thật tuy không hoàn hảo, nhưng chắc chắn sẽ tốt đẹp hơn. "Anh dường

như đang xao nhãng?" Cynthia nhìn Lục Dã một cái. "Anh đang nghĩ về một học trò của mình." Lục Dã dừng lại một chút, nói: "Cậu ấy đang mắc kẹt trong mâu thuẫn giữa lý tưởng và hiện thực." Sylveon đi cạnh Lục Dã, dải băng trắng muốt quấn quanh cánh tay thầy Lục.

Glaceon đi phía trước Cynthia, mỗi bước chân, những sợi tóc xanh băng đều rắc ra những hạt băng lấp lánh. "Thế còn anh thì sao, anh nghĩ thế nào?" Đôi mắt xám trong veo của Cynthia nhìn thẳng vào Lục Dã. "Anh..." Lục Dã trầm mặc một lúc rồi nói: "Anh tin rằng tương lai tươi sáng, dù đường còn dài." "Vậy thì cứ kiên trì đi." Cynthia khoác tay Lục Dã, cong khóe mắt: "Kiên trì cho đến ngày nắng đẹp ấy." Ánh nắng ấm áp, bầu trời xanh ngắt, một đàn Pidove bay qua.

Lục Dã nhìn vào nụ cười dịu dàng của Cynthia, hơi mở to mắt, mọi u ám trong lòng tan biến, khóe miệng nhếch lên nói: "Hôm nay thế nào anh cũng phải cho Gengar hát một bài Diệt Vong Ca mới được." "Ghos! (๑`∇´๑)۶" Gengar chuẩn bị sẵn micro.

Cynthia: "...Cái này thì thôi đi anh." Lục Dã: "Vậy thì đi Thành phố Lacunosa tham gia Junior Cup!" "Họ mời anh làm khách mời, không phải tuyển thủ đâu nhé." Cynthia cười nhẹ nói. "Với tư cách khách mời, tham gia trận đấu xem các tuyển thủ thể hiện cũng hợp lý mà phải không?" Lục Dã nói đầy lý lẽ. "Nhắc mới nhớ." Cynthia chống cằm, đôi mắt xám lấp lánh: "Em thấy trong danh sách có Satoshi và Iris cũng tham gia Junior Cup lần này đấy." "Satoshi và Iris?" "Ừm...

Iris là một Trainer thiên tài cực kỳ tiềm năng, thậm chí còn tài năng hơn Satoshi nữa.

Em sẽ không bất ngờ nếu cậu ấy trở thành Nhà vô địch Liên đoàn đâu." Cynthia trầm ngâm nói: "Nhưng ở Satoshi lại có một phẩm chất vô cùng quý giá...

Em rất mong chờ xem cậu ấy thể hiện thế nào ở Champion

League." Có lẽ điểm thiên phú của Satoshi đều dồn hết vào [Chiến Đấu Không Phân Biệt] rồi chăng.

Sinh không gặp thời mà, thằng ngốc!

Lục Dã hơi cảm khái, nắm tay Cynthia, một cánh tay khác bị dải lụa của Sylveon quấn quanh. "Đi thôi, anh mời mọi người ăn kem!" Quầy kem Beartic nằm ở quảng trường Virbank.

Đối mặt với những loại kem mát lạnh, đa dạng, Lục Dã theo bản năng hỏi: "Em muốn vị gì?" Vừa nói ra, Lục Dã đã nhận ra mình lỡ lời. "Ừm..." Cynthia chống cằm, ánh mắt lấp lánh, đã nhập vào chế độ suy nghĩ. "Để anh chọn cho." Lục Dã nhìn những viên kem đủ màu sắc, cũng bắt đầu do dự.

Gengar thích vị chát, Eevee thích vị ngọt, Quy Quy thích vị đắng...

Còn có Darkrai đi cùng, cậu ta thích vị chanh chua ngọt.

Quá nhiều lựa chọn khó nghĩ, Lục Dã hơi nhíu mày, định mở lời.

Bên tai truyền đến tiếng gọi quen thuộc. "Thầy Lục—!

Cynthia Champion—!" "Pikachu~!" Một thiếu niên cõng Pikachu chạy ào đến.

Sắc mặt Lục Dã khẽ đanh lại, sống lưng hơi lạnh.

Toang rồi, đúng vào lúc trước buổi công chiếu bản điện ảnh mà lại gặp một trong những người anh không muốn gặp nhất!

Cynthia duyên dáng quay người, đôi mắt xám lấp lánh một tia bất ngờ, rồi mỉm cười nói: "Lâu rồi không gặp, Satoshi, Pikachu.

Còn đây là—" Bên cạnh Satoshi là một thiếu nữ da ngăm, mặc áo rộng thùng thình, buộc hai bím tóc màu tím, tự giới thiệu: "Thầy Lục, Cynthia Champion.

Em là Iris, hiện đang tu hành để trở thành Long Sư!" Cynthia mỉm

cười gật đầu nói: "Cô nghe thầy Drayden nhắc về em rồi.

Họ đặt rất nhiều kỳ vọng vào em đấy." Iris gãi đầu, ngại ngùng cười: "Em và Axew vẫn phải tiếp tục tu hành thôi ạ..." "Nga~a!" Con Axew đang đậu trên vai Iris cũng cười toe toét. "Gì chứ, rõ ràng còn nhỏ hơn mình..." Satoshi lẩm bẩm khẽ. "Thế nên Satoshi vẫn chỉ là một đứa trẻ con thôi!" Iris khoanh tay.

Pikachu đậu trên vai Satoshi, bị cái gì đó chọc chọc, nhìn quanh mà không thấy bóng dáng ai: "Pika?" Bất ngờ, Gengar xuất hiện trước mặt Pikachu, nhe răng: "Ghos!" "Pika!" Pikachu giật mình ngã ngửa, lộn một vòng trên không rồi tiếp đất bằng bốn chân. "Ghos~" Gengar nhe răng cười lớn. "Đừng nghịch nữa, Pikachu." Satoshi bế Pikachu, đặt lại lên vai, tò mò hỏi: "Thầy Lục, sao mọi người lại ở đây vậy ạ?" "Anh cũng muốn hỏi câu đó đấy." Lục Dã hỏi: "Em không phải đang thu thập Huy hiệu sao?" "Em và Pikachu định đi Thành phố Lacunosa tham gia World Tournament Junior Cup, Iris tiện đường đi cùng em." Satoshi đáp. "Nếu đã vậy thì cùng đến Thành phố Undella làm khách nhé." Cynthia chống một tay lên eo, cười đề nghị: "Anh và Lục Dã cũng định đi Junior Cup mà." Lục Dã khẽ giật mình, nhìn Cynthia một cái, xác nhận cô ấy không nói đùa, không khỏi mím môi.

Sơ suất rồi!

Lập team với Satoshi, thật sự sẽ không bị đạo diễn Ho-Oh quay vào trong bản điện ảnh đấy chứ?!

Một cú chí mạng đến từ Cynthia đáng yêu, nằm ngoài dự đoán của thầy Lục.

Nhưng với EQ của Satoshi, muốn cậu ta đọc được không khí thì rõ ràng là hơi khó.

Cuối cùng, Cynthia mời Satoshi và Iris nếm thử kem đặc sản, còn thầy Lục thì trả tiền, bốn người ngồi trên ghế dài ở quảng trường

thưởng thức. "Ghos~" Gengar cũng cầm một viên kem trong tay, lè lưỡi liếm mút đầy vẻ sảng khoái. "Chup chupi!" Togepi vùi mặt vào viên kem, khi ngẩng đầu lên thì cười khúc khích. "Pika~" Pikachu dùng tay lau sạch mặt Togepi, tai khẽ lay động, kỳ lạ nhìn quanh.

Satoshi: "Sao vậy, Pikachu?" Pikachu vừa rồi mơ hồ nghe thấy một giai điệu, nhưng xung quanh lại chỉ có tiếng nước đài phun nước ào ào, thế là lắc đầu: "Pika." Núp trong bóng của Lục Dã.

Darkrai lạnh lùng liếm kem, liếc nhìn Pokémon đang lơ lửng trên không, trong trạng thái tàng hình.

Mái tóc xanh ngọc bích như sóng biển, trên trán có một chiếc vòng tròn với một viên ngọc chính giữa, búi tóc đen như micro.

Meloetta đang tò mò, lắng nghe những tiếng lòng muôn màu, khẽ nhắm mắt, khóe miệng nở một nụ cười nhẹ.

Thấy Pokémon này không có ác ý.

Darkrai tiếp tục liếm kem, nhìn về phía thầy Lục đang im lặng.

Với Aura của mình, không lý do gì mà cậu ấy không phân biệt được...

Chắc là do tâm trạng xuống dốc.

Còn việc tại sao lại tự ti, Darkrai cũng không rõ.

Liếc nhìn Pokémon đang lơ lửng trên không, Darkrai nghĩ thầm: "Hay là lát nữa hẵng nói cho Lục Dã biết..." Ghế dài ở quảng trường Virbank.

Lục Dã vẫn đang suy tư, vì sao lại gặp Satoshi.

Đài phun nước dưới ánh nắng lấp lánh, dòng nước tạo thành một cầu vồng, Togepi, Axew, Pikachu xếp hàng bên cạnh đài phun nước, nhón chân, giữ thăng bằng.

Gengar đang nhìn mặt nước nhéo mặt lắc lư lưỡi, mặt nước như gương phản chiếu Darkrai với đầy vạch đen trên đầu.

Satoshi cầm kem, nói với Cynthia: "Thật sự mà nói, khi nhìn thấy cô và thầy Lục, cháu còn giật cả mình." "Tại sao?" Cynthia hỏi lại. "Vì..." Satoshi vừa nuốt kem vừa nói lấp lửng: "Không phải tiền bối Flint nói, hai người đang đi hưởng tuần trăng mật ở Kalos sao?" Cynthia khẽ khựng lại, đôi má trắng hồng, khẽ lẩm bẩm: "Ừm...

Có ý định đó, nhưng mà..." Nhưng mà phải để anh ấy cầu hôn trước đã chứ.

Iris ngồi giữa hai người, nhìn đi nhìn lại thầy Lục và Cynthia, cảm thấy thế giới người lớn thật phức tạp, đột nhiên đề nghị: "Cynthia Champion, chúng ta đấu một trận đi!" "Hả?" Cynthia ngạc nhiên nhìn sang.

Iris đứng dậy, khoác tay Axew lên vai, cười rạng rỡ nói: "Cháu và Axew muốn trở thành Long Sư, nên muốn xin Garchomp của cô chỉ giáo ạ!" Thầy Lục liếm kem, vẻ mặt bình tĩnh.

Không hổ là Nhà vô địch Unova tương lai, Iris siêu dũng cảm. "Không vấn đề gì." Cynthia suy nghĩ một lát, khẽ cười, chấp nhận lời mời đấu của Iris.

Chương 606

Thầy Lục đột nhiên nhận ra, Cynthia cũng rất thích "bạo hành" tân binh, từng dùng Garchomp 1 chọi 6 xuyên phá Paul.

Nhìn về phía người đẹp tóc vàng đang cong khóe mắt, nụ cười dịu dàng.

Darkrai dưới mặt nước như gương, vẻ mặt phức tạp.

Cặp đôi Nhà vô địch này, trong việc "dạy dỗ" tân binh, thật sự là không hề nương tay chút nào... "Ra đi, Garchomp!" Cynthia ném một PokéBall từ chiếc quần ống rộng màu đen lên trời, một luồng hồng quang từ quả cầu rơi xuống đất. "Gào!" Garchomp vẫy đôi lưỡi hái, hai mắt đỏ rực, khí thế sắc bén.

Axew trên vai Iris ngẩn người, nhìn về phía Iris với vẻ mặt đầy chiến ý. "Nga~a! (.

Д.) " Cháu nhìn cô là chỉ muốn tống cháu vào Trung tâm Pokémon thôi!

Satoshi phấn khích nói: "Nếu đã vậy thì, Pikachu, chúng ta cũng đấu một trận với thầy Lục đi!" "Pikapi... (⊙_⊙)" Pikachu đứng ở rìa đài phun nước, ngơ ngác quay đầu.

Satoshi, hay là anh tự lên đi. *Tách!* Như chạm vào một cơ quan nào đó.

Lục Dã từ từ đứng dậy, khóe miệng nở một nụ cười thân thiện, bên cạnh là Cynthia đang chống một tay lên eo. "Là một trận Đấu Đôi, đúng không?" Lục Dã cười hỏi.

Iris và Satoshi: "Đúng vậy!" Pikachu và Axew: Σ(ttsu °Д°;)ttsu Nếu N ở đây, chắc chắn sẽ cảm động rơi nước mắt vì số phận của những

người bạn Pokémon.

Nhưng nhà thầy Lục thường xuyên có 『Cỏ Hồi Sinh』, nếu lo giảm tình bạn thì còn có 『Rễ Năng Lượng』.

Lục Dã từ từ cởi nút tay áo sơ mi, xắn lên, rồi lấy ra PokéBall. "Trước khi bị đạo diễn Ho-Oh quay vào bản điện ảnh..." Lục Dã thầm nghĩ: "Cứ Double Battle một trận với lũ Pikami cấp 5 để xả hơi cái đã!" "Lên đi, Pikachu /Axew!" Hai bé Pokémon nhảy lên sàn đấu, nhìn nhau, biểu cảm khác nhau.

Cynthia nhìn thẳng vào Satoshi và Iris, khí thế chiến đấu đột nhiên trở nên lạnh lùng, đôi mắt xám dưới mái tóc vàng sâu thẳm, trầm giọng nói: "Garchomp, Long Xung!" Lục Dã đút một tay vào túi, cảm nhận Jewelrite, khoát tay nói: "Gengar, Hố Đen Tối (kiểm soát lực độ, đừng có mà gọi cả đội sửa chữa đến đấy)!" "Ghos~ (ૢ ʊ)" Gengar lơ lửng cao trước mặt Pikachu, trong tay tụ lại một Hố Đen nhỏ xíu đen kịt. "Gào! (‶▼mãnh ▼)" Garchomp như một chiến đấu cơ phản lực, cái bóng rồng màu tím gào thét lao về phía Axew. *Bùm!!* 『Blastoise đang Xung Lực Hồi Phục...』 Tâm trạng Lục Dã sảng khoái: "Đúng là một trận đấu vui vẻ." Cynthia mỉm cười nói: "Cô đã thấy được sự gắn kết giữa các em rồi đấy, Satoshi, Iris." Satoshi và Iris: "Chúng cháu sẽ tiếp tục cố gắng!" Axew và Pikachu: o(   )o "Merlo~" Meloetta cười khúc khích lơ lửng trên không, lắng nghe những tiếng lòng muôn màu, nheo đôi mắt như ngọc Hisui.

Darkrai khoanh tay, liếc nhìn Meloetta đang cười rất tươi.

Thể chất của Lục Dã cũng đặc biệt thật.

Lần nào cũng gặp được những Pokémon huyền thoại hiếm thấy như vậy.

Khoan đã...

Vậy sau này, chẳng phải còn gặp những Pokémon huyền thoại khác sao?!

Darkrai: "...Công việc bảo kê này, không tăng giá là không được rồi!" Trận Đấu Đôi ở quảng trường Virbank thu hút không ít sự chú ý.

Roxie tóc trắng bím chổng ngược, mặc áo dài tay màu tím rộng thùng thình, đeo đàn bass điện, đi giày đinh tán trèo qua hàng rào, ngẩng đầu nhìn thầy Lục. "Nghe cấp dưới nói có người gây rối ở đây, nên tôi chạy đến xem." Roxie đau đầu nói: "Kết quả là thầy Lục và mấy đứa nhóc..." "Tiền bối Roxie, lại gặp cô rồi ạ!" Satoshi chào. "Ờ..." Roxie liếc Satoshi một cái, nhàn nhạt đáp: "Huy hiệu Độc tính lần trước tôi đưa cho cậu, nếu biểu hiện không tốt, tôi sẽ thu lại đấy." "Yên tâm đi ạ, cháu và Pikachu sẽ không làm phí Huy hiệu đâu!" Lục Dã cúi đầu nhìn Roxie, tò mò hỏi: "Cô thua Satoshi sao?" "Không phải thua, là sự công nhận của Thủ lĩnh!" Roxie bực bội đáp, liếc nhìn Cynthia, nói nhỏ: "Hai người, đến Virbank City làm gì vậy?" "Đến xem buổi hòa nhạc của cô." Cynthia cười mỉm nói: "Roxie, tối nay phải biểu diễn thật tốt đấy nhé." "Ưm..." Nhìn chằm chằm vào nụ cười tươi tắn dịu dàng, Roxie hơi đỏ mặt, 'tặc' một tiếng nói: "Tối nay, tối nay không phải nhạc rock... là tôi đã hứa với viện trưởng nhà hát, biểu diễn một buổi hòa nhạc cho ông ấy." "Thế chẳng phải sẽ mặc váy xinh sao." Iris hai mắt sáng rực nhìn Roxie: "Cô Roxie, cháu rất mong chờ!

À mà, có cần cháu giúp quay video không ạ?" Roxie vốn không muốn người khác thấy khía cạnh ngoài nhạc rock của mình, gãi gãi tóc: "Càng ít người đến càng tốt." Lục Dã sờ cằm, suy nghĩ một điểm khác, cười nói: "Là thành viên trong ban nhạc, vé xem hòa nhạc của chúng ta có được miễn phí không?" Roxie: ?

Hình như nghĩ ra điều gì, Roxie nheo mắt, nhe răng cười nói: "Được thì được, nhưng mà này, thầy Lục... thầy lên biểu diễn cùng

tôi đi!" Lục Dã ngẩn người, đáp: "Gengar biểu diễn thì được; Lục Mỗ nhân biểu diễn thì không được." "Người thân của diễn viên được miễn phí xem hòa nhạc—" Roxie đương nhiên khoanh tay nói: "Huống hồ, thầy Lục không phải rõ ràng biết chơi rất nhiều nhạc cụ sao!" "Với lại, không cần lo sợ biểu diễn dở, dù sao hôm nay là buổi hòa nhạc được mời riêng." Roxie nói nhỏ: "Là tổ chức cho viện trưởng nhà hát sắp về hưu.

Ông ấy đã giúp đỡ tôi rất nhiều.

Thế nên, tôi mới biểu diễn vĩ cầm lớn..." (Vì là học từ nhỏ, rất ghét vĩ cầm lớn, thích nhạc rock hơn.

Roxie lược bỏ nửa câu sau.) Thầy Lục chìm vào suy tư, mỗi loại nhạc cụ anh đều có trình độ chuyên nghiệp... 『Biểu diễn Lv3』 không phải là trình độ đỉnh cao, nhưng cũng đủ để lên sân khấu.

Lục Dã hỏi ý kiến Cynthia. "Em rất mong chờ." Cynthia cười duyên dáng. "Ghos Ghos!" Gengar phấn khích biểu thị, mình sẽ hát đệm cho chủ nhân.

Lục Dã bình tĩnh ấn Gengar vào bóng, cảm nhận: "Khi nào đấu trận, mới cho mày hát 『Diệt Vong Ca』." "Ghos~ (￣ ￣)" (Không còn cách nào khác, đành phải tha thứ cho anh thôi.) Loại Trainer cũng có phân loại 『Nhạc Sĩ Pokémon』.

Có người coi đó là một nhánh của 『Người Biểu Diễn』, cũng có người cho rằng đó là 『Điều Phối Viên』.

Thi sĩ du ca Hisashi mà Lục Dã từng gặp chính là một nhạc sĩ, còn Thủ lĩnh hệ Bóng Tối Piers thì là một nam Hyper Voice nổi tiếng khắp Galar.

Partner của loại Trainer này thường là Exploud, Toxtricity, Jigglypuff... có lẽ Gengar cũng tính.

Đồng ý biểu diễn tối nay.

Đoàn người Lục Dã đến Nhà hát lớn Virbank, bảng thông báo chỉ rõ buổi hòa nhạc tối nay. "Dễ dàng thay đổi diễn viên như vậy, thật sự không vấn đề gì sao?" Lục Dã nói với Roxie. "Không sao không sao!" Roxie khuyến khích thầy Lục: "Toàn là bạn bè được mời, huống hồ anh cũng là nhạc sĩ mà!

Đến lúc này mà còn nhút nhát, chi bằng đi làm nhạc điện tử hoặc hát rap đi cho rồi!" Lục Dã: "..." Luôn cảm thấy những người yêu thích nhạc điện tử, rap như Lt.

Surge bị hại danh.

Quay người lại, Cynthia ánh mắt mỉm cười nhìn mình, khẽ gật đầu. "Thầy Lục cố lên." "Lúc này thì đừng có la hét nữa, Satoshi!" "Hả?

Người la hét là cậu đó chứ." Ánh mắt Iris và Satoshi va chạm tóe lửa, hận không thể đánh nhau ngay lập tức. "Được rồi." Cynthia dịu dàng ngăn cản hai người, cười nói: "Em mời mọi người ăn kem nhé?

Vừa nãy thấy ngoài quầy có bán đó." "Không phải chiều nay mới ăn sao?" Lục Dã ngẩn người. "Chiều là chiều, bây giờ là bây giờ." Cynthia khoanh tay, nói đương nhiên.

Lục Dã khẽ cười.

Cynthia đáng yêu thích ăn kem, thật là dễ thương! "Đi thôi, thầy Lục." Roxie kéo tay Lục Dã: "Đi thay đồ với tôi!" "Tôi đã đồng ý rồi...

Không cần lo tôi sẽ bỏ cuộc giữa chừng đâu mà." Lục Dã bất đắc dĩ nói.

Cynthia khẽ giật mình, nhìn hai người đang đi xa, muốn nói lại thôi. "Phòng thay đồ chắc chắn là riêng mà, Cynthia Champion." Iris cười trộm nói. "Khụ, tôi biết." Cynthia chống cằm, khẽ gật đầu.

Buổi hòa nhạc định vào lúc bảy giờ tối.

Khán giả lục tục đến, hàn huyên với viện trưởng nhà hát sắp về hưu.

Viện trưởng mỉm cười gật đầu, trong mắt nhìn nhà hát lại mang theo chút luyến tiếc.

Tôi đã là đồ cổ của thế kỷ trước rồi...

Nhìn nhà hát được tân trang lại luôn có chút buồn, nhưng có lẽ đây là cách tốt hơn.

Viện trưởng lắc đầu.

Đã đến tuổi về hưu rồi. "Này, lão già..." Roxie hé màn sân khấu ra: "Đến xem bộ này được không." Viện trưởng chắp tay cười nói: "Con đến được là ta đã rất vui rồi, Roxie." "Con biết." Roxie nói nhỏ: "Con không thích không khí của nhà hát này, nhưng ông là một viện trưởng rất tốt.

Mỗi lần bố con đến, ông còn giúp con giải vây...

Con đảm bảo, nhà hát này sẽ luôn tồn tại." "Không có gì là sẽ tồn tại mãi mãi đâu, Roxie." Viện trưởng hiền từ mỉm cười: "Nhưng chỉ cần nó đã tồn tại, thì những ý nghĩa của nó sẽ không biến mất." Roxie khẽ giật mình, ngây người nhìn viện trưởng già với ánh mắt đục ngầu.

Viện trưởng già đang nhìn chằm chằm vào tấm biển Jigglypuff khổng lồ treo trên màn sân khấu, nói nhỏ: "Khi ta còn nhỏ, ta đã nghe một bản nhạc tuyệt vời.

Giai điệu của bản nhạc đó ta đã quên rồi, nhưng ta vẫn nhớ cảm xúc khi nghe bản nhạc đó." "Cũng như con người và Pokémon vậy." Viện trưởng già cười nói: "Khi bạn bè ta rời đi, điều còn lại trong lòng ta không phải là đau buồn và tiếc nuối, mà là niềm vui và cảm động

khi họ luôn ở bên cạnh." "Cháu... không hiểu." Roxie nói nhỏ. "Con rồi sẽ hiểu thôi." Viện trưởng già mỉm cười nói: "Thôi được rồi, để ta xem trang phục hôm nay của con nào." Roxie cúi đầu bước ra khỏi màn sân khấu, vẫn buộc bím tóc trắng chổng ngược, nhưng chiếc áo phông tím rộng thùng thình thường thấy đã được thay bằng một chiếc váy liền màu trắng.

Má ửng hồng nhẹ, phần ngực dưới xương quai xanh trắng mịn, tay phải cầm cây vĩ thay vì cần đàn bass. "Cô bé xinh đẹp lắm, Roxie." Viện trưởng già cười nói: "Tối nay chắc là lần cuối ta được nghe con chơi vĩ cầm lớn rồi." Roxie im lặng, nói nhỏ: "Thật ra... cháu còn mời một người bạn.

Hôm nay cậu ấy sẽ chơi Piano, cháu sẽ đệm cho cậu ấy." "Ồ?" Viện trưởng già hỏi: "Tên bản nhạc là gì?" "Đó cũng là lần đầu tiên cháu nghe bản nhạc đó, thầy Lục gọi nó là..." Roxie đáp: "『Oracion』." Bảy giờ tối.

Buổi hòa nhạc từ biệt chính thức khai mạc.

Cynthia, Satoshi, Iris ngồi ở hàng ghế đầu.

Satoshi cõng Pikachu trên vai trái, Iris khoác Axew trên vai phải, Cynthia ôm Togepi trong lòng. "Chup chupi~" Togepi ánh mắt lấp lánh, cùng mọi người vỗ tay.

Từng nhạc sĩ lên sân khấu biểu diễn, viện trưởng già khẽ vỗ tay, đôi mắt lộ vẻ hồi ức về tuổi thơ và nhà hát cũ.

Năm đó ông vẫn là một Trainer liều lĩnh, Partner là chú Hoothoot nhút nhát.

Sau này họ cùng nhau biểu diễn đường phố, cùng nhau lên sân khấu nhà hát, cuối cùng ông trở thành viện trưởng nhà hát.

Lúc này ngồi trong nhà hát rộng lớn, tuổi thiếu niên dường như trở

thành một giấc mơ, chỉ có âm nhạc vẫn trong trẻo và lay động lòng người.

Viện trưởng già thấy người báo cáo lên sân khấu. "Tiếp theo, xin mời quý vị thưởng thức bản hợp tấu 『Oracion』 do Lục Dã và Roxie trình bày." Có người khẽ bàn tán về xuất thân của người biểu diễn, Satoshi nói nhỏ: "Đến lượt thầy Lục rồi kìa." Iris nhìn về phía ánh đèn sân khấu giao nhau, khẽ kêu lên: "Thầy Lục ngầu quá..." Bộ vest đen lịch lãm, vai rộng eo thon, người thanh niên tóc đen dáng cao ráo, lấp lánh dưới ánh đèn sân khấu.

Bên cạnh anh, Roxie với bím tóc trắng, váy liền trắng, ôm cây vĩ cầm lớn.

Đó là một khung cảnh hoàn toàn khác so với màn trình diễn rock.

Lục Dã ngồi xuống ghế piano, tiếng vỗ tay vang lên đúng lúc, ánh mắt viện trưởng già lấp lánh.

Trên người Lục Dã, viện trưởng già loáng thoáng nhìn thấy phong thái tuổi thiếu niên...

Đó là khao khát sôi sục, niềm tin vững chắc, mong muốn theo đuổi. "Merlo~" Meloetta tàng hình lơ lửng trên không nhà hát, mái tóc xanh ngọc bích như sóng biển tung bay, ánh mắt nhìn chằm chằm vào người thanh niên bên cạnh đàn piano.

Tiếng nhạc nhẹ nhàng vang lên.

Cả nhà hát im phăng phắc.

Meloetta khẽ nhắm mắt.

Giai điệu 『Oracion』 du dương lay động lòng người, những ngón tay của Lục Dã nhảy múa trên phím đàn đen trắng, phối hợp với tiếng vĩ cầm lớn của Roxie, vang vọng trong không gian rộng lớn của nhà hát.

Cynthia nhìn chằm chằm vào Lục Dã trên sân khấu, hồi ức về sự hỗn loạn của Tháp Không Thời Gian, nụ hôn bình dị dưới bóng cây như nước trong veo, khóe miệng nở một nụ cười nhẹ.

Darkrai im lặng.

Không ai yêu thích bản nhạc này hơn cậu ta.

Tại khoảnh khắc này, bóng dáng của Lục Dã dường như chồng lên bóng của Alice.

Darkrai hít sâu, cố gắng chớp mắt. "Ghos~ (இωஇ)" Gengar gặm tay áo, nhìn về phía chủ nhân trên sân khấu.

Hay quá Ghos~ Iris: "Dù không hiểu, nhưng cháu cảm động quá~ o( )o" Tiếng piano vẫn tiếp tục, cả nhà hát chìm đắm trong âm nhạc.

Meloetta nhẹ nhàng bay về phía Lục Dã, tay đặt lên ngực, viên ngọc trên trán khẽ sáng lên, rồi nhắm mắt lại.

Một luồng sóng tượng trưng cho sự lãng mạn và nghệ thuật truyền đến.

Lục Dã trong lòng khẽ động.

Những nốt nhạc như dòng bạc chảy, tiếng đàn càng mượt mà, uyển chuyển, lập tức có một bước nhảy vọt về chất lượng.

Viện trưởng nhà hát run lên bần bật.

Nếu như lúc nãy, ông chỉ đơn thuần cảm động, vẫn có thể tìm thấy chút thiếu sót.

Chương 607

Nhưng khi bản nhạc bước vào nửa sau, sự thể hiện không chút giữ gìn của người thanh niên đã khiến không từ ngữ nào có thể diễn tả được cảm xúc lúc này.

Ông lão khẽ nhắm mắt, hồi ức về tuổi thơ, hồi ức về người vợ đã khuất, những người bạn Pokémon.

Hoàng hôn, mùi khoai tây hầm bay ra từ nhà, chú Hoothoot đang chỉnh Vẫy Ngón, người vợ vừa rửa tay vừa cằn nhằn về hóa đơn dài dằng dặc...

Ông lão lặng lẽ rơi lệ, khóe miệng nở một nụ cười, những ký ức cổ xưa trắng xóa nhất thời trở nên muôn màu muôn vẻ.

Ông dường như nghe thấy bài hát của Meloetta mà ông từng nghe khi còn nhỏ.

Một bản nhạc kết thúc.

Tiếng vỗ tay không ngớt vang lên trong nhà hát.

Khán giả mắt đỏ hoe, vỗ tay từ tận đáy lòng, ông lão thở phào nhẹ nhõm.

Lục Dã đứng dậy, ánh mắt giao nhau với Cynthia dưới sân khấu, cả hai mỉm cười. *Rào rào—* Lục Dã và Roxie cùng cúi chào.

Meloetta vẫn "tàng hình", tay đặt lên ngực, lơ lửng bên cạnh Lục Dã, cùng cúi chào một động tác với Lục Dã.

Sau buổi hòa nhạc, Lục Dã và mọi người phải bắt chuyến bay tối nay, sáng mai sẽ đến Thành phố Undella.

Roxie đã thay lại trang phục punk rock, đeo đàn bass điện, ngẩng

đầu nói: "Hừm...

Không tệ đâu, thầy Lục.

Đúng là một nhạc sĩ đáng nể!" Lục Dã nhớ lại khả năng biểu diễn đột nhiên như hack, trầm ngâm sờ cằm. "Có lẽ tôi là người được nữ thần nghệ thuật ưu ái chăng." Roxie: "..." Đáng ghét, bị anh ta "diễn" rồi!

Đi bộ trên hành lang dài của nhà hát, Cynthia khoác tay Lục Dã, khẽ nói: "Tối nay anh tỏa sáng đấy." "Các vì sao cũng chỉ tỏa sáng vì một mình Cynthia thôi." Lục Dã nói.

Cynthia cười nhẹ nói: "Em chỉ cần một ngôi sao là đủ rồi." Định rời đi, viện trưởng nhà hát mời Lục Dã vài phút nói chuyện.

Lục Dã vốn nghĩ ông ấy mời mình ở lại biểu diễn, định từ chối, không ngờ ông lão lại đưa một tờ giấy nháp đã gấp. "Tôi..." Viện trưởng ấp úng một lát, rồi hiền từ cười nói: "Tôi rất thích màn trình diễn của cậu.

Nhờ màn trình diễn của cậu, tôi nhớ lại rất nhiều kỷ niệm đẹp...

Thật sự rất cảm ơn cậu, Lục Dã tiên sinh." "Đây là..." Viện trưởng nhìn tờ giấy nháp: "Bản nhạc tôi đã ghi lại theo ký ức.

Là một bản nhạc tôi từng nghe khi còn nhỏ.

Tôi nghĩ ngoài cậu ra, sẽ không có ai khác có thể biểu diễn được bản nhạc này." "Hy vọng cậu có thể nhận lấy... coi như là một lời thỉnh cầu cá nhân của tôi." Viện trưởng cười nói.

Lục Dã không từ chối lời thỉnh cầu của ông lão. "Tôi không thể đảm bảo trạng thái biểu diễn vừa rồi." Lục Dã vẫy vẫy bản nhạc: "Tuy nhiên, tôi sẽ cố gắng luyện tập." Ánh mắt đục ngầu của viện trưởng lấp lánh, gật đầu nói: "Cảm ơn cậu." Sau khi tạm biệt và rời khỏi nhà hát âm nhạc.

Lục Dã mở tờ giấy nháp nhăn nheo, nốt nhạc nguệch ngoạc, rõ ràng là ghi vội vàng, sợ quên.

Nhưng vẫn có thể nhận ra. 『Bài ca cổ xưa』 (Bản nhạc): Giai điệu cổ xưa, lay động trái tim đối thủ để tấn công.

Đôi khi sẽ khiến đối thủ rơi vào trạng thái ngủ mê. (Khi Meloetta sử dụng, có thể thay đổi trạng thái.) Meloetta?

Lục Dã hồi tưởng lại trạng thái biểu diễn tối qua, quả thật là nhờ Meloetta ban cho khả năng nghệ thuật.

Đang định dùng Aura kiểm tra kỹ lưỡng, Cynthia nói: "Không cần mua vé, cứ thẳng đến sân bay là được." "Tại sao?" Iris hỏi.

Cynthia khoanh tay, đưa ngón tay ra, cười nói: "Vì là máy bay riêng." Lục Dã: ???

Có Cynthia đáng yêu ở đây...

Đây mới là lý do thật sự mà tôi không muốn cố gắng!

Ngày 6 tháng 7, thứ Ba, rạng sáng.

Một chuyến bay lướt qua bầu trời đêm, thỉnh thoảng nhấp nháy đèn đỏ.

Khoang máy bay được trang bị sang trọng, chỉ có bốn hành khách, không gian rộng rãi, đủ để thả Pokémon ra.

Satoshi đã ngả ghế, nằm trên "giường" êm ái ngủ say, Pikachu nằm nghiêng trong lòng.

Iris cũng đã ngủ, ôm Axew, mộng du gì đó: "Sư phụ Drayden...

Long Sư..." "Gào ồ~" Arcanine nằm phục trên đất, khẽ vẫy đuôi, ngủ rất ngon lành.

Lục Dã tắt đèn trần, dưới ánh đèn vàng dịu nhẹ đọc cuốn 『Tuyển

Tập Thần Thoại Unova』, rồi trải bản nhạc ra giữa các trang sách. "Không ngủ được à?" Cynthia nghiêng người hỏi.

Lục Dã nhìn sang bên cạnh.

Mái tóc vàng của cô ấy xõa xuống, che đi khuôn mặt trắng ngần tinh xảo, đôi mắt xám sáng ngời mang một vẻ đẹp trong sáng không tì vết. "Giờ thì ngủ đây." Lục Dã khép sách lại, 'tách' một tiếng tắt đèn trần.

Bóng tối sâu thẳm như vĩnh cửu, tiếng gió rít ngoài cửa sổ, thân máy bay chao đảo nhẹ.

Lục Dã nghe thấy tiếng 'xì xào' bên cạnh, anh cúi xuống, chạm nhẹ vào môi cô ấy, ẩm ướt ngọt ngào.

Mái tóc vàng lướt qua má, Lục Dã ngẩng mắt đối mặt với Cynthia.

Im lặng, khoảng ba giây. "Ngủ ngon." Cynthia khẽ cười, hơi thở ấm áp, rồi ngồi lại vào ghế đã ngả.

Âm thanh dần chìm vào bóng tối.

Lục Dã sờ môi, cơn buồn ngủ ập đến, vừa dựa lưng vừa dùng Jewelrite truyền cảm ứng vào bóng tối: "Ngủ ngon, Darkrai." "...Cảm ơn, đã ôm rồi." Một tiếng đáp lại yếu ớt truyền đến.

Lục Dã nhếch miệng, khẽ nhắm mắt, vai đột nhiên nặng trịch, như từng có trọng lượng của Eevee.

Nghiêng đầu nhìn vai, đó là một Pokémon nhỏ nhắn, nhắm mắt, bàn tay nhỏ như nốt nhạc dựa vào vai, đầu gối lên cánh tay, khẽ thở.

Lục Dã khẽ giật mình. 『Đinh!

Meloetta: Pokémon Giai Điệu, có thể điều khiển cảm xúc của con người hoặc Pokémon bằng tiếng hát, khả năng này được cho là phát triển đặc biệt để tự bảo vệ khỏi kẻ thù.』 Xét thấy Rotom Bách Khoa

Toàn Thư đang nghỉ ngơi, quầy Quả Berry lại hoạt động trở lại.

Lục Dã: "...Cảm giác tồn tại kỳ lạ lại tăng lên rồi." Aura truyền đến cảm xúc thiện ý, Lục Dã nhớ lại màn trình diễn tối qua, đó chắc chắn là nhờ sự giúp đỡ của Meloetta.

Nhưng tại sao Meloetta lại xuất hiện ở đây, lén lút trà trộn lên máy bay, còn tự nhiên gối đầu lên vai mình ngủ như vậy...

Tâm trạng Lục Dã thật vi diệu, không đánh thức Meloetta, mà nhìn về phía Satoshi đang ngủ say.

Cái thể chất hút Pokémon Huyền Thoại của tân binh này, quả nhiên không lừa mình mà.

May mà lần này là một Meloetta, lần sau nếu Hoopa trà trộn vào thì hệ số nguy hiểm chẳng phải tăng vọt sao?! "À, chiều nay tôi đã định nhắc anh rồi, nhóc con này cứ đi theo mọi người đấy." Darkrai chợt nhận ra, vỗ trán: "Chỉ lo bản 『Oracion』 nên tôi quên mất rồi!" "Anh làm bảo kê thế này quá không chuyên nghiệp rồi." Lục Dã nói: "Trừ anh một Khối Năng Lượng." Darkrai: ?

Hợp lý đấy, anh vốn chưa từng cho tôi viên nào, tôi còn phải tự bỏ thêm một viên à?

Xét thấy lần này đúng là sơ suất, Darkrai lại bắt đầu mong chờ những cuộc gặp gỡ với Pokémon huyền thoại.

Đến lúc đó thì không phải đơn vị 'viên' nữa, mà là 'xe' rồi...

Gối đầu Meloetta ngủ một đêm, sợ là sẽ bị trẹo cổ mất.

Mà nói đi thì nói lại, quán cà phê đang thiếu một ca sĩ hát chính...

Lục Dã nhìn chằm chằm Meloetta, đang cân nhắc làm thế nào để dụ dỗ cô bé vào quán cà phê.

Lúc này, Meloetta dụi dụi mắt, mở đôi mắt xanh biếc nhìn Lục Dã.

Im lặng, im lặng là cầu Cambridge đêm nay. "Merlo!" Meloetta khẽ run lên, vội vàng lơ lửng lên không trung, tàng hình trở lại.

Lục Dã sờ cằm.

Thầy đâu phải ma quỷ gì...

Có cần phải dọa người đến thế không. "Nếu muốn nghỉ ngơi thì có thể ngủ ở ghế sofa bên kia, không sao đâu." Lục Dã che miệng ngáp một cái, khẽ nói: "Ngủ ngon, Meloetta." Không có phản hồi.

Cho đến khi khoang máy bay tĩnh lặng không một tiếng động, Meloetta vẫn lặng lẽ nhìn người thanh niên tóc đen đang ngủ say, ôm ngực nhỏ giọng nói: "Merlo~" Bình minh. "Cháu đã thấy bãi biển rồi!" Satoshi ghé cửa sổ, kêu lớn. "Đâu đâu, cháu cũng muốn xem." Iris chen vào.

Cynthia khoanh chân ngồi cạnh cửa sổ, khép cuốn sách trong tay lại, mỉm cười nói: "Thành phố Undella là một điểm đến bãi biển nổi tiếng, trước lễ khai mạc giải Vô địch Thế giới dành cho thanh thiếu niên, mọi người có thể cùng nhau nghỉ dưỡng." "Tuyệt vời quá!" Satoshi và Iris đồng thanh reo hò.

Không thấy bóng dáng Meloetta ở đâu, nhưng những dao động cho thấy cô bé vẫn ở gần đó.

Lục Dã tạm thời gạt chuyện đó ra sau đầu, cũng bị sự trẻ con của hai Nhà vô địch tương lai lây nhiễm, cười nói: "Đi thôi, hôm nay anh đãi mọi người ăn thịt nướng ngoài trời." "Nga a! (✪ω✪)" "Pika~ (¯ ¯)" "Chup chupi... (இωஇ)" Lục Dã bổ sung: "Còn có thịt nướng hành tây nữa." "Quạc! (´ᴗ̈ᴗ̈)σ" Đúng vào mùa hè, Thành phố Undella sóng biếc gợn sóng, mặt biển sáng lấp lánh.

Mọi người ngồi trên chiếc xe sedan màu đen do quản gia Jervis lái, đến biệt thự của Cynthia ở Thành phố Undella.

Đứng trước biệt thự nhìn ra biển với khu vườn sang trọng.

Lục Dã và Gengar đồng bộ tháo kính râm, cài vào túi áo sơ mi Alola, ngẩng đầu cảm thán.

Cái này mà trang trí thì chắc giá không nhỏ đâu...

Không hổ là thầy Lục—phản ứng đầu tiên khi đến nhà mới là lo lắng chi phí thi công! "Vất vả cho anh rồi, Jervis." Cynthia khẽ cười. "Năm trọng rồi.

Có bất kỳ yêu cầu nào, tiểu thư Cynthia, tiên sinh Lục Dã có thể liên hệ với tôi." Quản gia Jervis đặt tay lên ngực, "Vậy, tôi xin cáo lui trước." Khi Jervis trang trọng rời đi, Satoshi và Iris lập tức thư giãn, tiếng cười không ngừng vang vọng trong biệt thự.

Cynthia mời mọi người vào nhà uống trà, chỉ có bánh ngọt lớn.

Toàn là những món cao cấp như 『Old Gateau』, so với đồ làm tại chỗ thì vẫn kém không ít. "Chính ngay bây giờ, sức mạnh của đầu bếp sẽ khai phá tương lai!" Lục Dã mượn câu cửa miệng của Clemont, xắn tay áo. "Rotom, khởi động Chế độ Nấu Ăn Mega!" "Bíp bíp...

Không thể hiểu, rotom~ o(T⌒To)" Nói thì nói vậy, Gengar đã mang cả lò nướng đến rồi, đương nhiên phải thể hiện phong thái của "dụng cụ nhà bếp huyền thoại".

Chưa đầy nửa tiếng, Lục Dã bưng những chiếc Macaron mới ra lò, màu sắc tươi tắn đặt lên bàn trà, lại pha thêm một ấm 『Trà hoa Lilligant』 làm trà chiều hôm nay. "Ghos~ []~(￣▽￣)~*" Gengar kiêm luôn công việc thị giả, động tác thành thạo pha trà. "Cảm ơn Gengar~ Mày đáng yêu quá!" Iris cười rạng rỡ nói. "Ghos!" Gengar nhe răng cười.

Cynthia chống một tay lên má, mỉm cười nhìn Iris.

Ánh nắng từ ngoài cửa sổ rọi vào mái tóc vàng của cô ấy, phủ lên

một vầng hào quang nhàn nhạt, khuôn mặt nghiêng sáng sủa và dịu dàng.

Nhìn Lục Dã đang cởi tạp dề, lau tay.

Dần dần, như nghĩ đến điều gì.

Đôi má trắng ngần của Cynthia ửng lên một chút đỏ, duyên dáng bưng tách trà hoa, khóe miệng nở nụ cười. "Ôi...

Pikachu, vị này ngon lắm, mày thử cái này xem." Satoshi phồng má, đưa Macaron về phía Pikachu. "Pika~" Pikachu nếm Macaron, kêu lên vui vẻ, tai khẽ lay động. "Cậu giành hết rồi đó, Satoshi!" Iris kêu lớn. "Hả?" Satoshi nhìn đĩa trống rơn, gãi đầu nói: "Mình nhớ rõ ràng vẫn còn một cái mà." "Merlo~" Meloetta "tàng hình" thưởng thức Macaron, hạnh phúc nheo mắt, khóe miệng nở nụ cười sảng khoái.

Buổi chiều.

Lục Dã nhận được báo cáo hàng ngày từ 'Looker'. "Team Plasma tạm thời vẫn chưa có hành động nào." 'Looker' trầm giọng nói: "Nhưng có một thông tin quan trọng... 『DNA Splicers』 do thị trưởng Drayden bảo quản, nghe nói còn có tác dụng giải trừ Gene Lock.

Chương 608

'Looker' tiếp tục giải thích: "Đó là truyền thuyết được truyền lại từ đời này sang đời khác của tộc Long Chi Hương, 『DNA Splicers』 đồng thời sở hữu hai hiệu quả hợp hai thành một và phân một thành hai.

Nhưng đó chỉ là truyền thuyết, chưa có ai kiểm chứng..." Điều này rất dễ hiểu, tương tự như 『Hợp Thể』 và 『Giải Trừ Hợp Thể』.

Lục Dã trầm ngâm nói: "Tôi hiểu rồi.

Thị trưởng Drayden vẫn không đồng ý chuyển giao 『DNA Splicers』 sao?" 'Looker' khẽ thở dài: "Dù sao chỉ dựa vào suy đoán, mà muốn Thủ lĩnh Drayden chuyển giao vật quý giá được trông giữ từ đời này sang đời khác... quá miễn cưỡng." Lục Dã khẽ gật đầu.

Anh đã dự đoán trước điều này.

Giovanni và bộ ba Team Rocket cũng chính vì để đối phó rủi ro nên mới lên đường đến Thành phố Opelucid. "Tôi đang đi nghỉ dưỡng." Lục Dã đáp: "Trên đường sẽ đi ngang qua Thành phố Opelucid...

Khụ, lúc đó tôi sẽ tiện đường ghé qua xem một chút." "Rõ!" 'Looker' chào xong cắt đứt liên lạc.

Nhìn lịch trình, khởi hành đến Thành phố Lacunosa là ba ngày sau, đi qua sân bay Thành phố Opelucid.

Tâm trạng Lục Dã thật vi diệu.

Khoảng thời gian này đi cùng Satoshi, thật sự có chút rủi ro à...

Trong vườn biệt thự hướng biển.

Cynthia mặc áo sơ mi xanh, quần ống rộng đen, mỉm cười vui đùa cùng Pokémon.

Sylveon vẫy dải ruy băng, khẽ ngân nga khúc hát: "Eevee~♪" Pupitar nhìn chằm chằm vào hố cát yêu thích, bên trong có một con Gastrodon lười biếng đang chiếm hố cát.

Khổ nỗi không có hai tay, Pupitar cầu xin rớt nước mắt: "Chup chupi... (இωஇ)" Đợi mình Tiến hóa rồi, nhất định phải đá bay thằng cha này!

Satoshi đang tự tay huấn luyện Krokorok chiêu thức: "Đến đây, dùng Yến Phản, anh đỡ được!" Krokorok đổ một giọt mồ hôi lạnh trên trán, nhìn Satoshi, rồi lại nhìn Blastoise cũng đeo kính râm, không hề động đậy. "Cạp cạp..." Krokorok run rẩy.

Trong sân này... cảm giác không có mấy con Pokémon bình thường! "Lục Dã đi đến sân vườn, vừa lúc thấy Satoshi đang huấn luyện Krokorok 『Yến Phản』." Không hổ là bậc thầy hệ bay, mỗi con Pokémon đều phải có 『Yến Phản』!" Lục Dã thầm nghĩ.

Con Krokorok này sau này Tiến hóa thành Krookodile, là át chủ bài của Satoshi ở Unova.

Cũng đeo một cặp kính râm...

Giống Quy Quy, rất có gu! "Cạp cạp... ヾ(⌐■_■)" Blastoise đẩy gọng kính râm, nhìn Krokorok một lúc, rồi lại dời tầm mắt.

Ừm...

đã kiểm tra không phải Zorua/Ditto rồi, chuyển sang mục tiêu khác.

Lục Dã khóe miệng giật giật.

Vì đến Unova, mục tiêu kiểm tra lại tăng thêm Zorua sao...

Ờ, rất hợp lý! *Rít rít—* Ánh sáng trong nhà đột nhiên chập chờn, rồi mất điện hẳn. "Mất điện rồi sao?" Cynthia quay người nhìn vào trong nhà.

Rotom Bách Khoa Toàn Thư xua tay nói: "Bíp bíp...

Không phải Rotom làm đâu, rotom~ o(T﹏To)" "Cũng đâu có nói là mày." Lục Dã nhướn mày: "Căng thẳng làm gì." "Bíp bíp...

Chân tướng chỉ có một, rotom~" Rotom Bách Khoa Toàn Thư xoay một vòng, chỉ vào Pikachu: "Theo suy luận của thám tử lừng danh Rotom, là dòng điện của Pikachu đã gây nhiễu điện khí, rotom~" "Pika?" Pikachu giật mình lùi lại nửa bước. "Thôi được rồi, biến với máy giặt đi.

Đừng có xem mấy cái phim suy luận đó nữa." Lục Dã nhìn điện thoại, bất đắc dĩ nói: "Trung tâm Pokémon thông báo là do thiết bị của nhà máy điện bị hỏng, nên mới mất điện." "Rotom?!" Rotom đại kinh thất sắc, cúi đầu thất vọng.

Lục Dã: "..." Mày thiết lập nhân vật của mày đâu phải máy giặt, mà là thám tử lừng danh! "Có muốn đi nhà máy điện xem thử không?" Satoshi phấn khích nói: "Biết đâu lại gặp Zapdos đấy." "Sao có thể, dễ dàng gặp được Pokémon huyền thoại thế sao!" Iris khoanh tay nói. "Cái này thì chưa chắc..." Lục Dã nói nhỏ.

Tình tiết này mơ hồ có chút quen thuộc, hình như là sự kiện quan trọng Iris thu phục được Partner Dragonite của cô ấy.

Tính cách của Dragonite của Iris khác hẳn với Dragonite bình thường, tính tình nóng nảy, thường xuyên lộ vẻ hung tợn, nhưng cũng có một mặt dịu dàng.

Vừa lúc một chiếc mô tô gầm rú đến, Nữ cảnh sát Jenny đến biệt thự, nhờ Cynthia Champion giải quyết sự hỗn loạn ở nhà máy điện.

"Là một con Dragonite vô cùng mạnh, lực lượng an ninh của thị trấn lại không đủ..." Jenny cúi người xin lỗi: "Sau này sẽ đền ơn.

Xin cô ra tay giúp đỡ, xin cô, Cynthia Champion." "Đền ơn thì không cần..." Cynthia khẽ cười: "Chúng tôi sẽ đi xem thử." Jenny thở phào nhẹ nhõm, liếc thấy thầy Lục bên cạnh.

Là một nhân vật thần tượng của tất cả các Nữ cảnh sát Jenny, Jenny lấy hết dũng khí, đỏ mặt nói: "Còn một lời thỉnh cầu không phải công việc... là lời thỉnh cầu cá nhân của tôi." "Sao vậy?" Cynthia chớp mắt. "Tôi có thể..." Jenny nói nhỏ với Cynthia: "Xin một chữ ký của thầy Lục được không ạ?" Cynthia: ?

Cuối cùng Jenny vẫn lấy được chữ ký.

Cảm ơn rối rít xong, Jenny lái mô tô gầm rú đi mất.

Lục Dã nhìn theo, bên cạnh đột nhiên truyền đến một luồng khí lạnh, Cynthia cười mỉm nói: "Anh hình như... rất được Jenny chào đón nhỉ." "Hồ đồ." Lục Dã theo bản năng nói: "Cả Joy nữa." Cynthia: ?

Lỡ lời, Lục Dã nhận ra hối hận, vẻ mặt phức tạp.

Toang rồi, không cẩn thận lại tự tìm đường chết! "Ha ha, đi thôi, chúng ta đi nhà máy điện xem sao, lập team đánh con Zapdos gì đó." Lục Dã cố gắng chuyển chủ đề.

Cynthia nheo đôi mắt đẹp, nhàn nhạt liếc Lục Dã một cái. "Xin hãy trừng phạt tôi." Lục Dã nghiêm chỉnh nói: "Ví dụ như dùng tất đen giẫm lên tôi, tôi tuyệt đối không trốn tránh." "Đối với anh thì đó là phần thưởng rồi." Cynthia nhìn thẳng phía trước, má hơi ửng hồng, khẽ nói. "Thật ra quả Berry, Wobbuffet cũng không tệ..." Lục Dã nhận ra Iris và Satoshi đang ở đây, còn có Meloetta thuần khiết, khẽ ho: "Tôi nói là, tối nay tôi sẽ mặc tạp dề xào hai món." Cynthia dường như rất

thích nhìn thấy Lục Dã bối rối, khóe miệng nở nụ cười, nói với Iris: "Đi thôi, cùng đi nhà máy điện." Nhà máy điện đang giam giữ Dragonite tương lai của Iris.

Nó vì bảo vệ lũ Pidove hoảng sợ mà bị chiêu Tam Trọng Công Kích của Hydreigon đánh trúng, vô tình xông vào nhà máy điện rồi gây ra mất điện toàn thị trấn.

Lục Dã suy nghĩ về tình tiết mơ hồ, tiện tay hái một chiếc lá.

Dung dịch chiến đấu làm Dragonite bị thương... hay là Thôi Miên thì hơn.

Đến nhà máy điện, Dragonite đã tỉnh lại lộ vẻ hung tợn, giận dữ vẫy Song Cánh Đập, gầm lên: "Roar!!!" Gió mạnh sắc bén thổi đến, Cynthia chống một tay lên eo, ánh mắt lạnh lẽo, nói nhỏ: "Nữ cảnh sát Jenny nói, là con Dragonite này sao?" Iris ánh mắt lấp lánh, phân bua: "Nhưng mà, nhưng mà nhóc ấy..." Lời chưa dứt, Dragonite đã lao về phía Pikachu, Satoshi hạ thấp vành mũ, nhe răng cười nói: "Đến đúng lúc lắm, Pikachu—" Tiếng Cỏ du dương vang lên, giai điệu cổ xưa và trong trẻo.

Cynthia và mọi người đồng thời giật mình, nhìn về phía Lục Dã đang thổi lá, Dragonite cũng không thể tin được mà dừng lại một lúc.

Một luồng dao động quen thuộc lại truyền đến, tượng trưng cho nghệ thuật và lãng mạn. 『Bài ca cổ xưa』 trở nên mượt mà và nhịp điệu.

Meloetta lơ lửng trên không, tay đặt lên ngực cúi chào Dragonite.

Ngay lập tức, ánh sáng trắng chói lọi bùng lên trên người Meloetta, Meloetta như từ ca sĩ biến thành một vũ công Tap Dance nhiệt tình, đôi mắt đỏ cam như dung nham bốc cháy chiến ý, nhảy đến trước mặt Lục Dã, khoát tay về phía Dragonite nói: "Merlo~!" Meloetta Dáng Vũ

Công!

Sự thay đổi bất ngờ này làm tất cả mọi người có mặt đều kinh ngạc, Lục Dã nở một nụ cười nhẹ.

Cô bé này cuối cùng cũng chịu gặp mọi người rồi.

Chắc là Dáng Ca Sĩ thì rụt rè nhút nhát, còn Dáng Vũ Công thì nhiệt tình cởi mở. "Ra là vậy." Cynthia chống cằm, trầm ngâm nói: "Luồng năng lượng kỳ lạ trên máy bay... hóa ra là Meloetta sao." Satoshi ngẩn người một lát, theo thói quen lấy Rotom Bách Khoa Toàn Thư ra quét.

Iris thì xông đến trước mặt Dragonite, dang hai tay, chặn Meloetta, kêu lớn: "Xin, xin cậu dừng lại.

Tớ tin, Dragonite nó không phải đứa trẻ hư đâu!" "Merlo?" Meloetta chớp mắt.

Dragonite ánh mắt phức tạp nhìn Iris một cái, dừng tư thế tấn công. "Đi cùng tớ đến Trung tâm Pokémon để điều trị nhé." Iris vuốt đầu Dragonite: "Ngoan nào, không sao rồi." Hoàng hôn buông xuống, Lục Dã và Cynthia về biệt thự trước.

Meloetta trở lại Dáng Ca Sĩ, lơ lửng trên không. "Merlo~" Meloetta nhẹ nhàng ngồi trên vai Lục Dã, đôi mắt xanh biếc cẩn thận đánh giá Cynthia. "Con bé này hình như rất thân với anh nhỉ." Cynthia khẽ cười. "Vấn đề là, Pokémon Ảo sở hữu tuổi thọ ngàn năm..." Lục Dã nghiêng đầu nhìn Meloetta. "Đề cập đến tuổi của con gái là hành động bất lịch sự đấy." Cynthia nhắc nhở.

Lục Dã khẽ giật mình.

Tuy nói Meloetta không phân biệt giới tính, nhưng thường được coi là con gái mà... "Eevee!" Sylveon trừng mắt nhìn Meloetta trên vai, khi Lục Dã nhìn sang, lại bất mãn quay đầu đi. "Eevee! o(´^｀)o" Tao

đâu có phàn nàn gì đâu mà! "Merlo..." Meloetta ngồi trên vai Lục Dã, vẻ mặt có vẻ rụt rè.

Lục Dã liên tưởng đến những bức họa nổi tiếng thế giới, cười khan — Thầy Lục, nếu Sylveon biết em ngồi trên vai anh, nó sẽ không giận đâu nhỉ?

Không như em, em chỉ thấy thương Thầy Lục thôi~ ξ(✿ > ◡‿) Lắc đầu, xua đi những hình ảnh tồi tệ trong đầu, Lục Dã khẽ ho một tiếng.

Meloetta có thể có tâm địa xấu xa nào chứ.

Đương nhiên, tối nay phải vuốt ve Sylveon, cân nhắc tâm trạng của cô bé tsundere này.

Không ngờ Red phải trải qua drama giữa Yellow và Misty, mà mình lại phải trải nghiệm giữa các Pokémon!

Lục Dã cảm khái.

Sự kính trọng và đồng cảm dành cho Red lại càng tăng thêm một bậc.

Khi Iris trở về từ Trung tâm Pokémon, cô ấy đã thành công thu phục được Dragonite.

Iris có sự cảm ứng bẩm sinh với Pokémon hệ Rồng, chỉ trong một năm từ Thủ lĩnh trở thành Nhà vô địch, tài năng và cơ duyên đều không thể thiếu.

Thầy Lục không hề ghen tị, ngược lại còn thấy có chút vui mừng.

Nhìn Nhà vô địch Unova tương lai, và...

à...

Nhà vô địch Alola trưởng thành, có một cảm giác thành tựu như 'trồng cây mười năm'. "Con bé có muốn đi cùng chúng tôi không?" Lục

Dã nhìn Meloetta trên vai.

Meloetta có bộ lạc và người bảo vệ riêng của mình, giống như Mew của Cây Thế Giới, là Pokémon Ảo thực sự có quyền năng.

Lục Dã không hiểu quá khứ của Meloetta... nhưng nếu cô bé muốn đi cùng, thầy Lục cũng vui vẻ chấp nhận.

Meloetta lộ vẻ suy tư, nở một nụ cười nhẹ. "Merlo~" "Có thể sẽ gặp những sự kiện ngoài dự đoán đấy." Lục Dã tiện miệng nói. "Merlo!" Meloetta lộ vẻ tự tin, tay đặt lên ngực, duyên dáng gật đầu.

Hai ngày ở Thị trấn Undella trôi qua thật nhàn hạ và an nhàn.

Trong khoảng thời gian này đã xảy ra không ít chuyện thú vị.

Ví dụ, Dragonite mới được Iris thu phục đã đại náo một trận khi Lục Dã và Cynthia ra ngoài mua sắm, sau đó bị Sylveon "giáo huấn" bằng một cú Siêu Xung Kích và trở nên ngoan ngoãn hơn rất nhiều.

Ngoài ra còn có Gengar đến chỗ Meloetta để thỉnh giáo kỹ thuật ca hát – theo hồi ức của thám tử lừng danh Rotom sau này, trong buổi biểu diễn của Gengar, đám nhóc chỉ nhờ có Hoán Đổi Đồng Đội của Rotom mà may mắn thoát chết.

Còn đám Pokémon hoang dã ở Thị trấn Undella thì không được may mắn như vậy… cả hàng Tentacool dọc bờ biển đã phải bỏ chạy thục mạng trong đêm.

Nhưng cũng nhờ thế mà nguy cơ cho du khách khi bơi lội cũng giảm đi đáng kể.

Nữ cảnh sát Jenny cảm thán, Thầy Lục đúng là chuyên gia xử lý "thiên tai Pokémon hoang dã" có khác!

Lục Dã sau này biết chuyện, nhìn Gengar đang vừa ngân nga hát vừa dọn phòng.

Kể cả dao động nghệ thuật của Meloetta cũng không thể cứu vãn "ca khúc tử vong" của tên "Gengar béo hổ báo" này.

Chương 609

Nhưng nhìn từ một góc độ khác, khả năng Gengar nhà mình nắm giữ chiêu Khúc Hát Chết Chóc thì ngay cả Meloetta cũng khó mà bì kịp!

"Đây có lẽ là 'mối liên kết' giữa tôi và Đội Perish Trap chăng." Thầy Lục nghĩ thầm với tâm trạng phức tạp.

Hai ngày đó, Cynthia tận tâm hướng dẫn Iris luyện tập; còn Thầy Lục thì tiếp tục truyền thụ cho Satoshi các chiến thuật vận dụng.

"Dù sao thì cậu cũng giỏi dùng hệ bay mà, mang theo chiêu Phản Đòn Từ Không cũng tốt đấy." Lục Dã nhận xét.

Đội hình công nhanh, Độc Thủ Trâm tuy "bẩn" nhưng lại vô cùng sảng khoái.

Đừng hỏi, hỏi thì đáp là Hải Đạo Chiến Thiên Hạ Đệ Nhất!

Satoshi gật đầu, quay lại nhìn Iris đang ngẩng đầu nói chuyện với Cynthia.

Dragonite đang nghênh ngang đứng phía sau cô bé, liếc thấy "Chị Cả" Sylveon đang nổi cáu thì lập tức cụp cánh lại ủ rũ.

Satoshi hồi tưởng: "Charizard của em… tính tình cũng gần giống với Dragonite của Iris, không biết ai mạnh hơn nhỉ." "Con Dragonite này trước khi được thu phục đã có cấp độ rất cao rồi, cộng thêm Iris có sự thân thiện đặc biệt với Pokémon hệ Rồng." Lục Dã nói, "Ngay cả Charizard của cậu, cũng cần phải chỉ huy thật tốt mới có thể thắng được Iris." Satoshi mắt sáng rực, mong chờ Cúp Vô Địch Thế Giới Junior vào tuần tới, siết chặt nắm tay nói: "Em sẽ không thua đâu!" Lục Dã khoanh tay, ngẩng đầu nhìn trời.

Sau Cúp Vô Địch Thế Giới Junior, chỉ hai tháng nữa là đến Đại Hội Vertress của Liên minh Unova.

Đến lúc đó, quán cà phê của mình sẽ chính thức khai trương.

Satoshi cũng sẽ gặp "thần" Cameron "bất khả kháng lực" tại Đại Hội Vertress.

Cameron không mạnh, nhưng vì là một nhân vật tấu hài nên lại càng khó đánh bại.

"Hàm lượng vàng của Đại Hội Vertress không cao lắm…" Lục Dã thầm nghĩ: "Khi nào đến Đại Hội Lumiose đối đầu với Alain thì hãy đi xem vậy." Tối hôm đó, đêm hạ mát mẻ, trên sân thượng lát đá cẩm thạch khói trắng lượn lờ.

Lục Dã đeo tạp dề, đang nướng thịt ngoài trời.

Món thịt nướng thơm lừng, vàng óng, mỡ nhỏ tí tách vào than "xèo xèo", rắc thêm thì là và ớt bột, Satoshi và Iris nhìn mà ứa nước miếng.

Gió đêm mang theo tiếng sóng biển rì rào, dưới màn đêm, những vì sao lấp lánh, biển cả đen thẳm.

Lục Dã và mọi người ngồi trên sân thượng biệt thự hướng biển, ngắm nhìn cảnh đêm như vậy.

"Merlo~" Meloetta lơ lửng giữa không trung, mái tóc xanh biếc như sóng biển khẽ lay động theo gió, nhắm mắt đặt tay lên ngực, ngân nga một bài dân ca cổ xưa.

Cynthia ngồi trên ghế cạnh bàn trải khăn trắng, vắt chéo chân, khẽ nhấm nháp ống hút ly nước ép trái cây, khóe miệng nở nụ cười nhạt.

Lòng người bình yên trở lại, tiếng sóng vỗ hòa cùng giọng hát của Meloetta, mặt biển lấp lánh ánh sáng xanh nhạt.

"Theo truyền thuyết Unova, đó là Di Tích Biển Sâu được Meloetta

bảo vệ." Cynthia nhìn về phía đó, đôi mắt xám sâu thẳm nói: "Để Meloetta không rơi vào tay những kẻ có ý đồ xấu… bộ lạc của nó đã bảo vệ nó hàng ngàn năm." Iris và Satoshi đồng loạt nhìn về phía Meloetta.

"Nó chắc hẳn rất cô đơn." Lục Dã "xèo xèo" lật thịt nướng, cúi đầu nói: "Nhìn những người xung quanh lần lượt già đi, những bài dân ca cũng dần trở nên cổ xưa." Tiếng hát dịu dàng, du dương theo gió bay đi, Meloetta không hề nghe thấy.

Cynthia im lặng, Iris chống cằm nói: "Tuổi thọ của con người, so với Pokémon Ảo thì chẳng đáng là gì." "Chính vì vậy." Lục Dã gắp miếng thịt nướng vàng óng, thơm lừng đặt vào đĩa trắng, mỉm cười nói: "Con người mới biết trân trọng từng khoảnh khắc, dùng thời gian hữu hạn để theo đuổi những điều vô hạn." "Được rồi, có thể ăn được rồi!" Sự u ám nhanh chóng tan biến, Satoshi và Iris hò reo chạy đến bàn ăn, Lục Dã và Cynthia nhìn nhau.

"Anh muốn đưa đứa bé đó về Thành phố Lumiose à?" Cynthia khẽ hỏi.

"Tôi tôn trọng ý muốn của Meloetta." Lục Dã nói nhỏ, "Có thêm Pokémon sẽ nhộn nhịp hơn… quán cà phê có một ca sĩ hát thường xuyên cũng khá tốt." Cynthia khẽ mỉm cười, vén sợi tóc vàng bên tai, trên má trắng nõn ửng một chút hồng nhạt, cười duyên: "Anh là một thầy giáo rất xuất sắc… rất ngầu." "Bỏ chữ 'xuất' đi thì tốt hơn." Lục Dã nói.

Cynthia khẽ véo eo Lục Dã, Lục Dã "xì" một tiếng rồi thuận thế nắm lấy tay Cynthia.

Có người đang đốt pháo hoa bên bờ biển, có lẽ là lại đến đêm hạ rồi, "xùy xùy" bay lên trời chiếu sáng màn đêm.

Satoshi và Iris đồng loạt ngẩng đầu, Lục Dã và Cynthia cũng nhìn

lên bầu trời đêm.

“Dát! (´ᵹ̈ᵹᵹ̈)σ” Sirfetch'd trân trọng vuốt ve cây hành lá dài, thầm than may mắn thoát nạn.

“U kỉ… (இωஇ)” Pupitar nhìn chằm chằm bàn đầy món ngon, rơi lệ thảm thiết.

Đói quá, muốn ăn khoai tây chiên quá ~ … Một ngày trước khi rời Thị trấn Undella, đã xảy ra một sự việc không lớn không nhỏ.

Lúc đó Togepi đang nằm trên ghế sofa trong nhà, ung dung chơi game: “Kha Pì Đô Y ~ (ノ゜▽゜)ノ” Bên ngoài đột nhiên vang lên tiếng “ầm ầm” cực lớn, làm Togepi bật dậy khỏi ghế sofa rồi lại ngồi phịch xuống.

“Đô Y?” Togepi chớp chớp mắt kỳ lạ, rồi lại vui vẻ cầm máy game lên.

Sân đấu bên ngoài.

Krokorok đang đấu tập với Dragonite.

“Rống!!” Krokorok trong nghịch cảnh, dưới sự cổ vũ của “tiền bối Blastoise đeo kính râm” đang quan sát, đã bùng phát đấu chí vô tận, toàn thân tỏa ánh sáng trắng rực rỡ tiến hóa thành Krookodile sọc đỏ đen!

Đồng thời, mặt đất dưới chân Krookodile nứt toác, thuận thế nhấc lên một tảng đá khổng lồ, Loạt Đá đập về phía Dragonite!

Rotom Pokedex kinh hãi: “Khoan, khoan đã, Rotom!

Σ(°△°|||) ” “Thế này sẽ gọi đội sửa chữa đến đấy… Rotom rotom!” Rotom lo lắng đến nói lắp.

Dragonite nhếch mép, vỗ cánh né tránh.

Tảng đá ầm ầm rơi xuống đất, “cộp cộp” vỡ vụn!

Trận đấu của Iris và Satoshi buộc phải dừng lại, thần sắc đờ đẫn nhìn hố sâu khổng lồ ở giữa, căng thẳng nuốt nước bọt.

"Toang rồi…" Iris mặt tái mét, "Gây họa rồi." "Tiến hóa rồi à, Krookodile." Satoshi vẫn chưa ý thức được mức độ nghiêm trọng của vấn đề, cười toe toét nói: "Làm tốt lắm!" "Đồ ngốc Satoshi, đây là biệt thự của Cynthia Champion, nếu làm hỏng mà phải bồi thường thì, ít nhất phải, phải…" Iris đếm ngón tay, mặt mếu máo nói: "Phải liên lạc với ông nội Drayden rồi." "Ái, nghiêm trọng vậy sao?" Satoshi gãi đầu, nghe Iris ước tính con số, sắc mặt hơi đổi.

"Toang rồi Pikachu!" "Pika… Σ(゜Д゜;)" Pikachu đứng thẳng người, căng thẳng lùi lại nửa bước.

"Tranh thủ bây giờ đi nhận lỗi với Thầy Lục và Cynthia Champion, vẫn còn nước cứu vãn đấy, Satoshi!" Iris nhận ra rắc rối của Satoshi lớn hơn, bịt miệng cười hả hê.

Satoshi cúi đầu ủ rũ, nghiến răng nói: "Tôi đi tìm Thầy Lục!" Chuyển cảnh.

Meloetta hiếu kỳ lơ lửng trước hố sâu, quan sát trái phải.

Lục Dã xoa xoa thái dương, thở dài như đã quá quen thuộc: "Là cậu liên hệ, hay tôi tự mình đi tìm dì Delia đây?" "Em sẽ liên hệ với mẹ ạ." Satoshi thái độ nhận lỗi rất tốt.

Krookodile đứng áp sát tường, trên trán lấm tấm mồ hôi lạnh, kính râm trượt xuống chóp mũi.

Nhìn Blastoise vẫn không chút biểu cảm, Krookodile nuốt nước bọt.

Không biết mình có chịu nổi không… "Cụ thể là chuyện gì vậy?" Cynthia chống cằm, khẽ hỏi.

Nghe xong đầu đuôi câu chuyện, Lục Dã trầm ngâm: "À thì…

Krookodile vừa mới tiến hóa, nên chưa kiểm soát được sức mạnh." Xem ra át chủ bài Krookodile của Satoshi ở Unova đã lộ diện rồi.

"Cũng có lý do chính đáng." Lục Dã nói, "Nhưng cậu và Krookodile, cũng nên nghiêm túc tự kiểm điểm lại đi." Satoshi và Krookodile: o( )o Iris liếc mắt cười trộm, cũng bị Thầy Lục điểm tên, bẽn lẽn cúi đầu.

"Vậy vẫn phải nhờ người đến sửa chữa…" Lục Dã sờ cằm.

Cynthia: "Tôi đã liên hệ Jervis, anh ấy sẽ thuê đội ngũ chuyên nghiệp." Đội ngũ chuyên nghiệp?

Lục Dã đột nhiên giật mình.

Chưa đến nửa tiếng sau, khi nhận ra có gì đó không đúng, thì một chiếc xe tải đã lao vun vút từ cuối đường đến.

Đội ngũ chuyên nghiệp phanh gấp một cách sành điệu, người lái xe có vẻ quen mắt "rầm" một tiếng đóng cửa xe, mở thùng hàng sau, Timburr hung hăng nhảy ra.

Người đến tự giới thiệu: "Công ty sửa chữa Thành phố Humilau, Unova, rất hân hạnh được gặp các vị." Lục Dã: "…Cậu ở Thành phố Lumiose cũng có người thân à?" Đội trưởng sửa chữa ngẩn ra, rồi cười thản nhiên: "Vị đó là cậu hai của tôi, từng là một ca sĩ Thiên Hát Âm." Lục Dã: "Vậy còn vị ở Thành phố Saffron?" "Vị đó là cậu cả của tôi…" Đội trưởng sửa chữa dường như nhớ ra điều gì đó, mấp máy môi, nhưng không nói thành tiếng.

Cẩn thận nhận ra Lục Dã.

Thái độ của anh ta cuối cùng cũng trở nên cung kính, gọi rõ ràng: "Thầy Lục!" Lục Dã mím môi, không nói nên lời.

Tôi biết, giữa tôi và công ty sửa chữa, đây đã là "Form" mới thứ năm được mở khóa rồi… Tối hôm đó.

Delia liên hệ với Thầy Lục, khăng khăng muốn xin lỗi.

Đây là một người mẹ kiên cường, dịu dàng, đôi khi cố chấp một cách bất ngờ.

“Thật sự không cần đâu.” Lục Dã nói, “Đội trưởng sửa chữa – Unova Form, đã miễn phí cho tôi rồi.” Delia ngớ người lặp lại: “Unova Form?” “Giống như Y tá Joy, Nữ cảnh sát Jenny, Dong George ở Unova…” Lục Dã cảm thán sâu sắc: “Đó là một gia tộc cực kỳ đồ sộ!” … Sau khi kỳ nghỉ ở Thị trấn Undella kết thúc, Meloetta đã nhập hội đi cùng.

Đây là một cô bé nhút nhát, sợ người lạ, phần lớn thời gian “tàng hình”, thỉnh thoảng ngồi trên vai Lục Dã, đung đưa đôi chân thon thả, thích thú thưởng thức Pecha Berry.

Khi khởi hành, Sylveon bước đi bằng bốn chân trắng muốt thon dài, ưỡn ngực với chiếc nơ cánh bướm, nắm lấy cánh tay Thầy Lục.

Dải ruy băng quấn càng lúc càng chặt, mang theo chút ý vị ghen tuông.

Nhưng vẻ mặt lại vô cùng khinh thường.

“Bú Y~ (๑`^´๑)” Phần lớn thời gian, Tsundere không thể thắng được “hệ thiên hàng”.

Nhưng Thầy Lục lại là “fan của Lily”.

Vì vậy trong <Đặc biệt thiên> màn tu la tràng của Red, Lục Dã đặc biệt đau lòng cho cô chó bại trận Kasumi.

Rõ ràng Kasumi đến trước… lần đầu tiên kề vai chiến đấu cũng vậy, lần đầu tiên mượn Gyarados cũng vậy… “Khụ!

Đến lúc ra sân bay rồi.” Lục Dã ngừng ngâm nga.

Hành trình tiếp theo sẽ dừng chân ở Thành phố Opelucid, sau đó di

chuyển bằng xe bus đến Thị trấn Lacunosa.

Đã lâu rồi không cưỡi Arcanine phi nước đại ngoài đồng, làm mấy đứa Bug Catcher ngớ người ra – có cảm giác như một đại lão max cấp cưỡi thú cưỡi truyền thuyết dạo chơi trong làng tân thủ vậy.

Lục Dã khao khát, trước khi cất cánh đã lướt một lúc group chat, rồi lại vẫy vẫy điện thoại về phía Iris.

"À đúng rồi, Iris… cậu muốn vào nhóm không?

Cứ bảo Satoshi kéo cậu vào là được." Iris liếc nhìn danh sách nhóm, hai mắt sáng rực, lớn tiếng nói: "Nhất định phải có, làm ơn đi Thầy Lục!" Lục Dã khẽ mỉm cười.

Rất tốt, tôi lại thu thập được một đối tác "bắt cóc" mới! (gạch bỏ) 【Ting ting… Thành viên nhóm 'Iris' đã gia nhập Group Chat】 "Chào mừng ~!" Akin là người đầu tiên nổi lên, tiếc nuối nói: "Ôi, gì chứ, hóa ra không phải Elesa…" Lt.Surge khẽ thở dài: "Đến là một đứa trẻ con." Roxie cáu kỉnh: "Mấy người rốt cuộc muốn Elesa vào nhóm đến mức nào hả!" Akin: "Ai muốn thì bấm số 1." Ông lão Wattson nhìn mấy cô nàng để giữ tâm hồn thư thái: "1." Chuyên gia hệ điện đáng xấu hổ, người mê rap Lt.Surge: "1." Volkner hy vọng có thể thảo luận kỹ thuật độ xe với Elesa: "1." Lục Dã theo bản năng muốn bấm số 1, nhưng cơ thể run lên, bên cạnh có ánh mắt như Garchomp đang nhìn chằm chằm. 【Thành viên nhóm 'Akin' đã bị chủ nhóm 'Thầy Lục' cấm ngôn 1 giờ】 Lục Dã bình tĩnh nói: "Cấm spam." Xin lỗi Akin.

Đây chính là "tuyên ngôn tình cảm" dành cho Manh Manh Đát!

Blue Oak đáng tin cậy kéo chủ đề trở lại đúng hướng: "Iris… là Huấn luyện viên của Long Chi Hương à?" "Đúng vậy." Iris cười tươi roi rói: "Xin được chỉ giáo nhiều ạ!" "Các tộc trưởng ở Thành phố Blackthorn thường nhắc đến em đấy." Clair mỉm cười nói: "Khả năng cảm nhận được tâm linh của hệ Rồng… ngay cả trong tộc Ngự Long

ở Johto cũng rất hiếm thấy." Lance: "?" Lance: "Đây không phải là thao tác cơ bản sao?" Clair: "…Anh đừng có kiêu ngạo quá, anh họ." Lance khôi phục vẻ nghiêm túc nói: "Rồng là những sinh vật vô cùng mạnh mẽ, muốn thuần phục chúng cũng phải gánh chịu những rủi ro tương ứng.

Có bất kỳ câu hỏi nào về hệ Rồng, Iris có thể tìm anh." Silver: "Chắc chắn không phải là câu hỏi liên quan đến hệ bay sao?" Lance nhíu mày, lớn tiếng nói: "Gold, cậu đừng đăng nhập tài khoản của Silver!" Silver giữ vẻ mặt lạnh tanh, bình tĩnh nói: "Vừa rồi, không phải bản nhân." "Cảm ơn chú Lance!" Iris cười rạng rỡ nói.

Lance: "…" Hóa ra giữa mình và thế hệ Huấn luyện viên mới đã có một khoảng cách tuổi tác rồi sao.

Theo vai vế mà nói, cách gọi của Iris quả thực không sai.

Cô bé gọi Drayden và Alder đều là "ông nội".

Iris nhỏ tuổi hơn Satoshi nhưng lại trở thành Champion của Unova, công lao của năng lực đặc biệt "Long Chi Tâm" là không thể không kể đến.

Từ thế hệ đầu tiên, hệ Rồng đã tượng trưng cho sự hiếm có và mạnh mẽ.

Nhưng từ khi hệ Tiên được giới thiệu, mối đe dọa của hệ Rồng đã giảm đi đáng kể.

Cộng thêm các nhà thiết kế Pokémon cứ "người người nhà nhà Rồng đá", bất kể cái gì cũng thêm vào Type Rồng cao quý, khiến đẳng cấp của hệ Rồng giảm sút nghiêm trọng.

Giả như ở thế hệ thứ năm, Lance vẫn có thể kết nối với Hydreigon thì đến thế hệ thứ tám, Lance chỉ có thể cảm nhận tâm linh với Flapple và Dracovish mà thôi… "So với 'Long Chi Tâm', tôi cảm

thấy ‘Đọc Nhanh’ của Lucian thực tế hơn một chút.” Lục Dã thầm nghĩ.

Về năng lực đặc biệt, Yellow, Lance, Giovanni đều là những người sở hữu “Lực Viridian”, nhưng hướng phát triển khác nhau.

Yellow thiên về Bộc Phát và chữa trị; Lance và Dragonair tâm linh tương thông và xây dựng chiến thuật; Giovanni chuyên về tác chiến bền bỉ.

Năng lực đặc biệt hiện tại của Thầy Lục, “Jewelrite” và “Aura” đều cực kỳ thực dụng.

Đương nhiên, anh vẫn ngưỡng mộ thể chất “tân binh thực sự” của Satoshi hơn… cái đó đã vượt ngoài phạm trù con người rồi.

Sau khi chào đón Iris vào nhóm.

Lục Dã bắt đầu nghiêm túc suy nghĩ về việc kéo Elesa vào nhóm… không, suy nghĩ về cốt truyện đóng băng Thành phố Opelucid.

“Hôm nay chỉ là đi ngang qua Thành phố Opelucid… mặc dù là đi cùng Satoshi…” Lục Dã tâm trạng phức tạp.

“Chắc là… không có chuyện trùng hợp đến vậy đâu nhỉ?” … Thị trấn Lacunosa, Hẻm Núi Khổng Lồ.

Chiếc chiến hạm đen kịt, Tàu Plasma đang đậu bên trong.

Nhà khoa học của Team Plasma, Colress đẩy gọng kính.

“Tam Quái Bóng Đêm… thông tin tôi cần đâu?” Từ trong bóng của Colress, ba người đàn ông đeo mặt nạ sinh đôi quỳ một gối, đồng thanh nói: “Thiết Bị Ghép DNA đang được Thị trưởng Drayden của Thành phố Opelucid canh giữ… theo truyền thuyết, nó có tác dụng hợp hai làm một.” “À thì…” Colress mắt lóe lên, cúi đầu nhìn nút bấm trên bảng điều khiển trước mặt.

“Mượn sức mạnh cổ đại của Thiết Bị Ghép DNA để dung hợp Kyurem, e rằng thiếu thử thách quá…” Tròng kính của Colress lóe lên ánh sáng xanh, một niềm tin khoa học điên cuồng vụt qua, rồi anh ta bình tĩnh nói: “Thôi được rồi, đây là cách tiết kiệm thời gian và công sức nhất.” Không cần phải rắc rối thêm, mạo hiểm thử nghiệm công nghệ mới.

“Nếu hành động thất bại thì sao?” Tam Quái Bóng Đêm khàn giọng hỏi.

“Hành động thất bại?” Colress nhếch mép cười mỉa.

“Trước kế hoạch của thiên tài Colress tôi, không có khả năng thất bại!” “Team Plasma xuất phát, mục tiêu ——” Colress lạnh giọng nói: “Thành phố Opelucid!” Màn đêm bao trùm.

Những tòa nhà cao tầng của Thành phố Opelucid vươn thẳng lên trời, vầng trăng khổng lồ bao quát thành phố, ngay cả những hố thiên thạch trên đó cũng nhìn rõ mồn một.

Lục Dã bước ra khỏi sân bay Thành phố Opelucid, gió đêm thổi lồng lộng, trên đường phố chỉ lác đác vài du khách.

“Mọi người đều về nghỉ hết rồi sao?” Satoshi gãi đầu hỏi.

“Gần đây Thành phố Opelucid thực hiện lệnh giới nghiêm.” Cynthia giải thích: “Có lẽ là để đối phó với những rủi ro tiềm tàng từ Team Plasma.” Iris “cộp cộp” đá mấy viên sỏi nhỏ, cái đầu nhỏ của Axew thò ra từ hai bím tóc đuôi ngựa màu tím của cô bé, cô bé bĩu môi nói: “Vậy ông nội Drayden cũng nên ngủ rồi… ngày mai mới có thể đến thăm ông.” “Trước hết cứ ở lại Thành phố Opelucid một đêm đã.” Cynthia mỉm cười nói: “Tôi cũng có một căn nhà ở Thành phố Opelucid.” Lục Dã khẽ giật mình, ngẩng đầu nhìn vầng trăng tròn, trong lòng dấy lên một dự cảm chẳng lành.

Chẳng lẽ lại chuẩn bị "chiêu mộ" Đội trưởng sửa chữa – Unova Form đến sao?

Hay là… đã sớm bước vào tuyến cốt truyện rồi!?

Lục Dã tạm thời không nói gì, nhìn Cynthia trong chiếc áo khoác đen, tâm trạng 微妙.

Trang phục Champion cũng đã thay rồi, "cờ" này càng ngày càng dựng nhiều a!

Nhưng mà… Cynthia trong chiếc áo khoác đen, ung dung cao quý.

Chương 610

Lục Dã theo bản năng nói: "Bộ đồ này rất hợp với em… rất đẹp." Cynthia khẽ mỉm cười, chống cằm nói: "Đẹp đến mức nào?" "Đẹp như Milotic nhảy vọt khỏi mặt nước hồ Valor lấp lánh, làm tung tóe những gợn sóng và giọt nước vậy." Lục Dã đút hai tay vào túi quần, đáp.

Tòa nhà cao tầng che khuất một góc của vầng trăng tròn, như một hình tròn được chèn vào một mặt cắt hình quạt, Cynthia và Lục Dã đứng dưới tòa nhà cao tầng nhìn nhau, ánh trăng phủ lên mỹ nhân tóc vàng một vầng sáng bạc.

Cynthia không nói gì, chỉ dịu dàng khẽ mỉm cười, nhìn Satoshi và Iris đang chạy phía trước, gọi lớn: "Không phải hướng đó, ở bên kia kìa!" Đùng đùng đùng —— Đúng lúc này.

Tiếng cánh quạt xoay tròn truyền đến, động cơ gầm rú.

Satoshi phanh gấp dừng lại, ngây người ngẩng đầu nhìn lên, Pikachu đang chạy cũng dừng lại, quay đầu nhìn: "Pika?" "Pikachu, cậu mau, mau nhìn… đó là cái gì!" Satoshi ngẩng đầu 90 độ, nuốt nước bọt, chỉ tay vào một góc tòa nhà cao tầng.

Phần đầu của chiến hạm khổng lồ màu xanh lam đang dần thò ra từ tòa nhà cao tầng, tiếp theo là cặp cánh kép của thân hạm, cánh quạt xoay tròn thổi luồng khí xuống dưới, cuối cùng là động cơ đẩy ở đuôi.

Cả Thành phố Opelucid tối sầm lại, Tàu Plasma như nhật thực che khuất vầng trăng tròn, bóng của thân hạm đổ xuống mặt Lục Dã và Cynthia đang ngước nhìn.

Cynthia thần sắc nghiêm túc, đôi mắt xám nhìn chằm chằm chiến hạm gầm rú, tóc vàng khẽ lay động theo gió đêm.

“Có vẻ như… lại có rắc rối rồi.” Cynthia khẽ nói.

Cái từ “lại” này dùng sao mà tinh tế quá vậy!

Mái tóc đen cắt lởm chởm bay trong gió, Lục Dã ngước nhìn con tàu bay khổng lồ như một vật thể khổng lồ đang lướt qua vầng trăng, lơ lửng trên bầu trời thành phố.

Đùng đùng đùng —— Cánh quạt xoay tròn ở dưới cặp cánh kép thổi xuống, Tàu Plasma đậu trên bầu trời Thành phố Opelucid, hệt như một sinh vật khổng lồ trong đêm!

Thầy Lục mím môi, thần sắc cổ quái.

Mình quen cái thứ này… Căn cứ của Team Plasma, chiến hạm trên không, Tàu Plasma!

Darkrai từ bóng của Lục Dã chậm rãi bay lên, nhìn chằm chằm bầu trời, thần sắc 微妙 nói: “Chúng ta không định ‘chiến’ với cái chiến hạm đó chứ?” Đến nước này rồi, ngược lại chẳng có gì đáng sợ nữa.

“Những kẻ bay trên trời, đều là kẻ địch.” Lục Dã hít sâu một hơi, quay đầu nhìn Darkrai, mỉm cười nói: “Chúc mừng cậu đã đoán đúng.” Đùng đùng đùng —— Dưới tiếng cánh quạt gầm rú.

Darkrai thần sắc phức tạp.

Meloetta đang ngồi trên vai Thầy Lục lắc đầu theo nhịp điệu: “Merlo ~” Gengar “oa” một tiếng ngẩng đầu nhìn tàu bay.

“Ghos ~!

˚*(** 0)*” (To thật, còn biết bay nữa ~!) Lục Dã nhìn trời.

“Tối nay, định là một đêm mất ngủ nữa rồi.” … Thành phố Opelucid, Sở Cảnh Sát Quốc Tế, Bộ Chỉ Huy Tác Chiến. ‘Looker’ dựa vào lưng ghế, khoác áo khoác màu nâu đang ngủ ngáy, đột nhiên bị

tiếng chuông điện thoại ồn ào đánh thức.

"Alo, đây là 'Looker', có nghe rõ… được rồi!" Người đàn ông trung niên quệt mồ hôi trên trán, nhìn màn hình giám sát lớn phía trước, ngồi thẳng người cười toe toét: "À thì… đám khốn nạn đó cuối cùng cũng lộ mặt rồi!" Trên màn hình giám sát là chiến hạm khổng lồ Tàu Plasma, từ đầu đến đuôi phải dùng ba màn hình nhỏ mới chứa hết được.

Giọng của Jenny ở đầu dây bên kia có vẻ kích động, nói: "Và… cấp trên của chúng ta, cũng đã đến hiện trường tác chiến." "Vị cấp trên nào?" "Là Cảnh Sát Trưởng Lục Dã đó, Thầy Lục!" Jenny nói, "Anh ấy chắc chắn đã đoán trước được địch, cố tình chọn tối nay đến Thành phố Opelucid, chuẩn bị giáng đòn mạnh vào Team Plasma!" "Ra là vậy." 'Looker' cười nói: "Cảnh sát Quốc tế cũng không thể làm anh ấy mất mặt… các tiểu đội vào vị trí, chuẩn bị hành động!" … Bên trong Tàu Plasma.

"Nhắc lại kế hoạch tác chiến, do Zinzolin, một trong Bảy Hiền Triết, phụ trách chặn Thị trưởng Drayden để cướp Thiết Bị Ghép DNA." Colress đẩy gọng kính phẳng, khoanh tay thản nhiên nói: "Tam Quái Bóng Đêm hỗ trợ ông Zinzolin hành động… những người khác phụ trách giải cứu Thủ lĩnh Ghetsis… không vấn đề gì chứ." Zinzolin nheo mắt, khoác áo choàng của Bảy Hiền Triết, nói với Colress: "Ngài có chắc là mình có thể kiểm soát sức mạnh của Kyurem không?" Colress khẽ mỉm cười, quay đầu nhìn Kyurem đang nhắm mắt trong thùng chứa.

Bảy tám đường ống nối liền với thùng chứa, bề mặt thùng chứa phủ đầy sương lạnh, bên trong ngâm thứ chất lỏng giống như formaldehyde, con Rồng khổng lồ màu xám xanh đứng thẳng trong đó, cặp cánh kép trông như Mưa Băng sắc nhọn.

Đây là Kyurem do Colress dùng phương pháp khoa học, đánh thức từ di vật cổ đại!

Ánh mắt Colress chợt ngưng lại.

Hôm nay, sẽ là lúc phô diễn sức mạnh của Kyurem, và thủ đoạn thiên tài của tôi, Colress, ra toàn thế giới!

"Tam Quái Bóng Đêm… hãy đưa ông Zinzolin đi hành động đi." Colress đẩy gọng kính, bình tĩnh nhìn nút màu đỏ ở trung tâm bảng điều khiển.

Tròng kính của anh ta phản chiếu ánh sáng, khuôn mặt trong tích tắc trở nên cuồng nhiệt, rồi lại khôi phục thành vẻ thư sinh, học giả mỉm cười.

"Kế hoạch sắp bắt đầu rồi." Ting ting ting ting —— Colress nhấn nút đỏ.

Ngay lập tức, toàn bộ chiến hạm rung lên ầm ầm, Kyurem trong thùng chứa mở ra đôi mắt đỏ rực như sao băng, phun trào khí lạnh giá buốt.

Năng lượng liên tục dồn về bộ phát, vài đường ống nối với thùng chứa liên tiếp nổ tung, phản ứng nhiệt hạch vẫn tiếp tục!

"Pháo đóng băng Kyurem, phóng!" Bùm!! … Đường phố Thành phố Opelucid.

Một nhân viên văn phòng đang ngơ ngác vừa tan sở.

Ngay cả chính sách giới nghiêm cũng không ngăn cản được bước chân "tự nguyện tăng ca" của anh ta.

Không ai tự nguyện tăng ca, nhưng tăng ca sẽ có chút tiền lương ít ỏi, con gái lại sắp đến sinh nhật… Người đàn ông mặc vest, áo sơ mi trắng tuột ra khỏi thắt lưng, đi bộ vô định trên đường phố.

Người đàn ông lắc đầu, hồi tưởng lại nụ cười dễ thương của con gái.

Đột nhiên cảm thấy mọi mệt mỏi trên người đều đáng giá, khóe miệng nở nụ cười.

Anh ta dừng chân trên đường, ngước nhìn vầng trăng khổng lồ.

Người đàn ông đột nhiên nhớ lại giấc mơ năm mười tuổi, là trở thành một Huấn luyện viên.

Giống như một thằng ngốc ra ngoài du hành, đôi khi trở về với thân thể đầy vết thương, đôi khi gửi tiền tiêu vặt kiếm được cho mẹ… Hiện tại ở tuổi tam thập, thời gian trôi nhanh như ngựa chạy qua khe cửa.

"Lý tưởng" làm Huấn luyện viên đã lụi tàn từ lâu, nhưng lại có một "thực tế" mới cần phải theo đuổi.

Người đàn ông nhìn lên vầng trăng tròn, đang ngẩn ngơ cảm khái, đồng tử hơi co lại, kinh ngạc nói: "Silver, chiến hạm thiên hà!?" Trên bầu trời trước mặt anh ta là một chiến hạm khổng lồ đầy áp lực.

Chiến hạm đậu trên các tòa nhà cao tầng, lớp giáp dưới đáy mở ra, một khẩu pháo ánh kim loại thò ra.

Khẩu pháo tập trung ánh sáng xanh lam, như phản ứng nhiệt hạch tập hợp năng lượng, bùng phát ánh sáng chói lọi!

Bùm!!

Một luồng gió lốc mạnh mẽ quét đến, khí thế cuồn cuộn.

Người đàn ông theo bản năng giơ cặp tài liệu lên che đầu, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, nhưng đồng tử lại dán chặt vào luồng sáng đó.

Luồng sáng xanh băng giá từ trên trời giáng xuống, rơi vào tòa nhà cao tầng – biểu tượng của Thành phố Opelucid, ngay lập tức đóng

băng cả tòa nhà!

"Đó là…" Cổ họng người đàn ông nghẹn lại.

Đó là tòa nhà mà anh ta vừa tan sở!

Người đàn ông thở dồn dập, hai chân run rẩy, trơ mắt nhìn Tia Băng lan rộng ra bốn phía, đóng băng đồng loạt các tòa nhà gần đó.

Phải chạy thôi!

Nhưng, người đàn ông lại cảm nhận được một nỗi sợ hãi và một vẻ đẹp kỳ lạ.

Làn sóng lạnh của Bão Tuyết rất mãnh liệt, gió lạnh quét đến.

Người đàn ông liếc thấy một con Stoutland già nua đang ủ rũ ở góc đường.

Lông của nó bẩn thỉu, một bên mắt bị tật, đang ở ngay tuyến đầu của làn sóng lạnh, ngơ ngác ngẩng đầu, nhìn những tinh thể băng đang dần lan đến.

Người đàn ông nhớ đến con Lillipup đã cùng con gái mình lớn lên, không hiểu sao toàn thân run rẩy, vội vàng lục túi quần vest, chìa khóa, ví tiền rơi lả tả xuống đất.

Leng keng —— Tìm thấy rồi!

Người đàn ông nhìn PokéBall thu nhỏ trong lòng bàn tay, ký ức về Huấn luyện viên trong tích tắc trở nên rõ ràng, như thủy triều ập đến.

Anh ta môi tái nhợt, cắn răng ném PokéBall ra, hét lớn: "Unfezant, dùng, dùng Tia Lửa phá tan những khối băng đó, làm ơn!" "Lệ!" Unfezant với những chiếc lông vũ đầy màu sắc trên đầu, hóa thành một luồng sáng trắng bay ra, dáng vẻ trùng khớp với thời kỳ Pidove.

Bùm!!

Unfezant lùi lại, ngã nhào xuống đất một cách thảm hại, những tinh thể băng "cộp cộp" vỡ vụn!

"Ô?" Con Stoutland già nua ngẩng cái mắt đục mờ lên, quay đầu nhìn người đàn ông.

Người đàn ông toàn thân vô lực, hai đầu gối "rầm" một tiếng quỳ xuống đất, cười an ủi: "Tốt quá rồi…" "Ồ, ở đây cũng có một Huấn luyện viên sao?" Người đàn ông nhìn về phía cuối con đường.

Dưới ánh trăng mờ ảo, hai thành viên Team Plasma đeo mặt nạ, thần sắc trêu tức.

Liepard, Seismitoad, hai Pokémon lạnh lùng đứng trước mặt họ, đôi mắt lóe lên ánh sáng đỏ rực dưới sự điều khiển.

"Không biết từ đâu mà đột nhiên xuất hiện nhiều Huấn luyện viên đến vậy…" Thành viên Team Plasma bĩu môi nói: "Thật sự đau đầu quá… may mà có kỹ thuật của Đại nhân Colress." "Đừng nói nhảm nữa." Một thành viên khác khàn giọng nói: "Nhanh lên, hội họp với những người khác." Thành viên Team Plasma nhìn người đàn ông đang quỳ, cầm thiết bị điều khiển, cười toe toét nói: "Pokémon của ngươi trông không tệ… sẽ thuộc về ta." Ting ting ting!

Nhấn nút trên thiết bị điều khiển trong tay, sóng điện màu xanh bắn về phía Stoutland và Unfezant đang ngã xuống, chúng đau đớn giãy giụa.

Người đàn ông chết sững, nhìn thành viên Team Plasma, nỗi sợ hãi mãnh liệt khiến toàn thân anh ta run rẩy.

"Này, ngươi không phải là Huấn luyện viên sao?" Thành viên Team Plasma cười khẩy nói: "Cứ thế mà đầu hàng à?

Không phải nói là nhìn nhau là phải chiến đấu sao?

Làm ơn, chán quá đi mất." Tôi chỉ là một nhân viên văn phòng bình

thường, ở nhà còn có con gái đang đợi bố tan sở về… xin các người tha cho tôi.

Người đàn ông định nói vậy, nhưng lại im lặng cúi đầu, tim đập thình thịch vì sợ hãi, những ký ức phong trần dần sống lại.

Nhưng anh ta nói đúng, mình là… mình là… Người đàn ông chậm rãi đứng dậy, nắm chặt PokéBall trong tay, tay và cổ nổi đầy gân xanh, hét lớn: "Lão tử là một Huấn luyện viên!!

Cứ việc xông lên!!" Bụp!

Sóng điện màu xanh tra tấn Unfezant và Stoutland đột nhiên mất hiệu lực, cả hai miễn cưỡng đi đến trước mặt người đàn ông, đôi mắt kiên định.

Thành viên Team Plasma ngớ người lùi lại nửa bước, kinh ngạc nói: "Khoa học của Đại nhân Colress, thất, thất bại rồi sao?" "Không." Một thành viên khác nhìn Seismitoad vẫn đang bị khống chế, nói: "Nghe nói ý chí mạnh mẽ có thể làm sóng điện mất hiệu lực, nhưng… kệ đi, chúng ta cùng lên!" "Unfezant, Tia Lửa!" Người đàn ông chỉ huy: "Stoutland, dùng… dùng Tấn Công!" Cả hai lao về phía Liepard và Seismitoad.

Rắc!

Seismitoad mắt đỏ rực, một tay vươn ra bóp cổ Unfezant; Liepard nghiêng người né tránh, những nhát chém sắc bén đánh ngã Stoutland.

Đùng!

Trong chớp mắt, thắng bại đã phân.

Người đàn ông nuốt nước bọt, nhìn hai thành viên Team Plasma vẫn đang ngẩn người, gãi đầu cười nói: "À nha, tôi nhớ ra rồi, tôi còn có chút việc…" "Im miệng!" Thành viên Team Plasma tức giận đỏ mặt, "Làm nhục đại gia này như vậy, còn muốn đi một mình sao, lão

tử còn làm gì được tổ chức tà ác nữa chứ?" "Liepard, Vuốt Sắc Bén!" Một giọng nói bất ngờ vang lên cắt ngang trận chiến.

"Meowth, Vuốt Sắc Bén!" "Đã sẵn sàng rồi meo ~" Hai móng vuốt của Meowth lóe lên ánh sáng trắng, trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, "đăng đăng" bước chân xông về phía Liepard và Seismitoad.

Xoẹt —— Một luồng sáng lạnh lóe lên.

Trên người Liepard tỏa ra bảy tám vệt trắng, rồi "rầm" một tiếng ngã xuống đất.

Seismitoad thở hổn hển, miễn cưỡng quỳ nửa người xuống đất, bị Jessie một cú đá ngã.

Sự cố bất ngờ làm hai thành viên Plasma chấn động.

Người đàn ông ngớ người nhìn bộ đồng phục trắng đang che chở mình, biểu tượng chữ "R" phía sau đặc biệt nổi bật, nói: "Các người… rốt cuộc là ai…" Bụp!

Như một tia sáng xé toạc bóng tối của Thành phố Opelucid.

"Vì các ngươi đã thành tâm thành ý thỉnh cầu." "Thế thì chúng ta sẽ đại phát từ bi mà nói cho các ngươi biết." "Để ngăn chặn thế giới bị phá hoại, để bảo vệ hòa bình thế giới." "Thực thi cái ác đầy yêu thương và chân thật, những vai phản diện dễ thương và quyến rũ!" "…" "Chính là như vậy meo!" "Haizz ~~ Đồ ngốc!" Hai thành viên Plasma mặt có vẻ cứng đờ.

"Các người không phải là bộ ba Team Rocket đã tống ba Admin tinh nhuệ… vào tù sao!?" "Loại đó cũng tính là tinh nhuệ sao meo?" Meowth chớp chớp mắt.

"Từ số lượng nhân tài, có thể thấy sự khác biệt giữa các thủ lĩnh rồi." James xòe tay nói.

“Đừng nói nhảm, là các ngươi tự đầu hàng.” Jessie siết nắm đấm, cười lạnh nói: “Hay là tôi tiễn các ngươi lên đường?” Hai thành viên Team Plasma nhìn nhau, rồi nhìn lại đội cảnh sát đang bao vây, biểu cảm dần trở nên kỳ lạ… Người nhân viên văn phòng thoát chết nhẹ nhõm thở phào, mỉm cười nhìn con chó lông dài già nua đang liếm lòng bàn tay mình.

“Ông muốn về nhà cùng tôi không?” Người đàn ông hỏi.

Con chó lông dài ngẩng cái mắt đục mờ lên, ánh mắt lóe sáng.

“Ồ…” Con chó lông dài lắc đầu.

“Ta đã rất già rồi meo, chỉ làm phiền ngươi thôi, từ biệt đi meo.” Meowth phiên dịch.

Người đàn ông thất vọng, nhìn con chó lông dài bước đi nặng nề, biến mất ở cuối đường.

Gia đình không thể chịu nổi những chi phí phát sinh, “thực tế” của cuộc sống thật tàn khốc, “lý tưởng” trở thành Huấn luyện viên lại xa vời.

Nhưng, ít nhất bây giờ… “Tôi sẽ không do dự nữa!!” Người đàn ông hét lớn lao về phía con chó lông dài, chạy được nửa đường lại quay lại, cười hềnh hệch gật đầu cúi chào James: “Na thập yêu, bão khiếm……năng tá ngã nhất cá PokeBall mạ?

Nhất cá tựu hảo, ngã hội hoàn đích cáp!” James và Jessie nhìn nhau, mỉm cười thấu hiểu.

Meowth chống nạnh, nói với các thành viên Team Plasma đã bị bắt: “Nhìn cho rõ đây meo, Team Rocket mới là tổ chức tà ác đích thực meo —— Ực ực!” Jenny kỳ lạ nhìn lại.

James và Jessie bịt miệng Meowth, vội vàng xua tay cười nói: “Nó nói là, công ty vận chuyển thật sự!” “Haizz ~~ Đồ ngốc!” … Màn đêm

bao trùm, phần lớn khu vực Thành phố Opelucid bị đóng băng, khắp nơi đều bùng phát "Các Trận Chiến Nhóm quy mô nhỏ".

Những anh shipper bình thường chở hàng, vậy mà lại đội mũ đen, lộ ra biểu tượng chữ R bên trong, giao chiến với các thành viên Team Plasma.

"Muk, Thu Nhỏ rồi dùng Kịch Độc, sau đó là Nọc Độc Hại!" "Zubat, dùng Siêu Âm làm chúng hỗn loạn!" Các thành viên Team Plasma lộ vẻ khó xử, hét lớn: "Chiến thuật của các ngươi cũng quá "bẩn" rồi đó!" Tiểu Alpha cười lạnh: "Ha, Team Plasma không có linh hồn sẽ không thể hiểu được niềm tin của Rocket Logistics!" "Mọi người cùng kề vai chiến đấu!!" Một chiến trường khác.

Arcanine của Jenny ngẩng đầu gầm thét.

"Gào ồ!!" Arcanine nhờ có kỹ năng Chính Nghĩa và chiến thuật Đánh Hội Đồng, điểm tấn công đã lên đến mười ba ngàn!

Tiểu Alpha của Team Plasma nuốt nước bọt, khàn giọng nói: "Này này… cái này cũng quá loạn rồi đó…" Jenny vén mái tóc xanh lá trước trán, cười lạnh nói: "Các vị, nếu phát huy xuất sắc, tôi sẽ giúp các vị xin chữ ký của Thầy Lục đó!" Ngay lập tức, đôi mắt của tiểu đội Jenny như tỏa ra tia X-quang, sáng lên ánh sáng đỏ rực nuốt chửng người khác —— "Đừng mà!!" Tiếng Gầm Gừ thảm thiết vang vọng trên bầu trời Thành phố Opelucid.

Zinzolin, một trong Bảy Hiền Triết, đang định chặn Thị trưởng Drayden để cướp Thiết Bị Ghép DNA, khóe miệng nhếch lên nụ cười lạnh.

"Có vẻ như kế hoạch của Team Plasma đã thành công mỹ mãn… còn lại, thì xem lão phu thể hiện thôi." Toàn bộ nhà thi đấu Opelucid Gym đã bị đóng băng.

Zinzolin ngẩng đầu, nhìn ông già râu trắng cơ bắp cuồn cuộn mặc quần yếm đứng trước Gym, nói: “Biết không thể trốn thoát, nên chủ động khiêu chiến sao?

Thị trưởng Drayden.” Drayden mấp máy môi dưới bộ râu trắng, cau mày, không biết nên nói gì.

“Không nói nên lời sao?

Thị trưởng Drayden.” Zinzolin khoanh tay, nhìn mặt dây chuyền của Drayden, nheo mắt.

“Rõ ràng biết tin tức về Thiết Bị Ghép DNA bị rò rỉ, vẫn cố chấp ở lại Thành phố Opelucid… Thị trưởng Drayden, sự ngạo mạn của ông sẽ là nguyên nhân lớn nhất cho thất bại của ông!” “Ra tay đi!” Zinzolin hét lớn: “Tam Quái Bóng Đêm!” Giữa những bóng tối tỏa ra ánh sáng đỏ rực.

Chương 611

Ba anh em sinh đôi Tam Quái Bóng Đêm có khả năng ẩn mình trong bóng tối như ninja, chúng đã lẻn vào Opelucid Gym từ trước, mục đích chính là mai phục Thị trưởng Drayden.

Drayden muốn nói lại thôi.

Zinzolin khá hài lòng với vẻ hoảng loạn của Drayden, khóe miệng nở nụ cười.

Bụp!

Ba người đàn ông đeo mặt nạ đã bất tỉnh, bị Darkrai hiện ra từ bóng tối, ném xuống trước mặt Zinzolin.

Darkrai vỗ vỗ tay, không nói gì, im lặng liếc nhìn Zinzolin.

Zinzolin: "…" Zinzolin: "…" Zinzolin: ???

"Darkrai?

Thần Ác Mộng của Sinnoh sao lại xuất hiện ở đây!?" Zinzolin thét chói tai, "Khốn kiếp… là ảo ảnh đúng không?

Đây nhất định là ảo ảnh của Zoroark!" Drayden là một ông già râu trắng khá khiêm tốn và hiền lành, vẫn giữ thói quen vật lộn với Beartic hàng ngày, cơ bắp cuồn cuộn chẳng kém gì "ông già KFC".

Lúc này, Drayden khẽ thở dài, nói: "Ra tay đi, Champion Lục Dã, Champion Cynthia!" Lục Dã đứng trên tầng thượng của tòa nhà cao tầng, nhìn xuống, một tay đút túi, áo sơ mi bay trong gió, búng ngón tay.

"Sirfetch'd —— Phá Thiên Kích!!" "Dát!!

ᕕ(͡° ích ͡°)ᕗ" Hiệp sĩ trắng tuyết tinh khiết, cây thương kỵ binh

trong tay lóe lên ánh sáng vàng, đột nhiên ném mạnh củ hành lớn ra!

Khoảnh khắc này.

Tất cả mọi người ở Thành phố Opelucid ngẩng đầu, nhìn cây thương kỵ binh vàng từ trên trời giáng xuống.

Ánh sáng bùng cháy, cây thương như sao băng xé toạc màn đêm.

Ngay cả Bão Tuyết của Kyurem vừa rồi, cũng khó mà che lấp ánh sáng rực rỡ của sao băng!

"Đó là chiêu thức của Pokémon Admin meo!" Meowth kinh ngạc.

James nuốt nước bọt: "Admin lại mạnh hơn cả lúc trước rồi…" Người đàn ông mặc áo khoác nâu ngẩng đầu, nhìn cây thương xuyên thẳng bầu trời.

"Không phải Gengar, cũng không phải Blastoise." 'Looker' trầm giọng nói: "Con Pokémon không tên đó… mới là át chủ bài thực sự của Cảnh Sát Trưởng!" Dưới sự chứng kiến của vầng trăng khổng lồ, cây thương kỵ binh lóe ánh vàng, từ tòa nhà cao tầng rơi xuống.

"Garchomp, Cú Lao Rồng!" So với nó, hiệu ứng của Garchomp thì giản dị hơn nhiều.

"Cát ngao!" Garchomp toàn thân cuộn trào bóng rồng xanh tím, như một chiếc máy bay chiến đấu bổ nhào xuống, đánh bại Cryogonal của Zinzolin một cách dũng mãnh.

Cùng lúc đó, Phá Thiên Kích lóe sáng "ầm" một tiếng rơi xuống đất, cắm sâu vào mặt đất, "rắc rắc" nứt ra những vết rạn, như Cú Nổ Rồng Cực Đại mà cột sáng vàng bốc lên trời!

Tất cả mọi người ở Thành phố Opelucid, đều nhìn chằm chằm vào sức mạnh không thể với tới đó, há hốc mồm.

Chuyện này có hợp lý không?

Chuyện này có thực sự hợp lý không!

Lục Dã nhìn Sirfetch'd, sắc mặt cổ quái: “Trượt rồi à?” “Dát! (´ᵕ̣ᴗᵕ̣)σ” Sirfetch'd ngượng ngùng gật đầu.

“Thôi được rồi…” Lục Dã nhìn xuống Weavile của Zinzolin đang bị dọa đến bất tỉnh, tâm trạng 微妙: “Cũng thế cả thôi.” Bởi vì sau khi trượt, năng lượng hóa thành ánh sáng lan tỏa khắp nơi, cột sáng vừa rồi chính là nguyên lý này.

Nhưng hiệu ứng chiêu thức này, cũng quá mức hoa lệ rồi!

“Không hổ là chiêu thức đặc trưng của Sirfetch'd mà…” Lục Dã thầm nghĩ.

Trận này.

Trận này là Sirfetch'd và Garchomp cùng gánh team, áp áp ít nhất cũng đóng góp một nửa sát thương!

Zinzolin ngớ người nhìn bầu trời, “rầm” một tiếng quỳ xuống đất, lẩm bẩm: “Thầy Lục, Cynthia, sao họ lại xuất hiện ở đây…” Tình cờ đi ngang qua?

Đừng đùa chứ!

Zinzolin mặt tái nhợt, nghiến răng nghiến lợi: “Nhất định, nhất định là thằng N đã làm lộ tin tức!” “Rất tiếc, Thiết Bị Ghép DNA không thể giao cho ông.” Drayden ngẩng đầu nhìn Tàu Plasma trên bầu trời đêm, trầm giọng nói: “Có chuyện quan trọng hơn cần phải xử lý.” “Vô sở vị liễu……” Zinzolin cười hiểm ác, “Tôi muốn đi, các người cũng không cản được tôi.” Zinzolin lấy ra Máy Colress, khuôn mặt đột nhiên lõm xuống, cả người anh ta như một viên đạn lao vào mặt băng.

“Rắc rắc” băng tuyết bắn tung tóe, Zinzolin cả người bất tỉnh ngã xuống đất, chiếc máy cũng “bụp” một tiếng rơi xuống.

Satoshi nhìn nắm đấm của mình, ngơ ngác nói: “Em cũng không dùng sức mạnh lớn lắm mà…” Lục Dã từ trên cao chứng kiến cảnh này, đồng tử co lại, nuốt nước bọt.

Zinzolin… sẽ không bị “bị đánh cho bất tỉnh nhân sự” đánh chết trực tiếp chứ?!

“Quyết định rồi.” Lục Dã ánh mắt sắc bén, trầm giọng nói: “Khi đánh Kyurem, cứ để Satoshi lên tuyến đầu.” Lục Dã: “Ừm, tôi đột nhiên yên tâm hơn nhiều rồi!” … Đùng!

Colress đấm một cú vào bảng điều khiển, cổ đỏ bạch, thần sắc dữ tợn: “Thất bại?

Kế hoạch của tôi toàn diện thất bại!

Sao có thể!!” Trên màn hình giám sát, hiện ra một thanh niên tóc đen tuấn tú.

Anh ta như cảm nhận được điều gì đó, ngẩng đầu nhìn một cái, nở nụ cười mang lại cảm giác an toàn.

Thầy Lục… đang chế nhạo mình sao!?

Colress ngược lại bình tĩnh lại, hít sâu một hơi.

Đối thủ của mình, là một Giáo sư Pokémon nghiên cứu văn tự cổ đại, một Huấn luyện viên toàn diện.

“Thua thảm như vậy… cũng không phải không thể chấp nhận được…” Colress lẩm bẩm.

Hình chiếu ảo của Ghetsis hiện ra, chống gậy, thản nhiên nói: “So với cái này, điều quan trọng hơn lúc này, là làm sao xử lý Kyurem, mà không có được Thiết Bị Ghép DNA…” “Không có Thiết Bị Ghép DNA, vậy thì dùng sức mạnh khoa học, dùng Lực Cứng Rắn chế tạo ra thiết bị dung hợp!” Colress cắt ngang lời Ghetsis, đẩy gọng kính,

nói: “Xin lỗi, tôi vừa rồi đã mất bình tĩnh.” “Đó là thiết bị dung hợp vẫn đang trong giai đoạn thử nghiệm, cũng sẽ là… chìa khóa để Team Plasma tái sinh!” “Dùng Lực Cứng Rắn chế tạo thiết bị dung hợp!?” Ghetsis trợn mắt há mồm, lắc đầu nói: “Ngươi đúng là quái vật của lĩnh vực khoa học…” “Đó là vinh dự của tôi.” Tròng kính của Colress lóe lên ánh sáng xanh, mỉm cười nói: “Bởi vì trên toàn thế giới, chỉ có một người, có thể chế tạo ra cỗ máy giúp Pokémon huyền thoại dung hợp… chính là tôi, Colress!” “Ngươi tốt nhất là đưa Kyurem… đến Hẻm Núi Khổng Lồ tìm ta.” Ghetsis lo lắng bồn chồn, chỉ để lại câu nói này rồi cắt đứt liên lạc với hình chiếu ảo.

Colress quay lại nhìn Kyurem đang hồi phục trong thùng chứa.

“Kiểm soát một Kyurem đã hoàn toàn hồi phục… quả thực có chút khó khăn.” “Nhưng mà… Kyurem, ngươi sở hữu năng lực đóng băng mạnh mẽ hơn nhiều.” Colress điên cuồng thao tác trên bảng điều khiển, khóe miệng nhếch lên.

“Dùng Bão Tuyết… đóng băng cả Unova đi, Kyurem!” Ong —— Kyurem bên trong thùng chứa, mở ra đôi mắt đỏ rực như sao băng, thùng chứa “rắc rắc” vỡ vụn, nhưng lại chịu đựng được sương lạnh đến cực hạn.

Ting ting ting!!

Colress nhấn nút đỏ.

Lớp giáp dưới đáy Tàu Plasma mở ra, bộ phát lại vào vị trí, luồng sáng xanh lam hùng vĩ nhanh chóng giáng xuống!!

Drayden sắc mặt biến đổi: “Toang rồi, thế này thì e rằng ngay cả các thành phố lân cận cũng sẽ…” Lục Dã khẽ nhíu mày, nhìn Meloetta đang tựa vào vai mình, khẽ nói: “Merlo…” Pokémon cũng sẽ bị sốt, cảm lạnh, huống chi thể chất của Meloetta tương đối mỏng manh.

Không phải không có cách giải quyết làn sóng lạnh, nhưng gọi Thần Sấm Sét từ Sinnoh đến cần thời gian.

Để Darkrai lên thử xem sao… "Lạnh không?" Lục Dã đã hội hợp với Cynthia, nắm lấy tay cô, nhìn khuôn mặt trắng nõn phiếm hồng trong giá lạnh của cô.

Cynthia lắc đầu, nhìn chiến hạm khổng lồ trên không, bình tĩnh nói: "Phải giải quyết làn sóng lạnh và thời tiết bão tuyết trước đã!" "Ái chù!" Iris xoa xoa tay, hắt hơi một cái.

"Em lạnh lắm sao, Iris?" Satoshi hỏi.

"Nói nhảm, mùa hè ai mà mặc áo dày chứ." Iris đáp.

Satoshi cười toe toét: "Em cũng mặc ít đồ mà, nhưng em hoàn toàn không lạnh tí nào!" Iris: "…" Lục Dã: "…" Cậu có lịch sự không vậy, đồ ngốc?

Rầm rầm rầm —— Drayden khoanh tay, ngẩng đầu nhìn trời, đồng tử co lại.

"Một chiếc, chiến hạm trên không khác?!" Mọi người đồng loạt ngẩng đầu nhìn bầu trời đêm bão tuyết mãnh liệt, băng tinh bay lả tả.

Đó là một chiến hạm trên không màu xanh xám, tạo thành sự tương phản rõ rệt với Tàu Trục Hạm Team Plasma màu xanh lam.

Lục Dã nhíu mày, quen thuộc lạ thường.

Đó là chiến hạm bay của Team Rocket!

Bên cạnh chiến hạm màu xanh xám, Pokémon huyền thoại màu vàng cam đặc biệt nổi bật, khoanh tay thô tráng, khinh miệt nhìn cơn bão tuyết đang bao trùm.

Trực tiếp đối kháng với Kyurem, vẫn còn hơi miễn cưỡng… Nhưng với khả năng Landorus kiểm soát thời tiết, dẹp yên bão tuyết,

thật dễ như trở bàn tay!

Cửa khoang của chiến hạm Team Rocket mở ra.

Lục Dã nhìn từ xa.

Người đàn ông đầu trọc mặc vest kẻ caro với những nếp nhăn trên mặt, đang đứng cạnh cửa khoang, biểu tượng chữ R trên ngực lấp lánh, khóe miệng nhếch lên nụ cười mỉa mai quen thuộc.

Xuyên qua màn bão tuyết dày đặc, Giovanni nhìn từ xa về phía Thầy Lục, hai tay đút túi, ánh mắt sắc bén.

Thầy ơi.

Nhờ có Landorus, kiểm soát thời tiết.

Đây chính là Chiến Dịch Bão Tố của Giovanni ở Unova.

Tuyết Icirrus rơi lả tả khắp Opelucid City, nửa thành phố bị giá lạnh đóng băng.

Trên không những công trình kiến trúc như tượng băng, ánh đèn chiếu sáng màn đêm tuyết mù mịt, hai chiếc chiến hạm khổng lồ đậu trên bầu trời thành phố: Chiến hạm Plasma và Chiến hạm Team Rocket.

Động cơ gầm rú, cánh quạt rung chuyển, chiến hạm màu xanh nhạt và chiến hạm Oreburgh đối đầu nhau.

Dù là Team Plasma, hay Team Rocket và Cảnh sát Quốc tế, tất cả đều ngẩng đầu nhìn lên bầu trời đêm.

"Kia là ——" Áo khoác màu nâu của thanh tra Looker dính đầy sương giá, anh kinh ngạc nói: "Landorus?!" Landorus toàn thân màu cam, như con người ôm lấy cánh tay cuồn cuộn cơ bắp, vẻ mặt lộ rõ sự uy nghiêm, khóe môi dưới bộ râu trắng cong lên.

"Dập tắt Bão Tuyết ở đây, đây là sự hợp tác mà ngươi nói sao?"

Giọng Landorus vang như tiếng sấm, “Của mặt đất...

Giovanni.” Giovanni đút hai tay vào túi, khàn giọng nói: “Tôi sẽ không cho phép bản thân phạm sai lầm lần thứ hai.” “Dù là những thứ quý giá.” Ánh mắt lướt qua mặt đất, nhìn giáo sư với vẻ mặt bình tĩnh, và các thành viên Team Rocket đang rưng rưng nước mắt.

“Hay là đối thủ không đáng nhắc đến.” Ánh mắt lướt qua các thành viên Plasma mặt mày kinh hãi, chiếc Chiến hạm Plasma đang đậu trong tuyết lớn.

Giovanni đút hai tay vào túi, dường như đang đối mắt với Colress đang chống một tay sau lưng, đẩy gọng kính.

Khóe môi Giovanni cong lên một nụ cười châm biếm: “Tôi sẽ không phạm cùng một sai lầm nữa.” Chấp nhận thất bại, sau đó trở nên mạnh mẽ hơn.

Một phản diện thuần túy còn hơn cả một Ghetsis giả dối! (Ryo-sensei: Đây chính là lý do mày thua Red hai lần liên tiếp sao?) “Tôi hiểu rồi.” Giọng Landorus vang như chuông đồng, khoanh tay nói: “Bảo vệ thời tiết của Unova cũng là trách nhiệm của tôi.” Khoảnh khắc tiếp theo, đôi mắt Landorus phát ra ánh sáng đỏ, 『Sức Mạnh Mặt Đất』 sóng năng lượng màu vàng đậm xoay quanh, những vân sóng biểu tượng cho mặt đất lan rộng ra xung quanh, trong tích tắc quét sạch Icirrus quanh chiến hạm Team Rocket!

BÙM!!

Bầu trời liên tiếp nổ tung, Bão Tuyết lại bị dập tắt, những tinh thể băng giá lan tràn khắp Opelucid City ngưng lại!

“Thì ra truyền thuyết Unova nói Landorus có sức mạnh dập tắt thời tiết, quả nhiên là thật.” Drayden ngẩng đầu nói.

“Sức mạnh của Landorus vẫn có giới hạn.” Cynthia nói, “Nếu là

thời tiết cực đoan như ở Hoenn... không, ngay cả Kyurem đã thức tỉnh cũng không phải là thứ Landorus có thể chống lại!" Hai chiếc chiến hạm đối đầu, Landorus bay về phía Chiến hạm Plasma, miệng phun ra 『Tia Sáng Hủy Diệt』 chói mắt nổ vào thân hạm.

Trên bầu trời thành phố bùng nổ ánh lửa rực rỡ "ầm ầm".

Ash: "Nhưng mà... rõ ràng là Landorus đang chiếm thượng phong mà!" Cynthia cau mày nói: "Em lo rằng đòn Băng Giá vừa rồi không phải là toàn bộ sức mạnh của Kyurem..." Là Nhà vô địch Sinnoh từng trực tiếp đối mặt với Thần Cấp Một, Cynthia hiểu rõ sức mạnh của Thần Cấp Một không phải Landorus có thể chống lại.

Một khi Kyurem hoàn toàn thức tỉnh, người có thể giải quyết nó ở đây—— Ánh mắt sắc bén của Cynthia, nhìn chằm chằm vào Ryo-sensei đang xem kịch, và Sirfetch'd đang rút củ hành.

"Gác!" Sirfetch'd rút củ hành lớn cắm trên mặt đất, như Arthur rút kiếm trong đá, ánh mắt sắc bén mà điềm tĩnh.

Cynthia thầm nghĩ: "Với Garchomp, cùng Sirfetch'd của Rokuya... có lẽ có thể chặn Kyurem một khoảng thời gian!" Lục Dã nói với Sirfetch'd: "Mặc dù mày trông rất ngầu khi ném củ hành rồi trượt, nhưng cuối cùng mày vẫn phải rút củ hành thôi." "Gác~! (´ゟ∀ゟ)σ" (Đừng mắng nữa mà đừng mắng nữa~!) ...

OÀNH!!

Ánh lửa chói mắt, nổ vang trên bầu trời Opelucid City.

Sự tham chiến của giáo sư và đại ca Giovanni, hai nhân vật chủ chốt, khiến sĩ khí của thành viên Team Rocket dâng cao.

Gần như toàn bộ binh lực của Team Plasma đã dốc hết vào kế hoạch Opelucid City, lúc này đang thất bại thảm hại.

"Nếu có N đại nhân ở đây, nhất định cũng có thể cổ vũ chúng ta..."

“Nhưng N đại nhân đã bị Ghetsis trục xuất khỏi Team Plasma!

Vị vua của chúng ta sẽ không trở lại nữa!” “Đúng vậy... có lẽ ngay từ đầu đây đã là một sai lầm...” Các thành viên Team Plasma thở dài thườn thượt, giơ hai tay lên, “đùng” một tiếng đồng loạt quỳ xuống.

Thanh tra Looker quay lưng lại với số lượng tội phạm đáng kinh ngạc, vẻ mặt trầm ổn, áo khoác màu nâu bay phần phật, nói vào bộ đàm: “Đúng vậy, nhờ có kế hoạch chu đáo của cảnh sát Rokuya, thậm chí đích thân đốc chiến... hành động lần này đã thành công rực rỡ!” Trong khu trục hạm Team Plasma.

Colress nhìn chiếc chiến hạm Team Rocket đột ngột xuất hiện, một giọt mồ hôi lạnh chảy qua trán, rất nhanh khôi phục bình tĩnh.

Tất cả những biến số này đều do hai Nhà vô địch nằm ngoài kế hoạch gây ra.

Thậm chí, Ryo-sensei và Team Rocket, Cảnh sát Quốc tế, đều có mối liên hệ ngàn sợi vạn tơ.

“Mình đáng lẽ phải nghĩ tới... thân thế của vị Nhà vô địch đó, còn xa mới đơn giản như mình nghĩ...” Colress khẽ lẩm bẩm, quay người nhìn Kyurem trong khoang, sau khi nhấn nút, toàn bộ khoang bị kim loại phong bế lại.

Nhìn thiết bị 『Máy Ghép Kyurem Thử Nghiệm』 trong tay, vẻ mặt điên cuồng của Colress thoáng chốc biến mất, nở một nụ cười khiêm tốn.

Xách cặp công văn, Colress quay lưng bước vào lối thoát hiểm, chiếc áo khoác trắng theo đó bay phần phật.

“Tôi chịu thua lần này...” Colress một tay đẩy gọng kính, tròng kính phản chiếu ánh sáng.

“Sẽ sớm được đối đầu với ngài một lần nữa...

Chương 612

Ryo-sensei.” ...

Một người đi làm quần áo lấm lem, đang nở nụ cười ngốc nghếch nhìn quả Great Ball nặng trịch trong lòng bàn tay.

Quả Great Ball này, là do chàng trai tóc xanh đẹp trai vừa gặp tặng cho anh ta.

Đó là một vật phẩm trong bộ sưu tập của James, khi nói “tặng” có hơi đau lòng, nhưng James rất nhanh lại nở một nụ cười gượng gạo.

Người đi làm lẩm bẩm: “Nếu có thể gặp lại cậu ấy... mình sẽ cùng Stoutland cảm ơn cậu ấy thật kỹ!” ẦM ẦM ẦM!

Tiếng động kịch liệt vang lên, người đi làm ngẩng đầu, thế giới quan của anh ta tối nay lần thứ hai bị chấn động.

“Hai, hai chiếc chiến hạm Galactic sao!?” Người đi làm kinh ngạc nói.

Anh dụi mắt, sau khi xác nhận không sai.

Anh ta thấy một con Pokémon màu cam như người khổng lồ, miệng phun ra ánh sáng trắng nổ vào chiếc chiến hạm khác.

Mà phía sau con Pokémon màu cam, logo chữ R trên chiến hạm màu Oreburgh lấp lánh phát sáng!

Chuyển phát nhanh Rocket, hóa ra còn dùng cả chiến hạm Galactic để giao hàng ư!?

Người đi làm nuốt nước bọt, hắng giọng nói: “Hay, hay là... mình cũng đi làm thêm ở Chuyển phát nhanh Rocket nhỉ...” Tuy nhiên, đồng tử của người đi làm co rút kịch liệt.

Chiếc chiến hạm màu xanh nhạt kia, Khu trục hạm Team Plasma, đột nhiên phát ra tiếng nổ như sấm.

ẦM ẦM ẦM!

Những vụ nổ liên tiếp, giữa ánh lửa rực rỡ ngút trời, một khoang thoát hiểm nhỏ bay ra từ trong đó.

Khoảnh khắc tiếp theo, động cơ phía đuôi của chiếc chiến hạm xanh nhạt bốc khói đen, thân chiến hạm dần nghiêng về phía thành phố mà rơi xuống.

Như tai họa tận thế, thiên thạch khổng lồ che khuất mặt trăng, cả thành phố chìm vào bóng tối, chiến hạm đổ sập xuống!!

"Đùa sao..." Người đi làm ngây người nói.

Giovanni đứng ở cửa khoang, Landorus trầm giọng nói: "Ta không thể giải quyết, hậu quả đó phải do ngươi giải quyết, Giovanni." "Không sao." Dưới đất có giáo sư ở đó, căn bản không cần lo lắng.

Giovanni xoay cổ, nhìn về hướng khoang thoát hiểm bay đi, ánh mắt sắc lạnh: "Tôi bắt đầu cảm thấy hứng thú với đối thủ đó." Cùng lúc đó, trên bầu trời thành phố, Chiến hạm Plasma to lớn như một pháo đài khổng lồ, đang từ trên không rơi xuống!!

Drayden mắt trợn tròn, dang tay kéo Iris và Ash ra sau lưng, tấm lưng rộng lớn che chắn cho hai người.

Ánh sáng đỏ "bành" một tiếng bùng lên, Haxorus che chở trước mặt Drayden, trên mặt đất đầy tinh thể băng giá, trước chiếc Chiến hạm Plasma đang rơi xuống, bùng nổ tiếng gầm thét chói tai!

Drayden lớn tiếng nói: "Ash, Iris, các cháu không chỉ phải tạo ra tương lai cho mình, mà còn phải mang lại tương lai tươi sáng cho người khác!!" "Ông nội Drayden!" Tâm trí Iris tại khoảnh khắc này trưởng thành nhanh chóng, mầm mống của một Nhà vô địch Unova đã

được gieo.

Lục Dã đứng dưới đáy chiến hạm đang rơi trong vụ nổ, nhìn Cynthia nói: "Thế giới tận thế rồi, em định nói gì đây?" "Đến sau lưng anh!" Cynthia ánh mắt sắc bén, một tay kéo Lục Dã lại bên cạnh, mái tóc vàng đẹp lộng lẫy bay trong gió, vạt áo đen phần phật kêu!

"Garchomp——" Cynthia bình tĩnh nói: "Có nắm chắc không?" "Gào!!" Garchomp gật đầu mạnh, đôi mắt phát ra ánh sáng đỏ rực.

Cynthia nở một nụ cười lạnh lùng, nhấc cặp mắt xám dưới mái tóc vàng lên, nói: "Vậy thì lên đi, dùng Lao Tới Rồng!" Vung đôi lưỡi hái sắc bén, 『Lao Tới Rồng』 phát ra bóng rồng màu xanh tím, Garchomp gầm thét lao về phía Chiến hạm Plasma!

Nhưng nhanh hơn nó, là Gengar đang tỏa ra ánh sáng trắng chói mắt, toe toét miệng cười rộng.

"Gengar, Mega Tiến hóa!!" Ông Drayden nghiêng người, nhìn Ryo-sensei và Gengar đang được ánh sáng bao phủ, trong mắt lóe lên một tia sáng.

Với sự hợp tác của Ryo-sensei và Cynthia, có lẽ có thể giải quyết được cuộc khủng hoảng lần này...

Drayden ngẩng đầu, nhìn chiếc chiến hạm khổng lồ đang đổ ập xuống, tim đập điên cuồng.

Nhưng mà, điều này thật sự có làm được không!

Ánh sáng chói mắt bùng lên, trán Gengar dần xuất hiện gai nhọn, hai nắm đấm tỏa ra khói đen đỏ, trên trán mở ra con mắt độc màu vàng.

Trong tích tắc, Gengar hoàn thành Mega Tiến hóa!

"Mega Gengar!" Lục Dã vươn tay lên trời, hét lớn: "Trọng Lực!!"

“Ghos~!” Mega Gengar lơ lửng bay lên, vươn tay lên trời.

Một lực lượng vô hình biến thành ánh sáng xanh lam lan tỏa, sự rơi của chiến hạm lại bị làm chậm lại!

Tất cả mọi người ở Opelucid City ngây người ngẩng đầu nhìn lên.

“Đừng ngây người ra đó!” Thanh tra Looker hét lớn: “Tất cả Pokémon có thể dùng 『Màn Chắn Kép』, xông lên hết!!” Các cô cảnh sát Jenny hoàn hồn, với ánh mắt kính sợ nhìn Mega Gengar trên bầu trời thành phố.

Không ai quen thuộc với đội hình của Ryo-sensei hơn họ...

Đó là Gengar độc nhất vô nhị của Ryo-sensei!

Jenny của Undella Town, từng có một lần gặp gỡ Ryo-sensei, trái tim đập mạnh, dùng tiếng hét để che giấu gương mặt đỏ bừng nói: “Musharna, dùng Màn Sáng, làm ơn!” Các thành viên Team Plasma đang ôm đầu ngồi xổm cũng đứng dậy, biện giải với nhân viên canh giữ: “Chúng tôi, chúng tôi cũng có thể giúp sức!” Trong chốc lát, ánh sáng đỏ rải rác phát ra quanh thành phố, mặc dù không thể ngăn cản sự hủy diệt của Opelucid City, nhưng có lẽ... có thể giảm thiểu rủi ro tai hại!

Ở Tháp Xoắn Rồng xa xôi đang bị tuyết Icirrus bao phủ, chàng thanh niên tóc xanh đội mũ lưỡi trai, ánh mắt u ám, từng bước leo lên ngọn tháp.

Trên đỉnh cao nhất của ngọn tháp này, có Đá Đen phong ấn Rồng Lý Tưởng Zekrom, chỉ có Anh Hùng thật sự mới có thể nhận được sự công nhận.

Đột nhiên, cậu ta quay phắt lại, nhìn về hướng xa xăm.

Tầm nhìn xuyên qua gió tuyết gào thét, thế giới trắng xóa, một chiếc chiến hạm đang nổ ầm ầm rơi về phía thành phố đang phát ra

ánh sáng trắng.

N nghe thấy tiếng lòng đau khổ, nhưng có sự thật và lý tưởng mạnh mẽ hơn, thúc đẩy Pokémon và loài người kề vai sát cánh.

N mím chặt môi mỏng, đồng tử run rẩy, lấp lánh một chút ánh sáng.

Mái tóc đen rối bay phần phật, con ngươi đen nhánh, ánh mắt kiên nghị của Ryo-sensei hòa vào nhau.

Lục Dã ngẩng đầu nhìn lên.

"Togepi, ra tay giúp một phát, quẩy lên nào!" "Kháp kỷ đô y ~ ヾ(◍°∇°◍)ﾉﾞ" Togepi "bành" một tiếng nhảy ra từ PokéBall, vẫy ngón tay đáng yêu, ánh sáng xanh lam hỗ trợ Darkrai đang bay vút lên.

Lục Dã: "Darkrai——" Sau khi 『Trọng Lực』 của Gengar chế ngự chiến hạm, một luồng sáng trắng đang bay nhanh vút lên lao về phía chiến hạm.

Đồng tử Darkrai lấp lánh ánh sáng xanh thẳm, dải đen bay phấp phới trong gió, hai móng vuốt hội tụ năng lượng đen kịt bùng nổ.

Lục Dã trầm giọng nói: "Hố Đen Tăm Tối!!!" Trong tích tắc, Darkrai hai móng vuốt xé toạc một Hố Đen dữ dội, nó giơ cao Hố Đen này lên, nghiến chặt răng, dùng cách đỡ lấy đón chiếc chiến hạm đang rơi từ trời xuống.

OÀNH!!!

Hố Đen đen kịt từng chút một nuốt chửng chiến hạm, Hố Đen không ngừng khuếch đại như đang phân liệt, cố gắng nuốt chửng hoàn toàn chiến hạm.

Tuy nhiên, chiến hạm vẫn đang rơi xuống, thân hạm liên tiếp nổ tung, ánh lửa chiếu sáng màn đêm!

Darkrai gầm thét: “Khối Năng Lượng!!” Lục Dã cũng gầm thét: “Mega tăng cường!!” Darkrai: “Úc úc úc úc úc úc!!!” Trung tâm va chạm nổ tung dữ dội, một vầng sáng rực rỡ lan tỏa nhanh chóng ra xung quanh!!

OÀNH!!!

Cynthia ngây người ngẩng đầu, đại ca Giovanni cũng bị cảnh tượng này chấn động.

Luồng khí mạnh mẽ lướt qua đồng tử Landorus đang trợn trừng.

Tất cả mọi người ở Opelucid City ngẩng đầu, bên tai vẫn văng vẳng tiếng nổ, ngây người hồi lâu.

Trong màn đêm trống rỗng, Chiến hạm Plasma đang rơi xuống đã biến mất không còn dấu vết, chỉ còn lại vầng trăng tròn trong trẻo, và hố thiên thạch thì vẫn còn rõ nét.

Vầng trăng tròn như bạc, Darkrai lơ lửng giữa vầng trăng, dải đen bay phấp phới trong gió, toàn thân đầy vết thương, khẽ quay đầu, đôi mắt lấp lánh ánh sáng xanh thẳm.

Toàn bộ Opelucid City chấn động.

“Vãi chưởng vãi chưởng!!” “Được cứu rồi!!” “Tôi tưởng Landorus đã vô địch thiên hạ rồi...

Đây là Darkrai của ai?!” “Ghos~” Mega Gengar toe toét cười, tiến lên khoác vai Darkrai.

Darkrai: “...” Nó theo bản năng đưa móng vuốt muốn vỗ vỗ vai, biểu cảm dần trở nên phức tạp.

Chết tiệt... cảm giác quen thuộc của hành động này quá mạnh mẽ!

Trong tích tắc, Opelucid City vang lên tiếng hoan hô nhiệt liệt.

“Đội hình cũ của Ryo-sensei, chính là con Darkrai đó phải không!”

“Cảnh sát đại nhân mạnh quá!” “Giáo sư, giáo sư của tôi!” “Nói đi thì nói lại, chiếc chiến hạm đó đi đâu rồi?

Mà sao không một mảnh vỡ nào bay tới Opelucid City vậy!” Ryo-sensei và Darkrai, không có cách nào xử lý “Chiến hạm Plasma”.

Nhưng dù sao cũng sẽ có Pokémon, sẽ có cách...

Thế giới Đảo ngược.

Ánh mắt đỏ tươi dưới mũ giáp của Giratina Platinum, nhìn chằm chằm vào Hố Đen đang mở, một chiếc chiến hạm khổng lồ đang nổ ầm ầm bay ra từ trong đó.

Giratina ngẩn ra, rồi lại ngẩng đầu nhìn một cái, chậm rãi đánh dấu chấm hỏi.

Giratina: ???

Các người đừng có tùy tiện vứt rác lung tung chứ!!

Nhìn qua tấm gương, Giratina vẫy dải đen lơ lửng để chặn chiếc “Chiến hạm Plasma” đang rơi xuống.

Khuôn mặt của Giratina dần lộ ra những cảm xúc vi diệu.

Hóa ra là Rokuya à, haha... vậy thì không sao rồi! ...

Sau khi Chiến hạm Plasma ẩn mình vào Hố Đen, chiến hạm Team Rocket cũng chậm rãi rời khỏi bầu trời Opelucid City.

Toàn thành phố bùng nổ tiếng hoan hô nhiệt liệt, ca tụng Anh Hùng cứu Unova, tên của Rokuya.

Thanh tra Looker bắt giữ một đám thành viên Team Plasma mặt mũi lem luốc, rồi đi trước về cục cảnh sát báo cáo.

Các cô cảnh sát Jenny vẫn đang bàn tán về phong thái của Gengar và Darkrai vừa rồi.

Người đi làm lê tấm thân mệt mỏi, cẩn thận về nhà, thấy vợ và con gái đang lo lắng, liền nở một nụ cười áy náy và ấm áp: “Xin lỗi... anh tự tiện, muốn giới thiệu cho hai mẹ con một Pokémon, thành viên mới của gia đình...” Vầng trăng trong trẻo treo lơ lửng trên bầu trời Opelucid City.

Darkrai vẻ mặt lạnh lùng kiêu ngạo, lại lơ lửng trở về bên cạnh Rokuya, trầm giọng nói: “Chuyện Mega tăng cường...

đừng quên đấy.” “Đương nhiên.” Rokuya cười gượng.

Thị trưởng Drayden thở phào một hơi, cúi người thật sâu về phía Rokuya, nói: “Đã làm phiền các vị rồi, Nhà vô địch Rokuya, Nhà vô địch Cynthia... thật sự xin lỗi!” “Không sao đâu ạ.” Cynthia khẽ mỉm cười, “Chuyện này đối với cậu ấy là cơm bữa rồi.” Lục Dã: “...” Chết tiệt, hoàn toàn không phản bác được!

Drayden nhìn chằm chằm vào chàng thanh niên tóc đen, trong mắt lóe lên sự kính trọng và cảm kích.

Không hiểu sao, trong lòng Drayden dâng lên một dự cảm và kỳ vọng.

Giữa lý tưởng và hiện thực, có lẽ cậu ấy sẽ là Anh Hùng, người đồng thời nhận được sự công nhận của cả hai...

“Rokuya tiên sinh... tôi muốn mời ngài nhận món vật phẩm này.” Lục Dã nhìn Drayden, sắc mặt căng thẳng, cảm giác lạnh lẽo quen thuộc lan khắp sống lưng, vội vàng ngắt lời nói: “Huy hiệu thì không cần đâu!” “Không... là cái này.” Drayden tháo chiếc mặt dây chuyền trên ngực, đưa về phía Rokuya, trong mắt lấp lánh ánh sáng.

“Biểu tượng cho sự giao thoa giữa lý tưởng và hiện thực...” “『Máy Ghép DNA』!” ...

Vầng trăng tròn giữa không trung.

Không ít người chứng kiến ở Opelucid City vẫn còn chìm đắm trong sự chấn động vừa rồi.

Chiếc chiến hạm khổng lồ như một vật thể khổng lồ, thân hạm liên tiếp nổ tung, ánh lửa ngút trời mà rơi xuống, ngay sau đó 『Trọng Lực』 của Mega Gengar hóa thành màn sáng xanh lam làm nó chậm lại, Darkrai bay vút lên xé toạc Hố Đen, ngang nhiên nuốt chửng toàn bộ chiến hạm!

Người đi làm kể lại cảnh tượng này cho cô con gái nhỏ nghe, cô bé vốn đang buồn ngủ liền cười khúc khích, đạp chân trên ghế sofa.

"Bố cũng là Huấn luyện viên sao?" Mắt con gái sáng rực.

"Đúng vậy." Người đi làm kiêu hãnh nói: "Bố cũng là Huấn luyện viên!" "Anh lại làm Huấn luyện viên của 'Giấc mơ đẹp' nữa rồi." Vợ anh ta nhẹ nhàng cười nói.

"Đúng vậy..." Người đi làm nhớ lại Darkrai quay đầu nhìn lại dưới vầng trăng, đôi mắt xanh thẳm của nó sáng ngời.

Ánh trăng chiếu rọi vào bóng tối dưới chân những tòa nhà cao tầng, chàng thanh niên tóc đen đút hai tay vào túi, tấm lưng thẳng tắp đang quay lưng lại với mình, đứng nhìn xa xăm.

Đó là Anh Hùng đã cứu toàn bộ Opelucid City...

Nhà vô địch Huấn luyện viên trong truyền thuyết, Rokuya tiên sinh.

Người đi làm mỉm cười nói: "Một 'Giấc mơ đẹp' không muốn tỉnh lại." Thanh tra Looker trong bộ áo khoác màu nâu đã về đồn cảnh sát trước.

Cách xử lý các thành viên Team Plasma, cách báo cáo công trạng của cảnh sát...

đều cần anh ta đích thân giải quyết.

Looker không phải người tham công háo danh, anh ta thực sự may mắn vì Opelucid City đã được cứu, và lại một lần nữa bị nhân cách mị lực của cảnh sát làm cho lay động.

“Cứu nguy trong lúc nguy nan...

Anh Hùng xứng đáng của Unova.” Looker xoa cằm, lẩm bẩm.

Giovanni đứng ở cửa khoang của chiếc chiến hạm Team Rocket đang rời đi, chứng kiến toàn bộ quá trình.

Chương 613

Khi chiếc Chiến hạm Plasma khổng lồ, biến mất trong Hố Đen.

Ngay cả một người kiêu ngạo như ông, cũng không khỏi bị cảnh tượng này lay động, khóe môi nở một nụ cười thưởng thức.

Nhìn về hướng khoang thoát hiểm bay đi, Giovanni suy tư: "Colress và Kyurem bỏ trốn, không cần tôi ra tay——" Rokuya sẽ không dung thứ cho bọn chúng thoát khỏi tầm mắt, hẳn là sẽ tự mình xử lý.

"Chẳng lẽ cái con Darkrai vừa rồi..." Landorus khoanh tay, hỏi.

Giovanni: "Ngươi không thắng được nó, nếu có ta chỉ huy ngươi, có lẽ còn có một trận chiến." Landorus vẻ mặt nghiêm túc, vốn định phản bác, cuối cùng lại rơi vào im lặng, đổi sang đề tài khác nói: "Hành động tiếp theo là gì?" "Chỉnh đốn thành viên Unova." Giovanni ánh mắt sắc lạnh, "Tiếp quản công việc vận chuyển của Unova!" Landorus: "..." Hóa ra tồn tại nguy hiểm nhất ở Unova, không phải tổ chức tà ác, mà là công ty vận chuyển sao...

Nhiệm vụ đã hoàn thành.

Landorus coi như đã đáp ứng yêu cầu của Giovanni khi lên Đảo Milos, rồi quay về Đảo Milos.

Nhưng trong lòng Landorus đã công nhận chuyên gia hệ Đất này.

Đồng thời, Chuyển phát nhanh Rocket đã tiếp quản Unova, "Chiến dịch Bão Tố" đại thắng.

Giovanni quyết định tăng lương cho giáo sư và Bộ ba Team Rocket... chủ yếu là quà cảm ơn cho giáo sư.

Rokuya đã huấn luyện một con Pupitar, nghe nói rất giỏi thời tiết

Bão Cát.

Giovanni đã lấy được tài nguyên truyền thuyết 『Đá Cát』 ẩn chứa sức mạnh mặt đất từ Landorus, và đưa ra một "điều kiện không thể từ chối" cho Landorus. 『Đá Cát』 ngoài việc kéo dài thời gian Bão Cát, còn có thể tăng cường các chiêu thức hệ Đất của Pupitar.

Đây chính là sự tuyển chọn nghiêm ngặt đến từ Giovanni của mặt đất!

"Để ba tên đó mang đến cho giáo sư là được." Giovanni trầm giọng nói.

Ngoài ra, Giovanni còn định gửi email cho Silver, chia sẻ tin tốt này.

"Con trai yêu quý... không được, sến quá." Giovanni căng thẳng nhăn nhó, đứng ở cửa khoang gió rít gào, tập luyện cách mở đầu email với không khí, trầm giọng nói: "Lâu rồi không gặp... có phải xa lạ quá không, Silver...

Hay là gọi Silver đi, đúng vậy, mở đầu, Silver, hai chấm..." ...

Tòa nhà Opelucid City.

Thị trưởng Drayden đang bày tỏ lòng biết ơn với Ryo-sensei và những người khác.

"Rokuya các hạ, tôi muốn mời cậu nhận món vật phẩm này, biểu tượng cho sự giao thoa giữa lý tưởng và hiện thực..." Drayden tháo chiếc mặt dây chuyền trên ngực, môi dưới bộ râu trắng hà ra hơi lạnh, trầm giọng nói: "『Máy Ghép DNA』!" Iris mắt mở to. 『Máy Ghép DNA』 là báu vật được các đời tộc Rồng bảo vệ, sở hữu sức mạnh chế ngự Song Long đen trắng, tương truyền chỉ có Anh Hùng thật sự mới có thể nhận được sự công nhận của nó.

Iris nhìn Ryo-sensei và Drayden, khẽ gật đầu, đôi mắt đen nhánh

lấp lánh ánh sáng.

"Cố lên Iris... cháu cũng phải trưởng thành thành một Nhà vô địch như Ryo-sensei và cô Cynthia!" Iris thầm hạ quyết tâm.

Ash gãi đầu nói: "Thì ra Team Plasma tốn công sức như vậy, muốn cướp chính là thứ này." "Đúng vậy." Drayden gật đầu nói: "Ý nghĩa ban đầu của 『Máy Ghép DNA』 là chế ngự những con Rồng khổng lồ đang nổi giận, khi nó liên kết với Kyurem, có thể hấp thụ sức mạnh của Rồng khổng lồ." "Nhưng mà..." Trong mắt Drayden lóe lên một tia u ám, "Tôi không ngờ, Team Plasma lại thật sự đánh thức và điều khiển Kyurem...".

"Ryo-sensei!" Drayden ngẩng đôi mắt lên, lấp lánh ánh sáng hy vọng, "Truyền thuyết nói chỉ có Anh Hùng cứu Unova, mới có thể đánh bại Kyurem...

Vì vậy, tôi khẩn cầu cậu nhận lấy chiếc 『Máy Ghép DNA』 này, để mang lại tương lai tươi sáng cho nhiều người hơn!" Rokuya hơi sững sờ, biểu cảm có chút vi diệu.

Cái cảm giác NPC giao nhiệm vụ này là sao chứ. 'Thiếu niên, ta chọn ngươi, cầm lấy thanh kiếm tốt nhất của cả làng này, đi tìm Rồng Băng solo đi'...

Thậm chí có khả năng phải đối đầu với quái vật Fusion của Rồng Băng và Rồng Đen ư?!

Tôi đến Unova... chỉ là muốn đi nghỉ mát cùng Manh Manh Đát thôi mà!

"Cậu cứ nhận đi." Cynthia ghé tai anh, đôi mắt xám nhìn về phía 『Máy Ghép DNA』 hình nón nhọn, giải thích: "Theo hiểu biết của em về thần thoại Unova... 『Máy Ghép DNA』 có thể cân bằng sức mạnh của điện, lửa và thậm chí là băng, nó có tác dụng tăng cường

rất lớn cho việc huấn luyện ba thuộc tính này." Rokuya thần sắc sững sờ, nhìn Cynthia đang mỉm cười, môi khẽ run.

Cynthia... ngay cả em cũng vậy!

Các Pokémon hệ Băng trong đội của Ryo-sensei, có Quy Quy (Blastoise) vững vàng, Tiểu Xí Nga (Piplup) đang bận đi giao hàng cũng có thể tính vào.

Còn về điện và lửa, 『Tấn Công Rực Lửa』 『Sóng Điện』 của Arcanine đều có thể được nâng cao; Rotom có thể dùng Charge, các Pokémon nhỏ khác ít nhiều cũng nắm giữ chiêu thức hệ Lửa.

Tuy nhiên, vừa mới gặp mặt 'Đội trưởng Trang trí - Dạng Unova', Ryo-sensei vẫn còn có bóng ma tâm lý.

Liên tưởng đến việc các Pokémon nhỏ được 『Máy Ghép DNA』 tăng cường chỉ số, Rokuya không khỏi rùng mình.

Nhưng mà, Ryo-sensei cũng đã quen với việc tăng chỉ số rồi.

Chỉ cần không mở khóa Đội trưởng Trang trí dạng thứ sáu, thì vẫn chấp nhận được...

Drayden: "『Máy Ghép DNA』 ngoài việc hợp nhất thành một, còn có hiệu quả tách một thành hai." Ngẩng mắt nhìn về hướng Colress điều khiển khoang thoát hiểm bay đi, Drayden trầm giọng nói: "Xin cậu hãy nhận lấy nó, còn một lý do nữa...

Tôi lo Team Plasma sẽ mạo hiểm thử Fusion Kyurem, dẫn đến hậu quả khôn lường." Rokuya hơi sững sờ.

Chết tiệt, đại sự không ổn... lại để ông cắm thêm một lá cờ rồi!

Tôi vừa mới gặp N xong, cái thằng nhóc xui xẻo này, không chừng đang ở đâu đó định dâng Kyurem món ăn!

Cynthia hỏi: "Em được biết, Đá Đen của Zekrom được chôn giấu

ở Tháp Xoắn Rồng tại Icirrus City, vậy còn Đá Sáng của Reshiram thì sao?" "Vì Team Plasma mang theo Kyurem bỏ trốn, bọn chúng nhất định sẽ đi tìm hai viên đá phong ấn trước, sau đó cố gắng điều khiển hai con Rồng khổng lồ." Cynthia vuốt cằm, cau mày nói: "Vì vậy, tìm thấy đá phong ấn mới là chìa khóa phải không." Rokuya nhìn Cynthia.

Không hổ là Manh Manh Đát vừa có đức vừa có tài, đoán đúng kịch bản đến tám chín phần mười.

Drayden: "Theo tôi được biết... vương quốc tên 'Thị trấn Eindoak' lưu truyền truyền thuyết về Đá Sáng, cách Thị trấn Lacunosa và Thành phố Icirrus không xa, ngọn tháp 'Kiếm Địa Đàng' ở đó rất giống với 'Tháp Xoắn Rồng' nơi phong ấn Đá Đen, nên tôi nghi ngờ Đá Sáng đang nằm trong 'Kiếm Địa Đàng'." Kịch bản... cái này cũng khớp luôn! 'Kiếm Địa Đàng' là ngọn tháp chôn Đá Sáng trong phiên bản điện ảnh, 'Tháp Xoắn Rồng' là ngọn tháp chôn Đá Đen trong phiên bản anime.

Còn về 『Máy Ghép DNA』 trước mặt, nó mẹ nó lại là Vật Phẩm quan trọng trong game!

Rokuya nhìn lên trời, tâm trạng phức tạp: "Cái phó bản lần này, rốt cuộc là ghép bao nhiêu tình tiết vào vậy..." Khác với vài sự kiện trước đây.

Là phản diện, Colress lại thành công bỏ trốn.

Nếu không giải quyết hắn, Ryo-sensei mang cái danh "Người kiến tạo Team Rainbow Rocket" cũng uổng phí.

Huống hồ... trừ mình ra, Unova dường như thật sự không có Huấn luyện viên nào có thể giải quyết quái vật Fusion đó.

Ash giỏi lắm thì triệu hồi một con Rồng Trắng, còn Nhà vô địch Unova Alder mà không kéo chân thì đã tạ ơn trời đất rồi...

Rokuya thở dài, dần nheo mắt lại.

Dám phá đám kỳ nghỉ của tao và Manh Manh Đát —— Team Plasma, không thể tha thứ!!

Ryo-sensei ở chế độ nghiêm túc... cực kỳ dũng mãnh.

Rokuya nhìn 『Máy Ghép DNA』 trong tay Drayden.

Không biết tấm 『Thẻ Phép Fusion』 (gạch bỏ) này...

Máy Ghép DNA có tác dụng gì.

Vì là báu vật được các đời tộc Rồng bảo vệ, nên dù sao cũng có điều gì đó đặc biệt.

Rokuya cảm ơn Drayden xong, chuẩn bị vươn tay nhận 『Máy Ghép DNA』.

Trên bề mặt vật thể hình nón nhọn, lại phát ra một dòng điện nhỏ, làm bật tay Rokuya ra.

Tất cả mọi người có mặt đều sững sờ.

Rokuya: "...Không phải nói, Anh Hùng của Unova có thể nhận được sự công nhận của 『Máy Ghép DNA』 sao?" Drayden: "Khụ, đúng vậy, trong truyền thuyết là như vậy..." Rokuya nhìn 『Máy Ghép DNA』, đại khái đã hiểu rõ ngọn ngành.

Hóa ra nãy giờ, tôi không phải Anh Hùng của Unova.

Phản diện lại chính là tôi ư?!

Rokuya khẽ ho một tiếng.

Nghĩ lại cũng đúng, dù sao Ryo-sensei từng bị Cây Thế Giới bài xích, Cánh Cầu Vồng còn suýt chút nữa bị hắc hóa...

Bị 『Máy Ghép DNA』 từ chối, cũng trong lẽ thường tình.

Cách giải quyết thì cũng cực kỳ đơn giản.

Rokuya vươn tay, lòng bàn tay phóng ra ánh sáng xanh lam dịu nhẹ, tiện tay “buff” cho 『Máy Ghép DNA』 một phát 「Aura」.

Trong tích tắc, 『Máy Ghép DNA』 lấp lánh ánh sáng nhạt, từ lòng bàn tay Drayden lơ lửng bay lên.

Trong ánh mắt ngạc nhiên của mọi người. 『Máy Ghép DNA』 an toàn nằm gọn trong lòng bàn tay Rokuya.

Drayden: (⊙_⊙) Cynthia: ´•ω`•)¿¿¿ Ash, Iris: °*̥(**⁰̤0)*oa nga ~ Ryo-sensei: (￣ ￣) Cùng lúc đó.

Cánh Cầu Vồng chớp nháy liên tục, như có sinh mệnh, cảm nhận được dao động của 『Máy Ghép DNA』.

Cánh Cầu Vồng: “...” Toang rồi, có đối thủ cạnh tranh rồi! ...

Sau khi 『Máy Ghép DNA』 về tay, Rokuya và những người khác từ biệt Drayden, trở về biệt thự của Cynthia ở Opelucid City.

Khắp thành phố vẫn còn băng cứng chưa tan hết, một số công trình kiến trúc như tượng băng vẫn sừng sững.

May mắn là khu nhà ở hơi xa, nên không bị ảnh hưởng.

Trong thời gian đó, xảy ra một sự kiện ngoài dự kiến.

Meloetta đã ở trong băng tuyết suốt cả đêm, má đỏ ửng, yếu ớt dựa vào vai Rokuya, khẽ nói: “Merlo...” “Có vẻ như là bị cảm rồi.” Cynthia nói.

“Cảm lạnh ư?” Ash và Iris ngạc nhiên hỏi.

Cynthia khẽ gật đầu, nói: “Ngay cả Pokémon, cũng sẽ bị cảm sốt như con người...

Hơn nữa thể chất của Meloetta tương đối mỏng manh, nên bị bệnh cũng rất bình thường.” Rokuya nhớ lại kịch bản gốc của Black & White.

Khi đó Meloetta chính vì bị Bộ ba Team Rocket tấn công, sau khi bỏ trốn thì bị cảm sốt...

Thể chất của nó yếu ớt hơn trong số các Pokémon Huyền Ảo.

"Merlo..." Meloetta nhắm mắt, nằm trên nệm mềm, má phiếm hồng, giọng nói cũng trở nên khàn khàn.

"Kháp kỷ đô y~" Togepi chạy tới chạy lui trong phòng, giúp lấy khăn ướt, chăm sóc Meloetta.

Glaceon tạo ra đá vụn, Cynthia dịu dàng đặt túi chườm đá nhỏ lên trán Meloetta đang sốt.

Sylveon cũng dùng dải ruy băng giúp đưa khăn, được Cynthia mỉm cười xoa đầu.

"Bú y~" Sylveon toát ra phong thái của một 'chị đại'.

"Giờ này, đi đến Trung tâm Pokémon còn kịp không?" Ash gãi đầu hỏi.

"Đừng lo, cái này có thể cứu ——" Rokuya xắn tay áo lên, "Lục mỗ, giang hồ nhân xưng 'Thánh thủ phụ khoa', không, 'Thần y hồi xuân'!" Trước khi đến Unova, vừa hay ở tiệm thuốc Đông y của Thành phố Lumiose, đã mua vài gói "bột vạn năng", hiệu quả cực tốt đối với cảm mạo sốt.

Xét thấy vấn đề vị đắng chát làm giảm Độ Thân Mật, Ryo-sensei đã thêm các loại bột Berry khác để trung hòa hương vị, dược hiệu cũng không vì thế mà giảm bớt.

Sau khi chưng cất và lọc, Rokuya bưng bát thuốc bốc hơi nghi ngút, ngồi xuống cạnh Meloetta.

"Em cho bé uống nhé?" Rokuya nhìn Cynthia.

"Anh cứ làm đi, Meloetta không cảnh giác với anh đâu." Cynthia

nói.

Rokuya gật đầu, dùng thìa bạc múc thuốc, đưa về phía Meloetta yếu ớt đang sốt, nói: “Nào, Meloetta, đến giờ uống thuốc rồi.” “Merlo~” Meloetta vẫn nhắm mắt, chỉ bằng tiềm thức mà há miệng nhỏ.

Triệu chứng sốt thuyên giảm với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường, Ash và Iris đồng loạt thở phào nhẹ nhõm.

“Anh rất giỏi chăm sóc Pokémon đó.” Cynthia chân thành nói.

“Tôi còn giỏi massage nữa...” Rokuya tùy tiện nói.

Đương nhiên, hiệu quả của 「Aura」 quá mạnh mẽ, vẫn nên cẩn thận sử dụng thì hơn.

“Merlo~” Meloetta chìm vào giấc mơ ngọt ngào, nằm nghiêng trên nệm mềm, khẽ nhắm đôi mắt xanh như biển.

Sylveon dùng dải ruy băng khẽ kéo tay Rokuya: “Bú y!” “Mày cũng muốn uống thuốc à?” Rokuya lắc đầu: “Không được, thuốc không thể uống lung tung.” “Bú y...” Sylveon phồng má hai bên, hệt như con Bayleef của Ash vậy. ...

Chương 614

Ngày hôm sau.

Ryo-sensei vẫn bị cơn ác mộng 'Eevee Cực Đại Hóa từ trên trời rơi xuống' làm giật mình tỉnh giấc.

Mở mắt ra nhìn, Sylveon đang nhẹ nhàng nhảy xuống.

Xét thấy Meloetta đã khỏi bệnh, Ryo-sensei quyết định lên đường đến 'Thị trấn Eindoak', để Cynthia ở lại Opelucid City chăm sóc Meloetta.

Căn cứ vào kịch bản, Ryo-sensei đại khái đã biết vị trí của Kyurem và Colress.

Để không để Manh Manh Đát một lần nữa dính vào sự kiện, Ryo-sensei lần này chọn hành động đơn độc.

Cynthia và Iris ở lại Opelucid City, ứng phó với những rủi ro tiềm tàng của Opelucid City.

"Đi sớm về sớm nhé." Cynthia hoàn toàn yên tâm về Rokuya, người đàn ông trước mắt từng một mình đối mặt với Arceus.

"Ash và tôi sẽ cùng hành động." Rokuya nói.

"À, tại sao?" Ash hỏi.

Rokuya há miệng.

EQ thấp: Khi đánh Kyurem, muốn để cậu đỡ đòn phía trước.

Ryo-sensei chọn cách nói EQ cao, nghiêm nghị nói: "Muốn xem, cậu có tư cách trở thành Anh Hùng của Sự Thật hay không!" Sau khi tiến sĩ Colress và Kyurem bỏ trốn, nhiệm vụ hàng đầu lúc này là xác nhận tình trạng của hai phiến đá phong ấn Song Long đen trắng.

Theo lời ngài thị trưởng Drayden, Hắc Ám Thạch phong ấn Zekrom nằm ở Tháp Rồng Xoắn (Dragonspiral Tower), vùng ngoại ô thành phố Icirrus.

Còn Cách Tháp Rồng Xoắn vài trăm dặm là "Tháp Kiếm Địa Cầu" (Tower of the Land), nơi phong ấn Bạch Long Reshiram trong Quang Minh Thạch.

Chính giữa hai ngọn tháp này là chiến trường cổ xưa trong truyền thuyết Unova, nơi hai vị Anh Hùng đen trắng từng giao chiến.

Drayden đã liên hệ với Nhà vô địch Unova Alder để điều tra Tháp Rồng Xoắn.

Lục Dã và Satoshi thì tiến đến Tháp Kiếm Địa Cầu, dựa vào trí nhớ kịch bản mà trực tiếp đi "đối đầu" với Kyurem.

Chuyện này giống như một nhiệm vụ tuyến tính vậy, muốn bắt được Colress thì trước tiên phải xác nhận hành tung của hắn.

Nhưng Lục Dã đã xem trước kịch bản rồi, cứ kéo anh em bạn bè đi "xông thẳng mặt" là được.

"Vẫn phải cảnh giác Colress chơi chiêu hợp thể Fusion." Lục Dã xoa cằm, suy tư nói, "Trước khi đến hang động Titan tìm Kyurem để đối đầu, chi bằng đến 'Tháp Kiếm Địa Cầu' xác nhận một chút đã." 'Tháp Kiếm Địa Cầu' nằm ở trung tâm Vương quốc cổ 'Eindoak Town', là nơi diễn ra sự kiện trong phim điện ảnh 'Victini và Anh Hùng Đen/Trắng'.

Bộ phim điện ảnh này vô cùng đặc biệt, chia thành hai phần đen và trắng, nhưng nội dung chỉ đơn giản là hoán đổi quan hệ giữa Zekrom và Reshiram, mà cốt truyện vẫn có thể nối tiếp liền mạch.

Đây chính là thao tác kinh điển (trước khi bị chê dở) của seri game Pokémon bản đôi!

Về kịch bản, thầy Lục đã quên gần hết rồi, chỉ nhớ mỗi Victini rất đáng yêu.

Truyền thuyết kể rằng Victini sở hữu hiệu ứng tăng cường 'Năng Lượng Vô Hạn' (Infinity Energy), trong nguyên tác, Satoshi dưới sự tăng cường của Năng Lượng Vô Hạn thậm chí có thể nhảy cao vài mét trên mặt đất, gần như không khác gì bay.

Nếu để Victini buff cho Satoshi thì không biết Kyurem có chịu nổi không ta… Ngày hôm sau ở thành phố Opelucid, Lục Dã chuẩn bị lên đường đến Eindoak Town, đang thu dọn hành lý trong phòng thì chuông cửa đột nhiên vang lên.

"Ding dong, ding dong." Cynthia đang ngồi trên ghế sofa, vắt chéo đôi chân thẳng tắp dưới chiếc quần ống rộng màu đen, đọc sách.

Meloetta đậu bên cạnh cô, chống tay lên cằm, đung đưa hai chân trên không.

Vì chăm sóc Meloetta khi bị ốm nên mối quan hệ của cả hai trở nên thân thiết hơn rất nhiều, Meloetta cũng không còn sợ người lạ như lúc mới đến.

Nghe thấy tiếng chuông cửa, Meloetta bay lên.

Cynthia liếc mắt xuống, bình tĩnh nói: "Bạn học Rotom, mở cửa đi." "Bíp bíp… Đã nhận lệnh, rõ ràng ~!" Đây hình như là bạn học Rotom của mình mà.

Nghĩ đến việc mình cũng có thể vuốt ve lông của Glaceon, Lục Dã thoải mái đi đến cửa, nhìn thấy bộ ba Team Rocket đang lén lút.

"Sao vậy?" Phản ứng đầu tiên của Lục Dã là ba tên này lại gây họa rồi.

"Là có đồ tốt muốn giao cho Sếp đó, meow~ (✪ω✪)" Lục Dã ngẩn ra, mới hôm qua vừa lấy được 'Kìm Tách ADN' (DNA Splicers),

chẳng lẽ lại có "aura" nào đó nữa sao?

Đi qua phòng khách, Lục Dã dẫn Team Rocket đến phòng tiếp khách.

Bộ ba gật đầu khúm núm chào Cynthia.

Cynthia mỉm cười đáp lại, tiếp tục đọc sách.

Cô có ấn tượng không tệ về Team Rocket, Meowth biết nói chuyện rất đáng yêu, hơn nữa kem chúng làm cũng rất ngon.

Có điều, so với kem Lục Dã làm thì vẫn kém một chút.

Trong phòng tiếp khách, Meowth giải thích: "Chúng tôi nhận được lệnh của Boss Giovanni meow, phải mang phần thưởng của hành động ở thành phố Opelucid lần này đến cho Sếp đó ~ meow!" "Phần thưởng?" "Chính là cái này." James như làm ảo thuật lấy ra một cái hộp, giơ tay mở nắp hộp, "Teng teng teng!" Jessie reo hò: "Vật phẩm ẩn chứa sức mạnh của Landorus, 'Sa Nham Thạch'!" Lục Dã nhìn 'Sa Nham Thạch' sáng bóng như kim loại đen, khóe mắt giật giật.

Lại là tài nguyên cấp huyền thoại đến từ Landorus, hệ bug số một thế giới sao!

Landorus là Pokémon hệ Đất và Bay, nhưng thường mang theo chiêu 'U-turn' hệ Côn Trùng, ngoài việc gây sát thương, việc luân chuyển còn có thể tạo ra hiệu ứng 'Khủng Bố' (Intimidate) kép, lợi ích cực cao, vì vậy Landorus bị trêu là Pokémon 'hệ Côn Trùng'.

Mức độ tương thích với Boss Giovanni, người giỏi Pokémon hệ Côn Trùng và Đất, không hề bình thường chút nào.

Nói đến… 'Sa Nham Thạch' này thật sự là sản phẩm tuyển chọn kỹ càng của Boss Giovanni sao?

"Có cái này rồi." Meowth nịnh hót, "Tyranitar sau khi tiến hóa của

Sếp, nhất định là loại Pokémon mạnh đến mức có thể san phẳng cả một ngọn núi đó meow." "Đúng vậy, đúng vậy." Jessie và James cười cười vỗ tay.

"Chậc ~ tên nhóc này!" Lục Dã: "…" San phẳng cả một ngọn núi… nghe có vẻ không phải chuyện tốt đẹp gì.

"Sa Kyu ~ (ஐωஐ)" Pupitar đang ở góc phòng khách, ánh mắt u oán, đau buồn từ trong lòng.

Không ăn được, khó chịu quá ~ Lục Dã liếc nhìn Pupitar đang run rẩy toàn thân, rưng rưng nhìn chằm chằm 'Sa Nham Thạch', xoa xoa cằm.

Có điều, khẩu phần ăn của Pupitar sau khi tiến hóa, tạm thời không cần lo lắng rồi… có lẽ vậy. 'Sa Nham Thạch' tương tự như một phiên bản nâng cấp toàn diện của 'Smooth Rock' (Viên Đá Trơn), có thể tiếp tục tăng cường khả năng sử dụng thời tiết Bão Cát của Pupitar, đồng thời tăng sức mạnh các chiêu thức hệ Đất.

Lục Dã nhận lấy vật phẩm này, hỏi Team Rocket: "Sau khi hành động kết thúc, mấy cậu định tiếp tục ở lại Unova à?" Meowth: "Kế hoạch của Team Rocket ở Unova đã hoàn thành rồi meow." "Vậy nên… có thể sẽ đi Kalos hoặc một nơi nào đó để nghỉ dưỡng." James nói.

Jessie nắm chặt tay: "Tôi đã mong chờ Cuộc thi Ba Vệ Tinh của Performer từ rất lâu rồi!" Lục Dã gật đầu hiểu ý.

Jessie vốn có ước mơ làm diễn viên, cũng đã thể hiện tài năng độc đáo trong lĩnh vực điều phối viên và trình diễn, từng lọt vào top 4 Giải Masters Competition.

"Nếu đã như vậy, mấy cậu cứ ở Unova mà bán hàng kiếm tiền… Tôi về rồi có nhiệm vụ mới giao cho mấy cậu." "Cái gì?" Bộ ba Team

Rocket đồng thanh hỏi.

"Phát hành đĩa đơn, ra MV." Lục Dã nói.

Meloetta, Meowth đều có những ca khúc chủ đề riêng.

Nếu Meowth đồng ý, nhân cơ hội này phát hành 'Bài Hát Của Meowth' (Meowth Song), còn có thể mời James và Jessie đóng MV.

Biết đâu còn có thể thu hút cả Jigglypuff đến, thu âm một bài 'Bài Hát Của Jigglypuff' – bệnh nhân mất ngủ trên toàn thế giới có hy vọng rồi!

"Ghos Ghos ~" Lục Dã liếc nhìn Gengar đang Lặn (Dive) trong bóng, thầm nghĩ: "Hay là… cũng làm một phiên bản đặc biệt cho bài 'Perish Song' của Gengar?" Bộ ba Team Rocket mắt sáng rực, bản thân cũng rất sẵn lòng với nhiệm vụ này, vui vẻ tạm biệt rồi tiếp tục đi bán hàng.

Lục Dã nhìn theo bóng họ rời đi, thầm gật đầu.

Ra đĩa đơn vẫn là thứ yếu… quan trọng là bảo họ đừng gây sự rắc rối, cứ tập trung bán hàng kiếm tiền mới là chính!

Bán Kẹo Nộ Khí (Rage Candy Bar) cho Bruno, bán áo choàng cho Lance, bán doujinshi cho cô Lorelei… Với nhiều dự án khởi nghiệp như vậy, việc chỉ biết "cào Pikachu" là quá hạn hẹp rồi!

Trở lại phòng khách, Lục Dã dùng ngón tay khẽ chạm vào đầu Meloetta, hậu quả là Meloetta bay lơ lửng giữa không trung, dùng bàn tay nhỏ bé cản lại: "Merlo ~" Cuối cùng vẫn xoa được đầu Meloetta.

Lục Dã nhìn Cynthia nói: "Satoshi và Iris đâu?" "Họ đến nhà thi đấu Opelucid Gym, giúp ông Drayden dọn tuyết rồi." Cynthia ngẩng mắt lên khỏi trang sách.

Sau trận bão tuyết đêm qua, hầu hết các công trình kiến trúc của

thành phố Opelucid bị đóng băng, đến tận bây giờ vẫn chưa tan, hai bên đường cũng chất đống rất nhiều tuyết.

Đồng thời, truyền thông đưa tin về sự kiện vật thể bay không xác định ở thành phố Opelucid, cũng như kể về Anh Hùng cứu Unova.

Hậu quả của sự kiện vẫn đang diễn ra, nhưng tạm thời không liên quan gì đến Lục Dã.

Lục Dã nhìn mái tóc vàng dài ngang eo của Cynthia, đôi tay thon dài như ngó sen vươn ra từ hai bên áo sơ mi xanh, đôi môi không son phấn mà vẫn kiều diễm, trong lòng chợt động.

Hửm?

Vậy Satoshi và Iris chẳng phải sẽ không về được trong chốc lát sao?

Đang định dùng 'Đá Tâm Linh' (Jewelrite) trấn an cảm ứng của mấy nhóc nhỏ, rồi hành động thì chuông cửa lại vang lên.

"Ding dong, ding dong." Lục Dã và Cynthia nhìn nhau, một nụ cười nhẹ nhàng nở trên khóe môi anh.

Đôi giày cao gót tinh nghịch của Cynthia khẽ gõ vào chân Lục Dã.

"Đi mở cửa đi." "Gengar." Lục Dã nghiến răng nghiến lợi nói, "đi cùng tôi mở cửa." "Ghos!

ψ(* ` ´)ψ" Gengar cầm hai chiếc thìa định mệnh lên.

Lục Dã: "…Khoan đã, thứ này là mày giật từ Alakazam về à?" Gengar ném hai chiếc thìa lên, rồi lại thò tay vào túi, vừa ném vừa thò tay, còn chơi trò bắt bóng nữa.

"Ghos ~ヽ(̄▽ ̄)ﾉ" Đúng là mày mà, đồ Ghoul đáng xấu hổ.

Có vẻ chờ đợi quá lâu, tiếng chuông cửa biến thành tiếng đập cửa đầy bất mãn.

“Đông đông đông!” Xem ra không phải khách, và lại còn đang tự tìm đường chết.

Lục Dã thậm chí còn đeo cả găng tay chỉ đường, ‘Key Stone’ gắn trên đó hơi phát sáng, rồi đi về phía cửa. … Larry là một người đàn ông hói đầu, có hình xăm thổ dân trên vai, và một mặt dây chuyền đeo trước ngực.

Bạn đồng hành của anh ta là một Golurk, lần này anh ta đến để tìm Meloetta bị lạc, đưa nó về bộ lạc.

Gia tộc Larry đời đời lấy việc bảo vệ Meloetta và ‘Di Tích Dưới Biển Sâu’ (Abyssal Ruins) làm nhiệm vụ.

Khi Meloetta biến mất, cả bộ tộc đều chấn động.

Sau đó họ phát hiện, Meloetta rất có thể tự mình bỏ nhà đi… Tất nhiên, cũng không loại trừ khả năng bị phe phản diện lợi dụng.

Unova không hề yên bình, trước khi Larry xuất phát, ngay cả Team Plasma còn chưa bị giải quyết.

Vì vậy Larry vô cùng lo lắng, ngay khi cảm nhận được dao động của Meloetta, anh ta liền cưỡi Golurk đến thành phố Undella.

Đôi chân của Golurk có thể dùng chiêu Phun Lửa (Flamethrower) để tạo lực đẩy, do đó cũng có khả năng bay.

Tuy nhiên, khi Larry đến Undella Town thì phát hiện vị trí của Meloetta lại thay đổi!

Hơn nữa, lần này hướng đến lại là thành phố Opelucid đang ở trạng thái cảnh giới!

Larry vội vàng cưỡi Golurk gấp rút đi trong đêm, sau khi nghỉ ngơi chớp nhoáng ngoài trời và tình cờ bỏ lỡ sự kiện lớn, anh ta đã đến cửa nhà thầy Lục vào sáng nay.

“Nhất định phải để tên đã bắt cóc Meloetta –” Larry nhìn lại Golurk, nghiến chặt răng, nắm chặt tay: “Cho hắn ta một bài học nhớ đời!” “Đông đông đông!” Larry: “Mau mở cửa!

Tôi biết có người ở trong đó!” Cánh cửa được mở ra.

“Anh…” Larry ngừng lời.

Anh ta nhìn thấy ‘Nhà Huấn Luyện Huyền Thoại’ thầy Lục, người mà chỉ có thể thấy trên TV.

Meloetta mà anh ta vốn nghĩ là bị bắt cóc, bị lợi dụng, lại đang thân mật ngồi trên vai Lục Dã, đung đưa đôi chân dưới váy, đáng yêu ngáp một cái.

Larry như bị Tấn Công Chớp Nhoáng (Bolt Strike), đứng sững tại chỗ.

Trời ơi, Meloetta đại nhân, lại có thể thân thiết với một con người đến vậy sao?!

Ánh mắt anh ta nhìn đi nhìn lại giữa cái đầu hói phản chiếu ánh sáng của Larry và Meloetta.

“Cậu nhận ra tên này không?” Lục Dã hỏi Meloetta.

Meloetta nheo mắt lại, cẩn thận quan sát Larry, cuối cùng tiếc nuối lắc đầu.

“Merlo…” (Không nhận ra…) Như sét đánh ngang tai giữa trời nắng, Larry há hốc mồm, một cảm giác thất bại dâng trào.

Vì sao Meloetta đại nhân lại không nhớ mình, còn thân thiết với thầy Lục đến vậy… Chẳng lẽ, chẳng lẽ là vì thầy Lục đẹp trai sao?!

Lục Dã vẫy tay trước mặt Larry đang ngẩn người, nói: “Vậy cậu còn chuyện gì khác không?” Đối với kẻ đến gây sự, Lục Dã cũng không có thiện cảm gì: “Nếu không thì mời cậu rời đi đi.” Larry thở

dài, nói: “Thực tế, tôi là tộc nhân của bộ lạc bảo vệ Meloetta và Di Tích Dưới Biển Sâu… Vì Meloetta biến mất, các tộc nhân của chúng tôi đều rất lo lắng, nên tôi và Golurk đã đến để tìm kiếm hành tung của Meloetta.” “Rồi sao.” Larry nuốt nước bọt, “thì tìm đến chỗ ngài đây…” Lục Dã hơi sững sờ.

Tôi nhớ trong kịch bản gốc, đúng là có một bộ lạc như vậy.

Trong anime ‘Pokémon BW’, Meloetta đã tạm biệt Satoshi và những người bạn, rồi cùng Larry trở về bộ tộc.

Chắc là Meloetta cũng có ‘mối liên kết’ (Bond) của riêng mình.

Lục Dã nhìn Meloetta, chỉ thấy nó đang chớp chớp đôi mắt to tròn ngây thơ.

Meloetta: •ω•)¿¿¿ “Merlo…” Kẻ này, rốt cuộc là ai vậy… Đột nhiên, Meloetta đập bàn tay nhỏ bé vào nhau, trên trán bật lên một chiếc bóng đèn.

Nhớ ra rồi, là cái ông đầu trọc trong tộc!

“Merlo!” Meloetta lắc đầu, từ chối yêu cầu quay về.

Larry cứng họng: “Nhưng mà, nhưng mà…” “Có tôi ở đây, không cần lo lắng về sự an nguy của Meloetta.” Lục Dã nói, “Điều quan trọng là, rốt cuộc các bạn bảo vệ Meloetta, hay là Di Tích Dưới Biển Sâu?” Larry im lặng rồi nói: “Thực tế, Meloetta liên quan đến Di Tích Dưới Biển Sâu, mà Di Tích Dưới Biển Sâu lại liên quan đến sự an nguy của toàn bộ Unova…” “Bộ lạc của các cậu có Nhà vô địch không?” “Hả?” Larry ngẩn ra.

“Ở đây có, hơn nữa còn là hai vị.” Lục Dã nghiêm nghị nói, “Dù là Pokémon huyền thoại, hay Pokémon thần thoại, chúng đều có ý nguyện của riêng mình, không vì suy nghĩ của con người mà thay đổi.” “Vì vậy, tôi nghĩ cậu nên lắng nghe tiếng lòng của Meloetta

nhiều hơn, chứ không phải nhân danh bộ lạc mà ép buộc Meloetta quay về." Thầy Lục đã nói rất khéo léo, nhưng việc Larry cố gắng đưa Meloetta đã từ chối trở về khiến anh hiếm khi nổi giận.

Xuất phát điểm của Larry không sai, mục đích ban đầu khi thành lập bộ lạc cũng chỉ là một tâm nguyện đơn giản: bảo vệ Meloetta.

Nhưng theo thời gian, bộ lạc lại trở thành thứ hạn chế tự do của Meloetta.

"Merlo ~" Meloetta trốn sau tai Lục Dã, vẻ mặt hơi rụt rè.

Larry không nghi ngờ sức mạnh của thầy Lục, nhìn Meloetta, cuối cùng nhẹ nhàng thở dài: "Tôi hiểu rồi… Tôi sẽ về báo cáo chuyện này với tộc trưởng, sau đó cùng tộc nhân tiếp tục bảo vệ Di Tích Dưới Biển Sâu." "Nếu tộc trưởng cuối cùng đồng ý… thì PokéBall cổ xưa chứa Meloetta, có lẽ phải nhờ ngài bảo quản…" Lục Dã nhìn Meloetta trên vai, giao việc lựa chọn cho Meloetta.

Meloetta lộ vẻ do dự, nhưng nghĩ đến những khoảnh khắc tung tăng khi biểu diễn cùng nhau, sự ấm áp khi anh cứu chữa nó lúc bị bệnh… Đôi mắt nó trở nên trong sáng và kiên định, Meloetta bay lên không trung, đặt tay lên ngực, cúi đầu chào Larry: "Merlo ~" Con muốn tiếp tục ở bên cạnh Lục Dã!

"…Tôi hiểu rồi." Larry xoa xoa đầu hói của mình, "Vậy thì, chuyện bảo vệ Meloetta…" "Cứ giao cho tôi." Lục Dã đáp.

Chương 615

Larry gật đầu, quay người đi về phía Golurk.

Theo những ngọn lửa phun ra từ chân Golurk, anh ta dần biến mất trên màn trời.

Cynthia bước ra khỏi phòng, chống cằm, nói: "Có chuyện gì vậy?" Lục Dã nhìn Meloetta trên vai, nó đang nở nụ cười ngọt ngào, mối liên kết từ 'Đá Tâm Linh' (Jewelrite) truyền đến cũng càng thêm chặt chẽ.

"Không có gì." Lục Dã mỉm cười nói: "Có thêm một người bạn đồng hành mới." Vì Meloetta đã chọn tiếp tục đồng hành cùng thầy Lục.

Larry cũng không có ý định dùng vũ lực đưa nó trở về.

Dù sao Meloetta cũng có khả năng lắng nghe tiếng lòng, nếu không phải thầy Lục đáng được công nhận, Meloetta cũng sẽ không tin tưởng anh đến vậy.

Gia tộc Larry, chỉ cần bảo vệ Di Tích Dưới Biển Sâu, cũng sẽ nhẹ nhàng hơn rất nhiều.

Còn đối với thầy Lục, trong nhà lại có thêm một cô bé.

Khối Năng Lượng (Energy Block) để Darkrai cứu thành phố Opelucid vẫn chưa được thanh toán.

Nếu không có Hệ Thống… chỉ riêng nguyên liệu thô thôi cũng đủ khiến thầy Lục đau đầu rồi.

Lục Dã: "Hệ Thống đưa cho cậu Quả Berry, nói: Cảm ơn cửa hàng Berry!" 【?】 Nói đúng ra, thầy Lục và Meloetta không phải là mối quan hệ thu phục, mà giống như người giám hộ.

Chăm sóc Meloetta, và PokéBall cổ xưa chứa nó.

Theo truyền thống của thầy Lục coi Pokémon như người nhà… thì càng giống như nuôi thêm một cô con gái vậy.

“Sau này quán cà phê sẽ càng náo nhiệt hơn đây…” Lục Dã nhìn Meloetta đang ngồi trên vai Cynthia, đôi mắt cong cong nở nụ cười, trong lòng khẽ động.

Thay vì nói Meloetta giống mình.

Thì điểm tương đồng giữa Meloetta và Cynthia lại càng rõ ràng hơn.

Đều có đôi mắt cong thành hình trăng lưỡi liềm khi cười, đều thích ăn kem… “Xem ra con gái giống mẹ rồi.” Lục Dã thầm nghĩ.

“Hả?” Cynthia nhận thấy vẻ mặt suy tư của Lục Dã.

“Anh nói, Meloetta rất giống em.” Lục Dã đáp.

Cynthia một tay đút vào eo chiếc áo sơ mi xanh, tay kia trêu đùa Meloetta trên vai, quay đầu lại mỉm cười nói: “Em cũng có cảm giác như vậy… Yên tâm đi, mấy ngày anh đến Eindoak Town, em sẽ chăm sóc tốt Meloetta.” “Em cũng phải cẩn thận.” Lục Dã gật đầu nói, “Không loại trừ khả năng Colress quay lại Opelucid City.” Đôi mắt xám của Cynthia lóe lên một tia nguy hiểm, nói: “Em còn mong hắn ta làm vậy.” “Merlo ~” Meloetta ngồi trên vai Cynthia, chớp chớp mắt.

Nó muốn cùng đi đến Eindoak Town, nhưng bị Lục Dã từ chối.

Lý do là thể chất của Meloetta yếu ớt, lại vừa mới khỏi sốt, đi cùng sẽ có một số rủi ro nhất định.

Meloetta đặt bàn tay nhỏ bé lên ngực, đối với phụ kiện tóc hình micro, tiếc nuối khẽ thở dài.

“Merlo ~” “Để bù đắp, sau khi về, anh sẽ tổ chức một buổi hòa

nhạc nhé.” Lục Dã dùng ngón tay khẽ chạm vào đầu Meloetta, cười nói: “Anh còn nghĩ ra tên rồi, gọi là ‘Hòa Nhạc Lấp Lánh Của Meloetta’.” Đồng tên với bộ phim ngắn Pokémon thứ 24, đồng thời cũng là tiết mục chủ chốt của Meloetta.

Meloetta ngẩng cái đầu nhỏ bé đang ủ rũ lên, ánh mắt từ mơ màng đến rạng rỡ, vui vẻ gật đầu.

“Merlo!” … Đã hai ngày trôi qua kể từ sự kiện Lục Dã cứu thành phố Opelucid.

Truyền thông đã đưa tin về sự kiện vật thể bay không xác định ở thành phố Opelucid, trong đó cũng kể về hành động anh hùng của thầy Lục khi cứu Opelucid City.

Qua sự kiện này, vị Nhà vô địch này đã để lại ấn tượng sâu sắc trong lòng người dân Unova, sự nổi tiếng thậm chí còn có dấu hiệu vượt mặt Nhà vô địch bản địa Alder.

Một Anh Hùng đứng ra đối mặt với tai họa… luôn dễ dàng chạm đến lòng người.

Một thành viên Team Plasma bị bắt vào tù, trầm giọng nói: “Vị vua của Team Plasma sẽ không trở lại, toàn bộ Team Plasma là một trò lừa bịp từ đầu đến cuối… nhưng ít nhất tôi đã thấy một Anh Hùng thực sự.” Dù là thật lòng hay cố gắng nhận được sự thấu hiểu.

Thầy Lục đã thực sự ảnh hưởng đến các thành viên Team Plasma, và cứu họ trước con tàu chiến rơi xuống.

Với thành tích phá tan tàn dư Team Plasma quá rực rỡ.

Unova, thành phố Castelia, trụ sở Cảnh sát Quốc tế (International Police).

Cô Jenny tại hội nghị đã đặc biệt biểu dương cảnh sát Lục Dã, đề cử anh làm Phó Cục trưởng dự bị của Lực lượng Đặc nhiệm (Task

Force), nhưng vấp phải sự phản đối mạnh mẽ từ nhiều đồng nghiệp.

“Dù thế nào đi nữa, ngài Lục Dã còn quá trẻ.” “Mặc dù lý lịch của anh ấy xuất sắc, nhưng Phó Cục trưởng dự bị tiền nhiệm của Lực lượng Đặc nhiệm vẫn đang chờ xem xét.” “Không sao.” Cô Jenny tạm thời gác lại chuyện này.

Thực tế, chiêu mộ một Nhà vô địch vào Cảnh sát Quốc tế là vinh dự của Cảnh sát Quốc tế.

Vị cấp trên Jenny này cũng là người quyết đoán và nhanh gọn.

Nếu Phó Cục trưởng dự bị cũ của Lực lượng Đặc nhiệm không được… thì cứ thành lập một Lực lượng Đặc nhiệm hoàn toàn mới.

Vừa hay gần đây nội bộ tổ chức cũng có phương án mới là thành lập Trụ sở Chiến lược Chống Ultra Beast (UB).

Vị ‘Fall’ rơi ra từ Siêu Không Gian (Ultra Wormhole) và mất trí nhớ, có năng lực hành động xuất sắc, có thể điều động cho cảnh sát Lục Dã, làm đồng nghiệp và trợ lý đắc lực của ‘Looker’.

Cô Jenny chìm vào suy tư về những ý tưởng trong tương lai. … … Thành phố Icirrus, Tháp Rồng Xoắn (Dragonspiral Tower).

Người đàn ông cao lớn với mái tóc nâu đỏ, vai u thịt bắp, ‘crách’ một tiếng khi giẫm lên bậc thang đóng băng, nhìn về phía xa.

Ánh mắt anh ta vượt qua những tàn tích đổ nát, Icirrus mịt mờ tuyết trắng bao phủ khắp núi đồi, thế giới chỉ còn lại hai màu đen và trắng.

Alder thở ra một làn khói trắng, điều chỉnh chuỗi PokéBall treo ở cổ, ngẩng đầu nhìn lên ngọn tháp.

“Chỉ còn một tiếng nữa… chắc là có thể leo lên đến tầng cao nhất rồi.” Alder xoay xoay cổ, thở dài nói: “Nhà vô địch đúng là một công

việc vất vả mà chẳng được tiếng tốt.” Sau khi Pokémon đồng hành qua đời, Alder mất hứng thú với chức vị Nhà vô địch Unova, những năm gần đây anh ta chuyên tâm tìm kiếm hậu bối có thể kế nhiệm chức Nhà vô địch.

Mặc dù vậy, Alder vẫn thực hiện trách nhiệm của một Nhà vô địch.

Vì Colress và Kyurem bỏ trốn, xác nhận đá phong ấn trở thành nhiệm vụ hàng đầu hiện tại.

Alder nghe nói Cynthia và Lục Dã cũng đã đến Unova, chưa từng gặp vị Nhà vô địch trẻ tuổi kia, nghĩ bụng chắc là một người dũng cảm vô song.

Chính anh ta đã cứu thành phố Opelucid, trở thành Anh Hùng của toàn bộ Unova.

Suy nghĩ lướt qua, Alder khoanh tay, khuôn mặt lộ vẻ nghiêm túc.

Sau hành động lần này, Liên minh Unova nhất định phải cảm ơn Lục Dã và Cynthia thật tốt.

Việc tuyển chọn Nhà vô địch kế nhiệm của Unova cũng phải được đưa vào lịch trình… Alder trên mặt lộ ra một tia u buồn, tiếp tục leo lên ngọn tháp, chuỗi PokéBall trên vai theo đó mà leng keng rung động.

Giống như N không thích PokéBall, Alder không thích hệ thống lưu trữ Pokémon, chọn mang tất cả PokéBall theo người.

Lý do rất đơn giản, Alder không có hứng thú với công nghệ hiện đại, muốn luôn ở bên cạnh bạn bè và có thể đồng thời chăm sóc nhiều Pokémon.

Tuyết lớn bay lả tả, bước chân của Alder đột nhiên khựng lại, trên bậc thang trước mặt anh ta, tuyết tích lại mỏng hơn bình thường, kéo dài thẳng lên tầng cao nhất.

Alder cúi xuống gạt lớp tuyết đó ra, cau mày: “Dấu chân…” Leo lên đến tầng cao nhất của Tháp Rồng Xoắn, Alder khoanh tay, ngẩng đầu nhìn lên bầu trời tuyết trắng xóa.

Sau lưng Alder, bia đá vỡ nát, Hắc Ám Thạch vốn nên được phong ấn lại trống rỗng, chỉ còn lại những vết cháy xém sau cú ‘Sốc Điện’ (Thunder Shock).

Có một Nhà huấn luyện, đã nhận được sự công nhận của Rồng lý tưởng, Zekrom, trở thành Anh Hùng đen… Alder chìm vào im lặng, nhìn chằm chằm bầu trời, trước mắt dường như hiện lên cảnh Zekrom bay cao.

Sấm sét đan xen trong tuyết trắng, dòng điện xanh biếc siêu tần phát ra, Zekrom lao xuống từ sâu trong tầng mây – Alder cau chặt mày.

“Vị Nhà huấn luyện cưỡi trên lưng Zekrom đó, rốt cuộc là…” Một ngày trước đó.

N kẹp chặt chiếc mũ lưỡi trai, ngẩng đôi mắt u ám lên, nhìn Hắc Ám Thạch đang chớp lóe lúc sáng lúc tối.

“Tôi đến, là để nhận được sự công nhận của ngài, Zekrom.” N nói.

Hắc Ám Thạch hiện lên những tia sáng đỏ sẫm như sợi tơ, tiếng giao cảm trầm đục như sấm vang lên trong lòng N. 「Hãy nói cho ta biết, lý tưởng mà ngươi theo đuổi.」 Mái tóc xanh dài ngang eo của N bay theo gió tuyết lạnh lẽo, anh ta giữ chặt chiếc mũ lưỡi trai, đôi mắt u ám lóe lên một tia sáng.

Nếu là trước khi gặp vị Nhà huấn luyện kia, N đã dùng sự nhiệt huyết dâng trào, tốc độ nói cực nhanh, để trình bày cho Zekrom lý tưởng giải phóng toàn bộ Unova của anh ta.

Điều đó cũng có thể nhận được sự công nhận của Zekrom, vì đó là một lý tưởng trong sáng, lãng mạn, và đầy dũng khí.

Nhưng bây giờ, N mím môi, ánh mắt lóe lên.

Nhớ lại những Pokémon bị tổn thương vì Team Plasma, những gia đình tan nát vì tin tưởng 'Vua của Team Plasma'… Nhớ lại thầy Lục, tiếng lòng của Pokémon của anh ta đẹp như một bức tranh cuộn, cũng đã lay động chính mình.

N ngẩng mắt lên, ánh mắt anh ta bừng sáng, nhìn thẳng vào Hắc Ám Thạch phong ấn 'Rồng lý tưởng' Zekrom.

Trong thế giới tinh thần, N như đang đối mặt với một con Rồng khổng lồ màu đen, đứng bằng hai chân, giáp trụ đen kịt, vỗ đôi cánh máy móc dưới màn trời hỗn loạn đầy sấm sét đan xen.

Ánh mắt N trong trẻo, chậm rãi và rõ ràng nói: "Lý tưởng của tôi, là sửa chữa những sai lầm mà tôi đã gây ra." "Trở thành vị vua trở lại của Unova." Sự im lặng kéo dài.

N nhìn thấy trong đôi mắt đỏ rực như đá quý của Zekrom, lộ ra một tia buồn bã rất con người. 「Sự giác ngộ của ngươi, đã thể hiện lý tưởng.」 "Ầm ầm ầm!" Trong vẻ mặt ngạc nhiên của N, toàn bộ thế giới hỗn loạn bắt đầu sụp đổ.

Khi anh ta mở mắt ra lần nữa, Hắc Ám Thạch phát ra ánh sáng rực rỡ, Rồng đen khổng lồ Zekrom đứng sừng sững trước mặt! 「Vì vậy, ngươi đã nhận được sự công nhận của ta.」 Zekrom cúi đầu, nhìn N.

N vươn tay về phía Zekrom, chạm vào lớp da đen có kết cấu kim loại, khẽ nhắm mắt lại.

"Cảm ơn… Zekrom, tôi còn có những người phải cảm ơn, những sai lầm phải bù đắp, vì vậy, xin hãy giúp tôi một tay." Lòng bàn tay N phát ra ánh sáng trắng dịu nhẹ, chiếc đuôi hình trụ tròn như máy phát điện của Zekrom đan xen dòng điện siêu tần, tia sét rực rỡ quét sạch toàn bộ tuyết trắng trời.

Trong tiếng Tiếng Hú (Roar) của Zekrom, N cưỡi lên người Zekrom, giữ chặt chiếc mũ lưỡi trai, bay về hướng Eindoak Town.

Ghetsis, Colress, Kyurem… Ánh mắt N lóe lên, trong đầu anh ta vang vọng những lời của thầy Lục. 'Ngay cả khi định trước sẽ bị tổn thương, định trước sẽ thất bại, cũng có những thứ đáng để chiến đấu vì chúng… đó chính là lý do của các trận đấu Pokémon.' Ánh mắt N trong chốc lát trở nên kiên định.

Bóng dáng một con Rồng đen khổng lồ bay qua sâu trong tầng mây, lập tức vang lên tiếng sấm trầm đục. … "Zekrom đã được đánh thức rồi sao?" Thầy Lục nhận được tin tức không mấy lý tưởng.

Đội trưởng Drayden lộ vẻ nghiêm túc, trầm giọng nói: "Là kết quả điều tra của Nhà vô địch Alder sau khi đến Tháp Rồng Xoắn… Hắc Ám Thạch đã bị người ta lấy đi, tung tích của Zekrom tạm thời cũng không rõ." "Là vậy à…" Cốt truyện và những gì anh quen thuộc từ game, anime không khớp, thầy Lục cũng không dám chắc, rốt cuộc ai đã đánh thức Zekrom.

Khả năng cao là N, nhưng Burgh, thậm chí là Colress đều có khả năng đánh thức Zekrom.

"Tôi hiểu rồi." Lục Dã trong lòng cảnh giác, cúi đầu nói: "Tôi sẽ tranh thủ thời gian, đi đến Eindoak Town, điều tra tình hình của 'Tháp Kiếm Địa Cầu'!" … Ngày 12 tháng 7, thứ Hai.

Lục Dã rời sân bay Icirrus City, cảm nhận được hơi lạnh thổi thẳng vào mặt, thở ra khói trắng nói: "Bảo sao lại gọi là Icirrus City mà…" "Đã rất muộn rồi đó." Satoshi ngẩng đầu nhìn bầu trời tối sầm, "Tối nay chúng ta sẽ đến Eindoak Town luôn sao, thầy Lục?" "Ghos ~~" Gengar đang há miệng to, đón lấy những bông tuyết Icirrus rơi từ trên trời xuống.

Lục Dã liếc nhìn Gengar, nói: "Đến Pokémon Center ở tạm một

đêm đi, sáng mai sẽ đến thăm những cư dân bản địa của Eindoak Town." "Chính là cái đó, 'Tháp Kiếm Địa Cầu'." Lục Dã chỉ tay về phía khu vực thành phố phủ đầy tuyết, ở một đầu khác của thành phố, ngọn tháp đứng sừng sững trên đồng hoang trắng xóa liên miên, xung quanh được bao bọc bởi cây xanh tươi tốt.

"Nghe nói vì có Long Lực bảo hộ, đất đai ở Eindoak Town hiếm thấy màu mỡ, trong băng tuyết lại có cả thực vật và sông ngòi." Satoshi ngẩn ra, khẽ nói: "Nhưng mà, nếu vậy… những người sống trên tuyết nguyên, sẽ không có suy nghĩ khác sao?" "Pikachu ~" Pikachu đậu trên vai Satoshi, cũng gật đầu.

Lục Dã kinh ngạc nhìn Satoshi, gật đầu nói: "Đúng vậy, chính vì xung đột tài nguyên mà đã nổ ra chiến tranh giữa hai vị hoàng tử đen và trắng." "Họ đều có lý tưởng và sự thật của riêng mình, vì quê hương và dân chúng của mình, dẫn dắt hai con Rồng khổng lồ chiến đấu, cuối cùng演變 thành truyền thuyết Song Long của Unova." Tất cả những điều này thầy Lục đã đọc được từ thư viện của Cynthia.

Cynthia là một học giả thần thoại, thầy Lục cũng theo đó mà được mở rộng kiến thức.

"Đồ ngốc" Satoshi bừng tỉnh gật đầu, một vẻ "kiến thức gia tăng" quen thuộc.

Cách Pokémon Center vẫn còn một đoạn đường.

Lục Dã vốn định lấy ra xe đạp gấp.

Nhưng xét đến việc Satoshi đang ở bên cạnh, anh đã sáng suốt phái Arcanine ra.

Danh hiệu 'Sát Thủ Xe Đạp Pikachu' đâu phải tự nhiên mà có!

"Gào rú ~" Arcanine với bộ lông oai phong lẫm liệt, trong băng tuyết thổi lên một luồng hơi ấm.

“Mỗi lần thấy Arcanine đều cảm thấy thật ngầu!” Satoshi vừa lấy ra PokéDex, vừa kích động nói.

“Gào rú ~” Arcanine liếc nhìn Satoshi, bĩu môi cười.

“Đàn em, coi như mày có mắt nhìn!” Bóng dáng Fire Red lao nhanh qua tuyết nguyên.

Lục Dã gõ cửa Pokémon Center, nửa ngày không ai trả lời.

“Cạch ——” “Xin lỗi.” Y tá Joy mặc áo khoác dày, dụi mắt ngái ngủ nói: “Vì thành phố Icirrus đêm xuống sớm, xét đến vấn đề an toàn, Pokémon Center không cung cấp dịch vụ lưu trú.

Có thể tham khảo các nhà trọ xung quanh.” “Những điều này đều đã được đăng ký trên trang web chính thức của Pokémon Center rồi.” Y tá Joy có vẻ không vui nói: “Tìm hiểu trước một chút sẽ tốt hơn.” Lục Dã liếc nhìn bạn học Rotom bên cạnh.

Rotom Dex toàn thân cứng đờ, màn hình hiện lên biểu cảm toát mồ hôi, nói: “Bíp bíp… Lúc đó tìm kiếm là trang web chính thức phiên bản cũ hai năm trước, lỗi rồi!” Lục Dã bất lực thở dài.

Xét thấy tài năng của Rotom đều dồn vào ‘thiết bị nhà bếp’… thì tha thứ cho cái “trí tuệ nhân tạo bị chậm” này vậy!

“Xin lỗi, đã làm phiền.” Lục Dã nói với Satoshi: “Cứ tìm đại một chỗ ở tạm một đêm đi, sáng mai là đến Tháp Kiếm Địa Cầu rồi.” Satoshi gật đầu, định cùng Lục Dã rời đi.

“Khoan đã!” Y tá Joy đột nhiên nâng Cường Thanh (Hyper Voice) lên, cẩn thận nhìn chằm chằm Lục Dã, má cô ửng hồng trong đêm tuyết lạnh.

“Lục… thầy Lục, thực ra Pokémon Center, vẫn còn phòng trống…” Y tá Joy rụt rè nói.

Lục Dã sững sờ.

Cô có vấn đề. 「Blastoise.」 Lục Dã cảm ứng qua 'Đá Tâm Linh': 「Kiểm tra xem, Y tá Joy này có phải do Mismagius biến thành không!」 Vẫn còn nhớ trong 'Pokémon DP', Satoshi và nhóm bạn đi vào một Pokémon Center giữa cánh đồng, nhưng toàn bộ Pokémon Center và Y tá Joy đều là ảo ảnh của Mismagius.

Ra ngoài, con trai nhất định phải tự Bảo Vệ (Protect) mình thật tốt!

"Là do tin tức báo chí đưa tin đó." Y tá Joy mỉm cười nói: "Anh hùng cứu Opelucid City, ở các thị trấn khác của Unova, đương nhiên cũng sẽ được ưu đãi." Giải thích này hợp lý, hơn nữa phản hồi Aura không có gì bất thường, Lục Dã thở phào nhẹ nhõm.

"Vậy thì làm phiền cô rồi." Lục Dã nói: "À mà, cô có thể cho tôi một danh thiếp của đội trang trí Icirrus City không…" "Không có ý gì khác đâu, chỉ là kinh nghiệm cá nhân khi tôi ra ngoài thôi." Y tá Joy:?

Ngày 13 tháng 7, thứ Ba.

Một đêm ở Trung tâm Pokémon trôi qua mà không có bất kỳ sự cố bất ngờ nào.

Để đáp lại sự tạm trú, Lục Dã đã chuẩn bị một bữa sáng thịnh soạn, mời Y tá Joy và Audino cùng dùng bữa.

Nhìn từ đôi má ửng hồng, hơi thở dồn dập, và bàn tay run rẩy cầm thìa của Y tá Joy, có thể thấy rõ những quả Berry (gạch ngang)... mà cậu ta bỏ vào, vẫn tươi ngon tuyệt hảo.

Chương 616

Trong lời chào tạm biệt 'cảm ơn vì bữa ăn' của Y tá Joy, Lục Dã và Satoshi với chiếc ba lô trên vai cùng tiến về tòa tháp cao sừng sững ở bìa hoang dã.

Rời khỏi phạm vi thành phố Icirrus, những tinh thể băng trôi nổi đã ngừng rơi, bụi cỏ hai bên đường vẫn xanh thẫm, rừng thông cao lớn, chịu lạnh tốt, vẫn 'tút tút' rung rinh tuyết đọng.

Lục Dã thấy Snorunt thong dong đi bộ trong bụi cỏ, còn có Vanillish trông như cây kem, bay lượn xung quanh đồng thời phun ra khí lạnh.

Gengar mắt không chớp, nhìn chằm chằm Vanillish, khóe miệng lén lút chảy nước dãi. "Ghos ~ (¯ ¯)" Nhận thấy nguy hiểm, 'kem' được tạo thành từ tuyết của Vanillish bắt đầu Tăng Phòng Ngự (Acid Armor), trông như đang toát mồ hôi lạnh, hoảng loạn trốn sâu vào rừng. "Ghos ~(° ° 〃)" Gengar ngơ ngác nhìn Lục Dã. "Con Vanillish vừa nãy có kỹ năng Giáp Yếu (Weak Armor) đấy," Lục Dã nói, "nên nó mới chạy nhanh như vậy đó." "Ngao ô!" Arcanine ngoảnh đầu lại, sủa một tiếng về phía Lục Dã đang ngồi trên lưng mình, chỉ cằm về phía một cái hố tuyết đang lấp lánh.

Lục Dã ngớ người.

Gengar chậm rãi đi đến hố tuyết, nhặt món đồ đang phát sáng, khoe khoang nói: "Ghos ~(￣▽￣)/" Đing ~ đing đing đing đing! 『Thầy Lục』 đã nhặt được món đồ 『Đá Băng Vĩnh Cửu (Never-Melt Ice)』!

Satoshi, đang cưỡi trên lưng con Tauros mà cậu ta triệu hồi từ hệ thống lưu trữ máy tính của mình, hai mắt sáng rực: "Thầy Lục, hôm

nay thầy may mắn quá!" Lục Dã vẻ mặt phức tạp.

Một Gengar có kỹ năng Nhặt Đồ (Pickup) tự động như thế này, mấy cưng thấy cưng không?

Mà nói đi cũng phải nói lại... theo vận may của tôi, làm sao mà nhặt được món đồ quý hiếm thế này chứ.

Cái này nhất định là đã xài hết vận may của mấy ngày sau rồi!

Lục Dã: "...

Thôi được rồi, nhóc Satoshi, cất Đá Băng Vĩnh Cửu đi, mang về quán cà phê." Ngoài việc tăng cường sức mạnh hệ Băng, 『Đá Băng Vĩnh Cửu』 còn là nguyên liệu thô cho kỹ năng pha chế rượu.

Luyện tập pha chế rượu một chút, biết đâu còn được xếp hạng nghề S cấp của 【Chuyên gia ẩm thực Pokémon (Pokemon Sommelier)】.

Đương nhiên, cái quan trọng nhất của 【Chuyên gia ẩm thực Pokémon】 không phải là kỹ năng pha chế rượu, mà là khả năng đánh giá Mối liên kết (Bond) giữa Huấn luyện viên và Pokémon.

Khả năng thưởng thức và thẩm mỹ mới là chìa khóa của nghề này.

Cilan của Nhà thi đấu Striaton chính là một 【Chuyên gia ẩm thực Pokémon】 hạng A.

Satoshi ban đầu định thực hiện huấn luyện đặc biệt tại vùng đất băng giá này, nơi 'Pokémon hoang dã cấp độ rất cao'.

Thầy Lục nhắc nhở: "Trên đường về huấn luyện đặc biệt cũng không muộn." "Nhân tiện," Satoshi phấn khích nói, "tớ xem bảng tin của Trung tâm Pokémon, hôm nay ở thị trấn Eindoak vừa hay có Lễ hội Chiến đấu!" "Nghe nói Nhà vô địch giành chiến thắng trong Lễ hội Chiến đấu có thể đến lâu đài 'Thanh kiếm của Đất mẹ' để nhận phần

thưởng đấy!" Mí mắt Lục Dã giật mạnh.

Cuối cùng thì cũng đến sao?

Tiết mục mở màn kinh điển trong bản điện ảnh... phân đoạn chiến đấu của Satoshi và Pikachu! "Có nói là phần thưởng gì không?" Lục Dã hờ hững hỏi. "Không rõ... nhưng đã là lễ hội thì tiền thưởng chắc không ít đâu." Satoshi gãi đầu. "À rắc!

Mật mã chính xác." Satoshi: "Ơ?

Arcanine sao đột nhiên lại dùng Cực Tốc (Extremespeed) thế!" Arcanine phi nước đại, lao vun vút trên vùng đất băng, nhanh chóng hướng về phía tòa tháp.

Khóe môi Lục Dã nhếch lên.

Tuy nói hiện tại tài chính không quá eo hẹp, nhưng đã là lông cừu phải cạo thì không thể không cạo.

Thằng ngốc, giải Little Cup ở thị trấn Eindoak nước sâu lắm cậu không chơi nổi đâu.

Để tôi đích thân diễn giải cho cậu xem vậy! ...

Unova, thị trấn Eindoak.

Giống như nhiều quốc gia nhỏ ở Châu Âu, nói là vương quốc nhưng thực chất chỉ có một thành phố và một tòa tháp cao.

Thành phố lấy tòa tháp làm trung tâm, được xây dựng trên vùng hoang dã, xung quanh được bao phủ bởi cỏ xanh mướt, dòng sông chưa đóng băng uốn lượn chảy qua.

Các con phố của thị trấn treo đèn kết hoa, các cửa hàng mang phong cách kỳ lạ đang bán đồ trang sức, tiểu thương bán Nước ép Berry trên đường phố. "Quần áo dệt từ tơ của Leavanny, món đồ yêu thích của các Điều phối viên ~ xem một chút đi!" "Rác thì cứ đưa

thẳng cho Trubbish của tôi là được, nó có thể phân hủy rác thành chất độc.

À, nếu bạn hỏi bình thường thì sao á?

Thì cứ đối xử chân thành với Trubbish, nó sẽ không tỏa ra khí độc đâu." "Pokémon có thể phân biệt cảm xúc của Huấn luyện viên...

Nghe nói Gothitelle còn có thể nhìn thấy tuổi thọ của Huấn luyện viên." "Hiện tại ở Unova, Sinnoh, vẫn còn lưu truyền câu chuyện về việc con người và Pokémon yêu nhau, sinh con đẻ cái nữa đấy!" Lục Dã ngớ người.

Thư viện Canalave City ở Sinnoh, nghe nói có những cuốn sách thần thoại như vậy, Lục Dã còn từng đặc biệt ủy thác cho Lucian điều tra.

Lúc đó, Lucian nói: "Có, tôi có thể nhớ tất cả những cuốn sách đã đọc, đúng là có ghi chép như vậy." "Nhìn qua là nhớ mãi không quên?" Lục Dã kinh ngạc nói.

Lucian tự hào đẩy gọng kính: "Ừm." "Không hổ là Tứ Thiên Vương hệ Siêu Linh (Psychic)!" Lục Dã từ đáy lòng nói.

Cái này mà đem đi bóc lột giá trị thặng dư thì còn gì bằng!

Lục Dã nhớ đến N, người 'đứng về phía Pokémon', anh ta chính là con lai của con người và Pokémon.

Trong thế giới Pokémon, còn có cậu bé rừng xanh Coco được Zarude nuôi dưỡng, đối với Coco mà nói, Zarude còn giống cha hơn con người...

Tình cảm phức tạp, mối liên kết giữa người và Pokémon...

đây là một vấn đề nan giải mà vô số Giáo sư Pokémon đến nay vẫn chưa giải quyết được.

Lục Dã lắc đầu.

Trên đường phố đa số là những người lớn tuổi mặc trang phục dân tộc, vì lý do lễ hội, trên đường phố có rất nhiều Huấn luyện viên, họ thả Pokémon ra để cùng đi.

Lục Dã ngắm nhìn con Tranquill đậu trên xà nhà, nghe các cụ già luyên thuyên, cảm nhận mùi vị pháo hoa của thị trấn. "Có Trubbish... chắc không cần phân loại rác nữa nhỉ?" Lục Dã nhìn chằm chằm vào con Trubbish đang nuốt chửng rác, thầm nghĩ. "Thầy Lục, thầy mau nhìn kìa, ở đây có một bức tượng đá rất lớn!" Satoshi chỉ tay vào bức tượng đá to lớn, lông mày rậm mắt to, đang chắn giữa đường.

Sắc mặt Lục Dã hơi đổi: "Đó là Darmanitan, Trạng thái Thiền (Zen Mode) có thể biến thành tượng đá!" Lời vừa dứt, bức tượng đá mở to mắt, trong ánh sáng trắng, nó đổi màu thành một con Darmanitan lông đỏ rực cháy, một chiêu Phun Lửa (Flamethrower) bắn thẳng vào Satoshi!

Người qua đường đều kinh hãi. "Phải gọi Y tá Joy không?!" "Hết cứu rồi, cho vào con Cofagrigus của tôi thôi..." Satoshi mặt mày lấm lem tro bụi, phun ra một ngụm khói đen, để lộ hàm răng trắng tinh: "Tôi không sao!" Người qua đường:??! "Nghe nói có Huấn luyện viên có thể trực tiếp chiến đấu với Pokémon...

Không phải nói đùa đâu à." "Thế giới này cái gì cũng có!" "Darmanitan này là của ai?

Mau mang nó đi đi." Một thí sinh bất cẩn, cúi đầu lia lịa xin lỗi Satoshi, và dẫn hai người đến Trung tâm Pokémon đăng ký. "Tôi tên là Mako." Cô gái Kiểm Lâm (Ranger) bất cẩn đó, vươn tay cười nói, "là ứng cử viên nặng ký cho chức Vô địch lễ hội lần này." Satoshi bắt tay nói: "Được, tôi và Pikachu cũng sẽ không thua cô đâu!" Pikachu nhảy lên vai Satoshi, má phát ra dòng điện yếu ớt, ánh mắt nghiêm túc nói:

"Pika!" Lục Dã khoanh tay, cười mỉm như một ông bố già.

Ừm... tôi và Blastoise cũng sẽ không thua các cậu đâu! "Vị này là... anh Lục Dã?" Mako đã sớm chú ý đến Huấn luyện viên đẹp trai lạ thường này, có chút ngại ngùng không dám bắt chuyện, cho đến bây giờ mới cẩn thận hỏi.

Lục Dã gật đầu, nói: "Xin nói trước, tôi cũng tham gia cuộc thi lần này." Sắc mặt Mako tái nhợt, khẽ lẩm bẩm: "Hóa ra, hóa ra lời đồn đại đó là thật..." "Lời đồn đại gì?" "Nhà vô địch chuyên đi càn quét giải tân binh!" Lục Dã ngạc nhiên nói: "Hóa ra Wallace cũng thích đánh Little Cup sao?

Quá đáng thật, lần sau tôi sẽ nhắc nhở ông ấy." Mako mím môi, run rẩy bần bật.

Nhìn xem, làm con bé sợ rồi kìa. "Tôi hiểu rồi, thực ra là Steven phải không?

Tôi và họ không giống nhau." Lục Dã nói. "Không giống ở chỗ nào ạ?" Mako khẽ hỏi.

Steven sẽ tặng Đá Mega (Mega Stone) cho tân binh.

Tôi thường...

được tân binh (chỉ Alain) tặng Đá Mega.

Lục Dã nắm tay nhẹ ho khan nói: "Chút nữa sẽ rõ thôi." "Trận đấu tiếp theo, khi nào vậy?" "Mười giờ sáng, sắp bắt đầu rồi..." Cạch! ... "Quý vị ông bà cô bác, chào mừng mọi người đến với thị trấn Eindoak, hiện trường Lễ hội Chiến đấu!" Bình luận viên rất thân thiện, đeo tai nghe, chống tay lên bàn lớn tiếng nói: "Tin tức nóng hổi!

Anh hùng vùng Unova đã giải cứu thành phố Opelucid, anh Lục Dã, cũng tham gia lễ hội lần này!" Tin tức đã lan đến thị trấn Eindoak.

Quần chúng đối với Nhà vô địch xa vời khó chạm tới, có cảm giác xa cách, cao ngạo.

Nhưng khi vị Nhà vô địch này giải cứu thành phố quen thuộc của họ, nhiệt tình lập tức bùng cháy.

Còn đối với các Huấn luyện viên... cái tên này có rất nhiều hàm nghĩa sâu sắc.

Thầy giáo không ngại truyền dạy, Nhà vô địch mạnh mẽ, Huấn luyện viên giỏi chiến thuật...

Tên nhà quê hèn hạ (gạch bỏ). "Cư nhiên lại để tôi gặp được Thầy Lục bằng xương bằng thịt." "Tuyệt quá, là Thầy Lục 'dễ ăn' kìa!" Trong tiếng reo hò vang trời, đối thủ đầu tiên của Lục Dã là Mako, người đã gặp mặt một lần.

Mako mặt rầu rĩ: "Nhẹ tay một chút, Thầy Lục..." "Xin lỗi, tôi cũng muốn hợp pháp lẻn vào lâu đài 'Thanh kiếm của Đất mẹ'." Lục Dã cảm khái gật đầu: "Tôi sẽ nương tay." "Đi thôi, Sirfetch'd!" Một luồng sáng trắng bay ra từ Bóng Ưu Tú (Premier Ball), Sirfetch'd cầm củ hành (leek) và khiên, ánh mắt sắc bén, lông mày anh khí, đều toát ra khí thế ngạo nghễ. "Gát! (oᵀᴗᵀ)✧" Khán giả 'xì' một tiếng hít ngụm khí lạnh. "Tôi nhớ con Sirfetch'd này, một nhát kiếm suýt nữa đâm thủng bầu trời Opelucid City!" "Cái gì?

Sirfetch'd một nhát kiếm đâm xuyên Drayden?" "Cái gì?

Sirfetch'd một nhát kiếm đâm xuyên Reshiram và Zekrom nên chúng mới biến thành đá?!" "Thật, thật sao..." "Tôi không tin, nhưng con Sirfetch'd này cực mạnh! (tự tin)" Lục Dã: "..." Tin đồn sẽ dừng lại ở người thông thái.

Sirfetch'd: "Gát! (´ᵕ̈ᴗᵕ̈)σ" Bị ánh mắt sắc bén của Sirfetch'd nhìn thẳng, toàn thân Mako cứng đờ, dũng khí lúc tham gia thi đấu tan biến

hết, giơ tay nói: "o( )o Trọng tài, tôi, tôi bỏ cuộc!" Trọng tài ngậm còi, cũng nhìn ra khoảng cách giữa hai bên quá lớn, giơ cao cờ hiệu.

Tít— "Ghos ~" Gengar cười nhe răng, đập tay với Lục Dã.

Lục Dã cười nói: "Đúng vậy... tiền đi chợ mấy ngày này không cần lo rồi." Trong tiếng reo hò vang trời, Lục Dã trở thành tâm điểm chú ý của mọi người, sắp sửa bước vào trận đối quyết tiếp theo.

Mọi vật đều có Hào quang (Aura).

Không chỉ là vật thể cụ thể, mà vật thể trừu tượng cũng có Hào quang.

Ví dụ như nghệ thuật, tình cảm, tiếng lòng, lòng biết ơn... thậm chí là chiến thắng, đều sở hữu Hào quang độc đáo.

Trên người mỗi Nhà vô địch, đều tỏa ra dao động chiến thắng mạnh mẽ.

Leon, Cynthia, Red... vô số lần chiến đấu, vô số trận thắng lợi, đã tạo nên sự mạnh mẽ và tự tin cho họ.

Chỉ cần đứng cùng Đồng đội (Partner), dao động chiến thắng sẽ ưu ái họ.

Lục Dã một tay đút túi, tà áo sơ mi phất phơ theo gió, đối mặt với một thiếu nữ mặc trang phục dân tộc, trước người cô là một con Hydreigon toàn thân màu xanh đậm đang bay lơ lửng. "Hống!!" Ba cái đầu, sáu con mắt của Hydreigon gào thét hung tợn, vỗ cánh, gió mạnh và hung tợn thổi đến, trên người lóe lên ánh sáng hình vuông biểu tượng của Shiny!

Trong bụi cỏ sâu thẳm, một Pokémon nhỏ nhắn đáng yêu, đỉnh đầu hình chữ V, lén lút quan sát trung tâm chiến trường.

Nó cảm nhận được dao động chiến thắng mạnh mẽ – rõ ràng trận

đấu còn chưa bắt đầu, nhưng dao động chiến thắng đó đã bao phủ lấy thanh niên tóc đen kia.

Bình luận viên lớn tiếng nói: "Trời ơi, Hydreigon của Carlita, không chỉ là một bán thần (pseudo-legendary) mạnh mẽ và hiếm có, lại còn là Shiny nữa chứ!!" Khán giả đồng loạt cảm thán.

Ghen tị, đố kỵ...

Lục Dã cũng thấy hơi "chua" lòng.

Chơi game hàng ngàn giờ qua tám thế hệ, Thầy Lục không cố ý "farm" mà chưa bao giờ ra một con Shiny hoang dã!

Cái lão Thánh Shiny đáng ghét!!

Chương 617

Carlita ánh mắt chuyên chú, mỉm cười nói: "Tuyệt vời chứ, là mẹ tôi tặng đấy, là một người dân của Đất mẹ, tôi sẽ không dễ dàng nhường chiến thắng cho ai!" "Thảo nào Hydreigon, không nghe lời chỉ huy." "Cái gì?" Carlita giật mình.

Lục Dã im lặng lấy ra PokéBall, một luồng sáng đỏ rơi xuống sân đấu.

Ở bên cạnh quan sát, bé V (Victini) 'ồ' một tiếng há hốc mồm, trợn tròn mắt. "Ra tay lẹ chút." Lục Dã chỉ huy: "Sylveon, dùng Siêu Đâm (Giga Impact)!" "Búi! (▼mãnh ▼#)" Ba cái đầu, sáu con mắt của Hydreigon đều mở to, trước mắt là một con Sylveon trắng muốt đáng yêu, đã lao đến với tốc độ kinh người, mang theo ánh sáng trắng.

Bành!!

Một trận bụi bay lên.

Victini kinh ngạc trước dao động chiến thắng tỏa ra từ Nhà vô địch này, hai bàn tay nhỏ xíu ôm lấy má, vầng trán hình chữ V phát sáng, há hốc mồm: "Nimi ~~˚*˳(**⁰̤0)*" Ở trung tâm sân đấu, Carlita tay che lấy làn khói bụi, rồi trợn tròn mắt. "Khụ, khụ...

Hydreigon, cư nhiên bị..." Sylveon liếc xéo qua với ánh mắt đầy tính Dọa nạt (Intimidate), Carlita lập tức im bặt.

Khán giả sau một thoáng ngây người, lập tức bùng nổ.

Bình luận viên lớn tiếng nói: "Đây là hiệu ứng cộng thêm của Tiên Lực (Pixilate)!

Siêu Đâm hạ gục Hydreigon trong nháy mắt!!" Hydreigon Shiny xanh đậm, trước mặt chị Đại hệ Rồng.

Không chịu nổi một đòn!

Lục Dã: "Shiny thì có tăng chiến lực đâu, có gì mà 'chua' chứ...

à, hoàn toàn không 'chua' tí nào!" Cùng lúc đó.

Ở một bên khác, Satoshi thảm bại.

Pikachu bị chiêu Đấm Liên Hoàn (Arm Thrust) của Emboar đánh bay liên tục.

Lục Dã biết được tin này, hơi sững sờ. "Mở đầu bản điện ảnh...

Satoshi lại thua rồi sao?" Tính đến Pikachu ở Unova có thể thua cả Snivy, Lục Dã không mấy bận tâm.

Đối thủ cuối cùng là Huấn luyện viên đã đánh bại Satoshi, với Pokémon là Emboar.

Lục Dã nghĩ một lát, ném ra Bóng Lặn (Dive Ball).

Đông! "Kame... ヾ(⌐■_■)" Blastoise đẩy gọng kính.

Emboar trợn tròn mắt, mũi phì phì khí thô, toàn thân run rẩy, trán toát mồ hôi lạnh, ngọn lửa trên hai vai cũng không ngừng lay động.

Bình luận viên lớn tiếng nói: "Ô hô!

Có vẻ Emboar của chúng ta, tinh thần chiến đấu vô cùng hừng hực!" Emboar:???

Bình luận viên, ông có dám xuống đây solo với tôi không?! "Kame..." Blastoise hơi cau mày.

Mới vào trận đã kích hoạt kỹ năng Hỏa Tuyến (Blaze) sao?

Quả nhiên... là đối thủ mà ta phải dốc toàn lực!

Kéo kính râm xuống, Blastoise giương pháo, hai nòng pháo lóe lên ánh sáng đen kịt. "Kame!" "Nimi ~~" Victini ngơ ngác nghiêng đầu.

Tại sao ~ trên người Blastoise, không tỏa ra dao động chiến thắng.

Mà giống như... dao động sợ hãi thì đúng hơn nhỉ?

Bành!!

Một cột nước mạnh mẽ va chạm vào cơ thể Emboar, đánh bay nó ra khỏi rào chắn của sân đấu, ngất xỉu, mắt xoay vòng vòng.

Khán giả bên ngoài đều nuốt nước bọt ừng ực. "Kết thúc rồi, cứ thế mà kết thúc sao?" "Tôi nghe Thầy Lục hô 'dùng Súng Nước (Water Gun)', rồi không có gì nữa." Huấn luyện viên của Emboar ban đầu định bỏ cuộc, nhưng nghĩ lại đây là cơ hội học hỏi hiếm có, nghiến răng cử ra con Bisharp tiếp theo.

Lục Dã thu Blastoise về, phái Pupitar ra.

Dồn nén sự tức giận vì không được ăn uống suốt một tuần, hóa thành luồng khí mạnh mẽ phun ra, Pupitar lao thẳng vào Bisharp, như một viên đạn bạc bay tới!

Bình luận viên nói: "Siêu Sức Mạnh (Superpower) hệ Giác Đấu (Fighting), khắc chế Bisharp gấp bốn lần!

Hãy xem nó sẽ đối phó thế nào...

Ối, không đối phó gì được, Bisharp cũng bị hạ gục trong nháy mắt!" "Hãy chúc mừng Nhà vô địch lễ hội lần này!" Cư dân thị trấn Eindoak reo hò nhiệt liệt.

Trưởng trấn Momonoda trao cho Lục Dã một chiếc lá vàng, hai tay nắm chặt tay Lục Dã, cười nói: "Ngài có thể đến thị trấn Eindoak là vinh dự của thị trấn này, ngoài tiền thưởng, còn có phí tham gia bổ sung, hy vọng ngài sẽ nhận." "Ngại quá đi mất." Lục Dã tiện tay nhận lấy chiếc lá vàng, nghiêm nghị nói: "Thực ra, tôi đến đây chủ yếu là để điều tra Light Stone bị phong ấn trong 'Thanh kiếm của Đất mẹ'." Trưởng trấn gật đầu: "Tôi cũng đại khái hiểu tình hình ở Opelucid City...

Xin hãy cho phép tôi liên lạc với những người dân bản địa của lâu đài trước, rồi sẽ đưa ngài đến lâu đài." "Trước đó, ngài có thể tận hưởng thời gian lễ hội trong thị trấn." Trưởng trấn cười nói. "Vậy đành nhờ ngài." "Nimi ~" Thấy Lục Dã quay người đi về phía này, Victini vội vàng ẩn thân, không để Lục Dã phát hiện.

Nhìn bóng lưng anh đi về phía công viên, Victini nghiêng đầu, tay chống cằm suy nghĩ, cẩn thận đi theo bên cạnh Lục Dã. "Nimi ~" Trên người anh, có dao động chiến thắng khác biệt.

So với bất kỳ Huấn luyện viên nào Victini từng thấy, đều mạnh mẽ hơn nhiều.

Anh và Pokémon của anh, chắc chắn có khát vọng chiến thắng kiên định.

Victini chậm rãi bay lơ lửng trên không, nhìn xuống thanh niên tóc đen, đôi mắt đen trắng rõ ràng lóe lên ánh sáng tò mò. ...

Lục Dã gặp Satoshi mặt đầy chán nản trong công viên. "Thua rồi sao?" Lục Dã biết mà vẫn hỏi.

Satoshi thở dài, ngồi trên ghế công viên, chống cằm nói: "Thật là, Pikachu không thể thua gã đó mới phải chứ..." Lục Dã nhìn Pikachu, nó đang trượt xuống từ cầu trượt công viên, vẻ mặt ngây thơ nhìn Lục Dã: "Pika..." Pikachu, mày lại diễn rồi!

Pikachu ở Unova có thể thua cả Snivy, khả năng diễn xuất không chê vào đâu được.

Lục Dã lấy ra PokéBall của Togepi và Pupitar, ấn nút, hai luồng sáng đỏ bay ra, nói: "Đừng nản lòng, tiếp theo có nhiệm vụ quan trọng hơn đang chờ cậu." "Nhiệm vụ gì?" Togepi 'piakỷ piakỷ' chạy về phía cầu trượt, để Pikachu bế nó lên bậc thang, khó khăn lắm mới trèo lên tầng cao nhất, vui vẻ trượt xuống. "Chạp kỷ đô y ~ヾ(◍°∇°◍)ﾉﾞ"

Lục Dã ban đầu định nói 'solo Kyurem', đổi lời nói: "Bắt giữ những kẻ đào tẩu của Team Plasma, giải cứu Unova!" Satoshi rất dễ bị lừa, nhanh chóng hăng máu, nắm chặt tay đầy nhiệt huyết nói: "Tôi sẵn sàng rồi!" Pupitar đang trầm tư ngồi trong hố cát, ngồi gọn trong đống cát vừa đào, ngẩng đầu 45 độ nhìn trời.

Năm đó ta mới sáu tuổi rưỡi, muốn ăn, muốn yêu, muốn biến thành đám mây mờ ảo trên trời...

Satoshi: "Pupitar sao vậy?" Lục Dã: "Nỗi phiền muộn của tuổi trưởng thành." Trong công viên có rất nhiều Pokémon hoang dã.

Ví dụ như Minccino, Deerling, Petilil.

Chúng tò mò ngắm nhìn Sylveon trắng muốt thanh lịch, đang phô bày những dải ruy băng, má khẽ ửng hồng.

Nó thật là đẹp... khiến đám nhỏ này đều có chút tự ti.

Sylveon uể oải ngáp một cái, liếc xéo vào đám 'kinh nghiệm' này, khiến mấy đứa nhỏ rùng mình một cái.

Ban đầu định dọa chúng bỏ chạy, Sylveon lười biếng vẫy dải ruy băng, ngước nhìn bầu trời xanh biếc, vươn dải ruy băng hái một quả Pecha Berry từ bụi cây, rồi lập tức rời khỏi bụi cây.

Sylveon quay người lại, nói với đám nhỏ: "Búi ~" (Nếu các cậu muốn ăn Berry, có thể lại đây, đừng sợ tôi.) Đám nhỏ nhìn nhau bốn phía, cuối cùng cử Minccino ra, để nó nói với Sylveon: "Lý ~" (Chúng tôi không nghĩ đến Berry, chúng tôi chỉ là, chỉ là thấy chị rất đẹp... rất đáng yêu.) Sylveon chớp chớp đôi mắt xanh biếc, một nụ cười thẹn thùng thoáng hiện rồi biến mất, rất nhanh khôi phục lại vẻ ngoài ban đầu. "Búi! (゚▼mãnh ▼)" (Được rồi, vậy bây giờ các cậu có thể đi rồi.) Đám nhỏ gật đầu lia lịa, tứ tán trong các bụi cỏ của công viên.

Sylveon kiêu hãnh ngẩng đầu, bước đi uyển chuyển bằng bốn chi

dài, đến bên cạnh Lục Dã đang ngồi trên ghế dài, vươn dải ruy băng kéo kéo vạt áo Lục Dã. "Sao vậy?" Lục Dã cúi đầu, thấy Sylveon đưa lên một quả Pecha Berry tươi mọng. "Búi ~" (Mời anh ăn.) "Cảm ơn." Lục Dã cười cười, xoa đầu Sylveon, ngẩng đầu nói: "Gengar, mày mang lò nướng của Rotom đến rồi chứ?" "Ghos! (￣▽￣)/" Gengar khoát lác gật đầu.

Lục Dã và Gengar cười hắc hắc, đột nhiên quay đầu, đôi mắt phát ra ánh sáng bắn về phía Rotom Pokédex đang định lén lút bay đi.

Rotom giật mình: "Lọt tọt ~Σ(°△°|||) " Ngay cả khi là dụng cụ nhà bếp huyền thoại, làm thêm giờ cũng rất vất vả đó, lọt tọt!

Rotom ban đầu định phản đối, nhưng nhìn lại biểu cảm của Gengar và Thầy Lục —— "Rít rít... không thể hiểu nổi, lọt tọt ~o(T⌓T)o" Hỏi: Để làm món Macaron tươi ngon cần mấy bước?

Đáp: Lấy lò nướng ra, cho Pecha Berry tươi và Rotom vào, còn lại cứ để thời gian lo.

Ngoài Macaron, Lục Dã còn chuẩn bị làm bánh Berry, bánh ngọt nhỏ và các loại đồ ngọt khác.

Đương nhiên, các dụng cụ cần thiết như máy đánh trứng cũng không thể thiếu, tất cả đều nhét trong cái túi 'tiền Poké thứ nguyên' của Quỷ Cụt (Giratina).

Giratina cũng không hiểu tại sao có người lại nhét đủ thứ kỳ quái vào Thế giới Đảo ngược (Reverse World).

Nghĩ đến đó là Huấn luyện viên kỳ lạ kia và Gengar, Giratina liền thấy an lòng.

Sau nửa tiếng bận rộn, Lục Lão sư lấy ra những chiếc Macaron vừa ra lò, màu sắc tươi mới.

Satoshi và Pikachu đồng thời nuốt nước bọt. "Thơm quá..." Lục

Dã liếc xéo qua: "Sylveon và những người bạn nhỏ của nó ăn xong, mới đến lượt các cậu." "Búi...?•ω•)¿¿¿" Sylveon khẽ nghiêng đầu. "Chính là những Pokémon hoang dã trong công viên." Lục Dã nói nhỏ.

Không hiểu vì sao, Sylveon có chút ngượng ngùng, kiêu hãnh ngẩng đầu: "Búi! o(´^｀)o" Tay Satoshi đang vươn ra dừng lại giữa không trung, gãi đầu cười hì hì: "Hắc hắc, tôi cũng không ăn nhiều đâu mà." "Pikachu ~" Pikachu đồng loạt gãi đầu lè lưỡi.

Huấn luyện viên và Pokémon, quả nhiên càng ngày càng giống nhau...

Lục Dã xoa xoa cằm, lấy ra một chiếc Macaron màu hồng vị Pecha đưa cho Sylveon. "Búi ~" Sylveon nhấm nháp từng miếng nhỏ, hạnh phúc đến mức nheo mắt lại, toàn thân toát ra những bong bóng nhỏ màu hồng. "Macaron màu xanh lam là vị Rawst Berry đắng... cái này là quả mơ vị chua, cái kia là Tamato Berry vị cay..." "Ôi, cái này là Macaron làm từ Cheri Berry, cái này của tôi." Thầy Lục nói.

Xung quanh chiếc bàn ăn trắng gấp gọn, các bé Pokémon thưởng thức đủ loại Macaron, tỏa ra không khí vui vẻ, hạnh phúc. "Sa kỷ... (ஐωஐ)" Pupitar một mình ngồi gọn trong hố cát, ánh mắt u sầu.

Niềm vui nỗi buồn giữa các Pokémon không giống nhau, tôi chỉ thấy chúng ầm ĩ (Uproar).

Lục Dã cắn một miếng Macaron, cắn trúng không khí, chiếc bánh tròn nhỏ trong tay đã không cánh mà bay.

Lục Dã:?

Có ai dùng chiêu Lừa Gạt (Tricks) hay Trộm Đồ (Thief) sao?! "Đây là vị Cheri Berry yêu thích của tôi!" Lục Dã nghiến răng, chủ động mở 『Đá Trang Sức (Jewelrite)』, chùm sáng trắng hóa thành Radar, quét xung quanh lấy bản thân làm trung tâm.

Hiệu quả chủ động tất nhiên rõ ràng hơn hiệu quả bị động.

Khi phát hiện một điểm sáng bất thường, bé Pokémon đột nhiên vội vàng xuất hiện, hai tay ôm lấy má.

Nó như thể bị Macaron nghẹn, nuốt xuống rồi mới thở phào nhẹ nhõm. "Nimi ~" "Victini?" Satoshi kinh ngạc trợn tròn mắt. "Nimi!" Victini giơ tay làm ký hiệu chữ V, chống eo nháy mắt, bay đến bàn ăn lại lén lấy thêm một chiếc Macaron, thích thú thưởng thức, hai bên má ửng hồng ánh lên vẻ hạnh phúc.

Mấy cái bánh ngọt nhỏ này thực sự quá tuyệt vời, Nimi ~! "Này, em làm vậy là hành vi trộm cắp đó, mau dừng lại!" Satoshi hét lên. "Nimi ~" Victini ngậm Macaron, hoảng hốt ẩn thân, cho đến khi bay lên ngọn cây, mới yên tâm thở phào nhẹ nhõm.

Victini ngồi trên ngọn cây, định thưởng thức Macaron, đột nhiên giật mình vì tiếng động phía sau. "Macaron có gì ngon đâu." "Nimi ~! ∑(゚Д゚no)no " Darkrai xuất hiện từ cái bóng dưới gốc cây, tay đào một khối Năng Lượng (Energy Block) đóng hộp, nhét vào miệng, nói ấp úng: "Mùi vị này mới là đỉnh cao." "Nimi!" Victini bảo vệ chiếc Macaron trong tay, giận dữ trừng Darkrai.

Macaron ngon lắm!

Darkrai cũng bắt đầu giận dỗi như trẻ con, trừng mắt nhìn Victini.

Chương 618

"Khối Năng Lượng!" Hai Pokémon Ảo ảnh, một lớn một nhỏ, đối đầu gay gắt, đồng thời quay lưng lại, ra vẻ không thèm để ý đến đối phương.

Chứng kiến toàn bộ cảnh tượng này, khóe môi Lục Dã giật giật.

Hai đứa này cũng trẻ con quá đi mất...

Thầy Lục hiện tại hiểu tại sao Satoshi lại thua trận đấu mở đầu bản điện ảnh.

Lý do là dao động khi chiến đấu của mình đã thu hút Victini.

Lục Dã ngắm nhìn bé Pokémon trên ngọn cây, xoa xoa cằm.

Bé V đáng yêu thật.

Đúng lúc hai Pokémon Ảo ảnh đang giận dỗi, trưởng trấn Momonoda đến công viên, mời Thầy Lục đến 'Thanh kiếm của Đất mẹ'.

Lục Dã nhớ Victini vẫn luôn sống ở thị trấn Eindoak, bị giới hạn bởi kết giới cổ đại nên không thể rời đi.

Cuộc gặp gỡ ngoài dự kiến này, có lẽ là một khúc nhạc dạo nhỏ trong chuyến hành trình.

Thầy Lục ban đầu định chào tạm biệt Victini, không ngờ Victini lại bay đến, đi theo bên cạnh Lục Dã. "Nimi ~" Victini chụm ngón tay, cúi đầu.

Vừa ăn bánh ngọt của anh, xin lỗi ~ "Cái đó gọi là Macaron ấy." Lục Dã cười nói, "Đừng lo, em muốn ăn bao nhiêu thì ăn, Berry có đủ." Victini từ từ mở to mắt, trán phát sáng, giơ ngón tay chữ V, cười

hắc hắc: "Nimi ~!" ...

Dưới sự dẫn dắt của trưởng trấn, Lục Dã và những người khác đi về phía lâu đài hình kiếm chữ thập.

Lục Dã nhìn Victini đang bay lơ lửng bên cạnh, thưởng thức Macaron, cười tủm tỉm.

Lục Dã chợt nảy ra ý, hỏi trưởng trấn: "Ngài có biết Hẻm núi Khổng lồ (Giant Chasm) cách đây bao xa không?" "Không xa... tôi nhớ là cạnh Lacunosa Town, cái hang động nổi tiếng với tin đồn về quỷ quái đúng không?

Lacunosa Town cách đây nửa tiếng là đến rồi." Trưởng trấn cười nói.

Lục Dã vẻ mặt phức tạp.

Quả nhiên, tránh cũng không tránh khỏi mà.

Con Kyurem bé nhỏ đó, chỉ với Darkrai là có thể đánh ngang ngửa, dùng mấy cái bánh ngọt nhỏ, biết đâu còn lừa được Victini hỗ trợ.

Nhưng kết giới xung quanh lâu đài mới là vấn đề lớn.

Lục Dã đang ngắm nhìn Rào chắn (Barrier) bao phủ trên bầu trời, ẩn hiện mờ ảo.

Từ xa đột nhiên truyền đến tiếng gào thét như rồng khổng lồ.

Ngay lập tức, mặt đất bắt đầu rung chuyển, chấn động rõ ràng lan đến kết giới, toàn bộ màng sáng rung động tạo thành từng đợt sóng tròn! "Đất, Động Đất (Earthquake) sao?" Trưởng trấn hoảng loạn nói.

Rất nhanh, chấn động lập tức lắng xuống, nhưng dưới chân lâu đài lại phát ra một cột sáng trắng rực rỡ, dường như đang vọng lại tiếng gào thét của rồng khổng lồ! "Đó là Light Stone phong ấn Reshiram!" Trưởng trấn nói. "Đi thôi, Satoshi." Lục Dã đeo găng tay

hở ngón, ánh mắt ngưng trọng, "có lẽ, chúng ta phải đi gặp Reshiram một lần trước." Vẫn chưa thể xác định Reshiram là địch hay bạn.

Lục Dã quay đầu nhìn Victini đang lo lắng, nhìn chằm chằm về phía lâu đài. "Em có muốn đi cùng chúng tôi không, Victini?" Victini ngây người một lúc, cuối cùng gật đầu mạnh mẽ, đôi mắt xanh biếc lóe lên ánh sáng. "Nimi!" Trên đường đến lâu đài, liên tiếp xảy ra dư chấn.

Đá lở (Rock Slide) từ sườn núi lăn xuống 'lách cách' vỡ tan tành, cư dân thị trấn tứ tán bỏ chạy, đứng trên cao nhìn chằm chằm vào cột sáng trắng đang bay lên.

Cột sáng đó từ mặt đất nứt toác bay vút lên trời, tầng mây bị khuấy tung thành một khối, như xoáy nước lan ra bốn phía.

Cùng lúc đó, Rào chắn (Barrier) ánh sáng bao phủ Eindoak Town, nứt ra từng vết! "Đây là, đây là Light Stone bị trấn áp bởi Thanh kiếm của Đất mẹ, sắp thức tỉnh!" Trưởng trấn nói.

Ở tầng hai lâu đài có một phu nhân mặc trang phục dân tộc, hô to về phía Lục Dã và những người khác: "Mấy đứa kia, mau đến đây!" Kết giới ở trung tâm lâu đài kiên cố hơn, có thể chống đỡ hiệu quả trận Động Đất.

Satoshi mắt tinh nhận ra cô gái bên cạnh phu nhân, chính là Carlita, người vừa ném ra Hydreigon Shiny, quay đầu hỏi: "Chúng ta có nên qua đó không?" "Đi, cứ ổn định Reshiram trước đã!" Lục Dã ánh mắt ngưng trọng, ngước nhìn cột sáng trắng đang bay lên.

Nếu tôi không nhầm, Reshiram đã bị Zekrom ảnh hưởng.

Là hai bên đối lập, Reshiram sẽ không để yên cho Zekrom hành động.

Nói cách khác, từ tiếng gào thét của rồng khổng lồ vừa nãy có thể

phán đoán, Zekrom cũng đang ở gần đây!

Rắc rắc!

Mặt đất dưới chân Lục Dã và những người khác nứt ra, sắp sụp đổ, phu nhân chỉ huy Golurk đến cứu.

Dưới chân Golurk phun ra lửa đẩy, bay đến từ tầng hai lâu đài, hai vai nâng Satoshi và trưởng trấn, do dự nhìn Lục Dã. "Các cậu lên trước đi." Lục Dã nhìn mặt đất dưới chân, nói: "Gengar, dùng Siêu Linh Lực (Psychic) nâng tôi lên." "Ghos!" Đôi mắt đỏ rực của Gengar phát ra ánh sáng xanh.

Chân Lục Dã rời khỏi mặt đất, vẫn còn được bao phủ bởi lớp màng sáng xanh nhạt của bản thân, mặt đất đột nhiên sụp đổ!

Toàn bộ tầng đá rơi xuống vực sâu không đáy, Golurk chở Satoshi và trưởng trấn bay đi, hạ cánh an toàn ở tầng hai lâu đài.

Lục Dã và Gengar cùng bay lơ lửng, nhìn xuống vực sâu dưới chân, thở phào nhẹ nhõm. "Nimi ~!" Victini đặt tay nhỏ lên vai Lục Dã, mắt phát ra ánh sáng xanh.

Ngay lập tức, một luồng dao động mạnh mẽ tràn vào lồng ngực Lục Dã, tay chân tràn đầy sức mạnh, như thể có thể tay không leo lên Tháp Lăng Kính (Prism Tower)! "Gengar." Lục Dã vung vẩy cánh tay, liếm môi nói: "Tôi thử nhảy qua xem sao...

Nếu rớt xuống, dùng niệm lực đỡ tôi nhé!" "Ghos..." Gengar ngơ ngác gật đầu.

Cứ thấy chủ nhân lại bắt đầu cà khịa/chơi trội rồi...

Chủ động rời khỏi lớp màng sáng xanh nhạt, Lục Dã cảm nhận được trọng lực kéo xuống, chân đạp lên khối đá nhô ra từ đoạn đứt gãy, mượn đà đạp mạnh một cái, dễ dàng nhảy lên cao bốn mét.

Giữa tiếng kêu kinh ngạc che miệng của Carlita và mẹ cô là Tapp.

Lục Dã một tay túm lấy mép ban công, nửa thân dưới lơ lửng trên vực sâu sụp đổ, nhảy người lên ban công, vỗ vỗ tay. "Hô... hơi bị gỉ rồi." Mọi người đều ngơ ngác.

Tội nghiệp mày, đẹp trai không bằng đại lão Lục Dã!

Lục Dã muốn nói đến thể chất được ban bởi đẳng cấp Cao thủ Giác Đấu (Fighting Master).

Thêm vào đó là Buff (tăng cường) từ Victini, Lục Dã mới dám làm vậy.

Vừa nãy, như thể nữ thần chiến thắng ưu ái, Thầy Lục tự tin có thể solo với Bewear! (thực ra thì không) "Anh, thường làm vậy sao?" Carlita nhìn đến ngớ người, con người cư nhiên có thể có thể chất như vậy, e rằng Pokémon cũng không phải đối thủ của Thầy Lục. "Đây là thao tác cơ bản của một trận chiến hoang dã thôi mà." Satoshi tự tin nói: "Thầy Lục còn từng một quyền đánh bại Regigigas!" Drayden há hốc mồm, là một người dân của Đất mẹ, ông đương nhiên đã nghe nói về truyền thuyết về vị Titan có thể di chuyển các mảng lục địa.

Nhưng, lời này chắc chắn là Thầy Lục đã dùng chuyện cổ tích để lừa Satoshi... "Là Victini giúp đỡ." Lục Dã nói. "Nimi ~" Victini xuất hiện từ phía sau Lục Dã, nhe răng cười và giơ dấu 'V'.

Drayden chợt hiểu ra, từ khả năng vừa nãy, cũng có thể thấy Thầy Lục là cao thủ giao đấu không phân biệt (đẳng cấp). "Chuyện xảy ra đột ngột, xin hãy cho phép tôi giải thích." Drayden nói: "Ngài Lục Dã, tôi đã biết về những chiến công anh dũng của ngài.

Light Stone hiện tại không hiểu sao lại bạo động, nếu có thể, chúng tôi, những người dân của Đất mẹ, xin ngài giúp đỡ!" "Đây cũng

là mục đích tôi đến đây." Drayden và những người khác thở phào nhẹ nhõm, quay người dẫn Lục Dã và những người khác, đi đến lối đi ngầm phong ấn 'Light Stone'.

Lục Dã đứng ở mép ban công một lúc, nhìn xuống bên dưới, biểu cảm dần trở nên kỳ lạ.

Thì ra chỗ này cao thế này à.

Vừa nãy không cẩn thận đã mất Đồng Bộ (Synchronize) rồi!

Lục Dã giật mình thót tim, xoa xoa cằm.

Xem ra sau khi về, phải nghiêm túc suy nghĩ về việc có một phương tiện bay rồi... ...

Cách thị trấn Eindoak vài chục dặm, Lacunosa Town.

Nơi đây sắp tổ chức Cúp Junior của Giải đấu Thế giới (World Tournament), vì thế đã mời Alder, Lục Dã, Cynthia và các Cao thủ Pokémon (Pokemon Master) khác tham gia lễ khai mạc.

Lacunosa Town quanh năm bị băng tuyết bao phủ, thường xuyên lưu truyền những truyền thuyết kinh dị về trẻ em mất tích, quỷ quái ăn thịt người, vì thế vào ban đêm cấm mọi người ra ngoài đi lại.

Lần này đăng cai một sự kiện lớn, có lẽ là một cơ hội để Lacunosa Town phục hưng và phát triển.

Trời còn sớm, Lacunosa Town phủ đầy tuyết trắng xóa, từ Gitano màu đen truyền đến tiếng gào thét bi thảm, vang vọng. "Lại đến nữa rồi." Cư dân than vãn: "Chắc là con Pokémon sống ở Hẻm núi Khổng lồ đó, lại đến kỳ phát tình nữa rồi." "Pokémon bình thường làm sao có khí thế như vậy được." Một cư dân khác nói xong, sắc mặt đột nhiên thay đổi. "Mau nghe kìa!" Tiếng sấm ầm ĩ vang dội trên bầu trời, dường như có tiếng gào thét của Pokémon xuyên qua mây xanh.

Hai người đồng thời ngước đầu, chỉ thấy những tia lửa (Spark) cuồn cuộn, sấm sét (Inazuma) xé toạc tầng mây, một lúc sau tiếng sấm vang như xé tai dội xuống.

Oanh long long! "Đó cũng là Pokémon sao?" Hai chân cư dân run rẩy. "Chắc là Thundurus, vị thần mây trong truyền thuyết gây ra bão tố sấm sét..." "Nhưng sao tôi lại nghe... như tiếng Gầm Gừ (Growl) của Pokémon hệ Rồng vậy!" Trên bầu trời, Zekrom với lớp giáp như quặng Oreburgh, động cơ ở đuôi xen kẽ tia lửa, bay lượn trên bầu trời.

Thanh niên tóc xanh đội mũ lưỡi trai, mặt dây chuyền và mái tóc xanh lay động theo gió, ánh mắt sâu thẳm, cẩn thận lắng nghe âm thanh.

Anh ta nghe thấy sự đau khổ phẫn nộ không thể giải tỏa của Kyurem, N bị sự đau khổ này lay động sâu sắc.

N hít một hơi thật sâu, ánh mắt nhìn về phía hang động cạnh Lacunosa Town.

Nghe đồn là hang động do thiên thạch rơi xuống tạo thành, đất trời băng giá, dấu chân người hiếm thấy.

Một nơi ẩn náu tự nhiên.

N khẽ nói: "Tìm thấy rồi." ...

Lacunosa Town, Hẻm núi Khổng lồ.

Ghetsis với khí chất u ám, chống gậy quyền trượng, đeo kính một mắt màu đỏ, lạnh lùng nhìn chằm chằm Kyurem trước mặt. "Hống!!" Kyurem trông như một con rồng hai chân màu xám xanh dữ tợn, hàm dưới cường tráng há rộng, phun ra sương giá, hai chiếc sừng băng kéo dài trên đầu, như những Mũi giáo Băng (Icicle Spear) bị gãy.

Những khối băng khổng lồ tạo thành Đôi Cánh Liên Đánh (Dual

Wingbeat), nối liền với lưng Kyurem, đuôi kéo dài ra ba cái gai băng, nhiệt độ cực lạnh dường như có thể nuốt chửng cả sấm sét và lửa.

Cùng với tiếng gào thét của Kyurem, gió lạnh buốt thổi về phía Ghetsis!

Rào chắn (Barrier) trước người 'rắc rắc' phủ đầy sương giá, Ghetsis mặt không đổi sắc, trầm giọng nói: "Thật là mỹ lệ, Kyurem." "Bởi vì nó là Pokémon đến từ vũ trụ." Colress đứng phía sau, chắp tay sau lưng, đẩy gọng kính mỉm cười nói: "So với các Pokémon huyền thoại trên Trái đất, nó có giá trị nghiên cứu cao hơn." "Đã có thể khống chế Kyurem thành công rồi sao?" Ghetsis lạnh nhạt nói. "Trước thành quả khoa học của thiên tài Colress tôi, tuyệt đối không có thất bại." Colress lấy ra chiếc máy đã cải tiến, ấn nút điều khiển. "Pokémon huyền thoại cũng không ngoại lệ." Ngay lập tức, dòng điện tra tấn Kyurem, Rồng Băng hai chân đạp mạnh xuống đất, gào thét phun ra luồng khí lạnh buốt dữ dội!

Ghetsis và Colress yên lặng nhìn cảnh tượng này.

Dần dần, Kyurem trở nên yên tĩnh, khuôn mặt tỏa ra ánh sáng đỏ u ám. "Chẳng qua chỉ là Pokémon huyền thoại mà thôi." Colress đỡ trán, "Ôi chao, cũng chỉ có những tên ngốc như Archie, Maxie, mỗi người khống chế một Pokémon huyền thoại mà còn bị phản phệ!" Ghetsis cười lạnh nói: "Ngươi không phải là đã quên, kế hoạch tác chiến ở Opelucid City thất bại rồi sao?" 『Lưỡi Dao ADN (DNA Splicers)』 không có trong tay, mặc dù Ghetsis đã trốn thoát thành công, vẫn chưa hoàn toàn nắm chắc quyền thống trị Unova. "Không... tôi không quên." Colress đẩy gọng kính phẳng, dưới tròng kính là đôi mắt lạnh lùng.

Anh ta nhớ đến thanh niên tóc đen trong đêm tuyết.

Khi ánh mắt anh ta chạm vào màn hình giám sát, trong lòng Colress dâng lên một chút sợ hãi đáng xấu hổ. "Vì vậy." Colress bình tĩnh nói,

"tôi mong chờ một cuộc đấu trí nữa với anh ta." "Hống!!!" Hang động rung chuyển, tiếng sấm ầm ĩ vang lên, hai người đồng thời quay người nhìn về phía sau.

Ở chỗ ngược sáng, đó là một thanh niên tóc xanh với thân hình cao gầy, khí chất u buồn.

Anh ta cụp mắt, mái tóc xanh và mặt dây chuyền lay động theo gió, rồi ngước mắt nhìn thẳng về phía này. "Sách..." Colress lùi nửa bước.

Zekrom toàn thân như được bọc giáp quặng Oreburgh, ánh mắt đỏ rực và ngạo nghễ, đứng sừng sững bên cạnh N, động cơ ở đuôi không ngừng xoay tròn phát ra tia sáng Xả Điện (Discharge).

Ghetsis như thể nặn ra tiếng từ cổ họng: "Rồng Đen huyền thoại của Unova...

Zekrom..." "Ngươi lại trở thành Anh hùng?

Được Zekrom công nhận?!" Ghetsis hỏi, khó mà tin được.

N không trả lời.

Đôi mắt không có ánh sáng, u ám, lóe lên sự thất vọng và bi thương, yên lặng đối mặt với Ghetsis.

Chương 619

Ghetsis thu lại biểu cảm.

Hai tay chống quyền trượng, cũng nhìn chằm chằm người con nuôi do chính mình nuôi dưỡng, áo choàng đen phất phơ.

Một nụ cười chế giễu nhếch lên ở khóe môi Ghetsis. "Ta hiểu rồi... vậy ra, cuối cùng ngươi vẫn đến tìm ta." "Zekrom nói với tôi, Kyurem hiện đang rất đau khổ." Ánh mắt N lướt qua Kyurem, cau mày nhìn Ghetsis, ánh mắt dần trở nên sắc bén: "Tôi không cho phép những con người ích kỷ khiến Pokémon đau khổ!" "Rất hay, N." Ghetsis khẽ vỗ tay, cười khẩy nói: "Việc giáo dục ngươi trở thành 'vua' không uổng phí." "Vậy rốt cuộc ngươi là con người, hay Pokémon, hay cả hai đều không phải ——" "Ngươi là." Ghetsis nheo mắt, từng chữ từng chữ nói: "một con quái vật không có nhân tính." N khẽ quay ánh mắt đi. "Hống!!" Zekrom bên cạnh N bùng phát tiếng gào thét phẫn nộ.

Đây là Anh hùng của màu đen, biểu tượng lý tưởng mà Zekrom công nhận!

Nụ cười của Ghetsis đột nhiên cứng đờ.

Hắn thấy người con nuôi nhút nhát, hiền lành, cố chấp đó, lần đầu tiên đối mặt với hắn, sự sắc bén trong đôi mắt đó khiến hắn rùng mình. "Cha." N nói, "đây sẽ là lần cuối cùng tôi gọi ngài như vậy." "Bởi vì, tôi sẽ chuộc lại những lỗi lầm tôi đã gây ra." N khẽ dang hai tay, mái tóc xanh bay lượn theo luồng khí. "Tôi yêu vùng đất Unova, tôi yêu Pokémon và con người ở đây.

Họ đã dạy tôi cách cùng tồn tại hài hòa và tốt đẹp." "Những người dân chăm chỉ lao động, Timburr giúp vận chuyển hàng hóa, Golett

được tạo ra từ đất sét đào, Yamask mang phước lành cho người đã khuất... tất cả những điều này, đều là những công thức không thể giải mã, đều là những kỳ tích của thế giới này." "Những điều này ngài đều sẽ không hiểu, bởi vì trong ngài, tôi không nghe thấy bất kỳ cảm xúc hay ràng buộc nào, trong ngươi chỉ là một khoảng trống vô định." "Câm miệng!" Ghetsis phẫn nộ gõ mạnh quyền trượng, "Ngươi căn bản không phải con người, đừng dùng những lời lẽ ghê tởm đó!" "Không sao cả." N ngước đôi mắt xám xịt lên, nói: "Sẽ có một khu rừng, Zorua, Gardevoir, Gothitelle... có thể dung nạp tôi và những người bạn của tôi, chị Babena, chị Helena." "Sẽ có một quán cà phê, Gengar, Sylveon, Togepi... họ tin rằng tôi có thể thay đổi tất cả những điều này." "Vì vậy, tôi sẽ tiếp tục theo đuổi lý tưởng của mình." "Bởi vì có những người và Pokémon đáng để tôi tin tưởng, còn có những người và Pokémon tin tưởng và chờ đợi tôi." N nói. "Pokémon, con người, và cả ngươi, con quái vật này, tất cả chẳng qua chỉ là công cụ để kẻ mạnh khống chế thế giới!" Ghetsis siết chặt quyền trượng trong tay, mặt nổi gân xanh, nghiến răng nói: "Ta sẽ dạy dỗ ngươi một lần nữa, lễ tiết là gì, kính sợ là gì." Ngay lập tức.

Kyurem bước lớn giẫm nát băng giá, phun ra luồng khí lạnh buốt, quét về phía Zekrom.

Lớp giáp đen kịt của Zekrom phủ đầy sương giá, động cơ xoắn ốc ở đuôi bắt đầu xoay tròn, xen kẽ dòng điện.

Hang động tỏa ra ánh sáng chói mắt.

Chấn động kịch liệt, chiêu thức va chạm, tiếng gào thét của rồng khổng lồ.

Colress đứng ngoài nhìn cảnh này, lau khóe mắt. "Tình cảm sâu đậm giữa cha con, khiến tôi cũng có chút cảm động..." "Nhưng." Colress đeo kính lên, "tôi chỉ có hứng thú với khoa học." Đây có lẽ, sẽ

là cơ hội tốt nhất cho một thí nghiệm cấp tân binh.

Ngay cả khi không có 『Lưỡi Dao ADN』.

Colress tôi, vẫn có thể Dung hợp (Fusion) Pokémon huyền thoại!

Đó là điều Giáo sư Bill chưa làm được, là điều ông Fuji đã e ngại, là điều Giáo sư Oak chưa từng ghi nhận! "Là phát minh của thiên tài Colress tôi!!" Colress lấy ra máy Dung hợp.

Colress, người phải mất vài năm nữa (trong 『Mặt Trời và Mặt Trăng』) mới có thể nghiên cứu ra máy hợp thể Pokémon huyền thoại.

Dưới niềm tin mãnh liệt, khao khát khoa học, và sự tiên tri của Thầy Lục, đã thành công đột phá giới hạn!

Nếu Thầy Lục ở đây, nhất định sẽ kinh ngạc bởi tài năng của Colress. 【Máy Colress số 1198: dùng để hợp nhất Kyurem nguyên bản và một Pokémon nào đó.

Nhờ thành quả thí nghiệm của Reuniclus, được cải tiến từ chiếc máy ban đầu. (Lưu ý: có nguy cơ phát nổ!)】 Colress: "Chỉ có sức mạnh khoa học là vô tận!" Gió lạnh buốt, sấm sét đan xen, cha con tự chiến đấu.

Dã tâm thống trị Unova, lý tưởng giải cứu Pokémon.

Colress chứng kiến cảnh này, ấn nút máy Dung hợp. "Hống!!" Kyurem ngẩng đầu gào thét, Mũi giáo Băng (Icicle Spear) ở đuôi bắn ra những Nút Định Mệnh (Destiny Knot) hình mũi tên, bốn năm Nút Định Mệnh bay về phía Zekrom!

N nhận ra nguy hiểm. "Zekrom!!" "Hống!!!" Đuôi xoắn ốc của Zekrom quay siêu tần, tỏa ra ánh sáng xanh lam chói mắt, hoa văn trên lớp giáp đen cũng phát ra ánh sáng huỳnh quang màu xanh lam.

Zekrom - Chế độ siêu tần kích hoạt!

Điện Áp Cao (Teravolt) lan ra bốn phía như thảm lửa, Hào quang tiên tiến dường như có thể làm biến mất mọi kỹ năng (Ability), nghiền nát những cột băng trong hang động!

Tuy nhiên, những Nút Định Mệnh do Kyurem bắn ra xuyên qua lưới điện (Electroweb) được tạo ra bởi Điện Áp Cao, không ngừng bay về phía Zekrom! "Hống!!" Zekrom cong lên đôi cánh Song Cánh Liên Đánh (Dual Wingbeat) đen kịt như máy móc, gào thét vang vọng trời đất.

Truyền thuyết Unova, hai Rồng Đen Trắng (Sōryū) ban đầu là một cặp anh em, mặc dù tranh đấu không ngừng, nhưng khi nguy nan sẽ xuất hiện vì nhau.

Anh ơi cứu em!!

Bên ngoài dãy núi, thị trấn Eindoak.

Lâu đài 'Thanh kiếm của Đất mẹ' rung chuyển (Earthquake) nứt toác, một cột sáng trắng vút lên trời!

Anh em tốt, đừng nóng!! "Thầy Lục, thầy đang nhìn gì vậy?" Satoshi tò mò hỏi.

Lục Dã thu lại ánh mắt đang nhìn cột sáng trắng, vẻ mặt hơi kỳ lạ. "Ách..." Lục Dã sau lưng hơi lạnh, tay chống cằm, trầm ngâm một lúc, "Tôi đang nghĩ..." Thầy Lục xoa xoa cằm, linh cảm càng ngày càng mạnh, mệt mỏi thở dài nói: "Sợ là có nội gián...

đã 'tiếp tế' cho Kyurem rồi..." Cung điện rung chuyển càng lúc càng dữ dội. "Nimi ~" Victini an ổn bám trên đỉnh đầu Lục Dã, rụt rè cào cào tóc anh.

Cứ thế này sẽ bị ngốc mất.

Ý niệm lướt qua, Lục Dã nhắm mắt cảm nhận quy luật Tự nhiên, từng sợi ánh sáng trắng kéo dài trong tầm nhìn hướng về Victini.

"Nimi……" Victini ngẩng cái đầu nhỏ lên, rồi lại cúi xuống nhìn Lục Dã. "Không sao đâu." Thầy Lục nở một nụ cười trấn an, "Vì đã có tôi ở đây rồi." Victini từ từ mở to mắt, lấy hết dũng khí gật mạnh đầu: "Nimi!" Darkrai đứng trên cái bóng kéo dài ở phía xa, ngước nhìn cột sáng màu trắng đang vút lên trời.

Đúng vậy, so với mấy lần trước, cảnh này cũng chỉ coi là vụ nhỏ thôi.

Ánh mắt Darkrai khẽ lóe lên, nhìn Lục Dã một cái.

Một luồng lạnh lẽo vô danh nhưng quen thuộc ập lên sống lưng Darkrai.

Chỉ cần Lục Dã đừng có cái miệng quạ đen, bày ra cái trò Hợp Thể Thần Thú gì đó, thì mọi chuyện đều dễ nói! "Victini, là bạn của vị vua 'Thị trấn Eindoak' huyền thoại, vị vua đó chính là cha của hai vị Anh hùng Trắng Đen." Drayden nói: "Nghe nói, nhà vua đã mượn sức mạnh của Victini để bảo vệ thị trấn Eindoak, nhưng không ngờ hai vị hoàng tử lại gây ra chiến tranh." "Chiến tranh cuối cùng cũng kết thúc, Victini đã đóng góp không nhỏ.

Nhưng Victini không thể rời khỏi kết giới của cung điện này, đã sống gần trăm năm rồi…" Drayden nhìn Tiểu V đang đậu trên đầu Lục Dã, ánh mắt đầy kính sợ, hối lỗi và cảm kích.

Trưởng trấn chìm vào im lặng, Victini là Anh hùng cứu thị trấn này, nhưng Thị trấn Eindoak lại không thể cho Anh hùng sự tự do.

Victini đậu trên đầu Lục Dã, ngây thơ nhe hàm răng nhỏ, cười toe toét: "Nimi ~" Vô tư giúp đỡ người mà mình tin tưởng, đây là bản tính của Victini.

Và các Trainer được Victini ưu ái, không ai ngoại lệ, đều trở thành biểu tượng của chiến thắng.

Lục Dã đưa tay lên đỉnh đầu, đưa một chiếc Macaron, tiện thể nhéo nhéo má mềm mềm của Victini. "Nimi! (✪ω✪)" Victini mắt sáng rỡ, vui vẻ ôm bánh ngọt nhỏ, 'a ô' nhai nuốt.

Lục Dã cảm thán trong lòng: "Tính theo tuổi thọ của Pokémon Ảo Ảnh, thì cuối cùng cũng vẫn chỉ là một đứa trẻ thôi mà." Satoshi nói: "Vậy bây giờ kết giới lỏng lẻo, có phải có nghĩa là Victini có thể rời khỏi cung điện, sống tự do không?" Drayden muốn nói lại thôi, trưởng trấn thở dài nói: "Có lẽ cậu nói đúng, Satoshi…" Quá phụ thuộc vào sức mạnh của Victini, là một sự bất công đối với Victini.

Trưởng trấn: "Nhưng bây giờ, chỉ có thể dựa vào sức mạnh của Victini thêm lần nữa –" Về sau 'mới có thể làm Reshiram yên bình' chưa được nói ra.

Lục Dã nói: "Thay vì phong ấn Reshiram, không bằng mượn sức mạnh của Reshiram." Trưởng trấn mở to mắt. "Mượn… sức mạnh của Reshiram?" "Chỉ có Anh hùng Chân thực trong truyền thuyết Unova mới có thể điều khiển Reshiram." Drayden vội vàng ngăn lại, "Nếu không, sẽ bị ngọn Lửa Xanh trừng phạt nuốt chửng!" Carlita kéo kéo vạt áo mẹ mình là Drayden, thì thầm: "Đó là Thầy Lục…" Drayden đột nhiên giật mình, ý thức được người trước mắt chính là Anh hùng Unova đã cứu Thành phố Opelucid, những lời đồn kia nửa thật nửa giả, không gì không cho thấy thực lực của vị Champion này.

Nếu là Thầy Lục… có lẽ thật sự có thể nhận được sự công nhận của Reshiram!

Trưởng trấn gật đầu mạnh: "Tôi hiểu rồi, Ngài Lục Dã, xin hãy cùng tôi xuống bậc thang dưới lòng đất!" Victini đậu trên đầu Lục Dã, bên cạnh là Gengar đang lơ lửng, nhe răng cười toe toét, nó đang ôm một đống đồ ăn vặt bón cho Victini. "Ghos ~" Gengar đưa ra một chiếc Macaron. "Nimi!" Victini vừa định cắn thì thấy Gengar lại rút

Macaron về, mặt nhóc con làm ra vẻ muốn khóc. "Ghos keke ~" Gengar cười lớn, thấy bé V có vẻ tủi thân liền vội vàng đưa bánh ngọt nhỏ cho Victini ăn.

Tình huống này mà vẫn còn rảnh rỗi như vậy sao… Lục Dã sờ cằm.

Theo kịch bản gốc, Satoshi mới là Anh hùng Trắng, Thầy Lục cũng không có ý định cướp cơ duyên của học sinh.

Chỉ là trong thế giới hiện tại, khả năng cao N sẽ trở thành Anh hùng Đen.

Thầy Lục có chút lo lắng.

Black Kyurem sau khi Hợp Thể, sẽ không đơn thuần là Satoshi có thể giải quyết được… "Gào!" Tiếng gầm của Rồng khổng lồ cắt ngang suy nghĩ của Thầy Lục.

Lục Dã nhìn về phía bậc thang đá dẫn xuống lòng đất, cột sáng màu trắng chính là từ dưới lòng đất bốc lên. "Nimi!" Victini có chút sợ hãi, tay đang nắm tóc Lục Dã lại siết chặt hơn. "Vậy ra, đây chính là cái giá để trở nên mạnh hơn sao." Lục Dã tiện miệng than vãn, nhìn sang một bên: "Mấy người có xuống cùng không?" Drayden lắc đầu nói: "Chỉ những người được Rồng khổng lồ cho phép thử thách mới có thể vào cầu thang xoắn ốc.

Tôi không đủ tư cách." Carlita buồn bã nói: "Con cũng bị Reshiram từ chối rồi…" Satoshi thử bước một bước về phía cầu thang, đứng trên bậc thang quay người lại hỏi: "Đây có phải là được phép thử thách không?" Drayden ngây người nói: "Đúng vậy… chỉ cần vượt qua cầu thang xoắn ốc, giao tiếp với Đá Sáng và đánh thức Reshiram, là có thể vượt qua thử thách." Chẳng lẽ thiếu niên không nổi bật này mới là Anh hùng được Reshiram công nhận?

Lục Dã thở phào nhẹ nhõm, đi theo kịch bản gốc thì chắc cũng giải quyết được vấn đề.

Cái thằng "Chiến Thuật Gia" bị Cây Thế Giới từ chối, không được nhận cơ hội thử thách, cũng hợp lý thôi… Biến cố đột ngột xảy ra. 'Bụp' một chùm sáng đỏ từ Premier Ball bay ra, vừa vặn rơi xuống bậc thang, Sirfetch'd sắc bén quay đầu nhìn về phía Lục Dã, hệt như một Hiệp sĩ không biết sợ. "Quác! (ง•p •)ง✧" Tôi nghe thấy có người đang gọi mình sao!

Lục Dã: (⊙_⊙) Ngẩng đầu nhìn Sirfetch'd, rồi lại nhìn bậc thang dưới chân Sirfetch'd. "Thầy Lục và Sirfetch'd, cũng nhận được cơ hội thử thách?!" Drayden kinh ngạc nói.

Đồng thời có cả hai vị Anh hùng, có tư cách nhận được sự công nhận của Reshiram!

Lục Dã: ???

Sirfetch'd: "Quác… (° ° 〃)" Hình như không phải lúc để ra trận rồi… Vừa định lén lút chui về Premier Ball, Sirfetch'd ý thức được mình không có chiêu Tiếp Sức và Quay Đầu, liền đứng ngây tại chỗ.

Lục Dã: "… Tối nay tôi sẽ bảo Rotom làm thịt cậu." "Quác! (´ゐ`ゐ)σ" Thử thách bắt đầu, Sirfetch'd không thể rời khỏi cầu thang xoắn ốc, cách một hàng rào trong suốt nhìn Lục Dã, không nói nên lời.

Dáng vẻ đó y hệt một con vịt trắng sau tấm kính của tiệm vịt quay đang nhìn bạn vậy.

Lục Dã bước xuống lòng đất, thu Sirfetch'd đang run lẩy bẩy vào Premier Ball, nhìn cột sáng trắng đang bay lên từ giữa cầu thang xoắn ốc. 'Không biết Reshiram, có nguyện ý nể mặt Lục mỗ tôi không.' Thầy Lục thầm nghĩ. "Kia chính là Reshiram sao…" Satoshi nói. "Chính xác mà nói, là Reshiram trong Đá Sáng." Lục Dã nói.

Cầu thang xoắn ốc tựa như cầu thang trong không gian mộng mơ, đi mãi cũng không tới cuối.

Lục Dã dùng Đá Quý xua tan sương mù, chỉ lát sau đã đi tới hang động dưới đáy, phát hiện cầu thang không hề dài như mình tưởng tượng.

Nhìn lại bậc thang phía sau, khóe miệng Lục Dã giật giật.

Chỉ thấy Satoshi lăn lông lốc từ bậc thang ngã xuống, đau đến hít hà, lau bụi bẩn và vết xước trên mặt.

Cái sự 'gan lì ngu ngốc' này… đáng khen đấy! "Hít…" Satoshi ngẩng đầu nói, "Thầy Lục, cái này là gì vậy?" "Bột Berry." Lục Dã lắc lắc lọ thủy tinh nhỏ, "Bôi vào vết thương có thể giảm đau." "Không sao." Satoshi ngẩng mặt cười nói: "Hồi nhỏ tôi còn bị thương nặng hơn thế này, còn từng được người cõng ra khỏi rừng nữa!" Lục Dã khẽ động lòng, xua tan cảm giác quen thuộc trong đầu, nhìn Đá Sáng đang tỏa sáng trên phiến đá trước mặt.

Đó là một viên đá tròn sáng lấp lánh như lưu ly, truyền thuyết kể rằng Reshiram chìm vào giấc ngủ sâu, sau thời gian dài đã biến hóa thành nó.

Cột sáng trắng từ Đá Sáng yếu dần, cuối cùng hóa thành những hạt sáng lấp lánh, bay lả tả trong hang động dưới lòng đất.

Lục Dã nhìn những hạt sáng hơi ngẩn người, khi định thần lại thì kinh ngạc nhìn không gian hư vô xung quanh. "Thế giới tinh thần?" Lục Dã nhận ra đây không phải là sức mạnh không gian như Palkia, mà giống giao tiếp giữa ý thức hơn.

Cũng là một Trainer từng trải qua sóng gió lớn rồi.

Thầy Lục bình tĩnh ngẩng đầu.

Nhìn về phía trước, Con Rồng Trắng tao nhã và kiêu ngạo – lông

vũ mềm mại trắng muốt như mây, dang rộng Song Cánh Đánh màu trắng, tóc dài và mượt mà như mây, tựa như hai bím tóc đuôi ngựa trắng.

Reshiram ngẩng cổ dài và đeo vòng bạc, đôi mắt xanh sáng nhìn xuống, đối diện với Lục Dã.

Lục Dã đưa mắt xuống, rơi vào bộ lông mềm mại ở bụng Reshiram, đôi chân mạnh mẽ với những móng vuốt sắc bén, và động cơ phản lực ở gốc đuôi giống như ngọn đuốc. "Dễ thương thế này, chắc chắn là con trai rồi." Lục Dã nghĩ. 「Giới tính đối với Pokémon Thần thoại không có ý nghĩa.」 Giọng Reshiram trung tính, bình tĩnh, thanh thoát vang lên, cúi đầu nhìn Lục Dã.

Chương 620

「Không cần tò mò, theo cách nói của loài người các ngươi, ta là giống đực.」 Lục Dã nhướn mày. 「Ở đây, có thể trực tiếp giao tiếp bằng tâm linh.」 Reshiram giải thích.

So với Song Rồng Thời Không mà Lục Dã từng thấy, tính khí của Reshiram dường như ôn hòa hơn. "Tôi có thể hỏi ngài một câu hỏi không?" Lục Dã nói. 「Đương nhiên, Người dũng cảm của loài người.」 Reshiram khẽ gật đầu.

Ngài và White Dragon mắt xanh có quan hệ gì? (gạch đi) "Zekrom có phải đang gặp vấn đề không." Lục Dã nhìn thẳng nói.

Reshiram im lặng, khẽ gật đầu.

Quả nhiên… Sắc mặt Lục Dã cổ quái, N cái thằng nhóc xui xẻo này! 「Tiếp theo, ta hỏi ngươi.」 Reshiram bình tĩnh nhưng ẩn chứa chút áy náy, 「Tại sao trên người ngươi, ta lại cảm nhận được khí tức của Arceus?」 "Vì tôi đã đập nát Arceus rồi." Lục Dã nói.

Là Tao Trio, Reshiram có thể phân biệt dối trá và chân thực.

Reshiram nhìn chằm chằm: "……" Lục Dã mặt mày thản nhiên: "……" Reshiram: ???!!!

Câu nói vừa rồi của cậu ta lại là 'chân thực' ư!! "Mau bắt đầu thử thách đi." Lục Dã nói, "Tôi đang vội đi cứu người." Từ tiếng gầm vừa nãy phán đoán, khả năng cao Zekrom đang gặp nguy hiểm, bị buộc phải trở thành vật liệu Hợp Thể cũng không chừng. 「Khụ, ừm… để ta, chuẩn bị một chút…」 Reshiram vẫn chưa hoàn hồn, cú Tackle chân thực này quá mạnh.

Lục Dã nhìn xung quanh, hỏi: "Đứa trẻ kia đâu, cậu ta không được

ngài công nhận sao?" 「Rất đáng tiếc, cậu ta đúng là có tiềm năng trở thành Anh hùng, nhưng không phải bây giờ.」 Reshiram nói.

Phiên bản được cập nhật rồi, cấp bậc của Satoshi và N không lệch là mấy, tài khoản 'Anh hùng Trắng' này giao cho cày thuê Thầy Lục!

Reshiram dang rộng đôi Song Cánh Đánh tuyết trắng bay lượn, bộ lông như mây cuộn sóng, đôi mắt xanh trong sáng đối diện với Lục Dã, trang nghiêm hỏi: 「Sự thật của ngươi, rốt cuộc là gì.」 Lục Dã khẽ giật mình.

Vừa nãy còn nói chuyện vui vẻ, giờ đã bắt đầu phỏng vấn rồi sao?

Không khí xung quanh đột nhiên thay đổi, thế giới tinh thần đen tối bay lượn những hạt sáng trắng.

Lục Dã sờ cằm, trầm ngâm hồi lâu.

Giả sử hỏi về 'lý tưởng', Thầy Lục có thể dễ dàng trả lời.

Nhưng 'sự thật' thì lại có quá nhiều: sự thật về tỷ lệ chính xác của Bơm Thủy Lực, sự thật về 'Akin' trong nhật ký mãi mãi không thể xóa bỏ… Nghĩ đến mục đích thực sự khi đến Unova lần này.

Lục Dã thử đáp: "Đấu Little Cup?" Reshiram chìm vào im lặng, thế giới xung quanh dần tan biến.

Lục Dã đột nhiên hoàn hồn, nhìn thấy Đá Sáng trước mắt, tỏa ra ánh sáng rực rỡ.

Reshiram hiện thân trong ánh sáng, Song Cánh Đánh tuyết trắng vỗ tung cuồng phong, động cơ phản lực ở đuôi nóng đỏ, tia lửa tung tóe theo hơi nóng, giọng nói hùng vĩ trang nghiêm! 「Dũng khí của ngươi, mới là chân thực!」 Khóe miệng Lục Dã giật giật.

Đấu Little Cup và dũng khí có nửa đồng quan hệ đâu chứ!

Kiểu gì cũng được, đi theo quy trình đơn giản thôi mà phải không?

Chân thực quá rồi đó, Reshiram! … Thần Giao Cách Cảm của Reshiram vang lên trong lòng mọi người đang chờ đợi. "Reshiram, thật sự đã được đánh thức?!" Drayden khó tin nói.

Con Rồng khổng lồ chân thực đã ngủ say hàng trăm năm, lại được một Anh hùng Trắng mới công nhận vào ngày hôm nay!

Trưởng trấn: "Là Satoshi, hay là Ngài Lục Dã?" Đột nhiên, mọi người mở to mắt, thân hình tuyết trắng bay lượn từ lòng đất xuyên phá mọi trở ngại, vỗ cánh tạo ra luồng khí mạnh mẽ!

Drayden dùng cánh tay che chắn gió mạnh, ngẩng đầu nhìn con Rồng trắng khổng lồ đang lơ lửng trên không, tim gần như ngừng đập.

Tin vào chân thực, dẫn dắt thế giới lan tỏa thiện lương, giúp đỡ những người dũng cảm theo đuổi chân thực!

Con Rồng Trắng trong truyền thuyết, Reshiram!

Bao quanh thân là Rào Cản Năng Lượng như vầng sáng, Reshiram ngẩng cổ dài, dáng vẻ kiêu ngạo, thu Song Cánh Đánh lại từ từ hạ xuống bệ đá.

Đến lúc này, Drayden và mọi người mới thấy, còn có một Trainer đang cưỡi trên lưng Reshiram – "Thầy Lục?!" Carlita thất thanh nói.

Ban đầu cứ nghĩ Thầy Lục được công nhận đã là giới hạn rồi – không ngờ Reshiram, lại còn cho phép anh cưỡi trên người nữa!

Cả vương quốc Thị trấn Eindoak, hàng trăm năm qua, không một ai có thể nhận được sự công nhận của Reshiram.

Thầy Lục mới đến chưa đầy một ngày, Thần thú hộ quốc Victini muốn theo anh đi rồi, Reshiram cũng một mạch mê đắm theo!?

Lục Dã đang vuốt ve bộ lông trắng mềm mại, mượt mà như mây

của Reshiram, cười ha ha.

Cảm giác này, còn chân thực hơn cả ghế sofa da thật, căn bản không thể ngừng lại được!

Reshiram khẽ nghiêng đầu, liếc nhìn với ánh mắt oán trách, nhưng chuyển ý nghĩ rằng vị này là 'Sứ giả của Arceus', nên phải nể mặt anh ta vài phần.

Đột nhiên, một luồng Aura ấm áp từ lưng dâng lên khắp cơ thể Reshiram.

Giống như sự thân thiện vốn có từ Cây Thế Giới, khiến Reshiram không tự chủ được mà thư giãn. "Ô ~!" Reshiram ngẩng đầu phát ra tiếng gầm thanh thoát và trong trẻo, 'hai bím tóc đuôi ngựa' trắng muốt lay động theo gió.

Vị Anh hùng Chân thực này, ta đã định rồi, Hoopa đến cũng không cản được!

Lục Dã từng lái 'Gundam' Regigigas, từng cưỡi Giratina, xét về độ thoải mái, không ai sánh bằng Reshiram. "Nimi ~" "Kháp kỷ đô y!" Từ Victini và Togepi đang lăn lộn trong lông Reshiram, đủ để cảm nhận sự mềm mại của bộ lông trắng.

Đôi mắt xanh sáng của Reshiram lộ ra một tia bất lực mang tính nhân hóa, nhưng nó chỉ dùng Lửa Xanh trừng phạt kẻ xấu.

Đối với Thầy Lục, mặc dù mặt dày, xảo trá, bụng dạ… có những khuyết điểm nhỏ này.

Nhưng chính những khuyết điểm này, lại làm nổi bật anh là Anh hùng chân thực! (khẳng định) "Mượn ngọn lửa của Reshiram, có thể phá vỡ kết giới 'Thanh kiếm của trái đất'." Lục Dã cưỡi trên lưng Reshiram, giữa đôi cánh trắng muốt, mái tóc đen lộn xộn lay động theo luồng khí, nhìn Victini đang ngẩng mặt nhỏ lên, mỉm cười nói: "Nhóc

Victini, em có muốn cùng tôi đi ngắm tuyết không?" Victini từ từ mở to mắt, tỏa ra ánh sáng, nhe hàm răng nhỏ, nheo một bên mắt làm động tác chữ 'V': "Nimi!" 「Ta muốn đi viện trợ đệ đệ của ta, Zekrom.」 Tiếng Thần Giao Cách Cảm của Reshiram vang lên. "Tôi hiểu." Thầy Lục đáp, "Tôi cũng có một học sinh nhất định phải cứu vãn." 「Học sinh?」 "Một học sinh mãi mãi tìm kiếm ý nghĩa của con người và Pokémon, ngây thơ mà lương thiện." Reshiram im lặng, sau đó nói: 「Có lẽ, ta đã nhìn lầm rồi.」 "Cái gì?" 「Ngươi không chỉ có chân thực.」 Reshiram khẽ nghiêng đầu, đôi mắt sâu thẳm nhìn lại Lục Dã. 「Lý tưởng của ngươi, làm hiển lộ chân thực.」 Sát – Bầu trời trong xanh và quang đãng, Reshiram vỗ đôi Song Cánh Đánh tuyết trắng, toàn thân bao phủ Rào Cản như vầng hào quang, xuyên qua mây cao vút lên trời.

Drayden và trưởng trấn cùng mọi người đứng trên bệ đá, nhìn bóng dáng biến mất trong tầng mây, ngẩn ngơ thất thần.

Giữa màn sương mù bao phủ, 'Kỵ Sĩ Rồng' Thầy Lục khẽ cúi đầu, thần sắc dần trở nên vi diệu. "Reshiram, chúng ta bàn chuyện này." 「Xin cứ nói.」 "Chậm lại một chút." Lục Dã ngượng ngùng nói, "Tôi sợ độ cao…" Reshiram: "……" Đúng là cậu có khác, Anh hùng của sự thật!

Bầu trời trong xanh và quang đãng.

Lục Dã cưỡi trên lưng Reshiram, xuyên qua tầng tầng mây biển, sắc mặt hơi biến đổi. "Được rồi, đủ cao rồi, không cần bay cao hơn nữa!" 「Đây còn chưa tới tầng bình lưu.」 Reshiram hơi bất lực nói.

Mặc dù xung quanh có bức tường ánh sáng trong suốt bao phủ, nhưng chính vì trong suốt, có thể nhìn thấy những đám mây dày đặc, biển mây vô tận.

Nhìn xuống kiến trúc mặt đất, Lục Dã cúi người ôm lấy cổ

Reshiram, thở phào nhẹ nhõm: "Thế này dễ chịu hơn nhiều." Điều này khiến tôi nhớ đến cảnh ôm lấy Manh Manh Đát khi cưỡi Garchomp.

Nói đi thì cũng phải nói lại, mũ giáp Platinum của Giratina còn có phần nhô ra làm tay vịn.

Nếu không nắm lấy 'hai bím tóc đuôi ngựa' lông trắng của Reshiram, thì cũng chỉ có thể ôm cổ như ôm Tropius thôi. "Nimi ~" Victini rõ ràng biết bay, vẫn học theo Lục Dã, ôm lấy Reshiram.

Nhìn Icirrus đang bay lơ lửng, Victini mở to mắt, ánh mắt lấp lánh sự tò mò.

Đây là lần đầu tiên Victini, sau hàng trăm năm, rời khỏi cung điện, nhìn ngắm thế giới bên ngoài ở cự ly gần.

Nhìn Thầy Lục bên cạnh với vẻ mặt tái mét, Victini bay lên đầu Lục Dã, vui vẻ ôm chặt lấy anh. "Nimi ~!" "Đừng giật tóc tôi, sẽ bị ngốc… sẽ rớt xuống đó!" Reshiram chứng kiến sự thật 'sợ độ cao' của Anh hùng, muốn nói lại thôi, thần sắc đột nhiên trở nên nghiêm trọng.

Nhìn xuống mặt đất, tuyết trắng bay lả tả trên những ngọn núi, từ sâu thẳm vang lên một tiếng gầm của Rồng khổng lồ! "Chính là hướng đó." Lục Dã điều chỉnh tâm trạng, ném ánh mắt về phía đó.

Reshiram gật đầu, chở Thầy Lục, vỗ đôi Song Cánh Đánh trắng muốt, bay vút lên trong tuyết về hướng Thị trấn Lacunosa. … Thị trấn Lacunosa, Hẻm Núi Khổng Lồ.

Colress nhấn máy Hợp Thể, dang rộng hai tay, kính phản chiếu ánh mắt cuồng nhiệt. "Đến đây đi, Kyurem, hãy để thế nhân chứng kiến kỳ tích của khoa học!" Rầm rầm rầm!

Móng vuốt mạnh mẽ của Kyurem cắm vào mặt đất, ngẩng hàm dưới dữ tợn, ánh mắt xanh biếc u ám.

Sau đó, đôi cánh băng của Kyurem ngưng tụ, Mảnh Băng Nhọn ở

đầu đôi cánh phóng ra luồng sáng đỏ sẫm, bắn về phía Zekrom! "Gào!" Đôi cánh đen như máy móc của Zekrom co lại, đột ngột vỗ Song Cánh Đánh, sét lan tỏa xung quanh, cố gắng chặn luồng sáng.

Bùm!

Tia sáng của Kyurem dễ dàng xuyên qua Aura Sấm Chớp Mãnh Liệt, đánh trúng Zekrom! "Zekrom!" N lo lắng hét lên.

Luồng sáng đỏ sẫm dần dần nuốt chửng Zekrom đang gầm lên giận dữ, biến thành một Viên Pha Lê Tối Tăm.

Ánh mắt Kyurem lạnh lẽo, Mảnh Băng Nhọn ở đầu Song Cánh Đánh vươn ra Khóa Gen có thể hấp thụ sức mạnh của 'Đá Tối Tăm', kéo Đá Tối Tăm về phía mình.

Đá Tối Tăm lơ lửng trên không Kyurem, tỏa ra ánh sáng đỏ chói, dần dần dung nhập vào cơ thể Kyurem!

Ánh sáng Tiến hóa tỏa ra, đồng tử N mở lớn, khó tin nói: "Kyurem và Zekrom Hợp Thể?

Điều này đơn giản chỉ như một phép toán!" "Rất vinh hạnh được giới thiệu với ngài phát minh số 1198, máy hợp thể mô phỏng 'Dụng Cụ Ghép ADN'." Colress đẩy gọng kính, khoanh tay cười nói: "Tác phẩm đắc ý của hạ thần." "Trong truyền thuyết, Kyurem hấp thụ sức mạnh của Rồng khổng lồ, một hình thái mới –" Ghetsis ngẩng đầu lẩm bẩm, kính một mắt màu đỏ, phản chiếu hình ảnh Black Kyurem đang gầm thét.

Black Kyurem đứng bằng hai chân, hai cánh tay một đen một xanh, đuôi treo động cơ phản lực màu đen, bụng, lưng và mặt phủ lớp da đen, khối băng ở đuôi hoàn toàn biến mất, biến thành hình dạng ba móng cong như đĩa, khóa chặt động cơ phản lực màu đen.

Cơ thể Ghetsis run rẩy vì kích động, nhìn N, hét lớn: "Có được sức

mạnh này, thống trị Unova, không cần đến thứ quái dị như ngươi nữa!" "Gào!" Kyurem Tia Sét Tối Tăm tiến vào chế độ lái siêu tần.

Bên trong động cơ lóe lên tia lửa điện màu xanh, năng lượng thông qua các kết nối ống dẫn truyền vào cánh và tay, khuôn mặt dữ tợn của Black Kyurem thở ra hơi lạnh, trừng mắt nhìn N.

Áp lực mãnh liệt hóa thành gió lạnh ập đến.

Mái tóc xanh dưới vành mũ lưỡi trai lay động theo gió, N khẽ dang rộng hai tay, ánh mắt trong trẻo nhìn Black Kyurem. "Zekrom… tôi có thể nghe thấy tiếng của cậu, cậu vẫn có thể tách ra, tranh thủ bây giờ, mọi thứ vẫn còn kịp…" Ghetsis nghiến chặt răng.

Cái thiên phú mê hoặc Pokémon đáng sợ của N, là cảnh tượng Ghetsis không muốn thấy nhất lúc này!

Black Kyurem đang nổi loạn bỗng bình tĩnh lại, ánh mắt nó lộ ra một tia giằng xé, dường như nghe thấy tiếng gọi của N.

Colress thản nhiên nói: "Vô ích thôi, sau khi tiến vào chế độ siêu tần, ngay cả tôi cũng không thể hoàn toàn kiểm soát sức mạnh của Black Kyurem." "Tuy nhiên." Colress đẩy gọng kính, ánh mắt sắc bén: "Kiểm soát vài phút, thừa sức." "Xé nát nó, Kyurem!" Ghetsis giơ cao cây quyền trượng có gắn chip Colress. "Gào!" Ngực Black Kyurem, dần dần ngưng tụ lại quả cầu tia sét màu xanh, ánh sáng như muốn nuốt chửng N! "Pokémon không phải công cụ của loài người." N ngẩng mắt lên, đứng trước những tia sét đang giao thoa, bình tĩnh nói: "Chúng và loài người cấu thành, giúp đỡ lẫn nhau, từ đó nảy sinh những tình cảm mới…" Bước tới một bước, ánh mắt kiên định, "Pokémon là đồng đội của chúng ta!" Mặt Ghetsis lúc xanh lúc trắng.

Như trút giận, Ghetsis đột nhiên vươn quyền trượng, chỉ thẳng vào N hét lên: "Câm miệng, thứ quái dị như ngươi!" Đồng thời với tiếng gào thét của Ghetsis, tia sét ở ngực Black Kyurem phóng ra!

N mặt mày bình tĩnh, đứng trước tia sét đang ập đến, chấp nhận số phận của mình.

Dù cho định trước thất bại… ít nhất tôi từng chiến đấu vì nó.

Đó là bằng chứng tôi đã từng tồn tại ở đây.

Bùm!!!

Lửa Xanh cháy hừng hực, va chạm với tia sét chớp lóe, hòa tan, một vụ nổ dữ dội!

Ầm!

Trung tâm vụ nổ khói đen cuồn cuộn, thổi luồng khí mạnh mẽ lan tỏa xung quanh.

Ghetsis dùng áo choàng che chắn, sau đó nhìn về phía cửa động, thần sắc căng thẳng.

Mũ lưỡi trai bị gió xoáy thổi bay, N cúi đầu nhìn chiếc mũ lưỡi trai rơi trên đất.

Ánh mắt di chuyển lên, N từ từ mở to mắt, không thể tin được quay người lại nói: "Reshiram…" Ở phía ngược sáng của hang động, ánh sáng chiếu vào, khoác lên thanh niên tóc đen trên lưng Reshiram một tầng bóng tối.

Không nhìn rõ khuôn mặt anh ta, chỉ thấy những đường nét cứng rắn, khóe môi khẽ nhếch.

Lông trắng mượt mà của Reshiram bay lượn theo gió, đôi mắt xanh sáng tĩnh lặng nhìn chằm chằm mọi người với sắc thái khác nhau.

Thanh niên tóc đen lật người xuống đất, nhặt chiếc mũ lưỡi trai trên đất, phủi phủi bụi.

Ánh nắng khoác lên khuôn mặt tuấn tú và kiên nghị một tầng bóng

tối.

Nghe thấy lời nói của Ghetsis về 'quái vật', nghe thấy sự dao động sâu thẳm trong lòng N.

Đồng tử đen như mực của Thầy Lục ôn hòa và sâu sắc. "Xuất thân của một người không liên quan đến kết cục của anh ta –" "Điều thực sự quyết định anh là ai, là cách anh sử dụng cuộc đời mình." Lục Dã đưa chiếc mũ lưỡi trai cho N, mỉm cười nói: "Xin lỗi, trên đường mất chút thời gian." N đột nhiên mở to mắt, ánh mắt ảm đạm lóe lên ánh sáng, giọng khàn khàn nói: "Thầy…" Ghetsis nghiến chặt răng, gân xanh trên mặt nổi rõ, trừng mắt nhìn vị Trainer đã phá hỏng chuyện tốt ba lần bảy lượt này.

Colress đưa bàn tay đang run rẩy ra, đẩy gọng kính, nụ cười ẩn chứa sự bất lực và kính nể.

Chương 621

Lẽ ra tôi phải nghĩ đến điều này sớm hơn… Người được Reshiram công nhận, Anh hùng Chân thực của Unova!

Colress ngẩng đầu, nhìn Lục Dã, ánh mắt sắc bén.

Tuy nhiên, đây cũng sẽ là cơ hội để tôi rửa sạch nỗi nhục trước đây!

Black Kyurem đứng trước Ghetsis, Colress, đối đầu với Reshiram bên cạnh Lục Dã.

Áp lực mãnh liệt, hóa thành gió lạnh ập đến, thổi bay vạt áo của Thầy Lục.

Trong cái bóng kéo dài phía sau Lục Dã, Darkrai cũng có chút u uất, trừng mắt nhìn 'Black Kyurem' trái nhìn phải ngó.

Đây là cái quái gì?

Thật sự là sản phẩm Hợp Thể của hai Thần thú sao!?

Đù má, đi theo Lục Dã lại mở rộng tầm mắt rồi!

Vừa nghĩ đến một trận khổ chiến sắp tới, Darkrai càng cảm thấy bị lừa.

Ban đầu đồng ý làm vệ sĩ cho Lục Dã, hình như là một quyết định sai lầm… Mặc kệ!

Ánh mắt Darkrai ngưng lại, nhìn thẳng vào Black Kyurem.

Sau khi về, phải bắt Lục Dã tăng lương!

N vẫn đang suy nghĩ về lời nói vừa rồi của Thầy Lục.

Đó là câu nói nổi tiếng của Mewtwo khi chống lại.

Mewtwo tìm kiếm ý nghĩa sự tồn tại của bản thân, giống như N nghi ngờ mình là người hay Pokémon.

N nghĩ đến Meowth từng có duyên gặp mặt, ngẩng ánh mắt kiên định lên. "Cứ tiếp tục tìm kiếm, lý tưởng, Liên kết, ý nghĩa, tất cả những điều này cuối cùng sẽ có ngày tìm thấy đáp án!" Lục Dã nhìn N đã có sự biến đổi, lại đối mặt với ánh mắt uy hiếp của Black Kyurem, tâm trạng vi diệu.

Không ngờ, không có Dụng Cụ Ghép ADN, Colress cuối cùng vẫn tạo ra máy Hợp Thể. "Sức mạnh của khoa học quả nhiên vĩ đại thật…" Lục Dã lẩm bẩm.

Bùm!

Máy Hợp Thể trong tay Colress đột nhiên lóe lên tia lửa, sau đó phát nổ! "Đã đến giới hạn rồi sao…" Colress nhìn bộ phận bị vứt bỏ kịp thời, đang bốc khói đen, lại cúi đầu nhìn bàn tay bị bỏng, đẩy gọng kính một cách vô cảm. "Không sao, mục đích đã đạt được rồi." Tiếp theo, chính là lúc Black Kyurem phát huy!

Ghetsis cầm quyền trượng, lạnh lùng nói: "Black Kyurem, Sấm Chớp Hợp Thể!" Black Kyurem mặt mày dữ tợn, động cơ ở đuôi lóe lên tia lửa điện màu xanh, thông qua các kết nối ống dẫn truyền vào cơ thể, rõ ràng đã tiến vào chế độ lái siêu tần!

Quả cầu tia sét màu xanh dần dần ngưng tụ, tia lửa điện chiếu sáng cả hang động, sáng như ban ngày!

Ánh mắt Reshiram thoáng qua một tia kiêng dè, vỗ Song Cánh Đánh bay đến trước mặt Lục Dã. 「Hãy đến sau lưng ta, loài người.」 Đó không còn là Zekrom mà ta quen biết nữa… Để dẫn dắt chân thực trở lại đúng quỹ đạo, ta phải dùng Lửa Xanh, thi hành trừng phạt!

Lục Dã khẽ nhíu mày.

Chỉ bằng sức mạnh của Reshiram, hoàn toàn không đủ để chống lại Black Kyurem Hợp Thể từ 'Kyurem' + 'Zekrom'.

Nhưng cậu có cơ chế Hợp Thể, tôi thì có bàn tay vàng buff không giới hạn! "Victini, giúp đỡ!" Lục Dã nói.

Victini có khả năng truyền Năng Lượng cho các Pokémon khác, được mệnh danh là 'Năng Lượng Vô Hạn', chiêu thức đại diện là 'Lửa V-Heat'.

Mà Reshiram cũng là Thần thú hệ Lửa, động cơ phản lực ở đuôi có thể biến ngọn lửa thành Năng Lượng.

Ngọn lửa của Victini, vừa vặn có thể làm động lực thúc đẩy cho Reshiram.

Với sự hỗ trợ của Victini, Reshiram dù giao chiến với Black Kyurem, vẫn có thể không bị lép vế! "Nimi ~!" Dấu hiệu chữ V trên trán Victini, sáng lên ánh sáng đỏ rực, Năng Lượng không ngừng tuôn vào cơ thể Reshiram. "Ô!!" Reshiram vỗ đôi Song Cánh Đánh tuyết trắng, hơi nóng cuồn cuộn, động cơ phản lực ở đuôi bốc lên ánh sáng cam vàng rực rỡ, lóe lên từng đốm lửa!

Lục Dã nói: "Reshiram, dùng Lửa Xanh!" "Ô!!" Reshiram dang rộng đôi Song Cánh Đánh, bên trong gốc đuôi như động cơ phát ra ánh sáng lửa rực rỡ, trong miệng phun ra cột lửa hùng vĩ cuồn cuộn!

Lửa và sét chiếu sáng hang động, một lần nữa va chạm vào nhau, một lượng lớn đá vỡ rơi từ đỉnh động xuống, suýt nữa gây ra sụp đổ và Động Đất! "Reshiram, dẫn Black Kyurem ra ngoài hang động!" Lục Dã hét lên. "Ô!!" Reshiram vỗ cánh bay lượn trong không gian chật hẹp, quay người phun lửa vào Black Kyurem, cố gắng dùng cách kích động để dẫn nó ra chiến đấu bên ngoài trời. "Gào!" Black Kyurem

gầm lên giận dữ, cũng lơ lửng bay lên, hai cánh tay thô tráng một xanh một đen đập vào Reshiram.

Ầm!

Hang động hoàn toàn không đủ sức chịu đựng cuộc giao chiến của hai Thần thú, tường vỡ ra từng vết nứt.

Thấy Reshiram bay khỏi hang động, ánh mắt Ghetsis lóe lên một tia u ám.

Black Kyurem sắp khôi phục tỉnh táo, nhưng trong thời gian kiểm soát còn lại này, đã đủ để hoàn thành nhiều chỉ thị bất hợp pháp… "Black Kyurem." Quyền trượng của Ghetsis chỉ vào Lục Dã, hét lên: "Giải quyết hắn!" Lục Dã nhướn mày.

Lão già, dám ra tay với Trainer sao?

Vừa hay đúng ý tôi! "Gào!" Ngực Black Kyurem ngưng tụ tia sét đang giao thoa, tia sét đột nhiên đánh về phía Lục Dã đang không phòng bị!

N đột nhiên kinh hãi: "Thầy Lục!" Ghetsis nở nụ cười dữ tợn.

Colress nhìn lại Ghetsis đang cầm quyền trượng, ánh mắt thoáng qua một tia thất vọng.

Tuy nhiên, cái bóng trước mặt Lục Dã, hiện lên một Darkrai đang bốc Khói độc lơ lửng, ánh mắt xanh lạnh lùng, bình tĩnh nhìn tia Sấm Chớp Hợp Thể bay đến.

Lục Dã: "Darkrai, Hố Đen!" Darkrai dùng hai móng vuốt xé ra Lỗ Đen, nuốt chửng tia sét chói lóa, khóe miệng nhếch lên một tia cong.

Lấy ra đây! (Giratina: ???) Đồng thời, con chip bên trong quyền trượng lóe sáng, cuối cùng mất hiệu lực.

Black Kyurem ngẩng đầu gầm thét, truy đuổi Reshiram, lao ra

ngoài hang động chiến đấu trên bầu trời!

Trong hang động tối tăm không ánh sáng, chỉ còn lại Ghetsis mặt mày tái mét, Colress đang day trán một cách trầm mặc.

Cùng với Thầy Lục với vẻ mặt đầy vẻ thú vị, và N vẫn chưa kịp phản ứng. "Phải đi viện trợ Reshiram chứ, Thầy Lục!" N sốt ruột nói. "Không vội." Lục Dã xoay xoay Premier Ball đã Thu Nhỏ trong lòng bàn tay, mỉm cười nói: "Trước tiên giải quyết Trainer, sau đó giải quyết Black Kyurem." N ngây người, nhìn hai người Ghetsis đầy bất an.

Ngay cả con chip của Colress, kiểm soát Kyurem đã là cực hạn, muốn kiểm soát Black Kyurem càng khó khăn hơn gấp bội.

Mà bây giờ, Black Kyurem đã thoát khỏi kiểm soát, bị Reshiram dẫn ra ngoài hang động.

Chỉ còn lại hai người Ghetsis, đứng nhìn nhau.

Colress thở dài nói: "Bị chiếu tướng rồi…" Đằng sau Colress, Gengar thò đầu ra, nhe răng cười với Lục Dã, nắm đấm vô tình nhắm thẳng vào lưng Colress!

Ghetsis nhìn xuống chân mình, cổ chân bị bóng kéo lại, ngay cả việc chạy trốn cũng trở nên xa xỉ, mồ hôi lạnh không khỏi chảy ra trên trán. "Ha, Ngài Lục Dã." Ghetsis cố gắng giữ phong thái quý ông, cười gượng nói: "Tin rằng ngài sẽ không từ chối quy tắc đấu Pokémon thông thường, cũng sẽ không làm ô uế đôi tay Champion của ngài?" Lục Dã đưa một ngón tay lên: "Thứ nhất, tôi dùng quy tắc của Hội nghị cao nguyên Indigo đời thứ chín." Ghetsis cứng đờ nụ cười, dùng ánh mắt hỏi Colress bên cạnh.

Đó là cái gì? "Chế độ không phân biệt, Trainer tấn công lẫn nhau, cuối cùng do 'Chiến Binh' Red giành quán quân." Colress cười khổ nói.

Lục Dã đưa ngón tay thứ hai ra, cười nói: "Thứ hai, tôi cũng không phải Champion." Ghetsis: ?

Để ra tay hèn hạ, loại lời nói dối này anh cũng có thể nói ra sao?!

Reshiram, ngài xác định đây là Anh hùng Chân thực mà ngài đã chọn sao!? "Gengar." Lục Dã búng tay: "Cú Đấm Bóng Tối!" "Ghos! (σ;*Д*)σ=3=3=3=3=3" Cú Đấm Bóng Tối của Gengar đánh chính giữa bụng Ghetsis.

Con người đầy dã tâm này mắt lồi ra, bụng lõm vào, chật vật ngã ngửa xuống đất, kính một mắt màu đỏ 'kính coong' vỡ tan!

Không ra tay giết người, lực độ đủ để Ghetsis ý thức mơ hồ.

Vẻ bình thản của Colress hoàn toàn biến mất, miễn cưỡng cười nói: "Thầy Lục, với tư cách là Giáo sư Pokémon, tôi được hưởng một số cơ hội giảm án…" Colress của 《Nhật Nguyệt》 vẫn đang hoạt động, xét đến tiền án bị bắt của hắn, khả năng được giảm án bằng cách tận dụng các phát minh là cực kỳ lớn. "Tôi tin rằng ngài là một Anh hùng theo đuổi chính nghĩa.

Mà chính nghĩa về quy trình và chính nghĩa về kết quả, cả hai đều không thể thiếu, trước khi lệnh bắt giữ chưa được chính thức phê chuẩn, xin cho phép tôi trước đã…" Colress cố gắng kéo dài thời gian, sau đó tính kế thoát thân.

Người cắt ngang lời Colress, là một tấm thẻ chứng nhận kim loại đen được mở ra trước mắt.

Colress môi khô khốc, liếc nhìn Lục Dã đang không biểu cảm. "Cảnh sát quốc tế, Đặc nhiệm cảnh thị." Lục Dã nói rành mạch, "Colress, anh bị tình nghi về nhiều hành vi vi phạm pháp luật nghiêm trọng, sẽ được chuyển giao về trụ sở Thành phố Castelia xử lý." "Ghos ~" Lưỡi của Gengar lạnh lẽo và ẩm ướt, âm thầm lướt qua mồ

hôi lạnh của Colress. "Nói cách khác." Lục Dã cất thẻ chứng nhận, nhìn Colress đang tê liệt toàn thân, bình tĩnh nói: "Giáo sư Colress, anh đã bị bắt giữ." Colress lặng lẽ nhìn chằm chằm Lục Dã, nói với giọng điệu chậm rãi, tê dại: "Cho tôi một cơ hội..." "Cho cậu cơ hội kiểu gì?" "Phát minh của tôi có thể được Liên minh Unova sử dụng." Colress bình tĩnh nói: "Tôi muốn tiếp tục làm một nhà khoa học." "Tiếc quá." Lục Dã nói: "Duy trì hòa bình thế giới là trách nhiệm của Nhà vô địch." Colress cứng họng.

Một Nhà vô địch giải cứu thế giới, đồng thời là Quản trị viên của Team Rocket, và cảnh sát Quốc tế.

Thật quá là 'đời' mà!

Ghetsis nằm rên rỉ dưới đất, loáng thoáng nghe thấy cuộc nói chuyện của Lục lão sư, lập tức trợn tròn mắt. "Lục Dã, mày... mày còn bảo mày không phải Nhà vô địch à?!" Ghetsis tức điên người, oán hận nhìn chàng thanh niên tóc xanh N đang mặc áo sơ mi trắng, đội mũ lưỡi trai.

Nếu không phải tên quái vật này... thì cũng chẳng chiêu dụ 'Anh hùng áo trắng' đến làm gì!

N nhận thấy điều gì đó, nhìn Ghetsis, mím môi, ánh mắt kiên quyết rồi quay đi. "Lão sư." N nhìn ra ngoài hang động nơi tiếng nổ vọng tới: "Chúng ta phải đi giúp Reshiram." Rầm rầm —— sấm sét và lửa trên trời chiếu sáng bên trong hang động, tầng trên cùng 'rắc rắc' rơi đá tảng, toàn bộ Giant Chasm sắp sụp đổ!

Lục Dã khẽ nhíu mày.

Trong trận quyết đấu của các Pokémon Huyền thoại, Trainer đứng sau càng dễ bị đánh bại. "Không thể lơ là." Lục Dã nghiêm túc nói: "Không có Ghetsis chỉ huy, Black Kyurem sẽ còn mạnh hơn!" Ghetsis: "....." Sát thương không lớn, nhưng tính sỉ nhục cực cao!

Colress quay đầu, liếc nhìn ông sếp đang cứng họng, phụ họa: "Thực ra tôi cũng có cảm nhận tương tự." Ghetsis bị 'Cào' vào chỗ đau, giận dữ nói: "Câm miệng!" "N, đưa mấy tên tội phạm này rời khỏi hang động." Lục Dã ném cho N một quả Premier Ball. "Không nghe lời thì cứ để Áp Áp dùng Thiên Niên Sát... khụ, dùng Cắt Cổ Họng (Throat Chop)!" 「Cắt Cổ Họng (Throat Chop): Đối thủ bị chiêu thức này tấn công sẽ chịu nỗi đau như địa ngục và không thể sử dụng các chiêu thức hệ âm thanh trong một khoảng thời gian nhất định!」 N vội vàng cầm lấy Premier Ball, một luồng sáng đỏ lướt qua rồi lao xuống đất.

Sirfetch'd sắc bén nhìn chằm chằm hai người Ghetsis, vung cây hành tây tẩm độc (Leek) dài trong tay. "Quác! (o=‿=)✧" Xuất hiện rồi, Anh hùng hành tây!

Ghetsis siết chặt mông, khôn ngoan mà ngậm miệng lại.

Lục Dã lại để Gengar 'buff' thêm các hiệu ứng xấu như 'Ánh Sáng Gây Hoang Mang (Confuse Ray)' và 'Sóng Điện (Thunder Wave)' lên hai người Ghetsis, rồi mới dẫn họ rời khỏi hang động.

N ngây người nhìn thao tác của Lục lão sư.

Cảm thấy vị Nhà vô địch này không chỉ tinh thông chiến thuật, mà ngay cả 'chiến đấu hoang dã (Wild Battle)' cũng thành thạo như chơi.

Colress cảm thấy cơ thể mình không còn thuộc về mình nữa, khóe miệng giật giật. "Ryo-sensei, sao cậu còn thạo hơn cả tổ chức tội ác thế kia!" Rầm rầm!

Giant Chasm sụp đổ, lối vào bị đá tảng lấp kín, sự tồn tại của nó dường như bị dư chấn trận chiến của Pokémon Huyền thoại xóa sạch.

Lục Dã và mọi người đứng trên cánh đồng tuyết trước hang động,

bước chân lún sâu vào lớp tuyết dày, xuyên qua bầu trời Icirrus đầy tuyết mà nhìn về phía Pokémon Huyền thoại đang kịch chiến trên không.

Không gian chật hẹp khó lòng thể hiện hết phong thái của các Pokémon Huyền thoại.

Bầu trời rộng lớn bao la mới là chiến trường của Pokémon Huyền thoại! "Uô!!!" Reshiram gầm vang trời, vỗ đôi cánh trắng (Dual Wingbeat) lao qua tầng mây, ngọn lửa xanh rực (Blue Flare) phun thẳng về phía Black Kyurem!

Black Kyurem ngẩng đầu nhìn Reshiram, miệng ngưng tụ một luồng sét rồi đột ngột bắn ra!

Bùm!!!

Tại trung tâm va chạm giữa lửa và sét, từng đợt sóng khí lan tỏa ra xung quanh.

Cứ như một hành tinh 'Tấn Công Thường (Tackle)' vào Trái Đất, ánh sáng chiếu rọi khắp tuyết địa, tiếng nổ chấn động đến điếc tai!

Không chỉ N, ngay cả Ghetsis cũng bị chấn động, khàn giọng nói: "Đó là... sức mạnh của Pokémon Huyền thoại!" Lục Dã liếc xéo một cái: "Chuyện nhỏ thôi mà." Ghetsis sững sờ, biết mình không thể thoát thân, mặt tái mét nói: "Chuyện nhỏ?

Đây là ba con rồng khổng lồ mạnh nhất Liên minh Unova!

Chương 622

Nếu tôi có sức mạnh của Tao Dragon Trio, sao lại thua cậu được!" Bốp!

Colress một cước hất Ghetsis ngã xuống tuyết, ngẩng đầu cười với Lục Dã: "Xin lỗi, Lục Dã đại nhân, hình như ông Ghetsis hơi kích động." Một khi Ghetsis chọc giận hoàn toàn người đàn ông trước mặt, e là ngay cả mình cũng gặp họa.

Lục Dã nhìn Ghetsis thật sâu.

Ghetsis biết mình lỡ lời, bộ dạng đạo mạo trang nghiêm biến mất sạch, như đà điểu vùi đầu vào tuyết giả chết. "Colress, cậu là người thông minh." Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời, nói: "Cậu nên biết, cậu và Ghetsis cuối cùng cũng sẽ bị Black Kyurem mất kiểm soát phản phệ.

Vì cậu không có khả năng kiểm soát Black Kyurem 100%." Colress im lặng. "Vậy tại sao cậu vẫn mạo hiểm Hợp Thể (Fusion)?" Lục Dã hỏi. "Bởi vì... khoa học là vô tận." Colress đẩy gọng kính phản quang, nói: "Thiên tài đã nhìn thấy ánh sáng thì nhất định phải 'Cướp (Snatch)' lấy ngọn lửa đó.

Đây chính là ý nghĩa của sự tồn tại của văn minh." Lục Dã ánh mắt hơi lóe lên.

Nếu như người Tam Thể (gạch bỏ) ...

Ultra Beast xâm lược, có lẽ Colress còn có đất để thể hiện.

Trong "Ultra Sun & Moon", chính Colress đã phát minh ra thiết bị hợp thể cho Necrozma và Solgaleo, thành công giúp Elio/Selene.

Nhưng hiện tại, Colress phải tự gánh chịu hậu quả.

Rầm!!

Cuộc không chiến dữ dội vẫn tiếp diễn.

Reshiram thu cánh (Dual Wingbeat), thân hình lướt qua biển mây, khí phụt ra từ đuôi phun trào ngọn lửa nóng bỏng.

Cánh tay phải màu đen của Black Kyurem vung ra một tia sét, bàn tay phải màu xanh ngưng tụ một luồng Tia Băng (Ice Beam), đan xen tấn công Reshiram.

Bùm!!

Khói đen dày đặc bốc lên. "Uô!" Reshiram gầm lên đau đớn, trên cánh trắng có một vết cháy do tia sét, khí phụt ra bị phủ một lớp băng mỏng, giống như động cơ đã tắt 'ụt ụt' nhả khói!

Lục Dã giật giật mí mắt. "Vãi chưởng, nó lại còn tính tiền nữa hả?!" "Hỗ trợ lên, Darkrai ——" Lục Dã đứng trên nền tuyết đang rơi, nói: "Victini, dùng Lửa Chữ V (V-Create) lên Black Kyurem!" Năng lực của Victini là 「Ngôi Sao Chiến Thắng (Victory Star)」, có tác dụng tăng tỷ lệ chính xác của bản thân và đồng đội.

Sức mạnh của Lửa Chữ V là 180, tỷ lệ chính xác là 95, nhờ có 「Ngôi Sao Chiến Thắng (Victory Star)」 mà có thể chính xác 100%!

Đây chính là Ngôi Sao Chiến Thắng (Victory Star) bất bại, vô địch! "Lên đi, Victini!!" Lục Dã nói. "Nimi!!" Victini nhắm chặt hai mắt, truyền Năng lượng đến biểu tượng trên trán, chữ V rực rỡ tỏa sáng, bùng nổ ra ngọn lửa chữ V!

Đòn truy kích của Black Kyurem khựng lại, mặt lộ vẻ hung tợn, trừng mắt nhìn ngọn Lửa Chữ V đang bay tới, ánh mắt thoáng qua chút kiêng kỵ.

Lửa Chữ V cháy hừng hực, chiếu sáng màn trời, xóa tan cả tuyết bay!

Khoảnh khắc tiếp theo.

Lửa Chữ V lướt qua, lao thẳng vào vách núi phía sau Black Kyurem.

Kyurem bóng tối:?

Lục lão sư:?

Cái này cũng trượt được à?

Tiểu V rõ ràng không phải nội gián, vậy thì nội gián là ai, đã quá rõ rồi.

Trong chiến trường dường như thoáng một chút ngượng ngùng.

Reshiram vỗ cánh (Dual Wingbeat) lơ lửng giữa không trung, thấy Lửa Chữ V trượt mục tiêu, ánh mắt lộ vẻ bối rối.

Suốt hàng trăm năm qua, chưa từng nghe nói Victini, biểu tượng của 'chiến thắng', lại có chiêu thức trượt mục tiêu!

Colress: "Điều này không khoa học...

Tôi đã nghiên cứu, 「Ngôi Sao Chiến Thắng (Victory Star)」 có thể tăng cường tỷ lệ chính xác." Lục lão sư: "Năng lực của Black Kyurem là 「Teravolt」, năng lượng tiên xạ (Aura) có thể khiến 「Ngôi Sao Chiến Thắng (Victory Star)」 mất hiệu lực, nên mới trượt mục tiêu. (Chắc chắn)" Colress bừng tỉnh.

Không hổ là Lục lão sư, tinh thông các loại Năng lực (Ability) như lòng bàn tay!

Black Kyurem đang lơ lửng, mắt thấy Lửa Chữ V lướt qua, trong đáy mắt hiện lên một tia chế giễu rất 'người'.

Nhưng rõ ràng, Lục lão sư luôn có biện pháp ứng phó sau khi chiêu thức bị 'Miss'. "Gengar, Tiến hóa Mega!" Lục Dã cảm nhận được: "Darkrai, dùng Vực Sâu Tăm Tối (Dark Void) đón lấy Lửa Chữ V, rồi Gengar dùng Vực Sâu Tăm Tối lên Kyurem!" "Đừng có biến

Black Hole thành cổng dịch chuyển chứ!" Darkrai buông lời đó, nhưng cơ thể vẫn rất thành thật mà lóe đến trước vách núi, dùng tay xé mở Black Hole nuốt chửng ngọn Lửa Chữ V rực cháy.

Ánh sáng Tiến hóa rực rỡ bùng lên, trên trán Gengar mở ra con mắt độc màu vàng, đầu và nắm đấm phủ đầy gai nhọn sắc bén.

Mega Gengar nhe nanh cười toe toét, toàn thân lượn lờ khói đen đỏ, đột ngột vọt lên trên đầu Black Kyurem! "Ghos ~(ᴗ̤ ᴗ)" Trong đôi mắt mở to của Black Kyurem.

Lòng bàn tay Mega Gengar xoay tròn một Black Hole nhỏ đầy cuồng bạo, ấn mạnh lên trán con Rồng khổng lồ to lớn.

Rầm!!

Black Hole bùng nổ ra một luồng lửa chói mắt, hùng vĩ, ngọn lửa gần như nuốt chửng hoàn toàn con Rồng khổng lồ, sóng khí cuồn cuộn, Mega Gengar nhờ lực phản chấn của vụ nổ mà bay lùi lại phía sau! "Gào!!" Black Kyurem bị Lửa Chữ V thiêu đốt, bùng nổ tiếng gào thét giận dữ!

Ghetsis đang giả chết ngẩng đầu từ tuyết, nhổ tuyết trong miệng ra, khó tin nói: "Nó, thật sự đã trọng thương Black Kyurem ư?!" "Thông qua định vị không gian của Thế Giới Đảo Ngược (Reverse World), rồi dùng 'Bug' (lỗi) để thay đổi điểm rơi của Lửa Chữ V..." Colress trong lòng sợ hãi, liếc nhìn Lục Dã bên cạnh.

Thật không biết hắn có quan hệ gì với Chúa Tể Thế Giới Đảo Ngược.

Sao Chúa Tể Thế Giới Đảo Ngược lại cho phép hắn tùy tiện ném chiêu thức, còn biến Thế Giới Đảo Ngược thành bệ phóng chứ!?

Lục Dã liếc nhìn Tiểu V đang thở hổn hển bên cạnh.

Trong thời gian ngắn mà tung ra một phát "Lửa Chữ V" đã là giới

hạn của Tiểu V rồi, tiếp theo cứ để nó an tâm hỗ trợ là được. "Đây." Lục Dã đưa cho Victini một cái Macaron màu hồng. "Nimi! (✪ω✪)" Victini nhe hàm răng nhỏ, thích thú thưởng thức.

Victini, Darkrai, Reshiram.

Đồng thời chỉ huy ba Pokémon Huyền thoại mà vẫn ung dung.

Đó là còn chưa kể đến sự tiêu hao năng lượng của Mega Gengar...

Colress run rẩy tay đẩy gọng kính.

E rằng đối với Lục lão sư... ngay cả việc chỉ huy đại chiến Pokémon Huyền thoại cũng không phải là điều không thể với tới!

Reshiram vỗ cánh bay lên, né tránh các đòn sét vô mục đích của Black Kyurem trong cơn thịnh nộ, rồi nhìn Lục Dã một cái.

Mãi đến lúc này, Reshiram mới nhận ra năng lực của vị 'Anh hùng áo trắng' này.

Có hay không có sự chỉ huy của Trainer, đối với Pokémon Battle mà nói, là trời và đất một vực.

Và nhờ vào cảm ứng tức thời của 「Jewelrite」, giống như Radar, Reshiram có thể né tránh phần lớn các đòn tấn công trong không chiến! "Uô!" Đôi mắt xanh lam của Reshiram nhìn chằm chằm Mega Gengar trên không.

Chỉ thấy 'tiểu béo tử màu tím' né tránh, lè lưỡi trêu Black Kyurem: "Ghos ~ không đánh trúng, không đánh trúng đâu ~" "Gào!" Black Kyurem bị ánh sáng cực hàn bao phủ, cơ thể 'rắc rắc' kết băng, nhanh chóng lao tới.

Khối băng mang dòng điện từ tính, 'Khóa Mục Tiêu (Lock-On)' chặt Mega Gengar —— Black Kyurem, Chiêu Thức Đặc Trưng (Signature Move), Băng Điện Phục Đặc (Frozen Volt)!

Gengar: "Ghos ~(° ° 〃)" Toang rồi, có chuyện rồi nha ~ "Gengar, dùng Đổi Đồng Đội (Ally Switch) với Reshiram!" Lục Dã nói.

Reshiram:???

Hợp lý là cậu diễn một tràng, rồi tôi lên ăn đòn hả?

Nhưng đây đúng là lựa chọn tốt nhất.

Trong nháy mắt thân hình lóe lên, Reshiram cuồn cuộn lửa, va chạm với Black Kyurem.

Reshiram nghiến răng nói: 「Zekrom, tỉnh lại đi!」 Rầm!!

Ba con rồng giao chiến, trong tích tắc.

N đột nhiên ngẩng đầu, nói với Lục Dã: "Lão sư, tôi cảm nhận được, Zekrom vẫn còn ý thức!" Lục Dã khẽ gật đầu, ngẩng mắt nhìn trời.

Sau cú va chạm vừa rồi, tuyết lớn lại bay xuống, thế giới chỉ còn lại hai màu đen và trắng. "Đi đi, định luật Thời Không của Tự Nhiên ——" Lục Dã khẽ lẩm bẩm, nhắm mắt lại.

Một luồng sáng trắng trong tầm nhìn, lao về phía Black Kyurem đang nổi giận, nhưng nhanh chóng bị bật ra.

Cố nén cảm giác chóng mặt và buồn nôn về tinh thần, Lục Dã thấy một điểm sáng ở cự ly gần, hô ứng với Black Kyurem.

Lục Dã mở mắt, nhìn điểm sáng phát ra từ túi áo, ngạc nhiên nói: "DNA Splicers..." Chiếc DNA Splicers hình chùy, bay lên từ túi áo Lục Dã, lơ lửng trên lòng bàn tay hắn, phát ra ánh sáng yếu ớt.

Ngay lập tức, mọi ánh mắt trên chiến trường đều đổ dồn về Lục Dã.

Giọng Reshiram hơi méo mó: 「DNA Splicers...

Anh hùng loài người, ngươi có được nó từ đâu?」 "Nói đúng hơn, là nó tự bám lấy tôi." Lục Dã tiện tay tung ra một luồng Aura, giơ DNA Splicers lên, nói với Reshiram.

DNA Splicers: (^▽^) Reshiram: "....." DNA Splicers, lại còn hưởng thụ nữa chứ.

Ghetsis và Colress đồng loạt nuốt nước bọt. "Cái DNA Splicers mà bọn mình tính toán bấy lâu, hóa ra lại ở trên người cậu à?!" "Trận chiến thông tin thất bại rồi." Colress lẩm bẩm. "Kế hoạch Opelucid City lẽ ra không nên thực hiện..." Ghetsis thất thần nói.

Thực ra, sau sự kiện Opelucid City, Drayden mới giao phó DNA Splicers cho Lục lão sư.

Lục Dã nói với N: "Cậu có thể thử cảm ứng Zekrom không?" "Tôi thử xem." N trong tuyết bay, đi đến cạnh vách đá, khẽ dang rộng hai tay.

Khi ánh mắt cậu, đối mặt với Black Kyurem.

Trong thế giới tinh thần.

N lại đứng dưới bầu trời giông bão đen kịt, ngẩng đầu nhìn Zekrom bị phong ấn trong khối băng.

Cả hai cách nhau bởi những bậc thang cao vút, không ngừng có sét đánh xuống bậc thang, để lại vết cháy.

N kiên quyết bước lên bậc thang, tia sét 'tích ba' đánh vào chiếc áo sơ mi trắng trên vai cậu!

Nỗi đau tinh thần dữ dội ập đến, N nghiến chặt răng, những hạt mồ hôi lớn như hạt đậu lăn xuống, mỗi bước đi đều như đang hành đạo, mỗi bước đều đang đến gần Zekrom.

Bậc thang cuối cùng, rộng rãi lạ thường.

Tia sét trên trời, đột nhiên hóa thành những tinh thể băng rơi xuống.

Sương giá đóng băng mắt cá chân N, cố định chặt cậu trên bề mặt băng của bậc thang.

Đôi môi mỏng của N không chút huyết sắc, mũ lưỡi trai phủ đầy sương giá, cậu ngẩng ánh mắt u ám, nhìn chằm chằm Zekrom bị đóng băng trên bệ đá. 「Bỏ cuộc đi, lý tưởng thay đổi thế giới, chỉ mang lại đau khổ cho ngươi thôi.」 Giọng nói thì thầm như lời dụ hoặc từ bóng tối vang lên từ phía sau.

Đây trở thành cọng rơm cuối cùng đè bẹp N.

N 'rầm' một tiếng quỳ sụp trên bậc thang, thịt da đầu gối cũng bị băng dính chặt, hai tay chống đất, đôi tay dần 'Kiên Cường (Sturdy)', tê liệt. "Phải rồi, tại sao cứ phải là mình chứ." Đôi mắt N vô thần.

Dù không có mình, cũng sẽ có Lục lão sư, cũng sẽ có Red... cũng sẽ có những Trainer khác đến thay đổi thế giới này.

Tại sao cứ phải là mình chịu đựng đau khổ...

Tại sao...

N nghiến chặt môi dưới, sợ hãi, khiếp đảm, tuyệt vọng...

Nước mắt chảy dài trên má N, đóng băng ngay lập tức.

Trong thế giới thực.

Lục Dã lay lay vai N đang thất thần, nước mắt còn đọng lại, tung ra một luồng Aura. "Này, Anh hùng không thể đào ngũ giữa trận đâu đấy!" Lục Dã nói.

Giao tiếp với Black Kyurem bằng Jewelrite rất tốn tinh thần!

Chương 623

N ngẩng đầu, nhìn một luồng sáng chiếu xuống từ tầng mây u ám.

Cột sáng này xuyên qua thế giới xám xịt, sương mù cuộn trào.

Băng tuyết gào thét, như một phép màu, N loạng choạng đứng dậy, đôi mắt mờ mịt lóe lên một tia sáng rực rỡ.

Vẫn còn các thành viên của Team Plasma, các Pokémon của Unova, đang chờ đợi 'vị vua' trở về.

Những nỗi đau này, những lý tưởng này... mình phải gánh vác, mình phải chịu đựng.

Bởi vì.

N ngước mắt lên, ánh mắt sâu thẳm.

Tôi là...

Vua của Team Plasma!

Mây tan thấy mặt trời.

Nắng chiếu xuống khối băng, khối băng dần nứt ra, 'rắc rắc' vỡ vụn hoàn toàn!

Zekrom đứng thẳng, mở đôi mắt đỏ tươi. "Zekrom..." N mệt mỏi nhưng dịu dàng mỉm cười. 「Ngươi hướng về đâu.」 Zekrom đỡ lấy N đang ngất xỉu, trầm giọng nói: 「Ta sẽ đi theo đó.」 Trong thế giới thực. "Gào!!" Động cơ của Black Kyurem đột ngột mất tác dụng, nó nặng nề trúng một đòn lửa của Reshiram. 「Hãy nhân cơ hội này, cố gắng giành được sự chấp nhận của Zekrom, đánh thức nó dậy!」 Reshiram nói.

Lục Dã liếc nhìn N đang chao đảo, nói: "Gengar, trông chừng

thằng bé xui xẻo này nhé!" "Ghos ~" Gengar giơ tay làm ký hiệu OK.

Lục Dã: "Đi đi, định luật Thời Không của Tự Nhiên!" Ý thức dần rơi vào bóng tối, như chìm xuống đáy biển lặng, cảm nhận được những gợn sóng của nước biển.

Lục Dã mở mắt, nhìn xung quanh: "Lại đến thế giới tinh thần này rồi sao..." Tao Dragon Trio, tự nhiên không thể tách rời khỏi các yếu tố như tinh thần, vật chất.

Lục Dã đang suy tư, ánh mắt liếc sang một bên, giật mình.

Một con Rồng Đen khổng lồ, vỗ đôi cánh cơ khí bao quát mình.

Rồng Lý Tưởng, Zekrom!

Không biết tên này có quan hệ gì với Rồng Đen Mắt Đỏ (Red-Eyes Black Dragon) thật nữa...

Đôi mắt đỏ tươi thăm thẳm của Zekrom, yên lặng nhìn chằm chằm Lục Dã, cất tiếng: 「Lý tưởng của ngươi, rốt cuộc là gì?」 "Hai anh em mấy người không thể đổi sang câu hỏi nào mới mẻ hơn à!" Lục Dã đau đầu nói.

Lần trước là Reshiram, lần này đến lượt Zekrom tra hỏi!

Zekrom không biểu cảm, lặp lại câu hỏi một lần nữa.

Lục Dã xoa cằm, chìm vào suy tư.

Khoan đã...

Mình nhớ truyền thuyết Unova, Zekrom có thể nhìn thấy 'lý tưởng' sâu thẳm nhất trong lòng, và dẫn dắt lý tưởng đó trở thành hiện thực.

Đây chính là lời chúc phúc đến từ 'Rồng Lý Tưởng'. "Lý tưởng của tôi..." Biểu cảm của Lục lão sư nghiêm túc hơn bao giờ hết, lòng bàn tay thậm chí toát mồ hôi, ánh mắt sâu thẳm, chậm rãi nói: "Là kết hôn với Cynthia." Zekrom nhìn chằm chằm: "....." Lục Dã mặt mày

thản nhiên: "....." Zekrom:???

Đừng có biến buổi thử thách thành màn tỏ tình chứ!

Nhưng sự cố chấp của hắn với lý tưởng, lại có thể sánh ngang với lý tưởng giải phóng Unova của N —— lý tưởng kiên định, dũng khí vô úy, tín niệm mãnh liệt...

Hắn thật sự là 'Anh hùng áo đen' sao?

Zekrom im lặng hồi lâu, thế giới dần sụp đổ, tiếng rồng đen gầm nhẹ vọng lại. 「Ngươi đã giác ngộ, lý tưởng đã được hiển hiện!」 Sau 'Anh hùng áo trắng'.

Lục lão sư lại một lần nữa nhận được sự chấp thuận của Zekrom, trở thành 'Anh hùng áo đen'!

Lục Dã và N đồng thời mở mắt.

N như một đứa trẻ khao khát được khen, mỉm cười nói: "Lão sư, tôi thành công rồi." "Cậu vất vả rồi, N." Lục Dã gật đầu nói.

Chính vì nỗ lực của N, mình mới có thể giao tiếp với Zekrom. "Đó là vinh dự của tôi." N hơi ngượng ngùng cười.

Lục Dã nhìn chằm chằm DNA Splicers trong lòng bàn tay.

Đã nhận được sự chấp thuận của Cặp Rồng Song Sinh (Sōryū), mọi chuyện tiếp theo sẽ đơn giản hơn rất nhiều.

Bầu trời tuyết trắng bay.

Reshiram quay đầu nhìn về phía Lục Dã, kinh ngạc mở to mắt.

Chỉ thấy Lục Dã giơ cao DNA Splicers trong tay.

DNA Splicers bay lên trời, tỏa ra ánh sáng chói mắt!

Ghetsis dường như nhận ra điều gì, mặt đỏ tía tai nói: "Làm sao có thể?!

Hắn dựa vào cái gì mà đồng thời nhận được sự chấp thuận của hai con Rồng khổng lồ!

Rồng Đen và Rồng Trắng là kẻ thù không đội trời chung, thề chết không ngừng!" Colress bình tĩnh nói: "Mâu thuẫn có tính thống nhất.

Trong một điều kiện nhất định, hai bên mâu thuẫn có thể chuyển hóa lẫn nhau...

Đó mới là ý nghĩa thật sự của 'Tao Dragon Trio'." Ghetsis ngơ ngác nhìn Colress.

Colress cười khổ nói: "Hơn nữa...

Lục Dã tiên sinh, không chỉ nhận được sự chấp thuận của hai con Rồng khổng lồ." "Mà là..." Colress ngẩng mặt lên, kính cẩn nói: "Đồng thời nhận được sự chấp thuận của 'Tao Dragon Trio'!" Ghetsis như bị người bóp cổ, mặt tái mét.

Viễn cảnh mơ ước bấy lâu, sắp trở thành hiện thực trong tay người khác.

Ghetsis tuyệt vọng nhìn Lục Dã. "Cái Tao Dragon Trio đó lẽ ra phải là của ta... phải là công cụ để ta Ghetsis thống trị Unova chứ!" "Black Kyurem ——" Dưới ánh mắt của tất cả mọi người trên chiến trường, Lục Dã vạt áo bay trong gió, giơ cao DNA Splicers lấp lánh. "Giải trừ Hợp Thể!!!" Âm dương tương sinh tương khắc, tuần hoàn qua lại.

DNA Splicers là một Vật phẩm quan trọng ảnh hưởng đến 'Tao Dragon Trio', không chỉ có thể Hợp Thể (Fusion), mà còn có thể tách rời!

Khuôn mặt hung tợn của Black Kyurem, chuyển hướng nhìn chàng thanh niên tóc đen đang đứng trên nền tuyết, vạt áo lay động, trong đáy mắt hiện lên một tia run sợ.

Trên người hắn, không chỉ có dao động của thế giới, mà còn có định luật Thời Không của Tự Nhiên.

Thể Hợp Thể của hai Pokémon Huyền thoại, lại cảm thấy sợ hãi một Trainer loài người! "Gào!!" Black Kyurem mắt lóe hồng quang, ngẩng đầu gào thét, há miệng ngưng tụ quả cầu tia sét xanh lam.

Căng rồi, thằng này căng rồi!

Darkrai đang định bay đến trước Lục Dã, diễn lại màn 'tay xé Black Hole' lần thứ hai.

Ánh mắt liếc thấy mọi người, đồng loạt nhìn chằm chằm chàng thanh niên tóc đen đang đứng ra đối mặt với Black Kyurem.

Anh hùng nơi lý tưởng và hiện thực giao thoa, Lão sư của Vua Team Plasma!

Quả cầu Điện Bùng Nổ (Fusion Bolt) oanh tạc tới.

DNA Splicers bay lên, lóe sáng rực rỡ, một 'Màn Chắn (Barrier)' hình cầu 'xoẹt' một tiếng triển khai xung quanh Lục Dã, rào chắn trong suốt và bao quanh bởi những xiềng xích dạng Gen!

Từng xiềng xích đó phát sáng, hấp thụ tia sét hùng mạnh, ánh sáng càng thêm chói mắt.

Reshiram dường như nhận ra điều gì, vỗ cánh phun ra Hỏa Diễm Bùng Nổ (Fusion Flare), bao bọc rào chắn. "Black Kyurem ——" Lục Dã đứng bên trong rào chắn trong suốt, tia sét và ngọn lửa đan xen cháy xung quanh hắn, mái tóc đen rối tung bay theo sóng khí, ngước đôi mắt sâu thẳm. "Giải trừ Hợp Thể!!!" Trong khoảnh khắc, 「Hỏa Diễm Bùng Nổ (Fusion Flare)」 và 「Điện Bùng Nổ (Fusion Bolt)」 đan xen hình thành một cột sáng xoắn ốc dạng Gen, 'rầm' một tiếng bắn thẳng vào Black Kyurem trên không.

Black Kyurem trừng to mắt, khoanh hai cánh tay thô ráp để phòng

ngự, 'bốp' một tiếng bị cột sáng đánh trúng! "Gào!!" Black Kyurem gào thét đau đớn, dưới ánh sáng trắng bao phủ, như linh hồn tách rời mà hiện ra hai thân hình.

Tiếng nổ dữ dội vang lên.

Rầm!!!

Khói bụi bay mù mịt, tuyết ngừng rơi, mây tan thấy mặt trời, trời trong gió mát!

Xào xạc —— Reshiram vỗ đôi cánh trắng (Dual Wingbeat), thu cánh lại, đậu bên cạnh Lục Dã, hơi ngạc nhiên.

Ngay sau đó, đôi mắt xanh lam sáng rực của Bạch Long, sâu thẳm và trong trẻo nhìn xuống Anh hùng bên cạnh. 「Tại sao ngươi lại tự tin đứng trước Điện Bùng Nổ (Fusion Bolt)?」 Reshiram hỏi.

Bởi vì Giải trừ Hợp Thể là ma pháp tốc độ, có thể vô hiệu hóa sát thương chiến đấu. (Gạch bỏ) Lục Dã định trả lời, nói rằng có Darkrai ở đây, có thể ném tia sét vào Thế Giới Đảo Ngược. "Bởi vì Anh hùng, sẽ không lùi bước giữa trận đấu." N thay lời trả lời, quay đầu mỉm cười với Lục Dã: "Đúng không, Lão sư." Lục Dã: "Hả?" Ánh mắt Reshiram hơi lay động, nhìn chàng thanh niên tóc đen, dịu dàng và an ủi nói: 「Được chứng kiến Anh hùng dũng cảm, ôm ấp lý tưởng chân thực, là vinh hạnh của ta.」 Lục Dã: "À." Victini đột nhiên chui ra từ sau gáy Lục Dã, ôm lấy đầu Lục Dã, giơ tay làm chữ V chiến thắng, nhe hàm răng nhỏ: "Nimi ~!" Cùng lúc đó, Colress nhìn bầu trời khói đặc đã tan, thất thần nói: "Kiệt tác của tôi...

đã bị giải trừ rồi..." Trên không trung.

Kyurem thở hổn hển, nhìn thẳng Zekrom vừa thoát ra.

Zekrom nhìn Kyurem, trong mắt không có sự tức giận, bình tĩnh nói: 「Hãy trở về đi, Kyurem.

Ta sẽ không xung đột với Reshiram nữa.」 Kyurem, so với Rayquaza đối với cặp đôi ngốc nghếch ở Hoenn, càng giống một sự tồn tại điều hòa âm dương hơn.

Zekrom nhìn Lục Dã, ánh mắt dừng lại trên N đang mệt mỏi nhưng mỉm cười, nói với Kyurem: 「Lý tưởng của ta, từ giờ khắc này, đã có thể theo dấu.」 Kyurem khép hàm dưới hung tợn lại, nhìn Zekrom thật sâu.

Đồng thời đối đầu với Cặp Rồng Song Sinh đen trắng, không phải là điều Kyurem mong muốn.

Hơn nữa, lúc này có chuyện quan trọng hơn đang chờ Kyurem giải quyết.

Kyurem nhìn loài người đang cầm DNA Splicers, và những kẻ tội đồ phía sau hắn. "Gào!!" Kyurem mắt lóe hung quang, gào thét hung tợn, phun ra Hơi Thở Băng Giá (Frost Breath)!

Colress vẻ mặt mãn nguyện và bình tĩnh như "sáng nghe đạo lý, tối chết không hối tiếc".

Sự giả tạo của Ghetsis đã biến mất hoàn toàn, cơ thể run rẩy, nói: "N... con sẽ không ngồi yên nhìn cha bị đối xử tệ bạc đâu, đúng không?" N phớt lờ ánh mắt của Ghetsis.

Lục Dã xoa xoa vầng trán.

Cái tầm của Ghetsis, thật sự kém xa Lão đại Giovanni...

Dù nói là mang về có khả năng cao cũng là cực hình, nhưng trình tự chính nghĩa không thể thiếu, và kết quả cũng không có quyền do mình định đoạt. "Hai người này tôi cần đưa đi... giao cho pháp luật Unova xét xử." Lục Dã ngẩng mắt, đối mặt với Kyurem, khẽ nhíu mày nói: "Kyurem, tôi sẽ cho cậu một câu trả lời thỏa đáng." Của Caesar trả về Caesar, của Chúa trả về Chúa.

Đôi mắt Kyurem lóe lên một tia bạo ngược, nó nhớ Colress và Ghetsis đã khống chế nó như thế nào.

Nhưng phải thừa nhận, nó đã nhận được sự giúp đỡ từ Trainer trước mặt này.

Thứ nhất, là hắn đã giải cứu nó khỏi xiềng xích.

Thứ hai...

Kyurem tâm trạng phức tạp, nhìn quanh Lục lão sư.

Bên trái bên phải là Cặp Rồng Song Sinh đen trắng đứng gác, trên đầu là một Victini, trong bóng kéo dài thì Darkrai đang khoanh tay tạo dáng 'cool ngầu'.

Trước mặt hắn, còn có một Gengar thè lưỡi 'lêu lêu ~' lắc lư qua lại.

Kyurem: "....." Thôi được rồi, cứ coi như là sứ giả của Arceus, Anh hùng đen trắng của Unova... nể mặt Lục lão sư một lần!

Ánh nắng chiếu xuống từ tầng mây đã tan, rọi sáng nền tuyết dày.

N nhìn về bóng lưng Lục lão sư, mệt mỏi nở một nụ cười nhẹ.

Hai người Colress ánh mắt phức tạp, thậm chí sinh ra một cảm giác kính trọng đối với Anh hùng, thở dài thật sâu.

Thua rồi, thua đến thảm hại...

Kyurem ẩn mình trong băng tuyết lạnh giá, do Giant Chasm sụp đổ, Băng Long biến mất trên bầu trời, tìm kiếm nơi trú ngụ mới.

Hắc Long và Bạch Long nhìn N và Lục Dã, chuẩn bị nói lời tạm biệt cuối cùng với họ.

Rotom: "Tít tít...

Chương 624

Đã chụp được bức ảnh quý giá, Rotom!" "Nimi ~" Victini đột nhiên xuất hiện trước ống kính, nhe răng làm ký hiệu V chiến thắng.

Rotom hoảng hốt nói: "Tít tít...

Đã chắn ống kính rồi, Rotom!" Cùng lúc đó, tiếng nhắc nhở lâu ngày của Hệ Thống vang lên. 【Đinh!

Thành tựu "Phiên bản điện ảnh 《Victini và Anh hùng Áo Đen/Áo Trắng》" đã hoàn thành!】 【Phần thưởng đặc biệt: Viên Đá Fusion Flare *1, Viên Đá Fusion Bolt *1, Máy Ghi Chiêu Thức Tối Thượng *1, Quả Berry phẩm chất truyền thuyết ngẫu nhiên *1】 Lục Dã ngây người một lúc, biểu cảm dần phức tạp. "Ái chà, combo siêu to khổng lồ!" Nếu mình không lầm, cái Máy Ghi Chiêu Thức Tối Thượng này, chẳng lẽ là chiêu thức Ultra đặc biệt dành cho Pokémon khởi đầu (Starter) sao!?

Ai cũng biết, có bốn Starter: hệ Lửa, Nước, Cỏ và thêm hệ Điện.

Thiêu Đốt (Blast Burn), Đại Pháo Nước (Hydro Cannon), Tấn Công Volt (Volt Tackle), Cây Hoang Dã (Frenzy Plant).

Nhà cửa nổ tung, bị nhấn chìm, bị sét đánh, dây leo mọc um tùm...

Từng cảnh tượng lướt qua, Lục lão sư mặt mày quái dị. "Thằng chủ quán chó má...

Lát nữa tao tính sổ với mày!" 【?】 "Lão sư?" N khẽ gọi.

Lục Dã tỉnh lại, liếc nhìn hai người Ghetsis phía sau. "Tóm lại, trước hết tìm người đưa họ về xử lý...

Sau đó cậu định làm gì?" N im lặng một lát, chỉnh lại mũ lưỡi trai, mái tóc xanh dài bay trong gió, ngẩng đầu nhìn Zekrom. "Tôi cũng

không rõ." N mỉm cười nói: "Nhưng, được gặp gỡ nhiều người hơn, nhiều Pokémon hơn... có lẽ sẽ giúp tôi tiến gần hơn đến lý tưởng của mình." "Thực tiễn là tiêu chuẩn duy nhất để kiểm nghiệm chân lý." Lục Dã nói.

N nhìn Lục Dã một cái, ánh mắt hơi lóe lên, gật đầu nói: "Vậy nên, tôi sẽ tiếp tục hành trình ở Unova... cho đến ngày lý tưởng của tôi trở thành hiện thực." Lục Dã xoa cằm.

N tinh thông xã hội học, vật lý và toán học, được đồn là não bộ vận hành còn nhanh hơn máy tính.

Một 'vị vua' của Unova truyền bá lý tưởng và hiện thực, mâu thuẫn luận và thực tiễn luận...

Ái chà, một con đường chưa từng nghĩ tới!

Chờ khoảng một khắc (15 phút), thám tử 'Looker' ngay khi nhận được lệnh đã điều động trực thăng đến.

Phi công trực thăng là một cô Jenny trẻ tuổi, cô ấy qua tấm kính chắn gió, âm thầm đánh giá vị cảnh sát huyền thoại.

Dần dần, Jenny quay đi, khẽ ho một tiếng vì ngưỡng mộ, che giấu sự ngượng ngùng.

Chỉ trong một ngày, đã bắt giữ được hai kẻ Ghetsis đang lẩn trốn.

Sự kính trọng của 'Looker' khó tả thành lời, ông ta xoa xoa bộ râu ria mép hồi lâu, sau đó lặng lẽ cúi chào Lục Dã.

Lục lão sư rất tin tưởng vào khả năng thực thi nhiệm vụ của thám tử 'Looker', dù sao thì ông ấy từng phá án Team Galactic, lại có Croagunk với 「Chạm Độc (Poison Touch)」 làm đồng đội. "Quạc!" Croagunk thò chiếc Chạm Độc (Poison Touch) màu tím sẫm ra, chọc vào eo Ghetsis và Colress.

Cả hai lập tức ngã xuống co giật, cười khà khà vì chất độc: "Haha haha, Tao Dragon Trio, là của ta rồi!" "Chủ đề tiếp theo nghiên cứu gì đây nhỉ, phải rồi, Pokémon ngoài không gian!" Sau khi xác nhận tình hình, 'Looker' nói với Lục Dã: "Ngài có muốn đi trực thăng cùng chúng tôi về Opelucid City không?" Lục Dã và Tiểu V trên vai nhìn nhau.

Vẫn còn phải quay về Eindoak Town mới được.

Ra ngoài gấp quá, lại bỏ quên Pokémon Huyền thoại 'Mega Mewtwo' ở trong lâu đài rồi... "Các anh cứ đi trước đi." Lục Dã ngẩng đầu, nhìn bầu trời xanh trong, "Tôi đi cái kia là được." "Uô!!!" Tiếng gầm trong trẻo vang vọng trên không, tiếng cánh vỗ xào xạc vang lên.

Thám tử 'Looker' quay đầu lại, biểu cảm sững sờ.

Reshiram thu đôi cánh trắng (Dual Wingbeat), đậu bên cạnh Lục Dã, đôi mắt xanh lam sáng rực nhìn xuống chiếc trực thăng chật hẹp.

Qua tấm kính chắn gió, Jenny vẻ mặt ngơ ngác. "Rồng Trắng huyền thoại của Unova...

Reshiram ư?" 'Looker' ngây người nói.

Lục Dã cưỡi Reshiram, đưa hai ngón tay lên thái dương chào người đàn ông trung niên bên cạnh trực thăng: "Gặp lại sau!" Người đàn ông trung niên mặc áo khoác gió màu nâu, ngẩng nhìn Reshiram vỗ cánh bay lên, bay cao trên bầu trời xanh, lẩm bẩm: "Gặp, gặp lại sau..." ...

Hai người Ghetsis được giao cho Cảnh sát Quốc tế xử lý.

Có thể dự đoán, tại cuộc họp cấp cao sắp tới sẽ lại có một trận 'động đất' (Earthquake).

N thì cưỡi Zekrom, tạm biệt Lục lão sư.

Lục Dã từng hỏi Zekrom và Reshiram, bao lâu thì họ sẽ trở lại

trạng thái phong ấn đá.

Zekrom trả lời, nó định đi cùng N, và sẽ chìm vào giấc ngủ tại thời điểm thích hợp.

Lục Dã và Reshiram cũng đã thiết lập Mối liên kết (Bond), nhưng không sâu đậm bằng N và Zekrom.

Reshiram nói, nó sẽ ở lại Unova một thời gian nữa, nếu chán thì sẽ quay về Eindoak Town nghỉ ngơi.

Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời.

Nếu Reshiram đồng hành cùng mình, ngược lại sẽ có những phiền phức không đáng có.

Nhưng mà, khi đánh 'raid' thì lại có thêm một 'backup' bá đạo!

Lục Dã: "Sinnoh Sanryū, Unova Sanryū..." Lance Lance ơi, cái gì mới gọi là Dragon Master hả trời? (Ngửa mặt lên trời) Cưỡi Reshiram, Lục Dã đội Victini trên đầu, trở về Eindoak Town.

Drayden và những người 'dân đất' đã ngóng trông từ lâu.

Thấy Reshiram và Lục lão sư bình an trở về, tất cả đều thở phào nhẹ nhõm.

Trưởng làng nói: "Động đất (Earthquake) đã dừng rồi, nhưng... kết giới lâu đài của Eindoak Town, đã không thể sửa chữa được nữa." "Đây là chuyện tốt." Lục Dã nói: "Mọi người không cần phải coi Reshiram là tai họa mà phong ấn nó lại...

Victini cũng vậy." Lục Dã nghiêng đầu nhìn Victini trên vai, ngẩng đầu nhìn kết giới đang dần tan biến trên trời, ánh mắt hơi lóe lên: "Pokémon cũng cần tự do...

Sự giúp đỡ dành cho loài người, không phải là lý do để loài người không ngừng tước đoạt sức mạnh của Pokémon." Trưởng làng và mọi

người nhìn nhau, im lặng không nói nên lời. "Nimi ~" Victini ôm Macaron, vô tư thưởng thức.

Satoshi và Pikachu nhìn nhau, Satoshi ôm Pikachu, cười nói: "Em hiểu rồi, bởi vì, Pikachu là bạn đồng hành của em." "Pika ——chú!!!" Satoshi bị Điện Giật (Thunder Shock) xong, toàn thân cháy đen, phun ra một ngụm khói đen. "Không, không sao chứ, cậu bé!" Trưởng làng ngây người một lúc: "Ơ, đã hồi phục rồi..." Lục Dã thấy chuyện lạ thành quen, quay đầu nhìn Reshiram đang im lặng, ngạc nhiên nói: "Sao cậu còn chưa đi?" Đôi mắt xanh lam sáng rực của Reshiram nhìn chằm chằm Lục Dã, hiện lên một nụ cười rất 'người'. 「Khi ngươi gặp nguy hiểm, ta sẽ đến tìm ngươi, Lục Dã.」 Đây là lời hứa tốt nhất của Reshiram dành cho Anh hùng mà nó công nhận!

Biểu cảm của Lục Dã ngay lập tức trở nên phức tạp. "Quân cờ đã nhiều lắm rồi, đừng có 'lập flag' nữa chứ!" Xào xạc —— Reshiram vỗ đôi cánh trắng (Dual Wingbeat), bay cao lên bầu trời xanh, thân hình dần biến mất trong biển mây.

Drayden nhìn theo bóng dáng Reshiram, lẩm bẩm: "Có lẽ, đây là kết cục tốt nhất rồi." Trưởng làng nói: "Chỉ cần trong lòng có thiện niệm chân thực, Reshiram sẽ đến giúp đỡ Eindoak Town khi gặp nguy nan." Trưởng làng nghiêng đầu nhìn chàng thanh niên tóc đen đang đội Victini trên vai, nói nhỏ: "Tin rằng đối với Victini mà nói, cũng là đạo lý tương tự..." ...

Sự kiện đã kết thúc.

Hoàng hôn buông xuống, ánh chiều tà chiếu rọi lâu đài.

Lục Dã định ở lại một đêm, ngày mai sẽ đến Opelucid City hội hợp với bé Cynthia.

Trong đầu Lục Dã hồi tưởng lại thử thách của Zekrom.

Hắn ngẩng đầu nhìn trời.

Tuy nhỏ bé, nhưng đây chính là lý tưởng chân thành nhất trong lòng mình —— về quê, cưới Cynthia!

Trước đó, vẫn phải xác nhận lại 'combo siêu to khổng lồ' đã.

Một Viên Đá Fusion Flare, một Viên Đá Fusion Bolt, đều là phiên bản truyền thuyết ẩn chứa sức mạnh Hợp Thể (Fusion Power).

Hấp thụ Năng lượng ẩn chứa bên trong, có thể tăng cường đáng kể hai hệ Lửa và Điện, rất phù hợp với Arcanine, con mà đang sử dụng 「Tấn Công Táo Bạo (Wild Charge)」.

Trên trán Lục lão sư, một giọt mồ hôi lạnh chảy xuống. "Hai hệ này, đều là mấy hệ dễ dàng triệu hồi đội trưởng 'đập phá' tới mà.

Lục Dã: "Thôi thì cứ ngẫu nhiên chọn một vị Gym Leader may mắn vậy...

Thiết bị huấn luyện của Gym dù sao cũng kiên cố hơn quán cà phê." Dù nói vậy, nhưng làm hỏng thiết bị thì vẫn phải tự bỏ tiền ra đền bù...

Lục Dã lau mồ hôi lạnh, tiếp tục xem xét Vật phẩm tiếp theo: 【Máy Ghi Chiêu Thức Tối Thượng】 Lục lão sư nhớ, ở Seven Island, có một bà lão chuyên dạy chiêu thức tối thượng cho người khác.

Red, Blue Oak, Green...

đều từng chịu thiệt dưới tay bà lão này. "Tìm cơ hội có thể hỏi trong group xem sao." Lục Dã tâm trạng phức tạp.

Khả năng cao là để Blastoise, con Starter của mình, học chiêu thức tối thượng 「Đại Pháo Nước (Hydro Cannon)」.

Con Rùa của nhà mình, chiêu Bơm Thủy Lực (Hydro Pump) đã có

thể bắn ra hiệu ứng 'Pháo Tình Yêu' thì đã quá là bá đạo rồi. 「Đại Pháo Nước (Hydro Cannon)」, kiểu gì cũng phải có 'sức mạnh một Kyogre' chứ?

Lục Dã: ".....

Lại có thêm chiêu thức 'bất hợp pháp' nữa rồi!" Món phần thưởng cuối cùng.

Là phần mà Lục lão sư mong đợi nhất, màn mở Berry!

Quả Berry phẩm chất truyền thuyết, dù làm Khối Năng Lượng (Energy Block) hay nấu thành món ăn, đều là lựa chọn tuyệt vời.

Trước khi mở hộp, nhất định phải cầu nguyện một chút theo kiểu huyền học.

Lục Dã đi vào phòng vệ sinh rửa mặt, lại hướng về Togepi mà xả một bãi ức chế, rồi dõng dạc nói: "Hearthstone, đúng là siêu phẩm!" Bốp!!

Ánh cam chói mắt bùng ra!

Lục Dã vẫn còn nhớ, quả Berry rút ra lần trước tên là 'Chople Berry'.

Vị cay nồng, theo hiệu quả thì có thể gọi là 'trái kháng Đấu'.

Vì kháng tính của Tyranitar như hạch, nên nếu có thêm 'trái kháng Nước' hay 'trái kháng Cỏ', Thầy Lục đều có thể chấp nhận.

Thế nhưng... lần bảo hiểm này hình như lại quay trượt rồi. "Oa, truyền thuyết vàng!" Lục Dã: "Mày bật ghi âm à, coi chừng người ta kiện bản quyền đấy." System lần này không phản hồi, im lặng lặn mất.

Lục Dã nhìn kỹ lại, sắc mặt dần trở nên kỳ lạ.

Quả Berry này tạo hình như ngọc mã não xanh, vỏ ngoài trơn bóng

lấp lánh, cực kỳ đẹp mắt.

Hiệu quả không thể nói là không mạnh, chỉ là không hợp lắm với Thầy Lục. 【Enigma Berry: Sau khi ăn, chiêu thức tiếp theo sử dụng sẽ bỏ qua chỉ số chính xác của mình và chỉ số né tránh của đối thủ, đồng thời tăng 20% độ chính xác của chiêu thức đó. (Một loại Berry cực kỳ quý hiếm.

Vị chát cực mạnh khiến các dược liệu khác trở nên ngọt ngào.)】 Độ chát của Enigma Berry là 40, trong khi Chesto Berry, một trong năm loại Berry cơ bản, độ chát cũng chỉ có 10.

Lục Dã nắm chặt Enigma Berry, nhướng mày.

Cái Berry này, chát vãi!

Ai cũng biết, nâng cao độ chính xác là một từ khóa cực kỳ hiếm, tuyệt chiêu 'Victory Star' bất bại của Victini cũng chỉ tăng 10% độ chính xác.

Hơn nữa, trong thực chiến, độ chính xác còn liên quan đến hướng gió, thời cơ, địa hình và nhiều yếu tố khác, không giống như con số chính xác trong game.

Vì vậy, 'Victory Star' và Enigma Berry, những thứ ảnh hưởng đến độ chính xác trong thực tế, đều vô cùng quý giá.

Thế nhưng.

Thầy Lục tâm trạng u uất, xoa trán nói: "Cái Berry mở khóa lần này, hình như không hợp vibe với tôi lắm." Quả nhiên, quay bảo hiểm kiểu gì cũng trượt, ngay cả Togepi cũng không cứu nổi vận đen à...

Cơ mà cũng có combo để xài, chẳng hạn như cho Quy quy (Blastoise) ăn một quả Enigma Berry, coi như gián tiếp tăng cường sức mạnh của chiêu 'Bơm Thủy Lực'.

Lục Dã thu xếp tâm trạng, chuẩn bị lát nữa lấy Enigma Berry làm thử vị Energy Block mới.

Dù sao cũng đâu phải lần đầu đen đủi...

Trainer đích thực, không bao giờ dựa vào vận may, vì làm gì có vận may nào để mà dựa! "Sau sự kiện này... mình tính xem, nợ Darkrai không ít Energy Block rồi chứ." Lục Dã đi về phía nhà bếp ở chỗ tạm trú, tung Enigma Berry trong tay lên, rồi 'bụp' một cái đỡ lấy khi nó rơi xuống. "Đã đến lúc thể hiện kỹ năng thực thụ rồi!" "Rít rít... rõ ràng là đang nấu ăn mà, lạc đề rồi~" "Koraku bạn học, chế độ im lặng, sau đó khởi động Chế độ Máy xay Berry Mega." "Rít rít... không thể hiểu được, lạc đề rồi~!

Chương 625

o(T∧To)" *** Tối hôm đó, lễ hội ở Eindoak Town tiếp tục.

Trận Động Đất không làm ảnh hưởng đến không khí náo nhiệt của lễ hội.

Bởi vì Trưởng lão Drayden của 'người dân của Đất' đã tuyên bố, tai nạn đã được dẹp yên bởi Anh hùng Unova, Ngài Lục Dã!

Những thiếu nữ ca hát nhảy múa, vui vẻ vây quanh Kagari; những Archeops lông vũ sặc sỡ, bay thấp xuyên qua tấm rèm chợ đầy màu sắc.

Lục Dã nhớ rằng Pokémon này đã tuyệt chủng, phải dùng Hóa thạch (Fossil) để hồi sinh Archen rồi mới tiến hóa thành.

Năng lực (Ability) là 'Defeatist' độc nhất vô nhị, nghe cái tên là biết phế vật vãi chưởng rồi, có thể sánh ngang với 'Slow Start' và 'Truant'.

Satoshi và Pikachu chơi cực kỳ vui vẻ trong lễ hội, Gengar cũng hai tay mỗi tay một xiên bánh dango ba màu, nuốt chửng liên tục. "Ghos ~(￣~￣)" Lục Dã bị dải ruy băng hồng của Sylveon kéo đi, đi dọc con phố, vừa cười đáp lại vừa tránh né những cô gái táo bạo sán lại gần.

Victini bay lơ lửng trên đầu Lục Dã, hai tay ôm một cái bánh tròn nhỏ, cẩn thận cắn một miếng, lập tức một tay ôm má, lộ ra vẻ mặt hạnh phúc. "Nimi ~~" Darkrai bị một con Gothitelle giữ lại bằng chiêu 'Ảo Ảnh'. "Xin lỗi." Darkrai lạnh lùng rút ra một cái lọ thủy tinh, "Tôi chỉ có hứng thú với thứ này." Gothitelle: o( )o Đúng là tiếng trái tim tan vỡ!

Darkrai lạnh lùng chìm vào bóng tối, khi xuất hiện lại đã ở đỉnh

tháp của lâu đài Chữ thập 'Kiếm của Đất'.

Đứng sững trên đỉnh tháp, màn sương của Darkrai lay động theo gió, ngước đôi mắt xanh thẳm nhìn lên mặt trăng.

Nó hồi ức về vườn Pokémon ở Alamos Town, hồi ức về giai điệu của 'Oración'.

Ngay sau đó, Darkrai cúi đầu nhìn xuống, ánh mắt dừng lại trên chàng trai tóc đen đang tránh đám đông, một mình trở về nhà.

Trên người anh ta, Darkrai không nghi ngờ gì nữa, cảm nhận được 'Sợi dây liên kết' vô hình đó. "Nếu không gây phiền phức thì thằng nhóc này, nhìn cũng khá thuận mắt đấy..." Darkrai lại ngước nhìn ánh trăng, nhón một khối Enigma Berry Block xanh ngọc bích, độ chát 40, nhẹ nhàng nói: "Loại mới à, nếm thử xem." "Xì..." Darkrai tặc lưỡi: "Cái Energy Block này, chát vãi!" *** Lục Dã đã trở về phòng, và báo bình an với Manh Manh Đát (Cynthia). "Bình an vô sự là tốt rồi." Cynthia trên màn hình chiếu, khẽ thở phào nhẹ nhõm. "Lo lắm à?" "Là cực kỳ lo." Cynthia với đôi mắt xám dưới mái tóc vàng nhìn chăm chú, nói: "Nhưng em biết anh có thể tự mình giải quyết, nên em đã ở lại Opelucid City để đối phó với nguy hiểm." Lục Dã trong lòng khẽ động, anh không biết tình tiết sẽ diễn ra ở Giant Chasm, ngược lại, Opelucid City mới là mục tiêu chính của Team Plasma.

Khi lập kế hoạch hành động, Cynthia luôn là Nhà vô địch Sinnoh thông minh và tài giỏi đó. "Em bên đó thế nào rồi?" "Em đã xử lý vài tiểu đội rồi." Cynthia nói, "Con bé Iris này thể hiện khá tốt, tài năng 'Trái tim Rồng' của nó dần lộ rõ rồi." Lục Dã cảm khái.

Quả không hổ là Manh Manh Đát, vừa đáng tin lại vừa giỏi giang! "Anh sẽ về sớm thôi." Lục Dã nói: "Sau đó, muốn mời Nhà vô địch Sinnoh Cynthia cao quý xinh đẹp, đi cáp treo ở Nimbasa City." Cynthia trong chiếc áo khoác đen, một tay khoanh ngang eo, tay kia nâng cằm,

đôi mắt xám khẽ lóe lên, như đang chìm vào suy tư. "Để đáp lại, anh sẽ mời em ăn kem." Lục Dã nói.

Cynthia cụp mi mắt, mái tóc vàng xõa xuống che khuất nửa khuôn mặt, khóe môi nở nụ cười nhẹ. "Nhớ là phải ba viên nhé..." Cynthia ngừng một chút, cong khóe mắt nói: "Anh chọn giúp em nha." "Không thành vấn đề." Lục Dã cười nói.

Cuộc trò chuyện đột nhiên im lặng.

Hai người nhìn nhau không nói, Cynthia mỉm cười như không, lẳng lặng nhìn, Thầy Lục khẽ ho khan: "Đừng nhìn anh như vậy, anh không phải loại người đó đâu." "Chỉ một ván thôi." "Anh không làm người chơi cùng nhiều năm rồi." "Thôi được rồi, em biết gần đây anh thiếu tiền tiêu vặt mà...

Đấu Pokémon, thắng thì bình thường sẽ có thưởng.

Đúng không?" Cynthia cười nói. "Em..." Đây là đang sỉ nhục tôi à, Thầy Lục vốn định nói vậy, nhưng cô ấy thật sự quá đáng yêu rồi.

Lục Dã: "Em rất hiểu về Đấu Pokémon đấy chứ!" *** Trụ sở Cảnh sát Quốc tế ở Castelia City.

Cùng với việc Ghetsis và Colress sa lưới, sự kiện Team Plasma làm khuấy đảo Unova bấy lâu nay, tạm thời kết thúc.

Người đàn ông trung niên mặc áo khoác gió màu nâu, với mái tóc rẽ ngôi không gọn gàng, Cảnh sát Looker, khi nộp báo cáo, đã tổng kết một loạt các hành động ở Opelucid City, Giant Chasm và hoàn thành báo cáo chức vụ của thanh tra Lục Dã.

Khi Cảnh sát Looker tại hội nghị cấp cao, dõng dạc đọc to trước mặt mọi người 'Trên đây, báo cáo đã hoàn tất!', điều chào đón ông không phải là tiếng vỗ tay, mà là sự im lặng.

Không hiểu sao, khi Cảnh sát Looker thấy cảnh tượng đám lão cổ

lỗ sĩ khuôn phép và cứng nhắc đó không nói nên lời, ông có cảm giác hả hê như tát vào mặt họ vậy.

Nữ sĩ Jenny tóc ngắn gọn gàng mỉm cười, nhân tiện đề nghị thăng chức cho thanh tra Lục Dã lên làm Đội trưởng Đội đặc nhiệm UB (UBTask Force), kèm theo một năm thử thách.

Lúc này, đương nhiên không còn ai phản đối nữa.

Sau cuộc họp, khi Cảnh sát Looker hỏi cấp trên liệu đã tham khảo ý kiến của Thầy Lục chưa, thì đến lượt Jenny ngớ người ra. "Thăng chức tăng lương... chẳng phải là điều mà tất cả mọi người đều mong ước sao?" "Nhưng..." Người đàn ông trung niên mím môi, nghĩ đến cảnh Lục Dã cưỡi Reshiram, nói: "Đối với một Anh hùng, điều họ coi trọng không phải là những thứ vật chất bên ngoài này." Jenny nhìn sâu vào Cảnh sát Looker, nói: "Ông nói là tự do ư?

Đương nhiên, bất cứ ai cũng có tự do theo pháp luật, chỉ là có một số người sẽ tự do hơn những người khác.

Vì vậy, việc thăng chức đối với thanh tra Lục Dã là một lựa chọn đôi bên cùng có lợi." "Ngoài ra." Jenny vén mái tóc ngắn gọn gàng, thản nhiên nói: "UBTask Force là một bộ phận nhàn rỗi, rất hợp với Thầy Lục...

Đừng nhìn tôi như vậy, tuy tôi vào nghề sớm, nhưng cũng là fan của một ai đó đấy." Tách tách tách — tiếng gót giày gõ xuống đất, dần xa dần trong hành lang vắng lặng.

Cảnh sát Looker hồi tưởng lại lời của cấp trên, ngớ người ra một lúc lâu, rồi dần dần há hốc mồm, vẻ mặt nghi ngờ nhân sinh.

Cô ta, cô ta vừa gọi là gì... không phải thanh tra Lục Dã, mà là 'Thầy Lục'?! *** Trưa thứ Năm, ngày 15 tháng 7.

Lục Dã với quầng thâm mắt, gạt Sylveon đang ngủ gật trên ngực,

ngáp dài thức dậy.

Sau nửa đêm chiến đấu không ngừng, Thầy Lục đã thắng được những phần thưởng sau từ Cynthia: 「Một khoản tiền tiêu vặt, một nụ hôn chào buổi sáng, một bữa sáng do Cynthia tự tay làm.」 Phần thưởng cuối cùng, Lục Dã yêu cầu đổi thành 'Cynthia mặc tạp dề ren trắng ở nhà một ngày', và bị từ chối bằng một cái lườm.

Nhưng dù sao đi nữa, vụ này cũng hời rồi.

Đánh bài gì chứ, đấu Pokémon mới là vui thật!

Vì hôm qua đã xảy ra quá nhiều chuyện: đánh thức Reshiram và Zekrom, đối mặt trực tiếp với Kyurem...

Thầy Lục đã ngủ đến trưa để xua tan mệt mỏi, rồi sau đó giải quyết luôn bữa sáng và bữa trưa.

Đã làm món 【Cơm thập cẩm Burger Snorlax siêu no nê】.

Miếng burger mềm mọng thơm ngon, được tạo hình thành Snorlax, cứ như thể phần ăn này có thể so sánh với sức ăn của Snorlax vậy.

Nước sốt chan lên cơm trắng nóng hổi, phủ đầy salad Berry tươi, cà chua bi, trứng luộc cắt đôi, một quả trứng ốp la, kèm theo một bát canh Miso.

Đúng là bữa tiệc carbohydrate khổng lồ, mang đến cảm giác no nê cực độ cho cả thị giác và vị giác!

Các bé Pokémon mỗi bé một phần, nhìn chằm chằm vào món chính này, kinh ngạc mở to mắt.

Hôm nay cơm nhà Thầy Lục sao mà thịnh soạn thế!

Ai thấy cũng có phần, trừ Pupitar. "Sa kỉ... (இωஇ)" Lục Dã 'chắp' hai tay lại, nhìn miếng burger, vui vẻ nói: "Xin lỗi nha, Snorlax!" Sau khi thưởng thức bữa trưa no nê, Lục Dã chuẩn bị cưỡi Arcanine, trở

về Opelucid City.

Hai viên Gem chứa 'Fusion Power' đó, Lục Dã định sau khi nghiên cứu sẽ tìm một địa điểm thích hợp cho Arcanine sử dụng.

Hướng huấn luyện của Arcanine là lấy 'Thánh Hỏa' (Sacred Fire) làm chính, tăng cường sinh lực và khả năng chiến đấu trên chiến trường.

Nếu tiếp tục cường hóa 'Thánh Hỏa', ngay cả Entei cũng chỉ là 'Arcanine bé con' mà thôi.

Huống hồ, phẩm chất của hai viên Gem này kém hơn một bậc so với Rainbow Wing.

Vì vậy, ngọn lửa và tia chớp của 'Fusion Power', chỉ có thể coi là hỗ trợ phụ.

Nói đi cũng phải nói lại, đẳng cấp của Ho-Oh rõ ràng cao hơn Kyurem một bậc...

Hay là vì nó kiêm nhiệm chức 'phó nháy'?

Lục Dã trầm ngâm nói: "Ngoài Rainbow Wing, giờ nhà còn có thêm cả DNA Splicers nữa...

Hiệu suất huấn luyện đúng là khủng bố thật." DNA Splicers: (^▽^) Rainbow Wing: (# ` mãnh ´) Sau đợt cường hóa này, Arcanine dù không bằng Pokémon chủ lực của Nhà vô địch, thì trong số Tứ Đại Thiên Vương cũng ngang hàng.

Xét thấy không thể thiên vị bên này bỏ bên kia, Thầy Lục nghĩ đến chị cả Sylveon nhà mình, khẽ thở dài.

Nhiệm vụ đi làm thuê cho Arceus, tìm về Pixie Plate, e rằng phải đưa vào lịch trình thôi...

Trước khi khởi hành, Lục Dã định đi tìm Victini để tạm biệt —

nếu có thể, sẽ mời nó đi cùng, cùng nhau ngắm cảnh trên đường.

Bị buộc phải ở lại trong kết giới mấy trăm năm... tin rằng Victini cũng sẽ có ý muốn đi du lịch khắp nơi.

Tiểu V (Victini) và Mew nhất định sẽ có chủ đề chung để nói chuyện.

Dù sao thì Mew đã ở Cây Thế Giới mấy ngàn năm, giờ thì thỉnh thoảng 'Dịch Chuyển' (Teleport) đến nhà Thầy Lục tìm Togepi đánh bài.

Thầy Lục đang suy nghĩ từ ngữ. "Rít rít... có cuộc gọi mới, lạc đề rồi!" Sau khi nghe máy, Lục Dã thấy người đàn ông trung niên quen thuộc, nói: "Có chuyện gì vậy?" "Là để thông báo cho ngài về quyết định khen thưởng của cấp trên Cảnh sát Quốc tế liên quan đến hành động lần này." Cảnh sát Looker nói. "Tiền thưởng gì thì không quan trọng, chủ yếu là do hứng thú thôi, Anh hùng mà!" Lục Dã cười ha hả.

Nghe vậy, Cảnh sát Looker lập tức nghiêm nghị, rồi nếp nhăn giãn ra, cười nói: "Tôi đã dự đoán được điều này từ sớm rồi." Lục Dã: ? "Sự sắp xếp của cấp trên cũng không thiên về vật chất, mà là để ngài phát huy năng lực nhiều hơn, nâng cao quyền hạn đồng thời nhấn mạnh quyền tự do hành động." Cảnh sát Looker cảm khái nói: "Tin rằng thanh tra Lục Dã, với tư cách Anh hùng Unova, có thể hoạt động tốt hơn nữa!" Lục Dã: ?? "Theo sự sắp xếp thăng chức của cấp trên, sau một năm thử thách, ngài có thể thăng cấp lên Bộ trưởng UBTask Force của Alola.

Chúc mừng ngài, thanh tra!" Lục Dã: ???

UBTask Force là gì, Thầy Lục đương nhiên biết.

Là tổ chức quốc tế chuyên xử lý Ultra Beast, giống như đội phòng vệ Trái Đất đối phó với Kaiju xâm lược vậy — Đó là tổ chức mà

người bình thường nên ở ư?

Dẫn dắt Ultra Guardians, hóa thân thành ánh sáng, đại chiến Ultra Beast?

Ừm... hình như đây đúng là sự lãng mạn của đàn ông.

Lục Dã xoa cằm, trong khi lưng ớn lạnh, lại bất ngờ có chút mong đợi.

Cái gọi là Ultra Beast, là những Pokémon vũ trụ từ không gian Alola đến Trái Đất thông qua 'Ultra Wormhole'. (Chắc là Game Freak tham khảo thiết lập Ultraman mà thiết kế ra.) Trong số Ultra Beast, Thầy Lục thích nhất là Buzzwole...

đó là một gã cơ bắp có thể đọ sức với Tapu Koko.

Đương nhiên, ở thế giới này, Lục Dã không rõ liệu Ultra Beast có xuất hiện hay không.

Mặc dù chức vụ được thăng liền mấy cấp, nhưng có một năm thử thách, cứ kiếm đại cái cớ nào đó mà từ chối là được.

Dù sao thì Thầy Lục chỉ là một cái tên treo trong Cảnh sát Quốc tế, chức danh 'Thanh tra' hiện tại vẫn rất hữu dụng. "Tôi hiểu rồi." Lục Dã gật đầu nói: "Nhưng tôi không có ý định nhận chức, ông cứ thay tôi truyền đạt lại là được." Looker không hề ngạc nhiên, trầm mặc một lúc lâu rồi chuyển chủ đề: "Tôi đã không... báo cáo nội dung về N." Lục Dã khẽ giật mình, nghe thấy sự do dự và vướng mắc trong giọng điệu của Looker, mỉm cười nói: "Cứ làm theo lẽ phải trong trái tim ông là được." Looker chợt giật mình, ánh sáng lóe lên trong mắt, khẽ gật đầu.

Giống như việc Looker từ bỏ điều tra về Silver, ông ấy cũng không truy lùng N.

Ông ấy nhớ N đã cứu chữa Croagunk của mình như thế nào...

Bản thân Looker có lẽ cũng đã đồng tình phần nào với lý tưởng của chàng trai tóc xanh đó.

Sau khi ngắt liên lạc.

Lục Dã vươn vai ngáp một cái, xoa cằm nói: "Thần Zygarde trông giống Gundam thì cũng đành rồi, đằng này còn có Kaiju vũ trụ xâm lược Trái Đất nữa...

Thế giới Pokémon đúng là màu mè hoa lá cành quá đi!" *** Buổi chiều, trời nắng đẹp.

Lục Dã chính thức chào tạm biệt thị trưởng và Drayden. "Chuyện về Victini..." Drayden muốn nói, người dân cũng đồng ý tôn trọng ý muốn của Victini, nhưng không biết mở lời thế nào.

Lục Dã nhìn quanh, không thấy Victini đâu, có chút hụt hẫng, thu xếp tâm trạng, mỉm cười nói: "Không sao đâu, tôi tôn trọng suy nghĩ của Pokémon." Lục Dã quay người nói: "Đi thôi, Satoshi." "À, tới liền!" Drayden hé miệng, có chút ngẩn người.

Victini được mệnh danh là Biểu tượng Chiến thắng, là Pokémon huyền thoại mà bất kỳ Trainer nào cũng khao khát.

Nếu Thầy Lục mạnh mẽ mang Victini đi, tin rằng sẽ không ai có ý kiến gì...

Thế nhưng.

Drayden nhìn theo bóng lưng chàng trai tóc đen cưỡi Arcanine rời đi, im lặng không nói nên lời. "Mẹ ơi." Carlita kéo kéo vạt áo mẹ, thì thầm: "Hydreigon, trả lại cho mẹ đi..." "Tại sao?" "Vì." Carlita với đôi mắt đen láy nhìn về phía bóng lưng chàng trai, ánh lên vẻ kính phục, "con muốn cùng Pokémon của riêng mình, tạo nên Sợi dây liên kết." Drayden nhẹ nhàng xoa đầu con gái, mắt đột nhiên mở to, nhìn thấy một chiếc Macaron bị cắn dở, bay lơ lửng trong không trung, rồi bay

về phía Arcanine, cuối cùng biến mất hoàn toàn.

Trên mặt Drayden, hiện lên một nụ cười vừa bất lực, vừa mãn nguyện và tràn đầy hy vọng, khẽ nói: "Victini...

đó chính là Trainer bất bại mà con đã chọn sao..." "Thầy Lục, trông anh có vẻ không vui lắm?" Satoshi gọt Macaron, phồng má hỏi. "Có hả." Lục Dã xoa xoa má, "tớ chỉ là không thích ép buộc người khác thôi." Satoshi gãi đầu, ngồi trên lưng Tauros, ngước nhìn trời duỗi chân tay nói: "Ôi trời!

Chuyến đi này tuyệt vời quá, gặp được bao nhiêu là Pokémon truyền thuyết!" "Pikachu ~" Lục Dã: "..." Mày còn thiếu bao nhiêu Legendary Beast nữa hả, đồ ngốc.

Chương 626

Satoshi lại lấy Macaron ra, vừa định cắn thì đột nhiên cắn hụt, đau đến mức ôm lấy lưỡi: "Ư..." "Khi điều khiển Pokémon thì đừng ăn gì cả chứ." Lục Dã bất lực nói. "Không, không phải..." Satoshi chỉ vào một chiếc Macaron đang bay lơ lửng, nước mắt lưng tròng nói: "Ô!" Lục Dã ngớ người, nghiêng đầu nhìn sang.

Chỉ thấy Victini đang thưởng thức Macaron một cách ngon lành, hai tay ôm má, hạnh phúc đến mức nheo cả mắt.

Ngay sau đó, chữ V trên trán Victini phát sáng, nó giơ tay làm ký hiệu chữ V về phía Lục Dã, cười nhe răng hổ nói: "Nimi ~!" Lục Dã ngây người một lúc, nụ cười trên môi chợt cứng lại.

Toang rồi.

Sắp tới sẽ là... bãi chiến trường tình ái giữa Meloetta và Victini! *** Những tranh cãi về sự kiện Team Plasma đã lắng xuống, Unova dần lan truyền truyền thuyết về 'người giao thoa giữa hiện thực và lý tưởng'.

Theo lời đồn, vị Anh hùng này đã cùng lúc nhận được sự ủng hộ của Reshiram và Zekrom, đồng thời đập tan âm mưu của Team Plasma.

Kỳ tích vĩ đại này không thua kém gì chiến công 'Red một mình dẹp tan Team Rocket' của Nhà vô địch.

Cảnh sát Quốc tế không công bố danh tính vị Anh hùng này, khiến mọi người đồn đoán xôn xao. "Có phải Nhà vô địch Alder, hay là thiếu nữ thiên tài của làng Rồng không?" "Nhất định là vị Vương giả trở về!" "Nửa tháng trước Thầy Lục đến Unova, nửa tháng sau Team Plasma bị diệt vong...

Chuyện này không thể là trùng hợp được." "Ý là, Thầy Lục tham gia Cúp Thiếu Niên Vô Địch Thế Giới (World Championship Junior Cup) đồng thời tiện tay diệt luôn Team Plasma?" Đối với người dân bình thường, đây chẳng qua chỉ là câu chuyện phiếm sau bữa trà.

Còn đối với những nhân chứng sự kiện Opelucid City, các Leader như Drayden, câu trả lời đã rõ ràng như ban ngày.

Xong việc phủi áo đi, giấu kín công và danh...

Thầy Lục xứng đáng với danh xưng 'Nhà vô địch'!

Lúc này.

Vị Nhà vô địch đó đang cưỡi Arcanine, thong dong trên con đường ngoại ô, ngó ngang ngó dọc tìm mục tiêu thích hợp. "Anh đang nhìn gì thế, Thầy Lục?" Satoshi tò mò hỏi. "Xem có Trainer hoang dã nào nhảy ra không chứ." Lục Dã đáp.

Satoshi giật mình, lặng lẽ siết chặt nắm đấm, mắt lóe lên đốm lửa (Ember).

Thầy Lục thân là Nhà vô địch, vẫn không bỏ qua bất kỳ cơ hội nào để rèn luyện, trở nên mạnh hơn...

Mình cũng phải học theo anh ấy mới được!

Có lẽ vì Ability 'Intimidate' của Arcanine, mà trên đường đi ngay cả Pokémon hoang dã cũng ít một cách đáng thương.

Thầy Lục thấy còn một đoạn đường nữa, liền ngồi trên lưng Arcanine, mở điện thoại vào group chat.

Đúng lúc đó, thành tựu bản điện ảnh đã thưởng cho 【Thiết bị ghi lại Tuyệt Chiêu Tối Thượng】, nhìn bề ngoài nó là một chiếc vòng tay vàng, hỏi xem cách dùng cụ thể thế nào.

Trong group chat.

Iris gần đây nói chuyện thân với Clair, thường xuyên thảo luận với cô ấy về kinh nghiệm Pokémon hệ Rồng. "Nếu có thời gian, em có thể đến Blackthorn City tìm chị." Clair nói: "Chúng ta có thể thực chiến giao lưu một trận." "Dạ được ~ em nhớ chú Lance, ông ấy chẳng phải cũng ở Blackthorn City sao?" Iris nói.

Clair thản nhiên nói: "Chú Lance không về gia tộc nhiều năm rồi, đến Blackthorn City tìm không thấy ông ấy đâu." "Chú Lance..." Trán người đàn ông tóc đỏ giật một cái, khoanh tay, ngay cả chiếc áo choàng cũng trông bớt lãng tử đi nhiều. "Ta cũng không lớn hơn mấy đứa nhiều tuổi đâu chứ." Lance nói. "Anh còn lớn tuổi hơn cả dì Lorelei nữa mà." Akin đeo kính bảo hộ, đang Lướt sóng (Surf) ngoài dã ngoại, nói vào điện thoại được Aibo dùng đuôi giữ chặt.

Silver mặt không biểu cảm nói: "Chú ý lời nói của cậu với sư phụ Lance." Khóe miệng Lance nhếch lên, vừa định nói Gold cậu nên học Silver nhiều hơn.

Silver nói: "Ông ấy chỉ là trông già hơn thôi." Lt.Surge: "Cáp cáp cáp cáp cáp." Falkner, cấp dưới của Kẻ Thuần Rồng Lance, nhịn cười nói: "Khụ... không ngờ Silver cũng biết đùa kiểu này." Crystal bất lực nói: "Đừng học thói xấu của Akin nha, Silver." Trong group đột nhiên lan tỏa một luồng khí lạnh lẽo.

Nhìn kỹ danh sách thành viên ở góc dưới bên phải, hiển thị 'Ice Lorelei' đã online.

Lorelei dứt khoát nhanh gọn cấm ngôn Akin, Silver, Lt.Surge, rồi vui vẻ đi theo thiếu nữ.

Thầy Lục vừa mới online, ngớ người nói: "Thương vong thảm trọng vậy...

Chuyện gì vừa xảy ra thế?" "Không có gì." Lance khẽ ho khan: "Chuyến đi Unova của cậu thế nào rồi?" "Coi như là làm quen được

vài con Pokémon hệ Rồng." Lục Dã nói. "Pokémon hệ Rồng à?" Mắt Lance sáng lên, hứng thú nồng nhiệt nói: "Là những con nào?

Biết đâu ta có thể cho cậu vài lời khuyên." Lục Dã định nói lại thôi, sợ làm tổn thương lòng tự tin của Lance.

Satoshi đếm ngón tay nói: "Reshiram, Zekrom...

ạch, còn có Kyurem nữa!" Trong group rơi vào một khoảng lặng.

Lance: "..." Blue Oak hơi sững sờ: "À phải rồi, Trainer được đồn đại ở Unova, chính là Thầy Lục." "Tôi cũng từng đoán rồi, không ngờ đúng là như vậy." Red cười nhẹ nói.

Iris run rẩy nói: "Đây chính là thế giới của các đại lão sao..." Green lặp lại: "Đây chính là thế giới của các đại lão sao..." Lục Dã ngắt lời họ, nói: "Tôi chủ yếu muốn hỏi về cái này, coi như là vật phẩm bất ngờ có được trong chuyến đi. (ảnh)" Trong ảnh là 【Thiết bị ghi lại Tuyệt Chiêu Tối Thượng】, bề ngoài là một chiếc vòng tay vàng, dường như không phải dành cho Pokémon mà là để Trainer đeo.

Green nhận ra nói: "Đây chẳng phải là Vòng tay Ultra (Ultra Wristband) của Đảo Bảy (Seven Island) sao?" "Đó là cái gì?" Lục Dã hỏi.

Xét việc Thầy Lục không chỉ có Pokémon khởi đầu, không hiểu về Tuyệt Chiêu Tối Thượng cũng rất bình thường.

Green giải thích: "Nó là một thiết bị chiêu thức (Move) giúp Trainer và Pokémon tâm ý tương thông, từ đó nắm giữ Tuyệt Chiêu Tối Thượng!" "Thông qua việc đeo vòng tay, sẽ lĩnh ngộ được chiêu thức mới...

Người ta nói, ngày xưa khi chưa có Máy Kỹ Năng (Technical Machine), Pokémon chính là thông qua những vật phẩm như vậy để học chiêu thức!" Lục Dã mơ hồ nhớ lại những ký ức liên quan đến

'chương đặc biệt', trầm ngâm nói: "Có phải Trainer khác nhau thì tốc độ học cũng sẽ khác nhau không?" Red thấy vật phẩm quen thuộc này, gật đầu nói: "Đúng vậy.

Hồi đó tôi và Blue Oak, cùng nhau học Tuyệt Chiêu Tối Thượng từ bà già Cực Mai (Ultimate Grandma)... mất khoảng ba ngày." Blue Oak bình thản nói: "Tôi nhanh hơn cậu một chút, Charizard đã học được 'Bạo Hỏa' (Blast Burn) trước." Red nói: "Rõ ràng là Venusaur đã học được 'Cỏ Dại Mọc Hoang' (Frenzy Plant) trước!" "Tôi nhớ lúc đó có ai đó suýt thua mà." Blue Oak nhướng mày nói. "Nếu không phải tôi cứu cậu, cậu đã thua Dragonite của bà già Cực Mai rồi." Red nói.

Green đau đầu nói: "Hai cậu đừng cãi nhau trong group nữa, chi bằng đánh một trận đi." Red và Blue Oak đồng thanh nói: "Đúng ý tôi!" Yellow vốn định xen vào, hòa giải mâu thuẫn giữa hai người, nhưng lại không tài nào chen miệng vào được, ngây ngô hồi tưởng: "Tớ, tớ không dùng vòng tay Ultra, cũng học được Tuyệt Chiêu Tối Thượng mà..." Nói về tài năng của Trainer, tài năng của Yellow e rằng có thể sánh ngang với Lance.

Ruby tò mò hỏi: "Vậy Zuzu có thể học 'Đại Bác Nước' (Hydro Cannon) không?

Swampert cũng là Pokémon khởi đầu hệ Nước mà." Sapphire reo hò: "Mình cũng muốn học!

Đợi Naive học được 'Bạo Hỏa' (Blast Burn), mình nhất định sẽ mạnh hơn Ruby!" Steven mỉm cười nói: "Về lý thuyết, Pokémon khởi đầu nào cũng có thể học Tuyệt Chiêu Tối Thượng, nên không có vấn đề gì." Wallace cười nói: "Ba ngày học được Tuyệt Chiêu Tối Thượng, hiệu suất đáng kinh ngạc thật...

Thông thường mà nói, một tháng là đã rất xuất sắc rồi." "Nếu các bạn muốn học, tôi có thể nhờ bà già Cực Mai đến Hoenn một

chuyến." Wallace nói: "Gia tộc Lưu Ly và tộc Ultra của bà già Cực Mai, coi như có chút giao hảo cũ." "Tuyệt vời quá!" Sapphire và Ruby nói.

Thầy Lục xoa cằm.

Tôi đại khái đã hiểu nguyên lý của vật phẩm này rồi...

Tương tự như Key Stone và Mega Stone, nó giúp Trainer dẫn dắt sức mạnh của Pokémon.

Tài năng và khả năng lĩnh ngộ của Trainer càng cao, Pokémon học Tuyệt Chiêu Tối Thượng càng nhanh.

Khoan đã.

Tôi nhớ Akin và Silver cũng học được Tuyệt Chiêu Tối Thượng rồi mà!

Lục Dã bỏ cấm ngôn hai người, tò mò hỏi: "Hai cậu học Tuyệt Chiêu Tối Thượng mất bao lâu?" Silver mặt đơ nói: "Chắc chưa đến một tháng...

Quên mất thời gian cụ thể rồi, Feraligatr không thích chiêu này lắm, miễn cưỡng học được thôi, nhưng không thường dùng." Akin tức tối mặt nói: "Tại sao tôi học Tuyệt Chiêu Tối Thượng lại mất tận ba tháng?!!" "Các cậu lĩnh ngộ chiêu thức không cần thời gian sao?" Blue Oak nói: "Không cần." Red: "Nói đúng ra... là không cần." Akin: Σ(°△°|||) Green che miệng nói: "Không lẽ có ai học Tuyệt Chiêu Tối Thượng mà mất đến ba tháng sao?" Thầy Lục an ủi Akin nói: "Không sao đâu, quen rồi sẽ ổn thôi." Yellow thiện ý nói: "Có lẽ là vì, Gold có khả năng tương thích với hệ Điện cao hơn chăng?" Akin ngớ người một chút, lau mũi, đắc ý nói: "Ừm... cậu nói cũng có lý đấy!" Pichu hồi đó vừa mới sinh ra, đã dùng 'Tấn Công Sét Bình Minh Mega' đập tan Pryce.

Tài năng 'ấp trứng' của Akin không thể nói là không lớn.

Đương nhiên, cái tên nghe thì oai, thực ra đó chính là 'Đâm Điện' (Volt Tackle).

Thầy Lục không quá tự tin vào tài năng Trainer của mình.

Nếu muốn học 'Đại Bác Nước' (Hydro Cannon), e rằng phải dành ra một đến hai tháng để khổ luyện.

Bằng không thì... chẳng lẽ thật sự để Gengar cày hộ? "Chuyện huấn luyện, tạm thời gác lại đã." Lục Dã xoa cằm, đột nhiên nghĩ đến điều gì đó, hô hấp dần trở nên nặng nề.

Toang rồi!

Một luồng khí lạnh quen thuộc lan tỏa trong lòng, Thầy Lục nói khô khốc: "Ruby, Sapphire, bây giờ vẫn chưa học được Tuyệt Chiêu Tối Thượng sao?" "Vậy chẳng phải có nghĩa là...

Kyogre Nguyên Thủy (Primal Kyogre) và Groudon Nguyên Thủy (Primal Groudon) vẫn chưa thức tỉnh sao?!" Theo tình tiết 'chương đặc biệt', ba năm sau khi Steven chết vì hai 'kẻ ngốc' của Hoenn, và thay đổi dòng thời gian để hoàn thành kết cục đại đoàn viên.

Kyogre và Groudon sẽ một lần nữa hồi sinh, đồng thời thực hiện Biến Đổi Nguyên Thủy (Primal Reversion).

Trong phiên bản Biến Đổi Nguyên Thủy, Rayquaza cũng đã hoàn thành cường hóa... nhờ chiêu 'Thăng Long' (Dragon Ascent) mà tiến hóa Mega.

Khi Satoshi đến Kalos trong anime 'Pokémon XY'.

Alain đang đồng hành cùng Steven, cùng nhau điều tra sự kiện Kyogre Nguyên Thủy và Groudon Nguyên Thủy!

Bây giờ Alain mới bắt đầu chuyến đi không lâu, Ruby chưa học

được Tuyệt Chiêu Tối Thượng, Satoshi sắp đến Kalos...

Tính ra thì Groudon Nguyên Thủy cũng đã trên đường rồi!

Cho đến bây giờ, Thầy Lục mới hiểu rõ, nụ cười như thấu hiểu mọi thứ của Arceus khi ban cho 'Jewelrite': 「Tin rằng khi cần thiết, ngươi sẽ không khoanh tay đứng nhìn.」 Lục Dã giật giật mí mắt.

Tôi hiểu rồi, bây giờ thì thu dọn hành lý chuồn thôi.

Tóm lại, càng xa Hoenn càng tốt! *** Mang theo tâm trạng bất an, Lục Dã cưỡi Arcanine trở về Opelucid City.

Vốn dĩ muốn trả lại DNA Splicers cho thị trưởng Drayden.

Nhưng DNA Splicers vẫn lơ lửng trên lòng bàn tay Lục Dã, ra vẻ 'sống chết không chịu buông tay'.

Drayden nói: "Nếu ngài không ngại, xin cứ mang theo DNA Splicers mà du hành.

So với lão già này, tôi tin ngài sẽ sử dụng và bảo quản DNA Splicers tốt hơn, Thầy Lục." Lục Dã nhìn DNA Splicers trong lòng bàn tay, liên tưởng đến Rainbow Wing chuyên 'buôn' Aura, biểu cảm vi diệu.

Thành viên gia đình kỳ lạ lại tăng thêm rồi!

Vì đã mời Manh Manh Đát đi vòng quay khổng lồ, lại còn phải tổ chức một buổi hòa nhạc cho Meloetta.

Cynthia đã dẫn Meloetta đi trước đến Nimbasa City, và liên lạc với bên địa điểm để trao đổi cụ thể.

Lục Dã và Satoshi chia tay ở Opelucid City. "Vậy thì, tiếp tục cố gắng vì League Conference nhé, Satoshi." "Vâng, em sẽ làm được!" Satoshi đầy tự tin nói. "Dù sao thì cậu cũng chẳng thắng được Vertress Conference của Unova đâu..." Lục Dã khẽ ho khan: "Nếu

tham gia Junior Cup, biết đâu còn có thể gặp nhau ở lễ khai mạc...

Đến lúc đó gặp lại nhé!" Iris cười tươi nói: "Axew, chào tạm biệt Thầy Lục đi ~" "Nha ~a!" Sau khi chào tạm biệt, Lục Dã đi chuyến bay gần nhất đến Nimbasa City.

Nhà thi đấu (Gym) của Nimbasa City được xây dựng trong công viên giải trí, Leader là Elesa.

Đi trên vòng quay khổng lồ, biểu tượng của thành phố, khi lên đến điểm cao nhất, có thể phóng tầm mắt ngắm nhìn toàn cảnh Nimbasa City.

Lục Dã định đi mua hai vé trước, đợi Manh Manh Đát.

Trước quầy bán vé vòng quay khổng lồ, Lục Dã nhìn về phía bóng lưng chàng trai tóc xanh, khẽ giật mình. "N?" Một vé đi vòng đu quay, cảm ơn.

Cô nhân viên bán vé đang ngủ gật, hiếm khi có người chọn mua vé thủ công, nghe thấy giọng nói ấm áp, cô ngồi thẳng dậy nói: Một vé sao ạ?

Xin quý khách giữ kỹ.

Những ngón tay thon dài, xương khớp rõ ràng nhận lấy tấm vé.

Nhân viên bán vé ngước mắt nhìn vị khách quen, mỉm cười chân thành nói: Lại là cậu sao...

Chúc cậu tham quan vui vẻ.

Chàng trai tóc xanh mặc áo sơ mi trắng, cổ đeo sợi dây chuyền, đội mũ lưỡi trai.

Sau khi nhận vé, cậu bỏ vào túi quần xám, đáp lại bằng một nụ cười.

Cảm ơn.

Foongus của bạn hôm nay cũng nói vậy, nó bảo nó rất hạnh phúc.

Cô nhân viên bán vé cúi đầu nhìn chậu cây đặt trên bàn, một con Foongus nhỏ nhắn đang cắm rễ vào đất say ngủ.

Ngày nào cũng đến đi vòng đu quay, đúng là một người kỳ lạ... dù đẹp trai thật.

Cô nhân viên chống cằm, thầm nghĩ.

Có đồng nghiệp gọi, cô nhân viên thấy một chàng trai tóc đen nổi bật khác chào hỏi.

Chương 627

Anh ấy mặc áo khoác mỏng, hai tay đút túi áo khoác, bên cạnh là một con Gengar đang lơ lửng.

Và cả một Pokémon chưa từng thấy, đầu có hình chữ V, vui vẻ dắt theo một quả bóng bay.

Cô nhân viên cảm thấy chàng trai tóc đen này rất quen, như thể thường xuyên xuất hiện trong giới Trainer, nhưng trực giác của cô chỉ gói gọn trong hai chữ 'tuấn tú'.

Không phải cái khí chất ôn hòa, trầm tĩnh như chàng trai tóc xanh kia.

Mà giống như một thuyền trưởng mạnh mẽ, gan dạ, dẫn dắt một đám thủy thủ trẻ tuổi, sống sót sau những trận chiến với xoáy nước và cá lớn.

Hai người chào hỏi, rồi ngồi xuống ghế đá công viên trò chuyện.

Cô nhân viên thầm nghĩ: Ôi trời, hôm nay lại là một ngày được hóng "cơm chó"!

Cậu không phải đang đi du lịch với Zekrom sao, sao lại ở Nimbasa City?

Lục Dã hỏi.

Vì vòng đu quay ở Nimbasa City là thứ đẹp nhất và hoàn mỹ nhất của cả vùng Unova.

N đội mũ lưỡi trai, tay đặt trên đầu gối nói.

Lục Dã theo bản năng nhận lấy chai nước khoáng lạnh Gengar đưa, gật đầu ra vẻ suy tư.

Có vẻ như có một thiết lập như vậy...

Sở thích lớn nhất của N là vòng đu quay.

Khoan đã... chai nước khoáng này từ đâu ra vậy?

Lục Dã nhìn Gengar.

Gengar "t-sì" một tiếng xé mở vỏ băng, lơ lửng bên cạnh máy bán hàng tự động, nhấp một ngụm nhỏ: Ghos ~ Lục Dã: ...

Thôi kệ đi, dù sao tôi đã trả tiền rồi, máy bán hàng tự động không nhả hàng cũng chẳng phải lần một lần hai.

Gengar cũng đưa N một chai nước khoáng, sau khi N từ chối, nó căng thẳng giữ chặt chai nước đá trong tay: Ghos ~ (Cái này của tao.) N đứng dậy đi đến máy bán hàng tự động, mỉm cười nói: Để tôi mời cậu một chai khác vậy.

Ghos ~(no ¯∇¯) Gengar vỗ vai N một cách sảng khoái.

Đàn em, chú rất biết điều nha!

Khuông đương – N mua một hộp sữa trái cây, đưa lên vai.

Một con Zorua lông mượt mà hiện hình từ chỗ 'tàng hình', chỏm tóc đỏ rực trên trán bay phấp phới, cảnh giác nhìn Lục lão sư.

Đứa bé này khá nhát người.

N vuốt ve Zorua đang nép trong lòng, Vì nó từng bị con người làm tổn thương.

Lục Dã nhớ là sữa trái cây hồi HP còn nhiều hơn Potion, hồi không có tiền mua Potion thì anh thường trữ một ít sữa trái cây.

Còn về con Zorua này, nó là Pokémon đồng hành của N, nhìn bên ngoài giống một con cáo nhỏ đen đỏ.

Zorua được bàn tay rộng lớn của N vuốt ve, dần dần thả lỏng, vẫy

vẫy tai, dùng móng vuốt xé mở nắp hộp, lười biếng uống từng ngụm nhỏ.

Gặp được cậu là may mắn của Zorua.

Lục Dã tiện tay xoa bộ lông mềm mượt của con cáo nhỏ, ngẩng đầu nói: Vẫn còn rất nhiều Pokémon khao khát tình bạn của con người, và cả những Pokémon sau khi bị tổn thương thì luôn căm ghét con người.

Đúng vậy.

N cụp mắt, vuốt ve Zorua, nhẹ nhàng nói: Từ nhỏ tôi đã lớn lên cùng những Pokémon căm ghét con người, tôi là người bạn duy nhất của chúng.

Vì thế tôi luôn nghi ngờ về việc dùng PokéBall.

Từng có lúc tôi muốn giải phóng tất cả Pokémon khỏi sự kiểm soát của con người và PokéBall, tạo ra một thế giới lý tưởng phù hợp cho Pokémon sinh sống.

Hè nóng bức, ve kêu râm ran.

Lục Dã để Gengar bay đến gần một chút, tận hưởng làn gió mát, hỏi: Rồi sao nữa.

Rồi thì...

Zorua cảm nhận được khí lạnh, đổi một tư thế thoải mái trong lòng N.

N khẽ mỉm cười, nói: Rồi thì, tôi nghe thấy những tiếng lòng khác.

Pokémon và con người ở bên nhau cũng có thể rất hạnh phúc, và hơn nữa... cái thứ tình cảm gọi là 'Bond' đó, là điều mà trước đây tôi chưa từng thấy ở Pokémon.

Con người và Pokémon gặp nhau, rồi xây dựng nên Bond.

Lục Dã nói.

Không sai.

N ngẩng đầu, đôi mắt xám nhìn Lục Dã, nói: Thầy Lục, thế giới này... có lẽ không đẹp đẽ như tôi tưởng tượng, nhưng nó là một thế giới phù hợp để con người và Pokémon cùng chung sống.

N dần dần tăng tốc lời nói, ánh mắt hơi lóe lên, nói: Thầy Lục, tôi biết vẫn còn những con người không đáng tin, vẫn còn những Pokémon căm ghét con người... nhưng tôi nguyện ý chiến đấu vì điều đó, cho đến ngày thế giới lý tưởng của tôi trở thành sự thật.

Lục Dã trầm mặc, sau đó ngẩng đầu, cảm khái nói: Đó là một con đường rất chông gai, N à.

Có lẽ vì lý tưởng này gần như là ảo tưởng, nên Zekrom mới công nhận tôi.

N mỉm cười nói.

Lục Dã hai tay đặt lên ghế dài, ngẩng đầu suy nghĩ, từ từ nói: Dùng PokéBall để kiểm soát Pokémon, chỉ thu phục mà bỏ qua Bond sao—— Tôi đại khái biết loại người mà cậu căm ghét là ai, N.

Thế giới Pokémon này không hề tốt đẹp, thậm chí có thể trở nên tồi tệ hơn, ngay cả niềm nhiệt huyết ban đầu của con người cũng đang dần biến mất.

Nhưng chỉ cần lý tưởng còn tồn tại, nó sẽ có ngày trở thành sự thật.

Tôi mong chờ ngày chứng kiến lý tưởng của cậu thành hiện thực, N.

Lục Dã đứng dậy, đưa tay về phía N, cười nói: Đi nào, tôi mời cậu đi vòng đu quay.

N ngẩng đầu, nhìn khuôn mặt chàng trai tóc đen dưới ánh nắng ngược chiều, ánh mắt hơi lóe lên.

Giống như nhìn thấy một tia sáng trên con đường đầy gai góc.

N nở nụ cười, nắm tay Lục Dã rồi đứng dậy, nói: Khi gặp loại người đó, tôi có thể dùng Zekrom để dạy cho họ một bài học được không, Thầy Lục.

Đương nhiên có thể.

Hai người đi về phía quầy bán vé.

Đến lúc đó nhớ gọi tôi, tôi sẽ kêu Reshiram tới cùng, như vậy Fusion Bolt sẽ gây sát thương gấp đôi.

Lục Dã nói.

Tôi không hiểu, Thầy Lục.

N lắc đầu nói.

Không hiểu là đúng rồi, đừng có tưởng có Zekrom là có thể trở thành 'Vua của Team Plasma', cậu còn nhiều thứ phải học lắm!

Cô nhân viên bán vé vui vẻ đưa thêm một tấm vé.

Lại cùng nhau đi vòng đu quay...

A, lại hóng "cơm chó" rồi!

Ngồi trong cabin vòng đu quay.

Lục lão sư nhớ rằng trong nguyên tác cũng có tình tiết cùng N đi vòng đu quay.

Nhưng mà tôi đến Nimbasa City để làm gì nhỉ?

Nhìn ra ngoài cửa sổ, Lục lão sư nhìn cảnh vật dần thu nhỏ, vẻ mặt dần trở nên kỳ quái—Toang rồi!

Tôi định đi vòng đu quay với Manh Manh Đát mà!

Người đi vòng đu quay cùng Lục lão sư không phải Cynthia, mà là N đó!

N nghiêng đầu nhìn ra ngoài cửa sổ, vuốt ve Zorua trong lòng, nói: Cảnh đẹp tuyệt vời nhìn từ trên cao...

đúng là trăm lần xem không chán, mỗi lần đều mang lại cho tôi sự kinh ngạc mới.

Lục Dã đang suy nghĩ lát nữa sẽ viện cớ gì với Manh Manh Đát, tiện miệng hỏi: Tại sao cậu lại thích vòng đu quay?

Tại sao ư?

Vẻ đẹp của vòng đu quay nằm ở chuyển động tròn... cơ học... là một sự thể hiện cụ thể của công thức tuyệt vời...

N nói: Trên vòng đu quay, tôi có thể tạm thời không phải bận tâm về lý tưởng, chuyên tâm tận hưởng cấu trúc quy củ...

Tôi nghĩ, đó là lý do tôi thích nó.

Tôi khác cậu.

Lục Dã cảm khái: Người ta bị dồn vào đường cùng thì cái gì cũng làm được—— Nhưng toán cao cấp không biết làm thì thật sự không làm được!

Sau khi vòng đu quay quay hết một vòng, N ôm Zorua rời khỏi cabin.

Lục Dã gỡ Gengar đang dính chặt vào cửa sổ kính với vẻ lưu luyến không rời xuống, còn Tiểu V thì vẫn đang nghiên cứu quả bóng bay trong tay.

Nimi?

Có bóng bay rồi, nhóc sẽ miễn nhiễm với chiêu thức hệ Đất.

Lục Dã nói, Dù chỉ là dùng một lần thôi.

Item [Bóng bay] trong game, có thể giúp Pokémon có khả năng Lơ Lửng nếu không bị tấn công.

Tạm biệt, Thầy Lục.

N dừng lại, ấn nhẹ mũ lưỡi trai, mỉm cười nói: Mặc dù cuộc gặp gỡ với thầy rất ngắn ngủi, nhưng tôi đã học hỏi được rất nhiều...

Cậu là một trong những học trò mà tôi đặt nhiều kỳ vọng nhất.

Lục lão sư nghiêm túc nói: Tiếp tục tiến về phía trước, đừng dừng lại, N.

N ánh mắt hơi lóe lên: Lời thầy nói về quán cà phê...

Lục Dã ngẩn ra, sau đó cười nói: Đương nhiên, cậu có thể đến Lumiose City tìm tôi bất cứ lúc nào.

Tuy nhiên, cà phê chỉ miễn phí cho lần đầu thôi đấy...

Cái này tặng thầy, Thầy Lục.

N cười cười, tháo mũ lưỡi trai ra, đưa cho Lục Dã, nói: Mặc dù không có giá trị... nhưng tôi, vẫn hy vọng thầy có thể nhận lấy.

Lục Dã cúi đầu nhìn chiếc mũ lưỡi trai.

Mũ lưỡi trai là biểu tượng của các nhân vật chính trong Pokémon, số lượng những nhân vật có đặc điểm đội mũ lưỡi trai chỉ đếm trên đầu ngón tay: Red, Leon, Ash, N.

Lục lão sư thầm nghĩ, vạn nhất không cẩn thận mà thật sự trở thành Champion, thì trang phục Champion cũng phải thiết kế lại cho thật oách...

Tôi nhận rồi.

Lục Dã giơ chiếc mũ lưỡi trai lên, Coi như là khoản chi trả trước

của cậu!

Vậy thì... thật sự phải nói tạm biệt rồi, Thầy Lục.

N mỉm cười gật đầu, quay lưng đi về phía cổng công viên giải trí.

Lục Dã nhìn bóng lưng chàng trai tóc xanh, có một dự cảm hoàn toàn khác so với lần chia tay trước.

Lần chia tay này, e rằng khi gặp lại thì đã là vài năm sau rồi...

Ngay cả đội ngũ sáng tạo chính của Pokémon cũng đang quên đi lý tưởng giải phóng Pokémon của N.

Cậu ấy nên kiên trì như thế nào đây?

Lục Dã lắc đầu, có lẽ chính vì hiện thực tàn khốc mà niềm tin của N mới trở nên quý giá như vậy.

Cúi đầu nhìn chiếc mũ lưỡi trai của N trong tay, sắc mặt Lục lão sư dần trở nên kỳ lạ.

Khoan đã.

Cầm cái này.

Chương 628

Lát nữa giải thích với Manh Manh Đát kiểu gì đây?

Nửa tiếng sau.

Lục lão sư ngồi trên ghế đá công viên, cùng Cynthia sánh vai thưởng thức kem.

Cynthia mỉm cười nhấm nháp kem, liếc nhìn Lục Dã, nói: Trông cậu có vẻ căng thẳng?

Có sao, chắc chắn là ảo giác thôi.

Lục Dã đã lén nhét chiếc mũ lưỡi trai vào Reverse World từ trước rồi.

Cynthia nheo mắt: Vậy sao cậu lại đổ mồ hôi.

À, trời nóng quá...

Khụ, thực ra đúng là có chuyện muốn nói với mọi người!

Lục Dã nhìn Meloetta đang nhấm nháp kem trên vai Cynthia, nghiêm túc nói: Tiểu V, ra đây đi, gặp mọi người một chút.

Victini hiện hình từ chỗ 'tàng hình', cẩn thận nhìn Cynthia, ngượng ngùng gãi đầu: Nimi ~ Mắt Cynthia sáng lên, ngạc nhiên nói: Pokémon Chiến Thắng...

Victini?

Đúng vậy...

Gặp ở thị trấn Eindoak, rồi cứ thế, nó đi theo về thôi...

Lục Dã nói.

Chính là muốn cậu giải thích, cái gì gọi là, 'cứ thế' đó.

Cynthia khẽ than.

Cứ thế là, tôi đưa Victini, Meloetta cùng về Lumiose City.

Lục Dã đập đùi nói: Đó chính là, 'cứ thế'!

Cynthia nhướng mày, kéo dài giọng: Ồ— Tiểu V lần đầu gặp Cynthia, đưa quả bóng bay cho Cynthia: Nimi!

Cynthia ngẩn ra, khẽ cười hỏi: Cho tôi sao?

Nimi!

Victini nhe răng hổ, vui vẻ gật đầu.

Cảm ơn.

Cynthia khẽ mỉm cười, nhìn Meloetta trên vai.

Merlo ~ Meloetta im lặng nhấm nháp kem, có vẻ hơi ghen.

Nè ~ Cynthia cong khóe mắt, buộc quả bóng bay vào cổ tay Meloetta, Như vậy bóng bay sẽ không bay mất nữa.

Nimi ~˚*(*⁰̈0)* Victini, nãy giờ vẫn nắm chặt bóng bay không chịu buông, kinh ngạc vì còn có thao tác như vậy.

Lục Dã bật cười: Được rồi, tôi đi mua bóng bay nữa...

Ai muốn giơ tay lên!

Nhất thời, tiếng cười vui vẻ của các Pokémon vang vọng khắp công viên giải trí.

Lục Dã: Pupitar hình như không có tay...

ách, vậy lần sau tôi bù cho nhóc!

Sa kỷ!!! (ꙮωꙮ) Cô nhân viên bán vé nhìn cảnh tượng một nhà hai người, một đám nhóc con, chống cằm.

Ngọt ngào quá... lại được hóng "cơm chó" rồi!

Trái ngược hoàn toàn với không khí làm việc căng thẳng của trung tâm thương mại Castelia City, Nimbasa City là một thành phố giải trí có cuộc sống nhàn nhã, tràn đầy sức sống.

Công viên chủ đề, nhà hát âm nhạc, công viên giải trí, đấu trường... rất thích hợp cho con người và Pokémon sinh sống yên bình.

Và nhà hát âm nhạc của Nimbasa City chính là địa điểm mà Lục lão sư và Cynthia chuẩn bị tổ chức buổi hòa nhạc cho Meloetta.

Khán giả chủ yếu là Pokémon, mời các Leader của các thành phố lân cận, Caitlin, Shauntal và các Trainer khác.

Lục Dã cũng định mời Bộ ba Team Rocket đến buổi hòa nhạc, nếu có thể, sẽ khuyến khích Meowth lên hát vài bài.

Đây không phải là một buổi hòa nhạc chính thức, mà giống như một buổi karaoke giao lưu giữa những người bạn.

Gengar đã sớm rục rịch nóng lòng: Ghos ~(ơ`∇´ơ)ﾉ Lục Dã xoa cằm, đang cân nhắc việc chuẩn bị nút tai cho mọi người trước.

Jigglypuff thì thần thần bí bí, không biết tối nay có đến không...

Jigglypuff trong anime thường xuất hiện cùng Team Rocket và Ash, ước mơ lớn nhất của nó là tìm được khán giả có thể nghe hết bài hát của nó mà không ngủ gật.

Nghĩ đến lần gặp gỡ duyên nợ với Jigglypuff, Lục Dã không khỏi mỉm cười.

Buổi hòa nhạc tối nay có không ít khán giả, tin rằng Jigglypuff sẽ không bỏ lỡ cơ hội này...

Trong cabin vòng đu quay.

Cynthia khoác áo khoác dài màu đen cao quý, tóc vàng cài phụ kiện đen, nhìn ra ngoài cửa sổ, tay chống cằm, khóe môi dưới sống mũi cao

ngất khẽ cong lên một độ cong.

Lục Dã quá đỗi quen thuộc với cảnh này, từng chứng kiến một lần trong vòng đu quay ở Risingdragon City, cho đến giờ vẫn tim đập thình thịch.

Vòng đu quay chầm chậm đi lên, bên ngoài cửa sổ, những bãi cỏ, nhà cửa, tòa nhà cao tầng dần thu nhỏ, khi gần đến điểm cao nhất thì có thể nhìn thấy toàn cảnh Nimbasa City.

Đẹp lắm.

Cynthia nhìn chằm chằm ra ngoài cửa sổ, nhẹ nhàng nói.

Khoảng bảy giờ tối, cảnh sẽ còn đẹp hơn nữa.

Lúc đó toàn bộ vòng đu quay sẽ rực sáng đèn, cabin xoay tròn theo điệu Geikō, trên bầu trời sẽ có pháo hoa và những đàn Swanna bay qua.

Lục Dã nhìn ra ngoài cửa sổ, dựa vào ký ức từ sách hướng dẫn du lịch mà kể, Khi cabin lên đến điểm cao nhất, có thể nhìn thấy toàn bộ công viên giải trí dưới nguồn điện, tỏa ra ánh sáng năm màu...

Đó là do chuyên gia hệ Điện Elesa cải tạo nên.

Nghe có vẻ đẹp đấy.

Mắt Cynthia hơi lóe lên, khóe môi khẽ cong nói.

Anh cũng giống như thích vòng đu quay lúc bảy giờ tối, thích Cynthia.

Lục Dã nói.

Cynthia ngồi ở ghế phía trước, vắt chéo đôi chân trong chiếc quần ống rộng màu đen, quay đầu nhìn chằm chằm Lục Dã, đáy mắt thoáng qua một tia ngượng ngùng, rồi lại quay đi.

Ừm...

Cynthia cúi đầu nhíu mày, sau đó khóe môi nở một nụ cười, ngẩng đôi mắt rực rỡ lên, nói: Cậu biết không.

Cái gì?

Vòng đu quay này, chỉ dành cho các cặp tình nhân thôi.

Cynthia nhìn ra ngoài cửa sổ, cảnh tuyết phủ một màu đỏ nhạt, nhẹ nhàng nói.

Lục Dã đang cảm thán sự dễ thương của Manh Manh Đát, bỗng nhiên ngẩn ra.

Chỉ dành cho tình nhân?

Hèn chi, thảo nào cô nhân viên bán vé nhìn tôi với ánh mắt kỳ lạ như vậy!

Đến công viên giải trí, đương nhiên không thể chỉ đi vòng đu quay.

Còn về các hạng mục vui chơi tiếp theo.

Merlo ~!

Meloetta chỉ vào nhà hát âm nhạc có biểu tượng nốt nhạc ngoài cửa sổ, mắt sáng lên.

Nimi ~!

Victini chỉ vào Battle Subway, như thể đã ngửi thấy sóng dao động của chiến thắng.

Battle Subway là một cơ sở chiến đấu ở Unova, tương tự Battle Castle, Battle Frontier.

Ga khởi hành nằm ở Nimbasa City.

Lục lão sư khoanh tay nói: Hay là... hai đứa oẳn tù tì?

Ánh mắt của hai Pokémon Thần Thoại nhỏ va chạm dữ dội trong

không khí.

Nimi ~ Merlo!

Victini ra kéo, Meloetta ra búa!

Victini: o( )o Meloetta: ξ(✿ > ◡‿) Lục Dã liếc nhìn kéo là biểu tượng 'chiến thắng' của Victini, rồi lại nhìn búa là biểu tượng 'nốt nhạc' của Meloetta...

Khụ... tôi đại khái đoán được Victini sẽ ra kéo rồi.

Lục Dã khẽ ho.

Quy tắc này hình như không hợp lý lắm.

Cynthia nói.

Ách... vậy lần này úp sấp úp ngửa, ba hai một!

Ghos!

Giữa hai bàn tay nhỏ đang úp xuống, xen vào một bàn tay nhỏ màu tím mập ú đang ngửa lên.

Gengar nhe toét miệng, chỉ vào ngôi nhà ma hình Cofagrigus không xa.

Ghos! (￣▽￣)~* Chúng ta đi chơi cái đó đi!

Victini và Meloetta nhìn nhau, nở nụ cười đầy hứng thú.

Lục Dã nhìn vị Champion Sinnoh cao quý xinh đẹp, phát hiện cô ấy cũng đang rục rịch nóng lòng.

Nhân viên nhà ma, bình thường đều là Pokémon hệ Ma.

Cynthia mỉm cười rạng rỡ nói: Tôi và Garchomp đi trước!

Một luồng sáng đỏ bay ra từ PokéBall, Garchomp nheo mắt đầy tập trung, ánh mắt ngạo nghễ: Khách ngao! (▼mãnh ▼#) Lục Dã hơi ngẩn ra, vẻ mặt phức tạp.

Cuối cùng là ai dọa ai...

đã khó mà nói được rồi!

Ngày 16 tháng 7, thứ Sáu.

Yamask, nhân viên cấp cao của nhà ma Nimbasa City, sẽ không bao giờ quên ngày này.

Hôm nay nhà ma đón hai vị khách không mời.

Trông họ giống Trainer, nhưng số Trainer bị nhân viên dọa cho khóc thét cũng không ít.

Yamask với Vầng Sáng Hỗn Loạn quanh mình, lù lù bay ra từ góc, gần như mặt đối mặt với chàng trai tóc đen.

Nào ngờ chàng trai tóc đen kia bình tĩnh như không.

Lục Dã: Chỉ có vậy thôi sao?

Yamask: (° ° 〃) Cynthia tò mò nói: Vậy 'mặt nạ da người' trong phân đoạn này, ý là Yamask sao?

Lục Dã: Tôi hiểu rồi, cái xác ướp phía sau kia, chắc chắn là Dusclops.

Nhìn hai vị Trainer đang trò chuyện vui vẻ, Yamask lại liếc nhìn Garchomp.

Chỉ thấy Garchomp vẻ mặt kỳ quái, lưỡi hái tập trung ánh mắt đỏ rực.

Khách ngao! (thảo mãnh thảo) (Mày dọa đến tôi rồi!) Yamask: Σ(ttsu °Д°;)ttsu Khó chơi quá, rút lui thôi!

Chương 629

Khi Yamask định bỏ chạy, nó lại phát hiện một con Gengar đang treo ngược sau lưng mình, há to miệng đỏ lòm!

Ghos ~ Gengar treo ngược trên xà nhà, tạo vẻ mặt Đáng Sợ (Scary Face), thè lưỡi quẩy quẩy.

Yamask sợ đến tim ngừng đập: o( )o Vãi chưởng, sao không chơi đúng kịch bản vậy chứ!

Ở hướng khác.

Con Sableye lù khù như ông già, con Dusclops quấn đầy băng gạc như xác ướp đang định tiếp cận.

Ngay lập tức, cả hai bỗng nhiên rơi vào cơn ác mộng, vô số bóng ma từ bốn phương tám hướng ập đến!

Darkrai hiện thân từ bóng tối, nhìn Dusclops và Sableye đang ôm đầu khóc thét, khóe môi giật giật. ['Ác mộng'] là kỹ năng bị động diện rộng... tôi cũng đành chịu, thật sự xin lỗi!

Darkrai đau lòng lấy ra hai Khối Năng Lượng, đặt xuống đất.

Nè... coi như bồi thường vậy.

Darkrai lại nhặt lên một viên, lẩm bẩm: Theo chất lượng thì một viên là đủ rồi!

Bước ra khỏi nhà ma, nhìn thấy ánh nắng rực rỡ.

Nhà ma cũng chẳng đáng sợ lắm nhỉ!

Lục Dã khoanh tay, cảm khái nói.

Ghos ~ Gengar nhe răng cười.

Mấy thằng nhóc này còn khá thân thiện!

Thú vị thật...

Cynthia mím môi, chớp chớp mắt, Chỉ là Gengar hình như dọa người ta sợ quá rồi... không sao chứ?

Ừm... chúng nó là nhân viên cũ, chắc chắn sẽ không dễ dàng bị dọa đến vậy đâu.

Lục Dã tin tưởng nói.

Các Pokémon hệ Ma trong nhà ma, nhìn chằm chằm bóng lưng chàng trai tóc đen, bi thương dâng trào.

Tôi không sợ người, nhưng người đã làm tôi thương tích đầy mình!

Sau đó, các nhân viên đồng loạt im lặng, nhìn về phía Gengar đang quay đầu lại.

Ghos ~(￣▽￣)/ Gengar 'kẻ ngoài vòng pháp luật' chào hỏi.

Hôm nay chơi vui lắm, tạm biệt mọi người nhé!

Các Pokémon hệ Ma đồng loạt ngẩn người, cười gượng vẫy tay, trao đổi ánh mắt đạt thành đồng thuận.

Phải báo cáo tổng bộ, đưa vị Trainer đó và Gengar vào danh sách đen của nhà ma thôi! 'VIP của đội trang trí', 'Kẻ cuồng Berry', 'Danh sách đen của nhà ma'...

Lục lão sư, người đã tăng thêm những danh hiệu và uy tín kỳ lạ, chuẩn bị đi đến nhà hát âm nhạc Nimbasa City.

Trên đường đi qua một sân tập luyện ngoài trời, Cynthia hỏi: Cái [Thiết Bị Ghi Nhớ Chiêu Cuối] mà cậu hỏi trong nhóm, đã bắt đầu luyện tập chưa?

Chưa mà.

Lục Dã nói, Nghe nói thời gian lĩnh ngộ liên quan đến thiên phú cá nhân, với thiên phú của tôi, e rằng phải mất một hai tháng mới được.

Cynthia một tay chống nạnh, cúi đầu bất lực nói: Thiên phú của cậu... là thiên phú trở thành Champion trong một năm sao?

Tại sân vận động Wyndon, Lục lão sư từng thổ lộ thực lực với Cynthia, mà giờ mới trôi qua chưa đầy một năm, các Pokémon của anh đã mạnh lên vượt bậc.

Tuy nhiên, Lục lão sư thận trọng thì lại lấy bản thân ra so sánh với Red, Blue, Leon và những người khác, nên mới đưa ra kết luận đó.

Lục Dã hơi ngẩn ra, xoa cằm nói: Nói như vậy... tôi đúng là một thiên tài huấn luyện sao?

Rotom Pokédex vẫy cánh tay robot, đèn tín hiệu nhấp nháy nói: Tít tít...

đã thu vào 《Tuyển Tập Truyện Cười Nhạt Của Thầy Lục》, lạc thác!

Lục Dã: ...

Rotom, chế độ im lặng.

Tít tít...

đã nhận, lạc thác ~(⊙x⊙;) Cynthia mím môi nói: Em thật sự hơi muốn xem, rốt cuộc đã thu những câu chuyện cười nhạt nào...

Lục Dã khẽ thở dài: Toàn là mấy ông bạn trên mạng chế ra thôi.

Trước đây, khi lướt các diễn đàn, Lục lão sư từng đọc qua vài câu chuyện cười kinh điển.

Ví dụ như [Red, Leon, Lục lão sư hẹn gặp mặt.

Red đến muộn rồi ái ngại nói: Xin lỗi, tôi đang huấn luyện ở Núi Bạc.

Leon hỏi: Núi Bạc là gì?

Lục lão sư hỏi: Huấn luyện là gì?] Xét việc Leon nhiều lần công khai tự nhận là mù đường, và Lục lão sư nói anh ấy hiếm khi huấn luyện.

Bình luận này nhanh chóng được đẩy lên top hot.

Lục lão sư bản thân cũng sưu tầm không ít truyện cười nhạt, khi livestream có thể lấy ra tự "dìm hàng"—anh ấy thực sự quá hiểu về livestream rồi!

Cái thiết bị ghi nhớ đó có thể cho em xem một chút không?

Cynthia nói.

Đương nhiên... chính là cái này.

Lục Dã đưa tay về phía Gengar rồi lắc lắc chiếc vòng tay vàng trong tay.

Cynthia chống cằm, ánh mắt hơi lóe lên: Bà em cũng từng nhắc đến một loại máy móc tương tự...

Nghe nói vào thời cổ đại, các Trainer ở Celestic Town đã dùng nó để nắm vững chiêu Draco Meteor.

Vậy thì... chắc là có nguồn gốc từ sức mạnh của Arceus.

Lục Dã phản ứng lại, nói: Chiếc vòng tay vàng này rất giống với vòng vàng của Arceus... và còn tương ứng với các chiêu thức tối thượng của các hệ khác nhau nữa!

Cynthia nhìn Lục Dã một cái, mỉm cười nói: Bây giờ cậu có thể đeo chiếc Vòng này thử xem... chắc chắn sẽ sớm nắm vững Chiêu Cuối thôi.

Bây giờ sao?

Ừm ~ Cynthia khoanh tay, khẽ gật đầu, Vì ngoài thiên phú cá nhân ra, sự tin tưởng giữa cậu và Pokémon cũng rất quan trọng mà!

Lục Dã nghĩ nghĩ, lấy ra Dive Ball, phóng thích Blastoise đang đeo kính râm.

Dù sao thì cứ thử trước, bên cạnh còn có Cynthia, ít rủi ro hơn nhiều so với việc tự mình huấn luyện.

Một luồng sáng đỏ rơi xuống đất, Blastoise đẩy đẩy kính râm, mai rùa dưới ánh nắng phản chiếu ánh kim loại, cuối cùng "đinh" một tiếng phát sáng!

Ka mi... ヽ(⌐■_■) Blastoise đã sử dụng chiêu [Phòng Thủ Sắt]!

Vẫn là tính cách đó nhỉ, Blastoise.

Cynthia cười nói.

Nó điềm tĩnh như suối...

Không đúng, Quy Quy bản thân đã tự hồi máu bằng suối rồi!

Lục Dã đeo chiếc Vòng vàng vào, nói: Không phải huấn luyện chính quy... chỉ là thử nghiệm đơn giản thôi.

Nếu suy nghĩ của tôi không sai, Jewelrite chắc chắn có thể điều động sức mạnh của chiếc Vòng...

Lục Dã thầm nghĩ: Có Chiêu Cuối, khi tìm Pixie Plate cũng có thể tăng độ an toàn!

Ka mi!

Blastoise tạo dáng Sumo, khi hai chân chạm đất làm bụi tung bay, oai vệ nhìn Lục Dã, mạnh mẽ gật đầu.

Lục Dã: ...

Có cần phải như đối mặt với kẻ địch mạnh không vậy!

Nhắm mắt cảm nhận ánh sáng trắng mờ ảo của Jewelrite, thử kết nối chùm sáng với chiếc Vòng, Lục Dã tiếc nuối mở mắt ra.

Không có hiệu quả sao?

Ừm... có vẻ là em đã đoán sai rồi.

Cynthia an ủi: Cũng có thể là thiết bị ghi nhớ mà cậu nhận được đã bị sử dụng rồi.

Dù sao thì nó cũng là thiết bị lưu truyền từ thời cổ đại, những trường hợp như vậy không ít.

Đã bị sử dụng rồi?!

Lục Dã đột nhiên ngẩn ra.

Nếu [Jewelrite] có thể điều động sức mạnh của chiếc Vòng, mà [Aura] lại có thể tăng cường Bond giữa tôi và Blastoise...

Lục Dã vẻ mặt phức tạp, nhìn Blastoise một cái.

Blastoise tháo kính râm xuống, ánh mắt sắc bén nhưng điềm tĩnh nhìn chằm chằm Lục Dã, lặng lẽ giơ ngón cái lên.

Ka mi!

Lục Dã: ...

Đừng nói với tôi là nhóc nhìn một cái đã học được Chiêu Cuối rồi nha...

Cho dù giữa chúng ta có Bond đi chăng nữa, người ta cũng sẽ tố cáo chúng ta bất hợp pháp đó!

Nhưng sức mạnh có nguồn gốc từ Arceus, vốn dĩ không thể giải thích bằng lẽ thường...

Lục Dã cúi đầu nhìn chiếc Vòng tối tăm không ánh sáng, lẩm bẩm:

Xem ra thiên phú của mình, rốt cuộc vẫn mạnh hơn Akin mà...

Màn đêm buông xuống.

Nimbasa City, nhà hát âm nhạc.

Buổi hòa nhạc của Meloetta sắp diễn ra, khán giả lũ lượt kéo đến.

Thầy Lục, đã lâu không gặp.

Cheren, người từng gặp một lần, mặc áo sơ mi trắng, chào hỏi Lục Dã, cảm khái nói: Tôi đã nghe về những thành tích của thầy ở Unova...

Các học sinh của tôi cũng rất ngưỡng mộ thầy.

Cheren đã không nói về sau: 'và bộ PTCG mà thầy phát hành'.

Dù sao thì độ hot của PTCG đã gần như ảnh hưởng đến việc dạy học bình thường, nhưng nó lại thật sự có thể dạy cho bọn trẻ một số kiến thức...

điều này thực sự khiến Cheren, với tư cách là giáo sư, cảm thấy có chút hổ thẹn.

Thầy Lục, em là Bianca!

Cô gái đội mũ, đứng bên cạnh Cheren, đẩy gọng kính đỏ, hơi thận trọng mỉm cười nói: Em đã nghe Giáo sư Aurea Juniper nhắc đến thầy...

Thật hân hạnh được gặp!

Cheren và Bianca, có thể coi là nhóm nhân vật chính của 《Black/White》.

Lục Dã bắt tay mỉm cười nói: Hân hạnh... mời hai vị vào.

Chương 630

Khách đến thăm còn có Elesa, Leader của Nimbasa City, qua mái tóc đen thì phán đoán đã là tạo hình của 《Black/White 2》.

Điều khiến Lục Dã bất ngờ là sự xuất hiện của một chị gái tóc đen.

Sabrina, người đáng lẽ ra có mái tóc ngắn màu xanh trong 《Black/White 2》, dường như vì việc quay phim mà lại để tóc dài ngang vai màu đen.

Sabrina?

Lục Dã ngạc nhiên nói.

Không hoan nghênh sao?

Sabrina liếc một cái.

Cô không phải ở Kanto sao?

Gần đây tôi có lịch trình ở Unova...

Sabrina hờ hững nói, Vừa đúng lúc, cảm nhận được dao động niệm lực của Gengar, nên tôi đến đây.

Bond giữa Gengar nhà mình và Sabrina, có nguồn gốc từ việc Gengar ở Kanto từng đi làm thuê ở Saffron Gym để nuôi gia đình.

Nhìn Sabrina đang vuốt ve má Gengar với vẻ mặt vô cảm.

Lục Dã hơi ngẩn ra.

Tình cảm thật sự tốt đấy nhỉ...

Lại một lát sau, ba người 'trang phục kỳ quái' đến cửa nhà hát.

Toàn là người nhà, không cần ngụy trang đâu...

Lục Dã thở dài nói.

Không hổ là Admin, một cái là Detect được hóa trang của bọn mèo!

Meowth phấn khích nói.

Quá nhiều thứ để bình luận, Lục Dã từ bỏ việc than phiền, nhìn vầng trăng tròn trên bầu trời nhà hát.

Tối nay đúng là có không ít khách đến...

Nằm trên xà nhà dưới vầng trăng tròn, một 'quả bóng da nhỏ' màu hồng đang ngủ say.

Pari...

Màn đêm buông xuống, những ngọn đèn chiếu sáng của nhà hát âm nhạc đan xen với điệu Geikō, một vầng trăng tròn treo lơ lửng trên bầu trời đêm Nimbasa City.

Elesa đội tai nghe ăng-ten, khoác chiếc áo khoác vai màu vàng lấp lánh, mái tóc đen tết bím quai chèo xõa xuống hai chân trong chiếc quần soóc, lịch sự mỉm cười với Sabrina ngồi cạnh: Chào cô Sabrina...

Gió đêm thật dễ chịu nhỉ.

Sabrina mặc áo bó sát màu tím, liếc nhìn Elesa ngồi cạnh, hờ hững gật đầu: Chào cô.

Cuộc trò chuyện bị ngắt quãng.

Elesa quan sát vị Leader vùng Kanto này, một ngôi sao trong giới giải trí, hơi tò mò bắt chuyện: Cô Sabrina, tại sao cô lại đến nhà hát âm nhạc vậy?

Vì tôi rất hứng thú với tiết mục của Gengar.

Sabrina nhìn thẳng về phía trước, nói.

Elesa hơi ngẩn ra, nghiêng đầu nói: Gengar?

Không được sao?

Sabrina hỏi ngược lại.

Vị tiền bối này có vẻ khó gần...

Elesa vốn còn muốn chia sẻ kinh nghiệm trang điểm với Sabrina, nhưng nghĩ lại thì thôi, đổi sang chủ đề khác.

Elesa, với tư cách là một người mẫu, trong cuộc sống rất hòa đồng, thích kể chuyện cười cũ và những câu chuyện cười nhạt...

Dù thường xuyên khiến người khác bối rối, nhưng Elesa vẫn rất vui vẻ.

Mặt Elesa hơi đỏ, như thể nghĩ ra một câu chuyện cười thú vị nào đó, cố nhịn cười nói: Cô Sabrina... khụ, cô biết... lông của Flaaffy không?

Dạng tiến hóa của Mareep?

Có chuyện gì vậy?

Sabrina hỏi.

Lông của Flaaffy, nó fluffy mà, a a ~ Elesa che miệng khẽ cười.

Sabrina: ...

Câu chuyện cười này đã lạnh hơn cả 'Pryce băng giá' rồi!

Elesa lén lút nhìn Sabrina, khẽ hỏi: Không buồn cười sao?

Khuôn mặt lạnh như băng của Sabrina, miễn cưỡng nặn ra một độ cong: Chúng ta... có thể nói chuyện khác được không.

Mắt Elesa sáng lên: Thật sao?

Em cũng muốn được tỏa sáng hơn trên sân khấu như cô Sabrina...

Với vóc dáng của cô Sabrina, em nghĩ cô làm người mẫu cũng hoàn toàn không thành vấn đề!

Sabrina nhìn Elesa với ánh mắt chân thành, vai hơi thả lỏng, thong thả hỏi: Sản phẩm dưỡng da của cô dùng là loại gì?

Thật lòng mà nói, em cũng khá am hiểu về mảng trang điểm này!

Elesa ưỡn ngực, Nhưng mà... em cứ tưởng cô Sabrina là kiểu người không quá chú trọng mấy thứ này chứ.

Đó là trước đây.

Sabrina nói, Bây giờ tôi rất... rất coi trọng việc chăm sóc da.

Vì Sabrina từng bị Blue Oak chê bai là 'bà cô già' 'da xấu'... cảnh tượng "vỡ trận" đó vẫn còn in sâu trong ký ức.

Cùng là Trainer kiêm cả nghề chính lẫn nghề phụ, Sabrina và Elesa bất ngờ có chung chủ đề trò chuyện.

Cô có biết Mareanie vượt đèn đỏ sau đó sẽ biến thành gì không?

Nó sẽ biến thành Toxapex!

Elesa mặt nghiêm túc kể chuyện cười nhạt.

Sabrina nghe Elesa 'mỹ nhân lấp lánh' nói nhiều, khóe môi khẽ giật giật, dần dần nở nụ cười, không nhịn được che miệng.

Sabrina lạnh lùng như băng trong 《Vô Ấn Thiên》, lại có thể cười sảng khoái vì trò đùa dai của Haunter, bản chất là một cô gái trẻ thiếu thốn tuổi thơ nhưng đầy ắp sự ngây thơ.

Ngồi cùng Elesa thích kể chuyện cười nhạt, Sabrina đã buông bỏ phòng bị, hiếm hoi lộ ra nụ cười.

Cheren và Bianca ngồi cùng nhau.

Bên cạnh là Roxie, vắt chân đi ủng đinh tán, tóc bím trắng buộc

trên đầu, ngáp một cách chán nản.

Bianca khẽ hỏi: Roxie... buổi hòa nhạc do Thầy Lục tổ chức, tiết mục cụ thể là gì vậy?

Không biết.

Roxie bĩu môi nói: Nhưng Thầy Lục cũng có chút tài, lại có Meloetta hỗ trợ nữa... hai cậu cứ yên tâm đi.

Meloetta?

Cheren kinh ngạc nói: Pokémon Thần Thoại, đi cùng Thầy Lục sao?

Roxie không nói gì quay đầu, ba người cùng lúc nhìn về phía chàng trai tóc đen bên cạnh sân khấu.

Chỉ thấy trên vai chàng trai tóc đen có Meloetta đang ngồi, vẫy vẫy đôi chân thon.

Trên đỉnh đầu còn có một 'linh thú chữ V' dễ thương đang bám.

Cheren và Bianca, hai người từng thu thập dữ liệu Pokédex cho Giáo sư Aurea Juniper, lúc này mặt mày kỳ quái.

Meloetta... và Victini?!

Đây là dọn sạch ổ Pokémon Thần Thoại của Unova rồi còn gì, Thầy Lục!

Cynthia một tay chống nạnh, tươi cười tiếp đón Tứ Đại Thiên Vương hệ Ma Shauntal.

Chào mừng ~ Sao Caitlin không đến?

Cô ấy nói, không muốn thấy cậu và Thầy Lục thân mật.

Shauntal cười nói.

Cynthia ngẩn ra: Cô ấy quá nhạy cảm với môi trường xung

quanh...

âm nhạc cũng dễ ảnh hưởng đến cô ấy.

Shauntal tay cầm tiểu thuyết, đẩy gọng kính, nhìn quanh: Mà nói đi thì cũng phải nói lại, Thầy Lục đang ở đâu vậy?

Anh ấy đang chuẩn bị cho màn mở màn lát nữa.

Shauntal gật đầu như có điều suy nghĩ, ghé sát Cynthia, khẽ nói: Cynthia... truyền thuyết Anh Hùng lưu truyền ở Unova mấy hôm trước, thật sự là Thầy Lục sao?

Cynthia không trả lời khẳng định hay phủ định, nhìn thoáng qua những Pokémon Thần Thoại đang quấn lấy Thầy Lục, khẽ cười nói: Có lẽ đối với anh ấy... việc cứu Unova và tổ chức buổi hòa nhạc cho Meloetta, giữa hai việc đó thì việc sau vẫn quan trọng hơn một chút.

Đáy mắt Shauntal thoáng qua một tia sáng kích động.

Có cảm hứng rồi... tối nay về lại thức đêm viết bản thảo thôi! 'Kẻ thức đêm' Shauntal với quầng thâm mắt, lặng lẽ tự cổ vũ mình.

Bộ ba Team Rocket ngồi ở góc hàng ghế sau, thì thầm to nhỏ.

Con bé gầy gò kia chính là người mẫu Elesa...

Xinh đẹp quá meo ~ Mắt Meowth lấp lánh hình trái tim.

Sắc ~ Wobbuffet!

Wobbuffet mỉm cười gật đầu.

Jessie vuốt mái tóc đỏ, lẩm bẩm: Vóc dáng của tôi cũng đâu thua kém cô ta chứ.

Hừ hừ, nếu có thể bước vào giới giải trí, tôi Jessie cũng có thể trở thành nữ minh tinh!

James cầm ống nhòm, nhìn về phía sân khấu, lẩm bẩm: Admin

giỏi thật, ngay cả Victini trong truyền thuyết cũng có vẻ có quan hệ rất tốt với anh ấy.

Meowth chống cằm, ngẩn ngơ cười nói: Còn có Meloetta ~ Hấp dẫn quá meo!

Sắc ~ Wobbuffet ~~ Wobbuffet khúc khích cười.

Binh bang!

Jessie đồng thời vung nắm đấm vào đầu Wobbuffet và Meowth, nói: Meloetta là Pokémon của Admin, hai đứa không được có ý đồ xấu!

Sắc Wobbuffet... o( )o Đau quá meo... meo chỉ là thể hiện sự thưởng thức đối với những điều tốt đẹp mà thôi.

Meowth khoanh tay, nhìn hai người vừa bước vào nhà hát, ngẩn ra một chút.

Thằng, thằng nhóc kia?!

Bộ ba đồng thanh.

Chương 631

Ash và Iris bước vào nhà hát âm nhạc, nhìn thấy các Leader quen thuộc của Unova, cảm thấy vô cùng thân thiết.

Còn một lúc nữa mới đến lễ khai mạc, vừa đúng lúc thấy tin nhắn trong nhóm, Ash liền cùng Iris chạy đến.

Ồ, xem ra đến đúng lúc ghê.

Ash nói.

Pikachu bám trên vai Ash, cười nói: Pikachu!

Tăng, tăng, tăng!

Đèn sân khấu đột nhiên tắt ngúm.

Iris nói: Mau tìm chỗ ngồi đi, buổi hòa nhạc sắp bắt đầu rồi.

Khi đèn sáng trở lại, ánh mắt của tất cả mọi người có mặt đều tập trung vào Trainer trên sân khấu.

Buổi hòa nhạc hôm nay, chủ đề là Bond giữa con người và Pokémon.

Lục Dã chậm rãi mở lời, mỉm cười nói: Một chủ đề cũ rích... nhưng sau chuyến hành trình ở Unova, tôi đã có những nhận thức sâu sắc hơn.

Buổi hòa nhạc hôm nay không chính thức...

Những người bạn đồng hành nào muốn thể hiện đều có thể lên sân khấu.

Cuối cùng, cảm ơn quý vị đã tham gia buổi hòa nhạc này, vô cùng cảm kích.

Chàng trai tóc đen tuấn tú đặt tay lên ngực, Meloetta lơ lửng bên cạnh, cùng động tác cúi chào.

Ánh đèn sân khấu chiếu lên Lục Dã, mỗi cử chỉ của Meloetta đều như một định nghĩa của 'cái đẹp', vừa lộng lẫy vừa thanh lịch.

Thầy Lục... là một Coordinator Master sao?

Elesa nhận ra phong cách của Coordinator, khẽ nói.

Sabrina gật đầu.

Với Meloetta làm bạn đồng hành...

Thầy Lục có lẽ có thể sánh ngang với màn trình diễn của Wallace.

Và Victini, sở hữu biểu tượng 'chiến thắng', cũng có thể leo lên đỉnh cao trong lĩnh vực Trainer.

Đồng thời được chiến thắng và nghệ thuật ưu ái...

Sabrina khẽ nói: Xem ra Arceus không hề công bằng.

Buổi biểu diễn chính thức bắt đầu.

Mở màn là Roxie và Scolipede của cô ấy, trình diễn một bản nhạc rock heavy metal.

Roxie gảy guitar điện, chân đi ủng đinh tán, hào hứng nói: Poison tấu ngô mệnh, Poison tấu vũ đài!

Nhà hát âm nhạc lập tức biến thành một câu lạc bộ rock dưới lòng đất.

Lục lão sư cảm thấy đàn Violin lớn của Roxie vẫn hay hơn một chút, nhưng viện trưởng nhà hát mà anh mời đến thì trông có vẻ nghe rất vui vẻ.

Caitlin không đến là một lựa chọn sáng suốt.

Shauntal cười khổ nói: Nếu kích động cô ấy, niệm lực sẽ phá hủy

cả nhà hát mất.

Nhưng mọi người nghe rất vui mà.

Cynthia mỉm cười nói.

Shauntal nhìn quanh, phát hiện Ash, Iris đang lắc đầu theo điệu nhạc.

Elesa chỉ vào tai nghe ăng-ten, ghé sát Sabrina nói: Danh sách nhạc của em có album của Roxie...

À đúng rồi, còn có cả đĩa đơn của Thầy Lục nữa!

Một nhà sản xuất game không biết viết nhạc thì không phải là một đầu bếp giỏi...

Sabrina thở dài: Nếu một ngày nào đó anh ấy đóng phim, tôi cũng không hề ngạc nhiên.

Trong số Trainer không thiếu diễn viên: Diantha, Sabrina, Hachicu...

Trong game 《Black/White》 từng thể hiện nhiều thiết lập về Pokewood, phim Pokémon, vì vậy ngành giải trí ở thế giới Pokémon rất khả thi.

Năm đó Meowth chính là ở 'khu cảnh quan mô phỏng Pokewood' của Kanto đã làm quen với mối tình đầu Madonna, rồi lập chí học tiếng người, nhưng cuối cùng lại bị Madonna từ chối với lý do 'Meowth biết nói tiếng người thật ghê tởm'.

Chuyện tình cảm của Bộ ba Team Rocket đều rất trắc trở... nhưng tình bạn đã thúc đẩy họ quay về bên nhau, Bond giữa họ còn hơn cả tình thân.

Sau khi Roxie kết thúc phần trình diễn, Lục Dã hướng ánh mắt về phía Meowth dưới sân khấu.

Meowth ngẩn ra, dùng ánh mắt nhận ra ý của Lục lão sư, mặt đỏ bừng vẫy tay nói: Meo không được đâu, nhiều người quá meo...

Với lại, với lại meo hát không hay meo...

Sâu thẳm trong lòng, Meowth vẫn khao khát được lên sân khấu biểu diễn, dùng bài hát do chính mình sáng tác và tự đệm đàn, để nhận được sự công nhận của mọi người.

Nhưng Meowth biết, giọng hát của mình không hề hay...

đơn giản là giống như móng tay cào vào bảng đen vậy.

Meowth nghe thấy [Jewelrite] vang lên trong lòng, ngẩn người một lát. 'Không sao đâu, Meowth.' Lục Dã mỉm cười nói, 'Lên đi, hát bài tủ của nhóc ấy.' Meowth từ từ ngẩng đầu, nhìn về phía sân khấu lấp lánh, ánh mắt lóe lên.

Năm đó... meo cũng từng ảo tưởng về một cuộc sống lộng lẫy, lãng mạn như vậy.

Nhưng mà.

Meowth nhìn quanh James và Jessie bên cạnh, cười hì hì.

Meo có những người bạn của mình, và còn có một Admin tuyệt vời...

đã rất mãn nguyện rồi meo!

Meowth đứng lên ghế, lắc đầu về phía Lục lão sư.

Lục Dã nhướng mày, ra hiệu cho Jessie và James.

Jessie và James nhìn nhau, mỉm cười ý nhị, đồng thời đưa tay kéo cánh tay Meowth.

Hai, hai người muốn làm gì meo!

Meowth hoảng hốt nói.

Đây là cơ hội tốt để Meowth thể hiện mình đó.

James nói.

Gây ấn tượng tốt với các Trainer có mặt, cũng tiện cho việc thăng chức tăng lương sau này!

Jessie nói.

Cả hai đều biết, Meowth có một quá khứ khó quên...

Meowth, trông có vẻ tự tin, lại khao khát nhận được sự công nhận của mọi người hơn bất cứ ai.

Và bây giờ... rõ ràng là một cơ hội không tồi!

Hai người nắm lấy Meowth ném lên sân khấu, cười nói: I Choose You, Meowth!

Đừng mà meo ~~ Meowth tay chân múa may trên không trung, rơi vào một vòng tay ấm áp, ngẩng đầu lên vừa vặn đối mặt với ánh mắt của Lục lão sư.

Ối, Admin...

Giọng Meowth run run.

Không sao đâu, Meowth.

Lục Dã đặt Meowth xuống đất, Nhóc có cần Guitar không?

Meowth ngẩn ra gật đầu, nhận lấy cây Guitar nhỏ từ tay Meloetta đang lơ lửng phía trước.

Merlo ~ Meloetta nắm tay lại, cổ vũ Meowth.

Meowth nhìn chằm chằm cây Guitar, cảnh tượng lang thang năm xưa lần lượt hiện lên trong tâm trí, ngập ngừng ngẩng đầu nhìn Admin.

Đập vào mắt Meowth là một 'đạo sư' dường như thấu hiểu tất cả,

dù không nói gì với nó...

Admin... (ஐωஐ) Rào rào— Tiếng vỗ tay vang lên.

Meowth quay đầu nhìn James và Jessie, trong lòng không phải là tiếc nuối về quá khứ, mà là sự mãn nguyện và hạnh phúc.

Trong khoảnh khắc, đáy mắt Meowth lướt qua ánh lửa Ember, nó nắm chặt cần Guitar nhỏ nhắn, bước lên bục cao và hạ thấp micro.

Tiếp, tiếp theo, là màn trình diễn do meo mang đến...

Meowth gãi đầu, hơi ngượng ngùng nói: Là bài hát do chính Meowth sáng tác, nên tên bài hát là, là— Meowth hít sâu một hơi, nói: 《Bài ca của Meowth》.

Tiếng vỗ tay lại vang lên.

Mắt Elesa sáng lên, khẽ nói: Meowth biết nói kìa...

Dễ thương quá ~ Sabrina khoanh tay, khóe môi khẽ cong lên.

Nghe nói đây là đội tinh nhuệ hiện tại của Team Rocket... dưới sự dẫn dắt của 'đạo sư' này, chúng đã trưởng thành rất nhiều.

Mặt Meowth hơi đỏ bừng, ôm Guitar, ngửa cổ nhìn lên trần nhà hát âm nhạc.

Trong những ngày lang thang, những ngày khổ luyện ngôn ngữ trên gác mái, những đêm yên tĩnh màu xanh trầm tư về sự tồn tại...

Trước mắt Meowth, dường như xuất hiện một vầng trăng tròn như đồng bạc.

Nó ngồi dưới ánh trăng bạc ôm cây Guitar— khắp nơi đầy tiền vàng, chỉ có Meowth của Team Rocket, ngẩng đầu nhìn thấy ánh trăng.

Meowth dùng giọng khàn khàn nhưng dịu dàng, chậm rãi ngân nga: Aoi Aoi shizuka na yoru ni wa... 【Trong đêm xanh tĩnh lặng, tôi một

mình suy tư triết học.】【Côn trùng lăn lộn giữa bụi cỏ, kêu râm ran, nghe có vẻ rất ngon miệng.】【Đêm nay, tôi sẽ không ăn chúng.】【Mặt trăng sao mà... tròn thế, tròn thật tròn.】Bầu trời đêm bao la đầy sao, dòng sông uốn lượn dưới ánh trăng bạc.

Một Pokémon hình người màu hồng, với vẻ mặt nghiêm túc, ngẩng nhìn vầng trăng tròn trên bầu trời đêm.

Ý nghĩa sự tồn tại của bản thân...

đó là vấn đề mà Mewtwo luôn theo đuổi.【Tròn hơn bất cứ thứ gì tròn trên thế giới】Ánh trăng bạc chiếu sáng con đường phía trước.

Một chàng trai tóc xanh đang đi trên đường, ngẩng mắt nhìn vầng trăng tròn.

Mối quan hệ giữa con người và Pokémon...

đó là phương trình mà N không thể tìm ra lời giải.

Suốt hàng ngàn năm qua, Bond giữa con người và Pokémon, tất cả những điều đó.

Meowth nhìn James và Jessie dưới sân khấu, đưa ra câu trả lời của mình.【Tròn hơn bất cứ thứ gì tròn trên thế giới】Một khúc kết thúc.

Meowth nhắm mắt, căng thẳng khẽ nói: Giọng khàn rồi... hát không hay meo... 'Mọi người xin lượng thứ' Meowth đang định nói như vậy.

Tiếng vỗ tay nhiệt liệt như thủy triều vang lên, Meowth kinh ngạc mở mắt.

Jessie và James đang nước mắt lưng tròng, vỗ tay điên cuồng.

Bài hát này phát hành ở đâu?

Tôi muốn thêm nó vào danh sách nhạc!

Mắt Elesa sáng lên. 《Bài ca của Meowth》 sao.

Chương 632

Cheren gật đầu như có điều suy tư, Lời bài hát bất ngờ lại mang tính triết lý...

Bianca mỉm cười nói: Trong Pokémon cũng không thiếu những nhà triết học mà.

Lục Dã bước ra từ sau tấm màn, đối mặt với Meowth đang căng thẳng đến đổ mồ hôi.

Đồng tử phản chiếu hình ảnh chàng trai tóc đen không lời, Meowth thở phào nhẹ nhõm, đáy mắt lấp lánh ánh sáng.

Admin...

Meowth đưa tay lên, lau đi giọt nước mắt ở khóe mắt, ngẩng đầu nói: Cảm giác tuyệt vời quá ~ meo!

Bài hát của Meowth là một trong những ca khúc kết thúc (ED) yêu thích của Thầy Lục trước đây.

Nghe Meowth hát live trên sân khấu, cậu có một cảm xúc thật khác biệt.

Giữa con người và Pokémon, không chỉ đơn thuần là mối quan hệ 'thu phục': gia đình, chiến hữu, đồng đội...

Chuyện tình cảm của Meowth không suôn sẻ, nhưng may mắn thay, nó đã gặp được Jessie, James, Wobbuffet.

Và cả một vị Admin ham tiền nhưng đáng tin cậy một cách bất ngờ.

Meowth nhìn Thầy Lục bên cạnh, mím môi không nói gì, quay đầu nhìn đồng đội dưới khán đài.

James khoanh tay, gật đầu mãn nguyện; Jessie khoanh tay, vẻ mặt đắc ý 'cũng không tệ'.

Meowth nắm chặt micro, nói: "Cảm ơn mọi người meow... và đặc biệt cảm ơn đồng đội của tôi và cán... khụ, và Thầy Lục meow ~" Tiếng vỗ tay lại vang lên, vị viện trưởng nhà hát Virbank City, người đã tặng bản nhạc "Bài ca cổ đại" cho Thầy Lục, hiền từ mỉm cười.

Đúng như lời bài hát của Meowth, khi cô độc một mình thì thật cô đơn.

Nhưng chỉ cần ở bên cạnh đồng đội, thì luôn có thể tìm lại nụ cười.

Meowth nhẹ nhàng nhảy xuống sân khấu, tiếp theo là Meloetta xuất hiện ở màn cuối. "Merlo ~" Meloetta giật giật vạt áo của Lục Dã. "Tôi cũng cần ở trên sân khấu sao?" "Merlo!" Meloetta đặt tay lên ngực, đôi mắt lấp lánh sự nghiêm túc, nhẹ nhàng gật đầu.

Giống như màn trình diễn của các Điều phối viên, khi có Điều phối viên ở đó, Pokémon có thể thể hiện một màn trình diễn lộng lẫy hơn.

Và sân khấu nhà hát âm nhạc hiện tại, chính là một địa điểm biểu diễn lộng lẫy tự nhiên.

Lục Dã trong bộ vest đen, liếc nhìn những khán giả đang háo hức bên dưới, ánh mắt giao nhau với Cynthia đang mỉm cười.

Cynthia khoanh tay, khẽ nhướng mày, khóe môi nở một nụ cười nhẹ, như đang nói 'bắt đầu màn trình diễn của cậu đi'.

Thực tế, Cynthia cũng rất mong chờ màn trình diễn của Lục Dã...

Đối với một Huấn luyện viên mà còn kiêm Điều phối viên, chắc chắn sẽ tăng thêm sức hấp dẫn.

Rào rào —— tiếng vỗ tay lại vang lên, Lục Dã đứng dưới ánh đèn sân khấu, quay người nói: "Koraku, bật chế độ quay lại đi!" Quay về đăng lên khu vực âm nhạc, hoặc tải lên trang web chính thức 'Phim ngắn Pokémon' của Kalos, biết đâu còn mở khóa được nghề nghiệp mới là [Nghệ sĩ Biểu diễn Pokémon]. "Tít tít...

Đã nhận, Rotom ~" Rotom Pokédex bay lượn quanh sân khấu, camera đặc tả cận cảnh Meloetta đang nhắm mắt tập trung. "Merlo..." Meloetta nhẹ nhàng lơ lửng trên không trung, mái tóc bồng bềnh như sóng biển khẽ lay động, nhắm mắt đối diện với 'micro' kiểm tra.

Dưới khán đài, Bianca khẽ nói: "Đẹp quá..." Cheren nhận xét một cách nghiêm túc: "Dù sao thì đó cũng là Pokémon nổi tiếng về nghệ thuật, thẩm mỹ và âm nhạc mà." Cheren có biệt danh là "Pokédex di động", có thể trả lời ngay lập tức bất kỳ Năng lực nào của Pokémon, cực kỳ giỏi trong việc phối hợp chiến thuật.

Nếu không phải Thầy Lục quá 'bẩn', thì đã không thảm bại trước Linh Phong trong trận chiến học viện.

Đèn sân khấu lóe sáng, trước tấm màn đen đính kim tuyến, Lục Dã nói: "Tiếp theo, là ca khúc thứ ba của buổi hòa nhạc này..." "Bài ca cổ đại!" Ngay lập tức, mắt vị viện trưởng nhà hát sáng lên, ngồi thẳng dậy.

Khi đó, lúc giao bản nhạc "Bài ca cổ đại" cho Lục Dã, ông từng hy vọng có thể nghe lại khúc nhạc đó, nhưng không ngờ ngày này lại đến nhanh như vậy.

Chắc là... thanh niên đó đã nhận được sự chấp thuận của Meloetta, thiết lập Mối liên kết giữa hai người.

Viện trưởng nhà hát đặt tay lên đùi, lắng nghe chăm chú, vừa cảm thán sự may mắn, lại vừa có chút hoài niệm về quá khứ.

Trên sân khấu, Lục Dã khẽ gật đầu với Meloetta, ánh sáng trắng của 'Jewelrite' như sợi chỉ kết nối hai người. "Merlo ~" Meloetta lơ lửng lên cao, giai điệu hóa thành ánh sáng vàng vật chất, tỏa sáng trên sân khấu, đan xen, tạo thành hình ảnh cây cối bằng ánh sáng.

Trên những cành cây vươn ra, kết thành một quả táo vàng trong suốt lấp lánh, xoay tròn chậm rãi như lưu ly, phản chiếu tiếng hát của Meloetta.

Giai điệu lôi cuốn tràn ngập khắp nhà hát, Shauntal chớp mắt, nhìn về phía quả táo vàng. "Đó là gì vậy?" "Quả Melody Berry, là hình ảnh ánh sáng mà Meloetta dùng Tâm linh lực dệt nên." Cynthia chống cằm, ánh mắt lấp lánh, "Nghe nói chỉ khi màn trình diễn cực kỳ thành công, Meloetta mới có thể ngưng tụ ra cảnh tượng như vậy." "Thật sự có chuyện này sao!

Tôi phải ghi lại mới được." Shauntal vội vàng ghi chép vào sổ nhỏ.

Trên sân khấu, Lục Dã, với tư cách là một Điều phối viên, lấy Sáo Cỏ ra nhẹ nhàng hòa âm.

Dáng người cậu thẳng tắp, khuôn mặt dưới ánh đèn mờ ảo.

Meloetta đặt tay lên ngực, lơ lửng trên không trung ca hát: "Merlo ~~" Cả sân khấu dưới tác động của 「Tia Tâm linh」của Meloetta dường như biến thành một khu rừng đầy sức sống: ánh sáng đan xen thành dòng sông vàng chảy chậm rãi, thanh niên tóc đen tựa vào bóng cây vàng, thổi Sáo Cỏ, trên cành cây kết ra quả táo vàng trong suốt.

Quả táo vàng tượng trưng cho 'vẻ đẹp', 'sự quyến rũ' và nhiều ý nghĩa khác, phản chiếu tiếng hát của Meloetta, tất cả sức mạnh lay động lòng người.

Pikachu ngồi trên vai Satoshi, Axew ẩn trong tóc của Iris, ngơ ngác nhìn Meloetta trên sân khấu. "Chậc chậc đồ y ~" Togepi ngồi cạnh

Cynthia, vui vẻ vẫy vẫy tay nhỏ, được Cynthia mỉm cười xoa đầu.

Koraku vẫn trung thực ghi lại màn trình diễn này. "Tải đoạn phim ngắn Pokémon này lên, độ nổi tiếng của Thầy Lục ở Kalos, e rằng sẽ vượt qua Top Coordinator Wallace của Hoenn rồi." Elesa nói đầy kinh ngạc.

Phim ngắn Pokémon là đặc trưng của Kalos, Nghệ sĩ Biểu diễn tải video trình diễn của mình và Pokémon lên, nhờ đó mà thu hút sự ủng hộ và độ nổi tiếng.

Sabrina gật đầu nói: "Đây chính là lý do mà mọi Điều phối viên đều muốn thu phục Meloetta." Meloetta biểu tượng của nghệ thuật... sự hỗ trợ cho các Điều phối viên, Nghệ sĩ Biểu diễn, thực sự quá mạnh.

Nửa sau màn trình diễn, tiếng Sáo Cỏ mà Lục Dã thổi thay đổi giai điệu, từ du dương trở nên vui tươi.

Đôi mắt đục ngầu của viện trưởng nhà hát, lộ ra tia sáng.

Đúng rồi... chính là khúc nhạc này, thứ mà tôi đã tìm kiếm bấy lâu nay.

Chỉ có con người được Meloetta chúc phúc, mới có thể diễn tấu "Bài ca cổ đại"!

Meloetta nhẹ nhàng bay xuống từ không trung, cơ thể tỏa ánh sáng trắng, đôi mắt hóa thành màu cam trong suốt như ngọc lựu, đầu đội khăn trùm đầu màu cam.

Meloetta Dạng Pirouette!

Theo tiếng hát, Meloetta uyển chuyển nhảy múa, hệt như vũ công bước ra từ bức tranh. "Cặp đôi này đang tỏa sáng trên sân khấu kìa." Elesa mỉm cười nói. "...Tôi mong chờ màn trình diễn của Gengar lát nữa." Sabrina nói.

Cả khán phòng im phăng phắc, chăm chú vào màn trình diễn lộng lẫy của cặp đôi Thầy Lục và Meloetta.

Khi Meloetta kết thúc nốt nhạc cuối cùng, quả táo vàng trong suốt hóa thành những mảnh vụn lấp lánh tan biến.

Meloetta duyên dáng đứng trên sân khấu, vén tà váy, cùng Thầy Lục cúi người chào.

Sau một thoáng im lặng.

Tiếng vỗ tay không ngừng vang lên trong nhà hát âm nhạc.

Lục Dã thở phào một hơi dài, nhìn Meloetta bên cạnh.

Má Meloetta hồng hồng, tay đặt lên ngực, nở nụ cười rạng rỡ: "Merlo ~" "Có vẻ như màn trình diễn rất thành công." Lục Dã cười nói. "Merlo!" Meloetta cười tủm tỉm gật đầu.

Nói một cách công bằng, Thầy Lục cũng có tư tâm khi tổ chức buổi hòa nhạc này, "Bài hát của Meowth" là một trong số đó.

Ngoài ra, đã hứa với Gengar lâu như vậy, cũng nên để Gengar hát một lần. "Diệt Vong Ca chỉ làm suy yếu ý chí chiến đấu, sẽ không thật sự diệt vong...

đúng không?" Lục Dã nghĩ thầm.

Rotom Pokédex bay đến trước mặt Lục Dã, "Tít tít...

Ghi hình hoàn tất, Rotom!" "Ồ, tốt lắm, nhiệm vụ cắt ghép giao cho cậu đó, Koraku ~" "Tít tít...

Không hiểu, Rotom!

Σ(ﾟдﾟlll)" Trời đã dần tối, mọi người vẫn chìm đắm trong màn trình diễn của Meloetta vừa rồi.

Hoàn thành tâm nguyện tổ chức buổi hòa nhạc của Meloetta, hành

trình của Thầy Lục ở Unova chỉ còn lại lễ khai mạc "Giải đấu Cúp Vô địch Thiếu niên Thế giới". "Đến lúc đó sẽ đến lượt Victini phát huy rồi..." Lục Dã thầm nghĩ, "Mỗi người một sân nhà...

ừm, rất công bằng!" Elesa đang do dự, không biết có nên mời Meloetta trình diễn Catwalk trên sàn chữ T không.

Không giống Model Nessa chuyên chụp quảng cáo ngoài trời, sân nhà của Elesa là sàn chữ T trong nhà.

Lúc này, cửa nhà hát bị đẩy ra, một chùm sáng chiếu vào, mọi người quay đầu nhìn thấy một bóng người đứng ngược sáng. "Cái tên này... là ai vậy meow!" Meowth giận dữ nói.

Thật là vô lễ, còn muốn nghe Meloetta hát thêm một bài nữa chứ meow!

Satoshi lấy Pokédex ra, quét bóng dáng, Pokédex nhấp nháy nói: "Tít tít, Jigglypuff, Pokémon Khí Cầu..." "Jigglypuff?" Satoshi và Team Rocket đồng thanh. "Paly! (๑`^´๑)" Jigglypuff phồng má, như đang oán trách 'hát hò mà không gọi tôi'.

Đối mặt với Meowth đang la hét, Jigglypuff "đùng đùng" chạy đến trước mặt Meowth, ngang ngược vung ra cái tát: "Paly Paly!!" "Tát Liên Hoàn quen thuộc ~ meow! (￣ε(#￣)~" Meowth ôm lấy má đỏ ửng, rưng rưng nước mắt nói. "Này, tôi nhịn cậu lâu lắm rồi đấy, Jigglypuff!" Jessie siết chặt nắm đấm. "Ngang ngược cũng phải có giới hạn thôi." James phụ họa nói. "Paly!" Jigglypuff "hừ" một tiếng quay đầu đi, vẫn đang giận vì không được mời. "Bọn tôi cũng không biết cậu ở đâu mà..." Satoshi gãi đầu. "Paly..." Jigglypuff ngẩng đầu. "Nó nói, đó là chuyện của các người, không phải chuyện của Jigglypuff meow ~" Meowth phiên dịch nói.

Cynthia nhìn Jigglypuff, chống cằm suy tư một lát, mỉm cười đề nghị: "Nếu đã vậy, có thể để Jigglypuff lên sân khấu biểu diễn cũng

được mà!" Ngay lập tức, vài ánh mắt kinh hãi nhìn về phía Cynthia.

Cynthia hơi giật mình, "Có vấn đề gì sao?" "Không..." Lục Dã vẻ mặt kỳ quái.

Thực tế, Jigglypuff đã mở miệng hát, không ai ở đó có thể ngăn cản được.

Thay vì vậy, chi bằng tìm một tư thế ngủ thoải mái, để tránh bị vẹo cổ!

Dưới ánh mắt tò mò của các nhóc, Jigglypuff như một quả bóng cao su nhảy lên sân khấu, kiêu hãnh lấy micro ra: "Paly!" "Chậc chậc đồ y ~ ヾ(◍°∇°◍)ﾉﾞ " Togepi dưới khán đài cổ vũ. "Nimi ~!

゜*(** 0)*" Victini nhìn ngang nhìn dọc, cũng không hiểu Jigglypuff lấy micro từ đâu ra. "Cạp... meow... ヾ(⌐■_■)" Blastoise nhìn chằm chằm Jigglypuff, một giọt mồ hôi lạnh chảy dài trên trán.

Tiêu rồi...

áp lực mạnh quá!

Lục Dã quay về chỗ Cynthia ngồi, vừa định nhắc nhở "chị đẹp", thấy Jigglypuff đã hai tay nâng micro. "Chúc ngủ ngon." Lục Dã chỉ kịp nói ngắn gọn.

Dưới ánh đèn sân khấu, Jigglypuff khẽ nhắm mắt, hướng micro hát: "Pa ~ pa la la pa, paly, Pidgey ly pa ~~" Tiếng hát mang hiệu ứng vọng âm lan tỏa khắp nhà hát, Sabrina dụi dụi mắt, khẽ nói: "Tâm linh lực, xuất hiện bất thường rồi..." Sabrina chống cằm, đã chìm vào giấc ngủ sâu.

Lục Dã quay lại nhìn Sabrina hệ Tâm linh, tâm trạng vi diệu.

Sabrina này yếu quá... tôi còn tưởng Jigglypuff hát không có tác dụng với Pokémon hệ Tâm linh chứ! "Pa ~ pa la la pa, paly, Pidgey ly

pa ~~" Dư âm vương vấn, Lục Dã dựa vào Aura miễn cưỡng giữ tỉnh táo, nhưng thấy Satoshi đã ngủ ngáy khò khò. "Merlo..." Meloetta dụi dụi đôi mắt ngái ngủ, tựa vào lòng Lục Dã, tìm một tư thế thoải mái rồi nhắm mắt lại.

Chương 633

Buồn ngủ dần ập đến, bên tai truyền đến tiếng hát của Jigglypuff, Lục Dã ngáp một cái: "Háp ~~" Vừa nhắm mắt, Lục Dã cảm thấy không đúng, bỗng nhiên mở to mắt.

Kỳ lạ, sao lại không ngủ được?!

Quay đầu nhìn, thấy Blastoise vươn bàn tay chiến đấu ra, đang dùng chút Aura cuối cùng để đánh thức mình, trong tay là một gói Bột Đa Năng giải trừ trạng thái bất thường. "Cạp... meow..." Tay Blastoise rũ xuống, nhắm mắt lại.

Đây là Aura cuối cùng của tôi!

Lục Dã hai mắt bất giác mờ đi, cố gắng nhận lấy Bột Đa Năng, mím môi.

Tôi hứa với cậu, sẽ không để mặt cậu và "chị đẹp" bị vẽ bậy đâu, Blastoise!

Run rẩy xé gói Bột Đa Năng, Lục Dã nhìn bột Berry đắng ngắt, nuốt một ngụm nước bọt.

Lần trước gặp Jigglypuff, ngay cả 'Chesto Berry' cũng không có tác dụng với bài hát của Jigglypuff.

Lần này bột Đa Năng đắng ngắt để tỉnh táo, hiển nhiên là phiên bản tăng cường uy lực.

Đối với Jigglypuff, tìm được khán giả có thể nghe hết bài hát của nó, là ước mơ bấy lâu nay của nó.

Cả thế giới Pokémon, ngay cả Năng lực 'Chống ồn' cũng không thể chống lại bài hát của Jigglypuff.

Đối với Jigglypuff, tri kỷ khó tìm, cũng là một điều rất buồn và cô đơn...

Lục Dã hít sâu một hơi.

Để nghe hết bài hát của Jigglypuff, ăn chút khổ thì có sao!

Dựa vào chút tỉnh táo cuối cùng, Lục Dã đổ Bột Đa Năng vào nước khoáng, nhìn nước khoáng dần đổi màu, vẻ mặt dần phức tạp... "Paly..." Jigglypuff say sưa trong tiếng hát của mình, nhắm mắt thưởng thức một lát, đầy mong đợi mở to mắt.

Ngay lập tức, Jigglypuff tức giận phồng má, cả người phình to như quả bóng bay màu đỏ.

Mọi người lại ngủ gật rồi! "Paly?!" Jigglypuff chợt giật mình.

Đợi đã, có người đã nghe hết bài hát của tôi!

Lục Dã lau khóe miệng, nhìn quanh, giọng khàn khàn nói: "Thật là thảm khốc quá đi..." Elesa dựa vào ngực Sabrina, Shauntal tựa vào vai Cynthia, tất cả đều chìm vào giấc ngủ.

Lục Dã khẽ gật đầu.

May mắn là tôi đã thoát được một kiếp, để tránh mặt mọi người bị vẽ bậy! "Paly ~" Jigglypuff vui vẻ nhảy đến trước mặt Lục Dã, ngẩng đầu lên, đôi mắt trong suốt và to tròn nhìn thẳng vào Lục Dã. "Cậu còn nhớ tôi không, chúng ta từng gặp nhau ở Kanto một lần." Lục Dã nói. "Paly!" "Nói trước, nếu hát Encore, tôi e rằng không chịu nổi đâu." Lục Dã nói: "Nhưng mà... coi như là báo đáp cho việc tôi đã nghe hết bài hát của cậu hôm nay, chuyện vẽ bậy thì bỏ qua đi nhé." Jigglypuff suy nghĩ một lát, nhét micro vào trong bộ lông hồng, ngẩng đầu nói: "Paly ~" Lục Dã hơi sững sờ. "Cậu nói là muốn kết bạn với tôi sao?" "Paly!" Jigglypuff nhón chân, thân hình tròn như quả bóng xoay một vòng, vui vẻ gật đầu với Lục Dã.

Lục Dã trầm ngâm một lát.

Thành thật mà nói, Jigglypuff tính cách ngang ngược, rất khó hòa đồng với các nhóc.

Nhưng mà... nếu Jigglypuff đồng ý, cũng có thể đến quán cà phê chơi.

Dù sao thì bản thân cậu cũng có thiện cảm tự nhiên với Jigglypuff dễ thương.

Lục Dã cúi người xoa xoa mái tóc bông xù trên trán Jigglypuff. "Ở Kanto, chúng ta đã là bạn rồi...

Cậu có thể đến Thành phố Lumiose tìm tôi, những thứ khác thì không dám nói, nhưng Berry thì đủ dùng!" Jigglypuff rất thích được xoa trán, nheo mắt nói: "Paly ~" Ngay sau đó, Jigglypuff lấy micro ra, mở nắp bút lộ ra cây bút dạ, "quẹt quẹt" vẽ bậy lên mặt Team Rocket Trio và Satoshi.

Bỏ qua những người khác, Jigglypuff cất bút dạ đi, đứng ở cửa nhà hát quay người vẫy tay với Lục Dã: "Paly ~" Thế này là cho mình một chút mặt mũi sao?

Lục Dã cười khan.

Những Pokémon Thần Thoại của thế giới Pokémon, ngoài Bewear, Wobbuffet, Pikachu ra, Jigglypuff cũng coi là một trong số đó rồi.

Nhắm mắt lại, Lục Dã cảm nhận được ánh sáng trắng của 'Jewelrite' kết nối với một Pokémon tròn vo, không khỏi sững sờ.

Tuyệt vời, sau này khi đánh hội đồng, có thể gọi Jigglypuff đến giúp rồi! ...

Sau khi Jigglypuff đi, mọi người dần tỉnh lại, đồng loạt ngáp một cái.

Lục Dã kể đơn giản chuyện của Jigglypuff cho "chị đẹp" nghe, Cynthia che miệng ngáp nói: "Ngủ một giấc thật ngon..." Lục Dã nhìn quanh: "Có vẻ như phải làm mọi người tỉnh táo lại thôi." "Cậu định làm thế nào?" Cynthia nói. "Gengar!" Lục Dã hô lên: "Ca khúc cuối cùng, giao cho cậu đấy!" "Ghos ~! (๑`▽´๑)۶" Gengar nhảy ra từ trong bóng tối, giơ cao micro, vui vẻ nhe răng cười.

Đợi mãi cuối cùng cũng đến ngày hôm nay!

Dưới ánh mắt tò mò của mọi người, Gengar lơ lửng lên sân khấu, nhe răng cười thử micro: "Ghos ~" "Đây là cái gì?" "Nút bịt tai." Lục Dã đưa cho Cynthia, đồng thời cũng tự mình đeo vào, vẻ mặt không cảm xúc nói, "Lát nữa em sẽ biết." ...

Hôm sau, Sabrina đăng một đoạn ghi âm "Diệt Vong Ca" của Gengar lên Group Chat.

Cheren và Elesa mới gia nhập nhóm, một cách khôn ngoan không nhấn vào. "Đây là cái gì, Death Metal à?!" Lt.

Surge kinh hãi nói. "Chỉ là Diệt Vong Ca của Gengar thôi." Sabrina lạnh nhạt nói. "Tôi thấy rất hay mà!" Roxie, rocker mắt sáng rực nói.

Lance: "Tôi sai rồi... tôi không nên nhấn vào!" "Còn có một tập tin ghi âm của Jigglypuff nữa?" Akin tò mò nói.

Suốt cả ngày hôm sau, không thấy Akin xuất hiện, nhóm yên tĩnh đến bất ngờ.

Lục Dã khóe miệng giật giật.

Thằng bé xui xẻo này, không phải là bật chế độ lặp lại một bài hát đó chứ!

Nhưng có Crystal và Silver ở đó, cũng không cần lo Akin gặp chuyện.

Lorelei chán nản nghĩ: "Hôm nay không có ai bị cấm ngôn... thấy lạ thật." Theo lời kể của Quán quân Nhà thi đấu Aspertia Cheren, anh ấy đã có một nhận thức mới về chiêu 「Diệt Vong Ca」. "Diệt Vong Ca của Lapras, Altaria thì dễ hiểu, chúng sẽ dùng tiếng hát dịu dàng, khiến đối thủ mất đi ý chí chiến đấu." Cheren cảm thán nói: "Nhưng còn một loại nữa, là Diệt Vong Ca mà Gengar đại diện." "Không chỉ hiệu quả xuất sắc, phạm vi tấn công rộng, mà còn có thể gây tổn thương tinh thần cho đối thủ!" "Thầy Lục, quả không hổ danh là cao thủ Combo Diệt Vong!" Ngày 18 tháng 7, Chủ Nhật.

Kalos, Thị trấn Vaniville.

Bầu trời xanh biếc lơ lửng những đám mây, Fletchling bay từ bậu cửa sổ đến sân trước đầy hoa, một con Rhyhorn nằm phục ngủ yên bên những bông hoa đẫm sương.

Ánh sáng chiếu rọi xuống, Fletchling đậu trên trán Rhyhorn.

Con Rhyhorn này có yên ngựa trên lưng, rõ ràng là vật cưỡi của một 'Kỵ sĩ Rhyhorn'.

Cửa sổ được mở ra, một phu nhân trẻ tóc ngắn chống tay lên bậu cửa sổ, nhìn xuống sân vườn, mỉm cười nói: "Hôm nay là một ngày đẹp trời nhỉ...

Fletchling, đi gọi Serena dậy đi con." "Thu thu ~" Fletchling vỗ đôi cánh nhỏ, cái đuôi hình kéo vểnh lên vểnh xuống, bay vào cửa sổ, rồi nhẹ nhàng quen đường bay về phía phòng ngủ.

Xuyên qua khe cửa phòng ngủ, Fletchling bay vào phòng ngủ, nhảy lên giường đậu trên đầu một cô bé tóc màu vàng nâu, dùng mỏ Peck hôn lên: "Thu thu ~" "Đau quá ư..." Thiếu nữ ôm trán ngồi dậy, đầu tóc bù xù, khoanh chân ngồi trên giường. "Nói bao nhiêu lần rồi, đừng có dùng cách này để gọi con dậy nữa chứ!" "Thu thu!" Fletchling vui vẻ nhảy nhót trên chăn. "Serena, mau dậy tập thể dục đi con!"

Tiếng mẹ vọng lên từ dưới nhà. "Thật là..." Serena thở dài, cài chiếc nơ bướm lên tóc, hét ra ngoài cửa sổ: "Con xuống ngay đây!" Tối qua ngủ rất muộn, vì Serena lướt xem các video 'Phim ngắn Pokémon' trên mạng, không biết từ lúc nào đã đến tận rạng sáng.

Trên trang web chính thức 'Phim ngắn Pokémon', Huấn luyện viên có thể tải lên MV, Vlog của mình và Pokémon Đồng hành.

Mỗi tuần mười phim ngắn Pokémon đứng đầu bảng xếp hạng, thậm chí còn được công chiếu công khai tại Trung tâm Pokémon.

Các Nghệ sĩ Biểu diễn thậm chí có thể thông qua phim ngắn để chiêu mộ danh tiếng cho "Ba cuộc thi Tiết mục Biểu diễn".

Mặc dù vẫn chưa có người bạn Pokémon đầu tiên của mình, nhưng Serena có thiện cảm tự nhiên với 'Nghệ sĩ Biểu diễn' thời thượng. "Phim ngắn đứng đầu bảng xếp hạng tuần này, là bộ ảnh dưới nước của Nessa và Milotic...

Đẹp thật..." Serena nhớ lại đoạn phim đã xem tối qua, lật người mở chiếc máy tính bảng đặt trên bàn đầu giường. "Trước khi xuống nhà, xem lại lần cuối vậy!" Bất kỳ Huấn luyện viên nào cũng có thể tải video lên trang web chính thức 'Phim ngắn Pokémon', khán giả có thể theo dõi, thích, bình chọn cho Huấn luyện viên mà mình ủng hộ.

Raihan, người rất thích Selfie và quay Vlog, càng là khách quen trên bảng xếp hạng độ nổi tiếng.

Mở bảng xếp hạng 'Top 3 được yêu thích nhất' tuần này, Serena hơi sững sờ. "Cô Nessa, không còn ở vị trí đầu bảng nữa sao?

Vị trí số một là...

Thầy Lục?" Đoạn phim đứng đầu bảng xếp hạng có tên 'Buổi hòa nhạc lấp lánh của Meloetta', người đăng là 'Thầy Lục hôm nay có gà không?'.

Người đồng phát hành là một người dùng có ảnh đại diện là Rotom Pokédex, ID là 'Rotom Cua'.

Lục Dã cảm thấy 'Koraku' nghe hay hơn, nhưng dù sao cũng là do Rotom cắt ghép... cũng coi như làm khó Koraku rồi! "Serena, mau dậy đi, đã mười hai giờ rồi!" "Rõ ràng mới chín giờ sáng!" Serena đáp lại từ cửa sổ, mở đoạn phim ngắn đó, khẽ nói: "Trong một đêm, trực tiếp lọt vào top đầu bảng xếp hạng được yêu thích nhất... có hơi quá đáng không..." Nhưng mà, khi tiếng hát nhẹ nhàng của Meloetta vang lên, những suy đoán của Serena lập tức tan biến.

Trong đoạn phim ngắn, cùng với tiếng hát của Meloetta, ánh sáng vàng đan xen thành cảnh tượng suối chảy, cây ăn quả, bãi cỏ.

Trên sân khấu khiến người ta thư thái và sảng khoái này, một thanh niên tóc đen tuấn tú dùng Sáo Cỏ hòa âm đệm...

Liên tục có bình luận bay qua. "Thầy Lục!!?

Anh không đi cập nhật video hướng dẫn, mà lại ở đây làm mấy cái vớ vẩn này à?!" "Anh đẹp trai có chủ, đúng là streamer mà tôi theo dõi." "Toang rồi, để thằng đầu bếp này làm màu rồi!" Phim ngắn Pokémon chỉ nhằm thể hiện 'Mối liên kết', âm nhạc, vũ đạo, ẩm thực...

đều có thể làm chủ đề.

Mà đoạn phim ngắn của Thầy Lục lại có chủ đề cực hot: Pokémon Ảo, Meloetta, Bài ca cổ đại!

Chủ đề của phim ngắn Pokémon, chính xác là nội dung mà Thầy Lục giỏi nhất! "Anh em ơi, hãy để chữ 'công bằng' ở phần bình luận." "Sao tự nhiên tôi lại có thêm bộ vest đuôi tôm vậy?" "Vừa cứu Unova xong, lại làm trò mới à?

Đúng là anh mà, Thầy Lục!" "Bình chọn đi, phải bình chọn, nếu

không thấy Meloetta và Sylveon ở Ba cuộc thi Tiết mục Biểu diễn, tôi sẽ quỳ xuống cầu xin tất cả mọi người ở đây!" Serena ngây người nhìn đoạn phim ngắn này.

Tiếng hát của Meloetta, màn hòa tấu của Thầy Lục, đã nâng thẩm mỹ và sự lộng lẫy lên một tầm cao mới.

Nếu không phải 'Nghệ sĩ Biểu diễn' chỉ giới hạn cho các Huấn luyện viên nữ ở Kalos... chỉ dựa vào độ nổi tiếng của đoạn phim ngắn này, Thầy Lục có thể trực tiếp giành chiến thắng Ba cuộc thi Tiết mục Biểu diễn cũng nên.

Khi màn trình diễn của cặp đôi này kết thúc, trong đầu Serena chỉ còn lại một ấn tượng. "Giỏi quá..." Serena tự lẩm bẩm.

E rằng chỉ có Top Coordinator Wallace của Hoenn mới có thể sánh ngang với Thầy Lục.

Và theo như Serena biết... chuyên ngành của Thầy Lục rõ ràng là Huấn luyện viên Vô địch mới đúng!

Chính là một vị Vô địch như vậy, đã giành được sự yêu thích của Meloetta, và truyền tải giai điệu lay động lòng người đến nhiều người hơn.

Ngoài sự ngưỡng mộ, Serena còn có một chút ghen tị.

Dù sao thì...

Meloetta là Pokémon Ảo mà tất cả các Huấn luyện viên đặt mục tiêu 'nghệ thuật' đều mơ ước.

Thời lượng đoạn phim ngắn chỉ có 6 phút, mẹ vẫn đang giục ở dưới nhà, Serena đáp: "Biết rồi, con xuống ngay đây!" Thanh tiến độ đã đến đoạn cảm ơn, Thầy Lục đặt tay lên ngực, Meloetta vén tà váy nhẹ nhàng cúi chào.

Bình luận hiện ra một loạt 'AWSL'.

Ngay sau đó, camera quay cận cảnh Cynthia đang vỗ tay dưới sân khấu, cô ấy nhìn vào camera mỉm cười dịu dàng.

Bình luận lập tức biến thành màu vàng chanh. "Tôi với tên trộm đó khác gì nhau!" "Đề nghị đổi tên: 'Thiên vương hệ Tâm linh đang làm thêm giờ'." "Làm thêm nhiều nữa đi, tôi thích cái kiểu này!" Thấy video sắp kết thúc, Serena định tắt đoạn phim, đột nhiên liếc thấy một hình ảnh đáng chú ý.

Chương 634

"Cái đó là..." Serena kéo thanh tiến độ ngược lại, nhìn Satoshi đang cười rạng rỡ trên màn hình, ánh mắt hơi lấp lánh. ...

Sau buổi hòa nhạc, Lục Dã phát hiện Meloetta và mình thân thiết hơn vài phần.

Ví dụ như giờ ăn trưa hiện tại, Meloetta không ngồi xuống ghế, mà ngồi trên vai Lục Dã đung đưa chân, ôm quả Berry nhỏ cắn ăn. "Merlo ~(◕ᴗ◕✿)" "Phì... (▼へ▾#)" Sylveon vểnh đôi tai hồng dài, ngước đôi mắt xanh lam nhìn thẳng vào Lục Dã.

Trừng —— Lục Dã: "..." Thông thường, Sylveon sẽ không làm hại Huấn luyện viên —— nhưng khả năng đó không phải là không có! "Nimi ~" Victini bay đến bên cạnh Togepi, tò mò xem nó chơi game. "Chậc chậc đồ y ~(ﾉ゜▽゜)ﾉ" Togepi đặt màn hình xuống, chia một cái tay cầm cho Victini. "Nimi!!" Victini mở to mắt, bàn tay nhỏ nắm chặt tay cầm khẽ run rẩy, cả thân thể chấn động.

Nó, nó đã tháo tay cầm ra, chia cho tôi!

Victini bất giác nở nụ cười ngốc nghếch.

Thầy Lục phát hiện, Victini đã sống trăm năm ở Thị trấn Eindoak, càng giống một đứa trẻ có tính tò mò mạnh mẽ.

Tưởng tượng cảnh Mew, Victini, Togepi... các nhóc chơi đùa trong quán cà phê, chắc chắn sẽ rất náo nhiệt. "Sa kỷ..." Pupitar cô đơn tựa vào góc tường, liếc thấy một chậu Spiritomb. "Xì ba ~~" Spiritomb vẫy vẫy mặt hình quạt, vỗ vỗ đầu Pupitar.

Pupitar nhìn Spiritomb, có cảm giác đồng bệnh tương liên một cách hài hước.

Thế là, hai đứa ở góc tường, một đứa cosplay đá tảng và một đứa cosplay chậu cây —— Thầy Lục luôn chú ý đến tình hình của các nhóc, khóe miệng giật giật.

Tương tác kỳ lạ đã tăng lên!

Spiritomb có tính cách khá nhút nhát, nhưng lại dễ dàng cảm nhận được tâm trạng của người khác.

Pupitar nhà mình đang ở tuổi nổi loạn, có tiền bối đáng tin cậy ở đó, cũng có thể hướng dẫn nó trưởng thành khỏe mạnh. "Chuyện Tiến hóa không vội..." Lục Dã thầm nghĩ: "Dù sao Tyranitar tự động Bão Cát, phải nghĩ cách nào đó để có thể thả Tyranitar ra trong nhà." Trong biệt thự do quản gia Jervis chuẩn bị.

Satoshi và Iris tạm trú, chuẩn bị cùng Thầy Lục và Cynthia đi đến Thị trấn Lacunosa.

Nhà vô địch Alder đã ở Thị trấn Lacunosa để chuẩn bị cho Cúp Vô địch Thiếu niên Thế giới.

Ngoài ra còn có khách mời được mời, tóc vàng...

Caitlin.

Là điểm dừng chân cuối cùng trong chuyến đi Unova.

Thầy Lục thu dọn hành lý, lên máy bay riêng của Cynthia, đi đến Thị trấn Lacunosa.

Nhìn ra ngoài cửa sổ quen thuộc 'Tháp Kiếm Địa Cầu', Lục Dã cảm thán nói: "Lại trở về đây rồi." "Nimi ~" Victini nằm sát cửa sổ, móng nhỏ bấu chặt cửa sổ, ánh mắt lấp lánh. "Tôi và Pikachu đã sẵn sàng rồi!" "Hừ hừ, tôi và Dragonite cũng sẽ không thua đâu." Nhìn hai người đối đầu nhau, Cynthia khẽ mỉm cười, gấp cuốn sách trên đùi lại nói: "Sau khi Cúp Thiếu niên kết thúc... hai tuần nữa là Giải đấu Liên minh Unova rồi.

Satoshi, cậu phải chuẩn bị thật tốt đấy." "Iris không tham gia sao?" Satoshi nói. "Tôi là Quán quân Nhà thi đấu mà, đương nhiên không cần tham gia Giải đấu Liên minh." Iris khoanh tay nói. "Được... tôi nhất định sẽ giành chức vô địch Giải đấu Liên minh lần này!" Satoshi nắm chặt tay, mắt sáng rực như Ember.

Lục Dã thở dài thườn thượt.

Công lực "thuốc độc" của cậu học từ ai vậy... không lẽ là Blue Oak?

Tại lễ khai mạc, Thầy Lục còn có một trận Biểu diễn Chiến đấu phải đánh —— không loại trừ khả năng đối đầu với Caitlin, rồi đánh cho cô ấy khóc một trận... (gạch bỏ) Chủ yếu là xem ban tổ chức sắp xếp thế nào... dù sao thì trận này là do Alder mời đến.

Tôi nhớ trong cốt truyện gốc, Satoshi hình như còn sẽ có một trận chiến với Trip...

Mơ hồ nhớ lại cốt truyện gốc của BW, Lục Dã chậm rãi nói: "Satoshi." "Hả?" "Nếu cậu không đánh lại Trip, thì thôi nghỉ chơi đi." Unova, Thị trấn Lacunosa.

Để chào đón việc tổ chức Cúp Vô địch Thiếu niên Thế giới, Thị trấn Lacunosa đã xây dựng một sân vận động và khuôn viên hoàn toàn mới.

Sân vận động hình tròn, tạo hình giống đấu trường, đứng sừng sững giữa khuôn viên, những quả bóng bay lơ lửng trên mái vòm kín.

Những con đường lát gạch mới tinh bốn bề thông suốt, dẫn đến làng tuyển thủ, sân vận động chính, khu vực bán lẻ và các địa điểm khác. "Mục tiêu của chúng ta là gì meow?" Giữa bụi cỏ xào xạc, một giọng nói khàn khàn hỏi. "Duy trì hòa bình thế giới, quán triệt tình yêu và sự thật." James nghiêm túc trả lời.

Meowth cuộn tờ báo lại, "bốp bốp" đập vào đầu James: "Kinh phí, kinh phí, mục tiêu là kinh phí của Admin meow!" "Sách ~ nam khó!" Satoshi đi ngang đài phun nước ở quảng trường trung tâm, nhìn quanh trái phải: "Là Audino!" Nurse Joy đứng cạnh Trung tâm Pokémon tạm thời, bên cạnh có Audino đội mũ y tá. "Nurse Joy phiên bản Unova, Pokémon Đồng hành đều là Audino." Lục Dã tháo kính râm cài vào túi áo sơ mi, nói: "Tiện thể nói luôn, Pokémon Đồng hành của công ty xây dựng Unova là Timburr, của công ty xây dựng Kanto là Machamp." "Tít tít...

Pokémon Đồng hành của công ty xây dựng Hoenn là Vigoroth, Rotom ~" Rotom Pokédex nhấp nháy đèn tín hiệu. "Rõ ràng còn chưa mở khóa phiên bản Hoenn mà," Lục Dã nói: "Chúc mừng, cậu đã học được cách tranh lời rồi!" Cynthia mặc áo sơ mi xanh, khoanh đôi tay trắng nõn mịn màng, tóc vàng xõa xuống bên má, mỉm cười nhạt nói: "Satoshi, Iris, tôi và Thầy Lục đi gặp ban tổ chức trước." Khi có người ngoài, Cynthia đều gọi là 'Thầy Lục', lúc riêng tư thì gọi thẳng tên.

Tương tự như việc Lục Dã gọi "chị đẹp" là 'Cynthia' ở nơi công cộng, còn khi ngủ cùng thì gọi là 'Cynthia'. "Không thành vấn đề." Iris tự tin xoay cánh tay, "Tôi nhất định sẽ giành chức Vô địch Cúp Thiếu niên!" "Đối thủ cạnh tranh của cậu là tôi!" Satoshi la lên. "Được rồi...

đi đăng ký trước đi." Lục Dã nói, "Biết đâu gặp được người quen." Hàm lượng vàng của Giải đấu Thế giới cực kỳ cao.

Lance từng giành chức Vô địch Giải đấu Thế giới Driftveil City, Leon giành chức Vô địch Giải đấu Thế giới Wyndon.

Ngay cả Cúp Thiếu niên, thực lực của các tuyển thủ cũng không thể xem thường. "À mà, Meloetta đâu?

Hôm nay nó không ngồi trên vai Thầy Lục." Iris nói. "Khi đông

người, Meloetta thích ẩn thân...

Victini cũng vậy." Lục Dã nói.

Hai Pokémon Ảo đều không thấy bóng dáng, có lẽ là đã ẩn thân đi chơi quanh đâu đó rồi.

Chỉ có Darkrai vẫn tận chức ẩn mình trong bóng tối, lặng lẽ "húp mì".

Một đoàn người đi về phía hội trường chính, lúc từ biệt.

Alder, tóc đỏ mặc quần áo cũ kỹ, vai đeo một chuỗi PokéBall, đi về phía họ. "Ông Alder!" Iris ngạc nhiên nói. "Ô, là Iris à, lâu rồi không gặp!" Alder cười ha ha nói, "Ta nghe Drayden khen con ở Thành phố Opelucid gần cả tuần rồi!" "He he...

Nhờ có cô Cynthia và Thầy Lục giúp đỡ." Iris gãi đầu nói. "Ông Alder." Satoshi ánh mắt rực lửa, "Xin hãy đấu một trận với tôi!" "Ha ha ha, đương nhiên có thể, tiền đề là con phải giành chức Vô địch Cúp Thiếu niên trước đã, mới có tư cách đấu với ta." Alder cười nói.

Lục Dã nhớ Alder là Vô địch lớn tuổi nhất, đã có cháu trai tên là Phiền Thạch Lang.

Tổ chức Cúp Thiếu niên để tuyển chọn Vô địch kế nhiệm, chắc cũng là để chuẩn bị cho việc nghỉ hưu.

Alder quay đầu lại, thu lại vẻ mặt, nói: "Thầy Lục, Cynthia... sự giúp đỡ của hai người đối với Liên minh Unova, xin hãy cho phép tôi một lần nữa bày tỏ lòng biết ơn!" Trước mặt Satoshi và Iris, Alder cúi người chào, Cynthia hào phóng chấp nhận. "Chỉ là tiện tay thôi mà." Cynthia liếc nhìn Lục Dã bên cạnh, cười đầy ẩn ý nói: "Đúng không, Thầy Lục ~" "Thật ra... khụ, tôi muốn nói, Team Plasma thực sự rất khó nhằn!" Lục Dã nhìn lên trời.

Tổng không thể nói là đã tự mình "solo" phó bản Rồng Trắng Đen

mà không mất giọt máu nào chứ?

Colress và Ghetsis, cũng chỉ là một quyền một người à?

Không còn cách nào, ai bảo Alder và Cảnh sát Quốc tế kiềm chế lẫn nhau; Thầy Lục không những có thể điều động cảnh vệ, mà còn có thể gọi Boss Giovanni qua giúp nữa... "Màn biểu diễn khai mạc tiếp theo, tôi cần đấu với ai?" Lục Dã hỏi.

Alder vuốt cằm, nói: "Nội dung Biểu diễn Chiến đấu ban đầu, là do Nhà vô địch Cynthia và Caitlin đấu một trận." "Thầy Lục, nếu cậu không ngại, có thể đấu một trận Biểu diễn Chiến đấu với tôi." Alder nhìn chằm chằm Lục Dã, ánh mắt lộ vẻ nghiêm túc: "Vì... tôi muốn xin cậu chỉ giáo, về con đường làm một Giáo sư." Alder cũng là một Vô địch chú trọng giáo dục thế hệ sau, thường xuyên đến Trường Huấn luyện viên làm Giáo sư.

Sau khi Pokémon Đồng hành của ông qua đời, Alder cảm thấy không còn đủ sức lực với chức trách của một Vô địch, cố gắng dùng việc giáo dục học sinh để lấp đầy khoảng trống trong lòng.

Nhưng mà, Alder vẫn luôn không mấy tự tin vào sư đạo của mình.

Giả sử, giả sử mình là một Vô địch có sức hút cá nhân như Thầy Lục, Leon...

Team Plasma có lẽ cũng sẽ không hoành hành ở Unova đến vậy.

Alder muốn đấu với tôi sao?

Lục Dã hơi sững sờ, vốn tưởng sẽ đấu một trận Biểu diễn Chiến đấu với Caitlin cấp Thiên Vương.

Nếu là đấu Biểu diễn Chiến đấu với Vô địch —— "Được thì được." Lục Dã nói, "Nhưng phải thêm phí ra sân." Alder ngây người một lát, cười ha ha nói: "Đương nhiên không thành vấn đề!" "Vậy thì, tôi xin phép đi chuẩn bị cho màn Biểu diễn Chiến đấu lát nữa." Alder

cúi đầu chào, khoanh tay, quay người nhe răng cười nói: "Satoshi, Iris, ta rất mong chờ được xem các trận đấu của hai đứa đấy ~" "Đừng để Thầy Lục đánh cho khóc đấy, ông Alder!" Iris giơ ngón cái nói.

Alder ôm ngực, vẻ mặt 'trúng tên' bị thương: "...Sao lại thế, giờ đã bắt đầu cổ vũ cho người khác rồi!" Iris làm mặt quỷ, hớt hải chạy đến hội trường: "Tôi đi đăng ký trước đây ~" "Đợi tôi với!" Satoshi cũng vội vàng đuổi theo. "Này, hai đứa kia, hội trường không ở đằng đó!" Ba bóng đèn đều rời đi, Lục Dã nhìn Cynthia bên cạnh. "Hử?" Cynthia khoanh tay, khẽ nhướng mắt. "Anh mời em ăn kem." Lục Dã nghiêm túc nói. "Được, đi thôi." Cynthia tựa vào, khoác tay cậu.

Các Huấn luyện viên đi ngang qua, ngây người nhìn mỹ nhân tóc vàng tươi cười rạng rỡ.

Lại nhìn Lục Dã đang được Cynthia khoác tay, trong lòng các Huấn luyện viên đều rơi lệ.

Khi Kurt tháo mặt nạ xuống, anh ấy đã khóc rồi...

Tay trái bị Cynthia khoác, tay phải bị dải băng của Sylveon giận dỗi quấn chặt.

Lục Dã lại cảm thấy Meloetta ngồi trên vai phải, Victini đậu trên đầu đang bới tóc mình —— Thầy Lục cảm thấy một gánh nặng ngọt ngào, trong lòng cảm thán.

Thể chất của tôi dần thành 'người cá' rồi (ý là bị vây quanh như hải sản trên đĩa)! "Cảm ơn quý khách, một ly kem ba màu cầu vồng meow ~" "Vì quý khách là khách hàng may mắn của tiệm, đơn này tính miễn phí cho quý khách!" Cynthia chớp chớp mắt, khoác tay Lục Dã, nhận lấy kem, dịu dàng mỉm cười nói: "Vậy thì đa tạ nhé ~" Cynthia cong mắt, thè chiếc lưỡi mềm mại nếm kem, sau đó nói: "Ba người bán hàng kia sao trông quen quen vậy?" Năng lực cải trang của Team Rocket Trio, ngay cả Cynthia cũng không thể Dò Xét trước được sao...

Lục Dã tùy miệng nói: "Vì đây là quầy kem chuỗi trên khắp thế giới... có lẽ người bán hàng cũng giống nhau." Cynthia gật đầu như có điều suy nghĩ, đưa kem trong tay cho cậu: "Anh muốn nếm thử không?" "Không, dễ béo lắm." "Hôm nay anh phải nếm một miếng!" Cynthia nheo mắt, ép buộc đưa kem về phía Lục Dã, Lục Dã cố gắng quay đầu né tránh: "Ưm ưm..." Ở góc khuất không xa, Caitlin lặng lẽ nhấp một viên kẹo ngọt, đang cúi đầu suy tư điều gì.

Ngẩng đầu lên, thấy đôi tình nhân Vô địch thân mật không chút kẽ hở, Caitlin sững sờ tại chỗ.

Bụp!

Viên kẹo rơi xuống.

Caitlin đứng trước mặt Thầy Lục và Cynthia, muốn nói lại thôi.

Tôi nên ở dưới gầm xe, không nên ở trong xe!

“Caitlin à?” Cynthia cũng hơi bất ngờ.

Caitlin mặc bộ váy dài màu hồng nhạt, khoác hờ tấm khăn voan mỏng, đầu đội mũ tròn trắng.

Mái tóc vàng óng dài xoăn tít buông xõa tới bắp chân, Caitlin ngẩng đầu nhìn Cynthia và Thầy Lục, những người rõ ràng cao hơn cô bé.

Ngay sau đó, Caitlin lờ Lục Dã đi, thẳng thừng tiến đến cạnh Cynthia, khoác lấy cánh tay mảnh mai trắng muốt của cô.

“Cynthia, lát nữa...

Battle với tớ nhé.” Caitlin nói.

Cynthia thoáng kinh ngạc, rồi nở nụ cười dịu dàng: “Đương nhiên rồi, tớ đã nghe về lịch Battle Show rồi.” Thầy Lục ngước nhìn trời.

Xem ra... mình đến không đúng lúc rồi?

Thấy dòng người qua lại, cứ dính lấy nhau thì không được hay cho lắm, Thầy Lục bèn buông tay Cynthia ra.

Chương 635

Caitlin cũng lùi lại nửa bước, đôi mắt màu xanh ngọc đẹp đẽ nhìn chằm chằm Lục Dã với vẻ cảnh giác.

Vãi chưởng, đây là giới hạn "một đổi một" của Caitlin à!

Cynthia cúi xuống nhìn Caitlin, khoanh tay mỉm cười hỏi: "Cậu đến Thị trấn Lacunosa một mình sao?" Caitlin lắc đầu: "Không, tớ đi cùng Darach, ở tại biệt thự của Thị trấn Lacunosa." Darach là quản gia của Caitlin, chịu trách nhiệm quán xuyến cuộc sống thường ngày của cô chủ nhỏ này.

"Vậy thì, hay là chúng ta cùng đi uống trà chiều nhé?" Cynthia cong khóe mắt, "Ngay sau khi lễ khai mạc kết thúc ấy." "Trà chiều..." Caitlin suy nghĩ một lát như một con vật nhỏ.

Đồng thời, Cynthia ngẩng mắt nhìn về phía Thầy Lục.

"Anh hiểu rồi...

để anh chuẩn bị đồ ngọt phải không?" Lục Dã hoàn toàn ý thức được trách nhiệm của một 'Đầu bếp', thở dài nói.

"Em cũng có thể giúp một tay mà." Cynthia nói.

"Đừng có coi thường công việc chuyên môn của một Đầu bếp chứ!" Lục Dã nói.

"Trà chiều... cũng được." Caitlin khẽ nói.

Cynthia cúi xuống đối mắt với Caitlin, thấy trạng thái tinh thần bất an của cô bé đã ổn định lại, cô mỉm cười đưa tay, vuốt mái tóc mái của Caitlin.

Caitlin khẽ nhắm mắt lại, nói: "Cynthia, tớ rất mong chờ trận

Battle lát nữa đấy.” Đôi mắt xám của Cynthia chợt lóe lên vẻ lạnh lùng như khi Battle, mỉm cười nói: “Tớ cũng vậy.” Thế nên, trong lễ khai mạc, Caitlin có thể đấu Battle Show với “Manh Manh Đát”, còn tôi thì phải “đối đầu” với ông già dở hơi Alder à?

Lục Dã khoanh tay, liếc mắt về phía một hàng cây ăn quả cạnh bãi cỏ.

Những quả Pecha Berry căng mọng lung lay sắp rụng, cứ như thể bị ai đó hái xuống rồi bay lơ lửng giữa không trung.

Victini hiện hình, ôm lấy quả Pecha Berry, vùi khuôn mặt nhỏ bé vào đó và chén ngấu nghiến: “Nimi ~!” Còn Gengar thì đứng dưới bóng cây, há to miệng và lè lưỡi, dọa cho một con Sewaddle run cầm cập: “Ghos!” Đã là Battle Show, vậy thì cử Gengar ra trận là được.

Dù sao thì khách mời thường cử Pokémon đại diện của mình ra, ví dụ như Garchomp của Cynthia.

Trong một Battle Show không giới hạn chiêu thức, Gengar với phạm vi chiêu rộng lớn, có thể tạo ra những trận Battle vừa hoa lệ mà lại vừa...

“bẩn bựa”.

Át chủ bài của Alder là Volcarona, không biết so với Gengar thì thực lực thế nào đây.

Dù sao thì Thầy Lục cũng không tự tin có thể thắng hoàn toàn Volcarona của Alder.

Mặc dù có Victini gia trì Năng lượng Vô cực, Gengar lại từng phá phòng được phân thân của Arceus, bản thân tôi lại có đủ loại kỹ năng chỉ huy (và mấy chiêu bẩn bựa).

Nhưng dù gì thì Alder cũng là nhà Vô địch lão làng của Unova, Volcarona lại được người dân địa phương Unova sùng bái như một vị

thần.

So với Volcarona của Alder, tỉ lệ thắng của Gengar, có lẽ chỉ là ba-bảy thôi nhỉ?

Tôi ba, Alder bảy!

“Không thể coi thường bất kỳ một nhà Vô địch nào cả.” Thầy Lục cẩn thận suy nghĩ, “Cùng lắm thì mang theo ‘Trói Buộc Định Mệnh’ để ‘một đổi một’ là xong!” Caitlin vốn là một tiểu thư kiêu ngạo, nhưng duy chỉ đối với Cynthia lại ngoan ngoãn như một chú mèo Xiêm.

“Thế nên, cậu phải nghe lời Darach.

Dùng chiêu Tâm Linh để ‘xử đẹp’ người khiêu chiến thì thất lễ lắm.” Cynthia một tay chống eo, bất lực nói.

“À há... biết rồi.” Caitlin đưa tay nhỏ che miệng ngáp, rồi hé mắt liếc nhìn Lục Dã.

Trong ánh mắt vẫn mang ý vị cảnh giác mãnh liệt.

Có nghe nói về chuyện anh ấy là Anh hùng ‘giao thoa giữa hiện thực và lý tưởng’... là một Huấn luyện viên đáng kính.

Nhưng có vài chuyện, không được là không được!

Đối với tiếng than vãn của “kẻ bại trận”, Thầy Lục vẫn điềm nhiên lờ đi.

Quay lại chuyện...

Lục Dã vuốt cằm, nhìn hai mỹ nhân tóc vàng một lớn một nhỏ.

Mình thành cái cánh của “Manh Manh Đát” rồi sao?

Giải đấu Thế giới, Cúp Thiếu Niên, phòng đăng ký.

Không ít Huấn luyện viên có mặt trong hội trường, tất cả đều đến

để báo danh và đăng ký.

Đa số Huấn luyện viên đều thả Pokémon ra khỏi PokéBall, để chúng đi cùng mình; trong đó cũng có lý do bởi khái niệm 'giải phóng PokéBall' của Team Plasma đang thịnh hành ở Unova.

Satoshi cầm PokéDex quét qua quét lại, nhìn không chớp mắt, kinh ngạc thốt lên: "Là hình thái Tiến hóa cuối cùng của Oshawott, Samurott!

Cái sừng nhìn sắc bén quá!" "Còn có Emboar nữa!

Pignite Tiến hóa xong cũng có thể khỏe mạnh thế này sao?" "Satoshi đúng là trẻ con mà." Iris khoanh tay nói: "Mấy con này chẳng phải đều là Pokémon đối tác khá phổ biến ở Unova sao?" "Nhưng Pignite và Oshawott của tớ vẫn chưa Tiến hóa mà." Satoshi gãi đầu nói.

Iris đang định dùng giọng điệu của người lớn để giáo huấn Satoshi, khóe mắt chợt liếc thấy một con Hydreigon hung mãnh, lập tức hai mắt sáng rực: "Là Hydreigon ~ con bé này đáng yêu quá!" "Cậu còn nói tớ nữa." Satoshi đổ mồ hôi hột nói, "Mà Hydreigon đáng yêu chỗ nào chứ!" Tiếng ồn ào thu hút sự chú ý của những người xung quanh, một thiếu niên tóc màu xám xanh đút một tay vào túi quần đi đến, nhếch mép.

"Yo, Satoshi, không ngờ cậu cũng tham gia giải đấu này đấy." "Trip..." Satoshi nhíu mày.

"Sau trận Battle thua tớ lần trước, không ngờ cậu vẫn chưa từ bỏ ý định khiêu chiến với Nhà Vô địch Alder đấy chứ." Trip nhún vai nói: "Và mấy con Pokémon dễ thương mà chưa Tiến hóa của cậu, e là hết cứu rồi." "Ê, thằng nhóc con ở đâu ra thế, không biết Satoshi là Nhà Vô địch Vùng Battle sao!" Iris xù lông nhe răng.

“Ôi chao, đội ngũ mới của Nhà Vô địch Vùng Battle được huấn luyện có mỗi trình độ này thôi sao.” Trip lùi lại nửa bước, xua tay nói: “Tớ không có ý gì khác, chỉ là đến một vùng đất mới và bắt đầu lại từ đầu, sẽ càng kiểm chứng được thực tài của một Huấn luyện viên thôi phải không?” Satoshi của Unova quả thực hơi...

“quăng quật”, chắc là do đội hình ở Unova không hợp với Satoshi.

Nhưng Satoshi lại không chịu dùng thành viên cũ để đánh Liên minh, nên mới dẫn đến chuyện liên tục thua đối thủ Trip.

“Cậu ấy nói đều là sự thật.” Satoshi ngẩng mắt, nhìn Trip, “Nhưng mà...” Dù có phải cởi quần mà chạy, lần này tớ sẽ không thua cậu đâu!

Satoshi định nói thế, nhưng với trình độ đội hình hiện tại, quả thực không có chỗ để nói lời ngông cuồng.

Iris nhìn Satoshi đang im lặng nắm chặt tay, bất lực thở dài.

Thật tình... cái thói sĩ diện, không chịu dùng đội cũ, thật không biết học từ ai ra nữa!

Bỗng nhiên, một tia sáng lóe lên, Iris vỗ tay, đầu sáng bừng như bóng đèn.

Tớ hiểu rồi, Satoshi nhất định là học từ Thầy Lục mà ra!

“Không nói nên lời à?

Được thôi, vậy thì cứ mong chờ trận Battle lát nữa nhé...” ‘Rầm’ một tiếng, vai của một người đi đường va mạnh vào Trip, Trip đau điếng quay đầu lại: “Ê, cậu không có mắt à, cậu...” Trip thấy một đôi mắt cá chết lạnh lùng, một thiếu niên tóc xám hai tay đút túi quần, bên cạnh là một con Electivire cường tráng.

“Rống ô... (▼mãnh ▼#)” Electivire mắt đỏ ngầu nhìn chằm chằm,

mấy cái ống ở sau lưng lóe tia điện.

Iris vẻ mặt "thằng cha này là ai vậy?

Sao lại thích làm màu thế?" với vẻ mặt khó hiểu.

Satoshi đột nhiên đơ người: "Paul?" Paul liếc nhìn Satoshi, biểu cảm không hề thay đổi.

Trip nuốt lại lời đến bên miệng, nói: "Cậu, cũng là tuyển thủ tham gia giải đấu này sao?" "Tân binh của Unova, chỉ có trình độ này thôi sao?" Paul vừa mở miệng đã là một kẻ "cay nghiệt", lạnh lùng nói: "Đúng vậy, từ thực lực giữa các Nhà Vô địch, đã có thể thấy được sự chênh lệch của Liên minh rồi." "Cái thằng này..." Trip cứng cổ, "Không được phép hủy hoại danh tiếng của Nhà Vô địch Alder như thế!" 'Nếu ông nội Alder mà biết mình có fan trung thành đến vậy, nhất định sẽ lén cười trong bếp cho xem.' Iris thầm nghĩ, tự động gật đầu.

"Ồ?

Thì ra cậu thật sự là vì muốn Battle với Alder mới tham gia Cúp Thiếu Niên." Paul nói: "Cậu thật sự nên đi thăm Nhà Vô địch Cynthia và Thầy Lục đi, họ sẽ không lấy tư cách Battle làm phần thưởng để dụ dỗ tân binh tham gia đâu." Iris đồng tình gật đầu.

Thầy Lục sẽ không làm thế đâu, vì anh ấy sẽ trực tiếp tham gia giải đấu luôn!

"Cậu... thôi, cứ gặp nhau trên sàn Battle lát nữa đi." Trip nói với vẻ mặt cứng đờ. 'Mấy cậu con trai cãi nhau, dùng Battle Pokémon để phân thắng thua thì thật là trẻ con mà.' Iris thở dài trong lòng.

Satoshi vẫn bị cho ra rìa, mãi đến khi Paul và Trip lướt qua nhau, Paul mới liếc nhìn Satoshi: "Satoshi." "À?" "Không ngờ cậu lại thua một tân binh như thế..." Paul đội cặp mắt cá chết nói: "Mấy ngày

không gặp, cậu yếu kém đến vậy sao?" "Chào cô, cháu muốn đăng ký thi đấu, làm phiền cô ạ." Y Tá Joy nhìn về phía quầy, một thiếu niên tóc xanh dáng người nhỏ bé đang cẩn thận đưa PokéDex lên.

"Không vấn đề gì." Y Tá Joy khẽ mỉm cười, tiến hành đăng ký trên máy tính.

"Huấn luyện viên của Hoenn, Wally, phải không?" "Vâng, cháu rất cảm ơn cô!" Wally siết chặt dây đeo túi, sau khi nhận lại PokéDex màu xanh lá cây, ánh mắt nhìn chằm chằm vào PokéDex lấp lánh.

Sau khi điều trị phục hồi viêm phế quản, cậu ấy đã có thể giao tiếp và chỉ huy Pokémon một cách trọn vẹn rồi...

Mặc dù vẫn còn khoảng cách so với Ruby, Sapphire và những người khác... nhưng mình cũng là học trò của Thầy Lục.

"Nếu giành được chức Vô địch Cúp Thiếu Niên, chắc là, chắc là sẽ được gặp Thầy Lục một lần nhỉ..." Wally tự lẩm bẩm với giọng không tự tin: "Liệu thầy ấy có còn nhận ra mình không?" "Nếu quên thì cũng rất bình thường thôi nhỉ... dù sao thì Thầy Lục có nhiều học trò đến vậy, mình chỉ là một đứa bất tài vô dụng mà thôi." Nhưng mà...

Wally nhìn chằm chằm vào PokéDex.

Cái PokéDex này, là Thầy Lục đã thay mình xin từ Giáo sư Oak...

Đây chính là lý do để mình tiếp tục kiên trì!

Wally siết chặt dây đeo, ánh mắt lấp lánh.

Dù thế nào đi nữa, mình cũng phải trên sàn đấu của Cúp Thiếu Niên, để Thầy Lục thấy được màn thể hiện của mình và Gallade!

Tiếng reo hò bên ngoài hành lang vang dội khắp trời đất, Lục Dã ngồi ở hậu trường cũng có thể nghe thấy.

“Anh đang nhìn gì thế?” Cynthia duyên dáng ngồi xuống bên cạnh, đưa mắt nhìn anh.

“Danh sách tuyển thủ.” Lục Dã lắc lắc tờ giấy in trong tay, nói: “Không ngờ Paul và Wally cũng tham gia.” Cynthia khẽ mỉm cười: “Paul và Satoshi, chắc chắn sẽ tạo ra những tia lửa hoàn toàn mới đây.” “Với đội hình Unova của Satoshi, chắc là không đánh lại Paul rồi.” Lục Dã vuốt cằm, “Nhưng Paul và Iris lại được xếp vào cùng một bảng... e là không gặp được Satoshi rồi.” Iris là tuyển thủ mạnh nhất toàn bộ Cúp Thiếu Niên.

Dù sao thì, với tài năng của một Nhà Vô địch mà lại đi tham gia Cúp Thiếu Niên... chuyện này cũng chỉ có Thầy Lục mới làm được mà thôi.

Còn về Wally.

Ánh mắt Lục Dã lấp lánh, nhớ lại thiếu niên yếu ớt nhưng lại kiên cường ở Học viện Celadon.

Cậu bé không giống như Ruby và Sapphire có gia thế hiển hách, nhưng cậu cũng có sự nỗ lực và kiên trì của riêng mình, ngay cả khi phải nhường lại chiếc PokéDex phiên bản đặc biệt đã giành được cũng không oán thán.

Thầy Lục không có quyền yêu cầu Giáo sư Oak làm thêm một chiếc PokéDex phiên bản đặc biệt nữa, chỉ có thể tiếp tục quan tâm và ủng hộ học trò này.

Ngoài ra, chính là với tư thái của một Nhà Vô địch, truyền đạt niềm tin của một Huấn luyện viên cho học trò.

“À phải rồi, anh xem bộ trang phục này thế nào.” “Bộ nào?” Lục Dã ngẩng đầu, nhìn Cynthia đã thay một bộ áo choàng màu tím rực rỡ, ngỡ ngàng trong chốc lát.

“Thế nào?” Khóe miệng Cynthia nhếch lên, “Là do ủy ban tổ chức chuẩn bị đấy...

đã mời nhà thiết kế phong cách xuất sắc nhất Unova rồi.” “Rất đẹp.” Lục Dã gật đầu, lại tò mò hỏi, “Rồi lên sàn đấu là sẽ vứt áo choàng đi như Leon sao?” “Dù sao cũng cần tạo ra khí chất Nhà Vô địch mà.” Cynthia đỡ trán, bất lực nói.

Dưới chiếc áo choàng tím rực rỡ là chiếc áo sơ mi xanh mà Cynthia mặc khi đi nghỉ ở Unova, “Manh Manh Đát” vẫn bất cẩn như thường lệ.

“Ừm... quả thực là cần thiết.” “Cũng có chuẩn bị cho anh rồi ~” Cynthia đứng dậy đi về phía tủ quần áo, nghiêng đầu nói: “Áo khoác gió đen, thế nào?” Lục Dã nhìn bộ trang phục Nhà Vô địch phong cách Oreburgh trong tay Cynthia, nhướn mày.

Ai cũng biết, trong thế giới Pokémon, áo khoác gió và áo choàng là “đồ hiệu” của các đại lão!

Trước mắt là một chiếc áo khoác gió kiểu dáng Trung Quốc với họa tiết Oreburgh, có đệm vai, rất phù hợp với tiêu chuẩn trang phục Nhà Vô địch của Thầy Lục.

Có được mẫu này rồi, lát nữa có thể nhờ Fantina chỉnh sửa thêm vài chi tiết, để mặc trong các dịp chính thức. ‘Sao em lại biết số đo của anh?’ Thầy Lục ban đầu định hỏi vậy, nhưng suy nghĩ lại, mình cũng từng “đo” Cynthia rồi, không khỏi thấy thoải mái.

“Đến lượt anh ra sân rồi.” Cynthia nhìn về phía hành lang tuyển thủ, mỉm cười nói: “Nếu vừa vặn, bây giờ anh có thể lên sân khấu ra mắt rồi đấy.” “Không ngờ mình lại thực sự hơi run...” Thầy Lục, người có tỉ lệ thắng chỉ ‘ba mươi phần trăm’, nói.

Cynthia khoanh tay, khóe miệng bất lực nhếch lên: “Người nên run

là Alder mới phải...” “Ghos ~[]~(￣▽￣)” Gengar ‘xì’ một hơi, uống cạn chai nước tăng lực lạnh, vẻ mặt đầy phấn khích.

“Nimi ~” Victini nhe hàm răng hổ nhỏ, ký hiệu chữ V trên trán ẩn hiện phát sáng, truyền Năng lượng gia trì cho Gengar.

Hai mắt Gengar sáng rực.

“Ghos ~(✪ω✪)” Phấn khích rồi đây, lên thôi!

Tiếng reo hò đã vang lên, Lục Dã khoác chiếc áo khoác gió, bước về phía sân vận động đang ồn ào náo nhiệt.

“Tiếp theo, xin chào mừng khách mời đặc biệt của lễ khai mạc giải đấu lần này!!” Thân hình cao ráo, bóng lưng thẳng tắp.

Thầy Lục · Champion phiên bản giới hạn!

Tiếng người ồn ào náo nhiệt vang vọng khắp sân vận động.

Khán giả giơ cao biểu ngữ, cờ hiệu không ngừng hò hét; các Huấn luyện viên trong đội hình tuyển thủ đều lộ vẻ kích động.

Ở một bên sân đấu, bục nâng hạ hiện ra bóng dáng của Nhà Vô địch Unova.

Ánh đèn chói mắt chiếu rọi.

Alder với mái tóc đỏ rối bời, khoanh tay, đeo chuỗi PokéBall trên vai, nhe răng cười về phía ống kính.

“Nhà Vô địch Alder!” Ánh mắt của Trip nóng rực lên, cứ như thể cậu ta đã thấy cảnh mình khiêu chiến với Alder sau khi thắng giải đấu.

Chương 636

Paul lạnh lùng đứng ngoài quan sát; Satoshi và Iris hò reo cổ vũ; Bộ ba Team Rocket cải trang thành người làm vườn đang đeo giỏ hoa đi qua.

“Có cần nước ép quả Trái Cây Đào lạnh tươi không, meo?” “Khoan đã, tiếp theo hình như là Admin ra sân rồi!” Khán giả xôn xao, một sự mong đợi khó nén lan tỏa khắp sân vận động.

Không ít khán giả đến đây là đặc biệt vì Cynthia và Thầy Lục.

Còn đối với khán giả bản địa Unova, cho dù chiến tích Thầy Lục trực diện ‘Bộ Ba Rồng Tồi’ không được nhiều người biết đến, nhưng họ lại biết rất rõ hành động vĩ đại của anh ấy khi cứu Thành phố Opelucid!

Trước con tàu Plasma Frigate đang lao xuống trong vụ nổ, Darkrai của vị Nhà Vô địch này xé toạc Hố Đen, và cây giáo của Sirfetch'd rực sáng cả bầu trời!

Lại có một số khán giả biết về vị Nhà Vô địch này thông qua video.

Sylveon, Togepi, Meloetta... các Pokémon của Thầy Lục vừa có thực lực, vừa hoa lệ lại vừa đáng yêu!

“Tiếp theo, xin chào mừng khách mời đặc biệt của lễ khai mạc giải đấu lần này!!” Tiếng reo hò vang vọng khắp sân vận động, Lục Dã nghe thấy tiếng cổ vũ của khán giả dành cho Áp Áp, Sylveon và các tiểu gia hỏa khác, hơi đổ mồ hôi hột.

Tình hình lúc đó, thực ra Áp Áp đã ‘Miss’ chiêu Công Kích Thiên Thạch... nhưng vấn đề không lớn.

Ván này có sự gia trì tỉ lệ trúng của 'Ngôi Sao Chiến Thắng' của Victini, tôi không tin sát mặt đối thủ mà còn có thể đánh hụt được!

Bánh răng chuyển động, sàn nâng dần dần nhô lên.

Lục Dã nheo mắt cảm nhận một tia sáng, tiếng reo hò dần trở nên nhiệt liệt và chân thực.

Sau khi sàn nâng dừng lại, tiếng reo hò từ bốn phương tám hướng ập đến.

Màn hình lớn chiếu hình ảnh vị Huấn luyện viên khoác áo gió phong cách Oreburgh này, vạt áo bay phất phơ sang hai bên, mái tóc đen cắt ngắn được tạo kiểu bằng keo xịt tóc.

Khác với chiếc áo sơ mi thường ngày, đây là bộ trang phục chính thức sẽ xuất hiện tại Giải Vô địch Thế giới!

Dù là fan hay người qua đường, khoảnh khắc này đều kinh ngạc, hệt như câu nói kinh điển khi Leon vứt áo choàng lên trời và chỉ tay lên cao: 『Đến đây, hãy chứng kiến khoảnh khắc của Nhà Vô địch!』 Lục Dã một tay đút túi, một tay chạm vào miếng đệm vai bên trái, ngẩng mắt nhìn ánh đèn chói lọi và khán đài, tự do chờ đợi phản ứng của mọi người.

Khoảnh khắc tiếp theo, tiếng reo hò đồng thanh từ khán đài vang lên.

"Quả không hổ danh là cậu mà –" Lục Dã nở một nụ cười nhẹ, cởi áo khoác gió và quăng lên trời, hệt như chiêu thức 'thay đồ một phát' mà ai cũng phải có trong thế giới Pokémon.

Tiếng gió vù vù, chiếc áo khoác bay phấp phới trong gió.

Gengar đã đứng trước mặt Thầy Lục trên sàn đấu, mắt đỏ rực, nhe miệng cười!

“Ghos ~! (*ˇ₩)” “Áo khoác làm bẩn chắc không bắt mình đền đâu nhỉ...” Lục Dã lơ đãng nghĩ.

Sân vận động lại rung chuyển, Alder khoanh tay vẻ mặt ‘đây hình như là sân nhà của mình mà?’ với nụ cười bất lực.

Các tuyển thủ dưới sân, Trip đau điếng dời mắt đi; đôi mắt cá chết của Paul hơi lóe sáng; Wally suýt nữa thì kêu to.

“Đúng là Thầy Lục!” Do anh ấy sẽ trong lễ khai mạc Giải Vô địch Thế giới Cúp Thiếu Niên, cùng với Nhà Vô địch Unova Alder, tiến hành Battle Show!

“Tôi biết ngay có người nào đó sẽ đến Cúp Thiếu Niên mà!” “Thầy Lục đã Battle Show với Leon rồi... chẳng lẽ giải Vô địch, còn gọi là giải của fan à?” “Hắc hắc, Thầy Lục, Thầy Lục của tui ~” Trong bầu không khí Battle nhiệt huyết, Victini ‘ẩn thân’ bên cạnh Lục Dã, tò mò nhìn xung quanh.

Giải đấu lớn hiện đại, đối với “tiểu V” của Thị trấn Eindoak mà nói, là một trải nghiệm mới lạ.

Và điều khiến “tiểu V” càng để tâm hơn, là Thầy Lục, người mà bình thường mỗi ván đấu đều có thể làm trò cười, giờ đây lại tỏa ra dao động chiến thắng mạnh mẽ.

“Chiêu thức không trượt là thắng!” Lục Dã thầm nghĩ.

Vì là Battle Show, nên không có trọng tài phân định thắng thua, do MC đại diện tuyên bố quy trình.

Thấy Gengar đã ra sân, MC dùng ánh mắt hỏi Alder.

Alder thờ ơ khoanh tay, nhưng không khỏi bị khí thế của Lục Dã lay động, ánh mắt lóe sáng.

Con Gengar đó... và Huấn luyện viên hòa làm một, bất kể lúc nào

cũng có thể nâng cao thực lực cho nhau.

Điều này khiến tôi nhớ lại người bạn đời đầu tiên của mình, nó hiện đang ngủ say ở Tháp Thiên Đường của Thành phố Mistralton...

Alder lắc đầu, trầm giọng nói: "Lục Dã, tôi cảm nhận được tiềm năng vô hạn trên người cậu và Gengar." "Tương tự, tôi cũng hy vọng người bạn đời đang bảo hộ tôi ở đâu đó, có thể tự hào về con đường mà tôi, với tư cách là một người thầy, đang đi.

Thế nên –" Giữa lời nói, ánh mắt của Alder bừng sáng, như một con sư tử đực tỉnh giấc, lấy ra một quả PokéBall từ bộ trang phục rộng rãi.

Cái gọi là Nhà Vô địch, không gì khác hơn là hy vọng bảo vệ hạnh phúc của những người khác và Pokémon hơn bất kỳ ai!

"Lên nào, mối ràng buộc và mặt trời của tôi, Volcarona!!" Alder ném PokéBall lên trời, nắp cầu 'bùm' một tiếng mở ra phóng ra một luồng hồng quang, ánh sáng tựa như mặt trời chiếu rọi khắp cả sân vận động!

"Đây là...

Át chủ bài của ông nội Alder!" Iris nói.

"Ôi chao, khí thế thật kinh người." Satoshi lấy PokéDex ra quét Volcarona.

Hai mắt Volcarona trong veo và xanh biếc, một cặp xúc tu đỏ bao quanh hai má, phần thân trên có một vòng lông trắng.

Ba cặp cánh màu cam đỏ tựa như mặt trời, tỏa ra ánh sáng cam rực rỡ.

Giữa những lần vỗ cánh, Shield Dust lửa rụng xuống, cơ thể Volcarona hùng dũng bốc cháy!

Nhiệt độ đột nhiên tăng cao, khán giả bị khí chất của Volcarona chấn động, đây không hổ là Pokémon đối tác của một Nhà Vô địch!

Trip nói: "Tớ sẽ giành chiến thắng trong giải đấu này, rồi đánh bại Volcarona của Nhà Vô địch Alder!" Paul liếc nhìn Trip, ánh mắt như nhìn một thằng ngốc.

Ngày xưa tôi cũng ngu như cậu... rồi bị Garchomp 'xuyên giáp' cho tơi tả!

Iris hai tay tạo thành loa, lớn tiếng nói: "Thầy Lục cố lên!!" Alder vốn đang khí thế hừng hực, nghe thấy tiếng reo hò của 'người kế nhiệm được chỉ định' Iris, sắc mặt có chút vi diệu.

Này này, con bé này, sao lại 'tay trong tay ngoài' thế?

"Trong thần thoại Unova, khi tro núi lửa che phủ mây đen mang đến bóng tối và cái lạnh, Volcarona sẽ xuất hiện từ núi lửa, mang đến ánh nắng và lửa.

Do đó Volcarona cũng được người dân Unova coi là hiện thân của mặt trời." Tại khu khách mời, Cynthia giải thích cho Caitlin: "Ở Unova, Volcarona thường được coi là Pokémon Huyền thoại.

Nhưng trong PokéDex do Giáo sư Oak biên soạn, Volcarona lại không được xếp vào phạm trù Pokémon Huyền thoại." "Tương tự như Arcanine ở phương Đông được coi là Thú Huyền Thoại, nhưng lại không được xếp vào Pokémon Huyền thoại vậy." 'Học giả thần thoại' Cynthia đưa ngón tay ra, mỉm cười nói.

"Ưm..." Caitlin nhăn mặt nhỏ, "Phức tạp quá... với lại con sâu bướm to tướng xấu xí, không đáng yêu." "Ừm... tớ lại thấy Volcarona rất ngầu mà." Cynthia chống cằm, suy tư nói.

Caitlin nhìn Cynthia, khẽ nói: "Cậu lo lắng sao?" "Quả thực có một chút." Ánh mắt Cynthia thoáng lóe lên, nghiêm túc nói, "Tớ lo

Gengar ra tay quá nặng thôi!" Caitlin: "..." Sự tin tưởng lẫn nhau giữa họ khiến Caitlin có chút chua chát không nói nên lời.

Còn trên sàn đấu Battle, trận chiến sắp bùng nổ!

Volcarona của Alder vỗ cánh, đôi mắt xanh biếc nhìn chằm chằm Gengar.

Gengar nhe miệng, khí thế hừng hực đứng trên sàn đấu, hai mắt đỏ rực.

Thầy Lục nhớ rằng Pokémon đối tác của Alder cũng là Volcarona, hiện đang ngủ say ở Tháp Thiên Đường.

Và gia tộc Alder không chỉ có một con Volcarona.

Dù sao thì Nhóm Trứng của Volcarona không phải là 'Chưa Phát Hiện' mà là 'Nhóm Côn Trùng', về lý thuyết có thể ấp trứng cùng với Caterpie.

Nhìn Volcarona đang bốc cháy hừng hực, Lục Dã đột nhiên hoàn hồn, tâm trạng phức tạp.

Rõ ràng tỉ lệ thắng chỉ 'ba mươi phần trăm', bây giờ lại đi nghiên cứu 'ấp trứng'...

Nếu ván này "lật kèo" thì chắc chắn là lỗi của Akin "người ấp trứng"!

"Rotom, khởi động chế độ Livestream." Lục Dã nói.

"Tít tít...

Đã nhận, Roto~" Rotom bạn học lơ lửng bên cạnh Thầy Lục, Livestream 'Battle Show Nhà Vô địch' với góc nhìn thứ nhất, đồng thời bình luận trực tiếp trong phòng Livestream và Group Chat.

Một lượng lớn fan tràn vào phòng Livestream, nhìn thấy Volcarona trong khoảnh khắc, lập tức ngẩn người.

“Mở màn bằng Cú Sét Đánh!” “Đề nghị đổi tên: Đến với Champion thì chỉ có làm nền cho người khác thôi.” “Vãi chưởng, là Pokémon yêu thích của tôi, Volcarona!” Volcarona có độ nổi tiếng cực cao, kèm theo bài thơ do Giáo sư Oak sáng tác: 『Thật rực rỡ biết bao, đôi cánh lông vũ rực lửa, chính là Volcarona!』 Alder nhìn chằm chằm sân đấu: “Ồ!

Volcarona cũng tràn đầy Tinh thần dồi dào, vậy thì cố lên nào!” “Volcarona –” Ánh mắt Alder đột nhiên sắc bén: “Sử dụng Vũ Điệu Rực Lửa!” Volcarona vỗ cánh như ánh nắng mặt trời, bay lượn trên không trung, rắc xuống vô số Shield Dust lửa.

Trong chớp mắt, mặt đất bùng lên biển lửa hừng hực, Volcarona tự do bay lượn trong những luồng nhiệt nóng bỏng, biển lửa như sóng thần ập đến Gengar!

Đồng thời, ba cặp cánh của Volcarona càng trở nên chói mắt, ẩn hiện những ảo ảnh cam đỏ, đôi mắt xanh biếc lưu chuyển ánh sáng! ‘Vũ Điệu Rực Lửa’ là chiêu thức đặc trưng của Volcarona, rắc Shield Dust lửa xuống tạo thành biển lửa, trong thời cổ đại thậm chí còn được người ta gọi là ‘cơn thịnh nộ của mặt trời’!

Và lúc này, Volcarona với khí thế tăng vọt, rõ ràng đã kích hoạt hiệu ứng phụ tăng SA của ‘Vũ Điệu Rực Lửa’.

“Phạm vi biển lửa, có thể bao phủ toàn bộ sàn đấu sao?!” Satoshi nói.

“Ông nội Alder là Nhà Vô địch lão làng, thực lực này cũng là điều đương nhiên thôi mà.” Iris nói.

Khán giả bị chấn động bởi ‘Vũ Điệu Rực Lửa’ hùng tráng này.

“Gengar, Đấm Lén!” Trước biển lửa đang dâng trào dữ dội, thân hình lấp ló của ‘tiểu béo tử màu tím’ chợt lóe lên, phóng tới trước mặt

Volcarona và đối mắt với nó.

Hai Pokémon lơ lửng trên biển lửa, Lục Dã từ bỏ sát thương tiếp theo của 'Đấm Lén', hét lên: "Sử dụng Xung Kích Bóng Tối!" "Ghos ~!" Gengar trên người sáng lên ánh sáng đen, Năng lượng hệ Ác lập tức hóa thành hình vòng tròn khuếch tán ra xung quanh, biển lửa như cơn bão táp bị thổi bay sang hai bên!

"Dùng Vũ Điệu Bướm Đêm trên cao!" Alder hét lên.

Volcarona đã vỗ cánh với tốc độ cực nhanh, vừa xoắn ốc bay lên vừa rắc những hạt Shield Dust lấp lánh.

Những hạt Shield Dust đó tiếp xúc với không khí, lập tức hóa thành tia lửa, rơi xuống đất tạo thành ngọn lửa lớn hừng hực!

Cùng với Vũ Điệu Bướm Đêm của Volcarona, luồng khí mạnh mẽ thổi bay những tia lửa đó, hóa thành 'Sóng Nhiệt' ập đến Gengar!

"Vũ Điệu Bướm Đêm có thể tăng cường đáng kể trạng thái của Volcarona, nhưng lúc dùng Vũ Điệu Bướm Đêm, lại chính là lúc Pokémon hệ Côn Trùng yếu nhất." Cynthia nhíu mày, "Alder đã nhắm vào điểm này, kết hợp Sóng Nhiệt, phát triển ra một tổ hợp chiêu thức công thủ vẹn toàn." Dao động hình vòng tròn màu đen, 'Xung Kích Bóng Tối' đánh hụt, Lục Dã nhướn mày.

Tỉ lệ trúng được gia trì bởi tiểu V chẳng phải cũng như không sao?!

"Nimi!" Victini ngụy biện 'ẩn thân' lơ lửng giữa không trung.

Rõ ràng là tôi đã cố gắng hết sức rồi mà!

Xung Kích Bóng Tối hất văng biển lửa, ngọn lửa bám vào rào chắn xung quanh, Volcarona và Gengar đối đầu trên không trung ở giữa sàn đấu.

Sóng Nhiệt gào thét ập đến, Gengar ngước nhìn Volcarona đang bay lên cao, nhe miệng hung hăng, đưa tay nhỏ ra nắm chặt giữa không trung: "Ghos!" (Xuống đây đi mày!) Trong khoảnh khắc, trọng lực vô hình như một bàn tay khổng lồ, bóp chặt đôi cánh của Volcarona.

Alder đột nhiên kinh hãi, Vũ Điệu Bướm Đêm của Volcarona đã bị 'Mạnh Mẽ Tuyệt Đối' làm gián đoạn!

Khán giả nhìn về phía sàn đấu, chỉ thấy Volcarona đột nhiên như diều đứt dây, lao xuống đất.

Rầm!

Như bị đè xuống đất, mặt đất xung quanh Volcarona nứt ra từng lớp!

Gengar đối mặt với Sóng Nhiệt hung dữ, bên tai vang lên chỉ huy của Thầy Lục.

Xào xạc – Sóng Nhiệt vô hình cực kỳ khó chịu, Bóng Ma cũng không thể hoàn toàn hóa giải, vậy thì dùng sức gió để đối kháng!

"Gengar, Gió Băng!" "Ghos ~~Kìa!" Gengar hít một hơi thật sâu như Jigglypuff, đồng thời ngửa người ra sau và phồng má lên thật to, trông cũng khá đáng yêu.

Ngay sau đó, Gengar thở ra luồng khí lạnh lẽo và băng tinh, đối đầu với Sóng Nhiệt nóng bỏng đang tỏa ra tia lửa!

Oành!!

Tiếng nổ vang lên, khói đen mù mịt, Gengar bình yên vô sự bay ra từ vụ nổ.

"Ghos ~(no ¯▽¯)" Giữa sân đấu im lặng như tờ, khán giả ngỡ ngàng một lát.

Chỉ thấy Volcarona thoát khỏi sự ràng buộc của trọng lực, lảo đảo bay lên, ba cặp cánh đầy vết xước.

Còn vụ nổ giữa lửa và băng vừa rồi, đã tạo ra hơi nước.

Hơi nước mờ mịt lan tỏa khắp sân đấu, tạo thành cảnh tượng đặc biệt biển lửa hỗn loạn, hơi nước mịt mù!

Khoảnh khắc này, khán giả hoàn hồn, tự phát vỗ tay.

Thầy Lục đã tận dụng hoàn hảo chiêu Sóng Nhiệt... và còn lợi dụng hơi nước để làm suy yếu phạm vi biển lửa của Volcarona!

Chỉ xét từ góc độ thưởng thức, đây cũng đã tạo ra một bữa tiệc thị giác và thính giác trên Battle Show!

"Tiếp tục cháy đi, Volcarona!" Alder phấn khích nhe răng cười, hét lớn: "Dùng Bão Tố đồng thời với Vũ Điệu Rực Lửa!" Sắc mặt Lục Dã hơi đổi.

Chỉ huy kiểu gì thế này, một lượt dùng hai chiêu!

Volcarona vỗ đôi cánh sáng chói, hơi nước trên sân đấu bị bốc hơi hoàn toàn.

Lần này, Shield Dust lửa không rụng xuống đất, mà trực tiếp rắc vào không trung, nhờ Bão Tố thổi về phía Gengar!

"Ké-cà—!!" Ba cặp cánh của Volcarona vỗ ra hai luồng Bão Tố dữ dội, Bão Tố như lưỡi dao cắt gọt tạo thành hai cột gió.

Cột gió đốt cháy Shield Dust lửa trong không khí, trong khoảnh khắc, hai luồng Bão Tố lửa dữ dội càn quét ập đến!!

Chương 637

Khán giả không kìm được nuốt nước bọt.

Các fan trong phòng Livestream cũng 'xì' một hơi hít khí lạnh.

"Đây là trình độ của một Nhà Vô địch dốc toàn lực sao?!" "Căng thẳng hơn nhiều so với lúc đánh Lucian..." "Lucian: Cậu có lịch sự không vậy?" Ngọn lửa chiếu sáng đôi mắt Lục Dã, nếu nói Alder đã thể hiện 'gió, lửa, vũ điệu' của Volcarona một cách hoàn mỹ, thì tôi cũng có Mối gắn kết giữa tôi và Gengar!

"Gengar –" Lục Dã bình tĩnh đưa tay lên trời, trong tay là một chiếc găng tay hở ngón phối màu đen đỏ, mặt sau găng tay đính một viên Đá Chìa Khóa sáng lấp lánh!

Khán đài đồng loạt rung chuyển.

"Sắp đến rồi sao?" "Khoảnh khắc Nhà Vô địch của Gengar!" Ánh mắt Paul hơi lóe sáng, nghĩ đến việc Thầy Lục đã giúp mình lĩnh hội Tiến hóa Mega; Wally căng thẳng siết chặt dây đeo; Satoshi há to miệng.

Cynthia khẽ cười duyên, có vẻ thoải mái nói với Caitlin: "Chỉ cần tin tưởng Pokémon, chúng cũng sẽ dùng sự gắn kết để đáp lại Huấn luyện viên." "Gắn kết..." Caitlin ngẩng đôi mắt bình tĩnh và lười biếng lên, nhìn chằm chằm vào sàn đấu Battle đang đứng trước mặt.

"Tiến hóa Mega!!" Ánh sáng chói mắt lóe lên, trong khoảnh khắc, ánh sáng Tiến hóa rực rỡ bốc lên từ Gengar!

Hai luồng Bão Tố như lưỡi dao cắt gọt, cuốn theo ngọn lửa, cứ như muốn xé nát Gengar.

Tuy nhiên, ánh sáng Tiến hóa đã tan đi, Mega Gengar đã sẵn sàng

xuất kích!

“Sau khi nắm vững, Tiến hóa Mega ngày càng dễ dàng và tiện lợi...” Lục Dã thầm châm biếm: “Chẳng lẽ đây chính là cái gọi là, thời gian biến hình bất khả chiến bại sao?” Mega Gengar trán nhô ra những gai nhọn, trán hé ra đôi mắt độc màu vàng, nụ cười hung ác, hai nắm đấm đầy gai nhọn.

Khí đen đỏ lan tỏa xung quanh, Mega Gengar lơ lửng giữa không trung, đón một trong hai cột gió và đưa tay phải ra.

“Mega Gengar, Hố Đen!!” Ánh mắt Alder thoáng kinh ngạc, chiêu thức đặc trưng của Darkrai trong truyền thuyết, hôm nay lại được thấy từ Gengar của Thầy Lục!

Bùm!!

Một Hố Đen xoáy tròn tụ lại trong lòng bàn tay phải của Gengar, Hố Đen hóa thành quả cầu bay ra, va chạm với cột gió, lực hút mạnh mẽ liên tục hấp thụ gió và lửa!

Đồng thời, Thế giới Đảo Ngược.

Giratina ngẩng đầu nhìn một luồng lốc xoáy cuốn theo ngọn lửa lướt qua bầu trời.

“Hôm nay lại là một ngày chăm chỉ phục hồi nữa...” Một cột gió khác cũng ập đến, Lục Dã đã sử dụng lối đánh bạo lực hơn.

Trực tiếp dùng Bóng Ma đối chọi!

“Ghos!!” Gengar giơ lòng bàn tay trái đang bùng nổ Bóng Ma, cố gắng hết sức đối kháng với cột gió.

Ánh sáng đen kịt và ánh lửa cam vàng chiếu rọi lẫn nhau, sau đó ánh sáng đen vỡ tan thành nhiều mảnh, như sự phân bào nhấp nháy khắp sàn đấu.

Bóng Ma phá tan Bão Tố, không ngừng bay về phía Volcarona!

Alder đột nhiên kinh hãi.

Trong cuộc đối đầu trực diện, Mega Gengar hoàn toàn chiếm thượng phong!

"Volcarona –" Alder hét lớn: "Mất Trí Nhớ!" Mất Trí Nhớ có thể tăng cường đáng kể khả năng kháng chịu của Volcarona, đồng thời, Volcarona thu gọn ba cặp cánh, bao bọc lấy mình như một kén côn trùng, đôi cánh tỏa ánh lửa cố gắng chống lại Bóng Ma đang gào thét.

Vùng Vẫy Côn Trùng!

Oành!!

Khói bụi mù mịt, Thầy Lục chỉ huy Mega Gengar lao lên phía trước: "Thôi Miên!" Khán giả trong phòng Livestream giật mình.

"Đến rồi, cuối cùng cũng chờ được rồi!" "Mấy người tưởng Thầy Lục chơi cường công sao?

Thực ra là Thôi Miên đấy!" "Mọi chiến thuật đều chuyển sang Thôi Miên sao?

Yêu quá yêu quá!" Alder ngớ người trong chốc lát, trong lòng có chút khó hiểu.

Bất nhờ có gia trì, tỉ lệ trúng của Thôi Miên cực thấp... thà dùng chiêu tấn công tiếp tục hơn là dùng chiêu thay đổi trạng thái.

Chẳng lẽ Thầy Lục là vì hiệu ứng thưởng thức của Battle Show?

Khoảnh khắc tiếp theo, Alder á khẩu.

"Ghos!" Ánh mắt Mega Gengar lóe lên ánh sáng xanh lam, cái bóng hình ảnh hiện ra khóa chặt Volcarona, ánh sáng Thôi Miên chiếu về phía Volcarona đang xòe cánh.

Trong chốc lát, đôi mắt xanh biếc của Volcarona chớp chớp, mí mắt cứ cụp xuống...

Thôi Miên thành công!

"Ohhhhhh!!" "Thế nào là bậc thầy chiến thuật hả?" "Dừng lại đi, đây căn bản không phải Battle của Nhà Vô địch!" "Ác... vị Nhà Vô địch này là Lục Mỗ Nhân, vậy thì không sao rồi!" "Nimi Nimi ~!" "Tiểu V" biểu tượng chiến thắng bay vòng vòng hớn hở.

Tốt quá tốt quá, cuối cùng mình cũng giúp được rồi!

Alder nhíu chặt mày, trong cuộc đối đầu giữa các Nhà Vô địch từng phút từng giây đều phải tranh giành, bị Thôi Miên đồng nghĩa với tuyên án thất bại.

Nhưng mà, phải kiên trì!

"Volcarona." Ánh mắt Alder lóe sáng, nhìn Lục Dã và Gengar trước mặt, trầm giọng nói: "Ánh sáng tỏa ra từ đôi bạn ấy thật đẹp...

Để không làm lu mờ ánh sáng đó, chúng ta cũng phải thể hiện một nội tâm mạnh mẽ!" Volcarona nhắm mắt lại, vẫn vỗ cánh bay lơ lửng trên không trung, nhiệt độ cánh dần tăng lên, liên tục có tia lửa bắn ra!

Lục Dã nhướn mí mắt.

Mối gắn kết còn có thể giải Thôi Miên sao?!

Bất hợp pháp, cái này rất bất hợp pháp!

"Gengar, Ăn Mơ!" Lục Dã vội vàng thúc giục Gengar tận dụng thời gian.

Volcarona đang chìm vào giấc ngủ, có vẻ có xu hướng tỉnh dậy.

Cái bóng sau lưng Mega Gengar, kéo dài ra ảo ảnh nhe nanh cười như Haunter.

Ảo ảnh đưa hai bàn tay ra, trực tiếp xuyên vào cơ thể Volcarona!

Combo kinh điển Thôi Miên và Ăn Mơ!

Đông!!

Volcarona rơi xuống đất từ trên không, Alder đột nhiên nhận ra Thầy Lục đã "nương tay", bởi vì Volcarona vẫn còn khả năng hành động.

Volcarona lại bay lên, toàn thân tả tơi lơ lửng giữa không trung.

Ngay sau đó, dựa theo quy tắc giải đấu, tiếng MC giải thích vang lên.

"Thời gian đã hết...

Cảm ơn các khách mời Battle Show của trận đấu này!" Người sáng suốt đều có thể nhìn ra, nếu Battle tiếp, Nhà Vô địch Alder chỉ còn nước thất bại.

Nhưng ở Liên minh Unova, lại là lễ khai mạc Cúp Thiếu Niên, dừng lại đúng lúc có lẽ sẽ càng "EQ cao".

Giống như các giải vô địch thế giới ở phương Đông thường tuân thủ nguyên tắc 'nhường một chiêu'.

Nếu đã nhường mà đối phương vẫn thua, thì đó là vì, thực sự không ngờ đối phương ngay cả chiêu đó cũng không đỡ nổi...

"Ghos..." Gengar 'yếu ớt' giải trừ Mega Tiến hóa, khóe miệng cụp xuống, thở dài như kiệt sức.

Mệt quá, tôi đã 'Kiệt Sức' rồi...

Lục Dã khóe miệng co giật.

Quỷ Quỷ, đừng có học mấy chiêu 'diễn sâu' của Pikachu chứ!

Mãi đến khi MC tuyên bố, khán giả mới như bừng tỉnh vỗ tay.

Mọi người vẫn còn chìm đắm trong trận Battle vừa rồi.

Volcarona giỏi Vũ Điệu Rực Lửa, Gengar giỏi Bóng Ma (gạch đi)... giỏi Thôi Miên.

Có thể thấy trận đấu của hai Nhà Vô địch trong lễ khai mạc, chắc chắn là "đáng đồng tiền bát gạo"!

"Nhà Vô địch Alder..." Trip lẩm bẩm, "Thậm chí suýt nữa thì thua..." Satoshi và Iris cúi đầu, mỗi người có những tính toán riêng.

Nhà Vô địch Alola và Nhà Vô địch Unova tương lai, lúc này vẫn chỉ là những đứa trẻ... nhưng Battle Show của Thầy Lục và Alder đủ để lay động cả hai.

Caitlin trầm tư, dường như chiến thắng không thể đánh bại được người này.

Nhưng mà...

Caitlin liếc nhìn Cynthia đang nhếch miệng cười bên cạnh, má ửng hồng.

Có thể thấy nụ cười như thế của Cynthia, cũng đã không uổng chuyến đi rồi...

Trên sàn đấu Battle, Alder và Lục Dã bắt tay nhau.

"Một trận Battle nhiệt huyết sôi trào." Alder cười nói: "Cậu cũng có những ý tưởng chiến thuật xuất sắc mà tôi không sánh bằng...

Mời cậu đến lễ khai mạc, rõ ràng là một lựa chọn đúng đắn.

Sẽ có nhiều Huấn luyện viên tân binh được cậu truyền cảm hứng hơn, Thầy Lục!" "Tôi cũng học hỏi được rất nhiều." Lục Dã nói.

Alder cười ha hả: "Vậy thì, về phí xuất hiện của cậu, sẽ quyết toán sau giải đấu nhé!" "Không vấn đề gì." Tôi nghe nói nhiều Huấn luyện viên nắm giữ Tiến hóa Mega, hiện tại cũng bắt đầu nghiên cứu

kỹ thuật Chiêu Z.

Nhìn Thầy Lục, người có mối gắn kết sâu sắc với Gengar, Alder vuốt cằm.

“Không biết, Thầy Lục có hứng thú với Pha Lê Z không nhỉ...” Khán đài hò reo vang trời, màn hình lớn đang chiếu lại trận đấu vừa rồi, vẫn không ngừng khiến khán giả kinh hô.

Lục Dã và Nhà vô địch Alder cúi chào rồi rời sàn đấu, tiếp theo là Màn trình diễn chiến đấu của Cynthia và Caitlin.

Với hai Nhà vô địch đẳng cấp quốc tế ở phía trước, Nhà vô địch vùng Sinnoh đầy cạnh tranh đương nhiên không chịu thua kém.Sau một thời gian nghỉ giải lao ngắn ngủi, khán đài lại hò reo sôi trào, Team Rocket nhân cơ hội bán lén một đống nước uống và đồ ăn vặt.

Satoshi cũng mua Onigiri vị mận từ chỗ Meowth, nhồm nhoàm cắn một miếng lớn: "Ừm... ngon quá!" "Pikachu ~" Pikachu đứng trên ghế, hai tay ôm Onigiri, đôi tai lắc lư qua lại."Cảm ơn đã ghé qua meo ~" Meowth gian xảo xoa tay cười nói.

Chả ai nhận ra hóa trang của bộ ba này cả..."Sau khi Màn trình diễn chiến đấu của Nhà vô địch Cynthia kết thúc, Đại hội sẽ chính thức bắt đầu đó nha." Iris nói, "Chiều nay sẽ bắt đầu chia bảng đấu rồi!""Đại hội kéo dài tổng cộng mấy ngày vậy?" Satoshi lúng búng hỏi."Một tuần, ngay sau đó là Đại hội Vertress sẽ khai mạc!" Iris nói.Satoshi nhìn sang bên cạnh: "Paul, cậu có tham gia Đại hội Vertress không?""Không, trình độ của Đại hội Vertress chưa đạt tới kỳ vọng của tôi." Đứng trước mặt Trip, người đang nghiến răng ken két ở hàng ghế phía sau, Paul với đôi mắt cá chết nói: "Tôi định đi du lịch Kalos, nhân tiện thử nắm giữ Mega Evolution...

Thôi không nói cái này nữa, Màn trình diễn chiến đấu bắt đầu rồi."Tiếng hoan hô nhiệt liệt, đèn sân khấu chiếu sáng bục nâng, mỹ

nhân tóc vàng cao quý xinh đẹp cúi đầu chống eo.

Ngay lập tức, Cynthia hướng về màn hình lớn, đôi mắt xám lấp lánh ánh sáng, khóe môi cong lên.

Khoảnh khắc ấy, cả khán đài bùng nổ, danh tiếng của Nhà vô địch Sinnoh hiển nhiên không thể nghi ngờ."Chị Bạch Thái!!" "Vậy là giờ đi sự kiện nào cũng thành vợ chồng à?" "Ugh... thì cũng được!"Cynthia khẽ mỉm cười, vị Nhà vô địch này ngày thường đối đãi mọi người thân thiện, nhưng khi chiến đấu lại toát lên khí phách ngời ngời."Gao!!" Một luồng hồng quang bay ra từ PokéBall, Garchomp vung hai lưỡi hái gầm thét dữ dội, Cynthia khoanh tay ôm lấy cánh tay mình, ánh mắt tập trung.Khán đài im bặt, sau một khoảnh khắc im lặng lại vang lên tiếng hoan hô nhiệt liệt hơn, bục nâng khác cũng đã vào vị trí.Rào chắn của bục nâng nở ra như những cánh hoa, ở giữa là Caitlin với vẻ mặt mệt mỏi và uể oải, đội chiếc mũ tròn màu trắng, khẽ ngáp một cái.Ngay sau đó, trên sân đấu hồng quang lóe lên, Gothitelle như cô hầu gái trung thành bên cạnh công chúa, cúi chào khán giả."Xem xong trận đấu vừa rồi, tôi có chút mong đợi trận chiến này." Cynthia nói."Trước đây tôi có cố gắng thế nào cũng không đánh bại được cậu, Cynthia." Caitlin nhẹ giọng nói, "Nhưng ý nghĩa của thất bại là để nhìn lại những thiếu sót của bản thân.

Đây là điều tôi học được sau khi trở thành Tứ Đại Thiên Vương Unova.""Vậy thì... hãy để tôi chứng kiến sự trưởng thành của cậu!" Cynthia ánh mắt sắc bén, khóe miệng nhếch lên, "Garchomp, Fire Blast!""Sử dụng Thunderbolt." Caitlin ngưng giọng nói.

Fire Blast cam vàng và Thunderbolt xanh lam "bùm" một tiếng va vào nhau, tiếng nổ vang vọng khắp khán đài!Lục Dã đứng xem ở cửa sổ kính sát đất tầng hai, vuốt cằm nói: "Garchomp của Cynthia, chiêu thức cũng đa dạng đấy.

Còn Gothitelle... không chơi Tử Thần Chi Vòng (Perish Trap) mà xài thẳng Thunderbolt đánh úp mặt luôn!""Ghos ~" Gengar vừa trải qua một trận chiến "gian khổ", đang ngồi trên ghế đẩu gặm kem dâu.

Victini bay lượn bên cạnh Lục Dã, mắt sáng rực, cùng xem trận đấu: "Nimi ~!"Sylveon nằm phục trên ghế sofa, đôi mắt xanh lam nhìn màn hình tinh thể lỏng; Togepi đang ngồi trước màn hình chơi game, bên cạnh còn bày chai Coca Cola lớn và khoai tây chiên."Dô y ~(ﾉ ▽)ﾉ" Sirfetch'd đang ngủ gật dưới máy lạnh; Blastoise đang chống đẩy; Arcanine ngáp dài lười biếng; Pupitar chớp chớp đôi mắt to tròn trong cái kén, nhìn Lục Dã.Lục Dã: "..." Pupitar nhà mình vẫn ngoan lắm...Cốc cốc!

Lúc này, có người gõ cửa phòng VIP.

Nhân viên công tác cho biết, Nhà vô địch Alder mời đến để bàn bạc chi tiết về phí xuất hiện.Sau khi Lục Dã đồng ý, anh đứng bên cửa sổ kính sát đất quan sát thêm một lát, trận đấu của Cynthia và Caitlin đã gần kết thúc."Garchomp." Cynthia nói: "Dragon Rush!!"Khán giả ngước nhìn bầu trời sân đấu, ánh mắt đầy chấn động.

Garchomp như một chiếc máy bay chiến đấu phản lực, lao xuống từ trên không, toàn thân cuộn trào Long Ảnh màu tím sẫm!

Chiêu này hiển nhiên còn giữ lại sức lực, y hệt chiêu Ác Mộng Ăn Thịt (Dream Eater) mà Gengar đã thu lại vừa rồi.Sau khi khói bụi tan đi, vừa đúng lúc 10 phút kết thúc, Màn trình diễn chiến đấu của cả hai bên đã kết thúc hòa.Khán giả dù không hiểu rõ nhưng vẫn vô cùng cảm thán và vỗ tay, chìm đắm trong bữa tiệc thị giác và âm thanh của trận đấu.Còn đối với các Huấn luyện viên có ánh mắt độc đáo.

Tiết tấu trận chiến này, đơn giản là 'Lục lão sư đấu với Alder' phiên bản tái khắc!Caitlin nhìn thấy Cynthia thu hồi Pokémon, trong

lòng có chút cảm giác khó tả.

Vậy là, giữa các cặp đôi... sẽ ngày càng giống nhau ư...Phụt!

Ngọn lửa bạc bùng cháy ở trung tâm khán đài, sau khi hai Màn trình diễn chiến đấu kết thúc, Cúp vô địch thế giới trẻ Symbol chính thức bắt đầu.Ngọn Lửa Thần Thánh của vùng Unova đến từ Volcarona, đủ để cho thấy vị trí của Volcarona trong lòng người dân Unova.Ngay sau đó, màn hình lớn dựng trên sân đấu sáng lên bảng phân nhóm, các tuyển thủ tham gia đều đồng loạt nhận được tin nhắn chiến đấu trên điện thoại!Iris muốn thể hiện quyết tâm kế nhiệm Nhà vô địch cho Unova, Satoshi khao khát chuẩn bị cho Đại hội Vertress, Wally muốn chứng minh sự trưởng thành của bản thân cho Lục lão sư...Với những niềm tin khác nhau, Paul với đôi mắt cá chết liếc nhìn Trip với vẻ mặt đầy khoái chí. "Có vẻ chúng ta đụng độ ngay trận đầu rồi." Trip lắc lắc điện thoại, nhe răng cười: "Tôi đúng là may mắn thật!"Paul hơi ngạc nhiên.

Tên này... lúc nào cũng dũng cảm thế à?

Thôi bỏ đi, lát nữa sẽ rõ.

Paul ánh mắt sắc bén.

Tôi và Satoshi không giống nhau, tôi toàn dùng những thành viên cũ!...Trong phòng khách.

Lục Dã ngồi xuống ghế sofa, khoanh tay dựa vào, nhìn ngó xung quanh bài trí.

Tủ trưng bày các bức tượng đất sét của Golett, lò sưởi giống hình Darmanitan, tấm thảm dệt tay và trang phục dân tộc của Alder đều cùng một phong cách.Nhà vô địch Alder trong 《Black and White》 có nguyên mẫu là thổ dân châu Mỹ, cho đến ngày nay, Unova vẫn còn các dân tộc cổ xưa như 'Người của Đất'.

Sự phát triển nhanh chóng của công nghệ đã tạo nên một Unova vừa cổ kính vừa hiện đại.Sự phát triển công nghiệp lại thúc đẩy hàng loạt vấn đề như ô nhiễm môi trường, bùng nổ dân số, Pokémon bị đe dọa.

Trubbish sống nhờ ăn rác, Timburr cùng tồn tại với con người, Jellicent được cho là sẽ săn bắt thợ săn...Lý tưởng của Team Plasma đã ra đời từ những kẽ hở của xã hội.

Alder, người bảo thủ, từ chối sử dụng Hệ thống lưu trữ Pokémon, không thể chấp nhận những thay đổi của xã hội, chìm đắm trong nỗi đau mất đi người bạn đồng hành...

Chương 638

sau đó đã nhường lại vị trí Nhà vô địch Unova.Còn Iris, biểu tượng của sức sống, một Nhà vô địch trẻ nhất lịch sử, đã tiếp nhận sự truyền thừa từ tay Alder.

Đây chính là Unova 'nơi thực tế và lý tưởng cùng tồn tại' — cũng là lý do 《Black and White》, 《Black and White 2》 được tôn vinh là 'thần tác'.Trên đây.

Toàn là Lục lão sư chém gió.

Nhà vô địch Unova là ai không quan trọng, mấu chốt là phí xuất hiện!Lục Dã: "Mấy món trang trí này mang đậm phong cách dân tộc Unova nhỉ.""Toàn là mấy món đồ chơi nhỏ tôi mang về trong quá trình du lịch thôi." Alder ngồi trên ghế sofa, cười nói: "Cậu có thể thả Pokémon ra khỏi PokéBall, không sao đâu.""Ghos!" Gengar là người đầu tiên nhảy ra khỏi PokéBall, với tư thế 'té nước' nhưng lại chìm vào bóng của Lục Dã mà không làm tung tóe chút nước nào!

Ngay sau đó là Sirfetch'd với ánh mắt sắc bén, nhìn thấy ông già Alder lập tức mất hứng."Về thôi nhóc!" Lục Dã thu hồi Sirfetch'd.

Mấy nhóc khác không có hứng thú ra ngoài, Alder nhìn Gengar đang tự do hành động, trầm ngâm nói: "Tôi biết một người... cậu ta rất ghét PokéBall, lý tưởng là giải phóng tất cả Pokémon trên thế giới, để chúng thoát khỏi sự ràng buộc của PokéBall.""N à?" Lục Dã cười nói: "Tôi nói chuyện với cậu ta rồi.

Cậu ta là một học sinh rất ưu tú."Alder hơi ngạc nhiên, Lục lão sư vậy mà lại thuyết phục được N cố chấp như vậy, ông không truy cứu thêm mà chỉ mỉm cười.

Chắc hẳn...

đây chính là lý do cậu ta được gọi là 'Sensei' rồi."Vậy thái độ của ông với PokéBall thì sao?" Lục Dã hỏi."À tôi á, tôi cũng không để tâm lắm chuyện này." Alder gãi gãi mái tóc đỏ bù xù, "Nhưng tôi không dùng Hệ thống lưu trữ Pokémon...

Việc gửi Pokémon của mình vào cái thứ gọi là 'máy tính' đó, cảm giác hơi lạnh lẽo!""Ông cũng không dùng thiết bị điện tử nào khác sao?" Lục Dã ngạc nhiên hỏi."Không dùng cũng chẳng sao mà." Alder khoanh tay cười nói: "Liên lạc thì dùng thư tín thôi.

Pidove sẽ truyền tin tức đến mọi ngóc ngách của Unova!"Học sinh Rotom không khỏi ngẩn người: "Bíp bíp...

Không thể hiểu nổi, lỗi thời!""Ồ!

Cái này chính là Rotom mà mọi người hay nói sao?" Alder nhìn Rotom như thể đang xem xét một sinh vật ngoài hành tinh, "Tôi không hiểu rõ về cái này lắm... nhưng mà, ừm, trông có vẻ dùng khá phiền phức!"Thực ra toàn là tôi vắt kiệt sức học sinh Rotom thôi.

Chẳng phiền phức chút nào!Quan niệm không phải ngày một ngày hai mà thay đổi được.

Lục Dã nói: "Tôi cũng không thường dùng Hệ thống lưu trữ Pokémon... nhưng đối với các Huấn luyện viên bình thường, không có Giáo sư để gửi gắm Pokémon, thì tạm thời gửi vào máy tính cũng không có gì sai."Alder đột nhiên nghiêm túc lại, nói: "Đây chính là điều tôi thường nói... nếu không có lòng tin chăm sóc Pokémon, thì đừng đi thu phục chúng.""Liên minh quy định Huấn luyện viên tối đa chỉ được mang sáu PokéBall, cũng là xuất phát từ cảm nhận của Pokémon - nhiều hơn có thể sẽ không chăm sóc được chu đáo." Alder nói, "Nếu có thể chăm sóc được, thì mang mười mấy con cũng không thành vấn đề!"Lục Dã cảm thán gật đầu.

Khác với game, Pokémon không phải là những dữ liệu lạnh lẽo,

vứt vào máy tính là có thể mặc kệ.

Pokémon ngoài đời thực, một khi thu phục rồi thì phải có trách nhiệm với chúng: mang theo bên mình, hoặc đặt ở sân vườn.Máy tính chỉ có thể là trạm trung chuyển tạm thời.

Thử tưởng tượng Pokémon cứ mãi bị nhốt trong PokéBall tối tăm không thấy ánh mặt trời... dù điều kiện bên trong có sang trọng đến đâu, cũng sẽ có cảm giác âm u.Lục Dã vô thức liếc nhìn Alder.

Trên cổ Alder treo một chuỗi PokéBall, bên trong toàn là Pokémon của ông ấy.

Chuỗi PokéBall này, ngoài việc có thể giúp ông thân thiết hơn với bạn đồng hành... thì khi đánh trận đấu hoang dã cũng cực kỳ hữu dụng!

Cứ ném một cái là ra chục con Pokémon, ai dùng thì biết!"Xin lỗi, lỡ nói lạc đề mất rồi." Alder nói, "Trở lại chuyện chính, về phí xuất hiện của cậu...""Ghos! (✪ω✪)" Gengar như con ma ở phía sau, lơ lửng sau ghế sofa, ánh mắt phóng thẳng về phía Alder.

Lục Dã xua tay: "Ái chà!

Thật sự không cần đâu, chuyện nhỏ mà."Alder: "..." Cậu thiếu điều viết chữ 'nhanh bỏ vào túi tôi' lên mặt rồi đấy!Alder đứng dậy, đi đến tủ sách kéo ngăn kéo ra, lấy ra một cái hộp nhỏ bên trong. "Nimi ~!" Victini giải trừ 'tàng hình', nhanh nhạy ngửi thấy dao động Năng Lượng.

Nụ cười của Lục Dã đột nhiên cứng đờ, tình hình không ổn rồi!

Bên trong đựng cái gì thế này, không lẽ lại là hai viên kim cương trứng cá sấu?!"Tôi nghe nói, các Huấn luyện viên đã nắm giữ Mega Evolution, phổ biến bắt đầu nghiên cứu Z-Move." Alder mở hộp, cảm thán nói: "Nhưng tôi đã qua cái tuổi nghiên cứu kỹ xảo mới rồi...

Điều tôi có thể làm, chỉ còn là tìm người kế nhiệm phù hợp, và truyền lại chức Nhà vô địch."Alder lắc đầu, nói: "Lục lão sư, đây là hai viên Z-Crystal, lần lượt là Hỏa Z và Bọ Z.

Trên thị trường cũng có thể bán được giá cao.""Hoặc là, cậu có thể giữ lại dùng." Alder nói: "Tin rằng sẽ có ích cho cậu."Đúng là hai viên kim cương thật!

Sắc mặt Lục Dã phức tạp.

Hai viên Z-Crystal trong suốt, lần lượt mang hoa văn lửa và màu xanh xám của cỏ cây.Lục lão sư trước đó đã thu được một viên 'Thường Z', có thể dễ dàng phân biệt được dao động Năng lượng cùng nguồn gốc.

Chỉ là - bất kể là Z gì, cũng đều phải nhảy điệu múa Z!

Ông già đáng ghét này, còn nói là không muốn nghiên cứu Z-Move, tôi thấy rõ ràng là ông đang trốn tránh một kiếp nạn!Tuy nhiên.

Một câu nói của Alder đã khiến Lục lão sư động lòng.

Z-Crystal cực kỳ quý hiếm, Huấn luyện viên thông qua 'Thử thách Đảo' cũng không thể bán Z-Crystal.Chỉ có một số Z-Ác, Z-Bay...

được sản xuất kèm theo khoáng thạch tự nhiên, sẽ lưu thông trên thị trường, nhưng vẫn là có giá mà khó mua.Bản thân không dùng, cũng có thể giữ lại, thậm chí dùng làm phần thưởng khích lệ cho học sinh.

Tóm lại, vẫn là cái nhiệm vụ chính tuyến kia.

Lục Dã âm thầm mở Hệ thống, nhìn thanh tiến độ.【Thu thập Huy hiệu: (6/8) 】【Phần thưởng nhiệm vụ: Đá Tỏa Sáng 】Chỉ cần không mở khóa 【Đá Tỏa Sáng 】, thì dù có thu thập đủ mười tám viên, cả một bộ Z-Crystal, cũng không thành vấn đề!"Ghos ~(￣▽￣)/" Gengar hùng hổ nhận lấy hộp, nhe răng cười.

Hai viên đá này, của tao hết nha ~!Lục lão sư còn đang cân nhắc lợi hại, khóe mắt liếc thấy Gengar nhanh mắt nhanh tay, hơi ngẩn ra.

Mày quan tâm chuyện của Huấn luyện viên hơn cả tao à?!Thấy Huấn luyện viên và người bạn đồng hành có mối liên kết sâu sắc đã nhận Z-Crystal.

Alder thở phào nhẹ nhõm, cười nói: "Phí xuất hiện của Nhà vô địch Cynthia, tôi sẽ mời người khác bàn bạc với cô ấy.""Còn một chuyện nữa... là thắc mắc cá nhân của tôi." Alder trầm ngâm một lát, nói: "Cậu thấy... bé Iris này thế nào?"Lục Dã nhận ra đây là Alder đang quyết định người kế nhiệm chức Nhà vô địch. "Một đứa trẻ có phẩm chất tốt.

Dù còn hơi lỗ mãng, nhưng trưởng thành hơn Satoshi nhiều."Lục Dã nói: "Có lẽ Unova là điểm khởi đầu của Iris, chứ không phải điểm khởi đầu của Satoshi.""Tôi hiểu rồi..." Alder ánh mắt lấp lánh.Lục Dã: "Tóm lại... tại Đại hội lần này, hãy mong chờ màn thể hiện xuất sắc của họ!"...Cúp vô địch thế giới trẻ, Vòng loại trực tiếp. "Electivire của tuyển thủ Paul đã liên tục đánh bại hai Pokémon của tuyển thủ Trip!" Giọng bình luận vang vọng trên sân đấu.Sắc mặt Trip khó coi, ngón tay nắm chặt PokéBall cuối cùng trắng bệch.

Nhìn Electivire trên sân đấu với đôi mắt khinh thường, giơ ngón tay ra trêu tức, Trip tặc lưỡi một tiếng.Tên này... là sao vậy?!

Tôi đã liên tục hai lần đánh bại Satoshi... theo lý thì không thể thua kẻ đã bại dưới tay Satoshi được chứ.Nhưng mà...

Trip nghiến chặt răng, trán lấm tấm mồ hôi lạnh.

Electivire của tên này, tại sao lại mạnh đến thế!Trip, người đã phạm tội 'ngạo mạn', vẫn chưa hiểu tại sao Pikachu lại là thần.

Dùng Snivy đánh bại Pikachu 'đang diễn', Trip đã nở nụ cười khinh

bỉ, loại Huấn luyện viên ngạo mạn này định trước là không thể đi xa.Thực ra Thần Pikachu không phải không đánh lại Snivy, mà là sẽ nhường cho các Pokémon 'bé bỏng' như Togepi.Trip không hiểu dụng tâm lương khổ của Thần Pikachu, còn lấy đó để châm chọc Satoshi, làm tăng thêm sự mù quáng và ngạo mạn."Pikachu không tự mình ra mặt, mà để Electivire của Paul làm người đại diện cho mình.

Đây là lòng nhân từ của thần!""Electivire, sử dụng Nắm Đấm Sét!!" Paul hét lớn.Tia điện chói lóa bùng lên trên sân đấu.

Motor Drive trên lưng Electivire lấp lánh tia điện, lao về phía Serperior của Trip với tốc độ kinh người.

Rầm!!Giữa sắc mặt thảm hại của Trip, Nắm Đấm Sét của Electivire xuyên phá Cơn Lốc Lá, mạnh mẽ giáng xuống cơ thể Serperior!

Xèo xèo!

Tia điện lóe lên rồi tan biến, Serperior nằm rạp trên đất với cơ thể cháy đen, đôi mắt đã xoắn ốc.Trip mấp máy môi, nhưng vẫn không hiểu tại sao khoảng cách giữa hai bên lại lớn đến vậy.Trọng tài vẫy cờ: "Người chiến thắng, tuyển thủ Paul!" Khán giả hai bên xì xào bàn tán."Cái này cũng quá khoa trương rồi...

Năm phút, đánh 3-0 luôn à?" "Xì...

đơn giản là một thảm án!"Paul với đôi mắt cá chết, hai tay đút túi, trước mặt là Electivire hung hãn. "Yếu quá..." Paul lạnh giọng nói: "So với Infernape đó, cậu còn kém xa lắm.""Chậc..." Trip nghiến chặt răng, nhìn bóng lưng Paul, hét lên: "Này, có thể cho tôi biết, sư phụ hay thần tượng của cậu là ai không!"Trip cảm thấy cần phải 'bỏ fandom' của Nhà vô địch Alder, để theo đuổi người mạnh hơn rồi...Paul dừng bước, không trả lời mà rời khỏi sân đấu.

Satoshi đang xem trận đấu bên cạnh, ngạc nhiên nói: "Pikachu, tên Paul đó, trở nên lợi hại quá!""Pikapi..." Pikachu thở dài bất lực.Iris châm chọc: "Rõ ràng là cậu yếu đi rồi!""Gì chứ, rèn luyện đội hình mới cũng là một phần của tu luyện!" Satoshi cãi lại: "Cái này là Lục lão sư dạy tớ đó!"..."Người chiến thắng, tuyển thủ Wally!" Wally lau lau mái tóc xanh lấm tấm mồ hôi, nhìn về phía Gallade đang quay lại, gật đầu thật mạnh.Trong phần phỏng vấn sau trận đấu, MC nói: "Tuyển thủ Wally, xin hỏi bạn có thể chia sẻ kinh nghiệm chiến thắng dễ dàng 3-0 trong trận đầu tiên của mình không?"Wally hít sâu một hơi, lấy hết dũng khí nói: "Tin, tin tưởng hoàn toàn vào Pokémon của mình, trên cơ sở tình cảm, thêm vào yếu tố chiến đấu.""Chẳng hạn như Sóng Điện Từ (Thunder Wave), Đấm Hút Năng Lượng (Drain Punch), Thôi Miên (Hypnosis)..." Nhìn Wally nói như kể gia bảo, MC gượng cười: "Có vẻ bạn rất hiểu rõ nghệ thuật chiến đấu.""Vâng!" Wally gật đầu mạnh, đáy mắt lấp lánh ánh sáng. "Những cái này đều là Lục lão sư dạy tớ!"Cúp vô địch thế giới trẻ diễn ra sôi nổi, chiều đầu tiên đã quyết định ra 64 người mạnh nhất của Đại hội.

Satoshi, Iris, Wally đều thăng cấp.

Trừ Trip... sau khi bị Paul đánh cho tan nát, Trip chìm vào tự kỷ, định thu dọn hành lý về quê.Satoshi năm đó cũng trải qua 'thảm án Hồ Acuity' như vậy.

Từ góc độ thúc đẩy lẫn nhau, sự khích lệ của Paul đối với Satoshi còn vượt xa cả đối thủ Alain.Lục lão sư đang chuẩn bị trà chiều trong biệt thự, biết được danh sách thăng cấp không khỏi ngẩn người.

Chà chà... toàn là học trò của mình!

Tính cả Gladion của Alola, Bea của Galar...

đúng là học trò khắp thiên hạ!Đại hội kéo dài một tuần, cũng không vội về Thành phố Lumiose, Lục Dã định chờ sau khi tìm ra Nhà

vô địch rồi mới lên đường.Cynthia cũng đã xin nghỉ phép dài ngày với Liên minh Sinnoh, danh nghĩa là 'phối hợp giải quyết các sự kiện tiếp theo của Team Plasma', lý do chính đáng và hợp lý.Còn đối với Lucian, điều này chẳng khác nào sét đánh giữa trời quang!

Liên minh Sinnoh, Lucian tháo kính mát màu tím ra, thở dài thật sâu."Sao vậy, Lucian cậu trông sắc mặt không được tốt lắm." Aaron khoanh chân ngồi trên thảm cạnh bàn trà, tay đang gãi thẻ bài Pokémon Trading Card Game, quay đầu nói."Chơi cùng chúng tôi đi!" Flint ngồi trên ghế sofa, tay tựa vào lưng ghế, nhe răng cười nói: "Coi như giải tỏa áp lực!"Lucian đau lòng không dứt.

Đừng có chơi PTCG trong giờ làm trước mặt tôi chứ.

Chỉ cần hai người đáng tin một chút, công việc đâu cần phải do một mình tôi xử lý hết!Nhìn cơn mưa lớn 'ào ào' ngoài cửa sổ, Lucian chỉnh lại gọng kính, ngẩng đầu 45° nhìn trần nhà.

Lòng mệt quá, muốn nghỉ hưu ghê!Cùng lúc đó.

Hôm nay Liên minh Unova, trời xanh ngắt.

Bên ngoài biệt thự độc lập, Axew, Pikachu, Togepi và mấy nhóc khác đang nô đùa trên bãi cỏ xanh, tiếng nhạc du dương từ đài phun nước vang lên.Meloetta giải trừ tàng hình, ngồi bên bờ đài phun nước, hai chân đung đưa trước sau.

Victini bay qua bay lại giữa sân vườn và nhà bếp, thưởng thức Macaron do Lục Dã đặc biệt làm một cách khoái chí.Blastoise đứng bên cạnh quan sát hành động kiêu sa của Gothitelle, khoanh tay chỉnh lại kính râm: "Ka mị..."Sylveon loanh quanh khắp biệt thự, không phát hiện chút bóng dáng 'điểm kinh nghiệm hoang dã' nào, chán nản cúi đầu đi về sân vườn: "Bố y..."Ban công ở tầng hai biệt thự vươn ra ngoài, hàng loạt cửa sổ kính lấp lánh, tấm rèm trắng khẽ bay vào trong qua một làn gió nhẹ.

Bên trong cửa sổ là phòng khách của biệt thự, tường được sơn màu hồng phấn.Caitlin ngồi trên ghế sofa đơn màu trắng, tao nhã nâng tách trà sứ trắng.

Cynthia đã thay lại chiếc áo khoác đen cao quý, vắt chéo chân ngồi trên ghế sofa, cụp mắt đọc cuốn sách thần thoại đặt trên đùi.Cửa phòng có tiếng gõ, Gengar nhe răng cười, bưng một đĩa đồ ngọt màu sắc hấp dẫn, đặt lên bàn trà trước ghế sofa: "Ghos ~!""Cảm ơn nhé, Gengar." Cynthia khép sách lại, mỉm cười nói."Ghos ~" Gengar xua xua tay.Caitlin chống cằm, ánh mắt lơ đãng nhìn Gengar.

Dù Lục lão sư rất đáng ghét... nhưng Pokémon của anh ấy, đều rất dễ thương...Trong đĩa bày những chiếc bánh kem nhỏ mới ra lò, tên gọi chính thức là 'Poké Puff', là một loại đồ ngọt cực kỳ phổ biến ở Kalos.

Hương thơm của Berry thoang thoảng, ánh mắt Caitlin dừng lại trên Poké Puff, không khỏi khẽ mím môi.Ngay sau đó, hành lang ngoài phòng khách truyền đến một tràng tiếng bước chân ồn ào, Satoshi và Iris hào hứng chạy từ ngoài phòng về. "Nghe Lục lão sư nói, có thể ăn được rồi!""Phải rửa tay trước đã." Cynthia dịu dàng mỉm cười."Phiền phức quá..." Satoshi và Iris thở dài, quay người đi.Lúc này, Lục Dã bước vào phòng khách, vừa lau tay vừa ngạc nhiên nói: "Sao, không hợp khẩu vị à?""Chưa động đũa nữa." Satoshi nuốt nước bọt, "Nhưng mùi thơm lắm!""Đương nhiên rồi, toàn dùng Berry tươi mới thôi." Lục Dã tự hào giới thiệu: "Poké Puff vị ngọt màu hồng, nguyên liệu là Pecha Berry.

Poké Puff vị trà xanh màu lục gọi là 'Poké Puff thiên đường Hanatsu sang trọng'.

Là món tráng miệng có thể xuất hiện tại nhà hàng ba sao của Snorlax đó!""Xì..." Iris lau lau nước miếng khóe miệng.

Nhà hàng ba sao...

ở quảng trường Lumiose nổi tiếng về ẩm thực, cũng chỉ có nhà hàng của ông Siebold.

Có thể thưởng thức món tráng miệng do Lục lão sư làm... thật sự quá tuyệt vời!Biểu cảm bình tĩnh của Caitlin có chút thay đổi.

Poké Puff có năm cấp độ, từ thấp đến cao lần lượt là: Bình thường, Quý hiếm, Đậm đà, Tinh tế, Sang trọng.

Poké Puff cấp độ càng cao, độ thân mật của Pokémon tăng lên cũng càng nhiều.Vì Poké Puff cả con người và Pokémon đều có thể ăn được, nên thay vì nói là 'thợ làm bánh ngọt', không bằng nói là thuộc phạm trù của 'Người nuôi dưỡng'.Caitlin cúi đầu nhìn chiếc bánh nhỏ nhắn hấp dẫn trong đĩa sứ trắng, trong lòng nảy sinh tò mò, cẩn thận lấy một chiếc bánh kem hồng nhạt, cắn một miếng nhỏ."Ố!" Đáy mắt Caitlin bừng sáng.

Cô dường như thấy Kalos rực rỡ nắng vàng, hương thơm thanh mát của Berry và vị béo ngậy của kem hòa quyện hoàn hảo, bản thân nằm giữa biển hoa ngập tràn Fura, lười biếng vươn vai, những chú Swirlix hồng trắng từ bốn phương tám hướng xúm lại, kem dần dần phủ trắng má.Không thể được...

Má Caitlin ửng hồng, hương vị này, phạm quy rồi!"Poké Puff là một phần của văn hóa tinh thần Kalos, giống như Khối Năng Lượng đối với Hoenn, Cơm cà ri đối với Galar..." Lục Dã đang thao thao bất tuyệt, đột nhiên khựng lại, quay đầu nhìn bàn trà đang rung lắc không ngừng."Động Đất à?" Bộ đồ sứ trên bàn trà lay động nhẹ, trà đỏ văng ra khỏi tách.

Cynthia nhíu mày, nhìn Caitlin đang nhắm chặt mắt, toàn thân tỏa ra ánh sáng xanh lam."Thần Lực (Psychic) mất kiểm soát rồi." Cynthia bình tĩnh nói: "Satoshi, cậu đi gọi quản gia Darach, ông ấy có thuốc ức

chế.""Vâng ạ!" Satoshi vội vã chạy ra ngoài.Iris vẻ mặt căng thẳng: "Tiểu thư Caitlin, sẽ không sao chứ?"Lục Dã khẽ nhíu mày.

Thần Lực của Caitlin còn mạnh hơn Pokémon hệ Thần Lực bình thường, có thể gọi là 'Pokémon hình người', cô ấy không thể hoàn toàn kiểm soát sức mạnh này.

Sau khi trở thành Tứ Đại Thiên Vương Unova, hiện tượng Thần Lực mất kiểm soát đã giảm đi, nhưng thỉnh thoảng vẫn xảy ra.Nhưng Thần Lực đột nhiên mất kiểm soát... nguồn gốc là gì?

Ánh mắt lướt qua miếng Poké Puff đã bị cắn một miếng, Lục Dã không khỏi ngẩn ra, vẻ mặt kỳ lạ.

Chẳng lẽ là vì... hiệu quả tăng cường của Poké Puff đối với 'Pokémon hình người' Caitlin, quá mạnh mẽ?Xem ra loại Berry lần này, hiệu quả vượt trội thật!Cốc cốc!

Bộ đồ trà trên bàn rung động càng rõ rệt, mái tóc vàng của Caitlin lơ lửng giữa không trung dưới sự kiểm soát của Thần Lực.

Lục Dã thử dùng Aura để trấn áp dao động Thần Lực đang bạo động, hơi ngẩn ra.

Vậy mà thật sự có hiệu quả!Aura ôn hòa từ cây Dervish của thế giới có tác dụng làm dịu cảm xúc.

Lục Dã đưa tay ra, lòng bàn tay tỏa ra một luồng sáng xanh lam mềm mại, luồng khí thổi tung mái tóc vàng của Caitlin.

Khối sáng biến thành những tia sáng xanh lam, dần dần phủ lên Caitlin.

Mí mắt Caitlin run rẩy, cơ thể mềm nhũn dựa vào Cynthia, dao động Thần Lực cuồng bạo dần yếu đi."Cậu làm sao vậy?" Cynthia ngạc nhiên hỏi.

Thần Lực của Caitlin dễ dàng mất kiểm soát, khiến cả Liên minh Unova đều khá đau đầu.

Cynthia, Shauntal và nhiều người khác đã tìm kiếm vô số chuyên gia, họ đều nói không thể làm gì được, chỉ có thể dùng thuốc ức chế.Đây là lần đầu tiên, Động lực Thần Lực bạo động của Caitlin, lại dễ dàng bình tĩnh trở lại đến vậy!"Thảy một phát Aura thôi." Lục Dã nói: "Đây chỉ là biện pháp khẩn cấp, tiếp theo vẫn phải nhờ liệu pháp âm nhạc của Meloetta..."Dưới tiếng gọi của Lục lão sư, Meloetta bay vào phòng, ngân nga giai điệu nhẹ nhàng và an ủi lòng người.

Tiếng hát du dương, khuôn mặt nhỏ nhắn của Caitlin dần bình tĩnh lại, tựa vào đùi Cynthia mà thiếp đi.Lục Dã mí mắt giật giật.

Khốn kiếp... tôi vậy mà có chút ghen tị!

Chương 639

Ánh mắt giao với đôi mắt xám của Cynthia, Cynthia trên mặt lộ ra một nụ cười bất đắc dĩ, mấp máy môi.'Tối nay.' Cynthia nói.Tối nay có gối đùi rồi, biết đâu còn được "tấn công" xa hơn chút nữa...

Lục Dã nhướn mày.

Đáng giá, bữa trà chiều này chuẩn bị thật đáng giá!...Caitlin dần tỉnh dậy, khuôn mặt trắng như tuyết của Cynthia hiện vào tầm mắt. "Cynthia..." Caitlin nhỏ giọng nói, "Tôi ngủ lâu lắm sao?""Hả?

Cậu tỉnh rồi." Cynthia cụp mắt, mỉm cười nói, "Yên tâm, không lâu lắm đâu.

Chỉ là Thần Lực mất kiểm soát, não bộ quá mệt mỏi thôi.""Phải rồi... lại mất kiểm soát nữa rồi." Caitlin chán nản thở dài.

Có lẽ, đây chính là lý do tôi mãi không thắng được Cynthia.Ánh mắt dừng lại trên Poké Puff bên bàn trà, ký ức của Caitlin dần rõ nét, cô khẽ nói: "Tôi gây... tôi gây phiền phức cho Lục lão sư rồi.""Anh ấy đã than phiền với tôi rồi." Cynthia bất đắc dĩ thở dài, "Nói rằng Berry có thể có chất gây dị ứng, đáng lẽ phải nhắc nhở trước...

Tôi sẽ bắt anh ấy về nhà kiểm điểm!""Không phải..." Giọng Caitlin yếu dần.

Quá tập trung vào hương vị thơm ngon của Poké Puff, dẫn đến Thần Lực mất kiểm soát... chuyện này làm sao cũng không nói ra được.Nhưng, Caitlin nhớ Lục lão sư đã dùng Aura để giúp cô ổn định niệm lực hỗn loạn, còn nhờ tiếng hát của Meloetta làm cô bình tĩnh lại.

Giống như Cynthia, đây là một Nhà vô địch thân thiện và ôn hòa

với mọi người...Ánh chiều tà xuyên qua cửa sổ chiếu vào phòng khách, tấm rèm trắng phủ một lớp màu vàng óng, Caitlin gối đầu lên đùi mềm mại của Cynthia. "Thực ra..." Caitlin từ từ mở lời."Cái gì?""Thực ra Lục lão sư, cũng không đến nỗi đáng ghét như vậy." Caitlin dời ánh mắt, nhìn tấm rèm trắng bay lất phất theo gió, nhỏ giọng nói: "Tôi đồng ý... hai người, ừm...

ở bên nhau..."Caitlin phát ra tiếng ú ớ như động vật nhỏ.

Cynthia hơi ngạc nhiên, không ngờ Caitlin lại đột nhiên nhắc đến chuyện tình cảm, khuôn mặt trang nhã nở một nụ cười nhẹ."Nếu kết hôn..." Cynthia cười trêu chọc nói: "Sẽ mời cậu và Shauntal làm phù dâu đó.""Tôi không muốn nói chuyện này nữa." Caitlin rụt người lại."Kiểu váy cưới còn phải nhờ cậu tham khảo giúp nữa chứ?""Ugh..."...Sau đoạn nhạc dạo ở biệt thự.

Tối hôm đó, Lục lão sư đã được Cynthia cho gối đầu lên đùi.

Cái giá phải trả là 'bữa sáng ngày mai do Cynthia chuẩn bị'."Tha cho anh đi mà." Lục Dã nói.

Vị giác của Đầu bếp đặc biệt nhạy cảm... một khi đã rơi vào giới ẩm thực bóng tối, thì không có cách nào quay đầu lại được nữa!"Không được, em nhất định có thể học được!" Cynthia bướng bỉnh nói.Ba ngày ở Thị trấn Lacunosa, trôi qua trong 'cuộc sống trăng mật' diễn tập với Cynthia.

Có lẽ vì tay nghề của Cynthia ngày càng tiến bộ.

Lục lão sư phát hiện, khả năng kháng 'ẩm thực bóng tối' của mình, dường như đã mạnh lên...Thỉnh thoảng đi đến hiện trường Đại hội làm khách mời bình luận viên và giám khảo; dẫn Cynthia đi 'ké' kem ở quầy của Team Rocket.

Ngày tháng giản dị không hoa mỹ, chỉ nổi bật chữ 'câu cá' (tức là

lười biếng).Không ngờ cuộc sống bình yên khổ cực theo đuổi, vậy mà lại trải nghiệm được trong thời gian Junior Cup...

Lục lão sư cảm thán: "Xem ra tôi và Little Cup có độ tương thích cao bất thường!"Đợi có thêm Meloetta, Victini...

đám nhóc đáng yêu này về quán cà phê, chính thức khai trương.

Tin rằng ngày tháng nhất định sẽ ngày càng có triển vọng!Trong vòng ba ngày, Wally, Satoshi, Paul, Iris đều thăng cấp vào vòng 16 mạnh nhất.

Mỗi khi đến phần phỏng vấn sau trận đấu, MC luôn nghe các tuyển thủ đồng loạt nhắc đến 'Lục lão sư'."Xem ra họ Lục là một họ lớn nhỉ... xuất hiện nhiều Sensei vậy." Người quay phim nói.MC gật đầu đồng tình.

Nếu cả vòng 16 mạnh nhất đều là bạn bè hoặc học sinh của một ai đó... thì cũng quá là khó tin rồi!Ngày 25 tháng 7, Chủ Nhật.

Tứ kết nóng hổi đã có kết quả, thu hút vô số sự chú ý.

Lục Dã nhìn bảng phân nhóm, ngạc nhiên nói: "Paul đấu Iris, Wally đấu Satoshi?"Cynthia đỡ trán, xem xét danh sách trong tay, á khẩu nói: "Cái này hình như... toàn là học sinh của cậu?""Paul và Iris thì tính là nửa thôi." Lục Dã gật đầu nói: "Wally và Satoshi là tôi quen ở Kanto."Nhớ lại những tháng ngày làm Sensei ở Học viện Celadon, đã là một năm trước rồi.

Sắc mặt Lục lão sư kỳ lạ.

Trọn một năm trời, Satoshi đối mặt với Nhà vô địch Đại hội, chẳng thu được gì!

Hay là...

đừng để Satoshi nói là tôi dạy, kẻo mất mặt?"À phải rồi...

Caitlin có đến tìm cậu một lần." Cynthia thản nhiên nói: "Là để cảm ơn việc cậu đã giúp cô ấy ổn định Thần Lực hôm kia.""Ngại quá đi mất!" Lục lão sư vô cùng 'ngại'.Cynthia cười nhẹ: "Cô ấy nghe nói cậu đã nhận Hỏa Z và Bọ Z từ Alder... hỏi em, cậu có thu thập được Tâm Linh Z không.""Tâm Linh Z?" Lục Dã đột nhiên sững người.

Vậy chẳng phải có thể dùng Thôi Miên Z rồi sao!

Tôi vậy mà thật sự có chút động lòng!

Nhưng không có Đá Tỏa Sáng, tôi có Z-Crystal cũng đâu dùng được...Cynthia: "Em nhớ, cậu có một viên Thường Z đúng không?"Lục Dã gật đầu: "Là ở Lâu đài Chiến Đấu mà có, tính cả Hỏa và Bọ, tổng cộng có ba loại thuộc tính.""Giống như em nghĩ." Cynthia nở một nụ cười nhẹ, "Vậy nên, em đã tự ý, giúp cậu lấy Tâm Linh Z rồi... về nhà rồi đưa cho cậu!"Lục Dã:?"Cậu có vẻ không hài lòng à?" Cynthia liếc một cái, nụ cười dần dịu dàng: "Hay là, cậu muốn tự mình đi tìm Caitlin, và bàn bạc cụ thể với cô ấy?"Cynthia cố ý nhấn mạnh chữ 'cụ thể'.Lục Dã vừa toát mồ hôi lạnh sau lưng, vừa dâng lên một chút cảm khái.

Đây là lần đầu tiên tôi thấy vẻ 'mạnh mẽ đáng yêu' ghen tuông đó...

Tóm lại... cực kỳ dễ thương!"Em cứ giữ lấy là được." Lục Dã nói.

Dù sao Z-Crystal cũng có thể lưu thông trên thị trường.Lục Dã thầm nghĩ: "Mấy hôm nữa về Kalos, nếu thật sự mở khóa Đá Tỏa Sáng... thì cứ để Gengar nhảy điệu múa Z là được."Nhảy điệu múa Z là Huấn luyện viên, liên quan gì đến Lục lão sư tôi đâu?

Giữa sự chú ý của vạn người, trận tứ kết Cúp Thiếu Niên Giải Vô Địch Thế Giới sắp sửa bắt đầu.

Còn nửa tiếng nữa là đến giờ thi đấu chính thức.

Wally đứng trước cửa phòng chờ khách quý, hít sâu một hơi lấy hết can đảm.

Đến Thị trấn Lacunosa đã ba ngày rồi... mà cậu ấy vẫn chưa nói chuyện được với Lục lão sư.

Mỗi lần thấy anh bị đám đông vây quanh, cậu ấy đều muốn đến hỏi xem anh có còn nhớ mình không, nhưng nghĩ lại thì học sinh của Lục lão sư thực sự quá nhiều...

Giống như Giáo sư Oak vậy... rõ ràng ông ấy nhớ là mình đã giúp chăm sóc Treecko, nhưng cuối cùng lại giao Treecko cho người khác...

Những ký ức đó thoáng qua, Wally với mái tóc xanh mượt rũ xuống, kéo kéo dây đeo túi, chuẩn bị quay về hậu đài cho trận tứ kết sắp tới.

Lúc này, cánh cửa hé mở một khe sáng, đầu Rùa Blastoise đeo kính râm thò ra từ bên trong. "Rùa Blastoise?" Wally khẽ nói. "Kame." Rùa Blastoise hơi cúi đầu.

Phát hiện có người đang rình mò ngoài cửa, nó suýt nữa đã bắn một Bơm Thủy Lực ra rồi...

Có gì thì vào nói đi! "Cậu, cậu nhận ra tôi sao?

Tôi là, Học viện Celadon, ừm... học sinh của Lục lão sư." Wally nói năng lộn xộn. "Kame?" Rùa Blastoise có chút kỳ lạ.

Ta còn dùng Aura để nhận biết được, chủ nhân sao có thể không nhận ra chứ!

Mắt Wally hơi lóe sáng, rụt rè gật đầu: "Thất, thất lễ rồi!" "Wally và Paul đều không đến tìm cậu à?" Cynthia quay lưng về phía cửa, ngồi trên sofa, vắt chéo chân nói.

Lục Dã ngồi trên chiếc sofa đơn bên phải, đối diện cửa, nhìn

Cynthia và nói: "Paul bận trao đổi kỹ thuật với Ash rồi." "Còn Wally thì thỉnh thoảng có gặp mấy lần, nhưng nhóc ấy cứ lảng tránh tôi...

Hay là nghĩ tôi 'tệ' quá, không muốn nhận làm sư phụ?" "Cậu cũng biết à." Cynthia bật cười. "Đâu thể nào...

Tôi nhớ nhóc ấy cũng là một chiến thần mà." Lục Dã khó hiểu nói.

Wally không ngờ còn nghe được lão sư lầm bầm về mình, trong lòng dâng lên một dòng nước ấm, gõ cửa khẽ nói: "Lục lão sư, Cynthia vô địch..." Hai người đồng thời quay đầu nhìn lại, Wally vừa sợ hãi vừa mong chờ như trở lại trường học đối mặt với giáo viên nghiêm khắc, căng thẳng nói: "Cậu, tôi là Wally, nghe nói ngài là khách mời của trận đấu này, nên là...

đến gặp ngài một chút." "Tôi đương nhiên biết cậu là Wally!" Lục lão sư mỉm cười, đứng dậy đánh giá kỹ Wally, gật đầu: "Không tệ...

Cơ thể cậu cứng cáp hơn nhiều rồi." "Là nhờ liệu trình phục hồi chức năng có hiệu quả ạ." Wally cười ngượng nghịu: "Với lại, Gallade cũng giúp tôi rất nhiều." "Sao hôm nay mới chịu đến tìm tôi?" "Tôi, tôi còn tưởng..." Thấy vẻ mặt Wally muốn nói lại thôi, Lục Dã vỗ vai Wally, nói: "Đừng nói chuyện đó nữa.

Trận đấu sắp tới, cứ thể hiện thật tốt! "Ý nghĩa của một trận đấu Pokémon không phải thắng thua, mà là thể hiện được quan niệm của Huấn luyện viên và tình cảm của Pokémon qua trận đấu." Lục Dã khoanh tay, cười nói: "Đương nhiên, nếu mà thắng được thì càng tốt chứ sao." Wally nghe những lời răn dạy quen thuộc và thân thiết, dùng sức gật đầu, sau đó khẽ nói: "Tôi muốn chứng minh với Giáo sư Oak, Thủ lĩnh Norman... rằng dù là tôi, cũng có thể trở thành một Huấn luyện viên xuất sắc..." "Lục lão sư!" Wally ngẩng đôi mắt nghiêm túc lên, "Xin ngài hãy chứng kiến trận chiến của tôi và Gallade thật kỹ nhé!" Với Wally xuất thân bình thường, Ruby luôn là 'con nhà Thủ

lĩnh', vì vậy cậu ấy sống trong sự tự ti yếu ớt, dưới cái bóng của người khác.

Nhưng Lục Dã hiểu rõ, thiếu niên này có một trái tim mạnh mẽ.

Wally trong game, để bù đắp sự thiếu hụt tài nguyên mà cố gắng đuổi kịp, một cách bệnh hoạn theo đuổi trứng Pokémon, chiêu thức và chỉ số cá thể.

Nhưng thực ra, cái gọi là chỉ số cá thể trước niềm tin chẳng có ý nghĩa gì...

Dù sao thì, Pachirisu cũng có thể trở thành Nhà vô địch thế giới mà. 'Gắn kết' mới là chủ đề vĩnh cửu của đấu Pokémon.

Lục Dã rất mừng, thấy Wally tìm được con đường của riêng mình – xem Gallade như bạn đồng hành, cùng nhau trưởng thành. "Đừng vội nói trước điều gì." Lục Dã nói, "Thua tôi cũng không trách cậu đâu, cứ tận hưởng quá trình chiến đấu là được." "Tôi hiểu rồi." Wally cẩn thận nói, "Với lại...

Lục lão sư, nếu tôi thắng, liệu tôi có thể mời ngài đến nhà tôi chơi không ạ?" "Bố mẹ tôi vẫn luôn muốn cảm ơn ngài...

Với lại Thủ lĩnh Norman nữa, tôi nghĩ hai ngài chắc chắn sẽ có rất nhiều chuyện để nói về đấu trường Pokémon!" Thủ lĩnh Norman là bố của Ruby, hàng xóm của Wally.

Là một người đàn ông 'cực ngầu' cưỡi Rayquaza trong 《Ruby/ Sapphire Đặc Biệt》.

Sức mạnh được cho là gần đạt đến cấp Nhà vô địch.

Lục Dã có cảm giác vi diệu.

Bố mẹ Wally có cảm ơn hay không thì không rõ...

Nhưng tôi và Norman, tuyệt đối không có chuyện gì chung để nói!

Lục Dã: "Đến chơi thì không vấn đề gì...

Mà nhà cậu ở đâu ấy nhỉ?" "Hoenn, Thị trấn Verdanturf!" Wally hí hửng nói.

Lục Dã "ồ" một tiếng, nhìn trời nói: "Về thời gian thì không vấn đề gì..." Nhưng mà, Hoenn có chuyện gì cần chú ý à?

Thôi kệ...

Đi một hai ngày thì sao chứ, chẳng lẽ lại trùng hợp gặp núi lửa phun trào, nước biển dâng ngược? "Không vấn đề." Lục Dã vỗ vai Wally, nói: "Xem biểu hiện của cậu đấy!" Wally gật đầu mạnh, cảm ơn rồi rời hậu trường, chuẩn bị cho trận tứ kết sắp tới.

Lục Dã quay lại sofa ngồi, Cynthia đưa một quả Oran Berry, anh liếc nhìn: "Làm gì đấy." Lục Dã nghiêm chỉnh ngồi, nói với giọng văn nho nhã: "Tôi muốn lấy lòng Kikuko." Cynthia suy nghĩ một lát, rồi đưa móng tay hồng hào bóc vỏ quả Oran Berry, cười tươi tiến lại gần: "Nè." "A—" Lục Dã há miệng, rồi ngớ người: "Sao lại đút cho Ma Gengar?" "Ghos~(¯ ~ ¯)" Ma Gengar ôm hai bàn tay nhỏ xíu nhấm nháp. "Cậu cũng có thể đút cho Garchomp." Cynthia đắc ý nói.

Lục Dã nhìn về phía sau sofa, Garchomp đang lộ rõ vẻ khó chịu. "Gao...

Phiền chết đi được, cứ suốt ngày diễn cảnh ân ái trước mặt bà!" Lục Dã khôn ngoan tự mình bóc một múi Oran Berry, nghĩ nghĩ rồi vẫn đưa cho Cynthia, Cynthia đáp lại bằng nụ cười xinh đẹp hơi nghịch ngợm.

Lúc này, cửa phòng chờ lại bị gõ, Lục Dã khẽ thở dài: "Công tác an ninh của Giải đấu này kém thật đấy." "Chắc lại là học sinh của cậu ở hậu trường đó mà?" Lời Cynthia nói thành sự thật.

Paul với đôi mắt cá chết, đứng ngoài cửa. "Lục...

Lục lão sư, xin cho phép tôi gọi ngài như vậy." Paul hai tay đút túi quần, rồi lại rút ra khoanh tay nói: "Rất cảm ơn ngài đã chỉ dẫn tôi.

Giữa Gắn kết và Chiến đấu, luôn có cách dung hòa mà vẫn đúng đắn." "Dù sao đi nữa...

Lục lão sư." Paul ngước mắt lên, "Tôi sẽ coi ngài là phương hướng để theo đuổi, sau đó nghiền nát Ash một cách toàn diện.

Cứ chờ mà xem!" Sau một hồi độc thoại, Paul không hề lịch sự mà bẽn lẽn quay lưng rời đi, Cynthia đặt tay lên đầu gối, mỉm cười: "Đúng là cái tính của nhóc ấy." "Tốt hơn nhiều so với một số đối thủ nặng ký nào đó." Lục Dã cảm khái nói: "Đi thôi, trận tứ kết sắp bắt đầu rồi!" ...

Trận tứ kết Cúp Thiếu Niên, trận đầu tiên là Wally đối đầu Ash, luật 3 vs 3.

Ngoài dự đoán của mọi người, Pikachu được đánh giá cao trước trận, đã bị Gallade của Wally nghiền nát toàn diện.

Pikachu đã chứng tỏ cho mọi người thấy thế nào là 'siêu sao diễn xuất', một lần nữa thể hiện trạng thái 'Pika đơ' thời BW. "Pika!" Sau khi bị Chặt Karate của Gallade đánh trúng, Pikachu loạng choạng xoay ba vòng, cuối cùng tự mình "xoay ra" đôi mắt hoa thị, ngã vật ra đất rên rỉ: "Pikachu..." "Pikachu!" Ash kinh hãi lao lên, ôm Pikachu.

Pikachu hé mắt nhìn Ash, yếu ớt kêu: "Pikapi..." "Pikachu đã dùng hết sức lực...

Vẫn không thể thắng sao." Ash nghiến chặt răng.

Mình phải cố gắng tu luyện hơn nữa, mới không làm xấu mặt Lục lão sư và sư phụ Blue Oak!

Lục Dã ngồi trên ghế khách quý đầy vạch đen trên đầu; Cynthia nghiêng mắt, ngạc nhiên nói: "Pikachu của Ash, hình như không ổn?"

"Đây là chuyện thường tình thôi." Lục Dã đã bắt đầu suy nghĩ về việc đi Hoenn làm khách, tiện miệng nói: "Là Pikachu đã đưa Ash lên một tầm cao không thuộc về cậu ấy." Gallade của Wally liên tiếp chiến thắng, sau khi đánh bại Snivy của Ash một lần nữa, có thể nói là không thể ngăn cản.

Chương 640

Lục Dã có cảm giác vi diệu.

Snivy, Oshawott, Pignite...

Starter của Ash ở Unova không có con nào tiến hóa lên giai đoạn ba.

Có mấy đồng đội này, Pikachu không diễn cũng khó ấy chứ!

Đương nhiên, bản chất của Huấn luyện viên chính là 'tiêu chuẩn kép'.

Togepi nhà mình chưa tiến hóa đã rất mạnh, lại không có ý muốn tiến hóa, Lục lão sư cũng vui vẻ giữ kiểu 'nuôi con' thôi.

Tiểu Rồng Khủng thì lại khác...

Để đánh bại Abomasnow tiến hóa thành Pupitar, nếu như bị kẹt ở giai đoạn hai mà không tiến hóa – thì chẳng làm nên cơm cháo gì, đó là một chuyện vô cùng bi thương.

Nhân tiện nhắc đến, Poké Puff vô hiệu với các Pokémon dạng kén như Metapod, Kakuna, Silcoon, Pupitar...

Lý do thì ai cũng hiểu mà.

Pokémon cuối cùng Ash tung ra là Krookodile, át chủ bài của Unova, nó đã tiến hóa sớm hơn so với cốt truyện gốc và chiến đấu kiên cường với Gallade một thời gian dài.

Cuối cùng, Krookodile đánh bại Gallade, Wally tung Roselia thứ hai ra, giành chiến thắng.

Roselia cũng nhát gan như Wally, luôn không muốn tiến hóa; Wally cũng không có ý định ép nó tiến hóa.

Tại Đại hội Indigo Plateau từng xuất hiện một Bellsprout 'biết võ công', không tiến hóa mà chiến lực lại mạnh hơn, đây cũng là trường hợp mà Lục lão sư đã nhắc đến với Wally.

Sau khi thắng Ash với tỉ số 3:1, Wally lau mồ hôi trán, ánh mắt đầy mong chờ nhìn về phía ban giám khảo.

Lục Dã đáp lại bằng ánh nhìn, cười gật đầu.

Sự tiến bộ của Wally cực kỳ rõ ràng.

Dù vẫn còn kém xa Ruby, nhưng đã là một Huấn luyện viên độc lập.

Còn về Ash...

Thua đáng đời!

Ở Unova ngay cả Trip cũng có thể thua, Lục Dã không dám nói chuyện này cho Blue Oak biết, không thì Blue Oak kiểu gì cũng bị cao huyết áp mất!

Huấn luyện viên của Thị trấn Pallet không trở thành Nhà vô địch Giải đấu thì cũng đành, dù sao ở Liên đoàn Lily of the Valley đã đụng phải Lục lão sư 'tấn công vượt cấp', cũng có thể thông cảm.

Nhưng với Leavanny, Scraggy có chỉ số cơ bản kém, không thể phát huy được phong độ, chứng tỏ trình độ Huấn luyện viên của Ash vẫn chưa đủ.

Còn phải rèn luyện thêm vài vùng nữa! "Cậu đồng ý với Wally, đi Hoenn làm khách à?" Cynthia khẽ nói. "Chưa vội, về Thành phố Lumiose một chuyến đã." Lục Dã định nghiêm túc xem xét việc liên quan đến phương tiện bay.

Về phương tiện bay, hiển nhiên phải hỏi 'Thiên vương hệ Rồng' Lance, người thuần hóa Rồng...

Phốc!

Lục Dã nhớ lại chức danh đó, cố nhịn cười, che miệng khẽ ho một tiếng.

Nghe Lance nói, Liên minh sẽ cung cấp Pokémon chuyên nghiệp cho các điều tra viên, giám sát viên...

Ví dụ như Charizard Rides của Alola, Fly Taxi của Galar.

Với mối quan hệ của mình với Liên minh và Cảnh sát Quốc tế, chắc cũng có suất đăng ký.

Nếu được, Lục lão sư lại muốn nuôi một con Corviknight 'Đôi cánh bình minh'...

Vì nó vừa to vừa ngầu, đôi cánh rộng không sợ rơi, đúng là 'chim trong mơ'! "Tiếp theo, xin mời các tuyển thủ tứ kết của Bảng B!" MC nói.

Ash không hề nản chí vì thua Wally... bởi vì cậu ấy ở Unova đã thua đủ nhiều rồi.

Trong cuộc phỏng vấn, Wally lại một lần nữa nhắc đến tên ân sư của mình, đôi mắt sáng rực, khiến người ta không khỏi liên tưởng đến mối quan hệ 'Huấn luyện viên và tuyển thủ', mà dâng trào cảm khái và kính trọng.

Bảng B là cuộc đối đầu giữa Paul và Iris.

Alder khoanh tay, với mái tóc đỏ rối bời, vẻ mặt nghiêm túc.

Trận đấu này, thậm chí còn liên quan đến Nhà vô địch tương lai của Liên minh Unova...

Một làn gió lạnh buốt từ đỉnh núi tuyết xa xôi của Thị trấn Lacunosa thổi đến.

Nơi đó tuyết lớn bao phủ Hẻm Núi Khổng Lồ, nơi lưu dấu ấn Lục

lão sư chỉ huy Reshiram chiến đấu kiên cường.

Tại sân vận động ngoài trời của Thị trấn Lacunosa, Paul một tay đút túi, khẽ nói: "Cô rất mạnh, tôi có thể cảm nhận được... nhưng tôi khuyên cô nên sớm từ bỏ ý định trở thành Nhà vô địch đi, vì đó chỉ là một giấc mộng hão huyền." Paul cũng từng nghĩ mình sẽ trở thành Nhà vô địch Sinnoh.

Tuy nhiên, cậu ta thách đấu Cynthia, thách đấu Pháp lão Kim Tự Tháp Brandon, đều thất bại trở về.

Cậu ta nghe nói về lý tưởng của Iris, mà lý tưởng đó trước thực tế lại không chịu nổi một đòn. "Không thử sao biết được!" Làn da ngăm đen của Iris toát lên vẻ hoạt bát, trên khuôn mặt nhỏ kiên nghị, đôi mắt đen láy lấp lánh, cười nói: "Tôi và những người khác không giống nhau...

Bởi vì tôi là thiên tài, tôi sẽ gánh vác tương lai của nhiều người hơn!" Khán giả ồn ào một trận, Drayden của Thành phố Opelucid nhìn chằm chằm vào màn hình truyền hình trực tiếp, ánh mắt lóe sáng.

Sự tiến bộ của con làm ta cũng phải kinh ngạc...

Iris.

Và sự trưởng thành này tuyệt đối không phải tự nhiên mà có, nó liên quan mật thiết đến Huấn luyện viên và Pokémon bên cạnh con.

Ống kính vừa vặn quay đến chàng thanh niên tóc đen ở hàng ghế khách quý, một chú Victini đang nằm trên mái tóc đen của anh, đáng yêu giơ tay chữ V về phía ống kính.

Lục Dã ngước mắt nhìn ống kính, cũng qua loa giơ tay chữ V theo.

Màn hình bình luận hiện lên một tràng '2333'. "Bị ép làm việc." "Lục lão sư, nếu ngài bị bắt cóc thì hãy nháy mắt đi!" Thành phố Opelucid, Drayden chăm chú nhìn màn hình truyền hình trực tiếp.

Chính vì có tấm gương của vị Nhà vô địch này... mà vào đêm đông băng giá ở Thành phố Opelucid, một hạt mầm Champion đã nảy nở trong lòng Iris.

Paul dường như bị lời nói của Iris làm động lòng.

Sự tự tin tuyệt đối, sự tin tưởng tuyệt đối vào Pokémon...

Paul lạnh lùng nói: "Vô vị." "Electivire, dùng Điện Giật, giải quyết con Dragonite đó đi!" "Dùng Tấn Công Rồng Bay tránh né!" Dragonite của Iris lộ vẻ dữ tợn, cơ bắp trên mặt căng lên trong nháy mắt, dùng Song Dực bay lượn trên không trung lao xuống.

Paul thoáng chốc lại thấy bóng dáng Garchomp của Cynthia, trầm giọng nói: "Đấm Sét!" Bùm!

Electivire hai tay dâng trào điện quang, cố gắng chống lại Dragonite đang lao xuống, nhưng lực va chạm mạnh mẽ đã đẩy lùi nó! "Dragonite, dùng Phun Lửa!" Dragonite hoàn toàn không nghe hiệu lệnh của Iris, cứng đầu chống lại dòng điện giao thoa từ ống phóng sau lưng Electivire, vẻ mặt dữ tợn vung quyền về phía Electivire!

Rầm!

Electivire dùng quyền điện cứng rắn đón lấy Cú Đấm Mega của Dragonite, Paul lạnh lùng nói: "Nói gì mà to tát, cô còn không khiến Dragonite hoàn toàn nghe theo chỉ huy được kia mà!" "Không...

Không cần chỉ huy, bởi vì tôi và nhóc ấy tâm ý tương thông!" Iris ánh mắt trong veo, hai tay nắm chặt cầu nguyện, vạt áo và bím tóc tím bay trong gió.

Thiên phú truyền thừa của Làng Rồng, Trái Tim Rồng! "Cái... gì." Paul sắc mặt cứng đờ.

Infernape của Ash biết bật hack thì thôi đi, cô Huấn luyện viên này cũng không hợp pháp!

Chẳng lẽ là tôi, với tư cách học sinh của Lục lão sư, vẫn chưa học tới nơi tới chốn?

Bí ẩn thực sự, không phải chiến thuật, mà là những chiêu trò bất hợp pháp sao?!

Dưới sự cảm ứng của 'Trái Tim Rồng' của Iris, Dragonite bộc phát ra chiến lực kinh người, đánh bại Electivire của Paul.

Sau đó, Paul dùng Torterra với Sheer Force đổi chỗ với Dragonite.

Drapion cuối cùng, đánh bại Axew, rồi gục ngã trước Excadrill của Iris. "3:2." Trọng tài nói: "Người thắng cuộc, Iris!" "Tuyệt vời quá!" Iris vui vẻ reo hò với nụ cười rạng rỡ như ánh mặt trời.

Paul hai tay đút túi, cúi đầu nhìn PokéBall đang rung rinh.

Aggron buồn bã vì không thể ra sân, Gastrodon dường như đang an ủi chính nó.

Trong khoảnh khắc, Paul cảm nhận được tình cảm của mình và Pokémon hòa hợp, cúi đầu lẩm bẩm: "Phải rồi...

đây chính là ý nghĩa của tình cảm mà Lục lão sư đã nói." Khóe miệng Paul nhếch lên một độ cong, không chào tạm biệt bất cứ ai.

Giữa những tiếng reo hò khắp trời dành cho Iris, cậu ta quay lưng rời khỏi sân đấu. "Paul!" Paul quay đầu, nhìn Ash đang hổn hển đuổi theo, nhướn mày: "Muốn đánh nhau à?" "Không, tôi muốn nói..." Ash cười toe toét: "Cùng đi Kalos đi!

Lục lão sư nói, ở đó có Gắn kết và chiêu thức hoàn toàn mới, chúng ta có thể sẽ trở nên mạnh hơn đó!" Paul im lặng nhìn chằm chằm Ash, một lúc lâu, đút túi quay lưng rời đi. "Là tôi sẽ mạnh hơn, chứ không phải cậu.

Với lại." Paul dừng bước, "Giúp tôi gửi lời cảm ơn đến Lục lão

sư, Cynthia vô địch.

Tôi đại khái đã hiểu ý nghĩa câu nói đó của Cynthia vô địch rồi." "Câu nào?" "Sinh mệnh và sinh...

Thôi bỏ đi, cậu không hiểu đâu.

Hẹn gặp lại." Bóng lưng Paul dần xa khuất.

Lục Dã đặt tay lên lan can tầng hai, người hơi nghiêng về phía trước; Cynthia đứng bên cạnh, vẻ mặt đầy tò mò. "Tôi còn tưởng hai đứa sẽ đấu một trận chứ." "Tôi cũng nghĩ vậy." Lục Dã gật đầu: "Có lẽ Pokémon vừa bị thương, nên cân nhắc đến trạng thái của chúng chăng?" "Nhóc ấy mạnh lên rồi..." Cynthia chống cằm, ánh mắt hơi lóe sáng. "Đương nhiên rồi." Lục lão sư không hề khiêm tốn nói: "Vì là do tôi dạy mà." Cynthia: "Nhưng mà Ash..." Lục Dã: "Ash là Akin dạy, không liên quan đến tôi!" ...

Paul tự động bỏ quyền, không tranh giành ngôi vị quán quân với Ash.

Chắc là cậu ta cảm thấy không cần thiết phải giao đấu với một Ash có thực lực như vậy.

Trận chung kết tranh quán quân cuối cùng, diễn ra giữa Iris và Wally.

Dù Wally đã vận dụng chiến thuật, luân chuyển, chỉ huy đến cực hạn, vẫn bại dưới tay Dragonite của Iris. "Nhà vô địch Cúp Thiếu Niên năm nay đã ra đời!" Giữa tiếng reo hò vang trời, khán giả đồng loạt vỗ tay, Alder trao huy chương cho Iris. "Con muốn cảm ơn ai nhất nào?" Alder cười ha ha hỏi.

Iris làm một vẻ mặt đáng sợ: "Dù sao cũng không phải ông nội Alder!" Alder nghẹn ngực, cảm giác như bị mũi tên đâm trúng lại dâng lên trong lòng.

Không đúng chứ...

Sức hút cá nhân của lão phu không thể kém hơn Lục Dã và Cynthia được!

Sau trận đấu, Lục Dã dựa vào bóng tối trong lối đi của tuyển thủ, nhìn Wally với vẻ mặt ảm đạm, vai rũ xuống. "Lão sư..." Wally nghẹn ngào nói. "Thế giới này là như vậy đó." Lục Dã nói: "Nỗ lực trước thiên phú có thể chẳng đáng một xu, cá nhân trước thế gia có một ranh giới không thể vượt qua... nhưng mỗi người đều có quyền không cam chịu số phận." Cơn ho của Wally trở nên dồn dập, viêm phế quản dữ dội chẹn nghẹt cổ họng cậu ấy, cậu ấy đỏ mặt gần như không nói nên lời.

Lục Dã ngồi xổm xuống, thử dùng Aura để giảm nhẹ triệu chứng của Wally, nghiêm túc nói: "Số phận không hề bình đẳng, nhưng lại công bằng.

Cậu có thể than trách, có thể kháng cự, có thể thất bại, nhưng không được gục ngã.

Wally, cậu là một Huấn luyện viên." Ánh sáng xanh lấp lánh tràn vào cơ thể Wally, sắc đỏ trên mặt dần tan, Wally hít thở bình thường trở lại.

Trong đôi mắt đen sâu thẳm của Lục lão sư, Wally thấy chính mình đang bật khóc vì không cam lòng. "Chỉ cần không gục ngã." Lục Dã nói, "Huấn luyện viên có thể tạo ra kỳ tích." Tiếng reo hò bên ngoài đã không còn liên quan đến Wally.

Wally ngây người ngước nhìn Lục lão sư đang đứng dậy, thấy anh nở nụ cười thân thiện. "Đi thôi, tôi mời cậu ăn Cơm cà ri, rồi chúng ta sẽ bàn chuyện 'làm khách'!" "Không phải 'làm khách'... mà là mời ngài đến nhà chơi ạ." Wally khẽ nói. "Cũng như nhau cả thôi, haha, tôi sẽ cố gắng nói vài lời hay ho!" Bóng lưng hai người biến

mất trong lối đi của tuyển thủ.

Tiếng reo hò như thủy triều rút đi, âm thanh dần chìm nghỉm.

Cúp Thiếu Niên Giải Vô Địch Thế Giới, chính thức hạ màn. ...

Trong Nhóm Chat. "Ừm...

Chương 641

tuổi của tớ chắc cũng tham gia Cúp Thiếu Niên được nhỉ?" Akin khoanh tay, thỉnh thoảng gật đầu. "Ngay cả Battle Frontier cũng không thắng được, còn tham gia Giải vô địch Thế giới làm gì?" Silver châm chọc nói. "Này, sao hôm nay cậu nói chuyện khó nghe vậy." Akin nhún vai nói. "Vì hôm nay phim Tokusatsu bị hoãn chiếu do bất khả kháng lực." Blue chống cằm nói: "Hình như là bên Hoenn lại có thời tiết bất thường." "Thời tiết cực đoan ở Hoenn quá là chuyện thường." Ông cụ Wattson cười nói: "Nhưng cũng vì vậy mà thủy triều, năng lượng núi lửa ở Hoenn đặc biệt phát triển!" Lục lão sư: "Đừng vậy chứ...

Tôi còn định đi Hoenn du lịch đây." Lucian bi phẫn nói: "Sau khi Cúp Thiếu Niên kết thúc, còn muốn đi Hoenn du lịch nữa ư?!" "Chưa bế mạc mà." Lục Dã cười hi hi nói: "Mà này, hôm nay cậu nghỉ phép à? @Lucian." "Hôm nay là Chủ Nhật." Lucian uể oải nói. "Chưa bế mạc, nghĩa là chung kết đã đánh xong rồi chứ." Flint nói.

Cynthia: "Đúng vậy, Nhà vô địch là Iris." "Ồ?" Lance nói: "Chúc mừng." Yellow: "Nhiệt liệt chúc mừng! ✿✿ヽ(°▽°)no ✿" "Hắc hắc... thực ra là may mắn thôi." Iris gãi đầu nói: "Gặp phải đối thủ mạnh, Dragonite mới chịu nghe tôi chỉ huy..." "Tớ thấy Wally ở Cúp Thiếu Niên rồi. @Ruby." Sapphire nói, "Cậu ấy mạnh lên nhiều quá!" "Cậu ấy vốn đã rất có thiên phú mà." Ruby tự hào nói: "Tớ còn giúp cậu ấy huấn luyện Pokémon nữa!" Đối thủ mạnh của thế hệ thứ hai, Silver, là sự kết hợp giữa kẻ không não và kẻ khó chịu.

Đối thủ mạnh của thế hệ thứ ba, Ruby và Wally, chính là kiểu kịch tính đuổi bắt.

Wally tội nghiệp, mức độ bi kịch có thể sánh với N.

May mắn là hồi phục rõ rệt, và đã tìm lại được con đường Huấn luyện viên.

Đã hứa với Wally sẽ đi Hoenn 'làm khách' một chuyến, dự kiến là tháng tới.

Lục lão sư định về Thành phố Lumiose trước, chuẩn bị khai trương quán cà phê và chuyện phương tiện giao thông.

Sau khi lễ bế mạc kết thúc, Ash ở lại Unova, chuẩn bị cho Liên đoàn Vertress một tuần sau.

Còn Lục Dã thì ngồi lên chiếc máy bay riêng 'manh manh đáng yêu'. "Sắp về Liên minh Sinnoh làm việc rồi à?" Lục Dã nhìn mỹ nhân tóc vàng ngáp bên cạnh. "Ừm..." Cynthia lười biếng vươn vai, "Không thể cứ gây phiền phức cho Lucian mãi được." Lời này chẳng có chút sức thuyết phục nào cả!

Lục Dã nhìn trời, tổng kết chuyến đi Unova này, vẻ mặt kỳ quái.

Nghỉ gần cả tháng trời...

Đúng là làm khó Lucian rồi.

Nhưng không sao.

Vì những kỳ nghỉ tương lai sẽ còn dài hơn!

Ngày 1 tháng 8, Chủ Nhật.

Lục Dã đã trở về quán cà phê ở Thành phố Lumiose.

Cynthia thì quay về Liên minh Sinnoh, tiến hành báo cáo công việc của Nhà vô địch.

Việc giải quyết 'Bộ ba Rồng Đạo' của Unova, sự kiện Team Plasma, đều nhờ vào sự thể hiện xuất sắc của hai vị Nhà vô địch này.

Còn về phần thưởng của chuyến đi Unova – Lục Dã nhìn Victini

trong quán cà phê, nó ngồi trên ghế em bé, khóe miệng dính vụn Macaron, khoái chí nhấm nháp bánh ngọt nhỏ. "Nimi~" Victini nheo mắt, dấu hiệu chữ V phát sáng, tỏa ra dao động 'chiến thắng'.

Năng lượng dồi dào bay lượn trong quán cà phê.

Nếu có ai đó chú ý quan sát nội thất của quán cà phê, sẽ phát hiện trong chậu cây hướng dương, đang cắm một chiếc Lông Cầu Vồng trong suốt lấp lánh.

Bộ Ghép DNA được đặt trên kệ sau quầy bar, trưng bày trong lồng kính lơ lửng giữa không trung, ánh sáng ba màu băng, lửa, điện lấp lánh, tạo hình giống như đèn phân cách.

Lông Cầu Vồng: (¬ _ ¬) Mày cũng chẳng khá hơn là bao đâu, thằng em.

Bộ Ghép DNA: (￣ヮ￣;) Cũng tạm ổn...

Ít nhất cũng có Aura làm đãi ngộ.

Với sự gia trì của ba loại Buff này, trong quán cà phê chẳng khác gì động thiên phúc địa! "Merlo~" Meloetta ngồi đu đưa trên xích đu giữa nhà, những khúc ca nhẹ nhàng bao trùm quán cà phê một bầu không khí tĩnh lặng và ngọt ngào.

Lục Dã nói: "Chuyến này lại dụ được hai bé cưng rồi..." Hai nhóc này, đều là Lục lão sư quen biết ở Unova.

Mối quan hệ giữa chúng, tương tự như Gắn kết giữa Lục lão sư và Darkrai.

Và hai Pokémon Thần thoại này, mỗi con tập trung vào lĩnh vực 'Chiến đấu' và 'tình cảm', đều có hiệu quả hỗ trợ mạnh mẽ.

Meloetta có thể hát ru vào buổi tối giúp Lục lão sư ngủ ngon hơn, tiện cho mọi người thay phiên nhau ra ngoài luyện tập.

Và nhờ sự gia trì của 'Năng lượng Vô hạn' của Victini, thời gian và hiệu suất luyện tập của các nhóc sẽ tăng lên đáng kể – đây chính là 'ý thức tự quản lý' của Pokémon!

Thiên phú của Huấn luyện viên Blue Oak, là giúp Pokémon nhận được gia tăng điểm kinh nghiệm.

Cơ duyên của Ash, là Giáo sư Oak và Blue Oak sẽ giúp cậu ấy luyện Pokémon hộ.

Plugin của Lục lão sư...

Ma Gengar tự động treo máy, lập team cày phó bản; sau khi Victini gia nhập, còn tặng kèm mana vô hạn!

Ngoài ra, sau chuyến đi Unova, danh sách 'người quen' của Lục lão sư đã có thêm Bộ ba Rồng Đạo.

Ngay cả khi gặp Hoopa.

Nếu đánh hội đồng, số Thần thú Huyền thoại mà Lục lão sư có thể 'gọi' ra chưa chắc đã ít hơn Hoopa...

Trở về quán cà phê, bắt đầu chuẩn bị tiệc chào mừng.

Lục Dã thái nguyên liệu, nhìn lũ nhóc đang bu quanh Ma Gengar. "Ghos! (￣▽￣)/" Ma Gengar vẫy bàn tay nhỏ, hắng giọng. "Tao đến để làm chủ, nói vài lời đây!

Hôm nay, là ngày đầu tiên Victini và Meloetta chính thức gia nhập quán cà phê.

Vì vậy tối nay, tao đề nghị mọi người hãy ra ngoài luyện tập, để ăn mừng thật đã!" Ngay lập tức, trong quán cà phê vang lên tiếng kêu 'Bui', 'Doi', 'Nimi'.

Đề nghị đó được Đại tỷ phê duyệt, và sau đó được thông qua hoàn toàn. "Nimi~" Victini mắt lóe lên ánh sáng tò mò. "Luyện tập... nghe có

vẻ hay ho đấy!" "Merlo~(◕ᴗ◕✿)" Meloetta lơ lửng trên không trung. "Mình sẽ dùng tiếng hát cổ vũ mọi người nha!" "Kame..." Ánh mắt Rùa Blastoise lóe lên tia nguy hiểm. "Đúng vậy, xa Thành phố Lumiose đã lâu, cần phải dọn dẹp những mối nguy tiềm ẩn xung quanh!" Sau khi bị Ma Gengar thuyết phục.

Meloetta và Victini nở nụ cười, vui vẻ mong chờ buổi luyện tập tối nay. "Thế này là bị đồng hóa rồi à..." Darkrai lạnh lùng ẩn mình trong bóng tối, mồ hôi lạnh rịn ra, lẩm bẩm: "Đúng là không khí đội ngũ như địa ngục vậy!" Một ánh mắt sắc lẹm chiếu tới.

Darkrai xuyên qua bóng tối đối mặt với Vịt Sirfetch'd, chợt giật mình. "Thằng nhóc này... nhìn thấu bóng của mình sao?" Là đang chê mình nói lời mỉa mai sao...

Darkrai khẽ nhíu mày. "Trước đây chưa từng nghĩ, giờ thì đội ngũ của Lục Dã đúng là 'ngọa hổ tàng long'!" Vịt Sirfetch'd sử dụng 「Nhìn Thấu」, nhìn Darkrai đang trốn một bên, lòng tràn ngập bi ai. "Quạc! (´ꈍᴗꈍ)σ" "Tao cũng muốn trốn một bên không hợp, không luyện tập.

Nhưng mà sẽ bị Đại tỷ đánh cho tơi bời mất!

Ước gì tao được phong độ như Darkrai!" Lục Dã cho nguyên liệu đã chuẩn bị vào nồi, lại nhìn lũ nhóc đang thảo luận cực kỳ sôi nổi, tâm trạng phức tạp.

Không lẽ vừa về ngày đầu tiên, bọn chúng đã bàn chuyện luyện tập rồi sao?

Căn nhà này tôi còn phải ở nữa chứ!

Nồi súp cà chua 'Doduo đô' sôi sùng sục, Lục Dã lơ đãng nêm nếm nước sốt, suy nghĩ cách hướng dẫn lũ nhóc luyện tập một cách hợp lý.

Dù sao, bản thân anh đã là Nhà vô địch rồi.

Luyện tập là cần thiết.

Nhưng dù có 'Năng lượng Vô hạn' của Victini, cũng không thể không có chừng mực.

Thứ nhất, cơ sở vật chất luyện tập tốt nhất có thể thuê ở gần đây, là Tháp Lăng Kính của Clemont.

Tầng dưới của Tháp Lăng Kính có thể dùng để luyện tập, nhưng mỗi ngày cũng có giới hạn chịu tải.

Với thực lực của Pokémon nhà mình, không cẩn thận là có thể phá sập Tháp Lăng Kính.

Đó còn là tin tức lớn hơn cả việc 'Ash nhảy từ đỉnh Tháp Lăng Kính xuống'!

Thứ hai, Năng lượng Vô hạn chỉ là tăng cường về Năng lượng, sự mệt mỏi về tinh thần không thể loại bỏ.

Nếu lũ nhóc tận hưởng 'Năng lượng Vô hạn' rồi không ngừng vắt kiệt bản thân, sẽ mang lại rủi ro không cần thiết cho cơ thể.

Lục Dã nhíu mày thật sâu.

Xét theo tính cách của Pokémon nhà mình... khả năng này cực kỳ cao.

Vì vậy, với điều kiện có 'Năng lượng Vô hạn'.

Làm sao để hướng dẫn lũ nhóc luyện tập một cách hợp lý.

Là vấn đề hàng đầu của Lục lão sư sau khi trở về từ Unova!

Trong lúc nồi cà chua đang hầm, Lục Dã đặt hai tay lên bàn, nhìn lũ nhóc đang ồn ào.

Thực ra, Lục lão sư cảm thấy đội ngũ của mình bây giờ đã rất mạnh rồi.

Trên cơ sở không mang theo Thần thú, đánh bại Alder không thành vấn đề.

Nhưng mà, đã được chứng kiến những Pokémon Huyền thoại đó, lại càng dưới sự khích lệ của Darkrai.

Dù là Ma Gengar, Tiên Tử Y, Rùa Blastoise... ai nấy trong lòng cũng đều nén một nguồn sức mạnh, muốn chứng minh mình không thua kém chúng.

Chính vì vậy, Lục lão sư cảm thấy mình cũng nên để tâm hơn một chút.

Với điều kiện đảm bảo lũ nhóc khỏe mạnh, không gọi đội sửa chữa đến – thì phải tăng cường sức mạnh cho đội một cách hợp pháp!

Về việc 'hướng dẫn luyện tập hợp lý', Lục Dã tự tin rằng mình đã có một kế hoạch vô cùng hoàn hảo.

Đó chính là quy định nghiêm ngặt về số lượng suất luyện tập và thời gian luyện tập.

Mỗi ngày không được quá 3 Pokémon luyện tập, mỗi ngày không được quá ba tiếng.

Vì 3 đấu 3 là một trong những thể thức thi đấu phổ biến nhất.

Như vậy, mình không chỉ có thể chăm sóc chu đáo, mà còn sắp xếp chiến thuật hợp lý; lũ nhóc cũng không cần phải thay phiên nhau ra ngoài luyện tập nữa!

Một mũi tên trúng nhiều đích.

Lục Dã vỗ vỗ vai mình, cười ha ha nói: "Mày nhóc này, đúng là một thiên tài huấn luyện!" Món ăn cho tiệc chào mừng đã chuẩn bị xong, Lục Dã đặc biệt chuẩn bị một chiếc bàn dài.

Tạo hình giống với phiên bản Pokémon của 《Bữa Tối Cuối

Cùng》.

Món ăn bao gồm Bánh kem sô cô la, Súp cà chua Ý, Cơm cuộn trứng gà Torchic thơm ngon...

Màu sắc hấp dẫn, khơi gợi vị giác.

Mùi hương nồng đậm bay tới, lũ nhóc dừng thảo luận, đồng loạt quay đầu lại: °*̥(∗*⁰̤0)* "Ăn cơm trước đã." Lục Dã cười nói: "Sau tiệc chào mừng, tôi có chuyện cần bàn với mấy đứa!" Ngay lập tức, trong quán cà phê vang lên tiếng kêu của lũ nhóc.

Lục Dã giữa vòng vây của Pokémon, ngồi ở vị trí trung tâm, ăn cơm cuộn trứng.

Lúc này, cửa quán cà phê bị đẩy ra.

Một chú chim cánh cụt nhỏ đứng ở cửa, gãi đầu: "Ố... cái đó, gì ấy nhỉ, nghe nói anh về hôm nay, nên là..." "Đến đúng lúc lắm!" Lục Dã một tay kéo chú chim cánh cụt nhỏ, tiện tay gõ một cái cốc đầu vang dội, quay người nói: "Bạn Koraku, mang quà tôi chuẩn bị ra đây." "Bíp bíp...

Đã nhận, Rotom!" "Ố?" Chú chim cánh cụt nhỏ nghiêng đầu, nhất thời quên mất giận.

Ngay sau đó, nó nhìn vào khối 「Never-Melt Ice」 trong suốt trong tay Rotom. "Ố!" Chú chim cánh cụt nhỏ kích động che miệng nhỏ, rồi ngẩng đầu nhìn Lục Dã.

Chương 642

"Cái này, thật sự cho mình sao?" "Đương nhiên rồi." Lục Dã nói. "Cho 「Never-Melt Ice」 vào túi của Delibird, thì không sợ kem giao hàng bị chảy nữa!" "Ố~" Delibird phun ra những bong bóng hạnh phúc nhỏ xíu, gãi đầu. "Cùng vào ăn thôi." Lục Dã cười nói.

Sau khi thưởng thức bữa ăn ngon, lũ nhóc với vẻ mặt 'vô dục vô cầu' đầy thỏa mãn. "Nimi~" Victini ôm bụng nhỏ tròn vo, không bay nổi, nằm trên quầy bar ngái ngủ. "Merlo..." Meloetta ợ hơi, mở to mắt, xác nhận không ai chú ý, liền thở phào nhẹ nhõm, cúi đầu má ửng hồng. "Ghos~" Ma Gengar bắt chước Lục lão sư, cầm tăm xỉa răng, rồi ngậm vào miệng, vẻ mặt vênh váo. "Sajii... (֭ω֭)" Pupitar rúc vào góc tường. "Phải để tôi nhìn cậu bằng ánh mắt thất vọng sao..." Lục Dã liếc nhìn, khẽ ho: "Rotom cũng chưa ăn... nó còn phải dùng Form máy rửa chén đã, lát nữa mới sạc pin được." "Bíp bíp...

Không hiểu được, Rotom! o(T⌒To)" Sau khi tiệc chào mừng kết thúc, Lục Dã vô cùng nghiêm túc tuyên bố: "Từ ngày mai, tôi sẽ cùng mọi người luyện tập!" "Ghos?

Σ(ttsu °Д°;)ttsu" "Bui... (° ° 〃)" "Bíp bíp...

Không hiểu được, Rotom! (⊙x⊙;)" Nhìn lũ nhóc đang nghi ngờ thế giới, Lục Dã xoa cằm: "Không lẽ chuyện này khiến mấy đứa sốc lắm sao?" Đồng loạt gật đầu lia lịa. "Tôi cũng từng dẫn mấy đứa đi luyện tập rồi mà." Lục Dã nói: "Dù số lần không nhiều... nhưng thắng ở chất lượng." Lũ nhóc nhìn nhau. "Ghos~o(*≧▽≦)tsu" Ma Gengar vỗ vai Lục lão sư.

Lục Dã: "..." Khốn kiếp... lại bị chính Pokémon của mình coi thường! "Tóm lại." Lục Dã khẽ ho một tiếng, nghiêm mặt nói: "Xét

đến việc sau này, đối thủ mà chúng ta phải đối mặt có thể sẽ ngày càng mạnh.

Dù không phải cấp độ như Kyogre Cổ Đại, Groudon Cổ Đại, chúng ta cũng phải nâng cao cảnh giác!" Darkrai ẩn trong bóng Lục Dã, sắc mặt chợt biến. "Lạy chúa, mày mau im đi!

Ban đầu tao còn không tin... giờ tao thấy, khả năng đụng phải hai ông tướng này càng ngày càng cao rồi!" "Vì vậy, từ hôm nay tôi sẽ cùng mọi người luyện tập, dùng Aura và Jewelrite để giúp đỡ mọi người." Lục Dã đổi giọng: "Nhưng mà... xét từ góc độ chiến thuật và sức khỏe, suất luyện tập và thời gian luyện tập mỗi ngày có hạn." Trong quán cà phê im phăng phắc, các Pokémon ánh mắt hơi lóe sáng, ngây người nhìn Lục lão sư.

Lục Dã rất hài lòng với biểu hiện của lũ nhóc.

Nếu có thể khuyên chúng từ bỏ, bớt được vài con thì mình luyện tập cũng dễ dàng hơn một chút. "Cảnh báo trước, luyện tập sẽ rất vất vả." Lục Dã nói, "Vì lợi ích của mọi người, nếu không ai muốn luyện tập, vậy chúng ta giải tán cuộc họp..." Lời chưa dứt.

Lục Dã chợt giật mình, nhìn lũ nhóc đang lộ ánh mắt hung tợn. "Hả?" Một bầu không khí vi diệu lan tỏa trong quán cà phê.

Lũ nhóc đồng loạt nhìn nhau, rồi đồng lòng cất tiếng kêu. "Ghos~(✪ω✪)" (Được luyện tập cùng chủ nhân rồi!) "Bui! (# ` mãnh ´)" (Không được tranh với tao!) "Kame... ヾ(⌐■_■)" (Có chủ nhân chỉ đạo, chắc chắn tỉ lệ sống sót trong hành động tiếp theo sẽ cao hơn...) "Chupchup~ ヾ(◍°∇°◍)ﾉﾞ " (Tôi cũng muốn chơi~) "Gào ồ!! ( ` 0´)" (Không hiểu, nhưng dù sao cứ la lên một tiếng đã!) "Sajii... (thảo mãnh thảo)" (Sớm tiến hóa, là có thể ăn được đồ rồi!) "Quạc! (´ᗜ̀ᗜ́)σ" Vịt Sirfetch'd giơ kiếm hành lá và khiên, nhìn đồng đội đang chen chúc thành một đống, nước mắt chảy dài. "Tuy suất luyện tập

của chủ nhân rất quý... nhưng tao thật sự không muốn đi đâu mà!" Meloetta che miệng cười nhẹ, Victini nằm trên đầu Lục Dã nhe ra hàm răng hổ nhỏ: "Nimi~! (≧∀≦)♪" Dù ai luyện tập, tôi cũng có thể giúp đỡ họ hết!

Tình thế dần mất kiểm soát, Lục Dã nhìn lũ nhóc đang ồn ào tranh cãi, mồ hôi lạnh chảy ròng trên trán.

Tôi biết mấy đứa tự giác cực kỳ cao... nhưng nhiệm vụ luyện tập thêm kiểu này, chẳng phải giống như tăng ca của Lucian, ai cũng ghét mới đúng sao?!

Bản thân tôi là để chuẩn bị cho chuyến đi Hoenn sắp tới.

Nhưng lũ nhóc không biết cốt truyện gốc, theo lý mà nói, không nên hăng hái như vậy mới đúng!

Đột nhiên, Lục Dã nhận ra đây có lẽ là tác dụng phụ của việc 'suất có hạn'.

Rõ ràng là để khuyên từ bỏ, nhưng lại mang đến sự tích cực mạnh mẽ hơn... "Lại 'cuốn' nhau rồi." Lục Dã lẩm bẩm.

Để lũ nhóc tranh cãi như thế này nữa cũng không phải là cách.

Để duy trì sĩ khí và sự ổn định trong đội.

Lục lão sư quyết định, tự mình tăng ca tăng kíp, dẫn dắt mọi người cùng luyện tập! "Ghos~(*ˇ▽)" (Tao đến giúp luyện tập!) "Bíp bíp...

Tôi cũng có thể giúp đỡ, Rotom~!" Rotom nói. "Sirfetch'd cũng phải tham gia." Lục Dã cười nói: "Vậy là không cần lo cậu bị bỏ lại rồi." Vịt Sirfetch'd đang mừng thầm vì thoát nạn, chợt giật mình. "Quạc?! (´ゅωゅ)σ" "Ma Gengar luyện tập thì thôi đi, giờ còn phải luyện thêm...

Ôi khó khăn quá đi mất~!" Xét việc tháng tới phải đi Hoenn 'làm khách'.

Với tâm lý thận trọng...

Lục lão sư chính thức gia nhập hàng ngũ luyện tập.

Ngoài 'Năng lượng Vô hạn' của Victini.

Với hai món trang bị 'Lông Cầu Vồng' và 'Bộ Ghép DNA', Huấn luyện viên Lục lão sư cũng có thể cung cấp trợ lực mạnh mẽ.

Hiện tại, Pokémon mạnh nhất trong đội là Ma Gengar, đạt trình độ chủ lực của Nhà vô địch.

Đối thủ ngang tầm là Metagross của Steven... vẫn còn kém Garchomp của Cynthia một chút.

Nhưng Lục lão sư đặc biệt giỏi Tiến hóa Mega, Mega Gengar và Mega Garchomp của Cynthia thì gần như không chênh lệch.

Thứ hai là Rùa Blastoise, cũng đạt trình độ Nhà vô địch, đủ sức nghiền nát những Thần thú cấp hai như Moltres.

Dưới sự gia tăng sức mạnh của Tiến hóa Mega, Quy Quy cứng rắn chống lại chiêu thức của Thần cấp một, không thành vấn đề.

Tiếp theo là Chó Arcanine, thực lực đột phá mạnh mẽ trong thời gian gần đây.

Dưới sự gia tăng của V-Lửa Thiêng, Bùng Nổ Dung Hợp, thực lực của Arcanine chính thức bước vào cấp Nhà vô địch, nhưng vẫn cần thực chiến để củng cố.

Cuối năm, Con đường Chiến thắng của Hoàng hôn Đông mở ra, khi đó quay về rèn luyện Arcanine, còn có thể tiện thể giành được một chức Nhà vô địch...

đại khái thế.

Hướng huấn luyện của Lục lão sư cho Arcanine chủ yếu là 'Lửa Thánh', vừa phòng thủ, vừa trâu bò lại có sát thương.

Dù sao...

Arcanine với tư cách là 'Tiểu Entei', được phân loại trong Pokedex là 'Pokémon Huyền thoại', không phải tự nhiên mà có!

Sự tăng cường sức mạnh của Tiên Tử Y gần đây lại chậm lại...

Vì hệ Tiên vốn rất hiếm, Huấn luyện viên huấn luyện Tiên Tử Y lại càng ít.

Nhưng Lục lão sư không lo lắng về địa vị không vững chắc của 'Đại tỷ'.

Sự tụt hậu hiện tại, chỉ là tạm thời.

Một khi có được Pixie Plate mà Arceus đã hứa, Tiên Tử Y có thể một bước vượt qua Ma Gengar!

Còn về Togepi và Vịt Vịt – tính chất của hai Pokémon này quá đặc biệt.

Vịt Vịt dám vung kiếm với Arceus, bình thường lại nhút nhát, chiến lực dao động quá lớn. "Quạc... _(:3」∠)_" Trong quá trình luyện tập, có một Vịt Vịt nằm ườn ra, Lục lão sư cũng nhàn nhã hơn không ít.

Ngày 5 tháng 8, Thứ Năm.

Sau ba ngày luyện tập, Lục Dã nhận được tin Liên đoàn Unova sắp khai mạc.

Đồng thời, tin tức hỏi Lance cũng đã có câu trả lời. "Về vấn đề giám sát viên, cấp trên đã có câu trả lời..." Lance nói: "Một y tá Joy ở Thành phố Saffron, vừa hay chuẩn bị nghỉ hưu...

Cô ấy muốn tìm một Huấn luyện viên đáng tin cậy cho Partner của

mình, và cần phải do cô ấy tự mình kiểm tra mới được!" "Là Pokémon nào thế?" Lục Dã tò mò hỏi.

Lance cố làm ra vẻ bí ẩn nói: "Đến lúc đó... cậu sẽ biết!" Nurse Joy mà Lance đề cập, thuộc về Cục Giám sát Pokémon, chịu trách nhiệm giám sát và đánh giá các Gym địa phương.

Dưới sự dàn xếp của Lance, Cục Giám sát Pokémon đồng ý cung cấp một 'Đồng đội bay' phù hợp với thân phận Champion.

Tiền đề là Thầy Lục phải nhận được sự chấp thuận của Joy và Pokémon, đồng thời gánh vác trách nhiệm đánh giá Gym.

Sự chấp thuận của Nurse Joy đương nhiên không khó, mấu chốt là Mối liên kết (Bond) giữa Lục Dã và Partner. "Tức là, tôi còn phải ghé Kanto một chuyến à?" Lục Dã hỏi. "Sao, nghe giọng cậu có vẻ không muốn về Kanto lắm?" Lance nửa đùa nửa thật. "Tôi lo là nếu tôi đi đánh giá, Kanto sẽ chẳng còn Gym nào trụ được nữa." Lục Dã nói thật.

Lance đơ người một lúc, vẻ mặt phức tạp.

Để cậu phụ trách đánh giá, chứ không phải để cậu đi 'đá' Gym! "Khụ...

Thời gian đã định là tuần sau, tôi sẽ gửi thông tin liên hệ của Nurse Joy đó cho cậu.

Có vẻ cô ấy lại là fan của cậu đấy." Lance tiện miệng nói, rồi trong lòng tự nhủ: "Sao mình lại dùng từ 'lại' nhỉ?" "Không thành vấn đề." Sau khi xác định lịch trình tuần sau, Lục Dã tiếp tục lao vào luyện tập hàng ngày theo kế hoạch ban đầu.

Ngủ đến 8 giờ sáng dậy đúng giờ, chạy bộ buổi sáng, chuẩn bị bữa sáng, rồi huấn luyện Pokémon, loáng cái đã đến 12 giờ trưa.

Sau bữa trưa nghỉ ngơi nửa tiếng, đến Tháp Lăng Kính (Prism

Tower) bắt đầu luyện tập theo kiểu 'đi làm điểm danh cho có'.

Quá trình huấn luyện chủ yếu chia làm ba bước: Rotom lập kế hoạch, Gengar chịu trách nhiệm dẫn đội, các bé thì tự tập luyện theo kiểu 'đua top'.

Có vẻ như chẳng có gì đến tay Thầy Lục – và thực tế đúng là như vậy.

Sau khi luyện tập còn có Victini bổ sung năng lượng; tiếng ca của Meloetta giúp xoa dịu tinh thần mệt mỏi.

Hoàng hôn buông xuống, giữa tiếng Bonnie và Clemont vẫy tay chào tạm biệt, Lục Dã trở về quán cà phê chưa khai trương, chuẩn bị bữa tối.

Buổi tối thì gọi video với chị đẹp (Cynthia), chơi game khi Cynthia rảnh; hoặc ngồi thừ người nhìn Pokémon. "Ghos... (⊙_⊙)" Lục Dã: "Ừm, mày chớp mắt trước, tao thắng rồi." "Ghos~ (つД`)" Gengar dụi dụi mắt.

Dùng gương dọi vào mắt tao thì cũng quá đáng rồi! "Gác! (´ゅゅゅ)σ" Sirfetch'd nằm bẹp dí trên thảm như thể kiệt sức.

Trời ơi, ngày nào cũng huấn luyện thế này thì làm sao mà sống nổi!

Thôi thì nhanh nhanh đi làm nhiệm vụ còn hơn...

Dù có gặp Thú Huyền Thoại (Legendary Beast) cũng còn đỡ hơn cứ ru rú ở nhà!

Chương 643

Sắc mặt Darkrai khẽ đổi, nghe ngôn ngữ Pokémon của Sirfetch'd mà trong lòng chấn động.

Luyện tập hàng ngày đã không còn thỏa mãn được nó nữa rồi sao – nó còn khao khát chiến đấu với Thú Huyền Thoại ư?! "Một Pokémon đáng kính và đáng sợ." Darkrai nhìn chằm chằm Sirfetch'd, thầm đánh giá.

Lục Dã hiện tại đang đọc truyện ký của vua AZ vùng Kalos, mỗi tối lật hai trang, còn hiệu quả hơn cả chiêu 'Ngáp' (Yawn) của Sylveon trong việc ru ngủ.

Hoặc thỉnh thoảng anh còn kiêm nhiệm công việc của The Pokémon Company.

Mặc dù Lục Dã chỉ là "ông chủ vung tay mặc kệ", nhưng nhờ năng lực kinh doanh xuất sắc của Oleana, việc làm ăn của The Pokémon Company ngày càng phát đạt.

Dự án doanh thu chính, Trò Chơi Thẻ Bài Pokémon (Pokémon Trading Card Game), sắp tới sẽ tổ chức Giải Vô Địch Thế Giới 'Battle Conference' tại Kalos, thu hút vô số người chơi như Dakto, James...

đăng ký tham gia.

Ngày 6 tháng 8, thứ Sáu, Thành phố Lumiose, Tháp Lăng Kính (Prism Tower).

Hôm nay là ngày thứ năm Thầy Lục chính thức huấn luyện.

Clemont ngồi trong phòng phát minh ở tầng sáu, nhìn bàn làm việc rung lắc không ngừng, mồ hôi nhễ nhại đẩy gọng kính. "Thầy Lục... chắc, chắc sẽ không làm đổ Tháp Lăng Kính đâu nhỉ?" Tại tầng một

Tháp Lăng Kính, Lục Dã chống nạnh đứng ở rìa sân huấn luyện, dõng dạc hô: "Thằng nào đó, Sirfetch'd, đừng có lười biếng!

Jewelrite nhìn thấy hết đấy!" "Gác... _(´ཀ`」∠)" Sirfetch'd nằm bệt xuống đất.

Mệt quá, cảm giác như sắp Tự Hỏa Thiêu (Burn Up) đến nơi rồi... "Đấy là cọng hành mà mày ăn vụng đấy, đừng tưởng tao không thấy!" Lục Dã chuyển ánh mắt. "Togepi!

Ồ, Togepi... con không cần chạy lên sân huấn luyện đâu, chú ý an toàn nhé, hahaha, cẩn thận một chút~" Sirfetch'd: •ω•)¿¿¿ Sao mà đối xử khác biệt thấy rõ vậy?

Để ngăn mọi người ngủ gật, Gengar đã treo cây Sáo Xanh (Blue Flute) giúp giải trừ buồn ngủ, và đội chiếc mũ bóng chày không biết lấy từ đâu ra: "Ghos, xịt...!" "Có thể nghỉ ngơi rồi, ro-tto~" Rotom Pokédex hân hoan vẫy cánh tay cơ khí, rồi nhìn Blastoise đang ôm đầu "tấn công sâu" (thâm tồn) một cách nghiêm túc. "Xịt xịt... không thể hiểu nổi, ro-tto!" Màn hình Rotom hiện lên dấu hỏi to đùng. "Ca-mi..." Blastoise mặt mày căng cứng, ôm đầu úp mặt, mồ hôi tuôn như mưa.

Nhất định phải tăng tỷ lệ sống sót cho nhiệm vụ lần sau!

Lục Dã giật giật khóe miệng.

Chống đẩy thì thôi đi, nhưng rùa mà "tấn công sâu" kiểu vậy thì...

Đúng là Quy quy tự giác có thể đáng sợ đến mức nào! "Nimi~" Victini bay lơ lửng trong sân, nhe hàm răng nhỏ, hỗ trợ cho Arcanine. "Gào!" Arcanine há miệng phun ra một luồng lửa cuồn cuộn, nổ tung vào bảng chiêu thức, làm rung chuyển cả sân đấu!

Xì xì xì— Lục Dã nhìn bảng chiêu thức đang bốc khói đen, đầy vết cháy và hiển thị lỗi, khóe mắt giật giật.

Chiêu 'Bộc Phá Hỏa Cầu' (Fire Blast) của Arcanine, dưới sự giúp

đỡ của tiểu V (Victini), có thể đạt đến uy lực gần bằng chiêu cuối hệ Lửa 'Bạo Phá Viêm' (Blast Burn)...

Điều này rõ ràng là kết quả từ năng lực Vô Địch Tinh (Victory Star) của Victini, hỗ trợ cho Arcanine cùng hệ Lửa. "Cái cường hóa này... có hợp pháp không vậy?" Lục Dã không tự tin xoa cằm.

Ừm, chắc là hợp pháp thôi, dù sao thì năng lực 'Bùng Cháy' (Blaze) của Infernape của Satoshi cũng đâu có phạm quy! "Gào~" Arcanine lắc lắc cái đuôi bông xù, ngẩng đầu Gầm Gừ (Roar).

Lục Dã xoa đầu con chó bự, Arcanine nhe răng, mỉm cười đáng yêu. "Cẩu câu... không đúng, đây là đại cẩu câu (chó bự làm nũng)!" "Búi~" Sylveon bồn chồn nhìn quanh, vẻ mặt bứt rứt.

Tiến bộ "siêu tốc" (Extremespeed) của mọi người khiến đại tỷ (Sylveon) hơi "lạc hậu" mà nản lòng.

Nhưng nó không ghen tị với đồng đội, mà im lặng, đôi mắt xanh biếc lấp lánh, suy nghĩ về việc tối nay sẽ lén lút ra ngoài tự tập thêm... "Sylveon!" Lục Dã gọi. "Búi?" Sylveon quay đầu, thấy Trainer như thể "hiểu thấu lòng người". "Tiên Tử đừng vội, đừng vội." Lục Dã cười nói.

Năng lực của Sylveon là 「Pixilate」, hiệu quả là tăng cường chiêu hệ Thường (Normal).

Cùng là hệ Tiên (Fairy), một năng lực tương tự có thể truy về năng lực 「Fairy Aura」 của hươu thần Xerneas.

Có lẽ nhờ Tấm Tiên (Pixie Plate) của Arceus, có khi còn có thể bắt đầu từ 「Fairy Aura」 để cường hóa Sylveon một cách hợp pháp...

Đây là cách Thầy Lục nghĩ ra để giải quyết khi thấy Tiên Tử lo lắng.

Sylveon liếc nhìn Trainer đang lặng lẽ quan tâm mình, tai khẽ động

đậy, ngượng ngùng và cứng nhắc quay đi, ngẩng cái đầu nhỏ lên: "Búi! o(´^｀)o" Em mới không vội, chỉ hơi không vui thôi, giờ thì đỡ hơn nhiều rồi! ...Buổi huấn luyện trong ngày chính thức kết thúc.

Lục Dã hồi tưởng lại sự nghiệp Trainer của mình, lật xem quyển nhật ký cất trong túi áo sơ mi, hơi tặc lưỡi.

Một năm rưỡi rồi, tròn một năm rưỡi rồi.

Thời gian huấn luyện cộng lại chưa đến một tháng.

Kết quả là trở thành một Trainer cấp Champion!

Mỗi ngày chỉ riêng chi phí luyện tập đã là một con số thiên văn.

Nếu không có Hệ thống Quầy Berry (Berry stall System), thì anh đã phá sản từ lâu rồi. "Huấn luyện sao mà có thể dễ dàng như vậy chứ?!" Lục Dã đau lòng rứt rứt. "Ghos! (*≧▽≦)" Gengar cười toe toét nhe răng, gãi gãi đầu nhỏ.

Đừng khen nữa, đừng khen nữa, những việc này đều là em nên làm mà! ...Một kết quả khác từ chuyến đi Unova là Team Rocket đã tiếp quản hoạt động hậu cần ở Unova.

So với Team Plasma, Team Rocket mới là tổ chức thịnh vượng nhất Unova hiện tại.

Lục Dã được lão đại Giovanni cho biết, Unova có một tổ chức mới nổi cùng tên là 'Team Plasma', được cho là do các thành viên Team Plasma cũ (không vi phạm pháp luật) tập hợp lại.

Tôn chỉ của Team Plasma này là phát huy tình cảm giữa con người và Pokémon.

Là một tổ chức bán tôn giáo, tình bạn, tình yêu và tình thân giữa con người và Pokémon cũng được họ công nhận và chúc phúc. "Con người kết hôn với Pokémon?" Lục Dã ngạc nhiên. "Thật khó mà tin

được phải không, lần đầu nghe tôi cũng giật mình đấy." Giovanni nói, "Nhưng đó là giáo lý của Team Plasma mới, một tổ chức nhỏ.

Nó đi ngược lại luân thường đạo lý xã hội hiện nay, nhưng được cho là chuyện thường thấy trong thời cổ đại." Thư viện Canalave City ở Sinnoh quả thật có ghi chép về 'con người kết hôn với Pokémon'.

Và con người trong thế giới Pokémon, không chừng cũng là tiến hóa từ Pokémon mà thành...

Đây chính là thuyết tiến hóa dưới góc độ thế giới quan Pokémon.

Lục Dã nhớ lại học sinh N, người theo đuổi lý tưởng, chắc hẳn cậu ấy đã trở thành 'vua của Team Plasma' và đang đấu tranh cho lý tưởng của mình. "Từ góc độ lịch sử mà nói, việc con người kết hôn với Pokémon đã bị xã hội loại bỏ.

Tiến trình này không thể đi ngược lại." Lục Dã nói: "Nhưng việc không chấp nhận 'con người kết hôn với Pokémon', rồi lùi lại chấp nhận 'tình hữu nghị giữa con người và Pokémon', đó cũng là thành công của N và Team Plasma." Ánh mắt Giovanni lóe lên một tia dị sắc. "Cậu nói là, cậu ta biết điều đầu tiên không thể thành, nên chủ trương cái đó là vì cái sau?" "Giống như ngôi nhà quá tối, cần mở một cửa sổ, người trong nhà chắc chắn sẽ không đồng ý.

Nhưng nếu cậu đòi dỡ bỏ cả mái nhà, họ sẽ đến hòa giải và sẵn lòng mở cửa sổ." Lục Dã nói.

Giovanni trầm mặc một lúc lâu, rồi lắc đầu một cách nghẹn ngào: "Tôi nói không lại cậu...

Dù sao thì, tôi đồng ý với quan điểm của cậu." "Tôi nghe nói trong rừng có truyền thuyết về con người được Zarude nuôi dưỡng." Giovanni đặt tay lên ghế sofa, khàn giọng nói: "Đối với đứa bé bị bỏ rơi đó, so với con người, Zarude mới là người thân của nó – theo giáo

lý của Team Plasma, việc này cũng sẽ được chúc phúc phải không?" "Ngài hình như đặc biệt nhạy cảm khi nhắc đến gia đình, lão đại Giovanni." Lục Dã cười nói. "Vậy sao." Giovanni chìm vào im lặng một lúc lâu, rồi thở dài thườn thượt: "Có lẽ tôi già rồi..." Lục Dã cảm thấy xúc động, không đáp lời.

Trong số những phản diện độc ác, Giovanni là người có sức hút nhân cách nhất, gọi là kiêu hùng cũng không quá lời.

Dù vậy, vẫn không thể thay đổi hiện thực "anh hùng cuối đời"... "Thôi không nói chuyện này nữa." Giovanni chuyển chủ đề, "Sau khi nhiệm vụ Unova kết thúc, tôi định thăng chức cho ba thuộc hạ của cậu lên Admin, cậu thấy sao?" "Jessie, James, Meowth à?" "Có phải tên đó không nhỉ..." Khuôn mặt đầy nếp nhăn của Giovanni lộ vẻ suy tư, "Khụ, kệ đi, tóm lại là ba đứa đó!" Lục Dã vẻ mặt phức tạp.

Ngài căn bản là quên béng tên họ rồi còn gì!

Theo lý mà nói, Team Rocket Trio (TRio) đã đáng được thăng chức từ lâu, trong anime 《Pokémon BW》, Chiến Dịch Bão Táp (Operation Tempest) còn cứu mạng lão đại Giovanni một lần.

Hiện tại cũng coi như công thành viên mãn, chỉ còn một bước nữa là tới chức Executive 'Tam Admin'. "Tôi sẽ chuyển lời." Lục Dã nói: "À phải rồi, Hoenn gần đây thời tiết rất xấu, phim Tokusatsu đã ngừng chiếu hai tuần rồi.

Silver không hài lòng lắm đâu." "Hoenn?" Ánh mắt Giovanni lướt qua vẻ lạnh lùng. "Tôi hiểu rồi.

Chuyện này tôi sẽ xử lý." Để con trai mình có phim Tokusatsu để xem, một thân một mình đến Hoenn thì có sao đâu! ...Sau khi tuyên bố tin tức thăng chức, Team Rocket Trio ôm nhau, mừng đến phát khóc. "Cảm giác thật tuyệt vời~" "Sách~ khó chịu quá! o( )o" (Meowth) "Nếu biểu hiện không tốt, thì sẽ bị giáng chức đấy." Lục Dã lạnh lùng

nói: "Với lại, nhiệm vụ gần đây của mấy đứa là gì, ai có thể nói cho tôi biết?" "Chúng ta gần đây có nhiệm vụ gì à?" James gãi đầu. "Đồ ngốc!" Meowth nhảy tót lên vai James, Cào (Scratch) vào tóc James, "Đại hội Vertress (Vertress Conference) ở Unova sắp bắt đầu rồi, còn không hiểu sao hả mèo?" "Là kinh phí, nhiều kinh phí hơn nữa!" Jessie chắp hai tay, hai mắt hóa thành hình '$'.

Lục Dã hài lòng gật đầu, vẻ mặt đầy vẻ 'đứa nhỏ này có thể dạy dỗ được'. "Mong đợi tin tốt từ mấy đứa." Lục Dã nói: "Sau đại hội Vertress, chúng ta gặp ở Kalos nhé!" "Rõ!" Team Rocket Trio đồng thanh chào.

Sau khi "sếp" cúp điện thoại, Team Rocket Trio lén lút xúm vào nhau cười khúc khích. "Admin này, chúng ta cũng thành Admin rồi này~" James cười hắc hắc, "Không cần về kế thừa gia nghiệp nữa!" "Đi khoe với con nhỏ đầu dưa hấu đeo kính đó, cho nó biết tay!" Jessie nắm chặt tay.

Meowth khoanh tay, 'sạch sạch' lắc đầu: "Lý tưởng của mấy người nhỏ bé quá mèo." "Vậy mày muốn làm gì?" James và Jessie đồng thanh.

Meowth cười hắc hắc, bóng khí bay lên trời, suy nghĩ miên man: 【Chàng thanh niên tóc đen ngồi trên ghế sofa, bàn tay rộng lớn vuốt ve đồng xu vàng trên trán Meowth, Sylveon ngồi trên thảm với vẻ mặt ghen tuông!】 "Oa ca ca, cảm giác thật tuyệt vời mèo~!" Meowth cười khoa trương. "Cứ cảm thấy Meowth đang nghĩ chuyện rất nguy hiểm..." Jessie xụ vai. "Tôi cũng cảm thấy vậy." James nói yếu ớt. "Sách~ khó chịu quá!" ...Sau khi tuyên bố tin tức thăng chức, đã là chiều cùng ngày.

Hôm nay là Chủ Nhật, Lục Dã không đi huấn luyện.

Bởi vì Thầy Lục định cho mình, Pokémon, và cả Tháp Lăng Kính

cũng được nghỉ ngơi...

Đang nằm trên ghế sofa ở phòng sau đọc sách, Lục Dã thấy Togepi khó nhọc trèo lên ghế sofa, đôi mắt lấp lánh nhìn chằm chằm: "Chắp kỷ đô y~ ξ(✿ > ◡◕)" "Sao vậy con?" Lục Dã khép sách lại: "Có chuyện muốn bàn với ba à?" "Đô y!" Togepi gật đầu mạnh.

Mất cả buổi, Lục Dã mới hiểu ra, hôm nay Mew muốn đến nhà chơi. "Đương nhiên là được chứ, còn có thể ở lại ăn tối nữa." Lục Dã cười nói: "Dù sao Mew Dịch chuyển tức thời (Teleport) đến đây cũng chẳng mất bao lâu." Được Thầy Lục cho phép, Togepi như đứa trẻ con mời bạn học đến nhà chơi, nhảy xuống ghế sofa, một mạch chạy đi chuẩn bị: "Chắp kỷ đô y~ ヾ(◍°∇°◍)ノ゛" Lục Dã nhìn bóng lưng Togepi chạy.

Vỏ trứng nhỏ chạy không nhanh, nhưng mà đáng yêu ghê...

Gần hoàng hôn, Blastoise trong bể nước cảm nhận được một dao động bất thường, lập tức nhận ra đó là Mew, liền thu lại khẩu pháo đang tích tụ sức mạnh. "Mêu~" Mew, con mèo nhỏ màu hồng, bay lơ lửng trong sân, lượn một vòng, cái đuôi nhẹ nhàng phe phẩy.

Lục Dã đập tay với Mew, cười nói: "Lâu rồi không gặp, Mew." "Mêu!" Mew đáng yêu gật đầu, rồi tò mò nhìn quanh hai bên.

Victini và Meloetta cũng tò mò đánh giá Mew. "Nimi..." Victini lấy hết dũng khí, chia cho Mew một chiếc Macaron.

Mắt Mew sáng rực, vui vẻ nhận lấy, lượn một vòng cười nói: "Mêu~ ₰₰(^∇^*)" "Chắp kỷ đô y~ (ノ´▽ `)ノ♪" Togepi đứng dưới đất kiễng chân, giữa sự vây quanh của ba Pokémon Huyền Ảo (Mythical Pokémon), vui vẻ vẫy tay nhỏ. "Mêu!" Mắt Mew lóe lên ánh sáng xanh, Togepi bay lên nhờ năng lực tâm linh.

Hai bé nhỏ bay lơ lửng giữa không trung nhìn nhau, rồi cười khúc

khích.

Lục Dã khoanh tay, nhìn bốn bé đáng yêu.

Khá lắm...

Chương 644

đủ để chơi một ván mạt chược rồi!

Ánh mắt lướt qua cây Gotoh lớn trong sân, Lục Dã nảy ra một ý, nói: "Mew, mày có thể biến cái cây lớn này thành lối ra vào liên thông với Cây Thế Giới (World Tree) được không?" "Mêu?" Mew nhìn Lục Dã, trong mắt có chút khó hiểu. "Như vậy thì mày đến quán chơi cũng tiện hơn nhiều." Lục Dã cười nói: "Nếu không được cũng không sao, lần sau tao sẽ nhờ Palkia giúp là được." Sắc mặt Darkrai trong bóng tối bỗng biến đổi.

Không có lần sau, tuyệt đối đừng có lần sau!

Mew nghiêm túc suy nghĩ một lúc, rồi gật đầu nói: "Mêu!" Chiêu 'Ẩn Thân Lực' (Secret Power) có thể tạo ra không gian đặc biệt trong cây lớn, bụi cỏ, hang đá, và 'Ẩn Thân Lực' do Mew thi triển cũng có thể xuyên không gian.

Biến cái cây lớn trong sân thành lối vào liên thông với Cây Thế Giới (World Tree)... thậm chí còn có thể làm lối thoát hiểm khẩn cấp!

Thầy Lục và Quy quy (Blastoise) đều thấy rất hay!

Những tia sáng lấp lánh lan tỏa khắp sân vườn. "Mêu~!" Mew bay lơ lửng bên cái cây lớn xanh tươi, tràn đầy sức sống.

Thân cây uốn lượn biến thành một màng sáng trắng, giữa đó truyền đến luồng Khí chất (Aura) dồi dào năng lượng từ Cây Thế Giới (World Tree).

Lục Dã ngây người.

Chà, luồng Aura này đối với Quy quy mà nói, đơn giản là một buff cấp Epic!

Mew, Victini, Meloetta...

đội hình trong quán cà phê ngày càng hùng hậu.

Bất cứ ai bước vào sân sau đều sẽ bị thay đổi thế giới quan.

Lục Dã nhìn cái cây lớn tràn đầy sức sống, xoa cằm, ánh mắt dừng lại ở ngọn cây cao nhất. "Nếu Ho-Oh mà chịu ghé quán chơi..." Lục Dã lẩm bẩm: "Thì tro thiêng (Sacred Ash) cũng sẽ có chỗ để tìm rồi..." Cây Thế Giới (World Tree) liên thông với quán cà phê, Mew đến chơi cũng tiện hơn nhiều.

Ngoài ra, dao động chứa đựng khí tức sinh mệnh này còn có thể thúc đẩy hiệu quả các loại Dược thảo Hồi sinh (Revival Herb) mà Blastoise trồng ở sân giữa.

Thầy Lục suy nghĩ, hay là cứ xuyên qua màng sáng mà vào thẳng Cây Thế Giới, trồng dược liệu ở đó luôn...

Đây là cái quái gì vậy?

Động thiên phúc địa thì thôi đi, lại còn tự động có tiểu thế giới để trồng thiên tài địa bảo ư? "Phong cách càng ngày càng giống tu tiên rồi..." Lục Dã lẩm bẩm.

Ngày 3 tháng 8, thứ Ba.

Thành phố Lumiose mưa phùn bay lất phất, Tháp Lăng Kính (Prism Tower) đứng sừng sững trong màn mưa bụi, bầu trời phủ một lớp màu xám.

Cách khung cửa sổ lấm tấm hạt mưa, Victini áp mặt nhỏ vào kính nhìn ra ngoài, ngẩn người một lúc. "Mưa rồi thì ở nhà thôi con." Lục Dã đi tới, véo véo vành tai hình chữ V của Victini, mỉm cười nói: "Con có thể chơi game cùng Togepi và các bạn." "Nimi?" Victini nghiêng đầu nhìn Lục Dã, rồi quay người nhìn về phía hành lang dẫn ra sân giữa. "Chắp kỷ đô y! (ﾉ˚▿˚)ﾉ" Chỉ thấy Togepi vẫy vẫy tay về phía

nó, rồi 'bìa kỷ bìa kỷ' quay người chạy đi.

Mau lại đây mau lại đây, chơi cùng đi~ Victini, đã bị kẹt trong Eindoak nhiều thế kỷ, cảm thấy một luồng ấm áp chảy qua tim, nhe hàm răng nhỏ rồi bay đi. "Nimi~" "Nếu Jirachi ở đây, các bé lại có thêm một người bạn để chơi rồi." Lục Dã thầm nghĩ.

Quán lại tĩnh lặng, Lục Dã lau chùi ly thủy tinh trên quầy bar, tự rót cho mình một ly nước có ga, nghiêng người dựa vào quầy uống, ánh mắt lướt qua quán tĩnh mịch.

Mew, Togepi đang chơi game ở phòng sau.

Vì trời mưa, các Pokémon khác cũng ở lại phòng sau.

Trong tiền sảnh chỉ có một mình Thầy Lục, tiếng ồn ào (Uproar) quen thuộc bỗng nhiên biến mất, tạo nên một cảm giác yên bình và an nhàn khó tả.

Mưa lớn vẫn tiếp tục, Lục Dã cứ thế uống nước có ga.

Vốn dĩ định hôm nay chính thức khai trương, xem ra lại phải hoãn một ngày nữa...

Ban đầu cũng không vì lợi nhuận, mà chỉ muốn có một chỗ dựa, tận hưởng cuộc sống bình yên hàng ngày và những món ăn ngon, một nơi trú ẩn để tiếp đãi bạn bè và Pokémon.

Nghe có vẻ hơi "flex", nhưng đây đích thực là tâm nguyện của một Champion.

Đánh nhiều Thú Huyền Thoại như vậy rồi, chẳng lẽ không thể để Lục-sama hưởng thụ một chút sao? "Tiếp tục tấu nhạc, tiếp tục nhảy múa!" Lục Dã lớn tiếng nói trong quán không một bóng người.

Lúc này, ánh sáng rực rỡ bừng lên trong quán.

Mái tóc dài mềm mại như nước biển của Meloetta xõa ra, nó hiện

hình từ trạng thái tàng hình, đôi mắt xanh biếc mở ra.

Tiếng mưa tí tách vang vọng, Meloetta khẽ hát đối diện chiếc micro gắn trên phụ kiện tóc, giai điệu như suối trong chảy tràn trong quán. "Merlo~ Merlo~♪" Lục Dã hơi ngạc nhiên vì không phát hiện ra Meloetta, rồi chợt bật cười, lặng lẽ lắng nghe tiếng hát của Meloetta.

Darkrai đã về Thành phố Alamos rồi, vài ngày nữa mới trở lại làm việc, nếu không thì nó nhất định sẽ thích bản nhạc này.

Dù sao thì, thích nghe 《Oración》, Darkrai cũng có chút máu nghệ sĩ.

Lục Dã thả lỏng suy nghĩ, cảm thấy có một bàn tay nhỏ kéo kéo ống quần, cúi xuống nhìn thì thấy từ trong bóng tối thò ra một bàn tay mập ú màu tím, trên tay đang Cào (Scratch) vào cán của một cây đàn guitar gỗ. "Gengar?" Lục Dã ngớ người một lúc, rồi nhận lấy cán đàn, rút cây guitar gỗ ra khỏi bóng tối như thể một lưỡi kiếm. "Ghos~" Gengar nửa thân dưới chìm trong bóng tối, thò ra đôi mắt đỏ au láu cá.

Hôm nay không giành micro với Meloetta nữa đâu...

Chủ nhân đến đệm đàn đi~ Lục Dã nắm cán đàn guitar, nhướng mày.

Khá lắm...

Thế giới Đảo Ngược (Reverse World) đúng là trở thành không gian chứa đồ rồi!

Một Gengar có chiêu Cú Đấm Bóng Tối (Shadow Punch) có thể Thế Thân (Substitute), tự động có túi PokéDollar dị thứ nguyên và Thôi Miên (Hypnosis), một "Thế Thân" như vậy bạn có yêu không?

Rảnh rỗi, Lục Dã kéo một chiếc ghế ngồi xuống, đệm đàn cho tiếng hát của Meloetta giữa tiếng mưa rào mùa hè tí tách.

Nước mưa rơi trên những lá non của Dược thảo Hồi sinh (Revival Herb), dưới mái hiên bốc lên hơi nước mờ ảo.

Mối liên kết giữa anh và các Pokémon Huyền Ảo (Mythical Pokémon) ngày càng chặt chẽ...

Tình yêu dành cho Pokémon lại càng thêm sâu sắc. ...Trong nhóm chat, Green nhắc đến tin tức Đại hội Vertress (Vertress Conference) sắp khai mạc. "Một Trainer bình thường chỉ xem các chương trình làm đẹp, sao lại quan tâm đến Đại hội Vertress?" Blue Oak nói. "Sao, không được à?" Green hừ một tiếng. "Trước đây toàn là chị Erika chia sẻ mấy thông báo giải đấu kiểu này, nên tiền bối Blue Oak mới tò mò đấy ạ." Yellow nói đỡ.

Silver: "Vì chị Green muốn đến thành phố Vertress để bán hàng rong." "Bingo~ Trả lời đúng, thưởng một phiếu giảm giá Đá Tiến Hóa (Evolution Stone)!" Green búng tay cười nói.

Trong lòng Lục Dã chùng xuống.

Green lại muốn đến Đại hội Vertress bán hàng rong ư?

Toang rồi...

Liên tục đụng độ Team Rocket, e rằng Green còn phải trả tiền thuê gian hàng nữa ấy chứ!

Akin (Gold) vẻ mặt khinh thường: "Mua ở chỗ bà, vĩnh viễn chỉ có hàng giả thôi!" Red thấy rất hay, không nói gì, chọc chọc Akin. 【'Fighter' (Red) vỗ vỗ 'Akin' (Gold), và nói 'Gold đại gia uy vũ!'】 Akin cười khoa trương: "Hahahahaha tôi chụp màn hình rồi!" Red: ?

Green: "Ừm... xem ra không đến lượt tôi ra tay rồi." Trung úy Surge: "Đi đường bình an nhé, thiếu niên." Thầy Lục: "Đúng là cậu rồi, Akin." Red kéo vành mũ xuống, nói: "Gold, chiều nay đến Núi Bạc (Mt.

Silver) huấn luyện, đừng có đến muộn." "Ối, đặc huấn chiêu hệ Điện đúng không." Akin xắn tay áo, "Tôi chuẩn bị sẵn sàng rồi!" Hỏi: Ai dám chen ngang vào buổi tu luyện ở Núi Bạc giữa Red và Gold?

Đáp: Trừ một đáp án sai, chắc chắn không phải Yellow!

Chủ đề quay trở lại quỹ đạo, nhờ vào tiểu thư Erika đoan trang. "Đại hội Vertress thì không có học sinh nào từ Celadon." Erika nghiêng đầu nói, "Nhưng mà... hình như Satoshi sẽ tham gia thì phải?" "Đúng vậy." Takeshi nheo mắt nói: "Đây đã là Đại hội Liên minh (League Conference) thứ năm của Satoshi rồi." Trung úy Surge tặc lưỡi: "Năm lần à?

Thật là khoa trương." Người bình thường năm lần mà không giành được chức vô địch Đại hội (Conference Champion) thì đã sớm giải nghệ đổi nghề rồi!

Ối... bé Satoshi là Trainer của Thị trấn Pallet, thảo nào không giải nghệ...

Satoshi thì chẳng bận tâm, gãi đầu cười nói: "Yên tâm, lần này tớ nhất định sẽ giành được thứ hạng!" "Cái đó... vào top 16 cũng là thứ hạng mà." Jasmine nhỏ giọng nói.

Iris đắc ý nói: "Tôi đoán Satoshi chỉ vào được top 8 thôi." "Nói bậy!

Tớ và Pikachu nhất định sẽ lọt vào chung kết!" Satoshi siết chặt tay.

Lục Dã ngước nhìn trời.

Chỉ với đội hình "bé bỏng" ở Unova của Satoshi, với cả Pikachu thích "diễn sâu" nữa...

Thôi, đành nghe theo ý trời vậy.

Mong Blue Oak nghe được thứ hạng của Satoshi xong không đột quỵ vì cao huyết áp! "@Thầy Lục, Giải Vô Địch Thế Giới PTCG (Pokémon Trading Card Game) khi nào khai mạc vậy?" Aaron nói: "Tôi đã build xong deck bug, chuẩn bị đi quét sạch thiên hạ rồi!" "Mấy người không phải đi làm à?" Lục Dã hỏi.

Cynthia mỉm cười nói: "Gần đây nhiệm vụ của Liên minh Sinnoh không quá bận rộn, nên tôi cho họ nghỉ ba ngày." Rõ ràng em là muốn nhân cơ hội này tự cho mình nghỉ ngơi mà!

Lục Dã khẽ hắng giọng, không khí "câu cá" (lười biếng) đang thịnh hành ở Sinnoh, chỉ có một vị Tứ Thiên Vương hệ Psychic đáng yêu gánh vác mọi thứ.

Nhìn khả năng Psychic của Caitlin: niệm lực mang tính hủy diệt, khi mất kiểm soát thậm chí có thể phá hủy cả một tòa lâu đài.

Lại nhìn khả năng Psychic của Tứ Thiên Vương Lucian: đọc nhanh, nhớ dai, lượng kiến thức phong phú...

Xem đi, đó mới gọi là giá trị thặng dư!

Flint cười hắc hắc: "Tôi đã hẹn Volkner rồi, chuẩn bị đến khu chiến đấu (Battle khu) Sinnoh để 'khai hắc', có ai đi cùng không!" Bruno gặm Kẹo Thể Lực (Rage Candy Bar), gật đầu nói: "Cho tôi một suất." Thói quen Flint đi khu chiến đấu để "tạc ngư" (khinh thường người mới) vẫn là học từ Thầy Lục mà ra.

Còn về Kẹo Thể Lực của Bruno – Team Rocket tuyển chọn nghiêm ngặt, lựa chọn đáng tin cậy của Bruno!

Trong giờ làm việc, Lance tranh thủ pha một tách trà, vén chiếc áo choàng yêu quý rồi ngồi xuống, nhân cơ hội "thủy quần" (spam chat).

Xem xét trách nhiệm Champion Kanto của mình, Lance hắng giọng một tiếng, tuyên bố: "@TẤT CẢ các Gym Leader của Kanto, giám sát

viên của Gym lần này đã được xác nhận rồi." Giám sát viên chịu trách nhiệm giám sát và đánh giá các Gym địa phương, có quyền hạn nhân sự rất cao.

Để đánh giá Gym Leader, bản thân thực lực cũng không thể yếu.

Các Leader Kanto đều là lão làng, không hề hoảng sợ.

Chỉ có Ninja Janine, người tiếp quản vị trí Leader từ cha mình là Koga, hơi căng thẳng hỏi: "Giám sát viên có nghiêm khắc không ạ?

Nếu đánh giá thất bại thì sao?" "Nghiêm khắc – ừm, khá nghiêm khắc." Lance nghĩ đến biệt danh 'Sát thủ Little Cup', hắng giọng nói: "Nếu thất bại, sẽ có thời gian Gym bị kiểm duyệt.

Trong khoảng thời gian này, Gym không thể phát huy hiệu lực Huy hiệu (Badge) và kinh doanh, nhiệm vụ mới cũng sẽ ngừng phát hành." Cô gái Maylene nghèo khó thở phào nhẹ nhõm.

May mà là đánh giá Gym ở Kanto – nếu Gym nhà mình bị đình chỉ kinh doanh, cô và Lucario sẽ chết đói mất!

Blue Oak bình tĩnh nói: "Cứ để vị giám sát viên đó đánh giá đội thứ hai tôi để lại ở Gym Viridian là được.

Đừng làm nổ tung Gym Viridian là được." Blue Oak từng nghe chuyện cười về cựu Leader Giovanni, nên mới nhắc một câu.

Nghe nói Giovanni để thuộc hạ quản lý Gym Viridian, kết quả khi trở về thì phát hiện Gym bị thổi bay mất rồi...

Thầy Lục đơ người một lúc.

Đừng làm nổ tung Gym Viridian ư?

Cái này, cái này tôi không dám đảm bảo đâu!

Các Leader của Kanto, bao gồm Takeshi, Kasumi, Sabrina... thực lực đều rõ như ban ngày.

Thầy Lục phải làm là đi các Gym một vòng, tiện thể kiểm tra chất lượng cơ sở vật chất.

Khi công bố thân phận, chắc chắn vẻ mặt của các Leader sẽ rất "tuyệt vời".

Đương nhiên, có một Gym nhất định phải đánh giá thật nghiêm khắc – đó chính là Gym Vermilion của Trung úy Surge!

Thầy Lục thầm nghĩ, Trung úy Surge thi đấu mà không phân biệt thứ hạng cũng không đánh lại Satoshi thì thôi đi, Raichu còn thua cả Pikachu?

Quá mất mặt rồi, thiếu tá Unova!

Cuối cùng, Lance không tiết lộ thân phận của giám sát viên, dù sao việc này cũng trái với quy định.

Nhưng, mời Thầy Lục đảm nhiệm giám sát viên, đây đã là gián tiếp "thả phanh" rồi...

Chương 645

phải không?

Long Sư (Dragon Tamer) Lance vẻ mặt phức tạp.

Hay là nói, tỷ lệ thất bại của đợt đánh giá Gym năm nay sẽ lập kỷ lục cao nhất trong lịch sử?! ...Ngày hôm sau, Đại hội Vertress (Vertress Conference) của Unova chính thức khai mạc, Satoshi đã lọt vào top 32 ngay ngày đầu tiên.

Trong trận chiến này, Satoshi chạm trán người bạn cũ Trip, Pikachu kích hoạt 'chế độ nghiêm túc' và hoàn thành "một chọi ba".

Cô Delia vẫn hò hét đầy nhiệt huyết bên sân đấu, còn bị phóng viên chụp ảnh lên bản tin sự kiện.

Còn về Trip... thì đơ người.

Con Pikachu này lúc đầu gặp mặt yếu xìu, vừa đến Đại hội Liên minh (League Conference) là lên "acc VIP" luôn à?

Thầy Lục có chút ấn tượng về Nhà vô địch Đại hội Vertress lần này, đó là một Ranger đã huấn luyện sáu hình thái Eevee khác nhau.

Không biết thứ hạng của Satoshi lần này sẽ thế nào, nhưng cậu ấy sắp gặp "tuyển thủ gây cười" Cameron đại thần.

Vị Cameron đại thần này, khi thi đấu còn quên mang PokéBall, dùng 5 Pokémon đấu với 6 Pokémon của Satoshi.

Con Riolu 'trưởng thành' của cậu ta đã tiến hóa thành Lucario vào khoảnh khắc quyết định, "một chọi ba" lật ngược tình thế trước Satoshi.

Thầy Lục thì không ghét Cameron đại thần, dù sao Riolu tiến hóa

trong lúc tàn máu, mối liên kết (Bond) sâu đậm là điều hiển nhiên.

Theo nguyên tắc 'tuyển thủ gây cười là bất khả chiến bại'.

Chỉ có thể nói... chúc Satoshi may mắn.

Tối đó, Lục Dã gọi video cho Cynthia, nói về việc đến Kanto. "Nếu cần phương tiện đi lại, em có thể đưa máy bay riêng cho anh." Trong đôi mắt xám của Cynthia lộ rõ vẻ nghiêm túc. "Cái này... không hay lắm đâu?" "Dù sao anh cũng sợ độ cao, có lẽ anh sẽ không hài lòng với Partner mà Liên minh cung cấp đâu." Cynthia liếc xéo.

Cái này...

đây chính là phú bà à!

Chiếc xe của Skyla, Gym Leader hệ Bay (Flying) của Thành phố Mistralton, là một chiếc máy bay "song kích" (Dual Wingbeat).

Wallace còn quá đáng hơn, chiếc xe thể thao công nghệ cao của anh ta có thể di chuyển trên biển, đất liền và không khí, giá cả thì cao không tưởng.

Lục Dã bình tĩnh lại, cứng giọng nói: "Không cần tự ý quyết định đâu, đợi anh gặp Pokémon của Liên minh xong rồi mới trả lời em." "Được thôi~" Cynthia nói, "Lỡ đâu đó là một Pokémon hệ Bay có tốc độ cực nhanh thì sao?" Tốc độ cực nhanh ư?!

Tâm trạng Lục Dã trở nên vi diệu, nhớ lại nỗi sợ độ cao, anh nói: "Liên minh chắc là... không hào phóng đến vậy đâu nhỉ?" ...Thành phố Viridian, Liên minh Kanto.

Một người phụ nữ tóc hồng mặc đồ đen bước ra từ Cục Giám sát Pokémon, tháo kính râm, lộ ra khuôn mặt Nurse Joy.

Cô là cựu Nurse Joy của Thành phố Saffron, sau này thăng chức lên Giám sát viên cao cấp, được mệnh danh là 'Át chủ bài trong số các

át chủ bài'.

Tốc độ thăng tiến của cô nhanh như vậy là nhờ cô đã vô tình tìm được một cây sáo, từ đó thu hút sự chú ý của Pokémon Huyền Thoại.

Đi ngang qua Gym Viridian cổ kính và nghiêm túc, Joy nhìn bảng thông báo treo ở cửa, khẽ thở dài: "Thiệt tình... hôm nay lại là do Pokémon đại diện chấp nhận thử thách sao." Gần giống như Pokémon của Thầy Lục sẽ tự mình đến "đá" Gym – Pokémon của Blue Oak sẽ ở lại canh giữ Gym và chấp nhận thử thách của Trainer.

Đó chính là phong cách của Gym Viridian... các Gym Leader tiền nhiệm, không ai thường xuyên ở lại Gym!

Đứng ở cửa Gym, Joy ngẩng đầu nhìn bầu trời xanh biếc, hồi tưởng lại lần gặp gỡ với Thầy Lục.

Một năm trước, cô vẫn chỉ là một thực tập sinh, sau khi dạy Chansey các "chiến thuật bẩn" như 'Thu Nhỏ' (Minimize) các kiểu... lại được thăng chức lên Cục Giám sát.

Cô từng có vài lần diện kiến Thầy Lục, thậm chí còn có ý nghĩ 'non nớt' là để Chansey làm anh ta bất tỉnh... "Trực tiếp hạ thuốc là được rồi mà..." Joy lấy tay che một bên mặt, khẽ tự lẩm bẩm.

Đương nhiên, đây chỉ là nói đùa.

Nurse Joy hôm nay muốn chính thức trao đổi ý kiến với Partner.

Đẩy cửa bước vào Gym Viridian, cô tùy ý tìm một góc yên tĩnh, lấy ra PokéBall, khẽ nói: "Ra đây đi, Latias." Một luồng sáng đỏ bay ra từ PokéBall.

Thân hình thon gọn như chiến đấu cơ có tốc độ bay tuyệt vời, bộ lông đỏ trắng óng ánh phản chiếu ánh nắng, một mảng đỏ nhỏ trên trán, đôi mắt cam lấp lánh linh động nhìn chằm chằm Nurse Joy. "Rati~" Latias thân mật cọ cọ má Nurse Joy.

Nói nghiêm túc mà xét, Latias chỉ tạm trú trong PokéBall.

Nó đi theo Nurse Joy vì muốn chơi đùa; tương tự như Entei từng đi theo Blaine, Suicune từng đi theo Kasumi.

Nó không bị thu phục, nhưng tạm trú trong PokéBall; nghe theo chỉ huy, lại có thể rời đi bất cứ lúc nào.

Tuy nhiên, cả hai cũng đã kết thành tình bạn sâu sắc.

So với Trainer và Pokémon, họ giống như những người bạn tâm giao hơn. "Chuyện là thế này...

Latias." Nurse Joy nói, "Lần trước em nói với chị là muốn thử chiến đấu như anh trai em, chị đã suy nghĩ rất lâu.

Với trình độ của chị, vẫn chưa thể phát huy được thực lực của em... chị cũng không có quyền trói buộc em bên mình." "Vì vậy, chị muốn giới thiệu cho em một Trainer.

Anh ấy có khát vọng chiến thắng, trình độ chỉ huy mạnh mẽ, và một trái tim lương thiện." Nurse Joy mỉm cười nói: "Nghe như đang giới thiệu xem mắt vậy... nhưng em có muốn gặp anh ấy không?" "Rati..." Latias bay lơ lửng giữa không trung, lộ vẻ suy tư.

Tính cách của Latias ôn hòa, nhưng đôi khi cũng táo bạo, nghịch ngợm, thích chơi đùa.

Trong 《Tập đặc biệt: Emerald》, Latias rất yêu thích các trận đấu Pokémon và sức hút của chiến thuật, từng đi theo Mirat.

Đối với Latias này, chiến đấu dũng cảm như anh trai là một điều rất đáng tự hào.

Một lúc lâu sau, Latias nhẹ nhàng gật đầu, rồi hỏi: "Rati?" 「Chị làm sao mà biết được trái tim anh ấy lương thiện vậy?」 Giọng nói cô bé nhẹ nhàng, du dương vang lên trong tâm trí Nurse Joy bằng thần

giao cách cảm (Telepathy).

Latias không lớn tuổi lắm, thậm chí chưa nắm vững khả năng hóa hình, nhưng đã có thể cảm nhận được thiện ác trong lòng người.

Nurse Joy lấy ra một cây sáo hình dáng cổ kính. "Em còn nhớ cái này không?" Latias vui vẻ cong mắt: "Rati!" 「Dạ!

Tiếng sáo rất, rất hay ạ!」 "Nghe nói cái chuông lớn trên đỉnh Tháp Celestial (Celestial Tower) ở Unova, rung lên nó là có thể nghe thấy tâm hồn một người." Nurse Joy nói: "Cái 『Sáo Eon』 (Eon Flute) này, cũng là nguyên lý tương tự." "Thổi 『Sáo Eon』, có thể phân biệt được linh hồn của một Trainer." Nurse Joy vuốt trán Latias, mỉm cười nói: "Và đây, chính là một trong những nội dung đánh giá của chị dành cho anh ấy..." Con đường đến Kalos được đặt tên khởi điểm từ số 1, biểu thị sự ngăn cách về địa lý của Kalos với các khu vực khác.

Còn giữa Kanto và Johto, chỉ cách một ngọn núi Bạc (Mt.

Silver), vượt qua thác nước là có thể đến.

Khu vực Đông Hoàng và Unova, cũng giống như Sinnoh dạng đảo, đều cần đi thuyền hoặc máy bay mới tới được.

Lịch trình của Thầy Lục là từ Thành phố Lumiose đi máy bay đến Kanto.

Sau khi hoàn thành nhiệm vụ giám sát, sẽ từ Thành phố Vermilion chuyển sang tàu 「S.S.

Aqua」 đến Hoenn để thăm nhà.

Thế giới Pokémon cũng giống thế giới thực, đại dương chiếm phần lớn diện tích.

Trong lãnh địa đại dương, ngoài Thần biển Kyogre, còn có Thần

hải lưu Lugia.

Vì thế, nhìn có vẻ Kyogre chiếm thế thượng phong trong cuộc đối đầu với Groudon, nhưng thực chất Kyogre còn phải chịu sự kiềm chế của Lugia.

Chuyến đi Kanto lần này, nếu gặp được một Đối tác bay (Flying Partner) phù hợp, Thầy Lục sẽ tiện lợi hơn nhiều khi đi đến Hoenn, nơi sông nước chằng chịt.Ngày 5 tháng 8, thứ Năm.

Thành phố Lumiose sau cơn mưa trời quang, ánh nắng rực rỡ chiếu rọi Tháp Lăng Kính (Prism Tower), phản chiếu ánh sáng chói lóa.

Lục Dã chuẩn bị khởi hành, ném hành lý vào túi không gian dị thứ nguyên của Gengar, đợi đến nơi rồi lấy ra.

Delibird sáng sớm đã đi làm ở công ty chuyển phát nhanh; Mew đang ngủ Rest trong Cây Dervish thế giới; Darkrai vẫn đang 'câu cá' ở Thị trấn Alamos, rõ ràng là bị nhiễm tính cách 'lười biếng' của Huấn luyện viên.

Victini và Meloetta ẩn thân lơ lửng (Levitate) bên cạnh Lục Dã, cảm giác như 'tả hữu hộ pháp' vậy.Bước ra khỏi quán cà phê, ở góc phố một quý bà đang dắt con chó Pomeranian đi qua, Lục Dã thấy một Giáo sư đang chào hỏi bà ấy."Chào buổi sáng, bà.

Bà còn đẹp hơn hôm qua nữa, được thấy nụ cười của bà và Pomeranian thật tuyệt vời." Sycamore cười nói."Giáo sư vẫn ngọt mồm như vậy." Quý bà che miệng cười nhẹ."Lời từ tận đáy lòng." Giáo sư Sycamore liếc qua Lục Dã, hơi sững lại, sau đó chào tạm biệt quý bà.

Quý bà mỉm cười gật đầu, dắt Pomeranian rời đi.

Giáo sư Sycamore chỉnh lại chiếc áo sơ mi màu tím, bước về phía

Lục Dã."Đúng là 'người tình quốc dân' mà, Giáo sư Sycamore." Lục Dã trêu chọc."Haha, chân thành khen ngợi phụ nữ là lễ nghi của một quý ông." Giáo sư Sycamore xoa cằm, tò mò hỏi: "Mà nói đi thì nói lại, quán cà phê của cậu vẫn chưa chính thức khai trương à?""Vừa mới sửa xong là phải đi công tác ngay." Lục Dã bất lực nói, "Đây chắc là nỗi khổ của Huấn luyện viên rồi.""Kẻ có năng lực thì chịu khó thôi mà, haha.

Cậu bé Alain dạo này cũng đi ra ngoài rèn luyện, lần trước còn dẫn một cô bạn gái về nữa chứ." Giáo sư Sycamore cười nói."Bạn gái của Alain?""Một tân binh đến từ Hoenn, cũng không biết hai đứa này gặp nhau kiểu gì nữa.""Là Mairin phải không?" Lục Dã liên tưởng đến cốt truyện anime."Ấy, sao cậu biết?""Trước đó có nghe Steven nói qua." Lục Dã thuận miệng nói.

Mairin trong anime xem ra cũng chỉ 13, 14 tuổi thôi nhỉ?

Alain, cậu đúng là 'hình' đấy!Sau khi hàn huyên, Lục Dã vội vàng đến sân bay Lumiose City, hẹn lần tới đến Phòng thí nghiệm uống cà phê.

Đến sân bay, bất ngờ gặp Bonnie và Clemont, hai đứa đến tiễn."Chào tạm biệt Thầy Lục ~ và cả Togepi nữa!" Bonnie vẫy tay."Chào các cậu." Lục Dã cười nói."Chapi doy ~!" Togepi nhón chân vẫy tay với Bonnie, rồi xoay người chạy lon ton theo bước chân Lục Dã.Hai anh em nhìn theo Thầy Lục rời đi, trên đường về nhà bàn luận: "Anh ơi, cô Olympia mấy hôm nữa sẽ đến thăm Thành phố Lumiose thật à?""Chỉ là một buổi gặp mặt của hội những người yêu thích hệ Tâm linh (Psychic) thôi mà, sao thế, em muốn đi à?""Em muốn đi, em muốn đi!" Bonnie mắt sáng như sao."Ồ, có vẻ được đấy..." Clemont đẩy gọng kính, "Biết đâu còn được chiêm ngưỡng khả năng tiên tri của cô Olympia.""Tiên tri á?

Có thể tiên tri Bonnie sau này sẽ bắt được Pokémon gì không?""Sao có thể tiên tri những chuyện vặt vãnh như thế được, đương nhiên là tiên tri tai họa cấp thế giới, hoặc là hướng phát triển của khoa học tương lai chứ!" Clemont kiêu ngạo nói."Xì... chả có gì hay ho." Bonnie bĩu môi."Hừm hừm, thực ra chuyện tiên tri về bản chất không hề khoa học, anh có thể dùng cỗ máy mình phát minh ra để giúp em tính toán – độ chính xác lý thuyết đạt 99% theo kiểu Gundam!

Chậm lại chút, Bonnie, đợi anh với!"Trước khi máy bay cất cánh, Lục Dã lướt mạng xã hội, cũng chú ý đến tin tức nóng hổi ở Thành phố Lumiose.【Thủ lĩnh Nhà thi đấu Anistar City Olympia sẽ đến thăm Câu lạc bộ Siêu năng lực gia (Esper Club) Lumiose City, chia sẻ kinh nghiệm tu luyện Psychic...

Điều kiện vào cửa như sau...】"Olympia sẽ đến Lumiose City?" Thầy Lục dâng lên một cảm giác nguy hiểm trong lòng.

Nữ sĩ Olympia này là Thủ lĩnh hệ Psychic của Kalos, nổi tiếng với 'tiên tri', từng dự đoán Satoshi sẽ lên đỉnh tại Lumiose Conference.

Nhìn vào kết quả, năng lực của vị Siêu năng lực gia này không phải 'tiên tri' mà là 'độc sữa' thì đúng hơn.

Điểm mấu chốt hơn, bản thân Lục Dã vẫn chưa giành được 「Huy hiệu Tâm Linh」của Olympia, và đây cũng là một trong hai huy hiệu cuối cùng còn sót lại ở Kalos.

Một khi thu thập đủ tám huy hiệu, ngày đăng quang thế giới cũng không còn xa nữa!"May mà mình đã rời Lumiose City trước..." Lục Dã thở phào nhẹ nhõm.

Nếu không, Gengar một mình cũng có thể kiếm được 「Huy hiệu Tâm Linh」!"Ghos? (￣~￣)" Gengar nhai hamburger của bữa ăn hàng không, nhấp Coca-Cola bằng ống hút, liếc nhìn Lục Dã."Không có gì...

Khoan đã, đó là hamburger của tao!""Ghos ~(*⊙~⊙)" (Hết rồi, ăn sạch rồi ~)Đến trưa, máy bay hạ cánh tại Thành phố Saffron ở Kanto.

Thành phố Saffron, là thành phố lớn nhất Kanto, giao thông thuận tiện, còn có tòa nhà biểu tượng 'Trụ sở Silph Co.'.

The Pokémon Company cũng nằm trong cùng tòa nhà văn phòng đó, nhìn một cái là thấy những dải ruy băng mừng 'PtcgWorld Championship' bay phấp phới.

Lục Dã tính toán đến căng tin công ty ăn ké một bữa, nghĩ đi nghĩ lại rồi thôi, lấy ra Luxury Ball phóng thích Arcanine."Đi nào, chúng ta đến Nhà thi đấu Saffron City ăn ké thôi!" Lục Dã hô hào."Ghos! (ﾉ≧∀≦)ﾉ" Gengar vui vẻ vẫy tay nhỏ.

Lại được uống nước ngọt từ máy bán hàng tự động ở Saffron Gym rồi!Sabrina hôm nay không có ở Gym, người tiếp đón Thầy Lục là cha của Sabrina, ông ấy hiện đang làm Thủ lĩnh tạm quyền.

Bữa trưa là món ăn gia đình do cha Sabrina chuẩn bị, ngon ngoài sức tưởng tượng."Ôi, nghe nói Liên minh đặc phái giám sát viên mới, không biết tôi có qua được đợt kiểm tra không nữa." Cha Sabrina lo lắng nói.

Lục Dã vừa ăn xong một bữa, nói: "Yên tâm đi, Nhà thi đấu Saffron chắc chắn sẽ qua được kiểm tra thôi, dù sao thì tôi cũng từng kiểm tra chất lượng sân bãi ở Gym này rồi...""Hả?" Cha Sabrina ngơ ngác."Không có gì...

À mà, gần đây lớp huấn luyện làm ăn thế nào rồi?""Nhờ phúc của cậu và Gengar cả." Cha Sabrina cười nói, "Không ít học sinh là vì danh tiếng của Nhà vô địch Gengar mà đến đấy.""Ghos! []~(￣▽￣)~*" Gengar cầm lon Coca-Cola lạnh đưa cho Lục Dã.

Lục Dã hào phóng nhận lấy.Chỉ nghe ông chú trung niên trước mặt

luyên thuyên: "Gần đây, tôi thấy con gái mình cởi mở hơn nhiều...

Hồi nhỏ con bé phải chịu quá nhiều áp lực, có lẽ năng lực Tâm linh đối với con bé giống như một gánh nặng hơn.

May mà cậu và Gengar đã khai sáng cho Sabrina..."Dù sao thì mình cũng coi như là cố vấn của Team Rocket mà.

Lục Dã uống Coca-Cola lạnh, sau khi nói chuyện phiếm, đứng dậy chào tạm biệt ông chú trung niên.Rời khỏi Saffron Gym, Lục Dã đi đến nơi đã hẹn gặp giám sát viên.

Thành phố Saffron cao ốc san sát, đi ngang qua một trong những biệt thự của Cynthia, nơi cậu từng ở mấy tháng.

Hiện tại Thầy Lục đều có nhà ở các khu vực lớn, trừ Hoenn.

Đồng thời, cũng mở khóa đội ngũ thi công VIP ở các khu vực lớn, trừ Hoenn...Lục Dã cảm thấy kỳ lạ, đẩy cửa bước vào Trung tâm Pokémon (Pokémon Center).

Trong tích tắc, ánh mắt của tất cả Huấn luyện viên trong Trung tâm Pokémon 'vù vù' đổ dồn về chàng thanh niên quá đỗi đẹp trai.

Thế giới dường như ngưng đọng một khoảnh khắc, rồi có người khẽ nói: "Đó là...

Thầy Lục sao?""Thật sự gặp được bản tôn ở Saffron City luôn!""Dù sao thì Saffron City cũng là trụ sở của The Pokémon Company mà..." Các Huấn luyện viên đang bận rộn chăm sóc Pokémon bị thương, lắc đầu với ánh mắt đầy kính trọng.Lục Dã theo sự hướng dẫn của Chansey đẩy xe nhỏ, đi vào một phòng khách."Ồ... bên trong cũng khá rộng rãi đấy chứ." Lục Dã nhìn quanh cách bài trí trong phòng, phía sau 'cạch' một tiếng nhẹ, cửa phòng đã bị khóa trái.

Lục Dã sững lại một chút, rồi phản ứng kịp.

Đây là điệu nhạc của một trận Đấu hoang dã (Wild Battle) sao!?

Đã là Nhà vô địch rồi, mà mấy cái hình thức Đấu đặc biệt này, tổng cộng cũng chưa đánh được mấy trận.

Chương 646

Không những không hoảng, ngược lại còn hăm hở muốn thử.

Lục Dã thầm nghĩ: "Để Tiểu V dán Buff cho mình, biết đâu mình cũng có thể tự lên đánh gây sát thương!"Lúc này, từ cửa bên cạnh bước ra một giám sát viên đeo kính râm, cô tháo kính ra và mỉm cười nói: "Thầy Lục, đã lâu không gặp.""Joy của Thành phố Viridian sao?!" Lục Dã ngạc nhiên nói."...Là Joy của Thành phố Saffron.""...Cũng như nhau thôi."Ngay cả hào quang (Aura) cũng chỉ có chút khác biệt nhỏ, trên thế giới này e rằng chỉ có mấy ông già biến thái mới có thể phân biệt hoàn toàn được Joy và Jenny.

Không khí có chút gượng gạo, Y tá Joy (Nurse Joy) tự giới thiệu: "Tôi là giám sát viên mà ngài Lance đã nhắc đến, chính thức bàn giao trách nhiệm giám sát viên, cũng như các vấn đề về Pokémon Đồng hành (Partner Pokémon) cho ngài.""Lý lẽ thì tôi hiểu hết, nhưng cô khóa cửa làm gì?" Lục Dã hỏi."Sợ ngài 'Gầm gừ' (Growl) quá to, sẽ dẫn người khác đến." Joy đáp.Lục Dã: ?"Có liên quan đến Pokémon Đồng hành." Joy nghiêm túc nói: "Chuyện tiếp theo tôi sắp nói, xin ngài đừng kinh ngạc, vì nó liên quan đến lãnh địa của Pokémon huyền thoại (Legendary Pokémon)."Lục Dã nghe vậy, lập tức tỉnh táo, gật đầu nói: "Yên tâm đi, tôi đã được huấn luyện chuyên nghiệp, và càng chuyên nghiệp hơn với lãnh địa Pokémon huyền thoại!" Không ai hiểu Pokémon huyền thoại hơn Thầy Lục!"Vậy được rồi...

Ngài có biết cái này không?" Y tá Joy mở lòng bàn tay, một cây sáo gỗ nhỏ nhắn, tạo hình cổ xưa, trông có vẻ đã rất cũ.

Lục Dã đang suy nghĩ Pokémon nào liên quan đến cây sáo, lông mày nhướng lên.

Rayquaza?

Arceus?

Nhìn cây sáo bình thường thế này, chắc không phải anh em thần nước (Latias và Latios) đâu nhỉ!

Ánh mắt rơi vào cây sáo gỗ cổ, Lục Dã chợt sững lại, trước mắt hiện lên dòng chữ giới thiệu.【Sáo Eon: Dù ở bất cứ đâu, cũng có thể triệu hồi Pokémon vô hạn, cưỡi và Tiến hóa Mega (Mega Evolution), bay vút lên bầu trời. (Lưu ý: Pokémon được triệu hồi bằng Sáo Eon không phải là Pokémon đã được bắt).】Vãi, Sáo Eon?!!

Lục Dã đứng sững tại chỗ.

Tại sao vị Joy này lại đột nhiên lấy ra một vật phẩm quý giá (Precious) như vậy?

Chuyện này giống như nói chuyện với một NPC ven đường, rồi phát hiện ra đó là Nhà vô địch Hoenn Steven, ngay lập tức được tặng một viên Đá Mega (Mega Stone) vậy – cái xác suất này còn thấp hơn cả việc 'Bơm Thủy Lực (Hydro Pump) trượt bốn lần liên tiếp'!"Cái này là tôi ngẫu nhiên có được..." Joy hồi tưởng nói, "Trong một ngôi đền ở Hoenn, một bà lão đã giao cây sáo này cho tôi.

Bà ấy nói rằng thổi cây sáo có thể nghe thấy tâm hồn của một người.""Tôi đã mang cây sáo này đến Sinnoh, và ở đó, tôi đã gặp Đồng hành của mình –" Joy chưa nói hết vế sau, quan sát vẻ mặt của Thầy Lục: "Ngài hình như đã đoán được đó là Pokémon nào rồi?"Lục Dã lộ vẻ mặt phức tạp.

Nghĩa là, Đồng hành của vị Y tá Joy này là Latias sao?!

Thảo nào Lance nói đó là một Đối tác bay (Flying Partner) vô cùng xuất sắc...

Còn có phương tiện di chuyển nào xa xỉ hơn Pokémon vô hạn chứ!

(Thật ra là có...

Reshiram là một trong số đó).Tuy nhiên, Latias dù sao cũng là Đồng hành của Y tá Joy, Thầy Lục cũng không có ý định gì khác."Xin lỗi... tôi không biết trước rằng cô đã bắt được Latias." Lục Dã cân nhắc lời lẽ, nói: "Tôi cứ nghĩ là sẽ nhận một Pokémon không có chủ nhân...""Tôi không hề bắt Latias.

Nó chỉ đi theo bên cạnh tôi." Y tá Joy nhìn chằm chằm Lục Dã, nghiêm túc nói: "Xét đến ý muốn của Pokémon, được làm quen với một Huấn luyện viên xuất sắc cũng là nguyện vọng của Latias."Lục Dã hơi sững lại, chìm vào im lặng. 《Chương đặc biệt》Trước khi Suicune bị hạ cấp B, một Pokémon đã đánh bại gần tám Nhà thi đấu.

Eusine, Kasumi đều không nhận được sự công nhận của nó, sau này nó đi theo Crystal.

Huấn luyện viên chọn Pokémon, Pokémon cũng sẽ chọn Huấn luyện viên.

Giống như Latios, một trong hai anh em thần nước, cũng không bị Dakto bắt, vẫn đi theo bên cạnh Dakto...Khoan đã.

Lục Dã lòng chợt động, những ký ức mơ hồ hiện lên trong đầu."Cô và Latias, gặp nhau ở Sinnoh sao?""Đúng vậy.""Anh trai của Latias, đang đi theo một Huấn luyện viên loài người để chiến đấu sao?" Y tá Joy ngạc nhiên nhìn Thầy Lục, cô ấy dường như có khả năng tiên đoán, rồi gật đầu nói: "Chiến đấu như anh trai... chính là nguyện vọng của Latias."Thầy Lục vẻ mặt phức tạp.

Mình hiểu rồi...

Y tá Joy của Thành phố Saffron này, chính là vị giám sát viên Joy đã xuất hiện trong 《Pokémon DP》!

Đồng hành là Latias, và đã thực hiện kiểm tra Nhà thi đấu Pewter

của Takeshi – và cũng xuất hiện trong 《Pokémon DP》, Latias này rõ ràng tương ứng với Latios của Dakto!Latios và Latias không phải là duy nhất, chúng có tính chất quần thể, thường xuất hiện theo cặp.

Ví dụ, trong phiên bản điện ảnh từng xuất hiện thành phố nước đỏ và xanh, trong đó Latias đỏ đã thiết lập Giao cảm (Bond) với Satoshi.

Còn Latios của Dakto trong phiên bản anime, không phải là con của phiên bản điện ảnh.

Latias được triệu hồi bằng 【Sáo Eon】, không cần bảo vệ thành phố nước, đi theo Y tá Joy cũng hợp lý..."Thầy Lục?" Joy nhìn Lục Dã đang thất thần, khẽ gọi."Khụ...

Tôi đại khái hiểu rồi." Lục Dã nói, "Latias muốn lên sàn đấu, nên Lance đã giới thiệu tôi cho cô?""Không sai." Joy mỉm cười, "Ngài không phải cũng đang cần một Đối tác bay sao?

Nếu ngài thổi cây 【Sáo Eon】 này, có lẽ có thể nhận được sự chấp thuận của Latias.""Nói thì nói vậy..." Lục Dã thở dài. "Nhưng Latias, nó nhỏ quá, không lắp được lan can đâu!"Y tá Joy, và Latias đang 'ẩn thân', đồng loạt sững lại."Lan, lan can?""Đó là vì cân nhắc đến an toàn." Lục Dã nghiêm túc nói: "Tôi đề nghị Huấn luyện viên khi cưỡi Đối tác bay nên trang bị phương tiện có dạng lan can!" Cưỡi Pokémon bay vút lên trời xanh trông thì rất ngầu, nhưng thực tế phải chịu áp lực tâm lý cực lớn.

Nhìn xuống độ cao dưới chân, sẽ không tự chủ mà cảm thấy sợ hãi.Vì vậy, phương tiện bay mà Thầy Lục ưng ý, một là phải như Charizard của Alola, lắp đặt thiết bị cưỡi có dạng lan can ở lưng; hai là lưng rộng, tự có Rào chắn (Barrier) khí lưu, ví dụ như Reshiram.

Như Aerodactyl của Red, kéo anh ta bằng dây đeo ba lô (Backpack) mà bay; còn Mantine của Akin, dùng gậy bi-a làm khung dù lượn – hai cái này chỉ nhìn thôi cũng đủ khiến người ta đổ mồ hôi lạnh rồi!

Thầy Lục tự thấy không dám tự tin như Red, không dám liều mạng như Akin, nên việc lựa chọn phương tiện bay trở nên vô cùng quan trọng.Quay trở lại với Latias – thân hình thon gọn, tốc độ bay xuất sắc ngang ngửa máy bay phản lực, đôi cánh (Dual Wingbeat) ngắn và song song thích hợp cho những động tác khó như quay đầu nhỏ, tăng tốc nhanh, bổ nhào.

Lớp lông vũ như lưu ly còn có thể khúc xạ ánh sáng, giúp bản thân và người cưỡi đạt được hiệu quả 'tàng hình'.

Trán Lục Dã lướt qua một giọt mồ hôi lạnh, trước mắt dường như hiện lên cảnh tượng mình ôm chặt cổ Latias, bay vút qua bầu trời xanh.Mặc dù tôi có thiện cảm tự nhiên với Latias, dù sao thì bản điện ảnh 《Thần hộ mệnh của thành phố nước》 cũng đã để lại ấn tượng sâu sắc.

Vấn đề là... khả năng bay của Latias quá xuất sắc!

Lance Lance không nên giới thiệu cho mình mấy loại phương tiện bay "lão làng" như Tropius, Drifblim sao!

Mới vào đã là 'máy bay chiến đấu phản lực' rồi, coi trọng Lục mỗ tôi quá rồi!Y tá Joy nhìn Thầy Lục đang trầm tư, hiểu rằng đó là lời từ chối khéo của cậu.

Sở dĩ cậu ấy không muốn thổi 【Sáo Eon】, là vì cây 【Sáo Eon】 này là cơ duyên của Y tá Joy, với tư cách là tiền bối, Thầy Lục không muốn chiếm lấy.

Đây chính là sự chân thành và thiện ý của một Nhà vô địch.Y tá Joy khẽ mỉm cười, nhìn về phía Latias, ánh mắt lấp lánh.

Latias muốn chiến đấu như anh trai nó, nhưng với thực lực của tôi thì chưa thể làm được.

Mà trước mắt, lại có một Huấn luyện viên đáng tin cậy.

Dù là những lần gặp gỡ trước đây, hay cuộc trò chuyện hôm nay, Thầy Lục đều đã nhận được sự công nhận của tôi, tiếp theo, chỉ còn tùy vào sự lựa chọn của Latias mà thôi..."Tôi chỉ có một nguyện vọng." Y tá Joy đưa cánh tay thon dài ra, mở lòng bàn tay đặt cây sáo nhỏ nhắn, thành khẩn nói: "Xin ngài hãy thổi cây sáo này, đây là thỉnh cầu riêng của tôi." Thông qua tiếng sáo, có thể để Latias nhìn thấu tâm hồn cậu ấy..."Đây là bài kiểm tra mà Lance nói sao?" Lục Dã xoa xoa thái dương."Cũng có thể nói như vậy." Y tá Joy mỉm cười.

Cứ tưởng nội dung kiểm tra sẽ là đánh giá năng lực Đấu hoang dã của giám sát viên.

Lục Dã nhận lấy 【Sáo Eon】 nghịch một lúc, không ngờ lại dùng cái này để kiểm tra Admin..."Xin ngài yên tâm, tôi đã vệ sinh sạch sẽ và khử độc (Poison) rồi." Y tá Joy chú ý đến ánh mắt của Lục Dã, nói.

Lục Dã nhướng mày.

Cô càng nói vậy, tôi càng thấy đáng ngờ!Sau khi cẩn thận dùng Aura kiểm tra, quả thật không có vật chất đáng ngờ, Lục Dã trầm ngâm một lát.

Không qua được kiểm tra, thì cũng chẳng phải chuyện xấu gì...

Thầy Lục tự cho rằng mình không có mị lực lớn đến mức, khiến Pokémon huyền thoại chỉ cần nhìn một cái là đã nảy sinh thiện cảm.

Hơn nữa, Thầy Lục, người được Cây Dervish thế giới đích thân phong là 'tai họa thế giới', sẽ thổi ra tiếng sáo như thế nào thì vẫn chưa biết được...Lục Dã ghé sát vào 【Sáo Eon】, hỏi: "Chỉ có một nội dung kiểm tra này thôi sao?""Đúng vậy.""Cây sáo này thực sự có thể phản ánh nội tâm một người sao?""Bà lão ở Hoenn đã nói vậy..." Thế giới Pokémon quả thật có rất nhiều vật phẩm (Item) loại này phản ánh thế giới tinh thần.

Ví dụ như quả chuông lớn của Tháp Thiên Thể (Celestial Tower), Đá Sáng (Light Stone) và Đá Tối (Dark Stone) nhìn thấu thực tại và lý tưởng.

Lục Dã cũng tiếp xúc không ít, ôm thái độ nghi ngờ, thầm nghĩ: "Nếu giai điệu du dương, nhưng lòng lại đặc biệt đen tối... thì sao nhỉ?"Với suy nghĩ đó, Lục Dã liền bắt đầu thổi một bản 《Thành phố trên trời》, thổi 【Sáo Eon】.

Bịt miệng sáo gỗ, giai điệu du dương lan tỏa trong phòng, đôi mắt trong veo của Meloetta lấp lánh vẻ tò mò.

Ngay lập tức, Meloetta lơ lửng giữa không trung, nhắm mắt say sưa trong giai điệu, đôi tay nhỏ bé khẽ vỗ theo nhịp.

Y tá Joy nhìn chàng thanh niên tóc đen vẻ mặt bình tĩnh, ánh mắt lướt qua một tia kinh ngạc, rồi lặng lẽ lắng nghe.

Cao độ từ thấp đến cao, dường như một tòa thành lơ lửng giữa biển mây, rồi lại từ từ ẩn mình trong sương mù."Rati..." Latias nhìn chằm chằm chàng thanh niên, nhờ vào Thần giao cách cảm (Telepathy), nhắm đôi mắt trong veo lại.

Trước mắt Latias từ từ mở ra một bức tranh cuộn, bầu trời đêm đầy sao, một ngôi sao chổi rực rỡ với cái đuôi dài lơ lửng trên màn trời.

Theo giai điệu của 《Thành phố trên trời》, Latias dường như tâm linh tương thông với Huấn luyện viên, đồng cảm hồi ức lại khung cảnh một năm trước.

Lúc đó Jirachi lơ lửng dưới bầu trời đầy sao vui vẻ chơi đùa, Haunter, Squirtle đang chơi đùa té nước trong suối.

Lục Dã thổi bản 《Thành phố trên trời》 này, vuốt ve bộ lông mềm mại của Eevee, tắm mình trong ánh sao bạc.

Latias nghe thấy tiếng lòng của con người này: 「Muốn ở bên lũ nhóc mãi mãi.」Mặc dù tiếng sáo có chút khiếm khuyết, nhưng tình cảm này chân thành đến vậy, bầu trời đầy sao rực rỡ ẩn chứa ý nghĩa 'vô hạn'.

Latias mở mắt, ánh mắt hơi lấp lánh.

Tôi đại khái có thể hiểu được những lời Y tá Joy khen ngợi cậu ấy rồi...Thầy Lục đã hiểu rõ nguyên lý của 【Sáo Eon】.

Dù kỹ thuật không có gì để chê, nhưng khi nhận ra các kiểu hành vi 'đánh bảo bảo', âm chuẩn của cây sáo vẫn có sai sót.

Nói chung là không ảnh hưởng lớn.

Thầy Lục đang định dừng lại, thì lúc này, Meloetta lơ lửng đến bên cạnh Lục Dã, tay nhỏ đặt lên vai cậu."Merlo ~ᕙ(◡)ᕗ♪" Trong khoảnh khắc, 【Sáo Eon】 trong tay được sóng âm của Meloetta bao trùm, âm chuẩn không thể chê vào đâu được, tiếng sáo càng thêm thanh thoát!

Không cần kỹ xảo, các nốt nhạc tự nhiên tuôn trào.Lục Dã khi thổi đến đoạn cuối của 《Thành phố trên trời》 bỗng nhiên phản ứng lại, sắc mặt hơi đổi.

Toang rồi... quên mất còn có Meloetta!

Buông lỏng sao?

Plugin (hack) nó không cho phép!Một khúc nhạc kết thúc, trong căn phòng yên tĩnh không tiếng động, ba luồng ánh sáng rực rỡ tỏa ra.

Y tá Joy đang chìm đắm trong giai điệu, khi thấy ánh sáng trắng thì không khỏi sững sờ: "Ba luồng?" Trong phòng lẽ ra chỉ có một Latias thôi chứ!Ánh sáng tan đi, ba Pokémon trong phòng nhìn nhau.

Lục Dã ngạc nhiên trước một Pokémon thân hình thon gọn màu đỏ

trắng, toàn thân lông vũ màu lưu ly xòe ra, lơ lửng giữa không trung, đôi mắt màu hổ phách lấp lánh.

Y tá Joy ngơ ngác nhìn hai Pokémon ở hai bên Thầy Lục.

Một nhóc đầu đội chữ V, đang nhai miếng bánh ngọt nhỏ trong tay, khóe miệng dính vụn bánh, tò mò đánh giá Latias.

Meloetta thanh lịch mà dễ thương lơ lửng trên không trung, vẻ mặt như thể 'không cần cảm ơn tôi'.Với tư cách là giám sát viên cấp cao, Y tá Joy đương nhiên có thể nhận ra hai Pokémon này – Pokémon Huyền ảo (Mythical Pokémon) của Unova?

Đi theo Thầy Lục, mà lại là hai con!?"Latias trước đó đã ẩn thân trong phòng?" Lục Dã ngạc nhiên nói.

Lông vũ của Latias đã khúc xạ Aura, Lục Dã lại không bật Radar 「Jewelrite」, nên 'máy bay tàng hình' đã tránh được sự phát hiện thành công."Pokémon của ngài, chẳng phải cũng vậy sao..." Y tá Joy mím môi.

Thảo nào Thầy Lục nói cậu ấy có nghiên cứu sâu về lãnh địa Pokémon huyền thoại.

Mang theo hai Pokémon Huyền ảo đồng hành, điều này rõ ràng đã vượt quá phạm trù hiểu biết của người bình thường...

Y tá Joy nhìn Latias đang có ý muốn.

Biết đâu sẽ có thêm một Pokémon huyền thoại nữa đồng hành!"Hai nhóc này khá nhát, nên bình thường chúng nó ẩn thân đi theo tôi." Lục Dã xoa đầu Tiểu V đang rúc lên, đặt nó lên đỉnh đầu mình, nhìn Joy nói: "Có lẽ là giai điệu khiến chúng nó thả lỏng, nên mới...

Á, Tiểu V đừng kéo tóc.""Nimi ~" Victini nhe hàm răng nhỏ, làm dấu chữ V.

Thầy Lục cảm thấy phức tạp.

Mình hiểu rồi... cái giá của việc 'không bao giờ thất bại' chính là 'ngốc đầu' sao!?

Chỉ có thể cầu mong hiệu ứng tăng tỉ lệ trúng của 「Victory Star」của Tiểu V sẽ không phát huy tác dụng..."Latias cũng là vì lắng nghe được tình cảm ẩn chứa trong tiếng sáo, nên mới hiện thân." Y tá Joy vuốt trán Latias, rồi nhìn Lục Dã, nghiêm nghị nói: "Thầy Lục, tôi muốn nhờ ngài dẫn dắt con bé này, chỉ huy nó tham gia kiểm tra các Nhà thi đấu ở Kanto...

Đây cũng là nguyện vọng của con bé, xin ngài hãy giúp đỡ!"Lục Dã chìm vào im lặng.

Tình cảm ẩn chứa trong tiếng sáo... là nhờ sự giúp đỡ của Meloetta sao?

Đương nhiên, hoặc có lẽ là hiệu ứng tự thân của【Sáo Eon】, tôi cũng hồi tưởng lại cảnh tượng vào lễ Thất Tịch năm ngoái...

Được ở bên lũ nhóc dưới bầu trời đầy sao rực rỡ, đó chính là khoảnh khắc gần với 'vô hạn' nhất.

Lục Dã có chút nhớ nhóc Jirachi dễ thương, không biết Hoopa có thể thử lôi nó ra không – như vậy, Jirachi, Meloetta, Togepi, Victini, Mew... năm nhóc, không chỉ có thể lập team (khai hắc - gaming slang for forming a party/team), mà còn có thể chơi Tam Quốc Sát nữa!Về lời thỉnh cầu của Y tá Joy, Thầy Lục càng chú trọng ý nguyện của bản thân Latias.【Sáo Eon】rốt cuộc chỉ là một phương tiện, việc thiết lập Giao cảm (Bond) là một quá trình lâu dài, Latias không muốn đi theo mình cũng là điều rất bình thường.

Dù sao thì cũng mới quen chưa đến một tiếng.

Lục Dã nhìn chằm chằm Latias đang lơ lửng giữa không trung,

ánh mắt đối diện với đôi mắt hổ phách của nó, trong lòng vang lên tiếng cảm ứng trong trẻo như bé gái của Latias.「Joy nói, cậu là người tốt.」Lục Dã cảm nhận được Jewelrite, có một luồng sáng mơ hồ kết nối giữa hai bên.

So sánh ra, luồng sáng giữa mình và Tiểu V, Meloetta rõ ràng sáng hơn nhiều."Sao mày biết tao là người tốt?" Lục Dã trêu chọc hỏi.

Latias suy nghĩ nghiêm túc một hồi, rồi bướng bỉnh nói:「Vì tôi nghe thấy Eevee và Jirachi nói vậy!」Lục Dã hơi sững lại, sau đó hiểu rằng Latias đã cộng hưởng được với tầm nhìn tinh thần (Spirit Vision) của mình, và đây cũng là một trong những năng lực của Latias đỏ trong bản điện ảnh.

Từ giọng nói mà phán đoán, Latias này còn rất nhỏ, cho dù hóa hình e rằng cũng là dạng tiểu Loli.

Vãi chưởng, cuộc sống này càng ngày càng có triển vọng rồi!"Mày cứ đi theo Y tá Joy đi." Lục Dã nghẹn họng nói, "Hành trình của tao rất nguy hiểm, không cẩn thận một cái là có thể đụng phải mấy ông lớn rồi." Hoenn đang ẩn chứa Groudon và Kyogre, hai con này thậm chí còn có dạng 'Hồi Quy Nguyên Thủy' (Primal Reversion).

Là hai Pokémon Huyền thoại (Legendary Beast) có áp lực (Pressure) mạnh nhất, chúng nó chưa 'Hồi Quy Nguyên Thủy' mà đã từng hủy diệt Liên minh Hoenn, Steven đã từng cảm thấy chết đứng, vẫn phải nhờ Celebi thay đổi dòng thời gian (world line) mới cứu vãn được.

Theo lý mà nói... xác suất phục sinh rất nhỏ, nhưng cũng không loại trừ khả năng!Trong đôi mắt Latias lướt qua vẻ rạng rỡ.「Nghe có vẻ thú vị ~」Lục Dã: "..." Latias mà thật sự đi theo mình... chỉ sợ không biết sẽ gây ra phiền phức gì."Trách nhiệm giám sát viên, tôi sẽ nghiêm túc thực hiện." Lục Dã trả lại【Sáo Eon】cho Y tá Joy. "Cây

sáo này cô cứ giữ lấy đi.""Nhưng mà...

Latias..." Y tá Joy ngập ngừng."Nếu nó muốn, có thể đi theo tôi quan sát vài trận kiểm tra Nhà thi đấu...

Sau đó quyết định cũng không muộn." Lục Dã mỉm cười nói.Y tá Joy và Latias nhìn nhau.

Latias lại ẩn vào không trung, từ góc độ này có thể thấy Latias bán trong suốt, nó lơ lửng bên cạnh Lục Dã, khẽ gật đầu về phía Y tá Joy.

Thông qua 【Sáo Eon】, Latias đã nhìn thấy những hình ảnh trong quá khứ của Huấn luyện viên này, từ đó nảy sinh một chút tò mò.

Chương 647

Muốn tìm hiểu thêm về Huấn luyện viên này – mà Đấu Pokémon, chính là cách tốt nhất để thể hiện ý chí của Huấn luyện viên.Y tá Joy lộ ra một nụ cười an ủi, như thể tìm được một gia đình xứng đáng để gửi gắm con gái, 【Sáo Eon】 trong tay hơi phát sáng.「Em đi trước đây ạ.」 Latias nói."Nhớ kể cho chị nghe cảm nhận của em sau chuyến đi nhé." Joy đáp lại trong lòng.「Em sẽ làm vậy.」 Latias lại nói,「Chị không được lén lút khóc đâu nhé, em sẽ về rất nhanh thôi mà.」"Chị thấy em mới là người bị đuổi về thì có." Y tá Joy cười nói.

Latias làm một vẻ mặt hung dữ, lớp lông vũ khúc xạ ánh sáng, dần dần ẩn mình trong ánh nắng mặt trời."Thầy Lục!" Trước khi đi, Y tá Joy gọi Lục Dã lại. "Hành tung của Latias không cố định, đôi khi ngài có thể không tìm thấy nó...

Vì vậy ngài vẫn nên mang theo 【Sáo Eon】."Lục Dã lắc đầu. "Đây là tín vật thuộc về cô và Latias.

Tôi cũng có cách khác để giao tiếp với Latias, nên không cần nhắc lại nữa."Y tá Joy nhìn bóng lưng Thầy Lục, lòng khẽ động.

Có lẽ ngoài kho báu (Treasure) mà vô số người khao khát, còn có thứ đáng để cô theo đuổi hơn...Lục Dã: "...À mà, cái cửa này mở kiểu gì?"Joy sững lại, rồi cười nói: "Để tôi."Lục Dã đứng một bên, cảm nhận mối liên kết yếu ớt giữa mình và Latias, chìm vào suy tư.

Sự phân tách giữa các sinh mệnh, luôn sẽ sản sinh ra Giao cảm (Bond).

Darkrai đã thiết lập Giao cảm với Alicia hàng trăm năm trước, sau đó lại dần dần mở lòng với Lục Dã.

Giữa Y tá Joy và Latias, giống như Mewtwo từng đi theo Blaine,

cũng có một Giao cảm thuộc về cả hai.So với việc bắt giữ, mối quan hệ giữa Lục Dã và Latias, càng giống Thầy giáo và học sinh – dẫn dắt Latias chiêm ngưỡng sự mê hoặc của Đấu trường (Battle), từ đó hoàn thành nguyện vọng của nó.

Khi cần thiết, cũng có thể cưỡi Latias để bay...

Tiền đề là phải nhận được sự cho phép của Latias, sau đó còn phải đặt làm riêng một bộ phương tiện cưỡi nữa."Đúng lúc phải đi Hoenn..." Lục Dã xoa cằm, lẩm bẩm: "Tìm Devon đặt làm thôi...

Steven biết đâu còn cho mình chút chiết khấu!"Hoenn, Thành phố Rustboro.

Mười mấy cây số về phía Bắc, Thác Thiên Thạch (Meteor Falls) nổi tiếng với những hố thiên thạch tự nhiên, xói mòn địa hình.

Gần Thác Thiên Thạch, có một thị trấn Hoang tàn (Ruin), với những tàn tích đổ nát, cỏ dại (Grass) mọc um tùm, bia đá vỡ vụn khó phân biệt.

Sương mù giăng lối, ánh sáng không xuyên qua được lớp sương dày đặc, càng tăng thêm vẻ thần bí cho khu Hoang tàn này.Trên gò đất nhô cao hơn vùng trũng, một người đàn ông tóc xanh mặc vest caro ung dung bước đi, ánh mắt quét khắp xung quanh, với chút tò mò của trẻ thơ, tìm kiếm bộ sưu tập khoáng thạch (mineral Collection) có thể tồn tại.

Rất tiếc.

Steven thu lại ánh mắt, gió thổi bay cà vạt và vạt áo vest đen, mái tóc xanh tung bay theo gió, tay đút túi đứng trên gò đất nhìn xa xăm."Đây chắc là khu Hoang tàn của tộc Người Rồng (Draconid People)." Steven khẽ lẩm cẩm.

Người Rồng, là một dân tộc cổ xưa ở Hoenn, thờ phụng 'Chúa

rồng' (Dragon Lord).

Theo truyền thuyết, họ là một nhóm Huấn luyện viên giỏi Pokémon hệ Rồng (Dragon Type), và thờ cúng 'thiên thạch bảy sắc' – nguồn gốc của Tiến hóa Mega trong truyền thuyết.Trải qua bao thăng trầm, tộc Người Rồng ở Hoenn gần như tuyệt chủng, viên 'thiên thạch bảy sắc' kia cũng không biết đã đi đâu.

Steven đến chuyến này, chính là để khảo sát khu Hoang tàn của tộc Người Rồng, và tìm kiếm manh mối về vị trí của 'thiên thạch bảy sắc'.

Dù sao thì... thiên thạch có sức hấp dẫn không thể cưỡng lại đối với Steven.

So với công việc của Nhà vô địch Hoenn, rõ ràng việc sưu tầm khoáng thạch phù hợp với Steven hơn.Không thu hoạch được gì.

Steven không nản lòng, quay người đi sâu vào bên trong, 'Thiết bị định vị Pokémon' trong túi bỗng vang lên tiếng bíp bíp.

Thiết bị định vị Pokémon là thiết bị liên lạc do Devon phát minh, tích hợp các chức năng định vị, liên lạc, Pokédex và nhiều chức năng khác.

Thầy Lục có một biệt danh phù hợp hơn cho nó: chiếc điện thoại đồng hồ của thiên tài nhỏ!

Steven nắm chặt 'Thiết bị định vị Pokémon' dạng đồng hồ, màn hình chiếu hình ảnh mở ra."Tìm tôi có chuyện gì sao?

Thầy Lục." Steven nói."Steven, cậu đang bận à?""Đang bận sưu tầm khoáng thạch." Steven thoáng vẻ bất lực giữa hàng lông mày, "Cả buổi sáng chẳng thu hoạch được gì." Đúng là cậu, Steven mê khoáng thạch!"Vậy tôi nói ngắn gọn chút." Lục Dã nói, "Là chuyện về việc đặt làm riêng thiết bị cưỡi cho Pokémon bay.

Tôi nghe nói Devon giỏi tùy chỉnh các loại thiết bị, nên gọi điện

hỏi thử.""Cậu đã bắt được Pokémon hệ bay sao?" Steven ngạc nhiên nói."Không thể coi là bắt được..." Lục Dã nhìn sang bên cạnh.

Latias như đang dỗi, ẩn thân không cho Lục Dã nhìn thấy, đây đại khái là vì mới gặp mặt chưa quen thân, có thể thông cảm được.

Lục Dã nói: "Cứ coi là bạn đồng hành trên đường."Steven gật đầu, cười nói: "Devon quả thật có dịch vụ đặt làm riêng này.

Không giấu gì cậu, đồng phục chịu nhiệt, chịu áp lực nước của Team Magma và Team Aqua, cũng là do Devon đặt làm đấy."Lục Dã hơi sững lại.

Là tổ chức phản diện, vậy mà còn phải đi mua quân bị của Devon...

Học hỏi đại ca Giovanni đi chứ?

Người ta còn trực tiếp chiếm luôn tòa nhà tư bản vạn ác 'Tòa nhà Silph Co.' cơ mà!Lục Dã: "Về phần thiết bị cưỡi, yêu cầu của tôi không nhiều, chỉ có một điều...""Cậu cứ việc nói." Steven cười nói."Nhớ lắp thêm lan can nhé." Lục Dã trầm giọng nói.Steven: "..." Cân nhắc đến kỹ thuật bay phức tạp, nên phải đảm bảo an toàn khi bay sao?

Tôi hiểu nỗi lòng của Thầy Lục...

Sẽ đề xuất bộ phận thiết bị phát triển theo hướng bộ giáp toàn thân.

Dù sao với năng lực kỹ thuật của Devon, việc phát minh 'bộ đồ phi hành di động' cũng không phải chuyện khó.

Steven suy nghĩ một lúc, gật đầu đồng ý, nói: "Tôi đã nhận được yêu cầu rồi, theo tính toán thông thường, đại khái sẽ mất khoảng một tuần.""À phải rồi, còn xin cậu giúp tôi một việc nhỏ nữa!" Steven nhớ ra chuyện quan trọng.

Chi phí đặt làm thiết bị cưới đối với Steven chẳng đáng kể, Thầy Lục cho rằng 'anh em thân thiết cũng nên sòng phẳng', nhưng cũng không khỏi tò mò về lời Steven nói."Việc gì?""Là một tấm bia đá vừa được khai quật, ghi lại văn hiến cổ đại." Steven nói, "Tôi nghĩ thay vì thuê chuyên gia (Expert) khác, thà nhờ cậu thì hơn.""Như vậy cũng gọi là có qua có lại, phải không?" Steven cười nói.Lục Dã không có ý kiến, tâm trạng kỳ lạ.

Steven không nói tôi suýt chút nữa quên mất...

Lục mỗ tôi vẫn còn là một Giáo sư ngôn ngữ cổ đại!

Giáo sư Rowan lấy Tiến hóa (Evolution) làm lĩnh vực nghiên cứu, Giáo sư Elm thì nghiên cứu về trứng nở và Nhóm trứng (Egg Group), còn Thầy Lục không nghi ngờ gì là lĩnh vực văn tự cổ đại.

Trong thế giới Pokémon với nền văn minh cổ đại phát triển mạnh mẽ, hướng nghiên cứu này lại cực kỳ hữu dụng...Lục Dã: "Giờ gửi qua là được, tôi có thời gian.""Được thôi, đợi một chút." Steven gửi bản sao của tấm thẻ tre cho Lục Dã, chữ viết được in bằng chất lỏng huỳnh quang màu xanh lam, rõ ràng hơn.

Lục Dã lướt nhìn một cái, đọc to: "■■■■■!"Steven sững lại: "Cái, cái gì vậy?"Lục Dã khẽ ho khan: "Xin lỗi, quên chưa chuyển đổi Hệ thống ngôn ngữ...

Khụ, dịch ra thì là.""Con đường dẫn đến tảng đá khổng lồ, nước là cánh cửa." Lục Dã nhắc nhở: "Ngoài ra, tấm bia này trông như nửa tấm, nên câu này hẳn phải có vế sau.

Nối lại thì mới hiểu rõ ý nghĩa cụ thể."Trong mắt Steven xẹt qua một tia bất ngờ và biết ơn.

Con đường dẫn đến tảng đá khổng lồ... chắc chắn là viên thiên thạch bảy sắc kia rồi, không sai được."Thầy Lục, đa tạ.

Thiết bị đặt làm riêng mấy hôm nữa tôi sẽ nhờ người gửi đến nhà." Steven mỉm cười nói."Không cần phiền phức vậy đâu, tuần sau tôi sẽ đến Hoenn, lúc đó gặp nhau cũng được." Lục Dã nói."Cậu sẽ đến Hoenn sao?" Steven ngạc nhiên nói."Ừm... thăm vài học sinh.""Không vấn đề gì, vậy hẹn gặp lúc đó." Steven mỉm cười nói.Sau khi cắt đứt liên lạc, Thầy Lục thở dài cảm khái.

Người đàn ông lúc nào cũng đi đào khoáng – Steven hoàn hảo (Perfect)!

Cứ nghĩ đến Hoenn có hai Nhà vô địch Steven và Wallace, là không khỏi cảm thấy an toàn hơn hẳn. 《Chương đặc biệt: Emerald》 để ngăn chặn song thần Hoenn, Steven đã liên tục chiến đấu 22 ngày cuối cùng kiệt sức...

Niềm tin của một Nhà vô địch là không thể nghi ngờ.

Lục Dã trầm ngâm một lát.

Mà nói đi thì nói lại... sao mình lại thấy văn hiến vừa rồi hơi quen mắt nhỉ?

Hình như có liên quan đến Đá Khởi Nguyên của Tiến hóa Mega?

Lục Dã lắc đầu.

Không nhớ ra được... không ảnh hưởng lớn!"Đi nào, Latias." Lục Dã nói với khoảng không xung quanh không có ai: "Chúng ta lại đến Nhà thi đấu Saffron City ăn ké bữa tối!"「Cái này cũng tính là kiểm tra Nhà thi đấu sao...」 Latias khẽ phản bác."Sao lại không?

Mày xem Tứ Đại Thiên Vương Siebold, nấu ăn cũng là một phần của tu luyện mà!" Lục Dã bịa chuyện.「Rati...」 Latias tin phục gật đầu, đôi mắt hổ phách như đang suy tư.

Đi theo người này, hình như thật sự có thể mở mang tầm mắt và tăng thêm kinh nghiệm nhỉ...Sau khi cắt đứt liên lạc, Steven chuyển

đạt yêu cầu đến Devon."Không sai... từ góc độ không chiến mà nói, cân nhắc tính an toàn và kỹ thuật...

ừm, còn phải lắp thêm lan can cố định nữa..."Ngay sau đó.

Steven đi sâu vào khu Hoang tàn, Đá Khởi Nguyên (Key Stone) gắn trên ve áo khẽ phát nóng.

Đây là phản ứng của Đá Khởi Nguyên khi cảm nhận được nguồn Năng lượng đặc biệt (Energy)."Có Đá Khởi Nguyên khác ở gần đây sao?" Steven ngạc nhiên.

Đá Khởi Nguyên hiếm hơn Đá Mega, xuất hiện ở khu Hoang tàn đồng thời thường ẩn chứa nguy hiểm.

Và điều này cũng có nghĩa là, công sức chuyến đi này không uổng phí!Lúc này, Steven dừng bước, ánh mắt liếc qua cô gái trẻ đang lơ đãng phía sau."Alain, nhanh lên đi, em đã thấy khu Hoang tàn phía trước rồi!" Cô bé tóc đỏ đội mũ tròn xanh lá cây, cao chưa đến mét rưỡi, mặc quần yếm hơi buồn cười, vẻ mặt có chút phấn khích tự nhiên."Đây chính là Làng Thiên Thạch (Meteor Village) trong truyền thuyết sao..." Chàng thanh niên vẻ mặt kiêu ngạo đeo vòng cổ màu xanh lam, hai tay đút túi đi theo phía sau, nhìn quanh, khi quay đầu thì sắc mặt đột nhiên căng thẳng.

Mairin vừa chạy vừa nhảy, phát hiện có bóng người ở chỗ dốc xuống, sắc mặt biến đổi.

Sắp, sắp đâm vào rồi!

Mairin theo bản năng nhắm mắt, đột nhiên cảm thấy một luồng ấm áp.

Anh trai tóc xanh đưa tay chặn trán cô bé, cánh tay còn lại che chắn để cô bé không bị ngã xuống hố trũng hai bên."Em không sao chứ?" Giọng nói ấm áp và dễ nghe.

Mairin ngẩng đầu, đối mặt với người đàn ông tóc xanh, mặt hơi đỏ, lập tức lùi ra, cúi chào: "Dạ, đã làm phiền anh rồi ạ!""Mairin!" Alain nhíu chặt mày, rút tay khỏi túi, ánh mắt không thiện chí nhìn chằm chằm người đàn ông tóc xanh. "Người này rất nguy hiểm... nhanh lên rời đi!""Hả?

Hả!" Mairin ngơ ngác nhìn quanh, cuối cùng nhảy phốc ra khỏi Steven, trốn ra sau Alain.

Alain nhìn thẳng vào người đàn ông tóc xanh vẻ mặt điềm nhiên như mây gió, một giọt mồ hôi lạnh chảy trên trán.

Lần trước... lần trước cảm giác áp lực (Pressure) mạnh mẽ thế này, là ở quán cà phê ở Thành phố Lumiose.

Người đàn ông trước mặt, quá nguy hiểm!Khuôn mặt Steven thoáng qua một tia bất lực.

Chẳng lẽ là nghỉ hưu quá lâu...

Huấn luyện viên bây giờ, chỉ biết mỗi Wallace thôi sao..."Xin cho phép tôi tự giới thiệu." Steven đặt tay lên ngực, khóe miệng cong lên, màu mắt xanh biếc như bầu trời. "Hoenn, Steven Stone."Alain vẻ mặt 'ông là ai vậy?' ngơ ngác.

Mairin che miệng kinh hô, trốn sau Alain kéo kéo vạt áo cậu, khẽ nói: "Alain, anh ấy là Nhà vô địch Hoenn, là Ngài Nhà vô địch Steven!""Đó không phải Wallace sao.""Vô lễ quá...

Steven là cựu Nhà vô địch mà!" Mairin kêu lên.

Alain nhíu chặt mày, thảo nào mình mới cảm thấy nguy hiểm đến vậy...Nhưng mà!

Ánh mắt Alain đột nhiên sắc bén, cậu đưa tay ra, Đá Khởi Nguyên (Key Stone) gắn trên chiếc nhẫn (Ring) tỏa ra ánh sáng rực rỡ như thủy triều. "Tôi và Charizard, so với khi Đấu với Blastoise của Thầy

Lục, đã trở nên mạnh hơn rất nhiều!"Ánh mắt Steven rơi vào chiếc nhẫn Đá Khởi Nguyên của Alain. "Đá Khởi Nguyên..." Nguồn gốc của phản ứng Năng lượng vừa rồi, chính là cái này sao..."Tôi là Alain." Alain ánh mắt rực lửa, "Mục tiêu của tôi là trở thành Người sử dụng Siêu Tiến hóa (Mega Evolution User) mạnh nhất, Ngài Steven, xin ngài hãy cùng tôi tham gia một trận Đấu!""Đừng thấy tôi đã nghỉ hưu." Steven lắc lắc công cụ đào khoáng mang theo bên người, ôn hòa cười nói: "Tôi cũng rất bận rộn đấy.""Huấn luyện viên mà chạm mắt nhau, thì phải chiến đấu." Alain nghiêm nghị nói: "Đây là đạo lý Ngài Lục Dã đã dạy tôi!"Lục Dã...

Steven khẽ đặt tay lên hông, nhắm mắt suy tư, rồi cười nói: "Người sử dụng Siêu Tiến hóa sao...

Tôi hiểu rồi, vậy thì, xin mời cậu cứ tiến hành Tiến hóa Mega trước đi." Ngụ ý là, nếu Steven ra tay trước, e rằng Alain còn chưa kịp Tiến hóa Mega.

Alain nhíu chặt mày, so với trước đây cậu đã trưởng thành hơn rất nhiều, hít sâu một hơi đồng thời ném ra PokéBall, giơ cao cánh tay: "Hãy đáp lại trái tim tôi, Charizard, vượt qua Tiến hóa!!""Gầm!!" Ánh sáng chói mắt bùng lên, Charizard vỗ cánh gào thét, ánh sáng rực rỡ bao phủ lấy nó, đôi cánh (Dual Wingbeat) đầy gai nhọn, miệng phun ra ngọn lửa màu xanh lam!"Trông có vẻ đã được huấn luyện nghiêm chỉnh." Steven khẽ mỉm cười, tháo Đá Khởi Nguyên (Key Stone) gắn trên ve áo xuống, khí thế đột nhiên thay đổi, ánh mắt vô cùng tập trung.

Luồng khí mạnh mẽ thổi bay vạt áo vest của Steven, trong tiếng 'leng keng' lớn, Metagross trắng hùng dũng đáp xuống đất, tỏa ra ánh sáng chói lọi.

Steven khẽ hôn lên Đá Khởi Nguyên (Key Stone) gắn trên ve áo,

ánh mắt ngưng lại: "Metagross, Tiến hóa Mega!!""Khang kim!!" Hai luồng khí thế hoàn toàn khác biệt, Mega Metagross khép bốn cặp Cú đấm thép (Iron Fist) lại, toàn thân dâng lên luồng sáng trắng sắc lạnh, lao như sao băng về phía Mega Charizard."Charizard, Trảo Rồng (Dragon Claw)!" Mega Charizard hai móng hiện ra Ảnh Rồng (Dragon Shadow) màu xanh lục, cố gắng ngăn cản Mega Metagross đang lao tới.

Thế nhưng, Thiên Thạch Quyền (Meteor Mash) tung ra thế hủy diệt, khí thế hùng hậu hóa thành luồng khí lan tỏa khắp xung quanh!

Một hiệp, thắng bại đã phân!Alain sững sờ hồi lâu, ngơ ngác nhìn Charizard đã ngã xuống và giải trừ trạng thái Mega. "Đây là...

đòn chí mạng (critical hit) của Metagross sao?" Đây đã là lần thứ hai Alain được chứng kiến phong thái của Nhà vô địch.

Lại một lần nữa cảm thấy sự chênh lệch lớn về thực lực.

Nhưng mà!

Alain nghiến chặt răng, thực lực như thế này, không phải là mãi mãi không thể đạt tới!"Tôi còn có việc." Steven thu Metagross về PokéBall, trên mặt hiện lên nụ cười thân thiện. "Tiếp theo tôi sẽ vào sâu bên trong khu Hoang tàn...

Hai em có muốn đi cùng không?"Mairin nhìn Alain đang bị kìm hãm, nghiêm túc nói: "Chúng em muốn đi!""Mairin!" Alain khẽ quát."Yên tâm đi mà...

Với lại anh chẳng nói muốn nhân cơ hội này làm rõ ý nghĩa của bia văn sao?" Mairin làm tóc Alain rối tung lên, khúc khích cười.

Alain chìm vào im lặng.

Đây là tấm bia đá cậu vô tình phát hiện khi khảo sát khu Hoang tàn và thu thập Đá Mega...

Nghĩ bụng đến Hoenn một chuyến, biết đâu sẽ có thu hoạch."Bia văn..." Steven lòng khẽ động, "Tôi có chút nghiên cứu về lĩnh vực này...

Có thể cho tôi xem không?"Alain hơi sững lại, rồi trầm mặc gật đầu, lục lọi trong lòng một lúc, đưa nửa tấm bia đá có độ tương tự cực cao cho Steven.

Steven nhìn chằm chằm bia đá, sắc mặt dần trở nên nghiêm túc, ngẩng đầu nhìn về phía sâu trong khu Hoang tàn bí ẩn."Xem ra... lại phải làm phiền Thầy Lục rồi.""Nhanh vậy đã tìm thấy nửa sau của tấm bia đá rồi sao?" Lục Dã reo lên: "Hiệu suất kinh người thật đấy, Steven!""Nói ra thì dài lắm." Steven khẽ thở dài, "Nội dung của hai tấm bia đá này có khớp nhau không?"Lục Dã nhận ra rồi nói: "Được.

Nội dung nửa sau là 'chìa khóa là ánh sáng của hai tảng đá, sau khi tập hợp hai tảng đá lại, một con đường mới sẽ xuất hiện'..."Lời chưa dứt, một cảm giác quen thuộc mạnh mẽ dâng lên trong lòng.

Thầy Lục lạnh sống lưng, trán lấm tấm mồ hôi lạnh.

Cốt truyện này... hình như hơi quen thuộc?

Steven nhìn thấy thiên thạch bảy sắc, sau đó Groudon và Kyogre Hồi Quy Nguyên Thủy (Primal Reversion) phục sinh!?Steven thở phào nhẹ nhõm, mỉm cười nói: "Tôi không còn vấn đề gì nữa rồi, cảm ơn cậu, Thầy Lục!""Chuyện nhỏ thôi." Thầy Lục điều chỉnh hơi thở, ánh mắt liếc qua chàng thanh niên hơi quen mắt trong camera, ngớ người ra nói: "Kia là...

Alain?""Hai người quen nhau sao?" Steven ngạc nhiên."Gặp qua một lần." Lục Dã vẻ mặt phức tạp.

Chương 648

Tốt rồi...

đều trùng khớp cả!

Alain và Steven đồng hành, Mega Charizard X của cậu ta bị ông chú Steven 'dạy dỗ' bằng một chiêu 「Lưỡi Đất (Precipice Blades)」!

Theo lý mà nói... từ khi hai người này đồng hành đến khi hai con 'ông lớn' kia phục sinh, còn cả mấy tháng nữa.

Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời, nhìn bầu trời trong xanh, lòng thầm nghĩ.

Mặc kệ!

Cùng lắm là gọi người đến hội đồng... rồi lại gọi Darkrai về làm vệ sĩ.

Chỉ cần không không chiến, Lục mỗ tôi chính là vô địch!

Theo lịch trình đã định, Lục Dã dẫn Latias đến Cerulean City gần đó để kiểm tra Gym.

"Vậy Saffron Gym đã vượt qua kiểm tra rồi sao?" Latias bé nhỏ không hiểu liền hỏi.

"Đúng vậy," Lục Dã đáp.

Cha của Sabrina chỉ là Leader tạm thời, phải đợi Sabrina chính thức nhận chức Leader thì còn phải ở lại Saffron City vài ngày.

Hơn nữa, nếu thật sự nghiêm túc đấu một trận với Sabrina, e rằng cả Gym sẽ gặp nguy.

Sức mạnh của Sabrina là điều ai cũng biết, thay vì lãng phí thời gian ở Saffron Gym, chi bằng đi kiểm tra những Gym rõ ràng là đang

‘câu giờ’.

Nói chính là cậu đó, Ballet dưới nước (câu giờ)…… Cerulean Gym!

“Vậy bây giờ, chúng mình sẽ đi Cerulean City sao?” Latias sau khi quen thân thì rõ ràng hoạt bát hơn nhiều.

Lục Dã gật đầu, rất chi là chính nghĩa nói: “Ballet dưới nước hay bikini gì đó chẳng quan trọng, chủ yếu là kiểm tra Gym!” Đến Cerulean Gym, Lục Dã vừa vặn gặp màn trình diễn Ballet dưới nước của ba chị em nhà Hoa Lam – cùng lúc nhận được tràng vỗ tay vang dội, Kasumi mặt mày bất lực ôm trán đứng ở cửa sau Gym.

Là sở thích của các chị gái, Kasumi cũng chẳng có ý kiến phàn nàn gì… Nhưng rõ ràng là bốn chị em mà!

Chẳng lẽ điều này cũng giống như việc ‘Tứ Đại Thiên Vương lại có năm người’ sao?

Cerulean Gym được chia thành hai khu vực, sảnh biểu diễn và khu vực thử thách Gym.

Tân binh ở Kanto thường vì tiếng tăm của Cerulean Gym mà xem nhẹ độ khó của thử thách.

Trên thực tế, những tân binh chọn Charmander làm Pokémon khởi đầu, khi đối mặt với chuyên gia hệ Nước Kasumi, sẽ hiểu thế nào là độ khó địa ngục thật sự… Trong tiếng vỗ tay náo nhiệt ở tiền sảnh, Lục Dã bước vào khu vực thử thách, vừa lúc thấy một tân binh đang khóc lóc chạy ra khỏi Gym, miệng hét lớn: “Pokémon toàn là lừa đảo!

Chơi Battle chẳng vui gì cả!” Lục Dã: “……” Hôm nay lại là một ngày dụ dỗ tân binh bỏ cuộc nữa rồi.

“Thầy Lục, ngài là giám sát viên đặc phái của Liên minh sao?” Kasumi sau khi biết tin thì ngạc nhiên hỏi.

“Chuyện dài lắm… cũng coi như được người ta nhờ vả,” Lục Dã xoa cằm nói.

“Nhưng, vừa chấp nhận khiêu chiến vừa mở thêm nghề tay trái, đây là truyền thống của Gym sao?” Kasumi mặt mày nghiêm túc gật đầu nói: “Đúng vậy, Chủ tướng vùng Kanto Erika tiểu thư, bản thân cũng mở một cửa hàng nước hoa.” “Các chị em vì sở thích và để duy trì Gym, nên mới quyết định mở sảnh biểu diễn dưới nước!” “Rati!” Cái đầu nhỏ của Latias đang tàng hình sáng lên một bóng đèn.

Kiến thức lạ tăng lên!

Lục Dã không thấy có gì không phù hợp, đây cũng là một phần để Gym Leader kiếm tiền, hơn nữa có khi Gym Leader mới là nghề tay trái ấy chứ.

Về rồi phải nói với cô nàng Maylene một tiếng… để cô ấy mở một lớp huấn luyện hệ Giác Đấu, dù sao cũng tốt hơn là cả ngày chỉ ăn mỗi quả Berry!

“Vậy, anh định đấu với em sao?” Kasumi khẽ hỏi.

Dù sao thì… khi biết Thầy Lục là người kiểm tra, áp lực quá lớn.

Kasumi đã chuẩn bị sẵn sàng phái Mega Gyarados ra, dù thế nào cũng không thể để Cerulean Gym bị loại!

“Không cần đâu,” Lục Dã nói, “Màn ballet dưới nước rất đặc sắc, nên bài kiểm tra Gym được thông qua!” Kasumi: ???

“Tôi cho rằng đời sống văn hóa tinh thần cũng là một phần quan trọng trong việc xây dựng các Gym ở Kanto.” Lục Dã đẩy gọng kính vô hình, trầm giọng nói: “Đây chính là nội dung mà một giám sát viên cấp cao cần phải cân nhắc!” Kasumi không hiểu sao lại cảm động gật đầu.

Latias: (⊙o⊙) Học được rồi, học được rồi~!

Từ chối lời mời của 'ba chị em nhà Hoa Lam', Lục Dã thong dong cưỡi Arcanine trong hoàng hôn, lẩm bẩm: "Theo tiến độ này, ba ngày là có thể hoàn thành hết các Gym." "Em muốn thử chiến đấu…" Latias khẽ nói lên suy nghĩ.

Rõ ràng mình là cái thằng lười biếng, vậy mà Pokémon nhà mình lại hiếu chiến đến thế… Lục Dã tâm trạng phức tạp, liếc nhìn định vị trên điện thoại, nói: "Gym tiếp theo là Pewter Gym… hai chúng ta thử cùng nhau chiến đấu một trận nhé." "À phải rồi, còn Vermilion Gym, cái đó chúng ta phải kiểm tra thật kỹ mới được!" … Ánh hoàng hôn rải lên mặt biển lấp lánh, xa xa bờ biển sừng sững một ngọn hải đăng trắng.

Lục Dã tìm một chỗ trống, định tối nay cắm trại ngoài trời.

"Gengar, phiền mày dựng lều lên đi nha~" "Ghos! (￣▽￣)/" Gengar vẫy vẫy tay nhỏ, phân ra phân thân bóng tối.

Các phân thân khiêng củi, dựng bếp đá, dựng lều… ai cũng bận rộn.

Hoàng hôn cam rực chìm vào biển, đường chân trời như đang sôi sùng sục, Magikarp nhảy vọt khỏi mặt nước vàng óng.

Lục Dã đeo tạp dề nấu bữa tối bên bếp đá, ánh mắt lướt qua mấy nhóc.

"Chapippy~ (ﾉ゜▽゜)ﾉ" Togepi ngoan ngoãn ngồi trên hòn đá chơi game, Victini nép bên cạnh xem ké.

Meloetta ngồi trên ngọn cây, ánh mắt chạm vào mình, đáp lại bằng nụ cười ngọt ngào: "Merlo~" Đôi mắt xanh lam của Sylveon ánh lên vẻ bất mãn, rồi lại dời đi ánh nhìn: "Bố y!" Sirfetch'd nhắm mắt lắng nghe sóng vỗ, tưởng như đang thiền định, nhưng thực ra là đang lười biếng: "Quạc… (Θ3Θ)" Dưới sự khuyến khích của thông tin chỉ dẫn,

Blastoise ánh mắt ngưng tụ, nhờ thiền định mà tiếp tục tu luyện Aura: "Kame! ヾ(⌐■_■)" Latias cũng bị không khí an nhàn này lây nhiễm, bỏ trạng thái tàng hình, đến bên nồi đang sôi của Lục Dã: "Rati?" Lục Dã ngạc nhiên nhìn con máy bay đỏ đang nép bên tay, tiếp tục thái nguyên liệu, đáp: "Canh Berry đậm đặc và Onigiri… tráng miệng là Energy Block." "Em không cần đâu… em vừa ăn Berry hoang dã rồi," Latias bẽn lẽn nói.

Vừa gặp nhau chưa đầy một ngày, Latias rất khó chấp nhận được người lạ cho ăn.

"Thật sự không ăn?" "Không ăn!" Latias kiên quyết nói.

Năm phút sau.

"Rati~ (′∇` 〃)" (Ngon thật đấy~) Latias bay lơ lửng, ngẩng đầu lên, mép dính nước canh, vui vẻ cười ha hả.

Lục Dã khẽ cười, muốn dùng tay lau giúp, nhưng chưa thân thiết đến mức đó.

Đưa tay vuốt tai Sylveon dài dài, lòng bàn tay đưa ra một viên Pecha Berry Block.

Sylveon ngẩng đầu nhìn Lục Dã chằm chằm, rồi lại cúi đầu áp sát lòng bàn tay, vừa liếm vừa rên khe khẽ: "Bố y…" Đặt tay lên lưng Sylveon trắng muốt và ấm áp, Lục Dã nhìn sang bên cạnh, Pupitar đang một mình ngồi bên vách đá ngắm hoàng hôn.

Pupitar bọc trong lớp vỏ xám xịt, lơ đãng ngồi bên vách đá, ngắm nhìn mặt biển dần chìm vào bóng tối.

"Sakky…" Pupitar phát ra tiếng cảm thán.

Lục Dã lại có nhận thức mới về cô bé đáng yêu trầm tĩnh này.

Theo phương pháp tu luyện ghi lại trong 《Bí Ẩn Trái Đất》, cũng

có trường hợp Pupitar hoàn thành Tiến hóa chỉ trong một đến ba tháng.

Bản thân mình còn chuẩn bị cả Đá Mega của Tyranitar, các vật phẩm tiến hóa rồi… chỉ chờ xem Pupitar bao giờ mới Tiến hóa thôi.

"Ước gì Tyranitar có thể học được Địa Chấn Đao thì hay quá." Lục Dã suy nghĩ: "Dù không phải chiêu gốc của hệ… nhưng nghĩ thôi đã thấy ngầu rồi!" Đương nhiên, chiêu này không hợp lệ, cũng chỉ có thể nghĩ mà thôi.

Trời dần tối, Lục Dã vươn vai, chui vào lều: "Ngày mai đi Pewter Gym, mọi người ngủ sớm đi!" "Sylveon muốn ngủ cùng à?

Cũng được thôi… Togepi cũng muốn sao?" "Đợi đã, Arcanine to quá!" Cuối cùng, Lục Dã ngồi bên đống lửa ngoài lều, gối đầu lên cái bụng ấm áp đỏ hỏn của Arcanine đang nằm phục, đọc truyện cổ tích cho 'quả trứng nhỏ' trong lòng nghe: "Tìm Long phân kim ngắm núi vờn, một tầng vờn là một tầng cửa ải… Khoan đã, cái này thật sự là truyện tranh à?" "Chapippy~ (*ˆ◡ˆ*)" Màn đêm dần buông, bầu trời điểm xuyết đầy sao sáng rực.

Xa xa Núi Mặt Trăng tỏa ra Cực quang đặc biệt, được cho là kiệt tác của 'người ngoài hành tinh Clefairy'.

Lục Dã không lo bị cảm lạnh, rúc sâu thêm vào bộ lông dày của Arcanine, nằm nghiêng xuống.

Sylveon cuộn tròn trong lòng Lục Dã, đáng yêu ngáp một cái: "Bố y… (*• ω-q)" Latias tò mò khó hiểu nhìn cảnh tượng này, ngẩng đầu ngắm nhìn bầu trời sao rực rỡ, một vệt sao băng vừa xẹt qua.

Thầy Lục mắt lim dim giải thích: "Đó là Minior, là thức ăn của Rayquaza… ừm, nghe hơi creepy." "Rati!" Latias vẻ mặt bội phục, bỗng nhiên hiểu ra.

Lại học được kiến thức mới rồi! … Ngày hôm sau, mặt trời mọc.

Lục Dã cưỡi Arcanine đến Pewter Gym.

"Thầy Lục," Takeshi mặc áo gi lê vàng xanh, chào hỏi: "Lâu rồi không gặp!" Cùng lúc đó, một đám trẻ con từ sau lưng Takeshi ùa ra.

"Là anh hai!" "Arcanine đáng yêu quá, con cũng muốn chơi!" Arcanine giật mình, nhìn lũ trẻ xúm lại, nở nụ cười đáng yêu hết sức: "Gâu gâu…" Lục Dã vỗ vỗ Arcanine, bảo nó chăm sóc lũ trẻ cho tốt, nhảy xuống đất cười nói: "Tôi tin anh đã nghe nói rồi, tôi chính là giám sát viên của trận này." Takeshi gật đầu, mỉm cười nói: "Vâng, em và Jiro cũng đã chuẩn bị đầy đủ rồi." "Ngài Lục Dã!" Một thiếu niên giống Takeshi đến chín phần, cúi gập người nói: "Xin nhờ ngài!" "Người chấp nhận kiểm tra là Jiro sao?" Lục Dã ngạc nhiên hỏi.

"Vâng," Takeshi trong mắt xẹt qua hồi ức và sự mãn nguyện, "Thằng bé này nói muốn chia sẻ gánh nặng với em… nói rằng chỉ cần nó cũng có thể trở thành Gym Leader, thì em có thể theo đuổi ước mơ của mình…" "Vì anh trai thật sự quá vất vả mà!" Jiro xen vào nói, "Có nhiều em như vậy, còn phải đi làm thêm ở bảo tàng Pewter nữa…" Em gái thứ tư quay đầu làm mặt xấu: "Bảo sao chẳng ai để ý anh hai." "Chúng ta phải đi tìm vợ cho anh hai mới đúng!" Em trai thứ chín phản bác.

Takeshi mặt đen sạm thoáng chút xấu hổ, gãi đầu cười xòa: "Tóm lại… vẫn xin làm phiền Thầy Lục, hãy nghiêm túc tiến hành kiểm tra ạ!" Một người gánh vác cả gia đình, Leader đáng tin cậy nhất Kanto.

Takeshi đúng là người đàn ông đích thực!

"Tôi hiểu rồi… nếu Jiro vượt qua kiểm tra, có lẽ anh cũng có thể giảm bớt gánh nặng." Lục Dã mỉm cười nói: "Đương nhiên, tôi sẽ không nhường đâu." Takeshi im lặng một lát, gật đầu nói: "Làm phiền ngài rồi, Thầy Lục!" Trong tiếng đùa giỡn của lũ trẻ, Jiro quay vào Gym chuẩn bị cho bài kiểm tra lát nữa.

Lục Dã và Takeshi đứng cạnh nhau, đứng xem các em của Takeshi chơi trò bắt bóng với Arcanine.

"Bọn nhỏ chẳng sợ chiêu Uy Hiếp của Arcanine gì cả," Lục Dã nói.

Takeshi khoanh tay, khóe miệng cong lên, "Xem ra bọn chúng chơi rất vui." "À phải rồi, Takeshi," Lục Dã hỏi, "Về giấc mơ của anh, anh có thể tiết lộ một chút được không?" Thầy Lục hơi tò mò, giấc mơ của Takeshi rốt cuộc là trở thành Bác sĩ Pokémon, trở thành Nhà huấn luyện, hay là tìm một người vợ hiền dịu… "Giấc mơ của anh sao…" Takeshi khuôn mặt đen sạm lộ vẻ suy tư, rồi mắt híp lại nhìn các em, mở to mắt, mỉm cười nói: "Giấc mơ của anh, là mong bọn chúng lớn lên vui vẻ thôi." Lục Dã: "……" Là ảo giác sao?

Khoảnh khắc đó, hình như tôi vừa thấy hào quang của Takeshi!?

Đúng lúc này, việc kiểm tra Gym đã sẵn sàng, Lục Dã VS Leader tạm thời Jiro.

"Mày có chịu nghe lời tao chỉ huy không, Latias?" Lục Dã nhìn sang bên cạnh trống không.

Latias từ từ hiện ra, ánh mắt lộ vẻ nghiêm túc: "Rati!" Cái cảm xúc và niềm tin va chạm trong các trận Pokémon Battle… đó chính là lý do em ra ngoài du hành!

Lục Dã liếc nhìn các chiêu thức của Latias: Hồi Phục, Sóng Điện, Ước Nguyện, Màn Sáng, Phản Đòn… "Tốt lắm." Lục Dã khóe miệng nhếch lên, "Vậy để mày thấy khả năng của một Chiến thuật gia đỉnh cao!" … Trong Group Chat.

"Giám sát viên đặc phái của Liên minh, là Thầy Lục sao?!" Janine mặt đầy tuyệt vọng.

Erika nghiêng đầu nói: "Ừm… quả thật khiến tiểu nữ cảm thấy

hơi khó xử.” Blue Oak khẽ nhíu mày, đội Pokémon thứ hai đặt ở Gym mà muốn thắng Thầy Lục, quả là mơ mộng hão huyền.

Nhưng mà… vượt qua kiểm tra, chắc không có vấn đề gì.

“Yên tâm đi, chỉ cần chọn ra Pokémon phù hợp, vượt qua kiểm tra không thành vấn đề!” Lt.

Surge hùng hổ nói.

Akin cười khẩy: “Người đáng hoảng nhất là chú mới đúng đó, chú Lt.

Surge!” “Sao có thể.” Lt.

Surge trợn mắt.

Cùng lắm thì dùng chiến thuật mà ta giỏi nhất… Đột nhiên, Lt.

Surge sắc mặt khó coi, nhận ra mình cũng từng thua Thầy Lục trong trận đấu dùng chiến thuật sở trường.

Thậm chí… Vermilion Gym có thể bị phá nát —— Toang rồi!

Phải mau về Gym chuẩn bị kiểm tra thôi!

Takeshi hồi ức lại nội dung kiểm tra ‘Jiro VS Thầy Lục’ buổi sáng.

Lúc đó Thầy Lục phái ra Pokémon Huyền thoại Latias, quả thật khiến Takeshi đổ mồ hôi lạnh.

Jiro phái Rhyperior, học được chiến thuật ‘mang Hàng Rào Yếu Điểm’, nhưng trước mặt Latias hoàn toàn không có sức chống cự.

Dù dùng chiêu Phá Đá thành công đánh trúng, Latias ngay lập tức dùng ‘Hồi Phục’ để hồi phục đầy máu!

Nhưng mà… Thầy Lục sau khi kiểm tra thực lực của Jiro, liền thu Latias về.

“Cậu đã có trình độ của một Gym Leader chính thức rồi,” Lục Dã mỉm cười nói, “Chúc mừng cậu, Jiro.” Ký ức dừng lại ở vẻ mặt ngạc nhiên rồi kích động của Jiro.

Takeshi trong lòng dâng lên sự kính trọng và cảm kích, trong Group Chat gõ: “Mọi người cứ phát huy bình thường là được.” Blaine: “Ô hô hô!

Lão già này cũng sục sôi rồi, phải đấu trực diện với kẻ mạnh mới được!” Có lẽ đã làm sợ hãi các thành viên khác trong nhóm, Group lại im bặt.

Cho đến khi Satoshi nổi lên, tự ti nói: “Trận đấu hôm nay… thua rồi…” “Thua rồi?” Blue Oak hơi sững lại.

“Tôi đã xem trận đấu của Satoshi ở Vertress Conference hôm nay rồi,” Iris bất lực nói: “Nói thật, là Satoshi quá chủ quan thôi!” Cheren phân tích: “Dù sao thì, chẳng ai ngờ Riolu của tuyển thủ Cameron lại tiến hóa trong trận đấu… Và theo thống kê của tôi, tần suất Pokémon của Satoshi tiến hóa trong trận đấu, vượt xa các Huấn luyện viên bình thường.” Lục Dã hơi sững sờ.

Chém người còn giết tâm người nữa, Cheren!

Dù sao thì ‘tuyển thủ hài hước’ Cameron đại thần đã nhầm lẫn kịch bản nhân vật chính ở Vertress Conference, chiến thắng Satoshi chủ quan cũng là điều hợp lý.

Huống hồ, với đội hình Tiểu Cúp Unova của Satoshi… Thầy Lục: “Năm sau cố gắng hơn nhé!” Cynthia suy nghĩ: “Ừm… đầu năm sau là Lumiose Conference ở Kalos… Satoshi em chắc vẫn có thể kịp!” “Thầy Lục… chắc sẽ không tham gia Lumiose Conference nữa đâu nhỉ?” Iris cẩn thận hỏi.

Nói không động lòng là giả.

Nhưng đầu năm phải về Đông Hoàng khiêu chiến Đường Đến Vinh Quang, Lục Dã nói: "Thời gian bị trùng, nên tôi không tham gia nữa." Green đau lòng thở dài.

Vì Thầy Lục không tham gia Vertress Conference lần này, dẫn đến một đống Bình Hồi Phục Toàn Diện bị ế.

Gian hàng 'Meowth tiền vàng' bên cạnh lại buôn bán đắt như tôm tươi.

Xem ra phải thay đổi chiến lược… tránh xa đối thủ cạnh tranh kia thôi!

Dường như bực bội vì học trò quá chủ quan, Blue Oak mặt lạnh tanh nói: "@Satoshi, nhanh chóng quay về Pallet Town, chuẩn bị huấn luyện đặc biệt." Ta sẽ không tin đâu, Huấn luyện viên của Pallet Town, đến cả chức Vô Địch Giải đấu cũng không giành được!

Satoshi chỉnh đốn lại tinh thần, trong mắt ánh lên lửa nhiệt huyết, siết chặt nắm đấm đáp lại: "Vâng!" Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời.

Satoshi sẽ đến Kalos sao… Vậy chẳng phải có nghĩa là, lại phải đối đầu với kình địch Alain!

"Muốn giành được chức Vô Địch Lumiose Conference, thật sự phải huấn luyện đặc biệt một phen." Lục Dã lẩm bẩm.

Vẫn chưa thể nghỉ ngơi được đâu, đồ ngốc!

Chương 649

Ngày 7 tháng 8, thứ Bảy.

Mặc dù đã lập thu, thời tiết vẫn cực kỳ nóng bức.

Chuyến kiểm tra Gym ở Kanto của Thầy Lục đã đi được hơn nửa chặng đường.

Janine dù luôn lo lắng sẽ bị loại, nhưng là con gái của Tứ Đại Thiên Vương hệ Độc Koga, kỹ năng Kịch Độc của Ninja Janine được vận dụng rất tự nhiên.

Lục Dã tìm thấy Fuchsia Gym trong rừng núi sâu thẳm của Fuchsia City, và được chứng kiến kiểu Huấn luyện viên mang tên 'Ninja'.

Pokémon cộng sự của họ chủ yếu là Weezing với 'phép thuật sương khói', Ariados với 'phép thuật trói buộc'… hơi 'Chūnibyō'.

Ghế qua thành phố lớn Celadon City, Lục Dã quay về Học viện Celadon dạo một vòng, được biết mình đã được đề cử vào trụ sở chính của Đại học Celadon, đảm nhiệm chức giảng viên danh dự.

Nếu là danh xưng giáo sư bình thường, việc được điều đến các Trường Huấn luyện viên khác làm hiệu trưởng, một chút cũng không kỳ lạ.

Hiệu trưởng Học viện Huấn luyện viên Alola, Giáo sư Oak phiên bản Alola, chính là cựu sinh viên của Đại học Celadon.

Lục Dã dự định sau khi về hưu, sẽ dẫn 'Manh Manh Đát' (Cynthia) đi du lịch Alola… nơi đó chắc hẳn sẽ vô cùng an nhàn.

Cửa hàng nước hoa của Erika tiểu thư ở Celadon City, khá nổi tiếng.

Dưới sự giới thiệu của nhân viên, Lục Dã mua một chai nước hoa ‘Gloom số 5’, chuẩn bị về tặng Cynthia.

Còn trong lúc kiểm tra Gym, khi Latias xuất hiện.

Erika thật sự hơi kinh ngạc, đã chọn cách dùng kỹ năng đặc biệt ‘Vũ Điệu Hoa Lá’ của Bellossom để nghênh chiến.

Là Chủ tướng Gym Kanto, thực lực của Erika là điều không cần bàn cãi, Latias bé nhỏ trước mặt cô ấy vẫn còn non nớt.

Nhưng người chịu trách nhiệm chỉ huy là ‘bậc thầy chiến thuật bẩn’ Thầy Lục… Sau khi thiền định chịu đựng những đợt tấn công điên cuồng của Lá Phép, Latias dùng Gió Băng làm chậm những cánh hoa bay lả tả, rồi lại dùng Lửa Thần Bí cuốn phăng những cánh hoa cúc đang rơi.

Cảnh tượng này khiến Erika hồi tưởng lại hình ảnh đối đầu với ngài Pryce, khẽ thở dài, giơ tay nhận thua.

“May mắn thôi mà, may mắn thôi mà,” Lục Dã khiêm tốn nói.

“Anh vẫn như mọi khi…” Erika mím môi hỏi, “Tiểu nữ cũng coi như qua bài kiểm tra rồi chứ?” “Đương nhiên,” Lục Dã gật đầu nói: “Như vậy, Kanto chỉ còn lại hai Gym thôi.” “Hai cái nào?” “Cinnabar Gym của lão già Blaine… và Vermilion Gym của Lt.

Surge.” Viridian Gym của Blue Oak, Thầy Lục vốn dĩ không có ý định đến kiểm tra.

Thay vì kiểm tra Blue Oak, chi bằng để cậu ta tập trung thời gian huấn luyện đặc biệt cho Satoshi.

Còn Cinnabar Gym, vì núi lửa phun trào, đã chuyển đến gần Quần đảo Seafoam.

May mắn thì có khi còn gặp được dì Lorelei đến rèn luyện… cô ấy

và Articuno chính là gặp nhau ở Quần đảo Seafoam.

Rời khỏi Celadon City, Lục Dã ngồi xếp bằng trên mai của Blastoise, đi đường thủy đến Quần đảo Seafoam.

Có lẽ là e ngại Aura của Quy Quy… suốt đường đi không hề thấy một con Tentacool nào.

Thầy Lục chán ngấy liền lôi Cần Câu Siêu Cấp ra, vừa câu được một con Magikarp khổng lồ cấp 40, vừa chống cằm thở dài: "Sao Lana lại có thể câu được Kyogre chứ… như Ruby, câu được một con Feebas cũng được mà!" Theo lý mà nói, trình độ câu cá của Thầy Lục, không kém gì cao thủ câu cá Yellow.

Nhưng Kanto rõ ràng không câu được Feebas… việc câu cá cũng có liên quan mật thiết đến vận may.

Hồi đó Thầy Lục chơi game GBA Emerald, cày ở vùng nước cố định để câu Feebas suốt ba ngày, vẫn không thấy bóng dáng một con Feebas nào.

Còn con Feebas của Ruby… liên tục cắn câu, đuổi cũng không đi.

Cái gọi là 'Liên kết' chắc là đây!

Mặt biển dưới ánh nắng chói chang một màu lấp lánh, mai rùa lững lờ trôi nổi.

Có vài tuyển thủ bơi lội với làn da rám nắng, muốn đến gần Pokémon Battle, nhưng khi thấy Blastoise 'nhìn cái biết ngay là đại gia', họ khôn ngoan mà từ bỏ.

"Thật ra, em có thể chở anh bay mà," Latias khẽ nói.

"Anh biết," Lục Dã giữ nguyên tư thế câu cá, "nhưng còn chưa đến lúc." "Tại sao?" Latias chớp chớp mắt.

Lục Dã: "Vì… trang bị của tôi vẫn chưa đến." Những ngày đồng

hành này, Latias và Thầy Lục rõ ràng đã thân thiết hơn vài phần.

Nhưng mà… Thầy Lục vẫn chưa chuẩn bị tâm lý, ít nhất cũng phải đảm bảo an toàn cái đã!

Bốn mắt cùng nhìn mặt biển tĩnh lặng, cảnh tượng đơn điệu, nhàm chán.

Lục Dã ngáp một cái, nhìn sang Rotom Pokédex đang bay lơ lửng bên cạnh: "Bạn học Koraku, có tin tức gì mới không?" "Ting ting… Nội dung ngài quan tâm, nữ sĩ Olympia, nhà ngoại cảm, sẽ đến Lumiose City vào hôm nay, bip bip!" Lục Dã hơi sững sờ.

Nữ ngoại cảm Olympia, người có năng lực tiên tri sao… Thầy Lục xưa nay không tin vào chuyện 'tiên tri' này, dù có tiên đoán vận mệnh, thì cũng phải do chính mình tự tay tạo ra.

Nhưng mà… Lục Dã có thể cảm nhận được không khí bão tố sắp đến.

Nhìn lên bầu trời xanh biếc trong vắt, Lục Dã lưng lạnh toát, lẩm bẩm: "Có một cảm giác rất khó chịu à…" … Lumiose City, Đại lộ Mùa Xuân.

Bên ngoài Club Sa Dragon xa hoa, Clemont xuất trình hai lá thư mời cho người hầu.

Dưới sự dẫn dắt của người hầu, Clemont và Bonnie bước vào lối đi tĩnh mịch.

"Mỗi người được mời đều có thể gặp riêng cô Olympia sao?" Clemont khẽ hỏi.

Người hầu là một phụ nữ trưởng thành, bên cạnh có Gothitelle dáng vẻ đoan trang đi theo, mỉm cười đáp: "Không sai… vì những vị khách khác nhau sẽ mang theo những thắc mắc khác nhau đến.

Có người là để luyện tập Tâm Linh, có người là để chữa trị cho Pokémon…" "Cô Olympia còn là bác sĩ sao?" Bonnie kinh ngạc nói.

"Không phải.

Nhưng, Olympia đại nhân sẽ suy luận ra ứng viên bác sĩ phù hợp, rồi để khách dẫn Pokémon đến khám…" người hầu đáp.

"Nghe chẳng khoa học chút nào," Clemont khẽ lẩm bẩm.

Hành lang tối mờ, hai bên treo tranh trang trí, ánh đèn hình nến, đẩy cánh cửa khắc hoa, một chùm sáng dần hiện ra trước mắt hai anh em.

"Vậy, tôi xin phép cáo lui," người hầu cáo từ.

Clemont thấy một hành lang dẫn đến một bục tròn ở giữa, một người phụ nữ mặc áo choàng bạc quay lưng về phía mình, trước mặt có một quả Cầu Pha Lê trong suốt đặt trên tấm vải nhung.

Hai bên hành lang không có lan can, bên ngoài là không trung treo lơ lửng, bóng tối thăm thẳm không thấy đáy.

Clemont ngạc nhiên vì Lumiose City lại có không gian đặc biệt như vậy.

"Cũng có thể là ảo ảnh do Pokémon hệ Tâm Linh tạo ra," Clemont ngầm nghĩ.

Đúng lúc này, trong bóng tối đột nhiên dâng lên ánh sáng, như sương mù tan đi, bầu trời đêm lấp lánh sao, ánh sao chiếu rọi lối đi ở giữa.

Olympia quay người lại, dưới áo choàng bạc hiện ra họa tiết đêm đen và sao lấp lánh, ôn hòa nói: "Clemont, Bonnie, ta đã đợi các cháu lâu rồi." "Cô biết chúng cháu sao?" Giọng nói của Clemont thêm chút căng thẳng.

“Ta quen biết cha các cháu, ông ấy là một Gym Leader xuất sắc, hơn nữa còn có những đứa con ưu tú.” Olympia mặt nở nụ cười, vẫy vẫy áo choàng, Bonnie được bao phủ trong lực niệm màu xanh lam, bay lơ lửng qua hành lang ánh sao đến bục.

Bonnie không hề hoảng sợ, thích thú cười nói: “Anh ơi, em bay được rồi!” “Bonnie!” Clemont sắc mặt căng thẳng, lớn tiếng hét: “Động cơ Clemont, khởi động!” Ba lô Clemont bay ra một cánh tay máy, tóm lấy cổ áo sau của Bonnie, kéo cô bé về bên cạnh Clemont.

Bonnie thè lưỡi, bẽn lẽn với Olympia: “Xin lỗi… anh trai em là người không có trí tưởng tượng đâu!” “Người kỳ lạ là con bé mới đúng!” Clemont hậm hực nói.

“Không sao,” Olympia cười nhẹ nói: “Niềm tin cần được bồi đắp dần dần.” Cầu Pha Lê lơ lửng bên cạnh, Olympia mang đôi giày cao gót bạc, đi qua hành lang tiến về phía hai anh em Clemont.

Đúng lúc này, Clemont mới nhìn rõ cổ tay của Olympia, hai tay đều đeo vòng bạc lớn một cách kỳ lạ, tai cũng đeo khuyên hình ngôi sao.

Tóc màu tím sẫm, da màu lúa mạch, trông như một cô nàng gyaru.

“Chào cháu, Clemont,” Olympia mỉm cười đưa tay ra, “Vận mệnh mách bảo ta, cháu sẽ trở thành một Gym Leader ưu tú.” Clemont đẩy gọng kính tròn, với vài phần hoài nghi bắt tay: “Chào cô… Olympia.” “Cô Olympia!” Bonnie mở to đôi mắt sáng lấp lánh, “Cô có thể cho cháu biết, cháu sau này sẽ thu phục được Pokémon như thế nào không ạ!” “Đây chính là câu hỏi của cháu sao, Bonnie bé nhỏ?” Olympia chống hai tay lên đầu gối, nghiêng người về phía trước nói.

“Vâng!

Không sai ạ.” Bonnie gật đầu.

So với vợ tương lai của anh trai… cháu quả nhiên vẫn muốn biết

Pokémon của Bonnie hơn!

“Vậy thì… ánh sao sẽ chứng kiến vận mệnh của cháu.” Olympia vẫy tay, ánh sao hai bên hành lang đồng loạt nhấp nháy, Cầu Pha Lê xoay tròn trên không.

Khoảnh khắc tiếp theo, Olympia bất ngờ nhíu mày, nhìn sâu vào Bonnie.

“Sao vậy ạ?” Bonnie nghiêng đầu hỏi.

“Hừ hừ, tôi đã bảo rồi, chuyện này làm sao mà dự đoán được chứ!” Clemont khoanh tay nói.

Olympia im lặng một lúc, vận mệnh trước mắt khiến cô ấy dấy lên chút nghi ngờ, nhưng vẫn mỉm cười nói: “Bonnie… cháu sẽ gặp được Pokémon hệ Điện mà cháu yêu thích, đó là một Pokémon vô cùng đáng yêu.” “Thật ạ, tuyệt quá!

Cháu cảm ơn cô Olympia!” Bonnie nhảy cẫng lên.

Bóng đen thoáng qua trong vận mệnh, nếu ta không nhầm, đó hẳn là người bảo hộ Kalos, Zygarde.

Olympia mặt nở nụ cười, nhìn chằm chằm Bonnie, trong lòng lại cảm thán sự thiên biến vạn hóa của vận mệnh.

So với sự chấn động mà Bonnie mang lại, Olympia càng cảm thấy kính sợ đối với vận mệnh.

“Vậy thì…” Olympia nhìn về phía Clemont, “Câu hỏi của cháu là gì?” Clemont nhìn Bonnie đang hăng hái, không khỏi dấy lên chút tò mò.

Dù sức mạnh của ‘khoa học’ vĩ đại… nhưng thế giới Pokémon vẫn có những ‘truyền thừa’ không thể bỏ qua.

Clemont hắng giọng, cố ý làm khó: “Tôi muốn biết chính xác địa

điểm và thời gian của trận mưa sao băng chòm sao Litleo mà Đài thiên văn Mossdeep City đã dự đoán!" Khuôn mặt của Olympia thoáng qua vẻ kinh ngạc: "Cháu xác định, muốn hỏi câu này sao?" "Hừ hừ, câu này khó lắm sao?" Clemont liếc xéo, "So với tiên tri, vẫn là dùng kính thiên văn quan sát trực tiếp khoa học hơn chứ!" "Anh hai!" Giọng điệu của Bonnie mang theo trách móc.

"Không sao," Olympia hiện lên nụ cười nhẹ, cụp mi mắt nói: "Chỉ là… thôi được rồi, cứ câu hỏi đó đi." Ánh sao hai bên hành lang lại nhấp nháy, cảnh tượng trong Cầu Pha Lê dần hiện ra trước mắt Olympia.

Hoenn… Mossdeep City… mưa sao băng… Đột nhiên, Olympia mở to mắt, cảm giác nguy hiểm mãnh liệt dâng lên trong lòng.

Cô ấy thấy một đôi mắt đỏ như máu, lạnh lẽo, đầy sát khí, một thân thể dài như rắn, bóng đen lướt qua bầu trời!

Không thể nhìn tiếp nữa… nhưng mà.

Olympia nghiến chặt răng, ý thức về sứ mệnh tiên tri tai nạn lại thúc đẩy cô ấy cố chịu đựng cơn đau đầu dữ dội, hé thấy một tia dấu vết của vận mệnh.

"Rắc, rắc!" Cầu Pha Lê nứt ra một vết, Bonnie và Clemont mở to mắt.

"Rầm!" Lực niệm bao bọc mất hiệu lực, Cầu Pha Lê đột ngột rơi xuống, vỡ tan tành khắp nơi!

"Cô Olympia, cô không sao chứ!" Bonnie đỡ lấy Olympia đang quỵ nửa người, ôm lấy thái dương cô ấy.

"Ta, không sao…" Olympia lắc đầu, yếu ớt cười nói: "Về câu hỏi của Clemont, ta đã có đáp án rồi." Bonnie trách móc nhìn Clemont.

Clemont vội vàng xua tay nói: "Tôi đâu có biết, dự đoán một trận

mưa sao băng lại xảy ra tình huống này!" "Không… là một số dự đoán cá nhân của ta, trùng hợp khớp với trận mưa sao băng đó," Olympia nói: "Sẽ có một… không, hai thiên thạch cùng lúc xuất hiện ở Hoenn, còn chìa khóa giải quyết…" Lời nói dừng lại, Olympia không muốn nhớ lại đôi mắt đỏ như máu đầy sát khí đó.

Thậm chí, cũng không thể tưởng tượng có ai có thể được 'Long Vương' thừa nhận, rồi xoay chuyển tai nạn sắp xảy đến… "Thiên thạch?

Hai cục?

Ý gì vậy?!" Clemont kỳ lạ nói.

Mấy người tiên tri đều thích nói đố thế hả!

"Mưa sao băng chòm sao Litleo sẽ đổ bộ xuống bầu trời Sootopolis City ở Hoenn sau 20 ngày nữa," Olympia giải đáp câu hỏi của Clemont nói: "Và đi kèm với trận mưa sao băng đó, sẽ đến…" sẽ là một thảm họa cực kỳ kinh hoàng!

Trực giác mách bảo Olympia như vậy, nhưng vận mệnh chưa hoàn toàn hiển lộ, nên cô ấy không thể thuật lại cho hai anh em Clemont.

Clemont và Bonnie mặt đầy bối rối, cuối cùng cảm ơn nói: "Rất cảm ơn cô, Olympia… Vậy, cháu và Bonnie xin phép đi trước?" "Đợi một chút!" Olympia bỗng nhiên nhớ ra điều gì đó, ngẩng mắt lên, nhanh chóng hỏi: "Nhà vô địch Kalos, cô Diantha, không phải đang ở Lumiose City sao!" "Cô ấy vì quay phim mới, đã rời Lumiose City rồi mà," Clemont nói.

"Vậy thì… Ngài Lục Dã?" "Thầy Lục đi rồi ạ," Bonnie xen lời nói, "Mấy ngày trước vừa đi Kanto ấy ạ!" Đúng lúc này sao… Olympia nhíu chặt mày, hỏi: "Hai vị có quen biết ngài Lục Dã không?"

“Cũng coi là vậy,” Clemont gãi gãi đầu: “Thầy Lục thường xuyên đến Tháp Prism, thỉnh thoảng chúng tôi cũng liên lạc với nhau.” Olympia thở ra một hơi, nghiêm túc nhìn hai anh em Clemont: “Tôi có thể nhờ hai vị một chuyện không?” “Chuyện gì ạ?” Một Huy hiệu hình Cầu Pha Lê bay lên trong ánh sáng niệm lực màu xanh lam, từ từ rơi xuống lòng bàn tay Olympia.

“Tôi muốn nhờ hai vị, giao vật tín này cho ngài Lục Dã, đồng thời truyền đạt lời khẩn cầu của ‘Nhà tiên tri Olympia’——” Olympia trầm giọng nói: “Ta lấy danh nghĩa Gym Leader của Anistar City, khẩn thiết cầu xin Thầy Lục, hãy nhanh chóng đến Hoenn!” “Tại sao?” Bonnie nghiêng đầu hỏi.

Olympia không nói gì, ngẩng đầu nhìn lên tấm màn trần nhà, ánh sao mờ mịt không sáng.

Tiếng đất vỡ long trời, núi lửa phun trào; mưa xối xả như trút, nước biển dâng ngược… sóng nhiệt bốc hơi và những vòng xoáy hung mãnh, tựa như sức mạnh của các sinh vật siêu cổ đại đang va chạm gầm rú.

Tất cả những điều này… tất cả những điều này không thể bắt đầu, không thể giải quyết.

Nhưng chắc chắn sẽ có một Nhà vô địch xuất hiện ở đó.

Có lẽ là vận mệnh, có lẽ là sự triệu hồi của Arceus.

Olympia nhìn chằm chằm ánh sao, tin tưởng một Huấn luyện viên chưa từng gặp mặt mà không có lý do.

Có lẽ.

Chỉ vì người đó là Thầy Lục.

Ngày 8 tháng 8, Chủ Nhật.

Chiều hè dần tàn, gió đêm lười biếng thổi qua Quần đảo Seafoam mờ ảo trong ánh hoàng hôn.

Lục Dã mặc áo sơ mi hoa văn Alola, nghe cụ Blaine già kể lể nức nở. "Một năm trước, ở Đảo Cinnabar tôi còn có cả dãy resort suối nước nóng, kết quả núi lửa phun trào, đi tong hết rồi!" Blaine vừa nói vừa lau khóe mắt. "Không phải ông rất coi thường mấy chủ tiệm resort suối nước nóng đó sao?" Lục Dã hỏi. "Coi thường bọn họ với việc tôi tự mở khu suối nước nóng thì có mâu thuẫn gì à?" Blaine ngạc nhiên hỏi. "Ừm... không mâu thuẫn tí nào!" Lục Dã khẳng định. "Dù sao thì, Cinnabar Gym hiện tại chỉ còn là một cái động nhỏ trong Quần đảo Seafoam thôi." Blaine lẩm bẩm: "Cậu báo cáo lên Liên minh Kanto đi, hoặc là cứ để tôi về hưu luôn, hoặc là cấp tiền sớm sớm chút!" "Chắc chắn rồi, chắc chắn rồi." Lục Dã gượng cười.

Cái lão Lance đáng ghét kia, biết chức giám sát viên này làm ơn mắc oán nên mới mời tôi làm!

Lance... (gạch) thằng đầu đỏ... (gạch) Silver...

Chương 650

(gạch) mối thù này, tôi nhớ kỹ rồi, Gold!

Tạm biệt Blaine, rời Quần đảo Seafoam, Lục Dã đi đường thủy tới cảng Vermilion.

Khi tới gần cảnh quan biển 'Song Tử Xoáy Nước' của Kanto, cậu bất ngờ thấy một con Lapras đang kêu gọi trong ánh hoàng hôn.

Một cô gái tóc đỏ dịu dàng, ngồi nghiêng trên lưng Lapras, duỗi một chân dài khẽ khuấy động mặt nước, vén mái tóc đỏ bay trong gió, đẩy gọng kính phẳng trên sống mũi.

Từ xa nhìn lại, cô gái tóc đỏ trên lưng Lapras có vẻ đang chất chứa nhiều tâm sự.

Thực ra đây chỉ là Lorelei đang thất thần thôi...

Nữ Thiên Vương hệ Băng này còn là một kiểu ngốc tự nhiên.

Lục Dã nhớ Lorelei thường hoạt động giữa Quần đảo Seafoam và Đảo Seven, nên thấy cô ấy gần Seafoam cũng chẳng có gì lạ. "Một bà dì tốt tính biết mấy." Lục Dã cảm thán: "Sao mà chẳng có ai theo đuổi vậy chứ!" Nói thì cũng phải, Gold, Ash từ nhỏ đã xem Lorelei đấu Pokémon mà lớn lên, gọi một tiếng 'dì' cũng không quá đáng.

Cưỡi Blastoise tiến lên, Lục Dã chào Lorelei: "Là Lorelei đó à... là Lorelei đó!" Lorelei đang ngồi nghiêng trên lưng Lapras, ngước mắt lên, giật mình tỉnh táo lại: "Thầy Lục sao?" "Tôi đang kiểm tra Cinnabar Gym của ông Blaine... giờ thì phải gọi là Song Tử Gym rồi." Lục Dã giải thích: "Vừa ra khỏi bến tàu là đã thấy chị và Lapras rồi." "Trùng hợp quá." Lorelei mỉm cười nói: "Chị muốn mời anh ghé nhà chơi không?

Đảo Seven không xa chỗ này." "Thôi, hôm nay tôi phải tranh thủ kiểm tra xong để còn bàn giao nhiệm vụ." Lục Dã đáp: "Phải tranh thủ thời gian, nhanh chóng đi Hoenn lo xong việc, biết đâu còn mua được vé tàu về!" Lorelei 'à' một tiếng, hai người hàn huyên về con Delibird hệ Băng của Pryce.

Đang nói chuyện, Lục Dã lại thấy "dì" Lorelei nhìn ra biển, ngắm hoàng hôn mà thất thần.

Ở chung lâu thì sẽ quen với cái kiểu "ngốc tự nhiên" của Lorelei, nhưng trong mắt người không quen, đây chẳng khác nào việc Lorelei không hứng thú với chủ đề câu chuyện.

Biệt danh 'Ice Lorelei' không phải tự nhiên mà có, nữ Thiên Vương này vẫn luôn được coi là đại diện cho sự lạnh lùng, diễm lệ.

Thầy Lục đại khái đã hiểu...

Trong buổi hẹn hò mà thất thần một lần, thì dù là đàn ông ưu tú đến mấy cũng sẽ biết khó mà lui, không dám làm phiền Lorelei nữa. "Chúc dì may mắn." Lục Dã thầm nghĩ.

Đến ngã ba đường biển, Lorelei tỉnh lại và chào tạm biệt Lục Dã.

Lúc đó, mặt trời lặn dần xuống biển, một con Gyarados đang tuần tra ở vùng biển không xa.

Thấy Blastoise lặng lẽ bơi tới, nó định cười nhạo. "Khặc khặc... ヽ(⌐■_■)" Blastoise đứng yên bất động.

Bốn mắt nhìn nhau, tiếng cười của Gyarados nghẹn lại trong cổ họng, nó lủi thủi bỏ đi. ...

Trong Group Chat, Wallace nhắc đến trận mưa sao băng 'Cung Sư Tử' nửa tháng nữa. "Nó sẽ đổ bộ xuống bầu trời trên Sootopolis Gym." Wallace mỉm cười nói: "Có ai muốn đến xem không?

Vé đôi của trung tâm thiên văn được giảm 30% đó." Mặt Yellow chợt đỏ bừng, muốn mời tiền bối Red nhưng lại không biết mở lời thế nào. "Mua từ chỗ tôi, chỉ còn 60% thôi đó." Green cười hì hì nói. "Mua từ chỗ cậu chắc chắn là đồ giả rồi." Red đầy vẻ bất đắc dĩ nói. "Cậu định mua cho ai?" Green châm chọc nói: "Chẳng lẽ là đi xem cùng Blue Oak?" "Hôm đó tôi phải cùng Gold tu luyện ở Núi Bạc." Red nói. "Tha cho tôi đi." Gold thở dài nói.

Kể từ lần trước Taunt Red, bị lôi đi Núi Bạc, Gold đã được trải nghiệm nội dung huấn luyện như địa ngục.

Với cường độ huấn luyện kiểu này mỗi ngày...

Red bị tái phát chấn thương tay cũng chẳng có gì lạ!

Wallace định mời Leader hệ Bay của Hoenn, Winona, cùng đến xem.

Cặp đôi này cứ hợp tan tan hợp, khiến Wallace không khỏi ghen tị với đệ tử của mình là Ruby.

Dù sao thì Ruby và Sapphire, đôi trẻ này như hình với bóng, đã gặp mặt gia đình của nhau rồi, độ ngọt ngào đơn giản là vượt quá tiêu chuẩn.

Ruby: "@Sapphire, đi cùng anh không, anh đã chuẩn bị một bộ trang phục mới, chắc chắn rất hợp với em đó." Sapphire đỏ mặt cười: "Vâng ạ!" Lorelei vừa về đến nhà ở Đảo Seven, mở Group Chat ra xem một màn đầy sóng gió, sau đó tự kỷ lặn mất.

Lục Dã mở khung chat, chuyển tiếp đường link trang web chính thức của 'Cung Sư Tử' cho Cynthia.

Một lát sau, khung chat 'tích tích tích' nhấp nháy. 【Bạch Thái Kem: Anh đang mời em đi cùng à?】 【Thầy Lục: Không, là anh muốn em đi cùng anh.】 "Em phải xem hôm đó có rảnh không đã."

"Hôm đó anh đã cho Liên minh Sinnoh nghỉ rồi, Arceus cũng không cản được." Lục Dã nói.

Cynthia nhếch mép cười nhẹ: "Vậy thì không thành vấn đề." ...

Kanto, Thị trấn Pallet.

Mặt Yellow vẫn còn nóng bừng, đi đi lại lại trước cửa nhà Red. "Tiền bối Red...

ưm... làm, làm ơn, đi xem mưa sao băng cùng em!" Yellow lại luyện tập.

Tiếng vỗ cánh vang lên, Yellow nhìn về phía Núi Bạc trên bầu trời đêm, một con Aerodactyl đang chở một thanh niên mặc áo ba lỗ đen bay tới.

Red tóc đen ướt sũng, mặc áo ba lỗ đen, áo khoác vắt trên vai, cười nói: "Là Yellow à, có chuyện gì vậy?" "Cái, cái đó..." Yellow không nói nên lời. "Đúng rồi!" Red vỗ trán, nhớ lại cảnh ban ngày. ...

Gold (Akin) cười đểu, khoanh tay nói: "Cậu định mời cô bé tóc vàng đó đi xem mưa sao băng à?" Red khoanh chân ngồi trên lưng Venusaur, nghẹn họng nói: "Chỉ là bạn bè bình thường thôi mà." "Bạn bè bình thường sao lại đi xem mưa sao băng!" Gold (Akin) lắc đầu nói: "Red à, cậu còn non lắm!" Red: "..." Trong số tất cả hậu bối, chỉ có một mình Gold (Akin) dám gọi mình như thế. "Nè, tôi dạy cậu nhé, cậu phải ép cô ấy vào góc tường trước, rồi vòng tay ôm lấy, buộc cô ấy nhìn thẳng vào mắt cậu..." Gold (Akin) mặt đầy nghiêm túc nói: "Anh muốn em, đi xem mưa sao băng cùng anh." "Quá đáng hổ thẹn rồi!" Red che mặt nói.

Gold (Akin) chống tay, lười biếng nói: "Không thử sao biết được." Dù sao thì cũng là tôi học từ mấy cảnh tình cảm cẩu huyết trong phim Tokusatsu mà ra...

Gold (Akin) hắc hắc cười.

Dù có lộ tẩy, thì đó cũng là của Fighter... liên quan gì đến Hatcher tôi đâu!

Red học theo Giáo sư Oak, nắm chặt tay ho khan, nghiêm nghị nói: "Cậu có muốn đi Hoenn cùng tôi, xem mưa sao băng 'Cung Sư Tử' không?

Yellow ·Đại ·Yellow." "Đừng có gọi cả họ tên chứ!" Yellow 'máy hơi nước' mặt đỏ bừng, đầu bốc khói. "Ơ?" Red gãi đầu, cười nói: "Tôi cứ nghĩ gọi vậy sẽ trang trọng hơn mà, haha." Yellow im lặng không nói, cuối cùng khẽ gật đầu, lén nhìn 'Fighter' (Red) hoàn toàn không tự giác.

Đối với tiền bối Red mà nói, đây chỉ là một buổi hẹn hò rất bình thường.

Nhưng mà...

Yellow tự cổ vũ mình trong lòng: Mình đã rất mãn nguyện rồi! ...

Thế giới Pokémon có mười hai chòm sao độc đáo.

Chòm sao tháng 7 tên là 'Crustle', tương ứng với cung Cự Giải trong hoàng đạo.

Chòm sao tháng 8 tên là 'Braviary', tương ứng với cung Sư Tử trong hoàng đạo.

Còn vì sao cung Sư Tử lại tương ứng với 'Braviary', Thầy Lục cũng không nói rõ được.

Dù sao thì đài chiêm tinh ở Unova cũng nói thế.

Lục Dã nhìn ngắm ánh sao ở thành phố Vermilion, chợt nhớ ra hôm nay là ngày 8 tháng 8, sinh nhật của 'Fighter' Red.

Vì sao lại nhớ rõ sinh nhật của Red... bởi vì đây là thời điểm phát

hành tập truyện tranh đặc biệt bản đầu tiên.

Ngoài ra, Red và Giovanni sinh cùng ngày, lại cùng nhóm máu O...

đơn giản là như hai mặt của một đồng xu.

Lướt qua Group Chat, quả nhiên, mọi người đã bắt đầu chúc mừng.

Lục Dã gửi lời chúc phúc, sau đó lại chuyển sang chế độ liên lạc của Team Rocket, gửi cho đại ca Giovanni một tin nhắn cấp dưới.

Nửa ngày, tin nhắn lạnh băng hồi âm, đủ để liên tưởng đến giọng điệu của Giovanni. "Ngươi làm sao biết?" "Suy luận ra thôi." Lục Dã tiện miệng nói.

Rất lâu sau, mới có hai chữ cứng nhắc được gửi đến, nặng tựa ngàn cân. "Cảm ơn." Để bày tỏ sự cảm kích cụ thể, Giovanni nói: "Hoenn gần đây không được yên bình.

Làm việc gì cũng cần phải cân nhắc kỹ lưỡng." "Đã rõ." Chỉnh sửa xong tin nhắn và gửi đi, Lục Dã nhét điện thoại vào túi, ánh mắt dừng lại trên biển hiệu của Vermilion Gym. "Đây là Gym cuối cùng rồi sao?" Latias hỏi. "Đúng vậy." Lục Dã cười nói: "Tối nay sẽ huấn luyện ở đây luôn!" Là giám sát viên của Liên minh, việc kiểm tra chất lượng cơ sở vật chất của Gym là điều rất cần thiết! ...

Sĩ quan Surge mặt mày ủ dột nhìn về phía giám sát viên. "Cậu làm cái vẻ mặt gì thế." Lục Dã 'a' một tiếng: "Cả Kanto này có mỗi mình Gym của cậu thua Ash...

đương nhiên phải khảo sát nghiêm ngặt rồi!" "Được rồi, được rồi..." Sĩ quan Surge đứng dậy từ ghế, lẩm bẩm: "Nhưng mà nói về đấu Wild Battle thì mấy Leader khác cũng chẳng đánh lại được bé Ash đâu." Nội dung kiểm tra khá đơn giản.

Raichu của Sĩ quan Surge một lần nữa trải nghiệm nỗi sợ hãi khi

bị 'Chiến thuật gia' khống chế. "Rai rai~" Raichu loạng choạng xoay mấy vòng, cuối cùng ngã xuống đất, mắt xoáy tròn.

Lục Dã: "..." Tuyệt vời ông mặt trời... tôi cứ thắc mắc sao Pikachu của Ash lại diễn đạt thế.

Hóa ra là học từ Vermilion Gym này mà ra!

Để xoa dịu sự khó xử vì chiến thắng quá nhanh, Lục Dã hỏi: "...

Ngày mai con tàu 'S.S.

Aqua' của cậu có chở khách không?" "Ngày mai tàu nghỉ, có chuyện gì à?" "Vậy thì tốt quá, chở tôi một chuyến đến Hoenn đi, tôi sẽ trả tiền tàu." "Hoenn?" Sĩ quan Surge gãi đầu: "Cậu sẽ không thật sự đi thành phố Sootopolis xem mưa sao băng chứ!" "Đây chỉ là một trong các kế hoạch thôi." Lục Dã mỉm cười nói: "Yên tâm đi, xong việc tôi sẽ về ngay, không ở thêm một khắc nào đâu!" "Được thì được thôi... nhưng mà theo lời mấy thuyền trưởng già ở Hoenn thì... mấy ngày nay biển lặng như tờ đáng sợ lắm." Sĩ quan Surge lẩm bẩm. "Thế không phải là chuyện tốt sao?" "Không... thường thì một khi xảy ra tình huống này, bão lớn cũng không còn xa nữa đâu." Sĩ quan Surge cười ha ha nói: "Đương nhiên, xác suất này rất nhỏ, Thầy Lục không cần lo lắng!" Lục Dã: "..." Cậu mà nhắc đến xác suất, tôi lại càng lo lắng hơn đó... ...

Màn đêm dần buông.

Lục Dã lại nhận được điện thoại từ quán cà phê.

Darkrai trên màn hình ngáp một cái nói: "Có bưu phẩm của cậu!" "Ô!" Delibird như dâng bảo vật, từ một góc màn hình bưng lên một chiếc Hộp Quà.

Lục Dã khẽ mỉm cười, tò mò hỏi: "Bưu phẩm từ đâu vậy?

Hay là cậu mở Dark Void chuyển đến cho Gengar luôn đi?" 'Ai lại

dùng Reverse World vận chuyển bưu phẩm chứ...' Darkrai làu bàu.

Mặc dù nói vậy, Darkrai vẫn ném bưu phẩm vào bóng tối. "Ghos..." Gengar bặm môi, bàn tay nhỏ thò vào trong bóng tối lục lọi, quả nhiên móc ra một gói hàng. "Chất chơi con dơi! (￣▽￣)/" Lục Dã kinh ngạc.

Gengar trên cơ sở lợi dụng 'Phản Chuyển Chi Lực' đã có được quyền sử dụng Reverse World của Giratina...

đã có hình hài sơ khai của 'Hoopa xách tay' rồi!

Đương nhiên, năng lực đặc biệt này chỉ giới hạn trong thế giới này.

Năng lực của Hoopa còn mạnh hơn, ngay cả Pokémon huyền thoại từ các thế giới song song cũng có thể bị nó "xách" tới.

Cùng lúc đó, một cuộc gọi đến hiện lên tên 'Clemont'.

Sau khi kết nối, trong cuộc gọi video vang lên giọng nói ngoài màn hình: "Em, là, ai?" "Bonnie." Lục Dã đáp. "Đúng rồi!" Bonnie dí sát vào màn hình, cười thật tươi. "Đừng đùa nữa Bonnie, anh có chuyện quan trọng cần bàn với Thầy Lục." Clemont bất đắc dĩ nói.

Chương 651

"Chuyện cụ thể là gì?" "À... là gói hàng mà tôi nhờ Delibird vận chuyển, tôi nghĩ trong hai ba ngày tới chắc sẽ đến..." "Tôi đã nhận được rồi." Lục Dã lắc lắc gói hàng, vẻ mặt phức tạp.

Bên trong không phải là mấy thứ phát minh gây nổ của Clemont chứ?! 'Gengar, mở ra xem đi, tình hình không ổn thì nằm ngửa luôn nhé!' Lục Dã cảm ứng. "Ghos~" Gengar gật đầu. "Thật sao, vậy thì tốt quá!" Clemont không truy hỏi, vui mừng nói: "Là lời nhắn của quý bà Olympia ở Anistar Gym nhờ tôi chuyển đến thầy!" Quý bà Olympia?

Vị tiên tri đó à?

Lục Dã khẽ giật mình, thấy Clemont hắng giọng, bắt chước giọng điệu của Olympia nói: "Khẩn khoản thỉnh ngài nhanh chóng đến Hoenn... làm ơn, ngài Lục Dã!" "Tôi ư?" Lục Dã chỉ vào mình: "Bà ấy sao lại biết tôi... với lại, sao bà ấy biết tôi sẽ đi Hoenn?" "Đó có thể là năng lực của nhà tiên tri." Clemont nói: "À đúng rồi, bà ấy còn nhờ tôi chuyển vật phẩm tín vật của Gym Leader cho thầy, đây này, chính là cái đó!" Lục Dã quay đầu lại, vừa lúc thấy Gengar mở gói hàng, giơ cao chiếc Huy hiệu lấp lánh trong tay. "Ghos! (๑`▽´๑)۶" Gengar cầm chặt Huy hiệu, giơ cao.

Tuyệt vời ông mặt trời, là Huy hiệu Gym mới!

Huy hiệu Gym, Get☆Daze!

Cùng lúc đó, âm báo quen thuộc đã lâu không nghe vang lên. 【Ding!

Tiến độ nhiệm vụ cập nhật!】 【Thu thập Huy hiệu: (7/8) 】 【Mô tả tiến độ: Chỉ còn một bước!】 Thầy Lục: ??? "Ghos~(≧∇≦)ﾉ" 'Fan cuồng Huy hiệu' Gengar đang giơ cao Huy hiệu, quay lưng lại với

Lục Dã, vặn vẹo cái mông nhỏ.

Lại giúp chủ nhân thu thập được một Huy hiệu mới rồi~! 'Jewelrite' truyền đến tiếng lòng của Gengar, Thầy Lục chỉ muốn khóc mà không ra nước mắt.

Nhờ vả thì nhờ vả thôi... lấy Huy hiệu làm tín vật là có ý gì chứ.

Kể cả không đến tận nơi khiêu chiến, Huy hiệu cũng sẽ mọc cánh tự mình bay đến tay tôi thôi mà! 【Thu thập Huy hiệu: (7/8) 】 Còn lại một Huy hiệu cuối cùng, là của Leader hệ Tiên Valerie, người đã từng gặp mặt.

Mọi người đều đã là chỗ quen biết rồi – cứ cảm thấy... số phận phải đấu một trận là không thể tránh khỏi! "...

Leader Olympia còn nói gì khác không?" Lục Dã cắn răng hỏi, cố gắng nặn ra tiếng.

Trong cuộc gọi video, Clemont xoa cằm suy nghĩ một lát, rồi nói: "Bà ấy nói, Hoenn có thể sẽ có thiên thạch rơi xuống, và nó có liên quan đến trận mưa sao băng 'Cung Sư Tử' ở thành phố Sootopolis.

Có các Champion mạnh mẽ đến Hoenn cũng có thể ứng phó với tình huống bất ngờ." Hiện tại chưa có tin tức nào cho thấy Kyogre và Groudon hồi sinh.

Còn về thiên thạch mà quý bà Olympia nhắc đến, Lục Dã đại khái có thể nghĩ tới, là có liên quan đến văn bản bia đá mà Steven đã gửi.

Steven từng nhờ tôi giúp dịch văn bản bia đá, hai tấm bia đá ghép lại có nội dung: "Con đường dẫn đến khối đá khổng lồ, nước là cánh cửa; chìa khóa mở cánh cửa đó, là hai viên đá lấp lánh." Điều này ứng với cốt truyện của 《Pokemon XY: Tập đặc biệt Mega Evolution》, Steven đã dùng hai Key Stone của mình và Alain, thành công tìm thấy nguồn gốc của Mega Evolution trong di tích của Tộc Rồng – thiên

thạch thất sắc.

Còn trong 《Pokemon: Omega Ruby》 lại từng xuất hiện một thiên thạch siêu khổng lồ từ ngoài không gian.

Khối thiên thạch đó từ trời rơi xuống, xứng đáng là thảm họa 'sao chổi đâm Trái Đất', mức độ nguy hiểm đủ để hủy diệt cả thế giới!

So với khối thiên thạch siêu khổng lồ kia, khối thiên thạch thất sắc này rõ ràng có rủi ro thấp hơn.

Chỉ cần Steven và tập đoàn Devon đứng sau cậu ấy, chắc chắn đủ sức xử lý ổn thỏa.

Thiên thạch trong lời tiên tri của Olympia, bia đá mà Steven nhắc đến... tất cả đều ứng với khối thiên thạch thất sắc kia, tạm thời chưa phát hiện manh mối nào về thiên thạch siêu khổng lồ.

Nghe xong lời của Clemont, kết hợp với suy đoán của mình, Thầy Lục khẽ thở phào nhẹ nhõm.

Xem ra, chuyến đi Hoenn lần này rủi ro cũng không quá lớn!

Hơn nữa còn có Wallace, Red và một loạt các Trainer cấp Champion có thể "kêu gọi giúp đỡ"; Darkrai, Ba Rồng Sinnoh, Tam Rồng Tao cùng một loạt Pokémon huyền thoại có thể làm "đả thủ". "Theo hành trình đã định, ngày mai đến Hoenn thăm Wally, ở lại vài ngày xem xong mưa sao băng rồi về là được." Lục Dã thầm nghĩ.

Dù sao cũng đã hứa với Wally rồi, nếu chỉ vì mấy suy đoán vô căn cứ mà thất hứa thì sẽ bị chỉ trích là vô nghĩa.

Vả lại – lẽ nào còn có thể cùng lúc rơi xuống hai khối thiên thạch ư!?

Lần này tôi xông pha luôn, phó bản Hoenn tôi sẽ một mạng thông quan! "Tôi hiểu rồi." Lục Dã mỉm cười với Clemont trong cuộc gọi

video: "Phiền cậu chuyển lời giúp tôi đến quý bà Olympia –" "Tôi sẽ đến Hoenn... và, rất cảm ơn huy hiệu Linh Lực của bà ấy, tôi sẽ chọn ngày đến thăm tận nhà!" Lục Dã nhấn mạnh giọng điệu hai từ 'rất cảm ơn' và 'đến thăm tận nhà'.

Nghe vậy, sống lưng Clemont không hiểu sao lạnh toát, đẩy gọng kính tròn, cười gượng: "Haha, tôi sẽ chuyển lời!" Cứ cảm thấy...

địa điểm Gym của Anistar rất có thể sẽ không giữ được! "Thầy Lục tạm biệt~" Bonnie bé nhỏ vẫy hai tay trước camera: "Chúc thầy một đường 'Thuận gió' nha!" "Nhờ lời vàng ngọc của em." Lục Dã cười cười, chào tạm biệt rồi ngắt liên lạc.

Sĩ quan Surge gõ cửa phòng, mặc quân phục rằn ri màu xanh lá, khoanh tay, nhe răng nói: "Sáng mai xuất phát, S.S.

Aqua đã sẵn sàng rồi!" "Để bày tỏ lòng cảm kích, tối nay tôi sẽ không huấn luyện ở Vermilion Gym nữa." Lục Dã nhận ý tốt nói. "Khặc khặc..." Con Blastoise vẫn luôn rúc trong góc tường, khẽ thở dài.

Tối nay không thể huấn luyện sao...

Tỷ lệ sống sót lại giảm mất mấy phần trăm rồi!

Sĩ quan Surge giật giật mí mắt.

Dường như vô tình thoát được một kiếp nạn! ...

Hoenn, Thác Meteor.

Steven quỳ một gối, tay cầm cuốc chim, đeo găng tay gạt lớp bụi trên khoáng vật.

Một viên Đá Mặt Trời 'có thể giúp Gloom tiến hóa thành Bellossom', Steven nở nụ cười như trẻ thơ, cẩn thận lấy ra bỏ vào hộp sưu tập. "Ngài Steven thật sự đang đào khoáng kìa!" Mairin thì

thầm phía sau.

Alain hai tay đút túi, lộ vẻ bối rối, không tự tin nói: "Đây có lẽ... là một kiểu tu hành của Champion." "Đi thôi." Steven đứng dậy, quay đầu mỉm cười nói: "Sắp đến nơi chúng ta cần đến rồi!" "Khối đá khổng lồ trong truyền thuyết đó sao?" Alain nhớ lại truyền thuyết từng nghe ở Sundial. "Không sai." Ánh sáng phủ một lớp bóng lên một bên mặt Steven, ánh mắt cậu ánh lên màu xanh thiên thanh như khoáng thạch, bình tĩnh nói: "Nguồn gốc của Mega Evolution trong truyền thuyết, Bảo vật được Tộc Rồng thờ phụng, thiên thạch thất sắc." "Mega Evolution không phải được phát hiện ở Kalos sao?

Tại sao nguồn gốc lại ở Hoenn!" Mairin chen vào nói. "Là truyền thuyết đó sao, ngài Steven." Alain nhìn Steven, thấy cậu khẽ gật đầu, Alain giải thích với Mairin: "Người khổng lồ Titan đã chia lục địa thành hai phần Kalos và Hoenn trong thời cổ đại.

Kalos giữ lại hào quang đặc biệt của Mega Evolution, còn Hoenn chính là nơi thiên thạch thất sắc hạ cánh.

Khi đó, thiên thạch thất sắc còn gây ra cuộc chiến giữa Groudon và Kyogre, cuối cùng được 'Chúa Tể Rồng' trong lời kể của Tộc Rồng dẹp yên." Mặt Mairin lộ vẻ chấn động: "Chúng ta hiện tại...

đang khảo sát một di tích lợi hại như vậy sao?" "Không cần lo lắng." Steven mỉm cười nói: "Metagross sẽ Bảo Vệ hai cậu." "Khang Kim!" Metagross màu trắng phía trước quay đầu lại, mở khép càng sắt, phát ra tiếng kim loại leng keng.

Mairin vô thức rụt rè nép sau lưng Alain, Alain nhìn thẳng nói: "Người Bảo Vệ kẻ yếu là tôi và Charizard." "Ai là kẻ yếu hả!" Mairin hậm hực cắn nhằn, nhưng bị Alain phớt lờ.

Steven nhìn sâu vào mắt Alain, rồi khóe môi cậu nở nụ cười, quay người bước đi: "Cậu sẽ trở thành một Trainer ưu tú, Alain." Alain

lặng lẽ đi cùng Steven, một lúc sau hỏi: "Tại sao?" "Bởi vì..." Steven thoáng vẻ hồi ức trong mắt: "Trainer biết Bảo Vệ người khác, nhất định sẽ trưởng thành thành một cường giả độc lập." Cựu Champion bảo vệ cả Hoenn, Steven Stone, từng một mình gánh vác cả Hoenn tiến lên.

Alain không hề biết những chuyện quá khứ đó, không khách khí đáp: "Tôi chỉ cần Bảo Vệ những người tôi muốn Bảo Vệ là đủ rồi, những người khác không liên quan đến tôi." Steven không quay người lại, nhìn về vệt sáng bên ngoài hang động, mỉm cười nói: "Lúc đó thì không phải do cậu quyết định đâu, Alain." Tiếng chim hót lảnh lót, xuyên qua hang động tối tăm đến tận sâu bên trong Di tích, ánh sáng đặc biệt chói mắt.

Alain dùng tay che mắt một chút, rồi nhìn quanh, chấn động nói: "Bên trong Di tích... lại có kiến trúc kiểu này!" Bốn phía là những cột đá cao vút chạm mây, khắc hoa văn cổ xưa; những bậc đá phủ đầy rêu phong dẫn lên một đài tròn cao.

Hai bên bậc đá dây leo chằng chịt, hoa dại vàng đung đưa theo gió, đập vào mắt là một bệ thờ nghi thức hoang tàn mà trang nghiêm. "Đây chính là..." Steven ngừng lại một chút: "Bệ thờ nơi Tộc Rồng thờ phụng Chúa Tể Rồng và thiên thạch thất sắc!" Đồng tử Alain co rút, nhìn về vệt nắng thu hẹp ở đỉnh cột đá, nảy sinh sự kính sợ và nỗi sợ hãi không tên đối với người dân cổ đại.

Đó là một nỗi sợ hãi đối với những vật khổng lồ và sức mạnh vĩ đại, như thể bệ thờ không thờ phụng Pokémon huyền thoại, mà là hiện thân của một tai ương. "Hoenn từ thời cổ đại đã là vùng đất thường xuyên xảy ra lũ lụt và hạn hán, đầy tai ương." Steven đứng trước bệ thờ, ngẩng đầu nhìn lên, tự mình nói: "Con người và Pokémon cùng nhau ứng phó, đã vô số lần xây dựng lại quê hương và tín ngưỡng.

Có người chọn đất liền làm vật tổ, có người chọn biển cả làm vật tổ, còn có những người... chọn bầu trời." Steven quay người lại, Alain đột nhiên nảy sinh sự ngưỡng mộ khó với tới đối với Champion, thấy người đàn ông tóc xanh lam mỉm cười nói: "Và đây, chính là hiện thân của bầu trời, Di tích của Tộc Rồng." "Giỏi quá..." Mairin cạn lời, chỉ đành ngốc nghếch lặp lại. "Đi thôi, Alain." Steven bước chậm rãi lên bậc đá, đối với Alain phía sau nói: "Theo văn bản bia đá mà Thầy Lục đã dịch, chúng ta có thể chiêm ngưỡng vẻ đẹp lộng lẫy của khối thiên thạch thất sắc đó." Alain lặng lẽ gật đầu, hai người ngầm hiểu, chọn cách đi bộ, leo lên đài tròn trung tâm hùng vĩ. "Tôi phải làm gì?" Alain hỏi. "Thấy hai cái rãnh lõm ở hai bên đài tròn không." Steven nói: "Nếu tôi đoán không sai, đặt Key Stone vào rãnh đá, khi ánh sáng của hai Key Stone giao thoa, cánh cửa hoàn toàn mới sẽ mở ra." "Tại sao cậu lại tìm kiếm khối thiên thạch thất sắc trong truyền thuyết đó?" Alain đột nhiên hỏi.

Quả thật, Champion Hoenn trước mặt rất bất thường, tự dưng lại muốn tìm kiếm di tích do người cổ đại để lại.

Giả sử vì điều này mà gây ra tai nạn, Steven sẽ có trách nhiệm không thể chối cãi.

Alain đến Di tích này để thử vận may, mong trở nên mạnh hơn; còn Steven... lẽ nào thật sự là vì quá ám ảnh với khoáng thạch?

Tóc xanh lam của Steven đung đưa trong gió, cậu ngẩng đầu nhìn bầu trời xanh biếc không một gợn mây, bình tĩnh nói: "Là một trận mưa sao băng mà trung tâm thiên văn thành phố Mossdeep đã dự đoán." "Mưa sao băng?" "Chuyện này tôi vẫn chưa nói cho ai khác, ngay cả Wallace cũng vậy." Steven ánh mắt sâu thẳm, hiếm thấy sự lạnh lẽo.

Cậu nhìn chằm chằm Alain, kể về thảm họa không thể lường

trước đó. "Dựa theo dự đoán của Trung tâm Vũ trụ Mossdeep, hai mươi ngày nữa, một khối thiên thạch khổng lồ vượt ngoài lẽ thường sẽ rơi xuống bầu trời thành phố Mossdeep ở Hoenn, kích thước của nó đủ sức hủy diệt toàn bộ Hoenn." "Và Tộc Rồng, đã tiên đoán thảm họa này từ một ngàn năm trước... hơn nữa, họ đã đặt cược tất cả cơ hội vào Chúa Tể Rồng và thiên thạch thất sắc!" "Cái gì?" Alain nhận ra giọng mình hơi khàn, "Lời ngớ ngẩn đó... làm sao có thể!" Steven nở một nụ cười khổ: "Tôi có mối quan hệ mật thiết với Trung tâm Vũ trụ Mossdeep, để tránh gây hoảng loạn, tôi đã cố gắng hết sức để che giấu chuyện này với công chúng.

Nhưng chẳng bao lâu nữa, e rằng..." "Không..." Steven ánh mắt kiên định: "Tôi sẽ giải quyết chuyện này trước khi nó gây ra hoảng loạn!" "Đó là thiên thạch... hơn nữa, tại sao cậu lại kể cho tôi, chúng ta mới gặp nhau chưa đầy ba ngày!" Giọng Alain khô khốc. "Cậu có người muốn Bảo Vệ." Steven liếc nhìn Mairin đang nửa ngồi nửa nằm trên đất, nghịch cỏ đuôi chó, rồi nhìn sang Alain đang nắm chặt tay. "Còn sau lưng tôi, là cả Hoenn." "Cậu cái đồ... khốn nạn." Alain không muốn Mairin bị cuốn vào, nghiến răng, ngước mắt nhìn Steven đầy oán giận. "Tôi cứ nghĩ Champion Steven của Hoenn sẽ là một Champion Hoàn Hảo... không ngờ lại làm ra chuyện lợi dụng người khác!" "Tùy cậu nói sao cũng được." Steven một lần nữa nở nụ cười nhẹ nhàng như gió xuân, ẩn chứa sự u buồn và tự trách, chìa tay về phía Alain nói: "Tôi cần sự giúp đỡ của cậu, và cả Key Stone quan trọng nhất trên tay cậu lúc này...

Alain." Đã không kịp quay lại Devon lấy Key Stone mới... vì vậy Steven phải thuyết phục Alain.

Lúc này, cậu không phải là Steven hiền lành, ôn hòa nữa, mà là một Champion từng gánh vác Hoenn, từng chiến đấu đến chết.

Dù có bị coi là ti tiện, kéo Mairin và Alain vào chuyện này, Steven

cũng không còn lựa chọn nào khác. "Bốp!" Alain gạt tay Steven xuống, hai tay đút túi quay lưng đi về phía bên kia đài tròn, rồi quay lại nói: "Cậu đã tìm Wallace, Lục Dã, Red và những người đó chưa?" "Trước khi mọi chuyện trở nên không thể kiểm soát, tôi sẽ tìm đến họ." Steven không hề biết tin trong nhóm chat mọi người định lập đội đi xem mưa sao băng.

Trên thực tế, vì chuyện này mà Steven đã mất ngủ nhiều đêm, càng không nói đến việc lướt nhóm chat.

Khi thiên thạch rơi xuống, không ai có thể đứng ngoài cuộc.

Steven muốn Alain dễ chịu hơn một chút, nên đổ hết trách nhiệm lên mình, để sự tức giận của Alain làm giảm bớt nỗi sợ hãi về thảm họa. 'Mình làm rốt cuộc có đúng không?' Steven nhìn bóng lưng Alain, chợt rơi vào nghi ngờ. 'Có lẽ, nói dối với Alain sẽ thoải mái hơn... nhưng mình không thể lừa dối bản thân.' Steven ánh mắt dừng lại trên bệ thờ.

Đây là cơ hội cuối cùng... nếu không thành công, phải tìm kiếm sự giúp đỡ từ các Trainer khác!

Alain như nghĩ ra điều gì đó, quay lại bên cạnh Steven, nói nhỏ: "Làm ơn hãy nói dối Mairin...

đừng nói cho cô ấy biết chuyện thiên thạch..." Alain ngừng một chút, nói: "Cầu cậu." Steven gật đầu, áy náy nói: "Xin lỗi..." "Không cần xin lỗi, đây là sứ mệnh của cậu với tư cách là Champion." Alain tháo Key Stone trên Mega Ring xuống: "Tôi cũng có chút mong chờ... vị Long Thần đại nhân trong truyền thuyết kia, rốt cuộc có bản lĩnh thế nào!" Steven và Alain, khi hai Key Stone lấp lánh được đặt vào rãnh đá, cuồng phong đột nhiên nổi lên dữ dội, các đường vân khảm trên rãnh đá phát sáng. "Ầm ầm ầm!" Cùng lúc đó, Alain nghe thấy tiếng rồng gào thét từ bầu trời xanh biếc trên đỉnh đầu.

Đôi mắt tinh anh màu xanh thiên thanh của Steven nhìn thẳng vào khe nứt mở ra ở giữa bệ thờ.

Một bệ đá từ từ nâng lên, trên đó đặt một khối thiên thạch khổng lồ vô cùng rực rỡ, ánh đỏ lan tỏa!

Chương 652

Khối đá khổng lồ trong truyền thuyết, nguồn gốc của Mega Evolution, thiên thạch Thất Sắc!

Trong khoảnh khắc.

Tiếng gào thét trầm đục như sấm sét nổ tung trên bầu trời, một bóng rồng xanh lục đang uốn lượn giữa biển mây! "Ngài Steven, Alain, hai người mau nhìn kìa!" Mairin hoảng loạn nói.

Ánh sáng của thiên thạch thất sắc càng thêm rực rỡ, năng lượng dồi dào gần như tuôn trào ra ngoài, Metagross màu trắng và Charizard ngay lập tức hoàn thành Mega Evolution, rồi ngạc nhiên nhìn về phía Trainer chưa ra lệnh.

Nguồn năng lượng này đã vượt ra ngoài phạm vi của Key Stone và Mega Stone, có thể tự hoàn thành Siêu Tiến Hóa mà không cần mệnh lệnh.

Dù có thu hút sự dòm ngó của Groudon và Kyogre cũng không có gì đáng ngạc nhiên!

Steven nhìn lên màn trời, đối mặt với con rồng xanh khổng lồ đang uốn lượn giữa biển mây.

Áp lực đáng sợ đó từ đôi mắt đỏ rực của nó tuôn trào, nửa thân hình ẩn hiện trong mây mù, chỉ thấy cặp sừng rồng xanh lục trên trán, và những hoa văn tròn màu vàng trên đuôi rồng!

Pokémon bầu trời trong truyền thuyết, Rayquaza!! "Gầm!!" Tiếng gào thét trầm đục như sấm nổ vang, Rayquaza gầm lên dữ dội, sinh vật siêu cổ đại hô hấp trong tầng ozone, vị thần biểu tượng cho bầu trời!

Luồng khí mạnh mẽ thổi bay chiếc mũ của Mairin, cô bé ngã phịch xuống đất, ngây người nhìn con rồng xanh khổng lồ trong cuồng phong.

Alain vòng tay che chắn trước Mairin, Mega Charizard X vỗ đôi cánh đen nhánh, cơ thể cứng đờ nhưng vẫn bảo vệ Alain!

Steven liếc nhìn Alain, ánh mắt khẽ lóe lên.

Khi có người muốn Bảo Vệ...

Trainer và Partner sẽ trở nên dũng cảm và kiên cường hơn! "Có cần đấu với nó không... ngài Steven?" Alain nghiến răng hỏi.

Tóc xanh lam của Steven lay động trong gió, Mega Metagross thu lại bốn nắm đấm Sắt, cậu đáp: "Không...

Đây là Rayquaza cảm nhận được năng lượng của thiên thạch Thất Sắc, đã trở về Trái Đất từ ngoài không gian!" "Nó hình như muốn khối đá này, ngài Steven!" Alain hét lên.

Steven ánh mắt lóe lên, lùi nửa bước, để thiên thạch thất sắc bay lơ lửng trong không trung.

Tuy nhiên, khi thiên thạch thất sắc tiếp xúc với Rayquaza, khối thiên thạch đó lại biến mất, ngay cả dao động năng lượng cũng không còn dấu vết! "Biến mất rồi sao?" Mairin ngây ngốc nói.

Thiên thạch thất sắc có năng lực dịch chuyển không gian.

Rayquaza không hề kinh ngạc, vẫn uốn lượn trong biển mây, nhìn chằm chằm Steven. "Ngươi đã đánh thức ta, loài người." "Tôi cần sự giúp đỡ của ngài." Steven đặt tay lên ngực, ánh mắt không hề né tránh. "Chưa đến lúc." Rayquaza nhìn về khoảng không nơi thiên thạch biến mất, giọng nói thoáng chút uể oải. "Hoặc có lẽ... ngươi có thể cử người thừa kế đến Trụ Trời tìm ta." Ngay lập tức, Rayquaza há miệng gầm lên, như đang ngáp.

Sau khi uốn lượn vài vòng trên không, Rayquaza bay về phía Trụ Trời ở Hoenn.

Từ lúc xuất hiện đến khi biến mất chưa đầy ba phút, con rồng xanh khổng lồ đó đã để lại một uy lực không thể xóa nhòa!

Bên tai vẫn còn vang vọng chấn động như sấm, Alain ngẩn người nói: "Ngài Steven... chúng ta, đã thành công rồi sao?" "Cũng coi như vậy." Steven liếc nhìn vệt mây mà Rayquaza để lại, rồi nhìn sâu vào biển mây. "Ít nhất Rayquaza đã trở lại Trái Đất, và chúng ta cũng biết được vị trí của nó." Chỉ có người thừa kế... mới có thể được Rayquaza công nhận sao...

Steven trầm tư, quay người nhìn lại: "Alain." "Vâng." Alain thêm một phần tin tưởng vào Steven. "Cậu, và Mairin, cùng tôi về Devon ở thành phố Rustboro đi." Steven cau mày: "Tôi lo rằng... khối đá khổng lồ đã biến mất đó, còn sẽ gây ra những tình huống khác!" Ngày 9 tháng 8, thứ Hai.

Chiếc du thuyền trắng muốt “S.S.

Aqua” lướt qua vùng biển Hoenn, để lại sau lưng những vòng gợn sóng và bọt trắng xóa.

Đàn Wingull vỗ cánh bay lượn.

Trên boong tàu, Trung úy Surge mặc chiếc áo ba lỗ rằn ri, ngồi trên ghế câu cá, đeo kính râm và cầm một cần câu.

Kế bên, Lục Dã – thanh niên tóc đen mặc áo sơ mi hoa, quần đùi – cũng đeo kính râm, nhâm nhi lon Coca Cola ướp lạnh, tay cũng cầm cần câu.Phao câu nổi lên chìm xuống.

Trung úy Surge nghiêng đầu nhìn, lẩm bẩm: “Sao cậu lại dính câu rồi?”“Khỏi nhìn cũng biết, chắc chắn là Magikarp.” Lục Dã ngáp dài.Đỉnh đầu mặt trời chói chang, trời quang mây tạnh, tiếng kêu của

Wingull hòa cùng tiếng động cơ của du thuyền vọng vào tai.

Trên đầu Lục Dã và Trung úy Surge như xuất hiện ba dấu chấm lửng đen.“Lại là một ngày bình yên nữa rồi.” Lục Dã cười ha ha.“Gặp bão thì cậu sẽ không vui thế đâu.” Trung úy Surge bĩu môi.“Câm miệng!

Đừng có gáy sớm!”Sau vài giờ lênh đênh, Lục Dã thả con Magikarp vừa câu được về biển, thu cần câu rồi về phòng nghỉ ngơi một lát.Vừa đẩy cửa phòng khách ra, một làn gió mát dịu thổi tới.

Togepi và Victini đang chơi Đấu Bài Pokémon, bài trải đầy trên giường trắng.

Meloetta ngồi bên cửa sổ mở toang, gió biển thổi tung mái tóc xanh mượt của cô bé, khẽ ngân nga giai điệu của đại dương.

Lục Dã thầm nghĩ, sau này đánh Địa chủ (tên một trò bài), có khi còn có thể để Meloetta hát làm nhạc nền…Sirfetch’d đang nằm ngẩn ngơ dưới máy lạnh: “Quạc… _(:3 ∠˝)_ Vui quá đi mất, đi du lịch không cần huấn luyện, lại chẳng có nguy hiểm gì.

Thích đi làm nhiệm vụ ghê!”Lục Dã nhún vai, ánh mắt vô tình lướt qua Pupitar đang hoàn toàn không có cảm giác tồn tại ở góc phòng, bật cười khẽ: “Yên tâm, ngày được đánh nhau cũng không còn xa đâu… chắc vậy!”Pupitar u u quay đầu lại, đôi mắt trong lớp vỏ giáp sắt đối diện với Lục Dã: “Sa kỷ…”Tôi không tin đâu, chủ nhân xấu tính lắm! Lục Dã nhướn mày.Tôi là người được mệnh danh là ‘Lục Dã của Đại Địa’, huấn luyện một con Pupitar bé tí thế này, tự nhiên sẽ không nhìn nhầm đâu.

Tại sao lại cướp biệt danh của lão đại Giovanni ư?

Tôi không biết bay, đứng trên mặt đất thì không thể gọi như vậy à! Giường đã bị Togepi chiếm mất, Lục Dã đành bước ra khỏi phòng

khách, đi lên boong tàu phía mũi thuyền đón gió phóng tầm mắt ra xa.Những hòn đảo xanh mướt của Hoenn vẫn còn xa tít tắp ở cuối chân trời, nhưng đã có thể lờ mờ nhìn thấy đường nét.

Sylveon nửa nằm nửa ngồi cạnh Lục Dã, vươn dải ruy băng quấn quanh cánh tay anh, đôi mắt xanh thẳm tinh anh lấp lánh niềm vui tự nhiên.“Đây là một khu vực hoàn toàn mới đó.” Lục Dã cười nói, “Có thể gặp không ít Pokémon mới nữa.”“Tít tít… Còn có công ty sửa nhà hoàn toàn mới nữa, Rotom!” Rotom Pokedex reo hò.“…Học sinh Koraku, bật chế độ ngủ đông đi.” Lục Dã vô tình nói.“Tít tít… Không hiểu được, Rotom ~ o(T⌒To)”Mũi thuyền rẽ sóng lướt đi, ánh sáng chiếu rọi thân thuyền.

Latias nhỏ bé với bộ lông phản chiếu ánh nắng, hiện ra bán trong suốt, đồng hành cùng du thuyền, lảnh lót kêu: “Rati!”Lục Dã nhận ra tính cách của Latias khá hoạt bát… Tốc độ bay cũng cực kỳ xuất sắc!“Nếu có tình huống khẩn cấp.” Lục Dã vẻ mặt quái lạ nghĩ thầm: “Thì đây e là ‘tọa kỵ’ của tôi ở Hoenn rồi…”Buổi chiều, S.S.

Aqua cập cảng Slateport City.

Trong game, cần phải đi thuyền nhỏ của ông Briney mới đến được cảng này.“Chỗ này không xa Verdanturf Town.” Trung úy Surge nói, “Đi qua Đường xe đạp để đến Mauville City, rồi rẽ một vòng qua Day Care là tới!”Trong đầu tôi đã vạch ra con đường trong game rồi!

Lục Dã vẻ mặt phức tạp.Tất cả đều tại ấn tượng của 《Pokémon: Emerald》 quá sâu đậm.

Hồi đó, Thầy Lục ngày nào cũng đạp xe giữa Verdanturf Town và Mauville City, để ấp trứng!

“Được rồi, cảm ơn anh đã đi cùng một đoạn đường nữa.” Lục Dã vẫy tay: “Hẹn gặp lại!”“Cũng không cần hẹn gặp lại đâu.” Trung úy Surge cười ha hả: “Tôi đã hẹn ông Briney và Đội trưởng Drake cùng

đi uống rượu.

Nếu cậu muốn về Kanto thì cứ đi bất kỳ du thuyền nào của hai ông ấy, báo tên tôi là được!""Thiên Vương hệ Rồng của Hoenn, Drake sao?" Lục Dã kinh ngạc nói."Không sai, ông ấy và Briney đều là những thuyền trưởng lão làng, không có vùng biển nào ở Hoenn mà hai ông ấy không dám đi đâu!" Trung úy Surge tự hào nói.Bộ Tứ Thiên Vương của Hoenn hình như lúc nào cũng có cảm giác tồn tại rất thấp.

Lục Dã không để tâm lắm, đi bộ qua bãi biển cảnh quan của Slateport City, xuyên qua một dãy chợ đặc trưng: bột Berry xay mịn, rong biển đỏ lắc lư, và những con Corsola toàn thân xám trắng, trông giống như hóa thạch."Đây là Corsola hệ Ma của Galar." Chủ cửa hàng giới thiệu Partner của mình, cảm thán: "Nghe nói là Corsola từng sống ở đại dương cổ đại của Galar, sau khi chết thì tái sinh thành hệ Ma, cứ quanh quẩn ở nơi cũ… Thật đáng thương."Lục Dã gật đầu, đồng tình với lời của chủ cửa hàng.Gengar trong lòng Lục Dã thò tay sờ soạng, lấy ra một que kẹo mút, đưa cho Corsola đang rầu rĩ cụp miệng, cười toe toét."Ghos! (≧∇≦)ﾉ"Corsola toàn thân xám trắng, ngơ ngác ngẩng đầu nhìn một cái, khóe miệng cụp xuống khẽ cong lên một đường."Tặng kẹo mút cho Corsola, chủ cửa hàng đã tặng lại một chiếc còi thủy tinh màu vàng, có thể giải trừ trạng thái 'hỗn loạn'."Một chút lòng thành thôi, làm từ tro núi lửa nên không đáng giá bao nhiêu.

Cậu cứ nhận đi." Chủ cửa hàng cười nói.Lục Dã cảm nhận được phong tục, con người Hoenn, mỉm cười chấp nhận.Mặc dù Hoenn đã trải qua các thảm họa như núi lửa phun trào, lũ lụt… Các loại thời tiết cực đoan nghiêm trọng, nhưng cũng vì thế mà mang lại cho Hoenn tài nguyên phong phú và năng lượng dồi dào.

Năng lượng địa nhiệt, năng lượng gió, năng lượng thủy điện… Những nguồn năng lượng này thậm chí còn đủ để hỗ trợ một công

trình khổng lồ như ‘Sea Mauville’.So với nguồn năng lượng phong phú của Hoenn, Galar thực sự thiếu thốn năng lượng – đây cũng là lý do Chủ tịch Rose bắt Eternatus.Tuy nhiên, nếu không có Oleana làm trợ lý, Rose có thể phân thân thiếu thuật, không có thời gian để suy nghĩ về vấn đề khủng hoảng năng lượng ngàn năm sau, tự nhiên cũng sẽ không bắt Eternatus.Lục Dã thầm nghĩ: “Vô tình lại cứu một phản diện cũng nên.”Nhà của Wally nằm ở Verdanturf Town, phải đi qua Mauville Gym của ông Wattson mới tới.

Lục Dã cưỡi Rotom Bicycle, một đường phi như bay từ Đường xe đạp lao đi, khiến ‘Băng đua xe đạp’ của Hoenn kinh hãi.“Đại ca…” Một tên bất hảo khẽ nói: “Vừa nãy, có phải có một con chuột đen khổng lồ bay qua không?”“Đồ ngốc!” Đại ca nổi giận vỗ vào gáy thằng đàn em, “Đó là Rotom Bicycle huyền thoại trong giới xe đạp!”Mấy thằng đàn em: “Oa nga ~ ˚*(**⁰0)*”Tên bất hảo đáp lời: “Vậy, mua ở đâu được ạ?”Đại ca quát: “Mày đặc biệt nói nhiều đấy!”…Đến Mauville City, Lục Dã tạm nghỉ chân trong phòng khách của Pokémon Center, sau đó nhận được cuộc gọi video từ Cynthia.“Cậu đã đến Hoenn rồi sao?” Mỹ nhân tóc vàng mặc chiếc áo khoác gió đen, chống cằm hỏi.“Phải, đã ở Mauville City rồi.” Lục Dã nói, “Lát nữa có khi còn tìm ông Wattson chơi vài ván game.”“Ông ấy nhất định sẽ gian lận.” Cynthia mím môi nói.“Vậy thì tôi sẽ cùng ông Wattson đối chiến Pokémon thật!” Lục Dã không chút do dự nói.Cynthia khẽ mỉm cười, đôi mắt xám dưới mái tóc vàng trở nên nghiêm túc, bình tĩnh nói: “E là em phải đến Hoenn muộn hơn một chút.”“Có chuyện gì sao?”“Một vài tình huống ngoài ý muốn.” Cynthia nhíu mày, “Ở Sinnoh, Unova, Hoenn, nhiều nơi đều xuất hiện dao động năng lượng không gian bất thường.”“Bà và Giáo sư Rowan đều nhất trí cho rằng, điều này liên quan đến Pokémon Huyền Thoại, nên… em có thể phải đến Spear Pillar xác nhận lại tình hình một lần nữa.”Spear Pillar của Sinnoh thông với Ruin of Alph của Johto, liên

quan đến sự ổn định của toàn bộ Sinnoh, Cynthia không thể không để tâm.

Lục Dã tỏ vẻ hiểu, nói: "Không sao.

Mưa sao băng còn 19 ngày nữa mới đến.""Nếu em không đến được thì sao?" Cynthia hỏi."Vậy thì hãy chuẩn bị một trận mưa sao băng dành riêng cho Cynthia." Lục Dã cười nói: "Latias vừa khéo nắm giữ Draco Meteor.""Rati!" Latias bên cạnh phồng má như bánh bao, giận dỗi phản đối.「Draco Meteor không phải để dùng như thế đâu!」Cynthia cười thanh nhã, đôi mắt lóe lên một tia sáng mờ, khẽ gọi: "Lục Dã.""Gì thế.""Em thích anh."Lục Dã bị một đòn tấn công trực diện chí mạng, một lúc sau mới phản ứng lại: "Vừa nãy em nói gì?""Giống như thích Garchomp vậy, em thích anh." Cynthia mỉm cười nói."Gào! (〝▼mãnh▼)"Một đôi mắt sắc lạnh đầy sát khí áp sát màn hình, Garchomp dán chặt vào Cynthia, mang theo không ít ý vị ghen tuông."Ừm… ừ… Anh biết rồi." Lục Dã gãi gãi má, cứng giọng đáp."Câu trả lời của anh?" Giọng nói du dương của Cynthia pha thêm một chút vẻ tinh nghịch."Anh sẽ lập tức nghiên cứu những loại kem mới nhất, sau đó đưa Cynthia đến Sootopolis City ngắm mưa sao băng." Lục Dã ánh mắt ngưng trọng: "Primal Kyogre, Primal Groudon, cộng thêm Mega Rayquaza cũng không cản được anh đâu —""Cái Hoenn này, tôi bảo kê!"…Sinnoh, Alamos Town.Darkrai tựa vào bóng cây trong sân Pokémon, lười biếng nhai Khối Năng Lượng, lắng nghe giai điệu đan xen của Tháp Không Gian – Thời Gian.Thưởng thức, thưởng thức, cái gì gọi là hưởng thụ chứ!Ban đầu đáng lẽ phải đi làm ở quán cà phê Lumiose City… nhưng mấy ngày nay Lục Dã đi Hoenn công tác rồi.

Theo lời cậu ấy, chuyến này không nguy hiểm lắm, nên không cần mang thêm vệ sĩ.Darkrai hiếm khi được nhàn rỗi, tận hưởng sự an nhàn không cần chiến đấu với Pokémon Huyền Thoại.Lúc này,

Darkrai cảm nhận được sự thôi thúc từ 「Jewelrite」, một luồng lạnh lẽo quen thuộc dâng lên sống lưng.Darkrai: o(゜Д゜)ttsu!

Chết tiệt, Lục Dã lại muốn kéo mình đi đánh nhau rồi!

Lần trước là Fusion của Pokémon Huyền Thoại, lần trước nữa là Arceus.

Lần này lại là cái gì đây?

Darkrai thực sự không thể tưởng tượng nổi nữa rồi.Hỏng bét rồi… thằng này chắc chắn lại chọc phải Pokémon Huyền Thoại nào rồi!Jewelrite truyền đến Thần giao cách cảm, sợi dây liên kết tình cảm màu trắng gần như hiện hữu.

Darkrai đổ mồ hôi hột nhận ra, liên kết của mình với Lục Dã lại càng sâu đậm hơn nữa…"Đây là Sức quyến rũ của món ngon, chứ không phải Liên kết!" Darkrai tin phục gật đầu.【Thầy Lục: Hoenn, Mauville City, về gấp.】Darkrai bĩu môi, không tình nguyện chìm vào bóng tối.Nhưng vừa nghĩ đến Lục Dã có thể thực sự gặp nguy hiểm.

Darkrai vẻ mặt ngưng trọng, thông qua Reverse World, vội vàng赶 đi đến Hoenn trong gương…Hoenn, Rustboro City.Đã 48 giờ kể từ khi khối thiên thạch huyền thoại đó biến mất.Và chỉ còn 17 ngày nữa là siêu thiên thạch khổng lồ sẽ giáng xuống.Steven quyết định tìm một thời điểm thích hợp để trình bày vấn đề này với Wallace, đồng thời giải thích phương án giải quyết: người kế thừa sẽ đến Tháp Không Trung, thiết lập liên kết với Rayquaza.

Nhờ năng lượng của thiên thạch cầu vồng, thi triển 「Vút Bay Rồng」, dùng sức mạnh của Mega Rayquaza để phá hủy siêu thiên thạch khổng lồ!Đây chỉ là phương án thứ nhất.

Trong điều kiện nhiệm vụ bí mật, phòng năng lượng Devon cũng đưa ra các kiến nghị liên quan.Phương án thứ hai.

Bộ phận này cho rằng, thiên thạch cầu vồng là một dạng sống có ý thức độc lập, do đó mới biến mất khỏi Thác Sao Băng theo cách dịch chuyển không gian.

Mô phỏng Vũ khí Tối thượng của Vua AZ ở Kalos, dùng năng lượng sinh học của thiên thạch cầu vồng, có thể chiết xuất ra Năng lượng Vô cực '∞ Energy'.∞ Energy làm lõi cho Máy dịch chuyển Pokémon phụ.

Phóng nó lên Tên lửa của Trung tâm Không gian Mossdeep, đủ để dịch chuyển thiên thạch khổng lồ đến một thứ nguyên khác!Ý tưởng 'dịch chuyển thiên thạch' này vừa điên rồ vừa dị tưởng, nghe nói là các nhà khoa học đã lấy cảm hứng từ Thầy Lục —— Vì Dark Void có thể dịch chuyển chiến hạm, vậy thì lỗ hổng của Máy dịch chuyển Pokémon dịch chuyển một thiên thạch cũng hợp tình hợp lý!Nhưng không ai dám đảm bảo rằng thế giới mà thiên thạch được dịch chuyển đến không tồn tại sự sống.

Dù có cứu được thế giới này, thì cũng có thể có một thế giới khác sẽ bị siêu thiên thạch khổng lồ hủy diệt!Phương án vẫn chưa được quyết định, nhưng dù thế nào đi nữa, tiền đề là phải tìm thấy khối thiên thạch cầu vồng đã biến mất đó.Ngày 10 tháng 8, thứ Ba.Steven đã gặp Ultima, người từ Seven Island xa xôi đến, tại hang động ven biển phía bắc Rustboro City.

Ultima cầm quyền trượng, trên quyền trượng treo một vòng tròn hình bánh xe vàng, có tạo hình cực kỳ giống Arceus.Bà lão trông có vẻ bình thường này là một trong những đạo sư truyền dạy 'Chiêu thức Tối thượng', ngay cả Red, Blue và Green cũng là học trò của bà."Ông tìm tôi đến là để bàn bạc về tai nạn nửa tháng sau sao?

Thưa ông Steven." Ultima hỏi bằng giọng khàn đặc.Bà đã giải mã được những bức họa do Tộc Rồng để lại, từ đó biết được thảm họa

trong lời tiên tri.“Không sai.” Steven nhíu chặt mày, gật đầu nói: “Chỉ dựa vào sức một mình tôi, vẫn chưa thể giải quyết được thảm họa đó.

Hơn nữa, điều cấp bách hiện nay là phải thu hồi thiên thạch cầu vồng ngay khi nó xuất hiện!”Steven ánh mắt ngưng trọng: “Vì vậy, tôi cần thêm nhiều người giúp đỡ, và cũng cần bà đặc huấn cho họ!”Ánh mắt Ultima lướt qua bên ngoài hang động: “Ruby, Sapphire, Alain… Ba người trẻ tuổi này, là những người giúp đỡ mà ông chọn sao?”“Thực ra còn có một Mairin nữa.” Steven cười nói: “Nhưng Chespin của cô bé còn chưa tiến hóa cuối cùng, nên tôi không làm phiền cô bé nữa.”“Đến lúc này rồi, đừng có đùa nữa!” Ultima bực bội nói vài câu, “Còn nữa… làm sao ông chắc chắn một trong số họ có thể vượt qua bài kiểm tra và trở thành người kế thừa được Rayquaza công nhận?”“Bởi vì… kết giới của Sky Pillar hình như có giới hạn tuổi tác.” Steven nhíu mày nói: “Tôi từng nghe ông Norman nhắc đến, trường năng lượng đặc biệt, địa hình hiểm trở, khiến ông ấy không thể vào Sky Pillar.

Còn Ruby và những người khác, đều là những hậu bối được tôi tuyển chọn… Tôi tin tưởng năng lực của họ!”Ultima càu nhàu: “Nhưng chỉ còn nửa tháng nữa, dù họ có được Rayquaza công nhận, thì khối thiên thạch kia không chịu xuất hiện thì sao!”“Không đâu.” Steven ngước mắt nhìn bầu trời sắp bão, “Vùng biển cách Rustboro City ba mươi km về phía đông, đã xuất hiện dao động năng lượng của thiên thạch.

Có lẽ nó sẽ xuất hiện trong ba ngày tới.”“Ba ngày sao?” Ultima khoa trương nói: “Ba ngày thì đặc huấn được cái trò trống gì!”“Tôi sẽ cùng bà tiến hành đặc huấn.” Steven mỉm cười nói: “Tóm lại… chỉ cần Ruby và những người khác thành thạo hơn Mega Evolution và Chiêu thức Tối thượng là được!”“Thằng nhóc Alain kia, trông tuổi tác có vẻ đã vượt quá tiêu chuẩn rồi.” Ultima lẩm bẩm khẽ nói: “Nhưng

Charizard của nó, nắm giữ Blast Burn không tệ… đáng khen.”Steven đút hai tay vào túi, nhìn lên trời.Thực tế, Steven còn có một dự cảm chẳng lành… Năng lượng khủng khiếp của thiên thạch cầu vồng, thậm chí có thể gây ra tranh chấp giữa Groudon và Kyogre!Dù vậy… tôi cũng phải từ tay bọn chúng, cứu lấy toàn bộ Hoenn.Steven ánh mắt ngưng trọng, khẽ lẩm bẩm: “Ước gì Wallace và Thầy Lục ở đây thì tốt rồi…”…Gần bãi biển, Ruby, Alain và những người khác đã biết tin Steven sẽ đặc huấn cho họ.Cùng lúc đó, Ash đang theo sau Blue Oak, tu hành trên Núi Bạc.“Thật sự phải vác cái hành lý nặng thế này sao?!” Ash cõng đống hành lý chất cao như núi, mũi phập phồng, từng bước từng bước theo sau.

“Trong đây rốt cuộc là cái gì vậy, Chủ nhân Blue Oak!”Blue Oak khoác áo choàng, điềm tĩnh bước phía trước: “Bảo vệ của Rhyperior, cái búa của Scizor… Đến đỉnh Núi Bạc cậu sẽ biết.”“Nhưng mà…”“Không nhưng nhị gì cả.

Tôi muốn rèn luyện là cậu, với tư cách là một Huấn luyện viên, chứ không phải Pokémon của cậu!” Blue Oak quát.“Đừng có nhiều lời!” Ash không còn càu nhàu nữa, thở hổn hển theo sau, khẽ nói: “Tiền bối Red, hôm nay không ở Núi Bạc sao?”“Ừm… cậu ấy chuẩn bị đi Hoenn tranh tài.” Blue Oak thờ ơ nói.“Vậy còn tiền bối Akin thì sao?”“Akin?” Blue Oak cười lạnh, “Chắc là lừa Red đi hẹn hò với Yellow, rồi tự mình thoát khỏi việc huấn luyện Red rồi.”Nghe vậy, trước mắt Ash dường như đã hiện ra cảnh Akin cười gian trá, reo hò rời khỏi Núi Bạc.“Hình như đúng là vậy thật.” Ash cười ngượng.“Dù sao đi nữa, Ash.” Blue Oak đi phía trước, tự mình nói: “Sức mạnh đội ngũ của cậu, đã rất đáng quý.”“Nhưng, Huấn luyện viên không thể dựa dẫm vào Pokémon, mà phải để Pokémon dựa dẫm vào mình.” Blue Oak dừng lại, “Giống như Thầy Lục, với năng lực của cậu ấy, mượn đội ngũ Unova của cậu cũng có thể giành chức vô địch ở Hội

nghị Vertress… Cậu hiểu ý tôi không?”Ash trầm mặc một lát, gật đầu.“Có lẽ đây không phải con đường phù hợp nhất với cậu.” Blue Oak ngước nhìn đỉnh Núi Bạc: “Nhưng muốn trở thành Bậc thầy Pokémon, đây là con đường cậu phải trải qua.”Quay người liếc nhìn Ash với ánh mắt rực cháy Ember, Blue Oak bình tĩnh nói: “Hội nghị tiếp theo sẽ được tổ chức ở Lumiose City… Chúc cậu may mắn, Ash.”…Ngày 13 tháng 8, thứ Tư.Lục Dã dưới sự tiễn biệt nồng nhiệt của cha mẹ Wally, đứng ở cửa nhà Wally để nói lời tạm biệt.“Thằng bé Wally này nhờ Thầy đã chiếu cố… nó vốn nhút nhát, nhưng gần đây đã cởi mở hơn rất nhiều rồi!”Wally yếu ớt ít nói, kẹp giữa cha mẹ, không biết nói gì, chỉ đành nở một nụ cười ngượng nghịu.“Wally sẽ trở thành một Huấn luyện viên xuất sắc.” Lục Dã cười nói: “Tôi vẫn luôn tin tưởng điều đó.”Có lẽ không thể sánh ngang với Ruby hay Sapphire.

Nhưng Thầy Lục sẽ vì Wally – người học trò này, mà cảm thấy tự hào.Cha mẹ Wally nhìn nhau, trong mắt lộ rõ nụ cười mãn nguyện.Từ chối những lời mời mọc thêm, Lục Dã đi trên con đường làng ngập tràn hương hoa trong ánh hoàng hôn, tâm trạng rất tốt.Darkrai ẩn trong bóng Lục Dã, đầy vạch đen trên đầu.Công toi mình còn tưởng, tên này thực sự gặp rắc rối…Hóa ra là ‘lo xa’, gọi vệ sĩ về trước, mà Khối Năng Lượng còn không tính riêng!Nói đi thì phải nói lại.

Darkrai nhìn Latias đang lơ lửng bên Lục Dã, tâm trạng phức tạp.Mấy ngày không gặp, thằng nhóc này lại thu hút thêm một Pokémon Huyền Thoại đồng hành nữa rồi…“Hoàn thành ghé thăm… Tiếp theo đến Devon, nhận thiết bị bay là xong.” Lục Dã duỗi eo, cười ha hả: “Xem ra cũng không có chuyện gì lớn xảy ra!”“Thầy Lục!”Lục Dã quay đầu lại, thấy thiếu niên tóc xanh yếu ớt đang chạy về phía mình, thở hồng hộc.“Wally à.” Lục Dã nói: “Cứ từ từ nói, không vội.”“Vừa, vừa nãy, có ba mẹ ở đó, em không nói ra được.” Wally thở

hổn hển, cố gắng bình tĩnh nói: “Em muốn nói chuyện riêng với Thầy, Thầy Lục.”“Đương nhiên không vấn đề gì.” Lục Dã mỉm cười nói.“Em không phải thiên tài như Ruby, mãi mãi không thể đuổi kịp bước chân của cậu ấy, nhưng em sẽ cố gắng trở thành một Huấn luyện viên xuất sắc ——” Wally gần như dùng toàn bộ sức lực mà hét lên: “Em là học trò của Thầy Lục… nên, em sẽ không làm Thầy mất mặt đâu!”Trong ánh hoàng hôn vàng rực, một làn hương hoa yên bình và dịu nhẹ thoang thoảng bay tới.

Lục Dã đặt tay lên vai Wally, mỉm cười.“Em là học trò mà tôi tự hào nhất… Wally.

Nên tôi tin em.”Tất cả mọi người trên thế giới này, không phải ai cũng có điều kiện ưu việt.

Thầy Lục tin tưởng mỗi học trò của mình, và cảm thấy tự hào vì họ.Wally gật đầu thật mạnh, vẫy tay với Lục Dã, rồi cố gắng nói: “Đi qua… Đường hầm Rusturf, là có thể đến Rustboro City… Thầy Lục, tạm, tạm biệt!”Lục Dã khẽ gật đầu, quay người rời đi.

Bên cạnh, cảm ứng của Latias truyền đến.「Vừa nãy cậu ấy hình như khóc sụt sùi đó.」 Latias khẽ nói.“Sao thế.”「Anh không chăm sóc cậu ấy một chút sao?」 Latias nghiêng đầu nói.“Đôi khi, khóc sụt sùi còn hiệu quả hơn là cố gắng gượng.” Lục Dã cười nói.「Không hiểu.」 Latias lắc đầu, rồi lại nói, 「Em sẽ không khóc sụt sùi đâu.」 Lục Dã nhướn mày.Hiểu rồi, vậy thì tối nay mình sẽ cho hai củ hành vào bữa tối!…Đi qua Đường hầm Rusturf, siêu đô thị Rustboro City sừng sững hiện ra trước mắt.Chỉ cần nhìn một cái là có thể thấy công trình biểu tượng, Tòa nhà Devon, mặt kính của tòa nhà sáng chói phản chiếu ánh nắng.“Chỗ này còn hoành tráng hơn cả Thành phố Lumiose ấy chứ…” Lục Dã lẩm bẩm.Xét thấy chưa quen thuộc địa điểm, Lục Dã quyết định gọi điện cho Steven.Tuy nhiên, ‘hoa tiêu Pokémon’ của Steven luôn bận máy.Đúng lúc này, mọi người hai bên đường bước

nhanh hơn, rồi chen nhau chạy toán loạn.Trong tiếng bước chân hỗn loạn.Rotom Pokedex bay đến trước mặt Lục Dã, chiếu hình ảnh tin tức mới nhất.【Ngắt lời một tin tức quan trọng, một thiên thạch không rõ nguồn gốc xuất hiện ở vùng biển gần Rustboro City, đồng thời kèm theo mưa lớn.

Xin quý vị công dân hãy ở trong nhà để tránh ra ngoài…】Lục Dã hơi sững sờ, nhìn hình ảnh tin tức đưa ra.Đó là một khối thiên thạch phát ra ánh sáng cầu vồng rực rỡ, lơ lửng trên mặt biển, như một Báu vật khiến người ta tranh giành!Trong lòng Lục Dã thắt lại, anh ngẩng đầu nhìn bầu trời bỗng chốc đen như mực, ẩn hiện tia chớp xẹt qua, sau đó là tiếng sấm rền vang!Ầm ầm!

"Thầy Lục!"Cuộc gọi của Steven cuối cùng cũng được kết nối, giọng nói hiếm thấy vẻ sốt ruột.

"Thầy đang ở Hoenn sao?

Có chuyện quan trọng cần bàn với Thầy!"Thầy Lục hít một hơi thật sâu, lồng ngực khó chịu, mắt nóng bừng.Cái gì đến, cuối cùng vẫn đến sao!Lục Dã: "…Tôi đang ở dưới lầu nhà cậu."Steven: ??? Một giờ trước.Vùng biển H17 Rustboro City.Mặt biển phẳng lặng không gió, nhưng dao động năng lượng khủng khiếp lại đang hình thành trên bầu trời vùng biển.Devon, phòng khẩn cấp.Nhà nghiên cứu đổ mồ hôi hột ngồi trước màn hình lớn, ngón tay lướt bàn phím như bay, hét lớn vào tai nghe: "Vùng biển H17 phát hiện nguồn năng lượng không xác định, dao động năng lượng ở Lilycove City và Núi Chimney đã vượt quá giới hạn!

Đề nghị kích hoạt phương án cảnh báo cấp 9, nhắc lại, đề nghị kích hoạt phương án cảnh báo cấp 9!"Lộp bộp.Một giọt mồ hôi bắn tung tóe lên bảng điều khiển, mặt bàn sáng bóng phản chiếu khuôn mặt tái mét của nhà nghiên cứu.Năng lượng vượt xa Kyogre và

Groudon thông thường, đây là một thảm họa còn kinh hoàng hơn!Kính coong coong coong!Tiếng chuông điện thoại chói tai, điện thoại hôm nay reo không ngừng, các đường dây đều kẹt cứng, nhân viên hoảng loạn mà không hiểu nguyên do.Tổng đài viên cấp cao cố gắng giữ nụ cười bình tĩnh: "Đây là Liên Minh Hoenn, xin hỏi muốn chuyển tiếp đến…""Tôi là Wallace." Đầu dây bên kia bình tĩnh nói: "Hãy báo ngay cho Chủ tịch tổ chức cuộc họp chuẩn bị chiến đấu.""Hoenn… gặp rắc rối lớn rồi!"Mây đen đè nặng lên vòm trời Rustboro City, nghẹt thở.

Từ xa, miệng núi lửa hình ống khói dưới nền mây đen tỏa ra ánh sáng cam đỏ rực rỡ đầy hiểm ác.Thiếu niên đeo băng đô xanh đứng trên bờ biển nhìn về Núi Chimney, mày nhíu chặt."Ruby!" Đằng sau có cô gái gọi: "Cậu đang nhìn gì vậy?""Sắp mưa rồi." Ruby nhíu mày nói, "Là một trận bão lớn.""Tình hình không ổn… hai người đợi ở đây."Thanh niên áo khoác đen chạy dọc bờ biển, một luồng sáng đỏ từ PokéBall bên hông bay ra, Charizard vỗ cánh bay thấp.

Alain nhân cơ hội nhảy lên lưng Charizard, "Tôi đi tìm ông Steven hỏi tình hình!""Cái tên này, lại lén lút rồi." Sapphire cười toe toét nói.Mairin vẫy vẫy hai tay lên trời: "Đừng bỏ em lại đó, Alain!"Không có hồi đáp, Charizard đã Thu Nhỏ thành một chấm đen trong tầng mây mù.

Mairin buồn bã cúi đầu, Sapphire đặt tay lên vai cô bé, cười hì hì: "Không sao đâu, đàn ông thì chẳng đáng tin bao giờ, tôi và Naive sẽ bảo vệ cậu!""Chích!" Mega Blaziken giơ cao chân, hai tay vung vẩy những dải lửa, lông vũ hai bên trán sắc như mũi tên.Sau khi đặc huấn, Blaziken và Gallade của Sapphire đều có thể Tiến hóa Mega.

Hai viên Mega Stone đều do Steven tặng."Ê, tôi còn ở đây mà." Ruby xen vào nói."Chúng ta cũng phải về Devon trước." Sapphire không để ý, nhìn luồng nhiệt xoắn vặn từ miệng Núi Chimney, "Đưa Mairin theo, đi hỏi ông Steven!""Alain…" Mairin sợ hãi khẽ nói: "Tại

sao lại bỏ em lại…”Ruby nhìn Sapphire thật sâu, rồi mỉm cười nói: “Có lẽ, là không muốn người mình yêu bị thương thôi.”Người mình yêu… Sapphire mặt đỏ bừng, dáng vẻ nữ hán tử biến mất, ngượng nghịu nói: “Được, được rồi… Tôi sẽ gọi Tropius đến, mọi người cùng về Devon!”…Devon, trước cửa sổ kính từ trần đến sàn trên tầng thượng.Người sáng lập, một tay gây dựng Devon thành đế chế thương mại khổng lồ, Chủ tịch Stone Joseph tóc bạc phơ, chắp tay đứng đó.“Cha.” Steven nhìn về hướng vùng biển H17, “Thật sự muốn kích hoạt kế hoạch ‘∞ Energy’ sao.”“Nguồn gốc của ∞ Energy là năng lượng sinh học, có thể nói là tàn nhẫn.” Chủ tịch Stone lắc đầu, “Nhưng nó là lõi của Máy dịch chuyển Pokémon phụ.

Muốn giải quyết siêu thiên thạch khổng lồ nửa tháng sau, thì phải kích hoạt kế hoạch này.”“Chúng ta có thể thử các phương pháp khác!” Steven nói.“Không kịp nữa rồi.” Chủ tịch Stone cười khổ, “Nếu tôi trẻ lại mười tuổi, Steven, tôi còn có thể như một Huấn luyện viên sát cánh cùng con mạo hiểm.

Thử tìm kiếm sức mạnh của Rayquaza.”“Nhưng bây giờ, trên vai tôi là cả Devon, cả Hoenn, tất cả mọi người của Hoenn.” Chủ tịch Stone lẩm bẩm: “Cứ coi như là giả nhân giả nghĩa đi… Steven, kế hoạch ‘∞ Energy’ không liên quan đến con, con vẫn sẽ là ngài Nhà vô địch hoàn hảo.”“Cha!” Steven quát, “Chưa đến giây phút cuối cùng, tất cả đều còn kịp!”“Giống như Ruby, Sapphire, và cả Wallace, Thầy Lục, họ đều là những Huấn luyện viên có thể tạo ra kỳ tích!”Ánh mắt Chủ tịch Stone lóe lên một tia sáng: “Con nói là… trong số họ có người, có thể nhận được sự công nhận của Rayquaza sao?”“Con không dám đảm bảo, nhưng con sẽ lấy danh nghĩa của Stone Steven, tin tưởng họ!”Chủ tịch Stone im lặng, sau đó nói: “Năng lượng sinh học, không thực sự cần tiến hành thí nghiệm sinh học trên Pokémon… trên cơ sở cải tiến Vũ khí Tối thượng của AZ, vận dụng Mega

Energy, tức là năng lượng của khối thiên thạch cầu vồng đó, cũng có thể chuyển hóa thành '∞ Energy'… đây có lẽ có thể là một phương án thay thế.""Con sẽ đoạt được khối thiên thạch cầu vồng đó.

Bởi vì đó cũng là tín vật để Rayquaza Siêu Tiến hóa." Steven vươn một bàn tay, nhìn thẳng vào người cha già, đôi mắt lóe lên ánh sáng."Cha… hợp tác vui vẻ."Chủ tịch Stone sững sờ một lúc, rồi tự mình nói: "Con chỉ mới năm tuổi… Khi đó lần đầu tiên cha đưa con đi khảo sát khoáng thạch ngoài tự nhiên, tặng con một con Beldum.

Sau đó con đã cuồng khoáng thạch."Chủ tịch Stone khoa tay chỉ chiều cao, cảm khái mỉm cười: "Thoáng cái, con đã cao thế này rồi…"Ngay sau đó.Stone Joseph nắm chặt tay Steven.Như thuyền trưởng về hưu nắm chặt tay thuyền phó đáng tin cậy, như nhìn lại cây cổ thụ vừa mới trồng.……Liên Minh Hoenn, cuộc họp khẩn cấp thời chiến.Bốp!Wallace nghiêng người về phía trước, hai tay đập mạnh xuống bàn hội nghị, khiến nước trà trong cốc rung lắc."Bỏ mặc người dân gặp nạn trên đường, mặc cho Kyogre và Groudon tiến tới sao?"Chủ tịch Hoenn chắp hai tay, cẩn thận nói: "Anh hiểu lầm ý tôi rồi, Wallace.

Trước khi rủi ro chưa rõ ràng, không thể mạo hiểm cứu viện.

Phải hướng dẫn người dân gặp nạn trên đường di tản, khuyến khích họ tự cứu.

Các thành viên Liên Minh địa phương cũng sẽ đến tiền tuyến ngay lập tức."Một nhà nghiên cứu khác tiếp lời: "Dựa trên phản ứng năng lượng, sự kiện hồi sinh lần này, vượt xa các lần hồi sinh trước đó trong lịch sử.

Chúng tôi có căn cứ để tin rằng, đây là hiện tượng Primal Reversion của Kyogre và Groudon!""Primal Reversion?""Đúng vậy.

Một hiện tượng độc đáo của Pokémon Siêu Cổ Đại, chúng sẽ trở

lại hình thái ban đầu khi môi trường thay đổi đột ngột hoặc năng lượng vượt quá giới hạn." Nhà nghiên cứu dừng lại một chút: "Và, đạt được sức mạnh cường đại hơn, giống như ban đầu!"Trưởng Gym Hệ Chiến Đấu của Dewford Town, Brawly, khoanh tay, khoa trương nói: "Á chà… hai ông lớn này đã đủ bá rồi, còn có thể trở nên mạnh mẽ hơn nữa sao?"Trưởng Gym Hệ Đá của Rustboro City, Roxanne, búi hai bím tóc, nghiêm túc nói: "Kyogre và Groudon của Hoenn, sở dĩ so với Pokémon Huyền Thoại của các Liên Minh khác, mang lại tai họa lớn hơn cho loài người.

Căn nguyên, là ở chỗ chúng là biểu tượng của 'tự nhiên'.""Tự nhiên ban tặng cho Kyogre và Groudon sức mạnh cường đại hơn.

Điều đáng sợ nhất không phải là hai Pokémon Huyền Thoại, mà là lũ lụt và hạn hán đằng sau chúng!""Vì yếu tố thiên tai." Trưởng Gym Hệ Bay của Fortree City, Winona, gật đầu nói: "Tôi đồng ý với đề nghị của Chủ tịch, không thể mạo hiểm cứu viện.

Nhưng!""Điều đó không cản trở các Huấn luyện viên đến tiền tuyến, cung cấp sự giúp đỡ cần thiết cho những người gặp nạn!" Winona ánh mắt nghiêm túc, "Trước khi sức mạnh của Hoenn đạt đến, Huấn luyện viên sẽ là đội tiên phong.

Và những người cản trở Groudon và Kyogre, tranh thủ thời gian di tản ——"Winona ánh mắt quét qua các Trưởng Gym Hoenn trong cuộc họp, họ đều lộ ra ánh mắt ngưng trọng và kiên định."À, tôi xin phép chen ngang một câu." Trưởng Gym Lavaridge Town, Flannery, gãi gãi mái tóc đỏ, hỏi: "Mấy người làm sao biết Groudon sẽ tỉnh dậy?

Nhà tôi ở dưới chân núi của Groudon, trước khi đến đây dự họp còn không biết gì cả…"Mọi người nhìn nhau, nhà nghiên cứu giải thích: "Dựa trên dự đoán tần số năng lượng, còn 24 giờ nữa, Kyogre và Groudon có khả năng rất cao sẽ hồi sinh ở hang động dưới biển

cạnh Lilycove City, và Núi Chimney cạnh Lavaridge Town.”“Ôi!” Flannery biến sắc.“Không cần lo lắng, các Jenny và Joy ở hai thị trấn đó đã tổ chức di tản nhân viên ngay lập tức, có thể tránh thương vong tối đa.” Chủ tịch Hoenn chắp hai tay, trầm giọng nói: “Người dân gặp nạn trên đường… mong rằng tất cả đều có thể sơ tán ngay lập tức.”“À mà…” Wattson giơ tay nói: “Dưới Mauville City đã xây dựng một thành phố khổng lồ tên là ‘New Mauville’, điện lực, vật tư đầy đủ, cộng thêm sự giúp đỡ của đường hầm dưới biển, có thể làm nơi trú ẩn tạm thời cho người dân dọc đường.”“Được đó, ông già!” Clairvoyant mắt sáng rực, vỗ vào lưng Wattson, “Hóa ra New Mauville thật sự đã xây xong rồi!”“He he…” Ông Wattson gãi đầu cười ngượng, trong lòng thầm nghĩ.Ban đầu chỉ muốn xây một khu vui chơi dưới lòng đất cho trẻ con…Mình và Trick Master cứ loay quay thế nào mà lại xây thành khu trú ẩn khổng lồ mất rồi!Chủ đề quay lại vấn đề nan giải cuối cùng —— Ai sẽ cản bước Groudon, Kyogre, tranh thủ thời gian!

“Việc cần làm chỉ là trì hoãn bước chân, tranh thủ thời gian di tản, chứ không phải đánh bại chúng.” Chủ tịch Hoenn cười khổ: “Đương nhiên, tôi cũng biết nhiệm vụ này gian nan… thậm chí có thể…”“Tôi.” Wallace và Winona đồng thời lên tiếng.Sau đó, hai người ngạc nhiên nhìn nhau.

Wallace nở một nụ cười nhẹ, Winona điềm tĩnh lờ đi.Các Trưởng Gym khác nhìn nhau, đồng loạt gật đầu.Theo vị trí của các Gym, Wallace và Winona sẽ dẫn đội, chia các Trưởng Gym thành hai nhóm để cản bước Kyogre và Groudon.Nhà nghiên cứu chỉ vào Bản đồ Hoenn nói: “Groudon… không, Primal Groudon, khả năng rất cao sẽ hồi sinh từ Núi Chimney, sau đó tiến về phía nam, đến vùng biển H17 Rustboro City.”Bốp!Cây chỉ trên bản đồ di chuyển.“Còn Primal Kyogre, sẽ hồi sinh từ hang động dưới biển của Lilycove City, tiến về

phía tây, sau đó đối đầu với Groudon tại vùng biển H17.”“Phải cẩn thận đối phó với ảnh hưởng của cháy rừng, lũ lụt.”“Theo lộ trình di chuyển của Kyogre, ba thành phố đầu tiên chịu ảnh hưởng là Lilycove City, Fortree City, Slateport City, đều sẽ bị lũ lụt nhấn chìm.”“Còn Rustboro City sẽ bị bao vây bởi nhiệt độ cao… hỏa hoạn sẽ kéo dài đến vùng biển mới dừng lại…”Hiện trường im lặng không một tiếng động, một nỗi kính sợ đối với tự nhiên khiến không ai dám mở lời.“Tóm lại.” Chủ tịch Hoenn hít một hơi thật sâu, ánh mắt quét qua các Trưởng Gym, Nhà vô địch có mặt, trầm giọng nói: “Hy vọng quý vị bình an trở về!”…Tầng thượng Tòa nhà Devon, khu đỗ trực thăng.“Ông Steven!” Alain từ Charizard nhảy xuống, thu nó vào PokéBall, chạy về phía Steven đang chuẩn bị lên trực thăng: “Có chuyện gì vậy ạ!”“Alain.” Steven nở nụ cười bình tĩnh trên môi, đôi mắt sâu thẳm, “Phát hiện Primal Groudon và Primal Kyogre hồi sinh, cũng như thiên thạch cầu vồng xuất hiện, tôi phải lập tức đến vùng biển H17.”“Groudon và Kyogre hồi sinh?!” Alain đồng tử co rút, chấn động nói: “Vậy người dân trên đường thì sao!”“Chưa di tản hoàn toàn.” Steven hiếm khi để lộ nét u ám trong mắt, mái tóc xanh lam lay động trong luồng gió xoáy của trực thăng, ngẩng đầu nói: “Tuy nhiên… tôi tin tưởng Wallace và những người khác, sẽ tranh thủ được thời gian di tản quý báu!”Khi họ trì hoãn được quần chúng rút lui, Kyogre và Groudon tranh giành thiên thạch cầu vồng trên biển thì… Steven ánh mắt lóe lên.Cơ hội đoạt được thiên thạch cầu vồng, sau đó giải quyết siêu thiên thạch khổng lồ, chỉ có một lần này!

Chương 653

“Tôi đi cùng ông!” Alain nói.Steven hơi sững sờ, rồi nở nụ cười: “Vậy thì cậu phải chuẩn bị tâm lý thật tốt đó!”Lúc này một con Tropius từ trên không bay tới, Ruby, Sapphire đuổi kịp Alain đi trước một bước, đến tầng thượng Tòa nhà Devon.“Ruby, Sapphire.” Steven nhìn thiếu niên đeo băng đô, nghiêm túc nói: “Tôi cần hai cậu đến Tháp Không Trung của Hoenn, chấp nhận thử thách của Rayquaza!”“Á á?

Đột ngột vậy sao!” Sapphire nói.“Không phải, đợt đặc huấn trước đó, chính là để chuẩn bị cho ngày hôm nay.” Steven khẽ cười, ánh mắt đối diện với Ruby đang đặc biệt nghiêm túc, nói nhỏ: “Xin nhờ cậu… Ruby.”Ruby hơi sững sờ.Sau đó.Ruby chỉnh lại băng đô, lộ ra vết sẹo ghê rợn ở trán, cười toe toét: “Cứ giao cho tôi!”Cơn bão sắp đến, Ruby và Sapphire cưỡi Tropius, vội vã đến Tháp Không Trung.Steven đứng trên tầng thượng, nhìn lên trời, tận hưởng chút yên tĩnh cuối cùng trước trận đại chiến.Alain vừa mới ném Mairin không nghe lời xuống một căn phòng bên dưới, và khóa chặt lại, rồi quay lại tầng thượng.“Cậu không mang cô bé theo sao?” Steven hỏi.“Cô bé chỉ sẽ trở thành gánh nặng.” Alain lạnh lùng nói.“Đây có lẽ, là sự dịu dàng độc đáo của Alain cũng nên.”Alain hơi sững sờ.Steven nở nụ cười bình thản như đã Biết Tất Cả, ngửa đầu nhắm mắt.“Cậu lại đang sợ hãi sao?” Alain thần sắc chấn động, nhìn Steven nắm chặt tay.“Không được sao.” Giọng Steven vẫn bình thản.“…Thật lòng mà nói, tôi cũng rất sợ hãi.” Alain cúi đầu nhìn Mega Ring trên cánh tay, từ từ nắm chặt nắm đấm, khẽ nói: “Nhưng mà, tôi có thứ phải bảo vệ…”Bất chợt, Alain đột nhiên nhớ lại lời Steven nói với mình ba ngày trước.Đến lúc đó… mình có thể thân bất do kỷ!Alain lại nhìn Steven,

thấy anh đã điều chỉnh hơi thở, để lộ nụ cười ưu nhã, hoàn hảo, mạnh mẽ như một quý công tử.“Hiểu được sợ hãi, nên mới có thể sống sót.” Steven nói.Trong ánh mắt sững sờ của Alain, Steven mỉm cười nói: “Đi thôi… Đến lúc rồi…”Tích tích tích ——Đường dây liên lạc của hoa tiêu bị nhiễu, trong thời gian ngắn đã khôi phục.

Steven thấy cuộc gọi đến, hơi sững sờ.“Thầy Lục!” Steven bắt máy, giọng nói hiếm thấy vẻ sốt ruột, pha chút vui mừng.

“Thầy ở Hoenn sao?

Có chuyện khẩn cấp cần bàn với Thầy!”Lục Dã đứng ở cửa Tòa nhà Devon, tay cầm điện thoại ngẩng nhìn tòa nhà cao chọc trời, một chiếc trực thăng vừa xuyên qua mây mưa đen kịt đậu xuống tầng thượng tòa nhà.Lục Dã: “…Tôi đang ở dưới lầu nhà cậu.”Steven: ??? Trời bắt đầu đổ mưa lất phất, rơi xuống đất tạo thành làn hơi nước mịt mờ.

Lục Dã rõ ràng cảm thấy nhiệt độ mặt đất tăng lên, hỏi: “Xảy ra chuyện gì thế?”“Chuyện dài lắm… Thầy đang ở vị trí cụ thể nào?” Steven nói.Lục Dã khóe miệng co giật.Xin lỗi… Tôi quên mất cậu có rất nhiều ‘nhà’!

“Ở cổng nam Tòa nhà Devon, tôi vừa thấy một chiếc trực thăng đậu trên tầng thượng.” Lục Dã đáp.Khu đỗ trực thăng trên tầng thượng, Steven hơi sững sờ, trong màn mưa lất phất đi đến lan can nhìn xuống.Lục Dã vừa vặn ngẩng đầu, xuyên qua tòa nhà cao tầng thấy bóng người tóc xanh mờ ảo.Không khí có chút gượng gạo vi diệu.Steven: “Tôi thấy Thầy rồi.”Lục Dã: “Làm ơn cho Metagross đón tôi một đoạn.”Ầm ầm!Platinum Metagross khí thế hung hăng, hạ xuống.

Bốn cánh tay phun ra ngọn lửa xanh lam.Lục Dã đứng một bên, trong lòng có chút chua xót.Biết bay thì giỏi lắm sao?

Đợi tôi lấy được thiết bị cưỡi… tôi cũng cưỡi Latias!「Không được đâu, không được đâu.」 Latias cảm ứng tâm linh, hai tay nhỏ xíu khoanh lại thành hình chữ thập.Phản đối vô hiệu, hôm nay ba đây cứ phải cưỡi (tiếng bị cắt)!"Khang Kim!" Metagross tiếp đất, va chạm kim loại "keng keng" vào nắm đấm, chào Lục Dã.Lục Dã vuốt ve dấu X trên trán nó, nửa quỳ trên đỉnh Metagross, hai tay nắm chặt vào những chỗ nhô ra hình đĩa của Metagross."Khang Kim… ⊙⊙"Lục Dã: "Cất cánh, Metagross!""Khang Kim!" Metagross đối chọi nắm đấm Thép, biểu thị sự bất mãn với Lục Dã tự ý ra lệnh.Lục Dã thuận tay quét ra một luồng Aura, thấy đôi mắt Metagross luân chuyển ánh sáng, cánh tay thép phun ra lửa!Nhìn xuống cảnh vật dưới đất đã Thu Nhỏ, Lục Dã lẩm bẩm: "Có cảm giác như thang máy… cũng khá an toàn."Càng lên cao, Thầy Lục nắm càng chặt.Đây là bản năng của con người, không thể chống lại.Cho đến khu đỗ trực thăng trên tầng thượng, Lục Dã nhẹ nhàng nhảy khỏi Metagross, lau mồ hôi tay lên bộ lông của Latias đang ẩn mình."Ê, Steven-san…" Lục Dã dừng lại một chút, ngạc nhiên nói: "Alain sao?"Alain căng thẳng mặt mày, vì nỗi sợ hãi về Kyogre và Groudon sắp hồi sinh, khi thấy Thầy Lục thì ngược lại lại thư giãn được vài phần."Thầy Lục." Alain gật đầu nói: "Hiện tại tôi đang theo Steven-sensei tu hành."Lục Dã chợt hiểu ra.Alain theo Steven đặc huấn, Ash theo Blue Oak đặc huấn… Đây là để làm nóng cho Hội nghị Lumiose City sao!

"Tôi vừa mới ghé thăm xong, từ Verdanturf Town đến đây, để lấy thiết bị cưỡi đặt làm." Lục Dã tóm tắt mục đích đến, nhìn Steven nói: "Nhưng mà… sao hai người lại hoảng loạn thế?"Alain kinh ngạc trước khí phách của Thầy Lục, người vẫn bình thản khi Groudon sắp tỉnh dậy.Được Thầy Lục nhắc nhở, Steven cũng hít thở một hơi, mỉm cười nói: "Đúng vậy, Thầy dạy phải, là tôi đã thất thố rồi."Lục Dã vẻ mặt ngơ ngác: "Hả?""Chắc Thầy đã nghe nói rồi…" Steven ánh mắt lóe lên vẻ cảm kích, tay đặt lên ngực bộ vest, nói: "Có sự có mặt của

Thầy, tôi yên tâm hơn rất nhiều!”Lục Dã sững sờ một lát, hỏi: “Có liên quan đến vùng biển gần đó, khối thiên thạch cầu vồng kia sao?”“Không sai.” Steven gật đầu nói: “Groudon… không, Primal Groudon, và Primal Kyogre sắp hồi sinh, và sẽ tranh giành khối thiên thạch đó tại vùng biển gần Rustboro City.”“Wallace và những người khác, sẽ trì hoãn Kyogre và Groudon trên đường, tranh thủ thời gian di tản cho người dân dọc đường.”“Và khi song thần giao chiến trực diện, lúc năng lượng của thiên thạch suy yếu, đó là cơ hội duy nhất để thu hồi thiên thạch!”Steven thành khẩn nói: “Vì vậy, Thầy Lục, tôi cần sự giúp đỡ của Thầy!”Lục Dã: (⊙_⊙) Mẹ nó… Cái Flag thu hồi hoàn hảo rồi!Victini: °*̥(∗*⁰̤0)*Nimi ~ Nhất định sẽ có dao động chiến thắng rất mạnh mẽ!Darkrai: (tsu Д`) Ngày xưa tôi tin khoa học, cho đến khi tôi gặp Thầy Lục!Blastoise: Kạc mịt… ヾ(⌐■_■) Đến đón hai đối thủ hạng nặng đây…Sirfetch’d: Quạc… (´ᵹ̈ᵹᵹ̈)σ Cái ngày tháng này hết cách sống rồi ~~!“Sa kỷ… (▼he ▼me)”Đoán được thời tiết thì coi như thành công!!

“Không kịp giải thích nữa đâu!” Steven giữ chặt cửa khoang trực thăng, cổ áo và mái tóc xanh phấp phới trong tiếng cánh quạt ồn ào, rồi quay đầu nói: “Bản đồ lộ trình của Kyogre và Groudon, tôi sẽ gửi qua Rotom điện thoại của anh.

Nếu có thể, tôi hy vọng anh có thể chi viện cho các Trainer đang chống lại song thần dọc đường.”Steven ánh mắt lóe lên, vị Nhà Vô Địch Perfect này, dùng giọng khẩn cầu nói: “Làm ơn, Thầy Lục!”Những hạt mưa lớn như trút nước từ trên trời rơi xuống, tiếng cánh quạt khuấy động làn sương mù mờ ảo.

Xa xa, núi Chimney, dưới nền mây đen, phun trào những luồng hơi nóng xoắn vặn, ánh sáng đỏ cam chói mắt đến kinh người.Ở phương xa vô tận, những con người đang gặp nạn, bão tố, hạn hán, những bến cảng bị nước lũ nhấn chìm, những thị trấn núi bị lửa thiêu rụi…Lục

Dã nhắm mắt lại, thực sự cảm nhận được gánh nặng đè lên vai, dừng lại một lát, rồi mở đôi mắt trong veo đen trắng rõ ràng.

“Tôi đồng ý, Steven Stone.”Steven hơi sững sờ.

Chàng thanh niên tóc đen trước mặt toát ra một thứ Aura đã lâu không thấy.

Lần trước nhìn thấy Thầy Lục với vẻ mặt nghiêm túc như vậy, là khi đối mặt với Cây Thế Giới Dervish đang trên bờ vực sụp đổ.Một nụ cười nhẹ nhàng, tao nhã như gió xuân, hiện lên trên khuôn mặt Steven Stone.

Anh ta vươn tay từ dưới bộ vest, nắm chặt tay Lục Dã, rồi lập tức nghiêm mặt, hét về phía Alain bên cạnh: “Chuẩn bị sẵn sàng, Alain, chúng ta phải hành động rồi!”“Rõ!” Alain đáp.Các Gym Leader, Tứ Đại Thiên Vương và Nhà Vô Địch của toàn bộ Liên minh Hoenn đều đã lao ra chiến trường, ngăn cản bước tiến của song thần, nhờ đó tranh thủ thời gian quý báu để sơ tán dân cư dọc đường.Vì lẽ đó, mỗi một nguồn lực chiến đấu bổ sung có thể chi viện cho hai chiến tuyến đều cực kỳ quý giá.

Thầy Lục, một Trainer có thực lực cấp Nhà Vô Địch, có thể nhanh chóng di chuyển giữa hai chiến tuyến, thậm chí trở thành nhân tố tự do quyết định cục diện trận đấu!Steven Stone tin tưởng điều đó.

Bởi vì, anh ta từng kề vai chiến đấu với Lục Dã, tại Cây Thế Giới Dervish đang trên bờ vực sụp đổ, chứng kiến khoảnh khắc Nhà Vô Địch của Lục Dã!Cái gọi là Nhà Vô Địch, chính là khi cần thiết, phải đứng ra.

Dù sợ hãi, dù phải dấn thân vào hiểm nguy, cũng phải bảo vệ tuyệt đại đa số mọi người.Lục Dã điều chỉnh hơi thở, bất ngờ nhận ra mình không quá căng thẳng.

Anh nhìn về phía chiếc trực thăng đã xuyên mây mưa cất cánh.

Steven giữ chặt cánh cửa khoang đang mở, vẻ mặt nghiêm túc, xa xa gật đầu chào anh.

“Không lẽ là chuyện này mình trải qua nhiều quá rồi, giờ thành chuyện nhỏ?” Lục Dã lầm bầm.Nhưng dù sao đi nữa, hai thằng ngốc Hoenn, dù trong game hay bản đặc biệt, áp lực mà chúng mang lại đều vượt xa Bộ Ba Sinnoh.

Nguyên nhân cốt lõi là sự khủng khiếp và tai họa mà những hiện tượng thời tiết cực đoan như lũ lụt, hạn hán gây ra.Việc của mình là di chuyển qua lại giữa hai chiến trường, chi viện cho các Trainer đang chống lại song thần.

Tầm quan trọng của nó, giống như Libero trên sân Verdanturf, hay người chơi Quidditch bắt được “Snitch vàng” trong trận đấu vậy!Lục Dã vỗ trán, kêu to không ổn: “Vãi chưởng, tôi không biết bay, làm sao mà làm Seeker đây!”Đứng cô độc trên khu vực trực thăng của Tòa nhà Devon, Lục Dã đứng trong màn mưa, nhìn chiếc trực thăng dần biến thành một chấm đen.

Thầy Lục hận không thể giang tay nói: “Tôi còn chưa lên xe mà!”Bình tĩnh, bình tĩnh!

Lục Dã đưa mắt nhìn Latias ướt đẫm lông vũ, lộ rõ thân hình.

Nó đang lè lưỡi nhỏ, nghiêng đầu vuốt thẳng đám lông trên cánh, thấy Lục Dã nhìn tới, lập tức đỏ mặt ngượng ngùng.

“Tình thế cấp bách.” Lục Dã nhìn Latias với ánh mắt chân thành.

“Cho anh cưỡi một ngày… hiểu ý anh chứ?” 「Chỉ một lần thôi, mà anh cũng đừng hòng em đảm bảo sẽ không hất anh xuống!」 Latias bực bội nói.

“Không sao, anh vừa hỏi được bộ phận trang bị ở tầng mấy rồi.”

Lục Dã vẫy vẫy chiếc thẻ đen đặc quyền vừa xin được từ Steven, nhe răng cười: “Trước khi bay, sắm cho mình một bộ trang bị Nhà Vô Địch cũng không hề lỗi thời!”…Rầm!Bộ phận trang bị, nhà nghiên cứu rụt rè nép sau tấm kính chống đạn, nghe thấy tiếng cửa bị đẩy mạnh, vươn tay mò về phía nút báo động khẩn cấp.

Lục Dã ‘chát’ một tiếng quăng chiếc thẻ đen đặc quyền lên quầy, hùng hồn tuyên bố: “Devon có trang bị bay nào xịn xò, giữ mạng tốt, cứ quăng hết cho tôi!”Nhà nghiên cứu liếc nhìn chiếc thẻ bài có hoa văn Oreburgh, ánh mắt sắc bén, lập tức đứng dậy giới thiệu: “Kính thưa quý khách, công ty chúng tôi vừa ra mắt thiết bị khí động học ‘Cyclone 2000’ mới nhất, có thể giảm thiểu hiệu quả sức cản không khí, tăng tốc độ bay… Còn có ‘Bộ Đồ Bay Sao Băng’, là trang phục đặc chế thường thấy trong các giải đấu tốc độ của các loại Pokémon bay!”Lục Dã: “…Hình như toàn là tăng tốc độ nhỉ?

Có cái nào an toàn hơn, dành cho newbie mới tập bay không?”Nhà nghiên cứu đẩy đẩy gọng kính, nghiêm túc đánh giá Lục Dã, rồi đột nhiên đứng thẳng người: “Ngài là Thầy Lục!”“Bạn nhận ra tôi à?”“Chủ tịch Steven đã đặc biệt nhắc nhở, phải chuẩn bị trang bị bay đặc chế cho ngài, ngài chờ một lát.” Nhà nghiên cứu đứng dậy đi đến hàng tủ an toàn niêm phong phía sau, lấy ra một thiết bị hình yên ngựa, đưa qua quầy dưới tấm kính chống đạn về phía Lục Dã: “Đây là thiết bị được tùy chỉnh theo yêu cầu của ngài, có thể tự động điều chỉnh kích thước yên ngựa theo các hình dạng Pokémon bay khác nhau.

Đồng thời tăng cường sự thoải mái, có thể thích ứng với các động tác bay khó ở độ cao lớn, ví dụ như bay lên, xoay vòng nhỏ, bổ nhào…”Lục Dã nghe mà ngớ người, ánh mắt rơi xuống yên ngựa, sắc mặt biến đổi: “Tay vịn của tôi đâu!?”“Tay, tay vịn?” Nhà nghiên cứu lắp bắp nói, “Chủ tịch Steven không nhắc đến cái này ạ!

Nếu ngài yêu cầu, cho tôi một tuần…”Lục Dã cúi đầu ủ rũ cầm

lấy yên ngựa, thở dài: “Không kịp rồi… Đúng rồi, chỗ bạn có áo choàng không?”“Có ạ!

Áo choàng cơ bản chống lửa, chống điện, chống cắt, phù hợp với mọi kiểu dáng, từng nhận được lời khen ngợi nhiệt liệt từ Ngài Lance, Kanto Dragon Tamer!”Lục Dã: “…”Bộ phận trang bị của Devon, thật sự là cái gì cũng có nhỉ.

“Tôi có thể mạo muội hỏi một câu không.” Nhà nghiên cứu khẽ nói, “Ngài muốn áo choàng để làm gì ạ…”Lục Dã điềm tĩnh nói: “Không có gì… Tôi định tương lai mình cũng sẽ sắm cho mình một bộ!”Rầm!Đi ra khỏi bộ phận trang bị với chiến lợi phẩm đầy mình, Lục Dã đút chiếc thẻ đen vào túi.

Darkrai cúi đầu nhìn các vật phẩm trong bóng tối, tặc lưỡi nói: “Bình xịt Vàng, dây khoan đặc chế, máy tăng cường chỉ số đặc biệt, một bó Mental Herb… Anh cướp sạch Devon rồi à!”“Còn có kính bảo hộ chống bụi nữa.” Lục Dã không quay đầu lại, “Tôi lo thời tiết quá khắc nghiệt, thứ này có thể đảm bảo tầm nhìn rộng rãi.” 「Thật sự phải mang cái thứ này sao.」 Latias cầm lấy yên ngựa bay trái phải đánh giá, 「Trông kỳ lạ quá đi.」“Giống như phao cứu sinh của người mới học bơi vậy, khi nào bay quen rồi thì không cần nữa… đại khái thế.” 「Được rồi… xem như là vì cứu người vậy.」 Latias gật gật cái đầu nhỏ.

“Vậy giờ anh đang làm gì?” Darkrai nghiêng đầu nhìn Thầy Lục đang nhắm mắt, toàn thân tỏa ra ánh sáng trắng.

“Jewelrite, đi ‘úp sọt’ người ta.” Lục Dã bình tĩnh trả lời.Darkrai ngớ người: “Anh định ‘úp sọt’ ai?”“Không biết, dù sao thì cứ ‘úp sọt’ trước đã!” Ánh mắt Lục Dã sắc lạnh.Tôi lấy danh nghĩa của Sứ Giả Arceus, Anh Hùng giao thoa giữa hiện thực và lý tưởng, Vệ Thần Aura… (lược bớt).

Primal Kyogre, Primal Groudon, đợi tôi đi 'úp sọt' xong, hai đứa mày đừng hòng chạy!…Sinnoh, Đền Thờ Snowpoint.Ánh nắng chói chang xuyên qua những đám mây tuyết đang tan, rải xuống Điện thờ đang dựng giàn giáo, khiến mặt tuyết sáng rực.Trưởng Tháp Chiến Đấu Palmer, với mái tóc như tổ quạ, mặc áo khoác quân đội, cười ha hả vỗ vai Vua Kim Tự Tháp Brandon: "Thấy chưa, tôi đã nói gì nào, trùng tu Điện thờ cũng đâu có khó đến thế!"Brandon khoanh tay, mặc bộ đồ khảo cổ màu xám xanh, miễn cưỡng gật đầu.Hôm nay là ngày cuối cùng Brandon bàn giao công việc trùng tu Điện thờ cho Palmer, đồng thời nghiệm thu tiến độ trùng tu.

Kể từ khi bàn giao công việc, công việc trùng tu Đền Thờ Snowpoint diễn ra suôn sẻ, Regigigas cũng không có dấu hiệu thức tỉnh lần nữa.

Lúc này, Regigigas hẳn đang yên tĩnh say ngủ trong quả cầu đá được thờ phụng bên trong Điện thờ.Chuyện Regigigas lần trước thức tỉnh, xuyên qua cánh cổng Thời-Không, và gây ra Động Đất ở Di tích Midina, cứ như một ảo ảnh.

Brandon thầm nghĩ: "Chẳng lẽ… thật sự là mình lo xa quá mức rồi sao?""Tôi đã nói rồi, ông cứ lo xa.

Regigigas làm gì dễ bị đánh thức như vậy." Palmer vỗ vai Brandon, cười nói: "Ông tưởng Regigigas là Groudon của Hoenn à?

Cứ dăm bữa nửa tháng lại tỉnh một lần!"Brandon nét mặt khó chịu: "Cũng không thể nói vậy…"Với sức mạnh hoàn toàn kích hoạt của Regigigas, ngay cả Groudon thời siêu Cổ Đại, e rằng cũng chỉ có thể miễn cưỡng chống lại!

"Thôi được rồi, công việc trùng tu giao cho tôi, tối nay là có thể chính thức kết thúc rồi." Palmer đẩy vai Brandon đi về: "Đi thôi, tôi mời ông đi uống rượu, ha ha!"Rầm rầm —Mặt đất rung chuyển trầm

đục, tuyết từ đỉnh núi tuyết lở xuống.

Sắc mặt Brandon biến đổi, nỗi sợ hãi bị chi phối dâng lên trong lòng; Palmer ngớ người nói: "Chuyện gì thế này?"Cảm giác chấn động càng thêm mạnh mẽ, bên trong Đền Thờ Snowpoint, quả cầu đá phong ấn phát ra ánh sáng đỏ chói mắt! 「Regigigas, hãy mở mắt, trở về từ bóng tối đến ánh sáng!」Cảm ứng của Lục Dã, nhờ Jewelrite, vang lên.Rầm rầm!Ánh sáng đỏ bay ra từ quả cầu đá phong ấn, Điện thờ chấn động mạnh, bệ đá nứt toác, giàn giáo đổ vỡ kêu lạch cạch! Brandon và Palmer đồng thời quay đầu lại, há hốc mồm, cằm trễ xuống.

"Regi —"Regigigas khổng lồ sừng sững đứng thẳng, toàn thân đèn tín hiệu nhấp nháy, nắm chặt bàn tay sắt to lớn đầy rỉ sét.

"Kì Kì Gì Gì!!!"Cơn gió mạnh cuốn lấy Brandon và Palmer, hai người thần sắc mờ mịt, nhưng thấy Regigigas không có hành động tiếp theo.

Mà nó ngơ ngác ngồi trên ngai vàng, đèn tín hiệu của Regigigas lại tắt, cứ như đang suy tư về cuộc đời, hoặc đang chờ lệnh… "Đây là… tình huống gì?" Palmer ngây ngốc hỏi.Brandon muốn khóc không ra nước mắt: "Tôi cũng muốn biết đây là tình huống gì!""Hình như là Khởi Động Chậm, dần dần khôi phục khả năng hành động…" Palmer xoa cằm, ngẩng đầu nhìn bầu trời nắng đẹp.

"Nhưng mà… rốt cuộc Regigigas đang chờ lệnh của ai chứ."… Hoenn, Trung tâm Chỉ huy Khẩn cấp.Sự hồi sinh của Groudon và Kyogre, đã thành định cục!

"Phát hiện sóng năng lượng đang trên đường, vượt quá giới hạn tần số!""Động ngầm dưới biển có phản ứng sinh vật mạnh mẽ, đồng thời đi kèm với Động Đất dưới đáy biển, bão lớn trên biển và Siêu Sóng Thần!""Vùng biển Z13, Primal Kyogre đã thức tỉnh!!!""Núi

Chimney phát hiện phản ứng sinh vật, hoạt động núi lửa cực mạnh… Vãi chưởng, giờ thì đúng là núi lửa phun trào thật rồi!”“Toàn bộ chân núi Chimney nứt ra một khe hở, drone đã chụp được hình ảnh, nhiệt độ bề mặt Groudon cao gần gấp đôi!!”Các bộ phận ứng phó khẩn cấp, các nhân viên thông tin sắc mặt tái nhợt, ngồi trước màn hình lớn bấm nút lia lịa.

Chủ tịch Hoenn chắp hai tay, kính phản chiếu ánh sáng màn hình, khàn giọng nói: “Thật là… một tai họa kinh hoàng đến chói mắt.”Màn hình bên phải, tập trung vào Thành phố Lilycove.

Thành phố ven biển với phong cảnh hữu tình này, từng được coi là thiên đường nghỉ dưỡng, gần hang động dưới biển còn có thể nhìn thấy Wailmer nhảy lên mặt nước tạo nên cảnh quan hài hòa.Mà bây giờ, trên màn hình, toàn bộ Thành phố Lilycove đã bị nước lũ nhấn chìm.

Những tòa nhà cao tầng nhô lên khỏi mặt biển, bị những con sóng khổng lồ ập đến làm gãy ngang, rồi dần chìm hẳn.

Cây cối, xe cộ, cột điện bị cuốn trôi theo dòng nước lũ cuồn cuộn.

Tòa nhà bách hóa khổng lồ của Thành phố Lilycove, một nửa bị nhấn chìm dưới biển, đèn neon trên tầng thượng nổ tung tóe lửa điện kinh hoàng!Những con sóng dữ tợn nuốt chửng Thành phố Lilycove, một chiếc tàu khu trục đang rẽ sóng tiến lên, ống kính phóng to về phía bóng người nhỏ bé trên boong tàu —Rầm rầm!Những tia sét xé toạc màn trời đen như mực, nước mưa bắn tung tóe lên khuôn mặt tuấn tú của Wallace.

Anh ta mím chặt môi, chiếc áo vest ướt đẫm, chiếc mũ trắng bay mất, những lọn tóc xanh dính chặt vào da.

Ánh mắt Wallace không hề dao động, chiếc áo choàng Champion biểu tượng bọc chặt lấy cơ thể anh.Trên trời chớp lên những tia sét

chói lòa, trong chốc lát như ban ngày.

Sư phụ của anh, Juan, nhìn chằm chằm vào bóng đen khổng lồ đang cuộn mình dưới biển, sắc mặt đột nhiên biến đổi, hét lớn: "Sắp tới rồi, Wallace!!" "Rõ!" Wallace vung tay áo dài, một luồng sáng đỏ bay ra, dưới tiếng sấm vang dội, Milotic hoa lệ triển khai những dải lụa màu hồng ngọc lấp lánh, ánh sáng tinh khiết lấp lánh!

"Tia Băng!!"Rầm!!Một bóng đen khổng lồ lao ra khỏi mặt biển, những con sóng khổng lồ trào lên suýt chút nữa lật úp tàu khu trục.

Tia Băng của Milotic rơi xuống sóng lớn, đóng băng những con sóng ập tới, nhưng con quái vật kia vẫn lao ra khỏi mặt biển mà không hề hấn gì!Sắc mặt Wallace đột nhiên biến đổi.

Thế giới dường như ngừng lại trong một khoảnh khắc, Wallace đứng trước một con mắt khổng lồ màu cam vàng, ngơ ngác đối mặt với Kyogre.

Rồi, cột nước 'phụt' một tiếng phóng thẳng lên trời!

"Elizabeth, Bảo Vệ!!"Luvdisc trên vai Wallace, phát ra một lá chắn bao trùm toàn bộ tàu khu trục.

Wallace không giỏi tấn công mạnh mẽ, nhưng kỹ năng phòng thủ trên diện rộng trong khoảnh khắc này đủ để thể hiện thực lực Nhà Vô Địch.Rầm!!Nước biển đổ xuống đập vào lá chắn, giống như những con sóng khổng lồ đang sụp đổ.

Trên đầu mọi người trên boong tàu, một bóng đen từ từ bao phủ.

Wallace đột nhiên ngẩng đầu, nhìn về phía con sinh vật cổ đại khổng lồ đang bay lượn trên bầu trời.Mưa tạm thời tạnh, hay nói đúng hơn là con sinh vật khổng lồ gần ba mươi mét đó đã che phủ nửa màn trời.

Giống như một con cá voi khổng lồ, đang bay chậm rãi trên không

trung.

Toàn thân nó phát ra những đường vân màu cam vàng, đôi mắt lạnh lùng khóa chặt vào phương nam xa xôi, hàm dưới màu trắng, đôi cánh vây cá phập phồng.Thần Biển Cả, Pokémon Siêu Cổ Đại, Primal Kyogre!!Tất cả các Trainer trên tàu khu trục đều đứng hình.

“Ồ!!!”Tiếng cá voi cổ xưa, kéo dài vang vọng trong đêm mưa đen trắng, Wallace và những người khác đứng trên boong tàu, nhìn lại bóng lưng Primal Kyogre đang bay đi, rơi vào trạng thái đứng hình như bị treo máy.

“Phải chiến đấu với… loại quái vật đó sao?” Một thuyền viên lầm bầm.

“Chiến dịch thất bại rồi… chúng ta không ngăn được nó dù chỉ một lát…”Sự ảm đạm, chán nản, tuyệt vọng lan tràn trên tàu.

Juan vuốt bộ râu mép, toàn thân ướt sũng, khẽ đặt tay lên vai Wallace đang trầm tư.

“Tốc độ của tàu khu trục chúng ta, phải nhanh hơn Kyogre đang tiến chậm rãi.” Juan bình tĩnh nói.Ánh mắt Wallace lóe lên một tia sáng.Đột nhiên, Wallace xòe áo choàng Champion, lớn tiếng nói: “Phải đuổi kịp Kyogre, ở thành phố Slateport tiếp theo, một lần nữa chặn Kyogre lại!”Các thuyền viên do các Trainer cấp cao tạo thành, ngơ ngác ngẩng đầu, nhìn vị Nhà Vô Địch đang đứng trên boong tàu.Sóng lớn đập thẳng vào mũi tàu, đứng trên boong tàu chao đảo, Wallace giơ tay, nắm chặt chiếc áo choàng Champion ướt sũng, một giọt mồ hôi chảy dài từ khuôn mặt xuống chiếc cằm tuấn tú, thon gọn.Vị Nhà Vô Địch ‘nữ tính’ này, dùng giọng nói không thể nghi ngờ để diễn thuyết: “Chúng ta có thể thất bại một lần, hai lần, rất nhiều lần, nhưng không thể gục ngã, rất nhiều người đang đứng sau lưng chúng ta, chúng ta phải tiến lên!”“Lilycove City không chặn được, thì đi Slateport City!

Slateport City thất thủ, thì đi Mauville City!

Có thể trì hoãn một giây, thì chiến đấu thêm một giây ——”Wallace đứng trên boong tàu giữa sóng gió dữ dội, chỉ thẳng vào bóng lưng Primal Kyogre trong mưa lớn.Vị người gốc Sootopolis này, từ điển cho sự tao nhã, một Top Coordinator lộng lẫy, giọng nói khàn đặc: “Đuổi theo, đuổi theo Kyogre!!”Tàu khu trục quay mũi, rẽ sóng, toàn thể thuyền viên đồng thanh hét lớn: “Rõ!!”Hoenn, Thành phố Slateport.Sáu giờ trước, Thầy Lục còn đang ở đây trêu chọc Corsola, ngắm những rặng rong biển màu hồng đung đưa.Hai giờ sau khi Kyogre di chuyển.Sóng thần nuốt chửng bãi biển danh lam thắng cảnh, những con sóng trắng xô đẩy những chiếc ghế ngắm cảnh, ô che nắng, bóng chuyền bãi biển.

Hàng đàn Tentacool theo thủy triều tràn vào khu đô thị, xúc tu chồng chất xúc tu tạo thành bức tường lửa chết người đối với con người, nhưng cũng đảm bảo đồng loại không bị dòng nước mạnh cuốn trôi.

“Hô hô ~” Magikarp nhảy nhót trên mặt biển.

Gyarados vì sợ hãi khí thế của Pokémon Siêu Cổ Đại mà lặn xuống biển.Chỉ thấy một con Gyarados đỏ mặt mũi dữ tợn, lướt sóng trên mặt biển, trên trán chở một thiếu niên tóc đỏ cầm ống nhòm.“Ê!

Có phát hiện gì không!” Một chiếc tàu thủy và Gyarados đỏ song song tiến lên, trên thân tàu ghi 「S.S.

Aqua 」, Lt.Surge đang đẩy mạnh chiếc mũ lưỡi trai của thiếu niên chen vào buồng lái.“Mau về đi!” Lt.Surge nắm chặt bánh lái, gào thét: “S.S.

Aqua mất kiểm soát, tất cả chúng ta sẽ cùng đi đời cả lũ!”Akin nhướng mày nói: “Tôi có Mantine, tên kia có Gyarados… Ai nguy hiểm hơn thì không cần tôi nói nhiều đúng không?”Lt.Surge sững sờ

một lát, gãi gãi đầu.

Chết tiệt… mình hình như thật sự không có Pokémon hệ Nước!

Mẹ kiếp, mình không nên đồng ý với thằng nhóc thối này.

Tốt bụng chở nó đi vài vòng, kết quả lại dẫn đến sóng thần!

"Đừng làm phiền Lt.Surge nữa mà!" Crystal bực bội nắm tai Akin, lôi cậu ta ra khỏi buồng lái: "Tại Akin nói muốn đến Hoenn, nên mới gây ra phiền phức lớn thế này!""Xì… Đống Đống, tôi không phải, tôi muốn dẫn hai người đến xem mưa sao băng mà!" Akin nhe răng cười nói: "Tôi cũng không ngờ, vừa đến đã gặp Siêu Sóng Thần trăm năm có một!""Đó không phải là sóng thần tự nhiên." Thiếu niên tóc đỏ thu hồi Gyarados, nhảy lên boong tàu S.S.

Aqua, nhíu mày nói: "Tôi lo rằng… nó có liên quan đến Pokémon Siêu Cổ Đại được ghi chép trong lịch sử.""Pokémon Siêu Cổ Đại?

Giống con dê… khụ, giống Arceus à?" Akin ngạc nhiên nói."Nếu tôi không nhầm…" Silver nhìn lại mặt biển sóng gió dữ dội.

"Nguồn gốc chính là Thần Biển Cả, Kyogre!""Giáo sư Oak và tôi đã nhắc đến." Crystal nói, "Đó là Pokémon Huyền Thoại mà vừa thức tỉnh sẽ mang đến mưa bão lớn, cực kỳ nguy hiểm!"Akin gãi gãi đầu, lầm bầm: "Sao cứ mỗi lần Thầy Lục đến khu vực nào là khu vực đó lại xảy ra chuyện lớn thế nhỉ…""Cái gì?""Không có gì… Điện thoại hoàn toàn mất tín hiệu, tiền bối Red và Yellow cũng không liên lạc được." Akin vẫy vẫy điện thoại."Điện thoại không có tín hiệu, nhưng đài vô tuyến trên biển có!" Lt.Surge nở nụ cười lão luyện, điều chỉnh tần số.Bộ Ba Johto xúm lại, như những đứa trẻ tò mò lắng nghe tiếng 'xẹt xẹt' của đài vô tuyến.

"Vãi chưởng, thật sự có tiếng!" Akin kinh ngạc kêu lên."Đừng ồn ào!" Ba người đồng loạt lườm Akin.Kim lão ngũ cười hề hề, quyết

định tạm thời không tìm đường chết nữa… “Có nghe thấy không!” Đài vô tuyến cuối cùng cũng có giọng người hoàn chỉnh.Lt.Surge đáp lại bộ đàm: “Nghe rõ, đây là S.S.

Aqua của Thành phố Vermilion, xin mời!”“Đây là Hoenn biển sâu 2, quyền thuyền trưởng, Gym Leader Juan của Thành phố Sootopolis!”Juan sốt ruột nói: “Kyogre đã bị Wallace chặn lại, hiện đang lặn xuống biển và nhanh chóng tiến về phía các bạn.

Dù thế nào đi nữa, tuyệt đối đừng chọc giận nó, Liên minh Hoenn sẽ cử Trainer đến giải quyết!”Kyogre… và Nhà Vô Địch Wallace, đã giao chiến sao?

Ý nghĩ này lóe lên, Akin giật lấy bộ đàm của Lt.Surge, lớn tiếng nói: “Đây là Trainer nổi tiếng của Johto, Akin, tình hình của Nhà Vô Địch Wallace thế nào?

Chúng tôi và anh ấy là bạn!”“Akin là ai?” Juan ngớ người: “Lão phu chưa từng nghe qua…”“Đừng bận tâm cái đó nữa!” Akin bực bội nói.“Tình hình rất bi quan…” Giọng Juan khàn đặc, nhìn lại một cái.

Wallace để trần, quấn đầy băng gạc, ép Kyogre một lần nữa lặn xuống biển, khiến mưa bão không còn dữ dội thêm nữa, đó đã là giới hạn của Nhà Vô Địch này rồi.

“Wallace bị mảnh băng vỡ từ dư chấn tấn công, hiện tại đã thoát khỏi nguy hiểm tạm thời… Vì là người quen của Wallace, xin các bạn đừng tự ý hành động, hãy nhanh chóng rời khỏi vùng biển đó!”Dòng điện ‘xẹt xẹt’ trong đài vô tuyến bị nhiễu, Akin nắm chặt bộ đàm nói: “Chúng tôi là Chủ Thẻ Pokédex của Johto, chặn con quái vật to lớn đó cũng là trách nhiệm của chúng tôi!”“Không có… tín hiệu… dự kiến năm phút nữa… Kyogre sẽ đến… vùng biển lân cận!”Tín hiệu bị ngắt, căn buồng lái chật hẹp bao trùm một bầu không khí ngột ngạt.

Lt.Surge, Silver, Crystal vô thức đưa mắt nhìn về phía Akin.“Làm

thế nào.” Silver bình tĩnh nói, “Để bạn chỉ huy.”Akin nghiến chặt răng: “Tôi không biết… nhưng mà… nhưng mà!”Bốp!

Bốp!Vỗ mạnh vào mặt mình, Akin gầm lên: “Nếu là Thầy Lục và tiền bối Red ở đây, họ nhất định sẽ lao ra nghiền nát Kyogre!!”Lt.Surge áp mặt vào cửa sổ mạn thuyền, sắc mặt đột nhiên biến đổi, nhìn về phía bộ phát sóng điện từ vẫn đang hoạt động, rồi lại nhìn bóng đen khổng lồ đang nhanh chóng áp sát qua cửa sổ mạn thuyền theo sóng lớn.

“Các bạn nói… Kyogre có nghe hiểu sóng điện từ, rồi dịch thành tiếng người không?” Lt.Surge cười hề hề hỏi.Akin ngớ người, gãi đầu cười nói: “Chắc không lợi hại đến thế đâu nhỉ?”“Ha ha, tôi cũng nghĩ vậy.” Lt.Surge gật đầu.“Đồ ngốc!” Silver sắc mặt biến đổi, giận dữ quát: “Đó chính là Kyogre!”Lời còn chưa dứt, xoáy nước khổng lồ nuốt chửng S.S.

Aqua.

Sóng cao gần mười mét, một xoáy nước với độ dốc gần 70° lõm vào, con tàu chao đảo nghiêng ngả theo xoáy nước, không bị lật úp đơn giản là nhờ ơn huệ của Arceus.Rầm rầm!Sét xẹt qua, nhìn lên con sóng cao gần mười mét, đầu tiên xuất hiện hàm dưới màu trắng của Kyogre, rồi đến đôi cánh và bụng màu xanh thẫm, cuối cùng là chiếc đuôi đang vẫy.Tiếng sấm vang dội, Primal Kyogre khổng lồ bay dưới màn trời, những con sóng khổng lồ trào lên gần như xé đôi màn trời! Ánh sáng đỏ của PokeBall bùng lên trên S.S.

Aqua, ánh mắt Kyogre lóe lên một tia chế giễu, ngừng bước tiến, nhìn chằm chằm vào những con người dám khiêu khích nó.

“Gầm!!”Gyarados đỏ dựng thẳng người trong xoáy nước khổng lồ, gầm gừ hung tợn về phía Kyogre.

Trên đầu Gyarados đứng Silver với vẻ mặt căng thẳng, và Lt.Surge

vẫn còn sợ hãi.

“U hú!!”Mantine lao ra từ đỉnh sóng, Akin đeo kính bảo hộ, bám chặt lấy khung trượt của chiếc ván lướt ván tự chế bằng gậy billiard, ra lệnh cho Remoraid đồng loạt tấn công: “Mọi người, cùng dùng Bơm Thủy Lực!!”Bành!!Hai mươi con Remoraid đồng loạt dùng Bơm Thủy Lực lên cơ thể Kyogre — hiệu quả cực kỳ thấp.

Giống như Súng Nước của trẻ con, bắn vào một người lính đặc nhiệm trang bị đầy đủ.Kyogre như đang chế giễu, há to miệng, sóng năng lượng cuồn cuộn cuộn trào trong miệng nó, phát ra ánh sáng rực rỡ!Sắc mặt mọi người biến đổi.

Đôi mắt Kyogre chuyển động đảo quanh, rơi xuống Kim lão ngũ đang giữa không trung, rồi ác ý uốn cong người.

So Bơm Thủy Lực à?

Đến lượt lão đây rồi!!

“Gầm!!” Kyogre há to miệng, sóng năng lượng cuồn cuộn lao ra, như vạn ngựa phi!Xung Kích Khởi Nguyên!!!Trong chớp mắt, mặt biển sóng dữ dâng trào, tựa như vách đá sụp đổ đổ ập xuống biển, cột sáng từ trời giáng xuống!Rầm!!Lt.Surge sắc mặt kinh hoàng: “Tên đó… không chết rồi chứ?”“Yên tâm.” Silver nói: “Nếu cậu ta dễ chết như vậy, thì đã không phải là Akin rồi.”Trong giây phút khẩn cấp, Akin thu hồi Mantine, mặc kệ bản thân rơi xuống biển, nín thở kéo Poliwhirl lặn xuống đáy biển sâu hơn.Mặt biển phía sau dường như bị đại bác bắn trúng, sóng nước nhanh chóng cuộn lên, lưng Akin chịu một đòn nặng, mở to mắt, theo dòng nước dâng lên bơi ra khỏi mặt biển, thở dốc: “Ha… Cái tên khốn này, tiểu gia suýt nữa thì đi chầu ông bà rồi!”Crystal cưỡi trên lưng Lapras, vớt Akin bị thương lên, đặt tay cậu ta lên cổ mình, lo lắng nói: “Không sao chứ…”“Không sao.” Akin vén mái tóc đen ướt sũng, nhìn Kyogre dưới màn trời, cố sức

nói: “Con cá đầu béo đó… có giỏi thì lên đất liền ‘đơn đả độc đấu’ với tiểu gia!”Crystal bất lực nói: “Đến đất liền, e rằng lại phải chiến đấu với Groudon rồi.”Akin: ???“Tôi nghi ngờ, các Trainer ở chiến trường phía Tây, sẽ chiến đấu với Groudon.” Crystal cười khổ nói: “Còn ở phía Đông… chính là con Kyogre này!”Tít tít tít —Thiết bị liên lạc đeo tai của Lt.Surge đột nhiên kêu.

“Lại có điện thoại vào lúc này sao?” Lt.Surge lầm bầm vài tiếng, bấm nút bluetooth, sắc mặt đột nhiên biến đổi, nở nụ cười lớn.

“Rõ, đã nhận được!” “Sao vậy.” Silver hỏi.Lt.Surge cười hắc hắc, không trả lời.Cuộc điện thoại vừa rồi, là từ kênh Team Rocket đã lâu không liên lạc.

Sau khi kết nối, chỉ có một câu lệnh lạnh lùng, khàn đặc.“Đứng yên tại chỗ, tôi lập tức đến!”Roạt —Tàu ngầm mini rẽ nước lao lên, biểu tượng chữ R sáng lấp lánh!Cửa khoang mở ra.

Một người đàn ông mặc vest kẻ caro, đứng hiên ngang trên tàu ngầm mini giữa sóng gió, hai tay đút túi, nhìn chằm chằm vào sinh vật Siêu Cổ Đại ở đằng xa.Khóe môi Giovanni nhếch lên một nụ cười mỉa mai, hai tay đút túi, biểu tượng chữ R bằng kim loại trên ngực lóe sáng.Bành!!Một luồng sáng đỏ bay ra bên cạnh anh ta.Beedrill với đôi mắt kép đỏ rực, song kim Twinneedle gỉ sét vang lên trong ánh mắt Laser Focus, xé gió bão bay về phía Kyogre trên không biển!!

“Silver!” Giovanni quát lên: “Con Kyogre đó quá nguy hiểm, đừng có manh động!”Cùng lúc đó.Song kim Twinneedle của Beedrill sắc bén đâm vào đôi mắt cam vàng của Kyogre, Kyogre vỗ đôi cánh, phát ra tiếng gầm giận dữ!

“Gầm!!!”Tiếng cá voi gầm rú kinh hồn.

Lt.Surge sắc mặt kỳ lạ.

Chương 654

Còn nói Silver đừng manh động… người manh động nhất phải là lão đại chứ!Silver đột nhiên quay đầu lại, nhìn về phía chiếc tàu ngầm mini, ánh mắt đối mặt với người đàn ông.

“Cha…”“Chỗ này giao cho tôi.” Tàu ngầm mini cập vào bên cạnh Gyarados đỏ, Gyarados từ từ cúi thấp người, hai cha con đối mặt nhau.

“Hoặc là.” Giovanni nếp nhăn giãn ra, “Chúng ta có thể kề vai chiến đấu.”Silver đột nhiên sững sờ, ánh mắt hơi lóe lên, rồi gật đầu.

“Đừng có lừa tình nữa, chú Giovanni!!” Akin dựa vào người Crystal, miễn cưỡng đứng dậy, “Bơm Thủy Lực của con cá đầu béo đó lợi hại đến đáng sợ… chú phải chuẩn bị đối phó cho tốt!”“Đó không phải là Bơm Thủy Lực…” Giovanni ngẩng đầu, nhìn Kyogre trên không trung.

“Đó là… Xung Kích Khởi Nguyên!”Kyogre há to miệng, ánh sáng trắng sắc lạnh cuồn cuộn trong miệng nó, dòng nước và gió mạnh xen kẽ, Xung Kích Khởi Nguyên rực rỡ như cột sáng nổ tung vào lưng Beedrill!Rầm!!!Sóng lớn đột nhiên dâng trào, Beedrill trước khi rơi xuống, đã bị một luồng sáng đỏ thu hồi vào PokeBall.

Akin: “Beedrill, cứ thế mà bị ‘bán hành’ rồi?!”“Chỗ này không phải chiến trường của tôi.” Giovanni sừng sững trên tàu ngầm mini, hai tay đút túi, bình tĩnh nói: “Hơn nữa tôi đến đây để dẫn con trai tôi rút lui, mấy người lôm côm khác không liên quan đến tôi.”Lt.Surge hét lớn: “Lão đại, cho tôi đi với!

Tôi đã đổ máu, bỏ sức vì Team Rocket!”Chiến trường sinh tử, đột nhiên có thêm một chút ý vị tình người.Akin há miệng, ngẩng đầu đối

mặt với Kyogre đang trữ năng lượng, lầm bầm: “Còn núi xanh thì lo gì không có củi đốt!”Nói rồi, Akin mắt sáng rực nhìn về phía Giovanni, chắp tay nói: “Lão đại Giovanni, tôi ngưỡng mộ Team Rocket đã lâu, cho tôi theo với!”Khóe môi Silver giật giật, vỗ trán một cái, vẻ mặt kiểu ‘tên này hết thuốc chữa rồi’.Giovanni ngớ người: “Bạn là ai?”“Chúng ta đã gặp mặt ở Midina rồi mà!” Akin nghiến răng nói: “Lão đại, chú bị mù mặt à!?”Cơn mưa lớn càng dữ dội hơn, cắt ngang cuộc trò chuyện của mọi người, ánh mắt Giovanni sắc lạnh.“Trước tiên vào tàu ngầm mini đã.” Con Meowth biết nói, tàu ngầm mini của bọn chúng khá hiện đại đấy — Giovanni trầm tư.Mưa bão càng cuồn cuộn, Crystal đưa tay về phía Akin, nhưng sóng lớn đột nhiên dâng trào, giữa hai người như bị ngăn cách bởi một con mương biển!

“Lớp trưởng!” Akin sắc mặt biến đổi, hét lên: “Bám chắc Lapras, đừng buông tay!”Crystal ngước mắt, nhìn về phía Xung Kích Khởi Nguyên đang tụ lực, run rẩy lấy ra Dive Ball bằng bàn tay chiến đấu, nghiến răng đáp: “Tôi cũng là Chủ Thẻ Pokédex… Đừng coi thường người khác!”Chỉ cần có thể đánh trúng… có thể trì hoãn dù chỉ nửa giây cũng tốt!Tuy nhiên, tay chân Crystal run rẩy trên mặt biển sóng gió dữ dội, ôm chặt Lapras không có chút cơ hội chống cự nào.Kyogre bay trên bầu trời sấm sét, vươn đôi cánh và chiếc đuôi, nhìn xuống mặt biển cuồn cuộn, Lapras trong mắt nó như một chiếc thuyền nhỏ chao đảo!Há to miệng, năng lượng cuồn cuộn tụ lại, ánh mắt Kyogre hiện lên vẻ trêu chọc mang tính con người.Bành!

Bành!Ở vùng biển xa, Latias đỏ tươi bắt mắt bay thấp qua mặt biển, tạo ra một hàng cột nước.Liên tiếp những tiếng Bùng Nổ Siêu Thanh, khiến Kyogre quay đầu, nhìn về phía vùng biển xa.Thân hình đỏ tươi càng thêm chói mắt, tiếp sau cú bay thấp là cú vọt lên nhanh chóng, luồng khí lướt qua hai bên cánh Latias, để lộ chàng thanh niên

tóc đen đang cúi người!

“Thầy Lục?!” Akin kêu lên.“Anh ấy học được kỹ năng không chiến từ khi nào vậy!” Lt.Surge tặc lưỡi nói.“Thầy Lục và Latias, trông ngầu quá đi…” Crystal ngây ngốc nói.Ai cũng biết.

Một Nhà Vô Địch biết bay, mới là ‘Phiên Bản Hoàn Hảo’ của Nhà Vô Địch!

“Chậm thôi, chậm một chút!” Lục Dã ôm chặt cổ Latias, đầu hơi choáng váng, trông như một người mới tập lái: “Cái thứ này có phanh tay không!

Cái nào là côn vậy!”「Đồ ngốc, đừng có sờ lung tung, nhột lắm!」 Latias đỏ mặt hét lên.Đột nhiên, cả hai đồng thời sững sờ, ngẩng đầu nhìn Thần Biển Cả đang tỏa ra áp lực mạnh mẽ trên bầu trời.

“Thật sự đụng phải ông lớn rồi nhỉ…” Lục Dã bay thấp trên mặt biển, ngẩng nhìn Kyogre khổng lồ, lẩm bẩm.「Đồ chết tiệt, đồ cục cằn, cá đầu béo!」 Latias bực bội chửi rủa.

“Con nít không được nói bậy… Thôi kệ, tùy mày.” Thầy Lục tâm trạng phức tạp.

Đến chi viện Wallace, quay đầu đã đụng mặt Kyogre… Không biết nên nói là xui xẻo hay là may mắn nữa!Kyogre vỗ đôi cánh, lơ lửng trên mặt biển, phía sau là những đám mây đen dày đặc.Khoảnh khắc tiếp theo, ánh mắt Kyogre phẫn nộ, há to miệng, nhắm thẳng vào vị khách không mời trên chiến trường, Latias!

“Lục Dã!” Giovanni quát lên: “Cẩn thận Xung Kích Khởi Nguyên của nó!”Không kịp nghĩ xem vì sao Giovanni lại xuất hiện ở đây.

Một cảm giác nguy hiểm dâng lên sống lưng Lục Dã, kéo theo đó là sự căng thẳng tột độ, adrenaline dâng cao, và khả năng suy nghĩ

hoạt động hết công suất.Không kịp né Xung Kích Khởi Nguyên rồi.

Ngay cả khi dịch chuyển nó đi, cũng có thể phá hủy Thế Giới Biến Đổi.Vậy chỉ còn một cách duy nhất!Đột nhiên ném ra Dive Ball, hình bóng Victini hiện lên bên cạnh, Lục Dã giữa tiếng sấm vang dội lớn tiếng nói: "Victini, dùng Trợ Giúp!""Nimi~!!"Biểu tượng chữ V trên trán Victini phát sáng, giơ lên dấu hiệu chiến thắng, năng lượng cuồn cuộn tràn về phía Blastoise vừa xuất hiện trên mặt biển.Bất kể là buff gì, quăng hết cho tôi!!Lục Dã liều một phen, Aura, Jewelrite đồng thời kích hoạt, đôi mắt sáng quắc, cưỡi trên lưng Latias, mái tóc đen lòa xòa phất phơ trong những con sóng khí.Mưa lớn như trút nước, trên mặt biển đen kịt xuất hiện một con rùa, vùng biển xung quanh mai rùa nổi lên từng lớp gợn sóng.Blastoise từ từ ngẩng đầu, ánh mắt đối mặt với Primal Kyogre trên không.

"Ka-mì… ヾ(⌐■_■)"Ánh mắt Primal Kyogre lóe lên một tia khinh thường, há to miệng, năng lượng đáng sợ không ngừng tụ lại!!Silver thần sắc chấn động.Thầy Lục… định dùng Bơm Thủy Lực của Blastoise, để chống lại Xung Kích Khởi Nguyên sao?!

Điều này có khác gì nói mê!Nhưng mà ——"Pokémon Huyền Thoại với Năng lượng Vô Hạn, Victini!" Crystal kinh ngạc kêu lên.Năng lượng của Victini tràn vào cơ thể Blastoise, ngọn lửa chiến thắng thậm chí biến thành khí lạnh buốt giá, tạo ra một khối băng nổi dưới chân Blastoise!Rầm rầm!Tia Sét Fusion Bolt xé toạc màn trời, Blastoise từ từ đứng trên tảng băng nổi, tháo cặp kính râm quý giá xuống.

Dưới cặp kính râm, là đôi mắt nhìn thẳng như rùa, lạnh lùng.Cơ mặt Blastoise căng thẳng, nhìn thẳng vào Kyogre!

"Ka-mì!"Mười năm mài một kiếm, lưỡi sương chưa từng thử.

Hôm nay rút kiếm ra, ai có chuyện bất bình!Ánh sáng đỏ bùng lên

trên mai Blastoise, cột nước cuồn cuộn dâng lên bao bọc nó, rồi 'bành' một tiếng lan ra xung quanh.

Năng lực, Dòng Chảy Siết!!

"Sao lại có chuyện vừa xuất hiện đã kích hoạt Dòng Chảy Siết được chứ…" Lão đại Giovanni không hiểu nguyên do.

"Vãi cả nồi, rốt cuộc là nó đã bật bao nhiêu cái hack rồi!" Lt.Surge sắc mặt tái nhợt.Việc tăng cường chưa kết thúc.

Để đối phó với Xung Kích Khởi Nguyên, ít nhất phải dùng sóng năng lượng cùng uy lực, mới có thể triệt tiêu!Màn trời như mực, mưa lớn như trút nước, sóng dữ gầm thét!Lục Dã cưỡi trên lưng Latias, giơ cao chiếc găng tay hở ngón.

Khi tay dừng ở điểm cao nhất, đột nhiên nghiêng đi.Key Stone gắn trên găng tay, phát ra ánh sáng trắng chói mắt vô tận.Trong chớp mắt, toàn bộ vùng biển sáng rực như ban ngày!!

"Blastoise ——"Hơi thở của mọi người dường như ngừng lại, giọng Lục Dã xuyên qua màn mưa đêm, vang vọng trên bầu trời.

"Tiến hóa Mega!!"Ánh sáng đỏ bao phủ Blastoise, hai khẩu pháo trên lưng hợp nhất thành một, trông như một Vũ Khí Tối Thượng.

Đôi mắt Blastoise 'ù' một tiếng sáng lên ánh sáng đỏ, trán nhô ra, hai nắm đấm tụ lại dòng nước, bộ phận phóng ở hai bên nắm đấm lóe lên ánh sáng lạnh, biểu tượng Mega Evolution màu đỏ bùng lên trên trán!Mega Blastoise, Năng lực, Đại Bác Pháo!!Aura hùng dũng lan tỏa trên mặt biển, thổi bay từng lớp sóng khí.

Ngay cả Giovanni cũng chưa từng thấy bất kỳ Pokémon nào, có thể vận dụng Aura đến mức cực hạn như vậy.Đây là dưới sự tăng cường của Năng lượng Vô Hạn, niềm tin giữa Trainer và Pokémon đạt đến nhất quán, Liên Kết đạt đến đỉnh cao!

“Có lẽ… thật sự có thể chống lại Xung Kích Khởi Nguyên!” Ánh mắt Giovanni lóe lên.Ánh mắt Primal Kyogre lóe lên một tia kiêng dè, phía sau nó sóng lớn cuồn cuộn, cột nước hùng vĩ trong miệng nó đang tụ lực sẵn sàng.

Áp lực như một Vũ khí Hạt Nhân, trận Đại Hồng Thủy siêu Cổ Đại.

Xung Kích Khởi Nguyên của Primal Kyogre!Rầm!!

“Mega Blastoise, toàn lực ——”Lục Dã lạnh lùng nói: “Đại Bác Thủy Lực!!!”Mega Blastoise giơ hai tay lên, hai khẩu pháo phía sau cuồn cuộn dòng nước, ba cột nước tạo thành một Đại Bác Thủy Lực, ‘ẦM’ một tiếng nghênh đón cột sáng từ trời giáng xuống.Mặt biển dưới tảng băng nổi lõm xuống, những con sóng hai bên cuồn cuộn dâng lên như những bức tường phân cách, trung tâm vùng biển trũng sâu là Mega Blastoise với đôi mắt sắc lạnh.

“Ka-mì!!”Xung Kích Khởi Nguyên và Đại Bác Thủy Lực đối đầu nhau!Tiếng gầm như sấm liên tiếp vang lên, toàn bộ vùng biển sóng gió dữ dội, cuồn cuộn không ngừng!Các Chủ Thẻ Pokédex của Johto, đều lộ vẻ khó tin.

“Vãi chưởng!” Người phản ứng đầu tiên là Kim lão ngũ.

“Thật sự định nghiền nát Kyogre luôn sao!”Hai cột sáng như đang tranh giành sức mạnh, không ai chịu thua ai.

Ánh mắt Kyogre lóe lên một tia kinh hãi.Rầm!!Đại Bác Thủy Lực trực diện đánh tan Xung Kích Khởi Nguyên, cột nước đã suy yếu rất nhiều ‘bành’ một tiếng đập vào người nó, Kyogre bị một lực lớn đánh văng vào sóng lớn!Sinh vật Siêu Cổ Đại khổng lồ, rơi từ trên không xuống, đập xuống mặt biển tạo ra sóng lớn.

Bành!!Kyogre không hề kiệt sức, nó nổi lên chìm xuống theo mặt

biển cuồn cuộn, rơi vào trạng thái kiêng dè và ngơ ngác.Đó thật sự là… một con Blastoise, có thể làm được sao?Con Blastoise đó, dùng Đại Bác Thủy Lực, trực diện đánh tan Xung Kích Khởi Nguyên sao!?? Sau trận chiến kéo dài nửa giờ, Kyogre yên tĩnh nổi trên mặt biển, không có ý định gây sự nữa.

Pokémon Siêu Cổ Đại, cũng là sinh vật thông minh.

Chúng hiểu phải bảo toàn HP, và trận chiến với đối thủ ngang tầm, mới là điểm nhấn.Kyogre lặn xuống đáy biển, ngước nhìn bụng Blastoise, qua mặt biển nhìn chàng thanh niên tóc đen trên lưng Latias."Hay là… mình cứ rút lui trước." Kyogre suy tư: "Tránh xa người này và Blastoise… đi đường vòng vậy?"Mặt biển yên tĩnh không gió, pha đối đầu vừa rồi, đã để lại ấn tượng khó phai trong lòng mọi người.Giovanni ngẩng mắt, môi mấp máy, cuối cùng không nói gì.Thầy Lục cưỡi trên lưng Latias, thở phào nhẹ nhõm.Cũng coi như đã tranh thủ đủ thời gian…Ánh mắt lướt qua Blastoise trên tảng băng nổi.

Blastoise đã giải trừ dạng Mega, một lần nữa đeo kính râm, uể oải lấy ra một cuộn Thảo Dược Hồi Sinh.

"Ka-mì… ヾ(⌐■_■)"Thật hú vía… nhưng mà, mình lại sống sót rồi.Lục Dã: "…"Đứng đối đầu Primal Groudon, một tay chống Primal Kyogre, Quy Quy vẫn vô địch thiên hạ!

Sóng biển nhấp nhô, trận bão táp hùng vĩ dần trở nên dữ dội.

Trùm Giovanni đút hai tay vào túi, đứng trên boong thuyền lặn, cảnh giác mặt biển có thể lại xuất hiện bóng đen khổng lồ.

Vừa rồi Thủy Pháo của Blastoise đối diện oanh nát Nguồn Gốc Xung Kích, đồng thời đánh văng Primal Kyogre vào những đợt sóng lớn, để lại ấn tượng khó phai trong tâm trí Giovanni.

Nâng đôi mắt âm u lên, Trùm Giovanni chăm chú nhìn Blastoise sừng sững trên tảng băng trôi, rồi lại ngước nhìn chàng thanh niên tóc đen trên lưng Latias ở giữa không trung.

Khi tia chớp xẹt qua, chiếu sáng màn trời như ban ngày, khóe miệng vị Huấn luyện viên kia khẽ nhếch lên, đưa hai ngón tay lên thái dương vẫy chào.

Trùm Giovanni khẽ bật cười khẩy. "Vừa rồi là cái quái gì vậy?

Blastoise đánh Kyogre bẹp dí à!?" Akin trợn tròn mắt. "Là Primal Kyogre." Silver bình tĩnh sửa lại. "Đó là chiêu thức tối thượng của Starter hệ Nước, Thủy Pháo phải không?" Crystal, trợ lý của Giáo sư Oak, nhận ra chiêu thức vừa rồi, ngây ngốc nói: "Nhưng mà..." Hội Người Giữ Pokédex vùng Johto đồng thanh nói: "Thầy Lục, cậu gọi đây là Thủy Pháo à?!" Latias lơ lửng giữa không trung, chàng thanh niên tóc đen trên lưng khẽ nhún vai.

Lục Dã: "Thủy Pháo vốn dĩ là thế mà." Silver sững sờ, quay đầu nhìn Feraligatr, sắc mặt Feraligatr chợt biến.

Xạo chó, bọn mày ngàn vạn lần đừng tin, chỉ có Blastoise của hắn mới như thế thôi! "Nhưng mà... không phải nửa tháng trước cậu còn hỏi trong nhóm cách huấn luyện chiêu thức tối thượng sao?" Akin gãi đầu nói.

Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời, hồi tưởng lại 'Máy học chiêu tối thượng' thu hoạch được từ chuyến đi Unova, cái vòng tay vàng hình logo Arceus kia... "Có lẽ Blastoise 'đùng một cái'." Lục Dã mặt mày cổ quái, "là nó học được luôn đó mà..." Không thể xác định nó đã nắm giữ từ khi nào, dù sao tốc độ học chiêu còn nhanh hơn cả Akin!

Để biểu thị sự tán thành, Blastoise đẩy gọng kính râm.

Là một Starter hệ Nước, việc ta học một chiêu thức tối thượng

cũng rất hợp lý phải không?

Hơn nữa, loại át chủ bài để bảo vệ mạng này, nào có lý do gì mà phải để qua đêm mới học! "Phụt! ヽ(⌐■_■)" Blastoise giơ ngón cái lên.

Quá là chắc cốp!

Người Giữ Pokédex: "..." Blastoise quả thật quá ổn định rồi!

Nhớ lại cảnh tượng vừa rồi, Blastoise đối mặt với Nguồn Gốc Xung Kích, đánh lui Primal Kyogre, tiếng gầm vang như sấm vẫn còn văng vẳng.

Vẻ mặt của Jin Lao Wu từ kinh ngạc đến ngơ ngác rồi bình thản chấp nhận, khoanh tay gật đầu. "Thầy Lục không hổ là Huấn luyện viên có thể khiến Đại gia Phong Linh thuần phục!" Akin khen ngợi.

Silver bình tĩnh nói: "Với Blastoise của Thầy Lục, đánh lui Primal Kyogre cũng không có gì đáng ngạc nhiên." "Đúng vậy, haha, tiểu gia cũng nghĩ thế!" Akin khoác vai Silver cười nói.

Crystal nghiêng đầu.

Ơ?

Đánh lui Primal Kyogre?

Hình như có chỗ nào đó sai sai... nhưng mà hình như cũng không sai!

Lục Dã thu hồi Blastoise đã giải trừ tiến hóa Mega vào Dive Ball để nghỉ ngơi, lồng ngực hơi khó chịu, đây là di chứng sau khi sử dụng Tiến hóa Mega, Lực Lượng Vận Động và các loại tăng cường khác.

Dù sao đối đầu với sinh vật truyền thuyết là một thử thách lớn đối với não lực, HP và tinh thần. 《Chương đặc biệt: Viên ngọc》 Stone Steven chỉ huy Trio Regis chống lại song thần Hoenn, sau 22 ngày sẽ

kiệt sức mà chết cũng không có gì lạ...

Mặt biển đột nhiên nổi sóng lớn, Lục Dã sắc mặt nghiêm túc, lẳng lặng siết chặt PokéBall, nhưng thấy bóng đen khổng lồ dưới đáy biển không ngoi lên, mà chìm sâu hơn. "Đây là tình huống gì?" Lục Dã ngẩn người nói.

Darkrai khoanh tay, Khói Độc cuồn cuộn trong cuồng phong, u u nói: "Sinh vật Siêu Cổ Đại đâu phải đồ ngốc, đương nhiên biết cách tiến công vòng vèo.

Hơn nữa lát nữa nó còn phải chiến đấu với Groudon, lúc này tự nhiên là chuồn êm thì tốt hơn." "Nói cách khác." Darkrai nhìn Lục Dã một cách phức tạp, thừa nhận bị thằng nhóc này chọc tức. "Cậu dọa Primal Kyogre chạy mất dép rồi!!" 「Phụt!」 Latias không nhịn được cười. "Em cười cái gì, vừa rồi lại không mở bức tường ánh sáng, uổng công anh dẫn em đánh thông Gym Kanto!" Lục Dã giơ tay múa chân với Latias. 「Haha, Dương, đừng chạm vào lông vũ của em!」 Latias cười ra nước mắt.

Thấy sắp bị ném từ trên không xuống, Lục Dã khôn ngoan thu tay, 'Đồ vật quý giá' như radar cảm nhận được Primal Kyogre đang di chuyển chậm chạp dưới biển sâu, dường như đang đề phòng bị tấn công bất ngờ. "Xem ra... kế hoạch tác chiến ở đây đã thành công rồi." Lục Dã nói nhỏ.

Tuy nhiên, vẫn chưa thể dừng lại.

Cái sắp phải đối mặt sẽ là sinh vật Siêu Cổ Đại nguy hiểm và hung mãnh hơn nhiều!

Ánh mắt Lục Dã ngưng lại, anh hét lớn về phía Akin và những người khác ở dưới: "Tôi phải đi chi viện chiến trường khác, nếu được thì mọi người hãy rút lui cùng Team Rocket!" "Chúng ta phải đi giúp Quán quân Wallace!" Akin hét lớn, "Hình như anh ấy bị thương,

thuyền của anh ấy ở vùng biển gần đây!" Tín hiệu cầu cứu là do Wallace gửi đến, hẳn là anh ấy và Primal Kyogre đã trải qua một trận ác chiến.

Khi mình đến kịp, đã hoàn thành vòng chặn thứ hai đối với Primal Kyogre; tiếp theo quay lại chiến trường phía tây sẽ khôn ngoan hơn.

Mà chiến trường phía tây... sẽ phải đối mặt với Primal Groudon trong Lục Địa Cằn Cỗi!

Lục Dã nhíu mày chặt.

Nước và lửa vô tình, nếu loài người còn một tia hy vọng sống sót trong bão tố, thì trong Lục Địa Cằn Cỗi với biển lửa rực cháy như Địa ngục...

Thật khó tưởng tượng, chiến trường phía tây lúc này đã trở thành cảnh tượng thảm khốc đến mức nào. "Blastoise còn có thể thi triển vũ điệu quy mô lớn không..." Lục Dã lẩm bẩm: "Hay là phải dựa vào Pupitar..." Khả năng của Primal Groudon là 「Lục Địa Cằn Cỗi」, bỏ qua mọi chiêu thức hệ Nước.

Nước dạng lỏng vô hiệu với ngọn lửa của Lục Địa Cằn Cỗi, vì vậy phải bắt đầu từ các phương diện khác.

Bão cát, mưa đá có thể khống chế hỏa hoạn hiệu quả, cho dù vô hiệu với khu vực trung tâm của Lục Địa Cằn cỗi, nhưng có thể dập tắt biển lửa dọc đường cũng là thành công!

Đội cứu viện do Nhà lãnh đạo hệ Đá Roxanne của Thành phố Rustboro dẫn đầu chính là dùng phương pháp này để ứng phó với tai họa do Primal Groudon gây ra.

Lát nữa rất có thể sẽ phải đối đầu trực diện với Primal Groudon... không thể không khiến Thầy Lục chuẩn bị trước! "Nhưng mà..." Ánh mắt Lục Dã dừng lại ở Dusk Ball bên hông.

Pupitar còn chưa Tiến hóa, trọng trách nặng nề như vậy...

Bỗng nhiên, Lục Dã và tiểu gia hỏa trong Dusk Ball nhìn nhau, rồi anh mỉm cười thanh thản. "Sa kỷ... (▼he ▼me)" Chiến ý bùng cháy dưới giáp xác của Pupitar, gần như muốn xông ra khỏi PokéBall.

Trọng trấn vinh quang của Bão Cát, chúng ta không thể chối từ! "Tôi hiểu rồi... không nên nghi ngờ cậu." Lục Dã vỗ vỗ Dusk Ball, đôi mắt sắc lạnh, tay đặt lên Latias, hét lớn về phía thuyền lặn bên dưới: "Trùm Giovanni, Silver và bọn họ tôi giao phó cho ông!" Giovanni đút hai tay vào túi, khẽ gật đầu.

Biển cả sóng cuộn, Primal Kyogre đã không còn ở vùng biển này, Latias cũng dưới bầu trời đen trắng đang cực tốc quay trở lại Thành phố Rustboro. "Trung úy Surge." Giovanni đột nhiên nói. "Sao thế, lão đại, có gì dặn dò!" Trung úy Surge nhe răng cười nói. "Cậu lái thuyền lặn dự phòng, tiến về phía hang động dưới đáy biển..." Giovanni nhếch mép, "Nếu tôi đoán không sai...

ở đó hẳn sẽ có thu hoạch." Như một món quà đáp lễ cho Lục Dã...

Chương 655

món quà nhỏ dưới đáy biển, chắc chắn sẽ khiến cậu ta hài lòng. "Bây giờ á?" Trung úy Surge nhìn mặt biển vẫn còn chưa yên bình, tặc lưỡi nói.

Giovanni lạnh lùng nhìn Trung úy Surge, Trung úy Surge lập tức chào nghiêm: "Nhận lệnh!

Tôi sẽ đưa thằng cha đầu nhím đó cùng đi!" "Ừm..." Giovanni suy nghĩ.

Như vậy cũng bớt đi hai cái bóng đèn! ...

Nửa giờ trước.

Liên minh Hoenn, trung tâm Biệt đội Tác chiến khẩn cấp.

Một căn phòng tác chiến tĩnh lặng, bao trùm bầu không khí nặng nề, một nhà nghiên cứu kinh ngạc nhìn màn hình.

Điểm đỏ trên màn hình ngừng di chuyển, năng lượng suy yếu cực nhanh, như thể bị một quả pháo bắn trúng! "Chủ tịch!

Primal Kyogre ngừng di chuyển, có người đang chiến đấu với Kyogre!" Nhà nghiên cứu hét lớn.

Các nhà nghiên cứu khác đột ngột ngẩng đầu, sau đó xôn xao bàn tán.

Phải biết, vừa rồi Quán quân Wallace giao chiến trực diện với Primal Kyogre, đánh nó văng xuống biển, nhưng lại bị mảnh vỡ của Tia Băng bắn trúng, lúc này sống chết chưa rõ!

Chính trong sự tuyệt vọng bao trùm này, vị Huấn luyện viên bí ẩn kia lại ra tay với Primal Kyogre, và chặn nó lần thứ hai!

Ánh mắt Chủ tịch Hoenn lóe lên, trầm giọng nói: "Có thể xác định là vùng biển nào không?" "Vùng biển U14, hình ảnh đã được chuyển lên màn hình chính!" Tất cả mọi người đồng loạt ngẩng đầu, nhìn lên màn hình chính, cảnh tượng sóng lớn cuồn cuộn bên trong đã khiến người ta cảm thấy đơn điệu và chán ngán.

Tia chớp xé nát bầu trời, sóng lớn cuộn trào, Primal Kyogre lao ra khỏi mặt biển, như cá voi nhảy lên, sau đó vỗ đôi cánh bay dưới vòm trời.

Sinh vật Siêu Cổ Đại khổng lồ, khiến lòng người chấn động.

Ngay trên vùng biển đó, hàng loạt cột nước bắn lên, Latias cực tốc bay tới! "Thầy Lục?!" Nhà nghiên cứu kinh ngạc kêu lên. "Trùng hợp vậy, cậu cũng là bạn bè của Thầy Lục sao?" "Không, tôi là fan của Cynthia." Nhà nghiên cứu u oán trả lời.

Trong chớp mắt, tầm nhìn của tất cả mọi người lại bị thu hút, Nguồn Gốc Xung Kích của Primal Kyogre đang tụ lực!

Mega Blastoise sừng sững trên tảng băng trôi, pháo đài trên lưng bắn ra Thủy Pháo hùng vĩ, đánh tan Nguồn Gốc Xung Kích, đánh văng Primal Kyogre xuống nước!

Tất cả mọi người kinh hãi và ngơ ngác.

Chủ tịch Hoenn há hốc mồm.

Sau ba giây yên tĩnh, cả phòng tác chiến vỡ òa! "Trời đất, Blastoise đỉnh của chóp!!" "Đây là Thủy Pháo á?

Rõ ràng là Nguồn Gốc Xung Kích đối đầu Nguồn Gốc Xung Kích mà!!" Cả phòng tác chiến chìm trong niềm vui chiến thắng, ánh sáng lóe lên trong tuyệt vọng, một hơi thở phẫn nộ bùng nổ trong sự kìm nén.

Mô hình được mô phỏng lại, nhà nghiên cứu kinh hoàng phát hiện,

Primal Kyogre dường như sợ hãi con Blastoise kia, lủi thủi lặn sâu xuống biển. "Đây thật sự là một con Blastoise có thể làm được sao...?" "Phạm vi Biển Nguyên Thủy không còn mở rộng về phía thành phố nữa!" "Primal Kyogre đang di chuyển dọc theo vùng biển cố định về phía vùng biển H17, cảnh báo Thành phố Slateport được giải trừ!" Mọi người phấn khởi.

Nhà nghiên cứu ánh mắt hưng phấn, quay đầu hét lớn: "Chủ tịch, Thầy Lục đã giành đủ thời gian rồi!" "Tuyên bố xuống dưới..." Chủ tịch Hoenn chỉnh lại kính, cố gắng kìm nén sự phấn khích trong giọng nói, nói: "Tác chiến chặn Kyogre ở tuyến phía đông, đại thắng lợi!" ...

Thế giới Đảo Ngược, Cây Dervish trong thế giới gương.

Giratina dạng Origin, sáu cánh dạng Bóng Ma bay lơ lửng sau lưng, toàn thân phủ đầy gai sắc màu vàng.

Từng tầng gợn sóng lan tỏa, Giratina hạ cánh trên Cây Dervish của thế giới gương, ngước nhìn bầu trời trong suốt, lá cây bay lơ lửng. "Thời tiết hôm nay rất đẹp, cũng không có sấm sét, hay các chiêu thức lửa bay lượn..." Ngay khi Giratina đang nghĩ ngợi, một vết nứt xuất hiện ở một nơi nào đó trong Thế giới Đảo Ngược, nước lũ đổ ngược vào Thế giới Đảo Ngược.

Giratina: "..." Mặc dù vết nứt nhanh chóng liền lại, nhưng Giratina cũng nhận ra đây là Biển Nguyên Thủy không thể bốc hơi! "Ghos ~(*ˀ ᵗᵈ)" Cục mỡ màu tím thò đầu ra, gãi đầu lè lưỡi, tỏ vẻ xin lỗi. "Không sao." Giratina bình tĩnh nói, "Ta đã quen rồi." Ánh mắt dừng lại ở Khối Năng Lượng màu vàng mà Gengar tự giác dâng lên, cổ họng Giratina nghẹn lại, bình tĩnh nói: "Thêm vài lần nữa, ta cũng chịu được." Một tia nhọn giữa không trung, lọ thủy tinh bay lơ lửng, Giratina hỏi: "Hắn ta lại gặp rắc rối, hơn nữa là rắc rối bất thường sao?" "Ghos!" Gengar nghiêm túc gật đầu.

Sắc mặt Giratina biến đổi. "Ngươi nói, mặc dù Lục Dã đã đánh cho Primal Kyogre chạy mất dép, nhưng vẫn cần ta giúp đỡ sao!?" "Ghos! ヽ(≧∀≦)ノ" Gengar tỏ vẻ khẳng định.

Giratina chìm vào im lặng.

Về mặt cảm tính ta không tin, nhưng lý trí mách bảo ta, thằng nhóc đó khi liều mạng còn có thể đánh tan cả phân thân của Arceus...

Vì vậy rất có thể, hắn ta thật sự đụng phải hai sinh vật Siêu Cổ Đại của Hoenn, và còn đối diện đánh lui Primal Kyogre! "Vậy thì, phải giúp đỡ thế nào đây?" Ánh mắt Giratina sắc bén. "Xin thứ lỗi cho ta nói thẳng, Tinh Thần Lực của Huấn luyện viên cũng có giới hạn, sau khi chiến đấu hàng giờ liền lại chỉ huy nhiều Thần Thú, e rằng..." "Ghos ~" Gengar lắc lắc đầu.

Không phải đến tìm ngươi đánh nhau, là đến tìm ngươi vận chuyển đồ vật đó!

Giratina hơi nghẹn lời: "Vận chuyển đồ vật?!" "Ghos!" Gengar nhe răng gật đầu, gãi nhẹ bong bóng nhỏ đang trôi nổi, đưa hình ảnh bên trong cho Giratina xem.

Giratina nhìn qua bong bóng, thấy Regigigas ở Đền Snowpoint, ngồi trên ngai vàng nguy nga, tay đặt trên đầu gối, ngước nhìn trời như đang chờ triệu hồi! "Ồ... là truyền tống cái thằng to xác này." Giratina lẩm bẩm: "Vậy thì đúng là cần ta giúp đỡ..." Tuy nhiên.

Tâm trạng Giratina có chút vi diệu.

Lục Dã lại chọn chỉ huy không phải ta, mà là Regigigas!?

Lần sau mà như vậy, ra vào Thế giới Đảo Ngược phải thu phí rồi!

...

Thành phố Rustboro, vùng biển H17.

Núi Chimney phun trào sáu giờ trước, tro núi lửa bao phủ thị trấn xung quanh.

Miệng núi lửa phun trào dung nham và những đợt sóng nhiệt xoắn vặn, xâm thực mặt đất thành biển lửa và Lục Địa Cằn Cỗi.

Do nước lỏng không có tác dụng với ngọn lửa của Lục Địa Cằn Cỗi.

Nhà lãnh đạo hệ Đá Roxanne, dẫn đầu một nhóm lớn Huấn luyện viên sử dụng các chiêu thức 「Mộ Đá」「Bắn Bùn」, đã khống chế hiệu quả sự lan rộng của biển lửa.

Tuy nhiên, khu vực trung tâm của Lục Địa Cằn Cỗi, cùng với sinh vật Siêu Cổ Đại toàn thân phun trào dung nham, mặt mũi hung tợn kia di chuyển.

Mỗi bước chân của Primal Groudon đều làm sông ngòi bốc hơi cạn sạch, biến thành đất liền.

Không hề sợ hãi biển cả rộng lớn, Groudon thẳng tiến về phía vùng biển phía đông Thành phố Rustboro!

So với tuyến đường di chuyển của Primal Kyogre, Groudon gần hơn một chút, từ cửa nhà tỉnh dậy là có thể đến chiến trường.

Điều này hẳn là hai anh em đã bàn bạc.

Năm đó trận chiến giữa Kyogre và Groudon diễn ra ở Thành phố Sootopolis.

Kyogre bay nửa tiếng là đến, còn Groudon phải xuyên qua toàn bộ Hoenn.

Điều này đối với Groudon... thật sự quá vất vả...

Mà hôm nay, lão Groudon trở mình làm chủ, đường đường chính chính nghênh chiến Primal Kyogre ngay trước cửa nhà!! "Gào!!!" Mặt

trời chói chang, Primal Groudon toàn thân bùng lên ánh sáng đỏ rực, hoa văn màu đỏ chảy dung nham, há to hàm răng nanh gào thét lên bầu trời!! "Cảnh báo, Primal Groudon đã tiến vào vùng biển H17, trực tiếp tiếp cận khu vực trung tâm!" Xoẹt xoẹt xoẹt—— Primal Groudon bước vào đại dương, mặt biển dưới chân bốc hơi ngay lập tức, hình thành một con đường hắc diệu thạch rực lửa.

Trực thăng đang lượn vòng trên bầu trời vùng biển H17, Steven tay đặt lên cửa cabin, mái tóc xanh và vạt áo bay trong gió.

Ánh mắt Steven không phải tập trung vào Primal Groudon, mà là những viên hắc diệu thạch trên con đường. "Anh Steven!" Alain hét lên: "Groudon sắp đến rồi!" Steven thu hồi tầm mắt khỏi khoáng thạch, hoàn hồn, nhìn về thị trấn cuối đường bờ biển.

Vì Primal Groudon trực tiếp lao tới chiến trường, thương vong ngược lại ít hơn so với thiệt hại do Kyogre gây ra ở phía đông... "Xin lỗi, tôi sẽ cố gắng hết sức để dập tắt cơn giận của cậu!" Ánh mắt Steven sắc lạnh, tay nắm chặt Key Stone trước ngực, vạt áo vest bay phấp phới về phía sau, ánh sáng đỏ rực rỡ bùng lên. "Metagross, Tiến hóa Mega!!" "Keng kim!!" Metagross trắng thép đối diện va chạm Đấm Sắt, trong ánh sáng trắng chói lọi hình thành bốn cặp móng vuốt thép hợp nhất, các móng vuốt đồng loạt mở ra, biểu tượng Mega Evolution màu đỏ rực rỡ bùng lên trên trán hình chữ X bằng kim loại.

Át chủ bài của Steven, Mega Metagross trắng thép!! "Hãy đáp lại trái tim tôi, Đá Tiến Hóa, siêu việt Tiến hóa!!" Cùng lúc đó, Lizardon của Alain vỗ cánh bay lên, trong ánh sáng trắng chói lọi tiến hóa thành Mega Charizard X màu lam đen.

Vỗ đôi cánh kép đen kịt đầy gai nhọn, Charizard X cực tốc lao xuống Primal Groudon, đôi cánh kép phát ra ánh sáng sắc bén như kim loại! "Charizard, dùng Cánh Thép!" Alain đột ngột nắm chặt tay, gầm

lớn.

Primal Groudon chậm rãi ngẩng đầu, nhìn Charizard X đang lao xuống từ trên trời, trong mắt lóe lên một tia ngơ ngác. "Gầm..." Nó không biết sợ hãi sao?

Ngay lập tức, Primal Groudon đạp mạnh xuống đất, gầm gừ.

Mặt đất nứt toác, vách đá đột ngột nhô lên, như những lưỡi kiếm sắc bén đâm thẳng lên trời xanh!

Địa Long Trảm!! "Ô hô..." Mega Charizard X trợn tròn mắt, bụng bị Địa Long Trảm đâm xuyên!

Thành phố Rustboro, trên bầu trời vùng biển.

Lục Dã cưỡi Latias, từ cảng Slateport quay về, cực tốc赶赴 chiến trường phía tây.

Với tốc độ bay của Latias, nửa giờ là có thể bay ngang qua phần lớn Hoenn.

Lục Dã cúi người, đeo kính chống bụi, toàn thân bao phủ một bức tường ánh sáng trong suốt cách ly cuồng phong, hét lớn: "Rotom, bây giờ là mấy giờ!" Rotom ẩn trong điện thoại trong túi, run rẩy nói: "Bíp bíp... 4:37 sáng, còn 1 giờ 20 phút nữa là mặt trời mọc ở địa phương, Rotom!" "Đã liên tục chỉ huy tám tiếng đồng hồ rồi sao..." Lục Dã xoa xoa thái dương đang choáng váng, nói nhỏ: "Thật không biết Stone Steven đã chống chọi 22 ngày như thế nào." 「Anh không sao chứ?」 Latias nghiêng đầu, lo lắng nhìn Lục Dã. "Không sao, chưa ăn tối, đường huyết hơi thấp thôi." Lục Dã đưa tay lấy ra mấy quả Pecha Berry ngọt lịm, cắn một miếng, lầm bầm nói: "Đợi trận này đánh xong, sẽ về Thành phố Rustboro làm bữa ăn thịnh soạn cho các em!" Lời nói của đầu bếp cố gắng làm dịu không khí, nhưng không nhận được hồi đáp.

Ánh mắt Latias đầy lo lắng, đôi cánh đỏ hai bên khẽ khuấy động luồng khí, tiếp tục tiến về vùng biển mục tiêu.

Tại sao anh ấy lại liều mạng đến vậy.

Rõ ràng những người đó không liên quan gì đến anh ấy, chặn được Primal Kyogre đã là một kỳ công đáng quý... 「Bởi vì đây là lời hứa của anh ấy.」 Giọng nói lạnh lùng của Darkrai vang lên trong tâm trí Latias. 「Lời hứa?」 Latias khẽ hỏi. 「Đúng vậy.」 Darkrai nói, 「Lời hứa của một Quán quân.」 Trong PokéBall bên hông, Pupitar ánh mắt lóe lên, nhìn chằm chằm Huấn luyện viên với khuôn mặt nghiêm túc.

Áo của anh dính những vệt nước mưa làm ướt, khớp ngón tay nắm chặt Latias hơi tái đi, ánh mắt lúc mơ hồ lúc lại tập trung vào một điểm nào đó.

Một khát khao chiến đấu mãnh liệt đang nảy nở trong lòng bạo chúa sa mạc. "Sa kỷ... (▼he ▼me)" Phải dốc hết sức mình để giúp đỡ Huấn luyện viên! "Bíp bíp, đã đến vùng biển H17, Rotom!" Điện thoại Rotom rung lên. "Nimi!" Victini nằm trên vai Lục Dã, đôi mắt tròn xoe nhìn thấy mặt trời mọc ở đường chân trời, kinh ngạc trợn tròn.

Một vệt nắng chói chang bùng nở ở đường chân trời, toàn bộ mặt biển như đang sôi sục.

Xuyên qua Biển Nguyên Thủy bao la hùng vĩ, lúc này, mặt trời chói chang treo cao trên bầu trời!

Lục Dã mím môi, ngưng trọng nói: "Đó không phải mặt trời mọc..." "Đó là Primal Groudon...

Lục Địa Cằn Cỗi!" Sóng nhiệt cuồn cuộn ập đến, như thể đang ở trong một lò hấp.

Đưa tay che đi ánh nắng chói chang, Lục Dã cảm nhận được một

dao động bất thường.

Theo hướng dao động nhìn lại, một thiên thạch rực rỡ phát ra ánh sáng đỏ, bay lơ lửng cao trên vùng biển!

Tảng đá khổng lồ trong truyền thuyết, nguồn gốc của Tiến hóa Mega! "Đó chính là chìa khóa để giải quyết thiên thạch siêu lớn sao." Lục Dã lẩm bẩm.

Chưa kịp phản ứng, tiếng gào thét của Khe Nứt Thiên Băng vang vọng mây trời.

Ở cuối tầm nhìn, đường bờ biển liền kề thị trấn.

Sinh vật khổng lồ gần ba mươi mét bước vào đại dương, toàn thân bùng lên ánh sáng trắng chói lọi như phân hạch hạt nhân, hoa văn đỏ thẫm có dung nham nóng chảy tuôn trào!

Sinh vật Siêu Cổ Đại, thần đất đai, Primal Groudon!!

Cảm giác chấn động khi chứng kiến vật khổng lồ đồ sộ lại ập đến, Thầy Lục ngẩn người nói: "Primal Groudon trong từ điển chỉ có 8 mét...

Chương 656

hoàn toàn không khoa học!" Dữ liệu ước tính sai nghiêm trọng.

Đây là một con Kaiju khổng lồ làm rung chuyển trời đất, để Groudon đóng vai Godzilla trong phiên bản điện ảnh, không hề quá lời!

Xoẹt xoẹt xoẹt—— Đại dương dưới chân Primal Groudon bốc hơi ngay lập tức, hình thành một vùng đất liền với sóng nhiệt cuồn cuộn.

Mặt trời chói chang trên cao, ánh nắng như thiêu đốt da thịt! "Gào!!" Một chiếc trực thăng lượn vòng trên đỉnh đầu Groudon, thú khổng lồ đỏ thẫm gầm lên trời, như muốn đánh rơi chiếc trực thăng! "Chiếc trực thăng này hơi quen...

Devon!?" Lục Dã hơi sững sờ, thấy Metagross và Charizard lao ra từ trực thăng.

Dưới trường từ tính Mega Năng Lượng mạnh mẽ, cả hai ngay lập tức hoàn thành siêu Tiến hóa.

Mega Charizard X màu lam đen, vỗ đôi cánh kép đầy gai nhọn, sắc bén lao xuống Primal Groudon! "Charizard." Alain đứng ở cửa cabin, đột ngột nắm chặt tay, lạnh giọng nói: "Dùng Cánh Thép!!" Sắc mặt Thầy Lục hơi biến đổi.

Cậu bảo cậu mang theo một con hệ Bay, Địa Long Trảm có khi còn chẳng đánh trúng cậu.

Mega Charizard X hệ Lửa cộng hệ Rồng, đây chẳng phải tự tìm đường chết sao!?

Rầm rầm rầm!!

Primal Groudon đạp mạnh xuống đất, vết nứt kéo dài đến tận

dưới Mega Charizard.

Đột nhiên, vách đá như lưỡi dao sắc bén nhô lên từ vết nứt, sau đó đâm thẳng lên trời xanh!

Địa Long Trảm!!

Địa Long Trảm đánh trúng Mega Charizard X, cảnh tượng dường như đột nhiên biến thành đen trắng! "Gào gào gào!!" Primal Groudon nheo mắt cười hả hê, phát ra tiếng cười to thoải mái.

Chỉ thế thôi á?

Chỉ thế thôi! "Charizard——!!" Alain hét lớn.

Lục Dã nhìn Charizard rơi mạnh xuống đất, 'bùm' một tiếng tạo ra một cái hố và mảnh vỡ đá, rồi tự tin gật đầu.

Charizard, không thể đứng dậy nữa!

Ánh mắt anh dừng lại ở Steven đang đặt tay trên cửa cabin, và Mega Metagross màu trắng bạc bên cạnh anh ta. "Keng kim... (⊙X⊙;)" Dấu X trên trán Metagross phản chiếu ánh nắng.

Thầy Lục sững người.

Steven, sao anh chỉ đứng nhìn thôi vậy!!

Rõ ràng, Steven cũng không ngờ Alain lại dũng cảm đến vậy, khẽ vẫy tay: "Metagross, Đấm Thiên Thạch!" Đột nhiên, Mega Metagross bùng lên ánh sáng trắng sắc bén, bốn cặp móng vuốt siết chặt thành nắm đấm, vạch một đường quỹ đạo như sao chổi lao xuống!

Rầm!!

Đấm Thiên Thạch của Mega Metagross bị giáp tay của Primal Groudon chặn lại!

Kẻ sau quay khuôn mặt hung tợn lại.

Primal Groudon vung cánh tay búa còn lại, trời đất rung chuyển, toàn lực giáng xuống Mega Metagross màu trắng bạc! "Keng kim!" Mega Metagross nhờ khả năng tính toán của Mega Computer, lập tức triển khai Khiên Bảo Vệ màu xanh lá cây quanh thân.

Tuy nhiên, Cánh Tay Búa của Primal Groudon 'rầm' một tiếng đập nát Khiên Bảo Vệ!

Mega Metagross lao nhanh xuống, khi gần đến mặt biển thì miễn cưỡng phun ra hơi nóng, như đánh dấu trên mặt nước 'phành phành' tạo ra hàng loạt cột nước, mới miễn cưỡng ổn định thân hình! "Keng kim..." Cơ thể kim loại của Metagross đầy vết xước, những tia lửa điện lỗi liên tục lóe lên!

Steven ánh mắt ngưng trọng.

Trong tình huống này, không thể thu hồi thiên thạch ngũ sắc ngay trước mặt Primal Groudon! "Steven!" Steven đột ngột quay đầu, ánh mắt dừng lại ở Latias đang bay đến, lộ vẻ sững sờ. "Thầy Lục!" Latias quay một vòng nhỏ đẹp mắt, vẫy đuôi đậu bên cửa cabin.

Suýt nữa thì gây ra tai nạn hàng không, Lục Dã thầm than may mắn, nói ngắn gọn: "Tác chiến chặn Primal Kyogre đã thành công, tôi quay lại chi viện!" "Thật sao!" Steven ánh mắt lóe lên, giọng nói không giấu được sự chân thành và phấn khích, "Tôi đại diện cho người dân Liên minh Hoenn, một lần nữa bày tỏ lòng cảm ơn đến ngài, Thầy Lục!" "Chuyện đó đợi lát nữa nói đi!" Lục Dã quay đầu, nhìn Primal Groudon trong vùng biển, sắc mặt nghiêm trọng: "Tôi phải đến gần, chặn Primal Groudon ở cự ly gần!" "Hỗ trợ tấn công từ xa sẽ an toàn hơn." Steven khuyên nhủ.

Lục Dã: "Tại hạ... không giỏi chiến đấu trên không." Steven hơi sững người, ngay sau đó đồng tình nói: "Quả thực, hiệu suất tác chiến chặn trực diện sẽ cao hơn nhiều!" Lục Dã điều khiển Latias, vòng qua

bên cạnh Primal Groudon, hét lớn: "Steven, chúng ta tách ra hành động!" Steven khẽ gật đầu, nhìn Charizard đang trọng thương rơi xuống đất, ánh mắt lóe lên vẻ quyết tuyệt, hét lớn về phía Alain: "Alain, đưa PokéBall của Charizard cho tôi!" "Nhưng mà..." "Không nhưng nhị gì hết!" Steven ra lệnh cho phi công điều khiển trực thăng tiến gần đất liền.

Khi gần đến mặt đất, Steven nhảy xuống, giày da giẫm lên vùng đất đã nguội, nhắm PokéBall vào Charizard đã kiệt sức.

Một luồng ánh sáng đỏ bay ra, Charizard bị thu vào PokéBall, Steven thuận thế ném nó về phía trực thăng đang bay lên.

Alain ôm lấy PokéBall, sắc mặt chợt biến, hét lớn: "Anh Steven, Groudon đang tiến về phía này!!" Steven quay tầm nhìn, cuối vùng biển xuất hiện Primal Groudon với ánh mắt hung dữ.

Primal Groudon há to miệng, trong miệng bùng lên ánh sáng trắng như phân hạch, ngọn lửa nóng rực tụ lại, cuộn xoáy, rồi bắn ra!

Nổ Lửa!!

Khối lửa hình chữ Đại bùng nổ, quét qua mặt biển, khiến nước biển bốc hơi ngay lập tức, lửa cháy ngút trời hướng về phía Steven!

Vạt áo Steven bay phất phới trong gió.

Giơ bàn tay phải đeo chiếc nhẫn bạc lên, giữa các ngón tay Steven, kẹp ba quả PokéBall đã được Thu Nhỏ.

Ánh mắt Steven sắc lạnh, đột ngột ném ba quả PokéBall ra! "Regirock, Regice, Registeel, dùng Sức Mạnh Cổ Đại!!" Từ chỗ anh Brandon, Trio Titan lại một lần nữa được triệu hồi, lúc này trở thành chỗ dựa quan trọng để Steven bảo vệ Hoenn!

Quán quân Hoenn mạnh mẽ hoàn hảo, trước người anh lóe lên ánh sáng rực rỡ, Trio Titan đứng song song, giang rộng đôi tay.

Ngay sau đó, những tảng đá từ Sức Mạnh Cổ Đại hội tụ bắn ra!

Trực diện va chạm với Nổ Lửa!

Rầm rầm rầm!!

Chấn động kịch liệt, khói đen cuồn cuộn, đá vỡ bay tứ tung, sóng biển 'ầm' một tiếng cuộn trào lên trời! "Sách..." Steven đứng dưới bức tường ánh sáng do Trio Titan tạo ra, ôm ngực, trán lướt qua mồ hôi lạnh.

Cảm giác khó chịu này... là di chứng sau khi chỉ huy Trio Titan chiến đấu. "Nhưng mà..." Steven nâng đôi mắt kiên định lên, "kẻ chiến thắng cuối cùng nhất định là tôi!" Đột nhiên, Steven giật mình, thấy Primal Groudon xoay cơ thể khổng lồ, chuyển hướng mục tiêu.

Ánh mắt vượt qua vai Primal Groudon, đồng tử Steven co rút lại, nhìn thấy chàng thanh niên tóc đen trên lưng Latias. "Pupitar, dùng Húc Đầu!!" Lục Dã hét lớn.

Pupitar phun ra luồng khí, như viên đạn bạc, giận dữ đâm vào Primal Groudon!! "Sa kỷ!!!" Bốp—— Pupitar bị áo giáp bật ngược trở lại, lăn lông lốc xuống đất, đôi chân nhỏ hai bên giáp xác vung vẩy lên trời.

Primal Groudon: "..." Stone Steven: "..." Hiệu quả quá đỗi khiêm tốn.

Lục Dã lau mồ hôi trên mặt.

Vấn đề không lớn.

Đã thành công thu hút hỏa lực của Primal Groudon! "Gào gào!! (-^〇^-)" Primal Groudon nhìn xuống thằng nhóc con trên mặt đất, hai tay nhân tính hóa ôm bụng, cười cợt không chút che giấu.

Lục Dã phát hiện tên khổng lồ ngốc nghếch này tính tình lại lạc

quan...

đương nhiên, mình còn lạc quan hơn Groudon!

Phanh!!

Ba luồng Siêu Tia Sáng chói lọi oanh tạc vào lưng Primal Groudon, khói đen dày đặc cuồn cuộn.

Steven chỉ huy Trio Titan thực hiện một loạt tấn công đồng loạt, thành công gây sát thương cho Primal Groudon! "Gào!!" Primal Groudon quay lại nhìn Steven và Lục Dã hai bên, nụ cười nghẹn lại, giận dữ gào thét lên trời!

Các ngươi dám làm vậy sao!!

Lục Dã nhướn mày.

Đây rồi, đây gọi là kéo dame, thả diều cực đã!

Biến cố đột ngột xảy ra, mặt đất dưới chân Steven nứt toác, một luồng sức mạnh hùng vĩ cực tốc lao đến.

Groudon có thể kiểm soát sự hình thành của đất liền, đương nhiên cũng có thể kiểm soát sự biến mất của đất đai.

Vách đá sắc bén như lưỡi kiếm, từ khe nứt đất nhô lên, đâm thẳng lên trời xanh!

Địa Long Trảm!!

Trong gang tấc, Steven nhảy lên Metagross đang bay đến, một chân quỳ xuống.

Trio Titan nhờ niệm lực mà bay lơ lửng, rời khỏi vùng đất đã vỡ vụn.

Địa Long Trảm 'ầm' một tiếng trượt hoàn toàn!

Sắc mặt Thầy Lục có chút vi diệu.

Thế này mà cũng miss chiêu, Groudon cậu và tôi có duyên ghê!

Không kịp suy nghĩ, Lục Dã nhìn Pupitar đang bối rối, cảm nhận: 'Dùng Bão Cát và Mộ Cát, cố định một bệ đá trên mặt biển!' Xung quanh đều là biển rộng mênh mông, không có đất liền do Groudon tạo ra, vậy thì hãy để Pupitar chất một ngọn tháp cát, làm nơi đứng vững.

Dừng giữa dòng, tụ cát thành tháp!! "Sa kỷ!!" Đôi mắt Pupitar bùng lên ánh sáng đỏ hung hãn, cát bụi cuồn cuộn nổi lên quanh thân.

Khu vực tối thượng có thể diệt mọi thời tiết thông thường.

Dưới ánh nắng thiêu đốt của Hạn Hán Cực Độ, Bão Cát lập tức ngừng hoạt động, cát lún xuống biển.

Tuy nhiên, vùng biển bị cát bùn khuấy đục, xoay chuyển thành nền móng vững chắc.

Cát bụi hình xoắn ốc dần tụ lại, hình thành một tòa tháp cát cao ngất giữa dòng.

Pupitar sừng sững trên tòa tháp cát đang nhô cao, hướng về phía Primal Groudon, gầm gừ dữ tợn! "Sa kỷ!!" Nhìn thẳng vào ta, đây là sa mạc của ta!!

Rõ ràng chỉ là một tòa tháp cát cô độc giữa biển cả, và không ngừng bị nước biển xâm thực.

Tuy nhiên sự dũng cảm của Pupitar không biết từ đâu tới, đứng vững chãi, khiêu khích vị thần đất đai!

Primal Groudon không còn để ý đến Trio Titan đang lơ lửng, mà chậm rãi xoay người trên đất liền, chăm chú nhìn Pupitar trên tháp cô độc. "Gầm..." Tiếng gầm của Primal Groudon trầm xuống, ánh mắt lạnh lẽo.

Câu nói vừa rồi, ta không thể bỏ qua.

Đây là—— Lục Địa Cẳn Cỗi!! "Gào!!" Primal Groudon đạp mạnh xuống đất, cúi lưng, cuồng phong gào thét cuốn về phía Pupitar trên tháp cát.

Lục địa cực tốc mở rộng, bao trùm tòa tháp cát vào trong.

Nền móng tháp cát cực tốc chìm xuống, thấy sắp rơi khỏi 'ngai vàng' của mình, ánh mắt Pupitar lóe lên.

Từng cảnh tượng lướt qua.

Larvitar cô độc trong hố cát xây lâu đài, ngước nhìn vầng trăng tròn xanh biếc.

Togepi vui vẻ chơi game, Larvitar ngây thơ gọt khoai tây chiên.

Bàn ăn ấm cúng náo nhiệt, mọi người nâng cốc uống say, Pupitar ngây ngốc co ro ở góc tường.

Sau Tiến hóa, không thể xây lâu đài cát nữa, Pupitar ngồi trong hố cát, cô độc ngước nhìn trăng tròn. "Quạc..." Pupitar dường như nghe thấy một tiếng gọi thân thiết, quay đầu lại, Sirfetch'd ánh mắt sắc bén điềm tĩnh, bình thản đặt tay lên đỉnh đầu mình.

Ngay sau đó, Pupitar và Sirfetch'd, lặng lẽ ngắm trăng tròn một lúc lâu.

Tiếng gọi vừa rồi không phải là ảo ảnh.

Một luồng ánh sáng đỏ từ Premier Ball tự động bay ra, Sirfetch'd không có khả năng bay từ trên không lao xuống, giơ cao cây thương hiệp sĩ trong tay, bùng lên ánh sáng vàng chói lọi!! "Quạc!!

Chương 657

ᘓ⁄°ích °⌒ᘐ" Primal Groudon cỏn con kia.

Dùng Đòn Đánh Thiên Thạch của ta!!!

Một luồng ánh sáng vàng xuyên qua bầu trời vùng biển, 'bùm' một tiếng đánh thẳng vào cơ thể Groudon, tạo ra một tiếng nổ kinh thiên động địa!

Biểu cảm của Steven cứng lại. "Đó là...

Sirfetch'd của Thầy Lục?!" Đòn Đánh Thiên Thạch, vậy mà lại gây sát thương cho Primal Groudon!

Tinh thể của Trio Titan không ngừng lóe lên, hiện lên một chữ 'không thể hiểu'. "Gào!!" Primal Groudon đau đớn lùi lại nửa bước.

Đòn Đánh Thiên Thạch tập trung toàn bộ sức mạnh vào một điểm, như cây thương xuyên phá, lại còn kèm theo đòn chí mạng, đã thành công phá thủ!

Sirfetch'd đau lòng vì cây hành lớn có thể không thu về được, khi rơi xuống nhìn xuống vùng biển bên dưới, sắc mặt chợt biến. "Quạc!! (´ᗧ⌣ᗧ)σ" Premier Ball không kịp phóng ra ánh sáng đỏ, Latias cực tốc lao xuống, Lục Dã đưa tay đỡ lấy Sirfetch'd đang rơi, vai trĩu xuống: "Cậu béo quá rồi, Áp Áp!!" Sirfetch'd được ghi trong từ điển Pokédex nặng 120 kilôgam.

Cho dù không có cây hành lớn kia, trọng lượng cũng tuyệt đối không phải con số nhỏ!

Lục Dã nghiến răng nghiến lợi.

Tôi thề, sau khi về nhất định phải cho Sirfetch'd tập luyện thêm!! "Quạc..." Sirfetch'd lơ lửng giữa không trung, lau một vệt mồ hôi

lạnh.

Lục Dã thu hồi Sirfetch'd, ánh mắt dừng lại ở tháp cát, hơi sững người. "Sa kỷ... (▼he ▼me)" Dáng vẻ của Pupitar có chút không đúng.

Bị Đòn Đánh Thiên Thạch làm gián đoạn, sự mở rộng của lục địa tạm thời chậm lại.

Pupitar sừng sững trên tháp cát, toàn thân bùng lên ánh sáng trắng chói lọi!! "Đây là..." Steven đột ngột giật mình, "Ánh sáng Tiến hóa!?" Nhưng lại xảy ra ngay giữa chiến trường đang khốc liệt như vậy! "Gào!!" Dung nham trong hoa văn của Primal Groudon bùng lên ánh sáng chói lọi, Nổ Lửa trong miệng cuộn xoáy, rồi mạnh mẽ bắn ra! "Xin nhờ, Trio Titan, chặn Nổ Lửa lại!" "Lôi cát——" Tinh thể của Trio Titan lóe lên, bay đến trước Pupitar, tạo ra bức tường ánh sáng che chắn nó.

Rầm!!

Nổ Lửa oanh tạc lên bức tường ánh sáng do Trio Titan tạo ra, sóng nhiệt hùng vĩ cuồn cuộn.

Steven đột nhiên ho ra một ngụm dịch vị, cố gắng chống đỡ, đứng dậy trên đỉnh Mega Metagross.

Steven ánh mắt lộ vẻ quyết tuyệt, vạt áo bay phất phới về phía sau, trên đỉnh đầu đột nhiên bao phủ một trận âm u. "Đây là..." Steven chậm rãi ngẩng đầu, nhìn mặt trời bị che khuất trong chốc lát, ngẩn người nói: "Bão Cát?!" Trong Lục Địa Cằn Cỗi của Primal Groudon, vậy mà vẫn có thời tiết khác có thể có hiệu quả!

Ánh sáng Tiến hóa dần tan đi, cát vàng ngập trời hoành hành giữa trận chiến, bám vào tháp cát, tòa tháp cát cô độc như một lâu đài mọc lên sừng sững!!

Thành phố Vàng, Pháo Đài Cát, một con thú hung tợn màu xám lục

sừng sững trên đỉnh lâu đài, đối diện với Primal Groudon gần ba mươi mét. "Bangiras!!!" Tyranitar gầm lên giận dữ, cát vàng sắc bén từ gai nhọn trên lưng nó cuồn cuộn bùng ra!

Bạo chúa sa mạc, Tyranitar!!

Năng lượng tích trữ mấy tháng trời, bùng nổ trong khoảnh khắc ngắn ngủi này, Khả Năng 「Dòng Cát」 tự có của Tyranitar hoành hành dữ dội!

Đồng tử Alain co rút: "Bão Cát kinh khủng đến nhường nào!" Ánh mắt Steven lóe lên.

Có lẽ...

đây chính là chiến thuật thời tiết mà Thầy Lục tự hào.

Với tư cách là một Chiến lược gia, cùng với bạn đồng hành của anh ấy, Tyranitar trong Bão Cát!

Trong khoảnh khắc, ánh nắng xuyên qua sự che phủ của Bão Cát, cát bụi ngập trời lập tức chìm xuống mặt biển. "Gào!!" Primal Groudon giận dữ gào thét, có kẻ dám trong Lục Địa Cằn Cỗi, thách thức quyền uy của nó với tư cách là thần đất đai! "Lục Địa Cằn Cỗi có thể vô hiệu hóa mọi thời tiết... nhưng năng lượng bùng nổ tức thì của Tiến hóa, có thể tạm thời đoạt lấy quyền thời tiết." Lục Dã nhắm mắt, suy nghĩ lướt qua não bộ, đột ngột mở đôi mắt sắc lạnh.

Chỉ cần giành được thời tiết... cho dù chỉ vài giây, cũng có thể xuyên phá hạn chế của Lục Địa Cằn Cỗi!

Khi đó, sẽ giao cho vị thần thật sự di chuyển các mảng lục địa!

Với sự gắn kết giữa tôi và Tyranitar... trong tình huống chưa từng thử qua, liệu có thể thành công?

Đã liên tục chỉ huy 12 giờ, lại còn thi triển Tiến hóa Mega của

Blastoise, liệu có để lại di chứng?

Không kịp suy nghĩ những điều này.

Trong khoảnh khắc Pupitar hoàn thành đột phá, tiến hóa thành Tyranitar.

Lục Dã lấy ra Tyranitar Mega Stone đã chuẩn bị sẵn, ném về phía lâu đài cát trên vùng biển. "Bangiras!!" Thầy Lục hét lớn: "Tiến hóa Mega!!" "Bangiras!" Tyranitar cắn một miếng vào Mega Stone đen đỏ, ánh mắt lóe lên một tia hân hoan.

Trở lại rồi, tất cả đều trở lại rồi!

Cẩn thận cất Mega Stone, Tyranitar không nuốt nó nữa, mà nắm chặt trong tay, toàn thân bùng lên ánh sáng đỏ rực sắc bén! "Làm sao có thể?!" Họng Alain khô khốc, "Sau khi hoàn thành Tiến hóa cuối cùng, lập tức thực hiện Tiến hóa Mega!" Sắc mặt Steven cứng lại, dồn sức nén hơi thở trong lồng ngực, rồi nở một nụ cười nhẹ.

Ở Cây Dervish trong Thế giới Đảo Ngược, sự chấn động do Blastoise tiến hóa liên tiếp hai lần, đã xuất hiện trước mắt Steven theo cách tương tự.

Ánh mắt Steven sâu thẳm, trong khí thế của Tiến hóa Mega, mỉm cười nói: "Bởi vì...

đây chính là phong cách của Thầy Lục mà!" Lần này ngay cả Primal Groudon cũng ngừng lại, ánh mắt lộ vẻ sững sờ, muốn thăm dò giới hạn của thằng nhóc này.

Bảy viên đá cầu vồng lơ lửng trên bầu trời vùng biển, tăng cường Năng Lượng của Tiến hóa Mega.

Năng lượng Vô Hạn của Victini, một lần nữa rót vào Tyranitar đang trong ánh sáng đỏ, Bão Cát cuồn cuộn nổi lên!

Mega Tyranitar, như một Kaiju hung dữ, toàn thân áo giáp nhô ra gai nhọn, bụng phủ đầy hoa văn hung tợn.

Mặc dù thực lực cứng vẫn còn xa mới có thể sánh bằng Primal Groudon.

Nhưng trong lãnh địa thời tiết, Tyranitar sau siêu Tiến hóa, mang theo vẻ khinh thường và kiêu ngạo tạm thời áp chế Lục Địa Cằn Cỗi! "Bangiras!!" Bầu trời chìm vào một trận tối tăm, cát vàng cuồn cuộn từ Mega Tyranitar cuốn lên, đen kịt bao phủ vùng biển.

Alain ngẩng đầu, nhìn Bão Cát che khuất ánh nắng.

Mặt trời chói chang của Lục Địa Cằn Cỗi... vậy mà thật sự đã mờ đi! "Gầm..." Primal Groudon ánh mắt lạnh lẽo, nhìn sâu vào Mega Tyranitar.

Rất dễ dàng là có thể giành lại thời tiết...

Nhưng, sự sỉ nhục này khắc sâu trong lòng.

Primal Groudon đạp mạnh xuống đất, Địa Long Trảm như mạch đất nhô lên lao về phía Tyranitar trong Bão Cát!

Trong cát vàng cuồn cuộn, có ánh sáng tròn trịa bùng lên, không bị Primal Groudon phát hiện.

Giratina, với tư cách là chủ nhân của thế giới đảo ngược, không thể can thiệp trực tiếp vào Lục Địa Cằn Cỗi của thế giới thực.

Tuy nhiên, trong Bão Cát cuồn cuộn, một sự truyền tống từ Thế giới Đảo Ngược, đã phá vỡ hạn chế của Lục Địa Cằn Cỗi!

Lục Dã đeo kính chống bụi, lấy ra Dusk Ball, khẽ thở ra một hơi.

Đã thành công giành được thời tiết từ tay Primal Groudon—— đã thắng rồi...

Tyranitar!

Rầm rầm rầm!

Địa Long Trảm đột ngột nhô lên, ánh nắng gay gắt xuyên qua Bão Cát, Lục Địa Cằn Cỗi lại một lần nữa mở rộng!

Ngay sau đó, tất cả mọi người, bao gồm cả Primal Groudon, đều đứng hình.

Trong Bão Cát đã tan đi, ánh sáng dao động không gian bùng lên.

Regigigas cao gần ba mươi mét, chậm rãi đứng thẳng lưng, sừng sững uy nghi giữa trung tâm vùng biển!!

Biến cố chấn động những người có mặt, ai nấy đều vẻ mặt khó tin.

Regigigas tại sao lại xuất hiện ở đây, hơn nữa còn có vẻ nghe theo chỉ huy!? "Gầm... (O_o)??" Primal Groudon ngây ngốc nhìn Regigigas, mắt to mắt bé.

Vãi chưởng, thằng cha này làm cách nào mà mò đến đây vậy?! "Regigigas——" Lục Dã trước mặt Primal Groudon, chỉ huy Regigigas từng di chuyển các mảng lục địa, lạnh giọng nói: "Dùng Nghiền Nát!!" "Lôi cát——" Đèn tín hiệu của Regigigas nhanh chóng lóe lên, vươn hai bàn tay khổng lồ, nắm chặt lấy Địa Long Trảm đang đâm thẳng lên trời! "Kỳ tạp tê!!!" Cùng với Âm Thanh Kim Loại của Regigigas, hai bàn tay khổng lồ co rút lại, nén Địa Long Trảm, nghiền nát nó, 'rắc' một tiếng bẻ gãy ngang lưng!!

Tinh thể của Trio Titan điên cuồng lóe lên.

Vãi chưởng, đại ca uy vũ!!

Sắc mặt Steven có chút vi diệu.

Tôi điều động Trio Titan đã sắp quá sức rồi, Thầy Lục lại trực tiếp điều động Regigigas?

Primal Groudon: ???

Địa Long Trảm của lão đây, cứ thế bị nghiền nát ư!!

Trên mặt biển, sừng sững một tòa lâu đài cát vàng nguy nga, trông như một con Palossand khổng lồ.

Mega Tyranitar đứng sừng sững trên lâu đài cát, xung quanh nổi lên trận bão cát hoành hành.

Dưới bầu trời âm u, Regigigas hai chân ngâm trong nước biển, siết chặt lấy những Precipice Blades thẳng tắp đâm lên mây, tinh thể trên cơ thể kim loại không ngừng lấp lánh!

Rắc, rắc!

Hai bàn tay khổng lồ của Regigigas 'ầm' một tiếng bóp nát Precipice Blades, những tảng đá lớn văng tung tóe trên mặt biển, 'oanh' một tiếng tạo thành cột nước khổng lồ!

Biến cố làm mọi người tại hiện trường chấn động.

Ánh mắt Steven lóe lên, nhìn về phía đó.

Vị Trainer triệu hồi Regigigas, lại còn khiến nó nghe theo chỉ huy —— Lục Dã đeo kính chống bụi, chỉ huy Latias dừng lại bên cạnh, nhảy lên lâu đài cát, liếc nhìn Tyranitar.

Tranh đoạt thời tiết với Primal Groudon —— Bí ẩn của Trái Đất?

Bí ẩn của Bão Cát!

Giải trừ Mega Evolution của Tyranitar, tập trung toàn bộ Tinh Thần Lực vào việc chỉ huy Regigigas uy nghi như Gundam.

Lục lão sư đứng sừng sững trong bão cát, nghiêm giọng nói: "Regigigas, dùng Hammer Arm!!" "Regi!!" Regigigas sau khi nghiền nát vách đá, giơ lên nắm đấm nặng nề có thể nhổ núi, cùng với sự lấp lánh điên cuồng của tinh thể, Hammer Arm ầm ầm giáng xuống Primal

Groudon! "Groudon!!" Primal Groudon không kịp dùng Snatch thời tiết, trong cuộn cát vàng giơ cánh tay đỏ rực lên đỡ, đôi mắt lướt qua sự kiêng kỵ sâu sắc.

Một tiếng 'rầm' thật lớn, Hammer Arm thẳng thừng giáng xuống, Primal Groudon không tự chủ được mà ngả nghiêng về phía sau. "Rống!!" Primal Groudon lảo đảo lùi lại nửa bước, đồng tử co rút đột ngột.

Một bàn tay khổng lồ từng dịch chuyển các mảng lục địa, siết chặt thành nắm đấm, cùng với cuồng phong trực tiếp lao thẳng vào mặt!!

Oanh!!!

Steven đứng sững, Trio-Titan cũng lâm vào trạng thái đứng hình như bị treo máy.

Regigigas hai chân ngâm trong nước biển, một cú đấm thẳng tắp, đấm lõm mặt bên của Primal Groudon, 'oanh' một tiếng làm dậy lên những cột nước ngất trời bốn phía!

Cú đấm Phá Mặt Hữu Tình!!

Steven chưa bao giờ nghĩ rằng Primal Groudon của thời kỳ Super Ancient lại bị Regigigas áp chế một cách đơn phương.

Desolate Land không thể cung cấp gia trì là một trong các lý do.

Điểm mấu chốt hơn là, Regigigas trước mắt dường như đã được giải trừ xiềng xích, đang ở trạng thái toàn lực! "Rống!!" Primal Groudon lắc lắc đầu, giận dữ rống lên trời.

Chương 658

Mặt trời chói chang xuyên qua tầng mây, thiêu đốt mặt đất!

Dưới ánh nắng chói chang, nước biển ướt đẫm trên người Regigigas đang bốc hơi với tốc độ mắt thường có thể thấy được.

Lục Dã thu Tyranitar về Dusk Ball, đứng trên lâu đài cát sau lưng Regigigas, điều chỉnh đôi chân tê dại vì 'ngồi máy bay 12 tiếng liên tục'.

Desolate Land lại được kích hoạt, ác chiến khó tránh khỏi. "Rống!!" Primal Groudon há to miệng, dưới sự gia trì của liệt nhật, luồng lửa hùng dũng bùng phát quang mang, Fire Blast ào ạt phun ra!

Lục Dã hít sâu một hơi, chỉ huy: "Regigigas, dùng Heavy Slam!!" "Regi——" Regigigas chậm rãi và uy nghi bước đi.

Thịch, thịch!

Sức mạnh đáng sợ, đó đúng là đang chạy.

Mỗi bước chân đều làm chấn động hải vực, khiến đại dương sôi sục!

Hai cánh tay bắt chéo, Sheer Force đỡ lấy Fire Blast, dưới ánh lửa ngút trời, tinh thể của Regigigas lấp lánh ánh hồng chói mắt! "Groudon!!!" Primal Groudon trợn trừng hai mắt, nhìn Regigigas lao tới từ mặt biển, tốc độ tuy chậm nhưng sức mạnh long trời lở đất!

Bành!!

Regigigas đạp lên Desolate Land, dùng toàn thân sức mạnh tông vào Primal Groudon, cả hai đồng thời nghiêng đổ xuống biển!

Oanh!!

Sóng biển cuộn trào ngút trời, Primal Groudon ngẩn người nhìn lên bầu trời, nước biển trên lưng nó lập tức bốc hơi thành đất liền.

Regigigas đang cưỡi trên người Groudon, trông như Võ Tòng đánh hổ, giơ lên nắm đấm Sắt (Iron Fist) khổng lồ, phản chiếu ánh nắng! "Rống!!" Nước mắt Primal Groudon suýt nữa trào ra.

Đại hiệp tha mạng!! "Regi?" Regigigas ngây ngốc nghiêng đầu.

Trio-Titan lơ lửng trên mặt biển, quan sát (OB) toàn bộ trận đấu, tinh thể lấp lánh, điên cuồng gọi điện.

Vãi chưởng, đại ca ngầu lòi!! "Thế mà... thật sự đã đánh bại Primal Groudon..." Steven ngẩn người lẩm bẩm.

Cùng lúc đó, một chiếc khinh hạm khác của Devon đang chờ sẵn, xuất hiện giữa tầng mây, thành công thu hồi Thiên Thạch Thất Sắc.

Primal Groudon mặt mũi sưng vù, nhìn con vịt quay sắp bay khỏi miệng mình mà đau lòng.

Tôi quá khổ rồi...

Thấy Primal Groudon không còn ý định chiến đấu, các khớp của Regigigas vang lên tiếng Metal Sound, từ từ đứng dậy.

Trận chiến của hai con quái vật khổng lồ đã mang đến sự chấn động khó phai cho những người có mặt. "Chỉ huy loại sinh vật cổ đại hùng mạnh như thế ——" Steven đồng tử co rút mạnh, toàn thân nổi da gà, hướng về Lục lão sư trên tháp cát.

Steven biết rõ cái giá phải trả khi chỉ huy Pokémon huyền thoại.

Đó chính là Năng lượng, HP, Tinh Thần Lực, thậm chí là sinh mệnh lực của chính Trainer!

Chưa kể, Lục lão sư đã liên tục chiến đấu gần 14 tiếng, hai lần Mega Evolution, bất kỳ trạng thái nào cũng đã cận kề giới hạn! "Lục

lão sư!" Steven đột nhiên kêu lớn, thấy thanh niên tóc đen chống tay xuống đất, sắc mặt tái nhợt! "Dạo này, mỗi khi nói lớn tiếng, tôi luôn cảm thấy có gì đó đang rời bỏ mình." Lục Dã cay đắng nói: "Đó có lẽ là sinh mệnh lực đấy..." "Nimi?" Victini nhẹ nhàng nghiêng đầu, sau đó dùng ngón tay chọc chọc vai Lục Dã.

Một luồng Năng lượng nóng bỏng tuôn vào cơ thể, cơ thể như bùng cháy, tuôn ra sức mạnh dồi dào không ngừng!

Cùng lúc đó, Cánh Cầu Vồng (Rainbow Wing) giấu trong túi áo sơ mi, phát ra ánh sáng sinh mệnh!

Cánh Cầu Vồng: (^_–)☆ Em không còn ăn bám nữa nha~!

Lục Dã: "Úc úc úc úc úc!!

Có sức rồi!" "Nimi~" Victini đáng yêu xòe hai tay, thở dài.

Cứ đói là tay mềm nhũn, cần một phát Năng Lượng Vô Tận!

Steven thở phào nhẹ nhõm, sau đó lại tự giễu cười cười.

Dù sao đó cũng là Lục lão sư từng đối mặt với rất nhiều Legendary Beast... mình lo xa rồi!

Lục Dã trở lại trên lưng Latias, cúi đầu nhìn lòng bàn tay, từ từ siết chặt, nhẹ nhàng thở dài.

Dù HP đã hồi phục, nhưng sự mệt mỏi về tinh thần thì không thể giải tỏa...

Phải về ôm Manh Manh Đát ngủ một giấc mới khỏe lại được. "Gì kìa! (▼he ▼me)" Bên trong Dusk Ball là Tyranitar với vẻ mặt hung hãn, vừa ngầu vừa chất.

Sau khi trải qua trận chiến thời tiết với Primal Groudon, Tyranitar đã tiến hóa thành công và xác định rõ hướng chiến thuật sau này.

Là bạo chúa sa mạc, đứng sừng sững trong bão cát thì sẽ không

bao giờ thất bại!

Giovanni của Đất (×) Lục Dã của Bão Cát (√) "Cái khẩu hiệu này nghe hay phết." Lục Dã cười ha hả nói: "Không cần đụng hàng với đại ca Giovanni nữa rồi!" "Lati~" Latias nghiêng đầu, kỳ lạ nhìn Trainer trên lưng.

Vừa nãy còn ngầu như thế, giờ lại cười ngây ngốc... thật không biết anh ta rèn luyện ra cái thần kinh thép này kiểu gì!

Primal Groudon đứng dậy lần nữa, sắc mặt cổ quái, nhìn Regigigas. "Regi..." Regigigas đưa bàn tay khổng lồ ra, gãi gãi đầu, cũng không biết làm sao để rút lui.

Bỗng nhiên, Primal Groudon mở to hai mắt, kích động nhìn Regigigas.

Chẳng lẽ, ông bạn này, nó cũng không biết bay ư!?

Tri âm đó, đây là tri âm!

Bản thân Regigigas không có khả năng bay lượn, dù sao nó dịch chuyển các mảng lục địa là nhờ sức lực chứ không phải đôi cánh.

Tuy nhiên, dưới sự bao phủ của Niệm lực từ đám đàn em, Regigigas vẫn có thể bay.

Lục lão sư cảm nhận được cảm xúc của Primal Groudon, không vạch trần điểm này, xoa xoa cằm.

Cứ để Groudon vui vẻ một lát đi.

Trước cho hy vọng, sau này đến những cảnh tượng nổi tiếng thì Groudon sẽ càng tuyệt vọng hơn... "Lục lão sư!" Steven cưỡi Metagross, bay đến bên Lục Dã, nói: "Cậu không sao chứ!" "À... ban đầu thì có, giờ thì không rồi." Lục Dã với Victini trên vai, bình tĩnh nói: "Cảm giác có chỉ huy thêm vài con thần thú bậc nhất nữa cũng

không thành vấn đề!" Steven: "..." Đột nhiên cảm thấy sự khác biệt giữa tôi và Lục lão sư rồi. "Thiên Thạch Thất Sắc đã được thu hồi thành công." Steven nhìn lên bầu trời trống rỗng, thành khẩn nói: "Kế hoạch tác chiến ở cả hai phía Đông và Tây đều đại thắng...

Lục lão sư, xin cho phép tôi một lần nữa bày tỏ lòng biết ơn đến cậu!" "Champion vốn dĩ phải gánh vác nhiều trách nhiệm hơn." Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời, ánh mắt sâu thẳm: "Đây là đạo lý tôi đã lĩnh hội khi đối mặt với Arceus." Steven hơi ngẩn người, không nói nên lời.

Trong bóng tối, Darkrai cũng sững sờ.

Khốn kiếp, lại để cậu ta ra vẻ rồi!

Hoenn, Dewford Town.

Hải vực mênh mông, có thể nhìn thấy thời tiết dị thường ở hai phía Đông và Tây.

Phía Tây mặt trời chói chang, phía Đông mưa Heavy Rain xối xả, đường phân cách dị thường này nằm ngay tại Dewford Town. "Red tiền bối, có, có phát hiện gì không ạ?" Yellow hỏi với vẻ căng thẳng.

Lưng cô bé như mọc ra đôi cánh, nhìn kỹ sẽ thấy đó là Butterfree đang vỗ cánh, ôm lấy thân thể nhỏ nhắn của Yellow.

Lục lão sư ở đây chắc chắn sẽ kinh ngạc trước "Viridian Force" của Yellow.

Butterfree hôm qua còn yếu xìu, giờ đã tỏa ra Aura cấp Thiên Vương.

Viridian Force của Yellow có thể áp chế sức mạnh của Pokémon, khi cần thiết thì lại bùng nổ... nói là 'giả heo ăn thịt hổ' một chút cũng không sai. "Vừa nãy đã liên lạc được với Gold... cậu ta nói Lục lão sư đã trì hoãn sự di chuyển của Kyogre, sau đó tín hiệu lại bị ngắt."

Aerodactyl siết chặt vai cậu, Red nhíu mày nói: "Nhất định phải làm suy yếu sức mạnh của hai con quái vật đó...

Không có Rayquaza giúp đỡ, một khi để chúng giao chiến, toàn bộ Hoenn có thể sẽ bị hủy diệt!" "Red, Red tiền bối!" Giọng Yellow hơi run rẩy, kéo kéo ống tay áo của Red, chỉ tay nói: "Anh nhìn kìa, vùng biển đằng kia!" Ở phía chân trời, hai thân hình uy nghi đang chiến đấu, khí thế lan truyền đến tận Dewford Town cách đó vài kilomet, mặt biển không ngừng chấn động! "Primal Groudon, và ——" Red hơi sững sờ, kinh ngạc nói: "Regigigas?

Sao nó lại xuất hiện ở đây!" "Nó hình như là bên phe mình mà..." "Steven tiên sinh đang chỉ huy sao?" Red trầm giọng nói: "Đi qua xem thử!" Bay không xa, Yellow mở to hai mắt: "Đứng trên cái tháp cao kia... là Lục lão sư!" "Không thể nhầm được." Ánh mắt Red sắc như dao, "Đó là Tyranitar vừa mới tiến hóa xong!" "Regigigas, Heavy Slam!!" Cùng với sự chỉ huy của Lục lão sư, Regigigas dùng Sheer Force chống đỡ Fire Blast, bước đi trong hải vực, giống như một ngọn núi đang sụp đổ lao tới!

Ầm ầm!

Cả hai lao vào mặt biển, làm dấy lên những cột nước ngút trời, Regigigas hoàn toàn chiếm thế thượng phong!

Yellow ngây người nói: "Lục lão sư...

đang chỉ huy Regigigas ư?" "Áp chế đơn phương Groudon..." Red lẩm bẩm, dưới vành nón, khóe miệng nhếch lên một nụ cười. "Dù sao thì đó cũng là Pokedex Holder được Giáo sư Oak công nhận, sở trường về chỉ huy và chiến thuật mà!" "Có Lục lão sư ở đây, chỗ này không cần chúng ta nữa...

Đi thôi, chặn Kyogre lại." Red ấn vành nón xuống, ánh mắt ngưng lại. "Không thể để hai con quái vật này đánh nhau!" Liên minh Hoenn,

Đội Đặc Nhiệm Khẩn Cấp.

Cảm xúc phấn khởi đã tan biến, trên mặt các thành viên là một sự trống rỗng và hoang mang.

Một thân một mình, chỉ huy Mega Blastoise đối chiến với Primal Kyogre, dùng Sheer Force áp chế nó.

Lại chạy đến chiến trường phía Tây, tranh đoạt thời tiết với Desolate Land, triệu hồi Regigigas dũng mãnh đánh bại Primal Groudon. "Cái này, thật sự là con người có thể làm được sao..." Trong phòng tác chiến yên tĩnh, một nhà nghiên cứu ngây ngốc lẩm bẩm.

Như thể đã khơi dậy cuộc thảo luận, tiếng bàn tán dần trở nên ồn ào. "Đây là khoảnh khắc của Champion!" "Lục lão sư vừa nãy không cho Rotom mở livestream, thật đáng tiếc quá..." "Thề hả, người ở Hoenn, vừa mới đấm sml Primal Groudon?" Không khí căng thẳng tan đi không ít, các thành viên nói cười vui vẻ, chỉ có Chủ tịch Hoenn vẫn giữ vẻ mặt nghiêm trọng.

Hiện tại, vẫn chưa phải lúc có thể buông lỏng...

So với Primal Groudon, HP của Primal Kyogre rõ ràng dồi dào hơn.

Một khi trận chiến nổ ra, cán cân của Hoenn song thần mất thăng bằng, toàn bộ Hoenn có thể bị lũ lụt nhấn chìm! "Liên lạc với Champion Wallace." Chủ tịch Hoenn nghiến răng: "Nếu có thể, hãy yêu cầu cậu ấy thêm một lần nữa..." "Chủ, Chủ tịch!" Nhà nghiên cứu căng thẳng nói: "Primal Kyogre đã ngừng di chuyển... có người đang giao chiến với nó, đây là đợt chặn thứ ba!" Chủ tịch Hoenn đột nhiên giật mình.

Ngước mắt nhìn về cảnh tượng lũ lụt ngất trời, Primal Kyogre mạnh mẽ nhảy vọt ra, vỗ cánh dưới màn trời mưa bão và cuồng

phong!

Ánh mắt Primal Kyogre khinh bỉ nhìn hai con nhỏ bé đứng sừng sững trên sóng Surf.

Một trong số đó là Pikachu, trên trán đeo một bông hoa nhỏ.

Nó đang ôm lấy Pikachu với ánh mắt sắc bén, đứng trên tấm ván lướt sóng. "Ô!!" Primal Kyogre muốn cười.

Ông đây đánh không lại Blastoise, chẳng lẽ lại còn đánh không lại hai con nhỏ bé này?! "Pika——" "Chuchu——" Red và Yellow đồng thời nói: "Dùng Thunder!!" Thunder - Phiên bản gia cường của cặp đôi Pikachu - Viridian Force!

Primal Kyogre ngây ngốc ngẩng đầu.

Mây đen trên bầu trời xoáy tròn như lốc.

Ở trung tâm lốc xoáy, hai luồng Spark giao nhau tạo thành cột sấm, giáng thẳng xuống như thiên kiếp.

Spark bao trùm Primal Kyogre khổng lồ, mặt biển sáng rực như ban ngày!

Oanh!!

Primal Kyogre toàn thân đen thui, rơi xuống biển, bụng trắng ngửa lên, ngơ ngác nhìn trời.

Hai con Pikachu này... hợp pháp không vậy?

Loài người hèn hạ, chắc chắn là dùng Mew giả dạng thành Blastoise, giờ lại có thêm hai con Mew nữa! "Ô!!" Primal Kyogre lặn sâu xuống biển, với tốc độ như chạy trốn, hướng về vùng biển H17.

Chương 659

Kyogre: Tiêu rồi...

Lát nữa chắc còn bị Groudon đập cho một trận nữa! "Red tiền bối!" Yellow căng thẳng hỏi: "Có cần đuổi theo nữa không ạ?" "Không cần nữa.

Không thể để cán cân chiến trường mất thăng bằng." Red nhìn về hướng Kyogre rời đi, khẽ thở phào một hơi. "Tiếp theo, cứ giao cho Lục lão sư thôi!" Hoenn, vùng biển H17.

Primal Groudon mặt mũi cứng đờ, cảnh giác quay đầu nhìn Regigigas.

Lục Dã đứng trên đỉnh đầu Regigigas, như đang điều khiển Gundam, lớn tiếng hét: "Đừng sợ.

Lỡ mày đánh không lại Kyogre, hai anh em mình sẽ yểm trợ cho mày!" "Regi!" Tinh thể của Regigigas lấp lánh, biểu thị đồng tình. "Rống..." Ánh mắt Groudon lóe lên một tia ấm áp.

Con người này trông có vẻ hèn hạ... nhưng thực ra cũng tốt bụng phết chứ!

Lục lão sư biết rõ, Hoenn song thần giống như hai đầu của cán cân, không thể để bất kỳ bên nào ở thế yếu.

Với tình hình hiện tại, cách tốt nhất là để Regigigas làm trọng tài.

Bên nào trong Groudon và Kyogre chiếm thế thượng phong, thì cứ cho nó một cú đấm, để đảm bảo tính công chính, công bằng, công khai của trận đại chiến song thần! "Thủ đoạn có hơi..." Nửa tiếng trước, Steven nghe xong đề nghị, cẩn thận dùng từ.

Steven vốn định nói 'bẩn', nhưng nghĩ đi nghĩ lại vẫn không nói ra.

"Yên tâm, vụ này tôi thạo lắm, giao cho tôi." Lục Dã nói.

Steven: "..." Rốt cuộc cậu đã trải qua những gì vậy, Lục lão sư!

Lúc này, Steven đứng trên đỉnh Metagross, nhìn về bóng đen khổng lồ đang di chuyển trong hải vực, lớn tiếng nói: "Cẩn thận, Lục lão sư, nó đến rồi!" Lục Dã ánh mắt ngưng lại, chuẩn bị sẵn sàng chiến đấu lần nữa.

Primal Groudon cũng nheo mắt lại.

Oanh!!

Bóng đen xé toang mặt nước, sóng nước bắn lên tức khắc bốc hơi.

Primal Kyogre vỗ cánh bay thấp, ánh mắt lạnh lẽo lướt qua Primal Groudon, rồi rơi vào hình bóng quen thuộc phía sau nó, hơi sững sờ. "Ghos ~(￣▽￣)/" Gengar nhe răng cười.

Kyogre: (⊙_⊙) Mệt mỏi rồi, tui mệt mỏi rồi!

Hoenn song thần có bản tính tranh đấu lẫn nhau.

Tuy nhiên lúc này, Groudon nhìn Kyogre, đột nhiên ngây người.

Groudon mặt mũi sưng vù, cùng Kyogre thân thể đầy vết thương vảy, nhìn nhau thật lâu và sâu sắc.

Cả hai đồng thời ngẩng đầu, nhìn lên bầu trời trống rỗng nơi Thiên Thạch Thất Sắc đã biến mất.

Lại nhìn nhau.

Dường như không nói gì, mà lại như đã nói hết mọi thứ... "Hai đứa nó sao vẫn chưa đánh nhau?" Lục Dã khẽ hỏi. "Có thể là đang chuẩn bị." Steven đáp.

Đúng lúc này, hai con sinh vật Super Ancient đột nhiên hành động!

Đồng thời quay người, đi về hướng cũ.

Một con với bóng lưng cô đơn đi về nhà, một con chầm chậm bơi đi.

Lục Dã: "...

Đây là tình huống gì?" "Cuộc chiến của Hoenn song thần không phải là bất tử bất hưu.

Khi đã thỏa mãn dục vọng chiến đấu, chúng sẽ trở về ngủ vùi." "Có lẽ..." Steven trầm ngâm nói: "Kyogre và Groudon, đã mệt rồi." Lục Dã gật đầu hiểu ra, thăm dò hỏi: "Nói cách khác... nguy cơ của Hoenn đã được giải trừ rồi?" Trên mặt Steven nở một nụ cười như gió xuân. "Đúng vậy.

Trừ phi 13 ngày nữa, viên thiên thạch siêu khổng lồ đủ sức hủy diệt Hoenn kia." Lục Dã: "..." Cái này căn bản là chưa giải quyết xong mà! "Tuy nhiên." Lục Dã như kiệt sức thở ra một hơi, nhìn về bóng lưng nặng nề của Groudon, lẩm bẩm nói: "Tạm thời có thể nghỉ ngơi một chút rồi." Hoàng hôn dần buông xuống, mặt biển cháy đỏ thành màu vàng kim, hai con sinh vật Super Ancient lưng đối lưng rời đi.

Groudon đột nhiên quay đầu lại nhìn, ánh mắt chạm với Lục Dã.

Lục Dã ngẩn người, sau đó mỉm cười gật đầu.

Groudon: (-^〇^-) Tôi thấy người này được đấy, có thể hợp tác!

Cứ tưởng Groudon sẽ bị đập cho một trận nữa chứ.

Lục Dã suy tư: "Tiếc thật đấy..." Tiếp theo, phải truyền tống Regigigas về Snowpoint Temple. "Tạm biệt nhé, Regigigas!" Lục Dã vẫy tay. "Regi—— Groudon." Regigigas đứng sừng sững trên mặt biển vàng óng, cúi đầu nhìn Lục Dã trên lưng Latias, khẽ gật đầu.

Regigigas gật đầu.jpg Lục Dã lại cho Regigigas thêm vài phát Aura Thôi Na nữa, tần suất lấp lánh của tinh thể Regigigas cũng vui vẻ hơn không ít.

Ngay sau đó, dưới ánh mắt kinh ngạc và thán phục của Steven, Trio-Titan, với tư cách là đàn em, đã tiễn đại ca biến mất trong làn sóng không gian màu trắng.

Chiến trường đột nhiên trở nên tĩnh lặng.

Lục Dã lặng lẽ vươn tay, vỗ vỗ vai mình.

Kế hoạch chặn đứng Primal Groudon, Primal Kyogre tác chiến, đại thắng!

Sinnoh, Snowpoint Temple.

Là biểu tượng tín ngưỡng của Snowpoint City, miếu thờ cần được sửa chữa.

Brandon đang xoa cằm, lên kế hoạch trùng tu, sống lưng đột nhiên dâng lên một trận lạnh lẽo.

Ngẩng đầu nhìn trời, cánh cổng truyền tống như gương mở ra, một con Regigigas cao hơn tám mét, từ trên trời rơi xuống!

Oanh!! "Regi..." Regigigas khôi phục kích thước bình thường, hóa thành hồng quang bay về quả cầu đá, chìm vào giấc ngủ.

Brandon ngã lăn trong tuyết, chật vật bò dậy, phun ra một ngụm tuyết đọng.

Cẩn thận bước tới, Brandon nhặt quả cầu đá phong ấn lên xem xét kỹ lưỡng, lại ngẩng đầu nhìn bầu trời không có gì. "Miếu thờ..." Brandon lẩm bẩm, biết sai mà sửa: "Làm một cái ngoài trời là được rồi." Hoenn, Núi Chimney.

Silver đeo găng tay, lấy ra một mảnh ngọc trai màu đỏ tươi dưới Heat Rock, quay đầu nhìn đại ca Giovanni với hai tay đút túi quần. "Cái này đúng không?" "Đúng vậy, mảnh vỡ của Red Orb, ẩn chứa một phần sức mạnh của Groudon.

Toàn bộ Red Orb thậm chí có thể khống chế Groudon." Giovanni bình tĩnh nói: "Nhưng hiện tại, nó chẳng qua chỉ là một mảnh vỡ không có uy hiếp mà thôi." "Cậu bảo Trung úy Surge xuống hang động dưới biển tìm, cũng là loại mảnh vỡ như thế này sao?" "Gần giống.

Nếu tìm được..." Giovanni nói: "Tôi định tặng hai mảnh vỡ này cho Lục Dã, cậu thấy thế nào?" "Sao cũng được." Silver nhún vai, "Tôi không cần cái này." "...Cậu muốn gì." Giovanni nhíu mày vì cảm giác mắc nợ.

Silver im lặng một lát, sau đó nhìn chằm chằm Giovanni, nghiêm túc nói: "Phim Tokusatsu của đài Mauville TV, mau chóng phục hồi phát sóng." Giovanni: "..." Cứ phái người mua đài Mauville TV về, tặng cho Silver là được rồi. "Nhưng mà... chúng ta nhân lúc Groudon không có nhà, lén lút lấy đi mảnh vỡ, thật sự không sao chứ?" Mặc dù Silver thường xuyên làm chuyện này, như trộm Huy hiệu, trộm Pokémon, nhưng trộm nhà Legendary Beast thì là lần đầu tiên. "Không sao cả.

Chỉ có bảo châu hoàn chỉnh mới là uy hiếp, mảnh vỡ đối với chúng không quan trọng." Truyền thống trộm đồ của hai cha con giống hệt nhau, năm xưa Giovanni còn từng trộm phong thổ của Hoenn, dùng để cường hóa Deoxys.

Giovanni bình tĩnh nói: "Chỉ cần rút lui trước khi Groudon quay về là được." Silver như có điều suy nghĩ gật đầu.

Tai nghe tí tách.

Trung úy Surge thở hổn hển nói: "Đại ca, tìm được rồi... một mảnh đá màu xanh điện!" "Rất tốt." Giovanni khẽ gật đầu: "Đến Mauville City gặp mặt." Thành phố Mauville có xây dựng hầm trú ẩn dưới lòng đất, chắc hẳn là thành phố có thông tin liên lạc, điện lực, Pokémon Center khôi phục sớm nhất.

Trung úy Surge nhe răng cười: "Đại ca anh minh!" Giovanni một tay đút túi, săm soi mảnh ngọc trai đỏ tươi trong lòng bàn tay.

Hai mảnh vỡ ẩn chứa sức mạnh của Groudon và Kyogre, Lục Dã không có lý do gì để từ chối.

Khóe miệng Giovanni nhếch lên một nụ cười.

Không bao giờ mắc nợ ai, hơn nữa còn thiết lập hợp tác và tín nhiệm với Silver...

Dù bất cứ khi nào, người chiến thắng cuối cùng, đều là Team Rocket và tôi, Giovanni!

Ngày 15 tháng 8, Chủ Nhật, buổi tối.

Lục lão sư đã liên tục chiến đấu 16 tiếng, trở về Rustboro City, nằm trên chiếc ghế sofa phẳng phiu trong phòng nghỉ của Devon, chân co rút từng cơn. "Tôi chết mất thôi..." "Em cũng mệt lắm luôn." Latias cũng nằm vật ra sofa, hơi thở yếu ớt.

Liên tục bay 16 tiếng, đối với Latias nhỏ bé mà nói, đã là giới hạn của giới hạn.

Lần đầu tiên tham gia không chiến, Lục lão sư lại không gây ra tai nạn nào, thật đáng mừng đáng sợ.

Steven ngồi trên sofa bên cạnh, vắt chéo chân, mỉm cười nhâm nhi ly cà phê đá: "Tôi đã mời các Leader địa phương của Hoenn, Wallace và mọi người, đến Rustboro City để tổ chức tiệc mừng công." Steven cúi đầu nhìn đồng hồ đeo tay: "Khoảng ba tiếng nữa, chắc mọi người sẽ đến đông đủ." "Cậu đã thông báo cho Sinnoh Champion chưa?" "Đương nhiên rồi, cô ấy đã xuất phát từ Sinnoh ngay lập tức." "Đỡ tôi dậy!" Steven hơi sững sờ, thấy Gengar đỡ eo Lục Dã.

Lục lão sư nghiêm giọng nói: "Là một Premium Chef, làm gì có chuyện để khách tự dọn tiệc chứ!" "Vẫn chưa thể nghỉ ngơi được

sao, Lục lão sư!" Lục Dã dùng sức vỗ vào vai trái của mình.

Steven há hốc mồm.

Sự kính trọng đối với Lục lão sư... lại tăng lên ở một lĩnh vực kỳ lạ.

Lục Dã chỉnh đốn tinh thần, nhận lấy cốc cà phê Steven đưa, trao đổi về diễn biến tiếp theo của sự kiện. "Cậu nói là...

Ruby và Sapphire đang ở Sky Pillar, nhận thử thách của Rayquaza sao?" Lục Dã nhấp một ngụm cà phê. "Đúng vậy." Steven nhíu mày nói: "Đã qua một ngày, tôi không nhận được bất kỳ tin tức nào từ Ruby, hoặc là tiến triển quá thuận lợi, hoặc là..." "Không cần lo lắng cho đôi trẻ đó." Lục Dã cười nói: "Tôi từng nghe nói, Ruby là thiên tài 5 tuổi đã có thể đuổi kịp Salamence." "Còn có Sapphire." Steven hơi thả lỏng, mỉm cười tiếp lời: "Giáo sư Birch nói bây giờ cô bé đã có thể đơn đấu Aggron mà không thua kém chút nào rồi." Lục Dã bị cà phê sặc: "Khái, khái." "Lục lão sư, cậu không sao chứ!" "Khái... không sao, Sapphire cũng là một Trainer giỏi trong việc tái chế không phân biệt mà." "Nhưng mà, mỗi lần chỉ có khi Ruby chọc giận cô bé, cô bé mới bùng nổ ra sức mạnh kinh người đó." Steven nghĩ nghĩ, nói: "Đó có lẽ là cái mà Wallace gọi là... sức mạnh của tình yêu chăng?" Lục Dã bình tĩnh nói: "Là sức mạnh của việc ghen tuông." "Nếu tối nay vẫn không có tin tức, tôi định cùng với Norman tiên sinh, đi đến Sky Pillar." Steven nghiêm sắc nói: "Dù sao, cần có sự giúp đỡ của Rayquaza mới có thể hóa giải thành công nguy cơ thiên thạch!" Thiên Thạch Thất Sắc đã được thu hồi thành công, Lục Dã sau khi hỏi thăm được biết, khối thiên thạch này là một trong những yếu tố then chốt để Rayquaza tiến hóa.

Nghe nói Trainer vượt qua thử thách của Sky Pillar sẽ trở thành người thừa kế, chỉ huy Rayquaza thi triển 'Dragon Ascent', và đó cũng

là chìa khóa cho Mega Evolution của Rayquaza.

Một mặt, Steven đặt hy vọng vào Mega Rayquaza; mặt khác, việc Chủ tịch Stone ứng dụng Năng lượng Vô Hạn vào thiết bị dịch chuyển đa vũ trụ Pokedollar Transporter cũng đang được gấp rút chuẩn bị.

Steven tóm tắt kế hoạch cho Lục lão sư, đồng thời cho biết sẽ trình bày việc này tại buổi tiệc mừng công sắp tới với Wallace và những người khác. "Thứ Pokedollar Transporter là gì?" Lục Dã tò mò hỏi. "Nói đơn giản, là truyền tống một vật phẩm từ một đa vũ trụ Pokedollar này sang một đa vũ trụ Pokedollar khác.

Quy cách cao hơn nhiều so với truyền tống không gian, thuộc về các vũ trụ khác nhau." Lục Dã nhận ra Arceus mà mình từng gặp khi xuyên không gian thời gian ở Midina, chính là Arceus của vũ trụ song song.

GF cũng có thiết lập về các vũ trụ khác nhau.

Trong "Pokémon: Ultra Sun & Moon", Battle Tower Tycoon Anabel, chính là từ 'vũ trụ không tồn tại Mega Evolution' xuyên qua Ultra Wormhole đến Alola của 'Mega vũ trụ', trở thành một Cảnh sát Quốc tế.

Nghĩ đến các loại Berry đến từ các đa vũ trụ, sắc mặt Lục lão sư trở nên kỳ diệu. "Lục lão sư, sao thế?" "Tôi đang nghĩ đến quầy Berry...

Khái, không sao, cậu cứ tiếp tục đi." "Vì việc truyền tống đa vũ trụ tiêu hao Năng lượng rất lớn, cha tôi cho rằng có thể tham khảo Ultimate Weapon của Vua AZ, tức là Năng lượng sống, làm lõi của thiết bị này." Steven nói: "Nhưng cậu hẳn biết, Ultimate Weapon từng mang đến sự diệt vong cho Kalos...

Năng lượng sống không nhân đạo.

Vì vậy, chúng tôi đã cố gắng lấy Thiên Thạch Thất Sắc, dùng Mega Energy để thay thế." "Dùng Thiên Thạch Thất Sắc làm lõi Năng lượng, phóng tên lửa gắn đa vũ trụ Pokedollar Transporter, truyền tống thiên thạch đến các vũ trụ khác." Steven thở dài: "Nếu Rayquaza không màng đến, đây là phương pháp cuối cùng rồi." Lục Dã hơi sững sờ.

Quả đúng là cốt truyện game, anime, manga hợp lại.

Nếu không phải tôi đã xem hết cốt truyện rồi, suýt nữa thì lật kèo! "Tôi hiểu rồi..." Lục Dã xoa xoa trán: "Nếu ngày mai Ruby không trở về, tôi sẽ cùng cậu đi một chuyến Sky Pillar." Steven nghiêm trọng nói: "Chúng tôi không thể gây thêm phiền phức cho cậu nữa, Lục lão sư." "Không thành vấn đề." Lục Dã nói: "Dù sao tôi đã hứa với Cynthia, sẽ cùng xem mưa sao băng 'chòm sao Litleo' mà." Steven hơi sững sờ, cười nói: "Lần này là sức mạnh của tình yêu sao?" "Lần này là sức mạnh của lời hứa." Lục Dã xoay xoay cổ tay.

Dù sao cũng đã một mình cày con không biết bay và con cá đầu bẹt rồi, cày thêm một con Caterpie nữa cũng chẳng sao!

Nhưng trước đó... "Tyranitar, dọn đồ đi." Lục Dã nhe răng cười: "Dẫn mày đi ăn tiệc!" "Gì kìa!! (✪ω✪)" Tyranitar đội Togepi lên đỉnh đầu, phát ra tiếng gầm gừ vui vẻ. "Chupi!

Chương 660

(ノ゚∀゚)ノ" Togepi chỉ tay về phía trước, Đại Khủng Long, xông lên, xông lên! "Quác... (´ᗧ๖ᗧ)σ" Sirfetch'd vẻ mặt thất thần.

Củ hành, củ hành của tôi rơi xuống biển rồi!!

Lục Dã liếc nhìn Sirfetch'd, bình tĩnh nói: "Steven tiên sinh đã phái người đi vớt hộ mày rồi, anh cũng đã đặt trước cho mày mấy củ 【hành tây to】 từ bộ phận trang bị...

Sau này mày có ném Củ Hành Vô Hạn cũng thoải mái!" Củ hành mà Áp Áp làm rơi là vật phẩm mang theo tăng tỷ lệ chí mạng, chứ không phải củ hành nguyên bản đã bị tẩy độc của nó.

Bản thể đã tẩy độc... vậy cũng không lo khi thèm ăn thì Áp Áp tự mình gặm sạch củ hành mất rồi... "Quác! (๑`▽´๑)۶" Sirfetch'd tràn đầy sức sống.

Hay quá, lại có hành tây để vung rồi! "Chiêu thức đặc trưng của Sirfetch'd không phải là Meteor Assault sao?" Steven tò mò hỏi.

Lục Dã: "Củ Hành Vô Hạn?

Meteor Assault?

Kệ đi...

đều như nhau!" Đã một ngày trời không ăn gì, nhưng tinh thần cạnh tranh của một Đầu Bếp đã khiến Lục lão sư nhận thầu bữa tiệc mừng công.

Ước tính sơ bộ có tám Leader của Hoenn, Trio Johto, và cả Red tiền bối với Yellow sau này được liên hệ...

Quan trọng nhất là Manh Manh Đát, đã liên lạc trước.

Thấy Lục Dã bình an vô sự trong cuộc gọi video, Cynthia thở phào nhẹ nhõm. "Nếu công việc bận rộn, em không cần đặc biệt từ Sinnoh đến đâu." Lục Dã nói. "Palkia và Dialga thức tỉnh, cậu có về Sinnoh không?" "Đương nhiên rồi." Lục Dã không chút do dự. "Vậy em cũng vậy." Cynthia nói: "Chặn Kyogre và Groudon, em không ở Hoenn, nhưng em hứa với anh..." "Lần tới, em sẽ sát cánh chiến đấu cùng anh." Cynthia nói với giọng kiên định, đôi mắt xám trong trẻo.

Có một sự an tâm không tên, Lục Dã đột nhiên nhận ra điều gì đó không ổn: "Lần tới?" "Em đã đoán ra rồi." Cynthia khoanh tay, bất đắc dĩ nói: "Yên tâm đi, chắc chắn sẽ có lần sau mà." Lục Dã: "..." Khốn kiếp, không cách nào phản bác được! "Em sẽ sớm đến Rustboro City." Khóe miệng Cynthia nở một nụ cười rạng rỡ. "Bữa tối em muốn ăn gì?" Lục Dã tiện miệng hỏi.

Cynthia chống tay dưới cằm, cụp mi mắt, nhíu mày thật chặt, rơi vào sự do dự kéo dài.

Lục Dã lặng lẽ ngắm nhìn khuôn mặt nghiêm túc của Cynthia khi cô gặp khó khăn trong việc lựa chọn, làn da trắng nõn mịn màng.

Anh tận hưởng khoảng thời gian trôi qua sau đại chiến.

Nửa tiếng sau khi cúp điện thoại, Cynthia thận trọng như ném tảng băng nói ra ba chữ: "Kem." "Nhận được." Lục Dã cười cười, như đã đoán trước.

Người đẹp tóc vàng quý phái, ngước mắt nhìn Lục Dã, khóe miệng khẽ nhếch lên, nụ cười dần nở rộ.

Giống như một hồ nước trong veo gợn sóng.

Dọn tiệc là một khóa học bắt buộc của Premium Chef.

Ánh mắt lần lượt lướt qua các món ăn.

Đồ ăn cho Pokémon, có Energy Block, bánh Puff, bánh mì Poffin,

bánh macaron, gạch...

Lục Dã:?

Tyranitar: ψ(* ` ´)ψ "À, đây là thực đơn của mày sao... cứng nhắc thật!" Lục Dã gật đầu nói.

Thực đơn của Trainer tương đối đơn giản, mì Udon, cơm Curry, bánh mì chà bông, Sandwich...

Và cả kem mà Cynthia hằng mong muốn.

Sau thảm họa, thông tin liên lạc dần khôi phục, Group Chat bắt đầu sôi nổi, Lục Dã tranh thủ liếc nhìn giao diện nhóm.

Wallace: "Groudon và Kyogre, đã rời đi rồi sao?" Yellow kích động đến đỏ mặt: "Đúng vậy!

Lục lão sư chỉ huy Regigigas, đánh Groudon bầm dập luôn rồi!" Wallace ngẩn người.

Akin: "Còn có Quy Quy... thật là quá đáng, một phát bắn nát cả Origin Pulse!" Blue Oak: "...

Cái này cũng quá khoa trương rồi." Red: "Tôi ở Hoenn, đại khái tình hình đúng là như vậy." Blue Oak ngẩn người rất lâu, có Red làm chứng, lập tức tin tưởng không ít. "Tức là...

Lục lão sư một mình đi lại giữa hai phía Đông Tây, chặn đứng Primal Groudon và Primal Kyogre sao?" Wallace ngẩn người hỏi. "Đại khái là vậy." Steven mỉm cười nói: "Cứ yên tâm dưỡng thương đi, đánh lùi Primal Kyogre, cống hiến của cậu ai cũng thấy rõ." Wallace há hốc mồm.

Khoảng thời gian tôi hôn mê, Lục lão sư một mình đánh lùi Hoenn song thần!?

Sự chênh lệch giữa các Champion, cũng có thể lớn đến thế sao!

Ngay từ Alamos Town, Wallace đã từng hợp tác với Lục lão sư một lần, lần này lại càng được Lục lão sư giúp đỡ. "Liên minh Hoenn, lại gây phiền phức cho Lục lão sư rồi..." Wallace lẩm lẩm nói. "Không cần lo lắng." Iris như một người lớn nhỏ, gật đầu nói: "Vì ông Alder và Liên minh Unova, cũng nợ Lục lão sư nhiều như vậy mà!" Flint gãi gãi mái tóc bùng nhùng.

Nói vậy thì, Sinnoh còn nợ Lục lão sư nhiều hơn nữa sao?!

Dù sao Lục lão sư đã một đường "đấm sml" Sinnoh Sanryū mà!

À... nói nợ thì cũng không hẳn là nợ, dù sao Liên minh Sinnoh còn "đáp" cả Champion của mình ra rồi...

Ash kết thúc một ngày huấn luyện đặc biệt, lướt giao diện nhóm, trợn trừng hai mắt: "Lục lão sư đã đấm sml Groudon và Kyogre rồi sao!?" Nhất thời, như cá bùng nổ, vô số dấu chấm hỏi hiện ra.

Lorelei:???

Bruno:???

Lance:???

Lục lão sư vì quá ngượng mà đã tắt giao diện nhóm.

Người cuồng Lục lão sư số một trong nhóm, không ai khác ngoài Ash!

Buổi tiệc mừng công tối đó.

Norman lo lắng không yên, ăn không ngon miệng, giữa chừng tìm đến Steven, bày tỏ ý muốn đi đến Sky Pillar. "Ngày mai Lục lão sư sẽ hành động cùng chúng ta." Steven khẽ nói: "Ông cũng nghỉ ngơi một đêm đi, Norman tiên sinh." Norman tóc húi cua, hai ngày chưa chợp mắt, khoanh tay, cuối cùng khẽ thở dài.

Lục Dã đứng cạnh quan sát Norman, lặng lẽ gật đầu.

Quả không hổ là người đàn ông có thể huấn luyện Slaking thành 'Vua Hiếu Động'...

Norman cũng giống Steven, lại là một vị 'can đế'!

Phương pháp huấn luyện của Norman là dùng Skill Swap giữa Spinda và Slaking, sau đó thay thế Ability 'Truant' của Slaking.

Rõ ràng là một Leader, Norman so với Tứ Đại Thiên Vương chỉ mạnh hơn chứ không yếu hơn, thậm chí còn có hy vọng tranh giành vị trí Champion của Hoenn...

Lục Dã lại nhìn quanh, thấy không ít người quen.

Roxanne tóc hai bím, ông già Wattson, và cả Wallace đang băng bó... "Group Chat tối nay, lại có thể mở khóa không ít nhân vật mới..." Lục Dã lẩm bẩm nói.

Đây căn bản không phải Group Chat, rõ ràng là game thẻ bài triệu hồi, Pokémon Master!

Steven và Wallace thảo luận công việc tái thiết sau thảm họa.

Còn Cynthia thì ghé sát Lục Dã, thì thầm nói: "Jervis nói, biệt thự ở Hoenn, cũng bị lũ lụt phá hủy rồi..." Đúng như tôi dự đoán, Manh Manh Đát ở Hoenn cũng có một căn biệt thự. "Vụ này tôi lo." Lục Dã gật đầu trầm ngâm: "Tôi quen một công ty trang trí nội thất chuỗi." "Công ty đó, chắc chắn sẽ nể mặt tôi đây!" Một giờ sau. "Lục lão sư, ngưỡng mộ đã lâu!" Đội trưởng trang trí, đối tác của Vigoroth, cung kính như gặp thánh nhân, dùng sức nắm chặt tay Lục Dã.

Lục Dã: "...

Cậu là chú ba hay chú tư của vị ở Unova kia vậy?" "Tôi không rõ ý của cậu lắm..." Đội trưởng trang trí - Dạng Hoenn ngừng một chút, cười nói: "Tuy nhiên, tôi đã nghe nói về chiến tích của cậu trên đài truyền hình Mauville City." "Tôi và mọi người, cũng muốn góp một

phần sức lực vào công cuộc tái thiết Hoenn, vì Người Hùng đã cứu lấy Hoenn!" "Rống!!" Những con Vigoroth giữ tư thế khỏe khoắn, đồng loạt gầm thét.

Lục Dã hơi sững sờ.

Hay thật... công ty trang trí toàn khu, điểm danh vọng sắp max rồi!

Mở khóa thành công, Đội trưởng Trang trí - Dạng Hoenn!

Hai mươi giờ sau khi Primal Groudon và Primal Kyogre thức tỉnh, sự kiện cuối cùng cũng lắng xuống.

Theo dõi năng lượng của Lực lượng Đặc nhiệm khẩn cấp, hai vị thần Hoenn đã trở lại Núi Chimney và hang động dưới đáy biển, chìm vào giấc ngủ sâu.

Trong sự kiện này, hai nhà Vô địch vùng Hoenn là Steven và Wallace đều thể hiện được sức mạnh và niềm tin của một Champion.

Tại chiến trường hai bên Đông Tây, các Thủ lĩnh Gym và Trainer đã đồng lòng góp sức, giành được thời gian quý báu cho việc sơ tán người dân vùng bị nạn.

Trên đây là báo cáo chính thức của Liên minh Hoenn về sự kiện này.

Trong báo cáo, đóng góp của một vị Champion là vô cùng lớn lao.

Với Mega Blastoise đập tan dao động nguyên tố của Primal Kyogre; với Mega Tyranitar phá vỡ phong tỏa của Desolate Land; chỉ huy Regigigas, trực diện đánh bại Primal Groudon; và một tay điều đình cuộc chiến giữa song thần Hoenn. (Thuyết phục vật lý).

Báo cáo này chắc chắn sẽ không được công bố ra công chúng, vì nó liên quan đến rất nhiều Pokémon huyền thoại, thậm chí còn liên quan đến bài tẩy của Lục lão sư...

Nhưng điều đó không ngăn cản Chủ tịch Hoenn, ngay trong đêm đó, thông qua đài Mauville đã khôi phục liên lạc, lập tức tuyên bố tin tức 'chiến thắng'. "Đây không phải là chiến thắng của riêng một Trainer nào, mà là chiến thắng của toàn bộ Liên minh Hoenn.

Các bạn đã bảo vệ đồng đội, bảo vệ người thân, bảo vệ quê hương..." Nước lũ rút đi, đất đai nứt nẻ, thành phố cần được xây dựng lại.

Trong hầm trú ẩn dưới lòng đất thành phố Mauville, mọi người chăm chú lắng nghe đài phát thanh, trên mặt hiện lên tia hy vọng. "Tại đây, xin cho phép tôi đại diện Liên minh Hoenn, bày tỏ lòng kính trọng đến một Champion vĩ đại.

Lục lão sư, ngài Lục Dã, đã ngăn chặn bước chân của Kyogre và Groudon, tập hợp sức mạnh các bên, dẹp yên cuộc chiến của hai sinh vật Siêu Cổ Đại..." "Đây là sự kết thúc của một tai ương, là khúc khải hoàn của một Anh hùng, là khởi đầu cho một bước tiến về phía trước..." Chương trình phát thanh kéo dài một giờ, đã nhắc đến Wallace, Steven, Red...

Vì nhiều lý do, phần đề cập đến Lục Dã không nhiều, rất dễ bị bỏ qua.

Nhưng điều đó không ngăn cản những cựu thành viên Team Magma, Team Aqua, học sinh của trường Trainer... khi họ nghe thấy họ của Lục lão sư trong buổi phát sóng, mắt họ bừng lên tia sáng.

Champion không sinh ra cùng tai nạn, Champion vĩnh viễn đuổi theo tai nạn mà hành động.

Ngoài sức mạnh, Tình cảm (Bond), và nhiệt huyết, một Champion có lẽ còn phải gánh vác rất nhiều thứ khác.

Và Lục lão sư, người từng hoạt động ở nhiều nơi như Sinnoh,

Unova, đã một mình chống lại song thần Hoenn, xứng đáng với danh hiệu 'Champion'! "Mấy cái này là tôi nghe được từ chương trình phát thanh đó." Đội trưởng sửa chữa phiên bản Hoenn nắm chặt tay Lục Dã, xúc động nói: "Anh là một Champion!" "Không... cậu nhầm người rồi." Lục Dã bình tĩnh nói: "Tôi là một đầu bếp." Đội trưởng sửa chữa:?

Cynthia che miệng cười nhẹ, cô đứng trong màn đêm làm mờ đi đường nét những dãy núi, đẹp tựa một khối Hổ phách vàng óng ánh, trong suốt và tự nhiên.

Lục Dã cảm thấy toàn thân mệt mỏi cũng tan biến.

Ủy thác Đội trưởng sửa chữa tiến hành tu sửa, anh ta đảm bảo sẽ hoàn thành công trình trong một ngày.

Đến lúc đó, anh em họ cũng sẽ từ các vùng khác đến, giúp Hoenn tái thiết với giá ưu đãi. "Anh em ruột!?" Lục Dã kinh ngạc nói. "Một phương gặp nạn, tám phương giúp đỡ mà." Đội trưởng sửa chữa cười nói: "Bình thường không thiếu được sự chiếu cố của anh...

Dù sao cũng phải học hỏi tinh thần của anh một chút." Lục Dã bật cười nắm tay.

Đội trưởng sửa chữa cũng là người tốt.

Chắc giống như gia tộc Joy, Jenny, chuyên phụ trách công việc xây dựng cơ sở hạ tầng trong thế giới Pokémon...

Xét thấy biệt thự của Manh Manh Đát cần được xây dựng lại.

Tối nay, họ tạm trú tại khách sạn do Devon cung cấp ở thành phố Rustboro.

Chương 661

Trên đường về khách sạn, Togepi bạn học nghiêng đầu nói: "Togepi...

Vẫn còn Alola chưa được điểm danh, chưa khám phá!" "Ý gì vậy?" Cynthia tò mò hỏi. "Ý là... vẫn còn dữ liệu Pokédex của Alola chưa được thu thập." Cynthia khẽ gật đầu, rồi hơi nhíu mày, gương mặt xinh đẹp lộ vẻ nghiêm túc, nói: "Hoenn, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?" "Steven chưa nói với các cậu sao?" Steven vốn định tại bữa tiệc tối nay sẽ tiết lộ tin tức về thiên thạch khổng lồ cho các Thủ lĩnh Gym.

Khác với thiên thạch có thể hủy diệt thế giới trong game, thiên thạch này có rủi ro nhỏ hơn.

Nhưng đủ để hủy diệt toàn bộ Hoenn.

Cynthia cúi đầu nói: "Vẫn chưa." Lục Dã tóm tắt sự kiện thiên thạch một lượt, và cho biết sáng mai sẽ cùng Steven, Norman đi Sky Pillar. "Em không cần đi cùng anh." Thấy Cynthia có vẻ muốn đi, Lục lão sư nghiêm túc nói: "Anh lo cho em.

Với lại, anh sợ mất tập trung." Đây là lời thật lòng.

Mặc dù Cynthia là chiến lực cấp Champion, thực lực không thể nghi ngờ.

Nhưng Lục lão sư rất khó tập trung.

Bà xã quá đẹp, lơ là một cái là lại mất hồn, thật là xin lỗi mà...

Cynthia chống cằm, trầm ngâm hỏi: "Anh định triệu hồi thêm một Pokémon huyền thoại cùng cấp độ với Rayquaza sao?" Lục Dã giật mình: "Sao em biết?" Cynthia nheo đôi mắt đẹp, nhìn Lục Dã, ánh mắt

đó khiến anh lạnh cả sống lưng.

Lục Dã nở một nụ cười thận trọng. "Thôi được rồi." Cynthia vén mái tóc vàng sang một bên tai, khẽ thở dài nói: "Vậy em không làm phiền anh và Steven nữa..." Lục Dã:? "Có anh ấy lo liệu rồi, chắc cũng không cần em bận tâm." Cynthia khoanh tay, thờ ơ nói: "Sáng mai em sẽ lên đường về Sinnoh, còn có một đống giấy tờ cần em giải quyết." Anh đã cảm nhận được dao động giận dỗi rồi đấy...

Từ góc độ của Lục lão sư mà nói, Steven và Norman bị thương thì được, chứ Manh Manh Đát bị thương thì không ổn.

Dù đúng là kiểu đàn ông gia trưởng, nhưng bản thân anh cũng không có đủ tự tin để thuyết phục Rayquaza... "Xin lỗi." Lục Dã thành khẩn cúi đầu nói: "Là anh đã bỏ qua cảm xúc của em...

Lần sau hành động, anh nhất định sẽ báo trước cho em!" "Lần sau?" Cynthia liếc nhìn một cái.

Lục Dã im lặng một lát.

Lần sau không biết là bao giờ, lúc đó chắc đã quay về Kalos rồi.

Mà Sky Pillar đầy rẫy nguy hiểm... cần phải hành động một mình. "Đúng vậy..." Lục Dã khó khăn nói: "Là lần sau." Cynthia nhìn Lục Dã thật sâu, một lúc sau, cô đưa một cánh tay đang khoanh ra, nhẹ nhàng vuốt ve cằm Lục Dã.

Lục Dã cảm nhận được xúc giác mềm mại trên má, hơi ngẩn người. "Người nên nói xin lỗi là em mới đúng." Ánh mắt dưới mái tóc vàng của Cynthia khẽ lóe lên, ngón tay thon dài lướt qua bộ râu mới mọc, chưa kịp cạo của Lục Dã, ánh mắt đối diện, giọng nói khàn khàn: "Đối phó Kyogre và Groudon, chắc chắn là rất vất vả..." Gió đêm nhẹ thổi, mái tóc vàng của Cynthia bay theo làn gió, Lục Dã ngắm nhìn đôi môi đỏ mọng quyến rũ của Cynthia, nắm lấy bàn tay thon dài

đang vuốt ve cằm mình.

Sau đó nghiêng người hôn lên.

Hai tay ôm lấy vai Lục Dã, Cynthia ngẩng gương mặt cao quý, xinh đẹp, hơi tiều tụy lên.

Vội vã từ Sinnoh đến ngay lập tức, khi còn trên lưng Garchomp, cảnh tượng mà cô nhìn thấy không hề đẹp hơn chiến trường Hoenn là bao.

Cô ấy đã trong sự lo lắng sâu sắc, bay tranh thủ từng phút giây, thành công liên lạc với anh, sau đó nở một nụ cười rạng rỡ và dịu dàng, khiến người ta an lòng.

Lục Dã hôn nhẹ nhàng hơn một chút, nhưng hai tay Cynthia ôm lấy cổ anh lại càng chặt hơn.

Một nụ hôn mát lạnh, dịu dàng, nồng cháy.

Đường nét núi đồi mờ đi, đêm càng lúc càng sâu.

Chắc chim không cánh và cá đầu bằng đã về nhà ngủ say rồi.

Sau đó, ánh sao tỏa sáng, chiếu rọi lên ngôi nhà mệt mỏi, bình yên đang say ngủ. ...Thành phố Rustboro, khách sạn Budew.

Dù là phòng suite cao cấp, rộng rãi, nhưng rất "tinh tế" khi chỉ có một chiếc giường lớn.

Lục Dã chớp chớp mắt.

Cái 'flag' ôm Manh Manh Đát ngủ lại thành sự thật rồi...

Đúng như Cynthia đã nói, cô ấy vội vã đến Hoenn, sáng mai còn phải quay về Liên minh Sinnoh để xử lý công vụ.

Lục Dã vốn định bảo cô ấy nghỉ ngơi một ngày, để Lucian thay thế... nhưng nghĩ đi nghĩ lại vẫn thôi.

Một là thương Lucian.

Hai là Cynthia có trách nhiệm và niềm tin của một Champion vùng Sinnoh, mình không cần can thiệp.

Cynthia cởi chiếc áo khoác đen, thay bằng chiếc áo phông trắng che đi vóc dáng quyến rũ, quần short bò phía dưới khoe đôi chân dài trắng nõn, đầy đặn.

Mái tóc vàng như thác nước xõa dài đến tận eo, bộ trang phục này của Cynthia toát lên vẻ năng động, giống như từ một Champion cao quý biến thành Senpai nhà bên. "Hô ~ hô!" Cynthia đang dậm chân, nhảy nhót trên tấm thảm trải đầy màn hình tinh thể lỏng và máy chơi game. "Em đang làm gì vậy?" Lục Dã hỏi. "Kiểm tra chất lượng sàn nhà cho anh." Cynthia nói. "Không đùa." "Game tập thể dục... anh muốn chơi không?" Cynthia đưa một tay cầm sang.

Ánh mắt Lục Dã rơi vào màn hình tinh thể lỏng, chỉ thấy bên cạnh Cynthia, còn có Togepi 'người chơi 2' đang cùng cô bé nhảy nhót. "Togepi~ ヾ(◍°∇°◍)ﾉﾞ" Bé trứng tí hon nhảy tới nhảy lui. "Anh không tranh với Togepi đâu." Lục Dã nói: "Anh thả Tyranitar ra khỏi PokéBall.

Các em đừng để nó chơi...

Anh sợ sập khách sạn mất." "Ừm." Cynthia nghiêng đầu nói: "Mà nói mới nhớ... em chưa từng thấy Tyranitar sau khi tiến hóa." "Nó lớn rồi." Lục Dã vừa mệt mỏi vừa cảm khái nói: "Miệng ăn vẫn ngon như cũ!" Một luồng sáng đỏ từ Dusk Ball bay ra, "Đùng" một tiếng, Tyranitar đáp xuống đất, ngẩng đầu gầm thét dữ dội, phía sau đang định cuốn lên cơn bão cát! "Bình tĩnh nào, trong nhà mà Bão Cát thì cả đám không có khoai tây chiên mà ăn đâu!" Lục Dã vội vàng nói. "Tyran..." Tyranitar cụp đuôi, gãi gãi đầu.

Cynthia chống cằm, ngắm nghía Tyranitar từ trên xuống dưới,

khen ngợi: "Không tồi...

Luyện tập rất xuất sắc!" "Dù sao nó cũng ăn bao nhiêu là khoáng thạch, còn 'cướp' thời tiết với Primal Groudon nữa chứ..." Lục Dã nói: "Tiến bộ nhanh như tên lửa!" Vị trí chiến thuật chủ yếu nhất của Tyranitar là ở khả năng 'cướp' thời tiết – những kiểu Thạc sĩ Thời tiết như Raihan thực sự không đáng để nhìn.

Champion thì chắc chắn không tính, nhưng đánh giải Tứ Đại Thiên Vương thì thừa sức.

Đương nhiên... sau khi tiến hóa thành Tyranitar, chỉ số 'ân đức ngài' của nhà Lục lão sư lại tăng vọt! "Tyran!" Tiếng gọt khoai tây chiên.

Tyranitar ngồi cạnh bàn trà, ngoan ngoãn gọt khoai tây chiên, bên cạnh Togepi đang chơi game.

Lục Dã hơi ngẩn ra.

Cynthia ngạc nhiên nói: "Tính khí của nó, hình như không hung dữ lắm?" Lục Dã: "Ừm...

đúng hơn là rất dễ thương ấy." Một Tyranitar... dễ thương?

Chắc chắn có gì đó sai sai rồi. "Tyran~" Tyranitar gọt khoai tây chiên yêu thích của mình, lộ ra nụ cười như trẻ con.

Mà thôi thế này cũng tốt.

Lục Dã vuốt vuốt cằm.

Dù sao Tyranitar còn chưa đầy một tuổi...

So với Victini vài trăm tuổi, Mew vài nghìn tuổi, thì ai mà chả là bé con chứ!? "Thế nên...

đem Tyranitar đi đánh Little Cup, hợp lý cực kỳ!" Lục Dã lẩm bẩm.

Thấy trong phòng rộng rãi, Cynthia cũng thả mấy nhóc Pokémon của mình ra khỏi PokéBall.

Lucario mặt mày cao ngạo, đôi mắt đỏ khẽ mở một khe, liếc nhìn căn phòng, rồi đột nhiên mở to mắt, trán lấm tấm mồ hôi lạnh! "Blastoise... ヾ(⌐■_■)" Blastoise đang xuất hiện trước mặt nó, mặt mày khiêm tốn. "Tiền bối... có một vấn đề liên quan đến Aura, muốn thỉnh giáo anh..." "Lucario..." Lucario nuốt nước bọt.

Blastoise xuất hiện trước mặt mình... mình lại hoàn toàn không cảm nhận được Aura của nó!

Lucario nhìn Blastoise từ trên xuống dưới, sắc mặt kỳ quái.

Thằng này, vì muốn thận trọng hành sự, đã che giấu cả khí tức dao động rồi sao!? "Lucario..." Lucario lắc đầu. "Tôi đã không còn gì để dạy cậu nữa rồi..." "Blastoise!" Blastoise thở dài một hơi.

Xem ra với thực lực của mình, vẫn chưa thể khiến Lucario dốc túi truyền thụ.

Đôi mắt Blastoise lóe lên một tia sắc lạnh.

Phải trở nên mạnh hơn nữa, mới có thể hết lòng vì chủ công! "Lati~" Latias cong mắt, cùng Togekiss của Cynthia đùa giỡn giữa không trung.

Sylveon mặt mày hung hăng, đang cãi vã gì đó với Glaceon: "Sylveon~(# ` mãnh ´)" Glaceon mặt đầy ngượng ngùng, thậm chí còn có vẻ thích thú: "Glaceon~(′▽` 〃)" Lục Dã: "..." Tình cảnh này... thiếu nữ x chị gái ư?

Lục Dã lắc đầu.

Về Lumiose City rồi thì phải suy nghĩ đến chuyện Tấm Thần Tiên (Pixie Plate) rồi.

Đến lúc đó mà tổ chức đấu nội bộ, e rằng bảng xếp hạng sẽ đón một trận Động Đất...

Đang tận hưởng khoảng thời gian yên bình, Lục Dã đứng dậy đi vào bếp chuẩn bị chút đồ ăn nhẹ thì nhận được điện thoại của Silver. "Lục lão sư." Silver nói: "Cháu ở Pokémon Center đây... cha cháu nhờ cháu chuyển lời." Lục Dã chào Cynthia một tiếng, rồi đến Pokémon Center, thấy chàng thiếu niên tóc đỏ áo đen đang xem điện thoại. "Silver!" Lục Dã chào, tiến đến gần nói: "Cha cậu đã rời Hoenn rồi sao?" Silver lắc đầu: "Ông ấy nói ở Hoenn còn có một số việc cần giải quyết." Có thể là đưa Hoenn vào khu vực kinh doanh của Rocket Logistics; hoặc cũng có thể là lão đại Giovanni không phục, lại đi tìm Red ở Hoenn để solo...

Lục Dã thầm cầu phúc cho ông ta, thấy Silver đưa một hộp gỗ tới, anh ngẩn người hỏi: "Cái này là gì?" "Là quà cảm ơn từ cha cháu." Silver mặt không cảm xúc nói: "Ông ấy nói không thích nợ nần ai cái gì, đây là quà cảm ơn ông ấy gửi anh." Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời.

Mỗi lần đại chiến kết thúc, người phát thưởng nhanh nhất chính là lão đại Giovanni đó.

Lần trước là [Đá Cát] có thể cho Tyranitar dùng, lần này nếu lại là đá thì tốt rồi...

Lục Dã không từ chối, thuận thế mở hộp gỗ, gương mặt anh bừng sáng bởi ánh sáng trong hộp.

Trong khoảnh khắc, Lục lão sư mở to mắt, kinh ngạc. "Là mảnh vỡ của Red Orb và Blue Orb." Silver trầm ngâm nói: "Nghe nói... chúng chứa một phần sức mạnh của Groudon và Kyogre.

Nhưng cha cháu cũng không nói cụ thể cách dùng." "Không sao." Lục Dã lấy lại bình tĩnh: "Tôi đã biết công dụng của hai mảnh vỡ này rồi." "Vậy sao." Silver gật đầu nói: "Cháu tin anh có thể vận dụng tốt

sức mạnh của hai mảnh vỡ này." Toàn bộ bảo châu thậm chí có thể khống chế Primal Groudon và Primal Kyogre.

Chiêu thức đặc trưng (Signature Move) có thể là biểu tượng của một Pokémon huyền thoại, và càng là sức mạnh căn nguyên của nó.

Và mảnh vỡ bảo châu trước mắt, lại chính là một phần cốt lõi nhất sức mạnh của cả hai!

Lục lão sư cảm thấy phức tạp.

Đây đâu phải là mảnh vỡ xanh lam và mảnh vỡ đỏ thẫm...

Đây rõ ràng là Máy Ghi Chiêu thức (Move Tutor) – Origin Pulse, Precipice Blades!

Hai mảnh vỡ bảo châu có kích thước tương tự.

Một mảnh tỏa sáng lấp lánh màu đỏ lửa, như có dung nham chảy qua các đường vân; mảnh còn lại sâu thẳm như đại dương, lấp lánh ánh sóng nước.

Cả hai đều là những khoáng thạch tuyệt thế đủ để khiến Stone Steven phải nuốt nước bọt.

Chương 662

Dựa theo dao động nguyên tố mà hai mảnh vỡ này cung cấp để huấn luyện, là đủ để nắm vững chiêu thức đặc trưng của Groudon và Kyogre – 「Origin Pulse 」và 「Precipice Blades 」!

Trong đầu anh đã hiện lên hình ảnh Tyranitar đạp một cước xé núi, pháo đài của Blastoise bắn ra những dao động màu xanh lam.

Lục lão sư vẻ mặt kỳ quái.

Điều này đương nhiên là bất hợp pháp... nhưng lại vô cùng hợp lý!

Dù sao thì hai chiêu thức đặc trưng này, rất hợp với Tyranitar và Blastoise nhà Lục lão sư! "Đúng là một món quà lớn đây mà." Lục Dã lẩm bẩm.

Chỉ cần mấy nhóc không tự ý tập luyện, làm sập nhà thì...

Lục lão sư chìm vào suy tư.

Không biết cần huấn luyện bao lâu, dù sao cũng không thể luyện ở nhà.

Vậy đi đâu huấn luyện, đã trở thành một vấn đề vô cùng nghiêm túc.

Lại chọn một Thủ lĩnh Gym may mắn ư?

Lục Dã lắc đầu.

Trong số các đấu trường Gym mà anh biết, không có cái nào có thể chịu được chiêu thức cấp độ này. "Thảo nào Red phải đến Núi Bạc tu hành...

Hóa ra các cơ sở Gym đã không còn đáp ứng được cường độ huấn luyện của cậu ấy nữa." Lục Dã suy nghĩ một lát, vỗ tay một cái, đã có

câu trả lời.

Đường Chiến Thắng (Victory Road) ở Johto, hẳn là đủ sức chịu đựng 「Origin Pulse 」của Blastoise và 「Precipice Blades 」của Tyranitar!

Dù sao thì Liên đoàn Sao Đỏ cũng đã tích cực áp dụng công nghệ đen vào cơ sở hạ tầng, chất lượng của Victory Road là cực kỳ tốt.

Biết đâu còn có thể nhân cơ hội này, để Arcanine lĩnh ngộ được chiêu thức bất hợp pháp như 「Sacred Fire 」.

Dù sao Arcanine cũng là Thú Huyền Thoại (Legendary Beast) trong truyền thuyết Johto, tương tự Volcarona trong truyền thuyết Unova, tuy không nằm trong phạm trù 'Pokémon Huyền Thoại' nhưng lại rất oách... chắc chắn không thiếu tài nguyên phù hợp cho bé cún lớn này!

Lục Dã thầm nghĩ: 'Đây là con đường tiến đến toàn bộ đều bất hợp pháp rồi, càng đi càng xa...' "Nhờ cậu gửi lời cảm ơn đến cha cậu, Silver." Lục Dã mỉm cười nói: "Phiền cậu chuyển lời thêm, 《Bí Ẩn Trái Đất》 đã cho tôi rất nhiều cảm hứng." Silver có thể nhận ra bóng dáng quen thuộc trong chiêu thức của Tyranitar.

Silver, Blue Oak, thậm chí cả Lục lão sư đều từng nhận được sự giúp đỡ của người đàn ông đó.

Gọi Giovanni là chuyên gia hệ Đất thì không sai chút nào. "Anh cũng đã tạo ra phong cách riêng cho mình và Tyranitar." Silver dừng một chút, nói: "Không phải là đại địa, mà là sa mạc." Lục Dã bật cười.

Trong sa mạc cuồn cuộn cát vàng, Precipice Blades từ dưới đất mọc lên – nghĩ thôi đã thấy ngầu lòi rồi.

Nhưng mà, độ chính xác của Precipice Blades chỉ có 85... ngay cả khi Tyranitar thực sự nắm vững, Lục lão sư cũng sẽ cố gắng tránh

dùng chiêu này trong thực chiến.

Độ chính xác 85%... thì khác gì chiêu mạnh mà hụt liên tục!

Còn về chiêu thức đặc trưng kia – Origin Pulse, thuộc phạm trù chiêu thức sóng (Pulse Move).

Chiêu thức đặc tính 「Mega Launcher」của Mega Blastoise có thể cường hóa chiêu thức sóng, hoàn toàn phù hợp với 「Origin Pulse」.

Theo hiệu quả tăng cường 50% uy lực chiêu thức sóng của 「Mega Launcher」mà tính toán sơ bộ – một phát Origin Pulse của Blastoise, ước chừng có lực bằng 1.5 Kyogre! "Tê ——" Lục lão sư hít một ngụm khí lạnh.

Một phẩy năm Kyogre chi lực, đáng sợ đến vậy!

Kyogre sợ rằng sẽ trở thành đơn vị chiến lực mới!

Đương nhiên, Lục lão sư vẫn tỉnh táo nhận ra giới hạn của bản thân.

Mặc dù uy lực 「Origin Pulse」của Blastoise khủng bố đến tận trời, nhưng độ chính xác lại giống 「Precipice Blades」– đánh mấy bé tí hon như Pikachu, e rằng Satoshi vừa gào 'Mau tránh ra!!' là đã hụt rồi. "Chắc cũng chỉ dùng được khi đánh Dynamax thôi." Lục Dã thầm nghĩ.

Cậu tưởng đánh Gigantamax Charizard của Leon là dùng Max Geyser à?!

Thực ra là Mega Blastoise, dùng 「Origin Pulse」với uy lực tương đương 1.5 Kyogre đấy! ...Sau khi chào tạm biệt Silver, Lục Dã trở về khách sạn, ném mảnh vỡ màu xanh lam cho Blastoise. "Mày cứ làm quen với dao động của nó trước đã...

Đợi đến cuối năm luyện cũng kịp." "Blastoise! ヾ(⌐■_■)"

Blastoise gật đầu, im lặng dùng dao động cảm nhận mảnh vỡ.

Nó cảm nhận được dao động phi thường bên trong mảnh vỡ xanh lam, không khỏi vui mừng.

Chiêu thức bảo mạng thế này, đương nhiên phải tranh thủ lĩnh ngộ sớm!

Thêm một bài tẩy, tỷ lệ sống sót tăng vọt!

Ở một bên khác, Tyranitar chăm chú nhìn chằm chằm vào [Đá Cát] cường hóa Bão Cát, đột nhiên vươn tay ra, "Rắc rắc rắc" mà gặm nhấm. "Tyran...(￣~￣)" Nhìn nữa, nhìn nữa là chén mày luôn đấy!

Lục Dã nhướn mày.

Nhìn xem con bé bị đói đến mức nào...

đã hai tháng không được "ăn uống thỏa thích" rồi!

Lặng lẽ cúi đầu, nhìn mảnh vỡ đỏ thẫm trong tay, Lục lão sư trầm ngâm nói: "Gengar trước đây đã nuốt mảnh vỡ Griseous Orb, Tyranitar nuốt mảnh vỡ Red Orb, vấn đề chắc cũng không lớn lắm đâu..." Ai cũng biết, Tyranitar nhà Lục lão sư được người ta gọi là 'tiểu Groudon'!

Tyranitar vừa nuốt xong [Đá Cát], mảnh vỡ đỏ thẫm này, phải một thời gian nữa mới có thể giao cho nó.

Lục Dã sắp xếp xong hai mảnh vỡ, ngồi xuống ghế sofa, suy nghĩ về hành trình ngày mai.

Sáng sớm mai, anh sẽ cùng Steven, Norman đến Sky Pillar, tìm kiếm Ruby và Sapphire.

Nếu họ bị mắc kẹt trong bài kiểm tra của Rayquaza, cũng có thể ra tay giúp đỡ.

Lục lão sư không lo lắng an nguy của đôi trẻ, dù sao thì hai người

này cũng là Pokedex Holder.

Điều khiến anh bận tâm hơn là... trong cốt truyện gốc xuất hiện người thừa kế, Người Rồng (Draconid People), Zinnia.

Người Rồng từng tiên đoán tai họa thiên thạch khổng lồ ngàn năm sau, và đã đời đời truyền thừa để giải quyết nguy cơ.

Zinnia chính là người thừa kế hiện tại của Người Rồng.

Cô ấy cố gắng kết nối với Rayquaza, chỉ huy Mega Rayquaza đập tan thiên thạch; phản đối kế hoạch vận chuyển thứ nguyên của Devon, và không ưa các Trainer thuộc phe Steven.

Nếu Zinnia cũng xuất hiện ở Tháp Trời, khả năng cô ấy tấn công Ruby và Sapphire là không hề nhỏ.

Lục Dã chìm vào suy tư.

Mặc dù đồng cảm với Zinnia mang trên vai sứ mệnh, một mình chống lại toàn bộ Liên minh Hoenn... nhưng rốt cuộc cô ấy không phải là người thừa kế chân chính của Rayquaza.

Bất kể người thừa kế là Ruby, Sapphire, hay Wally, người từng thức tỉnh Rayquaza trước đây.

Để nhận được sự giúp đỡ của Rayquaza... tôi đều phải chuẩn bị vạn phần chu đáo!

Nhắm mắt lại, suy nghĩ miên man, trong đầu anh hiện lên con Rồng xanh khổng lồ ngự trị trên đỉnh Tháp Trời.

Rayquaza, Pokémon Siêu Cổ Đại, Thần Bầu Trời.

Tính khí kiêu ngạo và nóng nảy, không phải là Thú Huyền Thoại dễ nói chuyện, mang trong mình sự khinh thường và kiêu căng bẩm sinh.

Nó thường sống ở tầng ozone, di chuyển giữa vũ trụ và Trái Đất,

ăn thiên thạch làm thức ăn.

Lục Dã nhớ trong một tập của bộ Sun & Moon, Satoshi và bạn bè đã vẫy tay tiễn Minior trở về không gian...

Rayquaza đã ngóng chờ trong vũ trụ, chuẩn bị một bữa tiệc lớn!

Thật là 'đen tối'.

Lục Dã khẽ hắng giọng.

Cũng có thuyết cho rằng Rayquaza ăn vỏ ngoài của Minior – không biết Tyranitar có ăn được không. (Suy nghĩ đột ngột) Dù sao đi nữa, đối mặt với Rayquaza có tính kiêu ngạo, khi cần thiết, phải chuẩn bị sẵn sàng chiến đấu.

So với Groudon và Kyogre, thậm chí là Bộ Ba Rồng Thần Sinnoh, sức chiến đấu của Rayquaza đều cực kỳ nổi bật.

Palkia và Dialga còn có sức mạnh để đối đầu với Giratina.

Kyogre và Groudon trước mặt Rayquaza, căn bản không có cửa chống cự.

Trong game 《Emerald》, Rayquaza bay đến gầm một tiếng, Kyogre và Groudon liền ngoan ngoãn về nhà.

Còn trong bản điện ảnh 《Hoopa và cuộc đối đầu lịch sử》, từng xuất hiện một Shiny Rayquaza từ không gian khác.

Mega Rayquaza đen đã một mình chống lại bảy Thú Huyền Thoại, sức mạnh của Totem bầu trời thể hiện rõ ràng không thể nghi ngờ!

Rayquaza ở Sky Pillar đó, thực lực cũng không thể xem nhẹ. "Mega Rayquaza có thể 1 đấu 7..." Lục Dã trầm ngâm: "Xem ra dù đối mặt với Rayquaza bình thường, ít nhất cũng phải 'triệu hồi' bảy Thú Huyền Thoại, mới có tự tin chiến thắng!" Cái này là bảy Pokémon huyền thoại kinh điển, triệu hồi Rồng Thần rồi!

Khi chỉ huy Regigigas, Lục lão sư đã cảm thấy khá vất vả.

Chỉ huy bảy Thú Huyền Thoại, là một công trình lớn mà không cẩn thận là toi mạng.

Nhưng mà, chỉ là 'kêu gọi người' đến để ra oai thôi, chưa chắc đã bùng nổ chiến đấu.

Để cẩn thận, phải mang theo tất cả 'tiểu V' (Victini) có Năng lượng Vô Hạn, tránh bị chết bất đắc kỳ tử...

Lục Dã vuốt vuốt cằm. "Mình thân là Sứ giả của Arceus, mang theo Bộ Ba Rồng Thần Sinnoh, Bộ Ba Rồng Đạo, cả Darkrai nữa để thể hiện thành ý..." "Tin rằng Thần Bầu Trời Rayquaza cũng sẽ nể mặt mình thôi!" ...Màn đêm dần buông.

Cynthia nằm trên ghế sofa, duỗi một chân ra, một đầu gối chống lên, mặt nghiêng nhìn màn hình tinh thể lỏng, trong lòng ôm một hộp khoai tây chiên. "Togepi~" Togepi dựa vào nệm mềm bên cạnh Cynthia, đôi chân nhỏ đung đưa, mắt không rời TV.

Sylveon duyên dáng nằm sấp trên ghế sofa, vểnh đôi tai dài và dải ruy băng, lười biếng ngáp một cái.

Tyranitar nửa ngồi dưới đất, Arcanine nằm nghiêng.

Sirfetch'd đứng yên, ánh mắt thờ ơ bất động. "Các em đang xem gì vậy?" Lục Dã hỏi.

Cynthia nhón lấy khoai tây chiên, mím môi nói: "Phim Tokusatsu của đài Mauville, Salamence cơ khí đại chiến Tyranitar." "Cái đó không phải đã ngừng chiếu rồi sao!" Lục Dã ngạc nhiên nói.

Giống như Silver, anh cũng giữ thói quen theo dõi từng tập hàng tuần. "Ừm... chắc là đã quay xong rồi, đài truyền hình yêu cầu chiếu lại thôi." Cynthia nói. "Tyran!" Tyranitar vẫy vẫy tay.

Cynthia nghiêng người đưa khoai tây chiên cho Tyranitar, Tyranitar cẩn thận đưa móng ra, nhón một nắm lớn khoai tây chiên, rồi đẩy phần còn lại về.

Lục Dã: "Anh bảo phòng phục vụ gửi thêm đồ ăn vặt lên nhé." "Ưm!" Đôi mắt đẹp của Cynthia lóe lên tia sáng. "...Với cả kem nữa." "Ưm." Cynthia cười tủm tỉm gật đầu.

Đi ngang qua Sirfetch'd đứng im bất động, Lục Dã phát hiện Sirfetch'd đã đứng ngủ gật, đôi mắt thì được vẽ bằng bút lông dầu. "Đừng có học mấy trò quái gở của Jigglypuff chứ, Gengar." Lục Dã thở dài nói. "Gengar!" Gengar thò đầu ra từ bóng tối như mặt nước, nhe răng cười, vẫy vẫy chiếc micro trong tay. "Bộp!" Gengar làm mẫu cho Lục Dã xem, rút đầu micro ra, để lộ chiếc bút lông dầu, đung đưa một cách thích thú.

Lục Dã: "..." Cái micro "thần khí" này, có khi lại tăng độ chính xác của Hypnosis cũng nên.

Đi ra ban công phòng suite hóng gió, thành phố Rustboro đã khôi phục điện lực một phần, nhưng không còn cảnh đêm sầm uất như thường ngày.

Bóng của Lục Dã dưới chân kéo dài đến bức tường, dần biến thành hình người đeo thắt lưng đen đang bay lượn.

Darkrai từ trong bóng tối hiện ra. "Ngày mai còn phải tiếp tục chiến đấu sao?" Darkrai hỏi. "Có lẽ vẫn cần cậu ra tay." Lục Dã nói.

Chương 663

"Hừ...

Lần này không cần thù lao." Darkrai lạnh lùng nói.

Lục Dã ngạc nhiên nhìn Darkrai. "Tôi đã thấy anh gánh vác trách nhiệm và sứ mệnh của một Champion." Darkrai ngẩng đầu nhìn bầu trời đêm, một lúc sau nói: "Tôi cũng có chút cảm động." Lục Dã ngẩn người, cười nói: "Vậy thì tốt quá, cậu giúp tôi tham mưu về kế hoạch chiến đấu ngày mai đi." Darkrai mặt mày mơ hồ.

Chỉ thấy Lục lão sư tự mình nói: "Đối đầu với Thần Bầu Trời, điều quan trọng nhất trước tiên – là phải biết bay." "Tôi thiên về việc mời Bộ Ba Rồng Thần Sinnoh và Bộ Ba Rồng Đạo.

Nhưng Zekrom đang đi du hành cùng N, chỉ có thể thử liên hệ.

Kyurem hình như không hợp với tôi cho lắm...

Lần này bỏ qua, lần sau nhất định." "Anh chắc chắn họ sẽ giúp đỡ sao?" Darkrai nghi ngờ hỏi.

Lục Dã nhướn mày, nhắm mắt lại, khẽ nói: "Đi qua tự nhiên, quy luật không thời gian –" Trong tầm nhìn như radar, chùm sáng của Jewelrite kéo dài đến các khu vực.

Vượt qua quy luật không thời gian, ngoài những lần mình từng giúp đỡ Bộ Ba Rồng Đạo, Bộ Ba Rồng Thần Sinnoh vì tình nghĩa... trong đó còn hàm chứa sự công nhận của các Thú Huyền Thoại dành cho Lục lão sư.

Nói cách khác, những nơi nào trên bản đồ đã được 'thắp sáng', bất kỳ Pokémon huyền thoại nào cũng sẽ nể mặt Lục lão sư một chút!

Chỉnh sửa tin nhắn, gửi hàng loạt, một hơi xong xuôi.

Lục Dã quay đầu nhìn Darkrai. "Xong rồi, ngày mai cứ chờ xem." Là một trong những người nhận, Darkrai đương nhiên cũng nhận được tin nhắn gửi hàng loạt, thậm chí còn cảm nhận được dao động truyền đến từ Thế giới Đảo ngược (Reverse World), và không thời gian Sinnoh.

Bộ Ba Rồng Thần Sinnoh, hình như thật sự đã hồi đáp!

Darkrai: "..." Anh đâu phải là Nhà chiến thuật, rõ ràng là người 'có số má'! ...Unova, thành phố Nimbasa.

Chàng thanh niên tóc xanh trầm tư, xa xa nhìn dòng người qua lại nhộn nhịp, những tiếng cười nói vui vẻ quanh vòng đu quay, khóe môi khẽ cong lên một độ, quay người nói: "Đi thôi, Zekrom.

Đến thành phố tiếp theo." Zekrom ẩn mình bên cạnh N, giọng nói như sấm vang lên trong lòng N. 「Cậu không đi vòng đu quay sao? 」 "Hôm nay thì không." N mỉm cười nói: "Tôi đã nghe thấy tiếng lòng của những Pokémon kia, đã rất vui rồi." Zekrom khẽ gật đầu, rồi chợt ngẩng đầu nhìn bầu trời xanh thẳm, những đám mây lơ lửng. "Oa ——!!" Một tiếng gầm dài xé toang không trung, du khách tò mò ngẩng đầu nhìn, chỉ thấy vệt mây ngang qua bầu trời quang đãng.

Nhìn thật xa, xuyên qua tầng mây, mới thấy một bóng dáng tuyệt đẹp trắng như tuyết, đang bay lượn tự do trên bầu trời, chào hỏi Zekrom. "Có chuyện gì vậy?" N hỏi.

Zekrom im lặng, rồi nói: 「Vị Anh hùng của sự thật và lý tưởng đó, Sensei của cậu, hình như đang cần giúp đỡ. 」 "Có cần tôi đi cùng cậu không? 」 「Không... tôi sẽ quay lại nhanh thôi, N, tự chăm sóc bản thân nhé. 」 N khẽ gật đầu, vạt áo sơ mi bay theo luồng khí.

Động cơ ở đuôi Zekrom xoay tròn, lao vào tầng mây với tốc độ không thể nhìn thấy bằng mắt thường.

Song Long đen trắng bay lượn trên bầu trời, đuôi chúng giao nhau tạo ra ánh sáng của lửa và sấm sét. ...Sinnoh, Thế giới Đảo ngược (Reverse World).

Giratina vỗ đôi cánh hình dải lụa, ung dung bơi lội trong thế giới gương, đột nhiên thần sắc khẽ dừng.

Tin nhắn cầu viện... từ Lục Dã ư?

Mới hôm trước còn nói lần sau sẽ cùng kề vai chiến đấu, không ngờ 'lần sau' lại đến nhanh như vậy!

Nhưng mà...

Lục Dã từng cứu Sinnoh khỏi sự hỗn loạn không thời gian, bản thân mình cũng nợ ân tình.

Huống chi, con người này trong tình huống đập nát phân thân của Arceus, lại trở thành Sứ giả của Arceus...

Đôi mắt dưới chiếc mũ giáp Platinum của Giratina lóe lên ánh đỏ, vỗ cánh, bay về phía Hoenn đang lơ lửng trong gương.

Im lặng bấy lâu... quả thực cũng nên hoạt động một chút rồi!

Vùng Sinnoh, Thị trấn Floaroma.

Một thị trấn nhỏ được ôm ấp bởi biển hoa.

Gió nhẹ lướt qua cánh đồng, cuốn theo hương thơm của hoa và Berry.

Cách thị trấn Floaroma không xa, cánh đồng Gracidea, nơi Thầy Lục đã từng gặp Shaymin.

Tách đám cỏ lau cao lớn, một hồ nước vắng bóng người, mặt hồ phẳng lặng như gương, hiện ra trước mắt.

Một con thú khổng lồ bốn chân màu xanh lam đang cúi đầu uống

nước, vểnh tai lắng nghe một gợn sóng nhỏ trong không gian, rồi ngẩng đầu bùng nổ tiếng Gầm Gừ sắc bén. "Gầm ——!!" Không gian vỡ ra một vết nứt, Palkia màu đỏ cam thu lại ánh đao, những viên ngọc trai trên hai cánh tay lấp lánh, lao ra từ vết nứt.

Dialga nhìn chằm chằm vị khách không mời, ngẩng đầu lên, trong miệng đang ấp ủ Tiếng Gào Thời Gian. "Ngươi biết ý định của ta." Palkia bình tĩnh nói, "Cậu ta cần chúng ta giúp đỡ." Tiếng Gào Thời Gian tiêu tan, Dialga bực bội nói: "Ta còn tưởng ngươi lại muốn đánh nhau nữa chứ." Palkia không đáp lời, tiếp tục nói: "Cứu vớt Không Thời Gian đang hỗn loạn, vô hình trung cậu ta cũng đã cứu chúng ta, huống hồ..." Lời nói dừng lại.

Song thần Không Thời Gian ngầm hiểu không lên tiếng, sắc mặt trở nên vi diệu.

Huống hồ lần đầu gặp mặt, cậu ta đã dùng Xích Đỏ trói chúng ta; lần thứ hai gặp mặt, cậu ta cưỡi Giratina; lần thứ ba gặp mặt... cậu ta trực tiếp nghiền nát phân thân của Arceus...

Không có lý do gì để từ chối giúp đỡ cả.

Đây không phải là nhát gan.

Đây là biết điều.

Xoẹt —— Ánh sáng của Chém Không Gian, xé toạc một cánh cổng dịch chuyển không gian rực rỡ trong hư không.

Palkia lơ lửng trước cổng dịch chuyển, quay đầu nói: "Ngoài chúng ta ra, có lẽ còn có những vị thần khác đến." "Ý ngươi là Giratina?" Dialga không hiểu. "Có thể." Palkia mơ hồ nói, "Cũng có thể không chỉ..." Chỉ những gì có thể cảm nhận được thôi, đã có ba luồng dao động cùng cấp độ, lướt qua không gian mà lao đến!

Quỷ mới biết, Lục Dã rốt cuộc đã chọc giận bao nhiêu Pokémon

huyền thoại, xem ra còn là cả một tổ chức ra quân!

Cái đội hình này... e rằng chỉ có Chō-Majin (Đại Ma Thần) trong truyền thuyết bị Arceus phong ấn mới có thể sánh ngang với Lục Dã thôi...

Palkia lắc đầu, ánh mắt sắc lạnh, rồi chìm vào cánh cổng dịch chuyển không gian.

Đối mặt với có thể là những vị thần ở các khu vực khác, nắm giữ quyền năng khác...

Cuộc gặp gỡ đa phương, không thể để mất mặt!

Thân thể màu xanh lam của Dialga bùng lên ánh sáng, lao mình vào cánh cổng dịch chuyển.

Thật ra mà nói, chỗ Khối Năng Lượng mà Giratina cất giữ khiến Dialga ta hơi tò mò. "Gầm ——!!" Dialga bùng nổ tiếng gào thét.

Chiến đấu thì cố gắng một chút, biết đâu còn được ké bữa tối ở chỗ Lục Dã! ...

Ngày 16 tháng 8, thứ Hai.

Lục Dã mệt mỏi rã rời mở mắt, cổ họng khô khốc, cảm giác xương cốt như bị tháo rời. "Ghos!" Gengar đưa đến một ly nước. "Cảm ơn, cứu mạng..." Lục Dã rên rỉ nhận lấy chiếc ly, cổ họng như bốc lửa, hai mắt trợn trừng, "Là Coca Cola đá sao!?" "Ghos ~" Gengar cười hì hì gãi đầu.

Lục Dã: _(´ཀ`」∠) Vãi chưởng, lần này là toang thật rồi...

Cuối cùng vẫn là Cynthia ung dung đứng dậy, rót cho Lục Dã một cốc nước ấm, ngồi bên giường vắt chéo chân, tay chống cằm. "Liên tục chiến đấu 20 tiếng đồng hồ, chỉ huy Regigigas nghênh chiến Primal Groudon, trong một ngày còn Tiến hóa Mega hai lần." Cynthia

khẽ thở dài nói: "Mọi chuyện về Nhà Vô Địch của anh em đều đã nghe nói rồi... chỉ ngủ có tám tiếng, sao mà không mệt được chứ." "Nếu thức trắng thì cảm giác vẫn không mệt lắm, nhưng giờ thì hậu quả ập đến rồi." Lục Dã xoa xoa thái dương, khàn giọng nói: "Năng lượng của Victini có thể đảm bảo sinh mệnh lực không bị tiêu hao, nhưng con người quả nhiên vẫn có giới hạn mà..." Gió nhẹ thổi tung màn cửa, Cynthia đưa ngón tay lạnh lẽo, mềm mại và tinh tế, nhẹ nhàng xoa thái dương Lục Dã.

Lục Dã khẽ nhắm mắt, đột nhiên nói: "À này, mấy con Pokémon huyền thoại kia đã có phản hồi rồi." "Đừng chỉ huy chúng chiến đấu." Cynthia cau mày nói. "Yên tâm, chỉ là để chống lưng thôi." Lục Dã đáp, "Biết đâu còn mời được chúng nó ăn bữa tối nữa ấy chứ..." Chợt, Lục Dã ngây người một thoáng.

Bữa tối cuối cùng của phiên bản Pokémon huyền thoại?

Bảo bối, cái cờ này không cắm được đâu nhé!

Tối qua vốn định tiến xa hơn một bước với chị Đẹp, nhưng thật sự quá mệt.

Giống như bị Bewear đấm thẳng vào mặt, hai mắt tối sầm rồi rơi vào giấc mộng.

Tuy nhiên, đó chưa chắc đã là chuyện xấu.

Ánh mắt Lục Dã rơi vào khuôn mặt xinh đẹp trắng ngần của Cynthia, hơi thất thần. "Nghĩ gì thế?" Cynthia khẽ hỏi. "Muốn kết hôn với em." Lục Dã vô thức nói.

Sau đó chợt nhớ đến bài kiểm tra của Zekrom 'Rồng Lý Tưởng', mặt già đỏ bừng.

Chuyển động của đồng hồ dường như ngừng lại, trên mặt Cynthia hiện lên một tia bất ngờ, lặng lẽ gò má đã ửng hồng, cô đưa tay lấy

chiếc gối mềm mại vùi vào mặt Lục Dã. "Em đi làm bữa sáng." Lục Dã nghe Cynthia dùng giọng điệu nhẹ nhàng, ấm áp, khẽ cười nói.

Nằm bất động trên giường, nhìn chằm chằm chiếc gối, Lục Dã cảm thấy lồng ngực đập thình thịch, đột nhiên giật mình.

Cynthia đi làm bữa sáng ư!? "Để đó tôi làm!" Lục Dã kêu lên.

Sau bữa sáng, theo thỏa thuận từ trước, Cynthia quay về Sinnoh, duy trì sự ổn định của Liên Minh.

Lục Dã sẽ đảm bảo an toàn cho bản thân để xử lý khủng hoảng ở Hoenn một cách thích đáng.

Chuyện này liên quan đến Tam Long Sinnoh, Song Long Đen Trắng, Darkrai và Victini... khiến Thầy Lục không thể không cẩn trọng.

Có lẽ còn phải kể đến cô nàng Latias hay hóng hớt kia nữa —— "Cô yếu quá, không cần cô ra tay đâu." Lục Dã nói xéo.

Latias phồng má bánh bao: "Rati!" "Thế thì anh tự mình bay đi một mình đi!" Lục Dã ngẩn ra, lập tức xin lỗi: "Anh xin lỗi, anh cần em mà!" "Rati ~" Latias đắc ý cong mắt.

Khoan đã!

Lần này, mình hình như có thể cưỡi Bạch Long Reshiram?!

Lục Dã xoa xoa cằm, nhìn tiểu Latias đang vỗ Cánh Đôi, suy nghĩ theo kiểu "tra nam": "Cứ lừa Latias đi đã... làm máy bay dự bị vậy..." Trời quang mây tạnh, bầu trời xanh biếc không một gợn mây.

Bên cạnh Lục Dã là Victini và Gengar đang bay lơ lửng, Meloetta thân thể yếu ớt tạm thời ở trong Love Ball nghỉ ngơi.

Mặc dù chưa thu phục, nhưng Meloetta cũng tự nguyện vào PokéBall, cho cô bé tự do lựa chọn ở đâu... mang theo lại cực kỳ tiện.

Victini và Latias cũng có mối quan hệ tương tự, dù sao Pokémon Huyền Ảo có tuổi thọ cực dài, so với PokéBall thì Liên Kết vẫn là mối quan hệ gắn bó hơn nhiều.

Lục Dã thầm đưa mắt nhìn Darkrai.

Vậy tôi và Darkrai thuộc loại quan hệ nào?

Chiến hữu, đồng đội, cấp trên cấp dưới? "Ngươi nói xem, Rayquaza sẽ không đột nhiên Tiến hóa Mega, rồi một chiêu thiêu rụi cả bọn mình chứ." Darkrai lẩm bẩm nói.

Đột nhiên, Thầy Lục ngộ ra.

Bạn chí cốt kiểu toxic, tôi và Darkrai thuộc về Mối Liên Kết "Toxic"! "Thế thì không đánh với nó." Lục Dã nói, "Chúng ta sẽ dùng cách thuyết phục." Darkrai nghi ngờ nhìn Lục Dã.

Thời Gian, Không Gian, Phản Chuyển, Chân Thực, Lý Tưởng.

Năm con Rồng khổng lồ trong truyền thuyết —— sao đây không giống một trận thuyết phục chút nào!

Chương 664

Đến nước này, cũng đành phải đi theo con thuyền cướp này thôi, rồi đòi thêm chút Khối Năng Lượng nữa —— Darkrai chợt giật mình, muốn khóc mà không ra nước mắt.

Chết tiệt, trước đó đã đồng ý với Lục Dã là lần này không báo thù!

Lần này lỗ nặng rồi! "Thầy Lục!" Steven ở quảng trường trước tập đoàn Devon, bắt gặp Lục Dã, vẫy tay nói.

Lục Dã gật đầu, nhìn người đàn ông tóc cắt ngắn bên cạnh: "Ông Norman." "Đi tìm con trai tôi...

Đã làm phiền anh rồi, Lục Dã tiên sinh!" Norman đột ngột cúi gập người 90 độ, khiến Lục Dã giật mình. "Không có gì đâu." Lục Dã xua tay, "Chúng ta triển khai nhanh thôi." Cổng dịch chuyển mà Palkia cung cấp, nằm ở tầng một của Trụ Trời, phải đến đó trước đã.

Đến tầng thượng của tòa nhà Devon, phái Pokémon Bay ra.

Bạn đồng hành bay của Norman là Staraptor, người đàn ông này với tâm trạng nặng trĩu cưỡi trên lưng Staraptor, ít nói.

Lục Dã cưỡi trên lưng Latias, bay song song với Metagross trắng của Steven, đáp lời nói: "Hậu quả của Groudon và Kyogre thế nào rồi?" "Đã chìm vào giấc ngủ." Steven nói. "Còn Ash thì sao?" "Họ ở lại Rustboro City, do Red trông chừng, tin là sẽ không để Ash quậy phá đâu." Steven mỉm cười nói.

Cái này thì... dù sao Ash cũng bị Red "đấm" không biết bao nhiêu lần ở Núi Bạc rồi.

Sau khi trò chuyện, được biết Lizardon của Alain bị thương nghiêm trọng, Yellow lương thiện đã chủ động yêu cầu dùng "Sức

Mạnh Cỏ Xanh" để giúp chữa trị.

Tin rằng sau trận chiến này, tâm lý trưởng thành của Alain và Charizard cũng sẽ được trợ giúp.

Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời.

Nói đi thì cũng phải nói lại, Alain được coi là một trong những đối thủ có biểu hiện chiến lực nổi bật nhất.

Tuy nhiên, sự trưởng thành của những "kẻ ngốc" đó cũng rõ ràng.

Ash từ khi trở thành á quân Liên Minh Lily of the Valley đã thuận buồm xuôi gió, hẳn là thất bại ở Liên Minh Vertress, cộng thêm huấn luyện đặc biệt ở Núi Bạc, có thể trở thành chất dinh dưỡng quan trọng cho cậu ấy.

Phong cảnh khi bay đường dài đơn điệu và tẻ nhạt, theo hướng dẫn của Steven, họ đâm vào một biển mây, sau rất lâu mới thoát ra, tầm nhìn đột nhiên trở nên rộng lớn. "Kia là ——" Steven chỉ vào ngọn tháp đá cao chót vót đến mây ở phía xa, trầm giọng nói: "Chính là ngọn tháp cao do Dân tộc Rồng xây dựng, biểu tượng thờ phụng Rayquaza —— Trụ Trời!" Lục Dã nheo mắt nhìn, không khỏi cảm thán.

Hàng ngàn năm trước, Dân tộc Rồng đã xây dựng ngọn tháp đá cao chót vót đến mây.

Dù có sự trợ giúp của Pokémon, đây vẫn là một công trình vĩ đại.

Trụ Trời đã bị hư hại theo thời gian.

Trong game 《Emerald》, muốn lên được ngọn tháp này, còn phải cưỡi xe đạp tốc độ cao vượt qua các vết nứt, nếu không sẽ rơi xuống cầu thang.

Lục Dã suy nghĩ liệu có thể dùng Pokémon bay thẳng qua không...

Hay là bên trong tháp có kết giới cấm bay?

Đang suy tư, Norman lớn tiếng nói: "Lục Dã tiên sinh, Steven tiên sinh, ở đây có dấu vết chiến đấu!" "Dấu vết..." Lục Dã nhìn quanh biển mây trống rỗng. "Là mây dòng khí." Steven cau mày nói: "Pokémon sau khi bay sẽ để lại những mây dòng khí không thể nhìn thấy trong không trung...

Nghe nói Dân tộc Rồng có khả năng nhìn thấy loại mây dòng khí này, và lợi dụng nó để chiến đấu.

Vì vậy, các trận không chiến vẫn có thể truy tìm dấu vết." "Thế ông Norman làm sao mà cảm nhận được?" "Có lẽ... là cảm ứng của cha con." Steven nói.

Lục Dã trầm ngâm một lát, chọn cách trực tiếp hơn để dò tìm.

Nhắm mắt lấy bản thân làm trung tâm, Ngọc Quang bắt đầu quét xung quanh.

Biển mây trở nên rõ ràng và lập thể hơn.

Đúng như Norman nói, Ruby và Sapphire đã từng dừng lại ở vùng không phận này, và chiến đấu với một Huấn Luyện Viên khác!

Trong đầu hiện lên người kế thừa của Dân tộc Rồng, Zinnia, người đã từng cố gắng cưỡi Rayquaza. "Đúng là một cô nhóc ương bướng, khó chơi mà..." Lục Dã lẩm bẩm. ...

Luồng năng lượng còn sót lại trong không phận, đại khái là 14 tiếng trước, lúc đó Thầy Lục đang chống lại Primal Kyogre.

Ruby và Sapphire theo ủy thác của Steven, đi đến Trụ Trời, chấp nhận thử thách và cố gắng đánh thức Rayquaza. "Tropius, nhanh lên nữa đi!" Khăn trùm đầu đỏ của Sapphire ướt đẫm vì Mưa Lớn, cô bé hét lớn. "Ô ——" Tropius vỗ đôi lá chuối khổng lồ, chở Ruby và Sapphire, bay qua biển cả đang cuộn sóng dữ dội. "Ngày Nắng của

Castform vô dụng rồi sao." Ruby nhìn chằm chằm Castform trong PokéBall, cắn răng, "Phải nhanh chóng đến Trụ Trời thôi..." Dù không thể khiến Rayquaza Tiến hóa Mega, cũng nhất định phải thỉnh cầu nó, ngăn chặn Kyogre và Groudon! "Ruby, phía trước!" Sapphire nói.

Đột nhiên ngẩng đầu, đồng tử Ruby phản chiếu tia Fusion Bolt, cậu bé đưa tay che chắn Sapphire phía sau.

Rầm rầm rầm!

Tiếng sấm trầm đục vang lên, Tropius may mắn thoát hiểm lao ra khỏi đám mây sét.

Sapphire nép mình trong lòng Ruby, má ửng hồng, trong lòng không hề sợ hãi, mà là một chút xao xuyến nhỏ. "Ổn rồi." Ruby nhìn quanh, chợt nhận ra: "Ở đây... lại bình yên đến vậy!" Bão tố và nắng gắt đều không ảnh hưởng đến vùng không phận này.

Trụ Trời phía xa sừng sững trước mắt, bao quanh bởi mây, một cảnh tượng bình yên và tươi sáng, giống như tâm bão.

Bên tai vẫn còn tiếng sấm rền vang, hai người nhìn Trụ Trời ngây người, Ruby an ủi Tropius đang run rẩy, nói: "Qua đó đi, Tropius...

Chúng ta sẽ đi bộ lên từ tầng một." "Ô..." Tropius khẽ kêu một tiếng, từ từ vỗ cánh.

Tuy nhiên, khi đến gần Trụ Trời, trong lòng Ruby chợt dâng lên cảm giác nguy hiểm, cậu bé hét lên: "Tropius, cẩn thận!" Cùng lúc đó, một tia Phun Lửa nóng rực bắn ra từ tầng mây cao hơn, nhắm vào sườn lưng Tropius, lập tức nổ tung khói đen!

Ầm!! "Ô!!" Tropius kêu lên ai oán, rơi từ trên không xuống.

Ruby và Sapphire ôm chặt Tropius.

Xoẹt xoẹt —— Tropius cố gắng điều chỉnh thân hình, Ruby ngẩng

mắt nhìn Huấn Luyện Viên vừa phát động tấn công. "Mấy người là người của Devon cử đến đúng không." Cô gái tóc ngắn đen, khuôn mặt lạnh lùng khoác chiếc áo choàng xám, đứng trên lưng Salamence, lạnh lùng hỏi. "Gầm!!" Kèm theo lời nói của cô gái, Salamence với lớp vảy xanh lam toàn thân vỗ Cánh Đôi Huyết Sắc, há to miệng, bùng nổ tiếng gào thét!

Ruby và Sapphire không đáp lời, nhìn chằm chằm Zinnia với vẻ bất thiện, lặng lẽ nắm chặt PokéBall, sẵn sàng chiến đấu. "Rời khỏi đây." Zinnia lạnh lùng nói, "Đây là lời cảnh cáo cuối cùng.

Nếu còn bước tới một bước, tôi không đảm bảo mấy người sẽ sống sót rời đi." Dù sao, một khi hai người đó còn lại gần nơi trú ngụ của "Chúa Tể Rồng" thì Zinnia thề sẽ khiến họ bất tỉnh.

Ruby nhìn chằm chằm Salamence, đôi mắt đột nhiên trở nên sắc bén, khẽ cắn răng, dùng giọng nói chỉ mình cậu nghe thấy lẩm bẩm: "Dù thân xác có mục nát, trái tim đẹp đẽ vẫn vĩnh cửu.

Mang theo lệ tương tư, hóa thành nỗi đau buồn..." "Ê!

Ngươi đang giở trò gì đó!" Zinnia tăng tông giọng. "MIMI." Ruby dùng cách xuất hiện hoa lệ ném PokéBall lên trời, "Tiếng Mê Hoặc!" "Phù ~!" Milotic bay ra khỏi PokéBall như vọt lên từ mặt nước, vẩy hồng rủ xuống lấp lánh ánh sáng, cất tiếng hát trong trẻo như một tiên nữ.

Màn trình diễn hoành tráng của một Điều Phối Viên, không nghi ngờ gì nữa. "Gầm!!" Salamence của Zinnia hai mắt đỏ ngầu, đột nhiên bạo động, bất chấp chỉ huy mà lao thẳng vào Milotic!

Ruby lần nữa thu hồi Milotic, trước người cậu bé lơ lửng một Gardevoir với dáng vẻ tao nhã, váy trắng bay phấp phới, kiên quyết nói: "Gardevoir, Ánh Sáng Kỳ Ảo!" Trái tim của Gardevoir chợt phát sáng, đôi tay vung ra chùm sáng chói mắt, đánh thẳng vào Salamence!!

Trong một trận bạch quang, Salamence gào thét đau đớn.

Zinnia ném ra một PokéBall khác, bay người nhảy lên lưng Noivern, hét lớn: "Noivern, Tiếng Nổ Cực Đại!!" Năng lượng tuôn trào, va chạm với Phun Lửa của Blaziken của Sapphire.

Giữa làn khói đen bốc lên, Zinnia thấy Ruby và Sapphire đã tiếp đất ở tầng dưới cùng của Trụ Trời, rồi xông vào bên trong kết giới! "Khốn kiếp!" Zinnia nghiến răng nói: "Không có cuộn kế thừa, mạo phạm Chúa Tể Rồng...

Devon sẽ trở thành kẻ chủ mưu hủy diệt Hoenn!" Là người của Dân tộc Rồng, Zinnia vốn đã có kế hoạch đánh thức Rayquaza.

Thế nhưng hai vị thần của Hoenn đột nhiên tỉnh giấc, buộc cô chỉ có thể đẩy nhanh kế hoạch.

Không ngờ, cùng lúc với cô đến Trụ Trời, lại là hai Huấn Luyện Viên của Devon! "Bài kiểm tra ít nhất cũng cần một ngày..." Zinnia nhìn ra ngoài biển mây, dường như thấy Hoenn đang hỗn loạn, sóng thần cuồn cuộn và cái nắng độc địa.

Nếu Chúa Tể Rồng chịu đáp lại lời thỉnh cầu của mình... hẳn cũng có thể dẹp yên Kyogre và Groudon!

Ánh mắt Zinnia trở nên kiên định trở lại. "Đợi con, Chúa Tể Rồng..." Zinnia mở cuộn trục phát sáng trong tay, khẽ nói: "Con nhất định sẽ trở thành người kế thừa, hoàn thành sứ mệnh giải cứu Hoenn!" Cuộn trục có hoa văn tinh xảo, chất liệu đặc biệt, dùng hoa văn vàng lục viết những chữ cổ đại.

Nếu Thầy Lục ở đây, chắc chắn sẽ nhận ra ý nghĩa của những chữ cổ đại trên cuộn trục, và đó cũng là chìa khóa để Rayquaza Tiến hóa Mega.

Ngoài việc tăng cường Năng lượng từ thiên thạch bảy sắc, chiêu

Thức Đặc Trưng mà Rayquaza Tiến hóa Mega cần là —— Long Thăng!

Trụ Trời cao chót vót đến mây, quanh thân bao phủ mây mù, một cái nhìn không thể thấy đỉnh tháp.

Lục Dã cưỡi Latias, tiếp đất trên bệ tầng dưới cùng của Trụ Trời, nhìn vào lối vào, suy đoán: "Vậy là, Ruby và Sapphire đã xông vào thử thách trước... rồi một Huấn Luyện Viên khác cũng tiến vào Trụ Trời sao?" Steven đang cúi người kiểm tra dấu chân. "Không phải là không có khả năng này." Steven đứng dậy, cau mày nói: "Tôi nghĩ, Ruby và Sapphire là để nhanh chóng giải quyết tai họa của Groudon và Kyogre, nên mới không muốn lãng phí thời gian vào chiến đấu." Không ai ngờ, nguy cơ của hai vị thần Hoenn lại được giải quyết nhanh chóng như vậy.

Norman với vẻ kính trọng, nhìn chàng trai tóc đen, rồi trầm giọng nói: "Ruby và Sapphire, chắc là vẫn chưa biết tin nguy cơ đã được giải trừ." "Tiến vào Trụ Trời thôi." Lục Dã nói, "Có lẽ có thể tìm thấy họ." Không ai thống kê cụ thể số tầng của Trụ Trời, chỉ biết rằng chỉ đi bộ leo lên thôi cũng mất ít nhất một ngày.

Huống hồ bên trong tháp còn bao phủ uy áp Aura của Rayquaza, với những Pokémon cổ đại như Claydol, và những vết nứt sàn nhà có thể thấy khắp nơi.

Nguy hiểm rình rập, thậm chí chỉ cần sơ ý một chút là có thể giẫm sập bậc thang, rồi rơi xuống từ độ cao hàng trăm mét! "Ở đây không thể bay sao?" Lục Dã hỏi. "Có thể, nhưng Rayquaza có thể cảm nhận được tình hình bên trong Trụ Trời, bay trong lãnh địa của Thiên Không Chi Thần có thể sẽ chọc giận nó." Steven đáp.

Lục Dã chỉ về phía trước, một con Claydol đang bay lơ lửng, mắt đảo liên tục: "Thế con này dựa vào cái gì mà bay được?!" Claydol: ?

"Gầm!!" Slaking dụi dụi mũi, đôi mắt chợt lóe lên sắc bén, vung ra Cào có ảo ảnh 'Vuốt Bóng Đêm', một chiêu đánh Claydol bất tỉnh!

Claydol ngã xuống đất, mắt trợn ngược, lối đi lên tầng hai hiện ra trước mắt.

Norman thu hồi Slaking, bình thản nói: "Được rồi, tiếp tục đi thôi." Lục Dã: "....." Không hổ là Thủ lĩnh Norman, người ngầu ít nói!

Rầm rầm rầm!

Mọi người ngẩng đầu nhìn trần nhà đang rơi vãi tường vữa, có trận chiến bùng nổ ở các tầng cao hơn, nhưng khó có thể nhận ra cụ thể là tầng nào.

Lục Dã nhìn trần nhà ọp ẹp, đề nghị: "Hay là chúng ta đục một cái lỗ trên trần nhà này, rồi cứ thế bay thẳng lên được không?" Steven và Norman mặt biến sắc, đồng loạt lắc đầu.

Làm vậy đừng nói là tìm Rayquaza giúp đỡ, nó không ra tay giết người đã là nương tay lắm rồi! "Thế thì được rồi." Lục Dã nhượng bộ, "Thế thì bay lên bằng cầu thang vậy...

Dù sao cũng đã đánh nhau rồi, bay lượn thì cũng là chuyện nhỏ thôi." Steven và Norman nhìn nhau, cuối cùng cũng chấp nhận đề xuất này.

Cầu thang xoắn ốc, uốn lượn đi lên.

Metagross trắng của Steven phun khí lưu từ bốn cánh tay, dẫn đầu lao lên.

Thầy Lục hành sự cẩn trọng, chịu trách nhiệm đoạn hậu, thầm nghĩ: "Ở đây không thể thi triển được, phải đến sân thượng lớn ở tầng cao nhất mới có thể dùng cổng dịch chuyển không gian của Palkia!" Ầm ầm ầm!

Tiếng nổ của trận chiến càng lúc càng dữ dội, ba người tăng tốc độ, nhìn ra ngoài qua cửa sổ đá, đã là phía trên biển mây.

Đại khái ở vị trí tầng hai mươi mấy, ánh lửa đỏ rực chiếu sáng cầu thang, Norman chợt dừng lại: "Chính là chỗ này!" ...

Mười tiếng trước, Ruby và Sapphire đã xông vào Trụ Trời trước.

Ruby dùng Khối Năng Lượng còn sót lại để thu hút một đàn Pokémon cổ đại, sau đó trì hoãn Zinnia đang đuổi theo.

Tuy nhiên, thử thách của Trụ Trời, thậm chí bao gồm giải đố, cơ quan các loại hình thức.

Một đêm đã trôi qua, thấy đỉnh tháp đã ở ngay trong tầm với, Zinnia đuổi kịp Ruby và Sapphire.

Zinnia khoác áo choàng, bên cạnh là Salamence và Noivern đang bay lơ lửng, lạnh lùng nói: "Tôi đã nói rồi... người của Devon, rời khỏi lãnh địa của Chúa Tể Rồng!" Người kế thừa mà Rayquaza công nhận không phải Zinnia, mà là người bạn cùng tên của cô ấy, 'Aster'. 'Aster' là người kế thừa được tiên tri của Dân tộc Rồng, người sẽ khiến Rayquaza Tiến hóa Mega, rồi phá hủy thiên thạch khổng lồ.

Thế nhưng 'Aster' lại mất mạng trong một lần xung đột với Devon...

Vì vậy Zinnia đã tiếp nhận danh phận người kế thừa, thề sẽ dùng cách của mình để gánh vác sứ mệnh giải cứu Hoenn của người bạn.

Chính vì Zinnia là một 'kẻ mạo danh', trong game, đặc biệt là bản Delta Episode, cô ấy đã không được Rayquaza công nhận.

Chương 665

Tuy nhiên, niềm tin báo thù và gánh vác sứ mệnh cho người bạn đã khuất của cô ấy, không hề thua kém Steven, Chủ tịch Stone và những người khác. "Tôi không biết lai lịch của cô, nhưng..." Ruby nhìn chằm chằm Salamence, nắm chặt tay Sapphire, "chúng ta cũng có sứ mệnh phải hoàn thành!

Gardevoir, Blaziken, Tiến hóa Mega!!" Swampert và Blaziken đồng thời hoàn thành Tiến hóa Mega.

Cùng lúc đó, vòng tay Mega của Zinnia lóe sáng màu trắng.

Salamence dưới ánh sáng đỏ rực, Cánh Đôi Huyết Sắc hóa thành một vầng trăng khuyết, cất tiếng gào thét dữ dội: "Gầm!!" MegaSalamence vốn tính khí hung hăng, thậm chí còn có thể tấn công cả Huấn Luyện Viên, được mệnh danh là 'trăng khuyết nhuốm máu'.

Zinnia đã không còn tâm trí đâu mà cân nhắc đây là Trụ Trời nữa.

Nỗi đau mất bạn, sự phẫn nộ với Devon đã che mờ đôi mắt cô. "Salamence, Song Biên!" "Gầm!!" MegaSalamence vỗ đôi cánh hình trăng khuyết, tạo ra luồng gió mạnh trong không gian hẹp! "Hóa Giải Thủy!" Ruby và Sapphire đồng thời nói, "Hóa Giải Hỏa!" Ngọn lửa bám vào bên ngoài cột nước, ào ạt lao thẳng vào Salamence trấn áp nó.

Giữa làn khói đen cuồn cuộn, một vầng Cầu Vồng rực rỡ hiện lên! "Mấy trò vặt vãnh này..." Zinnia lấy tay che làn khói đen, áo choàng bay phần phật theo luồng khí, PokéBall nắm chặt trong lòng bàn tay đột ngột ném ra, "Goodra, Tia Băng!" "Ô!!" Một con Goodra xám tím tròn trịa, toàn thân nhầy nhụa, hít một hơi thật sâu, phun ra chùm sáng xanh lam lạnh lẽo.

Chùm sáng rơi xuống đất, đóng băng mắt cá chân của Ruby và

Sapphire, hiển nhiên đã kích hoạt hiệu ứng phụ 'Đóng Băng'!

Ruby và Sapphire không hề né tránh, mà ngây người nhìn về phía sau Zinnia, khuôn mặt lộ vẻ mừng rỡ. "Không có thời gian để đùa giỡn với mấy người nữa." Zinnia búng tay, lạnh lùng nói, "Salamence, sử dụng ——" "Dừng lại ở đây thôi, cô bé." Norman đứng phía sau Zinnia, trầm giọng nói: "Slaking, Cú Đấm Mega!" Zinnia đột ngột quay đầu, thấy một con Slaking hung hãn vung cú đấm nặng nề, lao thẳng vào MegaSalamence.

Rầm!!

MegaSalamence tránh không kịp, lại bị cú đấm này đánh bay, đâm sầm vào bức tường cạnh đó, vang lên tiếng gào thét đau đớn! "Háp~" Slaking ngáp một cái, khoe khoang dụi dụi mũi.

Norman khoanh tay, mặt viết rõ chữ bảo vệ con! "Bố/Chú!" Ruby và Sapphire đồng thời nói.

Norman nhìn con trai và con dâu tương lai một cái, lạnh lùng gật đầu. "Mấy người là..." Zinnia nhìn Steven với mái tóc xanh đặc trưng, nghiến chặt môi, "Người của Devon!" Steven đã từng nghe về 'kẻ phản bội' của Dân tộc Rồng, cô ấy vốn chỉ là người bình thường, vì người bạn Aster đã khuất mà bất chấp sự phản đối của bộ tộc để gánh vác sứ mệnh 'người kế thừa'.

Thật ra mà nói, Steven hơi cau mày, Devon đúng là đã mắc nợ cô ấy nhiều... "Họ là, tôi không phải." Lục Dã chen vào nói, "Tôi là của Công ty The Pokémon." Mọi người ngẩn ra.

Zinnia ngây người nhìn chàng trai tóc đen tuấn tú, rồi lắc đầu.

Vậy thì không liệt cậu ta vào danh sách tấn công vậy... "Người kế thừa của Dân tộc Rồng." Steven với vẻ hối lỗi, lông mày cau lại, "Tôi rất lấy làm tiếc về những việc Devon đã làm.

Nhưng chúng ta có cùng sứ mệnh giải cứu Hoenn." Steven ánh mắt lóe lên, "Người kế thừa, có lẽ cô có thể hợp tác với Devon..." "Hợp tác ư?" Zinnia cắt ngang lời, "Đừng nói mấy lời ngốc nghếch đó." Zinnia dừng lại một chút, ánh mắt chợt trở nên băng giá. "Tôi sẽ không bao giờ tin lời của lũ đạo đức giả các ngươi nữa.

Tôi sẽ dùng cách của mình để thiết lập Liên Kết với Chúa Tể Rồng, rồi cứu cả Hoenn." Dứt lời, Zinnia đưa tay thu hồi Pokémon vào PokéBall, đi thẳng về phía Steven và Norman.

Rầm!

Zinnia đẩy Steven và Norman ra, đi xuyên qua giữa hai người, tiến về tầng cao nhất của Trụ Trời.

Cô gái tóc ngắn đen này, ngước nhìn ánh sáng ở đỉnh tháp, ánh mắt sắc lạnh.

Mình sẽ thay cậu hoàn thành sứ mệnh, Aster...

Zinnia hô hoán tên người bạn đã khuất trong lòng.

Dù phải trả giá bằng tính mạng, mình cũng sẽ thực hiện lời hứa! "Không đuổi theo sao?

Steven tiên sinh!" Sapphire vội vàng nói, "Bên ngoài còn có Groudon và Kyogre..." "Nguy cơ của Groudon và Kyogre, đã được giải quyết rồi." Steven nhẹ giọng nói: "Yên tâm đi, Thầy Lục đã chiến thắng bọn họ rồi." Ruby và Sapphire đồng thời giật mình, ngơ ngác nhìn Thầy Lục.

Không nhờ sức mạnh của Rayquaza mà Thầy Lục đã chiến thắng hai vị thần của Hoenn sao!?

Vậy chúng ta đến Trụ Trời có ý nghĩa gì chứ!

Lục Dã như nhìn thấu sự bối rối của hai người, giải thích: "Thiên

thạch khổng lồ 10 ngày sau vẫn cần sự trợ giúp của MegaRayquaza...

Tôi nghĩ vẫn phải đi gặp Rayquaza một lần." "Vậy, cô gái vừa nãy..." Ruby nói. "Cô ấy tên là Zinnia." Steven trong mắt lướt qua một tia hồi ức, ngẩng đầu nói: "Cứ để cô ấy chấp nhận bài kiểm tra của Rayquaza đi...

Dù sao, đó vốn là quyền lợi của Dân tộc Rồng." Zinnia và Devon, cả hai đều cố gắng dùng những cách khác nhau để giải quyết thiên thạch khổng lồ.

Sự kế thừa của Dân tộc Rồng, khoa học của Tập đoàn Devon... mâu thuẫn giữa hai bên ngày càng gay gắt, không thể hòa giải.

Lục Dã nhìn về phía cầu thang Zinnia đã đi, ánh mắt lóe lên.

Gánh vác sứ mệnh của người bạn đã khuất, một mình chống lại dòng chảy tư bản, Zinnia mang khí chất của một anh hùng theo chủ nghĩa không tưởng.

Nhưng giống như ở Unova, Thầy Lục đã nói với N rằng, thế giới này không phải chỉ có đen trắng rõ ràng.

Để giải quyết thiên thạch, Dân tộc Rồng cũng có thể, hợp tác với kẻ thù cũ Devon.

Zinnia lúc này chưa ý thức được điều này, cố chấp muốn thiết lập Liên Kết với Rayquaza, tìm kiếm sức mạnh của nó.

Lục Dã lắc đầu.

Rayquaza đâu có ngốc, sao có thể bị Zinnia lợi dụng làm bia đỡ đạn chứ... "Nếu cô gái đó không được Rayquaza công nhận... sẽ thế nào?" Sapphire khẽ hỏi. "Sẽ bị Rayquaza tấn công." Norman trầm giọng đáp: "Không giống cô và Ruby, cô ta là người của Dân tộc Rồng, sẽ phải chịu hình phạt nghiêm trọng hơn nhiều." Ruby ngây người, mở to mắt: "Cô ta biết điều này, nên mới...?" "Chúng ta cùng

lên thôi." Lục Dã nói.

Mọi người nhìn về phía Thầy Lục.

Thấy quanh thân anh tỏa ra những đốm sáng trắng lấp lánh, một luồng dao động Không Thời Gian cuộn trào quanh anh.

Lục Dã nhìn lên đỉnh tháp.

Zinnia không phải là người kế thừa thuần khiết của Rayquaza... nhưng không đến mức mất mạng ở đây.

Bởi vì Thầy Lục thấu hiểu tâm trạng của Zinnia, và sở hữu niềm tin cùng sức mạnh mà Devon hay Dân tộc Rồng đều không thể sánh bằng.

Kế thừa, khoa học, báo thù, sứ mệnh... những điều này quá sáo rỗng, tầm thường và trần tục.

Đối mặt với Thiên Không Chi Thần cao cao tại thượng, khinh thường Hoenn, câu trả lời siêu việt chỉ có một —— "Không phải Rayquaza kiểm tra người kế thừa." Lục Dã ánh mắt sắc lạnh, luồng khí thổi tung những sợi tóc đen lòa xòa của anh, nói: "Mà là người kế thừa, kiểm tra Rayquaza!" ...

Đỉnh Trụ Trời.

Đập vào mắt là một đống đá lộn xộn hoang vắng, biển mây mịt mờ, uy hiếp vô hình bao trùm nơi này.

Zinnia đến đỉnh tháp, áo choàng xám bay phần phật, chân hơi nhũn ra.

Cô hít một hơi thật sâu, bước vào biển mây, bước chân đột nhiên dừng lại.

Một lớp khí đặc biệt bao phủ trước mắt, Zinnia biết rõ thành phần chủ yếu là ozone, khi Rayquaza nghỉ ngơi bên ngoài tầng ozone, nó sẽ

dùng ozone bao bọc lấy mình.

Và điều này cũng có nghĩa là, 'Chúa Tể Rồng' đã ở ngay gần!

Zinnia cẩn thận di chuyển về phía trước, hai mắt bị lớp mây mù dày đặc bao phủ, chỉ có thể lờ mờ nhận ra phương hướng.

Rắc!

Đá vụn bị đá văng, đồng tử Zinnia co rút nhanh chóng, trong sâu thẳm biển mây kia, một thân ảnh khổng lồ đang từ từ tỉnh giấc!

Gió mạnh cuốn tới, Zinnia vắt chéo tay, áo choàng theo đó bay phấp phới.

Sương mù đột nhiên tan đi, một con Rồng khổng lồ màu xanh lục cuộn mình, phần thân trên thẳng đứng sừng sững, vươn ra đôi móng vuốt sắc nhọn, uy nghi hiện ra trước mắt.

Siêu Cổ Đại Pokémon, Thiên Không Chi Thần, Rayquaza!!

Hoa văn vàng kim trên thân thể lóe sáng, Rayquaza bùng nổ tiếng gào thét chói tai. "Gầm ——!!" Khủng Bố Tinh Thần mạnh mẽ khiến người ta không thở nổi, một giọt mồ hôi chảy dài từ má Zinnia xuống xương quai xanh, cô ấy ngẩng mặt lên, đồng tử đen láy lấp lánh vẻ kiên cường.

Bộp!

Zinnia bước đến gần Rayquaza một bước, quỳ một gối xuống, cúi đầu lớn tiếng nói: "Chúa Tể Rồng, con là người kế thừa của Dân tộc Rồng, xin ngài... hãy thiết lập Liên Kết với con!" Tiếng gào thét dừng lại.

Đôi mắt vàng đầy bạo ngược và khinh thường của Rayquaza lạnh lùng nhìn chằm chằm Zinnia, giọng nói vô tình vang lên trong lòng Zinnia: "Ngươi không phải là người kế thừa của Dân tộc Rồng,

nhưng trên người ngươi, có khí tức của người kế thừa kia." Zinnia đột ngột giật mình, khàn giọng đáp: "Aster đã ra đi rồi...

Bây giờ, con sẽ thay cậu ấy hoàn thành sứ mệnh!" Rayquaza nheo mắt, hoa văn vàng kim trên thân thể lóe sáng, Cơ Quan Mikado tích trữ năng lượng tỏa ra những tia sáng vàng rực rỡ, giọng nói như chất vấn: "Ngươi đang đùa giỡn với ta sao?" Cảm giác nguy hiểm dâng lên sống lưng Zinnia, cô lấy cuộn trục vàng trong tay ra, hai tay dâng lên, cúi đầu quỳ xuống: "Chúa Tể Rồng, đây, là Biểu tượng của người kế thừa Dân tộc Rồng... xin, xin ngài... hãy nhận lấy!" "Gầm ——!!" Rayquaza không đáp lời nữa, gào thét ra luồng gió mạnh mẽ.

Luồng khí mạnh mẽ cuốn cuộn trục đi, đồng tử Zinnia co rút, 'Chúa Tể Rồng' căn bản không hề có ý định nhận lại cuộn trục!

Rầm!

Cào của Rayquaza giáng xuống lưng Zinnia, chỉ là một cái vung tay nhẹ nhàng, nền đất dưới chân Zinnia đã nứt ra vài mét, đồng tử cô ấy xám xịt, đột ngột ho ra một ngụm máu tươi!

Rayquaza vốn không phải là thần linh hiền lành, huống hồ hành vi của Zinnia trong mắt Rayquaza chẳng khác gì Trêu Chọc!

Xoẹt —— Rayquaza há to miệng, trong miệng cuộn trào cầu năng lượng cuồng bạo!

Một bóng đen cấp tốc lướt qua, đưa Zinnia đang hấp hối đến sau tảng đá.

Zinnia mở đôi mắt xám xịt, vô thần nhìn Pokémon bên cạnh, "Lati...as..." "Mấy người chỉ biết gây rắc rối cho cậu ta thôi!" Latias bực bội nói.

Đôi mắt Zinnia tối sầm, hơi lóe lên một tia sáng, nhìn về phía chiến trường sau tảng đá.

Tầng thượng rộng lớn của Trụ Trời, đá lởm chởm, Rayquaza cuộn mình uy nghi, ánh mắt khinh thường.

Có một chàng trai tóc đen nhỏ bé, đứng trước Rayquaza, đối mặt với nó. "Ngươi là ai." Rayquaza lạnh lùng hỏi.

Lục Dã không đáp lời, bóng tối kéo dài ra phía sau, chợt biến thành Darkrai đang cuộn khói độc.

Trên màn trời, có năm khe nứt dịch chuyển với năm màu sắc khác nhau, xé toạc bầu trời, lần lượt xếp sau lưng Lục Dã!

Rầm rầm rầm ——!!

Sấm sét và lửa giao nhau, bóng tối trùng trùng, màn trời tối sầm.

Xanh lam, đỏ, xám, đen, trắng —— Thời Gian, Không Gian, Phản Chuyển, Lý Tưởng, Chân Thực!!

Rayquaza đột ngột mở to mắt, ngước nhìn năm khe nứt dịch chuyển hung tợn trên bầu trời, hơi thất thần. "Thu tay đi, Rayquaza." Lục Dã bình tĩnh nói: "Tôi sẽ cho ngươi một lý do không thể từ chối." Rayquaza: ???

Mọi chuyện xảy ra quá nhanh và bất ngờ.

Khi lên đến sân thượng, Steven cùng mọi người bị áp lực từ Rayquaza, tựa như một ngọn núi sừng sững, làm choáng váng.

Họ thấy một luồng năng lượng cuồng bạo lóe sáng trong miệng Rayquaza!

Người đầu tiên phản ứng là Thầy Lục.

Latias lao đi cực nhanh, đưa Zinnia đến chỗ tảng đá để ẩn nấp.

Chàng trai tóc đen đó, tiến lên một bước, ngẩng khuôn mặt tuấn tú với những đường nét góc cạnh rõ ràng, đối mắt với Rayquaza đang cuộn mình trên bầu trời rộng lớn!

Rốt cuộc cậu ta muốn làm gì?!

Câu hỏi này lởn vởn trong lòng mọi người.

Nhưng nhìn thấy bầu trời bao la, đột nhiên xuất hiện những vết nứt không gian, những dao động hùng vĩ tuôn ra từ đó!

Đá lởm chởm, mây mù giăng lối, vạt áo Lục Dã phấp phới.

Phía sau cậu, bầu trời mang màu xanh lam, đỏ thắm, xám xịt, đen thẫm, trắng tinh!

Năm loại dao động không gian với màu sắc khác nhau, mang theo quyền năng và tín niệm khác nhau, đồng loạt hiện ra sau lưng Lục Dã!

Rayquaza thẳng người lên nhìn trời, đôi mắt vàng mở to, hàm dưới hơi hé, thất thần một lát.

Tình huống quái quỷ gì đây.

Thời gian, không gian, đảo ngược, lý tưởng, chân thật.

Huấn luyện viên này đã gặp năm con Rồng huyền thoại ư?

Chương 666

Thậm chí còn cùng lúc lập Giao Ước với chúng?!

Rayquaza liếc nhìn chàng trai tóc đen, trong lòng nổi lên hết dấu hỏi này đến dấu hỏi khác.

Cái tên này rốt cuộc là quái vật từ đâu chui ra vậy!

Ngươi là nhân loại bị Siêu Thần Hoopa nhập vào à!?

Trong đồng tử của Senri, bầu trời giao thoa giữa sấm sét và lửa phản chiếu.

Cô ấy khoanh tay cứng đờ, khàn giọng nói: "Đó là...

Song Long vùng Unova, Zekrom, Reshiram." Tóc xanh của Steven bay trong gió, ánh mắt lóe lên: "Còn có các vị thần của Không Gian-Thời Gian và Thế giới Đảo ngược vùng Sinnoh...

Dialga, Palkia, Giratina." Hai Huấn luyện viên mạnh mẽ đột nhiên im lặng.

Toàn bộ chiến trường, kể cả Rayquaza, rơi vào một trạng thái đình trệ khó tin.

Zinnia tóc đen ngắn ngủi nhìn chàng trai tóc đen dưới màn trời, ngơ ngác nói: "Huấn luyện viên đó... mới đúng là Chúa Rồng chứ..." Ầm ầm ầm ——!!

Trong khoảnh khắc, vết nứt dịch chuyển mở rộng, năm con Rồng khổng lồ huyền thoại đồng thời xuyên không gian, sừng sững xuất hiện!!

Ngay cả Steven phong độ ngời ngời, cũng suýt nữa thốt lên một câu chửi thề.

Mọi người kinh ngạc nhìn lên bầu trời.

Rồng Đen Lý Tưởng Zekrom, với động cơ xoắn ốc và điện cực quay, toàn thân giáp Oreburgh phản chiếu ánh nắng; Rồng Trắng Chân Thật Reshiram, với động cơ đẩy cuộn lên lửa cam, vẫy đôi cánh trắng rộng lớn.

Song Long đen trắng nằm ở bên phải màn trời.

Giữa là Giratina với áo giáp bạch kim và những gai nhọn dựng đứng.

Bên trái nó là Rồng bốn chân màu xanh lam, Dialga; và Rồng hai chân màu đỏ thắm, Palkia!!

Lục Dã đứng dưới màn trời gần như muốn vỡ nát, trong áo sơ mi, cậu cất giữ Cánh Cầu Vồng, DNA Splicers, và Sức Mạnh Tối Đa để bổ sung năng lượng.

Dưới áp lực khủng khiếp của năm con Rồng khổng lồ, dường như đến nói chuyện cũng khó khăn, Lục Dã siết chặt Cherish Ball đang phát sáng trong lòng bàn tay, ngọn lửa chiến thắng của Tiểu V (Victini) truyền vào cơ thể cậu.

Lục Dã bình tĩnh nói: “Tôi sẽ đưa cho ngươi một lý do không thể từ chối.” Rayquaza đứng hình, hàm dưới hơi hé, đồng tử giãn ra.

Ngươi cái gì, ta cái gì...

Sau lưng ngươi... toàn là cái quái gì vậy!??

Rayquaza ngước nhìn bầu trời, thu lại sự cáu kỉnh, gằn giọng hỏi lại: 「Ngươi rốt cuộc là ai.」 Lục Dã quay đầu nhìn bầu trời phía sau, khẽ tặc lưỡi, ngay cả bản thân cậu cũng hơi choáng váng trước cảnh tượng này.

Thấy năm con Pokémon hệ Rồng huyền thoại đồng loạt cúi đầu,

ánh mắt đối mặt với mình.

Lục Dã biểu cảm phức tạp.

Hóa ra không biết từ lúc nào... mình đã phá đảo biết bao nhiêu phụ bản, thuần phục được nhiều Pokémon huyền thoại đến thế!

Quay người lại, lưng Lục Dã cảm thấy lạnh lẽo.

Đó là minh chứng cho một chặng đường chiến đấu đầy gian nan, từ ngàn vết thương đến thân thể đầy sẹo, chiến đấu cho đến tận bây giờ.

"Đứng trước mặt ngươi là ——" Lục Dã lấy hơi, lớn tiếng đáp: "Kẻ đã cứu Không Gian-Thời Gian vùng Sinnoh khỏi sự hỗn loạn và đổ vỡ, duy trì sự ổn định của Thế giới Đảo ngược, vị Anh hùng giao thoa giữa Chân Thật và Lý Tưởng, người giải quyết tranh chấp của song thần Hoenn... (thở hổn hển) Dũng sĩ Đỏ, Anh hùng của Sóng, Sứ giả của Arceus, chồng của Manh Manh Đát, bạn trai của Cynthia, tình nhân của Cynthia!!" Mọi người: (ﾉ)ﾟДﾟ(.) Có mấy cái danh xưng kỳ quặc lẫn vào rồi kìa, Thầy Lục!

Rayquaza:???

Phần đầu ta hiểu, phần sau là cái quái gì vậy?!

Năm Pokémon huyền thoại phía sau, nghe một tràng dài danh hiệu, hồi tưởng lại những chuyện đã qua, tâm tình trở nên vi diệu, rồi tự mình bắt đầu trò chuyện.

Giratina nói: 「Hai ngươi cũng đến à?」 Palkia ôn hòa đáp: 「Chẳng phải như vậy sẽ thể hiện Ngài lãnh đạo có phương pháp sao.」 Dialga trầm giọng nói: 「Quả thực vẫn còn nợ Lục Dã không ít ân tình.」 Zekrom nói bằng giọng trầm đục: 「Cậu ta là Thầy của Anh hùng mà ta thừa nhận, cần phải viện trợ.」 Reshiram dùng một cánh trắng như tuyết che mặt, không đáp lời.

Mặc dù không muốn thừa nhận, nhưng Huấn luyện viên mặt dày này... quả thực là Anh hùng Chân Thật mà ta công nhận!

Darkrai ẩn trong bóng của Lục Dã, không còn bay lên trời hóng hớt nữa, khóe miệng khẽ giật.

Nó hiểu vì sao năm vị thần này đều sẵn lòng đến giúp đỡ.

Những cảnh tượng trong quá khứ nhanh chóng hiện lên, Lục Dã không biết từ lúc nào đã thu thập vô số tín niệm và Giao Ước.

Cứu rỗi Không Gian-Thời Gian vùng Sinnoh khỏi hỗn loạn, Thế giới Đảo ngược khỏi sụp đổ, vô hình chung đã có ơn cứu mạng với Dialga, Palkia, Giratina.

Là Anh hùng được Reshiram công nhận, cậu ta còn giải cứu Zekrom khỏi Kyurem...

Darkrai nhìn chằm chằm vào bóng lưng Lục Dã, giật mình nhận ra: "Thì ra cậu ta bá đạo đến vậy ư!?" Steven rơi vào trạng thái hoang mang, bản thân chỉ huy Ba Titan đã là cực hạn rồi.

Ngược lại Thầy Lục, tiền trảm Regigigas, hậu dụ Ba Rồng Thần vùng Sinnoh, Song Long đen trắng.

Cái gọi là 'không bao giờ thất bại', 'Huấn luyện viên được Sao Chiến Thắng ưu ái', hóa ra là thế này!

Rayquaza ngước nhìn bầu trời, cơ thể hơi tê dại, rơi vào trạng thái tê liệt tinh thần.

Đánh ư... không có Tiến hóa Mega hình như không đánh lại...

Không đánh ư... bị người ta tìm đến tận cửa, lại có chút mất mặt.

Bỗng nhiên, Rayquaza ngộ ra!

Ta không phải sợ, mà là nể mặt Arceus!

Cho Sứ giả của Arceus một cơ hội đàm phán, hoàn toàn không có vấn đề gì!

Rayquaza liếc nhìn bầu trời chật kín các Pokémon Huyền thoại, cố ý không nhìn nữa, ngạo nghễ cúi đầu khinh thường, trầm giọng nói: 「Sứ giả của Arceus, hãy nói ra yêu cầu của ngươi!!」 Cơn lốc cuồng bạo từ miệng Rayquaza thổi ra, làm vạt áo Lục Dã bay phần phật, áp lực lạnh lẽo gần như hóa thành thực chất.

Chân của Norman và những người khác cứng đờ, Steven khẽ nhíu mày, ngước nhìn Rayquaza.

Ngay cả khi Thầy Lục đã lập Giao Ước với nhiều Pokémon huyền thoại như vậy... nhưng khối thiên thạch siêu khổng lồ sẽ đến sau 10 ngày, những Pokémon huyền thoại này cũng không thể giải quyết được.

Dù sao, vũ trụ là lãnh địa của Rayquaza, ngay cả Song Long Không Gian-Thời Gian cũng không thể can thiệp.

Muốn giải quyết nguy cơ của Hoenn, vẫn cần sức mạnh của Mega Rayquaza!

Lục Dã thầm thở phào một hơi.

Nếu không có 'hậu đài' gọi đến, liệu Rayquaza có chịu đàm phán với tôi hay không vẫn là một ẩn số.

Ít nhất bây giờ, Rayquaza kiêu ngạo đã không còn ý định chủ động tấn công.

"Tôi muốn nhờ ngươi, phá hủy khối thiên thạch siêu khổng lồ sẽ đổ bộ xuống Hoenn sau 10 ngày nữa.

Dù sao, một khi thiên thạch rơi xuống Trái Đất, tầng ozone mà ngươi cư trú cũng sẽ bị phá hủy." Trong đôi mắt vàng của Rayquaza lóe lên một tia dao động.

Lục Dã tiếp tục nói: “Đồng thời, ngươi có thể chọn người thừa kế mà mình ưng ý, để tiếp tục truyền lại danh hiệu ‘Chúa Rồng’.” Rayquaza lơ đễnh liếc nhìn Zinnia đang ở sau tảng đá, rồi lại nhìn năm con Rồng khổng lồ đã đáp xuống đất.

Nó quyết định nể mặt Lục Dã, không truy cứu chuyện của Zinnia nữa.

Năm con Rồng khổng lồ lúc này chưa giải phóng hình thái, chỉ cao khoảng 3, 4 mét, tương tự chiều cao ghi trong Pokédex.

Tuy nhiên, nhìn những Pokémon huyền thoại ở gần như vậy, Steven vẫn cảm thấy một trận tim đập thình thịch, sự kính trọng dành cho Thầy Lục càng sâu sắc thêm mấy phần. 「Người thừa kế, sẽ được chọn ngay tại đây ư?」 Rayquaza liếc nhìn xung quanh, bất mãn hỏi.

“Nếu ngươi cho phép người không phải thừa kế cưỡi lên ngươi... thì không chọn cũng không sao.” Lục Dã nói nhỏ.

Rayquaza khinh thường liếc nhìn Lục Dã.

Xem ra tên nhóc này, ngay từ đầu đã có ý định cưỡi ta rồi phá hủy thiên thạch.

Mặc dù Rayquaza hơi bĩu môi trước thủ đoạn ‘gọi người’ của Lục Dã, nhưng nó thực sự cần phải phá hủy thiên thạch, vì điều này liên quan đến tầng ozone cực kỳ quan trọng của nó.

“Ngoài ra...” Lục Dã nhìn Ruby, nói với Rayquaza: “Nếu Ngài không phiền, có thể thử Khối Năng Lượng mà cậu bé này chế tạo.” Rayquaza ngớ người, nghi ngờ nhìn Ruby.

“Thầy Lục?” Ruby khẽ thăm dò.

Norman khẽ nhíu mày, có chút không yên tâm, nhưng cách làm của Thầy Lục hẳn có cân nhắc riêng của cậu ấy.

“Không sao đâu.” Lục Dã nghiêm túc nói: “Hãy tin tưởng vào năng lực của em với tư cách là một Chủ sở hữu Pokédex!” Thiên phú của Ruby, tên là ‘Người Hấp Dẫn’, là thiên phú đỉnh cao trong lĩnh vực Phong cách, cùng với khả năng chỉ cần nhìn một cái là có thể phân biệt được khẩu vị yêu thích của Pokémon.

Lục Dã không biết khẩu vị của Rayquaza, thủ đoạn vừa rồi lại cực kỳ cứng rắn.

Đề cử Ruby trở thành người thừa kế là để cho Rayquaza một thể diện, một bậc thang.

Dù sao... trên lãnh địa của Rayquaza, nếu ép buộc nó công nhận mình là người thừa kế, e rằng nó sẽ bất chấp nguy hiểm mà liều mạng với năm con Rồng khổng lồ kia.

Đe dọa, dụ dỗ, tạo bậc thang...

đây là phương án tốt nhất mà Thầy Lục có thể nghĩ ra.

“Để em thử xem.” Ruby nhìn Sapphire và Norman, khẽ nắm tay Sapphire, sau đó lấy ra hộp Khối Năng Lượng trong túi, đẩy gọng kính.

Đi đến trước Rayquaza đầy uy nghi, Ruby quỳ một gối, mỉm cười xòe bàn tay, ngước nhìn Rayquaza: “Chúa Rồng...

à không, Rayquaza, hy vọng Ngài sẽ thích khẩu vị này.” Rayquaza nheo mắt, hạ thân thể màu xanh lục đáng sợ xuống, khẽ ngửi Khối Năng Lượng màu đỏ không mấy nổi bật.

Trước đây nó ăn thiên thạch...

đây là lần đầu tiên nó thấy loại thức ăn Pokémon của thế giới loài người này.

Lục Dã khẽ nhíu mày, trầm tư.

Trong chương đặc biệt của 《Ngọc Siêu Việt》, Ruby đã dùng Khối Năng Lượng vị cay màu đỏ làm quà đáp lễ cho Rayquaza.

Chỉ là không biết ở thế giới này, liệu có thể khiến Rayquaza hài lòng hay không...

Dưới ánh mắt căng thẳng của mọi người.

Rayquaza ra hiệu cho Ruby cho nó ăn Khối Năng Lượng màu đỏ, Ruby làm theo.

Sau đó, đôi mắt nheo lại của Rayquaza dần giãn ra. 「Nhìn ta cũng hơi đói rồi.」 Dialga lẩm bẩm. 「Ừm... lát nữa đi ăn ké bữa tối ở nhà Lục Dã là được.」 Giratina nói.

Từ Thế giới Đảo ngược, nhìn qua gương, nó đã thèm nhỏ dãi với căn bếp của Thầy Lục từ lâu.

Đề nghị này thậm chí còn nhận được sự đồng tình của Song Long đen trắng.

Kích thước không thành vấn đề, chỉ cần Thu Nhỏ một chút là có thể ngồi quanh bàn ăn!

Một lát sau, Rayquaza đột nhiên bay lên trời, thân thể khổng lồ lượn lờ trong biển mây, cuốn lên cuồng phong.

Sau đó, nó vươn hai vuốt, đôi mắt vàng nhìn thẳng vào mọi người, Rayquaza há miệng, giọng nói uy nghiêm vang vọng! 「Người thừa kế của ta, đã có quyết định!」 Zinnia ngơ ngác ngước nhìn, vừa cảm thấy thất vọng, lại vừa có cảm giác nhẹ nhõm như được giải thoát khỏi số phận.

“Có người... thay mình gánh vác sứ mệnh cứu Hoenn sao...” Zinnia khẽ lẩm bẩm.

Ruby căng thẳng nuốt nước bọt.

Lục Dã xoa xoa cằm.

Không biết Rayquaza này có thể tự tiến hóa Mega bằng Long Thăng hay không.

Nếu không được... thì vẫn phải quay lại công ty Hoenn, mượn khối thiên thạch bảy màu đã được thu hồi kia.

Dưới sự tập trung của mọi người, vuốt của Rayquaza chỉ thẳng vào người thừa kế được chỉ định, hướng đó lướt qua Lục Dã, Zinnia, thậm chí lướt qua cả Ruby.

Sapphire với chiếc khăn bandana đỏ nhìn trái nhìn phải, rồi ngơ ngác chỉ vào mình, kinh ngạc nói: "Em?!" 「Không tồi!」 Rayquaza liếc Lục Dã cũng đang ngơ ngác, đột nhiên có một cảm giác sảng khoái, lạnh nhạt nói: 「Ngươi có thể chất mà người thường khó sánh kịp, có thể cùng ta đi đến vũ trụ!」 Lục Dã: (° ° 〃) Cũng được...

Dù không chọn Ruby mà tôi đề cử, cũng không gây chiến với Giratina và mấy bạn kia — một vị thần rồng hơi Tsundere tí.

"Cũng không biết nếu nó đánh với Rayquaza đen thì con nào mạnh hơn nhỉ..." Lục Dã thầm nghĩ một cách vô nghĩa.

Trong game 《Ultra Mặt Trời & Mặt Trăng》, Team Rainbow Rocket đã tập hợp một lượng lớn nhân vật phản diện từ các vũ trụ khác nhau, những kẻ đã hoàn thành lý tưởng xấu xa của mình, kiểm soát các Pokémon Huyền thoại.

Ví dụ, Archie đến từ thế giới mà biển nhấn chìm đất liền, Team Aqua kiểm soát Kyogre; Maxie đến từ thế giới mà đất liền nuốt chửng biển cả, Team Magma kiểm soát Groudon.

Chương 667

Còn tôi, ở cùng một chiều không gian đã 'triệu hồi' được một loạt Pokémon Huyền thoại rồi — quả nhiên Giao Ước có tác dụng hơn tham vọng nhiều!

Ruby nhìn Sapphire đang ngơ ngác, vì lo lắng, ngẩng đầu nói với Rayquaza: "Chúa Rồng, xin Ngài cho phép tôi và Sapphire cùng đi đến vũ trụ!" Lục Dã ngớ người, trong lòng vui mừng.

Được rồi... trở lại cốt truyện chính.

Cặp đôi nhỏ của Hoenn, cưỡi Rayquaza, giải quyết thiên thạch siêu khổng lồ!

Vậy là tôi có thể 'ngồi mát ăn bát vàng' rồi ư?!

Rayquaza liếc nhìn Lục Dã đang im lặng, tâm trạng sảng khoái, lớn tiếng nói: 「Không vấn đề!」 Bỗng nhiên có thêm hai người thừa kế, lại còn được cưỡi Rayquaza lên vũ trụ.

Zinnia rơi vào trạng thái tự hoài nghi.

Người thừa kế dễ làm đến vậy ư?!

Lẽ nào là vì... mình không biết làm Khối Năng Lượng?

Zinnia quyết định giải thoát khỏi sứ mệnh, sau khi về sẽ thử trở thành một Phong cách gia xem sao.

Không cần đi vũ trụ, Lục Dã vui vẻ nhẹ nhõm, nhưng thấy Norman ghé tai nói: "Ông Lục Dã... tôi lo rằng chỉ có Ruby và Sapphire đi vào không gian thì không an toàn." "Vì vậy, nếu được, tôi muốn khẩn cầu Ngài..." Norman dừng lại một chút, ánh mắt kiên quyết: "Không... hay là để tôi tự mình đàm phán với Rayquaza đi." Thấy Norman định đi về phía Rayquaza, Lục Dã cảm thấy phức tạp,

vội vàng kéo Norman lại.

Ở một dòng thời gian nào đó, Norman đã mất mạng vì cưỡi Rayquaza... không cần mạo hiểm như vậy!

"Tôi hiểu ý ông, ông Norman." Lục Dã khẽ thở dài: "Chuyện đàm phán, vẫn cứ để tôi lo." Norman giật mình, ánh mắt xúc động của người đàn ông kiên nghị như núi kia gần như muốn truyền đến.

"Tôi không có ý định trở thành người thừa kế, nhưng... tôi có thể đi với tư cách là người giám hộ, cùng hai người thừa kế của Ngài, đến không gian được không?" Lục Dã xoa xoa tay, tiến lại gần dưới ánh mắt nghi ngờ của Rayquaza, nói: "Không có ý gì khác, chủ yếu là tôi hơi tò mò về du hành vũ trụ, tôi và Victini cũng có thể tiện thể cung cấp năng lượng cho Ngài!" "Nimi~" Victini đột nhiên xuất hiện, khoe răng nanh nhỏ, giơ ngón tay chữ V.

MVP của trận đấu này, không phải năm con Rồng khổng lồ được triệu hồi, mà là Charjabug cung cấp Năng Lượng Vô Hạn, tránh cho Lục Dã đột tử — Sao Chiến Thắng, Victini!

Rayquaza lạnh lùng khinh thường nhìn Lục Dã, thấy bàn tay cậu đặt lên cơ thể xanh lục của mình.

Rayquaza thề rằng, một khi cậu ta có ý đồ khác, nó sẽ bất chấp nguy hiểm khai chiến với năm Pokémon Huyền thoại để trừng phạt Lục Dã.

Lúc này, lòng bàn tay Lục Dã, tỏa ra ánh sáng xanh lam dịu nhẹ.

Thầy Lục đã sử dụng Aura!

Rayquaza vốn đang ngạo mạn, sắc mặt đột nhiên khựng lại, cảm nhận được Aura dịu nhẹ của Cây Thế giới, ngữ điệu chậm lại mấy phần. 「Ta... cũng không phải... không có chỗ để thương lượng...」 Cuối cùng, Rayquaza đã chỉ định Ruby và Sapphire trở thành người

thừa kế.

Trong danh hiệu của Lục Dã không có thêm 'Người thừa kế', mà lại có thêm 'Người giám hộ của người thừa kế'.

Thầy Lục sẽ cùng Ruby và Sapphire cưỡi Rayquaza, đi vào không gian để phá hủy thiên thạch.

"Đến cuối cùng thì mình vẫn được cưỡi mà..." Lục Dã lẩm bẩm.

Đây có lẽ là sự kiêu hãnh của Rayquaza, vị thần bầu trời.

Không có bùng nổ chiến đấu, Palkia và Reshiram thở phào nhẹ nhõm, còn Dialga và Zekrom lại cảm thấy hơi nhàm chán.

Dù sao, cơ hội cùng nhau 'đánh cho một trận' vị thần bầu trời kiêu ngạo cũng không nhiều...

Con Rayquaza đen trong bản điện ảnh tính tình nóng nảy, chắc hẳn trong dòng thời gian của mình, nó đã 'bắt nạt' các Pokémon Huyền thoại khác đủ thảm rồi!

Giratina thì không sao... năng lực chiến đấu của nó ở thế giới thực vốn thua kém Rayquaza, nhưng nếu kéo Rayquaza vào Thế giới Đảo ngược thì chưa chắc đâu.

Bầu không khí căng thẳng dịu đi, Rayquaza nhấm nháp Khối Năng Lượng vị cay mà Ruby cho ăn, cúi đầu nhìn Steven đang bước tới.

"Tôi là Champion vùng Hoenn, Steven Stone." Người đàn ông tóc xanh khẽ đặt tay lên ngực: "Tôi mạo muội muốn hỏi Ngài một vài điều..." Về việc Steven khéo léo đề cập đến 'liệu có thể tự chủ Tiến hóa Mega', Rayquaza không hề phản cảm với câu hỏi này, mà lơ đễnh đáp.

Đầu tiên cần năng lượng từ thiên thạch bảy màu, lúc đó Steven sẽ giao Lõi Năng Lượng cho Thầy Lục bảo quản.

Thứ hai là cuộn giấy ghi lại chiêu thức ‘Long Thăng’.

“Cái này phải không?” Sapphire nhặt cuộn giấy trên đất, rồi liếc nhìn Zinnia đang bị thương.

Zinnia chống một chân, tay đặt lên đầu gối chống đỡ, tránh ánh mắt của Sapphire.

Sapphire khẽ nói lời xin lỗi, rồi đưa cuộn giấy lại cho Steven. 「Chính là vật này.」 Rayquaza thản nhiên nói.

Sau khi được cho phép, Steven mở cuộn giấy vàng ra, những ký tự cổ đại uốn lượn phức tạp đập vào mắt, khiến anh không khỏi nhíu mày.

Người dân tộc Rồng đáng lẽ phải nắm giữ năng lực cổ ngữ, để hiểu được chữ viết trên cuộn giấy, tương tự như sự liên kết giữa Đá Key và Đá Mega, tạo ra sự cộng hưởng với Rayquaza.

Nhưng Rayquaza không cảm nhận được năng lực này từ Zinnia, đây cũng là một trong những lý do khiến nó tức giận. 「Không cần vật này nữa.」 Rayquaza ngước đôi mắt vàng nhìn trời, lạnh lùng đáp: 「Với sức mạnh của ta, đủ để phá hủy thiên thạch!」 Giáo sư Cổ ngữ Lục Dã: “Cuộn giấy có thể cho tôi xem không?” Dưới ánh mắt khinh thường của Rayquaza.

Nhận lấy cuộn giấy từ Steven, Thầy Lục mở ra, đột nhiên ngớ người.

Chỉ một dòng chữ cổ đại ngắn ngủi, nội dung đơn giản rõ ràng. [■■■■ (Chiêu thức đã ghi ·Long Thăng)] Lục Dã:???

Coi thường ai vậy má!

Điều kiện Tiến hóa Mega của Rayquaza là người thừa kế đồng minh với Rayquaza, sau đó thi triển chiêu ‘Long Thăng’.

Tương tự như chiêu thức tối thượng của Pokémon Khởi đầu, cần Huấn luyện viên và Pokémon có Giao Ước sâu sắc mới có thể vận dụng tự nhiên.

Lúc này, các Unown trên cuộn giấy vàng, đường nét chảy ánh vàng, sống động như thật, như thể đang thân thiết phản ứng lại Thầy Lục.

Lục Dã: "..." Tôi đại khái đã hiểu.

Điều kiện đồng minh chính là 'hiểu' cuộn giấy, và lập Giao Ước với Rayquaza, hướng dẫn nó sử dụng 'Long Thăng'.

Lục Dã ngẩng đầu nhìn Rayquaza, hơi thất thần.

Tôi hình như... thực sự có thể khiến Rayquaza Tiến hóa Mega thành công!

Rayquaza và Lục Dã trừng mắt nhìn nhau, biểu cảm hơi kỳ lạ.

Không phải chứ.

Lẽ nào trong đám người này, kẻ phù hợp nhất làm người thừa kế lại là tên nhóc trước mặt này!? 「Ngươi đã hiểu rồi sao?」 Rayquaza thăm dò hỏi.

Lục Dã: "Hiểu sơ sơ thôi, hiểu sơ sơ." Rayquaza thầm thở phào một hơi.

Không hiểu thì tốt nhất.

Nếu cậu ta thực sự hiểu được cuộn giấy, lại còn thành công khiến mình Tiến hóa Mega... thì tương đương với việc vô hình chung đã thiết lập Giao Ước.

Rayquaza liếc nhìn Lục Dã, lưng cảm thấy lạnh toát.

Lập Giao Ước với con người mặt dày này... thôi thì miễn đi!

Vì áp lực... (Sai) Thông qua Sứ giả của Arceus, điều đình và đàm phán. (Đúng) Hợp tác đạt được viên mãn.

Rayquaza sẽ chở người thừa kế, cộng thêm Lục Dã, đi vào không gian để phá hủy khối thiên thạch siêu khổng lồ đang tấn công.

Điều này không chỉ bảo vệ tầng ozone mà Rayquaza cư trú, mà còn giúp Rayquaza có một bữa ăn lớn!

Đối với Zinnia, Ruby và Sapphire đã thay cô gánh vác sứ mệnh người thừa kế.

Còn đối với Devon, việc giải trừ nguy cơ cho Hoenn chỉ còn lại một bước cực kỳ quan trọng.

Đó chính là chế tạo 'trang phục vũ trụ' cho Thầy Lục và những người khác!

Năng lực kỹ thuật của Devon là điều ai cũng thấy rõ, thực sự không được, Thầy Lục còn có Bộ Ba Team Rocket có thể cho Devon mượn.

Team Rocket, nắm giữ công nghệ cốt lõi!

Thời gian khởi hành ra ngoài không gian, tạm định ba ngày sau.

Rayquaza sẽ cuộn mình trên đỉnh Trụ Trời, chờ đợi công tác chuẩn bị của Lục Dã và mọi người.

Trong hơi thở, Rayquaza giải phóng ozone từ cơ thể, sương mù bao phủ lấy nó để thúc đẩy giấc ngủ, lười biếng há miệng ngáp một cái.

Thân trên của nó hạ xuống, cuộn mình trên cơ thể xanh lục khổng lồ, nheo mắt nhìn chàng trai tóc đen đang chuẩn bị rời đi.

Sau lưng nó, Giratina lơ lửng giữa không trung, dưới mũ bảo hiểm bạch kim, ánh mắt đỏ tươi nhìn chằm chằm vào Rayquaza: 「Xin lỗi,

cậu ấy là Sứ giả của Arceus, có ơn với chúng ta.」 Đến tận hôm nay, Giratina vẫn còn nhớ cảnh màn trời Midina sụp đổ, Lục Dã một mình đối đầu với Arceus. 「Ta biết.」 Rayquaza liếc nhìn Lục Dã, tính cách kiêu ngạo dường như đã thu lại, bình tĩnh đáp: 「Chuyện cậu ta dẹp yên tranh chấp giữa Groudon và Kyogre, ta cũng đều biết cả.」 Giratina hơi ngạc nhiên, chỉ thấy Rayquaza không giữ thể diện mà nói: 「Ta sẽ nể mặt cậu ta, vì cậu ta quả thực có phẩm chất của một Anh hùng, một Champion, một người thầy.」 Mặc dù thủ đoạn có hơi bẩn một chút, mặt dày một chút, lừa gạt cao siêu một chút...

Rayquaza thầm nghĩ.

Giratina khẽ gật đầu, coi như đã giảng hòa với Rayquaza, rồi nói: 「Mong được cùng ngươi kề vai chiến đấu, để chúng ta được chiêm ngưỡng phong thái của thần bầu trời.」 Rayquaza hừ lạnh một tiếng, hạ thấp thân thể, nhắm mắt vàng lại, không nói gì nữa.

Ẩn mình trong bóng của Lục Dã, sắc mặt Darkrai đột nhiên biến đổi.

Kề vai chiến đấu ư!?

Đó phải là tai họa cấp tận thế mới có thể khiến Giratina và Rayquaza cùng nhau chiến đấu chứ!

Darkrai lén lút nhìn Lục Dã một cái, tâm trạng phức tạp, lẩm bẩm: "Vốn dĩ là không thể... nhưng có Lục Dã ở đây, thì chưa chắc đâu!" Zekrom vẫy đôi cánh Oreburgh cơ giới của mình, 'Rầm' một tiếng đáp xuống bên cạnh Lục Dã, trầm giọng nói: "Lục Dã, ta phải đi rồi, phải về gặp N." "Cậu ấy bây giờ thế nào?" Lục Dã hỏi thăm tin tức về học trò.

"Cậu ấy đã xây dựng lại Team Plasma, tiếp tục theo đuổi lý tưởng giải phóng Pokémon.

Ta tin tưởng vào Anh hùng mà ta đã công nhận, vì vậy ta sẽ tiếp tục đồng hành cùng N du hành...” Zekrom ngước nhìn bầu trời, dừng lại một chút, kính cẩn nói: “Còn nữa... cảm ơn cậu đã giúp N tìm thấy phương hướng, Thầy Lục.” Lục Dã khẽ mỉm cười, níu lại: “Ăn một bữa cơm giản dị rồi đi.” Zekrom nhìn anh trai mình.

Reshiram vẫy đôi cánh trắng như tuyết, đáp xuống bên cạnh Lục Dã, ánh mắt tập trung nhìn Lục Dã.

Điều đình tranh chấp giữa Primal Groudon và Primal Kyogre, trực diện đối đầu với thần bầu trời Rayquaza.

Lý do mà nó công nhận cậu ta là Anh hùng, chính là vì dũng khí và sự chân thật mà cậu ta thể hiện.

“Cũng không phải là không thể.” Reshiram tự cao nói: “Chúng ta sẽ thu nhỏ hình thể, không làm phiền loài người.” “Thực ra có thể đi Thế giới Đảo ngược.” Lục Dã đề nghị: “Gengar ở đó giấu nguyên liệu và dụng cụ nấu ăn của Rotom, nhóm lửa nấu cơm, không thành vấn đề!” “Ghos ~ thương thương thương!” Gengar khoa trương từ trong bóng tối lôi ra một củ hành tây to.

Premier Ball bên hông Lục Dã lắc lư dữ dội.

Lục Dã trấn an nói: “Yên tâm đi, đây là hành tây thô, không phải hành tây của Sirfetch'd... nếu như nguyên liệu đủ dùng.” [Hành tây thô: Nguyên liệu thường thấy khi làm món ăn ở khu cắm trại.] “Quạc! (´ფ‿ფ)σ” Sirfetch'd mắt mờ lệ.

Nếu nguyên liệu không đủ, ngươi có định ra tay với nguyên liệu khác không hả!?

Thế giới Đảo ngược?

Nguyên liệu?

Dụng cụ nấu ăn?

Dialga và Palkia đột ngột quay đầu, nhìn Giratina.

Giratina mặt lộ vẻ ngượng ngùng, quay đi tránh ánh mắt.

Giấu nguyên liệu, giấu dụng cụ nấu ăn thì nhằm nhò gì, nó mà không ném sấm sét, không ném lửa vào Thế giới Đảo ngược đã là tạ ơn trời đất rồi!

Mọi người ngơ ngác nhìn Thầy Lục đang trò chuyện tự nhiên với các Pokémon huyền thoại.

Tình huống này... dường như chỉ có Red, người có mối quan hệ tốt với Mewtwo, Deoxys, mới có thể làm được.

Không...

Thầy Lục lại cùng lúc 'triệu hồi' năm con Rồng khổng lồ huyền thoại, ngay cả Red hay Long Sư Lance cũng không thể sánh bằng!

Chương 668

"Chuyện này vẫn đừng nói trong nhóm chat thì hơn." Steven thầm thì: "Nếu không sẽ kích động ông Lance mất..." Xoẹt —— Palkia vung lưỡi dao, chém ra một cánh cổng với những dao động không gian.

Lục Dã quay người bước đi, quay đầu nói: "Đi thôi, Dịch Chuyển về Thành phố Rustboro." "Sapphire à." Steven nói: "Hãy đưa cô bé kia đi cùng." "Dạ được!" Sapphire cõng cánh tay Zinnia lên, cô gái tóc đen ngắn ngủn không hề phản kháng, mặt lộ vẻ hoài nghi nhân sinh.

Cô đột nhiên nhớ lại những lời đồn về Thầy Lục.

Thích đánh Cúp Nhỏ, Thủy Pháo trượt bốn lần liên tiếp, đội hình chính chưa từng ai chứng kiến — Zinnia ngơ ngác ngẩng đầu, nhìn Thầy Lục đang được Song Long đen trắng vây quanh, phía trên đầu là Ba Rồng Thần vùng Sinnoh lơ lửng, trò chuyện vui vẻ.

Thế giới quan 'rắc' một tiếng vỡ vụn, Zinnia thất thần, lẩm bẩm: "Mình nhất định... là đang mơ rồi." Rayquaza nhìn Lục Dã và những người khác rời đi.

Ruby để lại Khối Năng Lượng màu đỏ vị cay, làm món ăn vặt trước khi ngủ cho Rayquaza.

Thầy Lục thì có loại Berry còn cay hơn... nhưng đó là để dành cho Akin.

Lần tới, ngoài món Cơm Curry cay cấp độ 'Moltres', có khi cậu ta còn tự sáng tạo ra cấp độ 'Entei', 'Groudon' nữa.

Dịch chuyển không gian của Palkia, điểm đến được định sẵn ở quảng trường Tòa nhà Devon, tiện lợi hơn nhiều so với chiêu Fly.

Steven và những người khác vội vã quay về Devon, chuẩn bị cho

chuyến đi ngoài không gian ba ngày sau.

Còn việc Zinnia sẽ hòa giải với Devon thế nào...

đó là chuyện của Chủ tịch Stone và Steven rồi.

Thầy Lục chuẩn bị đi một chuyến đến Thế giới Đảo ngược, mang theo năm con Rồng khổng lồ huyền thoại...

để cắm trại dã ngoại.

Thế giới Đảo ngược, Cây Thế giới.

Lục Dã nhìn qua gương, ngắm nhìn Cây Thế giới tràn đầy sức sống, chân dẫm trên nền tảng lơ lửng, cảm thán: "Đúng là một nơi dã ngoại lý tưởng nhỉ." Nhìn từ góc độ thông thường, Lục Dã đang ở trạng thái đảo ngược trọng lực, nhưng từ góc độ của Thầy Lục thì lại rất bình thường.

Đập vào mắt là một dải cây cối ven suối, Thế giới Đảo ngược hóa ra cũng giữ được môi trường giống hệt Cây Thế giới, chỉ là màu sắc hơi ảm đạm.

Môi trường của Cây Thế giới thực sự tốt.

Chẳng trách Giratina thích ở góc này của Thế giới Đảo ngược.

Lục Dã khẽ gật đầu.

Cũng không uổng công mình đã thông hậu viện với Cây Thế giới!

"Gengar, Sirfetch'd giúp một tay!" Lục Dã đi đến một bãi Cỏ Verdanturf rộng lớn, gió nhẹ thổi qua bãi cỏ tạo thành những gợn sóng.

Xa xa, Cây Thế giới sừng sững, dòng sông uốn lượn quanh bãi cỏ.

Bàn bếp dã chiến đơn giản được dựng lên, Lục Dã đeo tạp dề.

Sirfetch'd cầm cán dao bếp, thái cà rốt, hành tây, khoai tây trên

thớt, kỹ năng thái rau tinh xảo, nhưng khi thái đến củ hành tây to thì nước mắt ròng ròng.

“Quạc! (´ᵕ̈ᵕ̈)σ” Sirfetch'd lộ ra ánh mắt sâu sắc và nhiệt thành, dưới áp lực của năm Pokémon Huyền thoại, nhìn chằm chằm củ hành tây to trên thớt.

Xin lỗi... nếu không ăn ngươi thì người bị ăn có thể là ta mất thôi ~!

Lục Dã kỳ lạ nhìn Sirfetch'd, rồi lại ngẩng đầu nhìn bầu trời.

Bầu trời xám xịt, sinh vật khổng lồ lơ lửng vẫy đôi cánh đen sọc, Giratina lướt qua, để lại cái bóng che khuất bãi cỏ.

Dialga sừng sững trên bãi cỏ xanh, cao hơn hai mươi mét, tiếng gầm vang vọng khắp Thế giới Đảo ngược.

Thể hình của Palkia cũng cao lớn uy nghi, giải phóng hình thái, ngọc trai trên hai vai lấp lánh.

Reshiram trắng và Zekrom đen, hai con Rồng khổng lồ nằm trên bãi cỏ xanh trước bàn bếp dã chiến, nhắm mắt thư thái.

“Gâu gâu!! (` 0´)” Arcanine linh hoạt chạy vòng quanh giữa hai con Rồng khổng lồ, rồi vươn bốn chân lao nhanh trên bãi cỏ đang gợn sóng.

Arcanine đã sử dụng Uy Hiếp lên Reshiram, Zekrom, Palkia, Dialga, Giratina!

Năm con Rồng khổng lồ: (⊙_⊙) Rớt một cấp tấn công!

“Nimi~” Victini tự do bay lượn, thỉnh thoảng quay lại cạnh bếp, lén lấy một miếng Macaron khi Lục Dã không chú ý.

Darkrai dựa vào bóng cây, khoanh tay chợp mắt; Latias hạ thấp người, tựa vào suối uống nước.

Tyranitar tự mình đào một hố cát.

Giratina không ngăn cản, lơ lửng trên không, quan sát cảnh tượng nó dùng xẻng xúc cát.

“Merlo~ (◕ᴗ◕✿)” Meloetta ngồi trên vai Lục Dã, đung đưa đôi chân nhỏ nhắn, hai tay nâng miếng Leppa Berry còn đọng sương.

“Bối! (Thảo mãnh thảo)” Đôi mắt Sylveon tỏa ra ánh sáng đỏ.

Đừng vội, đợi có Tấm Tiên... từng đứa một ở đây ta sẽ nhớ hết!

“Đôi...” Togepi bước những bước nhỏ, như đang suy tư về nhân sinh, vô định đi đi lại lại.

Blastoise tìm một con sông nhỏ, ngâm mình vào để bắt đầu tu luyện.

Lục Dã nhìn món cơm Curry màu sắc hấp dẫn, thực hiện công đoạn cuối cùng —— thêm đầy ắp Giao Ước (x) Berry (✓) Bùm!

Như thể có hiệu ứng âm thanh vang lên.

Món ăn tỏa ra ánh sáng vàng rực rỡ!

Trong chớp mắt, tất cả Pokémon huyền thoại, Pokémon ảo, Pokémon ‘bất hợp pháp’, đồng loạt hướng ánh mắt về món ăn vàng óng đang phát sáng!

Lục Dã điềm tĩnh cất lọ thủy tinh chứa Quả Razz Vàng, khoanh tay ra sau lưng, nắm chặt tay ho nhẹ nói: “Chư vị —— khai tiệc thôi!”
“Tít tít...

đã chụp được bức ảnh Precious rồi, Rotom~” Camera Pokédex của Rotom hướng về bãi cỏ xanh, sau đó dùng tay máy cầm điện thoại, ngón tay tạo dáng chữ V bên mắt, ‘tách’ một tiếng, tự chụp cho mình một tấm selfie.

“Tít tít...

đề xuất đặt tên là, Bữa Tối Cuối Cùng ——" "Học sinh Rotom, cài đồng thời 360 Quản gia và Chim Cánh Cụt Quản gia, rồi thêm cả Kim Sơn Diệt Virus nữa." Lục Dã lạnh lùng nói.

"Tít tít... không thể hiểu được, Rotom! o(T⌒To)" Ngày 26 tháng 8, thứ Bảy.

Để đảm bảo an toàn, Lục Dã đã điều động Bộ Ba Team Rocket, cho mượn bộ phận trang bị của Devon, để chế tạo trang phục vũ trụ.

Clemont biết được chuyện này từ Group Chat, cũng muốn giúp đỡ với tư cách là một nhà khoa học, suýt chút nữa bị Thầy Lục cho vào danh sách đen.

Lục Dã tâm trạng phức tạp.

Tôi vẫn chưa sống đủ... vẫn chưa muốn chứng kiến khoảnh khắc 'động cơ Clemont' phát nổ!

Devon, Trung tâm Vũ trụ Thành phố Mossdeep, và Bộ Ba Team Rocket, ba bên hợp lực chế tạo trang phục vũ trụ, chuẩn bị cho hoạt động du hành không gian ngày mai.

Bộ Ba Team Rocket cũng không phải không biết gì về Rocket...

Trong 《Pokémon DP》 từng xuất hiện một con Togepi siêu phản diện, chính nhờ Bộ Ba Team Rocket kiểm soát được con Rocket mất kiểm soát đó, Ash và mọi người mới thoát nạn.

Ông chủ Giovanni biết tin Lục Dã sắp đi vũ trụ, bày tỏ rằng mình sẽ ở lại Hoenn, chờ đợi Lục Dã trở về thắng lợi.

Các công tác chuẩn bị diễn ra có trật tự.

Ngày hôm sau, Thầy Lục nhận được bộ trang phục không gian tên là 'Trang phục Rocket'. [Trang phục Rocket: Trang phục tích hợp công nghệ khoa học của Team Rocket.

Có thể chịu được đòn Tấn Công Mạnh.] Thầy Lục kinh ngạc.

Đây lại là một Vật phẩm quý giá được Hệ thống chứng nhận!

"Trang phục Magma, trang phục Aqua... công nghệ khoa học của hai tổ chức đó đều yếu xìu!" Meowth đắc ý nói.

"Chúng tôi đã cải tiến dựa trên nền tảng công nghệ của Team Magma, Team Aqua, và Devon." James xoa tay cười nói: "Độ an toàn hoàn toàn không thành vấn đề!" Lục Dã: "..." Ba tên này, không khéo thật sự có thể tự mình nghiên cứu ra Rocket thật đấy chứ...

Ngoài ra, Lục Dã còn nhận được mảnh thiên thạch bảy màu do Steven cung cấp, đó là Lõi Năng Lượng để Rayquaza Tiến hóa Mega.

Trang bị đầy đủ, Thầy Lục chính thức đến Trung tâm Vũ trụ Thành phố Mossdeep.

Group Chat, Liên minh Hoenn, Devon, đồng thời nhận được hình ảnh Livestream.

Ruby và Sapphire nắm tay nhau, dưới bộ trang phục vũ trụ là bộ lễ phục biểu diễn do Ruby tự tay may cho cả hai.

"Cậu đi phá thiên thạch, hay đi cầu hôn Sapphire vậy?" Lục Dã trêu chọc.

"Thầy Lục!" Sapphire mặt đỏ bừng, xấu hổ kêu lên.

Ruby đẩy gọng kính, mỉm cười nói: "Đợi đến tuổi hợp pháp, tôi sẽ cầu hôn Sapphire... rồi cùng cô ấy đứng trên sân khấu hoa lệ lớn nhất!" Cặp đôi nhỏ này, thậm chí còn chưa đến 16 tuổi!

Lục Dã đầy cảm khái, Steven mỉm cười, Wallace tràn đầy ý cười.

Ba vị Champion chứng kiến Ruby và Sapphire ngọt ngào, không khỏi có cảm giác tuổi già trêu ngươi.

"Vậy thì, Thầy Lục, Ruby và Sapphire nhờ cậu chăm sóc nhé!"

Steven nói.

“Không vấn đề.” Lục Dã đáp.

Bộ Ba Team Rocket đứng với ánh mắt đẫm lệ bên ngoài bệ phóng, Meowth ngậm khăn tay, vẫy tay chào tạm biệt: “Admin~!” “Nhất định phải sống sót trở về! ∧(;´Д｀∧)” “Chậc~ Đúng là đàn ông!” Lục Dã: “...” Thôi được rồi, thấy mấy người thành tâm thành ý như vậy, tôi đại phát từ bi không trừ lương mấy người nữa.

Ngoài dự liệu của bản thân, khi sắp đi vào không gian, Lục Dã không hề cảm thấy căng thẳng, mà là một cảm giác mơ hồ không chân thực.

Thậm chí... còn có chút viễn cảnh và khát vọng về không gian.

“Tối nay là mưa sao băng chòm Litleo mà...” Lục Dã ngước nhìn bầu trời, hồi tưởng lại lịch trình, lẩm bẩm: “Về kịp để cùng Cynthia... không biết có kịp không nữa.” Ầm ầm ầm!!

Bầu trời quang đãng đột nhiên vang lên tiếng sấm trầm đục, giữa làn mây mù, một thân ảnh xanh lục lao vút đến.

Các nhà khoa học tại Trung tâm Vũ trụ Thành phố Mossdeep, lộ vẻ kinh ngạc, ngước nhìn con Rồng khổng lồ xanh lục đó.

Ông Lục Dã, chính là sẽ cưỡi vị thần bầu trời huyền thoại của Hoenn này, đi đến vũ trụ!!

Rayquaza cuộn mình trên thân thể khổng lồ, lơ lửng giữa không trung, vươn vuốt, khinh thường nhìn Lục Dã. 「Ta đến để thực hiện lời hứa, Sứ giả của Arceus.」 Lục Dã khẽ mỉm cười, ánh mắt dần trở nên sắc bén, một tay ôm mũ bảo hiểm vũ trụ, ngước nhìn bầu trời xanh thẳm.

“Rayquaza.” Lục Dã hít sâu một hơi, ngưng giọng nói: “Chúng ta cùng nhau, đi đến vũ trụ!” Rayquaza trầm mặc một lát, sau đó bùng

phát tiếng gầm thét, dưới ánh mắt kinh ngạc của mọi người, đáp xuống trước mặt Lục Dã. 「Đây sẽ là lần hợp tác cuối cùng của chúng ta.」 Rayquaza nói.

“Tôi cũng không mong có lần sau.” Lục Dã gật đầu đồng tình.

Ruby, Sapphire mặc trang phục vũ trụ, ngồi lên thân Rayquaza, cố định bằng các thiết bị đặc chế.

Lục Dã chân dẫm lên thiết bị cố định, đồng thời nắm chặt hai cái sừng nhọn trên đầu Rayquaza.

Rayquaza:?

“Tôi sợ độ cao.” Lục Dã thật thà nói.

Rayquaza: “...” Sợ độ cao mà ngươi còn đi vũ trụ?

Hóa ra trong môi trường không trọng lực của vũ trụ, ngươi lại không sợ độ cao nữa à!? 「Gầm!!」 Rayquaza gầm lên bất lực, mặc cho Lục Dã nắm chặt hai cái sừng trên trán, sóng khí lạnh lẽo khuếch tán ra xung quanh!

Các nhà khoa học nín thở, Steven và Wallace, hai vị Champion, cũng kinh ngạc trước cảnh tượng này.

Con người nhỏ bé, hợp tác với thần bầu trời Rayquaza, cùng nhau tiến quân vào vũ trụ!

“Rayquaza!” Lục Dã lớn tiếng nói: “Dùng Tốc Độ Cực Hạn!!” Ầm ầm ầm!

Như sấm sét giữa trời quang, Rayquaza điều chỉnh góc độ, toàn thân bao bọc bởi hàng rào bảo vệ, lấy góc độ ổn định nhất có thể để lao lên không trung, thẳng tắp rẽ ra một vệt mây trắng.

Mọi người ngước nhìn thân thể khổng lồ màu xanh lục vàng óng giữa trời, rơi vào trạng thái thất thần mạnh mẽ, không thể dứt ra.

Bộ Ba Team Rocket của Johto đến tiễn biệt, cũng ngây người nhìn lên trời, đồng tử co rút.

Chương 669

Người đầu tiên phản ứng vẫn là Akin.

“Vãi chưởng!” Thiếu niên đội mũ lưỡi trai, vai vác gậy bi-a, tay đặt lên trán nhìn xa, lớn tiếng nói: “Thầy Lục lên trời rồi!!” Trời xanh biếc, vạn dặm không mây.

Liên minh Hoenn, các đội đặc nhiệm khẩn cấp đang theo dõi sát sao.

Trên màn hình lớn, đang chiếu cảnh livestream trực tiếp từ Trung tâm Vũ trụ Mossdeep City.

Rayquaza được bao bọc bởi một Rào Cản vàng rực chói mắt, lao thẳng lên trời, luồng khí bên ngoài quả cầu ánh sáng rực cháy dữ dội!

Camera zoom cận, một bóng người mặc bộ đồ phi hành vũ trụ đứng trên đỉnh đầu Rayquaza, nắm chặt hai chiếc sừng nhọn ở trán của ‘Chúa Tể Rồng’!

Các nhân viên hơi thất thần, trong khoảnh khắc, những hoa văn trên cơ thể Rayquaza tỏa ra ánh sáng vàng rực rỡ, xuyên qua tầng đối lưu, tiến thẳng tới tầng ozone!

Hình ảnh vệ tinh khó mà bắt kịp tốc độ của Rayquaza, chuyển sang camera ở tầng bình lưu, chỉ thấy một con Rồng khổng lồ màu xanh lá cây lao thẳng tới, thân thể chiếm trọn cả màn hình, tiếp tục tiến lên!

Các thiết bị kêu tít tít, nhân viên nghiên cứu nhấn nút liên tục.

“Rayquaza đã đến tầng bình lưu, nhưng vẫn đang tiếp tục bay lên!” “Tốc độ ước tính đã đạt 8km/s, phá vỡ tốc độ vũ trụ thứ nhất!” Chủ tịch Hoenn chắp hai tay, chăm chú nhìn bóng người trên màn

hình, vẻ mặt ngưng trọng.

Sự rung lắc và chấn động dữ dội, dường như xuyên qua màn hình, truyền tới.

Trán của tất cả mọi người, không hẹn mà cùng toát mồ hôi lạnh!

"Báo cáo, chỉ số Năng lượng của Rayquaza đang tăng nhanh chóng!" "Rayquaza đang liên tục tăng tốc!!" Các nhà nghiên cứu ngước nhìn màn hình, tận mắt thấy Rayquaza toàn thân được bao bọc bởi Khóa Khí, chiếc Đuôi Rồng dài phất lên phất xuống, cơ thể cuồn cuộn những hoa văn vàng huyền ảo, hai móng vuốt giương ra, há miệng gầm thét!!

Tít tít tít!

Các chỉ số dao động nhanh chóng, ánh mắt mọi người chấn động.

Cán sự từ Làng Rồng trừng lớn mắt: "Long Vũ, Long Vũ!" Không ai để ý đến vị cán sự đang thất thố, các Nhà nghiên cứu dán chặt mắt vào giao diện, đáy mắt lóe lên một tia sáng mờ!

"Báo cáo, tốc độ của Rayquaza đã đạt 12km/s!" "Vượt qua tốc độ vũ trụ thứ hai!" "Rayquaza và Người Thừa Kế đang thoát ly khỏi Trái Đất!!" Ngoài tầng khí quyển, các vệ tinh quay quanh Trái Đất, chuyển động tròn đều một cách bình lặng.

Thế giới bỗng trở nên im lặng.

Camera vệ tinh phản chiếu Trái Đất xanh biếc trong vắt, với những đám mây mênh mông, các lục địa tách rời, đại dương bao la — một điểm sáng lóe lên từ tầng khí quyển, trong sự bốc cháy dữ dội không tiếng động, Rayquaza phóng mình bay ra khỏi tầng khí quyển!!

Phi hành gia với thân hình cao ráo, đứng trên đỉnh đầu Rayquaza, ánh mắt chạm đến vệ tinh vũ trụ, hơi khựng lại.

Ngay sau đó, phi hành gia nhẹ nhàng gật đầu với nó.

Trong khoảnh khắc.

Trung tâm Vũ trụ Mossdeep City, Bộ phận Năng lượng Devon, các Đội đặc nhiệm khẩn cấp của Hoenn, đều vỡ òa!

“Rayquaza đã thoát ly khỏi Trái Đất thành công!” “Cái này, Thầy Lục đã ở ngoài khí quyển rồi!!” Lòng các nhà khoa học dâng trào cảm xúc, có lẽ họ nhớ đến kế hoạch Rocket, có lẽ họ nhớ đến những Anh hùng hàng không.

Mà giờ đây, con người cưỡi Rayquaza tiến vào vũ trụ, vì giải quyết nguy cơ, vì bảo vệ quê hương mà chiến đấu.

Vô số người chấn động, vô số người hân hoan cổ vũ!

Steven Stone tay chỉnh lại bộ vest, mặc chiếc áo gi-lê xanh lịch lãm, ngước nhìn bầu trời, khẽ nói: “Thật ra...

đôi khi tôi rất hâm mộ Thầy Lục.” Wallace đội mũ họa sĩ trắng, chiếc khăn choàng xanh dài thướt tha đến eo, ngẩng đầu nhìn trời: “Sao vậy?” “Vì cậu ấy luôn có những khoảnh khắc Champion nổi bật thế này.” Steven nói đùa.

“Cái danh hiệu số một của cậu bị cướp mất rồi.” Wallace bật cười: “Ít nhất là trong lĩnh vực hàng không.” Steven khẽ nhún vai, cúi đầu nhìn điện thoại.

Không ngoài dự đoán, nhóm chat livestream đã spam ngập màn hình.

Akin: “Vãi chưởng, Thầy Lục lên trời luôn rồi!” Ông lão Wattson kinh ngạc nói: “Trời đất ơi, đã ra ngoài không gian rồi!” Lance nghẹn lời: “Đây không phải là Champion Trainer...

đây là Trainer vũ trụ!” “Tôi còn thấy Ruby và Sapphire nữa?”

Green hỏi.

"Đúng vậy." Norman nói, "Họ được giao phó sứ mệnh của Người Thừa Kế." Lorelei: "Không biết có nguy hiểm quá không." "Khụ... có Thầy Lục lo rồi, cứ để bọn nhỏ đi.

Đằng nào cũng đã ra mắt gia đình nhau rồi mà." Norman nói.

Dì Lorelei: "..." Đáng ghét... bị "cơm chó" rồi!

Lucian ngơ ngác nói: "Tôi mới nửa tháng không online, sao Thầy Lục lại lên vũ trụ rồi?" Ash: "Vì Thầy Lục đã đập tan Primal Kyogre và Primal Groudon, giờ đang đi đập tan siêu thiên thạch khổng lồ!" Lucian: ???

Steven cười nói: "Ừm... tuy cách diễn đạt có chút vấn đề, nhưng sự thật là vậy." Wallace thở dài: "Chuyện Kyogre... lại nợ Thầy Lục một ân tình nữa rồi." Cynthia cười tủm tỉm đề nghị: "Liên minh Hoenn có thể dùng Z-Crystal hoặc Mega Stone để trả, anh ấy gần đây đúng lúc đang thu thập mấy thứ này." "Ồ!" Wallace nhìn Steven, thấy cậu ta ra dấu OK.

Nói về bộ sưu tập khoáng thạch, Steven tự tin không thua kém bất kỳ ai!

"Không vấn đề!" Wallace cười nói.

Iris tặc lưỡi nói: "Ngay cả Rayquaza cũng nghe Thầy Lục chỉ huy à...

Long Tâm của tôi vẫn cần tiếp tục tu luyện mới được." Akin nhướng mày: "@Lance." Dragon Tamer Lance: ?

Silver mặt không biểu cảm dịch: "Ý cậu ta là, 'Lance chim cút, anh học hỏi người ta Thầy Lục đi'." Akin: !?

Cái này cậu cũng biết à!?

Dragon Tamer Lance: "..." 【Thành viên nhóm 'Akin' đã bị Admin 'Dragon Tamer Lance' cấm chat 72 giờ!】 Lucian lẳng lặng lau mồ hôi trán.

Cưỡi Rayquaza lên không gian đập thiên thạch?

Cái thế giới này điên rồ quá rồi.

Thôi tôi cứ tiếp tục tăng ca vậy...

Sự chấn động khi Rayquaza và Người Thừa Kế bay ra khỏi Trái Đất vẫn đang lan rộng khắp nơi.

Hai ngày trước, sau khi Chủ tịch Stone quỳ gối xin lỗi Zinnia của Bộ Tộc Rồng, Zinnia cảm thấy trong lòng có một chấp niệm mơ hồ khó tả.

Đó không phải là khoái cảm trả thù, cũng không phải sự căm ghét đối với Chủ tịch Stone, mà là một cảm khái về sự vô thường của thế sự.

Lúc này, chiếc áo choàng của cô bay phấp phới, cô ngẩng đầu ngắm nhìn bầu trời quang đãng.

Trong không gian mà cô không thể nhìn thấy, có người thay cô gánh vác sứ mệnh, giống như năm xưa cô gánh vác sứ mệnh của 'Aster'.

Trung tâm Vũ trụ Mossdeep City.

Meowth, James, Jessie được mời làm khách quý.

"Xin mạo muội hỏi... làm sao các vị lại hiểu rõ về Team Rocket đến vậy?" Các nhà nghiên cứu hỏi.

"Cái này đơn giản!" Meowth giơ một ngón tay, "Chế tạo khinh khí cầu, cần kiến thức sâu rộng về lưu thể học, dược liệu học, và kỹ thuật hàng không, cũng có thể áp dụng cho Team Rocket đó, meow!"

“Nhà tôi có Trung tâm Vũ trụ, nên hồi nhỏ tôi cũng nghiên cứu một thời gian.” James bổ sung.

Các nhà nghiên cứu: ???

Là tại hạ đường đột rồi!

Theo dự đoán của Trung tâm Vũ trụ Mossdeep City, siêu thiên thạch khổng lồ sẽ rơi xuống Trái Đất sau 5 ngày nữa.

Ngay cả khi hành động lần này của Thầy Lục và Rayquaza thất bại, cũng có thể kích hoạt phương án dự phòng 'dịch chuyển Pokémon'.

Sau mười phút bay, hình ảnh vệ tinh chiếu tới siêu thiên thạch khổng lồ đang lơ lửng.

Chỉ riêng trên màn hình, siêu thiên thạch khổng lồ này đã tạo áp lực cực lớn cho người xem.

Các nhà nghiên cứu nín thở, ngước nhìn màn hình.

Thấy Thầy Lục cưỡi trên Rayquaza, khoảng cách đến siêu thiên thạch khổng lồ đã gần ngay trước mắt! ...

Ngoài không gian.

Sự tĩnh lặng đến tận cùng thế giới.

Lục Dã mặc bộ đồ phi hành vũ trụ đặc chế, đứng trên đỉnh đầu Rayquaza nhìn về phía Trái Đất.

Các Poké Ball ở thắt lưng khẽ rung động, đám nhóc bên trong Poké Ball phát ra những tiếng cảm thán mãnh liệt.

Đó là một hành tinh xanh biếc, nơi Pokémon và loài người cùng tồn tại.

Đẹp đẽ, thuần khiết, là mái nhà...

Lục Dã chợt có thể hiểu được lý tưởng của nhiều nhân vật phản diện.

Tạo ra một thế giới lý tưởng, vì Hố Trắng, vì một ngày mai tươi sáng mà chiến đấu.

Một đường sáng nơi chân trời, đến từ quả cầu ánh sáng rực lửa xa xăm, ánh sáng rải xuống bề mặt Trái Đất rộng lớn, phủ lên một lớp vàng rực. 「Chúng ta chỉ đến để đập vỡ thiên thạch, không cần thiết phải chọc giận vị đó.」 Tiếng Thần Giao Cách Cảm của Rayquaza vang lên.

Nhờ năng lực của Rayquaza, đối thoại bằng tâm trí diễn ra suôn sẻ.

"Vị nào?" Sapphire hỏi. 「Các ngươi không cần biết.」 Rayquaza nói.

"Blinding One, Ultimate Necrozma?" Lục Dã hỏi. 「???」 "Tôi từng tìm hiểu về Aether Foundation." Lục Dã thuận miệng nói.

Trái Đất là nơi Pokémon tồn tại, còn Pokémon trong vũ trụ chính là Ultra Beast.

Lục Dã đứng giữa không gian bao la, ánh mắt vô tình chạm đến vệ tinh quay quanh Trái Đất, hơi khựng lại.

Ngay sau đó, Thầy Lục nhẹ nhàng gật đầu về phía camera vệ tinh.

Đây sẽ là một hành trình khó quên của Thầy Lục và đám nhóc.

"Đi thôi, đến gần khối thiên thạch đó." Lục Dã nói.

Rayquaza không phản đối, thân thể dài màu xanh lá cây bay lượn trong không gian, lướt qua những Minior đang lơ lửng.

Lục Dã tò mò quan sát Minior.

Nó có lớp vỏ xám chắc chắn, lơ lửng trong không gian, cảm nhận

được sự tồn tại của Rayquaza thì vội vàng bay đi.

Rayquaza liếc một cái, cũng không có ý định kiếm mấy nhóc này để nhét kẽ răng.

Dù sao thì, có một bữa ăn lớn đang chờ nó phía trước.

Vì lớp vỏ ngoài của Minior trông tầm thường, nhưng Lõi lại rực rỡ sắc màu.

Lục Dã đột nhiên cảm thấy việc mở vỏ ngoài của Minior giống như mở trứng phục sinh.

Mở vỏ ngoài thiên thạch, đôi khi sẽ rút trúng Lõi xanh, đôi khi Lõi xanh dương, đôi khi Lõi vàng...

đôi khi rút trúng SSR, Jirachi.

Lục Dã khoanh chân ngồi trên đỉnh đầu Rayquaza, thưởng thức cảnh sắc tĩnh mịch và bao la của không gian, hồi ức về Lễ Thất Tịch năm ngoái.

Vừa đúng tròn một năm.

Một năm trước còn đang ngắm sao băng, một năm sau lại đích thân đến đập thiên thạch.

Thầy Lục chợt cảm khái.

Cái này không còn là "đâm sau lưng" nữa, mà là lao thẳng vào lưỡi dao rồi!

"Thầy Lục, anh mau nhìn kìa!" Lục Dã nghe thấy tiếng cảm ứng của Ruby, từ từ ngẩng đầu.

Bất chợt, Lục Dã sững sờ.

Đó là một khối thiên thạch siêu khổng lồ, bề mặt lồi lõm không đều, liên tục có đá vụn nhỏ bong ra từ bề mặt, toàn bộ chiếm gần hết

bầu trời, tạo ra một cú sốc thị giác cực mạnh!

Mục tiêu của chuyến đi này!

Siêu thiên thạch khổng lồ, sừng sững trước mắt! 「Lục Dã, các ngươi đứng lên đó đi.」 Ánh mắt Rayquaza rơi vào trạm không gian cách đó không xa, trạm không gian vươn ra hai bên tấm pin năng lượng mặt trời, tựa như đôi cánh, đủ để Trainer đứng vững.

Lục Dã khẽ gật đầu, cẩn thận tháo thiết bị cố định ở mắt cá chân, ra hiệu bằng mắt với Ruby và Sapphire.

Ba người bay lơ lửng đến tấm pin năng lượng của trạm không gian, đứng vững nhờ thiết bị bám dính.

Lục Dã nhìn lại vũ trụ bao la bên ngoài tấm pin, không khỏi gật đầu.

Tôi đã ra khỏi khoang, cảm thấy rất tốt!

Siêu thiên thạch khổng lồ lướt tới đối diện, Lục Dã trấn an những Dusk Ball đang rung động ở thắt lưng.

"Cái đó không ăn được... dễ bị nhiễm Pokémon Virus lắm." Mặc dù Pokémon Virus có thể nhanh chóng tăng Effort Value, là điều tốt cho việc luyện tập, nhưng không cần thiết phải mạo hiểm.

Thân thể Rayquaza cuộn mình trên bầu trời phía trước siêu thiên thạch khổng lồ, ánh mắt sắc lạnh, há miệng.

"Có thể lên rồi, Rayquaza!" Lục Dã cảm ứng.

Chương 670

Xung quanh Rayquaza, một luồng Aura mạnh mẽ chợt bùng phát.

Aura bao trùm toàn bộ chiến trường, Lục Dã lại nghe thấy sự chấn động của luồng khí, Rayquaza bùng nổ một tiếng gầm thét dữ dội!

"Gầm!!" Rayquaza toàn thân lấp lánh quả cầu ánh sáng vàng, lao thẳng về phía siêu thiên thạch khổng lồ, trong miệng cuồn cuộn quả cầu năng lượng bùng nổ, một cột sáng trắng đột nhiên bắn ra!

Oong!!

Cột sáng oanh tạc vào siêu thiên thạch khổng lồ, Rayquaza dùng Tốc Độ Cực Cao bay lao vào, rồi lại từ bên cạnh xông ra, lập tức làm bắn tung vô số đá vụn.

Đám Minior chạy tán loạn, thiên thạch rung chuyển ầm ầm, không gian phản chiếu ánh lửa rực rỡ!

Tuy nhiên, kích thước của thiên thạch quá lớn, chỉ bằng trạng thái hiện tại của Rayquaza thì vẫn còn xa mới có thể phá hủy nó.

"Thầy Lục!" Ruby nói, "Thử cái mà anh Steven đưa đi!" Lục Dã khẽ gật đầu, cúi xuống nhìn bàn tay phải dưới bộ đồ phi hành vũ trụ.

Vẫn đeo găng tay hở ngón, Đá Kích Hoạt trong khe tạm thời được tháo ra, thay vào đó là một Lõi Năng lượng của thiên thạch bảy màu!

"Rayquaza!" Trang sức Jewelrite của Lục Dã vang lên trong lòng nó, anh ngưng giọng nói: "Tin tôi một lần!" Những vệt sáng vàng và trắng bay lượn trên không, cuộn trào giữa Lục Dã và Rayquaza, một sợi Dây Liên Kết vô hình gắn kết hai người.

Rayquaza kinh ngạc nhìn Lục Dã một cái.

Ngay sau đó, Rayquaza không nói nữa, lấy tư thế thẳng tắp bay lên, lao thẳng lên trời!

Khoảnh khắc tiếp theo.

Rayquaza như mũi tên rời cung, lao thẳng xuống!!

"Rayquaza—" Ánh sáng rực rỡ bùng nổ trong vũ trụ, Trang sức Jewelrite của Lục Dã vượt qua Không Thời Gian, vang dội trong lòng Rayquaza.

"Lao Rồng!!!" Trong khoảnh khắc. 'Cơ quan Mikado' trong cơ thể Rayquaza phát tán vô số hạt vàng, các hạt vàng hóa thành những dải lụa vàng dài như ruy băng của Rayquaza.

Những hoa văn trên cơ thể nó tỏa ra ánh sáng vàng rực rỡ, ria mép bay lượn với những dải vàng, da thịt lấp lánh như áo giáp bằng ngọc lục bảo, trên trán hiện lên không phải dấu hiệu Tiến hóa Mega màu đỏ, mà là dấu hiệu Mega đặc trưng 'Δ'!!

Dòng Chảy Delta lấy Rayquaza làm trung tâm, đột ngột lan rộng ra xung quanh.

Mega Rayquaza dường như biến thành một tia sáng vàng, tập trung toàn bộ sức mạnh vào một điểm trên thiên thạch, lao thẳng vào thiên thạch!

Lao Rồng!!

Ánh vàng xé rách bầu trời, xuyên thủng trực tiếp thiên thạch!

Ngoài không gian im ắng như tờ.

Kế đó, là sự vỡ òa trên Trái Đất.

Vô số người trên Trái Đất co rút đồng tử, chìm vào sự ngây người mãnh liệt!!

"Cái gì thế này!" "Dạng Mega của Rayquaza?" "Thiên thạch hình

như sắp nổ tung rồi!!" Oong long long!

Chấn động trầm đục như sấm.

Bên trong thiên thạch như Lõi bị phân rã, phát ra ánh sáng trắng chia năm xẻ bảy.

Oong!!!

Siêu thiên thạch khổng lồ bắt đầu tan rã, vỡ thành vô số mảnh vụn, lơ lửng trong không gian.

Vũ trụ lại trở nên yên tĩnh, Lục Dã đứng trên tấm pin của trạm không gian, đối mặt với Mega Rayquaza.

Đó là một con Rồng khổng lồ màu xanh lá cây đầy bá khí, toàn thân bay lượn những dải vàng, da thịt như áo giáp lấp lánh ánh ngọc lục bảo, đôi mắt đen vàng lạnh lùng uy nghiêm.

Nửa ngày, Mega Rayquaza trầm giọng nói: 「Ngươi thắng rồi, Sứ giả của Arceus.」 Ngay khoảnh khắc vừa rồi, Rayquaza thực sự cảm nhận được Dây Liên Kết với Lục Dã!

"Chuyện đó để sau đi, trước tiên giải quyết tên kia..." Lục Dã nhìn về phía Lõi của siêu thiên thạch khổng lồ.

Trong khối thiên thạch đang lơ lửng, một tinh thể hình tam giác màu tím từ từ bay lên, sau đó bắt đầu biến hóa.

Mega Rayquaza nheo mắt, nhìn chằm chằm vào Lõi thiên thạch khiến nó hơi e ngại.

Chỉ thấy khối Lõi đó phát ra ánh sáng trắng, như thể đang từ từ mở ra.

Thân thể màu cam đỏ, hai cánh tay xoắn ốc kiểu gen, ánh mắt u tối, giữa cơ thể là một viên pha lê màu tím.

Tít tít tít!

Các thiết bị tại Trung tâm Vũ trụ Mossdeep City kêu vang điên cuồng.

Bản thể của siêu thiên thạch khổng lồ, hóa ra lại là một Pokémon!

Tình huống nằm ngoài dự liệu, mọi người trở tay không kịp.

"Đó là Pokémon gì?" "Dữ liệu từ Pokédex của Giáo sư Oak đã tra ra —" "Pokémon Virus Không Gian, Deoxys!!" Ngoài không gian.

Deoxys với vẻ mặt lạnh lùng lơ lửng, cùng Mega Rayquaza rơi vào thế giằng co. 「Có muốn chiến với nó không?」 Rayquaza hỏi.

Chưa kịp đợi Lục Dã trả lời, tinh thể trên ngực Deoxys phát sáng, đã lao tới với tốc độ kinh người!

Oong!!

Tốc độ khó mà mắt thường theo kịp, chỉ thấy cái bóng đen lướt qua, liên tục nhảy vọt, phóng ra các tia sáng tím.

Trong khoảnh khắc, cơ thể Rayquaza bùng nổ nhiều chỗ!

"Gầm!!" Mega Rayquaza cuộn mình, lao về phía cái bóng đen, gầm thét giận dữ.

"Quái vật gì vậy?" Sapphire vẻ mặt chấn động.

"Tốc độ... lại có thể áp đảo cả Mega Rayquaza!" Ruby nghiến răng nói.

Mega Rayquaza há miệng lớn, cột sáng trắng rực rỡ quét về phía Deoxys, đối phương dễ dàng né tránh.

Ngay sau đó, Mega Rayquaza vẫy vẫy thân thể xanh thẳm, lao xuống Deoxys!

Chiêu thức mà Thần Bầu Trời tự hào nhất, Tốc Độ Cực Cao!!

Cơ thể Deoxys biến hóa, đầu nhô ra sừng nhọn, hai tay hóa thành

dải dài, toàn thân như một thanh kiếm sắc.

Deoxys ở dạng Tốc Độ, cũng thi triển Tốc Độ Cực Cao, sánh ngang với Mega Rayquaza!!

Hai Pokémon bay song song trong vũ trụ, tạo ra một chuỗi vụ nổ liên tiếp.

Nhân lúc tốc độ của Mega Rayquaza tiêu tán trong tích tắc.

Deoxys bay đến trước mặt Mega Rayquaza, cơ thể biến hóa, thành dạng Tấn Công, hai tay như xúc tu đặt lên viên pha lê tím trước ngực — Bành!!

Pháo Điện rực rỡ bắn ra!

"Gầm!!" Mega Rayquaza há miệng lớn, Tia Sáng Chết Chóc lập tức nhấn chìm Pháo Điện, ánh mắt Deoxys thay đổi, lập tức nhảy vọt!

Oong!!

Tia Sáng Chết Chóc oanh tạc vào vệ tinh vũ trụ đang lơ lửng.

Hình ảnh vệ tinh ở một nơi nào đó lập tức biến thành nhiễu sóng!

Deoxys, ở dạng cơ bản và dạng Tấn Công có Tốc Độ cơ bản đạt 150, dạng Tốc Độ thậm chí đạt 180!

Trong tất cả Pokémon, chỉ có một Pokémon có Tốc Độ cơ bản cao hơn Deoxys dạng Tốc Độ!

Mà trong vũ trụ, môi trường sống của mình, Deoxys như hổ thêm cánh.

Đây mới là Tốc Độ Cực Cao thực sự!!

Mega Rayquaza rơi vào trạng thái cứng đơ, đôi mắt vàng đen lóe lên một tia bực bội.

"Để tôi dạy mày cách đánh —" Lục Dã ánh mắt sắc lạnh, lấy ra

Poké Ball đã Thu Nhỏ, nhấn nút phóng to rồi ném mạnh ra: “Gengar, Không Gian Kì Ảo!!” Gengar có khả năng đảo ngược mọi thứ, ngay cả trong môi trường vũ trụ, nó vẫn có khả năng hạn chế Deoxys!

Mà Không Gian Kì Ảo, lại chính là lựa chọn tối ưu để hạn chế những đối thủ có tốc độ cao!!

“Ghos ~(*ˇ𝔱)” Gengar bay ra từ Poké Ball, lơ lửng như một quả bóng bay trong vũ trụ, nhe răng cười.

Sắc mặt đột nhiên biến đổi, Gengar trong môi trường không trọng lực, di chuyển hai chân như đang bơi trong nước, một tay bịt mũi, tay còn lại vẫy vẫy đầu ngón tay!

Deoxys đột ngột quay đầu, nhìn về phía Lục Dã.

Lấy Gengar làm trung tâm, một tầng không gian màu tím đậm, lan rộng ra toàn bộ chiến trường!

Trên Trái Đất, các Trainer đang theo dõi qua màn hình vệ tinh, sững lại.

Không Gian Kì Ảo!?

Pokémon chậm chạp lại có quyền ra đòn nhanh hơn!?

Vãi chưởng, đúng là cậu mà, Nhà Chiến thuật đại tài!!

Hai chân Deoxys như bị trọng lực trói buộc, nhìn quanh Không Gian Kì Ảo bao trùm chiến trường, hai mắt ngơ ngác.

Tốc độ bị vô hiệu hóa?

Chuyện gì thế này!

“Mega Rayquaza.” Lục Dã nghiêm giọng nói: “Lao Rồng!!” Deoxys: ?

Người Trái Đất, ngươi có lịch sự không vậy?

“Gầm!!” Mega Rayquaza như Rồng bơi lao vút lên cao, sau đó hóa thành một dải sáng vàng, như xuyên thủng bầu trời mà lao xuống!!

Deoxys ngơ ngác ngẩng đầu.

Oong!!!

Bụi tan khói biến.

Một vùng trở lại bình yên.

Deoxys biến hóa thành dạng Phòng Thủ tròn trịa.

Toàn thân tơi tả đen nhẻm, viên pha lê tím trước ngực lúc sáng lúc tối, Deoxys ôm ngực, miễn cưỡng giữ lại một hơi thở.

“Khoan đã, Rayquaza!” Lục Dã ngăn Mega Rayquaza đang định giáng đòn chí mạng, vận dụng Trang sức Jewelrite cảm ứng: 【Xin ngươi ngừng tấn công, Deoxys.

Chúng ta cam đoan sẽ không ra đòn Lao Rồng trước.】 Deoxys ngẩn ra, cơ thể biến hóa thành dạng Thường, ngơ ngác gật đầu về phía Lục Dã. 【Ta biết ý định của ngươi, vì báo thù, vì tìm đồng đội của ngươi.】 Lục Dã dừng lại một chút.

Deoxys và DNA xoắn ốc, thực ra là cặp song sinh.

Năm đó Giovanni để lợi dụng Deoxys tìm Silver, đã bỏ rơi ‘cá thể 1’, và dùng ‘cá thể 2’ để làm thí nghiệm.

Con Deoxys này tên là ‘cá thể 1’, nó đột kích từ vũ trụ đến để báo thù Giovanni, và tìm kiếm ‘cá thể 2’. 【Xin ngươi từ bỏ thiên thạch, đích thân đi tìm Giovanni.

Ta sẽ không ngăn cản ngươi, nhưng cho dù báo thù thất bại, cũng phải tiếp tục sống.】 Lục Dã nói: 【Trái Đất có lẽ không phải nơi thích hợp để các ngươi sinh tồn, nhưng ta tin rằng, các ngươi luôn có thể tìm được mái nhà phù hợp cho chính mình.】 Giống như Côn

Trùng diệt thế màu đỏ, giống như Mewtwo phản công...

Ánh mắt Deoxys hơi lóe lên.

Nó cảm nhận được thành ý của Trainer trước mặt.

Cho dù người Trái Đất này có hơi ti tiện... nhưng anh ta thực sự hiểu rõ ý định của nó.

Nhìn Mega Rayquaza thật sâu, Deoxys nhẹ nhàng gật đầu về phía Lục Dã.

Ngay sau đó, Deoxys với cơ thể tàn tạ, đi qua những vệ tinh hàng không bị phá hủy, tiếp tục tiến về Trái Đất.

"Không ngăn nó lại sao, Thầy Lục?" Ruby khẽ hỏi.

"Không... nó cũng vì tìm đồng đội của mình thôi." Lục Dã nhìn về hướng Deoxys rời đi.

Đã là nghiệt do Giovanni gây ra, thì cứ để hắn tự gánh vác, tự giải quyết.

Một trận Pokémon Battle đường đường chính chính.

Đối với mọi lý tưởng, dù là báo thù hay dã tâm, là tình yêu hay sứ mệnh, đó đều là sự giải thích tốt nhất.

Vũ trụ tĩnh mịch không tiếng động.

Những thiên thạch tàn phá sau đại chiến, chịu lực hấp dẫn, cùng nhau lơ lửng bay về phía Trái Đất.

Lục Dã cảm thấy một trận mệt mỏi sau đại chiến, ngồi trên đỉnh đầu Rayquaza.

"Không biết giờ Trái Đất thế nào rồi nhỉ." Ruby nói.

"Chắc chắn đã nổ tung rồi ấy chứ." Sapphire nói.

Trung tâm Vũ trụ Mossdeep City.

Chương 671

Nhiều nhân viên chìm trong sự chấn động mạnh, nhất thời không nói nên lời.

Steven và Wallace cũng không khỏi nuốt nước bọt.

Trong số các Người Giữ Pokédex, 'chiến thuật' đủ sức sánh ngang với 'chiến đấu'!

Chỉ huy Mega Rayquaza, đập tan siêu thiên thạch khổng lồ.

Đương đầu với sinh vật mạnh mẽ trong vũ trụ, thậm chí vận dụng chiến thuật của Gengar, đánh bại nó...

Vị Champion này, đã bảo vệ Hoenn, bảo vệ Trái Đất!

Nguy cơ siêu thiên thạch khổng lồ, đã được giải trừ thành công!!

Sau sự kìm nén, tiếng hoan hô bùng nổ, các bên chìm vào không khí nhiệt tình hân hoan.

Những tiếng reo hò từ xa này, đều không liên quan đến Thầy Lục.

Lúc này, anh đang dựa vào hai chiếc sừng nhọn hai bên của Rayquaza, tấm che mặt phi hành vũ trụ phủ đầy hơi thở trắng xóa, nhìn về Trái Đất đang hoàng hôn.

Lặng lẽ không nói, Lục Dã hơi thất thần.

Bất kể là siêu thiên thạch khổng lồ, Mega Rayquaza, hay Deoxys...

đều không mạnh mẽ bằng sự chấn động mà cảnh tượng trước mắt mang lại.

Mặt trời khổng lồ lặn xuống dưới đường chân trời, ánh sáng trải rộng ra, vầng hào quang vàng rực chiếu rọi Trái Đất xanh biếc.

“Đẹp thật...” Sapphire ngơ ngác nói.

“Đúng vậy.” Ruby lẩm bẩm.

“Dù sao đi nữa.” Lục Dã trong ánh hoàng hôn đang buông xuống, quay đầu lại, mỉm cười nói: “Ngày mai, mặt trời vẫn sẽ mọc như thường lệ.” “Đi thôi.” Lục Dã đặt tay lên vai hai người, cười nói: “Về Trái Đất!” “Tiếc là không kịp ngắm mưa sao băng Leo tối nay rồi.” Sapphire bĩu môi nói.

Cô ấy đã mong chờ điều này, mong chờ cả một tháng!

Ruby mỉm cười, khẽ vỗ vai Sapphire, ra hiệu cô ấy ngẩng đầu nhìn lên.

Trong khoảnh khắc, ánh mắt Sapphire bừng sáng.

Mặt trời đã lặn xuống phía sau Trái Đất, lúc này, không gian xung quanh một màu đen kịt.

Những thiên thạch vỡ vụn xé rách tầng khí quyển, bốc cháy dữ dội, giống như từng ngôi sao băng lấp lánh tuyệt đẹp.

Vô số thiên thạch rơi xuống, vô số pháo hoa và sao băng lấp lánh.

Vô số mảnh vỡ đi qua tầng khí quyển, bốc cháy cho đến khi tan biến.

Một trận mưa sao băng lãng mạn, rực rỡ đến tột cùng trong đời.

Lục Dã nhìn Ruby và Sapphire đang ngẩng đầu ngẩn ngơ, nắm chặt tay nhau, khẽ hỏi: “Koraku, còn bao lâu nữa thì Celestic Town sẽ hoàng hôn?” “Tít tít...

Celestic Town đã hoàng hôn rồi, lạc thác!” “Tọa độ kinh vĩ ở đó có xem được không?” “Hoàn toàn — không vấn đề gì, lạc thác ~!” “Soạn tin nhắn, gửi cho Cynthia...” Lục Dã dừng lại một chút.

Anh chợt nhớ lại, món quà Lễ Thất Tịch năm trước Cynthia tặng

anh, chính là Thiên Thạch Rồng của Garchomp.

Thiên Thạch Rồng đang cháy, ngoài không gian tĩnh mịch.

Vô số người ngước nhìn bầu trời sao, bảo vệ quê hương.

Thầy Lục chọn khoanh chân ngồi trên trán Rayquaza, đích thân nhập liệu. ...

Sinnoh, Celestic Town.

Cynthia bước ra khỏi bảo tàng.

Người đẹp tóc vàng khoác chiếc áo khoác đen trang nhã cao quý, mái tóc vàng che khuất một phần khuôn mặt thanh tú, như đang trầm tư.

Bước đi chậm rãi đến sườn đồi ngoài thị trấn, Cynthia nhìn ngắm bầu trời sao bao la.

Garchomp xuất hiện từ Poké Ball, đứng sừng sững phía sau cô.

"Vẫn nhớ hồi nhỏ, chúng ta cũng từng ngắm bầu trời sao như thế này." Cynthia dịu dàng nói: "Năm ngoái là cùng Lục Dã và Eevee... thoắt cái đã một năm trôi qua rồi." Garchomp nằm trên đùi Cynthia, cô ngồi trên tảng đá xanh mát như nước, dịu dàng vuốt ve Garchomp.

Tít tít.

Tin nhắn rung lên.

Cynthia hơi ngạc nhiên, vì tin nhắn này cực kỳ đặc biệt, thậm chí có thể được gửi từ không gian xa xôi.

Nội dung cực kỳ súc tích, chỉ có nửa câu ngắn ngủi. 【Nếu ngẩng đầu lên có thể nhìn thấy thì...】 Cynthia đứng dậy, ngẩng khuôn mặt xinh đẹp trắng như tuyết lên, đôi mắt xám dưới mái tóc vàng chợt lóe lên một vẻ khác lạ.

Đầu tiên là một vệt sao băng lướt qua, sau đó là nhiều hơn, vô số sao băng nối tiếp nhau xẹt ngang bầu trời đêm, thắp sáng màn đêm, vừa hùng vĩ vừa rực rỡ.

Cynthia một tay đặt bên hông, mái tóc vàng dài buông xuống tận eo, đứng dưới bầu trời sao rực rỡ ngước nhìn, khóe miệng trên khuôn mặt thanh tú dưới mái tóc vàng khẽ nhếch lên.

Trên bầu trời phía sau cô, mưa sao băng vẫn đang rơi, màn hình điện thoại trong tay cô lại sáng lên. 【Một tin nhắn chưa đọc.】 【Lục Dã: Tặng em.】 Tối đó, mưa sao băng Leo đã không đến như dự kiến.

Tuy nhiên, không chỉ đài quan sát Mossdeep City, mà nhiều nơi khác đều đã chứng kiến một trận mưa sao băng hoành tráng.

Mọi người trong đêm hè mát mẻ như nước bước ra khỏi nhà, ngẩng đầu nhìn lên, tò mò chỉ trỏ bầu trời sao, đoán nguyên nhân của trận mưa sao băng này.

Cùng với vô số thiên thạch đang bốc cháy, Rayquaza và những người cưỡi trong Rào Cản của nó, tựa như một dải sao băng vàng rực, lướt qua bầu trời đêm.

Lục Dã mặc bộ đồ phi hành vũ trụ 'kiểu Rocket', trở về từ tầng khí quyển bên ngoài, điểm đến là Trung tâm Vũ trụ Mossdeep City.

Vô số nhà khoa học vỡ òa và sôi sục, với tư thế đón chào Anh hùng, họ chào đón Lục Dã, Ruby, Sapphire.

Steven một tay đút túi, mỉm cười, đứng từ xa ngoài đám đông nhìn tới.

Wallace khoanh hai tay, đối mắt với học trò Ruby, khẽ gật đầu.

Lục Dã cởi mũ phi hành vũ trụ, rũ rũ mái tóc đen, ở khoảng đất trống ngoài trời đối mặt với Rayquaza.

Nó đang cuộn mình, giương hai móng vuốt, phía sau là bầu trời đêm với từng vệt sao băng lướt qua.

“Hợp tác vui vẻ.” Lục Dã cười nói.

Rayquaza trầm mặc một lúc, gật đầu nói: “Hợp tác vui vẻ.” Cùng lúc đó, Thầy Lục nghe thấy âm báo quen thuộc. 【Đing!

Nhiệm vụ đặc biệt 'Episode Δ' đã hoàn thành! 】 【Mô tả nhiệm vụ: Dẹp yên tranh chấp của Primal Kyogre và Primal Groudon, dùng Mega Rayquaza đập tan siêu thiên thạch khổng lồ. 】 【Phần thưởng nhiệm vụ: Vật phẩm Truyền thuyết ngẫu nhiên *1, Bùa sáng ngẫu nhiên *1, Berry quý giá ngẫu nhiên *1! 】 Lục Dã: ?

Tôi sắp mở khóa hết các loại Berry trong thế giới Pokémon rồi!

Chuyên gia được mệnh danh là 'Danh nhân Berry', cũng không biết nhiều Berry bằng tôi đâu nhỉ!?

“Mà thôi... nếu rút trúng Berry vị cay, biết đâu còn có thể dùng để chế biến món ăn mới.” Lục Dã lẩm bẩm.

Phần rút thưởng và kiểm tra vật phẩm, Thầy Lục định để lát nữa.

Lúc này, Trung tâm Vũ trụ Mossdeep City đang chìm trong không khí vui vẻ, hân hoan khi nguy cơ đã được giải trừ.

Ruby ôm cha mình Norman, Sapphire ôm cha mình Giáo sư Birch.

Meowth, James, Jessie cũng muốn lao đến ôm Admin, Lục Dã một tay cản Meowth đang bay tới trước trán.

“Ư...

Admin!” Meowth vẫy vẫy tứ chi giữa không trung.

“Chuyện đó để sau đi.” Lục Dã bất đắc dĩ nói, “Tôi phải giao tiếp với Rayquaza trước.” James và Jessie ngẩng đầu, kính sợ nhìn Rayquaza trên bầu trời, gật đầu lia lịa như gà mổ thóc.

Xua tan những người đang bu quanh.

Lục Dã hỏi: “Ngươi muốn về Sky Pillar?” 「Cũng có thể là quanh tầng ozone, du lịch vòng quanh địa cầu.」 Rayquaza thản nhiên nói: 「Lục Dã, ngươi không phải là Người Thừa Kế phù hợp, nhưng, không hổ danh Sứ giả của Arceus.」 Sau trận chiến thiên thạch, Thầy Lục đã nhận được sự công nhận từ Rayquaza.

Thầy Lục chợt nhớ lại nụ cười cao thâm khó lường của Arceus năm đó. 'Lục Dã, khi thế giới vì Pokémon huyền thoại mà lâm vào nguy hiểm, chắc hẳn ngươi sẽ không khoanh tay đứng nhìn.' Thầy Lục vẻ mặt kỳ lạ.

Đáng ghét... bị Arceus tính kế rồi!

Lấy ra cuốn sổ tay trong túi áo sơ mi, Lục Dã lật lật vài trang, cầm chiếc bút kẹp ở đó. 「Ngươi đang làm gì?」 Rayquaza ghé đầu qua.

Lục Dã lại nhét cuốn sổ vào, như trút được gánh nặng, mỉm cười nói: “Ghi chép.” Tôi hình như liếc thấy, trên cuốn sổ này chi chít toàn là một cái tên thôi?

Rayquaza suy nghĩ lung tung: “Hắn chắc chắn rất yêu người đó... hoặc không thì người đó nợ hắn tiền...” ...

Nguy cơ siêu thiên thạch khổng lồ đã được giải trừ.

Rayquaza trở về Sky Pillar.

Còn khối thiên thạch khác được nhắc đến trong lời tiên tri của Olympia, thiên thạch bảy màu, Steven cho biết sẽ trả nó về Meteor Falls.

Dù sao đó cũng là Báu Vật mà Bộ Tộc Rồng đời đời canh giữ, Tập đoàn Devon cũng không có quyền chiếm hữu. 【Mảnh thiên thạch】 vẫn còn ở chỗ Thầy Lục, trên đó còn sót lại khí tức của 'Lao Rồng'.

Chiêu thức thì chắc chắn không thể nắm giữ được... nhưng Vẫy Ngón có thể dùng ra 'Lao Rồng' hay không thì chưa biết.

Thông thường, 「Vẫy Ngón」 không thể dùng ra Kiếm Địa Ngục, Tiếng Gầm Thời Gian và hầu hết các chiêu thức đặc trưng khác.

Nhưng mọi việc đều có ngoại lệ.

Ví dụ như Togepi đã đích thân chứng kiến, và từng giao chiến với Thú Huyền Thoại, hiển nhiên là một trường hợp ngoại lệ...

Giả sử nó gặp Primal Groudon sớm hơn, chứng kiến Kiếm Địa Ngục, thì khi Togepi đối mặt với Charizard của Leon, chiêu thức nó dùng ra sẽ là Kiếm Địa Ngục.

Với việc Kiếm Địa Ngục không đánh trúng hệ bay, và tỷ lệ trượt cực cao, rất phù hợp với Thầy Lục!

Hậu kỳ sự kiện, Deoxys mất tích.

Deoxys 'cá thể 1' biến mất từ vũ trụ, khác với con Deoxys đã kết nối Dây Liên Kết với Red.

Lục Dã cũng không biết nó đã đi đâu, chắc là ẩn náu ở một góc nào đó, rồi đi tìm Giovanni báo thù.

Đã tìm là Giovanni, thì liên quan gì đến Người hướng dẫn của Team Rocket tôi?

Lục Dã ngẩng đầu nhìn lên bầu trời sao.

Đại ca Giovanni không đến nỗi ngay cả Deoxys cũng không giải quyết được... phải không? ...

Hoenn, Mossdeep City.

Người đàn ông mặc vest kẻ sọc, ánh mắt u ám, hai tay đút túi, nhìn về bầu trời đêm.

Từng vệt sao băng lướt qua bầu trời đêm, đẹp đẽ rực rỡ, khiến người ta không khỏi liên tưởng đến trận chiến vô tiền khoáng hậu của Rayquaza và Deoxys trong vũ trụ.

Lục Dã đã thành công khiến Rayquaza Tiến hóa Mega, thực sự khiến Giovanni có chút bất ngờ.

Nhưng anh ta đã không phải một hai lần mang đến bất ngờ cho Giovanni, giống như thiếu niên mũ đỏ năm xưa một mình phá hủy trụ sở Team Rocket.

Giovanni lặng lẽ đứng đó, đột nhiên giơ tay, Nidoqueen sừng sững đứng lên, gầm thét về phía vị khách không mời.

Aerodactyl vỗ cánh, dùng Vuốt Sắc túm lấy một thanh niên tóc đen gọn gàng, áo khoác đỏ.

Nhảy xuống nhẹ nhàng, Red phủi phủi bụi trên người, chào hỏi cười nói: "Bác à, lâu rồi không gặp." Giovanni không quay đầu lại, khóe miệng khẽ nhếch, đòn Đấm Nặng của Nidoqueen phát ra ánh sáng trắng, giáng xuống Red!

Red ánh mắt sắc lạnh, Aerodactyl trở về Poké Ball, một luồng sáng đỏ bùng lên.

Snorlax sừng sững chắn trước mặt, cùng Nidoqueen đối đầu lực!

"Cậu chắc không phải đến tìm tôi chiến đấu đâu." Giovanni cảm thấy hơi vô vị, chủ động thu Nidoqueen về Poké Ball, quay người nói: "Nếu không thì cậu đã không ở cái trình độ này." "Tôi chỉ là đi ngang qua." Red giải thích, "Nghe nói Mossdeep City có mưa sao băng, nên cùng Yellow đến...

Khi bay qua thấy bóng lưng quen thuộc, thì ghé vào xem." "Yellow..." Giovanni hồi ức về cô gái tóc vàng sở hữu Viridian Force, bình tĩnh nói: "Hôm nay tạm dừng chiến, thế nào?" Giovanni với

khuôn mặt đầy nếp nhăn, để lộ lưng không phòng bị trước Red, hai tay đút túi, đứng bên vách đá nhìn về bầu trời đêm.

"Vừa hay, cùng nhau thưởng thức màn trình diễn thiên thạch bị Lục Dã đập nát." Red hơi khựng lại, đi đến cạnh Giovanni, đứng song song với hắn.

Chương 672

Cuối cùng, người cùng Red ngắm mưa sao băng, không phải Yellow.

Mà là Đại ca Giovanni!

"Tôi nghe nói..." Red chủ động tìm chuyện, "Team Rocket đã chuyển mình rồi." "Đúng vậy." Giovanni thản nhiên nói, "Chuyển đổi nghiệp vụ, tiện cho tôi giao lại một Team Rocket sạch sẽ tinh tươm cho Silver." "Đã bắt đầu tính đến hậu sự rồi sao." Red ngạc nhiên nói.

"Con người luôn thay đổi...

đặc biệt là khi bị ảnh hưởng và truyền cảm hứng từ người khác." Giovanni dừng lại một chút, nói: "Bỏ qua chuyện đó đi, hôm nay tôi có một trận chiến quan trọng, cậu không cần can thiệp." "Chiến đấu?" Red không hiểu.

Trong khoảnh khắc, biến cố đột ngột xảy ra.

Trên bầu trời đêm, một khối thiên thạch đang bốc cháy dữ dội, lao thẳng vào vách đá nơi Giovanni đứng!

Giovanni vẻ mặt bình tĩnh.

Ánh sáng đỏ bùng lên, giữa tiếng kim loại va chạm, Beedrill như một thanh kiếm sắc lao ra, hai kim tiêm hội tụ sức mạnh, tập trung vào một điểm và đập tan thiên thạch!!

Phanh!

Thiên thạch vỡ tan thành nhiều mảnh.

Red nhìn viên pha lê tím trong thiên thạch, "Deoxys?" "Không phải con mà cậu quen thuộc đâu." Giovanni nói, "Có một số chuyện cũ, tôi

phải đích thân giải quyết.” Ngay sau đó, Giovanni cởi bỏ bộ vest, lộ ra thân hình cơ bắp vạm vỡ với chiếc áo ba lỗ trắng, đầy sẹo.

Deoxys duỗi cơ thể ra, lạnh lùng nhìn Giovanni.

“Tôi sẽ không giải thích gì cho ngươi, Deoxys.” Beedrill lơ lửng bên cạnh Giovanni, Song Châm sắc bén, Mắt Kép đỏ rực như hai viên Ruby.

Giovanni ánh mắt sắc lạnh, lạnh băng nói: “Vì tôi sẽ đích thân đánh bại ngươi.” “Beedrill —— Tiến hóa Mega.” Chỉ có Trainer có Dây Liên Kết sâu sắc mới có thể sử dụng Tiến hóa Mega.

Lúc này, giữa Giovanni và Beedrill, điều đó thật dễ dàng!

Phanh!!

Những thân hình giao thoa nhanh chóng, giữa tiếng va chạm vang lên tia lửa.

Mega Beedrill phát ra ánh sáng đỏ rực rỡ, Song Châm như cây thương kỵ binh sắc bén, kim đuôi lấp lánh u ám.

Tốc độ khó mà mắt thường theo kịp, thân hình lại ngang bằng với Deoxys!!

Red chứng kiến cuộc giao chiến của Giovanni và Deoxys, đột nhiên hiểu ra lời Giovanni từng nói với cậu năm đó. 'Không thừa nhận thất bại, thì không thể trở nên mạnh hơn.' Xoảng!!

Thắng bại đã phân.

Cây thương kỵ binh của Mega Beedrill, cách cổ của Deoxys đang chống hai tay dưới đất, chỉ một milimet.

Giovanni bước lên một bước, nhìn xuống Deoxys, lạnh lùng nói: “Ta mạnh hơn ngươi, nên sự báo thù của ngươi hoàn toàn vô nghĩa.” Deoxys mặt không biểu cảm, đáy mắt chợt lóe lên một tia kinh ngạc.

Chỉ thấy Giovanni từ từ lùi lại, giơ tay thu Beedrill vào Poké Ball, hai tay đút túi.

"Giờ, ta thả ngươi đi.

Hãy đi tìm đồng đội của ngươi, Deoxys." Khóe miệng Giovanni nhếch lên một nụ cười mỉa mai: "Đợi ngươi và đồng đội trở nên mạnh hơn, hãy thử đánh bại ta." Deoxys lặng lẽ nhìn Giovanni một cái, sau đó đứng dậy, thân hình biến hóa thành dạng Tốc Độ như lưỡi dao sắc bén, bay khỏi vách đá.

Giovanni nhìn chằm chằm một lúc, quay người lại: "Ta cứ tưởng cậu sẽ ra tay với ta." "Tôi sẽ không can thiệp." Red nghiêm túc nói: "Vì, bác Giovanni, đây là trận chiến của riêng bác!" Giovanni nhìn Red thật sâu một cái.

"Trẻ con." Giovanni hai tay đút túi, quay người rời đi, bóng lưng bộ vest chìm vào màn đêm.

"Cậu đã bỏ lỡ cơ hội cuối cùng để đánh bại tôi rồi, Red, hẹn gặp lại." Đài phát thanh Lilycove City thông báo, thành phố chúng ta sẽ đón cơn mưa sao băng quy mô lớn ngàn năm có một, xin quý vị công dân khi ngắm sao băng, hãy đặt an toàn bản thân lên hàng đầu… Lục Dã đứng trên vách núi nhìn xuống Hoenn, đèn thành phố sáng rực, sóng biển ở cảng về đêm gợn lăn tăn, chùm sáng từ ngọn hải đăng xoay tròn.

Chỉ trong một tuần ngắn ngủi, Lilycove City dần hồi phục sau trận lụt lịch sử.

Đêm nay, cơn mưa sao băng ngàn năm có một, tượng trưng cho hồi kết của một trận chiến.

Lục Dã nghe tiếng bước chân phía sau.

Steven cầm áo khoác vest, trong bộ áo gile xanh, đứng cạnh Lục

Dã trên đỉnh đồi cao nhìn xa xăm.

“Tôi rất thích đài quan sát này,” Steven nói.

“Đôi khi có thể thấy Wailmer nhảy ra khỏi mặt nước, rất đẹp.” “Tôi nhớ nhà ông ở Mossdeep City phải không?” Lục Dã tiện miệng hỏi.

“Đúng vậy, không xa đây lắm, tôi còn thả mấy con Beldum ở nhà nữa,” Steven mỉm cười nói.

Lục Dã: “…” Pokémon yêu thích nhất là Beldum, chiêu thức yêu thích nhất là Cánh Thép.

Cuộc sống của Steven Stone, cứ thế mà khô khan, và nhàm chán.

“Thầy Lục, một lần nữa cảm ơn ông đã cứu Hoenn,” Steven nghiêm túc nói.

“Ngoài lời cảm ơn chính thức của Liên minh Hoenn, tôi sẽ thay mặt cá nhân để bày tỏ lòng biết ơn.” Lục Dã hơi sững người, nhưng không từ chối, chỉ nghe Steven tiếp tục nói: “Là Cynthia đã nhắc đến, Z-Crystal mà ông đang tìm kiếm gần đây…” Lục Dã giật mình: “Z-Crystal?” Toang rồi, bị mỹ nhân Cynthia đoán trước rồi!

“Đúng vậy, tuy Z-Crystal khá hiếm, nhưng tôi cũng đã tìm được ba viên Z-Crystal trong bộ sưu tập hiện có, lần lượt là Thép Z, Đá Z, Đất Z.

Mười lăm viên Z-Crystal còn lại, tôi sẽ tìm cách giúp ông tìm ra…” Steven nói.

Lục Dã biểu cảm phức tạp, vội vàng ngăn lại: “Đủ rồi, đã đủ rồi!” Steven quả không hổ danh là chuyên gia khoáng vật, thành phần của Z-Crystal thuần túy đến mức chỉ gồm ba loại khoáng vật Thép, Đá, Đất.

Thứ nhất là Lục Dã không thể nhớ hết nhiều tư thế chiêu thức như vậy, thứ hai là cậu thực sự không có nhu cầu thu thập Z-Crystal!

Ô chứa đồ đã đầy Mega Stone rồi, lẽ nào còn phải mang Z-Crystal nữa sao?

Huống chi cậu còn không có Đá Lấp Lánh, chi bằng cứ để Steven tiếp tục cất giữ!

Steven bối rối nhìn Thầy Lục.

Chẳng lẽ… những viên Z-Crystal còn lại, Thầy Lục đã thu thập đủ rồi sao?

“Vậy thì, những viên Z-Crystal còn lại, tôi có thể trả cho ông bằng Mega Stone,” Steven nói.

“Cái này thật sự không cần đâu.” “Vậy thì sách chiêu thức?

TM?” Steven dò hỏi.

Lục Dã: “…” Cái này thì được đấy!

Đúng lúc Tyranitar vừa tiến hóa, nhận một ít sách chiêu thức phù hợp, đỡ để Tyranitar tự mày mò linh tinh!

Cuối cùng, sau khi thương lượng, Steven sẽ tìm giúp Thầy Lục hai cuốn sách chiêu thức phù hợp cho Tyranitar: 「Phản Đòn Tức Giận」 và 「Siêu Sức Mạnh」.

Cả hai đều là những chiêu thức Tyranitar thường dùng.

Đặc biệt là Phản Đòn Tức Giận, là chiêu Hệ Bóng Tối mới được thêm vào thế hệ 8, lực sát thương kinh người, có hiệu quả không ngại Hệ đặc tính Intimidate của đối thủ, cực kỳ dễ dùng!

Xét thấy thực lực của Tyranitar chưa đủ, việc luyện tập 「Kiếm Đất」 có thể tạm thời gác lại.

Nỗi tức giận tích tụ khi còn là Pupitar vì không được ăn uống thỏa thích, có thể được giải tỏa hoàn toàn thông qua việc luyện tập 「Phản Đòn Tức Giận」.

Lục Dã rùng mình.

Nỗi tức giận đó… nghĩ thôi đã thấy đáng sợ rồi!

Đêm đó trước khi đi ngủ, lúc 1 giờ sáng.

Ba viên Z-Crystal đã được gửi đến chỗ ở của Thầy Lục.

Ngắm nhìn ba viên Z-Crystal Thép, Đá, Đất lấp lánh ánh khoáng vật trên bàn trà, Thầy Lục im lặng không nói nên lời.

Tính cả Normal, Lửa, Bọ, đã thu thập được 6 loại Z-Crystal khác nhau rồi.

Cảm giác cách 12 loại còn lại cũng sẽ không quá xa xôi đâu… Lục Dã lắc đầu, ngáp một cái, chìm vào suy tư.

Không biết Cynthia có nhìn thấy cơn mưa sao băng mà tôi tặng cô ấy không.

Một chút thiên thạch cỏn con, tôi trực tiếp đánh nát cho mỹ nhân Cynthia xem! (Ngộ) Sau trận chiến ở Hoenn, cậu đã tạo được chút quen mặt trước Groudon, Kyogre và Rayquaza.

Không biết có cơ hội triệu hồi họ không… Dù sao thì các vị ấy giờ cũng phải nể mặt cậu một chút rồi.

Còn có một việc nữa là đã mở khóa năng lực Bay lượn —— Lục Dã nhìn Latias.

Chỉ thấy cô bé Latias mắt mơ màng, mí mắt sụp xuống, rồi nằm dài trên ghế sofa ngủ say.

"Cũng coi như đã giúp Y tá Joy hoàn thành tâm nguyện cho Latias thấy được đại cảnh tượng," Lục Dã thầm nghĩ.

Trong nhà có bốn Thần Thú, Darkrai, Victini, Meloetta, Latias.

Victini vào Cherish Ball, Meloetta vào Love Ball.

Hai con còn lại dù không vào PokéBall, nhưng nếu lừa đi làm thêm ở quán cà phê thì cũng không thành vấn đề… chắc vậy.

Với sự trợ giúp của hai Thần Thú nhỏ, dù là chiến đấu hay thi đấu Biểu diễn, Lục Dã đều có hai con át chủ bài.

Wallace, thế nào mới gọi là Bậc thầy Biểu diễn hả? (Ngửa ra sau) Lục Dã khẽ ho một tiếng, bình ổn tâm trạng, chuẩn bị kiểm tra số Berry của ngày hôm nay. 【Nhiệm vụ đặc biệt 'EpisodeΔ' hoàn thành!】【Phần thưởng nhiệm vụ: Vật phẩm huyền thoại ngẫu nhiên *1, Bùa Hộ Mệnh Lấp Lánh *1, Berry quý hiếm ngẫu nhiên *1!】 Bùa Hộ Mệnh Lấp Lánh thường là phần thưởng cuối cùng sau khi hoàn thành một khu vực, vừa khớp với việc cậu đã hoàn thành cốt truyện 'EpisodeΔ' của Hoenn.

Hiệu quả là tăng tỷ lệ xuất hiện Shiny Pokémon, tăng tỷ lệ gặp Shiny hoang dã từ 0.024% lên 0.073%, tỷ lệ trứng Shiny cũng tương tự. 【Bùa Hộ Mệnh Lấp Lánh: Sau khi sở hữu, người ta nói rằng sẽ dễ gặp Shiny Pokémon hơn. (Hoàn toàn vô dụng)】 Lục Dã: "…" Lục Dã, người đã 8 đời chưa gặp Shiny Pokémon, tức giận nói: "Rác rưởi, tiếp theo!" Vật phẩm huyền thoại ngẫu nhiên, theo công bố của Hệ thống, có khả năng rút ra những vật phẩm quan trọng như Griseous Orb, Kim Cương Bảo Châu.

Rõ ràng là cậu không thể rút trúng những vật phẩm hạng SSR như vậy, nhưng lần này, Thầy Lục lại may mắn một cách kỳ lạ! 【Đinh!

Nhận được 'Soul Dew' *1!】【Soul Dew: Viên ngọc pha lê chứa đựng sức mạnh thần bí, khi Pokémon vô hạn mang theo, sức mạnh của chiêu thức Hệ Tâm Linh và Hệ Rồng sẽ được tăng cường. (Cùng loại với Thủy Chi Đô)】 Lục Dã: "Vãi chưởng, ra hàng rồi!" "Rati?"

Latias bị đánh thức, ngơ ngác nhìn qua. 【Soul Dew】 là vật phẩm độc quyền của Latias/Latios, tương truyền có khả năng điều khiển dòng nước và linh hồn.

Một tháng trước, 【Soul Dew】 đối với Thầy Lục hoàn toàn vô dụng, nhưng giờ ít nhất có thể giúp Latias bay cao hơn và nhanh hơn… Lục Dã cúi đầu nhìn, rồi nói: "Latias, anh có một món quà muốn tặng em." Latias mơ màng bay tới: "Là gì vậy ạ?" Lục Dã quay người đưa viên pha lê xanh trong suốt như ngọc cho Latias, nghiêm túc nói: "Cái này rất hợp với em." Latias ngây người, ngập ngừng nói: "Anh… đã đặc biệt, tìm, tìm cho em sao?" "Đúng vậy." Lục Dã gật đầu.

Rút trúng vật phẩm độc quyền, bất đắc dĩ, đành phải cho em vậy.

"Rati~ (*ˆ ᴗ ˆ*)" Latias giơ hai bàn tay nhỏ bé, nâng viên Soul Dew trong suốt, mắt cong lên như trăng khuyết.

"Cảm ơn anh~!

Em nhận nhé!" "Rất hợp với em," Lục Dã tiện miệng nói.

Latias: "Rati~ (*/ω＼*)" Lục Dã: "…" Em đỏ mặt như ấm trà bong bóng ấy!

Với sự cường hóa của Soul Dew, Latias dù thiếu kinh nghiệm chiến đấu, cũng có thể dễ dàng nghiền ép Latios của Tobias.

Thầy Lục nhớ đến Giải Vô địch PTCG Thế giới, 'Cúp Togepi', sắp được tổ chức vào tuần tới tại Lumiose City, mắt sáng lên.

Thân là 'cha đẻ của PTCG', tôi rất cần đích thân nghênh đón các đối thủ từ khắp nơi! (Ngộ) Phần thưởng cuối cùng, là linh hồn của Hệ thống, cũng là phần mà Thầy Lục mong đợi nhất: mở Berry. 【?】 Lục Dã: "Ra loại Berry cay đi, ăn cho đã!" 【Đinh!

Nhận được 'Tân Tử Quả'!】 【Tân Tử Quả: Vô cùng cay.

Hiện tại chưa ai có thể ăn hết một quả Berry này. (Nguyên mẫu là ớt, độ cay +4, độ chua -4)】 Lục Dã mở to hai mắt.

Hôm nay lại may mắn liên tục hai lần.

Chắc tôi không lỡ dùng hết vận may của mấy tháng sau rồi chứ!

Quả Berry màu đỏ hình que dài trước mắt, chỉ khẽ nhíu mày đã cảm nhận được vị cay nồng xộc thẳng vào mũi, so với Petaya Berry, Tân Tử Quả còn cay hơn gấp bội!

"Đây chính là thứ mà tôi khổ cực tìm kiếm, gia vị truyền thuyết sao," Lục Dã lẩm bẩm, từ từ nắm chặt Tân Tử Quả, ánh mắt lóe lên một tia sắc bén.

Xin lỗi nhé, Tứ Đại Thiên Vương Đầu bếp Siebold!

Tôi sẽ dựa vào vị cay này, đứng trên đỉnh cao Ẩm Thực, còn cao hơn cả ẩm thực Pháp của ông!

"Ghos… (⊙_⊙)" Gengar ngơ ngác nhìn Thầy Lục.

Hôm nay lại là một ngày chủ nhân diễn sâu nữa rồi~! … Ngày 28 tháng 8, thứ Bảy.

Trung tâm Vũ trụ Mossdeep City thông báo, khủng hoảng thiên thạch siêu lớn đã chính thức được giải trừ!

Lục Dã đã nhận được phần thưởng cần thiết, và lịch sự từ chối những khoản tặng hậu hĩnh từ Liên minh Hoenn.

Dù sao thì, Thầy Lục cũng không muốn dính líu quá nhiều.

Còn đối với Liên minh Hoenn, sự kính sợ dành cho Thầy Lục càng tăng thêm một bậc.

Với phần thưởng từ 'EpisodeΔ' và hai mảnh Đá quý, thậm chí còn mở khóa loại Berry mới và mẫu thiết kế trang trí mới, chuyến đi này cũng không uổng công.

“Mà nói đi nói lại, ban đầu tôi đến Hoenn là vì lý do gì ấy nhỉ…” Lục Dã chìm vào suy tư, nhìn trời nói: “À… là để đi du lịch nghỉ dưỡng, xong rồi tiện tay xử đẹp hai thằng ngốc và thiên thạch.” Quả không hổ danh là cậu, câu nói này, Thầy Lục đã nói chán rồi.

Tuy nhiên, câu nói kinh điển này, lan truyền trong 《Pokémon》, đã trở thành câu danh ngôn sánh ngang với câu “cuối cùng tôi nhất” của Steven.

Chương 673

Sau khi chính thức bàn giao xong các vấn đề, Lục Dã bước ra khỏi sảnh lớn của Liên minh Hoenn, ánh mắt dừng lại ở con Gengar mũm mĩm màu tím đang đi phía trước, hơi sững người.

"Ghos~ ヾ(≧ ∇ ≦*)ヾ" Gengar giơ hai bàn tay nhỏ bé, vỗ tay nhẹ nhàng như không có ai, cười nhe răng.

Trước mặt Mega Rayquaza và Deoxys, cậu vẫn có thể mở không gian ảo thuật giữa vũ trụ.

Quả không hổ danh là mày, Gengar!

Lục Dã: "…" Pokémon và Huấn luyện viên quả nhiên sẽ càng ngày càng giống nhau.

Đợi Cynthia ngày mai nghỉ phép, đến Hoenn, du lịch vài ngày rồi về Lumiose City cũng được.

Vừa hay có thể tìm hiểu phong tục tập quán của Hoenn, thậm chí còn có thể làm giám khảo Cúp Wallace, và tham gia thi đấu ở Đấu trường Biên Giới được tái chế bởi Mr.

Stone.

Lục Dã nhớ rằng, sau khi thắng ở Đấu trường Biên Giới có thể nhận được điểm, và điểm đó có thể dùng để đổi các vật phẩm quý hiếm khác nhau.

"Nếu tôi đến Đấu trường Biên Giới…" 'Chiến thuật gia' Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời.

"Ông chủ Scott của Đấu trường Biên Giới, chắc sẽ không phá sản… đâu nhỉ?" Ngày 30 tháng 8, thứ Hai.

Đã một ngày trôi qua kể từ khi Lục Dã và Rayquaza trở về từ vũ trụ.

Sau khi nhận phần thưởng cho chuyến đi Hoenn, Lục Dã chính thức bắt đầu kỳ nghỉ ở Hoenn.

Điểm dừng chân đầu tiên là đến Lilycove City, làm giám khảo cho Cuộc thi Biểu diễn Pokémon 'Cúp Wallace'.

Cùng ngày, MC của 'Cúp Wallace' do Lisia, cháu gái của Wallace, đảm nhiệm.

Lisia tóc xanh cột đuôi ngựa cao, mặc lễ phục hở eo, là một thần tượng của Cuộc thi Biểu diễn Pokémon, thậm chí còn có bài hát chủ đề của riêng mình.

Dưới ánh đèn sân khấu rực rỡ, Lisia cầm micro, bạn đồng hành Altaria bay lượn trên bầu trời, cười rạng rỡ nói: "Xin chào các bạn!

Chào mừng đến với Cúp Wallace!" Trong chốc lát, hội trường Gym tràn ngập tiếng hò reo.

"Ông còn có cháu gái nữa à?" Lục Dã ngồi ở ghế giám khảo, ngạc nhiên nhìn Wallace.

Wallace đan mười ngón tay vào nhau, cười bất đắc dĩ nói: "Em gái tôi kết hôn khá sớm.

Lisia rất hứng thú với Cuộc thi Biểu diễn Pokémon, có một lượng fan nhất định ở Hoenn, nên tôi đã mời con bé đến làm chủ trì." "Con bé dễ thương thật!" Ruby hai mắt sáng rực, nhìn về phía sân khấu.

Sophia trán nổi đầy vạch đen: "…" Lục Dã và Wallace đồng thời giật giật mí mắt.

Ruby, nguy rồi!!

Sophia túm tai Ruby, kéo cậu ta từ ghế giám khảo về phía hậu

trường, mơ hồ nghe thấy Ruby biện minh: "Tớ là nói con Altaria kia, nó tên là Thanh Thanh nhỏ, còn là tớ giúp đặt tên…" Wallace khẽ ho một tiếng, giữ nụ cười thanh lịch, hỏi: "Thầy Lục, trong phần biểu diễn của giám khảo lát nữa, ông định phái bạn đồng hành nào?" Ngón tay Lục Dã xoay xoay Love Ball, rồi 'bụp' một tiếng nắm chặt.

"Để Meloetta lên đi," Lục Dã cười nói, "Dù sao đây cũng là sở trường của em ấy." Mười phút sau, đến phần biểu diễn của giám khảo.

Meloetta lơ lửng giữa không trung, bàn tay nhỏ bé khẽ đặt lên ngực, nhắm đôi mắt xanh biếc, nhẹ nhàng hát vào chiếc micro bên tai.

Giai điệu âm nhạc được vật chất hóa, tạo thành những tia sáng vàng, đan xen tạo nên ảo ảnh về cánh đồng Verdanturf, suối chảy róc rách, và những quả táo vàng.

MC Lisia ngơ ngác nhìn Meloetta đang lơ lửng giữa không trung.

Ngay cả giọng hát của Altaria cũng khó mà sánh bằng Meloetta.

Trong giây lát, cả hội trường im phăng phắc.

Cho đến khi Meloetta cúi người cảm ơn và biến mất, lập tức bùng nổ những tiếng hò reo!

"Hay quá trời www" "Hãy trở thành thần tượng của Liên hoan Hoa lệ đi, Lục bảo!" "Vẫn còn nhớ Cúp Wallace lần trước, Thầy Lục mang Sylveon, lần này mang Meloetta —— Tiên Bố ghen rồi!" Lời đồn rằng Thầy Lục cũng rất giỏi lĩnh vực Biểu diễn đã lan truyền.

Khán giả tại hiện trường đã chứng thực lời đồn này, và hoàn toàn kinh ngạc trước giọng hát của Meloetta.

Sau khi Cúp Wallace ngày hôm nay kết thúc, Lục Dã tiếp tục ở lại Lilycove City.

Tối đó, Cynthia đến Hoenn, cùng Lục Dã đi xem triển lãm nghệ thuật của Lilycove City.

"Sau thảm họa tự nhiên, các hoạt động văn hóa cũng dần phục hồi," Lục Dã đi trên hành lang yên tĩnh và sáng sủa, khẽ nói.

"Cúp Wallace cũng được tổ chức sớm để giảm bớt không khí nặng nề." Cynthia khoác tay Lục Dã, nhìn bức tranh phong cảnh treo trên tường, mặt nghiêng cao, khẽ nói: "Pokémon huyền thoại thời Thượng Cổ… mỗi lần thức giấc đều mang đến tai ương cho nhân loại." Lục Dã nhìn bức tranh sơn dầu, đó là một bức vẽ Núi Chimney đang cuồn cuộn khói, đáp: "Tuy nhiên, chính vì Groudon và Kyogre mà năng lượng của Hoenn mới dồi dào.

Nói là trong họa có phúc cũng không quá lời." Cynthia khẽ gật đầu, nghiêng đầu nhìn Lục Dã: "Món quà anh tặng em, em đã nhận được rồi." "Món quà gì cơ?" Lục Dã nhất thời không phản ứng kịp.

"Quà đáp lễ ngày Thất Tịch năm ngoái," Cynthia mỉm cười nói.

Hai người nắm tay nhau đi trên hành lang nghệ thuật tĩnh mịch.

"À… lần Thiên Thạch Long của Garchomp suýt chút nữa gây ra cháy rừng ấy hả," Lục Dã nói.

"Trình độ của Garchomp không đến mức đáng lo ngại như vậy đâu," Cynthia bất đắc dĩ nói.

"À phải rồi, hôm nay không phải thứ Hai sao?" "Lucian xin nghỉ phép rồi, nên em đã xin bà Kikuno nghỉ bù." "Kỳ nghỉ của em có mấy ngày?" "Ba ngày." "Anh đề nghị, chúng ta hãy đến Đấu trường Biên Giới," Lục Dã nói.

"Anh định tranh thủ ba ngày này, thu thập đủ các Huy hiệu của Đấu trường Biên Giới." "Anh muốn Huy hiệu của Đấu trường Biên Giới làm gì?" Cynthia tò mò hỏi.

“Giải thưởng gì đó không quan trọng, chủ yếu là muốn cho các nhóc con một cái huy chương Đấu trường Biên Giới!” Lục Dã cứng giọng nói.

Cynthia khoanh tay, mím môi nói: “Không sao, kiến trúc của Đấu trường Biên Giới rất đặc sắc.

Ngoài khiêu chiến ra, còn có thể tham quan du lịch.” Nhà vô địch Sinnoh khi rảnh rỗi cũng thường xuyên đến các cơ sở chiến đấu, ví dụ như hai Battle Castle ở Unova và Kalos.

“Ghos~” Gengar lơ lửng phía sau Lục Dã, cười khúc khích.

Oa ha ha.

Lại có thể thu thập những huy hiệu kim loại lấp lánh rồi~! … Ngày hôm sau.

Hoenn, Đấu trường Biên Giới.

Scott là một thương nhân mũm mĩm, thích mặc áo sơ mi Alola và đeo kính râm.

Chính ông là người đã mua lại Đấu trường Biên Giới, và biến nó thành cơ sở chiến đấu của Hoenn.

Satoshi từng làm bá chủ Đấu trường Biên Giới, ban đầu cũng là do lời mời của Scott.

Trời đẹp mây trong, Scott đang nằm trên ghế bãi biển ngắm cảnh biển, nghe tin mà kính râm suýt rớt.

“Lục, Lục Dã muốn đến Đấu trường Biên Giới sao!?” Scott nói lắp bắp.

Trưởng đấu trường chiến đấu, Greta, bất đắc dĩ nói: “Dù sao thì, đó cũng là Thầy Lục với biệt danh ‘Sát thủ Little Cup’ mà.” “Tôi đề nghị,” Trưởng Nhà máy Chiến đấu, Noland nói, “Ông cứ trực tiếp

tặng Huy hiệu Đấu trường Biên Giới cho Thầy Lục đi, kẻo cậu ta phá nát Đấu trường Biên Giới mất." Huy hiệu tương tự như Badge, Đấu trường Biên Giới có tổng cộng 7 huy hiệu.

Thu thập đủ 7 huy hiệu sẽ gắn huy chương lên Pokémon để tăng độ thời thượng.

Ngoài ra, điểm số thu được trong quá trình khiêu chiến có thể đổi lấy các vật phẩm quý hiếm.

Trán Scott lấm tấm một giọt mồ hôi lạnh.

Thầy Lục đến đây đâu phải để khiêu chiến.

Rõ ràng là để tiến hóa mà!

"Các ông đừng hoảng sợ!" Scott cố gắng trấn tĩnh nói: "Chúng ta có Pháp lão Kim Tự Tháp Brandon, với bộ ba Titan của Brandon, chưa chắc đã không thể ngăn chặn bước chân của cậu ta!" "Ông Brandon," Greta cẩn thận nói, "vẫn đang sửa đền thờ ở Snowpoint City…" "Ông ấy không phải đã sửa gần nửa năm rồi sao?!" "Nghe ông Brandon nói, đã là lần thứ ba hay thứ tư rồi gì đó…" "Vậy còn Lâu đài Chiến đấu của ông Spencer thì sao?

Huấn luyện viên trong Battle Palace không thể ra lệnh cho Pokémon, hoàn toàn dựa vào ý chí của Pokémon để chiến đấu.

Năng lực chỉ huy mà ông ta tự hào chắc chắn sẽ vô dụng thôi!" Spencer là một ông lão tóc bạc đã lớn tuổi, hai cánh tay có vết tích bị năng lượng của Blue Orb ăn mòn, chống một cây quyền trượng.

"Tôi sẽ cố gắng hết sức," Spencer khàn giọng nói.

Vấn đề chính là, tôi nghe nói Pokémon của Lục Dã còn tự chơi bẩn nữa.

Đối với cơ chế của Battle Palace mà nói, đây hoàn toàn là chuyên

nghiệp đối khẩu mà… Trong không khí căng thẳng, nghiêm chỉnh đối phó của Đấu trường Biên Giới, Thầy Lục chính thức đến Đấu trường Biên Giới.

Khác với thiết lập trong anime, các cơ sở của Đấu trường Biên Giới đều nằm ở Hoenn, không cần phải đi lại giữa Kanto và Hoenn.

Thử thách đầu tiên là Tháp Chiến đấu, cần liên thắng 7 trận 6 đấu 6 trong quá trình lên tháp, không được dùng vật phẩm hồi phục.

Nhìn từ kiến trúc, kính sáng choang của Tháp Chiến đấu lấp lánh dưới ánh nắng mặt trời.

Scott cùng Greta, Spencer và mấy vị thủ lĩnh khác của Đấu trường Biên Giới, ngước nhìn Tháp Chiến đấu, bàn tán: "Mấy ông nói Thầy Lục sẽ dùng Pokémon nào?" "Arcanine đi, dù sao Arcanine tự có Hồi Phục Thần Quang." "Ừm… À phải rồi, mấy ông có hạn chế Thần Thú và Pokémon huyền thoại trong quy tắc không?" Một sự im lặng ngượng ngùng.

Ngay sau đó, sắc mặt mấy vị thủ lĩnh Đấu trường Biên Giới đồng loạt thay đổi.

Toang rồi, có chuyện lớn rồi!

Tháp Chiến đấu tầng bảy, Lục Dã chỉ huy: "Latias, Hồi Phục!!" "Rati~" Latias với chiếc Soul Dew treo ở cổ trắng muốt, lông vũ đỏ phản chiếu ánh nắng, toàn thân bao phủ bởi ánh sáng trắng dịu nhẹ.

Trưởng đấu trường tạm thời đầy tuyệt vọng, HP mà năm con Pokémon của ông ta vất vả bào mòn, xem ra đã được hồi đầy ngay lập tức!

Bắt nạt trẻ con thì thôi đi, còn dùng Pokémon huyền thoại để bắt nạt trẻ con nữa chứ!?

Ông cũng là một Thần Thú mà, Thầy Lục!

“Tôi, tôi xin thua…” Trưởng đấu trường tạm thời chìm sâu vào tự kỷ.

Xét thấy Anabel, trưởng Tháp Chiến đấu không rõ tung tích, Lục Dã chiến thắng trưởng đấu trường tạm thời, giành được 「Huy hiệu Năng lực」.

Cúi đầu ngắm nhìn chiếc Huy hiệu kim loại lấp lánh, Thầy Lục khẽ cúi đầu.

Theo tuổi tác mà suy đoán, Latias vẫn còn là một cô nhóc.

Dùng Latias đánh Đấu trường Biên Giới… rất hợp lý!

Bên ngoài Tháp Chiến đấu.

“Mới có nửa tiếng?

Tháp Chiến đấu đã thất thủ rồi sao!?” Scott trợn mắt há hốc mồm.

“Dù sao cũng không thể ngăn cản Thầy Lục mà…” Greta cười gượng nói.

“Ông Spencer!” Scott gọi lớn, “Làm phiền ông mau trở về Lâu đài Chiến đấu, chuẩn bị hạng mục thử thách tiếp theo!” “Không cần đâu.” Spencer mặt đầy bình tĩnh, an nhiên như không vướng bụi trần.

“Tôi vừa nhận được tin.

Trong lúc Thầy Lục đang khiêu chiến Tháp Chiến đấu, cậu ta đã cho Gengar mang theo Tyranitar, đi khiêu chiến Lâu đài Chiến đấu rồi.” Mọi người mặt đầy ngơ ngác.

Ngẩng đầu nhìn về phía Lâu đài Chiến đấu, chỉ thấy cát bay đá chạy, cát vàng mịt trời, mơ hồ vang lên tiếng gầm của Động Đất!

Lâu đài Chiến đấu.

Tyranitar ngẩng đầu gào thét, quanh thân là bão cát cuồng phong,

trong chốc lát, chấn động mặt đất đã nuốt chửng một con Camerupt sừng sững như ngọn núi nhỏ!

"Ghos~" Gengar đứng ở ghế chỉ huy, đối mặt với trưởng đấu trường tạm thời mặt mày xám xịt, cười nhe răng. 「Huy hiệu Tinh Thần」, Get☆Daze!

Biết tin Lâu đài Chiến đấu cũng thất thủ.

Scott tháo kính râm, dùng hai tay xoa xoa mặt.

"Chi phí sửa chữa địa điểm thi đấu không thể bắt người chơi chịu," Greta khẽ nói, "Nếu không sẽ làm hỏng tiếng tăm mất." "Tôi biết," Scott thở dài nói, "Chỉ có thể ký thác hy vọng vào phần Battle Factory sau này ——" "Ông Noland, tôi nhờ ông cả đó, nếu có thể khiến cậu ta kiếm ít điểm một chút, tôi sẽ tăng lương cho ông!" Noland là một người đàn ông đội mũ beret đỏ, mặc áo khoác trắng cổ đứng, thân hình vạm vỡ.

"Dựa vào Battle Factory để ngăn chặn người đàn ông đó sao," Noland kéo mũ beret xuống, lẩm bẩm: "Chỉ có thể hy vọng, Thầy Lục trong phần thuê mượn ngẫu nhiên, vận may kém một chút, không rút trúng Pokémon phù hợp thôi…" Kanto, Thị trấn Pallet.

Satoshi đã kết thúc khóa huấn luyện ở Núi Bạc với Blue Oak, chuẩn bị lên đường đến Kalos để tham gia Hội nghị Lumiose sau bốn tháng nữa.

Cứ nghĩ đến Pokémon mới, cuộc phiêu lưu mới, Satoshi liền phấn khích đến mức không ngủ được, cho đến sáng nay vẫn đang dùng điện thoại tra cứu thông tin Pokédex của Kalos.

"Pikachu, chúng ta đến Lumiose City rồi đi thăm Thầy Lục nhé," Satoshi nhìn màn hình điện thoại đặt trên tủ đầu giường, nói.

"Mấy hôm trước anh ấy vừa xử đẹp thiên thạch xong, giờ chắc là

đã về Kalos rồi." "Pikachu…" Pikachu nằm trên giường lật mình.

Ngoài cửa sổ, dì Delia gọi: "Satoshi —— xuống giúp dì phơi quần áo!" "Dạ biết rồi, xuống liền ạ!" Satoshi đang định lăn xuống giường, vô tình liếc thấy thông báo trên điện thoại, hơi giật mình. 【Kênh Live Stream mà bạn theo dõi, 'Thầy Lục hôm nay ăn cơm chó chưa' đang phát sóng trực tiếp…】 Satoshi tò mò bấm vào trang chủ.

Dòng phụ đề lớn, hiện rõ là 'Bá chủ Đấu trường Biên Giới!'.

Độ hot hiển thị số 1 toàn server hiện tại, màn hình đầy ắp bình luận, lấp kín cả khung hình.

"Bạn là ai?

Tại sao lại xuất hiện trong danh sách theo dõi của tôi?" "Truyền xuống đi!

Thầy Lục sắp cho nổ tung Đấu trường Biên Giới rồi!" "Hai tháng rồi, tròn hai tháng, các ông có biết hai tháng nay tôi ăn không ngon ngủ không yên, căn bản là không thể nuốt cơm nổi không?!" "Vãi, bây giờ dùng Đấu trường Biên Giới để dạy học luôn à?

Mà đây là khu ẩm thực, có hợp lý không vậy?!" "Tuần sau Giải Vô địch PTCG Thế giới của The Pokémon Company sắp khai mạc, các bạn nhỏ đừng bỏ lỡ nhé~ (Mod bình luận)" "Ôi vãi, Greta thật là moe moe!" Lúc này, trên màn hình Live Stream của Rotom, hiển thị hạng mục thử thách của cơ sở Đấu trường Biên Giới —— Đấu trường Chiến đấu.

Chỉ trong hai giờ ngắn ngủi, Thầy Lục như chẻ tre giành được hai huy hiệu 'Tinh Thần' và 'Năng lực'.

Hiện đang khiêu chiến hạng mục thứ ba, 'Huy hiệu Dũng Khí' của Greta, nữ chiến binh tóc vàng nhỏ nhắn!

Cái gọi là Huy hiệu Dũng Khí, kiểm tra ba yếu tố tâm, kỹ, thể, yêu

cầu tấn công liên tục, đòn chí mạng và bảo toàn HP.

Cuối cùng sẽ phán định thắng thua dựa trên điểm số.

Greta phái ra Pokémon là Heracross với Hệ đặc tính ‘Guts’.

Còn Thầy Lục, phái ra Sirfetch'd với Hệ đặc tính ‘Can Đảm’!

“Quạc!” Sirfetch'd cầm kiếm và khiên, lông mày chữ V sắc bén, ánh mắt sắc sảo bình thản.

Chương 674

“Áp Áp siêu dũng cảm!” “Chấn động! ‘Lấy dũng khí ra’ trong đội hình của Thầy Lục, lại là Sirfetch'd!” Trận chiến bùng nổ ngay lập tức.

Dưới sự chứng kiến của hàng triệu khán giả, đôi cánh Bọ trên lưng Heracross vỗ phành phạch, sừng nhọn trên trán lóe lên ánh sáng trắng, rõ ràng là chiêu ‘Phản Đòn’ Hệ Bay lượn!

“Vãi chưởng, Bọ Chúa mang Phản Đòn à?” “Ai cũng biết, vạn vật đều có thể Phản Đòn!” Heracross lao xuống, Sirfetch'd bình tĩnh nhìn, ánh mắt sắc sảo, nhưng thực ra hơi mơ hồ.

“Phát Hiện!

Chém Liên Hoàn!

Cú xoay người!” Lục Dã hét lớn.

Màn hình bình luận hiện ra một loạt dấu hỏi.

“Chỉ cần tôi hét đủ nhanh, một hiệp có thể dùng nhiều chiêu à?” “Nói lý ra thì ‘Cú xoay người’ không phải là chiêu thức, chỉ là đòn đánh thường thôi!” Sừng nhọn của Bọ Chúa đã ở rất gần, Sirfetch'd đột nhiên bừng tỉnh, theo bản năng giơ khiên lên.

Xoảng!!

Bị đẩy lùi nửa bước, chiếc hành tây dài của Sirfetch'd liên tục chém ra, chặn đứng từng phát Mưa Đạn Gai bắn tới, tạo ra một loạt tia lửa!

Tiến sát lại gần, Sirfetch'd vung kiếm hành tây, giơ cao, trên đó tụ lại ánh sáng vàng, như một con chim khổng lồ màu vàng đang gào thét xoay quanh lưỡi kiếm!

“Sirfetch'd, Dũng Cảm Phi Thân!!” “Quạc!!” Nhát chém đột ngột biến thành con chim lớn màu vàng gào thét, hung dũng lao xuống Heracross, luồng khí bùng nổ đồng thời hất văng cả hai!

Greta hét lớn: “Lấy dũng khí ra, Heracross, dùng Phản Kích!!” “Kraa!!” Heracross dùng hai tay che trán, Focus Sash rơi ra, sừng dài phát ra ánh sáng trắng chói lọi, sải bước lao về phía Sirfetch'd.

“Quạc! (´ゅゅゅ)σ” Sirfetch'd mặt cứng đơ.

Phát Phản Kích này, 10 cái mạng cũng không đỡ nổi!

“Vãi chưởng, Bọ Chúa khóa máu rồi!!” Màn hình bình luận kinh hô.

Satoshi mắt sáng rỡ, cứ như đang thấy Heracross của mình dũng mãnh xông lên vậy.

“Thật sự là như vậy sao?” Lục Dã bĩu môi cười.

Đối mặt với Bọ Chúa nổi tiếng về Guts, sao có thể không đề phòng một chiêu chứ!

“Sirfetch'd, Tia Lửa Điện chớp nhoáng!” “???” “Ưu tiên ra chiêu?

Không chơi nổi đúng không!” “Người bình thường ai mà mang chiêu này!” Sừng dài của Heracross sắc bén chói lọi, Sirfetch'd từ từ giơ chiếc hành tây dài lên.

Ngay sau đó, chiếc hành tây dài của Sirfetch'd như tia chớp đâm ra, nhanh hơn sừng dài một bước, đâm trúng bụng Heracross!

“Quạc…” Sirfetch'd hai chân cứng đờ, mặt bình tĩnh, từ từ thu chiếc hành tây dài về.

Khung cảnh như biến thành hai màu đỏ đen, sau một khắc dừng lại, Heracross ‘rầm’ một tiếng đổ xuống!

Màn hình Live Stream của Rotom, tiến độ hiển thị: 【Huy hiệu

Đấu trường Biên Giới: (3/7)】 “Ohhhhh” “Nổi lửa lên rồi!” “Nửa tiếng đã thông quan rồi sao?

Tôi chơi Đấu trường Biên Giới nửa tháng còn chưa thắng được!” “Đây không phải món cơm chó tôi muốn xem!” Satoshi ngơ ngác lẩm bẩm: “Tiến độ của Thầy Lục… nhanh quá ạ.” Khi Satoshi khiêu chiến Đấu trường Biên Giới, cậu đã mất trọn một tháng, thua đi thắng lại.

Ngược lại Thầy Lục, như chẻ tre, liên tục giành được ba huy hiệu!

Satoshi quyết định, tiếp tục ở lại trong phòng để xem học lỏm.

Huy hiệu thứ tư, tên là Huy hiệu Chiến Thuật.

Địa điểm nằm ở Mái Vòm Chiến đấu, thủ lĩnh là Tucker, ‘nhìn thì là nữ nhưng thực chất là nam’, hoàn toàn không dễ thương chút nào.

Thể thức của Mái Vòm Chiến đấu, là trận chiến Đôi 2 đấu 2.

Tucker phái ra tổ hợp Arcanine và Swampert, chiến thuật này được mệnh danh là ‘Sự kết hợp Lửa và Nước’.

Thầy Lục phái ra Tyranitar bạo chúa sa mạc, ban đầu định mượn Garchomp của Cynthia, nhưng nghĩ đi nghĩ lại vẫn phái Togepi.

“Cháp Chíp Đồ I~ ヾ(◍°∇°◍)ﾉﾞ” Togepi cưỡi trên cổ Tyranitar.

“Ban Ghi! (〝▼猛▼)” Tyranitar giơ hai tay che chở Togepi trên đầu, đối mặt với Tucker đang ngơ ngác, lộ vẻ hung tợn!

Tucker lùi lại nửa bước: “Cái, đây là chiến thuật gì?!” “Đây là cảm hứng tôi nhận được từ thủ lĩnh tiền nhiệm của các ông, Satoshi,” Lục Dã mặt đầy nghiêm túc nói.

“Pikachu có thể cưỡi trên lưng Swellow, vậy thì Togepi cưỡi trên cổ Tyranitar, rất hợp lý.” Tucker: ???

Màn hình bình luận tràn ngập chữ ‘hahaha’.

“Quá bá đạo.” “Thế mà lại là chiến thuật hợp thể trong trận Đôi!” “Tôi sẽ là phần đầu!” “Còn một điểm rất quan trọng,” Lục Dã bình tĩnh nói, “Như vậy Togepi sẽ không bị dính Động Đất nữa.” Tucker: “…” Tôi rõ ràng cảm thấy cậu ta đang nói dóc, nhưng tôi hoàn toàn không phản bác được!

“Tyranitar, Động Đất; Togepi, Trợ Giúp!” “Cháp Chíp Đồ I~(´∇`)ﾉ” Togepi lắc lắc ngón tay.

Tyranitar như có thần trợ, gầm lên giậm đất, Động Đất hung mãnh trong một hiệp đã đánh tan đội hình của Arcanine và Swampert!!

“Arcanine: Tôi có thể không phải người, nhưng cậu chắc chắn là chó.” “Tyranitar càn quét!!” “Huy hiệu Chiến thuật?

Huy hiệu bắt nạt trẻ con!” Thống kê thời gian thực của Rotom hiển thị: 【Huy hiệu Đấu trường Biên Giới: (4/7)】 Kỷ lục thông quan nhanh nhất 7 ngày bá chủ Đấu trường Biên Giới mà Mirat đã tạo ra.

Xem ra, Thầy Lục sắp phá kỷ lục đó chỉ trong 24 giờ ngắn ngủi!

Lượng khán giả Live Stream ngày càng đông, một lượng lớn người xem ùn ùn kéo đến, vô hình chung cũng mang lại lượng tương tác lớn cho Đấu trường Biên Giới.

Scott vừa khóc ròng, vừa chuẩn bị những vật phẩm sắp phải tặng đi, vừa tự an ủi: “Thầy Lục vẫn còn lương tâm… ít nhất cũng kéo được lưu lượng!” Huy hiệu thứ năm, tên là Huy hiệu May Mắn.

Địa điểm nằm ở Con Đường Chiến đấu.

Ngoại hình của Con Đường Chiến đấu, là cái miệng rộng mở của một con Seviper, ‘bụng’ của nó có đủ loại phòng.

Trong đó có thể gặp bẫy, người khiêu chiến, hoặc vật phẩm hồi phục, tổng cộng có 140 phòng.

Ngay cả Huấn luyện viên may mắn nhất, cũng phải mất ít nhất hai ba ngày ở đây, mới có thể gặp được Trùm cuối Lucy.

"Thế này là stream 72 tiếng không nghỉ à hhhh" "Thầy Lục: Huy hiệu May Mắn?

Không cần cũng được!" Lục Dã đứng trước Con Đường Chiến đấu, vuốt vuốt cằm, kiên quyết bước vào cái miệng rộng của Seviper.

"Togepi, em dẫn đường đi," Lục Dã nói, "Cứ đi theo cảm giác, không cần để ý ý kiến của anh!" "Đồ i?" Togepi lạ lùng nhìn Lục Dã, ngoan ngoãn gật đầu.

Ngay sau đó, vỏ trứng nhỏ bé bước những bước chân bé xíu, lắc lư tiến về căn phòng tiếp theo.

"Ôi vãi!!" "Đây là gian lận đúng không, Thầy Lục!" "Quy tắc đã ghi rõ, Huấn luyện viên có thể tận dụng Hệ đặc tính, năng lực của Pokémon để khiêu chiến." "Suốt đường không có bẫy ngầm, toàn là vật phẩm hồi phục?!" Dưới sự dẫn dắt của Togepi, Lục Dã quanh co tiến vào các phòng, thỉnh thoảng nhặt lên các vật phẩm Full Restore, thuốc hồi PP… trên sàn.

Thủ lĩnh Con Đường Chiến đấu Lucy, ngồi trong căn phòng cuối cùng quan sát màn hình giám sát, vẻ mặt kỳ lạ.

Suốt đường tránh được cả bẫy ngầm lẫn bẫy rõ ràng, thẳng tiến tổng bộ để gặp trùm rồi sao?

Thằng này rõ ràng đã dùng cheat nhìn xuyên tường rồi!

Lần tới tôi phải bàn với ông chủ Scott, cấm tiệt Togepi, Blissey và những Pokémon có Hệ đặc tính 'Siêu May Mắn', 'Dịu Dàng' này!

Thầy Lục một đường xông thẳng, tiến thẳng đến căn phòng cuối cùng.

Màn hình bình luận tràn ngập dấu hỏi.

"Cái này không giống với lúc tôi khiêu chiến Con Đường Chiến đấu chút nào!" "Tôi hiểu rồi, Huy hiệu May Mắn, là dành cho Togepi!" Trên màn hình Live Stream.

Chỉ mất ba giờ.

Lục Dã đứng trong căn phòng cuối cùng, đối mặt với thủ lĩnh Đấu trường Biên Giới Lucy.

"…Cậu đến rồi." "Tôi vẫn đến rồi." "Cậu thậm chí còn dọn sạch hết rương bảo vật trên đường." "Có vài quả Berry chất lượng không tốt, tôi lại bỏ lại rồi." Lucy nghẹn họng, mặt đầy tang thương nói: "Mệt rồi, mau bắt đầu đi, huy hiệu này cho cậu đấy." Mười phút sau.

Lục Dã bước ra khỏi Con Đường Chiến đấu, trên cổ áo đã cài một chiếc Huy hiệu kim loại vàng lấp lánh 「Huy hiệu May Mắn」!

"Chẳng lẽ… Thầy Lục mới là Huấn luyện viên thiên tài mà Scott khổ cực tìm kiếm." "Tôi sao lại cảm thấy, Thầy Lục sắp khiến Đấu trường Biên Giới phá sản rồi?!" "Làm ăn có lời có lỗ là chuyện bình thường, không phải còn một cái cuối cùng, Battle Factory sao!" Battle Factory sử dụng thể thức thuê mượn Pokémon, người khiêu chiến sẽ ngẫu nhiên chọn và thuê mượn ba Pokémon, để khiêu chiến các Huấn luyện viên khác.

Khi giành chiến thắng, có thể dùng một Pokémon trong đội của mình, đổi lấy một con của đối thủ.

Sau 41 trận thắng liên tiếp, ở trận đấu thứ 42, thủ lĩnh Battle Factory Noland cũng sẽ dùng đội hình ngẫu nhiên, nghênh chiến người khiêu chiến!

Quy tắc hoàn toàn khác so với khi Satoshi khiêu chiến năm xưa.

Dù sao vì để tăng tương tác, giảm chi phí, Scott đã thay đổi quy tắc

vài lần, tăng thêm không ít độ khó.

Battle Factory, độ khó nằm ở đội hình thuê mượn hoàn toàn ngẫu nhiên, kiểm tra chiến thuật và kiến thức phối hợp Pokémon của người khiêu chiến.

Và hoàn toàn ngẫu nhiên, cực kỳ kịch tính và đáng xem!

Màn hình bình luận xôn xao.

"Thầy Lục này chẳng phải là càn quét bừa bãi sao?" "Tôi thấy ba tiếng là có thể thông quan rồi." "Đề nghị đổi tên thành 'Bá chủ Đấu trường Biên Giới!

Kỷ lục thông quan nhanh nhất!'" Dưới sự chú ý của vạn người.

Lục Dã đến Battle Factory, chính thức chọn và thuê mượn ba bạn đồng hành đầu tiên.

"Chỉ cần chọn từ năm quả PokéBall này là được," nhân viên mỉm cười nói.

Sự công bằng của Battle Factory vẫn được đảm bảo, sẽ không có chuyện cố ý tăng độ khó cho người khiêu chiến.

Lục Dã tự tin, ngắm nhìn năm quả PokéBall trước mặt, đột nhiên sững người.

Năm chọn ba, những Pokémon mà cậu rút ra ngẫu nhiên, lần lượt là: 【Remoraid, Graveler, Pineco, Magikarp, Sunkern】 Chỉ số cơ bản tương ứng, lần lượt là 300, 390, 290, 200, 180.

Lục Dã: "…" "Có vấn đề gì sao, Lục Dã tiên sinh?" nhân viên dò hỏi.

"Pokémon ngẫu nhiên ở đây của các ông, đều đặc biệt… như vậy sao?" "À, sẽ ngẫu nhiên Pokémon giữa Kanto và Hoenn ạ," nhân viên mỉm cười nói.

“Vì vậy, đôi khi ở hiệp đầu tiên, cũng có thể ngẫu nhiên ra Pokémon hiếm như Dragonair nữa đó!” Lục Dã muốn nói lại thôi.

Lục Dã: “Cho tôi chọn Remoraid, Graveler, Sunkern đi… làm phiền rồi.” Có cảm giác như mơ về thời tân thủ.

Màn hình bình luận tràn ngập chữ ‘hahahaha’.

“Không có Pokémon yếu đuối, chỉ có Huấn luyện viên yếu đuối!” “Lấy chiến thuật của ông ra đi, Thầy Lục!” Chiến thuật giống như nước, còn Huấn luyện viên giống như cái bình, vì vậy hình dạng của nước sẽ thay đổi theo cái bình.

Đối với Thầy Lục mà nói, nước trong cái bình, có lẽ là màu đen.

Đã đến lúc thể hiện khí phách của Huấn luyện viên rồi!

Lục Dã khẽ ho một tiếng, bình tĩnh phân tích: “Con Remoraid này có Hệ đặc tính ẩn ‘Tâm Trạng Bất Ổn’, rất dễ dùng.” “Huống chi chúng ta còn có Graveler, vũ khí hủy diệt tối thượng nắm giữ Tự Hủy Diệt… chắc chắn sẽ thắng.” Phóng thích ba Pokémon, Lục Dã và Graveler, Remoraid, Sunkern, mắt to mắt nhỏ nhìn nhau.

“Rất vui được gặp,” Lục Dã gật đầu nói: “Trận chiến lát nữa, hy vọng chúng ta hợp tác vui vẻ.” “Gừ!” Graveler cười toe toét hồn nhiên.

Nhóm Pokémon này là nhân viên kỳ cựu của Battle Factory, đã chứng kiến không ít Huấn luyện viên, loại Huấn luyện viên chủ động trò chuyện với họ thế này là lần đầu tiên gặp.

Graveler ánh mắt ngưng lại.

Nếu đã vậy, tôi sẽ không trốn việc nữa, dốc toàn lực chiến đấu thôi!

Trận đấu đầu tiên.

Đội hình của Thầy Lục: 【Remoraid, Graveler, Sunkern】 Đội hình của đối thủ: 【Lapras, Qwilfish, Nidorino】 "Thầy Lục… lần đầu gặp mặt, xin chiếu cố nhiều!" Cô nữ sinh mặc váy siêu ngắn này, cũng là người chơi Hệ Nước, cười rụt rè.

Lục Dã khẽ gật đầu, nói: "Tôi muốn hỏi, cô rút được Lapras ngay hiệp đầu tiên sao?" "Đúng vậy ạ," cô nữ sinh ngơ ngác gật đầu nói: "Trong năm Pokémon còn có một con Scyther, lúc đó tôi không chọn, bây giờ hơi hối hận ạ." Lục Dã: "…" Sự chênh lệch giữa người xui xẻo và người may mắn, đôi khi còn lớn hơn cả sự chênh lệch giữa người và Pokémon!

"Đúng rồi, các bro!" "Ăn cơm chó thôi các bro~" Trận chiến đầu tiên, vô cùng thảm khốc.

Độ khó hơn hẳn so với việc đối đầu với Primal Groudon.

Graveler đại chiến Nidorino, dùng ý chí cứng như đá chống lại Song Phi Cước, phản công đánh bại Nidorino, quay đầu giơ ngón cái về phía Lục Dã, nụ cười nhe răng trắng sáng lóe lên.

Lục Dã mắt ngấn lệ, đối mặt với Lapras mà cô nữ sinh phái ra, nén lệ chỉ huy: "Graveler, dùng Tự Hủy Diệt!" Graveler cơ thể dần phát ra ánh sáng trắng, nét mặt bình tĩnh.

Đừng tự trách, người anh em.

Một số Pokémon sinh ra đã mang dòng máu chiến đấu.

Còn tôi, không phải vì muốn ông quỳ gối, mà là vì muốn ông chiến thắng!

Ầm!!!

"Quỷ dị." "Rồng, Rồng, Đá ——" Ánh sáng Tự Hủy Diệt, chiếu sáng con đường tiến tới.

Sau đó, Thầy Lục vận dụng luân chuyển và chỉ huy đến cực hạn, Sunkern ném Hạt Hút Máu vào cả Lapras và Qwilfish, rồi dũng cảm ngã xuống.

Thầy Lục chỉ còn lại Remoraid cuối cùng.

Còn cô nữ sinh tên Naitou, vẫn còn Lapras, và Qwilfish với tốc độ 'kinh người'!

"Để cô thấy Át chủ bài của tôi nhé, Naitou," Lục Dã bình tĩnh nói.

Naitou hơi sững người, "Át, Át chủ bài?" "Tôi chọn cậu!" Lục Dã ánh mắt sắc bén, ném PokéBall: "Remoraid!!" Đuôi của Remoraid biến thành giác hút, cố định trên mặt đất, ánh mắt sắc bén nhìn chằm chằm Lapras.

"Át chủ bài là Remoraid thì Huấn luyện viên này thảm quá!" "Đừng coi thường bất kỳ Pokémon nào, đồ khốn nạn!" "Remoraid có tác dụng gì, nó hoàn toàn vô dụng." Trong vô số con đường thất bại, chỉ có một con đường hy vọng.

Lục Dã khẽ nhắm mắt, nhớ lại lý do chọn con Remoraid này.

Hệ đặc tính ẩn, Tâm Trạng Bất Ổn.

Cuối hiệp, một trong các chỉ số tấn công, phòng thủ, SA, SD, tốc độ ngẫu nhiên tăng 2 cấp, một chỉ số ngẫu nhiên khác giảm 1 cấp.

Và trong thực tế, điều đó có nghĩa là tốc độ của Remoraid, có khả năng sẽ đột ngột tăng lên, vượt qua Lapras và Qwilfish của Naitou!!

Chương 675

“Lapras, Tia Băng!” “Remoraid, Bảo Vệ!” Lapras há miệng rộng, Tia Băng chói lọi lạnh lẽo lao tới, rơi xuống rào chắn màu xanh lục, Remoraid ánh mắt sắc bén.

Khoảnh khắc này, giữa Thầy Lục và Remoraid, sự giao thoa giữa sinh mệnh và sinh mệnh,孕育 ra một sự ràng buộc hoàn toàn mới.

Trên vai cậu, gánh vác niềm tin của Graveler và Sunkern!

“Xin nhờ cậu đó, Remoraid!” Lục Dã đổ một ván vào xác suất gây hỗn loạn của Xung Kích Nước: “Dùng Xung Kích Nước!!” Remoraid bám chặt vào mặt đất như một khẩu pháo, phun ra dòng nước cuồn cuộn, hung hãn đâm vào Lapras!

“Là tôi tưởng tượng sao?

Sao tôi cảm thấy, tốc độ của Remoraid hình như nhanh hơn rồi!” “Vãi chưởng, đây là Hệ đặc tính ẩn của Remoraid, Tâm Trạng Bất Ổn!” “??

Vị nào ra giải thích một chút đi!” “Tâm Trạng Bất Ổn, đôi khi có thể làm năng lực tăng mạnh, ngay cả Remoraid, cũng có thể chiến thắng Lapras!” “Ô~” Lapras bị Xung Kích Nước đánh trúng, rơi vào trạng thái hỗn loạn, phát ra tiếng kêu ô ô.

Dưới sự chú ý của vạn người, Remoraid phun ra Tia Bong Bóng liên tục, bắn vào Lapras với Hệ đặc tính ‘Áo Giáp Cứng’!

Bốp!!

Lapras ngã xuống!

“Đây là cường hóa SA sao?” “Không, đây là chiến thuật!” Qwilfish mà Naitou thay thế lên, bị Tia Bong Bóng mà Remoraid liên tiếp bắn

trúng, thậm chí còn trực tiếp bị đánh bại.

"Tôi thua rồi, Thầy Lục," Naitou thở dài.

Sau một khắc im lặng, màn hình bình luận lập tức bùng nổ.

"Ohhhhhh" "Học được rồi, tôi đi bắt Remoraid đây!" "Hãy tin tưởng Pokémon, dù chỉ là quen biết thoáng qua, cũng sẽ tạo nên sự ràng buộc lấp lánh!" Lượt dữ liệu liên tục tràn ngập, trong kênh Live Stream sôi động.

Lục Dã không biểu cảm đổi Sunkern lấy Lapras.

"???" "Cái này quá chân thực rồi." "Nhớ kỹ con Lapras này, nội gián đặt trước!" Sau khi chiến thắng trận đấu đầu tiên đầy khó khăn, Thầy Lục tiếp tục chinh chiến Battle Factory.

Lapras không hổ danh là kẻ nội gián, liên tục hai hiệp Bơm Thủy Lực trượt, Thầy Lục tức điên suýt nữa lại đổi Lapras.

"Bản chất của hội Chiến đấu (cười)" "Battle Factory, kẻ thù cả đời!" Trọn 10 giờ sau, Thầy Lục kiệt sức, đã chiến thắng thủ lĩnh Battle Factory Noland.

Giành được 「Huy hiệu Kiến thức」, chỉ còn cách bá chủ Đấu trường Biên Giới một bước chân!

"Cái này còn mệt hơn cả đánh Primal Groudon nữa…" Lục Dã lau mồ hôi trên trán.

Hoàng hôn buông xuống.

Lục Dã đứng trước cửa Battle Factory, đối mặt với các thành viên ban đầu là Graveler, Remoraid.

Chỉ thấy Graveler cười toe toét, Remoraid mắt ngấn lệ.

"Tạm biệt," Thầy Lục chân thành nói, "Hai cậu, hợp tác vui vẻ!" "Gừ!" Hai cánh tay bên ngoài của Graveler giơ ngón cái lên.

Cùng lúc đó, Gengar chiến thắng thủ lĩnh tạm thời của Kim Tự Tháp Chiến đấu, giành được 「Huy hiệu Dũng Khí」 cuối cùng.

Xét thấy Brandon vẫn đang xây đền thờ ở Snowpoint City, vị thủ lĩnh tạm thời này, một mình đối mặt với thử thách của Gengar, dũng khí thật đáng quý… Chỉ trong 24 giờ ngắn ngủi, Thầy Lục đã bá chủ Đấu trường Biên Giới Hoenn, hoàn thành kỷ lục thông quan nhanh nhất!

Ngay khi màn hình bình luận đang chúc mừng.

Trên màn hình Live Stream, xuất hiện bóng dáng mỹ nhân tóc vàng, màn hình bình luận lập tức chuyển sang màu vàng chanh.

"Tối nay ăn ở đâu?" Cynthia hỏi.

"Anh định thuê một nhà hàng, mời hai người bạn ăn một bữa." "Graveler và Remoraid vừa rồi sao?" "Ừm…" Lục Dã gật đầu.

Lapras, không mời cũng được! … Scott nghe tin Thầy Lục bá chủ Đấu trường Biên Giới trong một ngày, mặt đầy ngơ ngác.

Nhưng nghe nói Battle Factory vì thế mà nổi tiếng, chỉ trong vài giờ ngắn ngủi, trang web chính thức thu hút hơn vạn lượt click, ông không khỏi cảm thấy nhẹ nhõm.

"Không ngờ thứ làm khó Thầy Lục lâu nhất, lại là Battle Factory," Scott lẩm bẩm: "Tôi còn tưởng sẽ là Con Đường Chiến đấu, Huy hiệu May Mắn chứ…" Sau khi Live Stream ngày hôm đó kết thúc.

Bình luận công bằng hiện lên các dòng 'Hẹn gặp lại', 'Năm sau gặp lại', 'Tuyệt vời'… Cũng không cần năm sau gặp lại.

Chuyến đi Hoenn của Lục Dã tạm thời kết thúc, cậu định trở về Lumiose City, chuẩn bị cho Giải Vô địch PTCG Thế giới vào tuần tới.

Nghe nói Satoshi đến lúc đó cũng sẽ đến Kalos du lịch.

Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời: “Để Giáo sư Sycamore trông chừng Satoshi một chút… chắc sẽ không lại nhảy từ Tháp Lăng Kính xuống đâu nhỉ…” Ngày 1 tháng 9, thứ Tư.

Cậu bạn Koraku đã chỉnh lý và cắt ghép nội dung livestream, sau đó đăng tải lên các nền tảng video lớn như Bilibili, YouTube và Pokémon MV.

Tiêu đề là 《Ryo-sensei Dạy Bạn Chiến Đấu 018: Nhà Máy Chiến Đấu》.

Trong vài tiếng, video đã leo thẳng lên top khu vực, được đề xuất lên trang chủ và lọt vào danh sách 'Phải xem tuần này'.

Mở video ra, ôi thôi, đó chính là phân đoạn tấu hài kinh điển! "Lần cuối Thầy Lục cập nhật là lần cuối cùng." "Á đù, tôi ăn cơm tận răng Cực Đại Hóa luôn!" Do Năng lực 'Trời đày' của Huấn luyện viên, Nhà Máy Chiến Đấu diễn ra khó khăn và hao tâm tốn sức.

Nhưng điều đó chẳng ngăn cản dân mạng vừa cười ha hả gửi bình luận chạy ngang màn hình, vừa mở hộp đồ ăn ship tới. "Nhà Máy Chiến Đấu?

Đúng hơn là căn tin chiến đấu!" "Nó mà xoay chuyển được tình thế nhờ cái chiêu 'Tâm Trạng Thất Thường' đó á, ôi, tôi học được rồi đây!" Mỗi khi một mãnh tướng trong đội là Graveler tỏa ra ánh sáng trắng của chiêu Nổ Tung, màn hình bình luận tràn ngập 'rớt nước mắt'.

Còn khi Thầy Lục thắng được đối thủ vòng ba, rồi lại dùng Graveler để đổi lấy Milotic của đối thủ, màn hình công bằng bay đầy một loạt dấu chấm hỏi. "Thế là bán đứng Đại tướng Graveler rồi à?" "Thật quá sức tưởng tượng!" "Không phải vì mê sắc đẹp của Milotic đâu, mà là để Graveler nghỉ ngơi thật tốt thôi. (tôi tin là vậy đó!)" Khi phá đảo Nhà Máy Chiến Đấu và đối mặt với thủ lĩnh Noland, đội hình

của Thầy Lục đã thay đổi thành: Milotic, Lapras, Pelipper.

Một 'Đội Mưa giả cầy'. "Thật sự là cậu ta gom đủ 'Tổ đội Mưa' rồi ư!" "Nhưng mà, chiêu Bơm Thủy Lực đó có trúng không vậy?" Sau khi Lapras lỡ hai phát Bơm Thủy Lực chuẩn chỉnh, trải qua một trận đấu hiểm nghèo, Milotic đực nhờ chiêu Mê Hoặc dụ dỗ được Hariyama cái, thành công đánh bại Noland! "Thế mà cũng thắng được à?" "Đúng là quá đỉnh!" "Thôi rồi, tôi ăn không nổi nữa." "Kỳ này mà không có phân đoạn 'Đội Nắng' yêu thích của tôi à!

Tức ghê!" Trong dòng chữ cuối cùng của cậu bạn Koraku: "Cầu like, share, subscribe, thả tim ~".

Màn hình tràn ngập bình luận 'Hẹn lần sau nhé', 'Lần sau không chừng' đã kết thúc buổi 'dạy nấu cơm' đã vắng bóng bấy lâu.

Ngay lập tức, độ nổi tiếng của Nhà Máy Chiến Đấu ở Battle Frontier Hoenn tăng vọt, không ít Huấn luyện viên đổ xô đến trang web chính thức đăng ký.

Ông chủ Battle Frontier, Scott, tổng kết lại, ngoài việc trao đi bảy Huy hiệu vàng.

Vật phẩm hồi phục, Berry trong Battle Pike gần như sạch bách; Battle Palace thì phải sửa sang lại; số điểm đã trao đi cũng phải đổi thành vật phẩm để tặng Thầy Lục.

Dù Scott đau thấu xương, nhưng vẫn phải nặn ra một nụ cười.

Dù sao cũng kéo được lượng truy cập khổng lồ, đợt này không lỗ!

Sau khi đãi một bữa thịnh soạn cho Graveler và Remoraid, những 'công thần' đắc lực. "Rống!" Graveler nhìn về phía bóng lưng của người lạ đang xa dần, rơi vào trầm tư.

Sau này Graveler lang thang khắp Hoenn Battle Frontier, nhưng không bao giờ nếm lại được hương vị mỹ vị buổi chiều hôm đó nữa...

Lục Dã đổi điểm số ở Battle Frontier lấy vài khoáng vật phù hợp cho Tyranitar sử dụng, ví dụ như: Hard Stone, Soft Sand, Smooth Rock, Dark Gem. "Graaaah... (¯~¯)" Tyranitar đứng phía sau Lục Dã, nghiến răng ken két gặm đá, những lỗ hổng hình tam giác trên cơ thể nó phát ra tiếng gió xù xì.

Lục Dã quay người, nhẹ nhàng gõ vào lớp vảy xám trên bụng nó, Tyranitar nuốt chửng tảng đá, rồi nhe răng cười.

Tyranitar trưởng thành chỉ cao tầm 2 mét, hơn Thầy Lục nửa cái đầu, và gần bằng chiều cao của Arcanine vạm vỡ.

Arcanine trong Pokedex cao 1.9 mét, oai phong lẫm liệt.

Pokedex còn miêu tả Arcanine có thể chạy 10.000 cây số chỉ trong một ngày một đêm.

Không sai, đúng là một vạn cây số.

Pokedex còn miêu tả Magcargo có thân nhiệt mười ngàn độ C, trong khi nhiệt độ bề mặt Mặt Trời chỉ khoảng sáu ngàn độ C.

Chắc là Giáo sư Oak đã dùng biện pháp tu từ cường điệu hóa, hoặc là thế giới Pokémon này thực sự là 'thế giới võ hiệp cấp cao'...

Lục Dã lắc đầu, nhìn Arcanine và Tyranitar đang đứng cạnh nhau, khẽ mỉm cười.

Theo tiêu chuẩn của Cuộc thi Sắc đẹp (Contest) về sự xinh đẹp, thông minh, mạnh mẽ, đẹp trai và dễ thương, hai tên khổng lồ này, đúng là bộ đôi 'cường tráng' trong đội rồi.

Sau khi tiêu sạch điểm ở Battle Frontier, Lục Dã và Cynthia chào tạm biệt Scott. "Cảm ơn vì đã chiếu cố." Cynthia khách khí nói. "Đâu có đâu..." Scott xoa xoa tay, cười gượng nói: "Battle Frontier được hai Nhà Vô địch ghé thăm, đó mới là vinh hạnh của tôi chứ!" Chào tạm biệt xong, hai người đi về phía cảng.

Cynthia khẽ hỏi: "Chúng ta có hơi quá đáng không?" "Quá đáng gì chứ, ổng còn phải cảm ơn chúng ta ấy." Lục Dã đáp.

Scott xoa tay lên áo sơ mi lau mồ hôi, lấy điện thoại ra tra cứu số liệu trên trang web chính thức, mắt sáng rực.

Trong vòng một ngày, lượng truy cập Battle Frontier tăng vọt!

Hướng về phía bóng lưng đang xa dần, Scott hét lớn: "Cảm ơn nhiều nha!" Cynthia hơi nghiêng đầu, mắt lộ vẻ ngạc nhiên.

Lục Dã: (￣ ￣) "Ghos ~" Gengar cẩn thận cất giữ nguyên bộ 'Huy hiệu vàng' của Battle Frontier, rồi bỏ vào Thế Giới Đảo Ngược.

Nó đặt chúng cùng với toàn bộ hộp Huy hiệu của Kanto và Sinnoh.

Gengar lại lôi hộp Huy hiệu Kalos ra, nheo mắt ngắm nghía kỹ lưỡng.

Bên trong hộp Huy hiệu Kalos, bảy chiếc Huy hiệu đang lấp lánh, chỉ còn thiếu chiếc Huy hiệu Tiên cuối cùng! "Ghos ~(* ` ´)" Gengar lấy lại tinh thần.

Chỉ còn một Huy hiệu cuối cùng nữa thôi!

Gengar ơi Gengar, mày phải tranh thủ thời gian, không thể lười biếng như vậy nữa!

Cảng Battle Frontier, chiếc 'Sóng Xé' của ông Briney có thể đi thẳng đến Canalave City ở Sinnoh.

Biết được thân phận của hai người, ông Briney nói có thể khởi hành ngay lập tức.

Khách trên thuyền rất ít, mặt biển lặng sóng không gió, là một ngày đẹp trời trong xanh.

Cynthia ở trong khoang khách chăm sóc Togepi. "Đô y..." Togepi ngồi trên tấm ga trải giường trắng tinh, cúi đầu nghịch từng tấm thẻ

bài. "Nimi ~" Victini ngồi đối diện, vẻ mặt đầy tò mò.

Cynthia ngồi trên ghế sofa đơn cạnh giường, lật xem sách thần thoại, nghiêng đầu nhìn Togepi và Victini với ánh mắt dịu dàng.

Lục Dã tán gẫu với ông Briney trên boong tàu. "Tôi á?

Pokémon tôi yêu thích nhất chắc chắn là Pikachu rồi, haha." Trên vai ông Briney đậu một con Wingull, đón làn gió biển dễ chịu, ông cười sảng khoái nói: "Ngày xưa tôi nghỉ hưu thủy thủ, chính Pikachu đã giúp tôi tìm lại tuổi thanh xuân đó." "Lệ ~" Wingull nheo mắt, duỗi cánh một cái.

Lục Dã phóng tầm mắt nhìn biển xanh thẳm, bên cạnh là Sylveon với thân hình trắng như tuyết, cùng những dải ruy băng hồng. "Bố y ~" Sylveon mở to đôi mắt xanh biếc, nhìn ra ngoài boong tàu qua khe hở lan can, khẽ kêu lên. "Tôi á, Pokémon yêu thích nhất là Sylveon." Lục Dã cười nói: "Gengar tôi cũng rất thích, nhưng cuộc bình chọn phổ biến năm ngoái, tôi đã bỏ lá phiếu duy nhất của mình cho Sylveon." "À, thảo nào Sylveon của cậu trông thân mật với cậu thế!" Ông Briney cười nói. "Bố y..." Sylveon nhìn chằm chằm mặt biển, lại có chút ngượng ngùng, đôi tai hồng khẽ rũ xuống.

Không có thân mật lắm đâu...

Ít nhất thì gần đây Meloetta còn thân thiết với nó hơn nhiều...

Nên nó không vui vẻ gì mấy... "Những Huấn luyện viên khác nhau, sẽ có những tổ hợp đối tác khác nhau mà." Lục Dã xoa xoa cằm: "Giống như Red, cậu ta cũng có hai đối tác là Venusaur và Charizard." Red 'Chiến Binh' trong Special Adventures, Red 'Chiến thần im lặng' trong game Fire Red, đối tác đều là Venusaur.

Red trong anime 'The Origin' thì bắt được Mewtwo, đối tác là Mega Charizard X.

Red và Blue trong Special Adventures cũng thường xuyên hoán đổi Venusaur và Charizard, nên trên thực tế, chúng đều là đối tác của Red.

Vừa trò chuyện phiếm, ông Briney vừa bê hai chiếc ghế câu cá ra, rồi cả hai ngồi xuống nói chuyện.

Lục Dã ôm lấy bụng mềm mại trắng như tuyết của Sylveon, nó cong lưng như một con mèo, rồi được đặt lên đùi anh.

Một tay vuốt ve Sylveon đang buồn ngủ, tay kia Lục Dã cầm cần câu, tiện miệng hỏi: "Nghe nói tuyến đường này có khả năng câu được Feebas hả?" "Đúng vậy, nhưng chỉ có thằng nhóc Ruby câu được thôi, còn lại đa phần là Goldeen." Sao Cá Vàng lại sống ở biển nhỉ.

Chẳng hiểu nổi.

Lục Dã tung cần câu, trên trán như hiện ra dấu chấm than, một bóng đen xé toang mặt nước! "Hô hô ~" Magikarp vùng vẫy trên boong tàu, vẫy vây đuôi bắn tung tóe nước. "Một con Magikarp sống động như rồng như hổ!" Ông Briney tán thán, "Chàng trai trẻ, kỹ năng cơ bản chắc phết đấy!" À thì ra kỹ năng cơ bản của câu cá là câu Magikarp sao...

Lục Dã khẽ thở dài, rồi một cước đá Magikarp trở lại mặt nước.

Hoa lạp lạp —— Magikarp:?

Nếu không phải vì Sylveon nhà mày hơi đáng sợ, tao đã tiến hóa thành Gyarados và solo với mày rồi!

Buổi chiều, 'Sóng Xé' cập bến Canalave City ở Sinnoh.

Chương 676

Xung quanh Canalave City có nhiều hòn đảo như Đảo Trăng Non, Đảo Ác Mộng, Đảo Sắt...

Lục Dã còn từng ở đây, lấy được một chiếc Lông Mặt Trăng từ Thần Giấc Mơ Ngọt Ngào Cresselia.

Nhờ đó, đảm bảo Darkrai khi làm vệ sĩ sẽ không bị ảnh hưởng bởi Ác Mộng của nó.

Cảng Canalave City.

Ông Briney vai kề Wingull, đứng trên boong tàu xa dần, vẫy tay chào Lục Dã.

Lục Dã vẫy tay chào tạm biệt, cùng Cynthia đi đến Thư viện Canalave City để tra cứu tài liệu cô cần. "Đề tài gì vậy?" Lục Dã khẽ hỏi.

Bên trong thư viện lớn trang nghiêm và yên tĩnh, trần nhà vòm cao vút, những dãy giá sách bao quanh, toát lên vẻ cổ kính trang trọng.

Ánh mắt Cynthia lướt trên những cuốn sách, khẽ nói: "Vùng Sinnoh cổ đại, nghe nói trước nền văn minh Sinnoh còn có một nền văn minh khác..." Chẳng lẽ là một tác phẩm mới ra mắt?

Một khu vực mới?

Không suy nghĩ sâu hơn, Lục Dã đi sang hành lang khác tìm cuốn sách mình quan tâm.

Dãy giá sách vốn chất đầy, nay có một hàng đã bị dọn trống.

Qua hàng giá sách trống rỗng, tầm mắt Lục Dã chạm phải đôi mắt đẹp của Cynthia, dừng lại một giây, rồi lảng đi.

Tại các chỗ ngồi trong phòng đọc, không ít Huấn luyện viên và Pokémon cùng nhau đọc sách.

Một con Bounsweet đang đi lại trên bàn lớn, lá cây lay động, trông như một quả măng cụt ngon lành.

Gengar tò mò đánh giá Bounsweet.

Bounsweet: Σ(ttsu °Д°;)ttsu Vội vàng chạy về phía Huấn luyện viên, Bounsweet thậm chí còn bị sách làm vấp ngã, rồi đứng dậy hóa thành ánh sáng đỏ, chui tọt vào PokéBall. "Nghe nói ở Alola có nước ép Bounsweet." Lục Dã giới thiệu, "Được làm từ mồ hôi của Bounsweet pha với nước, ngọt ngào dễ uống, giống như kem của Alcremie." Giống như Sirfetch'd, đây cũng là một nguyên liệu dự phòng hiếm có à...

Chiếc Premier Ball khẽ rung lên một cái, rồi nhanh chóng im bặt.

Cảng Canalave City nhuộm đỏ trong ánh hoàng hôn, những con Wingull lướt qua mặt biển.

Khi thư viện đóng cửa, Lục Dã và Cynthia đi xuống từ cầu thang đá cẩm thạch dài, Cynthia khẽ ngáp một tiếng. "Ngày mai em phải về Liên minh Sinnoh rồi." Cynthia nói. "Đột nhiên anh hiểu sao Steven lại nhường chức Vô địch cho Wallace rồi." Lục Dã phụ họa.

Cynthia một tay chống hông bên chiếc váy đen, mỉm cười nói: "Dù thế nào đi nữa, giống như việc cùng anh đối đầu Groudon, đó cũng là trách nhiệm của một Nhà Vô địch." "Anh sẽ về Lumiose City trước, chuẩn bị cho Giải Vô địch Thế giới PTCG tuần sau." Lục Dã nói, "Đợi em xong việc, có thể đến Lumiose City du lịch." "Thế thì phải đến tháng sau rồi." "Tháng sau cơ á!" Lục Dã kinh ngạc. "Không thể bắt họ làm thêm mãi được chứ." Cynthia bất đắc dĩ nói.

À thì cũng đúng.

Mặc dù Liên minh Sinnoh đã hình thành một thói quen lười biếng, nhưng vẫn có rất nhiều việc cần Nhà Vô địch đích thân giải quyết.

Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời. "Vậy nếu tôi mà khiêu chiến Victory Road thành công thì...

Hay là lấy cái danh hiệu xong, nghỉ hưu ngay lập tức, lập kỷ lục còn ngắn hơn cả 'Vô địch năm phút' của Blue Oak?

Dù sao thì, công việc của Nhà Vô địch, cứ để Nhà Vô địch tiền nhiệm làm thêm giờ thì tốt hơn.

Giống như Red giao chức Vô địch cho Lance, rồi lại giao Chức Thủ lĩnh Viridian cho Blue Oak..." Lục Dã lắc đầu.

Có thành công hay không thì còn chưa biết.

Hơn nữa, Victory Road còn chưa mở cửa. "Ngày mai về Lumiose City trước đã, tiếp tục trồng Thảo Dược Hồi Sinh, Rễ Năng Lượng, Berry!" Chuyến đi Hoenn tạm kết thúc.

Giống như chuyến đi Unova, đều là vừa dạy học sinh, tiện thể cứu thế giới một lần.

Viên đạn bạc tiến hóa thành bạo quân sa mạc, cũng là một niềm vui bất ngờ.

Để luyện tập kỹ thuật bay, Lục Dã chọn cưỡi Latias bay về Lumiose City. "Đúng là một cuộc phiêu lưu mạo hiểm mà..." Lục Dã lau mồ hôi lạnh. "Đừng sợ ~" Viên Soul Dew treo trên người Latias lấp lánh dưới ánh mặt trời, "Em có thể dùng Lá Chắn Sáng để bảo vệ anh mà!" Lục Dã và chiếc máy bay đỏ nhìn nhau, im lặng một lát.

Thôi kệ đi, sợ độ cao không phải chuyện gì to tát.

Thằng cha Leon đó còn là một tên mù đường nữa là... "Phiền em rồi." Lục Dã chân thành nói, "Lỡ mà anh rớt xuống, nhớ dùng Niệm

Lực kéo anh lên nha!" "Không thành vấn đề đâu ~!" Latias hệ Tâm Linh, ra dấu OK.

Giống như Rayquaza và Reshiram, Latias trong quá trình bay cũng có thể bao bọc bản thân bằng một rào chắn bảo vệ.

Những Pokémon 'thường + bay' như Pidgeot, Braviary thì không có khả năng này.

Tuy nhiên, những Huấn luyện viên chuyên hệ bay thường sẽ đặt làm những bộ đồ bảo hộ bay đặc biệt, để dù có sự cố cũng có thể mở cánh hoặc dù. "Rati ~" Trời quang mây tạnh, Latias vỗ đôi cánh Lưỡng Kích xé gió, tự do bay lượn trên bầu trời.

Lục Dã nhìn quanh biển mây mênh mông, nét mặt có chút kỳ lạ.

Mở Group Chat, cố gắng chuyển sự chú ý.

Gần đây, Giải Đấu Võ Thuật Đai Vàng P1 đang được tổ chức tại Saffron City ở Kanto.

Bruno được mời làm khách mời, các Võ Sĩ như Brawly, Maylene, Korrina, Bea đều sẽ đến tham gia. "Tôi nhớ là năm ngoái Thầy Lục cũng tham gia mà, phải không?" Blue hỏi. "Tôi và Thầy Lục cùng tham gia đó." Brock gật đầu nói, "Geodude còn nhận được giải khuyến khích nữa." "Bea là học trò của Thầy Lục mà, đúng không?" Maylene thở dài nói: "Cảm giác cô ấy mạnh quá, với cả Korrina nữa...

Tôi chẳng đấu lại ai được cả..." "Sức mạnh của võ sĩ, phải đến sàn đấu mới biết được." Blue Oak động viên. "Có thể tham gia giải đấu khác mà." Cô bạn thân Candice của Maylene đề nghị. "Giải P1 này tiền thưởng hậu hĩnh nhất mà." Maylene đương nhiên nói, "Nếu mà giành được đai vàng, còn đổi ra tiền được nữa!" Tiền lương Gym Sinnoh vừa được phát hôm qua, Maylene và các Pokémon đã thưởng thức một bữa thịt nướng, ngon đến mức nước mắt lưng tròng.

Nếu mà thắng được P1 Conference, ít nhất cũng ăn được mười bữa thịt nướng!

Cô gái nghèo Maylene để chấn hưng Gym bị người cha cờ bạc phá nát, luôn tiết kiệm tiền lương để dùng vào việc kinh doanh Gym.

Gym Võ Sĩ và Pokémon, đối với Maylene mà nói, không chỉ là một sự nghiệp, mà còn là lý do để cô ấy tiếp tục tiến lên.

Tất nhiên, gần đây Maylene mở lớp huấn luyện võ thuật, tình hình kinh tế đã khá hơn nhiều, nhưng tính cách tiết kiệm thì vẫn giữ nguyên. "Giải P1 lần này, còn có người từ võ quán của Master (Mã Chủ Nhân) tham gia." Bruno trầm giọng nói: "Master, đó là một người đàn ông không thể xem thường." Mặc dù Master ngày nào cũng ru rú trong nhà đánh game, nhưng hồi trẻ người ta cũng là 'Vua Vòng' vô địch Galar liên tiếp, còn từng đến Đông Hoàng làm Tứ Đại Thiên Vương một thời gian.

Hồi trẻ, Master tuyệt đối có sức mạnh của một Nhà Vô địch, nhưng trạng thái xuống cấp kinh khủng, hiện tại có đánh lại Raihan hay không cũng còn là một dấu hỏi. "@Thầy Lục, anh không đi P1 Conference đánh bảo bảo nữa à?" Akin chống cằm nói. "Không đi nữa." Lục Dã nói, "Về Lumiose City trước đã, quán cà phê chính thức khai trương!" "Tôi có thể đến làm khách không?" Blue hỏi. "Tất nhiên." "Tôi cũng muốn đi." Silver bình tĩnh nói. "Tôi cũng đi cùng!" Akin nói. "Đương nhiên là không vấn đề." Lục Dã mỉm cười nói, "Ba người đồng hành, hai người miễn phí, Akin tính gấp ba." Akin:??? "Ngày mai tớ sẽ đến sân bay Lumiose City rồi!" Ash phấn khích nói. "Nếu không phiền, cứ để tớ tiếp đón cậu nhé, Ash." Clemont cười nói. "Thật á?

Tuyệt vời!" Ash siết chặt nắm đấm.

Cậu ấy định ngay ngày gặp mặt sẽ thách đấu Clemont, giành lấy

Huy hiệu Điện Hệ!

Ash và Clemont lại gặp nhau sớm rồi.

Hiệu ứng cánh bướm kỳ diệu.

Lục Dã nhìn về phía Kalos dần hiện rõ trong làn sương mù, rơi vào trầm tư.

Giải Vô địch Thế giới PTCG tuần sau, phải tìm Oleana đến Lumiose City bàn bạc kỹ lưỡng mới được.

Mặc dù Lysandre đã vào tù, nhưng Phòng thí nghiệm của hắn vẫn còn.

Dù trong anime hay game, Lysandre Lab đều thể hiện công nghệ ảnh ba chiều (hologram) trưởng thành.

Nếu có thể hợp tác với Lysandre Lab, biết đâu còn có thể tận dụng công nghệ hologram của gã đầu sư tử tóc đỏ đó, dùng Pokémon Trading Card Game để tạo ra hiệu ứng Trận đấu Pokémon chân thực...

Lục Dã vẻ mặt vi diệu, lẩm bẩm: "Thành phố quyết đấu...

Lumiose City?" Thành phố Lumiose, quán cà phê Pokémon.

Chuông gió hình Chimecho kêu leng keng. "Ghos ~" Đeo chiếc mũ lưỡi trai kiểu N, Gengar hai tay nắm chặt dây đeo ba lô, nhìn quanh cửa hàng, hài lòng gật đầu.

Tao về rồi đây ~ Lục Dã đưa tay nhấn vành mũ lưỡi trai xuống, che khuất tầm nhìn của Gengar, Gengar lập tức vung tay vung chân. "Ghos ~(no д ヽ)" Cùng lúc đó, Blastoise đeo kính râm, ánh mắt sắc bén tập trung vào chậu cây cảnh hình Bonsly, cuối cùng cũng gật đầu một cái.

Không phải vật nổ, cũng không phải Bonsly thật...

Rà soát rủi ro hoàn tất!

Rời quán cà phê tròn một tháng, bên trong cửa hàng vẫn không bám một hạt bụi, rõ ràng là có người chuyên dọn dẹp.

Trong đầu Lục Dã hiện lên hình ảnh Delibird đứng trên chiếc ghế đẩu thấp, cố sức lau quầy bar bằng giẻ, anh không khỏi mỉm cười. "Đã vậy, cứ để Rocket Logistics tăng lương cho chú chim cánh cụt nhỏ đó đi!" "Ghos! (` ω´*)" Gengar gỡ mũ xuống, nhảy tưng tưng lên, dùng lưỡi liếm một cái lên má Thầy Lục.

Hiệu quả tê liệt của chiêu 'Lick' đã kích hoạt thành công!

Lục Dã cứng đơ người, xoa xoa cái cổ tê dại, bình thản đi về phía sân trong: "Để hành lý vào phòng sau rồi nói chuyện." "Ghos ~o(゜Д゜)ttsu!" Gengar ngạc nhiên chớp chớp mắt.

Sylveon vung vẩy bốn chi trắng như tuyết, chạy vọt lên phía trước, lao thẳng vào sân trong, nhẹ nhàng nhảy lên xích đu, dùng dải ruy băng quấn chặt dây thừng.

Sau con lăn, xích đu lại trở thành 'bảo bối riêng của Sylveon'! "Bố y! (`mãnh ´)" Sylveon dùng đôi mắt tròn đầy uy hiếp, trừng mắt nhìn Meloetta đang ẩn mình lơ lửng trên không.

Cái này là của tao ~!

Meloetta hơi khựng lại, rồi lập tức nở một nụ cười ngọt ngào, hái một bông hoa nhỏ từ ngọn cây, đưa về phía Sylveon: "Merlo ~ヾ(✿゜▽゜)no Tặng cậu nè ~" Lục Dã đi ngang qua Sylveon đang ngơ người, thản nhiên bỏ lại một câu: "Phải hòa thuận với em gái nha, Sylveon ~" "Bố y! o(´^ `)o" Sylveon dùng dải ruy băng nhận lấy bông hoa nhỏ, ngẩng cao cái đầu nhỏ đầy kiêu ngạo. "Chỉ là một bông hoa bình thường thôi mà, tao mới không bị mua chuộc đâu ~!" "Ngao ô....." Arcanine ngáp dài, vươn vai, nằm nghiêng trong sân phơi bụng, lim dim mắt nhìn Tyranitar bên cạnh.

Hồi bé chẳng phải nó chỉ là một cái trứng thôi sao... sao chớp mắt cái đã cao lớn thế này rồi... "Graaaah ~" Tyranitar ngồi trong hố cát, chăm chú xây lâu đài cát.

Blastoise đang tưới nước cho một vòng Thảo Dược Hồi Sinh được trồng quanh 'Cây Dervish Thế Giới - Phiên bản Ultra giá rẻ'.

Blastoise với dáng vẻ ông cụ non, xách ấm nước hình Squirtle đi ngang qua, tiện tay đổ chút nước vào lâu đài cát để cố định. "Graaaah!" Tyranitar sung sướng rống lên một tiếng, làm kinh động con Fletchling bay ngang ngọn cây.

Sirfetch'd tay cầm kiếm và khiên, đứng bất động. "Gát! (` ω´)" Kiếm sắc bén, mắt sắc bén!

Một chiếc lá rụng theo gió bay xuống.

Sirfetch'd lại từ từ nhắm mắt lại, như một đại kiếm hào thu kiếm vào vỏ.

Victini: "Nimi ~!

°*(** 0)*" Sirfetch'd: "Gát ~_(:3 ⌒゙)_" Trời nóng quá đi...

Bao giờ thì được nghỉ ngơi đây...

Hoenn chả vui tí nào cả ~ "Phù...

Hành lý đã dọn xong." Lục Dã lau mồ hôi trên trán, nhìn lại sân vườn náo nhiệt.

Dù diện tích không thể so với Giáo sư Oak, nhưng không khí cũng tràn đầy niềm vui.

Cứ để mấy nhóc tự chơi đi.

Chương 677

Lục Dã kiểm tra tin tức của Team Rocket, phát hiện định vị của Bộ ba Rocket không xa Lumiose City.

James là một nhà sưu tập PTCG trung thành, xét thấy tin tức về Giải Vô địch Thế giới PTCG, cậu ta đã rủ rê Jessie và Meowth cùng đến Kalos.

Hành trình của thằng nhóc (Ash) và Team Rocket, lại trùng hợp một cách kỳ diệu.

Lục Dã lắc đầu, liên lạc với Matori thuộc kênh Team Rocket, nhờ cô ta đến quán cà phê một chuyến. "Rõ ạ." Matori cung kính nói, "Cụ thể là việc gì ạ?" "Dự án Giải Vô địch Thế giới PTCG đang thiếu nhân sự quản lý, tôi tin vào năng lực của cô." Lục Dã định kéo thêm vài 'công cụ' nữa. "Thuộc hạ đã rõ." Sau khi trả lời, Matori hơi khựng lại.

Khoan đã, đây hình như là việc của The Pokémon Company mà.

Chẳng lẽ tôi phải làm không công cho anh sao?!

Nhưng nghĩ kỹ lại... nếu được nếm món ăn khuya do chính tay ông chủ làm, thì hình như cũng lời chán nhỉ...

Matori chỉnh lại dung nhan, khoác lên bộ vest công sở gọn gàng, tay cầm cặp tài liệu, chân đi giày cao gót đến Đại lộ Nam của Lumiose City.

Bên ngoài quán cà phê, Matori nheo mắt, với cảm giác nguy cơ mạnh mẽ, đánh giá người phụ nữ công sở khác đang đi về phía mình.

Cô ta khoác áo blouse trắng, bên trong là vest công sở, váy bút chì xẻ tà lộ ra đôi chân dài thon gọn trong tất đen, mái tóc dài màu hạt dẻ.

Ngoài việc có đường chân tóc khá cao, cô ta là một mỹ nhân công sở không chê vào đâu được.

Matori ưỡn ngực, nhìn thẳng vào Oleana, người từng hợp tác một lần, âm thầm nghiến răng.

Khốn kiếp... cô ta cao quá, khí chất bị áp đảo hoàn toàn! "Cô Matori." Oleana dừng bước, đôi mắt cận thị nặng đeo kính áp tròng, trông có vẻ lạnh nhạt, "Cô cũng đến vì chuyện Giải Vô địch Thế giới PTCG sao?" "Vâng ạ." Matori nở một nụ cười xã giao, "Với tư cách là dự án quan trọng của quý công ty, đương nhiên phải giao cho nhân tài đắc lực mới được." "Nhưng cô không phải nhân viên chính thức của The Pokémon Company mà." "Ngài Lục Dã rất tin tưởng tôi, nên mới mời tôi đến đây." "Vậy sao...

Tôi rất mong chờ màn thể hiện của cô Matori." "Tất nhiên, mong cô Oleana cũng sẽ dốc hết mười hai phần tinh thần." Cuộc cạnh tranh vô hình giữa hai cô trợ lý đã diễn ra.

Đôi khi, cạnh tranh nội bộ không phải là chuyện xấu...

Cánh cửa quán bị đẩy ra.

Cả hai cùng giật mình, nhìn về phía ông chủ quán đang đeo tạp dề. "Tôi đang làm trà chiều." Lục Dã giải thích, "Vào trong rồi nói!" "Ba tháp." Chiếc tách trà hình Sinistea, được đặt trên đĩa sứ tinh xảo. "Bộ ấm chén này..." Matori nhấp một ngụm trà đen, đặt tách trà xuống, mắt lộ vẻ ngạc nhiên, cẩn thận hỏi, "Không phải hàng thật chứ?" "Không phải hàng thật." Lục Dã nâng tách trà lên, bình thản nói, "Chữ ký ở đáy, là tôi tự dùng ngôn ngữ cổ khắc lên đó." Matori: "....." Giáo sư Pokémon thì đừng có đi làm hàng nhái chứ! "Đây là phương án kế hoạch cho Giải Vô địch Thế giới PTCG tuần sau." Oleana cẩn thận đưa cặp tài liệu lên, "Những chỗ cụ thể cần chú ý, tôi đã ghi chú hết rồi, xin ngài xem xét." Matori không chịu thua kém, rút cặp tài liệu ra:

"Rocket Logistics sẽ thuê quyền sử dụng Tháp Prism trong một ngày, đến lúc đó toàn bộ quảng trường trung tâm có thể dùng để tổ chức sự kiện PTCG!" Lục Dã đổi cặp tài liệu của hai người cho nhau: "Phiền hai cô rồi, xem giúp nhau xem chỗ nào cần cải thiện, đề xuất ngay lập tức, không cần nể mặt tôi!" Matori & Oleana: "....." Một ngọn Lửa Nhỏ như bùng cháy trong mắt cả hai. "Lỗi tôi tìm ra chắc chắn không thể ít hơn lỗi của cô!" Nhìn hai người đang tập trung cao độ, với ý chí chiến đấu bùng cháy, Lục Dã vui vẻ nâng tách trà lên. "Cứ "cuộn" đi, cả hai cứ "cuộn" cho tôi!" Thành phố Lumiose, Sycamore Pokémon Lab.

Giáo sư Sycamore khoác áo blouse trắng, bên trong là áo sơ mi tím, râu ria lởm chởm, mắt lộ vẻ tư lự. "Giáo sư." Alain mặc áo khoác đen đi tới. "Alain." Sycamore cười cười, trêu chọc nói: "Cô bạn gái nhỏ đi cùng cậu đâu rồi?" "Giáo sư!" "Haha, tôi nghe nói chuyện cậu, ngài Steven và Thầy Lục ở Hoenn rồi." Ánh mắt Giáo sư Sycamore dần trở nên nghiêm túc, "Alain, hồi trẻ tôi cũng là một Huấn luyện viên, tôi biết sức hút của sức mạnh lớn đến nhường nào.

Nhưng, việc mù quáng theo đuổi sức mạnh, sức hút đó thậm chí có thể phản phệ lại Huấn luyện viên." Alain cúi đầu nhìn chiếc Vòng Đá Khóa, nhớ lại khoảnh khắc Charizard bị chiêu Kiếm Địa Chấn đánh trúng, "Em hiểu rồi..." "Muốn bảo vệ người khác, trước tiên chính mình phải trở nên kiên cường." Giáo sư Sycamore cười vỗ vai Alain, "À phải rồi, hôm nay có một Huấn luyện viên từ Pallet Town sẽ đến Lumiose City, cậu có muốn gặp cậu ta không?" "Không đâu, em định cùng Charizard tiếp tục hành trình, cố gắng sớm trở thành người Mega Tiến hóa mạnh nhất." Alain dừng lại một chút, "Mairin sẽ đi cùng em." "Có phong thái của tôi năm xưa!" Giáo sư Sycamore đút hai tay vào túi, cười nói. "Em nghe nói, gần đây Lysandre Lab lại có động thái mới." Alain nói. "Tôi biết...

Hình như liên quan đến việc ứng dụng công nghệ ảnh ba chiều.

Chỉ cần không mang lại tai họa, tiến bộ khoa học sẽ là một điều tốt." "Giáo sư, ngài Lysandre... là một người như thế nào ạ?" Alain đột nhiên hỏi.

Sycamore hồi tưởng về người bạn cũ, im lặng một lúc lâu, ánh mắt hơi lóe lên, "Hắn là một người cực kỳ ôn hòa, theo chủ nghĩa hoàn hảo.

Hắn đã thất vọng về thế giới, cố gắng tạo ra một thế giới tươi đẹp không có tranh chấp." Giáo sư Sycamore mỉm cười nói: "Từ một khía cạnh nào đó mà nói, hắn cũng là một thiên tài đáng quý." "Thế giới mới tươi đẹp..." Alain rơi vào trầm tư. "Thôi không nghĩ đến chuyện đó nữa." Sycamore thu lại vẻ mặt: "Alain, cậu qua đây xem số liệu của con Froakie này." "Froakie?" Alain theo tầm mắt Sycamore, nhìn vào sân vườn.

Đó là một con Froakie đầy vết thương, ánh mắt sắc bén, cô độc ở trên ngọn cây, như đang suy tư. "Nó làm sao vậy?" Alain hỏi. "Bị Huấn luyện viên trước đó trả lại rồi." Giáo sư Sycamore thở dài nói: "Lý do là không nghe lệnh, từ chối chiến đấu.

Và hiện tượng này không phải là lần đầu tiên." "Con Froakie này yếu quá sao?" "Không, ngược lại, số liệu cơ thể của nó là xuất sắc nhất trong số Pokémon tân thủ đợt này." Giáo sư Sycamore gãi đầu, "Chẳng lẽ là trình độ Huấn luyện viên quá thấp?

Nhưng Froakie cũng chỉ mới ở giai đoạn tân thủ thôi, chuyện này kỳ lạ quá." Froakie một mình ở trên ngọn cây, đôi mắt nheo thành một đường. "Có lẽ nó muốn tiếp tục ở lại sân vườn, dù sao thì nó cũng sẽ gặp được Huấn luyện viên phù hợp thôi." Alain nói. "Mong là vậy." Giáo sư Sycamore thở dài nói. "Vậy Giáo sư, em xin phép lên đường trước." "Ừm, chú ý an toàn với cô bạn gái nhỏ của cậu nhé." Giáo sư

Sycamore nói một câu có hai nghĩa, cười ha ha vẫy tay.

Nhìn về phía bóng lưng Alain, Giáo sư Sycamore vuốt cằm, nhìn trời nói: "Huấn luyện viên từ Pallet Town...

Ash à?

Chắc là người quen của Thầy Lục rồi..." Malva với bím tóc hồng hình quai chèo, thân hình bốc lửa gợi cảm, kéo chiếc kính râm màu đỏ lửa xuống.

Trong mắt cô ta, phản chiếu một căn biệt thự đơn lập màu đỏ, đó chính là nơi Lysandre bị giam cầm vô thời hạn.

Đây lại chính là cuộc sống mà vô số người thèm muốn.

Vì Lysandre Lab có liên quan đến nhiều lợi ích, thậm chí không ít thành viên Liên minh Kalos đều là hậu bối của Lysandre.

Trước khi vào tù, Lysandre là bạn tốt của Nhà Vô địch Diantha và Giáo sư Sycamore.

Chính vị doanh nhân lớn này, vì thế giới tươi đẹp trong tâm trí mình, đã thành lập Team Flare, sau đó bị Blue Oak, người hoạt động ở Kalos, đánh bại.

Với tư cách là Blue Oak ở dạng hoàn chỉnh...

đừng nói đến Lysandre, ngay cả lão đại Giovanni cũng phải nhún nhường vài phần.

Malva nhìn thấy Lysandre đang suy tư về cuộc đời trên ban công, đeo kính râm lên, chậm rãi rời đi. "Xem ra, hắn sống cũng không tệ lắm..." Malva, Tứ Đại Thiên Vương hệ Lửa của Kalos, là phát thanh viên tin tức của Holo Caster, cũng từng là cấp dưới của Lysandre.

Biểu hiện chiến lực đáng lo ngại, nhưng xét đây là Kalos, nên cô ta lên chức Tứ Đại Thiên Vương cũng không có vấn đề gì.

Trong căn biệt thự đơn lập.

Lysandre mặc vest, mái tóc sư tử đỏ lửa đặc biệt nổi bật, tay cầm ly rượu đế cao, ngước nhìn bầu trời. "Team Rocket chuyển mình, Team Galactic bị Cảnh Sát Quốc Tế phát hiện, Team Plasma tái sinh...

Đúng là một thế giới kỳ diệu." Lysandre chậm rãi xoay người, trong phòng không có bất kỳ thiết bị liên lạc nào, chỉ có vài tấm Pokémon Trading Card Game trên bàn đặc biệt nổi bật.

Hắn từng thử tưởng tượng, nếu Trận đấu Pokémon được thay thế bằng ảnh ba chiều, liệu những tranh chấp trên thế giới này có giảm bớt nhiều không.

Dù sao, một số Pokémon không sinh ra để chiến đấu, nhưng Huấn luyện viên lại bắt chúng, ép chúng tham gia Trận đấu Pokémon...

Chính vì lý do này, Lysandre Lab dưới quyền hắn đã mạnh mẽ phát triển công nghệ ảnh ba chiều.

Lysandre lắc đầu. "Có lẽ là sự vọng tưởng của ta thôi.

Một thế giới dùng ảnh ba chiều để giải quyết tranh chấp, chắc chắn sẽ mang đến nhiều tranh chấp hơn.

Chỉ có thể ký thác hy vọng vào Team Rocket, Team Plasma, và Giáo sư.

Có lẽ, họ có thể khiến thế giới này trở nên tốt đẹp hơn một chút..." "Đã có được quyền sử dụng công nghệ của Lysandre Lab rồi à?" Lục Dã ngạc nhiên. "Vâng ạ." Oleana nghiêm túc trả lời, "Hiện tại Lysandre Lab do Malva quản lý tạm thời, và họ đã nhanh chóng đưa ra phản hồi cho chúng ta." Lục Dã khẽ gật đầu.

Nói ra cũng lạ, cả Kalos đều biết Malva và Lysandre là phản diện.

Ấy vậy mà rất nhiều người dân vẫn yêu mến Lysandre, thậm chí

còn chủ động yêu cầu gia nhập Team Flare.

Vì thế Malva không bị cách chức, Lysandre cũng không bị xử cực hình.

Xét đến sự mâu thuẫn trong tính cách của Lysandre... hắn thậm chí còn dùng toàn bộ lợi nhuận từ việc Lab phát triển Holo Caster vào công việc từ thiện... nên không phải là không có căn cứ. "Sinh nhầm thời đại rồi, gã đầu sư tử ạ." Lục Dã cảm thán.

Với kiểu tóc của Lysandre, nếu mà sinh ở làng Pallet thì ít nhất cũng làm xã trưởng.

Muốn tạo ra thế giới mới, cũng chẳng cần tốn công sức làm cái Vũ Khí Tối Thượng diệt vong sinh mệnh làm gì —— đánh bài là được rồi!

Tất nhiên, bản chất phản diện của Lysandre sẽ không thay đổi, Thầy Lục chỉ muốn mượn tạm công nghệ ảnh ba chiều của họ, để làm cho Giải Vô địch Thế giới PTCG thêm phần hoành tráng thôi.

Các nhiệm vụ đã được sắp xếp xong xuôi, thời gian đến bốn giờ chiều.

Lục Dã nhận được tin nhắn từ Clemont. "Ash đã đến Lumiose City rồi ư!?" "Pikachu nhìn mau, ở đây có rất nhiều Pokémon tớ chưa biết!" Ash mắt sáng rực, chạy băng băng trên đường cái, quanh co khắp thành phố Lumiose xinh đẹp, cứ như Lưu bà bà vào Đại Quan Viên vậy.

Pikachu vung vẩy bốn chi, chạy song song với Ash, phấn khích nói: "Pikachu!" "Ash, chậm, chậm lại một chút đi..." Clemont thở hổn hển theo sau, "cậu chạy... nhanh quá!" Bonnie cũng thở không ra hơi: "Anh ơi, đợi em với..." "Phía trước là sân đấu trong công viên rồi." Ash quay đầu hét lên, "Clemont, chúng ta đến đó đấu đi!" "Tớ biết rồi

mà..." Clemont lau mồ hôi trên trán.

Tháp Prism đã được The Pokémon Company thuê để tổ chức Giải Vô địch Thế giới PTCG.

Vị Thủ lĩnh tạm quyền 'Clembot' cũng không mất kiểm soát.

Nhưng vì Ash đã đưa ra lời mời đấu, vậy thì cứ tự mình đấu với Ash thôi.

Đến công viên được bao quanh bởi cây xanh, cách Đại lộ Nam không xa, còn có thể nhìn thấy bảng hiệu của Sycamore Pokémon Lab. "Cứ ở đây đi." Ash đã đội chiếc mũ mới, "Xin hãy đấu Gym với tớ đi, Clemont!" "Phù..." Clemont điều chỉnh hơi thở, mỉm cười nói: "Được thôi, để cậu chiêm ngưỡng sức mạnh của Lumiose Gym!" "Lên đi, Magneton!" Ba con Magnemite bay ra từ PokéBall, rồi xoay tròn kết hợp lại, nam châm lóe lên tia lửa điện màu xanh. "Được, Pikachu, Tớ chọn cậu!" Ash giơ tay, Pikachu nhẹ nhàng từ cánh tay nhảy xuống sân, bốn chi bám đất, má phát ra dòng điện: "Pika!" "Dùng Điện Giật!!" Cả hai cùng nói.

Tia lửa điện chói mắt bùng lên, hai dòng điện va chạm vào nhau, tạo thành một làn khói đen.

Vài hiệp sau, Pikachu thở hổn hển, rõ ràng HP không còn đủ!

Clemont lẩm bẩm: "Lạ thật...

Sao cứ có cảm giác Pikachu như đang 'giả vờ' vậy..." Sự biến đột ngột ập đến, một cánh tay máy bay ra, dễ dàng chộp lấy Pikachu. "Ai đấy!" Ash quay đầu phắt lại.

Đèn sân khấu đột nhiên rọi xuống. "Vì các ngươi đã thành tâm thành ý hỏi rồi." "Vậy chúng ta sẽ đại phát từ bi mà nói cho các ngươi biết..." Sau khi tua nhanh tiến độ, một con Froakie với ánh mắt sắc bén, bất ngờ xuất hiện giữa chừng! "Đây là cái thứ gì vậy meo?"

Meowth nghiêng đầu hỏi. "Trông có vẻ không dễ chọc đâu..." James khẽ nói.

Ngay sau đó, Froakie ném ra chiêu Bong Bóng, bao trùm cỗ máy, rồi phát nổ.

Bộ ba Rocket không kịp phòng bị, bay thẳng lên trời như sao băng! "Cái cảm giác đáng ghét này ~" "Xùy ~ bọn này ghét!" Đinh.

Lục Dã đang tưới nước cho cây Berry con trong sân quán cà phê, ngơ ngác ngẩng đầu nhìn trời. "Vừa rồi có cái gì đó bay qua đúng không nhỉ..." Mặc kệ đi.

Ánh mắt lại hướng về cây Berry con trong chậu ươm hình quả trứng, giới thiệu của Hệ Thống hiện ra. 【Chậu Trồng Berry: Vật chứa tiện lợi giúp bạn dễ dàng trồng Berry bất cứ lúc nào.】 Dù Hệ Thống có thể đổi Berry trực tiếp, nhưng tự tay trồng ra vẫn có hương vị đặc biệt hơn.

Chôn Berry vào chậu, đợi nó thành cây con rồi di thực ra sân, hy vọng có thể mọc thành loại cây ăn quả ở Galar.

Lục Dã hài lòng gật đầu.

Nếu Steven là người mê khoáng thạch, thì Thầy Lục chắc chắn là người mê Berry!

Có hai nhân tài quản lý là Oleana và Matori ở đó, Giải Vô địch Thế giới PTCG cũng không cần tự mình phải bận tâm.

Đến lúc đó, cứ đích thân đến hiện trường thi đấu là được.

Để khuyến khích các tuyển thủ tham gia, Matori thậm chí còn bày ra chiêu 'Nhà Vô địch có thể đấu bài với người sáng lập' làm phần thưởng, và lấy lá bài UR tuyệt bản làm vật cược.

Lục Dã nghi ngờ sâu sắc rằng tên Dakto đó sẽ mang theo 'linh hồn

hộ mệnh' Darkrai của hắn, cùng đến tham gia giải đấu.

Mà cũng chẳng sợ thua Dakto.

Đánh không lại thì cứ nói nhảm, thật sự không được thì in bài ngay tại chỗ, dù sao cũng là công ty nhà mình mà...

Chương 678

Trời dần tối.

Lục Dã vừa ngân nga khúc hát, vừa rửa thực phẩm trong bếp, loáng thoáng nhớ ra điều gì đó, cau mày nói: "Ngày đầu Ash đến Lumiose City... có phải đã xảy ra chuyện lớn gì đó không nhỉ..." Leo đỉnh Kalos bằng phương pháp vật lý, rồi nhảy từ Tháp Prism xuống!?

Lục Dã chợt giật mình, vỗ trán một cái. "Chết rồi, sắp có tin tức lớn rồi đây!" "Ai bảo là muốn Cào Pikachu của thằng nhóc đó để sạc điện miễn phí cho con robot chứ!!" Jessie đang treo lủng lẳng trên ngọn cây, giận dữ làu bàu.

"Hết cách rồi méow...

Tụi mình không trả nổi tiền điện nữa rồi méow." Meowth yếu ớt nói.

Để tiến hành công việc dò tìm Đá Mega và kiếm một khoản tiền lớn, Team Rocket Trio đã hao tâm tổn sức chế tạo ra 'Gundam phiên bản Meowth'.

Thế nhưng kinh phí cạn kiệt, ngay cả việc sạc điện cũng thành vấn đề, thế nên James nghĩ ra ý tưởng vớ vẩn là 'mượn Pikachu'.

"Ai mà ngờ lại có Froakie xuất hiện bất ngờ chứ..." James thở dài, trán sáng đèn: "À đúng rồi, Meowth, cái thiết bị phát điện đạp chân lần trước mày chế đâu rồi?" "Đúng rồi méow, suýt nữa thì quên mất méow." Meowth bừng tỉnh.

Cuối cùng, Team Rocket Trio quyết định, sẽ dùng sức người đạp xe để phát điện cho 'Gundam'!

Tít tít tít.

Nhờ vào màn trình diễn xuất sắc của bộ ba ở Unova, sếp Giovanni đã thưởng cho một chiếc 'Holo Caster'.

Chức năng hoàn thiện hơn cả 'Pokémon Navigator', chỉ đứng sau 'Điện thoại Rotom', giá cả thì đắt cắt cổ.

Lúc này, ánh sáng xanh từ thiết bị liên lạc chiếu ra hình ảnh ba chiều.

Lục Dã mặt mày nghiêm túc.

"Admin!" Team Rocket Trio đồng thanh kêu lên.

"Mấy người lại bày trò quỷ gì nữa đấy?" "Không có méow." Meowth chớp chớp mắt, kể lại đầu đuôi câu chuyện Cào Pikachu, "Bây giờ chúng ta định đào Đá Mega để kiếm một khoản lớn méow!" Lục Dã: "..." Nghèo đến nỗi không trả nổi tiền điện...

Này không phải là tôi thời mới nuôi bé Koraku sao!

May mà, chỉ là Cào Pikachu thôi.

Team Rocket Trio không gây thêm chuyện, không đi đánh chủ ý của Garchomp.

Lục Dã thở phào nhẹ nhõm.

Yên tâm rồi, Lục Dã tiếp tục chuẩn bị bữa tối, bưng một bát mì xá xíu đi đến phòng khách, bật màn hình TV chiếu.

Bất ngờ thay, hôm nay tất cả các kênh TV đều đang phát cùng một bản tin khẩn cấp.

"Trên đỉnh Tháp Prism có một thiếu niên!" Lục Dã: ???

Trong đoạn phim trực tiếp, Satoshi đang bám vào thang khẩn cấp, từng bước một tiến gần đến Garchomp ở tầng cao nhất.

Bữa tối không ăn được rồi.

Lục Dã đặt bát đũa xuống, xoa xoa thái dương nói: “Latias, cùng anh ra ngoài một chuyến.” 「Chuyện gì vậy ~」 Latias đang gặm Chocolate, mơ hồ ngẩng đầu.

“Giải cứu con tin!” ...

Ở một diễn biến khác, Satoshi thảm rồi.

Cậu đưa Froakie bị thương đến Phòng thí nghiệm Pokémon của Giáo sư Sycamore.

Giáo sư Sycamore và Satoshi lần đầu gặp mặt, tự giới thiệu, và cho biết mình đang nghiên cứu Tiến hóa Mega của Garchomp.

Tính khí của Garchomp tương tự như Salamence, cực kỳ nóng nảy, Tiến hóa Mega rất dễ mất kiểm soát, thậm chí sẽ nổi cơn cuồng nộ mà phá hoại khắp nơi.

Còn Mega Salamence thậm chí có trường hợp tấn công Trainer, vì thế mới có biệt danh ‘Ánh trăng đẫm máu’.

Trong lúc Froakie được chữa trị, Clemont và Giáo sư Sycamore ngồi xuống trò chuyện, Satoshi dán chặt vào tấm kính tủ ấm, chăm chú nhìn Froakie.

Xuất hiện rồi, đoạn vứt bỏ, liên kết, thu phục kinh điển qua các thế hệ!

Rầm rầm rầm —— Bàn trà rung lắc, mọi người ngạc nhiên ngẩng đầu nhìn quanh.

“Giáo sư!” Trợ lý hoảng hốt chạy vào: “Garchomp, nó, nó xông ra đường rồi!” “Cái gì?” “Gầm!!” Garchomp mắt đỏ ngầu, đứng trên đường gào thét bốn phương, thiết bị đo năng lượng trên cổ rõ ràng đang khiến nó đau đớn!

Các nhà nghiên cứu cố gắng tiến lên giúp nó tháo ra.

Thế nhưng Garchomp đang nổi điên vung hai móng vuốt, miệng phun ra chiêu 'Phun Lửa Cực Đại' bắn phá xuống đường, làm bùng lên biển lửa và khói đen cuồn cuộn!

Giáo sư Sycamore và Satoshi vội vã chạy ra ngoài Phòng thí nghiệm.

"Toang rồi...

Đây là phản ứng căng thẳng của Garchomp." "Giáo sư, tôi ——" Nhà nghiên cứu mặt đầy áy náy, ngắc ngứ.

"Yên tâm, tôi sẽ giải quyết chuyện này." Sycamore đặt tay lên vai nhà nghiên cứu, ánh mắt nghiêm túc, bước đến trước Garchomp mắt đỏ ngầu.

"Tỉnh táo lại đi, Garchomp!" Khác với Garchomp kiêu ngạo khinh thường của Cynthia, con Garchomp này càng hung hăng hơn.

"Gầm!!" Garchomp gầm lên giận dữ, vọt mình bay lên như máy bay phản lực, lao thẳng đến Tháp Prism.

Một bóng người lao ra, Sycamore nghiêng đầu nhìn sang, chỉ thấy Satoshi đang đuổi theo Garchomp, chạy nhanh như bay.

"Đợi tớ với, Garchomp!" Do Garchomp mất kiểm soát, Đại lộ phía Nam rơi vào hỗn loạn.

Sau khi nó hạ cánh xuống đỉnh Tháp Prism, khu vực xung quanh đã bị đội cảnh sát do Jenny dẫn đầu phong tỏa.

Jenny nói qua bộ đàm: "Garchomp đang trong trạng thái bạo động mất kiểm soát, xin nhanh chóng sơ tán người dân xung quanh, tiến hành lánh nạn!" Các phương tiện truyền thông cũng nhanh chóng vào cuộc.

Máy bay trực thăng lượn vòng quanh Tháp Prism chìm trong màn

đêm, nữ MC đặt tay lên cửa khoang: "Xin xen vào một bản tin khẩn cấp, Garchomp mất kiểm soát đã xuất hiện trên đỉnh Tháp Prism, xin người dân nhanh chóng rời khỏi khu vực xung quanh!" Trong đoạn phim trực tiếp, Garchomp mắt đỏ ngầu, nổi giận, phun ra chiêu 'Tia Sáng Phá Hủy' như pháo sáng xuyên thẳng bầu trời Thành phố Lumiose!

Jenny lo lắng nhìn lên Garchomp trên đỉnh tháp, thấy một bóng người bước ra khỏi đám đông: "Giáo sư?" "Thật sự xin lỗi vì đã gây ra sự xáo trộn này." Giáo sư Sycamore nói, "Tôi sẽ giải quyết chuyện này." "Hiện tại Tháp Prism rất nguy hiểm, ngài không nên lại gần thì hơn!" "Đội trưởng!" Một cảnh sát hô lên, "Vừa rồi có một cậu bé đội mũ, đã xông vào khu vực phong tỏa!" "Cái gì?

Sao cậu không chặn nó lại!" Viên cảnh sát vẻ mặt kỳ lạ: "Cậu bé đó bẩm sinh có 'Thần Lực', không thể cản được!" Các đài TV đều khẩn cấp xen vào bản tin này.

Kalos, Thị trấn Vaniville.

"Serena, con mau lại xem." Serena với mái tóc nâu dài, đeo nơ bươm bướm, lấy một hộp sữa từ tủ lạnh ra, nhìn về phía TV: "Là phim thảm họa gì hả mẹ?" "Hình như là một vụ tai nạn nghiên cứu khoa học, Garchomp mất kiểm soát, bay lên Tháp Prism rồi!" Serena ngồi xuống bên cạnh mẹ, nhấp ngụm sữa nhỏ, đôi mắt màu xanh ngọc bỗng mở to.

Trong đoạn Live Stream, cậu thiếu niên đội mũ đỏ, mặc áo khoác xanh lam, đang bám sát mép tường đi bộ, bên dưới là độ cao vạn trượng.

"Trên Tháp Prism có một thiếu niên!" MC nói: "Cậu ấy dường như muốn giải cứu Garchomp!" "Là Trainer của Garchomp sao?" Serena không trả lời mẹ, nhìn bóng dáng Satoshi, khẽ thất thần.

Màn đêm dần buông.

Hàng dãy xe cảnh sát vây quanh Tháp Prism, bên ngoài khu vực phong tỏa còn vô số người dân tò mò, chỉ trỏ cậu thiếu niên trên cao, bàn tán xôn xao.

Jenny vẻ mặt nghiêm trọng, "Đội cứu hộ trên không còn bao lâu nữa mới đến!" "Khoảng mười phút!" Đèn pha rọi sáng bầu trời đêm Tháp Prism.

Trên bức tường được chiếu sáng, Satoshi bám vào thang khẩn cấp, từng bước một leo lên đỉnh Tháp Prism.

Giáo sư Sycamore và cảnh sát Jenny đồng tử co rút, khu vực phong tỏa xôn xao.

"Cậu thiếu niên đó đã leo lên đỉnh Tháp Prism rồi!" MC nói.

Serena dùng tay che miệng, nín thở.

"Phù..." Gió đêm thổi qua, Satoshi đứng trên đỉnh Tháp Prism, nhìn xuống toàn cảnh đêm Thành phố Lumiose rực rỡ.

Trên bục phẳng hẹp ở đỉnh tháp, Garchomp thở hổn hển, mắt đỏ ngầu: "Gầm..." "Garchomp, đứng yên đó đừng nhúc nhích." Satoshi từng bước tiến gần đến Garchomp, "Tớ biết cậu khó chịu lắm, đau khổ lắm, hãy tin tớ một lần, mọi người đều đang đợi cậu quay về đó!" Nhìn Satoshi đang tiến đến gần, Garchomp từng bước lùi về phía mép, mồ hôi lạnh chảy dài trên trán.

Cho đến khi không thể lùi được nữa, Garchomp gầm lên giận dữ, há miệng phun ra một phát 'Tia Sáng Phá Hủy'!

Bên ngoài khu vực phong tỏa vang lên một tràng kinh hô.

Bùm!! 'Tia Sáng Phá Hủy' rơi xuống phía sau Satoshi, đá vụn bắn tung tóe, khói đen cuồn cuộn.

Satoshi cố gắng đứng dậy, khắp người đầy vết cháy xém, ánh mắt kiên định: "Đợi tớ đó, Garchomp!" "Gầm!!" Hai móng vuốt của Garchomp tụ lại chiêu 'Vuốt Rồng' sắc bén màu xanh ngọc, ngẩng đầu gầm thét.

Trong không trung, đột nhiên một luồng sáng bắn ra, ánh sáng chói lóa của 'Ánh Sáng Chói Lóa' thu hút sự chú ý của mọi người.

Bốp!

Luồng sáng như pháo hoa tán ra, một bóng đen lướt qua bầu trời đêm!

Động tác của Garchomp hơi khựng lại, nó quay đầu nhìn về phía bầu trời đêm.

"Đó là..." Đồng tử cảnh sát Jenny co rút lại.

Đèn pha rọi sáng vào không trung.

Người dân vây xem vang lên một tràng kinh hô.

Một Pokémon trông như máy bay phản lực màu đỏ đang lao đến cực nhanh!

Máy bay trực thăng của truyền thông vì sợ Garchomp tấn công nên không thể đến gần Tháp Prism, lúc này chỉ có thể chĩa ống kính vào bầu trời đêm.

"Đây là, Pokémon huyền thoại, Latias sao!?" MC thất thanh nói.

Xoẹt —— Người thanh niên tóc đen cưỡi trên lưng Latias, trở thành tâm điểm chú ý của vạn người.

Cúi thấp người, ôm chặt Latias, vạt áo đen bay phấp phới trong gió, Lục Dã lớn tiếng nói: "Đến gần hơn nữa, Latias!" "Rati~!" Latias dùng 'Song Phi Cú Đánh' xé toạc luồng khí, lượn quanh Tháp Prism, xoắn ốc tiến gần Garchomp.

Người dân bên ngoài khu vực bao vây, ngước nhìn Trainer không rõ danh tính này, lời bàn tán càng thêm sôi nổi.

"Là đội cứu hộ trên không sao?" "Anh ấy đang tiến về phía Garchomp!" Satoshi với khắp người đầy vết cháy xém, ngước nhìn Latias đang lao xuống, nhận ra bóng dáng quen thuộc đó.

"Thầy Lục!" Satoshi reo lên kinh ngạc.

"Gầm!!" Garchomp mắt đỏ ngầu, há miệng phun ra chiêu 'Phun Lửa Cực Đại' hung mãnh, lửa sáng rực cả bầu trời!

Giữa những tiếng kinh hô khó kiềm chế, Latias với kỹ năng không chiến điêu luyện đã né tránh 'Phun Lửa Cực Đại' đang quét ngang.

Ngay sau đó, Latias vọt lên đỉnh đầu Garchomp.

Lục Dã từ trên cao nhìn xuống Garchomp.

"Dùng 'Gió Băng' xuống đất!" Latias vỗ cánh tung ra chiêu 'Gió Băng' lấp lánh.

Garchomp lộ vẻ sợ hãi, hai móng vuốt kỳ quái che đầu, 'Gió Băng' đóng băng cả hai chân nó cùng mặt đất.

"Satoshi, mau nhân lúc này!" Lục Dã hô.

"Rõ ——!!" Satoshi gầm lên xông về phía Garchomp, vòng ra phía sau Garchomp, hai chân cố định, tay ôm chặt lấy cổ Garchomp!

"Rắc, rắc!" Garchomp đau đớn giãy giụa.

"Ục ục ục ục!" Satoshi dốc hết sức, "Rắc" một tiếng bẻ gãy vòng cổ 'kiểm tra' trên cổ Garchomp!

Lục Dã giật giật mí mắt.

Trời đất ơi.

Cậu mà làm Garchomp ngất xỉu thì tôi cũng không bất ngờ đâu!

Khi thiết bị đo bị vỡ, Garchomp thở hổn hển, nửa quỳ trên đất, ánh đỏ trong mắt dần biến mất.

Khu vực phong tỏa dưới chân Tháp Prism, im lặng như tờ.

Sau vài giây tĩnh lặng, tiếng reo hò cuồng nhiệt bỗng bùng nổ!

Jenny thở phào nhẹ nhõm, nói qua bộ đàm: "Garchomp đã bình tĩnh lại!" Lục Dã chỉ huy Latias, hạ cánh xuống đỉnh Tháp Prism, cẩn thận đặt chân lên bục.

Gió đêm lạnh lẽo thổi tới, Lục Dã nhìn Satoshi và Garchomp phía trước, rồi nhìn toàn cảnh đêm Thành phố Lumiose rực rỡ.

Thành phố Lumiose, điểm nhìn toàn cảnh, Tháp Prism, đã mở khóa!

"Không sao chứ, Satoshi?" "Không sao!" Satoshi, sau khi hứng một đợt dư chấn 'Tia Sáng Phá Hủy', vẫn tươi cười rạng rỡ nói, "Garchomp cũng đã hồi phục rồi." Lục Dã khẽ gật đầu, "Pikachu cậu cũng cẩn thận một chút ——" "Pika!" Pikachu bỗng trượt chân, lỡ đà rơi xuống từ đỉnh Tháp Prism!

"Pikachu!" Satoshi xông lên, giậm mạnh chân, vọt người nhảy ra, từ điểm cao nhất của Thành phố Lumiose nhảy xuống.

Cú nhảy niềm tin!

Người dân vừa bình tĩnh lại, mặt mày kinh hãi.

Giáo sư Sycamore và Jenny, bỗng nhiên mở to mắt.

Cậu thiếu niên đó đang rơi từ trên cao xuống, nhào người ôm Pikachu vào lòng!

Mấy nay tôi có phải vừa mở khóa cái Bàn tay vàng 'hút độc' gì rồi không!

Lục Dã không kịp nghĩ nhiều, "Latias, dùng 'Tăng Tốc'!!" Latias

như một tia sáng đỏ, dùng ‘Song Phi Cú Đánh’ xé toạc luồng khí, lướt sát mặt kính trơn bóng của Tháp Prism lao xuống.

Nhanh chóng đuổi kịp Satoshi và Pikachu đang rơi.

Dưới ánh mắt lo lắng của vô số người.

Latias ổn định đỡ lấy Satoshi, đưa cậu hạ cánh an toàn xuống mặt đất.

Satoshi và Pikachu, bình an vô sự!

Ngay lập tức, người dân xôn xao, náo nhiệt hẳn lên!

“Cảm ơn cậu, Latias!” Satoshi cười nói với Latias.

Chương 679

“Rati!” Latias cười vẫy vẫy tay.

Người dân mỉm cười, đồng loạt vỗ tay nhiệt liệt.

Jenny kính sợ nhìn Latias, rồi lại ngẩng đầu nhìn bóng người mờ ảo trên cao.

Cô biết Latias là Partner của ai.

Và vị Anh hùng đó, là vì để tránh phiền phức phỏng vấn, sự xô đẩy của đám đông, nên mới chọn ở lại trên cao!

“Tuyệt vời quá đi...

Anh Lục Dã...” Jenny lẩm bẩm.

Tháp Prism, đỉnh tháp.

Lục Dã bình tĩnh ngước nhìn bầu trời đêm.

“Ghos ~” Gengar như một Thế Thân hiện ra bên cạnh, cười toe toét.

“Không phải là không muốn xuống.” Lục Dã khẽ tự lẩm bẩm, “Là một chút cũng không dám động đậy mà...” Máy bay trực thăng của truyền thông lượn đến, Lục Dã ngẩng mắt nhìn, vừa lúc đối diện ống kính.

Nữ MC bị vẻ ngoài tuấn tú của thanh niên tóc đen làm cho kinh ngạc mất một giây, sau đó mới phản ứng lại, lắp bắp nói: “Lục...

Thầy Lục!?” Trong đoạn phim trực tiếp, cận cảnh vị Trainer này được chiếu.

Giữa màn đêm, Lục Dã đứng trên đỉnh cao nhất của Tháp Prism, hai tay đút túi, vạt áo bay phấp phới, Gengar lơ lửng bên cạnh.

Khoảnh khắc đó.

Tất cả người hâm mộ ở Kalos, đều chấn động!

“Vãi chưởng, Thầy Lục!” Nỗi lo lắng cho vị Trainer vô danh kia vừa rồi, lập tức tan biến.

Trong đầu người hâm mộ đồng loạt hiện lên một suy nghĩ.

Chết tiệt, lại để ổng thể hiện rồi! ...

Sự kiện kết thúc, Garchomp trở về Phòng thí nghiệm, tiếp nhận chữa trị.

Satoshi được truyền thông phỏng vấn, gãi đầu nở nụ cười tươi tắn: “Lúc đó tôi cũng không nghĩ nhiều, cứ thế nhảy xuống thôi...” Viên cảnh sát cố gắng ngăn Satoshi, nhìn những vết thương trên người Satoshi, vẻ mặt kỳ lạ.

Cậu bé này không chỉ bẩm sinh có ‘Thần Lực’.

Tôi nghi ngờ cậu ấy đã luyện võ công của Đông Hoàng, những tòa nhà cao 90° thẳng đứng đối với họ căn bản không phải là vấn đề!

Serena nhìn chằm chằm vào bản tin, lẩm bẩm: “Satoshi...” Ngày hôm sau.

Các tờ báo lớn ở Thành phố Lumiose tranh nhau đưa tin về hành động anh hùng giải cứu của Thầy Lục.

Kèm theo là bức ảnh Thầy Lục đứng trên đỉnh Tháp Prism, vẻ mặt lạnh lùng, dáng người thẳng tắp.

Lục Dã lật xem báo, trầm mặc.

Lúc đó hình như mặt mình tái mét, hai chân cứng đờ.

Nhưng nhìn bức ảnh chụp ra, hình như lại không có vấn đề gì...

Hình ảnh đêm qua nằm mơ, đều là cảnh mình nhảy từ Tháp Prism

xuống.

Lục Dã xoa xoa cái cổ bị cứng, ngáp dài đi ra phòng khách, tiện thể lướt xem dòng trạng thái nhóm.

Satoshi: "Tớ đã thu phục được Froakie rồi! 【Ảnh】" Lục Dã khẽ mỉm cười, gửi một lời chúc mừng.

Đinh linh linh —— Tiếng chuông gió kêu.

Lục Dã đưa mắt nhìn.

Vị khách không mời với mái tóc dài màu xám, khoác áo choàng, đẩy cửa tiệm cà phê, một luồng Aura sắc lạnh ập đến.

"Thầy Lục." Dakto lạnh lùng nói: "Tôi đã đợi ngày này rất lâu rồi!" "Tiệm tạp hóa bên cạnh có gói bim bim giảm giá một nửa." Lục Dã lười tiếp đãi.

"Ở đó, ở đó!" "Vậy, cậu cũng đến tham gia Giải vô địch thế giới sao?" Lục Dã rót một chén 'trà thảo mộc hoa Lilligant', đặt trước mặt Dakto.

Dakto với mái tóc xám bay phấp phới, đã trở lại trạng thái bình thường, sau khi cảm ơn liền bình tĩnh nhấp một ngụm trà.

"Không sai.

Để tham gia giải đấu này, tôi và Darkrai đã đi khắp Sinnoh và Kalos.

Cuối cùng cũng tập hợp được bộ bài mạnh nhất trong lòng tôi." "Thầy Lục!" Dakto mắt sáng rực, "Tôi đã nóng lòng muốn tham gia trận khai mạc vào ngày mai rồi!" Hóa ra đã phát sinh thêm cái nghề phụ 'Thợ săn Bài' này rồi sao...

Coi chừng Dakto đánh Pokémon Trading Card Game!

Lục Dã đổ mồ hôi hột nói: "Cố lên, ngày mai tôi cũng sẽ tham dự

lễ khai mạc.” “Nhắc mới nhớ, người trên bản tin hôm qua, thật sự là ngài sao?” “Cậu cũng nhận được tin tức rồi à...” “Vâng, thành viên trong Club đã chuyển tiếp cho tôi.

Tôi còn xem cả bức ảnh đó nữa.” Sau khi bình ổn Garchomp, cứu cậu thiếu niên rơi từ trên cao, hoàn thành một hành động Anh hùng như vậy.

Thầy Lục đứng trên Tháp Prism, nhìn xuống thành phố —— Bức ảnh được chụp ngày hôm đó, có triển vọng tranh giải tin tức xuất sắc nhất, đã gây ra một tiếng vang không nhỏ ở khắp Kalos!

Lục Dã nhìn lên trần nhà.

Không phải tôi muốn tạo dáng đâu, là tôi không dám nhúc nhích, phải đợi Latias quay lại đón tôi đó...

“Tôi hiểu, ngài không bị danh tiếng ràng buộc, nên mới ở lại trên đỉnh tháp.” Dakto ngữ điệu kính trọng, “Tuy nhiên, Anh hùng phải được ca ngợi, đây cũng là quan điểm nhất trí của tôi và các thành viên trong Club.” “Haha.” Lục Dã cười gượng hai tiếng, “Trời không còn sớm nữa, quán đóng cửa, hẹn gặp lại ở trận khai mạc ngày mai nhé!” “Ghos Ghos ~” Gengar đẩy Dakto đang muốn nói mà lại thôi, tiễn cậu ra khỏi quán.

Trời... không còn sớm?

Dakto ngẩng đầu nhìn mặt trời đang lên, tay sờ cằm, trầm mặc.

Đột nhiên, Dakto giật mình, quay người đập cửa quán: “Thầy Lục, Poké Ball của tôi còn để trong đó!

Darkrai và Latios!” ...

Darkrai trán đổ mồ hôi lạnh, nhìn Darkrai tràn đầy áp lực, lắp bắp nói: “Kín, kính chào tiền bối!” Darkrai lãnh đạm ngẩng đầu, lướt mắt nhìn hậu bối không quen biết, khẽ gật đầu.

Ngay sau đó, nó tiếp tục cầm cây chổi lông gà, bay đến khe hở trên trần nhà nghiêm túc quét dọn.

Rắc!

Âm thanh thế giới quan vỡ nát.

Darkrai trẻ tuổi há to miệng, trong lòng như có vạn con Tauros phi nước đại.

Tiền bối có Aura như Thần Thú, lại đang làm việc nhà?

Tiền bối, nếu tiền bối bị chủ quán này cưỡng bức, tiền bối hãy chớp chớp mắt!

Ở một bên khác.

Latios đang trò chuyện với em gái.

"Thì ra là vậy...

Y tá Joy đã giao em cho Anh Lục Dã sao." "Em tự nguyện đi theo anh ấy!" Latias nói, "Ở chung lâu rồi, thấy anh ấy cũng khá tốt mà ~" Latios tâm trạng có chút phức tạp.

Một mặt, nó muốn nhắc nhở em gái, nên cảnh giác hơn với con người.

Mặt khác, ngay cả bản thân nó cũng đi theo Dakto, thật sự không có sức thuyết phục.

Ánh mắt rơi vào vòng cổ của em gái, Latios bỗng giật mình: "Cái, cái này là..." "Đẹp không!

Linh Hồn Châu, là Anh Lục Dã tặng em đó ~" Latias cong mắt cười. 'Linh Hồn Châu' là vật phẩm quý giá của tộc Pokémon vô hạn, những Latios/Latias sở hữu bảo vật này rất ít ỏi.

Khi con người có tâm linh tà ác chạm vào 'Linh Hồn Châu', sẽ làm

ô nhiễm nó, khiến nó mất tác dụng.

Viên ngọc trong suốt, tinh khiết, sâu thẳm như biển cả, đều thể hiện sự thuần khiết lương thiện của con người kia.

Latios chìm vào im lặng.

Bây giờ bắt cóc Dakto, còn kịp không...? ...

Khi lấy lại được hai quả Poké Ball thông thường.

Dakto rõ ràng cảm nhận được, tâm trạng của hai bạn đồng hành có chút buồn bã.

Như thể bị đả kích bởi sự khác biệt một trời một vực, nên rơi vào im lặng.

"Sĩ khí không tốt sao...

Cái này khó giải quyết đây..." Dakto nhíu mày chặt, quát khẽ: "Lấy tinh thần chiến đấu ra đi, Darkrai, Latios!" Darkrai và Latios, cúi đầu ủ rũ, ẩn mình sau lưng Dakto.

Nghe thấy lời cổ vũ của Trainer, cả hai ánh mắt lóe lên chút sáng, ngẩng đầu nhìn lên.

Chỉ thấy, Dakto cầm hai thẻ UR 【Darkrai】【Latios】, lớn tiếng nói với chúng: "Ngày mai, anh mong chờ màn thể hiện của hai em, cố lên!" Darkrai/Latios: "..." Cùng là Thần Thú/Pokémon huyền thoại.

Sự khác biệt giữa tôi và tiền bối/em gái, sao lại lớn đến thế chứ... ...

Ngày 4 tháng 9, thứ Bảy.

Giải vô địch thế giới PTCG được vạn người mong đợi, chính thức khai mạc tại quảng trường trung tâm Thành phố Lumiose.

Bùm, bùm!

Pháo hoa nở rộ trên trời, bóng bay treo dải ruy băng lơ lửng.

Quảng trường trung tâm bốn bề thông thoáng, toàn là các tuyển thủ mặt mày hưng phấn tham gia thi đấu.

"Bản tin hôm qua cậu xem chưa?

Thầy Lục đã cứu Satoshi đó!" "Tuyệt vời quá đi, đứng trên đỉnh Tháp Prism, hệt như Anh hùng trên những tòa nhà chọc trời vậy!" "Thầy ấy đúng là Sensei của tôi mà, tôi từng học với thầy ấy ở Học viện Celadon." Học sinh với mái tóc bay bồng, vẫy vẫy lá bài UR trong tay, "Lá bài của tôi còn là thầy ấy tặng đó chứ." Vù, vù!

Bốn năm ánh mắt đỏ rực, đồng loạt quét về phía học sinh đó.

Bất kể là Pokémon Battle hay Card Battle, một trận chiến ác liệt là điều khó tránh khỏi.

Phóng viên tóc đỏ, lia máy quay, ngẫu nhiên phỏng vấn một người đàn ông tóc xanh, mặc đồng phục chữ R màu trắng.

"Chào anh, xin hỏi vì sao anh tham gia Giải vô địch thế giới PTCG?" "Haha, vì tôi khá thích sưu tầm, nghe nói đăng ký là có giải thưởng tham gia mà." James gãi đầu cười nói.

"Vậy xin hỏi anh thường mua Collection ở đâu ạ?" Jessie hỏi.

"Ở trang web chính thức của The Pokémon Company đó, Rocket Logistics còn có cửa hàng online cùng mẫu, nhớ nhận diện thương hiệu Meowth lâu đời nha!" Bùm!

Một luồng sáng đỏ bay ra từ Poké Ball, che kín mít đoạn phỏng vấn, Jessie và James biến sắc, nhào tới Sonans.

"Xùy ~ Này!" Trên ban công tầng ba Tháp Prism, Oleana nhìn xuống đám đông, nói vào điện thoại: "Chủ tịch còn bao lâu nữa mới đến." "Nửa tiếng, khi đó sẽ đến bằng máy bay trực thăng." "Đề nghị

ngài ấy xuất phát sớm, các tuyển thủ còn nhiệt tình hơn tưởng tượng!" The Pokémon Company đã thuê Tháp Prism và quảng trường trung tâm trong hai ngày, làm địa điểm tổ chức Giải vô địch thế giới.

Người dân xung quanh hiếu kỳ vây xem, tò mò mua vé vào công viên, phát hiện ẩm thực, biểu diễn, thi đấu đều đầy đủ, thậm chí có thể đưa Pokémon đi cùng.

Trong phút chốc, quảng trường trung tâm càng thêm náo nhiệt, thậm chí còn có các tuyển thủ và khách mời mặc đồ cosplay.

"Cos Gardevoir?

Chị đây cân tất!" "Vãi chưởng, sao lại có người cosplay Machamp chứ!?" "Ôi chao!

Là mũ và áo choàng giống Leon!" Coser đóng vai Leon, ngầu lòi một tay chỉ lên trời, thu hút vô số ánh đèn.

Những đứa trẻ mặc đồ thú nhồi bông Pikachu và Eevee, vui vẻ chạy đuổi chơi đùa quanh quảng trường trung tâm, trong đó còn có cả Bonnie.

Hai con Quagsire mắt hí đứng cạnh nhau, Crystal với vai trò bình luận viên, cười nói: "Vậy xin hỏi, trong hai con này, ai mới là Ditto?" Khán giả vây xem một tràng 'Vãi chưởng'.

"Cái này ai mà biết được chứ!" Thiếu niên đội mũ lưỡi trai vác gậy bi-a, giơ tay nói: "Tôi biết, con bên trái đó!" "Trả lời đúng rồi!

Chúc mừng quý khách hàng này nhận được phiếu đổi quà, có thể đến cửa hàng bên cạnh để nhận quà!" "Ghê vậy..." Khán giả kinh ngạc nói.

"Cũng bình thường thôi, haha, cái này đối với tiểu gia ta mà nói chỉ là chuyện nhỏ!" Akin xoa xoa chóp mũi, đắc ý nói.

Hậu trường.

Silver mặt không cảm xúc nhìn Green: "Để Akin làm trợ lý, cậu ta thật sự sẽ không để lộ sơ hở sao?" "Lạch cạch, hôm nay chị đây nhất định phải kiếm một khoản lớn!" Green che miệng cười nói.

"Đông người quá..." Satoshi vai vác Pikachu, bước vào quảng trường trung tâm, không khỏi cảm thán.

Clemont cúi đầu nhìn đồng hồ: "Lễ khai mạc là mười giờ, Thầy Lục sắp đến rồi." Bóng người quen thuộc đi qua, Satoshi mở to mắt: "Pikachu, tớ hình như nhìn thấy Dakto!" Vội vàng đuổi theo, Satoshi nhận ra Dakto, cười nói: "Dakto, cậu cũng muốn tham gia Giải đấu Lumiose lần này sao?" "Giải đấu Lumiose?

Đó là gì." Dakto mặt lạnh lùng, ánh mắt sắc bén, nhìn quanh các tuyển thủ tham gia.

Chẳng qua chỉ là mấy tay bài hạng ba, cầm bộ bài hạng tư.

"Chiến trường của tôi, chính là bây giờ!" Dakto sắc lạnh nói.

Đám đông đột nhiên xôn xao.

Một chiếc trực thăng từ xa trên bầu trời, bay về phía Tháp Prism.

Chương 680

Các tuyển thủ, người đi đường ở quảng trường trung tâm, đồng loạt ngẩng đầu nhìn lên chiếc trực thăng đang lượn vòng, vô thức nín thở.

Đồng thời với việc trực thăng hạ cánh.

Lục Dã bước ra khỏi khoang, hiện trường bùng nổ những tiếng reo hò cuồng nhiệt!

Sau phần phát biểu khai mạc quen thuộc.

"Rất vinh hạnh được giới thiệu với mọi người, chức năng mới của 'Holo Caster'." Trên sân khấu, Lục Dã lấy ra thiết bị liên lạc dạng đồng hồ đeo tay, "Nhờ thiết bị liên lạc quét Pokémon Trading Card Game, có thể đạt được hiệu ứng hình ảnh ba chiều." 'Holo Caster' ở Kalos có mức độ phổ biến, tương tự như vị trí của 'Pokémon Navigator' ở Hoenn.

Lục Dã quét một lá bài trên đồng hồ, luồng sáng xanh tạo thành hình ảnh vật chất, một hình ảnh Togepi xuất hiện bên cạnh.

Khán giả vang lên những tiếng kinh hô nối tiếp nhau.

Rõ ràng có thể thấy, dự án hợp tác này, có thể nâng cao đáng kể tính hấp dẫn của giải đấu!

"Đây là cái mà Lysandre đã trưng bày trong buổi họp báo phải không?" Crystal ngạc nhiên nói.

"Đúng vậy, công nghệ hình ảnh ba chiều." Green kinh ngạc nói, "Không ngờ thật sự có thể dùng để quảng bá sản phẩm!" Silver: "..." Chị Green hình như có một nỗi ám ảnh kỳ lạ với việc quảng bá sản phẩm.

Nếu hôm nay sản phẩm lại bị ế, chi bằng mua hết giúp cô ấy đi...

Akin sờ cằm nói: "Không biết có thể dùng để đánh bi-a không nhỉ..." Trận khai mạc áp dụng thể thức tính điểm, mỗi người có 1 điểm, sau khi thắng đối thủ sẽ giành được 1 điểm, người sở hữu 3 điểm sẽ thành công tiến cấp.

Đây là để loại bỏ những người yếu, vòng sau sẽ áp dụng thể thức chặt chẽ hơn.

Sau khi giới thiệu quy tắc của Giải vô địch thế giới lần này, Lục Dã cười nói: "Vậy thì, 'Cúp Togepi' Giải vô địch thế giới PTCG lần này —— chính thức bắt đầu!!" Bùm!

Bùm!

Theo tiếng pháo lễ bùng lên phía sau Lục Dã.

Đám đông từ sân khấu chính tản ra, tiến về các khu vực thi đấu.

Nhờ công nghệ hình ảnh ba chiều, các tuyển thủ bình thường không phải Trainer, cũng có thể trải nghiệm cảm giác Pokémon Battle!

"Này, cái tên trông có vẻ yếu ớt kia, đánh bài với tôi đi!" Người đàn ông đầu đinh tên Thác Thái, gọi Dakto phía trước lại, cười toe toét.

Dakto từ từ xoay người, nhìn Thác Thái, nheo mắt lại: "Không những không tránh, mà còn lao thẳng vào tôi sao...

Thú vị đấy." Thác Thái đã sớm nhìn tên tóc tai lượm thượm này không vừa mắt.

Phải biết rằng, gói mở rộng XY được phát hành đầu tiên ở Kalos.

Và Thác Thái còn rút trúng 【MHoundoom ·EX】, là một người chơi nắm giữ Tiến hóa Mega.

Trong môi trường mà đa số tuyển thủ còn chưa từng chứng kiến

Tiến hóa Mega, Thác Thái chắc chắn có thực lực để vào đến chung kết!

"Bắt đầu trận đấu!" Dưới sự vây xem tò mò của người đi đường, Dakto và Thác Thái đứng vào hai bên sân đấu được trang bị thiết bị chiếu.

"Để cậu chứng kiến Pokémon mạnh nhất của tôi nhé." Thác Thái ánh mắt sắc lại, quét lá bài trên 'Holo Caster', hình ảnh hiện ra: "Ra đi, Houndoom!" "Đặt một lá bài năng lượng hệ Hỏa, kết thúc lượt." Trong quy tắc của PTCG, phải đặt lá bài năng lượng trước, mới có thể thi triển chiêu thức.

Lá bài năng lượng chỉ có thể thêm 1 lá mỗi lượt.

Houndoom được tạo thành từ ánh sáng xanh đan xen, hai chiếc sừng nhọn trên đầu, như chó địa ngục trong thần thoại, vẻ mặt hung tợn.

Dưới sự tắm mình trong lá bài năng lượng hệ Hỏa, lửa cuồn cuộn trong miệng Houndoom, ánh mắt đỏ rực!

"Thật sự quét thành công rồi!" Người đi đường ngạc nhiên nói.

"Tôi phái Pokémon cơ bản, Umbreon, và đặt một lá bài năng lượng không màu." Dakto điềm nhiên nói, "Kết thúc lượt." Hình ảnh Umbreon hiện ra, ánh mắt lạnh lùng nhìn về phía Houndoom, không hề nhường nhịn.

"Nhìn cho kỹ đây, đây là lá bài mạnh mẽ mà cậu chưa từng thấy." Thác Thái gào lên: "Tôi kích hoạt lá bài vật phẩm, 【Liên kết Tâm linh Houndoom】!" Ánh sáng rực rỡ bao phủ Houndoom.

Hai chiếc sừng nhọn của Mega Houndoom càng thêm sắc bén, xương trắng trước ngực như áo giáp, chiếc đuôi dài như đinh ba của quỷ.

Người đi đường liên tục kinh hô.

“Tiến hóa Mega của Kalos sao?” “Lại là lá bài môi trường EX!” “Tôi đặt lá bài năng lượng hệ Hỏa thứ hai, như vậy, chiêu thức của Houndoom có thể kích hoạt!” Mega Houndoom như chó dữ lao ra từ cửa địa ngục, dưới sự kết hợp của hai lá bài năng lượng hệ Hỏa, ngọn lửa cam đỏ biến thành ngọn lửa xanh lam.

“MHoundoom EX, Nanh Lửa Địa Ngục, nghiền nát Umbreon!” Thác Thái vung tay nói.

Mega Houndoom nhảy vồ tới, hàm răng tràn ngập liệt hỏa, ‘Rắc’ một tiếng xé nát hình ảnh Umbreon thành từng mảnh!

Luồng khí thổi qua, áo choàng của Dakto theo đó bay phấp phới.

Theo quy tắc, người chơi đánh bại Pokémon của đối thủ có thể rút một lá bài thưởng, bên nào hết lá bài thưởng trước sẽ thắng. 【Thẻ thưởng Thác Thái: 6→5】 “Vậy mà một lượt đã giải quyết Umbreon!” Người đi đường kinh ngạc nói.

“Con Mega Houndoom này căn bản không thể đối phó được!” “Tiến hóa Mega sao...” Dakto lẩm bẩm.

Nửa năm trước, Dakto đã từng được nếm trải sức mạnh khủng khiếp của 【MGengar EX】 dưới tay Thầy Lục.

Lúc đó, môi trường EX vẫn còn xa vời đối với Dakto.

Nhưng bây giờ, Dakto đã vượt qua sức mạnh đó, và thông qua khảo sát của ban tổ chức, đã có được sức mạnh của môi trường GX phiên bản thử nghiệm!

“Lượt của tôi ——” Dakto ánh mắt sắc lạnh, tay nắm chặt lá bài trên cùng của bộ bài.

“Rút bài!” Ánh mắt rơi vào mặt bài, hình ảnh Darkrai như ảo ảnh

đang vươn móng vuốt.

Khóe miệng Dakto cong lên một nụ cười.

Khẽ nhắm mắt, Dakto nói nhỏ: "Ảo ảnh của huyết nguyệt dệt thành Ác mộng, những dao động hội tụ tạo thành cơn ác mộng vô tận ——" Đột nhiên mở bừng mắt, Dakto ánh mắt sắc lạnh, vung lá bài trong tay.

"Ra đi, linh hồn của tôi, Darkrai GX!" Ánh sáng đen kịt cuồn cuộn trên sân đấu, từ trong bóng tối dần hiện lên Darkrai với vẻ ngoài ôm chặt hai tay, khói đen cuồn cuộn, ánh mắt âm lãnh.

"Làm, làm sao có thể!" Thác Thái mặt mày khó coi, "Loại Pokémon này, sao có thể triệu hồi trong một lượt!" "【Darkrai GX】là một lá bài Pokémon cơ bản, có thể triệu hồi trực tiếp." Dakto lạnh lùng nói: "Là cái giá phải trả, khi nó bị hạ gục, tôi phải dâng lên hai lá bài thưởng." "Nhưng mà..." Dakto vung tay nói, "Sẽ không có khoảnh khắc đó." Sau vài lượt đấu, đối mặt với Pokémon cuối cùng của Thác Thái.

Trụ sáng màu đen trong tay Darkrai, bắn ra!

Thác Thái: "Đáng ghét!!" 【Thẻ thưởng Dakto: 1→0】 ...

Giải vô địch thế giới diễn ra sôi nổi.

Dakto vượt mọi chông gai, nhờ vào 【Darkrai GX】vượt trội so với môi trường hiện tại, đã nâng lên chiếc cúp vô địch của riêng mình.

Lục Dã trong phòng họp của Tháp Prism, ngồi vắt chéo chân trên ghế sofa, khẽ thở dài nói: "Cuối cùng người giành quán quân vẫn là cậu sao, Dakto Boy..." "Tôi đã đợi ngày này rất lâu rồi." Dakto tay cầm bộ bài, lạnh lùng nói: "Đấu với tôi đi, Thầy Lục!" "Được thôi..." Lục Dã đứng dậy nói: "Để cậu chứng kiến một chút, bộ bài 'Eevee Hero' thuần chủng của tôi." Dakto ngẩn ra.

Eevee Hero?

Đó là bộ bài phiên bản gì vậy.

Hoàn toàn chưa từng nghe nói đến... 【Eevee Hero】, S6a, gói cường hóa Series Kiếm và Khiên. 【Darkrai GX】 thuộc Series Mặt Trời và Mặt Trăng.

Giữa hai cái đó là một vực sâu ngăn cách các phiên bản...

Độ mạnh yếu khác biệt, nghe người đau lòng, thấy người rơi lệ.

"Sylveon V, dùng VEvolution!!" Lục Dã hô lớn.

Sylveon trong Hologram, toàn thân tỏa ra ánh sáng rực rỡ, dải lụa hồng vung ra 'Gió Tiên', ngẩng đầu kiêu hãnh! 【Sylveon V→Sylveon Vmax】 Dakto: ???

VEvolution là cái quỷ gì?

Hơn nữa, sức mạnh của lá bài đơn này, đã vượt quá giới hạn rồi chứ!

"Là cái giá phải trả, khi Sylveon Vmax bị hạ gục, tôi cần phải trả cho cậu 3 lá bài thưởng." Lục Dã nói: "Đương nhiên, người gục ngã trước sẽ là cậu, Dakto." "Sylveon Vmax, nghiền nát Pokémon tép riu của cậu!" "Bối bối!! (▼mạnh ▼)" Sylveon lao ra, dải lụa trong khoảnh khắc nghiền nát 【Darkrai GX】trên sân của Dakto thành từng mảnh vụn! 【Thẻ thưởng Lục Dã: 2→0】 Dakto thất bại, ngây người ra.

Dùng bộ bài 'Eevee Hero' đã vượt qua một môi trường lớn để đấu bài sao?

Không thể tha thứ được, Thầy Lục!

Trận đấu bài của Thầy Lục và Dakto đã khép lại. "Tôi thua rồi..." Dakto ủ rũ như bị rút cạn linh hồn, hai tay chống đất, bài bay tán loạn

xung quanh.

Darkrai và Latios đang ẩn mình, giờ hiện ra bên cạnh Dakto an ủi cậu.

Lục Dã xoa xoa cằm.

Cái cảm giác déjà vu kỳ lạ này là sao ta...?

Kệ đi, chơi bài đúng là sướng vãi!

Lục Dã cười rạng rỡ, cúi đầu kiểm tra bộ bài 【Eevee Hero】của mình, trong lòng hơi tiếc nuối.

Cái cấu trúc 【Eevee Hero】này là bộ bài thuần Hero gồm Flareon, Glaceon và bảy loại 'Eevee V' khác nhau.

Thế mà Dakto còn chưa kịp đợi mình triệu hồi 【Urshifu VMAX Single Strike】thì đã ngã gục rồi.

Lục Dã khẽ thở dài.

Ban đầu còn định thử chiêu 'G-Max Single Strike' nữa chứ. 'G-Max Single Strike' sát thương tận 270 điểm. 【Darkrai GX】HP có 180 điểm thôi, cộng thêm điểm yếu gấp đôi nữa chứ.

Cú nổ sát thương 540 điểm bá đạo đó, Dakto còn phải nợ tôi hai mạng nữa là! "Thôi nào, đừng có ủ rũ nữa, đây là phần thưởng của nhà vô địch cho cậu." Lục Dã đưa một lá bài ánh đỏ về phía Dakto. "Đây là..." Dakto ngẩng đầu, mắt sáng rực, "Lá UR giới hạn toàn cầu, Master Ball!?" Mặt bài là một quả Master Ball tím hồng khắc chữ M, ánh lên sắc đỏ.

Thầy Lục không đủ tiền mua Master Ball thật làm phần thưởng... nhưng in mấy lá bài thì dễ òm.

Dakto chân thành cảm ơn, cúi người rồi quăng áo choàng ra, cùng với "bóng ma" Darkrai và Latios rời đi.

Lục Dã nhìn theo bóng lưng cậu ta, chìm vào suy tư.

Tuy nói nguyên mẫu nhân vật của Dakto vốn là nhà vô địch PTCG World Championship.

Nhưng xem ra ở thời đại mình phát triển PTCG, dòng thời gian cũng đã thu hẹp lại rồi sao... "Ra đây nào, Togepi." Lục Dã gọi về phía chiếc ghế sofa trống không, "Dakto đi rồi, chúng ta cũng nên về quán thôi." Quả trứng nhỏ lạch bạch, bước những bước chân bé xíu từ sau ghế sofa ra. "Chappi doo y~ ヾ(◍°∇°◍)ﾉ゙ " Lục Dã khẽ gật đầu.

Dakto có thể mang "bóng ma" Darkrai.

Vậy thì mình mang một con Togepi, cùng mình chơi bài, hoàn toàn hợp lý!

Giải đấu PTCG World Championship kéo dài hai ngày cuối cùng cũng khép lại.

Công viên ở quảng trường trung tâm bắt đầu được dỡ bỏ, nhưng người dân và các tuyển thủ vẫn còn hào hứng.

Dân thường thì dĩ nhiên không thể hoan nghênh hơn một giải đấu thú vị và có tính giải trí cao như vậy rồi.

Các tuyển thủ kết bạn với nhau, nở nụ cười, quen biết được không ít bạn bè cùng giới.

Còn các công ty như Devon, Silph... thì lại kinh ngạc trước những hình ảnh mà 'Holo Caster' trình chiếu.

Nhờ có bài thẻ, lại có thể mô phỏng cảnh Pokemon Battle, tích hợp giải trí, thưởng thức và tính thi đấu vào một thể.

The Pokemon Company và Thầy Lục, người khởi nghiệp từ hai bàn tay trắng, được gọi là "đầu tàu của ngành" quả không sai chút nào!

Nhờ có World Championship lần này, độ hot của PTCG lại một lần nữa tăng vọt, tạo nên một làn sóng không nhỏ tại các Trainers' School ở khắp mọi khu vực. "Lần này cuối cùng cũng kiếm được một mớ rồi nhỉ~" Green che miệng cười nói. "Tớ cũng thu phục được không ít Pokemon ở Kalos rồi." Crystal xách hành lý, mỉm cười nói: "Đợi thu thập đủ dữ liệu nghiên cứu thì thả chúng đi là được." Silver cúi đầu, im lặng lướt 'Holo Caster'. "Ê ê, cậu không phải lại trộm từ đâu ra đấy chứ?" Akin liếc xéo nói.

Silver lườm Akin một cái, quay đầu nói với Green: "Quán cà phê của Thầy Lục nằm ở South Boulevard, tiện đường có thể ghé thăm anh ấy và Giáo sư Sycamore." "Tuyệt cú mèo!" Green búng tay.

Crystal do dự nói: "Tự nhiên ghé thăm thế, không hay lắm đâu..." "Không sao đâu." Green cười nói, "Dù sao Thầy Lục cũng chỉ ghét mỗi Akin thôi mà!" Akin vác gậy bi-a, xòe một tay ra, trán mọc đầy dấu chấm hỏi.

Một luồng sáng đỏ bay ra từ PokéBall, Togekiss dùng cánh điên cuồng cào Akin. "Bak!! (◣д◢)" Nhanh lên, tớ muốn đi gặp em gái tớ! "Khụ...

Tớ biết rồi, vậy thì xuất phát thôi!" Quảng trường trung tâm, Tháp Lăng Kính.

Oleana đang bàn giao những công việc cuối cùng, lịch sự nói: "Phiền ngài nhượng Tháp Lăng Kính này, thực sự rất cảm ơn." "Đâu có đâu~" Clemont gãi đầu nói: "Dù sao có Clembot ở đó, các trận thách đấu Gym vẫn có thể diễn ra bình thường mà, haha." "Tiểu thư Oleana!" Bonnie mắt sáng rỡ, tiến lên quỳ một gối, chìa bàn tay nhỏ ra: "Nếu không ngại, xin hãy mang anh trai của tôi đi đi ạ." Oleana cầm tập tài liệu, ánh mắt lướt qua một tia nghi hoặc. "Bonnie!" Clemont mặt đỏ bừng, chiếc ba lô chìa ra cánh tay máy, túm lấy vạt áo sau của

Bonnie, kéo cô bé đi.

Chương 681

Oleana lại hướng ánh mắt nghi vấn về phía ông chủ đang đứng cạnh. "Trò truyền thống ấy mà." Lục Dã gật đầu nói: "Còn có một người đàn ông có thể nhận diện chính xác Jenny và Joy nữa, câu chuyện đằng sau ấm lòng lắm." Satoshi nhìn trái nhìn phải, mở miệng hỏi: "Thầy Lục, Dakto đã đi rồi sao?" "Phải, để trở nên mạnh hơn, cậu ấy tiếp tục tu hành." "Pikachu~" Lục Dã nhìn thiếu niên mắt lấp lánh như ngọn lửa Ember.

Lục Dã chìm vào suy nghĩ.

Satoshi sắp bắt đầu hành trình thách đấu Gym ở Kalos rồi...

Mà nói đến, mình cũng phải tìm hiểu tung tích của Pixie Plate thôi.

Nếu mình đi trước Satoshi vào cốt truyện chính, may mắn thì còn có thể tránh được Yveltal và Xerneas thức tỉnh. "Trước tiên về nhà kiểm tra thực lực của mấy nhóc đã... xem xếp hạng thế nào." Lục Dã trầm tư nói: "Sau đó đốt hết Revival Herb của Rùa Blastoise đi, chuẩn bị đầy đủ Berry, sẵn sàng lên đường viễn chinh!" Về tung tích của Pixie Plate, Lục Dã theo bản năng liên tưởng đến chuyên gia hệ Fairy, Valerie.

Cô ấy là Gym Leader hệ Fairy ở Kalos, kiêm nghề thiết kế thời trang, từng có duyên gặp mặt với Thầy Lục.

Thế nhưng, trong hộp huy hiệu Kalos lại thiếu đúng cái huy hiệu Fairy Badge...

Lục Dã lưng lạnh toát, ánh mắt nặng nề.

Chuyện này không thể vội, cần phải tính toán kỹ lưỡng!

Trợ lý Oleana trở về tổng công ty ở Saffron City, tiếp tục công

việc quản lý.

Chính buổi chiều, Lục Dã định về quán cà phê "mò cá" và chuẩn bị công việc tuyển dụng nhân viên.

Quản gia Jervis của Cynthia đã tiến cử cho Lục Dã những nhân viên Pokemon đáng tin cậy, trong đó có Indeedee "quản gia trông quán", Alcremie "thợ làm bánh ngọt" và Meowstic "người phục vụ".

Những Pokemon này hòa nhập vào xã hội loài người, sống độc lập và tự kiếm tiền nuôi bản thân.

Nếu mà ném PokéBall vào những Pokemon này, không chỉ người dân sẽ tố cáo, mà khi dữ liệu được đăng ký vào Pokedex và Pokemon Center, Sĩ quan Jenny sẽ gọi đến, tống tội phạm vào tù.

Lục Dã chắc chắn không thể lúc nào cũng ở trong quán cà phê.

Có lứa nhân viên này, cộng thêm dịch vụ giao hàng của chú cánh cụt (Delibird), sẽ tiện lợi hơn nhiều.

Buổi phỏng vấn tạm định vào chiều nay.

Với lứa nhân viên mới này, và tuyển thêm mấy đầu bếp phụ như Farfetch'd (dạng thường) hay Mr.

Mime nữa, là có thể chính thức khai trương rồi!

Lục Dã cũng từng cân nhắc nhân viên là con người.

Nhưng trong quán có nhiều mối quan hệ phức tạp, Pokemon thì không phức tạp đến thế.

Bất kể là Pokemon nào, kể cả Muk, Trubbish những Pokemon không được mấy người thích, chỉ cần lập Bond là có thể nhận được hồi đáp. "Phỏng vấn Alcremie thì phỏng vấn kiểu gì đây... liếm một miếng kem trên người nó à?" Lục Dã nghĩ vẩn vơ, cưỡi Rotom Bicycle, rẽ về South Boulevard.

Đứng ngoài cửa quán, bộ tứ ăn mặc kỳ lạ đã thu hút ánh mắt của Lục Dã. "Yo!" Thiếu niên đội mũ lưỡi trai vẫy tay, cười toe toét nói: "Thầy Lục, bọn tớ đến thăm cậu đây!" Bùm!

Một luồng sáng đỏ bay ra từ PokéBall, Togekiss đến gần Lục Dã, hì hì cười. "Bak~" Tớ đến thăm em gái tớ đây. "Đi chơi với anh trai con đi, Togepi." Lục Dã dở khóc dở cười, "Nhớ về ăn tối đấy nhé." "Chappi doo y~" Togepi đứng trên nền gạch, bé tí xíu ngoan ngoãn gật đầu, sau đó vẫy tay về phía Togekiss: "Doo y! (o゜∇゜)o" "Bak~(′∇`〃)" Togekiss cõng Togepi, lơ lửng trên không, bay về phía đường phố Lumiose City.

Akin lẩm bẩm: "Hình như là hướng khu trò chơi điện tử thì phải..." Lục Dã: !?

Dám dụ hư Togepi à!?

Cái gì, mình cũng thích chơi điện tử, vậy thì không sao rồi... "Quan hệ giữa Togepi và Togekiss vẫn tốt như mọi khi nhỉ." Green cười nói. "Vào trong rồi nói, à này, Green nhớ chú ý Ditto của cậu nhé, nó có thể rơi vào trạng thái co rút đấy." Green nghiêng đầu, Ditto trong lòng cậu ta đột nhiên run rẩy như lên cơn. "Min..." Ditto run lẩy bẩy.

Một luồng Aura cực kỳ khủng bố đang kiểm tra mình! "Trong quán có máy chiếu phát sóng đài Hoenn không?" Silver hỏi. "Đương nhiên, tôi là fan Tokusatsu chính hiệu mà." Lục Dã cười nói.

Silver khẽ gật đầu, ánh sáng lấp lánh trong mắt.

Bên trong quán.

Sirfetch'd trông quán, đứng thẳng cầm kiếm và khiên, tỉnh giấc từ giấc ngủ. "Quác..." Mắt Sirfetch'd híp lại thành một đường, lông mày chữ V cau chặt, tỏa ra khí thế sắc bén phi phàm.

Sau đó, Sirfetch'd nghiêng đầu, lại chìm vào giấc ngủ.

Lục Dã: "..." Chuyện trông quán này, quả nhiên không thể giao cho Vịt Sirfetch'd hay Ngáo Arcanine được.

Chỉ có Rùa Blastoise là đáng tin cậy nhất! "Đẹp quá..." Crystal nhìn quanh bày trí trong phòng, khẽ reo lên.

Bàn gỗ trắng, khăn trải bàn màu nâu lanh, chậu cây trầu bà, khung cửa sổ giản dị mà ấm cúng. "Đây là bày trí cơ bản thôi, vào dịp lễ, ví dụ như Halloween, Giáng Sinh, sẽ trang trí thêm một chút." "Sao không đặt một bàn bi-a nhỉ?" Akin ôm gậy bi-a, hai tay vẽ một hình vuông.

Một lời nói bừng tỉnh người trong mộng.

Lục Dã chợt hiểu ra.

Suýt nữa quên làm món cà ri cay cho Akin ăn rồi!

Ngày hè oi bức, trên khay của Gengar bưng ra bốn ly nước sủi bọt ướp lạnh 'Pachirisu Bounce Levitate'. "Ghos~" (Mời dùng~) Gengar vững vàng đặt đồ uống lạnh xuống, cười tủm tỉm nhe răng, chìa tay ra.

Sao lại có Gengar cute với Shell Smash moe thế này!

Bốn người đồng thời nảy ra ý nghĩ đó.

Trong nước sủi bọt ướp lạnh ngâm lát chanh, "tí tách" sủi bọt, đá nổi lềnh bềnh.

Món tráng miệng là 'Pikachu Bách Hóa Pudding', pudding hình Pikachu, xung quanh xếp đầy Berry. "Chụp ảnh, tôi phải chụp ảnh thôi." Green mắt sáng rỡ.

Ngay cả Silver không lộ vẻ gì, lúc này biểu cảm cũng có chút dao động. "Mấy món này đắt lắm phải không, Thầy Lục..." Crystal khẽ hỏi. "Không đắt đâu." Lục Dã cười nói: "Cứ tính vào đầu Akin là

được." Akin: "Khụ, khụ!" Trong lúc trò chuyện, Lục Dã biết được Silver định đến thăm Giáo sư Sycamore để hỏi về Mega Evolution liên quan đến Gyarados.

Akin thì thảm hơn, trong đội chẳng có con Pokemon nào có thể Mega Evolution, nên việc tăng cường bản thể hoàn toàn vô dụng với cậu ta.

Đương nhiên, cũng có thể là dạng Mega mới chưa được phát hiện.

Vô tình, ánh mắt của Silver rơi vào tủ trưng bày sau quầy bar, vẻ mặt lạnh lùng thường ngày có chút lung lay. "Mình chắc không nhìn nhầm...

Đó là vật phẩm huyền thoại, DNA Splicers...

Thầy Lục coi nó như Quả cầu pha lê để bày biện ư!?" Silver liếc nhìn Lục Dã đang nói chuyện tự nhiên như không.

Anh ta đang thao thao bất tuyệt giới thiệu về các loại Berry trồng trong sân: "Mục tiêu tiếp theo là thu thập đủ mười tám loại Berry kháng các loại khác nhau..." Crystal khẽ há miệng, thất thần. "Ê, năng lực của Thầy Lục không phải là 'Chiến thuật gia' sao?

Cảm giác anh ấy còn có thể được gọi là 'Người Đàn Ông Berry' nữa kìa!" Silver không hứng thú với Berry, lại chuyển ánh mắt ra ngoài cửa sổ kính nhìn ánh nắng, đồng tử đột nhiên co rút. "Cánh Cầu Vồng đang được trồng trong chậu bonsai!?" "Cái này sẽ chọc giận Ho-Oh đó, Thầy Lục!" Thế nhưng, Cánh Cầu Vồng không những không bị "đen hóa" (biến chất), mà ngược lại còn trong suốt tinh xảo...

Ba quan của Silver bị "tấn công", chìm vào im lặng sâu sắc.

Hoàng hôn buông xuống.

Sau khi tạm biệt Akin và mọi người, theo lịch trình đã định.

Lục Dã phỏng vấn Indeedee "quản gia trông quán" mà Jervis tiến cử.

Đây là một Indeedee ♀, trán rủ xuống, khóe miệng nhếch lên nở nụ cười nhẹ, trông thân thiện hơn Indeedee ♂.

Indeedee được mệnh danh là 'Pokemon Cảm Ơn', lấy cảm xúc biết ơn làm Năng lượng, vì thế chúng vui vẻ giúp đỡ con người và Pokemon.

Các chiêu thức giỏi: Aromatherapy, Follow Me, Expanding Force...

Expanding Force!?

Lục Dã đột nhiên giật mình, mở chức năng của Hệ Thống đã bị phong ấn nửa năm sau khi Rotom nhập đội. 【Indeedee Hệ: Psychic + Normal Giới tính: ♀ Năng lực: Psychic Surge Chiêu thức: Follow Me, Aromatherapy, Ally Switch, Hỗ trợ...】 "Ô lulu?" Indeedee khẽ nghiêng đầu. 'Psychic Surge' là Năng lực Ẩn của Indeedee, có tác dụng tạo ra Psychic Terrain.

Một Pokemon khác cũng sở hữu Năng lực này là Thần Hộ Vệ Tapu Lele, đủ thấy Năng lực này quý giá và mạnh mẽ đến mức nào!

Và 'Expanding Force' trên Psychic Terrain, uy lực và phạm vi đều được tăng cường.

Lục Dã không khỏi cảm thán.

Vừa có thể trông quán, vừa có thể dọn dẹp, lại còn có thể "bạo lực output".

Jervis quả không hổ là Quản gia Top, vừa tiến cử đã là nhân viên Pokemon hạng SSR cho quán cà phê rồi! "Cậu được nhận rồi!" Lục Dã đẩy chú Delibird đang ngượng ngùng gãi đầu ra, "Nhớ hòa thuận với tiểu cánh cụt nhé." "Ô lulu~" Indeedee khẽ mỉm cười. "Ồ!" Delibird mắt sáng lấp lánh, chiếc túi đeo trên vai cũng nhẹ nhàng hơn

mấy phần.

Người thứ hai phỏng vấn là Meowstic "người phục vụ".

Cũng là ♀, trong không ít quán cà phê đều có thể thấy bóng dáng Meowstic.

Cơ thể chủ yếu màu trắng, tai và đuôi mềm mại, đứng bằng hai chân.

Vận dụng niệm lực, ngay cả khi tách trà rơi xuống, Meowstic cũng có thể lập tức kiểm soát đồ trà cùng với nước trà.

Cô người phục vụ này không hay nói đùa.

Nhưng sau khi xác nhận các đồng nghiệp như Gengar, Togepi và những người bạn dễ hòa đồng khác, khóe miệng Meowstic khẽ nhếch lên, nhẹ nhàng gật đầu.

Người thứ ba là Alcremie "thợ làm bánh ngọt".

Alcremie hồng trắng phấn, cài kẹo dâu trên đầu, có chút ngại ngùng, đỏ mặt đứng trước mặt chủ quán.

Lục Dã nhớ Jervis từng nhắc, Alcremie làm việc ở một tiệm bánh ngọt của một bà lão.

Sau khi bà lão được con cháu đón đi hưởng phúc, Alcremie vẫn say mê sự nghiệp làm bánh ngọt, nên mới chọn ứng tuyển vị trí "thợ làm bánh ngọt".

Lục Dã xoa cằm, cẩn thận quan sát Alcremie vị "Vanilla sữa".

Alcremie có khả năng sản xuất kem tươi đánh bông, người ta nói khi nó càng hạnh phúc, kem tươi càng thơm ngon.

Sở hữu một Alcremie là mơ ước của vô số chủ tiệm bánh ngọt, kem tươi thơm ngọt của nó còn có thể dùng để trang trí Berry.

Chiêu thức đặc trưng tên là "Trang trí", có thể tăng đáng kể trạng thái của đồng đội, còn có thể làm nguyên liệu trở nên ngon hơn.

Ngoài ra, kem tươi của Alcremie thường được dùng làm bánh kem, đặc biệt là bánh cưới.

Vì Alcremie không có mấy khả năng chiến đấu, khi gặp kẻ địch, cách trốn thoát của nó là ném kem tươi có tác dụng trấn tĩnh vào kẻ địch.

Khi kẻ địch ăn no rồi, sẽ không đuổi theo Alcremie nữa...

Nguyên liệu khẩn cấp đáng thương...

Lục Dã nhìn Alcremie đầu cúi càng lúc càng thấp, trông đáng thương vô cùng.

Lục Dã vỗ bàn quyết định: "Cậu được nhận rồi!" Gengar nhìn ngắm Alcremie, gãi gãi đầu.

Cái này hình như không liếm được nhỉ...

Thôi kệ đi~ "Ghos~(￣▽￣)/" Gengar chìa bàn tay nhỏ ra.

Xin hãy chiếu cố nhiều hơn nhé~!

Alcremie hồng trắng phấn lấy hết dũng khí ngẩng đầu, mạnh mẽ gật đầu: "Y ma..." "Quác~" Sirfetch'd liếc nhìn kem tươi trên người Alcremie tỏa ra mùi Sweet Scent thơm lừng, rồi cúi đầu nhìn củ hành tây to tướng trong tay.

Hành tây trang trí bằng kem tươi, liệu có thơm hơn không nhỉ~ Đột nhiên, Sirfetch'd giật mình. "Quác!

Chương 682

Σ(ttsu °Д°;)ttsu" Toang rồi~ Đợi ăn hết kem tươi, sẽ không đến lượt mình đấy chứ! "Cũng có thể là ăn Sirfetch'd trước." Lục Dã đùa. "Quác! (´ꈍᴗꈍ)σ" Alcremie nhìn chủ quán và người bạn Sirfetch'd đang đùa giỡn, tâm trạng căng thẳng thả lỏng, khẽ mỉm cười. "Y ma~" Alcremie thở phào một hơi, mắt khẽ lấp lánh.

Từ mai, hãy làm bánh ngọt thật ngon nhé~ Cố lên, mình nhất định có thể làm ra chiếc bánh kem tuyệt vời nhất thế giới!

Thứ Tư, ngày 8 tháng 9.

Indeedee, Meowstic, Alcremie chính thức nhận việc tại quán cà phê, ổn định chỗ ở.

Do nhà của Thầy Lục rất lớn, về lý thuyết thì bao ăn ở.

Nhưng vì mọi người còn chưa quen biết, nên ba nhân viên này thường về Pokemon Center tạm trú.

Sáng sớm, lớp phủ Mirror Coat của Tháp Lăng Kính sáng bóng.

Indeedee đứng sau quầy bar, phía sau là bảng menu, hai tay nâng lên, vẻ mặt nghiêm túc. "Ghos~" Gengar lè lưỡi giả Scary Face, bay lơ lửng qua.

Indeedee lén nhìn ông chủ, xác nhận anh ta không thấy, rồi che miệng cười khúc khích: "Ô lulu~" Lục Dã ngồi ở bàn ăn, bên cạnh đặt màn hình điện thoại.

Trên màn hình, mỹ nhân tóc vàng ôm tay, chống cằm, ngạc nhiên hỏi: "Quán cà phê có Pokemon mới à?" "Phải, giờ có quản gia, người phục vụ, nhân viên giao hàng, thợ làm bánh ngọt..." Lục Dã ngừng lại một chút, "Còn có vệ sĩ nữa." Darkrai trong bóng tối định phản bác,

nhưng vì miệng nhét đầy Energy Block nên đành chịu. "Thợ làm bánh ngọt?" Cynthia "gãi đúng chỗ ngứa". "Đợi chút, anh đang kiểm tra tay nghề làm bánh của Alcremie, em ấy sắp ra khỏi bếp rồi." Lời chưa dứt, Lục Dã xoay camera điện thoại, hướng màn hình về phía chiếc bánh su kem dâu tây trên bàn, mím môi.

Mùi thơm ngọt ngào xộc vào mũi, bánh su kem được trang trí bằng kem tươi ngọt ngào, đặt trong đĩa sứ trắng.

Nhìn từ vẻ bề ngoài, món tráng miệng này không nghi ngờ gì là Perfect! "Y ma~" 'Cô đầu bếp nhỏ' Alcremie có chút câu nệ, ngẩng mắt nhìn Lục Dã.

Lục Dã tập trung ánh mắt, cẩn thận quan sát bánh su kem, lại dùng dao dĩa cắt một miếng nhỏ nếm thử. "Y ma?" Alcremie thăm dò hỏi.

Lục Dã đặt dao dĩa xuống, bình tĩnh nói: "Nói thật, anh có ý kiến rất lớn..." Alcremie giật mình. "Em nên làm cho anh ăn sớm hơn." Alcremie thở phào một hơi. "Như vậy anh sẽ biết, đây căn bản không phải là một món tráng miệng." Alcremie run rẩy.gif Lục Dã mỉm cười nói: "Đây là một tác phẩm nghệ thuật!" Alcremie trải qua cảm xúc lên xuống tột độ, nhìn về phía đầu bếp chính, xác nhận anh ta không có ý định "quay xe" nữa, cảm động đến rơi lệ. "Y ma~(ó ò。)" Cynthia ở đầu dây Video Call, nụ cười càng thêm dịu dàng, nhưng sát ý lạnh lẽo dường như sắp truyền đến.

Lục Dã vội vàng an ủi: "Anh đùa thôi, Alcremie, đừng tưởng thật!" Alcremie ngẩn ra.

Vậy rốt cuộc mình nên vui hay buồn đây? "Để đền bù, anh sẽ làm một món tráng miệng mẫu cho em xem." Lục Dã đứng dậy nói: "Món tráng miệng của em đã rất tuyệt rồi, nhưng vẫn có thể học hỏi thêm từ anh một chút." Alcremie nghiêng cái đầu cài kẹo dâu của mình.

Món tráng miệng anh ta làm, có thể ngon hơn mình làm sao?

Món tráng miệng Lục Dã làm, tên là 'Eevee Muffin', là một món khá cơ bản.

Muffin mềm xốp được xếp chồng lên nhau, trên cùng là chiếc bánh hình Eevee, kem tươi bông mềm như lông của Eevee, rưới thêm lớp Mật ong trong suốt. "Alcremie, đây là món cơ bản em cần học." Lục Dã bưng đĩa trắng lên, mỉm cười nói: "Hãy thường xuyên quan sát nhé." Alcremie ngồi xuống ghế, kem tươi dưới sự kiểm soát của nó không hề tràn ra, trông giống như một miếng thạch vị dâu tây.

Nó cầm dao đĩa, cắt một miếng Muffin nhỏ, cho vào miệng, đôi mắt như viên Ruby đột nhiên mở to.

Ngon quá, ngon quá! "Y ma!" Alcremie nhìn về phía chủ quán.

Chủ quán, em muốn học món này!

Ước nguyện của Delibird là trở thành 'Chú chim chuyển phát nhanh' đưa bưu phẩm đến mọi ngóc ngách.

Ước nguyện của Alcremie chính là làm ra chiếc bánh kem ngon nhất.

Ước nguyện của Sirfetch'd là không bị ăn... (gạch bỏ) Không phải Pokemon nào cũng thích hợp chiến đấu, chúng cũng có cách sống riêng của mình.

Lục Dã đặt tay lên bàn, cười nói: "Anh có thể dạy em, học được bao nhiêu thì tùy em thôi." Alcremie mạnh mẽ gật đầu, rồi lại có chút ngượng ngùng, đỏ mặt mỉm cười.

Trong Video Call, Cynthia cụp mi mắt, mái tóc vàng cài kẹp tóc đen xõa xuống.

Bong bóng suy nghĩ dường như kéo dài ra, biến thành 'kem ốc quế kem tươi ba màu'.

Kem tươi của Alcremie, làm ra kem, dường như có đến 63 vị khác nhau nhỉ...

Cynthia chống cằm, mắt khẽ lấp lánh.

Kỳ nghỉ tới, đến Lumiose City tìm Lục Dã, thử kem Alcremie thôi...

Đợi đã.

Lại có đến 63 vị ư?

Cynthia cau mày chặt, ánh mắt ngưng trọng, mím môi không nói.

Thầy Lục bị vẻ mặt nghiêm trọng của Manh Manh Đát dọa cho giật mình, lo lắng hỏi: "Không gian - Thời gian của Sinnoh lại chấn động à?" "Là một cuộc khủng hoảng tương tự mức độ đó." "Cái gì?

Anh có thể xuất phát đi Sinnoh vào chiều nay." Lục Dã nói nghiêm túc. "63 vị kem ốc quế kem tươi của Alcremie, nên thử vị nào trước thì tốt hơn." Cynthia nghiêm túc nói. "...Quả thực là một cuộc khủng hoảng lớn thật đấy." "Phải không." Cynthia cong khóe mắt, mỉm cười rạng rỡ.

Dựa trên thời gian Evolution, địa điểm, thời gian quay, Alcremie tổng cộng có 63 dạng Evolution Form.

Đây là thành quả nghiên cứu mới nhất của một học giả tại hội nghị khoa học nửa năm trước, đã gây ra không ít tiếng vang.

Việc cô ấy một mình làm ra 63 dạng Alcremie...

được mệnh danh là 'Giáo sư Alcremie' quả không sai chút nào!

Sau khi hỏi thăm, Lục Dã biết Cynthia ngày mai luân phiên nghỉ, do Lucian đã nghỉ hết phép năm thay thế.

Khóe mắt Lục Dã thường ửa lệ.

Bởi vì Liên minh Sinnoh, có người mà anh phải cảm ơn...

Quán cà phê ngày mai chính thức khai trương.

Ngoài Sinnoh Champion cao quý xinh đẹp, Thầy Lục còn mời Lance đang đến công tác, Steven đang khai thác khoáng sản ở Kalos.

Còn gửi thư mời cho Leon... nhưng Leon "mù đường" thì chắc chắn sẽ bị mắc kẹt mấy ngày mấy đêm trong mê cung đường phố Lumiose City, vẫn là một vấn đề.

Leon "Mega mù đường", ngay cả cưỡi Lizardon mà cũng không tìm được phương hướng dù có định vị.

Và năng lực "sợ độ cao" của Thầy Lục thì cũng có thể so bì được.

Nhân cơ hội này, Lục Dã cũng định hỏi Steven tung tích của Pixie Plate.

Theo đề nghị của trợ lý Oleana, Lục Dã cũng gửi thư mời đến các Tứ Đại Thiên Vương và Gym Leader của Kalos. "Quán cà phê chiến đấu" là truyền thống của Lumiose City, được các Trainer hoan nghênh rộng rãi.

Những trận đấu cao cấp trong lễ khai trương có thể nâng cao danh tiếng của quán cà phê. "Có thể biến quán cà phê Pokemon thành công trình chiến đấu thứ hai của Kalos sau Battle Castle." Oleana đề nghị. "Tha cho tôi đi mà." Lục Dã thở dài.

Lễ khai trương một lần là đủ rồi, tôi không muốn đội sửa chữa cứ ngày ngày chạy đến nhà mình đâu! "À phải rồi, tôi nghe nói Valerie có một buổi triển lãm thời trang ở Lumiose City, cô ấy chắc không đến được đâu nhỉ?" "Là Tuần lễ Thời trang Lumiose City, Gym Leader Valerie e rằng không thể tham gia lễ khai trương.

Ngoài ra còn có Gym Leader Clemont, anh ấy tạm thời đi vắng." "Vậy thì tốt." Lục Dã hài lòng gật đầu.

Buổi chiều.

Xét việc sắp tới có thể phải đi xa, Lục Dã dẫn các nhóc con đến Tháp Lăng Kính.

Do Thầy Lục thường xuyên mượn sân tập, Clemont đã rất khôn ngoan gia cố lại địa điểm.

Hôm nay Clemont và Bonnie đều không có mặt ở Tháp Lăng Kính.

Người tiếp đón Thầy Lục là Clembot, robot kiêm quyền Gym Leader do Clemont chế tạo. "Chào mừng, chào mừng!" Clembot phát ra âm thanh điện tử cứng nhắc. "Mượn sân bên cậu để kiểm tra nhỏ nội bộ đội." Lục Dã mỉm cười nói: "Yên tâm, sẽ kết thúc nhanh thôi!" Ầm ầm ầm!! "Búi! (゜▼mãnh ▼)" Sylveon di chuyển bốn chi trắng ngần thon dài, quanh thân dâng lên luồng sáng trắng sắc bén, dải lụa vung vẩy, Double-Edge lao về phía Sirfetch'd! "Quác... (´ゅゅゅ)σ" Sirfetch'd đứng yên bất động, nước mắt giàn giụa.

Sao đứa đầu tiên lên sàn lại là mình chứ!

Nâng khiên lên, chiêu 'Nhìn Thấu' của Sirfetch'd chặn đứng đòn tấn công của Đại Tỷ, thân hình lùi lại vài mét.

Ngay lập tức, ngọn giáo của Sirfetch'd bùng lên ánh sáng vàng sắc bén, một ngọn giáo vàng như một đòn kết liễu kẻ địch, Fling ra!

Ánh sáng của Meteor Assault xẹt qua bầu trời sàn đấu. "Búi!!" Sylveon ngẩng đầu dùng Hyper Voice, tạo thành sóng xung kích, khiến mũi giáo đang lao tới lệch hướng!

Lục Dã giật mí mắt.

Cái này đúng là Super Luck tránh được chiêu 'Thương Xuyên Gai Tử' rồi!

Ngọn giáo cắm vào bức tường phía sau Sylveon, lấy vết nứt làm

trung tâm, ánh sáng vàng hùng dũng kèm theo luồng khí bùng nổ, rõ ràng là hiệu ứng chiêu Max Wyrmwind!

Ầm ầm ầm!

Khí lãng cuộn trào, may mà sàn đấu kiên cố, vết nứt không quá nghiêm trọng.

Chương trình của Clembot bị treo máy.

Hai con Pokemon này...

đều không hợp pháp lắm thì phải!

Tránh được ngọn giáo của Sirfetch'd, Sylveon bước lên tấn công, Sirfetch'd mang vẻ mặt anh dũng hy sinh.

Thua Đại Tỷ, đáng giá!

Khoảnh khắc va chạm cuối cùng.

Sylveon dừng lại, vung vẩy dải lụa một cách ngạo nghễ, di chuyển bốn chi quay đầu rời đi: "Búi~" Sirfetch'd ngẩn ra, sau đó nước mắt lưng tròng. "Quác! (´ᗜ`)σ" Đa tạ Đại Tỷ đã tha mạng! "Thôi được rồi, nghỉ ngơi một chút, tiến hành vòng tiếp theo!" Lục Dã đứng ngoài sàn đấu hét lên.

Sirfetch'd & Clembot: ???

Vẫn còn vòng tiếp theo sao!?

Sau một buổi chiều kiểm tra nhỏ ở Tháp Lăng Kính, Thầy Lục đại khái đã xác định được thứ hạng đội hình.

Hiện tại, đội hình bậc một là Gengar và Blastoise, sau khi Mega Evolution có thực lực đỉnh cao của Champion.

Nhìn từ biểu hiện chiến lực, đánh bại Thần cấp hai không thành vấn đề.

Nếu gặp Thần cấp một như Primal Kyogre, Mega Blastoise cũng có thực lực đấu tay đôi.

Đội hình bậc hai là Arcanine và Sylveon, lần lượt là thực lực Champion và á Champion, Arcanine nắm giữ 'Fusion Power' còn nhỉnh hơn một chút.

Sylveon sau khi giành được 'Sức mạnh Trăng Non' ở Liên minh Sinnoh, so với các thành viên khác thì được cường hóa rất ít.

Đây cũng chính là lý do Thầy Lục định tìm Pixie Plate để bù đắp.

Đội hình bậc ba, Sirfetch'd rõ ràng đã "thả nước" thua Togepi, Thầy Lục liền không thống kê.

Đương nhiên, cũng có thể là đổ oan, Vịt Sirfetch'd thật sự không đánh lại Togepi...

Trời dần tối.

Chương 683

Clembot, sau khi đứng xem cả buổi chiều, đã bị treo máy, ánh mắt đờ đẫn.

Lục Dã vẫy tay qua lại trước mặt robot, lẩm bẩm: "Đợi nó khởi động lại chắc là ổn thôi..." "Có ai không!" Lúc này, tiếng loa của Tháp Lăng Kính đột nhiên vang lên tiếng thách đấu.

Lục Dã hơi sững người, nhìn Clembot đang treo máy.

Ngẩn ra khoảng ba giây.

Thầy Lục hướng về phía micro đáp lại: "Đến đây, Tháp Lăng Kính hôm nay do quyền Gym Leader trấn giữ —— tôi đến ngay!" Lumiose City, cửa hàng thời trang Dragon. "Cô muốn rút lui khỏi Tuần lễ Thời trang lần này sao?" Hội đồng khó tin, nhìn người phụ nữ tóc đen mặc trang sức hình cánh bướm: "Cô Valerie, xin cô hãy suy nghĩ kỹ, đây là cơ hội quý giá của cô và đội ngũ đấy!" Valerie khẽ nói: "Tôi hiểu... nhưng ngày mai có chuyện quan trọng hơn." Lịch trình còn quan trọng hơn cả Tuần lễ Thời trang Lumiose City ư?

Đối với người trong ngành, đây là buổi trình diễn thời trang tuyệt vời nhất!

Hội đồng mặt mày khó coi, cố ý làm khó: "Vậy thì chỉ có Masters Eight cùng tụ họp ở Lumiose City mới sánh bằng được thôi!" Valerie chớp chớp đôi mắt đen trắng rõ ràng, kinh ngạc hỏi: "Ngài cũng nhận được thư mời rồi sao?" "Thư mời gì?" Hội đồng mặt mày ngơ ngác. "Ngày mai, bốn vị đầu tiên trong Masters Eight sẽ đến Lumiose City." Valerie mắt khẽ lấp lánh, "Tham gia lễ khai trương quán cà phê của Ngài Lục Dã!" Hội đồng: ???

Galar, Wyndon.

Ánh nắng rọi lên tòa nhà Rose cao vút mây trời, không xa là đấu trường Wyndon, vang lên tiếng reo hò sôi nổi. "Đến đây, chứng kiến khoảnh khắc Champion ——" Leon mặc áo thể thao đen gọn gàng, đạp trên thảm cỏ, ánh mắt sắc bén, giơ tay thu hồi Lizardon vào PokéBall.

Dây đeo cổ tay anh ta phát ra ánh sáng rực rỡ, dưới sự "tắm rửa" của năng lượng Dynamax, ngoại hình PokéBall dần dần phóng to. "Lên đi, Lizardon!!" Leon Fling quả PokéBall khổng lồ ra.

Đùng!

Gigantamax Lizardon hùng vĩ khổng lồ, đôi cánh hóa thành ngọn lửa bùng cháy, cổ và miệng tràn ra ngọn lửa cuộn trào, xòe hai móng vuốt khổng lồ. "Gào rú!!" Gigantamax Lizardon ngẩng đầu gào thét, năng lượng Dynamax tím đỏ hóa thành sóng khí, cuồn cuộn trào ra. "Hừ, lại chiêu này nữa à." Raihan nhe răng, mắt lộ vẻ hưng phấn và hung dữ, "Có gì mới mẻ hơn không, Champion!" "À, tôi sẽ có." Leon ánh mắt sắc bén, cười nói: "Tôi và Lizardon đang tràn đầy quyết tâm chiến đấu!" "Duraludon ——" Raihan giơ tay thu hồi Duraludon, mạnh mẽ Fling quả PokéBall khổng lồ, "Gigantamax!!" Thân hình Duraludon dần dần phóng đại, đế vững chắc, nửa thân trên tựa như tòa nhà chọc trời, kim loại bên ngoài sáng bóng kiên cố như Kim cương.

Hai Pokemon Gigantamax đối đầu nhau, cảm xúc của khán giả, tiếng la hét, reo hò đạt đến đỉnh điểm!

Raihan đột ngột nắm chặt bàn tay thành quyền, nói: "Gigantamax —— G-Max Depletion!!" Gigantamax Duraludon tựa tòa nhà chọc trời, miệng tuôn ra Năng lượng Hệ Rồng tím đỏ, Aura xung quanh nhanh chóng suy yếu và giảm bớt, cột sáng đen kịt ầm ầm bắn ra! "Lizardon." Leon mỉm cười, giơ tay hét lớn: "Gigantamax —— G-Max Wildfire!!" Chiêu thức Gigantamax độc quyền của Lizardon, ngọn lửa

vàng không ngừng cuộn trào trong miệng nó.

Đôi cánh lửa của Gigantamax Lizardon càng thêm chói mắt, ngọn lửa trong miệng hóa thành đại bàng vàng lao xuống, tiếng thét chói tai va chạm với cột sáng đen kịt.

Hai luồng Năng lượng, một đỏ một tím, ánh sáng không ngừng đan xen, ngọn lửa ầm ầm phá tan cột sáng, trong chốc lát nuốt chửng Gigantamax Duraludon tựa tòa nhà chọc trời!

Bùm!!

Tiếng nổ vang lên.

Raihan tiếc nuối vỗ trán, cuối cùng vẫn nở nụ cười về phía chiếc điện thoại Rotom đang "Selfie".

Hôm nay lại là một ngày thua Leon nữa rồi...

Kết quả là trên đấu trường cấp Master, vẫn chưa thắng Leon dù chỉ một lần.

Trở về phòng nghỉ, tắm rửa và thay quần áo sạch sẽ, Raihan gặp Leon ở hành lang, hai tay đút túi chặn trước mặt anh ta. "Ê, mai tiếp tục Battle!" Raihan ánh mắt không mấy thiện ý.

Raihan cao hơn Leon nửa cái đầu, Leon hơi ngẩng đầu nhìn, mỉm cười nói: "Mai e rằng không được." "Xí, đừng nói là lại phải đi chơi game với ông già nhé." "Không, là lễ khai trương của Thầy Lục." Leon giải thích, "Anh ấy mở một quán cà phê ở Lumiose City, ngày mai chính thức khai trương." Raihan hơi sững người.

Thầy Lục... người đàn ông một mình đẩy lùi Primal Kyogre và Primal Groudon, một tay cứu lấy Hoenn.

Một năm trước anh ấy từng đến Wyndon một lần, thay mình đấu giao hữu với Leon. "Phải, anh ấy mời cậu mà." Raihan gãi gãi đầu, nói

ấp úng, "Vậy thì chịu thôi, cậu đi đi... nếu tìm được đường." "Cậu muốn đi cùng không?" Leon mời, "Lúc đó sẽ có mấy vị khác trong Masters Eight cũng tham gia." Tám vị trí đầu tiên của World Tournament, được mệnh danh là Masters Eight.

Mấy năm nay thứ hạng liên tục thay đổi, nhưng Leon luôn giữ vị trí Champion, sau đó là Lance, Cynthia, Steven và những người khác.

Raihan cũng từng đứng ở vị trí cuối cùng của Masters Eight, nhưng vị trí này thay đổi rất nhanh, năm ngoái cậu ta còn bị "ông già" cấp Master đánh bại.

Do áp dụng thể thức đấu tiêu chuẩn, hai Trainer huyền thoại Red và Blue Oak đều không tham gia.

Nhưng Gigantamax Lizardon của Leon cũng đã tiếp cận đến vùng đất của 'Battle Legend', trên cả Champion.

Trong game 《Ultra Sun & Moon》, thực lực của Red và Green khi được mời đến Battle Tree ở Alola chính là cấp 'Battle Legend'.

Trừ đi việc khổ luyện, chiến đấu không ngừng, chiến thuật tinh xảo, tài nguyên dồi dào...

Tình yêu dành cho Pokemon, mối liên kết sâu sắc, càng là chìa khóa để trở thành 'Battle Legend'. "Tôi không nhận được thư mời, thôi vậy." Raihan đút hai tay vào túi áo. "Sonia cũng không có." Leon cười nói, "Nhưng Thầy Lục nói, tôi có thể dẫn vài người dẫn đường, cùng tôi xuất phát." Raihan thở dài: "Thiệt tình...

đến cả anh ấy cũng biết cậu là 'đại mù đường' rồi à." "Hahaha." Leon cười sảng khoái: "Cậu cứ coi đó là khuyết điểm nhỏ của Champion đi —— giống như chứng 'cố chấp' của Sinnoh Champion, hay bệnh 'sạch sẽ' của Hoenn Champion." "Cũng có lý." Raihan lẩm bẩm. "Ông già đó, chắc chắn là ẩn mình trên mạng rồi." "Ngày mai

còn ai đến nữa?" "Cynthia Champion, ngài Steven, Ngài Lance... và cả Master của Kalos nữa." Leon đáp.

Raihan vẻ mặt kỳ lạ.

Thầy Lục đúng là giao thiệp rộng rãi...

Không, phải nói là, những Trainer này đều phải nể mặt anh ấy một phần. "Một Trainer có thực lực như vậy, không tham gia World Championship mà lại mở một quán cà phê ư?" Raihan lẩm bẩm: "Thật không biết anh ấy nghĩ gì nữa..." Lumiose City, Tháp Lăng Kính. 'Quyền Gym Leader' Lục Dã đang tiếp nhận các thách đấu Gym. "Kỳ lạ...

đây không phải Gym hệ Điện sao?

Sao con Pokemon đầu tiên lại là Togepi?" Người mới lạ lùng hỏi. "Bởi vì Togepi của tôi, nó mang Thunder Wave." Lục Dã mặt mày nghiêm túc.

Người mới: "..." Một con Togepi bé con mà, xem tôi một phát tiễn nó lên bảng đây!

Mười phút sau. "Chúc mừng cậu đã thách đấu thành công, đây là huy hiệu Lăng Kính của cậu." Lục Dã động viên.

Là một Gym Leader, trách nhiệm chính là kiểm tra, hướng dẫn và động viên.

Leader sẽ căn cứ vào số huy hiệu khác nhau của người thách đấu để quyết định thực lực của Pokemon xuất chiến, vì vậy sẽ có nhiều đội dự phòng.

Người mới ngơ ngác nhìn 'Quyền Gym Leader', rồi lại nhớ đến Togepi "cân ba" vừa nãy, nghi ngờ nhân sinh mà cầm huy hiệu rời đi.

Lục Dã: "Người tiếp theo!" "Chào ngài, tôi đến thách đấu Gym

Lăng Kính...

Ờm, Thầy Lục!

Tạm biệt!" Lục Dã nhìn người mới quay lưng chạy mất dép, mặt mày khó hiểu.

Lạ thật... do tôi kiểm tra và hướng dẫn, không phải nên được hoan nghênh hơn sao?

Sau khi Clembot khởi động lại thành công.

Lục Dã cũng hoàn thành nhiệm vụ, kết thúc sự nghiệp Gym Leader kéo dài một buổi chiều.

Thế nhưng, truyền thuyết đô thị 'Gym Lăng Kính là Gym mạnh nhất Kalos' lại dần dần lan truyền ra...

Trời dần tối.

Lục Dã trở về quán cà phê, Indeedee 'nhân viên chăm chỉ' hai tay nâng lên, mặt mày mỉm cười.

Meowstic dùng niệm lực Levitate bộ trà, pha cho Lục Dã một ly nước chanh. "Không cần phiền phức vậy đâu, các cậu chỉ cần trông coi quán cà phê là được rồi, chúng ta là bạn bè mà." Hai nhóc con hơi sững người, nhưng vẫn làm theo như cũ.

Lục Dã không vội, dù sao tình cảm cũng cần được bồi dưỡng từ từ, sau này trong quán còn có những nhân viên khác.

Ví dụ như, Piplup?

Psyduck?

Slowpoke?

Ừm... mấy con này hình như đều không thông minh lắm. 'Cô đầu bếp nhỏ' Alcremie vẫn đang miệt mài nghiên cứu nấu ăn ở bếp sau,

ngoài bánh ngọt ra, em ấy còn có thể làm cà phê, latte và các món ăn khác của quán cà phê.

Lục Dã nếm thử một miếng bánh Puffs do Alcremie làm bằng kem tươi... hương vị chỉ có hai chữ 'hạnh phúc'.

Lễ khai trương định vào sáng mai.

Các thành viên trong nhóm rảnh rỗi đều nói sẽ đến thăm.

Quy trình cụ thể vẫn cần thảo luận kỹ.

Dù sao cũng có nhiều Champion, Tứ Đại Thiên Vương đến... lỡ như họ hứng chí muốn Battle, quán cà phê căn bản không chịu nổi.

Đương nhiên, Thầy Lục cũng có thủ đoạn ứng phó.

Lục Dã xoa cằm. "Chắc phải nhờ Mew dùng Tường Ánh Sáng gia cố sàn đấu một chút rồi..." Thứ Năm, ngày 9 tháng 9, sáng sớm.

Cynthia đến quán cà phê sớm, đi thẳng qua sân trong, rồi vào phòng sau.

Gengar nhiệt tình giúp Cynthia mở cửa: "Ghos~" "Chào buổi sáng, Gengar." Cynthia mỉm cười nói. "Ghos!" Gengar hì hì cười, gãi gãi đầu. "Bữa sáng vẫn đang làm, sắp xong rồi!" Tiếng xoong nồi vang lên từ bếp, giọng Lục Dã vọng ra.

Khóe miệng Cynthia bất giác nhếch lên, cô duyên dáng ngồi xuống ghế sofa, lật xem cuốn sách mà lần trước mình để quên trên bàn trà. "Búi~" Sylveon chui vào lòng Cynthia, tìm một tư thế thoải mái mà nằm.

Nhóc con này đã rất thân thiết với Cynthia rồi, nhưng đối với người ngoài thì vẫn nóng nảy như cũ.

Mái tóc vàng của Cynthia xõa xuống, cô vuốt ve tấm lưng trắng muốt của Sylveon, một tay cầm sách.

Lục Dã bưng hai đĩa Sandwich ra khỏi bếp, đặt lên bàn ăn, tiện miệng gọi: "Vịt Sirfetch'd, lại đây giúp một tay, bưng thức ăn." "Quác~" Sirfetch'd đặt khiên hành tây xuống, chạy nhanh như bay bằng bàn chân vịt vào bếp, rồi lại ngoan ngoãn bưng thức ăn ra.

Lục Dã vẫn luôn tò mò, liệu một con Farfetch'd mất củ hành tây to tướng có còn được coi là Pokemon không.

Dù sao trong game, ngay cả Farfetch'd vừa nở cũng luôn mang theo một củ hành tây.

Nhưng nhìn Sirfetch'd có thể cầm đũa mà xem, nó cũng có thể cầm các loại vũ khí khác, ví dụ như kiếm mục, khiên mục... (gạch bỏ) Bữa sáng gồm cà phê đen, Berry Juice, Sandwich phô mai bơ, xúc xích trắng, và táo đặc tuyển. "Nước ép hay cà phê?" Lục Dã cầm bình trà lên.

Cynthia lườm Lục Dã một cái, mười ngón tay thon dài đan vào nhau chống cằm, khẽ nói, "Anh chọn đi." Kết luận là Manh Manh Đát thích ăn đồ ngọt, nên là Berry Juice.

Nhưng đồ ăn ngon như vậy, cũng không thấy Cynthia béo lên.

Ánh mắt Lục Dã dừng lại trên má trắng như tuyết của Cynthia, cô cắt Sandwich, khóe mắt cong lên, nụ cười duyên dáng.

Dọc theo đường cằm, Lục Dã khẽ gật đầu.

Giọt nước này lớn thật, không phải... bộ đồ đen này trắng thật.

Ngẩng đầu lên, vừa vặn đối diện với ánh mắt sâu thẳm của Cynthia, Lục Dã hơi sững sờ. "Đẹp không?" Cynthia hỏi.

Lục Dã lắc đầu, suy tư một lát, rồi lại gật đầu. "Suy nghĩ kỹ đi." Cynthia híp hai mắt lại. "Ngực của Cynthia hoàn hảo như Cynthia vậy." "Quá qua loa... lại còn thô tục nữa." Cynthia nhắm mắt khẽ thở dài.

Chương 684

"Đàn ông thích ngực thì có gì sai." Lục Dã nói đầy chính khí. "Thích à?" Cynthia cúi đầu nhìn lướt qua bộ ngực nhấp nhô, không thấy có gì đặc biệt. "Đương nhiên!" Lục Dã mạnh mẽ gật đầu.

Cynthia lại nhìn Lục Dã một cái, khẽ nói: "Vậy anh ngồi sang... bên này đi." Lục Dã đứng dậy đi về phía Cynthia, cúi người vén mái tóc vàng của cô trên ghế, má trắng tuyết thoáng ửng hồng. "Cảm lạnh à?" Lục Dã ngẩn ra.

Cynthia nắm lấy tay Lục Dã, đặt lên người mình, cổ cô hơi ửng hồng. "...Cảm giác thế nào?" Lục Dã thần sắc cứng đờ.

Cynthia đột nhiên cau mày, má ửng hồng, trừng mắt nhìn Lục Dã, hạ giọng: "Đủ rồi." "Khụ, hành động tiềm thức thôi." Hai người tránh ánh mắt nhau.

Cynthia đoan trang xinh đẹp, mái tóc vàng xõa xuống, cử chỉ thanh lịch, tiếp tục cắt bánh mì, gương mặt vẫn còn vương vấn một chút hồng hào.

Lục Dã cúi đầu nhìn lòng bàn tay.

Đột ngột nắm chặt tay, ánh mắt ngưng trọng. "Tốt, tốt quá!!" Quán cà phê Pokemon, lễ khai trương.

South Boulevard đã có không ít người dân đến xem, đứng ngoài đám đông nhìn về phía đường phố.

Có người lấy điện thoại ra chụp ảnh, có người thì thì thầm bàn tán. "Thật sự là Thầy Lục kìa..." "Còn có ngài Steven nữa!

Anh ấy thật sự đã đến!" Steven mặc vest, hỏi nhỏ: "Thầy Lục, sao cậu trông có vẻ mất tập trung vậy?" "Hả?" Lục Dã hoàn hồn, giải

thích: "Ừm... tôi đang nghĩ, không biết Leon bao giờ mới đến." "Đường phố Lumiose City phức tạp quá, ngay cả có định vị cũng phải tốn công lắm." Steven bất lực nói.

Lục Dã nhìn trời.

Đường phố Lumiose City...

đối với kẻ mù đường mà nói, đúng là ác mộng.

Nhưng có Sonia làm người dẫn đường... chắc sẽ tốt hơn một chút?

Rầm!!

Ngoài đám đông, đột nhiên bắt đầu hỗn loạn.

Lục Dã nhìn theo, chỉ thấy một chiếc xe sedan màu hồng lùi thẳng vào bồn hoa.

Lục Dã: ???

Xe này sao lại đậu trong bồn hoa vậy trời! "Xin lỗi!" Sonia đội kính râm trên đầu, đẩy cửa xe bước ra, cúi người xin lỗi người dân: "Tôi sẽ liên hệ xe cẩu ngay!" Từ ghế sau chiếc xe đang chổng ngược lên trời, Raihan bò ra khỏi cửa xe, rên rỉ: "Leon... cầu xin cậu, đừng để cậu ta động vào xe nữa..." Một kẻ mù đường, một sát thủ đường phố.

Thật khó cho hai người thanh mai trúc mã các cậu, lớn lên lành lặn!

Leon gãi đầu nói: "Xin lỗi nhé... gây phiền phức cho mọi người rồi." Người qua đường: (⊙_⊙) "Vãi chưởng, Leon!!" Người đàn ông tóc tím lạc vào đám đông, đội mũ lưỡi trai, khoác áo choàng.

Leon mỉm cười hiền hòa, nhưng đôi mắt vàng lại vô cùng sắc bén, tựa như mặt trời đang cháy rực.

Nhà vô địch Galar, Thủ lĩnh Tứ Đại Thiên Vương, Nhà vô địch

Giải đấu Thế giới, Leon!

Đám đông không kìm được tiếng reo hò kinh ngạc, những người trên phố bắt đầu sôi sục, rồi nhanh chóng nhận ra một điều.

"Sao Leon lại ở đây?" "Chẳng lẽ anh ấy cũng đến dự lễ cắt băng khánh thành à!" "Chiếc xe hơi kia vẫn còn đỗ trong vườn hoa – lạ quá." Không cần cần cẩu, Charizard của Leon chỉ cần vỗ cánh là có thể dễ dàng nhấc chiếc xe lên và đặt xuống đất, rõ ràng là đã làm cái việc này không ít lần.

Sau một hồi gián đoạn, mọi người đổ dồn sự chú ý vào Leon.

Đối mặt với những người hâm mộ đang vây quanh, anh từ chối yêu cầu tạo dáng chụp ảnh chung.

Leon cười nói: "Hôm nay nhân vật chính không phải là tôi… nên hẹn lần sau nhé, xin mọi người thông cảm!" "Đúng là Leon thật rồi." "Thầy Lục sắp cân bằng giải Tứ Đại Thiên Vương rồi!" "Quy mô khai trương này còn lớn hơn cả nhà hàng của Siebold nữa chứ…" Mỗi Nhà vô địch đều có lượng fan không nhỏ ở các khu vực khác nhau, Leon, Lance, Steven… đều như vậy.

So với Lance, một Bậc thầy Rồng nghiêm túc ít nói (nhưng riêng tư thì giả vờ nghiêm chỉnh), Leon có nhiều người hâm mộ và ủng hộ hơn.

Đây vừa là vinh dự, vừa là gánh nặng.

Vô số người kỳ vọng Leon sẽ ngã khỏi ngai vàng "thần thoại bất bại", rồi sau đó sẽ chế giễu anh ta không ngớt.

Tuy nhiên, Leon vẫn là Nhà vô địch mạnh nhất, nhiệt huyết và phóng khoáng, luôn tiên phong ở Galar.

Lục Dã khoanh tay, lẳng lặng nhìn Leon giữa đám đông hình tròn, suy tư.

“Leon thật sự rất yêu thích chiến đấu.” Steven nhìn về phía đám đông, mỉm cười nói, “Sở thích của Wallace là các cuộc thi trình diễn Pokémon lộng lẫy, sở thích của tôi là khoáng vật… Còn Leon thì dường như vĩnh viễn trên con đường chiến đấu.” Lục Dã gật đầu: “Vì vậy Leon luôn làm tôi nhớ đến một Huấn luyện viên.” Hai người đồng thời im lặng, trong đầu hiện lên hình ảnh người khoác áo choàng đỏ, đội mũ sụp thấp, hai tay đút túi.

Nếu không bị gò bó bởi danh hiệu “Nhà vô địch mạnh nhất”… Leon có lẽ sẽ còn mạnh hơn nữa.

Nhưng anh không thể, và không thể rời Galar để đến Núi Bạc.

Dù Leon cháy bỏng khát khao được đấu một trận với Red, nhưng sứ mệnh nặng nề và gánh nặng Galar trên vai đã cản bước chân anh.

Lục Dã nhớ lại cuộc trò chuyện với Leon trước đây, khóe môi khẽ nhếch cười.

Có lẽ vì tôi đã giúp Giáo sư Sonia đạt được ước nguyện của cô ấy, nên Leon mới thổ lộ những lời không thể giãi bày đó với tôi.

Nhưng ngay lúc này, người đàn ông tóc tím khoác áo choàng và đội mũ lưỡi trai kia, chính là Nhà vô địch mạnh nhất thế giới hiện tại!

“Chào mừng.” Lục Dã nhìn Leon đang đi đến, cười nói: “Vào quán ngồi đi, lễ cắt băng sắp bắt đầu rồi.” “À, không vấn đề gì.” Leon mỉm cười, giới thiệu, “Sonia, bạn đã gặp rồi đấy.” “Hai~” Sonia đội kính râm, ôm Yamper trong lòng, đưa tay cười nói: “Thầy Lục, chào buổi sáng nha!” “Chào buổi sáng… Xe của cô thật sự không sao chứ?” Lục Dã không nhịn được hỏi.

Sonia gãi gãi má: “Trong cốp xe tôi còn có dụng cụ sửa chữa, không sao đâu, haha~” Lục Dã: “…” Xem ra vị sát thủ đường phố này, cô ấy là tay lái lụa có thâm niên rồi!

“Và đây là Raihan, Chủ phòng Gym ở Hammerlocke.” Leon nói.

“Chà, Thầy Lục.” Raihan đút một tay vào túi, đội khăn trùm đầu màu cam, đưa tay cười cười: “Đã nghe danh đã lâu!” Lục Dã mỉm cười gật đầu.

Sở thích của Raihan là thời trang, Selfie và SNS (một mạng xã hội tương tự như Instagram).

Một số người trông có vẻ là Bậc thầy hệ Rồng, nhưng thực chất lại là con cưng của thời tiết, là một hot blogger – Raihan.

Sức mạnh của anh ta vô hạn gần với Nhà vô địch, là một tuyển thủ có thực lực cấp độ chuẩn Nhà vô địch, nhưng trong môi trường không Cực Đại Hóa thì thực lực lại giảm đi một chút.

Ở một bên khác.

“Ngài Leon.” Steven bắt tay Leon một cách tao nhã, mỉm cười nói, “Đã lâu không gặp.” “Đúng vậy, ngài Steven.” Leon siết chặt tay, sảng khoái cười nói: “Lần trước gặp mặt vẫn là năm ngoái nhỉ, không ngờ lại có thể tình cờ gặp ở đây.” Đám đông dân chúng vây quanh bên ngoài Đại lộ Nam, nhìn thấy hai Nhà vô địch trò chuyện, không nhịn được lấy điện thoại ra.

“Các Nhà vô địch tề tựu ở Kalos!” “Đây chính là mối quan hệ của Thầy Lục sao…” “Người đến không đáng sợ, ai vắng mặt mới đáng xấu hổ!” Không ngờ một Đại lộ Nam nhỏ bé lại có thể quy tụ ba Nhà vô địch, còn chưa kể đến cô gái tóc vàng xinh đẹp, Nhà vô địch Sinnoh Cynthia vừa xuất hiện trong quán.

Quy mô này, trận địa này, đã không kém cạnh các trận tứ kết của Giải đấu Thế giới!

“Không hiểu nên hỏi, đây có phải là quán cà phê mà tôi có thể uống nổi không…” “Khốn kiếp, hóa ra là quán cà phê Chiến đấu, Thầy Lục

chắc chắn đầu tư là để đánh Pokémon!" "Có thể vào quán một vòng, hai mắt tối sầm, rồi bị đưa đến Trung tâm Pokémon, tôi cũng cam tâm!" Còn mười phút nữa mới chính thức cắt băng, số lượng người dân tụ tập trên phố ngày càng nhiều, may mắn là Thầy Lục đã nộp đơn xin phép trước và được chấp thuận.

"Chà, đông người vậy sao." Giáo sư Sycamore từ Phòng thí nghiệm bước ra, vừa vặn nhìn thấy cảnh tượng náo nhiệt của quán cà phê trên cùng con phố, vuốt râu: "Giờ muốn đi qua thì khó rồi." "Cứ để Lục Dã phái người ra đón đi." Lão nhân tóc bạc phơ, dáng người rắn rỏi mặc áo khoác trắng, nói đùa: "Dù sao, thân phận của chúng ta cũng không hề thấp đâu." Nếu có Nhà nghiên cứu nào có mặt, họ sẽ ngay lập tức nhận ra vị thái sơn bắc đẩu của giới học thuật này, thần tượng của vô số học giả, Giáo sư Oak!

"Tôi cứ nghĩ hôm nay sẽ có trận đấu, nên mới đặc biệt đến." Blue Oak tóc nâu mặc đồ tím, đeo dây chuyền, một tay đút túi, nói nhỏ: "Đông người thế này, xem ra không đấu được rồi." "Vì là quán cà phê Chiến đấu, có lẽ bên trong còn có điều bất ngờ đấy." Giáo sư Oak cười nói.

Blue Oak đáp lại một tiếng nhàn nhạt, ánh mắt dừng lại trên bóng dáng quen thuộc phía trước, hơi khựng lại, rồi gọi: "Này, Akin!" "A?" Thiếu niên đội mũ lưỡi trai quay đầu lại, chợt giật mình, "Vãi chưởng, tiền bối Blue Oak, anh và lão già Oak cũng đến à!" Giáo sư Oak cứng người mỉm cười, trán Blue Oak ẩn hiện sát khí.

Crystal vội vàng bịt tai Akin, xin lỗi mọi người: "Xin lỗi, Akin là một tên ngốc, Giáo sư xin ngài đừng để ý đến cậu ta!" "Tiền bối Blue Oak." Thiếu niên tóc đỏ Silver thấy Blue Oak, khẽ gật đầu, rồi hỏi: "Tiền bối Red đâu rồi ạ." "À… Anh ấy đi cùng Yellow tham gia cuộc thi câu cá." Blue Oak nhàn nhạt nói, "Coi như tự cho mình một kỳ nghỉ." Green ôm Ditto, cười nói: "Đi theo tôi, Thầy Lục đã thiết lập

khu vực ra vào riêng, không cần chen vào đám đông.” Chốc lát sau.

Giáo sư Oak, Giáo sư Sycamore, cùng năm Pokedex Holder, giống như một đoàn nghiên cứu uy nghi bước trên thảm đỏ, xuất hiện trong tầm mắt của người dân.

Người dân đầu tiên sững sờ vài giây, sau đó rơi vào náo động.

“Vãi vãi vãi chưởng!

Giáo sư Oak?

Sống!” “Vị này còn là nhân vật tầm cỡ nữa chứ!” “Trời đất ơi, Huấn luyện viên huyền thoại, Blue Oak sao?!” “Này?

Vợ ơi, đừng xem cái Fashion Week rởm của em nữa, mau lại đây xem thần tiên này!” Thầy Lục đang đứng ở cửa đón khách cũng đơ người.

“Ngài cũng đến sao, Giáo sư Oak?

Tôi cứ tưởng ngài bận.” “Vốn dĩ là bận, nhưng hôm nay tình cờ cùng Sycamore và Blue Oak nghiên cứu Tiến hóa Mega, nên đến xem thử.” Giáo sư Oak cười nói.

Sycamore là học trò của Giáo sư Rowan, Giáo sư Rowan là tiền bối của Giáo sư Oak ở Đại học Celadon, tính ra vẫn là đồng môn.

“Leon cũng ở đây sao…” Blue Oak ánh mắt dừng lại ở cửa sổ, suy tư.

“Đến nhiều Nhà vô địch quá…” Giáo sư Sycamore tặc lưỡi, ghé sát vào Lục Dã thì thầm: “Diantha không đến, thật sự không sao chứ?” “Sao lại không sao.” Lục Dã cười khổ, “Lễ cắt băng khánh thành chỉ là hứng thú nhất thời của cá nhân tôi thôi mà.” Sycamore vẻ mặt vi diệu.

Vấn đề là, người dân Thành phố Lumiose có lẽ sẽ không nghĩ như

vậy đâu… Thôi kệ, dù sao nghề chính của Diantha là diễn viên, thực lực cũng không sợ bị chỉ trích nữa!

Hỗn vào đám đông, phóng viên của Hải Thượng Văn Báo đang ghi chép lia lịa, đã nghĩ xong đoạn trích tối nay để đăng lên diễn đàn.

Kèm theo là hình ảnh các Nhà vô địch với không khí náo nhiệt, Leon bất bại, Steven hoàn hảo, Thầy Lục đen tối… (gạch bỏ), Thầy Lục giỏi chiến thuật.

Tiêu đề là 《Diantha đang đóng phim》.

Món "cơm chó" của Kalos hôm nay, đã hoàn thành!

Các Chủ phòng Gym rảnh rỗi ở Kalos lần lượt đến, bao gồm cả học trò Korrina của Thầy Lục, Ramos đến tìm Blastoise uống trà, nhiếp ảnh gia Viola… Có Giáo sư Oak làm ví dụ đi trước, những Chủ phòng Gym này không gây ra làn sóng nhiệt tình trong dân chúng.

Ngược lại, khi Tứ Đại Thiên Vương hệ Nước, Siebold, cùng thành phố Lumiose đến, cảnh tượng lại một lần nữa sôi động!

"Sắp rồi sao?

Vào ngày lễ cắt băng khánh thành, Nhà hàng Siebold đến thách đấu sao!" "Nghĩ nhiều rồi… Tôi thấy Siebold thuần túy là đến góp vui thôi." "Vị này là đầu bếp ba sao đó!

Thầy Lục muốn thắng được nghề chính của người ta, vẫn còn khó đấy!" Siebold trong bộ đồng phục đầu bếp trắng tinh, lần đầu gặp Lục Dã, mỉm cười nói: "Thầy Lục, đã nghe danh đã lâu." "Đã nghe danh." Lục Dã không khách sáo, "Tôi lớn lên nhờ xem các Video dạy nấu ăn của ngài từ nhỏ!" Siebold hơi sững sờ, thấy sự chân thành trong mắt Lục Dã, cười phá lên: "Mong chờ một ngày được so tài nấu ăn với ngài, Thầy Lục." So tài thực chiến sao?

Lục Dã cười nói: "Yên tâm, sẽ có cơ hội thôi!" Sau khi Siebold

đến.

Người dân纷纷 hướng ánh mắt về phía quán cà phê bí ẩn, chờ đợi lễ cắt băng chính thức sau năm phút nữa.

Một cảm xúc phấn khích, háo hức, mở mang tầm mắt lan tỏa trong lòng khán giả tại hiện trường.

Giáo sư Oak, Leon, Blue Oak… vô số học giả, Huấn luyện viên trong truyền thuyết, đã thật sự xuất hiện trước mắt.

Kể từ khi Thầy Lục đến Thành phố Lumiose, người dân đã nhiều lần bị những hành động sáng tạo của anh làm cho chấn động!

"Mau bắt đầu đi, Thầy Lục!" Một Huấn luyện viên trong đám đông reo hò.

"Chỉ cần không đưa tôi vào Trung tâm Pokémon, tôi nhất định sẽ đến quán cà phê Chiến đấu!" "Tôi thì khác, bán tàn cũng chấp nhận." "Tôi trán chảy máu, phải bò vào quán cà phê, ai có thể thảm bằng tôi?!" "…Thế thì bạn ngầu đấy." Đúng lúc mọi người không kìm được sự tò mò, có người chỉ tay lên trời, hét lớn: "Vãi chưởng, Dragonite!" "Người đàn ông kia cũng đến sao?!" Trên bầu trời lướt qua một vệt mây, Dragonite tung hoành giữa không trung.

Người đàn ông tóc đỏ khuôn mặt lạnh lùng, cưỡi trên Dragonite, áo choàng Nhà vô địch bay phấp phới, phong thái "cool ngầu" đầy mình!

Bậc thầy Rồng, Nhà vô địch Kanto, Lance!

Đám đông lại một trận xôn xao khó kìm nén, Akin lẫn trong đám đông, kinh ngạc hét lên: "Kìa, Lance Lance Bird!" "Haha, không thể ghép tên Nhà vô địch như thế chứ." "Cái meme của 《Pokémon》 sao?

Đến giờ tôi vẫn chưa thắng Giovanni!" "Phụt… Nghe nói cứ như

thật ấy…” Đám đông bật cười thiện ý.

Lance trên lưng Dragonite bị gió thổi ngược, ho khan một trận, khó chịu đến nội thương.

Ánh mắt uy nghiêm như Rồng khổng lồ, chính xác nhìn trúng thiếu niên đội mũ lưỡi trai trong đám đông.

“Toang rồi…” Akin cứng người cười.

Tại đây nên có nhạc nền.

Để tiếp tục→… Thành phố Lumiose, Tuần lễ Thời trang.

Là một triển lãm thời trang cao cấp, Tuần lễ Thời trang Lumiose nổi tiếng khắp thế giới.

Buổi trình diễn đỉnh cao đã được chuẩn bị từ lâu hôm nay, càng thu hút vô số người trong ngành.

Dưới ánh đèn rực rỡ, người mẫu và Furfrou với bộ lông tuyệt đẹp bước qua sàn chữ T.

Hội đồng quản trị mỉm cười, thỉnh thoảng gật đầu, nhưng vẫn nhạy bén phát hiện không khí tại hiện trường có chút kỳ lạ.

Buổi trình diễn thời trang này rõ ràng không có gì để chê, nhưng khán giả dường như lại không chú tâm, tiếng bàn tán thậm chí còn lớn hơn cả nhạc nền.

Trong giờ giải lao giữa chừng, có người không nhịn được đứng dậy rời đi, sau đó lại kéo theo một nhóm nhỏ người khác.

Trợ lý vội vàng chạy đến, hội đồng quản trị truy hỏi: “Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?” “Là, là Thầy Lục, lễ cắt băng khánh thành quán cà phê.” Trợ lý thở dốc, “Tất cả đều đến rồi, Steven, Leon, Lance!” Hội đồng quản trị sững sờ.

Trong khoảng thời gian này, lại có một lượng lớn khán giả rời đi,

các người mẫu xinh đẹp ở hậu trường cũng thì thầm to nhỏ.

"Ghen tị với đội của tiểu thư Valerie quá, có thể đến lễ cắt băng khánh thành của Thầy Lục…" "Nghe nói Giáo sư Oak cũng đến rồi, trời ơi, ông ấy vốn dĩ không bao giờ tham dự bất kỳ hoạt động nào mà!" "Tôi có ảnh đây, khốn kiếp… Thầy Lục thật sự rất ngầu, ghen tị với tiểu thư Cynthia quá!" "Bạn là người Hoenn à?" "Đúng vậy, bạn là người Unova nhỉ… Cô ấy cũng là Anh hùng đã cứu Thành phố Opelucid đấy." Nhìn trợ lý đang đổ mồ hôi trên trán, hội đồng quản trị tức giận nói: "Cô ở lại đây, thay tôi tiếp quản trách nhiệm." "Vậy còn ngài?" "Tôi cũng đi xem Nhà vô địch… Khụ, ý tôi là… tôi đi điều tra!" Trợ lý lau mồ hôi.

Muốn đến xem trực tiếp thì ngài cứ nói thẳng ra đi.

Lời này hoàn toàn không có sức thuyết phục chút nào, thưa ngài hội đồng quản trị! …… Đại lộ Nam, quán cà phê Pokémon.

"Người đến gần đủ rồi…" Lục Dã nhìn lại vào quán, Alcremie đang run rẩy phục vụ đồ ngọt cho các Nhà vô địch, Cynthia đáp lại bằng một nụ cười dịu dàng.

Lance khoác áo choàng, khoanh tay, dựa vào ghế sofa, vẻ mặt lo lắng.

Chương 685

Steven nở nụ cười thanh lịch, đang giải thích điều gì đó cho Leon đang chăm chú lắng nghe.

"Gengar." Lục Dã quay đầu nói, "Chúng ta vào quán trước đi." "Ghos~" Gengar đáp một tiếng, nghe thấy động tĩnh, ánh mắt lại đổ dồn về thảm đỏ.

Một tràng đèn flash lóe sáng, tần suất chụp ảnh thậm chí còn cao hơn cả lúc Lance xuất hiện.

Lục Dã tò mò nhìn sang, chỉ thấy trên thảm đỏ bước đến một thiếu nữ với trang phục cánh hồng, đi giày cao gót, tóc đen như thác đổ.

"Là tiểu thư Valerie kìa…" "Đẹp quá, cảm giác thật sự như đang bước trên sàn catwalk!" Valerie thướt tha bước đến, như một cô gái bước ra từ trong tranh vẽ, mang theo hơi thở lịch sử, trang phục của cô là sự kết hợp hoàn hảo giữa yếu tố Pokedollar cổ điển và Pokedollar hiện đại.

Ngay lập tức biến lễ cắt băng khánh thành thành một Tuần lễ Thời trang đỉnh cao.

Lục Dã lại không có tâm trạng thưởng thức, mí mắt giật điên cuồng, sống lưng dâng lên cảm giác ớn lạnh sâu sắc.

Cô, cô đừng có lại đây mà!!

"Ghos~" Gengar cười hắc hắc, chào Valerie.

Valerie che miệng cười mỉm: "Hạ thần Valerie đến muộn rồi, thưa Lục Dã đại nhân." "Ha… vào ngồi đi." Lục Dã cười gượng, "Nhưng, cô không có việc khẩn cấp khác sao?" "Có gì quan trọng hơn lễ cắt băng khánh thành của ngài sao?" Valerie chớp chớp mắt, hỏi ngược

lại.

Lục Dã im lặng.

Nếu là bất kỳ ai khác, giữa Tuần lễ Thời trang Lumiose và buổi trà đàm của Nhà vô địch, chắc chắn sẽ chọn vế sau.

Chỉ là Huy hiệu cuối cùng mà mình còn thiếu, chính là Huy hiệu của Valerie.

Sau khi hoàn thành nhiệm vụ, lấy được Sparkling Stone.

Cái điệu nhảy Z-Move gì đó… cũng không thấy Nhà vô địch nào khác dựa vào cái này để tăng cường thực lực cả! (Trừ Nhà vô địch Alola) Chẳng lẽ thật sự phải để Gengar vừa lên sân khấu, vừa nhảy múa, vừa tự mình chỉ huy mình dùng Z-Move sao?

"Ghos Ghos~" Gengar cười toe toét, dẫn Valerie vào quán.

Cuối cùng cũng đợi được cô rồi ~!

Thầy Lục ngẩng đầu nhìn trời, theo bản năng đưa tay vào túi áo khoác.

Nhật ký của tôi đâu?

Nhật ký của tôi đâu! …… Trong quán cà phê.

"Yamper, cháu đừng chạy lung tung nha." Sonia đuổi theo Yamper hình dạng giống như máy hút bụi mini.

"Woof!" Yamper chạy bằng đôi chân ngắn ngủn, "Đông" một tiếng đâm sầm vào một ngọn núi nhỏ.

Choáng váng ngẩng đầu lên, Yamper nhìn thấy một con Arcanine cao gần hai mét, nhe răng về phía nó, lộ ra nụ cười thân thiện.

"Gào ồ!

ଘ(• p •)ଓ" "Woof wô…." Yamper mắt trắng dã, lăn ra nằm ngửa

giả chết.

Charizard của Leon, và Dragonite của Lance, hai Pokémon nhìn nhau, khá chướng mắt.

Cơ mặt của Dragonite gầm gừ, lỗ mũi của Charizard phun ra hai luồng khói đen.

Ngay lập tức, móng vuốt của hai Pokémon Rồng mạnh mẽ nắm chặt lấy nhau, thi đấu sức mạnh!

Battle Legend, một loại Huấn luyện viên xuất hiện trong Game《Ultra Sun & Moon》, chỉ có Red và Lục Dã sở hữu danh hiệu này.

Charizard của Leon, ở trạng thái bình thường là chuẩn Battle Legend, khi Cực Đại Hóa thì có thực lực cấp độ "Battle Legend", có thể sánh ngang với các thần thú cấp một.

Dragonite của Lance không hề kém cạnh, trạng thái bình thường là đỉnh cao Nhà vô địch, khi Lance và nó tâm ý tương thông, đạt đến "chuẩn Battle Legend".

Hai lá bài tẩy của các Nhà vô địch này, cách để đơn đấu với thần thú cấp một, Darkrai cấp độ "Battle Legend" thực sự, vẫn còn một khoảng cách nhỏ.

Nhìn thấy trận chiến giữa Charizard và Dragonite khó tránh khỏi.

Giữa hai Pokémon, một bóng đen kịt lan tỏa, Darkrai u u từ trong bóng tối bay lên.

"Xin hãy đến chỗ khác chiến đấu, nếu không tôi sẽ đuổi hai vị ra khỏi quán." Darkrai lạnh lùng nói.

Charizard và Dragonite sững sờ một chút, thận trọng nhìn Darkrai, rồi lại hơi bàng hoàng.

Lý lẽ thì tôi hiểu cả… nhưng tiền bối sao lại cầm cái phất trần gà

lông thế kia?

"Đây là lần đầu tiên tôi đến quán của Lục Dã." Giáo sư Oak nhìn quanh, "Trang trí khá đẹp." "Trông có vẻ là kiểu giới trẻ thích." Sycamore cười nói.

Giáo sư Oak ánh mắt dừng lại ở quầy bar, thưởng thức nhìn tủ trưng bày, đột nhiên chớp mắt.

Kia là… Giáo sư Oak dụi mắt, tiến lại gần xem xét kỹ lưỡng, vẻ mặt dần trở nên vi diệu.

Hóa ra, Thị trưởng Drayden đã giao DNA Splicers cho Lục Dã sao… Nhưng dùng DNA Splicers làm vật trang trí thì là sao chứ… thật sự không sợ nó mất kiểm soát năng lượng à!

Ở một bên khác, cuộc họp của các Nhà vô địch.

"Akin…" Lance nghiến răng nghiến lợi, "Tôi nhất định phải đá nó ra khỏi nhóm." "Cấm ngôn một tuần là được rồi, cái đó còn khó chịu hơn là đá nó ra." Steven cười nói.

Cynthia tay chống cằm, tóc vàng buông xuống, đang suy nghĩ thực đơn bữa trưa, im lặng không nói gì.

"Gì cơ." Leon tò mò hỏi, "Nhóm làm việc của Liên minh ấy hả?" Cynthia ngẩng đầu, không nói nên lời nhìn Leon.

Tên này… đúng là một kẻ nghiện công việc mà.

"Ừm… Thầy Lục đã nói tôi có thể mời thành viên, nên mời cậu chắc không vấn đề gì đâu." Steven mỉm cười lấy ra thiết bị PokéNav, hiển thị mã QR trên màn hình, "Quét cái này là được." Lance tóc đỏ khoanh tay, chìm vào suy tư.

Leon vào nhóm, cũng chưa hẳn là chuyện xấu.

Sau này truy đuổi Huấn luyện viên Akin, lại có thể thêm một

người nữa rồi… "Ôi, rắc rối thật!" Leon mắt sáng rực, lấy điện thoại Rotom ra quét, gửi lời mời.

Admin Lance chấp thuận ngay lập tức, quy trình trôi chảy. 【Thành viên 'Galar Champion Leon' đã gia nhập Group Chat!】 "ID đúng như tên gọi." Cynthia mỉm cười nói.

"Vì như thế, các nhà quảng cáo dễ tìm thấy tôi trong danh sách, haha." Leon sảng khoái nói.

Trong sân.

Blue Oak hai tay đút túi, đứng trước cây Thế Giới phiên bản cấu hình thấp, mí mắt giật giật.

Khí Aura này… nếu không nhầm, hẳn là đến từ Cây Thế Giới Dervish.

Nhưng tại sao lại xuất hiện ở đây?

Ramos thân hình còng cọc, chống chiếc kéo lớn, ngưng mắt nhìn Cỏ Hồi Sinh quấn quanh cây lớn, vuốt chòm râu dê.

"Không tệ nha… Lão phu cho rằng, đây là loại trà hảo hạng tràn ngập hương trà trong sự khắc khổ!" "Kami!" Blastoise tìm được tri kỷ, gật đầu mạnh mẽ.

Gengar dẫn Valerie vừa đến vào quán, lễ cắt băng khánh thành cũng sắp bắt đầu.

Dưới sự mong chờ của người dân, năm Nhà vô địch phụ trách cắt băng đã bước lên sân khấu trải thảm đỏ.

Giáo sư Oak, Blue Oak đột nhiên xuất hiện, không có trong danh sách cắt băng, vì vậy chỉ đứng từ xa quan sát.

Từ trái sang phải, lần lượt là Leon, Steven, Lục Dã, Cynthia, Lance.

Ai chiếm vị trí trung tâm, đã vô cùng rõ ràng!

Người dân vừa chụp ảnh, vừa phấn khích, không quên trêu chọc.

“Hai vị bên trái phải đều là những người mê áo choàng.” “Leon nói, tôi không muốn mặc áo choàng đâu, nhưng họ cho nhiều quá.” Dải băng đỏ của lễ cắt băng chính thức được hạ xuống.

Đèn flash lóe sáng, hiện trường lại một lần nữa sôi động.

Cho đến khi lễ cắt băng kết thúc.

Người dân tại hiện trường, đắm chìm trong sự chấn động khi các Nhà vô địch tề tựu ở Thành phố Lumiose, vẫn không thể thoát ra.

Trọng điểm là, quán cà phê quy tụ các Nhà vô địch này, thật sự mở cửa cho người dân bình thường!

Mặc dù có thủ tục đặt chỗ phức tạp, có một ngưỡng nhất định, nhưng quán cà phê này, trong lòng người dân, chắc chắn đã gắn liền với danh hiệu Nhà vô địch.

Ngay cả quán cà phê ánh bình minh trước đây do Lysandre điều hành, Diantha, Giáo sư Sycamore thường xuyên lui tới, cũng không thể sánh bằng.

Trong ngày hôm đó, Tuần lễ Thời trang Thành phố Lumiose, lượng khách đạt mức thấp kỷ lục trong lịch sử, chỉ có thể dùng hai từ “thảm hại” để hình dung… Thời điểm xế chiều.

Giáo sư Oak, Giáo sư Sycamore, Blue Oak cần tiếp tục công việc nghiên cứu, đứng dậy chào tạm biệt.

Trước khi đi, ánh mắt của Blue Oak và Leon chạm nhau, trong sự im lặng có một niềm tin cháy bỏng va chạm.

Blue Oak vô hình trung đã có thêm một chút công nhận đối với Leon, kiêu ngạo gật đầu, đút tay túi quần rời đi.

“Thầy Lục, tôi cũng phải về Wyndon trước, tiếp tục công việc—” Leon tìm thấy Thầy Lục trong sân, hơi khựng lại: “Ngài sao thế?

Sắc mặt trông không được tốt lắm?” “Ghos~” Gengar đứng cạnh Lục Dã, ngượng ngùng gãi đầu.

Chắc chắn là vì tôi đã giúp chủ nhân lấy được Huy hiệu cuối cùng, nên anh ấy mới cảm động đến vậy!

Mười phút trước.

Gengar tìm Valerie, nói muốn thách đấu Gym, Valerie đã biết tin đồn “Thầy Lục đang thu thập Huy hiệu”, nên đã đưa Huy hiệu đã chuẩn bị trước cho Gengar.

Lúc đó, Thầy Lục đang ở bên ngoài tiến hành lễ cắt băng khánh thành, rất khó khăn mới giữ được nụ cười không bị cứng đờ. 【Đinh!

Nhiệm vụ hoàn thành!】 【Thu thập Huy hiệu: (8/8)】 【Phần thưởng nhiệm vụ: Sparkling Stone!】 “Không có gì…” Lục Dã thở dài: “Cậu về Galar đi, tôi muốn yên tĩnh một chút.” “Tôi mong chờ ngày được chiến đấu với ngài lần nữa.” Đôi mắt vàng của Leon, cháy rực niềm tin mãnh liệt, nở nụ cười: “Một trận chiến hết sức!” Lục Dã hơi sững sờ, nhìn Leon một cái.

Leon lúc này, còn xa mới đạt đến trạng thái mạnh nhất của anh ta.

Leon khi cởi bỏ áo choàng Nhà vô địch, thay bằng trang phục Tháp Chiến Đấu, mới là Battle Legend thực sự.

Ngã xuống khỏi thần đàn không đáng sợ, điểm mấu chốt là anh ta có thể trở lại với phong thái mạnh mẽ hơn.

Trong cài đặt chính thức của 《Pokemon Master》, Charizard của Leon lúc đó thậm chí đã đánh bại Blastoise của Blue Oak.

Trên cấp độ Nhà vô địch… Lãnh địa của Huyền thoại… Lục Dã

cười bất lực: “Lần sau nhất định!” Leon tối nay còn phải tham dự các hoạt động khác, nên phải về Galar trước.

Raihan, người đi cùng anh, mất hứng thú, hai tay đút túi, đi ra ngoài cửa quán, hét lên: “Này, thật sự không đánh một trận rồi mới đi sao?” “Sẽ có cơ hội thôi.” Đôi mắt vàng của Leon lóe lên ánh sáng, dường như đã nhìn thấy cảnh chiến đấu với Thầy Lục, “Ngay không xa, Giải đấu Thế giới năm sau!” Giải vô địch Thế giới tổ chức mỗi năm một lần, Giải vô địch Thế giới nửa đầu năm đã kết thúc, thứ hạng không thay đổi nhiều.

Còn Giải đấu Thế giới năm sau, địa điểm chưa định, nghe nói có thể sẽ ở thánh địa mà vô số Huấn luyện viên hằng mong ước, Cao nguyên Indigo.

Đây là một tin không nhỏ đối với các Huấn luyện viên ở Galar, nhưng Leon lại dấy lên một sự nhiệt huyết khác lạ.

“Được rồi.” Raihan khẽ thở dài, “Dù sao thì ở Giải vô địch Thế giới, sớm muộn gì cũng sẽ gặp nhóm Nhà vô địch này thôi.” “Chưa thể vội vàng trở về được.” Sonia đội kính râm, ôm Yamper, quay người lại, vẻ mặt nghiêm túc.

“Sao vậy?” Leon và Raihan đồng thanh hỏi.

Sonia cười gượng: “Tôi phải trả xe cho công ty cho thuê xe trước, rồi mới ký thỏa thuận bồi thường được ~” Raihan im lặng không nói gì.

Leon nói nhỏ: “Theo tôi, lúc đó xuống máy bay đi taxi là được rồi, không nhất thiết cô phải tự mình lái xe.” “Im đi cái đồ mù đường nhà anh!” Sonia đỏ mặt nói. …… Thời điểm xế chiều, thời tiết oi bức, trong quán điều hòa phả hơi lạnh.

Korrina mắt sáng rực, nhìn chằm chằm vào món “Pudding trái cây

Pikachu" trước mặt, ngẩng đầu hét lên: "Sư phụ, cái này thật sự dễ thương quá!" "Về tạo hình thì hoàn hảo, hương vị cũng không có gì để chê, chất lượng Berry càng hiếm có…" Siebold mặc bộ đồng phục đầu bếp trắng, tay chống cằm, vẻ mặt nghi ngờ nhân sinh.

Thầy Lục rốt cuộc đã kiếm được nguyên liệu cấp độ này từ đâu vậy?

"Không miễn phí đâu." Giọng Lục Dã bay bổng từ sân vườn vào, "Nhớ thanh toán với Indeedee!" "À—" Korrina kéo dài âm thanh, nhìn về phía quầy thu ngân.

Indeedee chắp hai tay, đáp lại bằng một nụ cười thân thiện.

"Hù… Để tôi mời nhé, tiểu thư Korrina." Siebold khẽ thở phào, nghiêm túc nói: "Sau khi thưởng thức món tráng miệng này, ngay cả tôi cũng nhận được nhiều cảm hứng!" Korrina vội vàng xua tay: "Không cần phiền ngài Siebold đâu ạ, tôi chỉ đùa thôi, hắc hắc~" Siebold khẽ gật đầu, ánh mắt chuyên chú, tiếp tục nghiên cứu món tráng miệng này.

Korrina nhìn quanh, phát hiện Giáo sư Oak và mọi người đã đi trước rồi.

Người đàn ông tóc nâu mặc đồ tím đó, nếu không nhầm, hẳn chính là cháu trai của Giáo sư Oak, Huấn luyện viên Huyền thoại, Ngài Blue Oak.

"Nhà vô địch Leon, Thầy Lục, Ngài Blue Oak, họ đều mạnh quá…" Korrina thầm nhủ trong lòng, lặng lẽ siết chặt nắm đấm, vòng tay Tiến hóa lấp lánh phát sáng, "Mình cũng phải lấy mục tiêu trở thành Người bảo hộ Aura, tiếp tục tu luyện!" "À đúng rồi, Korrina." Lục Dã bước vào tiền sảnh, "Cái Giải đấu P1 Fighting Conference mà cô và Bea tham gia, thế nào rồi?" "Em thua rồi…" Korrina gãi gãi mái tóc vàng, lè lưỡi cười hì hì, "Thua Bea, rồi cô ấy lại giành chức vô

địch.” Giống như Sư phụ, Korrina cũng giữ thói quen viết nhật ký, những trận thua sẽ ghi lại tên đối thủ.

Cuốn nhật ký đầy ắp chữ “Bea”.

“Vậy sao.” Lục Dã khẽ gật đầu.

Thiên phú của Bea không quá nổi bật, điểm mấu chốt là sự kiên trì luyện tập ngày qua ngày, là một “cô gái yếu đuối” có thể đối quyền tay đôi với Machamp.

“Tiếp tục cố gắng nhé.” Lục Dã động viên, “Aura của cô vẫn chưa được nắm vững, và cô còn rất nhiều tiềm năng trưởng thành với Lucario.” “Vâng, Sư phụ!” Korrina mắt sáng rực, lớn tiếng đáp lại.

Giống như Satoshi, đúng là một học trò “lên tinh thần” rất hiệu quả à.

Lục Dã nhìn cô gái tóc vàng xinh đẹp đang ngồi một mình trên ghế sofa cạnh cửa sổ.

Cô chống cằm duyên dáng, tóc vàng buông xõa che đi khuôn mặt, chiếc kẹp tóc Oreburgh nhỏ xinh lấp lánh, đang suy tư nhấm nháp kem.

“Merlo~” Meloetta đột nhiên xuất hiện bên cạnh cô, chạm vào kẹp tóc của cô, cười khúc khích chắp hai tay sau lưng.

Cynthia nở nụ cười, múc kem, đưa cho Meloetta đang đậu trên vai cô.

“Merlo~” Meloetta ngậm thìa, ôm má, mỉm cười.

Thời gian tĩnh lặng, tươi đẹp.

Lục Dã khẽ mỉm cười, sự tiêu cực vừa rồi cũng dịu đi vài phần.

“Sparkling Stone” cuối cùng cũng có được, ngày Z-Move lại gần hơn một bước.

Chương 686

Nhìn Gengar cười toe toét nhe răng, Thầy Lục cũng không có ý định truy cứu, cười khổ một tiếng.

"Chuyện ra mắt xin giao phó cho cậu nhé, Gengar-chan!" "Ghos~(ゝω)☆" Gengar giơ tay hình kéo "chói mắt".

Đột nhiên, Lục Dã nhận ra điều gì đó, bừng tỉnh một suy nghĩ mới.

Chỉ cần mọi người cùng dùng Z-Move, thì mình không phải là người duy nhất xấu hổ!

Hiểu rồi, tôi sẽ bảo Team Rocket đi Alola tìm Sparkling Stone, rồi cống nạp cho lão đại Giovanni!

Trong đầu vô cớ xuất hiện cảnh lão đại Giovanni mặt nghiêm nghị, nhảy điệu Z-Move.

Lục Dã "ba" một tiếng ôm trán.

Toang rồi, mau dừng lại, có hình ảnh rồi!

"Sparkling Stone" đúng như tên gọi, lấp lánh phát sáng, một viên đá đen trắng có đường vân Z, sau khi gia công thô có thể chế tạo thành Z-Ring.

Theo truyền thuyết, nó được bốn vị Đảo Thần Alola tặng cho "Huấn luyện viên được chọn", vì vậy không phải mỗi Huấn luyện viên Alola đều có tư cách sử dụng Z-Move.

Không giống như cài đặt trong game, chỉ cần khảm Z-Crystal vào rãnh của Sparkling Stone, là có thể thông qua các động tác đặc biệt, điều động Aura, thi triển Z-Move.

Điều đáng nói là, Z-Move cũng có thể sử dụng ở các khu vực

ngoài Alola.

Hiện tại Thầy Lục đã thu thập đủ sáu Z-Crystal, trong đó loại đa dụng nhất là Normal Z, có thể sử dụng Z-Move biến đổi, động tác cũng không quá ngượng, chỉ cần hai tay song song đặt ngang là có thể thi triển.

"Bậc thầy chiêu bẩn" Lục Dã chìm vào suy tư.

"Z-Move ca hát đối với Meloetta, dường như là tăng cường cấp Epic…" "Z-Move hệ Lửa động tác cũng được, có thể tăng cường Quỷ Hỏa Z của Gengar, khi nào có Toxic Z thì tốt quá… Hex thì sao nhỉ, hắc hắc…" …… Trong sân.

Steven tay khoác áo khoác vest, một tay đút túi, vẻ mặt tươi cười, hình tượng công tử hoàn hảo.

Lance khuôn mặt lạnh lùng, dưới áo choàng là bộ đồng phục Nhà vô địch màu xanh lam, khoanh tay, nhìn những Pokémon tự do trong sân.

"Tôi luôn muốn hỏi." Steven hơi tò mò, "Dường như mỗi lần gặp anh, đều là cùng một chiếc áo choàng?" "À, anh nói cái này… Tôi đặt làm đặc biệt ở cửa hàng bách hóa Celadon." Lance xoa thái dương: "Không còn cách nào khác, mỗi lần đến Thành phố Celadon, đều không nhịn được mua một hai chiếc áo choàng, đến khi hoàn hồn thì trong tủ toàn là áo choàng rồi." "Ở một khía cạnh nào đó tôi cũng vậy, có thể hiểu được." Steven sảng khoái cười nói.

"Anh không phát động chiến đấu với Leon sao?" Lance ánh mắt sâu thẳm, đột nhiên hỏi, "Theo tôi được biết, anh không phải là người có thể chịu đựng được người khác mạnh hơn mình." "Đúng vậy." Steven cười cười, ánh mắt xanh lam nhìn lên bầu trời, "Trước đây tôi rất chấp nhất với sức mạnh.

Nhưng sau khi giao áo choàng Nhà vô địch cho Wallace, tôi dường như đã được giải thoát." "Giải thoát?" "Sự thay đổi về tâm lý." Steven ánh mắt khẽ lóe lên, ngẩng đầu nhìn bầu trời xanh, "Tôi cảm thấy, tôi và Metagross dường như đã gặp phải một nút thắt cổ chai, cái nút thắt cần dùng vô số trận chiến để tích lũy, mới có thể chạm tới." "Muốn vượt qua đỉnh cao đó, vẫn cần phải chiến đấu ngày đêm, năm này qua năm khác." Steven dừng lại một chút, nói: "Tôi đã mệt rồi, muốn thử những thứ tôi yêu thích ngoài chiến đấu." "Vì vậy tôi mới kính phục Leon và Red." Steven một tay đút túi, "Họ yêu thích chiến đấu, và cam tâm tình nguyện." "Vậy thì…" Lance ngập ngừng một lát, "Anh không thích chiến đấu, nhưng vẫn trở thành Nhà vô địch sao?" "Haha, tôi là một thiên tài mà, từ nhỏ đến lớn vẫn luôn là như vậy." Steven sảng khoái cười nói.

Lance: "…" Vấn đề là, tên này nói lại là sự thật!

Nhớ lại sự nổi loạn của tuổi thiếu niên, chủ nghĩa không tưởng của tuổi thanh niên, và sự khôn khéo lão luyện hiện tại.

Lance khoanh tay, chìm vào im lặng, chậm rãi nói: "Đối với tôi… Nhà vô địch có nghĩa là, tuyệt đối… không, chính nghĩa mạnh mẽ." Steven kinh ngạc nhìn Lance một cái, chỉ thấy ánh mắt anh ta cháy rực uy nghiêm như Rồng khổng lồ.

"Tôi chiến đấu cho đến tận bây giờ, không phải để chứng minh tôi là Nhà vô địch Kanto, mà là vì— chính nghĩa, và sự công bằng mà tôi theo đuổi." Lance trầm giọng nói: "Đó không phải là chính nghĩa tuyệt đối… Tôi không thể hình dung, nhưng tôi biết phải làm như vậy, giống như Payback, có vay có trả." Hai Nhà vô địch đồng thời im lặng.

Đối với Lục Dã và Cynthia ở tiền sảnh, Nhà vô địch lại có ý nghĩa gì.

Muốn có được câu trả lời, rất đơn giản – tiến hành Pokémon Battle.

Bởi vì chỉ cần ánh mắt giao nhau, tiến hành Battle, đối phương là người như thế nào, ôm ấp niềm tin gì, là có thể nhìn rõ ngay lập tức.

"Anh nghĩ…" Lance ánh mắt như lửa, chậm rãi nói: "Vào ngày lễ cắt băng khánh thành này, tôi thách đấu Thầy Lục, anh ấy có chấp nhận không?" "Thử xem, biết đâu lại đồng ý." Steven mắt khẽ lóe lên, mỉm cười nói, "Vì là quán cà phê Chiến đấu, đương nhiên phải có những trận chiến chất lượng rồi." "Còn anh thì sao?" "Thôi đi." Steven cười khổ, "Lúc tôi cùng Thầy Lục đồng hành ở Hoenn, đã được chứng kiến phong thái của anh ấy rồi." Với sức một mình đối kháng Primal Kyogre và Primal Groudon, chỉ huy Mega Rayquaza đập nát thiên thạch siêu lớn.

Càng không cần nhắc đến sự hỗn loạn Không-Thời Gian ở Sinnoh, Cây Thế Giới ở Kanto bị phá hủy.

Lục Dã, vị Huấn luyện viên đó, đã chiến đấu từ những truyền thuyết sống động đến tận bây giờ.

Đó chính là một Battle Legend thực sự.

Lance khoanh tay, khẽ gật đầu.

Thách đấu Gengar của Thầy Lục, liệu anh ấy có chấp nhận không?

Ở Kalos nổi tiếng với Tiến hóa Mega, Mega Gyarados thậm chí còn có sức mạnh hệ Bóng Tối, một bước trở thành lá bài tẩy cấp độ đỉnh cao Nhà vô địch của Lance.

Lance chìm vào suy tư.

So với Dragonite, Tốc độ và Hệ của Mega Gyarados chiếm ưu thế hơn.

Điều này có lẽ, sẽ trở thành một cơ hội để rèn luyện Gyarados màu đỏ… …… Trong quán.

“Thầy Lục, có thể giới thiệu phương thức liên hệ của thương gia Berry cho hạ thần không, tôi nguyện ý tặng một chi nhánh của nhà hàng Siebold cho ngài!” Lục Dã tùy tiện đánh lạc hướng Siebold đang đến truy hỏi nguồn gốc của Berry.

Ngồi xuống bàn ăn trước mặt Leader hệ Tiên Valerie đáng yêu, trước mặt Cynthia.

Cynthia: ? ‘Xin lỗi, có chuyện quan trọng cần hỏi Valerie.’ Lục Dã chớp mắt.

Cynthia cong mắt, nở nụ cười rạng rỡ. ‘Tối nay nếu anh không giải thích rõ ràng, thì cứ giải thích với Garchomp đi.’ Lục Dã sống lưng lạnh toát, vội vàng tranh thủ thời gian, hỏi Valerie một cách ngắn gọn: “Tiểu thư Valerie, xin hỏi cô có biết ở Kalos có chỗ nào có dao động hệ Tiên bất thường không?” Vạn vật đều có Aura, hay còn gọi là dao động.

Các chuyên gia cùng hệ, vì ngày đêm bầu bạn với Pokémon cùng hệ, sẽ khá nhạy cảm với dao động của hệ đó.

Năng lực “Aura” của Thầy Lục không phải để trinh sát, “Jewelrite” lại chỉ có thể khóa mục tiêu trong phạm vi đại khái, vì vậy mới hỏi Valerie.

“Để tôi nghĩ xem…” Valerie chớp chớp đôi mắt đen trắng rõ ràng, suy nghĩ một lát, nhẹ nhàng nói, “Gần đây các Carbink hệ Tiên, hoạt động đặc biệt thường xuyên, có các hoạt động di cư quy mô lớn.” “Điều này khá hiếm gặp vào ngày thường, tôi nghĩ nó sẽ có liên quan đến chuyện ngài nói.” Valerie mím môi nói.

Carbink?

Lục Dã hơi sững sờ.

Đó không phải là một trong những thực đơn của Tyranitar sao… (gạch bỏ).

Có liên quan đến Carbink… Pixie Plate… Sắc mặt Lục Dã dần trở nên phức tạp.

Có thể liên tưởng đến chỉ có một Pokémon – Công chúa Diancie kim cương hồng vĩnh cửu, của Vương quốc Khoáng vật!

Loài Pokémon Carbink có nền văn minh riêng của mình, gọi là 'Vương quốc Khoáng vật'.

Trong hàng trăm nghìn năm tiến hóa tự nhiên, trong số Carbink sẽ xuất hiện một viên kim cương hồng đặc biệt xinh đẹp, sở hữu khả năng thần giao cách cảm, tên là 'Diancie'.

Công chúa Diancie có địa vị khá cao trong tộc, viên kim cương vĩnh cửu mà cô ấy hội tụ nên, càng là nguồn năng lượng mà tộc Carbink dựa vào để sinh tồn.

Diancie không chỉ biết nói chuyện, sau khi Tiến hóa Mega còn mặc váy cưới lộng lẫy, đeo kim cương hồng— Chủ tịch Steven khi nhìn thấy Diancie, e rằng sẽ trực tiếp chảy máu mũi mất!

Mega Metagross trắng cũng chỉ là để mua vui thôi, váy cưới thật sự phải xem Mega Diancie!

Lục Dã sống lưng hơi lạnh, ánh mắt ngưng trọng.

Nếu Pixie Plate nằm ở chỗ Diancie, mọi chuyện còn dễ dàng hơn.

Mấu chốt là, Diancie xuất hiện trong bản điện ảnh 《Kén hủy diệt và Diancie》, trong đó còn xuất hiện hai Pokémon huyền thoại – Thần chết Yveltal, Pokémon Sinh mệnh Xerneas!

Hai vị này còn được gọi là Y-bird và X-deer, là mối quan hệ hòa

hợp lẫn nhau, không thể thiếu một trong hai.

Tính tình của Yveltal cực kỳ nóng nảy, sẽ tấn công không phân biệt đối tượng nào xâm nhập lãnh địa của nó.

Lãnh địa của Y-bird và X-deer lại rất gần nhau.

Nếu Pixie Plate nằm ở chỗ Xerneas, e rằng còn phải đánh nhau một trận với Yveltal mới có thể lấy được!

"Tôi đại khái đã hiểu rồi, cảm ơn cô, tiểu thư Valerie…" Lục Dã lau mồ hôi lạnh.

Flag thì không dám cắm lung tung nữa.

Tuần sau đi đến Vương quốc Khoáng vật một chuyến trước, xem xét tình hình đã.

Không được thì cũng có thể kéo Steven sang đi cùng, mong chờ cảnh vị tiên sinh hoàn hảo này thất thố khi thấy Diancie!

"Nếu vậy, có thể giúp được ngài là vinh dự của hạ thần." Valerie mím môi mỉm cười.

Cynthia không nhìn về phía này, khóe môi khẽ mím lại, sát khí lạnh lẽo đã không kìm nén được nữa.

Lục Dã cảm ơn xong, thông minh kết thúc cuộc đối thoại, chuẩn bị ra sân tìm Steven để bàn bạc hành trình.

"Ngài Steven, anh đến đúng lúc quá!" Ánh mắt dừng lại trên Lance và Steven đang đi cùng nhau.

Lục Dã đứng dậy gọi: "Tôi có chuyện muốn bàn với hai anh!" Lance và Steven nhìn nhau, ánh mắt ngạc nhiên.

"Ngài và chúng tôi nghĩ đến cùng một chuyện sao?" Steven mỉm cười nói.

“Vậy sao?

Hóa ra hai anh cũng có ý định đó à.” Lục Dã vui vẻ nói.

Vương quốc Khoáng vật quả nhiên là ‘báu vật đối với Steven’, xem ra anh ta đã sớm nhận được tin tức rồi.

Nhưng mà… Lance Lance Bird thì sao?

Lục Dã ánh mắt nghi vấn, nhìn người đàn ông tóc đỏ khoác áo choàng, Bậc thầy Rồng Lance.

“Nếu đã vậy.” Lance ánh mắt sắc bén, nói: “Hãy cùng tôi chiến đấu đi, Thầy Lục!” Nụ cười của Lục Dã cứng đờ trên mặt: ⊙▽⊙ Lục Dã: ???

“Lance muốn đấu với tôi à?” Lục Dã khó hiểu nhìn Lance.

Lance tóc đỏ dựng đứng, gương mặt nghiêm túc, áo choàng bay phấp phới, bên trong là bộ Champion màu xanh lam.

Lúc này, lông mày anh dựng ngược, mắt sáng quắc, khóe miệng khẽ nhếch, nói: “Đã là quán cà phê Battle thì tất nhiên phải có trận Battle rồi!” Đối với Lance, đây là cơ hội quý báu để va chạm niềm tin với Lục lão sư và rèn luyện Gyarados Đỏ của mình.

Steven tay khoác áo vest đen, mặc áo gile xanh lam, ánh mắt sâu thẳm, mỉm cười nói: “Xem ra cậu cũng đang mong chờ một trận chiến đấy, Lục lão sư.” Hào quang của hai Nhà Vô Địch dường như đang lan tỏa khắp sân vườn.

Mấy bé Pokémon đồng loạt ngẩng đầu.

Blastoise đang tưới hoa, Tyranitar đang đắp lâu đài cát, Sylveon đang chơi xích đu... cùng với Togekiss mặt đầy sát khí, đang bảo vệ Togepi đứng một bên hóng chuyện.

“Bặc! (` ∀ ´)Ψ Em gái mau nhìn, có trò hay để xem rồi!” “Đô y~(ﾟ

∇˚ *)" Togepi nhón chân lên.

"Cố lên, chủ nhân cố lên!" Lục Dã khoanh tay vuốt cằm, đầu đầy dấu chấm hỏi.

"Chẳng phải chúng ta đang nói chuyện khác sao?

Tự dưng lại lôi Battle Pokémon vào, hay là... hai người muốn quỵt tiền cà phê à?!" Lục lão sư chợt rùng mình, ánh mắt ngưng trọng, đánh giá Lance và Steven.

"Đù má, bảo sao tự dưng lại nhắc đến 'quán cà phê Battle'.

Hóa ra là vì quán cà phê Battle đánh thắng chủ quán là được miễn phí...

Tôi còn phải dâng tiền nữa à!

Mơ đi!" "Battle Pokémon à?

Tôi cũng đang có ý này." Lục Dã liếc nhìn hai người, trầm giọng nói: "Hai người ai lên trước?" "Muốn bùng kèo à?

Hỏi Darkrai bảo kê của quán xem nó có đồng ý không!" Lance và Steven nhìn nhau, hiểu ý của đối phương.

Một trong những lý do Lục lão sư mời các Nhà Vô Địch đến tham gia lễ cắt băng khánh thành chính là muốn mượn cơ hội này để Battle!

Dù sao, cơ hội để các Nhà Vô Địch giao đấu là rất hiếm có.

"Chỉ là yêu cầu đường đột của cá nhân tôi thôi." Lance nói: "Nếu được, Lục lão sư —— xin cậu hãy dùng Pokémon Đồng Hành của mình, cùng tôi thực hiện một trận Đấu Đơn 1vs1!" Lục Dã hơi ngớ người ra.

"Pokémon Đồng Hành của mình ư..." Anh nhìn bé mập màu tím đang bay lơ lửng bên cạnh, Gengar nhe răng cười, đôi mắt đỏ ngầu híp lại.

“Ghos~” Là Pokémon Đồng Hành đại diện của Huấn Luyện Viên, chắc chắn phải là Gengar rồi.

Chỉ trong một năm rưỡi ngắn ngủi, Gastly tiến hóa thành Gengar, lại thành thạo Tiến hóa Mega, trở thành Nhà Vô Địch.

Tốc độ tiến bộ này thật khó tin.

Nhưng so với Red hay Leon – những người “một năm đã thành Nhà Vô Địch”, và trải qua nhiều lần rèn luyện như trong phim điện ảnh, sự trưởng thành của Gengar cũng không phải là không có dấu vết để lại.

Lục Dã khẽ gật đầu, ánh mắt chợt ngưng lại, trên người cũng toát ra niềm kiêu hãnh của một Nhà Vô Địch.

“Lục Dã tôi đi được đến ngày hôm nay, đều nhờ vào nỗ lực của chính mình —— Gengar, I Choose You!” “Ghos~” Gengar nhe răng cười toe toét, giang hai tay nhỏ ra, bay lơ lửng sau lưng Lục Dã như một Thế Thân.

Lance thấy Lục lão sư phái Gengar ra, ánh mắt lóe lên, vén áo choàng, từ từ lấy ra PokéBall.

Thấy vậy, Lục Dã sững người một chút, nghiêng đầu về phía sân vườn hỏi: “Cậu không phái con mập bự...

à tôi nhầm, không phái Dragonite sao?” Dragonite Át Chủ Bài của Kẻ Thuần Hóa Rồng, lúc này đang cùng Metagross trắng đứng cạnh nhau, khoanh tay, hùng hổ đứng xem.

Vì Pokémon và Huấn Luyện Viên càng ngày càng giống nhau, nên Dragonite của Lance cũng theo thói quen mà khoanh hai tay.

Bên cạnh hai á thần này, còn có một Garchomp mắt đỏ ngầu, vẫy lưỡi hái về phía Lục Dã: “Kha Ngao!

Nếu thua, tối nay mày đừng hòng về nhà!" Lục Dã: "..." "Xem ra trận này nhất định phải thắng rồi.

Nhưng mà...

đây hình như là nhà tôi mà?" "Tôi sẽ phái nó ra." Lance ném PokéBall ra, ánh sáng đỏ rực rỡ trong sân vườn, cả đám Pokémon trợn tròn mắt.

"Hống!!" Gyarados mặt dữ tợn đứng thẳng người, trán có góc nhọn cực kỳ sắc bén, thân dưới vững chắc trên mặt đất, vảy trên người có màu đỏ như máu, lại lấp lánh như thép Kurt, bụng nhạt màu như một bộ giáp.

Một trong những Át Chủ Bài của Lance, Gyarados Đỏ!!

Lục Dã ngẩng đầu nhìn Gyarados Đỏ hùng vĩ.

Chương 687

Vô thức, anh liên tưởng đến cảnh tượng lần đầu tiên thấy Gyarados Đỏ này của Lance vào đầu năm ngoái.

Lúc đó là tại cơ sở Battle ở thành phố Risingdragon, Tháp Battle Tōhō, nơi Lance và Cynthia đang thực hiện trận đấu xếp hạng.

Lúc đó Lance đã sử dụng lối đánh tấn công mạnh mẽ lấy Gyarados Đỏ với 'Vũ Điệu Rồng' làm chủ lực, cuối cùng chịu thua trước Garchomp của Cynthia.

Và cũng chính vào lúc đó, Lục lão sư đã lần đầu gặp Lance —— tên phá luật Sheer Force chiến đấu nhờ chiêu Substitute đã đánh ngang cơ với Kẻ Thuần Hóa Rồng Lance!

"Thì ra đã lâu đến vậy rồi..." Lục Dã ánh mắt mơ màng, lẩm bẩm.

"Lúc đó còn là Haunter, đến cả việc phá giáp Gyarados Đỏ cũng là một vấn đề khó khăn.

Còn bây giờ..." Lục Dã ánh mắt lóe lên.

Mega Gengar đã có chiến tích lừng lẫy "đánh nát phân thân Arceus", đối đầu trực diện Gyarados Đỏ cũng chẳng đáng kể!

Lance trầm giọng nói: "Cùng chiến đấu với Mega Gyarados chính là quá trình tu luyện của tôi ở Kalos!" Lục Dã tâm trạng hơi vi diệu.

"Mega Gyarados hệ Thủy + Ác, đến cả hệ Rồng cũng không có!

Hơn nữa, Mega Gyarados nó còn không có hệ Bay...

Cái này thì liên quan quái gì đến Kẻ Thuần Hóa Rồng chứ!" Bỗng nhiên, Lục lão sư nhớ đến Át Chủ Bài của "Giovanni Đại Địa" lại là Beedrill, anh nắm chặt tay, khẽ ho khan.

Phân tích mà xem, hệ Ác của Mega Gyarados khắc chế Gengar, thêm vào đó là Kháng Đặc Biệt xuất sắc...

đây là một lựa chọn sáng suốt không thua kém gì việc phái Dragonite.

Hơn nữa, Gyarados Đỏ là một trong những Át Chủ Bài của Lance, được huấn luyện kỹ càng, sau khi Tiến hóa Mega có thể xưng là đỉnh cao của Nhà Vô Địch, không thể xem thường!

Sự xôn xao trong sân vườn đã thu hút Korrina, Akin và những người khác đến xem.

"Có chuyện gì thế?" Akin chạy ra từ nhà sau, "Tôi vừa mới chơi game với Silver xong!" "Hình như là...

Lục lão sư và Nhà Vô Địch Lance sắp Battle Pokémon." Crystal khẽ nói.

Silver một tay đút túi, gật đầu.

"Cậu đang làm gì thế, Akin?" Crystal tò mò hỏi.

"Livestream trong nhóm chat, hắc hắc." Akin chùi chùi chóp mũi, đắc ý nói: "Bất kể Lục lão sư hay Lance thua, đều có chủ đề để bàn tán!" Silver: "..." "Giờ thì tôi hiểu vì sao Lục lão sư cứ ghi tên cậu vào sổ rồi..." "Battle giữa các Nhà Vô Địch sao." Siebold mặc bộ đồng phục đầu bếp trắng, bước vào sân vườn, ngẩng đầu nhìn Gyarados Đỏ và Gengar đang bay lơ lửng đối đầu dưới ánh nắng, lẩm bẩm nói: "Thật là một cảnh tượng hùng vĩ hiếm thấy." "Battle riêng tư...

Lục lão sư vẫn khiêm tốn như mọi khi nhỉ." Valerie nhỏ giọng nói.

Siebold hơi ngớ người.

"Khiêm tốn á?

Thế ai là người mấy ngày trước cứu thiếu niên lầm lỡ ở Tháp Prism, còn hôm nay lễ cắt băng khánh thành lại gây chấn động chứ?" Korrina ánh mắt chuyên chú, nắm chặt tay tự cổ vũ.

"Cứ xem kỹ, học hỏi thật tốt... nhất định sẽ học được gì đó từ trận Battle của Chủ nhân!" Chợt giật mình, Korrina nhìn sang người phụ nữ tóc vàng cao ráo bên cạnh, kinh ngạc nói: "À, tiểu thư Cynthia..." "Chào cậu, Korrina." Cynthia thân thiện mỉm cười, khoanh tay, tay chống cằm, rồi lại ngẩng đôi mắt xám sâu thẳm, nhìn chằm chằm Lục Dã bên cạnh sân, ánh mắt lộ vẻ suy tư.

Các Nhà Vô Địch so tài, có thắng có thua là chuyện bình thường.

"Nếu cậu ấy thua, tôi sẽ lên sân." Cynthia có vẻ đang nghĩ ngợi.

Dù sao, Battle không phải là sở trường của cô...

ít nhất không phải là sở trường mạnh nhất.

So với dáng vẻ của Lục Dã khi Battle, Cynthia thích bóng lưng anh khi nấu ăn trong bếp vào buổi sáng hơn.

Có một cảm giác xao xuyến, rung động... cảm giác này, lần cuối cùng là vào trận mưa sao băng hoành tráng kia...

"Khoan đã!" Lục Dã đột nhiên giơ tay nói: "Để tôi củng cố sân đấu trước đã!" Lance và Gyarados Đỏ đứng trước mặt anh ta sững người ra một chút.

Chỉ thấy Lục Dã hét về phía cái cây lớn kia: "Mew, ra làm việc nào!" Lance mắt lộ vẻ kinh ngạc, chỉ thấy thân cây đột nhiên phát ra vầng sáng trắng, một Mew nhỏ nhắn bay ra từ đó.

"Mêu~" Mew bay lượn vòng tròn trước mặt mọi người, cái đuôi nhẹ nhàng lắc lư, dường như hài lòng với biểu cảm của mọi người, lén lút cười khúc khích.

Ngay sau đó, Mew bay đến bên cạnh Lục Dã, thò đuôi ra đập tay với anh: "Mêu~ǂǂ(ᵔᗜᵔ*)" "Tôi cứ tưởng chỉ là có khí tức của Cây Thế Giới..." Lance trợn tròn mắt, "Thật sự là Mew!" Steven ánh mắt đảo qua lại giữa Mew và thân cây, nhíu mày khó tin, tay chống cằm trầm giọng nói: "Thì ra là vậy...

Lục lão sư đã kết nối cái cây này với Cây Thế Giới sao?" Nhưng mà, điều này quá đỗi kinh thiên động địa!

Chẳng lẽ là biến tướng trồng một Cây Thế Giới Dervish trong vườn sao?

Nếu tin tức này được công bố, cả giới học thuật, giới Huấn Luyện Viên đều sẽ chấn động vì nó!

Siebold ánh mắt đờ đẫn, ngẩn người nhìn Mew.

Pokémon Huyền Thoại Mew lại xuất hiện ở quán cà phê, còn thân mật với Lục lão sư đến vậy, thật không thể tin nổi...

"Tiểu thư Cynthia, cái, cái này..." Korrina chỉ tay về phía trước, há hốc mồm.

"Lục Dã đã từng gặp Mew và giải cứu Cây Thế Giới." Cynthia mỉm cười nói: "Cậu cứ coi đó là sự ràng buộc mà hai bên đã tạo ra đi." Giải cứu Cây Thế Giới?

Kết giao ràng buộc với Mew?

Korrina mắt xoay tròn, ngơ ngác gật đầu.

"Chủ nhân này... mình đúng là đã nhận đúng người rồi!" "Mew và Celebi, con nào hiếm hơn?" Akin gãi gãi đầu, hỏi Crystal.

"Ừm...

Nếu là thời cổ đại, chắc chắn là Celebi rồi." Crystal cẩn thận liếc nhìn Mew, khẽ nói: "Nhưng mà, nghe nói trên thế giới hiện nay chỉ

còn lại một Mew duy nhất, đã không còn có thể miêu tả bằng từ 'hiếm' nữa rồi." "Nhờ cậu nhé, Mew." Lục Dã mỉm cười nói: "Tường Ánh Sáng, Tường Phản Chiếu... gia cố toàn bộ sân đấu và dưới lòng đất ở đây một chút." "Mêu!" Mew kiêu ngạo ngẩng cái đầu nhỏ lên.

"Chuyện nhỏ ~ cứ giao cho tôi!" "Em cũng có thể giúp mà." Latias ẩn mình bên cạnh Lục Dã, "Tường Ánh Sáng, Tường Phản Chiếu em cũng đã luyện thành thạo rồi!" "Em còn không bằng Mew." Lục Dã cảm nhận được, nói: "Hoặc là em có thể, vừa ẩn mình vừa dùng song tường cho Gengar, ha, nói đùa thôi." Trong Battle Hoang Dã thì tất nhiên có thể làm vậy, nhưng trong các trận đấu chính thức thì thôi đi.

Latias trán nổi lên từng dấu hỏi.

"Rõ ràng là chẳng giống nói đùa tí nào!" Dưới sự củng cố của song tường của Mew, sân vườn nghiễm nhiên trở thành một sân Battle đủ tiêu chuẩn.

Lục Dã và Lance đứng ở mỗi đầu sân vườn, những người còn lại đứng ở hành lang, vẻ mặt căng thẳng.

Akin mở livestream nhóm chat.

Trong nhóm chat.

"Anh Lance và Lục lão sư Battle ư?" Yellow kinh ngạc nói.

"Đúng rồi, hôm nay cả hai người họ đều ở Kalos mà." Lorelei đẩy đẩy gọng kính đỏ.

"Còn cả Steven nữa chứ —— đến tôi cũng không gọi." Wallace bất lực nói.

"Vì anh phải tham gia Cuộc thi Pokémon mà." Nhà thiết kế Fantina nhe răng cười nói: "Nhân tiện, tôi nghe nói có tin tức thú vị về Tuần lễ Thời trang thành phố Lumiose, khách khứa đều bị lễ cắt băng khánh thành hút mất rồi!" "Gyarados Đỏ, đấu với Gengar à." Bruno trầm

giọng nói: “Sau khi Tiến hóa Mega, thật khó mà nói trước được.” “Vãi chưởng, Lục lão sư không đánh Little Cup nữa, mà lại 'đối tuyến' với Nhà Vô Địch Lance rồi!” Flint gãi gãi cái đầu bù xù.

“Cái này gọi là trận đấu hữu nghị offline.” Aaron nửa đùa nửa thật sửa lại.

“Gyarados không có hệ Rồng, vậy sao lại gọi là Rồng chứ.” Iris thở dài ra vẻ người lớn: “Long Chi Tâm cũng không cách nào cảm ứng được với Gyarados... không hiểu nổi.” “Anh họ đúng là thích dùng một số...

à...

Pokémon không phải hệ Rồng.” Clair giải thích: “Vì điều này khá phù hợp với chiến thuật thời tiết của Dragonair của anh ấy.” Ba Dragonair của Lance, phối hợp với Gyarados Đỏ, có thể tự do áp chế đối thủ trên đại dương mênh mông với sấm chớp giăng đầy.

Dường như các Bậc thầy hệ Rồng đều thích kiêm cả chiến thuật thời tiết —— một người khác là Raihan.

Leon, thành viên mới vào nhóm, cầm điện thoại Rotom, âm thầm 'lướt màn hình'.

“Tối nay còn phải tham dự hoạt động của nhà quảng cáo...” Leon thở dài tiếc nuối trong lòng.

“Nếu không thì đã có thể trực tiếp xem trận đấu, thậm chí còn có thể chiến đấu cùng Charizard rồi.” “Tôi cá thằng nhóc Lance thua, có ai đặt cược không!” Thiếu niên bất hảo Akin cười gian nói.

“Thằng nhóc Lance...” Falkner, chuyên gia hệ Bay, cấp dưới của Kẻ Thuần Hóa Rồng Lance, khóe miệng co giật.

Dám gọi như vậy, ngoài Giáo sư Oak ra, chắc chỉ có Akin thôi nhỉ.

“Ô hô, tôi cá Lance thắng vậy.” Lt.Surge nhe răng nói.

“Tôi cá Lục Dã thắng!

Huy hiệu Nhà Thi Đấu một năm!” Loli nóng tính Roxie hét lớn nói.

Lt.Surge trợn tròn mắt.

“Con nhóc của Unova này, chắc là không biết thiếu tá đây năm xưa từng làm mưa làm gió ở Sảnh Game Celadon rồi!” “Lão đây theo!

Choá chà!” Lt.Surge nghiến răng nói.

“Nhà Vô Địch Lance à, cầu xin anh cố gắng lên!” 【Thành viên nhóm chat 'Rất muốn chữ ký của cô Mary', 'Thuyền trưởng S.S.

Aqua', 'Bản mệnh là độc' đã bị Admin 'Lorelei Băng' cấm chat ba tiếng】 Lorelei bình thản nói: “Xin lỗi, vừa mới đi xem kịch về.

Ba vị 'tự tìm đường chết' này, xin mọi người hãy lấy đó làm gương.” “Trận đấu bắt đầu rồi!” Yellow kinh hô.

Trong màn hình livestream, sân vườn bị rào chắn bao phủ, Rotom Pokédex bay lên, tay cầm cờ trọng tài.

“Chắc chắn sẽ phán công bằng và đẹp mắt, Rotto!” Chàng thanh niên tóc đen mặc áo sơ mi, trước mặt là một Gengar nhe răng cười toe toét.

“Ghos!” Người đàn ông tóc đỏ hai tay khoanh trước ngực, trước mặt là một Gyarados Đỏ mặt dữ tợn đứng sừng sững, thân trên đứng thẳng che khuất cả ánh nắng.

“Hống!!” “Bíp bíp...

Battle bắt đầu, Rotto!” Ngay lập tức, hai bên đồng thời hành động.

“Gyarados ——” Lance đột nhiên siết chặt tay, đồng tử mắt co lại, lạnh giọng nói: “Vũ Điệu Rồng!!!” “Hống ngô!!” Gyarados Đỏ gầm

lên giận dữ về phía trời, đuôi xoay theo, lấy bản thân làm trung tâm tạo thành một cơn gió lốc dữ dội, bên trong cuồn cuộn năng lượng màu đỏ sẫm.

Gyarados cao gần bảy mét đứng thẳng người, khi xoay múa mang lại cảm giác áp bức và chấn động mạnh mẽ, tốc độ vẫn đang tăng nhanh, khí thế vẫn đang dâng cao!

"Vãi chưởng, thằng to xác này còn có thể xoay như thế này sao!?

Nó không chóng mặt à!" Akin tặc lưỡi nói.

"Khác với con của tôi." Silver ánh mắt lóe lên: "Kỹ năng của nó, thành thạo hơn nhiều!" "Gengar ——" Lục Dã thấy Gyarados Đỏ đang xoay múa, lạnh giọng nói: "Tia Sét!!" "Khẩu —— Kiệt!!" Cơ thể Gengar phát ra ánh sáng trắng chói mắt, một cột điện mạnh mẽ phóng ra, như con rắn sét hung dữ lao về phía Gyarados đang điên cuồng xoay múa để cắn xé!

"Lục lão sư còn dạy Gengar chiêu này nữa sao!?" Flint kinh ngạc nói.

"Cú Tia Sét này mà giáng xuống, Gyarados thậm chí có nguy cơ bị tiêu diệt ngay lập tức!" "Xem ra, cũng giống như Charizard của tôi." Leon ánh mắt hơi lóe lên: "Lục lão sư cũng trang bị chiêu hệ Điện cho Gengar rồi." Thấy Leon, thành viên mới vào nhóm, lên tiếng, mọi người đều sững người một chút.

"Ông giáo ơi, hai người mới là dân chơi hệ chất thật sự đấy!" "Gyarados ——" Lance không chút do dự, nắm chặt tay trong không trung, Đá Chủ trên nhẫn phát ra ánh sáng đỏ rực rỡ, ngay cả Tia Sét cũng bị lu mờ!

"Tiến hóa Mega!!!" Cơn gió lốc ầm ầm tan biến, Mega Gyarados mắt đỏ ngầu, góc nhọn trên trán phát ra ánh sáng Tiến hóa, gầm lên

giận dữ về phía trời!

Oanh!!

Tia Sét theo đó đánh xuống, Gyarados Đỏ đau đớn gào thét, nhưng vây lưng lại xòe ra như lưỡi đao, râu ở hàm dưới dài ra, vảy đỏ như thép Kurt cố gắng chống lại tia điện!

Bùm!!

Khói đen bay mù mịt.

Vây lưng của Mega Gyarados sắc bén và rộng mở, bay lượn giữa không trung, vết cháy trên vảy xì xèo, gương mặt dữ tợn lộ rõ, trán phát ra dấu hiệu Tiến hóa Mega màu đỏ!

"Chống đỡ được Tia Sét ư?!" Korrina trợn tròn mắt.

"Quyết đoán sử dụng Tiến hóa Mega, lại còn thành thạo đến vậy... không hổ là anh Lance." Siebold lẩm bẩm.

Mega Gyarados không có hệ Bay nhưng lại có thể bay...

Điều này hợp lý không nhỉ?

Ý nghĩ chợt lóe qua, Lục Dã chỉ huy: "Trực tiếp dùng Thế Thân!" Trong chớp mắt, Mega Gyarados lao xuống từ không trung, há miệng cắn xé, răng nanh già nua cuộn trào năng lượng hệ Ác đen kịt, ngay cả Kurt cũng sẽ bị Nghiền Nát trong khoảnh khắc này!

Bùm!

Thế Thân của Gengar với ánh mắt đờ đẫn, bị Mega Gyarados xé nát.

Bản thể của Gengar thì xuất hiện trên đỉnh đầu Mega Gyarados, mặt nhe răng cười, trong tay đang cuộn tròn một Cầu Năng Lượng tinh xảo phát ra ánh sáng hệ Cỏ!

“Hệ Cỏ, đây là do trí năng không khớp sao?” Cheren không nhịn được lên tiếng.

“Chiêu này quá thâm hiểm!!” Flint há hốc mồm kinh ngạc.

“Mega Gyarados mất đi hệ Bay, nên mới đổi sang dùng Cầu Năng Lượng sao!” Leon ánh mắt lóe lên.

Oanh!!

Gengar ấn Cầu Năng Lượng xuống đầu Mega Gyarados.

Thân hình Mega Gyarados đổ nhào xuống đất, tiếng nổ ầm ầm vang lên, khói đen bay tứ tán.

“Lục lão sư, trúng độc rồi?

Đầu tiên là độc từ Nghiền Nát!” Siebold vẻ mặt khó tin.

“Không...” Cynthia khẽ nhíu mày: “Kẻ trúng độc từ Thế Thân, là Gengar.” Lance ánh mắt lóe lên, hét lớn: “Đuôi Nước!!” “Ghos!

Chương 688

Σ(゜д゜lll)" Cái đuôi nặng nề đầy sức mạnh của Mega Gyarados, cuộn theo dòng nước, như sóng thần cuộn trào quét ngang về phía Gengar đang lơ lửng trên không.

Gengar không thể tránh khỏi, trực tiếp bị cú Đuôi Nước này đánh bay về phía tường ánh sáng, đau đớn nhăn mặt: "Ghos..." Lục Dã đau lòng nhíu mày, kêu lên: "Lẩn vào trong bóng tối, Gengar ——" Đá Chủ được gắn trên găng tay của anh phát ra ánh sáng chói mắt, mối liên kết vô hình kết nối giữa Lục Dã và Gengar, ánh sáng Tiến hóa rực rỡ bùng lên.

"Tiến hóa Mega!!!" Oanh!!

Thân hình khổng lồ của Mega Gyarados đã rơi xuống đất, cái đuôi mạnh mẽ lại vỗ xuống đất, nhảy bổ vào Gengar đang lơ lửng trên không.

Lance lạnh lùng nói: "Nghiền Nát!!" Cùng lúc đó, trán Mega Gengar phát ra đôi mắt độc màu vàng, cơ thể nổi lên những gai nhọn, toàn thân phát ra năng lượng màu đỏ sẫm, khóe miệng nhếch lên nụ cười răng nanh đầy tà khí!

"Ghos!!" Nửa thân dưới của Mega Gengar chìm trong đám Pokedollar gai góc (ám chỉ hình dáng độc đáo khi ẩn mình, hoặc là một cách nói lầy lội), có thể di chuyển nhờ ẩn mình trong bóng tối.

Ngay khoảnh khắc Gengar sắp đâm vào tường ánh sáng, một lỗ tròn bóng tối mở ra.

Nửa thân dưới của Mega Gengar chìm vào lỗ tròn, tay bám hai bên lỗ, thè lưỡi, bĩu môi và làm mặt Scary Face về phía Mega Gyarados đang lao tới.

Ngay lập tức, Mega Gengar quay lưng lại với Mega Gyarados, lắc lắc mông và cái đuôi nhỏ, rồi biến mất vào bóng tối, đóng lỗ tròn lại.

Đùng!!

Mega Gyarados đâm đầu vào tường ánh sáng, làm vỡ ra từng vết nứt, gầm lên giận dữ.

"Ở phía sau, Gyarados, dùng Cơn Thịnh Nộ!!!" "Hống!!!" Cơn phẫn nộ cực độ bùng cháy giữa hai mắt Mega Gyarados, năng lượng màu đỏ sẫm cuồng bạo cuộn trào giữa các vảy, dưới sự gia trì của Vũ Điệu Rồng, Cơn Thịnh Nộ đã nâng sức phá hoại của Gyarados lên đến cực hạn!

Một lỗ tròn mở ra trên mặt đất, Mega Gengar thò đầu ra như Diglett, ngẩng đầu nhìn Mega Gyarados đang lao tới, không nhịn được tặc lưỡi: "Ghos~ Mày gầm to thế làm quái gì chứ!" Mega Gyarados trong trạng thái Cơn Thịnh Nộ, không khác gì một cỗ máy chiến tranh đang trút giận.

Muốn trụ đến khi Cơn Thịnh Nộ kết thúc, lợi dụng trạng thái hỗn loạn để giải quyết Mega Gyarados của Lance, thật khó khăn biết bao!

Lance đã đoán chắc, Lục lão sư không có cách nào giải quyết Mega Gyarados trong thời gian ngắn —— ngay cả khi Mega Gyarados biến thể vảy thương tích, nhưng trong trạng thái Cơn Thịnh Nộ đang bùng cháy, nó lại như một chiến binh cuồng loạn, không gì cản nổi!

"Toang rồi...

Tôi cá thua rồi." Akin tặc lưỡi.

"Kháng Đặc Biệt của Mega Gyarados cực kỳ xuất sắc —— ngay cả Hố Đen chiêu tủ của Gengar, chắc là cũng..." Silver ánh mắt hơi lóe lên.

Ánh mắt Lance uy nghiêm như một con Rồng khổng lồ lộ rõ, nhìn

chằm chằm Lục lão sư phía trước, khẽ nhíu mày không thể phát hiện.

“Tôi nhớ Gengar của Lục lão sư cũng thành thạo các chiêu cận chiến.

Nhưng ngay cả như vậy, vẫn không thể chống đỡ Mega Gyarados vô địch trong trạng thái Cơn Thịnh Nộ!!” “Gengar ——” Ánh mắt của Lục Dã và Mega Gengar nhe răng cười toe toét hòa làm một, anh trầm giọng nói: “Dùng Chơi Bẩn!” Lance đột nhiên giật mình.

“Chơi Bẩn?!

Toang rồi...

Mega Gyarados còn dùng Vũ Điệu Rồng cường hóa cả Tấn Công Vật Lý!” 【Chơi Bẩn: Sử dụng khả năng tấn công của mục tiêu, thay thế công kích của người sử dụng để gây sát thương.】 Nói cách khác, sức phá hoại của Mega Gyarados càng mạnh, thì uy lực của Chơi Bẩn càng kinh người!

Đối mặt với Gyarados đang chìm trong Cơn Thịnh Nộ cuồng loạn, Mega Gengar thò ra nắm đấm đầy gai nhọn, nụ cười dần nở rộng đến khóe miệng.

“Ghos!!

Mày qua đây đi~!” Oanh!!

Mega Gyarados hung hãn lao tới, tạo nên một luồng khí thế dữ dội, nhưng Mega Gengar khoanh tay phòng ngự, cứng rắn chịu đựng cú Cơn Thịnh Nộ này!!

“Thật sự chống đỡ được ư...” Siebold đồng tử co rút.

“Đây còn là Gengar da xanh yếu ớt trong ấn tượng của tôi nữa sao!” “Đuôi Nước cộng thêm một cú Cơn Thịnh Nộ...” Cynthia mím môi, ánh mắt hơi lóe lên: “Muốn giải quyết Gengar của cậu ấy, e rằng

có chút khó khăn.” “Khoan đã, cái gì?

Gengar định dùng nắm đấm đánh người sao!” Korrina trợn tròn mắt.

Ngay lập tức.

Mega Gengar nhảy vọt lên, nắm đấm đầy gai nhọn phát ra ánh sáng đỏ sẫm, từng luồng sức mạnh từ Mega Gyarados bay về phía Gengar, như kén tằm mà hình thành Nắm Đấm Thép màu đỏ sẫm.

Bùm!!!

Nắm đấm của Mega Gengar hung hãn giáng thẳng vào má Mega Gyarados, khí thế cuồn cuộn, nắm đấm liên tục giáng xuống!!

“Ghos!! (σ;*Д*)=3$^{=3}_{=3}$$^{=3}_{=3}$” Akin trợn tròn mắt kinh hãi, đếm từng cú: “Một cú Chơi Bẩn, hai cú Chơi Bẩn, ba cú Chơi Bẩn!!” Silver vẻ mặt phức tạp.

“Phía sau chẳng qua chỉ là công kích bình thường của Gengar...

Ngay cả khi hệ không tương khắc, cú Chơi Bẩn kia vẫn gây ra không ít sát thương cho Mega Gyarados!” Lance nhíu mày sâu sắc, cố gắng giúp Mega Gyarados lấy lại ý thức.

Nhưng Mega Gengar với Nắm Đấm Thép đầy gai nhọn, cuồn cuộn ánh sáng đỏ sẫm như kén tằm, lại một lần nữa giáng xuống!!

Đùng!!!

Bụi bay mù mịt.

Siebold và những người khác mắt lộ vẻ chấn động, Cynthia khoanh tay, khóe miệng nở một nụ cười nhạt.

Con Mega Gyarados với vây lưng dữ tợn kia, đã giải trừ hình thái Mega, nằm nghiêng trên mặt đất!

Rotom Pokédex bay lên, bay vài vòng quanh Gyarados Đỏ, chụp ảnh lưu niệm xong, cao giọng nói: "Bíp bíp...

Người chiến thắng, Gengar, Rotto ~!" Trong sân vườn yên tĩnh một lúc.

"Hay quá..." Korrina không nhịn được vung nắm đấm, bắt chước động tác của Gengar vừa rồi, lẩm bẩm nói: "Thật sự dùng nắm đấm, đánh gục Gyarados Đỏ của anh Lance!" Tấn Công Vật Lý của Gengar đáng lo ngại, nhưng chiêu vật lý "Chơi Bẩn" này lại có thể biến sức phá hoại mạnh mẽ của Gyarados Đỏ thành của riêng mình.

Nói theo một khía cạnh khác —— pháp sư bị dồn vào đường cùng, vung nắm đấm cũng là chuyện bình thường!

Ánh nắng chiếu rọi, Gyarados Đỏ nằm nghiêng trên mặt đất, vảy lấp lánh sáng.

Mega Gengar đánh gục Gyarados Đỏ cao gần tám mét, hiệu ứng thị giác thực sự chấn động, ngay cả Steven cũng âm thầm cảm thán.

"Không khiêu chiến Lục lão sư... quả nhiên là một lựa chọn sáng suốt!" "Về đi." Lance lấy ra PokéBall, một chùm sáng đỏ thu Gyarados Đỏ về.

Người đàn ông tóc đỏ lông mày dựng ngược, ánh mắt uy nghiêm nhìn thẳng, một lúc sau, lộ ra nụ cười bất đắc dĩ.

"Tôi thua rồi, Lục lão sư." "Ghos ~(*ˇ▽)" Gengar đã giải trừ hình thái Mega, đôi mắt đỏ ngầu híp lại, thè lưỡi liếm một cái lên má Lục lão sư.

Cảm giác lạnh lẽo nhớp nháp dần lan ra sống lưng, Lục Dã rùng mình, giữ gương mặt cứng đờ, tê liệt, gật đầu nói: "Đánh không tệ." Lance sững người một chút, không để ý đến thắng thua, mà lại lo lắng đến an nguy của Lục lão sư.

“Đây là cú Lưỡi Liếm cấp Nhà Vô Địch của Gengar sao?

Cơ thể thịt kháng cứng thật sự không có vấn đề gì sao, Lục lão sư!” “Ô hô!

Tôi quay lại hết rồi!” Thiếu niên đội mũ lưỡi trai cầm điện thoại, vung nắm đấm ở khu vực quan sát, vui vẻ nói: “Giờ thì chú Lt.Surge không thể quỵt nợ được nữa rồi!” Lance nghiêng đầu 45° ra sau, dùng ánh mắt như nhìn người chết, nhìn chằm chằm Akin đang hồn nhiên không biết gì.

“Này —— cái cậu nói 'quay lại hết rồi', không phải là trận đấu vừa rồi chứ?” “Đúng rồi, nhìn thoáng ra đi, tiền bối Lance.” Akin chùi chùi chóp mũi, ngẩng đầu ưỡn ngực, cười ha ha nói: “Dù sao tôi cũng từng bị Lục lão sư 'hành nát' rồi, có mất mặt đâu, haha!” Lance lần đầu tiên gượng ra một nụ cười nhạt, nhưng những người có mặt lại bất giác rùng mình.

“Đây là Áp lực của Rồng khổng lồ!” “Nào, Akin, chúng ta làm một trận Battle!” Lance vén áo choàng, bước tới hiên ngang, khoác vai Akin: “Dùng Battle tái chế mà cậu giỏi nhất đi!” “Battle Hoang Dã à?

Nói trước nhé, tôi không nhường đâu.” “Ha ha, tất nhiên rồi...” Lance mắt hết hồn, khinh bỉ nói: “Tôi cũng sẽ cho ba Dragonair lên sàn cùng lúc thôi.” “Cái gì!?” Ngay sau đó là trận “không phân biệt giới hạn” với hình thức đặc biệt giữa Lance và Akin.

Hai người mỗi người đặt ba PokéBall ở vạch phân cách sân đấu, được phép tấn công trực tiếp Huấn Luyện Viên, được phép luân phiên Pokémon, ai đánh gục bất kỳ Pokémon nào của đối thủ trước thì thắng.

Lục Dã vẻ mặt cổ quái.

“Nếu Ash lên sân, thì hình thức biểu hiện đó, đại khái sẽ giống

như —— Ash một mình 1vs4 bằng cơ thể thịt, Pikachu đứng sau lưng hét lớn: 'Pikapi! (Ash đừng đánh nữa, mau quay lại!)'" Lần này đến lượt bạn Koraku tường thuật trực tiếp, livestream trận Battle của Lance và Akin.

Lục lão sư cũng có thời gian nhòm nhóm chat, liếc qua nhật ký, lông mày nhướng lên.

"Đù má, lấy tôi và Lance ra cá cược, lại còn không gọi tôi —— Tôi chắc chắn sẽ cá Lance thắng mà!" Akin luồn lách né tránh, gây ra không ít phiền phức cho Lance, nhưng cuối cùng vẫn là Lance kích hoạt 'Viridian Force' cường hóa Dragonair, đánh gục Typhlosion 'Bakutarou'.

"Anh, anh dùng hack, chơi lén!" Akin mũi sưng mặt sưng, khoác vai Crystal.

Lance hai tay khoanh trước ngực, mặt mày tro trấu, bình tĩnh nói: "Trong Battle không phân biệt giới hạn, tất nhiên phải vận dụng mọi khả năng." Nhưng mà...

Lance gạt những cọng cỏ dính trên má, tâm trạng u uất.

"Đánh Battle không phân biệt giới hạn với Akin, không những không giải tỏa căng thẳng, mà ngược lại còn thấy phiền phức hơn là sao!" Cynthia đứng ngoài sân, bàng quan Battle, mỉm cười nói: "Akin có thể giao đấu với Lance... rất hiếm có." Lục Dã gật gật đầu, cảm khái nói: "Tiếc là Battle chính thức của Akin, thật khó nói hết được..." Trong số các Người Giữ Pokedex, Akin là người giỏi Battle Hoang Dã nhất, người giỏi chiến thuật nhất chắc là Mirat.

Battle chính thức...

Akin ngay cả Nhà Thi Đấu Johto cũng không đánh nổi, thật đáng rơi lệ.

Hoàng hôn buông xuống, nắng chiều rọi vào sân vườn, ánh vàng lấp lánh.

Siebold và những người khác hoàn hồn lại, đứng dậy chào tạm biệt.

Lance, Steven mỗi người đều có lịch trình riêng, Bộ ba Team Rocket Johto cùng lên máy bay riêng của Steven mà rời đi.

Sau khi lệnh cấm chat ba tiếng kết thúc, trong nhóm chat.

Roxie: "Ψ(￣∀￣)Ψ Trả tiền, trả tiền!" Lt.Surge: "Khóc *3" Sabrina lạnh nhạt nói: "Đáng đời." "Vậy Steven không Battle với Lục lão sư nữa sao?" Wallace ngạc nhiên nói.

"Không rồi." Steven lên mạng, mỉm cười nói: "Tôi còn phải tiếp tục chuyến hành trình ở Kalos." "Lại là bộ sưu tập khoáng thạch sao?" "Nếu có thể phát hiện vài hậu bối ưu tú, cũng có thể bồi dưỡng một số Huấn Luyện Viên cho Hoenn." Steven cười nói.

Lục Dã nghĩ đến Kalos, đến tân binh Sawyer của Hoenn, người đã gặp Steven và được tặng Đá Mega Sceptile, khẽ lắc đầu.

"Chua lè, chua lè!" Cuộc so tài với Lance tạm kết, Lục lão sư cũng được khai sáng.

Đối đầu với Mega Gyarados Đỏ, Gengar hệ khắc chế ngược vẫn dư sức nhờ vào đẳng cấp áp chế và chiến thuật linh hoạt.

Nhưng hiện tại mà nói, nếu Lance phái ra Át Chủ Bài Dragonite của anh ấy.

Với tiền đề không bật 'cheat Infinity Energy', ngay cả Mega Gengar, cũng có một khoảng cách nhất định.

Lục Dã chìm vào trầm tư.

Lance và Pokémon Đồng Hành Dragonite của anh ấy, thực lực đã

là đỉnh cao trong số các Nhà Vô Địch, thậm chí còn mạnh hơn, đủ sức giao đấu với Blue Oak, Red và những người khác...

So với Nhà Vô Địch, có lẽ đổi một cách xưng hô khác sẽ phù hợp hơn.

Trở lại tiền sảnh, anh gật đầu chào Indeedee đang bưng hai tay ở quầy bar.

"Trên Nhà Vô Địch Liên Minh, còn có những danh hiệu nào khác không?" Lục Dã hỏi Cynthia: "Ví dụ như, Huyền thoại Núi Bạc?

Hay Huyền thoại bất bại?" "Là Huyền Thoại Chiến Đấu." Cynthia suy nghĩ một lát, sửa lại nói: "Sau khi Kanto và Johto hợp nhất, liên minh từng tổ chức một cuộc họp, quyết định trao tặng danh hiệu 'Huyền Thoại Chiến Đấu' trọn đời cho hai Huấn Luyện Viên —— hai người này chính là Red và Blue Oak, ngay cả Nhà Vô Địch Liên Minh Lance lúc đó, cũng không nhận được vinh dự này." "Còn ở Galar, ngài Master, người đã giữ chức Nhà Vô Địch Galar 13 kỳ liên tiếp, khi còn trẻ cũng từng được phong danh hiệu 'Huyền Thoại Chiến Đấu'." Cynthia dừng lại một chút, nói: "Mặc dù là danh hiệu trọn đời, nhưng mà, thời gian không chờ đợi ai cả mà..." Lục Dã khẽ gật đầu.

"Huyền Thoại Chiến Đấu...

Trong 《Ultra Mặt Trời Mặt Trăng》 quả thật có loại hình Huấn Luyện Viên này.

Ngài Master khi về già thậm chí có thể đánh ngang cơ với Leon, phong thái khi còn trẻ, được xưng là 'Huyền Thoại Chiến Đấu' thì chẳng có gì quá đáng." "Liên Minh Sinnoh không phong cho Nhà Vô Địch Sinnoh một cái sao?" Lục Dã tò mò hỏi.

Cynthia liếc Lục Dã một cái, khẽ thở dài: "Danh hiệu đó, không hề dễ dàng đạt được ——" "Trở thành Nhà Vô Địch gần như là tiêu

chuẩn cứng nhắc, còn cần các liên minh cùng nhau hiệp thương, mới có thể trở thành Huyền Thoại Chiến Đấu được công nhận." "Nhưng mà." Cynthia nhìn Lục Dã, mỉm cười: "Cậu có thể nhận được sự công nhận của liên minh...

ít nhất là ba liên minh Sinnoh, Unova, Hoenn thì được." Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời.

Unova, Hoenn có thể thừa nhận tôi, rất dễ hiểu, dù sao tôi cũng đã giải quyết Ghetsis, phá hủy siêu thiên thạch khổng lồ.

Còn về Sinnoh —— ngay cả Nhà Vô Địch Sinnoh cũng là người của mình, có thừa nhận hay không cũng chẳng quan trọng!

"Có danh hiệu Huyền Thoại Chiến Đấu, ngược lại không tiện lắm." Lục Dã nghiêm túc nói: "Ít nhất Red, không thể như tôi mà đi tham gia giải Little Cup được rồi." Cynthia: "..." "Huyền Thoại Chiến Đấu mà đi đánh Little Cup?" "Không hổ là cậu." Cynthia mỉm cười đáp lại.

"Cảm ơn lời khen." Lục Dã gãi gãi đầu.

"Ghos! (no д ヽ)" Gengar ôm trán.

"Rõ ràng là có khen mày đâu chứ!" "Quạc... (›´ω`‹)" Sirfetch'd tay cầm kiếm và khiên, đang đứng ở góc tường ngủ gật, ngơ ngác ngẩng đầu.

"Battle...

Huyền Thoại...

Hình như mình từng nghe ai đó nói về nó ở đâu rồi.

Nhưng mà, rốt cuộc là khi nào nhỉ..." Sirfetch'd lông mày chữ V nhíu lại, ánh mắt thờ ơ, dần dần nhắm mắt lại.

"Quạc zzz~(. -ω-)" Cùng ngày hôm đó, các báo cáo về lễ cắt băng

khánh thành đã lên trang nhất của các phương tiện truyền thông lớn.

Sự chấn động khi các Nhà Vô Địch tề tụ, bối cảnh mạnh mẽ của chủ quán... tất cả những điều này đều trở thành sự tò mò mãnh liệt.

Trước khi khách đến, để tránh rắc rối, Lục Dã quyết định cất Cánh Cầu Vồng và Thiết Bị Nối DNA lại vào nhà sau.

"Có vẻ rất có sức sống." Lục Dã thuận tay dùng một phát Aura lên hai vật phẩm truyền thuyết.

Trong khoảnh khắc, Cánh Cầu Vồng lập tức lấp lánh sắc đỏ rực rỡ của sự sống, Thiết Bị Nối DNA xen lẫn tiếng gầm của Lôi, Hỏa, Băng!

Lục Dã: "..." "Thì ra không chỉ Pokémon, vật phẩm truyền thuyết cũng sẽ theo Huấn Luyện Viên mà..." Sự kiện quan trọng nhất ngày hôm đó, ngoài việc có được Đá Lấp Lánh và thực hiện trận đấu hữu nghị với Lance.

Chính là thông tin của Valerie về "Vương quốc Khoáng vật".

Nếu giúp Arceus lấy lại Bảng Tiên, cũng có thể xem là sự cường hóa sau bao lâu của Sylveon.

Chợt nhớ ra điều gì đó, để xác định hành trình của Ash, Lục Dã mở giao diện tư liệu.

Chương 689

Lục Dã cười nói: "Chúc mừng.""À mà, thầy Lục, em mời một người bạn vào nhóm được không?" Satoshi hỏi. "Ai?" "Ừm... là Trainer từ thị trấn Vaniville, Serena ạ."Sắt muội?

Serena, nữ chính Pokémon XY, hồi bé được Satoshi cõng xuống núi, là nữ chính đã từng công khai bày tỏ tình cảm với Satoshi.

Ngoài buổi hẹn hò đầu tiên với Satoshi, chăm sóc và chiến đấu thay Satoshi khi cậu ấy bị cảm, Sắt muội thậm chí còn hôn tạm biệt khi rời Kalos.

Thanh mai trúc mã từ trên trời rơi xuống, đúng là trúng số má rồi còn gì!

Serena với mái tóc bob ngắn, cùng với nữ chính Yvonne trong tập đặc biệt XY, nữ chính game Soliera, gần như hoàn toàn khác biệt, nên việc cô ấy xuất hiện cũng hợp lý.

Lục Dã lộ rõ vẻ tán thưởng, gật đầu: "Phê chuẩn!" ...

Vùng Kalos, ngoại ô Santalune City.

Thấy trong danh sách nhóm có Wallace, Fantina và những Coordinator nổi tiếng khác.

Serena không tự tin hỏi: "Thật sự không sao chứ?" Satoshi cười xòa: "Không sao mà!

Thầy Lục đã đồng ý rồi!" Serena khẽ gật đầu, trong lòng cô thực ra cũng có giấc mơ của riêng mình.

Ngay từ khi xem màn trình diễn của thầy Lục và Meloetta, cùng những màn biểu diễn lộng lẫy trong các phim ngắn Pokémon, Serena đã kiên định với tâm nguyện này.

Dù cho điều này trái với mong muốn của mẹ, Serena vẫn muốn lấy thầy Lục và Wallace làm mục tiêu, trở thành một Pokemon Performer xuất sắc trong lĩnh vực Coordinator.

Serena đội chiếc mũ hồng, hai tay chắp sau lưng, khẽ hỏi: "Satoshi...

ước mơ của cậu và Pikachu là gì vậy?" Satoshi cõng Pikachu trên vai, siết chặt tay, ánh mắt rực cháy nói: "À, cậu hỏi đúng người rồi đấy!

Tớ muốn cùng Pikachu leo lên đỉnh Lumiose Conference, trở thành Pokemon Master!" "Pikachu~" Pikachu thân mật dụi dụi má Satoshi.

Serena mỉm cười nói: "Tớ sẽ cùng cậu chứng kiến ngày đó, Satoshi!" "Ơ?" Satoshi lạ lùng nhìn Serena một cái.

Serena cũng muốn tham gia Lumiose Conference à?

Serena mặt hơi đỏ, vội vàng đi lên phía trước đội hình: "Không có gì!" Satoshi nhìn bóng lưng cô, đấu chí bừng bừng nói: "Được thôi, Pikachu, chúng ta không thể thua cậu ấy và Fennekin được!" "Pika..." Pikachu bất lực thở dài.

Ngày 10 tháng 9, thứ Sáu.

Đang buổi sáng sớm, trời trong nắng đẹp.

Mỹ nhân tóc vàng ngồi trên sofa bắt chéo chân, đôi mắt xám chuyên chú đọc sách.

Lục Dã lấy ra một lon Coca Cola lạnh cóng từ tủ lạnh, tiện miệng hỏi: "Hội nghị nghiên cứu khoa học năm nay lại sắp bắt đầu rồi à?" Cynthia hơi ngẩng đầu lên: "Đúng vậy.

Cậu có định tham dự không?" "Không đâu...

Cửa hàng cà phê còn chưa lo xuể nữa là." "Bà nội cứ nhắc cậu

mãi đấy." Lục Dã cười nói: "Thế à?

Hôm nào chúng ta cùng nhau đi thăm bà nội." Cynthia khẽ mỉm cười, đôi mắt xám lấp lánh ánh sáng, trầm ngâm: "À mà... chú và dì..." Lục Dã vẻ mặt phức tạp: "Họ đang đi hưởng tuần trăng mật ở Alola.

Để hưởng ứng lời kêu gọi của Liên Minh... chắc có khi sinh đứa thứ hai rồi ấy chứ." Nói mới nhớ, hình như mình vẫn chưa tốt nghiệp thì phải?

Lục Dã khẽ lắc đầu.

Ai cũng biết học sinh cấp ba trong light novel đều đi cứu thế giới, nên sinh viên đại học làm Champion cũng rất hợp lý! "Ghos~" Gengar phân ra ảnh phân thân, có con đeo tạp dề, con xách xô nước, con đang ra sức lau nhà...

Chỉ trong mười phút ngắn ngủi, phòng khách đã sáng bóng loáng. "Trợ thủ việc nhà" Gengar lau mồ hôi trán, nhìn quanh, hài lòng nhe răng cười.

Togepi ngồi trên thảm trước màn hình TV, cầm tay cầm, quay đầu gọi Lục Dã: "Doyi! (ﾉ°∀°)ﾉ" Cynthia mắt đẹp sáng lên, đặt sách xuống, mỉm cười và ôm Togepi vào lòng: "Anh chơi với em nhé." Lục Dã lướt nhìn màn hình TV, game đua xe do Devon sản xuất, vật phẩm mạnh nhất là 'Victory Star' của Victini.

Mắt anh hướng về Victini, chỉ thấy nó đang ngồi trên quầy bếp ngoài trời, ôm cái bụng tròn xoe, bên cạnh là một đĩa Macaron, tay còn nắm nửa cái. "Nimi~" Victini miệng dính vụn bánh, ôm lấy khuôn mặt nhỏ nhắn, lộ ra nụ cười hạnh phúc.

Lục Dã khẽ mỉm cười, đi ra ban công tựa vào lan can, nhìn xuống sân vườn.

Sân vườn dưới ánh nắng lung linh, Lucario "phanh phanh" đấm

vào cột gỗ huấn luyện, mồ hôi như mưa.

Blastoise dưới sự dẫn dắt của nó, đang chống đẩy một tay, ánh mắt sắc bén: "Kame!" Arcanine oai phong lẫm liệt đứng dưới nắng, mắt híp lại, tắm mình trong ánh nắng, khóe miệng nở nụ cười ấm áp: "Arwoo..." "Két, két!" Tyranitar xé toạc gói khoai tây chiên gia đình, lấy một nắm khoai tây chiên nhét vào miệng, nói lắp bắp: "Bang Ji... (￣~￣)" Meloetta ngồi trên ngọn cây, nhàn nhã đung đưa đôi chân, mỉm cười: "Merlo~" Một ngày yên bình, lười biếng, vô tranh.

Lục Dã khẽ lẩm bẩm: "Hôm nay gió sao mà xôn xao quá ta~" Một tay anh tựa cằm vào lan can, tay kia mở Group Chat.

Sau khi Sắt muội gia nhập Group Chat hôm qua, chủ đề trong nhóm chuyển sang 'Battle Castle'.

Satoshi và nhóm của cậu ấy vừa đến Battle Castle hôm qua, Satoshi đã tiến hành trận đấu ra mắt để giành danh hiệu 'Nam tước'.

Larvitar cũng tiến hóa ở Battle Castle – thầy Lục còn có danh hiệu 'Công tước'.

Tính đến việc Tyranitar ít thực chiến, có thời gian còn có thể đưa nó đến Battle Castle, nâng cấp thành danh hiệu 'Đại công tước'.

Tuy nhiên, vẫn phải đi tranh giành 'Vương quốc Khoáng vật' trước đã.

Lục Dã mở giao diện thông tin, gửi một lời mời không thể từ chối: "Steven à?

Tuần sau rảnh không, cùng đi đào khoáng nào!" Kalos, thị trấn Geosenge.

Thị trấn Geosenge nổi tiếng với những tảng đá kỳ lạ, các khối đá dựng đứng bao quanh những tàn tích cổ đại, thu hút không ít du khách đến tham quan.

Người đàn ông tóc xanh mặc vest, ánh mắt chuyên chú, tỉ mỉ quan sát những dấu vết phong hóa của rừng đá, hệt như một nhà sưu tầm đang thẩm định tác phẩm nghệ thuật.

Trong đôi mắt xanh thẳm của Steven thoáng qua một tia hồi ức. "Vua AZ, chính là đã dùng những khối đá này, kết hợp sức mạnh của Yveltal và Xerneas, để chế tạo ra Ultimate Weapon sao..." Đó là truyền thuyết mà mọi nhà ở Kalos đều biết.

Nghìn năm trước, Vua AZ của Kalos vì muốn hồi sinh Floette yêu quý của mình, đã chế tạo ra Ultimate Weapon tập hợp 'sự sống và cái chết' làm một.

Đổi lấy sự hy sinh của một lượng lớn Pokémon ở Kalos, đổi lại được Floette 'Hoa vĩnh cửu' mang sự sống vô hạn.

Tuy nhiên, Floette không thể thấu hiểu hành vi của AZ, và đã chọn rời đi.

Vị vua đau khổ tột cùng, nhưng vì Ultimate Weapon mà có được sự sống vĩnh cửu, đã lang thang gần nghìn năm để chuộc tội.

Tại Kalos lãng mạn, các cô bé đều biết câu chuyện cổ tích này – có lẽ, một gã lang thang cao lớn, lục lọi thùng rác trên phố, chính là một vị vua ngày xưa.

Gió hoang vắng thổi qua rừng đá.

Steven ngước nhìn trung tâm tàn tích lộ thiên trống rỗng, được bao quanh bởi các khối đá, trước mắt dường như hiện lên Ultimate Weapon cao ngất trời.

Trong mơ hồ, Steven có thể phần nào thấu hiểu Vua AZ.

Sự sống và sự hủy diệt, vốn dĩ là một vấn đề không có lời giải. *Tít tít tít.* Tin nhắn thoại 'Người dẫn đường Pokémon' nhấp nháy.

Steven thu lại vẻ mặt, bắt máy liên lạc, mỉm cười nói: "Thầy Lục, có việc gì vậy?" Trong màn hình hiện ra một thanh niên tóc đen tuấn tú, Gengar phía sau đang lè lưỡi làm Scary Face, cố gắng chọc Steven cười.

Lục Dã cười nói: "Steven à.

Tuần sau rảnh không, cùng đi đào khoáng nào!" Steven ánh mắt thoáng qua một tia bất ngờ: "Anh phát hiện ra một tàn tích Mega Stone mới sao?" Lục Dã nói: "Không, có liên quan đến Vương quốc Khoáng vật.

Các Carbink đang di cư quy mô lớn, tranh thủ bây giờ đi đến Vương quốc Khoáng vật, có lẽ sẽ có phát hiện mới." Người ta nói rằng Diamond do Carbink tạo ra đều có thời gian giới hạn, năng lượng sẽ tan biến khi kết thúc.

Lục Dã suy nghĩ liên tục.

Nhưng nếu có thể thu hoạch được 'Diamond vĩnh cửu không bị mài mòn' do Diancie tạo ra, thậm chí dùng nó để cầu hôn Cynthia... "Kalos...

Vương quốc Khoáng vật trong truyền thuyết sao?" Steven mắt sáng lên, dứt khoát gật đầu: "Tôi hiểu rồi, tuần sau tôi sẽ đến quán cà phê của anh, chúng ta sẽ bàn trước kế hoạch hành động cụ thể!" Lục Dã ngớ người.

Sao cảm giác Steven đột nhiên hừng hực khí thế vậy ta?

Nếu nói XP của Chủ tịch Kaiba là White Dragon, thì XP của Chủ tịch Steven chắc chắn là khoáng thạch rồi...

Nhìn rừng đá đặc trưng phía sau người đàn ông tóc xanh, Lục Dã tiện miệng hỏi: "Anh đang ở thị trấn Geosenge à?" Thị trấn Geosenge, nơi xuất hiện Ultimate Weapon trong game 《Pokemon XY》, căn cứ

bí mật của Lysandre trong anime cũng nằm ở đây.

Lysandre còn là hậu duệ của em trai Vua AZ, để kích hoạt Ultimate Weapon, trong game và tập đặc biệt đã từng giam cầm tổ tiên AZ.

Nhưng mà "đầu sư tử" bây giờ đã vào tù rồi, cũng không có cơ hội gây sự nữa.

Steven khẽ gật đầu nói: "Đúng vậy, thầy Lục.

Anh có biết câu chuyện về Vua AZ không?" Lục Dã nói: "Ừm... trong sách thần thoại của Cynthia sưu tầm cũng có rất nhiều thứ liên quan đến AZ." Steven cau mày: "Thực ra... tôi nghe truyền thuyết về Vua AZ và Ultimate Weapon xong, mới chọn đến thị trấn Geosenge để tham quan tàn tích đá.

Rõ ràng là kẻ gây ra sự hủy diệt lớn, nhưng AZ ở Kalos dường như lại rất được yêu mến..." Trong màn hình cuộc gọi, ánh vàng rực rỡ lọt vào tầm mắt.

Cynthia xuất hiện từ một bên video, đưa ngón tay ra, mỉm cười nói: "Bởi vì thời cổ đại, AZ đã dẫn dắt Kalos chiến thắng cuộc chiến với Galar.

Nên ông ấy cũng được người dân Kalos gọi là Hiền Vương." Cynthia đổi giọng: "Nhưng...

Floette của nhà vua cũng đã mất trong trận chiến đó... nên mới có sự kiện Ultimate Weapon sau này." Chiến tranh giữa Galar và Kalos... tương ứng với Chiến tranh Trăm năm giữa Anh và Pháp sao?

Cái này không phải trọng điểm, Lục Dã quay đầu nhìn Cynthia. "Em không phải đang chơi game với Togepi à?" "Đi tủ lạnh lấy kem – anh ăn không?" "Không đâu... cẩn thận bị cảm lạnh." Steven nắm tay ho khan một tiếng, ngụ ý mình vẫn còn ở đây.

Cynthia vẫy ngón tay, như thể tiện đường ghé qua kiểm tra, lười biếng nói: "Thôi được rồi~ Chuyện của Steven thì không vấn đề gì đâu – hai người cứ tiếp tục nói chuyện đi." Nhìn bóng lưng tóc vàng yểu điệu của Cynthia.

Lục Dã trầm ngâm một lát.

Chẳng lẽ...

Cynthia đang đề phòng y tá Joy, cảnh sát Jenny cướp nhà mình à?

Lục Dã lại nhìn Steven trong màn hình một cái.

Steven nói: "Lúc tôi gọi cho Ruby cũng có cảnh tượng này." Lục Dã khẽ ho một tiếng, trở lại chủ đề chính: "Sao tự nhiên anh lại hỏi về AZ vậy?" Steven mắt khẽ lóe lên: "Muốn nghe nhận xét của anh về ông ấy, cũng như về Ultimate Weapon." Lục Dã im lặng một lúc lâu: "Tôi nghĩ...

AZ không có quyền ban phát sự sống và cái chết, nhưng ông ấy cũng đã chuộc tội suốt nghìn năm.

Khi AZ được giải thoát khỏi quá khứ," Lục Dã dừng lại, "ông ấy và Floette nhất định sẽ tái ngộ." "Vị vua lang thang nghìn năm, tái ngộ với Eternal Flower sao..." Steven trầm tư. "À mà, thầy Lục.

Tôi phát hiện hai viên Z-Crystal ở chợ của thị trấn Geosenge, có lẽ sẽ hữu ích cho hành trình sắp tới của anh." Năng lượng sự sống và cái chết của thị trấn Geosenge đặc biệt hoạt động mạnh, do đó những người buôn bán rong ở Alola đã mang Fairy Z và Dark Z đến thị trấn Geosenge, để tìm kiếm người mua giá cao.

Ngay từ khi còn ở Hoenn, Steven đã từng nghe nói thầy Lục đang thu thập Z-Crystal, nên đặc biệt chú ý.

Nghe xong chuyện, Lục Dã tâm trạng phức tạp, lại có chút dao động: "Hai viên Z-Crystal đó à?" Thật lòng mà nói, thầy Lục bây giờ

muốn nhất là Psychic Z, để cường hóa Hypnosis của Gengar.

Dù sao hành trình tìm kiếm Pixie Plate đầy rẫy nguy hiểm.

Vũ điệu gì đó đã không còn quan trọng, tăng tỷ lệ sống sót mới là mục tiêu hàng đầu!

Steven nói: "Một viên Dark Z, và một viên Fairy Z." Lục Dã nhướn mày.

Dark Z Move tên là "Black Hole Eclipse", Fairy Z Move tên là "Twinkle Tackle".

Nghe tên là biết, hiệu ứng của Move lần lượt tượng trưng cho hủy diệt và dễ thương.

Dark Z Move không quá khó, chỉ cần giơ hai tay lên là được, Nanu và James đều từng thi triển.

Hơn nữa, Dark Z có thể kết hợp với Dark Void "phi pháp" của Gengar thi triển – Dark Z có lẽ sẽ trở thành Z-Move đầu tiên của mình!

Còn về Fairy Z, có thể để lại cho Sylveon, Fairy Aura trên đó sẽ giúp ích cho Nymphia.

Lục Dã: "Nếu được thì bán hai viên Z-Crystal này cho tôi nhé, Steven." Với tư cách là Chủ tịch của The Pokémon Company, thầy Lục đã sớm thoát nghèo làm giàu, những ngày nợ Cynthia mấy triệu năm xưa đã không còn.

Tuy nhiên, Cynthia làm Champion nhiều năm như vậy cũng không phải vô ích.

Một khi công ty phá sản thì chỉ có thể quay về ăn bám "phú bà" thôi!

Steven cười nói: "Đương nhiên không vấn đề gì.

Tôi sẽ giúp anh để ý những viên Z-Crystal khác, thầy Lục." Lục Dã nhắc nhở: "Quan trọng là Psychic Z!" "Anh muốn cường hóa Psychic của Gengar sao?" "Không... là cường hóa Z-Hypnosis của Gengar." Move yêu thích nhất của Steven là "Steel Wing", Move yêu thích nhất của thầy Lục là "Hypnosis".

Gengar Hypnosis, Darkrai Nightmare, Meloetta hát bài hát làm sâu sắc thêm giấc mơ.

Đây chính là "Thuật Đọc Nguyệt Vô Hạn" của thầy Lục!

Chương 690

(Gạch bỏ) Ngày hôm sau, Steven liền nhờ người gửi hai viên Dark Z và Fairy Z lấp lánh đến biệt thự.

Người giao hàng vẫn là Delibird quen thuộc.

Delibird vẻ mặt nghiêm túc lấy gói hàng từ trong túi ra, phủi phủi bụi trên đó, rồi hai tay nâng lên đưa cho Lục Dã. "Ô!" Lục Dã cười nói: "Cảm ơn nhé." "Ô~" Delibird ngượng ngùng gãi gãi đầu. "Tôi mời cậu ăn bánh ngọt do Alcremie làm nhé – Indeedee, Meowstic, hai em cũng lại đây ngồi đi!" Giờ trà chiều, trong không gian ấm áp bao quanh bởi Pokémon, lặng lẽ trôi qua.

Ngày khởi hành đến Vương quốc Khoáng vật được ấn định sau ba ngày nữa.

Trước đó, thầy Lục chuẩn bị tìm một nơi vắng người, để luyện thành thục động tác Dark Z.

Move Dark Z có tên là "Black Hole Eclipse", có thể cường hóa "Dark Void" vốn có hiệu ứng sát thương, và không hợp pháp của Gengar.

Ngoài ra, theo thiết lập anime, Z-Crystal được đặt trên Trainer, không chiếm ô vật phẩm.

Mega Stone thì đặt trên Pokémon.

Điều này cũng có nghĩa là... trong các trận đấu không chính thức, Mega Evolution và Z-Move có thể thi triển cùng lúc!

Đương nhiên, tiền đề là Victini phải cung cấp đủ năng lượng, đảm bảo Trainer không đột tử.

Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời: "Dark Void của Mega Gengar có thể

làm vỡ nát phân thân của Arceus.

Vậy bản Dark Void cường hóa của tôi, đối với Yveltal vừa mới hồi phục, cũng rất hợp lý đúng không?" Trong bóng tối, Darkrai bị Energy Block nghẹn họng, mí mắt giật điên cuồng.

Toang rồi, chuyến này ra ngoài thể nào cũng có chuyện lớn!

Ngày 12 tháng 9, Chủ Nhật.

Sáng sớm, nắng đẹp dễ chịu.

Để huấn luyện Dark Z "Black Hole Eclipse", Lục Dã đến quán đá ở Đại lộ Mùa xuân của Lumiose City.

Quán đá là một cửa hàng chuyên bán đá, trong tủ trưng bày đủ loại Evolution Stone đẹp mắt và đa dạng, có cả thợ điêu khắc sẽ thẩm định và gia công đá.

Lục Dã nhờ thợ điêu khắc Alola chế tạo Sparkling Stone thành Z-Ring.

Sau khi gia công xong, Lục Dã đeo Z-Ring vào cổ tay phải, cùng với Key Stone trên găng tay hở ngón, chúng hòa quyện ánh sáng với nhau.

Trong nhà còn có một chiếc Dynamax Band, có thể đeo vào cổ tay trái.

Lục Dã lẩm bẩm: "Cái này mà còn ra cơ chế mới nữa... thì hai tay không đeo xuể mất." Trở lại cửa hàng.

Meowstic đang tao nhã cầm khay, phục vụ cho một bàn khách món "Trà thảo mộc hoa Lilligant".

Mỗi ngày số bàn đặt trước có hạn, nên Alcremie cũng có thể kiêm nhiệm được, còn có thể dùng type mà Lục Dã để lại để học thêm Cooking.

Anh nhìn qua bếp sau. "Tiểu đầu bếp" Alcremie đeo găng tay, đứng trên ghế đẩu nhỏ, ánh mắt nghiêm túc cầm khay đưa vào lò nướng.

Sau khi điều chỉnh thời gian, Alcremie thở phào một hơi, quay đầu lại thấy bóng người, giật mình kêu lên: "Y mà~! ∑(゚Д゚ no)no " Lục Dã cười nói: "Em cứ tiếp tục làm đi.

Trưa nay nghỉ một lát, anh sẽ chuẩn bị bữa trưa." "Y mà~" Alcremie nở nụ cười, hương dâu tây đường rắc tỏa ra mùi thơm hạnh phúc.

Gần trưa, bàn khách buổi sáng hài lòng rời đi, cô bé còn nhảy nhót xin chữ ký của Chủ quán. "Em, em rất thích Gengar!" Cô bé hai mắt sáng rực, "Chủ quán, làm ơn cho em chụp một tấm ảnh với Gengar nhé!" Lục Dã hai tay đút túi tạp dề, liếc nhìn Koraku học sinh bên cạnh, lại quay đầu nhìn Gengar đang hiện thân. "Ghos~" Gengar nhe răng cười, ngượng ngùng đứng trên mặt đất, tay gãi gãi đầu.

Cô bé ôm lấy cái bụng tròn ủm của Gengar, nở nụ cười rạng rỡ. "Tít tít...

Scratch đã chụp được bức ảnh quý giá rồi, Rotom~" Rotom Pokédex nói rõ ràng.

Cô bé nắm tay bố mẹ rời đi, quay đầu kêu lên: "Tạm biệt, Gengar, cảm ơn thầy Lục~!" "Ghos! (￣▽￣)/" Gengar vẫy tay nhiệt tình.

Lục Dã ôm cánh tay, bật cười: "Cuối cùng chỗ này lại thành quán ăn gia đình à..." "Ghos~" Gengar vẫn bịt miệng, cười khúc khích.

Lục Dã bất lực nói: "Biết là mày vui lắm rồi.

Ra sân sau, thử Z-Move nào!" Thời tiết buổi chiều đột nhiên trở nên oi bức.

Cynthia bước ra khỏi nhà sau, ánh nắng tạo bóng râm trên khuôn

mặt trắng nõn tinh xảo của cô, tay khẽ che mắt, khẽ thở dài: "Nóng quá... muốn đi Undella Town nghỉ dưỡng quá..." "Em cũng không có tinh thần gì đâu..." Latias bay lơ lửng giữa không trung, yếu ớt nói.

Cynthia mắt sáng lên: "Thôi được rồi.

Vậy thì để Glaceon đóng băng chỗ này lại!" Lục Dã: "???" Cynthia sảng khoái vung tay, lớn tiếng nói: "Tiến lên, Glaceon.

Dùng Icy Wind lên trời!" "Yifu~!" Glaceon phun ra Icy Wind với những tinh thể băng rơi lả tả lên trời.

Trong chốc lát, nhiệt độ trong sân vườn mát lạnh sảng khoái, những bông tuyết tinh xảo bay lả tả. "Ghos~" Gengar há to miệng lên trời, ngẩng đầu hứng những bông tuyết. "Bôi..." Sylveon chiếm độc quyền chiếc xích đu, vừa đung đưa vừa ngẩng đầu nhìn ngắm.

Những bông tuyết tinh xảo bay lả tả, rơi trên mái tóc vàng của Cynthia.

Cynthia khoanh tay, khóe miệng nở nụ cười nhẹ: "Thế nào, không tệ chứ.

Mát mẻ hơn một chút rồi...

Giờ cậu có thể huấn luyện rồi đấy." Lục Dã chỉ vào căn nhà: "Vừa nãy Garchomp đã chạy vào nhà trốn rồi." Cynthia xoa trán: "Ừm~ Vậy cũng không còn cách nào khác mà, dù sao nó cũng không thích tuyết lắm." "Dù sao đi nữa, có động lực huấn luyện rồi!" Lục Dã xắn tay áo, Dark Z-Crystal trên Z-Ring lóe lên ánh đen tuyền: "Tiến lên, Gengar!" "Ghos!" Gengar nhe răng cười, nhảy đến giữa sân, nghiêm chỉnh chờ lệnh.

Latias hiếu kỳ nhìn Lục Dã: "Họ đang làm gì vậy?" Cynthia: "Thử nghiệm Z-Move lần đầu... không biết có thành công không." Ngay cả Cynthia cũng chưa từng thử Z-Move, dù sao Sparkling Stone và Z-

Crystal chỉ được sản xuất ở Alola, khá hiếm.

Ngoài ra, Z-Move cần sự đồng tâm hiệp lực giữa Trainer và Pokémon, dựa vào động tác để dẫn dắt dao động, và Aura phải nhất quán.

Giống như Mega Evolution, cũng cần huấn luyện lâu dài.

Nhưng...

Cynthia khoanh tay, nhìn Lục Dã và Gengar, ánh mắt khẽ lóe lên.

Anh ấy khi trước nắm giữ Mega Evolution, hình như chỉ mất một ngày... không, một tiếng đồng hồ?

Dao động năng lượng của Z-Crystal lan tỏa trong sân vườn, ánh sáng đen như mực phát ra từ Z-Ring trên cổ tay Lục Dã. "Mew~" Mew hiếu kỳ chui ra từ lỗ hổng không gian, chớp chớp mắt.

Chỉ huấn luyện Move thôi thì... chắc không cần mở Light Screen đâu nhỉ~ Lục Dã hít sâu một hơi, ánh mắt tập trung.

Thật ra trước mặt Cynthia, dùng Z-Move hơi ngại – nhưng sự việc đã đến nước này, không thể lùi bước!

Lục Dã giơ cao hai tay, động tác tham khảo hổ giơ hai vuốt, mặt đỏ bừng, hét lớn: "Black Hole nuốt chửng – Vạn vật diệt!" Cynthia khoanh tay, nhịn không được cười: "Xuy..." Lục Dã: "Đừng có cười chứ trời!!" Không giống với thầy Lục "xã hội" đang xấu hổ, đôi mắt Gengar đỏ rực, khóe miệng nhe ra nụ cười nanh ác đầy tà khí.

Ngay lập tức, Gengar giơ cao hai tay, trông như đang đỡ Spirit Bomb.

Từng tia sáng mảnh mai hội tụ về trung tâm Black Hole, không ngừng phình to, mở rộng, cuối cùng đan xen thành một quả cầu màu đỏ thẫm tràn đầy năng lượng. "Ghos!!" Quả cầu phát ra những tia

sáng đỏ như máu, ở giữa có một vùng đen tuyền như nhật thực, dưới lực hấp dẫn mạnh mẽ, những viên đá vụn xung quanh, rễ cây bị hút vào Black Hole!

Ngay cả Cynthia, trong mắt cũng thoáng qua một tia kinh ngạc.

Trọng lực, Dark Void mà Gengar sở trường, dưới sự gia trì năng lượng Dark Z lúc này, đã trở thành một Black Hole thực sự nuốt chửng vạn vật! "Mew!!" Mew quay đầu nhìn quanh, thấy gạch đá không kiểm soát được bay về phía Black Hole, vội vàng xua tay.

Tôi còn chưa mở Light Screen mà!

Dark Z vẫn tiếp tục, một lượng lớn đá vụn phủ lên bề mặt Black Hole, lơ lửng trên lòng bàn tay Gengar.

Lục Dã biến sắc.

Toang rồi!

Trọng lực chẳng qua là bản sơ khai của Chibaku Tensei.

Lúc này, Dark Z "Black Hole Eclipse", mới là Chibaku Tensei thực sự!

Lumiose City.

Các công dân đồng loạt nhìn về phía Đại lộ South.

Chỉ thấy một quả cầu đen tuyền bay lên, những tia sáng đỏ như máu xoay tròn, hút vô số khối đá, cuối cùng tạo thành một lớp vỏ bên ngoài, như một thiên thạch lơ lửng trên bầu trời Lumiose City.

Công dân mắt run rẩy, nuốt nước bọt. "Đây là cái gì?" "Thiên thạch giống ở Hoenn sao!?" "Là động tĩnh từ quán cà phê Pokémon, có lẽ thầy Lục đang huấn luyện Move thôi mà..." "Anh gọi cái này là huấn luyện Move á!?" Trong sân vườn.

Cynthia kêu lên: "Có dừng lại được không!?" Lục Dã hét lớn: "Tôi

thử xem – Darkrai, ném Black Hole đó vào Reverse World đi, rồi xin lỗi Giratina sau!" Darkrai vẻ mặt phức tạp: "Anh chắc Giratina sẽ không đến truy sát chứ!?" "Yên tâm, tôi và anh ấy là tình nghĩa sinh tử, chút Black Hole này, anh ấy sẽ hiểu mà." Darkrai: "..." Theo tôi biết, anh không chỉ ném Black Hole, anh còn ném cả Plasma Frigate! "Mặc kệ!" Darkrai lướt nhanh đến trên không quán cà phê, "phanh phanh" phá nát lớp vỏ đá bên ngoài, một tay đỡ lấy Black Hole cuồng bạo, tay còn lại xé toạc một lỗ trên màn trời, dứt khoát ném Black Hole vào Reverse World! *Rào rào rào—* Những khối đá lớn từ trên trời rơi xuống. "Bang Ji!" Tyranitar ngước nhìn trời.

Trên trời rớt bánh rồi hả trời!

Lục Dã đứng giữa trận mưa đá vụn, im lặng không nói.

Latias chu đáo giương Light Screen trên đầu anh, từng viên gạch "krack" vỡ vụn trên đầu Lục Dã.

Cynthia đứng trong sân vườn đổ nát, nhìn Lục Dã trầm mặc, mím môi nói: "Tuy thiệt hại không nhỏ... nhưng Z-Move vừa rồi của cậu... khá dễ thương." So với sự kinh ngạc do Move mang lại, Cynthia lại hứng thú hơn với tư thế Z vừa rồi của Lục Dã.

Cynthia khoanh tay, mặt nghiêm lại, nhưng một lát sau lại nhịn không được cười: "...Khụ." Lục Dã: "..." Rõ ràng em đang cười anh, chưa hề ngừng lại!

Lục Dã cúi đầu nhìn viên Z-Crystal đen tuyền trên Z-Ring, lẩm bẩm: "Có thêm một con át chủ bài giữ mạng rồi." Cynthia hơi hoạt bát gọi: "Koraku học sinh~ Vừa nãy có quay lại cảnh huấn luyện không!?" "Tít tít...

Đã quay hoàn chỉnh rồi, Rotom!" Cynthia nhanh chóng đi về phía Rotom: "Tốt lắm, cho tôi xem trước đã." "Dừng lại, Rotom!

Chế độ tắt máy!" Trong sân vườn vang lên một trận cười nói vui vẻ.

Trên đường phố.

Các công dân Lumiose City, thấy Darkrai đã giải quyết nguy hiểm, đều ngơ ngác. "Trước là Garchomp mất kiểm soát, rồi lại là thiên thạch Black Hole... mấy ngày gần đây đúng là gặp nhiều tai ương mà." "May mà chúng ta có thầy Lục!" "Đại lộ South?

Điện thoại còn chưa đến...

Timburr, chúng ta đi qua đó trước đã!" ...

Reverse World.

Giratina ngước nhìn một vết nứt vừa bị xé toạc, im lặng không nói.

Lần trước là nửa tháng trước... giúp truyền tống Regigigas.

Vậy, hôm nay sẽ là gì đây?

Giratina, kẻ cô độc hàng vạn năm, lúc này lại mong chờ "bất ngờ" của Lục Dã.

Darkrai thò đầu ra, tay đỡ lấy Black Hole cuồng bạo, vẻ mặt ngượng nghịu: "Cái đó...

ờ..." Giratina im lặng một lát, nói: "Cứ đặt ở đó đi... ta sẽ giải quyết." Darkrai: "...Thất lễ rồi!" *BÙM!!* "Chibaku Tensei" của Gengar phát nổ trong Reverse World.

Giratina vừa sửa chữa Reverse World, vừa ngẩng đầu nhìn trời.

Thế giới hòa bình, là vì có người đang gánh vác mà...

Không hiểu vì sao, hôm nay đội sửa chữa đến cực kỳ nhanh chóng.

Các Timburr bận rộn dọn dẹp đá vụn, khi đi ngang qua Tyranitar

thì co rụt cổ lại, run cầm cập.

Chương 691

"Bang Ji~ (￣~￣)" Tyranitar nhìn quanh trái phải, thỉnh thoảng nhặt một khối đá vụn, "krack" một tiếng Crunch.

Trở lại sảnh trước.

Cynthia chỉ vào màn hình Rotom, nơi Lục Dã đang giơ hai vuốt, trông như đang làm Intimidate, cười nói: "Anh bảo rồi mà.

Dễ thương lắm chứ." Lục Dã cười gượng hai tiếng.

Lần sau dùng Z-Move, phải tắt nguồn Koraku học sinh trước mới được!

Tư thế Dark Z vốn dĩ không quá khó coi, nhưng nhìn trên màn hình lại có một hương vị khác.

Lục Dã đã dùng ngón chân "độn thổ" hết cả hai phòng một sảnh rồi, nắm tay khẽ ho một tiếng: "Không tính động tác, chỉ xét về uy lực thôi... thì có thể sánh ngang với Ultimate Move của Starter rồi." Cynthia thu lại vẻ mặt, mắt khẽ lóe lên: "Thậm chí còn mạnh hơn.

Hơn nữa, Z-Move không có độ trễ, có thể tiếp nối với các Move sau – anh thậm chí có thể dùng Water Z để cường hóa Hydro Cannon của Blastoise!" Lục Dã: "Giữa thanh thiên bạch nhật, nhảy điệu nhảy Z nước biển à..." Cynthia: "Cậu nói vậy... tôi mới hiểu vì sao ở World Championship không có Trainer nam nào dùng Water Z." Lục Dã trầm ngâm: "Tôi định thay đổi động tác Dark Z một chút.

Bản chất sức mạnh Z cũng là dao động, nên tôi có thể dùng Aura, cải tiến một chút so với động tác gốc." Cynthia hỏi: "Ví dụ như?" Lục Dã hứng thú nói: "Ví dụ như Dark Z từ giơ hai tay thành giơ một tay.

Tiếc là chỉ có Z-Ring, không có Z-Belt..." Từ thế Z quả thực rất

ngại, nhưng nếu đeo thêm thắt lưng.

Không hiểu sao, thầy Lục bỗng nhiên có thể chấp nhận tư thế Z rồi!

Xét về uy lực, chiêu Dark Z "Black Hole Eclipse" vừa rồi, uy lực có thể sánh ngang với "Hydro Cannon" của Mega Blastoise.

Do phạm vi cực lớn, đối mặt với Pokémon huyền thoại có kích thước khổng lồ thậm chí còn có hiệu quả đặc biệt.

Lục Dã chìm vào suy tư.

Đợi Blastoise nắm giữ "Origin Pulse" trong viên mảnh vỡ màu xanh điện, thì chắc sẽ là lúc nó trở thành 'Battle Legend'.

Cơ duyên của Gengar, nằm ở lực đảo ngược, cùng với việc khai thác sâu hơn Move "Dark Void".

Dark Z "Dark Void" thậm chí còn xuất hiện hiệu ứng Move "Chibaku Tensei"...

Cái này hoàn toàn không khoa học!

Thôi, không khoa học thì không khoa học vậy...

Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời.

Snorlax của Red có thể kháng cự tàu cao tốc, Pikachu có thể sét đánh Primal Kyogre, cũng không phải dùng khoa học mà giải thích được...

Thiên thạch bất ngờ xuất hiện ở Lumiose City đã gây ra một sự chấn động không nhỏ.

Nhưng cũng không ai điều tra sâu, dù sao dưa hấu mấy ngày gần đây nhiều quá, ăn không nổi nữa rồi.

Ngày hôm sau.

Sân vườn đã được sửa chữa xong.

Theo lịch trình dự kiến, Steven sẽ ghé thăm vào buổi chiều để bàn bạc chi tiết hành trình "đào khoáng".

Vì là thứ Hai, Cynthia cũng phải quay về Liên minh Sinnoh, tiếp tục công việc Champion.

Cynthia khẽ thở dài: "Phiền phức quá...

Wallace làm sao vừa làm thêm giờ, vừa tổ chức Pokémon Contest được nhỉ?" Lục Dã nghĩ đến Steven làm việc liên tục 22 ngày, không khỏi cảm khái: "Chắc là Trainer ở Hoenn, ai cũng 'lì đòn' hết!" "Em nhớ là... chiều nay Steven sẽ đến thăm phải không?" "Ừ." Vì chuyến đi đến 'Vương quốc Khoáng vật' liên quan đến nhẫn kim cương cầu hôn Cynthia, Lục Dã tạm thời giấu kín, chỉ nói là mời Steven uống trà chiều.

Cynthia nheo mắt: "Thời gian cậu đi du hành cùng Steven hình như còn nhiều hơn cả thời gian cậu đi cùng em nhỉ?" Lục Dã ngớ người.

Nghĩ kỹ lại, hình như đúng là như vậy thật!

Cùng Steven cứu World Tree, dẹp yên tranh chấp giữa Primal Kyogre và Primal Groudon.

Cả hai đều là những sự kiện kéo dài.

Nhưng mà, cùng Cynthia cũng đã trải qua Alamos Town, Midina... thực ra cũng không kém là bao.

Lục Dã khẽ ho một tiếng: "Có lẽ Steven đã nghỉ hưu, hơn nữa lại rất rảnh rỗi, nên mới tạo ra ảo giác này." "Thật sao?" Cynthia hơi ngạc nhiên, lộ vẻ suy tư.

Lục Dã nghiêm túc gật đầu.

Thực ra rất dễ hiểu – thời gian Satoshi và Clemont ở bên nhau,

chắc chắn phải dài hơn thời gian ở bên Serena!

Cynthia rơi vào bối rối: "Thôi được rồi...

Lần tới gặp mặt em muốn quà gì đây, nước hoa nam Celadon City?

Trang phục mùa thu Lumiose City?" Lục Dã nói thẳng: "Anh muốn một cái ôm của em." Cynthia khẽ mỉm cười: "Bây giờ cũng được mà." Lục Dã gãi gãi má: "...Bây giờ vẫn còn khách, nếu không thì chúng ta vào nhà." Cynthia lườm một cái, quay người nói: "Đi thôi, Garchomp —" Cynthia mắt xám khẽ lóe lên: "Tạm biệt nhé, các bé con." Trong chốc lát, Victini, Meloetta, Latias... các bé con vây quanh Cynthia đang mỉm cười, lưu luyến nói lời tạm biệt.

Lục Dã xoa cằm: "Tình cảm của chúng ta cũng tốt lên rồi nhỉ, em nói đúng không, Garchomp." "Kẻo? (゜▼mãnh ▼)" Garchomp nghiêng đầu nhìn bằng ánh mắt đỏ rực.

Lục Dã: "..." Không, hoàn toàn không.

Gần chiều, cây dương liễu bay lả tả trên đường phố, một chút uể oải của mùa thu len lỏi.

Cynthia cưỡi Garchomp, trở về Liên minh Sinnoh, tiếp tục công việc Champion.

Steven hồi đó chính vì chức vụ Champion quá bận rộn nên mới chuyển giao cho Wallace.

Trong số các Champion, nhiệm vụ của Lance cũng vô cùng gian nan, cần kiêm nhiệm cả Kanto và Johto, chống lại tội phạm.

Nhiệm vụ của Diantha cũng rất gian nan, vì cô ấy phải đóng phim...

Trong quán không có khách, Gengar đang dọn dẹp, Sirfetch'd đang

Rest, chó Arcanine nằm nghiêng nhe răng ngáp.

Lục Dã cúi xuống xoa xoa cái bụng ấm áp của Arcanine, Arcanine thoải mái híp mắt lại. "Kame!" Blastoise cẩn thận nhắc nhở. "À... có khách rồi." Chuông gió reo.

Người đàn ông tóc xanh mặc vest đen, thắt cà vạt đỏ, mỉm cười.

Steven: "Xin lỗi đã làm phiền, thầy Lục." Lục Dã nói: "Không phiền đâu.

Có lẽ đội hình Champion tụ họp quá lớn, ngược lại lại chẳng có khách nào." Steven bật cười: "Đây không phải là điều anh đã dự liệu sao?" Lục Dã gật đầu.

Mở quán không phải vì lợi nhuận, mà giống như quán cà phê Sunshine trước đây của Lysandre, là để cung cấp một nơi riêng tư cho các thành viên trong nhóm.

Steven hỏi: "Champion Cynthia đâu rồi?" Lục Dã nói: "Cô ấy về Liên minh Sinnoh rồi.

Vừa hay, hai chúng ta có thể nói chuyện kỹ hơn về Vương quốc Khoáng vật!" Hai người ngồi xuống hai đầu sofa, Gengar bưng khay, đặt hai tách cà phê xuống, rồi cười hắc hắc: "Ghos!" Steven lịch sự cảm ơn, trong lòng cảm khái.

Các Partner Pokémon của Trainer cũng có những tính cách khác nhau.

Milotic kiêu ngạo, Garchomp khinh thường...

Gengar của thầy Lục, có lẽ chỉ có thể dùng từ "dễ thương" để hình dung.

Lục Dã hỏi về cô gái bí ẩn trong chuyến đi Hoenn lần trước: "À mà, Steven.

Zinnia bây giờ đang ở đâu?" Steven mắt khẽ lóe lên: "Sau khi bố tôi xin lỗi cô ấy, cô ấy đã trở về Làng Thiên Thạch, giảng hòa với tộc nhân...

Cô ấy có ý chí không thua kém Ruby và Sapphire, cũng là một cô gái đã từng gánh vác quá khứ." Lục Dã trầm tư, khẽ gật đầu.

Được giải thoát khỏi sứ mệnh báo thù, để theo đuổi ước mơ mà tuổi này cô ấy đáng có...

Giống như Magma Admin Tabitha, đây là cái kết tốt đẹp nhất thuộc về họ.

Lục Dã chắp hai tay lại, hỏi: "Về hành trình đến Vương quốc Khoáng vật...

Steven, anh đã từng nghe nói về 'Diancie' chưa?" "Ừm... chưa." "Vậy còn những cá thể Carbink bị đột biến thì sao?" Steven gật đầu: "Tôi thì có nghe Giáo sư Birch nhắc đến việc này.

Khác với Shiny Pokémon, những cá thể bị đột biến trong quần thể sẽ trở thành Pokémon hoàn toàn mới." Steven dừng lại một chút: "Ví dụ như...

Eternal Flower của Vua AZ." Lục Dã cau mày: "Thứ chúng ta cần tìm, chính là cá thể Carbink đột biến, Diancie.

Thậm chí... còn cần bảo vệ sự an toàn của nó nữa." Trong phim điện ảnh "Kén Phá Hủy và Diancie", Diancie bị nhiều thế lực nhòm ngó, cuối cùng trưởng thành thành Mega Diancie có khả năng ngưng tụ Diamond vĩnh cửu.

Dù không thể có được Diamond, Lục Dã vẫn muốn đặt nhiệm vụ bảo vệ Diancie lên hàng đầu.

Steven hiếu kỳ: "Vì sao anh lại hiểu rõ về Carbink đến vậy?" Lục Dã cười gượng hai tiếng: "Vì tôi cũng là một người mê khoáng thạch

mà, haha!" Steven khẽ gật đầu, đáy mắt lóe lên ánh sáng.

Quả thực, game "Gold Miner" do The Pokémon Company sản xuất, chính là do thầy Lục tự tay làm ra!

Lục Dã nói: "Trong hành trình, tôi sẽ giúp anh chú ý thu thập đồ sưu tầm, Steven." Steven: "Nhưng... tôi chỉ nghe nói về truyền thuyết Vương quốc Khoáng vật, rốt cuộc phải đi đâu mới tìm thấy tung tích của nó?" "Jewelrite" của Lục Dã có thể cảm ứng các khu vực bất thường về không-thời gian của Kalos, điều này đã giúp anh trả lời.

Chuông gió lại reo.

Một vị khách ngoài dự kiến ghé thăm.

Lục Dã và Steven đồng thời quay đầu nhìn.

Người phụ nữ tóc tím dài, da màu lúa mạch, khoác áo choàng màu bạc, dưới áo choàng có họa tiết sao, hai tay và cổ đeo vòng bạc lớn.

Lục Dã hơi ngẩn người.

Gym Leader, Esper có khả năng tiên tri, Olympia?

Olympia cau mày: "Thầy Lục, tôi là Olympia, Gym Leader của Anistar City.

Thật xin lỗi đã đường đột làm phiền.

Nhưng tôi có một linh cảm... cần phải đích thân trình bày với anh!" Lục Dã tâm trạng vi diệu.

Lần trước chính là cô dự đoán sự hồi sinh của Groudon và Kyogre.

Lịch sử luôn trùng hợp một cách đáng kinh ngạc...

Lần này e là lại có hai Pokémon huyền thoại sắp hồi sinh!

Lục Dã khẽ thở dài: "Mời cô ngồi đã, Gengar, rót nước cho

khách." "Ghos!" Olympia mắt khẽ lóe lên: "Không cần làm phiền...

Vị này là ngài Steven phải không?" Steven khẽ gật đầu: "Đúng vậy, Gym Leader Olympia.

Linh cảm mà cô nói... rốt cuộc là gì?" Steven đã từng nghe nói về "nhà tiên tri" Olympia ở Kalos.

Cô ấy đã dự đoán sự xuất hiện của thiên thạch cầu vồng và thiên thạch siêu lớn một tháng trước, lúc đó không ai tin.

Chính vì vậy, Steven đối xử với Olympia với thái độ đặc biệt kính trọng.

Olympia khẽ lắc đầu: "Không phải là tương lai trong ánh sao, mà là một giấc mơ tiên tri không đáng kể...

Trong Rừng Allearth không có dấu hiệu sự sống, tôi mơ thấy một cái kén đen trong đêm tối, đập 'thình thịch' như nhịp tim." "Ngoài ra, tôi còn thấy một vị quốc vương anh tuấn... nhưng những giấc mơ này lại không có bất kỳ căn cứ nào." Olympia chậm rãi nói: "Vì vậy, tôi chỉ muốn trình bày những gì tôi đã thấy trong mơ, chứ không phải đòi hỏi gì ở hai vị." Steven do dự một lát: "Cô đã trình bày việc này với Champion Diantha chưa?" Olympia bất lực nói: "Tôi đã nói với người quản lý của cô ấy.

Nhưng... những giấc mơ tiên tri không có căn cứ, chắc cũng không có mấy người xem là thật đâu." Lục Dã chìm vào im lặng.

Cái kén đen trong đêm tối...

điều đó cực kỳ trùng khớp với nội dung phim điện ảnh "Kén Hủy Diệt và Diancie".

Yveltal trước khi tỉnh dậy, đã ngủ say trong cái kén hủy diệt đen tuyền, cho đến khi những tên trộm liều lĩnh xâm nhập lãnh địa của nó, đánh thức nó dậy.

Signature Move "Oblivion Wing" của Yveltal, có thể hóa đá con người và tước đoạt sự sống.

Hiệu ứng "hóa đá" này, trong thế giới Pokémon cực kỳ mạnh mẽ, ngay cả "Chiến binh" Red cũng từng trúng chiêu.

Đương nhiên, thầy Lục nghi ngờ anh ta cố ý trúng chiêu, ôm Công chúa Yellow, cùng nhau bị hóa đá...

Tóm lại, nếu giấc mơ tiên tri của Olympia thành hiện thực, trận chiến này e rằng lành ít dữ nhiều.

Tuy nhiên.

Thầy Lục đã trải qua chuyến đi Hoenn, chút "Y điểu" này, chẳng qua cũng chỉ là cảnh nhỏ.

Vì Pixie Plate (X) vì Diamond của Diancie (√) Trận chiến này, tôi nhất định phải đi!

Lục Dã cúi đầu: "Cảm ơn thông tin của cô, Gym Leader Olympia.

Chương 692

Tôi nghĩ, cái kén mà cô nhắc đến, chính là Thần chết Yveltal đang ngủ say trong truyền thuyết." Steven và Olympia đồng thời kinh ngạc: "Yveltal?" Lục Dã nhìn Steven, im lặng một lát, nói: "Vì hơi thở tử vong mà Yveltal phát ra, các Carbink mới di cư quy mô lớn.

Steven, trận chiến này rất có khả năng sẽ đấu với Yveltal, nên hành trình đến Vương quốc Khoáng vật của chúng ta, có lẽ phải hủy bỏ..." Steven ánh mắt sắc bén: "Anh đang nói cái quái gì vậy?" Lục Dã hơi ngớ người.

Steven nói: "Lúc anh đi ngăn chặn Primal Kyogre, Primal Groudon, đâu có chút nào dao động.

Tôi Steven Stone, sẽ không làm cái chuyện bỏ rơi đồng đội, một mình chạy về Hoenn đâu!" Lục Dã ngạc nhiên.

Lúc đó tôi không những dao động, ngay cả chân cũng run cầm cập ấy chứ...

Steven cười nhẹ: "Đương nhiên, nếu có thể phát hiện loại khoáng thạch mới, tự nhiên là tốt quá rồi." Lục Dã: "..." Trả lại cảm động cho tôi đi trời!

Olympia ánh mắt ngưng trọng: "Nếu có chỗ nào tôi có thể giúp được, xin cứ việc phân phó.

Tôi không giỏi chiến đấu... nhưng những dự đoán trong ánh sao, nhất định sẽ biết tất." Lục Dã muốn dùng tinh bàn để xem vận hôn nhân với Cynthia.

Cảm thấy hơi bất lịch sự, lại đổi sang chủ đề khác.

Lục Dã hiếu kỳ hỏi: "Về Lumiose Conference lần này, cô có suy

nghĩ gì không?" Olympia hơi ngạc nhiên với câu hỏi của Lục Dã, nhưng lại khẽ nhắm mắt, áo choàng lấp lánh ánh sao bạc, một lát sau nói: "Khi ngọn lửa xanh lam va chạm với dòng nước vàng rực, sẽ có một thiếu niên bị cuốn vào vòng xoáy, đứng trên đỉnh Lumiose." Olympia mắt khẽ lóe lên: "Tôi đã thấy quá khứ của cậu ấy... trong tương lai không xa, tôi sẽ đích thân chiến đấu với cậu ấy." Lục Dã vẻ mặt phức tạp.

Toang rồi, Satoshi – đây là Flag mà Olympia cắm cho cậu đó, đừng có trách tôi!

Lục Dã thăm dò hỏi: "Vậy còn Victory Road ở Hoenn thì sao?" Olympia nhìn Lục Dã, mỉm cười không nói.

Lục Dã: "..." Dưới ánh mắt của Olympia, Lục Dã rùng mình.

Vốn dĩ tôi tự tin tràn đầy về Victory Road ở Hoenn...

Bây giờ bị Olympia "poison" (tiên đoán xấu) như vậy... e là phải cày level thêm một thời gian nữa mới được!

Steven mắt khẽ lóe lên, không nói gì.

Trong lời tiên tri của Olympia, còn nhắc đến một vị quốc vương sao...

Ultimate Weapon ở thị trấn Geosenge, vị quốc vương cổ xưa, thần chết và sự sống, dường như đang dần dần hé mở trước mắt anh.

Kalos, Vương quốc Khoáng vật.

Vương quốc dưới lòng đất xinh đẹp, vô số Crystal lấp lánh, tạo thành ánh sáng chói mắt đến kinh ngạc.

Các Carbink cần mẫn lao động trong hang động, khai quật những khoáng thạch mới, cung cấp dinh dưỡng cho đồng loại.

Hạt nhân của Vương quốc Khoáng vật, một viên Diamond hồng

khổng lồ lơ lửng giữa không trung, cung cấp nguồn năng lượng cho toàn Vương quốc Khoáng vật.

Tuy nhiên, bề mặt của viên Diamond hồng lại bao phủ từng tia hơi thở tử vong, như thể bị khô héo mà nứt vỡ. "Công chúa Diancie, Công chúa Diancie!" Diancie đầu đội viên Diamond tròn màu hồng, vương miện được tạo thành từ Adaman vàng, cổ đeo vòng cổ kim cương hồng, váy trắng được tạo thành từ Diamond, phần dưới cơ thể là quặng kim cương hồng.

Hoạt bát nhảy nhót trong hang động, Diancie tránh sự truy đuổi của một Carbink phía sau, che miệng mỉm cười.

Cho đến khi một Carbink râu bạc chặn trước mặt Công chúa Diancie, ánh mắt nghiêm nghị: "Công chúa, người lại nghịch ngợm rồi!" Diancie khẽ nói: "Đại thần Kim Cương..." Đại thần Kim Cương nói: "Công chúa, sự an nguy của Heart Diamond liên quan đến sự tồn vong của toàn bộ Vương quốc Khoáng vật, nhưng người hiện tại vẫn chưa nắm giữ cách hội tụ năng lượng Heart Diamond.

Nếu không tranh thủ thời gian, toàn bộ Vương quốc Khoáng vật sẽ bị hủy diệt!" Diancie khẽ nói: "Chẳng phải hơi khoa trương quá sao..." "Không...

điều người cần làm bây giờ, chính là đi tìm Xerneas sở hữu Fairy Aura!" Đại thần Kim Cương nhớ lại chuyện hồi trẻ.

Nghìn năm trước, ông bị dính phải một tia sáng đỏ thẫm, hóa đá, sau khi tỉnh dậy thì thấy Xerneas.

Xerneas đã hồi sinh những Pokémon mất đi sự sống, nhưng bản thân lại hóa thành đại thụ, chìm vào giấc ngủ.

Rừng Allearth bị bao phủ bởi ánh sáng đỏ thẫm, trở thành một vùng đất chết, nhưng bây giờ lại có dấu hiệu hồi phục, chứng tỏ

Xerneas sắp tỉnh dậy.

Đại thần Kim Cương nói: "Xerneas đang ngủ say trong Rừng Allearth.

Với sự giúp đỡ của nó, Công chúa Điện hạ, người nhất định có thể nắm giữ sức mạnh tạo ra Heart Diamond!" Công chúa Diancie cười nói: "Tìm Xerneas đúng không~ Được, được!

Dù sao ta cũng đã sớm muốn xem thế giới bên ngoài rồi." Đại thần Kim Cương quở trách: "Khi trả lời, một lần là đủ rồi!" Diancie che miệng, rồi cười nói: "Được!" Nhìn bóng dáng Diancie đang nhảy nhót, hối hả chạy ra ngoài hang động.

Đại thần Kim Cương lo lắng, ra lệnh cho ba Carbink theo sát bước chân Công chúa Diancie.

Đại thần Kim Cương khẽ nhắm mắt: "Thảm họa nghìn năm trước, Vua Kalos và Ultimate Weapon của ông ấy.

Hy vọng con chim đen tối kia sẽ không tỉnh dậy lần nữa..." Lumiose City, một quán cà phê cũ kỹ.

Hoàng hôn buông xuống, quán cà phê phủ một bầu không khí nặng nề.

Alcremie loạng choạng bưng khay, cẩn thận đặt hai tách cà phê sang hai bên, rồi lại ôm khay che ngực, đáng thương nhìn Lục Dã.

“Ngon lắm.” Lục Dã khẽ nhấp một ngụm cà phê, mỉm cười nói: “So với trước đây, tiến bộ vượt bậc.” Alcremie thở phào một hơi, vẫn cầm khay quay người, vừa chậm rãi di chuyển về phía nhà bếp, vừa ngây ngây cười: “Vâng ạ~” “Là bếp trưởng của quán sao?” Steven nâng tách cà phê.

“Hiện tại chỉ là thợ làm bánh, tôi có ý định bồi dưỡng em ấy thành bếp trưởng.” Lục Dã đặt cà phê xuống, chắp hai tay, tiếp tục chủ đề

vừa rồi: “Sáng mai, chúng ta sẽ khởi hành đến ‘Rừng Allearth’ nhé, Steven.” Steven khẽ gật đầu: “Tôi cũng cần về Devon một chuyến trước, chuẩn bị thật kỹ lưỡng.” Trời tối dần, hai người hẹn sáng mai sẽ gặp lại.

Lục Dã xuyên qua sân trong, trở về căn phòng phía sau, thu xếp hành lý.

Trong giấc mơ tiên tri của Quý cô Olympia, đã đề cập rõ ràng đến ‘Thần Chết’ Yveltal.

Tất cả ‘Cánh Cầu Vồng’ của Sinh Lực, có thể chống lại hiệu quả áp lực từ ‘Hào Quang Bóng Tối’ của Yveltal.

Còn mẫu vật dao động hệ Rồng ‘DNA Splicers’, sẽ bị ảnh hưởng bởi ‘Hào Quang Tiên’ của Xerneas.

Vì vậy, lần này thầy Lục chỉ mang theo cái trước, cái sau để ở nhà tiếp tục làm đồ trưng bày.

Cánh Cầu Vồng: (*^▽^*) DNA Splicers: o( )o “Găng tay hở ngón, Z-Ring, thuốc xịt đuổi Côn Trùng, Thuốc Hồi Phục Toàn Diện, sổ nhật ký……” Lục Dã kiểm tra ba lô, ngẩng đầu nhìn tủ quần áo, tiện tay cho áo sơ mi vào, đột nhiên khựng lại.

Có cảm giác hồi hộp và mong đợi của việc sắp đi phiêu lưu, chuẩn bị hành lý trước...

Trong gương, phía sau bờ vai trống rỗng của Lục Dã, đột nhiên xuất hiện một con Gengar đang cười nhe răng: “Ghen!” Lục Dã khẽ mỉm cười, cúi đầu kéo khóa ba lô: “Ngày mai mày đến lấy hành lý nhé, Gengar.” “Ghen~” Gengar vỗ ngực, ra vẻ ‘cứ để đó cho tớ’.

Blastoise ẩn mình trong hang nước, bốn chi rụt vào mai rùa, toàn thân tỏa ra một luồng khí áp thấp ‘Xong rồi, lần này chắc không về được nữa…’ “Cạp!” Sirfetch'd hớn hở nhấc củ hành và lá chắn.

Không cần ở nhà huấn luyện, đánh Boss lại còn có các đại lão khác ra tay.

Khoái đi làm nhiệm vụ vãi chưởng ~!

"Ni ni~" Victini giơ dấu hiệu chữ V vào gương, nhe hàm răng hổ con.

Tớ đã thấy rồi, Ngôi Sao Chiến Thắng đang tỏa sáng!

"Vậy thì vấn đề là…" Lục Dã khựng lại động tác cho PokéBall vào rãnh 'Đại Huấn Luyện Viên', lẩm bẩm: "Mình làm sao để chắc chắn sẽ gặp Diancie đây?" Các cốt truyện trước đây, đa phần là vì 'Người kết nối' Satoshi mới có thể kích hoạt.

Nếu hành động trước Satoshi, có thể mình cũng bỏ lỡ công chúa Diancie… Lục Dã nhướn mày.

Nhưng không sao.

Chúng ta còn có nhân vật chính thực sự để kích hoạt cốt truyện!

"Này, Jessie, James, Meowth." Lục Dã trước tiên nạp tiền điện thoại cho cái số đang bị khóa chiều, vừa thắc mắc 'lũ này lại nghèo rồi sao', vừa nghiêm mặt nói: "Mấy người có nhiệm vụ mới rồi!" …… Kalos, Brackish Town.

Một thị trấn cảnh quan tươi đẹp, nổi tiếng với hồ nước ngọt.

Ở trung tâm thị trấn có một đấu trường, quảng trường đài phun nước, tháp chuông, các công trình kiến trúc chóp nhọn đều mang đậm phong cách Kalos.

Trio bước chân nặng nề, buồn bã cúi đầu đi trong ngõ hẻm.

"Bụng đói meo…" James rũ vai.

"Kế hoạch dùng người máy Meowth đào Đá Mega, cả kinh phí cũng đổ sông đổ bể rồi meow…" "Tư nhân không được phép khai

quật di tích à?

Cái luật quái quỷ gì vậy!

Chúng ta là Team Rocket đó!" Jessie làu bàu.

Sau chuyến đi Unova được thăng chức Admin, có thể liên lạc trực tiếp với Lão đại Giovanni, nhưng Team Rocket Trio vẫn lo lắng miếng ăn.

Team Rocket Admin nào mà thảm như vậy, thậm chí còn thua tân binh, còn có tên là Lt.Surge… "Tớ đọc báo thấy, hôm nay ở Brackish Town có đấu Pokémon đấy meow." Meowth nói, "Đây là cơ hội cuối cùng để chúng ta kiếm tiền đó meow." Jessie và James thở dài: "Cũng chỉ có thể vậy thôi…" Meowth đói không chịu nổi, thành thạo bới rác trong thùng rác, toàn thân run lên, hớn hở nói: "Là hộp cá, hộp cá chưa hết hạn đó meow!" "Mỗi người một miếng, không được tranh giành." Jessie nghiến răng nói.

James: "Wobbuffet thì không cần ăn đâu, nó hơi béo mà." "Chết tiệt…" o( )o *Tít tít tít.* Jessie: "Ơ?

Điện thoại không phải bị cắt vì hết tiền rồi sao?" James: "Là điện thoại của Admin!" Meowth nhấn nghe, hình chiếu ảo hiện ra, ba người 'phóc' một cái đứng nghiêm, hùng hổ nói: "Admin, có gì phân phó!" Lục Dã nhìn Team Rocket Trio mặt vàng như nghệ, khóe miệng giật giật, nói: "Ba phần mười kinh phí trước đây đã được chuyển vào thẻ của mấy người… đi ăn một bữa nóng sốt đi đã." Thầy Lục nhận ra mình căn bản không giống cấp trên, mà giống như một bà mẹ già giữ tiền tiêu vặt cho Team Rocket Trio!

"Admin…" Team Rocket Trio nghẹn ngào.

"Nếu muốn báo đáp, thì hãy thể hiện tinh thần máu lửa đi!" Lục Dã quát: "Tôi sẽ gửi cho mấy người một bức ảnh Pokémon, nhiệm vụ

của mấy người là tìm thấy nó và bảo vệ an toàn cho nó, cho đến khi gặp tôi, hiểu chưa?" Thư mở ra, bức vẽ Diancie trong sách cổ, đủ để nó tương ứng với Diancie ngoài đời thực.

Lục Dã không hề nghi ngờ khả năng tìm người của Team Rocket Trio… Dù sao thì tiểu quỷ đầu đi đâu, bọn họ cũng có thể đuổi kịp ngay lập tức!

"Rõ!" Team Rocket Trio kính cẩn chào.

Liên lạc bị ngắt, Meowth nhìn số dư tăng lên trong tài khoản, thích thú chảy nước dãi: "Có thể ăn rất nhiều hộp cá rồi meow~" "Cá thể đột biến của Carbink sao?" James xoa cằm, "Tên là Diancie… Hình như còn có thể tạo ra Kim Cương nữa." "Kim Cương, Kim Cương!" Hai mắt Jessie sáng rực.

"Đồ ngốc, nhất định là phải dâng lên Admin rồi meow." Meowth xoa xoa tay, "Mà này, hắc hắc… chúng ta có thể giữ lại vài viên mà." Jessie và James: "Hắc hắc~" "Thôi được rồi, có thể đi ăn cơm rồi~" Meowth giơ móng lên, hộp cá trong tay rơi xuống, 'lộc cộc lộc cộc' lăn về phía cuối ngõ.

"Báu vật mà tớ tìm thấy!" Meowth lo lắng nói.

Cái hộp cá đang lăn dừng lại trước một đôi ủng da bẩn thỉu lấm lem bùn.

Ánh nắng cuối ngõ bị che khuất, bóng to đùng đổ xuống mặt Team Rocket Trio.

Team Rocket Trio ngẩng đầu lên, sắc mặt hơi biến đổi.

Đó là một người đàn ông đội mũ chống rét, quần áo rách rưới tả tơi, luộm thuộm, vóc dáng quá cỡ, cao gần ba mét, che khuất ánh nắng trong ngõ, ba lô rách rưới đeo trên vai, mái tóc bạc dài rủ qua lông mày đến tận eo.

Người đàn ông im lặng không nói gì, nhìn chằm chằm Team Rocket Trio đang run rẩy.

Khụt khịt… tiếng nuốt nước bọt rõ mồn một.

Một lúc lâu sau, người đàn ông khuỵu gối xuống chiếc quần bò rách, nhặt hộp cá dưới mũi giày, im lặng quay người rời đi.

Trong ngõ hoàn toàn tĩnh lặng, cái áp lực khó hiểu dường như biến mất.

“Làm, làm sao lại có người cao như vậy chứ.” James nuốt nước bọt, “Chắc chắn cao ba mét!” “Tớ còn tưởng mình sắp bị ăn thịt rồi meow…” Mặt Meowth cứng đờ.

“Vóc dáng cao lớn như vậy mà còn đi lang thang.” Jessie làu bàu: “Thôi được rồi, chúng ta đi quán ăn, không chấp hắn làm gì!” “Hộp cá của tớ… (இωஇ)” …… Trên đường phố thị trấn, cuối cùng xuất hiện bóng dáng một thiếu niên cõng Pikachu.

“Hôm nay ở đây có đấu Pokémon đó, Satoshi.” Clemont nhìn sách hướng dẫn du lịch.

Lời còn chưa dứt, Clemont ngẩng đầu lên.

Chỉ thấy Satoshi chen vào giữa đám đông, hét lớn: “Xin chào, tôi muốn đăng ký tham gia!” “Satoshi vẫn như mọi khi.” Serena mỉm cười.

“Cứ hễ gặp chuyện liên quan đến đấu Pokémon là lại như biến thành người khác.” Clemont thở dài.

Trận đấu chính thức diễn ra vào buổi trưa.

Satoshi đấu với một thiếu nữ tóc vàng tên là Ayaka.

Bất ngờ là, Ayaka đã sử dụng tiến hóa Mega của bạn đồng hành Absol, thành công đánh bại Satoshi.

Theo truyền thống của nhóm chat, Clemont đã đăng video trận đấu lên nhóm, để các đại lão bình luận.

Blue Oak: "……" Sau khóa huấn luyện đặc biệt của mình, Satoshi lại không hề tiến bộ, điều này thực sự khiến Blue Oak ngạc nhiên.

Lục Dã ngạc nhiên nói: "Satoshi thua rồi sao?!" Serena: "Vâng… thua Mega Absol ạ." Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời.

Mình đặt niềm tin nhầm người rồi sao?

Satoshi ở đầu bản điện ảnh đâu có phải là thần chặn thần giết… hay là cái này căn bản không phải bản điện ảnh?

Lục Dã khẽ thở phào một hơi, vừa định mở miệng.

Âm thanh u ám của Darkrai lướt đến: "Thận trọng trong lời nói và hành động." Lục Dã: "……" Bầu trời trong xanh, những đám mây trắng xóa trôi nổi dưới ánh nắng.

Latias chở Lục Dã, đôi cánh đỏ chói lướt qua để lại hai luồng khí, như cắt vào bông, lao vào đám mây rồi nhanh chóng bay ra, cười khúc khích nói: 「Thú vị lắm phải không?」 Lục Dã bị sương mù làm sặc ho, nói: "Nếu có tường ánh sáng thì sẽ thú vị hơn!" Ở một bên khác, Steven đứng trên đỉnh Metagross trắng, bốn cánh tay của Metagross phun ra khí nóng, gió thổi tung vạt áo vest của Steven.

"Còn bao lâu nữa thì đến đích vậy, thầy Lục?" Steven mở miệng hỏi.

Lục Dã đặt hai tay lên cổ trắng của Latias, nhìn dòng sông phía trước rộng lớn, Verdanturf xanh tươi tràn đầy sức sống.

Một mảnh đất tròn như bị tên lửa bắn trúng, lộ ra mặt đất trơ trọi, thân cây thấp lùn trơ trụi, lạc lõng giữa khu rừng rậm rạp xung quanh.

"Mười phút nữa." Lục Dã đáp: "Chúng ta đến thị trấn gần đó nghỉ

chân trước nhé, Steven!" Steven khẽ gật đầu, chỉ đạo Metagross trắng hạ cánh xuống một thị trấn nhỏ phía dưới.

Latias cũng hạ cánh theo, đồng thời, điện thoại của Lục Dã bắt đầu rung.

Tin nhắn đến từ Team Rocket.

Lục Dã khẽ giật mình.

Nhanh vậy sao, cái Team Rocket Trio này đã có tung tích công chúa Diancie rồi? …… Kalos, Brackish Town.

"No nê quá…" Sau khi ăn uống no say, Team Rocket Trio xoa bụng, ngồi dưới ô nghỉ ngơi.

"Đợi đã, cái kia là…" Meowth trừng to mắt, một tay ấn Jessie và James xuống, "Tiểu quỷ đầu ở đằng kia!" Phía bên kia đường, Satoshi, Serena, Clemont, Bonnie đang ngồi cùng nhau, nói cười vui vẻ.

Jessie hạ thấp kính râm, đưa mắt nhìn, sắc mặt kinh ngạc: "Thật đúng là nó!" James nhỏ giọng nói: "Chúng ta có nhiệm vụ quan trọng của Admin, không thể dây dưa quá nhiều với bọn tiểu quỷ đầu!" "Nhưng mà, viên Kim Cương biết nói…" Jessie nằm bò ra bàn trà, than thở: "Thế giới rộng lớn thế này, biết tìm ở đâu bây giờ." James và Meowth cũng thở dài.

Đúng lúc này.

Từ trong ngõ hẻm nhảy ra một Pokémon Kim Cương hồng hào đầu đội vương miện, dáng vẻ trang nhã.

Chương 693

Nó nhẹ nhàng nhảy lên, hai bên cơ thể với váy kim cương khẽ rung động, mỉm cười đi ngang qua Team Rocket Trio.

Đuổi theo sau nó, còn có ba con Carbink bận rộn, không ngừng tuần tra, đang cảnh giác những người khả nghi xung quanh.

Team Rocket Trio: (⊙_⊙) "Kim Cương hồng?" Team Rocket Trio đồng thanh, "Lại còn biết nói!" Nhiệm vụ đến rồi! ('□′) Team Rocket Trio 'phóc' một cái đứng dậy, phát huy bản năng nghề nghiệp, bám theo nhóm Diancie.

Ông chủ quán chạy ra khỏi cửa hàng, hét lớn: "Này, ba vị khách, mấy người chưa trả tiền đâu!" …… Người đàn ông cao lớn, quần áo rách rưới tả tơi, ngồi trên ghế dài công viên, ngấu nghiến hộp cá.

Mấy con Fletchling bay đến, rồi lại tránh né sợ hãi bay đi khỏi người đàn ông.

Người đàn ông tỏa ra mùi mục nát, tàn phá, đến mức có thể ngửi thấy mùi đau khổ.

Bất cứ ai lang thang ngàn năm trong sự dằn vặt và tự trách, cũng sẽ sống như một cái xác không hồn.

Ánh mắt của người đàn ông, rơi vào con Floette đang bay lượn trong vườn hoa công viên, đôi mắt đục ngầu lóe sáng.

Một lúc sau, ông ta tiếp tục cúi đầu, nuốt sạch nửa hộp cá còn lại, dùng mu bàn tay quệt miệng.

"Cái này cho ông~" Người đàn ông quay đầu.

Đó là một viên Kim Cương tuyệt đẹp, như thể vĩnh cửu.

Diancie trên mặt nở nụ cười thánh thiện, đưa một quả Oran Berry.

"Chắc ông vẫn chưa ăn no phải không?" Diancie nói, "Cái này cho ông, ăn xong thì mau về nhà đi." Diancie quay đầu nhìn ba con Carbink đang bám theo, mím môi cười khẽ: "Nếu không thì sẽ có người đến 'cướp' ông đi đó!" Người đàn ông đội mũ chống rét, tóc bạc, tay đặt trên hai đầu gối, đôi mắt đục ngầu lóe sáng.

Ông ta hé miệng, cố gắng sắp xếp chức năng ngôn ngữ gần như đã mất, dùng giọng khàn khàn trầm thấp, như khói thuốc lá bay qua chiến trường mà nói: "Tôi không có… nhà." "Sao lại không chứ?

Bất kể là người hay Pokémon, đều không thể xa nhà quá lâu, nếu không sẽ có người đau lòng." Diancie chớp chớp mắt, "Vậy ông có bạn bè không?" "Bạn bè…" Người đàn ông trầm mặc một lúc lâu, mỗi câu nói đều như đã trải qua dòng chảy thời gian, "Trước đây, có, một người bạn." "Cô ấy ở đâu?" "Rời… rời bỏ tôi rồi." Hơi thở của người đàn ông nặng nề, giọng nói đứt quãng, bắt đầu nghẹn lại.

Diancie kỳ lạ nhìn người đàn ông, "Ông đang khóc sao?" Bất cứ ai lang thang ngàn năm, trong cơ thể sẽ không còn một giọt nước nào cung cấp cho tuyến lệ.

Tuy nhiên, tâm hồn tê dại của người đàn ông vào lúc này lại dâng lên một nỗi buồn, ký ức đã quên từ lâu như một bàn tay khô héo siết chặt.

Người đàn ông đứng dậy.

"…Tôi phải đi rồi." Diancie nhìn ông ta, như đang suy nghĩ, rồi hét lên: "Ông vẫn chưa nhận Berry!" Người đàn ông lang thang cao ba mét, lưng còng, quay người lại, đối mặt với Diancie thánh thiện vĩnh cửu đang ngẩng đầu.

Trong khoảnh khắc, hình bóng của ông ta, dường như trùng lặp

với Floette yêu quý.

Nước mắt dâng trào trong khóe mắt người đàn ông, ông ta dùng hai ngón tay bóp sống mũi.

Khuỵu gối xuống, tay đặt lên đầu gối, với nghi lễ như một vị vua, nhận lấy món quà từ công chúa.

"…Cảm ơn." "Tôi là Diancie." Công chúa Diancie hạ quyết tâm, nở một nụ cười: "Tôi cho phép ông trở thành bạn của tôi —— ông tên là gì?" Người đàn ông nặn ra một nụ cười nhỏ, ông ta đã không cười trong hàng trăm năm, cơ mặt khô héo, bàn tay to và thô ráp.

Nhưng trước mặt Diancie, người đàn ông tiết lộ cái tên bị người dân gọi là hiền vương, nhưng lại bị kẻ bạo chúa tránh nhắc đến.

"…AZ." "AZ, ông có biết 'bạn bè' là gì không?" Người đàn ông lang thang cao lớn, tay đặt trên quai ba lô rách rưới, bên cạnh là công chúa Diancie mắt mày cười tít.

"Cái gì…" Người đàn ông nhìn về phía trước, khàn giọng nói.

"Là những người giúp đỡ lẫn nhau, ở bên nhau sẽ rất vui vẻ, là những người cực kỳ quan trọng!" Diancie đắc ý nói: "Đi du lịch, tôi đã học được rất nhiều đó~" "Bạn bè…" Ánh mắt đục ngầu của người đàn ông lướt qua một tia hồi ức.

"Ừm." Diancie gật đầu, cười nhẹ nói: "AZ là bạn con người của tôi, nên ở cùng tôi, AZ sẽ không buồn nữa, đúng không?" Khóe miệng người đàn ông khẽ kéo lên một nụ cười, chậm rãi hỏi: "Vì sao cô lại đi du lịch, Diancie." "Bởi vì, vương quốc của tôi gặp tai nạn." Diancie không đề phòng, nghiêm túc nói: "Tôi phải đi tìm Xerneas trong truyền thuyết, mượn Hào Quang Tiên của nó, để tôi nắm giữ sức mạnh tạo ra 'Kim Cương Thánh'!" "…Chuyện quan trọng như vậy, đừng tùy tiện nói với người lạ." "Nhưng mà, tôi và AZ không phải là bạn bè

sao.” Người đàn ông trầm mặc một lúc lâu, ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, nói: “Rất lâu trước đây, vương quốc của tôi bị xâm lược, tôi cũng đã cố gắng tìm kiếm sự giúp đỡ từ Pokémon truyền thuyết.” Diancie chớp chớp mắt: “Rồi sao nữa?” “Rồi thì… tôi đã thành công tìm được, và mượn sức mạnh của Xerneas và Yveltal.” Người đàn ông kéo khóe miệng, “Vì vậy, tôi tin rằng, cô cũng nhất định có thể làm được.” Diancie lễ phép nói: “Cảm ơn ông, AZ~” “…Tôi có thể đưa cô đến Rừng Allearth.” Người đàn ông ngừng lại một chút, “Giả sử những người tùy tùng của cô đồng ý.” Yveltal sắp thức tỉnh, mượn sức mạnh của nó, có lẽ có thể chấm dứt nỗi đau vĩnh cửu của tôi… Diancie quay người lại, phát hiện ba con Carbink đang đi theo mình đã tìm thấy cô.

Lúc này, ba người tùy tùng đang nhìn chằm chằm vào thân hình quá cỡ của AZ, run rẩy cầm cập.

“Không cần lo lắng, vị này là bạn của tôi~” “Công, công chúa điện hạ… ông ta trông giống cường đạo hơn ạ!” Carbink nói.

“Cường đạo?

Đó là gì?” Diancie chớp chớp mắt. *Tăng, tăng, tăng!* Đèn chiếu sáng rọi xuống, tiếng bình luận viên không biết từ đâu đến, Diancie nhìn ngang ngó dọc.

“Cái gọi là cường đạo, chính là chỉ công chúa Diancie, đã bị chúng tôi bắt được rồi meow~” Team Rocket Trio mặc đồng phục trắng, tạo dáng, Meowth ở giữa chớp mắt điều khiển máy móc, cánh tay robot kéo Diancie đang ngơ ngác lại, sau đó nhét vào bao tải.

“Theo nhiệm vụ của Admin.” Meowth nhìn người đàn ông lang thang ‘không giống người tốt’, thầm nghĩ: “Phải giấu Diancie đi trước, đảm bảo an toàn cho nó, cho đến khi gặp Admin!” Carbink lo lắng nói: “Công chúa điện hạ!” Người đàn ông lưng còng, toàn thân

run rẩy, nỗi sợ mất Floette lại dâng lên, sự tuyệt vọng dù cố gắng nhưng vô ích trào lên trong lòng, chỉ còn lại ảo giác mạnh mẽ và cảm giác buồn nôn.

Jessie xoa eo nhìn người đàn ông cao lớn đang ho dữ dội, kỳ lạ nói: "Tên này… thể chất lại yếu vậy sao?" "Trông như bị suy dinh dưỡng, kệ hắn đi, gặp Admin mới là quan trọng!" James nói.

"Vậy thì, chúng tôi xin phép đi trước đây meow~" Team Rocket Trio vác bao tải chứa Diancie, một mạch biến mất trong ngõ hẻm.

Ba con Carbink cấp tốc chạy vòng quanh.

Satoshi nghe tiếng động lớn bước đến, trừng mắt nhìn vua AZ 'không giống người tốt', phái Pikachu ra: "Đừng sợ, Carbink, tôi sẽ đối phó tên này!" Phía sau, Clemont, Bonnie chạy đến thở hổn hển, Serena hét lớn: "Đừng lỗ mãng đó, Satoshi!" Vua AZ bị bức xạ của Vũ Khí Tối Thượng, cao ba mét, tóc bạc dài quá lông mày đến eo, quần áo rách rưới tả tơi, quanh năm bới thùng rác kiếm sống.

Cuộc sống vĩnh cửu không mang lại cho ông ta thể lực tương ứng, mà ngược lại như một ngọn nến le lói, sắp tắt.

Nhìn thấy Pikachu mà Satoshi phái ra, AZ khẽ giật mình.

Trong thời kỳ chiến tranh, con người dùng dụng cụ sắt để khống chế Pokémon (Thiết lập của bản điện ảnh Arceus), ngay cả Apricorn Ball cũng không biết là gì.

Trong ký ức của AZ, Thần Thú Huyền Bí mới là cách gọi những người này… Pokémon đối với họ, chẳng qua là công cụ chiến tranh.

"Ngươi…" AZ nhìn Pikachu đang nằm rạp trên đất, chậm rãi nói: "Là Sứ giả của Thần Thú Huyền Bí sấm sét." "Cái gì mà Thần Thú Huyền Bí sấm sét." Satoshi phản bác: "Đó là Pikachu của tôi, tôi là Huấn luyện viên tên Satoshi đến từ Pallet Town, hãy đấu Pokémon với

tôi đi!" "Huấn luyện viên… Đấu Pokémon…" AZ khẽ lắc đầu, khóe miệng lộ ra một nụ cười khổ.

Thần Thú Huyền Bí, công cụ dùng cho chiến tranh, giờ đây lại cùng 'Huấn luyện viên' sống hòa thuận. 'Huấn luyện viên' là danh từ mới xuất hiện trong trăm năm gần đây, ý nghĩa đằng sau nó, AZ đến nay vẫn chưa thực sự hiểu được.

"Tùy ngươi thôi, Sứ giả của Thần Thú Huyền Bí, Pikachu của ngươi không giết được ta đâu." AZ quay người, bước đi trên đôi ủng dính bùn, nhìn về phía trước: "Bây giờ, ta phải đi cứu… bạn của ta…" "Pika?" Pikachu nghiêng đầu, nhìn Satoshi.

Satoshi cũng kỳ lạ gãi gãi đầu.

Bonnie ôm Dedenne, mắt cụp xuống: "Không hiểu sao, ông ấy trông buồn quá." Ba con Carbink vẫn đang lo lắng chạy vòng quanh.

"Bọn họ rốt cuộc đang nói gì vậy?" Serena hỏi.

"Hừm hừm —— bây giờ chính là lúc khoa học khai phá tương lai!

Động cơ Clemont, khởi động!" Clemont đẩy gọng kính tròn, lấy thiết bị phân tích ra khỏi ba lô: "Thiết bị này có thể dựa vào tần số sóng âm của Pokémon để dịch thành văn bản mà con người có thể hiểu được." Chĩa vào con Carbink đứng đầu, thiết bị hiển thị những lời cầu cứu của nó. 【Công chúa Diancie đã bị những người mặc đồng phục trắng 'bắt cóc' rồi!

Người đàn ông cao lớn đang đi cứu công chúa Diancie!】 "Thật sự có thể dịch được!" Satoshi mắt sáng rực: "Sức mạnh của khoa học thật vĩ đại!" Đúng lúc này, thiết bị phân tích đột nhiên lóe lên tia điện, đến giới hạn. *Oành!!* Thiết bị phân tích phát nổ, Satoshi và Clemont toàn thân đen kịt, đầu tóc bù xù, thở ra một làn khói đen.

"Thật đúng là…" Serena bất lực nói: "Em đã bảo anh ấy không

đáng tin mà." "Tóm lại, những người mặc đồng phục trắng chắc là Team Rocket." Satoshi lắc đầu, phủi sạch khói đen, nói: "Chúng ta phải nhanh chóng đi cứu Diancie mới được!" "Anh ơi, Diancie là Pokémon gì vậy?" Bonnie đội Dedenne trên đầu.

"Là cá thể đột biến của Carbink, anh có sách tranh cổ về nó đây." Clemont lật điện thoại, hiển thị cho Satoshi và những người khác xem.

"Đẹp quá!" Mọi người đồng thanh nói.

"Không nên chậm trễ, Odor Sleuth của Bunnelby có thể cảm nhận được Diancie —— đi lối này!" …… Brackish Town, tháp chuông.

Ánh trăng xuyên qua cửa sổ kính, đổ một vệt bạc lên sàn nhà.

Bánh răng cơ khí của tháp chuông kêu cót két, các tầng lầu chất đầy đồ đạc lộn xộn.

Team Rocket Trio, đang nhìn chằm chằm công chúa Diancie với dáng vẻ trang nhã.

"Chúng ta đúng là may mắn đó meow~" Meowth cười nói: "Dễ dàng hoàn thành nhiệm vụ của Admin như vậy!" "Các ông là cường đạo, đúng không?" Diancie mở miệng nói.

"Chúng tôi là Team Rocket." Jessie nói: "Đến để đảm bảo an toàn cho cô." Diancie ngẩng đầu lên, cao quý nói: "Cường đạo, là những người tùy tiện cướp đi những thứ quan trọng của người khác… Tôi vừa mới học được!" "Thế giới này phức tạp lắm đó meow~" Meowth Metronome nói.

"Một cô bé ngây thơ như cô, tốt nhất là ở lại đây, để chúng tôi bảo vệ đi." James nói.

"Rất tiếc, tôi bây giờ phải trở về rồi." Diancie nhẹ nhàng nhảy lên, xuyên qua giữa Team Rocket Trio, tao nhã nói: "Chúc các ông thân thể kiện khang." "Bây giờ không thể để cô đi đâu." James chặn trước mặt

Diancie.

“Trước khi Admin đến, hãy tạo ra chút Kim Cương đi meow~” Meowth xoa tay cười nói.

“Kim Cương?

Thì ra các ông đưa tôi đến đây, là muốn tôi chế tạo Kim Cương sao?” Diancie nhìn trái nhìn phải.

“Đúng vậy.” Jessie xoa eo nói: “Có Kim Cương rồi, có thể mua biệt thự lớn, lâu đài lớn, trở thành nữ minh tinh!” “Có thể đổi được rất nhiều hộp cá và vàng đó meow~” “Vậy được thôi~” Công chúa Diancie chắp hai tay lại, lòng bàn tay tỏa ra ánh sáng rực rỡ: “Tôi sẽ thỏa mãn mong muốn của các ông.” Team Rocket Trio ngạc nhiên, không ngờ Diancie lại nghe lời như vậy.

Ngay sau đó, những viên Kim Cương hồng trong suốt lấp lánh, tuôn ra từ lòng bàn tay của Diancie, trở thành một làn sóng Kim Cương nâng bổng Team Rocket Trio lên.

Ánh sáng của Kim Cương làm mắt Team Rocket Trio chói lóa, Team Rocket Trio không đáng tin cậy lăn lộn bơi lội trong biển Kim Cương.

Diancie nở nụ cười, nhảy nhót đi xuống cầu thang các tầng lầu, kéo chốt ngang, mở cửa.

Ánh trăng bên ngoài tràn vào, chiếu sáng cầu thang nhỏ, viên Kim Cương tròn trên đầu Diancie tỏa ra ánh trăng, toàn thân như được phủ một lớp voan bạc.

Cô ấy ngẩng đôi mắt sáng như đá Ruby, nhìn hai vị khách không mời mà đến xuất hiện ở cửa.

Một thanh niên tóc đen mặc sơ mi thường ngày, một người đàn ông tóc xanh mặc vest lịch lãm.

Hai người và Diancie nhìn nhau, chìm vào im lặng. …… Năm phút trước.

Kalos, Brackish Town.

Trời tối dần, đèn đường bật sáng.

Lễ hội đấu Pokémon trên đường phố vẫn tiếp tục, vô cùng náo nhiệt.

Bên cạnh Lục Dã có Gengar đang lơ lửng, ánh mắt không kìm được cứ liếc về phía khu vực 'Little Cup'.

"Chúng ta vẫn nên tập trung vào nhiệm vụ điều tra thì hơn, thầy Lục." Steven nhìn ra ý đồ.

"Xin lỗi, thói quen nghề nghiệp thôi." Lục Dã ho khan một tiếng, lấy điện thoại ra nhìn, hiển thị vị trí của Team Rocket Trio đang ở hướng tháp chuông của thị trấn.

Lại ngẩng đầu nhìn, tháp chuông ở ngay phía trước quảng trường, chóp tháp kiểu Gothic cao vút giữa trời đêm, rất dễ nhận ra.

"Pokémon sắp gặp…" Lục Dã trầm ngâm một lát: "Steven, xin anh hãy chuẩn bị tâm lý, đừng ngạc nhiên!" Steven hơi ngạc nhiên.

Là Nhà vô địch Hoenn, đi khắp bốn phương, Pokémon nào mà chưa từng thấy?

Ngay cả Mew trong sân nhà cũng đã thấy rồi… Steven tự nhận rằng những lần đồng hành cùng thầy Lục đã giúp mình rèn luyện tâm lý xuất sắc.

Đối với các Thú Huyền Thoại, Thú Thần Thoại quanh thầy Lục đã thành quen thuộc.

Hai người tiến về phía tháp chuông, Lục Dã chìm vào suy tư.

Hào Quang Tiên của Xerneas, có tác dụng tăng cường năng lượng

hệ Tiên, tăng cường sinh lực.

Chiêu thức đặc trưng của nó là 'Geomancy', bằng cách hấp thụ năng lượng hệ Tiên trong Hào Quang, tăng đáng kể Tốc độ, Tấn công Đặc biệt, Phòng thủ Đặc biệt của bản thân.

Điều này lại hơi giống hiệu quả của Pixie Plate của Arceus… Dù sao thì Arceus cũng dựa vào Plate để hấp thụ năng lượng, từ đó tăng cường sức mạnh bản thân.

Lục Dã có tâm trạng vi diệu.

Arceus chắc là đã tính toán từ trước rằng Pixie Plate và Xerneas có liên quan, ngại vì thân phận nên không tiện tự mình ra tay, do đó mới để 'Sứ giả của Arceus' chạy một chuyến!

"Đợi lần sau gặp Arceus…" Lục Dã thầm nghĩ: "Phải nói chuyện kỹ hơn với nó về chuyện trả thù mới được!" Darkrai cảm nhận được tiếng lòng của Lục Dã, sắc mặt đột biến.

Lần sau gặp Arceus!?

Cụ thể là khi nào thì không biết, dù sao thì khi Arceus tự mình xuất hiện, chắc chắn không có gì hay ho!

Tháp chuông ở ngay trước mắt.

Lục Dã đặt tay lên cửa gỗ, vừa định gõ, chốt gỗ sau cánh cửa được rút ra, kẽo kẹt một tiếng.

Thầy Lục và Steven đột nhiên sững người.

Công chúa Diancie sáng lấp lánh, toàn thân được phủ một lớp ánh trăng bạc, đường hoàng bước ra khỏi tháp chuông.

Cô ấy ngẩng đôi mắt sáng ngời, nhìn hai người, ánh mắt lướt qua một tia nghi hoặc, rồi lại tao nhã mím môi cười khẽ.

"Hai vị, quý an." Lục Dã vô thức nhìn về phía Steven.

Người đàn ông tóc xanh khô khan nói: "Xin, xin chào…" Thầy Lục bật cười.

Hiếm khi thấy Steven trông căng thẳng như vậy.

Kim Cương, ánh trăng, biết nói —— cái này đối với Steven đúng là bạo kích đỏ, thanh máu bay thẳng!

Công chúa Diancie ngạc nhiên nói: "Hai vị quen biết tôi sao?" Steven rất nhanh điều chỉnh lại, khẽ thở phào một hơi, tay đặt lên áo vest: "Hạ thần là Steven Stone, nghe nói vương quốc khoáng vật gặp nguy hiểm, vì vậy tôi và ngài Lục Dã đến đây điều tra." "Xin chào, công chúa Diancie." Lục Dã mỉm cười nói: "Vị này là Gengar!" "Ghen…" Gengar ngại ngùng gãi đầu, không hề lè lưỡi làm mặt dọa người.

"Steven, Lục Dã, Gengar~" Ánh mắt Diancie lướt qua từng người, che miệng cười khẽ: "Tôi sẽ ghi nhớ các vị, nhưng mà… tôi phải đi hội hợp với bạn đồng hành của mình đã." "Ba con Carbink sao?" Lục Dã nhớ lại cốt truyện gốc.

"Ngài đã gặp chúng sao?

Nếu có thể, xin hãy thông báo tung tích cho tôi, tôi sẽ tặng ngài phần thưởng tương xứng!" Diancie nghiêm túc nói.

Lục Dã trong lòng dâng lên cảm khái.

Đúng là lời nói cử chỉ đúng chuẩn công chúa mà… Đúng lúc này, trong tháp chuông đột nhiên vang lên một tiếng rên rỉ.

"Kim Cương, Kim Cương của tôi!!" Lục Dã khẽ giật mình.

Ba tên ngốc này, chắc chắn là bị những viên Kim Cương sẽ tan biến che mờ mắt rồi!

"Vì lý do an toàn." Steven cẩn thận nói: "Trước khi ngài hội hợp

với bạn đồng hành, xin phép chúng tôi được đồng hành cùng ngài, công chúa Diancie." Diancie nhìn Steven, rồi lại nhìn Lục Dã, mỉm cười nói: "Được thôi, các vị không giống cường đạo… vậy tôi cho phép các vị đồng hành!" "Tìm thấy rồi!" Từ góc ngõ, một con Bunnelby chạy vụt ra.

Tiếp theo là người đàn ông đội mũ chống rét, và nhóm Satoshi.

Satoshi dừng phanh két, ngạc nhiên nói: "Steven!

Chương 694

Thầy Lục!" Bonnie và Clemont hai mắt sáng rực: "Thầy Lục!" Lục Dã tâm trạng phức tạp.

Cuối cùng vẫn hội ngộ với nhóm Satoshi, không thể tránh khỏi Yveltal rồi sao… Steven khẽ nhíu mày, khẽ chạm vào Lục Dã, ra hiệu cho cậu ấy nhìn về phía người đàn ông cao lớn kia.

Lục Dã đối mặt với ánh mắt đục ngầu dưới mái tóc bạc của người đàn ông.

Trong khoảnh khắc, viên đá quý vượt qua định luật thời không, nhìn thấy cuộc chiến tranh thảm khốc ba ngàn năm trước, vị vua tuyệt vọng, giáng xuống Vũ Khí Tối Thượng hủy diệt… Người vốn không nên xuất hiện ở đây, giống với cốt truyện quen thuộc mà mình biết… vua AZ.

Lục Dã hơi thất thần.

Người đàn ông cũng cảm nhận được điều gì đó, đồng tử co rút, kinh ngạc nhìn Lục Dã.

Hắn không chỉ là Sứ giả của Thần Thú Huyền Bí, hắn thậm chí là Sứ giả của vị thần thấu hiểu tất cả!

Hắn vì sao lại xuất hiện ở đây… Hay là, hắn nhận ra Yveltal sắp thức tỉnh, đặc biệt đến để giải quyết?

Diancie đứng giữa hai nhóm người, nhìn trái nhìn phải, mỉm cười nói: "Mọi người đói bụng rồi sao?

Tôi có thể dùng khoáng vật để trả tiền, mời các bạn dùng bữa~" Sảnh tự phục vụ ở thị trấn Brackish.

Diancie trang nhã ngồi trên ghế ăn, dùng tay lau miệng.

Satoshi đang ngồm ngoàm nuốt bên cạnh.

Steven chống cằm, hỏi: "Vậy ra, Công chúa Diancie, em muốn đến rừng Allearth?""Vâng, chỉ cần có thể gặp Xerneas, em sẽ nắm giữ sức mạnh để tạo ra Kim Cương đích thực — Thần Kim Cương đã nói như vậy." Diancie đáp.

Bonnie đội Dedenne trên đầu, hai tay chống cằm: "Diancie thật sự có khí chất công chúa đó nha.""Cảm ơn em, Bonnie." Diancie cong khóe mắt.

"Tôi còn muốn đi lấy thêm vài cái bánh Puff, có ai đi cùng không?" Serena hỏi.

"Vậy thì, xin hãy cho phép tôi đi cùng em." Diancie nhảy xuống khỏi ghế ăn, theo sau Serena.

Lục Dã liếc nhìn Gengar đang chén sạch nửa cái bánh ngọt: "Ghos~(￣~￣)" Lại liếc nhìn người đàn ông lang thang cao lớn đang câm lặng múc thìa canh.

Lục Dã chậm rãi nói: "Quốc vương AZ…""Khụ, khụ!" AZ giật mình ho sặc sụa, ngẩng đầu lên, nói: "Ngươi, sao lại biết?" Steven ngớ người nói: "Chỉ từ chiều cao của ngài thôi cũng đủ để phán đoán rồi, bệ hạ." AZ chìm vào im lặng, nói: "Tôi không phải quốc vương... bây giờ chỉ là kẻ mang tội, nên không cần hỏi nhiều nữa."Lục Dã đã tiếp xúc không ít quốc vương, từ Quốc vương Patras bị Ho-Oh trừng phạt, Damos của Midina, cho đến Nữ hoàng Ilene của Cung điện Cameran.

Công tích của AZ trong số những người này là chói sáng nhất – Damos là có được tình bạn của Arceus, còn AZ lại khiến thần sinh mệnh và tử vong phải vì mình mà phục vụ."Vậy thì... ngài vì sao lại đi cùng Diancie?" Lục Dã hỏi.AZ nhìn sâu vào chàng trai tóc đen.

Vị Sứ giả của Arceus này, mang trên mình khí tức của rất nhiều thần linh, tuy chưa từng gặp mặt, nhưng lại dường như biết rõ mọi chuyện.“Tôi...” AZ do dự nói, “cũng muốn đi đến rừng Allearth, Diancie cũng vậy.”Sau đó, mặc cho Lục Dã và Steven truy vấn lý do đi đến đó, AZ đều chỉ im lặng múc thìa canh.

Trang phục của ông ta đã có chút niên đại, áo khoác xanh lá, mũ đỏ, rách rưới tả tơi, tỏa ra mùi mục nát.

Steven bày tỏ muốn dẫn ông ta đi đến tiệm thời trang, AZ kịch liệt từ chối.

Thầy Lục nghĩ đến việc có thể phải đồng hành với AZ sau này, vẻ mặt kỳ quái, nói: “Vậy thì đi đến nhà tắm đi, Quốc vương AZ... nếu không thì ông cứ hành động một mình đi.” AZ ngơ ngác ngẩng đầu: “Nhà tắm?”...“Chính là chỗ này.” Lục Dã khoanh tay, ngẩng đầu ra hiệu: “Lát nữa gặp ở Pokémon Center.” AZ ngẩng đầu nhìn nhà tắm hơi sương trắng nghi ngút, lắp bắp nói: “Tôi toàn dùng nhà vệ sinh công cộng mà...”“Ít nói nhảm đi, thẻ này cứ quẹt thoải mái, kêu Machoke nhân viên kì lưng cho ông, nếu không thì dẫn ông đi tiệm cắt tóc đó!” Lục Dã đe dọa.

Steven: “...” Cái thẻ đó hình như là cái thẻ vừa bị tôi lấy mất...Cũng đừng trách Thầy Lục nói chuyện khó nghe, thật sự là mùi vị quá nồng nặc.

Quốc vương AZ trong cốt truyện đã lang thang ba ngàn năm... dù có thói quen giữ sạch sẽ, cũng chẳng tốt đẹp hơn là bao.

Còn về khả năng AZ có thể phản đòn thì – Lục Dã từng tìm hiểu về sức chiến đấu thời cổ đại, Quốc sư của Midina đại khái là cấp Thiên Vương.

Quốc vương AZ lang thang ngàn năm trong đau khổ, không thể nào có được thực lực của một 'Huyền thoại Chiến đấu'.“Tôi là kẻ đang

chuộc tội.” AZ khàn giọng nói.

Lục Dã: “Ngay cả tù hiện đại cũng được tắm nước nóng, nhanh đi nhanh về.” AZ chìm vào im lặng, đã là Sứ giả của Arceus thì làm như vậy cũng có lý của mình.

Ông từng nghe nói một số Sứ giả của thần linh có đủ loại cấm kỵ. 'Mình không thể mang Diancie đi, đồng hành cùng là lựa chọn tốt nhất.

Hơn nữa, ngày mình được giải thoát, cũng sẽ không còn xa nữa...' AZ khẽ nhắm hai mắt.

Không giống Diancie, ông đến rừng Allearth vì Yveltal. 'Thần Tử Vong' Yveltal đã chìm vào giấc ngủ ba ngàn năm trước, đến nay mới sắp thức tỉnh.

Để được giải thoát khỏi đau khổ, AZ đã lang thang ba ngàn năm.

Ôm lấy niềm tin cuối cùng, AZ bước vào nhà tắm.“Sao trông như đi ra pháp trường vậy.” Lục Dã lẩm bẩm.

“Thật sự muốn đồng hành cùng AZ sao, Thầy Lục?” Steven nhíu mày nói: “Tôi lo lắng sẽ xảy ra những tình huống ngoài ý muốn.”Trong quá trình giao lưu với Diancie, Lục Dã đã hiểu rõ ngọn ngành câu chuyện giữa cô bé và Quốc vương AZ.“Cứ để AZ đi cùng đi.” Lục Dã khẽ nói: “Đối với quốc vương mà nói...

Diancie có thể là người bạn duy nhất còn lại của ông ấy.” Steven khẽ cúi đầu.Một giờ sau.

AZ cao lớn, lưng còng, đến trước cửa Pokémon Center.

Diancie ngạc nhiên nhìn AZ, che miệng cười mỉm: “Trông ngài có vẻ khá tốt đó, AZ.” AZ thoáng một tia bối rối, cảm xúc này là lần đầu tiên xuất hiện trong hàng trăm năm qua.

Ông nhìn Thầy Lục đang dẫn đầu, trầm giọng nói: “Vậy thì, xin

cho phép tôi được đi cùng, Sứ giả của Arceus...” Lục Dã ra hiệu quyền quyết định thuộc về Diancie.“Tôi cho phép ngài đi cùng tôi, AZ.” Công chúa Diancie khẽ mỉm cười, quay người: “Cả Satoshi, Steven, Lục Dã nữa...” Diancie gọi chính xác tên của từng người có mặt, đây cũng là một phần của lễ nghi.“Tối nay sẽ xuất phát sao?” Serena hỏi.“Cắm trại, cắm trại!” Bonnie reo hò.“Tối nay xuất phát, xe đi qua đây mất khoảng nửa ngày, sáng mai chuyển sang thuyền là có thể đến đích.” Steven mỉm cười nói.

Lục Dã nghĩ đến Bộ Ba Team Rocket bị bỏ quên trên gác mái.

Thôi vậy... bọn họ chắc tự mình sẽ có cách thôi.Màn đêm buông xuống.

Chiếc xe buýt Pika lớn khởi hành khỏi thị trấn Brackish, đèn xe xuyên qua màn sương đêm, tiến về phía trước trên đường cao tốc.

AZ ngồi ở hàng ghế sau có mái che, tay đặt lên đầu gối, ánh mắt vô thức tìm kiếm trong màn đêm.

Đèn đường màu cam trên đường cao tốc nối thành một dải, hai bên đường quê tĩnh mịch, gió từ đồng hoang thổi tới, các sinh vật huyền bí sống về đêm xào xạc xuất động.

AZ rất hoài niệm những đêm ba ngàn năm trước, dù cho đêm đó đầy rẫy nguy hiểm, các sinh vật huyền bí hung hãn, nhưng lúc đó Floette vẫn ở bên ông, hai người canh giữ Tháp Cười cho đến bình minh.“Sứ giả của Arceus...” AZ khàn giọng nói: “Các ngươi nói Trainer... rốt cuộc là gì?”“Trainer...” Lục Dã ngồi ở hàng ghế sau nhìn chằm chằm AZ, chống cằm, mái tóc đen lay động trong gió đêm, lười biếng đáp: “Là một nhóm người dùng Pokémon Battle để diễn giải niềm tin, kết nối với Pokémon, tin tưởng lẫn nhau.”“Sinh vật huyền bí, là nô bộc của con người, không phải sao?” Ánh mắt AZ sáng rực một cách đáng sợ trong đêm.“Có một thằng cha ở Unova còn tự nhận

mình là Pokémon cơ.” Lục Dã bật cười nói: “Huống hồ, ngài căn bản không nghĩ như vậy, Quốc vương AZ.” Ánh mắt chàng trai tóc đen sáng ngời, mười ngón tay đan vào nhau: “Ngài cho rằng, Pokémon là bạn của ngài, thậm chí... là người thân của ngài.”Một nỗi bi thương khó tả dâng lên trong lòng AZ.“Đúng vậy... nhưng giờ cô ấy đã rời bỏ tôi, mãi mãi không thể tha thứ cho tôi.”“Không đâu.” Lục Dã vươn vai, “Bởi vì Trainer và Pokémon là mối quan hệ tin tưởng lẫn nhau.”“Khi cậu thoát khỏi nỗi buồn này, Pokémon của cậu sẽ lại tin tưởng cậu thôi.”“Ghos~” Gengar đáp lời từ trong bóng đêm hiện ra, nhe răng cười.“Tôi cũng... từng là một Trainer.” AZ ngây ngốc lặp lại, “Đợi đến khi kết thúc hành trình, hãy Battle đi, AZ.” Lục Dã nở nụ cười, đưa nắm đấm ra.

“Nếu đối thủ là Trainer, một trận phân thắng thua là có thể hiểu được họ là người như thế nào, ôm ấp niềm tin gì, khi đó không cần ngôn ngữ, là có thể hoàn toàn hiểu rõ!” Ánh mắt đục ngầu của AZ lóe lên, chậm rãi đưa nắm đấm ra, khẽ chạm vào Lục Dã.“...Lời nói rất triết lý, Lục...

Lục Dã.”“Haha, bởi vì là người yêu tôi nói mà, lời cô ấy nói đều rất triết lý.” Lục Dã sảng khoái nói.

Khuôn mặt nhăn nheo của AZ cong lên một nụ cười nhẹ.

Đây là ngày vui vẻ nhất trong ký ức của AZ, hàng ngàn năm qua.

Ông đã thấu hiểu Diancie, đã tắm nước nóng, đại khái đã hiểu ý nghĩa của Trainer.

Chỉ còn lại việc gặp Yveltal, ông liền hoàn toàn tự do...Chiếc xe dừng lại ở một bãi cỏ bên suối.

“Cắm trại ở đây thôi!” Steven xuống xe, tay dựa vào cửa xe, mỉm cười nói: “Sáng mai, chuyển sang thuyền, là có thể đến đích rồi.” “Hay quá, cắm trại~” Bonnie giơ cao Dedenne, “Em muốn ngủ cùng

Diancie!" "Được thôi, Bonnie." Diancie cười mỉm nói: "Đây là lần đầu tiên tôi biết đến cắm trại đó nha." "Vậy thì, tôi và Thầy Lục cùng nhau..." Satoshi gãi đầu."Cút đi, cậu tự chui túi ngủ, hoặc là ngủ cùng Quốc vương AZ đi." Lục Dã lạnh nhạt nói."Ơ!?" Satoshi rũ vai.

AZ nhìn Satoshi, trên khuôn mặt nhăn nheo lộ ra nụ cười.

"Y!" Satoshi cứng người, chạy đi giúp dựng lều.

Lục Dã ngạc nhiên nhìn AZ: "Vừa nãy ông cố ý hù dọa nó đó à?" AZ không phủ nhận.

Không ngờ AZ còn có mặt năng động như vậy.

Lục Dã phái Gengar ra, phân thân bóng tối thoăn thoắt dựng lều.

Serena kinh ngạc nói: "Chiếc lều hình Gigantamax Gengar?

Dễ thương quá!" "Anh ơi, em muốn ngủ cùng Thầy Lục!" Bonnie hai mắt sáng rực.

Lục Dã: "Khụ khụ, không được!" "Ưm... vậy tối nay là tiết mục kể chuyện ma, Serena muốn tham gia không?" "Chuyện ma là gì?" Diancie hỏi.

"Chuyện ma, là những câu chuyện về một lũ Pokémon hệ Ghost dọa người đó." Serena cười nói."Ghos!" Gengar u u xuất hiện sau lưng Serena, bên cạnh lơ lửng những đốm Quỷ Hỏa.

"Y!" Serena cảm nhận được sự lạnh lẽo, mặt tái mét."Haha, Gengar dễ thương quá~" Bonnie không những không sợ, ngược lại còn bật cười.

"Ghos~" Gengar khà khà gãi đầu.Steven mỉm cười, khoác áo vest lên tay, đứng bên suối thổi gió đêm."Anh không mang lều sao?" Lục Dã tiến lên."Tôi thì, túi ngủ là đủ rồi." Steven đáp."Ngủ chung lều với tôi đi, lều của tôi rất lớn." Lục Dã nói.

Steven ngạc nhiên, rồi gật đầu nói: "...Thất lễ rồi."Hai giờ sáng, rừng cây lờ mờ, ánh bạc rải xuống những viên sỏi trứng ngỗng.

AZ dựa vào tảng đá lạnh lẽo, thấy Diancie nhảy nhót đi ra khỏi lều, ánh mắt hơi lóe lên."Ngài vẫn chưa nghỉ ngơi sao, AZ?""Còn em thì sao." AZ khàn giọng hỏi."Vừa nghĩ đến ngày mai sẽ gặp Xerneas, tôi rất khó ngủ." Diancie khẽ lắc đầu.

AZ im lặng cười cười: "Tôi cũng vậy." "AZ cũng muốn đi tìm Xerneas sao?" "...Phải." AZ lẩm bẩm nói, "Em nhất định có thể nắm giữ sức mạnh tạo ra Kim Cương, cứu lấy quốc gia...

Công chúa Diancie, em nhất định có thể làm được." "Cảm ơn ngài, AZ~" Diancie khẽ mỉm cười.

Ánh trăng rải xuống, AZ và Diancie, cả hai im lặng ngẩng đầu.Trong lều.

Lục Dã vuốt ve Sylveon nằm nghiêng, gối lên một tay, chìm vào suy tư. 'Đợi đến khi gặp Xerneas, hỏi về tung tích của Tấm Pixie thôi...'Ngày 15 tháng 9, thứ Tư.

Thuyền lướt trên sông, làn gió trong lành thổi tới tấp vào mặt."Phía trước chính là rừng Allearth." Steven nói.

AZ tay dựa lan can, ánh mắt thoáng một tia hồi ức."Chuyến đi cùng mọi người, rất vui." Diancie cười mỉm nói, "Kể cả đêm cắm trại tối qua, Bonnie, tôi sẽ không bao giờ quên." "Khi gặp Xerneas, em sẽ phải rời đi sao, Diancie." Satoshi tiếc nuối nói.

"Vâng, tôi phải trở về quốc gia của mình." Diancie nghiêm túc nói: "Nhưng mà, nhất định sẽ có cơ hội gặp lại!" "Vương quốc khoáng vật rốt cuộc ở đâu?" Steven hơi tò mò.

Diancie tự hào nói: "Toàn bộ các mỏ khoáng ngầm của Kalos, đều là lãnh địa của Vương quốc khoáng vật đó ạ." "Nhưng mà..." Diancie

khẽ thở dài: “Vì Trái Tim Kim Cương cạn kiệt, mấy mỏ khoáng đã mất liên hệ với khoáng thạch thần thánh rồi.” “Sau khi gặp Xerneas, có thể tạo ra một đường hầm khoáng vật đến thành phố Lumiose không ạ.” Bonnie hai mắt sáng rực: “Như vậy, em sẽ thường xuyên được chơi cùng Diancie~” “Không vấn đề gì.” Diancie mỉm cười nói: “Bởi vì, chúng ta là bạn bè, Bonnie!” Lục Dã nhướn mày.

Tạo một đường hầm khoáng vật đến thành phố Lumiose?

Phải nghĩ cách, dụ Diancie về quán cà phê của mình, để cô bé biến khu sân sau thành mỏ Kim Cương mới được!

Kim Cương ở đây đương nhiên không phải chỉ 'Carbink', mà là Kim Cương có độ cứng siêu việt, loại mà cho Tyranitar ăn vào có thể nâng cao thể chất ấy.

Tiền đề là giúp Diancie cứu vương quốc của cô bé.

Lục Dã hai mắt phát sáng.

Như vậy thì, đòi lại một mỏ Kim Cương, chắc cũng không thành vấn đề!Thêm nửa giờ hành trình nữa.

Thuyền cập bờ, đoàn người đi bộ tiến sâu vào rừng.

Ngoại vi rừng cây xanh tốt tươi tốt, nhưng khu vực trung tâm lại là một vùng đất khô héo chết chóc, tạo thành cảnh quan kỳ lạ hình vòng tròn đồng tâm.

Vừa bước vào rừng, Thầy Lục liền cảm nhận được phản ứng mãnh liệt của Jewelrite, chùm sáng trắng như radar quét ra những điểm sáng nổi bật.

Lục Dã thần sắc phức tạp.

Chỉ thiếu nước ghi lên mặt 'Tấm Pixie ở đây, mau đến lấy đi' thôi!

Nơi trú ngụ của Xerneas nằm sâu trong rừng, truyền thuyết kể

rằng nó sẽ xuất hiện dưới hình dạng 'Cây Cầu Vồng'.

Vì vậy, đoàn người theo ánh sáng rực rỡ, xuyên qua thác nước ầm ầm, khu rừng sâu thẳm và rậm rạp, đến một khu tế đàn chim hót hoa thơm.AZ dừng bước, khàn giọng nói: “Đến đây thôi, Diancie.” “Ngài không đi cùng tôi gặp Xerneas sao?” Diancie quay người, hỏi.“Không.” AZ cười cười.

AZ từng lấy danh nghĩa hiền vương lừa dối họ, mượn sức mạnh của họ để tạo ra Vũ Khí Tối Thượng, biết rõ họ sẽ không tha thứ cho mình.

Còn mình muốn đến, là một bên khác của rừng, để chìm vào giấc ngủ dài trong dòng sông của kén hủy diệt.“Tôi sẽ đợi các ngươi bên ngoài.” AZ nói, “Lục...

Thầy Lục, tạm biệt.” Lục Dã ngạc nhiên nhìn AZ.

Thấy ánh mắt kiên định dưới mái tóc bạc của ông, Lục Dã cảnh báo: “Đừng làm chuyện ngu ngốc, tôi sẽ quay lại nhanh thôi.” Để có được Tấm Pixie, Lục Dã phải tự mình đàm phán với Xerneas.

AZ có ý nghĩa gì đối với hai vị thần này, Thầy Lục không rõ.

Nhưng có một điều rất rõ ràng, ngay cả Xerneas hiền lành cũng sẽ không muốn gặp AZ.

Cơ mặt AZ giật giật: “Tôi sẽ không...

Thầy Lục.” Lục Dã rùng mình, bị một lão quái vật mấy nghìn năm tuổi gọi là 'Thầy' cảm giác thật không dễ chịu.

Mặc dù Quốc vương Patras, còn từng tưởng mình là Người Hùng Sóng Âm cùng thời với ông...Lục Dã tùy ý vẫy tay, dẫn Diancie đi vào con đường nhỏ u tối phía sau tế đàn: “Đi thôi, Diancie, theo tôi.” “Vâng, anh Lục Dã.” Diancie nhảy nhót, theo bước chân của Lục Dã.

Steven dùng ánh mắt ra hiệu cho Satoshi và những người khác đi theo, rồi khẽ gật đầu với AZ.Nhìn bóng lưng đoàn người biến mất.

AZ ngẩng đầu nhìn trời, những chùm sáng mờ ảo xuyên qua kẽ lá cây, rải xuống những vệt sáng lốm đốm, xung quanh chim hót hoa thơm, tràn đầy sức sống.“Đẹp thật...” AZ lẩm bẩm, trong lòng dâng lên bi thương, nhưng không phải là hối hận về sự lựa chọn của mình.

Ba ngàn năm qua, AZ không ngừng tự hỏi bản thân, liệu có mạo hiểm vương quốc bị hủy diệt để hồi sinh Floette hay không.

Câu trả lời là có.

Ngay cả khi bông hoa vĩnh cửu thất vọng rời bỏ mình, AZ cũng chưa từng do dự.Người đàn ông cao lớn quay người, bước về phía một bên khác của khu rừng.

Nơi đó là một vùng đất chết chóc, cỏ cây khô héo, dòng sông cạn kiệt.

Ở trung tâm vùng đất chết chóc, trong dòng nước suối đen ngòm, một cái kén khổng lồ như màn đêm, không ngừng đập như tim, dần dần thức tỉnh... ...Bóng cây trong rừng lốm đốm, màn sương bạc mờ ảo, ánh sáng rực rỡ bảy sắc cầu vồng rải xuống.

Lục Dã và Diancie tiến về phía ánh sáng rực rỡ.“Anh Lục Dã, anh Lục Dã?” Diancie khẽ gọi.“Sao vậy.”“Có phải anh rất thiếu tiền không ạ.” Diancie nghiêm túc hỏi.“Khụ... ai nói với em vậy?” “Bởi vì, từ nãy đến giờ anh cứ lẩm bẩm cái gì đó về Kim Cương.” Khuôn mặt Diancie đầy vẻ ngây thơ vô số tội.

Lục Dã ngượng ngùng gãi gãi má.

Thầy Lục vừa nãy đang nghĩ, làm thế nào để xin một mỏ Kim Cương cho Tyranitar mà không bị coi là quá tham lam.

Chương 695

Giờ phút này, dưới ánh mắt thuần khiết của Diancie, Thầy Lục cảm thấy lương tâm bị cắn rứt...

“Xin lỗi.” Lục Dã dứt khoát nói: “Tiền bạc thứ này luôn không đủ dùng, nhưng mà không có gì to tát đâu.” 'Bởi vì ta có Cynthia bà hoàng mà!'“Nếu anh muốn Kim Cương, tôi có thể cho anh một viên.” Diancie chớp chớp đôi mắt trong suốt, xòe bàn tay nhỏ ra, đưa viên Kim Cương màu hồng cho Lục Dã, “Nhưng mà năng lượng dùng hết sẽ tiêu tán... nên lúc đó, cũng đừng quá buồn nha.” Thầy Lục bị lòng tốt của Công chúa Diancie làm cảm động sâu sắc, muốn xoa đầu Diancie, nhưng vẫn thu tay lại, mỉm cười nói: “Cảm ơn em, Diancie, anh nhận.”“Ghos~” Gengar từ bên cạnh lơ lửng bay đến.

Lục Dã biến sắc, vội vàng giấu viên Kim Cương hồng vào túi: “Cái này không được xơi!” Diancie che miệng cười mỉm: “Anh Lục Dã, và Gengar, cũng là bạn bè rất thân thiết nhỉ.” “Cái này gọi là Bond.” Lục Dã mặc cho Gengar tung một đòn Lick vào mình, dùng Tuyệt đối Lực kháng cự trạng thái tê liệt, bình tĩnh nói: “Bond có thể hóa giải tê liệt.” “Bond... lợi hại quá!” Diancie kinh ngạc mở to mắt.

Steven: “...” Hóa giải tê liệt bằng Bond, đó là Pokémon!

Đâu có Trainer nào hóa giải tê liệt bằng Bond chứ!Trong lúc trò chuyện, ánh sáng bảy sắc cầu vồng càng thêm lung linh.

Một khoảng trống trong rừng, cây đại thụ đủ màu sắc cực kỳ nổi bật.

Những cành cây đầy màu sắc vươn ra tứ phía, giữa chúng tràn đầy Sức Sống mãnh liệt, thân cây màu xanh đậm lấp lánh ánh sáng xanh lục lúc ẩn lúc hiện, Năng Lượng của đất cuồn cuộn từ rễ cây dâng lên

thân cây.“Đẹp quá...” Bonnie khẽ nói.“Tôi cảm nhận được...

Linh Khí Tiên Tộc.” Diancie khẽ nhắm hai mắt.

Lục Dã lấy ra PokéBall, Linh Khí ở đây rất có lợi cho Sylveon.“Bú y!” Đôi mắt xanh biếc của Sylveon nhìn chằm chằm vào thân cây, hơi nhe răng.

Chỉ thấy 'thân cây' đột nhiên nhổ bật lên khỏi mặt đất.

Rễ cây màu đen lộ ra khỏi mặt đất, tạo thành bốn chi nhanh nhẹn như hươu nai, thân cây màu xanh trở thành cái cổ dài của nó.

Xerneas đội trên đầu những cành cây sinh mệnh bảy sắc cầu vồng, ánh mắt hiền hòa, nhìn chằm chằm vào Lục Dã, Diancie và những người khác.“Cây đại thụ, biến thành hươu bảy sắc rồi?” Satoshi gãi đầu nói.“Đúng là Xerneas!” Clemont kinh ngạc nói.

Steven cảm thán, không ngờ lại thực sự nhìn thấy Pokémon Sinh Mệnh trong truyền thuyết, Xerneas.

Đồng hành cùng Thầy Lục... lúc nào cũng có thể gặp được những Pokémon truyền thuyết hiếm khi thấy trong ngày thường!Diancie nhảy nhót tiến lên, ánh mắt lo lắng, tay ôm ngực: “Xerneas, khẩn cầu ngài giúp đỡ, để tôi có thể cứu vương quốc và thần dân của mình!” Ánh mắt Xerneas thoáng một tia hồi ức.

Ba ngàn năm trước, đã có một con người từng nói với nó những lời tương tự, sự phản bội đó đã khiến Xerneas chìm vào giấc ngủ ba ngàn năm.

Giờ khắc này, ánh mắt Xerneas đối diện với Diancie, lựa chọn một lần nữa trao đi niềm tin.「Ta đã biết ý định của các ngươi.」Telepathy ôn hòa của Xerneas vang lên trong lòng mọi người.「Cái gọi là Linh Khí Tiên Tộc, chính là Linh Khí tràn đầy Sức Sống, cũng là món quà của ta.」Những cành cây bảy sắc cầu vồng trên đầu Xerneas

tỏa ra ánh sáng rực rỡ, trở nên chói mắt hơn, ánh sáng lan tỏa trong rừng, hình dạng của nó chuyển từ 'Chế độ Trung Lập' sang 'Chế độ Hoạt Động'.

Dưới sự bao phủ của ánh sáng này, Diancie khẽ nhắm mắt, Sylveon cũng cảm nhận được Năng Lượng khác thường.

Thầy Lục khẽ gật đầu với Sylveon, cô bé mới an tâm nhắm mắt cảm nhận.

Lục Dã nhìn Xerneas đang chia sẻ Sức Sống, trong lòng cảm thán.

Trong tất cả các thần linh, Xerneas là một trong những thần linh dễ nói chuyện nhất.

Dưới sự tắm mình trong Linh Khí Tiên Tộc, Sylveon đã ngừng tăng cấp từ lâu, chính thức trở thành lực lượng chiến đấu cấp Quán Quân.

Đây còn chưa kể đến sự gia tăng từ Tấm Pixie...

Chuyến đi này, lại có thu hoạch ngoài ý muốn!Ánh sáng bảy sắc cầu vồng rút đi, ánh mắt hiền hòa của Xerneas, nhìn chằm chằm Diancie.

Diancie thử tụ tập Kim Cương, vẫn thất bại, Serena và Bonnie vội vàng an ủi.

Xerneas không truy cứu, việc mình cần làm đã hoàn tất, ánh mắt hướng về Lục Dã. 「Vậy thì, hãy nói ra ý định của ngươi, Sứ giả của Arceus.」 Clemont và Serena là lần đầu tiên biết thân phận này của Thầy Lục, kinh ngạc nhìn Thầy Lục.

Lục Dã nhìn Xerneas, tay đặt lên ngực, lễ phép nói: “Tôi nhận được lời tiên tri của Arceus, đến chỗ ngài để lấy lại Tấm Pixie mà nó đã để lại, Xerneas.” Ngoài dự liệu của Thầy Lục, ánh mắt Xerneas lộ vẻ do dự, rồi lại lắc đầu. 「Xin lỗi, ta tạm thời vẫn không thể trả lại

Tấm Pixie.」 Xerneas ngẩng cái cổ dài, ánh mắt từ bi đặt lên khu rừng tràn đầy sức sống, nhưng rồi lại bao phủ một tầng âm u. 「Ở sâu trong rừng, vị thần linh sắp thức tỉnh kia, ta cần mượn sức mạnh của Tấm Pixie, mới có thể đối kháng với nó.」 Lục Dã cũng có thể hiểu.

Pokémon Sinh Mệnh so với Thần Tử Vong, vốn đã không giỏi chiến đấu, lại còn chia sẻ một lượng lớn Sức Sống, nhất định phải mượn sức mạnh của Tấm Pixie mới có thể phân cao thấp với đối thủ cũ.

Xerneas mở miệng nói: 「Là sự đền bù, Sứ giả của Arceus, ta sẽ dạy Sylveon của ngươi...」 Geomancy, lời chưa kịp nói ra.Rầm rầm rầm!!

Sâu trong rừng, đột nhiên xảy ra một vụ nổ dữ dội, tiếng gào thét chói tai xé toạc mây trời!

Satoshi quay đầu nhìn lên bầu trời, chỉ thấy một con chim lớn màu đen như mực, sải đôi cánh Lưỡng Kích Phủ Thiên Cái Nhật, gào thét chói tai!

Ánh mắt Xerneas ngưng trọng. 「Yveltal, đã thức tỉnh rồi.」 Ánh sáng Hắc Linh Khí màu đỏ máu bao phủ trung tâm rừng, không ngừng xâm thực Linh Khí Tiên Tộc xung quanh, những Pokémon không kịp rút lui bị hóa đá trực tiếp, cây cối tươi tốt héo úa ngay lập tức dưới Hắc Linh Khí!

Steven nhíu mày.

Giả như gặp phải lũ lụt, thiên hỏa loại thiên tai tự nhiên này, Trainer còn có chỗ để phản ứng.

Trong Hắc Linh Khí hóa đá cướp đi sinh mệnh, con người căn bản không có bất kỳ thủ đoạn nào để đối kháng Yveltal!“Phải chiến đấu với nó bên ngoài Hắc Linh Khí!” Steven nói.

Xerneas lo lắng không yên, đột nhiên nghe chàng trai tóc đen bên cạnh, hô hoán: “Xerneas.” Ánh mắt lo lắng của Xerneas, đối diện với ánh mắt kiên nghị của chàng trai tóc đen.

Lục Dã đeo chiếc nhẫn, Đá Khóa màu đen như mực tỏa ra ánh sáng nhạt.

“Giúp ngài chiến thắng Yveltal... là có thể trả lại Tấm Pixie phải không?” Lục Dã ngưng trọng nói.

Xerneas lộ vẻ ngạc nhiên, khẽ gật đầu.Sâu trong rừng Allearth, không thấy ánh sáng.

Dòng sông cạn kiệt, cành cây như những bộ xương trắng vươn lên trời, sương máu đỏ đậm bao phủ.

Đây là khu vực trung tâm bị Hắc Linh Khí bao phủ, không có bất kỳ Pokémon nào có thể vượt qua ranh giới, sống sót sâu trong rừng.

Trừ vị thần tử vong trong truyền thuyết, Yveltal.Người đàn ông tóc bạc cao lớn như Titan, tóc mái che gần hết chỉ lộ ra một mắt, bước đi, xuyên qua ngoại vi rừng cây xanh tốt, xuyên qua ranh giới, dứt khoát bước vào Hắc Linh Khí.

Ngoại vi rừng, Bunnelby kinh hãi nhìn người đàn ông, không hiểu vì sao ông ta lại bước vào vùng đất chết chóc ở khu vực trung tâm.Khi toàn bộ cơ thể người đàn ông chìm vào màn sương máu đỏ đậm.Sâu bên trong, một hồ nước chết lặng yên.

Cái kén màu đỏ sẫm chìm trong hồ nước trung tâm, cảm nhận được hơi thở của sinh mệnh, khiến mặt nước gợn từng vòng sóng lăn tăn.Trong nửa giờ Thầy Lục và Diancie cảm nhận 'Linh Khí Tiên Tộc' của Xerneas.

AZ bước vào 'Hắc Linh Khí' của Yveltal, đến bên hồ nước chết u tối đó, nhìn về phía cái kén khổng lồ màu đen đỏ, không ngừng đập

như tim ở trung tâm.

Những sợi tơ trong suốt màu đỏ máu, từ bốn phương tám hướng quấn quanh kén hủy diệt, hấp thụ Năng Lượng từ bên ngoài, rồi truyền tải cho Yveltal đang ngủ say.

AZ nhìn chằm chằm cảnh tượng áp lực và kinh hoàng này, đột nhiên hiểu vì sao 'Thánh Kim Cương' của vương quốc bình yên lại cạn kiệt.

Đó là bởi vì, Yveltal cần hấp thụ tất cả Năng Lượng, bao gồm cả mỏ khoáng ngầm, để mình thức tỉnh.

Ánh mắt AZ lóe lên kinh hoàng và vui mừng, ông biết mình đã không đến vô ích, ông hiểu con chim đêm đen này, sẽ giáng cái chết xuống tất cả sinh mệnh.

Vì ngày được giải thoát này, AZ đã lang thang ba ngàn năm trong sám hối và đau khổ, chỉ còn một bước nữa là tự do...AZ lội vào dòng nước hồ sâu thẳm, như con cừu non mới sinh lội vào dòng sông ngập đến đầu gối.

Những sợi tơ trong suốt màu đỏ máu không ngừng lóe lên, một lượng lớn Sương Độc tràn về phía AZ, nhưng rồi lại hoảng sợ tản ra.“Yveltal——” AZ nói, “Ta đến tìm cái chết.” Hồ nước đột nhiên 'rục rục' sôi lên, những sợi tơ trong suốt trong nháy mắt tối sầm, như pha lê Hisui không ánh sáng, 'kẹt kẹt' rơi xuống hóa đá.Rầm rầm rầm!!

Toàn bộ lòng đất bắt đầu rung chuyển, khu rừng bắt đầu hoảng sợ, cái kén hủy diệt khổng lồ kia, đột nhiên mở to đôi mắt xanh!

Kén hủy diệt 'vươn mình' ra, như thể dang rộng vòng tay.

Yveltal, giống như một chữ 'Y' lớn, đuôi như bàn tay vuốt sắc vươn ra, sải đôi cánh Lưỡng Kích màu đỏ máu, lơ lửng trên mặt nước.

AZ ngẩng đầu thất thần, ánh mắt đối diện với Yveltal.

Nhưng lại thấy trong ánh mắt nó thoáng một tia trào phúng mang tính người. 「Ta sẽ không tha thứ cho ngươi, con người...

Bây giờ, hãy tiếp tục sống đi.」 Con chim khổng lồ như màn đêm, sải đôi cánh Lưỡng Kích màu đỏ máu, tiếng gào thét chói tai vang vọng, gió mạnh đột ngột thổi tung, bay thẳng lên mây.

Đồng tử AZ mở rộng, vương quốc diệt vong, người yêu rời đi, vĩnh sinh trở thành lời nguyền rủa, cái chết lại trở thành điều xa vời!

Trong chốc lát, gió đen thổi mạnh, mây đen bao phủ bầu trời, Hắc Linh Khí ở khu vực trung tâm không ngừng xâm thực ra xung quanh.

Khu vực bị Sương Độc bao phủ, cây cối nhanh chóng héo úa hóa đá, những Pokémon không kịp tránh, cơ thể hóa đá với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường, cứng đờ bất động.“Lệ!!” Yveltal dưới những đám mây đen đang sà xuống, sải đôi cánh Lưỡng Kích che phủ bầu trời, phát ra tiếng gào thét khiêu khích dài về phía Cây Sinh Mệnh ở đằng xa!

Hai đầu gối AZ 'đùng' một tiếng quỵ xuống đất, nước mắt tuôn rơi, trong đầu những nụ cười của Diancie, nắm đấm của Lục Dã, đèn đường màu cam trên đường cao tốc buổi đêm, những hình ảnh nhanh chóng mờ đi, chỉ còn lại ánh mắt thất vọng của Bông Hoa Vĩnh Cửu khi rời bỏ mình.

Nỗi tuyệt vọng sâu sắc dâng lên trong lòng, quốc vương khàn giọng khóc nức nở, phía sau, mảng rừng lớn đang khô héo hóa đá, hóa thành tro bụi....Tháp đồng hồ thị trấn Brackish, cuộc họp video.Bốp!“Ba tên ngu ngốc!” Giovanni nhăn nheo mặt đập mạnh tay vịn ghế sofa, Persian trong lòng giật mình, Bộ Ba Team Rocket run lẩy bẩy.“Thông tin quan trọng về việc Diancie đến rừng Allearth, tại sao không báo cáo trước!” Giovanni trách mắng.“Dạ, dạ vì...

Quản lý trước đó không nhắc đến kén hủy diệt meo...” “Đúng vậy, Pokémon Center đã phát cảnh báo sơ tán, chúng tôi mới biết có Yveltal loại Pokémon truyền thuyết này...” James mồ hôi đầm đìa, ngẩng đầu nhìn Giovanni đang im lặng, rồi nhanh chóng cúi đầu.Trong vòng mười phút ngắn ngủi, Hắc Linh Khí của Yveltal, đã ảnh hưởng đến nhiều thị trấn lân cận, Jenny tổ chức sơ tán khẩn cấp, người dân hoảng loạn bất an.

Vị thần tử vong trong truyền thuyết, lại thực sự thức tỉnh – đó là thần thoại lưu truyền từ ba ngàn năm trước, lẽ ra, chỉ là chuyện người lớn dọa trẻ con thôi!

Mà hiện tại, rừng Allearth có thể còn có những Trainer chưa kịp sơ tán, những vùng rộng lớn Pokémon đang trú ngụ... hậu quả khó lường.

May mắn thay, trên cơ sở kinh nghiệm đối phó với Groudon và Kyogre ở Hoenn, các khu vực đã có đầy đủ biện pháp ứng phó khẩn cấp.

Team Rocket, thậm chí đã chuẩn bị những thủ đoạn tương ứng để chế ngự Pokémon truyền thuyết——“Bây giờ các ngươi, hãy đến căn cứ bí mật ở rừng Allearth.” Giovanni dứt khoát nói.“Căn cứ bí mật!?” Team Rocket đồng thanh.

“Ngu ngốc, biết rõ Yveltal và Xerneas ngủ say trong cùng một khu vực, ngươi nghĩ ở Kalos ta sẽ không có phòng bị sao?” Giovanni 'bốp' một tiếng đập mạnh tay vịn ghế sofa, nói: “Bây giờ, lập tức theo định vị của Matori mà chạy đến đó, đảm bảo an toàn cho Quản lý của các ngươi, rõ chưa!” Để ba tên này lấy thân thịt đỡ 'Cánh Quên Lãng' của Yveltal, cũng còn hơn là Lục Dã một mình mạo hiểm!Team Rocket 'bộp' một tiếng đứng nghiêm: “Rõ!”Liên lạc bị cắt đứt.

Giovanni như có điều suy nghĩ, xoa xoa thái dương.

“Sao vậy, Đại ca Giovanni.” Matori quan tâm nói.“Quên không nói cho bọn chúng... sổ tay hướng dẫn vận hành Phi thuyền Team Rocket, để ở đâu rồi.” Giovanni đau đầu nói....Sâu trong rừng Allearth, Satoshi và những người khác chạy đến vách đá có tầm nhìn rộng rãi.“Lệ!!” Yveltal sải đôi cánh Lưỡng Kích màu đỏ máu, trong miệng phun ra cột sáng tím mãnh liệt, càn quét khu rừng dưới đất.

Sinh vật bị cột sáng tím càn quét, hóa đá ngay lập tức, không còn chút hơi thở sinh mệnh nào.

Xerneas ngẩng cổ, ánh mắt lo lắng, nói: 「Đó là...

Cánh Quên Lãng của Yveltal, tất cả sức mạnh cướp đi sinh mệnh.」 “Những Pokémon vừa nãy thấy, tất cả đều... biến thành tượng đá rồi.” Bonnie ôm Dedenne, che mặt, trong mắt đầy vẻ ưu thương.

Dedenne an ủi Bonnie, Diancie cũng cụp mắt xuống, do dự nhìn vào lòng bàn tay.

“Bây giờ tôi, vẫn chưa có sức mạnh để tạo ra 'Thánh Kim Cương'...” “Thầy Lục, anh có thấy ông AZ không!” Steven đột nhiên nói.

Lục Dã lắc đầu, đột nhiên nghĩ đến điều gì đó, nhíu chặt mày.

AZ căn bản không phải là đi cùng người bạn Diancie của ông ta để cứu quốc gia — ông ta là đến tìm Yveltal, hy vọng kết thúc sinh mệnh của mình!

Không có AZ, việc Yveltal thức tỉnh cũng là không thể tránh khỏi, nhưng mà, mình và quốc vương đã lập ra lời hứa.

AZ thậm chí còn chưa tái ngộ với Bông Hoa Vĩnh Cửu mà ông ta yêu nhất.

Ánh mắt Lục Dã ngưng lại, nhìn thẳng vào Yveltal hung bạo trên

bầu trời, hô lớn: “Satoshi, cậu đi vào khu vực trung tâm thử tìm AZ đi, Clemont, cậu chăm sóc tốt Serena và Bonnie!” “Cứ giao cho tôi.” Pikachu nhảy lên vai Satoshi, Satoshi chạy vọt đi, trượt một đường dài từ sườn dốc vách đá.

Serena kinh ngạc che miệng.“Cẩn thận Cánh Quên Lãng của nó!!” Lục Dã hô lớn.

Yveltal nhìn thấy sinh mệnh di chuyển nhanh chóng, gào thét chói tai như bị khiêu khích, phun ra cột sáng tím.

“A a a!” Satoshi liều mạng chạy, cột sáng tím càn quét đuổi theo sau lưng cậu, tất cả cỏ cây hóa đá, nhưng bị Satoshi né tránh hoàn hảo.

Bonnie mở to mắt: “Satoshi... lợi hại quá!” Lục Dã tâm trạng vi diệu.

Phiên bản điện ảnh có Satoshi thể chất tối đa đúng là không tệ, nếu có thêm thằng nào chuyên khiêu khích mà bất tử nữa thì càng tốt!「Ta không biết ngươi dùng thủ đoạn gì, mới có thể giúp ta chiến thắng Yveltal, con người.」 Ánh mắt Xerneas kiên định, 「Nhưng mà, ta sẽ dốc sức chiến đấu với nó một trận.」 Ngay lập tức, Xerneas nhẹ nhàng nhảy lên một tảng đá cao như một con hươu bình thường, những cành cây trên đầu nó tỏa ra ánh sáng bảy sắc cầu vồng.

“Lệ!!” Yveltal nhìn thấy Xerneas, bỏ dở việc đuổi theo Satoshi, dưới đám mây đen đang sà xuống, vỗ cánh mạnh, vung ra những luồng gió sắc bén vô cùng.

Rầm rầm rầm!!

Những nhát Chém Gió liên tục nổ tung trên bức tường ánh sáng mà Xerneas dựng lên, Xerneas ngẩng cổ, trên trán dâng lên một luồng sáng chói lọi, như một tín hiệu đèn bay thẳng lên mây.

Yveltal ngẩng đầu, nhìn thấy một vầng trăng tròn nguy hiểm hiện ra trong đám mây đen tan đi, đồng tử co rút, sức mạnh của Ánh Trăng như một quả bom từ trên trời rơi xuống!

Oành!!

Yveltal khoanh hai cánh tay che đầu, khói bụi tan đi, đôi cánh Lưỡng Kích màu đỏ máu lan tỏa vết cháy, phát ra tiếng gầm gừ chói tai, một quả Cầu Năng Lượng cuồng bạo phóng thẳng vào Xerneas! Bành!!

Tiếng cành cây 'kẹt kẹt' vỡ vụn, trong làn khói đặc, những cành cây của Xerneas lúc ẩn lúc hiện, tình hình không mấy lạc quan.

Lục Dã vẫn còn kinh ngạc, cú Nước Trăng được tăng cường bởi Tấm Pixie, gần như đã áp đảo được Yveltal.

Nhưng vấn đề là, Xerneas căn bản không có ý chí chiến đấu sống chết!

"Anh Lục Dã..." Ánh mắt Diancie hơi lóe lên, tay ôm ngực, giọng nói run rẩy: "Bây giờ tôi, phải, phải làm gì đây?" "Hãy tin vào chính mình là được." Diancie ngơ ngác ngẩng đầu, thấy chàng trai tóc đen khẽ xoa đầu mình, mỉm cười, rồi lấy ra PokéBall.

"Serena, Bonnie, và quốc gia của em, cần em bảo vệ." "Vì những Pokémon tin tưởng em, em nhất định sẽ trở nên mạnh mẽ hơn." Ánh mắt Lục Dã ngưng lại, để lại một bóng lưng đầy vết sẹo chiến đấu... (gạch bỏ), đầy kinh nghiệm chiến trường, hô lớn: "Latias, chuẩn bị cất cánh!" "Rati~" Latias ứng tiếng xuất hiện, lông vũ lấp lánh ánh sáng, thân mật cong mắt.Bên kia, Metagross trắng 'choang choang' va chạm Thiết Quyền, khí phách ngút trời: "Cương Kim!!" Steven quỳ một gối trên đầu Metagross trắng, lẩm bẩm: "Mỗi lần đồng hành cùng Thầy Lục đều phải Battle với Legendary... thật khó tin." Darkrai khoanh tay, trong bóng tối u u gật đầu.

Đúng vậy!

Clemont kinh hãi nhìn hai Pokémon cất cánh, bóng lưng hai Trainer.

Một trái một phải, Latias và Metagross trắng tiến gần Yveltal trên bầu trời, dường như đây đã là một cảnh tượng nhỏ bé quen thuộc!“Tôi nhất định là đang mơ...

Con người Battle với Pokémon truyền thuyết, cái này căn bản không khoa học!” Clemont vỗ vỗ má.“Em không sao chứ, Diancie?” Bonnie nắm tay Diancie, quan tâm hỏi.

Diancie cụp mắt xuống, suy tư, khẽ lắc đầu.“Anh Lục Dã nói, vì những Pokémon phía sau tôi, tôi nhất định sẽ trở nên mạnh mẽ hơn.” “Vậy nhất định là Carbink bọn họ rồi.” Bonnie cười nói.

Diancie khẽ nghiêng đầu.

“Bọn họ đều đang đợi công chúa quay về đó, nên giống như em, Diancie, hãy cố lên!” Bonnie đội Dedenne trên đầu, làm động tác khoe cơ bắp.

Diancie chớp chớp mắt, khẽ gật đầu, mỉm cười nói: “Ừm, cảm ơn em, Bonnie~”...Sâu trong rừng Allearth.

“Pikachu, tìm thấy rồi!” Satoshi phát hiện AZ đang quỳ trong dòng sông như tượng đá, chậm rãi bước chân, lẩm bẩm: “Sẽ không phải đã muộn rồi chứ.” “Pika!” Pikachu vểnh tai, ra hiệu AZ vẫn còn động tĩnh.

Chương 696

Satoshi vội vàng đến gần AZ, lội vào sông vòng ra phía trước, phát hiện AZ ánh mắt vô hồn, trên khuôn mặt đục ngầu hai hàng lệ rơi.“Này, cố gắng lên đi.” Satoshi thử lay lay vai người đàn ông tóc bạc.

Người đàn ông tóc bạc chậm rãi ngẩng đầu lên, từ từ tập trung ánh mắt, khàn giọng nói: “...Sa, Satoshi.” “Sao ông lại ở đây?

Tôi tìm ông mãi!” Satoshi chìa tay về phía AZ nói: “Được rồi, về với tôi đi, tôi còn phải chiến đấu cùng Thầy Lục nữa.” “Chiến đấu...” AZ ánh mắt kinh hoàng, hồi ức về cuộc chiến ba ngàn năm trước đã cướp đi sinh mệnh của Floette.

AZ nắm chặt tay Satoshi, hàm răng đánh vào nhau nói: “Hứa với ta, đừng để Pikachu của ngươi chiến đấu...” “Này, ông làm gì vậy.” “Hứa với ta!” AZ gào thét.

Đùng!

Satoshi đẩy AZ ra, người đàn ông hai mắt thất thần, nằm nghiêng trên mặt nước chập chờn.“Nếu không chiến đấu, sẽ có nhiều Pokémon khác mất mạng.” Satoshi nói lớn: “Vì tôi là Trainer, Pikachu là Partner của tôi, nên chúng tôi sẽ chiến đấu vai kề vai.” “Pika.” Pikachu ánh mắt kiên định, túi điện hai bên má lóe lên tia lửa.“...Trainer, rốt cuộc là gì.” AZ cười khổ.

“Xin lỗi, đây là PokéBall của ông sao?” Satoshi nhặt chiếc PokéBall Thu Nhỏ nổi lên, nhấn nút phóng to, nhét nó vào lòng bàn tay AZ.

“...PokéBall.” AZ hồi ức về Golurk đồng hành cùng ông, ban đầu ông nhặt được một chiếc PokéBall trong thùng rác, vô tình thu Golurk

vào.

Rất tiện lợi, nên mang theo bên người.

Satoshi: “Có PokéBall và Partner, ông cũng là Trainer!

Về với tôi, chiến đấu Yveltal đi!” AZ đột nhiên khựng lại.

Partner của mình...Đôi mắt dần trở nên trong sáng, những hình ảnh dần trở nên rõ nét, những kỷ niệm đồng hành cùng Floette như suối phun trào vào tâm trí.

Còn rất nhiều hình ảnh, ví dụ như ngủ sau lưng Golurk, trong hang động băng tuyết ôm Torkoal sưởi ấm, cho Sigilyph ăn Berry...

Điều mang lại đau khổ cho mình không phải là vĩnh sinh, mà là chấp niệm không thể tha thứ cho chính mình.

AZ nhìn bàn tay khô héo bẩn thỉu của mình, chiếc PokéBall trong lòng bàn tay đặc biệt nhỏ nhắn, nước mắt 'lộp bộp' rơi xuống lòng bàn tay.

“Tôi cũng... có tư cách trở thành Trainer sao...” Người đàn ông quỳ trong dòng sông, nâng niu chiếc PokéBall trong hai tay.“Được rồi, về thôi.” Satoshi chìa tay về phía AZ, nhe răng nở nụ cười rạng rỡ, “Đi chi viện Thầy Lục, Diancie họ!” Ánh mắt AZ dần trở nên kiên định, nắm lấy tay Satoshi, đứng dậy thân hình cao lớn hùng vĩ.

“Rất cảm ơn cậu, Satoshi.” AZ khàn giọng nói: “Bây giờ tôi cuối cùng cũng cảm thấy tự do... thoát khỏi nỗi buồn đã khiến tôi tạo ra Vũ Khí Tối Thượng...” “Đó là cái gì?” Satoshi gãi đầu.

“Không có gì.” AZ nở nụ cười khó coi, không mấy thành thạo ném ra PokéBall.

“Golurk...” AZ do dự một chút, “Làm ơn, hãy đưa chúng ta quay lại đó.” Golurk khổng lồ, hai mắt tỏa sáng, nâng Satoshi và AZ lên, hai

chân phun ra khí lửa.

Trong tiếng gào 'ô oa' của Satoshi, nhanh chóng lao về phía chiến trường Yveltal trên bầu trời...."Latias, Mưa Thiên Thạch!" "Metagross, Pháo Ánh Sáng!"Bầu trời mây đen sà xuống, liên tục lóe lên ánh sáng của chiêu thức.

Yveltal sải đôi cánh Lưỡng Kích, di chuyển cực nhanh, Mưa Thiên Thạch của Latias như một loạt tên lửa đuổi theo Yveltal.

Bốp!

Bốp!

Yveltal nhanh chóng bay lên né tránh, Mưa Thiên Thạch trượt mục tiêu, nổ tung thành pháo hoa.

Oành!!

Pháo Ánh Sáng của Metagross, đánh trúng lưng Yveltal, Yveltal phát ra tiếng gào thét giận dữ, bay lượn trên bầu trời xoay chuyển phương hướng, đôi cánh Lưỡng Kích vung ra những nhát Chém Gió sắc bén!

Bức tường ánh sáng của Latias vỡ tan ngay lập tức, sau đó Gengar ra tay, phóng Cầu Bóng Tối va chạm với Chém Gió.

Oành!!

Trong làn khói đen dày đặc, Latias lao vọt ra, Lục Dã giơ bàn tay phải đeo găng hở ngón lên trời, ánh mắt ngưng lại.

Rầm rầm rầm—— Tiếng ngâm xướng bị cắt ngang.

Steven và Lục Dã, đồng thời kinh ngạc nhìn về phía xa trên bầu trời.

Yveltal cũng vỗ cánh lơ lửng giữa không trung, hướng ánh mắt về phía chiếc chiến hạm có lớp phủ trong suốt đặc biệt ở đằng xa.

Tiếng động cơ ầm ĩ, một chiếc không hạm lớn đầy áp lực uy nghi xuất hiện.

Dưới ánh sáng phản chiếu, lớp phủ trong suốt của không hạm chiến đấu biến mất, lộ ra lớp giáp vỏ ngoài của Oreburgh, biểu tượng chữ R lớn lấp lánh dưới ánh nắng!

Clemont lộ vẻ kinh ngạc: "Đó là——""Team Rocket!?" Serena kinh ngạc nói.

Lục Dã trợn tròn hai mắt.

Chiếc không hạm chiến đấu mà Đại ca Giovanni đã từng đọ sức với Red!

Gần đây tần suất xuất hiện cao quá vậy!

"Lệ!!" Yveltal gào thét chói tai, sải đôi cánh Lưỡng Kích, phát ra cảnh cáo về phía không hạm chiến đấu.

Trận chiến rơi vào bế tắc vài giây.

Metagross trắng tiến gần Latias, Steven và Lục Dã vai kề vai nhìn về phía không hạm chiến đấu.

Chỉ thấy chiến hạm của Team Rocket đối đầu với Yveltal, phát ra tiếng quảng bá vang dội: "Đã hỏi thành tâm thành ý rồi thì ——""Chúng ta sẽ từ bi mà nói cho ngươi biết!" "Cái rừng Allearth này, Team Rocket chúng ta tiếp quản rồi meo!" Lục Dã: "..." Ba tên ngốc này, rốt cuộc đã dụ dỗ Giovanni thế nào, mà có được quyền kiểm soát chiến hạm vậy...

"Dùng sức mạnh khoa học chiến đấu với Pokémon truyền thuyết sao." Steven ánh mắt lo lắng: "Không ít người đã thử rồi, nhưng tất cả đều thất bại..." "Thông thường mà nói, trước khi Ultraman biến hình, chiến hạm của đội phòng vệ trái đất thường là hàng bán phá giá." Lục Dã tùy tiện nói.

Nhưng mà... dựa vào 'xế cưng' của Đại ca Giovanni, cộng thêm 'kỹ sư' Bộ Ba Team Rocket bất khả chiến bại.

Ánh mắt Lục Dã lóe lên.

Chiếc chiến hạm Team Rocket này, biết đâu thật sự có thể gây ra chút sát thương!

"Lệ!!" Yveltal chĩa mục tiêu vào chiến hạm Team Rocket, thăm dò phát ra một luồng Xung Động Bóng Tối, thân hạm bị rung lắc vài giây rồi vẫn nguyên vẹn.

"Chà chà chà~" Meowth trên bàn điều khiển, nhắm vào micrô nói: "Đừng có xem thường công nghệ của Team Rocket đó meo." "Meowth, cái đó là nút phóng tên lửa đó." Tiếng Jessie vọng lại.

"Đồ ngốc, đừng có ấn loạn xạ!" Meowth hoảng loạn nói, "Tôi còn chưa xem sổ tay hướng dẫn điều khiển meo!" Bốp!

Bốp!

Quảng bá bị gián đoạn, tên lửa của chiến hạm phóng ra liên tục, bay về phía Yveltal!

Lục Dã chấn động mạnh.

"Sức mạnh khoa học thật vĩ đại!" "Lệ!!" Cột sáng tím mà Yveltal phun ra, ngay lập tức hóa đá những tên lửa chưa kịp nổ, rơi xuống sông.

Sau đó, Yveltal sải đôi cánh Lưỡng Kích đỏ máu, ngang nhiên lao thẳng vào không hạm chiến đấu!

Oành!!

Nhiều chỗ trên không hạm chiến đấu phát nổ, Team Rocket ôm nhau: "Cảm giác thật đáng ghét quá~!"Lục Dã ôm trán.

Vừa nãy trong khoảnh khắc đó, tôi còn thực sự tưởng là nhân vật

chính cứu thế giới chứ...Không thể kéo dài nữa.

Lục Dã lờ mờ cảm thấy có thứ gì đó nóng lên trong túi, không kịp tìm hiểu, Đá Khóa tỏa ra ánh sáng chói lọi.

Gengar nhe răng cười, dưới ánh mắt kinh ngạc của mọi người, đưa tay chặn trước mặt Yveltal: “Ghos!” “Gengar——” Lục Dã giơ tay nói: “Tiến hóa Mega!!” Ánh sáng Tiến hóa rực rỡ bùng lên trên bầu trời vách đá.

Chỉ thấy tay phải Lục Dã giơ cao, Key Stone khảm trên găng tay tỏa ra ánh sáng đỏ rực!

Gengar nhe toác miệng cười, con mắt độc màu vàng trên trán mở ra, hai nắm đấm nhô ra gai nhọn, cơ thể bị bao phủ bởi lớp sương mù đen đỏ, trên đầu nó bùng lên biểu tượng Mega Evolution màu đỏ! "Gengar Mega Evolution á?

Lần đầu tiên tôi thấy luôn!" Serena ngạc nhiên. "Gengar cố lên!" Bonnie vẫy vẫy nắm tay nhỏ xíu.

Chiêu thức Dual Wingbeat đỏ máu của Yveltal vẫy lên, mắt lóe tia tím, hai luồng Dark Pulse đen kịt như hai vòng sáng bay về phía Mega Gengar. "Gengar." Lục Dã ngồi trên Latias, né tránh chiêu thức, chỉ huy: "Focus Blast!" "Ghos!!" Mega Gengar chắp hai tay lại, lòng bàn tay lóe lên ánh sáng trắng như tụ biến, cơ thể ngửa ra sau dưới phản lực, Focus Blast cuồng bạo hóa thành cột sáng, xen lẫn ánh sáng tím đỏ, bắn ra!

Oành oành oàng!

Focus Blast với tỉ lệ trúng chỉ gần 70% đã phá hủy hai vòng sáng đen kịt, nổ tung ầm ĩ, bầu trời tràn ngập khói đen!

Trong chiến hạm Team Rocket, Meowth ngồi ở đài điều khiển chính, mắt trợn tròn: "Admin ghê gớm quá meo!" "Đúng là chặn được

con chim lớn đó thật kìa." James không thể tin được. "Được rồi, chúng ta cũng ra tay giúp một tay!" Jessie nhấn nút phóng tên lửa.

Chiến hạm Team Rocket, một hàng bệ phóng bên ngoài mở ra, một đàn tên lửa 'vù vù' xé gió bay về phía Yveltal!

Lại giở trò cũ, đám nhân loại này rõ ràng không coi ta ra gì!

Yveltal tức giận vẫy cánh, hai luồng Hurricane phá hủy toàn bộ đám tên lửa!

Oành oành oàng!!

Những vụ nổ liên tiếp không ngừng, lửa cháy ngút trời, làm rung chuyển mặt đất.

Lục Dã liếc nhìn trên đầu, chiến hạm khổng lồ đổ bóng. "Yveltal coi Trio là mục tiêu chính, mà thoát khỏi chiến đấu thì phiền phức rồi..." Lục Dã lo lắng.

Cùng lúc đó, Steven giơ tay, mái tóc xanh tung bay, Key Stone trên cổ áo tỏa ra ánh sáng đỏ rực, ánh mắt sắc bén, hét lên: "Metagross, Mega Evolution!!" Metagross màu trắng của Steven ngồi xuống, "phanh" một tiếng đấm tay vào nhau, toàn thân sáng bừng ánh sáng Tiến hóa: "Khang Kim!!" Sau lưng lại nhô ra thêm hai cặp Iron Fist, Mega Metagross chắp tay lại, sức phá hoại và năng lực tính toán được đẩy lên cực hạn!

Steven ném Ultra Ball, nhảy lên lưng Skarmory, chỉ huy Mega Metagross chặn đường chính diện: "Sử dụng Meteor Mash!!" "Khang Kim!!" Bốn cặp Iron Fist của Mega Metagross chắp lại, như một cỗ xe tăng bất khả chiến bại, trong tiếng gầm giận dữ lướt qua luồng sáng trắng của sao chổi, vung nắm đấm đập vào Yveltal dưới Dark Aura!

Trong khoảnh khắc.

Yveltal mắt lóe tia tím, không lùi mà tiến tới, thân hình từ lơ lửng chuyển thành bổ nhào, Dual Wingbeat đen đỏ phát ra ảo ảnh tím của "Dragon Rush", đối đầu trực diện với Mega Metagross! "Phanh!!" "Khang Kim!!" Nắm đấm nặng nề của Mega Metagross đập vào cánh Yveltal, nhưng chính nó lại bị đòn Tackle bổ nhào của Yveltal đẩy lùi, đau đớn nhắm mắt lại, các khớp kim loại phát ra tia lửa chập chờn! "Ghos!" Mega Gengar nhe răng, thân hình chớp mắt đã ở trên đầu Yveltal.

Chắp tay lại, ánh sáng trắng tụ biến.

Focus Blast từ trên cao giáng xuống, nổ tung trên lưng Yveltal!

Oành!! "Lệ—" Yveltal phát ra tiếng kêu ai oán, đau đớn và giận dữ! "Thầy Lục và anh Steven, hợp sức trấn áp được Yveltal sao!?" Clemont khó tin. "Thầy Lục từng đánh bại Primal Kyogre rồi mà." Bonnie nói. "Đó là đánh lui, bây giờ là trấn áp, hoàn toàn khác nhau mà!" Clemont giải thích.

Trong ánh tinh huy xanh lục, vết thương của Xerneas bắt đầu hồi phục, nó ngẩng cái cổ thon dài lên, lo lắng nói: "Oblivion Wing của Yveltal, chỉ mình Sứ Giả của Arceus không thể giải quyết được." Lời còn chưa dứt.

Yveltal vẫy cánh bay lên, ánh mắt tím lóe lên, nhắm thẳng vào Trio Team Rocket đang biến sắc mặt phía sau cửa kính chiến hạm.

Bành!!

Cú va chạm của Yveltal làm rung chuyển chiến hạm Team Rocket, sau đó nó phun ra một cột sáng tím cuồng bạo, ánh sáng nuốt chửng toàn bộ chiến hạm!

Trio Team Rocket ôm nhau thành một cục: "Cái cảm giác này ghét quá à!" "Toang rồi!" Steven mắt chợt nheo lại.

Cột sáng tím biến chiến hạm Team Rocket thành đá với tốc độ mắt thường có thể thấy, Trio Team Rocket hóa thành tượng đá, vẫn ôm nhau thành một cục.

Ngay sau đó, chiến hạm Team Rocket hóa đá rơi xuống mặt hồ bên dưới, "bành" một tiếng, cột nước khổng lồ bắn lên trời!

Biến cố này làm chấn động mọi người có mặt.

Lục Dã sững sờ.

Wobbuffet không ra chiêu kịp sao?

Nếu không thì người gặp nạn phải là Yveltal mới phải!

Dưới hồ, chiến hạm Team Rocket hóa đá nửa chìm trong lòng hồ.

Trio Team Rocket hóa đá đã mất đi sinh khí, nhưng vẫn có thể cảm nhận được dao động tàn dư.

Thầy Lục đột nhiên hiểu ra lời Akin – bất kể là Arceus, Ho-Oh, Celebi, Xerneas... những Pokémon này đều có khả năng hồi sinh.

Tình trạng hóa đá của Trio có thể dựa vào sức mạnh của Xerneas để phục hồi, tiền đề là phải giải quyết con chim lớn này!

Yveltal từ trên cao nhìn xuống, coi thường đám Pokémon hệ Flying, bao gồm cả Latias và Skarmory.

Ngay cả Latias cũng không thể bay tới độ cao đó, Yveltal, kẻ được mệnh danh là 'Oblivion Wing', có ưu thế vượt trội trong không chiến! "Lệ—" Yveltal vẫn chưa ra tay với Mega Gengar, mà là vẫy cánh, bay lượn cực nhanh quanh không phận, cột sáng tím phun ra từ miệng biến mọi nơi nó đi qua thành một vùng hoang tàn! "Nó đang làm gì vậy?" Steven trầm giọng hỏi. "Chưa kéo đủ 'thù hận' (aggro), nó thoát chiến rồi, giờ Boss đang dùng đại chiêu để 'hồi máu' (heal)." Lục Dã ví von.

Thầy Lục vô cùng hoài niệm những ngày có anh bạn ở bên... bởi vì anh ấy và Togekiss luôn có thể thu hút Flash Fire đầu tiên! "Bây giờ chưa phải lúc buồn đâu!" Lục Dã quay đầu, hét lên với Diancie đang thất vọng: "Cậu còn có người cần bảo vệ, Diancie!" "Nhưng mà, với mình hiện tại..." Diancie ngẩng đôi mắt mơ hồ lên, nói.

Xerneas dùng ánh mắt ôn hòa nhìn Diancie, nhẹ nhàng nói: "Kẻ có thể kết nối sự sống, chính là bản thân cậu, Diancie." "Bản thân mình?" Diancie khẽ hỏi.

Xerneas không trả lời nữa, nhẹ nhàng nhảy lên vách đá cao, tham chiến trở lại.

Chương 697

Fairy Aura nó tỏa ra đối kháng với Dark Aura đang hoành hành.

Sương mù không còn lan rộng nữa, Xerneas nhắm mắt lại, phát ra ánh tinh huy xanh ngọc, bảo toàn những sinh linh đang bị hóa đá!

Lục Dã đau đầu.

Xerneas trong trạng thái này, hoàn toàn không thể trông cậy vào nó để gây sát thương!

Lúc này.

Serena kinh ngạc nhìn về phía xa: "Ash?" Golurk hạ cánh xuống vách đá, Ash và AZ thong dong trở về. "Phù... về là tốt rồi!" Clemont thở phào. "Em thấy Thầy Lục và mọi người rồi!" Ash chỉ lên trời.

AZ trợn tròn mắt.

Mega Gengar, Mega Metagross, đang truy đuổi Yveltal.

Còn Yveltal, lại như đang tránh né chiến đấu bình thường, chỉ không ngừng lượn lờ vòng quanh trong không phận! "Đó là, Huấn luyện viên..." AZ lắp bắp nói, "và đấu với Pokémon huyền thoại?" "Chuyện này với Thầy Lục thì như cơm bữa ấy mà." Ash nói.

AZ: "...Thời đại đúng là đã thay đổi rồi." "Được rồi, Pikachu, chúng ta cũng chặn nó lại!" Ash phái Pikachu ra, chỉ huy: "Pikachu, Thunderbolt!!" "Pika—" Pikachu nằm rạp xuống, túi điện xen lẫn tia lửa: "Thu!!" Thunderbolt như mũi tên, tính toán chuẩn xác lượng trước, đánh trúng Yveltal đang bay lượn nhanh chóng! "Ghos!

Σ(ﾟДﾟ;)" Gengar giật nảy mình.

Lục Dã đưa tay ôm trán, nhìn Yveltal bị Spark nuốt chửng, lẩm

bẩm: "Trời ạ...

Pikachu đánh Legendary Beast, có phải được buff gì không!?" "Thầy Lục, có vẻ như 'thù hận' mà ngài nói lại chuyển hướng rồi." Steven cười khổ.

Yveltal ngừng bay lượn, ánh mắt tím lóe lên nhìn chằm chằm nhóm Ash bên vách đá.

Xerneas đang dùng Fairy Aura bảo toàn những sinh linh bị hóa đá, không kịp lo lắng cho sự an nguy của Ash và những người khác. "Darkrai, đi giúp họ!" Lục Dã quát lên. "Vậy còn cậu?" Darkrai xuất hiện bên cạnh Lục Dã, khoanh tay, mặt đầy vẻ 'vô địch'. "Khinh ai đấy!" Lục Dã đeo Z-Ring vào, "Chẳng phải là Battle Legend sao, Pikachu và tôi sẽ 'hợp khảm' Yveltal!" Darkrai: "..." Lần đầu gặp mặt, cậu ta chẳng qua là một nhân loại dựa vào ngoại lực để đối kháng song thần Không Gian-Thời Gian, dũng khí đáng khen.

Lúc này, cậu ta đã trưởng thành thành một tiền bối đáng tin cậy, thậm chí còn có sự tự tin của một Battle Legend... "Hai xe." Darkrai u u nói. "Không đánh mà cũng đòi hai xe à?

Một xe thôi, đi thì đi không đi thì thôi!" Lục Dã mắng.

Darkrai kiêu ngạo bay về phía vách đá, trong lòng thầm vui mừng.

Xem ra kĩ năng trả giá học được trên TV vẫn có hiệu quả mà!

Bên vách đá, Dual Wingbeat của Yveltal che khuất một mảng trời lớn, lộ ra những hoa văn đỏ máu trên bụng và bàn tay đỏ máu như răng nanh ở đuôi.

Ash chắn trước Serena, chỉ huy: "Pikachu, Thunderbolt!" "Lệ!!" Cột sáng tím phẫn nộ của Yveltal va chạm với Thunderbolt, dễ dàng đánh tan nó, lao thẳng về phía Ash! "Ash!!" Serena gấp gáp hét lên.

Bàn tay rộng lớn kéo Ash ra phía trước, dùng tấm lưng cao ba mét

để chống đỡ cột sáng tím.

Ánh sáng chói lòa, người đàn ông trầm mặc, lặng lẽ nhìn Ash, như đang hồi ức điều gì đó.

Ash trợn tròn mắt, nhìn vào đôi mắt dưới mái tóc bạc của AZ, nói: "AZ..." Bành!!

Cột sáng tím tan đi, sau lưng AZ bốc khói đen, ông ta nửa quỵ xuống đất, Ash cố gắng đỡ ông dậy.

Tuy nhiên, bàn tay của AZ hóa đá với tốc độ mắt thường có thể thấy, nửa thân và gò má bị hóa đá, chỉ còn lại con mắt phải vẫn cử động được. "AZ..." Diancie bước từng bước nhỏ tới, cảm ứng tâm linh mơ hồ và mất mát vang lên trong lòng AZ. "Bạn của ta... ta cuối cùng cũng cảm nhận được, sự tự do." Sự hóa đá của AZ không ngừng lan rộng, ông ta chậm rãi nói: "Nỗi đau vĩnh cửu đã giày vò ta... giờ đây, đã được giải thoát..." Hình bóng Diancie dần mờ đi, AZ mỉm cười nói: "Bạn của ta...

Floette..." Golurk trầm mặc đứng sau AZ.

Là một Pokémon nhân tạo, Golurk không có nước mắt, nhưng nó vẫn trào dâng một nỗi bi thương.

Serena đã nghe nói về truyền thuyết Vua Kalos, đối với cô, giấc ngủ ngàn thu có lẽ là nơi an nghỉ tốt nhất.

Bức tượng đá của AZ vẫn vương nụ cười, con mắt phải dưới mái tóc bạc vẫn chưa bị hóa đá, trợn trừng.

Cô bước chậm tới, đi đến bên AZ, đưa tay nhắm mắt phải của ông lại. "Tại sao lại thế này chứ?" Diancie khẽ nói: "Rõ ràng... rõ ràng đáng lẽ mình phải bảo vệ mọi người..." "Rõ ràng... rõ ràng, mình không muốn bạn bè phải chết..." Diancie nói trong nước mắt.

Ba ngàn năm trước, nhà vua vì muốn hồi sinh Floette yêu dấu mà

tạo ra Ultimate Weapon.

Ba ngàn năm sau, công chúa muốn bảo vệ đất nước, dân chúng, bạn bè của mình, nhưng lại bất lực.

Nỗi bi thương đã luôn vây quanh trái tim AZ, Diancie giờ đây đã thực sự cảm nhận được.

Đập vào mắt là khu rừng bị hóa đá, mặt đất hoang vu, Ash và Pikachu đang ủ rũ.

Diancie nhón chân, vòng qua Pikachu, đứng ở rìa vách đá. "Lệ!!" Yveltal vẫy Dual Wingbeat, phun ra 'Oblivion Wing' hủy diệt tất cả từ miệng. "Diancie!" Trong tiếng kêu gấp gáp của mọi người, Diancie ánh mắt kiên định như kim cương, dang rộng hai tay.

Darkrai nhanh chóng bay về phía vách đá, nhìn luồng 'Oblivion Wing' đó, sắc mặt biến đổi điên cuồng.

Vãi chưởng, cái này dùng 'Dark Void' chặn nổi không đây!

Cứ đưa nó sang Reverse World, để Giratina đổ tội cho Lục Dã đi – đằng nào cũng là cậu ta chỉ huy!

Cùng lúc đó.

Lục Dã lấy ra Viên Đá phát sáng trong túi, biểu tượng của tình bạn.

Viên kim cương hồng trong suốt lấp lánh thứ ánh sáng rực rỡ không gì sánh bằng, đẹp hơn mọi bảo vật trên đời.

Đó là viên kim cương chói lọi nhất mà công chúa Diancie đã kết tinh được trong hành trình của mình, khi trải nghiệm tình bạn, niềm vui, chia ly và đau khổ.

Viên kim cương vĩnh cửu, Diancite. "Diancite vốn giao cho Bonnie, giờ lại ở trong tay mình..." Thầy Lục suy nghĩ nhanh chóng,

trong đầu lướt qua viên kim cương Diancie đã giao cho mình bên tế đàn, ánh mắt chợt dừng lại. "Diancie—" Lục Dã giơ cao Diancite.

Diancie ánh mắt kiên định, trong đầu lướt qua lời nói ôn hòa của Xerneas: "Kẻ có thể kết nối sự sống, chính là bản thân cậu, Diancie." Bảo vệ trước nhóm Ash.

Diancie dang rộng hai tay, cơ thể bùng lên ánh sáng Tiến hóa rực rỡ, viên kim cương trên đầu biến thành hình trái tim, vương miện rủ xuống dải lụa trắng muốt, váy kim cương trong suốt, tựa như một bộ váy cưới kim cương hồng đẹp không tì vết.

Mega Form, công chúa Diancie thuần khiết và xinh đẹp! "Mega Form của Diancie..." Steven khẽ thất thần. "Diamond Hurricane!!" Diancite Lục Dã giơ cao, tỏa ra ánh sáng rực rỡ.

Công chúa Diancie dang rộng hai tay, lòng bàn tay tạo ra những viên kim cương hồng như nước thủy triều, hội tụ thành một Viên Kim Cương Thần Thánh khổng lồ vô tận, trực diện chống lại Oblivion Wing của Yveltal!!

Cột sáng tím oành oành nổ tung trên Viên Kim Cương Thần Thánh, cố gắng hút lấy năng lượng của nó, nhưng Viên Kim Cương Thần Thánh lại cách ly Dark Aura ra bên ngoài, kiên cường chặn đứng Oblivion Wing!!

Yveltal ánh mắt kinh ngạc, e dè nhìn công chúa Diancie.

Darkrai sắc mặt biến đổi.

Hỏng bét rồi, không đuổi kịp, mất cả phí lao công rồi! "Diancie, đẹp quá..." Bonnie thất thần. "Đúng là đã tạo ra Viên Kim Cương Thần Thánh thật!" Clemont kinh ngạc.

Yveltal lại liếc nhìn Xerneas, thấy Fairy Aura của nó ngày càng mạnh mẽ, liền vẫy Dual Wingbeat, định rời khỏi khu vực này.

Oành oành oàng!!

Mega Gengar cầm Dark Void, đập thẳng xuống, nổ tung ầm ĩ, Sheer Force chặn đứng Yveltal! "Lệ—" Yveltal vẫy Dual Wingbeat, lúc này mới phát hiện.

Phía nam vách đá, công chúa Diancie đứng vững.

Phía bắc vách đá cao, Xerneas nhìn từ xa.

Phía tây là Mega Metagross, với những vết thương do va chạm Iron Fist.

Còn ở phía đông, chàng thanh niên tóc đen ngồi trên lưng Latias, ánh mắt sắc bén, trước mặt là một Gengar Mega Evolution!

Yveltal: "..." Mình có lợi thế hệ với Gengar, vẫn nên đột phá từ phía đông thôi...

Yveltal vẫy Dual Wingbeat đen đỏ, lao thẳng xuống Mega Gengar một cách dữ dội! "Sai lầm lớn nhất của mày, chính là phá hoại tài sản của Team Rocket, rất có thể tao sẽ phải bồi thường đó –" Lục Dã ánh mắt sắc bén, giơ cao tay phải lên trời, Z-Ring tỏa ra ánh sáng u tối, đột ngột nắm chặt: "Gengar, Dark Void Z.

Hố đen nuốt chửng, vạn vật diệt vong!!" Tiếng hô bốn chữ, nghe thời thượng hơn bảy chữ nhiều, cũng không biết có phải là ảo giác của Thầy Lục không... "Ghos!! (ૢ ⴺ)" Gengar giơ bàn tay nhỏ lên trời, Dark Void bay lên không, hóa thành một Quả Cầu Đen xoáy tròn, kèm theo lực hút mạnh mẽ, mặt đất "phanh" một tiếng lún xuống, nứt ra những kẽ nứt, những khối đá lớn tách ra bay về phía Quả Cầu Đen cuồng bạo! 'Xerneas, coi chừng mấy pho tượng, đừng để chúng cũng bị hút đi đó!' Lục Dã cảm ứng nói.

Xerneas: "..." Tôi cảm thấy so với thần chết, thì mối đe dọa của cậu còn lớn hơn một chút, Sứ Giả của Arceus!

Ngay cả làn sương mù đỏ máu của Dark Aura cũng bị xé toạc và dồn vào Hố Đen, cung cấp sự gia tăng sức mạnh cho hệ Dark.

Yveltal trợn tròn mắt.

Hố Đen dần hình thành một thiên thạch khổng lồ, đen kịt lơ lửng trên không trung khu rừng!! "Mình cũng có thể giúp!" Công chúa Diancie ánh mắt kiên định, tạo ra Diamond Hurricane rực rỡ.

Những viên kim cương bám vào bề mặt Hố Đen, một 'hành tinh kim cương' khổng lồ vô cùng, hiển hiện trước mắt!!

Yveltal vẫy Dual Wingbeat, đồng tử co rút, bỗng nhiên sinh ra một chút sợ hãi.

Những viên kim cương sắc bén này, phát ra năng lượng hệ Fairy mà nó ghét nhất.

Ngay cả chỉ xét về kích thước, chịu đựng cú va chạm hành tinh này, chắc chắn sẽ trọng thương! "Nhiều kim cương quá..." Steven lẩm bẩm.

Ash nuốt nước bọt, lớn tiếng nói: "Cái này, cái này là muốn nghiền nát Yveltal luôn rồi!" Clemont: ??? "Gengar ghê gớm quá!" Bonnie mắt lấp lánh, giơ Dedenne lên.

Darkrai sắc mặt cổ quái.

Nếu là mình, chịu nổi không nhỉ?

Chỉ riêng Z-Move thì còn được... nhưng cộng thêm Diamond Hurricane thì chịu không nổi rồi! "Cảm nhận nỗi đau của tao đi – Yveltal." Lục Dã lạnh lùng, giơ tay ra: "Đây là, đòn 'nạp tiền' (Pay-to-win)!!" "Ghos!" Gengar cầm thiên thạch khổng lồ với thể tích khác thường, nhẹ nhàng vung một cái, dưới tác dụng của trọng lực, thiên thạch khổng lồ như một phán quyết đổ ập xuống Yveltal!

Yveltal đồng tử co rút, khuôn mặt lộ vẻ đau đớn, giao chéo Dual Wingbeat, ôm đầu phòng thủ.

Oành oành oàng!!

Những viên kim cương sắc bén "tí tách ba la" rơi xuống người Yveltal, lập tức vỡ vụn và phong hóa, sau đó là những khối đá lớn, cuối cùng là Hố Đen cuồng bạo xoáy tròn.

Oành!!

Yveltal khổng lồ, nặng nề rơi vào khu rừng, sau lưng "đùng" một tiếng làm bụi đất bay mù mịt, mặt đất nứt toác!

Xerneas muốn nói lại thôi.

Mình có nên giúp Yveltal không nhỉ, để nó khỏi thực sự ngủm luôn...

Bốn phía chìm vào tĩnh lặng.

Clemont há hốc mồm: "Thật, thật sự đánh bại Yveltal rồi sao?" "Nó vẫn còn HP để chiến đấu." Steven chỉ huy Skarmory hạ cánh xuống vách đá, thở phào một hơi, mỉm cười nói: "Nhưng mà, Yveltal chắc không còn ý định chiến đấu nữa đâu." "Ghê gớm quá...

Chương 698

Gengar và Diancie, thật sự ghê gớm!" Ash mắt lộ vẻ phấn khích. "Cảm ơn cậu, Ash~" Công chúa Diancie lễ phép cảm ơn, ánh mắt đặt trên AZ đã hóa đá, trầm mặc không nói.

Công chúa Diancie sau Mega Evolution trở nên ôn hòa và lịch sự hơn, thêm một phần gánh vác và trách nhiệm. "Không cần tự trách đâu, Diancie." Cái sừng trên đầu Xerneas lấp lánh ánh sáng, ánh mắt ôn hòa nói: "Ta sẽ đến để khôi phục tất cả những điều này." "Xerneas..." Diancie khẽ gọi.

Phía bên kia.

Lục Dã chỉ huy Latias, đến gần Yveltal đang nằm rạp dưới đất, nó không vẫy cánh bay lên, ánh mắt phức tạp. "Ngươi rốt cuộc muốn gì, Sứ Giả của Arceus." "Không có gì... chỉ là muốn ngươi cho ta một chút thể diện, đừng ra tay với đất nước của Diancie nữa." Lục Dã nói. "Cho, cho ngươi một chút thể diện?" Yveltal ngớ người.

Cái yêu cầu kiểu gì vậy!

Cả đời ta chưa từng thấy một con người nào thẳng thắn và mặt dày đến thế!

Lục Dã nheo mắt, Darkrai đáp tiếng xuất hiện sau lưng cậu. "..." Darkrai nhìn Yveltal với ánh mắt gần như phát sáng xanh. "Cho, cho ngay!" Yveltal dứt khoát gật đầu.

Lục Dã hài lòng gật đầu, đáng tiếc Yveltal không có "lông cừu" gì để "vặt".

Vẫn là Xerneas và Diancie giàu có hơn một chút.

Thần chết có chức trách của mình, dạy dỗ một trận là được,

nhiệm vụ chính vẫn là lấy lại Pixie Plate. "Vậy thì... rất vui được làm quen với ngươi, Yveltal." Lục Dã cười rạng rỡ nói.

Yveltal: "..." Darkrai: o(▼mãnh ▼me ;)o Yveltal: "Ha ha, chúc ngươi thân thể khỏe mạnh... tạm biệt." Con chim lớn của màn đêm, vẫy Dual Wingbeat đỏ máu, sải cánh bay khỏi Rừng Allearth.

Bonnie ôm Dedenne: "Bay đi rồi..." "Nó sẽ chìm vào giấc ngủ khi tìm thấy nơi nghỉ ngơi tiếp theo." Steven ánh mắt chợt lóe lên: "Dù sao đi nữa, cái chết cũng là điều không thể thiếu, nếu không mọi thứ đều sẽ mất đi ý nghĩa." Mọi người gật đầu như có điều suy nghĩ.

Xerneas ngẩng cái cổ thon dài lên, ánh sáng trong suốt tuôn trào vào Rừng Allearth, hồi phục từng sinh linh bị hóa đá một.

Trong chiến hạm Team Rocket, Meowth dụi dụi mắt: "Giống như vừa ngủ một giấc ngon lành meo." "Thảm rồi!" James mặt trắng bệch, "Tỷ lệ hư hại chiến hạm 99%!" Jessie cố sức nhấn máy tính, khóc lóc nói: "Nếu dùng kinh phí để trả nợ thì phải đến bảy mươi năm sau mới xong!" "Cái cảm giác này ghét quá à ~" "Tặc – khó chịu!" Khu rừng hồi sinh, chỉ còn lại hố lớn do AZ tạo ra là rõ ràng nhất. "Ghos~" Gengar he he cười, gãi gãi đầu.

Cũng không ghê gớm lắm đâu~ Ánh sáng lấp lánh rơi xuống, AZ dần tỉnh lại, lãng quên một lúc lâu, rồi lặng lẽ lắc đầu. "AZ..." Công chúa Diancie nhón chân, bước tới trước mặt AZ.

AZ di chuyển ánh mắt, nhìn thấy Crown của Mega Diancie, lộ ra một nụ cười an ủi: "Diancie... cháu đã cứu thành công đất nước của mình, phải không?" Công chúa Diancie khẽ gật đầu. "Thật tốt quá..." AZ lộ ra nụ cười.

Chuyện ta không làm được, tâm nguyện chưa thành, rốt cuộc cũng có người thay ta thực hiện...

AZ đứng dậy.

Nắng vàng đổ lên bờ vai rộng lớn của người đàn ông, cơ thể ông ta đặc biệt nhẹ nhàng, như một dòng suối ngọt ngào chảy vào cơ thể khô héo.

Lục Dã ngồi trên Latias hạ cánh xuống đất, nhận được tiếng reo hò của Bonnie như chào đón người hùng khải hoàn, Ash cũng hưng phấn vung nắm đấm, kể lể điều gì đó.

AZ thấy Lục Dã ngẩng đầu, nhìn về phía mình, chậm rãi bước tới. "Cái gọi là Huấn luyện viên, chính là con người dốc hết mọi thứ, cũng sẽ cùng Pokémon kề vai chiến đấu." Ánh mắt dưới mái tóc bạc của AZ lấp lánh: "Cảm ơn cậu, Thầy Lục." Lục Dã khẽ mỉm cười, chỉ tay lên trời.

Đó là cảnh nhà vua AZ và bông hoa vĩnh cửu trùng phùng trong truyền thuyết.

Không ngờ, lại có thể chứng kiến ở đây, sau khi Yveltal rời đi.

AZ ngơ ngác quay đầu lại, nắng vàng rải xuống, một luồng sáng chiếu vào lòng bàn tay AZ.

Đó là một bông Floette cực kỳ xinh đẹp, vĩnh cửu và tinh khôi, cầm bông hoa màu xanh lam, nhẹ nhàng bay xuống.

AZ đồng tử co rút, cơ thể run rẩy, khó tin nhìn bông Eternal Flower của mình.

Mãi đến khi Eternal Flower rơi vào lòng bàn tay AZ, ông ta mới run rẩy nâng Floette lên, nước mắt chảy dài. "Suốt ba ngàn năm qua, Eternal Flower vẫn luôn sống trong Rừng Allearth." Xerneas cúi đầu, đối mắt với nhà vua mắt đẫm lệ, uy nghiêm nhưng nhân từ nói: "Ta không hề tha thứ cho ngươi, AZ, nhưng Pokémon của ngươi, suốt ngàn năm qua đã làm ta cảm động... vì vậy, ta cho phép các ngươi

trùng phùng." AZ không nói nên lời, cổ họng nghẹn lại, hai tay nâng bông Eternal Flower đang mỉm cười, cuối cùng dùng sức gật đầu. "Đây là một câu chuyện vô cùng lãng mạn." Serena bị lay động. "Có một cái kết rất tuyệt vời nhỉ!" Bonnie chống nạnh cười nói. "Floette à?

Trông yếu ớt, không giỏi chiến đấu lắm nhỉ." Ash lẩm bẩm.

Từ trái sang phải.

Lục Dã khoanh tay, công chúa Diancie che miệng cười nhẹ, Steven đặt tay lên hông. "Đừng có lén nhìn công chúa Diancie đó nha, anh Steven." Lục Dã nhìn thẳng về phía trước, đột nhiên nói. "Tôi nào có!" Steven hiếm khi thấy căng thẳng. "Ha, cậu đỏ mặt rồi kìa." Lục Dã trêu chọc. "Khụ... có sao, có lẽ vừa nãy chiến đấu quá kịch liệt thôi." Steven nắm tay khẽ ho.

Công chúa Diancie che miệng cười nhẹ, đôi mắt cong thành vầng trăng khuyết. "À mà, Diancie." Lục Dã đưa Diancite ra: "Viên đá này trả lại cậu." Diancie hơi sững người, mỉm cười khẽ lắc đầu. "Quà đã tặng đi, không có lý do gì để lấy lại đâu, anh Lục Dã." "Vô cùng cảm ơn hai vị đã giúp đỡ tôi, anh Lục Dã, anh Steven!" Công chúa Diancie cúi người duyên dáng.

Lục Dã hơi cảm khái.

Đáng tiếc, Diancie có đất nước của riêng mình, không thể "treo" về quán cà phê được.

Nhưng điều đó không cản trở thu hoạch của cậu trong chuyến đi này. "Vậy viên đá này, tôi nhận nhé." Lục Dã hào phóng nói. "Đương nhiên rồi~" Diancie cười nhẹ.

Thầy Lục cúi đầu nhìn lòng bàn tay, viên kim cương hồng đẹp không tì vết, đột ngột nắm chặt. "Không được nhìn lén." Lục Dã nhàn

nhạt nói. "Tôi chỉ nhìn một chút thôi..." Steven cố gắng nói. "Không được!" Steven cuối cùng vẫn nhận được một viên kim cương hồng làm quà cảm ơn từ Diancie.

Lục Dã liếc nhìn lòng bàn tay Steven. "Không cho xem." Steven chắp tay lại, mỉm cười nói. "Xì, kim cương của cậu, không to bằng của tôi." Lục Dã bĩu môi.

Diancite có thể khiến Diancie Mega Evolution là độc nhất vô nhị, là một chiếc nhẫn cầu hôn hoàn hảo.

Steven ngẩn người bật cười, có thể sưu tầm viên kim cương hồng do Diancie tạo ra đã không uổng công chuyến này.

Nắng vàng tĩnh lặng đổ xuống khu rừng đã hồi sinh, xuyên qua tán lá rậm rạp, ánh sáng lốm đốm.

Vua AZ đứng dậy với thân hình cao lớn, Eternal Flower cầm bông hoa màu xanh lam, mỉm cười ngồi trên vai ông.

Công chúa Diancie, dẫn Lục Dã và những người khác, theo Xerneas, trở về sâu trong tế đàn của nó. "Cảm ơn sự giúp đỡ của ngài, Xerneas~" Công chúa Diancie cúi người duyên dáng. "Người thực sự giúp đỡ, chính là bản thân cháu, Diancie." Xerneas ánh mắt ôn hòa.

Công chúa Diancie che miệng cười nhẹ.

Xerneas ánh mắt khẽ lóe lên, nhìn chằm chằm Lục Dã, trong lòng dâng lên một chút khó tin.

Sứ Giả của Arceus này, thực sự đã thực hiện lời hứa của mình, thay ta bảo vệ Rừng Allearth.

Vậy thì, ta quả thật nên dành cho cậu ta phần thưởng xứng đáng.

Đồng thời, trả lại Pixie Plate cho Arceus... "Ta vẫn phải nói lời cảm ơn ngươi một tiếng, Sứ Giả của Arceus." Xerneas nói. "Không có

gì, tôi cũng có thu hoạch tương ứng mà." Lục Dã cười cười.

Đầu tiên là đã thử Z-Move của Gengar ở Mega Form, dưới sự gia trì của Dark Aura và Diamond Hurricane, chiêu 'Chibaku Tensei' bất hợp pháp gây trọng thương Yveltal đó, quả thực đã đạt đến trình độ của 'Battle Legend'.

Lục Dã chợt cảm khái, vô thức đặt tay phải lên vai trái.

Một năm rưỡi, Mega Gengar trở thành 'Battle Legend'!

Quả không hổ là Thầy Lục!

Khi nào Gengar ở trạng thái bình thường cũng đạt 'Battle Legend', chắc cũng không còn xa ngày Red tìm đến cửa nữa...

Thầy Lục mím môi.

Với cấp độ đội ngũ hiện tại, e rằng không phải sẽ bị 'Chiến Thần Núi Bạc' (Red) nghiền nát sao...

Sau khi thông quan Victory Road, phải "cẩu" (ẩn mình/train thêm) một thời gian nữa... chắc chắn không thể đi Núi Bạc!

Kế tiếp là viên Diancite đẹp không tì vết, độc nhất vô nhị – Thầy Lục định khi đi Alola hưởng tuần trăng mật sẽ học hỏi sự lãng mạn của Giáo sư Kukui, dành cho Cynthia một bất ngờ.

Trong anime Sun & Moon, Giáo sư Kukui đã cầu hôn Burnet trên bãi biển hoàng hôn lấp lánh, giấu nhẫn kim cương trong PokéBall.

Rõ ràng đang ở Kalos.

Nhưng tâm trí Thầy Lục đã bay đến Alola rực rỡ nhiệt tình, mơ mộng về cuộc sống an nhàn sau khi về hưu...

Phần thưởng cuối cùng của chuyến đi này, chính là lời cảm ơn từ Xerneas trước mắt. "Có thể mời các vị, ra ngoài tế đàn đợi trước được không?" Xerneas ôn hòa nói. "Đương nhiên." Steven khẽ gật

đầu, dẫn Diancie, nhóm Ash, biến mất vào sâu trong ánh sáng mờ ảo.

AZ quay đầu lại, mang theo lòng biết ơn nhìn Lục Dã một cái, rồi chậm rãi bước đi xa.

Khoảng đất trống trong rừng rải đầy vầng sáng.

Chỉ còn lại Xerneas cao lớn như một con nai mẹ, và Thầy Lục đang ngẩng đầu đối mắt với nó. "Bây giờ, hãy phái ra một Pokémon hệ Fairy của ngươi đi." Xerneas nói, "Ta sẽ cố gắng hết sức, ban cho nó Fairy Aura." Lục Dã khẽ gật đầu, không do dự nữa: "Ra đây đi, Sylveon!" Trong mô tả của Pokédex, Xerneas là Life Pokémon với tính cách ôn hòa, sẵn lòng chia sẻ sự sống vĩnh cửu.

Fairy Aura bao phủ quanh nó, có thể cường hóa Life Force của Pokémon hệ Fairy.

Diancie có thể Mega Evolution thành công, Fairy Aura mà Xerneas chia sẻ có công không nhỏ.

Trong đội hình của Thầy Lục, Sylveon và Togepi đều thuộc hệ Fairy.

Nhưng Sylveon vẫn có độ tương thích cao hơn với Fairy Aura.

Một chùm sáng hồng rơi xuống khoảng đất trống.

Sylveon ngẩng đôi mắt xanh lam lên, những dải ruy băng như bướm bay lượn, nghiêng đầu nhìn Xerneas: "Bui?" Cái sừng của Xerneas phát ra những tia sáng xanh lục lấp lánh.

Một luồng Fairy Aura đặc biệt bao phủ cả hai. "Sylveon, hãy thử cảm nhận Fairy Aura đi." Xerneas ôn hòa nói.

Cô bé đang cảnh giác dần thả lỏng, nhắm mắt lại: "Bui..." Lục Dã khó tin nhìn cảnh này, cảm thán Kalos quả nhiên là nơi khởi nguồn của hệ Fairy.

Ở các khu vực khác, muốn tìm thấy dao động hệ Fairy thuần khiết như vậy, cực kỳ khó khăn.

Đây cũng là lý do Sylveon luôn bị đình trệ về sức mạnh.

Nhưng dưới sự ban phước của 'Life Pokémon' Xerneas, dao động Fairy mà Sylveon phát ra đang không ngừng tăng cường! 'Aura' của Thầy Lục cảm nhận chính xác sự thay đổi này, lẩm bẩm: "Đây là... truyền thụ chiêu thức sao!?" Cùng lúc đó.

Cảm ứng tâm linh của Xerneas ôn hòa vang lên.

Chương 699

"Các ngươi nhân loại, đặt tên cho chiêu thức này là...

Geomancy." Lục Dã: ???

Signature Move của Xerneas, Geomancy á?

Cái này cũng thuộc phạm trù 'chiêu thức có thể truyền thụ' sao!

Nghĩ kỹ cũng bình thường thôi, người Draconid còn ghi lại "Dragon Ascent" vào cuộn giấy, tiện cho Rayquaza học tập; Châu Hồng Bảo Ngọc và Điện Lam Bảo Ngọc có thể đánh thức sức mạnh của "Precipice Blades" và "Origin Pulse"; vậy thì Xerneas truyền thụ đại chiêu hệ Fairy độc quyền của nó, "Geomancy", cũng rất hợp lý... mới lạ đó!

Lục Dã xoa xoa má.

Cái này thật sự hợp lý sao? "Geomancy" - lượt đầu hấp thụ năng lượng, lượt thứ hai tăng cường đáng kể SA (Sp.

Attack), Tốc Độ, SD (Sp.

Defense).

Kết hợp với đòn đột kích bất ngờ của Sylveon, thế này là nó sẽ đi ngày càng xa trên con đường 'Pháp sư cận chiến' rồi!

Với 100% tăng cường từ "Geomancy", kết hợp "Hyper Beam" với khả năng "Pixilate" của Sylveon.

Sức mạnh còn cao hơn cả "Origin Pulse" của Mega Blastoise!

Vừa trâu bò vừa sát thương bùng nổ, muốn đuổi cũng không kịp.

Lục Dã và Blastoise trong Dive Ball đồng thời đổ một giọt mồ hôi lạnh trên trán.

Cái này bất hợp pháp quá rồi, Đại Tỷ ơi!

Trong ánh tinh huy xanh ngọc của Fairy Aura, Sylveon kiêu ngạo vẫy vẫy dải ruy băng. "Bui!

Các nhóc con, nên xếp hạng lại rồi!" Thầy Lục đột nhiên nhận ra, ô Item của Sylveon không có Mega Stone, thậm chí không có vật phẩm tăng cường kiểu Fairy Z.

Nhưng không sao cả.

Bởi vì ô Item của Sylveon có thể khóa Pixie Plate... "Hít...

Legendary Trainer lại chính là mình sao?!" Lục Dã tặc lưỡi.

Fairy Aura dần tan đi, ánh mắt Xerneas lộ ra một chút mệt mỏi.

Nó cảm nhận được nguyện vọng khao khát trở nên mạnh mẽ của Sylveon... và động lực của nguyện vọng này là chiến đấu để bảo vệ Huấn luyện viên của mình. "Ngươi nhất định sẽ trở nên mạnh mẽ hơn, Sylveon." Xerneas mỉm cười nói.

Sylveon như có điều suy nghĩ.

Trong đầu đột nhiên lướt qua Meloetta cười duyên dáng, công chúa Diancie thanh lịch đáng yêu... "Bui!" Sylveon nghiêm túc gật đầu.

Phải tiếp tục mạnh hơn nữa!

Sylveon đã học được "Geomancy".

Trình độ Champion vốn nhờ Fairy Aura nâng lên, giờ đây đã thực sự ổn định. "Geomancy" có thể mượn Life Force từ môi trường xung quanh, nghe như một đại chiêu hệ Đất, nhưng thực ra thuộc hệ Fairy.

Sau đó, chính là mục đích chính của chuyến đi này, Pixie Plate. "Theo như đã hẹn, Sứ Giả của Arceus, ta sẽ trả lại Pixie Plate cho ngươi." Cái sừng của Xerneas tuôn trào ánh sáng trong suốt, luồng sáng bảy sắc không ngừng xoáy tròn trong khoảng đất trống trong

rừng.

Lục Dã và Sylveon ngạc nhiên nhìn quanh.

Chỉ thấy một luồng sáng, chiếu vào tế đàn phía sau Xerneas, một Viên Plate màu hồng tràn đầy sinh khí, mang khí tức Fairy từ từ bay lên.

Lục Dã vô thức nín thở.

Viên Plate này quá đẹp... không giống bất kỳ loại vật chất nào mà cậu từng biết, kim cương hồng, đá quý, hổ phách... không cái nào đúng cả.

Kích thước bằng lòng bàn tay, phát ra ánh sáng tươi mới...

Một trong những vật phẩm hiếm có nhất trong thế giới Pokémon, Pixie Plate! "Pixie Plate, có thể ban cho sinh mệnh năng lượng vô tận, nhưng phải có giới hạn." Xerneas ôn hòa nói: "Nếu ngươi muốn mượn Viên Plate này để huấn luyện, thì Geomancy mà ta đã truyền thụ cho Sylveon, sẽ giúp ích cho ngươi." Lục Dã sững người.

Cái cảm giác "tiên thiên linh bảo" này, phối hợp với công pháp tu tiên là sao đây?

Kệ đi...

Dù sao đây cũng là điều Arceus đã hứa.

Việc mình mượn Pixie Plate để huấn luyện là lẽ đương nhiên.

Qua mô tả của Xerneas, Lục Dã đại khái hiểu được.

Pixie Plate cũng không phải là Item "lên thẳng cấp 99" chỉ trong một nốt nhạc, vẫn phải khổ luyện mới được.

Tuy nhiên, so với các nhóc khác, Sylveon sẽ là người dễ dàng nhất để trở thành 'Battle Legend'.

Darkrai tâm trạng phức tạp.

Ta năm đó chiến đấu mấy trăm năm, mới có thể đấu với Palkia, Dialga...

Sao đến chỗ cậu, chưa đầy hai năm, trung bình đã hướng tới 'Battle Legend' rồi?

Darkrai nhìn sâu vào chàng thanh niên tóc đen.

Trong đầu lướt qua những cảnh tượng nổi tiếng như Arceus, song thần Hoenn, đại chiến vũ trụ...

Darkrai: "..." Thôi được, coi như ta chưa hỏi! "Xin cho phép ta hỏi thêm một câu, ngươi định khi nào sẽ trả lại Pixie Plate cho Arceus?" Xerneas hỏi. "Phải đợi đến khi Arceus tỉnh dậy, tôi mới có thể trả lại Viên Plate." Lục Dã đáp.

Dù sao... một khi làm Arceus thức giấc khỏi giấc ngủ, e rằng Không Gian-Thời Gian của Sinnoh lại sụp đổ một lần nữa.

Xerneas khẽ gật đầu.

Lục Dã chợt bừng tỉnh, sắc mặt thay đổi.

Khoan đã.

Lần xuất hiện tiếp theo của Arceus ở Kalos, là khi nào?

Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời, sắc mặt phức tạp.

Trong đầu hiện lên cảnh tượng cây cầu vượt biển, Legendary Beast tràn ngập bầu trời đầy chấn động.

Nhớ ra rồi, đó là trận chiến làm nên tên tuổi của Arcanine!

Pixie Plate không tiện cất vào Reverse World, thế nên Thầy Lục đã chọn cách đơn giản nhất: nhét thẳng vào Ba lô.

Ba lô của mấy Trainer đôi khi cứ như kho chứa đồ mini vậy, nhét

đầy Berry, Full Restore, thậm chí cả Plate của Arceus...Ánh nắng chiều xiên qua kẽ lá.

Lục Dã vuốt cằm, chìm vào suy tư.

Pixie Plate chắc chắn phải trả lại cho Arceus, nếu không sẽ gây ra tai nạn như Midina.

Nhưng lại không thể làm phiền giấc ngủ của Arceus trước, chỉ có thể đợi nó chủ động tìm mình...

Lục Dã lộ vẻ mặt phức tạp.

Chắc là không đến nỗi, cố tình chọn đúng lúc Hoopa ở đấy để đến thu hồi Plate đâu nhỉ?Darkrai liếc nhìn vẻ mặt "khó ở" của Lục Dã, lòng chợt chùng xuống.

Toang rồi!

Mỗi lần hắn lộ ra cái vẻ mặt này là y như rằng dễ xảy ra chuyện!

Darkrai nhận ra, mỗi một dự cảm của Lục Dã đều thành hiện thực.

Đây e rằng không phải là vận đen, mà đúng hơn là dự báo nguy hiểm!

Darkrai lo xa, vẻ mặt đầy ưu tư, lẩm bẩm: "Phải bắt đầu chuẩn bị chiến đấu sớm thôi...""Sứ mệnh của ta đã hoàn thành, tiếp theo, ta sẽ bắt đầu một giấc ngủ dài." Giọng Xerneas hơi chút mệt mỏi, nhìn Sylveon với ánh mắt tự trách, mỉm cười. "Sự sống và cái chết là một vòng tuần hoàn dài, vậy nên đừng buồn nhé, Sylveon."Ánh sáng xanh lục dần tản đi.

Sừng cây trên đầu Xerneas từ từ tối sầm lại, hóa thành những cành cây màu xanh lam, chuyển từ 'Chế độ hoạt động' sang 'Chế độ trung tính'.

Điều này cũng có nghĩa là, năng lượng của Xerneas đã cạn kiệt, cần nhờ đến giấc ngủ dài để hồi phục."Không thể dựa vào sức mạnh của Pixie Plate sao, Xerneas?" Lục Dã nhíu mày.Xerneas mỉm cười lắc đầu.

Ngủ say, thức tỉnh, vòng tuần hoàn sinh tử lặp đi lặp lại là sứ mệnh và trách nhiệm của nó cùng với Yveltal.

Yveltal sau đại chiến cũng sẽ nhanh chóng rơi vào giấc ngủ.Lục Dã khẽ thở dài. "Thay ta gửi lời từ biệt đến Diancie và Eternal Flower nhé." Xerneas khẽ nhắm mắt.

Từng đóa hoa xinh đẹp nở rộ trên sừng cây của nó, thân hình xanh biếc hóa thành thân cây, tứ chi biến thành rễ cây trong ánh sáng.

Giọng nói của nó dần xa xăm, những đóa hoa tươi thắm nở rộ quanh đại thụ, cảm ứng tâm linh mang theo ý cười. "Trong vòng đời vô tận này, ta rất vui khi được gặp các con.""Bù y..." Đôi mắt Sylveon lộ rõ vẻ buồn bã."Với Xerneas mà nói, ngủ mấy nghìn năm là chuyện bình thường thôi." Lục Dã ngồi xổm xuống, xoa đầu Sylveon, khẽ mỉm cười: "Giữa chừng nó sẽ tỉnh lại tạm thời, nên có khi mình sẽ gặp lại đó.""Bù y?" Sylveon ngước mắt lên."Đương nhiên là thật rồi." Lục Dã dở khóc dở cười.

Thầy Lục chủ động nắm lấy dải lụa của Sylveon, kết nối tình cảm hai bên, chia sẻ nỗi buồn của nó lúc này.Sylveon ngắm nhìn Cây Sự Sống do Xerneas hóa thành, yên lặng vươn dải lụa hồng, quấn quanh cánh tay Lục Dã.

Pixie Plate nằm im trong Ba lô, ánh sáng luân chuyển, tựa bảo vật.Cánh Cầu Vồng: (#ﾟДﾟ) Vãi chưởng... lại có đối thủ cạnh tranh rồi!...Rời khỏi tế đàn.

Lục Dã và Steven cùng những người khác gặp mặt. "Vừa nãy có chuyện gì vậy?" Diancie cảm nhận được một luồng khí tức Tiên

không bình thường.Lục Dã tóm tắt lại tin tức Xerneas đã rơi vào giấc ngủ.

Bonnie ôm Dedenne, che mặt, thì thầm: "Tiếc quá..." Clemont mỉm cười nói: "Đây cũng là một phần của vòng tuần hoàn mà!"Ánh mắt trong veo của Công chúa Diancie lấp lánh, cô bé khẽ thở ra một hơi, quay người, mỉm cười nói: "Tôi mời mọi người đến Vương quốc Khoáng thạch làm khách!""Tuyệt vời quá!" Satoshi reo hò.

Steven giật mình.

Đến Vương quốc Khoáng thạch làm khách ư?

Dusk Ball bên hông Lục Dã đột nhiên rung lên bần bật. "Ban Ki... (✪ω✪)" Đến Vương quốc Khoáng thạch làm khách!Lục Dã: "..." Mời Steven và Tyranitar đi làm khách, e rằng có nguy cơ mất nước ấy chứ...Chiêu 「Geomancy 」của Sylveon, chiêu 「Precipice Blades 」của Tyranitar, Thầy Lục đều định đợi đến Victory Road của Galar rồi mới huấn luyện tử tế một phen.

Dù sao thì, Thầy Lục rất yên tâm với công nghệ đen cơ sở hạ tầng của Galar mà!"Diancie ơi, mở một đường hầm mỏ đến Lumiose City đi, em và Dedenne có thể đến chơi với chị đó ~" Bonnie cười nói."Không thành vấn đề." Diancie mỉm cười nhẹ.Với Diancie nắm giữ năng lực tạo kim cương mà nói, việc khai thác mỏ tuy có giới hạn, nhưng vẫn cực kỳ dễ dàng. "Tốt nhất là một mỏ kim cương thô có thể khai thác nhé." Lục Dã tùy tiện nói.

Đào được kim cương hay không cũng không quan trọng, chủ yếu là muốn thường xuyên chơi cùng Diancie!"Em sẽ thường xuyên đến Lumiose City làm khách đó, anh Lục Dã ~" Diancie cười nói.

Lục Dã đang định trả lời. "Rất hoan nghênh." Steven cướp lời.Kiềm chế mình lại đi chứ, Steven-san!Lục Dã nhìn AZ và Floette Bông Hoa Vĩnh Cửu của ông ta.

Vua AZ với vẻ mặt bình tĩnh, nói: "Tôi dự định... cùng Floette, trở thành Trainer, thử xem sao.""Có chỗ nào không hiểu, bất cứ lúc nào cũng có thể đến quán cà phê ở Lumiose City." Lục Dã cười nói: "Tìm Gengar là được rồi, nó sẽ dạy anh.""Ghos!" Gengar cười hắc hắc.

Ánh mắt AZ lóe lên, khóe môi khẽ nhếch cười: "Cảm ơn cậu, Thầy Lục.""Không đấu với tôi nữa à?" Lục Dã trêu chọc. "Không đấu đâu, nhận thua trực tiếp sẽ nhanh hơn nhiều." AZ thản nhiên nói.AZ dự định cùng Floette Bông Hoa Vĩnh Cửu của mình, tiếp tục du hành ở Kalos.

Giống như N và Zekrom của cậu ấy vậy.

Chắc chắn sẽ có nhiều phong cảnh tươi đẹp hơn, nhiều mối liên kết giữa Pokémon và Trainer hơn nữa hiện ra trước mắt họ.

Thầy Lục vô cùng vui mừng.

Cậu vốn đã đồng cảm với hai nhân vật này trong nguyên tác, giờ thấy họ bù đắp được tiếc nuối, cậu có cảm giác vui sướng như chính mình trải qua.

Lục Dã ngoái nhìn Rừng Allearth, rồi quay người mỉm cười nói: "Đi thôi, về Lumiose City thôi – tôi mời mọi người ăn bữa lớn!"...Dư âm của sự kiện.

Thật thích hợp để bật một bản nhạc nền cuối phim điện ảnh.

Khí tức Tiên của Xerneas đã khiến Rừng Allearth hồi sinh sức sống, các Pokémon lần lượt đứng dậy, dụi dụi đôi mắt ngái ngủ.Công chúa Diancie xuyên qua thác nước vắt ngang cầu vồng, trở về Vương quốc Khoáng thạch, tạo ra một viên Thánh Kim Cương khổng lồ.

Các Carbink vây quanh Công chúa Diancie đang che miệng cười để chúc mừng, Thần kim cương già nước mắt giàn giụa, vội lau khóe mắt.Bộ ba Team Rocket trở về diện kiến Giovanni, thấy Giovanni đập

ghế sofa, vai liền giật nảy, ngậm lệ xin lỗi.

Bước ra khỏi cửa, Bộ ba nhìn thông báo hóa đơn, con số thiên văn đột nhiên chuyển vào tài khoản khiến bọn họ trợn tròn mắt.

Chương 700

Ảnh đại diện người chuyển khoản là một con Gengar đang lè lưỡi, nháy mắt.AZ đeo Floette Bông Hoa Vĩnh Cửu trên vai, bóng lưng bước về phía hoàng hôn buông xuống, quay đầu vẫy tay với Lục Dã và những người khác.

Lục Dã khẽ mỉm cười, nhẹ nhàng gật đầu.Tại bữa tiệc mừng công ở Lumiose City, Công chúa Diancie che miệng cười, mắt cong thành vành trăng khuyết, nhìn mọi người đang tranh giành thức ăn.

Satoshi và Clemont ăn ngấu nghiến; Steven cầm dao nĩa, vô cùng tao nhã; còn có Sirfetch'd ngồi cạnh Steven, cũng tao nhã không kém: "Quạc..."Bonnie đầu đội một đĩa thức ăn, hai tay cũng bưng một đĩa khác, mang lên những chiếc Poké Puff vừa ra lò.

Serena đúng lúc thay trang phục hầu gái, mặt hơi đỏ, xoay một vòng trước mặt mọi người.Satoshi hơi sững người, hiếm thấy gãi gãi má.

Lục Dã hai tay ôm đầu, bên trái là Gengar đang giơ micro lên cao, bên phải là Sylveon mắt lộ hung quang.Đing đoong—"Tôi đi mở cửa!" Lục Dã vội vàng đứng dậy.

Bên ngoài là bóng đêm mờ ảo.

Cynthia mặc đồ đen, khoanh tay, tay chống cằm, trêu chọc nói: "Hình như tôi đến không đúng lúc à?"Lục Dã dắt tay Cynthia trở lại bữa tiệc, khiến Bonnie và mấy nhóc con la ó ầm ĩ một trận."Sư nương kìa!" Bonnie cười nói. "Ghos ~" Gengar nhe răng cười, đội Dedenne trên đầu, ôm bụng cười lớn.

Dedenne sợ đến tái mặt, không dám nhúc nhích: "Đông đông...""Bonnie, chú ý lễ phép đi con." Clemont vội vàng nói. "Cô

Cynthia... xinh đẹp quá!" Serena ngẩn ngơ nói.Cynthia ung dung ngồi xuống, cười tủm tỉm xoa mái tóc vàng của Bonnie. "Hắc hắc ~" Bonnie hưởng thụ nheo mắt lại.

Alcremie run rẩy bưng khay, dâng lên một ly kem đường sương.

Trên đó còn điểm xuyết anh đào, vị dâu tây, tươi mới và hấp dẫn.Đôi mắt đẹp của Cynthia khẽ lóe, khóe môi nhếch lên nụ cười nhẹ, nói: "Trông có vẻ rất ngon đó!

Em vất vả rồi, Alcremie ~""Y ma..." Alcremie mặt đỏ bừng, một mạch chạy biến vào bếp sau.Sức hút của Cynthia, ngay cả Pokémon cũng khó mà chống lại.

Thầy Lục thầm gật đầu.

Điểm này đúng là có thể so với tôi đấy!Với sự gia nhập của Cynthia vào bữa tiệc, không khí càng thêm náo nhiệt.

Công chúa Diancie mắt cong thành vành trăng khuyết: "Lần đầu gặp mặt, rất vui được làm quen với cô, Cynthia!""Chào em, Diancie." Cynthia hai tay chống cằm, mỉm cười nói: "Em rất đáng yêu đó.""Cảm ơn cô, Cynthia!" Công chúa Diancie cảm thấy vô cùng vui vẻ."Lục Dã, Steven và mấy người đó không làm chuyện gì kỳ lạ với cậu chứ." Cynthia nói. "Chuyện kỳ lạ?" "Ví dụ như đòi kim cương của cậu, hay lén lút chụp ảnh cậu chẳng hạn." Cynthia khẽ thở dài.Công chúa Diancie che miệng nhỏ, ánh mắt khó hiểu, nhìn quanh Lục Dã và Steven.Lục Dã: "..." Toang rồi, lại bị manh manh đát nói trúng!

Nhưng mà, Steven-san chắc không đến nỗi...Lục Dã nhìn Steven đang cầm dao nĩa.

Steven cắt thịt bò bít tết, bàn tay trắng nõn đẹp đẽ nổi gân xanh, đặt dao nĩa xuống, cầm khăn lau miệng khẽ ho: "Khụ." Trong giới Trainer hàng đầu, đúng là có lưu một bức ảnh Mega Tiến hóa của

Công chúa Diancie!Lục Dã: "..." Không ngờ cậu lại là loại Steven cuồng đá như vậy!Ánh mắt Cynthia lướt qua hai người Lục Dã, khẽ lắc đầu, cười nói với Diancie, Bonnie và mọi người: "Mấy đứa có muốn ăn món gì không?""Đừng ngại, Lục Dã cái gì cũng làm được!"Lục Dã: ?Cynthia lạnh nhạt liếc qua.Lục Dã: "Ừ, học đến đâu làm đến đó!""Em muốn ăn Alcremie!" Bonnie reo hò."Y ma ﾉ)ﾟДﾟ(! " Alcremie vừa đúng lúc bước ra khỏi bếp sau, khay trên tay trượt cái "xoạch"."Đó là bánh Alcremie, không phải Alcremie đâu, Bonnie!" Clemont bất đắc dĩ nói.

Alcremie thở phào nhẹ nhõm, rồi lại cảm thấy có gì đó không đúng: "Y ma..."Serena hai tay đặt lên đầu gối, lấy hết dũng khí, nói: "Nếu được... em muốn học Thầy Lục cách làm Poké Puff sang trọng ạ." "Có như vậy, em mới có thể nỗ lực thử sức ở những sân khấu Biểu diễn cao hơn!""Ước mơ của em là trở thành Pokémon Performer sao?" Cynthia kinh ngạc nhìn Serena một cái.

Thấy cô bé gật đầu, Cynthia tao nhã tay chống má, mỉm cười nói: "Cũng hoàn toàn không giống Satoshi chút nào nhỉ.""A ừ ~ đương nhiên rồi, em phải cùng Pikachu giành chức Vô địch Lumiose Conference chứ!" Satoshi ném Macaron vào miệng. "Nimi!" Victini vội đến toát mồ hôi hột. "À, của cậu à, xin lỗi nhé..." "Pika!" Pikachu cười chia sẻ Macaron trong tay cho Tiểu V.Đối mặt với lời của Cynthia, Serena hơi căng thẳng. "Bởi vì, bởi vì..." Bởi vì, em muốn cùng Satoshi đứng trên sân khấu cao nhất, cơ hội đó chính là Pokémon Performer!

Serena mặt hơi đỏ, không nói rõ lý do.Ánh mắt Cynthia dừng trên bộ trang phục hầu gái của Serena, suy nghĩ lan man.

Lạ thật...

Lục Dã sao lại để thứ này trong tiệm chứ...

Lục Dã bình tĩnh uống một ngụm trà, đột nhiên cảm nhận được một luồng sát khí, sống lưng lạnh toát.

Nhìn theo ánh mắt, trên khuôn mặt tinh xảo xinh đẹp của Cynthia, nở một nụ cười.Toang!

Lục Dã nhanh chóng suy nghĩ.

Chẳng lẽ chuyện ngủ lều chung với Steven bị em ấy phát hiện rồi sao?"Đồ hầu gái?" Cynthia khẽ nói.

Lục Dã sững người.

Bộ đồ hầu gái này là do Matori đã đặt trước khi mở quán cà phê.

Đủ mọi kích cỡ, cái gì cũng có, còn có cả kiểu dáng tùy chỉnh phù hợp với Pokémon.

Trong đó đương nhiên cũng có chuẩn bị một bộ cho manh manh đát.

Đương nhiên, nếu yêu cầu Cynthia mặc đồ hầu gái – trừ khi Thầy Lục chán sống rồi, muốn đi gặp Arceus."Giáo sư Sycamore giới thiệu đó, nói là phù hợp phong tục tập quán." Lục Dã đổ thừa: "Người Kalos toàn thích mấy thứ loè loẹt thôi."Ánh mắt Cynthia khẽ lóe, như có điều suy nghĩ.

Cô từng nghe về vài chuyện phiếm của Giáo sư Sycamore, đúng là giống kiểu ông ấy sẽ đưa ra đề nghị như vậy..."Quạc!" Sirfetch'd đột nhiên mắt sáng rực, thấy Alcremie mang lên món ăn yêu thích của mình.

Hành tây nướng xiên, hơi cháy cạnh, hương vị nồng đậm! Sirfetch'd: "Quạc! (✪ω✪)" Thơm quá đi mất!Bên ngoài trời dần tối, bên trong tràn ngập không khí ấm cúng của sự đoàn viên, mọi người tận hưởng sự bình yên sau đại chiến.

Trên chiếc bàn tròn lớn bày đầy đủ loại món ăn ngon.

Diancie ngồi ở vị trí đầu bàn bên trái, bên tay trái cô bé là Steven, Lục Dã và Cynthia ngồi cùng một hàng."Chuyến đi của mọi người thế nào?" Cynthia tò mò hỏi.

Satoshi gỡ xiên nướng, miệng đầy dầu mỡ, nói lắp bắp: "Thầy Lục, đã nghiền nát Yveltal luôn rồi!"Thầy Lục: "..." Thôi nào...

đây đúng là câu nói kinh điển của fanboy số một!"Thật không thể tin nổi." Clemont vẫn còn đang hồi ức cảnh tượng lúc đó, đẩy gọng kính nói: "Z-Move hệ Bóng Tối của Gengar, thậm chí là sức mạnh của tất cả Pokémon Huyền thoại Chiến đấu..."Cynthia nhìn Lục Dã một cái.Lục Dã: (￣ ￣) Pikachu dùng Z-Move còn nghiền nát được Tapu Koko.

Gengar dùng Dark Void Z mà nghiền nát Yveltal thì có vấn đề gì à? Bonnie nghiêng đầu, nghĩ một lát rồi nói: "Em còn cùng Diancie đi đến đất nước của chị ấy, gặp rất nhiều Carbink nữa..." "Còn cắm trại nữa!

Thầy Lục câu được rất nhiều Magikarp!" Bonnie hai tay nắm chặt, mắt lấp lánh sao."Sau đó thì sao?" Cynthia vô thức lắng nghe chăm chú.

Vị Champion này có sức hút tự nhiên, luôn có thể nhanh chóng tạo mối quan hệ tốt với Pokémon và trẻ con."Sau đó, em vốn dĩ muốn ngủ chung lều với Thầy Lục, vì cái lều Gigantamax Gengar rất đáng yêu..." Bonnie lè lưỡi: "Cuối cùng là anh Steven, đã ngủ chung với Thầy Lục đó!"Cynthia: ?Steven: "Khụ!"Lục Dã: "...Trẻ con nói năng không kiêng kỵ gì mà!"Lúc này, tâm trạng của Cynthia, giống như việc phát hiện bạn trai khuyên mình nghiêm túc tăng ca, còn bản thân thì quay sang cùng chiến hữu thân thiết đi phiêu lưu "đập boss" vậy.

Ngay cả mình còn chưa ngủ chung lều với Lục Dã bao giờ...

Cynthia vén mái tóc vàng bên tai, ánh mắt sắc bén, khẽ mỉm cười: "Đấu một trận Pokémon Battle đi, Thầy Lục ~" Giọng nói ngọt ngào, khiến người ta rợn tóc gáy."Tôi...

Gengar vừa bị trọng thương, không tiện đấu." Lục Dã nói. "Ghos?" Gengar kỳ lạ nhìn Lục Dã một cái.

Bỗng nhiên!

Gengar nhíu mày, ôm ngực, vẻ mặt đau đớn: "Ghos...""Pika! (ﾟДﾟ#)" Pikachu kinh hãi biến sắc.

Công lực này, đáng để mình học hỏi lắm!Cynthia mỉm cười nhẹ, ánh mắt sắc lạnh: "Trainer đã đối mặt rồi thì không thể tránh chiến được.""Ngô!

Em cũng đã sớm muốn xem trận đấu giữa Thầy Lục và Cynthia Champion rồi!" Satoshi nuốt thức ăn xuống.Lục Dã sắc mặt hơi đổi.

Bao nhiêu đồ ăn ngon như vậy mà không bịt được cái miệng của cậu à, đồ ngốc!Thầy Lục nhìn Steven.

Steven chậm rãi cắt bít tết, từ từ thưởng thức nước thịt, khẽ gật đầu như một chuyên gia ẩm thực.

Miếng bít tết này, độ chín vừa tới..."Khách ngao! (〝▼mãnh▼)" Đối mặt với ánh mắt sắc bén của Garchomp. "Khang kim...(⊙x⊙;)" Metagross trắng muốt ngước nhìn trần nhà, bộ não như máy tính Mega, bắt đầu tính toán số Pi.Thầy Lục vẻ mặt vi diệu.

Steven-san, cậu nói gì đi chứ Steven-san!...Trận "gia bạo" cuối cùng cũng không giáng xuống đầu Thầy Lục và Gengar.

Thầy Lục đưa ra lý do là phải chuẩn bị cho Victory Road ở Galar, nên cần duy trì trạng thái đỉnh cao.

Đây đúng là một cái cớ không tồi.Bóng đêm mờ ảo, Cây Thế Giới

dâng lên ánh sáng xanh lục như đom đóm, vạn vật tĩnh lặng, không một tiếng gió.Cynthia khoanh tay, ánh mắt trên khuôn mặt nghiêng sáng lấp lánh như vì sao rực rỡ, nhìn về phía những đốm sáng lập lòe như đom đóm. "Cậu đã có Pixie Plate rồi à?" Cynthia hơi ngạc nhiên."Ừ." Lục Dã gật đầu.

Suy đoán từ dòng thời gian của nguyên tác, bản điện ảnh Hoopa đại khái là ba tháng sau, lúc đó Satoshi vừa hay đang chuẩn bị tham gia Lumiose Conference. "Đại khái cho phép tôi sử dụng ba tháng, sau đó phải trả Plate lại cho Arceus.""Chỉ có ba tháng thôi sao...

Vậy cũng đủ rồi, dù sao nó cũng là Vật phẩm mạnh nhất trong truyền thuyết mà." Cynthia như có điều suy nghĩ: "Tranh thủ ba tháng này, có lẽ có thể giúp Sylveon, thăng cấp lên cảnh giới trên Champion."Lục Dã khẽ gật đầu.

Suốt một năm rưỡi nay, không chỉ riêng Thầy Lục.

Steven, Cynthia, Leon, những Champion này đều không ngừng tiến bộ.

Leon hiện tại có lẽ vẫn chưa thể đối kháng Eternatus.

Nhưng vài năm sau, đối mặt với Gigantamax Eternatus, Leon chỉ bằng một con Charizard đã có thể chặn đứng nó.

Đó là một con Charizard ở trạng thái bình thường đã là 'Huyền thoại Chiến đấu', ở trạng thái Gigantamax thì gần như hack.Còn Garchomp của Bạch Thái.

Thầy Lục chưa từng đấu với manh manh đát, nhưng nghĩ rằng sau Mega Tiến hóa, nó cũng đạt đến trình độ Huyền thoại Chiến đấu. "Bây giờ vẫn phải bị 'gia bạo' thôi à..." Thầy Lục nghĩ vẩn vơ."Victory Road của Galar, là khi nào vậy?" Cynthia hỏi. "Chắc mở vào tháng Mười, kéo dài đến tháng Giêng năm sau, tổng cộng ba tháng." Lục Dã

đáp."Đúng vậy...

Cách hiện tại chưa đến nửa tháng, vẫn lấy việc chuẩn bị chiến đấu làm chính." Cynthia khẽ gật đầu.Thầy Lục thở phào nhẹ nhõm.

Không cần đấu với Mega Garchomp nữa rồi!

Tôi và Gengar đều thoát chết một kiếp!"Tôi dự định, tuần sau sẽ về lại Thành phố Phi Long, trước đó, sẽ mở rộng quán cà phê và tuyển thêm nhân viên một chút." Lục Dã nói.

Mỗi lần tuyển nhân viên, cậu đều có cảm giác vi diệu như quay gacha.

Hi vọng có thể quay được Gardevoir cấp SSR làm nhân viên phục vụ hầu gái!"Gần đây cũng dần đi vào quỹ đạo rồi nhỉ." Cynthia ngoái nhìn sảnh trước, quán cà phê lộ ra ánh đèn màu cam. "Khả năng nấu ăn của Alcremie cũng có tiến bộ, nhưng mà khách hàng từng phàn nàn với tôi, nói rằng món cơm cà ri nó làm chỉ có vị ngọt thôi...""Cơm cà ri vị ngọt?" Cynthia kinh ngạc.

Lục Dã gật đầu: "Cơm cà ri cũng như Berry vậy, chia thành chua, ngọt, đắng, cay, chát, năm loại hương vị." "Tổng cộng có năm cấp độ, tôi thuộc về Đầu bếp 'Charizard' cấp Premium, còn Alcremie vẫn dừng ở Đầu bếp 'Tiên Nữ Nhỏ' cấp Lv3.""Nghe có vẻ phức tạp quá..." Cynthia nói.

Lục Dã nhún vai: "Thật ra trình độ nấu ăn của Áp Áp cũng không tệ, chủ yếu là nó hình như có nỗi sợ hãi tự nhiên với nhà bếp."Premier Ball rung lên. "Quạc! (´ꈍ◡ꈍ)σ" Thay cậu vào, cậu cũng phải sợ thôi!...Bóng đêm mờ ảo.

Lục Dã và Cynthia đứng ở sân sau hai mươi phút.

Khi trở lại sảnh trước, bàn ăn bừa bộn đã được dọn dẹp xong.

Cynthia nhìn Lục Dã một cái. "Tôi nấu ăn, Gengar rửa bát... phân

công rõ ràng." Lục Dã nói.Công chúa Diancie đứng dậy, chào tạm biệt Thầy Lục và mọi người. "Tôi sẽ đưa Diancie về." Steven nói. "Làm phiền anh rồi, Steven-san." Công chúa Diancie mỉm cười nhẹ nói.

Satoshi cũng ngáp một cái, chuẩn bị đến Gym của Clemont ngủ một giấc, cùng Serena chào tạm biệt.

Nhất thời, trong tiệm chỉ còn lại Lục Dã, Cynthia, và mấy nhóc con ăn no phát ngốc."Em nghỉ phép bao lâu?" Lục Dã quay đầu hỏi.

Cynthia khoanh tay, suy nghĩ một lát, nói: "Còn phải xem có công việc khẩn cấp nào không..." "Nếu không có thì sao?" "Em tin tưởng Lucian có thể xử lý tốt nhiệm vụ hàng ngày." Cynthia nghiêm túc nói.Lục Dã: "..." Bức tranh nổi tiếng thế giới, "Lucian đang tăng ca".Trên sổ nhật ký của Thầy Lục, đôi khi sẽ trích dẫn vài câu chuyện cười kinh điển, để tự troll bản thân khi Livestream.

Ví dụ như "Diantha đang đóng phim" v.v...

Hôm nay trích dẫn câu chuyện cười như sau: [Một thành viên phản diện lên mạng đăng bài: "Tôi chưa từng thấy Champion nào có thủ đoạn bẩn thỉu đến vậy!" Thế là bị Cảnh sát Quốc tế bắt giữ, lý do là tiết lộ bí mật quan trọng.

Thành viên phản diện biện hộ: "Tôi không nói là Champion nào." "Đừng giả ngốc nữa!" Người đàn ông gào thét: "Tôi làm Cảnh sát Quốc tế ba năm rồi, Champion nào có thủ đoạn bẩn tôi còn không biết à!"]...Hành trình đến Galar, tạm định vào tuần sau.

Trước đó, Thầy Lục dự định ở trong quán cà phê "câu cá", tiện thể sắp xếp lại đội hình.

Victory Road của Galar, không chỉ liên quan đến danh hiệu "Champion Galar".

Mà còn là cơ hội quan trọng để Arcanine giành được truyền thừa,

rèn luyện chiêu 「Precipice Blades」và 「Geomancy」.

Victory Road tốn khoảng ba tháng, nói dài cũng không dài, dù sao thì việc chuẩn bị cho Tứ Đại Thiên Vương, thử thách của Champion, đều cần thời gian.

Trên Victory Road, biết đâu còn gặp được những bậc thầy 'Huyền thoại Chiến đấu' cũng đến từ Galar...Lục Dã nhớ, gần đây Champion Galar đang trong quá trình chuyển giao.

Những gì tìm được trên mạng đều là thông tin của cựu Champion, ứng cử viên Champion mới vẫn chưa chính thức công bố.

Tin đồn thì vẫn có, việc công bố chỉ là vấn đề thời gian, trên mạng cũng không ngừng thảo luận.

Lục Dã liên hệ Matori người biết chút ít, tò mò hỏi: "Champion Galar hiện tại, có tin tức gì chưa?""Incumbent Champion." Matori lạnh nhạt nói. "Tôi hỏi là đương nhiệm, không phải tiền nhiệm!" "Tên của Champion Galar đương nhiệm, chính là 'Incumbent' Champion." Matori nghiêm túc nói: "Tứ Đại Thiên Vương Incumbent vừa đánh bại cựu Champion, trở thành Champion đương nhiệm!"Lục Dã: "..." Mấy người chơi đố chữ à!"Incumbent Thiên Vương có thể đánh bại cựu Champion, thì cựu Champion đó, thực lực không hề tầm thường." Matori nghiêm túc nói: "Vì vậy, cậu vẫn cần chuẩn bị kỹ lưỡng đấy!"Lục Dã nghe mà lùng bùng lỗ tai.

Rốt cuộc là ai đã đánh bại cựu Champion?

Incumbent lại đánh bại ai?

Sau khi cúp máy, Thầy Lục đại khái tìm kiếm đội hình của Incumbent Thiên Vương.

Hiện tại thông tin về cựu Champion vẫn chưa được công bố, nhưng có thể tra được đội hình của anh ta trong thời kỳ làm Thiên

Vương.

Incumbent không phải là Thiên Vương chuyên về một hệ duy nhất, mà thuộc dạng phức hợp, giỏi về thời tiết Bão Cát, át chủ bài là Tyranitar.

Còn có một con Talonflame mệnh danh 'Gale Wings', có biểu hiện xuất sắc phi phàm trong không chiến.

Đội hình cụ thể, phải đợi đến khi vượt qua các cửa ải tiền đề của Victory Road, thật sự chiến đấu với Champion mới biết.Lục Dã ngửa đầu nhìn trời.

Tức là, Incumbent Thiên Vương vừa mới lên làm Champion, đã phải đến Victory Road, nghênh chiến với những kẻ thách đấu mới.

Chương 701

Chỉ cần không cẩn thận, sẽ có nguy cơ trở thành cựu Champion.

Về điểm này, Blue Oak, người vừa trở thành Champion đã bị Lance gọi đi giữ cửa, chắc có lời muốn nói.

Thầy Lục tâm trạng phức tạp, dần dần sinh lòng đồng cảm với Blue Oak và Incumbent Thiên Vương...Thứ Hai, ngày 20 tháng 9.

Còn một tuần nữa là Victory Road khai mở.

Nắng đẹp, nắng thu xuyên qua tấm kính, rọi lên chiếc khăn trải bàn màu nâu nhạt, một chậu trầu bà non xanh.

Trong tiệm có ba bàn khách, đều là ba mẹ dẫn theo con cái, không có một người thách đấu 'Combo Chiến đấu' nào cả.Vị quản lý tiệm tóc đen tuấn tú, khuỷu tay chống mặt bàn, lòng bàn tay đỡ má, vô định tưởng tượng về nhân viên sẽ đến ứng tuyển vào chiều nay.

Do quản gia Jervis tiến cử, ứng tuyển vị trí phục vụ, nghe nói giỏi làm đồ uống, nước ép, cơm cà ri. "Thêm một phụ bếp nữa, cũng có thể giảm bớt áp lực cho Alcremie." Lục Dã nghĩ thầm: "Cứ xem có thể rút được Pokémon như thế nào vậy..."Meowstic tao nhã bưng khay, dâng lên 'Trà cỏ Lilligant' cho một bàn khách.

Indeedee chắp hai tay, cười tủm tỉm, đứng song song với cậu.

Thầy Lục cảm thấy mình giống như ông chú phụ trách nhớ lại chiêu thức ở Pokémon Center của Galar – bên cạnh vĩnh viễn có một con Indeedee đứng."Ngao ô ~" Arcanine nằm nghiêng dưới ánh nắng rọi vào tiệm, nhe răng ngáp một cái.

Thầy Lục vô thức thư giãn, chợt nhớ đến Cynthia đang nghiên cứu thần thoại, lật xem điển tịch trong phòng sau.Đã hai ngày kể từ khi

Công chúa Diancie trở về Vương quốc Khoáng thạch.

Cynthia cũng ở trong tiệm hai ngày, không bước chân ra khỏi cửa, ở nhà đọc sách, chơi game, nghiên cứu thần thoại.

Trong Group Chat cũng đã biết về sự kiện của Yveltal và Xerneas.

Xét thấy "cú sốc" mà Thầy Lục nghênh chiến Song thần Hoenn mang lại quá lớn, nên lần này cũng không gây ra chấn động quá lớn.

Thế nhưng, những lời nói khoa trương của Satoshi vẫn khiến người ta tặc lưỡi.Lục Dã tranh thủ mở Group Chat.

Liên quan đến sự kiện Yveltal – Blue Oak vẻ mặt vi diệu, nói: "Dù sao đi nữa... cái từ 'nghiền nát' này, vẫn còn cần bàn bạc lại." Satoshi: "Tôi ở hiện trường, tận mắt chứng kiến!" Leon sảng khoái nói: "Đối đầu trực diện, đúng là phong cách chiến đấu của Thầy Lục mà, haha." Lance vẻ mặt kỳ quái.

Điều gì đã khiến cậu có ảo giác rằng phong cách chiến đấu của Thầy Lục là 'đối đầu trực diện' vậy?Nhưng dù sao đi nữa, khác với nhiệm vụ ngăn chặn ở Hoenn, lần này Thầy Lục đã chính diện đánh bại Yveltal.

Bất kể từ góc độ nào, cũng xứng đáng là khoảnh khắc 'Huyền thoại Chiến đấu' của Champion!

Crystal: "Chúng tôi nghe nói về sự hỗn loạn ở Rừng Allearth, lúc đó rất nhiều thị trấn xung quanh đều đã khẩn cấp sơ tán." Silver khẽ gật đầu.

Là những Chủ nhân Pokédex, họ đã chuẩn bị sẵn sàng nghênh chiến ngay lập tức.Akin lẩm bẩm: "Vốn dĩ còn muốn đi xem, kết quả Thầy Lục tự mình giải quyết luôn rồi." Lục Dã sảng khoái nói: "@Akin, lần sau sẽ có cơ hội mà!" Akin sững người một chút, trong lòng dâng lên một dự cảm chẳng lành.Dragon Tamer Lance: [🕯🕯

🕯]Lorelei: [🕯🕯🕯]Akin: "Ê ê, gì mà bắt đầu spam nến chúc mừng rồi?"Lt.Surge cười hắc hắc: "Chúc cậu may mắn.""@Akin, đi đường bình an.

Cầu cho Thiên Đàng không có Thầy Lục.

R.I.P." Green nói với vẻ mặt tang tóc giả vờ.Akin: ???Group Chat tràn ngập không khí vui vẻ.Lục Dã đặt điện thoại xuống, nhìn bàn khách cuối cùng còn lại trong tiệm.

Người chồng và người vợ mỉm cười, cô con gái ngây thơ lãng mạn, một con Chesnaught đã già rụng lông, há miệng nhận lấy Poké Puff do con gái đút.

Lục Dã nảy sinh chút hâm mộ.

Gengar lơ lửng bên cạnh Lục Dã, cùng cậu mơ mộng về cảnh tượng tương lai: "Ghos..." Trong thế giới Pokémon, Pokémon cùng gia đình già đi, vốn dĩ là một kiểu lãng mạn.

Thầy Lục khẽ lắc đầu.

Mấy thứ đó quá là Kudou... chỉ có trân trọng hiện tại, sống hết mình mỗi ngày thôi.Lục Dã lấy ra viên kim cương hồng lấp lánh trong túi, ánh mắt khẽ lóe.

Viên Diancite vĩnh hằng vô khuyết, tỏa ra ánh sáng rực rỡ vô song.

Tôi hy vọng, tìm kiếm một thời cơ thích hợp..."Hết khách rồi sao?" Giọng nói dịu dàng từ sân sau vọng lại.

Lục Dã luống cuống nhét viên kim cương vào túi, đứng thẳng người ho khan một tiếng. "Đi hết rồi, bàn vừa nãy là bàn cuối cùng!"Cynthia khoanh tay, kỳ lạ nhìn một cái, sau đó nói: "Người phục vụ do Jervis tiến cử, lát nữa sẽ đến, cậu phỏng vấn đi." Jervis là quản gia của Cynthia, sẽ tiến cử một số Pokémon cho biệt thự, chăm sóc vườn hoa, bãi cỏ v.v.

Đợt nhân viên đầu tiên của quán cà phê Pokémon cũng do Jervis tiến cử, rất đáng tin cậy.Lục Dã gật đầu: "Không thành vấn đề.""Vậy thì, em tiếp tục đi chơi với Togepi đây ~" Cynthia vẫy ngón tay. "Công việc chơi với Togepi của tôi bị cướp rồi à." Lục Dã trầm ngâm: "Không, phải nói là manh manh đát dắt con, thì đúng hơn..."Trong quán cà phê, phân thân Double Team của Gengar đang dọn dẹp bàn ăn.

Sylveon nhẹ nhàng nhảy lên quầy bar, nhìn quanh trái phải, không có việc gì làm.

Blastoise đang ngâm mình trong bồn nước ở phòng sau, khí Aura vô hình lại bao trùm toàn bộ quán cà phê.Lục Dã nhớ lại, Tyranitar đang gặm kim cương trong sân.

Đó là quà cảm ơn của Công chúa Diancie – kim cương thô khai thác được từ Carbink.

Có thể tăng cường độ cứng của giáp, lực tấn công v.v. cho Tyranitar.

Vì kim cương giá cả đắt đỏ, Thầy Lục cũng có qua có lại, gửi tặng một lô Berry cho Vương quốc Khoáng thạch.

Carbink khai thác kim cương thô, chủ yếu là để hấp thụ năng lượng.

Đương nhiên, chúng cũng có thể ăn Berry, mà Berry lại cực kỳ khan hiếm ở Vương quốc Khoáng thạch.

Các Carbink vây quanh một đống Berry nhỏ như núi, chấn động mạnh.

Đêm qua, Thầy Lục thấy một hộp kim cương thô, cũng chấn động không kém.Do thân phận đặc biệt của Thầy Lục, đã cứu Vương quốc Khoáng thạch.

Vương quốc Khoáng thạch vốn không giao dịch với con người,

cũng đã đạt được hợp tác lâu dài với Thầy Lục.

Berry đổi kim cương, trao đổi cái mình có, xứng đáng gọi là đôi bên cùng có lợi.

Berry miễn phí, lại còn "hack" được kim cương...

Thầy Lục thắng hai lần! [?] Cậu phớt lờ dấu chấm hỏi mà chủ tiệm Berry đưa ra.Lục Dã ngẩng đầu, nhìn về phía cửa tiệm có chuông gió kêu leng keng: "Ứng viên hả, mời vào..." Nói được nửa câu, Thầy Lục hơi sững người, cảm thấy khó tin vào nhân phẩm của mình."Ni phu ~" Hai cánh lá non xanh biếc, đôi mắt đỏ trong veo, cơ thể màu tím hình váy liền, lớp vỏ quả như váy trắng tinh.

Steenee chắp hai tay lại, cúi người chào, sau đó nở nụ cười ngọt ngào: "Ni phu ~" Chào anh, em là người đến ứng tuyển phục vụ, xin được chỉ giáo ~ Tinh thần tràn đầy, hương thơm hấp dẫn, Pokémon 'quả' cực kỳ ngon, Steenee.Thầy Lục hơi xuất thần, suy nghĩ miên man.

Món chính Farfetch'd, món tráng miệng Alcremie, hoa quả Steenee..."Quạc! (´ゅゅゅ)σ" Sống lưng Áp Áp chợt lạnh toát."Y ma ~ ﾉ)ﾟДﾟ(! " Alcremie đứng hình.gif"Ni phu?" Steenee chớp chớp mắt.Thầy Lục nhớ, đầu bếp nhỏ Mallow của Alola, bạn đồng hành chính là Steenee.

Vì Steenee tỏa ra hương thơm tự nhiên, Rowlet của Satoshi thường xuyên lao vào Steenee, sau đó bị Steenee tát bay.

Chiêu Sweet Scent của Steenee có thể khiến bánh mì tỏa ra hương trái cây, những hạt Bullet Seed tụ lại có thể ép nước trái cây tươi.

Ngoài việc phụ bếp, Steenee còn có thể bưng trà rót nước, vô cùng phù hợp với kỳ vọng của Thầy Lục.Nội dung phỏng vấn rất đơn giản, làm ra đồ uống khiến Thầy Lục hài lòng.

Steenee nghiêm túc gật đầu, hai tay phát ra ánh sáng trắng, tụ tập những hạt giống như trái cây, Sweet Scent không ngừng lan tỏa trong tiệm...Sau khi nếm thử nước trái cây tươi ngon ngọt do Steenee làm.

Thầy Lục lập tức đập bàn nói: "Cậu được nhận rồi!" Nguyên liệu dự phòng +1... (gạch bỏ) Nhân viên quán cà phê +1!

Hiện tại, trừ Darkrai, quán cà phê có năm nhân viên: đầu bếp chính kiêm thợ làm bánh ngọt, Alcremie; phụ bếp kiêm phục vụ bàn, Steenee.

Còn có "tiểu quản gia" Indeedee, "thị giả" Meowstic, và "nhân viên giao hàng" Delibird.

Đội ngũ ngày càng lớn mạnh, Lục lão sư vô cùng vui mừng.

Dù sao thì cậu cũng không thể lúc nào cũng ở Lumiose City được.

Trong thời gian chinh phục Victory Road, quán cũng cần có người trông nom.

Steenee với tính cách ngây thơ, nhanh chóng hòa nhập với mấy nhóc Pokémon, cười híp cả mắt.

Trong quán thoang thoảng mùi trái cây tươi mát, Lục Dã hít nhẹ vài hơi, hơi thất thần.

Trong miêu tả của Pokédex, Steenee được gọi là 'Pokémon Trái cây'.

Mùi hương này, thảo nào Rowlet của Ash cứ thèm thuồng muốn bám lấy người ta mãi!

Lục Dã lẩm bẩm: "Sau này kem làm cho Cynthia, ngoài vị kem sữa ra, còn phải thêm vị trái cây nữa chứ nhỉ…" *** Lúc chập tối, đường phố Lumiose City tấp nập người qua lại.

Steenee dưới sự hướng dẫn của Alcremie, tham quan nhà bếp phía

sau, học nấu ăn.

Lục lão sư chuẩn bị lên đường đến Prism Tower, theo sắp xếp đã định, sẽ tiến hành xếp hạng nội bộ đội lần nữa.

Cynthia vốn định đi cùng, nhưng Carolina gửi video call hỏi về công việc nghiên cứu.

Trong video call, Carolina với vẻ mặt nghiêm túc đang lải nhải gì đó, ánh mắt lướt qua một góc camera, kêu lên: "Đứng lại!" Lục Dã giật mình, ngơ ngác đứng im, liếc nhìn Cynthia đang bất lực, rồi lại chỉ vào mình.

"Chính là cậu đấy." Carolina nói, "Hội nghị nghiên cứu khoa học năm nay, tại sao lại không tham gia?" "Thế mà tôi còn mong đợi một thời gian dài, cứ nghĩ Lục Dã sẽ có thành quả mới, còn có thể nhân tiện nếm thử tài nghệ của cậu nữa chứ!

Giáo sư..." Lục Dã há miệng, rồi sửa lời: "Bà nội, cháu nghĩ chuẩn bị cho Victory Road vẫn quan trọng hơn... bà thấy sao ạ?" Cynthia ngạc nhiên nhìn Lục Dã, không ngờ cậu lại đổi cách xưng hô tự nhiên và trôi chảy đến vậy.

Carolina cũng không thấy lạ, hỏi ngược lại: "Victory Road của vùng Đông Hoàng à?" Lục Dã gật đầu.

"Ừm... cũng coi là lý do chính đáng." Carolina ấp úng: "Nhưng mà, cậu thật sự không thể, dành chút thời gian đến Wyndon được sao?" Hội nghị nghiên cứu khoa học năm nay được tổ chức tại Wyndon, Galar, với hiện tượng Gigantamax là chủ đề chính.

Lục Dã: "Tôi không đi được... nhưng đội ngũ công ty tôi sẽ có người tham gia." Trước đó, vào mùa hè, dưới sự giới thiệu của Lục lão sư, Oleana đã theo Giáo sư Magnolia học tập một thời gian.

Giáo sư Magnolia khen ngợi không ngớt tài năng của Oleana, gọi

cô là nhân tài nghiên cứu Gigantamax hiếm có.

Vì quý tài, Giáo sư Magnolia mời Oleana nghiên cứu dưới trướng mình, nhưng Oleana đã từ chối.

Đối với Oleana, đây là cơ hội có một không hai, một giấc mơ cô hằng mong ước.

Nhưng ân tri ngộ của Chủ tịch, không thể dễ dàng bỏ qua như vậy.

Oleana chọn tiếp tục ở lại The Pokémon Company, coi nghiên cứu Gigantamax là sở thích.

Và hội nghị khoa học lần này, Oleana sẽ tham dự với tư cách đại diện thương mại, bù đắp sự tiếc nuối của cô trước đó.

Nghe Lục Dã không đi được, Carolina gõ gõ cây gậy, liên tục nói: "Đáng tiếc, quá đáng tiếc!" "Bà nội..." Cynthia nói nhỏ.

"Vậy Cynthia cũng không cần về nữa, hai đứa cố gắng lên." Carolina nói.

"Bà nội!" Cynthia khẽ đỏ mặt dưới mái tóc vàng, quay lưng lại với Lục Dã, không để cậu nhìn thấy.

"Cố gắng viết cho xong báo cáo đề tài, cũng đỡ cho tôi phải thức đêm ở thư viện tìm tài liệu..." Carolina ngáp một cái.

"...Cháu biết rồi." Cynthia nói.

Carolina nhìn Lục Dã, lớn tiếng nói: "Thôi được rồi, cậu đi làm việc đi, tạm biệt!" "Tạm biệt bà nội...

Cháu có thể hỗ trợ về phần dịch thuật cổ ngữ ạ." Lục Dã cười cười.

"Hừ, thằng nhóc cậu cũng chỉ có mỗi tác dụng này thôi!" Carolina cong môi. *** Rời khỏi quán cà phê.

Lục Dã cưỡi Rotom Bicycle, theo định vị, đi về phía Prism Tower ở quảng trường trung tâm.

Mặc dù Prism Tower là kiến trúc biểu tượng, nhưng Lục lão sư cũng từng nhiều lần lạc đường ở Lumiose City, đi vào ngõ cụt, thậm chí từng tức giận đến mức phải phái Latias ra dẫn đường.

“Bíp bíp...

Ngã tư phía trước rẽ trái, lạc thoát~” “Phía trước đâu có ngã tư nào?” Lục Dã nhìn quanh.

Rotom trên ghi đông xe đổ mồ hôi lạnh: “Bíp bíp...

Tín, tín hiệu không tốt, thực ra là ngã tư trước đó rẽ trái!” Lục Dã: “...” “Bây giờ khuyến nghị quay đầu, lạc thoát!” “...Đúng là nên quay đầu rồi.” Lục Dã lẩm bẩm.

“Bíp bíp...

Không hiểu được, lạc thoát! o(T⌒To)” Cuối cùng, vẫn phải nhờ Gengar dẫn đường, Lục lão sư mới đến được Prism Tower.

Nếu hỏi Gengar tại sao lại thông thạo đường đến vậy... *** Trong Prism Tower.

Trưởng Gym tạm thời, Clembot, muốn nói lại thôi.

“Ơ, lại gặp rồi à!” Lục Dã chào hỏi: “Clemont đâu rồi?” “Trưởng Gym, cậu ấy, đang du hành cùng Ash.” Clembot cứng nhắc trả lời.

Lục Dã ngước nhìn trời.

Theo tiến độ, Ash chắc hẳn sắp gặp Diantha và thách đấu Gardevoir của cô ấy rồi.

Khả năng chiến đấu của Diantha có chút kỳ lạ, Gardevoir Át Chủ Bài của cô ấy còn từng bị Team Rocket dùng Scratch nhốt vào lồng.

Nếu miễn cưỡng biện minh thì, có lẽ Diantha mượn cơ hội này để câu giờ, tránh né lịch trình dày đặc.

Mega Gardevoir của Diantha, trong số các Nhà Vô Địch cũng chỉ có thể bắt nạt ông già Alder thôi...

Cô ấy và Wallace, đều thuộc loại Nhà Vô Địch "nghề phụ".

Một người chủ yếu làm ảnh hậu, một người chủ yếu làm Điều Phối Viên.

Mặc dù cả hai chưa từng đấu với nhau, nhưng Lục lão sư cảm thấy Wallace vẫn mạnh hơn một chút.

Lục Dã chìm vào suy tư.

Chương 702

“Nhờ sức mạnh của Pixie Plate, có thể nhanh chóng giúp Sylveon đạt đến trình độ của Mega Gardevoir... thậm chí còn mạnh hơn.” Lục Dã đi về phía sân đấu: “Cho tôi mượn sân một chút nhé, tôi sẽ dọn dẹp sau, Clembot!” Để tránh việc quán cà phê ngoài trời lại gây ra chấn động như lần trước dùng 'Địa Bộc Thiên Tinh' khiến người ta nghi ngờ.

Vì cân nhắc đến trận đấu nội bộ, Lục lão sư chọn sân đấu bên trong Prism Tower, chỉ huy Latias dựng lên Light Screen và Reflect.

Khác với lần diễn tập trước.

Một khi Light Screen được dựng lên, có nghĩa là trận này sẽ là trận xếp hạng chính thức, quyết định địa vị trong “gia đình”!

Lục Dã một hơi ném ra tám quả PokéBall, đội hình xuất phát gồm sáu thành viên chính, Rotom và Tyranitar của đội hai.

Trong đó còn chưa tính đến Meloetta, Victini hỗ trợ, và Latias bay lượn làm bạn đồng hành.

Ánh sáng đỏ rực rỡ trên sân.

Lục Dã nhìn quanh mấy nhóc Pokémon, chống cằm nói: “Mấy đứa ai lên trước?

Hay là để tôi làm mẫu trước nhé?” Dưới sự gia trì của 「Jewelrite」, 「Aura」, và kỹ năng chiến đấu, Lục lão sư cũng tự tin có thể tay đôi với Geodude!

“Ban Kỷ! (✪ω✪)” Tyranitar giơ cao móng vuốt, tiện tay ném một viên Diamond vào miệng, 'rắc' một tiếng Crunch.

Lục Dã giật giật mí mắt, cảm thấy đau lòng.

Bình tĩnh... không nạp tiền thì làm sao mà mạnh lên được!

Mặc dù Lục lão sư vẫn luôn cảm thấy Sirfetch'd cứ chém là crit, nhưng thực lực thực tế của cậu ấy cũng chỉ ở đỉnh phong Thiên Vương mà thôi.

Kể từ sau khi giành chiến thắng Latios của Tobias tại Hội nghị Linh Lan, cậu ấy không được huấn luyện nghiêm túc nhiều lắm.

Còn Tyranitar, dưới "phương pháp huấn luyện nạp tiền", các mảnh Châu Hồng, và "tập luyện" của 《The Earth Mystery》, có dấu hiệu vươn lên sau, dần dần tiếp cận trình độ Nhà Vô Địch.

Lục Dã rất tò mò, Sirfetch'd có thể thắng Mega Tyranitar không nếu không "nhường"? *** Tyranitar là Pokémon đầu tiên ra sân, từ từ bước đến rìa sân đấu, giơ hai móng vuốt, sẵn sàng chiến đấu: "Ban Kỷ!" Mấy nhóc Pokémon nhìn trái nhìn phải, cảm thấy ký ức vẫn còn dừng lại ở hình dáng ngoan ngoãn của Larvitar, chớp mắt đã hóa thành Rồng khổng lồ.

Ngay cả Sylveon đang hừng hực chiến ý cũng không có ý định xuất chiến.

"Kame... ヽ(⌐■_■)" Blastoise lặng lẽ đẩy gọng kính râm, đột nhiên lùi nửa bước.

Quân tử giấu khí trong người, chờ thời mà hành động!

Gengar thấy thế, hắc hắc cười một tiếng, cũng lùi nửa bước theo.

Togepi thấy mọi người hành động nhất trí, cũng bắt chước theo, tò mò hỏi: "Doy?

Là thế này à?" "Gạc... " Sirfetch'd cầm kiếm và khiên, đang ngủ gật.

Có nhiều Mythical Beast, Legendary Beast, lại còn có chị cả

Sylveon bọn họ.

Nghĩ thế nào thì vòng đầu tiên xuất chiến cũng không thể là mình chứ~ Cùng lúc đó.

Ánh mắt Lục lão sư lướt qua đội hình, vui mừng gật đầu.

Vị trí của Sirfetch'd nổi bật một cách bất thường.

Xem ra, Sirfetch'd và mình nghĩ y hệt nhau, cũng muốn kiểm tra thực lực của bản thân!

Lục Dã: "Anh chọn em, Sirfetch'd!" Sirfetch'd bỗng giật mình tỉnh dậy.

Ngơ ngác nhìn Trainer, rồi lại nhìn quanh, Sirfetch'd nhận ra mình bị lừa.

"Gạc! (´ゅωゅ)σ" Nhìn Sirfetch'd chậm rì rì bước lên sân, tỏ vẻ miễn cưỡng.

Lục lão sư nhướng mày.

Đây là giữa Sirfetch'd và Tyranitar —— thật sự là trận đấu "cha con"! *** Sân đấu Prism Tower.

Tyranitar khoác giáp xám xanh, Sirfetch'd tay cầm kiếm và khiên, đối mặt nhau.

Thể hình của hai bên tạo thành sự đối lập rõ rệt.

Lục Dã đứng ở rìa đường giữa sân đấu, cùng với bạn học Koraku làm trọng tài.

"Hồi đó lúc Larvitar mới nở, còn là Sirfetch'd ấp trứng mà..." Lục Dã chợt thất thần.

Trận đấu nội bộ lần này, là lần cuối cùng kiểm kê đội hình trước khi trở về Đông Hoàng.

Giống như trong game, trước khi chinh phục Victory Road, phải mở thông tin đội hình, kiểm tra cấp độ, trang bị đầy đủ chiêu thức và vật phẩm cần thiết.

Đồng thời, điều này cũng liên quan đến địa vị "gia đình" của nhà Lục lão sư!

"Ban Kỷ!" Tyranitar vung hai móng vuốt, 'gào ồ' gầm thét, trông như một Kaiju hung dữ.

"Gạc..." Sirfetch'd vẻ mặt bình tĩnh, đứng thẳng bất động, khẽ gật đầu.

Tyranitar suy tư.

Xem ra Intimidate của mình, hoàn toàn không có tác dụng với tiền bối...

Nhưng mà.

Tyranitar ánh mắt kiên định.

Lần này cũng là cơ hội quý giá để mình thể hiện thành quả tiến bộ của bản thân cho anh ấy!

"Gạc... (ノД`)" Sirfetch'd tâm trạng phức tạp, cái này, cái này hoàn toàn không thể ra tay được mà!

"Sirfetch'd ——" Lục Dã gọi: "Hãy coi trận này là trận chiến chỉ đạo!" 「Chỉ đạo」 của Sirfetch'd, trong giai đoạn đầu của đội, từng mang lại sự giúp đỡ quan trọng cho mấy nhóc Pokémon.

Hồi đó ngay cả Blastoise cũng tôn xưng một tiếng 'tướng chỉ đạo'... cho đến bây giờ, vẫn vậy.

Tuy nhiên, hiện tại Sirfetch'd thiếu cường hóa, thực lực cứng quả thực thua kém Blastoise đã Mega Tiến hóa.

Thực sự muốn tìm kiếm cường hóa cho Sirfetch'd, e rằng phải đến

Galar, nơi xuất xứ của loài Sirfetch'd, mới có cơ hội tìm được.

Nghe thấy tiếng gọi của Lục lão sư.

Sirfetch'd ngẩn người một chút, đôi mắt sắc bén dần lóe lên ánh sáng.

Trận chiến chỉ đạo?

Cái này tôi quen!

"Gạc!" Đối mặt với Tyranitar cao lớn hung mãnh, Sirfetch'd nắm chặt chuôi kiếm, lông mày hình chữ V giãn ra, tỏ vẻ điềm nhiên vượt trội.

Tấn công đi, con của ta.

Hãy để ta chứng kiến sự trưởng thành của con!

Khoảnh khắc đó, trận chiến bùng nổ!

Tyranitar ngẩng đầu gầm thét, bão cát dữ dội hoành hành trong Prism Tower!

Sirfetch'd: (⊙_⊙) Cho con tấn công chứ không phải cho con "bật" thời tiết mà!

Trong đầu Lục lão sư nhanh chóng suy nghĩ.

Tyranitar yếu 4 lần với hệ Giác Đấu, nhưng thể chất lại cực kỳ cứng cáp, thêm việc thường xuyên ăn quả chống Giác Đấu, nên sẽ không yếu đến mức như trong game mà không đỡ nổi một phát 「Mach Punch」.

Tyranitar được huấn luyện theo 《The Earth Mystery》, chiêu thức mạnh nhất chắc chắn là 「Động Đất」 và 「Lở Đá」 diện rộng.

Dưới thời tiết Sandstorm, kết hợp với Sand Tomb, Tyranitar thậm chí có thể dùng cát để tạo ra "lá chắn phòng thủ phản đòn" bằng chiến

thuật!

“Ban Kỷ ——!!” Ý chí chiến đấu của Tyranitar cực kỳ cao, có thể xếp trong top ba trong đội của Lục lão sư.

Là niềm kiêu hãnh của bạo chúa sa mạc, điều đó cũng thúc đẩy nó ngay lập tức tung ra đòn tấn công mà nó tự hào nhất trong hiệp đầu tiên!

Năng lượng màu xám quanh Tyranitar tụ lại thành những khối đá sắc nhọn lớn, không ngừng xoay quanh.

Khoảnh khắc tiếp theo, những khối đá này bắn thẳng lên trời, lợi dụng bão cát che chắn, như mưa rào trút nước ào ào rơi xuống, 「Lở Đá」 gào thét ập tới!!

Lục Dã ánh mắt hơi lóe lên, không ra lệnh.

Ngẩng nhìn 「Lở Đá」 rơi rào rào khắp trời, Sirfetch'd lại không hề co rúm.

Ngược lại, hạ thấp thân thể, ánh mắt sắc bén.

Sirfetch'd vung chiếc hành tây dài thành một mạng lưới đao kiếm dày đặc không kẽ hở, nhìn thấu quỹ đạo, ánh sáng trắng lóe lên, không ngừng chém tan những tảng đá!

Rầm!

Rầm!

Chiêu này tên là 「Nhận Biết」, cũng gọi là 「Detect」!

Lục lão sư vẻ mặt phức tạp.

Đây rõ ràng là Haki Quan Sát mà!

Tốc độ của Sirfetch'd đáng lo ngại, nhưng khi vung hành tây dài lại có một vẻ đẹp của sức mạnh uy dũng.

Nhưng rồi thấy Tyranitar dậm chân xuống đất, mặt đất lún xuống nứt toác, các vết nứt lan rộng ra bốn phía, giữa đó là ánh sáng trắng của sức mạnh bùng nổ!

Oanh long long!!

Tyranitar, chiêu thức tự hào của nó, 「Động Đất」!

"Gạc!!" Sirfetch'd với tư thế kỵ sĩ cầm thương, hành tây dài thẳng tắp, lao thẳng về phía Tyranitar.

Trong lúc xông tới, mũi thương dần lóe lên ánh sáng vàng, cuối cùng cả chiếc hành tây dài đều được phủ một lớp ánh vàng!

"Gạc!!" Nhìn cho kỹ đây, đây là 「Liên Hoàn Kích」 bất khả chiến bại!!

Lục Dã khoanh tay, vẻ mặt đờ đẫn.

Mình nên nhận ra cái này... cái này gọi là Haki Vũ Trang.

Brave Bird của Sirfetch'd, đao mang chém ra cũng có màu vàng... cực kỳ hoa lệ! 「Động Đất」 ầm ầm vang dội, cột sáng bùng lên từ khe nứt, nuốt chửng Sirfetch'd.

Ngay sau đó, một điểm sáng vàng đột phá cột sáng trước.

Sirfetch'd với cơ thể mang vết thương lao ra như rồng, không ngừng nghỉ, tiếp tục phát động xung kích! 「Liên Hoàn Kích」 có hai cách dùng, ném đi (Fling) và không ném, đều sẽ có trạng thái "đơ" sau đó.

Tuy nhiên, cầm thương kỵ sĩ để đâm thì không cần lo lắng về việc ném ra rồi không thu lại được nữa.

"Gạc!!" Ánh mắt Sirfetch'd và Tyranitar chạm nhau.

"Ban Kỷ!" Tyranitar cười toe toét, nắm lấy cú đấm nặng nề tỏa ánh sáng trắng, 「Tay Búa」 giáng thẳng vào mũi thương!!

Oanh!!

Một làn khói đen lan tỏa.

Lục lão sư hơi giật mình.

Tyranitar thở hổn hển, giáp trụ mang vết thương, vậy mà lại đỡ được 「Liên Hoàn Kích」! 「Tay Búa」 đã triệt tiêu một phần sát thương sao...

Nhìn vết thương của nhóc đó, Lục Dã vô thức nhìn sang một bên. 「Vòng Hồi Phục」 đã sẵn sàng rồi ạ!

Latias cười híp mắt nói.

Lục Dã không nói gì, nhìn về phía Blastoise.

“Kame! ヾ(⌐■_■)” Blastoise giơ ngón cái lên.

Full Restore, Revival Herb, Life Dew, Vòng Hồi Phục...

Chương 703

tất cả đã chuẩn bị xong!

Lục lão sư lúc này mới yên tâm gật đầu.

“Rati~” Latias ủ rũ cụp đầu.

Trên sân, Sirfetch'd cắm kiếm dài xuống đất, rơi vào trạng thái “đơ”, thở hổn hển.

Ngẩng đầu lên, thấy Tyranitar dùng 「San Lấp Mặt Bằng」, giáp trụ xoáy lên một luồng dao động đỏ sẫm, lốc xoáy cuộn cát thổi mạnh! 「Vũ Điệu Rồng」!!

“Gạc! (´ᗧ๏ᗧ)σ” Sirfetch'd nước mắt lưng tròng.

Lục lão sư mắt sáng rực, đây chính là cơ hội để kiểm tra toàn diện trình độ của đội hình, giơ tay phải lên, hô lớn: “Tyranitar ——Mega Tiến hóa!!” Sirfetch'd: ???

Bão cát càng thêm dữ dội, tầm nhìn một mảng tối mịt, Lục lão sư đeo kính chống bụi vào.

Dưới kiểu thời tiết này, đối thủ ngay cả tấn công cũng sẽ cực kỳ khó khăn.

Đây chính là Tyranitar, vị trí chiến thuật quan trọng nhất trong đội của Lục lão sư —— Thiết lập thời tiết!

Trong hình ảnh hồng ngoại của kính chống bụi, một Mega Tyranitar với giáp trụ đầy gai nhọn, trông như một Kaiju khổng lồ, bùng nổ gầm thét.

Hai bên đều là cát vàng, ào ào rơi xuống, Sirfetch'd đau lòng khôn tả, trán đột nhiên sáng lên một chiếc bóng đèn: “Gạc!” “Gạc!”

Sirfetch'd vung chiếc hành tây dài sang hai bên, luồng khí chém ra thậm chí xé toạc lớp cát bay, tạo thành một trận cuồng phong! 「Tán Sương」!

Gió lớn, gió lớn!

Mega Tyranitar trợn tròn mắt, thấy cát vàng ngừng lại một khắc, Sirfetch'd nhanh chóng xông ra từ trong đó!

"Gạc!" Sirfetch'd nhảy cao, với tư thế bổ chém, mũi đao lóe lên 「Lưỡi Lá」 màu xanh lục đầy chí mạng!

Ra tay nhanh hơn, lại là Tyranitar sau Vũ Điệu Rồng!

Cơ thể Tyranitar lóe lên một lớp ánh bạc, thoạt nhìn như lớp vải dệt Kurt, nhưng lại lấp lánh như kim cương.

Năng lượng tập trung trên đỉnh đầu Tyranitar, 「Đầu Sắt」 trực diện đón lấy cú chém!

"Gạc!" Sirfetch'd ngang thân đao, 'phanh' một tiếng tóe lửa, cơ thể bay ngược về sau.

Thân đao cắm vào mặt đất, Sirfetch'd lùi lại vài mét, cát vàng khắp trời ào ào rơi xuống!

Sau một lúc im lặng không lời.

"Gạc..." Sirfetch'd nhân tiện nằm xuống, mắt nổi vòng vòng.

"Bíp bíp...

Người chiến thắng, Tyranitar, lạc thoát!" Tyranitar giải trừ Mega Tiến hóa, kỳ lạ gãi gãi đầu: "Ban Kỷ..." Tiền bối sao lại đột nhiên dừng tay...

Lục Dã xoa xoa cằm.

Sirfetch'd cấp đỉnh phong Thiên Vương, không đánh lại Mega

Tyranitar được cường hóa bằng Vũ Điệu Rồng, rất bình thường.

Nhưng mà, là do "chỉ đạo" sao?

Cứ cảm thấy Sirfetch'd đã "nhường", không, đã "nhường" như Primordial Sea vậy...

Vòng diễn tập đầu tiên kết thúc.

Đội y tế vội vàng tiến lên, tiến hành hồi phục.

"Nimi~" Biểu tượng chữ V của Victini phát ra ánh sáng đỏ, giang hai tay, đổ dồn Năng lượng.

"Merlo~" Giọng hát nhẹ nhàng của Meloetta, giúp mấy nhóc Pokémon xua tan mệt mỏi.

Lục lão sư đại khái xác định cấp độ của Tyranitar.

Ở trạng thái thường là Thiên Vương, sau Mega Tiến hóa là đỉnh phong Thiên Vương.

Khiêu chiến Tứ Đại Thiên Vương của Victory Road thì không thành vấn đề, nhưng khiêu chiến Nhà Vô Địch sẽ có chút khó khăn.

Lục Dã liếc nhìn Sirfetch'd vẫn đang nằm dài.

"Gạc... _(:3 ∠)_" Tôi nằm thẳng cẳng đây~ Lục lão sư khẽ lắc đầu.

Hiểu rồi, lúc đánh Pokémon huyền thoại mà để cậu lên "bán hành", thì sẽ không "nhường" nữa đâu!

Trận đấu thứ hai.

Tyranitar, đối đầu với Arcanine!

Vị trí của Arcanine trong đội của Lục lão sư là ở khả năng Intimidate, phòng thủ liên tục, trường thần quang, và chức năng "Sunny" (tăng sức mạnh hệ Lửa).

Hơn nữa, Arcanine có phạm vi tấn công chiêu thức cực kỳ phong phú: Tia Sáng Mặt Trời, Xung Điện Hoang Dã, Cát Bỏng.

Nếu là trận đấu giới hạn bốn Pokémon, chiêu thức của Arcanine có thể "âm hiểm" y như Charizard của Leon.

Ngoài ra, về mặt khả năng đặc biệt, các chiêu thức phản sát thương của Arcanine như 「Xung Điện Hoang Dã」, 「Tấn Công Tự Sát」, đều sở hữu một phần Fusion Power.

Fusion Power, là sự giao thoa giữa Lôi và Hỏa, uy lực càng mạnh mẽ, nhưng cũng sẽ gây gánh nặng lớn hơn cho bản thân.

Điều này khiến Arcanine còn sở hữu lối đánh "bán máu" như Chiến binh điên cuồng, dùng Fusion Power cường hóa chiêu thức phản sát thương —— rồi sau đó lại nhờ 「Hỏa Thiêng」 để hồi máu!

Lục lão sư rùng mình.

Cái này, cái này chắc sẽ không bị người khác tố cáo đâu nhỉ...

Ban đầu cứ tưởng đối diện là Mundo, ai dè lại là Olaf mang theo chiêu cuối của Mundo!

Về cấp độ, Arcanine hiện là chủ lực cấp Nhà Vô Địch, do đó đối với Tyranitar, thể hiện rõ thái độ áp chế.

"Hống ô!!" Arcanine há to miệng, phun ra không phải ngọn lửa dữ dội, mà là một cột sáng xanh lục đầy sức sống!

Oanh long long!

Sirfetch'd: "Gạc... (⊙_⊙)" May mà mình không lên sân... nếu không gặp Arcanine thì toi rồi.

Không liên quan đến thực lực.

Cái này thuần túy là sự áp chế đến từ hệ Thực Vật!

Lục Dã: “Sao cậu tỉnh nhanh thế?” “Gạc... _(´ཀ`」∠)” Sirfetch'd ngay lập tức nằm rạp xuống.

Y tá ơi, tôi cần được chữa trị!

Lục Dã: “...” Từng đứa một đều “max điểm” kỹ năng “diễn xuất” hết rồi à...

Điều nằm ngoài dự đoán của Lục lão sư là.

Trận đấu thứ ba, Togepi đấu với Arcanine.

“Cháp Kỷ Doy~(ﾉ´▽｀)ﾉ♪” Togepi lắc lắc ngón tay.

Một đạo đao mang sắc bén, từ hư vô bất ngờ chém ra, cắt đứt một lọn lông của Arcanine, sau khi trượt thì 'xẹt' một tiếng xé toạc gợn sóng không gian!

“Gào ồ...

ш(゜Д゜ш)” Arcanine trợn mắt há mồm.

Darkrai: “Á, Xé Toạc Không Gian?

Σ(゜Д゜;)” Chiêu này cũng có thể dùng Vẫy Ngón mà ra được á?!

Lục Dã ngây người một chút, vẻ mặt phức tạp.

Gengar và Darkrai chưa học được chiêu này.

Ngược lại, Togepi lại Vẫy Ngón ra được!

“Gào ồ!” Arcanine thử nghiệm tung ra một phát 「Nổ Lửa」, tiếng ầm ầm vang lên khi nó bay về phía quả trứng nhỏ.

Togepi nhớ lại ánh mắt của “anh trai”, giơ hai tay lên: “Doy! (◣д◢)” Ánh mắt của Togepi trở nên sắc bén!

Lục Dã: “...” Tôi nhất định phải đi tìm Akin tính sổ mới được!

Ngay sau đó, Togepi tại chỗ bật nhảy, bay người va vào Arcanine, xé ra một luồng ánh sáng vàng, như một thanh kiếm từ trời giáng

xuống, rực rỡ như sao băng! 「Rồng Bay Lượn」!!

Lục Dã: "Vãi chưởng!" Darkrai: "Vãi chưởng!" Clembot: "Hệ thống đang khởi động lại... khởi động lại thất bại!" Bùm!!

Khói đen lan tỏa.

Thân thể khổng lồ của Arcanine lún sâu vào tường, trong ánh mắt sắc sảo tràn đầy sự khó hiểu: "Gào ồ..." Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời.

Togepi có thể Vẫy Ngón ra 「Rồng Bay Lượn」... là vì mảnh thiên thạch bảy màu kia.

Trước đó, nhờ mảnh thiên thạch này, Rayquaza đã Mega Tiến hóa, sau đó thì cứ ở lại chỗ Lục lão sư.

Nghe nói trong vỏ trứng của Togepi chứa đầy hạnh phúc, nếu được đối xử dịu dàng, nó sẽ chia sẻ may mắn cho Trainer.

Togepi có chia sẻ may mắn hay không, Lục lão sư không rõ.

Dù sao thì mình không ra lệnh, Togepi tự mình đã Vẫy Ngón ra 「Rồng Bay Lượn」 rồi...

"Tôi làm cái Trainer này có ích gì nữa!" Lục lão sư đau lòng đến phát điên.

Trận đấu thứ tư, Togepi đấu với Blastoise.

"Doy..." Togepi đáng yêu cúi chào.

"Kame!" Blastoise như gặp đại địch, 'tăng tăng tăng' tự mình mở ba lớp 「Phòng Thủ Sắt」, chồng đầy giáp trụ.

Rõ ràng, thất bại của Arcanine vừa rồi đã mang lại áp lực không nhỏ cho Blastoise!

Sau đó, Blastoise lại tự mình mở 「Vòng Nước」, trong màn nước chảy tràn sắc trong suốt của Life Dew, thậm chí còn có hiệu quả

giải độc.

Lục Dã xoa xoa thái dương, mặc kệ Togepi và Blastoise giằng co, chìm vào suy tư.

Trong đội, Blastoise thuộc loại Pokémon tấn công hàng đầu, sau Siêu Tiến hóa thuộc đỉnh phong Nhà Vô Địch.

Đợi đến khi chính thức nắm giữ 「Origin Pulse」, có hy vọng đạt được danh hiệu 'Huyền Thoại Chiến Đấu'.

Trên sân, Togepi dứt khoát ngồi xổm trên đất, chơi máy game cầm tay.

Blastoise thì rút lui, tiếp tục chồng giáp...

Cứ đánh thế này, e rằng đến tối cũng không phân định được thắng bại.

Lục Dã: "...Theo độ mệt mỏi, coi như Blastoise vào vòng tiếp theo đi." Vinh quang phòng thủ chiến, chúng ta không thể từ chối!

Trận đấu thứ tư.

Sylveon đấu với Blastoise.

Để công bằng, Lục lão sư chu đáo nhờ Gengar thổi một phát 「Sương Mù」 để xóa bỏ tất cả hiệu ứng cường hóa của Blastoise.

Sylveon đáng yêu và thanh lịch, những dải lụa màu hồng vương vãi những tia sáng lấp lánh, thướt tha bước lên sân đấu.

Ngay sau đó, mở đôi mắt xanh lam trong suốt như tinh thể.

"Bưi! (# ` mãnh ´)" Lục Dã: "..." Chị cả uy vũ!

"Kame..." Một giọt mồ hôi lạnh chảy trên trán Blastoise.

Áp lực của chị cả, càng ngày càng mạnh rồi...

Pixie Plate nhỏ bằng lòng bàn tay từ từ bay lên, lơ lửng trên đầu

Sylveon, phát ra một luồng sáng lấp lánh, nhập vào cơ thể của Sylveon.

Năng lượng hệ Tiên tràn ngập xung quanh, cơ thể trắng tuyết của Sylveon như được phủ một lớp ánh sáng huyền ảo, đẹp đẽ và thanh nhã.

Blastoise nhíu chặt mày.

Có biến số 「Geomancy」 này ở đây, không thể so sánh cường hóa với chị cả được!

“Kame!” Blastoise lập tức quyết đoán, dưới chân 'bành' một tiếng dâng lên một cột nước, bao bọc cơ thể rồi hóa thành những hạt nước bắn tung tóe.

Chương 704

Khí thế của Blastoise rõ ràng tăng vọt, ánh mắt sắc bén, nòng pháo phía sau tích tụ sẵn sàng!

Full máu, Torrent!!

Lục Dã vẻ mặt phức tạp.

Trận đánh với Primal Kyogre đó, hình như là Torrent máu đỏ... không biết có khóa máu Torrent không...

"Bưi!" Sylveon cũng không nương tay, cơ thể lóe lên một lớp hào quang rực rỡ, năng lượng từ bốn phía hóa thành ánh sáng trắng dần đổ về phía Sylveon.

Lượng Năng lượng tích tụ có thể nhìn thấy bằng mắt thường, phạm vi bao trùm toàn bộ sân đấu, đúng là 「Geomancy」 của Xerneas!

Nhờ sự giúp đỡ của Pixie Plate và Xerneas.

Sylveon so với Blastoise, Tyranitar, còn nhanh hơn trong việc nắm giữ Chiêu Thức Đặc Trưng!

Darkrai khoanh tay, mí mắt giật điên cuồng.

Nó tận mắt chứng kiến chỉ trong nửa tháng, Sylveon đã đạt đến trình độ Nhà Vô Địch.

Nhờ sức mạnh của Pixie Plate và 「Geomancy」, Sylveon trước mắt, so với Blastoise từng đối đầu Primal Kyogre, cũng không hề kém cạnh!

Không có bất kỳ chiêu trò hoa mỹ nào.

Blastoise ánh mắt ngưng trọng, nòng pháo phía sau, trực tiếp bắn

ra hai đạo 「Thủy Pháo」 uy lực cực đại!!

Oanh long long!!

Như sấm sét nổ vang, hai luồng 「Thủy Pháo」 cuồn cuộn hợp làm một, mang theo thế đáng kinh ngạc, cột nước gào thét ập về phía Sylveon!

Trước người Sylveon, dựng lên những bức tường ánh sáng chồng chất, bức tường được cường hóa bởi 「Tân Nguyệt Chi Lực」, phát ra ánh sáng lấp lánh trong suốt!

Oanh!! 「Thủy Pháo」 xuyên thủng bức tường ánh sáng trong nháy mắt, một lớp, hai lớp, ba lớp tường ánh sáng đồng loạt vỡ tan, rơi vào cơ thể Sylveon!

"Bưi!!" Sylveon nghiến chặt răng, bị va chạm lùi về sau, với chỉ số phòng thủ đặc biệt kinh người, đã đỡ được 「Thủy Pháo」.

"Kame..." Blastoise ánh mắt vô cùng ngưng trọng.

Trước mắt, là Sylveon đã được cường hóa bởi 「Geomancy」, lông trắng tuyết phát ra hào quang, ánh mắt hung hãn.

"Bưi! (▼mãnh ▼#)" Blastoise nhìn lại Trainer, Lục Dã mượn Năng lượng của Victini, giơ tay phải lên: "Blastoise ——Mega Tiến hóa!!" "Kame!!" Ánh sáng rực rỡ bùng lên giữa sân đấu.

Ông —— Đồng tử của Mega Blastoise lóe lên ánh sáng đỏ, trán nhô ra, phía sau dựng lên một khẩu pháo đài khổng lồ.

Các bệ phóng ở hai bên cánh tay như súng xung kích.

Tuy nhiên, Blastoise đang trong trạng thái "đơ" sau 「Thủy Pháo」, đứng im bất động, nhíu chặt mày, chỉ có thể dựa vào pháo đài phía sau 'bành' một tiếng bắn ra quả cầu nước lên trời! 「Xung Nước」!

Quả cầu nước vỡ thành bốn năm mảnh, như thác nước từ trời đổ xuống, dội thẳng vào đầu!

Sau khi được 「Geomancy」 tăng 100%, cộng thêm chỉ số Phòng thủ đặc biệt vốn đã kinh người của Sylveon...

Lục lão sư không hề lo Sylveon bị thương, ngược lại còn lo lắng về chi phí y tế cho Blastoise!

"Toang rồi!" Thấy luồng sáng trắng hủy diệt bùng ra từ miệng Sylveon, Lục lão sư mí mắt giật điên cuồng.

Cứ nghĩ đã không ai làm Blastoise bị thương được nữa...

Quên mất trong trận đấu nội bộ, còn có chị cả!

"Bưi!!" Sylveon bắn ra một đạo 「Tia Siêu Năng」 chói mắt, luồng sáng như thủy triều nuốt chửng Mega Blastoise đang phòng thủ!!

Lục Dã mí mắt giật mạnh.

Không tính toán nổi nữa rồi...

Uy lực của phát 「Tia Siêu Năng」 này lên đến mười ba nghìn điểm!

Mấy nhóc Pokémon vẻ mặt khác nhau.

"Ghos~ o(ﾟДﾟ)ttsu!" "Gạc... (´ᴗ̈ᴗ̈)σ" "Bíp bíp...

Không hiểu được, lạc thoát! o(TへTo)" Khói đen tan đi.

Mega Blastoise giải trừ Mega Tiến hóa, nửa quỳ trên đất, mai rùa tỏa ra khói đen, nó nhìn lại mai rùa của mình, từ từ giơ móng vuốt lên: "Kame..." Mấy nhóc Pokémon vẻ mặt chấn động.

Blastoise bất khả chiến bại đã ngã xuống!

"Bưi~" Sylveon kiêu hãnh lắc lắc dải lụa.

Ai dám xưng vô địch, kẻ nào dám nói bất bại!

Trên sân tĩnh lặng không một tiếng động, dư chấn của 「Tia Siêu Năng」 làm vỡ tung Light Screen của Latias, chấn động cả Prism Tower.

Lục lão sư nuốt nước bọt.

Đây, đây chính là Sylveon khi cầm Pixie Plate!

Nhìn Clembot, phát hiện cậu ta đã rơi vào chế độ "tử cơ".

"Ghos..." Gengar ngơ ngác ngẩng đầu, nhìn Lục Dã.

Lục Dã: "Không cần đánh nữa... gọi đội sửa chữa đến trước đã..." *** Hoàng hôn buông xuống.

Bảng xếp hạng nội bộ của đội Lục lão sư, nóng hổi vừa ra lò.

Lần lượt là: Gengar, Sylveon, Blastoise, Togepi, Arcanine, Tyranitar, Sirfetch'd.

Cuối cùng ngay cả bạn học Koraku làm trọng tài cũng đích thân lên sân, đáng tiếc thất bại dưới tay Sirfetch'd.

Gengar với tư cách Trainer, xếp hạng nhất là điều không phải bàn cãi.

Sylveon chiến thắng Mega Blastoise, lại là một "bất ngờ" không hề nhỏ...

Lục lão sư coi như đã hiểu, Pokémon nhà mình, đứa nào đứa nấy đều thân mang tuyệt kỹ!

Trước khi trở về Đông Hoàng.

Lục lão sư quyết định mở buổi livestream đã lâu không có, đồng thời công bố tin tức mình sẽ thách đấu Victory Road.

Kịch bản đã được xác định rồi.

Kịch bản của Sinnoh gọi là Lễ Hội Sinnoh...

Kỳ này à, kỳ này gọi là "Chiến Thần Trở Lại!" *** Ngày 21 tháng 9, thứ Ba, Tết Trung Thu.

Hai bên đường Lumiose City, cây Gotoh lá rụng chất đống.

Người đi bộ lướt qua những tòa kiến trúc trắng san sát, con đường kéo dài đến tận Prism Tower cuối phố.

"Quý khách vui lòng đi lối này, sử dụng 「Dịch vụ vận chuyển Gogoat」 đặc trưng của Lumiose City để đến thẳng Prism Tower!" Trên con đường lát gạch, du khách tay cầm cờ nhỏ, vẻ mặt hiếu kỳ, leo lên Gogoat.

Đúng vào ngày thu, cây cỏ trên lưng Gogoat hơi ngả vàng, nhai Berry, chậm rãi di chuyển trên con đường vàng óng.

Lục Dã mặc áo khoác gió màu vàng nhạt, ôm một túi lớn nguyên liệu, chú ý nhìn hàng Gogoat đi lại trật tự.

"Bưi?" Sylveon dùng dải lụa kéo tay cậu, ngẩng đôi mắt xanh thẳm lên.

"Đến Lumiose City lâu như vậy, đây là lần đầu tiên anh thấy cái này đấy." Lục Dã cười nói.

Anh nhớ, đây vẫn là một ngành kinh doanh của Rocket Logistics, giá cả so với taxi đắt đỏ ở Lumiose còn "bình dân" hơn nhiều.

"Bưi..." Sylveon bất động, nhìn chằm chằm hàng Gogoat đang đi ngang qua phía trước.

Không biết có phải ảo giác không, bước chân của mấy con Gogoat dường như nhanh hơn một chút.

Lục Dã ôm túi nguyên liệu, rẽ vào đại lộ South Boulevard yên bình và xinh đẹp.

Suốt đường đi qua những hàng cây rực rỡ, đi đến góc phố, là quán cà phê với ô che nắng và bàn ghế trắng, trên bảng đen ghi "Món Quán Trưởng Đề Cử" hôm nay. 【Sữa lắc trái cây Miltank ✪, Bánh Giselle caramel nướng thơm Vulpix ✪✪, Bánh Trung Thu ngũ nhân Lunatone ✪✪✪✪】 "Món cuối cùng chính là kiệt tác của tôi đó!" Lục Dã cảm thán.

Dịp Trung Thu, đương nhiên phải có chút đặc sản ẩm thực của Đông Hoàng rồi.

Hôm nay sẽ cùng Cynthia và các Pokémon đón Trung Thu ở quán cà phê, nên Lục lão sư đã dậy sớm, đặc biệt mua nguyên liệu tươi ngon nhất.

Đợi đến tối ngắm trăng xong, còn có tiết mục Livestream đặc biệt, nhân tiện công bố tin tức 'thách đấu Victory Road'.

Lục lão sư thậm chí đã nghĩ xong cả đội hình giải trí cho Livestream rồi. 【Smeargle Phi Tiêu Nước, Palossand Giáp Yếu Điểm】 Đánh Mã Shujin có lẽ hơi khó.

Đánh Akin để làm tư liệu cắt ghép thì dễ như trở bàn tay!

Tiếng chuông gió leng keng, trong trẻo vang lên.

Lục Dã bước vào quán, không có khách hàng nào, Steenee đang ngồi trò chuyện với Meowstic.

"Ni phu?" Steenee hai tay ôm mặt, đôi mắt đỏ ngập tròn.

Tối nay quán trưởng muốn tổ chức tiệc à?

Meowstic không nói gì gật đầu, đôi mắt lóe lên ánh sáng xanh, dùng niệm lực điều khiển ấm trà, rót đầy nước vào ly thủy tinh trống rỗng của Steenee.

"Ni phu~" Steenee như học sinh tiểu học đặt hai tay song song,

vung vẩy hai chân.

Thật là không thể tin được~ Indeedee nghiêm túc đứng ở quầy bar, đột nhiên ho khan một tiếng.

Steenee và Meowstic quay đầu lại, chỉ thấy quán trưởng đứng ở cửa, tức thì giật mình.

Tăng!

Cả hai đứng dậy, cầm lấy cây chổi và khay trà để bên cạnh, khuôn mặt nhỏ thể hiện sự 'nghiêm túc làm việc'.

Lục Dã bật cười: "Hôm nay là Trung Thu, nên tối nay sẽ có một bữa tiệc." Steenee và Meowstic dừng bước, ngơ ngác nhìn quán trưởng.

"Anh còn đặc biệt làm bánh Trung Thu ngũ nhân... khụ, ai thấy cũng có phần, không muốn cũng phải lấy!" Steenee và Meowstic nhìn nhau.

Indeedee che miệng cười nhẹ, lại lần nữa dâng lên ý thân cận với quán trưởng. *** Sân vườn, sắc thu dần đậm.

Cây Thế Giới vẫn che bóng rậm rạp, dưới sự dao động của nó, mấy cây Revival Herb gần đó khẽ lay động.

"Bưi~" Sylveon nhảy về phía xích đu bên cây.

"Ban Kỷ!" Tyranitar ngồi xổm trong hố cát, giơ cao xẻng cát, chào Lục lão sư.

"Gào ồ..." Arcanine nằm nghiêng trên hành lang, mông và cái đuôi lớn đang hướng về phía mình, ngẩng đầu nhìn lại, vẫy vẫy đuôi, rồi lại nằm xuống.

Lục Dã nhìn về phía gốc cây.

Một đường hầm được che phủ bằng cát, trông đặc biệt đột ngột.

Đó là con đường nhỏ dẫn đến vương quốc khoáng thạch... mỗi tháng sẽ có Carbink mang theo Diamond đến, giao dịch Berry với Lục lão sư.

Đợi đến khi Diancie xử lý xong việc quốc gia, lúc rảnh rỗi cũng sẽ đến chơi.

Lục Dã cảm thấy, cảnh tượng đáng gọi là 'kỳ quan' này, khi Steven đến tham quan mà không thu vé của cậu ta thì không nói nổi.

Đây chính là, ép Diancie để ra lệnh cho Steven! (ngộ nhận) Trong sân vườn, xung quanh Cây Thế Giới là vườn dược liệu, phía trước là sân đấu hình chữ nhật, phía sau là một bãi cỏ điểm xuyết hoa tươi.

Đó là do Roserade của Cynthia trồng.

Chăm sóc hoa cỏ là sở thích của cô ấy.

Gengar thỉnh thoảng cũng đẩy máy cắt Rotom, phát ra tiếng 'Grass Grass tảo tảo tảo' ầm ĩ, giúp cắt cỏ.

Điều này đương nhiên không thiếu những lời cằn nhằn của Roserade.

Trong bãi cỏ, thỉnh thoảng cũng có thể phát hiện Spiritomb ngụy trang, Gastrodon coi trời bằng vung, Togepi chơi trốn tìm, Sirfetch'd lười biếng...

Lúc này, truyền đến một trận cười vui vẻ.

Lục Dã ôm túi lớn, đứng dưới bầu trời thu trong xanh, nheo mắt nhìn lên nóc nhà.

Soul Dew ở cổ Latias, dưới ánh nắng lấp lánh tỏa sáng, lông vũ đỏ trắng rõ ràng, đôi mắt cong cong.

Chương 705

Ngắm nhìn Latias bay lượn, khác với Metagross với những động tác mạnh mẽ, phun lửa, nó có một vẻ đẹp nhẹ nhàng.

Bên cạnh Latias, Meloetta cười tươi, bay lượn theo.

“Nimi~” Victini 'a ồ' một miếng Macaron, hạnh phúc mỉm cười.

Lục Dã vô thức mỉm cười, nhìn quanh trái phải, tìm kiếm bóng dáng một Pokémon nào đó.

Đằng sau thân cây, một bóng đen kéo dài, sương trắng cuồn cuộn.

Darkrai dựa vào thân cây, khoanh tay, đôi mắt xanh lam ngước nhìn bầu trời thu, như có điều suy tư.

Bên tai truyền đến tiếng hát nhẹ nhàng của Meloetta, Darkrai bật cười, nhắm mắt lại.

Đó là một tháp chuông cao vút mây, âm nhạc xoa dịu lửa giận và thù hận, thiếu nữ thôn quê xoay tròn nhảy múa trên thị trấn, nụ cười ấy biến thành Alice, rồi lại đột nhiên biến thành Lục Dã với mái tóc 'bím tóc bánh quai chèo'...

Darkrai chợt mở mắt, lưng đổ mồ hôi.

Quỷ thần ơi, mình vậy mà cũng mơ thấy Ác Mộng! *** Tiếng chìa khóa xoay, ổ khóa kêu.

“Tôi về rồi ——” Lục Dã một tay ôm túi lớn, cởi giày, tháo cúc áo khoác gió.

“Cháp Kỷ Doy~ ヾ(◍°∇°◍)ﾉﾞ” Togepi 'piakỷ piakỷ' chạy xíu xiu lại gần.

Cynthia khoanh đôi chân dài ngồi trên thảm, mái tóc vàng xõa trên

đất, cầm tay cầm, chú ý nhìn màn hình hiển thị gần ngay trước mặt, nói: “Togepi nói, chào mừng anh về nhà.” “Em đã có thể phiên dịch tiếng Pokémon rồi à?” “Đương nhiên rồi~” Cynthia khẽ cười nhếch mép.

“Cẩn thận cận thị đấy.” Lục Dã liếc nhìn màn hình, thuận miệng nói.

“Trainer ở Celestic Town, từ trước đến nay không bao giờ cận thị.” Lục Dã đi về phía nhà bếp: “Vậy cái kính gọng mảnh của em...” “Đó là để đọc sách rõ hơn thôi mà.” Từ góc nhìn phía sau, mái tóc vàng của Cynthia như thác nước, hai bên cài kẹp tóc, phía trước bày hộp máy chơi game, bên cạnh chất đống sách dày, giấy in trắng, và những bản nháp vò nát.

“Báo cáo nghiên cứu mà bà nội nói hả?” Lục Dã nhìn đống giấy nháp.

“Đúng vậy... không biết bắt đầu từ đâu, nên chơi game tìm cảm hứng.” Cynthia hơi lộ vẻ khổ não.

“Lúc này, anh thường vào nhóm chat, xem mấy thành viên quỹ tài lại có ý tưởng mới gì.” Lục Dã cười nói.

“Nói đến chuyện này...” Cynthia ánh mắt hơi lóe lên, nhớ lại chủ đề trong nhóm chat: “Hôm nay là Trung Thu à?” Lục Dã gật đầu: “Là ngày đoàn tụ với gia đình, cùng ăn bánh Trung Thu ngắm trăng.” “A... không kịp về Celestic Town rồi.” Cynthia khẽ kêu lên, rồi lại ngước mắt nhìn: “Vậy anh...” “Anh đã báo bình an với hai cụ rồi.” Lục Dã nói: “Chính là cái gọi là 'hải thượng sinh minh nguyệt, thiên nhai cộng thử thì' đó.” Cách xa nhau nhưng cùng ngắm trăng sáng, nỗi nhớ nhung cũng có thể vơi bớt.

Cynthia nhìn Lục Dã đang nghiêm túc, một lúc sau, khẽ cười, nói: “Trung Thu có cần tặng quà gì không?” Nhắc đến cái này, Lục Dã

hứng thú.

“Bánh Trung Thu là được rồi.

Anh làm nhân sen, đậu xanh, trứng muối...

Đặc biệt là ngũ nhân, Trung Thu mà không có bánh Trung Thu ngũ nhân thì không trọn vẹn!” Gengar vẻ mặt khó xử, quay sang Victini đang tò mò, hào phóng vẫy tay nói: “Ghos! (￣▽￣)/” Năm ngoái tôi ăn vị ngũ nhân rồi, năm nay để mấy đứa nếm thử trước đi!

“Nimi~°*̥(∗*⁰̤0)*” Victini mắt lấp lánh sao.

Tuyệt vời quá, tuyệt vời quá nha~ *** Trong Group Chat.

Akin đang phàn nàn về gian thương.

“Cái bánh Trung Thu bán cho Silver là đồ giả phải không, khó ăn quá.” “Nói bậy.” Blue Oak phản bác: “Làm sao có thể là đồ giả, đều là tôi tự tay làm đấy!” Silver: “...” Thực ra cũng không đến nỗi khó ăn như vậy...

Bruno khoanh tay, nhớ lại hộp bánh Trung Thu lễ hội mà mình mua trên mạng.

Mùi vị rất ngon... nhưng ngon nhất, quả nhiên vẫn là Rage Candy Bar!

Long Sư Lance ngồi trong văn phòng trống rỗng, cầm cốc giữ nhiệt, điềm tĩnh nói: “Lại là một Trung Thu cô đơn nữa rồi.” Cấp dưới Falkner rùng mình, nghe ra ý ngoài lời của lãnh đạo, lớn tiếng nói: “Tối nay tôi sẽ phản công!” Lucian mắt lóe lên ấm áp: “Vậy Trung Thu cơ bản là không nghỉ phải không?” “Cái đó gọi là nghỉ bù.” Lục lão sư sửa lời.

Huống hồ Sinnoh làm gì có Trung Thu.

Nghỉ bù thì có, dù sao Cynthia và Lucian cũng thường xuyên nghỉ

bù...

Bên Pewter Gym.

Brock đáng tin cậy và hiền lành, tự tay làm bánh Trung Thu cho các em, thu hút một tràng reo hò.

Thị trấn Pallet, Red, Blue Oak, Yellow, cộng thêm Giáo sư Oak cùng đoàn tụ.

Thị trấn New Bark, Gold, Silver, Crystal, Green, nâng chén uống rượu.

Thành phố Petalburg, Wallace, Steven, Ruby và Sapphire cộng thêm phụ huynh hai bên, như một buổi tụ hội lớn.

Lumiose City, Lục lão sư bắt tay vào làm bữa tối, Cynthia và các Pokémon cùng chơi đùa.

Trong Group Chat đột nhiên im lặng.

Tích tích tích, tin nhắn nhấp nháy.

Lorelei u u nhắc lại: "Lại là một Trung Thu cô đơn nữa rồi..." *** Lumiose City, quán cà phê.

Đèn đóm sáng trưng, ánh sáng ấm áp chiếu lên những món ăn trên bàn tròn trông thật ngon miệng và hấp dẫn.

Bên trong là những Pokémon đang nô đùa.

Delibird khoác vai cái túi lớn, gặp Pokémon nào cũng đưa một phần quà.

Đều là những món đồ nhỏ Delibird dùng tiền công mua, bi thủy tinh, White Herb... tuy không đáng giá nhưng vô cùng có tâm.

Thấy Pokémon nhận được quà cười toe toét, Delibird cũng sẽ cười theo.

“Cháp Kỷ Doy~” Togepi đi đến trước mặt Delibird.

“Ô!” Delibird đặt hành lý xuống, vùi đầu vào túi tìm kiếm.

Cậu cũng muốn quà à?

Đợi tôi tìm kỹ đã...

“Doy!” Togepi khẽ chạm vào Delibird.

Delibird ngẩng đầu lên.

“Cháp Kỷ Doy~(ﾉ ▽)ﾉ” Togepi với vẻ mặt tươi cười, hai tay đưa tới một hộp quà lớn: Tôi không phải muốn quà, tôi là đến tặng quà cho cậu đó~!

Delibird đứng đơ ra.

Nó đưa bàn tay run rẩy ra, không dám tin nhận lấy hộp quà lớn, tháo dải ruy băng, bên trong là một chai Coca-Cola lớn được trang trí bằng dải ruy băng.

Delibird: “Ô... (ಥ ಥ)” Đây là món quà tuyệt vời nhất tôi từng nhận được!

Cynthia ánh mắt ngưng trọng, một tay chống cằm, ánh mắt di chuyển qua lại.

“Sao thế?” Cynthia khó khăn nói: “Em đang nghĩ... tại sao, bánh Trung Thu, lại có nhiều vị đến thế...” Trên bàn bày đầy các đĩa nhỏ đủ màu sắc, bánh Trung Thu tạo hình tinh xảo, bóng bẩy hấp dẫn, hương vị càng đa dạng.

Lục Dã hắc hắc cười nói: “Anh cố ý đấy, em cứ việc chọn đi!” Cynthia cao quý cười nhẹ, đôi mắt xám lấp lánh nhìn Lục Dã, vươn ngón tay ngọc ngà, véo má Lục Dã.

“Đau, đau.” “Em căn bản không dùng lực.” “Thế à, xin lỗi, anh kêu sớm quá.” Lục Dã mặt dày nói.

Cynthia bất lực cười nhẹ, khoanh tay, một lúc sau, cuối cùng cũng hạ quyết tâm.

Nhìn về phía những chiếc bánh Trung Thu đủ loại trước mặt, ánh mắt Cynthia, dường như bùng lên ngọn lửa!

Lục Dã: "Tôi thấy 'linh hồn' rồi!" "Quyết định là em rồi —— nhân đậu xanh!" Cynthia kêu lên.

Cô ấy với cánh tay không chút chần chừ, cầm lấy bánh Trung Thu.

"Hanh hanh~ nhân đậu xanh." Cynthia hai tay nâng lấy miếng bánh Trung Thu đậu xanh vừa cắn, khóe môi hạnh phúc cong lên.

Lục Dã: "...Thực ra còn có bánh Trung Thu nhân kem nữa đấy." Cynthia mắt sáng rực: "Đâu cơ!" Món ăn trên bàn tròn phong phú ngập tràn, càng giống hình thức buffet.

Các Pokémon lại một lần nữa bị tài nghệ của Lục lão sư chinh phục.

"Bánh Trung Thu ngũ nhân ngon mà." Cynthia cầm bánh Trung Thu, tay phủ đầy vụn, khó hiểu hỏi.

"Đúng vậy, chỉ là Gengar không thích ăn thôi —— À, đây là bánh Trung Thu ngũ nhân của cửa hàng online của Blue Oak, em có thể nếm thử xem." Lục Dã đưa qua bao bì.

Cynthia nếm thử một miếng, ánh mắt hơi lóe lên, rồi đưa lại: "Ngon lắm, giữ lại cho anh đi." Lục Dã: "Anh không mắc bẫy sơ cấp thế này đâu!" Cynthia: "..." Lục Dã: "...Tôi ăn." *** Đêm dần sâu, trời thu mát lạnh.

Lục Dã và Cynthia nắm tay nhau, đi ra sân giữa.

Ánh trăng như nước, sương đêm lấp lánh.

Cậu quay đầu nhìn Cynthia bên cạnh.

Ánh trăng phủ lên khuôn mặt cô một lớp bạc lấp lánh, gương mặt nghiêng cao ráo tinh tế, khóe môi cong lên.

Xung quanh là tiếng cười đùa của mấy nhóc Pokémon.

Lục Dã trong lòng khẽ động, cảm thấy quen thuộc, lại thấy yên bình và tĩnh lặng. *** Trở lại trong nhà.

"Tối nay livestream à?" "Đúng vậy, em có muốn xem không, hoặc là chỉ đạo bên cạnh." "Không thành vấn đề~" Ngồi xuống chiếc ghế gaming đã lâu không đụng tới, Lục Dã hoạt động ngón tay, lẩm bẩm: "Lần livestream trước là khi nào nhỉ?

Hình như vẫn là lần trước..." Tiêu đề phòng livestream được chỉnh sửa thành: 《Đội hình giải trí!

Victory Road của Lục lão sư》 Lục Dã click mở ghi hình, hơi ngẩn người.

Ngay khoảnh khắc vừa mở stream, lượng người xem của phòng livestream tăng vọt với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường, vừa vào đã có người donate mấy phát "Rocket Khủng"!

"Vãi chưởng, không nhìn lầm chứ?" "Truyền đi, Streamer sống lại rồi!!" "Lục lão sư stream hay không không quan trọng, chủ yếu là Cynthia, Cynthia của tôi..." Trong tình huống không hề có dấu hiệu sẽ stream lại, trong vòng mười phút, lượng người xem đã vượt mốc hai triệu.

Lượng lớn bình luận và quà tặng tràn ngập màn hình, nhưng Lục lão sư căn bản không có ý định lộ mặt.

Và điều này, khiến các "thủy hữu" nhận ra một điều —— kỳ này là một trận đấu "dạy học" nghiêm túc!

"Bóc phốt đi!" "Trời đất ơi, không có video của Lục lão sư xem nữa, tôi sắp chết đói rồi!" "Nhanh chóng tiến lên tiêu diệt Team

Sunny!" Lục lão sư nói: "Kỳ này tôi mang đến hai bộ đội hình giải trí, sức mạnh không thể nói là cao lắm, nhưng trong một môi trường lạnh nhạt, không có lý tưởng, thiếu niềm tin, chúng luôn có thể tạo ra những màn trình diễn đặc biệt." "Pokémon nhỏ yếu, nhờ chiến thuật và chỉ huy, chiến thắng Pokémon có chỉ số cơ bản mạnh mẽ, vốn dĩ là sự lãng mạn của Pokémon Battle." "Mặc dù thường xuyên bị 'phe chiến đấu' chỉ trích... nhưng đấu Pokémon Battle, chính là phải mang theo nụ cười!" Lục lão sư nhếch môi, mở trình chỉnh sửa đội hình, kéo hai Pokémon vào đội...

"Hôm nay tôi muốn giới thiệu với mọi người, chính là Pokémon này… Palossand vùng Alola!" Trên màn hình, Palossand trông như một lâu đài cát màu cam vàng, đôi mắt và miệng giống như cửa sổ lâu đài, trên đầu cắm một chiếc xẻng cát.

Lục lão sư nghiêm túc nói: "Đầu tiên, tôi muốn nhắc nhở mọi người, Palossand là Pokémon hệ Ma, cực kỳ nguy hiểm, có thói quen săn bắt sinh vật và cướp lấy sinh mệnh." "Trên bãi biển Alola, nếu nhìn thấy một chiếc xẻng cát màu đỏ không rõ nguồn gốc, tuyệt đối đừng 'thủ tiện' mà nhổ lên, bởi vì một khi con người hoặc Pokémon nhổ chiếc xẻng cát đó, Palossand đang ngủ say sẽ tỉnh dậy, và sau đó sẽ bị nó khống chế!" Nghe Lục lão sư phổ cập kiến thức một cách nghiêm túc, dân mạng cũng không trêu chọc gì.

"Tôi ở Alola đây, Lục lão sư nói cực kỳ chính xác, gặp xẻng cát đỏ trên bãi biển là phải hết sức cẩn thận nha!" "Cục cát ngớ ngẩn này trông vậy mà nguy hiểm ghê…" "Đề nghị Lục lão sư lần sau đi Alola bắt hải sản, tiện thể giám định Pokémon luôn!" Thấy bình luận này, Lục lão sư hơi sững người.

Bắt hải sản ư?

Nghe có vẻ khả thi đấy chứ.

Nếu có cơ hội đi Alola nghỉ dưỡng, tiện thể làm luôn chương trình mới này.

"Quay lại với bài học chiến thuật của chúng ta." Lục lão sư tiếp tục nói: "Palossand có một khả năng đặc biệt tên là 'Water Compaction' (Ngộ Thủy Ngưng Cố), hiệu quả là khi bị tấn công bởi chiêu hệ Nước, Phòng Thủ sẽ tăng lên đáng kể." "Palossand có hệ kép là Ma và Đất.

Vì hệ Đất của nó rất rõ ràng, nên nhiều Huấn luyện viên khi gặp Palossand thường vô thức phái Pokémon hệ Nước ra, điều này càng làm tăng thêm mối đe dọa của nó.

Vì vậy, khi gặp Palossand, mọi người đừng hoảng sợ, hãy nhẩm lại bảng khắc chế hệ, và chỉ cần tung ra một Pokémon hệ Cỏ phổ biến là được." Khung chat livestream tràn ngập bình luận.

"Tăng thêm kiến thức rồi!" "Thế nên tâm pháp nhập môn của Huấn luyện viên là bảng khắc chế hệ à 2333" "Sợ đến mức không dám ăn cơm hộp nữa… Mấy cái này đều là kỹ năng sinh tồn nhỏ bé mà!" Xa xôi ngoài Norman, vùng Alola lại có những Pokémon nguy hiểm như vậy.

Nhiều Huấn luyện viên chưa từng rời khỏi khu vực bản địa cảm thấy vừa xúc động, vừa may mắn khi đã xem video này.

"Kiến thức sinh tồn 'vô dụng' ngoài trời lại tăng thêm rồi… nhưng ai mà biết được nó có thật sự vô dụng không chứ?" Dân mạng càng tò mò hơn, không biết Lục lão sư sẽ sử dụng Pokémon kỳ lạ như Palossand này để tạo ra chiến thuật như thế nào.

"Chúng ta sẽ tận dụng chính khả năng 'Water Compaction'." Lục lão sư nói: "Khi bị tấn công bằng chiêu hệ Nước, Phòng Thủ của Palossand sẽ tăng mạnh.

Giả sử đây là một Palossand mang 'Weakness Policy', thì Tấn Công Đặc Biệt và Tấn Công cũng sẽ tăng mạnh." "Kết hợp với chiêu thức tấn công liên tục như 'Water Shuriken' (Thủy Thủ Kiếm), trong một lượt đấu, Phòng Thủ của Palossand thậm chí có thể tăng lên gấp bốn lần so với ban đầu, cả Tấn Công lẫn Tấn Công Đặc Biệt cũng sẽ được tăng cường đáng kể." "Ngoài khả năng đặc biệt, Palossand còn sở hữu chiêu độc quyền 'Shore Up' (Trú Ẩn Cát), được mệnh danh là Hồi Phục của hệ Đất, bị đánh tàn phế là có thể hồi đầy máu ngay lập tức!" Khung chat livestream rúng động.

"Vãi chưởng, bẩn quá rồi!" "Phòng Thủ của Onix đã lên đến một vạn… Xin lỗi, lạc đề rồi." "Không hiểu thì hỏi, Water Shuriken đánh chết Palossand thì làm sao?" "Câu hỏi hay!" Lục lão sư khen ngợi: "Để tránh tình huống này, chúng ta cần Pokémon thứ hai – Smeargle." "Pokémon có thể học 'Water Shuriken' chỉ có Greninja, Accelgor… và Smeargle, Pokémon có thể học mọi thứ.

Accelgor cũng có những ưu điểm riêng, nhưng để tránh việc gây 'critical hit' đánh chết Palossand… chúng ta vẫn nên dùng Smeargle!" Khung chat lại một trận 2333.

Với nhân phẩm của Lục lão sư, khả năng đó quả thật có thể xảy ra!

Trên màn hình, bên cạnh Palossand, có một Smeargle với ánh mắt đờ đẫn, tay cầm đuôi.

Lục lão sư nói: "Smeargle dùng 'Water Shuriken' để kích hoạt Weakness Policy và khả năng của Palossand, sau đó dùng 'Follow Me' (Dẫn Dụ) để tạo không gian tấn công cho đồng đội." "Đây chính là cách Pokémon yếu ớt, nhờ phối hợp chiến thuật, tạo ra Combo!" Khung chat lại một lần nữa đón đợt cao trào.

"Ôi trời, ông gọi cái này là yếu ớt à?" "Đây là chiêu trò âm binh gì

vậy!" "Phía trước chúng ta đã nói, sau khi kích hoạt, Tấn Công và Tấn Công Đặc Biệt của Palossand là hai trăm phần trăm so với ban đầu, Phòng Thủ là bốn trăm phần trăm so với ban đầu." Lục lão sư nói, "Và có một chiêu thức, 'Psych Up' (Tăng Cường Tinh Thần), có thể khiến chỉ số của bản thân tương đồng với Palossand." "Pokémon thứ ba, chúng ta mang theo Pokémon có thể học 'Psych Up', tốt nhất là Pokémon tốc độ cao – tôi đề xuất là Espeon, kết hợp với 'Sức Mạnh Phụ Trợ' (Auxiliary Power) sẽ có uy lực bùng nổ.

Những bạn nào không có Espeon thì có thể dùng Golduck thay thế." Dân mạng tiếp lời: "Bạn nào không có Golduck thì có thể dùng Psyduck thay thế." "Bạn nào không có thì không cần xem tiếp nữa." "Chiến thuật này có 'dương gian' không vậy!" "Vì là sáu chọn bốn." Lục lão sư nói: "Pokémon thứ tư mọi người có thể chọn là Pokémon có chiêu 'Gió Đuôi' (Tailwind) như Togekiss." Sau khi cấu hình đội hình, Lục lão sư bấm nút ghép trận.

"Mời vị 'khách mời bị hại' đầu tiên!" …… Hòn đảo phía Đông Alola, đảo Ula'ula.

Là hòn đảo lớn nhất Alola, Thần đảo của Ula'ula là Tapu Moomoo trông như trâu bò, Vua đảo là Nanu.

Thành phố Malie, Thư viện Malie.

Nơi đây sở hữu bộ sưu tập sách phong phú nhất Ula'ula, những giá sách xếp hàng dài bao quanh, cầu thang dẫn lên các tầng giá sách cao.

Chương 706

Bốn giờ sáng, vạn vật đều yên tĩnh.

Bên trong thư viện, ánh đèn dịu nhẹ của Braixen bừng sáng, một thiếu nữ tóc ngắn màu tím đang ngồi trên giá sách cao đọc sách.

Shiny Mimikyu cài nơ bướm, khẽ sột soạt, dùng móng vuốt cào qua một cuốn sách, đưa cho thiếu nữ tóc tím.

"Cảm ơn nhóc Mimikyu nha~" Acerola chống cằm, môi mím lại, cười nói: "Mấy giờ rồi?" Mimikyu đưa điện thoại tới.

Acerola cầm điện thoại, vươn vai: "Mới bốn giờ… vẫn có thể xem video thêm một lúc nữa mà!" Cô thiếu nữ sống về đêm này sở hữu khả năng thân thiện đặc biệt, có thể thu hút Pokémon hệ Ma và nhận được sự yêu mến của chúng.

Shiny Mimikyu của cô, bên dưới lớp vỏ bọc là một Pokémon hệ Ma thực sự – tương tự như Gastly ở Maiden's Peak, hay các Pokémon hệ Ma canh mộ ở Rừng Vĩnh Hằng.

Khi Pokémon hệ Ma chết đi, chúng sẽ biến thành linh hồn, đi đến Thế giới Ma hoặc lưu lại thế gian.

Acerola dụi dụi mắt, nhấn vào màn hình sáng, làm mới thông tin trên diễn đàn Huấn luyện viên.

Bài đăng được đề xuất cho cô chính là livestream vừa mới lên sóng, với độ hot đã leo lên top xu hướng.

"Livestream từ thành phố Lumiose à… Chênh lệch tám tiếng so với đây lận." Acerola lẩm bẩm, ngón tay khẽ chạm, tiếng gầm gừ phát ra từ màn hình.

"Ta chọn ngươi, Palossand!!" Tai nghe của cô nàng lăn quay,

Acerola rùng mình một cái, nhưng lại nảy sinh một tia tò mò.

Là một chuyên gia hệ Ma, cô đương nhiên nhận ra Palossand, Pokémon hệ Ma đặc trưng của Alola.

Acerola cảm thấy Palossand rất dễ thương, cô thường giúp đỡ những Palossand bị lạc tìm lại xẻng cát của chúng.

"Water Compaction, phối hợp với Water Shuriken sao." Acerola mím môi, mắt sáng lên lấp lánh: "Nghe có vẻ hữu dụng lắm đây www" Counter Shield do Satoshi tự sáng tạo năm đó, dù đã có người sử dụng trong Giải đấu Vô địch, nhưng vẫn khiến Fantina kinh ngạc.

Có lẽ ở đâu đó cũng có Huấn luyện viên đã nghiên cứu ra 'combo' của Water Compaction, nhưng việc dạy học trên livestream, để nhiều người biết đến, lại mang một ý nghĩa khác biệt.

Acerola chống cằm, chuyên tâm theo dõi livestream, khẽ nói: "Là Lục lão sư à… Thường xuyên nghe người ta nhắc đến tên anh ấy mà…" Vị Anh Hùng giải cứu thành phố Opelucid ở Unova, đánh bại Primal Kyogre và Primal Groudon.

Một Huấn luyện viên cấp độ này mà livestream dạy học, dù có nổi tiếng đến mấy cũng không khiến người ta ngạc nhiên!

Bên trong khung hình livestream.

Thẻ bài đấu của hai bên va vào nhau trên không, tóe lên một tràng pháo hoa bắt mắt. 【Hôm nay Lục lão sư có pha xử lý 'gà mờ' nào không】 VS 【Đội đặc nhiệm khảo sát Cao Nguyên Hoang Dã】 "Huấn luyện viên ở Cao Nguyên Hoang Dã cũng đến rồi sao?" "Là cái vùng có tin đồn về ba con chim thần mới đó mà." "Anh ở trên là đại lão đội khảo cổ à, tôi đã theo dõi tài khoản của anh rồi!" Lục Dã sững sờ một chút.

Cao Nguyên Hoang Dã ư?

Cái này là DLC của 《Pokémon: Battle》 mới cập nhật đúng không!

Đối phương mà lôi Regieleki hay Deoxys ra thì mình còn không theo kịp tốc độ nữa là!

Cynthia khẽ nói: "Đội khảo sát Cao Nguyên Hoang Dã, những năm gần đây đã đạt được thành quả vô cùng nổi bật, giành được không ít giải thưởng tại hội nghị nghiên cứu khoa học." Lục Dã khẽ gật đầu.

Ở Cao Nguyên Hoang Dã, tập trung Galarian Trio-Bird, các Thánh Trụ hệ Rồng và Điện, cùng với Calyrex điều khiển hai con ngựa.

Cốt truyện không có gì đặc biệt, khảo cổ, đụng độ các Thú Huyền Thoại.

Calyrex thì đáng nhắc đến hơn.

Thời cổ đại, vị vua thống trị Galar chính là Calyrex.

Còn muốn biết rốt cuộc điều gì đã xảy ra ở Sinnoh cổ đại – 《Arceus》 vẫn chưa phát hành, Lục lão sư đương nhiên không có năng lực tiên tri rồi.

Nhìn kỹ lại, thẻ bài đấu của đối phương là một ông chú trung niên râu quai nón, giống tám phần Chủ tịch Rose.

Đội trưởng khảo sát Cao Nguyên Hoang Dã, Cựu Vô Địch hệ Thép, Peony.

Nếu hỏi vì sao Peony cũng là Vô Địch, là bởi vì Galar khan hiếm nhân lực, giá trị của Vô Địch trước thế hệ Leon rất thấp.

Khi Maruyama Shuichi thống trị Liên minh Galar suốt 13 năm, sau khi ông nghỉ hưu, Peony mới giành được chức Vô Địch.

Trên thẻ Huấn luyện viên là ảnh anh ta thời trẻ, Peony cười phóng khoáng, kiên cường bế con gái "Natsue" Shakoya.

Lục Dã thầm nghĩ: "Vị này là một ông bố 'cuồng con gái' đây mà." Shakoya đến tuổi dậy thì, dần dần phát triển theo hướng "hot girl tóc đen", khiến người cha già Peony vô cùng hụt hẫng… Trên màn hình, Peony mặc bộ đồng phục khảo sát màu cam đỏ, sải bước lớn lên sân đấu.

"Rầm!" Đội hình hai bên hiện ra.

Peony: 【Aggron, Perrserker, Bronzong, Copperajah】 Lục lão sư: 【Palossand, Smeargle, Espeon, Gastrodon】 "Lên đi, Palossand, Smeargle!" Lục Dã chỉ huy.

Ở một bên khác.

Bên ngoài gió tuyết giao nhau, Peony buồn chán ngồi trong lều khảo sát, xoa xoa râu quai nón, lẩm bẩm: "Lục lão sư… tôi hình như có nghe qua cái tên này rồi." Nghe nói là một Huấn luyện viên thiên tài giống như Leon, có độ nổi tiếng không nhỏ ở Galar.

Nhưng mà.

Palossand, nó có thể làm được gì chứ?!

"Bronzong, Trick Room (Không Gian Xoắn) –" Peony hô lớn: "Perrserker, Fake Out (Đánh Lừa)!" Bộ lông của Perrserker cứng cáp như thép, khả năng ẩn 'Steel Will' (Ý Chí Thép), là một buff nhóm hiếm có, có thể tăng sức mạnh cho các chiêu hệ Thép của tất cả Pokémon phe mình.

"Meow!!" Perrserker sải bước lớn xông về phía Smeargle, hai móng vuốt hợp lại, "bộp" một tiếng khép lại cách mắt Smeargle một tấc.

Tuy nhiên, Smeargle vung chiếc đuôi dính đầy sơn, xung quanh sáng lên một hàng rào 'Protect' (Bảo Vệ) màu xanh lục, ngược lại đẩy lùi Perrserker.

Ở một bên khác.

Trên trán Palossand sáng lên một dấu chấm hỏi lớn, vẻ mặt ngây ngốc, 'Amnesia' (Mất Trí Nhớ) đã tăng cường đáng kể Phòng Thủ Đặc Biệt của bản thân!

Một tầng Trick Room bao phủ xung quanh sân đấu.

Bronzong được thu hồi vào PokéBall, thay vào đó là Aggron hùng vĩ gầm thét được phái ra, bộ giáp thép phát ra ánh kim loại sáng bóng!

Cùng lúc đó, Peony xoa cằm, kỳ lạ nhìn về phía Smeargle.

Thành thật mà nói, loại Pokémon này hiếm khi xuất hiện trên sân đấu.

Hơn nữa, Peony cũng không nghĩ rằng Smeargle có thể làm được gì dưới hiệu ứng Trick Room!

"Smeargle, Water Shuriken." Lục lão sư tranh thủ nói: "Water Shuriken có độ ưu tiên cao hơn, dù dưới Trick Room tốc độ nhanh hơn, Smeargle vốn đi sau vẫn có thể ra chiêu trước!" Nhìn thấy Smeargle vung chiếc đuôi dính đầy sơn, ba Thủy Thủ Kiếm hình thành, xé gió bay tới!

Water Shuriken?!

Peony hơi sững người.

Cái này thì làm sao mà gây sát thương được… Chờ đã, mục tiêu của Thủy Thủ Kiếm là đồng đội, Palossand!

Không kịp suy nghĩ kỹ, Peony hét lớn: "Aggron, dùng Ice Punch (Đấm Băng) vào Palossand!" Đông!

Đông!

Aggron di chuyển những bước chân nặng nề, tựa như một ngọn núi sụp đổ, ánh mắt sắc bén dưới chiếc mũ sắt, nắm đấm thép phát ra

luồng Ice Beam cực lạnh!

Khoảng cách giữa hai bên chỉ còn trong gang tấc.

Water Shuriken chạm vào Palossand, một lớp màng năng lượng mỏng vỡ tan, Weakness Policy kích hoạt thành công!

Đồng thời, Palossand kích hoạt Water Compaction, cơ thể cuồn cuộn lớn dần, cát phát ra ánh sáng óng ánh, đứng sừng sững như bức tường thở dài trước mặt Aggron!

Aggron ngẩng đầu, "Bành" một tiếng tung ra Ice Punch, lực đạo mạnh mẽ bùng nổ!

Hiệu quả xuất sắc!

Tuy nhiên, Palossand với Phòng Thủ tăng gấp bốn lần, vẫn đứng vững như bàn thạch, cái miệng há to như chế nhạo.

Peony sững người.

Water Shuriken, trực tiếp đẩy Phòng Thủ của Palossand lên tối đa rồi sao!?

"Đây là 'cào cấu' thật!" "Ice Punch với cái gãi ngứa có khác gì nhau đâu!" Điều khiến Peony tuyệt vọng còn ở phía sau.

Palossand như một bức tường thở dài không thể vượt qua.

Và khi Trick Room kết thúc, Espeon được thay thế vào sân, viên ngọc Ruby trên trán rực sáng, 'Psych Up' kích hoạt, bộ lông phát ra ánh sáng óng ánh! 'Sức Mạnh Phụ Trợ' (Auxiliary Power), với uy lực tăng cường theo chỉ số, tạo thành một tia sáng rực rỡ, bùng nổ trên Aggron đang còn nửa máu, và trực tiếp hạ gục nó!

"Còn có combo này nữa sao?" "Phòng không kịp rồi!" Tỷ số cuối cùng dừng ở 4:1.

Đúng lúc dân mạng cảm thán lại học được một chiêu trò 'bẩn' thì

Lục lão sư lại đưa ra một hệ thống khác.

Ván thứ hai, đối thủ ghép trận vẫn là Peony.

Peony nhìn đội hình đối phương, trợn tròn hai mắt.

"Azurill, Runerigus?" Đây lại là cái đội hình kỳ quái gì vậy!

Lục lão sư nói: "Khả năng của Azurill là 'Huge Power' (Cự Lực), có hiệu quả tăng cường Tấn Công đáng kể.

Còn khả năng 'Wandering Spirit' (Hồn Lang Thang) của Runerigus, khi bị tấn công bởi chiêu tiếp xúc, có thể hoán đổi khả năng." "Trọng điểm của hệ thống này, là Azurill sử dụng 'Brutal Swing' (Vũ Khí Thô Bạo), chuyển 'Huge Power' cho Runerigus, đồng thời kích hoạt 'Weakness Policy', để Runerigus tung ra sát thương bùng nổ!" Acerola nghe mà có chút ngơ ngác.

Hai Pokémon gây sát thương liên tiếp đều là hệ Ma, nhưng cô chưa bao giờ nghĩ rằng còn có thể tận dụng chiến thuật này.

Hệ thống Water Compaction của Palossand, Acerola cũng từng thử tưởng tượng.

Nhưng Runerigus hoán đổi khả năng để có được 'Huge Power', trước giờ chưa từng nghe thấy!

"Có thể thử xem sao…" Acerola chống cằm, mím môi chữ 'w', khẽ nói: "Cảm giác sẽ rất hiệu quả đó!" Cả hai hệ thống đều mang tính giải trí, không giống như Trick Room hay Perish Trap (Bẫy Chết) nghiêm túc.

Tuy nhiên, dân mạng vẫn mở khóa được kiến thức mới.

"Học phế rồi!

Học phế rồi!" "Hết rồi, hai chiến thuật, vậy là hết rồi sao?" "Thành thật mà nói, chính vì có rất nhiều Huấn luyện viên như Lục

lão sư, những chiến thuật mới mới không ngừng được khám phá, Pokémon yếu ớt cũng sẽ không bị chôn vùi… Đây chính là sự lãng mạn của Pokémon!" "Tiêu đề nói về Victory Road (Con Đường Chiến Thắng), rốt cuộc là có ý gì vậy?" "Đó chính là điều tôi sẽ nói tiếp theo…" Lục Dã ngừng một chút.

Thật ra, đi thách đấu Victory Road rất phiền phức, nhưng lại không thể không đi.

Bởi vì… muốn cầu hôn Quán Quân Sinnoh, ít nhất cũng phải có một danh hiệu cho ra trò… Đây cũng là điều Lục lão sư đã cân nhắc.

"Tôi quyết định rồi." Lục lão sư tuyên bố: "Tháng sau sẽ tham gia Victory Road ở Đông Hoàng, thử xem có thể đi được bao xa." Khung chat livestream bỗng chốc im lặng.

Mọi người đều đã từng tưởng tượng cảnh Lục lão sư thách đấu Victory Road.

Nhưng khi anh ấy thật sự tuyên bố tham chiến, cảm xúc lại rơi vào một khoảng lặng.

Đột nhiên.

Những bình luận tràn ngập như thủy triều, lấp đầy màn hình!

"Oaaoo!!" "Khi nào thì mới là Quán Quân Đông Hoàng vậy, Lục lão sư!" "Lục bảo, siêu nhân của tôi!!" Lục Dã nhìn những cuộc thảo luận trong khung chat, khẽ mỉm cười.

Bên tai đột nhiên vang lên tiếng nhắc nhở đã lâu không nghe thấy. 【Đinh!

Nhiệm vụ 'Victory Road' đã khởi động!】 【Mục tiêu nhiệm vụ: Tại Victory Road, ít nhất đạt được vị trí của Tứ Đại Thiên Vương.】 【Phần thưởng nhiệm vụ: 3 Quả Berry hiếm ngẫu nhiên, 1 Cherish Ball (Tứ Đại Thiên Vương); 5 Quả Berry hiếm ngẫu nhiên, 1 Master

Ball! (Quán Quân)】 Lục lão sư sững người một chút.

Lại đúng lúc này mà 'đội mồ sống dậy'… Lục Dã thầm nghĩ: "Berry của ông có đảm bảo chín không đấy." 【?】 Muốn thách đấu Victory Road, các điều kiện cần có như sau, chỉ cần đạt được một trong số đó. 【Giành chức Vô Địch Tứ Cường của Giải Liên Minh ở bất kỳ khu vực nào; Đảm nhiệm vị trí Trưởng Gym ở bất kỳ khu vực nào trong một năm, và nộp đơn lên Liên Minh; Hoàn thành bất kỳ cơ sở Battle nào ở bất kỳ khu vực nào, ví dụ như Subway Battle ở Unova, Battle Frontier ở Hoenn, v.v.】 Những điều kiện này là chung cho mọi khu vực, và sẽ được điều chỉnh tùy theo tình huống.

Lấy ví dụ, giả sử Dakto giành chức Vô Địch Giải Liên Minh Lily of the Valley, anh ta có thể trực tiếp thách đấu Liên Minh Vô Địch, thách thức Tứ Đại Thiên Vương và thậm chí cả Quán Quân.

Còn ở khu vực Đông Hoàng, sau khi giành chức Vô Địch Giải Liên Minh, vẫn cần phải trải qua một vòng kiểm tra của Victory Road.

Từ đó có thể thấy, độ khó để trở thành Quán Quân Liên Minh là cao đến mức nào.

Những "Huấn luyện viên ven đường" gặp phải trên Victory Road, rất có thể chính là Quán Quân của một kỳ Giải Liên Minh nào đó.

Giữa Quán Quân Giải Liên Minh và Quán Quân Liên Minh, có một rào cản lớn, thực lực chênh lệch đáng kể.

Và giá trị của các chức Quán Quân Giải Liên Minh cũng không đồng đều.

Trình độ của Giải Liên Minh Lumiose năm của Alain và Satoshi rõ ràng cao hơn các Giải Liên Minh khác.

Thậm chí còn có cả Lục lão sư 'phá đảo'… Tuy nhiên, Giải Liên Minh Lily of the Valley quả thật là chiếc cúp Vô Địch Giải Liên Minh

đầu tiên mà anh ấy nâng lên.

Vì vậy, Lục Dã có đủ tư cách để thách đấu con đường Đông Hoàng, sau khi đánh bại các Huấn luyện viên khác, anh ấy có thể thách thức Tứ Đại Thiên Vương, Quán Quân.

Hôm qua, tin tức trong khung chat livestream nhanh chóng lan truyền, toàn bộ diễn đàn Huấn luyện viên ở Đông Hoàng rơi vào cảnh sôi động.

"Lục lão sư sắp thách đấu con đường Đông Hoàng rồi sao?" "Tôi đã bảo anh ấy là sau khi 'cân team' liên minh thì quay về Ma Đại để 'tu nghiệp'… mấy người cứ không tin!" "Lục lão sư hồi đó còn mang team bé bỏng đi tham gia Giải Liên Minh Đại Học, làm gỏi luôn rồi." "Cái này gọi là tiền bối 'test' tân binh, học từ Alder đấy! (icon mặt cười nham hiểm)" Lịch sử của Lục lão sư ở Đông Hoàng rõ ràng có thể tra cứu.

Đại khái là thu phục đội hình bé bỏng, debut từ Piplup Cup, sau đó một mạch luyện cấp.

Chỉ trong vỏn vẹn một năm rưỡi, ngay cả đội hình bé bỏng cũng đã được bồi dưỡng thành đội hình cấp Quán Quân… Nhìn khắp các liên minh, cũng chỉ có Red, Green, Leon ba người hiếm hoi làm được!

Còn về đội hình chủ lực của Lục lão sư, các ý kiến vẫn còn gây tranh cãi.

Có người nói là những Pokémon cực kỳ hiếm như Darkrai, Latias.

Cũng có người đồn rằng, đã nhìn thấy anh ấy cưỡi Giratina, Reshiram, Regigigas.

"Tôi ở thị trấn Alamos đây, tận mắt thấy anh ấy dùng dây xích trói Palkia và Dialga!" "Ngày đó tôi thấy một con Rồng Trắng bay vút qua bầu trời, nhìn kỹ lại, Huấn luyện viên trên lưng có chút quen mắt…

chính là Huấn luyện viên đã cướp tiền tiêu vặt của tôi!" "Tôi là người chứng kiến trực tiếp đây!

Regigigas đã đánh Primal Groudon tám nhát!" Vừa nghĩ đến việc trên Victory Road, rất có thể sẽ được chiêm ngưỡng bóng dáng của những Pokémon huyền thoại này.

Cảm giác mạnh mẽ và kỳ ảo trỗi dậy trong lòng dân mạng, nhiệt tình thảo luận trên các diễn đàn lớn lại một lần nữa dâng cao!

Giải Liên Minh Sao Đỏ, Ủy ban sự kiện.

Chương 707

Chủ tịch Đường nhìn về phía vị Quán Quân tiền nhiệm với khuôn mặt rắn rỏi, quấn áo choàng, lông mày nhíu chặt.

"Tại Giải Liên Minh Lily of the Valley của Liên Minh Sinnoh, đã có tiền lệ Latios xuất hiện, nhưng cũng có điều khoản cấm các Thú Thần Thoại và Thú Huyền Thoại tham chiến tại các cơ sở Battle." Chủ tịch Đường suy nghĩ một chút từ ngữ, nói: "Ông thấy… đội hình của Lục Dã, có cần phải hạn chế không?" Quán Quân tiền nhiệm kỳ lạ nói: "Những cái cần hạn chế thì vẫn phải hạn chế thôi… tôi nghĩ vậy." Nếu thật sự phải đấu với Pokémon cấp độ như Reshiram, Giratina… tôi sợ là có nguy hiểm đến tính mạng!

Chủ tịch Đường gật đầu, nhất thời cảm khái.

Năm ngoái, Chủ tịch Đường đã cảm thấy Metronome của Lục Dã rất chắc chắn, không giống như một Huấn luyện viên mới.

Khi đó ông ấy cùng Hiệu trưởng Ma Đại, Chủ tịch Tống đều nghi ngờ, bây giờ nghĩ lại, suy đoán ban đầu không hề sai.

Cậu bé này, quả thật là một Bậc Thầy Pokémon!

Đương nhiên, Liên Minh cũng sẽ không ép buộc Quán Quân phải làm gì.

Quản lý của Liên Minh rất thoải mái, nhờ sự phát triển của công nghệ và năng suất, con người và Pokémon sống hòa bình, mỗi người một nhiệm vụ.

Quán Quân giống như một sự theo đuổi của các Huấn luyện viên.

Có Huấn luyện viên trong chuyến hành trình, tìm được con đường ưng ý, trở thành người lớn đáng tin cậy; có Huấn luyện viên không

ngừng tiến bước, cuối cùng lấy nghề Huấn luyện viên làm kế sinh nhai, trở thành Tứ Đại Thiên Vương hay thậm chí là Quán Quân.

Xuyên suốt các tai họa ập đến, vì trách nhiệm và sứ mệnh, Quán Quân luôn đứng lên, Quán Quân các khu vực còn giúp đỡ lẫn nhau, vì vậy không cần thiết phải ép buộc điều gì.

"Tôi thật sự có chút mong đợi." Chủ tịch Đường ôn hòa cười nói: "Cậu bé này có thể thể hiện như thế nào, và sẽ mang lại bất ngờ lớn đến mức nào!" Quán Quân tiền nhiệm khoanh tay, khuôn mặt lạnh lùng có một tia dao động.

Cựu Quán Quân vừa nhậm chức, lại sắp phải đối đầu với Lục Dã… áp lực lớn như núi!

Nhưng mà.

Ánh mắt Quán Quân tiền nhiệm kiên định.

Để với tư cách là tuyển thủ hạt giống, tham chiến Giải Vô Địch Thế Giới năm tới, mình cũng phải nghiêm túc đối đãi thôi… …… Khu vực Đông Hoàng, Đại học Thượng Hải.

"Mời vào." Lão Hiệu trưởng Đỗ Gitano vuốt vuốt bộ râu bạc, nhìn về phía người đến: "Tiểu Địch, chuyện kinh phí của đội trường Battle?" Huấn luyện viên Địch của đội Ma Đại lắc đầu, cười nói: "Là chuyện của Lục Dã." Đỗ Gitano hơi sững sờ, trong đầu hiện lên hình ảnh thiếu niên tuấn tú có chút điêu ngoa, cười mắng: "Thằng ranh này, một năm không đến lớp, may mà tôi chưa đuổi học nó!" Huấn luyện viên Địch ngạc nhiên nói: "Tôi nhớ là, nếu giành được Quán Quân Giải Liên Minh, thì tín chỉ hệ Battle kiểu gì cũng đã đủ rồi mà… sao lại đuổi học?" "Ặc… hình như nó học hệ Tài Chính." Lão Hiệu trưởng nói.

Hai người nhìn nhau, đồng thời nhìn thấy một tia mơ hồ trong mắt

đối phương.

Câu chuyện về Anh Hùng giải cứu Hoenn đương nhiên đã truyền đến tai họ, lúc đó còn thắc mắc không biết có phải trùng tên hay không.

Kết quả nhìn lại, ôi trời, đúng là sinh viên năm ba khoa Tài chính của trường mình!

"Thằng bé này, năm nhất rất kín tiếng." Huấn luyện viên Địch trầm ngâm nói: "Có lẽ là sau khi gặp Giáo sư Rowan… đã khơi dậy hồi ức về Huấn luyện viên trong nó." "Có liên minh, bọn trẻ mười tuổi đã có thể ra ngoài du hành, nên tôi cũng không quá ngạc nhiên." Lão Hiệu trưởng vuốt vuốt râu bạc, bình tĩnh nói: "Vậy nên, thông tin của cô về nó, là chuyện gì?" "À, là thế này, Lục Dã vừa tuyên bố sẽ tham gia Victory Road kỳ này, sau đó hai hôm nữa sẽ về Thượng Hải." Huấn luyện viên Địch nói.

"Victory Road?" Đỗ Gitano ngạc nhiên nói.

Huấn luyện viên Địch gật đầu: "Nó đã giành chức Quán Quân Giải Liên Minh Lily of the Valley, có đủ tư cách tham gia." Năm đó, Lão Hiệu trưởng cũng đã giành chức Quán Quân Giải Liên Minh Đông Hoàng, thách đấu Victory Road, nhưng không may thất bại.

Đỗ Gitano vuốt râu bạc, trong mắt hiện lên một tia hồi ức.

Có lẽ… giấc mơ thời trẻ của mình, có thể tìm thấy chút bóng dáng ở Lục Dã.

"À, nó còn đặc biệt gọi điện thoại cho tôi… hỏi tôi có cần nó vào đội, tham gia Giải Liên Minh Đại Học năm nay không." Huấn luyện viên Địch nói.

"Khụ khụ!" Lão Hiệu trưởng ho mạnh, lớn tiếng nói: "Giải Liên Minh Đại Học, nó còn có thể tham gia sao?" "Vẫn còn được… nó năm

nay mới năm ba…" Huấn luyện viên Địch nói nhỏ.

Lão Hiệu trưởng ho khụ khụ nói: "Để nó chuyên tâm chuẩn bị cho Victory Road." "Với lại… gửi tất cả bài kiểm tra của một năm qua cho nó một bản, để nó tự bù điểm!" Huấn luyện viên Địch đứng hình, lắp bắp nói: "Học sinh cứu, cứu cả thế giới, còn phải tham gia thi bù sao?" "Có vấn đề gì sao?" Lão Hiệu trưởng bình tĩnh nói.

"Không vấn đề gì, Hiệu trưởng anh minh!" …… Ngày 23 tháng 9, thứ Năm, Thu Phân.

Sau một ngày lan truyền, tin tức Lục lão sư thách đấu Victory Road đã gây ra một làn sóng không nhỏ.

Các thành viên trong nhóm chat cũng lũ lượt hỏi thăm, sau khi nhận được câu trả lời khẳng định thì ai nấy đều có suy nghĩ riêng.

"Chắc là để lấy danh hiệu Quán Quân, tham gia Giải Vô Địch Thế Giới năm tới." Blue Oak bình tĩnh nói: "Như vậy, có thể miễn qua cấp PokéBall và cấp Ultra Ball, trực tiếp thăng cấp Master Ball." "Lục lão sư cuối cùng cũng tham gia Giải Vô Địch Thế Giới rồi sao, rất mong đợi." Leon cười nói.

Satoshi hai mắt sáng rực, tưởng tượng ra Giải Đấu Thế Giới một năm sau, nói: "Tiền bối Red, anh có tham gia không!" "Tùy tình hình thôi." Red khẽ nhếch mép.

"Nhưng mà…" Yellow lo lắng về vết thương cũ ở cổ tay của Red.

"He he, tiểu gia muốn debut ở Giải Vô Địch Thế Giới, trở thành Huấn luyện viên ngôi sao!" Akin xoa xoa mũi.

Silver lạnh lùng nói: "Cậu có lên được cấp Ultra Ball hay không còn là vấn đề đó." Akin xù lông nói: "Nói bậy, giờ xuống tầng, đấu đơn đi!" Whitney vẻ mặt cổ vũ nói: "Vậy là Silver vẫn ở nhà Akin à." Crystal khẽ thở dài: "Hai đứa nó luôn như vậy đó, mọi người đừng để

ý…” Lục lão sư mở nhóm chat, hơi sững sờ.

Tham gia Giải Đấu Thế Giới à?

Mấy người đang nói mấy lời ngốc nghếch gì vậy!

Đương nhiên là giành được Quán Quân rồi thì ‘về vườn’, đi Alola hưởng tuần trăng mật chứ!

Chờ đã.

Lục Dã hơi sững sờ.

Sau khi Victory Road kết thúc vừa đúng vào tháng Giêng, khi đó Giải Liên Minh Lumiose cũng sắp bế mạc.

Hóa ra hành trình của mình và Satoshi là ‘đồng bộ’ sao, cậu ấy cũng sắp lên đường đi Alola à?

“Hóa ra anime quay hơn hai mươi năm, mà timeline mới chưa đầy hai năm à.” Lục Dã lẩm bẩm.

Các thành viên trong nhóm chat hưng phấn thảo luận về Giải Vô Địch Thế Giới năm tới.

Steven, Cynthia, Leon… những Quán Quân của các Liên Minh sẽ tề tựu trên sân khấu của Giải Đấu Thế Giới.

Trong đó, rất có thể sẽ có thêm một vị là Lục lão sư!

Lục Dã “A ha” một tiếng, tắt nhóm chat, quay người thu dọn hành lý.

Hai ngày sau lên đường về Thượng Hải, sau đó khởi hành đến Victory Road gần Teito.

Nghe nói nơi đây quy tụ các Bậc Thầy từ các Liên Minh, những người thách đấu, cùng với Tứ Đại Thiên Vương trấn giữ bốn phương, và cả những Quán Quân tiền nhiệm mạnh như hổ.

Một số trận đấu được tổ chức trong sân vận động, khán giả có thể mua vé để xem.

Cũng có một số trận đấu không mở cửa, chỉ để lại không gian tưởng tượng vô hạn cho khán giả.

Lục Dã kéo khóa ba lô, nhìn nhiệm vụ hệ thống đã phát ra.

Cao nhất là phần thưởng Quán Quân, trong đó bao gồm một Master Ball.

Master Ball trong thế giới Pokémon ai cũng biết, được coi là có tỷ lệ thu phục một trăm phần trăm, tuy nhiên trong anime lại thể hiện cực kỳ tệ hại.

Một ông lão câu cá cố gắng dùng Master Ball thu phục Whiscash khổng lồ, kết quả Master Ball lại bị Whiscash nuốt chửng, căn bản không thu phục được.

Điều này cũng giống như thẻ bẫy 【Giáp Chiến Đấu Nổ Tung】, tưởng chừng vô địch, nhưng thực tế lại không thể kích hoạt… "Quan trọng vẫn là Berry… nhanh chóng mở khóa hết Berry đi." Lục Dã lẩm bẩm.

"Suýt quên… không chỉnh sửa tư liệu hôm qua sao, Lục Dã." Rotom Pokédex hỏi.

"Không chỉnh sửa, Akin chưa online, cảm giác làm thành video không có gì thú vị." Lục Dã bình tĩnh nói.

Vì là đội hình giải trí, tác dụng lớn nhất là phổ biến khả năng và cách khắc chế của Palossand.

Sau này nếu có Huấn luyện viên nào gặp Palossand nguy hiểm, cũng sẽ không ngốc nghếch phái Pokémon hệ Nước ra.

Ngoài ra, đã xác lập việc sản xuất chương trình mới.

Đó chính là video bắt hải sản ở Alola!

Trên bãi biển Alola, có Pyukumuku, sao biển gai, Crabominable… Lục Dã vô thức liếm liếm khóe miệng.

“Gác!?

Σ(ﾟДﾟ;)” Góc tường, Sirfetch’d cảm nhận được nguy hiểm, giật mình tỉnh giấc khỏi giấc ngủ.

Lục Dã nhìn Áp Áp.

Thách đấu Victory Road, Áp Áp và Tyranitar, chắc chắn là một trong những chủ lực.

Ngoài ra, Arcanine được coi là Pokémon huyền thoại trong truyền thuyết Đông Hoàng, Victory Road đương nhiên cũng không thể thiếu việc để nó ‘đánh trận đầu’.

“Ghos~” Gengar vặn vẹo cái mông nhọn, vui vẻ gấp quần áo, cho vào vali, nheo đôi mắt đỏ.

Có thể về quê chơi rồi~ “Búi… Búi…” Sylveon nằm trên ghế sofa, đôi mắt tròn xanh biếc như đang suy tư.

Trên Victory Road, chắc cũng có rất nhiều Pokémon hoang dã mạnh mẽ… Lục lão sư sắp xếp PokéBall, cài vào các khe ở thắt lưng.

Meloetta, Victini, Latias ba bé tí hon sẽ cùng đi.

Dù không thể lên sân đấu, Năng lượng Vô Hạn của Victini cũng có thể giúp điều chỉnh trạng thái đội hình ngay lập tức sau trận chiến.

Vì Victory Road kéo dài vài tháng, Cynthia cho biết sẽ đến gần vòng chung kết, khi đó sẽ dẫn theo Giáo sư Carolina.

Lục Dã cũng đang suy nghĩ, có lẽ nên thú nhận với bố mẹ ở ngoài ngành.

Rằng con trai của bố mẹ… nuôi một con Gengar, thực ra là một Huấn luyện viên rất giỏi… Đến sảnh quán cà phê.

Lục Dã nói với Indeedee rằng mình sẽ rời thành phố Lumiose một thời gian, và nhờ nó trông coi cửa hàng.

Indeedee mỉm cười gật đầu.

Chuông gió leng keng.

Lục Dã quay đầu nhìn lại, thấy Delibird phủ bụi đường, rũ rũ bộ lông trên người, đặt hành lý xuống đất.

"Ô…" Delibird thò tay vào hành lý, mò mẫm một hồi, ôm ra một hộp giấy khổng lồ nặng trịch.

Delibird đỏ bừng mặt, ôm hộp, khó nhọc đi về phía Lục Dã.

Đưa, đưa!

Hàng của cậu!

Lục Dã vội vàng nhận lấy, vai chùng xuống, ngẩn người nói: "Cái này là gì vậy, năm năm thi đại học ba năm mô phỏng?" Delibird lắc đầu.

Tôi chỉ phụ trách chuyển phát thôi nha~ Lục Dã đặt hộp xuống bàn gỗ, Steenee mặc tạp dề, Alcremie cầm máy đánh trứng, Meowstic cầm khay, tò mò vây quanh.

"Ở đây còn có một lá thư của Đại học Thượng Hải…" Lục Dã như có điều suy nghĩ, mở phong bì, liếc nhìn chữ ký cuối thư.

Hiệu trưởng Ma Đại, lão tiên sinh Đỗ Gitano, chữ viết thư pháp bay bổng.

Lục Dã đọc thư, sắc mặt dần trở nên kỳ quái.

Nội dung đại khái của lá thư như sau.

Đây là toàn bộ bài kiểm tra mà cậu đã vắng mặt trong suốt một năm qua, đều đã gửi cho cậu rồi, có thời gian thì làm bù nhé.

"Không đúng mà… giành chức Quán Quân Giải Liên Minh, thì tín chỉ hệ Battle đã đủ rồi…" Lời còn chưa dứt, Lục Dã tự mình đã khựng lại.

Nhớ ra rồi, mình học hệ Tài Chính!

Lục Dã tâm trạng phức tạp.

Cái này gọi là gì đây… Mình đã cứu cả thế giới rồi, còn phải tham gia thi bù sao?

Mở hộp giấy, lộ ra một chồng bài kiểm tra trắng dày cộp, tỏa ra mùi mực nhẹ nhàng.

Ước tính sơ bộ, dù có giở sách cũng cần ba ngày ba đêm mới có thể làm xong hết số bài kiểm tra này.

Tôn sư trọng đạo là một phẩm chất rất đáng quý.

Lão Hiệu trưởng có thể luôn nhớ đến anh ấy, đặc biệt gửi bài kiểm tra đến, Lục Dã cũng rất cảm kích… Lục Dã cầm bài kiểm tra, vành mắt hơi ướt.

Con cảm ơn thầy, lão Hiệu trưởng… (gạch bỏ) Akin!

Ngày hôm sau.

Khu vận chuyển hàng hóa của Team Rocket, căn cứ ở Saffron City, lại đón một ngày mới.

Matori chuyên chú nhìn báo cáo trên màn hình máy tính, theo phản xạ đưa tay đẩy gọng kính tròn lên.

Góc dưới bên phải màn hình, một tin nhắn từ 【Đạo Sư】 nhấp nháy khung ảnh đại diện. "Có phải là tin tức về Victory Road của Kanto không nhỉ…" Matori nhấp mở khung đối thoại. 'Lục lão sư hôm

nay lại toang gì rồi à' gửi tin nhắn: "Có đó?" "Có gì căn dặn ạ?" Matori cung kính đáp. "Có một việc rất quan trọng, muốn nhờ cậu." Matori không đổi sắc mặt, đáy mắt thoáng qua một tia sáng, càng thêm cung kính: "Xin ngài cứ yên tâm, tôi nhất định sẽ dốc hết sức hoàn thành nhiệm vụ!" Việc thăm dò tin tức của Tứ Đại Thiên Vương thì có chút khó khăn.

Nhưng việc thăm dò tin tức của các tuyển thủ tham gia Victory Road khác thì đối với Matori mà nói không phải chuyện khó. "Rất tốt." Lục Dã hài lòng gật đầu: "Nhớ viết chữ cho ngay ngắn vào nhé, tài liệu tham khảo tôi gửi cậu luôn đây." "Hả?" Matori ngây người.

Lục lão sư: 【Ảnh】 Lục lão sư: "Mấy bài tập này giao cho cậu hoàn thành nhé." Matori đờ đẫn hai giây, tháo kính xuống, xoa xoa khuôn mặt cứng đờ, rồi lại đeo kính lên, biểu cảm trông như diễn kịch.

Tôi đây là thư ký cao cấp đường đường chính chính của Team Rocket, là sinh viên ưu tú của trường đại học danh tiếng thế giới, đi bất kỳ công ty Fortune 500 nào cũng có thể nhận mức lương hàng triệu đô! "Để tôi giúp cậu làm bài tập á!?" "Ừm?

Nếu không được thì tôi đi tìm người khác vậy." Matori đang định trả lời, đột nhiên ý thức được, quyền hạn của Đạo Sư còn cao hơn cả cô.

Dù sao cũng chỉ là làm bài tập thôi, chứ có phải làm gì khác đâu… Mà nói đi cũng phải nói lại.

Matori ôm đầu muốn "băng não".

Một Trainer đã tiệm cận "Huyền thoại chiến đấu" rồi, tại sao vẫn còn nhiều bài tập thế này chứ!? "Gửi cho tôi đi… Tôi làm xong sẽ gửi chuyển phát nhanh lại." Matori nói với vẻ mặt xám xịt như thể bị "Đốt Cháy". "Tôi tin vào năng lực của cậu, Matori, đừng có mà giao sự tín

nhiệm của tôi cho người khác đấy nhé." "Biết, biết rồi…" Tắt giao diện trò chuyện, Lục Dã hài lòng gật đầu.

Chương 708

Cứ như vậy, cậu có thể chuyên tâm chuẩn bị cho Victory Road rồi!

Chuyến bay lúc mười giờ sáng, Lục Dã giao bưu phẩm cho Delibird, rồi đeo ba lô lên.

Gengar kéo vali hành lý, đi trên đất, theo sau Lục Dã.

Khi gần đến cuối con phố, Lục Dã và Gengar đồng thời quay người, nhìn về phía quán cà phê.

Delibird hơi ngẩn người, thấy cả hai quay đầu lại, vội vã vẫy tay: "Ồ ~" Indeedee chắp hai tay lại, mỉm cười nhẹ.

Steenee và Meowstic cũng vẫy tay nhỏ.

Chuyến đi thuận lợi!

Lục Dã mỉm cười, khẽ gật đầu, quay người nói: "Đi thôi, Gengar, về Thượng Hải!" "Ghos~" Gengar khà khà cười, nhét vali hành lý vào 'túi chứa Pokedollar bốn chiều' (túi không gian), rồi lơ lửng bay lên. "Không được lén dùng Lưỡi Liếm đâu đấy." "Ghos~(*ˇ₩)" Gengar đã dùng Lưỡi Liếm!

Nhưng có vẻ không có tác dụng.

Sau cửa sổ quán cà phê, Alcremie nhìn ra qua tấm rèm, cúi đầu, giọng nói nhỏ xíu.

Một, một chuyến đi thuận lợi… Tin tức Lục Dã thách đấu Victory Road, được công bố qua kênh livestream, rồi lại được các phương tiện truyền thông lớn không ngừng tuyên truyền.

Cậu ta hiển nhiên được coi là một trong những ứng cử viên mạnh

mẽ cho vị trí Tứ Đại Thiên Vương.

Trên diễn đàn Trainer lớn nhất Đông Hoàng, danh sách một số tuyển thủ tham gia đã được công bố, Lục Dã nổi bật trong số đó!

Ngoài ra, việc công bố Tứ Đại Thiên Vương và Nhà Vô Địch đương nhiệm cũng gây ra không ít tranh luận.

Bởi vì những chiến tích của "Huyền thoại chiến đấu Pokémon" quá đỗi huyền ảo, lại xảy ra ở các liên minh xa xôi khác.

Ấn tượng trực quan của mọi người về Lục lão sư, chủ yếu đến từ các video hướng dẫn và thân phận Blogger ẩm thực của cậu. "Lục lão sư á?

Chẳng qua là đầu bếp thôi, Nhà Vô Địch thật sự vẫn phải xem vị tiền nhiệm!" "Giải đấu Đông Hoàng năm ngoái, sao không nghe nói gì về Lục Dã nhỉ?" "Vì lúc đó đang bận luyện đội hình Pokémon cho mấy bé chứ sao." "Một năm mà đội hình mới đã thành đội Vô Địch rồi sao?

Ngay cả Trainer Blue Oak cũng chẳng qua như thế!" "Nghỉ ngơi một năm, rồi quay lại!" "Tuyệt thật đấy, cái này là kịch bản nhân vật chính gì đây trời." Trong thời đại mà Pokémon Battle đang thịnh hành này.

Mọi người đều có những Trainer mà mình ủng hộ, và khi nhìn họ trưởng thành, bản thân họ cũng dồn hết tâm huyết vào đó.

Những người ủng hộ Leon, thì ngưỡng mộ nhân phẩm và sức mạnh vô địch của Nhà Vô Địch.

Những người ủng hộ Cynthia, thì kinh ngạc trước vẻ đẹp của Nhà Vô Địch, lại bị sự hung mãnh của Garchomp làm cho kinh hãi.

Mọi người nhìn Lục Dã và Gengar của cậu ta, trưởng thành trên từng chặng đường.

Từ lúc im hơi lặng tiếng đến trở thành "Lục lão sư" được vạn người chú ý.

Có lẽ cậu ta từng có vinh quang của riêng mình.

Nhưng những vinh quang đó giờ đây không ai còn biết đến.

Giờ đây, Lục Dã với thân phận lần đầu tiên tham gia, chính thức phát động thách thức đến đỉnh Victory Road! "Bản thân là fan ruột, tôi kiến nghị cứ xem với tâm thế bình thường, dù sao Lục lão sư toang cũng không phải chuyện một sớm một chiều." "Tôi là fan của Nhà Vô Địch tiền nhiệm, anh ấy từ thời kỳ quần hùng tranh bá một đường chiến đấu đến nay, với tư thế lão tướng đã leo lên đỉnh Champion.

Anh ấy không phải tuyển thủ thiên phú, nhưng khi các Trainer khác dần chìm vào quên lãng, người thực sự trở thành Champion, chính là vị Tứ Đại Thiên Vương tiền nhiệm thuở ấy!" "Anh hãy trở về như tia chớp, Liên Minh sẽ mở tiệc ăn mừng!

Lục bảo chiến hết mình!!" Trên bảng xếp hạng độ nổi tiếng được khởi xướng trên diễn đàn, lão tướng tiền nhiệm xếp thứ ba.

Độ nổi tiếng của Lục Dã vượt qua vị tiền nhiệm, xếp thứ hai.

Còn vị trí thứ nhất trên bảng nổi tiếng thì khá… chân thực.

Đó là tiểu thư Cơ Thi Âm, nguyên Trưởng phòng Gym hệ Rồng, hiện là Tứ Đại Thiên Vương hệ Rồng, kiêm nghề tay trái là Cosplayer.

Trên diễn đàn thường xuyên đăng lại ảnh cosplay của Cơ Thi Âm, như vũ nữ bay Đôn Hoàng, che dù rắn trắng, khổng tước bay về phương Nam, v.v.

Sự kết hợp giữa hiện đại và truyền thống, mượn đó để quảng bá văn hóa Đông Hoàng.

Thêm vào đó là vẻ ngoài lạnh lùng cùng mái tóc xanh dài đến eo

của Cơ Thi Âm, tất cả đã mang lại cho cô ấy sự nổi tiếng cực lớn. "Cơ Thiên Vương, Cơ Thiên Vương của tôi o( )o" "Ước gì được làm Altaria của tiểu thư Cơ Thi Âm, như vậy tôi có thể chở cô ấy bay lượn rồi." "Nhớ rồi, chờ xem hệ Tiên khắc Rồng, Lục lão sư là Tứ Đại Thiên Vương hệ Tiên tiền nhiệm." "Mạnh dạn đoán luôn, biết đâu là Nhà Vô Địch tiền nhiệm!" Lục Dã lướt qua các bài đăng thảo luận trên diễn đàn, hơi sững người.

Một suy đoán: Liệu có khả năng những người này đều đang giả vờ ngu ngốc không nhỉ?

Chỉ là suy đoán thôi, chưa chắc đúng… Ngoài ra, có thể mời Bộ Ba Team Rocket đến Đông Hoàng làm khách, rồi lập sạp bán hàng ở Victory Road.

Lục Dã xoa xoa cằm, tiếp tục lướt các bài đăng.

Trong danh sách các tuyển thủ tham gia, còn thấy một người bạn cũ. "Lão Đường?" Lục Dã sững sờ.

Trưởng phòng Gym thành phố Thăng Long, Đường Huy, dự định thách đấu Victory Road, tranh giành vị trí Tứ Đại Thiên Vương. "Ghos!" Gengar hứng thú. "Vị này cũng là bạn cũ của tao mà." Lục Dã im lặng.

Trưởng phòng Gym Đường là vị Trưởng phòng Gym đầu tiên bị Haunter một mình "cân" hết.

Sau khi xuống máy bay, Lục Dã gửi cho Đường Huy một tin nhắn. "Đi Victory Road cùng không, Trưởng phòng Gym Đường? (Cười nhe răng)" Nửa tiếng sau, có vẻ như đối phương cuối cùng cũng hạ quyết tâm. "Gặp ở Gym Thượng Hải. (Kính đen)" Đường Huy mặc vest ca rô, đeo khẩu trang, trông như một nhân viên văn phòng bình thường, đứng trước Gym Thượng Hải.

Anh ta ngẩng đầu, thoáng nhìn thấy chàng trai tóc đen đeo khẩu trang trong đám đông. "Ăn cơm chưa ông anh?" Lục Dã tiến lại gần, chào hỏi. "Chưa, đợi cậu cùng ăn." Đường Huy hậm hực nói. "Chuyến bay bị trễ." Lục Dã cười nói: "Hay là, tôi mượn bếp một chút, trổ tài nấu nướng cho anh và Swoobat nhé." Cổ họng Đường Huy "Rollout" (nuốt nước bọt).

Khách vừa đến đã mời mình nấu ăn, thật không đúng đạo chủ khách.

Thế nhưng, anh ta cũng từng xem video ẩm thực của Lục Dã, rất khó từ chối tài nghệ của một Đầu bếp Cao cấp. "Cứ làm gì đó đơn giản thôi." Đường Huy ấp úng nói: "Tối nay phải khởi hành rồi, mai là Coronet Battle Road khai mạc rồi." "Nhanh thế." "Đương nhiên rồi, thời gian không chờ đợi ai cả." Lục Dã vốn định ghé thăm Đại học Thượng Hải một chuyến nữa, nhưng quyết định cứ xuất phát thẳng.

Bữa tối là thịt heo xào ớt xanh, tôm xào, dưa chuột trộn, sườn kho tàu, canh trứng cà chua.

Đường Huy nhìn bàn ăn thịnh soạn, chậm rãi nói: "Lục Dã, cậu có thiếu vợ không, tôi có một cô con gái…" "Dừng lại!" Màn đêm dần buông, ánh đèn giao hòa của thành phố Thăng Long.

Hai người đi đến sân bay thành phố Thăng Long.

Đường Huy ấp úng nói: "Có lời đồn, cậu đã đánh bại Groudon…" "Tôi xin đính chính một chút." Lục Dã khẽ ho: "Đó không phải lời đồn, mà là Primal Groudon." Đường Huy: "…" Đội hình của cậu, sẽ không thật sự toàn là Pokémon Huyền thoại chứ!

Victory Road nằm gần Teito, tụ tập các nhà thách đấu từ khắp các khu vực, không thiếu những Nhà Vô Địch Liên Đoàn, Trưởng phòng Gym và các Trainer khác.

Khu vực này được tạo dựng nhân tạo, mượn sức mạnh của Pokémon, hình thành các cảnh quan đặc biệt như rừng đá, núi tuyết, sa mạc, rừng rậm. "Tôi biết cậu chắc chắn không đọc kỹ nội dung sách hướng dẫn." Đường Huy nói: "Tôi giới thiệu lại một lần nữa nhé, nội dung vòng đầu, cần phải liên tục chiến thắng mười nhà thách đấu, thắng liên tiếp 10 trận chiến Đơn 1vs1 mới có thể tiến vào vòng tiếp theo." "Trong thời gian này không được sử dụng vật phẩm hồi phục, không được thay đổi Pokémon, chỉ có thể sử dụng một lần ZMove hoặc Tiến hóa Mega." Đường Huy nhíu chặt mày: "Nếu vận khí không tốt, cho dù là Tứ Đại Thiên Vương liên tục gặp mười Nhà Vô Địch Liên Đoàn, cũng sẽ bị tiêu hao đến chết!" Lục Dã: "…" Vận khí không tốt —— tôi nghi ngờ ông đang ám chỉ cái gì đấy!

Quy tắc này có vẻ quen thuộc, Alain trong anime cũng từng thách đấu thể thức này.

Hạn chế dược phẩm hồi phục, cái này đối với Lục lão sư mà nói căn bản không phải vấn đề.

Dù cử Latias hay Arcanine ra sân, đều có thể mượn chiêu thức để hồi phục. "Còn các tuyển thủ thua cuộc thì sao?" "Có thể dùng điểm tích lũy để phục sinh, nhưng cũng rất khó tranh giành vị trí Tứ Đại Thiên Vương rồi." Lục Dã gật đầu, dù thế nào cũng không thể bị loại ở vòng đầu, nếu không thì cái danh "Nhà chiến thuật" của mình cũng vứt đi rồi. "Có hạn chế số lượng chiêu thức không?" "Không hạn chế." "Thế thì tốt." Lục Dã nhe răng cười, lộ ra hàm răng trắng bóng.

Nếu không hạn chế số lượng chiêu thức, vậy lại có cực kỳ nhiều không gian để chỉ huy!

Đường Huy nét mặt cổ quái.

Đột nhiên anh ta cảm thấy thương xót cho những Trainer nào mà ở vòng đầu phải gặp phải Lục Dã… Tối hôm đó.

Lục Dã nhận phòng tại khách sạn Budew của Victory Road.

Ở các phòng suite khác, có ba Trainer là fan của Lục lão sư, đang tụ tập lại bàn tán. "Cậu có gặp Lục lão sư không?" "Không, cậu thì sao?" "Tôi cũng không, haha, không biết ai xui xẻo thế." Vị Trainer còn lại nước mắt lưng tròng nói: "Tôi chính là cái thằng xui xẻo đó!" Hai Trainer kia sững sờ, vỗ vai an ủi: "Bảo cậu bình thường bớt xem livestream của ông ấy đi!

Giờ thì hay rồi nhé, mặt còn đen hơn cả Lục lão sư rồi!" Trong phòng suite khách sạn.

Lục Dã khoanh tay, suy nghĩ về Pokémon ra sân đầu tiên ngày mai. "Vì phải thắng liên tiếp mười trận, vẫn nên cử Arcanine ra sân thôi, Uy Hiếp có thể kiềm chế hiệu quả các Attacker, lại còn có khả năng hồi phục từ ánh sáng." Lục Dã lẩm bẩm.

Nghe vậy, Arcanine đang nằm nghiêng trên đất lờ đờ đứng dậy, vẫy vẫy đuôi, nở nụ cười chất phác.

Bộ lông nâu dày đặc, tản mát ra sinh lực dồi dào, trên đó ẩn hiện những tia điện xanh giao thoa, biểu tượng cho nội tâm rạo rực của Arcanine. "Gầm!

ᘓ(•p•)ᘐ" (Cứ giao cho tôi!) "Thật ra em cũng có thể ra trận mà." Latias nói. "Trưởng phòng Gym Đường nói rồi, Victory Road hạn chế Pokémon Thần Thoại và Huyền Thoại." Lục Dã giải thích, ngước nhìn trời nói: "Sao tôi cứ có cảm giác, điều hạn chế này chỉ thiếu mỗi việc bảo tôi khai số căn cước công dân thôi vậy…" Ngày 27 tháng 9, thứ Hai.

Ánh ban mai chiếu rọi lên những bậc thang đá của Victory Road, tầm nhìn dọc theo con đường núi hướng lên, Ngọn Lửa Thiêng của Liên Đoàn Sao Đỏ rực cháy trong chiếc chậu bạc.

Nguồn gốc của Ngọn Lửa Thiêng, là Lửa Thần Thánh trong truyền thuyết —— ngọn lửa chỉ Ho-Oh và Entei mới sở hữu.

Các Trainer ngước nhìn Ngọn Lửa Thiêng, trong lòng bỗng nhiên dâng trào ý chí chiến đấu!

Sân chính được xây dựng trên sườn núi, khán giả vào cửa bằng vé, có khu thương mại và các sân phụ.

Một số trận đấu vòng đầu của các tuyển thủ hạt giống sẽ được tổ chức ở các sân phụ, trong đó có Lục Dã.

Khu thương mại.

Blue Oak nhìn bảng hiệu Pokécoin hình Meowth ở một bên, sắc mặt tái nhợt. "Toang rồi!

Lần này lại lỗ vốn nữa rồi!" Bea đi lại giữa đám đông, nhìn quanh.

Cô ấy đang du lịch ở khu vực Đông Hoàng, ghé thăm các võ sĩ, vì thế cũng đến xem trận đấu của sư phụ mình.

Còn ở ban tổ chức.

Một vị khách ngoài dự đoán, dưới sự hộ tống của đệ tử, chắp tay sau lưng bước vào hậu trường.

Vị khách với hai hàng lông mày bạc dài, mặc áo bóng chày màu xanh lá, lưng hơi còng, mỉm cười nói: "Đường hội trưởng, đã lâu không gặp rồi." "Master." Đường hội trưởng kính cẩn nói: "Phiền ngài từ Khải Đảo đặc biệt đến đây một chuyến." Master đã mở một võ quán mang phong cách Đông Hoàng ở Khải Đảo, và theo lời mời của Đường hội trưởng, đã đặc biệt trở về Victory Road để đảm nhiệm vai trò giám khảo. "Cũng tiện thể thôi, tôi cũng rất hứng thú với các nhà thách đấu của Victory Road." Master cười nói.

Đằng sau ông, Klara với lớp phấn mắt màu tím, ôm khuôn mặt

ửng hồng nói: "Tuyệt vời quá… Cuối cùng cũng được gặp Lục lão sư trực tiếp rồi!" Avery đội mũ ảo thuật, thầm nghĩ: "Mong là cậu và sư phụ không làm Lục lão sư sợ hãi…" Pokémon đại diện của Master, Urshifu, chia thành Dạng Đơn Đả và Dạng Liên Đả, nguyên mẫu lần lượt đến từ Bát Cực Quyền và Thái Cực Quyền của võ thuật Đông Hoàng.

Năm mươi năm trước, Master đã 18 lần liên tiếp vô địch Giải Galar, nhưng vì bị Chủ tịch Liên Minh lúc bấy giờ yêu cầu dàn xếp trận đấu, ông đã chọn giải nghệ.

Ông đã mua Hòn Đảo Cô Độc Khải, mở võ quán, và đào tạo ra một học trò như Leon. "Huyền thoại chiến đấu" Master thời trẻ, cho dù năm mươi năm sau, vẫn sở hữu thực lực của Nhà Vô Địch! "À đúng rồi." Master hiền từ hỏi: "Trận đấu của cậu Lục Dã, bắt đầu chưa nhỉ?" "Đương nhiên rồi, ở sân phụ đó ạ." Đường hội trưởng dẫn Master và đoàn người đi đến màn hình chuyển tiếp.

Trên màn hình, tiếng hò reo của khán giả như sóng thủy triều, bốn phương tám hướng không còn chỗ trống!

Trong sân vận động hình tròn, trọng tài giơ cờ hai tay, Trainer phía bên trái đã vào vị trí.

Giọng bình luận đầy nhiệt huyết vang vọng. "Tiếp theo, xin mời tuyển thủ Lục Dã!!" Hành lang dài dẫn đến khu vực tuyển thủ, ánh sáng cuối đường mở ra, tiếng hò reo càng thêm chân thực và cuồng nhiệt.

Lục Dã bước ra khỏi bóng tối, thích nghi với ánh nắng chói chang, nhìn lên chiếc drone trên không, mỉm cười gật đầu.

Ngay lập tức, màn hình lớn phản chiếu hình ảnh Trainer tuấn tú phi phàm, khung cảnh bùng nổ! "Lục lão sư cố lên!!" Tiếng reo hò như sóng thủy triều vang vọng khắp sân đấu.

Phong thái của Trainer trên màn hình, lập tức lay động vô số khán giả!

Vòng đầu của Victory Road, cần phải thắng liên tiếp mười trận chiến Đơn mới có thể vượt qua.

Các nhà thách đấu sẽ ngẫu nhiên xuất hiện, theo hình thức "công thủ lôi", khi một Trainer nào đó thắng liên tiếp mười trận, sẽ tự động thăng cấp, các tuyển thủ khác tiếp tục chiến đấu.

Thể thức thi đấu này, để tránh hao tổn HP, tràn ngập vẻ đẹp bạo lực của những pha "hạ gục nhanh" và tấn công mạnh mẽ.

Dù là Trainer hay khán giả, chỉ số trực tuyến đều tăng vọt!

Trên khán đài, Bea ngồi thẳng lưng, hai nắm tay đặt trên đùi, giữa tiếng người ồn ào náo nhiệt, vẻ mặt nghiêm túc: "Sư phụ…" Master chắp một tay sau lưng, vuốt râu, cười nói: "Cậu Lục Dã có độ nổi tiếng cao thật đấy." Đường hội trưởng cảm thán: "Bởi vì những kinh nghiệm trong quá khứ của cậu ấy, có khán giả từ các liên minh khác không quản ngại đường xá xa xôi đến ủng hộ." "Mặc dù chưa có danh hiệu Nhà Vô Địch, nhưng cậu ấy đã tạo nên không ít kỳ tích của một Champion rồi!" "Nhà Vô Địch mạnh đến mấy, cũng sẽ có lúc thất bại." Ánh mắt hiền hòa dưới hai hàng lông mày bạc dài của Master, nhìn Lục Dã, như nhìn Leon, nhìn chính mình ngày xưa, mỉm cười nói: "Victory Road đầy rẫy sự ngẫu nhiên, nên lão già này không dám vội vàng kết luận, nhưng mà… người mạnh chưa chắc là người thắng, nhưng người thắng chắc chắn là người mạnh." "Ngài đang nói về tầm quan trọng của vận may sao, sư phụ?" Avery hỏi.

Master khẽ lắc đầu, ánh mắt lóe lên: "Khi một Trainer leo lên đỉnh cao trở thành Nhà Vô Địch Liên Đoàn… cậu ta chắc chắn sẽ trở nên mạnh mẽ hơn." Giọng bình luận đầy nhiệt huyết vang vọng: "Cả hai tuyển thủ đã vào vị trí!

Tuyển thủ Lục Dã đã lấy ra Pokédex Rotom đặc trưng của mình!

Chương 709

Đây là phong cách nhất quán của cậu ấy, kênh livestream cá nhân góc nhìn thứ nhất!" Rotom livestream của Lục lão sư, đã giống như Rotom Selfie của Raihan, nhận được sự công nhận từ ban tổ chức và khán giả.

Pokédex Rotom bay lơ lửng, các fan ào ạt vào kênh livestream, nhìn thấy bóng lưng chàng trai tóc đen đứng sừng sững trên sân khấu Victory Road, tất cả đều rưng rưng nước mắt. "Fan mười năm, cuối cùng cũng được thấy Lục bảo bước lên Victory Road vào khoảnh khắc này!" "Bùng cháy lên rồi!" "Hôm nay dù Tứ Đại Thiên Vương có đến, Victory Road cũng chỉ là Little Cup thôi!" Bình luận viên nói: "Tuyển thủ đội xanh là Ma Canh, Nhà Vô Địch Liên Đoàn của Lumiose City, Kalos từ hai năm trước!" "Tuyển thủ đội đỏ, Lục Dã đến từ thành phố Thăng Long, khu vực Đông Hoàng —— cậu ấy đã cử Pokémon đầu tiên ra sân!" Một luồng sáng đỏ rực đáp xuống sân.

Arcanine mắt mở to giận dữ, bộ lông nâu bay phấp phới theo gió, cơ thể phủ đầy những vằn đen cam như hổ, bộ lông bóng mượt lấp lánh dưới ánh nắng. "Gầm lên!!!" Tiếng gào thét hung mãnh bá đạo, vẻ ngoài uy nghiêm, trong khoảnh khắc đã chinh phục trái tim vô số khán giả! "Arcanine trong truyền thuyết cổ xưa của Đông Hoàng!

Phong thái oai hùng của nó từ xưa đến nay đã khiến vô số Trainer phải ngưỡng mộ!" Ma Canh mặc áo gió màu cam, nhìn chằm chằm vị Trainer đáng ngưỡng mộ kia, điều chỉnh hơi thở, ném ra Ultra Ball: "Ra sân đi, Absol!" Absol nhẹ nhàng tiếp đất, bốn chân trước sau đan xen, lông trắng phủ kín trán, bên thái dương nhô ra một lưỡi hái đen. "Absol, Pokémon truyền tin tai họa, thường bị mọi người hiểu lầm, nhưng thực tế là một Pokémon vô cùng lương thiện và thích giúp đỡ

con người." Bình luận viên nói: "Dạng Tiến hóa Mega của nó lần đầu tiên được phát hiện ở Kalos, sở hữu sức mạnh kinh người có thể dẹp tan hỗn loạn!" Khán giả nín thở.

Đôi mắt sâu thẳm của Absol, đối diện với đồng tử dựng đứng của Arcanine.

Trọng tài đột ngột vung cờ xuống: "Trận đấu bắt đầu!" "Absol ——" Ma Canh không hề có ý niệm khinh địch nào, Vòng Tay Đá Khóa tỏa ra ánh sáng chói mắt. "Tiến hóa Mega!!" "Gầm lên!!" Absol ngẩng đầu gào dài, bộ lông trắng ở vai dựng lên như cánh, lông trán rủ xuống che khuất mắt trái, lưỡi hái đen nhô ra, khí chất thiên thần và ác quỷ cùng tồn tại!

Ánh sáng Tiến hóa chiếu rọi khắp sân, khán giả lộ vẻ kinh ngạc. "Tuyển thủ Ma Canh vừa khai màn đã chọn Tiến hóa Mega rồi!!" Bình luận viên nói.

Lục Dã vươn tay nói: "Tốc Độ Cực Hạn!" Arcanine sải bước, dũng mãnh phi thân vồ tới, Tốc Độ Cực Hạn xé ra một vệt sáng trắng, "Ầm" một tiếng nổ như Sóng Âm!

Cơ thể Mega Absol sáng lên một lớp Khiên Bảo Vệ màu xanh lục, chống đỡ nửa giây, rồi "Rắc" một tiếng vỡ tan tành! "Mưa Đá!!" Ma Canh lớn tiếng hô.

Mega Absol bị húc bay rồi nhẹ nhàng tiếp đất, cào chân xuống đất, đất bên dưới trào ra ánh sáng trắng, chấn động ầm ầm, hàng loạt cột đá nhô lên! "Mưa Đá khắc chế gấp đôi Arcanine, tuyển thủ Lục Dã —— cậu ấy lại chọn cho Arcanine trực tiếp lao vào tấn công!!" Bình luận viên trợn tròn mắt. "Tấn Công Liều Chết!" Lục Dã quát.

Cơ thể Arcanine tỏa ra ngọn lửa hừng hực, hóa thành bóng dáng màu cam vàng, trông như cỗ xe tăng rực lửa đâm vỡ hàng loạt cột đá!

Rầm rầm!!!

Nhiệt độ tăng cao, khán giả khô cả lưỡi. "Tấn Công Liều Chết, trực tiếp đâm vỡ phong tỏa của cột đá!!" Sau khi đâm nát cột đá, thế tấn công của Arcanine không hề giảm mà còn tăng lên, thân hình hùng dũng đan xen với ngọn lửa màu cam, sải bốn chân, tiếp tục đâm về phía Mega Absol!

Đồng tử Ma Canh co rút lại, lớn tiếng hô: "Absol, Nhận Thức!" Đôi mắt đỏ của Absol sáng lên, đột nhiên giật mình, Tấn Công Liều Chết đã ở ngay trước mặt, không thể tránh được!

Rầm!!

Sân vận động rung chuyển, Mega Absol bay ngược ra sau, lông trắng dính đầy vết cháy, ngã xuống đất, "Ầm" một tiếng giải trừ Dạng Mega, đã chìm vào bất tỉnh!

Khói đen tan đi. "Gầm lên!!!" Arcanine sừng sững trên sân đấu, uy nghiêm như một con sư tử đực, ngẩng đầu gào thét.

Ma Canh ngây người nhìn Arcanine, khẽ thở dài.

Hoàn toàn… áp đảo một chiều! "Mega Absol cũng bị hạ gục trong nháy mắt rồi sao?" "Trở lại rồi, cái thời Little Cup của nhà tôi lại trở lại rồi!" "Chênh lệch thực lực quá lớn." "Nhà Vô Địch, đây là Arcanine của Trainer Champion!" Bình luận viên nói: "Sau chiến thắng trận đầu, không hề có bất kỳ khoảng nghỉ nào, tuyển thủ tiếp theo ra sân…" Lời còn chưa dứt.

Bùm!!

Chiêu Bùng Nổ Lửa của Arcanine, nổ tung vào bảng quảng cáo ở rìa sân, in hằn một hố đen khổng lồ! "Bùng Nổ Lửa… quả nhiên trượt rồi sao." Lục Dã đau đầu nói.

Tỷ lệ trúng chiêu này của tôi, ngay cả ở Johto cũng không đến ba

lần! "Đúng là cậu rồi 2333" "Không ngờ ở Victory Road lại còn được xem tuyển tập những pha 'toang' thế này!" Vị Trainer thứ hai, Á quân Giải Unova mùa trước, há hốc mồm.

Mặc dù Bùng Nổ Lửa trượt mục tiêu… nhưng cái Áp Lực này quá mạnh!

Con Scizor Cực Đại Hóa của anh ta, hệ Lửa bị khắc chế gấp bốn lần, lúc này trán đã lấm tấm mồ hôi lạnh!

Trainer lại nhìn lại cái hố than.

Tự biết không còn hy vọng chiến thắng, anh ta quyết định tiêu hao HP của Arcanine: "Scizor, dùng Đấm Viên Đạn!" Scizor Cực Đại Hóa bay vọt ra, hai chiếc càng khổng lồ phát ra ánh bạc như đạn bay! "Arcanine, Phun Lửa!!" "Gầm lên!!" Arcanine há to miệng, phun ra cột lửa hung mãnh, ngọn lửa nuốt chửng Scizor đang bay tới!

Đấm Viên Đạn rơi xuống, ngực Arcanine in hằn vết đấm nhạt nhòa, hiệu quả vô cùng nhỏ.

Ngọn lửa tan đi, Scizor quỳ rạp trên đất, đầu cúi thấp, hai chiếc càng khổng lồ rũ xuống vô lực, sau đó "Rầm" một tiếng ngã khuỵu. "Người chiến thắng, tuyển thủ Lục Dã!" Trọng tài vung cờ.

Ở tầng hai khu vực quan sát, Nhà Vô Địch tiền nhiệm khoanh tay, lạnh lùng nói: "Ngọn lửa của con Arcanine này… hoàn toàn không thua kém Talonflame của tôi." Cơ Thi Âm khẽ liếc nhìn vị tiền nhiệm.

Vẫn có thể "tự dát vàng lên mặt" như vậy sao. "Anh qua vòng này, mất bao lâu?" Cơ Thi Âm lạnh lùng hỏi. "Ba tiếng… là kỷ lục nhanh nhất năm đó." Vị tiền nhiệm tự hào nói.

Cơ Thi Âm chỉ tay vào cửa kính, bình tĩnh nói: "Cậu ấy vừa mới chiến thắng tuyển thủ thứ ba rồi." "Khụ!

Trận thứ ba kết thúc rồi sao?

Mới chưa đầy mười phút!" "Ừm…" Biểu cảm của Cơ Thi Âm cũng có chút kỳ lạ. "Ô…" Ampharos nằm trên đất, vẻ mặt đau khổ, bị một tầng bóng tối bao phủ.

Arcanine quay lưng về phía ánh nắng, há to miệng nhe răng, nở một nụ cười thân thiện: "Gầm~" "Ô!" Ampharos trợn ngược hai mắt, trực tiếp bất tỉnh nhân sự, mắt xoay tròn.

Bình luận viên nói: "Hạ gục nhanh, lại là một pha hạ gục nhanh!

Mega Ampharos bị Tốc Độ Cực Hạn hạ gục trong nháy mắt!" "Tôi dậy rồi, bị hạ gục, có gì đáng nói đâu." "Lục lão sư: Tôi thân là Champion, dùng Pokémon Champion, đánh ở Victory Road, cũng rất hợp lý mà." Hậu trường. "Sự chênh lệch về thực lực cứng rắn này…" Đường hội trưởng nói khẽ: "Đây thực sự là Arcanine cấp Champion." Truyền thuyết kể rằng, vào thời cổ đại, Arcanine tung hoành trên lục địa Đông Hoàng, xua tan đêm dài tăm tối.

Tình yêu của mọi người dành cho Arcanine, giống như sự ngưỡng mộ của người dân Unova đối với Volcarona.

Đã rất lâu rồi không có Trainer nào ở Đông Hoàng, có thể huấn luyện Arcanine đạt đến trình độ như vậy.

Nhìn thấy phong thái anh dũng của Arcanine trên sân, Đường hội trưởng, người đã đọc kỹ các thần thoại, trong lòng dâng lên một tia kích động!

Klara nhìn sư phụ, nói: "Trận tiếp theo, đối thủ của Arcanine là Milotic ạ." "Theo như tôi biết, ngài Leon và Lục lão sư, đều thích cho Pokémon học các chiêu thức có phạm vi tấn công rộng." Avery đẩy gọng kính. "Sẽ kết thúc rất nhanh thôi." Master chắp tay sau lưng, cười tủm tỉm nói.

Trận đấu thứ tư, Trainer của Milotic quyết định đánh theo kiểu

tiêu hao.

Vòng Nước đan xen thành Màn Nước, bao phủ cơ thể màu kem của Milotic, Nước Bùn hóa thành hai luồng tên lửa nước bay về phía hai mắt Arcanine!

Bùm!

Bùm!

Arcanine dùng sườn cơ thể chắn các tên lửa nước, ngẩng đầu gào thét, một quả cầu sáng trắng tụ lại trong miệng, rồi bay lên trời, xua tan mây mù!

Nắng chói chang. "Nắng Gắt!

Arcanine đã thay đổi thời tiết sân đấu, điều này sẽ làm giảm uy lực của chiêu thức hệ Nước!" Đối phương ý thức được Lục lão sư muốn dùng chiến thuật Tia Năng Lượng Mặt Trời của Arcanine, bình tĩnh nói: "Milotic, dùng Bảo Vệ!" Lục Dã không ngoài dự đoán: "Arcanine, Nhanh Nhẹn!!" Khán đài và kênh livestream đồng thời kinh hô. "Vãi chưởng, dò chiêu đỉnh của chóp luôn!" "Cái này là đoán trúng Protect của đối thủ rồi!" "Đánh Little Cup cũng phải đoán chiêu của đối thủ sao?!" Các Trainer ở hậu trường, nhìn với ánh mắt oán trách.

Vốn đã đánh không lại, cậu còn cho Lục lão sư cơ hội để mạnh hơn nữa!

Mặc dù nếu đổi là tôi… thì cũng sẽ bị Lục lão sư "hành" rất thảm thôi… Trán đối phương lấm tấm mồ hôi lạnh, nhìn thấy Arcanine đã nhanh như chớp vòng ra phía bên cạnh Milotic, ra lệnh "mau tránh đi" cũng đã không kịp! "Arcanine, Tia Năng Lượng Mặt Trời." Cảm ứng của Lục Dã vang lên.

Tia Năng Lượng Mặt Trời dưới Nắng Gắt không cần Tích Trữ, nên không hô to, lén dùng cảm ứng từ Đá Khóa sẽ dễ trúng hơn!

"Gầm lên!!" Arcanine từ miệng phóng ra quả cầu sáng trắng tinh khiết, ánh nắng biến thành những tia sáng liên tục đổ vào, lập tức hoàn thành Tích Trữ, Tia Năng Lượng Mặt Trời hùng dũng bắn ra! "Phù~" Milotic phát ra một tiếng rên rỉ, bị Tia Năng Lượng Mặt Trời nuốt chửng, cơ thể màu kem dính đầy vết cháy, đầu cúi thấp, tỏa ra khói đen. "Milotic đã chịu được sát thương!

Nhưng đợt tấn công tiếp theo của Arcanine ——" Bùm!! "Gầm~~" Arcanine không hề tiếc thương, Tốc Độ Cực Hạn lao vào, lập tức húc Milotic bay ra khỏi sân!

Rầm!

Milotic tiếp đất, hai mắt đã xoay tròn. "Mê Hoặc của Milotic, hoàn toàn không có tác dụng gì cả!" Đối phương ôm đầu hoang mang. "Gầm…" "Đại cẩu cẩu" nhìn Milotic đang ngã gục, thở phào một hơi.

Đây là bài học kinh nghiệm nhận được từ "chị đại" (Sylveon) —— Pokémon càng xinh đẹp, càng hung hãn và nguy hiểm!

Tiểu Milotic, đừng hòng lừa ta! "Trận thứ tư, người chiến thắng, tuyển thủ Lục Dã!" Đối thủ của trận thứ năm, cử ra Hitmonlee nhanh nhẹn và linh hoạt, nhưng không theo kịp tốc độ của Arcanine, bị chiêu Đập Thân của nó trấn áp thẳng tay.

Trận thứ sáu, Trainer đến từ Alola, chỉ huy Snorlax sử dụng ZMove độc quyền! "Snorlax, nghiêm túc lên nào, Đại Bạo Kích!!" "Snor!!" Ánh sáng trắng từ Z-Ring đổ về Snorlax, cơ thể khổng lồ dần dâng trào ánh sáng đỏ, Snorlax mở to đôi mắt đang lim dim, tràn đầy dục vọng phá hủy mạnh mẽ, "Đùng đùng" sải bước lớn, dùng toàn bộ sức lực lao vào Arcanine!

Mặt đất rung chuyển ầm ầm.

Khán giả đồng loạt nuốt nước bọt.

Snorlax hiền lành, vậy mà cũng có thể có trạng thái cuồng bạo như thế này!

Giống như một ngọn Thái Sơn đang sụp đổ, mang lại áp lực cực kỳ mạnh mẽ! "Arcanine, đỡ lấy." Trainer của Snorlax ngây người.

Tôi không nghe nhầm đấy chứ, đỡ lấy ư?

Cái này thậm chí còn không phải tên một chiêu thức!

Tôi đã dùng ZMove rồi, cậu thậm chí còn không chịu dùng Bảo Vệ! "Snorlax, nghiền nát nó!!" Trainer căm phẫn nói. "Snor!!" Snorlax dốc toàn lực lao vào Arcanine.

Arcanine cũng liều lĩnh lao vào đối đầu với nó!

Rầm!!!

Sân vận động rung chuyển, khán giả khô cả nước bọt. "Thật sự… đỡ được rồi…" "Đánh thường mà đỡ được ZMove á?" Giữa một trận tĩnh lặng, bụi đất bay lên rồi tan đi. "Snor…" Snorlax giật mình mạnh, trên trán lấm tấm mồ hôi. "Gầm lên!" Arcanine dùng đầu húc vào bụng Snorlax, nhe răng lộ ra nụ cười hiểm độc.

Ngay sau đó, Arcanine dùng đầu hất cả cơ thể Snorlax lên, Snorlax to lớn bốn chân lơ lửng trong không trung, không ngừng vung vẩy. "Snor, Snor!" Khán giả lộ vẻ chấn động: "Mọi người đoán xem Snorlax nói gì…" "Tôi đoán là, thả tôi xuống…" Rầm!

Arcanine quăng Snorlax đi, đầu lóe lên ánh sáng Đầu Sắt, rồi hung hãn lao tới húc! "Người chiến thắng, tuyển thủ Lục Dã!!" Bea vẫn giữ tư thế ngồi của một học sinh ngoan, hai nắm tay đặt trên đùi, mắt sáng rực: "Sư phụ, Arcanine mạnh quá." Chiêu vừa rồi thậm chí còn bao hàm kỹ thuật chiến đấu —— đó là cảm hứng Lục lão sư có được từ chiêu Ném Địa Chấn của Lizardon của Satoshi!

Khu vực quan sát.

Cơ Thi Âm nhìn đồng hồ đeo tay: "Ừm… nửa tiếng, thắng liên tiếp sáu trận." Ngước mắt lên, Cơ Thi Âm lặng lẽ nhìn vị tiền nhiệm. "Hừ, không tệ!" Vị tiền nhiệm lạnh lùng nói.

Ánh nắng chiều tà, chàng trai tóc đen đứng trên sân đấu, vạt áo sơ mi bay nhẹ theo gió.

Lục Dã ngẩng đầu nhìn bảng điểm, lẩm bẩm: "Còn bốn trận nữa sao…" "Vậy thì." Arcanine trước mặt Lục Dã đứng vững bốn chân, hướng về phía tuyển thủ tiếp theo đang bước ra từ lối đi, bùng nổ tiếng gào thét Uy Hiếp.

Kênh livestream góc nhìn thứ nhất, nghe thấy lời lẩm bẩm bình tĩnh của Lục lão sư. "Người tiếp theo." Trận thứ bảy, đối thủ cử ra Aggron hệ Thép. "Aggron —— Tiến hóa Mega!!" Ánh sáng trắng tan đi, bộ giáp cứng cáp của Mega Aggron càng thêm vững chắc, lộ ra nụ cười sắc lạnh, đồng tử co rút mạnh.

Một bóng dáng màu cam đỏ, cuốn theo ngọn lửa hùng vĩ, giống như một cỗ xe tăng lửa đang lao tới, nổ vang ầm ầm!

Rầm!!

Aggron với thể trọng kinh người vậy mà bị húc bay, "Rầm" một tiếng rơi xuống đất phát ra tiếng động lớn, mặt đất lõm xuống một hố lớn, nứt ra những vết nứt hình mạng nhện!

Chương 710

Khung cảnh tĩnh lặng không tiếng động, khán giả trợn tròn mắt. "Một lượt đấu… trực tiếp hạ gục…" Giọng bình luận viên cũng yếu ớt đi. "Người tiếp theo." Ánh sáng xanh lam lấp lánh, mái tóc đen của Lục Dã bay theo làn sóng Aura, giọng điệu bình thản.

Không phải là chiêu Gầm Gừ thường thấy, nhưng kênh livestream lại tràn ngập bình luận!

Khu vực quan sát, Tứ Đại Thiên Vương vẫn luôn ngồi yên lặng.

Đạo trưởng Vương Bỉnh Hạc trong bộ đạo bào, vuốt râu mỉm cười nói: "Tiểu huynh đệ này, có một Aura độc đáo." "Aura?" Cơ Thi Âm hỏi. "Giống như tôi… không, cậu ấy là một Người Giám Hộ Aura cấp cao hơn tôi." Đạo trưởng Vương nói. "Cũng là năng lực đặc biệt như Long Lực của tôi sao?" Cơ Thi Âm dần hiểu ra.

Vị tiền nhiệm nét mặt cổ quái, không nói một lời.

Chẳng phải là năng lực đặc biệt thôi sao, làm như ai cũng có vẻ giống ai vậy… Mẹ kiếp, tôi thì đúng là không có thật!

Nạn nhân thứ tám ra sân.

Tuyển thủ đến từ Hoenn, Koca.

Bình luận viên nói: "Koca là ứng cử viên cho Tứ Đại Thiên Vương Hoenn, từng thách đấu Liên Minh Nhà Vô Địch Hoenn… thực lực rất mạnh!" Lục Dã liếc nhìn Arcanine. "Gầm lên!" Arcanine hất hất giọt mồ hôi trên bộ lông nâu, cười tàn nhẫn, ý chí chiến đấu sục sôi!

Koca ném ra PokéBall: "Nhờ cậu nhé, Blastoise!" "Là Blastoise ư?" "Đây chẳng phải là Pokémon đặc trưng của Lục lão sư sao?"

"Blastoise này và Blastoise kia thể chất khác nhau, không thể đánh đồng được…" "Kamei!" Blastoise trên trán có gắn đá Mega, ánh mắt sắc bén.

Lục Dã trong lòng cảm khái.

Để đá Mega ở một vị trí rõ ràng như thế này, vẫn là quá không an toàn rồi.

Nếu đây là trận đấu dã chiến, trực tiếp đánh vỡ phụ kiện, thì ngay cả Tiến hóa Mega cũng không thể kích hoạt được… Koca biết suy nghĩ của Lục lão sư, chắc chắn sẽ mắng "đồ không phải người", anh ta giơ cao Vòng Tay Đá Khóa, hô lớn: "Blastoise, Tiến hóa Mega!!" Ánh sáng tan đi.

Mega Blastoise dựng khẩu đại pháo sau lưng, hai cánh tay có bộ phận phóng bắn nhắm thẳng Arcanine, ba luồng nước hội tụ thành một luồng Bơm Thủy Lực "Ầm" một tiếng bắn ra!

Arcanine tránh không kịp, bị Bơm Thủy Lực húc lùi nửa bước, nhe răng phát ra tiếng gầm trầm: "Gầm…" Koca trong lòng đắc ý.

Tuy nói là các trận đấu liên tiếp, nhưng nếu có thể chiến thắng Lục lão sư, thì cũng đáng để khoe khoang! "Đây là Bơm Thủy Lực à?" Lục Dã khẽ nhíu mày. "Thế nào!

Với uy lực của Bơm Thủy Lực thế này, với lượng HP còn lại của Arcanine thì còn chịu được mấy chiêu nữa!" Lục Dã im lặng.

Cái Bơm Thủy Lực này uy lực cứ như Súng Nước của Quy Quy ấy.

Anh gọi đây là Bơm Thủy Lực ư? "Đại cẩu cẩu" trong trận đấu nội bộ từng đỡ được Bơm Thủy Lực của Quy Quy, huống chi là Súng Nước… Koca thấy vậy, nhếch mép, chỉ huy: "Blastoise, liên tục dùng Bơm Thủy Lực!" "Kamei!" Blastoise dựng pháo đài lên, những luồng

Bơm Thủy Lực liên tục tạo thành ba cột nước hung mãnh, trong tiếng gầm vang lao về phía Arcanine! "Sạc Điện Hoang Dại." Lục Dã nói.

Arcanine, ban đầu bị Bơm Thủy Lực húc cho trọng thương, đột nhiên cử động.

Khán giả trợn tròn mắt, nhìn thấy những mảnh đá vụn trên sân bay lên, do Arcanine lao đi như tia chớp.

Một đường thẳng xé toạc mặt đất, trong đường đất hiện ra những tia lửa điện xanh giao thoa.

Arcanine như một tia sét màu xanh lam nhạt, lướt theo một đường thẳng, xé toạc cột nước, trong ánh chớp loé của tia điện lướt qua Blastoise!

Hình ảnh như dừng lại, tất cả mọi người ngây người một giây, Blastoise "Rầm" một tiếng ngã quỵ!

Trọng tài cũng không hiểu, rốt cuộc vừa rồi đã xảy ra chuyện gì.

Mega Blastoise vốn đang chiếm ưu thế, vậy mà lại bị lật ngược tình thế trong nháy mắt, ngã xuống đất bất tỉnh! "Sức mạnh Hợp Nhất?" Đạo trưởng Vương đột nhiên trợn tròn mắt, vẻ mặt đầy khó tin.

Trên một con Arcanine, tại sao lại có sức mạnh của Hắc Bạch Song Long chứ!

Cơ Thi Âm im lặng không nói.

Tôi nghi ngờ con Arcanine này của cậu là Rồng khổng lồ ngụy trang, và có đủ bằng chứng… Vị tiền nhiệm quay lưng lại với hai người, giữ vẻ lạnh lùng.

Sức mạnh Hợp Nhất… lại hoàn toàn không liên quan gì đến tôi cả… Koca cười đông cứng trên mặt, ánh mắt lộ vẻ hoang mang, liếc

nhìn Blastoise đang ngã gục, rồi lại nhìn Lục Dã. "Blastoise của cậu, dùng Súng Nước khá tốt đấy." Lục lão sư khẽ mỉm cười.

Koca ngây người thất thần, nhưng rõ ràng đó là Bơm Thủy Lực mà… "Hahahahaha, giết người tru tâm mà!" "Đừng có mà coi Bơm Thủy Lực của Quy Quy (Blastoise của Lục Dã) là chuyện bình thường chứ!" Khán đài chìm vào một trận náo động. "Người tiếp theo." Lục Dã nhìn về phía lối đi của tuyển thủ.

Tiếng reo hò khó kìm nén, vang vọng khắp sân đấu.

Bea ngồi thẳng lưng, sống lưng hơi run lên, ánh mắt lấp lánh như sao: "Sư phụ… ngầu quá…" Người thứ chín là một fan, sau khi tự giới thiệu, kênh livestream bùng nổ một trận 'Tuyệt thật đấy'. "Đúng là bốn bể đều là fan ruột!" "Hóa ra Victory Road không chỉ là Little Cup, mà còn là giải đấu của fan hâm mộ…" "Lục lão sư đánh fan, thủ đoạn cực kỳ tàn nhẫn!" Trận đấu vừa bắt đầu, Lục Dã bình tĩnh nói: "Arcanine, Hồi phục Ánh sáng!" Arcanine ngẩng đầu gầm rú, ánh nắng tràn đầy những tia sáng, đổ vào cơ thể, ngọn lửa nhỏ bùng cháy, vết thương hồi phục với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường! "Đánh liên tiếp một tiếng, rồi phát hiện Boss đã đầy máu." "Quá tuyệt vọng rồi… Đây chính là Áp Lực của Lục lão sư." Nidoking của fan không địch lại Arcanine, năm phút sau, ngã gục dưới chiêu Đầu Sắt của Arcanine.

Đô —— Màn hình lớn hiển thị, Lục Dã đã thắng liên tiếp chín trận, chỉ cần thắng thêm một trận nữa là có thể thành công thăng cấp!

Mà trên đồng hồ tính giờ, mới chỉ qua một tiếng đồng hồ, có hy vọng phá kỷ lục thông quan nhanh nhất lịch sử!

Nhà thách đấu cuối cùng bước ra từ lối đi của tuyển thủ, là Quý Liệt Master, đến từ Gym hệ Lửa.

Ông được mệnh danh là Trưởng phòng Gym cấp cao có triển vọng

nhất trở thành Tứ Đại Thiên Vương hệ Lửa, từng có duyên gặp Entei.

Quý Liệt lấy ra Ultra Ball, trầm giọng nói: "Không hiểu sao, trên người Arcanine của cậu, tôi cảm nhận được một luồng khí tức quen thuộc." "Tôi sẽ dùng Pokémon Battle, để kiểm chứng phán đoán của mình." Quý Liệt ném ra Ultra Ball. "Ra sân đi, Emboar!!" Rầm!!

Emboar tiếp đất, bụng màu cam sẫm dâng trào những hoa văn lửa, vai bốc cháy ngọn lửa màu cam, thân hình vạm vỡ.

Lục Dã hơi sững sờ.

Ai cũng biết, Infernape có biệt danh là Sư huynh Master, Emboar có biệt danh là Nhị sư huynh… Còn về luồng khí tức mà Quý Liệt nói —— hẳn là có liên quan đến Lửa Thần Thánh do Entei ban tặng.

Năng lực của con Emboar này là "Liều Lĩnh", có thể tăng cường uy lực của các chiêu thức loại Liều Lĩnh, nhưng còn xa mới bằng sự tăng cường của Sức mạnh Hợp Nhất.

Quý Liệt không nghĩ vậy, ngưng trọng nói: "Emboar, Tấn Công Liều Chết!!" Bùm!!

Mặt đất dưới chân Emboar nứt toác, đá vụn bay lên, ngọn lửa ở vai bùng phát, ngọn lửa bốc lên trời bao trùm lấy Emboar. "Gầm!!!" Lục lão sư nhìn Arcanine, nhưng thấy Arcanine quay đầu lại, hung hãn gật đầu: "Gầm lên!" Lục Dã gật đầu nói: "Arcanine, Tấn Công Liều Chết!!" Rầm!!

Ánh lửa màu cam bốc lên trời, bao trùm Arcanine, xen kẽ những tia lửa điện xanh lam nhạt, sóng nhiệt cuồn cuộn!

Khán giả nín thở.

Rầm, rầm!

Arcanine sải bốn chân, Emboar sải bước lớn, ánh lửa bùng cháy,

cả hai lao vào va chạm với nhau!

Không hề có bất kỳ sự cân tài cân sức nào như mọi người tưởng tượng.

Đồng tử Quý Liệt Master co rút lại, khó mà lý giải, trong lòng dâng lên sự bối rối.

Sao có thể chứ?

Áp đảo một chiều.

Emboar cấp Tứ Đại Thiên Vương đối đầu không quá hai giây, trực tiếp từ bỏ suy nghĩ!

Rầm rầm!!!

Khói đen bùng nổ bốc lên.

Lưng Emboar một trận cháy đen, rồi ngã gục trước mặt Arcanine.

Đô —— Âm thanh điện tử vang vọng, vọng lại trong sân đấu tĩnh lặng.

Đồng hồ bấm giờ dừng lại ở 1 giờ 10 phút.

Cơ Thi Âm lại lặng lẽ nhìn vị tiền nhiệm. "Khụ, chuẩn bị vòng tiếp theo thi đấu đi." Vị tiền nhiệm quay người bỏ đi. "Gầm!

ଘ(• p •)ੈ" Trên sân đấu, Arcanine nở nụ cười chất phác, bộ lông nâu lấp lánh dưới ánh nắng.

Khán đài bùng nổ tiếng reo hò như sóng thủy triều. "Đại cẩu cẩu đáng yêu quá!" "Lục lão sư: Tôi vẫn có thể đánh thêm mười con nữa!!" Quý Liệt Master cuối cùng cũng hoàn hồn, lắc đầu: "Trực giác của tôi không hề sai…" Đó là Lửa Thần Thánh giống như của Entei, tràn đầy thể năng dồi dào! "Mười trận đấu, tất cả đã kết thúc, hãy cùng chúc mừng tuyển thủ Lục Dã, đã thành công thăng cấp!" Bình luận viên hít sâu một hơi, nói: "Chúng ta đã chứng kiến lịch sử, chứng

kiến kỷ lục thông quan vòng đầu nhanh nhất được tạo ra!" Màn đêm buông xuống, trên đỉnh núi, ngọn Hỏa Thánh trong chậu bạc rực cháy.

Dân tình lục tục rời khỏi sân vận động, nhưng vẫn còn xôn xao bàn tán về vòng thi đầu tiên vừa rồi.

Arcanine với bộ lông vàng nâu tung bay, khí thế dũng mãnh, cảnh tượng một mình cân mười đã để lại ấn tượng sâu sắc.

Nếu không phải đã thắng rồi, khán giả còn nghi ngờ Arcanine có thể đánh thêm mười con nữa!

Đại sư Quý Liệt đứng trên bình địa dưới màn đêm, ngẩng đầu nhìn lên bầu trời đầy sao, lẩm bẩm: "Hỏa Thánh... lẽ nào đây chính là lý do Lục Dã tranh giành chức Nhà vô địch..." Hỏa Thánh, chiêu thức hệ Lửa độc quyền của Ho-Oh và Entei, ẩn chứa sinh mệnh lực đủ để đảo ngược tình thế.

Trong truyền thuyết Đông Hoàng, cũng ghi chép lại một Arcanine nắm giữ 「Hỏa Thánh」.

Tương truyền vào thời thượng cổ, Arcanine phi nước đại khắp đại địa rộng lớn, xua tan đêm dài, kiệt sức mà chết.

Với sự trung thành, dũng mãnh và hy sinh, Arcanine được người dân Đông Hoàng yêu mến, trong tập giám cũng được phân loại là 'Pokémon Huyền Thoại'!

Ngọn Hỏa Thánh bốc cháy dưới màn đêm, Đại sư Quý Liệt nhìn về phía đó, tự nói: "Thật sự có Huấn luyện viên có thể huấn luyện Arcanine đến trình độ này, và tiến quân vào lãnh địa trên cả Nhà vô địch ư..." Ho-Oh và người dân Đông Hoàng duy trì hữu nghị, các Nhà vô địch qua nhiều thế hệ đều có cơ hội gặp gỡ 'người bảo hộ' Marshadow.

Còn về Nhà vô địch tiền nhiệm... vừa mới mãn nhiệm, vẫn chưa

kịp gặp Ho-Oh thì Đường Chiến Thắng đã mở ra rồi.

Ánh mắt Đại sư Quý Liệt lóe lên, lòng trào dâng: "Nếu chỉ gặp Ho-Oh, giành được truyền thừa Hỏa Thánh thôi thì..." Phong thái của Arcanine huyền thoại đó, có lẽ có thể thấy được một phần nào trong đội của Lục Dã! *** Sau khi vòng một kết thúc, trên diễn đàn xuất hiện vô số bài thảo luận.

Sức mạnh của Arcanine của Thầy Lục nhận được sự bàn tán rộng rãi. "Đờ mờ, gần như toàn là một hit hạ gục, đây có phải là đẳng cấp nghiền ép không vậy?" "Nhà vô địch Liên đoàn sắp bị đánh thành NPC hết rồi!" "Toàn fan cứng rồi, nói chuyện mạnh miệng lên, đây gọi là đánh Little Cup (giải đấu cấp thấp)!" Các Nhà vô địch Liên đoàn âm thầm xem bình luận, tâm trạng phức tạp, không ngờ có ngày mình lại bị coi như trẻ con.

Nghĩ lại... biết đâu Tứ Đại Thiên Vương cũng bị nghiền ép, tâm trạng liền tốt hơn hẳn! "Hắn ta đúng là quá gian xảo, cứ phải luyện đội hình đến mức cả team toàn Nhà vô địch rồi mới đến Đường Chiến Thắng đánh!" "Thầy Lục: Cái gì?

Không đạt Nhà vô địch cũng có thể đánh Đường Chiến Thắng à?

Vậy là tôi hiểu sai rồi!" Thầy Lục lúc này, chẳng khác nào một game thủ đã clear game mấy vòng, giờ quay lại đánh vòng đầu tiên ở cấp độ khó nhất.

Nói theo kiểu EQ thấp thì đây là một Nhà vô địch của Little Cup.

Còn nói theo kiểu EQ cao thì vị Nhà vô địch này có tầm nhìn xa trông rộng, tính toán từng bước!

Ban tổ chức Tứ Đại Thiên Vương cũng đã triệu tập một cuộc họp, thảo luận xem ai sẽ là người đầu tiên tiếp nhận thử thách của Lục Dã.

Cuối cùng, Thiên Vương hệ Rồng Cơ Thi Âm sẽ đảm nhận vai trò

giám khảo cho vòng tiếp theo, chuẩn bị cho vòng thi thứ hai.

Trong vòng thi thứ hai, Huấn luyện viên cần cùng Pokémon đồng hành của mình đối mặt với sự công kích của Pokémon dã sinh, đồng thời phải trụ vững được 10 phút dưới sự tấn công của Pokémon Totem.

Đám Pokémon dã sinh ở Đường Chiến Thắng này có thực lực mạnh mẽ, không hề kém cạnh so với Pokémon ở Núi Silver.

Còn Pokémon Totem là một con Dragonite khổng lồ.

Dù thân hình không đáng sợ như ở tháp đèn biển của Bill, nhưng cũng to gấp đôi Dragonite bình thường!

Con Dragonite Totem cao tới sáu mét này, thân thể vạm vỡ, gọi là 'phì đại' cũng chẳng ngoa!

Con Dragonite Totem này đạt cấp độ Nhà vô địch, giao hảo với Ngự Long Nhất Tộc ở Đông Hoàng, và luôn là giám khảo của vòng hai.

Địa điểm thi là khu rừng mây mù bao phủ, nơi trú ngụ của những loài Rồng mạnh mẽ nắm giữ sức mạnh gió, mây, sấm sét.

Và những loài Rồng trong khu rừng này khó thuần hóa, có uy áp đáng sợ, thậm chí còn tấn công cả Huấn luyện viên.

Huấn luyện viên cần phải chịu đựng các đòn công kích của Pokémon dã sinh để lên đến đỉnh núi, đối mặt với thử thách của Dragonite Totem! "Thử thách vòng hai kiểm tra kỹ năng sinh tồn dã ngoại của Huấn luyện viên, cùng với bản lĩnh mạnh mẽ." Chủ tịch Đường nói: "Huấn luyện viên và Pokémon bình thường, đừng nói là đối mặt với Dragonite Totem, chỉ riêng uy áp của Pokémon hệ Rồng trên đường thôi cũng đủ để họ bỏ cuộc rồi!" "Đã tham gia Đường Chiến Thắng rồi, chắc không ai bỏ cuộc đâu nhỉ." Lục Dã ngạc nhiên.

Chủ tịch Đường nói: "Thực tế, các Năng lực như Áp Lực, Dọa Nạt... sẽ có hiệu lực ở cấp độ tinh thần, chỉ dựa vào ý chí thì rất khó đối phó." Nhìn lên đỉnh núi mây mù bao phủ, Đường Huy nói một cách nghiêm trọng: "Ngoài ra, chịu đựng được 10 phút tấn công của Dragonite Totem... e rằng chỉ có Huấn luyện viên cấp Thiên Vương mới làm được." "Đây cũng coi như một kiểu sàng lọc... những tuyển thủ vượt qua vòng thi này mới có thể thách đấu Tứ Đại Thiên Vương!" Lục Dã nói: "Vòng hai này kết thúc, số lượng người thách đấu còn lại chắc đếm trên đầu ngón tay thôi..." Chủ tịch Đường nói: "Gần như vậy, mỗi năm khoảng 10 người thách đấu trở thành Thiên Vương, là một trong vạn người.

Chương 711

Cơ Thi Âm có thể trở thành Thiên Vương hệ Rồng, tài năng của cô ấy là không thể phủ nhận." Lục Dã nhẹ nhàng gật đầu.

Vòng thi thứ hai yêu cầu đối mặt với sự công kích của Pokémon hệ Rồng ở lưng chừng núi.

Lúc này, nếu có năng lực đặc biệt thì sẽ tiện lợi hơn nhiều.

Ví dụ như Tâm Rồng của Iris, thậm chí có thể chiêu mộ Pokémon hệ Rồng; Năng lực Tâm Linh của Sabrina cũng có thể cảm nhận và tránh được những con đường nguy hiểm. "Hào quang và Bảo Thạch Giả của tôi... chắc cũng có thể phát huy tác dụng." "Tứ Đại Thiên Vương đều có năng lực đặc biệt sao?" Lục Dã hỏi. "Nghe nói là vậy.

Đạo trưởng Vương Bỉnh Hạc là một Người bảo vệ Aura... hay đúng hơn là Sứ giả của Khí." Đường Huy dừng một chút, nói: "Nhưng chưa từng nghe nói Nhà vô địch tiền nhiệm thể hiện bất kỳ năng lực đặc biệt nào." "Có lẽ...

đó chính là át chủ bài mà Nhà vô địch tiền nhiệm giấu đi!" Đường Huy nghiêm trọng nói. "Thì ra là vậy." Lục Dã bừng tỉnh.

Không cần thể hiện năng lực đặc biệt mà vẫn có thể trở thành Nhà vô địch... khi quyết đấu, tôi cũng phải cẩn thận hơn mới được! *** Còn một ngày nữa là vòng thi thứ hai bắt đầu.

Lục Dã đi dạo một vòng khu buôn bán, khi trở về thì phía sau có thêm một cái đuôi. "Sư phụ!

Xin hãy đấu một trận đối kháng với con!" Bea lấy hết dũng khí, lớn tiếng nói.

Lục Dã liếc nhìn làn da màu lúa mạch của Bea, và những cơ bắp

nổi lên dưới chiếc áo thể thao. "Từ chối." Lục Dã quay người, tiếp tục đi.

Bea thậm chí có thể đối quyền với Machamp, đánh cho Machamp thua tan tác.

Tuy nói tôi cũng là Đại sư hệ Giác Đấu, nhưng đấu một trận không giới hạn với cô ấy... chỉ cần ba phút, tôi có thể đánh cho cô ấy khóc thét.

Cô ấy sẽ quỳ xuống đất khóc lóc cầu xin tôi đừng chết!

Bea âm thầm cúi đầu, lẽo đẽo theo sau sư phụ, thầm nghĩ: "Chắc chắn là thực lực của mình còn chưa đủ để giao thủ với sư phụ..." Phải tiếp tục tu luyện! "À đúng rồi, sư phụ." Bea đột nhiên nói: "Con thấy võ sĩ của võ quán Mã Thụ Nhân ở phòng tập gym." "Võ quán Mã Thụ Nhân?" Lục Dã xoa cằm.

Võ quán Mã Thụ Nhân có tiếng trong giới hệ Giác Đấu, ngang hàng với võ quán của Chuck.

Người trước đào tạo ra Leon, người sau đào tạo ra Bruno, Blue Oak.

Có lời đồn Mã Thụ Nhân có tổ tiên là người Đông Hoàng.

Nếu ông ta thật sự làm giám khảo... vậy thì Đường Chiến Thắng lần này đúng là 'ngọa hổ tàng long'.

Tuy nhiên, cho dù ông ta thật sự được mời ra trận, thì đó cũng là chuyện của vòng ba, vòng bốn rồi.

Trở về khách sạn Budew.

Lục Dã chuẩn bị đội hình cho vòng thi thứ hai ngày mai.

Vì đối mặt với Pokémon hệ Rồng, đương nhiên là đến lượt "Đại tỷ" lên sân khấu. "Bố y! (゜▼mãnh ▼)" Đôi mắt tròn của Sylveon sắc

bén.

Lục Dã nhìn ánh mắt của Sylveon, âm thầm nói: "Để sau khi gặp Dragonite Totem rồi hãy phái Sylveon lên sân khấu." Giai đoạn đầu cứ để Togepi dẫn đường, vừa tránh được nguy cơ lạc lối.

Dù sao thì trong quy tắc thi đấu, có thể luân phiên Pokémon.

Nếu vừa lên sân khấu đã phái Sylveon...

đám Pokémon dã sinh trên đường e rằng sẽ bị Sylveon 'quét sạch' mất!

Thầy Lục đột nhiên có chút xót xa cho Pokémon dã sinh ở Núi Silver.

Tại sao Pokémon dã sinh ở Núi Silver lại mạnh như vậy?

Chẳng phải là bị Xích ép phải mạnh lên hay sao!

Sylveon cầm Phiến Tiên, chịu đựng 10 phút tấn công của Dragonite Totem, dễ như trở bàn tay.

Lục Dã ngược lại còn lo lắng Dragonite Totem có thể trụ được 10 phút trước Sylveon hay không... *** Ngày hôm sau, vòng hai của Đường Chiến Thắng chính thức bắt đầu.

Từ vòng này trở đi, vì lý do an toàn, khán giả không được phép vào sân theo dõi trực tiếp.

Tuy nhiên, flycam sẽ bay theo các tuyển thủ, khán giả có thể chọn xem góc nhìn của từng người chơi.

Vừa bấm vào góc nhìn của Thầy Lục với lượng người xem cao nhất, màn hình hiện ra.

Rừng cây cao vút tận mây, ánh sáng xuyên qua màn sương, mây mù giăng lối.

Khán giả đợi mười phút, flycam vẫn cứ tập trung vào cảnh đẹp, căn bản chẳng thấy Thầy Lục đâu cả. "Vãi, đạo diễn ơi ông đổi góc đi!" "Đạo diễn, chú ý thời cơ vào trận!" Dưới phản hồi của khán giả, một đạo diễn khác được thay, và màn hình hiện ra Lục Dã đang chuẩn bị thi đấu.

Anh đi cùng đội ngũ, cùng nhau tiến về chân núi, dừng lại trước ranh giới.

Hướng dẫn viên giới thiệu: "Tôi xin nhấn mạnh lại lần nữa, Pokémon hệ Rồng trong rừng cực kỳ nguy hiểm, chọn lộ trình hợp lý, tìm đến Dragonite Totem trên đỉnh núi và chấp nhận thử thách mới là nhiệm vụ hàng đầu." "Nếu gặp nguy hiểm hoặc chọn bỏ cuộc, xin hãy bấm thiết bị cầu cứu, đội cứu hộ sẽ đến ngay lập tức." "Cuộc thi áp dụng hình thức đơn lẻ...

Tiếp theo xin mời tuyển thủ số một, Charles." Charles là người vùng Kalos, phái ra Chesnaught của mình, vẻ mặt thận trọng, chậm rãi đi sâu vào rừng.

Trong khu rừng mù mịt, tiếng gầm của loài Rồng vang vọng, tỏa ra khí tức bí ẩn và nguy hiểm.

Bóng lưng của Charles dần biến mất trong màn sương mù. "Chúng ta bây giờ làm gì?" Một Kiểm lâm viên hỏi. "Đợi." Hướng dẫn viên bình thản nói: "Đợi cậu ta vượt qua thử thách, hoặc bỏ cuộc, tuyển thủ tiếp theo mới xuất phát." "Thế thì phải đợi lâu lắm!" Lời vừa dứt. "Á ——!!" Một tiếng thét thảm thiết vang lên từ lưng chừng núi, kinh động bầy Pidgey, tiếng Growl vang khắp rừng!

Dù là tuyển thủ hay khán giả, tất cả đều nuốt nước bọt.

Kiểm lâm viên sắc mặt kỳ lạ, âm thầm lùi về đội ngũ.

Hướng dẫn viên thấy chuyện như cơm bữa, nhìn vào chấm sáng

nhấp nháy trên máy tính bảng, nói vào bộ đàm: "Khu vực A7, đội cứu hộ chuẩn bị xuất phát!" Khán giả trong livestream chấn động tinh thần.

Góc nhìn thứ nhất của Charles vừa rồi, trong màn sương mù hiện ra một con Rồng khổng lồ.

Một con Salamence bị đánh thức, xòe rộng đôi cánh Song Dực Kích màu đỏ máu, gầm lên giận dữ, Siêu Pháo Năng Lượng bắn thẳng vào Chesnaught!

Rầm rầm rầm! "Vãi chưởng!

Pokémon dã sinh mà cũng mạnh vậy sao?!" "Đây chính là độ khó của Đường Chiến Thắng ư..." "Nghe nói Pokémon ở đây được phép thu phục, nhưng rất khó để thiết lập liên kết nữa." Trong đội ngũ một mảnh im lặng.

Tiếng hét thảm thiết của Charles vừa rồi đã để lại ám ảnh cho vài người thách đấu.

Trận đấu Pokémon không đáng sợ, đáng sợ là nỗi sợ hãi về những điều chưa biết trong màn sương mù! "Thì ra là Huấn luyện viên vùng Kalos... thảo nào nhanh thua vậy..." Lục Dã suy nghĩ lung tung.

Hướng dẫn viên tiếp tục nói: "Người thứ hai, Sinnoh, Thành phố Canalave, Yuanyuan!" Yuanyuan cau mày, dẫn Luxray của mình, chậm rãi đi vào màn sương.

Một lát sau, chiến đấu dữ dội nổ ra, sấm sét xé toạc bầu trời trên rừng!

Tích Ba!!

Dư chấn đã thu hút thêm nhiều Pokémon.

Mười phút sau, lôi điện chìm vào im lặng, chấm sáng trên máy tính

bảng nhấp nháy tín hiệu cầu cứu.

Tại khu vực quan sát trận đấu, Đạo trưởng Vương vuốt râu nói: "Tôi ngày xưa là nhờ Aura, phân biệt được con đường an toàn, một mạch lên đến đỉnh núi, chấp nhận thử thách." Cơ Thi Âm nhẹ nhàng gật đầu: "Gần như vậy." Cô ấy dựa vào 「Sức Mạnh Rồng」 để trấn áp Pokémon hệ Rồng trên đường, sau đó lên đến đỉnh núi.

Nhà vô địch tiền nhiệm khoanh tay, im lặng. "Chỉ có tôi và Tyranitar, suýt chết, là chiến đấu từng bước một để lên sao...

Đáng ghét... ngưỡng mộ năng lực đặc biệt quá!" Trong phòng livestream, khán giả chứng kiến trận chiến đều hít sâu một hơi lạnh. "Vòng thi này khó quá vậy?!" "Đối mặt với nhiều Pokémon dã sinh như vậy, mà chỉ được phái một Pokémon đồng hành, sau đó còn phải đối mặt với Dragonite Totem!?" "Tôi đoán không ai có thể gặp Dragonite Totem nổi đâu." "Tôi không lo về thực lực của Thầy Lục, tôi lo anh ấy vận đen, trực tiếp xông vào hang ổ của loài Rồng..." Nhìn về phía màn hình giám sát.

Chủ tịch Đường nói: "Vòng này kiểm tra kỹ năng dã ngoại của Huấn luyện viên.

Huấn luyện viên không thể trở thành gánh nặng của Pokémon, mà phải chiến đấu kề vai sát cánh cùng Pokémon." "Một quan niệm rất truyền thống." Một vị Đại sư cười nói, "Nhưng mà...

đúng là như vậy!" Các Huấn luyện viên lão làng cho rằng trận đấu Pokémon không gò bó trong các giải đấu chính quy.

Trong khu rừng này, Huấn luyện viên là đôi mắt, là hậu phương của Pokémon.

Vì chỉ được phái một Pokémon đồng hành, Huấn luyện viên phải vừa đảm bảo an toàn vừa chiến đấu, và tiến sâu vào màn sương mù bí

ẩn! *** "Người thứ ba..." "Người thứ tư..." Hướng dẫn viên không cảm xúc đọc tên, thỉnh thoảng lại giơ bộ đàm lên, chỉ huy cứu hộ.

Gần trưa, Ân Song Trì của Liên đoàn Sao Đỏ đã lên đến đỉnh núi, gây ra một sự chấn động lớn! "Người đầu tiên lên đỉnh là Đại sư Ân hệ Flying!" "Đây là thực chiến, không chiến thắng Salamence, bay lên đỉnh núi đấy." Trong hình ảnh từ flycam, Đại sư Ân vẻ mặt nghiêm nghị, không hề dám lơ là.

Lên đến đỉnh núi chỉ là bước đầu tiên.

Thử thách thực sự, bây giờ mới bắt đầu! "Gầm!!!" Một cơn cuồng phong đỏ sẫm quét ra, trong màn sương mù hai mắt mở bừng, cái bóng vỗ cánh dần hiện rõ.

Đại sư Ân ngẩng đầu nhìn, yết hầu nghẹn ứ.

Một con Dragonite khổng lồ như Pokémon Totem, cao sáu mét, uy nghi lẫm liệt, phát ra Hào quang áp bức khó tả!

Màn hình bình luận ngay lập tức bùng nổ. "Không trụ nổi đâu, cái này thật sự không trụ nổi!" "Trụ được mười phút dưới tay con quái vật này á?" "Thiên Vương cũng khó lắm đấy chứ." Đại sư Ân nghiến chặt răng, chỉ huy Braviary giao chiến.

Trảo Rồng của Dragonite lóe lên vệt sáng xanh lục huyền ảo, một cú tát bay Braviary!

Ngay sau đó, Dragonite khổng lồ vỗ cánh, 'rầm' một tiếng đáp xuống đất, kiêu ngạo nhìn Đại sư Ân, chậm rãi nở một nụ cười. "Gầm ~" Đợi gần cả ngày rồi, cậu là người đầu tiên đến chơi với tôi đấy ~ Đại sư Ân lạnh toát mồ hôi, gượng cười.

Đột nhiên.

Đại sư Ân bấm tín hiệu cầu cứu! "Vãi, con phì đại này còn cute nữa!" "Bấm rồi sao?" "Lùi đi!!" Hướng dẫn viên nhìn lại khu rừng,

rồi nhìn vào danh sách, lớn tiếng nói: "Người tiếp theo... khu vực Đông Hoàng, Thành phố Thăng Long, Lục Dã!" Dưới ánh mắt của các tuyển thủ, Lục Dã bước ra khỏi đám đông.

Hướng dẫn viên giọng điệu hòa nhã nói: "Pokémon đồng hành của cậu là?" "Toge-pi! ヾ(◍°∇°◍)ﾉﾞ " Togepi vui vẻ nhảy xuống đất, giơ cao hai tay!

Đến lượt tôi lên sân khấu rồi ~! *** Các tuyển thủ nhìn Togepi vừa xuất hiện, vẻ mặt có chút kỳ lạ.

Trong thử thách của Đường Chiến Thắng, phái một Togepi chưa tiến hóa ra sân rõ ràng là hơi tự tin thái quá.

Nhưng vấn đề là...

đây là Togepi của Thầy Lục!

Ai mà biết cậu ta lại dạy Togepi chiêu thức 'bất hợp pháp' nào nữa chứ!

Các tuyển thủ tiễn bóng lưng Lục Dã, biến mất trong màn sương mù dưới chân núi, nuốt khan nước bọt. "Không biết Thầy Lục mất bao lâu mới đến đỉnh núi đây." "Cảm giác anh ấy chẳng cần thiết bị cầu cứu đâu!" "Cần thiết bị cầu cứu phải là đám Pokémon trong núi mới đúng..." Cây cối cao vút tận mây, ánh mặt trời xuyên qua màn sương mù, trong mông lung truyền đến tiếng gầm trầm thấp của loài Rồng.

Phía trước là một con đường đá dốc đứng.

Lục Dã ôm Togepi, cấp tốc đi lên, dừng lại ngắm nhìn cảnh vật tự nhiên xung quanh. "Thật không tồi... cảnh sắc trong núi thật không tồi." Khi Lục Dã bước vào rừng.

Chương 712

Sau màn hình giám sát, Chủ tịch Đường khẽ 'khục' một tiếng.

Trong hình ảnh, chấm sáng của Lục Dã nhấp nháy, Pokémon hệ Rồng dã sinh vội vàng rút lui khắp nơi. "Đây là... cảm nhận được khí tức đáng sợ nào sao?" Chủ tịch Đường trong lòng không hiểu.

Nhưng mà, trong rừng toàn là Pokémon hệ Rồng đã trải qua trăm trận chiến, dù đối mặt với hệ Tiên cũng sẽ hung hãn tấn công.

Sao lại có thể như bây giờ, dị thường hiền lành, rời bỏ hang ổ chứ?

Chủ tịch Đường lắc đầu.

Cái cảm giác kỳ lạ, khó hiểu này, chỉ có thể giải thích bằng 'Togepi được trời ưu ái' mà thôi.

Chẳng biết từ lúc nào, Lục Dã đã đến lưng chừng núi, trên đường đi không hề xảy ra bất kỳ trận chiến nào.

Ngay khi các tuyển thủ đang có chút ghen tị thì một tiếng gầm thét dữ dội đột nhiên truyền đến từ sườn núi phía trước! "Gầm!!!" "Gào!!" Tiếng chiến đấu kịch liệt, tiếng nổ của chiêu thức vang vọng, phía trước lại là đoạn đường bắt buộc phải đi qua, không thể tránh được! "Toge-pi ~" Togepi một đường lon ton xông vào màn sương. "Chậm lại, Togepi." Lục Dã vội vàng đuổi theo.

Trên bầu trời vách núi, hai con Pokémon bán huyền thoại hệ Rồng hung hãn, vì tranh chấp lãnh địa, đã phát động đối kháng kịch liệt!

Garchomp xé toạc một vệt mây, quả cầu năng lượng phun ra từ miệng, phân thành bốn năm chùm hồng quang, như tên lửa bay tới oanh tạc!

Thiên Thạch Long Tinh!!

Đối kháng với nó, Hydreigon hung bạo nhe nanh, ba cái đầu cùng lúc há to mồm, Ba Đòn Tấn Công hệ Băng, Lửa, Điện cùng lúc bắn ra!

Rầm rầm rầm!!

Trung tâm vụ nổ bùng lên một trận khói đen, tim khán giả treo đến cổ họng. "Kiểu cảnh tượng này mà Thầy Lục cũng đụng phải à?" "Trực diện hai con bán huyền thoại giao chiến, cái vận may này cũng tốt quá rồi!" Ngoài ranh giới, nhân viên công tác vội vàng chạy đến, nói: "Khu vực B15, hai con bán huyền thoại đó đều là thủ lĩnh trong hang ổ!

Vì hoạt động di chuyển bất thường mà phát sinh tranh chấp lãnh địa... có cần tạm dừng thử thách không?" Hướng dẫn viên cúi đầu nhìn máy tính bảng, chấm sáng hoàn toàn không có bất kỳ tín hiệu cầu cứu nào. "Thử thách tiếp tục... chuẩn bị đội y tế!" "Vâng!" Flycam đi theo tuyển thủ bay lên cao, ghi lại cuộc giao tranh giữa hai con bán huyền thoại hệ Rồng.

Ở vách núi phía sau hai con bán huyền thoại hệ Rồng, Lục Dã đang chuẩn bị đi vòng qua chiến trường, tiếp tục tiến lên.

Lục Dã áp sát lưng vào vách núi, đi trên con đường núi hẹp, cúi đầu nhìn xuống, mây mù mịt mù, mồ hôi lạnh chảy dài trên trán. "Đáng ghét... nếu không bị hạn chế Pokémon huyền thoại xuất trận, mình đã trực tiếp phái Latias bay thẳng lên đỉnh núi rồi!" Ngay khi Lục Dã đang trầm ngâm.

Cuộc chiến của Garchomp và Hydreigon dừng lại, cả hai đồng loạt quay đầu, nhìn về phía Lục Dã trên đường núi.

Trong khoảnh khắc, hai con bán huyền thoại lộ ra vẻ kiêng kỵ.

Trên người cậu ta, có một luồng khí tức cực kỳ đáng sợ, nhưng lại

không biết từ đâu mà đến...

Garchomp và Hydreigon ngầm hiểu dừng chiến đấu, trao đổi ánh mắt.

Cùng nhau chống lại kẻ thù bên ngoài mới là lựa chọn tốt nhất!

Hydreigon bay lơ lửng trên không trung, ba cái đầu hung tợn cùng lúc há miệng rộng, gầm thét về phía Lục Dã trên đường núi! "Tiêu rồi, Thầy Lục bị kẹt rồi." "Thầy Lục thật sự không luân phiên Pokémon, trực tiếp phái Togepi chiến đấu?" Hydreigon há rộng miệng, trong miệng ngưng tụ Tia Băng, sấm sét, ngọn lửa, ba luồng Năng lượng xen kẽ vào nhau, hóa thành cột sáng cuồng bạo oanh tạc về phía Lục Dã!

Lục Dã sắc mặt bình tĩnh, ngay cả đại chiêu của Black Kyurem còn từng được chiêm ngưỡng, huống chi là một con bán huyền thoại bé tí. "Toge-pi!" Togepi và Lục Dã đứng song song trên con đường núi hẹp, ngước nhìn bầu trời, ánh mắt kiên định. "Togepi, dùng Tâm Linh chặn Ba Đòn Tấn Công lại." Lục Dã chỉ huy.

Ánh mắt Togepi lóe lên tia sáng xanh, giơ tay phải lên, niệm lực màu xanh như một lá chắn ngăn chặn cột sáng!

Bùm!!

Ba Đòn Tấn Công liên tục oanh tạc lên lá chắn quang năng do niệm lực hình thành. "Nhân lúc này, Ánh Sáng Rực Rỡ!" "Toge-pi ~(ﾉ ﾟ∀ﾟ)ﾉ" Togepi vươn tay trái, một luồng ánh sáng chói lọi từ đầu ngón tay nó bắn ra, "ầm" một tiếng phá nát cột sáng, bay thẳng về phía Hydreigon!

Hydreigon trợn to đôi mắt, trong lòng dâng lên hàng loạt dấu hỏi.

Đây là cái gì?

Togepi có thể có thực lực như vậy sao!?

Oành!!

Hydreigon bị Ánh Sáng Rực Rỡ nuốt chửng, Garchomp bên cạnh cũng bị ánh sáng lan đến.

Hai con bán huyền thoại mình đầy vết cháy, chật vật lao ra từ trong khói đen. "Một phát Ánh Sáng Rực Rỡ đánh cho cả hai con bán huyền thoại ngớ người ra sao!?" "Pokémon dã sinh không có Huấn luyện viên chỉ huy, khoảng cách liền hiện rõ ngay lập tức." "Gào!!" Garchomp phóng ra Ảnh Rồng màu tím, Xung Kích Rồng xé toạc một đường thẳng, sắc bén như thanh kiếm chém từ trời xuống!

Lục Dã giơ cao găng tay lộ ngón có khảm mảnh thiên thạch bảy màu, định hướng dò tìm nói: "Togepi, Vẫy Ngón!" Các tia sáng từ thiên thạch hòa vào cơ thể Togepi, giống như Eevee chịu ảnh hưởng của Đá Tiến hóa. "Toge-pi! (◣д◢)" Ánh mắt Togepi sắc bén, bật nhảy lên, vỏ trứng nhỏ lóe lên ánh vàng, xé toạc một đường thẳng vàng rực, như sao băng va chạm thẳng vào Garchomp!

Thăng Long Kích!!

Oành!!

Togepi bay ngược về vách núi, được Thầy Lục đỡ lấy.

Garchomp rơi tự do như máy bay hỏng xuống mặt hồ, 'phanh' một tiếng nước bắn tung tóe!

Hydreigon há hốc mồm, trợn tròn mắt.

Vừa rồi đó... rốt cuộc là chiêu gì?

Mình lại không thể nảy sinh bất kỳ ý niệm chống cự nào!

Trong chốc lát, khu rừng chấn động, vô số loài Rồng phát ra tiếng gầm trầm thấp đầy sợ hãi.

Khí tức nguyên bản của Chúa Rồng có một sự áp chế bẩm sinh

đối với loài Rồng!

Các thành viên trong nhóm cũng đã trà trộn vào phòng livestream.

Akin giật mình vung nắm đấm: "Tuyệt vời lắm, Togepi!" "Bạc! (*ᗜ⌓ᗜ)" Togekiss dùng cánh cầm khăn giấy, lau nước mắt.

Không hổ là em gái của mình!

Dựa vào chiêu thức 'hên xui' đánh bại bán huyền thoại —— đây chính là chiến công anh dũng của Togekiss hồi còn là Togepi!

Khán giả trong livestream một trận ngơ ngác. "Đây lại là chiêu thức bất hợp pháp nào nữa?" "Trông có vẻ là quay ra Thiên Thạch Long Tinh..." "Đánh nát cả Xung Kích Rồng!" Nhìn Togepi 'không hề có uy hiếp' trong vòng tay Lục Dã.

Ba cái đầu của Hydreigon đổ đầy mồ hôi lạnh, quay người bỏ chạy!

Ngoài ranh giới, hướng dẫn viên sắc mặt nghiêm túc, nói với nhân viên công tác: "Chuẩn bị cứu hộ Garchomp và Hydreigon... và nữa, tìm thêm một vài chuyên gia đến, tôi lo hai con đó sẽ bị tổn thương tâm lý!" Vượt qua con đường núi dốc đứng, đường trở nên bằng phẳng, tầm nhìn lập tức rộng mở.

Do bị chấn động bởi Thăng Long Kích vừa rồi, Pokémon hệ Rồng dã sinh đều ẩn mình trong rừng, không dám lộ diện.

Lục Dã một đường thuận lợi đến gần đình nghỉ mát trên đỉnh núi.

Chỉ còn một bước nữa là lên đến đỉnh núi, thách đấu Dragonite Totem!

Màn hình bình luận không ngừng chạy. "Mới có nửa tiếng thôi!" "Nếu có thể trụ đủ mười phút trước Dragonite, kỷ lục mới lại sắp ra đời rồi!" Trong phòng họp của Tứ Đại Thiên Vương, Cơ Thi Âm nhìn

màn hình, khẽ nhíu mày.

Là Thiên Vương hệ Rồng, cô ấy hiểu rõ thực lực của con Dragonite Totem đó hơn bất kỳ ai.

Dragonite Totem với thực lực đỉnh cao của Nhà vô địch, kết hợp với thân hình và Hào quang Totem của nó, có thể chiến đấu với Pokémon Huyền Thoại!

Nhìn chàng thanh niên tóc đen trên màn hình, Cơ Thi Âm lên tiếng: "Tôi nhớ... cậu ta có một con Sylveon." "Sylveon?

Xem ra có rất nhiều cơ hội, trụ được mười phút rồi." Nhà vô địch tiền nhiệm lạnh lùng nói.

Lục Dã tiến gần đỉnh núi, tự lẩm bẩm: "Trụ được mười phút trước Dragonite Totem...

đúng là rất khó khăn." Dù sao thì.

Tôi lo rằng chưa đến mười phút, Sylveon đã 'đánh nát' Dragonite Totem rồi!

Màn sương trên đỉnh núi càng lúc càng dày đặc, trời đã xế chiều nhưng ở đây vẫn xám xịt một màu.

Đột nhiên, khán giả trong livestream tinh thần chấn động. "Đến rồi!" "Dragonite Totem của Đường Chiến Thắng!" Cơn cuồng phong sắc bén càn quét, một con Dragonite khổng lồ với thân hình uy nghi, cao gần sáu mét, vỗ đôi cánh quá nhỏ bé, hiện ra từ trong màn sương mù. "Gầm ư?" Dragonite Totem 'rầm' một tiếng đáp xuống đất, nghiêng đầu, tò mò nhìn Lục Dã. "Cậu bé, cậu là người thách đấu ư?" Lục Dã gật đầu, xòe lòng bàn tay, lộ ra Khối Năng Lượng tươi mới, nói: "Xin chào, rất vui được làm quen với cậu." Dragonite cười 'a' một tiếng, đưa tay ném Khối Năng Lượng lên, 'ào' một ngụm nuốt chửng. "Gầm ~!!" Dragonite lộ ra vẻ mặt cực kỳ hạnh phúc.

Một tràng bình luận chạy khắp màn hình. "Đương mặt hối lộ giám khảo?

Đúng là anh rồi!" "Đây lẽ nào cũng là một phần trong chiến thuật của anh." "Tôi nghi ngờ bên trong có bỏ thuốc tẩy...

Thầy Lục đúng là quá hèn hạ!" Dragonite Totem có ấn tượng tốt với người thách đấu này, chủ động vỗ cánh bay ra xa, tạo khoảng cách. "Gầm!" Dragonite Totem lớn tiếng nói.

Chuẩn bị bắt đầu thử thách nào, cậu bé!

Lục Dã gật đầu, ném PokéBall ra, nói: "Xin nhờ cậu, Sylveon!" "Bố y ~(▼へ▼#)" Sylveon nhẹ nhàng nhảy xuống sân, ánh mắt sắc bén.

Thấy Sylveon xuất hiện.

Bất chợt, Dragonite Totem thu lại nụ cười, biểu tình trở nên nghiêm túc.

Đây không còn là vấn đề có nương tay hay không nữa rồi...

Nếu không dốc toàn lực, mình cũng có nguy cơ thất bại!

Trận chiến nổ ra. "Gầm!!" Dragonite toàn thân bao quanh Hào quang Totem màu đỏ sẫm, đôi mắt từ ôn hòa trở nên sắc bén, vỗ Song Dực Kích, tung người bay lên.

Lục Dã thử thăm dò tấn công: "Sylveon, Siêu Âm Thanh!" "Bố y!!" Siêu Âm Thanh được 「Phiến Tiên」 gia trì, tạo thành sóng xung kích tần số cao!

Dragonite tung người bay lên cao, lại lần nữa kéo giãn khoảng cách, hiệu quả của Siêu Âm Thanh không rõ ràng.

Ngay lập tức, từng giọt nước mưa rơi xuống, mây đen xám xịt bao phủ bầu trời, Mưa Lớn đổ ập xuống!!

Con Dragonite này thậm chí còn tự mình thay đổi thời tiết sao!?

Lục Dã định cởi áo sơ mi che mưa, nhưng trên đầu lại không cảm thấy ẩm ướt, quay đầu nhìn lại.

Gengar đang che ô cho mình, cười toe toét: "Ghos!" Lục Dã khẽ mỉm cười, tập trung chỉ huy, nói: "Light Screen!" Cùng lúc đó.

Trên không trung, Dragonite lơ lửng trong Mưa Lớn, gầm lên chấn động, Song Dực Kích vỗ ra những luồng khí xoáy cuồng bạo, Bão Tố hình thành lốc xoáy cuốn theo nước mưa, bay về phía Sylveon!

Oành!!

Bão Tố oanh tạc lên Light Screen mà Sylveon đã triển khai.

Ở khoảng cách này, hiệu quả của Siêu Âm Thanh không lý tưởng, Lục Dã nói lớn: "Moonblast!!" Từ nơ của Sylveon phóng ra một luồng ánh sáng chói lọi, đột nhiên bay vút lên cao.

Totem Dragonite ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, nhãn kiến một đạo tinh oánh đích quang trụ tòng ô vân chi trung lạc hạ.

Oành!!

Moonblast trúng đích!

Ánh sáng chiếu rọi đỉnh núi xám xịt trong Mưa Lớn.

Dragonite Totem quay lưng về phía mây đen, toàn thân bốc khói đen, nhếch mép cười.

Chương 713

Năng lực Đa Vảy, cộng thêm Dragonite Totem có lượng máu kinh người, nó nhanh chóng hồi phục, lại lần nữa phát động tấn công!

Mưa Lớn xối xả, sấm sét vang vọng trên đỉnh núi.

Rầm rầm rầm!

Dragonite Totem gầm lên trời, từng tia sấm sét thô to từ trong mây đen đánh xuống!

Các khán giả trong livestream không khỏi nuốt nước bọt. "Con Dragonite này, còn biết trước tiên dùng Rainy, sau đó dùng Bão Tố và Sấm Sét sao?!" "Đây mới là bán huyền thoại thực sự... con Rồng khổng lồ nắm giữ sức mạnh gió, mưa, sấm sét!" Oành!!

Sấm sét phá nát Light Screen, đánh trúng cơ thể trắng muốt của Sylveon, để lại vết cháy nông.

Sp.Def mà Sylveon tự hào, lúc này đã thể hiện rõ tác dụng! "Người chơi Sp.Atk đánh Dragonite?

Không đánh xuyên được Sylveon đang mở Light Screen à!" "Còn năm phút nữa là thắng rồi!" Trong khoảnh khắc, phong vũ biến đổi.

Dragonite bay lượn trong những đám mây sấm sét cuồn cuộn, tư thế ảo diệu, như thể nhảy múa cùng sấm sét.

Khí thế toàn thân nó không ngừng tăng lên, tốc độ nhanh hơn, Hào quang Totem màu đỏ sẫm càng thêm kinh người!

Vũ Điệu Rồng!!

Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời.

Vũ Điệu Rồng của Dragonite vẫn chưa kết thúc, như thể đang tích

lũy tốc độ và sức mạnh, dùng để tăng cường cú xung kích Cao Tốc cuối cùng! 'Sylveon.' Lục Dã cảm ứng: 'Địa Khí Thuật!' "Bố y!!" Những tia sáng mỏng manh trong màn sương mù đổ về phía Sylveon, lông của nó càng thêm sáng, tỏa ra ánh sáng yếu ớt.

Sylveon đứng vững bốn chân, kiêu hãnh ngẩng đầu, nhìn lên Dragonite đang bay lượn trên bầu trời. "Hai bên đều đang dùng chiêu cường hóa sao?" "Cô tiên này lại dùng chiêu gì nữa!" "Không biết... dù sao thì kiểu gì cũng là bất hợp pháp!" "Gầm!!!" Dragonite Totem lao thẳng từ trời xuống, Cao Tốc 'ầm' một tiếng tạo ra Bùng Nổ Âm Thanh, tốc độ và sức mạnh được Vũ Điệu Rồng gia trì, trở thành sức bùng nổ và phá hủy khủng khiếp lúc này! "Sylveon." Lục Dã ra hiệu: "Siêu Pháo Năng Lượng!!" "Bố y!!" Sylveon từ miệng bắn ra Siêu Pháo Năng Lượng, giống như một khẩu pháo ánh sáng, nuốt chửng Dragonite Totem đang lao xuống!

Cột sáng bắn thẳng lên trời, xuyên thủng mây đen, sau đó sóng khí lan ra bốn phía!

Một khoảng lặng tĩnh mịch, Mưa Lớn dừng lại, ánh mặt trời hiện rõ.

Cơ Thi Âm và Đạo trưởng Vương mặt đầy kinh ngạc.

Biểu cảm lạnh lùng của Nhà vô địch tiền nhiệm dao động, không thể giữ vững được nữa.

Trong hình ảnh.

Con Dragonite Totem cao gần sáu mét, nằm nghiêng trên mặt đất, mắt xoắn ốc.

Sylveon đứng dưới ánh nắng sau mưa, kiêu hãnh nhìn xuống đỉnh núi! "Cậu ta, cậu ta đã đánh bại Dragonite Totem sao?" Cơ Thi Âm lắp bắp nói. "Cậu ta có phải đã hiểu lầm nội dung thử thách rồi không..."

Đạo trưởng Vương mặt mày thất thần. "Bảo cậu trụ được mười phút trước Dragonite Totem —— không phải bảo cậu trong mười phút đánh bại Dragonite Totem!!" Lục Dã đứng trước Dragonite mắt xoắn ốc, sắc mặt kỳ quái.

Cùng là thực lực đỉnh cao của Nhà vô địch, nhưng sự gia trì của Phiến Tiên cho Sylveon thực sự quá khủng khiếp...

Huống chi còn có chiêu thức 'bất hợp pháp' như Địa Khí Thuật nữa.

Vậy thì vấn đề đặt ra là. "Đánh cho người gác cửa của Đường Chiến Thắng bất tỉnh rồi... vậy những tuyển thủ tiếp theo phải làm sao..." Lục Dã chìm vào suy tư.

Cùng lúc đó, phòng livestream bùng nổ. "Hiểu theo kiểu doanh nghiệp!" "Cứ đánh cho đối phương bất tỉnh, mình sẽ trụ được mười phút thôi!" "Vòng sau thách đấu Thiên Vương Cơ Thi Âm... mừng trước đi!" Lục Dã đã dễ dàng vượt qua vòng thứ hai của Victory Road.

Tin tức về việc cậu đánh bại Totem Dragonite nhanh chóng lan truyền.

Khi nghe tin, không chỉ khán giả mà cả các tuyển thủ đều ngơ ngác.

Rõ ràng là trong trận chiến với Totem Dragonite, chỉ cần trụ được 10 phút là có thể thuận lợi tiến cấp.

Nhưng mà Sylveon lại đánh Totem Dragonite cho hoa mắt chóng mặt trong vòng 10 phút ư?

Rốt cuộc là ai đang kiểm tra ai vậy chứ!!

Đường Huy đã tham gia thử thách sớm hơn Lục Dã một ngày.

Sau khi leo lên đỉnh núi và chạm trán Totem Dragonite trong truyền thuyết, cuối cùng anh đã bị loại.

Khi đó, Totem Dragonite điều khiển sấm sét trong cơn bão tố đã để lại ký ức đau thương cho thủ lĩnh Đường.

Về khách sạn, anh trằn trọc cả đêm không ngủ được, đến chiều ngày hôm sau, vừa nhìn tin tức thì Đường Huy giật mình đến mức kính rơi khỏi mũi.

"Lục, Lục Dã đã đánh bại Totem Dragonite rồi sao!?" Tin tức viết rằng Sylveon của Lục Dã đã dùng Tia Sáng Khổng Lồ để đánh Totem Dragonite bất tỉnh.

Đội cứu hộ khẩn cấp lên núi để thực hiện cứu trợ cho Totem Dragonite.

Theo tin tức, một tiểu đội trưởng được phỏng vấn cho biết: "May mắn là thầy Lục đã kịp thời bấm chuông cầu cứu, nếu không Totem Dragonite sẽ rất khó đảm nhận công việc giám khảo trong hai ngày tới!" Lướt đến cuối trang tin, Đường Huy với vẻ mặt hoài nghi nhân sinh, lẩm bẩm: "Có thể đánh bại một Totem Dragonite đạt đến đỉnh cao của Champion...

Đây đúng là một Sylveon cấp Champion thực thụ rồi..." Cảnh Sylveon đến "thách đấu võ quán" vẫn còn như in trong ký ức.

Hồi đó, Đường Huy còn lo lắng mình sẽ làm Sylveon bị thương, nên đặc biệt điều động đội hai ra để huấn luyện cho nhóc con.

Một năm trôi qua, Lục Dã trở lại với một đội hình cấp Champion!

Đường Huy không khỏi tự giễu: "Đã bỏ lỡ cơ hội duy nhất để đánh bại thằng nhóc này rồi!" Sau khi Lục Dã vượt qua vòng hai, các thí sinh còn lại trong ngày hôm đó buộc phải hoãn vòng kiểm tra.

Dù sao thì, "ông kẹ" phía trước đã đơn đấu hạ cả giám khảo rồi!

Nếu không dời lịch, lẽ nào lại để Lục Dã ngồi trấn giữ đỉnh núi, còn Sylveon thì làm giám khảo?

Trong đầu các tuyển thủ bỗng hiện lên hình ảnh Sylveon ngạo nghễ trên đỉnh núi, tỏa ra hào quang như một Totem, không khỏi rùng mình.

Thế này còn nguy hiểm hơn cả Totem Dragonite nữa!!

Bởi vì đây là lần đầu tiên Sylveon sử dụng sức mạnh của Pixie Plate đối với hệ Rồng, sức phá hoại đến mức ngay cả thầy Lục cũng phải kinh ngạc.

Để chăm sóc Dragonite, Lục Dã ở lại trên đỉnh núi, phái Quy Quy và đội cứu hộ cùng nhau spam "Heal Pulse" (Trị Liệu Xung Kích), đợi đến khi Totem Dragonite tỉnh lại mới thở phào nhẹ nhõm.

“Bô y~” Sylveon sau khi kết thúc trạng thái chiến đấu, nghiêng đầu mỉm cười nhẹ.

Đã là “đại tỷ” rồi, đương nhiên phải chăm sóc “tiểu đệ” chứ~ Totem Dragonite tỉnh lại, nhìn thấy Sylveon đang mỉm cười thì lộ rõ vẻ kinh hãi.

Ác ma màu hồng, xuất hiện rồi!!

Lục Dã kịp thời dùng Aura để trấn an cảm xúc của Totem Dragonite, lúc này nó mới thở phào một hơi, rồi thoải mái nheo mắt lại.

“Thầy Lục, chiêu này của thầy là Viridian Force sao?” Tiểu đội trưởng vô cùng ngạc nhiên: “Tôi nghe nói Champion Lance cũng sở hữu sức mạnh này, có thể chữa lành Pokémon hệ Rồng!” “À...

đại khái là vậy, Lance có năng lực đặc biệt cùng loại với tôi.” Lục Dã nói.

Tiểu đội trưởng lập tức kính phục.

Chỉ những người thuần khiết, lương thiện, được rừng xanh ban phước mới có thể sở hữu Viridian Force.

Mặc dù chiến thuật của thầy Lục khá "bẩn", nhưng việc có thể đạt được năng lực đặc biệt gần giống với Viridian Force cho thấy nhân phẩm của thầy không hề tệ! ...

Vì trên đỉnh núi năng lượng khá dồi dào, lại còn có suối nước nóng tự nhiên để tắm.

Tối cùng ngày kết thúc vòng kiểm tra, Lục Dã đã cắm trại trên đỉnh núi và suy nghĩ chiến lược để thách đấu Tứ Thiên Vương hệ Rồng.

Đường Hội Trưởng cũng không phái người ngăn cản Lục Dã.

Dù sao thì Lục Dã cũng là một ứng cử viên nặng ký cho chức Champion kỳ này, để cậu ấy ở lại Long Lĩnh cũng tiện cho việc huấn luyện.

Nhiều cảnh quan ở Victory Road được xây dựng nhân tạo nhờ sức mạnh của Pokémon, nhưng Long Lĩnh, nơi cư ngụ của các loài Rồng, thì đã có từ xa xưa.

Lục Dã thậm chí còn thấy một con Dragapult trông như chiến cơ ma quái, đang cõng đàn con Dreepy của nó, lướt qua trong yên lặng.

Có lẽ đó là loài Rồng ngủ vùi trong Long Lĩnh đã hóa thành.

Đỉnh núi lạnh lẽo, sương mù giăng mắc, nhưng bầu trời đêm lại vô cùng sáng rõ, như một bức tranh rực rỡ mở ra trước mắt Lục Dã.

Lục Dã ngồi bên vách núi, hai chân lơ lửng, tay vịn vào đá, lòng đầy cảm xúc.

Mặc dù sợ độ cao, nhưng càng sợ lại càng không nhịn được mà

“tự tìm cái chết”!

Giống như khi lên một tòa nhà cao tầng, không thể không vịn tay vào lan can mà nhìn xuống vậy.

Có lẽ đây chính là bản năng của con người.

Bên cạnh Lục Dã, một con Dragonite khổng lồ đang cùng cậu ngắm sao trời.

Cái mông to béo của nó chiếm hết nửa vách núi, chỉ cần khẽ động một cái là có thể đẩy Lục Dã rơi xuống.

“Gào ừ?” Totem Dragonite bẻ một cành cây, trên đó chi chít những quả mọng, đưa cho Lục Dã.

“Cậu có muốn ăn không?” “Cảm ơn, không cần đâu, lát nữa tôi tự làm bữa khuya.” Lục Dã cười nói.

“Gào ừ~” Totem Dragonite với vẻ mặt “tùy cậu thôi”, nhét cả Berry lẫn cành cây vào miệng, nhấm nháp vẻ mặt thỏa mãn.

Lục Dã đung đưa hai chân.

Dragonite khổng lồ cũng đung đưa theo, tạo ra một luồng khí xoáy mạnh mẽ.

Sắc mặt thầy Lục biến đổi, run rẩy nói: “Latias, nếu tôi có lỡ rớt xuống, nhớ dùng Agility (Nhanh Nhẹn) mà đỡ tôi đấy!” “Bây giờ mới nhớ ra tôi à~” Latias lơ lửng trên không trung, cười trộm.

Đêm tĩnh mịch, xa xa những dãy núi trùng điệp, dưới chân núi một quần thể kiến trúc đèn đóm sáng trưng, đó là nhà thi đấu của Victory Road.

Lục Dã cảm thấy một cơn gió lạnh buổi đêm, phía sau có tiếng sột soạt, quay đầu lại nhìn.

Sylveon từ từ tiến lại gần, dùng dải ruy băng mang theo một cuộn

chăn, vẻ mặt như bị giật mình, rồi quay đầu đi vẻ không hài lòng.

"Bô, bô y..." Cái này... không phải là cho cậu đâu...

Lục Dã mỉm cười, vươn tay ôm Sylveon vào lòng.

Cậu cứ đắp chăn đi, tôi đắp Sylveon là được rồi!

Sylveon không giãy giụa, đôi mắt nhìn ra vùng hoang dã bên ngoài vách núi, rồi hơi ngẩng đầu lên.

Trong mắt nó phản chiếu bầu trời đầy sao lấp lánh.

Hào quang tự nhiên tỏa ra khiến các loài Rồng khổng lồ ở Long Lĩnh đều im thin thít, không hề phát ra một tiếng gầm gừ nào.

Một lúc sau, Sylveon nheo mắt lại, ngáp một cái: "Bô y~" Em buồn ngủ rồi, mai còn phải đấu với anh nữa~ "Ăn tối đã nào." Lục Dã nhìn về phía lều trại, Gengar đắc ý vẫy tay: "Ghos!" Mọi thứ đã chuẩn bị xong rồi~!

Bên cạnh bếp nấu đơn giản, Rotom trong hình dáng dụng cụ nấu ăn huyền thoại đang được bày ra, bao gồm cả lò vi sóng, tủ lạnh, lò nướng...

"Không thể hiểu nổi, Rotom... o(T⌒To)" Lục Dã ôm Sylveon đặt xuống, cố gắng đứng dậy với đôi chân run rẩy, nói: "Dragonite, lại ăn cùng đi." "Gào ừ?" Dragonite khổng lồ thoáng vẻ khó hiểu.

Nửa giờ sau.

Dragonite khổng lồ cao sáu mét, bưng cả nồi cà ri nóng hổi, đổ thẳng vào miệng!

"Gào gào gào~~" Ngon quá, ngon tuyệt cú mèo!

Lục Dã chống hai tay vào hông, mặt đầy bất lực, ngẩng nhìn cái bụng béo tròn trắng phau của nó.

“Ghos!

Σ(゚Д゚;)” Gengar lùi lại nửa bước.

Tên này còn ăn khỏe hơn cả mình!

“Ban kỷ... (￣~￣)” Tyranitar nghiền nát kim cương như thể đang nhai Onigiri (cơm nắm), “Rắc rắc”.

Tao vẫn thích ăn đồ cứng hơn! ...

Một năm trước, thầy Lục và Kỷ Thi Âm đã có một trận đấu.

Đó là một giải đấu mời không chính thức trên một kênh nhỏ, thầy Lục với tư cách “khách mời may mắn” đã lên đài thách đấu.

Lúc đó, Kỷ Thi Âm chỉ là một Thủ lĩnh hệ Rồng, một năm sau đã trưởng thành thành Tứ Thiên Vương hệ Rồng.

Chương 714

Sức mạnh tăng tiến khá nhanh... nhưng so với những thiên tài huấn luyện "lên Rocket Normal" như thầy Lục và Iris thì vẫn còn một khoảng cách không nhỏ.

Vòng kiểm tra thứ ba, cô ấy là người giữ cửa, sẽ tiếp nhận thử thách của Lục Dã.

Địa điểm chiến đấu nằm trên đỉnh Long Lĩnh.

Trận đấu không mở cửa cho khán giả, nhưng video sẽ được tải lên sau đó.

Áp lực từ các Pokémon hệ Rồng ở đây là một gánh nặng không nhỏ đối với các thí sinh, dễ làm nhiễu loạn sự chỉ huy và phán đoán của Huấn luyện viên.

Nhưng đối với Kỷ Thi Âm, người xuất thân từ gia tộc Ngự Long, thì không hề gặp khó khăn này.

Hai ngày sau khi "cuộc chiến chinh phạt Dragonite" kết thúc, gió bắc thổi mạnh.

Kỷ Thi Âm mặc một bộ sườn xám màu xanh đen được cắt may tinh tế, khoác ngoài chiếc áo lông trắng, mái tóc xanh tung bay trong gió.

Cùng đi với cô còn có Vương Đạo Trưởng, Đường Hội Trưởng, cựu Champion, Master Mã và đệ tử của ông.

Họ đang ở sườn núi Long Lĩnh, theo dõi hình ảnh vệ tinh trên đỉnh núi.

"Tôi nghe nói...

Lục Dã tiểu huynh đệ đã cắm trại trên đỉnh núi đúng không?" Vương Đạo Trưởng hỏi.

"Đúng vậy." Đường Hội Trưởng nói, "Cậu ấy đã ở đó một ngày một đêm rồi." "Sóng năng lượng hệ Rồng ở nơi đây cực kỳ nguy hiểm, ngay cả các Aura Guardian cũng khó mà chịu đựng nổi, không biết cậu ấy đã trụ vững bằng cách nào." Vương Đạo Trưởng nói.

"Dù sao thì... ngay cả Totem Dragonite cũng đã công nhận cậu ấy rồi." Cựu Champion trầm ngâm.

"Bị đánh cho tơi tả thế kia, không phục cũng không được chứ." Master cười nói.

Trên màn hình, Kỷ Thi Âm với vẻ mặt nghiêm trọng.

Trước mắt cô, một cái lều trại của Gigantamax Gengar xuất hiện!

Hóa ra Đường Hội Trưởng không hề nói đùa, Lục Dã thật sự đã cắm trại trên đỉnh Long Lĩnh ư?

Khoảnh khắc tiếp theo, thế giới quan của Kỷ Thi Âm lại một lần nữa được làm mới.

"À, cô đến rồi." Chỉ thấy lều trại được kéo ra, một cái đầu tóc bù xù thò ra, chàng thanh niên tóc đen che miệng ngáp dài: "Chẳng phải còn nửa tiếng nữa mới đến trận đấu sao?" "Tôi... tôi đến sớm." Kỷ Thi Âm nói.

Cái cảm giác bất thường này... tại sao tôi lại giống như thí sinh thách đấu hơn vậy chứ!

"Cô đợi tôi một lát." Một lát sau, Lục Dã bước ra khỏi lều, cảm nhận cái lạnh trên đỉnh núi, khẽ rùng mình.

Trên đầu bỗng xuất hiện một bóng đen khổng lồ.

Kỷ Thi Âm ngẩng đầu lên, vẻ mặt trở nên kính trọng.

Một con Dragonite to béo, vỗ cánh "Đùng" một tiếng hạ xuống, tò mò nhìn Kỷ Thi Âm, sau khi nhận ra là người quen thì thân thiện vẫy tay: "Ô~" Kỷ Thi Âm khẽ cười, rồi bỗng trợn tròn mắt.

Chỉ thấy Dragonite chậm rãi ngồi xuống đất, ôm đầu gối, cúi đầu úp má vào lòng bàn tay Lục Dã, thân mật cọ cọ: "Ô~" Hào quang Totem biến mất không dấu vết, ngược lại giống như một đứa trẻ thơ ngây.

"Cái, cái này rốt cuộc là..." Kỷ Thi Âm nhất thời không nói nên lời.

Totem Dragonite chẳng phải mới bị Sylveon đánh bại hôm kia sao?

Theo lý mà nói, nó phải rất bất mãn với Lục Dã chứ!

Nhưng hai bên lại giống như bạn bè thân thiết lâu năm, Totem Dragonite còn tỏ ra nghe lời Lục Dã nữa...

Kỷ Thi Âm dùng tay thon dài đỡ trán, lảo đảo nửa bước.

Mới có một ngày thôi mà Totem Dragonite được gia tộc mình thờ phụng trăm năm, sắp bị thầy Lục thu phục rồi sao!?

"Cô không sao chứ?" Lục Dã hỏi.

"Không sao... chỉ hơi thiếu dưỡng khí thôi." Kỷ Thi Âm mệt mỏi lắc đầu.

Lục Dã lộ ra vẻ cảnh giác.

"Tôi chỉ mang theo một bình oxy thôi, phải để dành cho mình chứ!" Kỷ Thi Âm ngẩn người, vẻ mặt kỳ lạ, nói: "Chúng ta vẫn nên... bắt đầu trận đấu sớm đi..." Đối mặt với Sylveon, kẻ có thể đánh bại Totem Dragonite, Kỷ Thi Âm không hề có tự tin giành chiến thắng.

Nhưng dù sao Totem Dragonite cũng không có huấn luyện viên chỉ huy.

Mà huấn luyện viên lại là người tạo ra kỳ tích.

Hơn nữa, khoảng cách giữa Champion và Tứ Thiên Vương không phải là không thể vượt qua — mạnh mẽ như Champion Cynthia, cũng từng bị Tứ Thiên Vương Flint đánh bại vài Pokémon, cuối cùng phải dựa vào Garchomp mới giành chiến thắng!

Lục Dã gật đầu nói: "Không thành vấn đề." Trên đỉnh núi mây mù giăng giăng, Lục Dã và Kỷ Thi Âm đứng ở hai đầu, cột sáng xuyên qua tầng mây.

Totem Dragonite vỗ cánh bay ra ngoài sân đấu, nghiêng đầu nhìn về phía Rotom Pokedex: "Ô?" "Để tôi làm trọng tài, Rotom!" Rotom Pokedex cầm hai lá cờ, lớn tiếng nói.

"Trận chiến sẽ áp dụng luật Đấu đơn 6 chọn 4, tôi sẽ phái Pokémon ra trước." Kỷ Thi Âm ném ra Ultra Ball: "Nhờ cậu nhé, Goodra!" Goodra có hai xúc tu trên đầu, thân hình màu tím trơn bóng đầy dịch nhầy, tính tình ôn hòa, thường ôm lấy Huấn luyện viên mà nó yêu thích, khiến đối phương dính nhớp.

Đôi khi nó sẽ ngớ người ra vì không thể hiểu được mệnh lệnh của Huấn luyện viên, rất dễ thương.

Nhìn có vẻ yếu ớt, nhưng thực tế Base Stat (chỉ số cơ bản) của nó đạt 600, là một Á Thần (Pseudo-legendary) của Kalos.

So với các Á Thần ở những khu vực khác, ví dụ như Tyranitar, Salamence, Kommo-o.

"Á Thần của Kalos, đúng là có một phong cách rất riêng..." Lục Dã thầm nghĩ.

Lục Dã lấy ra PokéBall, một chùm sáng đỏ bay ra: "Quyết định là cậu rồi, Togepi!" "Kháp kỷ đô y~(*ˆ▽ˆ*)" Togepi cầm Evolution Stone, rực rỡ xuất hiện.

Sắc mặt Kỷ Thi Âm thoáng động.

Quả thực quá dễ thương... nhưng đây không phải là lý do để khinh địch!

Ngay cả một năm trước, Kỷ Thi Âm đã từng bị chiến thuật tiếp sức của Togepi chơi khăm một vố.

“Lại là chiến thuật tiếp sức sao...” Kỷ Thi Âm chỉ huy: “Goodra, dùng Power Whip (Roi Năng Lượng)!” Goodra nhanh chóng lao tới, vung hai xúc tu trên đầu, lực đạo tạo ra tiếng “soạt soạt” xé gió!

“Tiếp sức ư?

Không cần đâu, dùng Draining Kiss (Nụ Hôn Hút Sức)!” “Bùm!!” Xúc tu của Goodra vung xuống đất, làm vỡ nát mặt đất, đá văng tung tóe, Togepi cũng bay lùi lại.

“Đô y~(ϑϱ•ᴗ•̤) ⁄ ᴸᵒᵛᵉ♡” Nhưng cùng lúc đó, Togepi gửi đi một nụ hôn hình trái tim, đánh trúng má Goodra.

Goodra lảo đảo lùi nửa bước, lắc đầu.

Kỷ Thi Âm nhíu mày, hô: “Goodra, Quiver Dance (Vũ Điệu Thăng Hoa)!!” Goodra, với tư cách là một Á Thần tiến hóa dưới làn sương mù và mưa, có khả năng kiểm soát thời tiết mạnh mẽ.

“Ô!!” Theo tiếng Goodra ngẩng đầu gầm rú, trên đỉnh núi bắt đầu có mưa phùn, sau đó mưa lớn như trút nước!

Kỷ Thi Âm đã chuẩn bị sẵn, lấy ra một chiếc ô giấy.

Nhìn về phía Lục Dã, chỉ thấy cậu ta cũng “cực kỳ đẳng cấp” rút ra một chiếc ô đen!

Nhìn vẻ mặt cứng đờ của Kỷ Thi Âm, Lục Dã cười lạnh nói: “Cô nghĩ tôi sẽ không có sự chuẩn bị sao!” Các Master hệ Rồng các người, cũng giống như Lance và Raihan, đều thích chơi chiến thuật thời tiết!

Totem Dragonite với vẻ mặt ngơ ngác đứng giữa cơn mưa lớn,

những hạt mưa tạo thành màn sương mờ trên cái đầu to của nó.

Rotom Pokedex: "Sẽ bị ướt hết, Rotom... o(T⌒To)" Mưa lớn xối xả, Kỷ Thi Âm thu hồi Goodra, nhìn về phía Togepi.

Chỉ thấy Togepi toàn thân phát sáng trắng, mượn chiêu thức để tăng cường bản thân!

Nasty Plot (Kế Hoạch Đê Tiện) hay Work Up (Tăng Trưởng Sức Mạnh)?

Kỷ Thi Âm không kịp nghĩ kỹ, luân phiên ném ra Dive Ball, hô lớn: "Kingdra, dùng Hydro Pump (Bơm Thủy Lực)!!" Kingdra với Ability (Năng Lực) 「Swift Swim 」có ưu thế tốc độ tuyệt đối dưới trời mưa.

Kingdra với ánh mắt sắc bén, dòng nước sau khi bị nén lại ở miệng, hình thành một lưỡi dao nước cao áp sắc bén!!

Lưỡi dao nước cắt về phía Togepi, nhưng nó lại hóa thành một chùm sáng đỏ, bay ngược về PokéBall.

Độc hoán (Switch đổi)!?

Đồng tử Kỷ Thi Âm co rút, chùm sáng đỏ trước mắt vô cùng quen thuộc, một năm trước cô từng nếm mùi đau khổ vì chiêu này.

"Nói là không dùng chiến thuật tiếp sức cơ mà!!" Kỷ Thi Âm chất vấn.

"Trash Talk (Nói nhảm) mà cô cũng tin à, đây gọi là đấu trí tâm lý!" Lục Dã vươn tay thu Togepi về PokéBall, tay kia lấy Dusk Ball bên hông, mạnh mẽ ném ra.

"Lên đi, Tyranitar, cướp lại thời tiết!!" Lưỡi dao nước hung hãn lao tới!

"Bụp!!" Giữa dòng Sand Stream (Dòng Cát) cuồn cuộn, một bóng

dáng khoanh tay hiện ra.

SD (Special Defense) của Tyranitar được tăng cường trong Sandstorm (Bão Cát), Sheer Force (Lực Thuần Túy) đỡ được đòn tấn công của lưỡi dao nước. 「Weakness Policy 」(Chính Sách Điểm Yếu) tự động kích hoạt, năng lượng dâng trào vào cơ thể Tyranitar.

Đôi mắt của kẻ bạo chúa bão cát phát ra ánh sáng đỏ rực, sừng sững trên đỉnh núi, gầm thét dữ dội!

"Ban kỷ!!" "Truyền hiệu quả cường hóa bằng Baton Pass (Tiếp Sức), cướp thời tiết, còn kích hoạt được Weakness Policy (Chính Sách Điểm Yếu)..." Master chắp tay sau lưng, cảm thán: "Độc hoán của thằng nhóc Lục Dã ngày càng thuần thục rồi." "Độc hoán là gì ạ?" Klara nghiêng đầu hỏi.

"Độc hoán, ý là đoán trước chỉ huy tiếp theo của đối phương, rồi luân phiên Pokémon lên sân để đạt được mục đích phòng thủ hoặc giải vây chiến thuật." Avery đẩy gọng kính nói: "Urshifu của Master Mã thường mang theo Choice Scarf (Khăn Choàng Quyết Định), tăng cường tốc độ, luân phiên ra sân, chính là để giải vây!" Cựu Champion nhíu mày.

Tyranitar của mình, thực lực cứng không bằng Tyranitar của cậu ấy.

Nhưng tại sao, trước Sand Stream này, mình lại có chút lo ngại nhỉ...

Trên đỉnh núi, Sandstorm che kín bầu trời.

Cụm Sandstorm đó đang di chuyển... và không ngừng tiến gần về phía Kingdra!

Lục Dã lạnh lùng nói: "Tyranitar, Stone Edge (Lưỡi Đá)!!" "Ban kỷ!!" Tyranitar giáng một cú đấm mạnh xuống đất, năng lượng bùng

nổ dưới lòng đất, những cột đá trắng xóa nhô lên từng hàng, lao thẳng vào Kingdra!

Kingdra trợn tròn mắt, nhìn về phía mặt đất ầm ầm, một cột đá sắc bén đột nhiên nhô lên, nâng mình lên cao không ngừng!

"Ầm!!" Kingdra từ giữa không trung rơi xuống, "Bịch" một tiếng ngã xuống đất, mắt hoa lên.

Cựu Champion há hốc mồm.

Tyranitar của tôi cũng dùng Stone Edge... nhưng cũng không có trận thế thế này!

Như thể chứa đựng một loại năng lượng đặc biệt nào đó, nói là Stone Edge... chi bằng nói, nó càng giống với — chiêu thức đặc trưng của Primal Groudon, Precipice Blades (Mũi Dao Vách Đá)!!?

Đồng tử Kỷ Thi Âm hơi co lại.

Cô ấy cũng từng đối đầu với cựu Champion.

Thế mà Tyranitar trước mắt đây, chiêu 「Stone Edge」 có uy lực còn mạnh hơn một bậc!

Giơ tay thu hồi Kingdra đang bất tỉnh vào PokéBall, ánh mắt Kỷ Thi Âm đọng lại, ném ra một Ultra Ball.

Ánh sáng đỏ hiện lên hình bóng của Flygon.

Flygon như đeo kính bảo hộ màu đỏ, toàn thân màu xanh lá cây, lơ lửng giữa Sandstorm, không hề bị ảnh hưởng.

Flygon, được mệnh danh là 'Pokémon sa mạc', lơ lửng trước Tyranitar, mãnh liệt vỗ cánh, năng lượng hệ Đất cuốn lên Sandstorm màu xám.

Hai luồng Sandstorm như hai cơn lốc xoáy khổng lồ, một xám một vàng, tựa như hai quân đội giao chiến, trống trận ầm vang!

“Đè bẹp nó đi, Tyranitar!!” Lục Dã gầm gừ: “Dragon Dance (Vũ Điệu Rồng)!!” “Ban kỷ!!” Tyranitar hai mắt đỏ rực, há miệng gào thét, dẫn đầu bão cát “ầm ầm” giáng xuống đất, tiến quân về phía trước.

Mỗi bước đi đều khiến mặt đất rung chuyển, mỗi bước đi đều khiến cơ thể bao quanh bởi ánh sáng đỏ sẫm!!

Trên đỉnh núi, hai cơn lốc cát đối đầu nhau, cát bụi bay mù mịt cọ xát, “tách tách” bắn ra tia lửa.

Kỷ Thi Âm không hề nhượng bộ, vươn tay nói: “Flygon, Dragon Dance (Vũ Điệu Rồng)!!” Flygon nằm ở trung tâm Sandstorm, ngẩng đầu phát ra tiếng kêu cao vút, xoay tròn quanh tâm điểm, khiến Sandstorm càng thêm hung mãnh!

Đột nhiên, ánh mắt Kỷ Thi Âm trở nên nghiêm trọng.

Tyranitar với tốc độ cực nhanh đã xông vào trung tâm Sandstorm, lốc cát màu vàng càng thêm cuồng bạo, như đội quân ở cuối sa mạc ào ạt đổ về.

Mặc dù được mệnh danh là 'Pokémon sa mạc', Flygon chỉ cần vỗ cánh là có thể tạo ra Sandstorm, nhưng lúc này, Sandstorm do năng lượng hệ Đất của nó tạo ra đã biến mất không dấu vết, bị thay thế bởi Sandstorm đầy đá sỏi khắp trời!

“Khả năng thống trị thời tiết đáng kinh ngạc đến nhường nào!” Sự chấn động trong lòng Kỷ Thi Âm thoáng qua, cô nhanh chóng ra lệnh: “Flygon, dùng Earthquake (Động Đất)!!” “Sa tê!!” Flygon phát ra tiếng rít cao tần, vỗ hai cánh như một lưỡi kiếm sắc bén lao thẳng xuống, đồng thời bay sát mặt đất, cuốn lên một hàng cát bụi.

Hàng cát bụi đó che lấp các vết nứt dưới lòng đất, ánh sáng trắng bùng nổ hóa thành sóng chấn động, cùng với các vết nứt lao tới Tyranitar!

“Dùng Scratch (Cào) giữ chặt nó, Tyranitar.” Ánh mắt Lục Dã ngưng lại.

Kỷ Thi Âm đột nhiên giật mình, Tyranitar không hề có ý định lùi bước, cứ thế dùng Sheer Force (Lực Thuần Túy) đối mặt với Earthquake!

“Ầm ầm ầm!!” Mặt đất dưới chân Tyranitar sụt lún, nó lộ vẻ hung tợn, Flygon bay sát mặt nó, vừa định vỗ cánh bay lên.

Chương 715

Một cú Scratch (Cào) như gọng kìm vươn ra, siết chặt lấy cái cổ dài của Flygon!

"Dùng Ice Punch (Đấm Băng)!!" Lục Dã nói.

Tyranitar gầm thét giận dữ, nắm đấm kết đầy băng nhọn sắc bén, vung mạnh vào mặt bên của Flygon.

Flygon yếu bốn lần trước băng, đôi mắt trợn tròn, một luồng sức mạnh bùng nổ!

"Ầm!!" Sandstorm lắng xuống, cát bụi rơi xuống đất.

Tyranitar sừng sững trên đỉnh núi, nhìn Flygon đang nằm đo đất trước mặt, sau đó dang rộng tay gào thét!

"Ban kỷ——ra tê!!" Kẻ thống trị tuyệt đối của sa mạc, chỉ có một, chính là Tyranitar!

Cựu Champion khoanh tay, vẻ mặt nghiêm nghị.

Khí thế ngút trời.

Mong chờ khoảnh khắc Mega Tyranitar của mình đối đầu với nó!

Kỷ Thi Âm luân phiên tung Goodra với máu tàn ra sân, nhưng Tyranitar được tăng cường bằng Dragon Dance (Vũ Điệu Rồng) đã nhanh chóng giáng đòn mạnh xuống đất, dùng Earthquake (Động Đất) để hạ gục nó.

Chỉ trong vòng mười phút ngắn ngủi, Tyranitar đã "Fury Cutter" (Cắt Liên Hoàn) hạ gục ba đối thủ mạnh!

"Hú —" Gió lạnh trên đỉnh núi gào thét, má Kỷ Thi Âm trắng bệch, hơi choáng váng.

Ban đầu cứ nghĩ...

ít nhất cũng phải ép được Sylveon của thầy Lục xuất trận, nhưng không ngờ, Tyranitar cấp Thiên Vương lại áp chế mình đến mức không có cách nào đối phó!

"Cô không sao chứ." Lục Dã lên tiếng: "Mặc dù chỉ có một bình oxy thôi, nhưng nếu cô trả giá cao thì cũng không phải là không thể bán cho cô đâu..." "...Cảm ơn." Trận đấu tạm thời dừng lại.

Kỷ Thi Âm hít mấy hơi oxy, tinh thần dần hồi phục.

Áp lực ở Long Lĩnh vốn là một trở ngại đối với các thí sinh.

Nhưng trận chiến dưới áp lực cao lại khiến Kỷ Thi Âm, một Tứ Thiên Vương hệ Rồng, cũng cảm thấy hoa mắt chóng mặt.

Dù sao thì...

Totem Dragonite mang theo Aura của Totem vẫn luôn tò mò đứng bên cạnh quan sát, hoàn toàn không rời đi!

Ánh mắt Kỷ Thi Âm phức tạp, nhìn về phía Totem Dragonite đang đứng ở rìa sân.

Dragonite ôm hai cánh tay ngắn ngủn, thân hình cao hơn sáu mét, bụng to nhô ra.

Thấy Kỷ Thi Âm quay đầu lại, nó vẫy tay nhỏ bé cổ vũ: "Ô~!" Kỷ Thi Âm bất lực thở dài, chỉ còn lại trận đấu cuối cùng.

Vuốt tóc mái ra sau, ánh mắt Kỷ Thi Âm sắc bén, ít nhất cô phải giành lấy một trận thắng!

"Nhờ cậu nhé, Altaria!" Trên đỉnh núi, Altaria với thân hình nhẹ nhàng, đôi cánh như những đám mây trắng muốt, tự do lơ lửng.

Lục Dã thấy "kẻ phản bội hệ Rồng" này, nhướng mày, thu hồi Tyranitar.

“Lên đi, Sylveon!” “Bô y!” Sylveon nhẹ nhàng nhảy lên sân đấu, kiêu ngạo vẫy vẫy dải ruy băng.

Kỷ Thi Âm: ???

Đây đã là trận cuối rồi, cậu còn phái Sylveon cấp Champion ra nữa à?

Chơi không đẹp vậy!

“Từ trận đấu lần trước đã một năm rồi.” Lục Dã nghiêm túc nói: “Altaria của cô nhất định tiến bộ rất nhiều, tôi và Tiên Bố cũng phải toàn lực ứng chiến mới được!” Kỷ Thi Âm: “...” Cô nghĩ ai cũng như Leon và Red, một năm là có thể trở thành Champion sao...

“Altaria —” Kỷ Thi Âm khẽ thở dài, nhấc mí mắt lên, lạnh lùng nói: “Mega Evolution (Tiến hóa Mega)!!” Ánh sáng trắng rực rỡ bùng nổ trên đỉnh Long Lĩnh.

Mega Altaria, đôi cánh như mây càng thêm bồng bềnh, tỏa ra ánh sáng như ngọc trai.

Totem Dragonite thấy Altaria siêu Tiến hóa, mắt trợn tròn, miệng há hốc.

Ôi trời ơi... cô ấy, cô ấy đẹp quá.

“Altaria.” Kỷ Thi Âm nói, “Perish Song (Khúc Ca Tận Diệt)!!” Tiếng hát của Altaria tuyệt đẹp và trong trẻo, khiến người ta như lạc vào mộng cảnh.

Tiếng hát này sẽ khiến Pokémon mất đi ý chí chiến đấu, từ đó thất bại.

Charizard của Ash ban đầu không nghe lời chỉ huy, thường xuyên mất ý chí chiến đấu, từ đó bại trận tại Indigo Plateau Conference.

Nhưng đối với thầy Lục, người thường xuyên nghe Meloetta hát,

tiếng hát này kém xa.

"Bô y..." Ánh mắt khinh thường của Sylveon đã làm Mega Altaria đau thấu tim.

"Phư?" Altaria vỗ cánh, trên đầu hiện lên chữ "tỉnh" (dấu giật mình).

Không hay à, cô dựa vào đâu mà nói không hay?

Lục Dã chỉ huy: "Sylveon, Hyper Voice (Giọng Hét Siêu Thanh)!!" "Bô y!!" Sylveon đứng vững bốn chân, ngẩng cái đầu nhỏ lên.

Sóng âm tần số cao hóa thành đòn tấn công vật lý, dồn dập lao về phía Mega Altaria từ mọi hướng.

Mega Altaria hoa mắt chóng mặt, trong lòng vô cớ dâng lên một tia ngưỡng mộ.

Dường như... giọng hát của nó quả thực hay hơn mình...

Kỷ Thi Âm nhíu mày nói: "Altaria, Sky Attack (Tấn Công Từ Trời)!" Mega Altaria lắc đầu, phát ra tiếng kêu cao vút, toàn thân bao phủ bởi ánh sáng vàng lao thẳng từ giữa không trung xuống.

"Sylveon, Spark (Tia Lửa Điện) nhanh lên!" Sylveon hành động trước, lao thẳng vào Pokémon hệ Rồng mạnh mẽ.

Một đường thẳng xẹt qua giữa không trung, dải ruy băng lướt qua Mega Altaria, Sylveon nhẹ nhàng tiếp đất!

Mega Altaria cứng đờ một giây, "Bụp" một tiếng rồi mới ngã xuống đất.

Kỷ Thi Âm sững sờ một lúc lâu, bất lực chấp nhận hiện thực, thở dài nói: "Chúc mừng cậu đã vượt qua vòng kiểm tra thứ ba của Victory Road..." Kỷ Thi Âm điều chỉnh tâm trạng, trên gương mặt lạnh lùng hiện lên một nụ cười nhẹ, đưa tay nói: "Mong được thấy

những màn thể hiện tiếp theo của cậu, Lục Dã tiên sinh." Lục Dã lịch sự bắt tay, trầm ngâm nói: "Cái đó..." "Cái, cái gì." Má Kỷ Thi Âm hơi ửng hồng vì ngượng ngùng.

"Tiền bình oxy, cô định quẹt thẻ hay trả tiền mặt?" Lục Dã nghiêm túc hỏi. ...

Trong nhà thi đấu ở sườn núi Long Lĩnh, Đường Hội Trưởng và đoàn người nhìn nhau.

Mọi người đều đã dự đoán Lục Dã sẽ đánh bại Kỷ Thi Âm, nhưng không ngờ cậu ấy lại vượt qua dễ dàng đến vậy.

"Video thách đấu lần này, chẳng phải còn phải đăng lên trang web chính thức sao?" Klara chớp mắt hỏi.

"Ừm... theo quy định là vậy." Đường Hội Trưởng nói.

Vương Đạo Trưởng lẩm bẩm: "Đây chính là cái mà giới trẻ hay nói... công khai xử tử à..." "Ngài nói gì cơ?" "Không có gì." Vương Bỉnh Hạc vuốt vuốt bộ râu, mỉm cười nói: "Vòng tiếp theo, tôi sẽ là người kiểm tra Lục Dã tiểu huynh đệ." Master chắp hai tay sau lưng, cười nói: "Ồ, là thể thức đó sao?" "Đúng vậy, thể thức không phân biệt đẳng cấp phỏng theo hình thức Wild Battle (Đấu Hoang Dã)." Đường Hội Trưởng gật đầu nói: "Các Huấn luyện viên luân phiên tung ra sáu Pokémon, đánh bại bất kỳ một Pokémon nào của đối thủ là thắng, đồng thời cũng có thể tấn công Huấn luyện viên." Nghe vậy, Avery kinh ngạc nói: "Đúng là một thể thức khốc liệt!" Master lắc đầu: "Các cậu còn quá trẻ... ngày xưa ngay cả League Conference (Giải Liên Minh) cũng đều áp dụng thể thức này." "Huống hồ..." Master cẩn thận nhìn Vương Đạo Trưởng.

Vị Đạo Trưởng này, là cao thủ khinh công!

Vương Đạo Trưởng vuốt râu, ánh mắt thâm thúy, mỉm cười không

nói. ...

Ngày hôm sau.

Tổng cộng có bốn thí sinh đã thách đấu Tứ Thiên Vương Kỷ Thi Âm.

Nhưng chỉ có một Huấn luyện viên duy nhất thành công vượt qua vòng kiểm tra, tiến vào vòng thứ tư.

Đó chính là tuyển thủ Lục Dã đến từ Risingdragon City.

Video vệ tinh ghi lại trận chiến của Lục Dã và Kỷ Thi Âm được công bố chính thức, một lần nữa gây chấn động!

"Con Totem Dragonite này, tại sao lại thân thiết với thầy Lục đến vậy?!" "Tôi hiểu rồi!

Thật ra thầy Lục là lão quái vật sống trăm năm, con Totem Dragonite này chính là Pokémon mà thầy ấy tiện tay thu phục hồi đó!" "Biết nói thì đi mà xuất bản sách đi." Trong trận đấu này, "độc hoán" của thầy Lục đã làm kinh ngạc sâu sắc các Huấn luyện viên.

Đoán trước, luân phiên...

đây là kỹ năng cơ bản của Huấn luyện viên, nhưng càng là kỹ năng cơ bản lại càng thể hiện trình độ.

Và khi Tyranitar "một xuyên ba", sừng sững trên đỉnh núi, gầm thét, lập tức thu hút vô số fan!

"Tyranitar oai phong!!" "Hoàng đế sa mạc, Tyranitar!!" Là Á Thần thế hệ thứ hai, Tyranitar với tư thế ngạo nghễ đã chinh phục vô số Huấn luyện viên.

Trên Victory Road, Tyranitar của thầy Lục, một lần nữa đốt cháy đam mê của các Huấn luyện viên!

"Mong chờ được thấy cảnh đối đầu mạnh mẽ với cựu

Champion.” “Sẽ không thật sự lôi chiêu Precipice Blades ra đâu nhỉ. (cười)” “Victory Road, Tyranitar của các bạn, đã trở lại rồi!!” Sau khi Kỷ Thi Âm bị đánh bại, Lục Dã có thể chọn kế nhiệm cô ấy, trở thành Tứ Thiên Vương mới.

Hoặc tiếp tục chinh phục những thứ hạng cao hơn.

Lục Dã đương nhiên chọn tiếp tục.

Để đi đến khu vực tiếp theo thực hiện vòng kiểm tra, cậu chuẩn bị rời Long Lĩnh.

Totem Dragonite cúi đầu, vẻ mặt ủy khuất, chào tạm biệt Lục Dã: “Ô...” Mặc dù cao hơn sáu mét, trọng lượng tính bằng tấn... nhưng bản tính của Dragonite là vậy, thân thiện với con người, ôn hòa và lương thiện.

Lục Dã vươn tay xoa bụng nó, cười nói: “Đợi mọi chuyện xong xuôi, tôi sẽ quay lại thăm cậu.” “Ô~!” Mắt Totem Dragonite lóe lên ánh sáng mờ, vui vẻ gật đầu.

Rời khỏi Long Lĩnh, đi trên đường núi.

Lục Dã xoa cằm.

Vừa rồi không cẩn thận... có phải lại lập một “flag” nữa rồi không?

Về đến khách sạn Budew, Lục Dã từ nhân viên công tác biết được nội dung vòng kiểm tra tiếp theo.

“Thể thức không phân biệt đẳng cấp!?” Lục Dã ngạc nhiên nói.

“Đúng vậy.

Đánh bại bất kỳ một Pokémon nào, hoặc trực tiếp hạ gục Huấn luyện viên, đều được tính là thắng.” Nhân viên công tác nói.

Lục Dã khẽ gật đầu, xoay cổ tay, chìm vào suy tư.

Hình như...

đây cũng là thể thức mà mình rất giỏi mà...

Vòng kiểm tra thứ tư được ấn định vào một ngày sau đó.

Mọi ánh mắt của khán giả đều tập trung vào thí sinh duy nhất còn lại, Lục Dã.

Vị Huấn luyện viên đã dùng thế áp đảo để đánh bại Tứ Thiên Vương hệ Rồng này —— mọi người đều bàn tán, liệu cậu ấy rốt cuộc có thể đi xa đến đâu!

Tin tức Lục Dã tiến vào vòng thứ tư đã làm kinh động cả hai vị phụ huynh đang du lịch ở Alola.

Đây là Victory Road của Đông Hoàng mà.

Thằng con không nói tiếng nào, mà sắp thành Tứ Thiên Vương rồi sao?

Người cha ngoài chấn động ra vẫn là chấn động, rồi vỗ vỗ ngực, lẩm bẩm: "Không hổ là con trai ta..." Người mẹ ôn tồn nói: "Con cho Gengar ăn nhiều vào, như vậy khi chiến đấu nó mới có sức lực." "Ghos~" Gengar nheo mắt lại, cười hắc hắc, ngượng ngùng gãi đầu.

Hai vị phụ huynh cũng không nói gì nhiều, chỉ dặn Lục Dã chuẩn bị chiến đấu thật kỹ.

Lục Dã khẽ gật đầu, thu dọn hành lý.

Chuẩn bị tham gia vòng kiểm tra thứ tư — thể thức không phân biệt đẳng cấp.

Trận đấu không phân biệt đẳng cấp, dựa trên thể thức Wild Battle (Đấu Hoang Dã), với mục tiêu chính là hạ gục Huấn luyện viên.

Các tuyển thủ giỏi thể thức này có Red, Alain, Giáo Sư Oak, Ash và nhiều người khác.

Đặc biệt là Ash, từng có một cú đấm thẳng buộc Mewtwo phải mở lá chắn phòng hộ.

Ash chủ yếu là sinh nhầm thời đại.

Nếu sinh sớm hơn mười năm, danh hiệu 'Fighter' (Chiến Binh) đã phải đổi chủ rồi!

Đương nhiên, trong Wild Battle chú trọng chiến thuật tình báo, dù thể chất mạnh như Ash cũng rất khó thắng được Lorelei.

Dù sao thì Mr.

Rime của Lorelei, vừa đóng băng Huấn luyện viên, vừa có thể khiến họ cụt tay cụt chân...

được mệnh danh là vũ khí tối thượng.

Thầy Lục đang suy nghĩ, hay là hỏi dì Lorelei mượn dùng Mr.

Rime một chút, đấu xong vòng thứ tư rồi trả lại cho cô ấy.

Chương 716

Nhưng nghĩ lại vẫn thôi... cái này đã thuộc phạm trù vũ khí bị kiểm soát rồi!

Vòng thứ tư nằm ở một khu rừng đá trên sườn đông nam của Victory Road.

Những tảng đá kỳ lạ nhấp nhô, cao thấp bất định, chỉ cần sơ sẩy là có thể rơi xuống vách núi.

Từ chối phỏng vấn của truyền thông, Lục Dã nhận phòng tại khách sạn dưới chân núi, chuẩn bị cho vòng kiểm tra ngày mai.

Không gian trong phòng rộng rãi, Lục Dã thả tất cả Pokémon ra ngoài, nằm gối đầu lên bụng Arcanine, lướt điện thoại.

"Kháp kỷ đô y~(ﾉ゜▽゜)ﾉ" Togepi hưng phấn cầm máy chơi game, ngồi trên ghế sofa đung đưa đôi chân nhỏ.

Trong danh sách bạn bè, Mew luôn online.

Hai bé cưng nhanh chóng kết nối để chơi game.

"Reng reng reng —" Điện thoại vang lên, dịch vụ phòng nói: "Thưa ngài, ngài có một gói chuyển phát nhanh đã đến." ...

Liên Minh Sinnoh, Đảo Linh Lan.

Cynthia kết thúc một ngày làm việc, uể oải vươn vai, sau đó chống tay vào má.

Trước mặt cô, màn hình điện thoại đang nằm nghiêng.

Cô đưa ngón tay khẽ vuốt mặt dây chuyền Gengar trên điện thoại.

Khóe môi Cynthia nở một nụ cười.

Văn phòng tĩnh mịch không tiếng động, ngoài cửa sổ trăng sáng vằng vặc, màn hình điện thoại đột nhiên sáng lên.

Ánh mắt Cynthia thoáng qua một tia ngạc nhiên, cô nhanh chóng nhấn nút gọi.

Trên màn hình hiện ra chàng thanh niên tóc đen tuấn tú, trông có vẻ mệt mỏi, điều này có thể thấy qua bộ râu lởm chởm cả ngày chưa cạo của cậu.

"Cậu gửi đến à." Lục Dã giơ chiếc hộp gỗ lên.

Cynthia hai tay ôm má, khẽ gật đầu: "Ừm." "Lại còn đi bằng dịch vụ chuyển phát nhanh của Team Rocket..." Lục Dã nhìn vào chiếc Z-Crystal trong hộp gỗ, tinh xảo trong suốt, phát ra ánh sáng màu hoa oải hương.

Psychic Z (Pha Lê Z Hệ Siêu Linh).

Có thể cường hóa chiêu thức hệ Psychic, trong đó bao gồm cả 「Z Hypnosis 」!

"Sao lại tự dưng nghĩ đến việc gửi cái này vậy." Lục Dã tò mò hỏi.

"Chẳng phải cậu đang thách đấu Victory Road sao, đây là Z-Crystal mà Caitlin lần trước đã hứa cho cậu, tôi giúp cô ấy gửi cho cậu." Cynthia mỉm cười nói.

"Lần trước?

Lần nào cơ?" Lục Dã ngớ người.

"Chính là ở Unova, lần mà Caitlin bị mất kiểm soát năng lực tâm linh ngất đi, cậu đã giúp cô ấy đó." Cynthia tỏ vẻ bất lực.

Lục Dã gãi gãi đầu: "Chuyện đó lâu lắm rồi mà." "Vì Z-Crystal rất hiếm mà." Cynthia đặt hai tay phẳng ra, cằm tựa lên cánh tay trắng

nõn như ngó sen, đôi mắt sáng ngời: “Thử thách của cậu thế nào rồi?” “Thuận lợi ngoài dự kiến... hóa ra không cần đến Champion cũng có thể thách đấu Victory Road à!” Lục Dã cảm thán.

“Không thể lơ là được.” Cynthia khẽ thở dài, “Cũng có thể xảy ra những tình huống nằm ngoài dự kiến đó.” Lục Dã trầm ngâm một lúc lâu, nói: “Giả sử...

ý tôi là, giả sử tôi không giành được Champion...” “Thì có sao đâu.” Cynthia cong mắt cười: “Tôi là Champion của cậu là được rồi.” Quá, quá đáng yêu!

Lục Dã ngắm nhìn nụ cười dễ thương của cô, rồi quay mặt đi, gãi gãi gáy: “Em vẫn ở Đảo Linh Lan à?” “Ừm... sẽ về sớm thôi.” 'Chú ý an toàn' Lục Dã nuốt lại câu đó, sửa lời: “Ngủ sớm đi.” “Lục Dã.” Gương mặt xinh đẹp của Cynthia bỗng trở nên nghiêm túc, cô ngẩng mắt lên nhìn thẳng Lục Dã.

Tim Lục Dã đập thình thịch, đôi mắt xám dưới mái tóc vàng, sâu thẳm và đầy mê hoặc, “Đợi em về rồi... chúng ta cùng chơi game nhé.” Lục Dã thở phào một hơi, cười nói: “Không thành vấn đề.” “Mai cậu không phải còn tham gia thử thách sao?” Cynthia hỏi.

“Có Psychic Z ở đây, anh yên tâm hơn nhiều rồi.” “Lục Dã.” “Gì thế?” “Anh nhớ em.” “...Đó không phải là cái cớ để cày game thâu đêm nay đâu.” “Vậy sao cậu đỏ mặt?” Cynthia tinh nghịch cười.

“Vì anh cũng nhớ em!” Lục Dã lý lẽ hùng hồn nói.

Champion Sinnoh cao quý xinh đẹp khẽ cúi đầu, tay đỡ cằm, má ửng hồng, khóe môi nở một nụ cười nhẹ.

Chơi game không phải là trọng điểm.

Quan trọng là có thể nghe thấy giọng nói của cậu và các Pokémon.

Lúc thì ồn ào, lúc thì lẩm bẩm... nhưng luôn khiến cô cảm thấy an

tâm. ...

Ngày hôm sau.

Vòng thứ tư của Victory Road chính thức bắt đầu.

Giống như trận trước, trận này cũng không có khán giả trực tiếp, nhưng ủy ban tổ chức đã cung cấp góc quay từ trên cao.

Nhìn từ trên xuống, rừng đá lởm chởm, địa hình hiểm trở, là một chiến trường Wild Battle (Đấu Hoang Dã) cực kỳ nguy hiểm!

Tại nhà thi đấu chính dưới chân núi, trước màn hình khổng lồ trên quảng trường, đông đảo khán giả đã tụ tập.

Đám đông bàn tán xôn xao.

Team Rocket Trio và Bea cũng trà trộn vào đó, theo dõi thử thách vòng thứ tư.

Đột nhiên, có người kinh ngạc kêu lên.

“Thầy Lục xuất hiện rồi!” “Tôi thấy gay cấn rồi... người bình thường ai mà tập luyện thể thức này chứ!” “Thầy Lục, có thể gọi là người bình thường sao?” Trên màn hình.

Lục Dã đeo balo, đến khu rừng đá.

Một cơn gió nhẹ lướt qua rừng đá, những viên đá vụn phát ra tiếng “xào xạc” khẽ khàng.

Gengar ẩn thân bên cạnh Lục Dã, cậu nhìn xung quanh những cột đá chằng chịt, trong lòng càng thêm cảnh giác.

Điểm khó của trận chiến này là mình không hiểu đội hình của Vương Đạo Trưởng.

Mà Vương Đạo Trưởng lại biết năng lực 'Hypnosis' (Thôi Miên) của Gengar mình, chắc chắn sẽ phòng bị.

Bất lợi về mặt tình báo đã hiện rõ ngay từ đầu!

Thầy Lục chậm lại bước chân, từ từ tiến về trung tâm sân đấu, đồng thời cảnh giác bốn phía.

"Lục Dã —" Một tiếng gọi đầy nội lực vang vọng từ trên cao xuống.

Lục Dã giật mình, ngẩng đầu nheo mắt lại.

Quay lưng về phía ánh nắng mặt trời, một người đàn ông trung niên mặc đạo bào, râu dài phiêu dật, chắp tay đứng sừng sững trên một cột đá cao chót vót!

"Vương Đạo Trưởng?" Lục Dã ngớ người: "Ông đứng trên đó làm gì vậy!" "Đợi cậu đến." Vương Bỉnh Hạc mỉm cười nói.

"Ông là cưỡi Pokémon bay lên đó à..." Lục Dã đoán, rồi đột nhiên sững lại: "Hay là, khinh công Thê Vân Tung (leo mây)?" Vương Đạo Trưởng vuốt râu lắc đầu: "Trên đời làm gì có khinh công." Cũng đúng.

Lục Dã thở phào một hơi.

Mặc dù thế giới Pokémon có Bea với Machamp đấu tay đôi, Bruno chế ngự Onix khổng lồ.

Nhưng khinh công gì đó, vẫn quá phi lý...

"Xoẹt —" Lục Dã ngẩng đầu.

Như đôi cánh hạc trắng.

Vương Bỉnh Hạc nhảy vọt lên, tiếp đất nửa quỳ, chậm rãi đứng dậy, mỉm cười nói: "Lục Dã tiểu huynh đệ, rất vinh dự được làm giám khảo trận thứ tư của cậu!" Lục Dã: ???

Dưới ánh nhìn chăm chú của mọi người, Lục Dã nhảy xuống từ cột đá cao gần mười mét, an toàn không chút thương tổn.

“Đây chẳng phải khinh công ư?” Lục Dã chất vấn.

“Không phải.” Vương Bỉnh Hạc lắc đầu.

“Vậy thì cái này là cái gì!” “Thân pháp.” Vương đạo trưởng vạt áo vải thô, ánh mắt nội liễm, cười nói: “Tiểu huynh đệ, phải tin khoa học.” Lục Dã: “……” Cái này một chút nào không khoa học cả, ông giáo ạ!

Khán giả xem livestream há hốc mồm, bị chấn động.

Lực nhảy thế này, còn vượt xa một số Pokémon hệ Fighting nữa!

Đây đâu phải sáu đấu sáu, đây là bảy đấu sáu mà!

“Trước đây chưa từng nghe nói Ryo-sensei có thành tích chiến đấu không phân biệt giới tính (người và Pokémon) bao giờ…” “Cứ xem đi, biết đâu Ryo-sensei cũng là một Fighting Master!” Trong ánh mắt căng thẳng và chờ đợi của khán giả, Lục Dã và Vương Bỉnh Hạc đi tới hai đầu rừng đá.

Gió cuốn những hạt cát nhỏ, những tảng đá kỳ quái hình thành nên những cột đá cao vút do phong hóa.

“Vương đạo trưởng, hệ Pokémon ngài giỏi nhất là hệ gì?” Lục Dã mở lời hỏi.

“Cái này… không có hệ nào đặc biệt giỏi cả, nhưng chủ yếu lấy hệ Fighting làm chính.” Vương Bỉnh Hạc trả lời.

Khán giả xôn xao kinh ngạc.

“Cứ thế nói toẹt ra à?” “Đạo trưởng nói không có hệ nào đặc biệt giỏi… có lẽ là ý, hệ nào cũng giỏi.” “Đến rồi, chiến thuật Trash Talk mà tôi mong đợi nhất!” Bất ngờ cho mọi người, Ryo-sensei đối đãi tiền bối rất kính trọng, gật đầu nói: “Tôi đã chuẩn bị xong rồi, Vương đạo trưởng.” Một luồng hồng quang bùng lên bên cạnh Lục Dã.

Arcanine dũng mãnh uy vũ, như bức tường thép, sải bước đi tới phía trước: "Gào gừ!" "Rất tốt." Ánh mắt Vương Bỉnh Hạc lướt qua một tia tinh ranh, bỗng trở nên sắc bén, nói: "Falinks ——" Theo tiếng hô của Vương đạo trưởng, một cột đá bên cạnh Lục Dã 'ầm ầm' rung chuyển.

Ngoảnh đầu nhìn lại, chỉ thấy chân cột đá nứt ra một cái động, bên trong bừng lên ánh mắt xanh thẳm u tối!

"Xếp trận tiến lên!!" Falinks sáu con hợp nhất, do sáu quả cầu màu vàng khoác giáp tạo thành, kỷ luật nghiêm minh, giỏi tác chiến nhóm.

Chúng di chuyển và ẩn nấp trong núi rừng, tàn tích thành phố, phá núi mở đường, tiến quân.

Thậm chí có thể thay đổi đội hình tùy theo tình hình địch.

Lúc này, chúng xếp thành hàng dài như rắn, thẳng tiến từ chân cột đá xông ra, khiến cột đá 'ầm ầm' rung chuyển!

Lục Dã nhìn về phía cột đá, đồng tử co lại.

Chết tiệt!

Anh vội vàng nhảy bổ sang bên cạnh, lăn tròn trên đất, cột đá 'rầm' một tiếng đổ sập, vỡ tan, cuốn lên trời đầy bụi đất!

Rầm rầm rầm!!

Mặt đất rung chuyển, khí thế bàng bạc.

Arcanine che chắn trước mặt Lục Dã, giúp anh đỡ những tảng đá và bụi đất văng ra.

Lục Dã quỳ một chân, ho dữ dội: "Đạo trưởng, cái này không tính là phá hoại cảnh quan chứ!" "Ừm… ở đây đều là cảnh quan nhân tạo, hơn nữa đã được tôi xem phong thủy rồi." Vương đạo trưởng nói.

Lục Dã cảm thấy phức tạp.

Chết tiệt, lại là lợi thế sân nhà!

Falinks đã phục kích sẵn trong cột đá bên cạnh mình, sau đó lợi dụng 「Rock Smash」để phá vỡ nền đất, khiến cột đá bị đổ.

Đây chính là trận chiến không phân biệt giới tính, lợi dụng tất cả các điều kiện môi trường có thể!

Dù sao thì kinh nghiệm đánh mấy trận kiểu tái chế này vẫn còn quá ít… Tuy nhiên, Lục Dã ánh mắt ngưng lại.

Tôi toàn đánh với Pokémon Huyền thoại thôi mà!

Bụi đất tan đi, Falinks dưới ánh mặt trời xếp thành hình vuông, bộ giáp vàng lấp lánh.

"Gào gừ!" Arcanine nhe răng, hung tợn gầm gừ về phía Falinks.

Tuy nhiên, đôi mắt của Falinks càng thêm u tối, sừng nhọn trên đầu lóe lên hàn quang.

"Ability của con Falinks này là 「Defiant」." Vương đạo trưởng vuốt râu nói: "Gặp 「Intimidate」, ngược lại sẽ tăng tấn công… Tiểu huynh đệ, cậu phải cẩn thận rồi đấy." Lục Dã đứng dậy, nhìn về phía Falinks trước mặt Vương đạo trưởng, thấy chúng thẳng tiến xông về phía Arcanine, sừng nhọn trên đầu lóe lên bạch quang!

"Arcanine, Flamethrower!" Lục Dã hét.

Arcanine há to miệng, phun ra cột lửa màu cam, nuốt chửng Falinks!

Trong ngọn lửa hừng hực, Falinks vẫn dũng mãnh xông về phía Arcanine, sáu con hợp nhất bỗng tách thành hàng ngang, lộ ra sáu cái sừng nhọn, dùng chiêu Take Down lao tới!

"Gào gừ…" Arcanine đau đớn, hung hăng trợn to mắt.

Lục Dã đang định chỉ huy để kết liễu Falinks trong một hơi, liếc

mắt thấy Vương đạo trưởng đang phi tốc chạy về phía mình, như đi trên đất bằng!

Khán giả trong livestream buột miệng thốt lên.

"Vãi chưởng!" "Trực tiếp xông thẳng vào Trainer, hành động chém đầu à?" "Tôi triệu hồi nắm đấm của tôi để biểu thị tấn công!" "Arcanine, tiếp tục Flamethrower." Trong mắt Lục Dã, phản chiếu hình ảnh Vương đạo trưởng đang lao tới, anh vận động cổ tay.

Chạy thẳng về phía mình sao… Nhưng tôi cũng là một Fighting Master lực tốc song A đấy!

Ngọn lửa của Arcanine phun ra.

Vương đạo trưởng thuận tay thu hồi Falinks, dưới áo choàng bay ra một quả PokéBall, một con Pancham bá đạo gầm lên uy nghiêm.

Pancham khoanh hai tay, cản được ngọn lửa, sau đó móc móc ngón tay, dùng Taunt và cản lại Arcanine đang muốn đi viện trợ Lục Dã!

"Gào gừ!

Chương 717

(Mẹ kiếp mẹ kiếp)" Arcanine hung hăng bổ nhào tới.

"Tiêu rồi!" "Con chó to này vẫn còn ngây thơ quá!" Cùng lúc khán giả kinh hô.

Ánh mắt Vương Bỉnh Hạc sắc bén, xung quanh cơ thể sáng lên Aura màu xanh.

Rõ ràng là đang phi nước đại, nhưng hơi thở lại bình ổn như giếng cổ không gợn sóng.

Aura sáng lên từng vòng sóng gợn màu xanh quanh cơ thể, Vương Bỉnh Hạc vung nắm đấm, và Lục Dã chỉ còn cách anh ta gang tấc!

"Tiểu huynh đệ, đắc tội rồi!" Bốp!!

Ánh mắt Vương đạo trưởng thoáng qua một tia kinh ngạc.

Lục Dã khoanh hai tay, đỡ được nắm đấm, nhân thế mượn lực, lùi nửa bước rồi ra quyền!

Tiếp chiêu, hóa giải, phát chiêu, đó là 'tiếp hóa phát'!

Trước mắt anh ta, xung quanh Lục Dã sáng lên Aura màu xanh, một vầng sáng xanh bao quanh cổ tay, tóc đen bay theo gió!

Vương đạo trưởng lùi lại, tránh khỏi thế quyền, trong mắt đầy kinh hãi.

Tiểu huynh đệ Lục Dã này, ngoài Aura Guardian ra, còn thực sự là một vị đại tông sư võ thuật?!

Lục Dã ánh mắt lạnh lùng: "Chiêu này tên là… Tốc độ Aura xanh!" Trong livestream, bình luận tràn ngập.

"Đừng có tùy tiện đặt tên kỳ quái cho Move chứ!" "Mày thật sự

biết Fighting kỹ năng à?" "Đây chính là kiểu Trainer lão làng à, mê rồi!" Ánh mắt hai người va chạm dữ dội, đồng thời giơ tay thu hồi Pokémon ở xa vào PokéBall.

Ngay sau đó, họ kéo giãn khoảng cách, lần nữa luân phiên Pokémon tiếp theo!

"Gengar ——" Lục Dã búng ngón tay: "Shadow Punch!!" "Ghos!" Gengar đáp lời xuất hiện từ phía sau, con Ghost thể hư ảo trực tiếp Levitate về phía Vương đạo trưởng, vung nắm đấm dày đặc không kẽ hở, như tàn ảnh!

"Pokémon hệ Ghost, quả thực thích hợp để 'chém đầu' Trainer, nhưng ——" Vương đạo trưởng cầm một lá bùa 「Spell Tag」, mang vật phẩm này có thể cường hóa sức mạnh Move hệ Ghost, đồng thời thiết lập cảm ứng với Pokémon hệ Ghost của mình.

"Aegislash, King's Shield!!" Keng!

Tiếng kim loại bén nhọn vang lên, Aegislash xuất hiện từ phía sau Vương đạo trưởng, lưỡi kiếm thu gọn hình thành tấm khiên, chặn đứng những cú đấm dày đặc của Gengar!

Bốp, bốp!

Aegislash ở Shield Forme, vậy mà lại Perfect block được đòn tấn công của Gengar!

Lục Dã đứng ở xa, sắc mặt ngưng trọng, nheo mắt lại: "Cũng là Pokémon hệ Ghost sao… Toang rồi, Vương đạo trưởng còn biết múa kiếm!" "Aegislash!" Vương đạo trưởng vẫy tay lên trời, tay nắm chuôi kiếm, vung lên những đường kiếm hoa mỹ, đứng giữa cầm kiếm, hô to: "Thiết đề quang tuyến!" Lập tức, mũi kiếm của Aegislash sáng lên ánh bạc!

Khán giả trong livestream hai tay ôm mặt, thần sắc chấn động.

“Kiếm khí cũng có luôn?!” “Aegislash vậy mà còn có thể dùng kiểu này!” “Đạo trưởng, nói là tin khoa học mà!” Sắc mặt Ryo-sensei cũng có chút phức tạp.

Tuy tôi cũng từng có ý tưởng như vậy… nhưng tận mắt thấy con người vung Aegislash, chém ra kiếm khí, vẫn quá không khoa học!

Kiếm khí sắc bén chém xuống.

Lục Dã hét lớn: “Gengar, Substitute!” Vương đạo trưởng cầm Aegislash, kiếm khí màu bạc chém ra, ‘phập’ một tiếng chém đứt con Substitute hình búp bê của Gengar.

Nhưng bản thể của Gengar lại tiến gần về phía Vương Bỉnh Hạc, há to miệng, đôi mắt lóe lên ánh sáng xanh yêu dã!

Hypnosis?

Vương đạo trưởng cười lạnh: “Chiêu này, làm sao có thể có tác dụng với Aura Guardian!” “Tôi biết, cho nên…” Không biết từ khi nào, trên cổ tay Lục Dã đã xuất hiện Z-Ring, viên pha lê màu hồng nhạt khảm nạm, tỏa ra ánh sáng chói mắt.

“Đây là Z-Hypnosis!!” “Cái gì…” Sắc mặt Vương đạo trưởng cứng đờ.

Tôi cứ tưởng cậu là Aura Guardian, kết quả cậu là cao thủ võ thuật.

Rốt cuộc thì, cậu thật ra là một Hypnosis Master!?

Dưới sự gia trì của Psychic Z, đôi mắt của Gengar càng thêm xanh u tối, miệng há to lộ ra nụ cười, vừa tà khí lại có chút cute.

Khác với tư thế toàn lực khi thi triển Move tấn công, biến hóa Move Z không cần động tác múa, đồng thời sẽ phụ gia hiệu ứng bổ sung.

Dưới Z-Hypnosis, tốc độ của Gengar càng tăng lên một bậc, tốc độ thi triển phép cũng càng nhanh chóng!

Khán giả trong livestream đồng loạt kêu gọi vô sỉ.

"Bẩn bựa!" "Sao lại có người dùng Hypnosis trong Wild Battle chứ!" "Vậy tôi có thể đối với mấy cô Onee-san xinh đẹp bên đường…" "Officer Jenny cảnh cáo!" "Mọi chiến thuật chuyển sang Hypnosis… không hổ là Lục lão sư!" Ánh mắt Vương đạo trưởng ngưng lại, Sheer Force giữ tỉnh táo, hét lớn: "Aegislash, King's Shield!" Tuy nhiên, Aegislash lại không chuyển Forme.

Move sử dụng thất bại!

Đồng tử Vương Bỉnh Hạc co rút, nhìn sang bên cạnh, chỉ thấy Aegislash bị cái bóng dưới chân Gengar bao vây, khó lòng thoát thân!

"Cái này là cái gì?" Vương đạo trưởng khó hiểu hỏi.

Lục Dã thu hồi ba lô, hô to: "Disable!" Vương đạo trưởng: "……" Tôi chưa từng thấy một Trainer nào như vậy… giỏi chiến thuật, thủ đoạn lão luyện, tập hợp tinh hoa của trăm nhà!

Z-Hypnosis đã thành công phát huy tác dụng, mí mắt Vương Bỉnh Hạc nặng trĩu, cố gắng lắc đầu.

Nhưng dù sao đây cũng là Hypnosis được Z-Crystal gia trì, ngay cả Aura Guardian cũng khó mà chống cự!

Tụm!

Vương đạo trưởng ngã úp mặt xuống đất.

"Ghos?" Gengar cầm cành cây, nửa cúi người chọc chọc vào cái mũ vải của Vương đạo trưởng.

Ngay sau đó, Gengar ngẩng đầu nhìn lên trời, lộ ra nụ cười toe toét tự mãn.

“Ghos ~(￣▽￣)/” Bình luận tràn ngập, lượng người xem livestream lại tăng vọt.

“Nhanh thật, bố tôi bấm vào livestream, đã đánh xong rồi à?” “Biết tại sao Ryo-sensei giỏi chỉ huy không?

Bởi vì anh ấy lo lắng tự mình ra trận, không cẩn thận đánh chết Pokémon mất.” “Mày tưởng mấy trận tái chế là để Protect Trainer à?

Không, là để Protect Pokémon đấy!” Hoàng hôn buông xuống, Lục Dã đứng trong rừng đá nhuốm ánh tà dương, nhìn ngọn lửa cháy trên mây phía Tây, cảm thán không thôi.

Một năm trước, tôi đã vượt qua bài kiểm tra của Giáo sư Oak, nhận được đặc biệt Pokedex từ ông ấy.

Lúc đó cũng là dựa vào Hypnosis Sheer Force để lật kèo… và đánh giá ông ấy dành cho tôi, chính là 「Tacticer」!

Không gì khác, chỉ là quen tay mà thôi!

Lục Dã phái Quy quy dùng 「Heal Pulse」để kéo Vương đạo trưởng đang nằm trên đất dậy.

Sau khi tỉnh lại, Vương đạo trưởng từ từ hồi phục tinh thần, thở dài thườn thượt: “Rốt cuộc vẫn là thời đại của các thanh niên các cậu thôi…” “Tuy nhiên… vẫn phải chúc mừng cậu, đã vượt qua cửa thứ tư.” Vương đạo trưởng cười nói: “Còn lại cửa cuối cùng, là có thể thách đấu với đương nhiệm Champion rồi!” Vẫn cần phải thách đấu một Trainer nữa sao?

Lục Dã khẽ gật đầu, tò mò hỏi: “Đạo trưởng, môn phái của ngài có chiêu Move nào giúp kéo dài tuổi thọ, cường thân kiện thể không, có thể chia sẻ một chút không?” “Không có.” “Thật sự không có?” “Tóm lại một câu, hãy tin khoa học!” Vương đạo trưởng điềm tĩnh nói.

Lục Dã cảm thấy phức tạp.

Dùng Aegislash, chém ra kiếm khí —— cái này rất khoa học… chắc vậy! … Cửa khảo hạch thứ tư của Victory Road, đã khép lại.

Sau trận chiến này, khán giả lại có cái nhìn toàn diện hơn về thực lực của Ryo-sensei!

“Không phải chỉ có người chính trực lương thiện mới có thể trở thành Aura Guardian sao?

Ryo-sensei thế này…” “Nhìn xuyên qua bề ngoài để thấy bản chất!

Điều đó chứng tỏ Ryo-sensei là một người rất chân thật!” “Perish Trap, Hypnosis, Toxic, Spikes, Minimize… đây chính là Tacticer!” Đánh giá của Giáo sư Oak về Ryo-sensei, ban đầu chỉ lưu truyền trong một bộ phận nhỏ cộng đồng Trainer.

Nhưng cùng với trận chiến theo thể thức đặc biệt này.

Danh xưng của Ryo-sensei dần được khán giả biết đến, không khỏi kinh ngạc.

“Tacticer?

Người của thuật dơ bẩn!” “Ryo-sensei có lẽ đã dồn hết điểm chính xác của Move khác vào chỉ số khỏa thân rồi…” “Cái này còn chưa dùng 「Dark Void」của Gengar nữa, 「Dark Void」cũng có thể Hypnosis!” Đương nhiệm Champion sau khi xem video, sắc mặt kỳ quái.

Aura cỏn con… đáng ghét, tôi thật tiện mộ ~o( )o Công tâm mà nói, đương nhiệm Champion năng lực toàn diện, thực lực không thể nghi ngờ.

Nhưng anh ta luôn làm tròn bổn phận, Move đều rất quy phạm… Trong thời đại mà ai cũng dùng ma pháp này, đương nhiệm Champion

xứng đáng được kính trọng!

Dưới sự chú ý của vạn người.

Ryo-sensei chính thức tiến vào cửa cuối cùng của Victory Road.

Vượt qua Victory Road, là có thể thách đấu với đương nhiệm Champion, tại nhà thi đấu chính nơi Holy Fire bừng cháy, để tiến hành trận chiến đỉnh cao!

Ryo-sensei vẫn luôn tìm hiểu xem ai là giám khảo của cửa thứ năm này, nhưng không có chút tin tức nào.

Cho đến khi một cô gái có chút quen mặt, tại sảnh khách sạn, xin chữ ký.

"Chào ~ Ryo-sensei." Klara thoa phấn mắt tím, khóe mắt có nốt ruồi lệ, thân người nghiêng về phía trước để lộ vòng một, cười nói: "Em luôn là fan của anh… có thể ký tên lên thẻ Trainer của em không!" Bea, đang đi theo Lục Dã, chuẩn bị cùng sư phụ đi huấn luyện, sắc mặt lập tức căng thẳng.

"Được thôi, nhưng cần phải thắng một trận bài Battle đã." Lục Dã nghiêm nghị nói.

"Ế?" Klara ngẩn người chớp mắt.

Lục Dã khẽ nhíu mày, tay chống cằm, nói: "Mà nói đi thì cũng nói lại… em là học sinh của Kiado à?" "Bingo~ Em là đệ tử của võ quán Mã Shujin, tên là Klara!" Lục Dã: "……" Chính là cái con Yandere tóc hồng, trong tuyến cốt truyện Kiado, đã gian lận trong trận đấu, đặt Toxic Spikes trước để ức hiếp tiểu sư đệ đó… "Sao em lại ở đây?" "Em đến cùng sư phụ mà." Klara chắp hai tay, chớp mắt nói: "Ngày mốt, sư phụ sẽ nhậm chức giám khảo của Victory Road đấy." Lục Dã đứng đờ ra.

Sư phụ của Klara… Master?

Cái người mà khi còn trẻ đã liên tục thống trị 18 giải Liên minh Galar, được mệnh danh là 'Battle Legend'!

Ngay cả khi phong độ xuống dốc, vẫn có thực lực của Champion, thậm chí còn thường xuyên dạy dỗ Leon!

"Sư phụ sắp tới, sẽ đấu với Mã Shujin sao?" Khuôn mặt nhỏ nhắn của Bea tràn ngập sự khó tin.

Trong mắt các Fighter ở Galar, Master là một truyền thuyết không thể vượt qua.

Bea ngẩng đầu nhìn Ryo-sensei, thầm nghĩ: "Nhưng mà… con tin sư phụ…" "Cảm ơn em vì thông tin quan trọng này, Klara." Lục Dã khẽ cười: "Tôi sẽ cùng Sirfetch'd chuẩn bị kỹ càng." "Ế, Sirfetch'd?

Sao lại là nó?" Klara khó hiểu hỏi.

"Bởi vì… Áp Áp là Pokémon hệ Fighting mạnh nhất của tôi!" Lục Dã tự hào nói.

Bea gật đầu mạnh mẽ.

Sirfetch'd của sư phụ, chắc chắn có thể đối đầu với Urshifu của Mã Shujin!

Premier Ball ở eo Ryo-sensei, bỗng nhiên rung lên.

"Quạc! (´ꈍωꈍ)σ" Áp Áp tự biết khó thoát kiếp này.

Đó là vì, mày chỉ có một con Pokémon hệ Fighting thôi mà!

Sương lạnh mới giáng, Victory Road đổ mưa phùn lất phất, sương mù giăng lối.

Nhưng nhiệt huyết của khán đài chính lại như Holy Fire trong bồn bạc, bập bùng theo gió mưa, cháy rực!

Khán giả vẫn chưa rời đi, là vì chờ đợi kết quả thách đấu của

Ryo-sensei.

Trong số tất cả những người thách đấu, anh là tuyển thủ duy nhất còn lại, giờ đây sẽ thách đấu cửa cuối cùng của Victory Road.

Chỉ cần vượt qua cửa này, nhà thi đấu chính sẽ đón chào trận quyết đấu đỉnh cao giữa Ryo-sensei và đương nhiệm Champion!

"Hôm nay sẽ có kết quả sao?" "Đúng vậy… Sáng nay đánh xong, chiều nay công bố.

Đói quá, không chờ được nữa, đi mua chút đồ ăn đã." Khán giả ở khách sạn Victory Road, tham quan các địa điểm lớn như Dragon Ridge, rừng đá… Những nơi này từng sản sinh vô số truyền thuyết.

Ví dụ, năm đó đương nhiệm Champion suýt chết khi leo lên Dragon Ridge, Vương đạo trưởng một kiếm Slash vạch núi… và năm nay, cảnh tượng Ryo-sensei trấn áp Totem Dragonite nổi tiếng, vẫn được mọi người nhắc đến mãi không thôi.

Khu thương mại cũng cực kỳ sôi động, Team Rocket kiếm được bộn tiền, Green cũng ăn theo chút ít, bán được mấy mẫu búp bê.

"Cô gái nhỏ, tôi hỏi một chút, con búp bê Togepi này tại sao ánh mắt lại hung ác như vậy?" Du khách cầm con búp bê 'Togekiss cười hung ác' hỏi một cách khó hiểu.

"Ara, vì có nguyên mẫu mà." Green cười duyên nói.

Ban đầu định lấy Togepi làm mẫu, đến khi hoàn hồn lại thì đã làm thành 'Togekiss' mất rồi… Ở một gian hàng khác, Meowth chào mời: "Ngoài Rage Candy Bar, Pewter Crunchies ra, chúng tôi còn ra mắt bánh bao xíu mại và các món ăn đặc sắc khác meow ~" Tài nấu nướng của bộ ba Team Rocket bất ngờ xuất sắc.

Du khách ùn ùn kéo đến: "Cho tôi một phần đậu chiên!" "Có vịt quay không?

Tốt nhất là ăn kèm với bánh mì ống!" Khách sạn Budew, trong phòng suite được trang trí theo kiểu võ quán.

Master mặc áo bóng chày xanh lá, ngồi trên ghế sofa, bên cạnh bày một chồng bánh bao xíu mại, nắm chặt tay cầm, toàn tâm toàn ý dán mắt vào màn hình.

Klara bất mãn nói: "Sư phụ, thầy lại lén lút chơi game!" "Là tiểu Lara à ~" Master cười nói, "Sư phụ ta cũng chỉ còn mỗi cái sở thích này thôi mà." "Chúng ta đã hứa với sư nương, phải giám sát thầy nghiêm túc đảm nhận chức giám khảo." Avery đội mũ cao nói: "Ngoài ra, hôm nay chính là trận đấu với Ryo-sensei rồi, xin thầy di chuyển đến phân sân!" "A… hôm nay?" Trong mắt Master lộ ra một tia mờ mịt, "Không phải ngày mai sao?" "Thầy đã thức trắng đêm hôm trước, ngủ dậy lại chơi game, nên đại loại là một ngày đã bị bỏ qua rồi." Avery bất lực nói.

Master kinh ngạc nói: "Rất có lý lỗ!" Lập tức đứng dậy, Master còng lưng, xách túi nhựa, tay kẹp đũa gắp bánh bao xíu mại, lẩm bẩm nói: "Đi thôi… đi gặp Rokuya tử, thử xem trình độ của cậu ta bây giờ rốt cuộc thế nào…" … Victory Road, phân sân.

Không mở cửa cho khán giả, nhưng trên khán đài có vài khách mời.

"Sắp bắt đầu rồi chứ." Đương nhiệm Champion nhìn đồng hồ.

Nhân viên công tác chạy nhanh tới, thì thầm gì đó vào tai Đường hội trưởng.

Người sau nghe xong, khẽ gật đầu với trọng tài chính.

Bốp, bốp!

Hai cột sáng chiếu xuống hai bên sân, giống như các trận đấu không công khai của World Tournament, trên màn hình lớn hiện lên

ảnh đại diện của hai bên đối đầu!

Đội xanh: Đảo Khởi Nguyên, Master.

Đội đỏ: Thành phố Risingdragon, Lục Dã.

Chương 718

Áp dụng hình thức Single Battle sáu chọn bốn, hạn chế số lượng Move, vật phẩm mang theo không được trùng lặp, người thách đấu bị giới hạn Mythical Beast / Legendary Beast.

Mythical Beast / Legendary Beast của giám khảo thì không bị hạn chế.

Sáu chọn bốn, cũng đòi hỏi rất cao về khả năng luân phiên tức thì của tuyển thủ.

Đứng trong bóng tối của lối đi tuyển thủ.

Master mặc áo bóng chày xanh lá, còng lưng, một tay đút túi, tay còn lại vuốt râu, ánh mắt ôn hòa mà sâu thẳm.

Phía trước ông, ánh mặt trời chiếu rọi trên sân cỏ xanh.

Mặc dù không có khán giả, nhưng bên tai ông lại vang lên tiếng thét và reo hò như thủy triều.

Master nheo mắt lại, nghiêng tai lắng nghe, như thể nghe thấy tiếng reo hò của bình luận viên ngày xưa: "Champion mạnh nhất Galar, vua của Liên minh 18 giải liên tiếp, xin mời Fighting Master, Master!!" Master trẻ tuổi khí phách hừng hực, mày kiếm mắt sáng, giỏi dùng côn nhị khúc.

Dần dần trở thành Master lưng còng, lông mày trắng rũ xuống, già nua.

Mã Shujin vận động cổ, chậm rãi bước lên sân cỏ xanh.

Bốn phía không có khán giả, không có bình luận viên, không có tiếng reo hò.

Mặc dù bạn đồng hành của ông đã qua đời, phong độ sa sút, thần thoại bất bại bị phá vỡ, sau khi giải nghệ lại chìm đắm trong game… Nhưng ông vẫn là Master, được mệnh danh là Champion mạnh nhất lịch sử Galar —— vị Battle Legend đó!

Trong ánh mắt sâu thẳm của Master, phản chiếu hình ảnh Lục Dã trẻ tuổi, mỉm cười.

Trên người Lục Dã, Master mơ hồ nhận ra hình bóng của mình khi còn trẻ.

"Rokuya tử…" Master vuốt râu, ôn hòa cười.

Ngay sau đó, ông giật phăng chiếc áo bóng chày xanh lá, để lộ bộ võ phục màu vàng, vung côn nhị khúc một cách sắc bén, bước tới hạ thấp thân, tạo dáng đã giữ mười năm như một, đưa tay ra, hô lớn: "Xin chỉ giáo!" Lục Dã hơi thất thần.

Từ việc đấu với Mã Shujin trong game, đến trận Battle trực tiếp hôm nay… dường như chỉ trong chớp mắt.

Trên người Master, Lục Dã có thể cảm nhận được cái khí chất, tinh thần chiến đấu đang bùng cháy thực chất hóa.

Liệt sĩ mộ niên, tráng tâm bất dĩ!

Lục Dã ánh mắt ngưng lại, chắp tay nói: "Mã Shujin, xin chỉ giáo!" Khí thế vô hình cuồn cuộn trên sân đấu.

Có người gọi đó là 'Aura', có người gọi đó là 'khí'.

Ngay cả khi đối mặt với Battle Legend năm xưa, khí thế cao sơn ngưỡng chỉ của Master.

Aura của Lục Dã, vẫn không hề thua kém chút nào!

Master chiến đấu trên sân cỏ xanh, đánh bại vô số Trainer, thống trị 18 giải Liên minh Galar, đạt được danh hiệu 'Battle Legend'.

Còn Ryo-sensei, là từ từng trận chiến khốc liệt mà hùng vĩ với các Legendary, chiến đấu cho đến tận bây giờ!

Cái Aura vô hình này, khiến Vương đạo trưởng chấn động, sâu sắc cảm thấy sự thiếu sót của bản thân.

Nhìn lại đương nhiệm Champion, thấy anh ta không có chút hào quang nào, Vương đạo trưởng không khỏi cảm thán: "Vị này cũng có tư chất Legendary!" Đương nhiệm Champion (người không cảm nhận được Aura): "……" Hai người họ sao còn chưa bắt đầu, đứng đó làm gì vậy… "Xin hai bên tuyển thủ chuẩn bị sẵn sàng ——" Trọng tài chính ngậm còi, giơ cao cờ hiệu, lập tức vung xuống, tiếng còi vang lên.

"Trận đấu bắt đầu!!" Trong nháy mắt, Lục Dã và Master đồng thời ném PokéBall.

Phía Master.

"Hô!" Mienshao vung hai tay áo dài, giơ cao chân tạo dáng kim kê độc lập, đôi mắt dài nheo lại, lộ ra khí chất Grandmaster võ học.

Còn phía Ryo-sensei.

"Quạc!" Sirfetch'd cầm hành tây và tấm khiên, lông mày chữ V đậm nét, đôi mắt to sáng ngời, đứng vững như tùng!

"Dáng vẻ như rừng, bất động như núi… Con Sirfetch'd này, được huấn luyện thật không tồi." Master thầm than, côn nhị khúc kẹp dưới cánh tay, lòng bàn tay mở ra hô lớn: "Mienshao, Fake Out!" "Hô!" Mienshao kéo lùi hai tay áo dài, dáng người nhẹ nhàng như mây trôi nước chảy, trong chớp mắt đã rút ngắn khoảng cách.

Lòng bàn tay 'bốp' một tiếng giao nhau trước mặt Sirfetch'd một tấc, hai tay áo dài như roi dài vút trong gió, nóng rát quật vào má Sirfetch'd!

“Quạc… (´ᗜ̈ᗜ̈)σ” Sirfetch’d đau đớn, lảo đảo lùi lại nửa bước, rơi vào trạng thái co rúm!

Sợ chết khiếp mất thôi!

Lục Dã đầy vạch đen.

Mày ít nhất cũng là Ability 「Can Đảm」chứ, sao không thể lấy hết dũng khí ra, vô hiệu hóa trạng thái co rúm chứ?!

“Ừm… bước chân không vững, tốc độ không tăng lên, xem ra không phải Ability 「Kiên Cường」.” Master nheo mắt lại, phán đoán ra Ability của Sirfetch’d, chỉ huy: “Mienshao, Close Combat!” “Hô!” Mienshao vung hai tay áo dài, như vung hai cây roi dài, giao nhau thành tàn ảnh như gió lốc mưa rào, liên tục quật về phía Sirfetch’d!

Động tác của nó như nước chảy, đây chính là 「Liên kích bí thuật」của Master, phát huy ưu thế tốc độ đến cực hạn!

Đương nhiệm Champion cũng không tự tin có thể đón nhận toàn bộ, đột nhiên trợn to mắt.

Sirfetch’d lập tức dẹp bỏ vẻ mặt co rúm, khí phách hừng hực, liên tục dùng hành tây và tấm khiên đỡ đòn, ‘bốp bốp’ liên tục đỡ được đòn tấn công của Mienshao!

“Quạc!” Động tác của Sirfetch’d cũng hóa thành tàn ảnh, mỗi lần chấn đao và giơ khiên, đều thành công ngăn chặn Mienshao, khiến tốc độ đối phương dần chậm lại!

Chiêu này tên là Khán phá, còn gọi là Detect!

Lục Dã hét lớn: “Close Combat!!” Nhắm vào một chỗ Mienshao chậm lại, cây hành tây dài của Sirfetch’d đâm ra như tia chớp, liên tục đâm ra năm đạo hư ảnh!

“Tốc độ của Close Combat, không thua kém Mienshao ư!?” Master

hơi kinh ngạc, vẻ tinh ranh trong mắt hiện rõ.

Nhưng xét về kinh nghiệm, vẫn còn quá non nớt!

Năm cú đâm liên tiếp như tia chớp, đều bị Mienshao nghiêng đầu, hạ eo, vung tay áo liên tục né tránh.

Lục Dã khẽ nhíu mày, trong Move của Mienshao này đã dung nhập một kỹ xảo nào đó ngoài Move ra —— tương tự như 「Cương chi bí thuật」của Bruno, 「Tâm nhãn Khán phá」của Blue Oak!

Cùng lúc đó, tiếng chỉ huy của Master vang lên: "Mienshao, Blaze Kick!!" "Hô!!" Mienshao giơ hai tay ngang bằng, nhấc một chân lên.

Như đôi cánh bạch hạc, tung chân đạp nước, chân phải bốc lên ngọn lửa hừng hực, trong tiếng nổ 'ầm ầm' đá về phía Sirfetch'd!

"Quạc!?" Sirfetch'd trợn to mắt, vội vàng giơ khiên lên.

Đông!!

Cú Blaze Kick này thế mạnh lực trầm, giáng mạnh vào khiên của Sirfetch'd, để lại vết cháy xém, đá văng nó ra xa mấy mét!

Sirfetch'd bay ngược ra sau, 'bốp' một tiếng ngã xuống đất!

"Sức mạnh kinh người cỡ nào!" Đương nhiệm Champion trợn tròn mắt.

"Mienshao của sư phụ, thường xuyên đấu với Charizard của Leon-san, thậm chí còn có thể áp chế được Charizard ở trạng thái bình thường." Avery hít một hơi thật sâu, nói: "Đây chính là Mienshao Champion, đã dung nhập liên kích bí thuật!" Lục Dã nhíu mày sâu sắc.

Áp Áp dù chiêu nào cũng bạo kích, nhưng thực lực cứng nhắc cũng chỉ ở đỉnh phong Tứ Thiên Vương.

Ngay cả khi có tỷ lệ chí mạng gia trì —— thì cũng phải đánh trúng đã!

Tốc độ của Sirfetch'd dù sao cũng là một điểm yếu cứng nhắc!

"Rokuya tử ——" Lục Dã nghe tiếng, đưa mắt nhìn tới.

Master kẹp côn nhị khúc dưới cánh tay, ánh mắt sắc bén, tâm ý hợp nhất với Mienshao, đồng bộ động tác móc tay về phía Lục Dã.

"Tiếp tục tấn công đi!" "Quạc…" Cái này là ông nói đó… ông già… Lúc này, Sirfetch'd ban đầu đang nằm trên đất, chống hành tây run rẩy đứng dậy, lông vịt trắng tinh nhuộm vết cháy xém.

Nó ánh mắt lạnh lùng, lập tức giơ hành tây lớn về phía Mienshao: "Quạc!!" "Sirfetch'd, Meteor Assault!!" Lục Dã hô.

Ngay lập tức, Sirfetch'd lại chạy tới, xung quanh cơ thể sáng lên hào quang vàng, cây hành tây dài như kỵ thương, đầu nhọn lóe lên ánh vàng, xông tới không ngừng nghỉ!

Đừng có coi thường tôi nhé, ông già!!

Đồng tử Master co rút.

Move tối thượng của hệ Fighting, hơn nữa là Signature Move của Sirfetch'd —— Meteor Assault!!

"Tới tốt lắm!" Master phấn khích hét lớn: "Mienshao, Khán phá, đỡ lấy!" "Hô!!" Mienshao tạo dáng không tay đỡ kiếm trắng, hạ thấp thân, hai tay áo dài chờ thời cơ.

Trong mắt nó, phản chiếu ánh sáng vàng đang đâm tới, luồng sáng đó tựa như mũi khoan, sự sắc bén khóa chặt mọi không gian né tránh!

Mienshao trán lướt qua một giọt mồ hôi lạnh, nhưng chiến ý trong mắt càng thêm nồng đậm, hai bên khoảng cách rút ngắn, kỵ thương đâm tới!

Oành!!!

Vụ nổ đột ngột vang lên, chấn động tất cả mọi người có mặt.

Hướng Mienshao đang đứng, ‘oành’ một tiếng bốc lên ngọn lửa cam và vụ nổ!

Sirfetch’d giữ nguyên động tác đâm kỵ thương, bình thản nhìn về phía trước.

Phía sau nó, ngọn lửa hừng hực của vụ nổ, nuốt chửng Mienshao!

Ánh mắt Master khẽ lay động.

Chặn được, nhưng không hoàn toàn chặn được.

Đây là 「Cương chi bí thuật」trong phái Chuck, ẩn chứa niềm tin bất khuất!

“Ha ha, Sirfetch’d thú vị, thú vị!” Master cười toe toét.

Vụ nổ tan đi.

“… Hô!” Mienshao toàn thân đầy vết cháy xém, không lộ vẻ gì quật quật tay áo, lần nữa tạo dáng.

Sirfetch’d ngớ người.

“Quạc! (´ᴗ̵ᴗ̵ᴗ̵)σ” Kịch bản này không đúng!

“U-turn.” Master hô lớn.

Mienshao động tác nhẹ nhàng, tung một cước nữa đá Sirfetch’d bay đi, ngay sau đó hóa thành một luồng hồng quang bay về PokéBall.

Sirfetch’d ngã xuống không dậy nổi: “Quạc… _(´ᴨL`」∠)” May mắn là không có mắt xoay vòng, nhưng HP của Sirfetch’d cũng đã như ngọn đèn trước gió.

Lục Dã thuận thế thu hồi Sirfetch’d, đồng thời ném PokéBall với Master.

“Gầm!!!” Tiếng gầm gừ cuồng bạo vang lên trên sân đấu.

Nhìn theo, một con Kommo-o với bộ giáp vảy, vươn hai tay thô

tráng, há to miệng, ánh mắt kiêu ngạo!

Bán Thần thế hệ thứ bảy, được mệnh danh là đấu Dragon, Kommo-o sở hữu thực lực áp đảo!!

"Không hổ là Battle Legend của Galar…" Jessie ánh mắt ngưng trọng: "Con đấu Dragon già này, vẫn có trình độ Champion!" "Nhưng mà, Ryo-sensei không có Sylveon sao?" Klara hỏi.

Avery thầm nói trong lòng: "Cô ta có vẻ không hề muốn sư phụ thắng thì phải…" "Hyper Voice của Sylveon… có lẽ không có tác dụng với Kommo-o, phải xem Ability của nó rốt cuộc là gì." Jessie nói.

Ability của Kommo-o là 「Chống bụi」「Cách âm」「Chống đạn」, một trong ba cái, mỗi cái đều cực kỳ hữu dụng!

Đối với Ryo-sensei mà nói, lần lượt khắc chế chiến thuật Sandstorm, Perish Trap Strategy, hoặc là miễn nhiễm Aura Sphere của Blastoise, Shadow Ball của Gengar!

Pokémon mà Lục Dã luân phiên ra sân, là Arcanine có thân hình vạm vỡ.

Thân hình cao hai mét, đối đầu với bán thần đấu Dragon, khí thế không hề thua kém!

"Đấu Dragon sao?" Lục Dã nhướn mày, trực tiếp thu Arcanine trở về, ném ra một PokéBall khác.

Hiệu ứng Intimidate đã kích hoạt, phái Sylveon hệ khắc chế mới là lựa chọn tốt hơn!

Ngược lại, Master, dường như đã trở lại phong thái trẻ trung khi đối đầu với địch mạnh trên sân đấu, cười toe toét nói: "Kommo-o —— Boomburst!!" "Gầm!!" Vảy của Kommo-o khua lên loảng xoảng, miệng bộc phát ra sóng âm mạnh mẽ như cơn bão, một cột gió

quét về phía Pokémon mà Lục Dã luân phiên, khí thế làm rung chuyển cả sân đấu!

Trong mắt tất cả mọi người có mặt đều không khỏi kinh hãi.

Đấu Dragon dù sao cũng là bạn đồng hành chiến đấu nhiều năm của Master, uy lực của Boomburst không thể nghi ngờ!

"Không dùng Move hệ Dragon… là đã đoán được Ryo-sensei sẽ luân phiên Sylveon sao?" "Giữ khoảng cách với Sylveon là lựa chọn sáng suốt!" Sylveon vừa đăng trường, Boomburst liền ầm ầm lao tới, sóng âm quét qua Sylveon, khiến nó nhíu mày nhỏ, lùi lại nửa bước.

Ngay sau đó, Sylveon hung hăng trừng mắt nhìn Kommo-o.

"Bú y! (╹▼mãnh ▼)" Ngươi chắc hẳn, đã chuẩn bị sẵn sàng rồi chứ!

"Khó đối phó…" Ánh mắt Master ngưng trọng, thấy dải băng của Sylveon sáng lên ánh sáng trắng chói lọi vô cùng, trong khoảnh khắc chiếu sáng cả sân đấu!

"Sử dụng, Dazzling Gleam!" Lục Dã nói.

"Bú y!!" Cụm sáng ở nơ của Sylveon bay lên trời.

Những người ngồi cạnh khu vực khán đài đưa tay che mắt bởi ánh sáng chói lóa, trong lòng chấn động.

Rõ ràng Dazzling Gleam không được 「Pixilate」 gia trì, nhưng cú Dazzling Gleam này lại chói hơn ánh mặt trời, phạm vi còn bao phủ cả sân đấu!

Kommo-o thậm chí có thể bị hạ gục ngay lập tức!

Ánh sáng tan đi, ánh mắt mọi người ngưng lại.

Trên sân đấu, Master mặt mày ngưng trọng, trước mặt ông xuất hiện một con Corviknight đang bay lượn giữa không trung.

“May quá…” Master thầm than may mắn.

Trong khoảnh khắc ngàn cân treo sợi tóc, ông đã thay Kommo-o, dùng Corviknight chịu đòn 「Dazzling Gleam」!

Lông vũ của Corviknight cứng như Kurt, toàn thân đen nhánh, đồng tử đỏ rực, vỗ cánh lơ lửng giữa không trung.

Lúc này, lông cứng của Corviknight phản chiếu vết cháy xém sau khi bị thiêu đốt, ngay sau đó cánh vỗ lên luồng khí rít gào, hình thành Tailwind!

Chương 719

Trong môi trường Tailwind, tốc độ và sức uy hiếp của đội hình Master sẽ càng tăng lên một bậc!

Cùng lúc đó, một Shadow Ball từ dải băng của Sylveon bay ra, 'oành' một tiếng nổ tung trên người Corviknight!

Oành!!

"Lệ!!" Corviknight rơi từ giữa không trung xuống, miễn cưỡng vỗ cánh, cánh nó lóe lên ánh kim loại 「Steel Wing」, bay lướt thấp lao về phía Sylveon!

Xẹt! 'Shadow Ball!' Lục Dã cảm ứng được.

Thay Pokémon nữa thì quá bất lợi, trực tiếp loại bỏ Corviknight mới là lựa chọn tốt nhất!

"Bú y…" Sylveon nghiến chặt răng, thân thể trắng tuyết bị rạch một vết máu, quay người tung ra một phát Shadow Ball cuồng bạo!

"Corviknight, Taunt!" Master hô.

Vào phút cuối cùng, luồng sáng đỏ từ mắt Corviknight bay ra, trúng Sylveon.

Ngay sau đó, Shadow Ball 'oành' một tiếng nổ tung, cuốn lên trời đầy bụi đất.

Corviknight vì thế mà ngã xuống đất!

"Taunt…" Lục Dã nhướn mày.

"Như vậy, Move cường hóa đặc biệt của Sylveon của cậu, đại để cũng không dùng được nữa rồi nhỉ." Master khẽ cười.

Để đề phòng 「Geomancy」của Sylveon, Mã Shujin đã chuẩn bị

vạn toàn!

Trong vài phút ngắn ngủi, hai bên thay đổi Pokémon nhiều lần, Klara và Avery xem đến mắt không chớp.

Chỉ thấy Corviknight rơi từ trên không xuống, Avery hít một hơi lạnh: "Corviknight của sư phụ… đối mặt với Sylveon, quả nhiên cũng không trụ được lâu sao." Klara không giấu nổi nụ cười.

Chỉ cần Ryo-sensei thắng sư phụ để tiến cấp… tấm thẻ Trainer có chữ ký, chắc chắn sẽ càng có giá trị hơn!

"Thế trận 4 đối 3 sao?" Đương nhiệm Champion khoanh tay nói.

"Mã Shujin còn có Tailwind gia trì… Ryo-sensei không thể lạc quan được." Jessie nhíu mày nói.

Trên sân đấu, Master chắp tay đứng yên, nhắm mắt lắng nghe tiếng gió rít.

Một lúc sau, ông mở mắt, khí thế so với ban nãy càng mạnh mẽ hơn một bậc!

"Bú y…" Sylveon bĩu môi.

Hừ, làm ra vẻ!

Ryo-sensei lại lộ vẻ ngưng trọng.

Trong số các bạn đồng hành của Mã Shujin, Đấu Dragon là một trong những chủ lực của ông, nhưng xét về át chủ bài thực sự —— vẫn là con Pokémon truyền thuyết đó, Urshifu!

"Chậc… Quy tắc chỉ hạn chế Legendary Beast của tuyển thủ, không hạn chế Legendary Beast của giám khảo!" Lục Dã tặc lưỡi.

Master vung côn nhị khúc một vòng, thuận thế ném PokéBall: "Lên đi —— Urshifu!!" Gió thổi lướt qua sân đấu, một con gấu đen uy nghiêm hiện ra trước mắt.

Hai bên má nó rủ lông, cơ thể chủ yếu màu đen, cổ tay như được bao quanh bởi găng tay trắng, từ từ nhấc một chân lên, tổng thể tựa như hai màu đen trắng của âm dương ngư.

Đây là thế 'Kim kê độc lập' trong Thái Cực quyền, tựa như mặt hồ phẳng lặng, lại như dòng nước xiết.

Urshifu · Rapid Strike Style!!

"Gầm gừ…" Urshifu nhấc một chân, nhìn về phía Sylveon.

Ánh mắt Master sắc bén: "Xin chỉ giáo!" Nói xong, Urshifu như một cơn lốc xoáy, với tốc độ khó tin bằng mắt thường áp sát Sylveon, hai nắm đấm cuộn trào dòng nước, 'bốp bốp bốp' liên tục nổ tung trên người Sylveon!

Surging Strikes!!

"A da!" Master theo động tác của Urshifu, vung côn nhị khúc, phát ra tiếng gầm gừ kỳ quái.

Urshifu dung nhập bí thuật võ thuật vào Battle, hình thành Ability độc quyền của nó —— 「Unseen Fist」. 「Unseen Fist」 bỏ qua các Move loại Protect, luôn có thể chính xác tìm ra kẽ hở, thi triển đòn đánh!

Do Move biến hóa bị Taunt rồi… trong trạng thái không thể tăng tốc, Sylveon không thể theo kịp động tác của Urshifu.

Chỉ trong một khoảnh khắc ngắn ngủi, trên người Sylveon đã xuất hiện nhiều vết thương!

Ngoài sân, đương nhiệm Champion giọng khàn đặc: "Đó chính là… Surging Strikes của Mã Shujin sao." Đường hội trưởng trầm giọng nói: "Ngay cả khi giải nghệ nhiều năm, vẫn có trình độ Champion —— đây chính là, Battle Legend!" Trong đội hình của Ryo-sensei, không có một con Pokémon nào, có thể theo kịp tốc độ của

Urshifu sau khi được Tailwind hỗ trợ, ngay cả Gengar cũng không được.

Thế nhưng.

Có một con cũng giỏi hệ Fighting, có thể kháng nước gấp đôi, để chống lại 「Surging Strikes」!

Một luồng hồng quang, Lục Dã thu hồi Sylveon vào PokéBall.

Sau đó, Lục Dã mạnh mẽ ném Dive Ball ra, hô to: "Nhờ cậu, Blastoise!" Đông!

Blastoise rơi xuống sân đấu, đẩy đẩy kính râm, ngưng trọng nhìn Urshifu trước mặt.

"Kame… ヽ(⌐■_■)" Blastoise sắc mặt ngưng trọng.

Trận chiến này… có nguy cơ mất mạng… Nhưng lâm nguy thụ mệnh, tôi, sẽ cố gắng hoàn thành lời giao phó của cậu!

Aura thật kinh người!

Master nhìn chằm chằm Blastoise trước mặt, vẻ mặt nghiêm nghị.

Là một võ sư, ông Master đương nhiên phân biệt được thiên phú Aura độc đáo của Blastoise.

Hơn nữa, với Aura được Lục Dã cường hóa, con Blastoise này sẽ càng khó nhằn hơn! "Hống..." Urshifu nâng một chân lên, trầm tĩnh quan sát Blastoise, dò xét điểm yếu của nó.

Nghe nói, có một số đối thủ sẽ bị Urshifu hệ Rapid Strike nhìn thấu nội tâm mà hoang mang dao động.

Tuy nhiên.

Blastoise vẫn đứng yên, từ từ tháo kính râm, lộ ra ánh mắt quyết liệt!

Ngay cả Urshifu với tâm trí tĩnh như nước, cũng nhíu mày, trong lòng dâng lên một gợn sóng nhỏ.

Con Blastoise này, phòng ngự như tường đồng Iron Defense, vậy mà không có chút sơ hở nào để phá!!

Blastoise quăng kính râm đi, bạn Koraku vội vàng chụp lấy.

Lục Dã vung tay, nói: "Blastoise, Torrent!!" Xưa có Infernape của Satoshi, Blaze vàng rực.

Nay có Blastoise của Lục Dã, Torrent full HP!! "Ka-me!!" Torrent, kích hoạt!! "Torrent!?" Master và Urshifu đồng thời lộ ra vẻ kinh hãi trong mắt.

Đây là Ability chỉ kích hoạt khi nguy cấp của Blastoise – 「Torrent」!

Nhưng mà... rõ ràng Blastoise mới ra sân mà!

Chợt Master như có điều ngộ ra.

Võ sĩ tu luyện trong môi trường khắc nghiệt như băng tuyết, thác nước, chính là để cơ thể luôn ở trạng thái cận kề sụp đổ nhưng lại vượt qua giới hạn...

Torrent của Blastoise, chính là minh chứng cho sự khổ luyện hàng ngày của nó!

Nâng đôi mắt sắc bén lên, Master nhìn Blastoise, ánh mắt ánh lên một tia nhiệt huyết.

Đây là chiến ý và sự tôn trọng của một võ sư khi đối mặt với cường địch!

Ngoài sân đấu.

Cựu Champion đã nghe nhiều về chiến tích của Blastoise, nhưng tận mắt chứng kiến, ông vẫn ngớ người hỏi: "Cái này... hợp lý không

vậy?" Vương đạo trưởng gật đầu nói: "Một số Pokémon có thiên phú đặc biệt, huống hồ, Aura của Lục Dã còn có thể điều khiển trạng thái của Blastoise... cũng có căn cứ cả!" Cựu Champion: "..." Nếu hắn ta dùng Blastoise có thiên phú Aura để đánh Tyranitar của tôi...

Chẳng phải là bắt nạt người trung thực sao!

Cột nước "ầm" một tiếng đổ xuống, vỡ vụn thành những giọt nước bắn tung tóe, Blastoise hiện thân, mai rùa và trán ướt đẫm nước, ánh mắt lại càng thêm sắc bén.

Quy quy thận trọng, vì cảm thấy nguy hiểm, vừa lên sân đã kích hoạt 「Torrent」.

Nhờ 「Torrent」 cường hóa, uy lực chiêu thức hệ Nước sẽ càng kinh người hơn!

Khí thế này lây sang Urshifu hệ Rapid Strike.

Urshifu không dám lơ là, hít thật sâu một hơi.

Ngay lập tức, Urshifu mở to đôi mắt sắc lẹm, bay vút ra như một cơn lốc Whirlwind! "Surging Strikes – Á Đù!!" Ông Master cao hứng hô to.

Bành!!

Cùng lúc xông tới, bước chân của Urshifu tạo ra gợn sóng nước, hơi thở bình ổn như dòng nước chảy, nhưng hành động lại nhanh như thác đổ!

Quanh thân nó mở ra một Water Veil hóa lỏng, chiêu thức hệ Nước tu luyện đến đại thành 「Surging Strikes」, liên tục tấn công Blastoise như nước chảy mây trôi! "Blastoise." Lục Dã cảm ứng được: "Iron Defense!!" Phanh, phanh, phanh!!

Đấm trái, đấm phải, đá cao!

Cú đá cao cuối cùng vung ra thủy nhận, "bành" một tiếng nổ tung trên cánh tay Blastoise đang giao chéo. "Ka-me..." Blastoise đứng vững như núi, cơ thể phát ra ánh sáng như lớp giáp Kurt, bên dưới hằn lên những vết quyền nhạt nhòa!

Urshifu thở hơi gấp, thu lại cú đá cao, giữa lông mày lộ vẻ khó hiểu.

Phòng ngự của con Blastoise này, quá kinh người rồi!

Khán giả trên sân đấu, vẻ mặt nghiêm trọng. "Với Tailwind hỗ trợ, tốc độ của Urshifu thực sự quá nhanh." "Không đúng...

HP của Urshifu cũng đang hao hụt dần!" Bành!!

Urshifu bay lên đá vào đôi tay Blastoise, Blastoise vẫn đứng yên, Urshifu văng ngược trở lại trước mặt Master, nhún nhảy điều chỉnh hơi thở. "Ông Master—" Master ngẩng đầu, thấy Lục Dã và Blastoise động tác nhất trí, khoanh tay. "Cứ tiếp tục tấn công đi!" Cùng một câu nói, cùng một chiêu Taunt!

Master khóe miệng cong lên nụ cười, nói: "Vậy thì tiếp tục đi, Urshifu!" Để chứng minh Áo Nghĩa của mình, Master tiếp tục chỉ huy: "Surging Strikes!!" "Hống!!" Urshifu gào thét bùng nổ, dậm chân xuống đất, "phanh" một tiếng lao ra.

Tuy nhiên, tiếng gió đã ngừng lại.

Lục Dã nghiêng tai lắng nghe, khóe miệng khẽ nhếch.

Tailwind đã kết thúc!

Tốc độ của Urshifu có phần chậm lại, ánh sáng Aura màu lam của Lục Dã cuồn cuộn thành khí lãng, thổi về phía Blastoise. "Blastoise!" Lục Dã tóc đen bay phấp phới, nghiêm nghị nói: "Liquidation!!" "Ka-me!" Blastoise tạo tư thế, quanh thân dâng trào dòng nước sôi sục.

Master đột nhiên trừng lớn mắt.

Trước đó ông phòng thủ bị động chính là để chờ Tailwind kết thúc, vậy mà khoảnh khắc chuyển giao công thủ này!?

Đã không kịp thu lực, Master bỗng nhiên hét lên: "Đón đánh đi, Urshifu!!" "Hống!!" Urshifu hai cổ tay quấn quanh dòng nước, vung quyền như nước chảy mây trôi, "phanh phanh" nổ tung trên ngực Blastoise.

Tuy nhiên, trước khi Urshifu ra đòn thứ ba. "Ka-me!!" Blastoise ánh mắt sắc bén, "bành" một tiếng nắm chặt thành quyền, nắm đấm "đông" một tiếng vung ra, xé toang khí lãng, bao bọc dòng nước trực tiếp đấm thẳng vào bụng Urshifu!

Urshifu trừng lớn mắt, thân mình không thể tin nổi khom lại, sau đó bay ngược về sau, tung lên một hàng bụi đất, "oanh" một tiếng đâm sầm vào tấm bảo hộ ngoài sân!!

Đông!!!

Mọi người trên sân đều lộ vẻ không thể tin nổi.

Tailwind kết thúc, ngay khoảnh khắc chuyển giao công thủ đó, Blastoise đã trực tiếp đánh bay Urshifu!?

Lại liên tưởng đến hình ảnh Blastoise trước đó luôn phòng thủ đầu.

Cựu Champion nuốt một ngụm nước bọt.

Câu nói kia là gì nhỉ...

Tôi có thể thất bại rất nhiều lần.

Nhưng bạn, chỉ có thể thất bại một lần!!

Master khẽ há miệng, trong lòng bỗng chốc nhận ra.

Chương 720

Rõ ràng không phải 「Nhất Kích Áo Nghĩa」, vậy mà lại cho tôi thấy được phong thái của Urshifu hệ Single Strike!

Ở trạng thái bình thường, con Blastoise này vẫn có thực lực đỉnh cao của Champion, có thể đối đầu với Urshifu, thậm chí phản đòn bằng đòn mạnh!

Bụi đất mịt trời, ánh mắt Blastoise bình tĩnh.

Phía tấm bảo hộ, Urshifu trầm tĩnh đứng dậy, lau vết máu ở khóe miệng, chậm rãi nâng một chân và nắm hai quyền.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Urshifu di chuyển, với tốc độ nhanh hơn, khí thế như sóng dữ lao về phía Blastoise! "Tốc độ của Urshifu, vậy mà còn có thể nhanh hơn nữa!?" Vương đạo trưởng kinh ngạc nói.

Đệ tử chân truyền Avery bình tĩnh nói: "Đây chính là Liên Kích Áo Nghĩa... một đòn mạnh hơn một đòn, như sóng sau xô sóng trước, càng thêm cuồng loạn!" Ngay cả ngài Leon cũng nhiều lần chịu thiệt dưới tay sư phụ!

Lục Dã gương mặt nghiêm nghị.

Con Urshifu này, vậy mà còn có thể bùng nổ nữa sao...

Chắc cũng phải thôi, dù sao đây cũng là Battle Legend thời trẻ mà!

Master đã thu lại vẻ mặt, khi đối mặt với Lục Dã, ông như tìm lại được nhiệt huyết chiến đấu thời trẻ.

Master cười lớn nói: "Urshifu, Close Combat!!" "Hống!!" Tốc độ nhanh đến mức mắt thường khó bắt kịp, động tác của Urshifu hóa

thành tàn ảnh, giữa tiếng gào thét, nắm đấm tạo ra tiếng nổ Sonic Boom. "Skull Bash!!" Lục Dã nói.

Skull Bash tích tụ năng lượng một lượt, đồng thời có thể tăng phòng ngự, còn uy lực ở lượt thứ hai, càng như bom Core nổ tung!

Blastoise Thu mình lại, trực diện những cú đấm liên tiếp của Urshifu.

Phanh!

Phanh!

Mai rùa xuất hiện từng vết nứt nhỏ.

Lục Dã nhìn mà vừa đau lòng vừa đau người, hét lên: "Chớp lấy cơ hội này!!" "Ka-me!!" Urshifu chợt giật mình, tận mắt thấy một Iron Head phát sáng trắng từ mai rùa lao ra, "oanh" một tiếng đập mạnh vào đôi tay đang giao chéo của nó!

Một luồng sức mạnh khổng lồ đổ ập tới, Urshifu dậm chân xuống đất, chống đỡ mai rùa, lùi lại vài mét. "Hống!!!" Cuối cùng, nó cưỡng ép hóa giải lực, dùng sức quăng Blastoise ra xa, đồng thời phun ra một ngụm máu!

Đông!!

Blastoise rơi xuống đất, mặt đất lõm sâu, nứt ra những vết rạn như mạng nhện Spider Web!

Lòng người cuồn cuộn sóng trào.

Sự va chạm của lực và kỹ thuật này, khiến người ta chấn động sâu sắc!

Một trận khói bụi thổi qua sân.

Blastoise từ từ đứng dậy.

Urshifu nhìn chằm chằm Blastoise, đồng tử co lại.

Chỉ thấy một hàng máu, từ vết thương trên trán Blastoise, chậm rãi nhỏ xuống đất.

Tí tách.

Urshifu bỗng nhiên dâng lên một tia kinh hãi.

Tên này... cũng biết chảy máu sao!?

Ngay từ khi đối đầu với Primal Kyogre, Blastoise đã từng kích hoạt trạng thái Torrent tàn huyết.

Lúc đó mượn Infinity Energy của Tiểu V (Victini), nên mới không đến mức cạn máu hay cận kề cái chết.

Còn hiện tại, đối đầu với Urshifu của Master ở đỉnh cao Champion, kẻ chiếm ưu thế về tốc độ, Blastoise cũng lâm vào khổ chiến.

Lục Dã nhìn Blastoise với mai rùa đầy vết nứt, lớn tiếng nói: "Blastoise – Torrent tàn huyết!!!" Trong khoảnh khắc, một luồng hồng quang sắc lạnh dâng lên trong mắt Blastoise. "Ka-me!!" Blastoise dậm chân xuống đất, gợn sóng nước dưới chân dâng lên thành cột nước càng mạnh mẽ hơn, khí thế chấn động cả sân đấu!

Torrent tàn huyết, kích hoạt!!

Cựu Champion ở khán đài không nhịn được mà chửi thề. "Vãi, Ability này còn có dạng 2 nữa à!?" Vương đạo trưởng giải thích: "Tình huống bình thường thì không có, nhưng đây là Blastoise của Thầy Lục..." Cựu Champion: "..." Theo cách nói này... tôi nghi ngờ Blastoise của hắn ta thậm chí còn có dạng "chết lâm sàng" nữa! "Urshifu—" Trong mắt Master thoáng qua vẻ u ám đậm đặc, ông lớn tiếng hô: "Surging Strikes!!" "Hống!!" Urshifu lao ra như Hayate, một quyền mạnh hơn một quyền, đánh thẳng xuống đầu. "Sức mạnh

không đủ!" Lục Dã gầm gừ: "Blastoise, Liquidation!!!" "Ka-me!!" Blastoise "phanh" một tiếng nắm chặt quyền, dòng nước quấn quanh nắm đấm lại phát ra tiếng gầm rống, đón lấy Iron Fist của Urshifu!!

Oanh!!

Urshifu bay ngược về sau!

Khí lãng cuộn trào, khán giả trên sân lộ vẻ kinh hãi.

Tốc độ có thể là điểm yếu... nhưng sức mạnh của Blastoise, hoàn toàn nghiền ép Urshifu hệ Rapid Strike!! "Đây có lẽ là lần cuối lão già này đứng trên bãi cỏ xanh rồi." Master tuổi tác đã cao, sớm đã rút lui khỏi đấu trường Conference, lần này đảm nhiệm vai trò giám khảo cũng là một ngoại lệ.

Master tự mình cười cười, sau đó ánh mắt sắc lạnh: "Vì vậy lão già này, muốn được chứng kiến sức mạnh mạnh hơn của cậu, Lục Dã!!" "Urshifu – Focus Punch!!" Urshifu bị thương đứng dậy, tạo ra tư thế khí hợp.

Kết hợp 「Liên Kích Áo Nghĩa」「Nhất Kích Áo Nghĩa」 vào một thể, Focus Punch!

Urshifu chắp hai tay lại, lòng bàn tay phóng ra một luồng sáng trắng như nứt vỡ!! "Võ sư rốt cuộc cũng phải đối chiêu thôi." Thầy Lục cảm thán.

Lục Dã không chọn cách ngắt quãng quá trình tích tụ năng lượng của Urshifu.

Đây là sự tôn trọng của cậu đối với một lão tướng, đồng thời cũng để Blastoise có thời gian Mega Tiến hóa. "Blastoise—" Lục Dã giơ cao tay phải, Key Stone phát ra ánh sáng chói mắt, nghiêm nghị nói: "Mega Tiến hóa!!!" "Ka-me!!" Blastoise ngửa mặt lên trời gào thét, hai khẩu pháo phía sau hợp lại thành một pháo đài khổng lồ, trán nổi lên, mắt

ánh hồng quang, hai bên nắm đấm xuất hiện thêm hai bộ phận phóng.

Cùng với biểu tượng Mega Tiến hóa màu đỏ lóe sáng.

Focus Punch của Urshifu, phóng ra ánh sáng trắng chói mắt, "oanh long" một tiếng lao tới!!

Lục Dã gào lớn: "Blastoise, Aura Sphere!!!" Mega Launcher có hiệu quả tăng cường chiêu thức hệ sóng, Aura Sphere từ pháo đài khổng lồ sau lưng, phát ra ánh sáng xanh lam! "Ka-me!!" Blastoise giương pháo đài lên, Aura Sphere hóa thành một cột sáng xanh lam, "oanh long" một tiếng lao thẳng vào Focus Punch màu trắng!!

Ánh sáng đối chiêu chiếu rọi khắp sân, Cựu Champion vẻ mặt đờ đẫn.

Lần này tôi nhớ rồi... tuyệt đối không thể đối chiêu với Blastoise của Thầy Lục!!

Oanh long long!!

Khí lãng cuồn cuộn, sân đấu gầm rú!!

Trong làn khói bụi.

Blastoise bình tĩnh nhìn Urshifu.

Urshifu quỳ một gối xuống đất, cơ thể run rẩy, ngẩng đầu nhìn Blastoise.

Một lúc sau, Urshifu nở một nụ cười an nhiên.

Nó nhìn Blastoise trong làn khói tan, trong mắt toàn là hình ảnh chính mình thời trẻ.

Đông!

Urshifu đổ gục xuống đất!

Blastoise chìm vào im lặng, sau đó quay lưng lại với Master và

Urshifu đang nằm trên đất, để lộ mai rùa đầy vết nứt. "Ka-me..." May mắn không bị trọng thương.

Master lại phái Mienshao ra sân, HP cực kỳ nguy hiểm.

Lục Dã hét: "Blastoise, Water Gun!!" Bành!!

Cột nước mạnh mẽ gầm thét, trực tiếp nuốt chửng Mienshao đang tàn huyết!!

Kyoko ngơ ngác hỏi: "Có phải cậu ấy gọi nhầm tên chiêu không?" Vương đạo trưởng ngơ ngác nói: "Cái này hình như... thật sự là Water Gun..." Cựu Champion vẻ mặt bình tĩnh, dần dần hiểu ra mọi chuyện.

Đối với Blastoise của Thầy Lục mà nói, nói quá lên một chút.

Ngay cả việc tung ra 「Origin Pulse」 cũng rất hợp lý...

Ông Master chỉ còn lại một con Kommo-o cuối cùng, lẻ loi đứng trên sân.

Lục Dã thu hồi Blastoise, phái Sylveon ra.

Đối mặt với Kommo-o yếu hệ Fairy gấp bốn lần, Sylveon nghiến răng nghiến lợi: "Bui! (`Mạnh mẽ´)" Lục Dã hét: "Giga Impact!!" Ánh sáng trắng sắc lạnh, như mũi khoan không gì xuyên thủng.

Sylveon lướt qua Kommo-o, vang lên tiếng nổ "oanh long"!

Trọng tài ngẩn người một lúc lâu, giơ cao cờ hiệu: "Người chiến thắng, tuyển thủ Lục Dã đến từ Risingdragon City!" Master khoanh tay đứng đó, trong mắt không có sự chán nản, chỉ có niềm vui mừng.

Thực tế, ông đã thể hiện thực lực vượt xa tiêu chuẩn đáng lẽ có ở vòng 5.

Nói cách khác, Lục Dã sớm đã có thể vượt qua bài kiểm tra.

Chỉ là Master đã bị khơi dậy ý chí chiến đấu, nên mới dốc toàn

lực.

Không ngờ, vẫn bị thằng nhóc Lục Dã này đánh bại...

Master ngớ người lắc đầu, lưng còng, chầm chậm đi đến trước mặt Lục Dã, bắt tay với cậu: "Chúc mừng cậu, Lục Dã~" "Ông Master." Lục Dã cười nói: "Rất mạnh mẽ Liên Kích Áo Nghĩa và tốc độ tấn công chớp nhoáng!" Lục Dã khen ngợi thật lòng, dù sao tài năng luân chuyển Pokémon của ông Master không hề giảm sút so với năm xưa, phong cách tấn công tốc độ cao cũng vẫn như vậy.

Master hơi ngạc nhiên nhìn Lục Dã, sau đó nở nụ cười tán thưởng. "Lục Dã... cậu có hứng thú làm học trò của lão già này không?" So với con Blastoise kia, Master lại càng hứng thú hơn với Sirfetch'd của Lục Dã.

Trong những chiêu Close Combat như Inazuma, Meteor Assault chói mắt.

Master đã nhìn thấy bóng dáng của 「Liên Kích Áo Nghĩa」 và 「Nhất Kích Áo Nghĩa」.

Lục Dã ngây người. "Để Pokémon của cậu theo Urshifu của tôi tu luyện...

Không làm cũng không sao, haha." Master cười cười, ánh mắt khẽ lóe lên: "Chủ yếu là, lão già này muốn truyền thừa Đấu Kĩ Áo Nghĩa hệ Fighting." "Huấn luyện có thể hơi gian nan... nhưng nhất định sẽ có kết quả mãn nguyện!" Premier Ball bên hông, khẽ rung động.

Sirfetch'd nằm ngửa trộm cười: "Quạc~! _(:3」∠)_ Chắc chắn là Quy quy (Blastoise) đã thể hiện xuất sắc rồi.

Tốt quá, không liên quan gì đến mình hết trơn á ~!" Đấu Kĩ Áo Nghĩa của ông Master?

Lục Dã nhìn đôi mắt cười đầy thâm ý của Master, trong đầu hiện

lên hình ảnh hai con Urshifu.

Nhất Kích Áo Nghĩa, ẩn chứa tín niệm một đòn tất sát, động tác tấn công theo đường thẳng là đặc trưng của nó.

Liên Kích Áo Nghĩa, như dòng nước lúc chảy xiết lúc êm đềm, không ngừng nghỉ, liên tục tấn công đối thủ.

Hai loại Áo Nghĩa này đều có một đặc điểm, đó là – nhất định Critical Hit!

Đây là Áo Nghĩa độc môn của phái Master.

Phái Chuck cũng có Áo Nghĩa tương tự.

Đặc biệt, Áo Nghĩa do Blue Oak nắm giữ, 「Mind Eye Thấu Thị」, có thể khiến hệ Fighting đánh trúng hệ Ghost, đồng thời giúp Pokémon dễ dàng đánh trúng điểm yếu.

Được mệnh danh là 'đao pháp chém đứt kẻ địch vô hình'.

Võ sư của thế giới Pokémon, thậm chí còn phát minh ra các chiêu thức như 「Cut」 「Yến Phản」... nguy hiểm hơn cả Pokémon!

Thầy Lục khẽ ho khan một tiếng.

Chương 721

Trong đầu hiện lên hình ảnh Sirfetch'd hội tụ 「Nhất Kích Áo Nghĩa」 và 「Liên Kích Áo Nghĩa」 vào một thể.

Meteor Assault một đòn tất sát, Close Combat liên tục như Inazuma.

Lại thêm 'nhất định Critical Hit'... hai Áo Nghĩa này quả thực quá hợp với Áp Áp (Sirfetch'd)!

Cảm nhận được Premier Ball bên hông khẽ rung động.

Khóe miệng Thầy Lục cong lên nụ cười.

Trong đội chỉ có mày là Pokémon hệ Fighting...

Ngay cả khi mày không tự nguyện xin, tao cũng sẽ giúp mày tranh thủ thôi!

Huống hồ Tyranitar của Cựu Champion lại yếu hệ Đấu gấp bốn lần.

Trước trận chung kết cường hóa Áp Áp một chút, không chỉ giúp Áp Áp vượt cấp đạt đến trình độ Champion, mà còn có thể làm át chủ bài cho trận chung kết, vẹn cả đôi đường! "Tôi không có ý kiến gì, ông Master, cứ để Urshifu 「chỉ đạo」 đi, tôi cũng sẽ ở bên cạnh học hỏi." Lục Dã cười nói. "Cậu đã quyết định con Pokémon nào rồi sao?" Master khoanh tay mỉm cười. "Ừm...

Vì đây là trường phái phát triển mạnh ở Galar, vậy đương nhiên phải chọn Pokémon đại diện của Galar rồi." Lục Dã nói.

Áp Áp trong Premier Ball, ngờ nghệch cảm thấy có gì đó không đúng. "Quạc...(° ° 〃) Pokémon đại diện của Galar...

Đúng rồi, chắc chắn là Gigantamax Blastoise rồi, chắc chắn là vậy!" "Tôi hiểu ý cậu." Master cười nói, "Giống hệt như lão già này nghĩ..." Lizardon của Leon không học được hai loại Áo Nghĩa của Urshifu.

Còn Avery và Klara thì lại chuyên nghiên cứu hệ Psychic và hệ Poison.

Master càng muốn truyền thừa trường phái Fighting của mình, thêm vào ảnh hưởng của trận chiến này, khiến ông Master càng kiên định quyết tâm truyền thụ Áo Nghĩa.

Nghe Lục Dã đồng ý học, Master mỉm cười, tiếp tục nói: "Là con Sirfetch'd đó, đúng không?" "Quạc?" Sirfetch'd vẻ mặt ngơ ngẩn.

Lục Dã gật đầu: "Khoảng thời gian này, Áp Áp sẽ làm phiền ông rồi!" Nói đến Pokémon đại diện của Galar, đương nhiên là tiến hóa của Farfetch'd – Sirfetch'd!

Không chỉ là hệ Fighting, đặc điểm kiếm và khiên lại càng hợp với Single Strike Style, Rapid Strike Style...

Không có Pokémon nào phù hợp hơn Áp Áp!

Thấy Lục Dã và Master thân thiết bắt tay.

Sirfetch'd không cách nào trốn thoát, sảng khoái phá phòng. "Quạc!! (´ꈍᴗꈍ)σ" Sao lại đến lượt mình nữa rồi trời ~ Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời, suy nghĩ miên man.

Áp Áp biết võ thuật...

Chỉ cần nghĩ thôi là đã thèm chảy nước miếng rồi!

Khụ...

ý tôi là, thực lực thật khiến người ta kính nể! ...Vòng 5 của Victory Road, màn đã hạ.

Video trận đấu được công bố vào tối cùng ngày, gây chấn động khắp các Liên minh!

Battle Legend Master vang danh một thời, đã lâu không xuất hiện trong các giải đấu công khai.

Lần này ông tham dự với tư cách giám khảo, đủ để thấy độ khó và hàm lượng vàng của Eastern Emperor Road.

Theo cách nhìn nhận chung, dù Master đã giải nghệ nhiều năm, phong độ có phần giảm sút, nhưng ông vẫn sở hữu thực lực Champion, thậm chí có thể góp mặt trong Masters Eight của World Tournament.

Còn người chiến đấu với ông, chính là Thầy Lục – người thách đấu đang nổi đình nổi đám, đã nghiền ép mọi đối thủ trên đường!

Theo lý mà nói, Master chỉ cần "nương tay" một chút, Thầy Lục vượt qua vòng không thành vấn đề.

Nhưng trong trận chiến này, ông Master đã không nghi ngờ gì mà thể hiện thực lực Champion, đồng thời phái ra Pokémon huyền thoại – Urshifu!

Rõ ràng, ông Master đã bị Thầy Lục khơi dậy ý chí chiến đấu, dốc toàn lực!

Chính trong cuộc đấu đỉnh cao như vậy, Blastoise xuất hiện, dũng mãnh lật ngược thế cờ, thậm chí kích hoạt "Torrent tàn huyết"!

Khán giả lộ vẻ ngạc nhiên, thế giới quan vỡ tan tành. "Cái thứ này giống như số sàn vậy, còn có số hai, số ba nữa à?" "Bàn về Quy quy rốt cuộc có bao nhiêu át chủ bài!" Đến phân đoạn đối chiêu cuối cùng.

Focus Punch của Urshifu tung ra, va chạm "oanh long" một tiếng với Aura Sphere bắn ra từ pháo đài của Mega Blastoise.

Hiệu ứng ánh sáng hệt như phim bom tấn, màn hình tràn ngập comment. "Vãi chưởng, Quy!!" "Mày là Urshifu hả?" "Chiêu này tao biết, Shell Smash Blastoise, sát thương sánh ngang Kyogre!" Blastoise của Thầy Lục, còn một chiêu biến hóa chưa nắm vững.

Đó chính là 「Shell Smash」. 「Shell Smash」 có thể tăng cường mạnh mẽ Tấn công, Tấn công đặc biệt và tốc độ, là một trong những chiêu thức đặc trưng của Blastoise, hiệu quả tăng cường sánh ngang 「Geomancy」.

Nhưng cái giá phải trả là giảm phòng thủ và phòng thủ đặc biệt, rủi ro cực lớn.

Đây cũng là lý do Quy quy luôn không học 「Shell Smash」.

Thầy Lục suy nghĩ, đã không thể chủ động Shell Smash, vậy có thể bị động Shell Smash.

Mai rùa bị cào một vết thương = tao sắp chết = Shell Smash, Torrent toàn lực!!

Thầy Lục quyết định, trong trận đấu nội bộ tiếp theo, sẽ huấn luyện Quy quy chiêu 「Shell Smash」.

Trước đó, cậu sẽ cùng Áp Áp huấn luyện, cho đến khi nó nắm vững cả hai loại Áo Nghĩa.

Ở Galar xa xôi, Leon nghe tin ông Master thất bại, hơi ngạc nhiên.

Nhưng khi nghe nói là Thầy Lục đã đánh bại ông, sự ngạc nhiên đó, hóa thành ngọn lửa rực cháy trong mắt.

Leon cười nói với nhân viên: "Năm tới là World Tournament thế hệ mới rồi—" "Các Champion của các Liên minh... sẽ tham dự World Championship với tư cách tuyển thủ hạt giống." Leon ánh mắt sắc bén, nở nụ cười.

Tôi mong chờ ngày đó đến, Thầy Lục!

Còn ba ngày nữa là đến trận chung kết cuối cùng.

Địa điểm là hội trường chính của Victory Road.

Tại sân Conference với hàng vạn người, Lục Dã và Cựu Champion sẽ mở ra trận đối quyết toàn diện 6 đấu 6!

Cựu Champion đã bắt tay vào chuẩn bị chiến đấu.

Mặc dù ông không có năng lực đặc biệt, chiêu thức cũng bình thường, nhưng ông vẫn có thực lực và niềm kiêu hãnh của một Champion!

Trung dung không phải là bất tài, kiêu hãnh không phải là ngạo mạn, đó chính là con đường Huấn luyện viên của Cựu Champion!

Trận chung kết sắp đến, toàn bộ Victory Road tràn ngập không khí nhiệt huyết.

Khán giả từ các khu vực khác lũ lượt kéo đến, Lance vượt ngàn trùng dương, Norman cũng lặn lội đường xa đến Victory Road, chính là để tận mắt chứng kiến trận chung kết.

Cảnh tượng hoành tráng này, so với Indigo Plateau Conference, Wyndon All-Stars Championship, chỉ có hơn chứ không kém!

Lục Dã ở tại sân huấn luyện chuyên nghiệp, ngồi trên ghế dài, nhìn về phía trung tâm sân.

Trên sân đấu vậy mà có hai con Urshifu, lần lượt dâng trào dao động hệ Dark và hệ Nước, kẹp Sirfetch'd ở giữa. "Quạc...(⊙x⊙;)" Sirfetch'd bị hai Legendary Beast bao vây, cứng đờ bất động.

Mình nào dám nói gì chứ ~ "Đây là Urshifu hệ Single Strike sao?" Lục Dã ngạc nhiên nói.

Master gật đầu, nói: "Bạn đồng hành thời trẻ của tôi...

Nhưng lão già này bây giờ, lại thành thạo Rapid Strike Style hơn." HP và sức mạnh của lão tướng không còn như năm xưa, nhưng lại có kỹ thuật thành thục hơn, kinh nghiệm lão luyện hơn.

Lục Dã khẽ gật đầu, nhận ra chiêu thức của hai con Urshifu – chỉ đạo!

Thông qua việc chỉ đạo động tác của Sirfetch'd, truyền thụ 「Nhất Kích Áo Nghĩa」 và 「Liên Kích Áo Nghĩa」, đồng thời lồng ghép hai loại Áo Nghĩa này vào chiêu thức. "Hống!!" Urshifu hệ Single Strike mặt đầy hung tợn, như một người thầy nghiêm khắc tàn nhẫn.

Đừng lười biếng, tiếp tục huấn luyện!

Sirfetch'd cầm kỵ thương, chậm rì rì chạy bộ. "Hống ư..." Urshifu hệ Rapid Strike khẽ nhíu mày, trầm tĩnh nhưng cũng nghiêm khắc không kém.

Động tác Close Combat quá chậm rồi, Encore!

Sirfetch'd cầm cây hành lớn, liên tục đâm vào hình nộm như Inazuma, trong lòng nhỏ lệ. "Quạc... (´ᴗ̀ᴗ̀)σ" Mình khó quá đi mất ~~ Nói ra thật kỳ lạ, ngay cả khi bị kẹp giữa hai Legendary Beast, khí thế của Sirfetch'd vẫn không hề suy giảm.

Lục Dã âm thầm gật đầu.

Dù sao trong các cuộc "quẩy", Sirfetch'd còn từng vung dao về phía Arceus rồi! "Quạc!" Cùng lúc vung vẩy như mưa, ánh mắt Sirfetch'd dần từ mơ màng trở nên sắc bén hơn.

Urshifu hệ Rapid Strike hơi giật mình, trầm tĩnh nhìn chằm chằm Sirfetch'd, bất ngờ phát hiện, mình vậy mà hoàn toàn không thể nhìn thấu!

Toàn thân Sirfetch'd đều là sơ hở.

So với Blastoise không hề có điểm yếu, Urshifu có thể dễ dàng phá vỡ điểm yếu của Áp Áp.

Nhưng chính vì vậy, Urshifu lại không dám vội vàng kết luận... hệt như Psyduck ngốc nghếch, khi đau đầu sẽ bùng nổ niệm lực kinh người!

Đến giờ nghỉ.

Master đứng dậy, mỉm cười nói: "Được rồi, có thể nghỉ một lát rồi." Lục Dã truyền Aura vào cơ thể Sirfetch'd, nhưng thấy nó vẻ mặt ngơ ngác. "Mày bị say nắng à?" Lục Dã quan tâm hỏi. "Quạc..." Sirfetch'd lắc đầu, nhìn trời ngẩn người.

Đồng thời bị hai Legendary Beast chỉ đạo...

Cảnh tượng này... sao lại thấy quen quen nhỉ... ...Trong Group Chat. "Có ai muốn đi thuyền đến Eastern Emperor Road không?" Lt.

Surge ngậm xì gà, nói: "Trên S.S.

Aqua còn chỗ trống!" "Em!" Satoshi đăng ký.

Cảnh tượng các Champion chiến đấu thế này, chắc chắn không thể bỏ lỡ! "Em cũng muốn đi!" Iris nói: "Nhưng em đi máy bay từ Mistralton City, hắc hắc..." Lt.

Surge đau đầu nói: "Kalos xa quá, S.S.

Aqua không tới được, Satoshi bé bỏng tự lo liệu đi!" "Nếu không phiền, có thể đi chuyến của Devon." Steven mỉm cười nói: "Họ đã mở tuyến đường chuyên biệt đến Eastern Emperor Road rồi." "Tuyệt vời quá!" Bonnie reo hò. "Đúng là khoa học khai phá tương lai mà." Clemont lẩm bẩm.

Flint gãi đầu.

Anh ta vốn cũng muốn đến Eastern Emperor Road để quan sát học

hỏi một chút.

Nhưng chị Cynthia đã khởi hành rồi, đương nhiên không thể làm phiền thế giới hai người của chị ấy và Thầy Lục.

Trông có vẻ bộc trực, nhưng Thiên vương hệ Lửa Flint cũng là người thô kệch mà tinh tế.

Điểm mấu chốt là...

Flint không muốn bị Thầy Lục ghi vào sổ nhật ký nữa! "Tôi sẽ đến cổ vũ!" Akin nói.

Thầy Lục lịch sự từ chối: "Thôi, cảm ơn." Akin:???

Lance bình tĩnh nói: "Tôi không đi được, nhưng tôi sẽ xem livestream." Nếu Thầy Lục thực sự trở thành Eastern Emperor Champion.

World Tournament năm sau, có lẽ sẽ xuất hiện thêm một đối thủ cạnh tranh mạnh mẽ!

Chương 722

"Từ phân tích đội hình mà nói...

Thầy Lục có cơ hội thắng rất lớn." Lucian bình tĩnh đẩy gọng kính: "Đương nhiên, ngài Cựu Champion cũng không thể coi thường... dù sao cũng là một lão tướng có năng lực cân bằng." EQ thấp: không có gì đặc sắc.

EQ cao: năng lực cân bằng.

Cheren, một tuyển thủ chiến thuật khác, gật đầu nói: "Đúng vậy, tôi đã phân tích đội hình của Cựu Champion, Talonflame dùng Tailwind khống chế tốc độ, Tyranitar có rất nhiều không gian để gây sát thương." Còn về đội hình của Thầy Lục...

Cheren, người được mệnh danh là 'Từ điển di động', vẻ mặt phức tạp.

Không phải không phân tích, mà là hoàn toàn không có cách nào phân tích!

Blue Oak chìm vào trầm tư.

Trận chiến Champion của Eastern Emperor sao...

Trong vòng một năm, đội hình của Lục Dã từ con số 0, đúng như cậu dự đoán, đã bước lên đấu trường tranh chức Champion.

Trong ánh mắt lạnh lùng của Blue Oak, ẩn chứa một tia kiêu hãnh và ý chí chiến đấu.

Tôi thừa nhận thực lực của hắn... hệt như tôi công nhận Leon, Red!

Satoshi, Akin và các thành viên khác trong nhóm đều bày tỏ sẽ đến

sân chung kết.

Cynthia tối nay cũng sẽ đến Eastern Emperor Road.

Đồng thời, hai lão gia ở Alola xa xôi cũng đang đi tàu quay về; Hiệu trưởng Đỗ của trường Ma Đại cũng nhận được lời mời xem trận đấu từ Lục Dã – để chứng kiến một trận chiến tranh giành chức Eastern Emperor Champion! ...Thành phố Nimbasa, công viên giải trí.

Cô bán vé vòng đu quay tay chống cằm, chán nản. "Hôm nay... anh đẹp trai tóc xanh đó không đến rồi..." Trên bầu trời, N ngồi trên lưng Zekrom, ánh mắt sâu thẳm nhìn về phía cuối chân mây.

Cậu lấy thân phận học sinh, đến Eastern Emperor, và quyết định âm thầm quan sát trận chiến của Thầy Lục.

Hoenn, thị trấn Verdanturf.

Wally thu dọn Ba lô xong, quay người vẫy tay chào cha mẹ, với nụ cười rạng rỡ, cưỡi Magnezone lên đường.

Một năm trước, thiếu niên tóc xanh yếu ớt tự ti đó, đã trưởng thành thành một Trainer xuất sắc.

Cậu vẫn yêu Pokémon, so với Base Stat, cậu càng tin tưởng sâu sắc vào Bond giữa chúng.

Kalos, thành phố Lumiose.

Giáo sư Sycamore nhìn thiếu niên tóc xám trước mặt, cười nói: "Đến từ Sinnoh...

Paul phải không?

Thầy Lục có nhắc đến cậu với tôi." Dưới đôi mắt cá chết của Paul lóe lên một tia sáng nhỏ, cậu trầm mặc gật đầu, sau đó nói: "Tôi muốn hiểu...

Bond của Mega Tiến hóa là gì, xin nhờ." Galar, Hammerlocke.

Đứa trẻ bệnh nặng năm đó, Jon đã hồi phục xuất viện. "Này, nghe nói không, hôm nay sẽ có trận chiến Champion của Thầy Lục đó!" Bạn bè phấn khích ồn ào.

Jon cười nhẹ nhàng, trên vai đậu một con Rookidee nhỏ nhắn, đây là Pokémon đồng hành của cậu. "Ừm!

Mình, đã viết bưu thiếp cho Thầy Lục... hy vọng thầy ấy có thể trở thành Champion!" Bưu thiếp vượt biển bay xa.

Trên phong bì, dùng bút sáp vẽ một con Gengar nguệch ngoạc, nhắm mắt, lè lưỡi.

Thầy Lục xé phong bì, lấy bưu thiếp bên trong ra, nhìn chăm chú một lúc. "Bui..." Sylveon dựa vào lòng Lục Dã, ngẩng đầu nhìn Trainer.

Chỉ thấy trên mặt Lục Dã, mang theo nụ cười vừa vui mừng vừa ngớ người. "Cha-pi-py..." Togepi ngồi trên ghế sofa, cùng Victini mỗi đứa cầm một tay cầm, theo chiếc xe đua trên màn hình, cơ thể lắc lư sang trái sang phải. "Quạc...(›´ω`‹)" Sirfetch'd mệt mỏi nằm trên thảm, đầu óc đầy ắp nội dung huấn luyện ban ngày. "Ban-ki...(￣~￣)" Tyranitar "crack" một tiếng nghiền nát Diamond.

Trong tháng này, Tyranitar đã ăn rất nhiều khoáng vật...

đương nhiên đã tích lũy đủ năng lượng để tung ra một đòn 「Precipice Blades」!

Lục Dã quay đầu nhìn lũ nhóc trong nhà, bất lực cười cười.

Ban đầu... cậu lo lắng chúng gặp nguy hiểm tính mạng, sau đó là sợ tốn tiền, cho đến bây giờ cũng lo lắng lũ nhóc bị thương.

Nhưng Battle là không thể tránh khỏi... vì các Pokémon đã ủng hộ mình trên suốt chặng đường, Trainer cũng nên đáp lại kỳ vọng của chúng.

Lục Dã tiếp tục xem thư của fan.

Ngoài thư của Jon, còn có rất nhiều bình luận của các "thủy hữu" (bạn bè trên mạng). "Rất thích Pokémon của Thầy Lục, Gengar, Sylveon, Togepi... mỗi con đều rất cute." "Em là học sinh của thầy, cảm ơn thầy đã trở thành người dẫn đường trên con đường Trainer của em..." "Khi nào thầy mới là Eastern Emperor Champion vậy, Thầy Lục?" Lục Dã từ từ đứng dậy, ấn nút, nắm chặt PokéBall đã phóng to trong lòng bàn tay, ánh mắt ngưng lại.

Ngay trong hôm nay!

Trời thu cao trong, khí trời trong lành.

Trận chung kết sắp diễn ra.

Trên không hội trường chính của Victory Road, pháo hoa rực rỡ bùng nổ!

Khu thương mại đông nghịt người, vô số du khách đổ về Victory Road, tay xách đồ ăn thức uống, vừa đi vừa cười nói: "Hôm nay là trận quyết chiến giữa Thầy Lục và đương kim Nhà vô địch rồi, đúng là cuộc đọ sức đỉnh cao!" "Khó khăn lắm luôn á, Thầy Lục cuối cùng cũng không chơi Little Cup nữa rồi!" "Mà chắc đối với ổng... cái này cũng chẳng khác Little Cup là mấy đâu nhỉ?" "Có đồ chơi mới nè, đừng bỏ lỡ nhaaa~~" Đội Rocket đứng sau quầy hàng rao to. "Nếu may mắn, Móc hộp quà còn có thể trúng búp bê Eevee, búp bê Gengar đó!" "Chào, chào các anh chị." Wally căng thẳng chen vào đám đông, "Em, em muốn rút búp bê!" "Đương nhiên là được meo~" Meowth đứng trên kệ hàng, một tay khoác vai Wally, nheo mắt nói: "Nhưng mà, nhóc là fan của ai meo?" "Thầy Lục ạ!" Wally trả lời.

Bùm!

Dưới ánh mắt tò mò của người đi đường.

Bộ ba Rocket giật pháo giấy, hoan hô: "Trả lời chính xác!" Sư phụ Ma, cùng với các đệ tử, chắp tay sau lưng mỉm cười hòa vào đám đông, trông cứ như một ông lão 'chẳng biết gì về Pokémon Battle' cả.

Một thanh niên tóc xanh đội mũ lưỡi trai lướt qua Sư phụ Ma.

Sư phụ Ma vô tình quay đầu, liếc nhìn bóng lưng của chàng thanh niên tóc xanh. "Có chuyện gì vậy sư phụ?" Avery hỏi. "Không có gì." Sư phụ Ma lắc đầu, chắp tay cười khà khà: "Có vài thanh niên rất thú vị đã đến." "Anh ơi nhìn kìa, nhiều Pokémon chưa thấy bao giờ, còn có bong bóng, xe kem nữa!" Bonnie mắt sáng rực, nhìn quanh các Pokémon đang đi cùng Huấn luyện viên, nghiêng đầu hỏi Clemont: "Em với Dedenne đi chơi được không?

Sẽ về nhanh thôi!" "Cẩn thận nha." Clemont bất lực nói. "Tuyệt vời quá ~!" Bonnie giơ cao Dedenne. "Satoshi——" Satoshi quay đầu.

Serena với một vệt hồng trên má, một tay đưa ra, đưa cho cậu quả bóng bay Pikachu đang quấn quanh cổ tay mình. "Tặng cậu nè." "Á chà, là Pikachu!" Satoshi cười nói, đưa tay nắm lấy cổ tay Serena: "Dễ thương ghê, tớ nhận nha!" "Serena, em cũng muốn ~" Bonnie nói. "Được rồi, tớ biết rồi mà~" Serena hơi cúi người, vui vẻ cong mắt cười.

Iris với Axew ẩn trong mái tóc tím, đứng bên đài phun nước trong công viên, ngó trái ngó phải. "Lạ ghê… rõ ràng vừa nãy mình thấy một con Garchomp quen mắt lắm mà…" Đột nhiên, Iris ngạc nhiên trợn tròn mắt, lùi nửa bước: "Chờ, chị Cynthia sao?

Σ(ﾟДﾟ;)" Trước công viên, xe kem đã xếp hàng dài dằng dặc, kéo dài tận đến hội trường chính đằng xa.

Bóng lưng yêu kiều với mái tóc vàng như thác nước, vận bộ đồ đen quý phái, cài trâm cài tóc Oreburgh.

Iris đến gần nhìn, chỉ thấy chị Cynthia chống cằm, lộ ra khuôn mặt nghiêng cao quý đang trầm tư suy nghĩ. "Khách hàng… đã nửa tiếng rồi, cô, cô đã nghĩ xong chưa ạ?" Ông chủ quán toát mồ hôi hột, căng thẳng hỏi. "Ừm… tôi quyết định rồi." Cynthia đập tay vào lòng bàn, mỉm cười giơ hai ngón tay lên. "Phiền anh, tôi muốn hai viên kem ba màu!" Phía sau đám đông vang lên một tràng xôn xao. "Ố ố ồ, cô ấy quyết định rồi!" "Đúng là chị Cynthia có khác!!" "Thêm nữa đi!" Iris dang hai tay, thở dài như người lớn: "Bó tay… đúng là phong cách của Nhà vô địch Cynthia mà." Đúng lúc này, Iris thấy có ai đó chọc mình, kỳ lạ quay đầu lại thì không thấy ai. "Ghos~" Gengar xuất hiện sau lưng Iris, bịt miệng cười trộm, đôi mắt đỏ ngầu nheo lại. "Oa!" Iris đột ngột quay đầu, giương móng vuốt trợn trắng mắt. "Ghos~!!! ∑(゚Д゚ no)no" Gengar lùi lại một chút. "Hahahahaha, Gengar, tớ đoán ngay là mày mà~~" Iris ôm bụng cười. "Ghos… (￣▽￣)~*" Gengar bĩu môi.

Chán quá, tao đi tìm người khác chơi đây~ "Hôm nay mày không thi đấu à, Gengar?" Iris gãi đầu: "Thầy Lục đâu rồi?" "Ghos!" Gengar nhe răng cười, chỉ tay về phía xa.

Ở cuối con đường, Lục Dã mặc áo sơ mi, tay cầm viên kem ba màu, đang đi cạnh Cynthia nói gì đó.

Du khách cũng không xúm lại, chỉ đứng từ xa chụp ảnh, với vẻ mặt 'ship cờ' đầy ngọt ngào. "Ồ— hai người sắp đấu rồi mà còn trốn ra đây chơi!" Iris nói. "Ghos~" Gengar quay lưng lại, vẫy vẫy cái đuôi nhọn về phía Iris, rồi một mạch bay về phía Lục Dã. "Đợi tớ với!" Iris lẩm nhẩm rồi chạy theo. "Chiều nay mới đấu, tranh thủ giờ này thả lỏng chút." Lục Dã nói với Cynthia. "Trạng thái của cậu lúc nào mà chẳng thả lỏng." Cynthia nói. "Thật à." Lục Dã gãi má: "Cũng đúng… dù sao cũng chỉ là chuyện nhỏ." Ở cuối con đường, cô gái tóc tím đang đuổi theo Gengar chạy tới, Lục Dã hơi sững người, rồi lập tức hoàn

hồn. "Iris à?" "Thầy Lục, chị Cynthia!" Iris hừng hực khí thế Pokedollar chào hỏi, "Với cả Meloetta nữa ~ mọi người vẫn khỏe chứ!" "Merlo~" Meloetta bay trên vai Cynthia, vui vẻ gật đầu. "Em còn biết nói cả thành ngữ 'biệt lai vô dạng' nữa cơ à." Lục Dã cười nói. "Hê hê, ông Drayden dạy đó… với lại, em là thiên tài mà!" Iris chống hai tay lên hông, kiêu ngạo nói.

Trình độ văn hóa đã cao hơn Akin rồi… Lục Dã nghĩ thầm.

Ở khu thương mại, Akin đang chơi trò gắp thú bông, dễ dàng ném ra giải nhất từ trong túi, dưới ánh mắt 'muốn giết người' của ông chủ tiệm, cậu ta phủi mũi đầy ngạo nghễ. "Ha, tiểu gia đây chơi trò này từ bé đấy nhé!" "Akin, chúng ta đi thôi…" Crystal ôm đầy thú bông vừa gắp được, căng thẳng nói.

Cô bé ngẩng đầu nhìn ông chủ tiệm.

Phải biết rằng… ánh mắt muốn "đâm" người ta thì không thể che giấu được đâu!

Silver ở một góc yên tĩnh của công viên, liên lạc với cha mình. "Đúng vậy, hôm nay là trận chung kết của Thầy Lục." "Chuyển lời giúp con à?

Sao con không tự mình nói với cậu ấy…." Cúp máy.

Đối phương đã ngắt liên lạc.

Silver đầy mặt bất lực.

Đặc biệt gọi điện chỉ để chuyển lời cổ vũ cho Thầy Lục sao.

Silver lướt điện thoại, mở danh sách theo dõi, không ngoài dự đoán, video của Persian quả nhiên đã được cập nhật.

Persian lực mạnh bán manh, bên dưới video là một tràng bình luận cổ vũ: 【#ĐôngHoàngChiLộ #bìnhchọnchocongPokemonbạnyêuthích

#tôitưởngGengarđangcổvũ~】 Silver đầy đầu vạch đen, nhanh chóng tắt video.

Mỗi lần xem tài khoản này, sâu thẳm trong lòng cậu lại có thứ gì đó phát ra tiếng "rắc" vỡ vụn… Bea đang cùng Machamp của mình đi trên con đường nhỏ dẫn đến hội trường chính.

Cộc cộc —— phía sau truyền đến tiếng bánh xe lăn, Bea quay đầu lại, thấy cô gái tóc vàng giơ tay lên, mạnh mẽ nói: "Tìm thấy cô rồi, Bea, đấu một trận Pokémon Battle với tôi đi!!" Khuôn mặt điềm tĩnh của Bea thoáng qua một chút khó hiểu.

Cô nàng này là ai vậy?

Nhưng cũng tốt, trước khi trận đấu bắt đầu, có thể khởi động một chút… dù sao cổ vũ cũng là hoạt động hồi phục HP mà… Mười phút sau.

Chương 723

Bea quay lưng rời đi.

Korrina cay đắng quỳ nửa người trên đất: "Khốn kiếp… khốn kiếp thật!

Tôi và Lucario sẽ không thua nữa đâu!" Trên bầu trời, Zekrom với động cơ lôi điện đan xen, nhìn xuống mặt đất.

Ánh mắt xuyên qua trùng trùng mây mù, rơi xuống N đang cô độc bước đi.

Vẻ ngoài điển trai của N thu hút không ít ánh mắt, đôi khi cậu đáp lại bằng nụ cười thân thiện, khiến các cô gái trẻ mặt đỏ bừng, nhưng nụ cười đó thực ra là dành cho Pokémon.

Cậu ấy nghe thấy tiếng lòng của Pokémon.

Ngay cả khi bị con người thu phục và sống cùng con người, chúng vẫn có thể rất hạnh phúc.

Còn PokéBall —— N biết loại bỏ PokéBall là điều không thực tế, nhưng ít nhất, Huấn luyện viên có thể để Pokémon đồng hành cùng mình, tận hưởng sự bình đẳng và tự do giữa đôi bên.

N rất thích Pikachu của Satoshi, và cả Gengar của Thầy Lục… tiếng lòng của chúng đa sắc màu, đẹp không sao tả xiết.

Hội trường chính sừng sững trước mắt, trên đỉnh là Lửa Thánh rực cháy trong chậu bạc.

N dừng chân ngước nhìn.

Chính là nơi này… Đông Hoàng Chi Lộ, sàn đấu của trận chung kết!

Bùm, bùm, bùm!

Pháo hoa bay lên trời, chiếu sáng màn đêm, nhuộm đỏ không khí nhiệt huyết.

Khinh khí cầu hình Wailord di chuyển trên không, màn hình điện tử lớn chiếu lại hình ảnh oai hùng của Lục Dã và đương kim Nhà vô địch.

Vài chiếc trực thăng lượn lờ trên không, nữ MC đứng ở cửa khoang, nói: "Đông Hoàng Chi Lộ, trận tranh đai Nhà vô địch sắp bắt đầu, chúng ta có thể thấy khán giả đã lần lượt vào vị trí!" "Thầy Lục cố lên!!" "Đương kim, vô địch, hoan hô!!" Sân vận động hình tròn ngoài trời, tiếng người huyên náo, tiếng hò reo vang vọng.

Hội trường khổng lồ đủ sức chứa hàng vạn người, không còn một chỗ trống, tỷ lệ lấp đầy đã lập kỷ lục lịch sử mới!

Điều này không chỉ vì.

Những chiến tích Nhà vô địch của Thầy Lục từ trước đến nay, đã chinh phục các Huấn luyện viên ở nhiều khu vực như Unova, Hoenn, Sinnoh.

Mà hơn nữa.

Cậu ấy ở các lĩnh vực như Chiến đấu, Game, Điều phối viên, Ẩm thực… đều tạo nên những kỳ tích chưa từng có!

Chiến thuật 'bẩn bựa', sức hút cá nhân độc đáo, Pokémon dễ thương… đã thu hút vô số sự chú ý.

Tất cả khán giả, sắp được chứng kiến một Huấn luyện viên khởi đầu lại từ đầu, bước lên sàn đấu cao nhất của Victory Road! "Thầy Lục cố lên!!" "Đến rồi kìa, ổng lại mang đội 'bé bi' ra đánh Little Cup nữa đó!" "Đương kim Nhà vô địch có nguy cơ thành cựu Nhà vô địch rồi! (buồn)" Tỷ lệ ủng hộ chính thức trước trận đấu, độ nổi tiếng của

hai bên là 65 đối 35, Lục Dã chiếm đa số.

Nhưng cái tỷ lệ nổi tiếng này, rất có 'mùi' của một lời nguyền rủa, Thầy Lục cũng không có ý định khinh địch.

Vì vậy, Precipice Blades, Geomancy, Dark Void và một loạt các chiêu thức phi pháp khác, đã được chuẩn bị sẵn sàng!

Victory Road giới hạn Thần thú/Pokémon Huyền thoại, nhưng không giới hạn chiêu thức, cũng như các chỉ huy "phi pháp" như 'tiếng gầm hồi xuân' hay 'lấy hết dũng khí'! "Chào mừng tất cả quý vị, đến với sàn đấu chung kết của Victory Road!" Giọng bình luận viên đầy nhiệt huyết vang vọng khắp sân vận động. "Tiếp theo đây, xin cho phép tôi giới thiệu các thành viên của ủy ban tổ chức trận chung kết lần này!" Đường Hội trưởng, Chủ tịch Ủy ban Sự kiện Pokémon Goodshow, trọng tài chính và hai trọng tài phụ.

Theo bước trọng tài chính tiến vào sân đấu.

Tiếng hoan hô ở khu vực khán đài càng thêm nhiệt liệt, cổ động viên hai bên vẫy cờ.

Cha Lục Dũng nhìn quanh bốn phía, không khỏi cảm thán: "Đúng là con trai của Lục ta có khác!" Mẹ Lương Phương liếc xéo một cái, âm thầm nắm chặt tay, trong lòng thầm cổ vũ cho con trai.

Đại lão Hiệu trưởng Đỗ Gitano, cùng với Tổng giám đốc Tống, và Thủ lĩnh Đường Huy ngồi cùng nhau.

Chỉ trong một năm ngắn ngủi, thế sự đổi thay.

Chàng thiếu niên từng "phá đảo" Piplup Cup ngày nào, vậy mà giờ đã đứng trên sàn đấu cao nhất của Victory Road. "Hậu sinh khả úy, hậu sinh khả úy!" Tổng giám đốc Tống tán thán.

Hiệu trưởng Đỗ cười khà khà, Lục Dã cũng coi như là học trò do ông ấy Huấn luyện mà ra, giờ phút này cảm thấy vô cùng vui mừng từ

tận đáy lòng.

Cynthia cùng Iris, Satoshi và những người khác ngồi cùng nhau. "Đội hình mới của Thầy Lục, chỉ mất một năm để nâng lên trình độ này sao?" Iris vô cùng kinh ngạc. "Em cũng có thể thử xem, Iris." Cynthia khẽ mỉm cười.

Iris gật đầu mạnh, trong mắt lấp lánh tia hy vọng: "Vâng!" "Một tháng rưỡi nữa là đến Lumiose Conference rồi đúng không, Satoshi?" Cynthia hỏi. "Vâng, xem xong trận đấu này, em sẽ về chuẩn bị ngay!" Satoshi nói.

Một tháng rưỡi… đúng là dịp Giáng Sinh mà… Serena thầm nghĩ. "Oa đông~" Frogadier nheo mắt, nửa ngồi cạnh Satoshi.

Cynthia chống cằm, đôi mắt xám nhìn chằm chằm vào Frogadier này, một lúc sau, mỉm cười nói: "Cố lên nhé, Satoshi, mong chờ cái ngày em đến liên minh Nhà vô địch, khiêu chiến tôi và Lục Dã." "Em sẽ làm được!" Satoshi cười toe toét. "Mọi người nhìn kìa——" Bonnie đội Dedenne trên đầu, bám vào lan can chỉ tay: "Chú đó ra sân rồi!" "Tiếp theo, xin mời đương kim Nhà vô địch của đội Xanh ra sân!!" Đèn sân khấu chiếu xuống, từ đường hầm dành cho tuyển thủ bên cạnh sân cỏ, một người đàn ông vóc dáng vạm vỡ chậm rãi bước ra.

Trên màn hình lớn, khuôn mặt đồng điếu kiên nghị của đương kim Nhà vô địch, lông mày rậm rạp, toát ra vẻ uy nghiêm không giận mà vẫn đáng sợ.

Tại Victory Road năm ngoái, cảnh tượng ông ấy suýt chết khi chinh phục Dragon Lĩnh, cùng Tyranitar kề vai chiến đấu, đã lay động vô số khán giả.

Không có thiên phú đặc biệt, nhưng chính là nền tảng vững chắc đó, càng khiến người ta kính nể! "Tiếp theo, xin mời tuyển thủ đội Đỏ, Lục Dã ra sân!!" Tách!

Đèn sân khấu chiếu xuống.

Từ đường hầm dành cho tuyển thủ bên cạnh sân cỏ, một thanh niên tóc đen dáng người cao ráo, mặc áo sơ mi, chậm rãi bước ra.

Khoảnh khắc cậu ấy đặt chân lên sân cỏ, tiếng hoan hô vang trời muốn điếc tai!

N ngồi trên khán đài, tay đặt lên đầu gối, ánh mắt dưới mũ lưỡi trai hơi lóe lên: "Thầy Lục…" Bea thẳng lưng, Korrina ngồi bên cạnh cô vung tay hét lớn: "Thầy Lục cố lên!!" Wally đỏ bừng mặt, cuối cùng gạt bỏ sự ngại ngùng, cùng đám đông hét to.

Camera hướng về Lục Dã.

Lục Dã ngước mắt.

Trên màn hình lớn, phản chiếu hình ảnh chàng thanh niên tóc đen điển trai phi phàm, khí chất xuất chúng, nở nụ cười tự nhiên thân thiện.

Các diễn đàn lớn đồng loạt bùng nổ bình luận vào khoảnh khắc này. "Vãi, tôi công nhận cũng có một chút liên quan đến tôi đấy!" "#YTáJoyđangxemtrộmtrậnđấu #đâuchỉcóthế,CảnhSátJennycũngđangxemcơ mà!" "Ngạn Tổ, cậu lại bật bình luận rồi kìa." "Rớt nước mắt!

Fan ruột mười năm, cuối cùng cũng thấy Thầy Lục bước lên trận chiến Nhà vô địch của Đông Hoàng!" Hiện trường bùng nổ.

Khó mà tưởng tượng được, một Huấn luyện viên lại có thể cùng lúc thu hút sự chú ý của mấy khu vực liên minh.

Nhưng kết hợp với những chiến tích của Thầy Lục ở các khu vực đó —— thì chẳng có gì là khó hiểu cả!

Trên khu vực chỉ huy, Lục Dã dừng lại đứng yên, một tay đút túi,

mái tóc đen và vạt áo sơ mi bay nhẹ trong gió.

Bên cạnh, Gengar với thân hình Levitate đang bịt miệng cười trộm, mở Rotom Pokédex chế độ Live Stream.

Đương kim Nhà vô địch với vẻ mặt lạnh lùng, khẽ gật đầu về phía Lục Dã.

Lục Dã mỉm cười gật đầu.

Trọng tài chính quan sát hai bên, giơ cao cờ hiệu.

Khoảnh khắc này, hơi thở của cả sân vận động dường như đều nín bặt.

Bất chợt, cờ hiệu hạ xuống! "Trận đấu bắt đầu!!" Làn gió nhẹ thổi qua sân cỏ, những tiếng hoan hô sôi sục dần biến mất, chỉ còn nghe thấy hơi thở và nhịp tim của chính mình.

Lục Dã nhìn chằm chằm vào PokéBall đang phóng đại trong lòng bàn tay, từ từ siết chặt.

Nhà vô địch có nghĩa là trách nhiệm, gánh nặng, sứ mệnh… Trong trận đấu sẽ có bị thương, đổ máu, đổ lệ… Nhưng lần này, tôi muốn thắng.

Không chỉ vì bản thân… mà là để đáp lại sự kỳ vọng của mọi người phía sau.

Ánh mắt Lục Dã chợt lóe lên, đột ngột ném PokéBall ra, tiếng hoan hô bên tai trong tích tắc trở nên chân thực! "Nhờ cậu nhé, Arcanine!!" Một luồng sáng đỏ rơi xuống sân đấu. "Gào rú!!" Arcanine với bộ lông màu hổ phách bay phấp phới, lửa bùng cháy trên đó, oai dũng ngẩng đầu Hú lên, tiếng gầm uy phong lẫm liệt vang vọng khắp sân vận động.

Trên khán đài, Bậc thầy hệ Lửa Quý Liệt, lộ rõ vẻ mặt kích động.

Pokémon trong truyền thuyết của Đông Hoàng, sau bao nhiêu năm, lại một lần nữa có Huấn luyện viên mang nó lên sàn đấu tranh đai Nhà vô địch!

Cùng lúc đó. "Két!!" Talonflame của đương kim Nhà vô địch vỗ Song Chấn, bay vút lên giữa không trung sân đấu.

Năng lực của Talonflame là 「Gale Wings 」, khi HP đầy đủ có thể thi triển chiêu thức hệ Bay nhanh hơn, trong đó bao gồm chiêu 「Gió Xuôi 」. 「Gió Xuôi 」có thể tăng khả năng cơ động cho toàn đội phe mình, là một trong những chiến thuật đặc trưng của đương kim Nhà vô địch! "Talonflame, dùng Gió Xuôi!" Đương kim Nhà vô địch ra lệnh. "Két!" Talonflame vỗ Song Chấn, tạo ra một cơn cuồng phong dữ dội. "Arcanine, Tốc Độ Thần Tốc!!" Lục Dã ra lệnh.

Tốc độ gió trên sân không có lợi cho Arcanine đột phá, nhưng Arcanine hạ thấp thân mình, Bulldoze mặt đất, "bành" một tiếng như mũi tên rời cung, ngược gió xông ra!

Mặt đất nứt toác, sức bùng nổ của Tốc Độ Thần Tốc đã được thể hiện một cách triệt để nhất trong khoảnh khắc này.

Arcanine phi thân lao về phía Talonflame, như một quả tên lửa bắn ra, phá tan luồng khí!

Đương kim Nhà vô địch cau chặt mày.

Ngay cả Talonflame nổi tiếng về tốc độ, 「Tốc Độ Thần Tốc 」lại ra sau mà đánh trước, không thể né tránh!

Bốp!

Đầu Arcanine mạnh mẽ đập vào cánh của Talonflame đang bay vòng.

Talonflame lộ vẻ đau đớn, như diều đứt dây bay ngược lại: "Két!" Cả sân vận động ồ lên.

Lần giao tranh đầu tiên, Arcanine lại dễ dàng đánh bật đối thủ đến vậy! "Sau bao năm, lại có một Arcanine cấp Nhà vô địch ra đời." Đường Hội trưởng cảm khái.

Darmalark nói: "Nhưng Talonflame kia, đã hoàn thành mục tiêu chiến thuật 'Gió Xuôi' rồi!" Đương kim Nhà vô địch ánh mắt kiên quyết.

Talonflame sở dĩ được mệnh danh là 'Đôi Cánh Gió Lốc', ngoài tốc độ siêu phàm của nó, còn là vì sự dũng cảm 'thương địch một ngàn, tự tổn tám trăm'!

Niềm tin này cũng sôi sục trong lồng ngực đương kim Nhà vô địch, tin tưởng đồng đội của mình, phát động một đợt tấn công quyết liệt! "Talonflame——" Đương kim Nhà vô địch trầm giọng nói: "Dũng Cảm Bay, tấn công mạnh!!" Giọng bình luận viên vang vọng khắp sân vận động, chạm đến thần kinh của khán giả. "Đương kim Nhà vô địch không thay Talonflame, mà trực tiếp phát động xung kích!!" Trong tầm mắt hiện lên một ngọn lửa rực cháy.

Talonflame vốn bị thương ở cánh, lúc này lại dang rộng Song Chấn bốc cháy, bay thấp lao xuống.

Như một mũi tên lửa rực cháy, Talonflame kêu rít lên, ngọn lửa cam chuyển thành vàng óng!

Dũng Cảm Bay, tấn công mạnh!!

Ánh mắt Lục Dã như đuốc.

Hệ Bay + hệ Lửa, còn có hệ nào phù hợp để bùng nổ hơn thế này sao?

Chiến thuật của Talonflame, ngoài Gió Xuôi tăng tốc, chính là ở chỗ nó lao thẳng vào mà không chút do dự!

Thế nhưng.

Talonflame trong tầm mắt, toàn thân bừng sáng ánh vàng kim, gào thét lao tới.

Lục Dã thần sắc lạnh lùng, từ từ vươn tay.

Tôi sẽ không để đương kim Nhà vô địch, có khoảng trống để ra lệnh 'lấy hết dũng khí'! "Arcanine, Xung Phong Hoang Dại!!" Lục Dã dang tay quát. "Gào rú!!" Arcanine đứng vững bằng bốn chân, ngẩng cao đầu, trên không sân đấu gió mây biến sắc, sấm sét trong mây đen "tích ba" đánh xuống sân, đá vụn bắn tung tóe, còn có một tia sét trực tiếp đánh trúng Arcanine!

Khán giả biến sắc mặt, không kìm được tiếng kinh hô.

Sức mạnh Fusion bao quanh cơ thể, Arcanine tắm mình trong sét, cuồn cuộn tia điện xanh biếc, đến cả đôi mắt cũng gần như xanh trắng! "Gào rú!!" Màn hình chat nổ tung, diễn đàn tràn ngập bình luận. "Vãi, cún cưng ngầu vãi!" "Rèn thể bằng Lôi điện?!" "Arcanine của cậu phi pháp quá, tại sao Năng lực lại là 「Teravolt」?" Cùng lúc đó, Talonflame lao tới, ánh vàng sắc bén trực tiếp xuyên thẳng vào những tia chớp dày đặc dưới mây giông. "Hống!!" Arcanine toàn thân bao quanh tia điện, hung hãn lao tới đón đỡ!

Chương 724

Oanh!!

Sân vận động rung chuyển, điện và lửa bùng nổ tạo ra khói đen dày đặc.

Khói bụi tan đi, Arcanine đứng vững trên sân, nhìn xuống phía trước.

Song Chấn của Talonflame ám cháy với những vết cháy và tia điện, kiệt sức nằm rạp trên mặt đất, cố gắng dùng một cánh để bay lên, nhưng cuối cùng gục xuống bất tỉnh.

Đô—— Trên màn hình lớn, một PokéBall của đương kim Nhà vô địch đã tắt ngúm.

Trên sân vang lên tiếng cổ vũ và hoan hô nhiệt liệt! "Về đi, Talonflame." Đương kim Nhà vô địch với vẻ mặt lạnh lùng, giơ tay bắn ra một luồng sáng đỏ thu Talonflame về PokéBall, rồi đột ngột ném ra Ultra Ball! "Lucario——dùng Cú Xương!" Một làn gió nhẹ thổi tan bụi trên sân, Lucario với đôi mắt đỏ sắc bén, đứng vững trước mặt đương kim Nhà vô địch.

Trong ánh mắt của Sư phụ Ma lộ ra một tia đắc ý. "Lucario này, là do lão già ta bồi dưỡng đấy." "Cái này… nhanh thật!" Đồng tử Avery co rút.

Trên sân, Lucario đấm hai nắm đấm vào nhau, khối kim loại bùng lên ánh sáng trắng, từ từ kéo dài ra một cây gậy xương tựa gậy Như Ý.

Vung vẩy cây gậy xương, Lucario phong thái vung vài vòng, với tốc độ khó tin bằng mắt thường, lướt đến trước mặt Arcanine!

Cú Xương!!

Một lần, hai lần, ba lần… liên tiếp năm lần đánh!

Lucario vung cây gậy xương tạo thành một vòng lửa gió dày đặc, liên tục đập vào người Arcanine, trong tích tắc, những cú đâm của cây gậy xương để lại những vết máu!

Nó không phải đánh bừa, nó đã có sự chuẩn bị!

Tranh thủ lúc Năng lượng cạn kiệt, khoảnh khắc gậy xương tan biến, Lục Dã lớn tiếng hô: "Tấn Công Rực Lửa!" Một tiếng "táp", dưới ánh mắt kinh ngạc của Lucario.

Arcanine nhe nanh múa vuốt, bộ lông màu hổ phách bùng lên ngọn lửa rực cháy. "Áp sát, dùng Lực Lòng Bàn Tay!" Đương kim Nhà vô địch không cho đối thủ không gian để xung kích. "Lucario!" Lucario gầm nhẹ một tiếng, hạ thấp người, cơ bắp đột nhiên co rút, nắm đấm ngắn gọn, kiểu Mạnh Mẽ bọc lấy ánh trắng, mạnh mẽ đập vào Arcanine! "Gào rú!" Arcanine bao bọc ngọn lửa, vậy mà lại dùng Sheer Force chịu đòn Lực Lòng Bàn Tay, quật ngã Lucario xuống đất! "Nghiền Nát!!" Lục Dã lạnh lùng ra lệnh.

Arcanine há to nanh vuốt sắc lạnh!

Ánh mắt đương kim Nhà vô địch chợt lóe lên, nhanh chóng ra lệnh: "Tiếp tục, Lực Lòng Bàn Tay!!" Lucario dùng lòng bàn tay giữ chặt hàm răng đang nhe ra của Arcanine, lòng bàn tay bùng lên ánh trắng sắc bén!

Oanh!!

Trong tiếng thở dốc căng thẳng của khán giả.

Sóng chấn động do Lực Lòng Bàn Tay tạo ra đã đánh bật Arcanine, cả hai cùng lảo đảo đứng dậy, mắt đối mắt, không ai chịu nhường ai.

Đột nhiên, Arcanine cuộn tròn người lại, trên người xuất hiện những tia Static nhỏ. "Cái đó là….?" Satoshi trợn tròn mắt. "Trạng thái tê liệt." Cynthia cau mày, "Hiệu ứng phụ của Lực Lòng Bàn Tay đã được kích hoạt." "Ngoài ra…" Ánh mắt Cynthia nhìn chằm chằm Lucario với vẻ mặt lạnh lùng trên sân, nói: "Đây cũng là một Lucario có thực lực cấp Nhà vô địch!" Giọng bình luận viên vang vọng khắp sân vận động. "Do trạng thái tê liệt, tuyển thủ Lục Dã đã trực tiếp thu hồi Arcanine, Pokémon tiếp theo cậu ấy chọn là——" Thầy Lục đột ngột ném ra Premier Ball: "Nhờ cậu nhé, Sirfetch'd!" Sirfetch'd tay cầm kiếm và khiên, đối đầu với Lucario. "Quác! ヽ(#`Д´)ﾉ" Cố lên nào, thắng trận này về ăn bữa to!

Niềm tin của Thầy Lục trước trận đấu đã truyền sang cho các nhóc.

Ngay cả vịt Sirfetch'd "giang hồ" này cũng dốc hết mười hai phần dũng khí.

Thế nhưng… Sirfetch'd nhìn chằm chằm Lucario này, trong lòng bi phẫn. "Quác… (´ფ`ფ)σ" Lucario cấp Nhà vô địch… mình thật sự đánh lại được sao?

Đương kim Nhà vô địch không dám lơ là, quát: "Cú Xương!" "Lucario!" Lucario đấm hai nắm đấm vào nhau, đồng thời kéo ra một cây gậy xương tựa gậy Như Ý, tay chắp sau lưng cầm gậy xương, cẩn thận quan sát Sirfetch'd.

Bất chợt, Lucario hành động nhanh như tia chớp, Cú Xương hóa thành tàn ảnh, đập thẳng vào đầu!

Lại là năm đòn liên tiếp!! "Nhìn thấu!" Lục Dã ra lệnh. "Quác… (#ﾟДﾟ)" Sirfetch'd trợn tròn mắt, nhìn cây gậy xương đang đập xuống, thân mình không tự chủ né sang một bên.

Xẹt!

Gậy xương đánh trượt, Lucario trợn to hai mắt, tiếp tục đánh tới.

Năm đòn liên tiếp của gậy xương, tất cả đều trượt!

Lucario vô cùng chấn động: "Lucario!

Σ(ﾟДﾟ;)" Cả sân vận động ồ lên, Avery kinh ngạc nhìn về phía Sư phụ Ma, muốn tìm câu trả lời từ ông ấy.

Sư phụ Ma cười híp mắt nói: "So với Urshifu bí ẩn với những đòn liên kích, động tác của Lucario vẫn còn quá chậm." Sau khi trải qua huấn luyện đặc biệt của Urshifu, việc né tránh những đòn liên kích tương tự, chẳng qua chỉ là chuyện nhỏ! "Sirfetch'd!" Lục Dã ra lệnh: "Cận Chiến!!" "Quác!!" Hoàn hồn lại, Sirfetch'd giơ cao cây thương dài, thương như xuất Rồng, liên hoàn đâm tới như tia chớp! "Lucario…" Lucario khoanh tay phòng thủ, như một chiếc thuyền nhỏ giữa cơn bão, vậy mà lại bị thế công của Sirfetch'd áp đảo hoàn toàn, không có chút khoảng trống nào để ra đòn! "Lucario!!" Đương kim Nhà vô địch hét lớn: "Đấm Thiên Thạch!!" "Lucario!" Lucario đột ngột tỉnh táo lại, vung ra một cú Đấm Sắt như sao chổi, cú đấm móc từ dưới lên mạnh mẽ đánh bay Sirfetch'd! "Quác!!" Sirfetch'd vỗ đôi cánh ngắn, ngã nhào xuống rồi lảo đảo đứng dậy, nhìn trái nhìn phải, lại cầm lấy củ hành lớn và khiên.

Sợ chết mất quác… may mà hai cái này không sao ~ Lục Dã trong lòng phức tạp.

Quả nhiên, nguyên liệu (củ hành) mới là bản thể sao… "Lên đi, Sirfetch'd——" Ánh mắt Lục Dã dần sắc bén, "Nhắm mục tiêu, phóng ra, Cú Va Chạm Thiên Thạch!!" Sau khi dùng Cú Va Chạm Thiên Thạch, Sirfetch'd không thể hành động trong một lượt, nhưng chính vì hiệu ứng tiêu cực này, uy lực của nó lại đặc biệt kinh người! "Quác… (´ᴗ̀ᴗᴗ̀)σ" Sirfetch'd đau lòng nhìn củ hành lớn trong tay, sau đó giơ cao cây thương hiệp sĩ, ánh mắt lộ vẻ quyết tuyệt như đã chấp nhận số

phận.

Đương kim Nhà vô địch và Lucario đồng thời sững lại.

Khoảnh khắc tiếp theo, một cảm giác nguy hiểm mạnh mẽ dâng lên trong lòng.

Đương kim Nhà vô địch hét lớn: "Lucario, Hơi Thở Rồng!!" "Lucario!" Lucario với đôi mắt đỏ ngầu, hai tay chắp lại, sóng năng lượng mạnh mẽ hóa thành hư ảnh một con Rồng khổng lồ màu tím, gào thét bay ra! "Quác!" Sirfetch'd ném cây thương hiệp sĩ ra!

Cây thương vẽ ra một đường thẳng vàng óng, ánh vàng xuyên từ miệng Rồng khổng lồ bay vào, xuyên thủng cơ thể Rồng khổng lồ màu tím, vang lên một loạt tiếng nổ.

Đồng tử Lucario co rút, trong mắt phản chiếu cây thương dài đang lao thẳng tới, mạnh mẽ như Gungnir!

Oong long long!!

Cây thương hiệp sĩ rơi xuống đất, tiếng nổ vang vọng, Năng lượng tràn ra khắp nơi, hóa thành một cơn lốc vàng cuồn cuộn bay lên trời!

Tiếng nổ vang vọng khắp sân vận động, khán giả ngơ ngác ngẩng đầu nhìn trời.

Bình luận viên lắp bắp, mang theo một chút không tin tưởng. "Cú, cú Va Chạm Thiên Thạch này, đã tạo ra hiệu ứng của Max Wyrmwind!" Sư phụ Ma cũng lộ vẻ kinh ngạc, hài lòng gật đầu.

Không ngờ… hai loại chiêu thức bí ẩn, lại có thể hòa hợp với Sirfetch'd đến thế!

Khói bụi tan đi.

Lucario quỳ nửa người trên đất, có chút không hiểu nhìn về phía

Sirfetch'd.

Mình thua một… nguyên liệu sao?!

Một lúc sau, Lucario trong lòng uất ức, mới gục xuống đất.

Đông!

Sirfetch'd, đã hoàn thành kỳ tích đánh bại Lucario cấp Nhà vô địch một cách đường đường chính chính! "Giờ thì vịt Sirfetch'd cũng có thực lực cấp Nhà vô địch rồi." Lục Dã trong lòng cảm khái. "Quác…" Sirfetch'd chạy lóc cóc, nhổ củ hành lớn cắm dưới đất lên, quan sát một lúc, thở phào nhẹ nhõm.

Tốt quá, không bị cháy, lúc khẩn cấp vẫn có thể ăn… Trên màn hình lớn, hai PokéBall của đương kim Nhà vô địch đã tắt ngúm.

Tâm lý của vị lão tướng này không bị ảnh hưởng.

Dù sao… trong trận Full Battle 6 đấu 6, việc một Pokémon dọn dẹp tàn cuộc cũng không phải là hiếm thấy!

Khi Pokémon thứ ba của đương kim Nhà vô địch xuất hiện, cả sân vận động vang lên một tràng kinh hô.

Thép, Pokémon Á Thần hệ Tâm linh, Metagross!

Ngoài Tyranitar, đây là Pokémon Á Thần thứ hai của đương kim Nhà vô địch, và cũng là lần đầu tiên nó xuất hiện trong một trận đấu công khai!

Lục Dã nhờ 「Aura 」cảm ứng mức Năng lượng trên người Metagross, đại khái là cấp Tứ đại thiên vương đỉnh phong.

Huấn luyện viên cấp Nhà vô địch, đội hình không nhất thiết phải toàn là Pokémon cấp Nhà vô địch.

Metagross cấp Á Thần đỉnh phong Tứ đại thiên vương, cũng có khả năng vượt qua chênh lệch cấp bậc, chiến thắng Pokémon cấp Nhà

vô địch. "Metagross này, chắc là Pokémon được đương kim Nhà vô địch bồi dưỡng lại." Đường Hội trưởng nói. "Trong một năm, bồi dưỡng Metagross đến trình độ này, quả là một thiên tài Huấn luyện hiếm có." Darmalark cảm thán.

Đường Hội trưởng muốn nói lại thôi.

Có thể cậu không tin.

Đối diện với đương kim Nhà vô địch, có một người trong một năm đã gần đạt đến 'Huyền thoại chiến đấu'… "Metagross, dùng Thiết Đầu Công Siêu Năng!" Đương kim Nhà vô địch ra lệnh. "Khang Kim!!" Metagross hai mắt bùng lên ánh sáng xanh, lơ lửng nhờ niệm lực bao bọc, mạnh mẽ lao thẳng vào Sirfetch'd!

Dưới khắc chế kép, cú 「Thiết Đầu Công Siêu Năng 」này thậm chí sẽ tiêu diệt Sirfetch'd chỉ trong một đòn!

Trong gang tấc, một luồng sáng đỏ, thu Sirfetch'd về Premier Ball.

Đồng thời, một PokéBall được ném ra, hóa ra là thao tác đổi người! "Độc đổi!!" Bình luận viên kinh ngạc nói: "Chiêu độc đổi kinh điển của tuyển thủ Lục Dã!

Cậu ấy đã "độc" Thiết Đầu Công Siêu Năng rồi!" Các diễn đàn Huấn luyện viên lớn, đồng loạt bình luận 666 (tuyệt vời). "Má ơi, đã cấp độ áp đảo rồi mà còn "độc" cả chỉ huy của đối phương nữa chứ!" "Đây có lẽ là một vị Nhà vô địch mạnh nhất, bẩn bựa nhất, tập hợp cả chiến thuật, chỉ huy, Huấn luyện vào làm một!" Ánh sáng đỏ lóe lên, Sylveon xuất hiện trên sân đấu, vươn hai dải ruy băng, kiềm chế Metagross đang lao tới. "Bố y…" Trong mắt Sylveon thoáng qua một tia khinh miệt.

Metagross cảm nhận được Aura của Sylveon, toàn thân run rẩy dữ dội.

Nhà vô địch… Sylveon cấp Nhà vô địch đỉnh phong sao!? (Không cảm nhận được dao động) Đương kim Nhà vô địch: "…" Dựa vào ưu thế hệ để chiến thắng Totem Dragonite, phỏng chừng là cấp Nhà vô địch… còn có thể là Nhà vô địch đỉnh phong?

Đánh một phát là xong chuyện! "Metagross, dùng Đấm Thiên Thạch!!" Đương kim Nhà vô địch quát lớn.

Metagross: "Khang Kim… (⊙x⊙;)" Ông muốn tôi chết à!

Metagross đầy phẫn uất, vung ra cú Đấm Sắt bọc ánh trắng! "Khang Kim!!" "Sylveon, Bóng Ma!!" Lục Dã ra lệnh. "Bố y! (Chết tiệt!)" Sylveon nheo mắt, những dải ruy băng quấn quýt tỏa ra một quả Bóng Ma cuồng bạo, vừa bay lên cao vừa vung ra!

Ánh sáng đen như phân hạch trong khoảnh khắc nuốt chửng Metagross.

Khắc chế kép cộng thêm áp đảo cấp bậc, uy lực của cú Bóng Ma này "oong long" làm rung chuyển cả sân vận động!

Oong long long!!

Sylveon quay lưng lại vụ nổ, nhẹ nhàng đáp xuống đất, duyên dáng lắc lắc dải ruy băng: "Bố y~" Khán giả ngơ ngác há hốc mồm.

Bình luận viên lắp bắp: "Metagross đã… đã mất khả năng chiến đấu rồi!" Trong khoảnh khắc, cả sân vận động bùng nổ! "Vãi chưởng, Sylveon!!" "Một chiêu hạ gục?

Metagross Á Thần vậy mà bị hạ gục trong một chiêu!" "Đây chính là Nymphia của Thầy Lục đó… vừa dễ thương… lại vừa bạo lực!" Đương kim Nhà vô địch với vẻ mặt như thấy quỷ.

Hạ gục trong một chiêu?

Metagross Á Thần mà tôi vất vả Huấn luyện cả năm trời, vậy mà

cứ thế bị hạ gục trong một chiêu!

Đột nhiên, đương kim Nhà vô địch nghĩ thông một điểm.

Đây là Sylveon cấp Nhà vô địch đỉnh phong… tương đương với Tyranitar của mình, hoặc Dragonite của Lance, cấp độ Át chủ bài đó!

Chương 725

"Cậu Huấn luyện Sylveon này, mất bao lâu?" Đương kim Nhà vô địch gắng gượng hỏi. "Một năm chứ sao, có chuyện gì à." Lục Dã nói. "… Không có gì, tiếp tục thôi." Đương kim Nhà vô địch bị đả kích nặng nề, khẽ lắc đầu, giơ tay thu hồi Metagross đã bất tỉnh.

Trên màn hình lớn, ba PokéBall trong ảnh đại diện của đương kim Nhà vô địch đã tắt ngúm.

Đương kim Nhà vô địch hít sâu một hơi, ánh mắt chợt lóe lên, ném ra PokéBall. "Lên đi, Venusaur!" Chất độc của Venusaur có thể khắc chế hiệu quả hệ Tiên, và Venusaur màu xanh đậm, thân hình vạm vỡ, đầy những mụn nhọt này, thuộc cấp chủ lực của Nhà vô địch.

Năng lực của nó là 「Chlorophyll」, dưới ánh nắng có thể tăng đáng kể tốc độ, thậm chí còn nhanh hơn cả Gengar!

Lục Dã ngẩng đầu nhìn bầu trời nhiều mây. "Đương kim Nhà vô địch sẽ không tự mình tạo Ngày Nắng đâu nhỉ…" Lục Dã nghĩ thầm.

Đương kim Nhà vô địch hét lớn: "Venusaur, Ngày Nắng!!" Đúng là tự mình tạo thời tiết thật!

Bông hoa trên lưng Venusaur nở rộ, một vầng sáng rực rỡ từ từ bay lên trời.

Lục Dã nhanh chóng ra lệnh: "Sylveon, Thuật Địa Lý!!" Theo lệnh chỉ huy này, cả diễn đàn Huấn luyện viên đều bùng nổ. "Sylveon còn học được chiêu này sao?" "Không, nhưng đó là Nymphia của Thầy Lục mà!" "Bố y!!" Dưới đất cuộn trào ánh sáng lấp lánh, dần dần bay lên, bao trùm cơ thể trắng tuyết của Sylveon.

Sylveon bao phủ trong một vầng hào quang thánh khiết, bộ lông

ánh lên sắc bạc, vừa xinh đẹp vừa cao quý.

Bất kỳ Bậc thầy Điều phối viên nào cũng sẽ cho nó điểm tuyệt đối, ngay cả Meloetta đang đậu trên vai Cynthia cũng khẽ kêu lên một tiếng. "Đẹp quá~" Bonnie ngẩn ngơ nói. "Thuật Địa Lý do Xerneas truyền thụ… đúng là một chiêu thức kinh người!" Clemont lắp bắp nói. "Thuật Địa Lý, Chiêu thức Đặc trưng trong truyền thuyết của Xerneas, có thể mượn sức mạnh tự nhiên, tăng cường bản thân một cách đáng kể!!" Bình luận viên dựa vào tài liệu được nhắc nhở để giải thích, trong lòng cũng dâng lên sự chấn động sâu sắc.

Những khán giả với vẻ mặt tò mò lúc nãy, giờ phút này biểu cảm đã chuyển sang kinh ngạc.

Thầy Lục, vậy mà lại có thể sử dụng sức mạnh của Pokémon truyền thuyết cho Pokémon của mình!

Các streamer vừa kích động vừa không quên cà khịa. "Thầy Lục, tại sao Nymphia của thầy lại học được Thuật Địa Lý vậy?!" "Xerneas dạy đấy, bạn quản được à?" Biểu cảm của đương kim Nhà vô địch thoáng chút lung lay.

Đất… điều khiển!?

Tôi chỉ dùng Ngày Nắng với Chlorophyll thôi, mà cậu lôi cả Chiêu thức Đặc trưng của Thần thú ra à?!

Vậy thì đừng trách tôi dùng thủ đoạn hèn hạ! "Venusaur, dùng Bột Ngủ!!" Đương kim Nhà vô địch hét lớn.

Dưới Ngày Nắng, Venusaur rung rung thân thể mập mạp, một lượng lớn Bột Ngủ rải xuống.

Màn hình chat lại bùng nổ bình luận. "Vãi chưởng, đương kim Nhà vô địch lông mày rậm mắt to cũng chơi Chlorophyll Bột Ngủ luôn à!" "Bẩn bựa quá!

Đối diện là Thầy Lục ư?

Bẩn bựa là đúng rồi!" Biến cố bất ngờ xảy ra.

Dưới ánh mắt kinh ngạc của khán giả.

Sylveon đã được cường hóa, vậy mà lại hóa thành luồng sáng đỏ, bay về PokéBall!

Trên màn hình lớn, Lục Dã siết chặt PokéBall, khóe môi nở nụ cười.

Chiến thuật Chuyển Trạng Thái —— Akin vung tay hét: "Hay quá, là Chuyển Gậy!!" "Đồ ngốc." Silver mặt đen lại.

Crystal hai bên xin lỗi: "Xin lỗi… cậu ta là đồ ngốc, đừng để ý, hahaha." "Lên đi, Blastoise, Vòng Nước!" Đông!! "Kame… ヾ(⌐■_■)" Blastoise đáp xuống đất, đẩy gọng kính râm, cơ thể cuộn lên một lớp Water Veil mỏng.

Vòng Nước đã được cường hóa bởi 「Giọt Nước Tinh Khiết 」của Manaphy, đứa con của biển cả, có thể hóa giải các trạng thái bất thường bao gồm cả chất độc và Bột Ngủ.

Đây chính là một át chủ bài khác của Blastoise!

Bột Ngủ rơi vào Water Veil, nhanh chóng tan biến, hiệu ứng bất thường bị dòng nước tinh khiết xua tan. 「Chuyển Gậy 」đã truyền hiệu ứng tăng cường của 「Thuật Địa Lý 」.

Blastoise lúc này, có thể tung ra sức mạnh sánh ngang với Kyogre!!

Ngay cả đương kim Nhà vô địch không cảm nhận được Aura, trên trán cũng không khỏi lướt qua một giọt mồ hôi lạnh.

Rõ ràng là trận đấu khắc hệ với Venusaur… sao mình lại cảm thấy… hệ khắc đối với nó, căn bản chẳng có ý nghĩa gì cả… "Venusaur, Bão Lá!!" Đương kim Nhà vô địch ra lệnh.

Những cánh hoa trên lưng Venusaur bay lên đầy trời như những lưỡi Lá Cắt, mỗi cánh lá mang theo sắc xanh sắc bén, tụ lại thành một cơn lốc.

Xoẹt!!

Khán giả lộ vẻ chấn động.

Uy lực của cú Bão Lá này, đã không thua kém Cú Va Chạm Thiên Thạch của Sirfetch'd lúc nãy!! "Blastoise——" Lục Dã lạnh lùng ra lệnh: "Bão Tuyết!!" Nếu tỷ lệ trúng của Bão Tuyết thấp, vậy thì đóng băng toàn bộ sân đấu luôn! "Kame!!" Blastoise đã được tăng cường bởi 「Thuật Địa Lý 」, vẫn đeo kính râm, hai khẩu pháo trên lưng "bành bành" bắn ra hai luồng Tia Băng, bay về phía Hayama dưới ánh nắng!

Trong chốc lát, gió mây biến sắc, bầu trời u ám, tuyết trắng Icirrus bay lả tả khắp trời!

Dưới bức tường ánh sáng, tuyết trắng mịt mờ, căn bản không thể nhìn thấy hai Pokémon trên sân đấu.

Hai Huấn luyện viên ở khu vực chỉ huy, đứng ngoài bức tường ánh sáng, nhìn thẳng vào nhau.

Đương kim Nhà vô địch ánh mắt ngưng trọng.

Bão Tuyết sao… chắc không thể hạ gục Venusaur trong một chiêu đâu nhỉ… Thầy Lục trong lòng cũng không chắc.

Một lát sau, tuyết trắng từ từ tan đi, trên sân đấu đã chất một lớp tuyết dày.

Còn xung quanh bức tường ánh sáng, kết tinh thành những cột băng và tinh thể băng, phản chiếu ánh sáng yếu ớt!

Khán giả nín thở, đợi đến khi nhìn rõ cảnh tượng thì nuốt nước

bọt.

Trên sân đấu, Venusaur đã hoàn toàn biến thành một bức tượng băng, bị bao phủ bởi lớp tuyết dày!

Đương kim Nhà vô địch sững người một lúc, há to mồm.

Anh gọi cái này là Bão Tuyết à!?

Cái này rõ ràng là chiêu lớn của Kyurem, Băng Tê Liệt!

Vùng Johto, thị trấn Mahogany.

Ông lão ngồi trên xe lăn chăm chú nhìn chiếc TV cũ kỹ nhuốm màu băng giá.

Blastoise trên màn hình phóng Tia Băng từ vòi pháo lên trời, trận Bão Tuyết đổ xuống khiến toàn bộ sân đấu đóng băng.

Giọng bình luận viên lạc đi: "Trời ơi, Venusaur đã bị đóng băng thành tượng đá... nó bị Bão Tuyết nhấn chìm rồi!" Trên khuôn mặt cứng nhắc của ông Pryce hiếm hoi nở một nụ cười mỏng.

Lục Dã – đây sẽ là một kỷ nguyên hoàn toàn mới.

Ông Pryce từ từ đẩy xe lăn, lưng quay về phía TV, đôi mắt híp lại mở ra, lộ rõ ánh nhìn sắc bén.

Đây sẽ là kỷ nguyên thuộc về cậu!

Ngồi trong hàng ghế khán giả ồn ào.

N, đôi mắt dưới vành mũ lưỡi trai lấp lánh, chăm chú theo dõi trận đấu, lồng ngực không hiểu sao nóng ran.

Cậu luôn ghét các trận chiến Pokémon... vì điều đó sẽ khiến Pokémon bị thương.

Nhưng cả hai bên, dù là Venusaur hay Blastoise, tất cả đều nói lên ý chí muốn giành chiến thắng.

Điều này không chỉ vì bản thân, mà còn vì vị Huấn luyện viên tin tưởng mình, để tranh giành vinh quang Champion!

Đô—— Trên màn hình lớn, bốn quả PokéBall của cựu Champion tối đi.

Ngược lại, trên sân đấu của Thầy Lục, vẫn còn một Blastoise khí thế hừng hực!

Cựu Champion đã hiểu được sức mạnh đội hình của Lục Dã.

Cậu ta mạnh hơn mình, phù hợp hơn để đảm nhiệm chức Champion vùng Johto.

Mặc dù vậy, cựu Champion vẫn khao khát một trận chiến, đơn thuần là vì tình yêu với các trận đấu Pokémon! "Lên đi, Steelix!!" Cựu Champion mạnh mẽ ném ra một Heavy Ball. 'Rầm' một tiếng, bụi bay mù mịt, một Steelix cao lớn như tòa nhà chọc trời xuất hiện trong làn khói đặc, nhe hàm răng sứt mẻ cười.

Con Steelix này cao mười mét, thân hình đồ sộ mang lại cảm giác chấn động mạnh mẽ.

Blastoise đứng trước nó nhỏ bé đến mức có thể bỏ qua, nhưng Aura tỏa ra lại khiến Steelix phải đề phòng sâu sắc. "Steelix——" Cựu Champion gầm lên: "Đuôi Rồng!!" "Blastoise, Xung Kích Nước!!" Lục Dã nhanh chóng nói.

Bình luận trên màn hình bay loạn xạ: "Vãi chưởng, Thầy Lục đúng là không phải người!" "Thầy Lục sợ trượt nên không dùng Bơm Thủy Lực kìa!" "Xung Kích Nước chắc muốn nghiền nát Steelix quá!" "Khà khà!" Blastoise giương hai khẩu pháo, 'phanh phanh' bắn ra hai luồng Bơm Thủy Lực, ầm ầm giáng xuống Steelix.

Đông!!

Nước bắn tung tóe, Steelix lộ vẻ đau đớn, lảo đảo ngã ngửa, một

lớp vỏ ngoài trên cơ thể vỡ vụn, cái đuôi cứng cáp của nó ầm ầm đập xuống đất!

Oanh long long!

Hiệu ứng phụ của Đuôi Rồng được kích hoạt.

Blastoise bị buộc hóa thành một luồng sáng đỏ, bị Nghịch Lưu thay thế rời khỏi chiến trường. "Đây là phán đoán của một lão tướng." Cynthia chống cằm nói: "Hiệu ứng phụ của Đuôi Rồng sẽ buộc đối thủ rời sân, để Pokémon dự bị vào thay thế.

Mọi hiệu ứng tăng cường được 'Tiếp Sức' của Blastoise cũng sẽ bị giải trừ sau khi rời sân." Bình luận viên cũng giải thích cho khán giả.

Trên sân đấu, Blastoise bị buộc rời sân, Tyranitar vào trận. "Ban kỷ!!" Tyranitar vừa xuất hiện, cát bay đá chạy, hoàng sa mịt trời! "Steelix, Đuôi Sắt!!" Cựu Champion nói. "Tyranitar——" Lục Dã đột ngột nắm chặt tay, nghiêm nghị nói: "Long Vũ!!" Steelix thân hình đồ sộ vung Đuôi Sắt như kim cương, quét ngang về phía Tyranitar!

Ngược lại, Tyranitar quay tròn, nhảy vọt trong cát vàng cuồn cuộn, toàn thân bao quanh ánh sáng đỏ sẫm! "Ôi mẹ ơi, quá bá đạo!" "Đến rồi, Tyranitar Long Vũ!!" Oanh long long!

Đuôi Sắt của Steelix quét ngang quật vào áo giáp bụng của Tyranitar, đánh văng nó đi vài mét. "Tyranitar, dùng Động Đất!" Lục Dã lớn tiếng nói.

Giữa lớp cát vàng che phủ, tiếng ầm ầm mơ hồ vang lên, mặt đất nứt ra, vết nứt kéo dài đến tận Steelix!

Steelix đột nhiên trợn to mắt.

Trong các vết nứt dưới lòng đất, Năng Lượng bùng nổ cuồn cuộn, hóa thành các cột sáng bắn ra tứ phía!

Ầm!!

Sân đấu một mảnh tan hoang, Steelix cơ thể cứng đờ, nằm nghiêng trên đất, 'rầm' một tiếng bụi bay mù mịt!

Chủ tịch Đường lau mồ hôi lạnh: "Xem ra sau trận đấu này, phải xây dựng lại sân đấu rồi..." "May mà thiệt hại không quá nghiêm trọng." Goodshow nói: "Không mất nhiều thời gian đâu, haha." Chủ tịch Đường gật đầu, nhìn bảng điểm trên màn hình lớn.

Một tràng reo hò khó nén nổi vang lên trong sân đấu.

Khán giả mơ hồ nhận ra điều gì đó, trên mặt lộ vẻ kích động không thể che giấu!

Chỉ còn một trận đấu nữa, và một Champion mới của Johto có thể sẽ ra đời tại hội trường này!

Ống kính hướng về Lục Dã trên sân, vị Huấn luyện viên trẻ tuổi này hít một hơi thật sâu.

Không thể lơ là.

Chuyện 6 đấu 6 mà năm con đuổi sáu con không phải là không có... hơn nữa đều trở thành những cảnh tượng kinh điển!

Đối mặt với con át chủ bài cuối cùng của cựu Champion, Tyranitar cấp Champion.

Lục Dã vực dậy tinh thần, hô lớn: "Lên đi, Tyranitar!" "Ban kỷ!!" Tyranitar ngẩng đầu gầm gừ, cát bụi cuồn cuộn quanh người nó.

Cựu Champion ném ra PokéBall, 'bành' một tiếng quả cầu mở ra, một Tyranitar khác uy nghi đứng thẳng!

Chương 726

Trận chiến cuối cùng, hai Tyranitar đối đầu nhau, cảnh tượng này chắc chắn sẽ đi vào lịch sử con đường vinh quang của Johto.

Hầu như cùng lúc.

Cựu Champion và Lục Dã đồng thời giơ tay phải lên, Vòng Key Stone và Găng Key Stone tỏa ra ánh sáng chói lọi! "Tyranitar——Tiến hóa Mega!!" Ánh sáng đỏ chói mắt bùng nổ trên sân đấu.

Lưng của Mega Tyranitar nứt ra do Năng Lượng kinh người, tạo thành sáu gai nhọn sắc bén ở hai bên cơ thể, áo giáp bụng có hình dáng như khuôn mặt hung dữ của một quái vật khổng lồ, sừng nhọn nhô ra trên trán, toàn thân tỏa ra Năng Lượng bạo lực, nó đúng là một quái thú chiến tranh không hơn không kém!

Là Pokémon biểu tượng của cựu Champion, khí thế của Tyranitar càng thêm hung mãnh, ánh mắt đỏ như máu, cát bụi bay ra từ những lỗ hổng ở bụng!

Mega Tyranitar, Năng Lực, Dòng Cát!!

Một cơn Bão Cát dữ dội cuộn lên trong sân, hai lốc xoáy cát hòa vào nhau, trở nên khó phân biệt.

Khóe miệng cựu Champion nở một nụ cười tự hào.

Mặc dù tôi không thể đánh bại cậu.

Nhưng xét về lãnh địa Bão Cát, tôi vẫn là người đứng đầu không thể tranh cãi!

Tuy nhiên, đôi mắt của con Tyranitar lớn tuổi này thoáng qua một tia khó hiểu.

Phạm vi Bão Cát lần này, lớn hơn bất kỳ lần nào trước đây...

Chẳng lẽ sức mạnh của mình lại tăng lên!?

Tyranitar trong lòng mừng rỡ, nhưng rất nhanh phát hiện ra điều bất thường.

Những hạt cát ẩn chứa Năng Lượng hệ Đá này... không chịu sự điều khiển của nó!

Tyranitar ngây ra một lúc, nhìn về phía con Tyranitar non nớt ở đằng xa. "Ban kỷ~!" Tyranitar nhe răng cười.

Xin lỗi nha... tuy rằng cũng kha khá, nhưng đây là Dòng Cát của TA!

Tyranitar của cựu Champion lộ vẻ ngơ ngác.

Sao có thể chứ?!

Sức mạnh của mình rõ ràng mạnh hơn... khả năng kiểm soát Bão Cát cũng phải càng thêm thành thạo mới đúng!

Cựu Champion cũng nhận ra điều bất thường, sắc mặt cổ quái.

Một Tyranitar cấp Thiên Vương đỉnh phong, khả năng kiểm soát Bão Cát lại xuất sắc hơn cả Tyranitar của mình!?

Điều này không thể nào!! "Tyranitar!" Cựu Champion gầm lên: "Dùng, Động Đất!!" Lục Dã cũng nói: "Động Đất!!" Hai Mega Tyranitar ủi đất, hai luồng sóng chấn động 'rầm' một tiếng va chạm vào nhau, làm rung chuyển cả sân đấu!

Chủ tịch Đường nuốt nước bọt, cười gượng: "Vẫn, vẫn có thể chấp nhận được... haha!" Cựu Champion càng thêm mơ hồ.

Trận Động Đất của Tyranitar này, đã kết hợp một kỹ thuật nào đó ngoài chiêu thức, tiết kiệm được rất nhiều HP tiêu hao.

Nói cách khác... chiêu thức của nó, ẩn chứa một Bí ẩn hệ Đất nào đó!

Cựu Champion không định tìm hiểu sâu hơn: "Tyranitar, Đá Khắc!!" "Ban kỷ!" Mega Tyranitar dậm mạnh xuống đất, mặt đất nứt ra, ánh sáng trắng cuồn cuộn tạo thành một hàng trụ đá nhô lên.

Lục Dã: "Tyranitar, Đá Khắc!!" Cựu Champion: ???

Cậu đang cố tình chơi khăm tôi đấy à!

Tôi hô chiêu gì, cậu cũng hô chiêu đó! "Ban kỷ!!" Tyranitar dậm xuống đất, một hàng trụ đá cũng nổi lên, va chạm vào nhau với 'Đá Khắc'.

Oanh long long!

Một lượng lớn trụ đá gãy đổ, sụp đổ, vỡ nát.

Cựu Champion da đầu tê dại, rõ ràng chiếm ưu thế về sức mạnh, nhưng đòn tấn công của Tyranitar lại liên tục bị đối phương hóa giải! "Tyranitar, thu hẹp khoảng cách, dùng Siêu Sức Mạnh!" Cựu Champion hô lớn. "Gầm!!" Nắm đấm của Mega Tyranitar lóe lên ánh sáng trắng sắc bén, Tyranitar yếu 4 lần hệ Giác Đấu, cú đấm mạnh này có thể trực tiếp hạ gục đối phương! "Ngăn lại, Tyranitar, dùng ——" Lục Dã hơi nhíu mày, nói: "Lưỡi Đất Sét!!" Cựu Champion: ???

Toàn trường sôi sục, bình luận nổ tung, diễn đàn xôn xao bàn tán.

Lưỡi Đất Sét?

Đó chẳng phải là chiêu thức đặc trưng của Groudon sao!!

Tyranitar của Thầy Lục, ngay cả chiêu này cũng có thể nắm giữ?

Team Rocket, căn cứ bí mật.

Người đàn ông đầu trọc mặc vest, tay chống thái dương, khóe miệng khẽ cong lên một độ.

Sức mạnh được nắm giữ thông qua mảnh ngọc đỏ thẫm, 「Lưỡi Đất Sét 」.

Với Nidoqueen của tôi, đã không còn cách nào để đặt chân vào lãnh địa 'Thú Huyền Thoại' nữa.

Nhưng Lục Dã và Tyranitar của cậu ta thì có thể.

Cho dù hiện tại không được, Tyranitar tương lai, có thể dựa vào 「Lưỡi Đất Sét 」mà sở hữu sức mạnh càng cường đại hơn.

Lý do giúp Lục Dã rất đơn giản.

Thứ nhất là để cảm ơn.

Thứ hai, Giovanni mong chờ có người có thể kế thừa và phát huy《Bí Ẩn Trái Đất》!

Trên màn hình, Lục Dã duỗi tay, nghiêm nghị nói: "Lưỡi Đất Sét!!" "Ban kỷ!!" Tyranitar ngẩng đầu gào thét, mặt đất dưới chân cuồn cuộn ánh sáng đỏ thẫm như dung nham, hàng loạt gai đá sắc nhọn nhô lên, chặn đứng bước tiến công của Mega Tyranitar.

Tyranitar của cựu Champion vung nắm đấm đập vỡ ngang các trụ đá, đột nhiên trợn to mắt, cúi đầu nhìn xuống chân mình.

Mặt đất dưới chân, truyền đến tiếng ầm ầm, như thể đại địa đang sôi trào.

Đột nhiên, một lưỡi đá sắc nhọn đâm thẳng lên từ mặt đất!!

Đồng tử Mega Tyranitar co rút, bụng bị Lưỡi Đất Sét đâm xuyên, nó bay thẳng lên mây, phát nổ!

Ầm!!

Cựu Champion ngẩng đầu nhìn trời, há hốc mồm ngây người.

Tôi cứ nghĩ nó cố tình hô nhầm 'Đá Khắc' để phá rối tâm trí tôi.

Ai dè —— mẹ nó chứ, đúng là Lưỡi Đất Sét thật!!

Toàn bộ khán giả trên khán đài, giữ tư thế đồng loạt nhìn lên trời, vẻ mặt ngơ ngác.

Tất cả Huấn luyện viên trên thế giới theo dõi trận đấu này, đều nghe thấy thế giới quan của mình 'rắc rắc' vỡ tan tành.

Tyranitar của Thầy Lục... ngay cả Lưỡi Đất Sét cũng có thể thi triển!!

Chủ tịch Đường nhìn sân đấu tan hoang, ho khan mạnh.

Hết rồi, lần này thì phải xây lại thật rồi!

Đông!

Tyranitar của cựu Champion rơi xuống đất, vẻ mặt nghi ngờ nhân sinh, ý chí chiến đấu gần như tiêu tan.

Đối diện ngay cả 「Lưỡi Đất Sét」cũng học được rồi!

Đánh đấm cái quái gì nữa!

Lục Dã nhìn Tyranitar đang thở hổn hển.

Đòn 「Lưỡi Đất Sét」này, đã tiêu hao hết toàn bộ Năng Lượng mà nó tích lũy được trong một tháng qua.

Đã là Full Battle 6 đấu 6, vậy thì hãy để mọi người đều lộ mặt một chút vậy. "Về đi, Tyranitar." Lục Dã giơ tay thu Tyranitar về Dusk Ball, búng tay: "Gengar, tới lượt mày rồi!" "Lên sân rồi!

Tuyển thủ Lục Dã, đã tung ra con Pokémon cuối cùng của mình trong trận đấu này!" Bình luận viên lớn tiếng nói. "Ghos~" Gengar thò đầu ra từ bóng tối, lơ lửng lên sân, đối mặt với tiếng reo hò của toàn trường, nó nhe răng cười tủm tỉm, ngượng ngùng gãi đầu.

Cựu Champion liếc nhìn Gengar, thở dài cam chịu, nói: "Tyranitar,

dùng Nghiền Nát!" Lục Dã nói: "Gengar, mau né tránh, dùng Hố Đen!" "Ghos! (ᴗ̤ ᴗ)" Gengar thân hình thoắt ẩn thoắt hiện, lòng bàn tay lóe lên Hố Đen xoay tròn cuồng bạo, mạnh mẽ quăng ra!

Oanh long long!!

Hố Đen nổ tung trên sân đấu, khói đen cuồn cuộn nuốt chửng Tyranitar!

Sân đấu một mảnh tĩnh lặng.

Cựu Champion đứng sau làn khói đen cuồn cuộn, khoanh tay, một lúc sau, mở miệng nói: "Những chiêu thức của cậu... chúng có hợp lý không?" Lục Dã: "Toàn bộ là bạn tôi dạy cả." Darkrai đã dạy 「Hố Đen」, Xerneas đã dạy 「Trạch Địa Chi Thuật」!

Cựu Champion ngây người một lúc lâu.

Người bạn mà cậu nói... lẽ nào là chính cậu sao!?

Lắc đầu bất lực, cựu Champion giơ tay phải lên, chủ động nhận thua, giữ lại chút thể diện cuối cùng.

Đô—— Trên màn hình lớn, quả PokéBall thứ sáu của cựu Champion tối đi!

Ảnh đại diện của Lục Dã, sáng lên dòng chữ 'Chiến thắng'!!

Sân đấu im lặng trong chốc lát.

Khoảnh khắc tiếp theo, tiếng reo hò như thủy triều vỡ òa!

Mọi người vỗ tay điên cuồng, hai ông bà lão mắt nhòa lệ.

Hiệu trưởng Đỗ và Lãnh đạo Đường vẫn còn đang trong trạng thái mơ màng.

Họ đã tận mắt chứng kiến, sự quật khởi của một Champion, đăng quang đỉnh cao! "Thầy Lục... chúc mừng." N khẽ vỗ tay, giữa đám

đông hò hét, nở một nụ cười từ tận đáy lòng. "Liên Minh Sao Đỏ, Con đường Vinh Quang, một Champion thế hệ mới đã ra đời!" Bình luận viên gào thét khản cổ, tiếng vang khắp hội trường. "Anh ấy chính là, đến từ thành phố Risingdragon, Lục Dã!!" 【Ding——Nhiệm vụ 'Con đường Vinh Quang' đã hoàn thành】 【Mức độ hoàn thành nhiệm vụ: Hoàn hảo!】 Lục Dã tạm thời không để ý đến âm báo, đứng giữa tiếng pháo hoa và pháo giấy, mỉm cười, vẫy tay về phía khán đài.

Ánh mắt chạm nhau với tiểu thư Cynthia ở khu vực VIP.

Khuôn mặt người đẹp tóc vàng, khóe miệng khẽ nhếch lên, nhưng đôi mắt xám lại tràn đầy ý chí chiến đấu mạnh mẽ.

Đó là bởi vì, một năm sau tại World Tournament, Champion Lục Dã rất có thể sẽ đối đầu với Champion Cynthia!

Lục Dã nhận ra điều này, cười gượng.

World Tournament?

Không thể tham gia được.

Thua thì về nhà quỳ thớt giặt đồ, thắng cũng vậy thôi! "Thầy Lục——" "Thầy Lục——" Khán giả trên sân đấu, thay phiên nhau hô vang một cái tên.

Tiếng reo hò nhịp nhàng, hòa cùng tiếng tim đập của Lục Dã, 'thình thịch' vang lên.

Lục Dã thở dài một hơi, bước tới bắt tay với cựu Champion. "Chúc mừng cậu, Lục Dã." Cựu Champion mỉm cười nói: "Cậu mạnh hơn tôi, phù hợp hơn để đảm nhiệm chức Champion vùng Johto." Lục Dã lại lắc đầu, cười nói: "Tôi đã bắt đầu tính chuyện nghỉ hưu rồi." Cựu Champion ngây người: ?

Lục Dã hiểu sâu sắc rằng, tính cách của mình, cũng giống như Steven, không phù hợp để làm Champion.

Các công việc của Liên Minh Sao Đỏ, nếu mình vội vàng tiếp quản, cũng có thể xảy ra sai sót.

Chương 727

Phương pháp tốt nhất, là nhận hết các danh hiệu, thành tựu và phần thưởng rồi, nghỉ hưu ngay tại chỗ.

Có lẽ còn có thể so tài với Blue Oak, kỷ lục 'Champion ngắn nhất'...

Cựu Champion vẫn đang suy nghĩ về lời nói của Lục Dã.

Nghỉ hưu?

Giọng điệu của tên này... có khi là thật! "Xin chào, mời đến Sảnh Danh Vọng để đăng ký đội hình của quý khách!" Nhân viên dẫn Lục Dã đến trước một thiết bị gần giống với máy hồi phục, ra hiệu cho Thầy Lục đặt sáu quả PokéBall vào đó.

Dưới ánh mắt của vạn người, màn hình lớn dần hiện ra sáu bóng hình: Gengar, Sylveon, Blastoise, Arcanine, Sirfetch'd, Tyranitar.

Khán đài sôi trào. "Thầy Lục đỉnh của chóp!!" "Toang rồi, giờ Thầy Lục đúng là Champion thật!" "Kwap!" Trong PokéBall, Togepi bất mãn lắc lắc đôi chân nhỏ.

Lục Dã khẽ cười: "Yên tâm, có thời gian thì sẽ đưa mấy đứa đi càn quét một cái huy chương Champion mỗi đứa!" 【Xin hãy nhập dấu vân tay】 Lục Dã ấn lòng bàn tay vào tấm cảm ứng giữa thiết bị. 【Ding——Thông tin đội hình của quý khách đã đăng ký hoàn tất.】 【Chúc mừng quý khách trở thành Champion mới.】 【Liên Minh Sao Đỏ, Champion, Lục Dã!】 Champion mới của Liên Minh Sao Đỏ đã ra đời!

Dưới lời chúc phúc và động viên của cựu Champion, Lục Dã nhận cúp từ tay cựu Champion, rồi nâng lên dưới ánh đèn sân khấu và pháo

hoa rực rỡ.

Trong lúc kích động, cộng đồng mạng cũng không khỏi buông lời trêu chọc. "Cựu Champion: Toang rồi, mình thành cựu Champion thật rồi!" "Thế mà còn phải để cựu Champion trao giải hahaha, sát nhân tru tâm mà!" "Cựu Champion thực ra không yếu... nhưng mà đối thủ quá bá đạo!" Trong trận đấu này, lão tướng cựu Champion đã tung ra nhiều hệ thống như Tailwind, Thôi Miên Sáng, Bão Cát, xứng đáng là bậc thầy của 'đội hình nắng cát'.

Nhưng đối thủ lại là Thầy Lục.

Không chỉ công lực độc thủ trâm cao hơn một bậc, thậm chí còn tung ra Trạch Địa Chi Thuật, Lưỡi Đất Sét!

Đúng là quá sức tưởng tượng!

Đối với các Huấn luyện viên vùng Kalos, Hoenn.

Kết hợp với những chiến công của Thầy Lục ở Rừng Allearth, vùng biển thành phố Rustboro... lời nói 'bạn bè tôi dạy' của cậu ta, không phải là không có căn cứ! "Mệt mỏi ghê... bạn của mình là dòng Thú Huyền Thoại à?" "May mà Con đường Vinh Quang hạn chế Thần Thú/Thú Huyền Thoại, nếu không thì không chỉ đơn giản là Lưỡi Đất Sét đâu!" Trong nhóm chat, Steven gửi lì xì, chúc mừng Thầy Lục đoạt quán quân. "A, tôi giành được rồi!" Satoshi lớn tiếng nói. "Vua may mắn lại là Yellow à." Green kinh ngạc nói. "Hehe, chỉ là trùng hợp thôi mà..." Yellow ngượng ngùng gãi đầu. "Cảm ơn ông chủ Steven!!" Maylene rưng rưng nước mắt, tối nay có thể ăn thêm cái đùi gà rồi.

Lorelei nhìn chằm chằm con số '11.11' trên màn hình, toát mồ hôi hột.

Cái này tuyệt đối không phải đang ám chỉ điều gì đâu!

Lễ trao giải vẫn tiếp tục. "Ăn mừng thôi!

Champion mới đã ra đời!" Các phương tiện truyền thông lớn đồng loạt phát sóng cảnh Thầy Lục nâng cúp, màn hình tràn ngập bình luận. "Thầy Lục đỉnh của chóp!" "Rưng rưng nước mắt!!" Ống kính đạo diễn chuyển trong hội trường, hướng về Bonnie đang giơ cao Dedenne. "Này, nhìn đây!" Bonnie giơ cao Dedenne, nở nụ cười rạng rỡ.

Người đẹp tóc vàng cao ráo đứng bên cạnh, khẽ mỉm cười với ống kính, vẫy tay một cách thanh lịch.

Các bình luận đồng loạt chuyển sang màu vàng chanh. "Chị Bạch Thái, chị Bạch Thái của tôi!" "Cô ấy đến xem trận đấu Pokémon của tôi, lần đầu tiên đoạt quán quân năm 20 tuổi..." "Tôi đơn phương đồng ý mối hôn sự này!!" Hai ông bà bố mẹ ngẩng đầu nhìn màn hình, bàn luận: "Cô gái này xinh quá..." "Xinh mấy cũng không bằng bà hồi trẻ đâu." Lương Phương lườm Lục Dũng, thấy Lục Dũng đã mặt dày ngâm nga: "Khi anh già rồi, tóc bạc phơ, mắt lim dim ngủ..." Khi ống kính hướng về hai ông bà tóc bạc, hai người đã tựa vào nhau, thoải mái vẫy tay về phía ống kính.

Vùng Kanto, thị trấn Pallet.

Màn hình truyền hình chiếu cảnh nghi thức trao áo choàng Champion.

Húp—— Giáo sư Oak nuốt mì ly, ánh mắt nhìn Lục Dã, trong mắt tràn đầy hình ảnh của chính mình năm 18 tuổi, cảm thán nói: "Lục Dã thật sự đã đoạt được chức Champion Liên Minh." Blue Oak mặc áo khoác màu nâu, ngồi bên trái ghế sofa, thờ ơ nói: "Không nằm ngoài dự đoán.

Tiếp theo, xem xem Thầy Lục sẽ ở vị trí đó bao lâu." Ngồi bên phải Giáo sư Oak, Red mặc áo phông đen, trầm ngâm nói: "Tôi luôn

cảm thấy cậu ấy sẽ chọn nghỉ hưu... rồi tiếp tục đi du lịch." "Ồ?

Sao cậu lại nói vậy?" Giáo sư Oak tò mò hỏi. "Có lẽ, là một loại trực giác." Red nói.

Blue Oak vô thức khẽ gật đầu, sau đó đổi chủ đề, nói: "Năm sau là World Tournament rồi...

Leon, Lance đều đang chuẩn bị chiến đấu, Thầy Lục bây giờ cũng đã có được suất hạt giống." Ngẩng ánh mắt sắc bén, Blue Oak nhìn Red, trầm giọng nói: "Cậu, có tham gia không?" "Tôi hình như không có thân phận thi đấu chính thức." Red đã chuyển nhượng danh hiệu Champion, Leader, hiện tại trên người không có 'biên chế', khóe miệng khẽ cong lên. "Nhưng mà... cảm giác sẽ rất thú vị!" Khu vực Johto, Con đường Vinh Quang.

Lục Dã nhận áo choàng biểu tượng Champion từ tay Chủ tịch Đường.

Chủ tịch Đường khẽ gật đầu, cười nói: "Chúc mừng cậu, Lục Dã." "Chủ tịch Đường..." Lục Dã cười cười, đột nhiên hỏi: "Nếu giành được Con đường Vinh Quang rồi nghỉ hưu... thì Champion tiền nhiệm sẽ kế nhiệm sao?" "Ồ, sao đột nhiên lại hỏi cái này?" "Chỉ là hứng chí nhất thời." "À... về nguyên tắc thì đúng là như vậy, nhưng mà nghỉ hưu...

à..." Trước mặt vạn người, Chủ tịch Đường trầm ngâm thì thầm, một giọt mồ hôi lạnh chảy dài trên trán.

Sao chứ, cậu cũng muốn giống Red, đoạt quán quân xong là chuyển nhượng ghế Champion à?

Hay là định so tài với Blue Oak kỷ lục 'Champion ngắn nhất'?

Chủ tịch Đường lắc đầu, khẽ ho khan: "Những chuyện này, đợi cậu gặp Sứ giả của Ho-Oh xong rồi hãy nói." "Sứ giả của Ho-Oh?"

Lục Dã ngạc nhiên.

Chủ tịch Đường gật đầu nói: "Nơi nào có Cầu Vồng ắt có bóng tối, và vị đó chính là người dẫn đường trong bóng tối.

Champion Johto từ trước đến nay đều có truyền thống gặp gỡ Ho-Oh, từ đó kiểm nghiệm phẩm chất và tâm tính của họ có đủ tiêu chuẩn hay không." Lục Dã hơi ngây người.

Kiểm nghiệm phẩm chất và tâm tính?

Hay lắm, vậy là tôi toang rồi!

Chuồn lẹ bây giờ còn kịp không ta?

Nhưng mà... sứ giả trong bóng tối, chắc hẳn là người quen cũ của mình...

Marshadow! "Marshadow... vậy thì chắc không thành vấn đề đâu, khoản quan hệ xã hội này, tôi tự tin lắm!" Lục Dã suy nghĩ lung tung.

Nghi thức trao giải sắp kết thúc.

Dưới tiếng reo hò của vạn người.

Lục Dã nhìn về phía bóng tối của lối đi dành cho tuyển thủ.

Cựu Champion một mình, để lại bóng lưng của một lão tướng.

Thầy Lục thầm cảm thán.

Cố lên, cựu Champion!

Đợi tôi nghỉ hưu... tương lai sẽ là của ông!

Đai lưng Huấn luyện viên bên hông Thầy Lục, những tiểu quái đang trò chuyện xuyên qua PokéBall. "Ghos~(*ﾟ∀)" Gengar híp mắt.

Tuyệt quá~ chúng ta là Champion! "Bui~o(´^ `)o" Sylveon cao quý thanh lịch.

Tàm tạm thôi~ không tệ lắm! "Kame... ヾ(⌐■_■)" Blastoise lau mồ

hôi lạnh.

Hú hồn, tí nữa thì thua rồi! "Ngao ô!

ଘ(• p •)ଓ" Arcanine nhe răng cười.

Mọi người xem nè, vết thương của tôi gần lành rồi! "Đô y~(◦`~´◦)" Togepi ngồi dưới đáy quả cầu.

Hừ hừ, ta dỗi rồi đó. "Quác! (。`ω´•)" Sirfetch'd ánh mắt ngưng lại.

Chiến thắng dễ ợt, vì ta là vịt siêu cấp!

Quác băng—— "Ban kỷ...(¯ ~ ¯)" Tyranitar im lặng ăn đá.

Bụng đói quá, kiếm chút đá mà ăn thôi!

Trên bầu trời xanh biếc của sân đấu, một Latias ẩn mình bay lượn qua, đôi mắt đáng yêu cong cong.

Victini trợn to mắt, quan sát dao động trên người Lục Dã.

Dao động chiến thắng trên người cậu ấy... lại vô thức mạnh lên rồi!

Đáng tiếc, vận may vẫn tệ như thường~ (¯ ¯) Đám đông dần dần rời đi, nhưng vẫn còn hào hứng bàn tán về trận chiến vừa rồi.

Dù sao đi nữa, danh hiệu của vị Huấn luyện viên này, lại có thêm một thành tựu vàng son nữa.

Vùng Johto, Champion Liên Minh, Lục Dã!

N mỉm cười, kéo vành mũ lưỡi trai xuống, cùng đám đông rời đi.

Ngẩng đầu nhìn bầu trời trong xanh, mắt N khẽ lấp lánh.

Mình cũng phải tiếp tục tiến lên, Thầy Lục.

Để tạo ra một thế giới... nơi con người và Pokémon chung sống hòa thuận.

Master, chắp tay sau lưng, cùng các đệ tử, chuẩn bị trở về Đảo Áo Giáp. "Sư phụ, không ở lại xem thử thách của Ho-Oh sao?" Avery hỏi. "Không đâu, về chơi game đây~" Master vui vẻ cười nói. "A——" Klara nhăn mặt, thầm nghĩ: "Mình còn muốn xin Thầy Lục vài chữ ký nữa mà!" "À đúng rồi, Sư phụ, lần này người làm khách mời đặc biệt, giám khảo vòng năm, vậy có nghĩa là..." Sắc mặt Avery tái đi, cẩn thận hỏi: "Thầy Lục tương lai... cũng có thể, làm giám khảo đặc biệt cho Con đường Vinh Quang sao?" Master cười nói: "Cái đó mà... haha, nếu cậu ta không làm Champion thì có khả năng đó!" Avery thần sắc phức tạp. "Chọc ghẹo thí sinh"...

đối với vị Champion này, đúng là chuyên môn rồi! ...

Trời gần tối, Lục Dã và nhóm Cynthia gặp nhau. "Thầy Lục, Champion~!" Bonnie reo hò.

Lục Dã cúi xuống xoa đầu Bonnie, rồi đứng thẳng dậy nhìn người đẹp tóc vàng. "Chào mừng trở lại...

Champion?" Cynthia trêu chọc.

Chương 728

Lục Dã lúc này mới mãi mới nhận ra, từ từ vỗ vai mình, cảm thán: "Không hổ là em——Champion Liên Minh!" Cynthia bất lực khẽ cười, khoanh tay, lặng lẽ nhìn anh.

Lục Dã tò mò hỏi: "Satoshi đâu rồi?" "Cậu ấy đi đánh trận rồi, bảo là xem xong trận đấu thì hứng khởi lắm." Clemont nói.

Lục Dã gật đầu, cũng định kiểm kê phần thưởng từ gian hàng Berry, và lập kế hoạch cho ba ngày tiếp theo.

Nhân lúc hai ông bà và Manh Manh Đát đều có mặt, có lẽ có thể gặp mặt nhau...

Trở về chỗ ở.

Cynthia ngồi trên ghế sofa, ôm Togepi trong lòng, an ủi cái vỏ trứng nhỏ đang hờn dỗi.

Thầy Lục gọi video cho bố mẹ báo bình an, nói ngày mai sẽ đến thăm hai ông bà, rồi nhấn vào thông báo Hệ thống. 【Nhiệm vụ 'Con đường Vinh Quang' đã hoàn thành!】【Mức độ hoàn thành nhiệm vụ: Hoàn hảo】【Phần thưởng nhiệm vụ: 5 Berry quý hiếm ngẫu nhiên, 1 Master Ball!】 Làm Champion mà chỉ được năm quả Berry.

Mấy quả Berry này làm từ vỏ quả vàng, hay vỏ quả bạc vậy?

Lục Dã lắc đầu, nhấn để nhận.

Một lỗ hổng viền vàng giống vòng không gian của Hoopa mở ra, từ trong đó bay ra một quả Master Ball màu tím đỏ.

Lục Dã luống cuống bắt lấy.

Cái thứ này quý giá lắm đó... thông thường mà nói, một lần chơi

chỉ có thể nhận được một Master Ball.

Được xem là một trong những vật phẩm quý giá nhất trong toàn bộ thế giới Pokémon! 【Master Ball: Do Silph Co. chế tạo, là loại PokéBall tốt nhất được tạo ra bằng công nghệ hàng đầu. (Lưu ý: Hầu như có thể thu phục 100% bất kỳ Pokémon nào.)】 Nói đến Master Ball, không ai trong thế giới Pokémon không biết đến, với tỷ lệ thu phục (gần như) một trăm phần trăm.

Tuy nhiên, Blaine đặc biệt dưới sự giúp đỡ của Red đã dùng Master Ball thu phục Mewtwo, thực tế cũng là phải làm tiêu hao HP trước, rồi mới dùng Master Ball để bắt. 【Master Ball 】là một vật phẩm thần thánh trong game, nhưng trong thực tế hiệu quả sẽ giảm mạnh.

Dù sao cũng không phải ai cũng có sức cánh tay và khả năng nhắm chuẩn, có thể ném Master Ball thành công từ cách xa cả trăm mét.

Nếu trực tiếp ném Master Ball vào Pokémon Huyền Thoại, đối phương chỉ cần dùng một chiêu thức tùy ý, Master Ball sẽ mất tác dụng.

Từ một góc độ khác mà nói.

Giá trị sưu tầm của 【Master Ball 】lớn hơn giá trị thực dụng.

Dù sao Thầy Lục ở trong game mỗi thế hệ 【Master Ball 】đều giấu trong ba lô, qua game rồi cũng chẳng nỡ dùng.

Lục Dã nhìn chằm chằm Master Ball trong lòng bàn tay, màu tím đỏ, nặng trịch, chỉ cần cầm thôi đã có một khí chất 'Pokémon Master' rồi. "Cái này có thể coi là phần thưởng cuối cùng cho lần chơi đầu tiên rồi." Lục Dã lẩm bẩm.

Đánh thắng Con đường Vinh Quang, trở thành Champion Liên Minh——đây chẳng qua là kết thúc của lần chơi đầu tiên.

Thông thường mà nói, từ lần chơi thứ hai trở đi, các loại Thú Huyền Thoại sẽ xuất hiện! "Tốt nhất là không nên..." Lục Dã thầm ca cẩm, lặng lẽ nhét Master Ball vào lại ba lô. "Ghos~" Gengar vùi đầu vào ba lô, rồi lại lấy Master Ball ra, giơ cao, quả cầu lóe sáng. "Ching ching ching! (๑`∇´๑)۶" Tôi thành Pokémon Master rồi, Ghos~! "Đừng có ném lung tung, thứ này lúc quan trọng còn có thể cứu mạng đó." Lục Dã dừng lại, dặn dò: "Cũng đừng bỏ vào Thế giới Đảo ngược, dễ xảy ra sai sót..." "Ghos~" Gengar lắc lư cái lưỡi dài.

Lục Dã: "Cũng không được nháy mắt!" Sau đoạn xen kẽ, Lục Dã tiếp tục kiểm kê năm quả Berry quý hiếm.

Bao gồm: Roseli Berry (Berry kháng hệ Tiên), Kebia Berry (Berry kháng hệ Độc); Kee Berry (tăng Phòng thủ, vị cay như địa ngục và chát đến khó chịu); Maranga Berry (tăng Phòng thủ Đặc biệt, bên ngoài cực đắng, bên trong ngọt như nước ngọt); Rowap Berry (chua đến chảy nước mắt, một số người sẽ thu mua với giá cao).

Berry kháng hệ Tiên có thể dùng làm nguyên liệu cho Tyranitar, Berry kháng hệ Độc có thể cho Sylveon ăn.

Kee Berry... có thể cho Arcanine ăn.

Thầy Lục lại học được kiểu Berry theo phong cách Satoshi vô dụng, chợt nhận ra: "Kee Berry là biến thể của Liechi Berry và Ganlon Berry, Maranga Berry là biến thể của Salac Berry và Petaya Berry!

Còn bao nhiêu nữa!" Là một đầu bếp, tự nhiên phải nắm rõ các nguyên liệu tự nhiên như Berry như lòng bàn tay.

Lục Dã hài lòng gật đầu.

Giờ đi mua Berry, cũng sẽ không bị chủ tiệm lừa nữa! ...

Ảnh hưởng của Con đường Vinh Quang vẫn không ngừng lan rộng.

Lục Dã trở thành Champion mới của Johto, gây chấn động không nhỏ ở khắp mọi nơi.

Nhưng chỉ có Chủ tịch Đường, cựu Champion và vài người khác biết.

Đơn từ chức và tuyên bố nghỉ hưu của Lục Dã, đã chính thức được đệ trình...

Cựu Champion vẻ mặt ngơ ngác.

Tôi vừa mới nhậm chức, giờ lại sắp thành cựu rồi à?

Nhưng phần thưởng của Con đường Vinh Quang, vẫn phải phát.

Với việc Lục Dã đã sở hữu một Cánh Cầu Vồng, phần thưởng ban đầu đã được đổi thành một cụm tàn tro nguyên thủy trong chậu bạc Thánh Hỏa.

Cụm tàn tro này được mệnh danh là 【Thánh Hỏa 】, gần giống với cổ xưa, có hình dáng là những chiếc lông vũ vàng rực cháy.

Pokémon hệ Lửa có thể hấp thụ 【Thánh Hỏa 】, mượn Sinh Lực để cường hóa thể chất và thể năng của bản thân.

Arcanine trước đó đã được Entei chia sẻ một cụm tàn tro, nhưng 【Thánh Hỏa 】không bao giờ là đủ.

Khi mạnh hơn, Arcanine thậm chí còn có cơ hội nắm giữ chiêu thức 「Thánh Hỏa 」của Ho-Oh và Entei.

Arcanine trong truyền thuyết của Johto, chính nhờ chiêu thức 「Thánh Hỏa 」mà bước vào lãnh địa 'Huyền Thoại Chiến Đấu'.

Sau đó, chính là thử thách của Ho-Oh.

Champion vượt qua thử thách của Ho-Oh, sẽ nhận được ban phước của Ho-Oh, và mỗi người một khác.

Nghe nói có người từng nhận được Than củi được Thánh Hỏa ban phước, Cánh Cầu Vồng, thậm chí là dung nhan trường cửu.

Mục tiêu của Thầy Lục rất đơn giản.

Nếu may mắn lọt qua được... tôi chỉ cần 【Tro Thánh 】là đủ rồi! 【Tro Thánh 】được mệnh danh là 'Siêu Thảo Hồi Sinh', có thể khiến toàn bộ Pokémon đang hấp hối hồi phục toàn bộ HP!

Ho-Oh từng rải Tro Thánh lấp lánh như Cầu Vồng, giúp Entei, Raikou, Suicune hồi sinh.

Trong bản điện ảnh thậm chí còn hồi sinh cả Satoshi...

đủ thấy thể chất của Satoshi, cùng đẳng cấp với Bộ ba Thú Huyền Thoại, thậm chí có thể một địch ba! (Nhầm lẫn) Bản chất của Tro Thánh trong cài đặt vẫn chưa được tiết lộ, Lục Dã đoán rằng đó là tro tàn còn lại sau khi Ho-Oh đốt cháy Cánh Cầu Vồng của mình bằng 「Thánh Hỏa 」.

Đốt cháy bản thân, hóa thành tro tàn, rồi lại tái sinh từ tro tàn——điều này hoàn toàn tương ứng với thiết lập 'bất tử' của Ho-Oh. 【Cánh Cầu Vồng 】cũng không phải là lông vũ tùy tiện nào trên người Ho-Oh, ngay cả đối với Ho-Oh mà nói, cũng là hiếm có và quý giá.

Thử thách của Ho-Oh, sẽ bắt đầu sau ba ngày.

Trong thời gian này, dưới sự đồng ý, Thầy Lục đã đưa Cynthia và hai ông bà bố mẹ gặp mặt. "Cô ấy cũng đã gặp bà nội rồi, nên lần này chắc cũng không thành vấn đề gì..." Cynthia đỏ mặt nghĩ.

Lúc đầu gặp mặt, hai ông bà bố mẹ ngây người một lúc lâu, kéo vào bếp hỏi han, mới biết đúng là Cynthia bản thân.

Ba người túm tụm trong bếp bàn luận.

Cynthia ngồi trên ghế sofa, lặng lẽ uống trà, hiếm khi thấy cô ấy lúng túng.

Sau khi nghe Lục Dã kể lại, những trải nghiệm được thêm thắt một cách nghệ thuật.

Hai ông bà bố mẹ liền đập bàn đồng ý mối hôn sự này, hỏi dồn khi nào sẽ gặp mặt thông gia, sớm ngày kết giao thông gia.

Kế hoạch cầu hôn của Lục Dã định ở Alola, lúc này còn chưa viết kịch bản xong, nên úp úp mở mở.

Hai ông bà bố mẹ nhìn anh 'giận vì con không chịu tiến tới', ra lệnh Lục Dã tối nay không được ngủ ở nhà, phải đưa Cynthia ra ngoài...

Pokémon thì có thể ở lại.

Mẹ Lương Phương nửa năm không gặp Gengar, nhớ nó lắm.

Lục Dã đã lên kế hoạch cho cuộc sống hàng ngày sau khi nghỉ hưu khỏi vị trí Champion——mở tiệm ở thành phố Lumiose.

Đợi khi cả hai bên đều rảnh, mời Cynthia đi du lịch Alola... nhân tiện cầu hôn!

Xét thấy cuối năm là Lumiose Conference rồi.

Năm nay vẫn còn cơ hội, xem trực tiếp Greninja Hiện tượng Gắn kết của Satoshi...

Thầy Lục thầm nghiến răng.

Nếu không đánh lại, thì cứ bắt thằng nhóc này bỏ game, xóa tài khoản chơi lại là xong!

Ngày 20 tháng 10, thứ Tư.

Thử thách của Ho-Oh, chính thức bắt đầu.

Với việc thử thách này không quá khó đối với Lục Dã, Cynthia đã

về lại Liên Minh Sinnoh trước.

Sáng sớm tinh mơ, chỉnh trang sẵn sàng, Thầy Lục đến dãy núi được mệnh danh là 'núi Thiên Thanh'.

Dãy núi mà Ho-Oh bay lượn qua, sẽ khiến đá núi phát ra ánh sáng xanh biếc, được gọi chung là 'núi Thiên Thanh'.

Có câu hát làm chứng: "Núi xanh đợi khói mưa..." (Nhầm lẫn) Sương sớm lạnh lẽo, hơi thở phả ra khói trắng.

Lục Dã lấy ra bông hoa nhỏ màu đen được chăm sóc cẩn thận...

đây là món quà mà Marshadow đã tặng mình khi chia tay ở biển Gracidea. "Sứ giả của Ho-Oh sao." Lục Dã nhìn về phía dãy núi mây mù bao phủ ở đằng xa, con đường núi phát ra ánh sáng bình thường của đá xanh, lẩm bẩm: "Chắc hẳn, là Marshadow rồi..." Lục Dã cùng cựu Champion và Đường hội trưởng cùng đi.

Theo truyền thống, mỗi Champion vùng Johto đều có một cơ hội gặp Ho-Oh.

Người vượt qua thử thách của Marshadow sẽ được Ho-Oh ban thưởng.

Khi đến chân núi, Lục Dã hỏi cựu Champion đã nhận được gì từ Ho-Oh. "Một viên Heat Rock được Sacred Fire ban phúc." Cựu Champion đáp: "Rất hợp với Talonflame và Venusaur của tôi, nói chung là tôi khá hài lòng." Lục Dã ngạc nhiên: "Tôi còn tưởng ông chưa vượt qua thử thách của Marshadow chứ." Dù sao thì độ khó của "thử thách Lửa Hồng" ai cũng biết...

Hơn nữa, cựu Champion cũng chưa từng thể hiện gì trong trận chung kết mà!

Cựu Champion: "..." Thật là muốn chọc tức người khác mà! "Thử thách Lửa Hồng" chú trọng nhất là lòng dũng cảm, thiện lương và ý

chí kiên cường.

Về điểm này, cựu Champion – người lính già thường xuyên bị đánh bại và xuyên thủng – đúng là đã nuôi dưỡng được một ý chí quật cường.

Đường hội trưởng tiếp lời: "Champion, cậu thật sự đã cân nhắc kỹ chuyện giải nghệ chưa?" "Ông cứ gọi tên tôi là được." Lục Dã dừng một chút, gật đầu: "Tôi vẫn muốn tiếp tục cuộc hành trình cùng các đồng đội của mình." Red chọn giải nghệ vì chức Champion sẽ trói buộc việc trở nên mạnh mẽ của cậu ấy, ngoài ra còn có việc "chấn thương cổ tay" cần xem xét.

Steven thì vì, so với công việc Champion, cậu ấy lại say mê sưu tập đá quý hơn.

Đương nhiên, trong những thời khắc nguy cấp, bất kể có còn ở vị trí đó hay không, những Trainer này đều sẽ đứng ra, Lục lão sư cũng không ngoại lệ.

Chỉ là anh sẽ lẳng lặng ghi nợ "Hatcher" một khoản vào sổ thôi... "Tôi hiểu ý cậu, chỉ là, đáng tiếc..." Đường hội trưởng nhẹ nhàng lắc đầu, không nói thêm.

Cựu Champion nhướn mày.

Hội trưởng, tôi cứ thấy lời ông nói có ẩn ý gì đó! "Khụ!" Cựu Champion ho mạnh một tiếng, trầm giọng nói: "Giả sử cậu giải nghệ, thì giải World Tournament năm sau, cậu vẫn giữ danh hiệu Champion và suất hạt giống." Lục Dã ngớ người: "Chuyện này là sao?" "Trainer cấp Champion có thể trực tiếp tiến vào vòng Master Ball của World Championship.

Lấy Steven Stone làm ví dụ, cậu ta hiện tại thuộc vị trí thứ tư của Masters Eight, danh hiệu vẫn là Champion vùng Hoenn." Đường hội

trưởng giải thích.

Tâm trạng Lục Dã có chút vi diệu.

World Tournament à...

đó sẽ là một bữa tiệc chiến đấu nơi các Champion và thậm chí cả những Battle Legend tham gia.

Chương 729

Cũng không phải sợ thua, chủ yếu là tham gia dễ khiến Pokémon rơi vào trạng thái "tần tử", mà tôi cũng không cần dựa vào xếp hạng để chứng minh bản thân nữa.

Nói cho cùng... ban đầu tôi có bao giờ nghĩ sẽ trở thành Trainer đâu!

Cuộc đời thật khó đoán, Lục Dã thở dài, tấm áo choàng Champion màu Oreburgh khiến lưng anh hơi lạnh.

Thôi kệ... hôm nay mình sẽ kiếm chút Sacred Ash từ Ho-Oh về.

Sau này dù có bị thương nặng thế nào, con người hay Pokémon, đều có thể dựa vào Sacred Ash mà kéo về từ cõi chết!

Ba người tiếp tục đi một lúc.

Đến chân núi, con đường xa xa uốn lượn lên cao, bị sương mù bao phủ, chỉ lộ ra ánh sáng lờ mờ của đá xanh. "Đây là núi Thiên Thanh, một trong những nơi Ho-Oh bay lượn và nghỉ ngơi." Đường hội trưởng nói: "Đến đây, Champion phải một mình tiến lên." Đường hội trưởng vẫn kiên trì gọi "Champion", Lục Dã cũng không ép, hỏi: "Sương mù dày thế này, vào núi lỡ lạc đường thì sao?" "Đó là trách nhiệm của vị sứ giả trong bóng tối đó." Đường hội trưởng giải thích: "Sau khi tôi và cựu Champion rời đi, sứ giả của Ho-Oh sẽ xuất hiện, dẫn dắt cậu tham gia thử thách Lửa Hồng, và chỉ đường đúng để lên núi." "Đừng tự ý xông vào sương mù, không có sự chỉ dẫn của sứ giả thì coi như đường chết!" Cựu Champion cảnh cáo.

Cậu ta từng hé nhìn sức mạnh của những Pokémon hoang dã trong sương mù giữa chừng "thử thách Lửa Hồng"...

Nidoking, Graveler, cực kỳ hung mãnh!

Nếu bị bao vây, Trainer rất có thể sẽ bị một loạt Hyper Beam đánh bay thẳng. "Xem ra vị sứ giả đó đúng là Marshadow rồi..." Lục Dã thầm nghĩ: "Nhưng tôi nhớ... tôi không phải đã vượt qua 'thử thách Lửa Hồng' rồi sao?" Nửa năm trước, khi du hành ở Sinnoh, Marshadow từng xuất hiện, dẫn dắt Lục lão sư tham gia "thử thách Lửa Hồng".

Nội dung thử thách là [Bình ổn Giratina đang nổi giận, cứu lấy sông băng của Reverse World].

Độ khó này đúng là cấp SSS địa ngục!

So với nó, "thử thách Lửa Hồng" của mấy đời Champion Johto trước đây chỉ là chuyện nhỏ.

Lục Dã trầm ngâm một lát.

Lần này đến núi Thiên Thanh, lẽ nào còn phải thi lại lần nữa?

Đúng lúc này, túi áo trong ngực anh khẽ nóng lên, tỏa ra ánh sáng đỏ.

Cựu Champion há hốc miệng: "Lục lão sư... ngực cậu đang phát sáng!" Lục Dã đầy vạch đen trên trán, lấy ra vật phát sáng trong túi, một chiếc Rainbow Wing.

Rainbow Wing tỏa ra ánh sáng rực rỡ như cầu vồng.

Dưới ánh mắt kinh ngạc của cựu Champion và Đường hội trưởng.

Ánh sáng kéo dài ra một con đường mờ ảo, hệt như bản đồ chỉ dẫn, xuyên qua sương mù, dẫn về phía xa của con đường núi. "Rainbow Wing!" Đường hội trưởng từng nghe nói Lục Dã sở hữu loại Item truyền thuyết này, nhưng khi tận mắt chứng kiến, ông vẫn

không khỏi ngạc nhiên. "Nó hình như có thể trực tiếp đưa cậu lên đỉnh núi... không cần phải thi lại nữa!" Cựu Champion không thể tin nổi.

Tại sao chứ... chẳng lẽ chỉ vì cậu ta đẹp trai hơn mình, Ho-Oh thấy cậu ta đẹp hơn à?

Lục Dã cúi đầu nhìn Rainbow Wing, lòng bàn tay dâng lên ánh sáng xanh, tiện tay dùng một phát Aura.

Rainbow Wing: (*^▽^*) Trong nháy mắt, con đường chỉ dẫn trở nên sáng rõ hơn một chút, hệt như hệ thống định vị tự động, tránh mọi khu vực nguy hiểm trong sương mù, trực tiếp đưa thẳng đến Ho-Oh!

Lục Dã mặt mày quái lạ.

Nó hình như rất sốt ruột muốn tôi vặt lông Ho-Oh vậy...

Cái thứ này thật sự tượng trưng cho lòng dũng cảm và thiện lương của 'Anh hùng Lửa Hồng' sao?

Sao tôi cứ thấy cái lông vũ này nhìn thì phát sáng, nhưng bên trong đã đen kịt hết rồi!

Trong bóng tối.

Marshadow, sau bao ngày xa cách, lén lút ẩn mình trong bóng, từ xa quan sát người bạn cũ.

Nó vẫn nhớ lời tạm biệt khi chia ly. 'Chắc chắn sẽ gặp lại.' Lục Dã mỉm cười nói.

Sự cảm động chưa kéo dài bao lâu, chiếc Rainbow Wing này đã khiến Marshadow kinh ngạc tột độ. "Ma hạ!

ш(゜Д゜ш)" Cái Rainbow Wing này... cũng quá là có cá tính rồi!

Vừa nhìn đã biết là ở cạnh Lục Dã lâu quá, bị đồng hóa hoàn toàn, nhìn thì rực rỡ sắc màu, nhưng thực ra là màu đen! "Hai người cứ đi

trước đi." Lục Dã cầm Rainbow Wing, quay người cười nói: "Tôi đi rồi về ngay." Cựu Champion há hốc mồm, nhìn Đường hội trưởng đang ngơ ngác, cả hai cùng gật đầu.

Lục Dã cầm Rainbow Wing, đi trên con đường núi chìm trong sương mù.

Dưới ánh sáng đỏ rực, những tảng đá xanh tỏa ra ánh sáng yếu ớt, tạo thành một con đường chính xác.

Vốn dĩ, cần có Marshadow chỉ dẫn thì Champion Johto mới có thể gặp Ho-Oh.

Giờ khắc này, Lục lão sư sở hữu Rainbow Wing, coi như đã nhảy thẳng quy trình!

Marshadow không thể ở yên nữa, cái bóng nhảy nhót trên đá xanh, cuối cùng dừng lại trước mặt Lục Dã. "Ma hạ..." Một khối thân hình đen kịt từ từ trỗi dậy từ trong bóng tối, đôi mắt lấp lánh Ember, hai nắm đấm siết chặt, vẻ mặt nghiêm túc.

Sứ giả của Ho-Oh, Marshadow!

Sau nửa năm, hai người gặp lại.

Ánh mắt không né tránh, chỉ có lời chào hỏi thầm lặng.

Lục Dã và Marshadow với vẻ mặt nghiêm túc nhìn nhau ba giây, rồi anh mỉm cười, búng tay.

Cái bóng dưới chân đột nhiên tách làm đôi, một khối biến thành Darkrai, một khối biến thành Gengar.

Hai Pokémon từ từ trỗi dậy từ trong bóng tối, Darkrai khoanh tay khẽ gật đầu chào Marshadow, như lời chào hỏi giữa những người đồng đội tạm thời. "Ghos~!" Gengar nhe răng, hào sảng chào hỏi.

Chào, lâu rồi không gặp~! "Ma hạ..." Marshadow cứng cổ, gật

đầu.

Ừm... lâu rồi không gặp.

Ngay sau đó, Marshadow nhìn chăm chú vào chàng trai tóc đen.

Sau lưng anh có thêm một tấm áo choàng màu Oreburgh, tượng trưng cho thân phận Champion.

Điều này có nghĩa là anh đã trở thành League Champion... và định gặp mặt Ho-Oh đại nhân!

Hô...

Marshadow thở ra một hơi thật sâu, ánh mắt lấp lánh Ember, cơ thể phát ra lửa vàng, đầu phát ra ánh sáng xanh. "Ma hạ!" Marshadow vào thế quyền anh, hướng Lục Dã khiêu chiến.

Hãy đấu với tôi đi!

Tôi sẽ không dễ dàng cho cậu vượt qua thử thách để gặp Ho-Oh đại nhân đâu!

Lục Dã thò tay vào túi áo trong. "Ma hạ!!" Đừng hòng lấy PokéBall ra! "Xoẹt" một tiếng, Marshadow di chuyển, nhanh chóng lướt đến trước mặt Lục Dã, vung ra nắm đấm nhỏ đen kịt!

Áo choàng của Lục Dã bay phần phật về phía sau theo luồng quyền phong, mái tóc đen tung bay, ánh mắt anh không hề né tránh, mỉm cười nhìn nắm đấm của Marshadow.

Nắm đấm chỉ còn cách gang tấc, đồng tử Lục Dã trong veo, không hề có nỗi sợ hãi, chỉ có một chút mừng rỡ khi gặp lại sau bao ngày xa cách.

Bởi vì anh biết, Marshadow sẽ không làm hại mình.

Anh tin chắc điều đó, chỉ cần đối xử chân thành với Pokémon, đối phương sẽ đáp lại. "Ma hạ..." Giọng Marshadow yếu dần, ánh mắt có

chút lay động.

Cúi mắt xuống, Marshadow nhìn lòng bàn tay Lục Dã, trong đó nắm một bông hoa nhỏ đen kịt, khô héo và yếu ớt.

Hoa đó là Gracidea, mang ý nghĩa "cảm ơn".

Khi chia tay, Marshadow đã tặng bông hoa này cho Lục Dã, và bất cứ vật thể nào Marshadow chạm vào đều sẽ bị bóng tối bao phủ, trở nên đen kịt.

Ngay cả Rainbow Wing, khi bị Marshadow nắm trong tay, cũng sẽ đen kịt không ánh sáng, trở thành vũ khí để nó chế ngự kẻ địch. "Ma hạ..." Marshadow không ngờ Lục Dã lại giữ lại bông hoa nhỏ đó...

Ban đầu nó chỉ tiện tay tặng thôi... vì nó chẳng có gì, đành tiện tay hái một bông Gracidea trong biển hoa tặng cho Lục Dã. "Của ai về nấy... không, tôi tặng lại cho cậu lần nữa." Lục Dã mỉm cười nói. "Ma hạ..." Marshadow lùi lại một bước, im lặng nhìn Lục Dã.

Một lúc sau, nó quay người, hệt như một giám khảo nghiêm khắc.

Cậu, lòng dũng cảm của cậu đã vượt qua thử thách...

Bây giờ, hãy đi cùng tôi gặp Ho-Oh đại nhân đi. "Ghos~" Gengar đứng ngoài sân theo dõi, vui vẻ vỗ tay nhỏ.

Darkrai khoanh tay, trầm ngâm: "Thử thách này căn bản không nghiêm túc chút nào..." Lục Dã đi phía sau Marshadow, tò mò hỏi: "Tôi không phải đã vượt qua thử thách lần trước rồi sao, Marshadow?" Telepathy của Marshadow vang lên, giọng nói nhàn nhạt của cậu bé. "Lần trước là lần trước, lần này lại có quy tắc mới rồi." "Quy tắc do ai đặt ra?" "Đương nhiên là do tôi đặt, thế nên cậu đã vượt qua rồi." Marshadow hừ một tiếng.

Lục Dã: "..." Đây không phải đi cửa sau hay quan hệ đâu...

đây là Bond! "Tôi còn chưa hỏi cậu đâu." Marshadow nghi ngờ nói: "Rainbow Wing của cậu... tại sao lại biến thành thế này?" "À, cậu nói cái này à." Lục Dã lắc lắc chiếc Rainbow Wing trong tay, nói: "Có lẽ nó khá giống tôi." Khi đấu Battle phân biệt giới tính, có khi còn lôi Rainbow Wing ra, hét to 'Flash!' để làm mù đối thủ.

Hoặc kích hoạt 'lông chổi Rainbow Wing', phá hủy mọi bẫy phép thuật trên sân đối phương. (Ngộ) Đây chính là một trăm cách dùng của 'Rainbow Wing'!

Rainbow Wing: "..." Có Aura thì mọi chuyện đều dễ nói.

Marshadow: "..." Tôi nhớ ra rồi, đây là chiếc lông vũ mà Ho-Oh đại nhân bị vua Potelantis phản bội, lấy đi khi xưa.

Dù là sức mạnh nguyên bản của Ho-Oh đại nhân... nhưng bản thân nó cũng là một "nội gián" già dặn rồi!

Marshadow lại nhìn Lục Dã đang cầm Rainbow Wing, thầm gật đầu.

Chẳng trách lại giống anh ta đến thế!

Rainbow Wing của Lục lão sư, đến từ "tàn tích vương quốc Potelantis", chính là vương quốc bị Ho-Oh trừng phạt đến diệt vong.

Nghĩ kỹ lại, có lẽ nguyên nhân bị trừng phạt là do nhà vua đã nhổ một cọng lông của Ho-Oh...

Satoshi cũng sở hữu một chiếc Rainbow Wing, cậu ấy nhặt được nó sau khi chứng kiến Ho-Oh.

Green cũng có một chiếc Rainbow Wing, đó là do Pryce dùng Sheer Force vặt từ trên người Ho-Oh xuống, rồi bị Green trộm đi.

Móc đỉnh, rụng lông, thợ chụp ảnh, Fearow Flash...

đó là những ấn tượng trực quan của Lục lão sư về Ho-Oh. "Tội

lỗi, tội lỗi." Lục Dã thầm niệm hai câu.

Lát nữa còn phải vặt thêm Sacred Ash của Ho-Oh nữa... không thể để nó nghe thấy Telepathy được!

Chương 730

Dưới sự dẫn dắt của Marshadow, Lục Dã xuyên qua sương mù, đến lưng chừng núi. "Bạn ơi, ăn kẹo không?" Lục Dã lắc lắc viên Pokéblock vàng trong tay. "Không ăn." Marshadow ngượng nghịu nói. "Ghos! (￣▽￣)~[]" Gengar đưa cho Marshadow một lon Coca Cola lạnh.

Dù đã vào thu, nhưng Coca Cola vẫn phải ướp lạnh mới ngon! "Ừm..." Lần này Marshadow không từ chối, lễ phép đưa hai tay ra nhận.

Lục Dã đút viên Pokéblock vàng trở lại hộp, đột nhiên nghe thấy giọng Darkrai u u bên tai. "Nó không ăn, tôi ăn." Lục Dã: "..." Cậu chú ý giữ hình tượng lạnh lùng của mình đi chứ!

Đến đỉnh núi, một tảng đá xanh khổng lồ ở phía xa hệt như một Hisui khổng lồ, ánh nắng xuyên qua những đám mây dày đặc, chiếu xuống tảng đá, tỏa sáng rực rỡ, tinh khiết như ngọc. "Cứ từ từ đi qua đi." Marshadow chỉ về phía trước: "Ho-Oh đại nhân sẽ nhìn thấy nội tâm của cậu." Sắc mặt Lục lão sư lập tức trở nên vi diệu. "Cậu đang sợ à?" Marshadow ngạc nhiên. "Hả?

Lục nhà tôi đường đường chính chính, sợ cái gì mà sợ chứ— Gengar mở đường!" Darkrai ngẩng đầu nhìn những đám mây đen, rồi lại nhìn bóng lưng Lục Dã.

Thật lo lắng anh ta sẽ bị Ho-Oh giáng một đạo sét đánh xuống quá...

Lục lão sư và Gengar với Khinh Công, sát cánh đi về phía tảng đá xanh khổng lồ.

Ngay khoảnh khắc đặt chân lên con đường, đồng tử Lục Dã co rút

lại, những tảng đá xanh dưới chân như đang hô hấp, tỏa ra những mạch phát sáng.

Trước mắt anh hiện ra một thước phim quay chậm, từng cảnh tượng quá khứ lướt qua, như thể một quay phim đang xem lại đoạn băng.

Giả sử hai đầu cân đại diện cho thiện và ác, thì đầu ác không ngừng rơi xuống, với những hình ảnh như sau: "Minimize, Minimize!

Chansey dùng Minimize!" "Spikes, Toxic Spikes, Whirlwind, một hơi thành công!" "Trick Room!!" "Ally Switch, đánh không trúng, có tức không?" "Đây không phải là bắt nạt trẻ con sao? (Mặt gian xảo)" Lục Dã trán lấm tấm mồ hôi lạnh.

Đệt, tôi nhìn còn muốn đánh người nữa là!

Cái này cũng quá bẩn rồi!

Nhưng ở đầu thiện kia, lại được thêm một con mã nặng trịch. "Mega Rayquaza, Dragon Ascent!!" "Blastoise, toàn lực, Hydro Cannon!!" "Lý tưởng của tôi... là kết hôn với Cynthia." "Arceus, tôi đến để đàm phán!" Lục Dã đang thưởng thức những cảnh tượng chiến đấu nổi tiếng của mình với các Legendary Beast, thỉnh thoảng gật gù, thì thước phim đột nhiên tối đen màn hình. "Chuyện gì vậy?" Lục Dã ngơ ngác: "Sắp đánh Arceus rồi, mau tiếp tục đi chứ." Ho-Oh trong tầng mây, trán lấm tấm mồ hôi lạnh.

Không cần xem nữa đâu...

Tôi lo mình sẽ thấy lịch sử đen tối, rồi Arceus lại gây phiền phức cho tôi...

Vị 'Anh hùng Lửa Hồng' đời này, thật sự rất độc đáo.

Rõ ràng lòng còn đen hơn cả mặt, nhưng lại sở hữu lòng dũng cảm và niềm tin rực lửa!

Đôi mắt trang nghiêm của Ho-Oh nhìn chằm chằm Marshadow.

Marshadow dang tay, ý bảo không liên quan đến nó, là Rainbow Wing tự ý nhận anh ta trước.

Rainbow Wing: mi ˚ Д ˚ sam Ho-Oh nhìn chiếc Rainbow Wing có vẻ quen thuộc này, hồi tưởng lại chuyện bị vua Potelantis phản bội, mông nó vẫn còn hơi đau, không khỏi 'xì' một tiếng hít khí lạnh.

Chính là thằng nhóc này, đã đưa sứ giả của Arceus đến đây sao?

Rainbow Wing âm thầm phát sáng: (◐_◑) Lúc này, chỉ cần phát sáng là được rồi...

Lục Dã ở trong bóng tối trống rỗng, phía trước đột nhiên xuất hiện ánh sáng, vầng sáng không ngừng mở rộng, ánh hồng chói lọi bao phủ lấy anh.

Má anh có cảm giác nhớp nháp, mở mắt ra nhìn, Gengar đang dùng chiếc lưỡi dài liếm mình. "Ghos~(*⊙~⊙)" Lục Dã xoa xoa đầu Gengar, bỏ qua trạng thái tê liệt, ngước mắt nhìn tảng đá Hisui phía trước.

Ánh hồng rực rỡ chiếu xuống, Ho-Oh toàn thân tỏa ra vầng hào quang thần thánh, vương miện vàng óng, lông vũ lấp lánh bảy sắc cầu vồng dưới ánh nắng.

Pokémon truyền thuyết, sở hữu sức mạnh thần kỳ hồi sinh người đã khuất, Ho-Oh!!

Ho-Oh tĩnh lặng đậu trên tảng đá Hisui, ánh mắt ôn hòa nhìn tới, nhưng lại có chút tò mò và ngạc nhiên.

Nó nhìn thấy đa diện tính của nhân loại, trốn tránh khó khăn nhưng lại dũng cảm lao ra trước tai họa.

Anh ta không phải một 'Anh hùng Lửa Hồng' ưu tú, nhưng chắc

chắn là một Trainer xuất sắc. "Nhân loại." Telepathy với giọng nói ôn hòa và trung tính của Ho-Oh vang lên, "Quá khứ của ngươi, sóng gió trùng điệp." Lục Dã thần sắc phức tạp.

Hậu vận của tôi, bầm dập khắp nơi! "Vì tôi là sứ giả của Arceus, nên khi cần thiết không thể khoanh tay đứng nhìn." Lục Dã nói.

Ho-Oh mỉm cười: "Ngươi cũng là The Wave Hero được Cây Thế Giới thừa nhận, điều này trong nhận thức của ta, vẫn là lần đầu tiên." Lục Dã hơi sững sờ.

Satoshi chẳng phải cũng vậy sao...

à, Satoshi không phải sứ giả của Arceus, mà là sứ giả của sinh vật phép thuật điện. "Ngươi đã vượt qua thử thách Lửa Hồng, lại là một Champion hội tụ lòng dũng cảm và trí tuệ của nhân loại." Ho-Oh hỏi: "Vậy, ngươi muốn nhận được gì từ ta?" Lục Dã và Ho-Oh nhìn nhau với ánh mắt đầy ẩn ý.

Thực tế, Ho-Oh nhiều lần bị con người phản bội, cực kỳ thiếu tin tưởng vào nhân loại.

Bell Tower, vương quốc Potelantis, đều bị hủy diệt do Ho-Oh giáng trừng phạt.

Trong mấy trăm năm kể từ sự kiện Bell Tower, chỉ có một nhân loại duy nhất được Ho-Oh ưu ái, đó chính là Satoshi.

Rainbow Wing của Lục Dã không phải do Ho-Oh chủ động ban tặng, việc để Lục Dã tham gia "thử thách Lửa Hồng" cũng không phải ý định ban đầu của Ho-Oh.

Nhưng mọi chuyện đã rồi, anh ta không chỉ cứu sông băng, mà còn trở thành Champion Johto...

Không thể không thừa nhận, đây là một 'Anh hùng Lửa Hồng' kém giống dũng sĩ nhất.

Ho-Oh cũng sẽ thực hiện lời hứa của mình, ban thưởng cho anh ta hết mức có thể.

Lục Dã từ từ nhếch mép, để lộ hàm răng trắng bóng, nụ cười rạng rỡ.

Gengar bên cạnh cũng nhe răng, nở một nụ cười âm u.

Không hiểu sao, Ho-Oh lại không khỏi rùng mình. "Nếu có thể, tôi muốn Sacred Ash, xin đấy!" Lục Dã cười nói. "Ghos Ghos~" Gengar phụ họa, cười hắc hắc.

Một phần không chê ít, hai phần không chê nhiều~ kekeke!

Sacred Ash là tro bụi còn lại sau khi dùng Sacred Fire đốt lông vũ, ẩn chứa sức mạnh hồi sinh nguyên bản của Ho-Oh, cực kỳ quý giá ngay cả đối với Ho-Oh.

Hai phần Sacred Ash trước đây của nó, lần lượt được dùng để hồi sinh Trio-Beast và Satoshi.

Và bây giờ, Lục Dã vừa mở miệng đã đòi Sacred Ash!

Ho-Oh: "..." Nhân loại, gan to thật!

Nhưng vừa nghĩ lại những cảnh tượng đã "xem trộm" vừa rồi, Ho-Oh lại yếu thế đi.

Ngay cả Arceus còn đồng ý điều kiện của anh ta.

Sacred Ash cũng không phải không thể thương lượng mà...

Marshadow nhìn Ho-Oh đang lộ vẻ suy tư, vô cùng chấn động.

Ho-Oh đại nhân... vậy mà thật sự đang xem xét đề nghị của tên này sao!?

Ban đầu nó còn nghĩ sự vô lễ của Lục Dã sẽ chọc giận Ho-Oh, Marshadow còn định cứu anh ta khỏi Sacred Fire, coi như trả ơn.

Giờ nhìn lại, Marshadow thở phào một hơi.

Ho-Oh nhắm mắt lại, dùng Future Sight để suy đoán nhân quả của việc ban tặng Sacred Ash.

Nhưng trên người Lục Dã lại bao phủ "Jewelrite" của Arceus, vượt qua cả thời gian và không gian, khiến Ho-Oh khó lòng đưa ra quyết định.

Một lúc sau, Ho-Oh quyết định không đi theo vết xe đổ của các vị thần khác. "Ta, sẵn lòng ban cho ngươi Sacred Ash." Ho-Oh vỗ cánh Dual Wingbeat, rắc xuống ánh sáng lấp lánh, ánh mắt sắc bén. "Và, ta sẽ ban Sacred Fire cho ngươi, Anh hùng Lửa Hồng." Lục Dã thần sắc ngạc nhiên.

Ho-Oh từ khi nào lại hào phóng đến vậy? "Đương nhiên, có điều kiện." Ho-Oh ánh mắt lộ vẻ ngạo mạn: "Pokémon được ban Sacred Fire, nhất định phải chịu đựng được sức mạnh của ngọn lửa này, sở hữu lòng dũng cảm vô úy và trái tim nhiệt thành, mới không bị Sacred Fire nuốt chửng!" "Nếu nó không thể chịu được sự thiêu đốt của Sacred Fire." Ho-Oh lạnh lùng nói, "Ta sẽ dùng Sacred Ash hồi sinh nó, và mời ngươi rời đi...

Anh hùng Lửa Hồng." Lục Dã trầm ngâm một lát.

Có hai kết quả.

Thứ nhất, Sacred Ash bị tiêu hao, vô công mà về.

Thứ hai, Pokémon chịu đựng và nắm giữ Sacred Fire, Lục Dã mang Sacred Ash rời đi.

PokéBall bắt đầu lay động, các nhóc con đều tự nguyện xin ứng chiến, cố gắng thử thách "Sacred Fire". "Ghos! (✧◡✧)" Gengar xoa tay múa chân.

Xem tôi ném nó vào Reverse World đây! "Bố y! (# ` mãnh ´)"

Sylveon nhe răng nanh nhỏ.

Em dùng Pixie Plate, nảy nó lại! "Quạc! (´ᴥ̣ᴥ̣)σ)" Áp Áp (Sirfetch'd) rớt lệ.

Nổi giận, chị cả xin đừng nổi giận!

Lục Dã hít sâu một hơi.

Điều kiện cực kỳ hấp dẫn.

Dù thế nào mình cũng không thiệt, thậm chí còn có hy vọng lấy được một trong những Item quý giá nhất là Sacred Ash.

Nhưng mà.

Ngay khi Marshadow và Ho-Oh đều nghĩ Lục lão sư sẽ đồng ý. "Tôi từ chối." Lục Dã ánh mắt ngưng trọng: "Lục nhà tôi, sẽ không vì bản thân mà để Pokémon mạo hiểm tính mạng." Gió nhẹ thổi đến, lướt qua tấm áo choàng Champion màu Oreburgh.

Marshadow nhìn chằm chằm bóng lưng phía trước, ánh mắt lay động.

Ho-Oh ánh mắt thoáng qua một tia ngạc nhiên.

Trainer cuối cùng nói như vậy, vì bảo vệ Pikachu, đã phải trả giá bằng cả sinh mạng... "Vậy Pokémon của ngươi thì sao." Ho-Oh bình tĩnh hỏi: "Liệu chúng có quyết tâm hy sinh bản thân vì Trainer không?" "Ma hạ..." Marshadow khẽ gọi, mặt nhỏ cúi gằm.

Đừng nói nữa...

Ho-Oh đại nhân...

Lục Dã ngẩng đầu, đối mặt với Ho-Oh không thể nhìn thẳng, bình tĩnh nói: "Tôi phải đi rồi, Ho-Oh." Ho-Oh rơi vào im lặng.

Điều này khiến nó nhớ lại thiếu niên nhân loại kia.

Cậu ấy và Pikachu, hòa làm một, hy sinh vô vị lợi...

Ngay cả đối với Ho-Oh, bỏ lỡ Lục Dã, vị 'Anh hùng Lửa Hồng' này, vẫn cực kỳ đáng tiếc.

Lục Dã quay người, từ từ đi về con đường ban đầu, nhưng trên ba vách đá lại xuất hiện ba cái bóng đen.

Chúng im lặng nhìn chằm chằm Lục Dã, lông tóc bay phấp phới.

Đội hộ vệ Ho-Oh.

Entei, Raikou, Suicune. "Cái này là ý gì?" Lục Dã cau mày.

Chương 731

"Lục Dã... ta hối hận về những gì đã nói." Ho-Oh vậy mà lại hạ thấp vương miện vàng kiêu ngạo của mình, dùng giọng điệu bình đẳng, từ từ nói: "Ngươi sở hữu phẩm cách và niềm tin kiên định để trở thành Anh hùng Lửa Hồng." Trước mặt Lục Dã, một chiếc lông vũ bảy sắc cầu vồng của Ho-Oh từ từ bay lên, bắt đầu bốc cháy dưới ánh mắt của Ho-Oh.

Sacred Ash bay lượn trong gió, thổi lên một trận gió bắc.

Gió bắc tụ Sacred Ash thành một đống, rơi vào một chiếc lá rộng.

Suicune, thần gió bắc, lướt đến trước mặt Lục Dã, dùng sợi ruy băng đưa chiếc lá đã gói kỹ.

Lục Dã hơi sững sờ, theo bản năng nhận lấy Sacred Ash.

Suicune lạnh lùng liếc nhìn Lục Dã, rồi xoay người bước đi.

Lục Dã bĩu môi.

Suicune cậu đừng có kiêu căng, vài năm nữa cậu sẽ mất hết thể diện thôi!

Giọng Ho-Oh truyền đến từ phía sau. "Ta lấy danh nghĩa Ho-Oh thề, Sacred Fire sẽ không làm hại Pokémon của ngươi, và... ta sẽ tặng Sacred Ash cho ngươi." Lục Dã quay người, nhìn Ho-Oh, thấy nó từ từ nói: "Nếu ta không lầm, Arcanine của ngươi, vừa hay cần Sacred Fire." Lòng dũng cảm vô úy... trái tim nhiệt thành...

Lục Dã nhớ lại yêu cầu của Ho-Oh, cúi đầu nhìn Luxury Ball.

Arcanine trong Luxury Ball, lộ ra nụ cười tinh ranh. "Gao ô!

ᘓ(• p •)ᘐ" Tốt quá rồi, giờ mình cũng có thể dùng chiêu Signature

Move rồi!

Cũng đúng... không thể thiên vị được, đây đối với Arcanine cũng là một cơ hội quý giá.

Lục Dã bất đắc dĩ cười một tiếng, ném Luxury Ball ra, nói: "Nhờ cậu đấy, Arcanine!" "Gao ô!!" Vừa xuất hiện, Arcanine ngẩng đầu hú dài, bộ lông màu nâu óng ả bay phấp phới trong gió, lấp lánh ánh lửa.

Ánh mắt Entei thoáng qua một tia hồi ức.

Thằng nhóc năm trước từng gặp, đã trưởng thành đến mức này rồi sao...

Ánh mắt sắc bén của Ho-Oh âm thầm lấp lánh.

Trainer Johto gần đây nhất dẫn Arcanine đến gặp ta, đã là mấy trăm năm trước rồi nhỉ.

Arcanine khi đó, lông còn dài hơn, thậm chí còn mang hệ Đá...

Xoẹt!

Ho-Oh vỗ cánh Dual Wingbeat bảy sắc cầu vồng, một ngọn lửa trắng thánh khiết bốc cháy trong gió, bay về phía Arcanine.

Trong nháy mắt, bộ lông nâu của Arcanine bốc cháy ngọn lửa trắng, oai phong gầm thét: "Gao ô!!!" Lục Dã dùng Aura kiểm tra, xác định trạng thái của Arcanine tốt, mới yên lòng.

Mà nói đi thì phải nói lại, Sacred Fire vậy mà lại có màu trắng.

Fusion Flare thì lại màu xanh lam.

Lục Dã vuốt cằm.

Cảm giác thôn phệ dị hỏa này là sao chứ!

Sacred Fire tuôn trào, ánh nắng từ tầng mây chiếu xuống Arcanine, thần quang liên tục hồi phục HP của nó.

Trong thời gian ngắn, cấp độ của Arcanine đang không ngừng tăng lên, xem chừng sắp đạt đến đỉnh cao Champion!

Lục Dã thần sắc ngạc nhiên.

Sacred Fire này, còn hiệu quả hơn cả kẹo kỳ lạ nữa!

Ho-Oh lộ ra một tia vui mừng.

Ta có dự cảm... chẳng bao lâu nữa, tất cả mọi người sẽ bị cuốn vào thảm họa Pokedollar dị thứ nguyên.

Ta không thể can thiệp... nhưng ngươi là sứ giả của Arceus, The Wave Hero của Cây Thế Giới, Anh hùng Lửa Hồng!

Đối mặt với Pokémon truyền thuyết, ngươi có lý lịch ưu tú, kinh nghiệm xử lý phong phú!

Và Sacred Fire cùng Sacred Ash này, cũng là sự giúp đỡ duy nhất ta có thể ban cho ngươi...

Ho-Oh ôn hòa nhìn Lục Dã.

Đối mặt với tai họa Pokedollar dị thứ nguyên sắp tới—ngươi vẫn chưa thể lơ là cảnh giác đâu, Trainer! "Gao ô!!" Ngọn lửa trắng bốc cháy trên cơ thể Arcanine dần dần tắt.

Ánh nắng xuyên qua tầng mây, chiếu xuống Arcanine đang đứng thẳng, thân hình hùng vĩ, anh dũng phi thường.

Lục Dã liếc nhìn Entei phía sau, đánh giá từ trên xuống dưới, rồi lại thu ánh mắt về.

So với đại cẩu của mình, Entei đứng trên tảng đá phía sau còn có vẻ kém sắc hơn nhiều!

Ánh mắt của Lục lão sư đã đâm sâu vào Entei.

Entei: "..." Cậu có lịch sự không vậy, Trainer?

Entei và Arcanine cao gần bằng nhau, khoảng hai mét, Base Stat cũng không chênh lệch là bao.

Sau khi được Ho-Oh ban phúc, Arcanine với sức mạnh hiện tại, thậm chí còn mạnh hơn cả Entei, thần cấp hai—ai cũng biết, Entei được tặng biệt danh, Tiểu Arcanine! "Cảm giác thế nào?" Lục Dã vỗ vỗ cái đầu to lớn ấm áp của Arcanine. "Gao ô!" Arcanine thân mật dụi dụi lòng bàn tay anh, cái đuôi to lớn vẫy vẫy.

Cảm giác có thể chạy liên tục mười ngày mười đêm!

Lục Dã: "..." Chết tiệt... tôi đã bắt đầu suy nghĩ về phương án trang trí nhà mới rồi!

Sacred Fire đã cung cấp cho Arcanine một Life Force dồi dào, đồng thời đột phá cấp độ, và một lần nữa tăng cường HP của Arcanine.

Ngoài ra, Sacred Fire có tác dụng thiêu đốt kẻ địch, khiến chúng rơi vào trạng thái Burn.

Dùng cho bản thân, thì có thể dựa vào ngọn lửa trắng thánh khiết, đốt cháy độc tố, đông cứng, tê liệt và các trạng thái bất thường khác.

Sacred Fire đồng thời tăng cường cả công lẫn thủ, đồng thời cũng làm tăng ngân sách cho phương án xây nhà!

May mà chuyến này còn thu được Sacred Ash, không uổng công.

Lục Dã giơ chiếc Rainbow Wing phát sáng trong tay, lẳng lặng nhìn.

Lỡ Sacred Ash không đủ dùng, mình có thể sai đại cẩu dùng Sacred Fire đốt chiếc lông vũ này, làm ra Sacred Ash mới tinh không?

Rainbow Wing: o( )o Anh Hai, đừng động thủ, người nhà đấy! "Nghĩa vụ của ta đã hoàn thành." Ho-Oh thu lại Dual Wingbeat bảy sắc, đậu trên tảng đá Hisui, vương miện vàng lấp lánh ánh sáng, đôi

mắt như quầng đen nhìn Lục Dã, bình tĩnh nói: "Sacred Ash và Sacred Fire... hy vọng ngươi có thể sử dụng tốt hai sức mạnh này, Anh hùng Lửa Hồng." Lục Dã trầm ngâm một lát, nhìn chiếc lá đã gấp gọn trong tay, hỏi: "Sacred Ash dùng thế nào?

Pha trà uống à?" Pha trà...

Ho-Oh đầu nổi dấu ba chấm, không nói nên lời: "Dùng Aura của ngươi, điều động sức mạnh ẩn chứa trong Sacred Ash, có thể hồi sinh bất kỳ sinh mạng nhân loại hoặc Pokémon nào." "Chỉ giới hạn một người?" "Chỉ giới hạn một người." Lục Dã hơi tiếc nuối.

Anh còn tưởng có thể như trong game, một lần hồi sinh nhiều Pokémon đang nguy kịch.

Tuy nhiên, ít ra cũng có thêm một lá bài bảo mệnh.

Ngay cả khi Akin có làm màu đến mức nào... thì cũng có thể giữ lại một chiêu.

Lục Dã lấy Premier Ball ra, bảo Sirfetch'd dùng Grass Knot buộc chặt chiếc lá lại.

Sirfetch'd lãnh đạm liếc nhìn Ho-Oh đang tỏa sáng rực rỡ, hai chân cứng nhắc, cúi đầu dùng kiểu buộc hương liệu, thắt nút chiếc lá. "Quạc... (´ꈍᴗꈍ)σ)" Tại sao lại bắt tôi ra chứ~ Ho-Oh nhìn Sirfetch'd, dùng Future Sight nhìn thấy một hình ảnh mơ hồ, hơi ngạc nhiên.

Quả thật...

đó là một Pokémon sở hữu vận khí lớn.

Lục lão sư cất Sacred Ash đi, rồi lại thu Áp Áp (Sirfetch'd) đang co rúm vào Premier Ball, suy nghĩ về thiết lập "hồi sinh" của thế giới Pokémon.

Đúng như Akin đã nói, trên đời này không thiếu những Legendary

Beast có thể hồi sinh người đã khuất.

Arceus, Ho-Oh đều sở hữu sức mạnh hồi sinh được công nhận. "Chương đặc biệt: Gem" Celebi thay đổi dòng thời gian, hồi sinh Steven, Norman và những người khác, có nghi vấn nghịch lý, nhưng cũng không cần đào sâu.

Palkia và Dialga hợp lực cũng có thể đảo ngược Space-Time, hồi sinh nhân loại và Pokémon.

Sức mạnh của những Pokémon truyền thuyết này, chính là chỗ dựa để Akin không ngừng "làm màu" trên con đường tìm chết! "Không thể bị Akin lây nhiễm... lỡ chơi quá đà thì lại thành chơi thật." Lục Dã lẩm bẩm.

Sacred Fire và Sacred Ash đều được giao phó cho vị Anh hùng Lửa Hồng này, như sự giúp đỡ để ứng phó với tai họa.

Ho-Oh không nói thêm với Lục Dã nữa, vỗ đôi cánh Dual Wingbeat đỏ rực, bay lên bầu trời, cái đuôi rắc xuống ánh sáng lấp lánh, tạo thành một vòng Rainbow.

Lục Dã và Gengar đồng thời ngẩng đầu, ngước nhìn Rainbow. "Ghos..." Gengar phát ra tiếng tán thán.

Telepathy lúc nó rời đi, vang lên trong lòng đội hộ vệ Ho-Oh và Marshadow. "Đưa Anh hùng Lửa Hồng xuống núi đi." Marshadow ngước nhìn Ho-Oh trên bầu trời, rồi lại quay đầu nhìn Lục Dã và Arcanine của anh.

Thật khó tưởng tượng, anh ta vậy mà lại thật sự nhận được sự ban phúc của Ho-Oh, thậm chí Sacred Fire và Sacred Ash đều được ban cho anh ta!

Ngọn lửa trong mắt Marshadow lấp lánh, nó chìm vào suy tư.

Ho-Oh đại nhân làm vậy, nhất định có ý nghĩa sâu xa.

Có thể là để thể hiện thiện chí với liên minh, cũng có thể là để ứng phó với tai họa sắp tới... ...Gió bắc gào thét, sấm sét nổi lên, Heat Wave thổi qua.

Ba Holy Beast của đội hộ vệ Ho-Oh, từ từ đi trên con đường xuống núi của Lục Dã, mở đường cho anh.

Những Pokémon hoang dã mạnh mẽ của núi Thiên Thanh, e sợ uy nghiêm của Tam Holy Beast, ẩn mình trong sương mù không dám lên tiếng.

Lục Dã nhìn bóng lưng Trio-Beast, nhất thời cảm khái.

Không thể không nói, Suicune là Holy Beast đẹp nhất trong Trio-Beast, được xây dựng hình tượng hoàn thiện nhất trong manga và anime.

Có một Trainer tên Eusine đã tìm kiếm Suicune hơn mười năm mà không thu được gì.

Suicune trong chương đặc biệt còn đơn đấu với hơn mười Leader.

Nhưng trong anime, nó lại bị đánh bại bởi lưới đánh cá.

Chỉ có thể nói, biên kịch không hiểu về Pokémon, chứ đây không phải lỗi của Suicune.

Marshadow đi theo trong bóng của Lục Dã, im lặng.

Trong lòng bàn tay nó nắm chặt một bông Gracidea đen kịt, lại siết chặt hơn một chút.

Vừa nghĩ đến việc Lục Dã sắp rời đi, và rất khó gặp lại, Marshadow có một cảm xúc phức tạp.

Con người gọi đó là chia ly, buồn bã, mất mát.

Lục Dã đi phía trước, đột nhiên lên tiếng: "Cậu có nghỉ phép không, Marshadow?" "Ma hạ?" Marshadow ngơ ngác ngẩng đầu, rồi

khẽ gật đầu. "Vậy thì lúc nào rảnh, đến quán của tôi chơi nhé." Lục Dã cười nói: "Ở Lumiose City, Kalos, có thể cậu sẽ kết giao được những người bạn mới." "Nếu muốn định vị, Gengar chắc có thể dùng bóng tối chia sẻ cho cậu." "Ghos~(. ∀)no" Gengar xuất hiện phía sau vai Lục Dã, thò đầu ra.

Bạn mới...

Ngọn lửa trong mắt Marshadow lấp lánh, nó ngẩng cái đầu nhỏ đen kịt lên, cực kỳ nghiêm túc gật đầu. "Ma hạ!" Ừm, tôi sẽ đến! ...Chân núi Thiên Thanh.

Chương 732

"Cậu ta không nói đi rồi về ngay sao, sao mà lâu thế." Cựu Champion ngẩng đầu nhìn sương mù trên đỉnh núi, nói. "Có lẽ thử thách khá khó khăn.

Nhưng phần thưởng và rủi ro luôn tỷ lệ thuận với nhau." Đường hội trưởng phỏng đoán.

Đúng lúc này, con đường núi truyền đến một trận dị động, sấm sét ầm ầm.

Cựu Champion thần sắc cảnh giác, thò tay vào PokéBall, đột nhiên trợn tròn mắt.

Con đường núi phía xa, xuất hiện ba bóng hình đi song song.

Từ trái sang phải, lần lượt là Thần núi lửa Entei, Thần gió bắc Suicune, Thần sét Raikou!

Ba luồng sóng năng lượng mạnh mẽ thuộc các hệ khác nhau, hóa thành luồng khí lạnh lẽo, xua tan sương mù.

Cựu Champion ánh mắt ngưng trọng, trán lấm tấm mồ hôi lạnh.

Trio-Beast truyền thuyết, đội hộ vệ Ho-Oh!

Chết tiệt... mình khó mà đối phó cùng lúc với ba kẻ này! "Hình như chúng không có ác ý." Đường hội trưởng nheo mắt, nhận ra bóng hình phía sau Trio-Beast: "Kia là..." Một bóng người bước ra từ trong sương mù, Trio-Beast mở đường, bên cạnh có 'sứ giả của Ho-Oh' Marshadow đi theo.

Thể hiện rõ ràng phong thái của một Anh hùng Lửa Hồng!

Hai người đờ đẫn nhìn Lục Dã, cho đến khi anh đi đến trước mặt.

"Đường hội trưởng, cựu Champion." Lục Dã gọi: "Tôi đã hoàn thành thử thách rồi, đi thôi." Cựu Champion nuốt khan, dưới ánh mắt của Trio-Beast phía sau Lục Dã, cứng nhắc nói: "Vậy... ba vị này..." "À..." Lục Dã quay đầu nhìn phía sau, nói: "Mấy cậu không cần tiễn nữa đâu, về đi, giúp tôi nhắn Ho-Oh một câu cảm ơn." Trio-Beast ánh mắt lạnh lùng, khẽ gật đầu, thân hình phóng vụt về phía đá xanh, rồi biến mất trong sương mù.

Lúc chia ly, Entei trong lòng chua xót.

Hồi đó còn là mình chia sẻ Sacred Fire cho Arcanine của cậu ta, để trị thương.

Thoáng chốc, Arcanine được Ho-Oh đại nhân ban cho Sacred Fire, đến cả mình cũng khó mà thắng nó!

Thế sự khó lường!

Đứng ngây người một lúc lâu, cựu Champion và Đường hội trưởng mới nhận ra, ba Holy Beast này là do Ho-Oh chỉ thị, dẫn Lục Dã xuống núi.

Không chỉ là để chăm sóc sự an toàn cho anh, mà còn là thể hiện thành ý!

Cựu Champion: "..." Đáng ghét... rõ ràng đều là người thử thách, sao đãi ngộ lại khác nhau một trời một vực chứ! "Cậu đã nhận được gì?" Đường hội trưởng tò mò hỏi.

Lục Dã hào phóng nói: "Sự ban phúc của Ho-Oh dành cho Arcanine..." Lòng cựu Champion đã cân bằng lại không ít.

Chỉ là ban phúc, không có thưởng vật chất, còn chẳng bằng Heat Rock của mình...

Lục Dã tiếp tục nói: "Nó đã dạy Arcanine chiêu Sacred Fire." Cựu Champion: ???

Arcanine còn có thể học chiêu này sao?

Không đúng, Ho-Oh vậy mà lại sẵn lòng dạy chiêu này! "Ồ... thì ra là vậy... rất tốt!" Ánh mắt Đường hội trưởng thoáng qua một tia kích động khó che giấu.

Con Arcanine trong truyền thuyết cổ xưa của Johto, chính là được Ho-Oh ban cho Sacred Fire.

Sau gần ngàn năm, vậy mà thật sự có một Trainer, một lần nữa từ Ho-Oh lấy được Sacred Fire.

Đồng đội cũng là Pokémon truyền thuyết của Johto, Arcanine!

Điều này cũng có nghĩa là, chàng trai trẻ trước mặt... có hy vọng chinh phục danh hiệu 'Battle Legend' của thời đại này!

Một khi đã đạt được 'Battle Legend', việc có còn làm Champion hay không đã không còn quan trọng nữa.

Dù sao 'Battle Legend' cần được nhiều liên minh công nhận, là một danh hiệu danh dự.

Cho đến ngày nay, số lượng Trainer đạt được danh hiệu này chỉ đếm trên đầu ngón tay! "Thì ra là vậy." Đường hội trưởng nhìn Lục Dã đang xuất thần, suy tư: "Giải nghệ khỏi Champion, là để tốt hơn trong việc chinh phục lĩnh vực Legendary sao..." Lục Dã: "..." Có làm Champion hay không không quan trọng.

Đến lúc về quán cà phê, nghiên cứu hương vị kem mới rồi!

Ánh mắt Đường hội trưởng rực sáng.

Quả thật, anh ta có kinh nghiệm mạo hiểm ở nhiều liên minh, hơn nữa còn được Ho-Oh ban cho Sacred Fire.

Thay vì ở lại ngai vàng Champion, chi bằng như Red giải nghệ, tiếp tục cuộc hành trình.

Để đạt được, Battle Legend! ...Ba ngày sau.

Đã một tuần trôi qua kể từ khi Lục lão sư hoàn thành Victory Road và trở thành Champion của Red Star League.

Trong tuần này, sự chấn động và ảnh hưởng do Champion tạo ra vẫn đang tiếp diễn.

Các Pokémon Center ở các thành phố lớn đều treo áp phích quảng cáo Lục Dã và Gengar, thu hút các Trainer đến xem.

Các Nurse Joy hàng ngày nhìn Lục lão sư trên áp phích, ngay cả khi đi làm cũng có tâm trạng tốt.

Tại Trainers' School, các giáo sư bắt đầu chú trọng giảng dạy về chiến thuật, điều này chính là chịu ảnh hưởng của Champion.

Dưới hình thức giáo dục truyền thống "trọng Training, nhẹ chỉ huy", một động lực mới đã được đưa vào.

Vô hình chung, điều này đã nâng cao khả năng chỉ huy và cấp độ Trainer của thế hệ mới.

Ngay lúc này.

Lục lão sư đã trở thành mục tiêu ngưỡng mộ và khát vọng của thế hệ Trainer mới, khơi dậy một làn sóng hoàn toàn mới!

Battle Club dưới quyền anh sở hữu chất lượng cơ sở vật chất cứng cáp nhất toàn liên minh, được đông đảo Trainer săn đón.

The Pokémon Company do anh thành lập, tuyên bố thành lập quỹ từ thiện Pokémon, cứu trợ trẻ em mắc bệnh hiểm nghèo như bạch cầu.

Đây không phải là làm màu, cũng không phải giả nhân giả nghĩa, đây là một Champion yêu Pokémon, nội tâm dịu dàng, và chiến thuật trưởng thành.

Nếu nói Champion, ý nghĩa là gì.

Đối với mỗi Champion, đều có một câu trả lời khác nhau.

Leon gánh vác cả Galar, Lance theo đuổi chính nghĩa, Diantha lãng mạn tự do...

Đối với điều này, Lục lão sư đã đưa ra câu trả lời của riêng mình.

Ngày 1 tháng 11, một đợt PTCG card pack mới được ra mắt.

Tại buổi họp báo, một lượng lớn Trainer Card hoàn toàn mới đã được công bố.

Trong đó thậm chí có cả UR Trainer Card cá nhân của Lục lão sư, và gián tiếp tiết lộ tin tức giải nghệ.

Trên mặt thẻ, một chàng trai tóc đen tuấn tú, mặc áo sơ mi thường ngày, một tay đút túi.

Phía dưới có một dòng chữ nhỏ. [Lục lão sư, nghề nghiệp: Đầu bếp; League Champion (từng giữ chức)] Ngày hôm sau, tin tức Lục lão sư giải nghệ đã được xác nhận chính thức, lý do đưa ra là "theo đuổi lĩnh vực cao hơn của Trainer".

Về điểm này, các Trainer ở nhiều khu vực, ngoài việc châm chọc, cũng đồng loạt bày tỏ sự thông cảm.

Red, Master, đều từng đưa ra lựa chọn giống như Lục lão sư.

Người trước đến Mt.

Silver, trở thành Legendary.

Người sau cởi giáp quy điền, mua lại trang viên, thành lập võ quán Mashujin.

Đây là lựa chọn cá nhân của Champion, vô số người cảm thấy tiếc nuối, nhưng cũng không thể không chấp nhận sự thật này. "Red,

Master, Steven...

Lục lão sư là Champion thứ tư giải nghệ rồi." "Torrent dũng mãnh rút lui, theo đuổi lĩnh vực cao hơn, không có gì phải chê trách!" "Cựu Champion sướng điên!!" "Không sao đâu, dù sao Lục bảo năm sau vẫn phải tham gia World Tournament!" Vô số người bàn luận, vô số người mong đợi.

Lục Dã đột nhiên có thể đồng cảm với Leon.

Gánh vác ánh mắt của cả Galar, không được thất bại, nếu không điều chờ đợi sẽ là sự chỉ trích và phỉ báng của dư luận.

Dưới áp lực đó, Leon vậy mà vẫn có thể nở nụ cười trong trận Battle—người đàn ông đó thực sự nhiệt huyết với Battle.

Lục lão sư thì không giống vậy.

Gặp khó khăn, ngủ một giấc thật đã!

Victory Road của Johto, Perfect thông quan.

Ngày 3 tháng 11, thứ Tư.

Lục Dã đã trở về quán cà phê ở Lumiose City, nằm trên chiếc giường mềm mại, ngửa mặt nhìn trần nhà, xuất thần nói: "Sau khi hoàn thành vòng đầu tiên, đều phải về nhà nằm ườn trên giường, ngủ một giấc rồi tính sau..." Lục Dã ngáp một cái, đột nhiên giật mình.

Mình có quên chuyện quan trọng gì không nhỉ?

Bất chợt, Lục Dã vỗ trán: "Trời ơi, quên mất chưa đi thăm Dragonite!" Totem Dragonite trên đỉnh núi Long Lĩnh, ban đầu đã hứa sẽ đi thăm nó.

Lục Dã khẽ ho một tiếng, đắp chăn, quyết tâm nói: "Thôi được rồi, đợi lát nữa giải quyết xong chuyện này... rồi đi thăm nó sau vậy..." Cuối tuần là lễ hội ẩm thực truyền thống của Lumiose City.

Sẽ tổ chức các cuộc thi ẩm thực như Vua Đại Vị, Tranh Bá Nấu Ăn, Bình Chọn Nước Ép Ngon.

Thương hội Lumiose đã mời Lục lão sư, với tư cách khách mời đặc biệt và thí sinh, tham gia lễ hội ẩm thực lần này.

Phí đại diện đã ở mức báo giá của Leon, Diantha rồi.

Đối với điều này—Lục đầu bếp vui vẻ chấp nhận.

Ngay cả 'Tứ Thiên Vương Đầu Bếp' Siebold có đến cũng vô dụng.

Hôm nay, 'Tiểu Đầu Bếp Johto' ta sẽ một mình, cân cả con phố ẩm thực Lumiose City!

"Lễ hội ẩm thực à?" Trong một nhà hàng cao cấp trang nhã trên Đại lộ Đông Lumiose City, Siebold trong bộ đồng phục đầu bếp trắng, khẽ cau mày nói: "Mấy chuyện nhỏ này, đừng làm phiền tôi nghiên cứu món ăn mới." "Nhưng đây là sự kiện do Hiệp hội Thương mại Lumiose đồng tổ chức, ngay cả khách sạn Richissime cũng tham gia, là một cơ hội quảng bá quý giá… Đầu bếp trưởng Siebold, thật sự không suy nghĩ lại sao?" Người quản lý thuyết phục.

"Không cần tham gia." Đáy nồi kêu xèo xèo, bơ tan chảy, Siebold cầm chiếc chảo đáy bằng, bình thản nói: "So với việc quảng bá, còn có một tầm cao hơn đang chờ tôi khám phá… đó chính là nghệ thuật ẩm thực." Bên cạnh Siebold, một con Octillery dùng xúc tu giữ dao thái, cắt cà rốt trên thớt.

Lại có một con Clawitzer, há chiếc càng tôm rồng khổng lồ, dùng dòng nước bắn ra từ càng để rửa Leppa Berry.

Người quản lý nhìn bóng lưng Siebold trong chiếc áo trắng.

Đầu bếp trưởng và Pokémon của anh ấy phân công rõ ràng, tuy là nấu ăn, nhưng lại giống như một bức tranh nghệ thuật.

Siebold được mệnh danh là 'Đầu bếp huyền thoại', trên đấu trường Pokémon Battle anh ấy có trình độ Tứ Đại Thiên Vương.

Nếu nói, có ai đó có thể sánh ngang với Siebold… Người quản lý suy nghĩ một lát, rồi lại mở lời: “Đầu bếp trưởng Siebold, lễ hội ẩm thực lần này có một vị khách đặc biệt, chắc chắn anh sẽ hứng thú.” “Ai?

Một Sommelier Pokémon của Unova, hay một Đầu bếp đặc biệt của Alola?” Siebold khuấy đều đáy nồi súp, bình tĩnh hỏi.

Các đầu bếp của Unova nổi tiếng với 'rượu ngon', còn các đầu bếp của Alola lại nổi tiếng với hương vị đảo độc đáo.

Siebold từng đối đầu với các đầu bếp ở mọi khu vực, anh ấy hiểu rõ phong cách của họ như lòng bàn tay.

“Là đến từ phương Đông… ừm… cựu Nhà vô địch, được cho là Đầu bếp Cao cấp đương nhiệm, ngài Lục Dã.” "Keng!" Octillery dừng thái rau, Clawitzer khép càng lại, người quản lý hơi kinh ngạc, cả ba cùng lúc nhìn về phía Siebold.

Vị 'Đầu bếp huyền thoại' này, chiếc thìa canh bất ngờ tuột tay, đập vào thành nồi phát ra tiếng kêu leng keng!

Siebold vẫn bình thản, cầm khăn lau tay, quay người lại, ánh mắt lóe lên một tia nhiệt huyết hiếm thấy.

Người quản lý ngỡ ngàng nói: “Đầu bếp trưởng Siebold…” “Thông báo Nhà hàng Siebold tham gia, lập tức.” Ánh mắt Siebold sắc bén, khóe môi từ từ cong lên, đó là sự kính trọng đối với 'Đầu bếp Nhà vô địch', là sự phấn khích khi khám phá tầm cao hơn của ẩm thực.

Lục lão sư, hãy để chúng ta cùng tạo nên một trận đối quyết ẩm thực xứng tầm nghệ thuật! … Đại lộ Nam, Colorful Cafe.

“Nào, chờ lâu rồi nhé, Pudding Pikachu và cơm trứng cuộn Torchic ~” Người quản lý trẻ tuổi đẹp trai tay bưng khay đồ ăn, trong ánh mắt sáng rực của cô bé, đặt Pudding mềm mại dai dai và cơm trứng cuộn phết tương cà lên bàn ăn.

“Con ăn đây ạ!” Cô bé nói to.

“Thật làm phiền ngài…” Bố cô bé hơi hoảng hốt nói: “Lại còn đích thân ngài phục vụ…” Trăm nghe không bằng một thấy, quán cà phê bí ẩn phải đặt chỗ trước này, người quản lý lại thật sự là Nhà vô địch Liên minh.

Ngay cả khi đi ăn ở nhà hàng Siebold, sức ảnh hưởng mang lại cũng không mạnh mẽ bằng cảnh tượng trước mắt.

“Không có gì đâu ạ.” Lục Dã cười nói: “Thấy khách hàng mỉm cười khi món ăn được dọn ra, đối với một đầu bếp mà nói, không có gì vui hơn thế.” “Vâng, haha…” Người đàn ông khách sáo nhưng cũng mỉm cười thở phào nhẹ nhõm.

Chương 733

“Vậy thì, xin thất lễ.” Lục Dã hơi cúi người, quay lại bếp sau, Alcremie đang làm món tráng miệng, thấy Lục Dã lặng lẽ bước vào, giật mình một cái.

“Yma! ∑(ﾟДﾟno)no” “Đừng hoảng, là anh đây.

Còn một khắc nữa là có thể nghỉ rồi.” Lục Dã mỉm cười nói.

“Yma…” Alcremie đặt tay lên ngực, cơ thể màu dâu tây như đang chảy kem, tỏa ra hương thơm ngọt ngào, khiến người ta không kìm được muốn nếm thử.

Lục Dã mím môi, nói: “Alcremie, anh bàn với em chuyện này.” “Yma?” “Lần tới em dùng kem của chính mình, làm món tráng miệng, anh sẽ giúp em đánh giá.” Lục Dã nghiêm túc nói.

Alcremie mặt đỏ bừng, vừa đeo kẹo dâu, đôi mắt long lanh như Ruby phát sáng, ngượng ngùng gật đầu.

“Y, yma…” Vì để làm ra món tráng miệng ngon hơn… vậy thì đành chịu vậy… Gần giữa trưa, cô bé nắm tay bố rời đi, quay đầu vẫy tay, cười toe toét nói: “Tạm biệt Gengar!” “Ghos ~” Gengar nhe răng, thân hình tròn ủm màu tím đứng trên mặt đất, vẫy tay đầy oai vệ.

Tạm biệt nhé, nhớ đến chơi thường xuyên!

Quay người lại, đôi mắt đỏ rực của Gengar híp lại, lại vui vẻ: “Ghos ~” Keng keng —— chuông gió kêu.

Delibird vác hành lý, lắc lắc đầu, lông ướt sũng, khiến đôi mắt đen láy càng thêm sáng rõ: “Oa!” Ông chủ, tôi tan ca rồi, về ăn cơm nhân viên đây!

“Bữa trưa đã làm rồi, em nghỉ ngơi một chút đi.” Lục Dã tay đút

túi tạp dề, chầm chậm đi về phía Delibird, rót cho chim cánh cụt nhỏ một ly nước chanh ướp lạnh.

Delibird đặt hành lý xuống, cúi đầu chào, rồi dùng hai tay nhỏ bé nâng ly nước chanh lên, ngửa cổ 'ực ực ực' một hơi.

“Oa ——” Trong quán cà phê, một sự tĩnh mịch buổi trưa bao trùm, chỉ có tiếng thì thầm của các Pokémon.

Ánh nắng xuyên qua khung cửa sổ kính, đậu lên chậu cây trầu bà, quầy bar và tủ rượu.

Lục Dã đứng sau quầy bar, người hơi cúi về phía trước, tay chống cằm, ngắm nhìn các Pokémon trước mặt mà thất thần.

Sylveon lông tuyết trắng cuộn tròn trên ghế sofa màu nâu, một chùm nắng vừa vặn chiếu lên người nó, gương mặt ngủ dịu dàng đáng yêu.

Togepi ngồi trên lưng Arcanine đang nằm sấp dưới đất, chơi máy chơi game.

Lục lão sư còn mua cả một bộ thiết bị chơi game cho Victini, Victini nhỏ bay lơ lửng bên cạnh Togepi, tập trung hết sức.

Blastoise ở trong bể nước phía sau nhà, Tyranitar đang gọt kim cương ở sân trong, Sirfetch'd đang ngủ trưa… Lục Dã vô thức dụi mắt, cảm thấy một chút buồn ngủ, ngáp một cái, chầm chậm đi đến ghế sofa, ôm Sylveon, đắp chăn mỏng lên.

“Clemont, cắm biển hiệu nghỉ kinh doanh ở cửa tiệm.” Lục Dã lười biếng nói: “Meloetta, phát BGM ru ngủ.” Trên không trung gợn sóng, mái tóc dài của Meloetta mềm mượt như sóng biển, đôi mắt lấp lánh ánh xanh lục, khóe môi cong lên nụ cười nhẹ.

“Merlo ~♪” Nhìn quanh các Pokémon trong tiệm, Meloetta đặt tay lên ngực, hướng về micro bên tai, khẽ hát.

Ngay lập tức, trong tiệm vang lên tiếng hát nhẹ nhàng, đúng giữa buổi chiều.

Lục lão sư ôm Sylveon, nằm nghiêng trên ghế sofa, ngủ một giấc ngon lành cho đến hoàng hôn… rồi bị trẹo cổ. … Trong nhóm chat.

Chủ đề trong nhóm liên quan đến lễ hội ẩm thực sắp tới.

"Lễ hội ẩm thực ở Lumiose City à?" Clemont suy nghĩ một lát, nói: "Hình như là để kỷ niệm mùa màng bội thu, và những đóng góp của Thần Đất Zygarde vì sự cân bằng sinh thái." "Em nhớ là cả quảng trường sẽ bày đầy đồ ăn ngon!" Bonnie nói.

"Còn có các đầu bếp từ mọi khu vực, đến Lumiose City, tìm kiếm kỹ năng ẩm thực cao hơn." Serena hồi tưởng: "Đây là điều em đã thấy trong sổ tay ở Lumiose City." Satoshi gãi gãi đầu: "@Serena, cậu không phải muốn tham gia Contest ba vòng sao?

Có thể về Lumiose City chuẩn bị trước, một ngày là có thể đến Coumarine City." Contest ba vòng kế tiếp, sẽ diễn ra ở Coumarine City, đồng thời cũng là lần đầu Serena tham gia.

Wallace chống cằm, ánh mắt đăm chiêu.

Contest ba vòng… là một sự kiện Pokémon Battle Show độc đáo của Kalos.

Chỉ tiếc là 'Cúp Wallace' ở Kalos không đủ nổi tiếng… So với Điều phối viên, mọi người thích Người trình diễn hơn.

Wallace bất lực lắc đầu.

"Ừm." Serena gật đầu nói: "Em và Bonnie, đều rất hứng thú với lễ hội ẩm thực." Bonnie: 【Dedenne vui vẻ.jpg】 "Dạo gần đây, tôi có thể sẽ đi du lịch Kalos." Takeshi híp mắt.

"Ồ?" Lục Dã đỡ cổ bị trẹo, ngạc nhiên nói: "Gym do Jiro trông coi

à?" Takeshi gật đầu, nói: "Lần này là do ngài Grant mời, để tiến hành trận chiến giao lưu giữa các thủ lĩnh hệ Đá." Các thủ lĩnh hệ Đá thì khác.

Lục Dã nghĩ rằng Mega Steelix của Takeshi ít nhất cũng nằm trong top hai trong số các thủ lĩnh hệ Đá, chỉ có Đội trưởng Đảo Olivia, người nắm giữ Z-Move hệ Đá, mới có hy vọng đánh bại Takeshi.

Sức mạnh và tâm lý của Người huấn luyện có mối liên hệ mật thiết, Takeshi một mình nuôi dưỡng các em trai em gái, gọi anh ấy là 'người đàn ông đích thực' cũng không hề quá lời.

Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời.

"Vì có cuộc thi Vua Ăn (Đại Vị Vương), chắc Jasmine cũng sẽ đến tham gia…" Dù sao đó cũng là cô gái 'Hố đen' đã liên tục thống trị nhiều kỳ thi Vua Ăn rồi.

Lễ hội ẩm thực lần này ngoài cuộc thi Vua Ăn, còn hai hạng mục khác khiến Lục Dã chú ý.

Một là cuộc thi bình chọn nước ép ngon.

Các loại Berry khác nhau, tỷ lệ pha chế khác nhau, sẽ tạo ra những hương vị khác nhau.

Cuộc thi lần này sẽ chọn ra loại nước ép được yêu thích nhất, nhân viên Steenee của cửa hàng đã nảy sinh hứng thú lớn với việc giành chức vô địch.

Hai là Cuộc thi nấu ăn.

Sẽ chọn ra thương gia nổi tiếng nhất, đầu bếp được đánh giá cao nhất.

Nói cách khác… đây là chiến trường đẫm máu giữa các Đầu bếp đến từ các khu vực liên minh.

Một trận chiến ẩm thực thật sự!

Lục Dã chợt nắm chặt tay, trong mắt bùng lên ngọn lửa hừng hực.

Đặt cược cả danh dự của một Streamer ẩm thực.

Trận chiến ẩm thực này, anh nhất định phải thắng!

"Rắc ——" Lục Dã: "Ui, đau đau đau, trẹo cổ rồi, Latias dùng Heal Pulse giúp anh đi!" "Tớ!

Đến!

Đây!" Latias lao xuống.

Lục Dã: "Đừng dùng Dragon Rush chứ!" "Ahihi, đùa tí mà ~" Latias mắt cong lên, dùng móng vuốt nhỏ gãi đầu.

Lục Dã: "…" Suýt nữa thì gọi đội sửa chữa đến rồi… thoát chết trong gang tấc! … Thứ Năm, ngày 4 tháng 11, trời nắng.

Liên minh Sinnoh bình yên tĩnh lặng.

Flint đi rèn luyện ở Núi Stark, Aaron đi Rừng Eterna bắt côn trùng, bà Kikuno đang trực ở Tòa nhà Hành chính.

Lucian hiếm khi rảnh rỗi, rúc vào Thư viện Canalave City, đọc những cuốn sách yêu thích.

Cynthia tuần tra trên Núi Coronet, sau khi hoàn thành công việc hàng ngày, suy nghĩ một lát, rồi chỉ huy Garchomp bay về phía Kalos.

Chưa đầy hai giờ, Cynthia cao quý và thanh lịch trong bộ đồ đen, xuất hiện ở một góc phố lát gạch của Lumiose City.

Nắng đẹp, Lục Dã đang ở bếp ngoài trời nghiên cứu món ăn mới, ngẩng đầu nhìn chuông gió kêu.

Hơi sững lại, Lục Dã nở nụ cười bất đắc dĩ: "Cứ thế mà đến, chẳng báo trước gì cả." "Công việc xong rồi, em đột nhiên muốn đến

gặp anh.” Cynthia tay chống hông, mái tóc vàng xõa che một bên má, dáng vẻ sảng khoái: “Không được sao?” “Gao!” Garchomp mở hai mí mắt, ánh mắt sắc bén, đứng sau lưng Cynthia.

“Nếu em báo trước, anh đã có thể chuẩn bị kem vị mới rồi.” Lục Dã dang tay.

“Ừm…” Gương mặt xinh đẹp của Cynthia lộ ra một chút tiếc nuối: “Không cần phiền phức vậy đâu.” “Bây giờ làm cũng chưa muộn.” Lục Dã nói.

Đôi mắt trầm tĩnh của Cynthia nhìn chằm chằm Lục Dã, một lúc sau, khóe môi cong lên một nụ cười, khóe mắt cong lại, nhẹ nhàng gật đầu. … Kem dâu tây do Alcremie làm, đá lạnh là nước được ngâm trong 【Never-Melt Ice】 trong vắt, Berry là quả Pomeg chua ngọt.

Lục Dã vừa làm vừa giải thích: “Vị chua ngọt của quả Pomeg tạo nên bản song tấu hoàn hảo, kết hợp với salad cũng rất ngon.” Cynthia thỉnh thoảng gật đầu, nói: “Em đôi khi cảm thấy anh là một học giả, đôi khi lại thấy anh là một chuyên gia Berry, rồi anh lại trở thành Nhà vô địch Liên minh…” “Cựu Nhà vô địch.” Lục Dã đính chính.

“Người kế nhiệm anh, cũng là Nhà vô địch Liên minh.” Cynthia ngẩng cổ trắng ngần, giọng điệu dịu dàng nói.

Lục Dã ngạc nhiên, ngẩng mắt nhìn Cynthia.

Gương mặt kiêu ngạo của nàng ửng một chút hồng, ánh mắt né tránh, vén mái tóc vàng trên má.

Đây là lần đầu tiên anh thấy vẻ đáng yêu của Cynthia.

“Vài năm nữa sẽ không phải nữa.” Lục Dã gọt Berry.

Cynthia hơi thất thần, nhíu mày, nhìn anh bằng ánh mắt lạnh lùng: “?” “Em ấy sẽ trở thành mẹ của các con anh, truyền thuyết chiến đấu của anh.” Lục Dã mỉm cười nói.

Cynthia sững sờ một thoáng, hàng mi dài cong vút nâng lên, nhìn chằm chằm Lục Dã.

Lục Dã bỗng nhiên luống cuống tay chân.

Nhà vô địch Sinnoh vốn luôn cao quý và thanh lịch, gương mặt hơi hồng, ánh mắt long lanh, rồi quay mặt đi.

"Gao! (″▼mãnh ▼)" Garchomp với chiếc lưỡi hái ánh lên màu máu, chỉ thiếu chút nữa là Long Trảo giáng xuống rồi.

Lục Dã: "o(゜Д゜)ttsu!

Hiểu lầm rồi!

Đêm nay chắc phải ngủ ở Pokémon Center rồi!" Dưới mái tóc vàng che phủ, gương mặt nghiêng xinh đẹp kiêu hãnh của Cynthia, khóe môi cong lên nụ cười nhẹ.

"…Em không giận nữa à?" Lục Dã dò hỏi.

"Kem." Cynthia lạnh lùng nói.

"Đây ạ…" Lục Dã đưa kem cho cô.

Cynthia bình tĩnh nhìn ly kem, sau đó nhẹ nhàng chắp hai tay lại, cầm thìa lên.

Nhẹ nhàng múc một thìa, đưa lên đôi môi đỏ mọng.

Cynthia: (*ˊᴗˋ*) Ngọt quá!

Lục lão sư thở phào nhẹ nhõm.

Nguy hiểm đã được giải trừ… đại khái là vậy! … "Sau khi anh giải nghệ, để cựu Nhà vô địch thay thế, thật sự không sao chứ?" Cynthia vừa ăn kem vừa bình thản hỏi.

"Chủ yếu là vì tăng ca nhiều quá… Nếu không phải tăng ca, anh đã không để cựu Nhà vô địch tiền nhiệm đó lên thay rồi." Lục Dã nói rất

thật.

"Ồ…" Cynthia im lặng gật đầu.

Không hiểu lắm, có lẽ là một Người huấn luyện tận tụy như Lucian vậy.

"Lễ hội ẩm thực cuối tuần, em có muốn đi dạo không?

Có mấy cửa hàng bánh ngọt nổi tiếng đến đấy." Lục Dã nói.

"Thời gian còn rất nhiều." Cynthia trầm ngâm nói: "Em nghe nói Drasna cũng sẽ tham gia hoạt động lần này, nên em muốn gặp cô ấy một chút." "Drasna?" "Ừm, cô ấy cũng là Người huấn luyện từ Thị trấn Celestic, hiện đang là Tứ Đại Thiên Vương hệ Rồng của Kalos." Thấy Lục Dã có vẻ khó hiểu, Cynthia bình tĩnh nói: "Đúng như anh nghĩ, cô ấy là họ hàng xa của em." Thị trấn Celestic thường sản sinh ra các Người huấn luyện hệ Rồng, điểm này cũng giống như làng Long Chi hay gia tộc Ryūichi ở Blackthorn City.

Lục lão sư không sợ nhất chính là hệ Rồng… dù sao thì Tấm Tiên vẫn còn trong tay.

Chỉ cần Arceus không tỉnh, thì Tấm Tiên coi như là của anh! (ảo tưởng) Càng gần cuối năm, các hoạt động lớn nhỏ ở Lumiose City ngày càng thường xuyên hơn, cộng thêm thân phận cựu Nhà vô địch của Lục Dã, không ít lời mời liên tiếp tới tấp.

Ngày hôm sau, Lục Dã đang chuẩn bị món ăn mới, nhận được một lời mời ngoài dự đoán.

"Tôi là chủ tịch ủy ban của Contest ba vòng." Đối phương lịch sự nói: "Ngài Lục Dã, xin hỏi tuần tới ngài có rảnh tham dự Contest ở Coumarine City, làm giám khảo không?" Lục Dã hơi sững lại.

À phải rồi… ngoài làm đầu bếp, anh còn là Bậc thầy Phối hợp (Coordinator Master)!

“Tuyển thủ có ai?” Lục Dã trong lòng khẽ động.

“À… để tôi xem, có Shauna, Jessie, Serena…” Lục Dã chợt sững người, hồi tưởng lại nội dung trò chuyện trong nhóm, liền chấp nhận lời mời: “Không thành vấn đề.” Serena và Jessie cùng tham gia Contest ba vòng này, Lục Dã không có lý do gì để không tham dự.

Với một Bậc thầy Phối hợp như anh làm giám khảo, chắc chắn sẽ công bằng công chính, lại còn có thể giúp Serena lần đầu ra mắt giảm bớt áp lực.

Còn về Jessie… Lục Dã lo lắng cô ấy lại bị giám khảo làm khó.

Dù sao thì màn trình diễn của Jessie quá tiên phong, thực sự có hàm lượng kỹ thuật, nhưng công chúng muốn hiểu nghệ thuật của cô ấy thì vẫn còn quá sớm… Một vùng ngoại ô hoang vắng gần Lumiose City, bộ ba Team Rocket đang thong dong đi bộ.

“Jessie, cậu thật sự muốn tham gia Contest ba vòng sao?” James lo lắng nói.

Cậu ta sợ Jessie bị khán giả và giám khảo cười nhạo, lại bị đả kích một lần nữa.

“Đương nhiên!” Jessie nắm chặt tay, trong mắt lóe lên Lửa Than: “Tôi muốn chứng minh bản thân, nhất định sẽ giành được danh hiệu 'Kalos Queen'!” Jessie cực kỳ mạnh mẽ, mặc dù các nghề như y tá, phối hợp viên đều kết thúc bằng thất bại, nhưng cô ấy vẫn kiên trì theo đuổi ước mơ.

Chuyến đi Kalos lần này, Jessie lại có thêm hai bí danh: nữ diễn viên 'Jessie Renoir' và nghệ sĩ biểu diễn 'Jessie Vic'.

“Đợi Jessie trở thành Kalos Queen, tiền sẽ đếm không xuể meo ~” Meowth cười nói.

“Chuyện đó đương nhiên rồi!” Jessie ngạo nghễ ngẩng đầu, rồi lại

ỉu xìu nói: “Nói thật thì… trang phục của Người trình diễn cần được đặt làm riêng, thế nên, tôi có thể cần dùng một chút, một chút kinh phí…” “Bao nhiêu?” James nghiêng đầu hỏi.

Nghe Jessie báo ra con số, James và Meowth lập tức dựng tóc gáy: “Cậu đùa đấy à?!” “Hehe, thật ra cũng không nhiều lắm, so với trang phục của những bậc thầy như Wallace thì…” Jessie gãi đầu cười, rồi rũ vai, thở dài nói: “Đương nhiên, cũng không phải là không thể thiếu.” Dù sao thì khả năng giành chức vô địch cũng rất mong manh, mình chỉ muốn thử một chút, làm tốt nhất có thể… “Hai ngày.” Jessie sững sờ, ngẩng đầu lên, thấy James giơ hai ngón tay.

James cười nói: “Cho bọn tớ hai ngày, tại lễ hội ẩm thực Lumiose City lần này, bọn tớ sẽ kiếm đủ kinh phí, để cậu có một bộ trang phục thật lộng lẫy!” “Để Jessie trở thành đại mỹ nhân ~ meo!” Meowth chống nạnh nói.

“Hai cậu…” Jessie khóe mắt ấm áp, hít một hơi thật sâu, lớn tiếng nói: “Vậy thì mau chuẩn bị đi, lễ hội ẩm thực ngày mai bắt đầu rồi!” “Haha, rõ!” James và Meowth chào kiểu quân đội.

“Chậc ~~ Tuyệt!” … Thứ Bảy, ngày 6 tháng 11, trời thu trong xanh mát mẻ.

Chương 734

Lễ hội ẩm thực do Hiệp hội Thương mại Lumiose City đồng tổ chức, đã diễn ra đúng lịch trình.

Cả quảng trường trung tâm, lấy Tháp Lăng Kính làm trung tâm, bao phủ đầy các gian hàng lớn nhỏ.

Các loại món ăn ngon, tỏa ra mùi hương quyến rũ.

"Nào, bánh Gray Pie mới ra lò, xin cầm chắc ~" "Bữa ăn tự chọn của Nhà hàng Pop-up?

Nghe có vẻ bình thường quá…" "Mau đến xem, bên quán cà phê chiến đấu có người đang Pokémon Battle kìa!" Quán cà phê chiến đấu là một cửa hàng lâu đời trên đường phố phía bắc, quanh năm thu hút khách hàng bằng các trận đấu, người thắng sẽ được miễn phí bữa ăn.

Lục lão sư lúc đầu nghe tin này cũng muốn đăng ký tham gia, nhưng xét thấy thân phận 'cựu Nhà vô địch' của mình quá là bắt nạt người khác, đành ngậm ngùi từ bỏ.

Lúc này, trước gian hàng của quán cà phê chiến đấu, người ta đã dùng phấn vẽ một đường trắng, làm địa điểm chiến đấu.

Dưới sự vây quanh của mọi người, Satoshi chỉ huy Frogadier đấu với Greninja của một người qua đường.

"Frogadier, dùng Tốc Biến Tia Lửa!" Đôi mắt híp lại của Frogadier bỗng mở to, nhanh như chớp, khiến mọi người không khỏi kinh ngạc.

Siebold đeo kính râm, hòa vào đám đông, khẽ gật đầu.

Là một Tứ Đại Thiên Vương hệ Nước, anh ấy đã nhận ra điểm đặc biệt của Frogadier này.

Nó và Người huấn luyện có một sợi dây liên kết tình cảm mạnh mẽ.

Mối liên kết này, Siebold chỉ cảm nhận được một chút từ Alain và Charizard (đến thách đấu và sau đó ăn no).

Tuy nhiên, kỹ năng Metronome của Satoshi còn cần cải thiện, chỉ chăm chăm vào việc gây hỗn loạn thì không đủ 'nghệ thuật', khiến Siebold bị bệnh sạch sẽ hơi khó chịu.

Siebold quay đầu, nhìn về phía các gian hàng ẩm thực khác.

Mỗi du khách đều có một lá phiếu, có thể bầu cho gian hàng mình ủng hộ, cuối cùng gian hàng có số phiếu cao nhất sẽ giành được 'Giải thưởng Được yêu thích nhất'.

Lúc này, trên thống kê thời gian thực của trang web chính thức trên điện thoại, gian hàng của Lục Dã và Siebold giống nhau, đều chưa kinh doanh.

Còn gian hàng nổi tiếng nhất hiện tại lại đến từ Pewter City, Kanto, với tên 'Món ăn của Takeshi'.

Takeshi với gương mặt rám nắng, đôi mắt híp lại, đeo tạp dề, đối mặt với hàng dài người xếp hàng, nói: “Xin chào, quý khách muốn ăn gì ạ?” “Một phần Pewter Crunchies… rồi Onigiri rong biển, và cả một phần thức ăn đặc biệt dành cho Pokémon nữa!” “Không thành vấn đề.” Hàng người xếp ngay ngắn, Takeshi đang giúp đỡ công việc nhà bỗng ngẩng đầu, sững sờ một lát.

Trước mặt anh là một người đàn ông đầy uy lực, cao hai mét, Xích để trần, toàn thân cơ bắp và những vết sẹo.

Tứ Đại Thiên Vương hệ Giác Đấu, Bruno!

“Kẹo Nộ Khí… có không?” Bruno trầm giọng hỏi.

"…Đặc sản Pewter không có Kẹo Nộ Khí." "Ồ… xin lỗi đã làm phiền." Bruno từ từ quay người, chợt nghe thấy có người bên cạnh hô lớn: "Bánh màn thầu Nộ Khí mới ra lò, đặc sản chính gốc Hồ Nộ Khí meo!" Trong khoảnh khắc, ánh mắt Bruno bừng sáng, bước nhanh về phía đó.

Takeshi: "…Vị khách tiếp theo." Nessa trong bộ đồ thường, nhìn Bruno đã rời đi, nói: "Một phần Pudding sữa bò." Nessa là một người mẫu nổi tiếng thế giới, được mời đến Tuần lễ Thời trang Lumiose City, lén chạy đến tham quan lễ hội ẩm thực.

Giống như Bea, Nessa rất hứng thú với đồ ngọt, nhưng lại kiểm soát vóc dáng rất nghiêm ngặt.

Người đẹp da đen này có sức hút cực cao trên khắp thế giới.

Không hề thua kém 'mỹ nhân lấp lánh' Elesa, 'ngôi sao điện ảnh' Sabrina… … Hoạt động đầu tiên của lễ hội ẩm thực là cuộc thi Vua Ăn.

"Rất vinh hạnh giới thiệu với mọi người bốn tuyển thủ mạnh nhất, cô gái xinh đẹp với sự nổi tiếng siêu cao, Jasmine!!" Jasmine mặc chiếc váy liền trắng thướt tha, tóc tết hai bím màu cam, dịu dàng đáng yêu, bàn tay thon đặt trên vạt váy, nhẹ nhàng vẫy.

"Tiểu thư Jasmine ——!!" Trong khoảnh khắc, dưới khán đài vang lên tiếng hò reo cuồng nhiệt của người hâm mộ.

"Đồng đội của Jasmine là Steelix của cô ấy!" Rầm rầm!!

Che kín trời đất, bụi bay mù mịt, khán giả ngẩng đầu nhìn Steelix đang nhe răng, sững sờ một lát, rồi bùng nổ reo hò.

"Tuyển thủ thứ hai là Whitney từ Goldenrod City, Johto, tự xưng là cô gái xinh đẹp, đồng đội là Miltank!" Whitney dựng tóc gáy, nhe răng nói: "Không phải tự xưng, mà là cô gái xinh đẹp siêu nổi tiếng!!"

Lục Dã hơi sững người.

Anh luôn cảm thấy Miltank dễ nhận biết hơn Whitney… Hay nói cách khác, nhắc đến Whitney là có thể liên tưởng đến Miltank… MC tiếp tục nói: "Tuyển thủ thứ ba, Satoshi và Snorlax của cậu ấy —— tuyển thủ thứ tư, là Paul và Aggron của cậu ấy!" Satoshi mắt rực lửa, nói: "Paul, đấu một trận phân thắng bại đi!" "Tôi không có hứng thú này." Paul một tay đút túi, bình thản nói: "Chỉ là tình cờ ở Lumiose City, Aggron lại rất muốn tham gia thôi." Khẩu vị của Aggron rất kinh người, nhưng còn kém xa Snorlax.

Nếu là trước đây, Paul tuyệt đối sẽ không có hứng thú với một cuộc thi 'nhàm chán' như thế này.

Nhưng đúng như Lục lão sư đã nói… Những khoảnh khắc đời thường, chính là chìa khóa để nuôi dưỡng sợi dây liên kết.

Lục Dã và Cynthia ngồi dưới khán đài.

"Paul lại tham gia loại cuộc thi này." Lục Dã ngạc nhiên.

"Có lẽ là sự thay đổi trong tâm lý." Cynthia mỉm cười nói.

Lục Dã nhìn về phía khán đài.

Satoshi ăn ngấu nghiến, thỉnh thoảng lại nhìn Paul bằng ánh mắt cảnh giác.

Paul ăn từ tốn, chậm rãi, ý muốn thắng thua không còn mãnh liệt như trước, thấy Aggron vui vẻ vì được ăn món yêu thích, khóe môi cậu cũng cong lên.

"Satoshi —— cố lên!" Bonnie đội Dedenne trên đầu, reo hò.

"Cố lên!" Serena cũng cổ vũ theo.

"Cuộc thi đã bước vào giai đoạn gay cấn!" MC lớn tiếng nói: "Miltank và Aggron mặt lộ vẻ khó khăn, chỉ còn lại Steelix và Snorlax

tranh tài!" "Steelix ——" Jasmine dùng tay cầm khăn giấy tao nhã lau khóe miệng, trong khi chờ lên sàn, ánh mắt dịu dàng dần trở nên sắc bén.

"Cú Đá Năng Lượng!" "Xuất hiện rồi!

Steelix của tuyển thủ Jasmine, toàn lực khai hỏa, tiêu diệt Pudding khổng lồ!!" Bình luận viên và khán giả cùng lúc bùng nổ reo hò.

"Snor…" Snorlax của Satoshi dần dần buồn ngủ, sau khi ăn hết một chậu Sitrus Berry, nó ngáp một cái.

Sau đó, Snorlax xoa bụng, dưới sự chú ý của hàng nghìn khán giả, nó nằm xuống ngủ ngay tại chỗ.

"Snorlax của tuyển thủ Satoshi ngủ luôn rồi!" MC kinh ngạc nói.

"Snor ~Zzz" Snorlax ngủ rất ngon.

Lục Dã nói: "Snorlax béo ú, dùng Ngáp, Nghỉ Ngơi, Quả Sitrus, ăn hết đồ còn lại!" Cynthia kinh ngạc nói: "Cái gì." Lục Dã: "Pokémon gian lận." (ảo tưởng) Lục mỗ ta chính là đệ tử đắc ý của 'giáo sư chơi bẩn' Samuel Oak! (ảo tưởng) Cuộc thi cuối cùng Jasmine giành chiến thắng.

Paul thu hồi Aggron, bỏ đi, Satoshi nhìn bóng lưng cậu ấy không biết đang nghĩ gì.

Buổi chiều, hạng mục thứ hai, bình chọn nước ép ngon, chính thức diễn ra.

Du khách kinh ngạc phát hiện, gian hàng của Lục Dã đã được dựng lên!

Ngay lập tức, trước gian hàng bị vây kín mít.

Steenee và Alcremie lần đầu thấy cảnh tượng này, rụt rè trốn sau lưng Lục Dã.

“Chuyện nhỏ thôi.” Lục Dã bình tĩnh gọt Berry: “Anh sẽ pha cho các em một loại Nước ép Kỳ tích!” 【Nước ép Kỳ tích】 là món chủ lực của quán nước ép, trong game có thể tăng cấp Pokémon 5 cấp, hiệu quả mạnh hơn cả Kẹo Kỳ Diệu.

Trong thực tế, loại nước ép này đã được pha loãng, chỉ giữ lại hương vị, cả con người và Pokémon đều có thể uống được.

Những cánh lá của Steenee nhỏ nước ép, nó bưng chiếc đĩa nhỏ, đưa cho Lục Dã.

Ngay lập tức, hương thơm phức tạp lan tỏa, Steenee dưới ánh mắt của Lục Dã có chút ngượng ngùng.

Một giọt nước ép của Steenee, sau khi pha loãng gấp trăm lần vẫn có thể làm thành đồ uống ngọt ngào, rất được ưa chuộng ở Alola.

Lục Dã không khỏi cảm thán.

Steenee và Alcremie tự mình có thể sản xuất nguyên liệu, đơn giản là những trợ thủ tốt nhất của Đầu bếp!

Nguyên liệu là một quả Roseli Berry, một quả Enigma Berry, đều là những loại Berry khá quý hiếm.

Với kỹ thuật pha chế rượu, Lục Dã cầm bình lắc, lắc một cách thành thạo và điềm tĩnh.

Trong đám đông, Sommelier Pokémon cấp C Cabernet, nhìn chằm chằm động tác của Lục Dã, hơi sững sờ.

Kỹ thuật của tôi căn bản không thể sánh bằng anh ấy… Lục Dã chắc chắn có thể đạt đến Sommelier cấp B, thậm chí cấp A rồi. 【Nước ép Kỳ tích】 đã hoàn thành, lấp lánh ánh sáng trong ly cocktail, tỏa ra hương thơm thanh mát của Berry.

Cabernet nuốt nước bọt, vừa đúng lúc đứng ở hàng đầu, tiến lên

nói: “Tôi có thể… nếm thử một ly không?” “Đương nhiên.” Lục Dã nói.

Cabernet run rẩy nâng ly cocktail lên, mím đôi môi khô khốc, ghé sát vành ly.

Bỗng nhiên, Cabernet trợn tròn mắt.

Hương trái cây phức hợp, vị chua ngọt vừa phải, đá lạnh lại càng tăng thêm cảm giác ngon miệng… Ngay cả tác phẩm của một Sommelier cấp A cũng khó lòng sánh kịp với kiệt tác này!

“Hương vị vô cùng tuyệt vời.” Cabernet thở phào một hơi, nhìn Lục Dã và Gengar bên cạnh, khen ngợi: “Mối liên kết giữa bạn và Gengar, tựa như loại nước ép phối hợp hoàn hảo này, xứng đáng được gọi là một kỳ tích!” Sommelier Pokémon sẽ đánh giá mối quan hệ giữa Người huấn luyện và Đồng đội.

Cặp đôi Đồng đội Satoshi và Pikachu, từng được Sommelier Cilan đánh giá là 'tuyệt vời và phù hợp nhất'.

Lục Dã lịch sự cảm ơn, để giúp Steenee đạt được ước nguyện, anh lại tiếp tục pha chế các loại nước ép với hương vị khác nhau… Hoàng hôn buông xuống.

Kết quả bình chọn hạng mục 'Nước ép ngon' trên trang web chính thức đã chính thức được công bố.

Steenee run rẩy, cầm điện thoại không dám nhìn, đưa lại cho quản lý: “Nifu ~” Quản lý, anh, anh giúp em xem… Lục Dã giả vờ ho khan, mở trang web chính thức, nói: “Hạng nhì, gian hàng của Meowth, tác phẩm đại diện: nước ép Oran Berry.” Bộ ba Team Rocket thường xuyên trộm quả, nên cũng khá có kinh nghiệm trong việc chế biến nước ép Berry.

“Hạng nhất là ——” Steenee nín thở.

“…là ai nhỉ?” Lục Dã nói: “Alcremie, em nghĩ là ai?” Alcremie: “ﾉ)ﾟДﾟ(!

Đừng treo chén nữa mà, quản lý!” “Khụ, hạng nhất là Colorful Cafe, tác phẩm đại diện: Nước ép Kỳ tích.” Steenee đầu tiên sững sờ, rồi nhìn Alcremie một cái, ngay sau đó vui vẻ quay tròn tại chỗ, hai cánh lá bay phấp phới.

“Nifu ~(*≧▽≦)” Tuyệt quá rồi, em và quản lý cùng giành giải nhất!

Alcremie vui lây cho Steenee, đôi mắt hồng long lanh lấp lánh, thầm hạ quyết tâm.

“Yma…” Mình cũng muốn làm một chiếc bánh kem ngon nhất, được mọi người công nhận! … Màn đêm buông xuống.

Tiết mục trọng đại nhất trong ngày, Cuộc thi nấu ăn, đã diễn ra tại Tháp Lăng Kính rực rỡ ánh đèn.

Các đầu bếp đến từ các liên minh, từng cặp đối đầu, tranh tài chọn ra mười tuyển thủ, giành được danh hiệu danh dự 'Kalos Chef'.

Siebold đã giành được danh hiệu này, nhưng điều đáng kinh ngạc là anh ấy lại tham gia cuộc thi lần này!

Cùng tham gia với anh ấy, còn có Nhà vô địch Liên minh, Lục Dã, người được mệnh danh là 'Trưởng đầu bếp Nhà vô địch'!

“Nghề chính của Diantha là Nữ hoàng màn ảnh, nghề chính của Wallace là Điều phối viên, nghề chính của Lục Dã là Trưởng đầu bếp… rất hợp lý!” “Người lấy thực làm trời, hãy cảm nhận nỗi sợ hãi khi bị ẩm thực phương Đông thống trị!” “Lục lão sư mới là Thần Ẩm Thực!!” Đối thủ vòng đầu của Lục Dã là một Đầu bếp nổi tiếng của Galar, tên là Pignot, giỏi về cà ri và súp nấm.

Ánh mắt khán giả tập trung vào trung tâm sân đấu, phía trước là

khu chọn nguyên liệu, hai bên trái phải là các bàn nấu ăn.

Còn ở bên sân, có ba vị giám khảo ngồi, lần lượt là Malva đeo kính râm đỏ lửa, Ramos đức cao vọng vọng, và Thủ lĩnh Gym Lumiose City Clemont.

Lục Dã: "…Ngay cả giám khảo cũng là người nhà… thật sự không sao chứ." "Bắt đầu đi." Tứ Đại Thiên Vương hệ Lửa Malva khoanh tay.

Giống như các Người huấn luyện Kalos, Malva cũng có nghề chính riêng.

Nghề chính của cô ấy là phát thanh viên tin tức… Về lựa chọn nguyên liệu, Pignot là Đầu bếp nổi tiếng của Galar, đã chọn ba loại đồ hộp cao cấp, xúc xích thịt xay thô, và bột Mega.

Cuối cùng, Pignot đã làm ra món cơm cà ri cay ngon, đủ để được đánh giá 'cấp Charizard'!

Siebold đã đánh bại đối thủ, nhìn món cơm cà ri được bưng lên bàn trong màn hình, ánh mắt hơi lóe lên.

Cấp Charizard… là cấp cao nhất của cà ri.

Ngay cả Siebold cũng không tự tin một trăm phần trăm có thể làm thành công.

Siebold lại nhìn bàn nấu ăn của Lục Dã, khẽ ồ lên.

"Lạ thật… cũng là món cà ri sao…" Ba vị giám khảo múc một thìa cà ri của Pignot, nếm thử kỹ lưỡng, lộ ra vẻ tán thưởng.

Ramos cười híp mắt nói: "Nguyên liệu ngon, kết hợp với nước sốt cà ri cay nồng, có thể nói là sự kết hợp vàng ròng xứng đáng!" Pignot tự hào nhìn Lục Dã.

Lục lão sư, mặc dù bạn là một Người huấn luyện cấp Nhà vô

địch, nhưng trong lĩnh vực ẩm thực, vẫn phải để cho những người chuyên nghiệp.

"Món ăn của Lục lão sư đã hoàn thành." MC nói: "Anh ấy cũng chọn món cà ri mà Pignot giỏi nhất." Pignot kinh ngạc, nhìn món cơm cà ri vàng óng trên bàn nấu ăn, hương vị cay nồng quyến rũ lan tỏa trong không khí, khán giả nuốt nước bọt.

Một giọt mồ hôi lạnh chảy dài trên trán Pignot.

Anh ta mơ hồ thấy hơi nóng, tạo thành hình một con Moltres đang bay cao, hương vị như Moltres tắm trong lửa vàng, xông thẳng vào mũi!

Khi lướt qua, bên tai Pignot vang lên một giọng nói bình tĩnh.

"Cấp Charizard… anh đã vượt xa rồi." Berry cay, tạo nên hương vị phức tạp và đa dạng.

Lục lão sư đặt tên cho nó là —— cấp Moltres!

Ba vị giám khảo nhìn chằm chằm món cơm cà ri vàng óng, run rẩy đưa thìa ra.

Trước mắt Clemont như xuất hiện một ngọn núi lửa, nước sốt cà ri đậm đà ngon lành phun trào từ đỉnh núi lửa, một con Moltres vỗ Song Cánh Đánh, hét vang bay ra!

"Bíp ——" Màn hình lớn hiện lên số phiếu của giám khảo.

"Ba không!

Với ưu thế áp đảo, Lục lão sư tiến vào vòng tiếp theo!" MC kinh ngạc nói.

Cả khán đài ồ lên.

Không ít người đến đây với tâm lý xem trò vui.

Không ngờ, Lục lão sư thực sự là một Trưởng đầu bếp.

Thậm chí còn đánh bại Đầu bếp nổi tiếng của Galar, có hy vọng giành được danh hiệu danh dự 'Kalos Chef'!

Chương 735

Sau một thời gian nghỉ giữa hiệp ngắn ngủi.

Mọi người ngẩng đầu nhìn bảng phân nhóm trên màn hình lớn, đều ngạc nhiên.

Lục Dã và Tứ Đại Thiên Vương Siebold, sẽ đối đầu.

Người thắng, sẽ tiến vào top mười, và được phong danh hiệu danh dự!

Dưới sự chú ý của vạn người.

Siebold và Lục Dã đi đến trung tâm sân đấu, bắt tay chào hỏi.

"Lục lão sư." Siebold ánh mắt sắc bén: "Tôi đã chờ ngày này rất lâu rồi." "Tôi cũng vậy." Lục Dã ánh mắt lạnh lẽo.

Trận chiến ẩm thực với Tứ Đại Thiên Vương Đầu bếp, Siebold!

"Bắt đầu!" Ramos tuyên bố.

Nguyên liệu được sử dụng theo quy tắc mang theo một phần và chọn tại chỗ.

"Từ lựa chọn nguyên liệu mà xem, Tứ Đại Thiên Vương Siebold, đã chọn món hải sản sở trường của anh ấy!" MC nói: "Bên Lục lão sư… anh ấy đã chọn một khối đậu phụ, định làm món ăn phong cách phương Đông sao?" Từ kỹ thuật của Lục Dã, Siebold nhanh chóng phán đoán ra món ăn mà Lục Dã chuẩn bị.

Siebold ánh mắt đanh lại.

Anh ấy định kết hợp phong cách phương Đông với vị cay, để thách thức món hải sản kiểu Kalos!

Nói nhảm… vị cay nồng có thể mang lại cảm giác đau và kích

thích cho thực khách, nhưng điều khiến khách hàng nhớ mãi không dứt, phải kể đến vị 'tươi ngon'!

Bên cạnh, Đồng đội Octillery im lặng rửa nguyên liệu.

Siebold đã chuẩn bị một nguyên liệu đặc biệt, chính là mực của Octillery.

Hương vị đặc biệt này, nhiều thực khách không thể chấp nhận, nhưng một lượng nhỏ mực lại có thể kích thích tốt hơn vị tươi ngon trong món hải sản!

Siebold có niềm tin chiến thắng mạnh mẽ hơn, ngẩng mắt nhìn Lục Dã.

Lục Dã và Đồng đội Sirfetch'd, xử lý nguyên liệu một cách có trật tự.

“Anh ấy định dùng hành lá để tạo hương vị?” Siebold khẽ cau mày.

Hành lá lớn của Farfetch'd là món ngon mà vô số thực khách yêu thích, kết hợp với đậu phụ cũng có thể tạo ra phản ứng hóa học kỳ diệu… Ngửi thấy mùi cay nồng trong không khí, Siebold nhướng mày.

Thế nhưng, ngay cả vị cay 'cấp Moltres', trước món hải sản của Siebold tôi, cũng không có chút cơ hội thắng nào!

Bộ đếm thời gian trên màn hình lớn, thời gian trôi qua từng giây từng phút.

Nessa ngồi giữa khán giả, mím môi.

Cô ấy rất hứng thú với món hải sản của Siebold… nhưng lại rất yêu thích các món ăn phong cách phương Đông.

Rất mong chờ, hai vị này rốt cuộc sẽ dọn lên những kiệt tác như thế nào!

“Bíp ——” Thời gian về không.

Lục Dã và Siebold, cùng lúc hoàn thành công đoạn cuối cùng của món ăn!

Siebold trong bộ đồ đầu bếp trắng, nhìn Lục Dã đầy hỏi thăm.

Lục Dã khẽ mỉm cười, đưa tay làm cử chỉ 'Mời bạn trước'.

Siebold khẽ gật đầu, lưng thẳng tắp, bưng một bát súp đi về phía bàn giám khảo.

Octillery dùng hai xúc tu đỡ bát súp, các xúc tu còn lại bò bò di chuyển.

Khoảnh khắc mở nắp, toàn bộ khán giả nín thở.

“Súp hải sản Pungent Root.” Siebold bình thản nói: “Xin mời các vị giám khảo.” Malva từng nhiều lần nếm thử tài nghệ của Siebold, khẽ ngửi mùi hương, mỉm cười nói: “Anh dường như cảm thấy có nguy cơ, Siebold.” “Dù là Pokémon Battle hay nấu ăn, đều cần đạt đến trình độ nghệ thuật.” Siebold bình tĩnh nói: “Đây chỉ là nguyên tắc hành động cá nhân của tôi thôi.” Malva khẽ nhún vai, cầm chiếc thìa bạc, múc một thìa súp đậm đà, đưa lên đôi môi đỏ mọng.

Bế mắt hồi vị lâu, Malva thở dài nói: “Thật khó tưởng tượng… không được thưởng thức món ăn của anh, sẽ là một điều tuyệt vọng đến nhường nào.” “Ngoài vị của Pungent Root, tôi hình như còn nếm được một loại hương vị khác…” Ramos khẽ ồ lên.

Siebold khóe môi cong lên, bình thản nói: “Là Đồng đội của tôi, mực của Octillery.” Khán giả xôn xao bàn tán.

“Mực càng làm tăng thêm vị tươi ngon của món ăn, một tác phẩm vô cùng sáng tạo.” Clemont nghiêm túc gật đầu: “Tôi thấy rất ngon!” Cả ba vị giám khảo đều đưa ra đánh giá cực cao.

Mọi người tiếc nuối nhìn bóng lưng Lục Dã.

Dù món ăn có xuất sắc đến mấy, trước 'Đầu bếp huyền thoại' Siebold, e rằng cũng vô ích.

Cùng lúc đó.

Lục Dã và Sirfetch'd, bưng ba bát súp lên bàn giám khảo.

Từ từ mở nắp bát, toàn bộ khán giả trợn tròn mắt.

Hương thơm cuốn lấy khứu giác của khán giả và giám khảo, hơi nóng trước mắt còn tạo thành ánh sáng vàng óng.

Món ăn này —— nó phát sáng!!

Trong ánh mắt khó tin của Siebold.

Lục Dã nói: "Lĩnh vực tôi giỏi nhất, không phải là vị cay…" Lục Dã ánh mắt đanh lại: "Mà là Berry!" Siebold chợt sững người.

Berry… bao la vạn tượng, bất kỳ Đầu bếp nào cũng khó có thể tự tin nói 'Berry' là lĩnh vực sở trường của mình.

Thế nhưng, Siebold nhìn món ăn của Lục Dã, nuốt nước bọt.

Ánh sáng vừa rồi, chính là do Golden Razz Berry và ba loại Berry màu vàng khác tạo thành!

"Đậu phụ Ma Bà Ảo Ảnh." Lục Dã nói: "Mời dùng." Malva, Ramos, Clemont ba người nhìn nhau.

Hạ quyết tâm, mồ hôi lạnh chảy trên trán Malva, cô run rẩy múc một thìa đậu phụ ngâm trong nước sốt đỏ.

Đưa lên đôi môi đỏ mọng, Malva mím nhẹ khóe môi, một dòng ấm áp dâng lên trong lòng.

Rõ ràng là vị cay nồng, nhưng khi ăn vào lại không hề có chút kích thích nào, dạ dày cũng không phản ứng khó chịu.

Hương vị tổng hợp vị cay, thơm, nóng, tê của đậu phụ Ma Bà, lại còn hòa quyện vị tê dại.

Quả Pika!

Malva chợt bừng tỉnh.

Đúng như Lục Dã đã nói, anh ấy dùng Berry để tạo vị cay, nhưng lại kích thích vị tươi ngon của đậu phụ Ma Bà.

Chính mình dường như rơi xuống một khối đậu phụ mềm mại, rồi bị đậu phụ dai dai bật lên, tứ phía các loại gia vị cay và Berry bay về phía mình.

Một bóng người khổng lồ, Lục Dã cầm cán chảo, cùng lúc nấu đậu phụ, Berry và cả chính mình!

"À…" Malva khẽ thở phào một hơi, đôi mắt dưới chiếc kính râm đỏ hoe ngấn nước, gương mặt hơi hồng, hoàn hồn nói: "Không, không hổ danh, là Ma Huyễn!" "Nếu đã như vậy… vậy thì bỏ phiếu đi." Ramos cảm thán nói.

"Vâng!" Clemont môi dính nước sốt đỏ, gật đầu mạnh.

"Đùng ——" Khán giả lộ vẻ ngạc nhiên, rồi bùng nổ những tràng vỗ tay nhiệt tình.

Đồng tử của Siebold co lại.

Trên màn hình lớn, hiển thị tỷ số 【2:1】, mình lại thua rồi!

Đầu bếp huyền thoại, đã thua Đầu bếp Nhà vô địch!

Theo truyền thống, Lục Dã đưa cho Siebold một chiếc thìa, bảo anh ấy tự nếm thử.

"Không cần đâu… tôi phải về nghiên cứu món ăn, cố gắng sớm ngày đạt đến trình độ của anh." Siebold từ chối.

Lục Dã: “?

Sao ông này lại không đi theo kịch bản vậy!” Nửa giờ sau.

Lục Dã cùng James, Takeshi đồng loạt tiến vào top mười, giành được danh hiệu danh dự 'Kalos Chef'.

“Không ngờ Siebold mạnh đến mức khó tin đó, lại bị anh loại.” James thở phào một hơi: “May mà tôi không gặp anh ấy!” “Hú… giành được giải thưởng rồi, về cũng có thể báo cáo với Jiro.” Takeshi nói.

Lục Dã nhìn Sirfetch'd đang ôm cúp bên cạnh, xoa đầu nó, cười nói: “Tiếp đãi không chu đáo!” “Quạc! (´ꈍ◡ꈍ)σ” Sirfetch'd chẳng hề cảm động chút nào.

Ở đây toàn là đầu bếp, nguy hiểm quá trời ~ cho tôi về nhà đi mà ~!

Lễ hội ẩm thực kéo dài hai ngày đã hạ màn.

Thầy Lục đã chiến thắng Siebold trong lĩnh vực nấu ăn, khiến không ít khán giả kinh ngạc.

Cứ tưởng nhà Vô Địch này chỉ bán nhân cách ảo thôi chứ... ai dè lại là Đầu Bếp thượng hạng thật!

Các bro xem livestream trực tiếp thì hú hét: "Hài quá ông giáo!", "Đầu bếp Vàng, Thầy Lục!". "Món này á, món này là bữa cơm với thuốc kích thích bảy màu, ăn vô phất lên luôn!".

Đầu bếp Pokémon cũng như Người nuôi Pokémon, đều là những nghề nghiệp rất được kính trọng.

Cơm Curry, bánh Poffin và các món ăn khác do họ chế biến thậm chí có thể dùng để huấn luyện Pokémon, đồng thời thắt chặt tình bạn giữa đôi bên.

Nếu gọi Wallace là "Nghệ sĩ Pokémon cấp Champion", Steven là

"Người sưu tầm cấp Champion (thợ mỏ)"... thì Thầy Lục chính là "Đầu bếp cấp Champion". "Chuẩn phong cách Vô địch phương Đông luôn!", "Quả nhiên là ông hoàng táo bạo!", "Trên Bilibili có pro làm video phục dựng rồi, dùng tới 7 loại Berry lận, kinh khủng vãi!".

Sau đó, có một chủ kênh đã phục dựng món "Đậu phụ Tứ Xuyên Ma Huyễn" của Thầy Lục.

Trong video, để món ăn có đủ vị cay, thơm, sắc, năng lượng, tê, giòn, chủ kênh đã dùng 7 loại Berry như Cheri Berry và các loại Berry khác.

Để phục dựng "hiệu ứng ánh sáng vàng", thậm chí còn đặc biệt tìm mua một loại Golden Berry quý hiếm.

Cuối cùng, khi món đậu phụ Tứ Xuyên nóng hổi ra lò, màn hình tràn ngập 'ohhhh'.

Chủ kênh thật thà nói: "Làm không dễ, tốn biết bao nhiêu là máu rồi, vả lại nấu ăn của Thầy Lục khó mà bắt chước được, chỉ có thể thử phục dựng thôi, mong mọi người thông cảm và ủng hộ ba liền nhé." "Máu chiến rồi!", "Lần này nhất định phải làm!", "Vãi chưởng, chủ kênh và Thầy Lục đúng là những ngôi sao Berry mà!". "Ngôi sao Berry" ở đây chỉ những chuyên gia trồng và chăm sóc Berry.

Trong các game trước đây, gặp những Trainer như thế này, họ còn rất nhiệt tình tặng Berry cho bạn.

Thế mà, Thầy Lục thường sẽ nhổ sạch tất cả Berry mà họ vất vả trồng trước cửa nhà – đúng là một phản diện ác bá!

Mục cuối cùng của lễ hội ẩm thực là bình chọn cửa hàng được yêu thích nhất.

Cửa hàng của Team Rocket Trio đã giành giải nhất nhờ giá cả bình dân, món ăn ngon và độ nổi tiếng khủng.

Cửa hàng của Thầy Lục do bận tham gia cuộc chiến ẩm thực nên xếp thứ hai.

Takeshi giành giải ba, kiếm được một khoản kha khá để phụ giúp gia đình.

Cửa hàng của Blue Oak vì dùng ít nguyên liệu, hương vị tệ, nên vinh dự đứng đầu bảng đánh giá tệ nhất. (Blue Oak: "Mấy ông khách này không biết thưởng thức, ngay cả Red, Midorima và Giáo sư Oak ăn xong cũng khen ngon." Silver: "..... Mày sống ngay Pallet Town, họ nào dám chê.") Jessie, James và Meowth dùng số tiền kiếm được, lén lút đặt may một bộ trang phục lộng lẫy cực kỳ đắt tiền, để ủng hộ Jessie tham gia "Trận đấu Ngôi sao Ba Món".

Số đo ba vòng của Jessie y hệt hôn thê của James, nên không cần hỏi, dễ dàng che giấu.

Trang phục do "Nhà tạo mẫu Pokémon" Fantina thiết kế và chế tác: một chiếc váy liền màu tím phong cách quý phu nhân, chiếc quạt lấp lánh ánh pha lê tím rực rỡ, mặt dây chuyền mã não xanh, và vòng cổ Ruby. "Đắt thật đấy!", James đau khổ nói.

Không chỉ tiền kiếm được bị bay màu, mà còn nợ cả chủ cũ nữa. "Đây đúng là phong cách của Fantina rồi meo~" Meowth cũng rưng rưng nước mắt, nghiến răng nghiến lợi: "Chỉ vì bộ đồ này thôi, nhất định phải để Jessie trở thành Kalos Queen!". "Sách ~~ đúng là đồ nhà quê." "Nhưng mà, làm sao để đưa cho Jessie bây giờ?" James xách túi đồ màu sẫm, vuốt cằm nói: "Nếu đưa thẳng cho cô ấy, chắc cô ấy sẽ không nhận đâu nhỉ." "Jessie là người có lòng tự trọng lắm meo, nếu đắt quá, cô ấy chắc chắn sẽ không chịu nhận đâu." Meowth khoanh tay, suy nghĩ một lát, rồi cái bóng đèn trong đầu sáng lên: "Đúng rồi meo, trao đổi quà tặng, đưa bộ đồ cho Jessie là được thôi meo." "Trao

đổi quà tặng?" "Đó là truyền thống của Coumarine City meo.

Truyền thuyết kể rằng một Trainer và Gogoat của anh ấy đã đến một vùng đất, xây dựng Coumarine City, Gogoat tặng anh ấy một cái cây nhỏ meo." Meowth vừa khoa tay múa chân vừa nói: "Rồi cái cây nhỏ đó lớn dần, trở thành một cây đại thụ, người ta gọi là 'Cây Thề Nguyện', mỗi năm vào dịp lễ hội, các Trainer sẽ trao đổi quà tặng dưới gốc cây đó meo." James nghe mà mắt sáng rực: "Ý hay đó, chúng ta cùng đi Coumarine City, trao đổi quà tặng thôi." "Quyết định vậy đi meo." Meowth gật đầu. "Sách ~ đồ nhà quê!" Cynthia gần đây rất bứt rứt.

Vì lễ hội hàng năm của Coumarine City sắp đến, các Trainer sẽ trao đổi quà tặng dưới "Cây Thề Nguyện", tặng những món đồ ưng ý cho bạn bè, người yêu và Pokémon của mình.

Garchomp, Lucario, Togekiss, Gastrodon... mỗi Pokémon đều cần chuẩn bị một món quà, tổng cộng là sáu món.

Lục Dã và Pokémon của anh ấy, Gengar, Sylveon, Meloetta... vậy ít nhất cũng cần mười món quà.

Làm sao để chọn những món quà này, tặng gì cho Lục Dã và Pokémon là tốt nhất – vừa nghĩ đến đó, Cynthia, một người mắc chứng khó lựa chọn, đã thấy mắt hoa lên rồi.

Đã một ngày trôi qua kể từ lễ hội ẩm thực.

Cynthia trở về Liên minh Sinnoh, đến đại sảnh trực ban, nhân lúc nghỉ ngơi đã hỏi bà Kikuno đang ngồi uống trà trên ghế sofa. "Tặng quà gì thì tốt ạ?" Bà Kikuno, với chiếc khăn choàng cổ, cầm chiếc cốc giữ nhiệt thổi hơi nóng, điềm nhiên nói: "Đương nhiên là tặng món mà đối phương thích rồi." "Cháu hiểu, nhưng mà cháu không chọn ra được..." Cynthia bất lực nói.

Khuôn mặt tươi cười xinh đẹp của cô vì nghĩ quà mà trở nên tiều tụy.

Chương 736

"Có liệt kê các lựa chọn ra không, thu nhỏ phạm vi lại sẽ dễ dàng hơn nhiều." Bà Kikuno gợi ý.

Cynthia chống cằm, khẽ trầm tư, đôi mắt xám lấp lánh: "Có ạ...

Cháu muốn tặng cho Garchomp, có Choice Band, Life Orb, Power Bracer..." "Rồi tặng cho Lục Dã... cháu đã cân nhắc rất nhiều phương án, ghi lại trên giấy, bà ơi làm phiền bà tham khảo một chút..." Cynthia quay về văn phòng lấy sổ ghi chép, bà Kikuno ngạc nhiên lắc đầu, cảm thán mối tình đẹp đẽ của các Trainer, như tuyết xuân tan chảy, như làn gió nhẹ lướt qua đồng cỏ.

Không lâu sau, Cynthia ôm một chồng sổ ghi chép, đặt lên bàn trà trước mặt bà Kikuno, hệt như một lớp trưởng nộp tất cả bài tập cho giáo viên. "Nhiều thế à?" Bà Kikuno trợn mắt há mồm. "Vì Pokémon của cháu, rồi Pokémon của Lục Dã nữa... tất cả những món quà này đều cần phải cân nhắc..." Cynthia cười tủm tỉm duyên dáng, giải thích: "Cháu khá dễ bị băn khoăn, nên cháu đã ghi lại hết rồi." Bà Kikuno khẽ thở dài.

Cũng khá là ghen tị với Lục Dã...

ít nhất là ông nhà tôi, chưa bao giờ chu đáo đến thế. "Chiều nay không có việc gì, để tôi giúp cháu cùng tham khảo nhé." Bà Kikuno tiện tay lật sổ ghi chép.

Chẳng còn cách nào khác, ai bảo bà cụ là người duy nhất trong Tứ Đại Thiên Vương có kinh nghiệm dày dặn chứ. "Cháu làm phiền bà rồi ạ." Cynthia khẽ cúi người, vén mái tóc vàng vương trên má, mỉm cười duyên dáng.

Hoàng hôn buông xuống, Cynthia đã quyết định món quà tặng

Garchomp, rồi đầy tự tin trở về chỗ ở. "Gao?" Garchomp thấy vẻ mặt hớn hở của Cynthia thì chớp mắt khó hiểu. "Vài ngày nữa mấy đứa sẽ biết thôi." Cynthia mỉm cười vuốt đầu Garchomp.

Cô định tặng Heart Scale xinh đẹp cho Garchomp, để cảm ơn vì đã luôn đồng hành từ bé đến lớn.

Món quà tặng Lục Dã vẫn chưa quyết định được, nên Cynthia đã hỏi ý kiến các người bạn thân như Shauntal, Caitlin và những người khác.

Đầu tiên là hỏi Caitlin, sau khi nghe xong mục đích, Caitlin nhanh chóng cúp điện thoại.

Ngay lập tức quản gia Darach gọi lại, than thở: "Tiểu thư suýt chút nữa đã làm nổ tung cả tòa lâu đài rồi!" "Xin lỗi...

Cháu đã quá đắc ý quên mình." Cynthia khẽ ho khan, vốn định chia sẻ niềm vui lễ hội.

Nhưng nghĩ kỹ lại, chuyện này quả thật không nên nói cho Caitlin, vì cô ấy dễ ghen tuông...

Người thứ hai được hỏi là Shauntal, cô ấy đang ru rú ở nhà viết tiểu thuyết, với giọng điệu ngạc nhiên trả lời: "Cái gì thế này, tiểu thư Cynthia tìm tôi để chia sẻ chuyện tình yêu hàng ngày sao?

Tôi nhất định phải viết vào tiểu thuyết mới được." "Nếu cậu không muốn bị tôi thách đấu, thì cứ thử xem." Cynthia mỉm cười nói. "Ấy chết... cậu đột nhiên hỏi tôi cái này, tôi cũng chẳng có ý kiến gì." Shauntal mặt mộc, mặc đồ ngủ, khoanh chân ngồi trên mép giường cạnh bàn viết: "Tặng một cuốn sách của tôi cho Thầy Lục thì sao nhỉ?

Anh ấy nhất định sẽ thích, dù sao thì cuốn sách tiếp theo của tôi cũng lấy anh ấy làm nam chính mà, tên là...

Này?" Đầu dây bên kia đã cúp máy, Shauntal lẩm bẩm vài câu, rồi

lại gửi một tin nhắn thoại, đề nghị cô hỏi Diantha.

Diantha là một ảnh hậu danh giá, thường xuyên nhận được quà tặng từ những người hâm mộ khắp thế giới, cô ấy biết rõ nhất nên tặng quà gì. "Áo khoác." Diantha nói với giọng dịu dàng: "Ở Lumiose City nhiều sương mù thì rất hợp.

Gần đây tôi cũng ưng một bộ áo khoác thiết kế, nhưng mà cần tiền thù lao từ nửa bộ phim nữa... mấy món đồ xa xỉ này đúng là điên rồ." Cynthia nhíu đôi mày đẹp: "Để cháu nghĩ thêm một chút đã." Diantha lặng lẽ chờ Cynthia băn khoăn một hồi lâu, rồi ra hiệu cho người quản lý đang giục cô đi lịch trình bằng cách đặt ngón tay lên đôi môi đỏ, sau đó nhẹ nhàng nói: "Có lẽ, ở Kalos lưu truyền một truyền thuyết như thế này... một quả PokéBall chia đôi..." Ngày 7 tháng 11, Chủ Nhật, lập đông.

Manh Manh Đát đã về Liên minh Sinnoh, vì vậy lập đông không thể ở cùng anh.

Theo phong tục, "Đầu bếp cấp Champion" đã chuẩn bị chè trôi nước đậu đỏ và bánh bao để dùng cho tối nay.

Lumiose City nhiều sương mù nhanh chóng chìm vào đêm, người đi đường che ô trên những con phố lất phất mưa, bầu trời như một tấm màn xám, Tháp Prism cao chót vót, các tòa kiến trúc góc cạnh mọc san sát, đường phố lướt qua những chú Murkrow bay thấp.

Ánh đèn đường mờ ảo trong màn sương, quán cà phê góc phố tỏa ra ánh sáng ấm áp, kính cửa sổ đọng một lớp hơi nước.

Hơi nước bị một bàn tay lau đi, để lộ khuôn mặt lù lù như Gengar, nó dán sát vào mặt kính lại hà hơi một cái, rồi cẩn thận lau chùi, sau đó nhe miệng cười toe toét.

Trong quán có không ít "khách hàng": Marshadow, Mew, Diancie...

Một khung cảnh ồn ào náo nhiệt, tiếng dao dĩa chén đĩa lạch cạch, tiếng Pokémon cười không kiêng nể, và tiếng gào thét của Thầy Lục. "Arcanine, chỗ đó, đừng có chắn ngang cửa quán chứ." "Alcremie đừng sợ, Tyranitar sẽ không ăn mày đâu... chắc vậy." "Latias, mày có thể đừng bay vòng vòng nữa được không, tao chóng mặt rồi." 「Em cứ thích đó! 」Latias phồng má. "Tyranitar—cái đĩa đó không phải để mày ăn!" "Ban-ji... (￣~￣)" Tyranitar "crack" một tiếng, nhai vỡ vụn mảnh sứ, nuốt chửng cả bánh bao lẫn mảnh sứ bằng chiêu Crunch.

Victini tự do bay lượn giữa không trung, má dính đầy vụn bánh, vui vẻ cầm Macaron: "Nimi~" Mew dùng niệm lực khiến Togepi lơ lửng, tay cầm máy chơi game, thỉnh thoảng nghiêng đầu nhìn màn hình của Togepi đang thao tác nghiêm túc: "Mew~~ Ờ... của mình lại bị đen màn hình rồi, xem Togepi chơi thế nào đây..." Marshadow đứng trên sàn nhà với vẻ mặt bối rối, đen thui dường như không hợp với không gian trong quán.

Nhưng có một tiền bối còn tự nhiên hơn nó – Darkrai lơ lửng bên bàn dài, khói độc cuộn lên, tay cầm dao dĩa một cách tao nhã, cắt Khối Năng Lượng. "Ma-sha..." Marshadow vẻ mặt hoang mang.

Đây, thật sự là quán cà phê... chứ không phải Câu lạc bộ Thần Thú à... "Ô!" Marshadow cảm thấy có ai đó chọc mình, quay đầu lại, thấy chú chim cánh cụt nhỏ đang vác chiếc túi hành lý lớn.

Đôi mắt đen láy của Delibird sáng lấp lánh, đưa cho một hộp quà.

Mày là người mới hả, tặng mày đó~ Marshadow nhìn hộp quà, do dự, nghiêng đầu nhận ra Blastoise bên cạnh. "Kame..." Blastoise khẽ gật đầu.

Yên tâm, trong đó không phải bom đâu! "Mấy đứa muốn ăn bánh bao nước hay chè trôi nước?

Thôi coi như tao chưa hỏi, mấy đứa ăn gì cũng được..." Lục Dã

lẩm bẩm, bưng đĩa sứ trắng nóng hổi đặt lên bàn.

Sirfetch'd: "Quack... (¯ ¯) Tôi muốn ăn nhân hành tây to..." Bàn ăn dài đầy ắp Pokémon, trên bàn bày đầy món ngon vật lạ, các Pokémon xung quanh bàn tranh cãi không ngừng.

Lục Dã đau đầu, ngồi vào bàn ăn, rồi lại bất lực mỉm cười. "Anh không khỏe sao, anh Lục Dã?" Diancie công chúa ngồi cạnh, đầu đội kim cương lấp lánh, đôi mắt sáng ngời, nói với giọng dịu dàng. "Nhìn thấy em là anh thấy khỏe hơn nhiều rồi." Lục Dã cười nói. "Anh quá lời rồi." Diancie công chúa che miệng cười, vui vẻ khẽ mỉm cười.

Ngoài trời mưa phùn lất phất, đêm đã sâu.

Trong nhà ánh đèn ấm áp, một khung cảnh ồn ào náo nhiệt.

Lục Dã, Sirfetch'd và công chúa Diancie, ba vị này vẫn giữ phép lịch sự tao nhã khi dùng bữa.

Tao nhã, mãi mãi không lỗi thời.

Điện thoại rung, Lục Dã đi đến hiên nhà giữa sân, nhìn ra sân trong đang mưa phùn, nói: "Alo, Ramos, có chuyện gì vậy?" "Lục Dã à... món đậu phụ Tứ Xuyên hôm qua, tôi vẫn nhớ như in, ngon tuyệt vời." Ramos khen ngợi. "Ông quá khách sáo rồi, ông có thể ghé quán cà phê làm khách thường xuyên mà." Lục Dã cười nói. "Là thế này...

Lần này tôi xin mời, mời cậu và Pokémon của cậu, đến lễ hội ở Coumarine City." Ramos cười nói: "Lễ hội hàng năm, có những màn kỷ niệm lộng lẫy, và còn có truyền thống Cây Thề Nguyện nữa." "Cây Thề Nguyện?" "Đúng vậy, các Trainer trao đổi quà tặng dưới gốc cây, sẽ đặt ra lời thề vĩnh cửu đấy." Ramos cảm khái nói.

Lục Dã khẽ động lòng, trả lời: "Ngày mai tôi cũng sẽ đến Coumarine City, để tham gia Trận đấu Ngôi sao Ba Món với vai trò giám khảo." "Ồ?

Trùng hợp vậy sao." Ramos ngạc nhiên nói.

Một Champion có thể đạt được nhiều thành tựu như vậy ở mọi lĩnh vực, có lẽ đây chính là sự thông suốt mọi lẽ, suy một ra ba. "Khi đó gặp nhé." Lục Dã cười nói. "Ừ, tạm biệt." Cúp điện thoại, Lục Dã đút hai tay vào túi, trầm tư.

Tặng Cynthia quà gì thì tốt nhỉ...

Nhẫn kim cương?

Không... chủ đề của ngày lễ này chú trọng Tình Bằng Hữu hơn là Tình Yêu, không hợp thời.

Tặng quà gì cho Pokémon của mình, vẫn cần phải cân nhắc kỹ lưỡng một chút...

Lục Dã đột nhiên nghĩ đến hành trình của nhóm Satoshi.

Satoshi và Serena để tham gia Trận đấu Ngôi sao Ba Món, chắc cũng sẽ đến Coumarine City, tham gia lễ hội lần này.

Dưới Cây Thề Nguyện, trao đổi quà tặng cho nhau.

Mà đây... có lẽ là một cơ hội quan trọng để thúc đẩy tình cảm giữa Satoshi và Serena thăng hoa.

Thầy Lục ngẩng đầu nhìn trời.

Tự hỏi: Tại sao mình lại quan tâm đến chuyện tình cảm của Satoshi như vậy?

Chẳng phải là để bù đắp những tiếc nuối của anime, đạt được nguyện vọng như một ông bố già của mình sao!

Thầy Lục liếc nhìn lũ nhóc đang quậy phá, trầm ngâm một lát, rồi quay người mở điện thoại, quyết định lập kế hoạch chu đáo. "Alo...

Matori à?

Sai Rocket Logistics cử người cài cắm vào lễ hội ở Coumarine City... tạo không gian riêng tư cho hai người đó..." Matori ngồi trong phòng tác chiến thiếu ánh sáng, ngây người hỏi: "Đây có phải là kế hoạch tác chiến gì không?

Kiểu như thu phục Pokémon huyền thoại chẳng hạn." "Tác chiến?" Lục Dã cười lạnh một tiếng: "Hừ, đây đương nhiên là một kế hoạch tác chiến quan trọng." Tình yêu chính là chiến tranh.

Matori bỗng nhiên kính cẩn: "Thuộc hạ đã hiểu." Việc sắp xếp cho hai người trong ảnh ở riêng với nhau, chắc chắn có liên quan đến kế hoạch tác chiến Thần Thú sau này.

Theo sắp xếp của Giáo chủ, nhất định phải trong hôm nay, khiến tình cảm hai người thăng hoa.

Trong ảnh lần lượt là Satoshi đội mũ lưỡi trai, và Serena đội mũ đỏ, mắt màu xanh lam.

Trong bức ảnh chụp chung hai người, Serena nhìn chằm chằm Satoshi, còn Satoshi cúi đầu nhìn Pikachu trên vai.

Ánh mắt ngưỡng mộ trong mắt cô gái, ngay cả Matori cũng nhìn ra, cô khinh thường rồi lại chua chát "chậc" một tiếng. "Mấy đứa nhóc bây giờ đều lớn sớm quá, nếu không phải do Giáo chủ phân phó, thì thật sự không muốn sắp xếp cho hai đứa ở riêng đâu – cái này có khác gì hẹn hò đâu chứ.

Con trai chỉ cần nắm bắt cơ hội, trong cái cục diện mà người mù cũng nhìn ra được cô gái có thiện cảm, thì cứ thẳng thắn là phân định thắng thua ngay!" "Lũ nhóc đáng ghét..." Matori lẩm bẩm, hai tay lướt trên bàn phím như bay, lập kế hoạch tác chiến.

Sắp xếp hai người ở riêng, tạo bất ngờ, sắp đặt lãng mạn, trao đổi quà tặng dưới "Thánh địa hẹn hò" Cây Thề Nguyện, thổ lộ tình cảm

cho nhau.

Matori cười lạnh một tiếng,瀟洒 đẩy gọng kính tròn phản quang, ngả lưng tựa vào ghế, cầm cốc sứ lên, thưởng thức kế hoạch tác chiến hoàn hảo.

Cứ như vậy, chắc chắn có thể tranh thủ đủ thời gian để Giáo chủ thực hiện kế hoạch của mình...

Đáng ghét... cốc cà phê này sao mà chua thế.

Ngày 8 tháng 11, thứ Hai, sáng sớm.

Ngoài đường mưa lất phất, Lục Dã kéo rèm cửa sổ nhìn ra, ngáp một cái lười biếng.

Buổi tiệc hôm qua kéo dài rất muộn, Mew và Togepi về phòng sau rồi vẫn còn chơi game.

Ngủ dậy nhìn lại, hai Pokémon vẫn còn ở trước màn hình console, cày game đến sáng.

Lục Dã suy nghĩ vẩn vơ: "Pokémon có bị cận thị không nhỉ?

Chắc là không đâu...".

Công chúa Diancie cúi người cảm ơn, rồi tao nhã trở về Lãnh địa Kim Cương.

Marshadow rụt rè và khẽ khàng bày tỏ lời cảm ơn với Lục Dã, chuẩn bị trở về Thiên Thanh Sơn, đảm nhận trách nhiệm của một giám khảo. "Giúp tôi nhắn một câu tới Totem Dragonite ở Long Lĩnh." Lục Dã dặn dò: "Xong việc tôi sẽ đến gặp cậu ấy." "Ma-sha." Marshadow nghiêm túc gật đầu.

Chương 737

Nó luôn cố gắng làm mọi việc hoàn hảo.

Lục Dã là một vị khách qua đường trong cuộc đời dài đằng đẵng của nó, nhưng những kỷ niệm đẹp giữa hai bên, dù đã lâu vẫn như mới.

Và...

Marshadow quay đầu nhìn lại.

Lục Dã mỉm cười, đút tay vào túi, đứng ở cửa quán khẽ vẫy tay.

Gengar lơ lửng bên cạnh anh, cùng vẫy tay.

Marshadow gật đầu mạnh mẽ, đi dưới làn mưa lất phất, khóe miệng cong lên.

Có thể sẽ tạo ra nhiều kỷ niệm hơn nữa... cũng không chừng.

Tiễn Marshadow chìm vào bóng tối.

Lục Dã vươn vai, đi vào quán, ngồi xuống sofa mở laptop, nhận được email kế hoạch tác chiến từ Matori.

Hoàn hảo đến kinh ngạc, Lục Dã trừng lớn mắt, nhưng mục tiêu lại là một đứa ngốc, điều này không khỏi làm tăng độ khó thực hiện.

Gập nắp laptop lại, Lục Dã xoa xoa mặt, lẩm bẩm: "Thôi thì phó mặc cho trời vậy... nam chính thì không trông mong được, tiếp theo đành xem nữ chính thể hiện thôi..." Ngày mai chính là lễ hội hàng năm của Coumarine City, vào buổi chiều, Thầy Lục lấy cớ "Trận đấu Ngôi sao Ba Món" để mời Cynthia cùng đi Coumarine City.

Cynthia thoạt tiên ngạc nhiên, rồi mỉm cười đồng ý.

Chắc cô ấy không biết truyền thống Cây Thề Nguyện đâu.

Đôi mắt đẹp của Cynthia khẽ lấp lánh.

Cứ tự tay tặng quà cho anh ấy là được...

Lục Dã giao quà cho Delibird, nhờ nó giúp gói ghém và thắt nơ, thầm gật đầu.

Tạo bất ngờ cho Cynthia và Garchomp! "Ô..." Delibird bận rộn gói hộp quà, trí tưởng tượng bay xa.

Nhiều quà quá... hộp quà nhìn đẹp ghê. "Tao cũng chuẩn bị cho mày một cái đó." Lục Dã thản nhiên nói.

Đặc biệt xin từ lão Pryce đáng sợ...

Move Record của chiêu Icy Wind, không quá khó để học, ngay cả Pokémon không chuyên chiến đấu cũng có thể nắm vững.

Đối với chú chim cánh cụt nhỏ mà nói, có thể đảm bảo an toàn cho nó khi ra ngoài làm việc.

Con chim cánh cụt lớn của Pryce từng dùng chiêu này đối đầu trực diện với Ho-Oh, cứng rắn làm rụng một sợi lông vũ – kinh khủng đến mức đó. "Ô!" Chú chim cánh cụt nhỏ giật mình, quay lưng về phía Lục Dã, nở nụ cười ngốc nghếch, động tác gói quà thắt nơ nhanh hơn vài phần.

Quà là gì không quan trọng... chỉ cần là của tiệm trưởng tặng là được rồi~ Coumarine City chào đón lễ hội hàng năm.

Đường phố treo đèn kết hoa, trên ngọn đồi cao bên ngoài thị trấn, cây cổ thụ khổng lồ, cành lá sum suê, đã được trang trí đèn lồng rực rỡ từ trước.

Khi đêm xuống, Cây Thề Nguyện sẽ sáng bừng lên những ánh đèn sặc sỡ, đứng sừng sững trên ngọn đồi hoang vu trong đêm tối, nhìn xuống thành phố dưới chân cây.

Các Trainer dưới Cây Thề Nguyện tặng quà cho Pokémon, trao nhau nụ cười.

Lúc này trên đường phố, bóng bay bay lượn, du khách qua lại tấp nập.

Cư dân địa phương với sự trợ giúp của Skiddo, đẩy cả một xe quà tặng vận chuyển ra ngoại thành, dùng để trang trí Cây Thề Nguyện.

Nhóm Satoshi đến Coumarine City, để tham gia hoạt động lễ hội, bắt đầu chuẩn bị quà tặng. "Chúng ta đi khu phố thương mại đi." Serena đề nghị: "Ở đó chắc chắn sẽ tìm được những món quà không tồi." "Tớ định tự tay làm quà." Clemont kiêu ngạo nói: "Nên tớ sẽ không đi mua sắm đâu, hai cậu cứ tự nhiên." "Anh lại không định thất bại nữa chứ, anh hai." Bonnie bất lực nói.

Đồ vật do Clemont chế tạo phát nổ cũng không phải chuyện một hai lần. "Đâu có!" "Nhưng mà, nếu chia nhau ra hành động, thì Pokémon cần có người chăm sóc." Serena nói. "Em sẽ chăm sóc cho." Bonnie nói: "Em sẽ chăm sóc tốt cho Pikachu và các bạn ấy~" "Pika~" Pikachu đứng trên đất, vui vẻ gật đầu.

Trong màn hình giám sát, Matori giơ bộ đàm lên, bình tĩnh nói: "Giúp trông trẻ đi, hai người đi khu phố thương mại là được rồi." Để Satoshi và Pikachu tách ra hành động, chắc là sẽ khiến cậu ta tập trung sự chú ý vào cô gái, chứ không phải con chuột điện đó... "Xin chào, đây là Trung tâm Pokémon tạm thời hoạt động." Cô gái có vẻ ngoài dịu dàng tiến lên giới thiệu, mỉm cười nói: "Nếu cần chờ người, có thể ở lại đây ạ, còn có đồ ăn nhẹ miễn phí để thưởng thức." "Ồ, làm phiền rồi." Clemont vui vẻ chấp nhận.

Bonnie đang định giúp anh trai cầu hôn, thì bị Clemont ấn đầu, cắt ngang phép thuật.

Trong màn hình, hai người ở lại Trung tâm Pokémon, Satoshi và

Serena vai kề vai di chuyển về phía khu phố thương mại.

Satoshi lần đầu tiên không mang theo Pikachu.

Serena lặng lẽ liếc nhìn Satoshi, má hơi hồng.

Chỉ có mình và Satoshi... vậy không phải giống như, hẹn hò sao? "Serena muốn tặng quà gì?" Satoshi mở lời nói. "Em vẫn chưa nghĩ ra...

Satoshi thì sao?" "Tặng đồ ăn đi, Pikachu và các bạn ấy chắc chắn sẽ thích." "Vậy à..." Hai người đi trên chuyến tàu ray chạy trên không do Rocket Logistics vận hành.

Trong toa xe rộng rãi, cửa kính nhìn ra được khung cảnh bao la, có thể nhìn thấy mặt nước lấp lánh ở bờ biển.

Serena nhìn cảnh đẹp, ánh mắt khẽ lấp lánh, nghiêng đầu nhìn sang.

Satoshi chống cằm, suy nghĩ món quà tặng Pikachu.

Đến khu phố thương mại, hai bên đường bày đầy đủ các loại quà tặng, trang phục dưới ánh nắng lộng lẫy động lòng người.

Thay phiên có mấy nhóm nhân viên cửa hàng cố mời hai người vào tham quan, Serena không khỏi rung động.

Satoshi lại đặc biệt thích những món đồ chơi nhỏ ven đường. "Xem này, Serena, cái mũ này thế nào!" Satoshi đội mũ rơm Alola, vẫy gọi. "Thú vị thật, nhưng không hợp làm quà đâu." Serena bất lực nói. "À đúng rồi – tớ đi xem bên kia đây!" Satoshi vẫy tay.

Cậu ta đã để ý thấy một món đồ hợp với Pikachu. "Satoshi..." đã chạy biến mất, Serena khẽ thở dài.

Matori cũng thở dài thườn thượt.

Kế hoạch tác chiến này... căn bản là không thể hoàn thành nhiệm

vụ!

Serena một mình đứng bên cửa sổ trưng bày, nhìn chằm chằm bộ lễ phục lộng lẫy trên người ma-nơ-canh, đôi mắt khẽ lấp lánh.

Mặc bộ đồ này... nhất định có thể giành chiến thắng trong Trận đấu Ngôi sao Ba Món ngày mai.

Nhưng trước hết phải chuẩn bị quà cho Pokémon đã.

Serena chắp hai tay sau lưng, chìm vào suy tư.

Khi hoàng hôn buông xuống, hai người lại tập hợp, đi về phía nhà ga lúc đến. "Satoshi vẫn chưa chọn được quà sao?" "Đúng vậy...

Serena thì sao?" "Vâng, em đã chọn xong rồi." "Vậy à..." Satoshi gãi đầu, đi vào toa xe phía sau, đột nhiên nghe thấy tiếng pháo hoa đồng loạt. "Chúc mừng anh, vị khách quý!" Trưởng tàu vỗ tay tiến lên, mỉm cười nói: "Anh là vị khách thứ một trăm nghìn đến thăm ga này, vì vậy đặc biệt tặng anh một món quà nhỏ." "Chúc mừng--" Trong tiếng cảm ơn của mọi người xung quanh, Satoshi nhận lấy hộp quà, vẻ mặt kỳ lạ.

Một chiếc nhẫn nhỏ có ruy băng... tuy rất đẹp... nhưng mà tặng cái này cho Pikachu, nó cũng sẽ không cần đâu nhỉ...

Hoàng hôn buông xuống, chuyến tàu xuyên qua bầu trời thành phố, ánh sáng ấm áp lung linh, chiếu xuống Satoshi và Serena đang ngồi kề vai. "Em nghĩ, chỉ cần là quà Satoshi chuẩn bị, Pikachu và các bạn ấy đều sẽ rất vui." Serena nói. "À?" "Vì Pokémon của Satoshi, đều rất giống Satoshi – dù nhận được quà gì, cũng đều sẽ rất vui!" Serena cong mắt, mỉm cười nói.

Satoshi khẽ giật mình: "Giống tớ...?" "Đúng vậy." Serena cười nói.

Đột nhiên, ánh mắt Satoshi bùng cháy, nói: "Cảm ơn cậu, Serena, tớ biết phải tặng quà gì cho Pikachu và các bạn ấy rồi." "Hả?" Serena

chớp chớp mắt.

Đáp án chính là – Berry ngon lành!

Chuyến tàu đến ga cuối, Satoshi nhanh chóng chạy ra ngoài rừng, quay người hét lớn: "Cậu cứ đi tập hợp trước đi, Serena, tớ sẽ quay lại ngay." Bốp!

Matori tức giận đấm một cú lên bàn tác chiến.

Thằng nhóc con, cho mày cơ hội mà mày không biết dùng!

Thế này thì chỉ có thể báo cáo thất bại với Giáo chủ thôi...

Matori chán nản gọi điện cho Giáo chủ, đầu dây bên kia truyền đến giọng điệu lười biếng. "Yên tâm, tôi đã sớm đoán được sẽ thất bại rồi." Matori:?

Lục Dã khẽ thở dài.

Đó là một tên thẳng nam thép, đồ ngốc, còn thẳng hơn cả Red.

May mà tôi còn giữ lại một chiêu.

Đã gửi một bộ lễ phục lộng lẫy do ban tổ chức tài trợ đến Trung tâm Pokémon.

Hy vọng khi Satoshi nhìn thấy bộ lễ phục này... sẽ nhớ ra món quà này, rốt cuộc nên tặng cho ai...

Không khí lễ hội thật náo nhiệt.

Lục Dã đút tay vào túi, mặc chiếc áo sơ mi thường ngày, tản bộ nhàn nhã ở quảng trường đài phun nước.

Ánh hoàng hôn bao trùm, Gengar ghé sát mặt nước làm Scary Face, Lục Dã ngồi trên ghế dài cho Pidove ăn bánh mì. "Đã đợi lâu rồi." Giọng nói động lòng người, người phụ nữ tóc vàng lướt đến trước mặt anh, chiếc áo sơ mi màu xanh lam nhạt, một tay đặt lên eo.

Bên cạnh cô là một con Garchomp.

Lục Dã ngẩng đầu, khẽ ngẩn người, Cynthia dưới hoàng hôn đẹp đến rung động lòng người, hoạt bát mà không mất đi vẻ cao quý, thật khó để liên tưởng mỹ nhân này lại là Champion của Liên minh Sinnoh.

Chậm rãi đứng dậy, cánh tay Lục Dã cảm thấy một sự dựa dẫm, hương thơm thanh mát từ mái tóc vàng bay đến. "Mình đi đâu dạo trước nhỉ?" "Lát nữa là lễ hội rồi." "Vậy thì đi thẳng đến đó luôn đi~" Thầy Lục đã đặt quà trước dưới Cây Thề Nguyện, Cynthia cũng vậy.

Tâm tư hai người chìm trong làn gió đêm dịu dàng, hai bên trái phải lần lượt có Gengar và Garchomp đi cạnh, bóng lưng sánh vai bước đi trên đồng cỏ vàng dưới ánh hoàng hôn, tiến về phía Cây Thề Nguyện khổng lồ.

Trời dần về đêm, mặt trời lặn sau núi, đổ xuống một mảng ráng chiều rực rỡ.

Những chú Hozon với màu vàng đậm nhạt khác nhau, từng đàn Pidgey bay ngang qua ánh hoàng hôn.

Lục Dã đứng trên ngọn đồi cao ngoài thành phố nhìn ra xa.

Cây Thề Nguyện khổng lồ như một tán dù xanh tốt trên đỉnh đầu, những chiếc đèn lồng trang trí trên cành cây đột nhiên sáng bừng lên – một đêm mát mẻ dễ chịu đã đến.

Mỹ nhân tóc vàng khoác tay Lục Dã, ánh mắt xám lấp lánh quyến rũ, nhìn về phía những hộp quà chất đầy dưới tán cây. "Làm sao để xác định đâu là quà của mình ạ?" Cô hỏi. "Sẽ có số hiệu tương ứng." Lục Dã trả lời: "Gogoat mà Ramos nuôi sẽ giúp tìm kiếm." "Đó là một khối lượng công việc không nhỏ đâu nhỉ." "Và có một số hộp chỉ dùng để trang trí, bên trong không có quà." Lục Dã ngừng lại một chút.

Món quà kỷ niệm mà anh vừa nhận, bên trong hộp quà lại trống

rỗng... cũng không biết là do nhân viên sơ suất, hay là mình bốc trúng "cảm ơn đã ủng hộ" trong hộp mù.

Cynthia tựa vào Lục Dã, khẽ nghiêng đầu.

Tóc vàng của cô cài phụ kiện màu đen, bàn tay thon thả trắng nõn đặt trên cánh tay anh, hơi thở đều đặn.

Lục Dã liền vòng tay qua eo cô, ngước mắt nhìn ra bờ biển phía tây.

Một vệt sao sáng bay lên, một con Magikarp nhảy vọt khỏi mặt nước.

Chương 738

Gió nhẹ lướt qua mặt nước lấp lánh, gần bến tàu lơ lửng, một cái bóng dài như rắn. "Milotic." Cynthia khẽ nói. "Anh thấy rồi, quả thật rất đẹp." Lục Dã bình tĩnh nhịp tim, trả lời.

Cây Thề Nguyện sáng bừng đèn, ngọn đồi tối tăm bỗng trở nên rực rỡ.

Ramos và Gogoat đứng trước cây, tuyên bố: "Lễ hội hàng năm của Coumarine City, chính thức bắt đầu!" "Mời quý vị Trainer, phái Pokémon của mình ra, cùng chúng ăn mừng lễ hội!" Cynthia ngẩng mặt lên, liếc nhìn Lục Dã, khóe miệng khẽ cong, buông tay khỏi cánh tay anh.

Dáng vẻ cô sảng khoái, mái tóc vàng bay bay, ném ra PokéBall. "Ra đây nào, mọi người." Nắp PokéBall "phanh phanh" mở ra, ánh sáng trắng lóe lên.

Sáu Pokémon đầu tiên của Cynthia xuất hiện trên thảm cỏ: Garchomp, Lucario, Gastrodon, Glaceon, Spiritomb, Togekiss.

Cynthia còn có một Milotic, nhưng lần này không đi cùng.

Lục Dã ném tất cả PokéBall đã Minimize trong lòng bàn tay ra.

Ánh sáng trắng lóe lên.

Gengar nhe to miệng, vẫy tay nhiệt tình: "Ghos!" Cynthia hơi cúi xuống, cười tủm tỉm nhéo nhéo má Gengar: "Chào buổi tối nha, Gengar." Sylveon ngồi trên bãi cỏ, dải ruy băng hình bướm bay phấp phới, ngẩng đầu nhỏ lên: "Bối y~ Tôi lại chẳng có hứng thú gì với quà cáp... gọi tôi ra làm gì..." Các Pokémon xung quanh kinh ngạc trước vẻ đẹp của Sylveon, má đỏ ửng, lén lút nhìn trộm.

Blastoise và Lucario đang thảo luận cách sử dụng Aura.

Bạn Koraku đang chụp ảnh Gastrodon: "Bíp bíp...

Đang phân tích sự khác biệt giữa Gastrodon biển Tây và biển Đông, lạch cạch~" Gastrodon lười biếng liếc nhìn Pokédex Rotom, bò lổm ngổm trên thảm cỏ. "Bác~" Togekiss vui vẻ như ánh nắng, cõng Togepi bay lượn trong đêm.

Latias bay song song với cô bé, nhưng ở trạng thái ẩn thân, không để người đi đường nhìn thấy.

Tyranitar xé một gói khoai tây chiên, đưa cho Spiritomb.

Spiritomb đưa móng vuốt như bóng tối ra, Scratch một nắm khoai tây chiên, rồi lại ngượng ngùng rụt về phía sau tấm mặt nạ.

Meloetta ngồi trên ngọn Cây Thề Nguyện, đu đưa đôi chân thon thả, mỉm cười ngọt ngào. "Gao wô~" Arcanine tràn đầy năng lượng ve vẩy đuôi, vừa ra là định lao vào quật Thầy Lục ngã.

May mà Lục Dã né kịp, Arcanine vồ hụt, rồi lại phấn khích chạy vòng quanh Cây Thề Nguyện. "Đó là Arcanine của Admin meo." Ở phía bên kia sườn đồi, đầu kia của Cây Thề Nguyện, Meowth tinh mắt phát hiện ra Arcanine.

James nhìn Arcanine, lòng khẽ động: "À...

Arcanine..." Công tử James ở nhà cũng nuôi một Growlithe, đó là người bạn tốt nhất của anh, xa cách đã lâu, vô cùng hoài niệm. "Vậy thì, mọi người cũng ra đây nào." Jessie cũng ném ra PokéBall, Wobbuffet nhảy ra trước tiên, theo sau là Inkay và Pumpkaboo.

Team Rocket Trio đứng dưới màn đêm, nhìn Cây Thề Nguyện lấp lánh sáng, đột nhiên, trên bầu trời đêm nở rộ những chùm pháo hoa rực rỡ. "Sách đồ nhà quê..." Wobbuffet nheo mắt, nhìn lên bầu trời đêm. "Pháo hoa đẹp quá meo." Meowth ngẩng đầu, há to miệng.

Lúc này, Wobbuffet luống cuống tay chân đỡ lấy hộp quà Jessie ném tới, rồi nghiêng đầu nhìn cô vẻ khó hiểu.

Jessie thản nhiên nói: "Cái này tặng cho mày đó." Wobbuffet đơ ra một lát, cảm động đến rơi nước mắt: "Sách...

đồ nhà quê..." "Còn cái này nữa." Jessie lại lôi ra một hộp quà từ trong túi, "Đây, cái này là của Meowth." Meowth hoảng hốt nói: "Mình cũng có quà sao meo?" "Hừ, đương nhiên rồi, chúng ta là cộng sự tốt mà." Jessie nói.

James cầm hộp quà: "Còn Inkay và Pumpkaboo, chúng ta cũng chuẩn bị cho mấy đứa rồi~" Nhìn những Pokémon mắt đỏ hoe, Jessie khoanh tay nói: "Dù sao thì chúng ta, cũng đã nhận được không ít sự giúp đỡ từ mấy đứa." "Những món quà này, là tôi và Jessie thay mặt mấy đứa chuẩn bị đó." James mỉm cười nói. "Jessie, James~ (ஐωஐ)" Meowth hít sâu một hơi, liếc nhìn James đang mỉm cười, rồi lớn tiếng nói: "Chúng tôi cũng chuẩn bị quà cho cô đó, Jessie!" Jessie chỉ vào mình, ngạc nhiên nói: "Cho tôi sao?" "Là cái này nè..." James từ xúc tu của Inkay đang lơ lửng, nhận lấy túi đồ, từ từ lấy ra một bộ váy liền lộng lẫy.

Jessie trợn tròn mắt.

Váy liền màu tím đậm, bông tai mã não xanh, vòng cổ Ruby...

James lần lượt trưng bày từng món trong bộ trang phục, nói: "Đây là chúng tôi, để ủng hộ Jessie cô tham gia Trận đấu Ngôi sao Ba Món, đặc biệt đặt may từ Fantina đó." "Tốn không ít tiền đâu meo." Meowth che miệng, sửa lời nói: "Hừ hừ, chẳng đáng mấy đồng xu vàng." "Các cậu..." Jessie đơ người một lúc lâu, nhìn bộ váy lộng lẫy, cơ thể khẽ run rẩy.

Cô cúi đầu với mái tóc đỏ, sau đó đột nhiên ngẩng lên, nắm chặt tay nghiến răng, lớn tiếng nói: "Tôi nhất định sẽ giành chiến thắng

trong Trận đấu Ngôi sao Ba Món, trở thành Kalos Queen!" "Jessie cố lên!" James và Meowth đồng loạt bùng cháy.

Jessie: "Khoan đã, sao các cậu biết số đo của tôi?" James biến sắc, cười gượng nói: "Là đoán đó, đoán thôi mà." Jessie nghi ngờ đánh giá James, khoanh tay, kiêu ngạo nói: "Thôi được rồi, lần này nhận ân tình của các cậu, tôi sẽ giành chiến thắng trong Trận đấu Ngôi sao Ba Món cho các cậu xem." "Sách – đồ nhà quê!" Cây Thề Nguyện được trang trí đèn lồng và hộp quà, lấp lánh sáng, tô điểm không khí lãng mạn của lễ hội.

Ramos cười tủm tỉm tuyên bố: "Tiếp theo, là phần trao tặng quà." Ông nhìn những Trainer và Pokémon ấm áp dưới Cây Thề Nguyện.

Lục Dã và Cynthia đồng thời mở miệng nói: "Em đã chuẩn bị quà cho anh và Gengar / Em đã chuẩn bị quà cho cậu và Garchomp." Cynthia ngạc nhiên nhìn Lục Dã, thấy trong đôi mắt đen của anh cũng có chút bất ngờ, dịu dàng nói: "Em đã chuẩn bị rất lâu rồi." "Anh cũng nghĩ vậy..." Lục Dã thận trọng gật đầu.

Lựa chọn quà, mà lại không chỉ một món.

Điều này đối với Champion Sinnoh mắc chứng khó lựa chọn, đơn giản là độ khó như Địa Ngục vậy.

Nhưng vừa nghĩ đến đây, trong lòng Lục Dã lại trào dâng một cảm giác ngọt ngào, như chiếc bánh Alcremie được rắc đầy đường bột. "Vì vậy em đã tham khảo ý kiến của mọi người." Cynthia do dự nói: "Chỉ là... không biết anh có hài lòng không." "Chỉ cần là quà em tặng, Gengar và mọi người đều sẽ hài lòng, đúng không –" Lục Dã nhìn Gengar.

Gengar đứng trên đất gãi gãi đầu, thấy ánh mắt Lục Dã, lập tức gật đầu: "Ghos!" Không sai, chính là như vậy.

Cynthia mỉm cười quay lại, bước chân nhẹ nhàng đi về phía đống quà, cùng Gogoat tìm kiếm quà tặng.

Lục Dã cũng đi lấy quà mà mình đã chuẩn bị cho Manh Manh Đát, Garchomp và các bạn ấy.

Không lâu sau, hai người gặp nhau dưới gốc Cây Thề Nguyện, gió đêm mát lạnh, một không khí lễ hội bao trùm cả hai. "Ghos?" Gengar tò mò nhìn hộp quà khổng lồ.

Cynthia hơi cúi xuống, trên bãi cỏ mở hộp quà, phân phát quà: "Đây là micro phiên bản kỷ niệm dành cho Gengar, chủ cũ nghe nói là giọng ca chính của một ban nhạc rất nổi tiếng ở Galar." "Ghos!" Gengar trợn tròn mắt, quý như báu vật nhận lấy micro, "thụp" một tiếng cúi gập 90°, đầu thậm chí chạm đất.

Lục Dã kinh ngạc tột độ: "Vừa nãy mày làm cái động tác đó kiểu gì vậy, làm lại được không?" "Ghos ~" Gengar ve vẩy cái đuôi nhỏ nhọn hoắt, ôm micro, cười hắc hắc. "Rồi đến Power Herb cho Sylveon... có thể kết hợp với Geomancy, giảm thời gian Stockpile..." Cynthia vẫy vẫy Power Herb màu đỏ đậm như một cái đũa phép, mỉm cười nói: "Nè, Sylveon." "Bối y..." Sylveon đỏ mặt, vẫy vẫy móng vuốt, "miễn cưỡng" nhận lấy. "Smoke Ball cho Blastoise, có thể thoát khỏi trận chiến...

Assault Vest cho Arcanine, trông như một bộ quần áo...

Máy chơi game mẫu mới cho Togepi, và Galar Leek cho Sirfetch'd, sách hướng dẫn đồ điện gia dụng cho Rotom..." Rotom đọc sách hướng dẫn đồ điện gia dụng, mở khóa được Form đồ điện gia dụng mới, thỉnh thoảng gật đầu: "Bíp bíp...

Thì ra trên đời còn có loại đồ điện gia dụng tân kỳ như thế này, lạch cạch~" "Kame..." Blastoise cầm Smoke Ball, giơ ngón cái lên.

Khi đánh không lại, có thể dựa vào cái này để bỏ chạy, thật sự quá tiện lợi!

Lục Dã: "Cái này cũng nhiều quá rồi..." "Nhiều sao?

Em thấy mỗi đứa một món vẫn còn ít quá." Cynthia hơi khổ não.

Lục Dã: "..." Thì ra mình đã sớm không cần cố gắng nữa rồi...

Trong gói quà lớn của phú bà Cynthia, còn chuẩn bị cho Tyranitar một viên Đại Kim Châu, Flying Z cho Latias, bộ Macaron kỷ niệm cho Victini. "Nimi ~˚*(**0̤0)*" Victini ôm hộp Macaron.

Cái này là gì?

Mình đang ở đâu vậy~! 「Mình cũng muốn đồ ăn chứ. 」Latias nhìn Flying Z-Crystal, hơi bối rối. "Flying Z có thể tăng tốc độ bay, em đi du ngoạn các nơi cũng tiện hơn." Cynthia mỉm cười nói. "Ồ!

Hay quá!" Mắt Latias sáng lấp lánh.

Lục Dã: "..." Tăng tốc độ bay...

Toang rồi, bị lừa rồi.

Cynthia còn chuẩn bị cho Meloetta "Sáo Pokémon".

Satoshi từng dùng cây sáo này trong anime để đánh thức Snorlax đang ngủ say.

Cây sáo này Trainer và Pokémon đều có thể thổi, các bản nhạc khác nhau có hiệu quả hóa giải hoặc khiến đối phương chìm vào giấc ngủ. "Merlo~" Meloetta tao nhã cúi người, cười tủm tỉm nhận lấy.

Lục Dã nghĩ ngợi, cây sáo này mình cũng thổi được – Jigglypuff vừa hát mình vừa thổi sáo, như vậy mọi người đều có thể nghe hết bài hát của Jigglypuff rồi.

Darkrai ngạc nhiên chỉ vào mình. "Tôi cũng có sao?" "Đương

nhiên." Cynthia khẽ mỉm cười: "Black Glasses, đeo thử xem." Black Glasses có hiệu quả tăng cường sức mạnh của chiêu hệ Dark, Quy Quy cũng có một cặp tương tự.

Darkrai đeo kính râm, quay đầu về phía Lục Dã một cách phong độ, hỏi: "Thế nào?" "Không tồi." Lục Dã gật đầu.

Tôi thậm chí còn nghĩ có thể trang bị cho tất cả mọi người một cặp Black Glasses... chủ yếu dùng để tăng độ ngầu.

Thầy Lục cũng chuẩn bị một gói quà lớn cho tất cả Pokémon của Cynthia.

Focus Sash cho Garchomp để không bị khóa Item, Choice Scarf cho Lucario để giải vây, cứu nguy, King's Rock cho Togekiss có Serene Grace, Leftovers cho Spiritomb và Assault Vest cho Gastrodon...

Mấy món đồ này nổi bật ở tính chiến thuật và thực dụng... nổi bật ở chữ "bẩn"! "Quả nhiên là quà do anh chuẩn bị." Cynthia chống cằm, cười nói. "Anh cũng chọn rất lâu, muốn tạo bất ngờ cho em mà..." Lục Dã gãi đầu, "Không ngờ em cũng chuẩn bị rồi." "Đương nhiên rồi." Cynthia chắp hai tay sau lưng, khóe miệng khẽ cong lên.

Lễ hội sắp kết thúc, dưới sự tuyên bố của Ramos, trên bầu trời "hưu hưu hưu" nở rộ những chùm pháo hoa rực rỡ.

Cynthia ngẩng nhìn bầu trời, khuôn mặt lúc sáng lúc tối.

Lục Dã nhìn chằm chằm gương mặt nghiêng cao quý tinh tế của cô, nói: "Cynthia, anh cũng chuẩn bị quà cho em." "Là gì vậy?" Cô hỏi.

Lục Dã từ trong lòng lấy ra hai vé tàu, nghiêm túc nói: "Anh muốn mời em, cùng đi du lịch Alola." Cynthia khẽ giật mình, cười nói: "Ai lại tặng cái này làm quà chứ." "Em nhận không?" "Đương nhiên." Cynthia đầy uy quyền cầm lấy vé tàu, "Em nhất định phải đi." Bầu trời đêm nở rộ những chùm pháo hoa rực rỡ, hai người đi đến đỉnh

đồi rộng lớn, vai kề vai ngắm bầu trời đêm.

Lục Dã cảm nhận được sức nặng trên vai, sự dựa dẫm ở cánh tay, và hương thơm thanh mát thoảng bay theo gió đêm.

Cynthia khẽ khàng đặt nửa quả Love Ball vào lòng Lục Dã. "Cái này là gì?" Lục Dã lắc lắc nắp cầu, "PokéBall bắt hụt à?" "Đồ ngốc, nửa kia ở chỗ em nè." Cynthia nói. "Bắt Cynthia chỉ cần dùng Love Ball là được rồi à?" "Ít nhất cũng phải dùng Master Ball chứ." "Cũng đúng nhỉ." Vạn vật tĩnh lặng, bầu trời đêm nở rộ pháo hoa rực rỡ, hai bóng người đứng trên đỉnh đồi.

Lại gần, rồi lại gần hơn nữa.

Dựa vào nhau chìm vào màn đêm. "Serena, cậu chuẩn bị quà gì?" Clemont hỏi. "Chuẩn bị kính râm cho Pancham, còn Fennekin là ruy băng hình bướm..." Serena trả lời.

Còn Satoshi... chạy vào sâu trong núi đấu với Pokémon, mặt mày lấm lem, hái về một đống Berry đầy ắp, rồi cười hì hì khoanh chân, vuốt ve Pikachu, Frogadier và các bạn đang ăn ngon lành.

Serena bất giác nở một nụ cười nhẹ.

Có lẽ, điều mình thích... chính là điểm Satoshi rất yêu Pokémon này... "Satoshi, Serena." Satoshi nghe thấy có người gọi, ngẩng đầu nhìn về phía đỉnh đồi.

Một bóng người đứng dưới màn trời, lưng quay về phía pháo hoa rực rỡ, tà áo sơ mi bay phấp phới.

Bên cạnh là Gengar đang cười toe toét.

Lục Dã vẫy tay: "Lại đây xem pháo hoa nè." Satoshi từ từ mở to mắt: "Thầy Lục – Champion Cynthia!" Cynthia vén mái tóc vàng bay bay theo gió đêm lên, bên cạnh là một Garchomp đang buồn bực, khẽ mỉm cười. "Chào buổi tối, Satoshi, Serena." "Còn em nữa, còn em

nữa." Bonnie reo hò, chạy một mạch đến đỉnh đồi.

Lục Dã suýt chút nữa bị Bonnie đâm ngã xuống sườn đồi, anh xoa xoa mái tóc vàng của cô bé loli.

Thôi, nghĩ đến việc sau này mày sẽ mang theo Thần Z đi khắp nơi, tao sẽ không chấp nhặt với mày nữa... "Mày tặng quà gì vậy, Bonnie." Lục Dã cười hỏi. "Một bức tranh tự tay em vẽ." Bonnie chắp tay sau lưng hỏi: "Thầy Lục thì sao ạ?" "Để anh nghĩ xem..." Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời, ngắm nhìn pháo hoa rực rỡ khắp trời, liệt kê từng món một.

Satoshi và Serena cũng đến đỉnh đồi, lúc này, một anh chàng Rocket Logistics mặc đồng phục chữ R, cưỡi Gogoat phi tới, đưa một bộ lễ phục được trang trí tinh xảo vào tay Satoshi.

Chương 739

"Chuyển phát nhanh của anh đến rồi, anh Satoshi." Satoshi ngây người: "Của tôi sao?" Bên tai Satoshi thậm chí còn vang lên tiếng cảm ứng của "Jewelrite". 「Mau nhận lấy đi, tặng cho người cần. 」Lục Dã không thèm liếc mắt, 「Đây là do ban tổ chức tài trợ cho mày đó, không tốn tiền đâu. 」 Serena má hơi hồng.

Satoshi đặc biệt đặt may lễ phục sao?

Mặc dù đến giờ mới gửi đến, mà lại không hề che giấu gì... nhưng quả thật là phong cách của Satoshi mà...

Satoshi gãi đầu.

Ban tổ chức tại sao lại tài trợ cho mình?

Đột nhiên, Satoshi đã hiểu.

Chắc chắn là vì thành tích của mình ở các liên minh khác, ban tổ chức Trận đấu Ngôi sao Ba Món muốn tìm mình làm người đại diện! "À há, làm phiền anh phải chạy một chuyến rồi." Satoshi gãi đầu cười nói: "Nhưng chắc là nhầm lẫn rồi." Bộ này là đồ nữ, tôi đâu có mặc được. "Cái này..." Anh chàng giao hàng nhìn Thầy Lục cầu cứu.

Thầy Lục khoanh tay thở dài thườn thượt: "Ai dà..." Đồ ngốc, tao biết mày có truyền thống mặc đồ nữ mỗi quý mà.

Nhưng cái này là để mày tặng cho Serena, chứ không phải để mày tự mặc!

Serena ánh sáng trong mắt chợt tắt.

Thì ra là nhầm lẫn...

Nhưng không sao cả.

Serena lại một lần nữa vực dậy tinh thần, ánh mắt lấp lánh.

Mình nhất định sẽ giành chiến thắng trong Trận đấu Ngôi sao Ba Món!

Anh chàng giao hàng mang lễ phục đi mất, Satoshi rốt cuộc vẫn không tặng lễ phục cho Serena.

May mà Serena ngày mai có thể mặc lễ phục mẹ cô ấy tặng để biểu diễn.

Lục Dã liếc nhìn Satoshi vẫn còn mù tịt, khẽ thở dài.

Hết cứu, vô phương rồi, đợi chết đi.

Hưu hưu hưu – trên bầu trời nở rộ những chùm pháo hoa rực rỡ.

Tất cả mọi người đồng loạt ngẩng đầu.

Cây Thề Nguyện tỏa ra ánh sáng tuyệt đẹp.

Satoshi ngẩng đầu nhìn ngắm, rồi liếc nhìn khuôn mặt nghiêng của Serena, không biết vì sao, cậu mơ hồ cảm thấy, lúc này nên làm gì đó.

Satoshi lục lọi trong túi, lấy ra chiếc nhẫn ruy băng nhỏ được tặng ở nhà ga sáng nay.

Chiếc nhẫn được đặt trong một chiếc hộp nhỏ. "Serena—" Satoshi mở lời. "Ừ, có chuyện gì vậy?" Serena nhìn Satoshi.

Satoshi đóng nắp hộp, đưa hộp quà về phía Serena, nghiêm túc nói: "Tớ cũng không biết tặng quà gì là tốt nhất.

Nhưng nhờ cậu đã luôn quan tâm tớ, món quà này, mong cậu nhận lấy!" Lục Dã ngoài mặt bình thản, nội tâm sôi sục.

Ohhhhhh—— Thằng bé đã ra tay rồi!

Cynthia tỏ ra khá thích thú, thỉnh thoảng liếc nhìn, khoanh tay, trầm tư gật đầu.

Ừm... quan sát biểu cảm của Satoshi và Serena, thật sự rất thú vị~ Serena thoạt tiên ngạc nhiên, đôi mắt cong thành hình trăng lưỡi liềm, vui vẻ nhận lấy quà: "Vâng, em sẽ dùng chiêu Last Resort thật tốt." Satoshi quay mặt đi, ngượng ngùng gãi đầu.

Lục Dã vẻ mặt bình tĩnh, lòng dậy sóng.

Ohhhh—— Thằng nhóc tân binh ngốc nghếch mà cũng biết ngại kìa!

Thầy Lục và Cynthia vai kề vai ngước nhìn bầu trời đêm, suy nghĩ miên man.

Satoshi và Serena, Bonnie và Clemont, mọi người cùng nhau thưởng thức pháo hoa lễ hội.

Ở một đầu khác của ngọn đồi, Team Rocket Trio cũng đang ngắm nhìn bầu trời đêm.

Cùng một niềm tin, đang bùng cháy trong lòng Serena và Jessie.

Nhất định phải giành chiến thắng trong Trận đấu Ngôi sao Ba Món!

Ngày thứ hai của lễ hội là Cuộc thi Biểu diễn Sơ cấp Khóa Vệ Tinh ở Coumarine City.

Các tân binh có thể ra mắt trong các Buổi trình diễn đấu Pokémon sơ cấp, và người chiến thắng sẽ nhận được Khóa Công Chúa vàng.

Người biểu diễn nào thu thập đủ ba chiếc Khóa Công Chúa sẽ đủ điều kiện thách đấu trong Cuộc thi Biểu diễn Khóa Vệ Tinh cấp Master, và người chiến thắng sẽ giành lấy vương miện “Nữ hoàng Kalos”.

Serena và Jessie đều ra mắt với tư cách tân binh.

Thầy Lục rất mong đợi xem hai tài năng mới này sẽ thể hiện

phong cách biểu diễn như thế nào.

Sáng sớm ngày thứ hai sau buổi trình diễn pháo hoa, Ramos mời Thầy Lục và Cynthia đến thăm nhà thi đấu của ông.

Nhà thi đấu Coumarine có hình dáng một cây cổ thụ to lớn, rậm rạp; bên trong thân cây được xây dựng một ngọn tháp cao, và bên ngoài có những ngôi nhà trên cây.

Mọi người có thể đi thang máy hoặc đu dây leo lên.

Để thể hiện sự dẻo dai của dây leo, Ramos, một người đã ngoài 80, vẫn vác chiếc kéo lớn, đu dây leo lên tầng ba của ngôi nhà trên cây.

Lục Dã và Cynthia bày tỏ sự kinh ngạc, sau đó dùng Latias và Garchomp bay lên.

Bên ngoài ngôi nhà trên cây là một đồng cỏ xanh mướt trải dài, tràn ngập ánh nắng.

Từng đàn Sunflora nở nụ cười, Oddish, Vileplume, Jumpluff và Exeggutor tụ tập thành nhóm ba năm con.

Lục Dã ngồi trên chiếc ghế mây ngoài nhà cây, phóng tầm mắt ra đồng cỏ, không kìm được mà cảm thán.

Cynthia, trong chiếc áo khoác đen, nói: "Ngồi ở đây đọc sách chắc chắn sẽ có một hương vị rất riêng." "Lão phu ta rất thích đọc sách, nhưng mà, mua sách như núi đổ, đọc sách như rút tơ vậy." Ramos bưng khay trà nóng hổi đi tới, đặt lên bàn trà ở giữa ba chiếc ghế mây, mỉm cười nói: "Trà mới hái sáng nay, mời hai vị thưởng thức." "Phiền ngài quá ạ." Cynthia khách khí nói.

"Đâu có, là lão phu mời hai vị mà." Ramos chắp tay sau lưng, vuốt chòm râu dê, cười nói: "À phải rồi, Lục Dã, Quy Quy của cậu cho ta mượn một lát được không?

Ta dẫn nó đi tưới nước cho đồng cỏ." "Ồ, tất nhiên rồi." Quy Quy và Ramos cũng là bạn cũ.

Lục Dã đưa ra chiếc Dive Ball.

Nhìn bóng lưng Ramos, Cynthia trầm tư nói: "Cậu không quên nhắc nhở Ramos chứ?" "Chỉ là tưới nước thôi mà…" Lục Dã im bặt.

Ngoài đồng cỏ bên ngoài nhà cây, bóng dáng nhỏ bé của Ramos xuất hiện.

Ông nhấn công tắc Dive Ball, một luồng sáng đỏ bay ra.

Ramos hô to với giọng đầy nội lực: "Quy nhi, tưới vào đây, dùng Vòi Nước đi—" "Kame——" Blastoise giương cao các khẩu pháo trên lưng, hai nòng pháo sáng lên ánh thép xanh biếc.

Rầm, rầm!

Những cột nước mạnh mẽ phun ra, xối xả khắp đồng cỏ.

Nhìn từ trên cao xuống, lấy Ramos và Blastoise làm trung tâm, nước dâng tràn lan, lan rộng ra đồng cỏ xanh mướt vài kilomet vuông.

Nước Vòi Nước được thấm đẫm chất lỏng tươi mát của "Nước Thanh Tẩy" và còn tỏa ra hương trà của Energy Root.

Oddish, Vileplume nheo mắt lại, Gloom lộ ra nụ cười ngốc nghếch.

Bản thân Ramos cũng ngẩn tò te: "Hôm nay khối lượng công việc này… nhanh vậy đã xong rồi sao…" "Kame." Blastoise một cách ngầu lòi giơ ngón cái lên. *Nói về làm nông, tôi là chuyên nghiệp!*.

Lục Dã và Cynthia ngồi trên tầng ba nhà cây, nhìn nhau một cái.

"May mà…" "Sao vậy?" Cynthia hỏi.

"Nếu Ramos chỉ huy 'Bơm Thủy Lực' thì…" Lục Dã nói với vẻ

mặt thâm trầm, “tôi sẽ phải đền cho Ramos cả một đồng cỏ đấy.” Buổi sáng trôi qua với buổi trà chiều thư thái, Ramos trò chuyện với hai người về công việc của Liên minh Nhà vô địch.

“Công việc của Nhà vô địch chắc hẳn rất vất vả.” Ramos cảm thán nói, “Nữ hoàng Diantha có thể vừa lo công việc vừa theo đuổi sự nghiệp nghệ thuật, thật sự quá đáng nể.” Cynthia: “Trong trường hợp không có sự kiện Pokémon huyền thoại, công việc của Nhà vô địch có thể giao phó cho Tứ Thiên Vương đáng tin cậy.” Lục Dã: “Cái này phải hỏi Nhà vô địch tiền nhiệm…” *À, mình chính là Nhà vô địch tiền nhiệm… Ơ, hỏi Nhà vô địch tiền nhiệm thì cũng không sai nhỉ…* Buổi chiều là Cuộc thi Biểu diễn Khóa Vệ Tinh, Cynthia không mấy hứng thú nên trở về Thị trấn Sandgem để nghiên cứu thần thoại.

Thầy Lục thì tham gia với tư cách thành viên ban giám khảo, đến hội trường lộng lẫy của Coumarine City.

Không khí lễ hội vẫn tiếp diễn, du khách bước vào hội trường, trên mặt ai cũng lộ rõ vẻ phấn khích.

Không chỉ vì màn trình diễn của các tài năng mới, mà quan trọng hơn, có tin đồn rằng một Nhà vô địch sẽ tham dự Cuộc thi Biểu diễn Khóa Vệ Tinh ở Coumarine City!

Là Diantha, hay là Wallace?

Người trước đây từng là khách mời đặc biệt trong Buổi trình diễn đấu cấp Master, và cũng từng xuất hiện trong các cuộc thi tân binh.

Mỗi khi Diantha xuất hiện, hội trường sẽ có rất nhiều fan hâm mộ, giúp Buổi trình diễn đấu tăng thêm không ít sự nổi tiếng.

Còn trong lịch sử, Wallace từng xuất hiện trong một sự kiện Buổi trình diễn đấu, thúc đẩy giao lưu thân thiện giữa Người biểu diễn và Người điều phối!

Bất kể là Nhà vô địch nào, việc được chiêm ngưỡng phong thái lộng lẫy của họ – chắc chắn đã đáng tiền vé rồi!

Tỷ lệ lấp đầy ghế của Cuộc thi Biểu diễn Khóa Vệ Tinh ở Coumarine City đã phá vỡ kỷ lục lịch sử.

Xung quanh hội trường chật kín phóng viên truyền thông, du khách và người qua đường.

Một chiếc xe hơi sang trọng dừng lại trước thảm đỏ, ánh đèn flash chớp liên tục, một người phụ nữ tóc ngắn màu bạc, đeo kính râm bước xuống xe.

Trên người cô không hề có khí chất khô khan, quyết đoán của một người làm việc chuyên nghiệp, không chút tàn phai của tuổi tác, khóe môi có chút rãnh nhăn trông khá nghiêm nghị.

Và vị giám khảo của Cuộc thi Biểu diễn Khóa Vệ Tinh này, bà Palermo, quả thực đã nổi tiếng trong ngành vì sự "khó tính" của mình.

Palermo từng đào tạo ra "Nữ hoàng Kalos" Aria, bản thân cũng từng giành được danh hiệu này, là một tiền bối cấp cao trong ngành.

Sở dĩ bà tham dự một sự kiện tân binh sơ cấp cũng là vì một Nhà vô địch đã đảm nhận vai trò giám khảo.

Ban tổ chức vô cùng coi trọng, nỗ lực tổ chức cuộc thi tân binh này với tiêu chuẩn cao nhất.

"Bà Palermo, xin hỏi bà có thể tiết lộ một chút về tài năng mới mà bà quan tâm không?" "Chào bà, có tin đồn rằng Nhà vô địch sẽ đến thăm, điều đó có thật không, bà Palermo!" Phớt lờ các phóng viên đang chen lấn ồn ào bên ngoài bức tường người, bà Palermo lạnh lùng bước vào hội trường, thì thầm vào tai tai nghe Bluetooth: "Truyền thông đều ở cửa trước, có thể để ngài Lục Dã vào rồi." Nhà vô địch Liên minh trẻ nhất hiện tại, Nhà vô địch Đông Hoàng, Lục Dã! (Iris

vẫn chưa giành được danh hiệu).

Có tin đồn rằng cậu ấy đã giải nghệ, nhưng vị Nhà vô địch này vẫn sở hữu sự nổi tiếng cực cao ở nhiều khu vực.

Điều này cố nhiên không thể tách rời khỏi ngoại hình đẹp trai, không thua kém các nam diễn viên Pokewood, nhưng quan trọng hơn là sức mạnh vượt trội, chiến thuật tinh xảo, và những màn trình diễn xuất sắc ở nhiều lĩnh vực khác nhau!

Nấu ăn, Huấn luyện, kinh doanh và thậm chí cả điều phối… Palermo hít sâu một hơi, với lòng kính trọng, đẩy cánh cửa trước mặt ra.

Trong sảnh thi đấu phía sau cánh cửa, Nhà vô địch trong truyền thuyết đang ngồi đó— Đồng tử của Palermo co lại.

Trên ghế sofa trước cửa sổ kính suốt từ trần đến sàn, có một bóng lưng rộng lớn, đang nhìn xuống biển người trong hội trường.

Người đó từ từ quay lại, chiếc ghế sofa cũng xoay theo, để lộ khuôn mặt góc cạnh.

Trong lòng đang ôm một chú Sylveon lười biếng, bộ lông trắng như tuyết, đôi mắt xanh lam như ngọc quý, và những dải lụa từ nơ bướm bay phấp phới.

Palermo vô thức nín thở.

Mặc dù đã làm giám khảo Người biểu diễn nhiều năm, nhưng bà chưa từng thấy bất kỳ chú Sylveon nào đẹp hơn chú Sylveon trước mắt.

“Bà Palermo.” Người đó mỉm cười nói, “Hân hạnh, mời bà ngồi.” “Ngài Lục Dã.” Palermo càng cung kính hơn, không còn nhìn Sylveon nữa, ngồi xuống chiếc ghế sofa đơn bên cạnh, cung kính nói: “Nghe nói cuộc thi sơ cấp lần này, ngài có một tân binh mà ngài rất coi

trọng?" "Đúng vậy." Lục Dã khẽ cảm thán.

Serena và Jessie đều là lần đầu ra mắt, nhưng chỉ có một người có thể giành được Khóa Công Chúa.

Tôi làm giám khảo chỉ có thể đảm bảo không có chuyện dàn xếp.

Cuối cùng vẫn phải do khán giả tại chỗ bỏ phiếu mới có thể quyết định người chiến thắng.

Jessie thì gan dạ rồi, dù thua cũng có thể nhanh chóng điều chỉnh lại.

Còn về Serena… Lục Dã lắc đầu, cứ chờ xem sao.

Palermo thầm đoán. *Một tân binh được Nhà vô địch chú ý… Đầu tiên phải loại trừ Jessie và Serena.

Hai người này đều là lần đầu ra mắt, không gây ra sự cố trong buổi biểu diễn đã là tạ ơn trời đất rồi!…* "Serena thật là xinh đẹp!" Bonnie ngẩng cái đầu nhỏ lên, mắt lấp lánh, khen ngợi.

"Cảm ơn em, Bonnie ~" Serena khẽ mỉm cười, hôm nay cô mặc một chiếc váy công chúa màu hồng, mái tóc dài màu hạt dẻ cài nơ bướm, buộc cao đuôi ngựa.

Trong lòng ôm chú Fennekin dễ thương.

Nhân viên công tác gọi các thí sinh tập hợp ở hậu trường, các Người biểu diễn lộng lẫy tề tựu đi tới.

Satoshi và mọi người với tư cách khán giả đi vào hội trường.

Serena không khỏi căng thẳng, ôm chặt Fennekin, khẽ nói: "Nhất định không sao đâu, dù có phải loại bỏ đối thủ…" "Dù có loại bỏ đối thủ, bản thân mình cũng không được bị loại bỏ!" Một giọng nói sắc bén vang lên.

Chương 740

Serena ngạc nhiên ngẩng đầu.

Một người phụ nữ tóc đỏ xinh đẹp, mặc chiếc váy liền màu tím sang trọng, cầm quạt lụa tím, thần thái ngạo mạn.

Điều này khiến Serena liên tưởng đến Nữ hoàng độc ác nhưng xinh đẹp trong truyện cổ tích… "Tránh ra, cô bé, để Nữ hoàng Kalos đi trước." Jessie kéo vạt váy, bước về phía hậu trường.

Serena không hiểu sao lại thấy thoải mái hơn, ánh mắt hơi lóe lên, ôm chặt Fennekin. *Satoshi và mọi người đều đang mong chờ màn trình diễn của mình, mình cũng phải… cố gắng hơn nữa!…* Trong hội trường chính, tiếng trò chuyện ồn ào, ánh sáng lờ mờ, không còn chỗ trống.

Trước khi buổi biểu diễn chính thức bắt đầu, khán giả cầm gậy bình chọn.

Khi bỏ phiếu, nhấn số hiệu thí sinh, sẽ phát ra ánh sáng màu tương ứng.

James ngồi ở khu vực khán giả, mặc chiếc áo khoác thường ngày, nghiêm túc nói: "Jessie cô ấy nhất định làm được." "Trên sàn đấu Buổi trình diễn, Jessie mạnh lắm đó, Meowth." Meowth ánh mắt rực rỡ.

Ở một bên khác, Satoshi và mọi người đang tập trung cao độ.

"Thật mong chờ quá, Pikachu." "Pika ~" "Nghe nói còn có Nhà vô địch tham dự nữa, không biết có phải Nhà vô địch Wallace không?" Clemont đoán, "Dù sao Người điều phối và Người biểu diễn cũng có cùng nguồn gốc mà." Tăng, tăng!

Ánh đèn sân khấu chính đột nhiên bật sáng.

MC Pierre tiên sinh rạng rỡ bước lên sân khấu, cầm quyền trượng, ngả mũ chào: "Chào buổi tối, quý vị, chào mừng đến với buổi trình diễn của Cuộc thi Biểu diễn Ba Khóa Vệ Tinh!" Tiếng vỗ tay đột nhiên vang lên, khán giả reo hò nhiệt liệt, phần được mong đợi nhất nhanh chóng được tiết lộ.

Pierre tiên sinh giang rộng hai tay.

"Vậy thì, đầu tiên xin mời vị khách mời bí ẩn kiêm giám khảo của Cuộc thi Biểu diễn Ba Khóa Vệ Tinh lần này, tỏa sáng ra mắt!" Sân khấu nâng lên từ từ.

"Cái kiểu xuất hiện này—" James và Meowth ngẩng đầu nhìn lên trời, bóng bay hình ảnh gợi nhớ đến vùng Sinnoh.

Wallace trong chiếc áo choàng trắng, cùng Milotic xuất hiện trên sân khấu.

"Không phải cái tên đó chứ." Nhưng rất nhanh, James và Meowth ngạc nhiên trợn tròn mắt.

Cùng với sân khấu nâng lên, xuất hiện lại là một chú Meloetta!

Trong ánh đèn sân khấu, Meloetta với mái tóc dài xanh biếc, đôi mắt như biển, ngọc lục bảo trên trán phát sáng, mỉm cười nhẹ.

Meloetta mảnh mai và yếu ớt đứng trên sân khấu, đặt tay trước ngực, khẽ cúi chào.

"Merlo ~" Không cần bất kỳ trang sức nào.

Chú Pokémon giai điệu này, chỉ bằng phong thái thanh lịch và giọng hát trong trẻo, đã chinh phục trái tim của khán giả có mặt!

Satoshi ngây người nói: "Chú Pokémon này là…" Clemont trợn tròn mắt: "Chẳng lẽ, vị Nhà vô địch đó là!" "Thầy Lục?!" Khán giả

rất nhanh phát hiện ra người đàn ông áo đen bước ra từ giữa tấm màn.

Cậu ta mặc bộ lễ phục đen, dáng người thẳng tắp, thần thái bình tĩnh, giống như một nhạc trưởng đang bước vào một bản giao hưởng hoành tráng.

Mỗi cử chỉ, động tác đều toát ra sự tự tin mạnh mẽ, khí chất lộng lẫy của một Người điều phối.

Cậu ấy chắp tay cầm một cây Sáo Pokémon, món quà Cynthia tặng.

Nghe thấy âm thanh tuyệt vời chảy ra từ nhạc cụ này, ngay cả Snorlax đang ngủ say cũng sẽ không kìm được mà tỉnh giấc.

Khán giả ba phía hội trường nín thở, chăm chú nhìn Người biểu diễn trên sân khấu.

Khi cậu ấy đi đến giữa sân khấu và đứng lại, cúi chào khán giả.

Cả hội trường rơi vào sự hỗn loạn khó kiểm soát, sau đó bùng nổ những tiếng reo hò!

Phía sau cửa sổ kính suốt từ trần đến sàn ở tầng hai, bà Palermo nói: "Liệu điều này có tạo áp lực quá lớn cho các thí sinh không?" "Nói đúng hơn, nó sẽ kích thích động lực của các thí sinh." Fantina cười nói, "Đây là màn trình diễn của nữ thần nghệ thuật, Meloetta mà." Buổi biểu diễn của Thầy Lục và Meloetta chính thức bắt đầu.

Với sự gia trì của dao động nghệ thuật từ Meloetta, Lục Dã thổi Sáo Pokémon, đệm nhạc cho giọng hát của Meloetta.

Meloetta vừa ngân nga, vừa phóng ra Tia Siêu Linh, tạo thành một quả cầu ánh sáng vàng khổng lồ.

Khán giả ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy quả cầu ánh sáng vàng từ từ lăn về phía khu vực khán giả.

Thế là khán giả đưa tay ra, đỡ lấy, chuyền quả cầu đi.

"Bùm" một tiếng.

Khi giai điệu bước vào phần điệp khúc, các quả cầu ánh sáng vỡ tung, pháo hoa rực rỡ tỏa sáng trong hội trường mờ ảo!

Lại có rất nhiều quả cầu ánh sáng vàng được tạo ra, khán giả rơi vào sự cuồng nhiệt, đỡ lấy, chạm vào, làm vỡ các quả cầu ánh sáng.

Toàn bộ sân khấu đan xen những tia sáng vàng của giai điệu.

"Hiệu ứng sân khấu này tuyệt vời quá!" "Thầy Lục chơi hệ tà đạo rồi." "Nhìn kỹ vào đi, mấy cô bé, để Thầy Lục làm mẫu cho mà xem!" Nửa đầu ca khúc là "Bài ca đánh thức Snorlax", có thể khiến người ta không kìm được mà nhịp theo.

Nửa sau lại mượn những hợp âm nhất quán, chuyển tiếp mượt mà sang "Bài ca cổ xưa".

Trong khoảnh khắc, ánh sáng Tiến hóa rực rỡ bùng nổ trên sân khấu.

Khu vực khán giả lại một lần nữa bùng nổ, không có ánh sáng nào đẹp hơn ánh sáng Tiến hóa!

Meloetta chuyển sang Dạng Khiêu Vũ, như một vũ công flamenco đầy nhiệt huyết, giậm chân, xoay tròn trên sân khấu.

Cảm xúc của khán giả được đẩy lên đỉnh điểm.

Dưới sự kiểm soát của Niệm Lực, Meloetta bay lơ lửng, giang rộng hai tay với vẻ mạnh mẽ và đẹp đẽ — theo sau một âm thanh trầm hùng, màn trình diễn kết thúc hoàn hảo!

Khu vực khán giả sôi sục, tất cả mọi người đều vỗ tay, những màn trình diễn tiếp theo dường như không còn quan trọng nữa.

Các cô bé ở hậu trường thất thần nhìn lên màn hình lớn.

Màn trình diễn của Meloetta và Thầy Lục… hoàn hảo không tì vết!

Đây chính là lý do Meloetta được tất cả các nghệ sĩ săn đón.

Giống như nữ thần Muse – một Nhà huấn luyện được Meloetta công nhận, sẽ không bao giờ bị nghệ thuật phụ bạc!

"Vì sao chỉ có Nữ hoàng Kalos mà không có Vua Kalos?" "Mạnh mẽ yêu cầu Thầy Lục trở thành Người biểu diễn!" "Tôi đã giải nghệ Nhà vô địch rồi, đành phải ra mắt với tư cách thần tượng thôi. (Cười)" Phía sau cửa sổ kính suốt từ trần đến sàn, bà Palermo không giấu nổi sự kinh ngạc.

Màn trình diễn như thế này, chỉ có Wallace Master và Juan Master mới có thể làm được.

Việc trực tiếp theo dõi màn trình diễn này cũng mang lại rất nhiều lợi ích cho các tân binh ở hậu trường.

Dao động nghệ thuật còn sót lại trên sân khấu của Meloetta, cái "khí chất" vô hình này, có thể giúp họ thể hiện màn trình diễn tốt hơn.

Tiếng vỗ tay của khán giả vang vọng không ngừng, Palermo cũng vỗ tay theo.

Lần đầu tiên Thầy Lục cúi chào mà không thể rời sân khấu.

Lại cúi chào một lần nữa, trong tiếng cười của khán giả, từ từ rời đi.

MC Pierre một lần nữa lên sân khấu.

"Tiếp theo — tôi xin tuyên bố, Cuộc thi Biểu diễn Ba Khóa Vệ Tinh lần này, chính thức bắt đầu!" Vòng đầu tiên có chủ đề "Đấu phong cách", các Người biểu diễn cần trang điểm cho Partner của mình và phối hợp trang phục.

Người nhận được nhiều phiếu bầu nhất sẽ lọt vào vòng tiếp theo.

Vòng thứ hai có chủ đề "Biểu diễn tự do", hình thức gần giống với buổi biểu diễn lộng lẫy của Người điều phối.

Jessie và Serena được xếp vào các nhóm khác nhau.

Trong vòng đầu tiên, Serena trong chiếc váy công chúa, cùng Fennekin bước lên sân khấu.

Lục Dã đã trở lại khu vực giám khảo ở tầng hai, hỏi: "Cuộc thi bắt đầu rồi sao?" "Vâng, có vẻ như màn trình diễn của Serena được mọi người rất ủng hộ." Bà Palermo nói.

Đến phần bỏ phiếu, khán giả giơ cao gậy bình chọn.

Cả hội trường sáng lên ánh sáng màu hồng đại diện cho Serena.

"Chúc mừng Serena, đã thành công lọt vào vòng đấu tiếp theo!" "Tuyệt vời quá ~" Serena ôm Fennekin, áp sát vào nhau.

Jessie xuất hiện ở nhóm thứ hai, trang điểm cho Partner Pumpkaboo theo phong cách kỳ dị với băng gạc, Quỷ Hỏa và mũ phù thủy.

Khán giả có vẻ mặt khó tả. *Cái này… nếu không phải là xấu thì vẫn rất đẹp…* "Tôi vẫn khá thích phong cách Gothic của Jessie." Fantina nhận xét.

"Thủ pháp khá điêu luyện, chỉ là không hợp chủ đề lắm." Lục Dã trầm ngâm nói.

Đột nhiên, Jessie bước ra từ phía sau tấm màn, khán giả sáng mắt.

Bước ngoặt đã xuất hiện.

Jessie đã thay một bộ trang phục phù thủy Halloween.

Như vậy, trang phục của Pumpkaboo không còn gây phản cảm

nữa, mà ngược lại còn rất ăn ý với Người biểu diễn!

Lục Dã khẽ mỉm cười.

Đừng nhìn Jessie trông như một nhân vật hài hước, cô ấy có tài năng thực sự trong lĩnh vực điều phối!

Kết quả bỏ phiếu được đưa ra, Jessie thành công lọt vào vòng đấu tiếp theo.

"Jessie——" "Tuyệt vời quá, Meowth!!" Trong ánh mắt ngạc nhiên của khán giả, James và Meowth lớn tiếng cổ vũ.

"A ha ha ha, cảm ơn quý vị ~" Jessie cười lớn, vung quạt che đôi môi đỏ, không giấu được nụ cười, khoa trương hôn gió khắp bốn phía khán giả.

"Cuộc thi lần này, ba thí sinh lọt vào vòng chung kết đã được xác định." MC giới thiệu: "Họ lần lượt là thí sinh Jessie với phong cách độc đáo." Camera chiếu cận Jessie đang vung quạt, trông như một Nữ hoàng.

"Thí sinh Serena lần đầu ra mắt!" Serena buộc cao đuôi ngựa, đôi mắt ngọc lục bảo lấp lánh.

"Và thí sinh Shauna đến từ Vaniville Town!" Shauna hớn hở vẫy tay chào khán giả.

"Ai sẽ giành được chiếc Khóa Công Chúa này, chúng ta hãy cùng chờ xem!" Phía trước cửa sổ kính suốt từ trần đến sàn ở tầng hai, bà Palermo hỏi: "Hai vị nghĩ kết quả sẽ thế nào, ngài Lục Dã, Master Fantina?" "Tôi khá tin tưởng Serena." Thầy Lục thẳng thắn nói.

"Còn tôi, tôi rất thích phong cách của Jessie, hơn nữa luôn có cảm giác cô ấy quen quen." Fantina nói.

Lục Dã nhìn lên trời. *Dù sao Jessie cũng từng tham gia Hội nghị

Điều phối viên vùng Sinnoh, lúc đó chính Fantina là người đã nhận xét cho cô ấy mà.* Vòng chung kết chính thức bắt đầu.

Jessie cử Pumpkaboo và Wobbuffet ra.

“Pumpkaboo, dùng Bóng Ma!” Jessie hô lớn.

“Nam——!!” Mắt Pumpkaboo sáng rực, từ miệng bắn ra một quả Bóng Ma đen kịt.

Trong ánh mắt chấn động của khán giả, Bóng Ma lao về phía Wobbuffet không phòng bị.

“Wobbuffet, dùng Phản Đòn.” Jessie vẫy quạt, “Pumpkaboo, Đạn Hạt!” “Sách——Nams!” Wobbuffet toàn thân phát sáng.

Bóng Ma bật ngược trở lại, va chạm với Đạn Hạt của Pumpkaboo và nổ tung, tạo ra khói bụi và những mảnh năng lượng màu xanh biếc của hệ Cỏ.

Jessie đứng dưới những tia sáng xanh biếc, thanh lịch cúi chào.

Khán giả không hiểu, nhưng vô cùng chấn động.

“Đây rốt cuộc là loại hình nghệ thuật gì vậy…” “Tôi hiểu rồi, nghệ thuật chính là sự bùng nổ!” Lục Dã giật giật khóe miệng. *Nói sao đây… Jessie có lẽ có thể trở thành một bậc thầy Điều phối viên khai sáng một trường phái độc đáo!* Người thứ hai là màn trình diễn của Shauna, cô bé này cầm dải ruy băng, Bulbasaur của cô vung ra Vũ Điệu Hoa rực rỡ sắc màu.

Khán giả vỗ tay nhiệt liệt.

“Màn trình diễn của Shauna thật tuyệt vời.” Satoshi khen ngợi.

“Hừm hừm, tôi vẫn nghĩ màn trình diễn trước đó, đặc sắc hơn!” Clemont đẩy gọng kính.

“Vì anh hai rất đồng cảm với sự bùng nổ mà.” Bonnie cười khúc

khích.

“Không phải!” Serena chăm chú nhìn màn trình diễn của Shauna. *Bất kể là khí chất tự tin của Jessie, hay kỹ năng độc đáo của Shauna… mình hình như đều không làm được… Nhưng mà… vẫn còn rất nhiều khán giả đang mong chờ màn trình diễn của mình…* Serena cúi đầu, ngón tay hơi run rẩy, Fennekin lo lắng nhìn cô.

“Tiếp theo, xin mời thí sinh cuối cùng, Serena lên sân khấu!” MC nói.

Tiếng vỗ tay của khán giả vang lên.

Serena hít sâu một hơi, cùng Fennekin bước lên sân khấu.

“Con bé đó trạng thái không ổn lắm.” Bà Palermo nhíu mày nói.

Thầy Lục khẽ gật đầu, nhíu mày nói: “Cô ấy tự tạo áp lực quá lớn cho bản thân rồi…” Buổi biểu diễn tự do bắt đầu, màn thể hiện của Serena không mấy nổi bật, rất nhanh đã mắc lỗi.

Dưới sự chứng kiến của mọi người, Fennekin dẫm phải dải ruy băng của mình và ngã, sau đó kéo theo Serena cùng ngã xuống.

Buổi biểu diễn buộc phải gián đoạn, khán giả xôn xao.

Bà Palermo nhíu mày. *Sự cố đã được dự đoán… cuối cùng vẫn xảy ra…* “Serena…” Bonnie lo lắng nhìn sang.

“Cô bé đó hình như bị trẹo chân rồi, Meowth.” Meowth nói.

“Vậy thì Nhà vô địch là của Jessie rồi!” James dừng lại một chút, nói: “Nhưng mà, cô bé đó hình như không thể tiếp tục thi đấu được nữa rồi.” Ánh đèn sân khấu chói chang chiếu vào Serena.

Cô nằm rạp lúng túng trên sân khấu, cả hội trường im lặng.

Theo tín hiệu của đạo diễn, nhạc ngừng phát.

Chương 741

Sự im lặng này trở nên khó xử hơn, khiến người ta khó chấp nhận.

Fennekin với vẻ mặt hối lỗi, cố gắng đỡ Serena dậy.

Serena chống tay xuống đất, váy áo dính đầy bụi, cúi đầu, không thấy rõ biểu cảm trên mặt.

Sự im lặng đau khổ này kéo dài khoảng ba giây.

Có người trong khu vực khán giả "tăng" đứng dậy.

Phớt lờ ánh mắt ngạc nhiên của mọi người, trong hội trường im phăng phắc, Satoshi chắp tay như đang cầm micro, hô to: "Cố lên, Serena!!" "Pikachu!!" Clemont và Bonnie ngây người nhìn Satoshi, sau đó hoàn hồn, hô to: "Cố lên, Serena!!" Sự im lặng này vẫn thật khó chịu.

James và Meowth lớn tiếng hô: "Cố lên!!" Jessie ánh mắt khẽ động, không tiến lên đỡ.

Một khi cô ấy can thiệp, màn trình diễn của Serena sẽ bị tuyên bố kết thúc.

Khán giả nhìn James và mọi người, những người xuất hiện không đúng lúc, dần dần thu lại thái độ xem kịch hay.

Phía trước cửa sổ kính suốt từ trần đến sàn ở tầng hai.

Lục Dã nhìn bà Palermo, lạnh lùng nói: "Ai cho phép mấy người ngừng nhạc?" Bà Palermo giật mình, lập tức hoàn hồn, nhấn tai nghe Bluetooth, khó khăn thì thầm: "Buổi biểu diễn… tiếp tục!" Âm nhạc nhẹ nhàng lại vang lên.

Serena cố gắng đứng dậy, cúi đầu, từ từ đi hết sàn diễn.

Trong tiếng vỗ tay tự phát của khán giả.

Serena cúi chào, màn trình diễn lần này không thành công kết thúc.

“Màn trình diễn của ba thí sinh đã hoàn tất!” MC Pierre lên sân khấu, điều chỉnh bầu không khí trầm lắng, hô lớn: “Vậy thì, xin hãy vẫy gậy bình chọn trong tay để ủng hộ thí sinh mà quý vị yêu thích!” Trong hội trường mờ ảo, ánh sáng của gậy bình chọn bật sáng.

Khán giả cổ vũ cho các thí sinh.

Cuối cùng, thí sinh Jessie đã giành được chiếc Khóa Công Chúa đầu tiên với một chút ưu thế!

“Tuyệt vời quá, Jessie thắng rồi, Meowth ~” James và Meowth reo hò: “Khổ cực bao lâu nay của chúng ta không uổng phí!” Jessie thanh thoát giương quạt, che đôi môi đỏ, không giấu được nụ cười, cười khoa trương nói: “Cuộc thi cấp Master, Jessie ta đến đây, ha ha ~!” “Còn phải thu thập đủ hai chiếc Khóa nữa mới có thể tham gia thi đấu cấp Master mà.” Pierre gãi đầu cười nói.

Jessie ngơ ngác: “Ơ, là như vậy sao.” Serena ôm Fennekin, thất vọng đi về hậu trường.

“Ô ~” Fennekin lộ vẻ hối lỗi.

“Không sao đâu.” Serena nhẹ nhàng nói, “Là do mình quá để ý đến trang phục thôi.” “Serena!” Satoshi và mọi người chạy nhanh tới.

“Serena, cậu không sao chứ?” Bonnie lo lắng nói.

“Mình không sao ~ mình đã hồi phục rồi.” Serena cúi mắt, mỉm cười nói, “Vẫn còn cơ hội giành Khóa Công Chúa, lần sau nhất định sẽ thành công!” Bonnie và Clemont nhìn nhau.

“Vậy thì tốt quá.” Satoshi cười nói: “Chúng ta đi ăn tối đi, bụng

đói meo rồi." "Ừm…" Serena khẽ gật đầu, hơi thất thần.

"Serena." Serena ngẩng đầu, nhìn bóng người đang đi tới từ xa.

Người đó từ từ tháo kính râm, để lộ một khuôn mặt quen thuộc, nghiêm túc.

"Thầy Lục?" Satoshi và mọi người đồng thanh hỏi.

Lục Dã xoa đầu Bonnie, nhìn Serena, nghiêm nghị nói: "Anh đến chỉ muốn nói với em rằng— những gì chúng ta đã làm trong quá khứ, không phải là vô nghĩa." Serena giật mình, trong đầu hồi tưởng lại những chuyện trước buổi trình diễn đấu.

Luyện tập thâu đêm, thảo luận kỹ thuật, thiết kế trang phục… nhưng trong trận đấu chính, không thể phát huy được gì cả… Lồng ngực Serena run lên, cô hít sâu một hơi.

"Tất cả chúng ta đều được hình thành từ những gì đã có trong quá khứ." Lục Dã ôn hòa nói: "Vì vậy đừng dễ dàng phủ nhận quá khứ của mình, chúng thực sự tồn tại, và nhất định sẽ có giá trị." "Ừm… ừm." Serena run rẩy đáp.

"Thôi được rồi…" Serena hắng giọng, mỉm cười nói: "Chúng ta đi ăn tối đi." "Hả?" Satoshi gãi gãi má, nửa hiểu nửa không gật đầu: "À…" Bữa tối trôi qua trong sự im lặng.

Một đêm không lời.

Sáng sớm hôm sau, Lục Dã đạp Rotom Bicycle tập thể dục dọc bờ biển, đi qua đảo, con đường đất, trở lại đài phun nước hình tròn trước khách sạn cao cấp, vòng quanh đài phun nước một vòng, tiếp tục đi tiếp.

Bầu trời mờ mờ rạng đông, sóng biển vỗ vào những tảng đá sắt thép, bọt nước trắng xóa bắn tung tóe.

Lục Dã dừng Bicycle, đứng nhìn một lúc trên cầu cảng, khóe mắt liếc thấy một bóng người đội mũ đỏ.

Serena nhìn ra biển, gió biển thổi mái tóc dài màu hạt dẻ của cô, đôi mắt ngọc lục bảo như đang suy tư.

Thầy Lục không đi quấy rầy.

Để Gengar ở đó canh chừng, bản thân đạp Bicycle đi đến Trung tâm Pokémon.

"Thầy Lục!" Joy Y tá ngạc nhiên nói.

"Chào cô." Lục Dã mỉm cười.

"Tôi tìm Satoshi." …Đường chân trời chìm trong màn đêm, gió biển gào thét, sóng biển vỗ vào những tảng đá, tan thành bọt nước.

Mái tóc dài màu hạt dẻ của Serena bay theo gió, Pancham và Fennekin lo lắng đi theo sau cô.

Đôi mắt ngọc lục bảo của cô lấp lánh, hồi tưởng lại cảnh tượng buổi sáng trên bán đảo.

Tiếng cổ vũ của Satoshi.

Màn trình diễn của đối thủ.

Lời động viên của Thầy Lục. *"Những gì chúng ta đã làm trong quá khứ, không phải là vô nghĩa."* Những giọt nước mắt trong suốt lăn dài trên má, sau đó như đứt dây, Serena bắt đầu nức nở.

Nửa quỳ xuống đất, Serena dụi mắt, những giọt nước mắt lớn rơi xuống đất, cô bật khóc nức nở ở bến tàu vắng người.

Từ xa, Tiểu béo tử màu tím lặng lẽ trông chừng.

Gengar ngậm khăn tay, rơm rớm nước mắt: "Ghos! (இωஇ)" Pancham và Fennekin cũng rơm rớm nước mắt, nhào vào lòng Serena.

“Đừng lo mà.” Serena dựa vào hai đứa nhỏ, vỗ trán nói, “Xin lỗi, đều là lỗi của mình…” Con thuyền đậu ở bến tàu phản chiếu một tia sáng, mặt trời ló dạng, phía đông hiện lên một quầng sáng mờ ảo.

“Nhưng mà.

Bây giờ, lần đầu tiên mình có cảm giác này.” Serena mỉm cười nói, “Bây giờ mình cũng là một người thách đấu rồi.” Pancham và Fennekin ngẩng đầu nhìn cô, sau đó được cô ôm vào lòng.

Cả ba chia sẻ hơi ấm cho nhau.

Serena đặt hai đứa nhỏ xuống, lấy hộp trang điểm trong túi ra.

Serena lấy một chiếc kéo ra, từ từ đứng dậy.

Cô đón gió biển, khẽ nhắm mắt, mái tóc dài màu hạt dẻ xinh đẹp bay theo làn gió.

Phía đông sắp bình minh, mặt biển rực cháy, mặt trời vàng từ từ mọc lên.

Những ký ức từng cảnh lướt qua, cuộc gặp gỡ với Satoshi, cưỡi Rhyhorn, thu phục Fennekin… tất cả mọi thứ.

Chiếc kéo khép lại.

Một lọn tóc bị cắt lìa bay theo gió biển, lại một lọn nữa, bay đi theo gió.

Phía trên cầu cảng.

Lục Dã đạp Rotom Bicycle, liếc nhìn Satoshi đang thở hồng hộc, đạp chiếc xe đạp chung. *May mà Bicycle của mình là điện động.* Lục Dã thầm nghĩ: *Nếu không thì làm sao đuổi kịp Satoshi?* “Serena ——!!” Satoshi hô lớn.

Serena từ từ quay đầu, trong đôi mắt đẹp như ngọc lục bảo lấp lánh sự ngạc nhiên.

Cô đứng trên cầu cảng, mặt trời mọc trên biển, mái tóc ngắn toát lên vẻ ngây thơ của một cậu bé, đôi mắt sưng húp.

“Satoshi…” Serena sờ tai, chạm vào mái tóc ngắn, má ửng hồng.

“Chỉ là một lần thất bại thôi mà!” Satoshi nói lớn: “Tớ cũng thất bại rất nhiều lần, hơn nữa, hơn nữa…” “Tớ thấy cậu để tóc ngắn cũng hợp lắm!” Satoshi gần như hét lên.

Lục Dã: Σ(ttsu °Д°;)ttsu *Ông là ai vậy?* “Vì vậy, cậu nhất định có thể trở thành Nữ hoàng Kalos.” Satoshi đưa tay ra, nghiêm túc nói: “Giống như tớ và Pikachu vậy, chúng ta nhất định có thể đứng trên đỉnh cao nhất của Lumiose Conference!” “Pika!” Pikachu ánh mắt kiên định, má phát ra điện khí.

Serena má ửng hồng, vuốt vuốt mái tóc ngắn ở tai, không nắm lấy tay Satoshi, chắp hai tay sau lưng, mạnh mẽ gật đầu, cười nói: “Ừm!” Gengar ngậm khăn tay: “Ghos ~(இωஇ)” Lục Dã: “…Cho tôi một miếng nữa đi, cảm ơn.” Serena cắt tóc ngắn là một dấu mốc quan trọng trong sự trưởng thành của một cô gái mang biểu tượng.

Lục Dã-sensei rất thích anime “Pokémon XY”, chính vì cả Satoshi và Serena đều trưởng thành trong suốt hành trình của mình.

Ngoài ra, việc Serena cắt tóc ngắn cũng là một thời điểm quan trọng.

Bởi vì trong bộ phim sắp tới “Ma Thần Vòng Sáng: Hoopa”, Serena đang ở dạng tóc ngắn… Lục Dã-sensei thần sắc vi diệu, khẽ lắc đầu.

Khi đó, chắc tôi đã cùng Cynthia đi Alola hưởng tuần trăng mật rồi.

Biết đâu còn gặp được Lillie, Lana, Mallow… Cuộc sống ngày càng có triển vọng.

Một Ma thần Hoopa cỏn con, cứ để mấy người mới giải quyết là được!

Mặt biển hửng sáng, một vầng hào quang vàng rực dần nhô lên.

Satoshi và Serena đứng trên bến tàu nhìn nhau, mỗi người ôm Pikachu và Fennekin, rồi cùng mỉm cười.

Nhờ sự giúp đỡ của Lục Dã-sensei.

Satoshi và Serena, những người đã gỡ bỏ được nút thắt trong lòng, hành trình của họ vẫn tiếp diễn! (Bản lồng tiếng Đài Loan) "Rotom… dẫn đường về khách sạn." Lục Dã-sensei ngáp một cách uể oải, đạp xe đạp Rotom, để lại bóng lưng 'tôi chỉ là người qua đường'.

"Ngủ nướng thêm chút." "Tít tít… đang tiếp tục dẫn đường cho ngài, Rotom~" Đi được một đoạn không lâu, Lục Dã nhìn ra mặt biển vàng óng, tiếng còi tàu Lance vang lên, anh không khỏi cảm thán: "Đù, có bắt mày đi đường thủy đâu!" Sinnoh, thị trấn Sandgem.

Căn biệt thự ven biển nhìn ra bãi cát thơ mộng.

Cynthia nằm trên ghế bãi biển ở ban công tầng ba, duỗi thẳng đôi chân dài trắng nõn, cúi đầu lật xem cuốn sách trong tay.

Căn biệt thự này Lục Dã-sensei đã ở một thời gian dài, ban đầu là do nữ phú hộ Cynthia cho anh tá túc tạm thời.

Khi rảnh rỗi, Cynthia sẽ quay về đây nghỉ dưỡng, nghiên cứu thần thoại, hoặc huấn luyện Pokémon.

Nhờ có 'tư liệu đầu tay' do Lục Dã và bạn học Koraku cung cấp, công việc nghiên cứu của Cynthia tiến triển rất thuận lợi.

Trong nhiều lĩnh vực như thần thoại Sinnoh, thần thoại Hoenn, thần thoại Unova, v.v., cô đều đạt được những thành tựu đáng kể — dù sao thì những Pokémon Huyền thoại này, Lục Dã-sensei đều đã

thực sự gặp qua.

Một thời gian trước, Cynthia định đi sâu vào nghiên cứu thần thoại Kalos, và đã nói với Lục Dã về đủ thứ chuyện về 'Nhà Vua và Floette', 'Chim Tử Vong và Hươu Sinh Mệnh'.

Ngày hôm sau, Lục Dã liền gửi Cynthia tấm ảnh chụp chung của mình với AZ.

"Đây là cái gì?" Lúc đó, Cynthia ngẩn người hỏi.

"Ảnh của Vua AZ mà." Lục Dã không nghĩ ngợi nói, "Tấm ảnh này hẳn là rõ hơn những bức vẽ trên cổ thư nhỉ." "Tôi đang hỏi, sao lại có ảnh của ông ấy!" Cynthia bất lực nói.

"À… gặp trên đường đi du lịch." "…Rồi sao nữa." "Steven cũng gặp, tôi đi cùng anh ấy mà." Lục Dã dừng lại một chút, "Với cả dữ liệu Pokédex của Yveltal và Xerneas, em có cần không?" Cynthia lấy tay che trán, trấn tĩnh một lúc, rồi bình tĩnh nói: "Được, gửi qua cho em đi." Sau đó, Cynthia liền nhận được một loạt tin nhắn dồn dập từ bà nội Carolina.

Hỏi sao lại có dữ liệu Pokédex của Pokémon Huyền thoại Kalos, và truyền thuyết về AZ lại là thật, ông ấy vẫn còn sống… v.v.

Cynthia đều đổ hết lên đầu Lục Dã — xét đến những kỳ tích của Lục Dã, Carolina liền không hỏi thêm nữa, mà còn càng thêm hài lòng với vị cháu rể này.

Và lần này, Cynthia, với tư cách là một nhà thần thoại học, thông qua những tấm bia đá khai quật ở Sinnoh, đã tiếp xúc với một loại thần thoại khác của Kalos.

Truyền thuyết kể rằng vào thế kỷ cổ đại, Regigigas đã di chuyển các mảng lục địa, gây ra sự chia cắt giữa Kalos và Sinnoh.

Con người sợ hãi sức mạnh của Regigigas, đã thờ phụng nó trong

một Đền thờ và phong ấn nó bằng sức mạnh của Arceus — cũng có truyền thuyết rằng Regigigas vừa đúng lúc cạn kiệt Năng lượng, nên rơi vào trạng thái ngủ đông.

Con người kính sợ Regigigas.

Nhưng đối với một Ma thần khác, họ chỉ có nỗi sợ hãi.

Cynthia khẽ cau mày, ánh mắt lướt trên cổ thư, ngón tay thon dài lật sang trang kế tiếp.

Trước mắt cô, dường như xuất hiện một Ma thần khổng lồ với thân hình che kín trời đất trong thời loạn lạc tranh chấp.

Truyền thuyết kể rằng nó cao trăm trượng, mặt mũi đáng sợ, hai chân đuôi dài sáu tay, ngực có một Lỗ Đen khổng lồ, vừa có thể nuốt chửng vạn vật, vừa có thể phóng ra quái thú và thiên tai.

Theo ghi chép, ban đầu nó được con người thờ phụng như một vị thần, vì họ phát hiện ra rằng, dù cầu xin nó vàng bạc châu báu, hay lương thực đất đai, nó đều sẽ khiến người ta toại nguyện.

Nhưng rất nhanh, con người phát hiện ra những ban ơn này không phải tự nhiên mà có được, mà cần phải trả giá — cái giá chính là thỏa mãn dục vọng tàn phá và hủy diệt của Ma thần.

Lòng tham của con người khiến Ma thần càng thêm mạnh mẽ.

Cuối cùng, một vương quốc bị Ma thần tiêu diệt.

Arceus thấy cảnh không nỡ, liền hiện thân, phong ấn những cảm xúc tiêu cực bạo lực của Ma thần, chỉ để lại một mặt tính cách trẻ thơ của Ma thần.

Cho đến nay, Ma thần đã bị phong ấn ngàn năm, đoạn thần thoại này cũng ít người biết đến… Đôi mắt xám của Cynthia khẽ lóe lên, cô khép cổ thư lại, khẽ thở dài.

“Phù~?” Milotic cảm nhận được tâm trạng của chủ nhân, di chuyển thân thể màu kem, nhẹ nhàng đến gần.

“Tôi không sao.” Cô mỉm cười vuốt ve Milotic đang cọ xát vào mình, “Chỉ là vừa sống lại một đoạn ký ức đã phủ bụi mà thôi.” Hoopa tượng trưng cho dục vọng của con người.

Dục vọng có thể mang lại sáng tạo, cũng có thể mang lại hủy diệt.

Con người ích kỷ, cầu xin Hoopa, rồi lại đổ hết mọi tội lỗi lên đầu Hoopa.

Nhưng chắc chắn cũng có những Huấn luyện viên vô tư — tương ứng với mặt thuần khiết của Ma thần.

Thần thoại này… Lục Dã nhất định sẽ cảm thấy hứng thú… Cynthia trầm ngâm một lát, mở điện thoại, chụp ảnh bìa cổ thư, rồi gửi đi.

Một lát sau, điện thoại rung lên bần bật. [Lục Dã-sensei: Cái gì đây?] [Bạch Thái Băng Kỳ Lân: Một thần thoại Kalos cổ xưa hơn, được phục hồi từ vài cuộn sách tàn.] [Lục Dã-sensei: Nói về cái gì?] [Bạch Thái Băng Kỳ Lân: Ma Thần Vòng Sáng.] [Lục Dã-sensei: (Đối phương đang nhập liệu…)] [Lục Dã-sensei: Gengar kinh khủng.jpg] “Em có bản ảnh chụp, anh có cần không.” Cynthia hỏi.

Chương 742

Lục Dã tâm trạng phức tạp.

Ma Thần Vòng Sáng!

Con quái vật Ultra Djinn có thể triệu hồi bảy Pokémon Huyền thoại!

Đã gây ra tai họa lớn ở Kalos, để lại vô số cảnh tượng nổi tiếng, cuối cùng phải nhờ Arceus ra mặt mới giải quyết được — Hoopa!

Khoan đã… Lục Dã sờ sờ cằm.

Hình như số lượng Pokémon Huyền thoại mà tôi có thể triệu hồi cũng không ít hơn Hoopa… Nhưng Hoopa triệu hồi Pokémon Huyền thoại thì có thể chịu đựng được tác dụng phụ của việc điều khiển chúng.

Còn Steven mà chỉ huy Trio-Titan thì chắc chết mất… Tôi mà triệu hồi nhiều Pokémon Huyền thoại như vậy, biết đâu còn phải tự mình chỉ huy chúng, dù có sự giúp đỡ của Tiểu V, thì ngày tàn cũng không còn xa.

Lục Dã định tìm hiểu kỹ hơn một chút, khẽ ho một tiếng, nói: "Nếu được, gửi cho tôi một bản ảnh chụp đi." "Đương nhiên." Cynthia mỉm cười đáp lại.

Bản ảnh chụp Cynthia gửi đến, ghi chép thần thoại Hoopa của Kalos.

Nội dung đại khái không khác lắm so với ký ức của Lục Dã… Thần thoại còn nhắc đến một nhóm di dân cổ đại.

Những di dân thờ phụng Rayquaza được gọi là 'Người Draconid'.

Còn những di dân thờ phụng Arceus thì được gọi là 'Tộc Nature'.

Các tộc dân của Tộc Nature đều sở hữu 「Jewelrite」.

Khả năng đặc biệt này, hiếm gặp ở thời hiện đại, ở thời cổ đại lại là thao tác của mỗi người.

Đương nhiên, 「Jewelrite」 cũng có cao có thấp.

Thầy tế, tộc trưởng sở hữu Jewelrite mạnh mẽ hơn, và cao hơn nữa là Sứ giả được chính Arceus công nhận.

Lục Dã chìm vào suy tư.

Vị Sứ giả đã đánh bại phân thân Arceus đó… Jewelrite, thuộc loại nào đây?

Câu này không thể nói trước mặt 'Tộc Nature', nếu không người ta phải huy động cả tộc truy sát… dù cả tộc cũng chẳng còn mấy mống.

"Anh Arceus vẫn đang ngủ đông." Lục Dã ngửa đầu nhìn trời.

"Một cái Bảng Tiên cỏn con không thể đối phó với Ma thần, Master Ball cũng rất khó trúng… Hay là cứ dọn hành lý trước đã." Vé tàu đã mua, công việc chuyển giao chức Quán quân Liên minh đã xong xuôi.

Nói về chạy trốn, Lục Dã-sensei cũng là dân chuyên nghiệp đấy!

Ngày 11 tháng 11, thứ Năm.

Liên minh Sao Đỏ, Tòa nhà Hành chính.

Quán quân đương nhiệm trở lại bàn làm việc của mình, ngắm nhìn chậu cây cảnh, trong lòng không khỏi cảm khái: "Tôi lại nhậm chức rồi!" Tôi trở lại không phải để chứng minh tôi giỏi giang đến mức nào.

Chỉ là muốn chứng minh rằng, một Huấn luyện viên không có thiên phú đặc biệt, anh ấy vẫn có thể trở thành Quán quân!

Sau một hồi quanh co, vừa nhậm chức không lâu đã bị Linh Phong 6:0, nhưng Quán quân đương nhiệm vẫn một lần nữa đảm nhiệm vị trí Quán quân.

Có lời đồn rằng, Lục Dã-sensei vì muốn theo đuổi lãnh địa 'Battle Legend', nên đã chuyển nhượng chức Quán quân cho Quán quân đương nhiệm đáng tin cậy.

Quan điểm này được đa số mọi người chấp nhận.

Dù sao cũng có không ít Quán quân đã đưa ra lựa chọn tương tự như Lục Dã-sensei.

Và Quán quân đương nhiệm cần cù siêng năng, làm việc cẩn trọng, việc nhậm chức Quán quân cũng là điều hợp lý.

Gần cuối năm, lại đúng lúc Đường Chiến Thắng khép lại, vòng Hội nghị Liên minh mới bước vào giai đoạn chuẩn bị.

Công việc của Quán quân khá bận rộn, nhưng Quán quân đương nhiệm lại rất vui vẻ.

Liên minh Sao Đỏ không có những tổ chức tà ác như Team Galactic, cũng không có Groudon và Kyogre cứ ba ngày hai bữa lại nổi lên gây sự.

Với thực lực đỉnh cao của Quán quân đương nhiệm, việc xử lý khá dễ dàng.

Nhưng có một nhiệm vụ, Chủ tịch Đường cảm thấy Quán quân đương nhiệm không thể giải quyết được, và Quán quân đương nhiệm tự thấy cũng phải giao cho Quán quân tiền nhiệm giải quyết.

Vị Quán quân đó, chính là Lục Dã-sensei đang ở trạng thái 'nghỉ

hưu'.

Trong cuộc họp Tứ Thiên Vương, Gishin hỏi: "Chủ tịch Đường, nhiệm vụ cụ thể là gì vậy ạ?" "Có liên quan đến thành phố sa mạc, Dahara City." Chủ tịch Đường giải thích: "Dahara City thuộc khu vực sinh sống của Tộc Nature, không thuộc phạm vi quản hạt của bất kỳ liên minh nào, trình độ Huấn luyện viên ở đó cũng có hạn." "Nhưng gần đây, Đá phong ấn Keystone của Dahara City đã có dấu hiệu lung lay…" Chủ tịch Đường nói, "Vì vậy, thầy tế ở đó đã gửi lời cầu cứu đến chúng ta, khẩn thiết mong muốn một Huấn luyện viên có thực lực Quán quân, đến điều tra tình trạng phong ấn của Keystone." Các Keystone trong thế giới Pokémon thường liên quan đến phong ấn.

Một khi Keystone lung lay, Liên minh cần phải ngay lập tức gia cố phong ấn.

Và với tình trạng hiện tại của Dahara City, họ đã không còn khả năng gia cố phong ấn nữa.

"Đá phong ấn Keystone của Dahara City, rốt cuộc có lai lịch thế nào?" Trưởng lão Vương hỏi.

Cần phải do Quán quân giải quyết, mức độ nguy hiểm này, đã vượt xa những tai họa từ Pokémon như Heatran núi lửa, hay những sinh vật Siêu Cổ đại khổng lồ kia rồi.

"Nghe nói…" Chủ tịch Đường dừng lại một chút, nói: "Có liên quan đến Arceus." "Arceus?" Mọi người kinh ngạc.

"Không sai." Chủ tịch Đường gật đầu nói: "Phong ấn đó, do chính Arceus thiết lập.

Nhưng theo thời gian trôi qua, đặc biệt là sau biến động Không-Thời gian ở Sinnoh, nó đã trở nên rất bất ổn." "Một khi cấm cố được giải trừ, Ma thần bị phong ấn đó, sẽ ảnh hưởng đến Đông Hoàng,

Kanto, Hoenn và nhiều khu vực khác… thậm chí, toàn bộ Liên minh." Chủ tịch Đường trầm giọng nói.

Cuộc họp im lặng một cách đáng sợ, bao trùm một bầu không khí áp bức.

Đây là một Ma thần do chính Arceus phong ấn, không ai tự tin dám đối mặt trực tiếp với sinh vật cổ xưa và tàn bạo này.

Nhưng có lẽ… có một vị Quán quân, với kinh nghiệm phong phú, đủ sức đối mặt với tai họa này, và lãnh đạo toàn bộ Liên minh, vượt qua cuộc khủng hoảng này an toàn.

Phải biết rằng, biến động Không-Thời gian của Liên minh Sinnoh, chính là do anh ấy ra tay, mới ổn định lại được!

Lần phong ấn lung lay này, vừa khéo lại liên quan chặt chẽ đến một loạt sự kiện ở Sinnoh.

Đối với Lục Dã-sensei — đây rõ ràng là "đúng chuyên ngành" rồi!

"Tôi sẽ tìm một thời điểm thích hợp, để nói với Quán quân tiền nhiệm — à… ý tôi là Lục Dã." Chủ tịch Đường nhìn Quán quân đương nhiệm đang nhìn mình, gật đầu chào hỏi, rồi tiếp tục nói: "Tôi sẽ nói với Lục Dã về độ khó và sự cần thiết của nhiệm vụ này, xin ý kiến và sự ủng hộ của cậu ấy… Các vị thấy thế nào?" Đề án này nhận được sự đồng ý nhất trí của tất cả những người có mặt.

Dù sao thì đây cũng chỉ là giai đoạn hỏi ý kiến ban đầu, việc hỏi Lục Dã-sensei là rất cần thiết.

Nếu anh ấy có thể đích thân ra mặt giúp đỡ, tự nhiên là không còn gì tốt hơn.

Ánh mắt Chủ tịch Đường lóe lên.

Nếu chỉ là phong ấn lung lay, chỉ cần gia cố lại, thì nhiệm vụ cũng

chưa quá khó khăn.

“Tôi lo lắng… Ma thần truyền thuyết, thật sự sẽ phá vỡ phong ấn, thậm chí hủy diệt cả Dahara City.

Và điều này, có lẽ chỉ có Quán quân tiền nhiệm Lục Dã, mới có thể giải quyết được…” Thành phố Lumiose, quán cà phê.

Đã hai ngày trôi qua kể từ Lễ hội ở thành phố Coumarine.

Tính toán hành trình… Satoshi hẳn sắp gặp Hoopa rồi.

“Mình cũng phải nhanh lên!” Mắt Lục Dã đanh lại, tỏa ra một luồng Aura sắc lạnh. ‘Bụp’ một tiếng!

Lục Dã-sensei đóng vali lại, hài lòng gật đầu.

Hoopa sắp thức tỉnh rồi, chạy mau ~ ﾚ(ﾟ∀ﾟ;)ﾍ=3=3 Thành phố Lumiose mù sương sắp vào đông, còn Alola vẫn bốn mùa như xuân, rất thích hợp để nghỉ dưỡng.

Chuyến du lịch có lẽ sẽ kéo dài hai tháng, trong thời gian đó, Indeedee sẽ giúp trông nom quán cà phê.

Nếu có việc khẩn cấp, cưỡi Latias đi lại cũng rất tiện.

Tiền đề là Lục Dã-sensei phải nhắm mắt lại — như vậy Latias mới có thể bay với tốc độ nhanh hơn.

Trong sảnh, Delibird đang suy ngẫm về kỹ năng 「Icy Wind」 Lục Dã tặng nó.

“Ô~~!” Delibird dang hai cánh nhỏ, ngửa đầu phun ra một luồng băng tuyết mỏng manh lên không trung.

Indeedee, Steenee ngạc nhiên ngẩng đầu nhìn.

Những bông tuyết lung linh bay lượn, đẹp như tuyết rơi thật.

Indeedee và Steenee không khỏi nở nụ cười.

“Ô~” Delibird đỏ mặt gãi đầu.

Meowstic lóe thân, Dịch chuyển tức thời đến cạnh Delibird, bình thản chọc chọc nó.

“Ô?” Delibird quay đầu lại.

Meowstic thần sắc bình tĩnh, đưa cho Delibird một cây chổi, rồi chỉ chỉ đống băng tuyết nhỏ dưới đất.

“Ô…” Delibird ngoan ngoãn cầm lấy cây chổi.

Lục Dã thông báo tin tức đi nghỉ dưỡng cho đám nhóc, nhân viên cũng không mấy ngạc nhiên.

Dù sao thì ông chủ thường xuyên chạy đi chạy lại giữa Unova, Hoenn, Đông Hoàng và nhiều nơi khác… thỉnh thoảng còn mang về một số đồ lưu niệm kỳ lạ.

Chẳng hạn như DNA Splicers, Bảng Tiên, Sacred Ash… đại khái là những món quà nhỏ ông chủ mua trên đường.

Lần này đi nghỉ dưỡng, Lục Dã-sensei đã mang theo tất cả những “đồ lưu niệm” này.

Dù sao thì Alola cũng không thiếu những Pokémon Huyền thoại “thật” như Bewear, nên phải cẩn thận hành sự!

Kế hoạch du lịch của Lục Dã là đến Alola trước, thăm hỏi Giáo sư Kukui.

Vì vậy, Lục Dã đã đặc biệt xin Giáo sư Oak một lá thư giới thiệu — điều này đáng tin cậy hơn việc trực tiếp tìm Kukui và khoe khoang thân phận Quán quân của mình.

Nghe tin Lục Dã muốn đi Alola nghỉ dưỡng, Giáo sư Oak hỏi anh định ở Alola bao lâu.

“Khoảng hai tháng, sao vậy?” Lục Dã tò mò hỏi.

“À, không có gì…” Giáo sư Oak trầm ngâm một lát.

Trường Huấn luyện viên ở Alola đang trong quá trình chuẩn bị, hơn nữa còn thiếu nhân sự, mà Lục Dã lại là một giáo sư thực thụ.

Nếu hai bên đồng ý, tôi có lẽ còn có thể đứng ra làm cầu nối.

Quan trọng nhất là, phải suy nghĩ lời lẽ để thuyết phục Lục Dã.

Dù sao thì Lục Dã với thân phận Quán quân Liên minh, nhậm chức ở Trường Huấn luyện viên Alola, tư cách thậm chí đủ để làm hiệu trưởng… Mọi thứ đã chuẩn bị xong xuôi.

Lục Dã vẫy tay chào tạm biệt nhân viên, dưới ánh mắt của đám nhóc, anh xách vali, bước chân nhẹ nhàng đi ra khỏi cửa tiệm.

“Tít tít… có cuộc gọi mới, Rotom~!” Pokédex Rotom nói.

Lục Dã nhìn số điện thoại gọi đến, ngạc nhiên nhận máy nói: “Chủ tịch Đường?” “Lục Dã.” Chủ tịch Đường ho một tiếng, thẳng thắn nói: “Tôi sẽ đi thẳng vào vấn đề… sự việc có liên quan đến phong ấn ở Dahara City…” Chủ tịch Đường kể vắn tắt tình hình hiện tại của Dahara City, nói: “Tộc Nature đã không còn khả năng gia cố phong ấn, lại còn liên quan đến Ma thần truyền thuyết, cần phải có Huấn luyện viên mạnh mẽ ra mặt, kiểm tra tình trạng phong ấn.” “Vì vậy, tôi nghĩ đến cậu đầu tiên.” Chủ tịch Đường nghiêm túc nói: “Thực lực của cậu còn vượt xa một Quán quân Liên minh… Lục Dã, cậu có kinh nghiệm và thực lực để giải quyết loại sự kiện này!” Lục Dã:?

Lục Dã-sensei cúi đầu nhìn chiếc vali trong tay, cầm điện thoại, nghe Chủ tịch Đường nói với giọng điệu lo lắng cho đất nước.

Thật ra mà nói… loại sự kiện này, mình đúng là có kinh nghiệm phong phú… Hơn nữa cũng chỉ là kiểm tra phong ấn… Thôi rồi, không thể cắm cờ thêm được nữa!

Lục Dã hít một hơi thật sâu, lưng hơi ớn lạnh, run rẩy nói: "…Tôi sẽ đến Dahara City trước, xem tình hình thế nào." Tai họa, luôn nhanh hơn tôi một bước!

Đồng ý với yêu cầu của Chủ tịch Đường, lý do rất đơn giản.

Lục Dã-sensei, với tư cách là Quán quân Liên minh, phải gánh vác trách nhiệm tương ứng.

Lấy Steven Stone làm ví dụ, dù đã nghỉ hưu, anh ấy vẫn bảo vệ sự an nguy của Hoenn.

Lục Dã-sensei cũng có nhận thức tương tự.

Nhưng mà… cái này cũng trùng hợp quá đi chứ!

Lục Dã thần sắc phức tạp, cúi đầu nhìn chiếc vali, 'Rầm' một tiếng đặt nó xuống đất.

"Ghos?" Gengar ngẩng đầu.

Chúng ta không đi Alola nữa à?

"Phải đến Dahara City trước, xác nhận tình trạng phong ấn đã." Lục Dã thở dài sâu sắc.

Tôi muốn chạy, nhưng không chạy được!

Dahara City có rất nhiều tòa nhà chọc trời, xung quanh đa số là những ngôi nhà đá trắng, được xây dựng trên một ốc đảo giữa sa mạc.

Nơi đây không thuộc về bất kỳ liên minh nào, thời cổ đại từng là một vương quốc, nơi người dân Tộc Nature sinh sôi nảy nở.

Sau đó, vương quốc này bị Ma thần Hoopa tiêu diệt.

Khi bóng tối tà ác của Hoopa bị Arceus phong ấn, Dahara City hồi sinh, và nhờ nguồn năng lượng phong phú, đã xây dựng một đô thị

hiện đại phồn hoa cùng những tòa tháp cao.

Sự hùng vĩ của tòa tháp đó vượt xa tháp đôi Không-Thời gian của thị trấn Alamos, thờ phụng Arceus, được mọi người gọi là 'Tháp Dahara'.

Vài trăm năm trước, 'Sứ giả của Arceus' Ghris, dưới sự ban ơn của Arceus, đã mượn sức mạnh của ba Bảng Lửa, Đất, Nước, tạo ra 'Hồ Trừng phạt' trong 'Tháp Dahara', phong ấn Năng lượng tiêu cực của Hoopa được gọi là 'bóng tối tà ác'.

Còn Hoopa nhỏ thì được Ghris nhận nuôi.

Ghris coi Hoopa nhỏ như con mình, cùng với cháu cố và cháu gái của mình nuôi dưỡng nó trưởng thành.

Hoopa nhỏ dần dần lĩnh hội được chân lý 'cho đi và nhận lại', không còn bị 'bóng tối tà ác' ảnh hưởng nữa.

Nhưng vài trăm năm sau, phong ấn của 'Hồ Trừng phạt' bắt đầu lung lay, không ai dám đảm bảo 'bóng tối tà ác' có còn xuất hiện trên thế gian nữa hay không.

Lục Dã hồi tưởng lại nội dung của bộ phim anime, lẩm bẩm: "Hoopa hẳn đang ở trong Thung lũng Sáng tạo của Dahara City… và ở trạng thái Hoopa Tinh Nghịch." Hoopa có hai dạng.

Chương 743

Một dạng là Hoopa Giải Phóng được hình thành từ 'bóng tối tà ác', cao trăm trượng, tính tình bạo ngược, lấy hủy diệt và chiến tranh làm thú vui.

Dạng còn lại là Hoopa Tinh Nghịch, thích nghịch ngợm lại ngây thơ vô số tội, trung thành với những trò đùa dai nhưng không hề có ác ý.

Lục Dã-sensei cảm thấy Hoopa Tinh Nghịch rất dễ thương… Còn Hoopa Giải Phóng thì đúng là một Ma thần thực thụ.

Trong bộ phim "Ma Thần Vòng Sáng: Hoopa", Hoopa Giải Phóng đã lôi ra bảy Pokémon Huyền thoại bao gồm Primal Kyogre, Primal Groudon, Ba Thần Sinnoh, Long Chúa Hợp Nhất Unova.

Bảy Pokémon Huyền thoại này đến từ một chiều không gian khác, bị 'Hoopa Tinh Nghịch' lôi đến thời hiện đại bằng Chiêu thức đặc trưng 『Hố Không Gian』 của Hoopa Giải Phóng.

Các Pokémon Huyền thoại, không rõ tình hình, lập tức bùng nổ chiến đấu, để lại không ít cảnh tượng nổi tiếng.

Hoopa Giải Phóng triệu hồi bảy Pokémon Huyền thoại, còn Hoopa Tinh Nghịch thì triệu hồi một Rayquaza đen từ một chiều không gian khác, đối đầu một chọi bảy.

Và đây cũng chính là trận chiến nổi tiếng 'Rayquaza đen 1V7'.

Thực tế, Lugia cũng lộ mặt, thể hiện sức mạnh cực kỳ xuất sắc.

Ho-Oh thì không tham chiến, vì nó bận vác máy ảnh, bận quay phim, không có thời gian lên hình. (Ngộ ra) Lục Dã tâm trạng phức tạp.

Cậu nói xem, nếu Rayquaza đen được Hoopa Tinh Nghịch lôi ra, là người của mình thì còn đỡ — lỡ đâu, vị "Đại ca" này lại bị Hoopa Giải Phóng lôi ra, là phe đối diện thì sao… "Chắc là… không vấn đề gì đâu." Lục Dã dừng lại một chút.

Dù sao thì Hoopa Giải Phóng có thể 'Hoopa Lôi Ra' Pokémon Huyền thoại từ chiều không gian khác.

Tôi cũng có thể 'Lục Dã Triệu Hồi' Pokémon Huyền thoại từ thế giới này.

Regigigas, Ba Thần Hoenn, Ba Rồng Sinnoh, Song Long Unova, Darkrai… Mười đánh bảy, lợi thế thuộc về tôi!

Lục Dã tự thuyết phục bản thân, hài lòng gật đầu, xách vali quay lại cửa tiệm.

Đinh linh… chuông gió lay động.

Đám nhóc ngạc nhiên quay lại nhìn ông chủ.

Lục Dã: "Không sao, các em cứ tiếp tục làm việc, anh tìm Darkrai." Lời vừa dứt, một bóng đen kịt từ sân trong di chuyển ra sảnh trước, ánh sáng trong phòng tức thì tối sầm lại.

Quang ảnh nghiêng lệch, khói mù cuồn cuộn từ trong bóng tối bốc lên.

Darkrai khoanh tay, khuôn mặt lạnh lùng: "Chuyện gì?" Lục Dã: "…" Không thể không thừa nhận, vị này có thể trực diện đối đầu với Song Long Không-Thời gian, quả thực rất ngầu.

"Chuyến đi sắp tới, có thể cần cậu đi cùng." Lục Dã mở miệng nói.

Darkrai khẽ giật mình, trên khuôn mặt hiện lên cảm xúc vi diệu, giọng khàn khàn: "Cậu còn nhớ… lần trước chúng ta đi du lịch, đã

gặp ai không?" "Yveltal và Xerneas." "Lần trước nữa thì sao." "Primal Kyogre và Primal Groudon." "Lần trước nữa thì sao?" Darkrai nhướng mày hỏi.

"Quá, quá nhiều rồi…" Lục Dã yếu thế hẳn.

"Cậu cũng biết mà!" Darkrai bùng nổ nói.

Lão tử sống hàng ngàn năm, số Pokémon Huyền thoại gặp được còn chưa nhiều bằng số cậu gặp được trong một năm du lịch!

"Tôi thề, đây là lần cuối cùng." Lục Dã giơ tay phải lên, nghiêm túc nói: "Hơn nữa độ an toàn rất cao, chúng ta có rất nhiều đồng minh!" Darkrai: "…Cậu chắc chứ?" Lục Dã: "Mông của Fletchling — vững chắc." "Vậy thì được thôi." Darkrai lạnh lùng nói: "Tôi sẽ đi cùng cậu." Darkrai chìm vào bóng tối, trong khoảnh khắc, bóng của Lục Dã kéo dài biến thành hình dạng của Darkrai.

"Chuyến đi này, cụ thể là vì chuyện gì?" Darkrai nhiều chuyện hỏi.

Lục Dã trầm ngâm một lát, mở miệng nói: "Cậu có biết… Ma thần Hoopa không?" Darkrai: "…" Lục Dã: "Đù, mày đừng đi chứ, Gengar, dùng Ánh Mắt Đáng Sợ!" Lục Dã-sensei vốn định rủ vài Quán quân cùng mình đến Dahara City để tăng hệ số an toàn.

Nhưng Lục Dã-sensei không muốn kéo Cynthia vào đội, dù sao cũng tồn tại rủi ro nhất định.

Red ở trên núi Silver, Blue đang dẫn đội cày cấp, còn Leon thì dễ lạc đường… Nghĩ tới nghĩ lui, ứng cử viên tốt nhất vẫn là Steven hoàn hảo.

Số lần tôi hợp tác với Steven hình như còn nhiều hơn số lần hợp tác với Cynthia ấy nhỉ… Lục Dã khẽ nắm tay.

Thôi bỏ đi, lần này không làm phiền Steven nữa, dù sao Dahara City toàn cát chẳng có gì hay ho để đào.

Xuất phát sớm cũng có thể tránh lộ trình của Satoshi.

À đúng rồi!

Đột nhiên, trong đầu Lục Dã-sensei lóe lên một ý tưởng trêu chọc bá đạo, đúng chuẩn là thánh 'gọi hội'!

Về bộ phim Hoopa, Lục Dã-sensei tự tin mình đã có một phương án giải quyết hoàn hảo.

Akin vào đội, tương đương với Silver vào đội, tương đương với Giovanni vào đội.

Giovanni vào đội, biết đâu còn kéo được Red đến.

Bởi vì hai vị này giống như hai mặt của một đồng xu, luôn luôn sẽ thu hút lẫn nhau!

Mở Group Chat, Lục Dã nhấn vào khung đối thoại của cô Mary, chọc: "Akin, cuối tuần này rảnh không?" Không lâu sau, "Kim lão ngũ" đáp: "Hẹn tiểu gia đánh game à, tiểu gia sẵn sàng bất cứ lúc nào!" "Không, là thế này…" Lục Dã ngừng lời một lúc, nói: "Liên minh Sao Đỏ đã giao cho tôi một nhiệm vụ, cần điều tra tình trạng phong ấn của Dahara City, cần ba người giúp đỡ." "Người đầu tiên tôi nghĩ đến chính là Huấn luyện viên ngôi sao của Johto —" "Kim lão ngũ" dựng tai lên.

"Akin ở thị trấn Wakaba, cho nên…" "Không cần nói nhiều." Akin đeo kính bảo hộ, mắt đanh lại, "Tôi sẽ đến ngay để giúp ngài, Lục Dã-sensei!" Với tư cách là Pokedex Holder, và Huấn luyện viên ngôi sao của Johto, đương nhiên phải sẵn sàng cứu thế giới bất cứ lúc nào!

"Để tôi nói hết đã." Lục Dã nói, "Chúng ta sẽ ở khách sạn Manaphy của Dahara City, ngoài ra, tôi cần nhắc nhở cậu, nhiệm vụ lần này cực kỳ nguy hiểm, không kém gì chuyến đi Midina lần trước…" "Khách sạn Manaphy!" Akin ngạc nhiên nói, "Cái khách sạn

bảy sao huyền thoại đó sao?" Thật ra điều kiện chỗ ở không quan trọng, chủ yếu là muốn đến giúp Lục Dã-sensei!

Lục Dã khẽ giật mình.

Được rồi, chuyện nguy hiểm thì cậu không nhắc một chữ nào hết!

Serena cắt tóc ngắn, đã tham gia Cuộc thi Biểu diễn Pokémon Sơ cấp ở thị trấn Coumarine.

Chủ đề biểu diễn lần này là 'làm Poké Puff', mà đây lại chính là sở trường của Serena.

Serena, sau khi gỡ bỏ được nút thắt trong lòng, đã thành công giành chiến thắng, đạt được chiếc Chìa khóa Công chúa đầu tiên.

"Tuyệt vời quá đi~" Bonnie reo hò quanh Serena: "Màn biểu diễn vừa rồi thật là xuất sắc." Serena đội mũ đỏ, tóc ngắn ngang tai, mặt hơi đỏ: "Cảm ơn em, Bonnie~" "Ưm… mình vừa mua Onigiri, có hoạt động rút thăm trúng thưởng, có ai muốn thử không?" Satoshi đang ăn Onigiri rong biển, mép dính hạt cơm, đưa ra một phiếu mua hàng: "Hình như có giải đặc biệt gì đó." "Phải tiêu một số tiền nhất định mới được rút thăm, cậu đã ăn bao nhiêu Onigiri vậy…" Clemont ngạc nhiên nói.

"Xem Người biểu diễn làm Poké Puff, mình cũng thấy đói bụng mà." Satoshi gãi đầu cười nói.

"Pikachu~" Pikachu cũng gãi đầu lè lưỡi đồng bộ.

"Để tớ thử cho!" Bonnie cầm phiếu mua hàng, đưa cho người bán hàng: "Phiền chú ạ~" "Được rồi, cô bé, lắc cái tay cầm này là được." Chú bán Magikarp nói.

Bonnie bĩu môi, Dedenne trên đầu, xoay tay cầm. 'Lộc cộc lộc cộc' một viên bi vàng lăn ra. *Keng!* Âm thanh vang lên, pháo hoa xung quanh nổ tung.

“Chúc mừng vị khách này.” Người bán hàng ngạc nhiên nói: “Đã giành được giải đặc biệt chuyến du lịch hai ngày ở thành phố Wildlands!” “Tuyệt vời! ヾ(❀˃ ▿ ˂)no” Bonnie reo hò, rồi hỏi: “Chỉ có một suất thôi ạ?” “Đúng vậy, nếu người khác muốn đi cùng, có thể đặt vé ở chỗ tôi.” Chú bán Magikarp cười híp mắt nói.

Satoshi và những người khác nhìn nhau, do dự.

“Nghe nói thành phố Wildlands đang tổ chức lễ hội Battle đặc biệt, thu hút rất nhiều Huấn luyện viên đó.” Người bán hàng tùy tiện nói.

“Được!” Satoshi lấy tiền tiêu vặt ra, ánh mắt rực lửa, nắm chặt tay: “Mục tiêu tiếp theo, quyết định rồi, chính là thành phố Wildlands!” Ngày hôm sau, Lục Dã đổi vé bay đến sân bay thành phố Wildlands.

Ba Pokedex Holder của nhóm Johto nói rằng họ sẽ đến sau.

Silver quả nhiên đã cùng Akin thực hiện nhiệm vụ.

Lục Dã yên tâm hơn rất nhiều.

Điều này tương đương với việc, ‘Lục Dã Triệu Hồi’ trước tiên đã gọi ra Giovanni từ đại địa!

Ngành du lịch của thành phố Wildlands phát triển, đang vào mùa du lịch cao điểm, sân bay có không ít du khách.

Lục Dã đeo kính râm, mặc áo sơ mi, được Sylveon dắt đi trong sảnh sân bay.

“Thật ra tôi biết đường, không cần phải ‘dẫn đường’ đâu…” Lục Dã khẽ đề nghị.

“Bố y! o(´^｀)o” Sylveon kiêu hãnh ngẩng đầu lên.

Ta là sợ ngươi cùng Meloetta đi lạc mất!

Meloetta ẩn thân ngồi trên vai Lục Dã, tò mò nhìn ngang nhìn dọc.

Thành phố Wildlands nắng chói chang, nhiệt độ dễ chịu, xa xa những tòa nhà cao tầng sừng sững, vịnh cảng xanh biếc phân chia thành phố, xen kẽ những hàng cọ.

Mức độ hiện đại hóa khá cao, môi trường ốc đảo hoàn toàn đối lập với sa mạc bên ngoài thành phố.

"Chủ tịch Đường, tôi đã đến thành phố Wildlands rồi." Lục Dã nhấn Bluetooth, nói.

"Ừm… người liên hệ ở thành phố Wildlands, Baraz, đột nhiên mất tích." Chủ tịch Đường trầm giọng nói: "Cậu khoan hãy vội, đợi gặp được người liên hệ rồi hãy hành động." Đợi gặp được người liên hệ… thì lúc đó Hoopa Giải Phóng đã lôi ra vài Pokémon Huyền thoại rồi!

Lục Dã khẽ cảm khái, nhưng lại không thể lấy cớ 'mình biết cốt truyện' để nói thẳng với Chủ tịch Đường, quyết định tự mình điều tra tình hình trước.

Cắt đứt liên lạc.

Lục Dã ngẩng đầu nhìn về phía tòa tháp cao chót vót ở đằng xa.

Tòa tháp hình chữ nhật sừng sững dưới ánh mặt trời, được xây bằng đá trắng, khảm ít vàng.

Phía sau tòa tháp có một bánh xe kim loại khổng lồ, biểu tượng cho bánh xe vàng của Arceus.

"Tháp Dahara… Hồ Trừng phạt chính là được tạo ra ở đó…" Lục Dã lẩm bẩm.

"Ghos~" Gengar bay lơ lửng bên cạnh Lục Dã, hít một hơi thật sâu không khí trong lành, phồng má lên.

Nó mở to mắt, cho đến khi không nhịn được nữa, mới thở ra một

hơi.

Gengar lại hít một hơi nữa, phồng má, uy nghiêm bay đến trước mặt Lục Dã.

Lục Dã chọc chọc Gengar, nó liền như quả bóng bị xì hơi, bay ngược lên trời.

“Mày đang cosplay Jigglypuff à.” Lục Dã cười nói.

“Ghos~” Gengar bay lơ lửng trên không, cười hắc hắc, gãi đầu.

Lục Dã khẽ mỉm cười, tâm trạng thả lỏng đi không ít, cùng Gengar đứng ở ngã tư đường, nhìn xa xăm về phía Tháp Wildlands.

Anh định lát nữa mới đi gặp Akin và những người khác… hiện tại quan trọng hơn, là cảm nhận địa điểm phong ấn chưa rõ.

Xác định xung quanh yên tĩnh, Lục Dã nhắm hai mắt lại, khẽ nói: “Tộc Nature đi, định luật Không-Thời gian!” Trong khoảnh khắc, trong tầm nhìn tối tăm xuất hiện hàng vạn tia sáng, từng sợi từng sợi xoắn xuýt, kéo dài, như một chiếc radar dò xét khắp bốn phía.

Có một thung lũng mà sức mạnh Không-Thời gian đặc biệt nồng đậm, nơi đó chính là ‘Thung lũng Sáng tạo’ nơi Tộc Nature cư ngụ.

Còn có một luồng tà niệm đặc biệt mạnh mẽ, như một bóng tối đen kịt, không ngừng ăn mòn những tia sáng trắng đang kéo dài.

Lục Dã thần sắc nghiêm trọng.

Tham lam, phẫn nộ, kiêu ngạo… đó là ‘bóng tối tà ác’ của Hoopa Giải Phóng được hình thành từ đủ loại tội lỗi.

May mắn thay, những dục vọng này vẫn đang nằm trong một loại phong ấn nào đó, chưa hoàn toàn được giải phóng.

Đến khi những tia sáng trắng bị nuốt chửng hết, Lục Dã liền mất đi cảm ứng với luồng ‘bóng tối tà ác’ đó.

“Cái đó… chắc là Hồ Trừng phạt.” Lục Dã ngưng trọng nói.

Một cảm giác mệt mỏi suy yếu dâng lên trong lòng.

Lục Dã vội vàng triệu hồi Tiểu V, bảo nó bám trên đầu mình, dùng ‘Năng lượng Vô Hạn’ giúp mình phục hồi.

“Nimi~” Dấu hiệu chữ V của Victini phát ra ánh sáng đỏ nhạt.

Lục Dã thở ra một hơi, mỉm cười nói: “Cảm ơn cậu, V-Thú.” “Nimi~” Victini nhe hàm răng nhỏ.

Tuy rằng lại có thêm một biệt danh nữa… nhưng mình vẫn thích mà~!

Lục Dã-sensei đã xác định được vị trí của ‘Hồ Trừng phạt’.

Chỉ cần đi đến ‘Thung lũng Sáng tạo’, cùng với Tộc Nature ở đó, cùng nhau gia cố phong ấn là được.

“Xem ra độ khó nhiệm vụ cũng không lớn lắm.” Lục Dã cười hì hì nói.

Trong bóng tối, trán Darkrai toát mồ hôi lạnh.

Toang rồi!

Mỗi lần cậu ta cảm thấy ‘mình lại làm được rồi’ thì ngay giây tiếp theo, chắc chắn sẽ có chuyện lớn xảy ra!

Đột nhiên, Lục Dã khẽ giật mình, cảm nhận được một luồng Aura quen thuộc.

Trong ‘bản đồ radar’ của Jewelrite, có một Sứ giả của sinh vật ma pháp điện, đang tiếp cận hướng ‘Thung lũng Sáng tạo’!

Một giọt mồ hôi lạnh, lăn dài trên trán Lục Dã-sensei.

Hỏng bét rồi, thằng Satoshi cũng dính vào movie rồi!

Thung lũng Sáng tạo.

Thung lũng cổ kính mà yên bình, đã có lịch sử ngàn năm.

Khắp nơi có thể nhìn thấy những bức tượng ngà voi cuộn trào Năng lượng.

Một bức tượng hình bánh xe vàng, đứng sừng sững ở trung tâm thung lũng, biểu tượng cho vị thần được thờ phụng ở đây.

Đang là mùa thu, gió nhẹ thổi qua, những cánh đồng lúa mì trong thung lũng dâng lên những làn sóng vàng óng.

Muốn thu hoạch, phải đổ mồ hôi công sức.

Chương 744

Đây là đạo lý mà 'Sứ giả của Arceus' Ghris đã dạy cho Hoopa Tinh Nghịch sau khi phong ấn Hoopa Giải Phóng và nhận nuôi Hoopa Tinh Nghịch.

Và giờ đây, Ghris đã qua đời.

Hoopa Tinh Nghịch vẫn vô tư vô lo sống ở Thung lũng Sáng tạo, chỉ thỉnh thoảng sẽ ngẩn ngơ nhìn cánh đồng lúa mì.

Cô gái tên Meray, mặc áo vải trắng, cảm thấy một luồng biến động kỳ lạ, quay đầu nhìn về hướng thành phố Wildlands.

"Có chuyện gì vậy, em gái?" Người đàn ông tên Baraz trầm giọng nói.

Vẻ ngoài của anh ta rất bi quan, đôi mắt đầy tơ máu, như thể đã thức trắng đêm, lại như thể bị một loại sức mạnh nào đó mê hoặc.

Meray không nhận ra điều bất thường.

Bởi vì cô biết, anh trai đã rất lâu không ngủ ngon vì chuyện 'Hồ Trừng phạt'.

"Anh trai…" Meray do dự nói, "Em vừa rồi hình như… cảm nhận được một Jewelrite cực kỳ mạnh mẽ… Hình như, có thể sánh ngang với cụ tổ…" "Em nhất định là ảo giác rồi." Mắt Baraz đỏ ngầu, giọng nói trở nên sắc nhọn: "Cụ tổ là Sứ giả Jewelrite vĩ đại nhất trong lịch sử, sao có người, có thể sánh ngang với cụ ấy!" Cụ tổ của hai người, Ghris, vài trăm năm trước, với sự giúp đỡ của một The Wave Hero, đã thành công phong ấn 'bóng tối tà ác' của Hoopa Giải Phóng.

Cho đến ngày nay, Ghris vẫn được mọi người kính trọng, trong Thung lũng Sáng tạo còn có tượng của ông ấy.

“Cho nên… có thể là em nhầm rồi…” Meray cúi đầu nói.

“Được rồi, em ở trong thung lũng đừng đi đâu cả.” Baraz cáu kỉnh nói: “Anh sẽ dùng Jewelrite lần nữa, gia cố Hồ Trừng phạt!” Meray nhìn bóng lưng anh trai, cúi đầu lộ ra vẻ tự trách.

Gần đây, Meray cảm thấy tính tình anh trai trở nên cáu kỉnh hơn rất nhiều.

Điều này cũng có lý.

Dù sao thì cụ tổ đã qua đời, với sức mạnh của em và anh trai, muốn hoàn toàn phong ấn ‘bóng tối tà ác’ của Hồ Trừng phạt, vô cùng khó khăn… Meray khẽ thở dài, hồi tưởng lại cảnh tượng hồi nhỏ.

Trên cánh đồng xuân quang rực rỡ, cụ tổ Ghris cười hiền chìa tay ra, đưa hạt giống trong lòng bàn tay.

Cô và anh trai, cùng với Hoopa Tinh Nghịch, cùng tò mò nhìn hạt giống.

“Muốn thu hoạch, các cháu hãy tự mình trồng thử xem.” Ghris cười nói.

“Cái gì mà, muốn thực vật, nhìn Hoopa là được rồi~!” Hoopa Tinh Nghịch nhe răng cười, vòng sáng treo trên sừng nó lơ lửng trên không hình thành cổng dịch chuyển, đang định đưa tay vào trong lấy. *Bốp!* Ghris dùng Jewelrite phong ấn vòng sáng, nghiêm túc lắc đầu với Hoopa Tinh Nghịch.

Hoopa Tinh Nghịch bĩu môi, rũ vai, cúi đầu buồn bã giúp gieo hạt.

Meray và anh trai nhìn nhau cười, cùng nhau giúp Hoopa Tinh Nghịch.

Đoạn ký ức này, đã là chuyện của hơn mười năm trước.

Meray khẽ thở dài, may mắn thay, cô và Hoopa Tinh Nghịch vẫn

như cũ, vẫn là bạn tốt.

"Hoopa!" Meray đẩy cửa căn nhà gỗ, gọi: "Cậu ở đâu?" Bốn phía đều không thấy bóng dáng Hoopa Tinh Nghịch.

Meray tìm khắp Thung lũng Sáng tạo, kinh hoàng phát hiện một chuyện.

Hoopa Tinh Nghịch đã lén lút trốn khỏi Thung lũng Sáng tạo!

Thung lũng Sáng tạo, hang phong ấn.

Mắt Baraz đỏ ngầu, nghiến răng nghiến lợi, nhìn Hồ Trừng phạt trước mặt.

"Tộc Nature đi… của Không-Thời gian…" Lời chưa dứt, Hồ Trừng phạt bùng lên bóng tối màu tím đậm, bóng tối tà ác ngút trời như một trường Quỷ Hỏa!

Ánh sáng yếu ớt lóe lên trong mắt Baraz, anh ta ngã xuống bất tỉnh.

Một lúc lâu sau, Baraz dần dần tỉnh lại, lẩm bẩm: "Mình… mình sao thế này…" Baraz mơ màng không hiểu, khẽ lắc đầu, cầm Hồ Trừng phạt trên bàn thờ lên. *Rắc!* Dây leo khô héo quấn quanh Hồ Trừng phạt, vỡ vụn theo tiếng.

Baraz bước đi lảo đảo, ngơ ngác.

Có một điều, có thể khẳng định — mình phải mang Hồ Trừng phạt về Thung lũng Sáng tạo.

Cùng với Hoopa Tinh Nghịch, phong ấn tà niệm đang rục rịch trong Hồ Trừng phạt!

Hồ Trừng phạt phát ra một tia sáng yếu ớt, tiếng cười nanh ác trầm thấp bay ra từ không gian trống trải, rồi lập tức chìm vào im lặng.

Thành phố Wildlands, khách sạn Manaphy.

“Lục Dã-sensei, anh chậm quá.” Trong sảnh lớn sáng sủa, “Kim lão ngũ” (Akin) đeo kính bảo hộ, càu nhàu.

“Xì~ Đông đông đông!” Akin nhe răng trợn mắt.

“Chú ý lời nói khi nói chuyện với Quán quân.” Crystal kéo tai Akin, bình tĩnh khuyên nhủ, rồi khom người nói: “Lục Dã-sensei, lần này được ngài mời, tôi vô cùng vinh hạnh.” “Không đâu.” Lục Dã cười nói: “Tôi cũng cần sự giúp đỡ của các cậu mà.” Crystal với tư cách là 「Catcher」, sở hữu kỹ năng ném PokéBall siêu phàm.

Trong trường hợp bất đắc dĩ, mình còn có thể nhờ Crystal giúp Ném Master Ball.

Đây cũng là một trong những biện pháp khẩn cấp của Lục Dã-sensei.

“Trên mạng không tìm thấy thông tin về Thung lũng Sáng tạo.” Silver cất điện thoại vào, bình tĩnh hỏi: “Lục Dã-sensei, chúng ta hành động trực tiếp sao?” “Em đói bụng quá, em cố tình nhịn để ăn bữa lớn đó!” Akin lớn tiếng nói.

Mọi người phớt lờ những lời cằn nhằn của “Kim lão ngũ”.

Lục Dã gật đầu nói: “Ừm… tình hình khẩn cấp, tôi biết đường, chúng ta lập tức đến Thung lũng Sáng tạo.” “Ăn no mới có sức làm việc chứ!” Akin hét lên.

“Tôi biết một quán buffet, ngay trên đường đến Thung lũng Sáng tạo.” Lục Dã nói.

Akin: “Ơ, không ăn ở đây à?” Lục Dã bình tĩnh nói: “Ở đây đắt quá.” Trên bàn bày đầy đủ các món ăn đủ màu sắc.

Bánh Poffin, Poké Puff, Macaron… vừa ngon vừa rẻ.

“A ô!” Akin ăn ngấu nghiến.

Silver đã quen với cảnh này, bình tĩnh tra cứu Pokédex.

Crystal nhìn sang một bên, mỉm cười nói: "Togekiss và Togepi, quan hệ thật sự rất thân thiết nhỉ." "Dù sao cũng là anh em mà." Lục Dã liếc nhìn sang.

"Pak~ (ゐ´p `ゐ)" Togekiss dùng cánh ngắn gãi gãi đầu.

"Đô y~ ヾ(◍°∇°◍)ﾉﾞ" Togepi nhón đôi chân nhỏ xíu, lắc lư đi trên sàn gỗ.

Mọi người chăm chú nhìn Togepi, đột nhiên kinh ngạc trợn tròn mắt.

Một lỗ hổng đột ngột xuất hiện trước mặt Togepi, nó không hề phòng bị mà ngã nhào vào!

Vòng dịch chuyển đóng lại, Togepi đã biến mất không còn dấu vết, ngay cả dao động cũng biến mất!

Mọi người còn chưa kịp phản ứng.

Lục Dã thần sắc nghiêm nghị, 'bốp' một tiếng đứng dậy, dựa vào cảm ứng Jewelrite, lao về phía quảng trường đá cẩm thạch.

"Togekiss, đi cùng tôi!" Lục Dã ngưng giọng nói.

"Pak!! (◣д◢)" Togekiss vỗ Song Cánh Đánh, bay lượn trên đầu Lục Dã.

"Đợi em với, Lục Dã-sensei!" Akin ngậm một miếng bánh mì, vội vàng chạy đến.

Quảng trường đá cẩm thạch, rộng lớn vắng người, sừng sững những tháp nhọn và bia đá.

Một Pokémon nhỏ nhắn, màu hồng xám xen kẽ, khóe miệng nở nụ cười tinh quái, vòng sáng treo trên đầu.

“Hoopa~ Lôi ra~!” Hoopa Tinh Nghịch bĩu môi, lôi ra một Togepi từ vòng sáng, ngạc nhiên nói: “Ấy da, Hoopa muốn lấy đồ ăn mà, nhầm rồi.” “Chíp chíp~!” Togepi bĩu môi giận dỗi nhìn Hoopa Tinh Nghịch, lắc ngón tay.

Togepi, Vẫy Ngón!

Xung Kích Bóng Tối đen kịt hóa thành vòng sáng, từ xung quanh Togepi lan tỏa về phía Hoopa Tinh Nghịch.

“Oa!” Hoopa Tinh Nghịch kêu to một tiếng, hai tay ôm lấy đầu.

Vòng sáng phóng đại hình thành cổng dịch chuyển, chuyển đi Xung Kích Bóng Tối.

Hoopa lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

“Cậu!” Hoopa Tinh Nghịch chỉ vào Togepi, bực tức nói: “Hoopa không có lôi cậu ra, cậu mau quay về!” “Đô y~” (Cậu nói linh tinh~) Togepi phồng má.

Vỏ trứng nhỏ quay người lại, đôi mắt nhỏ đột nhiên lóe lên ánh sáng rực rỡ.

Lục Dã đang phi nhanh từ đằng xa, đồng tử đột nhiên co rút thành một đường thẳng, dừng phắt lại.

Xuất hiện trước mắt anh, chính là Ma thần Vòng Sáng — Hoopa!

Hoopa nhìn Lục Dã, che miệng nở nụ cười nguy hiểm.

Đúng là mục tiêu để trêu chọc mà~ Bỗng chốc, Hoopa Tinh Nghịch lóe lên trước mặt Lục Dã.

“Lêu lêu!” Hoopa thò đầu ra từ vòng sáng, cười tinh quái nói: “Có bị dọa sợ không!” Lục Dã: “…” Cả người “Lục Dã” bắt đầu dùng Khiên Axit, khuôn mặt bắt đầu mờ ảo, cuối cùng hình thành Mặt Đáng Sợ với nụ cười nanh ác của Gengar.

“Ghos!” Gengar lắc lư Lickitung, nhãn cầu loạn xạ.

Chuyển Đổi Đồng Minh + Mặt Đáng Sợ!

Hoopa Tinh Nghịch run rẩy, mặt xanh lét, rụt tay nhỏ lại lùi về sau.

Lục Dã từ phía sau bia đá tháp nhọn bước ra, chọc chọc vai Hoopa, cười nói: “Có bị dọa sợ không?” “Hay quá…” Hoopa Tinh Nghịch ngây người một lúc, rồi cười phá lên quanh Lục Dã, ngón tay nhỏ chỉ vào Gengar: “Hay quá, cái này, hay quá!” Thấy Togepi không sao, Lục Dã yên tâm, thu nó vào PokéBall.

Nhưng mà… Hoopa lại xuất hiện ở đây.

Lục Dã ngẩng đầu nhìn về phía Thung lũng Sáng tạo xa xa.

Chắc là nó tự ý lén lút ra ngoài chơi.

“Gan gan, gan gan~!” Hoopa Tinh Nghịch bắt chước Tiếng Gầm quanh Gengar.

“Ghos~!” Gengar gãi đầu, cười hắc hắc.

Lục Dã khẽ mỉm cười, tâm trạng thả lỏng đi không ít, cùng Gengar đứng ở góc phố, nhìn xa xăm về phía Tháp Wildlands.

Anh định lát nữa mới đi gặp Akin và những người khác… hiện tại quan trọng hơn, là cảm nhận địa điểm phong ấn chưa rõ.

Xác định xung quanh yên tĩnh, Lục Dã nhắm hai mắt lại, khẽ nói: “Tộc Nature đi, định luật Không-Thời gian!” Trong khoảnh khắc, trong tầm nhìn tối tăm xuất hiện hàng vạn tia sáng, từng sợi từng sợi xoắn xuýt, kéo dài, như một chiếc radar dò xét khắp bốn phía.

Có một thung lũng mà sức mạnh Không-Thời gian đặc biệt nồng đậm, nơi đó chính là ‘Thung lũng Sáng tạo’ nơi Tộc Nature cư ngụ.

Còn có một luồng tà niệm đặc biệt mạnh mẽ, như một bóng tối

đen kịt, không ngừng ăn mòn những tia sáng trắng đang kéo dài.

Lục Dã thần sắc nghiêm trọng.

Tham lam, phẫn nộ, kiêu ngạo… đó là 'bóng tối tà ác' của Hoopa Giải Phóng được hình thành từ đủ loại tội lỗi.

May mắn thay, những dục vọng này vẫn đang nằm trong một loại phong ấn nào đó, chưa hoàn toàn được giải phóng.

Đến khi những tia sáng trắng bị nuốt chửng hết, Lục Dã liền mất đi cảm ứng với luồng 'bóng tối tà ác' đó.

"Cái đó… chắc là Hồ Trừng phạt." Lục Dã ngưng trọng nói.

Một cảm giác mệt mỏi suy yếu dâng lên trong lòng.

Lục Dã vội vàng triệu hồi Tiểu V, bảo nó bám trên đầu mình, dùng 'Năng lượng Vô Hạn' giúp mình phục hồi.

"Nimi~" Dấu hiệu chữ V của Victini phát ra ánh sáng đỏ nhạt.

Lục Dã thở ra một hơi, mỉm cười nói: "Cảm ơn cậu, V-Thú." "Nimi~" Victini nhe hàm răng nhỏ.

Tuy rằng lại có thêm một biệt danh nữa… nhưng mình vẫn thích mà~!

Lục Dã-sensei đã xác định được vị trí của 'Hồ Trừng phạt'.

Chỉ cần đi đến 'Thung lũng Sáng tạo', cùng với Tộc Nature ở đó, cùng nhau gia cố phong ấn là được.

"Xem ra độ khó nhiệm vụ cũng không lớn lắm." Lục Dã cười hì hì nói.

Trong bóng tối, trán Darkrai toát mồ hôi lạnh.

Toang rồi!

Mỗi lần cậu ta cảm thấy 'mình lại làm được rồi' thì ngay giây tiếp

theo, chắc chắn sẽ có chuyện lớn xảy ra!

Đột nhiên, Lục Dã khẽ giật mình, cảm nhận được một luồng Aura quen thuộc.

Trong 'bản đồ radar' của Jewelrite, có một Sứ giả của sinh vật ma pháp điện, đang tiếp cận hướng 'Thung lũng Sáng tạo'!

Một giọt mồ hôi lạnh, lăn dài trên trán Lục Dã-sensei.

Hỏng bét rồi, thằng Satoshi cũng dính vào movie rồi!

"Gan gan, gan gan~" "Két két két!" "Ghos~!" Đám Gengar năm ba con một nhóm, nhe răng cười, mỗi con tự nói chuyện với nhau.

Lục Dã chấn động mạnh.

Đủ mọi dạng, hơn trăm con Gengar!

Lũ Gengar năm ba đứa một đám, có con thì cười gian xảo vẫy tay trêu chọc, có con thì đánh nhau loạn xạ, hoặc há mồm ra đấu chiêu Dọa Nạt.

Vì Gengar vốn dĩ là Pokémon ham chơi, nên cục diện đương nhiên là không thể kiểm soát được.

Hoopa bay lơ lửng lên, cười hí hửng: "Ở đây này, Gengar của cậu ở đâu vậy nha?" "Là con này nè." Lục Dã xoa xoa Gengar bên cạnh.

Chương 745

Đá Khóa truyền đến liên kết thân mật giữa hai người, tâm ý tương thông, vĩnh viễn không thể nhầm lẫn. "Ghos ~(*ˇ∪ˇ*)" Gengar nheo mắt lại, vươn dài lưỡi, liếm một cái Lục Dã.

Đầu lưỡi truyền đến cảm giác ẩm ướt dính nhớp, vô cùng quen thuộc, Lục lão sư bình tĩnh chịu đựng trạng thái tê liệt.

Chính là cái cảm giác này! "Ớ!" Sắc mặt Hoopa hơi đổi, nhìn trái nhìn phải, ủ rũ cúi đầu, "Cái gì mà, Hoopa thua rồi...

ưm..." "Hừ!" Hoopa lập tức đổi giọng, "Hoopa không có thua đâu!" Nó phồng má, vung tay khiến vòng sáng bay lên, định lôi thêm nhiều Gengar nữa ra. "Thôi được rồi, chơi đùa đến đây thôi." Lục Dã đưa tay ra, lòng bàn tay tản ra vầng sáng vàng nhạt, bao trùm Hoopa.

Jewelrite có tác dụng làm dịu cảm xúc, ức chế hào quang tiêu cực.

Điều này cực kỳ hiệu quả đối với Hoopa hay nghịch ngợm.

Trong phim, Ghris Sứ giả đã lợi dụng Jewelrite phong ấn sức mạnh của Hoopa Giải Phóng, đồng thời dạy cho Hoopa nhỏ ý nghĩa của 'trừng phạt'.

Hoopa hơi sững lại, khó hiểu và mơ màng nhìn Lục Dã.

Trên người cậu, Hoopa cảm thấy một cảm giác vô cùng quen thuộc.

Vẻ dịu dàng nhưng nghiêm túc đó, cứ như hòa lẫn với hình bóng của Ghris.

Hoopa lắc lắc đầu, phồng má, không nói một lời mà trừng mắt nhìn Lục Dã: "Ưm..." "Mở vòng sáng ra, cho mấy con Gengar này về đi." Lục Dã từ trong túi lấy ra hộp PokéBlock, cười nói: "Đổi lại, tôi

sẽ cho cậu đồ ăn ngon." Trượt nắp hộp PokéBlock ra, bên trong hộp là những Khối Năng Lượng (Energy Block) đủ màu sắc, hương vị khác nhau, tỏa ra mùi thơm hấp dẫn.

Hoopa nhỏ hít hà, mắt mở to: "Là đồ ăn ngon!" Nó thò bàn tay nhỏ xíu vào vòng sáng mò mẫm.

Bên cạnh Lục Dã lập tức xuất hiện một vòng sáng khác, từ đó một bàn tay nhỏ thò ra sờ Khối Năng Lượng.

Lục Dã nghiêng người tránh, chỉ vào đám Gengar xung quanh, nghiêm túc lắc đầu. "Thôi được rồi..." Hoopa ủ rũ vai, hừ một tiếng, tung vòng vàng trên sừng lên cao, "Hoopa~!" Vòng vàng phóng đại, tạo thành chiêu thức đặc trưng của Hoopa là Cổng Không Gian Dị Thứ, phát ra sóng không gian dịch chuyển. "Mấy ông ơi, về được rồi nha." Hoopa nói. "Ghos!" Gengar như một ông trùm lão làng bay lên bục cao, cười gian xảo lấy ra 'micro phiên bản giới hạn'.

Ông—— Âm lượng đã điều chỉnh xong.

Gengar gật đầu mạnh: "Ghos!" Tình cảnh này, để tiễn biệt các vị, xin cho phép tôi hiến dâng một khúc! "Ghos ~♪Ghos ~♫" Gengar chìm đắm trong tiếng ca của chính mình.

Ngoài đình dài ~ bên đường cổ ~ Sắc mặt Lục Dã đột biến.

Toang rồi, là Bài Ca Diệt Vong!

Sắc mặt Hoopa nhỏ cũng tái mét, rụt rè nép vào Lục Dã: "Hay, hay dở quá!" "Đại gia tộc Gengar" lập tức xôn xao, lũ Gengar mặt lộ vẻ kinh hãi, nhanh chóng chạy về phía cổng dịch chuyển. "Ken két, ken két!" (Đằng sau đừng có chen chứ!) "He he he~" (Thằng cha này khủng khiếp quá, lão phu xin đi trước một bước!) "Oa két..." (Tui không có khả năng Bay Lượn mà... o( )o) Bên ngoài cổng dịch chuyển một mảnh hỗn loạn.

Bài Ca Diệt Vong vẫn tiếp tục.

Lũ Gengar chen lấn xô đẩy, đổ xô vào cổng dịch chuyển như cá vỡ tổ.

Có một con "Gengar" còn bị dọa biến lại thành Ditto, nhảy tưng tưng chui vào cổng dịch chuyển.

Một khúc kết thúc, lũ Gengar cũng đã đi hết vào cổng dịch chuyển. "Ghos~" Gengar gãi gãi mông, nhét 'micro phiên bản giới hạn' trở lại vào bóng của mình, hài lòng gật đầu.

Xem ra màn biểu diễn lần này, đại thắng rồi!

Lục Dã buông hai ngón tay đang bịt tai xuống, mặt không biểu cảm nhìn Hoopa.

Chỉ thấy Hoopa đã lôi ra cái nút bịt tai Chống ồn, lúc này đang nhìn chằm chằm vào cậu.

Lục Dã chợt sững người.

Lơ là quá rồi, biết thế đã bảo Hoopa lôi thêm một bộ nút bịt tai nữa ra rồi!

Thỏa thuận đã đạt thành.

Hoopa chìa tay về phía Lục Dã: "Đồ ăn vặt của Hoopa!" "Rồi rồi." Lục Dã đổ hai viên Khối Năng Lượng màu vàng vào lòng bàn tay Hoopa. "A ồ." Hoopa nhai nhai Khối Năng Lượng màu vàng, bay lên những bong bóng hạnh phúc nhỏ xíu, hai tay ôm má: "Ưm... ngon quá ~" Lục Dã thần sắc bình tĩnh.

Khối Năng Lượng màu vàng làm từ ba loại Berry vàng: Nanab Berry, Razz Berry, Pinap Berry...

Ngay cả Mega Rayquaza ăn xong cũng phải khen ngon! "Hoopa còn muốn, Hoopa còn muốn!" Hoopa xoay quanh Lục Dã kêu lên. "Hết

rồi, trừ khi cậu ngoan ngoãn nghe lời, đừng có chạy lung tung." Lục Dã nói.

Trong nguyên tác, Tà Ảnh của Trừng Phạt Chi Hồ có mục tiêu chính là nuốt chửng Hoopa nhỏ.

Vạn nhất Hoopa nhỏ chạy xa, bản thân cậu cũng không thể trông chừng được nó.

Hoopa nhỏ tiếc nuối thở dài một hơi.

Dáng vẻ lầm bầm của nó, thật sự rất giống Ghris. "À này!" Hoopa chợt nhớ ra điều gì đó, nghiêng đầu hỏi Lục Dã: "Cậu tên là gì?" "Lục Dã." "Lugi?" "Là Lục Dã, không phải Lugi!" Trong đầu Lục Dã lóe lên hình ảnh em trai của Mario mũ đỏ, Lugi mũ xanh, còn gọi là Lugi-kun. "He he, Ono, nhóc con~" Hoopa tự xoay vòng vòng, như một đứa trẻ, lặp lại những lời vô nghĩa.

Lục Dã chọn cách phớt lờ, ngẩng đầu nhìn về phía Thung Lũng Sáng Thế.

Chắc sẽ có người đến tìm Hoopa...

Cứ chờ ở đây vậy...

Sự việc xảy ra đột ngột, Lục lão sư chỉ một lát đã biến mất tăm.

Akin và những người khác nghe thấy tiếng hát 'độc đáo' của Gengar, vội vàng chạy đến. "Gold, cậu chắc là hướng này chứ?" Crystal lo lắng hỏi. "Đương nhiên rồi, bài Bài Ca Diệt Vong dở tệ như thế này, chắc chắn là của Gengar nhà Lục lão sư!" Akin khẳng định.

Gengar thính giác nhạy bén: "Ghos!

Σ(ﾟдﾟlll)" Mối, mối thù này, Gengar ta đã ghi nhớ rồi!

Lục lão sư gặp mặt Akin và những người khác.

Nghe nói Togepi không sao, mọi người thở phào nhẹ nhõm. "Đây

là..." Crystal hơi tò mò, lấy Pokédex ra, quét Hoopa. 【Bíp bíp...

Chưa ghi nhận dữ liệu!】 "Pokémon chưa từng được phát hiện sao?" Silver vô cùng kinh ngạc. "He he~ Có bị dọa chưa nào!" Hoopa cười hí hửng. "Hà, tiểu gia đây từ bé đã bị dọa đến lớn rồi." Akin khoanh tay, lười biếng nói.

Hoopa hừ một tiếng, ném vòng sáng trùm lên Akin, tạo thành một vòng dịch chuyển khổng lồ.

Cùng lúc đó.

Cách đó hàng trăm dặm, tại Resort, Ash và những người khác đang tụ tập, hồ bơi đột nhiên sôi sục. "Chuyện gì xảy ra vậy!" Bonnie kinh ngạc nói.

Clemont ngẩng đầu, ngước nhìn cánh cổng dịch chuyển trên trời. "Cái thứ đó... nó định hút hết nước trong hồ bơi vào!" Dòng nước bị một lực hút mạnh mẽ kéo vào vòng dịch chuyển, sau đó biến mất.

Soạt soạt—— Dòng nước từ trên trời đổ xuống, như thác nước rơi thẳng lên đầu Akin.

Akin không hề phòng bị, đang khoanh tay, lập tức biến thành gà mắc mưa.

Akin:???

Silver liếc nhìn Akin, cố nén tiếng cười: "Khụ..." "Akin..." Crystal lo lắng hỏi một câu, đồng thời cũng cúi đầu xuống. "Ê!!" Akin lấy ra chiếc lược mang theo bên mình, chải lại mái tóc, kêu thảm thiết: "Đây là kiểu tóc tui đã cẩn thận tạo kiểu mà!" Lục Dã bình tĩnh khoanh tay, biểu cảm thay đổi, sau đó lấy tay che miệng. "He he, có bị dọa chưa nào!" Hoopa cười hí hửng. "Khốn kiếp..." Akin nghiến răng, cởi chiếc áo ướt sũng ra.

Crystal vội vàng che mắt.

Silver bình tĩnh lấy điện thoại ra, chĩa vào Akin. "Không được chụp ảnh!" Akin gầm lên với Silver.

Từ xa vọng lại một tiếng kêu cấp thiết. "Dừng lại mau!!" Mọi người ngẩng đầu, nhìn về phía Thung Lũng Sáng Thế.

Một cô gái mặc áo choàng trắng vội vã đi tới.

Trước ngực cô ấy, treo biểu tượng vòng vàng của Arceus. "Tôi là Meray, người bảo hộ của Thung Lũng Sáng Thế, đồng thời cũng là người giám hộ của Hoopa." Cô tự giới thiệu, liếc xéo Hoopa đang nghịch ngợm.

Hoopa núp sau lưng Lục Dã, có vẻ rất sợ cô gái này. "Về trò nghịch ngợm của Hoopa, tôi rất xin lỗi." Meray cúi chào Akin, nói: "Nhưng đứa trẻ này không có ác ý gì đâu... chỉ là bản tính nó vậy thôi." "Tôi cũng không giận gì đâu." Akin gãi đầu, "Nhưng mà, đây là Pokémon huyền thoại à?" "Nói chính xác thì là Pokémon Ảo." Meray nói: "Hoopa vẫn luôn ở trong Thung Lũng Sáng Thế, do tôi, anh trai và ông cố ba người cùng chăm sóc.

Vì ông cố gần đây mới qua đời, tôi nghĩ Hoopa vì tưởng nhớ nên mới lén lút rời khỏi thung lũng." "Hoopa..." Hoopa khẽ gọi, núp sau lưng Lục Dã. "Được rồi, Hoopa, về với tôi thôi." Meray nghiêm túc nói, "Chúng ta còn cần chờ đợi vị Nhà Vô Địch Liên Minh kia..." "Không giấu gì bạn." Lục Dã giải thích: "Tôi chính là người được Liên Minh đặc phái đến để liên lạc với Thung Lũng Sáng Thế." "Ngài là..." Meray hơi kinh ngạc, xác nhận: "Lục lão sư?" Lục Dã nhẹ nhàng gật đầu. "Tốt quá rồi!" Meray thở phào nhẹ nhõm, "Xin ngài hãy cùng tôi trở về Thung Lũng Sáng Thế, bàn bạc cụ thể các vấn đề phong ấn." "Bạn bè của ngài, chúng tôi cũng sẽ chiêu đãi thật tốt." Meray mỉm cười nói.

Mọi người không có ý kiến gì. "Hoopa không muốn về!" Hoopa

lớn tiếng nói. "Hoopa, đừng có giận dỗi nữa." Meray nói. "Ở đó, đáng sợ lắm..." Hoopa run lẩy bẩy, nghĩ đến Tà Ảnh trong Trừng Phạt Chi Hồ, lớn tiếng nói: "Hoopa, sẽ biến mất!" "Sao lại thế được, có anh trai và Lục lão sư cùng ra tay, nhất định có thể phong ấn Tà Ảnh lần nữa." "Không muốn!" Hoopa núp sau lưng Lục Dã.

Có lẽ là do Jewelrite, Hoopa cảm thấy một sự thân thiết tự nhiên trên người Lục Dã.

Lục Dã nhận ra có điều không ổn, hồi tưởng lại tình tiết gốc, nói: "Anh trai của cô?" "Vâng, tôi và anh trai Baruza chính là những người bảo hộ Hoopa và Trừng Phạt Chi Hồ của thế hệ này." Trán Lục Dã toát mồ hôi lạnh.

Anh trai cô, e rằng chính là kẻ chủ mưu đã thả Hoopa Giải Phóng ra!

Việc cấp bách bây giờ là nhanh chóng tìm ra Baruza, khống chế hắn lại!

Trời xanh trong vắt, vạn dặm không mây, tiếng Braviary kêu vang vọng.

Meray ngẩng đầu, nhìn bóng dáng trên lưng Braviary, mừng rỡ nói: "Anh trai!" "Hoopa, núp sau lưng tôi." Lục Dã nét mặt nghiêm túc.

Hoopa nhìn Lục Dã, mạnh mẽ gật gật cái đầu nhỏ.

Braviary hạ cánh, Baruza lật người xuống, tay cầm Trừng Phạt Chi Hồ, hai mắt đỏ ngầu. "Anh trai..." Meray định tiến lên, bị gậy bida của Akin chặn lại. "Tên đó, có gì đó không ổn." Akin tay cầm gậy bida, hạ thấp kính bảo hộ trên trán, ánh mắt tập trung. "Sunflora, Tỏa Sáng!!" Một PokéBall không biết từ lúc nào đã lăn đến chân Baruza, Sunflora 'bùm' một tiếng nhảy ra, phóng ra ánh sáng chói mắt.

Baruza đưa tay che mắt, Trừng Phạt Chi Hồ trong tay hắn như sôi

sục lên, nhấp nhô hư ảnh màu tím đậm. "Gengar, Vô Hiệu Hóa." Lục Dã quát.

Vẫn phải nghĩ cách, cố gắng không làm hại đến con tin. "Ghos!" Bóng của Gengar dưới chân kéo dài ra, phong ấn động tác của Baruza.

Tuy nhiên, 'bùm' một tiếng, cái bóng lại bị Tà Ảnh quanh Baruza làm nổ tung.

Lục Dã giật mình. "Gengar, Thôi Miên!" "Ghos!" Mắt Gengar phát sáng xanh lam, hai luồng sáng Thôi Miên lao về phía Baruza.

Chương 746

Hư ảnh màu tím 'vụt' một tiếng bùng lên, bật văng luồng sáng xanh lam!

Lục Dã nhận ra một điều.

Baruza trước mặt, hoàn toàn bị Hoopa Giải Phóng khống chế—— Hệ Bóng Tối miễn nhiễm Thôi Miên! "Tiếp tục Tỏa Sáng!!" Akin gầm lên.

Baruza dưới ánh sáng đủ làm mù mắt, đột ngột mở trừng hai mắt đỏ ngầu, nước mắt chảy dài, nghiến răng nghiến lợi, nhưng không hề có ý định nhắm mắt lại.

Quanh người hắn nhấp nhô hư ảnh màu tím, hắn máy móc vặn mở Trừng Phạt Chi Hồ, Tà Ảnh ngút trời cuồn cuộn lao ra!

Tiếng cười hung hãn vang vọng khắp quảng trường. "Hoopa—— được tự do rồi!!" Hoopa nhỏ mặt lộ vẻ sợ hãi, Tà Ảnh lao thẳng về phía nó đang núp sau lưng Lục Dã!

Lục Dã ánh mắt sắc lạnh, đối mặt Tà Ảnh, đưa hai tay ra, lòng bàn tay tỏa ra Jewelrite vàng nhạt, kết tụ thành Hào quang mạnh mẽ. "Biến về chỗ cũ cho tao!!" Mặt dây chuyền vàng trước ngực Baruza và Meray đồng thời lóe sáng. "Khoan đã, cái đó là..." Meray chấn động nhìn Lục Dã.

Trực giác của cô không hề sai, luồng sáng vàng nhạt tỏa ra từ lòng bàn tay cậu—— đó là Jewelrite, đủ sức sánh ngang với ông cố!

Vị Nhà Vô Địch này, cậu ấy cũng là Sứ giả của Arceus!

Khí sóng cuồn cuộn, ánh sáng vàng nhạt tạo thành lá chắn, chống lại làn sương tím.

Baruza đang nằm trên đất từ từ tỉnh dậy, lẩm bẩm: "Mình đây là..." Hắn liếc nhìn Tà Ảnh và Lục lão sư đang đối đầu, chợt giật mình, rồi nhìn xuống Trừng Phạt Chi Hồ trên đất, hối hận khôn nguôi.

Rốt cuộc mình...

đã làm những gì thế này! "Không ai có thể ngăn cản Hoopa!" Hoopa Giải Phóng ngạo nghễ cười lớn. "Hoopa, là mạnh nhất!!" Tà Ảnh lại trở nên cuồng bạo.

Lục lão sư hiếm khi văng tục nói: "Mày, xàm lờ!" "Sylveon, Bảng Tiên!" Một luồng sáng từ PokéBall bên hông bay ra. "Bôi!" Sylveon ánh mắt sắc lạnh, dải băng lụa nâng lên một Tấm Bảng màu hồng trong suốt.

Bảng Tiên từ từ bay lên, bay lơ lửng trên đầu Lục Dã, lập tức tăng cường Jewelrite! "Tấm Bảng của Arceus ư?" Meray không thể tin nổi.

Loại vật phẩm trong truyền thuyết này, vậy mà lại thật sự tồn tại! "Bảng Tiên, làm sao có thể..." Baruza hơi thất thần.

Tiếng cười của Hoopa Giải Phóng cũng ngừng lại, lạnh lùng nói: "Hừ, Tấm Bảng..." Hoopa Giải Phóng hệ Bóng Tối, đối mặt với Bảng Tiên, tồn tại yếu thế bẩm sinh! "Định luật của tự nhiên và không thời gian!!" Lục Dã đầu đội Bảng Tiên đang lơ lửng, lòng bàn tay cuộn sóng khí vàng nhạt, áp chế và đẩy lùi hư ảnh màu tím. "Hoopa——" Hoopa Giải Phóng không cam lòng gào lớn, "là mạnh nhất!" "Còn ngây ra đó làm gì." Akin gầm lên với Baruza: "Nhốt nó lại đi chứ!" Baruza hoảng hốt gật đầu, mặt dây chuyền vàng trước ngực sáng lên, hắn lại giơ cao Trừng Phạt Chi Hồ.

Miệng hồ tạo ra lực hút mạnh mẽ, không ngừng xé rách hư ảnh màu tím.

Rắc, rắc!

Trên Trừng Phạt Chi Hồ xuất hiện nhiều vết nứt. "Không, Hoopa không muốn về!!" Tiếng gào thét của Hoopa Giải Phóng vô ích, Tà Ảnh bị hút trở lại vào Trừng Phạt Chi Hồ.

Rắc—— Baruza căng thẳng nhìn chằm chằm thân hồ, lại xuất hiện thêm một vết nứt.

Thậm chí có nguy cơ vỡ tan.

Tuy nhiên, Trừng Phạt Chi Hồ sau khi hấp thu Tà Ảnh thì không còn động tĩnh gì nữa.

Baruza ướt đẫm mồ hôi, ngồi bệt xuống đất.

Bốn phía tĩnh lặng như tờ, chỉ có tiếng thở dốc của Lục lão sư, và tiếng Hoopa lầm bầm. "Đáng sợ quá...

Hoopa, sẽ biến mất..." Hoopa mặt tái nhợt. "Yên tâm, tôi hứa với cậu——" Lục Dã hít một hơi, nói: "Tôi sẽ không để cậu biến mất đâu." Hoopa ngơ ngác ngẩng đầu, nhìn chàng thanh niên tóc đen với ánh mắt kiên định, "Thật, thật sao." "Cậu nghĩ tôi là ai chứ." Lục lão sư cười khẽ, ánh mắt tập trung. "Tôi đây chính là Nhà Vô Địch của Liên Minh Sao Đỏ." Trừng Phạt Chi Hồ đứng lặng trên đất, không một tiếng động. "Thế này là phong ấn thành công rồi à?" Akin tay cầm gậy bida, chọc chọc hai cái vào Trừng Phạt Chi Hồ.

Sắc mặt Baruza hơi đổi, nói: "Xin anh hãy cẩn thận một chút." Lỡ mà chọc vỡ Trừng Phạt Chi Hồ, thì sẽ không còn cách nào để hạn chế Hoopa Giải Phóng nữa! "Yên tâm, tôi là dân chuyên nghiệp mà, ha ha." Akin xoa xoa chóp mũi, cất gậy bida.

Nói về tìm đường chết, lão Ngũ Gold (Akin) đúng là chuyên nghiệp.

Hồi tưởng lại cảnh vừa rồi, Meray ánh mắt kính sợ, nhìn về phía Lục lão sư.

Vị Sứ giả của Arceus này, thậm chí có thể điều động sức mạnh của Bảng Tiên...

Nếu không phải cậu ấy có mặt tại hiện trường, Hoopa Giải Phóng e rằng đã sớm làm càn rồi! "Vừa rồi cái đó là gì vậy?" Silver hỏi Baruza: "Vì sao lại có Năng Lượng cuồng bạo đến thế." "Đó là... những cảm xúc tiêu cực của Hoopa bị phong ấn trong Trừng Phạt Chi Hồ, ông cố gọi nó là 'Tà Ảnh'." Baruza buồn bã nói: "Tôi đã cố gắng gia cố phong ấn, nhưng kết quả lại bị Tà Ảnh khống chế..." "Cái này cũng không thể hoàn toàn trách cậu." Lục Dã điều chỉnh hơi thở, cất Bảng Tiên đi, nói: "Việc cấp bách bây giờ là làm thế nào để đảm bảo Tà Ảnh sẽ không xuất hiện lần nữa." "Hoopa~" Hoopa rúc vào vai Lục Dã, mặt tái nhợt. "Tà Ảnh cố gắng nuốt chửng Hoopa, sau đó chiếm lấy sức mạnh hoàn chỉnh và mạnh mẽ hơn." Baruza nói: "Mặc dù nó đã bị thu vào Trừng Phạt Chi Hồ, nhưng phong ấn đã lung lay sắp đổ, Tà Ảnh chắc chắn sẽ quay trở lại." "Vì vậy..." Baruza liếc nhìn Trừng Phạt Chi Hồ với vết nứt trên thân, ánh mắt ngưng trọng nói: "Chúng ta cần chế tạo một Trừng Phạt Chi Hồ mới!" "Mới?

Cái thứ này vậy mà còn có thể chế tạo lại được sao!" Akin kinh ngạc nói.

Meray gật đầu nói: "Ông cố Ghris của chúng tôi, đã mượn ba loại Năng Lượng nước, lửa, đất của Arceus, vận dụng Jewelrite, tại nơi có bánh xe ở Tháp Dahara, chế tạo ra Trừng Phạt Chi Hồ." "Cho đến ngày nay, Tháp Dahara vẫn còn giữ lại Nước Nguyên Khởi, Lửa Nguyên Khởi, và Năng Lượng Đại Địa dùng để chế tạo Trừng Phạt Chi Hồ, nhưng mà..." "Nhưng mà phương pháp chế tạo Trừng Phạt Chi Hồ thì đã thất truyền rồi." Baruza cười khổ nói. "Thất truyền rồi sao?" Mọi người đồng thanh. "Đúng vậy." Baruza nói nhỏ: "Ông cố vốn định truyền lại phương pháp cho tôi, nhưng lúc đó tôi tu luyện chưa đủ, sau này...

ông cụ dần dần mất trí nhớ, rồi sau đó qua đời." Lục Dã hơi sững sờ.

Kỹ nghệ quan trọng đến vậy mà cũng có thể thất truyền sao?

Chả trách cậu lại bị Hoopa Giải Phóng khống chế...

Tu luyện thế này rõ ràng là chưa đạt! "Vì vậy, chúng ta phải có được phương pháp chế tạo Trừng Phạt Chi Hồ." Meray nói: "Cách duy nhất là, tôi và anh trai sẽ quay về thời cổ đại, trực tiếp thỉnh giáo ông cụ!" "Ê, cái này hơi bậy rồi đó nha, quay về cổ đại gì chứ..." Akin dừng lại một chút.

Ơ, hình như tôi và Lục lão sư cũng thường làm mấy chuyện này mà.

Meray: "Vòng dịch chuyển của Hoopa có thể triệu hồi Pokémon vượt thời không, nên việc quay về cổ đại cũng không phải là chuyện viển vông." Baruza: "Không, Meray, em ở lại đây, trông chừng Hoopa và Trừng Phạt Chi Hồ." "Anh trai, đáng lẽ phải là em..." "Đừng ồn nữa." Lục Dã hơi đau đầu, mở lời nói: "Cứ để người chuyên nghiệp làm." Hai anh em này quá không đáng tin, để họ đi cổ đại, chi bằng tôi tự mình hành động.

Hai anh em ngạc nhiên nhìn Lục lão sư. "Hai người ở lại đây, trông chừng Trừng Phạt Chi Hồ, Hoopa và tôi sẽ cùng hành động." Lục Dã nói: "Tôi sẽ đích thân đến thỉnh giáo Ghris về phương pháp chế tạo Trừng Phạt Chi Hồ!" "Nhưng mà... ngài đâu có quen ông cụ ấy..." "Tôi có thể dựa vào Jewelrite để phán đoán." Lục Dã nói.

Thực ra còn có một số hình ảnh mờ mịt từ bản điện ảnh, tôi đại khái biết Ghris trông như thế nào.

Hai anh em nhìn nhau.

Jewelrite của Lục lão sư vừa rồi khiến họ càng thêm tin phục.

Để cậu ấy hành động, có lẽ là lựa chọn có tỷ lệ thành công cao hơn... "Vậy còn tôi, tôi cũng đi cùng cậu nhé." Akin tự tiến cử.

Lục Dã: "Cậu ở lại đây, cùng Baruza và họ trông chừng Trừng Phạt Chi Hồ." "Đừng có tự tìm đường chết." Lục Dã dặn dò: "Nếu Trừng Phạt Chi Hồ mà vỡ, tôi sẽ hỏi tội cậu." Akin:?

Tại sao người bị thương luôn là tôi! "Hoopa, nhờ cậu đó." Lục Dã quay người, nhìn Hoopa đang run lẩy bẩy phía sau, nghiêm túc nói: "Triệu hồi Pokémon có thể vượt thời không đi...

Hoopa, cậu nhất định làm được!" "Nhưng mà...

Hoopa, sẽ biến mất..." Hoopa như bị cảm, giọng yếu ớt. "Không đâu." Lục Dã nắm chặt bàn tay nhỏ của Hoopa, lòng bàn tay cuộn lên Hào quang dịu dàng. "Hãy tin tôi." Lục Dã ánh mắt sâu thẳm, "Chúng ta nhất định có thể, bình an vượt qua sự kiện lần này!" Hoopa mở to đôi mắt đang nheo lại, yếu ớt đánh giá Lục Dã.

Nó cảm thấy Hào quang đang cuộn trào trong cơ thể, một lần nữa lấy lại dũng khí và sức mạnh.

Hoopa nhếch mép, bay lơ lửng lên, lấy vòng sáng treo trên sừng xuống. "He he, vậy thì xem Hoopa đây nha——" Hít một hơi thật sâu, vòng sáng tạo thành một vòng dịch chuyển rực rỡ, Hoopa lớn tiếng hét: "Hoopa~ Lôi ra!!" Trong rừng sồi rậm rạp cây cối tươi tốt, tiếng ve kêu tĩnh mịch, ánh nắng xuyên qua tán lá dày, rải xuống những vệt sáng lốm đốm.

Sương mù bao phủ, đột nhiên một ánh sáng chói lọi phát ra, làm bay hoảng cả Pidgey và Hoothoot.

Một Pokémon màu xanh lá cây trông như Tiên, vỗ đôi cánh như đom đóm (Song Cánh Đánh), mang vẻ tò mò, đánh giá vòng dịch chuyển xuất hiện phía trước.

Vòng sáng dịch chuyển cuộn trào Năng Lượng không gian kỳ lạ.

Sóng thiện ý dẫn dắt Celebi, bay vào vòng sáng.

Khi mở mắt ra lần nữa, Celebi đã xuất hiện bên ngoài Thành phố Dahara. "Celebi!?" Akin kinh ngạc vạn phần. "Thật sự...

đã triệu hồi Celebi ra." Ánh mắt Silver chấn động.

Hai người này đều từng tiếp xúc với Celebi.

Ông già Pryce đã hao phí vô số tâm huyết vì Celebi, cuối cùng công cốc.

Kết quả... vậy mà dễ dàng như thế, bị Hoopa nhỏ lôi ra sao!? "Sa~" Celebi nheo đôi mắt như vòng tròn đen, vui vẻ bay lượn quanh mọi người.

Nó được mệnh danh là 'Thần Hộ Mệnh của rừng xanh', trung thành giúp đỡ con người, sở hữu sức mạnh thần kỳ vượt qua không thời gian.

Hoopa nhìn thần sắc của mọi người, cười hí hửng: "He he, có bị dọa chưa nào!" Crystal lẩm bẩm: "Lần này thì đúng là bị dọa thật rồi..." Lục Dã thần sắc kinh ngạc, bản thân cậu cũng là lần đầu tiên tiếp xúc Celebi.

Cứ tưởng Hoopa sẽ lôi Pokémon Thời Gian Dialga ra.

Nhưng mà nói về du hành không thời gian, Celebi quả thực tiện lợi hơn Dialga. "Xin cậu giúp chúng tôi, Celebi." Lục Dã đặt tay lên ngực, nghiêm chỉnh nói: "Đưa tôi và Hoopa, quay về thời đại của Ghris, giải cứu nguy cơ của thế giới này!" Hào quang thiện ý, hóa thành luồng sáng trắng ấm áp, tuôn về phía Celebi.

Celebi tuy không hiểu chuyện gì đang xảy ra, nhưng rất vui lòng giúp đỡ loài người. "Sa~" Celebi cong mắt, tự do bay lượn trên không

trung. "Celebi đang hỏi chúng ta thời gian cụ thể." Lục Dã quay đầu nói. "100 năm trước!

Đó là thời gian an toàn nhất, ông cố đã chế tạo ra Trừng Phạt Chi Hồ, và phong ấn Tà Ảnh!" Baruza hô lên.

Lục Dã nhẹ nhàng gật đầu, ngẩng đầu nói: "Nhờ cậu đó, Celebi!" "Sa!" Celebi mở bàn tay nhỏ, vỗ cánh, trước thân xuất hiện một khe nứt thời gian dài hẹp.

Thằng nhóc quay đầu, ra hiệu Lục Dã theo sau, rồi vỗ cánh chui vào trong. "Lục lão sư, nhất định phải bình an trở về đó nha!!" Akin lớn tiếng hét.

Lục Dã vẫy vẫy tay, trong ánh mắt đầy hy vọng của mọi người, cậu ôm Hoopa, nhảy vào khe nứt thời gian. "Khoái khoái chế, khoái khoái chế~" Hoopa vui vẻ kêu lên. "Không phải khoái khoái chế, mà là đường hầm thời gian!" Trước mắt Lục lão sư xuất hiện vô số mảnh vụn thời gian, những cảnh tượng của các dòng thời gian khác nhau, thậm chí cả hình ảnh từ các vũ trụ song song.

Dòng chảy thời gian cuốn lấy Lục Dã, đẩy cơ thể cậu như những con sóng, giống như một chiếc thuyền nhỏ giữa biển khơi, lạc mất phương hướng.

Nhưng phía trước có Celebi đang lấp lánh như sao Kim.

Lục Dã ôm chặt Hoopa, dưới sự dẫn dắt của Celebi, không ngừng bay về phía những dải thời gian chưa biết. ...

Đảo Mới, căn cứ bí mật của Team Rocket. "Đại Ma Thần...

Hoopa sao." Bóng tối bao phủ gương mặt người đàn ông, hắn lẩm bẩm khàn giọng, đặt tài liệu trong tay xuống. "Vâng, người bảo hộ của Thung Lũng Tự Nhiên Ghris gần đây đã qua đời, và ở Thành phố Dahara đang lưu truyền tin đồn nhìn thấy Hoopa Trừng Phạt." Matori

cung kính nói.

Tách, tách.

Chương 747

Ngón tay Giovanni gõ vào tay vịn ghế sofa, tay xoa thái dương, khàn giọng nói: "Hoopa có thể bị Team Rocket lợi dụng không?" "Theo ghi chép lịch sử, 100 năm trước, Hoopa Giải Phóng đã triệu hồi những Titan kim loại khổng lồ che khuất bầu trời, và dùng sức mạnh trói chặt chúng, thể hiện sức mạnh của mình." Matori trầm giọng nói: "Ngay cả Regigigas cũng khó mà đánh bại Hoopa Giải Phóng... nên cấp dưới cho rằng, không cần thiết phải mạo hiểm điều khiển Hoopa." "Đó là Regigigas chưa được kích hoạt." Giovanni từng tận mắt chứng kiến sức mạnh của Regigigas khi được kích hoạt, ngay cả Arceus cũng phải tránh né, hắn thản nhiên nói: "Sau đó thì sao, sự kiện Hoopa Giải Phóng đã được giải quyết như thế nào?" "100 năm trước, Sứ giả của Arceus đã chế tạo ra Trừng Phạt Chi Hồ, cùng với Anh Hùng Sóng Âm địa phương hợp sức phong ấn Hoopa Giải Phóng." Matori nói: "Giờ đây Ghris đã qua đời, e rằng trong Thung Lũng Sáng Thế, không ai có thể kiểm soát sức mạnh của Trừng Phạt Chi Hồ." Giovanni khẽ nhíu mày, hành động nhanh gọn: "Thông báo hậu cần Team Rocket ở Thành phố Dahara, chuẩn bị khẩn cấp thời chiến...

Phái các thành viên Quản lý gần nhất, đến hỗ trợ." "Các thành viên Quản lý gần nhất..." Sắc mặt Matori hơi khó xử.

Jessie, James, Meowth...

Tuy nói họ đã trở thành Ba Quản lý, nhưng thật sự có thể làm gì trước Đại Ma Thần Hoopa sao...? "Sao vậy?" Giovanni hỏi. "Không có gì, cấp dưới sẽ làm ngay!" Matori nhanh chóng rời đi.

Giovanni đứng chắp tay trước cửa sổ sát đất, tấm gương phản chiếu một người đàn ông trung niên với khuôn mặt đầy nếp nhăn, mày

cau chặt.

Trong truyền thuyết, Đại Ma Thần Hoopa sẽ điều động sức mạnh của Cổng Không Gian Dị Thứ, các vũ trụ khác nhau sẽ giao thoa dưới sức mạnh của Hoopa.

Ánh mắt sâu thẳm của Giovanni, xuyên qua trùng trùng mây biển, tựa hồ đang đối diện với một bản thể khác của chính mình.

Bản thân ở vũ trụ song song... rốt cuộc sẽ có hành động gì.

Diệt sạch Liên Minh, khống chế các Thần Thú, hay thậm chí nắm giữ thế giới...

Giovanni khẽ nheo mắt, đáy mắt lộ ra hàn quang.

Chắc chắn sẽ có người thành công.

Bởi vì đó chính là ta, thủ lĩnh của tổ chức tà ác, Giovanni với biểu tượng chữ R.

Nhưng bây giờ...

Giovanni cúi đầu nhìn chiếc đồng hồ bỏ túi trong lòng bàn tay, bên trong là bức ảnh, khuôn mặt lạnh lùng của một thiếu niên tóc đỏ.

Từ từ khép lòng bàn tay lại.

Giovanni đội mũ áo khoác lên, quay người rời đi, cánh cửa kim loại mở ra, đóng lại, bóng lưng biến mất.

Ta chính là ta.

Giovanni của Đại Địa. ... "Hình như trời sắp đổ mưa rồi." Serena ngẩng đầu, ngước nhìn những đám mây đen dày đặc. "Nước trong hồ bơi cũng không biết chạy đi đâu hết rồi." Ash gãi đầu. "Toang rồi, không lẽ phải bắt chúng ta đền tiền sao!" Clemont tặc lưỡi. "Điểm này xin các vị cứ yên tâm." Tại ban công đá cẩm thạch cạnh Resort ven biển, một quý công tử tóc xanh lịch lãm, mặc vest, tay cầm ly sâm

panh, mỉm cười nói: "Resort này là sản nghiệp của Devon, các vị cứ thoải mái vui chơi." Ash và những người khác quay đầu nhìn, ánh mắt lộ vẻ chấn động. "Chào các bạn." Steven mỉm cười nói, "Tôi được biết hành trình của các bạn trong nhóm chat." "Tôi cũng đang ở gần Hoang Nguyên Thị, tiện thể đến xem sao." "Steven-san!" Ash ánh mắt lộ vẻ kinh ngạc, rồi hỏi: "Nhưng mà, sao anh lại chạy đến Hoang Nguyên Thị vậy?" "Về điểm này..." Steven trầm ngâm nói, "Người bảo hộ của Thung Lũng Sáng Thế, đã phát động lời cầu cứu đến nhiều Liên Minh." "Do tôi đại diện cho Liên Minh Hoenn, đến để tìm hiểu...

Lục lão sư chắc hẳn đã đi trước tôi một bước, đã xuất phát rồi." "Lục lão sư cũng ở Hoang Nguyên Thị sao?" Ash kinh ngạc nói. "Chỉ là phỏng đoán, dù sao cậu ấy cũng là Nhà Vô Địch của Liên Minh Sao Đỏ...

Cậu ấy không liên lạc với các bạn sao?" "Không có ạ, chắc là không biết chúng tôi cũng đến Hoang Nguyên Thị nghỉ dưỡng rồi." Ash gãi đầu nói. "Vậy sao...

Ash, có muốn đi cùng tôi không?" Steven cười mời: "Chúng ta cùng đến Thung Lũng Sáng Thế, tìm hiểu sự việc." "Đương nhiên rồi, nhờ anh đó, Steven-san!" Ash lớn tiếng nói. ...

Mưa gió sắp đến, khinh khí cầu Meowth đang bay lơ lửng trên bầu trời.

Bộ ba Team Rocket cầm ống nhòm, tuần tra khắp nơi: "Cái Trừng Phạt Chi Hồ mà lão đại Giovanni nói, rốt cuộc ở đâu vậy meow..." "Nghe nói là một món Bảo vật rất lợi hại, nếu dâng lên cho Quản lý, chắc chắn anh ta sẽ rất vui." James cười nói.

Quản lý là cấp trên trực tiếp của bộ ba Team Rocket, vượt cấp dâng cống cho lão đại Giovanni thì lại không thích hợp. "Đồ ngốc,

chúng ta là ba Quản lý của Team Rocket, muốn làm thì phải làm cho lớn!" James và Meowth nhìn về phía Jessie.

Jessie hừ hừ nói: "Chúng ta cứ án binh bất động trước, đợi đến khi Pokémon tên Hoopa đó xuất hiện, rồi mang cả nó lẫn Trừng Phạt Chi Hồ, cùng một lúc dâng lên cho Quản lý!" "Chậc~ khó nói!" "Tìm thấy rồi meow!" Trong ống nhòm của Meowth, hiện ra một nhóm người đang vây quanh ở trung tâm quảng trường.

Akin vác gậy bida, Crystal mang ba lô, Silver tay cầm Pokédex, ba người vây quanh cái bình màu đỏ ở giữa.

Meowth chỉ tay nói: "Cái đó, chắc chắn là Trừng Phạt Chi Hồ meow!" ... 100 năm trước.

Thành phố Dahara vẫn còn là một cụm dân cư nhỏ bé giữa sa mạc.

Cát bay cuồn cuộn, cát vàng ngập trời.

Trên một gò đất cao trong sa mạc, đột nhiên xuất hiện một khe nứt không gian dài hẹp.

Celebi như tiên bay ra trước tiên, quay đầu nhìn về phía sau.

Bịch!

Lục Dã mặt úp xuống đất, cắm vào lớp cát thô ráp, 'phì phì' hai tiếng.

Lần đầu tiên dùng Celebi xuyên không, tư thế vẫn chưa được thuần thục lắm! "Sa~" Celebi cong môi cười. "Hoopa cũng bị dọa rồi nha!" Hoopa bay lơ lửng lên, kinh ngạc nhìn quanh.

Phạm vi vốn là thành phố, lúc này vẫn là một vùng sa mạc. "Điểm thời gian này, Thành phố Dahara còn chưa phát triển, nhưng Hoopa Giải Phóng đã bị phong ấn..." Lời còn chưa dứt, Lục Dã ngẩng đầu nhìn lên, tim đập thịch một cái.

Hướng bộ lạc ở xa.

Một Majin khổng lồ cao trăm trượng, sáu cái vuốt tuôn trào sức mạnh cường hãn, lỗ đen trên ngực đan xen bóng tối, cười lớn bốn tiếng: "Hoopa—— là mạnh nhất!" Lục Dã:?

Ai nói điểm thời gian này an toàn đâu!

Đây rõ ràng là điểm nguy hiểm nhất mới đúng chứ!

Cát vàng cuồn cuộn thổi thẳng vào mặt, Lục Dã đứng trên sườn đồi ngoài thị trấn, nhìn về phía xa, đôi môi mấp máy.

Xa xa, Hoopa Thần Hộ Mệnh cười lớn một cách ngạo mạn, như thể trên đầu nó có chữ "Lv90" màu đỏ chói mắt.

Hoopa hoang dã đã nhảy ra khỏi bụi cây!"Sa?" Celebi vỗ đôi cánh nhỏ, thăm dò vẻ mặt Lục Dã, rồi cúi đầu có vẻ tự ti. "Là mình nhầm mốc thời gian sao...?"Lục Dã xoa đầu Celebi nhỏ bé.

Hai cái xúc tu nhỏ trên đầu nó cụp xuống."Không phải lỗi của nhóc đâu...

Đằng nào thì sớm muộn gì cũng gặp phải thôi."Lục Dã hít sâu một hơi, ánh mắt ngưng lại, trong đồng tử phản chiếu hình ảnh vị Ma Thần khổng lồ sừng sững. "Có vẻ phải làm một trận lớn rồi!""Hắc hắc, đánh bại tà ảnh!" Hoopa vung quyền "xoẹt xoẹt" vào không khí."Sa?" Đôi mắt đen láy của Celebi nhìn Lục Dã.

Giọng nói Telepathy trong trẻo như bé gái vang lên: "Chúng ta nên làm gì đây?"Lục Dã ấn PokéBall, ánh sáng đỏ lóe lên, Latias hiện thân giữa không trung phía trên sườn đồi. "Trước tiên đến Dahara City... giờ chắc phải gọi là thị trấn hoang mạc, hội hợp với Sứ giả Ghris của Arceus."Lục Dã cưỡi lên Latias, tay vuốt ve cổ trắng muốt của cô nàng rồng đỏ, nói: "Hoopa, bám sát anh đấy, còn nữa...""Gì cơ?" Hoopa hiện dấu chấm hỏi trên đầu.Lục Dã thâm trầm nói: "Nếu anh

mà lỡ rơi xuống, nhớ dùng vòng không gian kéo anh lại đấy."Vị Ma Thần khổng lồ che trời lấp đất, sừng sững giữa sa mạc ngoài thị trấn, mặt xanh răng nanh, sáu cánh tay rời khỏi thân thể lơ lửng trong không trung.

Nó há to miệng, cúi người, gào thét vào những người dân đang run rẩy trong thị trấn: "Không đủ!

Hoopa có thể đánh bại đối thủ mạnh hơn nữa!

Nhanh lên, phái thêm Pokémon mạnh hơn nữa đi!!"Trưởng trấn Ghris nhíu chặt mày, không nói lời nào, đứng giữa đám đông đang tản mát."Rốt cuộc... chuyện gì đã xảy ra?" Ghris khàn giọng hỏi.Một cấp dưới lắp bắp: "Sứ giả Pokémon trong trấn đã khiêu khích Hoopa, muốn tỷ thí với nó...

Rồi, Dragonite của Sứ giả Pokémon đó bị Hoopa diệt gọn trong nháy mắt.""Hoopa cảm thấy, cuộc tỷ thí này, rất thú vị..." Người cấp dưới nuốt nước bọt, "Sau đó, nó gần như đánh bại tất cả Pokémon trong trấn!"Đám đông la hét tứ tán, tiếng Hoopa cười lớn vang vọng.

Ghris thở dài thườn thượt.Tham lam, giận dữ, kiêu ngạo của con người...

đủ thứ tội lỗi đã giải phóng tà ảnh sâu thẳm trong trái tim Hoopa.

Nhưng thực ra, Hoopa cũng có một mặt ngây thơ vô tội như trẻ con... và đó chính là ý nghĩa của "trừng phạt".Ghris mở mắt, vẻ mặt bình tĩnh, trường bào bay phần phật.

Dù con người có lỗi trước, ta cũng phải phong ấn tà ảnh một lần nữa.

Nếu có thể may mắn sống sót, thì khi đó, sẽ nói lời xin lỗi với Hoopa vậy..."Các ngươi mau nhìn, đó là cái gì!""Một Pokémon chưa từng thấy bao giờ, trên lưng còn có một Sứ giả!"Đám đông nổ ra tiếng

kinh hô, dân làng kinh hãi ngẩng đầu.

Trên bầu trời xám xịt, một vệt sáng lóe qua, một Pokémon bay hình dáng thuôn dài màu đỏ đang lao nhanh về phía thị trấn.

Và trên lưng con Pokémon đó, cưỡi một thanh niên tóc đen ăn mặc kỳ lạ!Ghris hơi mở to mắt: "Đó là..."Sinh linh vô hạn trong truyền thuyết, Latias!

Vị Sứ giả Pokémon này, vậy mà có thể cưỡi Thần thú!"Cậu ta đang đến gần Hoopa Thần Hộ Mệnh!" Mọi người đồng loạt kinh hô, tuyệt vọng nhắm mắt lại, không dám nhìn cảnh tượng thảm khốc tiếp theo.

Trước đó, những Sứ giả Pokémon dùng Pokémon bay khiêu khích Hoopa Thần Hộ Mệnh, không ngoại lệ, tất cả đều rơi xuống sa mạc, sống chết không rõ!Trên sa mạc ngoài thị trấn, Hoopa Thần Hộ Mệnh liếc nhìn Latias đang lao tới, há to miệng: "Lại có một Pokémon thú vị đến rồi!"Hoopa nhỏ lơ lửng trên đầu Lục Dã, bĩu môi về phía Hoopa Thần Hộ Mệnh, lè lưỡi làm mặt quỷ: "Hoopa mới không phải Pokémon, Hoopa là Hoopa!""Ngươi là Hoopa?" Hoopa Thần Hộ Mệnh thoáng ngạc nhiên, "Vậy ta là ai!"Nó lâm vào trạng thái "đơ" ngắn ngủi, rồi ngửa đầu gầm lên giận dữ, sáu cánh tay đồng loạt giang ra, hố đen trên ngực cuộn trào Bóng Ma cuồng bạo. "Bất kể thế nào, Hoopa là mạnh nhất!"Rầm rầm rầm!

Bóng Ma bắn ra, lao về phía Latias!

Dân làng hít một hơi lạnh, rồi đột nhiên mở to mắt."Latias, Tăng Tốc!!" Lục Dã hô lớn."Rati!!" Latias thét lên một tiếng lanh lảnh, những chiếc lông vũ như lưu ly dâng trào ánh sáng trắng tinh khiết, lao xuống, tiếp cận thị trấn với tốc độ mắt thường khó mà theo kịp.Rầm rầm rầm!

Bóng Ma nổ tung ngay phía sau Latias, khói đen cuồn cuộn bốc

lên!Hoopa Thần Hộ Mệnh trừng to mắt, rồi há miệng cười lớn: "Thú vị, Hoopa thấy rất thú vị!"Dân làng kinh ngạc, lắp bắp: "Vị Sứ giả Pokémon kia...

đã tránh được đòn tấn công của Hoopa sao?""Cậu ta đang tiến về phía này!""Không được, đừng để cậu ta vào, Hoopa sẽ bị cậu ta thu hút, tấn công vào thị trấn mất!"Đám đông xao động, vừa mừng vừa sợ.Ánh mắt Ghris khẽ lóe lên, ngẩng nhìn Latias trên bầu trời, chủ động tiến lên, lớn tiếng hô: "Tôi là trưởng trấn của thị trấn hoang mạc, Ghris.

Người lữ hành xa lạ kia, xin hãy cho biết mục đích của cậu!"Celebi tạm thời ở trong PokéBall thường của Lục Dã, lúc này chưa hiện thân.

Latias từ từ hạ cánh, Lục Dã lật người tiếp đất, chân hơi nhũn ra. "Áp lực" từ Hoopa Thần Hộ Mệnh... không đáng là gì.

Vẫn là độ cao mới đáng sợ hơn!Lục Dã ngước mắt nhìn Ghris.

Xung quanh ông ta tỏa ra một luồng dao động vàng nhạt vô hình, giống như một NPC quan trọng."Tôi là..." Lục Dã nói, "Anh hùng Sóng năng lượng đến từ Cung điện Cameran.

Nữ hoàng cử tôi đến giải quyết sự kiện Hoopa Thần Hộ Mệnh."Thân phận "lữ khách thời không" kiểu này giải thích ra phiền phức lắm.

Đằng nào thì Cung điện Cameran đời nào cũng có Nữ hoàng, mà mình lại có Aura...Áo giáp của Anh hùng Sóng năng lượng ư?

Cứ lấy mà dùng thôi!Darkrai trong bóng tối cảm thấy có gì đó nghẹn ở cổ họng. "M* nó, sao không tự xưng là Anh hùng Đỏ của núi Thiên Thanh luôn đi!" Mà nói đi nói lại, Darkrai mặt không biểu cảm, ngẩng nhìn Hoopa Thần Hộ Mệnh ngoài thị trấn.

Theo Lục Dã, quả nhiên là lại được mở mang tầm mắt..."Anh hùng Sóng năng lượng?" Ghris ngạc nhiên nói.

Bất kể thời đại nào, Anh hùng Sóng năng lượng đều là một thân phận được kính trọng, không hề thua kém Sứ giả Tự nhiên.

Điều này cũng không khó để giải thích tại sao cậu ta lại nhận được sự tin tưởng của Latias...Lục Dã trình bày thân phận, lòng bàn tay phát ra ánh sáng xanh lam dịu nhẹ.

Ghris không còn nghi ngờ, kính cẩn nói: "Người bảo hộ Aura, nếu đã vậy, xin ngài hãy cùng tôi phong ấn Hoopa Thần Hộ Mệnh!""Y, Hoopa không muốn!" Hoopa nhỏ giật mình."Không phải nói nhóc." Lục Dã đặt Hoopa nhỏ về vai, nói: "Trưởng trấn, ông cứ tiếp tục đi."Ghris ngẩn ra: "Xin mạn phép hỏi ngài, vị này là..."Lục Dã: "À, là Pokémon của tôi...

Là Pokémon của tôi, ở đây khá hiếm gặp."Ghris khẽ "ồ" một tiếng. "Tôi cứ thấy con Pokémon này và Hoopa Thần Hộ Mệnh có chút giống nhau..." Nhưng thế giới rộng lớn không thiếu chuyện lạ.

Nghe nói có người còn nhầm Fearow thành Ho-Oh mà thờ cúng.

Pokémon tương tự nhau cũng không phải chuyện hiếm."Tôi cần mượn sức mạnh của Tự nhiên để chế tạo Hũ Trừng Phạt," Ghris nói, "Nếu được, xin ngài hãy giúp tôi câu giờ!"Lục Dã trầm ngâm chốc lát, quay đầu nhìn lại.

Các vệ binh của thị trấn phái Braviary chặn Hoopa, nhưng chúng bị Lôi Điện từ vòng không gian của Hoopa nuốt chửng.

Rầm!!

Sấm sét nổ vang trên sa mạc ngoài thị trấn, bầu trời xám xịt nhất thời sáng như ban ngày."Lại đây, lại đây!" Ma Thần cười lớn.Lục Dã trầm ngâm chốc lát, quay đầu lại, đề nghị: "Hay là tôi đi chế tạo Hũ

Trừng Phạt, ông giúp tôi câu giờ nhé?"Ghris hơi sững sờ."Nói thật, chuyện này liên quan đến sự sống còn của bộ tộc ông, lại do người của ông gây ra.

Tôi chẳng qua là đến viện trợ thôi..."Lục Dã khiêm tốn nói: "Việc kéo dài thời gian với Hoopa, do ông ra mặt sẽ thích hợp hơn...

Ông thấy sao?""Cậu nói... rất có lý." Ghris há miệng, nói: "Thế nhưng, để chế tạo Hũ Trừng Phạt, cần có tất cả Tinh thạch..."Giây tiếp theo.

Lục Dã giơ tay phải, ánh sáng xanh lam dịu nhẹ phát ra, tay trái lại hiện lên vầng sáng vàng nhạt của "Tinh thạch", hỏi bằng ánh mắt dò hỏi về phía Ghris.Lục Dã: "?"Ghris: "..."Cậu ta rõ ràng không nói gì, nhưng lại như thể đã nói tất cả.

Tại sao một người lại có thể đồng thời là Anh hùng Sóng năng lượng và Sứ giả của Arceus?

Hơn nữa, Tinh thạch của cậu ta, hiệu quả còn vượt xa của tôi! Không thể hiểu nổi.

Ghris lắc đầu.

Anh hùng Sóng năng lượng đáng tin cậy, để cậu ta chế tạo, có lẽ là một lựa chọn tốt hơn..."Hũ Trừng Phạt không phải làm từ đất sét nung, không cần tự tay mài giũa, mà là sử dụng Tinh thạch, điều động sức mạnh nguyên bản của Tự nhiên." Ghris chần chừ một lát, nói: "Tôi sẽ truyền thụ phương pháp cụ thể cho ngài...""Ngoài ra... nếu tôi không may bỏ mạng... xin ngài hãy chọn những người dân trong sạch, truyền lại kỹ thuật chế tạo Hũ Trừng Phạt...""Xin hãy giúp đỡ!" Ghris cúi sâu người về phía Lục Dã.Việc truyền thừa kỹ thuật Hũ Trừng Phạt là chắc chắn rồi.

Chương 748

Mình còn cần quay về hiện đại, chế tạo lại một cái nữa mà..."Tôi đồng ý với ông." Lục Dã nói.Ghris nở một nụ cười an ủi, tranh thủ thời gian, nhắm mắt lại.

Vài luồng sợi tơ trắng nhạt ánh kim, truyền tải kiến thức, kinh nghiệm, trải nghiệm, kéo dài đến Lục Dã.Khi Ghris tận mắt chứng kiến Tinh thạch của "Anh hùng Sóng năng lượng" này, ông ta thực sự chấn động.

Tinh thạch của cậu ta, cứ như được Arceus trực tiếp ban tặng, hoàn hảo không tì vết!

Lục Dã nhanh chóng học tập, và dần dần hoàn thiện kỹ thuật chế tạo Hũ Trừng Phạt.Hũ Trừng Phạt ban đầu chính là một kiến thức mà Arceus đã ban tặng cho loài người bằng Tinh thạch.

Hũ Trừng Phạt do "Anh hùng Sóng năng lượng" này chế tạo ra, hiệu quả sẽ còn xuất sắc hơn nhiều!Ghris cười khổ một tiếng.

Arceus quả nhiên là bất công mà...

Vị Sứ giả Tự nhiên như mình, vậy mà còn không bằng Anh hùng Sóng năng lượng!Lục lão sư ở đây, đại khái đã hiểu rõ phương pháp chế tạo Hũ Trừng Phạt.

Về đến hiện đại, còn có thể dạy cho Baruza và Meray... nếu Tinh thạch của hai người họ đạt tiêu chuẩn."Xin ngài hãy nhanh chóng đi đến Tháp Dahara!" Ghris nói: "Tôi không dám đảm bảo có thể câu giờ Hoopa được bao lâu... nhưng nhất định sẽ cố gắng hết sức, không tiếc bất cứ giá nào!"Lục Dã nhìn ánh mắt kiên quyết của Ghris, trầm ngâm chốc lát.

Thực ra, mình đã có được phương pháp chế tạo Hũ Trừng Phạt, quay đầu là có thể cùng Celebi trở về hiện đại rồi.

Nhưng đối phương vì thân phận "Anh hùng Sóng năng lượng" mà tin tưởng mình như vậy...Lục lão sư cũng không tiện làm ra hành động "lật mặt" được.

Mang danh anh hùng, thì phải làm việc của anh hùng."Tôi sẽ mang theo Hũ Trừng Phạt, quay lại giúp ông." Lục Dã nghiêm túc nói.Ghris cười thản nhiên: "Xin nhờ ngài, Người bảo hộ Aura!"Trên sa mạc ngoài thị trấn, Hoopa Thần Hộ Mệnh đã đánh bại tất cả Pokémon cản đường nó.

Nhưng thế vẫn còn xa mới đủ!

Trong đồng tử nó, phản chiếu hình ảnh những người dân đang hoảng sợ, càng khiến nó khó chịu hơn.Cái tên con người kia biến mất rồi, Hoopa muốn tìm cậu ta ra!

Hoopa Thần Hộ Mệnh duỗi móng vuốt, nhanh chóng chộp vào vòng không gian.Lục Dã đang cưỡi Latias, bay về Tháp Dahara của thị trấn, bên cạnh đột nhiên dâng lên dao động không gian!Lục Dã nghiêng người nhìn, một vòng không gian khổng lồ mở ra, từ đó bay ra một bàn tay khổng lồ!"Chặn lại, Darkrai!" Lục Dã lớn tiếng hô.Bóng đen trỗi dậy, Darkrai cuộn trào khói độc, lóe lên lao vào lòng bàn tay của Hoopa.

Darkrai giương hai Móng Vuốt Bóng Tối sắc bén, ghì chặt mở rộng bàn tay mà Hoopa đang cố gắng siết chặt."Nhanh lên đi." Darkrai trầm giọng nói, "Dù là tôi cũng không thể cầm cự quá lâu đâu..."Bàn tay khổng lồ buông Darkrai ra, giơ cao lên, nắm chặt thành quyền, giáng thẳng xuống đầu!

Darkrai nhanh chóng lóe lên, nhìn về chỗ cũ, ánh mắt kinh hãi.

Rầm!!

Nắm đấm đó đập nát mặt đất, nhà cửa đổ sập hàng loạt, mặt đất nứt toác!Tháp Dahara đã ở ngay trước mắt.

Phía trước thân tháp hình chữ nhật, đột nhiên vỡ ra một vết nứt không gian.

Cái đầu nanh ác của Hoopa Thần Hộ Mệnh thò ra từ vòng không gian dịch chuyển.

Đôi mắt khổng lồ của nó, cách Lục Dã gang tấc, há to miệng. "Hoopa, tìm thấy ngươi rồi!""Gengar——" Lục Dã hét lên: "Bom Bùn Độc!!""Ghos!" Gengar bay vọt ra, hai lòng bàn tay tụ lại chất lỏng màu xanh lá ghê tởm, tỏa ra mùi hôi thối của Bom Bùn Độc, dùng sức ném thẳng vào đôi mắt của Hoopa Thần Hộ Mệnh!Bùm!!

Chất độc xanh lá ghê tởm bắn tung tóe."Hống!!!" Hoopa Thần Hộ Mệnh đau đớn gào thét, ôm lấy mắt, nhanh chóng co rút lại vào vòng không gian dịch chuyển.Trên sa mạc ngoài thị trấn, Hoopa Thần Hộ Mệnh cao hàng trăm trượng ôm lấy hai mắt, gào thét giận dữ. "Mắt, mắt của ta đau quá!!" Hoopa Thần Hộ Mệnh gần như mất kiểm soát, hố đen trên ngực không ngừng phun ra Bóng Ma, liên tục nổ tung trên sa mạc, để lại từng cái hố khổng lồ.Ghris ngẩng nhìn vị Ma Thần khổng lồ, môi khẽ mấp máy. "Anh hùng Sóng năng lượng... nhờ cậu đã ra tay nghĩa hiệp.

Giờ đây, tôi có lẽ thật sự không thể trở về được nữa rồi..."Hoopa Thần Hộ Mệnh nhắm hai mắt, ngửa mặt lên trời gào thét, giận dữ nói: "Hoopa, triệu hồi!!"Cát bay đá chạy, cát vàng ngập trời, bão cát cuồn cuộn kéo đến.

Trong vòng không gian dịch chuyển, xuất hiện một Titan kim loại cao hàng trăm trượng, đèn tín hiệu không ngừng nhấp nháy.

Đây là một Regigigas Shiny màu xanh kim loại.Regigigas Shiny không hiểu chuyện gì, đèn tín hiệu nhấp nháy ánh sáng đỏ giận dữ, nó hợp lòng bàn tay khổng lồ của kẻ di chuyển lục địa, "bùm" một tiếng đập mạnh xuống sa mạc!

Rầm rầm rầm!!

Cát vàng bay tung tóe, tiếng chấn động long trời lở đất như thể một con Rồng Đất đang gào thét trút giận lên Hoopa Thần Hộ Mệnh.Hoopa Thần Hộ Mệnh mở vòng không gian, chấn động tràn vào, Động Đất lập tức ập đến Dahara City!

Nhà cửa đổ sập, tiếng khóc, tiếng la hét, tiếng rên rỉ, tất cả đều chìm trong tiếng Động Đất ầm ầm.Regigigas Shiny nhấp nháy ánh sáng đỏ, càng cảm thấy mình bị lừa gạt. "Regi——gigas!!"Regigigas sải bước lớn, lao về phía Hoopa Thần Hộ Mệnh, nhưng lại bị sáu cánh tay lơ lửng của Hoopa ôm chặt lấy cơ thể, ghì chặt không buông.Hoopa Thần Hộ Mệnh hừ lạnh một tiếng, hố đen trên ngực bùng phát ra pháo sáng, "oanh" một tiếng đánh trúng Regigigas!

Mặt đất chấn động, Regigigas Shiny ngã ngửa ra sau, cát bụi bay cao vài mét!"Lại đây, lại đây!!" Hoopa Thần Hộ Mệnh mở đôi mắt đỏ rực, hoàn toàn bị cơn giận nuốt chửng.Lục Dã leo lên Tháp Dahara.

Ngay cả trong trận Động Đất, thân tháp này vẫn đứng vững không lay chuyển.

Cậu nhìn về phía chân trời xa xăm.

Mặt trời đỏ chìm vào đường chân trời, hoàng hôn như máu, cuối chân trời là những làn khói cuồn cuộn.

Regigigas Shiny ngã xuống đất nhấp nháy đèn đỏ, Hoopa Thần Hộ Mệnh gào thét khản cả tiếng.Lục lão sư tâm trạng phức tạp. "Ngươi không chộp được ta... cũng đừng lôi Regigigas Shiny ra trút giận

chứ!"Xét thấy cần phải làm suy yếu HP của Hoopa trước, mới có thể dùng Hũ Trừng Phạt phong ấn nó— Ánh mắt Lục Dã lóe lên. "Ngươi đợi đấy, ta lập tức triệu hồi anh em Ultraman... (gạch bỏ) triệu hồi một con Regigigas khác!""Hoopa, nhóc có thể triệu hồi Regigigas của thế giới chúng ta không?

Mấy con khác anh không quen." Lục Dã nói."Ưm...

Hoopa thử xem." Hoopa mở vòng không gian, thò tay vào mò mẫm.Thành phố Snowpoint, Đền Snowpoint.

Đền Snowpoint ngoài trời, dựng lên một vòng trụ đá sừng sững, xung quanh bao phủ bởi tường ánh sáng, chính giữa đặt một bệ đá.

Trong hõm bệ đá, một quả cầu đá phong ấn mộc mạc không chút hoa văn, đang yên lặng ngủ say.Đột nhiên, vòng không gian dịch chuyển mở ra bên cạnh quả cầu đá, một bàn tay nhỏ chạm chạm vào quả cầu đá phong ấn.

Quả cầu đá cổ xưa khẽ phát sáng, như thể ngọc lưu ly, lấp lánh ánh sáng xuyên thấu..."Nó hình như vẫn đang ngủ đấy." Hoopa rụt tay về."Vậy lát nữa cứ trực tiếp mang quả cầu đến đây." Lục Dã nói, "Không triệu hồi tại chỗ nữa."Mỗi lần Dagu Henshin, lại có một chiến đấu cơ bị phá hủy.

Lục lão sư mỗi lần triệu hồi Regigigas, lại có một ngôi đền bị phá nát.

Lần này thôi vậy...

Dù sao Lục lão sư cũng không phải quỷ sứ gì, vẫn rất xót Brandon mà.Cuối chân trời.

Cuộc chiến giữa Regigigas Shiny và Hoopa Thần Hộ Mệnh, tiếng nổ ầm ầm làm rung chuyển mặt đất.

Mặt trời chiều đã hoàn toàn chìm vào đường chân trời, bầu trời

xám xịt, Hoopa hoàn toàn chiếm ưu thế."Phải nhanh chóng chế tạo Hũ Trừng Phạt thôi..." Lục Dã nhìn vào trung tâm Tháp Dahara, nơi có một cỗ máy hình đồng hồ mặt trời kết nối với năng lượng nguyên bản của lửa, nước, đất.Hồi tưởng lại kiến thức Ghris đã truyền thụ.

Lục Dã nhắm hai mắt, duỗi hai tay ra.

Lòng bàn tay rạng rỡ vầng sáng vàng nhạt, kết nối năng lượng, không ngừng cấu trúc hình dạng của Hũ Trừng Phạt.

Lục Dã khẽ "ừ" một tiếng.

Việc chế tạo lại thuận lợi ngoài sức tưởng tượng. "Tinh thạch của tôi là do Arceus đích thân ban tặng, chắc là có liên quan đến điều này."Lục Dã gạt bỏ tạp niệm, toàn thần chú ý, nghiến chặt răng: "Cố gắng cầm cự thêm một chút nữa nhé, Ghris..."Dưới bầu trời tối tăm.

Ghris một mình chậm rãi leo lên sườn đồi ngoài thị trấn. "Hoopa, xin hãy bình tĩnh lại." Ánh mắt dịu dàng của ông ta, nhìn chằm chằm vào vị Ma Thần sừng sững, hai lòng bàn tay dâng trào ánh sáng vàng nhạt.

Tinh thạch, có sức mạnh làm dịu đi những cảm xúc tiêu cực.Hoopa Thần Hộ Mệnh ngơ ngác nhìn Ghris, ánh sáng đỏ trong mắt dần dần mờ đi.Thế nhưng, Regigigas Shiny vung Búa Sắt, hung hãn đập mạnh vào mặt Hoopa Thần Hộ Mệnh!

Đau!!

Ghris ho ra một ngụm máu tươi.Hoopa Thần Hộ Mệnh đôi mắt bạo lệ, vung tay mở vòng không gian dịch chuyển, gào thét: "Hoopa, triệu hồi!!"Vòng không gian bao phủ trên đầu Regigigas, phun ra nham thạch nóng chảy, nham thạch sôi sục đổ ập xuống.

Xèo xèo—— hơi trắng bốc lên.

Regigigas Shiny bị bao phủ bởi luồng khí xoắn vặn, đèn tín hiệu

nhấp nháy ánh sáng đỏ, "đùng" một tiếng quỳ gối xuống đất.Ghris khó khăn nuốt nước bọt. "Chỉ cần Hoopa muốn, nó thậm chí có thể đánh bại phần lớn các vị thần!" Đây chính là Hoopa Thần Hộ Mệnh, khi cơn giận được giải phóng!Trong đêm tối, một chùm ánh sáng trắng như sao băng bay ra từ Tháp Dahara, Latias kéo theo một vệt sáng như sao chổi.

Khi Latias lướt qua Ghris.Lục Dã vẻ mặt ngưng trọng, trao Hũ Trừng Phạt vừa mới chế tạo cho Ghris. "Đây là..." Ghris mở to hai mắt.Trong thời gian ngắn như vậy, cậu ta thật sự đã chế tạo ra Hũ Trừng Phạt!"Việc phong ấn, giao cho ông.""Thế còn ngài?" Ghris run rẩy hỏi.Trong đêm tối, đôi mắt Lục Dã sáng rực, trầm giọng nói: "Chuyện chiến đấu, giao cho tôi.""Hoopa——" Lục Dã vươn tay sang bên.

Hoopa há miệng cười, mở vòng không gian: "Hoopa, triệu hồi!""Đấy... cho cậu." Hoopa trao quả cầu đá phong ấn hình dáng cổ xưa cho Lục Dã.Lục Dã cầm quả cầu đá phong ấn, hít sâu một hơi.

Ánh sáng Aura màu xanh lam hóa thành luồng khí thổi qua, tóc đen Lục Dã bay phấp phới, cậu từng chữ từng câu nói: "Regigigas, từ bóng tối, trở về ánh sáng!"Quả cầu đá phong ấn rực rỡ ánh sáng chói lọi, sa mạc sáng như ban ngày.

Trong một thị trấn tan hoang, những người dân bị thương ngẩng đôi mắt tuyệt vọng, nhìn về phía ngoài thị trấn.Một Titan kim loại màu đồng vàng cao hàng trăm trượng, thân hình sừng sững, đỉnh đầu và hai chân phủ đầy thực vật, "đùng" một tiếng tiếp đất, làm rung chuyển cả sa mạc! "Regi——gigas!!"Thần thú mà Lục lão sư thích nhất để triệu hồi, chỉ huy thuận tay nhất——Regigigas!

Đồng tử Ghris co rút lại thành một điểm. "Cái này... làm sao có thể?" Lại một con Regigigas nữa!!Hoopa Thần Hộ Mệnh liếc nhìn

qua, trong mắt thoáng qua vẻ kiêng dè, nhưng rất nhanh lại cười khẩy: "Hoopa, sẽ không thua đâu!"Cái cột kim loại chậm chạp kia, hành động thật sự quá chậm!

Lục Dã vươn tay, lòng bàn tay hiện ra PokéBall, ánh sáng đỏ lóe lên, Sylveon đứng cạnh cậu."Bui!" Dải ruy băng của Sylveon nâng cao Tấm Tiên Tinh lấp lánh, bay lên cao, tỏa ra ánh sáng rực rỡ."Sylveon ——" Lục Dã lạnh giọng nói: "Hoán Đổi Kỹ Năng!!""Bui!" Đôi mắt tròn xanh lam của Sylveon, ngưng tụ nhìn Regigigas chậm chạp, một chùm sáng lấp lánh bay ra từ Tấm Tiên Tinh, đáp xuống Regigigas."Bui~" Sylveon lười biếng ngáp một cái, mặc kệ Lục Dã ôm nó vào lòng, Tsundere nhắm mắt lại. "Ừm... dù không phải do mình ra tay, nhưng cảm giác cũng không tệ..."Trong chớp mắt.

Xung quanh Regigigas dâng lên khí thế bừng bừng, lớp vỏ kim loại sáng lên một tầng màu tiên lấp lánh, "phanh" một tiếng siết chặt Nắm Đấm Sắt!Regigigas, khởi động!!Regigigas Shiny ngơ ngác nhìn qua. "Vị tiền bối này... kinh nghiệm tác chiến, hình như còn phong phú hơn cả mình!

Hoặc là, dưới sự chỉ huy của con người kia, nó đã trở nên mạnh hơn!""Tsk..." Hoopa Thần Hộ Mệnh khẽ chậc lưỡi đầy kiêng kỵ. "Hệ Tiên khó chơi thật...""Hoopa, triệu hồi!!" Vẫy tay một cái, vòng vàng dâng trào dao động của đồng tiền dị giới, bay về phía Regigigas."Regigigas——" Lục Dã gằn giọng: "Đập nát nó!!!"Vòng sáng bay thẳng đến, Regigigas hai tay "đùng" một tiếng hợp lại, ghì chặt vòng sáng đang bạo động.

Ngay sau đó, đèn tín hiệu của Regigigas nhấp nháy tần số cao, bàn tay khổng lồ khép lại.

Rắc!Vẻ mặt Hoopa Thần Hộ Mệnh kinh hãi. "Một Regigigas đã hoàn toàn khởi động, vậy mà có thể đập nát vòng sáng đồng tiền dị

giới của mình sao!?"Vòng sáng tan tác rơi đầy đất.

Nhưng rồi lại tắm mình trong ánh sáng trắng, dần dần phục hồi và bay trở về Hoopa Thần Hộ Mệnh.Xung quanh thân Hoopa lóe lên vòng không gian dịch chuyển, nó giận dữ nói: "Hoopa——triệu hồi!!"Vòng không gian dịch chuyển từ bốn phương tám hướng dâng trào khí tức kinh khủng của Thần thú.

Hoopa đang dốc sức cân bằng sức mạnh của những Thần thú này, lơ là phòng bị.Lục Dã liếc nhìn Ghris.

Ghris gật đầu mạnh, bước một bước lên vách đá, giơ cao Hũ Trừng Phạt, nói: "Tự nhiên nghe đây, quy luật Thời không!"Lực hút mạnh mẽ xé toạc cơ thể Hoopa Thần Hộ Mệnh.

Hoopa đột nhiên kinh hãi, vẻ mặt hoảng sợ. "Không!!

Đây vẫn chưa phải là mạnh nhất, Hoopa còn có thể mạnh hơn nữa!!"Dù Hoopa dốc sức gào thét, nhưng vẫn hóa thành tà ảnh ngút trời, bay trở lại Hũ Trừng Phạt.

Ghris siết chặt nắp bình, Tinh thạch của ông ta không ngừng chống lại tà ảnh, cuối cùng thở phào một hơi.

Ông ta run rẩy đặt Hũ Trừng Phạt xuống, kính sợ ngước mắt nhìn lên.Vị Anh hùng Sóng năng lượng đó đứng trên vách đá trong đêm tối, nghiêng người đút tay vào túi, tà áo bay phấp phới, sau lưng là một Regigigas sừng sững khổng lồ.Thanh niên tóc đen chìm vào trầm tư, không nói lời nào.

Ghris nín thở, không dám quấy rầy, quay đầu nhìn về phía thị trấn.Trong một vùng sa mạc tối đen như mực, vài bó đuốc sáng lên, rồi nhiều ánh lửa hơn nữa, những bó đuốc vẫy qua lại.

Từ thị trấn mơ hồ truyền đến tiếng hoan hô, tiếng khóc và tiếng reo hò của mọi người."Ngài..." Ghris quay đầu lại, run rẩy hỏi:

"Không sao chứ?" Một Anh hùng Sóng năng lượng có thể điều khiển Regigigas, điều chưa từng nghe thấy, hoàn toàn đảo lộn thế giới quan của Ghris!"Không sao..." Lục Dã hít sâu, điều chỉnh nhịp tim đang loạn.

Phản ứng bình thường khi chỉ huy Thần thú...

Lần trước khi chiến đấu với Groudon Nguyên Thủy, mình cũng có cảm giác này.

May mắn là nguy cơ đã được giải trừ, Hoopa Thần Hộ Mệnh đã bị thu vào Hũ Trừng Phạt.Thế nhưng, Hoopa nói "có thể mạnh hơn nữa"... rốt cuộc là có ý gì...

Chẳng lẽ nó thật sự có thể triệu hồi thêm nhiều Thần thú nữa, một mình cân cả đám ư?

Dựa theo sức mạnh thể hiện trong bản điện ảnh...

Hoopa quả thật có sức mạnh đáng sợ đến vậy...Lục lão sư đột nhiên cảm thấy phiền muộn, lo lắng cho Dahara City ở hiện đại, định lập tức quay về.

Cậu thở phào một hơi, nhìn Titan kim loại bên vách đá, ôn hòa nói: "Cảm ơn cậu, Regigigas.""Regi." Regigigas trầm giọng đáp lại, rồi nhìn Regigigas màu xanh lam kia một cái.Hàng vạn năm trước, Regigigas cô độc một mình, đã tạo ra những trụ thánh theo hình dạng của mình để bầu bạn.

Nhưng ở những thế giới khác, lại tồn tại một bản thể khác của mình...

Điều này khiến Regigigas vừa mừng vừa bối rối.

Mừng vì có đồng bạn có thể hiểu mình, bối rối vì mình không phải là duy nhất, nhưng lại độc nhất vô nhị.Regigigas màu xanh lam cũng có cảm xúc tương tự.

Nó chậm rãi vươn bàn tay khổng lồ, bắt tay với Regigigas đồng vàng.

Ngay sau đó, hai Regigigas cứng đờ lại với nhau, bàn tay khổng lồ như thể đang vật tay không ngừng chiến đấu.Lục Dã cười bất lực: "Hoopa, đưa hai Regigigas về đi, làm phiền nhóc rồi~""Hắc hắc, cứ để Hoopa lo!" Hoopa cầm vòng sáng trên tay, ném lên trời một cái, vòng không gian phóng đại bao phủ cả hai.

Bóng dáng những Titan siêu cổ đại dần dần biến mất, sa mạc tối tăm chỉ còn lại những vết sẹo do đại chiến để lại.Ánh mắt Ghris đầy kính sợ, đứng sau Lục Dã, lòng ông ta dậy sóng.

Chuyện hôm nay, liên quan quá nhiều, nhất định phải giấu kín...

Nhưng danh tiếng của Anh hùng Sóng năng lượng, lại đáng để truyền tụng..."Toang rồi!" Lục Dã nhìn lòng bàn tay, sắc mặt hơi đổi: "Quên trả quả cầu đá lại rồi!"Thành phố Snowpoint, Đền Snowpoint.

Trên không ngôi đền lộ thiên, một vòng không gian khổng lồ mở ra, một Regigigas cao hơn sáu mét từ trên trời rơi xuống!

Rắc!Nó nghiền nát bức tường ánh sáng bên ngoài ngôi đền, chấn động dữ dội khiến các trụ đá gãy đổ.

Trung tâm ngôi đền trống rỗng, chỉ còn lại một bệ đá.

Regigigas từ từ ngồi xuống bệ đá, hai tay đặt lên đầu gối, dần dần hóa thành tượng đá.Lại một lát sau, vòng không gian dịch chuyển một lần nữa mở ra.

Chương 749

Hoopa thò bàn tay nhỏ ra, đặt một quả cầu đá lên đỉnh đầu Regigigas. "Bùm" một tiếng, Regigigas hóa thành ánh sáng đỏ bay trở lại quả cầu đá, vừa vặn rơi vào hõm chính giữa bệ đá, khớp hoàn hảo.Gió nhẹ thổi qua, bốn phía tĩnh lặng không tiếng động, chỉ còn lại tàn tích đổ nát, những mảnh vỡ của tường ánh sáng.Cuối vùng tuyết trắng, một người đàn ông nghiêm túc mặc đồ khảo cổ màu xanh quân đội chậm rãi bước tới. "Đây là ngày thứ 30 tôi kiểm tra ngôi đền, không phát hiện bất kỳ nhân viên đáng ngờ nào, vì vậy không cần lo lắng..."Brandon ngơ ngác ngẩng đầu, nhìn lên bầu trời trống rỗng, rồi lại nhìn đống đổ nát ngổn ngang.

Anh ta từ từ đi đến trước bệ đá, quả cầu đá phong ấn vẫn nguyên vẹn nằm trong hõm, không chút động tĩnh.

Brandon một lần nữa ngẩng đầu, hốc mắt ướt đẫm. "Nghiệt chướng mà!!"Màn đêm bao trùm sa mạc vô tận, mây đen cuồn cuộn.

Trong bóng tối, hướng bộ lạc, ánh lửa lập lòe, tiếng trống vang "đùng đùng" như nhịp tim của mặt đất.

Tiếng la hét và hoan hô, tiếng rên rỉ và khóc lóc.Dân làng đã phải trả giá cho dục vọng, nhưng cũng đã vượt qua được nguy cơ từ Ma Thần, thể hiện sự dũng cảm khi đối mặt với kẻ thù.Trưởng trấn Ghris đứng trên sườn đồi sa mạc ngoài thị trấn, nhìn về phía thị trấn nhỏ, hơi thất thần, như tự hỏi: "Tại sao luôn phải đợi đến khi tai họa ập đến, mọi người mới có thể gạt bỏ hiềm khích, cùng nhau vượt qua khó khăn?""Truyền thuyết kể rằng, con người cổ đại..." Lục Dã dừng lại một chút, kể: "Họ giỏi hợp tác, đã xây dựng những ngọn tháp cao thông đến thế giới Thần thánh, cố gắng thu phục Arceus.""Arceus vừa

giận dữ vừa đau lòng, đã giáng xuống trừng phạt, khiến con người nghi ngờ lẫn nhau, đầy rẫy dục vọng, dẫn đến chiến tranh không ngừng.""Hoopa Thần Hộ Mệnh, chính là hiện thân của tham lam, kiêu ngạo, lười biếng...

đủ thứ dục vọng.""Nhưng để con người không bị diệt vong, các Hồ Vệ Thần lại ban tặng cho con người tình cảm, trí tuệ, ý chí... mâu thuẫn nhưng lại kiên cường."Trong đêm tối, Lục Dã đứng trên sườn đồi gió thổi phần phật, khẽ nói: "Sinh ra trong hoạn nạn, chết trong an nhàn, không gì khác hơn thế."Ghris chìm vào im lặng.

Hình ảnh Anh hùng Sóng năng lượng chỉ huy Regigigas, đập nát vòng sáng đồng tiền dị giới, trấn áp Hoopa Thần Hộ Mệnh... những cảnh tượng đó vẫn còn in sâu trong tâm trí ông ta, không thể xua đi.

Vị Anh hùng Sóng năng lượng này, cũng sở hữu dũng khí và trí tuệ."Đúng như ngài nói." Ghris ngẩng nhìn bầu trời: "Ngay cả Sứ giả Tự nhiên, vẫn còn đủ thứ dục vọng.""Kiểm soát bản thân, kiểm soát kẻ thù——đây có lẽ chính là ý nghĩa của 'trừng phạt Hoopa' nhỉ." Lục Dã cười nói. "Dù sao thì Lee Sin vẫn cầm Trừng Phạt đi rừng là mạnh hơn mà..."Ghris trầm ngâm gật đầu: "Tôi sẽ mang Hũ Trừng Phạt về Thung lũng Tự nhiên, kiểm soát tà ảnh bên trong, và giải phóng Hoopa...

Khi Hoopa tỉnh dậy một lần nữa, tôi cũng sẽ nhận nuôi nó, và dạy nó ý nghĩa của sự trừng phạt."Lục Dã khẽ mỉm cười: "Làm phiền ông rồi."Ghris lắc đầu: "Người nên nói lời đó là tôi mới phải." Là trưởng trấn và Sứ giả Tự nhiên, Ghris không thể diễn tả hết lòng biết ơn của mình.Hoopa nhỏ rụt sau vai Lục Dã, đôi mắt sáng rực nhìn trộm Ghris.

Thấy ông ta nhìn lại, Hoopa nhỏ lại rụt vào, khẽ nói: "Tạm biệt nhé, Ghris..."Latias hiện thân bên cạnh, Lục Dã leo lên yên của Latias ——một loại yên chuyên dụng cho các cuộc đua, do Devon đặt làm

riêng."Ngài định quay về Cung điện Cameran ngay sao?" Ghris nói."Đúng vậy, Nữ hoàng đang chờ tôi về báo cáo." Lục Dã tùy tiện nói."Tôi và dân làng, vẫn chưa chiêu đãi ngài.""Không cần đâu, cứ chiêu đãi Hoopa sau khi nó tỉnh lại là được rồi." Lục Dã nói bằng giọng khoan dung."Thế nhưng...

được rồi..." Anh hùng Sóng năng lượng dù sao cũng có nhiều hành trình quan trọng.Ghris khẽ thở dài, ánh mắt vừa kính sợ vừa dịu dàng, nhìn theo Latias từ từ bay lên cao, hô lớn: "Cảm ơn những lời dạy của ngài, Anh hùng Sóng năng lượng!"Dưới màn đêm, Lục Dã vẫy tay, chỉ huy Latias bay về phía nơi yên tĩnh.

Đã có được kỹ thuật chế tạo Hũ Trừng Phạt, phải lập tức quay về hiện đại...

Cái cảm giác lo lắng không rõ nguyên nhân kia càng lúc càng mãnh liệt. "Cùng với sự phát triển của thời đại, tà ảnh biểu tượng của dục vọng, lại càng trở nên mạnh hơn sao..."Lục lão sư ngẩng đầu nhìn trời. "Guan Yu" cắm mắt, mình cũng đã góp một phần sức lực vào tà ảnh này rồi.Ghris trở về thị trấn, tuyên bố chiến công hiển hách của Anh hùng Sóng năng lượng khi phong ấn Hoopa Thần Hộ Mệnh.

Anh hùng Sóng năng lượng vốn sở hữu sức mạnh phong ấn Pokémon.

Nhớ lại trên bầu trời thị trấn, Latias với vệt sáng như sao chổi.

Cùng với cảnh tượng hùng vĩ của hai Regigigas chiến đấu với Hoopa Thần Hộ Mệnh, làm rung chuyển cả sa mạc.

Dân làng ngẩng đầu nhìn bầu trời đêm không một bóng gì, như thể chiêm ngưỡng một phép màu.Xoạt xoạt—— một đám đông người quỳ xuống.

Một đứa trẻ chỉ tay, nằm trong vòng tay mẹ, đôi mắt đen láy nhìn

mẹ.

Hai hàng nước mắt trong vắt chảy dài trên má người mẹ, cô bé cảm kích và lặng lẽ cúi đầu.Cảnh tượng tương tự diễn ra ở nhiều nơi trong thị trấn nhỏ.

Mọi người dù thân thể đầy thương tích, nhà cửa đổ nát, nhưng niềm tin tái thiết quê hương lại bùng cháy trong đôi mắt họ, như ngọn đuốc trong bóng tối.Vài ngày sau, Ghris đến Cung điện Cameran tìm kiếm Anh hùng Sóng năng lượng nhưng không có kết quả, đành quay về thị trấn dựng một bức tượng vô danh.

Vài năm sau, khuôn mặt bức tượng bắt đầu phong hóa, bong tróc.

Vài chục năm sau, bức tượng bị phá hủy trong một trận bão tuyết, sau đó mọc lên cây cỏ, Berry, hoa tươi, rồi được xây dựng lại thành quảng trường tháp chuông bia mộ——không xa Thung lũng Sáng Thế.Chuyến du hành thời gian của Celebi từng thay đổi số phận cái chết của Steven, trong đó liên quan đến đủ loại nghịch lý, Lục lão sư cũng không có ý định tìm hiểu sâu.Lúc này, cậu đang đứng trên sườn đồi ngoài thị trấn, nhìn về phía thị trấn nhỏ tĩnh lặng.

Darkrai hiện ra bên cạnh cậu, khoanh tay lạnh lùng nói: "Cậu vẫn ra tay giúp đỡ rồi đấy.""Dù sao tôi cũng là Sứ giả Tự nhiên, không thể khoanh tay đứng nhìn được."Hồi tưởng lại ánh mắt đầy ý nghĩa của Arceus khi ban tặng Tinh thạch cho mình.

Lục lão sư tâm trạng phức tạp. "Cái lão già khốn nạn này, sợ là đã dùng 'Future Sight' để đặt trước rồi ấy chứ!""Hoopa~ về nhà thôi!" Hoopa lớn tiếng nói."Ừ, đi thôi." Lục Dã quay đầu lại, "Làm phiền nhóc rồi, Celebi."Celebi vỗ đôi cánh như tiên, hai cái xúc tu nhỏ lắc lư, mở ra một đường hầm thời gian trước mặt. "Sa~" Celebi vẫy vẫy bàn tay nhỏ, "Đi theo tớ nào~"Lục Dã một lần nữa xác nhận đội hình, nhìn lướt qua thị trấn nhỏ, quay người bước vào đường hầm thời gian.

Đêm tĩnh mịch, gió bấc thổi qua sa mạc, cát bay xóa đi dấu chân, ánh sáng của đường hầm thời gian mờ dần, rồi chìm vào im lặng.Hiện đại, Dahara City, cao ốc san sát."Ê, Lục lão sư và Celebi du hành thời gian bao lâu rồi?" Akin nghiêng đầu hỏi."Một tiếng." Silver gập cuốn Pokédex nắp gập lại, nhàn nhạt nói, "Du hành giữa các chiều không gian, tốc độ thời gian trôi không tương đương, cậu đâu phải không biết.""Tôi biết nên mới hỏi chứ." Akin nói, "Biết đâu Lục lão sư đã lên làm vua ở cái nơi nào đó, thu nạp cả một dàn hậu cung rồi ấy chứ.""Cái đó... bạn gái của Lục lão sư, là tiểu thư Cynthia trong truyền thuyết mà." Meray nói nhỏ.

Hàm ý là Lục lão sư không thể làm ra chuyện như vậy."Vì ở hiện đại không có cơ hội, nên đành thử ở cổ đại thôi chứ sao." Akin buột miệng nói.Silver: "..."Sau lưng Akin, Crystal cuồn cuộn ngọn lửa hóa đen, ánh sáng đỏ nhảy nhót trong mắt. "Aibo, Double Slap!" Crystal chỉ huy.Akin giật mình, quay đầu nhìn Ambipom trong ba lô.

Aibo che miệng cười, hai cái đuôi "ba ba" vỗ vào má Akin. "Đông đông đông——Aibo, sao mày lại nghe lời ủy viên học tập chỉ huy chứ!" Akin ôm mặt kêu thảm.Ambipom nhảy đến trước mặt Crystal, đứng cùng chiến tuyến với Crystal, hắc hắc cười."Thôi đừng quậy nữa." Silver một tay đút túi, cúi đầu nhìn giao diện group chat, "Có một người trợ giúp sắp đến.""Ai cơ?" Xào xạc—— tiếng vỗ cánh vang lên, trên bầu trời lướt qua những vệt mây, bóng dáng Pokémon hệ Rồng màu vàng đang vỗ cánh bay tới.

Sau lưng Dragonite, người đàn ông tóc đỏ không giận mà uy, áo choàng bay phần phật trong gió.Akin ngẩng đầu nhìn trời, trừng to mắt kinh ngạc. "Lance, là Lance đó sao!?""Cậu nên nói thẳng vào mặt anh ấy thì hơn." Silver nói."Tôi mới không thèm, tôi đâu có ngu." Akin bĩu môi nói."Đúng vậy..." Silver khẽ thở dài. "Lại bỏ lỡ cảnh Lance bé bỏng dạy dỗ Akin rồi." Silver và Lance vừa là thầy vừa là bạn, nên

cậu ta cũng nắm rõ cách gọi thân mật này.Xào xạc—— Dragonite màu vàng mập ú hạ cánh.

Người đàn ông tóc đỏ mặc đồng phục xanh lam, áo choàng Champion, phóng khoáng lật người tiếp đất, nói: "Các cậu vừa nãy đang nói chuyện gì vậy?""Đang nói chuyện Lục lão sư du hành thời gian ạ!" Akin giành lời đáp."Du hành thời gian?" Dragon Tamer Lance hơi ngạc nhiên.

Crystal thuật lại toàn bộ đầu đuôi câu chuyện "Lục lão sư về cổ đại, lấy được kỹ thuật chế tạo Hũ Trừng Phạt" một lượt.Dragon Tamer Lance khoanh tay, khẽ gật đầu: "Đúng là, để Lục lão sư hành động, dù sao cũng mạnh hơn một tên liều lĩnh nào đó."Akin nghiêng đầu: "Nói cậu đấy."Silver bình tĩnh bỏ qua, hỏi: "Anh sao lại đến đây?"Dragon Tamer Lance liếc nhìn Baruza, vẻ uy nghiêm như Rồng khổng lồ khiến Baruza hơi run rẩy."Thung lũng Tự nhiên đã gửi lời kêu gọi viện trợ đến nhiều Liên minh." Dragon Tamer Lance nhàn nhạt nói, "Tôi có thời gian nên đã đến.""Thì ra là vậy...

Hoenn, Unova và các nơi khác cũng sẽ có người đến sao?" Silver hỏi."Không rõ." Dragon Tamer Lance gãi gãi mái tóc đỏ, "Rốt cuộc là sự kiện cấp độ nào mà cần huy động nhiều Champion đến thế?"Nếu không phải Thung lũng Tự nhiên là nơi trú ngụ của Sứ giả Tự nhiên, có quyền phát ngôn nhất định, nếu không cũng sẽ không có nhiều Liên minh hưởng ứng lời kêu gọi như vậy."Để tôi giải thích vậy..." Baruza nói, "Theo suy đoán của ông cố, sức mạnh của Hoopa Thần Hộ Mệnh sẽ không ngừng tăng cường theo sự gia tăng dân số.""So với trăm năm trước, sức mạnh của tà ảnh đã tăng lên rất nhiều.""Nếu tà ảnh thoát ra khỏi phong ấn... thì sẽ không còn đơn giản như trăm năm trước nữa đâu...""Tà ảnh ư?" Lance nhíu mày.Baruza chỉ vào Hũ Trừng Phạt bị hư hỏng nặng nề trên mặt đất, nói: "Nó vừa nãy cố gắng thoát khỏi phong ấn, nhưng lại bị Lục lão sư nhốt trở lại.

Do Hũ Trừng Phạt bị hư hại nghiêm trọng, chúng ta cần chế tạo một cái mới, vì vậy Lục lão sư mới quay về cổ đại để có được kỹ thuật chế tạo.""Nói như vậy..." Lance vuốt trán thở dài: "Kỹ thuật chế tạo Hũ Trừng Phạt, đã thất truyền ở thế hệ các cậu sao?""Đúng vậy." Baruza và Meray đồng loạt cúi đầu."Tôi không có ý trách các cậu, dù sao không phải Sứ giả Tự nhiên nào cũng có thể đạt đến trình độ của hai vị ông cố." Dragon Tamer Lance khoanh tay, trầm giọng nói: "Hiện tại, chúng ta cần tính đến phương án tệ nhất——đó là chuẩn bị chiến đấu."Mọi người im lặng không nói, bầu không khí nặng nề.

Akin nói: "Lance bé bỏng à, không nói thì không ai bảo câm đâu..."Dragon Tamer Lance liếc ngang:?Akin rụt sau lưng Silver: `|• ω• `)`Cách quảng trường tháp chuông bia mộ không xa.

Dưới sự dẫn dắt của người đàn ông tóc xanh, Ash và nhóm bạn đang vừa đi vừa trò chuyện, tiến về Thung lũng Sáng Thế."Thật sao?

Ngoài Mega Evolution, còn có một dạng tiến hóa khác nữa?" Ash phấn khích hỏi."Đúng vậy." Steven cười hiền hòa: "Đó là truyền thuyết cổ xưa lưu truyền ở Kalos, Hiện tượng Gắn kết, nhưng ngàn năm mới có một lần, cực kỳ hiếm gặp.""Vậy em và Dedenne có thể Hiện tượng Gắn kết không!" Bonnie giơ cao Dedenne."Cái này thì... có lẽ Bonnie có thể khi lớn lên đó." Steven mỉm cười nói."Tuyệt quá!" Bonnie đội Dedenne lên đầu, reo hò."Ê——Huấn luyện viên tóc xanh đằng kia!" Akin giả bộ, không có thực vật nhưng vẫn cầm loa, nói: "Phía trước đường nguy hiểm, đừng đến gần nữa!"Steven liếc nhìn, ngạc nhiên nói: "Akin?""Còn có...

Ngài Lance!" Hai nhóm người hội hợp.

Lance dẫn dắt bộ ba Johto, Steven dẫn dắt Ash và nhóm bạn.

Với hai Champion dẫn đầu, Lance giải thích đầu đuôi câu chuyện.Steven bừng tỉnh: "Thì ra Lục lão sư đã hành động rồi.""Tôi

cũng không ngờ, tên đó nhanh đến vậy." Lance khoanh tay thở dài: "Chắc là nghĩ mình giải quyết trước, thì Cynthia không cần ra mặt nữa đâu.""Thật tốt quá, Lục lão sư đáng tin cậy." Steven cảm khái.

Mỗi lần hành động cùng Lục lão sư, đều gặp Pokémon huyền thoại, nhưng luôn có kinh nghiệm và không gặp nguy hiểm. "Thu hút Thần thú", đây có lẽ cũng là một loại thiên phú độc đáo nào đó, hay nói cách khác là thể chất đặc biệt chăng."Các Liên minh khác thì sao?" Lance hỏi, "Thung lũng Sáng Thế đã gửi lời kêu gọi viện trợ, Unova và các nơi khác cũng phải nhận được chứ.""Hiện tại vị trí Champion của Unova đang trống, tình hình vẫn chưa rõ." Steven trầm ngâm: "Tuy nhiên, Diantha thì sẽ đến.""Diantha?" Lance kinh ngạc, "Cô ấy không phải đang quay phim sao!""Lịch trình hình như là ở Dahara City.""Thảo nào...""Đây là Hũ Trừng Phạt à?" Ash vô ý vươn tay, muốn chạm vào Hũ Trừng Phạt.

Sắc mặt mọi người đồng loạt thay đổi.May mắn là Akin nhớ lời dặn của Lục lão sư, ôm chặt lấy Ash, lớn tiếng nói: "Đừng có tự tìm chết!

Cái thứ này có thể khống chế tâm trí đó!""Lỡ Hũ Trừng Phạt mà vỡ, Lục lão sư quay về, người đầu tiên bị xử lý là tôi đấy!""Thật sao..." Ash gãi gãi má, "À phải rồi, trên đường đến đây, hình như tôi có nhìn thấy Team Rocket.""Những kẻ mặc đồng phục chữ R đen sao?" Lance khoanh tay, nhàn nhạt nói: "Chỉ là Rocket Logistics thôi, đã hợp thức hóa rồi thì không cần để ý."Steven mặc vest, tay chống cằm, đôi mắt xanh lam sâu thẳm nhìn chằm chằm vào Hũ Trừng Phạt.

Anh ta cảm giác trong lòng dâng lên một sự bất an.

Cảm giác này... giống hệt như khi đối mặt với Thần thú cùng Lục lão sư.Rầm rầm rầm.

Mặt đất đột nhiên chấn động, cảm giác chấn động không quá

mạnh, nhưng những vòng xích quanh hũ lại kêu leng keng."Chuyện gì xảy ra vậy?" Ash hỏi.Clemont đẩy cặp kính tròn, lấy ra một thiết bị kỳ lạ từ ba lô, nói: "Theo máy dự đoán Động Đất do tôi phát minh, Dahara City vừa xảy ra trận Động Đất cấp 3, không quá mạnh."Ash kinh ngạc nói: "Sức mạnh của khoa học thật sự vĩ đại quá!"Rầm rầm rầm!!

Cảm giác chấn động càng lúc càng mạnh, mọi người mất trọng tâm, bước chân loạng choạng."Lần này không chỉ cấp 3 nữa rồi!" Akin kêu lên.Clemont ngồi trước máy tính, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng: "Cái, cái gì chứ!

Năng lượng Thời không quanh Dahara City đang hỗn loạn, đây không phải Động Đất——đây, đây là chấn động Thời không!"Lance giật mình."Tình trạng tương tự như thị trấn Alamos sao?" Steven trầm giọng nói.Trên bầu trời chậm rãi bay đến khí cầu Meowth. "Chúng ta có cần ra tay không?" James hỏi."Không ra tay nữa, Champion sẽ ngày càng đông đấy meow." Meowth nói."Vậy thì nhân lúc mọi người đang hỗn loạn, một phát cướp lại Hũ Trừng Phạt!" Jessie nắm chặt tay nói."Bành" một tiếng, Wobbuffet nhảy ra từ PokéBall, lớn tiếng nói: "So~nance!"Meowth ấn nút: "Móng vuốt Meowth, phóng!" Đáy khí cầu mở ra một cơ quan, phóng ra cánh tay máy móc có móc câu, từ trên trời giáng xuống chộp lấy Hũ Trừng Phạt.

Mọi người kinh hãi, đồng loạt ngẩng đầu.Dám ra tay ngay trước mặt hai Champion sao? "Ai đấy!" Lance lạnh giọng hỏi."Cái việc chộp được con mồi này, cứ để Rocket Logistics chúng tôi giải quyết đi meow~" Meowth cười nói.Giây tiếp theo.

Cánh tay máy móc đang chộp lấy Hũ Trừng Phạt, đột nhiên phát nổ, tan thành từng mảnh! "Chuyện gì thế này?" Bộ ba Team Rocket đồng thanh.Bầu trời phía trên đỉnh khí cầu, bong tróc những mảng lớn, lộ ra Hố Đen hư vô, thời gian vặn vẹo, không gian chấn động!

James ngẩng đầu nhìn trời, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng: "Mặc dù không biết chuyện gì đã xảy ra...""Nhưng mà..." Jessie nuốt nước bọt."Cảm giác này khó chịu quá!!" Bộ ba Team Rocket kêu thảm.Những vòng xích quanh Hũ Trừng Phạt vang lên, miệng bình tỏa ra Sương Mù.

Steven giật mình, phái Metagross trắng ra, hô lớn: "Mọi người, nấp sau lưng Metagross!""Metagross!" Metagross trắng va chạm Nắm Đấm Thép, chữ X phát sáng, Thần Lực hóa thành ánh sáng hồng, cố gắng khống chế Hũ Trừng Phạt.

Hũ Trừng Phạt dâng lên bóng tối đen kịt, cùng với sự sụp đổ của Thời không, bóng tối của Quỷ Hỏa càng lúc càng cuồng bạo!Phanh!!

Bóng tối đánh bay niệm lực của Metagross, kéo theo tiếng nổ và khói đen, luồng khí thổi qua, bao trùm quảng trường."Dragonite, xua tan sương mù!" Lance lớn tiếng hô.Dragonite vỗ song cánh, thổi tan khói đen cuồn cuộn, Hũ Trừng Phạt đã sớm tan thành từng mảnh, những vòng xích rơi vãi khắp nơi.Đồng tử Baruza co rút lại, kinh hãi nói: "Hũ Trừng Phạt... vỡ rồi!?"Steven và Lance đứng cạnh nhau, ánh mắt ngưng trọng, ngẩng nhìn bóng dáng khổng lồ sừng sững giữa quảng trường.

Hoopa Thần Hộ Mệnh cao hàng trăm trượng, thân hình che trời lấp đất, giáng xuống bóng tối, mang đến áp lực và nỗi sợ hãi vô tận cho mọi người.Sinh vật khổng lồ mặt xanh răng nanh, sáu cánh tay móng vuốt lơ lửng giữa không trung, hố đen trên ngực, đôi mắt khổng lồ liếc nhìn mọi người.

Đối mặt trong im lặng, nửa lúc sau, Hoopa Thần Hộ Mệnh cười ghê rợn, vung tay mở bảy vòng không gian dịch chuyển.Trong các vòng không gian dịch chuyển dâng trào khí tức kinh khủng của Thần thú, mỗi con đều sở hữu sức mạnh hủy diệt trời đất, đây chính là sự

tập hợp đồng tiền dị giới của Hoopa Thần Hộ Mệnh!Tiếng gào thét chấn động trời đất, trong vòng không gian dần hiện ra thân hình của Pokémon huyền thoại, xanh lam ngọc bích, đỏ thẫm, xám chì, nham thạch nóng chảy, lũ lụt...Đồng tử Steven và Lance co rút, khó tin nhìn về phía vòng không gian dịch chuyển. "Làm sao có thể..." Steven khàn giọng nói.Những bóng hình như ác mộng đó, vậy mà lại một lần nữa giáng lâm xuống thế giới này.

Hoopa Thần Hộ Mệnh có thân hình cao hơn cả tòa nhà chọc trời, trong mắt không có đồng tử, chỉ toàn lòng trắng, khóe miệng rách đến tận gốc lưỡi, nói: "Hoopa——triệu hồi!!" Rầm rầm!

Bầu trời gần như sụp đổ, những mảnh vỡ khổng lồ rơi xuống, lộ ra những Lỗ Đen, Không Thời Gian chấn động dữ dội.

Những vòng sáng như sáu cánh cổng dịch chuyển dị không gian lơ lửng quanh Chō-Majin Hoopa khổng lồ che khuất cả bầu trời, từ từ mở ra, bên trong hiện ra bóng dáng của các Pokémon huyền thoại.

Hai vị Champion ngẩng đầu nhìn lên, trán đã lấm tấm mồ hôi lạnh.

Hai hàng, mỗi hàng ba cánh cổng dịch chuyển.

Bên trái tuôn ra ánh sáng màu xanh kim cương, hồng ngọc và xám bạc, tượng trưng cho thời gian, không gian và Thế giới đảo ngược; bên phải tuôn ra hồng thủy, băng giá và lửa, tượng trưng cho Biển Nguyên Thủy, Băng Giá, Hỏa Diễm Dũng Mãnh.

Sáu chiếc vòng tay của Chō-Majin lơ lửng, mỗi cái tương ứng với một cánh cổng dịch chuyển, nó hừ lạnh một tiếng, vẫy tay một cái, đường nét của các Pokémon huyền thoại càng trở nên rõ ràng hơn!

Satoshi nói: "Đó là...

Dialga, Palkia, Giratina trong thần thoại Sinnoh!" Mái tóc xanh của Steven bay phấp phới theo luồng khí, anh trầm giọng nói: "Còn có bên

phải... là Primal Kyogre trong thần thoại Hoenn, Kyurem, Reshiram trong thần thoại Unova!" "Những thứ này không giống hàng nhái..." Người đàn ông tóc đỏ, Lance, với áo choàng bay phấp phới, nói: "Là những vị thần thật sự!" "Đù má... mấy con này lẽ ra phải bị Thầy Lục nghiền nát hết rồi chứ!" Akin hét lên.

Baruza cười khổ: "Vòng sáng của Chō-Majin còn được gọi là 『Hố dị không gian』, có thể triệu hồi các Pokémon huyền thoại từ dị không gian...

Sức mạnh của những Pokémon huyền thoại này không phải là ảo ảnh do Unown tạo ra có thể so sánh được, chúng sở hữu sức mạnh thật sự!" Steven tâm thần chấn động.

Cảnh tượng này tựa như đã từng gặp.

Trước đây, trên đỉnh Sky Pillar, Thầy Lục đã từng triệu hồi năm vị Long Thần của thế giới này.

Nếu có anh ấy ở đây thì...

Steven khẽ lắc đầu, nói: "Ngài Lance." "Chuyện gì?" Dragon Tamer Lance khoanh tay, khuôn mặt nghiêm nghị.

Steven ngước nhìn bầu trời, vị công tử tóc xanh hoàn hảo, ánh mắt kiên định: "Chúng ta cùng nhau... chặn chúng lại!" Dragon Tamer Lance giật mình, nhìn Stone Steven không giống đùa, rồi quay người quát: "Satoshi, Akin – ở lại đây, đợi Thầy Lục về!" "Tiền bối Lance!" Satoshi hét lớn.

Thấy Dragon Tamer Lance và Steven lao tới, tay giơ lên hồng quang lóe sáng, nhảy lên Dragonite và Metagross trắng.

Người đàn ông tóc xanh một gối quỳ trên đầu Metagross, đồng tử sâu thẳm, mái tóc xanh bay phấp phới, nói: "Chúng ta hình như là lần đầu tiên hợp tác nhỉ, ngài Lance." "Phải, vậy để cậu chứng kiến một

phen..." Dragon Tamer Lance nhìn thẳng vào các Legendary Beast trên bầu trời, đồng tử co lại, uy nghiêm bộc lộ hết, quát: "Sức mạnh của Quân Đoàn Rồng!!" Ánh sáng đan xen quanh Dragon Tamer Lance, ba con Dragonair bao quanh Lance, sương trắng hình thành một lá chắn Bảo Hộ, bao trùm bầu trời phía trên quảng trường đài kỷ niệm tháp nhọn.

Theo sự bơi lượn của ba con Dragonair, hơi nước trong không khí chịu sự khống chế của châu báu Dragonair, mây đen cuộn trào sấm sét, mưa và gió dữ dội.

Tiếng sấm cuồn cuộn, những hạt mưa lướt qua gò má nghiêm nghị của Lance.

Không thể chặn lại được – nhưng cũng phải chiến đấu.

Bởi vì, những Trainer mạnh nhất của nhân loại, chính là các Champion của Liên minh!

Chō-Majin Hoopa nhếch mép, trêu ngươi nhìn hai người đang lao tới.

Bầu trời trên đầu nó vang lên tiếng sấm, những tia sét trắng bệch chiếu sáng hàm răng xanh lè của nó, Chō-Majin Hoopa cười lớn nói: "Muốn ngăn chặn mấy tên này, thì cứ thử xem!" Từ ba cánh cổng dịch chuyển bên trái, Dialga với cơ thể kim cương và Palkia với viên ngọc trai khảm trên người, lần lượt lao ra.

Hai kẻ thù truyền kiếp này lập tức khai chiến.

Vừa xuất hiện, Dialga ngẩng đầu, miệng phun ra sóng xung kích của chiêu Thời Gian Gào Thét.

Palkia gầm lên the thé, nghiêng người né tránh, vung tay chém ra một luồng Lưỡi Đao Không Gian.

Sóng xung kích đánh tan bầu trời, lại làm rơi vô số mảnh vỡ; lưỡi

đao chém xuyên tòa nhà chọc trời, khiến nó bị chia đôi, những mảnh vụn dần bốc hơi.

Từ cánh cổng dịch chuyển thứ ba bên trái, một ánh mắt đỏ rực xuất hiện.

Bóng tối lao ra, theo quỹ đạo của một Ghost, liên tiếp đánh bật Dialga và Palkia.

Dialga và Palkia đồng loạt ngẩng đầu, nhìn lên phía trên.

Ánh mắt đỏ rực dưới chiếc mũ trụ của Giratina Platinum lặng lẽ khinh thường nhìn hai kẻ kia.

Tiếng gầm của Palkia vang vọng màn đêm, nó vung chém ra một lưỡi đao chói mắt, bổ về phía Giratina.

Dialga ngẩng đầu gào thét, làm ngưng trệ thời gian xung quanh Giratina.

Bùng!!

Lưỡi đao nổ tung trên cơ thể Platinum, Giratina lặn vào bóng tối, rồi xuất hiện giữa Palkia và Dialga, ánh mắt lóe lên một tia đỏ rực.

Palkia và Dialga quay đầu nhìn lại, đồng tử co rút.

Chương 750

Xoẹt!!

Sáu chiếc gai nhọn trên cơ thể Giratina Platinum đồng loạt mở ra, đâm thẳng sang hai bên, xuyên thủng cả hai cùng lúc!

Cơ thể Palkia và Dialga cứng đờ, miệng hơi hé, vết thương rỉ ra những tia sáng.

Chúng lập tức lóe lên, kéo giãn khoảng cách, vết thương dần phục hồi.

Thời Gian Gào Thét, Bẻ Cong Không Gian lại oanh kích, những luồng sáng ảo diệu chiếu sáng màn đêm!

Tại quảng trường đài kỷ niệm tháp nhọn, Akin lớn tiếng nói: "Ba tên khổng lồ đó đánh nhau rồi!" Clemont gõ bàn phím lia lịa, mồ hôi lạnh chảy ròng: "Bị ảnh hưởng bởi sự sụp đổ Không Thời Gian, ba vị thần của Sinnoh lại xung đột!" "Tớ, chúng ta phải làm gì đây..." Serena hỏi.

Akin im lặng một lúc, nói: "Những Người cầm Pokedex sẽ cùng tớ chiến đấu...

Clemont, các cậu ở lại đây, phụ trách chăm sóc những người còn lại." "Nhưng mà..." Crystal cố gắng ngăn cản.

Akin đeo kính bảo hộ, giơ ngón cái lên: "Chuyện nhỏ này, cứ để tớ lo, ủy viên học tập!" Crystal giật mình, má hơi ửng hồng. "Cậu đang run rẩy đấy." Silver nói nhẹ. "Lảm nhảm." Akin hét lên, "Đang lúc ngầu thì đừng có phá đám chứ!" Ba vị thần Sinnoh đang ác chiến, Satoshi hét lên: "Lại có Pokémon huyền thoại lao ra nữa!" Từ ba cánh cổng dịch chuyển bên phải, Mưa tầm tã và Mưa đá lẫn lộn.

Ba con Dragonair, cơ thể cứng đờ, sợ hãi nhìn quái vật khổng lồ dưới màn trời. "Chiến thuật phong vũ lôi của Dragonair...

đã vô hiệu." Dragon Tamer Lance nói. "Không cần buồn, dù sao đó cũng là – Biển Nguyên Thủy!" Steven nói.

Primal Kyogre vẫy chiếc vây khổng lồ, trút xuống Mưa tầm tã xối xả, lơ lửng trên quảng trường, Satoshi và những người khác chỉ có thể nhìn thấy những đốm trắng ở bụng nó, không nhìn thấy đầu.

Kyurem cũng lao ra khỏi cổng dịch chuyển.

Kyurem hung bạo phun ra một Tia Băng về phía Hoopa, Chō-Majin Hoopa vẫy tay nhẹ nhàng, Tia Băng xuyên qua vòng sáng dịch chuyển, rơi xuống tòa nhà chọc trời, lập tức đóng băng nó!

Reshiram trắng muốt, vẫy Cánh Đôi lơ lửng giữa không trung, vẫn chưa hiểu chuyện gì đang xảy ra.

Một cánh cổng dịch chuyển khác lạ rơi xuống mặt đất.

Từ đó tuôn ra dung nham nóng chảy, tạo thành hơi nước trắng xóa trên mặt đất 'xì xì', nước mưa dần tí tách.

Primal Groudon khổng lồ như quái vật, với những đường vân đỏ cam, bề mặt cơ thể phun ra sóng nhiệt, hai mắt trợn tròn, dang tay gầm thét!

Oanh!!!

Thần Mặt Đất, Primal Groudon!!

Kyurem và Reshiram phun ra Tia Băng và Phun Lửa, lao về phía Chō-Majin.

Hoopa mở vòng sáng.

Tia Băng và lửa xuyên qua cánh cổng dịch chuyển, rồi bay về phía Primal Groudon, 'oanh' một tiếng nổ tung!

Primal Groudon đau đớn, há to miệng, sóng nhiệt cuồn cuộn.

Reshiram vẫy Cánh Đôi trắng muốt, nghiêng người né tránh, Nổ Lửa phá hủy một tòa nhà lớn, lửa bùng lên trời.

Primal Groudon tiến về phía trung tâm thành phố, ngẩng đầu nhìn Reshiram trên bầu trời, phun ra một cột lửa quét ngang.

Rầm rầm!

Hàng loạt vụ nổ làm rung chuyển cả thành phố.

Đến lúc này, tất cả các Pokémon huyền thoại từ sáu cánh cổng dịch chuyển đều đã xuất hiện trên bầu trời Dahara City.

Cùng với Primal Groudon đang đứng trên mặt đất, ánh mắt lộ vẻ hung ác.

Màn đêm buông xuống, từ trung tâm thành phố vang lên tiếng khóc thét của đám đông, cảnh tượng này in sâu vào tâm trí mọi người.

Một cú va chạm thị giác mạnh mẽ như cơn bão Normal, khiến người ta ngây dại, sợ hãi, tê liệt. "Tôi đi về phía thành phố, ngăn chặn Primal Groudon và Primal Kyogre." Steven hét lên: "Phía quảng trường này giao cho ngài rồi, Lance!" Lance mạnh mẽ gật đầu, nghiêm túc nói: "Nhớ trở về." Steven mỉm cười dịu dàng, ánh mắt chợt đanh lại, quát: "Metagross – Nhanh Nhẹn!" "Metagross!" Metagross tạo ra một vệt sáng như sao chổi, nhanh chóng bay về phía trung tâm thành phố.

Lance hít thở đều đặn.

Ba vị thần Sinnoh ác chiến không ngừng, Chō-Majin Hoopa đối mặt với Kyurem và Reshiram tấn công gọng kìm vẫn dư dả. "Dragonite, Long Tức!" Lance quát lớn. "Ô!!" Dragonite phun ra một Ảnh Rồng màu tím từ miệng, 'bùng' một tiếng nổ tung, tạo ra một làn khói đen.

Chō-Majin hơi quay đầu, đối mặt với Lance, khóe miệng kéo dài đến tận gốc lưỡi, nở một nụ cười thật lớn.

Không hề hấn gì!

Đồng tử của Lance co lại.

Đối mặt với Chō-Majin khổng lồ che khuất cả bầu trời, dù là một Dragon Tamer, anh vẫn cảm thấy sợ hãi.

Nhưng mà...

Lance hít một hơi thật sâu, nâng đôi mắt sắc lạnh lên.

Tên Steven đó đã chuẩn bị tinh thần rồi, mình cũng đâu kém! "Kyurem, Reshiram!" Hai vị Long Thần quay đầu lại, nhìn người đàn ông nhỏ bé ở trung tâm chiến trường.

Người đàn ông tóc đỏ cưỡi trên lưng Dragonite, áo choàng bay phấp phới, lòng bàn tay tuôn ra ánh sáng rực rỡ của Lực Lượng Xanh Lục.

Luồng khí thổi qua, một sức mạnh kỳ lạ dũng mãnh chảy vào cơ thể Kyurem và Reshiram, gia tăng sức mạnh cho cả hai.

Hai vị Long Thần ngạc nhiên nhìn người đàn ông tóc đỏ.

Máu chảy ra từ khóe miệng Lance, đôi mắt kiên quyết, kiên trì duy trì Lực Lượng Xanh Lục, niềm tin của tộc Ngự Long hỗ trợ vị Long Sư này.

Dù là những vị thần trong truyền thuyết... vẫn là... loài Rồng... "Hai vị!!" Người đàn ông tóc đỏ gào lên: "Xin hãy giúp tôi, giải quyết nguy cơ từ Chō-Majin!!" "Lực Lượng Xanh Lục?

Ngươi cũng vọng tưởng điều khiển Long Thần sao." Kyurem cười khẩy.

Kyurem chống lại Lực Lượng Xanh Lục trong cơ thể.

Lance ho ra máu, áo choàng nhuộm đỏ, cánh tay thẳng tắp run rẩy, lòng bàn tay vẫn tỏa ra ánh sáng trắng. "Tôi đã phạm nhiều sai lầm." Lance ánh mắt sắc lạnh, cười thảm: "Nhưng lần này, tôi sẽ kiên định với chính nghĩa của mình." Kyurem hơi sững sờ, ánh mắt hung ác trong mắt hơi mờ đi.

Reshiram ánh mắt sâu thẳm, lặng lẽ nhìn chằm chằm người đàn ông tóc đỏ. "Chính nghĩa của ngươi, rốt cuộc là gì." Reshiram hỏi.

Ánh mắt Lance hơi dao động, áo choàng bay phấp phới, một lúc sau nói: "Những gì tôi làm, chính là chính nghĩa!" Ánh mắt Reshiram hơi động.

Kyurem rơi vào im lặng, khẽ thở dài, buông thả cho Lực Lượng Xanh Lục tắm mình, đuôi phun ra hai luồng sáng tím, bao trùm Reshiram.

Reshiram hóa thành một khối ánh sáng trắng tinh, dũng mãnh nhập vào cơ thể Kyurem, ánh sáng Tiến hóa bùng cháy trên bầu trời. "Ánh sáng...

Tiến hóa..." Chō-Majin thu lại nụ cười, tặc lưỡi khó chịu. "Kyurem và Reshiram Hợp Thể sao?!" Meray kinh hãi nói. "Cái này, cái này hoàn toàn không khoa học!" Clemont nói.

Ánh sáng dần tan.

Vị Long Thần uy nghiêm trắng tuyết, lông trắng bay phấp phới, thân khoác giáp bạc, đuôi kim loại nối liền ống dẫn Năng lượng.

Mọi người chấn động, Kyurem và Reshiram Hợp Thể, một Long Thần mới đã ra đời! "White Kyurem –" Ngay khoảnh khắc mở miệng, Lance cảm thấy Lực Lượng Xanh Lục cùng với sinh mệnh lực đồng thời trôi đi nhanh chóng, đây chính là cái giá phải trả để chỉ huy thần linh.

Dragon Tamer Lance và Long Thần tâm linh tương thông, không hề do dự, quát lớn: "Băng Giá Cực Hạn!!" Động cơ ở đuôi White Kyurem nhanh chóng lóe sáng, Năng lượng màu cam đỏ dũng mãnh từ ống dẫn chảy khắp cơ thể.

Lông trắng tắm trong ngọn lửa, White Kyurem tạo ra một quầng sáng tím đỏ quanh thân, khí lạnh cực hạn khuếch tán ra xung quanh, ngay lập tức, những luồng sáng tím đỏ bao bọc khí lạnh, cùng lúc bắn ra! "Gầm!!!" Cùng lúc đó, bản thể của White Kyurem, tắm trong ngọn lửa cam rực trời, Long Dũng Mãnh!

Quá nhiều luồng sáng, không thể dùng vòng sáng để dịch chuyển.

Chō-Majin Hoopa ánh mắt hung ác, Lỗ Đen ở ngực tuôn ra những quả Bóng Ma cuồng bạo.

Lực hút mạnh mẽ vặn xoắn những luồng sáng Năng lượng thành một khối, Bóng Ma bắn ra, lập tức nổ tung!

Oanh!! "Khụ!" Lance ho ra máu.

White Kyurem cúi mình lao tới, 'bành' một tiếng, Chō-Majin lùi lại nửa bước, tặc lưỡi bất mãn. "Gây sát thương rồi!" Clemont nói. "Nhưng mà... muốn đánh bại Hoopa, vẫn còn xa lắm..." Meray lo lắng nói.

Giữa chiến trường, đột nhiên một bóng người lao đi nhanh như chớp.

Chō-Majin Hoopa giơ tay lên, cản Cắt Gió, ngẩng mắt nhìn lên, Togekiss linh hoạt và cơ động. "Đến mà cào tao đi, đồ xấu xí!" Akin tạo Khuôn Mặt Đáng Sợ. "Lêu lêu~!" Togekiss cùng Trainer thè lưỡi.

Chō-Majin Hoopa lộ vẻ nanh ác, đưa tay vào vòng sáng, cố gắng bóp nát con bọ ngây thơ.

Bên cạnh Akin lập tức mở một vòng sáng, cậu nghiêng đầu nhìn

sang, một bàn tay gầm thét lao ra từ đó! "Cẩn thận!!" Silver hét lớn.

Trong lúc nguy cấp, Akin cúi người sát xuống lưng Togekiss, ngẩng đầu nhìn bàn tay trên trán, mồ hôi lạnh chảy ròng.

Bàn tay nắm chặt thành quyền, giáng thẳng xuống!

Bùng!!

Honchkrow bị húc bay Togekiss, đỡ được một đòn chí mạng, rồi rơi từ không trung xuống. "Cảm ơn cậu, đồng đội!" Akin vẫy tay về phía Silver.

Silver đứng trên mặt đất, phóng ra ánh sáng đỏ của PokéBall: "Lời đó cậu nói với Honchkrow ấy!" "Tiền bối Lance!!" Satoshi ngẩng đầu hét lớn: "Palkia, Dialga, đang lao về phía này!" Đôi mắt Lance đầy tơ máu, anh quay đầu nhìn lại, trên bầu trời Thung lũng Sáng Thế, chiến trường của ba vị thần Sinnoh đang đứng bên bờ sụp đổ, chắc chắn sẽ ảnh hưởng đến quảng trường và thậm chí là thành phố hoang dã.

Nhưng bản thân anh, chỉ huy White Kyurem, đã đạt đến cực hạn rồi! "Hoopa!

Mạnh nhất!" Bóng Ma từ ngực Chō-Majin Hoopa oanh kích White Kyurem lùi lại.

Đôi mắt Lance xám xịt, hai tay chống trên lưng Dragonite run rẩy.

Không Thời Gian sụp đổ, dung nham hồng thủy, Chō-Majin... "Tôi không thể giải quyết nhiều đến vậy đâu..." Người đàn ông tóc đỏ cười chua chát.

Akin cắn răng, nhìn ba vị thần Sinnoh đang ác chiến.

Nếu đã vậy, cứ để mình cầm chân ba tên đó! "Togekiss, dùng Cắt Gió về phía Dialga, Palkia, Giratina!" Akin quát lớn.

Togekiss: "..." Akin: "Ê, sao mày không ra tay?" Togekiss lườm

Akin một cái. "Tớ có ngu đâu, với lại, trình chỉ huy của cậu cũng tệ quá đấy." Akin: "???" "Pikachu, Tia Điện!" Satoshi nói. "Pika – chu!!" Pikachu bốn chân bám đất, Tia Điện rực rỡ bao trùm Dialga.

Giratina thấy vậy, lao xuống, 'phanh' một tiếng húc Dialga lùi lại, nhưng lưng nó lại bị Lưỡi Đao Không Gian đánh trúng, nổ tung khói đen.

Dialga rơi xuống đất, tạo ra một hố lớn, rồi đứng dậy giận dữ nhìn chằm chằm quảng trường, há miệng ngưng tụ Thời Gian Gào Thét.

Mục tiêu là quảng trường đài kỷ niệm tháp nhọn.

Một khi Thời Gian Gào Thét gây nhiễu định vị thời gian của quảng trường, Celebi và Thầy Lục sẽ khó mà trở về!

Dragon Tamer Lance ác chiến trên bầu trời, dốc hết sức chỉ huy White Kyurem, khó mà chi viện được.

Akin và những người khác sắc mặt biến đổi.

Baruza và Meray lộ vẻ tuyệt vọng.

Chương 751

"Hãy bay lượn trên bầu trời đi, Garchomp!!!" Tiếng hét vang vọng từ màn trời, mọi người ngẩng đầu, nhìn thấy một vệt sáng vàng rực rỡ.

Một người phụ nữ áo đen tóc vàng nằm trên lưng Garchomp, tay chống cằm, mái tóc vàng bay theo gió, lộ ra đôi mắt xám đẹp đẽ và kiên định. "Thiên Thạch Rồng!!!" "Gầm!!!" Garchomp gầm thét dữ dội, há miệng phun ra một luồng hồng quang chói mắt, hồng quang chia năm xẻ bảy, hóa thành vô số thiên thạch, lửa đốt cháy màn trời, thiên thạch bùng cháy dữ dội!

Rầm rầm!!

Thiên Thạch Rồng như mưa sao băng kéo theo vệt sáng, từ trời giáng xuống, liên tiếp rơi vào lưng Dialga.

Thời Gian Gào Thét của Dialga bị ngưng trệ!! "Cynthia Champion!!" Satoshi và những người khác kinh hỉ nói.

Cynthia nằm trên lưng Garchomp, áo đen tóc vàng bay phấp phới trong gió, một mình đối mặt với ba vị thần trong thần thoại Sinnoh, bình tĩnh tự nhiên.

Người phụ nữ áo đen tóc vàng, khóe miệng khẽ nhếch, đôi mắt xám sắc bén: "Cảm giác... có chút phấn khích rồi." Ba chiến trường, ba Champion!

Thung lũng Sáng Thế, quảng trường đài kỷ niệm tháp nhọn, Dahara City.

Cynthia, Lance, Steven!

Ba vị thần Sinnoh đang tranh đấu lẫn nhau, điều Cynthia phải làm

là luồn lách giữa ba Legendary Beast, đảm bảo cuộc chiến của họ sẽ không ảnh hưởng đến các chiến trường khác.

Satoshi và những người khác vô cớ cảm thấy nhẹ nhõm.

Cynthia Champion chính là có sức mạnh thần kỳ như vậy... như thể cô ấy sinh ra đã tự tin, độc nhất vô nhị, từ điển không tồn tại từ "thất bại"! "Garchomp, Kiếm Vũ!" Cynthia nói. "Gầm!!" Garchomp bay vút trên màn trời, hai cánh tay lóe lên ánh sáng đỏ rực, xuyên thẳng qua giữa Palkia và Dialga.

Ánh mắt của hai con quái vật khổng lồ bị nó thu hút, chuyển hướng từ phía quảng trường sang Thung lũng Sáng Thế.

Trên vách đá Thung lũng Sáng Thế, khinh khí cầu của Meowth đang đậu. "Làm sao đây, chúng nó nhìn về phía này rồi!" James hoảng sợ nói. "Đừng có ồn ào chứ mèo, sẽ thu hút chúng nó đấy!" Meowth nói gấp gáp.

Giratina lượn qua như một Ghost, ánh mắt đỏ rực dưới chiếc mũ trụ Platinum, nhận ra điều bất thường, lặng lẽ khinh thường nhìn Team Rocket.

Team Rocket sợ đến mức không dám động đậy, dán chặt vào vách đá, cười xòa nói: "Chúng tôi chỉ là đi ngang qua thôi, đi ngang qua..." Móng vuốt nhọn của Giratina ngưng tụ ra một quả Bóng Ma đen kịt cuồng bạo, lao tới giữa tiếng gầm rú!

Sắc mặt Team Rocket biến đổi dữ dội. "Sonans, dùng Hóa Giải Đòn Đánh!!" Jessie hét lớn.

Ba người núp sau lưng Sonans, căng thẳng nói: "Nhất định phải trụ vững đấy, Sonans." "Nhờ cậu đó mèo!" Trán Sonans lấm tấm mồ hôi lạnh, "Sonans, Sonans..." Bùng!!

Bóng Ma rơi vào cơ thể Sonans, Sonans phát ra một lớp bảo vệ

óng ánh như cầu vồng, dốc hết sức nói: "Sonans, Sonans!!!" Sonans phản đòn Bóng Ma, trả lại về phía Giratina!

Giratina giật mình.

Oanh!!

Bóng Ma nổ tung trên người Giratina, cuồn cuộn khói đen bốc lên!! "Garchomp, bên kia là..." Ánh mắt Cynthia bị thu hút, nhìn thấy những bóng người quen thuộc, hơi ngạc nhiên.

Team Rocket sau cơn hoảng loạn, toàn thân ướt đẫm mồ hôi, ôm nhau ăn mừng.

Garchomp đậu bên vách đá, Cynthia mỉm cười nói: "Tôi nhận ra mấy người rồi..." Team Rocket ngơ ngác ngẩng đầu. "Meowth biết nói...

Với lại, kem của mấy người làm ngon cực!" Cynthia cười tủm tỉm nói. "Lúc này, đừng có nói mấy chuyện nhảm nhí đó chứ mèo~" Meowth cười khổ.

James và Jessie co rúm sau lưng Sonans, hoảng mang nói: "Ba, ba Legendary Beast, đều kéo đến gần rồi!" Dialga, Palkia, Giratina, ba Legendary Beast tạo thành hình tam giác đều, đối đầu trên không trung.

Cynthia chống cằm, đôi mắt xám lấp lánh, trầm ngâm nói: "Như vậy, lại phù hợp với kế hoạch của tôi..." "Kế hoạch gì?" Team Rocket run rẩy hỏi. "Chúng ta cùng nhau hợp tác đi." Cynthia quay đầu lại, mỉm cười nói, "Chặn ba vị thần Sinnoh lại, chúng sẽ không ảnh hưởng đến Dahara City nữa." Team Rocket: "???" "Đừng có cười tươi như vậy mà nói chuyện đáng sợ thế chứ!" Dahara City.

Con kênh chia thành phố làm đôi, dây cáp của cây cầu vượt biển vươn dài lên trời, mặt cầu từ từ hạ xuống bóng dáng khổng lồ của một sinh vật.

Sinh vật cổ xưa to lớn, vẫy Cánh Đôi, gầm lên một tiếng dài và rộng, khi vỗ cánh trút xuống Mưa tầm tã xối xả, bơi lượn về phía trung tâm thành phố. "Xin hãy đi lối này, hầm trú ẩn, nhanh lên!" Nữ Cảnh Sát Jenny và Y Tá Joy đang tổ chức di tản người dân.

Một cậu bé ngồi trên bậc thang trong Mưa tầm tã khóc thét, tia sét xẹt qua màn đêm, gió lốc quật đổ cột điện, đổ ập về phía cậu bé.

Bùng!!

Tia lửa điện tóe ra, Thiết Quyền của Metagross đánh gãy cột điện.

Cậu bé ngây thơ ngẩng đầu. "Nam tử hán không rơi lệ đâu." Trong đêm mưa, người đàn ông mặc vest xanh, toàn thân ướt đẫm, nước mưa lăn dài từ tóc mái, bộ vest của anh.

Tia sét chiếu sáng, như ban ngày, đôi mắt anh sâu thẳm như Sapphire.

Anh cúi xuống vuốt ve đầu cậu bé, dịu dàng nói: "Nam tử hán cũng không nỡ để người mình yêu rơi lệ, nhưng mọi việc thường không như ý muốn." Cậu bé ngơ ngác ngẩng đầu.

Từ xa, một người phụ nữ toàn thân lấm lem chạy tới, nước mắt hòa lẫn với nước mưa, nửa quỳ ôm chầm lấy cậu bé: "Con trai của mẹ... con trai của mẹ!" Cậu bé vẫn ngẩng đầu, nhìn người đàn ông mặc vest xanh.

Người đàn ông đã quay đầu lại, hồi vọng cao lâu đại hạ thượng đích dạ không, cự hình sinh vật tòng cương cân thủy nê sâm lâm trung hiện xuất thân hình, phiến động song kỳ, du trường nhi liêu khuếch đích kình minh. "Hãy Bảo Vệ gia đình của cậu." Stone Steven xoa đầu cậu bé, mỉm cười nói: "Nam tử hán chính là phải Bảo Vệ người khác, hiểu không!" Cậu bé ngây người, trong mắt dần lóe lên ánh sáng, mạnh mẽ gật đầu: "Vâng!" Gió lốc đan xen, mưa tí tách rơi xuống,

sấm chớp xẹt qua bầu trời.

Steven nhìn hai mẹ con đang chạy đi trú ẩn, giày da ngâm trong nước dần dâng lên, trong thành phố tối tăm, đôi mắt anh lóe lên tia sáng mờ nhạt. "Metagross." Steven ngước nhìn Primal Kyogre. "Metagross?" Metagross trắng nhìn Steven.

Ánh mắt Steven sắc bén, khóe miệng nhếch lên: "Tôi sẽ cho cậu biết – ai mới là người mạnh mẽ nhất!" Bùng!!

Khí lãng cuộn trào, Metagross bay về phía tòa nhà chọc trời cao nhất thành phố, khách sạn bảy sao.

Steven đứng trên đỉnh tòa nhà, phóng tầm mắt nhìn ra xa, thành phố bị con kênh chia làm đôi, Primal Groudon với sóng nhiệt bốc hơi đang tiến đến từ bờ tây, Primal Kyogre với Mưa tầm tã xối xả lơ lửng ở bờ đông.

Anh cúi đầu nhìn lòng bàn tay, ba quả Normal Ball, Steven nắm chặt, nâng đôi mắt sắc lạnh lên, rồi ném ra, vạt áo vest bay phấp phới.

Một kết giới hình thành bởi Bộ ba Người Khổng Lồ, ngăn chặn mọi sức mạnh của Primal Groudon và Primal Kyogre.

Nhưng cũng phải trả một cái giá tương ứng.

Ánh sáng chói mắt bùng nổ, Regice, Regirock, Registeel – Bộ ba Người Khổng Lồ lơ lửng trước mặt Steven, tinh thể lấp lánh, giơ hai tay lên.

Lòng bàn tay tuôn ra ánh sáng vật chất hóa, hình thành một bức tường sáng làm kết giới, bao trùm trung tâm thành phố.

Màn đêm bừng lên ánh sáng trắng tuyệt đẹp, Steven nhìn về phía kết giới, mỉm cười nhưng cũng bất lực nói: "Rõ ràng tôi chỉ là một Champion đã giải nghệ mà..." Primal Groudon và Primal Kyogre bị ngăn cách ở hai đầu bức tường sáng, giận dữ gầm gừ đối mặt.

Ngay lập tức, cột lửa và Bơm Thủy Lực, oanh kích dữ dội vào bức tường sáng kết giới!

Steven thần sắc bình tĩnh, đôi mắt xanh ngọc Sapphire, nhìn chằm chằm về phía xa, hướng quảng trường đài kỷ niệm tháp nhọn.

Chỉ kéo dài thời gian thôi, thế này vẫn còn xa lắm...

Phải có người đi tiêu diệt Chō-Majin Hoopa.

Tôi phải đặt cược một phen, tranh thủ thời gian cho cậu ấy và mọi người... bởi vì tôi tin tưởng đồng đội của mình... chiến hữu của mình... bởi vì tôi tin tưởng Thầy Lục. ...

Trên bầu trời quảng trường.

Giáp bạc của White Kyurem đầy vết cháy xém, nó cúi đầu nhìn ngực, ánh sáng Lực Lượng Xanh Lục dần phai nhạt. "Đến đây là hết rồi sao?" White Kyurem quay đầu, nhìn người đàn ông tóc đỏ trên lưng Dragonite, lạnh lùng nhưng cũng đầy thương cảm hỏi. "Nói gì ngốc vậy." Đồng tử Lance co lại, như một con Rồng khổng lồ đang Thịnh Nộ. "Đây mới chỉ vừa bắt đầu!" "White Kyurem – dùng, Băng Giá Cực Hạn, khụ!" Người đàn ông tóc đỏ ho ra một lượng lớn máu.

Đây là di chứng của việc chỉ huy Legendary Beast, là cái giá Lance phải trả để tăng cường sức mạnh cho White Kyurem bằng chính Lực Lượng Xanh Lục của mình. "Không cần dùng 'Băng Giá Cực Hạn'." White Kyurem lạnh nhạt nói, "Đã không còn khả năng ngăn chặn tên đó nữa rồi." Lance giật mình kinh hãi, nhìn về phía Hoopa.

Chō-Majin đứng sừng sững dưới bầu trời sấm sét, với hàm răng xanh lè, há to miệng, vết thương không ngừng hồi phục, khí thế càng lên đến đỉnh điểm! "Nỗi sợ hãi của con người sẽ trở thành dưỡng chất của Chō-Majin, vì vậy càng triệu hồi nhiều Legendary Beast, sự hoảng loạn càng mạnh, Chō-Majin Hoopa càng trở nên mạnh mẽ.

Rõ ràng không tương ứng với bất kỳ quyền năng nào, chỉ tượng trưng cho dục vọng và mặt tối của nhân loại, lại có thể sở hữu sức mạnh kinh người đến vậy...

Đúng là tự mình chuốc lấy." White Kyurem nói. "Ngươi nói đúng... nhưng mà, con người và Pokémon cũng giống nhau, đều có tình cảm, ý chí, và sự Gắn kết của riêng mình." Lance cưỡi trên lưng Dragonite, áo choàng rách nát, bình tĩnh nói: "Vì vậy, tôi sẽ tiếp tục chiến đấu.

Cho dù ngươi giúp hay quay sang giúp Hoopa, tôi vẫn sẽ tiếp tục chiến đấu." Dragon Tamer Lance tóc đỏ dựng ngược, giận dữ nói: "Bởi vì, tôi là Champion của Liên minh!

Chiến đấu, đó chính là chính nghĩa của tôi!" Thung lũng Sáng Thế.

Khuôn mặt trắng nõn của Cynthia dính đầy tro bụi, tay chống cằm, đôi mắt xám nhìn chằm chằm vào bóng dáng xanh, đỏ, xám trên bầu trời. "Gầm..." Garchomp ánh mắt đỏ rực, thở hổn hển, gần như kiệt sức. "Ngài đang suy nghĩ kế hoạch tác chiến gì vậy mèo?" Meowth chống tay cười xòa. "Tôi đang nghĩ..." Cynthia trầm ngâm nói, "Có lẽ, chúng ta có thể lợi dụng ba vị thần Sinnoh của thế giới này, để đối kháng với ba vị thần Sinnoh từ dị không gian." "Nhưng mà, Không Thời Gian ở đây đều sụp đổ rồi, Dialga đâu vào được!" James nói. "Thế giới đảo ngược thì không." Cynthia bình tĩnh nói, "Có thể nhờ Thế giới đảo ngược dịch chuyển." Nhưng mà...

ánh mắt Cynthia hơi lóe lên.

Giratina và Palkia, Dialga của thế giới này, mâu thuẫn chồng chất.

Người có thể điều hòa mâu thuẫn giữa họ, và mượn sức một Trainer từ Thế giới đảo ngược...

Cynthia nhìn về phía quảng trường đài kỷ niệm tháp nhọn.

Là cậu thì... sẽ làm gì...

Cynthia nhắm mắt lại, khẽ hít một hơi, sắc lạnh nói: "Vẫn có thể chiến đấu chứ, Garchomp." "Gầm!!" Garchomp mắt trợn tròn giận dữ, ngẩng đầu gào thét.

Khóe miệng Cynthia khẽ nhếch.

Tôi và Garchomp đã chiến đấu đến tận bây giờ, tuyệt đối không thể dừng lại ở đây.

Bởi vì... tôi còn có lời thề chưa thực hiện.

Tôi muốn, cùng Lục Dã, đến Alola!

Dahara City, hầm trú ẩn.

Trên mặt mọi người đầy vẻ sợ hãi, hoảng loạn, run rẩy co ro trong chăn.

Cậu bé nắm chặt bàn tay lạnh ngắt của mẹ, cơ thể run rẩy của người mẹ cứng đờ. "Con sẽ Bảo Vệ mẹ." Cậu bé nghiêm túc nói, "Giống như Metagross và anh ấy, đã Bảo Vệ con vậy." Người mẹ hơi sững sờ, nở một nụ cười mệt mỏi, ôm cậu bé vào lòng.

Xoạt xoạt – Bờ đông Mưa tầm tã trút xuống, xối xả vào bức tường sáng kết giới.

Bờ tây Động Đất oanh tạc, bức tường sáng không ngừng rung chuyển.

Stone Steven, đứng sừng sững trên đỉnh cao nhất của thành phố, dùng sức lực một người duy trì kết giới của Bộ ba Người Khổng Lồ.

Rắc, rắc!

Bức tường sáng dần vỡ vụn, đồng tử Steven co lại, anh ngẩng đầu nhìn lên bầu trời.

Sinh vật cổ xưa khổng lồ, đầu Primal Kyogre chèn vào vết nứt của bức tường sáng, cố gắng chen vào, vết nứt càng lúc càng rộng.

Rắc!

Chương 752

Bức tường sáng vỡ tan!

Primal Kyogre chen vào kết giới!

Gió mưa thổi mạnh, sấm chớp đan xen, khuôn mặt Steven gần như trắng bệch dưới tia sét như ban ngày.

Đầu Primal Kyogre kẹt ở chỗ kết giới bị phá hủy, đối mặt với Steven, nó nhe hàm răng sắc nhọn, lộ ra nụ cười.

Bờ tây, bức tường sáng dần tan chảy dưới nhiệt độ cao của ngọn lửa.

Quái vật khổng lồ màu đỏ cam, đâm xuyên kết giới, sóng nhiệt bốc hơi, ngẩng đầu gào thét!

Oanh!!!

Chō-Majin Hoopa khoanh tay, há to miệng ngáp ngắn ngáp dài, nói: "Hoopa thấy chán quá." Chō-Majin há to miệng, cười một cách ghê rợn: "Vậy nên Hoopa, sẽ lôi ra những Pokémon mạnh hơn nữa!" Vung tay một cái, vòng sáng mở ra, sức mạnh cuồng bạo tuôn trào từ đó.

Chō-Majin gào thét: "Hoopa – Lôi ra, lôi ra!" Rầm rầm!!

Bầu trời bị vỡ thêm nhiều mảnh, hai cánh cổng dịch chuyển mở ra, tuôn trào Hào quang Bóng Tối từ dị không gian.

Ánh mắt Satoshi chấn động, ngước nhìn bóng dáng hiện ra trên bầu trời, khó mà tin được: "Đó là...

Lugia?!" Vòng sáng bên trái hiện ra một sinh vật chim khổng lồ, cơ thể nó đen kịt, đồng tử lóe lên hồng quang, đôi cánh lớn như kim loại đen, tà khí ngút trời. "Không..." Silver nghiêm nghị nói: "Cái khí tức

kia, không phải Phong Thần Lugia." "Là một Pokémon chưa từng thấy...

Dạng đặc biệt của Lugia!" Crystal run rẩy nói.

Pokémon nhân tạo xuất hiện trong bộ ba Series lớn 《Pokémon: Lốc Xoáy Bóng Tối》.

Sở hữu Hào quang Bóng Tối không kém gì Yveltal, Lugia Bóng Tối!!

Con chim khổng lồ màu đen, vẫy cánh lơ lửng ở cánh cổng dịch chuyển bên trái, ánh mắt đỏ rực. "Cái bên phải kia là..." Satoshi nói. "Hoàn toàn không thể hiểu được, lại là sinh vật từ dị không gian sao!?" Clemont nói.

Cánh cổng dịch chuyển bên phải hiện ra một hình dáng khủng khiếp chưa từng thấy, trông như hình người, toàn thân được bao phủ bởi giáp trụ, nối liền các ống dẫn, lặng lẽ lơ lửng giữa không trung.

Nó chỉ đứng đó thôi đã tạo ra một cảm giác quái dị và sai lệch, như thể sinh vật này đi ngược lại luân thường đạo lý, vốn không nên được sinh ra. "Đó là cái gì?" Đồng tử Silver co lại. "Trông giống Mewtwo, nhưng mà..." Crystal nói: "Nhưng sao nó lại được bọc giáp!?" "Dedenne, tớ sợ quá..." Bonnie cụp mi mắt, ôm chặt Dedenne.

Hai Pokémon huyền thoại khủng khiếp, mang đến nỗi sợ hãi vô tận, lặng lẽ lơ lửng ở hai bên Chō-Majin Hoopa.

Bầu trời lộ ra Lỗ Đen, dị không gian xảy ra va chạm.

Trong anime, Giovanni đã tạo ra 『Mewtwo bọc giáp』, nhưng thế giới này chưa từng có kế hoạch 'Mewtwo bọc giáp'!

Sinh vật được vũ trang này rốt cuộc là con người hay Pokémon, chỉ nghĩ đến vấn đề gen này thôi đã gây ra sự phản cảm về mặt sinh lý! "Dị không gian lại có Pokémon mạnh đến vậy, Hoopa cũng bị kinh

ngạc rồi!" Chō-Majin nhếch mép cười: "Nhưng mà...

điều này chứng tỏ, Hoopa là mạnh nhất!" Vẫy tay một cái, Lugia Bóng Tối và Mewtwo bọc giáp tuân theo lệnh, bay về phía thành phố đang gần đến giới hạn dưới màn đêm. "Akin, Silver..." Giữa lúc ý thức mơ hồ, Lance khàn giọng nói: "Đi chặn Lugia." Akin cưỡi Togekiss lại gần: "Nhưng mà..." "Nhanh lên!" Lance lớn tiếng nói: "Các cậu là Người cầm Pokedex, vì vậy nhất định làm được!" Akin cắn răng, chỉ huy Togekiss quay về quảng trường, đón Silver, cùng bay về phía thành phố.

Không Thời Gian rung chuyển, quảng trường tại vị trí tọa độ vẫn an toàn vô sự.

Chō-Majin cười lớn tùy tiện, bỗng nhiên cảm thấy bứt rứt khó chịu, thu lại nụ cười, nhìn chằm chằm quảng trường. "Đây là..." Kim luân mặt dây chuyền của Meray và Baruza bay lên, hai người ngạc nhiên nhìn lại.

Một vết nứt thời gian mở ra, tuôn trào ánh sáng trong suốt, hội tụ mọi ánh nhìn.

Chiến trường rơi vào một sự tĩnh lặng kỳ lạ, như sự yên bình trước cơn bão.

Chō-Majin Hoopa nghiến răng nghiến lợi, nhìn chằm chằm vết nứt thời gian. "Âm thanh này là..." Satoshi và những người khác lộ vẻ kinh ngạc.

Trên vách đá Thung lũng Thiên Nhiên, người phụ nữ áo đen tóc vàng như có điều gì đó nhận ra, khóe miệng khẽ nhếch.

Người thanh niên tóc đen chậm rãi bước ra từ vết nứt thời gian, lười nhác nói: "Tôi về rồi..." Mệt chết đi được, vừa giải quyết xong Chō-Majin cổ đại, giờ tôi chỉ muốn nghỉ ngơi thôi...

Hoopa (nhỏ) chui ra từ sau vai người thanh niên tóc đen, cười trộm nói: "Hoopa cũng về rồi nha!" Mọi người im lặng không nói gì. "Mấy cậu làm gì mà nhìn tôi ghê vậy." Lục Dã hơi sững sờ: "Sau lưng tôi có gì sao?" Yết hầu của Satoshi và những người khác Cú Lăn, họ lắc đầu, rồi lại gật đầu.

Lục Dã nhận ra bầu không khí quái dị, gãi đầu.

Người thanh niên tóc đen quay người lại, hơi giật mình, ngẩng đầu nhìn trời.

Chō-Majin Hoopa khổng lồ che khuất cả bầu trời, với hình thể nguy nga hơn, lại một lần nữa hiện ra trước mắt!

Lục Dã và Hoopa Giải Phóng, im lặng đối mặt.

Hoopa Giải Phóng: "..." Thầy Lục: "..." Thầy Lục khuôn mặt bình tĩnh, lấy ra cuốn nhật ký, viết nhanh: Ngày 1 tháng 12, trời âm u, Dahara City.

Akin đã phá vỡ Hồ Trừng Phạt, giải phóng Chō-Majin Hoopa.

Món nợ này, tôi Lục Dã xin ghi nhớ!

Trên bầu trời phía tây của Thung Lũng Sáng Thế, một lượng lớn mảnh vỡ bị nuốt chửng; trên quảng trường, Hào Quang Bóng Tối cuộn xoáy thành một xoáy nước; từ hướng Thành phố Dahara vọng đến tiếng bão tố, tiếng Động Đất gầm rú.

Hoopa Vô Hạn với sáu cánh tay lơ lửng, sừng sững dưới xoáy nước đen tối, ánh mắt kiêu ngạo nhìn xuống những con người nhỏ bé, nghiến răng ken két. "Luồng dao động này, ngươi là, Sứ Giả Tự Nhiên!" Một giọng nói như sấm rền vang vọng khắp quảng trường Tháp Đài.

Kyurem Trắng và Lance đang cưỡi trên lưng Dragonite đồng thời quay đầu.

Người đàn ông tóc đỏ khẽ động mắt, vừa mệt mỏi lại vừa mừng rỡ. 『Đó là ai?』 Kyurem Trắng hỏi.

Lance kiên định nói: "Đó là Lục lão sư!" Thanh niên tóc đen với tà áo bay phấp phới trong gió, cất cuốn sổ nhật ký vào, bình tĩnh nói: "Tôi chỉ là một Trainer." "Vì vậy..." Lục Dã ngước nhìn Hoopa Vô Hạn khổng lồ, hai mắt sắc lạnh, nói: "Ánh mắt chạm nhau, chính là tín hiệu bắt đầu trận chiến!" Gương mặt Hoopa Vô Hạn dữ tợn, như một khối đá lạnh lẽo.

Satoshi và mọi người nhìn theo bóng lưng Lục lão sư bay phấp phới, trong mắt rực sáng. "Gengar——" Lục Dã vươn tay lên trời, Đá Khóa nạm trên găng tay tỏa ra ánh sáng chói mắt. "Tiến hóa Mega!!" Khí lãng thổi quét, ánh sáng Tiến hóa rực rỡ bùng nổ, ánh sáng trắng của Liên kết Biểu Tượng đã liên kết Lục Dã với Gengar. "Ghos!!" Gengar cuộn trào ánh sáng tím hồng, con mắt độc màu vàng mở ra trên trán, toàn thân mọc gai nhọn, hai nắm đấm chìm trong làn sương máu đỏ, toàn thân tím hồng, nhe ra nụ cười rợn người.

Trên đỉnh đầu Mega Gengar, 'bùm' một tiếng bùng ra ánh sáng đỏ, hiện lên biểu tượng Đá Khóa bảy sắc, Liên Kết Chiến Đấu cuộn trào của nó làm chấn động tất cả mọi người tại hiện trường!

Team Rocket đứng trên vách đá nhìn xuống quảng trường, ngây người: "Admin..." "Đó là Gengar của Admin đó meo!" Meowth vui mừng nói.

Cynthia chống cằm, đôi mắt xám lấp lánh, hàng lông mày khẽ cau lại.

Mở đầu đã Tiến hóa Mega ngay lập tức... cô ấy cảm nhận được nguy hiểm, và đã chuẩn bị sẵn sàng cho trận chiến. "Garchomp." Cô gái tóc vàng mặc đồ đen bước lên Garchomp, ánh mắt sắc bén, "Bay xuyên qua bầu trời một lần nữa, đừng để Giratina và bọn chúng lại

gần!" "Khạc ngao!" Garchomp như một chiếc máy bay chiến đấu phản lực, bay vút đi cực nhanh, để lại vệt khói phía sau.

Ba Rồng Thần Sinnoh tạo thành hình tam giác đều, nhìn xuống quảng trường.

Garchomp bay ngang qua trung tâm.

Ánh mắt của ba vị thần chạm vào nhau, cuộc chiến lại một lần nữa bùng nổ! "Lục lão sư!" Người đàn ông tóc đỏ nằm trên lưng Dragonite, áo choàng rách nát, khàn giọng nói: "Khụ, tên này, cực kỳ khó chơi!" Lời nhắc nhở của Lance từ trên cao vọng xuống, Lục Dã ánh mắt ngưng trọng, quan sát Hoopa Vô Hạn.

Sáu chiếc vòng giải phóng khỏi tay Hoopa đã biến mất không cánh mà bay, đại diện cho việc ít nhất đã triệu hồi sáu Pokemon huyền thoại...

Lance và mọi người có thể cầm chân lâu đến vậy, thực sự là rất khó khăn cho họ.

Khoan đã!

Ánh mắt Lục Dã ngừng lại, đối mặt với nụ cười ghê rợn của Hoopa Vô Hạn, tầm nhìn của cậu rơi xuống ngực và hai chân của nó.

Ba quầng sáng vốn dĩ phải ở đó, đâu rồi?

Hoopa không thể kiểm soát ba quầng sáng ở ba vị trí đó!

Trong bản điện ảnh, Hoopa đã sử dụng '6' quầng sáng, tương ứng với sáu cánh tay.

Trán Lục Dã toát mồ hôi lạnh.

Vòng sáng vốn 'không tồn tại' trong bản điện ảnh, giờ phút này cũng chịu sự kiểm soát của Hoopa Vô Hạn!

Số lượng vòng sáng của Hoopa Vô Hạn không phải là '6', mà là '9'!

Nó đã triệu hồi chín Pokemon huyền thoại! "Hoopa!

Mạnh nhất!" Siêu Ma Thần Hoopa gầm lên giận dữ, Hố Đen trên ngực giao nhau với Bóng Ma cuồng bạo, 'bùm' một tiếng bắn ra, giống như một quả tên lửa Rocket.

Xuy —— Bóng Ma kéo theo ánh sáng tử sắc, từ trên trời giáng xuống, lao về phía quảng trường Tháp Đài. "Gengar, Bóng Ma!" Lục Dã chỉ huy: "Darkrai, bên cạnh, Vô Hiệu Hóa!" "Ghos!!" Giữa hai nắm đấm của Mega Gengar cuộn trào bóng tối, mạnh mẽ ném Bóng Ma ra ngoài.

Oành!!

Hai quả Bóng Ma va chạm vào nhau, khí lãng cuộn trào, Bóng Ma đã suy yếu vẫn lao về phía Lục Dã! "Hoopa, lấy lấy ~!" Tiểu Hoopa ném ra quầng sáng, Bóng Ma rơi vào trong, đập vào sa mạc cách đó hàng trăm dặm, 'oành' một tiếng làm cát bay mù mịt.

Darkrai cuộn trào Màn Khói, Lơ Lửng bên cạnh Hoopa Vô Hạn có thể hình chênh lệch, đôi mắt xanh lam tỏa ra ánh sáng của 'Vô Hiệu Hóa'.

Quả Bóng Ma tiếp theo đang hội tụ ở ngực Hoopa Vô Hạn, bóng tối dần tiêu tán.

Nó giận dữ nhìn Darkrai, vung tay cố gắng túm lấy.

Darkrai hiện ra phân thân bóng tối, Hoopa vung tay quét sạch vô số phân thân.

Bản thể nhanh chóng lùi lại kéo dài khoảng cách, thoát hiểm trong gang tấc, Darkrai bực bội trong lòng: "Ban đầu tôi không nên đồng ý làm vệ sĩ cho cậu ta!" Kyurem Trắng nhìn chằm chằm Darkrai, quay người nói: 『Ta công nhận sự chính nghĩa của ngươi, Dragon Tamer, nhưng từ bây giờ, ta sẽ không nghe theo chỉ huy của ngươi nữa.』

Nói xong, Lance cảm nhận được Lực Sinh Trưởng lại trở về với bản thân, sinh lực thấm vào cơ thể gầy gò, người đàn ông tóc đỏ thở ra một hơi, ngước nhìn bầu trời.

Kyurem Trắng và Darkrai hợp lực, tạm thời cầm chân Hoopa Vô Hạn!

Lance chao đảo, ngã xuống lưng Dragonite.

Dragonite từ từ hạ cánh xuống quảng trường. "Không sao chứ." Lục Dã bước tới nói.

Mega Gengar Lơ Lửng giữa không trung, che chắn cho mọi người khỏi dư chấn của đại chiến. "Tạm thời chưa chết được." Lance yếu ớt cười nói.

Lục Dã nghiêm túc gật đầu, quay đầu nói: "Serena, Bonnie...

Lance tiên sinh giao cho hai bạn chăm sóc, được không?" "Vâng, không vấn đề gì!" Serena căng thẳng nói, "Tớ, tớ có mang theo hộp y tế đơn giản, đã học một số cách băng bó." "Tớ cũng sẽ giúp." Bonnie lấy hết dũng khí, lớn tiếng nói.

Dưới áo choàng của Lance, máu chảy như suối, có lẽ là bị mảnh vỡ bắn trúng, chính anh ta cũng không hề hay biết. "Lục Dã tiên sinh!" Meray bước tới, lo lắng nói: "Về cái đó, 'Kỹ thuật Hồ Trừng Phạt'..." "Tôi đã hỏi ý kiến ông cố của hai bạn rồi." Lục Dã liếc nhìn Hoopa Vô Hạn một cái, nói: "Nói đơn giản, 'Kỹ thuật Hồ Trừng Phạt' là một 'kiến thức' được truyền tải thông qua Jewelrite, chỉ cần lĩnh hội được 'kiến thức' này, là có thể tạo ra Hồ Trừng Phạt." "Bây giờ, Baruza, Meray... hai bạn hãy thử dùng Jewelrite cảm ứng, nắm giữ 'kiến thức' này, sau đó đi đến Tháp Dahara." "Còn anh thì sao?" Baruza hỏi. "Tôi phải ở lại đây!

Thôi được rồi, đừng lãng phí thời gian!" Gương mặt Lục Dã

nghiêm nghị, nhắm hai mắt lại, lòng bàn tay tỏa ra ánh sáng vàng nhạt.

Hai anh em mạnh mẽ gật đầu, nhắm mắt cảm nhận vô số sợi sáng.

Những sợi sáng này dịu dàng mà đẹp đẽ, so với Jewelrite của ông cố, còn thuần khiết và sâu sắc hơn.

Khi Lục lão sư nắm giữ 'kiến thức' này, chỉ mất chưa đầy ba mươi giây.

Hai anh em tư chất không quá thông minh, nhưng được Lục lão sư chỉ dạy, cộng thêm sự hướng dẫn của Ghris ngày trước, rất nhanh đã hiểu được 'kiến thức'. "Tôi hiểu rồi." Mắt Baruza sáng lên, "Những 'kiến thức' này, vẫn luôn ẩn chứa trong lời nói và hành động thường ngày của ông cố." Meray kiên định nói: "Cái gọi là trừng phạt, là đối mặt với cái bóng tà ác trong tâm hồn, là phương pháp phong ấn Hoopa Vô Hạn – chỉ có dũng khí!" Lục Dã: "À...

đúng là như vậy, không sai.

Phải, chính là như vậy." Baruza nhìn xuống thành phố: "Tôi phải đến Tháp Dahara...

Lục lão sư, Hoopa ở đây, nhờ anh vậy." Lục Dã khẽ gật đầu, nói: "Ngoài ra, không cần bận tâm đến Braviary của cậu nữa, có cách di chuyển nhanh hơn." "Cái gì?" Hai anh em đồng thanh.

Tiểu Hoopa cười hắc hắc, mở ra hai quầng sáng, nói: "Đi lối này ~" Do trên tầng cao nhất có kết giới, cảnh tượng cuộn trào bên trong quầng sáng, chính là những bậc đá dưới chân Tháp Dahara! "Nhanh lên đi." Lục Dã nghiêm túc nói.

Hai anh em sờ sờ đầu tiểu Hoopa, xuyên qua cổng dịch chuyển, khi xuất hiện trở lại thì đã ở Thành phố Dahara.

Màn đêm Thành phố Dahara bao phủ một lớp kết giới tường ánh sáng, nhiều chỗ kết giới đã bị phá hủy.

Trên bầu trời khu rừng bê tông cốt thép, sinh vật cổ xưa khổng lồ, đầu của Kyogre Thủy Tổ kẹt vào vết nứt kết giới, tiếng gầm gừ rộng lớn mà đáng sợ, khiến người ta khiếp sợ!

Chương 753

Gương mặt hai anh em tái nhợt, quay người chạy vào Tháp Dahara, nghiến răng nghiến lợi.

Phải nhanh chóng tạo ra Hồ Trừng Phạt mới được!

Quảng trường Tháp Đài. "Crystal, khoảng cách này, cậu có thể ném trúng PokéBall không?" Lục Dã hỏi. 'Người Bắt' Crystal khẽ giật mình, sau đó chán nản lắc đầu: "Sức chân của tôi, không thể đá PokéBall xa đến vậy..." Lục Dã khẽ gật đầu, phân biệt số lượng quầng sáng trên cơ thể Hoopa Vô Hạn.

Không sai, quầng sáng ở ngực và hai chân cũng đã 'biến mất'. "Satoshi, Hoopa Vô Hạn đã triệu hồi tổng cộng mấy Pokemon huyền thoại!" Satoshi ngẩn ra, đếm ngón tay: "Hoenn hai con, Unova hai con, Sinnoh ba con...

Ối đúng rồi, còn có hai con Pokemon huyền thoại dị thứ nguyên chưa từng thấy nữa!" '9' quầng sáng...

Lục Dã cười khổ, số lượng trong bản điện ảnh là '6', quả nhiên, Hoopa Vô Hạn này là phiên bản cường hóa. "Tin xấu là Hoopa Vô Hạn đã lôi ra 9 Pokemon huyền thoại, tin tốt là nó không thể lôi ra thêm nữa." Lục Dã suy đoán: "Hoopa, cậu có thể sử dụng mấy quầng sáng?" "Ưm... chỉ có ba cái thôi à... hơi ít đúng không..." Tiểu Hoopa chọc chọc ngón tay, cúi đầu buồn bã. "Gọi người quan trọng hơn số lượng." Lục Dã an ủi, "Cậu cứ làm theo lời tôi, lôi ra một con Pokemon huyền thoại màu đen thui là được." "Màu đen thui?" Tiểu Hoopa nghiêng đầu.

Lục Dã khẽ gật đầu.

Có Hắc Rayquaza xuất hiện, tôi không cần triệu hồi thêm Pokemon

huyền thoại nữa... dễ xảy ra chuyện. "Lục lão sư, cẩn thận!" Crystal sốt ruột nói.

Lục Dã quay đầu nhìn, đồng tử co rút.

Xẹt!

Biến cố đột ngột xảy ra, một vòng đao mang 'Cắt Không Gian' bổ tới đây! "Sylveon, Màn Sáng." Lục Dã nhanh chóng ném PokéBall.

Bóng trắng tuyết bay vút ra, dải lụa hồng phất phơ trong gió, hai mắt sắc bén, nghiến răng ken két: "Bố y!" Sylveon triển khai Màn Sáng, 'Cắt Không Gian' 'phanh' một tiếng phá nát Màn Sáng, gào thét lao tới. "Dùng Tấm Tiên Tộc chặn lại!" Lục Dã hét.

Sylveon nhẹ nhàng bay lượn, một khối Tấm Tiên Tộc màu hồng trong suốt 'hóa năng lượng' bay ra, lập tức biến thành vật thể rắn.

Sóng khói cuộn trào, đao mang 'Cắt Không Gian' tiêu tán.

Lục Dã và Sylveon đồng thời quay đầu, nhìn về phía Tấm Tiên Tộc, Tấm Tiên Tộc vẫn nguyên vẹn. "Xem ra tôi đã cược đúng...

Tấm Tiên Tộc miễn dịch Hệ Rồng." Lục Dã lẩm bẩm. 'Cắt Không Gian' là từ phía tây bổ tới.

Nhìn về Thung Lũng Sáng Thế, mảnh vỡ lớn trên bầu trời bị nuốt chửng, lúc này Lục Dã mới chú ý đến chiến trường khác. "Đó là chiến trường của Ba Rồng Thần Sinnoh sao?" Lục Dã hỏi. "Vâng, bọn họ lại tiếp tục tranh đấu, hơn nữa là do nhà vô địch Cynthia đang ở giữa điều hòa." Clemont nói. "Ai?" "Dạ, nhà vô địch Cynthia." "Hoopa, lôi Hắc Rayquaza ra đây." Ánh mắt Lục lão sư sắc lạnh, 'Jewelrite' truyền dẫn đến không gian thời gian Sinnoh, Thế Giới Đảo Ngược... "Tôi sẽ tự mình gọi người!" Oành long long!

Hoopa Vô Hạn che kín bầu trời, sừng sững dưới xoáy nước đen tối, Xung Kích Bóng Tối cuồn cuộn bùng ra quanh thân, hóa thành

những vòng tròn đen kịt khuếch tán ra bốn phía.

Darkrai lóe lên phía sau Kyurem Trắng, nhưng bị ngọn lửa cực hàn từ động cơ đuôi đẩy lùi, buộc phải hiện thân, cứng rắn đỡ lấy 'Xung Kích Bóng Tối'.

Oành!!

Khí lãng cuộn trào, Darkrai hét lớn: "Ngươi làm cái quái gì vậy!" 『Chúng ta không phải đồng bạn, ta không ngại đóng băng Hoopa Vô Hạn cùng với ngươi.』 Kyurem Trắng lạnh lùng nói.

Darkrai nghiến răng, những Pokemon huyền thoại được triệu hồi từ quầng sáng này, đều chưa từng được Trainer giáo dục sao! 『Lục Dã, chỉ huy ta – Grass, cậu đi đâu rồi!』 Liếc thấy Latias đang bay lên, tim Darkrai đập thắt lại. 『Tôi đi tranh Thung Lũng Sáng Thế trước.』 Lục Dã nói, 『Tiểu Hoopa sẽ nhanh chóng gọi được đồng minh, tôi sẽ quay lại ngay.』 Darkrai cúi đầu nhìn xuống.

Trán tiểu Hoopa lấm tấm mồ hôi lạnh, cố gắng hết sức điều khiển quầng sáng, trong đó dường như có sinh vật đáng sợ sắp chui ra, và vẫn cần thêm một khoảng thời gian.

Khi Darkrai ngẩng đầu lên, trước mặt chỉ còn lại một vệt khói đuôi của Latias. "Chuyện này không thể giải quyết dễ dàng được rồi!" Darkrai nghiến răng nghiến lợi.

Cánh tay Hoopa Vô Hạn vung về phía quầng sáng, từ quầng sáng trên đầu Darkrai bay ra, nắm đấm to lớn mạnh mẽ, chiêu thức đặc trưng của Hoopa Vô Hạn, 'Đòn Tấn Công Dị Thứ Nguyên Mạnh Mẽ'!

Oành!!

Khí lãng cuộn trào, nắm đấm khổng lồ đập trúng Darkrai, nhưng lại cứng đờ bất động, khẽ run rẩy.

Hoopa Vô Hạn kinh ngạc.

Darkrai của Thành phố Alamos, vảy biến đổi, đôi mắt xanh lam tỏa ra ánh sáng u tối, bàn tay phải đỡ lấy nắm đấm, Lơ Lửng dưới nắm đấm, Màn Khói cuộn trào.

Ngay sau đó, Darkrai vươn bàn tay phải, lòng bàn tay hội tụ 'Hố Đen' u tối. "Cút về, cút về bóng tối của ngươi đi!!" Oành long long!! 'Hố Đen' ầm ầm nổ tung, Hoopa Vô Hạn nhe răng trợn mắt, ha ha cười lớn. "Chưa đủ, lại lần nữa --" Hoopa Vô Hạn ánh mắt lạnh băng, nói: "Lại lần nữa!!" Darkrai thần sắc ngưng trọng, đột nhiên cảm thấy một luồng dao động trong bóng tối.

Ra là vậy...

Lục Dã đã để lại bạn đồng hành đáng tin cậy nhất của cậu ta cho tôi...

Nhưng chiến thuật này... có hơi ấu trĩ không...

Darkrai mặt không biểu cảm, chỉ tay nói: "Nhìn kìa, có Rayquaza." "Ở đâu, Hoopa không có triệu hồi Rayquaza --" Hoopa Vô Hạn quay đầu nhìn nhìn, quay đầu giận dữ nói: "Ngươi lừa ta!" Hoopa Vô Hạn trừng lớn mắt, trước mặt xuất hiện một cục mỡ nhỏ màu tím hồng, hai tay hội tụ dịch độc xanh thẳm. "Ghos!" Mega Gengar ác độc ném ra hai quả 'Bom Bùn'.

Bành!!

Dịch độc bắn tung tóe, Hoopa Vô Hạn ôm mắt, phát ra tiếng gào thét thảm thiết.

Mắt, mắt của tôi đau quá!! "Ghos ~" Mega Gengar nhe răng cười.

Đến cái chiến thuật thiên tài như vậy mà cũng nghĩ ra được — quả nhiên là cậu rồi, Gengar!

Darkrai: "..." Tôi rốt cuộc vì sao lại đồng ý cái chiến thuật hèn hạ như vậy chứ.

Thung Lũng Sáng Thế.

Bộ ba Team Rocket lấm lem nhìn Latias bay tới, trừng lớn mắt: "Là Admin, Admin đang bay về phía này meo!" Gương mặt xinh đẹp trắng nõn của Cynthia dính đầy tro bụi, hàng lông mày cau lại, đôi mắt xám lấp lánh, trong lòng phiền muộn.

Tôi đã bị xem thường rồi...

Khu hoang dã mới là chiến trường cần chi viện nhất...

Latias hạ cánh xuống vách đá, thanh niên tóc đen lật người nhảy xuống, nói: "Xin lỗi, trên đường tốn chút thời gian." "Không cần xin lỗi." Giọng nói mê hoặc của Cynthia như lẫn tiếng Băng Giá: "Thay vì đến cứu một chiến trường không quan trọng, thà đi đến Thành phố Dahara cứu nhiều người hơn." Bầu trời vang lên tiếng 'Gầm Thét Không Gian Thời Gian', 'Cắt Không Gian' nuốt chửng nhiều mảnh vỡ hơn, ba vị thần trút giận trên bầu trời, làm rung chuyển Không Gian Thời Gian.

Lục Dã ngạc nhiên nói: "Sao lại không quan trọng." "Tôi chặn Giratina và bọn chúng không phải để cậu quay về Thung Lũng Sáng Thế.

Cậu hẳn phải hiểu rõ điều này." Cynthia trấn tĩnh sự lo lắng vô cớ, bình tĩnh nói: "Nhân lúc này, mau đến Thành phố Dahara, cậu vẫn còn kịp, tôi sẽ lại tranh thủ thời gian cho cậu." Tiếng gào khóc từ xa, những con người sợ hãi, tai ương và Thành phố Dahara đang cận kề cái chết. "Nhưng mà..." Lục Dã do dự. "Tôi không phải cô bé yếu ớt cần chúa cứu thế đến cứu giúp!" Cynthia khẽ giận nói: "Tôi là, Nhà vô địch Liên Minh Sinnoh!" Garchomp im lặng, bộ ba Team Rocket co rúm sau Sonans, run cầm cập.

Nhìn thấy cảnh này sẽ bị giết mất... nhất định rồi!

Lục Dã thở ra một hơi thật sâu, nói: "Tôi hiểu rồi... tôi sẽ đặt Thành phố Dahara, làm ưu tiên hàng đầu." Cho dù là Lance, Steven hay Cynthia, họ dốc sức chống cự, đều xuất phát từ cùng một sứ mệnh.

Sứ mệnh của một nhà vô địch.

Chiến đấu vì những người không thể chiến đấu.

Khu hoang dã có mức độ ưu tiên cao hơn, đây là lý do Cynthia tức giận, chỉ là... tôi đâu có làm gì sai!

Lúc Latias 'Tăng Tốc' đến, cả hai chân đều run rẩy!

Lục Dã nghiến răng, quay người đi về phía Latias, bên tai vang lên tiếng gọi của Cynthia. "Lục Dã." "Gì vậy." Lục Dã nói.

Cynthia khoanh tay, đôi mắt xám dưới mái tóc vàng khẽ lóe lên, môi mấp máy, một lúc sau nói: "Nhớ... bình an, trở về." Cô ấy đang nuốt nước mắt sao?

Lục Dã không hiểu, ngước nhìn bầu trời, quay nhìn lại quảng trường Tháp Đài, sự triệu hồi của tiểu Hoopa sắp hoàn tất.

Tôi phải lập tức quay lại quảng trường, nhân lúc họ đang cầm chân Hoopa Vô Hạn, nhanh chóng đến chi viện Thành phố Dahara đang cận kề.

Chỉ là trước khi rời khỏi Thung Lũng Sáng Thế — tôi cũng có sự cân nhắc của riêng mình. "Nhờ cậy các bạn." Lục Dã quay lưng về phía bầu trời, bỏ lại lời nói, cưỡi Latias lao xuống cực nhanh.

Và phía sau Lục Dã, ba quầng sáng từ từ mở ra, thông qua Thế Giới Đảo Ngược đã mở ra kênh dịch chuyển.

Không Gian Thời Gian rung chuyển!

Từ đó hiện ra Dialga với cơ thể màu xanh lam, Palkia nạm ngọc trai, và Giratina với cơ thể bạch kim!!

Oành long long!!

Bầu trời gầm lên, Ba Rồng Thần Sinnoh dị thứ nguyên đưa mắt nhìn, khi thấy hình dáng hiện ra trong quầng sáng, mắt trợn tròn.

Hóa ra lại là sức mạnh giống hệt chúng ta!

Ba Rồng Thần Sinnoh của thế giới này, lạnh lùng nhìn chằm chằm những kẻ xâm nhập dị thứ nguyên, sau đó nhìn nhau, đạt được đồng thuận.

Đã là lời mời của Lục lão sư... vậy thì hãy cùng nhau chống lại kẻ địch!

Dialga bùng nổ gầm thét, như một tiếng kèn xung trận.

Hai nhóm thần va chạm vào nhau, sức mạnh Không Gian Thời Gian của nhau can thiệp vào nhau, sức mạnh thể chất thuần túy, va chạm dữ dội! "Cảm giác thật khó chịu..." Team Rocket ôm lấy nhau.

Cô gái tóc vàng mặc đồ đen sừng sững bên vách đá, khoanh tay, im lặng.

Cô ấy đã đánh đổi bằng cái giá nào để triệu hồi Ba Rồng Thần Sinnoh chứ...

Không dám nghĩ kỹ hơn nữa, ánh mắt nhà vô địch Sinnoh sắc bén, mái tóc vàng bay phấp phới, khuyên tai treo lủng lẳng, Đá Khóa tỏa ra ánh sáng Tiến hóa chói mắt. "Garchomp —— Tiến hóa Mega!!" Chỉ cần không ngừng chiến đấu, sẽ không có thời gian để rơi nước mắt!

Quảng trường Tháp Đài.

Satoshi và mọi người không thể tin được nhìn về phía thung lũng. "Lại triệu hồi thêm ba Pokemon huyền thoại nữa!?" "Không, đó không phải do Hoopa triệu hồi..." Clemont kinh ngạc nói: "Trông có vẻ... là do Lục lão sư dùng 'Jewelrite' triệu hồi trợ giúp!" "Lục lão sư cũng có

thể triệu hồi sao?" Serena khó hiểu hỏi.

Người đàn ông tóc đỏ ngực băng bó, máu rỉ ra, ho khan nói: "Đó là gọi người, cái này cậu ta giỏi nhất!" Tiểu Hoopa cười hắc hắc, hai tay tỏa ra ánh sáng chói mắt: "Lục Dã gọi gọi ~~ Hoopa lôi lôi!" Trong quầng sáng của tiểu Hoopa, hiện ra một con Rồng khổng lồ có hoa văn Oreburgh, thân hình rắn, miệng tỏa ra hạt vàng, cơ thể như được đúc từ quặng Oreburgh, yên lặng cuộn mình trên mặt đất, mang đến sự uy nghiêm và áp lực vô tận! "Rayquaza!?" Lance kinh ngạc nói. "Đây là...

Hắc Rayquaza Shiny!!" Crystal run rẩy nói.

Kyurem Trắng kinh ngạc.

Con Hắc Rayquaza này, tại sao lại sở hữu Hào Quang mạnh mẽ đến vậy!

Hoopa Vô Hạn nghe danh vọng tới, kiêu ngạo nhìn tiểu Hoopa trên quảng trường.

Chương 754

Nó cũng sở hữu sức mạnh của 'Pokemon dị thứ nguyên'... chỉ cần nuốt chửng tên đó, Hoopa sẽ trở nên mạnh hơn!!

Tiểu Hoopa đối mặt với ánh mắt của Hoopa Vô Hạn, hơi rụt rè, rồi lại vui mừng ngẩng đầu.

Từ hướng Thung Lũng Sáng Thế, một Latias bay tới cực nhanh, Lục Dã thần sắc nghiêm nghị, một lần nữa trở lại. "Có bị Hoopa dọa sợ không!" Tiểu Hoopa cười khúc khích nói.

Lục Dã hạ cánh, sờ sờ đầu tiểu Hoopa, khẽ cười: "Ừm, làm rất tốt." Nhìn về sinh vật khổng lồ cuộn mình ở trung tâm quảng trường, Lục Dã khẽ giật mình.

Con Rồng khổng lồ màu Oreburgh thân hình vĩ đại, phun ra lượng lớn khí ozone, thân hình cuộn mình giữa làn sương trắng, liếc nhìn Hoopa Vô Hạn một cái, ngáp dài.

Tiểu Hoopa bay đến trước Rayquaza đang ngáp ngủ, gọi: "Này, làm ơn giúp chúng tôi đi ~" Rayquaza không nói gì, nhắm hai mắt lại.

Satoshi lớn tiếng nói: "Làm ơn đi, Rayquaza!" Hắc Rayquaza mệt mỏi mở mắt ra, nói: 『Ta vì sao phải giúp các ngươi?』 Mọi người ngẩn ra. 『Ta đang ngủ rất ngon, tự nhiên bị dịch chuyển đến đây, còn chưa tìm các ngươi gây phiền phức đâu.』 Hắc Rayquaza ngáp một cái, 『Mau lui xuống!』 Lục Dã lấy ra 'Hộp Khối Năng Lượng Pokemon', chiêu này là dành cho Rayquaza, SA, Ruby đã từng dùng chiêu này để dụ Rayquaza.

Khi Lục Dã đến gần, Hắc Rayquaza liếc nhìn Lục Dã. "Để tôi cưỡi ngài, Rayquaza." Lục Dã đẩy nắp 'Hộp Khối Năng Lượng Pokemon' ra, nói: "Tôi sẽ cho ngài thù lao tương xứng!" Lance vẻ mặt

không thể tin được.

Đường đường là Rayquaza, lại có thể bị dụ bằng Khối Năng Lượng sao!?

Hắc Rayquaza trợn mắt, từ từ đứng thẳng người lên, mở rộng hai móng, nhe miệng nói: 『Thú vị...』 Lance rơi vào ngẩn ngơ.

Thật sự có thể!! 『Trước khi ngươi cưỡi ta, ta có một câu hỏi – ngươi muốn mượn sức mạnh của ta làm gì?』 Lục Dã im lặng một lát, nói: "Nếu ngài không ngại, chúng ta có thể một mình đấu chín, đơn đấu chín Pokemon huyền thoại." Hắc Rayquaza chợt trợn lớn mắt, cơ thể màu Oreburgh khẽ run lên, sau đó bay vút lên. 『Thú vị, thú vị!』 Hắc Rayquaza bay lượn trên bầu trời.

Dưới sự trợ lực của luồng khí, Lục Dã rơi xuống lưng Hắc Rayquaza, tay vịn vào hai cái sừng nhọn của Hắc Rayquaza. 『Cái giá để chỉ huy Pokemon huyền thoại – ngươi hẳn phải rất rõ chứ.』 Hắc Rayquaza hỏi.

Lục Dã hai mắt sắc bén: "Tôi đã chuẩn bị sẵn sàng cho sự giác ngộ đó rồi." Tiểu Hoopa ngồi trong lòng Lục Dã, đưa tay vào quầng sáng lục lọi.

Thành phố Lumiose, Colorful Cafe.

Indeedee vẻ mặt khó hiểu, nghiêng đầu nhìn chiếc áo choàng vô địch vừa được là thẳng.

Chiếc áo choàng vô địch màu Oreburgh, treo trên giá, quầng sáng mở ra, một bàn tay nhỏ thò ra, lấy chiếc áo choàng vô địch trở lại quầng sáng.

Quầng sáng đóng lại.

Indeedee đại thụ chấn động.

Toang rồi, toang rồi, quán có kẻ trộm nha!! "Cho cậu." Tiểu Hoopa đưa chiếc áo choàng vô địch cho Lục Dã.

Lục Dã khẽ cười, xoa đầu tiểu Hoopa, sau đó khoác lên chiếc áo choàng màu Oreburgh, bay lên, áo choàng bay phấp phới trong gió. "Rayquaza——" Lục Dã một thân áo choàng vô địch màu Oreburgh, cưỡi Hắc Rayquaza, tay đặt lên hai cái sừng vàng. "Bão Rồng Thăng Thiên!!!" Hoopa Vô Hạn trừng lớn mắt, nhìn thấy Hắc Rayquaza lao vút lên trời, tỏa ra lượng lớn hạt vàng, như một đường thẳng vàng kim, xuyên thủng bầu trời!

Ánh sáng vàng chiếu rọi màn đêm, sáng như ban ngày, Lance chống người ngồi dậy, kinh ngạc ngước nhìn bầu trời.

Lục lão sư... cưỡi trên lưng Hắc Rayquaza...

Không, vị nhà vô địch này định, chỉ huy Hắc Rayquaza, cứu Thành phố Dahara!

Hoopa Vô Hạn toàn thân sáng lên Lá Chắn Bảo Vệ, nhưng mục tiêu của 'Bão Rồng Thăng Thiên' không phải nó, mà là Thành phố Dahara phía sau nó —— Hoopa Vô Hạn chợt kinh hãi.

Nó phải đi bảo vệ thành phố đó, bảo vệ Tháp Dahara!

Xung Kích Bóng Tối hung mãnh khuếch tán, Hoopa Vô Hạn đánh văng Darkrai và Kyurem Trắng, ác độc liếc nhìn mọi người trên quảng trường.

Hồ Trừng Phạt đã không còn ở đây nữa...

Hoopa Vô Hạn đổi hướng, bước những bước chân khổng lồ, tiến về Thành phố Dahara từ bờ tây. "Khốn kiếp, khốn kiếp!" Hoopa Vô Hạn chửi rủa.

Oành long long —— Tiếng gầm của mặt đất dần xa.

Quảng trường còn lại những người không biết làm gì, ngẩn ngơ. "Tôi, có nên đi chi viện không?" Satoshi hỏi. "Không..." Người đàn ông tóc đỏ mệt mỏi chống đỡ cơ thể, "Hãy tin tưởng Lục lão sư..." "Tin tưởng...

Nhà vô địch của liên minh!" ...

Chiến trường Thung Lũng Sáng Thế, Ba Rồng Thần Sinnoh được Lục lão sư triệu hồi, và Ba Rồng Thần Sinnoh dị thứ nguyên va chạm, tạm thời sẽ không ảnh hưởng đến Thành phố Dahara.

Quảng trường Tháp Đài, Lục lão sư cưỡi Hắc Rayquaza, vội vã đến chi viện Thành phố Dahara; Hoopa Vô Hạn tiến về Thành phố Dahara; Darkrai, Kyurem Trắng gần như kiệt sức, đứng tại chỗ chờ lệnh, nhìn đối phương không vừa mắt.

Chiến trường Thành phố Dahara.

Kết giới Ba Titan đã hoàn toàn bị phá vỡ!

Với cầu vượt biển làm ranh giới, Thành phố phía đông mưa lớn đổ xối xả, phía tây mặt trời gay gắt.

Steven ướt sũng, ngước nhìn Kyogre Thủy Tổ đâm vỡ kết giới, đứng im lìm giữa làn mưa như trút. "Đã... không còn cơ hội nào sao..." Tóc xanh của Steven ướt đẫm, lẩm bẩm.

Đột nhiên, đồng tử Steven co rút, nhìn thấy một đường thẳng vàng kim vút qua bầu trời.

Kyogre Thủy Tổ đã xâm nhập kết giới, ngây người ngẩng đầu, mưa lớn dần tạnh! "Cái đó là..." Giọng Steven run rẩy, gương mặt tái nhợt, kéo ống tay áo vest lên, lau mắt, lẩm bẩm: "Tôi đã mất bình tĩnh rồi..." Thành phố Dahara, khu vực phía bắc.

Oành long long!!

Bầu trời vang lên sấm sét, mặt nước cuộn xoáy, gió lốc hoành hành, thổi ra Hào Quang Bóng Tối lạnh lẽo.

Lugia Bóng Tối vỗ đôi cánh Dual Wingbeat như kim loại đen, bay lượn trên bầu trời khu vực phía bắc, hai mắt đỏ rực, gầm thét dữ dội. "Chậc...

áp lực gió mạnh quá, không thể tiếp cận được!" Akin đứng trên lưng Togekiss, hét lớn.

Trong vùng nước, Gyarados đỏ đứng thẳng người, Silver sừng sững trên đỉnh đầu Gyarados đỏ, lạnh lùng nói: "Dùng gậy bi-a của cậu!" "Cái gì?" Akin hét lớn. "Dùng gậy bi-a của cậu, nhắm vào 'mắt bão' của cơn lốc, truyền PokéBall vào đó!" Silver hét. "Đừng đùa nữa, đó là chuyện con người làm được sao!" Akin nói. "Tôi sẽ tạo cơ hội cho cậu --" Thiếu niên tóc đỏ ánh mắt sắc lạnh, "Chính là lúc này, Kingdra, Bơm Thủy Lực!!" Một con Kingdra lao ra khỏi mặt nước, gầm gừ bắn ra Bơm Thủy Lực hung mãnh, ầm ầm bắn về phía Lugia Bóng Tối!

Akin chợt giật mình, ngẩng đầu nhìn. "Lệ!!" Lugia Bóng Tối vỗ Dual Wingbeat, áp lực gió mạnh mẽ tạo thành cơn lốc, ngăn cách Bơm Thủy Lực.

Dòng nước bị áp lực gió kéo theo, hình thành xoáy nước, 'mắt bão' vô hình trong tích tắc hóa thành 'xoáy nước' thực chất! "Tôi hiểu rồi, bạn của tôi, nhắm vào 'xoáy nước' --" Akin kéo thấp mũ lưỡi trai, trên lưng Togekiss dựng gậy bi-a, ánh mắt sắc bén, "Xem tôi một gậy vào lỗ!" Phanh!!

Với kỹ thuật bi-a vượt mọi định luật vật lý, PokéBall lao vào xoáy nước, xuyên qua áp lực gió bên ngoài của Lugia Bóng Tối, lao vào bụng nó!

Lugia Bóng Tối thu cánh Dual Wingbeat, cúi đầu nhìn PokéBall

nhỏ bé ở bụng. "Bóng da!!" Akin hét lớn: "Sốc Điện mặt trời Mega!!!" PokéBall 'bùm' một tiếng mở ra.

Một Pichu nhỏ nhắn, xuất hiện ở bụng Lugia, ngay lập tức bùng nổ sấm sét cuồng bạo!!

Oành!!!

Vùng nước sáng như ban ngày, Lugia Bóng Tối bị Spark bao phủ, vỗ Dual Wingbeat, tạo ra sóng lớn!

Akin và Silver bị cơn lốc Whirlwind, 'bùm' một tiếng đập vào boong tàu du thuyền đang chống chọi với sóng gió. "Pokedex Holder sao?" Giọng nữ lạnh lùng hỏi.

Akin và Silver ngẩng đầu: "Ngài là..." Người phụ nữ dáng người mảnh mai, điều khiển bánh lái du thuyền, mặc bộ đồ bơi liền thân màu trắng, kéo thấp kính râm, để lộ đôi mắt có độ nhận diện cực cao, nói: "Nhà vô địch Kalos, Diantha." "À, chính là nhà vô địch yếu nhất được công nhận đó!" Akin chợt hiểu ra.

Diantha: "...

Cậu có biết lái thuyền không?" "Đương nhiên." Akin xắn tay áo, "Tôi đã học lén từ chú Lt.Surge!" "Bánh lái giao cho cậu." Diantha quyết đoán, ném ra PokéBall, Gardevoir với váy trắng bay lượn xuất hiện bên cạnh cô.

Vừa định chỉ huy, Diantha ngước nhìn màn đêm, đồng tử co rút. "Sao vậy." Silver hỏi. "Vừa nãy cái đó là..." Diantha hơi thất thần.

Như một thanh kiếm vàng kim, một thân hình màu Oreburgh lao vút qua màn đêm.

Nếu tôi không nhìn nhầm, đó hẳn là Rayquaza...

Và, trên lưng Rayquaza, còn có một Trainer loài người! ...

Thành phố Dahara, khu vực phía nam.

Đồng bằng chưa được phát triển, có khá nhiều Pokemon hoang dã cư ngụ, chưa bị lũ lụt nhấn chìm.

Mewtwo Giáp Sắt như đang suy tư về triết học, yên lặng đứng đó.

Ba cháp.

Tiếng giày da dẫm đất.

Mewtwo Giáp Sắt đột nhiên quay đầu, vươn bàn tay, lòng bàn tay cuộn trào Sóng Tâm Linh nguy hiểm.

Đó là một người đàn ông trung niên bình thường, mặc áo gió đội mũ. "Khách lữ hành dị thứ nguyên từ phương xa đến." Người đàn ông kéo mũ áo gió xuống, lộ ra gương mặt đầy nếp nhăn, hai mắt hơi sáng lên trong màn đêm. "Mewtwo... không sai chứ." Ông —— Mewtwo Giáp Sắt hai mắt đỏ rực, cảm xúc gần như mất kiểm soát, vươn hai bàn tay.

Giovanni mặt không đổi sắc, bình tĩnh nói: "Khi thấy ngươi, ta cũng rất kinh ngạc...

ý tưởng xuất hiện trong giấc mơ của ta, vậy mà thật sự có người có thể thực hiện được." Giovanni ngước nhìn bầu trời đêm, lẩm bẩm: "Là một nhân vật đáng kính... quả không hổ danh là ta." 『Ngươi...

Giovanni...

Gym Viridian...』 Hai bàn tay của Mewtwo Giáp Sắt, bắn ra Cắt Tâm Linh, cuốn bay cát bụi khắp trời.

Phanh!!

Lưỡi dao sắc bén chém vào lưng, Nidoqueen nghiến răng nghiến lợi, đỡ lấy đòn tấn công này. "Điểm yếu của ngươi, hẳn là ở bên phải cổ." Giovanni một tay đút túi, khẽ chạm vào cổ mình: "Đó là giao diện

giáp của ngươi, có thể nhập dữ liệu, giúp ngươi học Move, trở nên mạnh hơn." Tăng!

Mewtwo Giáp Sắt lóe lên trước mặt Giovanni, giọng nói lạnh băng. 『Ngươi có thể... thử xem...』 Xoảng!!

Beedrill đã có dự mưu đâm ra Song Kim Châm, Mewtwo Giáp Sắt khép hai tay lại, bắn ra tia lửa.

Mewtwo Giáp Sắt lùi lại kéo dài khoảng cách, kinh ngạc bất định.

Giovanni bình tĩnh nói: "Ta quen biết một Pokemon giống như ngươi..." 『Pokemon?

Ta không phải con người!?』 Mewtwo Giáp Sắt chất vấn.

Giovanni phớt lờ nói: "Nó được tạo ra như vũ khí mạnh nhất, sở hữu gen của Pokemon cổ xưa nhất – nhưng ta cũng đã truyền vào nó một chút nhân tính, chính chút nhân tính này, đã tạo nên sự độc nhất vô nhị của nó." "Còn trên người ngươi..." Giovanni nheo mắt, "Ta không cảm nhận được hơi thở của con người." Nhắc đến thân thế của mình, Mewtwo Giáp Sắt run rẩy, giận dữ hét: 『Câm miệng!』 Lại lần nữa tấn công, Mewtwo Giáp Sắt và Song Kim Châm của Beedrill liên tiếp va chạm, tạo ra một loạt tia lửa. "Đây là chuyện tốt, ít nhất ngươi không cần phải bận tâm." Giovanni nhàn nhã nói, "Ngươi là một cá thể độc lập, tồn tại như một loại Pokemon hoàn toàn mới." 『Sự... tồn tại của ta?

Ta là ai, ý nghĩa ra đời là gì, 'ngươi' đã từng nói với ta, chỉ cần chiến đấu, không cần suy nghĩ những thứ này!』 Mewtwo Giáp Sắt gào thét. "Ta trước đây cũng từng nghĩ, chỉ chiến đấu thôi là được..." Giovanni đút hai tay túi quần, cười khẩy: "Nhưng chỉ như vậy thôi vẫn chưa đủ." "Ý nghĩa cái thứ này, là phải tự mình đi tìm, ví dụ như gia đình, quyền lực, tài phú... thôi bỏ đi." Giovanni quay người, hai tay đút túi, nói: "Trò chuyện với ngươi thật vô vị, xin cáo biệt." "3, 2, 1."

Giovanni nhắm hai mắt, ngực chợt đau dữ dội, cúi đầu nhìn xuống, áo sơ mi bị máu thấm ướt, bàn tay của Mewtwo xuyên qua.

Chương 755

『Trước khi ngươi trả lời nghi vấn của ta, vẫn chưa thể đi.』 Mewtwo Giáp Sắt lạnh lùng nói.

Giovanni quay lưng về phía Mewtwo Giáp Sắt, không nhìn thấy thần sắc trên mặt, ngược lại vỗ vào giao diện ở bên phải cổ Mewtwo Giáp Sắt.

Bốp!

Mewtwo Giáp Sắt chợt giật mình, rút tay về, máu me be bét ôm lấy giao diện: "Ngươi, đã làm gì ta!" Phanh!!

Bộ giáp tan nát, rơi xuống đất, Mewtwo ngây người nhìn chiếc mũ bảo hiểm, giao diện được vỗ bằng một loại vật liệu đặc biệt như bùn cao su. "Thứ nhỏ bé... không đáng kể, có thể, làm vô hiệu hóa hầu hết các thiết bị điện tử." Giovanni ôm ngực, thở dốc nói: "Xem ra, tôi đã cược đúng rồi." 『Cho dù không có giáp, ngươi cũng không thể đánh bại ta!』 Mewtwo giận dữ nói.

Giovanni im lặng cười một tiếng, xoa xoa vật thể màu đen trong lòng, nhắm vào Mewtwo. 『Súng sao?

À, vô tri.』 Mewtwo lạnh lùng cười một tiếng, nhưng Giovanni vẫn nhấn nút.

Trên cánh đồng hoang vắng, vang vọng tiếng điện tử vô cảm của máy Pokedex. 【Bíp bíp...

No.150, Pokemon Gen, Mewtwo...

Pokemon nhân tạo được cải tạo từ gen của Mew...】 Mewtwo như bị đánh một gậy vào đầu, rơi vào ngẩn ngơ. "Đeo giáp thì không thể nhận ra được đâu." Giovanni nói, "Tuy rằng nghe có vẻ ngu xuẩn."

"Nhưng ít nhất." Giovanni ném Pokedex xuống đất, màn hình hiện ra ảnh của Mewtwo. "Điều này đại diện cho, ngươi là sinh vật có thể sống sót trên hành tinh này." 『Ta là... sinh vật có thể, sống sót...』 Mewtwo ngẩn người.

Giovanni nhếch mép, gương mặt run rẩy, áo choàng bị gió thổi bay, che kín vết máu ở ngực, cài nút áo, bước chân loạng choạng.

Lát nữa còn phải đi gặp Silver... lấm lem như vậy, không được rồi... 『Ngươi... vì sao ngươi chắc chắn ta sẽ không giết ngươi!』 "Bởi vì ngươi vẫn còn nghi vấn." 『Nhưng ngươi... vì sao lại làm như vậy...』 Mewtwo siết chặt nắm đấm, nhìn Pokedex và bộ giáp trên mặt đất, giọng nói run rẩy. "Bởi vì..." Trên cánh đồng hoang đen kịt, Giovanni ngẩng hai mắt, trước mắt hiện lên cảnh tượng quyết đấu với Red, Mewtwo. "Lần này ta thắng rồi." Một vệt sao băng vàng óng vút qua cánh đồng hoang.

Cuối cùng cũng đến rồi sao.

Giovanni cài nút áo gió, đội mũ, quay lưng về phía bầu trời.

Dọn dẹp một chút, chuẩn bị tiếp khách. ...

Thành phố Dahara, trung tâm lánh nạn.

Đài phát thanh rè rè. 【Lặp lại... mưa lớn đã ngừng, tín hiệu bị nhiễu bởi thời tiết cực đoan...

đã khôi phục trở lại...】 "Mưa tạnh rồi?" "Kyogre và Groudon, cũng đang rời xa trung tâm lánh nạn, tiến về cầu vượt biển!" Tin tốt liên tiếp vọng đến tai, Jenny vẻ mặt không thể tin được.

Rốt cuộc là sức mạnh kinh người nào, mới có thể làm dịu 'Đất Hoang Tàn' và 'Biển Nguyên Thủy'?!

Đám đông trong trung tâm lánh nạn đột nhiên xôn xao. "Có tín hiệu rồi!" "Hình ảnh vệ tinh cũng khôi phục rồi!" Mọi người từng nhóm tụ

tập lại, nín thở, trùm chăn, nhìn trộm màn hình điện thoại.

Những người già lớn tuổi, cao ngẩng đầu, ngước nhìn TV treo trong trung tâm lánh nạn.

Màn hình kết nối hình ảnh vệ tinh của đài khẩn cấp Thành phố Dahara.

Trên bầu trời đêm, một vệt sáng vàng óng như sao băng lướt qua, một con Rồng khổng lồ đen vĩ đại, hàm dưới như lưỡi hái, bao phủ giáp Oreburgh, vung vẩy dải lụa vàng kim, bay lượn trên bầu trời! "Đó là Pokemon huyền thoại gì vậy?" "Không biết, trời ơi... trên lưng nó còn có một Trainer!!" Đám đông chấn động, hỗn loạn, kinh ngạc ghé sát màn hình, nín thở không thể tin được.

Trên lưng con Rồng khổng lồ đen, áo choàng Oreburgh bay phấp phới trong gió.

Không phải Trainer, mà là Nhà vô địch đến từ Liên Minh Sao Đỏ!!

Sự rung chuyển dữ dội như lũ quét vỡ đê, nuốt chửng tất cả, lại như cơn lốc càn quét trung tâm lánh nạn.

Ba cháp, ba cháp.

Nước mắt rơi lã chã trên màn hình, kích động, hân hoan, không thể nào quên.

Mọi người lớn tiếng hò reo, trung tâm lánh nạn như một xã hội đang sôi sục, trong tuyệt cảnh lại sinh ra dũng khí, hiện lên tia sáng hy vọng.

Mặt trời mọc, từ mặt biển cầu vượt biển từ từ nhô lên, một vùng vàng óng, đẹp đẽ và hùng vĩ.

Bờ tây, Hoopa Vô Hạn che kín bầu trời, ngước nhìn.

Trên bầu trời cầu vượt biển, thanh niên tóc đen cưỡi Mega Hắc

Rayquaza, áo choàng Oreburgh phấp phới, yên lặng kiêu ngạo nhìn xuống.

Hoopa Vô Hạn: "..." Lục lão sư: "..." Lugia Bóng Tối, Kyogre Thủy Tổ, Groudon Thủy Tổ, Giratina, Palkia, Dialga...

Những Pokemon huyền thoại này từ bỏ chiến trường của riêng mình, đồng loạt lao đến chiến trường cuối cùng – cầu vượt biển.

Lục Dã cưỡi Mega Hắc Rayquaza, áo choàng Oreburgh phản chiếu ánh nắng, ngang nhiên treo mình trên bầu trời cầu vượt biển, phía sau là Thành phố Dahara cô độc.

Cuối tầm nhìn, các Pokemon huyền thoại từ bốn phương tám hướng kéo đến, bụi đất cuồn cuộn bay. "Lục Dã...

Nhà vô địch..." Hoopa Vô Hạn từng chữ một, nghiến răng nghiến lợi.

Hình ảnh livestream, hiện lên gương mặt lạnh lùng của thanh niên tóc đen, tay vịn vào hai cái sừng của Hắc Rayquaza. "Kể từ lúc này, tôi là Truyền Thuyết Chiến Đấu." Lục Dã nói.

Bình minh ló dạng, mặt biển lấp lánh ánh vàng.

Steven đứng trên tầng thượng của tòa nhà chọc trời, ánh nắng ban mai rải lên mái tóc xanh của anh, đôi mắt sapphire khẽ run rẩy, nhìn về phía cây cầu vượt biển.

Dưới bầu trời rạng đông, một con Rồng khổng lồ với thân hình đồ sộ trải rộng, thân thể Rayquaza lấp lánh ánh sáng, tỏa ra vô số hạt vàng, vẫy những dải lụa vàng óng ả và chiếc đuôi Rồng sắc bén.

Trên đầu con Rayquaza đen đó, bóng dáng của Huấn luyện viên thấp thoáng hiện rõ, chiếc áo choàng Champion tung bay trong gió! "Thầy Lục..." Steven khẽ thì thầm với giọng khàn đặc.

Đây có lẽ chính là cái gọi là khoảnh khắc của 『Huyền Thoại Chiến Đấu』.

Khu phía Bắc thành phố Dahara.

Cơn bão và dòng nước lũ đã rút, để lộ ra khu dân cư bị nhấn chìm, những chiếc du thuyền mắc cạn, Diantha và mọi người đứng đó không biết phải làm gì. "Thằng cha đó bay đi rồi!" Akin ngẩng đầu hét lớn.

Con chim khổng lồ vỗ cánh Bay Đôi, bỏ mặc chiếc du thuyền, quay đầu bay về phía bờ Tây.

Lugia bóng tối đổ bóng lên gương mặt chàng trai tóc đỏ, Silver quay đầu hỏi: "Bờ Tây có gì quan trọng à?!" Diantha đáp: "Tháp Dahara nằm gần bờ Tây... ngay gần cây cầu vượt biển.

Tôi nghĩ nó đang tiến về Tháp Dahara." "Chính là 『thứ đó』." Chàng trai tóc đỏ nhấn mạnh từng chữ, "Nhất định phải bảo vệ 『Hồ Trừng Phạt』 của Tháp Dahara!" Akin đưa tay che trán, nhìn về phía xa: "Dường như không chỉ một mà nhiều Pokémon huyền thoại đang kéo về phía đó!

Còn có cả Rồng đen khổng lồ nữa!" "Rồng đen khổng lồ ư?" Silver mở điện thoại gập, nhập từ khóa, đồng tử co rụt.

Mưa bão, nhiệt độ cao và các hiện tượng thời tiết cực đoan khác, dưới sự khống chế của 『Delta Stream』 từ Mega Rayquaza đen, tín hiệu vệ tinh đã được khôi phục.

Trong bản tin khẩn cấp của thành phố Dahara, gương mặt nghiêm nghị của chàng trai tóc đen hiện lên, ống kính kéo ra xa, anh ta chễm chệ cưỡi trên đầu con Rayquaza đen! "Vãi chưởng, Thầy Lục!" Akin buột miệng kêu lên.

Diantha hơi ngây người: "Đây thật sự là điều mà một Champion có

thể làm được sao..." Akin: "Champion và Champion không giống nhau đâu...

ưm ưm!" Silver bịt miệng Akin, bình tĩnh nói: "Diantha Champion, xin hãy cùng chúng tôi, các Pokedex Holder, chi viện cây cầu vượt biển, làm ơn." "Đương nhiên, đây cũng là trách nhiệm của tôi." Diantha đặt tay lên ngực, khẽ gật đầu.

Thung lũng Khởi Nguyên.

Dialga, Palkia, Giratina đến từ chiều không gian khác, đột nhiên từ bỏ chiến đấu, như thể được dẫn dắt, bay lơ lửng về phía cây cầu vượt biển.

Thấy chúng không còn ý định chiến đấu, ba vị thần của thế giới này từ từ hạ xuống, lơ lửng trên bầu trời trước mặt Cynthia. 『Gặp lại rồi.』 Palkia nói. "Đã lâu không gặp." Cynthia đứng trên vách đá, mệt mỏi cười một tiếng, nhìn về phía xa, nói: "Lục Dã có triệu hồi các bạn lần nữa không?" 『Tạm thời không.』 Dialga đáp, 『nhưng việc đuổi ba tên khốn kiếp kia đi, cũng là điều chúng tôi phải làm.』 "Nếu đã vậy, hãy đi chi viện Tháp Dahara đi, làm ơn." Cynthia nói. 『Bạn chắc chắn muốn chúng tôi đi chi viện chứ?』 Ánh mắt dưới chiếc mũ giáp Platinum của Giratina sâu thẳm, 『Hoopa Unbound có thể chịu đựng gánh nặng không gian-thời gian dị thứ nguyên, nhưng Lục Dã thì chưa chắc.』 Một khi ba thần Sinnoh xuất hiện tại cây cầu vượt biển và bắt đầu chiến tranh, Thầy Lục chắc chắn sẽ phải đảm nhận sứ mệnh 『chỉ huy』.

Cynthia chống tay dưới cằm, tà áo đen phất phơ trong gió, chiếc vòng nhung đen ở cổ tay khẽ lắc.

Cô thở dài một hơi, mệt mỏi nói: "Tôi không có quyền quyết định." Palkia và Dialga đột nhiên ngửa mặt lên trời gầm thét, hóa thành hai luồng sáng đỏ và xanh, lao về phía cây cầu vượt biển.

Giratina cũng bị cảm triệu, ngoái nhìn thành phố Dahara, quay đầu nói với Cynthia: 『Cậu ấy hiểu, nên cậu ấy đã thay bạn đưa ra quyết định rồi.』 Cynthia giật mình, ngẩng mắt lên.

Cô thấy Giratina cất tiếng gầm dài, hóa thành một bóng đen, dứt khoát lao vào chiến trường!

Cynthia im lặng một lúc, rồi quay người nói: "Các bạn muốn đi đến Tháp Dahara không?" Bộ ba Rocket nhìn nhau, gật đầu lia lịa: "Vâng ạ!" "Vậy được, nhưng tôi sẽ đi trước một bước." Cynthia khẽ mỉm cười, cưỡi lên Garchomp, tà áo đen tung bay, đôi mắt xám ngưng lại: "Garchomp, Long Tinh Xung Kích!" Trên bầu trời, từng luồng sáng đỏ như tên lửa xẹt qua, Garchomp theo sau ba thần Sinnoh, lao về phía cây cầu vượt biển.

Quảng trường Đài Tưởng Niệm.

Người đàn ông tóc đỏ chống đỡ cơ thể, bụng quấn băng gạc thấm máu, ngước nhìn bốn luồng sáng trên bầu trời. "Bonnie..." Lance thều thào trong bộ dạng thê thảm. "Sao vậy ạ, ngài có muốn uống nước không?" Bonnie vội vàng hỏi. "Đưa...

đưa cho ta chiếc áo choàng." Lance nói.

Clemont trừng lớn mắt, nói: "Ngài Lance, tình trạng của ngài đã không thể chiến đấu nữa rồi!" "Ta là 『Con trai của Viridian』... không thể chết được." Lance nhận lấy áo choàng, đau lòng nhìn vết rách, rồi lập tức khoác áo bay lên. "Quan trọng là..." Lance nhìn về phía bóng dáng Rayquaza trên cây cầu vượt biển, mỉm cười: "Không thể để cậu ta một mình giành hết spotlight được." "Satoshi!" Đồng tử của Lance biến đổi, như một con Rồng khổng lồ đang Cuồng Nộ, quát lên: "Đi cùng ta đến Tháp Dahara, chi viện Thầy Lục!" Satoshi dùng sức gật đầu, lớn tiếng đáp: "Vâng!" Darkrai nằm trên đống đổ nát, ngẩng đầu nhìn lên.

White Kyurem lơ lửng trên cột đá, nhìn Rayquaza đen, dường như muốn thử sức. "Nếu ngươi muốn qua đó, phải hỏi ta trước đã." Darkrai lạnh giọng nói.

White Kyurem cúi đầu nhìn xuống khinh bỉ, 'chậc' một tiếng. 『Vô vị.』 White Kyurem nhắm mắt dưỡng thần, đáp xuống đoạn tường trước mặt Darkrai... thôi bỏ đi, ta sẽ không tham gia trận đại chiến này nữa.

White Kyurem và Darkrai yên lặng đối đầu.

Darkrai khẽ thở dài.

Đây là tất cả những gì ta có thể làm cho ngươi rồi, Lục Dã... hãy bình an trở về... rồi nhớ tăng tiền lương đó...

Cây cầu vượt biển.

Lục Dã nắm chặt hai cái gai nhọn như sừng trên đầu Rayquaza đen. 『Sợ hãi ư?

Hừ, bản đại gia bây giờ vừa lo lắng vừa phấn khích!』 Rayquaza đen cười toe toét.

Lục Dã: "...Tôi chỉ sợ độ cao thôi." 『?』 Hoopa Unbound lơ lửng trên bầu trời, hai bên là Primal Kyogre và Lugia bóng tối.

Ba thần Sinnoh tạo thành hình tam giác đều, đan xen ánh sáng đỏ, xanh lam và xám.

Trong vùng biển, 『Desolate Land』 đã mất tác dụng, Primal Groudon đôi chân chìm xuống mặt biển, ngẩng đầu gầm thét.

Rầm rầm rầm!

Bầu trời nứt ra!

Sức mạnh của Động Đất bùng nổ!

Chương 756

Mewtwo áo giáp và White Kyurem đã biến mất, nhưng việc hai tên phản bội này vắng mặt là chuyện bình thường thôi.

Lục Dã bao quát chiến trường.

Cuối cùng, lại trở về cục diện 1 đấu 7.

Chỉ riêng Mega Rayquaza đen vẫn chưa đủ.

Trong bản đồ radar được tạo bởi 『Jewelrite』, ba điểm sáng từ Thung lũng Khởi Nguyên đang tiếp cận cực nhanh. "Sắp đến rồi sao..." Lục Dã khẽ lẩm bẩm.

Ngoài ra, trên bản đồ radar còn có hai điểm sáng, đang từ từ hồi sinh ở Hoenn.

Rầm rầm rầm!

Hang động Núi Chimney, sóng nhiệt phun trào, con thú khổng lồ đỏ thẫm lộ ra dung nham trên lưng, đột nhiên mở đôi mắt vàng rực.

Cùng lúc đó!

Hang động dưới biển, dòng nước gầm vang, con thú khổng lồ xanh biếc chìm trong đại dương cổ xưa, cất tiếng kêu rộng lớn và cổ kính.

Song thần Hoenn, Primal Kyogre, Primal Groudon, đang thức tỉnh!!

Ánh mắt Lục Dã lóe lên.

Ba thần Sinnoh có sức mạnh không gian-thời gian, vì vậy có thể chi viện trực tiếp mà không cần đến vòng sáng.

Còn hai vị của Hoenn thì hơi chậm chạp, cần một chút trợ giúp nhỏ. "Hoopa, cậu vẫn còn hai vòng sáng, đúng không?" Lục Dã cúi

đầu hỏi.

Hoopa nhỏ trong lòng Lục Dã ngẩng đầu lên, cười hì hì nói: "Không sai đâu ~" "Vậy được." Lục Dã khẽ mỉm cười, "Theo lời tôi nói, dịch chuyển hai vị này..." 『Nó tấn công tới rồi!』 Rayquaza đen nói. "Hoopa, mạnh nhất!!" Hoopa Unbound cuồn cuộn bóng tối, đôi mắt không có tròng trắng, cái đầu khổng lồ chui vào vòng sáng, xuất hiện trên đầu Lục Dã và Rayquaza đen.

Lục Dã ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy hai bên cái đầu khổng lồ lại mở ra hai vòng sáng, những nắm đấm to lớn lạnh lùng giáng xuống!

Chiêu thức đặc trưng của Hoopa Unbound, 『Chiến Kích Dị Thứ Nguyên』, bỏ qua Bảo Vệ! "Né tránh bằng Long Vũ——" Ngay khoảnh khắc ra lệnh, Lục Dã khẽ ho một tiếng, HP trôi đi nhanh chóng, vội vàng lấy ra Cherish Ball. "Gầm!!!" Rayquaza đen dang hai móng, ngẩng đầu gào thét, vẫy đuôi Rồng, những hạt vàng tỏa ra khắp cơ thể cuồn cuộn ánh sáng đỏ, đột ngột tăng tốc, lao vút qua khe hở giữa hai nắm đấm.

Gió lướt qua lớp lá chắn năng lượng trên đầu Rayquaza đen, Victini trên đầu Lục Dã, hai tay anh nắm chặt sừng Rồng, lớn tiếng quát: "Victini, Hoopa, dùng Cào giữ chặt!" "Nimi!!" Victini dùng Cào bám chặt vào mái tóc đen của Lục Dã, biểu tượng chữ V cuồn cuộn ánh sáng đỏ, toàn thân phát sáng vàng rực.

Khoảnh khắc này, Sóng Chiến Thắng tràn vào cơ thể Thầy Lục, chiếc áo choàng Rayquaza tỏa ra những hạt vàng, như thể anh cũng đã hoàn thành Mega Tiến Hóa giống Rayquaza đen, toàn thân bốc lên lửa vàng, trông như thể ở trạng thái Tiên Nhân.

Ngôi Sao Chiến Thắng vô địch đang lóe sáng! "Long Pháo!!" Lục Dã nghiêm nghị hét lớn.

Rayquaza đen lao xuống rồi lại bay lên, xoay một vòng rồi chiếm

lĩnh điểm cao, khinh thường nhìn cái đầu lâu khổng lồ của Chō-Majin trong vòng sáng, miệng phóng ra Hắc Long Ảnh dữ dội.

Rầm rầm rầm!

Hắc Long Ảnh màu tím cuồng bạo giáng thẳng xuống đầu, 'ầm' một tiếng nổ tung, trúng vào đỉnh đầu Chō-Majin.

Chō-Majin thu lại vòng sáng, ngẩng mặt lên trời, tàn bạo nhe răng cười, ngực 'bùm' một tiếng bắn ra Bóng Ma.

Cùng lúc đó, Primal Groudon phun ra 『Bão Lửa』, Primal Kyogre phóng ra 『Bơm Thủy Lực』.

Giữa tiếng gầm vang, ba luồng sáng cùng lúc bay tới, Mega Rayquaza đen nhìn lộ vẻ kiêng kị.

Lục Dã nghiêm nghị nói: "Victini, trợ giúp; Rayquaza, Bão Tố!!" "Nimi~" Victini nhắm chặt mắt, biểu tượng chữ V phát sáng, ánh vàng như ngọn lửa tràn vào cơ thể Rayquaza.

Rayquaza đen thẳng người lên, há rộng miệng, bắn ra 『Bão Tố』, như một cơn bão tố có thể hủy diệt thành phố, nghiền nát tất cả bóng tối, lửa và cột nước, 'ầm' một tiếng khói bụi nổ tung!

Đột nhiên.

Ánh mắt Hoopa Unbound trở nên lạnh lẽo, liếc nhìn Tháp Dahara ở phía bờ đối diện cây cầu vượt biển.

Bên trong đó... có thứ gì đó 『đáng sợ』... phải phá hủy nó... "Cứ phá hủy thoải mái đi!!" Hoopa Unbound vung tay, ba luồng sáng xanh lam, đỏ, xám phóng ra.

Ba thần dị thứ nguyên đang phẫn nộ, gầm thét sắc bén, lao về phía Tháp Dahara. "Mấy người thật sự coi tôi không tồn tại à——Giratina, giao cho các cậu!!" Lục Dã nói.

Chō-Majin quay đầu nhìn lại, ba bóng dáng tương tự từ Thung lũng Khởi Nguyên lao ra. "Chúng... chúng nó nghe theo chỉ huy của Lục Dã sao?!" Hoopa khó tin.

Dialga tung ra 『Tiếng Gầm Thời Gian』; Palkia vung tay chém ra 『Không Gian Xé Toạc』.

Ba thần Sinnoh dị thứ nguyên quay đầu nghênh chiến.

Giratina hóa thành một bóng đen, liên tiếp đánh bật song thần Không Gian-Thời Gian!

Hoopa giật mình: "Thật sự là vậy sao!" Rầm!!

Giratina lặn vào bóng tối tạm tránh mũi nhọn, Palkia và Dialga rơi xuống mặt biển, chật vật ngẩng đầu, lại thấy Rayquaza đen đang ở trên bầu trời, bên cạnh cũng tạo thành hình tam giác đều.

Chàng trai tóc đen nắm chặt sừng Rồng, đứng ở trung tâm hình tam giác đều, xung quanh là Giratina, Dialga, Palkia! "Bây giờ là 4 đấu 7 rồi." Lục Dã lạnh lùng nói.

Trại tị nạn ồn ào không thể kiềm chế. "Cái này... quá điên rồ rồi!" "Đơn giản là như hai Không-Thời Gian va chạm vậy!" Ba thần Sinnoh đấu Ba thần Sinnoh!!

Trên không cầu vượt biển.

Rầm rầm rầm!!

Ba thần Sinnoh dị thứ nguyên phát động tấn công mãnh liệt từ bờ Tây, ba luồng sáng xanh lam, đỏ, xám, như thể hủy diệt Không-Thời Gian cùng lúc lao ra.

Ba thần Sinnoh của thế giới này từ bờ Đông nghênh chiến trực diện, sáu luồng sáng đan xen, 'ầm' một tiếng va chạm trên không cầu vượt biển!

Mặt biển nổi lên hàng loạt cột nước, Không-Thời Gian của chúng va vào nhau, sáu sinh vật kim loại khổng lồ rơi xuống mặt biển, chỉ dựa vào sức mạnh bản thân mà cận chiến.

Những con thú khổng lồ bốn chân, hai con Dialga thân Diamond, dùng đầu đối đầu; hai con Palkia hình Rồng khủng bố hai chân, dùng đôi móng vuốt khảm ngọc trai đối chọi; Giratina và Giratina, thân Platinum ướt đẫm va chạm, phát ra Âm Thanh Kim Loại chói tai, gây ra những con sóng thần che trời!

Nụ cười dữ tợn của Hoopa Unbound đông cứng trên gương mặt. "Rõ ràng... chỉ là một con người..." Tại sao lại có thể nhận được sự giúp đỡ của nhiều Pokémon huyền thoại đến vậy!

Trên bầu trời phía Tây, bóng dáng Garchomp đang bay, người phụ nữ tóc vàng áo đen ngẩng đầu nhìn lên, ánh mắt giật mình.

Đây...

đơn giản là một trận đại hỗn chiến của các Pokémon huyền thoại! "Gào!" Garchomp đưa Cynthia hạ xuống quảng trường tầng dưới cùng của Tháp Dahara.

Phía trước Tháp Dahara là Đại Kênh Đào, chiến trường hiện rõ mồn một.

Primal Kyogre và Primal Groudon cùng lúc bắn ra Bơm Thủy Lực và lửa.

Rayquaza đen dễ dàng đối phó, 『Bão Tố』 đồng thời quét qua hai vị thần, rồi quay người nghênh chiến Hoopa. "Rayquaza——" Lục Dã nghiêm nghị nói: "V Lửa Nhiệt!!" Biểu tượng V của Victini tự nhiên bốc cháy, 『Sóng Chiến Thắng』 được truyền vào Rayquaza.

Mega Rayquaza đen tỏa ra những hạt vàng, biến thành ngọn lửa cháy hừng hực, như một chiến thần vô địch.

Rầm!!

Rayquaza phun ra liệt diễm!!

Sóng nhiệt hình chữ V cuồn cuộn, chiếu sáng gương mặt Chō-Majin, Hoopa kinh ngạc không chắc chắn.

Cái này... 『Sóng Chiến Thắng』 khóa chặt tôi rồi, vòng sáng vậy mà không thể di chuyển!?

Rầm rầm rầm!! 『V Lửa Nhiệt』 nổ tung, sóng khí khủng khiếp làm bốc hơi cả vùng biển, khói đen tứ tán, Chō-Majin cánh tay bị thương nặng. "Hoopa... bị thương rồi..." Chō-Majin khó tin, rồi lập tức cười lớn dữ tợn, "Lại đây!" Chứng kiến cuộc chiến của các thần linh, Cynthia trong lòng chấn động.

Nhưng...

Cynthia cắn chặt môi, nhìn chàng trai tóc đen đang cố gắng hết sức, khó che giấu vẻ lo lắng. 『Hồ Trừng Phạt』, rốt cuộc còn cần bao lâu nữa!

Tháp Dahara, tầng thượng.

Lòng bàn tay của Baruza và Meray cuộn trào 『Jewelrite』. "Phục hồi... lại đi...

Hồ Trừng Phạt!" Baruza nghiến răng nói.

Ánh sáng mờ ảo, Hồ Trừng Phạt dần hình thành, bên ngoài tháp truyền đến tiếng nổ, làm rung chuyển tầng thượng! "Chuyện gì xảy ra vậy!" Meray giật mình, nhìn ra ngoài.

Trên bầu trời, hai vòng sáng lơ lửng, cuộn trào ánh sáng đỏ thẫm và xanh điện.

Hoopa nhỏ lớn tiếng nói: "Hoopa——dịch chuyển nào!!" Từ vòng sáng trên đất liền, Kaiju khổng lồ màu đỏ thẫm bước ra.

Từ vòng sáng trên bầu trời, sinh vật cổ xưa màu xanh điện vỗ cánh bay lượn.

Rầm rầm rầm!!

Dân chúng ngây người, lại xuất hiện thêm hai sinh vật Siêu Cổ Đại nữa!! "Tiền bối Lance." Satoshi ngồi trên lưng Dragonite, ôm lấy người đàn ông tóc đỏ: "Đó là!" "À... là song thần Hoenn của thế giới này." Huấn luyện viên Rồng Lance khó tin: "Hai con đó cũng bị Thầy Lục kéo đến sao..." Trên cao ốc, Steven vẻ mặt chấn động, rồi lập tức cắn chặt răng.

Thầy Lục vẫn đang liều mạng, mình phải...

Steven cúi đầu, nhìn đôi chân đang run rẩy. "Cơ bắp con người sẽ phản bội não bộ, ý chí mạnh đến đâu cũng không thể duy trì được." Steven khẽ nói. "Metagross." Metagross trắng nghiêng đầu. "Ý tôi là..." Steven cưỡi lên đầu Metagross, lao về phía Tháp Dahara, ánh mắt sắc lạnh, "Dựa vào bản thân không được, thì dựa vào sức mạnh của 『chúng ta』!" Trên vùng biển.

Hai con Primal Groudon đối mặt, bóng dáng Rayquaza đen lướt qua bầu trời.

Chō-Majin ngẩng đầu nhìn lên, trừng lớn mắt.

Trên bầu trời, cũng có hai con Primal Kyogre y hệt, lơ lửng đối đầu!

Chō-Majin gãi gãi cái đầu to.

Quỷ tha ma bắt... rốt cuộc là ta là Hoopa, hay ngươi là Hoopa?

Cách cây cầu vượt biển.

Bờ Tây, ba thần Sinnoh, song thần Hoenn, Lugia bóng tối, Chō-Majin Hoopa.

Bờ Đông, ba thần Sinnoh, song thần Hoenn, Rayquaza đen, Thầy Lục.

Lục Dã cưỡi trên đầu Rayquaza đen, quay lưng về phía mặt trời mọc, từ trên cao nhìn xuống, nói: "Bây giờ, là 7 đấu 7 rồi." Hoopa Unbound mặt tái mét, nắm đấm vung về phía vòng sáng, xuyên qua vòng sáng tấn công Rayquaza đen.

Chiêu thức đặc trưng, 『Chiến Kích Dị Thứ Nguyên』!

Rayquaza đen nhanh chóng né tránh.

Lugia bóng tối trên bầu trời cùng lúc vỗ cánh, áp lực gió thổi bay lớp lá chắn năng lượng xung quanh Lục Dã.

Luồng khí gào thét ập đến, sắc mặt Lục Dã biến đổi, theo động tác lao xuống của Rayquaza, anh mất thăng bằng, rơi từ trên không xuống!

Chương 757

Bên dưới là đại dương nơi các Thần Thú quần chiến: sáu Thần Thú kim loại va chạm vào nhau, hai con Primal Groudon cận chiến kịch liệt.

Tà áo Lục Dã tung bay, từ trên trời rơi xuống, anh ngây người nói: "Rơi xuống thế này, chắc là phải đăng ký (phục sinh) rồi..." "Hoopa, dịch chuyển nào!" Hoopa nhỏ rúc trong lòng Lục Dã, ném ra vòng sáng, Lục Dã vừa vặn xuyên vào.

Hoopa nhỏ bay lên, cười hì hì, vẫy tay về phía xa: "Có bị dọa không đấy!" 'Bịch' một tiếng.

Lục Dã kinh ngạc không chắc chắn, đáp xuống lưng Latias, ngẩng mắt nhìn Hoopa, dùng sức gật đầu.

Ngay sau đó, Thầy Lục xoa xoa cô nàng máy bay màu hồng: "Cảm ơn em nhé, Latias." "Rati~" (Bây giờ mới nhớ đến tôi!) Latias phồng má giận dỗi.

Lục Dã cười gượng, trừng lớn mắt, ho khan nói: "Gió, khụ, tạt như tát nước!" Latias vội vàng mở Bức Tường Ánh Sáng, đưa Lục Dã hạ xuống quảng trường của Tháp Dahara.

Rayquaza đen bay tới, thẳng người lên, dang hai móng, nhìn Lục Dã như hỏi han. "Tôi không sao, Rayquaza, cậu đi chi viện họ đi." Lục Dã xua tay nói.

Rayquaza đen khẽ gật đầu, 『Đột Kích Rồng』 hóa thành một đường thẳng vàng óng, lao xuống Lugia bóng tối, húc nó vào tòa nhà. 'Ầm' một tiếng hủy hoại giữa tòa nhà!

Rầm rầm rầm, tòa nhà sụp đổ!

Lục Dã hơi ngây người.

Rayquaza, cậu bảo vệ cái gì vậy trời!

Ngoái nhìn Tháp Dahara phía sau, ngọn tháp vàng sừng sững dưới ánh mặt trời, lấp lánh ánh sáng.

Lục Dã bình phục hơi thở, quay đầu nhìn ra vùng biển.

Vùng biển, một lượng lớn Thần Thú quần chiến; thành phố, Rayquaza đen truy kích Lugia bóng tối, nghiền ép một chiều; bầu trời, hai con Primal Kyogre đối bắn 『Bơm Thủy Lực』, chẳng ai đánh trúng ai, trông có vẻ hơi ngu ngơ.

Mệt mỏi ập đến trong lòng, thức trắng đêm, đầu tiên chỉ huy Regigigas, sau đó chỉ huy Rayquaza đen...

Lục Dã ngây người nói: "Toang rồi..." Giữa lúc ý thức mơ hồ, Lục Dã nhìn về phía cây cầu vượt biển, đột nhiên giật mình.

Chō-Majin Hoopa biến mất rồi!

Bóng tối đổ xuống từ trên đầu, Lục Dã ngẩng đầu nhìn lên, vòng sáng dịch chuyển mở ra ngay trên đỉnh đầu anh.

Rầm!!

Hoopa Unbound mặt xanh nanh vàng, cao trăm trượng rơi xuống đất, sáu cánh tay lơ lửng cùng lúc nhắm vào Lục Dã.

Chō-Majin che khuất ánh mặt trời, đổ bóng tối xuống, gương mặt dữ tợn, cười lạnh lùng nói: "Bây giờ không ai giúp ngươi, Hoopa thắng rồi." Sợ hãi, áp lực, khó thở—— Lục Dã ngẩng nhìn Chō-Majin gần ngay trước mặt, mồ hôi lạnh chảy dài trên trán, lồng ngực run rẩy, lưng áo ướt đẫm mồ hôi. "Chưa đến lượt ngươi kết luận đâu." Ánh mắt Lục Dã bốc cháy ngọn lửa lạnh lẽo, áo choàng Rayquaza cuộn trong gió, lòng bàn tay là một Dive Ball, nói: "Tôi sẽ, tự tay

nghiền nát ngươi!!" Ánh sáng u ám lóe lên trong mắt Chō-Majin, khóe miệng nứt đến tận gốc lưỡi, bóng tối xông thẳng lên trời, dữ tợn nói: "Đúng là nói khoác!" Rầm!! 『Xung Kích Bóng Tối』 bắn ra!!

Lục Dã dùng cánh tay chống đỡ sóng khí, tà áo bị thổi ngược ra sau, khói đặc cuồn cuộn về phía sau, rồi tiêu tan.

Giữa làn khói trắng, hiện ra một mai rùa phản chiếu ánh mặt trời, lấp lánh một vệt sáng.

Sau đó là một cặp kính râm.

Trong kính râm, phản chiếu gương mặt dữ tợn của Chō-Majin.

Blastoise tháo kính râm xuống, để lộ ánh mắt trầm ổn, khóe miệng nhếch lên: "Kame!" Ta cảm thấy nguy cơ chưa từng có, và chiến ý chưa từng có!!

Bùm!!

Blastoise cuồn cuộn ánh sáng đỏ của 『Tập Trung Năng Lượng』, sóng năng lượng đỏ sẫm cuồn cuộn nổi lên, đôi mắt mất tiêu cự: "Kame!!" Dòng Chảy Siêu Cường, mở!! "Nature... không phải, Aura." Chō-Majin lạnh giọng nói: "Lục Dã, ngươi còn có thể chống đỡ bao lâu nữa?" "Cho đến khi nghiền nát ngươi thì thôi." Ánh mắt Lục Dã sắc lạnh, MegaForm của Gengar đã giải trừ, 『Aura』 được điều động đến cực hạn, ánh sáng xanh lam rực rỡ tăng cường cho Blastoise phía trước.

Cơ bắp Blastoise nổi cuồn cuộn, cơ mặt dữ tợn, ánh sáng xanh của 『Aura』 mờ ảo, sóng năng lượng đỏ sẫm bao quanh mai rùa, hai tay, và ống pháo. "Chỉ là một con Blastoise bé tí." Chō-Majin cười khẩy nói: "Ta nghiền nát nó, dễ như dẫm nát cây kẹo mút của trẻ con vậy." "Cứ thử xem——" Lục Dã vươn tay lên trời, Key Stone tỏa ra ánh sáng đỏ chói mắt, 『Aura』 và 『Liên Kết Chiến Đấu』 liên kết hai

người.

Sóng khí cuồn cuộn, Gầm Gừ. "Blastoise, Mega Tiến Hóa!!" "Kame!!" Ánh sáng trắng hung mãnh bao bọc Blastoise, khối sáng tan đi, Blastoise lưng nổi lên ống pháo khổng lồ, trán nổi gân, đôi mắt đỏ rực, hai bên cánh tay là bộ phận phóng ra nhắm vào Chō-Majin trên bầu trời, Aura sắc bén tăng cường 『Pháo Thủ Mega』 phía sau, lấp lánh ánh sáng xanh lạnh lẽo dưới ánh mặt trời! "Blastoise——" Lục Dã hít sâu một hơi, dồn hết sức lực, lớn tiếng quát: "Sóng Nguyên Thủy!!!" Rầm rầm rầm!!!

Đôi mắt Blastoise đỏ rực, ống pháo như Vũ Khí Tối Thượng bắn ra một Bơm Thủy Lực khổng lồ màu xanh điện, âm thanh như vạn ngựa phi, chiếu sáng bầu trời.

Cynthia đột nhiên quay đầu, từ một bên khác của Tháp Dahara, truyền đến tiếng gầm vang làm rung chuyển bầu trời.

Bên đó... chuyện gì đang xảy ra vậy!?

Cách Tháp Dahara, rốt cuộc đã bùng nổ một trận chiến như thế nào! "Garchomp, chúng ta qua xem thử!!" Ánh sáng của sóng năng lượng xanh điện, chiếu sáng bầu trời, ngay cả hai con Primal Kyogre đang đối đầu trên bầu trời cũng không nhịn được mà quay đầu nhìn. 『Sóng Nguyên Thủy』 cuộn trào khí tức nguyên bản của Kyogre, được 『Pháo Thủ Mega』 cường hóa, uy lực vẫn kém hơn một chút, nhưng nghệ thuật điều khiển sóng năng lượng lại hơn hẳn!

Hai con Primal Kyogre hơi ngơ ngác.

Bên Tháp Dahara là Kyogre?

Thế chúng ta là ai!

Chō-Majin Hoopa nghiến răng ken két.

Đối mặt trực diện với 『Sóng Nguyên Thủy』, ngay cả Chō-

Majin cũng khó mà chịu đựng được.

May mắn là không có 『Sóng Chiến Thắng』 khóa mục tiêu, chiêu này nhờ vào 『Dịch Chuyển Dị Thứ Nguyên』 đủ để né tránh!

Rầm rầm rầm!!!

Hơi nước bắn ra, Bơm Thủy Lực xuyên qua sóng khí, màn sương mù tan đi, Chō-Majin ngực mở ra một vòng sáng khổng lồ. 『Sóng Nguyên Thủy』 xuyên thẳng qua đó.

Ngay sau đó, trên vùng biển, một vòng sáng hình tròn mở ra.

Một luồng sáng xanh điện từ trên trời giáng xuống, nổ tung mặt biển, như một quả bom hạt nhân tạo ra sóng biển và sóng khí, mặt nước lõm xuống, tạo ra sóng thần cao trăm mét.

Sóng thần đánh trúng đầu Diamond của Dialga, nó gầm lên một tiếng, giậm bốn chân, như một con Rồng khủng bố thời tiền sử cổ xưa, một lần nữa va chạm với con thú dữ dị thứ nguyên! "Chỉ huy 『Sóng Nguyên Thủy』, ngươi cũng sắp hết hơi rồi nhỉ..." Chō-Majin Hoopa ngực phập phồng, nhìn chàng trai tóc đen đang quỳ gối, chống một chân, thở ra một hơi, cười toe toét nói: "Hoopa đã giật mình đấy, nhưng mà, muốn đánh trúng Hoopa, thì còn phải tu luyện vài trăm năm nữa, hahaha!!!" Lục Dã ngẩng đầu, ánh mắt sâu thẳm, im lặng đối mặt.

Chō-Majin Hoopa giật mình, lưng lạnh toát, phía sau truyền đến sóng năng lượng hệ Tiên khủng khiếp. "Để đảm bảo 『chiêu thứ hai』 trúng đích, chiêu trước đó, ngươi phải thấy đáng để dùng 『Dịch Chuyển Dị Thứ Nguyên』." Lục Dã nói. "Ý gì..." Giọng Chō-Majin khô khốc. "Bất kể là tỷ lệ chính xác hay vận mệnh, đều phải do chính mình nắm giữ." Ánh mắt Lục Dã sắc lạnh: "『Sóng Nguyên Thủy』 chỉ là đòn nghi binh, 『Tấm Kim Tiên Tộc』 mới là đòn đánh lén!" Hoopa đột ngột quay đầu, Sylveon dùng dải ruy băng nâng Tấm

Kim màu hồng, cơ thể trắng muốt đã hoàn thành hấp thụ năng lượng của 『Địa Phép』, cất tiếng gầm cao. "Sylveon——" Lục Dã nói: "Siêu Tia Sáng!!!" "Bù Y!!!" 『Tấm Kim Tiên Tộc』 như một bộ khuếch đại năng lượng cỡ lớn.

Siêu Tia Sáng như pháo hủy diệt, xuyên qua Tấm Kim màu hồng, lại một lần nữa khuếch đại thêm một vòng.

Chō-Majin đồng tử co rụt, cúi đầu nhìn về phía 『Siêu Tia Sáng』.

Tia sáng lao thẳng vào Black Hole ở bụng nó, chống đỡ cơ thể nó, tại kịch liệt đích oanh minh trung liên hoàn bạo tạc. "Gầm!!!" Chō-Majin đau đớn gào thét, ngẩng đầu đứng giữa ánh sáng, liên hoàn nổ tung, bị ánh sáng nuốt chửng!

Bốp!

Sóng khí cuồn cuộn, Lục Dã quỳ xuống đất.

Blastoise giải trừ MegaForm, đỡ anh dậy, ống pháo truyền 『Xung Kích Trị Liệu』, rồi đưa cho anh một cọng Hồi Sinh Thảo. "Thôi rồi, cái này đắng quá." Lục Dã cố gắng thở, ngẩng nhìn Chō-Majin trong đống tro tàn, ngây người một lát, vẻ mặt mệt mỏi: "Mẹ kiếp, còn chưa xong sao..." Chỉ với một Tấm Kim, vẫn chưa giải quyết được Hoopa! "Ta muốn ngươi——" Chō-Majin trong đống tro tàn, như Asura từ Địa Ngục trở về, tóc dựng ngược lên trời, gào thét khan cả tiếng: "Trả giá!!!" Não Lục Dã một mảng mờ mịt, không còn chỗ để suy nghĩ.

Hoopa trong cốt truyện gốc mạnh đến thế ư?

Hồ Trừng Phạt đâu?

Rayquaza mày đừng có đuổi máu tàn nữa, về giữ tháp đi chứ!

Các loại ý thức lẫn lộn, Lục Dã chân mềm nhũn, ngã vào lòng.

Trong tầm nhìn, gương mặt đầy nếp nhăn của Lão đại Giovanni

đập vào mắt.

Lục Dã: "..." Giovanni: "...Ngươi có vẻ thất vọng lắm?" Lục Dã: "Là vô cùng thất vọng." "Không sao đâu." Giovanni một tay đỡ Lục Dã dậy, "Ngươi đã làm đủ rồi, hãy nghỉ ngơi đi." Lục Dã ngây người một chút: "Có gì thì nói tử tế đi, lão đại cởi áo làm gì vậy?" Giovanni vứt áo khoác, chiếc áo ba lỗ trắng để lộ lồng ngực và cơ bắp rắn chắc, cổ tay và ngực quấn băng gạc, nghiêm nghị nói: "Lên nào, Beedrill!!" Trên bầu trời, Mega Beedrill sọc đen vàng bay vút, đôi mắt kép như Ruby, ba gai nhọn ở đuôi tỏa ra ánh sáng trắng, hai bên cánh tay như giáo phóng ra đạn châm.

Xẹt xẹt xẹt! 『Tên Lửa Kim』 bắn tới như mưa bão.

Hệ Bọ khắc chế bốn lần Hoopa Unbound.

Ngay cả Chō-Majin cũng phải tạm thời tránh mũi nhọn. "Con Bọ chết tiệt!" Chō-Majin vung tay mở vòng sáng, 『Tên Lửa Kim』 chui vào đó, cùng lúc bắn ra vùng biển.

Xoẹt xoẹt xoẹt!!

Mega Beedrill có Tốc Độ Cao, nhờ lợi thế hệ, tạm thời áp chế Chō-Majin Hoopa.

Giovanni quay đầu nhìn: "...Mép ngươi đang chảy máu." Lục Dã bình tĩnh nói: "Tôi đã dùng chiêu đột phá không biết bao nhiêu lần rồi, ngay cả Mega cũng không ai burst được như tôi." "Ừm." Giovanni nghiêm túc gật đầu, "Vậy chúng ta chạy nhanh đi." Lục Dã:?

Giovanni nói: "Ta không đánh lại nó." Đúng vậy, chỉ với hai người, đối mặt Chō-Majin...

Rầm rầm rầm!! "Garchomp, Mưa Sao Băng!!!" Cynthia nghiêm nghị nói.

Bầu trời sau lưng Chō-Majin, ánh sáng đỏ tứ tán, phóng ra cơn

mưa sao băng hùng vĩ, những thiên thạch kéo theo ngọn lửa, rơi xuống Hoopa.

Lục Dã ngẩng nhìn bầu trời, người phụ nữ tóc vàng áo đen trên lưng Garchomp, đồng tử giật mình: "Bạch Thái..." Rầm rầm rầm!!

Thiên thạch giáng xuống lưng Chō-Majin, Hoopa phẫn nộ quay người, cánh tay nhắm vào Garchomp, nhưng bên sườn lại cuồn cuộn một Hắc Long Ảnh cuồng bạo.

Lục Dã quay đầu nhìn lại, trên lưng Dragonite có Lance và Satoshi, băng qua chiến trường, từ vùng biển như Địa Ngục lao tới! "Dragonite, Long Pháo!" Lance lớn tiếng quát. "Pikachu, Điện Giật!" Satoshi cũng theo đó góp thêm sát thương.

Tia sét và Hắc Long Ảnh đan xen, con Rồng Sét gầm thét lao về phía Chō-Majin, 'ầm' một tiếng khói đen nổ tung. "Đê tiện vô sỉ!!" Chō-Majin gào thét khản cả tiếng. "Metagross, Đấm Sao Băng!!" "Metagross!!" Mega Metagross trắng, biểu tượng X tỏa ra ánh sáng đỏ, như một cái búa sắt, mang theo sức mạnh nắm đấm như sao chổi, mạnh mẽ giáng xuống mặt Chō-Majin.

Người đàn ông tóc xanh nửa quỳ trên đỉnh, Metagross phóng khoáng phun sóng khí, vẫy đuôi dừng lại bên cạnh Lục Dã. "Thầy Lục." Steven mỉm cười nói, "Xem ra tôi đã không kéo chân thầy." Lục Dã: "...Tôi nghi ngờ cậu đang ám chỉ vị Champion kia, nhưng mà tôi lại, khụ!!" "Thầy Lục." Steven căng thẳng nói, "Không sao chứ." "Tôi trông giống như không sao à!" Lục Dã bực mình nói.

Steven ngây người, khẽ gật đầu.

Lục Dã: "...Cậu đi đánh team đi." Cynthia chỉ huy Garchomp hạ xuống, nhẹ nhàng đáp đất, ánh mắt đối diện Lục Dã.

Ánh mắt cô lo lắng, sắc lạnh, bất an, trên vai gánh vác sứ mệnh,

gương mặt dính tro bụi, vẫn đẹp mê hồn. "Cậu..." Cynthia do dự nói, "Nấp sau lưng tôi." Lục Dã mỉm cười, rồi lại có vẻ ngại ngùng, khàn giọng nói: "Trận chiến Dynamax đồng đội, thiếu một chủ lực sao được." Rầm rầm rầm!

Bầu trời gầm vang!

Steven, Cynthia ở hai bên Lục Dã, cùng với Lance, Satoshi, Giovanni, sáu người đồng loạt ngẩng đầu, nhìn về phía Chō-Majin Hoopa. "Hoopa!!

Mạnh nhất!!" Chō-Majin mặt dữ tợn, không có tròng trắng mắt, sáu móng vuốt tung ra 『Xung Kích Bóng Tối』, khói bụi nổ tung.

Trên bầu trời thành phố, Rayquaza đen đuổi theo Lugia bóng tối, đánh nhau rất vui vẻ, cơ thể đột nhiên tán loạn những hạt vàng, MegaForm theo đó tiêu tan.

Rayquaza đen hơi ngây người, vẻ mặt nghiêm trọng, nhìn về phía Tháp Dahara. 『Lục Dã...』 Rayquaza đen bỗng nhiên có một tia lo lắng.

Quảng trường Đài Tưởng Niệm, Darkrai nhìn về phía Tháp Dahara, lòng rối bời.

Không đúng... cảm giác nguy hiểm lần này, khác hẳn mọi lần!

Tim Lục Dã đột ngột đập mạnh, mọi thứ xung quanh đột nhiên đổi màu, từ rực rỡ chuyển thành nền màu sepia xen lẫn đen vàng.

Nhân lúc các Champion đang giao chiến với Chō-Majin.

Lục Dã rút khỏi chiến trường, ngồi trên bậc đá ở quảng trường, thở hổn hển, mồ hôi chảy như mưa.

Chương 758

"Đến cực hạn rồi sao..." Lục Dã lẩm bẩm.

Nhưng nghĩ kỹ lại, ba lần Mega Tiến Hóa, chỉ huy Regigigas và Rayquaza đen... không hổ là mình mà... "Nimi..." Victini ôm lấy Lục Dã, cố gắng truyền 『Sóng Chiến Thắng』 vào cơ thể anh.

Sử dụng 『Aura』, 『Jewelrite』 trong thời gian dài, làm giảm giới hạn Sinh Mệnh Lực, ngay cả Năng Lượng Vô Hạn cũng không thể bù đắp. "Nimi..." Victini run rẩy ôm lấy Lục Dã.

Lục Dã đặt hai tay lên đầu gối, xoa xoa Victini.

Anh dường như thấy các Pokémon, vây quanh mình, nói điều gì đó.

Không muốn chiến đấu, nhưng phải chiến đấu vì nó.

Dù có gục ngã, vẫn gánh vác sứ mệnh của Champion.

Mái tóc đen lòa xòa che khuất, không thấy biểu cảm của Lục Dã, khóe miệng anh khẽ nhếch lên, rồi lại thở dài nói: "Cho nên mới nói... tôi không muốn làm...

Huấn luyện viên mà..." Cynthia như có linh cảm quay đầu lại, nhìn về phía bậc đá, đồng tử giật mình, hét lên: "Lục Dã!!" Các Champion nghe tên nhìn lại, khói bụi của Xung Kích Bóng Tối nổ tung, Satoshi và Lance bị vụ nổ hất bay, nằm giữa đống đổ nát.

Thính giác mơ hồ, não bộ một mảng trống rỗng.

Đúng rồi... mình có con át chủ bài Ho-Oh để lại... mình có... 『Lục Dã.』 Lục Dã đột ngột ngẩng đầu, màu sắc lập tức trở nên sống động, cục mỡ tím lè cười toe toét, đứng trước mặt anh, nheo mắt lại. "Cậu... dùng Thần Giao Cách Cảm sao?" Lục Dã run rẩy hỏi, "Hơn

một năm nay, tôi mới nghe thấy lần đầu..." 『Phải trở thành, một Huấn luyện viên ưu tú!』 "Ghos!" Gengar vươn tay về phía Lục Dã.

Lục Dã vô thức vươn tay, chạm vào Gengar.

Đồng tử co rụt, Lục Dã thấy những hạt sáng tinh khiết bay ra từ Gengar, tràn vào cơ thể mình. "Khoan đã, cái này là!" Lục Dã trừng lớn mắt.

Chia sẻ Sinh Mệnh Lực của nhau.

Không phải chữa trị, mà là một loại Lời Nguyền. 『Trói Buộc Định Mệnh』 của Gengar.

Lục Dã thở dốc run rẩy, dùng sức nhấn đầu Gengar, nói: "Trói Buộc Định Mệnh thì làm được gì chứ, chi bằng để tôi đăng xuất luôn, rồi dùng Tro Thần còn hơn." Gengar cười hì hì, nheo đôi mắt đỏ rực: "Ghos! (*ˆᴗˆ*)" 『Như vậy, chúng ta lại có thể, kề vai chiến đấu rồi!』 Tim Lục Dã như đập cùng Gengar, 『Trói Buộc Định Mệnh』 chia sẻ sinh mệnh của nhau, liên kết mối liên kết của nhau, "Cậu đúng là..." Lục Dã hít sâu một hơi, ngẩng nhìn Chō-Majin, nói: "Một Huấn luyện viên thiên tài a a a!!" "Gengar!!" Lục Dã lớn tiếng nói: "Liếm!!" "Ghos! (*ˆ▽)" Gengar hút lấy Lục Dã một hơi.

Cảm giác từ Liếm không phải tê liệt, mà là một cảm giác cực kỳ tỉnh táo.

Đôi mắt Lục Dã sáng rực, chậm rãi đứng dậy, áo choàng Rayquaza tung bay trong gió, cưỡi Latias, xông thẳng lên bầu trời chiến trường, xông thẳng về phía Chō-Majin Hoopa. "Chúng ta, Lặp Lại!!" "Ghos!!" Tháp Dahara, tầng thượng.

Baruza và Meray vẻ mặt kinh hỉ: "Thành công rồi!!" Hai người cầm Hồ Trừng Phạt, liều mạng chạy ra khỏi tháp.

Nhanh hơn một chút... sắp bắt kịp rồi!

Trên bầu trời.

Chō-Majin quay đầu nhìn về phía Lục Dã, thấy trong đôi mắt anh, ngọn lửa Tàn Tro màu tím đang cháy.

Chỉ trong chốc lát, Chō-Majin đã hiểu rõ mọi thứ, nụ cười dữ tợn thu lại. "Ngươi..." Chō-Majin im lặng, nghiêm túc nói, "Có một Pokémon rất tuyệt." "Nó cũng có..." "Gengar, Hắc Không Gian Z——" Lục Dã từ từ giơ tay phải lên, Z-Ring tỏa ra ánh sáng đen kịt, ánh mắt bốc cháy. "Một Huấn luyện viên rất tuyệt." Chō-Majin cười toe toét. "Hố Đen nuốt chửng, vạn vật diệt vong!!!" Lục Dã nghiêm nghị nói. "Ghos!!! (ᴗ̤ᴗ)" Gengar giơ cao tay phải, lòng bàn tay nâng một Hố Đen, trọng lực xé toạc thành phố, cuốn theo những mảnh vỡ của các tòa nhà cao tầng.

Rầm!!

Cây cầu vượt biển đã không chịu nổi tải trọng, sụp đổ hàng loạt, rơi xuống mặt biển!!

Cầu lớn đứt gãy, mặt biển bắn tung tóe, cốt thép và bê tông bay vào Hắc Không Gian!!

Chō-Majin ánh mắt giật mình, ngẩng nhìn Hố Đen khổng lồ che khuất cả bầu trời. "Cộp cộp..." Chō-Majin nuốt nước bọt.

Ngay cả Arceus... cũng khó mà chống đỡ nổi chứ... "Ghos!!" Gengar đột ngột ném Hắc Không Gian ra.

Rầm rầm rầm!!

Ánh sáng xé toạc cơ thể Chō-Majin, sáu cánh tay của Chō-Majin đồng loạt co lại, cố gắng chống đỡ Hắc Không Gian: "Úc úc úc úc úc!!!" Không-Thời Gian chấn động, bầu trời nứt toác.

Rayquaza đen nhìn về phía Tháp Dahara, Hố Đen khổng lồ che kín cả bầu trời, không thể tin nổi. 『Một Liên Kết Chiến Đấu đáng kinh

ngạc đến nhường nào...』 Rayquaza đen khàn giọng lẩm bẩm.

Sóng khí cuồn cuộn, Lục Dã từ trên trời rơi xuống, ngã vào vòng tay mềm mại.

Trên lưng Garchomp, Lục Dã ngẩng đầu nhìn lên, hình ảnh nụ cười mệt mỏi nhưng dịu dàng của Cynthia đập vào mắt: "Có thể nghỉ ngơi rồi." "Ừm..." Lục Dã mệt mỏi nhắm mắt lại, khóe miệng khẽ nhếch lên nụ cười. "Có thể... nghỉ ngơi một lát..." Rầm!!

Hắc Không Gian tứ phân ngũ liệt, bụi bặm bay khắp trời, Chō-Majin chật vật vô cùng.

Nó quay ánh mắt đỏ rực lại, đột ngột giật mình.

Baruza tay cầm Hồ Trừng Phạt, sừng sững trên tảng đá.

Mở miệng chai Hồ Trừng Phạt, Jewelrite nguyên bản không ngừng xé toạc cơ thể Chō-Majin Hoopa.

Nó cố gắng gầm thét, nhưng không còn sức lực để thoát ra nữa.

Bốp!!

Baruza nắm chặt miệng chai Hồ Trừng Phạt, bóng tối tràn ngập đôi mắt Baruza.

Đôi mắt hắn đỏ rực, trừng về phía Hoopa nhỏ, nói: "Ngươi biến mất cho ta!" Hoopa nhỏ nói: "Hoopa, không muốn." "Bình tĩnh lại!" Satoshi đặt tay lên vai Baruza, nhưng bóng tối lại tràn vào cơ thể Satoshi.

Tuy nhiên, bóng tối kinh hoàng phát hiện ra, mình hoàn toàn không thể khống chế được cơ thể này!

Garchomp từ từ hạ xuống, Lục Dã nằm trong lòng Cynthia, mệt mỏi nói: "Pikachu, cho Satoshi một cú Điện Giật đi." Pikachu bốn chân chạm đất: "Pika——chu!!" Tia Lửa lớn phát ra, Satoshi toàn thân run

rẩy, phun ra một ngụm khói đen, bóng tối theo đó yếu đi.

Hoopa nhỏ lấy hết dũng khí, bay lơ lửng đến trước mặt Satoshi, lòng bàn tay tỏa ra ánh sáng: "Bóng tối... cùng Hoopa, như vậy, bóng tối cũng sẽ rất vui vẻ..." Từng cảnh tượng lướt qua, ký ức ở Thung lũng Thiên Nhiên, được Ghris dạy dỗ, chuyến du hành Không-Thời Gian cùng Lục Dã...

Bóng tối dần lắng xuống, hóa thành ánh sáng tràn vào cơ thể Hoopa nhỏ.

Cơ thể Hoopa nhỏ dần lớn lên, xuyên qua vòng sáng, từ vòng sáng trên bầu trời rơi xuống.

Rầm!!

Các Champion ngẩng đầu nhìn lên, vẻ mặt căng thẳng.

Hoopa Unbound che kín cả bầu trời, dang rộng tay, cười lớn: "Hoopa——trở lại rồi!" Satoshi cười nói: "Yên tâm, đó chính là Hoopa đấy." "Có bị Hoopa dọa sợ không!" Hoopa Unbound cười hì hì, nhìn về phía Lục Dã, đưa bàn tay lớn ra, che lên đỉnh đầu anh.

Lục Dã bất lực mỉm cười, duỗi thẳng cánh tay, đập tay với Hoopa Unbound, rồi lập tức ho khan. "Hoopa Unbound... nhanh chóng đưa năm vị thần linh của thế giới này về đi." Lục Dã mệt mỏi nói.

Hoopa Unbound dùng sức gật đầu, vung ra vòng sáng, bao trùm vùng biển và bầu trời: "Hoopa——dịch chuyển nào!!" Giratina, Dialga, Palkia, nhìn về phía Tháp Dahara. 『Ra là vậy... sự kiện đã được giải quyết rồi sao.』 Giratina khẽ nhắm mắt. 『Sứ giả Tự Nhiên, thật đáng kính phục.』 Palkia nói. 『Món ăn cậu ấy làm cũng khá ngon.』 Dialga chen vào.

Hai con Rồng khổng lồ liếc nhìn Dialga.

Ba thần Sinnoh, cơ thể dần ẩn hiện trong vòng sáng.

Primal Kyogre và Primal Groudon, còn chưa hiểu chuyện gì đang xảy ra, ngơ ngác trở về "quê nhà". "Gầm..." Primal Groudon gãi gãi đầu, nằm xuống dung nham, ngủ một giấc.

Giratina, Palkia, Dialga, Primal Kyogre, Primal Groudon dị thứ nguyên.

Lúc này đã khôi phục lý trí, nhìn về phía Tháp Dahara, vẻ mặt nghiêm nghị.

Lục Dã được đặt trên ghế dài, gối đầu lên đùi mềm mại của Cynthia, đưa tay xoa đầu Gengar. "Ghos~" Gengar cười tủm tỉm gãi gãi đầu.

Huấn luyện viên và Pokémon, cơ thể cả hai cuộn trào những hạt sáng tinh khiết, từng chút từng chút bay đi. "Cái này... chuyện gì vậy!" Lance kinh ngạc nói. "Hình như, muốn biến mất!" Satoshi nói.

Giovanni cau mày, nhìn về phía Lục Dã.

Đúng vậy, đối với một con người, Lục Dã đã làm đến cực hạn rồi...

Lục Dã cúi đầu nhìn những mảnh sáng tản ra trong lòng bàn tay, trong lòng đã có câu trả lời.

Dù Gengar có chia sẻ Sinh Mệnh Lực cho mình... vẫn không thể cứu vãn sự thật rằng 'mình đã chết'.

Steven nhìn chằm chằm Lục Dã, ánh mắt run rẩy, cảnh tượng trước mắt dường như đã từng thấy: "Thầy Lục..." Ánh mắt Lục Dã lóe lên... 『Trói Buộc Định Mệnh』 cho phép mình và Gengar kề vai chiến đấu, nhưng cái giá phải trả là Gengar sẽ tiêu tan cùng mình. "Tro Thần chỉ có một phần thôi mà." Lục Dã dịu dàng xoa Gengar, mỉm cười nói: "Cho nên cậu phải ở lại đây thật tốt." Thầy Lục đặt tay lên vai trái, lòng bàn tay tỏa ra 『Aura』, loại bỏ Lời Nguyền của 『Trói

Buộc Định Mệnh』. "Ghos?!" Gengar giật mình, Sinh Mệnh Lực lại lần nữa trở về cơ thể nó. "Nhớ dùng Tro Thần để kéo tôi về nhé, nếu không kéo về được, thì cứ bảo Akin đi tìm Arceus... nếu không thì tôi làm ma cũng không tha cho nó... còn nữa..." Hiệu quả 『Trói Buộc Định Mệnh』 tiêu tan, Lục Dã nằm trên đùi Cynthia, cơ thể cuộn trào những hạt sáng, đưa tay xoa đầu Gengar, nói: "Phải trở thành một Huấn luyện viên ưu tú nhé, Gengar." "Ghos..." Ánh sáng biến mất, Gengar thất thần rất lâu, nhìn về phía Cynthia, luống cuống tay chân, cố gắng an ủi. "Tôi không sao." Cynthia tóc vàng lòa xòa, cúi đầu nhéo nhéo má Gengar, "Được rồi, lấy 『Tro Thần』 ra đi." "Ghos!" Gengar dùng sức gật đầu, chui vào bóng tối, lấy ra một gói Tro Thần. "Xoẹt xoẹt xoẹt!!" Gengar giơ cao 『Tro Thần』, bước chân lảo đảo.

Rầm rầm rầm!

Động Đất đột ngột ập đến!

Các Champion vẻ mặt căng thẳng, nhìn quanh.

Satoshi nhìn lên nói: "Cái đó là..." Thành phố Dahara như bị một vòm tròn bao phủ, ở rìa không gian-thời gian không ngừng sụp đổ, bão không gian-thời gian dần tiếp cận. "Chuyện gì xảy ra vậy!?" Steven nói. "Không gian-thời gian ở đây... sắp sụp đổ rồi..." Meray ngây người nói. "Phải giải quyết bão không gian-thời gian trước đã!" Baruza vội vàng nói, "Nếu không tọa độ không gian-thời gian sẽ hỗn loạn, dùng Tro Thần hồi sinh, Thầy Lục có thể bình an vô sự, cũng có thể không thể quay về!" Giovanni nghiêm túc nói: "Có thể mượn sức mạnh của Dialga và Palkia để bình định bão không gian-thời gian không?" Hoopa Unbound nói: "Hoopa sẽ thử xem." Cynthia tóc vàng bay lượn, hít sâu một hơi, bình tĩnh nói: "Trước hết hãy đưa dân thường đi sơ tán...

Chương 759

nhờ cậu đó, Hoopa." Hoopa Unbound nói: "Cứ để Hoopa lo!" Bão không gian-thời gian từ bốn phương tám hướng ập đến, như Vòng Độc bắt đầu Thu Nhỏ.

Hoopa xuyên qua khắp thành phố, đưa dân thường qua vòng sáng, đến khu vực an toàn.

Đám đông dần sơ tán, bao gồm cả đám đông ở trại tị nạn, rút lui một cách trật tự.

Dân chúng đứng trên đường bờ biển, cây cầu vượt biển đã sụp đổ, cách mặt biển, nhìn về phía Tháp Dahara.

Rầm rầm rầm!!

Bão không gian-thời gian bao trùm Tháp Dahara, không ngừng Thu Nhỏ, cố gắng nghiền nát nó!!

Rayquaza đen, Giratina, Palkia, Dialga... các Thần Thú dị thứ nguyên lơ lửng bên ngoài Bão Tố, nhất thời không biết làm gì.

Palkia, 『Pokémon Không Gian』, vung ra một vòng đao mang 『Không Gian Xé Toạc』, cố gắng chém vào không gian.

Đao mang 'bùm' một tiếng nổ tung, bão không gian-thời gian vẫn bình yên vô sự.

Dân chúng chìm vào hoảng loạn. "Pokémon Không Gian mà cũng không chém được không gian ư!?" Các Thần Thú lần lượt thử, vẫn bó tay với bão không gian-thời gian.

Bão Tố càng ngày càng Thu Nhỏ, dưới sự thuyết phục của Cynthia, các Champion xuyên qua vòng sáng, rời khỏi Tháp Dahara.

Bão không gian-thời gian xé toạc Tháp Dahara, bên trong tháp chỉ còn lại một khoảng đất nhỏ hình chóp, Hoopa Unbound và Cynthia, Gengar đứng đó. "Bạn nên đi đi." Hoopa Unbound cúi đầu nói. "Nhưng mà!" Cynthia ngẩng đầu, lớn tiếng biện bạch: "Tro Thần vẫn chưa!

Vẫn chưa có tác dụng!" "Không gian-thời gian ở đây đã sụp đổ, định vị của Thầy Lục cũng rất khó tìm..." Hoopa Unbound cọ cọ ngón tay, buồn bã nói: "Xin lỗi, đợi sau khi ra ngoài, rồi hãy tìm sự giúp đỡ vậy..." "Không được." Cynthia lạnh lùng nói, "Tôi sẽ ở lại đây... nếu Arceus có thể, hãy để ngài ấy cùng tôi hồi sinh." "Nhưng bạn... không phải Sứ giả Tự Nhiên mà!" Hoopa Unbound nghiến chặt răng, lớn tiếng nói: "Xin lỗi, Cynthia Champion!" Cynthia đột ngột giật mình, cơn Bão Tố dữ dội cuốn lấy cô, khi cô ngẩng đầu lên lần nữa, đã xuất hiện trên đường bờ biển. "Cynthia Champion..." Satoshi và những người khác tiến lại gần.

Cynthia tóc vàng rũ xuống, vẻ mặt buồn bã, miễn cưỡng mỉm cười: "Tôi... không sao..." Nhìn bão không gian-thời gian của Tháp Dahara, Cynthia quay lưng đi.

Một lúc sau, một giọt nước mắt lăn dài trên má.

Tí tách, vỡ tan.

Bên trong Tháp Dahara, Gengar ôm Tro Thần, khuôn mặt nhỏ buồn bã: "Ghos..." Hoopa Unbound gãi đầu nói: "Tôi quen Arceus... sau khi ra ngoài, để tên đó đến giúp vậy..." "Nhưng mà nó sẽ nhốt tôi lại lần nữa thôi, ai nha, kệ đi, nhốt thì nhốt." Hoopa Unbound uể oải nói.

Gengar im lặng, nhìn chằm chằm mặt đất, trên mặt đất chỉ còn lại đai của Huấn luyện viên của Thầy Lục.

Gengar ngơ ngác nhìn chằm chằm, đếm những Poké Ball, đột nhiên giật mình.

Khoan đã, một cái, hai cái... tổng cộng có 12 cái. "Ghos!" Gengar đột nhiên kinh hãi.

Vẫn còn thừa một Poké Ball màu đỏ trắng nữa!!

Poké Ball thường 'lộc cộc' lắc lư, 'bùm' một tiếng mở ra.

Tỏa ra ánh sáng rực rỡ, một luồng sáng lao ra khỏi Poké Ball.

Thần Hộ Mệnh Rừng Xanh, Celebi!!

Sau khi trở về từ thời cổ đại, Celebi vẫn luôn tạm trú trong Poké Ball thường của Thầy Lục, chưa trở về.

Là một lữ khách Không-Thời Gian, Celebi sở hữu sức mạnh kỳ diệu để tìm kiếm tọa độ Không-Thời Gian. "Sa~" Celebi khẽ mỉm cười, từ tay Gengar, nhận lấy 『Tro Thần』. 『Hãy giao cho tôi!』 Gengar lau nước mắt, ngơ ngác gật đầu: "Ghos..." Ngay sau đó.

Celebi kiên quyết vượt qua không-thời gian, bay vào bão không gian-thời gian, tia điện giật giật, bay về phía tầng cao nhất của Tháp Dahara!!

Rầm rầm rầm!!!

Không-Thời Gian chấn động, 『mắt bão』 của bão không gian-thời gian, sắp đóng lại.

Dân chúng ngước nhìn Tháp Dahara.

Thân tháp đã bị Bão Tố hủy hoại, chỉ còn lại biểu tượng bánh xe vàng trên đỉnh tháp, như một cái bình không gốc rễ, lơ lửng giữa Bão Tố!

Ánh sáng dịch chuyển lóe lên, mọi người đột ngột nhìn sang.

Hoopa Unbound và Gengar bước ra, vẫn không thấy bóng dáng Thầy Lục. "Ghos..." Gengar cúi đầu. "Đúng vậy... không sao đâu." Cynthia ngây người, một lúc sau, khóe miệng khẽ nhếch lên, khó khăn

an ủi: "Bạn... không cần buồn... bạn không cần..." Giovanni hai tay đút túi, im lặng, chàng trai tóc đỏ có ánh mắt tương tự đứng bên cạnh Giovanni. "Ngươi không giải quyết được sao?" Silver hỏi. "Ngay cả Giovanni, cũng có những việc không làm được." Giovanni đáp. "Ồ..." Silver cúi đầu xuống, cảm thấy tóc có một luồng mềm mại, ngẩng đầu lên.

Bàn tay rộng lớn của Giovanni, xoa đầu Silver, nhìn về phía trước: "Ta chưa bao giờ thấy ngươi khóc... ngươi có thể khóc một lần trong lòng ta... chỉ được một lần thôi." Silver im lặng một lát, rồi lao vào lòng Giovanni.

Giovanni không hề thay đổi sắc mặt, vẫn bình thường, nhẹ nhàng xoa mái tóc đỏ của Silver. "Mọi người mau nhìn!!" Chàng trai đội mũ lưỡi trai, vẻ mặt chấn động, đột ngột vươn gậy bida ra, lớn tiếng nói: "Mau nhìn, tầng cao nhất của Tháp Dahara!!" Giovanni, Steven, Cynthia, Lance... toàn bộ dân chúng thành phố Dahara, ngẩng đầu nhìn về phía đỉnh Tháp Dahara.

Mây đen xoáy tròn bao phủ, sấm sét xé toạc Không-Thời Gian, Bão Tố ập đến, chỉ còn lại đỉnh tháp lơ lửng.

Khoảnh khắc đó.

Một luồng sáng lao ra khỏi Bão Tố, rải xuống ánh hào quang như Cầu Vồng.

Trên đỉnh tháp, 'tách' một tiếng lửa cháy hừng hực, không bị sấm sét hủy hoại, lửa nương gió thế, đẹp đẽ và hùng vĩ!

Dân chúng ngơ ngác nhìn chằm chằm, không hiểu vì sao, hốc mắt đột nhiên ướt lệ, như thể đang chiêm ngưỡng phép màu, cơ thể run rẩy.

Liệt diễm làm cong méo tầm nhìn, ngọn lửa cháy hừng hực, tạo

thành một cánh cổng lửa.

Một bóng người, chậm rãi bước ra từ ánh lửa, áo choàng Rayquaza cuồn cuộn bay, phản chiếu ánh lửa!

Anh ta đứng trên ngọn tháp cao, giọng nói vang vọng trong lòng mọi người, nói: "Hãy chấp nhận bản chất của tôi, định luật của Không-Thời Gian này." Ánh sáng vàng nhạt, trấn áp bão không gian-thời gian đang đóng lại, tạo thành một cột sáng, bắn thẳng lên bầu trời.

Dân chúng ánh mắt chấn động, bịt miệng, cơ thể run rẩy.

Các thần linh sừng sững bên ngoài Bão Tố, nhìn chàng trai tóc đen từ trong lửa trở về, đồng loạt im lặng.

Lục Dã ngẩng đầu nhìn lên, hô hoán: "Arceus——" Những đám mây đen dày đặc, ánh sáng vàng mở ra, thân hình thánh khiết lao ra khỏi màn sương.

Vị thần hình dạng nửa người nửa ngựa, cơ thể nối liền vòng sáng vàng, ánh mắt dịu dàng.

Ngài đứng đó, đi trên trời, không thể nhìn thẳng.

Ánh sáng rải xuống gương mặt Lục Dã đang ngước nhìn.

Trong ánh mắt anh không có sợ hãi, không có oán trách, chỉ có một tia thản nhiên. "Tôi muốn..." Lục Dã nói: "Tôi muốn, trở thành một Huấn luyện viên ưu tú." Ngài không nói một lời, nhếch lên một nụ cười tán thưởng, móng guốc vàng nhạt khẽ chạm vào bầu trời.

Sóng gợn lan tỏa về phía bão không gian-thời gian, trong khoảnh khắc đã xua tan nó, mây tan thấy mặt trời, trời quang mây tạnh!

Thành phố Dahara im lặng như tờ.

Mọi người ngơ ngác ngước nhìn.

Ánh sáng vàng rải xuống, trên không Tháp Dahara, Lục Dã và Arceus yên lặng đối mặt.

Cảnh tượng này in sâu trong lòng tất cả mọi người, khó mà phai mờ.

Vùng biển rải xuống ánh vàng lấp lánh.

Hoopa Unbound, Giratina, Palkia, Dialga, Primal Kyogre, Rayquaza đen... các thần linh lơ lửng trên bầu trời.

Họ ngước nhìn Arceus, rồi lại mang lòng kính trọng, nhìn về phía Lục Dã.

Sự kính trọng này, không phải xuất phát từ 『Sứ giả Tự Nhiên』.

Mà xuất phát từ Pokémon... và Huấn luyện viên.

Primal Groudon đứng sững trên mặt biển, bất động, ngẩng đầu nhìn một cái, như bị Sấm Chớp Đột Kích đánh trúng.

Mẹ kiếp.

Chỉ có mỗi mình tao không biết bay thôi à!!??

Cột sáng rực rỡ xuyên qua mây mù, chiếu sáng Tháp Dahara lấp lánh ánh vàng, rải xuống những dân thường đang ngơ ngác trên đường bờ biển.

Đột nhiên, những tiếng reo hò vô tận bùng nổ, mọi người rơi lệ, hét lớn, ôm chầm lấy nhau.

Các Champion nhìn nhau, Steven và Lance cười toe toét, khẽ cụng tay.

Cynthia chống tay dưới cằm, tóc vàng áo đen bay lượn, khoanh tay, nhếch khóe miệng.

Giovanni nhìn chàng trai tóc đen từ lửa tái sinh trên đỉnh tháp, khẽ

bật cười khàn: "Một...

Huyền Thoại Chiến Đấu mới đã ra đời." "Ghos~ (*ˇ๗)" Gengar lơ lửng bên cạnh Lục Dã, hút lấy Lục Dã một hơi, cười hì hì.

Lục Dã khẽ mỉm cười, xoa đầu Gengar.

Ngay sau đó, anh đưa tay ra, đặt lên vai.

Ngay cả Arceus cũng có thể khiến ngươi phải ra mặt...

Nhắm mắt lại, Lục Dã hít sâu một hơi, dùng sức vỗ vai, khen ngợi: "Không hổ là cậu mà, Thầy Lục!!" Bờ biển thành phố Dahara chật kín người, tiếng hoan hô và gào thét vang trời động đất, cảm xúc và nước mắt tuôn trào không ngừng.

Có một Trainer, trước Cơn bão Không-Thời gian hủy diệt, đã sống lại từ đống tro tàn.

Định luật Tự nhiên, triệu hồi Arceus, cứu lấy thành phố Dahara và thậm chí cả thế giới!

Quá trình Arceus thức tỉnh cực kỳ chậm chạp, nguy cơ bão không-thời gian còn vượt xa trận chiến của các vị thần, vì vậy nó đã thúc đẩy Arceus thức tỉnh nhanh hơn.

Chính vì Định luật Tự nhiên, Arceus mới có thể kịp thời đến nơi, thể hiện đẳng cấp "Thần linh đầu tiên".

Sau trận chiến này, Pokémon Không Gian mất hết thể diện, chúa tể Thế giới Đảo Ngược thân bại danh liệt, Thần Đất trở thành trò cười.

Ngạo nghễ giữa chư thần, chỉ có...

Celebi che miệng Arceus: Chính là em đây!Áo choàng Oreburgh của Lục Dã phấp phới trong gió, đập vào mắt là vùng biển lấp lánh ánh vàng, cây cầu lớn một nửa chìm vào mặt biển, và đám đông sôi sục trên bờ biển. "May mà được hồi sinh cùng với trang phục." Lục

Dã lẩm bẩm, "Nếu không thì tập này sao mà phát sóng được." Thầy Lục lại liếc nhìn bờ biển, hạ giọng, ngẩng đầu nhìn trời: "Chết tiệt...

đừng rung, không được rung!" "Cậu đang nói chuyện với ta à?" Arceus đi trên trời, ôn hòa hỏi. "Không..." Lục Dã không giải thích, ho nhẹ: "À thì, cái Pixie Plate tôi đã tìm được rồi..." "Vấn đề đó, lát nữa chúng ta hãy nói." Arceus trắng sáng thánh khiết, nhìn xuống đám đông đang hoan hô, ôn hòa nói: "Bây giờ, Lục Dã, hãy tận hưởng khoảnh khắc Huyền Thoại của cậu." Lục Dã hơi ngẩn người, ngẩng đầu nhìn lên.

Chỉ thấy Arceus hóa thành một luồng sáng thánh khiết, từ từ bay lên, rồi biến mất giữa tầng mây dày đặc.

Quả thật, bây giờ không thích hợp để hàn huyên, nhưng vấn đề là...

Thầy Lục mím môi, cúi đầu liếc nhìn, rồi lập tức ngẩng đầu lên, thần sắc nghiêm túc. "Latias không mang theo, giờ tôi phải xuống kiểu gì đây..."Dưới vòm trời, những luồng sáng tuyệt đẹp đan xen, đỏ, xanh, xám, đen...

Các vị thần tản ra những dao động màu sắc khác nhau, lẳng lặng lơ lửng, nhìn về đỉnh tháp Dahara vàng rực.

Trên đỉnh tháp cao, áo choàng của chàng thanh niên tóc đen phản chiếu ánh nắng, thân hình thẳng tắp, đứng yên bất động.

Hy sinh bản thân, phong ấn Hoopa Ác, nhưng lại trong lúc Cơn bão ập đến, sống lại từ đống tro tàn.

Chương 760

Từng cảnh tượng này sẽ in sâu vào ký ức của họ, ghi dấu trong hàng vạn năm tuổi thọ của họ, không thể phai mờ.

Primal Groudon nhìn Lục Dã, rồi vô thức lại ngẩng đầu nhìn trời.

Các vị thần lơ lửng trên không, một đám mây u ám che phủ đôi mắt vàng to tròn của Groudon.

Groudon: "..." Mệt mỏi rồi, cái Không-Thời gian này, hủy diệt luôn cũng được.Trên bờ biển, các cư dân nhớ lại giọng nói bình hòa vừa rồi vang lên bên tai họ. "Ta ban Định luật Tự nhiên này cho Không-Thời gian." Không hiểu ý nghĩa, nhưng sự xuất hiện của thần linh sau đó, và Thầy Lục trên đỉnh tháp, chắc chắn có mối liên hệ không thể tách rời.

Và việc cậu ấy cưỡi Black Rayquaza khổng lồ, chỉ huy Gengar đánh bại Hoopa Ác, không nghi ngờ gì là một hành động kinh thiên động địa!

Baruza ngước nhìn bầu trời, ánh mắt rung động: "Phép màu...

Phép màu của Ho-Oh và Arceus." "Không, anh trai, tất cả những điều này đều quy về sự dũng cảm." Meray ánh mắt lấp lánh, nghiêm túc nói: "Sự dũng cảm của Trainer và Pokémon." "Còn có Hoopa nữa!" Hoopa giải phóng cười lớn: "Hoopa cũng đã cố gắng hết sức đó!" Satoshi nhe răng cười: "Biết rồi mà, mau trả mấy Pokémon Huyền Thoại đó về đi, không thì lại gây ra rắc rối nữa." "Không thành vấn đề, cứ giao cho Hoopa —— Hoopa, vèo vèo!" Hoopa giải phóng vươn sáu cánh tay lơ lửng, vòng sáng xuất hiện sau lưng các vị thần, dao động Không-Thời gian của dị thứ nguyên.Primal Kyogre vẫy đuôi, nhe hàm răng nhỏ sắc nhọn, chui vào vòng sáng dị thứ nguyên...

Rống rống rống, có thể về nhà nghỉ ngơi rồi.

Tiếp theo là Giratina, Palkia, Dialga, ba vị thần xám xịt bay vào vòng sáng.

Sau đó là Dark Lugia, bị rượt đánh cả trận, tâm lý sụp đổ.

Mewtwo ẩn nấp ở đâu đó, vẻ mặt nghiêm túc, khó hiểu lắc đầu, xoay người bước vào cánh cổng dịch chuyển.

Cuối cùng là Black Rayquaza và White Kyurem.

Black Rayquaza cúi đầu nhìn "hộp Pokéblock" trong móng vuốt, há to miệng, trong lúc thở đã ngậm lấy một cục Block vàng.

Bỗng nhiên, một luồng sáng bùng nổ, hai mắt trợn tròn. "Lục Dã, vị Champion này, ta đã nhớ kỹ cậu." Black Rayquaza ánh mắt sắc bén, vung vẩy thân thể Oreburgh, phất đuôi Rồng, vạch ra một đường thẳng.

White Kyurem ngước nhìn vòng sáng, cúi đầu liếc Darkrai dưới đống đổ nát, nói: "Trainer của cậu, hắn sống sót rồi." "Hắn không phải Trainer của tôi." Darkrai nói. "Ồ?

Cậu liều mạng như vậy, ta cứ nghĩ hai người đã quen biết nhau hàng trăm năm rồi chứ." White Kyurem nói. "Hắn chỉ là..." Darkrai chìm vào im lặng.

Trong đầu, nụ cười của Alicia vẫn còn đó, cô nhẹ nhàng đặt tay lên đầu Darkrai. "Cậu có thể ở lại, ở lại trong sân nhà mọi người." "Cậu có thể ở quán cà phê, nhớ nhé, làm vệ sĩ của tôi." Darkrai khẽ nở một nụ cười bất đắc dĩ, ánh mắt xanh thẳm sâu lắng, nói: "Hắn chỉ là người mà tôi muốn bảo vệ." ...Các Pokémon Huyền Thoại lần lượt rời đi.Primal Groudon cô độc bước vào vòng sáng trên mặt biển.

Các Champion cũng đã đến hồi kết.

Khuôn mặt đầy nếp nhăn của Giovanni giãn ra, hắn xoa tóc đỏ của Silver, rồi đội mũ, không nói một lời, xoay người rời đi. "Giovanni." Người đàn ông áo choàng đỏ ôm tay, lạnh giọng nói: "Việc làm ăn đã hợp pháp rồi, nhưng trên người ông vẫn còn lệnh truy nã." "Ngươi vẫn chưa bắt được ta đâu." Giovanni bình tĩnh nói. "Đây chỉ là một lời cảnh cáo, hiểu không?" Lance tóc đỏ dựng ngược, nghiêm nghị nói: "Lần tới, đừng trách tôi không nhắc nhở ông!" "Đây chính là công lý của ngươi sao." Giovanni quay lưng lại với người đàn ông tóc đỏ, khóe miệng nhếch lên, chậm rãi rời đi, "Ta đã hiểu." Steven nhìn theo bóng lưng rộng lớn, đầy phong trần, khẽ nhíu mày... là một nhân vật nguy hiểm. "Trên người hắn có mùi máu, bị thương rất nặng, các Pokémon Center và bệnh viện gần đây sẽ không tiếp nhận hắn." Lance ôm tay, mặt không cảm xúc: "Trong thời gian ngắn, vết thương, nguồn thuốc men, lẩn tránh truy lùng, đều phải do hắn tự mình giải quyết." Silver nhìn người đàn ông tóc đỏ. "Đây chỉ là 'suy đoán' của tôi." Lance không để ý Silver, quay người nói: "Được rồi, tôi đi liên hệ với nhân viên Liên minh, Steven, Cynthia, hừ, tôi biết hai người cực kỳ ghét công việc này." "Cảm ơn anh, ngài Lance." Steven bất đắc dĩ cười, ngước đôi mắt như Sapphire nhìn tháp Dahara, hơi ngẩn người: "Thầy Lục vẫn còn đứng ở đó à?" Cynthia ôm tay, cúi đầu khẽ thở dài, rồi lại dịu dàng cười, nói: "Hoopa giải phóng, làm phiền cậu đưa cậu ấy xuống đi." "Cứ giao cho Hoopa!!" Hoopa giải phóng "ầm" một tiếng bay vút lên trời, bay đến đỉnh tháp Dahara, nhe răng cười.Thầy Lục giật mình: "Cậu làm gì đấy?" Hoopa giải phóng hắc hắc cười, mở một vòng sáng ngay trước mặt Lục Dã ở chỗ không trung, mời: "Mời vào." Lục Dã:?

Sau đó Thầy Lục hồi tưởng lại cảnh tượng từ tháp Dahara cao ba trăm mét nhảy xuống, liên tiếp xuyên qua sáu vòng sáng, cuối cùng mới trở về mặt đất.

Vị "Huyền Thoại Chiến Đấu" mới nổi này, vẻ mặt có chút đờ đẫn. "Kịch tính, kịch tính!" Hoopa giải phóng nhe răng cười: "Có bị Hoopa dọa sợ không!" Lục Dã: "Chơi hay đấy, lần sau không được chơi nữa đâu..." Thầy Lục bỗng hiểu ra.

Vãi chưởng, sao tôi không bảo Gengar đi gọi Latias nhỉ?

Bị lừa rồi, tôi cứ tưởng xuyên qua một vòng sáng là xuống đất được!Các cư dân trên bờ biển lần lượt tản đi, lòng vẫn còn sợ hãi, ngoảnh lại nhìn cây cầu lớn một nửa chìm dưới mặt biển, rồi lại nhớ đến bóng dáng trên tháp Dahara. "Không hổ là Thầy Lục!" "Quá ngầu, ngay cả khi đối mặt với Arceus cũng không nhúc nhích.

Lúc đó cả người tôi run cầm cập." "Rơi lệ rồi...

Thật sự có Trainer có thể giải quyết tai nạn kinh khủng như vậy!" "Mà nói chứ, sao Kaiju màu đỏ không bay nhỉ, mỗi mình nó đứng trong biển." "Cậu giờ đã muốn Groudon bay rồi, tiếp theo còn muốn gì nữa, tôi không dám nghĩ!" Tiếng huyên náo dần xa, Cynthia đứng cách đó không xa, để Thầy Lục và Gengar ở riêng.

Mối liên kết giữa hai người, cùng nhau cống hiến vì đối phương, kề vai chiến đấu...

Cynthia tựa vào Garchomp, vuốt ve đầu nó, khẽ mỉm cười, cảm động.Lục Dã đứng bên bờ biển.

Gió biển thổi qua, mọi thứ vừa rồi như giấc mộng, nhưng cậu đã thực sự sống sót.

Nhờ vào sức mạnh của Sacred Ash và Celebi, cậu đã trở lại. "Cảm ơn cậu, Celebi." Lục Dã chân thành nói. "Sha~" Celebi lay động hai cái xúc tu nhỏ, bay lượn quanh Lục Dã, nheo mắt lại. "Đây là điều tớ nên làm!" Lục Dã khẽ mỉm cười.

Celebi tốt bụng, sẽ cố gắng hết sức để ngăn chặn bi kịch xảy ra.

Nấp trong Normal Ball, cũng là phong cách đáng yêu như mọi khi của Celebi. "Cậu định đi à?" Lục Dã hỏi. "Sha!" Celebi khẽ gật đầu, trên đời này còn rất nhiều khu rừng và Không-Thời gian đang chờ tớ bảo vệ. "Nếu có dịp, cậu có thể ghé quán cà phê của tôi ở Lumiose City, ở đó còn có World Tree nữa." Lục Dã nói. "Sha?" Celebi mở to mắt. "Đùa thôi." Thực ra còn có Mew...

Lục Dã vẫy tay cười: "Thôi, tạm biệt nhé." Celebi ngọt ngào cười, rắc những hạt sáng lấp lánh, mở ra cánh cổng Không-Thời gian. "Sha~" Celebi vẫy tay chào Lục Dã, rồi bay vào trong.

Lục Dã khẽ gật đầu, nhìn những mảnh vỡ bên trong cánh cổng, ánh mắt khẽ lấp lánh.

Trong khoảnh khắc biến mất, tôi đã nhìn thấy rất nhiều mảnh vỡ Không-Thời gian, giờ đã không nhớ rõ nữa, nhưng ít nhất tôi là thật.

Tôi và Pokémon của tôi, là độc nhất vô nhị trên thế gian này.

Ánh sáng cánh cổng dần tan biến.Lục Dã tóc đen bay phấp phới, cúi đầu ôm ngực, nơi trái tim từng đập cùng Gengar, giờ khắc này vẫn rõ ràng về mối liên kết vững chắc giữa hai người.

Như một sợi tơ định mệnh vô hình và không thể cắt đứt, buộc chặt hai người lại với nhau. "Gengar..." Lục Dã ánh mắt sâu thẳm, chậm rãi mở lời: "Đấm tao một phát, xem tao có chịu nổi không!" Gengar: "Ghos?

Σ(ﾟдﾟlll)" Quay đầu nhìn lại, xác nhận Satoshi không có bên cạnh, Lục Dã khẽ nói: "Sacred Ash hồi sinh người mới, tăng cường thể chất, vậy tao chắc cũng được cường hóa rồi —— thậm chí ngang cấp với Bộ ba Pokémon Huyền Thoại." "Ghos! w(ﾟДﾟ)w" Gengar ôm đầu.

Không hiểu nổi, Ghos! "Đến đây!" Lục Dã ánh mắt ngưng lại, tạo dáng "Thế thân khiêu khích" quyến rũ, chỉ tay nói: "Tới tôi, dùng Cú

Đấm Bóng Tối!" Gengar thở dài, nhẹ nhàng vung tay, một quả đấm bóng tối bay ra. "Hự!" Lục Dã mạnh mẽ đối quyền, nắm đấm tràn đầy Aura.

Bóng tối "ầm" một tiếng nổ tung. "Vô dụng, vô dụng!" Lục Dã lớn tiếng khoe khoang. "Ghos!

Σ(ttsu °Д°;)ttsu" Gengar cực kỳ chấn động.

Vãi chưởng, thật sự đỡ được luôn! "Tóm lại, tôi đại khái đã hiểu rồi..." Lục Dã xoa cằm, dùng Aura kiểm tra tình trạng bản thân, trầm ngâm nói: "Những chiêu như Phun Lửa, Điện Giật thì vẫn chưa đỡ được, nhưng Phòng thủ vật lý và Tấn công vật lý thì đã tăng lên rồi." Lục Dã hoạt động cổ.

Với thể chất hiện tại của tôi, nghiền ép Bruno, hạ gục Rhyhorn, và đối quyền với Machamp đều không thành vấn đề.

Phong cách dần trở nên huyền huyễn, nhưng xét việc các thiên vương đặc biệt cũng có thể đỡ chiêu, thì vẫn trong phạm vi chấp nhận được.

Còn cách Satoshi một khoảng khá xa.

Dù sao cậu ấy đã "luyện thể bằng sét" gần ba năm rồi, phong cách đã vượt qua tôi. "Tiếc là Sacred Ash là vật phẩm tiêu hao..." Lục Dã cảm thán: "Ban đầu cứ tưởng là cường hóa Pokémon, ai ngờ lại là cường hóa Trainer." Sacred Ash có tác dụng nâng cao thể chất cực kỳ rõ rệt, gián tiếp tăng cường khả năng tự vệ và khả năng chiến đấu hoang dã.

Ở ngoài hoang dã mà gặp Onix hay gì đó, Thầy Lục chỉ cần một cú xoạc chân, tay không cũng giải quyết được.

Qua trận chiến này, Jewelrite và Aura của Thầy Lục đều có mức độ tăng lên khác nhau.

Đặc biệt là Jewelrite, bản đồ radar trong tầm nhìn, từ màu trắng đã biến thành màu vàng nhạt, hiệu quả tăng cường cho đội ngũ còn tốt hơn một bậc.

Như mọi người đã biết, trình độ Trainer tồn tại nhiều cấp bậc khác nhau.

Liên quan đến chiến đấu hoang dã, chiến đấu chính thức, chỉ huy, tâm lý và các lĩnh vực khác.

Cấp độ Trainer của Thầy Lục, mức độ tổng hợp, đã đạt đến "Huyền Thoại Chiến Đấu".

Về mặt đội ngũ, Gengar ở trạng thái bình thường cũng đã đạt đến cấp độ "Huyền Thoại Chiến Đấu".

Mega Blastoise cũng có thực lực "Huyền Thoại Chiến Đấu".

Chị cả Sylveon cần trả lại Pixie Plate, các nhóc khác đều đang chờ được nâng cấp.

Tuy nhiên, ngày đột phá cũng sẽ không còn xa.

Lục Dã chìm vào suy tư.

Đội ngũ hiện tại, so với đội ngũ toàn Pokémon Huyền Thoại như của Red, thì tỷ lệ thắng rất mong manh.

Nhưng còn nửa năm nữa mới đến World Tournament.

Vị trí Masters Eight năm tới, thứ hạng ra sao, vẫn chưa thể biết. "Đợi đến khi giành được chức Vô địch World Tournament..." Lục Dã ánh mắt khẽ lóe lên.

Trong đầu cậu chợt lóe lên tiếng Telepathy của Gengar, và lời hẹn ước mà cả hai đã đặt ra. "Tiểu béo tử màu tím" đứng trước mặt, chia sẻ sinh mệnh cho mình.

Cảnh tượng Destiny Bond của cả hai...

Thầy Lục khẽ siết nắm đấm. "Chắc là...

đã có thể coi là một Trainer xuất sắc rồi nhỉ..."Ánh nắng chiếu rọi mặt biển, soi sáng nửa cây cầu vượt biển đang sụp đổ.

Lục Dã và Cynthia đứng bên bờ biển nhìn ra xa, cả hai im lặng, như có một tảng băng vô hình đang đóng băng không khí. "Em thấy cây cầu kia không?" Lục Dã chỉ tay nói. "Ừm." Cynthia khẽ gật đầu. "Anh và Gengar làm sập đó." Lục Dã bình tĩnh nói. "Phụt..." Cynthia không nhịn được cười, lườm Lục Dã một cái thật mạnh, giọng hơi khàn: "Anh... anh biết không, em rất lo lắng..." "Anh biết." Lục Dã nói: "Anh cũng biết sứ mệnh của League Champion, nên... chúng ta đều cần phải đứng ra." "Anh..." Cynthia do dự nói: "Tác dụng của Sacred Ash thế nào rồi?" "Hiệu quả vượt trội, nếu không tin thì tối nay chúng ta thử một..." Lục Dã quay đầu lại, Garchomp đang liếc xéo cậu, ngụ ý "Mày nhóc con, chắc không còn gói Sacred Ash thứ hai đâu nhỉ!".

Lục Dã thu lại vẻ mặt, nghiêm túc nói: "Anh thích em, Cynthia." Cynthia tóc vàng bay trong gió, đôi mắt cong thành hình trăng lưỡi liềm, chắp tay sau lưng cười nói: "Em cũng vậy." Lục Dã dang hai tay, trên bờ biển lấp lánh ánh sáng, một bóng người với mái tóc vàng rực rỡ lao vào lòng bóng người kia. "Vừa rồi Đại sứ của Red Star League đến, Thầy Lục ——" Người đàn ông vest xanh tóc xanh bước ra từ bục đá, hạ thấp tông giọng, tự nhiên quay người lại. "Ừm... cứ để tôi tiếp Đại sứ vậy, đến muộn một chút chắc không sao đâu..." Steven lẩm bẩm.Không-Thời gian của thành phố Dahara trở lại bình thường, cả thế giới rơi vào chấn động.

Giả sử Primal Groudon và Primal Kyogre thức tỉnh chỉ là thảm họa "cấp khu vực"; thì sự kiện Hoopa Ác lần này đã là khủng hoảng "cấp thế giới"!

Cái trước, dựa vào Champion, Tứ Đại Thiên Vương, Thủ Lĩnh

Nhà thi đấu, Chủ Thẻ PokéDex cùng nhau hợp sức, và Lance có khả năng vượt qua cửa ải khó khăn.

Còn cái sau, Trainer có thể giải quyết sự kiện loại này trong phạm vi toàn Liên minh, đếm trên đầu ngón tay!

Nếu Red, Blue, Leon có mặt, hoặc nhờ vào công nghệ khoa học của các Liên minh lớn, cũng có thể trấn áp Hoopa Ác.

Nhưng mọi chuyện không có nếu như.

Khi nguy nan ập đến, là nhiều Champion đã đứng ra —— mặc dù Diantha không kịp đến.

Thầy Lục lại càng bằng một mình mình, thu hút phần lớn hỏa lực của Hoopa Ác, với cái giá thảm khốc, giải quyết tai nạn cấp thế giới!

Số người chứng kiến đông đảo, hơn nữa còn có cảnh Thầy Lục cưỡi Black Rayquaza trực tiếp trên sóng.

Một làn sóng chấn động toàn cầu càn quét các Liên minh lớn, tầng lớp cao cấp đồng loạt chấn động, đưa ra cùng một kết luận.

Sau nhiều năm, một "Huyền Thoại Chiến Đấu" mới đã ra đời.

Trên mạng bùng nổ những cuộc thảo luận long trời lở đất, mọi ánh mắt đều đổ dồn vào cựu Champion vùng Đông Hoàng.

Chương 761

Bất kể tình huống của Pokémon Huyền Thoại, Gengar của cậu ấy giơ lên quả Black Ball khổng lồ che trời lấp đất, vẫn mang đến chấn động mạnh mẽ cho thế giới! "Ngày này, Thầy Lục một lần nữa tiến vào cảnh giới 'Huyền Thoại Chiến Đấu'!" "Truyền đi, Thầy Lục chiến đấu hoang dã Huyền Thoại, chiến đấu chính thức Huyền Thoại, toàn đội Huyền Thoại!" "Đề nghị thêm cả nấu ăn Huyền Thoại, ăn cơm Huyền Thoại, và chiến thuật bẩn Huyền Thoại." "Mạnh quá rồi, cựu Champion của Red Star League!" "World Tournament năm tới, đây có thể là giải đấu thế giới tập trung nhiều Trainer Huyền Thoại nhất trong những năm gần đây!" "Nói thật thì, tôi nghĩ Thầy Lục sẽ từ 'cấp PokéBall' đánh từ từ lên, rồi mới đánh 'cấp Master Ball'." "Vãi chưởng, không phải chứ, Huyền Thoại Chiến Đấu đi đánh Little Cup?!" "Nghĩ thoáng ra đi, điều này tốt cho các tuyển thủ Little Cup, 'Trận đấu hướng dẫn' của 'Huyền Thoại Chiến Đấu' cực kỳ hiếm có..." "Thầy Lục cũng chỉ là để mua vui thôi, Trainer thật sự vẫn phải nhìn Gengar." "Gengar: I Choose You, Thầy Lục!" Các diễn đàn nóng đến mức gần như bùng nổ, dù sao những video, hình ảnh lan truyền trên mạng rõ nét đến mức không thể giả mạo.

Sau khi du hành qua nhiều Liên minh như Unova, Hoenn, Kalos, lập nên những kỳ tích Champion.

Thầy Lục lại một lần nữa làm chấn động thế giới bằng hành động "Huyền Thoại Chiến Đấu" kinh thiên động địa.

Các Liên minh lớn triệu tập hội nghị liên hợp, dưới đề nghị của Red Star League, dựa vào "sự kiện Hoopa Ác" lần này, trao cho Lục Dã danh hiệu vinh dự "Huyền Thoại Chiến Đấu".

Đề nghị này nhận được sự ủng hộ mạnh mẽ từ Liên minh Unova, Sinnoh, Hoenn, Kalos.

Dù sao Thầy Lục ở những Liên minh này đều từng nghênh chiến Pokémon Huyền Thoại, để lại những kỳ tích Champion.

Đúng như câu nói, tôi đã không còn ở đây, nhưng Liên minh vẫn lưu truyền truyền thuyết của tôi.

Cho đến nay, được Liên minh nhất trí đồng ý, trao cho Lục Dã danh hiệu "Huyền Thoại Chiến Đấu"!Hiệu suất của hội nghị liên hợp cực cao, chỉ trong vòng hai giờ sau sự việc, đã triển khai cứu viện và trao tặng danh hiệu vinh dự.

Lúc này, Thầy Lục vẫn đang ở thành phố Dahara, hoàn toàn không biết gì về sự sắp xếp này.

Theo lời hẹn.

Lục Dã đến tầng cao nhất của tháp Dahara, gặp Arceus, chuẩn bị trả lại Pixie Plate.

Vòm đỉnh cao vút, kính phản chiếu ánh hồng, ở trung tâm đặt một thiết bị dạng Sundial, từ giữa tâm dâng lên một cột sáng vàng.

Lục Dã đứng yên trước Sundial, khẽ niệm: "Ta ban Định luật Tự nhiên này cho Không-Thời gian." Cột sáng vàng không ngừng mở rộng, xông lên vòm đỉnh, rồi xuyên qua lớp kính bay vút lên tầng mây dày đặc, ánh sáng thánh khiết bao phủ.

Lục Dã nheo mắt lại, ngẩng đầu nhìn.

Ánh sáng trắng từ lớp kính phản chiếu ra ánh hồng, Arceus tắm mình trong cột sáng, từ từ hạ xuống, những hạt sáng bay lượn, lơ lửng trên Sundial.

Nó nhìn chằm chằm Lục Dã, chậm rãi mở lời: "Lục Dã, rất vui

được gặp lại cậu." "Theo lời hẹn." Lục Dã nói: "Tôi đến để trả lại Pixie Plate." Arceus khẽ mỉm cười, nói: "Ta đã chứng kiến trái tim bằng vàng của cậu.

Các Pokémon của cậu đều nói lên điều đó." Trái tim bằng vàng...

Lục Dã và Gengar đồng thời ngẩn người.

Tôi sao lại không nhìn ra nhỉ! "Về việc cậu đã mang Pixie Plate trở về, ta xin bày tỏ lòng biết ơn sâu sắc." Arceus nói: "Theo cách nói của loài người các cậu, ta và Damos là bạn bè, còn với cậu... ta hy vọng cũng như vậy." Nó giữ phép lịch sự, tiếp tục nói: "Và bây giờ, theo lời hẹn, ta đến lấy lại Pixie Plate." Sylveon đã giữ Pixie Plate một thời gian, thực lực tăng vọt, một bước trở thành đỉnh cao Champion.

Vật về chủ cũ, cũng là điều hiển nhiên.

Lục Dã khẽ gật đầu, mở PokéBall.

Ánh sáng đỏ lóe lên.

Tại chỗ thắt nơ của Sylveon, Pixie Plate ở dạng năng lượng dần hóa thành thực thể, bay về phía Arceus.

Vòng sáng trên cơ thể Arceus, dâng lên mười bảy hình chiếu Plate lơ lửng, Pixie Plate bay vào trong, xoay tròn cùng mười bảy khối Plate còn lại.

Lục Dã im lặng theo dõi, cho đến khi Arceus mở đôi mắt ôn hòa, cậu mới thở phào nhẹ nhõm. "Thỏa thuận giữa chúng ta đã hoàn thành." Lục Dã nói: "Tôi cũng nên về rồi." "Còn một chuyện nữa." Arceus nói. "Chuyện gì?" Lục Dã hỏi. "Để bày tỏ lòng biết ơn, ta sẽ ban phước lành cho cậu." Arceus nói: "Điều này sẽ cải thiện vận may của cậu ở một mức độ nhất định, ví dụ như... tăng cường tỷ lệ chính xác." Còn có chuyện tốt này nữa!

Lục Dã trầm ngâm: "Có thể ban cho Pokémon của tôi không?"

"Đương nhiên." Arceus hơi ngạc nhiên: "Nhưng tại sao cậu không nghĩ đến bản thân trước?" "Tôi đã quen rồi, vả lại, tỷ lệ chính xác kiểu này, tôi sẽ dùng chiến thuật và chỉ huy để bù đắp." Lục Dã ngẩng đôi mắt tự tin, cười nói: "Xin cậu ban phước lành cho Pokémon của tôi, làm phiền rồi." Arceus ôn hòa mỉm cười, khẽ gật đầu. "Ra đây, Togepi!" Lục Dã ném PokéBall. "Chap chi đô y ~(◦˙▽˙◦)" Togepi rơi xuống đất, ngẩng cái đầu nhỏ, nhìn Arceus, nghiêng đầu, đôi mắt nhỏ thoáng qua vẻ khó hiểu.

Tách!

Arceus khẽ chạm vào Không-Thời gian, những gợn sóng vàng nhạt lan tỏa, chìm vào cơ thể Togepi. "Đô y!" Togepi vội nhắm mắt lại, rồi lập tức mở ra, nhìn quanh trái phải, không có bất kỳ chuyện gì xảy ra. "Lục Dã." Arceus ôn hòa nói: "Ta đã ban phước lành cho vận may của Togepi." "Vận may?" Lục Dã kinh ngạc.

Vận may của Togepi, vậy mà còn có thể cường hóa!

Arceus tận tâm giải thích: "Lấy Vẫy Ngón làm ví dụ, nó không thể tung ra Chiêu thức Đặc trưng của thần linh, đây là giới hạn bẩm sinh.

Nhưng các yếu tố bên ngoài có thể phá vỡ giới hạn này." Lục Dã: "Vậy có nghĩa là..." Arceus gật đầu: "Đúng như cậu nghĩ." Lục Dã mím môi.

Điều này có nghĩa là, Togepi ngoài Dragon Ascent, còn có thể tung ra Chiêu thức Đặc trưng của các Pokémon Huyền Thoại khác!

Các chiêu thức bất hợp pháp bỗng chốc tăng lên một đống! "Ngoài ra, Serene Grace của Togepi cũng sẽ nhận được phước lành của ta." Arceus nói.

Lục Dã giật mình.

Serene Grace!

Serene Grace có thể tăng cường tỷ lệ kích hoạt hiệu ứng phụ của chiêu thức.

Lấy Air Slash làm ví dụ, nó có 30% tỷ lệ gây sợ hãi, sau Serene Grace sẽ là 60%!

Dù đối với hệ thống nào đi nữa, đây cũng là một "chiến thuật phẩm chất" đúng nghĩa.

Và Togepi nhận được phước lành của Arceus, không những có thể tung ra các Chiêu thức Đặc trưng ngoài Dragon Ascent, mà ngay cả hiệu quả của Serene Grace cũng được tăng cường!

Đến từ Arceus, đây đúng là Serene Grace đúng nghĩa! "Khả năng bất hợp pháp tăng thêm rồi..." Lục Dã lẩm bẩm.

Mặc dù Togepi tạm thời không học được Air Slash.

Nhưng nếu tung ra Đá Lở, với 60% tỷ lệ gây sợ hãi, ngay cả Charizard của Leon đến cũng không đỡ nổi chứ...

Điều này thật sự là... quá tuyệt vời (bẩn bựa)! "Cảm ơn nhé, Arceus." Lục Dã cười haha nói. "Chỉ là một chút giúp đỡ nhỏ, như lời cảm ơn của ta." Arceus ôn hòa nói: "Cái hồ trừng phạt, sẽ do tộc nhân mang về Thung lũng Sáng Thế... ta cũng nên rời đi thôi." "Tạm biệt." Lục Dã lòng đầy thỏa mãn. "Chap chi đô y~" Togepi cũng vẫy tay theo.

Thầy Lục ngẩng đầu nhìn trời.

Bản cường hóa của Serene Grace + Metronome bất hợp pháp... quá hợp với phong cách chiến thuật của tôi rồi!

Không hổ là Arceus.

Một cái là nhìn ra tôi có trái tim bằng vàng ngay!Sau sự kiện Hoopa Ác, thành phố Dahara hoang tàn chờ được vực dậy.

Lance liên hệ với nhân viên Liên minh, lập tức tổ chức viện trợ; Rocket Logistics dưới ý chỉ của Giovanni, hợp tác với Liên minh vận chuyển số lượng lớn vật tư; Devon, The Pokémon Company và các tập đoàn lớn khác cũng lần lượt ra tay giúp đỡ.

Baruza và Meray, nhờ sức mạnh của "Cái hồ trừng phạt", đã phục hồi Hoopa giải phóng trở lại thành Hoopa nhỏ, chuẩn bị đưa Hoopa nhỏ trở về Thung lũng Sáng Thế.

Để bù đắp lỗi lầm mà Hoopa đã gây ra, Thung lũng Sáng Thế đã dâng lên những vật phẩm quý giá như ngà voi, vàng tích lũy qua các thế hệ, có thể bù đắp phần nào thiệt hại của thành phố Dahara.

Hoopa nhỏ muốn vớt tiền vàng từ vòng sáng ra, bị Meray ngăn lại, uể oải nói: "Thôi được rồi, Hoopa biết rồi... không được lấy đồ của người khác, phải tự mình kiếm mới được..." Thầy Lục đã trả lại Pixie Plate, Ability và chiêu thức của Togepi nhận được phước lành từ Arceus, nhưng thực lực của Sylveon lại suy giảm một chút.

Tuy nhiên, dựa vào sức mạnh của vật phẩm, rốt cuộc cũng không phải phong cách của Chị cả. "Bù y... (`mãnh ´)" Sylveon âm thầm hạ quyết tâm.

Cho dù không có Plate, mình cũng sẽ nhờ sức mạnh của Geomancy, trở thành "Huyền Thoại Chiến Đấu"!

Quyết định rồi, đợi về đến Lumiose City, sẽ đến Prism Tower, tiếp tục solo với AIClemont!Lúc này, Thầy Lục rời khỏi tháp Dahara, gặp Đại sứ của Red Star League, và biết được quyết định của hội nghị liên hợp.

Xét về biểu hiện kinh người trong "sự kiện Hoopa Ác", được các Liên minh lớn nhất trí tán đồng, trao cho Lục Dã danh hiệu trọn đời: Huyền Thoại Chiến Đấu!

Danh hiệu này có tầm vóc vượt xa Champion, vừa thể hiện thực lực, vừa là biểu tượng của vinh dự.

Hiện tại Leon, Gigantamax Charizard có trình độ "Huyền Thoại Chiến Đấu", nhưng bản thân anh ấy vẫn chưa đạt được danh hiệu này.

Dù sao, danh hiệu Champion đã trói buộc Leon.

Trong game, anh ấy bị đánh bại, nhưng lại leo lên Battle Tower, ngược lại lại đạt được huyền thoại.

Đối mặt với danh hiệu này, Thầy Lục không hề ngạc nhiên, mà rộng rãi chấp nhận.

Dù sao, chiến đấu đến tận bây giờ, lưng đầy vết sẹo, gặp phải Pokémon Huyền Thoại nhiều không đếm xuể rồi... "Chiến Binh" Red bị đóng băng hai lần, hóa đá một lần, chết đuối hai lần, bị thương vô số, đối mặt với Mewtwo và các Pokémon Huyền Thoại khác, vinh dự giành được danh hiệu "Huyền Thoại Chiến Đấu".

Thầy Lục nhờ Sacred Ash chết đi sống lại, lại giải quyết vài cuộc khủng hoảng phiên bản điện ảnh, lý lịch có thể nói là càng thảm khốc hơn.

Ngoài ra, các Liên minh lớn cũng cung cấp phần thưởng vật chất hậu hĩnh.

Với thân phận "Huyền Thoại Chiến Đấu" cộng thêm The Pokémon Company của riêng mình, Thầy Lục không còn phải lo lắng về việc mấy nhóc con phá nhà nữa.

Ngược lại còn có một kế hoạch táo bạo. "Tôi định thâu tóm các công ty trang trí nội thất chuỗi liên minh." Trong cuộc gọi điện thoại, Lục Dã hỏi ý kiến thư ký Oleana: "Tính khả thi thế nào?" Oleana mặc áo choàng trắng, tay cầm cặp tài liệu, nghiêng đầu kẹp điện thoại,

trầm ngâm nói: "Dòng tiền của công ty rất ổn định, nhưng tiến vào lĩnh vực mới, lại là một thương vụ sáp nhập lớn như vậy, vốn hiện có không thể duy trì nổi." Lục Dã định dùng phần thưởng vật chất của sự kiện lần này làm vốn đầu tư vào công ty, sau khi thảo luận phương án cụ thể, Oleana cho biết sẽ liên hệ với công ty trang trí nội thất chuỗi.

Oleana nói: "Quả thật, mảng kinh doanh cơ sở hạ tầng xuyên khu vực rất tiềm năng, ít nhất Galar và Alola tương đối lạc hậu, thích hợp để bố trí ngành công nghiệp." Lục Dã hơi ngẩn người.

Nói mới nhớ, tôi còn hai Form của Trang Trí Đội Trưởng ở Galar và Alola chưa mở khóa.

Nhưng mà, nếu thương vụ sáp nhập thuận lợi... lần sau gặp mặt, công ty trang trí nội thất sẽ thuộc về sản nghiệp của tôi rồi nhỉ...

Lục Dã cắn răng.

Cái này gọi là mua đứt bán đoạn, trả hết tiền trang trí một lần! ...Đại chiến kết thúc.Lục Dã từ chối đề nghị "nhập viện theo dõi" của Nurse Joy, cùng Cynthia trở về Lumiose City.

Lance vừa chữa thương vừa xử lý công việc Liên minh, bận tối mặt tối mũi.

Dù sao, đây là một trong bốn Champion... trong năm Champion có mặt, là người có năng lực nghiệp vụ mạnh nhất.

Bỗng nhiên, Lance có chút hiểu Thiên Vương hệ Psychic Lucian...

đây có lẽ là cái gọi là, đồng bệnh tương liên.

Diantha sau khi xác nhận không có "đất diễn" của mình, tiếp tục quay về chạy lịch trình.

Rõ ràng đã tham gia sự kiện Hoopa Ác, nhưng lại không có bất kỳ

cảm giác tồn tại nào.

Diantha khi nghỉ ngơi, ánh mắt lộ vẻ suy tư, xét thấy "mình có mặt ở đó, vẫn không giúp được Thầy Lục bao nhiêu", liền cảm thấy nhẹ nhõm.

Steven trở về Hoenn, thỉnh thoảng đào khoáng, thỉnh thoảng xem "Wallace Cup" của bạn thân Wallace, thỉnh thoảng tặng một ít Mega Stone cho các Trainer mới ở Hoenn.

Nổi bật hai chữ "nhạt nhẽo".

Giovanni mang trọng thương, mồ hôi đầm đìa gần như kiệt sức, khi đang chữa thương ở một căn nhà đá bên ngoài Dahara City thì bị Silver phát hiện.

Không ai biết cuộc đối thoại của hai cha con, nhưng có thể khẳng định, Silver một lần nữa từ chối "trở thành Thủ Lĩnh Nhà thi đấu".

Giovanni gần như già đi trong khoảnh khắc, vài ngày sau khó khăn lắm mới về đến căn cứ bí mật, thấy bộ ba Team Rocket đang run lẩy bẩy. "Các ngươi..." Giovanni ánh mắt u ám: "Biểu hiện rất xuất sắc." "Không dám không dám!" Bộ ba Team Rocket liều mạng lắc đầu. "Ta đã xem đoạn ghi hình rồi...

Wobbuffet... hừ." Giovanni nói: "Ta sẽ không giải tán ba người các ngươi, nhưng từ hôm nay trở đi, các ngươi sẽ không còn hành động ở Kalos nữa." "Đừng mà, Boss Giovanni!" Bộ ba Team Rocket rưng rưng nước mắt, định xông lên ôm đùi, nhưng bị ánh mắt của Persian hù lùi. "Ý của ta là..." Giovanni giọng khàn khàn nói: "Các ngươi có ba tháng nghỉ phép có lương, đi Alola hay đâu tùy ý các ngươi...

Dù là người hay máy móc, đều cần nghỉ ngơi." "Ơ?" Team Rocket ngơ ngác nói: "Vậy có nghĩa là..." "Ba đứa mình, được nghỉ phép sao?!" Giovanni khẽ gật đầu, tay xoa thái dương, ý bảo ba người quá

ồn ào, đuổi ra ngoài cửa.

Bộ ba Team Rocket đứng ngoài cửa, nhìn nhau. "Ba tháng... mèo dài ngày có lương sao?" "Nắng vàng, biển xanh, bãi cát, và còn bữa ăn ngon nữa?" "Tôi có thể tập trung chuẩn bị cho ba giải Satellite!" "Cảm giác tuyệt vời quá~" "Chậc, sướng quá!"Kanto, Núi Silver.

Chương 762

Red và Blue Oak gần như cùng lúc biết được sự kiện Hoopa Ác, và kỳ tích của "Huyền Thoại Chiến Đấu" mới nổi.

Chỉ huy Mega Black Rayquaza, mời nhiều Pokémon Huyền Thoại đến giúp đỡ, lại nhờ Gengar đánh bại Hoopa Ác...

Ngay cả hai người từng trải trăm trận, vẫn không khỏi kinh ngạc.

Blue Oak hồi tưởng lại cảnh lần đầu gặp Thầy Lục, một tay đút túi, nhíu mày nói: "Cậu ấy... so với nửa năm trước, còn mạnh hơn rồi." "Nửa năm, có thể chẳng thu hoạch được gì, cũng có thể có bước nhảy vọt về chất." Red mặc áo ba lỗ đen, vận động cổ tay, cười nói: "Tóm lại, Thầy Lục trong lòng tôi, luôn là đối thủ đáng để thách đấu!" Blue Oak bình thản nói: "Nhưng hai người chưa đấu trận nào cả." "Sẽ có cơ hội thôi." Red nhìn cổ tay, vết thương của Mr.

Rime gần như đã lành, ánh mắt ngưng lại: "Một trận đối quyết đường đường chính chính, dốc toàn lực!" Blue Oak nhìn khuôn mặt nghiêm túc của Red, không hiểu sao thấy hơi bực bội, buột miệng nói: "Năm sau cậu không có tư cách tham gia Giải Vô địch Thế giới đâu." "Tại sao?" Red giật mình. "Bởi vì..." Blue Oak một tay đút túi, ánh mắt sắc bén, tóc vàng khẽ lay động: "Chỉ có người giành chức Vô địch Hội nghị thế giới, mới có tư cách đấu với cậu." Leon, Lục Dã, Lance... những người này đều sẽ không phải.

Người đấu với Red... nhất định phải là đại gia đây.Thành phố Lumiose, quán cà phê. "Hoopa ăn đây!" Hoopa nhỏ hét lớn một tiếng, hớn hở múc thìa súp, nhét vào miệng: "A ồ~" "Ưm ưm... ngon quá!" Hoopa nhỏ hai tay ôm mặt, cái đuôi xám vẫy hai cái trong không trung, bay lên.

Bàn dài hình chữ nhật bày đầy sơn hào hải vị, hương vị món ăn và thức ăn Pokémon đậm đà, màu sắc hấp dẫn. "Làm phiền anh rồi, Thầy Lục." Meray ngồi một bên bàn, áy náy nói. "Không sao đâu, lúc nào cũng hoan nghênh mấy đứa và Hoopa cùng đến quán làm khách." Lục Dã cười, rồi liếc nhìn Hoopa nhỏ đang sốt sắng, dặn dò: "Nhưng mà, cậu không được lén lút rời khỏi Thung lũng Sáng Thế đâu nhé." Hoopa nhỏ vừa hấp thụ xong tà ảnh, trạng thái vẫn chưa ổn định lắm, cần được kết giới của Thung lũng Sáng Thế kiểm soát.

Hơn nữa Baruza và Meray là người giám hộ của Hoopa nhỏ, mình cũng phải nghĩ đến tâm trạng của hai người họ. "Biết rồi..." Hoopa nhỏ đặt cằm lên bàn, oán hận nhìn Lục Dã. "Thực ra..." Baruza mở lời: "Thực ra, Thầy Lục, chúng tôi không có ý hạn chế Hoopa đi lại.

Đợi đến khi Hoopa kiểm soát được tà ảnh, chúng tôi sẽ để nó trở lại tự do." "Tự do?" Hoopa nhỏ kỳ lạ nhìn Baruza. "Tự do, có nghĩa là, Hoopa có thể đi bất cứ nơi nào nó muốn." Meray mỉm cười vuốt ve Hoopa nhỏ: "Không cần bị Thung lũng Sáng Thế và Cái hồ trừng phạt ràng buộc nữa." Hoopa nhỏ vẻ mặt nghiêm túc: "Tự do, không được lấy đồ của người khác, phải tự mình kiếm mới được." "Haha, không phải là một chuyện đâu, nhưng cũng gần giống." Meray chống cằm, mỉm cười nói: "Dù cậu ở lại Thung lũng Sáng Thế, hay đi tìm bạn bè của mình, chúng tôi đều sẽ ủng hộ cậu." Hoopa nhỏ vẻ mặt do dự, liếc nhìn món ngon trên bàn, rồi lại nhìn về phía hai anh em. "Bạn của tớ, là hai người." Hoopa nhỏ nói lớn: "Và, và còn Lộ Dịch nữa!" "Là Lục Dã, không phải Lộ Dịch." Ông chủ quán bất đắc dĩ bưng lên món bánh su kem sang trọng: "Với lại, mau chóng kiểm soát sức mạnh của cái hồ trừng phạt đi, là có thể ra ngoài chơi sớm rồi.

Nếu đến quán, Hoopa biết đâu còn gặp được những người bạn kỳ lạ khác." "Kỳ lạ, bạn bè?" "Ừm...

Mew, Diancie, Celebi, đại loại thế." Hoopa nhỏ hân hoan giơ cao

bánh su kem: "A ồ~ ưm ưm~ Hoopa muốn đến!!"Sự kiện kết thúc.

Hoopa nhỏ và hai anh em trở về Thung lũng Sáng Thế, tiếp tục tu luyện.

Hoopa và hai anh em đã lớn lên cùng nhau từ nhỏ, bầu bạn hơn mười năm.

Thầy Lục có chút không nỡ, nhưng cũng hiểu được mối liên kết như người thân này.

Không chỉ có nhân vật chính trong game, Champion, Tứ Đại Thiên Vương... những Trainer có thực lực mạnh mẽ này mới có "Bond".

Những Bug Catcher ven đường, cậu bé câu Magikarp, cô gái thu phục Nidoran♂... họ đều có "Bond" của riêng mình.

Bond không nằm ở trận chiến, mà nằm ở những kỷ niệm bầu bạn.

Ngay cả khi hành trình chiến đấu khép lại, họ vẫn gặt hái được sự trưởng thành và tình cảm trong chuyến đi.

Ông chủ quán vươn vai, nắng đông thật đẹp, trong quán ấm áp một khoảng.

Sylveon sáng sớm ra ngoài dạo chơi, Arcanine nằm ở quán trông cửa, Sirfetch'd đang thái nguyên liệu nấu ăn dùng cho ngày hôm nay...

Lục Dã chống cằm, chìm vào suy tư.

Sau này nếu có sự kiện lớn nữa, chỉ cần triệu hồi Hoopa là được.

Dù sao vòng sáng của Hoopa nhỏ, so với Reverse World của Giratina, dịch chuyển tiện lợi hơn nhiều... ...Nửa tháng thời gian, lặng lẽ trôi qua.Thầy Lục tĩnh dưỡng tại quán cà phê, từ chối phỏng vấn của truyền thông, tận hưởng cuộc sống bình yên sau đại chiến.

Trong thời gian đó đã xảy ra vài sự kiện nhỏ khá thú vị.

Ví dụ, Stone Steven đã tặng Thầy Lục một món quà hậu hĩnh, để cảm tạ ân cứu mạng trong sự kiện Hoopa Ác.

Hai khối Mega Stone trong suốt lấp lánh, ẩn chứa sức mạnh của "Pokémon vô hạn", lần lượt là Evolution Stone của Latias và Latios.

Thầy Lục nói xuôi nói ngược, cuối cùng nhận Mega Stone của Latias, còn khối kia thì trả lại cho ngài đại gia. "Thật sự là quá khách sáo rồi, Steven-san." Lục Dã thở dài. "Chỉ là một món quà nhỏ thôi, không cần khách sáo." Steven cười nói.

Lục Dã: "..." Không nói một lời là tặng Mega Stone, không hổ là cậu, Stone Steven!

Trong phiên bản điện ảnh Hoopa, Latias có thể Mega Tiến hóa mà không cần vật phẩm.

Nhưng trong thực tế, Latias vẫn cần Mega Stone. "Rati~" Latias lại đeo một sợi dây chuyền trên ngực, vui vẻ bay lượn trong quán.

Hai sợi dây chuyền lần lượt là Soul Dew và Latias Evolution Stone, soi sáng lẫn nhau, bổ sung cho nhau.

Ngược lại Latios theo sau Dakto, đến giờ vẫn không có gì.

Thầy Lục xoa cằm, trầm ngâm nói: "Dù sao đi nữa, em gái quả thật dễ thương hơn anh trai một chút..." Chàng thanh niên tóc xanh đội mũ lưỡi trai tên N, một ngày nọ ghé thăm quán cà phê, cùng Thầy Lục uống cà phê.

Hai người tranh luận kịch liệt về vấn đề Pokémon, không ai thuyết phục được ai, cuối cùng N im lặng, vuốt ve Zorua.

Sau khi nghe nói Lumiose City không có đu quay khổng lồ, N ánh mắt thoáng qua vẻ tiếc nuối.

Tiếp đó là Vua Kalos AZ, quần áo rách rưới bước vào quán, Lục

Dã chỉ coi là người vô gia cư.

Mãi đến khi nhìn rõ Eternal Flower trên vai ông, Lục Dã mới chợt nhận ra.

Rồi đuổi ông ta ra cửa sau.

Trong vòng một tháng này, Thầy Lục trở về Red Star League, tham gia lễ phong tặng danh hiệu "Huyền Thoại Chiến Đấu".

Tiện thể về Lĩnh Rồng thăm Totem Dragonite, mang theo bánh su kem được làm cẩn thận, làm quà an ủi.

Totem Dragonite vô cùng cảm động: "Ô~ Ta cứ tưởng cậu đã quên ta rồi chứ!" Cuối cùng, là báo cáo của Oleana, cho biết thương vụ sáp nhập diễn ra cực kỳ thuận lợi.

Nguyên nhân là, nghe nói Thầy Lục muốn thâu tóm, đối phương chủ động hạ giá mua lại.

Nguồn gốc của mọi tội lỗi, Trang Trí Đội Trưởng Form Thượng Hải cười nói: "Ban đầu chính vì ngưỡng mộ Thầy Lục, nên tôi mới giới thiệu người thân của mình làm ngành này." "Hơn nữa tôi đã nghe về kỳ tích ở Dahara City, có thể làm việc dưới trướng 'Huyền Thoại Chiến Đấu', là vận may của gia tộc chúng tôi." "Tình hình là như vậy..." Trong giọng nói lạnh nhạt của Oleana khó che giấu sự tò mò: "Ngài đã làm thế nào, để đa số thành viên trong một gia tộc đều đồng ý thỏa thuận sáp nhập này?" "Chuyện này thì..." Lục Dã trầm ngâm nói: "Lại là một câu chuyện xưa khác rồi."Các thành viên trong nhóm chat thảo luận về sự kiện Hoopa Ác gần một tuần.

Trong đó không thiếu những phát ngôn kinh điển của Satoshi "fanboy số một" Lục Dã: "Thầy Lục đã nghiền nát Hoopa Ác, tôi tận mắt chứng kiến!" Và những lời "tự gây nghiệp" của Akin: "Lúc đó tôi ở hiện trường, khi các Champion tập hợp, Diantha vẫn còn đang trên

đường đến..." Lục Dã liếc nhìn danh sách nhóm chat.

Diantha hôm qua đã vào nhóm, đến giờ vẫn chưa "sủi tăm".

Không biết khi thấy tin nhắn này của Akin, cô ấy sẽ cảm thấy "đâm chọt vào tim", hay là ghi nợ cho Akin một món.

Lục Dã hồi tưởng lại tình hình chiến đấu kịch liệt lúc đó, trầm ngâm nói: "Nhưng mà Diantha đúng là không có cảm giác tồn tại gì thật..." Gần đến Giáng Sinh và Lumiose Conference, trong nhóm chat truyền đến một tin tức chấn động.

Greninja của Satoshi, đã hoàn thành Tiến hóa đặc biệt, Giáo sư Sycamore gọi đó là "Hiện tượng Liên kết".

Còn hai tuần nữa mới đến Lumiose Conference, nếu Satoshi có thể thành thạo sử dụng "Hiện tượng Liên kết", hy vọng sẽ đạt được thứ hạng cao hơn.

Lumiose Conference đang được chuẩn bị, ban tổ chức có mời "Huyền Thoại Chiến Đấu" Thầy Lục làm khách mời tham dự.

Nhưng Thầy Lục vẫn đang cân nhắc... dù sao nếu "đệ tử bất tài" Satoshi mà thua, huyết áp của tôi chắc chắn sẽ tăng vọt.

Thực tế, Lumiose Conference lần này tập hợp nhiều tuyển thủ, Paul, Alain, Sawyer đều sẽ tham chiến.

Bond Greninja sẽ biểu hiện thế nào... thật sự khó nói.

Lục Dã quyết định tạm thời không để ý, chuẩn bị cho hành trình đến Alola. "Bíp bíp... có cuộc gọi mới, lạc thoát~" Rotom Pokédex nói.

Lục Dã liếc nhìn cuộc gọi đến, hơi kinh ngạc, nhấn mở cuộc gọi, trên màn hình hiện lên hình chiếu: "Sao vậy, Giáo sư Oak?" "Lục Dã, nghe nói cậu định đến Alola." Giáo sư Oak cười nói: "Tôi có một người anh họ, vì vết thương cũ nên không thể nhậm chức ở Alola,

nhờ tôi tìm một Trainer đức cao vọng trọng để tiếp quản công việc của anh ấy." "Đức cao vọng trọng..." Lục Dã ngớ người: "Ông nói tôi à?" Cảm giác như già đi mười tuổi trong tích tắc! "Với danh hiệu 'Huyền Thoại Chiến Đấu' là đủ rồi." Giáo sư Oak ngạc nhiên nói: "Hãy để tôi nói hết đã...

Công việc này rất nhàn rỗi, hơn nữa lại liên quan đến công việc giáo sư, nên tôi nghĩ đến cậu đầu tiên." "Cụ thể là công việc gì?" Lục Dã tò mò hỏi.

Nếu chỉ đến Alola nghỉ dưỡng, Thầy Lục cũng không thể ngồi yên, có một công việc bán thời gian thì vừa hay.

Điều này giống như Red và Blue trong game, đi nghỉ ở Alola, tiện thể nhận công việc ở Battle Tree. "Đến Trường Huấn Luyện Viên ở Alola..." Giáo sư Oak nắm tay ho nhẹ, nói: "Đảm nhiệm chức Hiệu trưởng!" Lục Dã trầm ngâm một lát, nói: "Để tôi cân nhắc một chút..." Alola có rất nhiều kỳ ngộ, ví dụ như Totem Aura, Z-Move đặc biệt, Vị thần Hộ mệnh... là một địa điểm tốt để huấn luyện đội ngũ.

Có thân phận hiệu trưởng, có thể danh chính ngôn thuận tra cứu tài liệu địa phương, triển khai hành động. "Đương nhiên, tôi chờ tin vui." Giáo sư Oak gật đầu cười nói.

Cắt đứt liên lạc, Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời, lẩm bẩm: "Sắp được gặp Bewear rồi, cũng hơi mong đợi đó..." Trước đây Lục Dã từng là giáo sư tại trường Huấn luyện viên trực thuộc Đại học Celadon.

Lần này, Giáo sư Oak mời Lục Dã đến Alola làm việc cũng là vì đánh giá cao nền tảng chiến thuật sâu sắc và kiến thức Pokémon vững chắc của cậu.

Vị Huyền thoại tân tấn này vừa mới kết thúc một trận đại chiến thế kỷ.

Cậu ấy quả thực cần một công việc nhẹ nhàng, thoải mái để tận hưởng nắng vàng và biển xanh của Alola, hồi phục sức khỏe.

Mà nói đi cũng phải nói lại.

“Tôi hình như vẫn còn là sinh viên mà... làm hiệu trưởng có hợp lý không ta...” Lục Dã gãi đầu.

Thôi kệ, dù sao cũng là lời mời của Giáo sư Oak, mà tôi cũng rất thích không khí nhiệt tình, sôi động của quần đảo Alola.

Giá mà không phải xử lý lũ Ultra Beast, hay dẫn đội phòng vệ địa cầu đại chiến với khách không gian thì tốt biết mấy...

Thành phố Lumiose, ngày 24 tháng 12, đêm Giáng Sinh, tuyết đầu mùa rơi lất phất.

Thời tiết trở lạnh, Lục Dã đã thay bộ quần áo dày dặn, càng thêm khao khát được nghỉ ngơi một thời gian, cùng Cynthia đi du lịch Alola.

Thời gian tạm định vào đầu tháng Giêng, vừa kịp lúc Giải đấu Lumiose kết thúc vòng chung kết.

Lục lão sư đã nhận lời mời của Ban tổ chức Thành phố Lumiose, tham dự bán kết và chung kết với tư cách khách mời đặc biệt.

Đến lúc đó, sự xuất hiện của vị Nhà vô địch này chắc chắn sẽ gây chấn động khán giả.

Dù sao thì sau sự kiện Siêu Ma Thần, danh tiếng của Nhà vô địch này ở Thành phố Lumiose đã vượt xa cả Nhà vô địch bản địa Diantha...

Ngoài quán, trời xám xịt u ám.

Lục Dã ngước mắt nhìn trời, nói: “Gengar, tối nay có tiệc đấy, chúng ta có thể bắt đầu chuẩn bị rồi.” “Ghos ~(￣▽￣)/” Gengar ú nu ú nần vẫy tay, đeo tạp dề, cẩn thận bày biện chén đĩa.

Cynthia trong chiếc áo len lông cừu đen tinh tế và thanh lịch, phần xương quai xanh và cánh tay khoét rỗng, để lộ làn da trắng nõn.

Cô ngồi bên bàn gỗ, dùng ngón tay thon dài cầm tách cà phê, trước mặt đặt laptop, thổi nhẹ hơi nóng cà phê rồi nhấp một ngụm, nói: "Hừm...

Shauntal và Caitlin cũng sẽ đến đó." "Caitlin thật sự sẽ không làm nổ tung quán cà phê chứ!" Lục Dã lo lắng hỏi.

"Sẽ không đâu." Cynthia bật cười nói: "Em sẽ trông chừng cậu ấy." Lục Dã nghĩ một lát, nói: "Ash, Clemont bọn họ sẽ đến, hôm nay Hoopa có rảnh, sẽ xuyên không từ Thung lũng Sáng Thế qua đây... cũng khá là náo nhiệt đấy." Giữa làn hơi nóng nghi ngút, Cynthia với đôi mắt xám xinh đẹp nhìn Lục Dã hỏi: "Cậu nghĩ sao về hiện tượng mà Giáo sư Sycamore đề xuất, Hiện tượng Gắn Kết của Ash và Greninja của cậu ấy?" "Tôi khá thích Greninja." Lục Dã trầm ngâm một lúc, nói: "Hy vọng Ash và Greninja có thể đạt thứ hạng cao." "Vậy sao năm nay cậu không tham gia Lumiose Conference?" Cynthia cổ vũ.

"Cái giải đấu cấp thấp của Kalos này, còn không đáng để tôi ra tay." Lục Dã kiêu ngạo nói.

Cửa quán có tiếng sột soạt, hai người nghe tiếng nhìn ra, cánh cửa nhỏ dành cho Pokémon bị đẩy ra, một Sylveon trắng muốt chen vào.

"Bú..." Sylveon cố gắng, "Bú y!

Hư..." Sylveon lắc lắc những chiếc nơ bướm và dải ruy băng, phủi đi lớp tuyết trên người, đôi mắt xanh thẳm vô tội nhìn Lục Dã.

"Tao biết mày đi Tháp Lăng Kính để tăng chỉ số thân mật mà." "Tổng còn hơn là chỉ đi solo với Nhà thi đấu Gym..." Lục Dã nghẹn lời nói: "Nghỉ ngơi chút đi, chuẩn bị ăn cơm rồi." "Bú y~" Sylveon

khẽ rung đôi tai hồng trắng, nhe hàm răng nhỏ xíu trông rất đáng yêu.

Nếu con robot Clembot AI ở đây, chắc chắn sẽ hét lớn: "Đừng bị vẻ ngoài của nó lừa!

Nó là quỷ, ác quỷ màu hồng!" Đông đến, Arcanine trở thành trợ thủ đắc lực giúp điều hòa nhiệt độ phòng, cả căn phòng ngập tràn hơi ấm của ánh nắng.

Hơn nữa, Arcanine lại không rụng lông.

Togepi cuộn mình trong bộ lông mềm mại ở bụng Arcanine chơi game, mệt thì lăn một cái, rất nhanh đã ngủ say.

Arcanine thì nằm trên sàn, đôi mắt sắc sảo suy tư về ý nghĩa cuộc đời.

"Mình có nên dùng 'Lửa Thiêng' đốt luôn Cánh Cầu Vồng không nhỉ...

Chương 763

Đốt rồi thì chủ nhân lại có thêm một lá bài tẩy nữa...” Cánh Cầu Vồng: o( )o Blastoise Rút Lui, vững như thành đồng.

Victini ngồi trên lưng rùa, hạnh phúc gặm Macaron.

“Ban kỉ...(￣~￣)” Tyranitar ‘rắc rắc’ nhai đá phấn, một tia sáng lóe lên.

“Năng lượng của ‘Lưỡi Đao Xé Đất’ đã tích tụ xong!

Hơn nữa, mình cảm thấy...

độ thuần thục còn hơn lần trước một bậc!” Darkrai bay từ dưới bóng cây trong sân sau vào, lạnh giọng nói: “Lục Dã, lần trước cậu vẫn chưa thanh toán nợ báo thù đó...” “Biết rồi mà, tôi sẽ cùng bạn Koraku dốc toàn lực đây.” Lục Dã quay người, định dùng Rotom Máy xay Berry để chế biến, nhìn Darkrai ngớ người ra.

“Nhìn cái gì.” Darkrai đội mũ Giáng Sinh, mặt mày cao lãnh.

“Phụt...

Khá... khá hợp đấy.” Lục Dã cố nhịn cười nói: “Ai tặng cậu vậy?” “Delibird.” Darkrai đáp.

Delibird phát khá nhiều mũ Giáng Sinh, nên đã bỏ vào túi mang về chia cho đồng đội, mỗi người một cái.

Lục lão sư thì không nhận được, vì chỉ có Pokémon mới có.

“Khốn kiếp, tôi cũng muốn một cái!” Lục Dã trẻ con chạy đi tìm Delibird trong sân.

Một lúc sau, Lục Dã mặt mày xám xịt quay lại.

“Delibird không đưa cho cậu à?” Cynthia ngẩng đầu khỏi laptop,

hỏi.

“Garchomp và Lucario che chở cho nó, tôi không dám mở miệng.” Lục Dã nói.

Cynthia khẽ cười một tiếng, tiếp tục lướt xem tài liệu trên màn hình, đôi mắt xám đầy chuyên chú.

“Nghiên cứu Hào Quang Totem của Alola”, tác giả: Giáo sư Kukui.

Bài luận văn này chỉ ra rằng Pokémon bình thường cũng có thể sử dụng Hào Quang Totem để nâng cao sức mạnh bản thân, nguồn gốc có thể liên quan đến Sức mạnh Z của Thần Hộ Vệ...

Kèm theo là một bức ảnh của Pokémon á thần Alola, Totem Kommo-o.

Cynthia chống cằm, khoanh tay nhìn chằm chằm Kommo-o trên màn hình, chìm vào suy tư.

“Hệ Rồng cũng rất hợp với đội của mình... tiếc là không thể làm chủ lực.

Giải đấu Thế giới sắp đến rồi...” Cynthia nghiêng đầu nhìn Lục Dã, trong mắt đan xen tình yêu và ngọn lửa chiến đấu.

“Để thắng cậu, mình cũng phải nghiêm túc rồi!” Lục Dã xoa xoa cằm, suy nghĩ về khả năng solo với Garchomp của mình.

Câu trả lời là, muốn chết thì có thể thử.

Hiện tại, sức mạnh thể chất của Lục lão sư tương đương với Pokémon cấp Nhà thi đấu Gym bình thường.

Bruno có thể tay không chế phục Onix khổng lồ, còn Lục lão sư sau khi được cường hóa bằng ‘Tro Linh Thiêng’ cũng có thể làm được.

Về phần Ash và Red...

Sức mạnh thể chất của Ash chắc còn bá đạo hơn cả Red.

Lục lão sư mơ màng nghĩ: "Không biết Bewear và Ash đấu Sumo thì ai trâu hơn nhỉ..." Trời dần về tối, Lục Dã nhận được báo cáo từ Team Rocket Trio.

Bọn họ đã được Giovanni phê chuẩn cho dẫn theo người mới, chuẩn bị hoàn thành phi vụ cuối cùng rồi sẽ đến Alola "rửa tay gác kiếm".

Lục Dã: "Phi vụ cuối cùng, ý là..." Meowth cười nói: "Đương nhiên là ở Lumiose Conference, kiếm một khoản kha khá meo~" Lục lão sư vô cùng hài lòng, để quán triệt và thực hiện phương châm hành động, đã đưa ra yêu cầu sau: "Đừng quên, Giải đấu Ba Ngôi Sao cũng rất hợp để bày hàng bán đồ đó!" Trong Group Chat.

Red, Blue Oak, Yellow, Green cùng Giáo sư Oak đang tụ họp ăn tối ở Thị trấn Pallet.

Dì Lorelei và cô bạn thân Misty đang đi mua sắm; Bruno đang tu luyện trong rừng sâu núi thẳm; Koga lén lút quay về Nhà thi đấu Gym Fuchsia, trông chừng con gái Janine.

Bà Agatha vẫn chưa tha thứ cho Giáo sư Oak... mặc dù trong nhật ký của bà ấy kẹp đầy ảnh của Samuel Oak.

Flint và Aaron cùng nhau đến nhà Lucian để hóng hớt.

Lucian vừa đọc sách, vừa chịu đựng tiếng hò hét ồn ào của hai người khi chơi game.

"Lucian, chơi cùng đi." Flint mời.

"Đúng đấy, tớ đã học được chiêu từ Lục lão sư, vừa bẩn vừa mạnh!" Aaron hét lên.

Lucian khẽ thở dài, kỳ nghỉ hiếm hoi của mình sắp kết thúc như vậy sao...

Ash và nhóm bạn đến quán cà phê, tham gia bữa tiệc, còn một bữa tối nữa ở nhà Lục lão sư.

Vừa bước vào cửa, hơi ấm áp đã ập đến.

"Tuyệt quá, là Arcanine!" Bonnie đội Dedenne trên đầu, xông thẳng về phía Arcanine.

"Gao ứ?" Arcanine cúi đầu, nhìn tiểu Loli trong bộ lông nâu ở ngực.

Bonnie: "Hắc hắc ~ ấm áp quá." Dedenne mặt tái nhợt, ngẩng đầu lên, thấy Arcanine nhe răng cười một cái.

"Gao ứ!

ଘ(• p •)ଓ" Kỹ năng 'Đe Dọa' được kích hoạt.

Dedenne lộn nhào mắt, ngã từ trên đầu Bonnie xuống, được Serena đỡ lấy.

"Thôi nào, Bonnie, đừng làm phiền Lục lão sư nữa." Clemont nói.

Lục Dã đang chuẩn bị đồ ăn ở bếp mở quầy bar, nói: "Không phiền đâu...

Các bạn muốn ăn gì thì cứ nói nhé." "Hoopa muốn ăn Donut!" Hoopa nhỏ từ phía sau Ash nhảy ra, lớn tiếng nói.

"Ôi chà!" Ash giật mình, "Mày từ đâu chui ra vậy!" Hoopa nhỏ che miệng cười khúc khích: "Hắc hắc, Hoopa có làm cậu giật mình không!" "Giật mình rồi...

Cậu đã hoàn thành việc tu luyện ở Thung lũng Sáng Thế rồi sao, Hoopa." Serena cười nói.

“Đương nhiên rồi~” Hoopa nhỏ bay lượn quanh, “Thế nên mới chạy đến ăn đồ ngon...

Lục Dã, tôi muốn Donut!” “Nhờ cậu gọi đúng tên, nên tôi đã chuẩn bị cho cậu rồi.” Lục Dã cười nói: “À, Serena, có món Bánh Poffin làm từ kem Alcremie, chắc sẽ giúp cậu có thêm cảm hứng đấy, muốn thử không?” “Chế tạo Bánh Poffin” là một hạng mục quan trọng trong Giải đấu Ba Ngôi Sao.

Serena nghiêm túc gật đầu, cười nói: “Xin nhất định hãy cho em nếm thử, làm phiền anh rồi~” Cynthia ngẩng đầu, im lặng nhìn Lục Dã chằm chằm.

“Kem đúng không?

Hương vị để anh quyết định.” Lục Dã nói.

Cynthia khẽ mỉm cười, mãn nguyện cúi đầu.

Trước bữa chính là một vài món tráng miệng nhỏ, Bonnie và Serena thưởng thức Bánh Poffin, má phúng phính nở những bong bóng hạnh phúc.

Keng keng...

Tiếng chuông gió vang lên.

“Ghos~” Gengar bay đến mở cửa, ngẩng đầu nhìn hai bóng người trong đêm tuyết.

Shauntal mặc tất đen chống lạnh, quàng khăn len màu tím, đẩy gọng kính tròn, hơi căng thẳng nói: “Chúng tôi đến muộn rồi...

Thật sự xin lỗi...” Caitlin thấp hơn Shauntal một cái đầu, nhưng chiếc mũ cao màu trắng lại bù đắp cho sự chênh lệch chiều cao, mái tóc vàng xoăn dài đến mắt cá chân, thần sắc thờ ơ, như thể chưa tỉnh ngủ, nói: “Chào buổi tối...

Gengar.” “Ghos! ヽ(￣▽￣)ﾉ” Gengar chào hỏi, mau mời vào.

Hai vị Thiên Vương bước vào quán cà phê, rõ ràng cảm nhận được sự dao động năng lượng còn đậm đặc hơn.

Caitlin có chút không tự nhiên, cảnh giác nhìn chằm chằm Lục lão sư.

Nhưng dưới sự an ủi của Cynthia, Caitlin buồn bã cúi đầu, liếc nhìn Lục Dã.

“Cậu ấy đúng là một Huấn luyện viên xuất sắc, hơn nữa còn là ‘Huyền thoại Chiến Đấu’.

Mình miễn cưỡng đồng ý hôn sự này vậy, ừm...” Shauntal lấy ra cuốn sổ tay mang theo, phỏng vấn nói: “Lục lão sư, ngài có thể kể lại câu chuyện về Siêu Ma Thần Hoopa một lần nữa được không?

Tôi định viết vào tiểu thuyết!” “À...” Xét đến chiến công của Nhà vô địch, độ “vàng” thì đủ.

Lục Dã: “Trước tiên, cô phải biết lúc đó có những Huyền thoại nào ở đó, cái này thì tôi phải mở nhật ký ra xem đã...” Lục lão sư cúi đầu nhìn cuốn nhật ký, rồi từ từ khép lại.

“Sao vậy?” Shauntal tò mò.

Trong nhật ký chỉ có một cái tên.

Lục Dã: “Không có gì, tôi sẽ kể cho cô nghe chuyện về con không biết bay...

ý tôi là, chuyện về Primal Groudon.” Đêm dần sâu, sân vườn tuyết đầu mùa rơi lất phất.

Mọi người lại một lần nữa kinh ngạc trước trình độ nấu ăn của Lục lão sư.

Khi buổi tiệc sắp kết thúc, Sirfetch'd đang đứng trên chiếc ghế đẩu

rửa bát, ngân nga một bài hát nhỏ: "Quạc~(๑¯∀¯๑)" "Vui quá à~ Sắp được đi Alola nghỉ mát rồi à~" Greninja khoanh tay đứng đó, yên lặng nhìn Sirfetch'd, khuôn mặt lạnh lùng.

"Hào quang đáng sợ đến nhường nào.

Không biết thực lực của mình cách tiền bối bao nhiêu...

Nhưng mà..." Ánh mắt Greninja chợt đọng lại.

"Mình vẫn muốn thử một lần.

Mình muốn khiêu chiến tiền bối, tỉ thí 'Cắt'!" "Ku-ka!" Greninja gọi Ash.

"Greninja..." Ash nhìn Partner, hơi sững sờ, rồi cười nói: "Mình hiểu rồi, cậu cũng có ý đó mà!" "Ku-ka!" Greninja dùng sức gật đầu, ánh mắt bùng cháy.

"Nhà vô địch Cynthia, Lục lão sư..." Ash siết chặt nắm đấm, ánh mắt rực lửa, nói: "Có thể cùng tôi và Greninja, đấu một trận huấn luyện không, làm phiền hai người rồi!" Khiêu chiến với đối thủ mạnh là con đường nhanh nhất để sử dụng "Hiện tượng Gắn Kết" một cách tự nhiên.

Trong anime, Ash từng cùng Greninja Gắn Kết khiêu chiến với Nhà vô địch Diantha, suýt chút nữa đã đánh bại Diantha trực diện.

Trong đó tất nhiên có nghi ngờ Diantha đã "nhường".

Nhưng biểu hiện chiến lực của Diantha quả thực có chút kỳ lạ...

"Vừa vào trận đã khiêu chiến rồi sao..." Lục Dã suy nghĩ, "Đúng là phong cách của Ash." "Greninja nắm giữ Hiện tượng Gắn Kết ư." Cynthia khẽ cười, nói: "Trong đội của em, phong cách chiến đấu của Garchomp tương tự Greninja, nhưng sát thương của nó quá mạnh, hơn nữa lại không giỏi chỉ đạo người khác." Lục Dã mắt giật giật, dự

cảm chẳng lành dâng lên trong lòng.

“Cậu không bằng khiêu chiến với Lục lão sư ấy.” Cynthia nói: “Em cũng rất muốn chiêm ngưỡng, Hiện tượng Gắn Kết ngàn năm có một, rốt cuộc có gì khác biệt.” Ash và Greninja quay đầu nhìn về phía Lục lão sư.

Cynthia đã mở lời rồi...

Hơn nữa chỉ là đấu giao hữu thôi mà...

Lục Dã thở dài nói: “Được rồi, tôi đồng ý yêu cầu đấu Pokémon của cậu.” “Tuy nhiên.” Lục Dã nghiêm túc nói: “Việc chỉ đạo của tôi sẽ rất nghiêm khắc, hãy chuẩn bị tâm lý nhé.” “Làm phiền ngài rồi, Lục lão sư!” Ash nghiêm túc nói.

Lục Dã quay người, đi về phía sân trong: “Đi theo tôi.” Đêm tuyết đầu mùa rơi lất phất, Lục Dã ngẩng nhìn bầu trời đêm.

“Vì là trận đấu huấn luyện, không thể làm Greninja bị thương nặng, mà lại tốt nhất phải có tác dụng chỉ đạo...

Trong đội của mình, có hai Pokémon phù hợp.

Một là Togepi; nhưng Togepi vừa được Arceus cường hóa, mình lo nó dùng ‘Vẫy Ngón’ sẽ nghiền nát Greninja mất.” Lục Dã khẽ nhắm mắt.

Vừa là kiếm sĩ kinh qua trăm trận, vừa là tiền bối đáng tin cậy chỉ lối cho người lầm đường.

“Tôi chọn cậu, Sirfetch'd!” Lục Dã quát.

“Quạc?!

Σ(ttsu °Д°;)ttsu” Sirfetch'd chấn động.

“Tôi không phải, tôi không có, cậu đừng nói bừa!” Lục Dã ném ra Premier Ball, ánh sáng đỏ lóe lên, Sirfetch'd ngơ ngác đứng trên sân.

Ngẩng đôi mắt lên, Greninja khoanh tay, khuôn mặt lạnh lùng: “Ku-ka!” Tiền bối, xin chỉ giáo!

“Dù là đấu giao hữu, nhưng không thể khinh địch!” Lục Dã cảm ứng.

“Quạc! (´ᵕ̣̆ᵕ̣̆)σ” Sirfetch'd tay cầm kiếm khiên, vẻ mặt ung dung.

“Tôi cũng đâu có định khinh địch đâu mà...” “Suỵt suỵt...

Tôi sẽ làm trọng tài đây...” Bạn Koraku giơ cao lá cờ, rồi đột ngột hạ xuống: “Trận đấu bắt đầu, Rotom!” Đêm tuyết đầu mùa rơi lất phất.

Shauntal, Cynthia và những người khác thích thú đứng một bên, xem trận chiến giữa Greninja và Sirfetch'd.

Hoopa nhỏ lấy mấy cây kẹo mút từ vòng sáng ra, cười hì hì chia cho Bonnie và Serena.

“Vừa vào đã khiêu chiến Lục lão sư, Ash cũng liều lĩnh quá nhỉ.” Clemont bất lực nói.

“Đó chính là phong cách thường thấy của Ash mà.” Serena cười nói.

“Cố lên!

Sirfetch'd và Greninja phải biểu hiện thật tốt nhé!” Bonnie vẫy kẹo mút.

Chương 764

Tuyết đầu mùa rơi trên vai Greninja, Ash mắt sáng rực, siết chặt nắm đấm nói: "Chuẩn bị nhé, Greninja, dùng 'Cắt'!" "Ku-ka!" Greninja lao đến với tốc độ kinh người, ánh mắt bùng cháy, hai cánh tay vung ra phía sau, lòng bàn tay tụ tập ánh sáng trắng sắc bén.

Trong tích tắc, khoảng cách giữa hai bên đã rất gần, Greninja bắt chéo hai tay, chém ra một luồng kiếm khí hình chữ 'Nhất'!

"Cách đánh quá liều lĩnh." Lục Dã giơ tay nói: "Đòn Quyết Định!" "Quạc!" Sirfetch'd ánh mắt chợt đọng lại, không lùi mà tiến, giơ cao kỵ thương.

Đầu thương lớn lóe lên ánh sáng sắc lạnh, lấy điểm phá diện xuyên thủng luồng kiếm khí hình chữ 'Nhất', đâm thẳng vào ngực Greninja.

Greninja kinh hãi, cúi đầu nhìn mũi kỵ thương, bắt chéo hai tay để chống đỡ.

Tuy nhiên, Sirfetch'd bước tới, đưa mũi thương ra, hàn quang chợt lóe!

Ash giật mình, hét lớn: "Tránh ra, Greninja!" "Ku-ka!" Đồng tử Greninja co rút, đối mặt với kỵ thương khí thế kinh người, không thể tránh được.

Bùm!

Khói đen bùng lên, Greninja bay ngược ra sau, 'rầm' một tiếng ngã xuống đất, đau đớn nhe răng: "Ku-ka..." "Lục lão sư đã ra tay rồi." Shauntal khẽ nói: "Nếu không thì thắng bại đã phân định rồi." "Dù sao cũng là lấy chỉ đạo làm chính." Cynthia khoanh tay: "Đại khái, là

muốn kích thích tiềm năng của Greninja.” Sirfetch'd thu hồi thương lớn, thân hình trắng tuyết vững vàng đứng đó, đôi mắt sắc bén và thờ ơ, coi thường Greninja.

“Quạc... (.

Д.) ” “Ơ... hóa ra mình đã mạnh đến vậy rồi à.” Lục Dã mặt đầy cạn lời.

Greninja của Ash, sau Hiện tượng Gắn Kết, có trình độ chủ lực của Tứ Đại Thiên Vương.

Còn Sirfetch'd, sau khi được Mã đại gia và hai con Urshifu đặc huấn, nắm giữ “Bí Kỹ Độc Nhất” và “Bí Kỹ Liên Hoàn”, đã sớm bước vào cấp độ Nhà vô địch.

Nhưng mà con vịt nhà mình... lại nhát cáy cực kỳ.

Cứ như con tướng top chỉ muốn farm lén lút, nhưng vì đối thủ không cho ăn lính trụ, bất đắc dĩ đành phải solo kill đối thủ.

Rõ ràng là một kẻ lười biếng trong đội, vậy mà trong sự cạnh tranh nội bộ lại trở thành Nhà vô địch...

Quả không hổ là Sirfetch'd sở hữu vận khí lớn!

Lục Dã nhìn về phía trước.

Cấp độ chênh lệch, chỉ riêng đòn ‘Đòn Quyết Định’ khắc chế gấp đôi này thôi cũng đủ để Greninja “ăn hành” rồi.

Ash cau mày chặt, nói: “Còn có thể chiến đấu không, Greninja!” “Ku-ka...” Greninja gắng gượng đứng dậy, ánh mắt đầy vẻ quyết tuyệt.

Trong tầm nhìn của Greninja, Sirfetch'd ánh mắt kiêu ngạo, tay cầm kiếm khiên, khí thế siêu phàm.

Nó chỉ đứng đó thôi đã toát ra một khí thế bất động như núi.

“Nhưng mà... mình còn có thể trở nên mạnh hơn!” “Ku-ka!” Greninja đứng dậy, ánh mắt sáng rực,擺 xuất tư thế chiến đấu.

Hào quang vô hình cuộn quanh khắp cơ thể, sau lưng Greninja tụ tập dòng nước, như thể có một đôi cánh bướm phá kén mà ra.

Caitlin mắt khẽ động, thờ ơ nói: “Dao động tình cảm của hai người bọn họ, đã mạnh hơn rồi.” “Hiện tượng ‘Gắn Kết’ mà Giáo sư Sycamore đề xuất sao...” Cynthia đôi mắt xám đầy chuyên chú.

“Greninja——” Ash xoay mũ, ánh mắt sắc bén, nói: “Đối thủ càng mạnh, chúng ta cũng sẽ càng mạnh!” “Chuẩn bị nhé, Greninja!!” Ash giơ tay lên trời, cứ như tự động phát nhạc nền của Greninja.

“Ku-ka!!” Greninja cũng giơ tay lên trời, kêu to, dưới chân ‘bùm’ một tiếng bùng lên dòng nước cuồn cuộn.

Ánh mắt hai bên giao nhau, ngọn lửa bùng cháy, ý chí chiến đấu sục sôi. ‘Hào quang’ của Lục lão sư cảm nhận được Hào quang của Ash và Greninja hợp làm một.

Nếu Greninja bị thương, Ash cũng sẽ cảm nhận được.

“Đây là cái thể loại hợp thể huyền huyễn gì vậy...” Lục Dã thầm cằn nhằn.

Dù thế nào đi nữa, tận mắt chứng kiến Hiện tượng Gắn Kết của Greninja vẫn khiến Lục lão sư, một fan XY, lòng tràn đầy cảm xúc. ‘Bond Phenomenon’ còn được dịch là ‘Battle Bond’, tên gọi khác nhau nhưng thuộc cùng một phương thức tiến hóa.

Khi Huấn luyện viên và Pokémon tâm ý hợp nhất, niềm tin tương thông, cộng thêm tiềm năng bản thân của Pokémon đó, sẽ có một xác suất nhỏ đạt được ‘Battle Bond’.

Vì Huấn luyện viên cũng sẽ cảm nhận được sát thương mà Pokémon phải chịu, nên hiệu ứng tiêu cực cực kỳ lớn.

Ngay cả Ash với thể chất mạnh mẽ, cũng thường ngất xỉu sau ‘Battle Bond’.

Tuyết đầu mùa rơi lất phất, dòng nước tan đi.

Greninja đội hoa văn đỏ trên đầu, tương ứng với mũ của Ash, thân hình cao lớn, lưỡi hình khăn bay lượn, phía sau lưng ngưng tụ Phi Tiêu Nước khổng lồ.

“Ku-ka!” Ánh mắt Greninja sắc bén.

Lục lão sư sau khi biết ‘chiếc khăn’ của Greninja thực chất là lưỡi của nó, đã “mất hồn” trong một thời gian dài.

Nhưng phải nói rằng, Ash Greninja, đúng là “chim sẻ ăn châu chấu” – “ăn thịt” đối thủ gọn gàng.

“Quạc...

Σ(ﾟДﾟ;)” Sirfetch'd nhìn đối thủ, sững người một lúc.

“Thằng này, sao đột nhiên biến hình vậy!” “Ánh mắt không tệ.” Lục Dã chỉ huy: “Sirfetch'd, Lá Thiệt!” “Quạc!” Sirfetch'd bước tới Greninja, cây thương lớn tụ tập ánh sáng xanh lục, tùy tay chém một nhát.

Greninja lấy phi tiêu lớn sau lưng, ‘choảng’ một tiếng đỡ giữa chừng, bị đánh lùi vài mét, làm bụi bay mù mịt, một tay chống đất cúi thấp người, tay còn lại nắm chặt Phi Tiêu Nước.

“Greninja, Phân Thân Bóng Tối!” Ash nói.

Trong chớp mắt, các Phân Thân Bóng Tối của Greninja bao quanh sân, giữa những ảo ảnh lấp ló, tuyết đầu mùa rơi lất phất.

Hơn mười phân thân đồng thời giơ cao Phi Tiêu Nước.

Phi Tiêu Nước không ngừng xoay tròn trên lòng bàn tay, dòng nước tựa như xoáy lốc, phủ lên bề mặt phi tiêu, tạo thành lưỡi dao

nước sắc bén.

“Quạc...” Sirfetch'd đứng giữa đội hình Phân Thân, nhìn quanh trái phải.

“Tận dụng ngay, Phi Tiêu Nước!!” Ash siết chặt nắm đấm hét lớn.

“Ku-ka!!” Hàng vạn phân thân cùng lúc ném ra Phi Tiêu Xoắn Ốc!

“Tìm ra bản thể đi.” Lục Dã bình tĩnh nói: “Nhắm mắt lại, sử dụng ‘Nhận Biết’.” “Nhắm mắt lại!?” Ash giật mình.

“Không phải đó là kỹ năng ‘Nhận Biết Tâm Nhãn’ của Mã đại gia Blue Oak sao!” Khi nhắm mắt, Huấn luyện viên trở thành đôi mắt của Pokémon, ngay lập tức chỉ huy chặn đòn tấn công, rồi phát động công kích!

“Quạc...” Sirfetch'd nhắm mắt lại.

Trong bóng tối, những Phi Tiêu từ bốn phương tám hướng dần biến mất, chỉ còn lại một Phi Tiêu Nước đang xoay tròn.

Các phân thân bóng tối quanh sân cũng tan biến, chỉ còn lại Greninja đang “nhảy múa” cao vút, ngay trước mặt Ash.

Đột nhiên, Sirfetch'd mở đôi mắt sắc bén ra.

“Quạc!!” Phi Tiêu Nước không ngừng xoay tròn, tạo ra gió mạnh, ‘choảng’ một tiếng va vào khiên, ánh sáng xanh lam tóe ra.

Tuy nhiên, Phi Tiêu không thể xuyên thủng tường khiên, sau khi cạn lực, dòng nước tản mát.

Sirfetch'd đột nhiên lóe lưỡi kiếm, ngay khoảnh khắc Greninja bản thể vừa tiếp đất, lao tới tấn công!

“Chém Đêm!!” Lục Dã quát.

Nắm bắt khe hở trong tích tắc để chém đối thủ, dễ dàng đánh trúng

yếu điểm.

Cây thương lớn của Sirfetch'd lóe lên ánh kim loại đen kịt, khi lướt qua, một nhát Iai chém, phong cảnh dường như biến thành hai màu đỏ đen.

Xoẹt!!

Hàng vạn phân thân bóng tối biến mất không còn.

Greninja đứng sau lưng Sirfetch'd, thân thể cứng đờ, run rẩy quay đầu lại: "Ku-ka..." Rầm!

Greninja ngã xuống đất.

Serena che miệng nói: "Greninja..." "Đã rất tốt rồi...

Đối mặt với Lục lão sư, mà có thể đánh ra trình độ như vậy." Clemont kinh ngạc.

"Gắn Kết Chiến Đấu, Tiến hóa Mega..." Cynthia khóe miệng nhếch lên, "Giải đấu Lumiose lần này, sẽ rất thú vị đây." "Suỵt suỵt...

Người thắng cuộc, Sirfetch'd, Rotom!" Rotom vẫy cờ.

Ash ôm bụng, cảm nhận rõ rệt cơn đau, toát mồ hôi lạnh, tiến lên đỡ Greninja dậy.

"Greninja... cậu không sao chứ." "Ku-ka..." Greninja dựa vào vai Ash, kính sợ và cảm kích nhìn Sirfetch'd.

Trong các chiêu thức của Ash Greninja, 'Cắt' là một phần không thể thiếu.

Tuy nhiên, uy lực của 'Cắt' đáng lo ngại, mà Greninja lại chưa nắm vững bản nâng cao của 'Chém Đêm'.

Nhưng từ màn biểu diễn trực tiếp của Sirfetch'd, Greninja cảm thấy mình đã nắm bắt được một vài cảm hứng.

“Quạc...” Sirfetch'd bình thản gật đầu.

Khoảnh khắc vừa rồi, trong lòng con vịt vang lên cảm ứng của Lục lão sư.

“Hãy sử dụng chỉ đạo.” Tuyết đầu mùa rơi lất phất, con vịt chỉ đạo đưa cây thương lớn ra, khẽ vỗ vai Greninja.

“Quạc...” Sirfetch'd ánh mắt điềm nhiên.

“Chàng trai trẻ, ta đặt nhiều kỳ vọng vào ngươi.” “Ku-ka...” Greninja ánh mắt lóe lên, dùng sức gật đầu.

“Tôi sẽ cố gắng... sớm ngày nắm vững ‘Chém Đêm’!” Sirfetch'd mãn nguyện gật đầu, quay đầu đi, thầm vui trong lòng.

“Quạc... (´ꈍᴗꈍ)σ” “Hay quá, mình đã ‘làm màu’ thành công... mà không hề lộ tẩy!” Lumiose Conference áp dụng thể thức giới hạn bốn chiêu, mỗi trận đấu trước có thể thay đổi chiêu thức.

Chiêu thức của tuyển thủ là cực kỳ quan trọng.

Trong anime, chiêu thức của Ash Greninja là: Phản Đòn Tốc Độ, Phi Tiêu Nước, Phân Thân Bóng Tối, Cắt. ‘Chém Đêm’ là chiêu thức cấp cao hơn của ‘Cắt’, nhưng Greninja của Ash rõ ràng không biết chiêu này.

Tận dụng cơ hội giao chiến này, để con vịt chỉ đạo một chút, cũng là dụng tâm lương khổ của Lục lão sư.

Ngoài ra, Lục lão sư cực kỳ hứng thú với ‘Hiện tượng Gắn Kết’ của Greninja.

Trong anime, giải thích về ‘Hiện tượng Gắn Kết’ là ở làng Ninja Kouga, có truyền thuyết về Greninja.

Greninja Gắn Kết có thể được xem là một dạng đặc biệt của Greninja.

“Không biết Pokémon của mình có thể sở hữu ‘Hiện tượng Gắn Kết’ hay dạng đặc biệt nào không.” Lục Dã chìm vào suy tư.

“Cần phải có sự gắn kết mạnh mẽ, cùng niềm tin, truyền thuyết cổ xưa...” Lục lão sư im lặng hướng ánh mắt về phía Sirfetch'd.

“Dũng sĩ trăm trận Sirfetch'd?

Sirfetch'd cưỡi bạch mã?

Vì làng Ninja Kouga từng có truyền thuyết ‘Ninja’ Greninja.

Vậy thì Galar lưu truyền truyền thuyết ‘Vua Vịt Arthur’ Sirfetch'd, là hoàn toàn hợp lý!” “Quạc! (#ﾟДﾟ)” Sirfetch'd lưng chợt lạnh toát, như có gai đâm sau lưng.

Con vịt quay đầu nhìn Lục lão sư một cái, cả người rùng mình, vội vàng quay lại.

Lục Dã: “...” “Chắc là mình nghĩ nhiều rồi.” “Tuy nhiên, nếu có cơ hội đi du lịch Galar, thì hỏi Sonia thử xem sao...” Để chuẩn bị cho Lumiose Conference, Ash và nhóm bạn ở lại Thành phố Lumiose, thỉnh thoảng ghé quán cà phê.

Dưới sự chỉ đạo của Sirfetch'd, ‘Chém Đêm’ của Greninja dần trở nên thuần thục.

Lục Dã không khỏi cảm thán, con vịt dù không tích cực luyện tập như Gengar, Blastoise hay Sylveon, nhưng chỉ đạo Pokémon thì lại có một phong cách riêng.

Ash vẫn chọn đội ngũ đã thu phục ở Kalos để thách đấu Lumiose Conference.

Tobias dù đang du lịch ở Kalos, nhưng sẽ không tham gia Lumiose Conference.

Vì cậu ấy bận thu thập bộ bài ‘Siêu Ma Thần bị phong ấn’.

Bộ bài này gồm năm lá ‘Siêu Ma Thần bị phong ấn’, còn được các “lão làng” bài thủ trêu chọc là ‘lá bài của Lục lão sư”.

Chỉ cần thu thập đủ năm mảnh là có thể giành chiến thắng ván bài mà không cần điều kiện, sao Tobias lại không động lòng chứ.

Darkrai của Tobias: “...” “Lục lão sư đã đánh bại Siêu Ma Thần, còn cậu thì lại đi thu thập bài của Siêu Ma Thần...

Thật là mất mặt!” Lục lão sư trò chuyện với Steven về Lumiose Conference, tiện thể nhắc đến khối thiên thạch bảy màu trong truyền thuyết.

Chương 765

“Thiên thạch không có hiện tượng bất thường nào...

Sao vậy?” Steven hỏi.

“Không có gì.” Lục Dã thở phào nhẹ nhõm.

Khối thiên thạch bảy màu đó trong anime bị Team Flare lợi dụng, dẫn đến Kalos rơi vào khủng hoảng.

Nhưng hiện tại Team Flare đã bị diệt, Kalos bình yên vô sự.

Bonnie thì bất ngờ gặp gỡ Z1 (Puni-chan), còn thường xuyên mang đến quán cà phê chơi đùa.

Mối quan hệ giữa hai bên vô cùng thân mật, đợi đến khi Bonnie trở thành Huấn luyện viên, Puni-chan khả năng cao sẽ đi theo.

Những tân binh khác, khi ra ngoài đều là Squirtle, Charmander các kiểu.

Bonnie ra ngoài, lại mang theo Zygarde...

Mẫu nhân vật chính, không gì hơn thế.

“Nghe nói ngài sẽ làm khách mời đặc biệt của Lumiose Conference.” Steven nghĩ một lát, nói: “Có lẽ sẽ có trận đấu biểu diễn giữa các Nhà vô địch.” “Trận đấu biểu diễn?” “Vâng, tương tự như World Championship Junior Cup mà ngài từng tham gia trước đây.

Do các Huấn luyện viên mạnh mẽ tiến hành trận khai màn.” Steven giải thích, “Đó là truyền thống của Lumiose Conference rồi.” “Ra là vậy...” Lục Dã gật đầu.

“Tôi rất mong được xem trận đấu của ngài.” Steven cười nói.

“Tôi thì hơi căng thẳng...” Lục Dã vẻ mặt phức tạp.

“Lỡ đâu tôi ‘bay màu’ Diantha trong một nốt nhạc... thì Liên minh Kalos chẳng phải rất khó xử sao.

Mega Gardevoir của Diantha đánh với Greninja Gắn Kết mà còn suýt thua... thật sự không phải là không có khả năng này đâu!” Đầu tháng Giêng, Lumiose Conference của Liên minh Kalos được vạn người chú ý, chính thức khai mạc tại Thành phố Lumiose!

Khác với dòng thời gian của anime, Giải đấu Ba Ngôi Sao sẽ diễn ra sau League Conference, Jessie và Serena đều sẽ tham gia.

Và Lumiose Conference lần này, quy tụ một lượng lớn Huấn luyện viên nắm giữ Tiến hóa Mega, được coi là một kỳ League Conference ‘có hàm lượng vàng cực cao’!

Theo tin tức công bố trước giải đấu, lễ khai mạc rất có khả năng sẽ chào đón trận khai màn giữa Lục lão sư và Diantha!

Trong một thời gian, nhiệt độ của Lumiose Conference tăng cao, thu hút sự chú ý của các Liên minh lớn.

Gần khu vực thi đấu, cờ hiệu rực rỡ tung bay, trên trời có khinh khí cầu Wailord bay qua.

Màn hình LED của khinh khí cầu hiển thị MV quảng cáo của Lumiose Conference.

“Cố lên nhé, Ash!” Trên màn hình điện thoại, dì Delia cổ vũ: “Mẹ và Mr.

Mime đều sẽ cổ vũ cho con.” “Bar~” Mr.

Mime vẫy tay.

“Vâng, con sẽ cố gắng.” Ash cười toe toét nói.

“À mà...” Dì Delia chống cằm, “Ash, con đã đăng ký chưa?

Mẹ nhớ hôm nay là ngày cuối cùng đấy.” “Đăng ký!?” Ash mặt

biến sắc: “Chết tiệt, Pikachu, chúng ta mau đến hội trường thôi!” “Pikachu...” Pikachu bất lực thở dài.

“Đây đã là lần thứ sáu rồi đó...” Vội vàng cúp điện thoại, Ash chạy như bay đến hội trường, bên quầy đăng ký đã tập trung rất nhiều tuyển thủ.

Sau một phen hú vía, Ash đã đăng ký thành công.

Ash thở phào nhẹ nhõm, xoay xoay vành mũ: “Pikachu——” “Pikapi?” Pikachu ngẩng đầu.

Ash nhắm mắt lại, trước mắt hiện lên lời chỉ dạy của Mã đại gia Blue Oak, Lục lão sư, cùng Hiện tượng Gắn Kết giữa cậu và Greninja.

Ash ánh mắt bùng cháy, siết chặt nắm đấm nói: “Chúng ta nhất định sẽ trở thành Bậc thầy Pokémon, giành lấy chức vô địch Lumiose Conference này!” “Đây là phát thanh viên Malva, mang đến cho quý vị bản tin trực tiếp từ Lumiose Conference.” Xung quanh sân vận động Lumiose Conference, người người tấp nập, vô cùng náo nhiệt.

Các Huấn luyện viên cùng Pokémon của mình đi lại, cúi đầu nhìn màn hình điện thoại.

Màn hình hiển thị tin tức của Holo Caster.

Phát thanh viên là một phụ nữ tóc đỏ, đeo kính râm đỏ, chính là Thiên Vương hệ Lửa của Liên minh Kalos hiện tại, Malva.

“Chúng ta có thể thấy, khán giả đã lần lượt vào chỗ.” Malva đứng trước sân, đối mặt với camera, thuyết minh: “Số lượng người tham dự lễ khai mạc lần này đã lập kỷ lục mới, trong đó không thiếu lượng lớn người hâm mộ điện ảnh và những người ủng hộ Lục lão sư.” “Được biết, Giáo sư Sycamore của khu vực Tiến hóa Mega cũng sẽ tham dự với tư cách khách mời.” “Chỉ còn mười phút nữa là đến lễ

khai mạc Lumiose Conference, chúng ta hãy cùng chờ xem!" Ở góc màn hình, một thanh niên tóc đen 'không hiểu gì về đấu Pokémon' đang trò chuyện với một người đàn ông bên cạnh đi qua.

"Ông Siebold, làm phiền ông rồi." "Được làm người hướng dẫn cho ngài là vinh dự của tôi." Siebold trong bộ đồng phục đầu bếp trắng, từ tốn nói: "Xin mời ngài đi theo tôi đến hậu trường nghỉ ngơi tạm thời...

Nhà vô địch và Giáo sư sẽ đến sau." Hai người đi vào lối đi dành cho khách mời, tiếng reo hò không ngừng vang vọng khắp Nhà thi đấu Gym, không khí vô cùng sôi nổi.

Đồng hành trong im lặng, Siebold đột nhiên nói: "Thưa ngài... tôi có một thỉnh cầu không phải phép." "Gì vậy?" "Sau trận khai màn, tôi muốn xin ngài chỉ giáo về nghệ thuật ẩm thực... không biết có làm phiền ngài không." Siebold trầm ngâm nói.

"Đương nhiên không thành vấn đề." Lục Dã nghẹn lời nói.

Trong Tứ Đại Thiên Vương của Liên minh Kalos, Siebold là Đầu bếp, Malva là phát thanh viên.

Ngay cả Nhà vô địch cũng có nghề chính là diễn viên... thật sự rất phù hợp với phong khí của Liên minh Kalos.

Ánh sáng biết ơn thoáng qua đáy mắt Siebold, phía trước truyền đến tiếng bước chân, hai người đồng thời ngẩng đầu, ở góc rẽ một Giáo sư vẫy tay cười nói: "Lục lão sư, ông Siebold, xem ra tôi đến trước rồi." "Giáo sư Sycamore." Siebold khẽ gật đầu, "Vậy còn tuyển thủ cùng ngài thì sao?" "Cậu nói Alain ư?

Cậu ấy và bạn gái nhỏ của mình đã cùng nhau đi đến khu vực tuyển thủ rồi." Giáo sư Sycamore cười ha hả nói: "Có người muốn bảo vệ và khát vọng chiến thắng, Alain có niềm tin rất mạnh mẽ sẽ

giành quán quân đó." "Vài học trò của tôi cũng vậy." Lục lão sư ánh mắt lóe lên, mỉm cười nói: "Kiểm tra kết quả chuyến du hành khắp cả Liên minh của họ...

Bài kiểm tra cuối kỳ, chính là lúc này!" Ngoài hội trường, Team Rocket lại một lần nữa vụng về dựng quầy hàng.

Kế hoạch tác chiến lần này là để tích lũy tiền đi du lịch Alola, biến giấc mơ resort sang trọng và bãi cát vàng thành hiện thực!

"Có búp bê Gengar, búp bê Sylveon, đừng bỏ lỡ meo!" "Gói bài PTCG chính hãng, được ủy quyền chính thức, có cơ hội nhận được thẻ bài có chữ ký của Lục lão sư nga~" "Thông tin độc quyền!

Tuyển thủ toàn diện!

Lão tướng Ash, tân tú Sawyer, mỹ thiếu nữ Serana, thông tin đội ngũ siêu hot!" Du khách dừng chân, bàn tán xôn xao.

"Ash... tôi nhớ mấy tháng trước cậu ấy cũng tham gia Unova Conference." "Mỹ thiếu nữ không quan trọng, tôi chủ yếu là muốn phê phán tác phong buôn bán thông tin này!" Cách quầy hàng của Team Rocket không xa, Blue Oak gần như tan chảy thành một đống Ditto, ủ rũ rúc dưới quầy.

"Khốn kiếp... bị phân vào khu vực này, căn bản không chiêu dụ được khách nào mà!" Trên quầy hàng bày bán một loạt vật phẩm như Tăng cường sức mạnh, Tăng cường phòng thủ, Đá Tiến hóa, v.v.

Blue Oak từng dùng những vật phẩm giả mạo, kém chất lượng này để "lừa đảo" Red một món.

Tuy nhiên, Đá Tiến hóa mà Blue Oak bán có chất lượng rất tốt, vì cậu ta không cho phép làm hỏng danh tiếng của mình trong lĩnh vực "Tiến hóa" chuyên nghiệp.

"Gian thương cũng có quy tắc của gian thương!" Thiếu niên tóc

xám với đôi mắt cá chết, hai tay đút túi, đi ngang qua quầy.

Liếc nhìn các vật phẩm trên quầy, bên hông PokéBall lắc lư, Paul nhìn Aggron trong PokéBall với ánh mắt đầy khao khát.

“Toàn là mấy vật phẩm rác rưởi, không cần phải mua.” Paul lạnh giọng nói.

Blue Oak: “?” “Khách hàng này, ngài có lịch sự không vậy!” Aggron cúi đầu ủ rũ.

“Tuy nhiên.” Paul nói nhỏ: “Nếu thắng trận đấu, tôi sẽ cân nhắc mua.” Ý chí chiến đấu của Aggron bùng cháy, khóe miệng Paul khẽ nhếch lên, chiếc Nhẫn Khóa Đá ở cổ tay mơ hồ phát sáng.

“Các tuyển thủ đã vào sân toàn bộ!

Tiếng reo hò nhiệt liệt, sân vận động sôi sục!” Malva dẫn chương trình.

Khinh khí cầu bay ngang qua bầu trời sân vận động, các tuyển thủ trên sân Verdanturf đều ngẩng đầu, Ash cười toe toét, ngẩng đầu chào khinh khí cầu.

“Ash!” Delia ngồi ở nhà, nhìn một cái đã nhận ra.

Trên khán đài chính, Giáo sư Sycamore nhìn chằm chằm màn hình lớn, thấy thanh niên mặc áo khoác đen, gật đầu nói: “Alain và Ash, ánh mắt đều rất tốt.” “Alain đã theo Steven đặc huấn một thời gian.” Lục Dã cười một tiếng, ngọn lửa hiếu thắng vô danh bùng cháy, nói: “Còn Ash cũng đã theo tôi đặc huấn một thời gian rồi.” Sycamore ngạc nhiên nhìn Lục lão sư một cái, rồi lại nhìn màn hình lớn.

Màn hình lớn chiếu cảnh các tuyển thủ khác, ví dụ như Trevor, nhân vật chính trong game “Pokémon XY”.

Lục Dã xoa xoa cằm.

“Nhóm nhân vật chính của XY có số lượng đông nhất trong các thế hệ game, tổng cộng có năm người, nhưng lại có cảm giác tồn tại rất mờ nhạt... lần này chắc chắn sẽ thành vật hy sinh rồi.” “Tiếp theo, xin mời Nhà vô địch Liên minh, Diantha lên phát biểu tại Đại hội!” Không khí nhiệt liệt, tiếng reo hò vang dội.

Trên khán đài chính, một phụ nữ tóc xám áo trắng bước lên, dung mạo tựa Audrey Hepburn, dáng vẻ thanh lịch trang nhã, sau lưng trang trí đồ vật màu trắng.

Trên màn hình lớn, đôi mắt cô ấy xanh thẳm, kề gần micro, mỉm cười nói: “Rất vinh dự, được tôi phát biểu tại Lumiose Conference lần này.” Giọng nói nhẹ nhàng, lay động lòng người vang vọng khắp hội trường, sân đấu lập tức yên tĩnh, Diantha tiếp tục nói: “Các tuyển thủ có mặt tại đây, đã cùng Partner của mình chiến đấu đến tận bây giờ.

Tất cả những Huấn luyện viên có tâm hồn cao thượng, tất cả những Pokémon có dáng vẻ động lòng người, đã tạo nên Lumiose Conference này.” Paul hai tay đút túi, đôi mắt cá chết mơ hồ lóe sáng.

“Các bạn không hề đơn độc chiến đấu, hôm nay, các bạn và Pokémon của mình vẫn đang tỏa sáng rực rỡ.” Alain và Mairin đứng cùng nhau, ngẩng đầu nhìn về phía khán đài chính.

“Sự nỗ lực, mồ hôi, nước mắt của các bạn, tất cả những bảo vật tích lũy lại, xin hãy phô bày hết mình trên sân khấu này——” Ash ánh mắt bùng cháy, vác Pikachu trên vai, siết chặt nắm đấm.

“Tiếp theo, tôi xin tuyên bố, các trận đấu của Lumiose Conference, bắt đầu ngay bây giờ!” Diantha giơ cao tay, pháo hoa ngập trời bắn ra, hoa giấy vàng phủ kín, tiếng reo hò sôi sục.

Sân đấu chính từ từ nâng lên, ‘rầm’ một tiếng dừng lại vững vàng, hiện ra sân đấu Pokémon địa hình đá và nước.

Hai bên sân đấu chính, kéo dài ra hai lối đi, nối liền với khu vực chỉ huy của Huấn luyện viên.

Từ hai đầu lối đi, hai bóng người chậm rãi bước ra.

Thấy những bóng dáng quen thuộc, khán giả đều mở to mắt, không giấu được sự phấn khích.

MC nói: "Mang đến trận khai màn Lumiose Conference cho quý vị, lần lượt là Nhà vô địch Lục Dã đến từ Liên minh Sao Đỏ!!" Lục Dã bước ra từ lối đi tuyển thủ, khẽ mỉm cười về phía camera.

Trong tích tắc, cả sân vận động vang lên tiếng reo hò như sấm động.

"Đến rồi, Huyền thoại Chiến Đấu khách mời đặc biệt của Đại hội!" "Má ơi, đây rốt cuộc là sân nhà của ai vậy!" "Toang rồi, Lục lão sư làm khách mời của trận khai màn, kiểu này e là sắp có sự cố livestream mất!" "Lục lão sư: Đây không phải đấu giao hữu sao?" Ở phía bên kia.

Diantha từ sân khấu nâng hạ ở hậu trường đi đến lối đi tuyển thủ, dáng vẻ thanh lịch, chậm rãi bước ra, tựa như một ngôi sao sáng chói.

"Và ở phía bên kia, chính là Nhà vô địch Diantha của Liên minh Kalos!!" MC nói.

"Tiểu thư Diantha cố lên!!" "Mong chờ Tiến hóa Mega của Gardevoir!" "Tập này tôi xem rồi, thủ đoạn của Lục lão sư cực kỳ tàn nhẫn!" Hai bên đứng vào khu vực chỉ huy.

Trận khai màn mang hình thức Đấu Biểu Diễn, thời gian 10 phút, tương tự như Trận Đấu Rực Rỡ.

"Vừa phải có tính thưởng thức, lại không thể đánh bại Diantha trong vòng 10 phút..." Lục Dã lẩm bẩm: "Quả nhiên là rất khó khăn mà." Sân đấu là địa hình đá, từ trên núi đá chảy xuống một con sông,

làm đường phân chia chạy xuyên qua.

Quan sát hai bên, trọng tài vẫy cờ, nói: "Trận đấu bắt đầu!!" Diantha ném ra PokéBall, nói: "Nhờ cả vào cậu, Gardevoir!" Ánh sáng đỏ rực rỡ, Gardevoir váy trắng lay động, dáng vẻ nhẹ nhàng, đôi mắt đỏ lấp lánh: "Sa~~" Bất kể khi nào, Gardevoir cũng là đại diện cho sự thanh lịch và xinh đẹp.

Khán đài chính vang lên một tràng kinh ngạc.

Là Pokémon đại diện của Diantha, xuất chiến trận khai màn thì còn gì hợp hơn!

"Lên đi, Arcanine!" Lục Dã ném ra Luxury Ball.

Arcanine vững vàng tiếp đất, bộ lông nâu bay phấp phới, phản chiếu ánh nắng, oai phong lẫm liệt: "Gao ứ! (` 0´)" 'Hào quang' sắc bén của 'Đe Dọa' tứ tán, khán giả hai bên nín thở, mắt chăm chú.

"Gardevoir." Diantha giơ tay nói: "Ánh Sáng Kỳ Ảo!" "Sa~~" Gardevoir chắp hai tay lại, hình trái tim ở ngực nhô lên, ánh sáng không ngừng tụ tập.

Khoảnh khắc tiếp theo, 'Ánh Sáng Kỳ Ảo' phân thành bốn năm luồng ánh sáng nhiều màu sắc, đồng loạt bắn ra!

"Phun Lửa!" Lục Dã nói.

"Gao ứ!!" Từ miệng Arcanine phun ra ngọn lửa cam đỏ, 'bùng' một tiếng bắn ra, ngọn lửa hung hãn trong tích tắc nuốt chửng hoàn toàn các luồng ánh sáng.

Oanh!!

Sóng nhiệt cuồn trào, Gardevoir Dịch Chuyển đến bên cạnh Arcanine, đưa hai lòng bàn tay ra, trong lòng bàn tay sáng lên ánh sáng xanh lam.

“Thần Lực!” Diantha nói.

“Sa~~” Gardevoir nín thở tập trung, ánh sáng xanh lam hình thành một quả cầu ánh sáng kín mít, bao phủ Arcanine, cố gắng khống chế nó.

“Gao ứ?” Arcanine quay đầu, nhìn vào lực niệm màu xanh lam xung quanh, mặt đầy khó hiểu.

“Cô ấy muốn nhấc mình lên sao?” Đột nhiên, lực niệm màu xanh lam bao phủ Arcanine, hóa thành hàng trăm ngọn giáo tinh thần, bắn ra như mưa!

“Tấn Công Tốc Độ!” Lục Dã nhanh chóng nói.

Xoẹt!

Bộ lông nâu của Arcanine bùng cháy ngọn lửa hung hãn, ‘rắc’ một tiếng phá vỡ rào chắn lực niệm, như một cỗ máy chiến tranh tắm trong ngọn lửa cam, gầm gừ phát động tấn công!

Khán giả ‘sờ’ một tiếng.

Dường như thấy một con Mamoswine từ cuối vùng băng giá, với khí thế như tuyết lở ập đến.

Mặt đất để lại một hàng dấu chân cháy sém, kích khởi sóng nhiệt cuồn cuộn, khoảng cách giữa hai bên đã rất gần!

“Dịch Chuyển!” Diantha bình tĩnh tháo sợi dây chuyền trên ngực xuống, khẽ nhắm mắt, Khóa Đá lóe lên ánh sáng lấp lánh, rồi đột ngột mở đôi mắt xanh thẳm.

“Gardevoir, Tiến hóa Mega!!” “Sa!!” Gardevoir lóe lên bên cạnh sân, hình trái tim ở ngực bùng phát ánh sáng đỏ, ánh sáng như thủy triều hình thành một lớp áo sáng, dòng chảy ánh sáng không ngừng đan xen.

Ánh sáng trắng rút đi, biểu tượng của Siêu Tiến hóa, ký hiệu màu đỏ, hiện lên trên trán Gardevoir.

Chương 766

Váy dạ hội của Mega Gardevoir càng thêm bồng bềnh, chân váy như biến từ váy dài bình thường thành váy dạ hội, thanh lịch cao quý, hình trái tim ở ngực cũng chia làm đôi.

"Gardevoir đã hoàn thành Siêu Tiến hóa!!

Đây chính là Nữ hoàng Thần Lực thực sự!!" Bình luận viên kích động nói.

"Đẹp quá!" Bonnie mắt sáng rực.

"Gardevoir và Huấn luyện viên tâm ý tương thông, nên không cần ngôn ngữ, chỉ cần Telepathy là có thể ra lệnh được đấy." Clemont nói.

Arcanine bùng cháy ngọn lửa, bước qua con sông làm đường phân giới, mặt nước 'xì xì' sôi sục, hơi trắng bốc lên mù mịt.

"Dừng lại." Lục Dã nói: "Sử dụng Sóng Nhiệt!" Arcanine há to miệng, phun lửa lên trời.

Dòng khí nóng bỏng làm không khí vặn vẹo, sóng nhiệt cuồn cuộn thổi tới từ bốn phương tám hướng!

Ngay cả Dịch Chuyển, vẫn không thể thoát khỏi phạm vi của Sóng Nhiệt!

Ánh mắt Diantha khẽ lóe lên, thông qua Telepathy, ra lệnh: "Màn Sáng!" "Sa!" Mega Gardevoir trước người sáng lên một rào chắn như thủy tinh, Sóng Nhiệt thổi tới, làm tan chảy màn sáng.

Gardevoir kiệt lực chống đỡ.

"Gao ứ..." Arcanine thở hổn hển một hơi.

"Ngay lúc này." Ánh mắt Diantha chợt đọng lại: "Bóng Ma!!"

“Sa!!” Từ ngực Gardevoir tụ tập Bóng Ma đen kịt, ‘bùng’ một tiếng bắn ra, trực diện đánh trúng, khói nổ bùng lên.

Oanh!!

Khán đài chính một trận sôi sục.

“Bóng Ma đã đánh trúng rồi!” “Đây chính là đòn toàn lực của Mega Gardevoir!!” Lục Dã lông mày nhướng lên.

Khói đen tan đi, Arcanine lắc lắc bộ lông nâu, vết thương hầu như không đáng kể, và dưới sức đốt cháy của ‘Lửa Thiêng’, nhanh chóng hồi phục.

“Gao ứ!

ଘ(• p •)ଓ” Arcanine cười toe toét.

“Em gái, sức mạnh không đủ rồi!” Ánh mắt Diantha chợt đờ ra: “Sao lại... ” Lửa vừa có mặt hung bạo, lại vừa tượng trưng cho sự sống bất diệt. ‘Lửa Thiêng’ có nguồn gốc từ Ho-Oh, đã nâng cao Sinh lực của Arcanine.

Mô tả một cách bị động, tốc độ hồi máu và giới hạn HP của Arcanine đã tăng vọt!

“10 phút sắp hết rồi...” Lục Dã liếc nhìn màn hình lớn, ánh mắt đọng lại.

“Đã đến lúc kết thúc rồi.” “Arcanine, Thiết Đầu Công!!” “Gao ứ!” Arcanine lao tới với những bước chân dũng mãnh, ‘rắc rắc’ đâm vỡ màn sáng, phần trán trực diện va vào hình trái tim nhô ra ở ngực Mega Gardevoir.

“Sa...” Mega Gardevoir dường như biến thành những đường nét đen trắng, trong khoảnh khắc thất thần, lực va đập dữ dội truyền khắp cơ thể.

Diantha cau mày chặt, nhận ra Arcanine không truy kích, bỗng nhiên tỉnh ngộ, nói: "Dịch Chuyển!" Arcanine không phát động công kích nữa, Gardevoir Dịch Chuyển ra sau lưng Arcanine, lòng bàn tay bắn ra Ánh Sáng Kỳ Ảo rực rỡ!

Bùm!!

Ánh sáng rực rỡ bùng lên giữa sân đấu, hóa thành những mảnh sáng tứ tán, tựa như pháo hoa ngập trời.

Lục Dã và Arcanine ngẩng đầu nhìn lên, thời gian vừa đúng lúc về không.

Đô—— MC kịp thời nói: "Cảm ơn hai vị Nhà vô địch đã mang đến màn trình diễn tuyệt vời!!" Khán giả nhiệt tình bùng cháy, ngước nhìn những mảnh sáng đang rơi xuống.

"Vãi, cái này cũng được sắp đặt sẵn sao?" "Hai bên đều đã cố gắng hết sức rồi mà..." "Lục lão sư, cao thủ giả ngu!" Khu vực tuyển thủ, Mairin ngẩng đầu nói: "Alain, Arcanine và Mega Houndoom của Malva so với nhau thì thế nào?" Alain nghiêm túc nói: "Hoàn toàn không có khả năng so sánh." "Ai?" Mairin chớp chớp mắt.

Alain không nói thêm lời nào, nhìn về phía Lục lão sư trên sân đấu, hồi tưởng lại cảnh tượng lần đầu gặp mặt.

Bị Mega Blastoise tiêu diệt trong một đòn.

Alain hít sâu một hơi, ánh mắt kiên định.

"Lục lão sư... so với lúc đó, tôi đã tiến bộ rất nhiều!" Cùng lúc đó, hai ánh mắt khác, cũng mang theo niềm tin của riêng mình.

Paul hai tay đút túi, ánh sáng mờ nhạt lướt qua đáy mắt.

"Ý nghĩa của Gắn Kết... tôi vẫn chưa thể hiểu, nhưng điều đó không ngăn cản tôi trở nên mạnh hơn...

Lục lão sư.” Ash xoay xoay vành mũ.

“Lục lão sư không tham gia Lumiose Conference lần này... mình nhất định phải nắm bắt cơ hội này!” Sân đấu hạ xuống, sân cỏ Verdanturf dâng lên.

Hai vị Nhà vô địch tiến lên, bắt tay xã giao.

“Cảm ơn.” Diantha khẽ nói.

Ý cô ấy là, cảm ơn Lục lão sư đã giữ tay lại ở phút cuối, để Arcanine nương tay.

“Không có gì.” Lục Dã hào phóng nói.

“Chỉ là Đấu Biểu Diễn thôi mà, đâu cần thiết phải khiến cả hai bên đều không thể xuống đài được.

Hơn nữa, chỉ là đánh bại Nhà vô địch Kalos thôi.

Thật sự không có cảm giác thành tựu gì cả...” “Tiếp theo, xin mời hai bên của trận đấu đầu tiên hôm nay!” MC nói: “Là tuyển thủ Alain, đấu với tuyển thủ Trevor!!” Lễ khai mạc và các trận đấu ngày đầu tiên của Lumiose Conference đã hạ màn.

Trận khai màn giữa hai vị Nhà vô địch vẫn được mọi người bàn tán sôi nổi.

Chỉ riêng việc đến vì Lục lão sư, thì tiền vé vào cửa hôm nay cũng đã đáng giá rồi.

Ngày thi đấu đầu tiên kết thúc, Alain và Paul đều đã lọt vào top 64.

Mega Lizardon X đã hoàn thành màn “một cân ba” kinh điển.

Điều bất ngờ là Aggron của Paul cũng hoàn thành Tiến hóa Mega, và “làm gỏi” đối thủ, thành công thăng cấp.

Lục lão sư rất vui khi thấy sự thay đổi của Paul...

Cậu ấy và Alain đều là đối thủ mạnh của Ash, và Ash cũng đã thúc đẩy sự trưởng thành của cả hai.

Ngày thi đấu thứ hai, Greninja của Ash xuất trận, và thể hiện 'Gắn Kết Chiến Đấu' kinh người.

"Xuất hiện rồi, dạng đặc biệt của Greninja!

Ash đã chuẩn bị át chủ bài cho Đại hội lần này!!" Bình luận viên nói.

Alain tựa vào lan can, nhìn xuống chiến trường, ý chí chiến đấu sục sôi.

Paul hai tay đút túi, nhìn màn hình lớn.

"Tôi là Ash đến từ Thị trấn Pallet, ước mơ của tôi là trở thành Bậc thầy Pokémon, và còn——" Thiếu niên vác Pikachu trên vai, giơ tay lên trời, ánh mắt sắc bén, cười toe toét nói: "Giành lấy chức vô địch Lumiose Conference này!!" Khán đài sôi sục, bình luận viên chấn động nói: "Xuất hiện rồi, lời tuyên bố tranh quán quân của tuyển thủ Ash!" Lục Dã: "..." "Cái động tác này cảm giác quen thuộc mạnh mẽ quá, hình như là học từ mình..." "Hy vọng đừng giống tôi mà 'lập cờ'." Lục lão sư hồi tưởng lại kịch bản gốc tệ hại, vẻ mặt phức tạp.

"Bị đánh tả tơi trong chính bài hát hành quyết của mình, Greninja vẫn là số một!" Ngày 8 tháng 1, thứ Bảy.

Giữa đêm đông lạnh giá, trên bầu trời Phòng Gym Lumiose, tuyết bay lất phất, xen lẫn tiếng hò reo đầy nhiệt huyết của bình luận viên. "Một đòn quá đẹp!

Đuôi Sắt của Aggron đã đánh trúng Rhyperior!" Rhyperior với thân thể cứng cáp, chỉ 'ầm' một tiếng rồi đổ rầm xuống đất, bụi bay mù mịt. "Một ứng cử viên tứ cường khác của giải đấu đã lộ diện!

Không ai khác chính là tuyển thủ Paul đến từ thành phố Veilstone,

vùng Sinnoh!" Trên màn hình trực tiếp, khán giả hò reo, còn Reggie, người anh trai giống Paul đến chín phần, siết chặt nắm đấm đầy phấn khích: "Giờ thì em đã cân bằng kỷ lục của Giải Liên Minh Linh Lan rồi, cố lên nhé, Paul!" Ở hàng ghế đầu, chàng thanh niên tóc đen đang vuốt ve Sylveon đang ngồi dưới chân mình, bên cạnh là Korrina đang líu lo không ngớt.

Hai thầy trò vô tình gặp nhau bên ngoài sân đấu, Thầy Lục liền cùng Korrina đến khu đặc biệt. "Sư phụ!

Anh thấy chưa?

Đòn vừa rồi mạnh ghê luôn!" Korrina phấn khích nói. "Thấy rồi." Lục Dã vuốt ve tấm lưng trắng như tuyết của Sylveon.

Sylveon ngồi xổm, những dải ruy băng hình cánh bướm khẽ lay động, đôi mắt mị hoặc phát ra tiếng kêu dễ chịu: "Buii~" "Tôi nghĩ mình cũng có thể 'xử đẹp' Aggron ấy chứ..." Lục Dã lẩm bẩm. "Hả?" Korrina tròn mắt, nghiêng đầu nhìn sư phụ, thấy anh không giống như đang đùa, vẻ mặt càng thêm khó hiểu. "Em cũng phải cố gắng lên đó, Korrina." Lục Dã trêu chọc, "Dù sao thì sư tỷ Bea của em đã có thể tay không solo với Machamp rồi..." "Võ sĩ không được phép để Pokémon kéo lùi, mà phải trở thành một phần của chiến lực!" Lục Dã hùng hồn nói.

Miệng Korrina khẽ mở, cô bé vô thức gật đầu, rồi nhỏ giọng nói: "Cái đó... sư phụ, việc tu hành Aura của em đang bị chững lại, em muốn xin anh chỉ giáo." "Vậy lát nữa chúng ta đi Tháp Lăng Kính (Prism Tower) mà huấn luyện." Lục Dã đề nghị: "AI 「Clembot」 vừa hay có thể làm bạn tập luyện." Clembot vừa không biết đau, lại còn có thể "farm" kinh nghiệm – sức mạnh của khoa học vĩ đại thật!

Mái tóc vàng đuôi ngựa của Korrina khẽ đung đưa, ánh mắt lấp lánh, cô bé hô lớn đầy khí thế: "Vâng, sư phụ!" Tiếng hô hấp dẫn sự

chú ý của những người xung quanh, khán giả đưa mắt đánh giá chàng trai ở hàng ghế đầu, thì thầm bàn tán. "Kia có phải..." "Vãi, hình như là chính chủ!" "Huyền Thoại Huấn Luyện Viên sống sờ sờ luôn á?" Trước khi gây ra náo động, Thầy Lục dắt đệ tử Korrina, đứng dậy đi đến hội trường thi đấu tiếp theo.

Không khó hiểu vì sao Blue Oak khi ra ngoài luôn mang theo một cặp kính râm.

Còn Red thì kéo vành mũ sụp xuống, che gần hết cả mặt.

Dù sao thì danh hiệu 'Huyền Thoại Chiến Đấu' này quá sức vang dội.

Hơn nữa, với sự năng động của Thầy Lục trong các khu vực gần đây, nền tảng danh tiếng của anh còn vượt xa cả Leon, Lance và các thành viên 'Masters Eight' khác. "Sư phụ, chiều nay là bán kết rồi phải không?" Korrina hỏi. "Ừ, kết quả bốc thăm lát nữa sẽ công bố." Lục Dã đáp.

Là fan anime 10 năm rồi, tôi cũng hơi hồi hộp đây...

Thầy Lục ngước nhìn trời, bốn tuyển thủ tứ cường lần lượt là Satoshi, Alain, Paul, Sawyer.

Mega Charizard X của Alain trong trận thử nghiệm đã "quét sạch" mười con, thậm chí còn đánh bại cả Tứ Đại Thiên Vương hệ Hỏa là Malva.

Nhìn tổng thể thì đúng là có thực lực để vô địch.

Đương nhiên, đội hình của Satoshi cũng không hề kém cạnh.

Thậm chí còn có lời tiên tri vô địch của Olympia, sự cổ vũ của cô bạn thân, và cả những buổi đặc huấn của tôi với Blue Oak.

Buff chồng chất rồi!

Lục Dã cài kính râm vào túi áo, khẽ gật đầu.

Đại gia Mega, mau lên sân! ...
 Khu thương mại của Hội trường Lumiose. "Chào mừng quý khách." Green ngồi phịch phía sau quầy, thở dài thườn thượt. "Khụ khụ!" Giáo sư Oak nắm chặt nắm đấm ho khan, "Là ta." "Giáo sư Oak!

Còn cả..." Green chuyển ánh mắt, nhìn sang người phụ nữ ôn hòa bên cạnh, ngạc nhiên: "Dì Delia?

Dì cũng tới ạ!" "Phải đó, dì đến để cổ vũ cho Satoshi thằng bé." Dì Delia che miệng cười khẽ. "Thị trấn Pallet huy động cả đại đội rồi." Green tò mò hỏi, "Red, Lục bọn họ đâu?" "À, bọn họ không đến, nói là sợ đến hiện trường lại không nhịn được mà thách đấu Rokuya." Giáo sư Oak cười nói. "Cũng phải... bọn họ mà gặp Thầy Lục là y như rằng sẽ chiến đấu ngay lập tức." Green bất lực nói.

Nói thật, bọn họ hẹn đấu cả năm trời rồi mà trận chiến này vẫn chưa diễn ra.

E rằng phải đợi đến Giải Vô Địch Thế Giới thì Thầy Lục mới tung ra Tinh Thần Hừng Hực. "Việc kinh doanh của cậu thế nào rồi?" Giáo sư Oak hỏi.

Green đưa mắt nhìn oán giận, Giáo sư Oak chợt giật mình, cười ha ha rồi gãi đầu nhìn lên màn hình lớn phía trên khán phòng chính.

Màn hình chợt sáng lên tin tức, du khách ngẩng đầu nhìn, phấn khích bàn tán. "Kết quả chia bảng đã có rồi!" "Satoshi đấu với Paul, Alain đấu với Sawyer!" Tại sảnh lớn hội trường, Satoshi ngẩng đầu nhìn màn hình, phía sau là Serena và những người bạn. "Đấu với Paul à..." Satoshi cúi đầu, trong mắt không có sự lo lắng về thất bại, ngược lại còn bùng cháy khát vọng chiến đấu.

Thầy Lục và Korrina đi ngang qua sảnh lớn, vừa hay nhìn thấy

Satoshi cùng mọi người.

Nếu thật sự không được thì mang cả Infernape lên đi... "Bản nhạc hành quyết" của Khỉ ca vẫn đáng tin hơn "bản nhạc hành quyết" của Greninja.

Thầy Lục vốn định nói như vậy, nhưng khi nhìn thấy ánh mắt của Satoshi, anh bật cười nhẹ nhõm.

Dù thế nào đi nữa, đây là giấc mơ của Satoshi kể từ khi bắt đầu cuộc hành trình.

Rốt cuộc, cậu ấy phải tự tay thực hiện nó. ...
 "Kính thưa quý vị khán giả!

Chương 767

Sau giờ nghỉ giữa trận, chào mừng quý vị trở lại với Giải Lumiose, trận bán kết!" Tiếng bình luận đầy nhiệt huyết vang vọng khắp sân vận động. "Trận đấu giữa tuyển thủ Alain và Sawyer đã đi vào giai đoạn gay cấn!" Alain khoác giáp đen, siết chặt nắm đấm, hét lớn: "Charizard, Vuốt Rồng!!" Mega Charizard X vỗ đôi cánh đen tuyền, lửa xanh trào ra từ miệng, song trảo phát ra Ảnh Rồng xanh lục, trong tiếng gầm giận dữ liên tiếp chém xuống.

Hạt Đạn từ miệng Mega Sceptile bắn ra, liên tục bị Vuốt Rồng chém làm đôi.

Hai bên xích lại gần, Vuốt Rồng bổ thẳng xuống đầu!

Oành!!

Sawyer mồ hôi đầm đìa, khói bụi tan đi, Sceptile đổ rầm xuống đất, mắt xoay vòng vòng. "Kết quả bảng A đã có, tuyển thủ Alain, tiến vào chung kết!" Trong tiếng hò reo cổ vũ, Alain vuốt ve Charizard tiến lại gần, rồi thu nó vào PokéBall, quay người đi về phía lối đi của tuyển thủ. "Thắng rồi, tuyệt quá!" Mairin reo hò vui sướng, quấn quýt bên Alain. "Đây chẳng qua chỉ là bán kết." Alain quay lại nhìn sân đấu, ánh mắt lóe lên, "Dù ai vào chung kết, tiếp theo cũng sẽ là một trận chiến cam go." "Alain và Charizard đã rất mạnh rồi, không cần phải chứng minh bản thân bằng chức vô địch cũng được mà." Mairin nói.

Alain không nói gì, đặt tay lên mũ của Mairin. "Này, làm vậy sẽ lùn đi đấy." Mairin nhượng bộ nói. "Đi thôi." Alain quay người rời đi, "Chuẩn bị cho trận chung kết ngày mai." "Alain, đợi em với!" Mairin vội vàng đuổi theo.

Dù có sự chỉ dạy của Huyền Thoại Huấn Luyện Viên, dù có sự

trợ giúp của đội hậu cần... tôi có những người muốn bảo vệ là đủ rồi.

Không cần khiêm tốn, tôi muốn thắng.

Ánh mắt Alain rực cháy.

Tôi và Charizard, tuyệt đối sẽ không dễ dàng dâng chiến thắng cho người khác!

Khán giả trong sân vẫn chưa rời đi, tiếng người ồn ào, bình luận viên nói: "Trận đấu sắp tới, chính là cuộc đối đầu giữa tuyển thủ Satoshi và tuyển thủ Paul!!" Thầy Lục ngồi ở ghế khách mời, nhìn hai thiếu niên bước lên sân đấu, chợt ngẩn ngơ.

Lần cuối cùng hai người đối đầu, vẫn là Giải Liên Minh Linh Lan nửa năm trước.

Sân nâng hạ 'rầm' một tiếng dừng lại, hiện ra bãi chiến trường rừng rậm và sông suối.

Hai bóng người bước đến khu chỉ huy, ánh mắt giao nhau.

Cuộc hành trình và sự trưởng thành trong nửa năm qua, đã biến thành niềm tin của cả hai, đang kịch liệt va chạm. "Chiến thắng là của tôi." Paul lạnh nhạt nói.

Satoshi toe toét cười: "Vậy thì cậu cứ thử xem sao!" Ngay khoảnh khắc trọng tài vung cờ xuống, cả hai cùng lúc ném PokéBall ra, hô lớn: "Lên đi, Goodra!" "Đi thôi, Torterra!" "Cả hai tuyển thủ đều phái ra Pokémon thích nghi với địa hình!" bình luận viên nói.

Giáo sư Sycamore vuốt râu lún phún, nói: "Xét về Hệ, Satoshi có lợi thế." "Satoshi không giỏi dùng Pokémon chậm chạp như Goodra." Thầy Lục khẽ nhức đầu, "Cảm giác như là lên sân để 'bán máu' vậy." "Dùng Đá Dựng!" Paul ra lệnh.

Torterra giơ chân trước, cây cổ thụ khổng lồ trên lưng che khuất

ánh nắng, 'ầm' một tiếng giáng mạnh xuống đất, hàng loạt trụ đá 'rắc rắc' mọc lên, như những lưỡi dao sắc bén, hất tung và gây sát thương lớn cho Goodra! "Ô~" Goodra kêu lên một tiếng ai oán, 'phịch' một tiếng rơi xuống dòng sông, nước bắn tung tóe. "Dụ nó ra sông đi." Satoshi hét lớn: "Dùng Vũ Khí!!" "Vũ Khí!?" Clemont giật mình.

Satoshi cái tên này... thế mà cũng bắt đầu sử dụng chiến thuật thời tiết rồi! "Không hay à, thử cái này xem." Paul nhếch mép, đưa tay ra: "Cây Dại Cuồng Loạn!!" "Rống!!" Torterra ngẩng đầu gào thét, cây cổ thụ sau lưng bắn ra bốn năm hạt giống, rơi xuống đất, trong khoảnh khắc mọc lên những dây leo to khỏe, như những con mãng xà điên cuồng, từ bốn phương tám hướng giáng xuống, rung chuyển rừng rậm và dòng sông. "Dùng Đòn Đánh Tàn Khốc, cản lại!" Satoshi ra lệnh.

Những cột nước 'bùng bùng' bốc lên, trên trời mưa rơi lất phất.

Goodra quẫy hai bên xúc tu, lợi dụng chất nhầy luồn lách qua Cây Dại Cuồng Loạn, miệng phát ra ánh sáng màu tím sẫm, Long Hống sắp sửa tuôn trào!

Paul giơ tay nhấn PokéBall, một chùm sáng đỏ bắn ra, thu hồi Torterra. "Tuyển thủ Paul thu hồi Torterra?

Anh ấy đã đoán được chỉ huy của tuyển thủ Satoshi, lựa chọn đổi người sao!" bình luận viên nói.

Thầy Lục khoanh tay, Torterra đang ở trạng thái cứng đờ, lựa chọn đổi người là lựa chọn tốt nhất của Paul.

Mà trong trời mưa, Sấm Sét có tỷ lệ trúng 99%... "Lên đi, Electivire!" Paul hét lớn: "Dùng Sấm Sét!!" "Rống~!!" Infernape còn không có mặt, cậu lấy gì mà đấu tay đôi với tôi!

Ánh sáng đỏ rực rỡ, Electivire hai mắt đỏ ngầu, những ống dẫn

điện phía sau lưng 'tách tách' nổ ra tia lửa điện xanh lam, bắn ra dòng điện mạnh mẽ hướng về phía mây đen, nhất thời gió giật mây vần, mây đen như mực bổ xuống cột sét, Tia Lửa điện nuốt chửng cả Goodra!!

Khán giả 'xì' một tiếng, gương mặt Satoshi bị Tia Lửa điện chiếu sáng, ánh mắt kiên định. "Ngay bây giờ, dùng Chịu Đựng phản đòn!" Satoshi ra lệnh.

Chịu Đựng: liên tục chịu đựng công kích, sát thương nhận được sẽ gấp đôi trả lại đối thủ!

Rokuya: "..." Bị đánh liên tục, thảm quá trời...

Mấy Pokémon hệ 'tank' theo Satoshi, con nào cũng thê thảm.

Tia Lửa điện tan đi, Goodra toàn thân cháy đen, bốc khói, nhưng đột nhiên ngẩng đầu lên, miệng bắn ra một cột sáng chói lọi!! "Bảo Vệ." Paul bình tĩnh nói.

Khán giả một phen xôn xao. "Vãi, Paul thật sự hiểu Pokémon!" "Quá đỉnh!" Một lá chắn xanh lục sáng lên trước Electivire, cố gắng chống đỡ cột sáng, ánh sáng chiếu rọi, lá chắn 'rắc rắc' vỡ nát.

Bước chân Electivire dịch chuyển về phía sau, trượt trên bùn lầy, chợt bùng phát tiếng gầm giận dữ, Tia Chớp chói mắt tuôn trào, nuốt chửng Goodra giữa cơn mưa tầm tã!

Đô – trên màn hình lớn, một PokéBall của Satoshi tắt lịm.

Thế nhưng, xuất hiện trên sân đấu lại là một con Greninja khoanh tay, đứng thẳng như tùng! "Đánh ngược hệ sao?" Giáo sư Sycamore nhíu mày nói.

Thầy Lục nhướng mày.

Đánh ngược hệ?

Cái này nắm chắc phần thắng rồi! "Cậu vẫn như mọi khi, Satoshi." Paul bình tĩnh nói. "Không, tớ đã quen biết những người bạn mới, đã trải qua những cuộc hành trình quý giá." Satoshi ánh mắt kiên định, đưa tay sang bên: "Vì vậy, Paul, tớ muốn cho cậu thấy, thực lực mạnh mẽ hơn của tớ!" Paul khẽ nhíu mày, Electivire đứng giữa trận mưa bão, mưa bay lất phất, hai mắt đỏ ngầu, tạo ra áp lực kinh người. "Chúng ta còn có thể trở nên mạnh hơn--" Satoshi hét lớn lên trời, Greninja cũng đồng thời kêu lên một tiếng lớn, cả hai cùng lúc nắm chặt nắm đấm, ánh mắt đồng thời thay đổi. "Lên đi, Greninja!!" "Kugya!!" Dòng nước 'bùng' một tiếng bắn tung tóe, ánh sáng Tiến Hóa rực rỡ bao trùm.

Greninja giữa cơn mưa tầm tã, đỉnh đầu có hoa văn màu đỏ, ánh mắt bình tĩnh tự nhiên, chiếc khăn đỏ bay phấp phới, phía sau tụ tập một Phi Tiêu Nước khổng lồ!

Khán giả ồn ào, bình luận viên phấn khích nói: "Dạng đặc biệt của Greninja, đã xuất hiện!!" Paul và Electivire, lặng lẽ nhìn chằm chằm Greninja, khóe miệng chợt nhếch lên. "Dù là Blaze hay Gắn Kết Chiến Đấu, Satoshi, cậu luôn có được những thứ mà người khác mơ ước." "Thế nhưng..." Paul nhắm mắt lại, "những thứ đó đều xa vời.

Chỉ có cái đầu lạnh lùng, chiến thuật hiệu quả mới là lựa chọn tốt nhất của một Huấn Luyện Viên." "Cái kiểu 'tình yêu' này, thua nhiều rồi thì ai còn thiết tha mà treo lên miệng nữa." Paul ngẩng đôi mắt sắc lạnh lên, "Tôi sẽ nói cho cậu biết, người chiến thắng sẽ là tôi!" "Không, dù có thua liên tục, tớ vẫn sẽ tiếp tục yêu thích nó." Satoshi đột nhiên siết chặt nắm đấm, "Đây là, Phi Tiêu Nước của tớ và Greninja!" "Kugya!!" Greninja 'tăng' một tiếng tung mình, tay cầm Phi Tiêu Nước, không ngừng xoay tròn tụ tập dòng nước sắc bén, đột nhiên Ném Ra, giữa cơn mưa tầm tã chém đứt những hạt mưa, chém ngang Electivire! "Đấm Sét!!" Paul ra lệnh.

Tia sét bùng lên, Electivire 'bành' một tiếng vung nắm đấm, đánh văng Phi Tiêu Nước.

Khi ngẩng đầu lên thì hình bóng Greninja đã biến mất. "Ở phía sau!" Paul giật mình. "Chém Đêm!!" Satoshi hét lớn.

Electivire quay đầu lại, nhìn thấy Greninja đang cúi thấp người, lòng bàn tay sáng lên một lưỡi dao sắc bén màu đen sẫm, khóa chặt điểm yếu, bổ xuống một đòn!

Đòn chí mạng!!

Giữa cơn mưa lớn, Electivire thân thể cứng đờ, quay đầu nhìn chằm chằm. "Rống..." Tôi đã từng thấy, những Pokémon giống cậu, sở hữu niềm tin kiên định.

Chiến đấu lại với nó, là giấc mơ của tôi, nhưng có lẽ... cậu sẽ mang theo giấc mơ của tôi, tiếp tục tiến về phía trước.

Đùng!!

Electivire đổ rầm xuống đất, mưa lớn rút đi, mây tan thấy nắng, ánh nắng chiếu rọi lên hoa văn đỏ của Greninja. "Kugya." Greninja đối mặt với Electivire đang nằm gục, khẽ gật đầu.

Tôi đồng ý với cậu.

Tiếng hò reo đột nhiên bùng lên, tỷ số hiện ra thế cân bằng 1-1, nhưng Greninja Gắn Kết Chiến Đấu đã đưa không khí lên đến cao trào!

Paul thu hồi Electivire, một tay đút túi, nói: "Tôi rất ngưỡng mộ cậu, Satoshi." "Cậu có thầy nghiêm khắc, bạn chí cốt, còn có rất nhiều Pokémon với thiên phú độc đáo." "Nhưng có lẽ..." Paul chợt cười, "không phải vì chúng có thiên phú độc đáo, mà là vì gặp được cậu, chúng mới có được bến đỗ." Satoshi hơi sững sờ, nhưng thấy Paul trở lại vẻ mặt lạnh lùng, giơ tay ném PokéBall ra. "Aggron, Tiến Hóa

Mega!!" Đối mặt với Mega Aggron với thân hình sừng sững, như một ngọn núi lớn, Satoshi xoay vành mũ, toe toét cười: "Lên thôi, Greninja!!" "Kugya!" Greninja giơ Phi Tiêu Nước, tung mình nhảy lên, che khuất mặt trời chói chang. ...
 Đô – tiếng còi mãn cuộc vang lên.

Tỷ số cuối cùng dừng lại ở 6:4. "Tuyển thủ Satoshi đến từ thị trấn Pallet, tiến vào chung kết!!" bình luận viên nói.

Tiếng hò reo bùng nổ, những người ủng hộ Satoshi vẫy cờ hò hét, nhóm bạn bè không ngừng vẫy tay.

Paul sắc mặt như thường, quay người rời đi. "Paul." Satoshi gọi. "Nếu muốn thương hại kẻ thua cuộc thì thôi đi." Paul lạnh lùng nói. "Tớ muốn nói là..." Satoshi toe toét cười: "Cậu đánh hay lắm, nhưng tớ vẫn mạnh hơn!" "Cái tên này..." Paul giật mình, rồi nhếch mép, "Cậu cũng học được cách cà khịa rồi sao!" "Học từ cậu đấy." Satoshi cười hì hì, rồi đưa tay ra. "Đừng có thua đấy." Paul vỗ mạnh vào tay Satoshi, "Alain đó... rất mạnh." "Cậu không được thua bất kỳ Huấn Luyện Viên nào khác ngoài tôi!" Paul nói.

Satoshi khẽ gật đầu, ánh mắt kiên định, nói: "Cứ giao cho tớ!" Satoshi, người nhận được lời chúc phúc của Paul, sắp bắt đầu hành trình quyết chiến tại Giải Lumiose.

Điều gì đang chờ đợi cậu ấy! (Giọng thuyết minh) "Hồi sau sẽ rõ...

Khụ, ý tôi là, chung kết sẽ diễn ra vào ngày mai." Lục Dã khẽ ho, nhìn người đẹp tóc vàng trong cuộc gọi video, nói: "Sau đó hành trình của tôi kết thúc ở đây, chuẩn bị đi Alola rồi." "À thì ra là vậy..." Cynthia chống cằm, đổi chủ đề: "Vậy nhân viên quán cà phê của cậu thì sao?" "Tôi định mở một chi nhánh ở Alola." Lục Dã nói, "Dùng vòng dịch chuyển của Hoopa để vận chuyển Pokémon rất tiện lợi." "Cái này là 'bóc lột' Lance đấy!" Cynthia bất lực nói.

Nói đến 'bóc lột' Lance...

Jigglypuff chính là được 'bóc lột' đến Alola đó.

Nó còn tìm được người bạn thân chí cốt Komala ở Alola.

Cynthia ở lại Liên Minh Sinnoh, nhưng cũng tranh thủ thời gian rảnh rỗi, chơi game cùng Thầy Lục suốt một đêm.

Sáng hôm sau, cô còn phải đi xem trận chung kết.

Lục Dã ngáp dài, đến khán phòng chính, khi đi ngang qua phòng nghỉ của tuyển thủ, anh liếc thấy Satoshi đang nghiêm túc chuẩn bị chiến đấu.

Satoshi đang giảng giải cho sáu Pokémon đang đứng thẳng: "Alain còn có hai Pokémon Bán Thần, Tyranitar và Metagross, chúng ta có thể dùng chiến thuật của Thầy Lục: Talonflame Tăng Tốc Gió Lốc, hoặc Goodra đợi thời cơ dùng Mưa Kiếm..." Đồ ngốc cũng bắt đầu giảng giải chiến thuật rồi.

Lục Dã hài lòng gật đầu.

Hãy để tôi tự tay vẽ một dấu chấm tròn hoàn hảo cho 《Pokémon XY》! ...
 "Liên Minh Kalos, sắp đón chào trận chung kết đỉnh cao!!" Tiếng bình luận đầy nhiệt huyết vang vọng khắp sân vận động, tiếng người ồn ào, không còn chỗ trống, không khí vô cùng sôi động. "Chúng ta hãy chào đón, các khách mời của trận chung kết, Nhà Vô Địch Diantha, Giáo sư Sycamore, và Thầy Lục!!" Khán giả ngước nhìn màn hình lớn ở trung tâm sân vận động, camera lia đến ba vị khách mời trên khán đài VIP.

Diantha mặc váy trắng, đánh mắt màu xám, mỉm cười thanh lịch.

Giáo sư Sycamore khoác áo blouse trắng, râu lún phún.

Lục Dã mặc đồ đen, ngước nhìn camera, khẽ gật đầu.

Tiếng hò reo càng lúc càng cuồng nhiệt, như sóng thần cuốn lấy toàn bộ hội trường.

Đội Hỏa Tiễn đặc biệt đến xem trận đấu, James làm động tác cầm micro, hét lớn: "Cố lên!" "Đừng thua cái con Charizard đó chứ, Meowth!" Meowth vẫy tay nói. "Không được thua đó, nhóc con!" Jessie siết chặt nắm đấm nói.

Mairin ôm Chespin trong lòng, ánh mắt lấp lánh, khẽ nói: "Hy vọng Alain... có thể giành được chức vô địch." Tiếng bình luận lại vang lên: "Chúng ta hãy mời, hai Huấn Luyện Viên đã tiến vào chung kết--" "Tuyển thủ Satoshi!" Satoshi ánh mắt kiên định, vành mũ đỏ phản chiếu ánh nắng, Pikachu đang trong 'trạng thái nghiêm túc' đứng trên vai, chậm rãi bước ra từ bóng tối của lối đi tuyển thủ. "Tuyển thủ Alain!" Alain mặc đồ đen, ánh nắng xua tan bóng tối trên gương mặt, chiếc vòng cổ màu xanh lam khẽ đung đưa, khóe miệng cong lên, ánh mắt sắc bén. "Khu vực chiến đấu của trận chung kết--" Hai người bước đến khu vực chỉ huy lơ lửng, một bệ nâng lên trước mặt họ, 'rầm' một tiếng dừng lại.

Chương 768

Một hẻm núi đá, hai bên sườn núi nhỏ nhô ra.

Một dòng sông uốn lượn từ đỉnh núi chảy xuống, chia đôi sân đấu. "Chính là sân đấu Đá và Nước!!" Lục Dã thần thái chuyên chú, mắt không chớp, cảm thấy có một bàn tay nhỏ kéo mình.

Quay đầu nhìn lại, đầu Gengar thò ra từ bóng tối, lén lút chỉ vào micro, che miệng cười khúc khích: "Ghos~" Sắc mặt Lục Dã hơi đổi, vội vàng rút dây micro, lắc đầu với Gengar. "Ghos... (˘•ω•˘)" Gengar gãi gãi đầu, lại rụt vào bóng tối.

Vậy thì mình đi hát cho Darkrai nghe vậy.

Darkrai: "..." Phải nghĩ cách dụ Marshadow và Giratina cùng đến nghe mới được.

Thế Giới Đảo Ngược sắp đón chào một trận "đại hồng thủy".

Lục Dã hoàn toàn không hay biết, Giáo sư Sycamore bên cạnh nhỏ giọng nói: "Satoshi và Alain... tôi gần như là nhìn thấy bọn họ trưởng thành từng bước." "Tôi cũng vậy." Lục Dã gật đầu.

Đồ ngốc, tôi còn là nhìn cậu từ bé đã 'ăn hành' ở Giải Liên Minh, lớn lên đó!

Khi nào mới là Nhà Vô Địch Liên Minh đây? "Trận chung kết là Trận Toàn Diện 6 đấu 6, giới hạn bốn chiêu, có thể tự do thay đổi Pokémon, địa hình sẽ thay đổi ở giữa trận." Trọng tài nhìn xung quanh, giơ cờ lên, rồi đột nhiên vung xuống: "Trận đấu bắt đầu!" "Pikachu, tớ chọn cậu!" Satoshi đột nhiên đưa tay ra, Pikachu 'tăng' một tiếng nhảy lên sân đấu. "Pika!" Pikachu ánh mắt sắc bén, hạ thấp tứ chi.

Alain ném PokéBall, hô lớn: "Ra đi, Tyranitar!" Tyranitar hiện ra từ ánh sáng đỏ, vẻ mặt hung ác, phần ngực và lưng gai nhọn nhô ra từ đá cát bên trong cơ thể.

Trong chốc lát Bão Cát hoành hành, sân đấu xám xịt vang vọng tiếng gào thét của Tyranitar! "Thời tiết Bão Cát, chỉ số phòng thủ đặc biệt của Tyranitar tăng lên, lại có thêm sự trợ lực của địa hình đá." Diantha khẽ nhíu mày, "Chọn Pikachu ra trận đầu không phải là một lựa chọn sáng suốt." "Nói chí lý... nhưng con Pikachu đó, không theo lẽ thường." Lục Dã á khẩu nói. "Pika--chu!!" Lời còn chưa dứt, Tia Chớp cuồng bạo của Pikachu tuôn trào, xuyên qua Dòng Cát cuồn cuộn, ánh sáng sét hung hãn nuốt chửng Tyranitar! "Tyranitar." Alain ra lệnh, "Dùng Đá Dựng!" "Banjii!!" Tyranitar 'bùng' một tiếng bật ra khỏi dòng điện, hai mắt đỏ ngầu, hai nắm đấm mạnh mẽ giáng xuống đất.

Những viên đá văng tung tóe, như những con dao găm bắn về phía Pikachu. "Dùng Đuôi Sắt cản lại!" Satoshi ra lệnh. "Pika!" Pikachu tung mình lên không, xoay tròn một vòng, đuôi phát ra ánh sáng trắng sắc bén, như thể không trọng lực liên tục vung vẩy.

Đuôi Sắt cản lại phần lớn những viên đá, bụi bay mù mịt.

Lục Dã sắc mặt phức tạp. "Đuôi Sắt" đúng là thần kỹ.

Đuôi Sắt của Pikachu còn có thể tạo ra hiệu ứng "Bảo Vệ"! "Khóa chặt điểm rơi." Alain nắm chặt nắm đấm nói: "Dùng Nghiền Nát!!" "Banjii!!" Tyranitar nhanh chóng lao tới, dẫm nát mặt sông, nước bắn tung tóe, miệng tụ tập ánh sáng đen sẫm sắc bén, 'rắc' một tiếng cắn trúng Pikachu! "Hay lắm, cứ vậy, dùng Đuôi Sắt đánh trả lại!" Satoshi đầy tự tin. "Cái gì?" Ánh mắt Alain dừng lại.

Khói bụi tan đi, Đuôi Sắt của Pikachu kẹt giữa răng sắc bén của Tyranitar, 'bùng' một tiếng đẩy lùi Tyranitar, xoay tròn một vòng, Đuôi

Sắt giáng mạnh lên đầu Tyranitar!

Đùng!!

Tyranitar đau đớn gầm lên đổ vật xuống đất, bên tai vang lên chỉ huy của Alain: "Đá Dựng!!" Đấm mạnh xuống đất, Tyranitar lợi dụng điều đó đứng dậy, mặt đất nứt toác và nổi lên những trụ đá sắc bén, cố gắng xuyên qua Pikachu! "Tránh ra!" Satoshi ra lệnh.

Pikachu nhẹ nhàng nhảy lên, rơi xuống trước mặt Satoshi.

Tyranitar thì đứng vững, hơi thở hỗn loạn. "Giữ khoảng cách, dùng Lở Đá!!" Alain ra lệnh.

Tyranitar ngẩng đầu gào thét, những khối đá khổng lồ màu vàng nâu hình thành trên đầu.

Cát vàng hoành hành, đá tảng như núi băng sập đổ, từ trời giáng xuống!

Ánh mắt Satoshi lóe lên.

Tớ nhớ, Thầy Lục đã nói, trong thời tiết Bão Cát, Pokémon hệ Đất sẽ tăng phòng thủ đặc biệt. "Vậy thì!" Satoshi đưa tay ra nói: "Vồ Chớp, một mạch xông tới!!" "Pika, Pika!!" Pikachu phát ra ánh sáng sét trắng, nhanh như chớp lao qua khu vực Lở Đá.

Lở Đá đập vào phía sau kích lên cát bụi mù mịt, rung chuyển sân vận động.

Ánh mắt Tyranitar co rút lại, nhìn thấy Pikachu tắm trong ánh sáng trắng sắc bén, một đầu đâm vào áo giáp bụng của mình.

Tiếp đó lực mạnh ập đến, tia sét bùng lên!

Oành!!

Bão Cát ngừng lại, Tyranitar đổ vật xuống đất, mắt xoay vòng vòng.

Đô – trên màn hình lớn, một PokéBall của Alain tắt lịm.

Tiếng hò reo vang lên, khán giả ánh mắt kinh ngạc, vỗ tay tán thưởng cho Pikachu.

Thầy Lục thầm cảm thán.

Pikachu, của tôi siêu nhân!

Alain sắc mặt trầm ổn, giơ tay ném PokéBall: "Lên đi, Weavile!" Weavile thuộc hệ Bóng Tối và Băng, thân thể đen tuyền, trên đầu có những túm lông đỏ hình quạt, hai móng vuốt vô cùng sắc bén, ánh mắt u tối.

Satoshi thay ra Hawlucha.

Hawlucha thuộc song hệ Đấu Sĩ và Bay, rất phù hợp với phong cách tấn công nhanh của Satoshi, là một dũng tướng trong đội hình XY. "Hai bên lao vào nhau, tấn công như mưa bão!" bình luận viên nói.

Cào của Hawlucha phát ra ánh sáng trắng, Karate Chop về phía Weavile.

Weavile nghiêng người né tránh, phản công bằng Vuốt Thép, Hawlucha lại vỗ cánh lùi về sau.

Sau đó, Hawlucha tạo dáng như một võ sĩ quyền Anh, nhảy nhót những bước nhỏ, vẫy tay về phía Weavile. "Tăng Tốc!!" Alain hét lớn, "Dùng Đấm Băng!!" Weavile hóa thành một tàn ảnh, lóe lên phía sau Hawlucha.

Hawlucha giật mình, nhìn thấy Weavile nhếch mép cười nhe răng, Móc Trảo bao phủ những băng nhọn sắc bén, đấm mạnh vào mặt!

Bùng!!

Hawlucha kêu đau một tiếng, bay ngược rơi xuống dòng sông,

nước bắn tung tóe. "Đấm Băng trúng trực diện rồi!

Khắc chế hệ, Hawlucha không thể lạc quan!" bình luận nói.

Weavile cười lạnh lẽo, chợt giật mình.

Hawlucha lại đứng dậy, đứng giữa dòng sông, thân thể phát ra ánh sáng đỏ rực, mỉm cười đầy phấn khích, lần nữa vẫy tay về phía Weavile. "Hawlucha sau khi chịu Đấm Băng, trạng thái ngược lại còn tăng lên sao?" Diantha kinh ngạc nói.

Thầy Lục trong lòng hiểu rõ, cười nói: "Khả Năng của Hawlucha là 『Giải Tỏa Gánh Nặng』 ... còn luồng sáng đỏ đó, ngoài thiên phú đặc biệt, còn là biểu hiện của 『Áo Giáp Yếu Điểm』 được kích hoạt." Giáo sư Sycamore ánh mắt kinh ngạc, thấy Thầy Lục chậm rãi nói: "Đây chính là 『Chiến thuật Giải Tỏa Gánh Nặng』, khi 『Áo Giáp Yếu Điểm』 được kích hoạt, tốc độ và khả năng tấn công sẽ tăng lên đáng kể." "Cho nên..." Lục Dã ánh mắt trầm ổn, ánh mắt của Satoshi ẩn chứa thần thái của Thầy Lục. "Satoshi là cố ý để Hawlucha chịu Đấm Băng." Lục Dã nói. "Đón đỡ!" Alain trầm giọng nói: "Đấm Băng giải quyết nó!" "Maniu!!" Thân hình Weavile như bóng ma kéo ra tàn ảnh, Hawlucha lại đột nhiên biến mất.

Alain và Weavile đồng thời giật mình, ngẩng đầu nhìn lên, Hawlucha dang rộng đôi cánh, bao phủ bóng tối lên gương mặt đang nghi ngờ bất định của Weavile. "Đè Bay!!" Satoshi hét lớn.

Hawlucha khép chặt hai chân, dang rộng hai tay, như một cú nhảy đức tin từ trên không rơi xuống, 'oành' một tiếng đè bẹp Weavile, kích lên khói bụi cuồn cuộn!

Weavile nằm giữa mặt đất nứt vỡ lún sâu như mạng nhện, mắt xoay vòng vòng. "2-0!

Tuyển thủ Satoshi đã giành được lợi thế dẫn trước!" Màn hình lớn

một quả PokéBall nữa tắt lịm, khán giả không ngừng hò hét.

Mairin lo lắng, Serena ánh mắt đầy hy vọng. "Chiến thuật Giải Tỏa Gánh Nặng sao..." Alain khẽ nhắm mắt, đút túi nói: "Bị cậu lừa một vố rồi, Satoshi." "Tớ cũng có tiến bộ mà!" Satoshi cười nói: "Dốc toàn lực đi, Alain!" "À, tôi sẽ làm vậy, cậu là một đối thủ đáng kính trọng!" Alain ánh mắt ngưng lại, ném ra: "Lên đi, Metagross!!" Chữ X trên Metagross phản chiếu ánh nắng, thân hình kim loại đứng vững vàng, hai mắt kiêu ngạo, Hào Quang của Bán Thần hiển hiện không nghi ngờ. "Hawlucha, dùng Yến Phản!" Satoshi hét lớn.

Thầy Lục đặt tay lên thái dương, khẽ nhíu mày.

Nói thật, Metagross của Alain có trình độ Tứ Đại Thiên Vương, không phái Pikachu ra trận e là không giải quyết được.

Mọi sự vật đều tương đối.

Chiến thuật có thể bù đắp nhược điểm hệ, nhưng cấp độ cũng có thể xóa bỏ những lợi thế mà chiến thuật mang lại...

Ánh mắt Hawlucha sắc bén, kiên quyết lao về phía Metagross, thân thể đột nhiên không chịu sự kiểm soát, bị sức mạnh Siêu Linh khủng khiếp nâng lên! "Metang!" Metagross hai mắt phát ra ánh sáng Siêu Linh xanh lam, nắm đấm mạnh mẽ gạt đi ánh sáng trắng như sao chổi, với khí thế bạt núi lấp biển, một cú đấm mạnh!

Oành!!

Khán giả một phen kinh ngạc, Hawlucha đau đớn bay ngược lại, 'đùng' một tiếng rơi xuống đất, mắt xoay vòng vòng! "Một đòn kết liễu, xoay chuyển cục diện chiến đấu!

Metagross của tuyển thủ Alain, đã thể hiện sức mạnh thống trị kinh người!" bình luận viên kinh ngạc nói.

Trạng thái của Satoshi bị ảnh hưởng, Noivern được phái ra cũng

bị Metagross một đấm hạ gục.

Tỷ số đến 2:2. "Cái này không phải 'dâng điểm' sao!!" Lục Dã gắt gỏng, Diantha và Sycamore hai bên giật mình. "Xin lỗi." Lục Dã khẽ ho một tiếng.

Sao không chọn Pikachu chứ!

Nếu thua thì từ Kalos bơi về thị trấn Pallet luôn đi, đồ ngốc! "Satoshi--" Satoshi thu hồi Noivern đang nằm gục, sắc mặt nghiêm trọng, nghe thấy tiếng gọi, ngẩng đầu nhìn lại. "Đây là thành quả tôi tu luyện cùng Steven tiên sinh.

Metagross của anh ấy, đã cho tôi rất nhiều cảm hứng." Alain bình tĩnh nói: "Satoshi, không chỉ có mình cậu là người có giác ngộ để vô địch đâu." "Vì vậy..." Alain ánh mắt sắc bén, "muốn vô địch, thì phải dốc toàn tâm toàn ý, đánh cược tất cả!" "Alain..." Mairin cắn môi dưới.

Không cần thiết... phải nghiêm khắc với bản thân như vậy chứ.

Bonnie hơi ngẩn người, lo lắng nói: "Satoshi..." "Làm thế nào để giải quyết con Bán Thần này, là chìa khóa để Satoshi chiến thắng." Clemont đẩy gọng kính.

Satoshi xoay vành mũ, mở miệng nói: "Supersonic gây hỗn loạn của Noivern, Tăng Tốc Gió Lốc của Talonflame... những chiến thuật này đều rất hay, chú Blue Oak và Thầy Lục cũng đã luôn chỉ dạy tớ." "Thế nhưng..." Satoshi ngẩng đôi mắt kiên định lên, nói: "Tớ muốn dùng phong cách chiến đấu của riêng mình, giành chức Vô Địch Giải Lumiose!" Satoshi siết chặt nắm đấm, hét lớn: "Lên đi, Pikachu!!" "Pika!" Pikachu nhảy lên sân đấu, ánh mắt sắc bén.

Trận này nghiêm túc rồi, để tớ "gánh team"! "Cái gọi là phong cách chiến đấu của Satoshi, có nghĩa là..." Diantha nghiêng đầu nói. "Có

nghĩa là tấn công không não, mọi chiến thuật đều biến thành 'đột kích' đó." Lục Dã cười cười, ánh mắt lóe lên: "Nhưng mà...

đây mới là phong cách phù hợp với cậu ấy." "Metagross!!" Alain hét lớn: "Đấm Sao Băng!!" "Metagross!!" Metagross 'ầm' một tiếng va vào Đấm Sắt, khí thế bạt núi lấp biển vung nắm đấm, như sao chổi đâm vào trái đất, Pikachu显得 vô cùng nhỏ bé. "Đuôi Sắt cản lại!!" 'Ầm' một tiếng tia lửa văng tung tóe, Pikachu chật vật bay ngược, xoay tròn hai vòng trên không, sau khi rơi xuống đất lại lóe lên một Tia Lửa điện. "Dùng Siêu Linh khống chế!" Alain ra lệnh. "Đến đỉnh đầu Metagross đi." Satoshi ra lệnh, "Chỗ đó là điểm mù của nó!" Alain giật mình, trong chớp mắt, Pikachu đã bám chắc vào đỉnh đầu Metagross.

Mặc cho Metagross có quẫy mạnh đến đâu, Pikachu vẫn dùng Đuôi Sắt cắm sâu vào thân thể kim loại, hai tay vẫn nắm chặt mép tròn trên đỉnh đầu! "Đâm vào núi đá bên cạnh!" Alain hét lớn. "Metagross!!" Metagross bốn tay hướng xuống, phun ra luồng khí, điều chỉnh phương hướng, đâm thẳng vào ngọn núi đá đầy những khối đá nhô ra. "Pikachu." Satoshi hét lớn: "Điện Giật!!" "Pika--chu!!" Tia sét cuồng bạo bao phủ, Metagross và Pikachu cùng lúc đâm vào núi đá, 'bùng' một tiếng kích nổ Đá Vỡ.

Tia Lửa điện tuôn trào như rắn bạc, phá hủy một lượng lớn đá tảng, Lở Đá rơi xuống dòng sông, nước bắn tung tóe.

Tia Chớp vẫn không ngừng lại, ngược lại còn tăng thêm uy lực!

Chương 769

Đồng tử Alain co rút lại: "Sao có thể... vẫn chưa mất khả năng chiến đấu!" "Tiếp tục, Điện Giật!!" Satoshi ra lệnh.

Oành!!

Khán giả im lặng, ánh mắt chấn động.

Hai Pokémon rơi xuống mặt sông, trạng thái không rõ.

Khói bụi tan đi, Metagross chìm trong dòng sông.

Pikachu chật vật đứng dậy, toàn thân đầy vết thương, lắc lắc tai: "Pikapi..." "Ohhhhhh!!" "Pikachu "gánh team" bằng cả mạng sống!" "Lão tướng 6 nhiệm kỳ rồi, đây có thể là giải đấu cuối cùng của Pikachu...

Pikagod hãy 'gánh team' nào!!" Sân vận động ồn ào, tiếng hò reo bùng nổ, bình luận viên đầy nhiệt huyết nói: "Pikachu một mình hạ gục hai dũng tướng!

Tỷ số đến 3:2, địa hình sắp thay đổi!" Alain thu hồi Metagross, Satoshi cũng ôm lấy Pikachu mệt mỏi đi đến.

Sân đá hư hại nặng nề hạ xuống, thay vào đó là Địa Hình Cỏ tươi tốt, gió nhẹ lướt qua mặt nước, đồng bằng uốn lượn dòng sông, tiếng nước chảy róc rách. "Hiệp hai là sân đấu Cỏ và Nước!!

Hai bên sẽ đối đầu như thế nào, chúng ta hãy cùng chờ xem!!" bình luận viên nói.

Rõ ràng là Giải Little Cup, nhưng Thầy Lục vẫn xem đầy nhiệt huyết.

Pikachu một mình giải quyết hai Bán Thần...

đây không phải là "Pikachiu thuyền", đây là Pikagod!

Hiệp hai vừa bắt đầu, hai bên phái ra Unfezant và Talonflame.

Sau một trận không chiến tốn kém năng lượng, cả hai cùng rơi xuống dòng sông, kinh điển một đổi một.

Tỷ số đến 4:3, sau đó, Alain phái ra Charizard. "Rống!!" Charizard đeo Đá Tiến Hóa trên cổ, vỗ cánh dừng trên sân đấu, ánh mắt sắc bén. "Charizard của Alain, được huấn luyện vô cùng xuất sắc." Giáo sư Sycamore tán thưởng nói.

Thầy Lục đồng tình nói: "Gắn Kết Chiến Đấu của cả hai cũng rất sâu đậm, điều này có thể nhìn ra từ ánh mắt." Tuy rằng sẽ bị Arcanine cấp độ Nhà Vô Địch đâm một đầu hạ gục.

Nhưng Mega Charizard X thực sự rất ngầu, hơn nữa còn là đối thủ ngang tài ngang sức với Greninja Gắn Kết Chiến Đấu. "Cậu có muốn tiếp tục chiến đấu không, Pikachu?" Satoshi cúi đầu nói.

Pikachu thở ra một hơi, nghiêm túc gật đầu: "Pika!" "Pikachu lại một lần nữa ra trận!" bình luận viên nói, "Liệu nó có tạo ra kỳ tích!" "Charizard, Phun Lửa!" Alain siết chặt nắm đấm nói.

Charizard dồn sức vào bụng, miệng phun ra lửa nóng, đột nhiên phun ra cột lửa màu cam đỏ, sân vận động rung chuyển dữ dội. "Điện Giật!!" Satoshi ra lệnh.

Pikachu bao phủ tia sét, ngọn lửa và tia sét triệt tiêu lẫn nhau, kích lên khói trắng cuồn cuộn.

Thế nhưng thấy một tia sét màu xanh lam đột nhiên lao ra, lóe trái lóe phải, lại tăng tốc độ trong tiếng sét nổ lớn! "Vồ Chớp!!" Satoshi hét lớn.

Alain đưa tay ra, đột nhiên siết chặt, lạnh giọng nói: "Vuốt Rồng!" Charizard hai móng vuốt phát ra Ảnh Rồng xanh lục, trực diện vung về

phía Pikachu đang lao tới.

Tia sét bùng lên, hai bên đối đầu, tiếng nổ rung chuyển sân vận động!

Oành!!

Khán giả nuốt nước bọt.

Khói đen tan đi, bụng Charizard còn lại vết cháy đen, cứng rắn chịu đựng phần lớn dư chấn.

Pikachu thì ngẩng đầu đổ vật xuống đất, mắt xoay vòng vòng. "Pikachu đã cố gắng hết sức rồi, Meowth." Meowth chống tay lên lan can. "Nhóc con, đừng có thua đấy!" Jessie hậm hực nói. "Cố lên...

Satoshi." Serena ánh mắt lấp lánh. "Alain, cố lên!" Mairin nghiêm túc hò hét.

Tỷ số đến 4:4, lại một lần nữa cân bằng.

Nhưng Pikachu đã dốc hết sức lực, gây sát thương nặng cho Charizard.

Thầy Lục càng lúc càng căng thẳng.

Cái kịch bản quen thuộc này... chết tiệt...

đừng có "tạch" đấy!

Satoshi tiến lên ôm lấy Pikachu đang nằm gục, đi về phía khu chỉ huy, dùng Potion xịt để hồi phục cho Pikachu. "Pikapi..." Pikachu yếu ớt mở mắt. "Cậu đã làm đủ tốt rồi, Pikachu." Satoshi ánh mắt lóe lên, mỉm cười nói: "Tiếp theo, cứ giao cho tớ và Greninja!" Goodra:?

Rõ ràng là bộ phim của ba người, mà tớ lại không xứng đáng có tên sao?

Đây là lời phàn nàn của Thầy Lục.

Rõ ràng là Bán Thần, nhưng Satoshi thật sự không hiểu chiến thuật của Goodra, miễn cưỡng dùng Long Hống để đối phó với Bisharp của Alain.

Mưa lớn tầm tã, rơi xuống Địa Hình Cỏ, ánh mắt Alain sắc bén, hét lớn: "Chém Rụng!!" Bisharp giơ hai thanh kiếm, lao về phía Goodra giữa cơn mưa lớn.

Hai thanh kiếm giao nhau, khi lướt qua, phong cách chuyển thành đỏ đen.

Goodra quay lưng lại với Bisharp đang quỳ gối, thân thể phát ra vạch trắng hình chữ X, 'bùng' một tiếng đổ vật xuống đất.

Đô – tỷ số trên màn hình lớn, đến 5:4.

Khán giả nín thở, nhìn chằm chằm sân đấu đang mưa lớn, khó khăn nuốt nước bọt.

Satoshi xoay vành mũ, chợt nở nụ cười.

Alain cũng nở nụ cười: "Tôi sẽ tận hưởng trận chiến này hết mình, Satoshi." "Phải đó, Thầy Lục đã nói..." Satoshi hít sâu một hơi, ánh mắt bùng cháy, nhếch mép: "Pokémon Battle chính là sẽ mang lại nụ cười!" Satoshi đột nhiên ném mạnh PokéBall. "Lên đi--Greninja!!" Mưa lớn tầm tã, mây đen che kín.

Greninja đứng thẳng như tùng, khoanh hai tay, khăn bay phấp phới, ánh mắt bình tĩnh.

Là fan anime 10 năm, Thầy Lục chợt hơi rưng rưng nước mắt.

Greninja Gắn Kết Chiến Đấu, lên sân! "Lên đi, Greninja." Satoshi hét lớn: "Phi Tiêu Nước!" Greninja bao phủ một lớp dòng nước, 'tăng' một tiếng bay vút lên.

Mưa lớn tầm tã, mây đen gầm rú.

Ba Phi Tiêu Nước bắn ra, bị Bisharp chém nát bằng kiếm ngang.

Greninja nhẹ nhàng như chim én, giơ cao chân tụ tập ánh sáng trắng sắc bén, đá trúng vai Bisharp! "Chém Đêm!" Alain quyết tuyệt nói.

Bisharp 'đùng' một tiếng quỳ xuống, kiếm ngang chém ra một đường kiếm màu đen sẫm. "Dùng Chém Đêm phản công!" Satoshi hét lớn.

Greninja tung mình nhảy lên, rơi xuống phía sau Bisharp, khoanh hai tay, khăn bay phấp phới.

Lưỡi dao màu đen sẫm tụ tập Năng Lượng hệ Bóng Tối trong lòng bàn tay, dần dần tiêu tan.

Oành!!

Tiếng nổ vang lên, Bisharp quỳ gối xuống đất, 'đùng' một tiếng đổ vật, bất tỉnh. "Kugya..." Greninja sắc mặt như thường, mưa lớn rơi trên vai nó, kích lên hơi nước mờ mịt.

Khán giả chìm vào không khí căng thẳng, trận chiến khốc liệt và dữ dội, mọi người nín thở. "Cuộc đối đầu cuối cùng!

Greninja đấu với Charizard!" bình luận viên đầy nhiệt huyết nói.

Lục Dã vặn nắp chai nước, uống thêm một ngụm.

Mega Charizard X thuộc hệ Lửa và Rồng, không sợ hệ Nước.

Cả hai bên đều có thực lực vô địch, lúc này, chính là lúc so tài ý chí của những người đàn ông.

Alain ánh mắt quyết tuyệt, ném PokéBall lên trời: "Xin nhờ, Charizard!" Ánh sáng đỏ bay vút lên trời, Charizard vỗ đôi cánh, ngọn lửa đuôi rực cháy, tượng trưng cho ý chí chiến đấu vô cùng mãnh liệt.

Khán giả một trận hoan hô, Alain lạnh giọng nói: "Hãy đáp lại trái

tim tôi, Charizard--" Alain nhấn Key Stone trên vòng tay, phát ra ánh sáng đỏ chói mắt, ánh sáng Tiến Hóa bao phủ Charizard. "Vượt qua Tiến Hóa, Tiến Hóa Mega!!" "Rống!!" Mega Charizard X trán nhô ra, thân thể chuyển sang màu đen, bụng hiện ra màu trắng nhạt, miệng phun ra lửa xanh, vỗ đôi cánh đen tuyền đầy gai nhọn.

Satoshi khẽ nhắm mắt lại.

Từ Tháp Lăng Kính nhảy xuống, thu phục Froakie, quen biết Clemont và những người bạn, giải mã Pokémon huyền thoại, còn cùng Thầy Lục tham gia sự kiện lớn của Hoopa.

Tôi và Greninja, còn có thể trở nên mạnh hơn, chắc chắn có thể... "Chắc chắn có thể, leo lên đỉnh cao của Liên Minh Kalos!!" Chiến ca nổi lên, Satoshi mở mắt, đưa tay lên trời, dòng nước tụ tập phía sau Greninja, bóng dáng cả hai hòa làm một.

Dòng nước phía sau 'bùng' một tiếng tụ tập thành Phi Tiêu Nước khổng lồ.

Greninja Gắn Kết Chiến Đấu ánh mắt sắc bén, đỉnh đầu hoa văn đỏ, đứng thẳng như tùng, khoanh hai tay, khăn bay phấp phới! "Lên đi Z, Greninja!!" Ánh mắt của Satoshi và Greninja Gắn Kết Chiến Đấu trùng khớp, làm động tác ném, hét lớn: "Phi Tiêu Nước!!" Lục Dã chợt rùng mình.

Greninja hiện tại, tương đương với Satoshi.

Đồng nghĩa với việc Satoshi đích thân ra trận, và Mega Charizard X chiến đấu cận chiến!

Greninja Gắn Kết Chiến Đấu tung mình lên, đột nhiên ném Phi Tiêu Nước khổng lồ, giữa cơn mưa tầm tã chém đứt những hạt mưa, chém ngang tất cả. "Vuốt Rồng, cản lại!!" Alain đột nhiên siết chặt nắm đấm.

Mega Charizard X hai móng vuốt phát ra Ảnh Rồng xanh lục, trong tiếng gầm giận dữ đỡ lấy Phi Tiêu Nước khổng lồ, 'bùng' một tiếng đánh văng nó. "Chém Đêm!" Satoshi hét lớn.

Greninja từ trên trời giáng xuống, lao đi tốc độ cao, lòng bàn tay sáng lên hai lưỡi dao màu đen sẫm như quặng Oreburgh, không nói một lời, chém ngang vào cổ Charizard!

Nhãn cầu Charizard lồi ra, tiếng rống ngưng trệ.

Khoảnh khắc tiếp theo, lực đạo bùng phát, 'bùng' một tiếng kích lên hơi nước mịt mờ. "Phun Lửa!!" Alain ra lệnh.

Phía sau Greninja dâng lên sóng nhiệt, cột lửa thế lớn ngút trời làm hơi nước bốc hơi, mưa dần dần tạnh, vũng nước phản chiếu ánh nắng chói chang.

Trong khoảnh khắc, vô số phân thân bóng tối bao quanh sân đấu, cột lửa quét ngang xua tan phân thân.

Satoshi ra lệnh: "Yến Phản phản công!" Cú đá giơ cao của Greninja như một chiếc rìu chiến bổ xuống, giáng mạnh vào đỉnh đầu Charizard, 'đùng' một tiếng làm đầu nó cắm xuống đất, đá vụn bắn tung tóe. "Đấm Sét!!" Alain tung đòn cuối cùng.

Ánh mắt Charizard sắc bén, hai nắm đấm phát ra ánh sáng sét xanh ngọc, giáng mạnh vào bụng Greninja.

Sau đó Greninja tròn mắt, khó khăn kéo dãn thân hình. "Khụ..." Satoshi ôm bụng, sắc mặt tái mét.

Thầy Lục suy nghĩ, điều này tương đương với việc Satoshi đã chịu một cú Đấm Sét.

Cũng chỉ có Satoshi mới có thể nắm giữ 'Gắn Kết Chiến Đấu', đổi sang Huấn Luyện Viên khác, e rằng đã bất tỉnh từ lâu rồi. "Vuốt Rồng!" Alain nắm chặt nắm đấm nói. "Chém Đêm!" Satoshi đồng thời

ra lệnh.

Mega Charizard X vung đôi cánh đen tuyền, Cào phát ra ánh sáng xanh lục sắc bén, trực diện chém xuống.

Greninja lòng bàn tay sáng lên hai lưỡi dao màu đen sẫm, không ngừng đỡ đòn, phản công, 'bành bành' kích lên tia lửa chói mắt.

Đột nhiên, đòn tấn công của cả hai cùng lúc trúng đích, 'oành' một tiếng nổ lớn, va chạm khiến cả hai bay ngược về phía sau, đau đớn đổ vật xuống đất. "Khoảnh khắc quyết định thắng thua!" bình luận viên hét lớn: "Cả hai bên lại đứng dậy, đi đến giai đoạn so tài ý chí!" Alain ánh mắt sắc bén, hét lớn: "Charizard--" "Phun Lửa Bùng Nổ!!" Mega Charizard X dồn sức vào bụng, phun ra lửa xanh dữ dội xuống đất.

Dưới đất dâng lên sức mạnh như nổ tung, tầng đất nứt vỡ, mặt đất không ngừng nhô lên, ánh sáng đỏ xuyên qua tầng đất lóe lên, như một quả bom hạt nhân phân hạch. "Đây là, sức mạnh thuộc về tớ và Greninja." Satoshi ánh mắt kiên định, đưa tay lên trời, hét lớn: "Lên đi Z, Greninja!!!" Greninja Gắn Kết Chiến Đấu không nói một lời, đưa tay lên trời.

Chương 770

Phi Tiêu Nước khổng lồ lơ lửng và không ngừng xoay tròn, tụ tập dòng nước sắc bén.

Hào Quang của Satoshi dâng trào về phía Greninja, Phi Tiêu Nước ánh sáng xanh lam bùng lên, chuyển thành ánh sáng chói mắt màu xanh điện.

Luồng khí cuồn cuộn, mặt đất nứt toác, tầng đá nhô lên hai bên! "Đến rồi!" Lục Dã chấn động nói.

May mà không phải màu vàng! "Kugya!!" Phi Tiêu Nước màu xanh điện của Greninja xoay tròn bắn ra.

Dưới đất bùng lên bốn năm cột lửa xanh lam, Phi Tiêu Nước chém thẳng ngang qua, cắt đứt cột lửa, kích lên hơi nước mờ mịt.

Đồng tử cả hai co rút lại, nhưng dư chấn của chiêu thức vẫn ập đến!

Oành!!!

Sân vận động rung chuyển, tiếng nổ đồng thời nuốt chửng cả Mega Charizard X và Greninja Gắn Kết Chiến Đấu!!

Sân vận động im lặng như tờ, cho đến khi khói bụi tan đi, không ai nói một lời.

Satoshi không nói một tiếng, nhìn về phía thân hình đứng thẳng trong làn khói.

Greninja Gắn Kết Chiến Đấu khoanh hai tay, thân thể cháy đen, một vết thương lớn, quỳ một gối xuống đất, đau đớn thở dốc: "Kugya..." Mega Charizard X nhếch mép cười, hai mắt hơi thất thần, thân thể chìm vào trạng thái cứng đờ.

Alain sững sờ nói: "Charizard..." Đùng!!

Khói bụi bay tứ tán, Charizard giải trừ dạng Mega, đổ vật xuống đất!!

Đô – trên màn hình lớn, sáu PokéBall của Alain đều tắt lịm.

Avatar của Satoshi chuyển thành trung tâm, sáng lên biểu tượng Chiến Thắng. "Giải Lumiose, Nhà Vô Địch mới đã ra đời!!" Tiếng bình luận đầy nhiệt huyết vang vọng khắp sân vận động. "Không ai khác chính là tuyển thủ Satoshi đến từ thị trấn Pallet!!" Tiếng hò reo bùng nổ trong khoảnh khắc, tiếng người ồn ào, khán giả hò hét, dì Delia nước mắt giàn giụa. "Thiếu niên đến từ thị trấn Pallet này, là Top 16 Liên Minh Kanto, Top 8 Liên Minh Johto, Top 8 Liên Minh Hoenn, Á quân Liên Minh Sinnoh, Top 8 Liên Minh Unova." "Và giờ là Nhà Vô Địch Liên Minh Kalos!!!" Thầy Lục mỉm cười an ủi, chậm rãi vỗ tay.

Paul quay người rời đi, Alain vuốt ve Charizard, Serena mắt đỏ hoe...

Sân vận động sôi trào, Satoshi tiến lên đỡ Greninja, cả hai ánh mắt giao nhau.

Hoa giấy bay lất phất khắp nơi, Satoshi và Greninja chợt nở nụ cười.

Trên chức Vô Địch Giải đấu, còn có Tứ Đại Thiên Vương Liên Minh, Nhà Vô Địch Liên Minh, Masters Eight, Nhà Vô Địch Thế Giới, Huyền Thoại Chiến Đấu đang chờ đợi chúng ta.

Trước mắt như hiện ra những bóng dáng cần phải đuổi kịp.

Flint, Lucian, Nhà Vô Địch Cynthia, Steven tiên sinh, và cả Thầy Lục.

Satoshi ánh mắt kiên định. "Hành trình của chúng ta, bây giờ mới

thật sự bắt đầu!" ...
 Sân vận động Lumiose đổ xuống một trận mưa tươi mới.

Khán giả trên khán đài xung quanh, không tiếc lời hò reo cổ vũ cho Nhà Vô Địch Giải đấu.

Chỉ có Nhà Vô Địch mới có tư cách đứng trên bục vinh quang, Satoshi nở nụ cười ngốc nghếch. "Thầy Lục?" Nhìn thấy người trao giải, Satoshi ngạc nhiên nói: "Là thầy trao giải sao?" "Sao, cậu muốn Diantha đến à?" Lục Dã hỏi. "Tôi không có ý đó, tóm lại... hì hì." Satoshi gãi gãi đầu.

Lục Dã thần sắc nghiêm túc, nâng chiếc cúp Nhà Vô Địch Giải đấu trên bàn trao giải.

Bao nhiêu mùa Giải Liên Minh, thiếu niên thị trấn Pallet vẫn không từ bỏ...

Bởi vì yêu thích Pokémon, Pokémon sẽ đáp lại kỳ vọng của bạn. "Chúc mừng cậu, Satoshi." Thầy Lục lộ ra một nụ cười, trao chiếc cúp cho Satoshi. "Đây là chức Vô Địch cậu xứng đáng có được." Satoshi ngây ngốc há miệng, hoang mang, nửa buổi sau, cậu đưa tay nâng chiếc cúp, mắt hơi đỏ hoe, cuối cùng hít sâu một hơi. "Cảm ơn thầy, Thầy Lục!" Satoshi toe toét cười nói.

Hội nghị Lumiose hạ màn, hành trình Liên minh Kalos kéo dài cũng sắp kết thúc.

Satoshi, sau khi trở thành Nhà vô địch Hội nghị, chuẩn bị khiêu chiến Tứ Đại Thiên Vương Kalos, người đầu tiên cậu phải đối mặt là Thiên Vương hệ Thép Wikstrom.

Vì đây là trận đấu quyết định vị trí Thiên Vương, Wikstrom chắc chắn sẽ không nương tay, cơ hội thắng của Satoshi rất mong manh.

Tuy nhiên, dù không trở thành Thiên Vương, đây vẫn là khởi đầu

cho một hành trình mới.

Đối với Satoshi, việc cùng Greninja lên ngôi tại Hội nghị Lumiose đã là đạt được mục tiêu.

Về việc Satoshi giành chức vô địch, các thành viên trong Group Chat đều gửi lời chúc mừng. "Không dễ chút nào đâu, Satoshi à!" Takeshi cảm thán. "Thất bại ở sáu Hội nghị trước đó, thật khó tin là Satoshi vẫn không bỏ cuộc đấy." Yellow nói.

Satoshi gãi đầu cười hì hì: "Hắc hắc, vì ước mơ của tớ là trở thành Bậc thầy Pokémon mà." Cynthia mỉm cười động viên: "Tin rằng cậu và Pikachu nhất định sẽ làm được." Satoshi gửi một sticker Pikachu xoa má. "@Satoshi, cậu còn kém xa lắm, tiếp tục cố gắng đi." Blue Oak lạnh nhạt nói. "Vâng!" Satoshi lớn tiếng đáp. "Không tồi đâu nhóc con!" Akin xoa xoa mũi, cười toe toét, "Đã có nửa phần trình độ của ông đây rồi!" Crystal nhắc nhở: "Anh hình như chưa từng tham gia Liên minh nào cả." "À nha, nhường cơ hội cho đàn em thôi mà." Akin xua tay.

Silver vạch trần: "Rõ ràng là không thu thập đủ Huy hiệu, không có tư cách khiêu chiến." Akin: "Đù má!" Gym thứ bảy của Johto là do Pryce trấn giữ đó!

Trong trận Gym, nếu ông ta chịu đưa Huy hiệu cho lão tử thì mới là chuyện lạ!

Thầy Lục suy nghĩ liên miên.

Có Pokedex Holder đã đánh sáu giải, với tư cách lão tướng mà giành được chức vô địch Hội nghị; có Pokedex Holder thậm chí còn không đủ tư cách tham gia Liên minh.

Tôi không nói là ai đâu nhé...

Steven có chút tiếc nuối, Alain và Sawyer đều là những hậu bối mà

anh ấy rất coi trọng.

Tuy nhiên, cả hai đều thể hiện tài năng và thực lực, trận chung kết giữa Mega Charizard X và Greninja đã khiến Steven không ngừng tán thưởng. "Liên minh Nhà vô địch sắp tới, tiếp tục cố gắng nhé, Satoshi!" Steven mỉm cười nói, "Nếu đánh bại Thiên Vương Wikstrom, cậu sẽ là Thiên Vương mới của Liên minh Kalos đó." "Khả năng cao là Thiên Vương hệ Bay." Thầy Lục nói.

Akin vừa định làm trò, không kìm được hai tay: "@Dragon Tamer Lance." Lance:? [Thành viên nhóm 'Akin' bị Admin 'Dragon Tamer Lance' cấm ngôn 24 giờ.] Bỏ qua thực lực đội hình, đẳng cấp Huấn luyện viên của bản thân Satoshi còn cách xa vị trí Thiên Vương.

Nhưng việc khiêu chiến Thiên Vương thất bại, rồi Nhà vô địch Hội nghị đến Alola tu luyện, cũng không phải là một câu chuyện tồi.

Sau Hội nghị Lumiose, 『Cuộc thi Vệ tinh ba vòng』 vòng chung kết nhóm Master nhanh chóng đến, Serena và Jessie đều sẽ tham dự.

Với tư cách tân binh, việc Serena có thể lọt vào chung kết nhóm Master ngay lần đầu tham gia là rất hiếm có.

Thầy Lục rất hy vọng cô bé có thể giành được danh hiệu 'Kalos Queen', nhưng không thể không thừa nhận, các thí sinh khác đều có kinh nghiệm và lợi thế riêng.

Marshal là một Coordinator đô thị lão luyện, kỹ năng biểu diễn vững chắc hơn Serena.

Hơn nữa, việc chuyển từ Performer sang lĩnh vực Coordinator, đối với Serena, chưa chắc đã là chuyện xấu.

Mùa đông dài đằng đẵng, trên bầu trời thành phố Lumiose tuyết rơi lất phất, những ngọn cây trơ trụi đậu đầy Fletchling, ánh mắt chúng phản chiếu những Huấn luyện viên và Pokémon đồng hành.

Gengar quàng khăn, ôm một chồng đồ ăn lớn, vừa đi vừa cười khúc khích.

Lục Dã cũng quàng khăn và mặc áo khoác gió màu tối, không cầm gậy, nhưng cổ tay lại buộc dải băng của Sylveon.

Cô bé kiêu ngạo bước đi, chẳng thèm liếc nhìn Lục Dã lấy một cái.

Đi ngang qua ngõ hẻm, băng nhóm bất hảo "Lumiose Bang" đang lén lút nhìn trộm, ánh mắt rơi vào Sylveon, sắc mặt họ đột nhiên biến đổi dữ dội, vội vàng quay đầu đi, người run lẩy bẩy.

Chết tiệt...

đừng có run chân, đừng phát ra tiếng, không thể để con ác ma màu hồng đó nhìn thấy!

Đợi đến khi Thầy Lục và Sylveon rời đi, đám bất hảo mới thở phào nhẹ nhõm, lưng ướt đẫm mồ hôi, ngẩng đầu nhìn trời.

Bầu trời xám xịt của con hẻm, như giấy tuyên được vẽ bằng mực tàu, có những con Murkrow bay qua. "Bỏ cuộc thôi." Tên cầm đầu lầm bầm: "Tôi nhớ mẹ và con Slugma ở lò sưởi nhà mình quá..." Về đến quán cà phê, Thầy Lục bắt tay vào chuẩn bị bữa trưa.

Ngày mai sẽ có trận đấu của Jessie và Serena.

Sau đó, đợi Cynthia hoàn thành công việc rồi nghỉ phép, hai người sẽ lên đường đến Alola.

Tiếng nước "róc rách" chảy, Lục Dã rửa quả Leppa Berry, "khực" một tiếng cắn một miếng. "Merlo ~♪" Meloetta ôm đàn guitar nhỏ lơ lửng trên không trung gảy đàn, các Pokémon khác vây quanh, mắt sáng long lanh lắng nghe.

Điện thoại đặt trên bồn rửa "rung bần bật", Lục Dã liếc mắt, phất

tay mở hình chiếu, ngạc nhiên nói: "Nhà vô địch Blue Oak, có chuyện gì vậy?" Blue Oak không phải người nhiều lời, Thầy Lục và cậu ta ít liên lạc, đây cũng là lần đầu cậu ta chủ động liên hệ. "Cứ gọi tôi là Blue Oak thôi." Cậu ta đi thẳng vào vấn đề: "Thầy Lục, anh vẫn ở Kalos à?" "Sao vậy?" Lục Dã vừa nhai Leppa Berry vừa gật đầu.

Blue Oak hơi nhíu mày, nói: "Trước đó tôi đã đánh bại Team Flare của Kalos, nhưng Cảnh sát Quốc tế đã liên hệ với tôi, nói có một nhà khoa học của Team Flare đang bỏ trốn, lại gây ra chuyện." "Hắn tên là Xerosic, một nhà phát minh cực kỳ cố chấp, giỏi dùng tia Thôi Miên của Malamar." Blue Oak trầm giọng nói, "Hiện tại tôi không ở Kalos, đã cử Satoshi đi điều tra, nhưng tôi lại lo cậu ta quá mạo hiểm...

Vậy nên, nhờ anh chú ý đến Satoshi và Xerosic, đây là một yêu cầu không tiện của tôi." Lục Dã hơi sững người, trong đầu hiện lên hình ảnh Xerosic, một gã béo đeo kính chiến thuật màu đỏ.

Trong cốt truyện game, hắn đã phát minh ra 'ESuit', con người mặc 'ESuit' gần giống như Kỵ sĩ mặt nạ; còn trong anime, hắn cố gắng lợi dụng 'Năng lượng tiêu cực' do Vũ khí Tối thượng tạo ra, khiến thực vật phát triển quá mức, gián tiếp dẫn đến việc Ash-Greninja rời đội. "Tôi sẽ chú ý." Lục Dã gật đầu.

Một tên tội phạm nguy hiểm như vậy mà chạy lung tung, Thầy Lục với tư cách là 'người thường' cũng rất phiền phức. "Phiền anh rồi." Blue Oak cảm ơn. "Chuyện nhỏ." Lục Dã cười nói.

Manh mối điều tra Xerosic do Cảnh sát Quốc tế 'Looker' cung cấp.

Vị này cũng là người quen cũ, từng cùng Thầy Lục sát cánh chống lại kẻ địch ở Sinnoh, Unova và nhiều nơi khác.

Anh ta mở một văn phòng thám tử ở thành phố Lumiose, mang lại cảm giác "văn phòng Mori", đi đến đâu là có chuyện đến đó.

Rảnh rỗi không có việc gì làm, buổi chiều Lục Dã cưỡi chiếc Rotom Bicycle "phiên bản kiếm khiên", một mạch phóng như bay đến Quảng trường Đỏ.

Những người đi mô tô trên đường ngơ ngác nhìn theo bóng lưng khuất xa.

Dừng lại bên đường, một người đi mô tô mặt không cảm xúc móc điện thoại ra nói: "Alo, Sĩ quan Jenny à?

Tôi muốn báo cáo có người phóng nhanh vượt ẩu..." "Anh ta không có biển số, đúng vậy, là một chiếc xe đạp, alo?

Alo!" ...

Quảng trường Đỏ, Văn phòng Looker.

Giấy dán tường xám trắng, chậu cây xanh đậm, trang trí cũ kỹ, máy in "tạch tạch" kêu.

Màn hình máy tính hiển thị một đội ngũ chuyên nghiệp mặc vest chỉnh tề, nhìn kỹ thì toàn là một người.

Một cô gái tóc xoăn đen, gầy yếu, mắt xanh lam, ôm khay trà, nấp sau tường, lén nhìn vị khách hiếm có của văn phòng.

Trên hai chiếc ghế sofa hướng dương, Lục Dã và thám tử Looker ngồi đó, cả hai vừa uống cà phê vừa trò chuyện về chuyện cũ. "Thoáng cái đã nửa năm rồi." Looker không khỏi nói: "Ngài đã trở thành Huyền thoại rồi, Cảnh sát Lục Dã." Thầy Lục như thể trên đầu có bốn chữ lớn 'Cảnh sát Mouri', đùa cợt nói: "Lần gặp trước vẫn là lần trước." Looker hơi sững người, nhấp ngụm cà phê, rồi nghiêm nghị nói: "Tôi đã nghe về những thành tích của ngài ở thành phố Dahara, dù thế nào đi nữa, ngài là Anh hùng đã cứu cả thành phố và thậm chí là thế giới." Lục Dã chìm vào im lặng.

Đã là người từng chết một lần rồi.

Lúc đó cũng không nghĩ đến đại nghĩa hay sứ mệnh gì, không phải 'phải' làm vậy, mà là 'chỉ có thể' làm vậy.

Không bao giờ, Thầy Lục sẽ không bao giờ để mình và Gengar mạo hiểm thân mình, phải để Gengar liều mạng bảo vệ mình.

Nhưng vạn sự không có nếu, Thầy Lục chỉ muốn tiếp tục cuộc sống bình thường với Pokémon và Manh Manh Đát.

Ngay cả khi đã trở thành Huyền thoại, trong lòng anh vẫn có một mặt mâu thuẫn và quyết đoán. "Tôi muốn nghỉ hưu." Lục Dã nói, "Unova, Hoenn, Sinnoh, Kalos... tôi đã chứng kiến rất nhiều truyền thuyết, chứng kiến rất nhiều khoảnh khắc, nhưng bây giờ, tôi cảm thấy mệt mỏi." Khuôn mặt từng trải của Looker thoáng qua sự hồi ức, anh ta mấp máy môi, nói: "Ngài không tiếp tục làm Huấn luyện viên nữa sao?" "Ngược lại." Lục Dã nở nụ cười sảng khoái, đường quai hàm cứng rắn trở nên mềm mại, hàm răng đều tăm tắp trắng bóng. "Tôi quyết định trở thành Huấn luyện viên rồi." Looker hơi sững sờ, kinh ngạc nói: "Ngài là Huấn luyện viên đặc biệt nhất mà tôi từng thấy, nếu có cơ hội, hy vọng có thể hợp tác với ngài một lần nữa." "Bây giờ có cơ hội rồi." Lục Dã thu lại nụ cười, nghiêm nghị nói: "Tôi được ủy thác đến để điều tra vụ án Xerosic." Keng!

Tiếng vỡ vụn giòn tan.

Hai người nhìn theo hướng tiếng động, cô gái tóc đen gầy yếu đang luống cuống, đồ gốm vỡ nát đầy đất. "Tôi...

Ngài Looker..." Cô gái tóc đen ấp úng nói. "Để tôi xử lý, Matiere." Looker nói, "Croagunk, giúp dọn dẹp một chút." Croagunk bước đi loạng choạng, trông có vẻ không thể chiến đấu nữa, nhưng kỹ năng sống thì đỉnh của chóp, nó vừa dọn dẹp mảnh gốm vỡ, vừa mỉm cười an ủi Matiere.

Matiere bối rối gật đầu, ngước nhìn Looker, khẽ khàng nói: "Tôi,

đi cùng Mèo nhung, ở trong bếp." Cô gái tóc đen vội vã quay người, biến mất khỏi tầm mắt.

Chương 771

Lục Dã im lặng, chờ đợi Looker mở lời.

Anh nâng tách cà phê lên, ánh mắt sâu thẳm, rồi nói: "Cô bé tên Matiere, là nạn nhân của vụ án Xerosic." Lục Dã đan mười ngón tay vào nhau, lắng nghe cặn kẽ.

Quá khứ của cô gái dần dần hé mở, Matiere từ nhỏ đã mất cha mẹ, không nơi nương tựa, bầu bạn với Espurr 'Mèo nhung' trong con hẻm nhỏ.

Vì không có tiền mua PokéBall, Matiere đã không bắt Espurr, nhưng Espurr là một người thân trong gia đình cô bé.

Cô bé có tấm lòng lương thiện, tính cách kiên cường.

Băng nhóm bất hảo 'Lumiose Bang' đều ngưỡng mộ Matiere, coi cô bé là trụ cột tinh thần.

Trong một lần điều tra, Looker đã tiếp xúc với Matiere, nhận cô bé vào làm thêm ở văn phòng.

Vì cô bé không được giáo dục chính quy, Looker đã dạy cô bé đọc viết.

Trong thời gian sống ở văn phòng, Matiere dần cảm thấy mình là gánh nặng của Looker, nên đã giấu Looker đi tìm việc làm thêm, không rõ nguyên cớ đã tham gia thử nghiệm 'ESuit' của Xerosic, nhưng bị 'ESuit' khống chế, lấy tên 'Essentia' gây họa khắp nơi, cuối cùng được Looker giải cứu. "Đứa trẻ đó... sinh ra ở đáy xã hội, nhưng lại khao khát ánh sáng.

Chính Mèo nhung đã cứu lấy cô bé." Looker xoa cằm, hồi tưởng: "Xerosic cũng là một kẻ rất kỳ lạ, vừa khóc vừa đưa ESuit cho

Matiere, nói rằng đã hoàn thành ước mơ nghiên cứu cả đời, dù bị bắt cũng không oán không hối.

Bộ ESuit đó vẫn do Matiere giữ, không có tác dụng phụ, dùng để duy trì hòa bình thành phố Lumiose." "Nghe như một câu chuyện của Anh hùng chính nghĩa vậy." Lục Dã nói. "Cũng có thể." Looker cười nhẹ, rồi nghiêm túc nói, "Nhưng dù lý do là gì, nhất định phải bắt Xerosic." Lục Dã nhẹ nhàng gật đầu, Jewelrite màu vàng nhạt cảm nhận được cảm xúc tinh tế, cười nói: "Cô bé hình như coi anh là cha, ngài Looker." "Cha... tôi mới bốn mươi tuổi, đang tuổi xuân phơi phới mà!" Looker từ chối. "Xuân phơi phới thì quá đáng rồi." Lục Dã bật cười, "Tóm lại, vụ án này cứ giao cho tôi đi." Looker giãn mày, nghiêm túc gật đầu: "Phiền ngài rồi, sếp." Lục Dã đứng dậy, cúi đầu nhìn PokéBall trong lòng bàn tay.

Không thể phủ nhận, trên đời này có vô số những kẻ lý tưởng như N, những kẻ dã tâm như Ghetsis, và cũng có những người như Matiere, biểu tượng cho mặt tàn khốc của thực tế.

Nhưng, tất cả bọn họ đều vô cùng 'thuần khiết'.

Colress theo đuổi đến tận cùng khoa học, chú Looker tận tâm với công việc, Matiere lương thiện kiên cường...

Lục Dã nhắm mắt lại.

Jewelrite trong tầm nhìn vươn ra những sợi tơ vàng, gắn chặt Matiere và Espurr, cùng với Looker.

Đó chính là sự ràng buộc.

Trước khi rời khỏi văn phòng, Looker đột nhiên nhận được điện thoại, Lục Dã liền bảo anh ta không cần tiễn.

Khi bước xuống cầu thang, Matiere gọi Lục Dã lại: "Thưa, ngài." Lục Dã quay đầu lại, cô gái tóc đen cắn chặt môi dưới, nói: "Những

hồ sơ vi phạm pháp luật đó, đều là do tôi gây ra, xin anh...

đừng truy cứu Mèo nhung và chú Looker... có thể bắt tôi đi..." "Đó là lỗi của Xerosic." Lục Dã đeo kính râm vào, trầm ổn nói: "Cô biết Trường huấn luyện viên chứ, Matiere." "Trường học là nơi để học tập, đúng không ạ." Matiere nói, "Chú Looker đã dạy tôi rồi." "Cô có thể đến Trường huấn luyện viên để học thêm, bây giờ cũng không quá muộn đâu." Lục Dã đề nghị.

Matiere ánh mắt nghi ngờ, sau đó lắc đầu, nói: "Có Mèo nhung bên cạnh tôi, lại có cả ESuit...

Tôi muốn ở bên chú Looker, kế thừa chính nghĩa của chú ấy, trở thành Trợ lý chính thức của văn phòng." "Thì ra là vậy." Lục Dã khẽ cười, "Chúc cô may mắn, mà này, Mèo nhung của cô rất đáng yêu đó." Espurr nấp sau chân Matiere, e ngại nhìn Thầy Lục, cảm nhận được một luồng Aura thân thiện đặc biệt, hơi sững người, rồi lại rụt đầu lại. "Tạm biệt, thưa ngài!" Matiere đứng ở cầu thang vẫy tay.

Lục Dã quay lưng lại với Matiere, giơ tay ra hiệu, trầm ngâm nói: "Xerosic à...

Nếu bắt hắn ta sớm hơn, thì Greninja cũng không cần rời đội rồi." Ngày hôm sau, vòng chung kết nhóm Master của Cuộc thi Vệ tinh ba vòng nổ ra.

Serena và Jessie đều hoàn thành màn trình diễn Perfect.

Sylveon của Serena càng khiến khán giả tại chỗ kinh ngạc.

Đáng tiếc là, màn trình diễn của 'Kalos Queen' Aria vẫn ổn định như mọi khi, kinh nghiệm của cô ấy còn lão luyện hơn cả hai người, nên đã thành công bảo vệ ngôi vị.

Jessie tức đến mức Dậm Chân Nổi Điên, nhưng mà giành được Á quân, với ý tưởng biểu diễn đi trước thời đại của cô ấy, thành tích này

có thể nói là cực kỳ lý tưởng. "Thôi nào, thôi nào, bớt giận đi!" James an ủi. "Là do mấy ông trọng tài có mắt như mù mèo ~" Meowth nói. "Tức chết tôi rồi, nhưng mà, Á quân cũng tạm được, ngao hống hống ~" Jessie cười lớn.

James và Meowth toát mồ hôi hột.

Con nhỏ này, hóa ra chẳng hề thất vọng chút nào.

Serena xếp thứ ba, nhưng cô bé đã cố gắng hết sức, dưới sự động viên của Bonnie, quyết định suy nghĩ về con đường tương lai.

Là ở bên Satoshi, hay tiếp tục hành trình...

Satoshi, sau khi trở thành Nhà vô địch Hội nghị, khiêu chiến Thiên Vương Wikstrom, hai bên tỉ số là 3:6.

Đẳng cấp Huấn luyện viên của Satoshi vẫn cần nâng cao, cậu vẫn chưa trở thành Thiên Vương Kalos, quyết định tiếp tục tiến lên con đường 'Bậc thầy Pokémon'.

Hai thiếu niên nam nữ cùng thất bại, đã mở ra một trận Pokémon Battle, Pikachu đấu với Braixen.

Pikachu phát huy hết tinh thần chuyên nghiệp của một 'diễn viên điện ảnh', cùng Braixen giao chiến giằng co, trong mắt hai thiếu niên nam nữ đều lóe lên ánh sáng mờ ảo.

Thầy Lục thích 《Pokémon XY》một phần quan trọng là vì nó đã khắc họa sự trưởng thành của Satoshi và những người bạn.

Serena quyết định tự mình du hành, trở thành một cá thể độc lập chứ không phải khán giả của Satoshi, mong đợi tương lai sẽ tái ngộ Satoshi với tư cách là một Coordinator.

Thầy Lục biết được chuyện này từ Clemont, có chút thắc mắc.

Đã hứa tái ngộ rồi mà, anime Sun & Moon và Sword & Shield căn

bản không thấy quay lại, chẳng lẽ biên kịch quên mất có nhân vật Serena này sao?

Cùng lúc đó, Looker cũng gửi tin nhắn, nói rằng đã điều tra được thông tin về Xerosic... ...

Ngoại ô thành phố Anistar, sâu trong rừng, một luồng Aura đặc biệt đang cuồn cuộn.

Ánh nắng chiếu rọi Đồng hồ mặt trời ở thành phố xa xôi, xuyên qua màn sương mù của rừng, rơi xuống mặt đất phủ đầy màu son.

Một sinh vật hình rắn màu xanh lá cây, thân thể xanh đen xen kẽ, trông như được cấu thành từ những vảy hình thoi, trên đỉnh đầu có năm cái sừng màu đen như vương miện.

Kẻ bảo vệ hệ sinh thái, Zygarde, Dạng 50%.

Lúc này nó vẫn chưa khôi phục hoàn toàn Năng lượng, cảm nhận được 'Lõi Năng lượng tiêu cực' dưới lòng đất thành phố Anistar như đang bị một loại máy móc nào đó kéo đi, những dây leo khổng lồ sắp phá đất mà vươn lên.

Zygarde ánh mắt ngưng trọng, đột nhiên sững người, kinh ngạc không thôi. 'Năng lượng tiêu cực' đang bùng nổ điên cuồng, vậy mà lại dừng lại rồi!

Có người đã kiểm soát được lực kéo kỳ lạ kia!

Trên vách đá, một gã béo đeo kính chiến thuật màu đỏ, đầu đẫm mồ hôi, không ngừng lùi về phía sau vách đá. "Ngươi, ngươi đừng có qua đây!!" Xerosic kinh hoàng nói.

Cảnh tượng vừa rồi quá kinh khủng, Xerosic cả đời cũng không muốn nhớ lại.

Người đàn ông mặc áo khoác gió màu đen, thuận tay cởi bỏ áo

khoác, Lục Dã dùng tay không đấu với Malamar.

Malamar cố gắng phản công, nhưng lại bị cái bóng dưới chân siết chặt, đơn phương ăn đòn! "Dùng Chém Karate!" Thầy Lục hét lớn một tiếng, chưởng đao tỏa ra Aura, giáng xuống thân Malamar, vạch ra một đường trắng.

Malamar trừng to mắt khó tin, thân thể run rẩy, "đông" một tiếng ngã xuống đất, mắt xoay vòng vòng.

Xerosic khó khăn nuốt nước bọt.

Lục Dã dùng tay không đánh bại Pokémon...

đây còn là con người sao!?

Đây là Malamar có thể đánh bại Thủ lĩnh Gym đó!

Đã gây ra rắc rối lớn cho Sĩ quan Jenny!

Vậy mà bị mấy cú Chém Karate hạ gục rồi sao? "Ngươi, ngươi rốt cuộc là ai?" Xerosic ấp úng nói. "Một Huấn luyện viên đi ngang qua thôi, nhớ kỹ cho tôi." Lục Dã ra hiệu: "Arcanine, Cắn Xé!" Xerosic kinh hoàng nhắm chặt hai mắt, mở mắt ra nhìn, cỗ máy mà mình khổ tâm chế tạo bị Arcanine không ngừng nghiền nát, Cắn Xé! "Gâu ồ!" Arcanine vóc dáng hùng vĩ\ trên cỗ máy Năng lượng tiêu cực, liên tục Cắn, ánh sáng của cỗ máy tan vỡ tứ tung, sắp nổ tung! "Latias, bao phủ bằng Màn Chắn Sáng." Lục Dã búng tay.

Oanh!!

Ánh sáng tiêu tan trong màn chắn hình cầu.

Xerosic "đông" một tiếng quỳ sụp xuống đất, hai tay chống đỡ: "Tôi nhận tội, khai hết tất cả... xin đừng đến gần nữa!" Dưới chân núi, Satoshi và nhóm bạn mặt mũi nghiêm túc. "Greninja, có cảm nhận được Lõi Năng lượng tiêu cực không?" "Khuýt." Greninja nhìn lên

đỉnh núi.

Bonnie ôm Puni-chan, Puni-chan mặt mũi khó coi.

Cô bé lo lắng nói: "Trên đỉnh núi, hình như có thứ gì đó cực kỳ đáng sợ!

Puni-chan còn cảm thấy co rúm lại!" "Greninja, chúng ta đi xem trước!" Satoshi và Greninja, kiên quyết lao lên đỉnh núi, rồi sững người.

Xerosic, kẻ bị coi là trùm cuối, đang ôm đầu co ro, sợ đối phương lại tung ra một cú Chém Karate.

Và cái bóng lưng quen thuộc kia.

Greninja trừng to mắt, Satoshi kinh ngạc nói: "Thầy Lục!?" "Satoshi, cậu đến muộn rồi." Lục Dã nói, "Đi gọi Sĩ quan Jenny đến đi...

Còn nữa..." Lục Dã cảm nhận được một luồng dao động kỳ lạ, trầm giọng nói: "Đi cùng tôi, gặp Zygarde." Sâu trong rừng.

Zygarde Dạng 50%: "..." Áp lực này...

Mình có nên trốn đi trước không nhỉ...

Sâu trong rừng.

Thầy Lục và nhóm Satoshi đã gặp Zygarde Dạng 50% đang tích tụ sức mạnh.

Nó được gọi là Z2, còn Z1 chính là 'Puni-chan', cả hai cùng nhau duy trì sự cân bằng sinh thái của Kalos.

Puni-chan nhảy ra khỏi vòng tay Bonnie, tạm biệt Bonnie, quyết định rằng sau khi Aura của Kalos ổn định, sẽ cùng Bonnie, lúc đó đã trở thành Huấn luyện viên, lên đường du hành.

Bonnie mắt đẫm lệ tạm biệt Puni-chan.

Zygarde thì nghi ngờ không thôi, thỉnh thoảng liếc nhìn chàng trai tóc đen đang khoanh tay, cùng với con Gengar nhe răng cười toe toét bên cạnh anh ta.

Zygarde: "..." Cảm giác ngay cả khi ở Dạng 100%...

đối mặt với hai kẻ đó, cũng rất khó thắng a...

Do sự biến đổi mà cỗ máy Năng lượng tiêu cực mang lại, Zygarde đã gửi lời mời đến Greninja. [Kalos, Năng lượng tiêu cực do Vũ khí Tối thượng tạo ra, cần phải được con người xử lý.] Zygarde nói: [Và Greninja, ngươi có khả năng giải quyết loại Năng lượng tiêu cực này.] "Khuýt..." Greninja ánh mắt lấp lánh.

Lục Dã: "..." Rốt cuộc thì Greninja vẫn phải rời đội sao.

Nhưng mà, nếu không rời đội thì cũng chỉ ở trong sân vườn như Master huynh thôi, nghĩ vậy thì lại thấy nhẹ nhõm. "Năng lượng tiêu cực, cứ giao cho tôi xử lý đi." Giọng nói khàn khàn vang lên.

Nhóm Satoshi đồng thời quay đầu lại, một người đàn ông lang thang cao lớn vạm vỡ, vai mang Vĩnh Hằng Hoa, bước ra. "AZ?" Satoshi kinh ngạc nói.

AZ khẽ gật đầu, nhìn về phía Zygarde, tay đặt lên ngực, nói: "Vũ khí Tối thượng... là lỗi lầm do tôi gây ra, vậy hãy để tôi chuộc tội và gánh vác." Zygarde nhìn Vĩnh Hằng Hoa trên vai AZ, sau đó nhìn chằm chằm AZ, khẽ gật đầu: [Quả thực, để xử lý Năng lượng tiêu cực, ngươi và Vĩnh Hằng Hoa phù hợp hơn.] AZ không phải một vị vua anh minh, nhưng anh ta có trách nhiệm của một vị vua.

Lục Dã khẽ mỉm cười.

Câu chuyện của Kalos, khởi nguồn từ Vua AZ ba nghìn năm trước, cũng kết thúc bởi Vua AZ ba nghìn năm sau.

Không đổi thay chính là Liên kết giữa Huấn luyện viên và Pokémon.

Vĩnh Hằng Hoa, Greninja...

Lục Dã cúi đầu, nhìn Gengar đang nhe răng cười, khóe miệng nhếch lên.

Và cả tôi với Gengar nữa.

Không gì hơn thế.

Một nhóm người bước ra khỏi rừng.

Satoshi ngẩng đầu hỏi: "Anh sẽ lên đường đi Alola vào ngày mai sao, Thầy Lục?" "Đúng vậy." "Em có vé máy bay về Kanto ngày mai, có thể sẽ đến Alola tìm anh đó!" Satoshi nói. "Thôi bỏ đi." Lục Dã bình tĩnh nói.

Chương 772

Tôi không muốn bị cuốn vào cái sự kiện "quái vật ngoài hành tinh đại chiến đội phòng vệ Trái Đất" gì đâu!

Ra khỏi rừng, Jenny do Satoshi liên lạc đã đến, bắt giữ Xerosic bị trói chặt về quy án.

Thầy Lục giao tiếp với Jenny.

Dù trong lòng ngưỡng mộ, Jenny vẫn làm việc công tư phân minh, ghi chép đầy đủ.

Ánh mắt liếc sang Rotom Dex, Jenny tiện miệng nói: "À phải rồi, Thầy Lục... sáng nay anh có phải đã cưỡi Rotom Bicycle đến Quảng trường Đỏ không?" Lục Dã tò mò hỏi: "Sao cô biết?" Jenny đóng sổ ghi chép lại, giải thích: "Xe đạp của anh đã chạy quá tốc độ, tình huống này rất hiếm gặp, không thể tái diễn." Thầy Lục: ???

Xerosic bị bắt giữ, tàn dư thế lực của Team Flare cũng tuyên bố diệt vong.

Thành phố Lumiose, Văn phòng Looker.

Một chú trung niên mặt mũi phong trần, tóc lưa thưa như cỏ dại, khoác áo gió màu nâu, tay cầm điện thoại, trầm giọng nói: "Thật sao...

Âm mưu của Team Flare đã bị phá giải." Đối phương nói: "Như đã trình báo, Thám tử Looker, chỉ thị nhiệm vụ tiếp theo của anh là đến Alola, điều tra hiện tượng Ultra Wormhole và Ultra Beast." "Tổ chức đã chỉ định cấp trên của anh là Anabel, cùng với ngài Lục Dã." Đối phương giải thích, "Trên danh nghĩa, ngài Lục Dã chính là Trưởng phòng đặc nhiệm 'Ultra Beast' (UB) của Cảnh sát Quốc tế... nhưng chúng tôi không có quyền điều động ngài Lục Dã, cần phải xin

ý kiến cá nhân của anh ấy." Looker xoa râu quai nón, thần sắc cổ quái: "Vâng, tôi hiểu rồi." Lục Dã, Anabel... người vào nghề sau lại leo lên làm sếp của mình.

Ngay cả đồng nghiệp cũ Nanu cũng trở thành Đảo Vương của Alola...

Đúng là thế sự vô thường. "Tôi sẽ đến Alola sớm nhất có thể." Looker cúp điện thoại, nhìn ánh nắng ngoài cửa sổ kính, chìm vào suy tư. "Chú Looker..." Từ phía sau, tiếng gọi yếu ớt vang lên.

Looker quay người lại, thấy Matiere ôm khay trà, ánh mắt phức tạp nói: "Chú sắp đi sao?" "Đúng vậy, chú đã nhận được chỉ thị nhiệm vụ tiếp theo." Looker trả lời. "Vậy thì, cháu và Mèo nhung cũng đi cùng chú!" Matiere lớn tiếng nói.

Looker lắc đầu, nghiêm túc nói: "Matiere, cháu ở lại thành phố Lumiose, chú bổ nhiệm cháu làm Sở trưởng đời thứ hai của văn phòng thám tử!" "Nhưng mà!

Thế này độc đoán quá..." Matiere cúi đầu. "Có ESuit và Mèo nhung ở đây, Matiere, cháu phải gánh vác phần của chú, cùng nhau cố gắng. " Looker cười nói, "Cháu và Mèo nhung là Trợ lý đáng tin cậy nhất của chú, vậy nên, đây là một công việc quan trọng mà chú giao cho cháu, hiểu không?" Ánh mắt Matiere dần dần sáng rực, gật đầu nói: "Vâng!" Thành phố Lumiose, Colorful Cafe.

Meowstic, Alcremie, Indeedee, Steenee, Delibird, những nhân viên này đứng thành hàng, ánh mắt lưu luyến.

Mặc dù chỉ ở cùng Quán trưởng vài tháng, nhưng họ đã thiết lập một Liên kết quan trọng.

Chú chim cánh cụt nhỏ chăm chỉ; cùng Steenee giành được 'Giải nước ép ngon nhất'; Quán trưởng huấn luyện Alcremie nấu ăn;

Indeedee lén lút cho mọi người lười biếng khi Quán trưởng vắng mặt...

Không có nhiệt huyết chiến đấu sôi sục, quỹ đạo cuộc sống của những Pokémon này, chính là được tạo nên từ những điểm nhấn thường ngày. "Nhìn tôi làm gì vậy?" Lục Dã trêu chọc: "Đâu phải không quay lại, tôi còn định đến Alola mở chi nhánh nữa mà." "Ô..." Delibird ánh mắt lấp lánh, từ từ đặt hành lý xuống, lấy ra một tác phẩm điêu khắc băng lấp lánh.

Nét mặt của tác phẩm điêu khắc băng mơ hồ, nhưng vẫn có thể nhận ra là hình dáng Thầy Lục.

Lục Dã kinh ngạc vô cùng đón lấy, thấy Delibird lại cúi đầu: "Ô..." Đây là tôi làm bằng Never-Melt Ice anh tặng đó.

Không biết nói gì, nhưng vẫn cảm ơn anh, Quán trưởng ~ Lục Dã ánh mắt lấp lánh, trịnh trọng gật đầu.

Quyết định rồi, tôi nhất định phải yêu cầu "Rocket Logistics" tăng lương cho chú chim cánh cụt nhỏ!

Sân quán cà phê còn sừng sững Cây Thế Giới phiên bản cấu hình thấp tràn đầy sức sống, gốc cây bao quanh bởi một vòng Revival Herb, bên cạnh cây là chiếc xích đu yêu thích của Sylveon.

Cạnh xích đu là hố cát thường trú của Tyranitar, gần hố cát còn có một cái hang nhỏ, đó là con đường dẫn đến "Vương quốc Kim cương".

Lục Dã lại nhắm mắt lại, "mặt trái thế giới" của quán cà phê đã thiết lập từng tọa độ Thời không, tượng trưng cho Celebi, Hoopa bé nhỏ, Marshadow... mấy đứa nhỏ này thỉnh thoảng lại đến quán cà phê ăn chực uống chùa, lần này chắc phải thất vọng mà về thôi.

Tất nhiên, chúng có thể thông qua Gengar để tìm Thầy Lục.

Thầy Lục cũng có thể dựa vào Jewelrite, mời đám nhóc đáng yêu này đến nhà làm khách.

Thu hoạch lớn nhất từ chuyến đi Kalos, không phải là đạt được "Huyền thoại Chiến đấu", mà là đã tháo dỡ được đám Shell Smash đáng yêu này.

Hôm nay, bạn có muốn một ít Shell Smash dễ thương không?

Lục Dã nhìn quanh. "Rati ~" Latias bay lượn trên không trung, khóe mắt cong cong, lông vũ như lưu ly phản chiếu ánh nắng, rất nhanh biến mất.

Victini ngồi trên đỉnh đầu anh, nhai Macaron, cực kỳ hạnh phúc nheo mắt lại: "Nimi ~" "Merlo ~♪" Meloetta ngồi trên ngọn cây, lắc lư đôi chân thon thả, khẽ ngân nga giai điệu 《Oracion》.

Đây là Darkrai yêu cầu Meloetta hát... vì đây là bài hát mà nó yêu thích nhất.

Bóng cây đổ xuống u ám, Darkrai tựa vào cây lớn, nửa thân dưới chìm trong bóng tối, nhắm mắt dưỡng thần, sương trắng cuồn cuộn.

Vị thần Ác mộng như nó căn bản sẽ không tạo ra Ác mộng, nhưng từ khi đi theo Lục Dã, Ác mộng lại thường xuyên.

Ác mộng hôm nay là thành phố Dahara đang hỗn loạn, áo khoác Oreburgh của Lục Dã phản chiếu ánh nắng, ánh mắt kiên nghị, trực diện đối mặt với Chō-Majin che trời lấp đất, hét lớn: "Tôi chọn bạn, Darkrai!" Darkrai giật mình toát mồ hôi lạnh, mở mắt ra, nhìn quanh trái phải, rồi thở phào nhẹ nhõm.

Ngay cả Chō-Majin cũng bị nghiền nát rồi, giờ thì cuối cùng cũng có thể nghỉ ngơi rồi chứ.

Chắc không đến mức mấy con Huyền thoại của Trái Đất bị đánh bại, lại đến mấy con Huyền thoại ngoài vũ trụ chứ...

Thầy Lục cúi đầu nhìn một đống PokéBall Thu Nhỏ trong lòng bàn tay.

Hiện tại, chỉ có Gengar ở trạng thái bình thường sở hữu thực lực của một 'Huyền thoại Chiến đấu'.

Chuyến đi Alola, định sẵn là một hành trình nâng cao toàn diện trình độ của đội ngũ.

Dù sao thì Leon, Red, Blue Oak... những người này đều có tốc độ trưởng thành cực kỳ đáng sợ.

Trong cốt truyện gốc, không lâu sau, khi đối mặt với Eternatus, Charizard của Leon ở trạng thái bình thường đã có trình độ 'Huyền thoại Chiến đấu'.

Và lúc đó, Gigantamax Charizard của anh ta căn bản không sợ Mega Charizard Y của Blue Oak.

Muốn tham gia Giải đấu Thế giới sau nửa năm nữa, và hoàn thành lời hứa với Gengar, bản thân anh cũng không thể lơ là. "Ra đây đi, mọi người!" Lục Dã phất tay, ánh sáng đỏ rực rỡ, Pokémon vây quanh anh, tiếng Gầm Gừ không ngớt. "Ghos ~(*ﾉ∀)" Gengar nhe răng cười toe toét, vừa ra đã hút một ngụm Thầy Lục. "Bối bối! o(´^｀)o" Sylveon ngẩng đầu kiêu ngạo, lén liếc Meloetta trên ngọn cây, lặng lẽ nghiến răng. "Ca-mị... ヾ(⌐■_■)" Blastoise cúi người nhổ Revival Herb cạnh Cây Thế Giới... sắp đi rồi, không thể lãng phí. "Gâu ồ! (｀0´)" Arcanine ngẩng đầu hú lên, sau đó bốn chân chạy tung tăng trong sân, làm bụi bay mù mịt. "Cháp cháp! ヾ(◍°∇°◍)ﾉﾞ " Togepi chạy lạch bạch, đến trước mặt Alcremie và những Pokémon khác, tạm biệt chúng. "Áp! (。`ω´•)" Sirfetch'd tay cầm củ hành và lá chắn hành tây, hồn phiêu phách lạc. "Ban Kỳ...(￣~￣)" Tyranitar xé gói khoai tây chiên lớn, bên trong đầy ắp những viên đá quý màu hồng, khiến Steven phát thèm. "Tít tít...

để tôi chụp ảnh, lạc thoát!" Rotom Dex vẫy cánh tay máy móc.

Lục Dã: "Delibird cũng đến đây...

Khoan đã, cái vòng sáng này là gì?" Sân vườn ánh sáng đại tác, Hoopa bé nhỏ thò đầu ra khỏi vòng sáng, cả khuôn mặt che kín ống kính, làm mặt Scary Face. "Lêu lêu~~ có bị Hoopa dọa sợ không!" "Tít tít... không thể hiểu, lạc thoát! ∑(ﾟДﾟno)no" Rotom giật mình.

Hoopa bé nhỏ cười hắc hắc, phất tay ném ba vòng sáng lên trời, lớn tiếng hô: "Hoopa, La ô!!" Từ ba vòng sáng bay ra Celebi nhẹ nhàng tự tại, Mew nhỏ nhắn như mèo hồng, Marshadow im lặng không nói. "Mew~~" Mew vẫy đuôi, xoay một vòng, cười ranh mãnh.

Marshadow lặng lẽ đứng trong bóng tối, ánh mắt lóe lên đốm Lửa Ma: "Ma hạ..." "Sa..." Celebi bay lượn quanh sân vườn, rải xuống ánh sáng xanh lục như rừng cây. "Thế này thì đúng là phải chụp ảnh tập thể rồi." Lục Dã bất lực nói, "Nào, ngoan ngoãn đứng yên..." Thế nhưng, đúng lúc mọi thứ đã sẵn sàng, trên xà nhà đột nhiên truyền đến một khúc ca Thôi Miên kỳ lạ. "Ba~ ba la la ba, ba ly, Pidgey ly, ba~~♪" Thầy Lục đã lơ là, không mang nút tai, ngay cả Meloetta cũng chìm vào giấc ngủ sâu, mí mắt nặng trĩu.

Tiếng ca càng thêm dịu dàng, khúc Thôi Miên tựa như ánh trăng dịu hiền, đổ xuống con thuyền nhỏ trôi nổi trên biển cả.

Lục Dã đổ vật ra đất, ngáp một cái: "Sì ách~" Tại chỗ, dù là Huyền thoại Chiến đấu, hay Thần thú Huyền thoại, tất cả đều chìm vào giấc ngủ!

Jigglypuff kết thúc một khúc ca, đầy mong đợi mở to mắt, đột nhiên sững sờ. "Ba ly!! (◦`~´◦)" Jigglypuff tức giận phồng má, tháo đầu micro ra.

Trong tiếng "xoẹt xoẹt xoẹt" vang lên, cây bút lông hiện ra! ...

Sân bay thành phố Lumiose, sảnh chờ.

Người đẹp tóc vàng trong bộ y phục đen sang trọng, cổ áo nhung đen, khoanh tay, tay chống cằm, đôi mắt xám trầm tư. "Xin lỗi... tôi đến muộn." Chàng trai tóc đen vừa ngáp liên tục vừa xua tay, đi đến cạnh Cynthia, lại ngáp thêm một cái. "Ngủ quên à?" Cynthia hỏi. "Không... lau những hình vẽ nguệch ngoạc của bút lông, mất chút thời gian." Lục Dã kể cho Cynthia nghe câu chuyện Jigglypuff "quét sạch" quán cà phê, rồi tức giận vẽ bậy.

Cynthia bật cười: "Không ngờ so với Hoopa, Jigglypuff mới là 'tai họa' lớn hơn." "May mắn của Togepi, tiếng hát của Jigglypuff, ánh mắt của Marshtomp, Slowpoke đang nghĩ gì... thật đúng là những bí ẩn chưa được giải đáp của thế giới." Lục Dã cảm thán.

Hai người mặc áo khoác dài màu đen đồng phục, vừa trò chuyện vừa đi về phía cửa lên máy bay, cuối đường băng tự động có một thiếu niên đang vẫy tay điên cuồng, lớn tiếng gọi: "Thầy Lục!!

Nhà vô địch Cynthia!!" "Satoshi?" Cynthia hơi ngạc nhiên. "Serena và Clemont, Bonnie cũng ở đó." Lục Dã chú ý đến phía sau Satoshi.

Một nhóm người hội ngộ, Cynthia mỉm cười nói: "Cậu sắp về thị trấn Pallet rồi sao, Satoshi?" "Vâng!" Satoshi gật đầu nói, "Em muốn đưa Greninja, đi gặp mọi người trong sân vườn!" "Để Greninja đấu với Infernape một trận đi." Lục Dã hăm hở nói, "Tôi cảm thấy con khỉ vẫn mạnh hơn một chút." "Ấy?" Satoshi sững sờ.

Cynthia liếc Thầy Lục một cái, dịu dàng nói: "Còn Serena thì sao?" "Em, định..." Serena ngượng ngùng nói, "Đi đến vùng Hoenn, khiêu chiến các cuộc thi Sắc đẹp, cố gắng trở thành một Coordinator." "À phải rồi... quả thực, Kanto và Alola không thịnh hành văn hóa Coordinator nhỉ." Cynthia gật đầu nói.

Thầy Lục tuy không nỡ, nhưng có thể hiểu được tâm ý của

Serena.

Cô bé là một cô gái rất có chủ kiến, thay vì ở bên Satoshi, trở thành khán giả của cậu ấy, cô bé muốn đứng ngang hàng với Satoshi.

Đây là quyết định cực kỳ khó khăn của Serena, nhưng cũng chính vì vậy, cô bé mới là Serena tóc ngắn, chứ không phải cô bé yếu đuối, hay khóc nhè ngày nhỏ bị bỏ lại trên núi. "Cố gắng lên, Serena." Lục Dã mỉm cười nói, "Có chỗ nào không hiểu, đều có thể hỏi tôi và Wallace." Mặc dù nền tảng không vững chắc bằng Wallace, nhưng Thầy Lục có "Dao động nghệ thuật" của Meloetta, về khả năng biểu diễn thì không kém là bao, thậm chí còn mạnh hơn. "Vâng!" Serena cười tươi nói. "Còn Bonnie và Clemont thì sao?" Lục Dã quay đầu hỏi. "Em sẽ ở lại thành phố Lumiose, trở thành một Thủ lĩnh Gym xuất sắc." Clemont đẩy gọng kính. "Em, còn em nữa!" Bonnie nói, "Em muốn trở thành một Huấn luyện viên, giống như Thầy Lục và Nhà vô địch Cynthia!" Lục Dã và Cynthia nhìn nhau, Cynthia khẽ cười: "Cháu nhất định sẽ làm được, Bonnie." Lục Dã thầm nghĩ: "Thần Z của Dervish Pokémon...

Cái hack này còn lớn hơn cả nhân vật chính trong đồng nhân văn nữa chứ..." Thử tưởng tượng xem, một Bug Catcher bên đường phát lời khiêu chiến! "Lên đi, Weedle!" "Đi đi, Zygarde Dạng 100%!" Lục Dã tưởng tượng góc nhìn của Bug Catcher khi ngước nhìn Zygarde Gundam Form, không khỏi rùng mình.

Chuyến bay của Satoshi vào buổi chiều, còn chuyến bay của Serena thì sắp khởi hành.

Lục Dã và Cynthia rảnh rỗi không có việc gì làm, đứng trước cửa sổ kính từ trần đến sàn ngập tràn ánh nắng, ngắm nhìn những chiếc máy bay trắng muốt trên sân đỗ.

Phía sau truyền đến tiếng tiễn biệt của Clemont: "Thuận buồm

xuôi gió nhé, Serena!" "Nhớ phải vui vẻ đó!" Bonnie dùng tay làm loa hét lớn.

Hai Nhà vô địch quay đầu nhìn lại, Serena đứng trên thang cuốn đang từ từ hạ xuống, quay người vẫy tay với Satoshi và những người khác.

Chương 773

Satoshi hơi ngẩn người, sau đó mỉm cười vẫy tay: "Thuận buồm xuôi gió nhé." Serena quay người lại, đôi mắt màu đá ngọc bích sáng rực, vén lọn tóc ngắn bên tai lên, gọi: "Satoshi, cậu có thể giúp tớ làm một việc cuối cùng không!" Satoshi hơi sững sờ, khẽ gật đầu: "Ừm." Serena nở một nụ cười ngọt ngào.

Ngay sau đó, cô bé nhanh nhẹn chạy.

Từ thang cuốn đang hạ xuống, cô bé ngược chiều đến trước mặt Satoshi.

Serena nhón chân, ghé sát lại, đặt một nụ hôn nhẹ lên môi Satoshi. "!?? " Clemont mặt đỏ bừng, đầu bốc hơi nước.

Bonnie mặt đỏ ửng, hai tay che mắt, lén nhìn qua kẽ tay.

Serena hai tay chống ra sau lưng, cả khuôn mặt đỏ ửng vì ngượng ngùng, e lệ vén mái tóc ngắn lên, đứng trên thang cuốn từ từ hạ xuống, gọi: "Cảm ơn cậu ~ tạm biệt!" Satoshi đứng sững tại chỗ, ánh mắt khẽ lóe lên, sau đó vẫy tay hét lớn: "Tạm biệt, Serena tạm biệt!!" Clemont và Bonnie cũng cùng vẫy tay, Pikachu kêu lên để tiễn biệt: "Pikachu~~" Hai Nhà vô địch thu lại tầm nhìn, nhìn nhau.

Cynthia đặt tay lên eo thon, mái tóc vàng che khuất gò má, cúi đầu kinh ngạc nói: "Một tình cảm thật đẹp đẽ." "Cynthia." Lục Dã nghiêm nghị nói, "Anh có thể nhờ em một việc cuối cùng không." "Đừng có mơ." Cynthia liếc Lục Dã một cái, cao ngạo quay người, tay đặt bên eo bước về phía cửa lên máy bay.

Cô đột nhiên dừng lại, quay đầu nhìn chằm chằm Lục Dã, nở một nụ cười dịu dàng đẹp đến động lòng người, nhanh nhẹn tiến lên.

Môi Lục Dã cảm nhận được một nụ hôn mát lạnh, như Milotic vọt lên khỏi mặt nước, như hoa quỳnh nở vào đêm khuya qua Sao Ước nguyện của Jirachi.

Cynthia tự nhiên vòng tay ôm lấy cánh tay Lục Dã, hai người cùng đi về phía cửa lên máy bay. "Những cuộc gặp gỡ giữa các sinh mệnh..." Lục Dã đột nhiên lớn tiếng nói: "Luôn sẽ nảy sinh ra những điều mới mẻ." Cynthia đôi mắt xám lấp lánh, khóe miệng nở nụ cười nhẹ.

Lục Dã thu lại nụ cười, ánh mắt sâu thẳm, nghiêm túc nói: "Huấn luyện viên và Pokémon, tượng trưng cho những con số vô tỉ không bao giờ hết, trải qua vô hạn con số, lại trở về với vô hạn con số 0..." Lục Dã mỉm cười nói: "Và con số 0 vô tận đó, sẽ luôn có ngày tái ngộ." Vẫy tay ném ra PokéBall, ánh sáng đỏ lóe lên.

Trong một trận quỷ khóc sói gào, tiếng "Bối bối" và "Cháp cháp" không ngớt, Lục Dã hét lớn: "Vậy thì, hãy bắt đầu hành trình Alola của chúng ta nào, mọi người!!" "Ghos ~! (๑`∇´๑)۶" Alola được tạo thành từ bốn hòn đảo lớn với khí hậu ôn hòa, tài nguyên phong phú, cùng một hòn đảo nhân tạo (Aether Paradise).

Mỗi hòn đảo đều sở hữu những bãi cát rộng lớn, Thần Hộ Mệnh và những lễ hội độc đáo tương ứng.

Là thánh địa nghỉ dưỡng, mỗi năm đều có lượng lớn du khách ghé thăm.

Phía tây bắc Alola, hòn đảo tên là Melemele Island, Thần Hộ Mệnh là Tapu Koko.

Melemele Island có thành phố lớn nhất, sầm uất nhất Alola, Hau'oli City.

Hau'oli City chia thành khu bãi biển, khu thương mại và khu cảng,

là một thành phố cảnh quan ven biển nổi tiếng.

Ngoại ô có Trường huấn luyện Pokémon, bãi biển, rừng cỏ và các khu bảo tồn nơi cư ngụ của một quần thể lớn Pokémon.

Hệ sinh thái tươi đẹp, thích hợp cho du lịch và nghỉ dưỡng.

Hau'oli City, bãi biển du lịch.

Ánh nắng chói chang, cây cọ xào xạc rung rinh, trên mặt biển Lapras bơi lội, trên bầu trời Wingull trắng muốt lướt qua.

Một bãi biển riêng tư được ngăn cách với khu thành phố bởi một vách đá, sóng vỗ bờ, yên tĩnh và dễ chịu.

Trên bãi biển là các Pokémon của Cynthia và Lục lão sư, tự do tận hưởng ánh nắng.

Hai chiếc ghế bãi biển đối mặt với biển, che ô.

Một chiếc có Sylveon trắng muốt đang nằm, đôi mắt xanh biếc đeo kính râm, toát lên khí chất đại tỷ.

Chiếc ghế bãi biển còn lại, dưới sự che phủ của ô, vươn ra đôi chân thon dài trắng nõn.

Cynthia mặc chiếc áo sơ mi xanh da trời, tao nhã nhấp ngụm nước ép trái cây ướp lạnh, kéo thấp kính râm màu trà nhìn ra biển.

Trên mặt biển, Latias bay lượn, kéo theo luồng khí trắng như chiến đấu cơ phản lực.

Trên mặt biển phẳng lặng có một chiếc du thuyền nhỏ, Gengar đội mũ hải quân trắng, tự tin điều khiển bánh lái: "Ghos!" Phía sau du thuyền, Lục Dã đạp ván lướt sóng, đón gió rẽ sóng, dựa vào khả năng kiểm soát cơ thể xuất sắc, lướt sóng trái phải. "Tránh con Lapras đằng trước kìa!" Lục Dã không quên nhắc nhở. "Ghos ~" Gengar điệu nghệ đánh lái hết cỡ.

Lapras ngạc nhiên, quay đầu nhìn chiếc du thuyền phía sau.

Một con Mantine phá mặt nước, liên tục nhảy vọt, sánh vai cùng Lục Dã. "Lapras ở Alola, không hiếm như ở Seven Island, trái lại còn bị bảo vệ quá mức nên sinh sôi nảy nở thành tai họa rồi." Lục Dã lẩm bẩm, nhìn về phía hòn đảo nhỏ phía trước.

Exeggutor vươn cái cổ dài như hươu cao cổ, nghiêng mình gặm lá cọ; trên cây nhiệt đới cao lớn có một con Toucannon, dùng cái mỏ đỏ rực như được nung nóng 'đốc đốc' mổ vào thân cây; dưới bóng cây, một con Crabominable vung quyền đấm vào thân cây, ý đồ làm rơi Berry xuống. "Hệ sinh thái Alola tự thành một thể hệ a… Tôi nhớ 'ông đầu bằng' (Gumshoos) còn săn bắt cả Rattata các loại nữa cơ." Lục Dã không ngừng cảm khái, hô lên: "Gengar, chúng ta quay về thôi!" "Ghos ~" Gengar chỉnh lại mũ hải quân, điều khiển bánh lái, du thuyền cùng ván lướt sóng quay về vùng biển gần bờ.

Lục Dã thả dây kéo, thuận sóng lướt vào bãi biển, chân đạp ván lướt sóng rồi thuận thế cầm lấy, nhận ly Coca-Cola đá từ Meloetta, cười nói: "Cảm ơn em nhé, Meloetta." "Merlo ~" Meloetta mỉm cười quay lại.

Sylveon trên ghế bãi biển giật mình, nhìn trái nhìn phải, nhắm vào cây cọ, vung dải lụa chém ra một chùm Lá Phép Thuật.

Xào xạc, lá cây rung rinh. "Boo ee ~" Sylveon dùng dải lụa nâng quả Pamtre Berry, vươn dài đưa cho Lục lão sư, "Boo ee! o(´^｀)o" Quả Pamtre Berry này, nó vừa hay rụng xuống đó!

Lục Dã ngây người một lúc, do dự không quyết rồi nhận lấy, xoa đầu Sylveon. "Cậu học lướt sóng từ khi nào vậy?" Cynthia tò mò hỏi. "Hồi nghỉ hè, bố tôi đã dạy tôi ở Alola." Lục Dã cắn Pamtre Berry, tiện miệng nói.

Cynthia chống cằm, nhẹ nhàng gật đầu, rồi lười biếng vươn vai,

đổi tư thế, quay lưng lại hưởng thụ tắm nắng.

Lục Dã: "Để anh thoa kem chống nắng cho em nhé." Cynthia lười biếng nói: "Togepi sẽ giúp em." Lục Dã liếc nhìn bãi biển, Togepi đang cùng Tyranitar và Victini đắp lâu đài cát.

Dù kích thước chênh lệch lớn, nhưng ba nhóc vẫn hòa thuận vô cùng. "Togepi đang chơi cát." Lục Dã nói thật.

Cynthia hơi đỏ mặt, khẽ nhắm mắt, nói nhỏ: "Vậy anh… nhẹ nhàng chút nhé…" "Yên tâm đi, anh có chứng chỉ hành nghề xoa bóp mà!" Lục Dã nghiêm túc nói.

Ngón tay Lục Dã lướt qua tấm lưng trần trắng mịn, vì là hoạt hình dành cho trẻ em, nên chớp mắt đã đến hoàng hôn.

Mặt trời lặn về tây, ánh chiều tà nhuộm đỏ mặt biển, màn đêm Alola dịu dàng, hai người lái xe về lại căn nhà ở ngoại ô Hau'oli City.

Lục Dã ngồi ghế phụ lái, nhìn ra đường núi quanh co bên ngoài cửa sổ, trầm ngâm nói: "Ngày kia, tôi sẽ đến Trường huấn luyện Pokémon báo danh." "Trường huấn luyện Pokémon ở Hau'oli City sao?" Cynthia nhìn chằm chằm phía trước, mặt nghiêng tinh xảo, hỏi. "Ừ." Lục Dã gật đầu, tâm trạng phức tạp.

Chỉ mong đó không phải ngôi trường mà Satoshi và bạn bè cậu ấy theo học.

Nếu đến đó làm hiệu trưởng, e rằng ngày Siêu Thú xâm lăng cũng không còn xa nữa...

Căn biệt thự do quản gia Jervis chuẩn bị, nằm trên vách đá phía đông bắc Melemele Island, là biệt thự đơn lập, môi trường yên tĩnh.

Dù là cưỡi Arcanine hay Latias đi lại, hay đạp Rotom Bicycle, đều cực kỳ tiện lợi.

Lục lão sư nhớ, Alola có một đặc sản tên là 'bộ cưỡi Charizard', là bộ đồ bảo hộ đầy đủ cùng dây an toàn và khóa an toàn, độ an toàn tương đương với 'lan can nhà'.

Phải nghĩ cách kiếm một bộ mới được!

Sáng sớm hôm sau, theo truyền thống khi đến một vùng đất mới, Lục lão sư quyết định đến thăm Giáo sư Kukui địa phương.

Cynthia không muốn ra ngoài, ở nhà đọc thần thoại Alola, lúc rảnh rỗi thì chơi game cùng Togepi. "Alola cũng có thần thoại chuyên biệt sao?" Lục Dã ngạc nhiên. "Đương nhiên." Cynthia giải thích: "Thú nuốt chửng mặt trời, thú dẫn dắt mặt trăng, cùng với Thần Hộ Mệnh của bốn hòn đảo, đều là một phần của thần thoại Alola." Chắc hẳn là Solgaleo và Lunala rồi.

Lần lượt là hình ảnh sư tử mặt trời và dơi mặt trăng.

Cả hai đều là Thú truyền thuyết xuyên qua Hố không gian Ultra đến Alola.

Đối với những vị khách thân thiện này, Lục lão sư cho rằng để họ trở về quê hương thì thích hợp hơn.

Ra khỏi nhà, Lục Dã cưỡi Rotom Bicycle, nói: "Bạn Koraku, dẫn đường đến phòng thí nghiệm Kukui!" "Bíp bíp… Đã phát hiện tuyến đường ngắn nhất, trên đường sẽ có Pokémon hoang dã xuất hiện, chú ý an toàn nhé, Lục Lão Sư ~!" Lục Dã: "…" Ngoại ô Hau'oli City, Pokémon hoang dã trung bình cấp 5… Tôi cảm ơn lời nhắc nhở an toàn của bạn nhé!

Alola nắng tươi, cây cối rậm rạp, rừng cỏ xanh tốt.

Phòng thí nghiệm Kukui nằm gần một bãi biển.

Lục Dã mặc áo sơ mi Alola và quần đùi, đạp xe đạp, từ dốc cao đi về phía địa hình thoai thoải, liếc nhìn những cây ăn quả cao lớn xung

quanh. "Ừm… chất lượng không tệ, đều sánh được với sản phẩm của cửa hàng Berry rồi." [?] "Ố, hóa ra mày vẫn còn sống à!" Lục Dã cực kỳ kinh ngạc.

Âm thanh nhắc nhở trở về yên tĩnh, Lục lão sư nghĩ ngợi, thứ này rất có thể là một loại sản phẩm khoa học nào đó.

Tương tự như 'kế hoạch ∞' của Devon, có thể dịch chuyển vật phẩm thậm chí sóng dao động đến không gian Pokémon khác… Chung quy thì… "Sức mạnh của khoa học thật vĩ đại mà!" Lục Dã không ngừng tán thán. "Này, anh trai đạp xe đạp kia ơi ~!" Tiếng gọi có chút căng thẳng truyền đến từ cuối con đường, một cô gái mặc đồng phục nhìn lại, nắm chặt PokéBall: "Ở đây thu phục Pokémon… Cậu cũng là huấn luyện viên tân binh phải không… Đến đây, đấu Pokémon với tôi đi!" Lục Dã hơi ngây người, nghe cô gái tiếp tục nói: "Ánh mắt giao nhau, là phải đấu Pokémon, đây, đây là quy tắc!" Lục Dã thần sắc phức tạp, nói: "Em chắc chứ?" "Chắc ạ!" Cô gái thôn quê ưỡn ngực, lấy lại tự tin, "Em là học sinh ưu tú của Trường huấn luyện Pokémon gần đây!" Lục Dã mím môi, dừng xe đạp, nói: "Nếu tôi thua thì có phải đưa tiền tiêu vặt cho em không?" "Không cần đâu." Cô gái cười tươi rói, "Chỉ là giao lưu đấu Pokémon thôi mà ~ làm phiền anh rồi!" Lục Dã mặt mày thâm trầm, khẽ gật đầu.

Ý chí chiến đấu không tồi chút nào.

Vậy thì để Huyền thoại chiến đấu này, tự mình hướng dẫn em một trận vậy… "Nhờ cả vào em nhé, Pikipek ~" Cô gái nhẹ nhàng ném PokéBall, rồi lại chạy nhỏ đến nhặt PokéBall lên, lè lưỡi nói: "Em vẫn chưa học được kỹ thuật ném PokéBall nảy lên… đó là khóa học cấp cao rồi." Ánh sáng đỏ lóe lên, Pikipek vỗ Cánh Đôi, gầm gừ vang dội, ánh mắt sắc bén: "Thu ~" Lục Dã cúi đầu kiểm tra PokéBall, ừm… Rotom ở trong xe, Pokémon yếu nhất của mình, chắc là… "Đi thôi." Lục Dã ném Quả Cầu Tối, "Tyranitar!" "Banjira!" Tyranitar nhe nanh

múa vuốt, dậm chân xuống đất, bụng trỗi lên cơn bão cát dữ dội, che phủ cả bầu trời.

Cô gái: "…" Lục Dã: "… Em đừng khóc chứ, này, đợi một chút, tôi sẽ nghiêm túc dạy em chiến thuật thời tiết, đừng đi!" Sự việc kết thúc với việc Victini dạy Pikipek chiêu Ngày Nắng. "Con Pokémon này, chưa từng thấy bao giờ…" Cô gái lắp bắp nói, "Còn cả chiến thuật thời tiết nữa, đây là, khóa học cấp cao rồi phải không!" "Tiếc là em gặp phải tôi." Lục Dã nói, "Nếu gặp một Nhà vô địch khác, họ sẽ không dạy em chiến thuật đâu, mà sẽ tặng em vật phẩm." "Vật phẩm gì ạ?" "Đá Mega và Đá Chìa khóa." Lục Dã nói.

Cô gái ánh mắt bối rối, lại lớn tiếng nói: "Em vẫn thấy, chiến thuật thực dụng hơn ạ!" "Đúng vậy, tôi cũng nghĩ thế." Lục Dã cười nói.

Sau đoạn nhạc dạo nhỏ trong chuyến du hành, Alola bắt đầu lưu truyền giai thoại về việc tình cờ gặp Nhà vô địch.

Nghe nói vị Nhà vô địch này sẽ dựa vào đội hình của bạn mà truyền thụ chiến thuật phù hợp.

Sự chính trực và nhiệt tình của anh ấy, giống như Thần Hộ Mệnh Tapu Koko, việc tình cờ gặp vị Nhà vô địch này được xem là biểu tượng của 'may mắn'… Melemele Island, Phòng thí nghiệm Kukui.

Tiếng gõ cửa 'cốc cốc' vang vọng, Kukui đeo kính chống nắng xanh, khoác áo choàng trắng, lộ ra cơ bụng màu đồng, đội mũ trắng, lớn tiếng nói: "Đến đây, đến đây!" Vừa mở cửa nhìn, Giáo sư Kukui ngây người một lúc, ngạc nhiên nói: "Lục lão sư!?" "Giáo sư Kukui." Chàng trai tóc đen cười cười, nói: "Tôi nhận lời mời của Giáo sư Oak, đến Alola làm hiệu trưởng, đặc biệt đến thăm ngài." "Hahahaha, mời vào, mời vào!" Kukui sảng khoái cười nói: "Sớm đã nghe danh các thành tích Nhà vô địch của ngài rồi, tôi còn nhớ ngài là một học giả

ngôn ngữ cổ đại!" "Đúng vậy, chúng ta từng gặp nhau một lần ở hội nghị nghiên cứu khoa học." Lục Dã cười nói.

Phòng thí nghiệm Kukui khá cũ kỹ, không khác gì nhà dân bình thường, cửa gỗ, nội thất sạch sẽ không một hạt bụi.

Kukui mời Lục Dã ngồi xuống sofa, rót một ly nước ép Phoenix, nói: "Chuyện về Trường huấn luyện Pokémon, Giáo sư Oak đã nói với tôi rồi, ngày mai tôi sẽ cùng ngài đến trường." "Địa điểm ở đâu vậy?" Lục Dã tò mò hỏi. "Ngay ngoại ô Hau'oli City." Kukui nói, "Học sinh rất ít, khóa này chỉ mới tuyển được 5 em thôi." Lục Dã nhận ra có điều không ổn, cẩn thận hỏi: "Năm vị này là…" "Là những huấn luyện viên giỏi bốn hệ khác nhau, và một người là trợ lý của tôi, tên là Lillie." Kukui cười nói: "Cô bé vừa hay ra ngoài rồi, là một trợ lý vô cùng nghiêm túc và có trách nhiệm." Lục Dã thần sắc phức tạp.

Quả nhiên là cùng khóa với Satoshi!

Nói thật, những học sinh này sau khi tốt nghiệp đều trở thành các Đội trưởng đảo nhỏ của Alola, Satoshi thậm chí còn trở thành Nhà vô địch Liên minh Alola đời đầu… cũng coi như là 'thế hệ vàng' rồi. "Không giấu gì ngài, Lục lão sư…" Giáo sư Kukui thu lại vẻ mặt, nói: "Tôi vẫn luôn muốn thành lập một Liên minh mới ở Alola, vì vậy tôi không ngừng rèn luyện trình độ huấn luyện viên của mình… Tôi cũng muốn nghe ý kiến của ngài." Là một người Alola bản địa, thành lập Liên minh Alola là giấc mơ của Giáo sư Kukui.

Có một Huyền thoại chiến đấu "đức cao vọng trọng" đến Alola, đây cũng là lý do Kukui nói thẳng.

Về mặt thực lực, bốn Trưởng đảo của Alola tương ứng với Tứ Đại Thiên Vương, Giáo sư Kukui cộng thêm Tapu Koko, miễn cưỡng đạt đến thực lực Nhà vô địch. "Thành lập Liên minh Alola đời đầu sao." Lục Dã trầm ngâm một lát, gật đầu nói: "Tôi tán thành ý tưởng

này, dù sao Liên minh và Hội nghị Liên minh cũng giúp quản lý dễ dàng hơn, đồng thời nâng cao thực lực huấn luyện viên." Giáo sư Kukui nhếch mép, miêu tả viễn cảnh của mình: "Tại đỉnh cao nhất của Alola, Mount Lanakila, thành lập Liên minh… Vì điều này, tôi từng đến Kanto thách đấu, cuối cùng thất bại trước Lance… Tuy nhiên, chiến đấu với Nhà vô địch Lance cũng giúp tôi học hỏi được nhiều điều." Thực lực của Giáo sư Kukui đại khái là Thiên Vương đỉnh phong, đã được coi là chiến lực hàng đầu của Alola.

Từ điểm này có thể thấy, trình độ huấn luyện viên tổng thể của Alola còn thấp, rất phụ thuộc vào sức mạnh của Thần Hộ Mệnh.

Nhưng đây không phải là kế sách lâu dài.

Lục Dã có thể hiểu được nỗi lo của Giáo sư Kukui, dù sao Hố không gian Ultra vẫn luôn là một thanh kiếm treo lơ lửng trên đầu Alola. "Ngài có thể đến Alola làm hiệu trưởng, tôi vô cùng cảm kích." Giáo sư Kukui nghiêm túc nói: "Có bất kỳ vấn đề nào về chiêu Z, cứ tự nhiên hỏi, tôi sẽ cố gắng hết sức giải đáp." "Về cái này, tôi vừa hay muốn hỏi…" Lục Dã trầm ngâm nói: "Pokémon bình thường, có thể có sự gia trì của Hào quang Totem không?" "Đương nhiên." Giáo sư Kukui nói: "Hào quang Totem, là sức mạnh đến từ các hòn đảo, cũng có thuyết 'Hào quang tương đồng với ánh sáng'.

Trong tình huống thông thường, là do Thần Hộ Mệnh ban tặng cho những Pokémon có tiềm năng xuất chúng." "Còn có một trường hợp đặc biệt." Kukui giải thích: "Pokémon vượt qua Thần Hộ Mệnh, tự mình giành được sức mạnh của hòn đảo hay nói cách khác là sức mạnh của ánh sáng… ví dụ như Dạng Tiến hóa đặc biệt, nhưng hiện tượng này cực kỳ hiếm gặp, tôi đoán, Hào quang đặc biệt của Kalos và Hào quang Totem của Alola có liên quan nhất định, nhưng nghiên cứu này vẫn đang ở giai đoạn giả thuyết." Lục Dã nhướn mày.

Sylveon vừa hay nắm giữ Geomancy, chẳng phải có thể trực tiếp hấp thụ Năng lượng của Melemele Island sao?

Cộng thêm Hào quang Totem, Kỹ năng Pixilate của Sylveon có hy vọng trở thành Kỹ năng Fairy Aura của Xerneas.

Kỹ năng bất hợp pháp đã tăng lên!

Totem Sylveon… rất hợp với khí chất đại tỷ mà!

Đây có lẽ là cơ hội để Sylveon trở thành 'Huyền thoại chiến đấu'. "Phải tìm Tapu Koko thương lượng một chút." Lục Dã thầm nghĩ: "Để Nymphia hít thở chút Melemele Island… Cùng lắm thì tôi thay nó giải quyết mấy con Siêu Thú là được." Chiến thắng Ultimate Necrozma thì không chắc lắm… nhưng giải quyết một con Guzzlord thì vẫn là chuyện nhỏ. "À phải rồi, Lục lão sư." Giáo sư Kukui cười nói: "Tối nay ở Lillie Town sẽ có Lễ hội toàn lực, ngài có muốn tham gia không?" "Lễ hội toàn lực sao?" "Là một sự kiện lớn về các trận đấu huấn luyện viên." Giáo sư Kukui ánh mắt lấp lánh, "Trưởng đảo, bao gồm cả Hiệp sĩ đeo mặt nạ Hoàng gia, đều sẽ tham chiến…" "Theo lời đồn, Tapu Koko cũng sẽ đích thân đến dự lễ hội!" Giáo sư Kukui cười nói.

Lục Dã: "…" Hiệp sĩ đeo mặt nạ Hoàng gia… chẳng phải là ngài sao.

Có những huấn luyện viên bề ngoài là Giáo sư Pokémon, nhưng sau lưng lại là hiệp sĩ ♂đeo mặt nạ ♂đẹp trai.

Tapu Koko sẽ xuất hiện, điều này lại khiến Lục lão sư có chút động lòng.

Lục Dã gật đầu nói: "Tôi sẽ cân nhắc." Lễ hội chiến đấu ở Alola ư?

Đây chẳng phải là đánh trẻ con sao!

Ngày mai là ngày khai giảng của Trường huấn luyện Pokémon.

Lễ hội toàn lực được tổ chức tại quảng trường lễ hội của Lillie Town tối nay.

Lục lão sư trở về căn biệt thự đơn lập trên vách đá ở phía đông Kala'e Bay, mời Cynthia đi cùng đến lễ hội thị trấn.

Cynthia gấp sách lại, vui vẻ chấp nhận: "Vừa hay, em cũng có vài vấn đề về thần thoại, muốn thỉnh giáo các vị trưởng lão trong thị trấn." "Có liên quan đến Thần Hộ Mệnh sao?" Thực tế, so với thần thoại các vùng khác, Lục lão sư không mấy quen thuộc với thần thoại Alola.

Dù sao cốt truyện Mặt Trăng – Mặt Trời liên quan đến đa vũ trụ Pokémon, không gian thứ nguyên khác, Siêu Thú ngoài hành tinh, thà nói đó là cốt truyện của Ultraman còn hơn là thần thoại Pokémon.

Chương 774

Cynthia ngồi trên sofa, vắt chéo đôi chân dài trắng nõn dưới chiếc quần ống rộng màu đen, chống cằm, đôi mắt xám lấp lánh. "Nói nghiêm túc, là có liên quan đến Pokémon vũ trụ." Cynthia nhìn Lục lão sư với vẻ hơi ngạc nhiên, giải thích: "Em phát hiện trong cổ tịch, từ rất lâu trước khi các Thần Hộ Mệnh giáng lâm, Alola đã có ghi chép về Thần Mặt Trời, Thần Mặt Trăng và Blinding One." "Những vị thần này, đã mang ánh sáng đến các hòn đảo Alola, và ban tặng cho các hòn đảo Hào quang độc đáo… Có lẽ luồng Hào quang này chính là nguồn gốc của Chiêu Z." Cynthia bình tĩnh nói.

Lục Dã: "…" "Đừng nhìn em như thế." Cynthia cúi đầu cười lại, "Chỉ là phỏng đoán thôi mà." Lục lão sư thầm like cho chị đẹp Cynthia.

Cynthia vốn là học giả thần thoại, điều này vừa hay liên quan đến lĩnh vực chuyên môn của cô, suy đoán cũng khá sát.

Bốn hòn đảo Alola, bao trùm bởi Hào quang độc đáo.

Những Hào quang này bắt nguồn từ 'Blinding One' Ultimate Necrozma, còn các Thần Hộ Mệnh chẳng qua là đại diện của nó.

Do đó, lý thuyết của Giáo sư Kukui rằng Pokémon hấp thụ Hào quang của hòn đảo để có được Năng lượng Z, cũng không sai.

Cái gọi là 'Năng lượng Z', được chính thức gọi là 'Ultra Power', tương tự như 'Dynamax Power' từ Eternatus.

Vì 'Ultra Power' có nguồn gốc từ vũ trụ, bản chất của nó không phải là Hào quang, mà là Ultra Aura.

Bản chất của Ultra Aura, lại chính là 'ánh sáng' mà Necrozma phát

ra.

Trong những khoảnh khắc nguy cấp của anime "Mặt Trăng – Mặt Trời", Satoshi và những người khác đã tập hợp 'ánh sáng' của toàn bộ Alola, giúp Necrozma khôi phục lý trí, hóa thân thành 'Blinding One' Ultimate Necrozma, xua tan bóng tối của Alola.

Sau đó, Ultimate Necrozma trở về Vương quốc Ánh sáng (×) trở về Ultra Megalopolis (√).

Lục lão sư cảm thấy vi diệu.

Cái thiết lập này quả thực quá quen mắt rồi, Siêu Thú ngoài hành tinh, ánh sáng, Ultra Guardians… rõ ràng là để tri ân Ultraman.

Ngay cả Ultimate Necrozma cũng có bóng dáng của Tiga lấp lánh.

Chỉ có thể nói, trong thế giới Pokémon, bạn không chỉ có thể làm huấn luyện viên, mà thậm chí còn có thể hóa thân thành ánh sáng.

Cách duy nhất để đánh thức Necrozma… chính là để Satoshi 'hóa thành canh' (gạch đi).

Rõ ràng cốt truyện Alola rất trẻ con, nhưng Lục lão sư lại càng thêm mong đợi.

Hỏi thử xem, có cậu bé nào lại không muốn hóa thân thành ánh sáng chứ?

Mặc dù Siêu Thú cực kỳ nguy hiểm, nhưng Lục lão sư có thể triệu hồi 'Cự Thần Cổ Đại' Regigigas đến trợ trận.

Thậm chí có cơ hội cầu viện Zygarde, chỉ huy Zygarde Dạng Gundam đấu với Guzzlord! "Bùng cháy rồi!" Lục Dã ánh mắt lấp lánh. "Nhắc mới nhớ, cái lễ hội chiến đấu đó." Cynthia đôi mắt xám nhìn chằm chằm Lục Dã, ngập ngừng nói, "Anh sẽ không… đăng ký tham gia rồi chứ?" "Cynthia, em biết anh mà." Lục Dã nghiêm túc nói: "Tôi

toàn là do người khác mời, chưa bao giờ đánh 'trận trẻ con' (Little Cup)." Cynthia cúi đầu khẽ thở dài, bất lực cười nhẹ, nói: "Đi thôi, đối với các huấn luyện viên Alola, đây cũng là một cơ hội quý giá để học hỏi kỹ năng." Melemele Island, Lillie Town.

Đêm xanh mát như nước, cây cọ xào xạc rung rinh.

Sóng vỗ bãi biển phía đông vịnh, những ngọn lửa lễ hội trên quảng trường bùng cháy rực rỡ.

Trống 'đùng đùng' vang lên, những con Marowak vùng Alola, xoay chiếc Xương Club lửa xanh lam, như những diễn viên múa lửa, nhảy múa quanh ngọn lửa.

Bên cạnh kho thóc, núi Berry chất chồng, Stoutland, Rockruff, Mudbray và các Pokémon khác vây quanh đống quả, ăn uống no say.

Trẻ em vây quanh Drampa già nua cười đùa vui vẻ.

Drampa hiền từ và ôn hòa cười, chậm rãi cúi cổ xuống, gặm bình Sap Sipper.

Hai Nhà vô địch đứng bên ngoài thị trấn, phóng tầm mắt nhìn về phía thị trấn, ánh mắt phản chiếu những ngọn lửa màu cam. "Drampa là Pokémon vô cùng lương thiện, thích nhất là chơi đùa với trẻ con." Cynthia suy tư nói: "Khi những đứa trẻ tốt bụng gặp phải kẻ xấu hoặc bất hạnh, nó sẽ trở nên vô cùng tức giận." Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời.

Vậy tôi có phải nên tránh xa Drampa một chút không nhỉ… Dưới màn đêm, những cây cọ cao chót vót kia, không gì khác, chính là cổ của Exeggutor vùng Alola.

Exeggutor vùng Alola cao 11 mét, còn cao hơn cả Onix thẳng đứng, thậm chí còn mang hệ Rồng… Pokémon hệ Rồng kỳ lạ lại tăng thêm rồi.

Hai Nhà vô địch đã đổi sang trang phục thoải mái hơn, áo sơ mi Alola và áo sơ mi xanh da trời, đeo kính râm màu trà.

Khi đang dừng lại quan sát phong tục tập quán, tiếng cười sảng khoái truyền đến từ phía sau, chào hỏi: "Alola!" Lục Dã quay người, thấy Giáo sư Kukui nở nụ cười vẫy tay, phía sau là một cô gái đội mũ trắng. "Alola!" là từ chào hỏi của Alola.

Bắt nguồn từ từ 'Aloha' của Hawaii, chào buổi sáng, chào buổi tối, tạm biệt… hầu như thích hợp cho mọi trường hợp. 'Aloha' cũng là từ đại diện của bang Hawaii. "Alola ~" Lục Dã mỉm cười nói: "Trận đấu chắc hẳn chưa bắt đầu đâu nhỉ." "Hahaha, đương nhiên là chưa rồi, trước trận đấu còn phải để lão Hala phát biểu nữa chứ." Giáo sư Kukui cười giới thiệu: "Đây là trợ lý của tôi, tên là Lillie.

Còn hai vị đây là Nhà vô địch Lục Dã, Nhà vô địch Cynthia.

Lillie, em chắc hẳn đã biết rồi." Lillie tháo chiếc mũ rơm trắng xuống, tóc vàng mắt xanh biếc, mỉm cười duyên dáng, mái tóc dài vàng óng rực rỡ nhẹ nhàng lay động, hai tay đặt trước người, cúi chào: "Nhà vô địch Lục Dã, Nhà vô địch Cynthia, rất vinh hạnh được gặp hai vị." "Chào em, Lillie." Cynthia cười nhẹ nói.

Lục Dã khẽ gật đầu, trầm ngâm một lát.

Lillie là nhân vật then chốt trong cốt truyện Mặt Trăng – Mặt Trời, hiện tại xem ra, cô bé dường như vẫn chưa gặp Nebby.

Điều đáng nói là, Lillie vì ám ảnh do mẹ Lusamine để lại, sợ hãi tiếp xúc với Pokémon.

Tự tay ấp nở Ice Vulpix là cơ duyên để Lillie thay đổi.

Mặc dù sợ hãi tiếp xúc với Pokémon, nhưng công việc trợ lý của Lillie hoàn thành vô cùng xuất sắc, điều này có được nhờ giáo dục tốt của cô bé.

Tổ chức Aether sở hữu hơn một nửa tài sản của Alola, còn Lillie là tiểu thư của Tổ chức Aether, nói là đại tiểu thư thì không quá chút nào. "À phải rồi, Lillie." Giáo sư Kukui nói: "Từ ngày mai, Lục lão sư sẽ đảm nhiệm chức vụ hiệu trưởng trường huấn luyện Pokémon, dạy các em kiến thức cơ bản về chiến đấu huấn luyện viên.

Em chưa thu phục Pokémon, nhưng cứ học trước đi, tổng sẽ có ngày dùng đến." Giáo sư Kukui cười nói. "Ừm…" Lillie đôi mắt xanh biếc lấp lánh, ngẩng đầu, nghiêm túc nói: "Nhà vô địch Lục Dã, em sẽ cố gắng học tập ạ." "Gọi tôi là Lục lão sư là được rồi." Lục Dã cười cười, nói: "Tôi biết anh trai em, Gladion.

Cậu ấy là một huấn luyện viên có thiên phú phi thường.

Em chưa chắc đã kém cạnh cậu ấy đâu." "Ể?" Lillie khẽ kêu lên một tiếng.

Nghĩ vậy, Nhà vô địch mà anh trai nhắc đến trong thư, chắc hẳn là Lục lão sư rồi… Đoàn người đi về phía quảng trường lễ hội, Giáo sư Kukui giới thiệu nguồn gốc của lễ hội. "Alola không có Liên minh và Gym, thay thế Gym là một nghi thức tên là 'Vòng quanh đảo'.

Người thách đấu cần du lịch qua bốn hòn đảo, thách đấu Pokémon Totem và các Đội trưởng đảo nhỏ đã vượt qua vòng quanh đảo.

Lễ hội toàn lực ở Lillie Town, chính là một trong những thử thách của Melemele Island." Giáo sư Kukui cười nói: "Nghe đồn, Thần Hộ Mệnh Tapu Koko có tính tò mò rất mạnh, sẽ theo dõi lễ hội, và xuất hiện trước mặt những người thách đấu chiến thắng đấy." Lục Dã: "Vậy nhỡ, tôi muốn gặp Tapu Koko thì…" "À, vậy chắc cũng cần phải giành chiến thắng trong Lễ hội toàn lực đó." Giáo sư Kukui gật đầu nói.

Lục Dã xoa cằm.

Chỉ riêng Hào quang của một Melemele Island, chắc hẳn không đủ để Sylveon đột phá.

E rằng tôi cũng phải gặp cả bốn Thần Hộ Mệnh, thách đấu 'Vòng quanh đảo' thì mới được.

Lục Dã nào hay biết, người khác đều là vì Pha lê Z mà đến, còn Lục lão sư thì vì cả cái Melemele Island mà đến!

Tuy nhiên, việc một Huyền thoại chiến đấu xuất hiện để giải quyết các rủi ro tiềm ẩn của Alola, cũng không phải là một giao dịch thua lỗ.

Lửa lễ hội bùng cháy, trung tâm quảng trường là sàn đấu bằng gỗ, phân chia bằng vạch trắng, Lục lão sư rất lo lắng về chất lượng của sân bãi.

Đám đông dần tụ về trung tâm quảng trường, Giáo sư Kukui khoanh tay, cười nói: "Lễ hội sắp bắt đầu rồi!" Sau khi điệu múa tế tổ của Marowak kết thúc, một ông lão tóc bạc, mặc áo sơ mi vàng lên đài, phát biểu lời chúc mừng mùa màng bội thu. "Vị này là Trưởng đảo Melemele Island, tiền bối Hala." Kukui nói: "Alola không có Tứ Đại Thiên Vương, mà dùng Trưởng đảo để thay thế." "Người bên cạnh trông gần như y hệt, là cháu trai của tiền bối Hala, tên là Hau." Kukui khoanh tay cười nói: "Cũng là người thách đấu của Lễ hội toàn lực." Lục Dã: "…" "Trận trẻ con" ở Alola… Tôi còn ngại không dám lên đài nữa.

Tuy nhiên… Lục Dã nhìn về phía Trưởng đảo Hala trên sàn đấu.

Thực lực của Trưởng đảo đại khái ngang với Tứ Đại Thiên Vương Liên minh, thách đấu Trưởng đảo vẫn có một hàm lượng vàng nhất định. "Lễ hội toàn lực lần này, huấn luyện viên nào được Thần Hộ Mệnh công nhận, sẽ được thêm một Pha lê Z hệ Giác Đấu!" Hala cười lớn nói: "Không cần để ý thắng thua, cứ thỏa sức thể hiện phong

thái của mình, để có được sự chú ý của Thần Hộ Mệnh đi!" "Tôi tuyên bố, Lễ hội toàn lực, bắt đầu!!" Trận đấu đầu tiên nổ ra, là Hau đấu với thiếu niên tóc đỏ Kiawe cởi trần.

Dân làng nhiệt tình như lửa, bàn tán xôn xao. "Kiawe đã vượt qua thử thách đảo, nắm giữ Pha lê Z lửa, có hy vọng trở thành Đội trưởng đảo nhỏ!" "Hau lại là cháu trai của Trưởng đảo Hala, trận này đúng là cường cường đối quyết!" Cynthia đi thăm bà lão mù trong thị trấn, thỉnh giáo truyền thuyết về Bàn thờ Mặt Trăng – Mặt Trời.

Lục lão sư đứng ngoài xem trận đấu "trẻ con", Dartrix đấu Turtonator, hứng thú dạt dào.

Thực lực của các Đội trưởng đảo nhỏ Alola, tương đương với thực lực của trưởng Gym, ở Alola đã là rất khó có được rồi.

Nói đi thì phải nói lại… Alola với độ khó "làng tân thủ" lại có Hào quang, sáng tạo Chiêu Z và các loại kỳ ngộ khác, ngoài những lúc thường ngày lại còn có thể nâng cao thực lực đội hình, thảo nào Alola được mệnh danh là 'quê hương thứ hai' của Satoshi.

Lửa 'ầm' bùng cháy, khiến dân làng hò reo, ánh mắt Lillie không đành lòng. "Không thích đấu Pokémon sao?" Lục Dã cúi đầu hỏi.

Lillie giật mình, khẽ nói: "Em cảm thấy… điều này sẽ khiến Pokémon, bị thương… cho nên…" Giống y hệt suy nghĩ ban đầu của tôi và N.

Lục Dã khẽ cảm khái, cười nói: "Kiawe và Turtonator, không hề sợ bị thương, mà là đang hưởng thụ chiến đấu." "Hưởng thụ… chiến đấu?" Lillie lộ vẻ khó hiểu. "Huấn luyện viên và Pokémon sẽ ngày càng trở nên giống nhau, huấn luyện viên dũng cảm, Pokémon cũng sẽ càng kiên cường." Lục Dã dừng một chút, nói: "Tóm lại, không cần ép buộc bản thân phải chiến đấu, nhưng có thể thử mở lòng với Pokémon." Lillie cúi đầu, hồi tưởng lại ám ảnh bị Pokémon tấn công

hồi nhỏ, ôm chặt chiếc mũ rơm trắng trong lòng. "Đừng bận tâm, đó chỉ là tôi tự lẩm bẩm thôi." Lục Dã cười cười, nhìn về phía sân đấu, nói: "Tôi phải lên sân rồi…" Không biết Tapu Koko có xuất hiện không nhỉ… Nếu không lộ diện ở lễ hội, thì cũng chỉ còn cách tự mình đến War Ruin để tìm Tapu Koko thôi.

Sau khi trận đấu giữa Hau và Kiawe kết thúc, dân làng ồn ào không ngớt. "Chuyện gì vậy." Hau ngạc nhiên nói: "Ông nội tự mình đi đến sàn đấu rồi!" Kiawe nhìn về phía vẻ mặt nghiêm trọng của Trưởng đảo Hala, xoa cằm, lẩm bẩm: "Trưởng đảo rất coi trọng đối thủ của trận này à…" Trưởng đảo Hala đứng trên sàn đấu, cầm micrô, trầm giọng nói: "Trận tiếp theo, lão phu tự mình lên sân, đấu với vị khách quý của Melemele Island…" "Nhà vô địch đến từ Liên minh Sao Đỏ." Trưởng đảo Hala dừng một chút, "Huyền thoại chiến đấu, Lục Dã tiên sinh." Dân làng bàn tán xôn xao, ánh mắt Kiawe bỗng nhiên bùng lên tia sáng. "Lục lão sư!?" "Nổi tiếng lắm sao?" Hau gãi đầu, "Báo cáo Alola chưa bao giờ thấy anh ấy mà." Kiawe lườm Hau, nói: "Đó là vì Alola nằm xa xôi hẻo lánh, thông tin từ các Liên minh khác rất ít khi truyền đến.

Cậu chỉ cần biết, Liên minh hiện tại chỉ có bốn Huyền thoại chiến đấu, Lục lão sư chính là một trong số đó!" "Ồ wao…" Hau tặc lưỡi nói: "Tôi làm sao biết được chứ, ông nội còn không chịu đưa điện thoại Rotom cho tôi." "Tôi cũng không có…" Kiawe cúi đầu ủ rũ, lắc đầu, hét lên: "Đừng nói nhảm nữa, chú ý xung quanh!" "Gì cơ?" "Chú ý xem Thần Hộ Mệnh có xuất hiện không!" Trăng sáng sao thưa, sóng biển vỗ bờ.

Một con Pokémon với sọc đen vàng xen kẽ, hai tay như vũ khí, kiểu tóc giống chiếc totem, lơ lửng trên không cầu treo, nhìn về phía thị trấn.

Lục Dã và Trưởng đảo Hala đứng hai bên sàn đấu bằng gỗ, gật

đầu chào. "Lão phu đã làm huấn luyện viên mấy chục năm rồi." Hala cười nói: "Có thể được thỉnh giáo một trận từ một Huyền thoại vào lúc sắp nghỉ hưu, thật là may mắn." "Không giấu gì ngài." Lục Dã nghiêm túc nói: "Tôi chủ yếu muốn Tapu Koko xuất hiện, và thương lượng với nó một vài chuyện." "Ồ?" Ánh mắt Hala lướt qua vẻ sắc bén, nhếch mép nói: "Nếu đã như vậy, thì hãy dùng chiến đấu, để thu hút sự chú ý của Thần Hộ Mệnh đi!" Hala ném PokéBall. "Đi thôi, Crabominable!" Lục Dã quyết định trong thời gian ở Alola, rèn luyện những Pokémon non trẻ trong đội, ném Quả Cầu Tối: "Nhờ cả vào mày nhé, Tyranitar!" Khi Tyranitar xuất hiện, dân làng liền vang lên một tràng kinh hô.

Pokémon bán thần là đại diện cho sức mạnh, mà bán thần ở Johto lại càng hiếm thấy ở Alola.

Về mặt thị giác, dưới vòm ánh sáng bán cầu, bão cát điên cuồng thổi tung bụi đất, trông hoành tráng hơn cả ngọn lửa vừa nãy!

Trong màn cát mịt mờ, hai Pokémon đối đầu hiện ra.

Lục Dã đứng ở khu chỉ huy bên cạnh vòm ánh sáng, mắt lộ vẻ suy tư.

Crabominable là Pokémon hệ Giác Đấu và Băng, sống trên núi tuyết, vẻ ngoài như một con cua khổng lồ phủ đầy lông trắng.

Khi gặp nguy hiểm, Crabominable sẽ tự ngắt càng, phóng ra như một quả tên lửa, sau đó từ từ tái sinh.

Cũng như hải nhím ba sa và Pyukumuku, Alola đúng là nơi sản sinh ra những món hải sản ngon tuyệt! (À nhầm) Thầy Lục dẹp bỏ cái giác quan 'đầu bếp cao cấp' của mình đối với nguyên liệu, khẽ ho một tiếng, cẩn thận đánh giá thực lực.

Crabominable là chủ lực của Đảo Trưởng Hala, có thực lực cấp

Tứ Thiên Vương, rất thích hợp làm đối thủ của Tyranitar. "Tyranitar," Lục Dã nhắc nhở, "cẩn thận chiêu Close Combat của nó đấy." Tyranitar yếu 4 lần trước hệ Giác Đấu, nhưng nó thường dùng Chople Berry (quả kháng Giác Đấu), nên vẫn có thể chiến đấu bất chấp khắc hệ. "Banji!" Tyranitar há to miệng, hai tay và gai trên lưng ánh lên vẻ lạnh lẽo như kim loại, đôi mắt nhìn xuống đầy kiêu ngạo.Đảo Trưởng Hala mặc chiếc áo khoác vàng, thắt lưng giắt quạt, đôi mắt híp lại, nở nụ cười, khó che giấu được ý chí chiến đấu. "Tyranitar rất mạnh… nhưng ý chí chiến đấu của tôi và Crabominable thì như ngọn núi Lanakila hùng vĩ, sẽ không nao núng dù chỉ một chút!" "Cố lên Đảo Trưởng!" "Cố lên anh trai đi xe đạp!" Dân làng nhiệt tình hò reo, Lillie nhìn quanh bốn phía, không thấy bóng dáng Giáo sư Kukui đâu.

Đột nhiên, tiếng cười sảng khoái từ trên trời vọng xuống, một bóng đen từ cây cổ thụ cao lớn nhảy vọt xuống. "Alola~~ Để tôi làm trọng tài cho trận chiến giữa Đảo Trưởng và Huyền Thoại Chiến Đấu nhé!" Đầu đội mặt nạ đỏ đen, thân trên trần trụng, chỉ mặc một chiếc quần đùi thể thao, 'Masked Royal' tự tin cười toe toét, ngón cái chỉ về phía mình. "Tuyệt đối công bằng và chính trực!" Dân làng hò reo không ngớt, Kiawe kích động nói: "Thậm chí cả Masked Royal cũng xuất hiện kìa!" "Cậu là fan của anh ta hả?" Hau hỏi. "Tất nhiên rồi, anh ấy là tuyển thủ đai vàng của giải đấu Hoàng Gia Trứng Vàng mà!" Kiawe nói.

Đảo Trưởng Hala khẽ mở mắt, cười nói: "Nếu đã vậy, làm phiền anh vậy." Lục Dã tâm tình vi diệu, nhìn chằm chằm Giáo sư Kukui đang đeo mặt nạ, đầy triết ở lý.

Thảo nào Giáo sư Kukui không muốn ai biết thân phận khác của mình.

Nếu mà bị lật bài ngửa thì khác gì chết xã hội đâu… Kukui nhìn Lục Dã, sững người một chút, rồi cười lớn: "Haha, vị khách này,

không cần ngạc nhiên đâu, tôi chỉ là tình cờ du lịch đến đây thôi!" Lục Dã: "..." Kukui: "..." Thầy Lục chắc là không biết thân phận của mình đâu nhỉ… không thì ngượng chết mất… "Vậy thì, để tôi làm trọng tài cho trận đấu này đây——" 'Masked Royal' giơ cao cánh tay, đột ngột vung xuống: "Chiến đấu Bắt đầu!" Đảo Trưởng Hala mở mắt, vươn tay về phía trước, lớn tiếng hô: "Crabominable, Close Combat!" Crabominable hai quyền sáng lên ánh sáng trắng chói lọi, như nắm đấm Dynamic Punch dũng mãnh lao thẳng vào vùng tâm bão cát.

Cát vàng đã cản trở tốc độ của nó, để lại không gian cho Tyranitar phản công! "Tyranitar, Cột Đá Địa Chấn!" Lục Dã chỉ huy.

Tyranitar vung quyền giáng mạnh xuống đất, hàng loạt cột đá nhọn hoắt trồi lên, võ đài gỗ lập tức vỡ tan tành, mảnh gỗ và bão cát cùng bay tứ tán.

Những trụ đá liên tục trồi lên phía trước Crabominable, lòng đất 'ầm ầm' rung chuyển, dưới chân truyền đến năng lượng bùng nổ kinh hoàng! "Rời khỏi đó, phá hủy trụ đá!" Đảo Trưởng Hala nói.

Crabominable co chân lại, 'vút' một cái lùi về sau, hai quyền phát ra ánh sáng trắng nghênh đón những cột đá trồi lên, liên tục tung quyền.

Ầm ầm!!

Cột đá sụp đổ, đá vụn bay tán loạn, bụi bay mù mịt.

Kiawe và Hau há hốc mồm, ánh mắt đờ đẫn.

Chỉ trong một hiệp, võ đài ban nãy còn nguyên vẹn đã hoàn toàn bị phá hủy trong cuộc va chạm chiêu thức!

Đây chính là Đảo Trưởng, trận chiến cấp độ này!Crabominable đứng thủ thế như một võ sĩ quyền Anh, nhìn về phía những trụ đá vỡ.

Những cột đá dần hóa thành những hạt sáng tan biến, Tyranitar sải bước lao ra, nắm đấm phải bốc cháy ngọn lửa nóng bỏng. "Hỏa Diễm

Quyền!" Lục Dã lớn tiếng hô.

Chương 775

Nắm đấm Nắm Đấm Thép của Crabominable đỡ được Hỏa Diễm Quyền, nhưng ngọn lửa 'phập' một tiếng bùng lên, lực đạo đột nhiên bùng nổ.

Tyranitar gầm lên một tiếng, nắm đấm cháy lửa đột phá phòng thủ, giáng mạnh khiến Crabominable bay đi.

Rầm!!

Khói đen cuồn cuộn, Crabominable bay ra từ vụ nổ, 'bịch' một tiếng ngã xuống đất.

Dân làng lộ vẻ kinh ngạc, đây là lần đầu tiên Đảo Trưởng bị lép vế trong Lễ Hội Năng Lực.

Hala giơ tay ra, nói: "Dùng Kiện Mỹ!!" Khói đen tan đi, hai bên kéo giãn khoảng cách.

Crabominable đứng vững thân mình, nhờ 'Kiện Mỹ' mà tăng một đoạn chỉ số, cơ thể bóng loáng, hai quyền phát ra ánh sáng kim loại mờ ảo. "Trượt Đá!" Lục Dã tiếp tục truy kích.

Xung quanh Tyranitar cuộn một vòng năng lượng màu vàng đất, tụ lại thành khối đá lớn xoáy tròn.

Khối đá đột ngột bay lên trời, như được máy bắn đá phóng đi, che khuất cả mặt trời, giáng xuống đầu đối thủ! "Băng Chùy Liên Hoàn!" Đảo Trưởng Hala gầm lên.

Crabominable hai quyền ngưng kết thành khối băng lớn, như một tấm khiên tự nhiên.

Nó giơ cao hai quyền, vung khối băng đón những tảng đá rơi liên tiếp, đá vụn và băng vỡ bay tán loạn, khí lạnh tỏa ra!

Khán giả liên tục reo hò, Hau khó nén được sự phấn khích. "Băng Chùy là chiêu thức đặc trưng của Crabominable đấy!" "Khắc hệ 4 lần, mà thực lực không chênh lệch quá nhiều thế này..." Kiawe mắt lóe sáng, "Tyranitar vẫn có thể áp chế đối thủ, quá mạnh!" Lục Dã liếc nhìn đấu trường, rồi nhìn chiếc găng tay hở ngón.

Tapu Koko vẫn chưa xuất hiện sao… Vậy thì chỉ có thể dùng cách này thôi.

Dưới mặt nạ, ánh mắt Giáo sư Kukui liên tục lóe lên, nhìn cánh tay của Đảo Trưởng Hala.

Nền tảng chiến đấu của Thầy Lục cực kỳ vững chắc, kiểm soát khoảng cách hợp lý, hoàn toàn không cho Crabominable cơ hội áp sát.

Nhưng Đảo Trưởng Hala cũng là người kinh qua trăm trận… hơn nữa, trong trận chiến này, ông ấy thậm chí còn đeo Z-Ring!

Chẳng biết từ lúc nào, Thần Hộ Mệnh Tapu Koko đã lơ lửng trên bầu trời đêm của thị trấn, dõi mắt nhìn xuống đám đông khán giả đang dồn hết sự chú ý, và hai bên đang kịch chiến.

Trong mắt nó phản chiếu khuôn mặt của chàng trai tóc đen, bỗng nhiên cảm thấy một tia lo lắng không tên.

Là Thần Hộ Mệnh của Tàn Tích Chiến Tranh, Tapu Koko đặc biệt hiếu chiến, nó cũng có thể cảm nhận được 'dao động chiến thắng' trên người con người kia, cứ như thể đã trải qua thần thoại, chiến đấu và tồn tại song song với những sinh vật mạnh mẽ.

Đột nhiên, trên khuôn mặt đầy hoa văn thổ dân của Tapu Koko, một tia kinh ngạc chợt lóe lên.

Thị trấn bừng sáng ánh hào quang đỏ rực, không phải 'Ultra Power' của Z-Move, mà là từ viên thiên thạch bảy màu trong truyền thuyết, 'Battle Bond'! "Tyranitar——" Lục Dã giơ cao tay, Key Stone phát ra

hào quang đỏ, ánh sáng bảy màu như thủy triều bao trùm thị trấn, ánh sáng tiến hóa rực rỡ bao phủ Tyranitar. "Tiến hóa Mega!!" Dân làng ồ lên, Tiến hóa Mega vốn đã hiếm ở Alola.

Những người tận mắt chứng kiến Mega Tyranitar thì lại càng đếm trên đầu ngón tay.

Kiawe vẻ mặt nghiêm túc, trong lòng chấn động.

Ngoài Z-Move ra, còn rất nhiều kiến thức Huấn luyện viên mà tôi không biết… Lillie hơi ngạc nhiên, mặc dù đã nghe mẹ mình nói về Tiến hóa Mega, nhưng đây là lần đầu tiên cô bé quan sát cận cảnh.

Khuôn mặt nhỏ nhắn của cô bé nghiêm túc, nhìn quanh trái phải, lấy ra cuốn sổ từ trong túi xách, lẩm bẩm: "Mình phải giúp Giáo sư ghi chép lại mới được…" Ánh sáng rút đi, hai bên lưng Mega Tyranitar hình thành sáu gai nhọn bất quy tắc, như phi phong của đế vương.

Sừng trên đỉnh đầu càng thêm nổi bật, giáp trụ toàn thân phủ đầy gai nhọn, hoa văn ở bụng từ xanh chuyển đỏ, trông như khuôn mặt gầm gừ của Kaiju.

Đột nhiên, bão cát hoành hành, 'rắc rắc' đập vào vòm ánh sáng bán cầu, liên tục tạo ra vết nứt!

Võ đài gỗ trong vòm ánh sáng đã sớm vỡ nát, cát cuồng phong che khuất tầm nhìn, gần như nuốt chửng Crabominable.

Đảo Trưởng Hala mắt ngừng lại.

Năng lượng cuồng bạo đến mức nào!

Khiến tôi liên tưởng đến mây giông giáng xuống khi Tapu Koko nổi giận! "Lục Dã đại nhân, trận chiến này, lão phu sẽ dốc hết toàn lực!" Hala cười sảng khoái, thủ thế trung bình tấn, đôi mắt híp lại đột nhiên mở to, vươn tay lên trời, nắm đấm, co lại, rồi tung quyền giữa

không trung.

Z-Ring khảm Fighting Z-Crystal, phát ra ánh sáng vàng chói lọi, bao trùm Đảo Trưởng Hala. "Cái đó là!" Kiawe mắt kinh hãi. "Z-Move hệ Giác Đấu của ông nội!" Hau phấn khích vung quyền, "Tiến lên, Crabominable!" Dân làng cũng kích động không kém, đây là lần đầu tiên Đảo Trưởng sau nhiều năm lại thể hiện phong thái Z-Move!

Hào quang vàng kim do Z-Move của Hala dẫn động, truyền vào cơ thể Crabominable.

Hào quang bao trùm toàn thân, hai quyền của Crabominable dâng trào ánh kim sắc bén! "Z-Close Combat——" Đảo Trưởng Hala gầm lên: "All-Out Pummeling!!!" Trong khoảnh khắc, Ultra Aura vàng chói rọi sáng bầu trời đêm, bão cát bị hào quang áp chế, tạm thời ngưng đọng.

Crabominable tắm mình trong hào quang sắc bén, lao thẳng về phía Tyranitar, thế quyền khóa chặt Tyranitar, hoàn toàn không có khả năng né tránh Z-Move!

Giáo sư Kukui thầm kinh thán.

Hala quả không hổ là Đảo Trưởng lão làng, có sự gia trì của Z-Move, thực lực của ông ấy gần như tăng lên một đẳng cấp!

Dân làng không hiểu rõ lắm về Tiến hóa Mega, nhưng lại vô cùng sùng bái Z-Move.

Ở Alola, Huấn luyện viên nào có thể thi triển Z-Move, đó chính là đại diện cho cường giả!

Lục Dã khẽ 'ưm' một tiếng.

Tyranitar yếu 4 lần trước hệ Giác Đấu, chiêu Fighting Z này không phải không thể cứng đối cứng, mà là sẽ có nguy cơ bị thương. "Chặn nó lại, sử dụng——" Trong tích tắc, Lục Dã đưa ra quyết định, vừa

cảm ứng, vừa chỉ huy: "Precipice Blades!!!" (Tiết chế lực lại chút, đừng có phá nát thị trấn Lillie đấy nhé!) Trong trận chung kết Giải Đấu Sao Đỏ, Tyranitar đã từng thể hiện chiêu thức phi pháp này rồi.

Thông qua giẫm nát mặt đất, truyền năng lượng dưới lòng đất, sau đó nâng lên những lưỡi kiếm địa long, những mũi đá nhọn hoắt xuyên thủng đối thủ như mũi kiếm.

Bởi vì Precipice Blades cần dự đoán lộ trình di chuyển của đối thủ, có một độ trễ nhất định, nên tỷ lệ trúng đòn đáng lo ngại, không phải là lựa chọn tốt khi đối mặt với kẻ địch có Tăng Tốc cao.

Nhưng Fighting Z 'All-Out Pummeling' thì trực diện, 'Precipice Blades' có thể kiềm chế nó trước khi nó lao đến Tyranitar!

Theo tiếng ra lệnh của Thầy Lục, Giáo sư Kukui trợn tròn mắt, sắc mặt kỳ lạ.

Chiêu thức đặc trưng của Primal Groudon… quỷ nào biết vì sao Tyranitar của Thầy Lục cũng biết chiêu này!

Hay là đây là chiến thuật tâm lý, gọi 'Cột Đá Địa Chấn' là 'Precipice Blades', để làm rối trí đối thủ?

Đó cũng là chiến thuật Trash Talk mà Thầy Lục rất giỏi mà! "Banji Latesi!!" Tyranitar như bạo quân sa mạc, giẫm đạp đại địa, gào thét hung hãn.

Cả hòn đảo 'ầm ầm' rung chuyển, hào quang thậm chí còn bị nhiễu loạn.

Dân làng hoảng loạn, nhìn quanh trái phải.

Tapu Koko đang lơ lửng trên không trung, ánh mắt lóe lên, không thể tin được.

Chiêu thức của Pokémon này, tại sao lại có thể nhiễu loạn hào

quang của hòn đảo!?

Đây đâu phải sức mạnh của Pokémon huyền thoại… điều này hoàn toàn vô lý!!Dưới lòng đất dâng trào sức mạnh như vụ nổ, mặt đất nhô lên, như một con rắn dài nghênh đón Crabominable đang lao thẳng tới.

Khoảnh khắc tiếp theo, sức mạnh của đại địa hóa thành những lưỡi đá màu đỏ thẫm trồi lên, đầu nhọn chặn đứng Crabominable, những cột đá tiếp tục nhô lên đồng thời đẩy nó lên cao, rồi đột ngột bùng nổ!

Rầm!!

Dân làng ngước nhìn những lưỡi đá đỏ thẫm dưới màn đêm, há hốc mồm, trơ mắt nhìn Crabominable từ trên không trung rơi xuống, bị Đảo Trưởng Hala thu hồi vào PokéBall.

Cảnh tượng quá đỗi chấn động, thị trấn lặng như tờ.

Kiawe và Hau hóa đá, cả hai đều thất thần. "Fighting Z-Move không trúng… Crabominable bị tiêu diệt trong nháy mắt sao?" "Đây rốt cuộc là chiêu gì!

Không có Đảo Trưởng nào có thể đỡ được chiêu này!" Dưới mặt nạ, sắc mặt Giáo sư Kukui phức tạp, đây là 'Precipice Blades' thật sự, còn chấn động hơn cả Rock Z và Ground Z! "Chiêu thức cực kỳ mạnh mẽ!

Lão phu thua rồi, Lục Dã đại nhân." Đảo Trưởng Hala cười sảng khoái.

Lục Dã nhìn quanh bốn phía: "Cái đấu trường tan nát này…" "Yên tâm, tôi sẽ cho người đến sửa chữa!" Đảo Trưởng Hala cười ha hả.

Lục Dã khẽ gật đầu, thấy Đảo Trưởng Hala quay người nhìn về phía dân làng, cười vẫy tay: "Lễ hội năng lực tối nay tiếp tục nhé, xin

mọi người hãy cổ vũ cho người chiến thắng!!" Dân làng nhiệt tình vỗ tay, tối nay đúng là mở rộng tầm mắt, cảnh tượng những lưỡi đá đỏ thẫm trồi lên còn để lại ấn tượng sâu sắc hơn nữa.

Tuy nhiên cả đêm đó, Tapu Koko đều không xuất hiện.

Giáo sư Kukui đoán rằng, điều này có liên quan đến việc Tapu Koko đã dự kiến được mối đe dọa rủi ro nhất định… "Lục Dã đại nhân." Khi lễ hội gần kết thúc, Đảo Trưởng Hala tìm đến Thầy Lục, đưa viên Z-Crystal trên tay, "Viên Fighting Z này, xin ngài hãy nhận lấy." "Tapu Koko còn chưa xuất hiện, viên Fighting Z này cứ để sau đi." Lục Dã từ chối.

Hala lắc đầu, nghiêm nghị nói: "Theo những gì tôi biết, ngài cũng rất giỏi thi triển Z-Move." "Trên người ngài có một hào quang cực kỳ mạnh mẽ… đó cũng là lý do ngài có thể thi triển Z-Move ở các khu vực ngoài Alola mà không cần dựa vào hào quang của hòn đảo." Lục Dã hơi sững sờ.

Ultra Aura là độc quyền của Alola, nhưng Ash cũng đã từng thi triển Z-Move ở các khu vực khác, xem ra điều này không thể tách rời khỏi thể chất của Huấn luyện viên. "Vì vậy, viên Fighting Z này, tôi tin ngài nhất định có thể sử dụng thật tốt." Hala đưa Z-Crystal.

Lục Dã vừa định mở lời, cảm nhận được một luồng dao động kỳ lạ.

Cả hai ngẩng đầu nhìn lên bầu trời đêm, Tapu Koko lơ lửng dưới bầu trời đầy sao, hình dáng mờ ảo, tĩnh lặng nhìn chằm chằm Lục Dã. "Thần Hộ Mệnh?!" Hala kinh hãi.

Lục Dã liếc nhìn Hala, xem ra thần giao cách cảm của Tapu Koko, chỉ có mình tôi nghe thấy. 『Người ngoại lai, ngươi tìm ta rốt cuộc có việc gì.』 『Tôi muốn giao dịch với ngươi.』 Lục Dã cảm ứng bằng 'Jewelrite' của mình. 『Giao dịch?』 Tapu Koko mắt lộ vẻ khó hiểu.

『Ngươi hãy giúp Sylveon, hấp thụ Ultra Aura của đảo Melemele.』 Lục Dã trầm ngâm nói: 『Tôi sẽ giúp ngươi giải quyết các Ultra Beast xâm nhập đảo Melemele… ví dụ như Guzzlord.』 Đêm thanh mát, Tapu Koko không nói một lời, im lặng nhìn chằm chằm chàng trai tóc đen.

Trên không bốn hòn đảo Alola, tồn tại những 'Ultra Wormhole' giống như lỗ hổng không gian, Ultra Beast đôi khi sẽ xuyên qua những lỗ hổng này, xâm nhập bốn hòn đảo lớn.

Bảo vệ hòn đảo, giải quyết nguy cơ Ultra Beast, là sứ mệnh của Thần Hộ Mệnh.

Nhưng một số Ultra Beast cực kỳ hung hiểm, ví dụ như Celesteela như Vũ Khí Tối Thượng, Guzzlord nuốt chửng vạn vật… ngay cả Tapu Koko cũng thấy khó nhằn.

Vì vậy, hợp tác với con người, không phải là một kế sách tạm thời tồi.

Tapu Koko mũi nhọn sắc bén, xem xét đề nghị của Lục Dã, khẽ nhíu mày.

Chỉ là, con người này cũng quá là "hét giá" đi! 『Ultra Aura của đảo Melemele, là Năng lượng tự nhiên mà hòn đảo dựa vào để tồn tại, ta không thể giao cho ngươi, người ngoại lai.』 Tapu Koko nói. "Cho nên mới nói, đây là một giao dịch." Lục Dã nói, "Thay vì để Ultra Beast từ bên ngoài nuốt chửng hào quang, chi bằng tin tưởng tôi, và cả Pokémon của tôi nữa." 『Dựa vào đâu.』 Tapu Koko chất vấn.

Lục Dã thản nhiên nói: "Bởi vì tôi là Sứ Giả Thiên Nhiên, Người Hùng Làn Sóng, Dũng Giả Đỏ, Quán Quân Đông Hoàng, Huyền Thoại Chiến Đấu… và là Chiến thuật gia Pokémon bậc thầy." Tapu Koko sững người một chút, trong tầm nhìn bỗng dâng lên hai luồng ánh sáng vàng nhạt và xanh lam điện, hai năng lực đặc biệt này là bằng chứng

hùng hồn nhất. "…" Tapu Koko im lặng không nói.

Đáng ghét, bị cái Huấn luyện viên này "làm màu" rồi!

Tapu Koko không phải hoàn toàn không biết gì về thế giới loài người, nó hiểu sâu sắc ý nghĩa của Quán Quân và Huyền Thoại Chiến Đấu.

Thảo nào, cậu ta lại am hiểu về Ultra Beast đến vậy, còn có thể nói ra tên 'Guzzlord' một cách tự nhiên.

Nhưng việc hấp thụ hào quang hòn đảo là chuyện trọng đại, rốt cuộc không phải một hai câu nói là có thể giải quyết được.

Tiền đề của sự hợp tác, là con người kia thật sự sở hữu sức mạnh có thể giải quyết Ultra Beast. 『Ta sẽ dùng cách của mình, để có được câu trả lời.』 Tapu Koko mở rộng đôi tay che chắn, từ từ hạ xuống từ không trung, dừng lại cách mặt đất ba mét, đôi tay tỏa ra tia lửa xanh lam, ánh mắt sắc bén, 'tách' một tiếng phóng ra sấm sét, những tia lửa chồng chéo tạo thành 'Electric Terrain', bao trùm Lục Dã, Đảo Trưởng Hala cùng với chính nó.

Thần Hộ Mệnh nổi giận rồi sao?!

Đảo Trưởng Hala vẻ mặt hoang mang, vội hỏi: "Lục Dã đại nhân… ngài vừa nói gì với Thần Hộ Mệnh vậy?" "Chỉ là bất đồng ý kiến thôi." Lục Dã bất đắc dĩ nói, "Có vẻ như, nó muốn đấu với tôi một trận trước, rồi mới chịu giúp Pokémon của tôi huấn luyện." Đảo Trưởng Hala sắc mặt cổ quái.

Ngày đầu tiên đến đảo Melemele đã chọc giận Thần Hộ Mệnh… quả không hổ là Huyền Thoại Chiến Đấu!

Nói đi cũng phải nói lại, thử thách của Tapu Koko, không mất đi sự công nhận đối với Huấn luyện viên. "Không cần lo lắng, Lục Dã đại nhân." Đảo Trưởng Hala trấn an, "Đây là thử thách của Tapu

Koko, trong lịch sử cũng có ghi chép tương tự." Lục Dã khẽ gật đầu, tay nắm PokéBall.

Trong anime, Tapu Koko cũng từng chủ động thách đấu Ash.

Nếu muốn Sylveon hấp thụ hào quang hòn đảo, vậy thì cũng phải vượt qua thử thách của Tapu Koko trước đã. "Phiền ngài làm trọng tài nhé, Đảo Trưởng Hala." Trên đấu trường lấp lánh tia lửa, Lục Dã ánh mắt sáng rực, nói. "Ta hiểu rồi, lão phu rất vinh dự khi được chứng kiến thử thách của Thần Hộ Mệnh." Đảo Trưởng Hala đi đến bên cạnh đấu trường, phía sau là hẻm núi lớn, bên tay phải là Tapu Koko và cây cầu treo dẫn đến Hẻm Núi Chiến Tranh. "Tapu!" Tapu Koko đôi tay bao phủ ánh sét, hào quang hòn đảo bao quanh cơ thể, ý chí chiến đấu hừng hực.

Nó vốn hiếu chiến, hiếm khi có được Huấn luyện viên đáng để chiến đấu, tự nhiên không thể bỏ lỡ.

Lục Dã ném PokéBall, quả cầu nảy lên 'póc' một tiếng rơi vào lòng bàn tay, ánh sáng đỏ trên đấu trường hiện ra hình dáng Sylveon. "Nhờ cậu đấy, Sylveon." Lục Dã trầm giọng nói. "Búi y! (▼mãnh ▼)" Đôi mắt tròn của Sylveon trừng về phía Tapu Koko, trên Electric Terrain, dải ruy băng màu hồng của nó bay phấp phới, ánh mắt kiêu ngạo.

Chương 776

Chỉ cần nghiền nát tên này, mình sẽ tiến gần hơn một bước đến Huyền Thoại Chiến Đấu!

Tapu Koko lén lút lau mồ hôi trên trán.

Áp lực này… mạnh mẽ đến mức nào… Rốt cuộc là ai đang thử thách ai vậy!

Không đúng, đây là hòn đảo của mình, về khí thế không thể thua! "Lệ!!" Tapu Koko hú lên một tiếng cao vút.

Trên Electric Terrain đầy tia sét, nó di chuyển qua lại, thân hình thoắt ẩn thoắt hiện, tốc độ không ngừng tăng lên! "Agility… đúng là nhanh như điện giật." Lục Dã chỉ huy: "Sylveon, Ánh Sáng Chói Lóa!" "Búi y!" Dải ruy băng của Sylveon tỏa ra một luồng sáng chói lóa, hào quang bán cầu nuốt chửng toàn bộ đấu trường.

Hẻm núi lớn sáng như ban ngày, ánh sáng thiêu đốt Tapu Koko, buộc nó phải ngừng di chuyển, lộ rõ thân hình. "Tapu!!" Tapu Koko khép đôi tay che chắn lại, ánh sét bao trùm.

Đột nhiên mở rộng đôi tay, trong tiếng gầm dữ dội, một cột sét khổng lồ nổ tung trên đấu trường giữa tiếng gầm rú, Sấm Sét từ đám mây đen trên hẻm núi giáng xuống!

Đảo Trưởng Hala mím môi.

Đây là cơn thịnh nộ của Thần Hộ Mệnh, cả hào quang của hòn đảo, dường như cũng đang run rẩy trong tiếng sấm rền! "Chịu đựng đi." Lục Dã bình tĩnh nói, "Sử dụng Misty Terrain!" Thay đổi Electric Terrain, uy lực của sấm sét sẽ không còn tăng lên, đồng thời có thể ngăn ngừa bị tê liệt và các trạng thái bất thường khác.

Tuy sẽ mất đi nhịp điệu tấn công, nhưng đối với 'Geomancy' sau này, thì đây cũng là một phần của chiến thuật.

Ầm ầm!

Sấm sét ngang nhiên đánh trúng Sylveon, tia lửa bùng lên, nuốt chửng Sylveon!

Đảo Trưởng Hala giật mình, thấy xung quanh Sylveon khuếch tán ra lớp sương mù mờ ảo, ngăn chặn hiệu quả trạng thái tê liệt.

Đồng thời, chỉ số SD (Special Defense) của Sylveon cực kỳ đáng kinh ngạc, cột sét chỉ để lại một vết cháy nông. "Búi y!" Sylveon rung rung dải ruy băng, sương mù bao phủ đấu trường, ánh mắt xanh lam sắc bén.

Khoảnh khắc tiếp theo, Tapu Koko khép đôi tay che chắn lại, như một khối cầu Sấm Sét di động, trong tiếng gầm rú lao thẳng tới va chạm!

Electro Ball, tốc độ càng nhanh hơn đối phương, uy lực càng lớn! "Mày có phải Regieleki đâu mà còn dùng Electro Ball!?" Lục Dã quát lên: "Quang Tường Tối Đa!!" Dải ruy băng của Sylveon tỏa ra ánh sáng, giữa những tia sáng của Ánh Trăng, một bức tường pha lê dựng lên trước mặt nó.

Như một bức tường gương, khối cầu Sấm Sét đập vào Quang Tường, bức tường 'rắc rắc' vỡ nát, tia sét tung tóe, rọi sáng cả hẻm núi lớn! "Đỡ được rồi sao?" Đảo Trưởng Hala giật mình, ngước nhìn trăng non trên bầu trời hòn đảo.

Giáo sư Kukui từng nói, bản chất của hào quang là ánh sáng, và con Sylveon này, dường như giỏi hấp thụ sức mạnh của trăng non!

Đây là 'Lực Lượng Trăng Non' từ Thần Giấc Mơ Cresselia, mặc dù là kỹ năng từ thời Tứ Thiên Vương, nhưng nó vẫn có thể cường

hóa đôi tường của Sylveon.

Ở hòn đảo Alola được Thần Mặt Trăng Lunala bao bọc, 'Lực Lượng Trăng Non' của Sylveon còn có khả năng tiến xa hơn nữa. "Ngay bây giờ." Lục Dã nói, "Geomancy!!" Sylveon đứng yên trên Misty Terrain, cơ thể trắng tuyết phát ra ánh sáng trắng, dải ruy băng nhẹ nhàng chạm xuống đất, nhắm mắt cảm nhận Năng lượng tự nhiên dồi dào dưới lòng đất.

Dải ruy băng truyền dẫn ánh sáng đỏ, dáng vẻ của Sylveon càng thêm thánh khiết, khí thế không ngừng dâng cao, trông còn giống Chúa tể của hòn đảo hơn cả Tapu Koko. 'Rắc' một tiếng, khối cầu Sấm Sét đâm vỡ quang tường! "Tapu!?" Tapu Koko nhìn Sylveon, đột nhiên giật mình.

Nó đang hấp thụ Năng lượng tự nhiên của hòn đảo sao?

Vãi chưởng, rõ ràng ta mới là Thần Hộ Mệnh mà!

Thằng người ngoại lai ti tiện… ta rõ ràng còn chưa đồng ý hợp tác với ngươi mà!

Tapu Koko vừa bi phẫn vừa tức giận, hú lên một tiếng chói tai, ánh sét trên đôi tay che chắn tan đi, thay vào đó là Ultra Aura bảy màu bao quanh. "Tapu!!" Ngay lập tức, Thần Hộ Mệnh giáng mạnh xuống đất, lòng bàn tay khuấy động một làn sóng Tackle màu hồng, mặt đất nhô lên những khối đá, như ngọn lửa giận của tự nhiên.

Nộ Hỏa Tự Nhiên!! "Chiêu thức đặc trưng của Thần Hộ Mệnh, Nộ Hỏa Tự Nhiên…" Đảo Trưởng Hala nhận ra chiêu thức uy thế lẫm liệt này, đôi mắt đang híp lại trợn tròn, nuốt nước bọt.

Độ khó của thử thách lần này… vượt qua bất kỳ lần nào trước đây.

Nhưng Thầy Lục và Sylveon trông vẫn còn nhàn nhã!

Vòng xoáy ánh sáng hồng của Nộ Hỏa Tự Nhiên lướt về phía Sylveon, cứng rắn đẩy nó di chuyển, rời khỏi vũng lầy.

Mặt đất đột nhiên bùng phát vòng sáng xanh lam, khóa chặt Sylveon.

Ngay lập tức, những chùm sáng bảy màu, biểu tượng của bốn hòn đảo với ánh sáng hồng, xanh lam, vàng đồng loạt bùng phát, rung chuyển cả hòn đảo, cột sáng xông thẳng lên trời, nuốt chửng Sylveon!

Ầm ầm!!

Ánh sáng chiếu rọi khuôn mặt Đảo Trưởng Hala đang chấn động thất thần.

Hẻm núi lớn ẩn hiện rung chuyển, cây cầu treo bên tay phải 'kẽo kẹt' kêu thảm thiết, dưới dư chấn không chịu nổi trọng lượng mà đứt gãy, sụp đổ!

Misty Terrain bị vòng sáng xua tan, cột sáng xông thiên dần bình tĩnh lại, Tapu Koko thở hổn hển, nhìn về phía trung tâm cột sáng.

Đột nhiên, một giọt mồ hôi lạnh chảy qua trán Tapu Koko.

Trung tâm cột sáng lõm xuống một hố lớn, Sylveon thân hình tả tơi, khí tức hỗn loạn, nhưng cơ thể trắng tuyết vẫn phát ra ánh sáng tự nhiên thánh khiết. 'Geomancy' đã tăng cường đáng kể SD của Sylveon, ngay cả Nộ Hỏa Tự Nhiên cũng không thể gây trọng thương cho nó!

Đảo Trưởng Hala nuốt nước bọt.

Thần Hộ Mệnh cũng không làm gì được Sylveon… Vừa nãy đấu với Lục Dã đại nhân, cậu ta thật sự đã nương tay rồi, không, là "phóng ra Biển Khơi Nguyên Thủy" luôn rồi! "Nộ Hỏa Tự Nhiên mà đến Magikarp cũng không tiêu diệt nổi." Thầy Lục lẩm bẩm bằng thuật ngữ game, vươn tay, nói: "Hyper Beam!" "Búi y! (¯mãnh ¯)" Sylveon rung rung dải ruy băng, nhe hàm răng nhỏ sắc bén, dải ruy

băng từ từ tụ lại ánh sáng trắng rực rỡ như phân hạch hạt nhân.

Tapu Koko: o((⊙ ⊙))o 『Khoan, khoan đã!

Ta đồng ý hợp tác với ngươi!』 Dù ta không đồng ý, ngươi cũng có thể để Sylveon dùng 'Geomancy' hấp thụ năng lượng hòn đảo.

Tapu Koko tâm tình phức tạp.

Nghĩ kỹ lại, Sứ Giả Thiên Nhiên này ngược lại còn cho mình một chút thể diện.

May mà Hyper Beam cần một khoảng thời gian nạp năng lượng ngắn, Lục Dã vội vàng gọi dừng lại, "đại tỷ" 'xì' một tiếng lắc đầu, xua tan ánh sáng trắng. "Búi y…" Sylveon ánh mắt tối sầm.

Chậc… chỉ thiếu một giây nữa là phóng được rồi… xì… Tapu Koko: o( )o Xin lỗi, là ta đã lỗ mãng!

Đảo Trưởng Hala tận mắt chứng kiến toàn bộ quá trình từ lúc Thần Hộ Mệnh kiêu ngạo bất tuân, đến lúc chủ động nhận thua.

Trong lòng ông, dường như có một tín ngưỡng nào đó đang 'rắc rắc' sụp đổ.

Hala nắm chặt quyền, khẽ ho.

Xét thấy ngay cả Chō-Majin cũng từng thảm bại dưới Chạm Độc, Thần Hộ Mệnh đã cố gắng hết sức rồi. "Lục Dã đại nhân, tôi xin phép về thị trấn Lillie trước, để trấn an dân làng." Hala nói.

Trận chiến vừa rồi uy thế lớn, đã làm kinh động dân làng, cần Đảo Trưởng ra mặt ổn định tình hình.

Lục Dã gật đầu, cậu cũng muốn nói chuyện riêng với Tapu Koko.

Sau khi Hala rời đi, Tapu Koko chủ động làm lành, chỉ vào cánh tay của Lục Dã. "Key Stone?" Lục Dã sững sờ một chút, rồi phản ứng lại, "Ngươi muốn nói Z-Ring!" Tapu Koko gật đầu: 『Ta có thể cải

tạo Z-Ring của ngươi thành Z-Ring Cường Lực, tăng cường hào quang của Z-Move đến một mức độ nhất định.』 Một cảm giác 'cường hóa trang bị' quen thuộc… Thầy Lục cũng không từ chối, gọi Gengar ra, chú béo nhỏ đưa Z-Ring cho Tapu Koko.

Sau một tràng ánh sáng phi khoa học lóe lên, Z-Ring vẫn nguyên vẹn rơi lại vào lòng bàn tay Gengar.

Lục Dã: ?

Đây chẳng phải vẫn y hệt ban đầu sao!

Tapu Koko ngượng ngùng nói: 『Vừa nãy cường hóa thất bại rồi… cho ta thêm một cơ hội nữa.』 Nửa phút sau.

Rắc!

Tapu Koko: 『Lần này nhất định sẽ thành công!』 Lại một phút trôi qua.

Tapu Koko nghiến răng nói: "Ta không tin nữa, Encore!" Lục Dã nước mắt lưng tròng nói: "Ngươi trả lại Z-Ring ban đầu cho tôi đi, cái này sắp thành nguyên liệu thô bị vỡ nát rồi…" "Hoặc là ngươi cứ lấy người khác ra làm chuột bạch trước cũng được mà!" Cuối cùng Togepi xuất hiện, đưa Z-Ring cho Tapu Koko.

Đinh!

Tiếng rèn sắc bén vang lên!

Lần này cường hóa thành công, 【Z-Ring】→【Z-Ring Cường Lực】.

Tapu Koko lẩm bẩm: "Xem ra vấn đề không phải ở ta." Lục Dã: "..." Ai là "đứa trẻ sơ sinh" thì đã quá rõ ràng rồi… Thầy Lục và Tapu Koko đạt thành hợp tác, nó sẽ giúp Sylveon hấp thụ hào quang, Thầy Lục giúp giải quyết Ultra Beast.

Trong khoảng thời gian này, Tapu Koko sẽ đi theo Thầy Lục… dù sao Thầy Lục cũng sẽ không rời khỏi đảo Melemele.

Đúng như Thầy Lục đã dự đoán, để trở thành 'Huyền Thoại Chiến Đấu' còn phức tạp hơn nhiều so với việc chỉ hấp thụ hào quang một hòn đảo.

Gengar đã trực diện đối đầu với Chō-Majin Hoopa, sau đó mới trở thành Huyền Thoại.

Đợi đến khi Sylveon hấp thụ hào quang của bốn hòn đảo, thông qua 'Tuần Lễ Đảo Gia Tộc', thì chắc là ngày nó trở thành Huyền Thoại.

Theo lời Tapu Koko, Ability 'Pixilate' của Sylveon có thể kết hợp với hào quang hòn đảo, sau đó hình thành một Ability phạm vi tương tự như 'Electric Surge', 'Misty Surge'.

Mặc dù không có Ability 'Fairy Surge', nhưng có một Ability của Legendary Beast rất giống, chính là 'Fairy Aura' của Xerneas.

Hôm nay vẫn là một ngày nỗ lực hướng tới 'toàn bộ phi pháp'… Tapu Koko còn tặng kèm một viên Electric Z.

Tính cả Fighting Z lấy được từ Lễ Hội Năng Lực, một ngày thu hoạch được hai viên Z-Crystal.

Rotom Pokédex chu đáo chiếu video vũ đạo Z-Move của Electric Z và Fighting Z, Thầy Lục lại mở khóa thêm tư thế vũ đạo Z-Move mới.

Gần 10 giờ, lễ hội kết thúc, dân làng vẫn còn bàn tán về màn thể hiện bá đạo của Tyranitar.

Cột sáng màu hồng xông thẳng lên trời kia, dưới sự trấn an của Đảo Trưởng, cũng không gây ra hoảng loạn quá lớn.

Còn về việc cầu treo bị đứt gãy… Hala giải thích là do lâu ngày

xuống cấp, đã mời đội thi công chuỗi toàn khu vực đến sửa chữa.

Không nằm ngoài dự đoán, Thầy Lục đã gặp đội trưởng thi công Alolan với làn da rám nắng.

Điều bất ngờ là, vị đội trưởng thi công này là một phụ nữ có làn da màu lúa mì, vóc dáng khỏe khoắn, nụ cười rạng rỡ: "Alola~~ Ông chủ cứ yên tâm, chúng tôi nhất định sẽ cố gắng hoàn thành công việc!" Lục Dã gật đầu, khẽ cảm khái.

Hiện tại công ty thi công là sản nghiệp dưới trướng của The Pokémon Company, đây đúng là khoản đầu tư chính xác nhất.

Dù sao thế giới Pokémon thịnh hành chiến đấu, bảo trì đấu trường là một trong những nghiệp vụ hái ra tiền nhất… Lễ hội năng lực tạm kết.

Cynthia hỏi thăm bà lão mù trong thị trấn, khép sổ ghi chép lại, mỉm cười cảm ơn xong, cùng Lục Dã về nhà. "Em đã tìm thấy lối vào Ultra Wormhole." Cynthia thâm trầm nói. "Thật sao?" Lục Dã vô cùng ngạc nhiên. "Đùa thôi." Cynthia nói khẽ, "Chỉ là có ghi chép, Thiên Luân Tế Đàn từng xuất hiện bóng dáng của Thần Mặt Trời và Thần Mặt Trăng… ngay tại cuối Hẻm Núi Lớn đảo Poni." Lục Dã nhìn thần sắc của Cynthia, vẻ mặt kỳ lạ, nói: "Em không phải là muốn…" "Dù sao em cũng là một nhà thần thoại học mà." Cynthia cười nhẹ nói, "Đợi anh rảnh, cùng em đến Hẻm Núi Lớn Poni điều tra nhé~" Lục Dã bình tĩnh nói: "Anh từ chối." Cynthia chống cằm, khoanh tay, suy nghĩ nói: "Em có thể đồng ý với anh một điều kiện." "Bao gồm cả việc ở nhà mặc quần tất đen?" Lục Dã nhướn mày.

Cynthia cúi đầu khẽ thở dài, nghẹn ngào nói: "Rất không muốn đồng ý, nhưng có thể cân nhắc." "Chốt, ngày mai đi Hẻm Núi Lớn Poni luôn!" "Ngày mai là ngày khai giảng của Trường Huấn Luyện Viên." Cynthia bình tĩnh nói. "Chết tiệt… đến kỳ nghỉ phải một tháng

nữa lận…" Hai người vừa trò chuyện, vừa chậm rãi đi bộ trở về ngôi nhà trên đỉnh núi Kala'e Bay.

Đêm thanh mát, cây cối xanh tươi, bụi cỏ truyền đến tiếng 'tích tách' của Grubbin.

Vịnh Kala'e xinh đẹp, ánh trăng đổ xuống lưng Wailmer, đảo Melemele chìm vào giấc ngủ yên bình.

Sáng sớm, ánh nắng rực rỡ chiếu rọi biệt thự đơn lập trên đỉnh núi, vịnh Kala'e lấp lánh ánh bạc. "Ghos~" Gengar đặt giỏ giặt xuống, phơi từng món quần áo lên ban công ngoài trời, nhìn xa ra biển, cười toe toét gật đầu.

Trên bãi cỏ phía trước sân, Rotom dạng máy cắt cỏ "cắt cắt, ro ro" lướt qua.

Dưới bóng cây, Lucario nhắm mắt thiền định, bên cạnh Blastoise vẫn bất động.

Lucario quay đầu, nhìn Blastoise đang tỏa Aura, rơi vào trầm mặc.

Ngay cả lúc thiền định cũng phải Thu Mình sao… Thận trọng quá đáng rồi đấy.

Trong phòng, Cynthia đeo kẹp tóc đen, mái tóc vàng như thác đổ, trước mặt đặt một chiếc laptop, màn hình hiển thị khuôn mặt nghiêm túc của Giáo sư Carolina. "Báo cáo sơ bộ về thần thoại Alola, tôi đã nhận được rồi, Cynthia." Carolina nói, "Cần phải đến Tế đàn Thiên Luân để điều tra thêm, nhưng mà… chú ý an toàn nhé, tốt nhất là rủ Lục Dã đi cùng." "Bà ơi, cháu là Nhà vô địch Liên Minh mà." Cynthia khẽ cười, đôi mắt xám lấp lánh. "Thế thì cũng nên để thằng nhóc đó chắn phía trước thì tốt hơn…" Carolina lẩm bẩm, hỏi: "Lục Dã đâu?" Cynthia khoanh tay, đáp: "Hôm nay là ngày khai giảng của Trường Huấn Luyện Viên, cậu ấy đã đi báo danh từ sáng sớm rồi." "À… vậy

thì nhớ điều tra Di tích Chiến tranh ở đảo Melemele nhé, ở đó từng phát hiện ra một loại Aura Z đặc biệt." Carolina ngừng một chút, bổ sung: "Và nữa, thị trấn Celestic lại khai quật được vài phiến bia đá, nếu được thì phiền Lục Dã dịch thuật." "Cháu hiểu rồi." Cynthia đáp, "Đó cũng là sở trường chuyên môn của anh ấy mà." "Hừ, đúng là đồ 'cháu gái mê trai'." Carolina lẩm bẩm mấy lời như thế, rồi lại trò chuyện với Cynthia về lịch trình gần đây. "Cháu định…" Cynthia chống cằm, suy nghĩ rồi nói, "Cháu định thử nắm giữ sức mạnh Z." Lục Dã không ngừng mạnh lên, Cynthia cũng không cam chịu thua kém.

Nhà vô địch không phải là không biết biến đổi, Lance cũng đồng thời nắm giữ sức mạnh của 「Tiến hóa Mega」 và 「Cực Đại Hóa」.

Giải đấu Thế giới sẽ diễn ra vào nửa cuối năm nay, Cynthia buộc phải có sự chuẩn bị. "Sức mạnh Z… nhảy mấy điệu nhảy lòe loẹt đó hả?" Carolina liếc một cái, nói.

Chương 777

"Cái đó gọi là tư thế toàn lực mà." Cynthia cười nói, "Hơn nữa, cháu định bắt đầu từ Aura Totem… Garchomp có tiềm năng tiến xa hơn nữa.

Nó thậm chí có thể học được chiêu mới, ví dụ như 「Lân Xạ」, về mặt chiến thuật cũng có nhiều lựa chọn hơn." "Mấy cái đó thì bà không hiểu…" Carolina nói, "Nhưng năm nay cháu có một nhiệm vụ rất quan trọng." "Nhiệm vụ gì ạ?" Cynthia hỏi. "Cố gắng cho bà sớm có chút chắt." Carolina lẩm bẩm, "Tốt nhất là chắt gái… sinh hai đứa cũng không tệ." Má Cynthia đột nhiên ửng hồng, cau mày nói: "Bà ơi!" Carolina làm như không nghe thấy, lẩm bẩm: "Hay là sáu đứa… tương ứng với sáu Pokémon chính." Cynthia khẽ giật mình, sắc hồng nhàn nhạt trên gương mặt trắng nõn, ngắn gọn nói: "Bà ơi, cháu sẽ điều tra Di tích Chiến tranh… Tạm biệt." Ngắt liên lạc, gập laptop lại.

Cynthia ngồi trên ghế sofa tràn ngập nắng, mái tóc vàng che khuất gương mặt xinh đẹp tinh xảo, hơi xuất thần.

Một lúc sau, khóe môi cô nhếch lên, rồi nhanh chóng cau mày, chìm vào suy tư. …Ngoại ô thành phố Hau'oli.

Trường Huấn Luyện Viên sừng sững trên đỉnh núi, chiếm diện tích rộng lớn.

Có sân vận động, hồ bơi, tòa nhà dạy học kiểu nhà cây, cơ sở đấu Pokémon, gần đó còn có một 'khu rừng cấm' nơi Bewear thường xuất hiện.

Trên con đường đèo dẫn lên đỉnh núi, thanh niên tóc đen cúi thấp người, cưỡi Arcanine sải bước nhanh như gió.

Bên trái là vách núi dựng đứng với hàng loạt cột cảnh giới, bên

phải là sườn dốc quanh co đi lên, đó là 'đoạn đường dốc' mà hầu như trường nào cũng có.

Tapu Koko lóe lên ánh sáng đỏ, đột nhiên hiện thân trên vách núi, cảm nhận rồi nói: "Ta và Sylveon đang luyện tập trong khu rừng gần đây, có vấn đề gì thì cứ đến tìm ta bất cứ lúc nào." "Không vấn đề." Lục Dã chợt nhớ ra, nhắc nhở: "Nhớ tránh mấy con Bewear trong rừng đó nha!!" Tapu Koko nhìn Lục Dã một cách kỳ lạ.

Là Thần Hộ Vệ, lẽ nào ta lại sợ một con Bewear cỏn con đó sao?

Lục Dã đương nhiên biết Tapu Koko đang nghĩ gì, tâm trạng phức tạp.

Chuyện khác không nói, nếu thật sự đánh nhau, Tapu Koko sợ là sẽ bị Bewear đánh cho tan nát.

Từ Tapu Koko, biến thành Tapu Ố Ố! "Cậu cứ coi đây là yêu cầu cá nhân của tôi đi." Lục Dã nói.

Tapu Koko khẽ giật mình, gật đầu, rồi lại ẩn mình. "Gâu!" Arcanine dừng bước.

Trường Huấn Luyện Viên đã ở ngay trước mắt.

Lục Dã nhìn những kiến trúc nhà cây phong cách Alola, ngắm nhìn cây dứa, cây cọ.

Gió nhẹ thổi qua, mang theo hương trái cây.

Vài kỵ sĩ Tauros cưỡi quanh sân vận động lớn, bụi bay mù mịt.

Xa xa là một hồ nhân tạo hình chữ nhật.

Trên sân thể dục, lũ trẻ và Machamp, Primeape lập đội, cùng nhau chơi bóng rổ Pokémon.

Đã hẹn Giáo sư Kukui ở cổng trường, thời gian vẫn còn dư dả.

Lục Dã hơi tò mò, lật người từ trên lưng Arcanine cao hai mét xuống đất, đứng ở cổng trường, xem trận bóng rổ.

Trong cốt truyện game 《Black & White》 từng xuất hiện các giải đấu bóng rổ, bóng chày, bóng đá Pokémon, do con người và Pokémon cùng tham gia.

Thể chất của con người không bằng Pokémon, nhưng kỹ năng dẫn bóng, chuyền bóng có thể hỗ trợ đồng đội ghi điểm.

Xem xét những ngày sắp tới có thể có Liên Minh Giáo viên, Thầy Lục đang suy nghĩ, có thể thử sức với mấy môn thể thao này.

Trường Huấn Luyện Viên, hồ nhân tạo.

Thiếu nữ tóc ngắn màu xanh dương, ngồi trên ghế treo, ánh mắt chuyên chú, yên lặng câu cá. "Hôm nay chả có con cá nào cắn câu cả." Lana khẽ nói. "Lana, Lana!" Thiếu nữ tóc xanh bím đôi tràn đầy năng lượng Pokémon, ngồi trên lưng Tauros đang phi nước đại, cố gắng kìm Tauros lại, phấn khích nói: "Ở cổng trường có một Trainer siêu đẹp trai, trông như là giáo viên mới đó!" "Giáo viên mới?" Lana chớp chớp mắt, "Có phải là người mà Giáo sư Kukui nói không?" "Không biết nữa, cậu đi cùng tớ qua xem đi… Tớ một mình ngại lắm!" Mallow căng thẳng nói. "Ừm, đợi tớ một chút nha." Lana chậm rãi và cẩn thận thu dọn cần câu, tay cầm cần, xách xô cá, nói: "Chúng ta đi thôi~" Cổng trường.

Arcanine thân hình vạm vỡ, bộ lông màu cam tung bay, tỏa ra Aura của Nhà vô địch, lười biếng ngáp một cái.

Con Pokémon này quá mức nổi bật, ngay cả Nhà vô địch 'Giải đấu Cưỡi Pokémon đảo Alola' cũng khó mà địch lại khí thế của nó.

Học sinh hiếu kỳ đổ dồn ánh mắt lại, có người nhận ra đây chính là Huấn luyện viên đã đánh bại Vua đảo ngày hôm qua, khó nén tiếng

kinh hô.

Để tránh gây náo động, Thầy Lục đã thu hồi Arcanine.

Nhưng Huấn luyện viên trẻ tuổi và đẹp trai này, chỉ cần đứng ở cổng trường thôi cũng đủ gây chú ý rồi. "Người kia không phải là giáo viên mới chứ?" "Thật hả, anh ấy có dạy lớp mình không!" "Trời ơi, đây là Nhà vô địch Thầy Lục phải không?

Anh ấy đến trường chúng ta rồi!" Các nhà cây được xây dựng kiểu nhà sàn, học sinh bám vào cửa sổ nhà cây, nhìn về phía cổng trường, giống như đang chờ đợi thanh niên tóc đen.

Từng ô cửa sổ một, những cái đầu nhỏ ló ra.

Mãi đến khi tiếng chuông trên đỉnh núi vang lên, học sinh mới như chim sợ cành cong, cá chạy lưới chim tan, trở về lớp học của mình.

Lục Dã chìm vào suy tư.

Số lượng học sinh không nhiều… ít hơn cả Học viện Celadon.

Suy đoán từ anime, niên cấp và nội dung giảng dạy của một lớp không giống nhau, có khả năng học sinh tiểu học và trung học cơ sở học cùng nhau.

Việc Nhà vô địch Giải đấu Satoshi đến đây học, thực sự là trở về lò rèn đúc lại, tái thiết lại giáo dục cơ bản.

Đương nhiên, Satoshi mười tuổi đã bắt đầu du hành, kiến thức cơ bản không vững lắm, chuyến đi Alola vừa vặn bổ sung thiếu sót của cậu ấy, gián tiếp nâng cao cấp độ Huấn luyện viên. "Alola~" Từ con dốc ngoài cổng trường, Giáo sư Kukui khoác áo blouse trắng, một tay đút túi, cười vẫy tay: "Đợi lâu rồi, Thầy Lục!" "Alola~" Lục Dã cười nói, "Tôi vừa mới nghĩ, không biết mình sẽ dạy lớp nào đây." "Haha, chính là khóa tân sinh này, không đông lắm, tính cả Lillie thì có năm đứa thôi." Giáo sư Kukui cười nói, "Đi thôi, tôi dẫn cậu tham quan

khuôn viên trường, rồi đi gặp hiệu trưởng bàn giao!" Nói nghiêm túc, Thầy Lục sẽ đảm nhiệm chức hiệu trưởng.

Nhưng Alola không quá coi trọng quan niệm cấp bậc trên dưới, bất kể chức danh đều được gọi là Sensei (Thầy/Cô), với học sinh thì càng giống quan hệ bạn bè.

Thầy Lục không hề bận tâm, ngược lại còn rất thích bầu không khí thoải mái thường ngày của Alola.

Từ một Nhà vô địch giải nghệ, đến dạy dỗ học sinh… không phải là một cuộc sống bình yên tệ.

Giáo sư Kukui dẫn Lục Dã tham quan các cơ sở vật chất của trường, liếc mắt nhìn thấy bóng dáng lấp ló ở góc tường, bèn quát: "Đủ rồi, đừng trốn nữa, ra gặp giáo viên mới đi!" "Đừng chen tôi mà, ôi…" "Khoan đã!

Để tôi đấu một trận với Thầy Lục trước!" Cậu bé mập mạp "ôi" một tiếng ngã lăn ra đất, Kiawe luống cuống đè lên người cậu.

Mallow che miệng kinh hô, Lana đã kéo Lillie sang một bên.

Giáo sư Kukui đau đầu xoa trán, nói: "Thầy Lục, đây là năm học sinh mà cậu sẽ dạy, mong cậu đừng để ý… Mấy đứa, từng người một tự giới thiệu đi!" Cậu bé mập mạp đứng dậy, phủi phủi bụi, cười hì hì nói: "Em tên Sophocles, là một thiên tài máy tính siêu lợi hại~" "Đây là Partner của em… Togedemaru, rất giỏi các chiêu thức hệ Điện đó nha!" Cậu bé mập giơ Togedemaru hình dáng chuột điện lên. "Em là Kiawe đến từ đảo Akala!" Kiawe da đen sạm, tóc đỏ rực như lửa, để trần thân trên, ánh mắt rực cháy, "Em quyết tâm trở thành Vua đảo, Thầy Lục, xin thầy hãy dạy cho em Chiêu Z và cả Đạo đấu Pokémon nữa…" "Xin thầy chiếu cố!" Kiawe cúi gập người 90 độ, nói lớn.

Lục Dã xoa cằm.

Cái gọi là Chiêu Z, cần Huấn luyện viên dùng động tác múa để dẫn dắt Aura, vì vậy động tác múa càng thuần thục, Ultra Aura càng mạnh.

Vì đây là nguyện vọng của Kiawe… vậy thì giúp cậu ấy thực hiện giấc mơ!

Lục Dã: "Nhỏ giọng thế này mà cũng muốn dùng Chiêu Z hả, nhảy mười lần điệu múa của 「Tuyệt Kỹ Cực Hạn Bạo Viêm Đạn」 rồi hẵng nói!" Kiawe chấn động toàn thân, lẽ nào đây chính là bí quyết để mạnh lên, kích động nói: "Vâng, em hiểu rồi!" Trước mặt Giáo sư Kukui và những người khác, Kiawe vung tay, với ý chí chiến đấu phi thường, lặp đi lặp lại điệu múa Z, khiến Sophocles và những người khác kinh ngạc.

Kiawe: "U ô ô!

Ý chí chiến đấu của em như núi lửa Wela phun trào—" "Tuyệt Kỹ Cực Hạn, Bạo, Viêm, Đạn!!" Lillie và những người khác đứng một bên, Mallow ngạc nhiên nói: "Kiawe thật sự rất thông thạo tư thế toàn lực đó nha…" Và nữa… Mallow lén lút nhìn Thầy Lục thỉnh thoảng gật đầu, thầm kinh ngạc.

Thầy Lục mới đến, thật sự rất đẹp trai! "Vị giáo viên mới này… thật khó đối phó nha…" Lana với gương mặt nhỏ nhắn tỏ vẻ nghiêm trọng. "Ơ?

Tại sao cậu lại nói vậy?" Lillie chớp chớp mắt. "Là trực giác của tớ thôi." Lana nghiêm túc nói.

Giáo sư Kukui kinh ngạc trước sự thông thạo Chiêu Z của Kiawe: "Quả không hổ danh là gia tộc đảo đã truyền lại vũ điệu cổ xưa." Việc bảo Kiawe lặp lại tư thế Z không phải là vô ích, ít nhất Thầy Lục chỉ bằng Aura cũng có thể nhận ra vài lỗi sai, tiện cho việc chỉnh sửa sau này.

Lục Dã gật đầu nói: "Rất có tinh thần!

Người tiếp theo!" "Thầy Lục!" Mallow là cô gái tóc xanh bím đôi tràn đầy năng lượng Pokémon, da màu lúa mì, cười rạng rỡ nói: "Em tên Mallow, ước mơ là kế thừa nhà hàng của gia đình, trở thành một Đầu bếp xuất sắc!" "Một lý tưởng vô cùng lớn lao." Thầy Lục cảm thán. "Em là Lana đáng yêu và đáng tin cậy…" Thiếu nữ tóc ngắn màu xanh dương hít sâu một hơi, ánh mắt nghiêm túc, nói lớn: "Ước mơ của em là câu được Kyogre!" Mọi người có mặt đồng thời ngây người ra. "Mỗi lần nghe Lana nói câu này là tớ lại giật mình." Mallow nói. "Gyarados thì còn được, Kyogre thì hơi viển vông quá rồi." Sophocles gãi đầu.

Kiawe cũng ngừng điệu múa Z, trầm giọng nói: "Kyogre là Pokémon Huyền thoại, chỉ bằng cần câu thì căn bản không thể câu lên được." "Nói thì là thế…" Lana cúi đầu, rồi lại kiên định ngẩng đầu lên, "Nhưng em nhất định sẽ làm được." Lục Dã từ tốn nói: "Nếu cần số liệu về hình thể của Kyogre, có thể đến tìm tôi." Lana ngẩn người: "Ơ?" "Muốn câu được Kyogre, chỉ có ý chí thôi thì chưa đủ, lực tay, kỹ năng câu, mồi câu… tất cả các số liệu đều cần được đo lường cẩn thận." Lục Dã cười nói: "Tôi và Rotom sẽ cố gắng hết sức để cung cấp hỗ trợ về mặt dữ liệu, nhưng suy cho cùng, vẫn phải dựa vào kỹ năng câu cá của chính cậu." Lana ánh mắt lấp lánh, nghiêm túc gật đầu: "Vâng, em cảm ơn thầy Lục." Học sinh cuối cùng, là Lillie từng gặp một lần.

Lillie vẫn không dám chạm vào Pokémon, giải tỏa khúc mắc trong lòng học sinh cũng là một công việc quan trọng của giáo viên.

Thầy Lục khá quen thuộc với năm học sinh này, tính cách cũng không khác nhiều so với trong anime.

Nếu việc dạy học thuận lợi, ngay cả đối phó với Ultra Beast cũng

không cần tự mình ra tay, học sinh có thể tự giải quyết. "Rồi, mấy đứa đi nghe giảng đi, tôi còn phải cùng Thầy Lục đi 'tranh giành' phòng hiệu trưởng." Giáo sư Kukui nói. "Biết rồi ạ!" Trên đường đến phòng hiệu trưởng, Lục Dã hỏi thăm về các khóa học mà mình sẽ giảng dạy. "À… nội dung giảng dạy mỗi ngày không cố định, đại khái bao gồm kiến thức Pokémon, Huấn luyện, Chiến đấu và thực hành dã ngoại." "Vậy tổng cộng có mấy giáo viên?" "Tính cả thầy và tôi, tổng cộng có ba vị!" "…Sức mạnh giáo viên thật sự 'vô cùng mạnh mẽ'." Đẩy cửa phòng hiệu trưởng, Lục Dã dừng bước, hơi giật mình.

Một ông lão mặc áo sơ mi hoa, hai tay chắp sau lưng, đứng cạnh ban công, quay người lại để lộ khuôn mặt giống Giáo sư Oak đến chín phần. "Giáo sư Oak… không đúng, ngài là anh họ của Giáo sư Oak?" Lục Dã nghi ngờ nói. "Haha, xem ra Samuel đã kể cho cậu rồi." Vị 'Giáo sư Oak' này da đen sạm, ha ha cười nói: "Tôi tên Nariya Oak, là *kiêu* của 'Rowlet'!" Lục Dã: "..." Khoan đã, ông ấy vừa mới nói một câu đùa nhạt đúng không?

Vị Giáo sư Oak phong cách Alola này, giỏi kể chuyện cười nhạt về Pokémon, còn cosplay Pokémon, đồng thời cũng là hiệu trưởng cũ trong cốt truyện. "Vì lý do chấn thương." Nariya Oak giải thích, "Công việc giảng dạy của tôi bị ảnh hưởng, nên tôi đã ủy thác Samuel tìm người kế nhiệm phù hợp.

Bản thân tôi sẽ đảm nhiệm chức phó hiệu trưởng, phụ trách giảng giải các khóa học về sự khác biệt hình thái theo khu vực." Chính ngài là ví dụ tốt nhất về 'sự khác biệt hình thái theo khu vực' rồi còn gì… Lục Dã và Nariya Oak hoàn tất bàn giao, ngày mai chính thức bắt đầu giảng dạy.

Vốn định đi quanh tòa nhà dạy học nhà cây một vòng, thì Thầy Lục nhận được cuộc gọi đã lâu của TRio. "Sao lại nhớ đến liên hệ tôi vậy?" Lục Dã trêu chọc mở Video Call, hơi ngẩn người.

Trên màn hình, TRio mặt xanh mét, đặt ngón tay lên môi, ra hiệu im lặng. "Admin… Bewear xuất hiện…" TRio đang ở sâu trong rừng, bị một đống Berry chôn vùi, khó lòng thoát thân, mặt mày méo xệch. "Cứu mạng!!" Định vị hiển thị, Team Rocket đang ở sâu trong rừng, không xa Trường Huấn Luyện Viên.

Thầy Lục có thể nhanh chóng đến hiện trường, nhưng lời cầu cứu của TRio vẫn khiến cậu ấy ngừng lại một chút. "Bewear?

Bewear biết khinh công thủy thượng phiêu á?" Lục Dã hỏi. "Khinh công thủy thượng phiêu… đó là chiêu thức gì vậy meow." Meowth ngẩn ra. "Nó từ trên trời rơi xuống, cứ như học được 「Chiêu Bay」 vậy." James mặt mày méo xệch, "Bọn tôi mấy lần thử trốn ra, đều bị nó Cào về hết rồi!" Trong video truyền đến tiếng bước chân 'đông đông' nặng nề, TRio "y" mặt mày tái mét, Jessie lắp bắp nói: "Trời, Bewear đến rồi!" "Cúp máy trước đây… Admin, nhất định phải đến cứu bọn tôi meow~!" Meowth rưng rưng nước mắt nói. "Sách ~ Thật là!" Video buộc phải dừng, Thầy Lục và Rotom Pokédex nhìn nhau, rồi ngẩng đầu nhìn trời. "Không đi cứu viện thì cũng không có vấn đề gì lắm nhỉ…" Bewear là Pokémon nổi bật nhất trong anime 《Pokémon: Sun & Moon》.

Lên trời xuống đất, không gì không thể.

Nó có thể một mình đánh bại Ultra Beast, lại còn có thể làm bảo mẫu cho TRio, là hậu cần quan trọng nhất của TRio ở Alola.

TRio bị Bewear xem như con, thường xuyên được nó cho ăn Berry và Honey, mỗi khi họ sắp bị Pikachu thổi bay thì Bewear lại từ trên trời xuất hiện, đưa TRio về hang cây.

Có thể nói, Bewear là đồng đội quan trọng của TRio, đồng thời cũng là chiến lực hàng đầu của Alola.

Cả Alola này, e rằng chỉ có Bewear là sở hữu cấp bậc 「Huyền

Thoại Chiến Đấu」… "Thôi thì vẫn nên đi gặp Bewear một lần." Thứ nhất, Thầy Lục rất tò mò về 'Tapu Gấu Gấu' (Tapu Hùng Hùng), muốn được chiêm ngưỡng phong thái của vị "thần đảo chân chính" này.

Thứ hai, để đảm bảo TRio và Bewear hòa bình ở cùng nhau, Thầy Lục cũng có thể yên tâm rời đi.

Để thận trọng, Lục Dã liên hệ Cynthia đang ở nhà, dùng 「Thiết bị Chuyển phát PokéBall」 truyền Blastoise và Gengar sang.

Công nghệ đen không gian này do Giáo sư Bill phát minh… dù còn trẻ, Bill lại là người đứng đầu về 'học thuyết Hợp nhất' và 'học thuyết Chuyển phát không gian'.

Trong các tác phẩm trước đây, Bill đã lấy chính mình làm thí nghiệm, trở thành trường hợp đầu tiên 'con người và Pokémon hợp nhất'.

Sau này cũng có những ví dụ tương tự, ví dụ như trong manga 'Black và White Dragon' hợp nhất, game 'Lusamine và Nihilego' hợp nhất.

Cứ tiếp tục nghiên cứu thế này, việc con người và Gardevoir hợp nhất cũng không phải là không thể. (Ngộ nhận?) "Ghos! (*ˇ₩)" Gengar 'phụt' một tiếng nhảy ra khỏi PokéBall, lè lưỡi, "liếm" Thầy Lục một cái.

Ngay lập tức với tư thế lặn, nó nhảy vào bóng tối, vẫy hai cánh tay ngắn, bơi lội trong bóng.

Dive Ball bất động, cứ như thể trống rỗng.

Blastoise đã thu hồi Aura của mình một cách hoàn hảo, hay nói cách khác là giả vờ, khiến Aura của mình và Aura của Dive Ball đạt được sự đồng nhất.

Lục Dã: "..." Sức mạnh càng lớn, chứng "hoang tưởng bị hại" của Quy Quy càng nghiêm trọng.

Xem xét việc từ trước đến nay nó phải đối mặt với những đối thủ như Arceus, Hoopa được giải phóng, cũng khó trách bệnh tình càng nặng… Rời khỏi văn phòng, Lục Dã đi về phía khu rừng quanh trường, gặp Mallow tóc xanh bím đôi, cô bé đang cưỡi Tauros, chào hỏi: "Alola~~ Thầy Lục, thầy đi đâu vậy, có cần em chở một đoạn không!" "Tôi đi xe đạp là được." Trong khi Thầy Lục nói, Gengar từ trong bóng tối mò ra một chiếc xe đạp gấp, vỗ vỗ ghi đông, cười toe toét: "Ghos!" "Khởi động chuyển dạng Xe đạp, Rotom~!" Pokédex mất đi Rotom, từ không trung rơi xuống, nằm gọn trong lòng bàn tay Gengar.

Rotom ở dạng ion điện bay vào chiếc xe đạp, một luồng ánh sáng trắng lóe lên, ghi đông của Rotom Xe đạp chớp chớp mắt, tiếng chuông leng keng vang lên.

Chương 778

"Bíp bíp… tiếp tục dẫn đường cho ngài, Rotom~" "Tuyệt vời quá." Mallow hai mắt sáng rỡ, "Đó là Rotom mà Giáo sư từng giảng, dạng Pokédex thật sự rất tiện lợi đó nha!" "Dạng đồ dùng nhà bếp cũng rất tiện lợi." Lục Dã tiện miệng nói, rồi cưỡi xe đạp, dặn dò: "Tôi đi điều tra khu rừng xung quanh.

Mallow, nhớ nhắc nhở các bạn học, đừng dễ dàng đến gần rừng, ở đó có một Pokémon cực kỳ mạnh đang sinh sống!" Mallow kinh ngạc gật đầu, nhìn bóng lưng Thầy Lục đạp xe đạp, rồi cười khúc khích chống nạnh nói: "Rất mong chờ khóa học Luyện tập Nấu ăn của Thầy Lục vào chiều mai đó nha!" …Quanh trường, hang cây trong rừng.

Team Rocket ẩn mình trong hang của một cây đa khổng lồ, co ro ôm gối, run rẩy.

Bên cạnh họ chất đầy những quả Berry tươi ngon, từ xa "đông đông" đi tới một con Bewear lông màu hồng, ôm đầy một vòng tay Berry.

Bewear đến gần, "ào ào" đổ Berry về phía TRio, rồi khó hiểu nghiêng đầu: "Ru?" "Nó hỏi, mấy người không thích Berry sao meow…" Meowth run rẩy phiên dịch.

James và Jessie nuốt nước bọt, không dám lên tiếng.

Ngay sau đó, Bewear cầm một tổ ong, tay lấy đầy mật ong, tốc độ cực nhanh, liên tiếp nhét vào miệng họ.

TRio không kịp phản ứng, khi hoàn hồn thì chỉ kịp liếm liếm môi.

James ngẩn người nói: "Cái này là… Mật ong ư?" "Nó hình như đang cho chúng ta ăn đó meow~" "Đúng là người tốt mà!" Jessie kích

động nói.

TRio cảm động nhìn Bewear, thấy ánh mắt nó xanh biếc, toàn thân tỏa ra một luồng khí tức khiến người ta căng thẳng, liền cười gượng.

Đinh linh linh!

Tiếng chuông xe đạp thanh thúy vang vọng rừng.

Bewear vụt quay đầu, thân hình hóa thành tàn ảnh, lao về phía tiếng chuông.

TRio biến sắc, kinh hô: "Admin gặp nguy hiểm rồi!" Meowth vội vàng gạt Berry ra, bò ra khỏi đống Berry. "Meowth, kéo tôi ra, chúng ta cũng qua đó." Jessie nghiến răng nói. "Ở đây Berry nhiều quá meow!" "Cậu kéo tóc của Jessie đi—" James đề nghị.

Meowth ngẩn ra, túm chặt mái tóc đỏ của Jessie, người sau "xì" một tiếng hít ngược khí lạnh, bùng nổ giận dữ: "Đừng dùng sức mạnh vậy chứ!!" Jessie bùng cháy ngọn lửa giận, "vù" một tiếng đứng dậy khỏi đống Berry, Berry "ào ào" rơi đầy đất. "Sức mạnh kinh người thật." Meowth trợn tròn mắt.

Đột nhiên, từ xa truyền đến tiếng 'phanh' của cú đấm đối đầu, chim bay tán loạn.

TRio hai tay ôm mặt, hoảng loạn thất thố, trông như bức tranh 《Tiếng Thét》 của Munch. "Admin và Bewear, đánh nhau rồi sao!?" …Ánh sáng xiên xẹo, sương mù mờ ảo.

Cạch— Bánh xe đạp nghiền nát lá đỏ, Lục Dã đột nhiên cảm nhận được Aura khác thường, mồ hôi lạnh chảy dài trên trán.

Đây thật sự là khả năng 「Căng Thẳng」 của Bewear sao?

Năng lực 「Áp Lực」 của các Thú Huyền Thoại cũng chỉ đến thế thôi mà!

Xoẹt!

Một tàn ảnh cuốn theo cành khô lá rụng, tung cát bụi như gió bão, dừng lại ngay phía trước.

Lục Dã nheo mắt, nhìn về phía trước.

Một con gấu khổng lồ màu hồng đen vạm vỡ, sừng sững ở đó, vẫy tay, vô cùng thân thiện chào về phía này.

Thầy Lục lưng lạnh toát, mồ hôi vã ra như tắm.

Cú vẫy tay lớn của Bewear, thực chất là động tác cảnh báo của nó.

Một khi thấy nó "thân thiện" vẫy tay, thì cách việc 'tối mắt tối mũi, bị tống đến Trung tâm Pokémon' cũng không còn xa nữa!

Tôi quyết định rồi, về nhà sẽ làm một video khoa học phổ biến, giới thiệu về những Pokémon nguy hiểm ở Alola! "Khoan đã, tôi không có ác ý… tôi đến thăm bạn bè." Lục Dã vội vàng đưa hai tay ra, lòng bàn tay tỏa ra ánh sáng xanh lam dịu dàng, cố gắng dùng Aura nhẹ nhàng xoa dịu Bewear.

Tuy nhiên, ánh mắt Bewear vẫn xanh biếc, Aura vẫn bị kìm nén, không hề dao động!

Lục Dã: "..." Rõ ràng Aura có tác dụng với cả Giratina, Regigigas… Sao con Bewear này lại không theo kịch bản vậy chứ! "Jewelrite có tác dụng không nhỉ?

Hay dùng Energy Block?" Thầy Lục tâm trạng phức tạp.

Năng lực 'mặt tiền hoa quả' (dùng sắc đẹp để thu hút) lần đầu tiên thất bại, lại chính là khi đối mặt với Bewear! "Ru! (`Д´)/" Bewear vẫy tay thật mạnh, ánh mắt sắc bén, căng chặt mặt. "Không kịp rồi…" Lục Dã âm thầm nắm chặt Dive Ball, nói khẽ, "Gengar, nắm bắt cơ hội, cho nó một chiêu Thôi Miên!" "Ghos~" Gengar cười rít lên, lặn vào

bóng tối, di chuyển đến dưới bóng cây, rình rập thời cơ.

Ở nơi hoang dã, an toàn của Huấn luyện viên là quan trọng nhất, phóng thích Pokémon sẽ bị coi là hành vi khiêu khích, nhưng cũng là việc bắt buộc.

Dù sao đối phương là Bewear… một nhân vật hài hước trong phiên bản đời thường của 《Pokémon: Sun & Moon》, nhưng khi trở nên hung hãn thì ngay cả Guzzlord cũng có thể đánh nát!

Vegeta cũng không đánh lại Arale!

Lục Dã chăm chú nhìn chằm chằm động tác của Bewear, lòng bàn tay lại lần nữa sáng lên quầng sáng màu vàng nhạt, tuy nhiên Bewear từ chối giao tiếp, khuôn mặt nghiêm túc. "Ru!" Bewear bước tới, Aura cuốn theo cành khô lá rụng, một cú đấm xoay tròn với luồng sóng đỏ sẫm, hiển nhiên là 「Quyền Đại Hắc」! "Ngay cả chiêu của Incineroar số một vũ trụ cậu cũng biết sao!?" Lục Dã kinh ngạc, ném Dive Ball ra, quát lớn: "Đấm Băng!!" "Kame!" Blastoise hiện thân trong ánh sáng đỏ, ánh mắt sắc bén, cú đấm thép ngưng tụ băng giá tỏa ra hơi lạnh, một quyền đâm thẳng, đối đầu với Bewear.

Rầm!!

Lực lượng khủng khiếp lấy hai bên làm trung tâm, mãnh liệt giải phóng Aura, đẩy lùi gió mạnh, thổi tan lá đỏ.

Mặt đất lõm xuống, hơi lạnh lan tỏa đóng băng theo các vết nứt hình mạng nhện, quả cầu ánh sáng đỏ sẫm như vụ nổ nuốt chửng cả hai.

Phong cách dần biến thành Dragon Ball… Lục Dã mím môi, con Bewear này là cấp bậc 「Huyền Thoại Chiến Đấu」, sánh ngang với Darkrai đã sống hơn trăm năm ở thị trấn Alamos!

Tuy Quy Quy nhà mình đi đường "song đao" (kiểu đấu pháp vừa

tấn công vừa phòng thủ), nhưng trong lĩnh vực cận chiến, đối đầu với Bewear rất là thiệt thòi! "Nhưng mà…" Lục Dã nhìn Blastoise đang tỏa Aura, nói: "Lần này quả nhiên lại kích hoạt Dòng Chảy rồi." Sóng khí cuồn cuộn, thổi bay vạt áo Lục Dã.

Hai cú đấm giằng co, Bewear ánh mắt lấp lánh, khẽ nói: "Ru…" Con Blastoise này, là kẻ mạnh nhất ta từng thấy. "Kame…" Blastoise ánh mắt sắc bén, cánh tay ngắn nhưng vạm vỡ giữ chặt cánh tay Bewear, ống pháo phía sau đột nhiên hạ xuống, nhắm vào Bewear, phun ra dòng nước. "Súng Nước!" Lục Dã chỉ huy. "Ru? (.

Д.) " Súng Nước?

Khoan đã, đây không phải Súng Nước!

Bewear ngẩn ra, mãnh liệt lùi lại, khoanh hai cánh tay thô tráng.

Trong tiếng nổ vang, cột nước từ ống pháo xối xả vào Bewear, đánh bật nó lùi về phía cây đa khổng lồ. "Ngay bây giờ!" Lục Dã hô lớn.

Gengar dưới bóng cây hiện thân từ trong bóng tối, cười toe toét, hai mắt lóe lên ánh sáng Thôi Miên ma mị.

Bewear mệt mỏi lắc lắc đầu, đứng thẳng dậy, nhìn Lục Dã chủ động lùi lại, Aura cũng dần thu liễm: "Ô ru…" "Nó nói, không truy kích, Admin và Blastoise không giống kẻ xấu meow." Meowth phiên dịch. "Thôi Miên thì dễ bắt hơn, đó mới là cách nghĩ của Admin chứ." Jessie ngạc nhiên nói. "Mau đi can ngăn đi!" James thúc giục.

TRio nhảy xuống cây lớn, chạy đến giữa Bewear và Thầy Lục, cười gượng quạt quạt. "Hạ hỏa đi, hai vị hạ hỏa đi~" "Admin, là chúng tôi hiểu lầm rồi, nó còn cho chúng tôi ăn uống đàng hoàng nữa meow." "Hình như con của nó đi lạc, Bewear đã nhầm chúng tôi thành con của nó." "Cái này cũng có thể hiểu lầm được sao?" Lục Dã bất

lực nói. "Dù sao Bewear không có Thần Giao Cách Cảm mà." James cười nói, "Hơn nữa con Bewear này, hình như là một người mẹ đó nha." Bewear là giống cái, đây cũng là lý do trong anime nó không bị Pheromosa quyến rũ.

Team Rocket luôn bất ngờ nhận được sự thân cận từ một số Pokémon, việc kết bạn với Bewear, có lẽ cũng nhờ vào sức hút đặc biệt của họ.

Lục Dã nhìn Bewear, xác nhận nó không có ý đồ tấn công, thu hồi Blastoise, nói với Dive Ball: "Cậu vất vả rồi, Blastoise~" "Kame!" Blastoise trong bóng nhai Thảo Dược Hồi Phục, khẽ gật đầu.

May mà thu hồi kịp, nếu không là tôi đã cận tử rồi.

Lục Dã: "..." Nghe thì có lý, nhưng lại hoàn toàn vô lý… Bewear dựa vào Aura của mình để hóa giải Thôi Miên, đứng dậy đi tới, nhìn Lục Dã một cách kiêu ngạo.

Gương mặt Lục Dã bao trùm một vẻ u ám, ngẩng đầu nhìn Bewear, cuối cùng vẫn từ bỏ ý định dùng mỹ thực để mua chuộc Bewear.

Đây là cơ duyên của TRio… Ít nhất từ bây giờ trở đi, ở Alola, họ sẽ không còn lo ăn mặc nữa rồi. "Ru~!" Bewear mở miệng nói.

Lục Dã nghiêng đầu, Meowth phiên dịch: "Nó nói, nó muốn nhờ Admin một việc meow~" "Việc gì?" Lục Dã ngạc nhiên hỏi.

Meowth nhìn Bewear, phiên dịch: "Nó nói, con của nó đi lạc rồi, muốn nhờ Admin giúp tìm về, sau đó, nó cũng sẽ đồng ý giúp Admin một việc, meow~" "Tại sao cô không tự mình đi tìm?" Lục Dã hiếu kỳ hỏi. "Nó nói, nó đã tìm khắp đảo Melemele rồi meow… Tự mình tìm khắp bốn hòn đảo sẽ mất rất nhiều thời gian, nên muốn nhờ người giúp đỡ đáng tin cậy meow." Meowth buồn bã nói: "Thì ra là đã xảy ra

chuyện này meow~" "Chúng tôi nhất định sẽ giúp cô!" James siết chặt nắm đấm nói. "Đúng vậy, lạc mất gia đình, chúng tôi cũng có thể hiểu cảm giác của cô." Jessie khoanh tay nói.

Bewear ánh mắt lấp lánh, cảm động đưa tay ra, ôm chặt lấy Meowth và những người khác. "Xì!

Đau quá, xương sườn sắp gãy rồi!" Lục Dã nhìn TRio đang bị Bewear ôm chặt, hít một hơi khí lạnh, cảm thấy một trận đau nhức ảo ảnh. "Khụ, vậy thì, tôi sẽ để ý." Lục Dã nắm chặt tay ho nhẹ, nói: "Ngoài ra, sau này sẽ có lúc cần cô ra mặt… chúng ta có thể hợp tác cùng nhau." Đây dù sao cũng là chiến lực hàng đầu của Alola, Bewear biết 「Chiêu Bay」, đối đầu trực tiếp với Necrozma cũng có sức chiến đấu.

Mà nói đi thì cũng nói lại… sao ngay cả Bewear cũng biết bay thế nhỉ… "Ru…" Bewear đi trở lại hang cây, rồi lại gần Lục Dã, đưa lòng bàn tay ra.

Trong lòng bàn tay là một viên Pha lê màu xanh ngọc bích, tràn đầy năng lượng hệ Cỏ đầy sức sống, rõ ràng là Grass Z-Crystal. "Cỏ! (Một loại thực vật) Cho tôi ư?" Lục Dã kinh ngạc nói.

Bewear khẽ gật đầu, Meowth giúp phiên dịch: "Là để bù đắp cho việc đã ra tay với Admin, meow~" "Thì ra là vậy." Lục Dã gật đầu cười nói: "Tôi nhận đây!" Về việc con Bewear bị thất lạc, Thầy Lục có chút ấn tượng.

Dường như nó đang ở Aether Paradise của Lusamine, được nhận nuôi như một Pokémon bị thương.

Aether Paradise là một hòn đảo nhân tạo lớn, trôi nổi trên biển Alola, do Aether Foundation tài trợ xây dựng.

Còn Lusamine, chính là Giám đốc của Aether Foundation, mẹ của

Lillie, sở hữu mái tóc vàng dài.

Trong game và manga thì tính cách cực kỳ độc ác, yandere và cố chấp, thích sưu tập tiêu bản, Ultra Beast.

Lusamine trong anime thì tính cách đã tốt hơn rất nhiều, là một nhân sĩ chính trực, đoan trang và thanh lịch.

Thu được Grass Z-Crystal, xác nhận sự an nguy của TRio, Thầy Lục quyết định trở về.

TRio lẳng lặng đi theo Thầy Lục, bị Bewear giang tay ra, chặn lại. "Admin!" TRio căng thẳng kêu lên. "Mấy người cứ ở trong hang cây đi." Lục Dã cười nói, "Ở Alola cũng không cần mấy người bày sạp nữa, cứ ăn uống thoải mái, coi như là đi nghỉ dưỡng đi~" Nói rồi, Lục Dã quay lưng lại, vẫy tay, nói tạm biệt: "Alola!" "Admin!!" Tiếng kêu thảm thiết của TRio vang vọng rừng sâu. "Đây là cảm giác gì thế này~" "Sách, thật là!" Nhiệm vụ tìm Stufful này, tôi phải tìm một cơ hội để liên hệ với Aether Paradise mới được.

Sáng sớm hôm sau, Thầy Lục chuẩn bị đến Trường Huấn Luyện Viên, bắt đầu buổi học đầu tiên của mình.

Cynthia dậy sớm, khoác lên mình chiếc áo khoác đen sang trọng, vén mái tóc vàng bên tai, để lộ chiếc cổ trắng nõn. "Hôm nay em dậy sớm thật." Lục Dã ngẩng mắt, nhấp một ngụm cà phê.

Trên bàn bày đầy các món ăn đặc trưng của Alola: salad Berry, trứng chiên kiểu "mặt trời", bánh nướng nóng và nước gừng có ga.

Cynthia nhẹ nhàng ngồi xuống, tay cầm dao nĩa, ánh mắt lưỡng lự nhìn quanh các đĩa thức ăn, rồi ngập ngừng nói: "Tôi đi Thăm Dò Di Tích Chiến Tranh để điều tra thần thoại...

Cho Togepi đi cùng tôi nhé." "Cháp cháp đù i~ (*ˆ◡ˆ*)" Togepi ngồi trong ghế ăn trẻ em, vẫy vẫy tay chân nhỏ xíu, thay Thầy Lục đồng ý.

Lục Dã hiểu, có Togepi phù hộ vận may, khả năng đạt được kết quả nghiên cứu cũng cao hơn một chút.

Nắng xuyên qua cửa sổ lớn, Vịnh Kala'e ngoài ban công đá cẩm thạch lấp lánh, gió nhẹ thổi đến, hàng dừa rì rào lay động.

Thầy Lục bước ra khỏi nhà, nheo mắt cảm nhận ánh nắng Alola, vươn vai một cái rồi cười nói: "Đi nào, Gengar, chúng ta đi học!" Cục mỡ tím đứng dưới đất, vẫy vẫy tay nhỏ xíu. "Ghos~! (￣▽￣)/" (Alola~!) Trainers School, tòa nhà lớp học trên cây, buổi học sáng. "Câu hỏi Pokémon hôm nay là..." Giáo sư Kukui tay đút túi áo blouse trắng, một tay cầm thước gõ bảng đen: "Trong bốn Thần Hộ Vệ màu vàng, hồng, lục, lam sau đây, vị nào là Thần Hộ Vệ của đảo Melemele?" Lillie mặc váy trắng liền thân, mái tóc dài xõa vai, hơi căng thẳng trả lời: "Là Tapu Koko, màu biểu tượng của đảo là vàng." "Không sai." Giáo sư Kukui cười nói, "Tuy là câu hỏi cơ bản nhưng Lillie phản ứng khá nhanh." Trước mặt ông là năm chiếc bàn gỗ, lần lượt có Lillie, Lana, Mallow, Sophocles, Kiawe ngồi.

Trong đó, Lillie có kiến thức cơ bản xuất sắc nhất.

Ngoài ra, Kiawe giỏi các tiết Battle, Mallow giỏi các tiết Training, Lana giỏi các tiết thực hành dã ngoại, Sophocles giỏi phát minh khoa học.

Màu tóc của năm học sinh này hoàn toàn khác nhau, đỏ, lam, vàng, lục, kim... cứ như đội Siêu Nhân Chiến Đội vậy. "Vậy thì, tiếp theo là tiết học của Thầy Lục." Giáo sư Kukui hai tay đút túi, dựa vào bục giảng, cười nói: "Hãy chuẩn bị tinh thần nhé, đây là tiết học của một Huấn Luyện Viên Huyền Thoại đấy!" "Vâng ạ." Các học sinh mắt sáng rỡ, đồng thanh trả lời.

Chương 779

Giáo sư Kukui vẫy tay, quay người đi về phía cửa, liếc thấy bóng người ở hành lang, cười nói: "Alola~ Thầy Lục." "Alola~" Lục Dã khẽ gật đầu, mỉm cười nói: "Tiết Training và Battle buổi chiều đều do tôi dạy ạ?" "Đúng vậy, trong thời khóa biểu còn có một tiết 'Sự khác biệt vùng miền' của hiệu trưởng nữa." Giáo sư Kukui cười nói, "Nghe nói cô ấy còn chuẩn bị điều bất ngờ gì đó, mời cả hai chúng ta cùng tham dự." "Hẹn gặp lại." Hai người chào tạm biệt, Lục Dã bước vào lớp học, nhìn quanh Lillie và những người khác đang ngồi nghiêm chỉnh.

Lớp học được xây bên trong nhà cây, ánh nắng chiếu thẳng qua cửa sổ cây, thật thoải mái và dễ chịu.

Lục Dã nắm tay khẽ ho, cười nói: "Alola~ các em." Không khí căng thẳng lập tức tan biến, Mallow đầy năng lượng Pokedollar, Lillie hơi nhút nhát, Lana mỉm cười nhẹ, Sophocles và Kiawe lớn tiếng đáp: "Alola!" Kiến thức cơ bản về Pokémon do Giáo sư Kukui giảng dạy, Thầy Lục phụ trách giảng dạy các tiết nâng cao như Battle và chỉ huy. "Tiết học đầu tiên, chúng ta sẽ nói về lý thuyết." Lục Dã cầm thước, gõ bảng đen, trên đó viết ba chữ trắng to đùng. 【Chiến Thuật Bảo Vệ Khó Lường】 Lục Dã: "Bản chất của Pokémon Battle chính là trò oẳn tù tì, đoán trúng chiêu của đối thủ là bạn đã thắng một nửa rồi..." Nói thật, mấy khóa này hợp với Satoshi và Akin lắm.

Dù sao thì hai cậu này rất giỏi "mặt dày", Metronome thì phế, toàn dựa vào ứng biến tại chỗ.

Sau khi học xong 《Lớp học siêu bựa của Thầy Lục》, chắc là Satoshi cũng không còn xa chức 'Nhà vô địch Liên Minh Alola đầu

tiên' nữa đâu.

Lillie chăm chú ghi chép, dù chưa bao giờ tiếp xúc với Battle, nhưng những ghi chú này có lẽ sẽ giúp ích cho anh trai cô ấy...

Mallow mím môi cắn bút, chống cằm tưởng tượng xem buổi Training chiều nên dùng loại Berry nào làm nguyên liệu thuốc tốt hơn.

Kiawe như thể phát hiện ra một lục địa mới của Pokémon Battle, kích động không thôi. "Tiết học tiếp theo là về nội dung huấn luyện cụ thể." Lục Dã tay đút túi nói, "Sẽ có một Sensei mới đến dạy các em." "Còn có Sensei mới sao?" Mọi người kinh ngạc.

Lục Dã lấy PokéBall ra khỏi túi, tiện tay ném một cái, Gengar đứng trên sàn, nhe răng cười vẫy tay với mọi người: "Ghos~!". "Gengar làm Sensei á!!?" Mọi người mặt biến sắc, đứng hình.

Lục Dã nhướn mày.

Đùa à, con ma nhà tôi không những biết chữ, mà còn tự mình ghi chép được luôn đấy! "Gengar, ra tay biểu diễn màn viết bảng cho các em xem nào!" Lục Dã nói. "Ghos~" Gengar quay lưng lại, để lộ chiếc sừng nhỏ màu tím, nhón chân với tới bảng đen, nguệch ngoạc viết. 《Lớp học huấn luyện siêu phàm của Gengar》 Người dạy: Gengar. "Ghos! (≧∀≦)♪" Gengar quay người lại, khoe bảng đen.

Lillie và những người khác trợn mắt há hốc mồm, phải mất một lúc lâu mới chấp nhận được sự thật này.

Pokémon... mà còn có thể dạy người khác cách huấn luyện Pokémon ư?!

Gengar Sensei, cậu mới là Huấn Luyện Viên đích thực đấy!

Lục Dã rất hài lòng với biểu cảm của học sinh, vui vẻ gật đầu.

Hồi đó tôi cũng ngớ người ra như vậy...

Dù sao thì ý thức tự quản lý của Gengar quá mạnh... không chỉ tự mình huấn luyện Pokémon được mà còn tự mình đăng ký tham gia Little Cup nữa chứ! "Đứng đơ ra đó làm gì, ghi chép đi chứ!" Lục Dã nhìn các học sinh đang ngơ ngác, rồi lại nhìn Lillie đang lưng thẳng tắp, cầm bút viết lia lịa.

Thầy Lục thầm nghĩ: "Lillie cộng năm điểm!" Giờ nghỉ trưa, các học sinh thưởng thức Bentō mang từ nhà đi.

Bố mẹ Mallow kinh doanh một nhà hàng ở Hau'oli City; nhà Kiawe ở Đảo Akala, sở hữu một trang trại.

Bố mẹ Lana là ngư dân, bố mẹ Sophocles là kỹ sư, bố mẹ Lillie là người sáng lập Aether Foundation.

Trong đó, Kiawe lớn tuổi nhất, Lana và Sophocles nhỏ tuổi nhất.

Tuy nhiên, Lana đôi khi thể hiện sự dũng cảm và bình tĩnh đáng kinh ngạc, điều này có liên quan đến việc cô bé có hai em gái trong gia đình.

Theo lời mời của Nariya Oak, Thầy Lục và Giáo sư Kukui đến lớp học trong giờ nghỉ trưa. "Đây là sự khác biệt vùng miền, thể hiện trên Trứng Pokémon!" Nariya Oak đặt hai quả Trứng Pokémon, một trắng một đỏ, trước mặt mình, cười giới thiệu: "Cùng một loài Pokémon nhưng màu vỏ trứng hoàn toàn khác nhau, lần lượt đến từ Alola và Kanto...

Có ai muốn nhận công việc ấp trứng này không?

Có thể coi như bài tập thực hành lần tới đấy!" "Trứng Pokémon đẹp quá~" Mallow ghé sát lại quan sát. "Tôi cũng muốn xem~" Sophocles chen lại gần.

Giáo sư Kukui chú ý thấy vẻ mặt không dám tiến lên của Lillie, bèn nói nhỏ với Thầy Lục: "Ngay cả Trứng Pokémon Lillie cũng

không dám chạm vào nữa." "Hãy giao nhiệm vụ này cho Lillie đi." Lục Dã cười nói, "Tự tay ấp nở một sinh linh, biết đâu sẽ có phép màu xảy ra." Giáo sư Kukui khẽ gật đầu, nghiêm túc nói: "Lillie, tôi giao nhiệm vụ này cho em – Trợ lý của Phòng thí nghiệm!" Lillie lùi lại nửa bước, khẽ nói: "Nhưng mà..." "Ghos!" Gengar Sensei thò đầu ra, cười toe toét xuất hiện phía sau Lillie. "Á!" Lillie run rẩy cả người, quay đầu nhìn Gengar đang nhe răng cười toe toét, gượng gạo mỉm cười: "Gengar Sensei..." Thầy Lục hơi ngạc nhiên.

Trực giác của Gengar rất nhạy bén, không hề liều lĩnh chạm vào Lillie, giữ một khoảng cách nhất định, cố gắng nặn ra nụ cười "thân thiện".

Nhưng nếu là Sabrina, Gengar có lẽ đã lôi bom ra, ném cho cả hai mặt mày lấm lem rồi.

Còn bây giờ...

Gengar giống như đang cổ vũ Lillie chạm vào Trứng Pokémon. "Thử đi Lillie!" Mallow mắt sáng rỡ. "Đúng vậy." Lana mỉm cười nói, "Lillie nhất định làm được mà." Dưới sự cổ vũ của mọi người, Lillie bước đến quả Trứng Pokémon màu trắng, đưa tay chạm vào vỏ trứng lạnh lẽo, cả người cứng đờ.

Nhưng cô bé lại lấy hết dũng khí, áp cả bàn tay vào vỏ trứng, thở phào một hơi, nở một nụ cười nhẹ. "Đó mới là bước đầu tiên thôi nhé." Giáo sư Kukui khoanh tay nói, "Em phải ôm nó lên cả người mới được." "Em vui mừng quá sớm rồi, Lillie." Thầy Lục vô tình cà khịa.

Lillie ngẩn người một lát, sau một hồi đấu tranh tư tưởng kịch liệt, cuối cùng cũng kê gối mềm vào lòng và ôm lấy quả Trứng Pokémon màu trắng.

Giáo sư Kukui không thúc giục nữa, xoa eo cười nói: "Thật là làm

khó con bé mà..." "Đến khi ấp nở thành công, đó mới là màn chính." Lục Dã cảm thán nói.

Lillie phụ trách ấp quả Trứng Pokémon màu trắng, còn quả Trứng Pokémon màu đỏ thì do Nariya Oak chăm sóc.

Trước khi rời đi, Nariya Oak nhắc đến chuyện học sinh chuyển trường, nói: "Satoshi đến từ Pallet Town, hình như là Nhà vô địch của Lumiose Conference...

Cậu ấy muốn đến trường học nâng cao, xét đến tuổi tác, lớp mà thầy đang dạy là phù hợp nhất với cậu ấy." "Satoshi rốt cuộc bao nhiêu tuổi vậy?" Lục Dã tò mò hỏi. "À... cũng tầm tuổi Kiawe thôi, khoảng 14, 15 gì đó." Lục Dã khẽ gật đầu, năm năm du lịch bảy liên minh, cũng khá bình thường.

Satoshi với phong cách vẽ Alola, hoàn toàn khác biệt với phong cách XY, bỗng trở nên hướng trẻ con hơn rất nhiều.

Xét thấy Satoshi vốn dĩ không lớn tuổi, biết đâu Alola mới là "vùng đất hứa" của cậu ta.

Satoshi đã nhắc đến chuyện này trong nhóm chat từ trước, trong đó cũng có cả ý định theo chân Thầy Lục.

Ngoài ra, nhóm bốn người Red, Blue Oak, Green, Yellow sắp đến Alola nghỉ dưỡng, mạnh như một đám Chiến Thần, có thể lập tức nâng cao chiến lực của Alola.

Yellow mỉm cười nói: "Người sáng lập Battle Tree đã mời tiền bối Red và Midorima Shujin làm người giữ cửa ải, nên tháng tới chúng tôi sẽ đến Alola đấy." EQ thấp: Tôi không muốn đấu với Red.

EQ cao, Lục Dã trả lời: "Tôi sẽ bảo Satoshi chuẩn bị sẵn sàng để thách đấu Red." Chẳng lẽ sự trở lại của Takeshi và Kasumi thành vô nghĩa rồi, lại biến thành sự trở lại của Red và Lục ư?!

Lục Dã khẽ lắc đầu.

Satoshi đến Alola đi học, tôi cũng sẽ không "ưu ái" cậu ta, dù sao cũng là đồng nhân mà.

Hơn nữa Satoshi có quá nhiều kỳ ngộ ở Alola rồi, chi bằng cứ "thả rông" cậu ta thì hơn.

Buổi chiều.

Thầy Lục đạp xe đạp, đi một vòng quanh khu rừng cạnh trường học.

Sylveon đi theo Tapu Koko, hấp thụ Aura của đảo, đã có những thành quả bước đầu.

Thứ nhất là lông của nàng tiên trở nên trắng muốt hơn, như được phủ một lớp ánh bạc, khiến Thầy Lục không nhịn được muốn ôm lên hít hà vài hơi.

Thứ hai là Aura của đảo, vốn có "bản chất là ánh sáng", đã tăng cường uy lực cho các chiêu thức hệ ánh sáng của Sylveon.

Ví dụ như Ánh Sáng Kỳ Diệu, Tường Ánh Sáng, Siêu Tia Chớp... kết hợp với Aura của đảo, có thể phát huy hiệu quả mạnh hơn nữa.

Chỉ riêng Aura của một hòn đảo thôi mà hiệu quả đã cực kỳ rõ rệt rồi.

Cũng khó trách Ultra Beast thỉnh thoảng lại xâm nhập Alola, chính là bị những 「Ultra Aura」 này hấp dẫn.

Tại hang cây sâu trong rừng, Thầy Lục cũng nhân lúc Bewear không có mặt, lén lút nhìn Team Rocket Trio một cái.

Phát hiện ra bọn họ đã biến hang cây thành căn cứ bí mật, mỗi ngày ăn no ngủ kỹ còn được tắm nắng nữa chứ. "Bị cho bay màu cả đời, cuối cùng cũng có thể tận hưởng chút ở Alola rồi." Lục Dã cảm

thán nói.

Buổi chiều là tiết học thực chiến.

Kiawe và Pokémon bạn đồng hành Turtonator, cùng nhau thi triển chiêu Z Hỏa 「Siêu Cường Cực Hạn Bạo Diễm Đạn」. "Z, Phun Lửa!!" Kiawe gầm lên.

Vỏ của Turtonator phủ đầy vảy, những vảy này được cấu tạo từ chất nổ, thân hình đỏ rực như lửa, lỗ mũi có thể phun ra Khí Độc và lửa, tạo ra vụ nổ.

Lúc này, Turtonator toàn thân dũng động Aura đỏ rực, hai mắt trợn tròn, lỗ mũi và miệng phun ra những quả cầu lửa khổng lồ, bốc cháy hừng hực, lao thẳng về phía Thầy Lục! "Sirfetch'd--" Lục Dã bình tĩnh nói: "Né Tránh!" "Gát! ∑(ﾟДﾟno)no " Sirfetch'd quay đầu nhìn Lục Dã một cái, rồi vội vàng quay lại, nhìn quả cầu lửa khổng lồ đang lao tới.

Ngay lập tức, Sirfetch'd tay cầm cây hành tây và chiếc khiên, chém ngang một nhát, thân thể xoay tròn một vòng rồi hạ thấp, lưng đối diện với ngọn lửa.

Một đường kiếm chém ngang qua giữa quả cầu lửa khổng lồ, như thể mặt trời đang phân rã bị người ta chém đứt ngang, sau một thoáng ngưng trệ liền "ầm ầm" nổ tung, khói đen cuồn cuộn bốc lên phía sau Sirfetch'd!

Ầm ầm ầm!!

Khói bụi cuồn cuộn, làm rung chuyển cả rừng dừa.

Mặt Kiawe và Turtonator biến sắc kinh hoàng, cả khuôn mặt trở nên méo mó kiểu hài hước: "ﾉ)ﾟДﾟ (!!?" "Bị chặn lại... không đúng, bị chém nát hoàn toàn rồi!" Lana kinh ngạc nói. "Chiêu Z không phải không thể Bảo Vệ được sao?" Sophocles khó hiểu hỏi. "Đúng vậy,

ngay cả khi đối phương đang ở trạng thái Bảo Vệ, Chiêu Z vẫn có thể gây sát thương, tương tự như Max Move." Lục Dã gật đầu nói: "Tuy nhiên, chiêu vừa rồi thực ra không trúng...

Các em có thể coi đây là 'quy luật có khói mà không có sát thương'." "Nói cách khác, một khi khói đen che khuất tầm nhìn, hãy nhanh chóng chỉ huy Pokémon truy kích, đừng có mà ôm lòng may mắn!" Lục Dã hùng hồn nói. "Nghe không hiểu gì hết." Mallow ngơ ngác nói. "Nhưng mà cảm giác Thầy Lục hình như rất tận hưởng trận Battle với Kiawe..." Lana lẩm bẩm nói.

Ánh mắt của Thầy Lục lướt qua Sirfetch'd vừa quay người lại.

Nói là không trúng, nhưng thực ra là có trúng rồi.

Sirfetch'd ánh mắt sắc bén, điềm tĩnh như không, nhưng lông vịt ở mông thì cháy đen một mảng, bốc khói nghi ngút. "Gát... (´ゅωゅ)σ" Thôi, tôi không làm Sensei nữa đâu á ~! "Ngoài ra, trung tâm vỏ của Turtonator là điểm yếu của nó." Lục Dã nói: "Kiawe, nhớ kỹ điểm này, sẽ rất giúp ích cho em đấy." Kiawe gật đầu mạnh, cảm kích nói: "Vâng ạ!" "Thầy Lục, lát nữa tiết Training sẽ dạy chúng em gì ạ?" Mallow khoanh tay sau lưng, tò mò hỏi. "Chất lượng và cách chọn Berry..." Lục Dã bình tĩnh nói. "Thầy còn giỏi cả cái này sao?!" "So với Battle... cái này mới là chuyên môn của tôi." Lục Dã nghiêm túc nói.

Một ngày học kết thúc, hoàng hôn buông xuống, Thầy Lục và Giáo sư Kukui đi trên con đường dốc. "Ngày mai là tiết học thực hành dã ngoại." Giáo sư Kukui cười nói, "Sẽ đi Đảo Akala gần đây...

Nếu may mắn, biết đâu còn gặp được Thần Hộ Vệ nữa đấy." "Thế thì chắc là chẳng liên quan gì đến tôi đâu..." Lục Dã nói bâng quơ, rồi lại hỏi: "Bãi biển Alola có nhiều Pokémon nguy hiểm không ạ?" "Có chứ." Giáo sư Kukui nghiêm túc nói, "Palossand hệ Ma,

Pyukumuku có Kịch Độc...

Phải dạy học sinh cách nhận biết mới được." "Vậy thì ngày mai, tôi sẽ dẫn bọn nhỏ đi 'càn quét' bãi biển một chuyến." Lục Dã cười nói, "Dùng Rotom Pokédex ghi lại...

để giám định Pokémon ở bãi biển Alola!" "Càn quét bãi biển (趕海) là chỉ việc thu thập hải sản trên bãi bồi hoặc ghềnh đá ven biển vào thời điểm thủy triều rút." Sáng hôm sau, đúng lúc thủy triều rút, Thầy Lục dẫn Lillie và cả nhóm xuất hiện tại Bãi biển Hàng Khung nổi tiếng của Đảo Akala.

Thầy Lục giải thích: "Trong đó quan trọng nhất là phải biết cách phân biệt Pokémon dưới biển...

Tiết học thực hành dã ngoại hôm nay chính là 'càn quét bãi biển'." "Nghe có vẻ thú vị!" Sophocles cười nói. "Hồi nhỏ..." Lana hồi tưởng nói, "Ba tôi thường xuyên đưa tôi và các em gái đi bãi biển 'càn quét' lắm." "Em nhớ là nhà Kiawe ở Đảo Akala phải không?" Mallow hỏi. "Đúng vậy, trưa nay mọi người đến nhà tôi làm khách, tôi mời mọi người thưởng thức Sữa Moomoo." Kiawe cười nói. "Bíp bíp...

Câu hỏi Pokémon hôm nay~ Rotom đây!" Rotom Pokédex vẫy cánh tay cơ giới, bay ra từ sau lưng Thầy Lục, "Màu biểu tượng và Thần Hộ Vệ của Đảo Akala, lần lượt là--" "Là màu hồng, và Tapu Lele." Lillie trả lời, "Nghe nói, Lớp Phủ Miễn Nhiễm của nó có tác dụng chữa lành vết thương." "Đing đing, trả lời đúng tuyệt đối, Rotom đây~~" Rotom nói lớn.

Lillie khẽ mỉm cười, rồi lại có chút ngượng nghịu, dù sao thì tiết học thực hành hôm nay, đối với cô bé mà nói, độ khó cực cao. "Được rồi, bạn học Rotom, chuyển sang chế độ livestream đi." Lục Dã xắn quần và tay áo lên, nói: "Hôm nay chúng ta sẽ có một chương trình khoa học thường thức – Càn quét bãi biển Alola!" Kanto, Pallet Town.

"Satoshi~" Dì Delia phơi quần áo ở dưới nhà, ngẩng đầu gọi: "Nếu con không dậy nữa thì tàu đi Alola sẽ bị trễ đó." Satoshi và Pikachu ở tầng hai đột nhiên giật mình tỉnh giấc, sau đó là tiếng Điện Giật nổ vang, Tia Lửa bắn ra từ cửa sổ.

Chương 780

"Cái thằng bé này..." Dì Delia bất lực mỉm cười.

Satoshi lắc lắc đầu, "cứng" một phát Điện Giật, sảng khoái mở điện thoại. "Ngày mai là có thể đến Alola rồi." Satoshi lẩm bẩm, "Phải liên hệ với Thầy Lục trước mới được..." Đột nhiên, ánh mắt của Satoshi bị thông báo livestream đã lâu không thấy hấp dẫn.

Phòng livestream có tên 'Hôm nay Thầy Lục lại tấu hài à?', phụ đề là 'Càn quét bãi biển Alola!

Giám định Pokémon biển!'. "Video khoa học của Thầy Lục ư?" Satoshi ngơ ngác gãi đầu, việc này không phải là của Giáo sư Oak mới đúng sao.

Ngay lập tức, Satoshi nhận ra Thầy Lục đồng thời cũng là một học giả Pokémon, không khỏi bừng tỉnh, tò mò nhấn vào phòng livestream.

Trong phòng livestream, bình luận chạy cuồn cuộn, lượng người xem vượt mười triệu, hiệu ứng quà tặng nhấp nháy liên tục.

Đây là lần đầu tiên Thầy Lục livestream kể từ sự kiện Dahara City, im hơi lặng tiếng gần nửa năm, nay lại tái xuất với thân phận "Blogger càn quét bãi biển kiêm phổ biến khoa học". "Thầy Lục, thầy lúc nào cũng nghĩ ra trò mới nhỉ!" "Lần trước dạy chiến thuật đấu Palossand chưa đủ hay sao, giờ cuối cùng cũng phải ra tận nơi "hành" Palossand rồi à?" "Thầy Lục, thầy có thể biểu diễn màn 'ngọa sa' cho em xem không?" "Tua nhanh đến đoạn ném Pyukumuku đang 'ngọa sa' trở lại biển đi!" Trong video, chàng thanh niên tóc đen tuấn tú phi phàm, đang đối mặt với ống kính dưới góc nhìn thứ ba, phía sau là Lillie và các học sinh khác.

Lục Dã mỉm cười, nói: "Hôm nay tôi đưa mọi người đến Bãi biển

Hàng Khung, tiện thể giới thiệu Pokémon biển của Alola." Ống kính chuyển sang góc nhìn thứ nhất, Thầy Lục tay cầm Rotom Pokédex, bước trên bãi cát vàng mềm mại.

Đúng lúc thủy triều rút, nhìn ra xa, trên bãi cát nổi lên từng gò cát nhỏ, trong đó còn có một chiếc xẻng màu đỏ cắm nửa vời vào đất bùn.

Lục Dã: "Cái xẻng đỏ kia... nhìn kích thước thì là Sandygast, nếu rút xẻng ra sẽ bị nó khống chế tinh thần, không ngừng đắp lâu đài cát trên bãi biển." Kiawe nhớ lại kinh nghiệm hồi nhỏ bị Sandygast khống chế, đắp lâu đài cát cả đêm, mặt tái mét. "Thầy Lục, vậy phải xử lý thế nào ạ?" Lana ngẩng đầu hỏi. "Cứ để đó, chúng nó sẽ tự đi lang thang thôi...

Đợi đến khi sinh lực tan biến, thì sẽ trở thành một chiếc xẻng cát bình thường." Lục Dã liếc nhìn màn hình bình luận, ngơ ngác nói: "Các bạn muốn xem chiếc xẻng cát được rút ra à?" "Cũng đúng... thực tiễn sinh chân lý." Lục Dã xoa xoa cằm, nói: "Chiếc xẻng cát này nhỏ quá, lát nữa tôi sẽ tìm cái lớn hơn, đào một con Palossand cho các bạn xem." Màn hình bình luận tràn ngập một tràng 'hahaha'. "Palossand: Mày đừng có qua đây nha!!" "Ai cũng biết, xẻng cát 'thần tốc' là tiêu chuẩn duy nhất để đánh giá một Blogger Pokémon 'càn quét bãi biển'." "Tyranitar khoái chí!" Ống kính tiếp tục di chuyển, Thầy Lục vừa phổ biến kiến thức cho học sinh, vừa cúi người xuống, giải thích: "Pokémon ven biển thường có thói quen 'ngọa sa'...

Chỗ này chắc là Pyukumuku, quả nhiên, cát mỏng thế này mà đã bị nắng làm khô rồi...

Lana, ném nó về biển đi." "Vâng ạ~" Lana nhặt Pyukumuku lên, ném mạnh một cái, rồi lại vung vẩy bàn tay dính nhớp, cúi xuống rửa trong vũng nước. "Pyukumuku sẽ tiết ra chất dịch nhầy, ảnh hưởng đến trải nghiệm của du khách trên bãi biển, vì vậy ở Alola có một

nghề làm theo ngày công, gọi là 'nhân viên ném Pyukumuku', chuyên phụ trách việc ném Pyukumuku trở lại biển." Thầy Lục nói: "Ngoài ra, chất dịch nhầy của Pyukumuku có thể làm thành sản phẩm làm đẹp rất được ưa chuộng...

Một khi nó nhả hết chất dịch nhầy ra, thứ nó nhả ra sau đó sẽ là Kịch Độc đấy." "Gò cát này là Mareanie...

Những chiếc gai nhỏ đã chọc thủng gò cát thành từng lỗ nhỏ, nó thích ăn Corsola, có độc tố gây tê liệt, cái này chúng ta sẽ không chọc vào nó đâu." Lục Dã hô: "Gengar, ném nó về biển đi!" "Ghos~" Gengar nhe răng cười, múc một nắm cát lớn, ném Mareanie cùng với gò cát trở lại biển cả.

Trong màn hình bình luận tràn ngập dấu chấm hỏi. "Mareanie: Mày có lịch sự không vậy?" "Dám làm phiền ta 'ngọa sa', một khi nổi giận sẽ biến thành Toxapex đấy!" Lục Dã nhìn quanh bãi cát, ánh mắt dừng lại ở vũng nước nhỏ, Wishiwashi quẫy đuôi, run lẩy bẩy. "Bản thân Wishiwashi còn yếu hơn cả Magikarp, nhưng một khi trở về bầy đàn, nó có thể tập hợp thành dạng khổng lồ, được ngư dân gọi là 'Ác quỷ biển cả'." Lục Dã cảm thán: "Đoàn kết là sức mạnh mà... con này nhỏ quá, cũng ném về biển đi." "Con này là Qwilfish có năng lực Intimidate (Hăm Dọa)... khi tức giận sẽ phồng gai mang lên, nào, giận thử đi." Lục Dã nắm Qwilfish, đối mặt ống kính, lắc qua lắc lại.

Qwilfish không chịu nổi nhục nhã, tức giận phồng gai mang lên, hiện thân thành những chiếc gai tròn ủng chọc chọc.

Vì Qwilfish không giỏi bơi lội, nằm trên bãi cát chỉ có thể bị Pelipper tha đi.

Thầy Lục dùng cái con "gai nhọn" đang phồng lên lau lau giày, rồi lại ném nó về biển. "Ở bờ biển Alola, phải cẩn thận loài Pokémon tên Dewpider này...

Chúng sống dưới biển, nhưng sẽ lên bãi cát để kiếm ăn." "Còn có loài cá trông cực kỳ xấu xí này, tên là Bruxish, tiếng nghiến răng của nó có thể tạo ra đòn tấn công tinh thần, ngay cả Sharpedo cũng bị đuổi đi." "Tất nhiên cũng có những Pokémon thân thiện với con người, ví dụ như Alomomola, Lapras...

Chúng sẽ chữa lành vết thương, Bảo Vệ những người bị rơi xuống nước." Gần giữa trưa, cả nhóm tiếp tục đi bộ trên bãi cát, gặp một gò cát mới.

Lục Dã lật lật cát, thần sắc vi diệu, nói: "Con Pokémon trông giống hai bàn chân này, tên là Binacle..." Nguyên mẫu là loài hà biển trong hải sản... ngoại hình khó tả, còn tiến hóa thành Barbaracle thì lại là một trong những Pokémon xấu nhất trong lòng Thầy Lục.

Chán nản lại vùi Binacle xuống, Thầy Lục đứng dậy, định dẫn học sinh đi ăn trưa.

Ánh mắt lướt qua chiếc xẻng cát bị bỏ lại, gò cát khổng lồ.

Trong khoảnh khắc, Thầy Lục hai mắt sáng rỡ, nói: "Chiếc xẻng cát này to, chắc chắn là Palossand khổng lồ rồi!" Trong màn hình bình luận tràn ngập 'ohhhhhh'. "Chương trình 'càn quét bãi biển' yêu thích nhất của tôi – xẻng cát 'thần tốc' đây rồi!" "Vãi chưởng, cái xẻng cát này to quá, ít nhất cũng sống vài chục năm rồi!" "Lần trước đã phổ biến về độ nguy hiểm của Palossand rồi, nhiều người vẫn không tin, nói Palossand trông ngốc ngốc dễ thương...

Hôm nay sẽ dẫn mọi người tận mắt chứng kiến." Lục Dã chậm rãi bước về phía chiếc xẻng cát màu đỏ cắm trên gò cát, lòng bàn tay tắm mình trong ánh sáng Aura màu lam, nói: "Sau đây là động tác nguy hiểm, cách tốt nhất để đối phó Palossand thực ra là giữ tay lại..." "Nhưng con Palossand này quá lớn, ở đây quả thực dễ làm bị thương du khách, tôi sẽ làm tan bớt cát của nó đi." Thầy Lục nhìn về phía sau,

hô: "Lana, dẫn mọi người lùi lại!" Lana là con nhà ngư dân, hiểu rõ sự đe dọa của Palossand, hơn nữa chiếc xẻng cát này lại chôn sâu vào gò cát, e rằng bản thể cao hơn 10m, xứng đáng là Pokémon cấp Totem!

Cô bé căng thẳng mím môi, đưa tay che chắn cho Lillie, Mallow và Kiawe kinh ngạc trừng lớn mắt: "Xẻng, xẻng cát bị rút ra rồi!" Từ lòng bàn tay truyền đến một luồng Năng lượng hệ Ma giống như Lời Nguyền, cố gắng khống chế, nhưng bị Aura dễ dàng hóa giải.

Lục Dã tay cầm xẻng cát, ngẩng nhìn Palossand khổng lồ mọc sừng sững, che kín trời đất, không khỏi cảm thán: "Vua của cát, quả là Tuyệt Vời!" Palossand trong Pokédex chỉ cao gần 1m, nhưng Palossand trước mắt lại hơn 10m, điều này là do chiêu 「Hồi Sinh Cát」của Palossand, có thể không ngừng nâng cao kích thước và mức độ đe dọa theo tuổi tác.

Con Palossand xuất hiện trong anime suýt chút nữa đã phá hủy Phòng thí nghiệm của Kukui, kích thước cũng tương tự như con này.

Trong ống kính xuất hiện lâu đài cát khổng lồ, lấy cửa sổ làm mắt, cửa chính làm miệng lớn, tức giận vung hai tay, cố gắng giành lại chiếc xẻng cát!

Cộng đồng mạng sau khi kinh ngạc, không khỏi bàn tán. "Chiếc xẻng bị rút ra rồi, thấy nó hơi đáng thương..." "Cái thứ này sẽ hấp thụ sinh lực, không làm tan bớt cát của nó đi thì nguy hiểm lắm." "Ôi trời, cái xẻng cát mà Thầy Lục rút ra to hơn tất cả các Blogger 'càn quét bãi biển' khác!" Ầm ầm ầm!!

Thân hình Palossand che kín trời đất, cát trên bãi biển không ngừng đổ về phía nó, toàn thân dâng trào Aura đỏ rực giận dữ, khiến bãi biển rung chuyển "ầm ầm".

Thần Hộ Vệ của đảo, Tapu Lele, lập tức từ Di Tích Sinh Mệnh bay đến, lơ lửng trên không phận biển.

Hình dạng của nó chủ yếu là màu hồng, nửa thân trên màu đen, nửa thân dưới trông như kén côn trùng màu hồng.

Năng lực Lớp Phủ Miễn Nhiễm mà nó rải ra có thể chữa lành vết thương, cũng có thể khiến người ta mất khả năng kháng cự.

Trong ánh mắt của Tapu Lele, phản chiếu hình ảnh Lục Dã và cả nhóm trên bãi cát, hơi giật mình.

Trên người cậu ta có một luồng Aura vô cùng đặc biệt...

Hơn nữa, Huấn Luyện Viên này đang cố gắng tự mình giải quyết Totem Palossand ư? "Lên đi, Tyranitar!" Lục Dã ném Dusk Ball ra, lớn tiếng nói, "Dùng Nghiền Nát!!" Hồng quang rực rỡ, Tyranitar ầm ầm giẫm đất, bước đi hùng dũng, mắt lộ hung quang. "Ban-ki!! (✪ω✪)" Hệ Ác khắc chế gấp đôi, lại thêm sự áp chế của chuỗi thức ăn, Palossand hơi run rẩy. "Gầm..." Cái xẻng cát này, tao không muốn nữa không được sao!

Tyranitar há miệng lớn, cắn vào phần dưới của Palossand, lượng cát lún không ngừng chảy ra, cứ như cắn một miếng bánh kem trứng chảy.

Những hạt cát này không phải là bản thể của Palossand, mà là cát được tập hợp nhờ chiêu 「Hồi Sinh Cát」. "Gầm~! (TоT)" Thân hình Palossand thu nhỏ lại với tốc độ nhìn thấy bằng mắt thường, cát cuồng loạn bay lên, cố gắng dùng Bão Cát tấn công Thầy Lục và những người khác. "Sirfetch'd, Phá Sương." Lục Dã nói. "Gát! (。`ω´•)" Một đạo hồng quang bay ra từ Premier Ball, Sirfetch'd tay cầm cây hành tây và chiếc khiên, không ngừng vung mạnh cây hành tây, như một bức tường gió vô hình ngăn cách Bão Cát. "Tyranitar, dùng Bùng Nổ!!" Lục Dã hô.

Tyranitar gầm gừ, đâm đầu vào cơ thể Palossand, sau đó giẫm chân xuống cát, vòng hào quang hệ Ác đen như mực đột nhiên lan ra,

"ầm ầm" nổ tung!

Màn hình bình luận liên tục hiện lên 'nhói lòng'. "Nuốt chửng lâu đài cát – Yeah!" "Ai đang bảo vệ bãi biển này?

Là Palossand!" "Thầy Lục chỉ với một người đã nâng cao sức chiến đấu của các Huấn Luyện Viên 'càn quét bãi biển' rồi." Cát trôi đầy trời, một lượng lớn cát chảy ra từ cơ thể Palossand.

Lục Dã nhìn xuống lòng bàn tay, chiếc xẻng cát trong lòng bàn tay cũng đang dần thu nhỏ lại.

Bão cát tan đi, Lục Dã thấy Palossand đã trở lại dạng cơ bản cao 1m, liền yên tâm cắm chiếc xẻng cát trở lại đỉnh đầu Palossand. "Gầm~~(-^O^-)" Xẻng cát về rồi, đi đây đi đây~ Palossand đội chiếc xẻng cát trên đầu, lặn xuống đáy cát, di chuyển nhanh chóng, thoát khỏi khu vực bãi cát này. "Đinh đang." Lana khẽ kêu lên, ánh mắt dừng lại ở hố cát cạn, nửa lộ ra viên Pha lê màu tím lấp lánh. "Thầy Lục." Lana nhặt viên Pha lê tím lên, đưa tay tới, "Cái này hình như là của Palossand đánh rơi!" "Để tôi xem...

Ghost Z." Lục Dã trầm ngâm gật đầu, "Thảo nào con Palossand này có kích thước khoa trương đến vậy, chắc là do ảnh hưởng của Z-Crystal." Trong số học sinh không có ai thu phục Pokémon hệ Ma, Ghost Z nổi tiếng với trạng thái bất thường và Lời Nguyền, ngược lại lại phù hợp hơn với Thầy Lục.

Lục Dã nhìn ống kính, nói: "Mang theo viên Ghost Z này...

Chúng ta tiếp tục đi, xem có gặp được Crabrawler, Krabby không!" Hoàng hôn buông xuống, Thầy Lục, Giáo sư Kukui, dẫn các học sinh đến dinh thự của Nữ Vương Đảo Akala, Olivia, để dự tiệc.

Olivia là một phụ nữ tính cách thẳng thắn, thân hình cân đối, làn da ngăm đen, cười nói: "Chuyện sáng nay tôi đã biết rồi...

Thầy Lục, cảm ơn thầy đã giúp Bãi biển Hàng Khung giải quyết mối họa lớn như vậy." "Tôi chỉ là dẫn học sinh đi học tiết thực hành ngoài trời, tiện thể làm một chương trình khoa học." Lục Dã nói rằng mình đã nhận được Ghost Z từ Palossand, không biết có cần trả lại cho Nữ Vương Đảo không. "Tất nhiên là thuộc về thầy rồi." Olivia mỉm cười nói, "Ghost Z cũng rất phù hợp với thầy và Pokémon bạn đồng hành Gengar của thầy." "Dù nói vậy..." Lục Dã nói, "Tôi vẫn thiên về dùng Ác Z hơn." Mặc dù không có buff hệ gốc, nhưng Chiêu Z Hệ Ác 「Hố Đen」 của Gengar là chiêu thức mạnh nhất của Gengar hiện tại.

Chiêu Z Hệ Ma 「Bóng Ma」 uy lực cũng rất đáng kể, nhưng cuối cùng vẫn kém xa Hố Đen "bất hợp pháp".

Giáo sư Kukui nhấp một ngụm nước ép quả Phoenix, nửa đùa nửa thật nói: "Thầy có thể thử tự tạo một Tư Thế Toàn Lực, để xây dựng Chiêu Z riêng biệt cho Gengar mà." Lục Dã hơi sững lại, nghe Giáo sư Kukui tiếp tục nói: "Mặc dù chưa phát hiện Gengar Z... nhưng Gengar là Pokémon có khả năng vô hạn, Tiến hóa Mega, Cực Đại Hóa..." "Dựa vào Mối Liên Kết của hai người, cộng thêm sức mạnh của thầy với tư cách là 「Huyền Thoại Battle」, việc tạo ra một Chiêu Z độc nhất vô nhị cũng không phải là không thể đâu." Giáo sư Kukui cười nói. "Gengar Z..." Tương tự như sự kết hợp của Pikachu Z và Điện Z, Chiêu Z của Pikachu là 「Mười Vạn Vôn」 đó sao.

Lục Dã nhìn viên Ghost Z và Ác Z trong lòng bàn tay, chìm vào suy tư.

Điều kiện cần thiết của Chiêu Z, đầu tiên chính là xây dựng Tư Thế Toàn Lực, hay còn gọi là Vũ Điệu Z...

Chiêu 「Mười Vạn Vôn」 của Satoshi và Pikachu, Tư Thế Toàn Lực là Pikachu đội mũ của Satoshi.

Nếu Gengar Z có khả năng tồn tại.

Vậy Tư Thế Toàn Lực của tôi và Gengar, chẳng lẽ lại là... vỗ vai sao?!

Thầy Lục lẩm bẩm: "Cảm giác khả thi phết à..." Phạm vi nghiên cứu của Giáo sư Kukui là các chiêu thức (Move), không chỉ giới hạn ở Z-Move mà còn bao gồm cả Chiêu thức đặc trưng (Signature Move).

Vì thế, Z-Move 'Gengar Z' độc quyền mà ông ấy đề xuất không phải là ý tưởng viển vông, mà đã kết hợp với các trường hợp thực tế.

Một số Huấn luyện viên và Pokémon sẽ tạo ra mối liên kết (Bond) kỳ diệu, từ đó hình thành tư thế Toàn Lực, Dạng Tiến hóa (Evolution Form) độc quyền của riêng mình.

Ngoài các ghi chép trong thực tế, phim hoạt hình cũng từng xuất hiện Z-Pikachu hay Lycanroc Dạng Hoàng Hôn.

Với mối liên kết giữa Lục lão sư và Gengar, việc phát triển một Z-Move độc quyền cho riêng họ không phải là điều không thể.

Nữ hoàng Đảo Olivia nhận thấy Lục lão sư có vẻ đã động lòng, bèn cười nói: “Hay là tối nay chúng ta thử luyện tập luôn nhé?

Tàn Tích Sự Sống ở Đảo Akala có hào quang (Aura) dồi dào, rất thích hợp để luyện Z-Move đó.” “Tàn Tích Sự Sống ư?

Đó chẳng phải là nơi Tapu Lele xuất hiện sao?” Giáo sư Kukui hỏi.

“Đúng vậy, đó là địa điểm thử thách của Đảo Akala, ngay cả các Huấn luyện viên và Pokémon hoang dã cũng thường đến đó rèn luyện.” Olivia cười nói: “Nếu gặp Huấn luyện viên đang bị thương, Tapu Lele còn sẽ hiện thân, dùng phấn bướm chữa lành vết thương cho họ.” Việc tạo ra một Z-Move độc quyền không phải chuyện một sớm một chiều, nhưng có thể thử bắt đầu trước.

Hơn nữa, tôi thực sự cần gặp Tapu Lele để Sylveon có thể hấp thụ Hào quang Ultra của Đảo Akala.

Lục Dã gật đầu nói: "Vậy thì làm phiền cô dẫn đường rồi, Nữ hoàng Đảo Olivia." "Chuyện nhỏ thôi mà~" Olivia phẩy tay.

Bữa tiệc tối vô cùng thịnh soạn, trên bàn bày đầy các loại Berry đặc trưng của Alola và một bữa tiệc hải sản thịnh soạn.

Còn có những chiếc malasada nóng hổi, một loại bánh rán có nhân ngọt, mặn, là đặc sản của Alola.

Trời dần tối, một nữ Cảnh sát Jenny với làn da ngăm đen, cưỡi chiếc mô tô hai chỗ phóng tới, dừng lại dưới một cây dừa trước dinh thự của Olivia.

Hầu hết các Cảnh sát Jenny của Alola đều là fan của Lục lão sư, và Pokémon đồng hành của họ thường là Gumshoos.

"Lục lão sư, tôi đến để trao cho ngài 'Huân chương Akala'." Jenny giải thích.

Đây là một huân chương danh dự dành cho công dân, được trao cho các ngành nghề như 'người ném Pyukumuku', 'nhân viên cứu hộ bãi biển', v.v.

Vì Lục lão sư đã giải quyết mối họa Totem Palossand, nên đặc biệt được trao huân chương này để biểu dương công lao 'xử lý hiểm họa bãi biển'.

"Ấy, thế này thì ngại quá nhỉ –" Lục Dã nói, "Có tiền thưởng không?" "Không có tiền thưởng… nhưng có một quả Lure Ball, có thể tăng xác suất bắt được Pokémon khi câu cá." Cảnh sát Jenny nói.

Đảo Akala có nhiều ngư dân, nên Lure Ball là một loại PokéBall khá phổ biến ở đây.

Lục lão sư nhận lấy huân chương, còn quả Lure Ball thì đối với anh hiện tại không còn tác dụng nhiều, nên đã tặng cho cô học trò Lana xuất sắc trong 'khóa thực hành dã ngoại'.

“Cố lên nhé, cố gắng sớm câu được Kyogre nha.” Lục Dã động viên.

Mắt Lana sáng rực, ôm quả Lure Ball, mạnh mẽ gật đầu: “Em sẽ cố gắng ạ!” Sau khi trao huân chương, Cảnh sát Jenny lại xin Lục lão sư một tấm ảnh chụp chung rồi mãn nguyện rời đi.

Đêm xuống, những hàng dừa khẽ lay động, những ngôi nhà trắng bên bãi biển trong dinh thự của Olivia tỏa ra ánh sáng mờ ảo.

Đêm nay là đêm đầu tiên ở Đảo Akala, cả đoàn sẽ nghỉ lại nhà Olivia.

Các học sinh phấn khích bàn luận về những gì đã thấy buổi sáng, và hẹn nhau tối sẽ cùng tham gia tiệc ngủ.

Chương 781

“Vậy thì, tôi sẽ đưa Lục lão sư đến Tàn Tích Sự Sống.” Olivia chống eo, mỉm cười nói: “Phiền Giáo sư Kukui chăm sóc đám trẻ này nhé.” Đằng sau, tiếng cười đùa ồn ào của học sinh vang lên từ căn phòng, Giáo sư Kukui đỡ trán, bất lực nói: “Tôi hiểu rồi… hai người về sớm nhé.” Không có Lục lão sư trấn giữ, có lẽ tôi sẽ bị bọn nhóc lôi kéo tham gia tiệc ném gối mất.

Đêm như nước, sao lấp lánh, tiếng côn trùng vo ve trong bụi cây.

Lục Dã và Olivia cùng đi đến Tàn Tích Sự Sống, vừa đi vừa trò chuyện về tính cách của các Thần Hộ Vệ.

“Trong các Thần Hộ Vệ, Tapu Koko là nóng tính nhất, nhưng ngay cả những Thần Hộ Vệ hiền lành… Á!” Olivia và Lycanroc Dạng Nửa Đêm đang đi cạnh nhau, bỗng Olivia khẽ kêu một tiếng, giày cao gót dẫm phải đá vụn, 'rầm' một cái ngã úp mặt xuống đất.

Lục Dã và Gengar cũng giật mình: Σ(ﾟДﾟ;) “Nữ hoàng Đảo Olivia, cô không sao chứ!” Olivia chống tay đứng dậy, xoa xoa vầng trán ửng hồng, cười ha ha nói: “Không sao, tôi quen rồi… ha ha!” Lục Dã đánh giá cô ấy từ trên xuống dưới.

Nữ hoàng Đảo này, đặc điểm lớn nhất chính là dễ vấp ngã ngay cả trên đường bằng phẳng.

Có nên nói là ngây thơ hậu đậu không nhỉ… rõ ràng đi không vững mà cứ thích mang giày cao gót.

Trên đường đến Tàn Tích Sự Sống, Olivia tổng cộng đã ngã ba lần, lần cuối cùng là nhờ Lycanroc kịp thời đỡ.

Lycanroc Dạng Nửa Đêm mắt đỏ ngầu, tỏ vẻ thấy nhiều thành

quen, liếc Lục Dã một cái, ngẩng đầu hú một tiếng, ý bảo phía trước chính là Tàn Tích Sự Sống.

Lục Dã nhìn theo, bên vách đá dưới ánh đêm, một đài đá tròn khổng lồ, nơi vách núi có một bức tượng.

Sườn núi bao phủ bởi màn sương mỏng, bốn năm đôi mắt âm thầm rình rập, hẳn là Pokémon hoang dã.

"Đây… chính là Tàn Tích Sự Sống, nơi có hào quang đặc biệt của hòn đảo." Olivia cởi giày cao gót, chân trần đứng trên mặt đất, vòng kim loại ở mắt cá chân kêu leng keng, nói: "Cậu có thể luyện tập ở đây, miễn là đừng làm phiền các quần thể Pokémon hoang dã xung quanh là được." Lục Dã khẽ gật đầu nói: "Nữ hoàng Đảo Olivia, cô về trước đi… tôi sẽ bảo Latias đưa cô về." "Không cần đâu, haha, tôi tự đi bộ về là được." Olivia xách giày cao gót, quay người bước về phía đường núi, trong đêm tối truyền đến tiếng 'á ới' của cô ấy, rồi ngay sau đó là tiếng 'rầm' rất lớn.

Lục Dã: "…" Tôi nhớ Nữ hoàng Đảo Olivia cũng độc thân, chắc hẳn sẽ có nhiều chuyện để nói với dì Lorelei hậu đậu đó.

Quay đầu nhìn bức tượng được tạc trên vách núi, Lục Dã cẩn thận cảm nhận Hào quang đảo, nhận thấy sự khác biệt nhỏ với Đảo Melemele.

Nhưng bản chất đều như nhau, Hào quang Ultra, hay còn được gọi là 'ánh sáng', đây chính là chìa khóa để tạo ra Z-Move độc quyền.

Lục Dã cúi đầu, Vòng Z trên cánh tay đã được Tapu Koko cường hóa, nâng cấp thành Vòng Z Toàn Lực.

So với Vòng Z ban đầu, nó có thể đặt thêm một Pha Lê Z.

Gắn đồng thời Z-Dark và Z-Ghost vào Vòng Z Toàn Lực, Lục Dã hít một hơi thật sâu, tạo tư thế Toàn Lực: "Thử xem nào, Gengar!"

“Ghos~!” Gengar đứng giữa đài đá tròn, sẵn sàng.

Trước đây, tư thế Toàn Lực của Lục lão sư không chuẩn, việc điều động Z-Move chủ yếu nhờ vào Mối liên kết chiến đấu (Battle Bond) chứ không phải Sức mạnh Ultra.

Xét thấy cần mượn Hào quang đảo, vẫn phải nghiêm ngặt tuân theo quy trình 'vũ điệu Z-Move' để thi triển tư thế Toàn Lực.

Trước tiên hãy thử Z-Dark – Xung Kích Bóng Đêm Z.

Động tác của Z-Dark là giơ cao hai tay, nắm thành móng vuốt bên tai, giống như động tác dọa dẫm của con mèo lớn Min.

Lục lão sư với vẻ mặt bất lực: “ヽ(ー_ー)no Nhật Thực Hố Đen ——” “Ghos! ヾ(ﾟдﾟ)ﾉ” Gengar ngoảnh đầu đi, âm thanh quá nhỏ, hoàn toàn không điều động được Hào quang Z.

Lục lão sư mặt cứng lại, ấn chặt Vòng Z Toàn Lực, Hào quang đen tuyền nhanh chóng lan tỏa, anh giang tay ra nắm chặt hai móng vuốt, gầm lên: “Hố Đen!

Nuốt chửng!

Vạn vật diệt!!” “Ghos! (ﾉ≧∀≦)ﾉ” Gengar giơ cao hai tay, phía trên lòng bàn tay hình thành một Hố Đen.

Không có lực hấp dẫn của 'Hắc Ám Không Gian', đây chỉ là một khối Năng lượng khổng lồ hình thành từ Năng lượng hệ Bóng Tối.

Tiếp theo, thêm Z-Ghost, Bóng Ma Z vào Hố Đen.

Tư thế của Z-Ghost cực kỳ khó coi, đại khái là duỗi hai tay, làm thành ống nhòm cạnh mắt, rồi vung hai tay.

Đương nhiên, Gladion rõ ràng đã điều chỉnh chi tiết của Z-Ghost, khiến tư thế không còn khó coi mà còn có phần ngầu.

Lục Dã vừa liếc qua các động tác mẫu trong Rotom Pokédex, vừa

bất lực làm động tác ống nhòm, hét lớn: “Mê Hoặc Đêm Dài Vô Tận!” Với thể chất của Lục lão sư, trong những trường hợp không chính thức, kết hợp Vòng Z Toàn Lực, anh có thể thi triển đồng thời hai Z-Move.

Vũ điệu Z-Move kép, niềm vui nhân đôi!

“Ghos~” Tiểu béo tử màu tím nhe răng cười, linh hoạt tạo ra động tác Z-Ghost, đáng yêu làm thành ống nhòm, rồi hung hăng vung tay.

Bóng tối dưới chân lập tức lan ra, như một tấm màn đen nuốt chửng toàn bộ đài đá tròn, từ trong bóng tối vươn ra từng cánh tay đen kịt, ôm lấy Hố Đen trên bầu trời.

Cảnh tượng thật đáng sợ, bóng tối tràn ngập.

Các Pokémon hoang dã trong màn sương mỏng run rẩy, Năng lượng hệ Ma và hệ Bóng Tối vốn đã không phổ biến, lại càng khiến đa số Pokémon cảm thấy khiếp sợ!

Lục lão sư nhận ra, Z-Ghost có hiệu ứng tương tự 'tạo ảnh', dùng bóng tối để khống chế đối thủ.

Kết hợp với Hố Đen của Z-Dark, anh có thể đồng thời trói buộc, thậm chí Thôi Miên đối thủ, rồi ném xuống một Hố Đen khổng lồ – đây sẽ là hình thái ban đầu của Z-Move độc quyền!

“Nhưng mà…” Lục Dã đứng trên đài đá bị bóng tối nuốt chửng, nhìn Hố Đen khổng lồ dưới màn đêm, lẩm bẩm: “Cái chiêu này, nên ném đi đâu đây…” Tapu Lele lơ lửng trên không trung, run rẩy toát mồ hôi.

Chính, chính là Nữ hoàng Đảo đã mang anh ta đến Tàn Tích Sự Sống sao!?

Ngước nhìn Hố Đen dưới màn đêm, Tapu Lele hơi run rẩy.

Nếu mình ra đón đầu, e là sẽ chết ngay lập tức mất!

"Darkrai!" Lục Dã gọi: "Ném nó vào Thế Giới Ngược đi – và gửi thêm một xe Khối Năng Lượng cho Rồng Ma nữa nhé!" "Khối Năng Lượng lần trước ở Thành phố Dahara anh còn chưa thanh toán mà!" Darkrai tức giận nói.

Chủ yếu là thời gian quá gấp, bạn Koraku có chạy hết công suất cũng không làm được nhiều đến thế.

Lục Dã cười gượng: "Lần sau, nhất định là lần sau!" Darkrai hừ lạnh một tiếng, cao ngạo lao ra khỏi bóng tối, giữa những ảo ảnh chập chờn, hai móng vuốt xé toạc vết nứt không gian, lỗ hổng hư vô nuốt chửng toàn bộ Quả cầu Hắc Ám!

Tapu Lele trợn tròn mắt.

Ngoài một Gengar cấp độ Thần Thú… còn có một Darkrai cấp độ Thần Thú nữa sao!?

Cùng lúc đó.

Thế Giới Ngược.

Giratina ngước nhìn bầu trời hư vô, một vết nứt quen thuộc vỡ ra, rồi một Quả cầu Năng lượng hệ Bóng Tối khổng lồ lao ra khỏi vết nứt, lộ ra nửa bề mặt như một thiên thạch.

Giratina: "…" Thôi vậy… xét việc anh ta đã nhiều lần cứu thế giới, cũng tương đương với việc cứu Thế Giới Ngược.

Mà Khối Năng Lượng làm cũng ngon nữa… Thôi thì mình cứ tiếp tục dọn dẹp hậu quả vậy.

Tàn Tích Sự Sống.

Bóng tối nuốt chửng đài đá tròn dần tan đi.

Lục lão sư và Gengar đồng bộ lau mồ hôi, thở phào nhẹ nhõm.

Hiệu ứng chồng lấn của Z-Dark và Z-Ghost, sức mạnh là không thể nghi ngờ.

Tiếp theo, cần cân nhắc làm thế nào để kết hợp đặc điểm của Gengar, ví dụ như Thôi Miên (Hypnosis), Bẫy Tử Vong (Perish Trap), Độc Dược (Toxic), để tạo ra Z-Gengar độc quyền. 'Cánh tay bóng tối' của Z-Ghost là một môi giới rất tốt, có thể thử dùng nó để truyền dẫn hiệu ứng Thôi Miên, Độc Dược.

Sau đó, chính là xây dựng tư thế Toàn Lực độc quyền, thông qua tư thế Toàn Lực đồng thời điều động Mối liên kết chiến đấu (Battle Bond) và Sức mạnh Ultra.

Vỗ vai bằng một tay – dù sao cũng ngầu hơn là làm động tác ống nhòm bằng hai tay.

Mặc dù Gengar không có vai, nhưng cũng có những bộ phận tương ứng đại khái.

Lục lão sư đã có kế hoạch sơ bộ, trong lúc trầm tư mơ hồ nghe thấy tiếng động, ngẩng đầu nhìn lên.

Trên đỉnh bức tượng đá ở Tàn Tích Sự Sống, một Thần Hộ Vệ màu hồng đang bay lơ lửng, ánh mắt phức tạp nhìn chằm chằm Lục Dã.

Đảo Akala, Thần Hộ Vệ, Tapu Lele!

Lục Dã hơi giật mình, nhớ ra Tàn Tích Sự Sống vốn là nơi Tapu Lele nghỉ ngơi, anh tự nhiên cười nói: “Xin lỗi, đã làm phiền cô… nhưng tôi thực sự có chuyện quan trọng muốn thương lượng với cô…” Lục lão sư vốn định dùng bài diễn thuyết thương lượng với Tapu Koko, nào ngờ Tapu Lele đồng ý rất nhanh. 'Ta có thể đồng ý, giúp Sylveon của ngươi hấp thụ Hào quang của Đảo Akala.' Tapu Lele ánh mắt phức tạp, 'Và ta chỉ có một điều kiện…' “Đối kháng

Ultra Beast ư?" Lục Dã tò mò hỏi.

Tapu Lele lắc đầu: 'Điều kiện là, ngươi đừng luyện Z-Move trên Đảo Akala.' Không chỉ Pokémon hoang dã hoảng sợ, mà ngay cả Thần Hộ Vệ cũng hoảng luôn!

Nhanh chóng đồng ý điều kiện của nó, rồi tống khứ Huấn luyện viên này đi!

Lục Dã: "…" Cuộc thương lượng diễn ra thuận lợi ngoài sức tưởng tượng.

Với nền tảng từ Đảo Melemele, Sylveon hấp thụ Hào quang tự nhiên của Đảo Akala cũng sẽ nhanh hơn.

Như vậy, trong bốn hòn đảo chính, chỉ còn lại hai hòn đảo.

Lần lượt là Đảo Ula'ula và Đảo Poni.

Lịch trình đến Đảo Poni được ấn định vào cuối tuần này, Lục lão sư đã đồng ý cùng Cynthia đi điều tra Bàn Thờ Mặt Trời/Mặt Trăng ở Hẻm Núi Poni Rộng Lớn.

Nghe nói, Bàn Thờ Mặt Trời/Mặt Trăng thông đến Cổng Dịch Chuyển Ultra, lại còn là nơi Solgaleo và Lunala ra đời nữa chứ… Dưới ánh trăng, cơ thể trắng như tuyết của Sylveon như được phủ một lớp ánh bạc, những dải lụa nhẹ nhàng chạm đất, truyền dẫn ánh sáng đỏ nhạt.

Tapu Lele rải phấn bướm xung quanh Sylveon, giúp nó cảm nhận Hào quang đảo.

Pokémon hoang dã gần đây đều không đánh lại chị đại (Sylveon), huống hồ khả năng 'săn' của Sylveon đã đầy cấp.

Lục lão sư yên tâm trở về dinh thự, kể cho Giáo sư Kukui nghe tin tức về việc gặp Tapu Lele và Z-Move.

“Thì ra là vậy… Vòng Z Toàn Lực, có thể gắn hai Pha Lê Z.” Giáo sư Kukui chậm rãi gật đầu: “Tôi đại khái đã hiểu, những điểm chung của các Huấn luyện viên tạo ra Z-Move độc quyền rồi.” Z-Pikachu của Satoshi cũng là sau khi Vòng Z được nâng cấp thành công nhờ sự giúp đỡ của Thần Hộ Vệ thì mới thi triển được.

Lục Dã cúi đầu nhìn Vòng Z Toàn Lực.

May mà có Togepi, nếu không mình căn bản đã chẳng có duyên với việc 'cường hóa thành công' rồi… Cộc cộc cộc.

Cửa phòng vang lên tiếng gõ, Lục Dã và Kukui nghe tiếng nhìn sang.

“Lục lão sư~ cùng chơi tiệc ném gối đi!” Mallow ôm gối, cười nói.

“Rotom Pokédex đang dạy bọn em tư thế Toàn Lực, nó bảo bên trong còn có bản mẫu của Z-Ghost và Z-Dark nữa đó – Lục lão sư, thầy muốn xem cùng không ạ?” Kiawe mời.

“Tôi thì không đâu.” Bản mẫu của Z-Ghost và Z-Dark… Lục Dã đột nhiên nhận ra điều gì đó, sắc mặt chợt biến, hét lớn: “Bạn Koraku!!

Kích hoạt chế độ tắt máy!!” “Tít tít… Không hiểu được, lỗi rồi~ ヾ(^▽^*)))” Buổi thực hành dã ngoại hai ngày một đêm trên Đảo Akala đã kết thúc.

Lục lão sư đưa các học sinh trở về Đảo Melemele, vẫn lên lớp nửa buổi như thường lệ.

Buổi chiều, Giáo sư Kukui tìm Lục lão sư, kể về lịch trình của trường vào ngày mai.

“Ngày mai là ngày mở cửa trường học đầu tiên sau khai giảng, phụ huynh và người thân có thể tham quan khuôn viên, và sẽ có một

học sinh chuyển trường mới đến, Satoshi từ Thị trấn Pallet." Kukui cười nói: "Đó sẽ là một ngày rất náo nhiệt." "Phụ huynh của học sinh đều sẽ đến sao?" Lục Dã tò mò hỏi.

"Ừm… nếu là năm ngoái, gia đình Lillie là do quản gia đảm nhiệm." Kukui nhíu mày: "Nhưng mà… năm nay Tổ chức Aether đã công bố lịch trình của Lusamine." "Cô ấy ngày mai cũng sẽ đến trường, và đã bày tỏ với Hiệu trưởng Nariya Oak rằng muốn gặp ngài." "Gặp tôi ư?" Lục lão sư khẽ nhíu mày.

"Đúng vậy… có lẽ là liên quan đến hợp tác kinh doanh." Kukui xoa cằm.

Lục Dã trầm ngâm một lát: "Tôi cảm thấy, cô ấy đến trường, khả năng cao là vì…" Hai vị Sensei nhìn nhau, đồng thanh nói: "Ultra Beast." Tổ chức Aether phụ trách nghiên cứu về 'Cổng Dịch Chuyển Ultra'.

Lusamine, chủ tịch của tổ chức, tự mình đến, không thể đơn thuần chỉ vì ngày mở cửa trường học của Lillie.

Ngoài ra, việc con của Bewear, Stufful, mất tích cũng có liên quan nhất định đến Tổ chức Aether.

Lục Dã quyết định nhân cơ hội này ngày mai, hỏi thăm nhân viên của Tổ chức Aether một chút.

Cùng lúc đó.

Lợi dụng lúc Bewear ra ngoài, Bộ Ba Team Rocket đến bãi biển nghỉ mát, thư giãn.

Bãi biển cảnh quan Thành phố Hau'oli.

James đeo kính râm và áo sơ mi hoa, tóc xanh xoăn tít, gối tay nằm trên ghế bãi biển.

Jessie đội mũ chống nắng, mặc váy liền trắng, tao nhã bắt chéo chân, nhấp nháp nước trái cây.

Meowth nằm trên ghế bãi biển giữa hai người, thoải mái nheo mắt.

Phát thanh đột nhiên vang lên cảnh báo khẩn cấp của Jenny: "Có Bewear xuất hiện ở bãi biển cảnh quan!

Xin quý khách nhanh chóng di tản khỏi bãi biển!" Bộ Ba Team Rocket ngớ người: "Hả?" Ngoảnh đầu lại, Bewear mặt đầy sát khí, sau lưng tỏa ra Hào quang màu tím.

Bộ Ba Team Rocket sắc mặt tái mét, ôm chặt lấy nhau, bị Bewear xách đi như gà con về hang.

Team Rocket rưng rưng nước mắt nói: "Cái cảm giác gì thế này~!" "Chậc~ Khốn nạn!" Ngày 5 tháng 3, thứ Ba, trời nắng.

Buổi sáng, nắng đẹp, chiếu rọi khu vườn trước nhà cây, Cutiefly bay lượn giữa khóm hoa, Comfey tỏa hương thơm ngát.

Lục lão sư chỉ vào một bụi cỏ, giới thiệu: "Kia là những Pokémon, những đàn Fomantis.

Ban ngày chúng ở trong đất, dùng lá trên đầu để Quang Hợp, tối đến sẽ ra ngoài kiếm ăn." "Tuy rất đáng yêu, nhưng chúng rất nguy hiểm, Dạng Tiến hóa Lurantis thậm chí còn là động vật ăn thịt… rõ ràng là hệ Cỏ, nhưng tập tính lại giống Scyther hệ Côn Trùng hơn." Rotom Pokédex hiển thị ảnh của 'Lurantis' cho các học sinh xem.

"Đẹp quá…" Mallow vô thức thốt lên.

"Lurantis là 100% cái giống Petilil sao?" Lillie hỏi.

"Câu hỏi rất hay." Lục lão sư khẽ gật đầu, trả lời: "Tỷ lệ đực cái của Lurantis là 5:5, thuộc phạm trù bình thường." "Nhân tiện, tỷ lệ

đực cái của Machamp và Conkeldurr gần với 3:7, còn Gardevoir là 5:5, vì thế Machamp cái hiếm hơn Gardevoir đực…" Các học sinh ngước nhìn Lục lão sư một cách ngơ ngác.

"Tôi có một người bạn rất giỏi ấp trứng, đây là điều cậu ấy nói với tôi." Lục Dã nói.

Nhà trẻ Goldenrod City.

Chàng trai đội mũ lưỡi trai hắt xì một cái, lẩm bẩm: "Dạo này sao cứ hắt xì mãi…" Sau khi suy nghĩ nghiêm túc một hồi, Akin từ bỏ suy nghĩ.

Kẻ thù nhiều quá, căn bản không thể nghĩ xuể được.

Sau khi khóa 'Kiến thức tổng quát về Pokémon Alola' buổi sáng kết thúc, các học sinh trở về nhà cây.

Hiệu trưởng Nariya Oak bước vào lớp học, cười nói: "Trứng Pokémon màu đỏ lần trước đã nở thành công… là Vulpix của Kanto, tôi mang đến cho các em xem này." Ánh sáng đỏ bay ra khỏi PokéBall, Vulpix nhỏ bé hình con cáo cuộn tròn lại vì mệt mỏi, khẽ kêu lên.

Chương 782

“Dễ thương quá!” Mallow reo lên.

“Trứng Pokémon của Lillie cũng có thể nở ra Vulpix sao?” Lana hỏi.

“Đúng vậy, Lillie em nhớ nhé, phải dùng tình yêu để ấp Trứng Pokémon – giống như cá 'tình yêu' vậy!” Hiệu trưởng Nariya Oak chu môi, kể một câu chuyện cười Pokémon nhạt nhẽo.

Lillie nghiêm túc gật đầu: “Em sẽ cố gắng, ấp trứng bằng cả tấm lòng.” “Buổi chiều, mẹ em sẽ đến trường đó, Lillie.” Giáo sư Kukui nói.

Lillie hơi giật mình, cúi đầu nói: “Em biết rồi…” Giáo sư Kukui gãi đầu, giữa tiếng cười nói vui vẻ trong giờ giải lao, ông cùng Lục lão sư đến một góc, trò chuyện: “Lillie và mẹ cô bé, quan hệ luôn không tốt lắm.

Anh trai của cô bé là Gladion cũng vì mẹ mà bỏ nhà đi rồi.” “Thật là đau đầu quá…” Lục Dã nói, “Có nên để cô bé gặp Lusamine không nhỉ?” Kukui xoa cằm: “Nếu không muốn, cũng không cần phải ép buộc cô bé.” Điện thoại 'rung rung' lên, Lục Dã ra hiệu cho Kukui, rồi đi đến hành lang.

Mã hóa đến từ kênh của Cảnh sát Quốc tế.

Lục lão sư cũng không biết rốt cuộc mình có địa vị cao đến mức nào trong Cảnh sát Quốc tế, dù sao thì cấp dưới làm được việc, cũng chỉ có một mình 'Looker'.

Hệt như một vị tướng chỉ có duy nhất một quân sư vậy.

Qua Bluetooth, giọng của cảnh sát 'Looker' vang lên, đầy vẻ phong

trần: “Thưa Trưởng quan, ngài có thể đến nhà hàng xoay ở Thành phố Hau'oli một chuyến không ạ?

Tổ chức đã cử một Trợ lý mới cho ngài, cần phải bàn giao công việc.” Lục Dã nhướn mày.

Có thuộc hạ mới rồi! … Thành phố Hau'oli, nhà hàng xoay.

Trên ghế sofa có một nam một nữ thành viên.

Một người mặc áo khoác gió màu nâu, tóc vuốt keo, người còn lại mặc vest đen gọn gàng, tóc xoăn màu tím.

Cả hai đứng dậy, cúi đầu kính cẩn chào.

“Thưa Trưởng quan.” Người phụ nữ nói, “Tôi là Anabel, hiện đang giữ chức Tham mưu trưởng Tổng Bộ Đối Phó Ultra Beast, cùng với thành viên 'Looker' hỗ trợ công việc của ngài.” Anabel mặc đồ đen, găng tay đen, thần sắc trầm tĩnh, giới thiệu tình hình chung của Lực lượng Đặc nhiệm UB cho Lục lão sư.

Lục Dã nâng ly cà phê lên uống một ngụm, hỏi: “Cái đội phòng vệ địa cầu của chúng ta này… ý tôi là, Lực lượng Đặc nhiệm UB, công việc cụ thể là gì?” Anabel đáp: “Chịu trách nhiệm điều tra và giải quyết các vụ án liên quan đến Ultra Beast, ví dụ như trấn áp buôn lậu, trục xuất Ultra Beast, điều tra nghiên cứu khoa học trái phép, v.v.” 'Looker' giải thích: “Trong hầu hết các trường hợp, không cần ngài đích thân ra tay, ngài chỉ cần phụ trách chỉ đạo tổng thể.” Lục lão sư cũng chỉ nghe vậy thôi.

Dù sao thì những Ultra Beast như Necrozma, chỉ dựa vào hai cấp dưới thì rất khó giải quyết.

Đảm nhiệm chức Bộ trưởng Tổng Bộ Đối Phó Ultra Beast, đối phó với khủng hoảng Ultra Beast.

Lục lão sư càng lúc càng thấy cốt truyện này quen thuộc, cực kỳ

giống Ultraman.

Chỉ là không biết vai diễn (Role Play) của mình rốt cuộc là Tiga hay Eight nữa… Do đã đồng ý với Tapu Koko sẽ đối kháng Ultra Beast, Lục lão sư đương nhiên chấp nhận chức danh mới này.

Đảm nhiệm thân phận này, anh cũng có thể mượn tài nguyên và sức mạnh từ phía Cảnh sát Quốc tế.

Một số Huấn luyện viên, bề ngoài là giáo sư chăm chỉ, thực chất lại là bộ trưởng 'đội phòng vệ địa cầu', một Huyền thoại chiến đấu đối kháng Ultra Beast!

“Vậy, làm sao các anh xác định hành tung của Ultra Beast?” Lục Dã hỏi. 'Looker' trầm giọng nói: “Xin hãy cho phép tôi, trước tiên giới thiệu thân phận của Tham mưu Anabel.” “10 năm trước, Anabel đã xuyên qua Cổng Dịch Chuyển Ultra, từ một thế giới khác đến thế giới này, và mất hết tất cả ký ức.

Những người xuyên qua Cổng Dịch Chuyển Ultra, tắm mình trong Sức mạnh Ultra, được tổ chức đặt tên là 'Kẻ Rơi'.” Anabel cụp mắt, như đang chìm vào hồi ức. 'Looker' nghiêm túc nói: “'Kẻ Rơi' sẽ thu hút Ultra Beast, do đó có thể dùng làm mồi nhử… Kế hoạch này, được đặt tên là 'Kế hoạch Mồi Nhử'.” Lục Dã khẽ nhíu mày, như thể nghĩ ra điều gì đó.

Đại công tước của Battle Tower trong 《Emerald》 có phải cũng tên là Anabel không?

Trong 《Ultra Sun/Moon》 đúng là có một đoạn cốt truyện như vậy… 'Đại công tước Battle Tower' Anabel sau khi xuyên qua đã mất trí nhớ, trở thành Anabel của 'Cảnh sát Quốc tế'.

“Hiện tại, phương châm chính của kế hoạch Mồi Nhử là tìm ra các Ultra Beast xâm nhập Alola, và trục xuất chúng trở lại Cổng Dịch

Chuyển Ultra.” 'Looker' nói, “Vì vậy, tôi và Tham mưu Anabel đã tiến hành điều tra ở Alola trong một tháng.” “Cho đến hôm nay mới bàn giao với ngài là có lý do.” Anabel tiếp lời, nói: “Theo kết quả điều tra, hiện tại có thể xác định mục tiêu hành động đầu tiên.” “Gì cơ?” Lục Dã hỏi.

Anabel ánh mắt sâu thẳm, chậm rãi nói: “Chúng tôi suy đoán… Tổ chức Aether, Chủ tịch Lusamine, Nhà nghiên cứu Faba, có liên quan đến việc buôn lậu Ultra Beast, thu giữ trái phép Ultra Beast loại lớn UB01: Symbiont, Nihilego!” “Tổ chức Aether phòng bị nghiêm ngặt, Lusamine thì sống ẩn dật.

Nhưng hôm nay, Lusamine, Faba và đội bảo an của họ sẽ đến Đảo Melemele và ở lại hai ngày… Đây là cơ hội hiếm có.” 'Looker' nghiêm túc nói: “Trưởng quan Lục Dã, xin ngài phê chuẩn hành động lần này, để tôi thâm nhập Tổ chức Aether, điều tra UB01: Symbiont, Nihilego!” Lục Dã chìm vào trầm tư, hồi tưởng lại cốt truyện của 《Ultra Sun/ Moon》.

Lusamine bị ám ảnh bởi việc nghiên cứu Ultra Beast, điều này càng trở nên nghiêm trọng sau khi chồng cô là Mohn mất tích vì nghiên cứu 'Cổng Dịch Chuyển Ultra'.

Cô cố gắng tìm chồng bằng cách riêng của mình, giam giữ Nihilego sống trong trang viên, làm kinh động Lillie thơ ấu, dẫn đến việc Lillie bị ám ảnh, không dám chạm vào Pokémon.

Xét cho cùng, buôn lậu Ultra Beast là một tội ác không thể chối cãi.

“Tôi phê chuẩn công việc thâm nhập lần này.” Lục Dã gật đầu nói: “Ngoài ra, điều tra xem 'Thiên Đường Aether', nơi thu nhận Pokémon bị thương, có tiến hành thí nghiệm trái phép hay không… và giúp tôi tìm một Pokémon bị mất tích.” Rotom Pokédex lơ lửng trước mặt 'Looker', hiển thị ảnh chụp.

“Con của Bewear, Stufful.” Lục Dã đưa cho 'Looker' một Pha Lê Z màu xanh lá cây trong suốt.

“Pha Lê Z-Cỏ này có hơi thở của Bewear, nhờ nó, Stufful sẽ chủ động tìm đến anh.” … Buổi chiều.

Trường Huấn Luyện Viên của Alola, chào đón ngày mở cửa đầu tiên.

Cynthia trong bộ sơ mi xanh da trời nhạt, tay chống hông, cùng Lục lão sư đi dạo trong khuôn viên trường, quan sát xung quanh.

“Lục lão sư!” Mallow đứng từ xa, không ngừng vẫy tay, phía sau là một cặp vợ chồng tóc xanh.

“Chào buổi chiều hai vị.” Lục Dã mỉm cười với bố mẹ Mallow.

Bố của Mallow là chủ kiêm bếp trưởng của quán ăn Aina, thần sắc kích động nói: “Lục lão sư… cuối cùng tôi cũng được gặp ngài bằng xương bằng thịt rồi.” “Hả?

Bố sao bố lại kích động thế?” Mallow nghiêng đầu hỏi.

“Thầy của con, anh ấy là Bếp Trưởng Cao Cấp Đông Hoàng, Bếp trưởng Kalos… từng thắng trong cuộc thi nấu ăn với Tứ Đại Thiên Vương Siebold.

Những danh hiệu và thành tích này, là ước mơ của biết bao nhiêu bếp trưởng đó!” Mallow lần đầu nghe những chuyện này, há hốc miệng: “Lục, Lục lão sư chẳng phải là Huấn luyện viên sao?” “Không… tôi chỉ là một đầu bếp.” Lục Dã bình tĩnh nói.

Mallow chuyển ánh mắt, nhìn sang người đẹp tóc vàng lộng lẫy bên cạnh, lắp bắp nói: “Vậy, vậy đây là… Nhà vô địch Liên minh Sinnoh, cô Cynthia sao?” Cynthia khẽ cười nói: “Cứ gọi tôi là sư nương là được rồi.” Lục Dã và Mallow đồng thời giật mình, Gengar đang ẩn mình trong bóng tối phát ra tiếng cười quái dị 'kẹt kẹt'.

“Cậu đỏ mặt cái gì?” Cynthia khẽ hỏi.

Lục Dã: “Hươu già lạc lối.” Cynthia liếc trắng mắt một cái, hai người chào tạm biệt bố mẹ Mallow, tiếp tục thong thả đi dạo.

Bên hồ nhân tạo trong khuôn viên trường, Lana và bố mẹ cô bé vẫy tay gọi.

“Lục lão sư…” Lana dừng một chút, nhanh nhạy nói: “Cả sư nương nữa!

Chào buổi chiều ạ!” Lục Dã gật đầu hài lòng, thầm nghĩ: “Lana cộng 5 điểm!” Bố của Lana, ngay lập tức nhận ra, 'Lục lão sư' này chính là người bạn câu cá đã từng thi thố với mình năm xưa.

“Lục lão sư.” Bố Lana vừa kích động lại hơi căng thẳng hỏi: “Bây giờ ngài, còn câu cá không ạ?” “Đương nhiên rồi!

Nhất định phải câu, câu đến khi nào bội thu mới về nhà ấy chứ!” Lục Dã nói.

Bố Lana cười nói: “Vậy lần sau, tôi mời ngài đi câu biển nhé… biết đâu còn câu được cả Sharpedo thì sao!” Thành thật mà nói, Lục lão sư ngoài Magikarp ra thì hầu như không câu được loại cá nào khác.

Dù sao Magikarp cũng có mặt khắp nơi, bất kể nước mặn nước ngọt, biển hay sông ngòi, đâu đâu cũng thấy bóng dáng nó… “Mimo, đừng chạy lung tung!” Kiawe đuổi theo em gái mình, cô bé tóc đỏ Mimo.

Mimo trốn sau lưng Drampa trên sân vận động, làm Mặt Dọa Dẫm với Kiawe, rồi lại biến mất như làn khói.

Sau khi đi dạo một vòng, Cynthia ôm Togepi, Meloetta đậu trên vai, định đi đến Thành phố Hau'oli.

“Em đi mua kem đây… anh muốn vị gì?” “Giống em.” “Ừm…” Cynthia ánh mắt u tối.

“Để Togepi chọn giúp em đi.” Lục Dã cười nói, “Tôi thì không cần đâu, mang cho Gengar một cái malasada thật to là được rồi.” “Ghos~” Gengar khoa tay múa chân hình tròn, vẽ ra hình dáng một chiếc malasada 'thật to, thật to, thật to'.

Cynthia khẽ mỉm cười, búng ngón tay, ôm Togepi cưỡi Garchomp, một luồng khí trắng lướt qua bầu trời kéo dài từ những cây phong lữ.

Lục Dã đứng lại nhìn theo, phía sau vang lên tiếng hét quen thuộc.

“Alola!!

Lục lão sư!!” “Pikachu!!” Lục Dã quay đầu, thấy một thiếu niên và Pikachu chạy từ cuối chân trời đến, vạt áo bay phấp phới.

Phía sau còn có một quý bà trẻ tuổi.

Dì Delia mặc áo khoác, Mr.

Mime mặc áo sơ mi hoa.

Lục Dã đút hai tay vào túi, nụ cười đột nhiên cứng lại, đông cứng, đồng tử co rút, mồ hôi lạnh chảy ròng.

Satoshi cố gắng lao vào vòng tay Lục lão sư, không hề giảm tốc độ!

Khí thế đó, như thể một Regigigas đang gầm thét, ầm ầm đạp đất mà đến!

Lục Dã hét lớn: “Rotom, Hoán Đổi Đồng Minh!!” “Tít tít… Không hiểu được, lỗi rồi~ o(T⌒To)” Satoshi phanh gấp, làm tung lên Cát Bay, nhìn Rotom Pokédex trước mặt, rồi lại nhìn Lục lão sư ở xa, kỳ lạ gãi đầu.

Lạ thật… sao Lục lão sư đột nhiên lại ở đằng kia rồi.

Delia bước tới, mỉm cười nói: “Lục lão sư… học kỳ này, Satoshi thằng bé này, làm phiền ngài chăm sóc rồi.” “Hù, chuyện nhỏ thôi… Mà nói chứ, Satoshi cậu có vẻ mập lên thì phải.” Lục Dã thở ra một hơi, cẩn thận nhận diện 'Satoshi phong cách Alola'.

Gương mặt tròn trịa, lông mày rậm, mắt to, so với Liên minh Kalos năm ngoái, càng giống 'ngáo ngơ' hơn rồi.

“Hả, có thật sao?” Satoshi ngớ người.

“Có thể là do đồ ăn ở nhà ngon quá.” Sau khi trở thành Nhà vô địch Liên minh Kalos, Satoshi và Greninja đã trở về Thị trấn Pallet, nghỉ ngơi một thời gian.

Xét thấy cấp độ Huấn luyện viên của mình còn thiếu sót, theo đề nghị của Giáo sư Oak, cậu đến Trường Huấn Luyện Viên, để về lò rèn đúc lại.

Lục Dã xoa cằm.

EQ thấp, phong cách Sun & Moon trẻ con hóa.

EQ cao, Satoshi trở lại tuổi mười!

“Trước tiên đi gặp Giáo sư đi… cả Giáo sư Oak của Alola nữa.” “Hả?” Satoshi ngớ người.

“Lát nữa cậu sẽ biết thôi.” Lục Dã bình tĩnh nói.

Dưới sự dẫn dắt của Lục lão sư, Delia và Satoshi cùng đi đến tòa nhà hành chính, đến văn phòng.

“Chào Nhà vô địch Liên minh!” Giáo sư Kukui cười chào Satoshi, “Khởi đầu rất cao, nhưng kiến thức cơ bản cũng rất quan trọng đó.” “Vâng, Giáo sư, xin hãy chỉ giáo nhiều hơn ạ!” Satoshi cười nói.

Kukui chống hai tay vào eo, khẽ mỉm cười, liếc mắt ra hiệu cho Lục lão sư, ghé tai nói: “Người của Tổ chức Aether đã đến rồi… ở

phòng họp bên cạnh." "Lillie đâu rồi?" "Tôi đã cho con bé đi chơi với Mallow, Lana rồi." Kukui nhíu mày nói, "Tôi nghĩ, để mẹ con bé mở lời trước sẽ tốt hơn." Nhìn sắc mặt của Lục lão sư, Kukui khẽ nói: "Nói cho cùng, Lusamine… không, Tổ chức Aether, không phải vì Lillie, mà là đích thân đến vì ngài đó." "Ông đề cao tôi quá rồi." Lục Dã nhướn mày.

"Không phải." Giáo sư Kukui nghiêm túc nói, "Ngài là nhân vật đáng trọng dụng nhất toàn bộ Alola, không có thứ hai." Tổ chức Aether gần như độc quyền chuỗi ngành công nghiệp của Alola.

Người sáng lập kiêm Chủ tịch của nó, Lusamine, là một thiên tài kinh doanh sắc sảo, ngang tầm Chủ tịch Rose, và là trùm phản diện Alpha của nguyên tác.

"Tôi đi gặp cô ấy một lát." Lục Dã nói.

"Phiền ngài rồi." Kukui gật đầu.

Tòa nhà hành chính, phòng họp.

Hành lang đứng đầy nhân viên Tổ chức Aether mặc đồng phục trắng, tay chắp sau lưng dựa tường.

Bên cạnh cửa ra vào, một Nhà nghiên cứu đeo kính xanh lá, ánh mắt âm u, mũi khoằm, đánh giá Lục Dã từ trên xuống dưới, lạnh lùng nói: "Vào đi." Trong đầu Lục Dã hiện lên những thành tích của Nhà nghiên cứu này.

Faba, nhà khoa học phản diện, chủ yếu đã phát minh ra Beast Ball và Type: Null.

So với Colress có thể điều khiển Kyurem, năng lực của ông ta không mấy nổi bật.

Khi lướt qua, mắt cá chân của Faba bị một bàn tay từ trong bóng tối cào trúng, cơ thể run lên, mặt cứng đờ, rõ ràng đã rơi vào trạng thái

tê liệt.

"Một chút sơ suất nhỏ thôi." Lục lão sư đẩy cửa ra, bình tĩnh nói: "Đợi tôi ra là có thể giải trừ." Faba sắc mặt khó coi, đứng ngoài cửa.

Két – Lục lão sư đẩy cửa bước vào.

Gió nhẹ thổi tung rèm mỏng.

Quần trắng bó sát ôm lấy đôi chân thon dài, Lusamine ngồi vắt chéo chân, mũi giày cao gót nhọn hoắt hếch lên, tay chống cằm, đặt trên tay vịn sofa, đôi mắt xanh lục dưới mái tóc vàng dày đặc tĩnh lặng nhìn chằm chằm.

Một lúc sau, khóe môi Lusamine nhếch lên một độ cong nhẹ, mỉm cười nói: "Đã ngưỡng mộ đại danh của ngài từ lâu rồi… Lục lão sư." "Phụ huynh của Lillie." Lục Dã khẽ gật đầu nói: "Về thành tích học tập, Lillie đạt điểm tuyệt đối ở các môn khác, chỉ có môn Chiến đấu là không lý tưởng." "Nguyên nhân là gì vậy?" Lusamine mỉm cười hỏi.

"Vì cô bé rất sợ Pokémon, tôi nghĩ, cô hẳn phải biết nguyên nhân của chuyện này." Lục Dã nhìn chằm chằm vào đôi mắt xanh lục của Lusamine, trong mắt cô ấy phản chiếu hình ảnh chàng thanh niên tóc đen đang ngồi tự nhiên, mười ngón tay đan vào nhau trên ghế sofa.

Hai người im lặng đối mặt.

Lusamine thu lại nụ cười, bình tĩnh nói: "Ngài đúng như lời đồn, trẻ tuổi, tuấn tú, có trách nhiệm… Lục lão sư." "Cảm ơn đã quá khen.

Hướng dẫn tâm lý cho học sinh là trách nhiệm của giáo sư." Lục Dã truy vấn, "Nếu có thể, tôi muốn biết nguyên nhân của chuyện đó, phụ huynh của Lillie." Lusamine khẽ nhíu mày mệt mỏi, tay đặt lên thái dương, nói: "Chúng ta có thể nói chuyện khác." "Ví dụ như?" "Ví dụ như…" Lusamine nhìn thẳng vào mắt Lục Dã, nói thẳng, "Làm thế nào để một Huyền thoại chiến đấu, đạt đến cảnh giới cao hơn." Lục

Dã khẽ nhướn mày, khóe môi Lusamine hiện lên một độ cong nhẹ.

“Theo đuổi Pokémon mạnh mẽ, là bản năng của tất cả Huấn luyện viên… tôi hiểu rõ điều này, và Ultra Beast trong vũ trụ, sở hữu một Năng lực (Ability) cực kỳ đặc biệt, Beast Boost.” “Pokémon sở hữu Năng lực này, khả năng sẽ không ngừng tăng lên trong chiến đấu…” Lusamine tiến sát Lục Dã, khẽ nói, “Là một Huyền thoại chiến đấu, ngài hẳn phải biết ý nghĩa quan trọng của Năng lực này.” Lục Dã giữ khoảng cách: “Tiếp tục đi.” Lusamine tựa lưng vào ghế sofa, vắt chéo chân, tay chống cằm, ném ra một PokéBall đã 'Thu nhỏ', mỉm cười nói: “Hợp tác với Tổ chức Aether, chúng tôi sẽ tặng ngài loại PokéBall độc nhất vô nhị này… Beast Ball.” Ánh mắt Lục Dã rơi xuống bàn trà trước mặt hai người, một quả Beast Ball 'lóc cóc' lăn tròn.

Beast Ball có khả năng tăng tỷ lệ bắt giữ Ultra Beast… Tổ chức Aether sở hữu bằng sáng chế loại PokéBall này.

Nói cách khác, bất kỳ Huấn luyện viên nào muốn thu phục Ultra Beast, đều sẽ cân nhắc hợp tác với Tổ chức Aether.

Đây là cơ sở đàm phán của Lusamine.

“Với Beast Ball do Tổ chức Aether cung cấp, với thực lực của ngài, đương nhiên có thể thu phục những Ultra Beast mạnh mẽ trong vũ trụ…” Lusamine tự tin mỉm cười, “Ngay cả việc thu phục Necrozma, cũng không phải là chuyện viển vông… ngài hẳn biết Necrozma chứ?

Trong truyền thuyết, nó là vị thần còn mạnh hơn cả Siêu Ma Thần đó.” “Vậy… tôi cần làm gì?” Lục Dã 'do dự' nói.

“Rất đơn giản, hỗ trợ Tổ chức Aether, mở Cổng Dịch Chuyển Ultra – vì điều này, chúng tôi thuê ngài, đi tìm Pokémon truyền thuyết, Cosmog.” Đôi mắt xanh lục dưới mái tóc vàng dày đặc của Lusamine lấp lánh, thoáng qua một tia cuồng nhiệt rồi trở lại bình tĩnh, cô ấy tao

nhã nói: “Tổ chức Aether, sẽ dốc hết tất cả, cung cấp tài lực, vật lực, nhân lực hỗ trợ ngài.

Đến lúc đó, bất kỳ Ultra Beast nào xuyên qua đến Alola, Tổ chức Aether cũng sẽ giúp ngài thu phục – trong đó, có thể còn bao gồm cả Pokémon truyền thuyết nữa.” Bài diễn thuyết này có tác dụng với hầu hết các phản diện, dù sao thì lý tưởng của những kẻ phản diện như Ghetsis, Maxie, Archie, v.v., đều là thu phục Pokémon truyền thuyết, khống chế thế giới.

Lục lão sư nghĩ bụng, mình tự triệu hồi Pokémon truyền thuyết chẳng phải được sao?

So với việc thu phục Necrozma, thì để nó nể mặt mình, có lẽ còn hiệu quả hơn.

“Phụ huynh của Lillie…” Lục Dã mở lời.

“Cứ gọi tôi là Lusamine.” Lusamine nhíu mày nói.

Lục Dã nhìn Lusamine, nói: “Thưa cô, tôi mạo muội hỏi một câu, đối với Tổ chức Aether mà nói, tại sao lại muốn mở Cổng Dịch Chuyển Ultra?” “Để nghiên cứu thêm nhiều Ultra Beast, chuẩn bị cho sự nghiệp phòng vệ của Alola.” Lusamine thản nhiên nói.

Chương 783

Đây là lời nói dối.

Ý định thực sự, là để tìm lại người chồng Mohn đã mất tích.

Lục Dã mười ngón tay đan vào nhau, nhìn chằm chằm Lusamine.

Lusamine dời ánh mắt đi, tựa lưng vào ghế sofa, khoanh hai tay, buông thõng đôi chân đang vắt chéo.

Một lúc sau, Lục lão sư mở lời: "Tôi sẽ xem xét đề án này." Vẻ vui mừng trong mắt Lusamine chợt lóe lên rồi biến mất, thấy Lục lão sư nói tiếp: "Điều kiện là, khi mở Cổng Dịch Chuyển Ultra, tôi phải có mặt." "Tại sao?" Lusamine ánh mắt lấp lánh.

"Để thu phục những Ultra Beast mạnh mẽ ngay lập tức… Dù sao thì, tôi rất hứng thú với Buzzwole, Kartana." Lục Dã bình tĩnh nói.

Khóe môi Lusamine nhếch lên một độ cong nhẹ, cô ấy nói thầm vào tai: "Đương nhiên." Lục lão sư không định thu phục Pokémon mới, dù sao thì trong tiệm cà phê còn một đống tiểu đáng yêu nữa.

Đồng ý với đề án của Lusamine, lý do cũng rất đơn giản.

Thuê một Huấn luyện viên mới đến Alola, lại vô tình thuê trúng đầu của Cảnh sát Quốc tế… Ánh mắt Lục Dã ngưng lại.

Đợi đến khi Lusamine mở Cổng Dịch Chuyển Ultra.

Đó chính là ngày bằng chứng rõ ràng, bắt giữ cô ta!

Gậy ông đập lưng ông.

Một đầu bếp không xem sách nấu ăn, mà lại xem binh pháp rồi!

Trong phòng họp vang lên từng tràng cười của Lusamine, hai bên trò chuyện rất vui vẻ.

Faba đứng ngoài cửa, hận đến nghiến răng nghiến lợi.

Tìm Cosmog, muôn vàn khó khăn, dựa vào một kẻ vô tích sự như Guzma rõ ràng là không đáng tin cậy.

Thuê vị giáo sư mới này, cũng là một hành động bất đắc dĩ.

"Đợi đến khi mở Cổng Dịch Chuyển Ultra… đó là lúc anh ta mất đi giá trị." Faba ánh mắt âm u.

Thắng được Siêu Ma Thần thì sao chứ.

Colress có thể khống chế Kyurem, với tài năng của ta, cũng không kém cạnh!

Đợi ta khống chế Necrozma, hấp thụ toàn bộ Hào quang của Alola, và Tiến hóa nó thành 'Kẻ Làm Mờ Mắt' trong thần thoại… ngay cả Arceus cũng phải tạm lánh bớt khí thế!

Phía sau cánh cửa lại truyền đến tiếng cười khẽ của Lusamine.

"Tôi có chứng chỉ hành nghề xoa bóp chuyên nghiệp, học ở Alola đó." "Sensei, ngài thật biết đùa~" Faba nghiến răng nghiến lợi, nhưng lại không hiểu sao muốn quay đầu nhìn một cái.

Đáng ghét… bị tê liệt rồi, cổ không quay được! … Hoàng hôn buông xuống.

Ngày mở cửa Trường Huấn Luyện Viên, tuyên bố kết thúc.

Lusamine muốn gặp Lillie, nhưng Lillie đã trốn cô ấy, đành phải bỏ cuộc.

Tuy nhiên, hôm nay trò chuyện với Lục lão sư rất vui vẻ, lại còn trút được một nỗi lòng.

Khóe môi Lusamine nhếch lên, đã lâu lắm rồi cô ấy không có cảm giác nhẹ nhõm và thư thái như vậy… Lục lão sư thu lại thần sắc, đứng bên cửa sổ nhuộm ánh hoàng hôn, nhìn xuống đoàn người của

Tổ chức Aether, rồi nhấn Bluetooth.

“Điều tra thế nào rồi, ngài 'Looker'.” “Tôi trước đó đã đến 'Thiên Đường Aether'… Nơi này quả thật có thu nhận Pokémon bị thương, và nhân viên ở đây đều rất có lòng nhân ái.” 'Looker' lẩm bẩm nói: “Lusamine hình như thật sự là một nhà từ thiện… Thiên Đường Aether không có chút dị thường nào.” Lusamine rất yêu Pokémon, chỉ là sau khi chồng cô ấy mất tích, cô ấy mới trở nên cố chấp.

Lục Dã khẽ gật đầu nói: “Còn những tình huống khác thì sao?” “Ngoài ra, tôi đã tìm thấy Stufful.” 'Looker' đội Stufful lên đầu, cười nói: “Nó chắc là bị thương nên được nhân viên Thiên Đường Aether cứu giúp, hiện tại vết thương đã lành rồi.

Khứu giác của nó cực kỳ nhạy bén, đã tìm thấy tôi ngay lập tức.” “Vậy sao.” Lục Dã khẽ mỉm cười, hoàn thành ủy thác của Bewear, trút được một nỗi lo.

“Nhưng mà…” 'Looker' ngẩng đầu nhìn trời, “Tôi còn phải tiếp tục điều tra, làm sao để đưa Stufful đi đây?” “Cái này à… anh đợi một chút, khoảng mười phút là được.” Ngắt liên lạc, mười phút sau.

Thiên Đường Aether. 'Looker' đội Stufful lên đầu, ngẩng đầu nhìn trời, trợn tròn mắt.

Một Bewear, hai tay xoay tròn như cánh quạt trực thăng, hóa thành tàn ảnh, bay đến từ cuối biển mây, dần dần hạ cánh! 'Looker' há hốc miệng, ngơ ngác nói: “Vãi chưởng…” Con Bewear này, mẹ nó lại biết chiêu Fly!

Bewear hạ cánh, mặt đầy sát khí, tỏa ra Hào quang màu tím. 'Looker' run rẩy tiến lên, đưa Stufful.

Trong khoảnh khắc, Bewear lộ ra những bong bóng nhỏ màu hồng, biểu cảm dịu dàng, ôm chặt Stufful và cảnh sát 'Looker'.

Rắc! 'Looker' dường như nghe thấy tiếng xương sườn gãy.

Ông chú trung niên áo khoác nâu, rưng rưng nước mắt nói: “Cái cảm giác gì thế này!” Ngày 6 tháng 3, thứ Tư.

Lục Dã ngồi trong văn phòng, lạch cạch xoay Beast Ball, mắt khẽ lóe sáng.

Hình dáng của Beast Ball thật độc đáo, trông như họa tiết đồng hồ mặt trời và tinh không, so với những loại PokéBall hình tròn khác, nó có nhiều góc cạnh hơn.

Theo lời cảnh sát Looker thuật lại từ Wicke, Trưởng chi nhánh Thiên Đường Aether, một quả Beast Ball có giá trị lên tới hàng triệu Pokedollar.

Quả Beast Ball mà anh đang cầm chính là do Lusamine tặng.

Điều kiện của Quỹ Aether là thuê Thầy Lục tìm Cosmog, mở Ultra Wormhole.

Dường như đây là một giao dịch đôi bên cùng có lợi, Lusamine có thể tiến vào Ultra Wormhole, tìm chồng.

Có Thầy Lục chống lưng, cũng không cần lo lắng Ultra Beast xâm chiếm Alola.

Tuy nhiên, với thân phận Cảnh sát Quốc tế, Thầy Lục dự định nhân cơ hội này thu thập chứng cứ phạm pháp của Quỹ Aether, đồng thời bảo vệ Cosmog, hóa giải nguy cơ trong cốt truyện gốc.

“Cosmog...

đó là tên khoa học chính thức của Nebby.” Lục Dã xoay Beast Ball trên đầu ngón tay, ngẫm nghĩ nói: “Lusamine không thể tự mình xuất hiện, nên phải thuê Huấn luyện viên.” “Ban đầu cô ta thuê Guzma của Team Skull, nhưng vì tôi vừa đến Alola, điều kiện phù hợp, nên đã

chọn thuê tôi...” Một mặt, thân phận chính thức của Thầy Lục là Cựu Nhà vô địch, Huyền thoại Chiến đấu chỉ là danh hiệu danh dự.

Mặt khác, Quỹ Aether độc quyền toàn bộ ngành công nghiệp Alola, có đủ tư cách để đàm phán với một Cựu Nhà vô địch.

“Với quy mô của Quỹ Aether, thuê một nhóm côn đồ 'Team Skull' thật sự không phù hợp.” Thầy Lục gật đầu, tự đắc nói: “Thuê tôi mới thỏa đáng hơn!” Cái gọi là Team Skull, là tổ chức phản diện ở Alola, độ cà khịa và bẩn bựa có thể sánh ngang với Team Yell.

Trưởng nhóm Team Skull, người được mệnh danh là 'Vua bất diệt' Guzma!

Team Skull mang lại cảm giác của một 'gia tộc thất tình', biệt danh cũng rất nội hàm: Chả trách có câu, đao không bén, ngựa quá gầy, ngươi lấy gì mà đấu với đế vương? (gạch bỏ) Nói một cách chính xác, Guzma có sức mạnh cấp Thủ lĩnh, ở Alola cũng là một nhân vật có tiếng.

Nhưng nếu thật sự đánh nhau, Mega Steelix của Takeshi cảm giác có thể san bằng đội hình của Guzma.

Alola cũng lắm tai ương, Huấn luyện viên thì toàn cấp Tân thủ làng, mà nguy cơ Necrozma lại ngang ngửa với cấp Siêu Ma Thần...

Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời.

Phải tranh thủ thời gian, mang Sylveon đi thu thập hai Hào quang Đảo còn lại.

Còn về 'Nebby' Cosmog, chắc phải còn một thời gian nữa mới xuất hiện... ...Buổi chiều, tiết học đầu tiên.

Trên bàn học của Satoshi, xuất hiện một cụm tinh vân nhỏ màu tím nhạt, vẫy vẫy đôi tay xanh lam nhạt.

Lục Dã: “Vãi chưởng, đây chẳng phải là Nebby sao!” “Pokemon đáng yêu quá!” Mallow kinh hô.

“Để tớ xem nào.” Sophocles kêu lên.

“Tớ nhặt được trên đường đi học.” Satoshi toe toét cười nói: “Với lại, tớ đã mơ thấy hai Pokemon khổng lồ, hứa với chúng sẽ chăm sóc nó thật tốt~” Thầy Lục tựa vào bục giảng, chìm vào im lặng.

Quỹ Aether dốc hết sức lực tìm kiếm Nebby, vậy mà ngươi trên đường đi học đã nhặt được rồi sao?

Giải thích đi, cái này gọi là Thiên Mệnh Chi Tử đúng không?!

“Nó tên gì vậy?” Lana tò mò hỏi.

Satoshi gãi gãi đầu: “Sách hướng dẫn không có dữ liệu gì cả...

Với lại hai Pokemon kia cũng không nói cho tớ biết.” “Vậy thì, chúng ta hãy đặt tên cho nó đi!” Mallow cười nói.

“Hãy hỏi Lillie đi~” Lana mỉm cười nói: “Cậu ấy là người thông minh nhất trong chúng ta!” “Ơ...” Lillie mặt hơi đỏ, có chút ngượng ngùng nhìn Cosmog.

Cosmog chớp chớp mắt, tò mò nhìn Lillie, cảm thấy một chút thân thiết từ cô.

Lillie thở ra một hơi, mỉm cười nói: “Gọi nó là Nebby nhé~” Nebby: (*^▽^*) Nebby vẫy vẫy hai tay, nhảy tưng tưng trên bàn học của Satoshi.

Lana chống cằm nói: “Dường như nó rất thích cái tên này thì phải~” “Ách, đúng là Lillie có khác!” Kiawe khoanh tay nói.

Satoshi chống cằm, cười nói: “Sau này xin chiếu cố nhiều hơn nhé, Nebby~” Nebby trong truyền thuyết cổ đại được gọi là 'con của các vì sao', sở hữu sức mạnh đặc biệt có thể mở Ultra Wormhole.

Lusamine muốn mở Ultra Wormhole, thì phải tìm được Nebby trước, vì thế đã thuê Thầy Lục.

Lục Dã xoa cằm.

Có nên đưa Nebby về Đội Phòng vệ Trái đất... khụ, Đội Đặc nhiệm UB chăm sóc không đây?

Quét mắt nhìn những học sinh đang vây quanh Nebby, tạo nên một khung cảnh ấm áp, Lục Dã mắt khẽ lóe lên.

Cứ để Satoshi, Lillie và các bạn chăm sóc Nebby đi.

Còn bên Lusamine, cứ giải thích với cô ấy là mình đã tìm thấy tung tích của Cosmog, nhưng cần chờ thời cơ.

Chỉ trong một ngày ngắn ngủi, Satoshi đã làm thân với các bạn.

Ý là theo nghĩa đen, Satoshi VS Kiawe.

Nhà vô địch Đại hội điển hình không đánh lại tên nhà quê, Rowlet bị Thầy Lục huấn luyện một trận bạo sát bằng chiêu Hỏa Z của Kiawe.

Tuy nhiên, Rowlet mới thu phục của Satoshi rất đáng yêu, khiến Thầy Lục nghĩ đến chú Stoutland già cỗi, râu ria xệ xuống trong nguyên tác.

"Bảo người của Rocket Logistics tìm tung tích của Stoutland." Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời: "Chăm sóc nó thật tốt, để nó không phải chịu đói chịu rét nữa..." Thầy Lục không lo lắng Satoshi sẽ vì thế mà bỏ lỡ Litten.

Cái gọi là Tình bạn (Bond), chính là những cuộc gặp gỡ định mệnh, sẽ không thay đổi vì những sự kiện nhỏ nhặt.

Đến giờ tan học, Thầy Lục trở về văn phòng, liên lạc với đặc vụ Looker, người đang điều tra ngầm.

Cảnh sát Quốc tế Looker, từ thời Kanto điều tra Giovanni, đến thời Mặt Trời và Mặt Trăng điều tra Quỹ Aether, đều xuất hiện trong các thế hệ, năng lực cá nhân cực kỳ xuất sắc.

"Tôi đã mạo hiểm chụp được vài tấm ảnh của Nihilego..." Looker thở hổn hển, khó khăn nói: "Thật sự là Nihilego sống... lang thang trong cống ngầm, trông giống như sứa trong suốt!" Nuôi Tentacool đã đành, vậy mà lại có người thật sự nuôi Nihilego ở nhà.

Chắc hẳn Nihilego đã đến Alola qua Ultra Wormhole, Lusamine không báo cáo theo quy định, mà lại nuôi dưỡng riêng và nghiên cứu.

Looker khó mà lý giải sự cố chấp của Lusamine, nhưng điều này cũng có nghĩa là đã có bằng chứng xác thực về việc buôn lậu Ultra Beast.

"Cậu vất vả rồi..." Lục Dã nhíu mày nói: "Đừng đánh rắn động cỏ, trước tiên hãy nghĩ cách trục xuất Nihilego." "Tham mưu trưởng Anabel đã nhắc đến, Cosmog sở hữu sức mạnh có thể mở Ultra Wormhole... không phải là những khe nứt Ultra hỗn loạn, mà là lối vào một chiều.

Nhưng trong tình trạng bị kích thích, Ultra Wormhole do Cosmog mở ra sẽ trở nên không ổn định." Looker xoa cằm, nói: "Đề nghị cá nhân của tôi là, trên danh nghĩa hợp tác với Quỹ Aether, cùng nhau tìm kiếm Cosmog, mở Ultra Wormhole.

Và ngay tại đó trục xuất Nihilego, trừng trị Lusamine, Faba và những người khác theo pháp luật." Lục Dã trầm mặc một lát, nói: "Tôi đã tìm thấy tung tích của Cosmog rồi..." Looker giật mình, nghe cấp trên kể về việc cố ý lừa dối Lusamine, và sự xuất hiện của Nebby, lắp bắp nói: "Mỹ, mỹ nam kế?" "Phản gián kế." Lục Dã sửa lại.

"Nếu hợp tác với Quỹ Aether, phải do Tham mưu trưởng Anabel

đứng ra." Looker trầm giọng nói: "Dù sao, cô ấy mới là Trưởng ban danh nghĩa của UBTask Force." Anabel sau khi biết mọi chuyện xảy ra trong hai ngày, cân nhắc lợi hại, đã đồng ý với kế hoạch hành động có phần mạo hiểm của cấp trên.

"Như vậy, thân phận của anh sẽ không bị bại lộ, chúng ta cũng có thể đảm bảo an toàn cho Cosmog.

Quỹ Aether, UBTask Force, tất cả đều có chung mục tiêu." Anabel ánh mắt lóe lên, nói: "Mở Ultra Wormhole!" Lục Dã giơ tay nói: "Nếu kế hoạch thất bại, Necrozma phản công Alola thì sao?" "Rất đơn giản, khởi động vũ khí bí mật của chúng ta." Anabel bình tĩnh nói.

"Chúng ta còn có vũ khí bí mật sao!?" Lục Dã chấn động nói.

Gundam hay Đũa thần ánh sáng?

Zygarde hay Regigigas?!

"Vũ khí bí mật, chính là một trong bốn Huyền thoại Chiến đấu duy nhất trên thế giới." Anabel nghiêm túc nói: "Do anh đứng ra, chiến đấu với Necrozma, giải quyết nó!" Thầy Lục: "???" ...Hai ngày sau, họp báo.

Anabel mặc vest đen, thần sắc lạnh nhạt, bắt tay với Lusamine đang tươi cười.

Đèn flash lóe lên, truyền thông xôn xao.

Quỹ Aether độc quyền Alola, và UBTask Force hiếm khi lộ diện hợp tác, cùng nhau thành lập 'Ultra Guardians'!

Châm ngôn của Ultra Guardians là dùng Beast Ball thu phục những Ultra Beast xâm nhập qua Ultra Wormhole, và bảo vệ chúng, cho đến khi Ultra Wormhole ổn định xuất hiện, sẽ cùng nhau trục xuất chúng.

Hiện tại, Ultra Guardians do Lusamine đảm nhiệm chức vụ cao

nhất, liên tục tuyển dụng Huấn luyện viên từ khắp Alola.

Lusamine không lo lắng thí nghiệm trái phép, buôn lậu Ultra Beast bị bại lộ... với quy mô của Quỹ Aether, những điều này căn bản không phải vấn đề.

Cho dù bị bại lộ, Lusamine cũng cam tâm tình nguyện.

Tại buổi họp báo, Lusamine hướng về phía ống kính, mỉm cười duyên dáng, mắt xanh khẽ lóe sáng.

Lillie, Gladion...

Chương 784

các con không hiểu mẹ cũng không sao.

Mẹ nhất định sẽ dựa vào thành quả nghiên cứu của Faba, sự trợ giúp của UBTask Force, mở Ultra Wormhole.

Sau đó, mẹ sẽ mang cha của các con, trở về trước mặt các con! ...Ngày 7 tháng 3, thứ Sáu.

Trong giờ giải lao, Nebby Teleport giữa các bàn ghế, chơi đùa rất vui vẻ.

Nhưng sự chú ý của học sinh đều đổ dồn vào tờ báo buổi sáng, khiến Nebby có chút buồn bã.

Lillie ôm Nebby, mỉm cười vuốt ve đầu Nebby.

Nhờ ấp nở Ice Vulpix, Lillie đã dám chạm vào Pokemon.

Chú Ice Vulpix vừa mới sinh đó, giới tính là ♀, được Lillie đặt tên là 'Snowy', cái đuôi trắng muốt đáng yêu vô cùng.

Lúc này, Snowy đang học cách đi của Sylveon, nhấc chân trước lên, run rẩy bước đi, rồi đột nhiên ngã.

“Bố y~” Sylveon liếc nhìn chú Vulpix mới sinh này.

“Đồ nhóc...

đi còn không vững nữa.” Ngay lập tức, Sylveon quay người, dùng dải lụa nâng Vulpix dậy, lạnh lùng nói: “Bố y! o(´^｀)o” “Thôi được, lần này tôi giúp cậu vậy!” “Ô y~” Snowy lè lưỡi, đáng yêu dụi dụi Sylveon.

“Bố y.” Sylveon lạnh lùng hừ một tiếng.

“Dù có làm nũng cũng vô ích, phải tự mình trở nên mạnh mẽ mới

được.” Snowy ngước nhìn Đại Tỷ khí phách, mắt lấp lánh, ra sức gật đầu: “Ô y!” Các học sinh vây quanh nhau, bàn tán về tờ báo sáng nay.

“UBTask Force, hợp tác với Quỹ Aether, thành lập Ultra Guardians sao?” Sophocles ngạc nhiên nói.

“A a, tớ muốn tham gia quá!” Satoshi reo lên.

“Người trên báo này, chính là mẹ của Lillie, tóc vàng y hệt!” Mallow nói.

Lillie ôm Nebby đi đến, cảm thấy người mẹ trên báo có chút xa lạ, nhưng lại đưa tay khẽ chạm vào.

Lúc chụp tấm ảnh này, mẹ nhất định đang thầm gọi tên mình...

Lillie có trực giác này, lập tức lắc đầu, khẽ nói: “Giờ thầy Lục sắp vào lớp rồi, mau về chỗ ngồi thôi.” Đông, đông —— Tiếng chuông vào học của Komala vang lên từ ngoài cửa sổ.

Thầy Lục bước vào lớp học, nhìn quanh mọi người, cười nói: “Ngày mai là thứ Bảy rồi, các em có dự định gì không?” “Đi khiêu chiến Thử thách Đảo!” Satoshi lớn tiếng nói.

“Về trang trại ở nhà giúp đỡ.” Kiawe nói.

“Học nấu ăn với cha~” Mallow cười nói.

“Đi câu cá.” Lana ánh mắt kiên định.

Các học sinh lần lượt đưa ra câu trả lời.

“Một cuối tuần vô cùng phong phú nhỉ~” Lục Dã xoa cằm, cười nói: “Còn tôi thì, ngày mai sẽ đi cùng Cynthia đến đảo Poni để khảo sát Hẻm núi Poni rộng lớn, nên ngày mai các em sẽ không tìm thấy tôi đâu...

Đặc biệt nói với các em một tiếng, để khỏi phải chạy đến uổng công một chuyến!” “Á!?” “Á cái gì mà á, có vấn đề thì các em đi hỏi

Giáo sư Kukui, cũng vậy thôi." Thầy Lục nói: "À đúng rồi, cái Ultra Guardians đó, các em cố gắng học tập, cũng có cơ hội gia nhập đấy." Satoshi và Kiawe kích động không thôi.

"Thôi được rồi... bắt đầu bài học hôm nay." Thầy Lục khẽ ho một tiếng, nói: "Hôm nay chúng ta sẽ thảo luận một đề tài, hơi đánh đố một chút, đó là ——" "Counter có Counter được Counter không?!" ...Quỹ Aether.

Faba gặp Lusamine, giải thích rõ ràng về sự xuất hiện của Cosmog.

"Đã tốn rất nhiều tiền, vậy mà Huấn luyện viên kia còn chưa mang Cosmog về." Faba còng lưng, "Hiệu suất làm việc, thật khiến người ta rất không hài lòng mà..." Lusamine khó chịu nói: "Cosmog, đang dưới sự giám sát của Lục Dã, không cần lo lắng." "Hơn nữa, hiện tại chúng ta đang hợp tác với Cảnh sát Quốc tế." Lusamine liếc Faba một cái, lạnh nhạt nói: "Để Lục Dã ra tay mạo hiểm... ngươi muốn anh ấy bị Cảnh sát Quốc tế theo dõi sao." "Thuộc hạ không có ý đó... chỉ là cảm thấy, việc hợp tác với Cảnh sát Quốc tế, có chút nực cười..." Faba cúi đầu nói.

"Không sao cả." Lusamine vén mái tóc vàng, bắt chéo chân ngồi trên sofa, bình thản nói: "Bất luận là ai mở Ultra Wormhole cũng vậy... chúng ta và Cảnh sát Quốc tế, lợi ích của cả hai bên đều nhất quán." "Nhưng mà, Cảnh sát Quốc tế can thiệp, chúng ta rất khó kiểm soát sức mạnh của Cosmog!" Faba căng thẳng nói.

"Chúng ta, không, ta là muốn nói ngươi..." Lusamine lạnh nhạt hỏi: "Kiểm soát sức mạnh của Cosmog, muốn làm gì?" Faba ngớ người.

Đương nhiên là để đánh bại Necrozma, kiểm soát nó, đạt được kỳ tích mà ngay cả Colress cũng chưa đạt được...

Bất kỳ nhà khoa học nào, dù là Colress, Xerosic hay Faba, đều sở hữu những ý tưởng điên rồ này.

Hắn không dám trả lời như vậy, thấy Lusamine tiếp tục nói: "Cosmog chỉ là cái chìa khóa mở cửa mà thôi...

Ta sẽ tự mình đi đến Ultra Wormhole, dựa vào sự dẫn dắt của Nihilego, tìm tung tích của Giáo sư Mohn." "Nếu... ta không thể trở về, Quỹ Aether thuộc về ngươi, Faba; Thiên Đường Aether thuộc về Wicke; Ultra Guardians trả lại cho Cảnh sát Quốc tế." "Ta chỉ cần ngươi, đồng ý với ta một điều kiện." Faba ngẩng đầu, thấy trong mắt Lusamine, ánh lên một vẻ mà chưa từng thấy, như thể bi thương, dằn vặt.

"Hãy cho các con của ta, Lillie và Gladion, một nền giáo dục tốt." Ngày 8 tháng 3, thứ Bảy.

Quỹ Aether, Phòng thí nghiệm Không gian.

Giáo sư Burnet khoanh tay, chú ý nhìn màn hình lớn liên tục nhấp nháy dữ liệu.

"Giáo sư Burnet..." Trưởng chi nhánh Thiên Đường Aether Wicke khẽ nói: "Dữ liệu có gì bất thường không?" Burnet nhíu mày nói: "Nhiều nơi ở đảo Poni, xuất hiện hiện tượng không gian bị nhiễu loạn, liên tục có Ultra Wormhole siêu nhỏ sinh ra, nhưng rất nhanh lại phục hồi." "Là vì sức mạnh của Cosmog sao?" Wicke đoán.

Burnet lắc đầu, nói: "Ultra Wormhole do Cosmog mở ra, rất ổn định, nhưng Ultra Wormhole ở đảo Poni, giống như là..." "Dùng dao cắt giấy tạo ra một vết cắt nhỏ trên giấy trắng, thay đổi góc độ, vết cắt đó lại biến mất." Burnet ví von nói.

"Sẽ không liên quan đến Ultra Beast chứ!" Wicke có chút căng thẳng.

Burnet nói: “Tôi còn chưa thể đưa ra kết luận vội vàng, nhưng mà...

Tổng thống không phải đã hợp tác với Cảnh sát Quốc tế, thành lập Ultra Guardians sao?

Tôi đề nghị để nhân viên đội phòng vệ, đến điều tra.” Wicke mắt sáng rỡ, vỗ tay nói: “Tôi nhớ rồi, thành viên của Ultra Guardians ——” “Hiện tại, do Lục Dã, đảm nhiệm chức vụ Đội trưởng đội phòng vệ!” “Lục Dã...” Burnet ngạc nhiên nói: “Vị Huyền thoại Chiến đấu đó, giáo viên của Trường Huấn luyện viên Hau’oli City?” “Đúng vậy.” Wicke cười nói: “Nếu thật sự là Ultra Beast, và mạnh đến mức có thể tự mình mở Ultra Wormhole, thầy Lục nhất định sẽ cảm thấy hứng thú!” Burnet gật đầu nói: “Vậy thì, để tôi liên hệ với thầy Lục, trình bày cụ thể tình hình...” ...Đảo Melemele, Vịnh Kala'e.

Ánh nắng chiếu rọi biệt thự bên bờ biển, trên sân thượng bằng đá cẩm thạch đứng một mỹ nhân tóc vàng.

Bóng lưng với chiếc áo sơ mi xanh da trời, tóc vàng như suối, bên cạnh đứng sừng sững Garchomp.

Cynthia quay đầu lại, gọi: “Nhanh lên nào, Lục Dã~ Hôm nay phải đến Bàn thờ Luân xa, điều tra thần thoại Alola!” “Đến đây...” Xét đến việc Latias phải theo kịp tốc độ của Garchomp, bay nhanh nửa tiếng, Lục Dã đã có vẻ mặt mệt mỏi.

Tuy nhiên, hôm nay tương đương với một buổi hẹn hò với Cynthia, Lục Dã lại hừng hực khí thế.

Ít nhất, khi đáp đất từ trên không, không thể mềm yếu được!

“Ghos~” Gengar cõng một cái balo đầy đồ ăn vặt, trong balo còn giấu Togepi, hớn hở, chuẩn bị cắm trại.

Victini nhai Macaron, hạnh phúc đến mức nổi bong bóng nhỏ, bay

đến sau lưng Lục Dã, rồi ẩn mình và biến mất.

Sylveon lông trắng như tuyết, dải lụa hồng phấn, mắt xanh biếc, lấp lánh ánh sáng.

Đảo Poni...

đây đã là hòn đảo thứ hai rồi.

Mình phải đi gặp Thần Hộ mệnh của đảo Poni, nếu nó không đồng ý, mình sẽ...

"Bố y! (▼mãnh ▼)" Mắt Đại Tỷ sắc bén lên rồi!

Các tiểu gia hỏa hóa thành ánh sáng đỏ, bay vào PokéBall ở thắt lưng Huấn luyện viên.

Cynthia liếc mắt một cái, bình thản nói: "Quả Beast Ball đó, là sao vậy?" "Lusamine tặng." Lục Dã thật thà nói.

Cynthia: "?" Nụ cười dịu dàng, tóc vàng rạng rỡ, khóe mắt cong cong, tay chống cằm.

Garchomp phía sau cô mắt đỏ rực, như bốc lên ngọn lửa đỏ sẫm.

Thầy Lục bày tỏ, "Em nghe anh giải thích đây này", rồi kể lại cuộc đấu đá ba bên của Cảnh sát Quốc tế, Quỹ Aether, Ultra Guardians.

Cynthia chống tay lên hông, mắt lộ vẻ ngẫm nghĩ, nhíu mày nói: "Nghĩa là... anh đang đảm nhiệm các vị trí quan trọng trong cả ba thế lực này?" "Để đối phó với Ultra Beast, phải huy động mọi sức mạnh có thể huy động." Thầy Lục nghiêm túc nói.

Cynthia liếc mắt một cái, thần sắc lạnh nhạt, không nói một lời đi về phía Garchomp.

"Anh sai rồi." Lục Dã theo sau, thái độ thành khẩn: "Anh sai ở chỗ, đáng lẽ phải tìm sự giúp đỡ của em, chứ không phải tìm Quỹ Aether."

Cynthia dừng bước, khẽ thở dài một tiếng, nói: “Cảnh sát Quốc tế... rốt cuộc cũng có trách nhiệm đặc biệt của riêng mình.” Ngay cả là 「Huyền thoại Chiến đấu」, muốn bắt giữ tội phạm, vẫn cần thu thập bằng chứng, thực thi công lý theo quy trình.

Trải qua nhiều sự kiện như vậy, Cynthia không phải không tin tưởng Lục Dã, chỉ là oán trách vì anh không nói cho mình biết ngay từ đầu.

Quay đầu nhìn lại Lục Dã đang cúi đầu, Cynthia khẽ thở dài, khoanh tay quay người, đưa cổ tay thon thả ra.

“Ưm...” Lục Dã ngẩng đầu, nhìn thấy đôi mắt xám của Cynthia, cô dùng tay nhéo mạnh khóe miệng anh.

Biểu cảm có chút hài hước, lại rất dễ thương...

Khóe miệng Cynthia khẽ nhếch lên, nói: “Không có lần sau.” “Chúng ta nên kết hôn rồi.” Lục Dã đột nhiên nói.

“Không được chuyển chủ đề.” “Anh là muốn nói, anh rất yêu em, Cynthia.” Lục Dã nghiêm túc nói: “Sẽ không bao giờ phản bội em, giống như AZ không bao giờ rời bỏ Bông hoa Vĩnh cửu của mình.” “Ngay cả khi lang thang ba ngàn năm?” Mắt xám của Cynthia khẽ lóe sáng.

“Anh sẽ yêu em ba ngàn năm.” Lục Dã nói.

Gió thổi mang theo tiếng hót của Pikipek, sóng biển ở Vịnh Kala'e xào xạc, cầu vồng đẹp như thể Ho-Oh vừa bay qua.

Cynthia khẽ mỉm cười, đưa tay đẩy má Lục Dã, quay người đi về phía Garchomp: “Đuổi theo đi!

Garchomp, Kiếm Vũ (Swords Dance)!” “Gào!” Garchomp trạng thái như máy bay chiến đấu phản lực, đuôi hình con thoi xé toạc luồng khí, kéo theo vệt trắng như đường bay trên trời.

Lục Dã đeo kính bảo hộ, tà áo sơ mi bay phấp phới, lên Latias.

"Garchomp thậm chí còn không biết Long Vũ (Dragon Dance)..." "Latias, Tăng Tốc (Agility)!" 「Không muốn.」 Latias kiêu ngạo nói: 「Trừ phi, anh cầu xin em...」 Lục Dã: "Anh cầu xin em." 「Vậy cũng không muốn~」 Latias dễ thương làm mặt dọa người. ...Hẻm núi Poni rộng lớn, trên không.

Trong lúc bay, Lục Dã nhận được liên lạc từ Giáo sư Burnet qua Bluetooth.

Sau một hồi trò chuyện, Thầy Lục hiểu rằng đảo Poni, xuất hiện hiện tượng không gian bị nhiễu loạn.

Sau khi đáp đất, Cynthia chú ý đến thần sắc của Thầy Lục, hỏi: "Sao vậy?" "Hẻm núi Poni rộng lớn, Bàn thờ Luân xa và nhiều khu vực khác, xuất hiện Ultra Wormhole." Lục Dã nhíu mày nói: "Có Ultra Beast, tự mình đến Alola." "Ultra Beast có thể tự mình xuyên qua không thời gian sao?" Cynthia ngạc nhiên.

"Điều này không hiếm thấy...

Trong số các Ultra Beast đã biết, Blacephalon có thể xé nát không thời gian, Guzzlord có thể nuốt chửng vạn vật..." Lục Dã dừng lại một chút, nói: "Và Kartana trong truyền thuyết... thậm chí còn có thể tự mình cắt đứt không thời gian." Cynthia chống cằm, đôi mắt xám lấp lánh thần thái, khóe miệng nhếch lên.

"Nghe có vẻ... rất thú vị đấy." "Vẫn phải tiếp tục đi sâu vào Bàn thờ Luân xa sao?" Lục Dã hỏi.

"Đương nhiên rồi." Cynthia ánh mắt lóe lên: "Đưa Ultra Beast trở về lỗ hổng, đó không phải là trách nhiệm của anh, Đội trưởng đội phòng vệ sao." "Nói thì nói vậy..." Lục Dã lẩm bẩm: "Cả đội phòng vệ hiện giờ chỉ có mình tôi thôi." Ultra Beast có thể tự mình xuyên qua

không thời gian...

Ngay cả ở trạng thái hoang dã, vẫn sở hữu cấp độ Nhà vô địch.

Từ biểu hiện trong anime mà xét, Buzzwole, Pheromosa, Kartana và một vài Ultra Beast khác, có thể sánh ngang với lực lượng chủ lực của Nhà vô địch.

Đương nhiên, vì thiếu sự chỉ huy của Huấn luyện viên, Pokemon hoang dã không gây ra mối đe dọa lớn đối với Thầy Lục.

"Cho dù Celesteela đến đi chăng nữa ——" Lục Dã ánh mắt sắc bén: "Tôi cũng sẽ chỉ huy Áp Áp, bổ vỡ lõi của nó cho cậu xem!" Premier Ball ở thắt lưng rung động.

"Gát! (´ꈍ◡ꈍ)σ" Áp Áp rơi lệ.

"Anh tự mình khoác lác thì thôi đi, đừng có lôi em vào chứ!" ...Hẻm núi Poni rộng lớn, Bàn thờ Luân xa.

Vách đá nổ tung tạo thành một bàn thờ khổng lồ hình cây thánh giá, trung tâm cây thánh giá là một đĩa tròn, đắm mình trong hào quang của lực Ultra.

Dưới đáy là một vũng nước không nguồn không bao giờ cạn, trên bệ giữa vũng nước, chỗ lõm vừa đủ để đặt dạng tiến hóa của Nebby —— Cosmoem.

Đây là lối vào Ultra Megalopolis, cũng là nơi Solgaleo và Lunala lần đầu tiên đến Alola, hạ cánh.

Nơi này không do Thần Hộ mệnh của đảo Poni, Tapu Fini cai quản.

Nhưng Tapu Fini cảm nhận được sự bất thường ở Bàn thờ Luân xa, bay lơ lửng trên không trung hẻm núi, tuần tra khắp nơi.

Trên bầu trời xuất hiện từng vết chém, tỏa ra Hào quang Ultra

Wormhole.

Có Ultra Beast, tự mình chém đứt không thời gian, hơn nữa còn chém không chỉ một con đường.

Tapu Fini vẻ mặt nghiêm túc, lớp vỏ màu tím tỏa ra sương mù mỏng, bao phủ toàn bộ Hẻm núi Poni rộng lớn.

Trong làn sương mù, giác quan của Tapu Fini càng thêm nhạy bén, chính xác cảm nhận được không thời gian bất thường.

Rắc, rắc!

Tapu Fini thần sắc giật mình.

Một nhát chém xé toạc không thời gian, tạo thành một Ultra Wormhole màu đỏ!

Trong ánh sáng, một Ultra Beast nhỏ bé không đáng chú ý, xuyên qua lỗ hổng, vút một cái vung kiếm!

Nó giống như được gấp từ giấy, đầu gập vào trong thân, chính giữa cắt ra một ngôi sao bốn cánh màu vàng.

Chương 785

Vai có cấu trúc hình sao màu vàng.

Hai cánh tay bằng giấy, tựa như hai lưỡi dao sắc bén có thể cắt đứt mọi thứ, lấp lánh ánh sáng lạnh lẽo!

UB04: Chém xé, Pokémon Kiếm rút, Kartana!

Tapu Fini vẻ mặt nghiêm túc, truyền ý niệm: 「Kẻ ngoại lai, xin ngươi hãy rời khỏi Bàn thờ Luân xa.」 Kartana không nói một lời, di chuyển hai lưỡi dao, chỉ vào Tapu Fini.

Trong khoảnh khắc, Thần Hộ mệnh cảm thấy khí thế sắc bén bộc lộ, khóa chặt nó từ bốn phương tám hướng. 「Ultra Beast xâm lược à...」 Tapu Fini ánh mắt lạnh lùng, quanh thân bao phủ sương mù, tỏa ra Hào quang Đảo, tạo thành một cột sáng đỏ chọc trời, 「Cơn thịnh nộ của Tự nhiên (Nature's Madness)」 khiến Hẻm núi Poni rộng lớn rung chuyển ầm ầm.

Vút —— Hai đường ánh kiếm đan xen thành hình chữ X.

Kartana lướt qua, bình tĩnh thu lại hai lưỡi dao.

Tapu Fini khó mà tin nổi, cúi đầu nhìn lớp vỏ màu tím.

Trong nháy mắt, trên người mình xuất hiện những vết thương dày đặc, mọi thứ xung quanh, bất luận cột sáng, không thời gian, Hào quang, đều bị nhát kiếm này cắt đứt!

Sương mù bao phủ cơ thể Tapu Fini, nhanh chóng phục hồi vết thương.

Trong làn sương độc, Kartana thần sắc lạnh nhạt, vung hai lưỡi dao, không hề bị ảnh hưởng.

Tapu Fini giỏi trạng thái bất thường và trị liệu, nhưng đối mặt với Kartana giỏi tấn công mạnh, cho dù thân là Thần Hộ mệnh, vẫn rơi vào thế yếu!

Từ xa.

Lục Dã và Cynthia, ngẩng đầu nhìn cột sáng, cùng với những lỗ hổng vi hình như vết dao cắt.

Hai người cưỡi Latias và Garchomp, nhanh chóng tiếp cận Bàn thờ Luân xa.

"Anh biết, đó là Ultra Beast nào rồi không?" Cynthia hỏi.

"Đó là..." Một đường ánh kiếm lóe sáng trên bầu trời, Tapu Fini thân thể đầy vết thương, khổ sở chống đỡ.

"Đại kiếm hào trong truyền thuyết, có thể chém đứt mọi kẻ thù..." Lục Dã trầm giọng nói: "Ultra Beast, Kartana!" Trên bầu trời, Kartana gấp hai lưỡi dao lại, trông như một đại kiếm hào thu kiếm vào vỏ.

Trước mặt Kartana, một đám sương mù bay lơ lửng.

Thần Hộ mệnh Tapu Fini đã mất khả năng phản công, thu lại sương mù, dần dần trị thương.

"Xoẹt..." Kartana từ bỏ truy kích, thân hình nhỏ bé không đáng chú ý, phát ra tiếng sột soạt như gió thổi vào giấy.

Lại chém một kẻ địch vô vị.

Kartana cao khoảng 30 cm, được cấu tạo từ giấy, toàn thân sắc bén vô cùng, bất cứ thứ gì chạm vào Kartana đều sẽ bị cắt làm đôi.

Kartana thậm chí có thể tự mình cắt đứt không thời gian, điều này là nhờ khả năng đặc biệt của nó, có thể mở Ultra Wormhole chỉ đủ cho mình nó đi qua.

Vị kiếm hào Kartana này, xuyên không thời gian đến Alola, là để

tìm kiếm kẻ địch 'xứng đáng bị chém'.

Rõ ràng, Thần Hộ mệnh của đảo Poni, không thể khiến Kartana hài lòng.

“Ngay cả Tapu Fini cũng rơi vào thế yếu rồi sao...” Cynthia nhíu mày nói.

“Kartana là hệ Thép/Cỏ, miễn nhiễm với thuộc tính Độc mà Tapu Fini giỏi, lại giỏi tấn công mạnh, nên chiếm ưu thế về thuộc tính rồi.” Thầy Lục quan sát từ xa, suy đoán sức mạnh của Kartana.

Kartana là kẻ tấn công tốc độ cao, phát huy tính tấn công đến cực hạn, chiêu 「Lưỡi Lá (Leaf Blade)」 đến Kyogre cũng phải tránh né.

Nhưng tấn công đặc biệt đáng lo ngại, lại yếu gấp bốn lần với lửa, nếu không cắt đứt cột lửa, trong nháy mắt sẽ bị ngọn lửa thiêu rụi.

Kartana này là cấp độ Nhà vô địch hoang dã.

Arcanine đối đầu Kartana, có ưu thế thuộc tính tuyệt đối.

Nhưng đối mặt với Kartana như một kiếm hào, không khỏi khiến Thầy Lục cảm thấy ngứa ngáy trong lòng, muốn để Sirfetch'd thể hiện sở trường.

“Trận chiến này, giao cho tôi đi.” Lục Dã nói với Cynthia: “Tôi muốn để Kartana... trở thành đá mài dao cho Sirfetch'd!” Áp Áp trong Premier Ball: (#ﾟДﾟ) “Nếu Sirfetch'd, bị Kartana một nhát chém bại trận thì sao?” Cynthia trêu chọc nói.

“Vậy thì để Arcanine ra sân...

Kartana rất khó chống lại Lửa Thánh (Sacred Fire).” Lục Dã mỉm cười nói: “Yên tâm, tôi có tính toán.” Áp Áp trong Premier Ball: o(TωT)o Cynthia khẽ gật đầu, chỉ huy Garchomp bay đến vách đá lớn

của hẻm núi, sau khi đáp đất liền nhìn ngọn Kartana dưới bầu trời.

“Xoẹt...” Kartana cảm nhận được Huấn luyện viên đang đến gần, vút một cái vung hai lưỡi dao, chỉ vào Thầy Lục.

Trong khoảnh khắc, khí thế hữu hình ập đến, như 'kiếm ý', cảm giác như có mũi nhọn sau lưng.

Lục Dã dùng Hào quang hóa giải áp lực này, chỉ huy Latias đáp đất, chân đạp trên phiến đá cẩm thạch của Bàn thờ Luân xa, ngẩng đầu nói: “Kartana, trở về thế giới của ngươi đi.” “Xoẹt!” Khuôn mặt hình ngôi sao năm cánh của Kartana, như thể không hài lòng mà nhăn lại, hai lưỡi dao toát ra ánh sáng lạnh lẽo.

“Chém đứt không thời gian đến đây, không tìm thấy thứ 'xứng đáng bị chém', ta sẽ không trở về.” 『Huấn luyện viên...』 Bên tai Lục Dã truyền đến ý niệm từ Tapu Fini trong làn sương mù, yếu ớt nói: 『Cảm ơn ngươi đã ra tay giúp đỡ, nhưng xin ngươi hãy rời khỏi đây... ta sẽ xử lý Ultra Beast.』 Ngay lập tức, Tapu Fini ánh mắt giật mình, nghe thấy ý niệm từ Lục Dã. 『Tôi đã đồng ý với Tapu Koko, sẽ đối đầu với Ultra Beast.』 Lục Dã nói: 『Cứu cô cũng không phải không có điều kiện... chuyện này chúng ta sẽ bàn sau.』 Trong một khoảnh khắc, Tapu Fini chìm vào ngẫm nghĩ.

Tapu Fini đã từng nghe nói, Thần Hộ mệnh của đảo Melemele, đã đạt được giao dịch với một Huấn luyện viên nào đó.

Chỉ là... hỗ trợ thu thập Hào quang Đảo, chuyện này đi ngược lại truyền thống.

Tapu Fini hiện thân từ trong sương mù, lặng lẽ nhìn chằm chằm thanh niên tóc đen, thở sâu ra một hơi.

“Ta sẽ dùng cách của riêng ta...

để phán đoán liệu hắn có đủ tư cách tương ứng hay không.”

Kartana không thể truyền ý niệm, nhưng Thầy Lục đại khái suy đoán ra được suy nghĩ của Kartana.

Khao khát được chiến đấu với cường giả, sau khi đạt được tâm nguyện, tự nhiên sẽ trở về cố hương.

Lục Dã chân đạp đại địa, tùy tay ném ra Premier Ball, ánh sáng đỏ hiện ra hình dáng của Sirfetch'd.

"Không biết, chúng ta có đủ tư cách, làm đối thủ của ngươi không." Lục Dã ánh mắt lóe lên.

Kartana khẽ ngẩn ra, chầm chậm hạ xuống, hai lưỡi dao giương ngang tạo thành hình chữ 'Đại', cẩn thận đánh giá Huấn luyện viên và Partner trước mặt.

Trước mặt thanh niên tóc đen, đứng Sirfetch'd với đôi lông mày chữ V đậm và mắt to sắc bén, tay cầm cây hành tây to và tấm khiên lá hành tây, đứng sừng sững.

"Gát..." Sirfetch'd không nói một lời, lông trắng như tuyết, mắt lấp lánh ánh sáng.

Kartana chìm vào im lặng.

Cây hành tây to của Sirfetch'd, vô cùng nặng nề, nhưng Kartana vẫn cảm nhận được khí thế hùng vĩ trong đó.

Trọng kiếm không sắc, đại xảo bất công.

"Xoẹt...!" Kartana cúi đầu trầm ngâm, đột nhiên vung hai lưỡi dao, sắc bén như một lưỡi kiếm rút khỏi vỏ, tỏa ra Hào quang lạnh lẽo có thể cắt đứt mọi thứ.

Khuôn mặt hình ngôi sao năm cánh, nhìn chằm chằm Sirfetch'd, Kartana cảm nhận được ý chí chiến đấu sục sôi trong cơ thể.

Kẻ địch này, xứng đáng bị chém!!

“Gát! (´ᵕ̣̆ᴗᵕ̣̆)σ” Áp Áp suy sụp tinh thần.

“Cái thứ này va vào tôi một cái, tôi sẽ nứt da thịt ra mất thôi~ Đánh kiểu gì đây trời~!” “Dùng Haki Vũ Trang của cậu...

Ý tôi là, dùng 「Chiêu thức」 của cậu.” Lục Dã chỉ đạo nói: “Kartana có thể cắt đứt mọi thứ, nhưng đó là 『vật thể』.

Thi triển 『Chiêu thức』, đòn tấn công của Kartana cũng có thể bị đỡ.” Sirfetch'd quay đầu lại, im lặng nhìn thầy Lục, ánh mắt vẫn bình thản, nhưng trong lòng sóng gió cuồn cuộn.

Phía sau là những chiến hữu tin tưởng mình, thầy giáo, đồng đội.

Phía trước là kẻ địch vô cùng mạnh mẽ.

Ánh mắt Sirfetch'd lóe lên, cảnh tượng này dường như đã từng thấy.

Mình như thể đang ở trong khu rừng Shigeru rộng lớn vô tận, ánh nắng không thể xuyên qua lớp sương mù dày đặc, phía sau truyền đến tiếng Growl bí ẩn kéo dài và bao la.

Áp Áp nắm chặt.

Chỉ có lưỡi hành tây trong tay, và những người bạn cần bảo vệ, không thể phụ lòng.

Áp Áp quay đầu, nhìn Kartana đang bay lơ lửng, khẽ gật đầu.

“Gát! ヽ(`Д´)ノ” “Ôi cây hành tây, kẻ địch này, xứng đáng một trận chiến!” Thần Hộ mệnh Tapu Fini có chút khó tin.

Chỉ trong một khoảnh khắc ngắn ngủi, không hiểu vì sao, Hào quang của Sirfetch'd đã có sự thay đổi kinh ngạc.

Đáng kinh ngạc hơn nữa là, khí thế của Sirfetch'd này, lại có thể ngang tài ngang sức với Kartana?

Đó là Ultra Beast có thể chém đứt không thời gian, cắt mọi thứ!

Tapu Fini chuyển tầm mắt, nhìn thanh niên tóc đen đang mỉm cười.

“Là Huấn luyện viên của nó... không, là người bạn đồng hành của nó, đã ban cho nó niềm tin sao...” “Xoẹt...” Kartana vung lưỡi dao, như thể thực hiện nghi lễ trước khi quyết đấu.

“Đây là phong cách chiến đấu giống với ta, phải cẩn thận đối phó.” “Gát...” Sirfetch'd nâng cây hành tây to lên, rồi vung xuống, như một Hiệp sĩ trắng ưu nhã đến mức không thể chê vào đâu được, khẽ gật đầu.

Trong nháy mắt!

Keng!!

Tia lửa bắn ra tung tóe, lưỡi đao va chạm.

Hai lưỡi đao của Kartana và cây hành tây to của Sirfetch'd dính chặt vào nhau mà đỡ, kích lên những tia lửa xanh lam!

Hiệp một, Kartana không thể cắt đứt cây hành tây to, nhưng Kartana không lùi bước, mà lợi dụng thân hình nhỏ bé, liên tục vung những lưỡi dao nhỏ, thân dao phủ một lớp hào quang xanh biếc của 「Lưỡi Lá (Leaf Blade)」!

“Phản công bằng Lưỡi Lá (Leaf Blade)!” Lục Dã hét lên.

“Gát!!” Cây hành tây to của Sirfetch'd cũng phủ một lớp ánh sáng xanh biếc, vung mạnh đầy uy lực, quét ngang về phía Kartana.

Keng!

Kartana nâng lưỡi dao trái lên, đỡ cây hành tây to.

Lưỡi dao phải giơ cao, rơi xuống như tàn ảnh, như thể muốn chém Sirfetch'd làm đôi!

“Xoẹt...” Kartana ánh mắt bình tĩnh.

“Đây chính là, thế song đao.

Một nhát chém đôi, theo gió bay đi, kẻ thù của ta, bạn của ta.” Keng!!

Kartana lộ ra một tia kinh hãi.

“Gát! (。`ω´•)” Ánh mắt của Sirfetch'd, dưới sự che chắn của tấm khiên, lấp lánh tỏa sáng.

Cây hành tây to bị đỡ, nhưng Sirfetch'd lại nâng tấm khiên lên, đỡ được cú chém của Kartana!

“Xoẹt!!” Thần sắc của Kartana từ hoang mang, kinh hãi rồi đến vui mừng, điên cuồng vung hai lưỡi dao.

Trong nháy mắt, những lưỡi dao nhỏ bé để lại vô số vết dao trên bề mặt khiên hành tây, phá khiên chỉ trong khoảnh khắc!

“Tấn công, Sirfetch'd...” Chỉ phòng thủ một cách đơn độc, khác nào tự tìm đường chết, Lục Dã trầm giọng nói: “Sử dụng Liên Hoàn Cắt (Fury Cutter)!” Cùng là Chiêu thức (Move), nhưng khí thế khác biệt.

Sirfetch'd 'keng' một tiếng đẩy khiên, dùng tấm khiên khổng lồ đối với Kartana buộc nó phải lùi bước, sau đó vung lưỡi hành tây, lớn tiếng kêu: “Gát!!” Tuyệt kỹ của Urshifu, phong cách Rapid Strike, vào lúc này, thi triển đến mức tận cùng.

Liên Hoàn Cắt (Fury Cutter) của Sirfetch'd rít gió, bước tới áp sát thân hình, lưỡi hành tây phủ một lớp năng lượng kim loại, hóa thành tàn ảnh.

Kartana ánh mắt run rẩy, như thể vui mừng, liên tục vung những lưỡi dao ngắn, đỡ đòn.

Công kích như mưa rào gió giật của Kartana, lần đầu tiên bị cú quét ngang đầy khí thế hùng vĩ buộc phải lùi bước!

“Đây là võ học phái chiến đấu ta chưa từng thấy...

Là kiếm thuật lưu phái dị thế giới!

Hơn nữa, uy lực của Liên Hoàn Cắt (Fury Cutter) không ngừng tăng lên, những cú đỡ của ta, lần sau càng lúc càng khó khăn!” “Gát!!” Sirfetch'd ánh mắt sắc bén.

“Thế kiếm này, càng chém càng mãnh liệt!!” “Xoẹt!” 'Keng' một tiếng, Kartana đột nhiên đỡ ngang cây hành tây to, cơ thể đắm mình trong Hào quang đỏ sẫm, thế kiếm vốn đã sắc bén lại bùng nổ lần nữa!

Cynthia và Garchomp, dừng lại trên vách đá nhìn xuống, ánh mắt lấp lánh: “Đây là...

Năng lực của Ultra Beast, Tăng Cường Quái Thú (Beast Boost).” Ultra Beast sinh ra đã là để chiến đấu, 「Tăng Cường Quái Thú (Beast Boost)」 sẽ khiến chỉ số của Ultra Beast không ngừng tăng cường trong trận chiến.

Chỉ trong vài hiệp ngắn ngủi, sức mạnh của Kartana từ lực lượng chủ lực của Nhà vô địch, tăng vọt lên đỉnh cao của Nhà vô địch!

“Năng lực này, thật khiến người khác phải ghen tị...” Thầy Lục thầm tặc lưỡi.

Kartana cấp độ này, đối với Áp Áp mà nói, thật sự có chút khó nhằn.

Vốn định thu Sirfetch'd lại, phái Arcanine ra sân, nhưng Sirfetch'd lại không hề có ý định lùi bước.

Chương 786

“Gát!” Sirfetch'd như liều mạng, nắm chặt cây hành tây to và tấm khiên.

“Hiệp sĩ sẽ không bao giờ, chạy trốn khỏi chiến đấu!” Lục Dã: “...” Tuy rằng rất cảm động, nhưng hình như cậu là người chạy nhanh nhất mọi lần thì phải...

Đây chính là, 'tinh thần Hiệp sĩ' của Áp Áp!

Vút —— Tốc độ của Kartana lại tăng vọt, hai lưỡi dao hợp làm một, tỏa ra ánh sáng vàng sắc bén, ẩn hiện hóa thành một lưỡi đao khổng lồ chém xuống.

Kiếm Thánh (Sacred Sword)!!

Ánh đao bùng nổ, từ cách xa vài mét, Kiếm Thánh (Sacred Sword) nghiễm nhiên chém xuống!

“Vậy thì thử xem sao...” Lục Dã lớn tiếng nói: “Kiếm Vũ (Swords Dance)!!” “Khiên Phản Đòn (Counter Shield)” tự sáng tạo của Satoshi cực kỳ thực dụng.

Cái gọi là, vạn vật đều có thể là Khiên Phản Đòn, Kiếm Vũ (Swords Dance), Long Vũ (Dragon Dance) cũng vậy.

Sirfetch'd xoay tròn cơ thể, lưỡi đao cuốn lên cuồng phong, trông như bão kiếm, xoáy cùng ánh kiếm của Kiếm Thánh (Sacred Sword) đang chém xuống.

Đồng tử Tapu Fini co rút, Kartana hơi giật mình, Cynthia có chút ngạc nhiên.

Bành!!

Khói bụi cuộn lên, Sirfetch'd hiện ra từ trong đó, cơ thể trắng đầy vết chém, nhưng ánh mắt vô cùng sắc bén, khí thế càng lên đến đỉnh điểm!

Kartana lộ ra vẻ mặt như đang cười, cắm hai lưỡi dao trở lại cấu trúc hình sao trên vai, toàn thân khí thế đột nhiên thay đổi.

Trông như một đại kiếm hào thu kiếm vào vỏ, chuẩn bị rút kiếm, chém đứt mọi thứ.

“Xoẹt...” Kartana thần sắc bình thản.

“Tiếp theo... sẽ là nhát chém cuối cùng.” Gió nhẹ thổi qua hẻm núi, vách đá xung quanh đầy vết chém, cát sỏi xào xạc.

Sirfetch'd đứng tại chỗ, cũng đang tích tụ khí thế, có chút mệt mỏi nhắm mắt lại.

Cảnh tượng lại rõ nét rồi... mình nằm trên đất, mùi đất rừng thơm ngát truyền đến.

Chiếc lưỡi ẩm ướt liếm mình, sau đó là tiếng còi cảnh sát hú, mùi thuốc khử trùng nồng nặc xộc vào mũi...

Các bí thuật Rapid Strike Style, Single Strike Style do Urshifu truyền thụ, Sirfetch'd cấp Nhà vô địch đã sớm lĩnh hội thông suốt.

“Sirfetch'd ——” Ánh mắt của Lục Dã, và ánh mắt sắc bén của Sirfetch'd khi mở ra, hòa quyện vào nhau.

“Tấn Công Thiên Thạch (Meteor Assault)!!!” “Gát!!

ᕕ(ᐛ)ᕗ” “Kẻ địch dù đông, một chiêu chém sạch!” Sirfetch'd sải bước nhỏ, lao thẳng vào Kartana không chút do dự, quanh thân tỏa ra Hào quang vàng óng, như ngọn lửa vàng cuồn cuộn.

Bí thuật một đòn, Tấn Công Thiên Thạch (Meteor Assault)!

Kartana đột nhiên rút kiếm, hai mũi kiếm hợp làm một, như một

mũi nhọn dài và sắc bén, trực tiếp đâm vào tim kẻ địch.

Nhất định trúng đích, Đòn Chính Xác (Smart Strike)!

Keng!!

Khi lướt qua nhau, thắng bại đã phân định.

Sirfetch'd quay lưng về phía Kartana, giữ nguyên động tác đâm tới, cây hành tây to và tấm khiên trong tay đột nhiên lóe lên vệt trắng, vỡ tan thành nhiều mảnh, tất cả rơi xuống đất.

Kartana thần sắc bình thản, điềm nhiên thu kiếm vào vỏ.

Một trận gió thổi qua, thổi trúng cơ thể nhỏ bé không đáng chú ý của Kartana.

Tapu Fini ánh mắt giật mình, gió nhẹ lại thổi Kartana ngã xuống đất!

Kartana ngửa đầu lên trời, mắt xoay tròn.

Sirfetch'd thở sâu ra một hơi, nhìn lại bàn tay mình, nỗi buồn dâng lên.

Áp Áp: (.Д.) “Gát!! (´ᓇᔑᓇ)σ” “Gãy rồi, cây hành tây và tấm khiên, tất cả đều gãy rồi!” o( )o Lục Dã: “Đừng hoảng, anh đã cất một đống hành tây to cho em từ trước rồi, tất cả đều là loại Galar.” “Kiếm” của Sirfetch'd là cây hành tây Galar, “khiên” là lá hành tây, thay cái mới cũng chẳng sao.

Sirfetch'd thở ra một hơi, quay đầu nhìn Kartana đang nằm dưới đất, hơi ngẩn người.

Ngay lập tức, ánh mắt Sirfetch'd sắc bén, lông mày chữ V khẽ nhíu lại, ưu nhã đến mức không thể chê vào đâu được.

Chiến thắng một kẻ địch mạnh như vậy.

Đúng là cậu rồi, Sirfetch'd!

“Tiếp theo... xem anh đây!” Lục Dã ném ra Beast Ball, trúng Kartana, thu phục Kartana đang hôn mê vào trong.

Sau ba lần rung lắc, Beast Ball phát ra âm thanh trong trẻo, dễ nghe.

Đù —— Thầy Lục tiến lên, nhặt Beast Ball, đầy tự tin, nói: “Tôi đã thu phục được Kartana rồi!!” Cynthia cưỡi Garchomp đến đáy hẻm núi, liếc một cái, nói: “Dù sao cũng phải gửi nó về Ultra Wormhole thôi.” “Thì cũng đúng là vậy...” Lục Dã gãi gãi đầu, dùng Hào quang chữa trị cho Kartana trong PokéBall, rồi lại thả nó ra.

Kartana nhìn quanh, rồi nhìn Beast Ball, hơi ngẩn người: “Xoẹt...” “Thì ra là vậy, ta đã bại trận sao...” “Yên tâm, tôi sẽ phóng thích ngươi.” Lục Dã cười cười, nói: “Chỉ là phải đảm bảo ngươi, sẽ không lại từ đảo Poni chém đến đảo Melemele nữa thì thôi.” Kartana khẽ lắc đầu.

“Ta thua rồi, thua tâm phục khẩu phục... tự nhiên sẽ rời đi.” “Xoẹt...” Kartana lại quay sang Sirfetch'd, thần sắc nghiêm túc.

“Chỉ là, ta vẫn muốn thỉnh giáo vị tiên sinh này, cái võ học phái bí ẩn chưa từng nghe nói đến...” Lục Dã xoa cằm.

Tính cách của Kartana, giống như những kiếm hào khắp nơi thượng môn thách đấu.

Bản tính cũng không xấu, chỉ đơn thuần là để trở nên mạnh hơn.

“Để Sirfetch'd chỉ dẫn ngươi cũng không vấn đề gì...” Lục Dã nói: “Chỉ là, ngươi có thể cho ta hỏi báo gì không?” Ultra Beast nghèo rớt mồng tơi, ngay cả vật phẩm mang theo cũng không có, Thầy Lục tự nhiên không thể trông mong vào bọn chúng.

Không ngờ Kartana thần sắc trang trọng, giơ lưỡi đao lên, như thể

thề thốt: “Xoẹt...” “Để báo đáp, ta sẽ truyền thụ bí thuật của ta...” Kartana muốn dạy Sirfetch'd chiêu thức mới sao?

Lục Dã ngẩn ra một chút, thăm dò hỏi: “Truyền thụ...

Yến Phản (Aerial Ace)?” “Xoẹt!” Kartana trầm giọng nói.

“Truyền thụ, Kiếm Thánh (Sacred Sword)!” Lục Dã: “...” Sirfetch'd thật sự có thể học Kiếm Thánh (Sacred Sword) sao?

Đây hình như là một chiêu thức bất hợp pháp thì phải.

Tuy nhiên, 「Kiếm Thánh (Sacred Sword)」quả thực là một chiêu thức có độ tương thích rất cao với 'Vua Hành Tây'...

Học được thì học, dù sao chỉ dẫn Kartana, với tư cách một 'thánh hành tây' cũng chẳng thiệt thòi gì.

Thầy Lục thay Sirfetch'd đồng ý.

Sirfetch'd quay đầu, cơ thể cứng đờ.

“Gát! (´ꈍ◡ꈍ)σ” “Không chỉ phải ở lại với tên này thêm một thời gian, mà còn phải học chiêu thức mới từ nó sao?!

Tha cho em đi mà~~” Tapu Fini đã chứng kiến toàn bộ quá trình Sirfetch'd hạ gục Kartana.

Nhờ có Trainer và Sirfetch'd ra tay tương trợ, bản thân nó mới thoát khỏi trọng thương.

Vì vậy, khi Tapu Fini nghe yêu cầu của Thầy Lục, muốn nó giúp Sylveon thu thập Ultra Aura trên đảo Poni, nó không có ý kiến gì lớn.

“Bani~” Tapu Fini rúc vào vỏ màu tím, vẻ mặt mệt mỏi.

“Dù sao thì chúng nó có Sheer Force để thu thập, mình cũng chẳng cản được...” Tapu Fini được mệnh danh là 'vị thần trong sương mù', có thể điều khiển sương nước để chiến đấu.

Nước thanh lọc do nó tạo ra có công hiệu chữa thương và giải độc.

“Ká mị... ヽ(⌐■_■)” Blastoise đeo kính râm, đã có một màn giao lưu thân thiết, hữu hảo với Tapu Fini, đề xuất đổi nước thanh lọc bằng Revival Herb.

Tapu Fini liếc nhìn Blastoise trông bình thường chẳng có gì đặc biệt, rồi lại nhìn về phía chàng thanh niên tóc đen.

Bên trái và phải cậu ta là Kartana nhỏ bé, sắc bén và Sirfetch'd dù tay không nhưng ánh mắt vẫn sắc như dao.

“Bani!” Tapu Fini khôn ngoan đồng ý giao dịch.

Chiêu “Aqua Ring” của Blastoise được kết hợp từ giọt nước thanh lọc của Manaphy và chiêu “Life Dew”.

Giờ đây, có thêm nước thanh lọc của Tapu Fini, hiệu quả giải trừ trạng thái bất thường của “Aqua Ring” lại càng được tăng cường.

“Ká mị!” Blastoise thầm gật đầu.

“Vậy là có thể giảm bớt nguy cơ bị dính độc rồi!” Để học chiêu “Sacred Sword” và cũng để học “Đòn bí ẩn một kích” từ 'thông chỉ đạo' (Sirfetch'd), Kartana tạm thời đi theo Thầy Lục cho đến khi học được thành công.

“Ghos~” Gengar bĩu môi, trong bóng tối mò mẫm một hồi, móc ra một cây hành tây dự phòng, đưa cho Sirfetch'd.

“Tít tít...

Đây là hành tây Galar, là báu vật quan trọng của Sirfetch'd!” Rotom Pokedex nói: “Một khi mất đi cây hành tây đã gắn bó lâu năm, Sirfetch'd sẽ rời khỏi chiến trường, từ đó không bao giờ chiến đấu nữa, thất bại!” Ánh mắt Sirfetch'd lướt qua một tia sắc bén, như tia

sáng "đinh" lóe lên.

"Còn có chuyện tốt như vậy sao!?" "Đó là trường hợp bình thường thôi." Lục Dã nhét cây hành tây vào lòng Sirfetch'd.

"Áp Áp" nhà mình trước đây đã có hai cây hành tây, sau này lại dự trữ thêm không ít loại tương tự.

"Kỵ sĩ thì phải học cách điều chỉnh vũ khí tùy theo tình hình chứ." "Gát..." Sirfetch'd ôm cây hành tây yêu quý, uể oải đáp một tiếng.

Cây hành tây mà Sirfetch'd mang theo vừa là vũ khí vừa là nguyên liệu nấu ăn, đúng như câu tục ngữ trong thế giới Pokémon: Farfetch'd ôm hành đến – chuyện tốt thành đôi! rất nhanh, Sirfetch'd điều chỉnh lại tâm trạng, đi đến bên Kartana, nói: "Gát!" Kartana khẽ gật đầu, "tách" một tiếng lưỡi đao lóe sáng, một đường trắng xóa xẹt qua, chẻ đôi thân hành và lá hành!

Thầy Lục nhận ra điều gì đó, lông mày khẽ nhướng lên.

"Những ngày Kartana đi cùng mình... có thể nhờ nó thái rau!" Sirfetch'd nhấc thanh kiếm hình củ hành, lại nắm lấy chiếc khiên làm từ lá hành, vung vẩy "tốc tốc", khẽ nhíu mày.

"Cảm giác hơi không hợp tay cho lắm~" "Cây hành cũ của cậu, cái bản thể chưa bị dính độc ấy, vẫn còn cắm trong chậu cây ở quán cà phê, về rồi tớ sẽ bảo Hoopa lấy về cho cậu." Lục Dã xoa xoa cằm, nói: "Hoặc là... có cơ hội chúng ta đến thẳng vùng Galar, tậu cho cậu những cây hành tây ưng ý, vừa tay, mà còn ngon nữa." Tiện thể, mình cũng có thể nhập một lô hành tây nguyên liệu.

"Gát! (o=‿=)✧" Sirfetch'd ánh mắt lấp lánh, tâm trạng vui vẻ hẳn lên.

Các Ultra Wormhole nhỏ xé toạc màn trời, theo thời gian dần dần hồi phục.

Cynthia và Garchomp tiến lên, khảo sát Thiên Luân Tế Đàn, ánh mắt xám tro tập trung, cẩn thận nhận diện những chỗ lõm trên đài.

Thầy Lục không làm phiền cô, cùng Tapu Fini đứng một bên, ném ra PokéBall.

Ánh sáng đỏ hiện ra hình dáng của Sylveon, Sylveon kiêu ngạo ngẩng đầu, tứ chi thon dài, nhắm mắt khẽ lắc lư dải ruy băng hồng trắng, đôi tai hồng khẽ động đậy.

"Làm phiền cậu rồi, Tapu Fini." Lục Dã thành khẩn nói.

Tapu Fini cảm nhận được Aura của hai hòn đảo Melemele và Akala từ Sylveon.

Thấy Sylveon thanh lịch xinh đẹp, Tapu Fini thả lỏng cảnh giác, gật đầu.

"Đối tượng cần giúp là Sylveon này à...

Xem ra vấn đề không lớn lắm." Sylveon mở mắt: "Bôi! (▼へ▼#)" Tapu Fini: "..." "Mình rút lại lời vừa nói." Tapu Fini giỏi sương mù, vì thế Aura của đảo Poni có thể tăng cường hiệu quả "Misty Terrain" của Sylveon.

Ngoài ra, theo Thần giao cách cảm của Tapu Fini, Sylveon rất phù hợp với một chiêu Move 'trong sương mù'.

Cái gọi là sương mù, là một loại sương đặc biệt có thể giải trừ trạng thái bất thường và giảm uy lực của hệ Rồng, trong ấn tượng của Thầy Lục, hiệu quả này rất nhẹ nhàng, êm dịu.

Vì vậy, khi nghe Tapu Fini cảm ứng được, Thầy Lục vô thức nói: "Sylveon có thể học được Heal Pulse sao?" Dải ruy băng của Sylveon có thể truyền tải cảm xúc, Aura, Năng lượng, việc học Heal Pulse cũng hợp tình hợp lý.

Tapu Fini nghiêm túc lắc đầu, nói: “Các ngươi con người gọi nó là, Misty Explosion.” Lục Dã:?

“Misty Explosion” còn được gọi là Explosion hệ Tiên, trên Misty Terrain có thể tạo ra uy lực như 'vụ nổ hạt nhân'.

Kết hợp với lối đánh “liều mạng” của Chị Đại (Sylveon), Thầy Lục không khỏi rùng mình.

Geomancy trước rồi Misty Explosion sau...

Đây là một quả “bom hạt nhân” di động!

Đây là một chiêu hợp pháp mà Sylveon có thể học, nhưng do Chị Đại thi triển, liệu Pokémon hệ Ma và Rồng có chịu nổi hay không thì còn phải nói!

Tapu Fini, với tư cách là 'thần sương mù', “Misty Explosion” cũng là chiêu thức có uy lực đáng sợ nhất của nó.

Chỉ là... chiêu này sẽ khiến Pokémon rơi vào tình trạng cận kề cái chết, gây gánh nặng quá lớn cho cơ thể.

“Tấm lòng tốt của cậu tôi xin ghi nhận, Tapu Fini.” Lục Dã cười nói, “nhưng chiêu này thì không cần dạy cho Sylveon đâu.” Tapu Fini khẽ gật đầu, nói: “Nếu đã vậy, tôi chỉ chịu trách nhiệm giúp Sylveon thu thập Aura của hòn đảo.” Lục Dã gật đầu: “Làm phiền cậu rồi.” Tapu Fini tỏa ra sương mù dày đặc, bao phủ toàn bộ Thiên Luân Tế Đàn, Lục Dã và Cynthia trong màn sương mất hút bóng hình, chỉ còn thấy những đốm sáng mờ ảo, như những chiếc đèn cá giữa biển khơi.

Nó quay người lại, hơi sửng sốt, Sylveon đang đứng trước mặt Tapu Fini, đôi mắt xanh thẳm sâu hút, thân thể trắng như tuyết.

Chương 787

“Bôi~” Sylveon nghiêm túc nói.

“Hãy dạy chiêu đó cho tôi.” Tapu Fini giật mình, nhận ra trong màn sương chỉ có nó và Sylveon, liền lắc đầu nói: “Ta đã đồng ý với Trainer của ngươi rồi, xin cho phép ta từ chối.” “Bôi!” Sylveon ánh mắt lấp lánh.

“Tôi sẽ không nói cho cậu ấy đâu...

Chỉ là để làm phương án khẩn cấp thôi!

Dù sao...

Sylveon thừa biết Trainer của mình thường xuyên gặp phải những tai nạn cấp Legendary Beast.

Trước đây mình khó mà can thiệp được.

Nhưng bây giờ, mình phải dốc toàn lực vì cậu ấy mới được.” Tapu Fini vẫn lắc đầu.

“Bôi... (Thảo mãnh thảo)” Sylveon bỏ dáng vẻ thục nữ xuống, nhe hàm răng nhỏ ra.

“Cậu nói xem cậu có dạy hay không thì bảo!” Tapu Fini: (⊙x⊙;) “Blastoise thận trọng, Sylveon nóng nảy...

Mấy con Pokémon này là cái quái gì vậy?!” ...Thầy Lục và Cynthia ở lại đảo Poni hai ngày.

Trong thời gian này, Sylveon đi theo Tapu Fini, thu thập Aura của hòn đảo.

Trong bốn hòn đảo, chỉ còn lại hòn đảo cuối cùng là Ula'ula.

Trong kho dự trữ thuốc của Blastoise, có thêm nước thanh lọc.

Cộng thêm một số loại linh tinh như Revival Herb, Energy Root, Full Restore, PP Max...

"Tứ đại Thiên Vương" hệ dược vật, cũng chỉ đến thế mà thôi.

Sirfetch'd và Kartana cùng nhau tu luyện, mối quan hệ giữa chúng vừa là thầy vừa là bạn.

Nhìn từ chiêu "Sacred Sword" mà Kartana thi triển... hiệu ứng chiêu thức giống như 'Excalibur'.

Mặc dù bất hợp pháp, nhưng điều này lại đặc biệt phù hợp với Sirfetch'd.

Tầng thượng cùng của khu nghỉ dưỡng bên bờ biển, hồ bơi lộ thiên gợn sóng lăn tăn, Cynthia ngồi bên hồ bơi khẽ đung đưa hai chân, mỉm cười nhẹ nhàng.

Milotic dựa vào Cynthia, vẫy ruy băng màu hồng đào, nhảy vọt vào hồ nước, bắn lên những giọt nước trong vắt.

Thầy Lục ở trong bếp tầng hai, nồi "đùng đùng" tỏa ra mùi hương nồng nặc, cầm thìa múc một ngụm nếm thử.

Hai "phụ bếp" bên cạnh, Sirfetch'd dùng cây hành tây "đông đông" đập vào nhân thịt: "Gát! (。`ω´•)" (Lá hành thơm quá, lát nữa phải lén ăn thử một miếng thôi.) "Cạch!" Kartana ánh mắt sắc lạnh, vung hai lưỡi đao, ánh sáng trắng đan xen, cuộn rau lập tức biến thành sợi đều tăm tắp.

"Không hổ là Kartana với kiếm thuật vô song!" Lục Dã khen ngợi.

Kartana lạnh lùng quay lưng lại, đối diện với Thầy Lục, thu hai lưỡi đao, khuôn mặt hình ngôi sao năm cánh hơi ửng hồng.

"Cái này á... bọn ta còn kém xa lắm." Sylveon nhẹ nhàng bước chân thon dài đi vào phòng, vươn dải ruy băng lấy một quả Pecha

Berry trên đĩa, rồi quay người lại.

Lục Dã nhận thấy vẻ mặt của Sylveon, trêu chọc nói: “Có chuyện gì vui à?” “Bôi! o(´^ `)o” Sylveon ngâm nga giai điệu nhỏ, không thèm để ý.

Nghĩ lại, mình hát không hay bằng Meloetta, Sylveon lại cụp tai xuống.

“Bôi...” Trong phòng khách, Tyranitar ngồi trên sàn, tay thò vào túi khoai tây chiên lớn, cào một nắm to nhấm nháp: “Ban Kỷ...” “Trước bữa ăn không được ăn nhiều đồ ăn vặt như vậy, toang rồi!” Rotom giáo dục.

Tyranitar rút dây sạc ra, Rotom lập tức hiển thị pin yếu, chuyển sang chế độ ngủ đông.

“Ban Kỷ! (￣~￣)” Tyranitar tiếp tục bóc khoai tây chiên, quan sát thao tác của chị.

“Kháp Kỷ Đô Y~(ﾉ゜▽゜)ﾉ” Togepi dựa vào Arcanine đang ngồi khoanh chân, cầm tay cầm chơi game 《Pokémon》. 《Pokémon》 do The Pokémon Company phát hành, có chế độ thời gian thực và chế độ theo lượt, lúc này đang là chế độ theo lượt kinh điển. 【Người Bắt Côn Trùng bên đường đã thách đấu!】 【Người Bắt Côn Trùng cử ra Metapod.】 【Togepi cử ra Togepi.】 【Togepi sử dụng Metronome!】 【Togepi sử dụng “Sacred Fire”, hiệu quả vượt trội, Metapod gục ngã!】 Arcanine: mắt trợn tròn ngơ ngác.jpg Victini: “Nimi~゜*(**⁰0)*” Thầy Lục đi ngang qua, ngạc nhiên nói: “Trong game mà cũng quay ra được Signature Move sao?

Không phải là bất hợp pháp à?” Nhận ra kỹ, Thầy Lục ngớ người, hóa ra lại là bản 《Pokémon》 mod!

“Gặp Legendary Beast khắp nơi, Master Ball 99+!” Xét thấy không

vì lợi nhuận, Thầy Lục cũng không truy cứu sâu, dừng lại chỉ đạo chiêu thức cho Togepi: "Này, cậu thấy không, cầm thêm Toxic, thêm Protect... không cần dùng thuốc cũng có thể đánh thắng Gym Leader..." Hoenn, Thành phố Mauville.

Ông già Wattson đang cùng Trick Master thảo luận cách hoàn thiện chi tiết bản game mod.

"Thêm dữ liệu Pokémon đặc biệt thì sao?" Trick Master vuốt râu, "Ví dụ như Greninja kết nối của Satoshi đó!" "Ồ, ý hay đấy!" Wattson cười ha hả nói, "Tôi đi phát triển ngay đây!" Kalos, Thành phố Lumiose.

Hoopa bé con đến tiệm chơi, thưởng thức bánh kem do Alcremie làm, ôm mặt nói: "Ô ô~~ngon quá đi mất!" Trong cuộc gọi video, Thầy Lục nghẹn họng nói: "Ăn uống miễn phí thì thôi đi... nhớ giúp tôi mang cây hành tây trong chậu cây về nhé!" "Hi hi, Hoopa biết mà~" Hoopa bé con làm một khuôn mặt Scary Face.

Ngay lập tức, Hoopa bé con bay đến trước ống kính, trong vòng sáng hiện ra hai cây hành tây: "Kano-chan, cậu đánh rơi cây hành tây Đông Bắc này, hay là cây hành tây rừng đồng này vậy?" Lục Dã: "...Đều không phải, là hành tây Galar." "Ố!

Trainer thật thà, vậy tôi đưa cả kiếm khiên thối nát cùng với cậu nhé!" Hoopa bé con cười ranh mãnh nói.

Lục Dã: "Tuyệt đối không cần!" Nghiên cứu của Cynthia về Thiên Luân Tế Đàn khá thuận lợi, dựa trên thần thoại và khảo sát đã đưa ra suy đoán: "Cosmog có sức mạnh mở Ultra Wormhole, nhưng tương đối khó khăn, tiến hóa thành Solgaleo sẽ dễ dàng hơn nhiều." "Và khi Cosmog cạn kiệt năng lượng, nó sẽ tiến hóa thành 'kén sao', Cosmoem, sau đó tích lũy năng lượng trở lại, chờ đợi tiến hóa." Tên khoa học của Nebby là 'Cosmog', nặng 0.1kg.

Dạng tiến hóa là 'Cosmoem', nặng tận 999.9kg, trong anime từng bị Satoshi tay không nâng lên.

Tân binh Mega thật, sức mạnh cánh tay kinh khủng như vậy.

“Thiên Luân Tế Đàn, chính là địa điểm trong thần thoại Alola nơi Cosmoem tiến hóa thành Hikami.” Cynthia ngồi ở bàn ăn giải thích.

“Bảo sao Ultra Wormhole ở đây hoạt động đặc biệt thường xuyên.” Lục Dã nhấp một ngụm cà phê, nói: “Mọi việc giải quyết xong rồi, ngày mai, chúng ta quay về đảo Melemele thôi.” “Còn Kartana thì sao?” Cynthia hỏi.

“Cạch!” Kartana lơ lửng bên bàn ăn, vung hai lưỡi đao, khí thế hừng hực.

Sirfetch'd cầm thìa, ánh mắt bình tĩnh, tao nhã múc cơm cà ri hành tây.

“Kartana tạm thời sẽ đi cùng chúng ta.” Lục Dã nói.

Thầy Lục đã thu phục Kartana bằng Beast Ball, nhưng vẫn phải đưa nó quay về Ultra Wormhole.

Tương tự mối quan hệ giữa Satoshi và Naganadel...

Đánh Guzzlord, biết đâu còn có thể mời Kartana trợ trận.

“Tức là, hôm nay là ngày cuối cùng ở đảo Poni?” Cynthia hỏi.

“Sao, em có chỗ nào muốn đi dạo không?” Lục Dã cười nói.

Cynthia nghiêm túc gật đầu, đôi mắt xám lấp lánh: “Em muốn đi khảo sát Vast Poni Canyon một lần nữa, để chiêm ngưỡng Totem Pokémon bản địa, Kommo-o!” Ngày hôm sau, dưới sự chứng kiến của Thầy Lục, Cynthia chỉ huy Garchomp đánh bại Totem Kommo-o.

Không cần Mega Evolution, Cynthia thắng nhẹ nhàng, còn khiến Garchomp học được chiêu “Scale Shot” của Kommo-o.

Thầy Lục không khỏi cảm thán, không chỉ riêng mình, mà Cynthia, Steven, Leon - lứa Champion này đều đang trưởng thành với tốc độ kinh người.

Garchomp của Cynthia, ẩn hiện đã có phong thái của một "Battle Legend"...

Dù sao thì đây cũng là Pokémon mạnh nhất và có liên kết sâu sắc nhất của cô.

Kết thúc chuyến đi đảo Poni, hai người quay về đảo Melemele.

Tapu Koko cảm nhận được Aura của Ultra Beast, vội vàng liên hệ Thầy Lục, kết quả phát hiện chính là cậu ta đã mang Kartana đến đảo Melemele.

"..." Tapu Koko chìm vào im lặng.

"Bảo cậu chống lại Ultra Beast, cậu còn mang Ultra Beast về nhà là sao?!" Tuy nhiên, Kartana dưới sự giám sát của Thầy Lục, cũng không gây sự phiền toái.

Tapu Koko cũng không nói nhiều, tiếp tục đi lén lút huấn luyện Satoshi và Pikachu.

Alola chào đón tuần mới, Komala của Trường Huấn luyện viên đang ngủ say gõ chuông lớn.

Cùng với tiếng chuông vào lớp, Thầy Lục bước vào lớp, sảng khoái nói: "Alola~ cuối tuần các bạn thế nào?" Satoshi và Kiawe nhìn nhau; Lillie ôm Vulpix trắng, mặt đầy lo lắng; Lana và Mallow muốn nói lại thôi.

"Sao vậy?" Lục Dã nhìn quanh bàn học của mọi người, tinh ý phát hiện trên bàn của Satoshi thiếu mất thứ gì đó.

"Thầy Lục..." Satoshi, như thường lệ, hấp tấp tự trách nói:

“Nebby... biến mất rồi!” Lục Dã ngớ người: “Bỏ nhà đi hay bị lạc vậy?” “Nebby, thường dùng Teleport để chơi với bọn em...” Lillie mở lời nói: “Rồi sáng nay, sau khi Teleport, Nebby không xuất hiện nữa.” “Em nghĩ, chắc chắn là do Team Skull gây ra!” Sophocles nói, “Bọn chúng cũng hay cướp Pokémon của Trainer mà!” Lục Dã khẽ nhíu mày.

Satoshi đúng là có khả năng hòa đồng với Legendary Beast, nhưng vì tính cách của cậu ta, luôn gây ra rắc rối.

Ngay cả khi Nebby dùng Teleport, UB Task Force và Aether Foundation cũng có thể tìm ra tung tích của Nebby.

Hay là...

Lusamine đã ra tay với Nebby trước rồi?

“Tôi ra ngoài một lát, Gengar, tiết này cậu dạy thay tôi nhé.” Lục Dã bước ra khỏi lớp.

“Ghos~(no ￣▽￣)” Gengar vẫy vẫy chào, sau đó quay người lại, nhìn về phía các học sinh, nhe răng cười.

“Hôm nay chúng ta sẽ học về, vật phẩm ném bóng của Trainer!

Về nội dung tiết học này – Vật phẩm ném bóng của Trainer, muôn hình vạn trạng.

Ví dụ như gậy bida của Akin, cần câu của Yellow, và cả miếng đệm ngực của Green (nhầm).” Aether Foundation, Phòng thí nghiệm Không gian.

Người đàn ông mũi khoằm lưng còng, nhìn chăm chú vào Nebby đang nhìn quanh trong thùng chứa.

“Ngươi thích ăn kẹo kim bình...

đúng không?” Faba cười khó coi với Nebby nói: “Ở đây đi... ta sẽ

đi mua thêm nhiều kẹo kim bình cho ngươi.” Nebby vẫy vẫy hai tay, cố gắng dùng Teleport để rời đi, nhưng thùng chứa đã cách ly Aura, bên trong lại còn có kẹo kim bình ngon lành.

Nebby nhảy nhót đến trước kẹo kim bình, lộ ra nụ cười: (*^▽^*) Faba bước ra khỏi phòng thí nghiệm, nói với Guzma, kẻ được hắn thuê riêng: “Làm tốt lắm, Guzma... không hổ là đệ tử của Island King.” “Đừng nói nhảm, đưa Beast Ball và tiền cho tôi.” Guzma một tay đút túi, vẻ mặt chán ghét.

“Đừng vội đi, Guzma, chúng ta là những con châu chấu trên cùng một sợi dây.” Faba nhe răng cười nói, “Đợi ta có được sức mạnh của Solgaleo, còn có thể tiện tay giúp ngươi thu nạp Team Skull, chuyển thành thành viên chính thức của Ultra Guardians.” “Đừng đùa nữa.” Guzma cười lạnh nói, “Tôi biết mình nặng nhẹ thế nào.

Còn ông đó, Faba...

đừng quên, ngay cả Colress còn bị Cảnh sát Quốc tế bắt rồi kìa.” Faba thu lại nụ cười, chắp hai tay sau lưng, vẻ mặt kiêu ngạo: “Tiền sẽ được chuyển vào tài khoản của ngươi, còn Beast Ball thì sau này mới có thể đưa cho ngươi.” “Xì...” Guzma chán nản vẫy tay, đút túi bỏ đi, hai thành viên Team Skull bịt mặt hốt hoảng chạy đến.

“Đại ca, có chuyện rồi!” “Sao thế?” Guzma lạnh giọng nói.

“Có một thằng nhóc tóc vàng mang theo Lycanroc, đến tận mặt tìm anh, nói muốn mang Cosmog về!” “Chậc... tôi đi cùng các cậu!” “Tức là, tổ chức côn đồ địa phương, Team Skull đã mang Nebby đi rồi sao?” Lục Dã hỏi.

Tham mưu trưởng Anabel gật đầu nói: “Đúng vậy... nhưng chúng tôi tạm thời không rõ ai là kẻ chỉ đạo.” “Cái tổ chức Team Skull này rốt cuộc là làm gì?” Lục Dã hỏi ngược lại.

Anabel hơi giật mình, nghe ra ý ngoài lời, cẩn thận nói: "Thông thường mà nói, bất kể là UB Task Force hay Aether Foundation, đều sẽ không để ý đến Team Skull..." "Tôi biết rồi..." Lục Dã ánh mắt hơi lóe lên.

"Vậy là, Rocket Logistics cũng phải triển khai hành động mới thôi." Team Rocket, căn cứ trên đảo New Island.

Người phụ nữ tóc ngắn màu tím, đeo kính gọng tròn, mặc bộ đồ công sở màu đỏ rượu và quần tất đen, hai tay chống lên bục giảng.

"Mục tiêu, Alola, đảo Melemele." "Hành động lần này, do chính tôi, dẫn đội thực hiện." Kính phản chiếu ánh sáng xanh của thiết bị lóe lên, Matori quay về phía máy bộ đàm, cười lạnh nói: "Matori Matrix, xuất phát!" Rừng, hốc cây.

"Cái thằng mọt sách kính cận đó, sắp đến Alola rồi sao!?" Jessie lớn tiếng nói.

"Hình như nó là trợ thủ đắc lực của Admin đó Meow..." Meowth nói nhỏ.

"Khốn kiếp..." Jessie siết chặt nắm đấm, "Chúng ta cũng không thua nó đâu, phải không!?" "Bình tĩnh đi mà~~ cứ kệ nó là được rồi." James cười xòa nói.

"Không được!

Nhất định phải hoàn thành mệnh lệnh của Admin trước khi nó đến!" "Mà nói đi thì cũng phải nói lại, mệnh lệnh của Admin rốt cuộc là gì vậy Meow?" Bộ ba đồng thời ngớ người.

Hốc cây tầng hai đã được chúng cải tạo thành căn cứ bí mật.

Ba người ngồi quanh bàn tròn, chống cằm, ngẩng đầu nhìn trời, bong bóng suy nghĩ hiện lên nhiệm vụ mà Admin giao cho chúng. 【Các ngươi cứ ở trong hốc cây, ăn uống thoải mái, coi như đi nghỉ

mát đi~】 Lại liên tưởng đến cái thằng 'một sách kính cận' được trọng dụng.

Bộ ba nước mắt lưng tròng nói: “Cái cảm giác này đáng ghét quá đi mất!” “Chậc~ nan giải! o( )o” Thành phố Hau'oli, bãi biển cảnh quan.

Ba thành viên Team Skull đeo mặt nạ, đứng trên bãi cát nước thủy triều rút, bao vây một thiếu niên tóc vàng.

Bên cạnh thiếu niên tóc vàng là một mãnh thú màu bạc sẫm, khoác áo giáp chiến đấu, đỉnh đầu bị kìm kẹp bởi một mặt nạ nặng nề, ánh mắt u tối.

Nếu Rotom Pokedex ở đây, nó sẽ nhanh chóng nhận ra Pokémon nhân tạo này – Type: Null.

Các thành viên Team Skull mặt mày khó coi, giữ vững vòng vây, thì thầm: “Đó là...

Chương 788

Pokémon gì vậy?" "Chưa từng thấy bao giờ, mà còn đánh bại Garbodor trong chớp mắt nữa!" Gladion ánh mắt lạnh lùng, bước tới, ba thành viên Team Skull vội vàng lùi lại.

Gladion đứng yên, ba người lập tức lại vây lên.

"Mày, ở lại đây!" Thành viên Team Skull cầm đầu gằn giọng, "Đại ca Guzma sắp đến rồi!" Type: Null gầm gừ giận dữ, dọa ba người vội lùi lại, Gladion vươn tay ngăn lại.

"Nếu cứ ỷ vào Pokémon mà ức hiếp người, thì cũng chẳng khác gì đám lưu manh côn đồ này." Gladion khoanh tay: "Tôi sẽ dùng Pokémon Battle, đường đường chính chính đánh bại Guzma." Rồi sau đó...

Gladion ánh mắt sắc bén, sẽ chất vấn hắn về tung tích của Nebby, về Mẹ đại nhân, Aether Foundation rốt cuộc muốn làm gì!

Không khí căng thẳng như dây đàn, rừng cọ xào xạc bỗng nhiên truyền đến một âm thanh như tiếng người kể chuyện ngoài lề.

"Không cần cậu ra tay đâu, nhóc con!" "Alola, cũng do bọn ta tiếp quản rồi Meow~" Tiểu Alpha của Team Skull bất ngờ quay đầu, nhìn về phía bóng dáng đang đứng trên ngọn cây, lớn tiếng hét: "Ai, ai ở đó!?" Tăng, tăng, tăng!

Quay đầu nhìn về góc, một con Mimikyu đang thi triển Confuse Ray, hệt như một người điều khiển ánh sáng chuyên nghiệp, Gladion không khỏi giật mình.

Ánh đèn chiếu rọi, trên cây là một nam một nữ lưng tựa vào nhau.

"Hoa nhan yêu kiều, tu nguyệt bế hoa." Jessie một thân áo sơ mi

thường ngày, đội mũ chống nắng.

“Phi long cưỡi mây, anh tư颯爽.” James mặc áo sơ mi hoa, tóc xanh cài kính râm, tay cầm hoa hồng.

“Duyên trời định, sinh tử đồng cam.” Đồng xu vàng trên đầu Meowth lấp lánh ánh sáng.

“Tách” một tiếng vứt bỏ thường phục, trong một giây hóa trang thành bộ đồ chữ R màu trắng, Bộ ba đồng thanh nói: “Team Rocket, xuất hiện!” Wobbuffet lớn tiếng chào, Mimikyu phát ra tiếng gầm gừ lạnh lẽo “sa sa”.

Tình thế rơi vào một bầu không khí khó xử, Gladion đưa tay xoa trán.

Nữ đội viên tóc hồng thì thầm với Tiểu Alpha: “Đại ca, lời thoại của bọn họ, hình như ngầu hơn chúng ta đó...” “Ít nói nhảm đi!” Tiểu Alpha giận dữ nói, “Chẳng qua là một công ty chuyển phát nhanh thôi, mà cũng muốn xen vào Team Skull của Alola à!” “Tôi nghe nói, Team Plasma đang chiếm đóng Unova, chính là do Team Rocket xử lý đó.” Thành viên béo mập nói khô khốc.

“A...

A!?

Tôi mới nghe lần đầu đó!” Bộ ba từ ngọn cây nhảy xuống, động tác phong trần, hồi tưởng lại kế hoạch tác chiến nửa giờ trước.

“Không thể để thằng 'mọt sách kính cận' một mình ôm hết công lao được.

Từ thông tin của Team Rocket, mục tiêu nhiệm vụ của Admin là đối phó Team Skull, chúng ta cũng có thể góp một phần sức!” “Này, thằng nhóc tóc vàng kia!” Jessie hét lên, “Biến khỏi đây đi, chỗ này có bọn ta cản rồi!” Gladion đứng yên không nhúc nhích, khẽ nhíu mày.

“Thay vì hành động liều lĩnh, thà ở lại đây đợi Guzma tự dâng mình tới.” “Mày không nghe thấy gì à!” Jessie quay đầu, nhìn về phía thành viên Team Skull ném ra Pokémon, lớn tiếng nói: “Mimikyu, lên cho tao!” Mimikyu phát ra tiếng gầm gừ “sa sa”, James tò mò hỏi: “Nó đang nói gì vậy?” Meowth giật nảy mình, mặt tái mét: “Trẻ con không, không thể nói bậy bạ đâu Meow...” “Thôi bỏ đi...” Jessie xoa trán thở dài, “Wobbuffet, đến lượt mày, dùng Counter!” “Chậc~ nan giải!” Wobbuffet một mình đối mặt với ba con Golbat tấn công.

Lưỡi gió của Air Slash chém tới, Wobbuffet cơ thể lóe lên ánh sáng trắng của Mirror Coat, phản lại tất cả Air Cutter!

Bùm!!

Trong chớp mắt, ba con Golbat từ trong làn khói đen gục ngã, mắt xoay vòng vòng.

Gladion kinh ngạc.

“Wobbuffet mạnh thật... ngay cả đòn tấn công của Type: Null cũng không thể phá vỡ Mirror Coat vừa rồi!” “Dừng lại!” Tiếng quát đột ngột vang lên.

Thủ lĩnh Team Skull, Guzma dẫn theo một đám thuộc hạ đến, các thành viên đứng ở lối vào bãi biển cảnh quan, vai kề vai tạo thành tường người, ngăn cách người dân.

Cư dân Thành phố Hau'oli đứng ở khu phố thương mại, nhìn về phía bãi biển, bàn tán xôn xao.

Một ông lão xông vào sân sau, dắt ra con Tauros, lớn tiếng quát: “Một lũ nhóc thối tha, còn không cút về nhà đi!” Các thành viên Team Skull vốn dĩ đến từ các gia đình lưu trú tại đảo, gia đình đơn thân, v.v., quen biết với các thương gia của Thành phố Hau'oli, cười hi hi nói: “Không có gì đâu, ông chú, sắp xong rồi mà.” So với vẻ thanh lịch

lạnh nhạt, vô tình của Thành phố Lumiose, Thành phố Hau'oli lại tràn đầy sự nhiệt tình và trượng nghĩa của Alola.

Các Trainer lần lượt tiến lên đàm phán, phản đối hành vi phong tỏa bãi biển của Team Skull, và cảnh báo Nữ cảnh sát Jenny sẽ đến ngay lập tức.

Guzma quay đầu nhìn khu thương mại, "chậc" một tiếng, nói với Team Rocket: "Các ngươi là thuộc hạ của ai, ta không quan tâm, nhưng ở Alola, có quy tắc của Alola!" Jessie và James nhìn nhau.

Cùng Admin trải qua bao nhiêu sự kiện, gặp Team Skull trước mắt, chúng không giận dữ, chỉ có chút đồng cảm.

Cảm giác làng quê khép kín, tình người của Alola, sự va chạm giữa truyền thống cổ hủ và công nghệ phát triển...

"Các ngươi có từng nghĩ đến chuyện chuyển nghề không?" James thân thiện nói: "Ý tôi là, giống như Team Rocket trước đây, làm một nghề nghiệp mới... ví dụ như trang trí nội thất?" Guzma giật mình, lộ rõ vẻ tức giận: "Mày đang, coi thường tao đấy à!?" James muốn nói lại thôi, Guzma khiến hắn nghĩ đến nhiều bóng hình quen thuộc mà mơ hồ.

"Đừng nói nhảm nữa, cứ dùng cách đấu 1v1 đi." Guzma nắm chặt PokéBall, nghiến răng nói: "Thắng, các ngươi rời khỏi đây, thua, bảo thằng nhóc kia xin lỗi thuộc hạ bị thương của ta!" Gladion bước tới: "Tôi còn muốn thêm một điều kiện." "Nếu tôi thắng." Guzma sắc mặt cứng đờ, Gladion ánh mắt sắc bén: "Ngươi phải nói cho tôi biết tung tích của Cosmog." Trên bầu trời vùng biển Alola, biểu tượng chữ R của máy bay phản chiếu ánh nắng.

Matori ngồi ở bàn điều khiển chính, nhìn chăm chú vào màn hình giám sát, khẽ nhíu mày.

“Ba tên ngốc đó... trực tiếp đối đầu với Team Skull rồi sao?” Team Skull là sản phẩm của bối cảnh độc đáo ở Alola, một là nền giáo dục cơ bản chưa hoàn thiện, hai là công nghệ đã mang đến sự xung đột với truyền thống.

Những nam nữ thanh thiếu niên lạc lối, vừa không muốn tuân theo quy củ cũ, lại không tìm được phương hướng, vì vậy đã gia nhập Team Skull.

Cách tốt nhất để thu nạp Team Skull, không phải là chiến đấu, mà là đầu tư vào ngành công nghiệp Alola, và tuyển dụng Team Skull làm nhân viên.

Đây là phương án tác chiến tàn nhẫn và hoàn hảo không tì vết của Matori.

Vì hành động liều lĩnh của Bộ ba, Matori buộc phải cân nhắc lại kế hoạch mới.

Matori im lặng một lúc lâu, trong đầu lướt qua khuôn mặt lạnh lùng của đối thủ cạnh tranh Oleana.

“Nếu là Oleana, cô ta sẽ làm gì...” Đột nhiên, Matori chợt lóe lên một ý tưởng.

“Nếu đã vậy, hãy giúp Alola thành lập liên minh, thoát khỏi sự độc quyền của Aether Foundation, để các giải đấu liên minh mang lại lợi ích kinh tế cho Alola – giống như Liên minh Galar!” Team Skull, vốn xuất hiện do kinh tế bản địa Alola trì trệ, tự nhiên sẽ dần biến mất.

Và Rocket Logistics cũng có thể có cơ hội phát triển quý giá ở Alola.

Guzma và Giáo sư Kukui đều là đệ tử của Hala, Guzma vì ghét 'thử thách đảo' và một loạt các truyền thống cũ kỹ khác mà thành lập Team Skull.

Còn Giáo sư Kukui thì quyết tâm thành lập Liên minh Alola, giải quyết một loạt những vấn đề tiềm ẩn của bản địa Alola.

Mâu thuẫn giữa hai người là không thể hòa giải, nhưng thực chất cả hai đều vì Alola mà suy nghĩ.

Lúc này, ý tưởng của Matori và Giáo sư Kukui trùng hợp đến không ngờ.

Matori không nhịn được vỗ vỗ vai mình, hoàn hồn lại thì khuôn mặt ửng hồng.

"Chết tiệt... mình dần biến thành hình dáng của Admin rồi..." "Matori Matrix" là đội tinh nhuệ do Matori tự tay thành lập, bao gồm nhiều lĩnh vực như tình báo, dư luận, chiến đấu, được Đại ca Giovanni khen ngợi.

Matori ra lệnh: "Không cần để ý đến ba tên ngốc kia, Matori Matrix... nhiệm vụ chính, trước tiên hãy làm một cuộc khảo sát ý kiến công chúng về tỷ lệ ủng hộ việc thành lập liên minh!" Trên màn hình giám sát, trận chiến giữa Gladion và Guzma đã đi đến hồi kết.

Type: Null dũng mãnh húc ngã Golisopod, các thành viên Team Skull và người dân xem cuộc chiến đều ồ lên.

Guzma vẻ mặt khó tin.

"Sao có thể chứ..." Guzma thất thần.

"Dù gì ta cũng là học sinh của Island King, sao có thể thua một Trainer còn chưa thành niên chứ!" "Ngươi và Golisopod, chỉ dựa vào kinh nghiệm mà chiến đấu." Gladion khoanh tay, khuỷu tay chống vào cánh tay: "Mà Pokémon Battle, tuyệt đối không đơn giản như vậy." "Chiến thuật, chiêu thức, thời cơ, điểm yếu, và cả Liên kết..." Gladion nhắm mắt, hồi tưởng lại cảnh tượng khi còn theo học Lục Dã ở Kanto, rồi mở mắt xanh biếc: "Chỉ dựa dẫm vào kinh nghiệm một

cách mù quáng, chỉ sẽ thất bại với những lý niệm cũ kỹ và thiếu sót!" "Chậc...

Câm miệng!

Mày rõ ràng chẳng hiểu gì cả!" Guzma gào lên điên cuồng.

Guzma sinh ra trong một gia đình nghèo nhưng lương thiện ở Alola.

Ước nguyện lớn nhất của cha mẹ là để Guzma trở thành Đội trưởng đảo.

Guzma thời niên thiếu không phụ lòng mong đợi, vượt qua thử thách đảo, nhưng vì lối đánh hung tàn, bất chấp thủ đoạn, đã bị loại khỏi danh sách Đội trưởng.

Sư đệ của hắn là Giáo sư Kukui, sau khi du học từ Đại học Celadon trở về, đã trở thành Giáo sư Pokémon đầu tiên của Alola.

Còn Guzma thì vẫn nhàn rỗi.

"Chỉ cần nghĩ đến việc phải trải qua phần đời còn lại trên bốn hòn đảo Alola này, ta đã không khỏi sởn gai ốc." Guzma nói.

Guzma cố gắng lật đổ truyền thống của Alola, phản đối giấc mơ thành lập liên minh của Giáo sư Kukui, cho rằng liên minh sẽ đưa Alola vào một ngõ cụt khác.

Để thay đổi tất cả, Guzma đã hợp tác với Faba, cho rằng 'Ultra Beast' sẽ là lối thoát của Alola.

Tuy nhiên, lúc này, Gladion trẻ tuổi nhưng mạnh mẽ, đã hoàn toàn khơi dậy sự đố kỵ và tự ti trong Guzma.

"Mày hiểu cái quái gì chứ?

Thằng công tử của Aether Foundation, lớn lên ngậm thìa vàng!" Guzma gào thét.

Thuộc hạ cúi thấp đầu, khuyên ngăn: “Về thôi đại ca.” “Thua Pokémon Battle rồi, không còn lý do gì để ở lại nữa...” Dưới ánh mắt kỳ lạ của người dân.

Guzma trút giận bằng một tràng gào thét, sải bước quay người, rồi lại dừng lại, giữ lời hứa, quay đầu khàn giọng nói: “Cosmog đã bị Faba mang đi rồi...

Mẹ của ngươi không hề hay biết đâu, nhân lúc này đến Phòng thí nghiệm Không gian, có lẽ còn có thể gặp Faba.” Gladion ánh mắt giật mình: “Faba muốn làm gì!?” Guzma đút túi rời đi: “Ai mà biết được.” Các thành viên Team Skull hi hi ha ha rời đi.

Bộ ba Ohana vươn tai, trong lòng khẽ động.

Meowth ngẩng đầu nói: “Có cần liên lạc Admin không Meow?” “Chúng ta dâng Cosmog cho Admin, tốt hơn là để cán bộ tự mình ra tay chứ?” James chống cằm nói.

Jessie cười hắc hắc: “Như vậy, công lao của thằng 'mọt sách kính cận' sẽ không thể sánh bằng chúng ta được nữa!” Bộ ba ngẩng đầu nhìn trời, bong bóng suy nghĩ hiện lên những hình ảnh tưởng tượng.

Sylveon giận dỗi ngồi một bên, bóng người trong bóng tối, vươn tay xoa đầu Meowth...

Bộ ba tinh thần chấn động: “Bây giờ đi Phòng thí nghiệm Không gian ngay!” Rừng, hốc cây.

Bewear ôm một vòng đầy ắp Berry, ngẩng đầu nhìn lên tầng hai.

Từ tầng hai truyền đến tiếng tranh luận không ngừng của Bộ ba.

“Ô~” Bewear yên tâm, cầm mật ong, đút cho Stufful ăn.

Tầng hai, cạnh bàn tròn đặt ba con búp bê James, Jessie, Meowth có máy ghi âm bên trong, máy ghi âm không ngừng phát lại: “Thì ra là

vậy à...” “Đúng là như vậy Meow.” Suốt nửa ngày, Bewear không hề hay biết, cứ như thể sự tĩnh lặng trước cơn bão vậy.

Đoàng, đoàng.

Trường Huấn luyện viên, Komala gõ vang tiếng chuông tan học.

Gengar thu dọn giáo trình, phát hiện mình không có giáo trình, bèn tùy tay cầm một quyển vở lật qua lật lại hai cái, hài lòng gật đầu.

Trong giờ ra chơi, các học sinh tụm lại, vẻ mặt lo lắng.

“Thầy Lục ra ngoài một tiết học rồi, vẫn chưa về nữa.” Mallow nói.

“Tại em cả, không trông chừng Nebby cẩn thận.” Satoshi thở dài.

Lillie an ủi nói: “Nebby rất nghịch ngợm, dùng Teleport thì chẳng ai cản được nó cả...

Nhưng mà, Thầy Lục chắc chắn sẽ đưa Nebby về được thôi.” “Các cậu mau lại đây xem!” Laptop của Sophocles, màn hình hiển thị tin tức mới nhất về Thành phố Hau'oli.

“Còn có Video nữa, có người đang giao chiến với Team Skull!” Sophocles nhấn mở Video, Lillie nhìn chằm chằm thiếu niên tóc vàng trong màn hình, ánh mắt lấp lánh, thất thanh nói: “Anh trai?!” Đùng!

Các học sinh ngẩng đầu, ngạc nhiên nhìn Giáo sư Kukui đẩy cửa bước vào, khuôn mặt của ông hiếm thấy sự nghiêm túc.

“Lillie, em ra đây với tôi một lát.” Giáo sư Kukui nhíu mày.

Theo thông tin từ vợ của Giáo sư Kukui, Giáo sư Burnet ở Phòng thí nghiệm Không gian.

Tại 'Aether Paradise' của mẹ Lillie, Chủ tịch Lusamine, đã xảy ra sự kiện Ultra Beast trốn thoát, gây ra náo động lớn.

Sự việc liên quan đến gia đình Lillie, lại rất trọng đại, không có lý do gì để giấu cô bé.

Lillie nghe tin, hơi thất thần, bồn chồn bất an nói: "Vậy em, bây giờ nên làm gì...

Giáo sư?" Giáo sư Kukui điều chỉnh tâm lý, nở nụ cười, xoa eo nói: "Tiết học buổi chiều bị hủy rồi." "Lillie, mời các bạn học đến Aether Paradise làm khách, quan sát Pokémon ở đó đi!" Mặc dù có Ultra Beast xuất hiện, nhưng Giáo sư Kukui tin tưởng thực lực của học sinh, dù sao thì họ cũng đã là lực lượng nòng cốt của Alola.

Kiawe là người trẻ nhất hoàn thành 'thử thách đảo', còn Satoshi thì lại là Champion của Hội nghị Lumiose.

Thiên phú hacker của Sophocles có thể giúp đỡ mọi người; và có sự đồng hành của Mallow và Lana, Lillie cũng có thể ổn định tâm trạng.

Ngoài ra, còn có mình và Thầy Lục ở đó.

Giáo sư Kukui vẻ mặt nghiêm túc.

"Hy vọng Aether Paradise, Phòng thí nghiệm Không gian, Lillie...

đều có thể bình an vượt qua cơn khủng hoảng này!" Cảnh sát Quốc tế, UB Task Force.

Trên bàn tròn của phòng họp, bày ra các bằng chứng mà cảnh sát 'Looker' đã thu thập: ảnh chụp, mẫu gen, đối chiếu tần số âm thanh tiếng gầm của Nihilego.

"Ý của cô là, với tiền đề Lusamine không hay biết gì, Faba sẽ không nhịn được, thả Nihilego ra để thu hút sự chú ý, và dùng Nebby mở Ultra Wormhole sao?" Lục Dã nhìn về phía Tham mưu trưởng Anabel, người đang mặc vest đen áo sơ mi trắng, đeo găng tay đen trước mặt.

“Việc thành lập Ultra Guardians đã cắt giảm phạm vi quyền hạn vốn có của Faba.

Và với sự can thiệp của Cảnh sát Quốc tế, việc nghiên cứu Ultra Beast của hắn sẽ ngày càng khó khăn hơn.” Anabel nghiêm mặt nói: “Vì vậy, mở Ultra Wormhole, kiểm soát sức mạnh của Ultra Beast, là đòn cuối cùng của Faba.” “Hắn dựa vào đâu mà tự tin đến thế?” “Theo nghiên cứu của các nhà khoa học UB Task Force, do ảnh hưởng của Aura của Nihilego, Nebby sẽ mở ra một lỗ hổng dẫn đến 'Ultra Deep Sea'.” “Mà 'Ultra Deep Sea' là nơi trú ngụ của đội quân Nihilego...

Chúng là những Ultra Beast dễ bị sóng điện và Aura điều khiển nhất.” Lục Dã khẽ gật đầu, rồi hỏi: “Các nhà khoa học của Task Force, tại sao tôi chưa từng thấy ai vậy?” 'Looker' vẻ mặt hơi khó xử, nói: “Bởi vì, nhà khoa học đó, hiện tại vẫn còn đang ở trong tù.” Lục Dã vẻ mặt phức tạp: “Chẳng lẽ, là người mà tôi tự tay tống vào...?” “Chính là người đó.” Anabel gật đầu nói: “Cựu nhà khoa học trưởng của Team Plasma, người từng kiểm soát Kyurem, Colress.” “Hiện tại hắn đang trong tình trạng lập công chuộc tội, thể hiện niềm đam mê và tài năng đáng kinh ngạc trong công việc nghiên cứu Ultra Beast.

Vì vậy cấp trên quyết định, chỉ định hắn cung cấp hỗ trợ kỹ thuật từ xa.” “Hắn rất hài lòng với công việc nghiên cứu hiện tại.” Anabel bình tĩnh nói, “chỉ cần có bài luận nghiên cứu, hắn có thể ăn ba bát cơm lớn.” Trước mắt hiện lên cảnh Colress điều khiển Kyurem, rồi dùng sức mạnh tuyệt đối phá hủy Plasma Frigate.

“Hắn ta lại không ăn đậu phộng.” Lục Dã lẩm bẩm, “Nhà tù quả nhiên là nơi sản sinh nhân tài...” “Đã đến lúc rồi, cấp trên.” 'Looker' khoác áo khoác màu nâu, tóc rối bù, ánh mắt sắc bén: “Kẻ chủ mưu đứng sau màn đã lộ diện, chúng ta cũng phải cho hắn một 'bất ngờ'!” Lục Dã khoanh hai tay, đặt lên sống mũi, đáy mắt lướt qua tia sáng yếu ớt.

“Xem ra Lusamine này là 'phiên bản anime' của một người mẹ tốt, vì muốn tìm chồng nên mới tin lời gièm pha.

Faba vừa có thể đổ lỗi 'Nihilego' cho sở thích sưu tầm của Lusamine, lại vừa có thể dựa vào Nebby để đến 'Ultra Deep Sea', kiểm soát quân đoàn Nihilego.

Do Cảnh sát Quốc tế và Aether Foundation hợp tác, bất đắc dĩ phải thực hiện kế hoạch trước thời hạn.” “Anabel, 'Looker', cùng tôi đến Phòng thí nghiệm Không gian, bắt giữ Faba—” Lục Dã ánh mắt sắc bén, gầm lên: “Đội phòng vệ Trái Đất, xuất phát!” “Là Ultra Guardians.” Anabel nhỏ giọng nhắc nhở.

Chương 789

“Đều như nhau cả!” Căn cứ bí mật dưới vùng biển Melemele của Lực lượng Đặc nhiệm UB.

Mặt biển gợn sóng bất thường, bỗng nhiên tách ra một khe hở dưới nước, từ đó một pháo đài kim loại có vỏ ngoài màu bạc nổi lên.

Cửa hầm thông đạo mở ra, một luồng sáng nhẹ nhàng vụt ra, hóa ra là Latias, Pokémon Vô Hạn!

Latias với đôi cánh phản lực màu đỏ, tung lên một hàng cột nước, vui vẻ bay vút lên.

Lục Dã cưỡi Latias, quay đầu nhìn Anabel và 'Looker'.

Hai người họ đang cưỡi trên lưng Salamence, Anabel chịu trách nhiệm chỉ huy, còn 'Looker' thì cảnh giác xung quanh.

Lại quay đầu nhìn căn cứ dần chìm xuống dưới biển, cảm giác thân quen này mạnh mẽ quá mức, Thầy Lục lẩm bẩm: "Tôi thật sự không cầm nhầm kịch bản chứ?" Con người bị sinh vật ngoài hành tinh mê hoặc, dẫn Ultra Beast xâm chiếm Alola?

Kịch bản này tôi quá quen rồi!

Những lọn tóc đen của Lục Dã bay phất phới trong gió, trong đôi mắt hơi nheo lại phản chiếu bóng dáng của hòn đảo nhân tạo.

Thiên Đường Aether, ngay trước mắt! …… Phòng thí nghiệm không gian của Thiên Đường Aether.

Phòng thí nghiệm màu bạc sáng trưng, bày đầy thiết bị nghiên cứu.

Nebby nằm bẹp trong buồng chứa hình trụ, trông mệt mỏi và kiệt sức.

Thiết bị không ngừng phát ra tiếng động, thanh tiến độ trên màn hình lớn sắp hoàn thành.

Ánh sáng chói lòa lóe lên, một vết nứt không gian xuất hiện trên đỉnh phòng thí nghiệm, và không ngừng mở rộng.

Faba ngẩng đầu nhìn lên, trong mắt lóe lên vẻ cuồng nhiệt.

Đô —— cửa an toàn mở ra, Lusamine cùng Burnet và Wicke bước vào phòng thí nghiệm, chất vấn: "Faba!

Rốt cuộc chuyện này là sao!" Faba quay lưng về phía Hố Sâu Ultra, dang rộng hai tay, cúi đầu nói: "Như ngài đã thấy, Chủ tịch Lusamine, tôi đã hoàn thành ủy thác của ngài, mở ra cánh cửa dẫn đến thế giới Ultra cho ngài." Lusamine ngẩng đầu nhìn, hơi thất thần, rồi nói: "Tôi đã ủy thác cho ngài Lục Dã, ông việc gì phải tự ý hành động, cướp Nebby từ tay Lillie!" "Lục Dã?

Ngài nghĩ, một Nhà vô địch Pokémon như vậy, thật sự sẽ sẵn lòng hợp tác với Quỹ Aether sao?" "Ý ông là sao!" "Theo điều tra của tôi, vị Cảnh sát Quốc tế đã tiêu diệt Đội Plasma, không phải là 'Looker', mà là một cảnh sát ít lộ diện.

Điều duy nhất có thể biết là vị cảnh sát này từng tự nghiên cứu chiến thuật, bắt giữ Colress, Ghetsis.

So với cô Anabel, ông ta sẽ là ứng cử viên tốt nhất để thăng chức làm trưởng Bộ Đặc nhiệm." "Nói cách khác..." Faba nói: "Thầy Lục đó, rõ ràng là đang câu giờ!" Ánh mắt Lusamine khựng lại, Wicke bên cạnh nói: "Faba!

Đó cũng không phải là lý do để ông tự ý thả Nihilego, gây ra hỗn loạn!" "Tôi chỉ là để kế hoạch của Chủ tịch tiến hành sớm hơn một chút thôi." Faba nhấn nút, giải trừ thành buồng chứa, Nebby yếu ớt nằm nghiêng.

Tiến lên nhấc Nebby nặng 0,1kg lên, Faba giơ cao, dưới Hố Sâu Ultra đang lóe sáng, hắn ta lớn tiếng nói: "Đến đây nào, Nihilego!!

Hãy đưa chúng ta đến thế giới của mày!!" Cảm nhận được Hào quang của Nebby, bức tường phòng thí nghiệm vậy mà bắt đầu mềm oặt.

Ngay sau đó, một con Nihilego trong suốt như sứa, vươn xúc tu, cố gắng xuyên qua bức tường, phát ra tiếng kêu khe khẽ.

Sắc mặt Wicke biến đổi, Burnet vội vàng nói: "Xin hãy lùi lại, Chủ tịch Lusamine!

Nihilego sẽ phóng chất độc thần kinh!" Lusamine đứng yên không động, lặng lẽ nhìn chằm chằm. "Tôi biết." Cô khẽ nói, "Vì con Nihilego này, chính là thứ Mohn và tôi đã ký gửi ở Thiên Đường Aether năm năm trước." Burnet hơi kinh ngạc, Faba thì đã hiểu rõ. "Năm năm trước, Nihilego mở ra Hố Sâu Ultra, đến Alola.

Tôi và Mohn đã bắt đầu nghiên cứu về Hố Sâu Ultra.

Sau đó, Mohn biến mất trong Hố Sâu Ultra, vì vậy tôi nghĩ... nhờ sức mạnh của Nebby, đến 'vùng biển sâu Ultra', có lẽ tôi sẽ được gặp lại anh ấy." Đôi mắt Lusamine dần trở nên vô hồn. "Faba, ông luôn biết kế hoạch của Chủ tịch!

Tại sao không ngăn cản bà ấy!" Burnet nói. "Ngăn cản sao?" Faba cười lạnh: "Tại sao phải ngăn cản?" "Chủ tịch, ngài hãy nhìn." Faba dang rộng hai tay, "Hố Sâu Ultra tuyệt đẹp này.

Người thực hiện ước mơ của ngài, không phải ai khác, chính là tôi, Faba!" Nihilego xuyên qua bức tường phòng thí nghiệm, lơ lửng giữa không trung như một con sứa, mang lại cảm giác lạnh lẽo.

Lusamine nhìn Nihilego, đôi mắt mất đi ánh sáng, ngây dại nói: "Đúng vậy, từ trước đến nay, tôi vẫn luôn rất thích Ultra Beast..."

"Xin đừng bị lừa, Chủ tịch!" Burnet nắm chặt tay Lusamine: "Đó chỉ là lời nói dối của Faba, để hắn kiểm soát quỹ và Ultra Beast, thực hiện dã tâm của hắn ta!" Faba khoanh tay, lạnh lùng đứng ngoài quan sát. "Người muốn mở Hố Sâu Ultra là bà ấy, người muốn cướp Nebby cũng là bà ấy, tôi đã làm được mọi thứ, có gì sai chứ!" Burnet không nói nên lời, chỉ thấy Lusamine từng bước tiến gần Nihilego, như một thiếu nữ đang bước về phía người yêu. "Type: Null, Tam Liên Kích!" Burnet và Wicke kinh ngạc, quay đầu nhìn lại, một thiếu niên tóc vàng đã dùng quyền hạn của mình mở cửa phòng thí nghiệm, ra lệnh cho Type: Null trực tiếp tấn công Faba!

Ba luồng sáng giao thoa của hệ Băng, Hỏa, Điện ầm ầm lao đến.

Faba biến sắc, vứt Nebby xuống rồi lăn lộn tránh né, luồng sáng 'ầm' một tiếng nổ vào hàng loạt buồng chứa, hơi nước bốc lên, đóng thành băng tuyết. "Hút ~" Nebby cuộn tròn lại, phì phò bong bóng mũi, chìm vào giấc ngủ sâu, trên người dần kết thành một lớp kén trắng rực rỡ.

Faba chật vật nấp sau bàn thí nghiệm, ngẩng đầu nói: "Gladion...

đó là Type: Null do tôi phát minh mà!" "Không, tên của nó không phải là Type: Null." Ánh mắt Gladion sắc bén: "Năm năm trước, ông đã tự ý nghiên cứu Nihilego trong phòng thí nghiệm, làm Lillie hoảng sợ.

Type: Null đã đẩy lùi Nihilego thay Lillie, nhưng lại bị Lillie xem là kẻ gây họa.

Ông vì che giấu tội ác, đã đeo lên cho Type: Null chiếc mặt nạ hạn chế tâm trí, khiến nó trở nên hung bạo hơn." Lusamine nhìn đứa con trai đã lâu không gặp, lẩm bẩm: "Gladion..." Faba nghiến răng ken két, co rúm sau bàn thí nghiệm, không nói một lời. "Ông hẳn rất tò mò tại sao tôi lại biết những điều này." Gladion lạnh nhạt nói: "Trong chuyến

hành trình, tôi đã gặp ngài 'Looker', và quan trọng hơn là... tôi đã dùng quyền hạn của mình để có được dữ liệu của Silvally." "Silvally..." Faba lẩm bẩm: "Không thể nào, ngay cả tôi cũng chưa hoàn thành thí nghiệm Silvally!" "Tình cảm là một sức mạnh vô cùng đặc biệt, dù là Pokémon nhân tạo, nó vẫn sẽ có 'trái tim' của riêng mình." Gladion đột nhiên ném ra chiếc Đĩa Hệ tối đen, Đĩa Hệ Ác được cắm vào cơ thể Type: Null, lớp giáp bạc lóe lên ánh sáng trắng chói lọi! "Silvally, Ám Hắc Xung Kích!" Khách lạp!

Chiếc mặt nạ trên đầu Type: Null vỡ tan thành bốn mảnh, để lộ khuôn mặt quái thú uy nghiêm, với những chiếc lông trắng sắc nhọn trên đỉnh đầu.

Silvally ngậm ngùi Ám Hắc Xung Kích hùng mạnh trong miệng, luồng sáng tối đen tuôn trào!

Faba đồng thời nhấn nút.

Oành!!

Khói bụi bốc lên, Gladion bảo vệ Lusamine sau lưng, Wicke và Burnet kinh ngạc không thôi.

Đồng tử Gladion co rút, Nihilego lơ lửng trước Faba, hấp thụ năng lượng hệ Ác cho hắn! "Suýt nữa thì xong đời." Faba phủi phủi tay áo, lung lay nút bấm: "Sóng điện Beast được chế tạo phỏng theo máy móc của Colress, rất dễ dùng." "Sóng điện có thể điều khiển Ultra Beast!?" Burnet nói. "Nói đúng hơn, hiện tại chỉ có một thông số là Nihilego, nhưng cũng không sao." Faba lạnh nhạt nói: "Nihilego, đi chọn Vật chủ mà mày ưng ý đi." Nihilego, còn gọi là UB01: Symbiont, khi ký sinh vào con người, sẽ phát huy sức mạnh mạnh mẽ hơn.

Trong mỗi thế hệ Ultraman đều có loại quái vật ký sinh kinh điển này, kịch bản thường là những tập đen tối nhất, được coi là nỗi ám ảnh tuổi thơ.

Nihilego vung xúc tu hình sứa, linh hoạt tránh luồng sáng của Silvally, đột ngột xuất hiện trước Lusamine. "Gladion!" Đồng tử Lusamine co rút, cô ôm chặt lấy Gladion để bảo vệ.

Xúc tu của Nihilego vươn về phía Lusamine, cái đầu sứa bao bọc lấy mái tóc vàng của Lusamine, màu sắc dần chuyển từ trắng sang đen.

Cảnh tượng kinh hoàng khiến mọi người có mặt đều sững sờ, ngay cả sắc mặt Faba cũng có chút khó coi. "Rốt cuộc đây là... quái vật gì vậy..." Faba nhận ra mình đã đánh giá thấp con Beast, khàn giọng nói. "Kartana ——" Một vệt sáng trắng vụt qua, vượt quá tốc độ âm thanh, giọng nói của thanh niên nhẹ nhàng vang vọng.

Bất kỳ Pokémon nào bị tấn công đều sẽ cảm thấy đau đớn, sợ hãi, hoặc lộ ra sơ hở.

Nhưng Beast thì không có cảm giác đó.

Ánh mắt thanh niên tóc đen sắc lạnh, đứng ở nơi bị ánh sáng che khuất, nói: "Máy Chém!" Xoẹt!

Lời vừa dứt, Kartana thu kiếm như một bác sĩ phẫu thuật chính xác, bình tĩnh lơ lửng sau Nihilego. "Suỵt..." Kartana tra kiếm vào bao.

Lại chém phải thứ vô nghĩa rồi.

Bùm!!

Vệt kiếm hình chữ X sáng lên, xúc tu tứ phân ngũ liệt.

Lusamine yếu ớt ngã vào lòng Gladion.

Nihilego như một con sứa mềm nhũn, rơi từ không trung xuống, nằm bẹp dưới đất.

Gladion quay đầu nhìn lại, ánh mắt kinh ngạc, sửng sốt nói: "Sư phụ!?" Lục Dã: "Bạn là ai vậy?" Gladion lắp bắp nói: "Con, con là

học trò của thầy ở Kanto, có lẽ thầy đã quên con rồi." "Tôi biết mà, đùa chút thôi." Lục Dã cười hiền lành, xoa đầu Gladion, làm phẳng mái tóc vàng đang dựng lên của cậu. "Bạn làm rất tốt, Gladion, đã tranh thủ được thời gian quý giá." Gladion trong khoảnh khắc thấy mắt nóng lên, điều này khiến cậu nhớ đến người cha đã rời đi nhiều năm trước. "Không... làm sao ông có thể điều khiển Ultra Beast!?" Faba sắc mặt khó coi.

Tôi nghiên cứu năm năm, mới miễn cưỡng chạm đến một chút! "Ngay cả Ultra Beast, cũng có thể kết nối với con người... loại người như ông sẽ không bao giờ hiểu được." Ngay cả Kaiju cũng có thể trở thành đồng đội của Ultraman.

Lục Dã tùy tay ném ra một Khối Năng Lượng màu vàng.

Ánh mắt Kartana sắc lạnh, rút kiếm chém ra, trong nháy mắt cắt Khối Năng Lượng vàng thành những khối vuông cực nhỏ, xếp thành chồng trên lưỡi kiếm, rồi thanh lịch đưa vào miệng.

Faba: "..." Tôi đúng là ngu ngốc.

Đáng lẽ tôi không nên làm nhà khoa học, mà nên làm một đầu bếp!

Bên cạnh Lục Dã, lần lượt là Anabel trong bộ vest đen và cảnh sát 'Looker' trong chiếc áo khoác gió màu nâu. 'Looker' lấy chứng minh thư từ túi áo ra, bình tĩnh nói: "Faba, ông bị tình nghi về nhiều tội danh như buôn lậu trái phép, nghiên cứu khoa học phi pháp, xin mời đi cùng chúng tôi một chuyến." Faba trong khoảnh khắc thất thần, dựa vào bàn thí nghiệm, lắp bắp nói: "Tôi, tôi..." Ngay sau đó, ánh mắt Faba lóe lên tia hung ác, lao về phía Nebby dưới đất, cố gắng nhấc nó lên! "Hắn ta muốn dựa vào sức mạnh của Nebby để xuyên qua Hố Sâu Ultra!" Burnet nói.

Một cái bóng kéo dài ra từ dưới chân Lục Dã, chưa kịp để Gengar ra tay, Nebby đã phát ra ánh sáng Tiến hóa rực rỡ! "Đây là... tình

huống gì vậy!" Wicke nói.

Thầy Lục nhớ đến kết quả điều tra của Cynthia, nói: "Cách Tiến hóa của Nebby, không giống với các Pokémon khác, khi năng lượng Ultra của nó cạn kiệt, nó sẽ Tiến hóa thành 'kén sao' Cosmoem, để tích trữ lại năng lượng." "Còn Cosmoem..." Lục Dã nhìn Faba với khuôn mặt đỏ bừng, tức giận đến mức dùng hết sức lực cũng không nhấc nổi Nebby. "Trọng lượng là 999.9kg, người có thể nhấc lên bằng tay không thì vạn người có một." Lục Dã bình tĩnh nói.

Faba muốn khóc mà không ra nước mắt, chỉ là tiến hóa thôi mà, sao trọng lượng lại chênh lệch nhiều thế chứ!

Trước có truy binh, sau không lối thoát, Faba chú ý đến Nihilego vẫn còn chút sức sống, không ngừng mềm oặt, hắn ta nghiến răng, nhấn nút, lớn tiếng gào lên: "Nihilego, ký sinh vào tôi!" Nihilego lại co rút, bay lên như một bóng ma, lóe lên bên cạnh Faba, cái đầu sứa bất ngờ nuốt chửng hắn ta.

Một tiếng kêu thảm thiết vang lên, tất cả mọi người có mặt đều cau mày.

Nhờ sinh lực Faba truyền lại, Nihilego đang hấp hối lại hồi phục sức sống.

Nihilego ký sinh Lusamine còn có chút cảm giác Yandere... nhưng ký sinh Faba thì thực sự khó nói thành lời.

Hố Sâu Ultra trên trần nhà tạo ra một lực hút mạnh mẽ, Nihilego ký sinh Faba đã mất ý thức, đưa hắn ta tiến vào Hố Sâu Ultra.

Faba trong tay vẫn nắm chặt nút điều khiển, đôi mắt vô hồn. "Gengar, giữ Faba lại!" Lục Dã nói.

Đây là lỗ hổng dẫn đến 'vùng biển sâu Ultra', nơi trú ngụ của một lượng lớn Nihilego.

Một khi để Faba đi vào, sóng điện điều khiển của hắn sẽ gây ra mối họa lớn hơn. "Ghos ~" Mắt Gengar lóe lên ánh sáng xanh lam của 'Vô Hiệu Hóa', cái bóng dưới chân nó kéo dài ra, túm chặt lấy hai chân của Faba.

Ánh sáng của Hố Sâu Ultra không ngừng giao thoa, Lục Dã quay đầu nói: "Làm ơn, Kartana, tách chúng ra!" Kartana hơi cúi đầu, vụt ra với tốc độ như tia chớp, tiện tay chém một nhát, lại một lần nữa chặt đứt xúc tu của Nihilego!

Faba cùng với xúc tu bị chặt đứt rơi xuống đất, 'đông' một tiếng lớn. "Y ô~~!" Xúc tu của Nihilego nhanh chóng phục hồi, như một con sứa trôi dạt, hoảng loạn bay ngược vào Hố Sâu Ultra.

Nếu không đi, thật sự sẽ bị chặt đầu mất!

Nihilego: o( )o Nói cái gì mà không cảm thấy đau đớn, toàn là nói xạo!

Lusamine yếu ớt mở mắt, nhìn Nihilego đang bay vào Hố Sâu Ultra, như thể thấy được người chồng đã ra đi, khóe mắt hơi đỏ.

Nhiều năm qua... tạo dựng Quỹ Aether, không ngừng nghiên cứu Beast, thậm chí xa lánh con cái, rốt cuộc lại rơi vào hoàn cảnh này... "Mẹ." Gladion khẽ nói: "Mẹ còn có con và Lillie." Lusamine thất thần rất lâu, một hàng lệ lăn dài, nhẹ nhàng vuốt ve má con.

Cảnh sát 'Looker' lên tiếng: "Bà Lusamine, có lẽ, chồng của bà vẫn chưa qua đời." Lusamine quay đầu, nhìn vị Cảnh sát Quốc tế mặt mày phong trần, năng lực xuất chúng. "Theo điều tra nhiều năm của Lực lượng Đặc nhiệm, Hố Sâu Ultra sẽ ném những con người lạc vào đó, trở lại một thế giới nào đó, trở thành những 'kẻ rơi' mất trí nhớ." 'Looker' tiếp tục: "Điều đó có nghĩa là, ông ấy đang bắt đầu một cuộc sống mới ở một nơi nào đó, chỉ là đã quên mất quá khứ." "Thật sao..." Lusamine run rẩy, được Gladion đỡ, che mặt khóc nức nở: "Cảm ơn

ông rất nhiều..." Thầy Lục liếc nhìn Faba đang hôn mê, cúi đầu nhìn màn hình điện thoại, đó là một bài báo. 《Faba, học giả thiên tài trẻ tuổi nhất Alola, quyết tâm giải trừ khủng hoảng Beast cho Alola》...

Chương 790

Anabel trong bộ vest đen, lặng lẽ đứng cạnh cấp trên.

Lục Dã lên tiếng: "Trong lòng mỗi người đều có một mặt tối, và cũng có một mặt sáng." "Vì vậy, bất kể tốt xấu, bảo vệ những con người như vậy, chính là công việc của Ultra Guardians." "Có đáng không?" Anabel khẽ hỏi. "Tôi cũng không biết, nhưng tôi tin chắc, dù bóng tối sâu thẳm trong lòng con người không thể biến mất, nó vẫn có khả năng biến thành ánh sáng." Lục Dã nở nụ cười: "Tin tưởng và hiện thực hóa một tương lai như vậy, cũng là điều một giáo sư nên làm." Ánh mắt Anabel lóe lên, sắc mặt cảm động, kính cẩn chào: "Vâng, trưởng quan!" Cửa phòng thí nghiệm lại mở ra.

Kukui dẫn theo một nhóm học sinh, hơi sững người khi thấy phòng thí nghiệm tan hoang. "Mẹ ơi!

Anh!" Lillie chạy nhanh tới, ôm Lusamine. "Lillie, mẹ không sao." Lusamine hôn nhẹ lên mái tóc vàng của con gái: "Và, cảm ơn con và Gladion, đã không bao giờ rời bỏ mẹ..." "Không sao chứ?" Kukui đi đến bên Burnet, gãi đầu hỏi.

Burnet liếc Kukui một cái, khoanh tay nói: "Anh đến quá muộn rồi!" "Xin lỗi..." Kukui cười ngượng, nhìn Faba đang hôn mê: "Nhưng... có vẻ như sự việc đã được Thầy Lục giải quyết rồi." "Không, vẫn chưa." Burnet nghiêm túc nói: "Hố Sâu Ultra đó, nhất định phải phong ấn, nếu không sẽ dẫn đến những Ultra Beast mạnh mẽ hơn nữa!" Hố Sâu Ultra trên trần nhà không ngừng lóe sáng trắng, phát ra Hào quang Ultra.

Ánh mắt Kukui liếc qua Cosmoem, trong lòng khẽ động, cười nói: "Nếu đã vậy, có thể mượn sức mạnh của Nebby để đóng Hố Sâu

Ultra!" "Tiến hóa thành Solgaleo sẽ dễ dàng hơn... nhưng thôi, cứ để Cosmoem ngủ sâu thêm một lúc đã." Burnet nói. "Đó là Nebby sao?" Satoshi tò mò tiến lên, cúi người chạm vào Cosmoem được mệnh danh là 'kén sao'. "Khoan đã, Satoshi!" Kukui giật mình.

Cosmoem nặng tới 999.9kg, trong tình trạng hôn mê của nó, căn bản không ai có thể nhấc lên được!

Satoshi nhấc Cosmoem lên, đặt vào lòng bàn tay quan sát, ngạc nhiên nói: "Nó đã tiến hóa rồi kìa!" Các học sinh vây quanh Satoshi, ồn ào nói: "Để tớ xem với ~" Kukui trợn tròn mắt, há hốc mồm.

Satoshi nhấc, nhấc được Cosmoem lên ư!?

Cái này có lý không vậy!!

Thầy Lục sắc mặt vi diệu.

Có Satoshi và Bewear hai tướng mạnh.

Bây giờ tôi không lo Necrozma sẽ đến chút nào!

Darkrai trong bóng tối, sắc mặt tối sầm, rồi lại thở dài thườn thượt.

Có lẽ... mạnh như Darkrai của Thị trấn Alamos, cũng có nỗi phiền não của riêng mình...

Phòng thí nghiệm tan hoang, Giáo sư Burnet liên tục thao tác bàn điều khiển, gõ phím như bay. "Tôi đã dùng năng lượng còn sót lại của Nebby để khống chế Hố Sâu Ultra đang bành trướng." Burnet cau mày nói: "Nhưng muốn hoàn toàn khống chế Hố Sâu Ultra, vẫn phải nghĩ cách để Cosmoem Tiến hóa." "Nhưng mà... tôi cảm thấy Cosmoem, không nhất định muốn Tiến hóa đâu!" Satoshi ôm Nebby nặng một tấn, phân trần.

Thầy Lục hiểu suy nghĩ của cậu, Satoshi là điển hình của 'phe

không Tiến hóa', tôn trọng ý nguyện Tiến hóa của Pokémon.

Togepi của anh cũng có tình huống tương tự Pikachu của Satoshi, nên cũng không để Togepi Tiến hóa.

Kukui xoa đầu Satoshi, mỉm cười nói: "Trong thần thoại Alola, Solgaleo và Lunala, mới là hình thái thật sự của Nebby." "Vì vậy, bạn không cần lo lắng Nebby Tiến hóa rồi sẽ quên bạn đâu." Dưới ánh mắt vừa thất vọng vừa lấp lánh của các học sinh, Kukui cười nói: "Nebby là bạn của tất cả chúng ta." Điều kiện để Nebby Tiến hóa thành Solgaleo, chính là đưa nó đến Bàn thờ Hàng Xoay, thổi sáo Mặt trời.

Bàn thờ Hàng Xoay, Thầy Lục và Cynthia từng cùng nhau điều tra.

Tuy nói không có sáo Mặt trời, nhưng lại có Meloetta tinh thông tất cả giai điệu.

Thông minh như Giáo sư Kukui, trong nháy mắt đã nghĩ thông điều này, lặng lẽ đưa mắt nhìn về phía Thầy Lục.

Kukui: (☆_☆) Lục Dã: "...Anh nhìn tôi làm gì." Burnet: "Thầy Lục, xin hãy đưa Nebby, đi đến Bàn thờ Hàng Xoay thêm một chuyến nữa!" Cái gì gọi là vợ chồng hòa thuận thế này?

Kukui và Burnet nhìn nhau, cười thầm.

Thầy Lục thần sắc phức tạp.

Đảm nhận việc chăm sóc Nebby, đương nhiên không thành vấn đề.

Mâu thuẫn chính là ở chỗ, một khi Solgaleo xuất hiện, sẽ thu hút sự chú ý của Necrozma.

Bởi vì Necrozma đã mất đi 'ánh sáng', cần phải nuốt chửng Hikami và Tsukigami, sau đó Tiến hóa thành Dusk Mane/Bình Minh Cánh.

Tuy nhiên hai hình thái này, tính cách cực kỳ hung bạo, dùng thuật

ngữ của Digimon để miêu tả, chính là 'tiến hóa sai lầm'.

Hình thái thật sự, cần hấp thụ 'ánh sáng', trở thành Ultimate Necrozma.

Mà Ultimate Necrozma, là Hiện thân của ánh sáng và thiện lương, được mệnh danh là 'Kẻ Rực Sáng'.

Thầy Lục nhìn quanh những người có mặt, họ đồng loạt nhìn về phía anh.

Nói đi thì cũng phải nói lại.

Tâm trạng Lục Dã thật vi diệu.

Dường như ngoài tôi và Satoshi, quả thật không ai có thể bảo vệ Nebby trước mặt Necrozma! "Quan trọng là Nebby, tôi cũng không nhấc nổi." Thầy Lục thành thật nói.

Pokédex ghi nhận Nebby nặng một tấn, nhưng trọng lượng thực tế chắc chắn không chỉ có vậy, dù sao Wailord trong Pokédex cũng chỉ chưa đến một tấn.

Thầy Lục ước tính nó tương đương với một tiểu hành tinh, hoàn toàn đi ngược lại lẽ thường vật lý, Newton tức đến mức tại chỗ phóng sinh Flapple. "Hãy để Satoshi đi cùng với ngài." Giáo sư Kukui cười nói: "Cậu ấy vừa hay muốn tham gia thử thách đảo, điểm dừng tiếp theo chính là Đảo Akala đó!" Thầy Lục sững người một chút, nhìn cái tên ngốc đó, cậu ta nhe răng cười, lộ ra hàm răng trắng bóng.

Satoshi: "Ai hắc ~" Ai hắc cái quái gì!

Lần trước nữa hợp tác với Satoshi, gặp phải thần Xerneas Yveltal.

Lần trước hợp tác với Satoshi, gặp được Siêu Đại Thần Hoopa.

Thầy Lục toát mồ hôi lạnh.

Tôi thà hợp tác với Kim lão ngũ, ít ra hắn ta còn có thể làm tank,

khiêu khích hút sát thương!

Khoan đã... dường như vai trò của Satoshi cũng không nhỏ.

Sự kiện hoang dã, cậu ta suýt nữa đã tiêu diệt Siêu Đại Thần bị 'chiếm đoạt'...

Lục Dã liếc nhìn Faba đang hôn mê, lại nhìn Lusamine được Lillie và Gladion đỡ.

Thôi vậy... là Đội trưởng Ultra Guardians, tôi gánh vác sứ mệnh hiện thân của ánh sáng, triệu hồi ánh sáng. "Ngài 'Looker', bắt giữ Faba.

Lusamine tạm giam để xét xử, giao cho bạn, Anabel." "Rõ, trưởng quan!" Hai người đồng thanh nói.

Lana, Mallow, Sophocles, Kiawe ngây người nhìn bóng lưng Thầy Lục. "Này này, Thầy Lục là tình huống gì vậy." Mallow nói nhỏ. "Không biết, cảm giác siêu ngầu." Sophocles mắt lấp lánh. "Thầy Lục hình như giống như Ngài Nanu, là Cảnh sát Quốc tế đó." Lana nói khẽ. "Uất ức!

Quyết định rồi, mình nhất định phải gia nhập Ultra Guardians!" Ánh mắt Kiawe bùng cháy.

Anabel chú ý đến cậu ta, chậm rãi đi đến.

Kiawe lập tức im bặt, đứng thẳng cứng đơ. "Ultra Guardians đang tuyển người." Anabel đưa danh thiếp ra, bình tĩnh nói: "Bạn, và các bạn, đều có thể đến phỏng vấn." "Thật sao?!" Các học sinh đồng thanh nói.

Anabel khẽ cúi đầu, các học sinh hò reo: "Tuyệt vời quá!" Thầy Lục liếc nhìn Anabel, Anabel tỏ vẻ bình thản, rõ ràng là chưa bàn bạc với cấp trên.

Dù sao Lục Dã cũng phản đối Satoshi và những người khác gia nhập Ultra Guardians, không chừng sẽ gây ra rắc rối gì.

Nhưng bây giờ, cấp dưới lại dám cãi lời cấp trên!

Thầy Lục nhìn Kiawe và những người khác đang xì xào, tự có điều giác ngộ.

Nếu nói, tôi, Anabel, 'Looker', Colress, thuộc đội phòng vệ Trái Đất.

Vậy thì, Satoshi, Lana, Kiawe, Sophocles, nhóm học sinh này, chính là đội phòng vệ của Mùa Xuân rồi...

Cũng tốt, không thể coi thường người trẻ.

Dù cấp bậc Trainer của Satoshi có tệ đến đâu, nói gì thì nói cũng là Nhà vô địch Liên đoàn.

Lục Dã xoa cằm, trầm tư.

Nebby vẫn đang ngủ sâu.

Vì vậy việc để nó Tiến hóa, đóng 'Hố Sâu Ultra', không vội vàng gì.

Trước đó, tôi còn một việc quan trọng —— đi đến Đảo Ula'ula.

Ngoài việc để Sylveon đạt được 「Chiến Thần」, tôi còn nghe nói, Đài thiên văn Hōkūlani trên hòn đảo đó, được mệnh danh là thánh địa cầu hôn.

Công việc đã tạm thời kết thúc, ánh mắt Thầy Lục khẽ lóe lên.

Đứng ở đài thiên văn, có thể ngắm nhìn ngàn vì sao trên bầu trời Alola... …… Nihilego bị nhốt nghiên cứu năm năm, còn suýt bị 'chặt đầu', đáng thương trở về Hố Sâu Ultra.

Loài người hèn hạ... tôi sẽ không bao giờ đến Trái Đất nữa!

Faba bị bắt giữ quy án; Lusamine bị lừa dối, trách nhiệm nhẹ hơn; Guzma bị Cảnh sát Quốc tế theo dõi, ra lệnh giải tán Đội Skull.

Đồng thời, ở Alola lan truyền dư luận 'thành lập liên minh, thoát khỏi sự độc quyền của Aether', nhận được sự ủng hộ lớn từ người dân.

Điều này đối với Giáo sư Kukui, là một niềm vui bất ngờ.

Guzma dù không cam lòng, nhưng cũng bất đắc dĩ, phải cân nhắc thực tế chuyển nghề.

Điều này đương nhiên là do Matori và 「Matori Matrix」 của cô ta.

Theo lời cô ta, đôi khi, đầu tư còn hiệu quả hơn chiến đấu.

Đây cũng là phong cách hành sự của Giovanni, khi còn trẻ ông ta từng nắm giữ Đội Rocket, Nhà thi đấu Viridian, tập đoàn Silph, từng độc quyền cả ba giới đen, trắng, xám.

Tất cả các phản diện sau này, so với Giovanni, giản dị như Squirtle gặp Wartortle – rùa con gặp rùa lớn.

Tuy nhiên, do sự hỗn loạn do Faba gây ra, phòng thí nghiệm cùng các phòng thí nghiệm khác, đều bị phong tỏa.

Để đóng Hố Sâu Ultra, cần mượn sức mạnh của thần Mặt trời.

Đợi đến khi Nebby thức tỉnh, Thầy Lục sẽ đưa nó đến Bàn thờ Hàng Xoay, Tiến hóa thành Solgaleo.

Vì cần có người mang Nebby...

Satoshi và Thầy Lục hợp tác cùng hành trình. "Tôi vẫn muốn hợp tác với Steven hơn." Lục Dã suy nghĩ vẩn vơ.

Đối với Lusamine, sau khi biết chồng vẫn chưa qua đời, lại hòa giải với con cái.

Dù Quỹ Aether bị tình nghi về nhiều hành vi vi phạm pháp luật, có nguy cơ bị đóng cửa, nhưng bà cũng đã mãn nguyện.

Lillie sẽ tiếp tục việc học ở Trường huấn luyện Pokémon.

Gladion thì sẽ là học trò của Thầy Lục, gia nhập đội phòng vệ của Mùa Xuân... (gạch bỏ), Ultra Guardians, để đối kháng với Ultra Beast.

Cậu ta nói với Thầy Lục: "Con không muốn thấy ai, rơi lệ như mẹ nữa." "Một hoài bão rất đáng nể." Lục Dã mỉm cười nói: "Bạn và Silvally, sẽ trưởng thành thành một cặp đôi mạnh mẽ hơn... còn nhớ tôi đã dạy gì bạn không?" "Vâng." Gladion gật đầu, mái tóc vàng lay động: "Tham khảo...

à, phong cách chiến đấu của Arceus.

Trong chiến đấu, dựa vào hệ của đối thủ để thay đổi hệ của Silvally, khiến nó có thể miễn nhiễm với hầu hết các đòn tấn công!" Lục Dã gật đầu hài lòng.

Silvally có thể thay đổi hệ của bản thân thông qua việc thay đổi 18 『Đĩa Hệ』.

Đúng như câu nói, Arceus, biệt danh 'Thần Chiến Đấu Bạc'! …… Thành phố Mossdeep, Trung tâm Thiên văn Vũ trụ.

Một thị trấn nhỏ ven biển ở rìa bản đồ Hoenn, có đài quan sát lớn nhất Hoenn, đài thiên văn, Trung tâm Vũ trụ, đồng thời cũng là nơi ở của Steven Stone.

Thầy Lục từng ở đây, cùng Rayquaza bay vào vũ trụ, phá hủy thiên thạch siêu lớn.

Như một trận mưa sao băng dành tặng Cynthia.

Chương 791

Dữ liệu được lưu trữ tại Trung tâm Thiên văn Vũ trụ, ít ai biết đến, và nghiên cứu về vũ trụ chưa bao giờ dừng lại. "Ngài Steven." Một nhà nghiên cứu mặc áo blouse trắng, đẩy kính, nói với người đàn ông tóc xanh cao lớn, mặc vest chỉnh tề: "Alola, hôm nay đột nhiên xuất hiện một Hố Sâu Ultra lớn, đủ để nuốt chửng con người, có cần phái người đến hiện trường điều tra không?" "Alola..." Đôi mắt xanh lam như ngọc Sapphire của Steven lóe lên, trầm ngâm nói: "Tôi nhớ...

Nhà vô địch Lục Dã, hiện đang ở Alola phải không?" "Vâng." Nhà nghiên cứu cười nói: "Sau khi nghỉ hưu anh ấy làm giáo sư ở Alola, mấy hôm trước tôi còn xem Video anh ấy đi bắt cá...

Ngài đừng nói, bãi biển Alola thật thú vị!" "Vậy sao." Steven cười hiền lành: "Có anh ấy ở đó, không cần phái người đến Alola nữa." Bất kể khi nào, Steven đều cực kỳ tin tưởng người đàn ông kia.

Đó là tình bạn cách mạng đã trải qua nhiều lần vào sinh ra tử. "Còn một chuyện nữa, ngài Steven." Nhà nghiên cứu trầm ngâm nói: "Vì sự hỗn loạn Thời Không những năm gần đây, đồng đô la Pokémon va chạm... các loại ảnh hưởng chồng chất lên nhau, gây ra sự thay đổi môi trường kịch liệt." "Cảm nhận được nguy cơ sinh tồn, những Pokémon vốn đang ngủ say, sẽ thức tỉnh sớm hơn." Steven cau mày: "Bạn có ý là...

Kyogre, Groudon?" Đã thức tỉnh hai ba lần rồi... bây giờ còn muốn tái xuất giang hồ nữa sao.

Nhà nghiên cứu lắc đầu: "Khả năng hai con này thức tỉnh không lớn, và cùng với sự suy yếu của năng lượng thiên thạch cầu vồng, trạng thái Nguyên Thủy đang dần biến mất." "Nói cách khác, khi

Groudon và Kyogre xuất hiện trở lại, đã giải trừ trạng thái Nguyên Thủy." Steven: "Vậy ý bạn là..." "Một số Pokémon vũ trụ, cũng sẽ thức tỉnh sớm." Nhà nghiên cứu nghiêm túc nói: "Chúng tôi đã quan sát thấy một trận mưa sao băng, sẽ đổ bộ xuống bầu trời Alola.

Đài thiên văn Hōkūlani là nơi quan sát tốt nhất." "Kèm theo một lượng lớn Minior, còn có một ngôi sao chổi đặc biệt nổi bật." "Theo truyền thuyết cổ xưa của Đông Hoàng, nó còn được gọi là Jirachi, Người Ban Ước!" Nhờ sự hoạt động tích cực của Cảnh sát Quốc tế, khủng hoảng ở Alola đã được giải trừ.

Satoshi, Lillie, Gladion và một nhóm Trainer thế hệ mới, với tư cách là đội viên dự bị, đã gia nhập Ultra Guardians.

Vì 'Hố Sâu Ultra' vẫn chưa đóng lại, một số Ultra Beast có thể vô tình lạc vào Alola, điều này cần Satoshi và những người khác ra mặt, thu phục và đưa chúng trở về.

Đợi đến khi Nebby thức tỉnh, đi đến Bàn thờ Nhật Nguyệt Tiến hóa thành Solgaleo, công việc của Satoshi và những người khác cũng có thể tạm thời kết thúc.

Trước đó, Thầy Lục có một việc quan trọng hơn.

Vịnh Kala'e, Đảo Melemele.

Gió nhẹ thổi vào bãi cát mịn, cuốn vào khung cửa sổ lớn mở rộng, hai người ngồi trên chiếc ghế mây ở ban công, xung quanh điểm xuyết những chậu hoa cây cảnh, giữa là một chiếc bàn vuông nhỏ. "Đi đến Đài thiên văn Hōkūlani?" Cynthia chớp chớp mắt. "Anh muốn đưa Sylveon, đi gặp vị Thần Hộ Mệnh cuối cùng, Tapu Moomoo của Đảo Ula'ula." Lục Dã gãi má: "Đài thiên văn Hōkūlani, cũng là một thắng cảnh khá nổi tiếng ở Alola, vậy nên chúng ta có thể đến đó..." "Hẹn hò." Mắt Cynthia cong như vành trăng khuyết.

Đồng tử đen của Lục Dã phản chiếu nụ cười của người đẹp tóc vàng, hơi thất thần, sau đó cười gật đầu.

Rotom Pokédex vẫy cánh tay cơ khí, lơ lửng giữa hai người, lớn tiếng nói: "Đài thiên văn Hōkūlani, cuối tuần sẽ có mưa sao băng sao chổi đổ bộ, xác suất 99%, chắc chắn!" "Mưa sao băng sao chổi..." Mắt xám của Cynthia lóe lên, trong đầu hiện ra cảnh tượng lần đầu tiên hẹn hò với Lục Dã.

Jirachi, Người Ban Ước, Thiên Thạch Long của Garchomp, sự Tiến hóa của Sylveon.

Quỹ đạo của hai người, dường như có liên quan mật thiết đến sao băng. "Biết đâu trong sao chổi lại ẩn chứa Jirachi." Lục Dã nói đùa. "Jirachi một nghìn năm mới thức tỉnh một lần." Cynthia chống cằm tinh tế, hút ống hút nhai nước ép Quả Pinap, xương quai xanh trắng muốt nõn nà lộ ra ở cổ áo sơ mi xanh da trời.

Cô nhấp ống hút, khóe miệng khẽ cong lên, mỉm cười nói: "Tuy nhiên, có thể giữ lại ước nguyện này, biết đâu thật sự có thể thực hiện được." Lục Dã nhìn Cynthia, ánh mắt khẽ lóe lên, lẩm bẩm: "Nếu ước nguyện của anh, không thực hiện được thì sao?" Cynthia nhếch mắt, kiêu ngạo nói: "Nói anh nghe xem." "Không nói cho em." Lục Dã nhấc cốc cà phê lên, uống một ngụm. "Garchomp, Vũ Điệu Kiếm." Cynthia lạnh nhạt nói.

Garchomp đang đứng bên lan can ngắm cảnh, nghe vậy quay người lại, đôi mắt đỏ rực nhìn khinh bỉ: "Khách ao... (▼mãnh ▼#)" "Đó là nội dung thử thách của 'Rồng Lý Tưởng' Zekrom." Lục Dã vội vàng nói: "Lý tưởng trước khi thực hiện, không thể nói ra." Cynthia khẽ hừ một tiếng, rời khỏi chỗ ngồi, tao nhã đứng dậy, hô hoán: "Gengar, cuối tuần chúng ta đi cắm trại, làm phiền mày thu dọn hành lý ~" "Ghos ~" Tiếng gầm lớn của Gengar vang lên.

Cứ để tao lo! …… Trong Group Chat.

Blue Oak từ miệng Satoshi, biết được hành vi của Quỹ Aether, cau mày nói: "Mượn sức mạnh của Ultra Beast... ngu xuẩn đến cùng cực." So với việc thu phục Pokémon mạnh mẽ, không bằng bắt đầu huấn luyện từ đầu.

Về quan niệm này, 「Trainer」 Blue Oak và Thầy Lục không hẹn mà gặp. "Giáo sư Kukui nói, sau khi Nebby Tiến hóa, sẽ thu hút sự chú ý của Necrozma." Satoshi gãi đầu: "Mình nên chuẩn bị trước cái gì không ta." "Không cần." Blue Oak kiêu ngạo nói: "Red và tôi, chẳng bao lâu nữa sẽ đến Alola." Ý của lời này là, Necrozma trước mặt Red và Blue Oak, thực sự không đáng để xem.

Blue Oak, 「Chiến Thần」, sức mạnh của cậu ta đến từ Hào quang tự tin ngạo mạn, nhưng khi chiến đấu lại vô cùng điềm tĩnh.

So với Red, Blue Oak có thêm sự kiêu ngạo của một 「Chiến Thần」, sự tự tin này còn hơn cả Leon "chưa bao giờ thất bại".

Thầy Lục từng tiếp xúc với Leon, hiểu rõ sự sợ hãi thất bại của cậu ta, đây cũng là lý do Leon mãi không trở thành Huyền thoại.

Necrozma sẽ xuất hiện ở Alola sao?

Ánh mắt Akin sáng lên: "Tôi biết ngay mà, Alola chắc chắn sẽ có chuyện xảy ra!" Thầy Lục: ?

Tuyệt nhiên không nhắc đến 'Lục Dã', nhưng từng câu từng chữ đều là 'Lục Dã'!

Long Sư Lance thở dài.

Đây đã là bản năng của Akin rồi.

Tuy nhiên, Thầy Lục có thể trở thành Huyền thoại cũng không phải là không có lý do.

Dù sao cũng không phải ai cũng có thể thu hút nhiều tai họa và Pokémon Huyền thoại như vậy... "Không chỉ có Red và Green, tôi và Yellow cũng sẽ cùng nhau đến Alola!" Green cười sảng khoái: "Coi như là Team Building tập thể của Thị trấn Pallet vậy ~" "Yellow không phải người Thị trấn Pallet." Silver nhắc nhở. "A ha ha, cũng như nhau thôi ~" Green cười ha hả nói.

Kasumi, cô chó thất bại thảm hại nhất, lặng lẽ lặn.

Yellow mặt hơi hồng, ôm Pikachu, khẽ nói: "Tôi nghe nói Alola tập hợp rất nhiều cao thủ câu cá, vì vậy đến đó, có lẽ có thể rèn luyện kỹ thuật câu cá." Thầy Lục hơi sững người.

Ước mơ của Yellow, sẽ không phải là câu Kyogre chứ.

Không phải nói, câu được Kyogre, là mục tiêu cuối cùng của tất cả các lão làng câu cá.

Như vậy, Alola đồng thời có Yellow và Lana, hai lão làng câu cá hàng đầu...

Với kỹ thuật câu cá của hai người này, Kyogre có mọc cánh cũng khó thoát!

Thầy Lục nhướng mày.

Groudon bạn đừng buồn, lần này đến lượt Kyogre thân bại danh liệt rồi!

Iris, đã lâu không online, hiếm khi nổi lên, hỏi Lance về các vấn đề liên quan đến 'Trái tim Rồng'.

Akin lau chóp mũi.

Thật sự không phải 'Trái tim Bay' sao.

Đáng ghét... muốn đăng lên quá, nhưng sẽ bị cấm chat...

Nếu không đăng, trên người lại như có kiến lửa Durant bò, khó

chịu quá!

Akin nhắc tên một người: @Long Sư Lance.

Long Sư Lance bình tĩnh cấm chat Akin.

Akin: ???

Rõ ràng tôi có nói gì đâu!

Tuyệt nhiên không nhắc đến Lance, nhưng từng câu từng chữ đều là hệ Bay! "Tôi đã là Nhà vô địch Liên đoàn rồi nha, Iris." Satoshi lộ vẻ trẻ con đã lâu không thấy, khoe khoang. "Satoshi đúng là trẻ con mà." Iris kiêu ngạo nói: "Tôi là Nhà vô địch Liên đoàn Unova tiếp theo, ông Alder đã quyết định trao áo choàng Nhà vô địch cho tôi rồi!" "Ơ!?" Satoshi kinh ngạc. "Gần đây tôi vẫn luôn tu luyện trong Shelter." Iris che miệng cười khẩy: "Mà Satoshi bạn, có phải ngay cả bảng khắc chế hệ còn chưa thuộc lòng không?" Thầy Lục ngẩng đầu nhìn trời.

Tôi làm chứng, Satoshi chắc chắn đã thuộc lòng rồi!

Nếu không, làm sao cậu ta có thể mỗi trận đều chính xác phái đúng Pokémon khắc chế hệ!

Cửa sổ nhỏ 'tít tít' kêu, Lục Dã nhìn qua, là tin nhắn từ Steven. "Thầy Lục, sự kiện Necrozma, có cần tôi giúp không?" Steven đi thẳng vào vấn đề.

Lục Dã cảm động sâu sắc.

Quả không hổ là một trong những đồng đội đáng tin cậy nhất liên minh, ngài Steven.

Dù rất cảm động, nhưng cũng không cần thiết để anh ấy phải vất vả chạy đến một chuyến. "Không cần." Lục Dã cười nói: "Có Red và Green ở đây, kẻ nên hoảng sợ phải là Necrozma." "Điều này cũng đúng." Steven cười, nhắc nhở: "Nói đi thì cũng phải nói lại, Nhà vô

địch Red và Nhà vô địch Blue Oak, lần này, chắc chắn sẽ khiêu chiến ngài đó." Lục Dã đã chuẩn bị tâm lý, cảm khái nói: "Đúng vậy." Trận chiến này đã hẹn gần hai năm rồi, giờ đây bản thân cũng đã trở thành Huyền thoại, hai vị đại lão sẽ không bỏ lỡ cơ hội này.

Tuy nhiên, khả năng cao là chiến đấu với Blue Oak.

Dù sao Núi Bạc mới là sân nhà của Red, cho dù hẹn chiến, Red cũng chắc chắn sẽ hẹn ở Núi Bạc. 《Luận về tầm quan trọng của nghi thức!》 "Còn một chuyện nữa, Thầy Lục." Steven nói: "Ngài còn nhớ mưa sao băng Thất Tịch của Đông Hoàng hai năm trước không?" "Đương nhiên." Lục Dã cười nói: "Tôi và bạn, Cynthia, cùng với Ruby, Sapphire, Jirachi đã cùng nhau cắm trại đó." "Chuyện tôi muốn đề cập, chính là liên quan đến Jirachi." Steven nghiêm nghị nói: "Do sự hỗn loạn Thời Không những năm gần đây, gây ra sự thay đổi môi trường, một số Pokémon thức tỉnh sớm." "Và trận mưa sao băng đổ bộ xuống Alola, Đài thiên văn Hōkūlani đó.

Rất có khả năng, chính là Jirachi, Người Ban Ước, Jirachi!" Jirachi bé cưng, sẽ lại thức tỉnh sao?

Thầy Lục hơi thất thần.

Quả thật, Jirachi trong anime đã thức tỉnh mấy lần, mà Alola vừa hay lại có một trận mưa sao băng sao chổi hoành tráng.

Trước mắt hiện lên cảnh tượng Jirachi bay lên bầu trời sao, Eevee Tiến hóa dưới ánh sao lấp lánh.

Cúi đầu xuống, Lục Dã nhìn Sylveon đang ngồi khoanh chân trên thảm, nó nhắm mắt dưỡng thần, dải ruy băng ấm áp quấn chặt quanh cổ tay anh. "Bố ơi?" Sylveon mơ hồ mở mắt, nhìn Trainer.

Lục Dã đặt tay lên lưng trắng muốt mềm mại, nhẹ nhàng xoa.

Sylveon không để ý, nhắm mắt lại.

Hai năm trước Eevee vừa mới Tiến hóa.

Hai năm sau Sylveon đã sắp trở thành 「Chiến Thần」 rồi.

Lục Dã hơi trêu chọc, đồng thời cũng cảm khái thời gian trôi nhanh như ngựa trắng vụt qua cửa sổ, lý tưởng của anh đã thay đổi rất nhiều lần mà không hề hay biết.

Ban đầu, là lo lắng cho sự an nguy của bản thân; sau đó là sợ tốn tiền; lại lo Pokémon sẽ bị thương.

Kết quả những điều đáng lẽ phải đến thì không cái nào tránh được.

Bản thân anh đã chết một lần; tiền kiếm được từ kinh doanh dùng để 'cày' cho các bé cưng huấn luyện; chiến đấu vẫn sẽ bị thương, nhưng các bé cưng cam tâm tình nguyện.

So với Red, Green, Leon, Iris và những người khác chỉ mất một năm để trở thành Nhà vô địch.

Hai năm để trở thành Huyền thoại, cũng không phải là thành tựu quá nổi bật.

Điều đáng quý là, tôi có thật nhiều Pokémon đáng yêu... và cả Cynthia đáng yêu nữa.

Lục Dã vuốt ve Sylveon, nó phát ra tiếng gầm gừ nhẹ nhàng, thoải mái, đôi tai hồng khẽ rung rinh.

Hòn đảo cuối cùng, đài thiên văn trên Đảo Ula'ula, ở đó có thể gặp được Jirachi trong bảy đêm.

Có thể giúp Sylveon luyện thành 「Hào Quang Tiên」, trở thành 「Chiến Thần」.

Và còn có thể...

Lục Dã cúi đầu nhìn Master Ball trong lòng bàn tay.

Quả cầu màu đỏ tím sáng bóng luân chuyển, được chế tạo bằng công nghệ tiên tiến nhất thế giới, tập hợp tất cả tâm huyết của các nhà khoa học, được coi là một trong những Vật phẩm vĩ đại nhất thế giới.

Nhấn nút, Master Ball không tiếng động mở ra, bên trong nắp cầu trống rỗng, lót nhung đỏ thiên nga.

Đồng tử đen của Lục Dã lóe lên, phản chiếu viên ngọc trong suốt chói lọi, đẹp không tì vết.

Được mệnh danh là viên đá quý đẹp nhất thế giới, biểu tượng của sự vĩnh cửu và duy nhất, nhẹ nhàng khảm vào giữa Master Ball, trên lớp nhung thiên nga.

Kim Cương Vĩnh Hằng, Diancite.

Tim Lục Dã đập nhanh hơn, sự khát khao và mong ước giống như cơn lốc xoáy trên cánh đồng mùa xuân, cuốn trôi tất cả với khí thế không thể cản phá.

Anh từ từ khép Master Ball lại. "Anh sẽ cùng Cynthia đến Đài thiên văn Hōkūlani." Lục Dã như tự lẩm bẩm: "Anh mong đợi một cuộc gặp gỡ, với Jirachi trong bảy đêm." Ngày 20 tháng 3, Chủ Nhật, Xuân Phân.

Sườn núi phủ đầy băng tuyết, bầu trời trong xanh bao la, biển mây cuồn cuộn, đôi khi lướt qua bóng dáng Skarmory.

Núi Hokulani, cao bốn nghìn mét so với mực nước biển, là điểm cao nhất toàn bộ Alola.

Bất kể ngày hay đêm, khi lên đến núi Hokulani, bạn luôn có thể ngắm nhìn khung cảnh đẹp nhất của Alola.

Đài thiên văn trên đỉnh núi là thánh địa của những người yêu thiên văn trên khắp thế giới.

Người ta nói, bầu trời sao trên núi Hokulani là trong trẻo nhất thế giới.

Và trước khi những vì sao xuất hiện, đến núi Hokulani bạn sẽ có cơ hội chứng kiến một trong những cảnh hoàng hôn đẹp nhất thế gian.

Trên đỉnh núi đặt bốn chiếc kính viễn vọng quang học cỡ lớn, vỏ ngoài màu bạc sáng bóng như tuyết.

Chương 792

Đài thiên văn hình tròn nằm ở trung tâm, người quản lý là Molayne, một trong Tứ Đại Thiên Vương hệ Thép trong tương lai.

Lối lên đỉnh núi chỉ có một con đường quốc lộ hai làn xe quanh co.

Tình trạng đường cực kỳ nguy hiểm: Magnemite xông ra đường, Golem gây sạt lở núi.

Và khi đi đến đoạn đường bằng phẳng, sương mù giăng kín như một tấm chăn.

Thậm chí có người còn thấy Altaria bị cào, hay quan sát được Magnezone quý hiếm.

Lúc này, một chiếc "Xe buýt Exeggutor" đang chạy trên con đường đèo, thân xe được vẽ hình Alolan Exeggutor cổ dài.

Nhìn ra ngoài cửa sổ, trong xe trống không chỉ có hai vị khách.

Chàng trai tóc đen và mỹ nhân tóc vàng, đang đối mặt với cửa sổ.

Ghế ngồi rung lắc, Lục Dã tựa nửa thân mình vào lan can cạnh cửa xe, Cynthia đặt Togepi trên đùi, nép mình bên cạnh Lục Dã.

Ghế lái xe trống rỗng; Gengar đội mũ của N, chễm chệ ngồi ở vị trí lái.

Rotom của công ty giao thông, ẩn trong chính giữa vô lăng, hằm hè đòi Gengar rời đi. "Ghos~" Gengar nhe răng cười, cầm ly Coca-Cola đá cụng với vô lăng ra vẻ mời rượu.

Ngoài cửa sổ, mây mù giăng kín như một bức tranh cuộn, mang theo cái lạnh cắt da từ độ cao. "Còn bao lâu nữa?" cô nhẹ giọng hỏi. "Nửa tiếng nữa," Lục Dã vừa ngắm nghía nội thất xe buýt vừa đáp,

"Xe buýt Exeggutor là đặc sản của Alola, nên tôi muốn đi cái này lên đỉnh núi." "Ừm," cô khẽ đáp bằng giọng mũi, rồi nghiêng đầu tựa vào vai Lục Dã, chiếc kẹp tóc chạm vào cổ, khiến anh khẽ rùng mình.

Lục Dã cúi đầu nhìn xuống, mái tóc vàng che đi khuôn mặt cô, rải rác trên eo và đầu gối, cô đang nhắm mắt dưỡng thần, hàng mi dài cong vút, gò má trắng mịn tinh xảo.

Nhìn ra ngoài cửa sổ, sườn núi không ngừng lướt qua phía sau, độ cao dần tăng lên, biển mây cuồn cuộn, bầu trời càng lúc càng tối. "Lên đến đỉnh núi, vừa kịp ngắm hoàng hôn," Lục Dã nghĩ thầm, khẽ hít hà mùi hương thoang thoảng từ mái tóc vàng. 6 giờ 15 phút, "Xe buýt Exeggutor" dừng tại trạm thiên văn đài, còn khoảng mười phút đi bộ nữa mới đến đỉnh núi.

Gengar đeo ba lô nhỏ, là đứa đầu tiên nhảy xuống xe.

Sau đó, nó quay lại bế Togepi đang vẫy vẫy tay nhỏ, cùng nhau bước xuống bậc thang. "Chappi doo y~" Togepi đạp chân trên tuyết, cười khúc khích.

Lục Dã quấn khăn choàng cổ, bước đi trên nền tuyết xào xạc, thở ra một làn khói trắng. "Ai mà ngờ được, ở Alola nhiệt đới mà vẫn phải mặc đồ đông thế này chứ." "Núi Hokulani cao hơn mặt biển bốn nghìn mét, nhưng nếu tính từ đáy biển, nó cao tới mười nghìn hai trăm mét," Cynthia, trong chiếc áo khoác đen, khoanh tay trước ngực, chống khuỷu tay nói, "Cao hơn cả đỉnh núi cao nhất thế giới." Lục Dã ngẩng đầu nhìn lên đài thiên văn trên đỉnh núi.

Đảo Ula'ula lấy nguyên mẫu từ quần đảo Hawaii.

Núi Hokulani thì lấy nguyên mẫu từ núi Mauna Kea ở Hawaii, được mệnh danh là một trong những điểm quan sát thiên văn tốt nhất thế giới. "Xe buýt Exeggutor" rời khỏi trạm, Lục Dã và Cynthia đứng bên cạnh biển báo, để lại một hàng dấu chân trên tuyết. "Kia là đền

thờ, thờ phụng Tapu Bulu, chúng ta có muốn qua xem không?" cô hỏi.

Lục Dã nhìn theo, một ngôi đền phong cách Hawaii, cổng Torii được trang trí bằng chuông gió, có cả Oricorio màu hồng đậu ở đó. "Có cầu duyên được không nhỉ?" Lục Dã đùa. "Ai mà biết," Cynthia khẽ cười.

Bầu trời như đảo Snowbelle, càng lúc càng xám xịt.

Hai người đi trên tuyết, tựa sát vào nhau.

Cổng Torii và mái nhà phủ đầy tuyết, nhưng võ đường (Dōjō) ở giữa lại xanh tươi cỏ mượt, vài con Charjabug bò lổm ngổm bên trong, lờ mờ có thể thấy. "Tapu Bulu có khả năng điều khiển thực vật, năng lực của nó là 'Địa Hình Cỏ'," Lục Dã nói, "Năng lực của Rillaboom cũng là 'Địa Hình Cỏ', kết hợp với 'Lướt Cỏ', trên chiến trường còn hiệu quả hơn Tapu Bulu nhiều." "Nói xấu Thần Hộ Vệ ở đền thờ là sẽ bị trừng phạt đấy," cô nói. "Tôi nói thật mà," Lục Dã đáp.

Trên bầu trời đền thờ, Tapu Bulu hiện ra đầy uy nghiêm, cúi xuống nhìn hai vị khách không mời mà đến.

Đuôi nó đeo chuông vàng, mũi đeo vòng, nó chăm chú nhìn hai người, khẽ nhíu mày.

Ngay sau đó, Tapu Bulu từ bỏ việc hiện hình, nhanh chóng bay vút về phía chân trời.

Biến mất rồi!

Lục Dã và Cynthia rời đền thờ, bước đi về phía đài thiên văn trên đỉnh núi.

Đài thiên văn sừng sững trên biển mây, ít bị nhiễu loạn khí quyển, là địa điểm quan sát tốt nhất.

Giám đốc Molayne tiếp đón hai người, vừa cười vừa gãi đầu nói: "Vì mưa sao băng tối nay có rủi ro tiềm ẩn, nên chúng tôi đã đóng cửa đài với du khách bình thường rồi.

Nhưng hai vị Champion thì dĩ nhiên không thành vấn đề." "Tôi nhớ là ông là trưởng bối của Sophocles phải không?" Thầy Lục hỏi. "Đúng vậy, tôi là anh họ của nó, thằng bé đó nhờ anh chăm sóc rồi," Molayne đáp. "Đâu có, tôi nghĩ ước mơ trở thành phi hành gia của Sophocles chắc chắn đã bị các trưởng bối ảnh hưởng," Lục Dã nói. "Hahahahaha, thằng bé đó còn kém xa lắm.

Đi thôi hai vị, sắp hoàng hôn rồi, tôi đưa hai vị đến tháp quan sát." "Cái đó..." Lục Dã ngập ngừng. "Tháp quan sát ở hướng chính Tây, tôi còn có tài liệu cần xử lý, vậy nên sẽ không làm phiền hai vị nữa!" Tháp quan sát cao khoảng sáu mét, trên đỉnh đặt kính viễn vọng thiên văn, cùng với những chiếc ghế dài và những quả cầu kim loại màu trắng dọc theo rìa.

Khi lên đến đỉnh tháp, hơi lạnh ập đến, mang theo cảm giác sảng khoái, tầm nhìn trở nên rộng mở.

Trước mắt là biển mây cuồn cuộn, trải dài như một tấm thảm khổng lồ, không một kẽ hở, như thể có thể bước đi trên đó, thẳng tiến tới mặt trời vàng óng ở cuối chân trời.

Độ cao của núi Hokulani khiến tháp quan sát đã vượt lên trên biển mây.

Đứng trên đỉnh tháp, bốn phía chỉ toàn là những đám mây trải rộng.

Ở cuối biển mây, hoàng hôn hùng vĩ lạ thường, ánh nắng vàng rực rỡ chiếu khắp nơi, khúc xạ ra màu đỏ nhạt trên nền trời xanh thẳm, nhuộm biển mây thành một mảng đỏ cam.

Lục Dã hít thở sâu, lồng ngực phập phồng, tận hưởng không khí trong lành.

Gengar lơ lửng phía sau anh, hai tay kéo má, ngẩn ngơ thất thần: "Ghos..." Mặt trời như treo lơ lửng trên biển mây, tựa hồ sắp rơi xuống cuối chân trời phủ đầy tuyết trắng.

Nó hạ xuống với tốc độ chậm rãi nhưng chắc chắn, ánh hồng khúc xạ càng rõ nét, ánh cam càng thêm rực rỡ.

Bất chợt, một bàn tay nhỏ lạnh lẽo mềm mại nắm lấy lòng bàn tay Lục Dã, anh quay đầu nhìn Cynthia.

Gương mặt nghiêng của cô dưới ánh tà dương lấp lánh, ửng một màu hồng nhạt, sống mũi cao thẳng tinh tế, khóe môi khẽ cong, cô đang ngắm nhìn mặt trời ở cuối chân trời.

Thế là, anh nắm lấy tay cô, ngồi bên rìa tháp vọng cảnh, như hai pho tượng tĩnh lặng.

Bên trái là Gengar đang lơ lửng, bên phải là Garchomp đang đứng.

Hai người ngồi trên ghế dài ở độ cao hơn bốn nghìn mét, tựa vào nhau.

Biển mây cuồn cuộn, đối diện với hoàng hôn, bóng lưng họ đổ dài thành một vệt đen.

Thời gian trôi đi chậm rãi và vĩnh cửu, mặt trời chuyển từ màu vàng sang đỏ rực, một nửa đã chìm vào biển mây.

Ánh hồng thu lại thành một vệt cam đỏ.

Khi mặt trời sắp khuất hẳn, vầng hào quang chợt rực rỡ, rồi lại biến mất hoàn toàn.

Mặt trời lặn, màn đêm buông xuống. 7 giờ 15 phút, Molayne dẫn Thầy Lục và Cynthia tham quan đài thiên văn, giới thiệu về thiên

thạch ngoài hành tinh mang gene của Deoxys. 7 giờ 45 phút, Thầy Lục mượn bếp của đài thiên văn, nấu ăn, mời Molayne cùng dùng bữa.

Huấn luyện viên và Pokémon đã thưởng thức một bữa tối thịnh soạn. 8 giờ 30 phút, dữ liệu cho thấy mưa sao băng sắp đến. 8 giờ 40 phút, theo dự đoán dữ liệu, mưa sao băng sẽ đổ bộ đúng 10 giờ 30 phút tối. "Có một hiện tượng rất kỳ lạ," trong phòng dữ liệu của đài thiên văn, Molayne gãi đầu nói: "Sao chổi bay qua tối nay, khả năng mang theo sinh vật sống lên đến 80%...

Tôi chỉ mong nó không phải là Deoxys." "Cứ nghĩ thoáng đi," Lục Dã an ủi, "Cũng có thể là Eternatus đó." Molayne hơi sững người, Eternatus cũng như Deoxys và Jirachi, đều là Pokémon vũ trụ theo sao chổi đến Trái Đất. "Nếu đúng là vậy, tôi và Lục Dã sẽ giúp giải quyết," Cynthia điềm tĩnh nói, rồi nhìn sang Lục Dã, khẽ mỉm cười: "Em lại có linh cảm... sẽ là một Pokémon quen thuộc với chúng ta đấy." Lục Dã: "Tôi với Deoxys cũng quen thuộc mà...

Xì..." (Nói chuyện là một chuyện, nó còn bám chặt lấy tôi nữa chứ!) Ban đầu trên đỉnh núi không được phép cắm trại, nhưng Molayne đặc cách đồng ý, còn nói sẽ ở lại phòng nghiên cứu suốt đêm để theo dõi động thái của sao chổi theo thời gian thực.

Chiếc lều là loại giữ ấm đặc biệt, hình dáng vẫn là 'Gigantamax Gengar', nằm trong cái miệng khổng lồ của Gengar tạo cảm giác an toàn rất riêng.

Trong tiếng gió rít hiu hiu của màn đêm, bầu trời vắng lặng, bốn phía mây mù cuồn cuộn trong bóng tối.

Cứ như thể cả đài thiên văn đang bay lơ lửng trên không, không ngừng di chuyển.

Khu cắm trại rất rộng rãi, đủ để Thầy Lục và Cynthia thả tất cả Pokémon của mình ra.

Lucario đứng ở rìa đài cao, ngẩng đầu nhìn bầu trời đêm; Garchomp bảo vệ phía sau Cynthia.

Blastoise không tiếng động xuất hiện từ sau lưng Lucario, đẩy đẩy cặp kính râm, khiến Lucario giật mình.

Tyranitar định nuốt chửng tảng thiên thạch trắng ở cửa đài thiên văn thì bị Rotom Pokédex hốt hoảng ngăn lại.

Spiritomb thu gọn thân hình dạng quạt, tìm một đồng đội đáng tin cậy, ẩn mình phía sau Sirfetch'd. "Gac!" Sirfetch'd mắt sắc như dao, tay cầm củ hành lớn và khiên, đứng thẳng tắp mà ngủ say.

Chẳng ai biết, Áp Áp vì để trốn việc đã phải trải qua những gì!

Togepi cầm điện thoại đi đi lại lại trước khu cắm trại, cố tìm kiếm tín hiệu tốt nhất.

Arcanine đứng hiên ngang, uy vũ bất phàm ở rìa vách đá, ngước nhìn bầu trời đêm.

Con ngáo năm đó, giờ đã ẩn hiện phong thái của Arcanine 'sư tử vương' của Blue Oak.

Darkrai nhắm mắt dưỡng thần đầy lạnh lùng; Victini ôm Macaron nhấm nháp hạnh phúc; Meloetta khẽ ngân nga.

Latias gầm gừ vui vẻ, cùng Togekiss bay lượn cạnh tranh tốc độ, lượn vòng quanh đài thiên văn.

Sylveon dùng dải ruy băng trói chặt Glaceon đang định sáp lại gần: "Puyi! (▼へ▾#)" Cấm 'sắc sắc'! "Yifu~(tsu Д`)" Glaceon lắc lư những tinh thể băng nhỏ lung linh.

Glaceon hoài niệm Tiên Bố bé nhỏ ngày xưa, thân hình mềm mại dễ đẩy ngã, mà giờ đây lại dám lấn át chủ nhân... (ngộ) Lục Dã và Cynthia đứng ở rìa đài thiên văn, ngắm nhìn bầu trời sao.

Bầu trời xanh thẳm gần như tím đậm, chi chít những vì sao lớn nhỏ, không một chướng ngại vật nào che khuất tầm nhìn, không một chút ô nhiễm khí quyển, hoàn toàn bao phủ trên đỉnh đầu.

Trong vắt, tuyệt đẹp, rực rỡ.

Như thể tất cả ánh sao đều hội tụ về đêm nay. "Cứ như thể với tay là chạm được tới vậy," Lục Dã ngẩng đầu vươn tay, nhẹ giọng nói. "Đẹp quá," đôi mắt xám của Cynthia lấp lánh.

Lục Dã quay đầu nhìn sang.

Ánh mắt hai người không hẹn mà gặp, đôi mắt cô rực rỡ như những vì tinh tú, lấp lánh sáng ngời.

Lục Dã rất muốn nói điều gì đó, trong lồng ngực có một sự thôi thúc trẻ con, rất muốn hét lên những lời sẽ nhanh chóng bị núi tuyết nuốt chửng trên đỉnh núi cao bốn nghìn mét này.

Nhưng hô hấp khó khăn, tim đập thình thịch, như tiếng trống lớn vang vọng trong đêm đen.

Anh nhẹ giọng nói: "Cynthia, anh thích em." Đôi mắt xám của Cynthia nhìn chăm chú, khóe môi cong lên nụ cười, mắt cong như vầng trăng khuyết: "Em cũng thích anh." Lúc đó, 10 giờ 30 phút tối, bầu trời sao trên đầu hai người như xoáy thành một vòng xoáy, từng vệt sao băng lướt qua. "Ghos Ghos!" Gengar kêu to kinh ngạc, há hốc mồm, 'phịch' một tiếng nằm ngửa nhìn trời. "Chappi doo y~" Togepi cũng đặt điện thoại xuống, ngẩng đầu nhìn lên, đôi mắt nhỏ lấp lánh.

Lục Dã và Cynthia đồng thời ngẩng đầu, sao băng rực rỡ như pháo hoa, không ngừng xẹt qua bầu trời.

Một sao chổi màu xanh lam cực kỳ xinh đẹp, với cái đuôi dài thướt tha, như đang đứng yên bất động trong màn đêm. "Sao chổi đó xuất hiện từ bao giờ vậy?" Cynthia khẽ hỏi. "Không biết... nhưng nó đẹp

lắm, giống hệt Cynthia vậy," Lục Dã đáp.

Khóe môi Cynthia nở một nụ cười, cô nhẹ nhàng lùi lại, chắp tay sau lưng cười nói: "Sao băng ước nguyện, dĩ nhiên là phải ước rồi." Ánh sao chiếu sáng mái tóc vàng óng mượt như tơ của cô, cô cười tươi tắn, chiếc kẹp tóc lấp lánh.

Trong tích tắc, trái tim Lục Dã rung động, anh hỏi: "Vậy em ước gì?" "Không nói cho anh biết đâu," Cynthia kiêu ngạo đáp. "Vậy anh cũng đoán được," Lục Dã nói. "Ước nguyện của anh, em cũng đoán được thôi," cô khẽ cười nói.

Chương 793

"Vậy nhắm mắt lại, ước với sao băng, rồi chúng ta cùng nói ra nhé." "Trẻ con quá đi," Cynthia bật cười, "Nhưng mà, thử xem sao." Cô khẽ nhắm mắt, hàng mi dài cong vút, môi mềm mại chúm chím, làn da trắng nõn mịn màng, cô dịu giọng hỏi: "Ước nguyện của anh, ước xong chưa?" "Đợi anh một lát." "Mười, chín, ba, hai, một!" Cô mở mắt ra, tự tin nói, "Lục Dã –" "Cynthia." Đồng tử Cynthia co rút, phản chiếu lại quả Master Ball đang lấp lánh ánh sáng, nắp cầu mở ra, viên Diancite tuyệt đẹp không tì vết được đính trên lớp nhung đỏ, giống như chiếc nhẫn kim cương quý giá nhất thế gian.

Lục Dã tay cầm Master Ball, mái tóc đen lay động trong gió, ánh mắt dịu dàng, mỉm cười nói: "Xin hãy gả cho anh." Từng vệt sao băng nối tiếp nhau xẹt qua bầu trời, dưới trận mưa sao băng rực rỡ và tráng lệ, một sao chổi màu xanh lam xinh đẹp với cái đuôi dài thướt tha.

Mái tóc vàng như lụa lay động, đôi mắt xám của cô luân chuyển, hơi thở nghẹn lại, trong đầu hiện lên từng khung cảnh.

Cuộc hẹn hò dưới mưa sao băng mùa đông, nắm tay đêm Giáng sinh, ở Alamos Town cô đứng trước Rồng Thời Không.

Nụ hôn sau đại chiến Michina, lời tỏ tình ở Sandgem Town, ngọn lửa hùng vĩ ở Dahara City...

Khóe mắt cô ửng hồng, gò má tuyệt đẹp không tì vết nở một nụ cười, rồi nhanh chóng mím môi, vén mái tóc vàng trên má. "Nếu muốn thu phục một Pokémon, phải chấp nhận rủi ro rơi nước mắt." Đôi mắt đen của Lục Dã lấp lánh: "Nhưng chúng ta đều cần có nhau, khi anh nghĩ đến em, nhìn lên bầu trời đêm đầy sao, anh cũng cảm thấy hạnh phúc.

Vậy nên, Cynthia." Lục Dã cầm Master Ball, ánh mắt dịu dàng nói: "Xin hãy thu phục anh đi." Vạn vật tĩnh lặng, những vì sao run rẩy yếu ớt trong gió.

Khóe mắt Cynthia ửng hồng, cô dịu dàng cười nói: "Em đồng ý." Bầu trời sao xoay tròn như một cơn lốc, mưa sao băng tráng lệ và rực rỡ.

Lục Dã nhìn Cynthia, ánh mắt lấp lánh, rồi lại ngại ngùng gãi gãi má.

Đáp lại anh, là hơi ấm nồng cháy, nụ hôn ngượng ngùng nhưng mãnh liệt.

Trên đỉnh núi Hokulani cao bốn nghìn mét, bóng dáng hai người mờ nhạt.

Đêm dài thăm thẳm, trong tuyết chỉ có một chiếc lều 'Gigantamax Gengar'.

Sao chổi xanh lam như mở mắt, một luồng sáng chiếu xuống từ đó, rọi thẳng vào đài quan sát. "Ghos~" Gengar bị luồng sáng bao phủ, tò mò ngẩng đầu nhìn.

Một tảng thiên thạch nhỏ xíu từ luồng sáng dần hạ xuống, vừa vặn rơi vào lòng bàn tay Gengar. "Ghos..." Gengar nhìn chằm chằm tảng thiên thạch trong tay, gãi gãi đầu.

Tảng thiên thạch này, sao mà quen mắt thế nhỉ? "Caao..." Garchomp quay đầu nhìn hai người. "Đó là Bạch Thái nhà ta! ∧(;´Д｀∧) Mà thôi..." Garchomp trầm ngâm gật đầu. "Ta miễn cưỡng đồng ý mối hôn sự này!" Trên đỉnh núi Hokulani, mưa sao băng xẹt qua bầu trời đêm.

Đêm trên độ cao bốn nghìn mét lạnh buốt, như thể đang ở trong thế giới băng tuyết, nhưng trong lều lại có hơi ấm của hai người.

Sáng sớm hôm sau, bầu trời một màu xám xịt.

Đài thiên văn trắng, kính viễn vọng quang học lớn ngoài trời, lớp phủ phản quang của lều, tất cả phản chiếu lên nền tuyết bạc xám.

Tấm màn che của cái miệng khổng lồ của lều 'Gigantamax Gengar' được kéo ra, chàng thanh niên tóc đen tuấn tú thò người bước ra, đôi ủng tuyết giẫm lên nền tuyết 'xào xạc'.

Anh không quấn khăn choàng hay mặc áo khoác, chỉ một chiếc áo len mỏng màu trắng, thở ra khói trắng, dừng lại ngước nhìn bầu trời xanh thẳm gần như tím đậm, không một chút gợn mây.

Không khí trong lành, gió rít nhẹ nhàng, cái lạnh của tuyết thấm vào da thịt, kích thích những cơn run rẩy nhỏ nhưng sảng khoái.

Như thể Reshiram vỗ đôi cánh trắng muốt 'Song Đánh Cánh', xông ra khỏi biển mây, rồi lại lao vào những đám mây mềm mại như bông.

Tất cả những điều này chân thực như 'Bộ Ba Tao'.

Cynthia, đã đồng ý lời cầu hôn của anh. "Ra đây nào, mấy đứa!" Lục Dã một hơi ném ra tất cả PokéBall trong túi đựng đồ.

Hôm qua đám nhóc con đều bị thu lại vào cầu, dù sao thì lều cũng không đủ lớn, sáng sớm trời đẹp để chúng nó tha hồ quậy phá trên tuyết.

Từng luồng ánh sáng đỏ lóe lên, đỉnh núi Hokulani nhanh chóng vang lên tiếng 'puyi', 'doo y' cùng với những tiếng la hét, rên rỉ như ma sói.

Lục Dã ngồi phịch xuống tuyết, hai tay đặt lên đầu gối, khóe môi cong lên.

Bên cạnh, một lon đồ uống nóng được đưa tới, Lục Dã quay đầu nhìn sang. "Ghos~" Cục mập tím cười toe toét, hiếm hoi không đưa

Coca-Cola đá mà lại đưa một lon cà phê sữa nóng hôi hổi. "Mày làm nóng bằng cách nào thế?" Lục Dã nhận đồ uống nóng, tò mò hỏi. "Ghos!" Gengar chỉ vào Rotom dạng Lò Sưởi đột nhiên xuất hiện trên tuyết.

Rotom Lò Sưởi chớp chớp đôi mắt đỏ, lớn tiếng nói: "Chuyện nhỏ thôi mà, Rotom!" Rotom tự thân mang điện, lại có thể thay đổi dạng, kết hợp với "túi tiền bốn chiều của Gengar", tương đương với một bộ đồ gia dụng di động.

Kể cả hết điện, vẫn có thể đến đài thiên văn sạc, hoặc tệ hơn thì xuống đền thờ dưới núi mà "cào" Charjabug.

Charjabug đúng là có thể sạc điện, đúng là một Pokémon cực kỳ "nhân tính hóa"...

Lục Dã vỗ vỗ đầu Gengar, ngồi phịch xuống tuyết uống cà phê sữa, đôi mắt đen khẽ lấp lánh, khóe môi mỉm cười, cảm nhận hạnh phúc trên đỉnh núi cao bốn nghìn mét cô độc và lạnh lẽo.

Mặt trời sắp mọc, Cynthia vẫn đang ngủ yên trong lều, Thầy Lục định gọi cô dậy, nhưng chợt đổi ý, tự mình cùng lũ nhóc con chơi ném tuyết.

Bốp! "Puyi~" Sylveon nhắm mắt quay đầu.

Quả cầu tuyết vỡ tan tại chỗ thắt nơ của nó.

Đại tỷ hung hăng mở mắt ra, thấy tên Huấn luyện viên đang cười toe toét, nó hằm hè dùng dải ruy băng kéo một cục tuyết, ném xuống đất: "Puyi!" "Ban-ky..." Tyranitar đang đắp người tuyết, ánh mắt tập trung, động tác tỉ mỉ.

Người tuyết được tạo hình giống Palossand.

Lục Dã giật giật mí mắt, nếu anh không nhìn nhầm, cái xẻng tuyết trong tay Tyranitar hẳn là cái trên đầu của con Palossand nào đó...

"Gac!" Sirfetch'd vung củ hành lớn, múa may loạn xạ trên tuyết như thể dùng bút lông viết thư pháp, nhưng thực ra là Áp Áp đang vẽ vời lung tung.

Arcanine lăn lộn trên tuyết, hôm qua vừa khen nó có phong thái 'sư tử vương' xong, kết quả lại thành "chó tuyết".

Lượng tuyết lớn "Lá Chắn Axit" biến thành nước, Arcanine ướt sũng đứng dậy, lắc lắc bộ lông màu nâu và cái đầu to, nước tuyết bắn tung tóe. "Puyi! (# ` mãnh ´)" Sylveon liếc xéo một ánh mắt nguy hiểm. "Gâu gâu... (⊙x⊙;)" Arcanine gặm một viên đá lạnh.

Lục Dã để ý thấy Gengar không tham gia ném tuyết, nó đang ôm một tảng thiên thạch, nhìn chằm chằm. "Tảng thiên thạch này là sao thế?" Lục Dã vẻ mặt kỳ lạ, "Không phải mày 'thuận tay' ở đài thiên văn đấy chứ!" "Ghos!" Gengar cố gắng giải thích nguồn gốc của thiên thạch. "Mày nói...

đây là từ sao chổi trên trời rơi xuống à?" Thầy Lục ngạc nhiên hỏi. "Ghos!" Gengar gật đầu.

Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời, bầu trời còn sót lại vài ngôi sao, sao chổi kia cũng đã mờ nhạt.

Nhớ lại những hình ảnh quen thuộc, anh lại dùng Jewelrite kiểm tra một lượt, Thầy Lục hiểu ra trong lòng, mỉm cười nói: "Cứ đợi nó tỉnh dậy đi...

đó sẽ là một người bạn cũ của chúng ta." "Ghos?" Gengar gãi đầu một cách khó hiểu.

Mà nói đi thì cũng phải nói lại.

Lục Dã xoa xoa cằm.

Lần này, anh vẫn không nghe thấy Thần Giao Cách Cảm của Jirachi, ngược lại Gengar lại là đứa đầu tiên phát hiện ra nó.

Nhưng, vừa nghĩ đến việc sắp được gặp lại Jirachi, Thầy Lục tâm trạng rộng mở, vươn vai vận động khớp vai. "Chào buổi sáng," giọng nói dịu dàng từ phía sau vang lên.

Lục Dã quay đầu nhìn lại, cô lại khoác lên mình chiếc áo khoác đen, khoanh tay, mái tóc vàng xõa xuống, gò má ửng hồng khó tả.

Anh không đáp lời, Cynthia lại ngước mắt lên, đôi mắt trong trẻo lạnh lùng nhìn sang, im lặng một lúc lâu, rồi cong môi thành hình lưỡi liềm, nở một nụ cười ngọt ngào.

Ánh mắt Lục Dã co rút.

Nói chung, Bạch Thái cực kỳ cute! "Mặt trời sắp mọc rồi," Lục Dã nói, "Cô Cynthia, tôi có vinh dự được cùng cô lên đài vọng cảnh ngắm bình minh không?" Cynthia cao quý gật đầu, nở nụ cười duyên dáng: "Tôi đồng ý." Ngày cưới, thông báo cho trưởng bối, chuẩn bị hôn lễ...

đủ thứ chuyện vẫn chưa quyết định.

Hai người tận hưởng không khí trong lành trên đỉnh núi, sự tự do không bị gò bó hay quấy rầy ở độ cao.

Trên đường đến đài vọng cảnh, Lục Dã tóm tắt cho cô nghe về nguồn gốc của tảng thiên thạch, cũng như việc Jirachi sắp tỉnh lại.

Ánh mắt Cynthia thoáng qua vẻ kinh ngạc, cô hỏi: "Cũng như mọi khi, nó chỉ có thể thức tỉnh bảy ngày thôi sao?" "Chắc là vậy," Lục Dã nói, "Tôi sẽ cố gắng hết sức để nó, và cả mọi người, có những ký ức quý giá nhất." "Đành phải đợi nó tỉnh dậy rồi mới bàn bạc kỹ càng được," Cynthia khẽ cười nói. "Tôi có cảm giác là tôi cứ ôm tảng thiên thạch này thì Jirachi sẽ chẳng chịu tỉnh dậy đâu..." Lục Dã than thở.

Cynthia khẽ mỉm cười, đôi mắt xám lấp lánh, nói: "Sau bảy ngày này, em cũng phải quay về Liên Minh Sinnoh." "Ơ?" Lục Dã ngớ người.

Cynthia đặt tay lên hông, cụp mắt xuống, khẽ thở dài: "Đầu tiên, em phải xử lý những công việc đã tích lũy.

Sau đó, là chuẩn bị cho Giải Đấu Thế Giới vào nửa cuối năm nay." Ánh mắt cô sắc bén nhìn sang, khóe môi cong lên, "Em sẽ không thua anh đâu, Lục Dã." "Anh thắng, em gả cho anh.

Anh thua, anh cưới em," Lục Dã nghiêm túc nói. "Mơ đẹp quá ha," Cynthia lườm một cái, rồi lại khẽ cười nói: "Cũng không phải là không thể cân nhắc." "Với lại..." Gò má cô ửng hồng, vén mái tóc vàng ra, lộ ra cần cổ trắng nõn mịn màng, "Em phải... về thị trấn Celestic một chuyến, nói với bà nội... với lại, đến thị trấn Undella, nói với Caitlin và những người khác..." "Cái này đơn giản thôi," Lục Dã cười nói: "Cứ thông báo trên Group Chat là được, chắc không vấn đề gì." Chỉ là không biết, mọi người, đặc biệt là Lorelei, sẽ phản ứng thế nào đây...

Hai người đi đến tháp vọng cảnh, ngắm bình minh.

Phương Đông hừng đông, mây mù bốc hơi, cảnh tượng hùng vĩ.

Sao chổi kia vẫn treo lơ lửng trên trời, có vẻ mờ nhạt.

Ánh vàng rải xuống mái tóc vàng của Cynthia, tảng thiên thạch trên đầu gối mình, và cả cục mập tím đang ngước nhìn.

Bốn phía biển mây cuồn cuộn, như thể tháp vọng cảnh cũng đang bay cùng, Lục Dã trong lòng khẽ động, đưa tay lên vai.

Meloetta giải trừ ẩn thân, ngồi trên vai Lục Dã đung đưa đôi chân nhỏ, cười tủm tỉm đưa cho anh "Sáo Pokémon".

Đây là món quà Cynthia tặng anh ở Coumarine City, âm sắc tuyệt vời, có thể đánh thức cả những Pokémon đang ngủ say, kể cả Snorlax cũng không ngoại lệ.

Lục Dã đặt thiên thạch trên đầu gối, cầm "Sáo Pokémon", ấp ủ

một lát, nói: "Meloetta, buff cho anh cái!" "Merlo~" Meloetta dùng bàn tay nhỏ hình nốt nhạc, khẽ chạm vào cổ Lục Dã.

Linh cảm bỗng ùa về, Lục Dã với kỹ năng thổi sáo điêu luyện, tấu lên giai điệu "Castle in the Sky".

Tháp vọng cảnh cô độc chót vót ở độ cao, bốn phía biển mây cuồn cuộn.

Cynthia hai tay ôm áo khoác, nghiêng đầu chăm chú nhìn gương mặt nghiêng của chàng trai tóc đen, trong khoảnh khắc chợt ngẩn ngơ.

Đây là khúc nhạc Lục Dã từng thổi hai năm trước, đến giờ cô vẫn còn nhớ, khi ấy cũng là lúc Jirachi hiện thân.

Nhưng cùng một khúc nhạc, ý cảnh lại hoàn toàn khác.

Một bản là đêm Cyllene lấp lánh như nước, một bản là bình minh rực rỡ tráng lệ.

Các bản nhạc trong thế giới Pokémon thường có hiệu ứng kỳ diệu.

Ví dụ như "Oracion", "Ancient Song", "Jigglypuff's Song" vân vân.

Và trong khúc nhạc này, hòa cùng những rung động của Meloetta, khiến giai điệu càng thêm tuyệt vời và du dương.

Cynthia chú ý thấy tảng thiên thạch trên đầu gối Lục Dã phát ra ánh sáng rực rỡ, hiện ra một thân hình nhỏ nhắn.

Jirachi gối đầu trên đùi Lục Dã, mơ màng mở mắt, đôi mắt phản chiếu một gương mặt vừa lạ vừa quen. "Các bạn... khỏe không?" Jirachi khẽ nói. "Ghos!" Gengar đột nhiên vọt ra, thè lưỡi, nhăn cầu lăn qua lăn lại.

Jirachi giật mình, rụt lại vào lòng Lục Dã.

Con người này có một cảm giác thân thiết quen thuộc. "Có lẽ em quên anh rồi, Jirachi," Lục Dã ôm Jirachi nhỏ nhắn, trông như một

ngôi sao vàng, cười nói: "Hai năm trước chúng ta từng gặp nhau một lần rồi." Jirachi ngây người nhìn Lục Dã, cảm nhận được Hào quang độc nhất vô nhị trên người anh, đôi mắt nhỏ dần sáng lên, lấp lánh rực rỡ, rồi mạnh mẽ gật đầu. "Lục Dã, mọi người, chơi cùng nhau nhé!" Jirachi vui vẻ nói.

Lục Dã khẽ mỉm cười, vuốt ve đầu Jirachi.

Nó quay đầu nhìn Cynthia, vật trang trí hình đĩa ước nguyện khẽ đung đưa, đưa ra hai bàn tay nhỏ.

Cynthia ôm Jirachi, dịu dàng cười nói: "Lâu rồi không gặp, Jirachi." Jirachi khẽ cười, nói: "Mình chỉ là, ngủ một lát thôi mà." Jirachi ngủ một giấc ngàn năm, hai năm quả thực chỉ là chợp mắt một lát.

Lục Dã nhìn Jirachi đang lơ lửng, nó có chút tò mò quan sát Gengar. "Ghos!" Gengar cười hắc hắc, hai bàn tay nhỏ đặt trước ngực, giả vờ làm Haunter.

Chương 794

Jirachi chợt hiểu ra, cười khúc khích.

Nó lại lần lượt quan sát những Pokémon khác. "Cạp cạp..." Blastoise đẩy gọng kính râm, khẽ gật đầu chào.

Khi bạn nhìn rùa, rùa đã sớm nhìn bạn rồi!

Victini nghiêng đầu, tò mò nhìn Jirachi.

Jirachi cũng nghiêng đầu về phía khác.

Hai Pokémon ảo nhỏ bé đồng thời nở nụ cười. "Ban-ky... (¯ ¯)" Tyranitar nhe răng.

Jirachi: Σ(ﾟдﾟlll) Nó vội vàng rụt lại sau lưng Lục Dã, Lục Dã cười nói: "Đây là Tyranitar mà anh thu phục năm ngoái... lúc đó nó còn là Larvitar, cao gần bằng em đó." Jirachi tỉ mỉ quan sát Tyranitar, rụt rè sau lưng Lục Dã, khẽ nói: "Chào bạn~~".

Tyranitar gãi gãi đầu, con Rồng khủng bố khổng lồ cúi người chào: "Ban-ky~" Một sự tương phản đáng yêu bất ngờ.

Jirachi cười khúc khích, nói: "Mọi người, chơi cùng nhau nhé!" Jirachi tự do lơ lửng trên không, cùng Togekiss, Latias, cùng nhau bay lượn quanh đài thiên văn, đuổi bắt nhau.

Lục Dã và Cynthia mỉm cười, chậm rãi đi theo sau Jirachi.

Ở tầng hai đài thiên văn, Molayne gãi gãi cái đầu gà mái, đi ra ban công ngáp một cái, nhìn thấy Jirachi sống sờ sờ, liền kinh ngạc rớt cả kính.

Có vẻ đã chơi mệt, Jirachi dừng lại, quay đầu, đôi mắt đen láy vừa ngây thơ vừa trong sáng, khẽ nghiêng đầu: "Lục Dã...

ước nguyện của bạn là gì vậy?" "Ước nguyện của anh à," Lục Dã nắm tay Cynthia, cười tủm tỉm, lớn tiếng nói: "Đã thực hiện rồi!" "Vậy thì ước một điều nữa đi!" Jirachi nói. "Ước nguyện là phải dựa vào nỗ lực của bản thân mà thực hiện chứ," Giữa vòng vây của Pokémon, Lục Dã nắm tay Cynthia.

Anh mỉm cười, nói: "Nhưng, anh hy vọng em và mọi người đều có thể vui vẻ, Jirachi...

đó chính là ước nguyện của anh." "Ưm... không hiểu lắm," Jirachi nghiêng nghiêng đầu, rồi lại nói: "Được gặp lại bạn, mình đã rất vui rồi!" "Đi du lịch cùng chúng ta nhé, Jirachi," Cynthia khẽ mỉm cười, nói: "Sẽ dẫn bạn đi ngắm cảnh Alola, còn có quán cà phê mà Lục Dã mở ở Kalos nữa..." Cuối cùng, ánh mắt Cynthia khẽ lấp lánh, lại đưa Jirachi an toàn trở về sao chổi. "Mình muốn đi!" Jirachi reo lên.

Jirachi có năng lực đặc biệt là 'thực hiện ước nguyện', nhưng năng lực này giống như Hoopa nhỏ, là 'trao đổi ngang giá' chứ không phải 'không làm mà hưởng'.

Vì vậy, Thầy Lục không hề ước nguyện với Jirachi...

Có thể kết hôn với Cynthia, cùng lũ nhóc con sống một cuộc sống an lành hạnh phúc, đã là ước nguyện lớn nhất của Thầy Lục rồi.

Để thực hiện ước nguyện này, anh sẽ dốc hết sức mình.

Lục Dã mỉm cười, đôi mắt đen khẽ lấp lánh.

Mang theo Jirachi, trước khi rời đài thiên văn, anh còn phải đi một nơi nữa...

đó cũng là trạm cuối cùng của Thử Thách Đảo.

Trong vòng bảy ngày, Jirachi sẽ đồng hành cùng Thầy Lục.

Mặc dù Thầy Lục không ước nguyện, nhưng sâu thẳm trong lòng

lũ nhóc con, vẫn còn ẩn chứa ước muốn trở nên mạnh hơn... trừ Áp Áp ra.

Năng lượng sao chổi mà Jirachi phát ra, có lợi cho việc huấn luyện của lũ nhóc con, giúp chúng tăng cường sức mạnh thêm một bước trong thời gian ngắn.

Năng lượng này khác với Năng lượng Vô Tận của Victini, mà giống với 'Sức Mạnh Cực Đại' của Eternatus, nếu dùng chiêu thức để hình dung thì chính là 'Vũ Trụ Lực'. "Jirachi đúng là một 'tiểu phúc tinh' (ngôi sao may mắn bé nhỏ)..." Lục Dã nghĩ thầm.

Buổi sáng, hai người tạm biệt Molayne, rời đài thiên văn, đi bộ đến đền thờ đảo mà hôm qua đã đi qua.

Lục Dã nhắm mắt cảm nhận, Jewelrite hình thành những sợi tơ vàng nhạt, kéo dài về phía Tapu Bulu ở chân trời xa xăm.

Thân phận "Người Truyền Tin Tự Nhiên" đầy đủ khí chất, không mấy chốc, Tapu Bulu vội vàng hiện ra, đôi mắt tròn xoe.

Ái chà, "Người Truyền Tin Tự Nhiên" chính là kẻ hôm qua xông vào đền thờ!

Lục Dã đưa ra bộ lời thoại đã dùng với Tapu Lele, đại khái là 'hỡi bò thần, ta cần ngươi giúp ta tu luyện!', 'để đối phó với Ultra Beast' vân vân.

Tapu Bulu đeo vòng mũi, đôi mắt bò như chuông nhìn về phía Sylveon. "Puyi~!" Sylveon ánh mắt sắc bén, thần sắc kiêu ngạo.

Sylveon đã hấp thụ Hào quang của ba hòn đảo, kết hợp với năng lực 'Năng Lực Tiên Tộc' của bản thân, ẩn hiện tỏa ra Hào quang như Pokémon Totem.

Hào quang của Melemele Island tăng cường uy lực các chiêu thức hệ ánh sáng như 'Tia Sáng Chết Chóc', 'Ánh Trăng Tàn Phá'; Poni

Island tăng khả năng kháng trạng thái bất thường của Sylveon; Akala Island thì tăng cường 'Tinh Thần Lực' của Sylveon.

Còn Hào quang của Ula'ula Island, tượng trưng cho sức sống của thực vật, có thể cung cấp 'Sinh Lực' quan trọng nhất cho Sylveon.

Đây cũng là mảnh ghép cuối cùng để biến 'Năng Lực Tiên Tộc' thành 'Hào Quang Tiên Tộc'.

Tapu Bulu chìm vào im lặng, rồi ngay lập tức đồng ý với đề xuất.

Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời.

Vài ngày nữa, đại đội từ Pallet Town sẽ đến Alola.

Và lúc đó, cũng là thời điểm tốt nhất để kiểm tra sự trưởng thành của Sylveon...

Cùng lúc đó, tin tức Nhà Vô Địch Cynthia đồng ý lời cầu hôn của Thầy Lục được công bố trên Group Chat. "Kết hôn ư?" Satoshi ngơ ngác. "Thầy Lục và Nhà Vô Địch Cynthia á?" Ruby và Sophia kinh ngạc reo lên. "Chúc mừng," Lance cười nói, ở Dahara City mọi người đã sớm nhìn ra manh mối kết hôn rồi, ngoại trừ Satoshi...

Leon, Steven, Wallace, Diantha và các Huấn luyện viên khác đều lần lượt gửi lời chúc mừng. "Ưm... chúc mừng..." Giọng Caitlin nặn ra một tiếng rên rỉ. "Kết hôn á!?" Dì Lorelei than khóc: "; ̄Д ̄) Người cô đơn thì nhiều thế, mà người hạnh phúc thì chẳng mấy ai!" Chuyến hành trình đến núi Hokulani đã kết thúc viên mãn.

Chỉ còn lại một việc cuối cùng – Sylveon thăng cấp.

Nhờ kinh nghiệm tích lũy từ ba hòn đảo trước, Sylveon hấp thụ Aura của đảo Ula'ula với hiệu suất cực cao.

Thầy Lục và Tapu Moomoo đứng bên cạnh Sylveon bảo vệ.

Cynthia và Jirachi đứng một bên trông chừng, Victini sẵn sàng 'sạc

năng lượng' bất cứ lúc nào. "Sylveon!" Thân thể Sylveon tỏa ra vầng sáng thần thánh của chiêu Geomancy, những dải lụa khẽ chạm xuống mặt đất đền thờ.

Năng lượng Hệ Cỏ trong suốt lấp lánh, tượng trưng cho sinh lực dồi dào, liên tục tuôn vào những dải lụa của Sylveon.

Aura của các hòn đảo Alola, vừa tượng trưng cho sự hài hòa của tự nhiên, vừa ẩn chứa mặt vô tình của nó.

Lúc này, dưới chân Sylveon, từng vòng hào quang lan tỏa, lần lượt là màu vàng, xanh lam, hồng và xanh lục.

Ngay khoảnh khắc tiếp theo, các vòng hào quang đồng loạt bùng nổ, tụ lại thành một cột sáng, lao vút lên giữa tiếng vang ầm ầm, nuốt chửng Sylveon!

Cảnh tượng này cực kỳ giống chiêu thức đặc trưng của các Thần Hộ Vệ, 'Nộ Khí Tự Nhiên'.

Khi Aura của bốn hòn đảo chồng chất lên nhau, chỉ có Hikami và Tsukigami mới có thể chịu đựng được.

Tuy nhiên, Sylveon đã đặt nền móng vững chắc từ khi mượn 'Tấm Thần Tiên' của Arceus.

Hơn nữa, nhờ chiêu 'Geomancy' của Xerneas, năng lực của nó đã được cường hóa đáng kể!

Trong cột sáng ầm ầm, ánh mắt Sylveon sắc bén, Thần Lực mạnh mẽ tạo thành một rào chắn.

Ngay lập tức, màn sương mù mà Tapu Fini擅 nhất tạo ra bay lượn, hình thành một trường ảnh hưởng rộng, chống lại các trạng thái bất thường như tê liệt và độc tố từ cột sáng.

Cùng lúc đó, trong màn sương mù tuôn trào sinh lực lấp lánh dồi

dào, hệt như 'Tiên Khí' của Xerneas!

Ầm!!

Hào quang 'Nộ Khí Tự Nhiên' tan tác, tượng trưng cho việc Sylveon chính thức nắm giữ Aura của bốn hòn đảo. "Sylveon!!" Giữa vầng Aura vàng óng, những dải lụa của Sylveon bay lượn, ánh mắt sắc bén, khóe môi khẽ nhếch lên. (Sylveon nghĩ: Mình vui quá ~ Trận chiến tới, mình cũng có thể đứng chắn trước mặt Trainer rồi!) Gần nửa năm, cấp độ của Sylveon dậm chân tại chỗ, từ đỉnh cao Champion chính thức đạt tới 'Chiến Thần'!

Aura của bốn hòn đảo đã cung cấp cho Sylveon những năng lực khác nhau: sức mạnh của chiêu thức ánh sáng, Thần Lực, kháng trạng thái bất thường và sinh mệnh lực.

Kết hợp với Aura Totem của bản thân, năng lực 'Pixilate' của Sylveon có thể phát huy hiệu quả phạm vi của 'Tiên Khí'.

Lục Dã trong lòng chấn động: "Ability phi pháp tăng thêm rồi!" Hiện tại, trong đội có hai tay chiến đạt đến cấp độ 'Chiến Thần', lần lượt là Gengar và Sylveon.

Với thực lực hiện tại của Sylveon, ngay cả khi đối đầu với Solgaleo vừa Tiến hóa, tỷ lệ thắng cũng rất cao.

Còn về Quy quy (Blastoise) sắp đột phá.

Lục Dã lại nghĩ vẩn vơ: "Đợi hai hôm nữa, Lana câu Kyogre lên, mình có thể dắt Quy quy đi solo vài trận 'Chấn Động Nguyên Thủy' để cày thêm điểm kinh nghiệm..." Nhận thấy tuần sau đại đội từ Pallet Town sẽ đến thăm, Thầy Lục cũng nghiêm túc xem xét chuyện 'đấu giao hữu'.

Đội của Blue Oak thì không đến mức 'toàn là Huyền Thoại', nhưng đội của Red thì chưa chắc...

Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời.

Núi Bạc là không thể đến được rồi.

Chỉ có đánh Little Cup thì mới miễn cưỡng giữ được danh hiệu Huyền Thoại. ...

Ngày 23 tháng 3, thứ Tư.

Trường Pokémon chào đón ngày khai giảng đầu tiên sau kỳ nghỉ. "Aloha, mọi người ~" Lillie buộc tóc đuôi ngựa vàng, ôm Snowy bước vào lớp. "Lillie!" Mallow reo lên kinh ngạc, "Cậu đã trở lại đi học rồi!" Sau sự kiện Quỹ Aether, Lillie cùng mẹ cô ấy điều dưỡng, đã nghỉ một tuần.

Hôm nay là ngày đầu tiên cô ấy trở lại trường.

Lillie gật đầu, mỉm cười rạng rỡ: "Vâng, em đã trở lại." Các học sinh vây quanh Lillie, nhao nhao hỏi về nhiệm vụ tiếp theo của Ultra Guardians, và tình trạng hiện tại của Nebby. "Nebby hiện đang được Giáo sư Burnet chăm sóc, vì thiếu năng lượng nên hiện tại vẫn đang ngủ đông..." Lillie nghiêm túc nói: "Tuy nhiên, em tin rằng Giáo sư, Thầy Lục và mọi người nhất định sẽ có cách thôi ạ!" "Cũng đúng, dù sao Thầy Lục cũng được Victory Star phù hộ mà." Kiawe khoanh tay nói. "Nguồn năng lượng của Nebby không giống với của Victini!

Đó là sức mạnh đến từ vũ trụ!" Sophocles cãi lại. "Thôi đi, tôi biết rồi, chẳng phải là Aura sao." Kiawe tự mình gật gù. "Hoàn toàn không giống nhau!" Sophocles nói. "Mà nhắc đến..." Satoshi cắt ngang cuộc đấu mắt của hai người, gãi đầu nói, "Thầy Lục và Quán quân Cynthia, hình như sắp kết hôn đó." Trong nháy mắt, như sấm sét ngang tai, Lana, Mallow, Lillie ba người hóa đá, Kiawe và Sophocles biểu cảm nghệ thuật.

Từ cửa sổ của tòa nhà lớp học hình ngôi nhà gỗ, tiếng hét lớn của

mọi người vọng ra: "Kết hôn!!?" Satoshi bịt tai, cười ngượng: "Là Thầy Lục nói trong nhóm chat đó...

Hiện tại chỉ là cầu hôn thôi, ngày cưới cụ thể vẫn chưa định đâu." Các học sinh hoàn toàn phớt lờ lời của Satoshi, chìm đắm trong sự mơ mộng. "Chị Cynthia mặc váy cưới chắc chắn sẽ rất đẹp ~" Lillie ngây ngốc nói. "Cả Thầy Lục với bộ vest đen nữa!" Mallow nói. "Tớ muốn làm phù dâu." Lana mắt lấp lánh. "Ê, gian xảo, tớ đã nói trước trong lòng rồi!" Mallow véo eo Lana, người sau né tránh.

Mười phút giờ giải lao, các học sinh hoàn toàn chìm đắm trong tưởng tượng về đám cưới, cứ như đã nhìn thấy Gengar trong bộ vest luộm thuộm đang làm chủ hôn vậy.

Lana và Mallow rắc hoa dọc hai bên đường, Lillie với biểu cảm '=v=' nâng vạt váy trắng... "Mấy đứa đang làm gì đấy?" Lục Dã đã bước vào lớp từ lúc nào, mặt đầy vẻ kỳ quái đứng trên bục giảng. "Thầy Lục!?" Mọi người giật mình.

Thầy xuất hiện từ khi nào?

Chẳng lẽ là Dịch Chuyển!

Thầy Lục dường như nghe thấy tiếng lòng của mọi người, bất lực nói: "Trong lúc mấy đứa đang thay tôi sắp xếp quy trình đám cưới thì tôi đã đứng trên bục giảng rồi." Các học sinh đồng loạt gãi đầu, cười ngây ngô. "Chuyện này thì không cần các em phải lo đâu!" Lục Dã lớn tiếng nói: "Ngày mai chúng ta có tiết thực hành ngoài trời, sẽ đi đến một khu vực xa xôi, khảo sát thực địa về cơ chế chiến đấu ngoài chiêu Z-Move!" "Chẳng lẽ là..." Kiawe mắt rực cháy, phía sau lưng như hiện ra một con Gigantamax Charizard cao chót vót tận mây, "Galar!" "Sai." Lục Dã bình tĩnh nói, "Là Kalos, nơi khởi nguồn của Mega Tiến hóa...

Này, Satoshi, giải thích một chút về Mega Tiến hóa đi." "Mega

Tiến hóa là một dạng tiến hóa đặc biệt được hình thành nhờ sự tâm linh tương thông giữa Trainer và Pokémon, dựa vào 'Gắn Kết Chiến Đấu'." Satoshi hiếm khi nghiêm túc nói: "Về lý thuyết, mỗi loại Pokémon đều có dạng Mega Tiến hóa, chỉ là một số vẫn chưa được phát hiện." "Không sai." Lục Dã hài lòng gật đầu, "Ngày mai chúng ta sẽ đến Kalos, và tôi sẽ là chủ nhà, mời mọi người thưởng thức món ngon của Thành phố Lumiose!" "Hoan hô!" Các học sinh reo hò. "Quán quân Cynthia cũng sẽ đi cùng chúng ta." Lục Dã bổ sung. "Hắc hắc..." "Mấy đứa đừng có cười kiểu tâm đầu ý hợp như vậy!" ...

Chương 795

Ngày hôm sau, trên chuyến bay đến Kalos, có thêm bóng dáng của Satoshi và nhóm bạn.

Satoshi tay ôm 'kén sao' Cosmoem đang ngủ say, tò mò nhìn ra ngoài cửa sổ.

Lana, Lillie, Mallow ngồi cùng một hàng, Thầy Lục và Cynthia ngồi cùng một hàng.

Cynthia nhíu mày, lại rơi vào phân vân: "Sáu đứa... có quá nhiều không nhỉ..." "Cái gì?" Lục Dã hỏi.

Cynthia: "Không có gì!" Giáo sư Kukui và Nariya Oak ngồi ở hàng sau, thì thầm to nhỏ. "Mỗi lần thấy Satoshi ôm Cosmoem là tôi lại hết hồn, sợ cậu ta lỡ tay làm rơi..." "Đúng vậy, cứ như con Snorunt run cầm cập ấy!" Nariya Oak nói.

Trong lòng Lục Dã, Jirachi ngoan ngoãn ngồi đó, nó quay đầu nhìn Nebby trong tay Satoshi, khẽ ngẩn người. "Sao vậy?" Lục Dã nhận ra thần sắc của nhóc con. "『Cái đó... nó bị thương rồi, mình có thể giúp nó.』" Ánh mắt đen láy của Jirachi lấp lánh.

Lục Dã khẽ giật mình, nhận ra Jirachi và Nebby đều sở hữu 'Sức mạnh Vũ Trụ' có nguồn gốc từ vũ trụ.

Với sự giúp đỡ của 'lời nguyện ước' của Jirachi, Nebby có thể tỉnh lại nhanh hơn.

Nhưng cái giá phải trả là Jirachi sẽ tiêu hao năng lượng của bản thân, khiến trạng thái của nó suy yếu.

Lục Dã chìm vào suy tư, sau đó dùng Jewelrite cảm ứng và nói: "Nhưng, đánh thức Nebby, cậu cũng sẽ sớm đi vào giấc ngủ đông."

Dù thế nào đi nữa, Jirachi cuối cùng cũng sẽ quay về sao chổi.

Nhưng nếu để Nebby tự nhiên tỉnh lại, Jirachi có thể duy trì hoạt động trong bảy ngày này, chơi đùa thỏa thích hơn.

Jirachi vốn có tính cách trẻ con, thích chơi đùa, huống hồ chuyến đi này vốn là để đưa Jirachi đi chơi... "『Không sao đâu ạ!』" Ngoài dự đoán của Thầy Lục, Jirachi nghiêm túc gật gật cái đầu nhỏ, chiếc bùa hộ mệnh hình sao chổi khẽ đung đưa. "Tại sao?" Lục Dã ngạc nhiên.

Cậu và Nebby rõ ràng mới gặp nhau chưa đầy một ngày. "『Tại sao ư?』" Jirachi chớp chớp mắt, "『Vì, mình nghe thấy tâm nguyện của Nebby 'muốn bảo vệ mọi người'.』 『Thế nên, mình muốn giúp nó hoàn thành tâm nguyện đó!』" Thầy Lục nhất thời cứng họng, vuốt ve đỉnh đầu hình ngôi sao của Jirachi, nó nheo mắt lại.

Sở dĩ Jirachi sẵn lòng giúp đỡ Nebby, là vì bản tính ngây thơ, vô tư giúp người của nó.

Huống hồ, Jirachi nghìn năm mới tỉnh lại một lần, hiểu sâu sắc sự dài đằng đẵng và cô đơn của giấc ngủ đông, nên đồng cảm với Nebby đang chìm vào giấc ngủ. "Anh hiểu suy nghĩ của em." Lục Dã vuốt ve Jirachi, nói: "Tuy nhiên, trước khi giúp người khác thực hiện tâm nguyện, em có thể nghĩ cho bản thân mình một chút chứ." "Còn nữa." Thầy Lục cười nói: "Chuyến đi này, em có bất kỳ tâm nguyện gì thì cứ thoải mái nói ra...

Em thực hiện nguyện vọng của Nebby, anh cũng sẽ cố gắng hết sức thực hiện nguyện vọng của em." Jirachi ngẩng đôi mắt đen láy, nhìn chằm chằm Thầy Lục, hơi ngẩn ngơ.

Từ trước đến nay, luôn là con người ước nguyện với Jirachi, chưa từng có ai chịu lắng nghe nguyện vọng của Jirachi.

Thầy Lục cảm thấy, Tình cảm là sự tương hỗ...

Vì Jirachi đã giúp đỡ những nhóc con, bản thân anh cũng phải cố gắng hết sức giúp nó thực hiện nguyện vọng.

Một lúc sau, Jirachi nở một nụ cười thật tươi: " 『Cảm ơn anh, Lục Dã!』 " "Không có gì." Lục Dã sảng khoái đáp, "Tâm nguyện của em là gì?" Mấy nghìn năm qua, lần đầu tiên được hỏi 'tâm nguyện của chính mình', Jirachi hoàn toàn chưa nghĩ ra. " 『Có thể...

đợi sau chuyến đi rồi nói với anh không ạ?』 " Jirachi nhỏ giọng nói. "Đương nhiên rồi." Chuyến bay dừng lại ở sân bay Thành phố Lumiose.

Điểm dừng chân đầu tiên của chuyến đi là Phòng thí nghiệm của Giáo sư Sycamore, chuyên gia nghiên cứu về Mega Tiến hóa.

Theo quy trình tham quan, Giáo sư Sycamore đã trình diễn Mega Tiến hóa của Garchomp, và chiến đấu với Z-Move Hệ Lửa của Turtonator của Kiawe.

Đây là một cuộc đối đầu giữa Mega Tiến hóa và Z-Move Hệ Lửa.

Thầy Lục vẫn thích Mega Tiến hóa hơn, dù sao nó cũng thể hiện tốt hơn sự gắn kết giữa các đối tác.

Còn về Z-Move... nếu không xét đến mấy trò 'hack não' của nó thì vẫn ngầu đấy. (Chấm hỏi nhẹ) Ngay sau đó, Thầy Lục dẫn Satoshi và nhóm bạn đến quán cà phê cũng nằm ở Đại lộ Nam.

Chuông gió reo vang.

Indeedee đang lau ly thủy tinh, kinh ngạc ngẩng đầu nhìn, rồi lập tức mỉm cười.

Quản lý cửa hàng đã trở lại! "Thầy Lục, thầy còn mở một nhà hàng nữa sao!?" Mallow kích động nói.

Lục Dã: "Là quán cà phê... nhưng cũng bán đồ ăn." Lana chỉ vào

chiếc gối ôm Gengar, mỉm cười nói: "Cái này, dễ thương quá ~" Gengar của Thầy Lục lơ lửng âm thầm phía sau Lana, định hù Lana một phen.

Ai ngờ Lana quay người lại, từ túi quần yếm rút ra chiếc đèn pin, chiếu ngược ánh sáng lên mặt, không cảm xúc nói: "Dễ thương như Gengar vậy." "Ghos~ Σ(ttsu °Д°;)ttsu" Gengar núp sau lưng Thầy Lục, thò đầu ra nhìn Lana.

Lục Dã bất lực nói: "Lana, cất đèn pin đi em..." Lana luôn max điểm ở một số lĩnh vực kỳ quái, ví dụ như kể chuyện ma và chơi khăm. "Vâng ~" Lana cất đèn pin, chắp tay cười.

Cynthia đứng ở sân trong quan sát cây Thế giới phiên bản "cấu hình thấp", trong đôi mắt xám xẹt qua một tia ngạc nhiên.

Giữa thân cây mở ra một vòng xoáy ánh sáng, từ đó thò ra cái đầu của Hoopa nhỏ, làm mặt 'Mặt Đáng Sợ' và cười nói: "Có bị Hoopa hù không!" "Là em à." Cynthia khẽ mỉm cười, "Vừa hay, chị giới thiệu cho em một người bạn mới." Hoopa nhỏ khẽ nghiêng đầu, nhìn Jirachi. "『Xin chào ~』" Jirachi chào trước.

Hoopa nhỏ nghe thấy cảm ứng thần giao cách cảm, bịt miệng cười trộm, nói: "Xin chào xin chào ~!

Cậu muốn gì không?

Mình có thể lấy cho cậu tất cả đó!" Jirachi chớp chớp mắt, tuân thủ nguyên tắc "có qua có lại", thiện ý đáp: "『Cậu có tâm nguyện gì không?

Mình sẽ cố gắng hết sức giúp cậu thực hiện đó!』" "Ưm..." Hoopa nhỏ phồng má, "Là Hoopa giúp cậu thực hiện nguyện vọng!" "『Là Jirachi giúp cậu thực hiện nguyện vọng.』" Jirachi nghiêm túc đáp lại. "Oa!" Hoopa nhỏ quay sang làm duyên với Cynthia, kêu khóc:

"Cynthia, nó không chịu nghe lời gì hết!!" "Thôi được rồi." Cynthia chống tay lên hông, cúi đầu bất lực nói: "Hai em đều có khả năng thực hiện nguyện vọng, chị rất rõ...

Nhưng trước khi làm Lục Dã giận thì xin hãy dừng lại đi ~" "Ưm..." Hoopa nhỏ do dự một lát, chọc chọc ngón tay, hạ quyết tâm, đưa tay ra với Jirachi, "Xin chào, làm quen lại nhé, mình là Hoopa ~!" Ánh mắt Jirachi khẽ phát sáng, như thể đã kết bạn mới, nó đưa tay về phía Hoopa nhỏ: "『Hoopa, chơi cùng nhau nhé!』" Mắt Hoopa nhỏ từ từ mở to, lấp lánh ánh sáng, reo hò và náo loạn lên: "Tuyệt vời, chơi cùng nhau, chơi cùng nhau!" Thầy Lục đứng ở cửa sảnh trước, nhìn bóng dáng Jirachi và Hoopa nhỏ đang cười đùa, khẽ mỉm cười. (Mình đại khái có thể hiểu được, tâm nguyện của Jirachi rốt cuộc là gì.

Là tìm được những người bạn để cùng chơi...

Đó chính là tâm nguyện lớn nhất của Jirachi mang bản tính trẻ con.) Jirachi và Hoopa nhỏ, cũng có thể trở thành bạn rất thân đấy chứ. "Thầy Lục!" Tiếng gọi vội vàng của Satoshi truyền đến từ sảnh trước.

Lục Dã quay người nhìn lại, thấy Satoshi chạy đến, lớn tiếng nói: "Nebby, nó, nó tỉnh rồi!" "Thầy Lục, Nebby tỉnh rồi!" Nghe tiếng Satoshi gọi, Lục Dã không lập tức chạy ra sảnh trước, mà nhìn về phía Jirachi.

Năng lượng của Nebby không dễ bổ sung, cuộc nói chuyện trên máy bay đã khiến Thầy Lục đoán được, là Jirachi đã giúp đỡ Nebby.

Ánh mắt đen láy của Jirachi sáng rực, đối mặt với Lục Dã chần chừ một thoáng, rồi lập tức cười nói: "『Mọi người, cùng chơi nào!』" "Chơi cùng nhau, chơi cùng nhau!" Hoopa nhỏ không biết từ đâu lôi ra hai cái dùi trống, vẫy lên xuống.

Cynthia chú ý đến thần sắc của Lục Dã, đi đến bên cạnh, nhỏ giọng nói: "Có lẽ, đối với những Pokémon Ảo Mộng có tuổi thọ dài đằng đẵng, bạn bè là một thứ quý giá và khó có được." "Jirachi muốn kết giao thêm nhiều bạn bè, nên mới không ngừng thực hiện nguyện vọng cho người khác, mà không bao giờ nghĩ cho bản thân mình." Cô ấy nói.

Lục Dã nhấm nháp lời của Cynthia, lẩm bẩm: "Jirachi không có khả năng thực hiện nguyện vọng một cách vô điều kiện, nó tiêu hao năng lượng của bản thân để giúp người khác ước nguyện, chỉ là muốn chơi đùa cùng bạn bè..." Cynthia khẽ gật đầu, dịu dàng nói: "Thiện ý này, đôi khi bị con người phụ bạc, nên mới xuất hiện những ghi chép đáng sợ như quái vật biển, quái vật đất đai." "Nhưng Jirachi không có lỗi, nó chỉ là..." Cynthia dừng lại một chút, mỉm cười nói, "Nó chỉ là muốn chơi đùa cùng mọi người thôi." "Anh hiểu ý của em rồi, Cynthia." Đồng tử đen láy của Lục Dã khẽ lóe sáng, "Anh biết tâm nguyện của Jirachi là gì rồi!" (Muốn kết giao bạn bè, đồng đội thậm chí là người thân.

Những mối gắn kết bình thường đối với Thầy Lục, lại hiếm có và quý giá biết bao đối với Jirachi, loài Pokémon nghìn năm mới tỉnh lại bảy ngày!) "Ngoài Hoopa, Nebby... anh sẽ dẫn Jirachi đi gặp gỡ thêm nhiều bạn bè nữa." Lục Dã nghiêm túc nói: "Ngay tại quán cà phê này, anh sẽ tổ chức một buổi tụ họp, để Jirachi làm quen với những người bạn đáng giá!" Cynthia nhìn Lục Dã, vén lọn tóc mai, dịu dàng mỉm cười: "Sự gặp gỡ giữa các sinh mệnh, vốn dĩ là như vậy." "Em và Jirachi gặp nhau, Jirachi và Hoopa nhỏ gặp nhau, rồi còn những cuộc gặp gỡ và tái ngộ không ngừng...

Đó chính là ý nghĩa của Tình cảm." Cây Thế giới trong sân vờn lá xào xạc trong gió nhẹ, nụ cười của Jirachi hơi mệt mỏi, nhưng nó vẫn cố gắng gượng tinh thần bằng sự hứng thú mới mẻ.

E rằng, thời gian nó có thể tồn tại đã không còn đủ bảy ngày nữa.

Hoopa nhỏ không hề để ý điểm này, vẫn cứ níu lấy Jirachi cùng chơi xích đu, cười khúc khích: "Vui không!

Sau này có thể chơi mãi!" Ở một khía cạnh nào đó, Hoopa nhỏ và Jirachi rất giống nhau, cả hai đều rất cô đơn, đều khao khát bạn bè, và đều đã gặp gỡ Satoshi và Thầy Lục. "Vâng!" Jirachi đối mặt với lời mời của Hoopa nhỏ, cong môi cười hình bán nguyệt, vui vẻ gật đầu. "Anh muốn..." Lục Dã nói, "Anh muốn Jirachi, ở lại đây." Cynthia ngạc nhiên nhìn Lục Dã. "Jirachi ngủ đông trong một tiểu hành tinh nhỏ, Hoopa nhỏ có thể dùng vòng xoáy ánh sáng để giữ tiểu hành tinh đó lại trong sân." Lục Dã mạnh dạn giả định, cẩn thận từng li từng tí nói: "Còn về Sức mạnh Vũ Trụ... dựa vào Galar Wishing Star (Sao Ước Galar) để bổ sung năng lượng, có lẽ có thể khiến Jirachi thỉnh thoảng tỉnh lại." "Đó là một nguyện vọng viển vông, rất khó thực hiện, dù sao vẫn chưa có báo cáo khoa học chính thức nào về 'mối liên hệ giữa Galar Wishing Star và Jirachi'." Cynthia nói. "Em nói cũng đúng." Lục Dã thở dài, rũ vai. "Nhưng mà..." Cynthia vành tai mỉm cười, trong ánh mắt ngạc nhiên của Thầy Lục, từ từ nói: "Em sẽ cùng anh thực hiện nguyện vọng này, tìm cách để Jirachi ở lại đây – với điều kiện là phải có sự đồng ý của Jirachi." Lục Dã ngây người nói: "Cynthia..." Hoopa nhỏ và Jirachi đang chơi xích đu, Sylveon buồn chán vẫy dải lụa đẩy xích đu.

Một khoảnh khắc 'đại tỷ dắt em' hiếm thấy. "Đi thôi." Cynthia mỉm cười, kéo tay Lục Dã, "Đi xem Nebby đã tỉnh lại!" ...

Các học sinh vây quanh bàn. "Thầy Lục." Kukui chú ý đến động tĩnh, vẫy tay nói: "Nebby tỉnh rồi!" "Satoshi và tôi đã nói rồi." Lục Dã bước tới, "Tức là, việc đưa nó đến Altar of the Sunne/Moone (Thiên Luân Tế Đàn) phải được đưa vào lịch trình rồi nhỉ." "Chưa vội." Kukui cười nói: "Vẫn phải đưa nó đi kiểm tra toàn diện đã." Lục Dã

gật đầu, nhìn Nebby.

Kén sao giống như một "con mắt" có vỏ kim loại, bên ngoài con mắt là Sapphire như bầu trời sao, con ngươi chính là khuôn mặt của Nebby.

Nebby: (*^▽^*) Nó dựa vào một loại từ trường đặc biệt để lơ lửng cách mặt bàn, nhưng phạm vi hoạt động rất nhỏ, gần như đứng yên. "Đúng là Nebby thật..." Mallow ghé đầu nhìn. "Em có thể cảm nhận được Aura của Nebby!" Lillie nghiêm túc nói.

Vốn dĩ, theo dự đoán của Giáo sư Burnet, giấc ngủ đông của Nebby vẫn phải kéo dài thêm một thời gian nữa.

Kukui xoa cằm, nhíu mày lẩm bẩm: "Chẳng lẽ là sức mạnh của Jirachi đã khiến Nebby tỉnh lại sớm hơn..." "Thầy Lục." Anh ấy quay đầu nói, "Tôi phải đưa Nebby về Alola trước một chuyến để kiểm tra tình trạng sức khỏe." "Em cũng đi nữa!" Satoshi giơ tay, các học sinh đồng loạt hưởng ứng.

Mối gắn kết giữa các học sinh và Nebby rất sâu sắc, huống hồ khóa học ở Kalos cũng không còn nhiều, có thể về trường sớm. "Tôi phải tạm ở lại Kalos vài ngày để chăm sóc Jirachi." Lục Dã cười cười, "Trước khi mấy đứa về Alola, để tôi xuống bếp làm bữa tối nhé." "Thầy Lục đích thân xuống bếp sao?" Các học sinh đồng thanh. "Sao vậy?" Lục Dã nhướn mày, định vạch cánh tay không tồn tại của mình ra. "Tôi là Đầu bếp Cao cấp của Đông Hoàng đấy!" Bữa tối được chế biến một cách trật tự với sự giúp đỡ của Steenee và Alcremie.

Món ăn ngon được dọn lên bàn như một bữa tiệc nước chảy, các học sinh ngửi thấy mùi thơm, nuốt nước bọt.

Ước mơ của Mallow là mở một nhà hàng, lúc này cô bé cũng đến bếp sau giúp đỡ, quan sát quá trình nấu ăn của Thầy Lục, hai mắt sáng

rực: "Thầy Lục, lúc nghỉ hè em có thể đến quán giúp việc được không ạ!" "Sao vậy, em không muốn đến cửa hàng của bố em à?" "Không có đâu ạ." Mallow thè lưỡi, "Chỉ là em thấy ở đây có thể học được nhiều kỹ thuật nấu ăn hơn!" Lục Dã cười cười, nói: "Nếu bố em đồng ý thì không thành vấn đề, mảng món ăn từ Berry anh rất thành thạo...

Anh còn có thể mời ngài Siebold dạy em món hải sản kiểu Kalos nữa." Mallow giỏi các món ăn phong vị Alola và bữa ăn lớn từ Berry, đối tác Steenee của cô bé cũng là một tay nấu ăn cừ khôi.

Thầy Lục phát hiện, Partner của các đầu bếp thường là nguyên liệu nấu ăn, ví dụ như Siebold và Clawitzer, Thầy Lục và Sirfetch'd... "Em sẽ học tập nghiêm túc!" Mallow cười rạng rỡ nói.

Bên bàn ăn, Giáo sư Kukui cầm thìa, quan sát món cơm chiên trứng nghệ tây (saffron) hấp dẫn, đưa vào miệng.

Một tia linh quang chợt lóe, Kukui trừng lớn mắt: "Không hề ngấy chút nào, hơn nữa cực kỳ ngon miệng!" Lục Dã vừa dọn món lên bàn, vừa giới thiệu: "Tôi đã thêm Aspear Berry có vị chua...

Theo bản đồ Berry, Aspear Berry có độ chua là 10, thêm nó vào món ăn, vị chua sảng khoái sẽ khiến người ta nhớ mãi không quên." Thế giới Pokémon có tới 67 loại Berry, cách xử lý và sử dụng Berry để kết hợp hương vị là khóa học bắt buộc của mỗi Đầu bếp Pokémon.

Về lý thuyết Jirachi không cần ăn uống, nhưng dưới lời mời nhiệt tình của Victini, nó dùng hai tay nâng chiếc bánh su kem (Pokepuff) hình bánh cupcake lên.

Bánh su kem với kem trang trí sô cô la và hạt vụn là món tráng miệng đặc trưng của Kalos, Jirachi nhanh chóng đắm chìm vào hương vị của bánh su kem. "Ưm ~" Hoopa nhỏ lớn tiếng nói, "Hoopa muốn ăn món Alola!" "Để em làm cho cậu nếm thử nhé!" Mallow tự tiến cử. "Không!

Hoopa muốn ăn của Lục Dã làm!" Hoopa quay đầu đi. "Ai..." Mallow mặt đầy vẻ thất vọng, Lana và Lillie vội vàng an ủi.

Bữa tối diễn ra trong không khí náo nhiệt, nhân viên quán cà phê, Pokémon của mọi người, cũng tham gia bữa tiệc.

Delibird ngẩng đầu, nhìn chằm chằm Rowlet trên kệ cây.

Con Rowlet tròn xoe đang nhắm mắt ngủ gật, 'đông' một tiếng rơi xuống đất, mắt tóe sao vàng.

Delibird: (.

Д.) Nó tự mình rớt xuống đó!

Không phải tôi làm đâu!

Steenee của Mallow và Steenee của nhân viên cửa hàng cùng nhau thảo luận về công nghệ chế biến nước ép trái cây.

Alcremie ôm bánh gato, dọn lên bàn, đối mặt với ánh mắt của mọi người, nhanh chóng đỏ mặt, chạy về bếp sau.

Nebby co mình trong kén, không thể ăn uống, vì vậy chỉ lặng lẽ lơ lửng trên vai Lillie.

Tyranitar chú ý đến 'kén sao', điều này khiến nó nhớ lại hình dạng 'Pupitar' không thể ăn uống của mình lúc trước. "Tyra..." Tyranitar vội vàng xé thêm một gói khoai tây chiên lớn, đổ vào miệng, trấn an sự kinh ngạc.

Chương 796

Đây là lần đầu tiên Jirachi tham gia yến tiệc, nó rất phấn khởi, ăn uống no nê.

Hoopa nhỏ vỗ vai Jirachi, hắc hắc cười gian: "Đi theo Hoopa và Lục Dã, sau này đảm bảo cậu ăn ngon mặc đẹp!" Lục Dã: "Đừng có lôi tôi vào." "Không được!" Hoopa trừng mắt, lẽ thẳng khí hùng nói, "Không có Lục Dã, Hoopa cũng không thể ăn ngon mặc đẹp đâu!" Chuyến bay trở về Alola là vào ngày hôm sau.

Các học sinh ở lại nhà sau, phấn khích đến mức không ngủ được, bàn tán về những gì đã thấy hôm nay.

Lục Dã thì dùng 'Jewelrite' để liên hệ với Mew, Marshadow, Diancie, Celebi.

Để đạt được tâm nguyện 'chơi cùng nhau' của Jirachi – Thầy Lục hài lòng gật đầu.

Đã triệu tập Pokémon Huyền Thoại, lần này chuyển sang triệu tập Pokémon Ảo Mộng! ...

Sáng sớm hôm sau, Satoshi và nhóm bạn cùng Nebby khởi hành trở về Alola.

Trước khi đi, Nebby bày tỏ lòng biết ơn với Jirachi, cảm ơn nó đã đánh thức mình khỏi giấc ngủ đông.

Jirachi không hề bận tâm, lắc lắc cái đầu nhỏ, khẽ mỉm cười.

Nó có thể hiểu được tâm trạng cô đơn của Nebby, nên mới cố gắng hết sức giúp đỡ Nebby.

Hơn nữa, chỉ cần người ước nguyện đạt được nguyện vọng, Jirachi cũng sẽ vui vẻ theo.

Đơn giản là một nhóc con dễ thương như thiên thần vậy.

Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời. (Có bài học từ tiền lệ rồi, chuyện ước nguyện thì cứ tìm Jirachi, đừng đi gây phiền phức giải phóng Hoopa...) "Thầy Lục, Quán quân Cynthia, tạm biệt!!" Satoshi và nhóm bạn vẫy tay, bóng dáng dần xa khuất.

Thầy Lục đứng ở góc phố vẫy tay, mỹ nhân tóc vàng khóe miệng mỉm cười, tay chống cằm. "Bây giờ em có thể nói cho anh biết, nguyện vọng của em là gì rồi chứ, Jirachi?" Lục Dã quay người lại. "『Mình, mình muốn...』" Jirachi ngập ngừng một lúc. "Làm quen những người bạn mới, và chơi cùng mọi người?" Lục Dã hỏi.

Jirachi giật mình, đôi mắt đen láy lấp lánh, mạnh mẽ gật đầu: "『Vâng!』" "Chiều nay, em sẽ được làm quen rất nhiều bạn mới." Lục Dã mỉm cười nói: "Họ và em có rất nhiều điểm tương đồng...

Mấy đứa ở cùng nhau, cũng sẽ dễ trò chuyện thôi." Mew của Cây Thế giới, Celebi du hành thời gian, Marshadow của Thiên Thanh Sơn, Diancie của Vương quốc Kim Cương.

Họ đều có sứ mệnh riêng, có tuổi thọ dài đằng đẵng, và nỗi cô đơn không thể thổ lộ.

Nhưng đúng như tâm nguyện của Jirachi, 'mọi người cùng chơi đùa', nỗi cô đơn này có thể tan chảy như tuyết mùa xuân tại quán cà phê này.

Thậm chí... mấy nhóc dễ thương còn có thể kết nối chơi game...

đủ để tổ chức một ván Tam Quốc Sát theo kiểu quân bát (bán chính thức) rồi. "Hoopa cũng muốn làm quen bạn mới!" Hoopa lớn tiếng nói.

Lục Dã: "Cậu đừng Henshin (biến hình) giải phóng Hoopa (Unbound Form) để hù dọa họ là được..." "Hắc hắc, mình đảm bảo sẽ

không, không làm như vậy!" Lục Dã kinh ngạc: "Ngữ pháp phủ định kép mà cậu cũng học được rồi à, Gengar dạy cậu đấy hả!?" Hoopa nhỏ làm mặt Mặt Đáng Sợ: "Hứ!" Chiều đến, thân cây Thế giới xoay tròn như cổng dịch chuyển thành một vòng xoáy, từ đó bay ra Mew nhỏ màu hồng giống như mèo con.

Mew: "Meo ~ǂǂ(^ᗜ^*)" Công chúa Diancie xuyên qua con đường nhỏ lát kim cương, ưu nhã ghé thăm, mím môi mỉm cười: "Kính chào ngài Lục Dã, quý cô Cynthia." Marshadow từ trong bóng tối hiện thân, ánh mắt rực sáng, cúi chào Darkrai một cách tôn kính như chào tiền bối.

Darkrai cầm chổi lông gà, đang quét dọn quán cà phê, quay đầu nhìn Marshadow, lạnh lùng gật đầu.

Celebi tự mình mở Cổng Thời Không, động tác trông còn thành thạo hơn cả Thần Rồng Thời Không.

Nó tò mò và ngạc nhiên nhìn về phía sân vườn, những Pokémon Ảo Mộng nhỏ bé dễ thương đứng thành một hàng, trong góc còn có một Quái Thú Huyền Thoại lớn hơi khó tính – Darkrai.

Pokémon Huyền Thoại Latias đậu trên mái nhà, thân thể đỏ trắng phản chiếu ánh sáng như pha lê dưới ánh nắng: "Rati ~" Ngoài ra, còn có một vị khách đặc biệt.

Ngài Steven, người đang thu thập Mega Đá ở Kalos, đã đến đúng giờ.

Đôi giày da bước vào quán cà phê, người đàn ông tóc xanh dương khóe môi cong lên, đôi mắt lấp lánh như Sapphire. (Công chúa Diancie gì đó không quan trọng.

Chủ yếu là muốn đến thăm Thầy Lục và Quán quân Cynthia!) "Ngài Steven, anh cũng đến à?" Lục Dã ngạc nhiên, đặt xuống một ly

cà phê Latte có hình Eevee. "Ừm, đến thăm và chúc mừng em và Quán quân Cynthia." Steven mỉm cười nói. "Chắc chắn không phải đến gặp Công chúa Diancie và nhóc dễ thương Jirachi chứ?" Lục Dã nói nửa đùa nửa thật. (Giữa Jirachi và Steven tồn tại một mối liên kết, dù sao khi Thầy Lục và Jirachi lần đầu gặp gỡ, Steven cũng có mặt.

Huống hồ Jirachi là Pokémon hệ Thép và hệ Tâm linh, cùng thuộc phạm trù tương thích với 'Quán quân hệ Thép' Steven.

Còn Công chúa Diancie thì khỏi phải nói...

Khi gặp Diancie, đó là lần đầu tiên Thầy Lục thấy Steven mất bình tĩnh.) Đối mặt với câu hỏi, người đàn ông tóc xanh dương nhấp một ngụm cà phê, rộng lượng đáp: "Cũng có bao gồm những cân nhắc đó." Quả nhiên là anh, chuyên gia đá quý đại tài! "Anh đến đúng lúc buổi tụ họp đấy." Lục Dã nói, "Buổi tụ họp tổ chức ở sân vườn, anh sang đó đừng có giật mình nhé." Steven hơi tò mò. (Buổi tụ họp đáng ngạc nhiên ư?

Đã nhiều lần lập đội với Thầy Lục, chứng kiến vô số Pokémon Huyền Thoại, ý chí của Steven kiên định như Kurt.

Không có chuyện gì có thể khiến tâm trạng Steven dao động – trừ đá quý.) Nhưng rất nhanh, đôi mắt xanh của Steven ngơ ngác, ngoài sự kinh ngạc còn cảm thấy hơi phi lý. (Cả sân vườn đầy Pokémon Ảo Mộng!?

Cái sân vườn này là có thật sao, chắc chắn không phải là một loại công nghệ chiếu hình ảo chứ?!) Jirachi trông như một ngôi sao nhỏ màu vàng, những dải lụa vàng phía sau lưng như chiếc áo choàng bay phấp phới, đung đưa theo nhịp xích đu lên xuống.

Hoopa nhỏ hai tay nắm chặt dây xích đu, nheo mắt đung đưa xích đu: "Hoopa sắp bay lên rồi!" Togepi, Victini, Mew, ba nhóc con túm tụm lại một chỗ, ngồi bệt xuống đất đánh bài poker.

Rõ ràng, Victory Star bất bại cũng không thể gia tăng kỹ năng cờ bạc và vận may.

Togepi nhanh chóng hết bài, Victini và Mew đồng loạt phát ra tiếng Gầm Gừ thất vọng.

Marshadow cầm chổi, mắt sáng rực, được Darkrai khuyến khích, giúp quét dọn sân vườn.

Celebi bay lượn quanh Cây Thế giới, rải xuống ánh sáng lấp lánh, dường như rất hứng thú với cái cây này.

Nắng tươi rực rỡ, dưới bóng cây kê bàn Shiho, trải khăn ăn, trên bàn là một bình trà hoa cỏ, trong những chiếc đĩa tinh xảo là các loại đồ ngọt đủ màu sắc, cùng bộ ấm trà sứ trắng.

Cynthia ngồi trên ghế, mỉm cười, trò chuyện gì đó với Diancie bên cạnh.

Công chúa Diancie lễ nghi ưu nhã, mím môi cười khẽ, viên Ruby trên trán phản chiếu ánh nắng.

Meloetta cũng ngồi trên ghế, viên ngọc Hisui trên trán lấp lánh, chống cằm mỉm cười, lặng lẽ nhìn ánh nắng chiếu xuống bãi cỏ xanh mướt.

Bất kỳ Trainer nào nhìn thấy bức tranh này cũng sẽ cảm thấy chấn động sâu sắc.

Là những Pokémon Ảo Mộng đại diện cho 'hiếm có' và 'bí ẩn', vậy mà lại sinh sống trong một khu vườn tràn ngập nắng ấm, hơn nữa số lượng đông đảo, mỗi con một vẻ!

Steven đứng trong bóng râm dưới mái hiên, dừng lại ngắm nhìn, không làm phiền sự yên bình dưới ánh nắng này. "Một cảnh tượng tuyệt vời, phải không?" Lục Dã bước ra sảnh trước, khoanh tay dựa vào cửa, cùng người đàn ông tóc xanh dương ngắm nhìn.

Chàng thanh niên tóc đen khóe môi cong lên, thưởng thức nụ cười của Pokémon và các "bé cưng".

Nỗi cô đơn bẩm sinh của những Pokémon Ảo Mộng đó, dưới ánh nắng đã tan biến như tuyết. "Không cần lo lắng gì, tự do tự tại, có thể sống dưới ánh nắng, có thể chơi đùa cùng mọi người." Lục Dã nói: "Đây là tâm nguyện của Jirachi... và cũng là tâm nguyện của rất nhiều Pokémon và Trainer." "Đó là vì có anh." Steven cảm động sâu sắc, dừng lại một chút, mở lời nói: "Chính vì nỗ lực của anh, Thầy Lục, những Pokémon Ảo Mộng này mới có thể kết giao bạn bè, và sống vô tư lự trong sân vườn." Lục Dã cười gượng, nói: "Anh không đi chào Diancie sao?" "Không cần đâu, tôi không muốn phá vỡ sự hài hòa." Xuân quang phơi phới, người đàn ông tóc xanh dương mặc áo gi lê, tay vắt áo vest. "Nhưng mà Diancie đến rồi kìa." Lục Dã nói.

Steven nhìn theo hướng đó.

Trông thấy Công chúa Diancie như đang nhón chân, ưu nhã đi từ bãi cỏ xanh tới, mím môi mỉm cười: "Kính chào ngài Lục Dã, ngài Steven ~" Steven lộ vẻ cười, gật đầu nói: "Kính chào, Công chúa Diancie." "Steven!" Jirachi cũng nhận ra người bạn cũ này, bay đến trước mặt Steven, đưa tay ra nói: "Ôm ôm!" Steven ôm Jirachi lên, động tác nhẹ nhàng như ôm con gái mình, ôn hòa nói: "Lâu rồi không gặp, Jirachi." "Mình chỉ ngủ một chút thôi mà ~" Jirachi lại lần nữa nhấn mạnh. "Ha ha, cũng đúng nhỉ." Steven sảng khoái cười.

Jirachi nằm trong lòng Steven, dường như hơi mệt mỏi, nhưng lại cảm nhận được sự thân thuộc, dần dần nheo mắt lại.

Lục Dã nhỏ giọng gọi: "Jirachi?" "Ơ?" Jirachi mơ mơ màng màng mở mắt, "Còn có gì ngon nữa không?" Lục Dã đưa tay, dịu dàng vuốt ve đỉnh đầu Jirachi, nói: "Em còn có tâm nguyện gì không?

Cứ thoải mái nói ra, Steven sẽ giúp em thực hiện!" Steven liếc

nhìn Thầy Lục, không nói gì, chỉ nghiêm túc gật đầu với Jirachi. (Lời hứa của Stone Steven, một người đàn ông đích thực.) Jirachi tràn ngập ý cười, lại lần nữa bay lơ lửng, nhìn lại khu vườn rực nắng, khẽ lắc đầu. (Mew có thể thỉnh thoảng rời khỏi Cây Thế giới, Công chúa Diancie cũng có thể rời khỏi Vương quốc Kim Cương, Meloetta, Victini thậm chí có thể đi cùng Thầy Lục du hành.

Nhưng Jirachi thì không giống, nó phải trở về sao chổi, nếu không sẽ có hậu quả không thể cứu vãn.) "Mình đã, rất vui rồi." Jirachi nói, "Mình chỉ là bây giờ... muốn ngủ một giấc..." Mắt Jirachi chớp chớp, lại cố gượng tinh thần, đôi mắt đen láy sáng lấp lánh. "Cảm ơn hai người, Steven, Lục Dã!" "Mình rất vui... và, đã làm quen được rất nhiều bạn tốt!" Jirachi cười vui vẻ nói.

Steven khẽ ngẩn người, chợt hiểu ra ý đồ của Thầy Lục. (Mời các Pokémon Ảo Mộng đến sân vườn làm khách, để chúng làm quen nhau, kết bạn, đến mức không còn cô đơn nữa.) Khác với việc mời Pokémon Huyền Thoại đến trợ trận.

Những Pokémon Ảo Mộng này, tượng trưng không phải cho sự mạnh mẽ của Trainer, mà là sự dịu dàng độc đáo của Trainer. "Jirachi." Lục Dã khẽ nói, "Anh muốn nhờ em, giúp anh thực hiện một nguyện vọng." Jirachi bay lơ lửng đầy phong thái, lớn tiếng nói: "Không thành vấn đề!" 'True Eye' (Mắt Thật) trên bụng Jirachi dần dần mở ra, truyền thuyết chỉ khi ước nguyện với 'True Eye' thì nguyện vọng mới thực sự thành hiện thực, sau đó nó sẽ biến thành 'phiến ước nguyện' dán trên trán Jirachi, hiển hiện dưới dạng chữ viết. "Lục Dã, nguyện vọng của anh là gì!" Jirachi hỏi.

Lục Dã ánh mắt thâm thúy, nghiêm túc nói: "Anh muốn em, ở lại đây...

ở lại trong sân vườn của chúng ta." Dưới bóng cây, Darkrai trong

lòng xúc động, mở mắt, nhìn về phía Lục Dã. (Anh ta có thể không phải là một Trainer xuất sắc... nhưng chắc chắn là một đầu bếp xuất sắc, xuất sắc đến mức có thể chăm sóc cả một sân vườn đầy Pokémon Ảo Mộng.) Darkrai lại nhắm mắt, khẽ ngân nga giai điệu 《Oracion》, khóe môi cong lên. (Nhưng ít nhất... giống như Alicia đã công nhận mình, mình cũng công nhận Trainer này.) Jirachi ngây người nhìn Lục Dã.

Mấy nghìn năm qua, luôn là loài người ước nguyện với nó.

Nhưng chỉ cần có thể giúp người khác thực hiện nguyện vọng, Jirachi cũng sẽ cảm thấy vui vẻ và hạnh phúc.

Chưa từng có ai... sẽ vì Jirachi mà hoàn thành tâm nguyện.

Cũng chưa từng có ai, sẽ dùng nguyện vọng của mình cho Jirachi, ước nguyện nó ở lại... "Nhưng mà, nhưng mà đây là nguyện vọng của Lục Dã, không phải của mình!" Jirachi vội vã nói, nhưng lại không biết làm sao phân biệt. "Anh biết, đây chính là nguyện vọng của anh." Lục Dã mỉm cười nói.

Jirachi ánh mắt lấp lánh, vành mắt dần đỏ hoe, hít thở bình ổn, nhỏ giọng nói: "Nguyện vọng này... mình không thể làm được..." "Tất cả chúng ta, sẽ cùng nhau giúp em, thực hiện nguyện vọng này!" Lục Dã nói.

Chẳng biết từ khi nào, các Pokémon Ảo Mộng đã vây quanh Jirachi, mang theo nụ cười thân thiện. "Khi em lang thang trong không gian, vòng xoáy ánh sáng của Hoopa có thể tìm thấy em, và đưa em về sân vườn nghỉ ngơi..." "Khi em tỉnh dậy sau một nghìn năm, không thấy bất kỳ bóng dáng quen thuộc nào, Celebi cũng có thể bầu bạn cùng em..." "Còn có Mew...

Ngay cả khi anh và Steven rời đi, em bất cứ lúc nào cũng có thể đi tìm Mew, vì hai đứa là bạn thân mà." Lục Dã quay đầu nói, "Đúng

không?" "Meo ~ǂǂ(ᵔᗜᵔ*)" Mew bay lượn một vòng trên không, đuôi khẽ chạm vào tay nhỏ của Jirachi, lộ ra nụ cười tinh nghịch.

Lục Dã tiếp tục nói: "Anh không hề yêu cầu thu phục em, mà là... bất cứ lúc nào, em cũng có thể ở lại quán cà phê này.

Ngay cả sau một nghìn năm, vẫn sẽ có Pokémon Ảo Mộng, sẽ có mọi người bầu bạn cùng em." Dưới ánh nắng chiếu rọi, Jirachi nhìn quanh Mew, Hoopa nhỏ, Celebi và các Pokémon khác, khẽ ngẩn người. "Và còn một điểm quan trọng nhất." Lục Dã mỉm cười nói: "Anh hy vọng em và mọi người, đều có thể tham dự đám cưới của anh, Jirachi." "Mọi người..." Jirachi vành mắt đỏ hoe, rồi lại nở nụ cười, lớn tiếng nói: "Mọi người, cùng chơi nào!" ...

Tối hôm đó, Thành phố Lumiose đón chào một bầu trời đêm quang đãng hiếm thấy.

Sương mù tan đi, người dân ngẩng đầu nhìn bầu trời, kinh ngạc phát hiện ra những vì sao, thi nhau chụp ảnh lưu niệm.

Ở Thành phố Lumiose mà thấy được sao, vốn dĩ là một chuyện động trời.

Năng lượng của Jirachi sắp cạn kiệt, Steven, Lục Dã, Cynthia ba người đi đến vùng ngoại ô.

Theo suy đoán của Molayne, vào lúc nửa đêm, sao chổi của Jirachi sẽ bay qua bầu trời Lumiose City, nhưng mắt thường không thể nhìn thấy, và đó cũng là khoảnh khắc Jirachi trở về.

Cỏ dại trên bãi đất trống rậm rạp, màn đêm buông xuống, bóng đen của một cái cây ở xa lắc lư trong gió.

Jirachi dẫn đầu mọi người, lơ lửng ở phía trước nhất, những vệt bạc dưới mắt nó như những giọt lệ vĩnh cửu. "Chính là chỗ này..." Steven gấp thiết bị điều hướng Pokémon lại, ngước nhìn bầu trời, nhỏ

giọng nói, "Nơi sao chổi sẽ bay qua." Những dải lụa vàng của Jirachi đung đưa theo gió, so với lần chia tay trước, ánh mắt nó thêm phần không nỡ và quyến luyến. (Thiết lập Tình cảm, sẽ có nguy cơ rơi nước mắt... nhưng khi ngắm nhìn ngôi sao lấp lánh trên bầu trời đêm, cũng sẽ cảm thấy hạnh phúc.) Lục Dã dừng bước, Hoopa nhỏ bên cạnh mặt đầy thất vọng.

Thầy Lục mở lời nói: "Tạm biệt, Jirachi." "Nhất định sẽ gặp lại mà!" Hoopa nhỏ chợt nói.

Jirachi khẽ gật đầu, cười rạng rỡ nói: "Vâng...

Chương 797

bởi vì, mình có thể ở lại sân vườn, hơn nữa, mình muốn tham gia đám cưới!" "Đến lúc đó, Hoopa nhỏ sẽ giúp em mang tiểu hành tinh từ không gian về sân vườn." Lục Dã liếc nhìn Cynthia, nói: "Và khi đó, anh và Cynthia, nhất định sẽ tìm ra cách để em tỉnh lại sớm hơn." Cynthia mỉm cười dịu dàng: "Về Năng lượng Vũ trụ, theo em được biết, Galar có không ít ghi chép." "Khi đó..." Jirachi ánh mắt đầy hy vọng, khẽ phát sáng, "Khi đó, lại cùng mọi người, chơi đùa!" (Muốn Jirachi ở lại, ngay cả Infinity Energy (Năng lượng Vô Cực) của Victini cũng không thể làm được.

Nhưng chỉ cần có thể bổ sung 'Năng lượng Vũ Trụ' cho Jirachi, nó sẽ không cần quay về tiểu hành tinh ngủ đông một nghìn năm nữa, thậm chí có thể ở lại sân vườn như những Pokémon Ảo Mộng khác.) Còn bây giờ...

Jirachi cần trở về không gian, ngủ một giấc thật ngắn.

Gió mạnh cuộn tới, thổi tan những đám mây đen bao phủ bầu trời hoang dã, để lộ những vì sao mờ ảo.

Trong màn sương mờ, một sao chổi lơ lửng, hạ xuống một cột sáng, bao trùm Jirachi.

Năng lượng Jirachi đã cạn kiệt, lại còn chơi đùa với các Pokémon Ảo Mộng cả ngày, như một đứa trẻ, nó mệt mỏi nhắm mắt lại, khóe môi vẫn cong lên ý cười.

Trong cột sáng hội tụ ánh sao, Jirachi từ từ bay lên, 'True Eye' trên ngực dần dần mở ra.

Tương truyền, ước nguyện với 'True Eye' sẽ khiến nguyện vọng thực sự thành hiện thực.

Hoopa nhỏ nhắm mắt lại, khẽ nói: "Hy vọng còn có cơ hội, cùng Jirachi chơi đùa..." "Ghos..." Gengar cũng chắp tay, nhắm đôi mắt đỏ rực.

Lục Dã nhìn theo Jirachi, cảm thấy mất mát, nhưng rồi lại dâng trào một động lực hoàn toàn mới. (Năng lượng Vũ trụ cỏn con ấy à...

Cùng lắm thì đến vặt lông con Eternatus một chút.

Dù sao Eternatus cũng có nguồn gốc từ vũ trụ, những mảnh thiên thạch của nó được người ta gọi là 'Wishing Star' (Sao Ước), và năng lượng đủ để hỗ trợ Dynamax cho cả vùng Galar!) Jirachi theo cột sáng bay lên sao chổi, ánh sao rải xuống khắp bãi đất trống, lấp lánh rực rỡ.

Lục Dã nhìn lên bầu trời sao, vô thức nhớ đến đêm cầu hôn Cynthia, rồi lại vì sự ra đi của Jirachi mà dâng lên chút mất mát.

Nhưng chính vì có biệt ly, mới có tái ngộ trong tương lai. "Đi thôi." Lục Dã quay người, "Về quán cà phê, tra tài liệu!" Ò ó...

Steven cúi đầu nhìn thiết bị điều hướng Pokémon, vừa nhận được một tin nhắn, trong ảnh hiển thị Red và Blue Oak cùng nhóm bạn vừa đến Alola.

Yellow: 【Ảnh】 Dường như vì lâu ngày không ra ngoài, ba người trong ảnh có vẻ hơi luống cuống.

Blue Oak thần sắc mệt mỏi, Red xách vali, Pikachu đeo trên ngực, ngẩng đầu ngáp, Green nhắm mắt thở dài. "Thầy Lục..." Steven trầm ngâm nói: "Quán quân Red và Quán quân Blue Oak, hình như đã đến Alola rồi..." Ngày 27 tháng 3, Chủ Nhật, Giải đấu Lily of the Valley sắp sửa được tổ chức.

Cynthia đã kết thúc kỳ nghỉ dài ở Alola, trở về Liên minh Sinnoh, chuẩn bị tiếp quản công việc của Tứ Đại Thiên Vương Lucian.

Khi nghe tin này, người đàn ông tóc tím mặc bộ vest đỏ rượu, từ

giữa hai chồng hồ sơ cao như núi, ngẩng đôi mắt vô thần lên.

Hóa ra… hóa ra Liên minh Sinnoh vẫn còn Nhà vô địch cơ đấy!

Ba vị Tứ Đại Thiên Vương Lucian, Flint, Aaron đã biết tin "Cynthia đồng ý lời cầu hôn của Thầy Lục" từ trong nhóm chat.

Đây đương nhiên là một chuyện đáng để ăn mừng.

Thế nhưng, vừa nghĩ đến việc Cynthia nghỉ phép kết hôn thì có lẽ mình còn phải tăng ca làm thay, Lucian cảm thấy bất lực.

Lucian đẩy ghế ra, bước đi loạng choạng, đến bên cửa sổ tháo kính, lặng lẽ lau chùi. "Tôi giờ mới biết, vì sao hồi đó Thầy Lục thách đấu Liên minh Sinnoh lại không cho tôi nghỉ hưu… Đây đúng là một ván cờ lớn!" "Lucian, đi quẩy Battle không?" Một người đàn ông tóc đỏ bù xù thò đầu vào cửa, Flint nhe răng nói: "Tôi với Volkner lập đội, thêm cậu một slot, mình đấu 3 đấu 3!" "Không đi." Lucian cáu kỉnh, "Tăng ca!" Flint là một tên ngốc nhiệt huyết điển hình, "người bắt bọ" Aaron thì trình độ học vấn đáng báo động, bà Kikuno lại sắp nghỉ hưu… Như vậy thì không khó hiểu vì sao Ủy ban Liên minh lại giao trọng trách cho Lucian.

Tổ chức đã quyết rồi, xong vụ tăng ca này là cho cậu nghỉ bù liền!

Cynthia kết thúc kỳ nghỉ phép ở Alola, đến thứ Hai mới chính thức trở lại làm việc.

Cô lên chuyến bay từ Thành phố Lumiose, trở về Thị trấn Celestic, hỗ trợ Giáo sư Carolina nghiên cứu.

Và… tuyên bố một chuyện đại sự cả đời. "Cầu hôn!?" Âm thanh khàn đặc và kinh ngạc vang lên từ Bảo tàng Thị trấn Celestic, Garchomp trong sân đổ mồ hôi hột. "Con đã đồng ý với cậu ta rồi á?!" Cynthia để mái tóc vàng che khuôn mặt, khẽ gật đầu, vòng ra sau lưng bà Carolina, đặt tay lên vai bà, cố gắng làm nũng: "Bà ơi…" "Hừ." Bà

Carolina quay mặt đi.

Cynthia lại vòng sang cùng một bên, áp má vào vai bà Carolina, thân mật cọ cọ: "Bà ơi!" "Hừ…" Bà Carolina lẩm bẩm, "Không thèm bàn bạc trước với tôi… dù sao thì cũng đã đồng ý rồi, tôi cũng chẳng biết nói gì nữa…" Cynthia: (*ˆᴗˆ*) "Lục Dã!" Bà Carolina giơ cao cây gậy, như thể đang chỉ trích một thanh niên tóc đen nào đó, đập mạnh xuống đất, "Miễn cưỡng… tạm chấp nhận!" Thành phố Lumiose, trên chuyến bay trở về Alola, Lục Dã hắt xì một cái. "Ghos?" Gengar nhúc nhích tấm chăn mỏng trên người, ra hiệu hỏi Lục Dã. "Thôi khỏi, mày cứ đắp chăn đi…" Gengar không biết từ đâu lôi ra một cái khẩu trang, cẩn thận đeo lên mặt, Lục Dã bất lực nói: "Tao không phải bị cảm!

Chỉ là…" Lục Dã hơi ớn lạnh sống lưng, ngước nhìn trần máy bay, lẩm bẩm, "cảm giác cái chuyến về Alola này, lại sắp có biến lớn xảy ra rồi…" Trong bóng tối dưới ghế, Darkrai khẽ rùng mình.

Honchkrow cũng thua cái mồm linh nghiệm của mày!

Lại sắp có biến rồi đây! "Cynthia, chuyện quan trọng con nhắc trong email chắc không chỉ có chuyện này đâu nhỉ?" Tại Bảo tàng Thị trấn Celestic, bà Carolina đã chấp nhận hiện thực "Lục Dã là cháu rể", coi như cũng toại nguyện, bình thản nói.

Cynthia thu lại vẻ mặt, đôi mắt xám lấp lánh, khẽ gật đầu: "Bà ơi, con muốn tra cứu tài liệu liên quan đến Ngôi Sao Ước Nguyện, và những gì liên quan đến Vũ Trụ Lực, thiên thạch, Jirachi, càng nhiều càng tốt!" Lục Dã đã giúp các Pokémon huyền ảo quen biết nhau, trở thành bạn tốt, không còn cô đơn nữa.

Cynthia cũng muốn dùng cách của mình, cố gắng giữ Jirachi lại trong sân của mọi người.

Hơn nữa, gần đây Lục Dã có lẽ không có thời gian rảnh để tra cứu tài liệu.

Dù sao thì chỉ riêng việc tiếp đón đoàn tham quan Thị trấn Pallet cũng đủ khiến cậu ấy bận tối mặt rồi… Ngày 28 tháng 3, thứ Hai, ngày khai giảng.

Cynthia trở lại Sinnoh, Steven tiếp tục khai thác khoáng sản ở Kalos, còn Lục Dã thì trở về Alola dạy học.

Nebby được đưa về Phòng thí nghiệm Không gian để kiểm tra toàn diện, đợi đến khi tình trạng ổn định, sẽ do Thầy Lục đưa đến Điện Thờ Mặt Trăng – Mặt Trời để tiến hóa thành Solgaleo.

Sau sự kiện Quỹ Aether, cùng với sự hoạt động tích cực của Tổ chức Matori tại Alola, người dân dần chấp nhận ý niệm "thành lập liên minh".

Càng ngày càng nhiều thanh niên, từ Team Skull rửa tay gác kiếm, quay sang tham gia đội xây dựng, góp công xây sân vận động liên minh và địa điểm chiến đấu.

Trong đó, công trình lớn nhất có tên là "Sân vận động Manalo", cũng là địa điểm tổ chức Giải đấu Liên minh Alola trong tương lai.

Team Skull gần như tan rã, Thầy Lục sau khi biết được những việc Matori đã làm, gật đầu nói: "Coi như là lấy công chuộc tội…" Giáo sư Kukui vô cùng được khích lệ, dù sao việc thành lập Liên minh Alola là ước mơ cả đời của ông.

Đúng lúc đó, Nhà vô địch Red và Nhà vô địch Blue Oak đến thăm Alola.

Giáo sư Kukui đề nghị với Giáo sư Nariya Oak, mời các Nhà vô địch tổ chức trận đấu trên Đảo Melemele, để trình diễn Sức mạnh và sự quyến rũ của Trận chiến Pokémon cho người dân.

Đúng lúc đang học, hai người ngồi trong văn phòng. "Ừm ừm, là một ý kiến rất hay." Giáo sư Nariya Oak gãi đầu nói, "Nhưng mà, các

Nhà vô địch chưa chắc đã đồng ý đâu nha." "Chuyện này ngài cứ yên tâm.

Thầy Lục, Red và Blue Oak là chỗ quen biết cũ, mà không ngừng thách đấu cường giả chính là điểm chung của mấy ông thần này." Giáo sư Kukui cười nói: "Hơn nữa học sinh cũng rất mong đợi những màn trình diễn Battle đỉnh cao, tôi tin họ sẽ không từ chối đâu." Đôi mắt Giáo sư Nariya Oak sáng lấp lánh như Trapinch: "Ý hay đó, Giáo sư Trapinch! (✪ω✪)" "Hôm nay, sẽ có vài tiền bối trong giới Battle đến thăm trường học Pokémon…" Lục Dã đứng trên bục giảng, tay chống bàn, sống lưng bỗng thấy ớn lạnh, nhìn quanh học sinh, trầm ngâm nói: "Lát nữa, tôi sẽ đưa các cậu ra cổng trường đón họ." Học sinh ồn ào một trận, Kiawe vội vàng giơ tay: "Có câu hỏi ạ!" "Mời nói." "Có phải là hai Nhà huấn luyện huyền thoại, Nhà vô địch Red và Nhà vô địch Blue Oak không ạ!" Kiawe kích động nói. "Cái này thì… lát nữa mấy đứa sẽ biết thôi." Lục Dã cố tình giữ bí mật.

Học sinh bị kích thích sự tò mò, liên tiếp đặt câu hỏi. "Họ cũng là Nhà huấn luyện của Thị trấn Pallet giống như Satoshi ạ?" Lana nghiêng đầu nói. "Ừm, hơn nữa, giống như Thầy Lục, họ đều được gọi là 『Huyền thoại Chiến đấu』!" Lillie buộc tóc đuôi ngựa, khuôn mặt nhỏ nhắn nghiêm túc nói. "Blue Oak còn là một Nhà nghiên cứu nữa, em từng đọc luận văn Porygon2 của anh ấy rồi!" Sophocles nói. "Nghe nói Red với Blue Oak là CP, thật hả thầy!" Mallow giơ cao tay, hào hứng nói. "Hả?" Thầy Lục và các học sinh đồng loạt nhìn về phía Mallow.

Mallow đỏ bừng mặt, gãi gãi mái tóc xanh, cười ngượng ngùng: "À há~" Satoshi nhớ lại sự chỉ dạy nghiêm khắc của Blue Oak, rầu rĩ nằm bò ra bàn. "Oa… bài tập kém thế này, chắc mình lại bị mắng nữa rồi…" "Không sao đâu, Satoshi!" Ánh mắt Kiawe bừng cháy, "Mình với cậu lập đội, đấu 2 đấu 2, thách đấu Nhà vô địch Red và Nhà vô

địch Blue Oak đi!" Lục Dã ngẩn ra, các học sinh đồng loạt há hốc mồm. "Đây là cơ hội có một không hai!" Kiawe nắm chặt tay, lớn tiếng nói: "Trái tim tôi đã bùng cháy như Núi lửa Wela rồi!!" "Tốt, rất có tinh thần!" Dưới ánh mắt kinh ngạc của học sinh, Thầy Lục gật đầu khen ngợi. "Tôi sẽ thỏa mãn nguyện vọng của các cậu, để các cậu đối đầu với các Legendary!" "Nhưng mà…" Lillie khẽ nói, "Sức mạnh có quá chênh lệch không ạ…" Cái này tính là gì, năm đó Paul còn thách đấu Cynthia trận 6 đấu 6, rồi bị hạ gục một mạch sáu con đó thôi. "Không sợ cường địch, đây chính là phẩm chất mà một Nhà huấn luyện nên có." Thầy Lục rất trân trọng sự dũng cảm của Kiawe, cậu ấy và Satoshi có điểm tương đồng.

Dưới sự dẫn dắt của Kiawe, Satoshi cũng bừng bừng khí thế. "Pikachu, chúng ta hãy cố gắng đánh bại Pikachu của tiền bối Red!!" "Pika…" Pikachu mắt lấp lánh sao, bước chân loạng choạng, rồi ngã rầm xuống bàn.

Satoshi: "Pikachu, mày tỉnh lại đi, Pikachu!" Lục Dã giật giật khóe miệng.

Lại diễn rồi, Pikami lại diễn rồi! "Thầy Lục, em nghe Giáo sư nói còn có hai Nhà huấn luyện khác đến thăm nữa ạ?" Lana hỏi. "Ừm, có một người là cao thủ câu cá trứ danh khắp liên minh, tên là Yellow, cứ gọi cô ấy là Yellow được rồi." Lục Dã mỉm cười nói: "Lana, em có bất kỳ câu hỏi nào liên quan đến câu cá đều có thể hỏi cô ấy." Lana mắt sáng rực, mạnh mẽ gật đầu: "Vâng, không thành vấn đề." "Bíp bíp… đã đến giờ hẹn rồi, rotom!" Rotom Pokédex vẫy cánh tay máy móc, lớn tiếng nói: "Bíp bíp… Hôm nay sẽ có một vị khách bí ẩn, đảm nhiệm vai trò giáo viên cho khóa học ngoài trời, rotom!" "Chẳng lẽ là Thủ lĩnh Đảo Olivia ạ?" Sophocles đoán. "Em nghĩ sẽ là Masked Royal!" Satoshi cười toe toét nói. "Satoshi, cậu là fan của anh ấy à?" Lillie nghiêng đầu hỏi. "Đương nhiên rồi, Masked Royal ngầu bá

cháy!" Satoshi cười nói.

Thầy Lục: "Tại Battle Show, có khi cậu sẽ gặp Giáo sư Kukui… ý tôi là, gặp Masked Royal." Dưới ánh mắt kỳ lạ của học sinh, Lục Dã ho nhẹ một tiếng, nói: "Thôi được rồi, không úp mở nữa, hôm nay là tiết học cuối cùng tôi dạy trong tuần này, sau đó tôi sẽ chuẩn bị cho Battle Show!" Trong khoảnh khắc, học sinh reo hò vang dội. "Em biết ngay mà, Thầy Lục sẽ tham gia!" Kiawe nói. "Trận chiến Legendary~" Mallow mắt sáng lấp lánh. "Trật tự… Hôm nay chúng ta sẽ đến Bãi biển Sóng Lớn, nối liền với vùng biển Hoenn, sau đây xin mời khách mời đặc biệt –" Lục Dã nắm tay ho một tiếng: "Các em có thể gọi cô ấy là Cô giáo Yellow!" "Cô giáo Yellow?" Học sinh đồng thanh.

Một cô gái trẻ trung xinh đẹp tóc vàng, mặc quần yếm, bước vào cửa.

Yellow Đại Yellow!

Cô ấy chống tay ra sau lưng, buộc tóc đuôi ngựa cao, vẫy ngón tay chào, hơi ngượng ngùng cười nói: "Chào mọi người… tôi là giáo viên tạm thời hôm nay, sẽ hướng dẫn các em về các khóa học liên quan đến câu cá~~" "Cô giáo mới dễ thương quá~" Lillie khẽ nói. "Ừm, hơn nữa cô ấy là một cao thủ câu cá cực kỳ lợi hại!" Lana mắt sáng rực.

Battle Show được ấn định vào thứ Bảy, Red và Blue Oak đi tuần tra Cây Chiến đấu, Blue Oak đi mua sắm hết mình.

Yellow nhận lời mời của Thầy Lục, vui vẻ nhận lời làm giáo viên "dạy câu cá" một ngày.

Dù sao thì, Lục Dã nghĩ, mình chỉ câu được Magikarp, tổng phải tìm một tiền bối nào đó có thể làm gương cho học sinh… "Mọi người thu dọn đồ đạc một chút, chúng ta chuẩn bị khởi hành." Lục Dã vác cần câu Super Rod, tay xách giỏ cá, khí thế ngất trời: "Mục tiêu, Bãi biển Sóng Lớn!!" Cổng trường học Pokémon, gió nhẹ thổi xào xạc

qua hàng cây dừa.

Trong hình ảnh từ ống nhòm, phản chiếu bóng dáng bốn người.

Thanh niên áo khoác đỏ đội mũ đỏ đang trò chuyện gì đó với thanh niên áo khoác nâu.

Cô gái tóc vàng buộc đuôi ngựa đang xách túi xách, lặng lẽ đứng một bên.

Cô gái đội mũ len trắng, ăn mặc thời trang thì đang cúi đầu chơi điện thoại. "Jessie, James, người kia cũng mang theo một con Pikachu đó meo~" Meowth cầm ống nhòm, nấp trên cây. "Đâu, cho tôi xem với." James cầm lấy ống nhòm, hít một hơi lạnh toát mồ hôi, "Meowth, đó là Red trên đỉnh Núi Bạc, là Nhà huấn luyện huyền thoại đó!" Meowth đổ mồ hôi hột nói: "Meo có nói gì đâu…" "Mà nói đi thì cũng phải nói lại." Jessie đội mũ len, mặc váy trắng, tay chống nạnh đứng trên cành cây, ngạc nhiên nói, "Sao chúng ta lại phải trốn ở đây vậy?" "Tại vì hôm nay Bewear ra ngoài, hiếm khi bọn mình được ra ngoài hóng gió đó meo~" "Định đến thăm Sếp, ai ngờ lại vô tình phát huy bản năng nghề nghiệp rồi." James gãi đầu cười ngượng. "Mặc kệ hai người, tôi phải đi Thành phố Hau'oli tắm nắng đây — ái da!" Jessie bị váy vướng chân, ngã từ cành cây xuống, kèm theo tiếng gọi lo lắng khe khẽ của James và Meowth: "Không sao chứ, Jessie?" Váy của Jessie vẫn giữ nguyên trạng thái phản trọng lực, giơ một ngón cái lên trời. "Mọi người, có nghe thấy tiếng gì không ạ…" Yellow buộc tóc đuôi ngựa vàng cao, hai tay xách túi, khẽ nói.

Blue Oak ngẩng mắt lên, liếc nhìn về phía Team Rocket, bình tĩnh nói: "Chắc là Exeggutor Alola hoang dã làm ầm ĩ thôi." "Alola — tôi rất mong đợi các Nhà huấn luyện và Pokémon ở đây, không biết sẽ có sức mạnh thế nào." Ánh mắt Red lóe lên. "Tôi nghĩ họ chưa chắc đã vui vẻ khi hai cậu đến thăm đâu…" Blue Oak cười gượng hai tiếng,

mắt sáng lên, nhón chân vẫy tay về phía cuối đường: "Thầy Lục!

Chỗ này!" Từ hướng khu nhà gỗ, một nhóm học sinh đang đi tới.

Thanh niên tóc đen mặc áo sơ mi, thân hình cao ráo, đi cuối đội.

Chạy trước nhất là Satoshi, cùng với Pikachu đang chạy bốn chân.

Satoshi lớn tiếng nói: "Alola!

Tiền bối Red, Chú Blue Oak!" "Pikachu~~" Blue Oak một tay đút túi, bình thản gật đầu, coi như đáp lại.

Red cười vẫy tay chào: "Alola, Satoshi, lâu rồi không gặp." Satoshi dừng bước, cười toe toét.

Blue Oak cười tít mắt nói: "Ngoan, gọi chị đi~" "Chị Yellow, tiền bối Blue Oak." Satoshi thành thật nói.

Blue Oak:? "Trong mắt cậu, tôi đã thành 'tiền bối' ngang cơ với Lorelei rồi à?

Cậu dám sao!" Blue Oak hậm hực lục lọi trong túi hành lý, định mò ra một 『Đá Sấm Sét』 dọa Satoshi.

Nhưng trong túi đồ giả quá nhiều, nhất thời tìm không thấy.

Các học sinh đi theo Satoshi, dừng bước, tò mò quan sát bốn Nhà huấn luyện đến thăm.

Kiawe mặt lộ vẻ kích động; Lana quan sát cuộn dây câu của Yellow; Lillie lấy ra sổ ghi chép, chuẩn bị ghi lại chuyến thăm quan trọng này.

Các Nhà huấn luyện này đứng cạnh nhau, màu tóc rực rỡ tranh nhau khoe sắc, không kém gì đội Sentai ngũ sắc.

Họ nhất thời không nói gì, Thầy Lục từng người chào hỏi, tò mò hỏi: "Các bạn ở đâu vậy?" "Ở khu cảnh quan của Thành phố Hau'oli,

không xa đây lắm." Blue Oak cười nói, "Vì Red và tôi đều muốn gặp thầy sớm, nên đã đến từ sáng sớm rồi." Red: "…" Blue Oak: "…" Hai vị Legendary mỗi người nhìn về một phía, im lặng không nói.

Thầy Lục bỗng thấy áp lực như núi đè.

Chẳng lẽ hai vị đường xa lặn lội đến Alola, chỉ là muốn nghiền nát tôi!?

Có lịch sự không vậy, hai vị!

Lục Dã nắm tay ho nhẹ: "Thôi thì… trước hết để tôi đưa các bạn đi tham quan khuôn viên trường nhé." "Đó là khu vực đấu Battle… học sinh rất hứng thú với Battle Pokémon, nếu được, phiền Red và Blue Oak chỉ dạy một chút." Đối mặt với ánh mắt rực lửa của Kiawe, Red mỉm cười nói: "Không thành vấn đề." Blue Oak liếc nhìn Satoshi đang gãi đầu đen mặt, đút tay túi quần bước tới, coi như ngầm đồng ý.

Chương 798

"Sau đó, Giáo sư Kukui có chút chuyện riêng với Red và Blue Oak, tôi xin phép không có mặt." Thầy Lục đưa tay chỉ: "Phía trước là hồ nhân tạo… Đường chạy Tauros bao quanh hồ nhân tạo, cạnh đó là sân vận động kiêm địa điểm Battle.

Hồ nhân tạo còn có thể câu cá nữa cơ." Câu cá, câu cá!?

Yellow nắm chặt túi xách, dựng tai nhỏ lên, đưa mắt nhìn.

Lana vẫn luôn lặng lẽ quan sát vị tiền bối này, lúc này càng thêm chắc chắn. "Trông dễ thương quá…" Lana khẽ lẩm bẩm: "Hơn nữa nhìn cuộn dây câu… kỹ thuật còn giỏi hơn cả ba mình…" Nhưng mà.

Ánh mắt Lana kiên định.

Mình là người sẽ câu được Kyogre… sẽ không dễ dàng nhận thua đâu!

Cả đoàn đến sân vận động. "2 đấu 2… phải không?" Blue Oak vẻ mặt kiêu ngạo, PokéBall trên đầu ngón tay không ngừng xoay tròn, "pặc" một tiếng nắm chặt lại. "Khi chiến đấu, tôi sẽ không nương tay đâu, Satoshi." Red kéo vành mũ thấp xuống, khóe miệng khẽ nhếch, đôi mắt đen láy lấp lánh.

Satoshi và Kiawe đứng trên sân vận động, đối mặt với khí phách của hai vị Legendary, nuốt nước bọt.

Ngay lập tức, hai người anh em khó khăn liếc nhìn nhau, cắn răng khó nhọc.

Kiawe: "Đừng hèn!" Satoshi: "Xông lên!" "Đốt cháy ý chí chiến đấu của chúng ta!

Lên thôi, Turtonator!!" "Quyết định là mày rồi, Rowlet!!" Blue Oak

khóe miệng nhếch lên, ném PokéBall đầy phong cách: "Đi đi, Pidgeot." Red lộ vẻ thận trọng, đối đầu Turtonator, phái ra đối tác xoáy: "Nhờ cậu nhé, Poli!" Pidgeot và Poliwrath, tỏa ra khí phách bá đạo, khinh thường nhìn Rowlet và Turtonator.

Rowlet: Σ(ttsu °Д°;)ttsu Không thể hiểu nổi!!

Blue Oak: "…" Huyền thoại Battle, vậy mà lại dùng chủ lực đánh con nít… Hai cậu rốt cuộc là học ai vậy!

Blue Oak quay đầu, nhìn Thầy Lục đang ôm tay, mặt đầy vẻ thưởng thức, rồi im lặng.

Nửa phút sau.

Rowlet, Turtonator, không thể chiến đấu nữa!

Blue Oak và Red gần như cùng lúc thu hồi Pokémon, một người ngửa người ra sau, một người kéo vành mũ thấp xuống.

Satoshi và Kiawe vô cùng chấn động.

Mạnh kinh khủng!!

Thầy Lục không biết từ lúc nào đã xuất hiện sau lưng hai người, u u nói móc: "Là hai cậu yếu xìu thôi…" Hai người không hề nản lòng, ngược lại còn nở nụ cười rạng rỡ, bắt tay với hai vị tiền bối.

Sau khi tham quan khuôn viên trường kết thúc, Thầy Lục dẫn Red và Blue Oak đến văn phòng, còn Yellow và Blue Oak đứng ở cửa. "Các cậu nói xem, Giáo sư Kukui sẽ nói gì với hai người họ?" Lục Dã hiếu kỳ hỏi. "Chắc liên quan đến Z-Move." Yellow khẽ nói. "Ừm, khả năng rất cao." Blue Oak gật đầu phụ họa.

Thầy Lục khoanh tay, hài lòng gật đầu.

Có Red và Blue Oak, còn có Yellow có thể "hack" mọi thứ ở đó… Necrozma, chẳng qua cũng chỉ là con boss bán máu thôi!

Trong văn phòng, Giáo sư Kukui đề xuất nghị án đó với Red và Blue Oak. "Biểu diễn Battle?" Red và Blue Oak đồng thanh. "Vâng, Thầy Lục cũng có thể tham gia… nhưng tôi vẫn chưa xin ý kiến của cậu ấy." Giáo sư Kukui ánh mắt đầy mong chờ, "Đương nhiên, là Legendary, cậu ấy khả năng cao sẽ chấp nhận.

Hai vị thấy thế nào?" Red và Blue Oak liếc nhìn nhau, thoáng chốc hiểu rõ ý nghĩ của đối phương.

Vì là tính chất biểu diễn, nên không phải trận Full Battle 6 đấu 6, hơn nữa Thầy Lục cũng sẽ không dốc toàn lực.

Cái này càng giống như… một màn tỉ thí giữa các Legendary.

Red và Blue Oak thấu hiểu tầm quan trọng của "đối thủ mạnh".

Dù sao thì hai người họ, đối thủ của nhau, nhờ đường dài cùng nhau "cày kinh nghiệm" mới có thể trở thành Nhà vô địch trong một năm.

Red khóe miệng nhếch lên, hiểu rõ ý nghĩa ẩn chứa trong ánh mắt rực lửa của Blue Oak. "Để tôi tham gia." Blue Oak giọng điệu bình tĩnh, trong mắt lóe lên niềm tin: "Tỉ thí… không, thách đấu Thầy Lục." "Cạch." Cửa văn phòng mở ra, Red và Blue Oak bước ra.

Blue Oak hiếu kỳ hỏi: "Giáo sư Kukui đã nói gì với hai người vậy?" "Không có gì." Blue Oak một tay đút túi, bình thản nói, liếc nhìn Lục Dã, rồi nói: "Thầy Lục, Giáo sư mời cậu vào trong bàn bạc." Lục Dã có thể đoán được, đại khái là liên quan đến buổi biểu diễn Battle.

Liên minh Alola sắp thành lập, mời Red và Blue Oak trình diễn một trận Battle, chắc chắn sẽ kích thích sự nhiệt tình của người dân.

Thậm chí Giáo sư Kukui còn có thể với một thân phận khác là "Masked Royal" lên đài Battle.

Nhưng rất nhanh, trong văn phòng, Thầy Lục vẻ mặt ngạc nhiên.

"Blue Oak muốn thách đấu tôi?" "Vâng, tôi ban đầu nghĩ Nhà vô địch Red sẽ là người đầu tiên đưa ra lời mời Battle, không ngờ lại do Nhà vô địch Blue Oak khởi xướng." Giáo sư Kukui cười nói: "Chỉ là một trận giao hữu, tôi đã mời Satoshi, Masked Royal, Island King và các Nhà huấn luyện khác tham gia, còn trận Battle giữa các Legendary sẽ là tiết mục cuối cùng, sau đó sẽ tặng Pha lê Z làm quà cảm ơn… Cậu thấy thế nào?" "Để tôi suy nghĩ đã." Đầu tiên, Sylveon vừa thăng cấp Legendary, quả thực cần thực chiến để củng cố nền tảng.

Thứ hai, hiện tại tôi đã thu thập được 13 Viên Pha lê Z, còn 5 viên chưa thu thập, lần lượt là hệ Rồng, Nước, Băng, Độc, Điện.

Đặc biệt là Pha lê Z hệ Độc, liên quan đến việc huấn luyện Z-Move độc quyền của Gengar, tôi vẫn chưa có manh mối nào để có được, chi bằng nhờ Giáo sư giúp tìm kiếm.

Chỉ là… đối thủ là Huyền thoại Chiến đấu, Blue Oak.

Trong cơ sở Battle "Cây Chiến đấu" của Alola, tất cả các Nhà huấn luyện có danh hiệu "Huyền thoại Chiến đấu" chỉ có hai người là Red và Blue Oak.

Sức mạnh của họ rất mạnh, khiến Thầy Lục không thể không cân nhắc kỹ lưỡng. "Thể thức thi đấu là gì?" Lục Dã hỏi.

Thể thức thi đấu liên quan đến việc lựa chọn đội hình và chiến thuật, đấu đơn, đấu đôi, hay không phân biệt, các yếu tố cần cân nhắc đều không hoàn toàn giống nhau.

Ví dụ, trong Full Battle 6 đấu 6, việc rải chông để hạn chế đối phương thay Pokémon là một kiến thức quan trọng.

Còn trong Double Battle, cách sử dụng các chiêu thức như "Đổi Vị Trí" hay "Theo Tôi" càng có thể coi là một nghệ thuật.

Những kỹ thuật chỉ huy hơi "bẩn" này đều là sở trường của các

"Chiến thuật gia" (Tacticer)! "Đấu đơn 3 đấu 3, bất kỳ bên nào mất ba Pokémon thì xem như thua." Giáo sư Kukui nói: "Địa điểm là tại Sân vận động Manalo sẽ hoàn thành vào thứ Bảy tuần này… Tổ chức biểu diễn Battle cũng là một phần của lễ khánh thành." "Thì ra là vậy, Sân vận động Manalo là nơi tổ chức Giải đấu Liên minh Alola, nên mới rầm rộ thế này à." Lục Dã cười nói.

Giáo sư Kukui gãi đầu, cười nói: "Chủ yếu là, vừa khéo có ba vị Legendary ở Alola, không thể bỏ lỡ cơ hội quý giá như vậy… Cậu từ chối cũng không sao đâu." Thực ra, Giáo sư Kukui cũng rất khao khát được chiến đấu với Blue Oak.

Năm xưa ông du lịch Cao nguyên Indigo, bại dưới tay Kỵ sĩ Rồng Lance, sở hữu sức mạnh ngang ngửa Nhà vô địch. "Thôi cứ để tôi tham gia đi." Dù sao thì, tôi đã sớm chuẩn bị tâm lý sẵn sàng nghênh chiến rồi.

Lục Dã mỉm cười nói: "Thể thức 3 đấu 3… tôi sẽ chuẩn bị trước." "Vậy thì tốt quá!" Giáo sư Kukui sảng khoái cười nói: "Tôi sẽ công bố tin tức này ngay cho mọi người!" Tin tức nhanh chóng lan truyền.

Người dân kinh ngạc khi biết rằng trong lễ khánh thành Sân vận động Manalo, buổi biểu diễn Battle sẽ có sự tham gia của hai vị Legendary! "Red và Blue Oak lại sắp tỉ thí à?" "Tôi từng xem trận chung kết Giải đấu Cao nguyên Indigo lần thứ chín rồi, trận Battle của hai người họ quá sức tuyệt vời!" "Ban tổ chức không nói là hai vị Legendary nào, cũng có thể là Thầy Lục tham gia." "Không thể nào, Thầy Lục chỉ đấu Little Cup thôi mà!" "Cái này khác Little Cup, đây là trận giao hữu." "Sai hết rồi, thực ra là cụ Master đến Alola dưỡng lão~" Chủ đề thảo luận cực kỳ sôi nổi, kéo theo sự chú ý dành cho Liên minh Alola cũng tăng vọt.

Có tin tức cho rằng, Liên minh Alola rất có thể sẽ được thành lập

trong năm nay, và Giải đấu Liên minh sẽ được tổ chức tại Sân vận động Manalo!

Cách ngày khánh thành sân vận động vẫn còn năm ngày nữa.

Vừa nghĩ đến trận Battle với Thầy Lục vào thứ Bảy tuần này, trong lòng Blue Oak bỗng bùng cháy nhiệt huyết đã lâu.

Vị Nhà huấn luyện kia, là người từng trực diện với Arceus, Siêu Ma Thần Hoopa và rất nhiều các Legendary Beast khác.

Muốn đánh bại cậu ấy — khát vọng này, không hề thua kém việc muốn đánh bại Giovanni, đánh bại Red!

Sau khi thăm xong trường học Pokémon, và hẹn với Thầy Lục về trận đấu vào thứ Bảy, đoàn người của Red liền rời trường.

Blue Oak kéo Yellow đi đến phố mua sắm của Thành phố Hau'oli.

Red và Blue Oak thì đến "Đồi Ten Carat" trên Đảo Melemele, tiến hành huấn luyện hàng ngày. "Bùm!!" Chấn Động Đá bắn ra từ lòng bàn tay Rhyperior, đánh bay Golem Alola.

Blue Oak lông mày lạnh lùng, dường như không quan tâm, ngồi trên một tảng đá, lật đọc cuốn sách trong tay.

Tên sách là 《Bí Ẩn Địa Cầu》, là thứ Blue Oak tìm thấy trong Nhà thi đấu Viridian.

Cũng là Giovanni cố ý để lại cho Blue Oak, để phái mình được truyền thừa.

Red nằm trên lưng Venusaur, gối đầu lên tay, ngước nhìn bầu trời xanh trên thung lũng, nói: "Cậu có vẻ căng thẳng nhỉ?" Blue Oak lật sang trang tiếp theo, lạnh nhạt nói: "Tôi chỉ là không muốn thua thôi." Giữa hai người rơi vào sự im lặng không lời nhưng đầy ăn ý.

Blue Oak khép sách lại, ngước nhìn bầu trời, lẩm lẩm nói: "Không

muốn thua… bất kỳ Nhà huấn luyện nào khác ngoài cái tên cậu." "Có gì đâu, tôi cũng thua nhiều lần rồi mà." Red nói, "Đối mặt với thất bại mới có thể khiến bản thân mạnh mẽ hơn… Ơ, câu này quen quen." "Giovanni nói đó." Blue Oak nhàn nhạt nói. "Giovanni…" Red ngước nhìn bầu trời, gối đầu lên tay, lẩm bẩm nói: "Không biết chú ấy, giờ sống thế nào rồi…" Đám mây biến thành hình Beedrill, Red vươn tay, nheo mắt cảm nhận ánh nắng lọt qua kẽ ngón tay, nắm chặt nắm đấm. "Muốn đấu với chú ấy một trận nữa." Red ánh mắt sắc bén, trầm giọng nói.

Thành phố Hau'oli, bãi biển riêng, làn gió mát lành thổi qua bãi biển Saffron, hàng dừa đung đưa.

Một người đàn ông trung niên mặc áo sơ mi Hawaii, đeo kính râm và vòng hoa Grass, khuôn mặt góc cạnh, đang ngồi trên ghế bãi biển.

Ông vuốt ve Persian bên cạnh, nhấp một ngụm nước Pinap Berry, lắng nghe báo cáo từ tai nghe Bluetooth. "Ồ?

Lục Dã muốn đấu với Blue Oak… thú vị đấy…" Giovanni giọng khàn trầm, kéo kính râm xuống, lộ ra ánh mắt u ám. "Chứng minh tuyệt học của ta, không phụ danh 《Bí Ẩn Địa Cầu》!" Gió nhẹ lướt qua bãi biển, chim chóc im lặng, Giovanni đặt cốc nước xuống, lẳng lặng ngắm nhìn.

Lấy điện thoại ra chụp mấy tấm ảnh, gửi cho Silver, rất nhanh nhận được hồi âm của Silver. 【Giovanni: (ảnh phong cảnh)】 【Giovanni: (ảnh Persian nhe móng vuốt)】 【Silver: ……】 【Silver: ……Vô vị.】 【Giovanni: ……】 Giovanni lại gửi cho Lục Dã. 【Giovanni: (ảnh phong cảnh)】 【Giovanni: (ảnh Persian nhe móng vuốt)】 【Lục Dã: ……】 【Lục Dã: Đại ca, anh rảnh rỗi quá à?】 【Giovanni: (cười mỉm)】 Hiện tại, đại ca Giovanni đang trong trạng thái bán nghỉ hưu, Team Rocket chủ yếu do Matori và Lục Dã quản lý.

Alola rất thích hợp để dưỡng lão, huống chi Giovanni sau sự kiện ở Thành phố Dahara cần được nghỉ dưỡng thật tốt, vì vậy ông một mình đến Alola.

Đúng như câu nói, Battle Pokémon không phải chỉ là chém giết, mà là tình người thế sự.

Bốn vị Legendary hiện tại là Master, Lục Dã, Blue Oak, Red, còn chưa kể đến Leon trong tương lai.

Trong đó, ba vị Legendary đều do một tay Giovanni rèn giũa mà thành.

Tặng Aerodactyl, Espeon cho Red, tặng 《Bí Ẩn Địa Cầu》 cho Midorima và Kano-chan (?) Tính cách và khí lượng của ông ấy trong số các Nhà huấn luyện là số một, thậm chí có thể dùng lời thoại trong 《Bố Già》 để hình dung.

Giovanni: "Mày thậm chí còn không muốn gọi tao một tiếng đại ca." Buổi biểu diễn Battle vào thứ Bảy, ngay cả Giovanni cũng vô cùng mong đợi.

Đảo Melemele, Vịnh Kala'e.

Tại biệt thự biệt lập trên đỉnh núi, Thầy Lục đang suy nghĩ về đội hình xuất chiến vào thứ Bảy.

Trong phòng thiếu vắng bóng Cynthia, cô ấy đã tạm thời trở lại Liên minh Sinnoh.

Lục Dã khoanh chân ngồi trên thảm, xem xét các PokéBall bày trước mặt. "Búi! (▼へ▼#)" Sylveon khí thế hừng hực, chủ động xin ra trận.

Lục Dã mỉm cười vươn tay, vuốt ve cái đầu nhỏ của Sylveon.

Con bé nheo đôi mắt xanh lam lại.

Sylveon chắc chắn phải ra trận rồi.

Đối thủ là Nhà huấn luyện Blue Oak, trận Battle này không chỉ đơn thuần là trình diễn Battle cho người dân xem, mà còn là một cơ hội "cày cấp" quý giá.

Không chỉ tôi có ý định "cày cấp" Blue Oak.

Blue Oak cũng muốn tỉ thí với tôi để nâng cao sức mạnh, nên mới chủ động thách đấu.

Vì là cơ hội huấn luyện quý báu… Ánh mắt Lục Dã hơi lóe lên, cầm một quả Dusk Ball.

Hiện tại, Tyranitar thuộc hàng chủ lực cấp Nhà vô địch.

Tyranitar được huấn luyện theo 《Bí Ẩn Địa Cầu》, "Động Đất" là chiêu thức chủ lực của Tyranitar.

Lá bài tẩy mạnh hơn nữa là "Lưỡi Kiếm Đất".

Ngoài ra, Tyranitar cực kỳ giỏi kỹ năng Bão Cát, dù là gây sát thương cho đối thủ, cản trở tầm nhìn hay bảo vệ bản thân, đều cực kỳ hiệu quả.

Blue Oak cũng có một con Rhyperior "khủng bố" được huấn luyện nhờ 《Bí Ẩn Địa Cầu》, là mãnh tướng hung hãn của đội Địa Giới, sở hữu cấp độ đỉnh phong Nhà vô địch.

Tyranitar đối đầu Rhyperior của Blue Oak, về mặt thực lực cứng thì rất bất lợi, nhưng đây không mất đi cơ hội rèn luyện.

Thay đổi Pokémon đúng lúc, giành lấy cơ hội để Tyranitar tung "Vũ Điệu Rồng", thì chưa chắc đã không có một trận chiến ra trò.

Lục Dã cảm nhận được trách nhiệm của một Nhà huấn luyện, nắm chặt Dusk Ball.

Phải biết rằng.

Rhyperior, Garchomp… những cái tên hùng mạnh này, đều *không biết* "Vũ Điệu Rồng"!

Vị Pokémon thứ ba ra trận, Thầy Lục vẫn còn phân vân.

Nếu Blue Oak chọn Mega Charizard Y làm bạn đồng hành tiên phong, thì đương nhiên phái Mega Blastoise sẽ thích hợp hơn.

Nhưng nếu Blue Oak chọn Arcanine mà cậu ấy tin tưởng nhất, thì Thầy Lục cũng muốn cho "cẩu bự" nhà mình ra chiến một trận.

Chương 799

Đó là một con Arcanine "vua sư tử" cấp bậc "Huyền thoại Chiến đấu", là một trong những lá bài tẩy của Blue Oak.

Ngay cả Pidgeot, Alakazam, Exeggutor – những Pokémon chủ lực tần suất xuất hiện cực cao, cũng không có cảm giác tồn tại mạnh bằng Arcanine của Blue Oak.

Còn Arcanine nhà mình, thì sở hữu một loạt năng lực "bất hợp pháp" như "Hỏa Thiêng", "Pháo Đạn Hợp Nhất". "Nếu tôi là Blue Oak…" Lục Dã rơi vào trầm tư.

Trận giao hữu này không liên quan đến bảng xếp hạng Giải đấu Thế giới nửa cuối năm.

Vì vậy, so với việc dốc sức chiến đấu, việc tỉ thí lẫn nhau và nâng cao sức mạnh mới là điều cốt yếu.

Nói cách khác. "Blue Oak xem tôi… là đối thủ mạnh sao?" Ai cũng biết, đánh đối thủ mạnh = đánh "boss kinh nghiệm".

Thầy Lục ngẩng đầu nhìn trời. "Rốt cuộc ai mới là 'boss kinh nghiệm', thì thứ Bảy này sẽ rõ!" Đội hình 3 đấu 3 đã được xác định.

Đội của Thầy Lục gồm: Sylveon, Arcanine, Tyranitar.

Lần này do "chị đại" (Sylveon) dẫn đội, Arcanine đóng vai trò phòng thủ liên kết, Tyranitar phải gánh vác trách nhiệm gây sát thương khổng lồ. "Ban kỷ! (▼へ▼#)" Tyranitar nghiêm túc gật đầu. "Trọng chấn vinh quang Bão Cát, bọn tôi nghĩa bất dung từ!" Đảo Melemele, Đồi Ten Carat.

Blue Oak cũng đã xác định đội hình xuất phát 3 đấu 3.

Thanh niên tóc nâu đeo mặt dây chuyền trên ngực, hai tay đút túi.

Phía sau hai bên là Arcanine với ánh mắt Dọa Nạt, Rhyperior thân hình to lớn, bên cạnh còn có một con Scizor giáp đỏ, ánh mắt lạnh lẽo. "Đội hình này, thế nào?" Blue Oak hỏi.

Red trầm ngâm nói: "Nếu Thầy Lục ra Gengar, cậu sẽ không có bất kỳ lợi thế tốc độ nào… hơn nữa Thầy Lục cực kỳ giỏi các chiêu thức biến hóa… cậu có chắc không mang theo chiêu Khiêu Khích và Đặt Bẫy không?" "Không cần, nếu tôi không nhầm, Thầy Lục dự định nhân cơ hội này để 『huấn luyện』 Pokémon." Blue Oak khóe miệng hơi nhếch lên, đầy tự tin: "Kế hoạch của tôi cũng y như vậy!" Huấn luyện trong chiến đấu, trưởng thành trong chiến đấu.

Đây là triết lý huấn luyện mà Blue Oak tin tưởng, cũng là cảm ngộ của cậu ấy và Red sau bao lần tỉ thí. "Vậy Charizard thì sao?" Red hỏi.

Ánh mắt Blue Oak hơi lóe lên. "Tôi không muốn phái Charizard ra trong thể thức thi đấu này." "Hoặc là trong trận 6 đấu 6 trên sàn đấu.

Hoặc là đợi sau khi trận giao hữu kết thúc…" Blue Oak trầm giọng nói: "Ở ngoài hoang dã, cùng Charizard, thách đấu với Thầy Lục." Suy nghĩ của Red y hệt Blue Oak, khẽ cảm khái: "Sẽ có cơ hội thôi…" Cậu cúi đầu xoay cổ tay, khóe miệng nở nụ cười, ánh mắt kiên nghị dưới mái tóc đen.

Chắc chắn sẽ có cơ hội, đấu một trận ngoài hoang dã với Thầy Lục!

Ngày 30 tháng 3, thứ Tư, trường học Pokémon.

Từ chuyến thăm của đoàn tham quan Thị trấn Pallet đã qua một ngày.

Đà tuyên truyền cho trận chiến Legendary ngày càng sôi nổi.

Thầy Lục vẫn như cũ lên lớp, bước vào lớp học, các câu hỏi của học sinh lập tức tới tấp. "Thầy Lục, buổi Battle Show thứ Bảy tuần

này, thầy có tham gia không ạ!" Satoshi hào hứng nói. "Là cuộc đối đầu giữa Red và Blue Oak, hay là thầy sẽ ra trận ạ?" Kiawe kích động hỏi. "Em nghe nói vé sân vận động bán hết sạch rồi, hiện trường chắc còn náo nhiệt hơn cả lễ hội đảo nữa!" Mallow cười nói. "Trật tự." Lục Dã bình tĩnh nói: "Battle Show không liên quan nhiều đến các em đâu, nhiệm vụ của các em là học tập thật tốt, đưa các Ultra Beast xâm nhập Alola trở về… Thôi được rồi, bạn Rotom, giải thích về khóa học ngoài trời hôm nay đi." Bạn Rotom vẫy cánh tay máy móc, lớn tiếng nói: "Bíp bíp… Hôm nay sẽ có một vị khách bí ẩn, đảm nhiệm vai trò giáo viên cho khóa học ngoài trời, rotom!" "Chẳng lẽ là Thủ lĩnh Đảo Olivia ạ?" Sophocles đoán. "Em nghĩ sẽ là Masked Royal!" Satoshi cười toe toét nói. "Satoshi, cậu là fan của anh ấy à?" Lillie nghiêng đầu hỏi. "Đương nhiên rồi, Masked Royal ngầu bá cháy!" Satoshi cười nói.

Thầy Lục: "Tại Battle Show, có khi cậu sẽ gặp Giáo sư Kukui… ý tôi là, gặp Masked Royal." Dưới ánh mắt kỳ lạ của học sinh, Lục Dã ho nhẹ một tiếng, nói: "Thôi được rồi, không úp mở nữa, hôm nay là tiết học cuối cùng tôi dạy trong tuần này, sau đó tôi sẽ chuẩn bị cho Battle Show!" Trong khoảnh khắc, học sinh reo hò vang dội. "Em biết ngay mà, Thầy Lục sẽ tham gia!" Kiawe nói. "Trận chiến Legendary~" Mallow mắt sáng lấp lánh. "Trật tự… Hôm nay chúng ta sẽ đến Bãi biển Sóng Lớn, nối liền với vùng biển Hoenn, sau đây xin mời khách mời đặc biệt –" Lục Dã nắm tay ho một tiếng: "Các em có thể gọi cô ấy là Cô giáo Yellow!" "Cô giáo Yellow?" Học sinh đồng thanh.

Một cô gái trẻ trung xinh đẹp tóc vàng, mặc quần yếm, bước vào cửa.

Yellow Đại Yellow!

Cô ấy chống tay ra sau lưng, buộc tóc đuôi ngựa cao, vẫy ngón tay chào, hơi ngượng ngùng cười nói: "Chào mọi người… tôi là giáo viên

tạm thời hôm nay, sẽ hướng dẫn các em về các khóa học liên quan đến câu cá~~" "Cô giáo mới dễ thương quá~" Lillie khẽ nói. "Ừm, hơn nữa cô ấy là một cao thủ câu cá cực kỳ lợi hại!" Lana mắt sáng rực.

Battle Show được ấn định vào thứ Bảy, Red và Blue Oak đi tuần tra Cây Chiến đấu, Blue Oak đi mua sắm hết mình.

Yellow nhận lời mời của Thầy Lục, vui vẻ nhận lời làm giáo viên "dạy câu cá" một ngày.

Dù sao thì, Lục Dã nghĩ, mình chỉ câu được Magikarp, tổng phải tìm một tiền bối nào đó có thể làm gương cho học sinh… "Mọi người thu dọn đồ đạc một chút, chúng ta chuẩn bị khởi hành." Lục Dã vác cần câu Super Rod, tay xách giỏ cá, khí thế ngất trời: "Mục tiêu, Bãi biển Sóng Lớn!!" Gió nhẹ nắng đẹp, sóng vỗ bờ cát, trên trời vang vọng tiếng kêu của đàn Wingull.

“Đây chính là Bãi biển Sóng Lớn, cũng là nơi Alola giao thoa với vùng biển Hoenn.” Lục Dã tay cầm Cần câu siêu cấp, đội mũ và đeo kính râm, mặc quần đùi, nói: “Hôm nay, nhiệm vụ của các cậu là câu được càng nhiều Pokémon càng tốt, sau đó sẽ do Thầy Yellow chấm điểm!” Lillie mặt đầy căng thẳng, còn Kiawe, Sophocles, Ash, Mallow thì vô cùng phấn khích, riêng Lana lại như đang suy tư điều gì đó.

Bọn họ cầm trên tay những chiếc cần câu cùng màu tóc của mình, bên cạnh còn có con Gengar ú nu.

“Ghos!” Gengar đeo kính râm sừng nhọn, cùng loại với kính của Squirtle “đại ca” nhà Ash, cầm cần câu nhe răng cười.

Tôi cũng muốn đi câu cá!

Là buổi học cuối cùng trước Chương trình Battle Show vào thứ Sáu, câu cá, cũng là một trong những thú vui hiếm hoi của thầy Lục.

“Tôi đã quan sát các bãi cá gần đây rồi.” Yellow buộc tóc đuôi

ngựa vàng, tay cầm cần câu, ngồi nghiêng trên lưng Lapras, lội nước từ khu vực Frank tới, mỉm cười nói: "Chúng ta hãy đến mỏm đá không người phía trước đi, đó là điểm câu thích hợp hơn!" Những người câu Pokémon kỹ thuật tinh xảo có thể phân biệt điểm câu để đảm bảo câu được Pokémon ưng ý.

Ví dụ, toàn bộ vùng nước Hoenn chỉ có sáu điểm câu có thể câu được Feebas, phân bố tại Thủy lộ 119.

Nhưng dù là điểm câu nào, cũng đều có khả năng câu được Magikarp… dù sao thì đây cũng là một loài vật sống dai như đỉa, có mặt khắp mọi nơi.

Lapras rẽ sóng mạnh mẽ, đưa thầy Lục và các học sinh đến mỏm đá không người.

Mặt biển xanh biếc, sóng vỗ dập dềnh, đàn Wingull trắng muốt vẫy cánh bay qua.

"Việc lựa chọn mồi câu rất quan trọng, ví dụ nếu muốn câu Shellder, có thể dùng dịch tiết ngọt từ đuôi Slowpoke; muốn câu Mareanie, có thể dùng gai xương từ Corsola…" Yellow kiên nhẫn giải thích: "Dựa vào khẩu vị của mồi, còn có thể phán đoán tính cách của Pokémon câu được… nhưng mà, đó là kiến thức nâng cao rồi!" Lục Dã đáp lời: "Không cần mồi, tôi cũng câu được Magikarp!" Dù là người mới bắt đầu hay bậc thầy câu cá, việc câu Magikarp đều là một môn học đáng để nghiên cứu cả đời.

Còn đối với thầy Lục… lẽ nào ngoài Magikarp ra, còn có thể câu được Pokémon khác nữa?

"Lần này, mọi người có thể dùng mồi câu mà tôi đã chuẩn bị sẵn." Yellow vén mái tóc vàng, mỉm cười nói: "Được rồi, tiếp theo, bắt đầu thực hành thôi nào!" Các học sinh chia thành từng cặp, quăng cần câu, đồng loạt trở nên im lặng.

Yellow cầm cần câu, đi vòng quanh chỉ dẫn học sinh, đột nhiên quay đầu, ngạc nhiên nhìn phao câu hình Gengar.

Cần câu của ai mà… nhanh vậy đã cắn câu rồi?

Nhìn theo dây câu.

Kính râm của Lục Dã đã được đẩy lên trán, tay cầm Cần câu siêu cấp, vẻ mặt kỳ lạ.

"Nếu tôi không lầm thì…" Vụt!

Lục Dã tung cần câu điệu nghệ, động tác dứt khoát, một bóng đen xé toang mặt nước, các học sinh quay đầu nhìn, đồng loạt kêu lên kinh ngạc.

"Cá, cá to quá!" "Là Magikarp!!" Kẻ thù truyền kiếp của thầy Lục, Magikarp!

Magikarp "bẹp" một tiếng rơi xuống mỏm đá, vùng vẫy sống động, cái đuôi "tách tách" văng tung tóe nước, bắn cả vào mặt Lục Dã.

Thầy Lục lau mặt: "…" Tôi cứ như ông lão NPC câu cá ven đường vậy, có tổng cộng sáu con Pokémon thì đ*ch mẹ cả sáu con đều là Magikarp!

Lana ngồi xổm xuống, ghé sát lại gần đánh giá, kinh ngạc nói: "Con Magikarp này to cỡ này là đủ đi thi giải đấu rồi đấy – ghê thật!" "Ừ." Yellow đồng tình nói, "Khả năng Quẫy sung mãn năng lượng ghê nha!" Lục Dã: "…" "Ghos~" Gengar bay lên, vỗ vai an ủi Lục Dã.

Cứ quen dần đi, quen dần đi thôi!

"Về đi mày!" Lục Dã ôm con Magikarp béo ú, ném một phát xuống biển.

Tõm!

Lillie vẫn luôn nắm chặt cần câu, không dám lơi lỏng chút nào, đột nhiên nói: "Nó động rồi, phao câu động rồi!" "Cứ thế đi Lillie, một hơi kéo nó lên luôn!" Kiawe cổ vũ.

Lillie hít sâu một hơi, dùng sức kéo cần câu, một con cá nhỏ màu hồng hình trái tim cắn chặt mồi.

"Tít tít… Là Luvdisc, rớt rồi ~" Rotom Pokédex nói.

"Ừ, thể tích không lớn lắm, nhưng là học sinh đầu tiên câu thành công đó ~ Lillie cộng mười điểm!" Yellow cười nói.

"Được rồi—" Ash xắn tay áo lên, "Pikachu, chúng ta cũng cố lên nào!" "Pikachu~" "Cố câu được Mega Gyarados nha!" Lana đột nhiên nói.

"Ế?

Cái đó cũng câu được trong tự nhiên hả?" Ash ngập ngừng nói.

"Đương nhiên là không rồi ~" Lana lè lưỡi, "Tôi đùa thôi mà ~" "Cắn câu rồi!" Mallow lớn tiếng nói, "Là Bruxish!" "Xem tôi này—" Sophocles nhấc cần câu điện tử, gãi đầu, "Ủa, sao lại là Octillery?" "Ghos!!" Gengar vung cao cần câu, một bóng đen vụt khỏi mặt nước, mọi người kinh ngạc.

"Mantine!!?" Mantine giang rộng đôi vây lớn, che bóng xuống các học sinh đang ngước nhìn, bay vút qua mỏm đá không người, thoát khỏi lưỡi câu, "tõm" một tiếng lao xuống nước, tung bọt trắng xóa.

Vụt!

"Thầy Gengar, ghê quá!" "Thậm chí còn câu được cả Mantine nữa!" "Ghos~" Gengar nheo mắt đỏ ngầu, hắc hắc cười, gãi đầu.

Lục Dã chống cằm, cầm cần câu, mắt lờ đờ nhìn Gengar đang bị học sinh vây quanh.

Haizz… Tôi cũng muốn câu được Pokémon khác ngoài Magikarp quá đi… "Hả?" Lục Dã cúi đầu nhìn phao câu đang rung động, linh tính mách bảo, trong lòng chấn động, "Sắp tới rồi sao?" "Tao chọn mày!" Lục Dã cao giọng, kéo cần câu.

Vụt!

Lục Dã thất vọng nói: "…Thì ra là Magikarp." "Thầy Lục?" Lana đi đến một góc mỏm đá không người, nhìn thấy bóng lưng cô đơn, khẽ gọi.

"Lana… Để tôi một mình yên tĩnh chút." Lục Dã đầu đầy oán niệm, tay đặt lên đầu gối, ngồi trên chiếc ghế câu cá nhỏ, quay lưng về phía Lana.

"Cái đó… thầy Lục." Lana lấy hết dũng khí, nói, "Em muốn đến điểm câu xa hơn để câu cá!" Lục Dã thu lại vẻ mặt, quay đầu lại, ngạc nhiên nói: "Xa hơn à?" Lana ánh mắt nghiêm túc, mạnh mẽ gật đầu, chỉ tay về phía hòn đảo đơn độc tận chân trời.

Nắng tuy rực rỡ, nhưng phía trên hòn đảo lại bị bao phủ bởi một đám mây đen dày đặc, như thể bão sắp đến.

Từ đó truyền đến một luồng Aura quen thuộc, nhưng lại có gì đó hơi kỳ lạ… "Bên đó là… hướng vùng biển Hoenn." Lục Dã khẽ nhíu mày, trầm ngâm nói: "Sắp mưa rồi, nguy hiểm lắm, cứ ở lại mỏm đá không người đi." "Nhưng mà!" Lana hiếm khi tỏ ra cứng rắn như vậy, tha thiết nói, "Em cảm thấy, bên đó có thể câu được Pokémon rất hiếm… Em thật sự rất muốn thử một lần!" Lục Dã yên lặng nhìn Lana, một lúc sau, nở nụ cười bất lực, nói: "Anh hiểu rồi… Để Gengar đi cùng em nhé, anh phải ở lại đây trông chừng mọi người." Ánh mắt Lana từ từ lóe sáng, mỉm cười gật đầu: "Vâng ạ!" "Nếu gặp nguy hiểm, cứ phát tín hiệu cầu cứu, anh và Latias sẽ đến rất nhanh." Lục Dã vớt một bó 『Rễ cay nồng』 bên bờ nước, ném vào xô cá

trống rỗng, tiện miệng nói: “Không câu được cá cũng không sao đâu… câu được một con Psyduck, hay một con Slowpoke, cũng chẳng có gì đáng xấu hổ cả!” “Ngao đông~~ _(:3」∠)_” Một con Slowpoke màu hồng, nãy giờ vẫn luôn câu cá cùng thầy Lục, đang nằm nghiêng trên mỏm đá, đuôi thõng xuống mặt biển.

Lúc này, như thể hiểu lời thầy Lục nói, Slowpoke giơ đuôi lên, vậy mà lại kẹp được một con Cloyster khổng lồ.

“Ngao đông~~” Slowpoke quay đầu, im lặng nhìn Lục Dã.

Lục Dã: “…” Đến cả mày cũng dám sỉ nhục tao!

Hôm nay tao nhất định phải câu được con hàng to lớn, rửa sạch nỗi nhục này!

Ầm ầm!

Tiếng sấm nổ vang, phía trên hòn đảo đơn độc xa xa, mây đen cuộn xoáy.

Đàn cá tan tác, các học sinh thu cần câu, nhìn về phía hòn đảo.

“Cảm giác sắp có bão lớn rồi.” “Lana.” Lillie lo lắng nói, “Cậu thật sự muốn đến đó câu cá sao?” “Ừm, tớ có linh cảm, lần này nhất định sẽ câu được Pokémon rất ghê gớm!” Lana nghiêm túc nói.

“Nhưng mà, có nguy hiểm quá không?” Mallow nói.

“Không sao đâu mà ~” Lana mỉm cười nói, “Có thầy Gengar đi cùng tớ mà!” “Ghos!” Gengar xuất hiện từ phía sau Lana, làm mặt Scary Face (Mặt Quỷ) và lè lưỡi.

“Kẹt kẹt~” Lana cũng bắt chước Gengar, giơ hai bàn tay nhỏ ra, lè lưỡi.

Ngay sau đó, hai người vỗ tay: “Chương chương!” “Tình bạn tốt ghê nhỉ ~” Yellow mím môi cười, “Vậy thì, đi nhanh về nhanh nhé ~”

Lana bước vào quả bong bóng do Brionne tạo ra, giống như một quả cầu đi bộ trên mặt nước, đẩy bong bóng đi về phía hòn đảo đơn độc.

Gengar vì tò mò, cũng yêu cầu Brionne tạo một quả bong bóng, rồi cùng nhau di chuyển.

Nhờ Brionne trợ lực phía sau, chẳng mấy chốc, khoảng cách giữa hai quả bong bóng và hòn đảo đã rất gần.

Ầm ầm!

Mây đen cuồn cuộn, sấm sét nổ vang, Mưa tầm tã (Heavy Rain) trút xuống.

Dưới cơn mưa bão như thế này, liệu có thực sự câu được Pokémon không?

Lana nảy sinh một thoáng không tự tin, nhưng rồi lại lắc đầu, ánh mắt lộ vẻ kiên định.

Thời tiết như thế này, chính là thời điểm tốt nhất để câu được cá lớn!

Rời khỏi bong bóng, Lana tìm kiếm điểm câu, rồi quăng cần câu.

"Ghos~" Gengar giơ một chiếc lá chuối lớn che mưa cho Lana, còn bản thân thì hiên ngang đứng giữa trời mưa.

Lana hơi khựng lại, khẽ nói: "Thầy Gengar…" "Ghos!" Gengar giơ lá chuối lên, giơ ngón cái.

"Ừm." Ánh mắt Lana lấp lánh, "Em nhất định sẽ câu được cá lớn!" Cô bé nhắm mắt lại, lưng đối diện vách đá sát bãi biển, mái tóc xanh bị những hạt mưa bắn vào làm ướt, sóng lớn vỗ vào chân vách đá phía dưới.

Lana mơ hồ cảm nhận được… dưới mặt biển, có một sinh vật biển cực kỳ to lớn.

Gyarados?

Chương 800

Wailord?

Hay là— Lana quăng cần câu, thân hình nhỏ bé đứng giữa trời mưa bão, đối mặt với biển cả cuồng nộ và sóng lớn, lớn tiếng nói: "Em nhất định, nhất định sẽ câu được ngươi lên!!" … Câu chuyện phải bắt đầu từ sự kiện Thành phố Dahara bốn tháng trước.

Groudon Nguyên Thủy nhờ vào vòng sáng của Hoopa, đã được dịch chuyển về Núi Chimney, tránh khỏi việc phải tự mình đi bộ về Hoenn.

Kyogre Nguyên Thủy cũng tương tự, xuyên qua vòng sáng, trở về Đền thờ Biển.

Nhưng hai sinh vật Cổ Đại siêu cấp này vẫn duy trì trạng thái thức tỉnh.

Do 『Thiên thạch bảy màu』 trong truyền thuyết đã được Devon thu giữ, Năng lượng Cổ Đại trong tự nhiên trở nên mỏng manh, Groudon và Kyogre đã giải trừ trạng thái Nguyên Thủy.

Groudon ở ẩn dưới lòng núi lửa quê nhà, còn Kyogre thì như mô tả trong Pokédex, hoạt động ở các đại dương trên khắp thế giới.

Hôm nay, là ngày Kyogre ghé thăm vùng biển Alola, Bãi biển Sóng Lớn.

Do bị ảnh hưởng bởi bóng ma của một Pokémon Huyền thoại nào đó, Kyogre cố ý kiềm chế năng lực của bản thân, nên phạm vi của Mưa tầm tã (Drizzle) không quá lớn.

Và hoạt động của Kyogre sẽ khiến các dòng hải lưu dưới biển hoạt động mạnh hơn, dẫn đến cá tập trung thành đàn, rất thích hợp để

câu.

Yellow, với tư cách là chuyên gia câu cá, đã sớm phát hiện hiện tượng này, nên đã đề nghị hôm nay đến 『Bãi biển Sóng Lớn』.

Thầy Lục cũng không phát hiện điều dị thường, dù sao hoạt hình Nhật Nguyệt chỉ dành cho trẻ con, đi ra ngoài câu cá làm sao có thể gặp Kyogre được chứ… Nhưng rất nhanh, thầy Lục nhận ra, hiện thực vĩnh viễn còn bá đạo hơn cả hoạt hình.

Trong thời gian ngắn, mây đen từ hòn đảo lan đến mỏm đá không người, mây giông cuộn trào, mưa bão bất chợt ập xuống.

Rào rào!

Những hạt mưa tạo thành từng vòng xoáy trên mặt biển, gió rít gào, cứ như đang ở trong đêm đen!

Lục Dã bảo Ash đưa Lillie và mọi người vào hang trú mưa, còn mình và Yellow thì đứng ngoài hang, nhìn về phía hòn đảo.

"Thầy Lục, Lana vẫn còn ở hướng đó!" Yellow nói.

"Tôi biết rồi." Mái tóc đen của Lục Dã ướt sũng, ánh mắt sâu thẳm, "Mức độ 『Mưa tầm tã』 này, không phải Pelipper có thể làm được đâu…" Một luồng hồng quang bay ra từ PokéBall Lặn (Dive Ball).

Mai rùa của Blastoise hơi ánh kim loại, nòng pháo sắc bén, kính râm phản chiếu hòn đảo cô độc.

"Kami!" "Ý cậu là…" Lục Dã ngạc nhiên nói, "Sao có thể được!" Blastoise giơ lòng bàn tay ra, một luồng Aura màu xanh điện rực rỡ dưới trời mưa bão.

Rõ ràng, Aura được ấp ủ từ 『Xung Kích Nguyên Thủy』 đã bị thu hút bởi một luồng Aura tương tự!

Lục Dã nhắm mắt cảm nhận, 『Tinh thạch』 kéo dài về phía hòn đảo, một thân hình khổng lồ quen thuộc xuất hiện trong tầm mắt.

Thần Biển, Kyogre!!

Nó đang chìm trong sự kiêu ngạo và giận dữ, vây quanh một mỏm đá trên hòn đảo, như thể đang đùa giỡn với kẻ câu cá!

Đúng là mày rồi, con cá đầu béo!

"Sao vậy, thầy Lục?" Yellow hỏi.

"Yellow, tôi rất xin lỗi vì đã kéo cậu vào chuyện này." Lục Dã kéo chiếc kính râm trên trán xuống, mái tóc đen rủ xuống, nghiêm túc nói: "Chúng ta có thể… phải cùng nhau ra tay, đi câu một con hàng khủng." "Câu cái gì?" Bàn tay Yellow nắm chặt cần câu khẽ run, vừa như sợ hãi, vừa như phấn khích.

"Đi câu—" Lục Dã nhìn về phía hòn đảo, trong đôi mắt đen phản chiếu hình bóng khổng lồ xanh trắng.

Nó nhảy vọt khỏi mặt biển, tung ra những đợt sóng cuồng nộ, sóng lớn nuốt chửng cô bé tóc xanh mảnh mai, rồi lại hiện ra ánh mắt rực cháy của Lana.

"Thần Biển, Kyogre!!" "Phải giảm HP của nó trước… như vậy nó mới chịu cắn mồi câu 『Berry』 có tác dụng phục hồi!" Trong cơn mưa bão như trút nước, cô bé tóc xanh mảnh mai đang đối đầu với con cá xanh khổng lồ che cả mặt trời.

Cô bé không vội vàng quăng cần, mà đi vòng quanh hòn đảo tìm điểm câu.

Sóng lớn đuổi theo cô bé, nhấn chìm bãi cát mà cô bé vừa rời đi.

"Gengar!" Lana ngẩng đầu nói, "Cậu có thể… giúp tớ một tay không!" "Ghos~~" Gengar mắt đỏ ngầu, giữa cơn mưa bão giang hai

bàn tay nhỏ ra, lộ ra nụ cười tà khí lạnh lẽo.

Sẵn lòng phục vụ!

Kyogre dưới đáy biển không hiểu sao khựng lại.

Cái cảm giác này, quen thuộc quá.

Chết tiệt… là tên đó sao!?

Kyogre với đôi mắt vàng, nhìn xuyên qua đại dương ngước lên cô bé mảnh mai và Gengar, đồng tử co rút.

Quả nhiên, là Gengar của hắn!!

Nhưng mà, xung quanh hình như không có bóng dáng Trainer nào cả.

Kyogre nhận ra điều này, nhe miệng, lộ ra những chiếc răng nhỏ sắc nhọn.

Có mưa bão và biển cả, ta chính là tồn tại vô địch!!

Ầm!

Kyogre nhảy vọt khỏi mặt biển, bụng có sọc xanh trắng đối diện Lana, giương vây.

Sóng lớn dưới thân nó gào thét đâm vào Gengar, như thể muốn đập nát vách đá phía sau Gengar!

"Bình tĩnh… Lana, hãy nhớ kỹ những bài học mà thầy Lục đã dạy." Trước mắt dường như hiện lên nụ cười hiền hòa của chàng trai tóc đen.

Lana kiềm chế đôi chân đang run rẩy, từ từ đưa tay ra, chỉ huy Gengar cấp độ 『Battle Legend』, lớn tiếng hô: "Tránh ra mau, Gengar!

Sau đó dùng 『Kịch Độc』!!" "Ghos!" Đối mặt với con sóng

khổng lồ, thân hình Gengar nhanh chóng lóe lên, xuất hiện dưới đám mây cuộn xoáy.

Sóng lớn "đùng" một tiếng đập nát vách đá, làm rung chuyển cả hòn đảo đơn độc, Lana cũng theo đó mà run rẩy.

Kyogre chuẩn bị rơi xuống mặt biển, nhãn cầu ngước lên, nhìn thấy Gengar màu tím đang lơ lửng dưới màn trời!

"Ghos!" Gengar mở lòng bàn tay, nhắm vào Kyogre đang rơi xuống, một khối dịch Độc cô đặc bay ra như mũi tên sắc bén.

Chiêu thức 『Kịch Độc』 của Pokémon hệ Độc có tỷ lệ trúng 100%!

Ầm ầm!

Kyogre rơi xuống đại dương, tung lên cột nước ngút trời, những đợt sóng bắn lên làm ướt cô bé tóc xanh mảnh mai.

Lana lắc lắc đầu, nhìn về phía đám mây xoáy, khó tin.

Đầu của Kyogre lộ ra trên mặt xoáy nước, vẻ mặt hung tợn, những vệt trắng lẽ ra phải có lại ánh lên màu tím!

Kyogre đã bị trạng thái 『Trúng Độc』!

"Gengar… ghê quá!" Lana ngây người nói.

Tiếp theo, là ném ra mồi câu 『Quả Pecha』 có tác dụng giải Độc.

Vừa đánh vừa cho kẹo ngọt, Kyogre chắc chắn sẽ oán giận, không dễ dàng cắn câu.

Nhưng đây là… một trận đấu giữa người câu và cá lớn!

Bất kể là HP, ý chí lực, hay đấu trí tâm lý!

Kyogre lặn xuống đáy biển, tung lên những đợt sóng lớn xoáy tròn.

Lana dùng sức quăng cần, thân hình nhỏ bé run rẩy trong mưa bão,

mồi câu rơi thẳng vào trung tâm xoáy nước, cô bé lớn tiếng nói: “Em sẽ không thua cậu đâu, Kyogre!!” Phía trên hòn đảo đơn độc, mây đen bao phủ, sấm sét nổ vang.

Latias chở chàng trai tóc đen, tạo ra hàng loạt cột nước, bay vút trên mặt biển.

Cô gái tóc đuôi ngựa vàng được Butterfree ôm eo, bay nhờ.

Butterfree vẫy 『Song Đánh Cánh』, vậy mà lại theo kịp tốc độ của Latias – điều này nhờ vào 『Lực Viridian』 của Yellow.

Đặc biệt là giữa trời, một con Butterfree cấp 20, nhờ 『Lực Viridian』 có thể tăng vọt lên cấp 80 ngay lập tức.

Yellow cũng vì thế mà bị trêu chọc là ‘người bật hack’.

Bóng đen khổng lồ lượn lờ dưới mặt nước, tạo thành một xoáy nước khổng lồ.

Sấm sét trên trời ầm ầm nổ vang, vùng biển như ban ngày.

Mưa tầm tã trút xuống, Lana nắm chặt cần câu, ngẩng mắt lên, kinh ngạc mừng rỡ nói: “Thầy Yellow, thầy Lục!?” Lana đứng trên hòn đảo đơn độc, bốn phía đã bị nước biển nhấn chìm, phía sau nhô lên bốn cột đá, tạo thành một vịnh hình lưỡi liềm.

Vùng biển phía trước cô bé, xoáy nước cuộn trào, kèm theo những đợt sóng khổng lồ, hiện ra con thú khổng lồ với những vệt xanh trắng.

“Lana, ở yên đó đừng động, anh đến ngay đây!” Lục Dã chỉ huy Latias hạ xuống, khi đến gần hòn đảo thì nhảy xuống, rồi thu Latias về PokéBall.

Latias trong quả cầu phồng má lên: “Rati~~” Lại một ngày không có đất diễn của mình!

Yellow nhẹ nhàng đáp xuống đất, quay mặt nhìn về phía xoáy

nước khổng lồ, mái tóc đuôi ngựa vàng bay phất phơ trong gió, kinh ngạc nói: "Quả nhiên thật sự là Kyogre!" Thần Biển trong truyền thuyết, kẻ chi phối Mưa tầm tã, vua biển sâu cai quản mọi đại dương!

Đùng!

Kyogre lộn mình nhảy vọt, mặt biển bị đập ra một hố sâu khổng lồ, cột nước phóng lên trời.

Sóng lớn ập tới, Lana vô thức nhắm mắt lại.

"Sylveon, Màn Sáng!" Không cảm thấy nước biển, Lana mở mắt ra.

Lục Dã và Sylveon đứng sừng sững trước Lana, vươn tay về phía trước, một bức tường ánh sáng màu hồng trong suốt như tấm khiên trải ra, "đùng" một tiếng chặn đứng sóng lớn!

"Dáng vẻ của Kyogre kỳ lạ quá." Lục Dã nhíu mày nói: "Nó trúng Độc rồi à?" Lana kể tóm tắt lại việc mình đã chỉ huy Gengar chống lại Kyogre.

"Bây giờ, Kyogre đang nổi điên… nhưng em sẽ không bỏ cuộc, nhất định sẽ khiến nó ăn 『Quả Pecha』!" Ánh mắt Lana thoáng chút tự trách, nhưng nhiều hơn là niềm tin mạnh mẽ.

Mọi chuyện do cô bé bắt đầu, nên phải do chính cô bé giải quyết.

Lục Dã hơi khựng lại, Lana quả không hổ danh là một trong những học sinh thể hiện xuất sắc nhất trong hoạt hình, với tiền đề cấp độ Trainer chưa đủ, vậy mà lại chỉ huy Gengar của mình thành công.

Thầy Lục không hề tức giận, ngược lại còn có chút mừng thầm, điều này chứng tỏ Lana bình thường đã rất chăm chú nghe giảng các khóa học Battle.

"Anh sẽ giúp em, Lana." Gió lạnh rít gào, sóng dữ vỗ bờ.

Lục Dã đặt tay lên mái tóc xanh của Lana, dưới ánh nhìn của Lana, anh nhìn về phía xoáy nước, đôi mắt đen khẽ lóe lên: "Đầu tiên, phải khiến Kyogre bình tĩnh lại!" Để Kyogre giải Độc, Lana phải không ngừng tìm kiếm điểm câu thích hợp, để tiện cho Kyogre cắn câu.

Mà Kyogre đang bạo động, sẽ không ngừng tạo ra sóng lớn và sóng thần, thậm chí còn quay lại tấn công Lana!

Cô bé tóc xanh mảnh mai, trong người lại ẩn chứa dũng khí dám đối mặt với Pokémon truyền thuyết, chủ động gánh vác hậu quả, vì thế thầy Lục muốn giúp cô bé.

Giúp cô bé, câu được Kyogre!

"Lana, chỗ này sắp bị nhấn chìm rồi, chúng ta cần tìm 『điểm câu』 mới!" Mưa tầm tã trút xuống, Yellow hét về phía Lana: "Đến mỏm đá hình lưỡi liềm đi, đó là một vịnh tự nhiên!" "Nhưng mà, Kyogre càng ngày càng bạo động!" Lana cắn chặt môi dưới, cánh tay nắm cần câu run lên bần bật, đáp lại.

"Phải khiến nó bình tĩnh lại trước đã!" Yellow giơ lòng bàn tay ra, cố gắng dùng 『Lực Viridian』 để trấn an Kyogre, nhưng khoảng cách quá xa, hoàn toàn không có tác dụng.

Mà Kyogre trong cơn thịnh nộ, dường như đã quên mất thân phận 『Người đưa tin của tự nhiên』, ngay cả 『Tinh thạch』 cũng không nhận được phản hồi.

Ầm ầm!

Mây mưa cuộn xoáy thành hình xoáy nước, cột sét giáng xuống từ giữa, vùng biển như ban ngày, hiện ra ở trung tâm xoáy nước khổng lồ là con Kyogre đang nhe răng, mắt trừng vàng, vẻ mặt hung tợn do bị Độc tố.

“Tôi sẽ khiến nó bình tĩnh lại.” Lục Dã nắm chặt PokéBall Lặn trong lòng bàn tay, ánh kim loại trên nắp cầu lóe lên, ngưng trọng nói: “Khả năng đặc biệt không được, vậy thì dùng 『Vô Tích』 để nó bình tĩnh!” Ngay từ nửa năm trước, Mega Blastoise của thầy Lục, dưới sự giúp đỡ của đồng đội, đã dùng 『Pháo Thủy Lực』 đối chọi với Groudon Nguyên Thủy.

Giờ đây đã khác.

Kyogre đã mất đi trạng thái 『Nguyên Thủy』 ngày xưa, và đang trong trạng thái 『Trúng Độc』.

Blastoise không chỉ thực lực có bước nhảy vọt, mà còn nắm giữ 『Xung Kích Nguyên Thủy』!

Có bằng hữu từ xa đến, cho một trận ra trò, Bơm Thủy Lực mà oanh kích!

“Tôi chọn mày—” Trong cơn mưa bão điên cuồng, Lục Dã mạnh mẽ ném ra PokéBall Lặn, sóng lớn nuốt chửng hồng quang, dòng nước rút đi để lộ mai rùa ướt sũng.

“Blastoise!!” Blastoise sừng sững ở đầu con sóng lớn nhất, nòng pháo ánh kim loại u tối, kính râm phản chiếu hình bóng Kyogre trong xoáy nước khổng lồ.

“Kami! ヽ(⌐■_■)” Khuôn mặt Blastoise lạnh lùng.

Không có sự tăng cường Năng lượng Vô Hạn của Victini, không có Aura do thầy Lục truyền vào.

Blastoise vẫn đứng vững, bình tĩnh nhìn Kyogre, giống như chuyến đi Hoenn nửa năm trước.

Khác biệt là, vẻ mặt Kyogre cứng đờ, dường như nhớ lại điều gì đó không vui.

Kyogre di chuyển đôi mắt vàng cam, liếc nhìn phao câu đang di chuyển không ngừng trên mặt biển, nơi có 『Quả Pecha』 có thể giải Độc.

Rồi lại nhìn về phía Blastoise ở phía trước, mắt Kyogre đỏ ngầu, rơi vào trạng thái bạo động như điên loạn.

Không cần giải Độc, ta có thể trực tiếp nghiền nát con Blastoise này!!

Ầm ầm!

Kyogre vẫy vây, xé toang dòng nước, lao ra khỏi mặt biển.

Gió lạnh rít gào, sóng lớn cuồn cuộn, sấm sét xé toang màn đêm, chiếu sáng cái bụng cá màu trắng của nó, mang đến áp lực và sự chấn động thị giác cực mạnh.

“Lana, tranh thủ thời gian!” “Vâng, thầy Yellow!” Yellow và Lana vội vã đến vịnh lưỡi liềm, chuẩn bị quăng cần ở đó.

Lục Dã và Blastoise ở lại chỗ cũ, ngẩng đầu nhìn con cá khổng lồ dưới bầu trời bao la.

Các vệt sọc của Kyogre ánh lên màu tím, mí mắt rủ xuống đôi mắt vàng cam, trông thật rùng rợn, vẫy vây lơ lửng, trong miệng bắt đầu tụ tập chiêu Bơm Thủy Lực (Hydro Pump) hung mãnh!

“Ầm” một tiếng, Bơm Thủy Lực xuyên thủng màn đêm, bắn ra, từ trên trời giáng xuống Blastoise đang đứng dưới đất.

Chương 801

Ánh mắt Blastoise sắc bén, quanh thân như có dòng nước lấp lánh bao quanh!

Đây là lúc nguy cấp sinh tồn!!

"Blastoise – Bơm Thủy Lực!" Lục Dã dùng chiêu thức tương tự để phản công, ánh mắt Blastoise ngưng lại, nòng pháo phía sau "phành phành" bắn ra hai cột nước, hợp thành một, dòng nước hung mãnh chống lại Bơm Thủy Lực của Kyogre!

Ầm ầm!

Bơm Thủy Lực gầm rú, như vạn ngựa cùng hí, sóng nước bắn tung tóe.

Kyogre duy trì phun nước, đáy mắt thoáng qua một tia kinh hãi, chiêu Bơm Thủy Lực gần như áp đảo, từng chút một dịch chuyển về phía mình, cuối cùng hai cột nước tạo thành thế cục ngang tài ngang sức!

Kyogre giận dữ há miệng, phớt lờ sự xâm thực của Độc, Bơm Thủy Lực toàn lực xuất ra, một hơi nuốt chửng cả cột nước cùng với Blastoise!!

Ầm!

Nước bắn tung tóe trên Màn Sáng do Sylveon tạo ra.

Kyogre dù sao cũng là Thần Biển, dù mang trên mình Độc, gần như hỗn loạn, nhưng uy lực của Bơm Thủy Lực vẫn khiến người ta kinh sợ.

Nhưng từ dòng nước truyền đến Aura của Blastoise, không những không suy yếu, mà còn không ngừng tăng vọt!

Đùng!

Dòng nước tan tác, Blastoise hiện thân giữa dư âm của Bơm Thủy Lực, quay đầu nhìn về mai rùa.

Mai rùa xuất hiện những vết rách như bị lưỡi dao xé.

"Kami…" Ánh mắt Blastoise lộ vẻ thận trọng.

Vết thương như thế này… chẳng phải đã giống như 『Phá Vỏ』 rồi sao!! 【Phá Vỏ (Shell Smash): Phá vỡ lớp vỏ ngoài, giảm phòng thủ và phòng thủ đặc biệt của bản thân, nhưng tăng mạnh tấn công, tấn công đặc biệt và tốc độ!!】 Aura của Blastoise không ngừng tăng vọt, hóa thành luồng khí mãnh liệt lan tỏa, thổi tung vạt áo của Lục Dã.

Kyogre lơ lửng dưới màn trời, nhìn Blastoise có chút "không đúng lắm", đôi mắt vàng cam mở to.

Chuyện gì đã xảy ra?

Vừa nãy hiệp đó, rõ ràng chỉ là tấn công thăm dò thôi mà.

Sao nó lại trông như vừa đột phá lúc hấp hối vậy!??

Lục Dã ngẩng đầu nhìn bóng lưng Blastoise ở đầu con sóng lớn, vẻ mặt kỳ quái.

Đây là… chiêu 『Phá Vỏ』 ư?

Mai rùa bị cào xước, cũng có thể tính là 『Phá Vỏ』 sao??

Nói thật, dáng vẻ Blastoise sau khi dùng Phá Vỏ thật sự khó mà tưởng tượng được.

Với tính cách của Quy quy nhà mình, mai rùa bị cào xước = dùng Phá Vỏ, thì cũng có thể hiểu… Nhưng mà… rốt cuộc là từ khi nào… Thầy Lục ngẩng đầu nhìn trời.

Quy quy từ khi nào, đã trở thành 『Battle Legend』!?

Khí thế 『Battle Legend』, Gengar và Sylveon đều từng thể hiện, vì thế thầy Lục đặc biệt rõ ràng.

Lizardon cấp độ 『Battle Legend』 của Leon, ngang với Eternatus ở trạng thái bình thường.

Mà hiện tại, Blastoise rõ ràng đã bước vào cấp độ 『Battle Legend』, khí thế ẩn ẩn áp chế Kyogre đang trúng Độc!

"Kami!" Ánh mắt Blastoise trấn tĩnh.

Là một Pokémon có thiên phú Aura, tôi lợi dụng 『Xung Kích Nguyên Thủy』 để rèn luyện Aura, rất hợp lý mà phải không?

Sau khi Phá Vỏ, trạng thái tăng mạnh, thăng cấp 『Battle Legend』, cũng là có thể hiểu được mà phải không!

Kyogre ngửa đầu phun ra một cột nước, lắc đầu trái phải.

Chuyện này hoàn toàn không hợp lý! 『Vòi Rồng』 của Kyogre hóa thành những đợt sóng cao vài trượng, từ bốn phương tám hướng ập xuống, mưa bão trút xối xả, làm rung chuyển cả hòn đảo nhỏ.

Lục Dã quay đầu nhìn Yellow và Lana, họ sắp đến mỏm đá lưỡi liềm, đã ra khỏi phạm vi của 『Vòi Rồng』.

"Sylveon, dùng Màn Sáng che chắn cho anh." Lục Dã giơ chiếc găng tay hở ngón ra, Viên Đá Chìa Khóa (Key Stone) khảm trong hốc phát ra hồng quang chói mắt, chiếu sáng cả hòn đảo nhỏ.

Yellow và Lana đồng thời quay đầu nhìn lại, kinh ngạc trợn tròn mắt.

"Blastoise—" Blastoise và Lục Dã liên kết bằng ánh sáng hồng, Aura hùng mạnh hóa thành lam quang tràn ra, khí lãng thổi tan hơi nước, chiếu rọi đôi mắt Kyogre đang nghi ngờ không ngừng.

“Tiến hóa Mega!!” Đáy mắt Blastoise “ù” một tiếng sáng lên hồng quang, trán nhô ra, hai bên nắm đấm mọc lên các khẩu súng xung kích nhỏ, hai khẩu pháo trên mai rùa dưới ánh sáng trắng hợp thành một khẩu pháo đài khổng lồ, tựa như một chiếc xe tăng chiến tranh di động, nòng pháo ánh kim loại!

Mega Blastoise, Năng lực: Kích Hoạt Mega (Mega Launcher)!! 『Kích Hoạt Mega』 sẽ tăng cường tất cả các chiêu thức loại Aura, 『Xung Kích Nguyên Thủy』 cũng tương tự được cường hóa!

“Chuẩn bị chiến đấu, Blastoise—” Ánh mắt Lục Dã và Blastoise sắc bén.

VS Kyogre!

Chứng kiến, khoảnh khắc Battle Legend!

Ánh mắt Kyogre lạnh lùng, lơ lửng dưới bầu trời, trong miệng tụ tập một khối cầu ánh sáng màu xanh điện.

Khí thế đó tựa như áp lực nước ở độ sâu hàng vạn mét dưới biển, tựa như dòng chảy ngầm ở đáy Biển Nguyên Thủy, lại như trận hồng thủy khổng lồ hủy diệt thế giới.

Ánh sáng xanh điện không ngừng tích tụ, Kyogre há miệng thật to, “ầm” một tiếng bắn ra như pháo hủy diệt!

Lục Dã gầm lên: “Xung Kích Nguyên Thủy!!!” “Kami!!” Mega Blastoise mắt đỏ ngầu, đồng thời giương hai cánh tay phóng xạ và khẩu pháo khổng lồ.

Ánh sáng xanh điện đồng thời lóe lên, Aura của Lục Dã dũng mãnh tuôn về phía Blastoise, hóa thành lam quang rực rỡ tuyệt đẹp.

Sóng nguyên thủy của Kyogre như thần phạt từ trời giáng xuống, ánh mắt Blastoise sắc bén, ba dòng nước đồng thời bắn ra!!

Đùng!

Xung Kích Nguyên Thủy và Xung Kích Nguyên Thủy va chạm vào nhau, ánh sáng chiếu rọi cả hòn đảo nhỏ.

"Mọi người mau nhìn kìa!" Về phía mỏm đá không người, Ash bước ra khỏi hang động, chỉ tay về phía hòn đảo nhỏ, nói: "Đó là Kyogre, nó đang dùng Xung Kích Nguyên Thủy!!" "Vậy Trainer đang Battle với nó là…" Kiawe mặt đầy chấn động.

Các học sinh đồng thanh: "Thầy Lục!!?" Ánh sáng không ngừng giao thoa, hai luồng ánh sáng xanh điện va chạm vào nhau.

Blastoise ngẩng đầu nhìn, mai rùa nứt ra những kẽ nhỏ li ti, bước chân lùi lại, để lại những vết hằn sâu trên nền đất nhỏ.

Kyogre bạo động vẫy vây, cố gắng đánh tan Blastoise, những vệt xanh trắng đột nhiên ánh lên màu tím Độc tố!

Vẻ mặt Kyogre cứng đờ.

Xung Kích Nguyên Thủy đang ngang tài ngang sức, bắt đầu dịch chuyển, rồi sau đó thất bại hoàn toàn một phía, Kyogre trợn tròn mắt, khó mà tin được.

Ầm!

Ánh sáng xanh điện bùng nổ trên bầu trời, quả cầu ánh sáng khổng lồ như phản ứng nhiệt hạch nuốt chửng Kyogre!

Blastoise quay người lại, lấy kính râm ra đeo vào, hơi cúi đầu về phía Lục Dã.

"Kami… ヾ(⌐■_■)" May mắn thay.

Phía sau Blastoise, Kyogre toàn thân bốc khói từ trên trời rơi xuống, "ầm" một tiếng đập xuống biển tạo ra sóng lớn, sóng nước vỗ vào bãi cát dưới chân Blastoise.

Lục Dã nhìn Blastoise, rồi lại nghiêng người nhìn Kyogre đang dần chìm xuống.

"Quy quy…" Lục Dã lẩm bẩm.

Từng có lúc, Pokémon truyền thuyết vẫn là sự tồn tại xa vời không thể chạm tới.

Mà bây giờ, cùng với sự thăng tiến thực lực, Blastoise vậy mà lại có thể đối đầu trực diện với Kyogre… Tình cảnh này, thật hợp để có một bài rap Pokémon: Mega Blastoise, Phá Vỏ kết hợp Xung Kích Nguyên Thủy, nghiền nát Kyogre!

Lana và Yellow đứng trên mỏm đá lưỡi liềm, biểu cảm ngây dại.

Một lúc sau, Yellow hoàn hồn, khẽ nói: "Cái đó, Lana… bây giờ là thời điểm tốt nhất để câu Kyogre đó…" Ban đầu cứ nghĩ, thầy Lục sẽ dùng tiếng hát của Meloetta để làm dịu Kyogre đang bạo động.

Ai ngờ đâu, lại là dùng biện pháp vật lý để "thuyết phục"!

Lana hơi ngơ ngác gật đầu, ánh mắt lại khôi phục kiên định, dùng sức quăng cần câu.

Mồi câu được trộn lẫn từ 『Quả Pecha』 và 『Quả Sitrus』, là vật phẩm hồi phục mà Kyogre lúc này cần nhất.

Ánh mắt Kyogre khôi phục sự bình tĩnh, nằm trong làn nước biển lạnh lẽo một lúc lâu ngơ ngác, dần dần hồi tưởng lại chuyện cũ.

Con Blastoise này… ta có nhận ra mà… Cách mặt biển, Kyogre nhìn về phía chàng trai tóc đen, vẻ mặt kỳ quái.

Ta thật ngốc… chỉ biết Alola không có Hoopa và Rayquaza, mà không biết 『Người đưa tin của tự nhiên』 cũng sẽ đến Alola!

Ý thức của Kyogre do 『Độc』 gần như tan rã, bơi lội đến vịnh lưỡi liềm được tạo thành từ bốn cột đá, cắn mồi câu, "tách tách" nhai.

Hả?

Kyogre trợn tròn mắt.

Vị này lại không tệ… "Tranh thủ bây giờ, Lana!" Yellow cổ vũ.

"Ừ—" Ánh mắt Lana lấp lánh, lớn tiếng hô: "Kyogre, hãy hồi phục sức lực đi!" Vụt!

Cô bé tóc xanh kéo cần câu, Kyogre chủ động bay ra khỏi mặt nước, ngậm chặt sợi dây câu dài, cái bụng cá xanh trắng đổ bóng xuống Lana.

Thầy Lục ngẩng đầu, quan sát cảnh tượng nổi tiếng này, cảm thán không ngớt.

Xuất hiện rồi, cảnh tượng nổi tiếng của con cá đầu béo!

Kyogre đã hồi phục sức khỏe, bay vút qua vịnh lưỡi liềm, "đùng" một tiếng đập xuống biển.

Sóng lớn ập tới, làm ướt mái tóc của Lana và Yellow.

Lana vẫn còn đang ngơ ngác, liếc mắt nhìn Yellow.

Yellow mím môi cười khẽ, Lana cũng lộ ra ý cười, sau đó cúi người xuống, vui vẻ cười rộ lên.

Lục Dã đến vịnh lưỡi liềm, Kyogre đã khôi phục lý trí, nổi trên mặt nước, yên lặng nhìn chằm chằm 『Người đưa tin của tự nhiên』.

"Sao cậu lại bé thế này?" Lục Dã vừa định hỏi, thể tích của Kyogre đã bị "teo" đi rất nhiều. 『Năng lượng Cổ Đại trong tự nhiên cạn kiệt…』 Kyogre liếc nhìn Lục Dã, ngập ngừng nói: 『Hơn nữa… đây không phải trạng thái toàn thịnh của ta.』 "Hiểu rồi." Lục Dã cười xoa đầu Kyogre.

Không biết bay, con cá đầu béo, lại còn thêm vụ 'Rayquaza bị

Caterpie dùng Mạng Điện hạ gục'.

Tam huynh đệ Hoenn, đủ để làm một tuyển tập 'thân bại danh liệt' rồi.

"Làm ơn chở chúng ta về mỏm đá không người đi!" Kyogre định nói lại thôi, liếc nhìn Lana đáng yêu, rồi nhìn về phía Lục Dã, gật đầu cái rụp.

Trên mỏm đá không người, các học sinh mong ngóng.

Nhìn về phía bóng đen khổng lồ xa xa, Lillie, Mallow, Ash, Kiawe, Sophocles đều ngây người như tượng gỗ.

"Cái đó là…" "Thần Biển, Kyogre!?" "Kyogre đang chở thầy Lục và mọi người à!?" "Tít tít… Không thể hiểu được, rớt rồi!" Lục Dã, Yellow, Lana cưỡi trên lưng Kyogre, lội nước từ hòn đảo quay về.

Đặt thầy Lục và mọi người xuống, Kyogre chuẩn bị rời đi, Lục Dã nhét mấy khối Năng lượng (Block) màu vàng vào làm quà tạ.

Kyogre liếc xéo, khinh thường hừ mũi.

Ta đường đường là Thần Biển, há lại ăn thứ đồ vật đến từ đâu đó… Lục Dã trực tiếp nhét khối Năng lượng vàng vào kẽ răng dày đặc của Kyogre.

Kyogre đang nhai: (⊙x⊙;) Ngon phết!

Bóng dáng Kyogre, biến mất ở tận chân trời.

Các học sinh vây lấy Lana, nói năng lộn xộn.

"Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì vậy, Lana?" Lana nghiêm túc nói: "Blastoise của thầy Lục, đã nghiền nát Kyogre!" "Ế!?" Các học sinh mặt đầy chấn động.

"Là, là thật sao?" Lillie cẩn thận hỏi.

Yellow khoanh tay đứng một bên, mỉm cười không nói.

Lục Dã khoanh tay, nhắm mắt dưỡng thần.

“Là giả thôi mà ~” Lana hé mắt, lè lưỡi.

Các học sinh vừa thở phào nhẹ nhõm, lại nghe Lana nói: “Thật ra, em còn câu được Kyogre nữa!” “Ái!!?” “Lana, rốt cuộc câu nào là đùa, câu nào là thật vậy!” Lana khoanh tay quay người lại, không trả lời nữa, giơ ngón tay lên, nháy mắt cười.

Đây là bí mật ~! … Thông tin hiện tại có thể công khai, trong đội ngũ của thầy Lục, có ba 『Battle Legend』.

Blastoise còn thể hiện chiêu thức 『Phá Vỏ』… Blastoise Phá Vỏ, nghiền nát Kyogre.

Còn Phản Đòn và Màn Sáng của Sylveon, đều đã được cường hóa bằng Aura của đảo, có thể chống đỡ sóng lớn, Động Đất (Earthquake) v.v.

Trong Group Chat, số một fan cuồng Lục Dã đã online sau một thời gian dài.

Ash: “Hôm nay trong tiết học câu cá, thầy Lục đã nghiền nát Kyogre!” Lance: “?” Iris: “?” Misty: “?” “Là thật mà.” Ash khẳng định chắc nịch: “Blastoise dùng Xung Kích Nguyên Thủy đối chọi với Kyogre, tớ tận mắt chứng kiến!” Blue Oak: “…” Mình đang bận chuẩn bị cho Battle Show vào thứ Sáu.

Thầy Lục vẫn đang đi dạy, thậm chí còn tranh thủ nghiền nát Kyogre!?

Trong lòng khẽ động, Blue Oak cảm thấy mình đã nắm bắt được bí quyết 『Huấn luyện』 của thầy Lục.

Chương 802

Phương pháp 『Huấn luyện』 của mình, là khiêu chiến những kẻ địch mạnh như Red, và các Pokémon hoang dã ở những khu vực như Núi Bạc.

Phương pháp 『Huấn luyện』 của Steven Stone, là vừa đào quặng, vừa dùng Pokémon trong hang động để rèn luyện đội ngũ.

Còn phương pháp 『Huấn luyện』 của thầy Lục, độc đáo có một không hai, tuyệt đối không thể bắt chước.

"Dựa vào Pokémon truyền thuyết, để Huấn luyện Pokémon sao." Blue Oak khoanh tay, trên khuôn mặt lạnh lùng có chút kỳ quái.

"Đúng là thầy Lục có khác…" Ngày 1 tháng 4, thứ Sáu, ngày Cá tháng Tư.

Lục Dã vẫn như cũ gọi video cho Cynthia đang ở tận Sinnoh. "Hôm qua tôi gặp Kyogre nè." Lục Dã mặt mày nghiêm túc nói. "Ừ ừ." Cynthia khẽ đáp, mỉm cười. "Blastoise dùng Origin Pulse nghiền Kyogre ra bã luôn." Lục Dã tiếp tục nói. "Ghê ghê ha." Cynthia cười nhẹ. "Giọng này là đang dỗ con nít mà." Lục Dã bất lực nói. "Hôm nay Cá tháng Tư mà." Cynthia ngẩng đôi mắt xám với hàng mi dài cong vút, "Anh nói gì em cũng chỉ tin nửa vời thôi." Lục Dã suy nghĩ một lát, rồi nói: "Anh thích em, Cynthia." Cynthia dùng ngón tay thon dài trắng nõn chống cằm, đôi mắt xám nhìn chăm chú: "Ừm, cái này thì tin 100% được." Lục Dã ngồi trên sofa, lưng quay về phía ban công có rèm trắng bay phấp phới, đối diện với Laptop, gãi gãi má, nói: "Còn nữa, mai tôi có một trận Pokémon Battle với Blue Oak." "Uhm?" Cynthia hơi ngạc nhiên, "Đấu giao hữu, hay là....." "Single Battle 3v3." Lục Dã trầm ngâm nói: "Tại lễ khánh thành sân vận động

Manalo Stadium, có đến hàng vạn khán giả, quy mô chẳng kém gì League Conference đâu." Cynthia nhìn thẳng vào mắt Lục Dã, xác nhận anh không nói đùa, khẽ thốt lên: "Chấp nhận thách đấu của Blue Oak... không giống phong cách của anh chút nào." "Cũng là để chuẩn bị trước cho World Tournament nửa cuối năm thôi mà." "Ưm... em ở Sinnoh, chắc không kịp đến rồi." Cynthia rối rắm nói. "Không sao đâu, dù sao cũng là trận đấu giải trí giữa bạn bè mà." Lục Dã cười nói.

Cynthia khẽ hỏi: "Đội hình xuất phát anh đã chốt chưa?" "Ừm, Sylveon, Arcanine, Tyranitar." Lục Dã trả lời: "Giờ tôi đang nghĩ xem nên cho tụi nó mang Item gì." Đối đầu với Blue Oak, ngoài việc luân chuyển Pokémon, chiến thuật, thì việc lựa chọn Item cũng là một yếu tố bắt buộc phải tính đến.

Trận Battle Show vào thứ Bảy, mỗi Pokémon chỉ được phép mang một Item, trong đó bao gồm cả Mega Stone, Z-Crystal, v.v.

Lục Dã được Giáo sư Oak gọi là 「Tacticer」, mà việc mang theo Item lại chính là một khâu quan trọng trong chiến thuật.

Ai cũng biết, Garchomp của Cynthia yếu 4 lần hệ Băng, vì thế mang 'Yache Berry' kháng Băng có thể đối phó hiệu quả với các đòn tấn công hệ Băng, đôi khi thậm chí còn hữu dụng hơn cả Mega Stone. (Dù sao thì đâu ai dùng Mega Garchomp đâu, giống như đâu ai dùng Gigantamax Duraludon vậy.) Việc lựa chọn Item cũng là một sức hấp dẫn của Pokémon Battle. "Ừm... lời khuyên của em là, đã có Tyranitar trong đội thì cứ đưa Mega Stone cho nó mang." Cynthia tay chống cằm, cổ tay đeo vòng nhung đen mềm mại, suy tư nói: "Còn Arcanine, Sylveon... thì tùy vào chiến thuật của anh thôi." Trận chiến này, Arcanine sẽ đóng vai trò 'kiếm chuyện gây hấn' để làm suy yếu đối thủ, dùng 「Intimidate」 để hạn chế các Attacker của Blue Oak, dùng 「Morning Sun」 liên tục hồi HP, rồi lại dựa vào 「Sacred Fire」 với tỉ lệ Burn cực cao để quấy rối Blue Oak.

Vì thế, không cần cho Arcanine mang 「DNA Splicers 」, tăng cường 「Fusion Power 」và tính công kích của nó, dù sao 「Fusion Power 」cũng gây phản sát thương lên chính bản thân.

Mà có thể cho nó mang 「Rainbow Wing 」, tăng cường Sinh Lực và HP. "Item của Tyranitar và Arcanine thì tôi chốt rồi." Lục Dã trầm ngâm nói: "Quan trọng là Sylveon... tiếc ghê, Pixie Plate tôi trả lại Arceus rồi." Nếu không thì chỉ cần Pixie Plate thôi, Yveltal có đến cũng phải quỳ! "Hay thử Berry đi?" Cynthia cười mỉm, "Em nhớ đây cũng là sở trường của anh mà." Lục Dã lắc đầu, hạ quyết tâm, ánh mắt lóe lên: "Tôi có lựa chọn ngon hơn nhiều!" 「Geomancy 」của Sylveon cần thời gian dài để tích lũy năng lượng, trong thời gian đó có thể bị Blue Oak chớp lấy cơ hội, mà 「Power Herb 」có thể giảm thiểu hiệu quả thời gian tích lũy.

Tổ hợp Power Herb và Geomancy cũng là một sự kết hợp mạnh mẽ, bền vững.

Nhưng chỉ bằng một 「Power Herb 」bình thường, chút sức mạnh yếu ớt đó rất khó mà có tác dụng với Sylveon của Lục Dã.

Vì thế, Lục Dã dự định tìm một người trợ giúp, lợi dụng sức mạnh của họ, để có được một 「Power Herb 」có phẩm chất cao hơn... "Đúng rồi, Cynthia." Lục Dã chợt nhớ ra, hướng về phía màn hình, lấy ra một bản phác thảo: "Em xem cái này." "Cái gì đây?" "Bản phác thảo của Togepi... hai đứa bé đầu to tóc vàng và tóc đen... có giống hai chúng ta không?" Cynthia chăm chú nhìn vào hình ảnh 'hai đầu thân' trong bức vẽ, do dự nửa ngày, miễn cưỡng gật đầu: "Cũng...

đáng yêu ghê..." …… Còn một ngày nữa là đến Battle Show.

Đảo Ula'ula, núi Hokulani, đền thờ Đảo Thần.

Vị thần được mệnh danh là 'Thần Cây Cỏ', Tapu Moomoo, sở hữu năng lực điều khiển sự phát triển của thực vật, đeo khuyên mũi và

chuông, đã nghe thấy lời thỉnh cầu của Lục Dã. "Ta quả thật có thể điều khiển sự phát triển của 「Power Herb 」, và ban cho nó sinh mệnh lực phong phú hơn." Tapu Moomoo lên tiếng như tiếng chuông đồng: "Thế nhưng, ngươi có gì để trao đổi đây?" Đối với điều này, Lục lão sư đã sớm chuẩn bị, ra hiệu cho Gengar. "Ghos ~" Gengar thò tay vào bóng tối, sau đó ôm ra một đống Berry tươi mọng, ngon lành.

Mấy thứ khác thì chịu, chứ với Hệ thống của Lục lão sư, Berry thì bao la thoải mái!

Tapu Moomoo nuốt khan, dù là Thần Cây Cỏ cũng lấy Berry làm thức ăn, huống chi những trái Berry này nhìn cực kỳ ngon miệng...

Một lát sau, giao dịch hoàn thành, Lục Dã tâm mãn ý nguyện, mang theo 「Power Herb 」bản cường hóa rời khỏi đền thờ.

Mặc dù là Item dùng một lần, nhưng cây Power Herb này có thể giảm đáng kể thời gian tích lũy năng lượng khi Sylveon sử dụng 「Geomancy 」.

Đối mặt với Blue Oak, thời gian tiết kiệm được đủ để hai con Legendary giao tranh vài trận rồi.

Lục lão sư thầm nghĩ, sau này có thể tiếp tục hợp tác với Tapu Moomoo.

Anh rút lại lời nói ban đầu, 'Thần Cây Cỏ' vẫn rất hữu dụng, thậm chí củ hành của Áp Áp (Sirfetch'd) cũng có thể nhờ Tapu Moomoo cường hóa, vừa ngon hơn... (gạch bỏ) vừa sắc bén hơn!

Cưỡi Latias, nửa giờ sau quay về biệt thự ở Vịnh Kala'e.

Power Herb màu đỏ, trông như một chiếc lá cây, có thể cầm ở phần cuống lá.

Lục Dã cầm Power Herb, như cầm một cây cần câu mèo, đặt trước mặt Sylveon. "Búi~o(´^｀)o" Sylveon ngạo nghễ quay đầu, rồi

lại liếc mắt sang đây, thò cái đệm thịt nhỏ xinh ra gẩy gẩy hai cái, sau đó quay cả người đối diện Lục Dã, chăm chú nhìn chằm chằm vào cây Power Herb. "Tặng em đó." Lục Dã cười nói, đưa ra. "Cứ để ở nơ bướm này, lúc đấu với Blue Oak thì ngậm vào nhai là được." "Búi..." Sylveon mở to đôi mắt xanh lam tròn xoe, hiếm khi ngoan ngoãn như vậy, khẽ gật đầu.

Lục Dã khẽ chạm vào nó, nó nheo mắt lại, dải lụa bay ra, thắt một cái nơ bướm trên cổ tay Lục Dã.

Em sẽ không thua đâu...

Khóe miệng Sylveon cong lên, thầm hạ quyết tâm.

Em nhất định sẽ giành chiến thắng cho anh ấy! …… Ngày 2 tháng 4, thứ Bảy.

Manalo Stadium vạn người mong đợi, chính thức khánh thành.

Trận chiến Legendary được vô số người chờ đợi, cũng sẽ chính thức được hé lộ tại lễ khánh thành.

Hôm nay Alola có thời tiết đẹp như mọi khi, bầu trời xanh biếc lơ lửng vài cụm mây trắng, nắng vàng rực rỡ.

Du khách và khán giả đông đúc, lần lượt đổ về.

Cờ hoa bay phấp phới, trên trời bay lên những chiếc khinh khí cầu Drifloon và Wailord.

Khu vực thương mại tiếng rao hàng vô cùng nhiệt tình. "Massalga nóng hổi vừa ra lò đây!

Bánh Honey Croissant giòn rụm đây!

Ai đi ngang qua đừng bỏ lỡ!" "Nước ép Pinap Berry tươi ngon, sạch sẽ vệ sinh meow~~" Bộ ba Team Rocket mặc thường phục, đeo tạp dề và áo phông vàng, đứng sau xe bán hàng rao vặt.

Xa xa, Giáo sư Kukui dẫn đầu đoàn người, Satoshi vai vác Pikachu, cùng với Lillie và các học sinh khác bước đến.

Sắc mặt bộ ba Team Rocket thay đổi. "Toang rồi, là bọn nhóc đó meow!" "Yên tâm, chúng ta ngụy trang thế này nó nhận không ra đâu!" Sophocles đến gần nhìn ngó, nói: "Massalga thơm quá, cảm giác rất chính tông!" "Pikachu, cậu có muốn thử nước ép Pinap Berry không?" Satoshi nghiêng đầu hỏi. "Pikachu ~" Pikachu vui vẻ kêu lên.

Giáo sư Kukui khoanh tay, mỉm cười nhìn Satoshi, như nhìn con mình vậy, đột nhiên ngẩng đầu, hơi ngạc nhiên, cười nói chào: "Alola ~~Red Champion, và cả Yellow!" Red đội mũ đỏ và đeo ba lô, bên cạnh cậu là Yellow, mặc quần yếm, hai tay xách ba lô. "Alola ~ Giáo sư." Red mỉm cười nói. "Alola ~ Red Champion, Yellow Sensei!" Các học sinh đồng thanh. "Chào buổi sáng mọi người ~" Yellow ngượng ngùng cười. "Chị Green đâu rồi ạ?" Satoshi tò mò hỏi. "Chắc là đi bán hàng rồi." Red đáp. "Trận đấu sắp bắt đầu rồi, chúng ta cùng vào sân đi." Giáo sư Kukui cười nói.

Đoàn người rời khỏi quầy hàng của Team Rocket.

Bộ ba Team Rocket thở phào nhẹ nhõm, rồi lại nhìn về phía khách hàng phía trước, kinh ngạc kêu lên: "Con nhỏ tóc bob đeo kính chết tiệt kia!!?" Matori mặc bộ vest tím, hai tay chống hông, không nói một lời, vẻ mặt đầy oán khí.

Vì quyền hạn của Matori cao hơn, bộ ba Team Rocket miễn cưỡng nói: "Matori Admin." Matori khẽ gật đầu, liếc nhìn bộ ba Team Rocket, ấn Bluetooth báo cáo điều gì đó. "Lát nữa sẽ có nhân vật lớn đến, các ngươi đừng có la hét ồn ào." Matori cảnh cáo.

Một lát sau, một người đàn ông mặc áo khoác gió, đội mũ bình tĩnh bước đến, bỏ mũ ra, để lộ khuôn mặt nghiêm nghị, đầy nếp nhăn.

Bộ ba Team Rocket há to miệng, suýt chút nữa thốt lên: "!!!" Ruby

của Persian lóe sáng, dưới tác dụng của Psychic, bộ ba Team Rocket lập tức mất khả năng nói, rồi nhanh chóng hồi phục. "Ta chỉ đến xem trận đấu thôi." Giovanni bình tĩnh nói. "Các ngươi cứ tiếp tục làm việc... không cần để ý đến ta, hiểu không?" Bộ ba Team Rocket gật đầu lia lịa.

Giovanni nghiêm túc gật đầu, đội mũ lên, đi về phía đấu trường.

Matori cúi đầu bước theo hắn, rất nhanh biến mất khỏi tầm mắt.

Bộ ba Team Rocket nhìn theo bóng lưng, cảm thán nói: "Không ngờ, cả Sếp cũng đến xem meow..." "Dù sao đây cũng là trận Battle cấp cao của cả Alola... không, của toàn liên minh mà." "Mà nói, chúng ta không nói với Bewear mà tự ý đến đây, thật sự không sao không?" "Lát nữa mua đồ ăn vặt về cho nó và Stufful để đền bù là được." "Ừm... cứ thế mà làm!" …… Trong Group Chat. 【Thành viên nhóm 'Satoshi' đã bắt đầu Live Stream. 】 Các thành viên nhóm thường ngày chỉ lặn, cũng đồng loạt xông vào phòng Live Stream.

Trong màn hình Live Stream, sân vận động đông nghịt người, tầm nhìn trực tiếp đối diện với sân đấu hình vuông tiêu chuẩn ở trung tâm. "Ơ, đây là góc nhìn của Rotom của Lục lão sư à?" Flint kinh ngạc nói. "Model không phải cùng một loại." Volkner nói, "Chắc là Rotom của Satoshi." Akin: "Sao còn chưa bắt đầu?

Ông đây đợi để ăn cơm chó rồi!" Crystal nhắc nhở: "À, lịch sử chat của group Live Stream có thể lưu lại đó." Akin: "Toang rồi!" "@Steven, cậu cũng đang xem à?" Wallace nói. "Trận đấu của Lục lão sư và Blue Oak, không thể bỏ lỡ." Steven nói.

Iris: "Lâu quá đi, em muốn xem mấy cái chiến thuật bựa của Lục lão sư!" Bruno nói: "Trận chiến Legendary, không thể thắng bằng mấy trò khôn vặt đâu." Lorelei: "Đúng vậy... tôi có cảm giác như đang xem Indigo Plateau Conference vậy." Lance: "Tôi nhớ, Blue Oak hình như

cũng dùng Z-Move." "Hả?!" Akin tỉnh táo hỏi, "Group Live Stream làm sao lưu Video?" Silver: "Cậu tốt nhất đừng..." Cynthia: "Lễ khai mạc bắt đầu rồi." Trong màn hình Live Stream, Vua Đảo đáng kính, Hala Islander bước lên.

Sau một bài phát biểu ngắn gọn, Giáo sư Kukui làm người công bố. "Tôi tuyên bố——" Giáo sư Kukui hướng về phía micro, giọng nói đầy nhiệt huyết vang vọng khắp sân vận động. "Trận biểu diễn Battle của Manalo Stadium, chính thức bắt đầu!!" Giữa tiếng vỗ tay nhiệt tình vang vọng, Giáo sư Kukui tiếp tục hô to: "Tiếp theo, xin mời hai Battle Legend——" Cảm xúc của khán giả được đẩy lên cao trào, trong ánh mắt có chờ đợi, nghi ngờ, suy đoán.

Khoảnh khắc tiếp theo, tất cả hóa thành nhiệt tình, dấy lên một làn sóng hoan hô cuồng nhiệt! "Blue Oak Champion!!" Red hai tay đặt lên lan can, nhìn xuống bóng dáng ở trung tâm đấu trường.

Một thanh niên tóc dựng màu nâu, mặc áo khoác và quần lửng màu xanh lá cây, áo sơ mi đeo một chiếc kính râm, hai tay đút túi, bước ra từ bóng tối của đường hầm tuyển thủ.

Ánh nắng xua tan bóng tối trên khuôn mặt anh, Blue Oak ngẩng đôi mắt sắc lạnh lên, im lặng nhìn bầu trời.

Khóe miệng nhếch lên nụ cười tự tin và ngạo mạn, Blue Oak một tay đút túi, giơ tay phải lên, hai ngón tay đặt lên thái dương, rồi chào bầu trời.

Ngay lập tức, cả sân vận động càng hoan hô cuồng nhiệt hơn, khán giả đến từ khắp nơi trên thế giới hô vang đầy phấn khích. "Blue Oak!!!" "Thật sự là Battle Legend, Blue Oak!!" "<<Pokémon>> Vô địch trẻ tuổi nhất lịch sử!!" Hình như có một biệt danh kỳ lạ xen vào.

Blue Oak một tay đút túi, ánh mắt tìm kiếm trên khán đài, cuối cùng dừng lại ở Red đang nhìn xuống từ lan can.

Giữa hai đối thủ mạnh, chỉ bằng ánh mắt cũng đủ để giao lưu. "Ông đây sẽ không thua đâu." Red hiểu, Blue Oak đang nói thế. "Tuyển thủ đội Đỏ là——" Giáo sư Kukui cầm micro, mạnh mẽ vung tay: "Lục Dã Champion!!" Một thanh niên tóc đen dáng người cao ráo, khuôn mặt tuấn tú, mặc áo sơ mi, bên cạnh lơ lửng một con Gengar nhe nanh múa vuốt.

Anh ta chậm rãi bước ra từ đường hầm tuyển thủ, dừng lại giữa tiếng reo hò cuồng nhiệt của khán giả, sau đó nhắm mắt, đưa tay đặt lên vai trái, như một nghi thức, như một lời cầu nguyện. "Lục lão sư!!!" Trong tiếng reo hò, anh ta mở đôi mắt đen sắc lạnh, bước tiếp!

Rotom đồng học quạt cánh cơ khí, bay lượn quanh anh, Gengar mắt đỏ ngầu, mang theo nụ cười.

Chương 803

Giovanni nhìn bóng lưng của thanh niên tóc đen, nhất thời hoảng hốt.

Mình...

đã chứng kiến sự trưởng thành của một Trainer.

Mà giờ phút này, chính là cuộc giao tranh của hai Battle Legend, khoảnh khắc Champion thực sự!

Blue Oak và Lục Dã, đứng ở hai bên sân Battle hình vuông.

Tiếng reo hò bốn phía như thủy triều, ánh mắt hai người giao nhau.

Trong khoảnh khắc.

Như có tiếng nhạc Battle hùng tráng vang lên!!

Hình ảnh Trainer của hai bên va chạm trên không, Poké Ball của cả hai bên sáng lên, hiện ra dấu hiệu VS màu đỏ tươi!! "Quyết định là mày đó!" Blue Oak xoay Poké Ball, "Bốp" một tiếng nắm chặt, rồi ném ngược ra. "Scizor!!" Ánh sáng đỏ rơi xuống sân đấu trước mặt Blue Oak, thân thể kim loại màu đỏ của Scizor phát sáng lấp lánh dưới ánh nắng, đôi mắt sắc lạnh, tỏa ra khí thế kinh người.

Cả sân vận động dậy sóng, đồng thời, Lục Dã ném ra Luxury Ball, dõng dạc nói: "Làm ơn nhé, Arcanine!!" Arcanine lông nâu tung bay, nhe nanh, trên ngực đeo Rainbow Wing, cúi thấp người, gầm lên Intimidate, nghiêm chỉnh chờ đợi!

Cái gọi là 「Tiên độc」, là năng lực quan trọng của Trainer.

Giữa những Trainer xuất sắc, họ sẽ dự đoán chỉ huy của đối thủ,

ai 「Tiên độc 」thành công, người đó sẽ chiếm tiên cơ.

Trận Battle Show này áp dụng luật hạn chế bốn chiêu, hạn chế một Item, vì thế 「Tiên độc 」chiêu thức càng trở nên quan trọng.

Blue Oak và Lục Dã đồng thời ném ra Poké Ball, toàn bộ khán giả trừng to mắt, kích động ồn ào: "Là Arcanine!

Lục lão sư cho Arcanine ra trận đầu tiên!" "Scizor yếu 4 lần hệ Lửa, hoàn toàn rơi vào thế bị động rồi!" Trên sân đấu hình chữ nhật tiêu chuẩn, ở giữa có vạch trắng vẽ biểu tượng Poké Ball, hai con Pokémon khí thế dữ dội đối đầu nhau.

Lục Dã duỗi thẳng tay, ánh mắt sắc bén, hô to: "Phun Lửa!" Khuôn mặt Arcanine phủ lông nâu hung dữ, há to nanh, trong miệng phun ra ngọn lửa cam đỏ cuồn cuộn.

Rainbow Wing trên ngực lóe sáng, bay lên những đốm sáng li ti.

Khoảnh khắc tiếp theo, Phun Lửa bùng cháy dữ dội, cột lửa xông thẳng về phía Scizor!

Khác với cận chiến, đối công từ xa rất dễ bị 'né nhanh'.

Khi sự gắn kết giữa Trainer và Pokémon sâu sắc, Pokémon cũng sẽ đáp lại sự chỉ huy của Trainer, cố gắng hết sức để né tránh chiêu thức.

Scizor uyển chuyển như một võ sĩ khoác áo giáp đỏ, đôi mắt Compound Eyes phản chiếu ngọn lửa Phun Lửa, khuôn mặt lạnh lùng không chút dao động, lặng lẽ chờ đợi chỉ huy của Blue Oak. "Tránh ra ——" Blue Oak đưa tay ra: "Dùng U-turn!" 「U-turn 」gia tăng tính cơ động của Scizor, thân hình nó trông như tàn ảnh, vụt một cái kéo giãn vị trí sang trái.

Phun Lửa rơi xuống sân đấu, 'Ầm' một tiếng nổ tung, bốc lên khói đen và đá vụn.

Scizor xông ra từ khói đen, hai càng giơ ngang đầu, như một võ sĩ quyền Anh sẵn sàng ra đòn!

Arcanine hơi hoảng hốt, khẽ khựng lại. 『Đó là chiêu hư!

Cẩn thận đôi chân của nó! 』Cảm ứng của Jewelrite kịp thời vang lên.

Hai càng của Scizor có hình con mắt, sở hữu năng lực Intimidate, mê hoặc đối thủ.

Blue Oak biết rõ đối mặt với Arcanine, Scizor hoàn toàn không có cách nào tấn công, vì thế dự định thu hồi về!

Đối mặt với Scizor di chuyển trái phải, trông như tàn ảnh.

Lục Dã nói: "Phun Lửa quét ngang!" Arcanine bất động, phun ra cột lửa cam đỏ, liên tục oanh tạc trên sân đấu, tạo ra khói đen và hố sâu.

Cơ thể Scizor do tốc độ cao mà kéo theo luồng khí, áo giáp đỏ mang theo vài vết xước, ánh mắt vẫn lạnh lùng, một lần nữa rút ngắn khoảng cách!

Arcanine dáng người cao lớn, khinh thường nhìn Scizor, ngọn lửa trong miệng sắp phun xuống, nuốt chửng kẻ địch. "Nhân lúc này!" Blue Oak ánh mắt chợt lóe.

So với 「Light Metal 」Ability mang lại tính cơ động, 「Technician 」có thể khiến Scizor thực hiện những động tác khó hơn.

Scizor cúi thấp phần eo mảnh mai đỏ đen, không dùng càng khổng lồ để tấn công, mà là ngửa ra sau, đá cao đôi chân sắc bén.

Cú đá 'Đùng' một tiếng trúng ngay hàm dưới, Arcanine đau đớn lùi nửa bước.

Scizor nhân cơ hội hóa thành hồng quang, bay ngược về Poké Ball đang nắm chặt trong lòng bàn tay của Blue Oak!

Bốp!

Blue Oak nắm Poké Ball, khóe miệng nhếch lên nụ cười khiêu khích: "Hắc!" Cả sân vận động ồn ào, khán giả lộ vẻ kinh ngạc. "Thật sự là thu hồi về rồi!" "Tiếc quá... em còn tưởng ván này ăn chắc rồi." Trong group Live Stream, Iris nói. "「U-turn 」có thể hoán đổi sau khi tấn công, nhưng vừa rồi cũng coi như là hung hiểm rồi." Lorelei đẩy kính gọng đỏ, bình tĩnh nói. "Khả năng 'Tiên độc' của Lục Dã...

đã gần như tương đương với Future Sight rồi." Sabrina nhàn nhạt nói. "Trận này ai thắng vậy?" Akin yêu cầu Esper spoil. "Người mang Arcanine sẽ thắng." Lt.

Surge nhếch miệng cười.

Akin gửi một quả đậu vàng: (ý là khinh thường).

Arcanine cử động hàm răng, dũng mãnh và trung thành, tiếp tục đứng thẳng trước mặt thanh niên tóc đen.

Scizor thực sự không có cách nào tấn công Arcanine, 「U-turn 」thu hồi về cũng là lựa chọn bất đắc dĩ.

Bị 「Tiên độc 」lừa một vố... may mà kịp thời thu hồi về...

Blue Oak suy nghĩ một lúc, lòng bàn tay tung tung Poké Ball đã thu nhỏ lại.

Đồng thời tung lên, Poké Ball phóng to.

Blue Oak ánh mắt chợt lóe, nắm chặt Poké Ball, ném ngược ra: "Lên nào, Rhyperior!" Oành long long!!

Khi Rhyperior hạ xuống đất, cả đấu trường dường như rung chuyển một chút.

Khán giả vừa kinh ngạc vừa tò mò, nhìn con Rhyperior khổng lồ, trông như Kaiju, ở phía bên trái sân đấu.

Cơ thể Rhyperior chủ yếu là màu đen và cam đỏ, Bảo Hộ Kim Loại và xương cốt gắn liền thành một thể, dáng người vạm vỡ cường tráng, trên sống mũi có một mũi khoan sừng.

Mà con Rhyperior của Blue Oak này, thể hình vô cùng kinh người, cơ bắp ẩn chứa sức mạnh bùng nổ, tỏa sáng như quặng Oreburgh.

Trong phòng VIP, Giovanni khóe miệng nhếch lên. "Hừm...

Huấn luyện không tồi." "Con Rhyperior này, là tôi đã huấn luyện lại sau khi trở thành Viridian Leader." Blue Oak bình tĩnh nói, rồi ngẩng mắt, sắc lạnh nhìn Lục Dã: "Dốc hết tâm huyết của tôi, với triết lý huấn luyện hoàn toàn khác biệt...

Lục Dã, nó sẽ giành chiến thắng cho tôi trong trận đấu này!" "Hống ngô!!" Rhyperior ngửa đầu gào thét, tiếng ầm ầm làm rung chuyển khán đài hai bên. "Gào ô!!!" Arcanine bất mãn nhe nanh, đôi mắt đảo ngược, Intimidate có sức mạnh hữu hình lan tỏa, thậm chí khiến tiếng gào thét của Rhyperior ngừng lại. "Vậy cậu thử xem sao." Lục Dã nhìn chằm chằm nói.

Lục Dã rất quen thuộc với 《Bí Mật Trái Đất》, cũng hiểu trong tình thế này, Blue Oak sẽ chỉ huy như thế nào.

Tiếng hô của cả hai vang lên đồng thời. "Động Đất!!" "Kéo giãn khoảng cách, sử dụng Morning Sun!" 「Động Đất」có uy lực khủng khiếp ở trung tâm, lại còn khắc chế gấp đôi Arcanine, chắc chắn sẽ làm suy yếu HP của Arcanine rất nhiều.

Đội hình của Blue Oak đa số là các Attacker, vì thế Arcanine nhất định phải duy trì HP, để giữ vững vị trí 'chiếm trường'! "Hống ngô!!" Nắm đấm của Rhyperior như một chiếc búa tạ, đập mạnh xuống đất,

mặt đất lập tức nứt toác, đá vụn và tầng đất nhô lên.

Dưới lòng đất dâng trào sức mạnh bùng nổ, hóa thành các vết nứt lan ra bốn phía, cả sân vận động đều rung chuyển ầm ầm!

Giáo sư Kukui sắc mặt hơi đổi.

Đây là Manalo Stadium vừa mới khánh thành mà!

Động Đất không thể tránh khỏi, Arcanine cũng không có khả năng bay, đành chịu đựng.

Từng lớp đá bay lên liên tục rơi xuống, 'Đùng' một tiếng đập vào lưng Arcanine, vùi lấp nó, những mảnh vụn văng khắp nơi găm vào lông nâu, chấn động dưới đất lại truyền vào xương cốt, khiến nó gần như không thể đứng vững.

Oành long long!!

Giữa tiếng ầm ầm của Động Đất, Arcanine mắt đỏ ngầu, gầm gừ giận dữ.

Một vầng sáng bay ra từ Rainbow Wing, bay lên trời, rồi lại hóa thành ánh nắng ban mai rải xuống, dũng mãnh nhập vào cơ thể Arcanine, liên tục chữa lành vết thương.

Phải kiên trì... phải tạo cơ hội cho chủ nhân và mọi người!! "Gào ô!!!" Arcanine ngửa đầu gầm lên, hất tung lớp đá vụn chồng chất trên lưng, tắm mình trong ánh nắng, sức mạnh sinh mệnh mãnh liệt bùng nổ, khí thế thậm chí còn lên đến đỉnh điểm. "Dùng 「Morning Sun」 để chữa lành vết thương à." Blue Oak khẽ nhíu mày.

Cứng cáp quá... hơi khó nhằn.

Trong khoảnh khắc Blue Oak do dự, cậu ta chợt cảm thấy một cảm giác nguy hiểm, trực giác này cũng đã nhiều lần xuất hiện trong các trận Battle với Red.

Mình đã bỏ qua cái gì đó chăng.

Blue Oak ngẩng mắt, nheo mắt nhìn Arcanine đang được ánh nắng bao phủ ở rìa sân đấu.

Ability?

Item đang mang?

Hay chiêu thức?

Khoan đã, là ánh nắng!

Bỗng nhiên, Blue Oak giật mình, gần như ngay lập tức nói: "Rhyperior, Protect!!" Cánh tay cơ bắp cuồn cuộn của Rhyperior, một lá chắn xanh lục sáng lên trước thân hình to lớn, gần như bao phủ toàn bộ cơ thể.

Cuối cùng vẫn chậm một chút.

Arcanine hoàn thành tích tụ năng lượng, phóng ra một tia 「Solar Beam 」như pháo sáng, xuyên qua luồng khí, đẩy lùi khói bụi, xuyên thẳng qua sân đấu, trực tiếp nuốt chửng Rhyperior! "Hống ngô!!" Lá chắn bị Solar Beam liên tục thiêu đốt nứt toác, Rhyperior đau đớn gầm lên, bàn chân kéo lùi trên nền đất bùn.

Tuy nhiên Solar Beam lại bùng nổ một lần nữa, 'Oành long' một tiếng, lá chắn Protect hoàn toàn vỡ nát, 「Solar Beam 」nổ tung trên giáp hộ của Rhyperior!

Oành!!!

Rhyperior bị quả cầu ánh sáng chói lóa bao phủ, luồng khí thổi qua, khán giả vẫn chưa kịp phản ứng. "Chuyện gì vừa xảy ra?" "Rhyperior hình như bị chiêu gì đó đánh trúng!" Trong group Live Stream, các thành viên nhóm đều kinh ngạc. "Dùng hiệu ứng ánh nắng mặt trời của 「Morning Sun 」tự thân, che giấu thời gian tích tụ năng

lượng ngắn của 「Solar Beam 」." Dragon Tamer Lance bất lực nói: "Từ góc nhìn Live Stream thì thấy rất rõ ràng... nhưng đối với Blue Oak, đó chính là điểm mù của cậu ta rồi." Akin quái gở kêu lên: "Phản ứng kịp dùng 「Protect 」đã là quá phi lý rồi!" "Đúng là chiêu trò bẩn bựa của Lục lão sư!" Iris mặt mũi nghiêm túc nói.

Wallace hơi bất lực giải thích: "Kết hợp chiêu thức, hiệu ứng thị giác...

đây thực ra là cách Battle của Coordinator, khụ, Lục lão sư cũng dùng thôi mà." "「Protect 」đã giảm bớt một phần uy lực." Bruno trầm giọng nói, "Muốn giải quyết Blue Oak bằng cách này, vẫn rất khó khăn." Khói bụi tan đi.

Lục Dã nhìn Rhyperior, giáp hộ của nó đầy vết cháy xém, nhưng khí thế vẫn hừng hực, thân thể đá tỏa sáng như quặng Oreburgh. 「Solar Beam 」khắc chế gấp bốn lần Rhyperior, nhưng 「Protect 」đã giảm bớt phần lớn sát thương, thứ hai là... "Rhyperior của cậu." Lục Dã mở miệng nói, "Ability là 「Solid Rock 」phải không?" 「Solid Rock 」có thể giảm sát thương mà bản thân phải chịu từ các chiêu thức có hiệu quả vượt trội, Rhyperior cũng vì thế mà giảm bớt một phần 「Solar Beam 」. "Khi đánh với Red, nó là 「Lightning Rod 」." Blue Oak đút tay túi quần, bình tĩnh nói, "Trước trận đấu, tôi đặc biệt cho nó ăn 『Ability Capsule 』" "Bởi vì..." Blue Oak trầm ngâm nói, "Tôi biết cậu luôn mang theo những chiêu thức có diện rộng." 『Ability Capsule 』có thể khiến Pokémon chuyển đổi giữa Ability thứ nhất và thứ hai, nhưng không thể chuyển đổi Hidden Ability.

Lục Dã: "....." Đúng là cậu, Trainer, ngay cả 『Ability Capsule 』hiếm có như thế này cũng kiếm được.

Tôi cho Sylveon ăn 『Power Herb 』, cậu cho Rhyperior ăn 『Ability Capsule 』, chúng ta đều có một tương lai tươi sáng!

Trận đấu tiếp tục. 「Solar Beam 」của Arcanine đã lừa Blue Oak một lần, muốn trúng lần thứ hai thì rất khó khăn.

Luân chuyển Arcanine, khi ra sân lần thứ hai thì 「Intimidate 」vẫn có thể phát huy tác dụng lần nữa, vì thế Lục lão sư cầm lấy Luxury Ball: "Về đi, Arcanine!" Một chùm ánh sáng đỏ rơi xuống Arcanine, thu nó vào Luxury Ball.

Đồng thời, sân đấu hạ xuống, một sân đấu Battle hoàn toàn mới hiện lên. "Trận đấu này đánh xong, Liên minh Alola mới thành lập sẽ không phá sản chứ..." Lục Dã suy nghĩ lung tung.

Chương 804

Đối mặt với Rhyperior khí thế hung hãn, uy nghi như Kaiju. "Tôi chọn mày!" Lục Dã ném Dusk Ball, quát lên: "Tyranitar!!!" Khán giả trên khán đài lập tức xôn xao. "Xuất hiện rồi, là Tyranitar!" "Pokémon tôi yêu thích nhất!" Ánh sáng đỏ từ Dusk Ball bay ra, rơi xuống sân đấu.

Ngay lập tức, ba lỗ hình tam giác ở cổ Tyranitar phun ra lượng lớn cát bụi, phong vân biến sắc, 「Sandstorm 」bao phủ cả Manalo Stadium! "Ban Kỷ——La!!" Tyranitar gầm lên bốn tiếng, gai nhọn ở cổ và vai lộ ra sắc bén, đuôi đập mạnh xuống đất, tuyên bố chiến ý.

Lillie co rúm lại, ôm chặt Snowy, Gladion bên cạnh ánh mắt sắc bén: "Tyranitar mạnh quá!" Lusamine ôn hòa nói: "Tyranitar với tư cách là Pokémon đại khí vãn thành (nở muộn nhưng nở rực rỡ), chỉ dựa vào Base Stat cũng đủ san bằng một chút chênh lệch cấp độ rồi." Cấp độ của Tyranitar không quá tầm Champion chủ lực, so với Rhyperior của Blue Oak thì kinh nghiệm còn non.

Nhưng Blue Oak đã tinh nhạy phát hiện động tác của Lục lão sư, cậu ta giơ găng tay có Key Stone lên, điều đó cũng có nghĩa là... "Tyranitar——" Lục Dã giơ găng tay lộ ngón, Key Stone khảm trong đó phát ra ánh sáng như thủy triều, xuyên qua cát đá, chiếu rọi lên Tyranitar, quát lớn: "Mega Tiến hóa!!!" Ánh sáng bao phủ Tyranitar, năng lượng Mega Tiến hóa mạnh mẽ truyền vào cơ thể nó.

Lưng Tyranitar nứt ra, tạo thành sáu gai nhọn không đều ở hai bên cơ thể, đồng thời trên đỉnh đầu mọc lên một chiếc sừng dài.

Dưới cổ phân bố năm lỗ trống, khiến nó có khả năng thống trị Sandstorm kinh người hơn.

Giáp bụng từ xanh chuyển đỏ, biểu tượng cho sức mạnh càng cuồng bạo hơn!!

Mega Tyranitar và Lục Dã cùng gầm lên, ngửa đầu gào thét: "Ban Kỷ La!!" Akin trong group Live Stream chấn động nói: "Tiếng quát của Lục lão sư, có làm giảm Special Attack của Blue Oak không?" "Về lý thuyết thì không..." Silver nói. "Vậy anh ấy gầm to thế làm gì chứ!" Chiến đấu với Rhyperior, thi triển Mega Tiến hóa, có nghĩa là Lục lão sư không có ý định thu hồi Tyranitar nữa.

Tyranitar và Rhyperior đều được huấn luyện nhờ 《Bí Mật Trái Đất》, đây là một trận đấu đỉnh cao của hệ Đá và hệ Đất!! "Rhyperior ——" Blue Oak ánh mắt chợt lóe, "Đấm Phá Gạch!!" Giáo sư Kukui sắc mặt kinh ngạc.

Lục lão sư đã mang theo chiêu thức nhắm vào, Blue Oak Champion hiển nhiên cũng đã chuẩn bị trước. 「Đấm Phá Gạch 」hệ Giác Đấu khắc chế gấp bốn lần Tyranitar, thậm chí có thể phá vỡ Light Screen và Reflect, dù là Á Thần mạnh mẽ cũng sẽ thất bại dưới đòn tấn công này!

Sắc mặt Lục Dã có chút vi diệu.

Đánh Tyranitar mà cậu lại mang 「Đấm Phá Gạch 」?

Đây không phải thất bại trong trí tuệ thì là cái gì!

Nghĩ lại, Blue Oak đã tu hành một thời gian với Võ sĩ Chuck, thì cũng thấy bình thường.

Hai nắm đấm của Rhyperior phát ra ánh sáng trắng sắc bén, 'ầm ầm' giậm đất, phá vỡ Sandstorm, áp sát Mega Tyranitar.

Cùng với Mega Tiến hóa, phạm vi Sandstorm càng trở nên kinh người, dù là Rhyperior của Blue Oak, muốn tiếp cận vẫn phải tốn rất nhiều công sức!

Không cần để ý.

Lục Dã ánh mắt chợt lóe, duỗi tay ra: "Vũ Điệu Rồng!!!" 「Vũ Điệu Rồng 」là một chiêu thức vô cùng mạnh mẽ, có thể đồng thời cường hóa tính công kích và tính cơ động.

Một khi 「Vũ Điệu Rồng 」thi triển thành công, là có khả năng quét sạch đội hình đối thủ.

Oành long long!!

Trần nhà Manalo Stadium liên tục rung chuyển.

Mega Tyranitar hùng dũng giậm đất xoay tròn, cát bụi xung quanh chịu ảnh hưởng của nó, phạm vi Sandstorm liên tục thu nhỏ, dần dần tiến lại gần nó. "Rhyperior, Đấm Phá Gạch!" Blue Oak quát lên.

Sandstorm cản trở tầm nhìn tan đi, Rhyperior nhanh chóng áp sát, nhưng lại kinh ngạc ngẩng đầu.

Cùng với sự xoay tròn của Vũ Điệu Rồng, Sandstorm lấy Tyranitar làm trung tâm, như một cơn lốc xoáy khổng lồ quay cuồng trên sân đấu!

Đấu trường không còn thấy bóng dáng Tyranitar, chỉ còn lại cơn lốc xoáy cát bụi khổng lồ u ám, Tyranitar đang xoay tròn 「Vũ Điệu Rồng 」bên trong đó! "Cát biến thành lá chắn tự nhiên của Tyranitar rồi!" Kiawe chấn động nói. "Muốn xông vào, dù là Blue Oak Champion cũng phải suy nghĩ kỹ." Sophocles nói. "Đây là..." Satoshi há to miệng, lờ mờ cảm thấy có chút quen thuộc.

Dòng cát xoáy, mượn đó để tránh né đòn tấn công của đối thủ.

Bỗng nhiên, Satoshi linh quang chợt lóe, nói: "Counter Shield!?" Cậu ta thậm chí còn dùng 「Sandstorm 」và 「Vũ Điệu Rồng 」để thi triển nữa!

Trong group Live Stream, Steven tán dương nói: "Tyranitar của Lục lão sư... khả năng khống chế Sandstorm phải nói là tinh tế." "Tôi hiểu vì sao 'chiếm được thời tiết là thành công' rồi." Wallace nghẹn lời nói: "Dưới các loại thời tiết khác, Tyranitar của Lục lão sư, sức chiến đấu ít nhất cũng giảm một nửa." "Không thể tùy tiện xông vào Sandstorm, cũng không thể để Vũ Điệu Rồng tiếp diễn." Lance nói, "Blue Oak phải nghĩ cách làm Sandstorm Twister dừng lại." Rhyperior dừng lại trước Sandstorm Twister, do dự không quyết, ánh sáng trắng sắc bén của 「Đấm Phá Gạch 」 trong tay dần tiêu tán.

Blue Oak hạ quyết tâm, nắm chặt tay, nghiêm nghị nói: "Sử dụng, Phá Đá!" Bàn tay của Rhyperior có hai lỗ lòng bàn tay, trong lỗ chứa ba khối đá, sẽ siết chặt cơ bắp mà phóng ra đá.

Đôi khi thậm chí còn bắn ra Geodude, Roggenrola, đây là mối quan hệ cộng sinh thú vị trong thế giới Pokémon. 「Phá Đá 」 có uy lực kinh người, thậm chí có thể xuyên qua Sandstorm, nhưng sau khi phóng ra, Rhyperior sẽ rơi vào trạng thái cứng đờ trong một khoảng thời gian.

So với tính không thể kiểm soát của Động Đất, 「Phá Đá 」 là một trong số ít những chiêu thức tấn công từ xa có thể kiểm soát được của Rhyperior.

Lúc này, cơ bắp của Rhyperior như quặng Oreburgh cuồn cuộn, toàn thân sức mạnh tập trung vào lòng bàn tay, nhắm vào hình dáng trong Sandstorm, trong khoảnh khắc, tiếng nổ như bão táp làm rung chuyển cả sân vận động!

Oành long long!!

Khối đá lớn dưới sự trợ giúp của sức mạnh cơ bắp, xuyên qua Sandstorm Twister, đập trúng Mega Tyranitar, khối đá 'Rắc' một tiếng vỡ tan! "Cái này cũng đánh trúng?!" Kiawe vẻ mặt không thể tin được.

"Mà Tyranitar hình như bị thương rồi..." Mallow lo lắng nói. "Không sao đâu." Satoshi mắt lóe sáng, "Vì có Vũ Điệu Rồng!" "Ban Kỷ..." Mega Tyranitar phát ra tiếng gào đau đớn, áo giáp mang theo vết thương rõ rệt.

Sandstorm tạm thời ngừng lại, hóa thành cát mỏng trải trên sân đấu.

Dưới sự gia trì của Vũ Điệu Rồng, khí thế và tốc độ lại tiếp tục tăng lên! "Tyranitar——" Lục Dã không do dự, chỉ huy: "Đấm Băng!!" Lần này, đến lượt Tyranitar tung ra đòn tấn công!

Mega Tyranitar như một Kaiju hung mãnh, hoa văn đỏ trên bụng mang ý nghĩa Intimidate, vụt một cái rút ngắn khoảng cách.

Rhyperior đang điều chỉnh hơi thở, cảm nhận được hơi lạnh buốt, ngẩng mắt lên, một quyền ảnh phá gió mà đến! "Ban Kỷ!!" Tyranitar gầm lên, nắm đấm kết băng, 'Rắc' một tiếng đập vào má Rhyperior.

Đùng!!

Tiếng vang nặng nề khắp sân vận động, khán giả nín thở.

Thân hình Rhyperior lảo đảo lùi lại mấy bước, cái đầu to lớn lắc lư.

Vết thương trên má dữ tợn, ánh mắt lạnh lùng và tàn khốc. "Phù... may mà là chiêu không phải hệ Bản." Blue Oak hai tay đút túi, tuy cười nhưng ánh mắt lại đề phòng cao độ. "Tôi không mang 「Động Đất」, tôi chọn một chiêu Ground Mystery khác." Lục Dã nói. "Tôi rất mong chờ chiêu Mystery đó." Blue Oak nói vậy, nghiêm nghị nói: "Lên nào, Rhyperior, sử dụng Đấm Phá Gạch!" Tyranitar không cần lùi lại, không cho phép lùi lại, dù Sandstorm ngừng lại, nó vẫn là bạo quân của sa mạc! "Tyranitar——" Lục Dã nói: "Đấm Băng!!" Hai con Pokémon khổng lồ như Kaiju, 'ầm ầm' giậm đất, khoảng cách liên tục

rút ngắn, đồng thời vung nắm đấm.

Blue Oak và Rhyperior, Lục Dã và Tyranitar.

Ánh mắt của hai cặp Partner, như bốn khung hình song song, đồng thời bùng cháy. 「Đấm Phá Gạch 」phát ra ánh sáng trắng sắc bén, 「Đấm Băng 」xen lẫn ánh sáng xanh lam, 'Bành' một tiếng va chạm vào nhau, mặt đất lún xuống, nứt toác, đá vụn nhô lên!

Giáo sư Kukui hơi giật mình.

Mega Tyranitar thậm chí còn率先 đột phá công kích, bất chấp cấp độ và Hệ, gầm lên vung trọng quyền, đánh lùi Rhyperior mấy mét!

Oành!! "Hống ngô..." Rhyperior đau đớn gầm gừ, hai chân kéo lê tạo thành hai rãnh sâu hoắm!!

Khán giả vô cùng kích động, reo hò: "Vãi chưởng, Tyranitar!!" "Đây chính là Tyranitar!!" Ánh mắt Blue Oak vô cùng bình tĩnh.

Nắm đấm của Rhyperior bị đánh bật, chuyển thành Karate Chop, vừa vặn đập vào vai Tyranitar, chỉ là khán giả không hề hay biết.

Lúc này, Lục Dã nhìn về phía bóng lưng gai nhọn của Tyranitar, thấy giáp hộ ở vai nó, nứt ra một vết nứt dữ tợn, hoa văn kéo dài đến gai nhọn ở lưng. "Tyranitar..." Lục Dã gọi.

Mega Tyranitar thở hổn hển, khuôn mặt dữ tợn, quay đầu lại, cho một ánh mắt 'để tôi lo'. "Làm ơn nhé!" Lục Dã gật đầu. "Ban Kỷ La!!" Mega Tyranitar uy nghi như một bạo quân đội vương miện, sáu gai nhọn không đều dữ tợn lộ ra, từ trong lỗ lại dấy lên bão cát cuồng nộ.

Sandstorm bao trùm cả đấu trường, nuốt chửng thân hình Tyranitar và Rhyperior!

Khán giả chìm vào ồn ào, bàn tán không ngớt. "Sandstorm lại nổi lên rồi!" "Không thấy gì cả, toàn dựa vào trực giác chỉ huy rồi!" Còn

chưa biết chiến thuật của Lục lão sư, để Sandstorm tiếp diễn, rất bất lợi cho mình.

Blue Oak khẽ nhíu mày, không thể kéo dài nữa.

Cậu ta giơ tay phải đang đút túi lên, trên cổ tay đeo một chiếc Z-Ring, viên Rock Z-Crystal khảm bên trong, phát ra ánh sáng dầy đặc!

Trong phòng VIP, Boss Giovanni vắt chéo chân, ngón tay khẽ gõ thái dương, nhướn mày.

Z-Rock Wrecker, có thể nói là uy lực khủng khiếp.

Nhưng tôi nhớ, Giovanni nhìn về phía sân đấu bên kia, Tyranitar của Lục Dã biết chiêu đó.

Màn hình lớn hiện lên Z-Ring của Blue Oak, khán giả sắc mặt chấn động. "Blue Oak cũng có Z-Ring!?" "Đây là động tác của Z-Move!!" "Sắp rồi!" Akin ngồi thẳng lưng, một lần nữa xác nhận màn hình ghi hình đã mở. "Quả nhiên...

Item của Rhyperior là Rock Z." Lance nhíu mày nói.

Leon nói: "Có vẻ như muốn giấu để giải quyết Arcanine, nhưng bị Tyranitar ép phải dùng." "Hả?

Sao cậu hiểu rõ thế." Lance ngạc nhiên.

Leon cười nói: "Bởi vì tầm nhìn Sandstorm bất lợi, ảnh hưởng đến phán đoán của Blue Oak... trong tình huống chiến thuật không rõ ràng, tôi cũng sẽ dùng Z-Move thôi." Akin đáp lời: "Tôi nghĩ chiến thuật của Lục lão sư, chính là không có chiến thuật." Lance khựng lại, suy nghĩ kỹ, nghiêm túc nói: "Không chừng, cậu nói đúng đó, Akin." Lục lão sư thực sự không có chiêu dự bị nào nữa rồi——nếu không tính các chiêu thức phi pháp.

Dù sao Arcanine và 'hệ thống Sandstorm' cũng không ăn khớp với

nhau.

Tuy nhiên, Blue Oak không biết đội hình dự bị của Lục Dã.

Trong tình huống này, ưu tiên giải quyết Weather Setter (người thiết lập thời tiết), lại là lựa chọn tốt nhất.

Sandstorm che kín bầu trời, trong đó hiện ra luồng Aura vàng hùng dũng.

Lục Dã nhớ, trong giới Z có vài động tác rất ngầu——Fighting Z, Electric Z đều rất thời thượng.

Còn có Rock Z của Blue Oak lúc này, khi Gladion thi triển thì ngầu bá cháy. "Z-Rock Wrecker——" Blue Oak nhắm hai mắt, hai tay bắt chéo ở hông, Rock Z trong Z-Ring phát ra ánh sáng chói mắt.

Sau các động tác liên hoàn, Blue Oak mở đôi mắt sắc lạnh, nắm chặt nắm đấm, lòng bàn tay hướng về phía mình, giơ lên trời, lạnh lùng và tự tin nói: "Nghiền Nát Lục Địa!!!" Luồng Aura vàng hùng dũng bùng nổ, thổi tan cát bụi, hiện ra thân hình Rhyperior và Tyranitar.

Rhyperior ngửa đầu gầm lên trời, các tầng đất ở bốn phía dưới chân nứt toác, lún xuống, đá vụn bay lên, tụ lại trên bầu trời.

Cả sân vận động đều rung chuyển.

Đồng thời, Rhyperior phóng tất cả các khối đá trong lòng bàn tay ra, cung cấp sức mạnh cuối cùng cho Z-Rock này!

Oành long long!!

Khán giả ngẩng đầu nhìn lên.

Một khối đá hình cầu khổng lồ, như một thiên thạch lơ lửng, mang đến cú sốc thị giác mạnh mẽ. "Giả hả..." "Cái này, quá khủng khiếp rồi!" "Z-Move của Battle Legend, còn kinh khủng hơn của

Island King!" Sân vận động chìm vào rung chuyển dữ dội, có thể nghe thấy tiếng nuốt nước bọt. "Thật sự lợi hại hơn Rock Z của Olivia Islander đó." Kiawe ngây ngốc nói.

Các học sinh gần như không nói nên lời, điều này vượt xa mức độ 'mở rộng tầm mắt', đã là cảnh giới 'trên Champion' không thể với tới.

Giáo sư Kukui cúi đầu, sân đấu lún xuống, gần như bị phế. "Đã đánh giá thấp rồi." Giáo sư Kukui lẩm bẩm nói.

Mái tóc dựng màu nâu của Blue Oak khẽ rung lên, giơ tay phải lên cao, nụ cười tự tin ngạo mạn.

Trước mặt cậu ta, Rhyperior cũng giơ tay phải lên, trên lòng bàn tay là một khối đá hình cầu khổng lồ!

Khoảnh khắc tiếp theo, ánh mắt Blue Oak chợt lóe, vung tay phải xuống!

Oành long long!!

Chương 805

Thiên thạch khổng lồ lao xuống trong sự rung chuyển của sân vận động!

Áp lực khủng khiếp bao trùm Tyranitar, ngay cả mặt đất dưới chân nó cũng lún xuống, nứt toác dưới tác dụng của trọng lực.

Mega Tyranitar ngẩng chiếc sừng dài trên đầu, ngước nhìn thiên thạch đang rơi xuống, khóe miệng nhếch lên. "Tyranitar——" Đồng thời với việc Blue Oak thi triển Z-Move, Tyranitar cũng đã hoàn thành tích lũy năng lượng!

Lục Dã nói: "Lưỡi Đất Sét!!!" Boss Giovanni mãn nguyện nhếch khóe miệng.

Trong mắt các khán giả tại chỗ, bao gồm cả Giáo sư Kukui, đều không hẹn mà lộ vẻ kinh hãi. "Ban Kỷ!!" Tyranitar giậm chân xuống đất, dưới lòng đất có một luồng sức mạnh bùng nổ đang cuồn cuộn. 『Nghiền Nát Lục Địa』 rơi xuống đồng thời, một lưỡi đá đỏ thẫm sắc bén nhô lên từ mặt đất!

Sắc mặt Blue Oak lạnh lùng.

Lưỡi Đất Sét...

Chiêu thức đặc trưng của Groudon, cũng là Ground Mystery mà Lục lão sư nói!

Oành!!

Mũi lưỡi đá của Lưỡi Đất Sét, chống đỡ thiên thạch khổng lồ đang rơi xuống, đất rung núi chuyển, ngay cả nền móng của đấu trường dường như cũng hạ thấp.

Lưỡi đá mờ nhạt đó, các vân đá đột nhiên chảy ra những đường

vân đỏ thẫm như máu đang cháy, như một lưỡi kiếm phủ lửa.

Đây mới là sức mạnh thực sự của 『Lưỡi Đất Sét 』! "Chết rồi..." Blue Oak mắt co rút lại, ngẩng đầu nhìn khối thiên thạch hình cầu.

Trán Rhyperior chảy xuống một giọt mồ hôi lạnh.

Thiên thạch khổng lồ và mũi đá đỏ thẫm đối đầu nhau, như thể đứng yên bất động.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Toàn bộ khối thiên thạch hình cầu bắt đầu tan rã, rồi hóa thành làn sóng khủng khiếp như Avalanche, một hành tinh khổng lồ vỡ nát dưới vòm trời.

Oành long long!!

Mũi đá của Lưỡi Đất Sét, đập tan thiên thạch khổng lồ đang rơi xuống.

Ngay lập tức, các đường vân đỏ như máu dần mờ đi, đứng sừng sững giữa những mảnh đá vụn liên tục rơi xuống.

Năng lượng của Tyranitar cạn kiệt, thở hổn hển, ánh mắt sắc bén: "Ban Kỷ!! (▼へ▼#)" Tao đã nói rồi.

Vì chiến thắng của mọi người, tao sẽ dốc toàn lực!

Khán giả há to miệng, tâm thần chấn động.

Nghiền Nát Lục Địa Đấu Với Lưỡi Đất Sét.

Vẫn là Lưỡi Đất Sét, thắng một bậc!

Sân đấu tan hoang, những mảnh đá vụn liên tục rơi xuống, lưỡi đá mờ nhạt cũng hóa thành những đốm sáng tiêu tan.

Khán giả vẫn còn chìm trong cú sốc mạnh mẽ, đồng tử thất thần.

Nhưng thấy hai Legendary Trainer, một lần nữa giao tranh. 『Tyranitar, em vất vả rồi. 』 "Đấm Băng!!" Lục Dã ra lệnh trước.

Blue Oak vẻ mặt lạnh lùng, hô to: "Đấm Phá Gạch!!" Rhyperior và Mega Tyranitar, khó khăn kéo lê cơ thể, 'ầm ầm' giậm đất, giữa tiếng gào thét lại một lần nữa xông lên.

Bành!!

Đấm Băng trước tiên đập vào má Rhyperior, sau khi Rhyperior tạm thời thất thần, Đấm Phá Gạch tập trung ánh sáng trắng sắc bén, bổ thẳng xuống!

Đùng!!

Dưới sự khắc chế gấp bốn lần, Tyranitar giải trừ Mega Form, ngã gục xuống đất.

Trên sân đấu yên lặng như tờ, Sandstorm ngừng lại, khói bụi lướt qua.

Rhyperior trừng đôi mắt vô hồn, quay đầu đi về phía Blue Oak, nhưng lại nửa đường 'Đùng' một tiếng ngã khuỵu.

Đô—— Ảnh đại diện của Lục Dã và Blue Oak, hai chiếc Poké Ball đồng thời mờ đi. "Tyranitar, mày vất vả rồi." Lục Dã thu hồi Tyranitar, mỉm cười cảm ơn đứa nhỏ trong Dusk Ball.

Tyranitar đã hoàn thành nhiệm vụ công phá khó khăn, lại còn dùng Sandstorm mê hoặc đối thủ.

Đúng như câu nói, nắm được thời tiết là nắm được thành công! "Ban Kỷ~(￣~￣)" Tyranitar nhai Energy Root, vẫy vẫy tay.

Trong group Live Stream, các thành viên nhóm đều thất thần. "Thật là, đây chính là Legendary Battle à." Lt.

Surge phát ngây nói.

Akin nói: "May mà tôi đã ghi hình... khoảnh khắc vừa rồi không ghi lại thì quá tiếc!" Iris: "Gửi cho em một bản với~" Akin nói: "Cậu muốn đoạn Blue Oak múa Z-Move, hay đoạn Lục lão sư quát?" Crystal bất lực nói: "Rõ ràng người ta nói đoạn 『Lưỡi Đất Sét』 VS 『Nghiền Nát Lục Địa』 mà!" Cynthia cười nói: "Gửi cho em một bản đoạn quát tháo đi, cảm ơn~" Sau thời gian nghỉ giữa hiệp ngắn ngủi, sân đấu Battle mới lại được thay thế.

Giám định thấy Tyranitar đã ngã xuống trước, Lục Dã đành phái Arcanine ra trận trước, đóng vai trò 'trạm trung chuyển'.

Blue Oak hơi trầm ngâm, ném ra Poké Ball, nói: "Lên nào, Arcanine!" Arcanine cấp độ 'Battle Legend' của Blue Oak, cũng là một trong những át chủ bài của cậu ta!

Trên sân đấu, Arcanine của Blue Oak bước đi vững chãi, như một sư tử vương lão luyện, lặng lẽ dò xét con Arcanine trước mặt này. "Gào ô ~ᘓ(•p•)ᘐ" Arcanine béo múp, béo khỏe, nhe nanh nở nụ cười thân thiện. "Tiền bối, tụi mình lại gặp nhau rồi!" Arcanine: "....." Dù rất không muốn thừa nhận, nhưng thằng nhóc này quả thật đã tiến bộ cực kỳ nhanh chóng. "Sử dụng Tốc Độ Bàn Thờ!" Blue Oak chỉ huy.

Arcanine sải bước, 'Bốp' một tiếng Sonic Boom nổ vang, tốc độ kinh người đâm lùi con chó to.

Con sau đau đớn, còn chưa kịp phản ứng, con sư tử vương kia đã quay về trước mặt Blue Oak, kiên nhẫn tìm kiếm cơ hội tiếp theo.

Arcanine hệ tấn công, Ability cũng là 「Intimidate」, Sylveon đã dùng 「Geomancy」 thì có ưu thế tốc độ.

Lục Dã hạ quyết tâm, một lần nữa lấy Luxury Ball thu hồi Arcanine, rồi ném ra Poké Ball: "Làm ơn nhé, Sylveon!" Màn trình diễn lộng lẫy theo phong cách Coordinator, cùng với hiệu ứng ánh sáng hồng, Sylveon thu hút sự chú ý của toàn bộ khán giả. "Sylveon

của Lục lão sư thật đáng yêu..." "Cảm giác nó có thể trực tiếp nhận huy hiệu đáng yêu hạng Master ở Mega Gorgeous Conference luôn ấy chứ!" Sylveon duyên dáng nhẹ nhàng hạ cánh, bốn chi trắng nõn thon dài, nơ bướm và dải lụa bay phấp phới, nhẹ nhàng nhắm mắt.

Ngay lập tức, Sylveon khẽ thở ra một hơi, mở đôi mắt xanh lam tròn xoe nhưng sắc lạnh. "Búi! (▼へ▼#)" Phải trả thù cho Tyranitar!

Phòng thủ đặc biệt (Sp.

Def) của Sylveon cực kỳ xuất chúng, nhưng phòng thủ vật lý (Defense) lại khá đáng lo.

Trận chiến này, ba vị trí đầu tiên của Blue Oak toàn là Attacker (Vật công), Lục Dã đã chuẩn bị đối sách từ trước. "Thực lực 'Huyền Thoại Chiến Đấu' của Sylveon sao..." Blue Oak khẽ nhíu mày, ra lệnh tấn công thăm dò: "Sử dụng Extremespeed (Tốc Độ Thần Tốc)!" Arcanine hạ thấp người, di chuyển nhanh như chớp, tạo ra tiếng nổ siêu thanh (Sonic Boom), cú va chạm mạnh mẽ đẩy lùi Sylveon.

Sylveon lơ đi thương thế, cơ thể nhẹ nhàng đáp xuống phía sau, chiếc nơ bướm tỏa ra ánh sáng rực rỡ. "Reflect (Phản Xạ)!" Lục Dã hô lớn. [Reflect] có thể giảm một nửa sát thương vật lý của đối thủ trong một khoảng thời gian, khắc chế hiệu quả đội hình vật công của Blue Oak, đồng thời chuẩn bị cho màn buff sức mạnh sau đó. "Bố y!" Trước mặt Sylveon triển khai một bức tường ánh sáng trong suốt, phản chiếu ánh cầu vồng dưới nắng, có thể di chuyển cùng Sylveon.

Do Aura đảo ngược, các chiêu thức hệ ánh sáng của Sylveon được cường hóa, hiệu quả của Reflect cũng tăng lên đáng kể.

Trong nhóm chat livestream, Lance không nhịn được nói: "Blue Oak trận này hình như không mang theo tay đấm nào chuyên về tấn công đặc biệt (Sp.

Atk) nhỉ." "Tôi nghĩ Thầy Lục chính vì nhận ra điểm này nên mới cho Sylveon bật Reflect ngay lập tức." Leon nhận xét.

Iris nghiêm túc nói: "Ông Alder từng bảo, bật Light Screen (Màn Ánh Sáng) và Reflect không phải là 'chiến thuật bẩn', đó là nghệ thuật!" "Phiền phức thật..." Blue Oak gãi gãi mái tóc nhím màu nâu, vẻ mặt như đang gặp rắc rối nhưng lại đút tay vào túi áo, ánh mắt lộ rõ sự tự tin và chiến ý nồng đậm: "Nhưng mà, chính vì toàn là Attacker, nên tôi biết thừa cậu sẽ bật Reflect —— Lục Dã!" Lục Dã nhướng mày.

Cậu cũng định "tiên đọc" (bắt bài) tôi à?

Chiêu thức khắc chế Reflect...

Khoan đã, đừng bảo cậu cho Arcanine học [Psychic Fangs] nhé! [Psychic Fangs] (Nanh Tâm Linh) một khi đánh trúng, có thể phá vỡ các loại tường bảo vệ bao gồm cả Light Screen và Reflect, đây cũng là một trong những chiêu mà Arcanine có thể học!

Red đứng dựa lan can quan sát, ánh mắt lóe lên.

Tuần trước khi huấn luyện thường nhật tại Đồi Ten Carat, Red và Blue Oak đã cùng thảo luận về các khả năng trong trận đấu.

Phòng thủ đặc biệt của Sylveon rất kinh người, khả năng mang [Light Screen] không cao, ngược lại khả năng mang [Reflect] lại rất lớn.

Mà đối với Blue Oak toàn tay chơi vật lý, một khi Sylveon bật [Reflect] thì gần như chí mạng.

Vì vậy, [Psychic Fangs] của Arcanine với hiệu quả phá vỡ rào chắn chính là chìa khóa chiến thuật!

Blue Oak mặc chiếc ghile nâu, khóe miệng nhếch lên nụ cười tự tin.

Sau lưng cậu ta phảng phất ngọn lửa xanh lục đang bùng cháy, bên cạnh lại thấp thoáng bóng dáng chiếc ghile đỏ rực lửa.

Lục Dã nhắm mắt suy tính, lẩm bẩm: "Chỉ huy tiếp theo của cậu ta, là Psychic Fangs..." "Arcanine!" Blue Oak quát lớn, "Psychic Fangs!!" Đáy mắt Arcanine lướt qua thần thái của một vị vua sư tử, đột nhiên phi thân vồ tới, hàm răng nanh sáng lên ánh hồng phấn, kéo dài ra đầy dữ tợn!

Dùng [Psychic Fangs] để phá vỡ [Reflect] trước mặt Sylveon dễ dàng như cắt một miếng đậu phụ non!

Lục Dã cùng lúc mở bừng đôi mắt sắc lẹm.

Tuần trước, cậu đang ở biệt thự Vịnh Kala'e, thảo luận chiến thuật cùng Cynthia.

Kết luận đưa ra là: Để Sylveon trực tiếp triển khai cường công!

Khoảnh khắc này, quanh người Lục Dã như bùng lên ngọn lửa màu xám đen của thành phố Oreburgh, bên cạnh thấp thoáng bóng dáng mỹ nhân tóc vàng mặc đồ đen đang khoanh tay. "Chịu đựng đi, Sylveon, sử dụng ——" Lục Dã gằn giọng: "Geomancy (Đại Địa Kiểm Soát)!!!" "Bố y!" Cơ thể Sylveon tỏa ra ánh bạc thánh khiết, dải lụa nhẹ nhàng chạm xuống mặt đất, sáng lên sắc hồng tinh xảo.

Sức sống (Life Force) cuộn trào hòa quyện với Năng lượng Tiên (Fairy Energy), hình thành nên Fairy Aura độc đáo, khiến toàn bộ khán giả đều cảm thấy tâm hồn thư thái lạ thường!

Giáo sư Kukui kinh ngạc.

Lĩnh vực nghiên cứu của ông là [Chiêu thức], mà đây đã là tuyệt kỹ độc quyền (Signature Move) của Thần thú thứ hai mà Thầy Lục thi triển trong trận này! "Geomancy của Xerneas..." Blue Oak nhíu chặt mày.

Cậu ta từng du lịch qua Kalos, biết rõ sự cường hãn của chiêu này, do Sylveon thi triển lại càng như hổ mọc thêm cánh.

Nhưng Geomancy cần thời gian tụ lực rất lâu.

Trong khoảng thời gian đó, những đòn tấn công như mưa rào của Arcanine đủ để nuốt chửng Sylveon! "Tiếp tục Psychic Fangs!" Blue Oak ra lệnh. "Gào ô!!" Bức tường Reflect trong suốt vỡ tan với tiếng 'rắc', ánh sáng răng cưa của [Psychic Fangs] phát nổ, hất tung một trận bụi mù.

Bụi tan đi, hai bên kéo giãn khoảng cách.

Sylveon đã kết thúc trạng thái tụ lực, đôi mắt sắc bén lộ rõ phong mang. "Bị ngắt quãng rồi sao... hay là..." Blue Oak sững sờ quan sát: "Sao có thể?" Sylveon căn bản không hề bị thương, Aura ngược lại còn được cường hóa thêm một bước, cơ thể tuyết trắng tỏa sáng ánh bạc, chỗ thắt nơ bướm dâng lên ráng hồng, hệt như Pokemon Sự Sống trong truyền thuyết - Xerneas! [Geomancy] cần thời gian dài để tụ lực, sao có thể nhanh như vậy!

Red đứng trên khán đài khẽ nhíu mày, ánh mắt rơi vào cái má phồng lên như đang nhai gì đó của Sylveon, đăm chiêu suy nghĩ. "Power Herb (Thảo Dược Năng Lượng)..." Red nói khẽ. "Power Herb!" Blue Oak thất vọng tràn trề.

Mình thậm chí đã quên mất vật phẩm (Item) mà Thầy Lục cho Pokemon cầm theo!

Quan trọng là... không thể coi nó là Sylveon bình thường được, đây rõ ràng là chiến thuật áp dụng cho Xerneas!

Khán giả ngơ ngác không hiểu chuyện gì vừa xảy ra.

Các Quán quân, Thiên vương trong nhóm chat livestream thì đồng loạt cạn lời, như thể lại vừa chứng kiến một danh tràng diện (cảnh

kinh điển).

Sylveon ngay trước mặt hai "Huyền Thoại" là Red và Blue Oak, ngậm lấy [Power Herb], phồng má nhai nhồm nhoàm một cách cute, trong thời gian ngắn hoàn thành việc tụ lực cho [Geomancy]!

Chương 806

[Geomancy] là tuyệt kỹ độc quyền của Xerneas, giúp tăng mạnh Tấn công đặc biệt (Sp.

Atk), Tốc độ (Speed) và Phòng thủ đặc biệt (Sp.

Def).

Kể cả tốc độ đáng tự hào của Arcanine cũng không thể theo kịp Sylveon lúc này đã hoàn thành cường hóa!

Xa xa tại Liên minh Sinnoh, Cynthia khoanh tay, khóe miệng nhếch lên một nụ cười nhẹ.

Lục Dã vươn tay, lẫm liệt hô: "Sylveon, Hyper Voice (Giọng Nói Hyper)!!" "Bố y..." Sylveon nuốt vội Power Herb, má hơi ửng hồng, lại trừng đôi mắt xanh lam tròn xoe, quanh thân tỏa ra Fairy Aura như cầu vồng, tăng mạnh sát thương cho [Hyper Voice]! "Bố y!!" Sóng âm hóa thành những lưỡi dao hệ Tiên thực chất, chém về phía Arcanine.

Nó nhờ vào Extremespeed để kéo giãn khoảng cách, định né tránh, nhưng những lưỡi dao sóng âm phạm vi rộng đã ập tới ngay sau đó!

Xoẹt!!

Arcanine nhe răng, máu chảy ròng ròng ở phần bờm, mắt trợn trừng, khí thế vẫn vô cùng lăng lệ.

Blue Oak đã hoàn toàn bình tĩnh lại.

Thành bại trên [Chiến thuật] không thể quyết định thắng lợi của [Trận đấu].

Dù sao đối phương cũng là người sở hữu Pokedex mà ông nội đích thân thừa nhận - [Người Chiến Thuật - Tacticer].

Vậy thì, mình cũng có thể dùng năng lực của chính mình để chiến đấu với cậu ta. "Về đi, Arcanine." Trong đội hình dự bị còn Scizor, HP dồi dào, đồng thời khắc chế Sylveon về mặt hệ (Type).

Mà Sylveon đã cường hóa xong, chắc chắn sẽ tiếp tục ở lại sân.

Blue Oak ánh mắt lóe lên, giữ vững sự bình tĩnh và tư duy quán tính.

Cho dù Sylveon có nhanh hơn nữa, thì [Bullet Punch] (Cú Đấm Viên Đạn) của Scizor vẫn có thể bắt kịp tốc độ của nó!

Cậu ta nheo mắt, trở tay ném ra PokeBall chứa người bạn đồng hành đáng tin cậy nhất. "Nhờ cậy cả vào cậu, Scizor!!" Ánh đỏ rơi xuống sân đấu.

Chú Pokemon đã bầu bạn với Blue Oak từ thời còn là 'Scyther', giờ khắc này uy nghiêm như một võ sĩ giáp đỏ trung thành, đôi kìm song song, thần tình lạnh lùng.

Ngay lập tức, Scizor giơ đôi kìm có hoa văn con mắt lên, đặt hai bên má, cơ thể bừng lên ánh sáng Tiến hóa rực rỡ!

Toàn trường ồ lên.

Blue Oak sau khi dùng Z-Move, lại tiếp tục phô diễn phong thái của Mega Evolution! "Scizor ——" Blue Oak ánh mắt lạnh lùng, Key Stone (Đá Khóa) tỏa ra ánh sáng như thủy triều, kết nối với Scizor trên sân. "Mega Evolution!!" Ánh sáng đỏ bao bọc lấy Scizor, sau đó dần tan đi.

Đầu tiên lộ ra khuôn mặt hắc hồng lạnh lùng, như thể đeo một chiếc mũ giáp đen, theo sau là đôi kìm càng thêm dữ tợn, miệng kìm đầy gai nhọn, đôi chân như dùi kim loại, linh hoạt cơ động hơn hẳn.

Giống như Scizor thường, cánh của Mega Scizor không dùng để bay, nhưng khi chiến đấu kịch liệt sẽ rung động cực nhanh để điều

tiết thân nhiệt. "Con Scizor này, từ thời Scyther đã từng chiến thắng cả Agatha..." Bruno nheo mắt: "Không thể coi thường." "Về mặt thuộc tính hệ thì Blue Oak chiếm ưu thế lớn đấy." Lorelei nhận xét. "Dù sao đối thủ cũng là Sylveon sau khi buff [Geomancy]." Lance trầm ngâm, "Tôi nghĩ kể cả là Blue Oak cũng áp lực tâm lý lắm." Scizor với thực lực "Huyền Thoại Chiến Đấu", cộng thêm Mega Evolution, đã có thể lọt vào đội hình mạnh nhất của Blue Oak.

Lục Dã không dám lơ là, chắc chắn Blue Oak sẽ không đổi Arcanine ra nữa, thận trọng hô: "Reflect!" Bức tường ánh sáng lại sáng lên, lần này phạm vi lớn hơn và cũng kiên cố hơn.

Cùng lúc đó, Mega Scizor lao tới nhanh như tia chớp, đôi kìm sáng lên ánh bạc như đầu đạn! "Bullet Punch!" Blue Oak hô.

Bullet Punch rít gió, đánh trúng Sylveon trước khi Reflect kịp triển khai hoàn toàn.

Như cơn mưa rào, liên tục để lại thương tích, đôi kìm răng cưa rạch ra những vết máu. [Bullet Punch] dù sao cũng có độ ưu tiên (priority) cao hơn, huống chi còn khắc chế hệ Tiên gấp đôi, dưới sự gia trì của Đặc tính [Technician] (Kỹ Thuật Viên) thì uy lực càng kinh người! "Kéo giãn khoảng cách, Sylveon." Lục Dã quát: "Sử dụng Shadow Ball (Bóng Ma)!!" Sylveon thoắt cái di chuyển, nhẹ nhàng lùi về rìa sân đấu, đồng thời chỗ nơ bướm tích tụ Shadow Ball cuồng bạo xoay tròn! "Ghos!" Gengar đại kinh thất sắc.

Uy lực của quả Shadow Ball kia... tr... trông còn ghê gớm hơn cả của mình! [Cái này là bình thường... dù sao cũng là phiên bản đã cường hóa Sp.

Atk mà.] Lục Dã tranh thủ trả lời trong đầu.

Sylveon vung dải lụa, Shadow Ball đánh trúng ngay eo của Scizor, 'Bùm' một tiếng hất tung khói đen cuồn cuộn.

Mãi đến khi khói tan, khán giả mới nhìn rõ cảnh tượng.

Shadow Ball trực tiếp oanh tạc tạo thành một cái hố lõm khổng lồ, như thể tên lửa từ trên trời rơi xuống.

Một tia chớp đỏ lao ra, đôi kìm sáng lên ánh sáng như đạn, cơ thể Scizor đầy vết cháy sém nhưng ánh mắt vẫn vô cùng sắc bén!

Bùm!!

Bullet Punch xuyên qua Reflect, giáng xuống người Sylveon, cơ thể tuyết trắng bị răng cưa rạch ra những vết máu nhỏ.

Sylveon bạo tẩu nhe răng, quay đầu ném ra một quả Shadow Ball ở cự ly gần!

Oanh!!

Vụ nổ đồng thời hất văng cả hai Pokemon. "Bố y..." Sylveon thở hồng hộc, cắn răng chịu hai phát Bullet Punch, dù đã bật Reflect thì tình trạng vẫn rất khó khăn.

Ngược lại Mega Scizor nằm rạp trên mặt đất như đã kiệt sức, chống đôi kìm run rẩy, cố gắng đứng dậy chiến đấu.

Có lẽ lúc này, dùng thêm một phát [Bullet Punch] nữa để đổi mạng với Scizor sẽ là lựa chọn tốt hơn, nhưng đó không phải là phong cách của Blue Oak hiện tại.

Blue Oak do dự trong giây lát, rồi nói: "Scizor, Roost (Trú Ẩn)!" Scizor đập đôi cánh với tần suất thấp để điều chỉnh thân nhiệt quá tải, chống cái chân dùi kim loại lên. "Sylveon, Hyper Voice!!" Lục Dã hô. "Bố y!!" Những lưỡi dao gió thực chất hóa của [Hyper Voice] bay tới, va chạm 'leng keng' liên tục cắt vào cơ thể kim loại của Scizor, Fairy Aura khuếch tán.

Aura tĩnh lặng bao trùm lấy Scizor, khiến nó giải trừ trạng thái

Mega. 'Rầm' một tiếng, nó quỵ xuống đất, rồi nằm rạp hẳn.

Nhà thi đấu im phăng phắc, đám học sinh há hốc mồm. "Sylveon... nghịch hệ chiến thắng Mega Scizor?" "Hơn nữa, trông vẫn còn có vẻ dư dả sức lực!" Giáo sư Kukui ánh mắt sáng lên. [Fairy Aura] không chỉ cung cấp sức mạnh chiêu thức cho Sylveon mà còn mang lại sinh mệnh lực dồi dào.

Ngoài ra, lựa chọn chiến thuật của Thầy Lục cũng là một mắt xích quan trọng để chiến thắng nghịch hệ.

Vấn đề là...

Kukui nhìn những cái hố to tướng trên sân, dở khóc dở cười.

Cảm giác Sân vận động Manalo vừa xây xong lại phải thi công lại rồi!

Tỉ số là 2:1.

Lục Dã nhìn về phía Sylveon, ý chí chiến đấu của nó đang hừng hực, dù HP đáng lo ngại nhưng đôi mắt xanh lam lại vô cùng sắc bén. "Bố y! (▼へ▼#)" (Mời em kế tiếp!) "Tôi hiểu rồi." Lục Dã cười khổ, ngước đôi mắt sắc bén lên, im lặng nhìn Blue Oak.

Cậu ta chỉ còn lại con bài cuối cùng là Arcanine.

Chiến thắng chỉ còn cách một bước chân!

Nhưng không được lơ là, đó dù sao cũng là Át chủ bài (Trump Card) của Blue Oak!

Trong nhà thi đấu vạn chúng chú mục, bầu không khí căng thẳng bao trùm.

Blue Oak hai tay đút túi, ánh mắt trầm ổn, đối diện với cái nhìn của Lục Dã, khẽ thở dài, cười bất lực một cái.

Đột nhiên, cậu ta trở tay ném PokeBall, ánh mắt như đuốc:

"Arcanine, chuẩn bị chiến đấu!!" "Gào ô!!" Arcanine ngẩng đầu gầm thét, hệt như sư vương đang bảo vệ lãnh địa, uy áp khiến khán giả tại trường quay im như thóc. "Tiếp tục sử dụng Hyper Voice!!" [Hyper Voice] hay còn gọi là [Âm Thanh Cường Hóa], là chiêu tủ của Sylveon, kết hợp với [Fairy Aura] và [Geomancy], đến Yveltal cũng phải né mũi nhọn này. "Psychic Fangs!!" Blue Oak ánh mắt rực lửa.

Phải phá cái [Reflect] phiền phức kia lần nữa!

Những lưỡi phong đao thực chất hóa của [Hyper Voice] bay tới từ bốn phương tám hướng.

Arcanine đạp chân lao lên, lơ đi những rãnh máu xuất hiện trên cơ thể, nghiến chặt hàm răng, ánh sáng hồng phấn bạo trướng từ nanh vuốt giáng xuống!

Bùm!!

Sylveon văng ra khỏi phạm vi vụ nổ, rất nhanh đứng dậy, cơ thể trắng tuyết đầy thương tích, nheo mắt lại: "Bố y..." Lục Dã như nhận ra điều gì, nhìn về phía Arcanine đang khí thế hung hăng, nói khẽ: "Item mang theo là...

Assault Vest (Áo Giáp Tấn Công)." [Assault Vest] có thể tăng cường Sp.

Def cho Arcanine, nhưng sẽ không thể thi triển các chiêu thức biến hóa.

Và đây cũng là lý do nó chịu được [Hyper Voice] của Tiên Tử Y. [Muốn quay về nghỉ ngơi chút không?] Lục Dã cảm ứng hỏi.

Sylveon khẽ lắc đầu, phát ra tiếng kêu trầm thấp, đôi mắt xanh lam kiên định: "Bố y..." Em muốn, "1 cân 2" (một mình hạ hai)!!

Chiến thuật của Thầy Lục thành công, cũng là lý do để "Đại tỷ" tự tin!

Lục Dã sững sờ, Sylveon còn "ngông cuồng" hơn cả Blue Oak, nhưng đây há chẳng phải là con đường dẫn đến chiến thắng sao.

Trên sân, hai con Pokemon cấp "Huyền Thoại" đang đối đầu nhau. "Extremespeed!!" Blue Oak hô.

Arcanine hạ thấp người, tiếng nổ Sonic Boom vang lên 'bùm' một cái, xuất hiện ngay trước mặt Sylveon, cái đầu to tướng húc bay đối thủ.

Phản ứng của Sylveon cũng nhanh không kém, vừa bị húc bay liền kéo giãn khoảng cách, Shadow Ball từ dải lụa nơ bướm hung hãn bắn ra!

Oanh!!

Arcanine quay đầu ở cự ly cực gần, thế mà né được Shadow Ball.

Quả cầu bóng đêm rơi xuống đất phát nổ, khói đen cuồn cuộn!

Ngay khoảnh khắc chạm đất, tiếng chỉ huy của Lục Dã vang lên: "Hyper Voice!!" Ưu thế mà [Geomancy] mang lại lúc này được thể hiện rõ ràng nhất, Sylveon hét lên với tần số cao, vang vọng khắp nhà thi đấu.

Sóng âm thực chất hóa ập tới từ khắp nơi, Arcanine lộ vẻ đau đớn, HP và ý chí lực lúc này đều đã chạm đáy.

Blue Oak ánh mắt lóe lên, vươn tay ra, bất chợt nắm chặt: "Flare Blitz (Giao Tranh Rực Lửa)!!" Trong đôi mắt xanh lam của Sylveon phản chiếu hình ảnh Arcanine đang lao tới như một cỗ xe tăng rực lửa, ánh mắt không hề có sợ hãi, mà chỉ có chiến ý nồng đậm. "Bố y!!" Mình sẽ trở thành "Huyền Thoại", bảo vệ trước mặt anh ấy.

Mình sẽ vì anh ấy mà giành lấy một trận thắng, hai trận thắng, và vô số chiến thắng sau này nữa!!

Ầm ầm ầm!!

Khối lửa hừng hực va chạm hất bay Sylveon nhỏ bé.

Tiếng nổ vang rền khắp nhà thi đấu, cột lửa bùng lên, khói đen cuồn cuộn, trần nhà không chịu nổi rung chấn mà rơi lả tả vụn vỡ, rồi dần quy về tĩnh lặng.

Khán giả vẫn còn đang thất thần mạnh mẽ.

Trên sân, Arcanine nằm nghiêng trên đất, phản thương (recoil damage) nghiêm trọng, vẻ mặt dữ tợn: "Gào ô!" Sylveon cũng ngã xuống, miễn cưỡng điều chỉnh hô hấp: "Bố y..." Trọng tài định tuyên bố chiến thắng vì xét thấy Lục Dã vẫn còn Pokemon dự bị.

Lại thấy Arcanine và Sylveon cùng lúc lảo đảo, run rẩy đứng dậy.

Trong ánh mắt nhìn nhau, có chiến ý rực cháy, có mối liên kết (Bond) nồng hậu với Huấn luyện viên.

Blue Oak một tay đút túi.

Đáy mắt cậu ta có sự tiếc nuối, có thoáng qua sự thất vọng, và cả sự ôn nhu.

Blue Oak giơ tay phải lên, bình tĩnh nói: "Tôi thua rồi." Bịch!

Arcanine đổ ập xuống đất, bụi bay lên, nằm yên bình trong Fairy Aura điềm tĩnh, đôi mắt hiện lên vòng xoáy (fainted).

Sylveon thở hắt ra một hơi dài, cơ thể đầy vết cháy sém, khuôn mặt nhỏ lấm lem tro bụi, run rẩy quay đầu lại nhìn Lục Dã. "Chúng ta thắng rồi." Lục Dã mỉm cười nói.

Chương 807

"Bố y ~~" Sylveon cong mắt cười hình trăng khuyết, khuôn mặt lấm lem lộ vẻ mệt mỏi nhưng khóe miệng lại nở nụ cười ngọt ngào.

Tuýt —— Trên màn hình lớn, ba quả PokeBall của Blue Oak đều đã tối sầm, avatar của Lục Dã hiện lên chữ 'WIN'.

Cả khán đài chấn động, tiếng vỗ tay như thủy triều dâng lên cuồng nhiệt. "Đấu với Blue Oak, Sylveon làm cú '1 cân 2' luôn?!" "Thắng rồi, Thầy Lục thế mà thắng thật rồi!" "Thế nào gọi là Tacticer (Người chiến thuật) hả?" "Đại tỷ (Aneki) sát phong rồi!!" Sân vận động Manalo như biến thành biển người sôi sục, vô số khán giả gào thét vì người chiến thắng. "Pikachu, bọn họ đều đỉnh quá!" "Pikachu ~~" Satoshi nhe răng cười, vỗ tay nhiệt liệt, rồi gãi đầu nói: "Anh Blue Oak thua rồi... em vui thế này có phải không tốt lắm không?" "Trận chiến giữa các Huyền Thoại, bất luận là ai thắng, đều xứng đáng nhận được tràng pháo tay!" Kiawe kích động nói. "Thầy Lục thắng thật rồi này." Sophocles ngây ngốc nói, "Đối mặt với Blue Oak đó, Sylveon thế mà liên thắng hai trận!" Mallow vừa vỗ tay vừa sáng mắt: "Quá đặc sắc!

Sylveon giỏi quá!" "Tyranitar và Arcanine cũng rất nỗ lực rồi." Lana mím môi cười, "Hơn nữa, tớ thấy giọng Thầy Lục cũng sắp hét đến khản đặc rồi kìa!" Năng lực [Jewelrite] của Lục Dã có thể giúp cậu ta "chỉ huy không lời" giống như Sabrina hay Caitlin.

Nhưng đánh Pokemon Battle, phải tung ra khí thế như "Focus Sash" (Dây Đeo Tinh Thần) vậy!

Gào thét (Snarl), đó mới là đạo làm Trainer của Thầy Lục!

Trận chiến giữa Lục Dã và Blue Oak đã phân thắng bại.

Cả hai bên đều thể hiện tố chất chiến thuật cực cao, bao gồm bắt bài, luân chuyển (switch), phối hợp chiêu thức và vật phẩm...

Trong tình huống cả hai đều là "Huyền Thoại Chiến Đấu", đội hình thực lực tương đương, những màn đấu trí chiến thuật này trở nên vô cùng quan trọng.

Lần này, Ngôi Sao Chiến Thắng (Victory Star) đã lấp lánh trên đầu Thầy Lục, "Tacticer" đã cao tay hơn một bậc!

Trong tiếng hoan hô sôi sục, Lục Dã và Blue Oak đi đến vạch giữa sân đấu hình chữ nhật để bắt tay.

Blue Oak mặc áo khoác cổ bẻ, không tình nguyện lắm đút tay vào túi đi tới, đứng trước mặt Lục Dã nhìn chằm chằm, cuối cùng nhếch mép cười. "Ông nội nói chẳng sai chút nào." Blue Oak bình tĩnh bắt tay. "Giáo sư Oak nói gì cơ?" Lục Dã tò mò. "Không có gì." Blue Oak đã thu tay về, tâm trạng đã khôi phục từ sự thất vọng khi bại trận, ánh mắt trấn tĩnh, chân thành nói: "Chúc mừng cậu, Ryo-sensei." "Cậu đánh cũng không tệ." Lục Dã mỉm cười đáp.

Cậu ta 'ừ' một tiếng, hai tay đút túi, để lại cho Lục Dã một bóng lưng 'cool ngầu', ánh mắt sắc bén nhìn thẳng về phía trước, bên tai phảng phất vang lên lời dạy bảo ân cần của Giáo sư Oak. "Cái gọi là Tacticer, tức là năng lực có công lực chiến thuật thâm hậu, lối đánh linh hoạt đa biến..." Trận này, mình đã cố gắng làm tốt nhất có thể.

Thua Lục Dã, mình lại không hề có chút ngỡ ngàng nào, ngược lại còn hiểu ra vài điều.

Không cần quá câu nệ vào [Chiến thuật], đó là năng lực mà ông nội thừa nhận, mà nên dùng phương thức chiến đấu của chính bản thân mình.

Đội một, đội hai thậm chí đội ba, đội hình dày dặn và có chiều sâu,

đây mới là năng lực của Blue Oak, khác biệt với Red, với tư cách là một [Trainer].

Blue Oak ánh mắt lóe lên.

Giải Vô địch Thế giới (World Tournament) nửa cuối năm... mình nắm chắc sẽ trở nên mạnh hơn!

Khoan đã.

Thần tình Blue Oak bỗng nhiên có chút cổ quái.

Đội hình này của Sylveon, hình như cũng là đội hai mà Thầy Lục mới huấn luyện hai năm trước.

Mà đội một của cậu ta, hình như đúng như lời đồn, có đủ loại Pokemon Truyền thuyết và Ảo ảnh...

Ca này khó.

Cậu ta lắc đầu, bình ổn tâm trạng hỗn loạn, tiếp tục bước đi. "Này." Tiếng gọi vang lên.

Blue Oak đút tay túi quần ngước lên nhìn khán đài phía trên lối đi dành cho tuyển thủ, một thanh niên đội mũ đỏ đang dựa lan can nhìn xuống. "Đi huấn luyện không?" Red hỏi. "Đợi tôi cùng đi." Blue Oak bình thản đáp. "Cậu có vẻ không phục lắm." Red trêu chọc. "Tôi chỉ là..." Blue Oak quay đầu lại, nhìn bóng lưng thanh niên tóc đen, đáy mắt lóe lên sự kính trọng và hy vọng: "Muốn thử các thể thức thi đấu khác xem sao." Tiếng hoan hô trong nhà thi đấu vẫn chưa dứt, trước lối đi của Lục Dã bị chặn bởi một đám phóng viên truyền thông, đèn flash 'tách tách' liên tục. "Nhận phỏng vấn chút đi meo ~" Meowth cầm sổ tay. "Đúng đấy, nói về cảm xúc khi chiến thắng Blue Oak đi!" James vác camera, Jessie chìa micro ra.

Tôi còn đang vội gọi Video Call cho Cynthia đây!

Lục Dã lạnh lùng liếc nhìn bộ ba 'ngốc tử' dưới trướng mình, Team Rocket lập tức rùng mình một cái. "Á!" Là ánh mắt đáng sợ y hệt ngài Giovanni!

Trong phòng bao VIP, người đàn ông trung niên mặc vest cách ly hạ chân xuống đứng dậy, mặc áo gió đội mũ vào.

Đáy mắt ông ta lộ vẻ suy tư, xen lẫn hồi ức, vẫn đang dư vị trận chiến vừa rồi. "Precipice Blades (Đao Phủ Đoạn Nhai)... rất khá." Giáo sư Kukui đứng giữa nhà thi đấu sôi sục, xoa xoa cằm lởm chởm râu, ánh mắt suy tư.

Ryo-sensei và Blue Oak không hổ là "Huyền Thoại Chiến Đấu", đã mang lại màn đối quyết đặc sắc nhất từ trước đến nay ở Alola, vượt xa các trận tuyển chọn Island King.

Chỉ là... mình hình như đã đánh giá thấp sức phá hoại chiêu thức của các "Huyền Thoại". "Trước tiên chuẩn bị cho Thầy Lục viên Poison Z (Z-Độc) mà cậu ấy yêu cầu." Giáo sư Kukui nhìn sân đấu lỗ chỗ hố bom, chân đạp lên nền móng đang lún xuống, nhìn trời than: "Sau đó, mời đội thi công dưới danh nghĩa Thầy Lục, lại sửa lại một lần nữa vậy..." ...

Nhóm chat livestream vẫn chưa đóng, ống kính chĩa vào sân đấu nơi các tuyển thủ đã rời đi, các thành viên trong nhóm vẫn nghị luận sôi nổi.

Akin (Gold): "Mạnh vãi chưởng, Thầy Lục đấm Blue Oak ra bã luôn, lại còn là 1 cân 2!" Dragon Tamer Lance: "..." Tuy nói là sự thật, nhưng cứ thấy từ ngữ có vấn đề.

Leon cảm khái nói: "Chiến thuật của Thầy Lục, tôi cũng học được rất nhiều từ đó." "Mấy cái chiêu 'âm gian' (tà đạo) đó, cậu không cần học Lục Dã đâu." Lance liếc mắt, chat.

Hắn và Leon tư đấu, phái ra Gyarados Đỏ.

Charizard của Leon trở tay móc ra chiêu [Thunder Punch] (Cú Đấm Sấm Sét), suýt nữa làm Lance hủy kết bạn.

Xét thấy Leon cũng là tồn tại kiểu 'một năm thành Quán quân'... lối đánh ngược lại rất giống Thầy Lục.

Leon gãi đầu, cười ha ha: "Tôi làm thế cũng là để mở rộng diện tấn công (coverage) mà!" 【Thành viên 'Blue Oak' đã gia nhập phòng livestream.】 Blue Oak lúc này mới phát hiện có người mở livestream trong nhóm, nhíu mày chat: "Mấy người đây là..." Dragon Tamer Lance nhướng mày, tâm thái chuẩn bị xem kịch hay.

Lorelei: "Khuyên cậu nên lội ngược dòng tin nhắn xem lại." Blue Oak: "..." Qua hai phút, Blue Oak dùng những dòng chữ bình thản nhất, viết ra lời nói kinh dị nhất.

Blue Oak: "Akin." Akin: "!" Toang rồi toang rồi toang rồi!! ...

Buổi chiều, nghi thức khánh thành vừa kết thúc, Sân vận động Manalo liền tuyên bố đóng cửa thi công.

Xét thấy trận chiến của hai vị Huyền Thoại quá mức hoành tráng, đến cả [Precipice Blades] và [Splintered Stormshards] (Z-Đá) cũng lôi ra rồi.

Khán giả cũng thông cảm, đồng thời trêu chọc một trận. "Nghe nói Thầy Lục đấm Blue Oak nát bấy?" "Đâu chỉ thế, đến Sân vận động Manalo cũng nát bấy luôn!" Lục Dã về biệt thự Vịnh Kala'e một chuyến trước, hồi phục trạng thái cho lũ nhỏ, lại nghiêm túc xem lại trận đấu này.

Thực lực của Blue Oak không cần bàn cãi, hơn nữa sự liên kết (Bond) với Pokemon cũng thâm hậu như vậy, đáng tiếc [Chiến thuật] chung quy không phải sở trường của cậu ta.

Ngoài ra, quan trọng nhất vẫn là sự nỗ lực của lũ trẻ nhà mình.

Tyranitar vượt qua chênh lệch đẳng cấp, đối mặt với Rhyperior của Blue Oak, hoàn thành nhiệm vụ công kiên gian khổ.

Lúc này, nó đang ngồi trong hố cát trước cửa, xây điêu khắc cát, lại nhồm nhoàm ăn cát: "Ban kỷ ~(￣~￣)" Lục Dã phát hiện, Tyranitar nhà mình khéo tay phết, tượng cát xây ra trò lại cực kỳ tinh tế. "Mày đắp được con Salamence không?" Lục Dã tò mò hỏi.

Cùng lúc đó, Rotom chiếu lên ảnh Pokedex của Salamence.

Tyranitar quay cái đầu to tướng lại, nhìn kỹ Pokedex, ngẫm nghĩ một chút, 'bộp bộp' đắp tượng cát.

Một lát sau, một con Salamence sống động như thật, dang rộng đôi cánh và cái miệng đầy răng nanh, sừng sững giữa hố cát. "Đỉnh vãi!" Lục Dã hai mắt sáng rực, "Rotom, chụp tấm ảnh ——" "Á đù, sao mày lại ăn trước rồi!" Hố cát trước cửa nhà mình cần bổ sung cát định kỳ, nguyên nhân cũng dễ hiểu.

Trong trận đấu với Blue Oak, Arcanine áp dụng lối đánh 'trụ sân' (tanker), không thể hiện tính tấn công mãnh liệt.

Nó đang lười biếng nằm phơi nắng trước cửa, rũ bộ lông bờm, nheo đôi mắt buồn ngủ: "Gâu ô ~" Sylveon dưới sự giúp đỡ của Victini, năng lượng đã hồi phục toàn bộ, tinh thần mệt mỏi thì được tiếng hát của Meloetta xoa dịu. "Bố y ~" Sylveon nheo mắt, nằm trên ghế sofa trong nhà, hệt như một nữ tướng quân thắng trận trở về đầy oai phong.

Victini bay lượn vòng quanh trần nhà, đắm chìm trong bầu không khí chiến đấu nồng nhiệt hôm nay, nhờ hấp thụ sóng dao động chiến thắng phong phú mà trở nên cực kỳ sung sức: "Nimi!" "Merlo ~~" Meloetta thì ngồi trên đỉnh ghế sofa sau lưng Sylveon, khẽ đung đưa

chân, cười mỉm, ngân nga bài ca dao, giống như fan cứng của Sylveon, lại giống như đang dỗ "đại tỷ" ngủ.

Lục Dã không làm phiền chúng, nở nụ cười nhẹ, đi ra ngoài. "Rotom, khởi động dạng Xe đạp (Bicycle Form), mục tiêu, Phòng thí nghiệm Kukui!" ...

Phòng thí nghiệm Kukui. "Cái này là Poison Z (Z-Độc) đây." Lục Dã quan sát viên Z-Crystal màu tím thẫm trong lòng bàn tay, giữa tinh thể hình thoi có hình đầu lâu, tỏa ra ánh sáng u tối. "Đúng vậy, trong thù lao của cậu còn hai viên Z-Crystal nữa, lần lượt là Water Z và Electric Z." Kukui cười nói.

Z-Thủy và Z-Điện đặt trong hộp vuông lót vải đỏ, ánh sáng lấp lánh.

Z-Crystal ở Alola cực kỳ quý giá (Precious), một trận biểu diễn (Battle Show) mà trả hẳn ba viên Z-Crystal, đã thể hiện rõ thành ý của ban tổ chức.

Poison Z lại liên quan mật thiết đến việc huấn luyện Z chuyên thuộc của Gengar, nên Ryo-sensei hào phóng nhận lấy.

Như vậy, mười tám loại Z-Crystal, chỉ còn thiếu hai viên cuối cùng là Dragon Z và Ice Z.

Sưu tập đủ bày ở nhà, có thể cùng Huy hiệu Gym các vùng miền tương phản lẫn nhau, biểu tượng cho lịch sử du hành "thảm khốc" của Thầy Lục...

Lục Dã đưa Poison Z vào bóng râm dưới chân bàn, trong bóng râm vươn ra một bàn tay nhỏ ngắn cũn.

Gengar đón lấy Poison Z, chui ra từ cái bóng. "Ghos ~(*⊙~⊙)" Gengar thè cái lưỡi dài đỏ lòm, đầu lưỡi liếm qua liếm lại viên Poison Z, y hệt năm xưa liếm Toxic Orb (Ngọc Độc).

Kukui sững sờ: "Cái này..." Lục Dã: "Xin đừng để ý, coi như là sở thích nhỏ của Gengar đi." Kukui trầm ngâm một lát, nói: "Thực ra, Ryo-sensei, kết quả kiểm tra của Nebby đã có rồi." "Vậy sao, tình hình thế nào?" "Năng lượng bị Faba dùng vũ lực (Sheer Force) rút đi, nhờ vào năng lượng vũ trụ của Jirachi, đã được phục hồi." Kukui mỉm cười, ánh mắt lóe lên vẻ cảm kích, nói: "Vì vậy, xin cậu hãy mang Nebby đến Bàn thờ Thiên Luân, nhờ cậy cậu." "Tôi hiểu rồi." Lục Dã gật đầu.

Đóng Ultra Wormhole, giải trừ mối đe dọa tiềm tàng từ Ultra Beast (UB).

Việc này vừa là lời hứa với Tapu Bulu, cũng là chức trách trong phận sự của Đội trưởng đội phòng vệ.

Nói đi cũng phải nói lại... thật sự phải cảm ơn Jirachi, nó vì hoàn thành tâm nguyện của Nebby mà tiêu hao năng lượng bản thân, lại vì thế mà phải quay về sao chổi sớm hơn.

Jirachi đúng là tiểu thiên sứ. "Phải rồi, còn cái này nữa, Burnet bảo nhất định phải đưa cho cậu xem." Giáo sư Kukui mở Laptop, mở email, xoay máy tính về phía Lục Dã.

Lục Dã bê Laptop lên, đặt lên bàn, ngạc nhiên nói: "Đây là cái gì?" "Phòng thí nghiệm Không gian, tiến triển mới nhất về Ultra Wormhole." Kukui đứng dậy nói: "Chúng tôi phát hiện, địa điểm mà Ultra Wormhole thông tới liên tục biến động, điều này có nghĩa là sẽ có Pokemon từ các Ultra Space (Không gian cực hạn) khác nhau đến Alola." Đoạn video trong email giống như một thành phố phế tích, gạch vụn ngổn ngang, một bóng đen khổng lồ lướt qua trong video mờ ảo.

Kukui dừng video, đưa ra hình ảnh nhiệt của bóng đen khổng lồ đó, trông như một quả bí ngô khổng lồ, trong miệng bí ngô vươn ra

hai cánh tay. "Cái này, chính là Ultra Space và Ultra Beast mới được phát hiện, hiện tại chưa được đặt tên." Kukui nói, "Có thể nuốt chửng tuyệt đại đa số vật chất, là loài Ultra Beast cực kỳ nguy hiểm." Lục Dã nhìn kỹ hình ảnh nhiệt, nhướng mày.

Rất rõ ràng, đây chính là con Ultra Beast có cái tên vô cùng bá khí - Guzzlord (Ác Thực Đại Vương).

Ấn tượng của Ryo-sensei về Guzzlord rất sâu sắc, vì tiếng kêu (Growl) của nó thực sự quá "bốc mùi".

Trong nguyên tác hoạt hình xuất hiện ba con Guzzlord, trong đó hai con là Shiny (Dị sắc), cả tập phim một nửa thời lượng đều là tiếng hét 'Á á á!' của Guzzlord.

Xét thấy Guzzlord bị hệ Tiên khắc chế gấp 4 lần (4x weakness), chiêu [Dazzling Gleam] của Sylveon lại là chiêu phạm vi rộng.

Ryo-sensei chẳng hề lo lắng, ngược lại còn an ủi Kukui: "Tôi sẽ cùng Nebby đóng Ultra Wormhole lại, không cho Ultra Beast nửa điểm cơ hội!" ...

Sáng sớm hôm sau.

Đảo Melemele, Thành phố Hau'oli.

Nhóm người Red, Blue Oak, Green, Yellow đứng ở bãi biển ngắm cảnh, từ xa bóng dáng Lục Dã đi tới, bên cạnh còn bay theo Gengar. "Ghos ~(￣▽￣)/" Gengar từ xa đã vẫy tay chào. "Alola ~" Yellow cười nhẹ.

Lục Dã đứng lại rồi nói: "Không ở lại đảo Melemele chơi thêm mấy hôm nữa à?" Green nhún vai, nói: "Hai vị công tử Red và Blue Oak muốn đi tham quan Battle Tree (Cây Chiến Đấu) ở đảo Poni... tớ chỉ là đứa ăn ké, đương nhiên phải đi theo rồi ~" "Các cậu định ở lại Battle Tree nhậm chức sao?" Lục Dã tò mò hỏi.

Blue Oak và Red nhìn nhau, Blue Oak mở lời: "Vẫn chưa xác định.

Nhưng bọn tôi sẽ ở lại Alola thêm một thời gian." Sóng biển vỗ về, đại dương xanh thẳm, trên trời đàn Wingull bay qua kêu ríu rít.

Lục Dã gật đầu, nói: "Là luân phiên với Lance, hay là..." "Ryo-sensei." Blue Oak ngắt lời Lục Dã, đáy mắt lóe lên sự nhiệt huyết khác lạ, giơ quả PokeBall trong lòng bàn tay lên: "Trước khi rời đảo Melemele, đấu với tôi thêm một trận nữa đi." Lục Dã hơi sững sờ, nghiêng đầu nhìn ba người bên cạnh.

Chương 808

Red khoanh tay nhìn trời, Yellow nhìn trái nhìn phải, Green ôm trán thở dài: "Thật là... cậu và Red quả nhiên là mấy tên não chiến đấu." "1 đấu 1 (Single Battle), có thể thay người, có thể tấn công Huấn luyện viên, thể thức là ——" Blue Oak phớt lờ lời của Green, mang theo ý vị thỉnh giáo, trầm giọng nói: "Chiến đấu Vô Sai Biệt!" Lục Dã tự nhiên hiểu rõ cái thể thức chiến đấu "có thể trực tiếp tấn công Huấn luyện viên" này.

Nếu là mấy lão làng nói, cái này chả khác gì "Đấu trường Hắc ám".

Ngũ lão gia, Red, Blue Oak, đều là những cao thủ trong thể thức này.

Satoshi cũng rất hợp cái thể thức này, tiếc là sinh sai thời đại.

Trước lời mời Battle đột ngột từ Blue Oak, Lục Dã ngập ngừng một lát rồi hỏi: "Sao tự nhiên lại muốn chơi thể thức này?" "Vì hai hôm nữa tôi sẽ đi Johto, tìm Akin huấn luyện đặc biệt, nên làm nóng người trước." Blue Oak bình tĩnh nói.

Lục Dã chợt hiểu ra, lập tức đáp: "Tôi đồng ý!" Akin à, đây là vì đợt đặc huấn sắp tới của cậu đó, đừng để tôi thất vọng nhé!

Chuẩn bị cho đợt "đặc huấn" Akin sắp tới, chỉ là một trong những lý do.

Blue Oak cũng muốn nếm thử tài năng của Thầy Lục trong các trận Battle không giới hạn.

Còn với Thầy Lục mà nói, sau khi được Sacred Ash hồi sinh và cường hóa thể chất, anh vẫn chưa thử nghiêm túc một trận Battle

không giới hạn nào.

Trận chiến với Blue Oak cũng sẽ giúp anh có cái nhìn toàn diện hơn về thực lực của bản thân. "Vậy để tôi làm trọng tài." Red đội mũ lưỡi trai, mái tóc đen lấp ló dưới vành mũ, đi đến giữa hai người, giải thích luật: "Ngay khoảnh khắc PokéBall được thả đồng thời, sẽ là trận chiến 1 đấu 1.

Có thể luân chuyển Pokémon, cho đến khi bất kỳ Pokémon nào của đối thủ mất khả năng chiến đấu, hoặc Huấn luyện viên mất ý thức chỉ huy...

Địa điểm là bãi cát này, không vấn đề gì chứ?" Blue Oak lắc đầu: "Hai người họ, thật sự không định làm nổ tung cái bãi cát này đấy chứ?" "Chỗ này ít khách du lịch lắm." Yellow mỉm cười nói: "Với lại, có Tường Ánh Sáng của Espeon và Sylveon nữa mà." Abu là biệt danh của Espeon của Red.

Thời Eevee, nó có khả năng tự tiến hóa và thoái hóa, nhưng sau đó vì việc "chuyển đổi hình thái tiến hóa" sẽ gây đau đớn, Red đã quyết định giữ nguyên hình thái Espeon.

Lúc này, viên ruby trên trán Espeon lóe sáng, một rào chắn hình cầu trong suốt bao phủ bãi cát, tạo thành khu vực Battle.

Blue Oak và Lục Dã bước đến giữa khu vực, lòng bàn tay mỗi người nắm một PokéBall, cổ tay bắt chéo, ánh mắt đối chọi. "Ba, hai, một!" Đồng thời thả PokéBall, quả cầu rơi xuống đất, "bùm" một tiếng, ánh sáng đỏ bay ra, Lục Dã và Blue Oak nhanh chóng lùi lại. "Alakazam, Tương Lai Nhãn!" Blue Oak hô.

Alakazam với hai sợi râu dài bay phất phơ, tay cầm hai chiếc thìa, đôi mắt sáng lên ánh xanh.

Không gian bốn phía dấy lên những dao động dị thường, Lục Dã

cảm nhận được một luồng năng lượng khóa chặt, dù anh có thay đổi vị trí, luồng năng lượng tinh thần đó vẫn sẽ đánh trúng anh.

Đòn tấn công Tương Lai Nhãn không có hiệu quả tức thì, mà là dự đoán vị trí của đối thủ sau một khoảng thời gian, rồi phát động tấn công vào vị trí đó.

Đây là một chiêu thức đáng sợ liên quan đến thời gian, hiệu quả trong trận chiến dã ngoại càng kinh người.

Nói cách khác, Tương Lai Nhãn đã dự kiến được tương lai "Lục Dã chắc chắn sẽ bị đánh trúng"! "Còn mười giây nữa." Blue Oak ánh mắt sắc bén, quan sát Pokémon mở màn của Lục Dã, rồi cất lời.

Trước mặt Lục Dã, một chú Togepi nhỏ nhắn đáng yêu đang trừng đôi mắt nhỏ, chăm chú nhìn Alakazam với bộ râu phất phơ. "Đu i!" "Togepi, dùng Thế Thân!" Lục Dã nói. "Bùm" một tiếng, Togepi phân ra một con búp bê Thế Thân hình Togepi.

Hai chú nhóc nắm tay nhau, bảo vệ trước mặt Lục Dã.

Blue Oak nheo mắt.

Mục tiêu của Tương Lai Nhãn là Huấn luyện viên, Thầy Lục chắc chắn sẽ không bị một đòn Tương Lai Nhãn đánh bại...

Phải ra tay trước! "Dịch Chuyển Tức Thời, vòng qua Togepi, dùng Tia Sáng Tâm Linh." Blue Oak nói.

Tia Sáng Tâm Linh ngoài gây sát thương còn có thể gây ra trạng thái hỗn loạn, một khi Huấn luyện viên mất ý thức chỉ huy, cũng đồng nghĩa với thất bại!

Thân hình Alakazam lóe lên, nhanh chóng dịch chuyển đến trước mặt Lục Dã, ánh mắt lạnh băng đối diện với Lục Dã trong gang tấc. "Kapi đu i!!" Togepi ngoẹo đầu, vội vàng vẫy tay nhỏ, nhưng vì chưa nghe được lệnh nên không dám hành động.

Hiệu quả của Dịch Chuyển Tức Thời gần như là tốc biến, tuy khoảng cách ngắn, nhưng trong trận Battle dã ngoại, đủ để phân định thắng bại!

Mắt Alakazam xoáy tròn, lóe lên ánh sáng quỷ dị của Tia Sáng Tâm Linh.

Trước mặt nó đột nhiên sáng bừng một vùng ánh sáng trắng chói lòa, hoàn toàn mất phương hướng. "Cánh Cầu Vồng—" Lục Dã giơ cao Cánh Cầu Vồng, chĩa lên trời, xả một phát Khí Trường. "Thiểm Quang Thuật!!" Cánh Cầu Vồng: Trong chớp mắt, ánh sáng như thủy triều tuôn trào, bốn phía đều là những tia sáng chói mắt.

Blue Oak giơ tay che mắt, kinh ngạc nhìn về phía trước.

Cánh Cầu Vồng... còn có thể dùng như vậy sao!?

Blue Oak và Yellow đều từng tiếp xúc với Cánh Cầu Vồng, lúc này vẻ mặt phức tạp.

Quá xảo trá rồi, Thầy Lục!

Chơi bẩn thế này, thật sự không sợ chiêu dụ Ho-Oh tới sao!

Cánh Cầu Vồng, giờ đã hoàn toàn biến thành "hình dạng Thầy Lục" (chuyên chơi bẩn), ánh sáng bùng nổ, làm giảm độ chính xác của Alakazam.

Tia Sáng Tâm Linh cận kề của Alakazam trượt mục tiêu, "đùng" một tiếng bắn vào bãi cát, làm tung lên hai hàng cát.

Mặc dù tránh được Tia Sáng Tâm Linh, nhưng Blue Oak vẫn còn có chiêu sát thủ đã bố trí từ trước.

Không gian gợn sóng, Tương Lai Nhãn đang chờ thời cơ hình thành một nhát chém tinh thần sắc bén lao tới!

Lục Dã di chuyển nhanh chóng, bên tai truyền đến giọng điệu lạnh

lùng của Blue Oak: "Vô ích thôi, Tương Lai Nhãn là chiêu chắc chắn trúng!" "Cậu nói không sai, nhưng tôi tin vào vận may—" Với Super Luck được ban phước từ Serene Grace, ngay cả tương lai cũng có thể tự mình viết lại.

Lục Dã ánh mắt ngưng lại, nói: "Togepi, dùng Đi Theo Ta!" "Kapi đu i ~" Togepi vẫy vẫy ngón tay nhỏ, trong chớp mắt thu hút mọi ánh nhìn, toàn thân phát sáng lấp lánh, dường như ngay cả tia sáng cũng nghiêng về phía nó.

Tương Lai Nhãn đang chém về phía Lục Dã, lại bất ngờ chuyển hướng, như mũi tên bị điều chỉnh, bay về phía Togepi! "Ngay cả đòn tấn công đã phát động từ trước, vẫn bị ảnh hưởng bởi Đi Theo Ta sao?" Blue Oak kinh ngạc quay đầu. "Đi Theo Ta có thể hút mọi đòn tấn công, đây không phải là một loại kỹ xảo Trình diễn Pokémon, mà là trọng lực..." Red nghiêm nghị nói: "Khống chế trọng lực, từ đó thay đổi đòn tấn công của đối phương, biến bản thân thành mục tiêu!" Oanh!!

Năng lượng tinh thần oanh tạc xuống bãi cát, làm tung cát bụi.

Togepi núp sau con búp bê, thoát chết trong gang tấc, lại có chút ủ rũ cúi đầu, nhìn con búp bê vỡ nát: "Đu i..." "Chậc... bị tránh được rồi." Blue Oak tặc lưỡi, vẻ mặt nghiêm nghị, ngẩng mắt nhìn về phía ánh sáng mạnh vừa rồi.

Ngay cả Thầy Lục, cận chiến với Alakazam, chắc hẳn cũng...

Bùm!!

Blue Oak trợn tròn mắt.

Bay ra không phải Lục Dã, mà là Alakazam!!

Chỉ thấy Alakazam đau đớn nhắm mắt, mặt lõm vào như bị một cú đấm, hai sợi râu co giật, thân hình không tự chủ được mà lùi về sau,

"phành phành" liên tục ngã trên bãi cát, ngửa mặt lên trời rên rỉ!

Chuyện gì vậy?

Trong lòng Blue Oak một trận mờ mịt.

Thầy Lục rõ ràng chưa thay Pokémon khác.

Kẻ tấn công này từ đâu ra!?

Ngẩng mắt nhìn nắm đấm vẫn giữ tư thế vung ra của Thầy Lục, đồng tử Blue Oak co rụt lại.

Đó là một đôi găng tay hở ngón khảm Key Stone, lúc này như một vật dẫn Khí Trường, phát ra ánh sáng xanh lam lấp lánh.

Găng tay của Lục Dã lóe lên ánh xanh, lại như bốc lên khói trắng sau khi quá tải.

Trong lòng Blue Oak dấy lên một trận khó tin.

Vừa rồi, chính Thầy Lục đã tự mình đánh bay Alakazam!!

Blue Oak và Yellow tận mắt chứng kiến cảnh này, há hốc mồm.

Đây là Alakazam của Blue Oak đó, "Hồ Master" có thực lực cấp Champion!

Red ngẩn người nói: "Tôi nhớ là, Thầy Lục hình như đúng là một Đấu Sĩ giống Bruno..." Hơn nữa, sau sự kiện Dahara City, Thầy Lục nhờ Sacred Ash mà trọng sinh từ tro tàn, có lẽ năng lực cận chiến sẽ còn tiến bộ hơn nữa!

Sắc mặt Blue Oak phức tạp.

Alakazam cấp Champion, suýt chút nữa đã bị một cú đấm phủ Khí Trường này đánh tan tành!

Đây không phải là "Cầu Khí Trường", mà phải gọi là "Nắm Đấm Khí Trường"!

Lục Dã vung tay, liếc nhìn Alakazam đang đau đớn nằm la liệt, trong lòng đã hiểu rõ.

Bản thân đã có kỹ năng "Cận Chiến" do Hệ thống mang lại, lại là Thần Hộ Vệ Khí Trường, sau khi dùng Sacred Ash cường hóa thể chất, tay không đánh bại Bruno hoàn toàn không áp lực.

Ngoài ra, đôi găng tay hở ngón này còn có thể làm vật dẫn để cường hóa Khí Trường, năm đó Satoshi cũng từng dùng găng tay "kiểu Sir Aaron" để phóng Cầu Khí Trường.

Tung ra một phát "Nắm Đấm Khí Trường", vô cùng hợp lý!

Mặc dù Alakazam có Sát thương đặc biệt kinh người, nhưng thân hình mỏng manh như mì gói, hoàn toàn không có tư bản để đối đầu trực diện.

Thầy Lục: Thành tích +1!

Một quyền hạ gục Alakazam cấp Champion của Blue Oak!

Blue Oak hít sâu một hơi, lắc đầu.

Kinh ngạc thì kinh ngạc, nhưng cậu ta cũng không phải chưa từng Battle với Bruno.

Bản thân Bruno có thể coi là sức mạnh cấp Tứ Đại Thiên Vương, Thầy Lục đã không kém Bruno là bao, thậm chí còn mạnh hơn.

Liếc nhìn Alakazam đang nằm trên bãi cát với HP đáng lo ngại, Blue Oak thu nó về, rồi ném PokéBall ra sau lưng: "Lizardon, lên nào!" Lizardon, Pokémon đồng đội át chủ bài của Blue Oak! "Blue Oak còn gọi cả Lizardon ra!" Blue Oak kinh ngạc nói. "Con đó, chờ cơ hội được tỷ thí với Thầy Lục ở dã ngoại lâu lắm rồi." Red ánh mắt lóe lên.

Lizardon vẫy cánh, ngọn lửa đuôi bùng cháy dữ dội, ánh mắt sắc

bén, lượn lờ trên không trung. "Kapi đu i ~" Togepi ngẩng đầu nhìn kỹ, nghiêng nghiêng đầu, phát hiện mình dường như không có chiêu tấn công trên không.

Lục Dã cũng nhận ra điều này, lớn tiếng nói: "Vẫy Ngón!" Gặp chuyện khó xử, cứ Vẫy Ngón một phát!

Togepi đưa tay nhỏ ra, đáng yêu vẫy vẫy ngón tay: "Kapi đu i ~" Trong chớp mắt, cả bãi cát rung chuyển ầm ầm!

Dưới lòng đất dấy lên ánh sáng trắng như muốn nổ tung, trong tiếng "lách cách" không ngừng, hàng loạt cột đá đột nhiên nhô lên.

Một mũi nhọn đá cực kỳ sắc bén trồi lên từ mặt đất, từ dưới lên trên, đâm thẳng vào bụng Lizardon! "Gào!!" Lizardon trợn tròn mắt, vẻ mặt đờ đẫn, cột đá đỡ ở bụng "oanh" một tiếng nổ tung, nó rơi từ trên trời xuống. "Đây là..." Red khẽ mở to mắt, "Đá Cắt, chiêu thức khắc chế Lizardon gấp bốn lần!?" "Đúng là Super Luck thật!" Blue Oak kinh thán nói. "Ừm." Yellow gật đầu, ánh mắt lóe lên: "Với lại, Togepi dễ thương ghê." Lizardon điều chỉnh thân hình, vững vàng đáp xuống đất, vẻ mặt kỳ lạ.

Rõ ràng là Lizardon cấp độ "Chiến Thần Huyền Thoại", vậy mà trước Togepi lại chẳng có chút cáu kỉnh nào! "Còn hành động được không, Lizardon?" Blue Oak một tay đút túi, đưa mắt hỏi. "Gầm ư!" Lizardon dùng sức gật đầu.

Blue Oak gật đầu, trầm giọng nói: "Dùng Sóng Nhiệt!" Lizardon vỗ cánh bay lên, tạo ra Sóng Nhiệt dữ dội, cùng với cát đá cuồn cuộn lao về phía Lục Dã.

Phạm vi lớn của Sóng Nhiệt khiến ngay cả Huấn luyện viên cũng khó tránh né.

Với Tấn công đặc biệt của Togepi, nhất thời cũng không thể giải

quyết Lizardon...

Lục Dã dùng Khí Trường bao bọc bản thân, nghiến răng chịu đựng nhiệt độ cao trong thời gian ngắn, ánh mắt ngưng lại, thu hồi Togepi, rồi ném Dive Ball ra: "Blastoise, Xung Kích Nước!" "Kami!" Trên bãi cát xuất hiện thân hình sừng sững của Blastoise, đeo kính râm, pháo nước "phành phành" bắn ra hai luồng nước lên trời.

Trượt rồi, hay là...

Blue Oak giật mình, ngẩng đầu nhìn lên trời, hai luồng nước ấy lại hợp làm một, tạo thành một quả cầu nước khổng lồ rồi vỡ tung đổ xuống.

Như một thác nước gầm thét, bao trùm lên đầu cậu ta và Lizardon!

Ầm ầm!!

Lizardon đang lơ lửng trên không là mục tiêu đầu tiên, thân hình bị dòng nước nhấn chìm, lại một lần nữa rơi xuống.

Blue Oak liền thu hồi Lizardon, thay bằng Exeggutor. "Tường Ánh Sáng!" Blue Oak hô.

Ba cái đầu của Exeggutor, mắt đồng loạt sáng lên ánh xanh, một rào chắn nhanh chóng được triển khai, cản lại Xung Kích Nước đổ xuống như thác nước từ trên trời.

Xoẹt xoẹt!!

Nước lớn xối xả, trong miệng Exeggutor hội tụ một luồng sáng trắng, lao về phía Blastoise, rõ ràng là Hút Năng Lượng!

Chương 809

Dựa vào khoảng cách của hai bên, tốc độ Hút Năng Lượng đến nơi ước chừng là 3 giây.

Trong mắt Blue Oak, phản chiếu hình ảnh Thầy Lục thu hồi Blastoise, lông mày khẽ cau lại.

Anh ta muốn thay Pokémon khác!?

Nhưng, trước khi ném PokéBall ra, Hút Năng Lượng sẽ đánh trúng anh ta trước!

Trừ khi... trừ khi Pokémon của anh ta sẽ tự động xuất hiện!

Ánh sáng chói lòa của chiêu thức đang ở trong gang tấc, Lục Dã nheo mắt.

Ánh mắt Blue Oak nghiêm nghị.

Anh ta định dựa vào, là con Gengar sau lưng tôi à?!

Gengar vẫn luôn ẩn mình sau cây dừa kia, chờ cơ hội dùng Thôi Miên.

Alakazam đã xác định từ đầu rồi.

Vô dụng thôi.

Giờ có thay Gengar cũng đã quá muộn rồi! "Sirfetch'd!" Lục Dã nắm chặt Dive Ball, không thay Gengar mà lớn tiếng hô: "Nhờ cậu đó!!" "Quạc! (Cuối cùng ta cũng được ra sân rồi ~~)" Một luồng sáng đỏ tự động bay ra từ Premier Ball, Sirfetch'd tay cầm hành tây kiếm và hành tây khiên, ánh mắt "đinh" một tiếng sáng rực, nhíu mày chữ V, "quạc" một tiếng vung hành tây lớn!

Né Tránh!

Sirfetch'd hoàn toàn nhìn thấu đường tấn công, một vệt kiếm quang lóe lên, lại chém luồng sáng của Hút Năng Lượng thành hai!

Bùm!!

Vụ nổ bùng lên, khói đen cuồn cuộn.

Ánh mắt Blue Oak giật mình.

Con Gengar sau lưng mình, chỉ là nghi binh.

Chú Sirfetch'd này, e rằng mới là át chủ bài thật sự của Thầy Lục trong trận Battle này!

Lục Dã nhìn bóng lưng Sirfetch'd, hài lòng gật đầu.

Mày có thể tin tưởng Áp Áp mãi mãi... chắc vậy! "Dùng Công Kích Thiên Thạch!!" Lời Lục Dã chưa dứt, cả hòn đảo "ầm ầm" chấn động như Động Đất, cùng lúc đó mặt đất dưới chân mọi người nứt toác, như thể Khí Trường của cả hòn đảo đang sụp đổ. "Quạc!?" Sirfetch'd mặc dù không biết chuyện gì đang xảy ra, nhưng vẫn giữ vẻ mặt không đổi.

Red kinh ngạc liếc nhìn Sirfetch'd, rồi nhìn quanh trái phải, lúc này mới nhận ra trận Động Đất đến từ mặt biển.

Lục Dã và Blue Oak ngầm hiểu ý nhau mà dừng trận đấu, nhìn lên bầu trời phía chân trời xa xăm.

Một Cổng Ultra khổng lồ, đan xen những tia sáng trắng, đột ngột nứt toác.

Vết nứt đó như một Hố Đen không đáy, nuốt chửng nước biển, cây dừa thậm chí cả thuyền.

Ngay sau đó, một thân hình khổng lồ che kín bầu trời, chui ra từ Cổng Ultra, trông như một quả bí ngô đen sì khổng lồ!

Ultra Beast, mã hiệu UB05: Vua Phàm Ăn, Guzzlord!! "Ách a a a!!"

Guzzlord gào thét lên trời, "oanh" một tiếng rơi xuống vùng biển, làm dấy lên sóng thần.

Lục Dã liếc nhìn Blue Oak, rồi nhìn Red, cuối cùng ngẩng đầu nhìn Guzzlord đang hoành hành trên biển.

Red kéo thấp vành mũ: "....." Blue Oak tung tung PokéBall: "....." Lục Dã rút sổ tay ra: "....." Trời có lối không đi, địa ngục không cửa lại xông vào! "Phát hiện Cổng Ultra cỡ lớn trên biển Melemele!" "Kết quả kiểm tra năng lượng đã có, là con Ultra Beast mới phát hiện kia!" "Thế mà lại xuất hiện ba con cùng lúc?!" "Là Beast Guzzlord cực kỳ nguy hiểm, có thể nuốt chửng hầu hết mọi vật chất!!" Trong Phòng thí nghiệm không gian của Đảo Aether, thiết bị kêu tích tắc, các nhà nghiên cứu mặt mày vội vã, tình hình khẩn cấp. "Burnet, có gì bất thường sao?" Phân bộ trưởng Wicke bước vào Phòng thí nghiệm, hỏi. "Mời xem đây, Alola đồng thời xuất hiện ba Cổng Ultra cỡ lớn—" Giáo sư Burnet với áo khoác buộc ngang eo, vừa từ nghiên cứu ngoài trời trở về, ngẩng đôi mắt nặng trĩu lên, đưa tay chỉ vào một màn hình hiển thị khổng lồ.

Màn hình giám sát hiển thị hình ảnh, chiếu vào ba vị trí của Cổng Ultra.

Ba con Guzzlord với thân hình che kín bầu trời, đồng thời hoành hành ở Alola, như những Kaiju vũ trụ phá vỡ không gian mà đến, gây ra thương vong lớn!

Giáo sư Burnet nghiêm túc nói: "Beast Guzzlord cực kỳ nguy hiểm, đồng thời xuất hiện ở biển Melemele, Sân vận động Manalo cũng như gần Học viện Pokémon." "Dân chúng vẫn chưa sơ tán, phải ngăn chặn ba con Guzzlord này, nếu không hậu quả sẽ không thể tưởng tượng được!" "Thế mà lại xuất hiện ba Ultra Beast cùng lúc..." Wicke đồng tử co rụt, nhìn màn hình khổng lồ, nói: "Burnet, tại sao có hai con màu

trắng vậy?!" "Đó là hình thái Shiny của Guzzlord." Burnet nói: "Con ở Học viện Pokémon, cộng thêm con ở Sân vận động Manalo, tất cả đều do con Guzzlord đen sì ở biển Melemele dẫn đầu, cùng nhau tạo ra Cổng Ultra, xâm nhập Alola!" Wicke ngẩng đầu quan sát, ngẩn người, rồi quay người ra lệnh: "Lập tức liên lạc Sở cảnh sát Jenny và Đội Đặc Nhiệm Ultra, sơ tán quần chúng, và phái Huấn luyện viên hỗ trợ!" "Vâng!" Nhân viên Aether Foundation mặc đồng phục trắng kính cẩn nói.

Màn hình giám sát chuyển đến Sân vận động Manalo, đúng lúc bốn Vua Đảo đang họp tại đây.

Bốn Islander Nanu, Olivia, Hala, Hapu đối mặt với con Guzzlord trắng khổng lồ, như gặp phải đại địch. "Ách a a a!!" Guzzlord trắng há miệng máu, hai cánh tay thò ra từ trong miệng, nắm đấm dấy lên ánh sáng trắng sắc bén, mang theo sức mạnh kinh người giáng xuống!

Các Vua Đảo thân thủ bất phàm, đồng thời nhảy tránh, mặt đất "phành phành" nứt toác, Sân vận động Manalo rung chuyển ầm ầm!

Ánh sáng trắng đang tập trung, Guzzlord trắng một mặt hội tụ Siêu Tia Sáng như pháo quang, một mặt phát ra tiếng gào thét phẫn nộ như đến từ Địa ngục.

Các Vua Đảo không khỏi lộ vẻ mặt nghiêm nghị.

Đây là...

Guzzlord cấp Champion, lại còn có thể hình khổng lồ, thanh máu sâu không thấy đáy, cực kỳ khó chơi!

Nanu, với tư cách cựu cảnh sát Quốc tế, ánh mắt lạnh băng nói: "Cái thân người ở phía trên đầu kia, mới là điểm yếu của nó." "Chuẩn bị dùng Chiêu Z đối phó nó!" Hala vươn tay, lớn tiếng nói. "Rõ!" Các Vua Đảo đồng thanh nói.

Màn hình khổng lồ của Phòng thí nghiệm không gian, lại chiếu cảnh tượng của Trường Huấn luyện viên.

Các nhà nghiên cứu không khỏi lộ ra vẻ mặt kinh hãi.

Các học sinh cấp thấp hoảng loạn chạy tán loạn, giáo viên và Hiệu trưởng Nariya Oak đồng loạt xuất động, thậm chí Drampa, Alolan Exeggutor cũng đang giúp sơ tán trẻ em.

Người đang cản trước mặt Guzzlord trắng, là Giáo sư Kukui cùng các thành viên dự bị của "Đội Đặc Nhiệm Ultra".

Dưới sự dẫn dắt của Kukui, Satoshi và nhóm bạn ánh mắt thận trọng, nghiêm chỉnh chờ đợi! "Đây là..." Satoshi ngước nhìn sinh vật khổng lồ, hồi tưởng lại những gì mình đã trải qua, lớn tiếng nói: "Tôi đã từng thấy con Ultra Beast này ở thế giới song song!" "Cái gì?" Giáo sư Kukui kinh ngạc quay đầu. "Nó đã phá hủy cả một thành phố ở thế giới đó." Satoshi nghiến răng nói: "Phải chặn nó lại, nếu không Thành phố Hau'oli cũng sẽ chịu chung số phận!" Kukui ánh mắt lóe lên, dẫn dắt các học sinh dần trưởng thành, ngẩng đầu lớn tiếng hô: "Mọi người hãy giúp đỡ lẫn nhau, Satoshi, cùng tôi xuất kích!" "Vâng!" "Kukui... có giải quyết được Guzzlord không..." Burnet lẩm bẩm không tự tin.

Đó là Guzzlord ngang ngửa với Thần Hộ Vệ, thậm chí ngay cả những chiêu thức tấn công tới cũng có thể nuốt chửng!

Burnet dấy lên một nỗi lo, nhưng đây không phải lúc để suy nghĩ tình cảm, phải tin tưởng Kukui, và điều động nhiều nguồn lực khác. "Lập tức chuyển sang biển Melemele!" Burnet lớn tiếng nói: "Con Guzzlord ở đó là khó chơi nhất, phải tăng cường nhân lực!" "Giáo sư Burnet..." Nhà nghiên cứu nhỏ giọng nói. "Tại sao còn chưa mau lên!" Nhà nghiên cứu cẩn thận nói: "Con Guzzlord ở biển Melemele, hình như đã bị giải quyết rồi..." Burnet: ?

Phân bộ trưởng Wicke và Giáo sư Burnet, hai người đứng cạnh nhau, ngơ ngác ngẩng đầu nhìn màn hình khổng lồ.

Trong hình ảnh, con Guzzlord đen sì và khổng lồ, bất động ngâm mình trong nước biển.

Thân hình như quả bí ngô bốc khói trắng, như thể đã mất ý thức, cái miệng máu há hốc vô hồn, thân người trên đỉnh quả bí ngô đã sớm hôn mê. "Chỉ số năng lượng đã giảm xuống mức an toàn!" Một nhà nghiên cứu lớn tiếng nói. "Xác nhận Guzzlord mất khả năng chiến đấu, nguy hiểm đã được loại bỏ!" "Nó hình như ra đi rất thanh thản..." Một nhà nghiên cứu nhỏ giọng nói.

Wicke và Burnet ngây người đứng đó, trong lòng vương vấn một dấu hỏi lớn. "Guzzlord ở biển Melemele, không phải nguy hiểm nhất sao?" Burnet hỏi. "Từ kiểm tra năng lượng mà nói, đúng là như vậy không sai." Nhà nghiên cứu đáp. "Nó xuất hiện bao nhiêu phút?" "Hai phút, sau đó thì mất ý thức rồi!" "Đây... là ai ra tay vậy..." Burnet hơi thất thần, nói: "Hãy chiếu lại cảnh vừa rồi một lần nữa!" ... "Ách a a a!!" Cổng Ultra vỡ tan trên bầu trời, đan xen những tia sáng trắng, từ đó chui ra một vật thể khổng lồ che kín bầu trời.

Guzzlord rơi xuống vùng biển, làm dấy lên sóng thần, hai cánh tay thò ra từ trong miệng, đối mặt với những Huấn luyện viên tầm thường trên bãi cát, điên cuồng gào thét.

Ta Guzzlord, hôm nay, sẽ nuốt chửng cả Alola!

Trước tiên, hãy dùng ba người đang cản đường kia làm món khai vị vậy!

Thân người trên đỉnh đầu Guzzlord lộ vẻ hung ác, hai cánh tay từ miệng máu bay ra, dấy lên Long Ảnh màu tím mịt mờ, rõ ràng là Long Xung Kích!

Thanh niên tóc đen nhét sổ tay vào túi áo sơ mi, mái tóc và vạt áo phất phơ, bình tĩnh nói: "Sylveon, Ánh Trăng Phá Hoại." Dải lụa của Sylveon bay phấp phới, ánh mắt khinh thường, những chiếc nơ bướm hội tụ lại tạo thành một quả cầu ánh sáng trắng rực rỡ và lấp lánh, tràn đầy sức mạnh hủy diệt.

Thanh niên tóc nâu như đầu nhím một tay đút túi, lòng bàn tay tung PokéBall đồng thời "tách" một tiếng nắm chặt, ánh mắt sắc bén: "Lizardon, Long Chi Xung Kích!" Ngọn lửa đuôi Lizardon "vù" một tiếng bùng lên, bụng phình to, mắt trợn tròn giận dữ, sau đó phun ra những Long Ảnh đan xen, tựa như những dao động màu tím gào thét!

Thanh niên áo giáp đỏ kéo thấp vành mũ, ánh mắt lóe lên dưới mái tóc đen, chỉ huy: "Venusaur, Bom Bùn!" Thực vật trên lưng Venusaur mở rộng cánh hoa, dấy lên chất độc màu tím đậm, dung dịch độc chết người này ngay cả Guzzlord cũng không thể nuốt chửng!

Ba đòn tấn công đồng loạt oanh kích, cả hòn đảo đều rung chuyển, ngay cả Pokémon truyền thuyết cũng sẽ kinh sợ tột độ dưới đòn phối hợp này— Guzzlord vẫn điên cuồng gào thét! "Ách a a a!!" Để xem ta nuốt chửng hết bọn chúng đây!!

Trong mắt Guzzlord phản chiếu ánh sáng trắng dữ dội của chiêu thức, há cái miệng máu khổng lồ, một hơi đóng chặt miệng, nuốt chửng hoàn toàn chiêu thức.

Một làn gió nhẹ lướt qua mặt biển, rơi vào một trạng thái cân bằng kỳ lạ nào đó.

Guzzlord: "....." Lục Dã, Red, Blue Oak: "....." Guzzlord cúi đầu, nhìn cái bụng lớn đang phát sáng, rồi hậu tri hậu giác ngẩng đầu lên.

Ơ kìa?

Thân hình khổng lồ như quả bí ngô của Guzzlord, sáng bừng ánh

sáng trắng đáng sợ như sự phân rã của lõi!

Ầm ầm ầm!!!

Âm thanh kinh hoàng muốn xé tan màng nhĩ, nước biển sôi sục đổ tràn lên bãi cát, tạo nên sóng thần dữ dội, Cổng Ultra rơi xuống vô số mảnh vỡ.

Guzzlord ngâm mình trong nước biển, bất động, thân thể bốc khói trắng như bị đốt cháy...

Đây là một con Guzzlord đã vượt xa khỏi sự thú vị ban đầu, một con Guzzlord đồng thời đối đầu với ba Chiến Thần Huyền Thoại, một Thượng tướng Guzzlord vô song của thế giới Pokémon!

Guzzlord, không thể đứng dậy nữa!

Guzzlord khét tiếng, đã từ bỏ việc suy nghĩ...

Sóng biển vỗ về bãi cát, biển Melemele lại một lần nữa chìm vào tĩnh lặng.

Trừ con Guzzlord đang hôn mê ngâm mình trong nước biển, mọi thứ khác vẫn bình yên như thường. "Đây..." Lục Dã nhìn con Guzzlord chỉ xuất hiện chưa đầy ba phút đã tuyên bố "end game", muốn nói lại thôi.

Mấy con Guzzlord nhà mấy người, đều dũng cảm đến vậy sao? "Đó là Pokémon gì vậy?" Blue Oak cau mày hỏi. "Xem ra là Ultra Beast xâm nhập Alola, vừa hay chạm trán chúng ta." Red nói. "Thế à... thật không may." Blue Oak hơi tiếc nuối.

Trận Battle với Thầy Lục, e là không thể tiếp tục được nữa.

Sirfetch'd đứng cạnh Lục Dã, thở phào một hơi.

Tốt quá rồi, không cần Battle tiếp nữa!

Blue Oak dường như phát ra một loại oán khí nào đó, cúi đầu nhím

xuống, hai tay đút túi, sau lưng là những đường đen vặn vẹo.

Yellow vội vàng giải vây nói: "Tiền bối Blue Oak, những nơi khác cũng xuất hiện hiện tượng Ultra Beast xâm nhập!" "Thế à." Blue Oak liếc nhìn Guzzlord, như thở phào nhẹ nhõm: "Hóa ra những chỗ khác cũng có à..." "Tình hình rất khẩn cấp." Blue Oak cúi đầu lướt điện thoại, giải thích tình hình hiện tại: "Tổng cộng xuất hiện ba con Guzzlord, còn một con ngay tại Học viện Pokémon, rất gần chúng ta!" Ầm ầm!!

Mọi người quay đầu, nhìn về hướng có tiếng nổ, đó là một ngọn đồi nhỏ phủ đầy cây xanh, lúc này đang bốc khói trắng của vụ nổ.

Một con Guzzlord trắng, đầu nhô cao hơn rừng cây, tức giận tuần tra xung quanh, gào thét khản đặc: "Ách a a a!!" Ta cảm nhận được, Boss đã mất khả năng chiến đấu!

Yên tâm đi, Boss, ta nhất định sẽ báo thù cho ngươi!

Tình cảm từ Guzzlord truyền đến qua 『Jewelrite』, Thầy Lục chìm vào im lặng.

Anh em nhường nhịn, thật cảm động! "Kartana, mở rộng Cổng Ultra thêm chút nữa, Darkrai, giúp đưa con Guzzlord dưới biển về lại đi!" Lục Dã dặn dò.

Kartana khẽ gật đầu, "tách" một tiếng rút kiếm, trên bầu trời chém lại Cổng Ultra đang dần khép lại.

Darkrai miễn cưỡng bay lơ lửng, ánh sáng xanh lam lóe lên trong mắt, đầu ngón tay khẽ chạm.

Guzzlord rơi vào hôn mê, bị một luồng ánh sáng niệm lực xanh lam bao phủ, không hề phản kháng.

Dưới khả năng điều khiển vật thể lơ lửng của Psychic, Darkrai nâng Guzzlord lên, rồi ném nó trở lại Cổng Ultra.

Chương 810

Darkrai phủi phủi móng vuốt, ánh mắt xanh lam không buồn không vui, công tác dọn dẹp hậu quả ngày càng thành thục.

Xong!

Theo thông báo khẩn cấp từ Trung tâm Pokémon, hai con Guzzlord còn lại đều là hình thái Shiny, lần lượt phân bố ở trường học và Sân vận động Manalo.

Vì sân vận động có Vua Đảo trấn giữ, Thầy Lục và đoàn người cưỡi Pokémon bay, tiến về phía trường học. "Sân vận động Manalo đúng là lắm tai nhiều nạn ghê..." Lục Dã thầm nghĩ.

Rừng cây phía dưới không ngừng lướt nhanh về sau, bóng dáng con Guzzlord trắng ngày càng gần.

Mặt đất càng lúc càng rõ ràng, Lục Dã thậm chí nhìn thấy một thân ảnh màu hồng, tỏa ra sát khí. "Trời ơi, Bewear!?" ... "Pikachu, Sét Đánh!!" Pikachu phóng ra ánh sáng sấm sét chói lòa, nhưng lại bị Guzzlord nuốt chửng hoàn toàn.

Kukui phái Braviary ra, những đòn Cắt Gió từ đôi cánh vỗ ra, vẫn bị Guzzlord nuốt vào.

Sophocles ngồi xổm trên đất loay hoay với máy tính, trán lấm tấm mồ hôi lạnh: "Vô ích thôi, chỉ có hệ Tiên mới có thể khắc chế hiệu quả con Guzzlord này!" "Vậy còn hệ Giác Đấu thì sao?" Kiawe đột nhiên hỏi. "Hiệu quả của hệ Giác Đấu cũng tốt hơn hệ Điện, hệ Bay...

Sao cậu lại hỏi vậy?" Sophocles ngẩng đầu.

Kiawe vẻ mặt kỳ lạ, ngón tay chỉ vào bóng lưng màu hồng đang đứng sừng sững phía trước.

Các học sinh và Kukui lộ vẻ kinh ngạc, đồng thanh: "Bewear!?" Bewear ngoảnh đầu lại, nhìn các học sinh, rồi lại ngẩng đầu nhìn Guzzlord, toàn thân bốc lên khí diễm màu vàng, đôi mắt tròn chuyển động ánh sáng. "Khí Trường Totem... mà còn mạnh đến vậy!" Kukui đổ mồ hôi lạnh. "Ách a a a!!" Guzzlord trắng há miệng máu, hai cánh tay trong miệng như trọng quyền giáng xuống, trực diện giáng vào Bewear.

Bùm!!

Đất rung núi chuyển, các học sinh lảo đảo, đồng loạt trợn tròn mắt, lộ vẻ chấn động.

Bewear dùng hai bàn tay lớn giữ chặt cánh tay đang bay tới, kim diễm lại một lần nữa bùng nổ!

Guzzlord trắng: "....." Ta không cần mặt mũi sao!? "Ô!!" Kèm theo tiếng kêu cao vút của Bewear, nắm đấm của nó dấy lên ánh sáng trắng sắc bén của Cánh Tay Búa, vung ra một cú đấm nặng nề như núi băng đổ.

Oanh!!

Guzzlord sừng sững như tòa nhà cao tầng, bị đẩy lùi về phía sau làm nứt toác ụ đất cao, dưới chân tạo thành hai rãnh sâu hoắm!

Kukui và các học sinh kinh ngạc rớt quai hàm, trợn tròn mắt, biểu cảm khó tả: "??!" Quỷ thần ơi, Bewear còn có thể "solo" Guzzlord được sao! "Satoshi." Kukui quay đầu: "Chúng ta cũng đi hỗ trợ Bewear!" "Ừm!" Satoshi dùng sức gật đầu, đột nhiên giơ tay che mắt, ngăn luồng khí mạnh thổi bay mũ của mình: "Luồng khí này là..." "Ách a a a!!" Guzzlord trắng ngẩng mắt, nhìn về phía một cỗ giáp máy Bewear đang phun ra khí lưu từ dưới chân, bay xuống từ trên trời. "Bewear, và giáp máy Bewear!?" Các học sinh kinh ngạc nói.

Trong chớp mắt, dường như có hiệu ứng ánh sáng đổ xuống. "Vì ngươi đã 'ách a a' mà hỏi rồi!" "Vậy chúng ta sẽ đại phát từ bi mà cho ngươi biết!" "Bewear, do chúng ta Đội Hỏa Tiễn bảo vệ meow!" "Chậc~~ Nam tước!!" Đội Hỏa Tiễn ánh mắt kiên định.

Mặc dù mỗi lần đều bị Bewear cào về hang.

Mặc dù đây không phải ý muốn ban đầu của họ.

Nhưng mà...

Bewear, cũng là gia đình của họ!

Bewear ánh mắt lóe lên, nhìn về phía giáp máy đang bay xuống từ trên trời, ngửi thấy mùi quen thuộc từ bên trong: "Ô!" Sau đó, Bewear gào thét cao vút, cùng với giáp máy do Đội Hỏa Tiễn chế tạo đồng loạt ra tay, xông về phía Guzzlord trắng!

Bùm!!

Lục Dã cưỡi trên lưng Latias, từ trên không nhìn thấy cảnh này từ xa, ánh mắt rơi vào giáp máy Bewear.

Bộ trang bị này quen lắm, là của Taimanin Asagi mà!

Lục Dã vuốt ve Sylveon trong lòng, cúi đầu nói: "Sylveon, Siêu Tia Sáng, khoảng cách này có bắn trúng Guzzlord được không?" "Bối!" Sylveon nghiến răng nghiến lợi. "Cẩn thận một chút, Latias, để Sylveon dùng Siêu Tia Sáng!" "Rati ~~" Hai chú nhóc phối hợp ăn ý, tựa như chiến đấu cơ bắn ra pháo laser.

Sylveon đứng trên đầu Latias, trong miệng hội tụ một quả cầu ánh sáng trắng rực rỡ!

Ầm ầm!!

Siêu Tia Sáng từ bên cạnh, dũng mãnh đánh trúng con Guzzlord trắng khổng lồ.

Thanh máu sâu không thấy đáy của nó dường như trong khoảnh khắc này đã tụt dốc với tốc độ ánh sáng!

Đội Hỏa Tiễn, các học sinh và Kukui đồng thời ngẩng đầu, kinh ngạc nói: "Sylveon, và cả Thầy Lục/Admin nữa!?" "Satoshi!

Dùng Thiên Vạn Phục Đặc của cậu và Pikachu, đẩy nó về Cổng Ultra đi!" Lục Dã hô: "Hét to Chiêu Z của cậu lên!" "Tớ hiểu rồi..." Satoshi xoay xoay vành mũ, sau đó tung mũ lên, nó rơi xuống đầu Pikachu.

Satoshi khoanh tay, Vòng Sức Mạnh lóe lên ánh sáng đỏ rực của Chiêu Z! "Pikachu—" Pikachu bùng lên khí diễm màu vàng, khoanh tay, đứng bằng hai chân, đội mũ, khóe miệng khẽ nhếch: "Pikachu!" "Thiên Vạn Phục Đặc!!" Satoshi lớn tiếng hô.

Pikachu phát ra ánh sáng sấm sét còn mạnh mẽ hơn Sét Đánh, sấm sét như những con rắn điên cuồng đánh trúng Guzzlord trắng.

Bewear và giáp máy Bewear đồng thời tránh ra, Kartana chém mở Cổng Ultra, Guzzlord không ngừng bị đẩy lùi về phía sau! "Ách a a a!!" Guzzlord đau đớn giãy giụa, phẫn nộ gào thét.

Bọn ngươi đừng đắc ý.

Em ba của ta sẽ báo thù cho ta và Anh hai!

Oanh!!

Thiên Vạn Phục Đặc nuốt chửng Guzzlord, cú va chạm mạnh mẽ đẩy nó về phía Cổng Ultra.

Ultra Aura do Chiêu Z tạo ra tản mát, hình thành những tia sáng sửa chữa vết nứt của Cổng Ultra. "Thật sự đã làm được rồi..." Kukui lẩm bẩm. "Chúng ta đã đánh bại Guzzlord rồi!" Mallow reo hò.

Ánh sáng hoàn toàn biến mất, Satoshi và Pikachu thở hổn hển, rồi

nở nụ cười tươi tắn, nhìn về phía Lục Dã và mọi người đang đáp xuống. "Thầy Lục, tiền bối Red, tiền bối Blue Oak... em đã làm được rồi!" "Ừm." Lục Dã khẽ gật đầu, khen ngợi: "Làm tốt lắm, lần sau cố gắng đánh tan tành con Electivire có Motor Drive của Paul nhé." "Ơ?" Satoshi gãi đầu. "Thầy Lục." Kukui cúi đầu nhìn tin nhắn Burnet gửi tới, nói: "Con Guzzlord ở Sân vận động Manalo, cũng đã bị Chiêu Z của Vua Đảo đẩy về Cổng Ultra rồi!" "Thế à." Lục Dã trong lòng đã rõ.

Guzzlord cấp Champion, đồng thời đối mặt với Chiêu Z của bốn Tứ Đại Thiên Vương, cũng đủ thảm rồi.

Chỉ tiếc là... em ba của Guzzlord, không thể báo thù cho anh hai và Boss nữa rồi.

Lục Dã ngẩng đầu nhìn lên trời, nhìn Cổng Ultra đã biến mất, nghiêm túc gật đầu.

Guzzlord, không sợ cường địch, cả nhà trung liệt! "Lần xâm nhập của Guzzlord này, là hậu quả còn sót lại từ sự kiện Faba lần trước." Kukui cau mày nói: "Phải lập tức đóng Cổng Ultra của Đảo Aether, nếu không, sẽ còn có những Beast mạnh hơn nữa lợi dụng cơ hội này để xâm nhập Alola!" "Tôi hiểu rồi, ngày mai sẽ mang Nebby, xuất phát đi Bàn thờ Thiên Luân!" Lục Dã gật đầu.

Blue Oak: "Vậy, tôi về Johto trước một chuyến đây." Các loại sự việc khẩn cấp cần xử lý, trận Battle chắc chắn không thể tiếp tục.

Ngoài ra, lần này vốn dĩ là ra tay bất ngờ, Blue Oak và Red đến Alola du lịch, cũng không định ở lại lâu.

Dù sao thì...

Blue Oak ánh mắt lạnh lùng, tôi về Johto, quả thực có việc gấp.

Xét thấy ngoài Guzzlord ra, còn có những mối đe dọa khác, hơn

nữa Red và Blue Oak là những lực lượng chiến đấu cực kỳ quý giá...

Lục Dã: "Xin hãy ở lại Alola thêm vài ngày nữa, nhất định phải vậy!" ...

Nguy cơ được giải trừ, Phòng thí nghiệm không gian tiến hành tổng kết sau chiến tranh.

Con Guzzlord cầm đầu, đổ bộ xuống vùng biển Melemele, ngay lập tức bị Thầy Lục và những người khác đánh bại, không kịp làm gì.

Hai con Guzzlord còn lại, thời gian xuất hiện cũng không dài, gây ra thiệt hại cực kỳ hạn chế.

Có thể nói, cuộc chiến với Ultra Beast lần này, phía Alola đã giành thắng lợi lớn!

Còn đối với Guzzlord mà nói.

Con Boss đen sì kia, đơn giản là đã đạt đến đỉnh cao của sự nghiệp Ultra Beast.

Một mình chống ba, quả là Beast Huyền Thoại thực thụ của thời đại!

Nhưng sự xâm nhập của Guzzlord, cũng bộc lộ vấn đề "Nebby cần tiến hóa khẩn cấp".

Thầy Lục chuẩn bị khởi hành vào ngày hôm sau, đi Bàn thờ Thiên Luân, và nhận được một món quà từ Phòng thí nghiệm không gian.

Một Pha lê Z hệ Rồng, bổ sung vào vị trí còn thiếu trong bộ sưu tập Pha lê Z của Thầy Lục.

Một hộp đầy ắp Pha lê Z lấp lánh, chỉ còn thiếu một viên Pha lê Z hệ Băng nữa là tuyên bố thu thập đủ.

Ngoài ra, chứng kiến Chiêu Z đặc biệt của Satoshi và Pikachu, quá trình huấn luyện Chiêu Z đặc biệt của Gengar của Thầy Lục cũng đã

có tiến triển đáng kể.

Chiêu Z đặc biệt của Pikachu của Satoshi đến từ Tiến hóa Z hệ Điện, phần quan trọng nhất, vẫn cần Ultra Aura, tức là "ánh sáng".

Ánh sáng từ Thần Hộ Vệ vẫn chưa đủ, Gengar nhất định cần Ultra Aura mạnh hơn, mới có thể thi triển Chiêu Z đặc biệt.

Lần này mang Nebby đến Bàn thờ Thiên Luân, có lẽ sẽ là một cơ hội.

Từ những lần thử nghiệm, Chiêu Z đặc biệt của Gengar đã hình thành sơ bộ, chủ yếu có tác dụng gây sát thương và để lại bóng, đồng thời gây ra một trong các trạng thái bất thường như hỗn loạn, trúng độc, tê liệt, ngủ gật, tương tự chiêu Tam Xung Kích.

Nhưng, điều Thầy Lục quan tâm không phải là uy lực chiêu thức, mà là một vấn đề cực kỳ nghiêm túc. "Nếu thật sự huấn luyện Gengar thành công rồi..." Lục Dã mân mê hai viên Pha lê Z hệ Bóng Tối, Pha lê Z hệ Ma, rồi lại liếc nhìn Gengar đang phát sáng với Pha lê Z hệ Độc. "Ghos ~" Lục Dã trầm ngâm nói: "Chiêu Z của Gengar, đặt tên gì thì hay nhỉ..." Tên chiêu thức, đặc biệt là chiêu liên quan đến khí thế như Gầm Gừ, phải được cân nhắc thật kỹ lưỡng.

Ví dụ như chiêu "Mười Triệu Volt Sấm Sét" của Pikachu nghe rất ổn, ngắn gọn súc tích, vừa nghe đã biết uy lực không tầm thường.

Akin đặt tên cho đại chiêu của Pichu là "Mega Húc Nhật Lôi Điện Kích", mới nghe thì hơi kỳ quặc, nhưng nghe nhiều lại thấy cũng ngầu phết.

Nếu chiêu Z độc quyền của Gengar thật sự luyện thành công, vậy thì tên chiêu phải kết hợp được đặc điểm của Gengar, tốt nhất là phải đạt được tiêu chí sang-xịn-mịn.

Lục Dã nghĩ nát óc, cảm thấy với trình độ văn hóa của mình mà

còn không nghĩ ra nổi, thì càng không thể trông mong gì vào bọn Akin, Satoshi được.

Cuối cùng, thầy Lục quyết định tham khảo chiêu thức đặc trưng mà GF (Game Freak) đã thiết kế cho Gengar.

Tuy không có chiêu Z của Gengar, nhưng lại có chiêu thức đặc trưng của Gigantamax Gengar, tên là "Khủng Bố Cực Đại".

Hiệu ứng chiêu thức đại khái là một cột sáng màu tím bùng lên trời, sau đó bóng ma từ bốn phương tám hướng ùa tới, khiến đối thủ rơi vào trạng thái "Bóng Đè".

Chiêu Z độc quyền của Gengar được gọi là "Huyễn Ảnh U Hồn", một Lỗ Hổng Không Gian lơ lửng trên trời, những cánh tay bóng tối trồi lên từ mặt đất, khiến đối thủ rơi vào trạng thái "Bóng Đè" cùng với một trong các trạng thái bất thường như hỗn loạn, trúng độc, tê liệt, hoặc ngủ say, cũng khá hợp với phong cách của GF.

Thầy Lục thầm cảm thán.

Đây là trên nền tảng bất hợp pháp, cố gắng tỏ ra hợp pháp nhất có thể!

Sự kiện xâm lược của Guzzlord đã tạm thời kết thúc.

Lục Dã đặc biệt đến hang cây thăm hỏi Team Rocket, mối quan hệ của họ và Bewear càng thêm thân thiết, tình cảm như người một nhà.

Nhớ lại cảnh tượng lúc mới đến Alola, họ khóc lóc van xin mình đưa đi, Lục Dã lắc đầu cười khổ.

Ngay từ đầu, Bewear đã đối xử chân thành với Team Rocket, như thể họ là con của mình.

Khi Bewear gặp nguy hiểm, đương nhiên Team Rocket cũng sẽ đứng ra tương trợ.

Nhận được lời mời của thầy Lục, Red, Blue Oak và những người khác tạm thời ở lại Alola, dự định tháng sau mới quay về Thị trấn Pallet.

Hai người trò chuyện về việc này, Blue Oak mặt không cảm xúc nói: "Dựa theo định luật Lục Dã - Satoshi, khi lập đội cùng lúc với thầy Lục và Satoshi, xác suất gặp được Pokémon huyền thoại là cực lớn." Red ngẩn người, đáp: "Đâu có linh nghiệm đến thế..." "Xem ra đến hiện tại, độ chính xác vẫn rất cao." "Ai tổng kết cái này vậy?" "Akin." "Ồ... thảo nào." Red gật đầu nói, "Cậu ta và thầy Lục cũng đã lập đội rất nhiều lần..." Lần này là lần đầu tiên Red và Blue Oak lập đội với thầy Lục.

Nghĩ lại, trong lòng Red cũng có chút phấn khích.

Nếu có thể đụng độ Pokémon huyền thoại, đó cũng là một cơ hội chiến đấu quý giá, không uổng công đến Alola một chuyến.

Ngày 15 tháng 4, thứ Sáu, sáng sớm.

Ngày thứ hai Guzzlord ngừng suy nghĩ.

Lục Dã cưỡi Arcanine có bộ lông bờm tung bay, đến trường học Pokémon, bước vào lớp học đúng lúc chuông reo.

Các học sinh vốn đang vây quanh bàn của Satoshi, giờ đây như chim vỡ tổ, vội vàng quay về chỗ ngồi.

Lục Dã nhìn theo, 'Kén Tinh Tú' Cosmoem trông đầy sức sống, thấy Lục Dã, khuôn mặt ở trung tâm viên ngọc lộ ra vẻ tươi cười.

Chương 811

"Nghĩ đến việc Nebby sắp tiến hóa, em thấy hơi không nỡ." Mallow chống cằm nói. "Nhưng mà, Giáo sư nói đợi Nebby tiến hóa xong, là có thể chở chúng ta bay rồi!" Lana mỉm cười nói. "Quan trọng nhất là." Kiawe nghiêm túc nói, "Phải mượn sức mạnh của Solgaleo để giải quyết mối nguy từ Lỗ Hổng Không Gian." Satoshi chống cằm, nhìn Nebby, không biết đang suy nghĩ gì. "Được rồi." Lục Dã ho khan một tiếng, "Hôm qua các em đối mặt với Guzzlord表现 rất xuất sắc, Biệt Đội Siêu Hộ Vệ quyết định, đặt may cho mỗi em một bộ đồ tác chiến Sentai!" Satoshi vừa rồi còn đang tâm sự nặng trĩu, lập tức đập bàn đứng dậy, hai mắt sáng rực: "Thật không ạ!" "Em muốn màu đỏ, giống như núi lửa Wela!" Kiawe hưng phấn nói. "Em muốn..." Các học sinh bàn tán sôi nổi, thảo luận về ý tưởng cho bộ đồ tác chiến của mình.

Chỉ có Lillie mặt hơi ửng hồng, nhỏ giọng nói: "Đồ tác chiến gì đó... có thật sự cần thiết không ạ..." "Tiếp theo, các em sẽ gặp những Ultra Beast khác, và cần phải đưa chúng trở về Lỗ Hổng Không Gian, đồ tác chiến có thể tăng thêm tính an toàn." Lục Dã nói: "Ngoài ra, buổi chiều giáo sư Kukui sẽ dạy thay, tôi phải cùng Nebby đến tế đàn Thiên Luân một chuyến..." "Các em ngoan ngoãn ở lại trường, nghe theo sự sắp xếp của Giáo sư Kukui, hiểu chưa?" "Vâng..." "Lớn tiếng lên!" "Vâng!!" Khuôn mặt nhỏ ở trung tâm viên ngọc của Cosmoem cong mắt cười, càng thêm mong đợi chuyến đi chiều nay. ...

Tế đàn Thiên Luân, nằm ở cuối Hẻm Núi Poni Rộng Lớn, thầy Lục từng cùng Cynthia đến đây khảo sát thực địa.

Kartana cũng được thu phục ở đó, đã cùng thầy Lục du hành suốt nửa tháng và truyền thụ cho Sirfetch'd chiêu "Kiếm Thánh".

Lần này quay lại chốn cũ, Kartana cũng bày tỏ ý định muốn rời đi với thầy Lục.

Lục Dã có chút không nỡ, dù sao cũng là đồng đội đã cùng nhau chiến đấu, hai bên thu phục nhau và đã tạo nên một mối liên kết quý giá.

Huống hồ, Kartana đi rồi, sau này trong bếp lại thiếu một người phụ thái bắp cải...

Nhưng với tư cách là một Ultra Beast, Kartana cuối cùng vẫn phải trở về thế giới của mình.

Trước khi khởi hành, Lục Dã quay về biệt thự ở Vịnh Kala'e, sắp xếp hành lý và gọi video cho Cynthia.

Nắng đẹp, Sylveon đang ngồi xổm trong hố cát trước cửa, dải lụa buộc lấy cái xẻng cát, dường như đang nghiên cứu xem thứ này dùng thế nào. "Ban kỷ..." Tyranitar ân cần trình diễn cho Sylveon xem, còn thành thạo xây cả một lâu đài cát.

Sylveon cũng không bực mình, ngơ ngác quan sát Tyranitar biểu diễn, thỉnh thoảng lại gật gù cái đầu nhỏ: "Bố y..." Giỏi quá.

Blastoise đeo kính râm, xách bình tưới Squirtle, đang huấn luyện cho lứa Cỏ Phục Sinh mới ở cửa, đi ngang qua tiện tay tưới chút nước cho lâu đài cát. "Ban kỷ!" Tyranitar nhe hàm răng nhỏ.

Blastoise khẽ gật đầu, liếc nhìn bình tưới, phát hiện lượng nước chỉ còn chưa đến tám phần, vội vàng quay lại thêm nước.

Gengar ngân nga một giai điệu khàn khàn, nheo đôi mắt đỏ rực, vung cây chổi, vui vẻ dọn dẹp trong nhà.

Pokédex Rotom vừa cắm dây dữ liệu để sạc, vừa lớn tiếng nói: "Bíp bíp... có muốn thử dạng Máy Hút Bụi mới nhất không, trong 《Sách Ảnh Rotom》 có ghi lại đó, Roto~!" Trong nháy mắt, sắc mặt

Gengar tái mét, trợn trừng đôi mắt đỏ rực, lạnh lùng liếc nhìn Rotom: "Ghos!" Mày vừa nói Máy Hút Bụi...

đúng không? "Bíp bíp... không thể hiểu nổi, Roto~ o(T⌒To)" Meloetta ngồi trong phòng âm nhạc nơi đặt các loại nhạc cụ, từ đó vang lên giai điệu piano du dương.

Victini nằm bò trước TV, dán mắt vào màn hình, Togepi cầm tay cầm chơi game, cơ thể lắc lư qua lại theo chiếc xe đua. "Nimi!" Đột nhiên, Victini phấn khích mở to mắt, chỉ vào màn hình, quay đầu nhìn Togepi.

Xuất hiện rồi, Ngôi Sao Chiến Thắng bất bại! "Cháp kỷ đô y~ (ﾉ´▽`)ﾉ♪" Sirfetch'd hôm nay quyết định "chill", tay cầm hành dài và khiên hành, đứng dưới mái hiên của sân vườn ngập nắng, lặng lẽ đứng yên. "Gát!" Nắng chói mắt quá.

Nhưng hôm nay mình lại hiếm khi muốn luyện tập.

Hay là quay về ngủ một giấc nhỉ...

Phân vân quá, đời vịt quá~ Sirfetch'd nheo mắt lại, mặc cho ánh nắng chiếu lên bộ lông vịt trắng muốt, tận hưởng buổi chiều yên tĩnh.

Lục Dã quay lại nhìn đám nhóc mỗi đứa một tâm sự, rồi lại quay đầu, nhìn người đẹp tóc vàng trong cuộc gọi video. "Nói chung là, anh phải xuất phát đến tế đàn Thiên Luân, tối nay không thể cùng em chơi 《Pokémon: Đấu Trường》 được rồi." "Tiếc quá..." Cynthia nhắm mắt thở nhẹ.

Liên minh Sinnoh quanh năm lạnh giá, hoạt động ngoài trời thiếu thốn, chơi game ở nhà là thú tiêu khiển duy nhất của Cynthia.

Thích ru rú ở nhà không muốn đi đâu...

đặc điểm này, Cynthia và Caitlin giống hệt nhau. "Xin lỗi... dù sao anh cũng là đội trưởng Biệt Đội Siêu Hộ Vệ, gánh vác sứ mệnh giải

cứu Trái đất, chống lại quái thú ngoài hành tinh." Lục Dã nghiêm túc nói.

Cynthia nhìn chăm chú vẻ mặt nghiêm túc của Lục Dã, mím môi cười, kiêu ngạo nói: "Vậy tối nay, em tiếp tục nghiên cứu thần thoại Alola vậy." "Lần trước điều tra tế đàn Thiên Luân, không phải đã nghiên cứu xong rồi sao?" "Đó mới chỉ là bắt đầu thôi..." Nhắc đến lĩnh vực chuyên môn, đôi mắt xám của Cynthia lấp lánh, chậm rãi nói: "Tế đàn Thiên Luân, là nơi Solgaleo và Lunala giáng lâm không sai, cũng đúng là nơi tiến hóa của Nebby..." "Nhưng mà, từ ghi chép lịch sử, ngoài Thần Mặt Trời và Thần Mặt Trăng, tế đàn Thiên Luân còn từng xuất hiện một loại ánh sáng khác." Lòng Lục Dã chùng xuống, liên tưởng đến con Necrozma kia.

Cynthia chống cằm, trầm ngâm nói: "Các phiên bản sử sách của Alola đều không ghi lại tên của nó, nhưng em nghĩ... chắc chắn có liên quan đến hiện tượng thiên văn..." "Ngoài trận mưa sao băng lần trước, gần đây Alola còn có hiện tượng thiên văn bất thường nào không?" Lục Dã hỏi.

Cynthia sững người, nhớ lại cảnh tượng ngày mưa sao băng, hai má ửng hồng, lườm Lục Dã chẳng hề hay biết gì, chậm rãi nói: "Vẫn chưa phát hiện... nhưng có lời đồn dân gian." Nhìn sắc mặt Lục Dã, Cynthia nói tiếp: "Cứ mỗi bốn trăm năm, Alola sẽ xảy ra hiện tượng nhật thực toàn phần... và mỗi khi như vậy, sẽ có Solgaleo hiện thân, mang lại ánh sáng cho Alola." Nhật thực toàn phần...

Lục Dã nhíu mày.

Mỗi khi hiện tượng thiên văn này xảy ra, là y như rằng có chuyện... ví dụ như sự kiện ở Michina, Arceus lầm tưởng Damos phản bội, giáng xuống thần phạt. "Ghi chép về lần nhật thực toàn phần gần nhất ở Alola đã qua hơn ba trăm năm... nói cách khác, những

năm gần đây có khả năng rất cao sẽ quan sát được nhật thực toàn phần ở Alola đó nha~" Cynthia mỉm cười nói. "Đài thiên văn không có báo cáo chính xác sao?" "Có lẽ vì liên quan đến sức mạnh của Pokémon, nên không hoàn toàn chính xác chăng." Lục Dã gật đầu, chìm vào suy tư.

Nhật thực toàn phần à.

Gần đây phải để ý nhiều hơn đến các hiện tượng thiên văn mới được... ...

Thành phố Mossdeep, trung tâm thiên văn vũ trụ.

Stone Steven đang ở đây, tham quan Trung tâm Vũ trụ như thường lệ, ngạc nhiên hỏi: "Gần đây có hiện tượng nhật thực toàn phần sao?" Nhà nghiên cứu gật đầu: "Đúng vậy, đối với Trái đất thì nhật thực toàn phần cứ 1,5 năm lại xảy ra một lần, chỉ là để quan sát được nhật thực toàn phần ở cùng một địa điểm thì phải cách nhau ba bốn trăm năm." "Phạm vi quan sát lần này ở đâu vậy?" Steven tò mò hỏi.

Dù không thể tự mình đến, cũng có thể báo cho các thành viên trong nhóm chat có hứng thú, ví dụ như thầy Lục... "Alola, vị trí đại khái là ở..." Nhà nghiên cứu mặc áo blouse trắng, nheo mắt nhận dạng bản đồ, một lúc sau mới nói: "Hẻm Núi Poni Rộng Lớn, gần tế đàn Thiên Luân!" Để đến tế đàn Thiên Luân, thầy Lục không đi cùng Satoshi.

Một là lo sẽ kích hoạt tình tiết ngoài ý muốn, hai là Nebby do mình chăm sóc sẽ an toàn hơn.

Sau khi 'Nebby' Cosmog tiến hóa thành Cosmoem, trọng lượng lên đến 999.9kg, may mà bản thân nó có thể dùng từ lực để Lơ Lửng.

Dù Cosmoem có lỡ rơi xuống, Gengar cũng có thể dùng Niệm Lực điều khiển vật thể, kịp thời đỡ lấy Cosmoem.

Gengar đội mũ lưỡi trai của N, đeo một chiếc ba lô nhỏ, trông hệt như một Nhà huấn luyện sắp lên đường, cười toe toét nheo mắt: "Ghos~ (*ˇ▽)" Tôi chuẩn bị xuất phát đây!

Khóa kéo ba lô đang mở, để lộ Cosmoem như một viên ngọc bích, đôi mắt vừa tò mò vừa hoạt bát quan sát xung quanh.

Một bóng đen bao trùm xuống, Cosmoem ngước nhìn, thấy một con Tyranitar hung thần ác sát, đang 'rốp rốp' nhai Kim Cương ngay trước mặt nó! "Ban kỷ! (￣~￣)" Cosmoem rụt người vào trong ba lô, lại thấy Tyranitar lôi từ sau lưng ra một bịch khoai tây chiên lớn.

Chẳng lẽ là cho mình sao?

Nebby nghĩ thầm, Tyranitar lạnh lùng đẩy Cosmoem ra, nhét bịch khoai tây chiên vào ba lô nhỏ của Gengar. "Ban kỷ! (✪ω✪)" Đi du lịch, đương nhiên phải mang theo đồ ăn vặt mới được! "Đi thôi, chắc chiều nay là đến tế đàn Thiên Luân rồi." Lục Dã xách túi đeo vai, trên mái tóc đen có một con Victini đang bám vào, toàn thân tràn đầy Năng Lượng Vô Hạn, chỉ là tóc hơi đau một chút.

Tiếp theo có thể sẽ phải chiến đấu, tích trữ sẵn "Aura" và "Năng Lượng Đá Quý", một hai sợi tóc chỉ là chuyện nhỏ!

Tiện tay đưa cho tiểu V trên đầu một chiếc bánh Macaron, nó buông đôi tay nhỏ đang níu tóc ra, ôm lấy chiếc bánh ngọt, lộ vẻ vui mừng: "Nimi~ ゜*。(**⁰̤0)*" Lục Dã vui vẻ cười một tiếng, ném ra PokéBall mà y tá Joy đã gửi gắm, nói: "Latias, chuẩn bị xuất phát!" "Rati~" Latias ngượng ngùng nói. 「Em cũng muốn, nếm thử cái bánh kem nhỏ đó~」 "Em đảm bảo bay chậm một chút, anh sẽ cho em." Lục Dã mỉm cười. "Rati..." Latias lí nhí gật đầu. 「Vậy thì, chậm hơn một chút cũng được...」 Mười phút sau.

Lục Dã đến Hẻm Núi Poni Rộng Lớn, đáp xuống đất đứng còn chưa vững, đầu óc quay cuồng, nhìn quanh bốn phía. "Quãng đường

dự kiến một tiếng, mười phút đã đến..." Lục Dã thở hổn hển, giọng khàn khàn: "Cảm ơn em, Latias." Latias cười tươi cong mắt: "Rati~" Dĩ nhiên rồi, nói về tốc độ bay, em còn lợi hại hơn cả anh trai!

Hẻm Núi Poni Rộng Lớn là một cảnh quan nổi tiếng của Đảo Poni, núi non trùng điệp, vách đá cheo leo, sương trắng lượn lờ.

Lục Dã đã tra bản đồ từ trước, trên vách đá có một ngôi làng nhỏ, lịch sử lâu đời.

Cắm trại dưới đáy hẻm núi rất không an toàn, nếu tối nay vẫn không thể để Nebby tiến hóa, đành phải đến ngôi làng nhỏ nghỉ chân.

Dưới đáy hẻm núi có một dòng suối uốn lượn, Lục Dã đi trên con đường nhỏ ven suối, theo ký ức lần khảo sát cùng Cynthia trước đây, tiến sâu vào tế đàn Thiên Luân.

Hai bên vách đá mọc đầy những bụi cây dại, quả Pecha và quả Oran tỏa hương thơm ngát, Victini nuốt nước bọt, nhưng vẫn ghi nhớ lời dạy của Blastoise, không hái bừa.

Chẳng biết từ lúc nào, phong cách thận trọng của Quy quy đã len lỏi vào mọi ngóc ngách của đội ngũ! "Đi qua lớp sương mù dày đặc của hẻm núi này, chính là tế đàn Thiên Luön." Lục Dã chỉ về một khe núi hẹp phía trước, nói: "Sirfetch'd, phiền cậu dùng "Phá Sương"~" Một tia sáng đỏ bay ra từ Premier Ball, Sirfetch'd gật đầu: "Gát!" Vung cây hành lớn, tạo ra một trận cuồng phong, sương mù tan đi, xa xa đã thấy được công trình tế đàn vừa thần bí vừa hùng vĩ.

Vách đá được tạc thành một tác phẩm điêu khắc hình chữ thập khổng lồ, bên dưới là một tế đàn hình tròn, trung tâm tế đàn có một hồ nước hình vuông chứa đầy nước trong, rãnh chính giữa vừa vặn có thể chứa được 'Kén Tinh Tú' Cosmoem.

Vẻ mặt Lục Dã và đám nhóc không khỏi nghiêm túc, Nebby trong

ba lô của Gengar cũng cảm nhận được một chút thân thuộc và mất mát, im lặng không cử động. "Dù sao nơi này cũng đã lâu không có người đến viếng." Lục Dã ôn tồn nói: "Nhưng nơi này, cũng là con đường về nhà của cậu, Nebby." Cosmoem di chuyển ánh mắt, nhìn về phía Lục Dã, viên ngọc bích lấp lánh ánh sáng, ánh mắt cuối cùng trở nên kiên định.

Tôi muốn... cảm ơn mọi người đã chăm sóc bấy lâu nay.

Vì vậy, tôi muốn tiến hóa, sau đó sẽ cố hết sức giúp đỡ mọi người!

Từng khung cảnh lướt qua trước mắt, cuộc gặp gỡ với Satoshi, trốn trong ba lô của Lillie, vui đùa cùng các bạn học, và cả nụ cười của Jirachi.

Nebby là cái tên Lillie đặt cho nó, tên thật của nó là 'Cosmoem', bên trong ẩn chứa sức mạnh vô cùng cường đại, và cuối cùng nó phải trở về thế giới của mình——người dân nơi đó, vẫn đang chờ nó xua tan bóng tối, mang lại ánh sáng. "Cũng không nhất thiết phải vội về." Lục Dã cười nói: "Sau khi tiến hóa vẫn có thể ở cùng mọi người thêm một thời gian, hơn nữa lúc đó cậu có thể hoạt động tự do rồi!" "Mô~" Cosmoem nở một nụ cười.

Về việc tiến hóa, Pokémon có lựa chọn của riêng mình.

Pikachu của Satoshi, Togepi của thầy Lục, không chọn tiến hóa, có lẽ là muốn ở bên cạnh Nhà huấn luyện mãi mãi với hình dạng thân thiết hơn.

Còn Cosmoem chọn tiến hóa, cảm kích sự đồng hành và chăm sóc của mọi người bấy lâu, và gánh vác sứ mệnh của chính mình.

Đây là Nebby của mọi người.

Tế đàn Thiên Luân hùng vĩ tráng lệ, Sylveon dùng "Hào Quang

Tiên" tỏa ra uy áp, ngăn chặn sự quấy nhiễu của Pokémon hoang dã.

Arcanine đứng gác ngẩng đầu, bờm lông tung bay trong gió, đôi mắt đen tuyền ánh lên vẻ trang nghiêm, anh dũng phi thường.

Chỉ tiếc là nó cứ vẫy đuôi không ngừng, lại trông có vẻ ngốc nghếch dễ thương.

Đặt Cosmoem vào rãnh phía trước.

Ánh mắt Lục Dã lóe lên.

Sau đó, mượn sức mạnh 'thông hiểu mọi giai điệu' của Meloetta và cây sáo Pokémon, thổi lên giai điệu 'Tiến Hóa Solgaleo'! ...

Trường học Pokémon.

Kukui bước vào lớp, nhạy bén phát hiện sự bất thường, cười nói: "Sao các em ủ rũ thế,拿出气势来啊!" "Giáo sư..." Lillie nhỏ giọng lên tiếng.

Ánh mắt Lana lấp lánh: "Sau khi Nebby đi rồi..." "Có phải là sẽ không quay lại nữa không?" Mallow hỏi.

Kukui sững người, nhận ra trong hai tháng ngắn ngủi, các học sinh và Nebby đã xây dựng nên một mối liên kết quý giá.

Ông nhìn các cậu bé đang lơ đãng, nhìn các cô bé đang buồn bã, cười nói: "Hãy tin tưởng đi, chỉ cần mọi người tin vào mối liên kết giữa nhau, dù là Pokémon đã ly biệt, nhất định cũng sẽ gặp lại!" "Đó chính là sợi dây liên kết giữa nhau." Kukui đan hai bàn tay vào nhau, "Nhà huấn luyện và Pokémon, Pokémon và Pokémon... hãy tin vào tình cảm này, Nebby nhất định sẽ gặp lại mọi người!" Ánh mắt các học sinh sáng lên, cảm giác buồn bã vơi đi phần nào. "Giáo sư." Sophocles nói, "Tối nay, thầy Lục vẫn chưa về được đâu ạ?" "Tại sao em lại nói vậy?" "Bởi vì, muốn tiến hóa thành Solgaleo thì phải cần sức mạnh của ban ngày và mặt trời ạ." Sophocles gãi đầu, nói: "Anh họ em ở đài

thiên văn nói, bắt đầu từ chiều nay sẽ có nhật thực toàn phần, không thể để Nebby tiến hóa được đâu ạ?" Kukui sững người, gật đầu nói: "Không sai, nếu thật sự có nhật thực toàn phần, Nebby ngày mai mới có thể hoàn thành tiến hóa... chắc chắn là chiều nay sao?" "Em, em cũng không biết nữa... anh họ nói, không cho em nói với người khác, sợ gây ra hỗn loạn, vì dữ liệu rất không ổn định, có khi nhật thực không xảy ra cũng nên." Sophocles lúng túng nói. "Nhật thực toàn phần à..." Kukui xoa cằm, nhíu mày, suy nghĩ về truyền thuyết cổ xưa của Alola.

Chương 812

"Tiết này các em tự học nhé!" Nói xong, Kukui vội vã rời khỏi lớp học, để lại đám học sinh ngơ ngác. "Sophocles, rốt cuộc nhật thực toàn phần là sao vậy!" Mallow lớn tiếng nói. "Đúng đó, nói trước cho tụi mình cũng được mà." Kiawe gật đầu. "Chính vì dữ liệu không ổn định, nên mới không thể nói bừa được!" Sophocles đỏ mặt nói. "Thế mà cậu vẫn nói rồi đó~" Lana nhẹ nhàng nói, "Hay là nói kỹ hơn một chút đi!" "Ừm..." Sophocles hạ quyết tâm, "Chiều nay, chỉ có bên Đảo Poni mới quan sát được nhật thực toàn phần, hơn nữa dải quan sát rất nhỏ, đại khái là ở gần tế đàn Thiên Luân!" "Hay là." Mắt Satoshi sáng lên, đề xuất một ý tưởng táo bạo. "Chúng ta nhân lúc tự học, đến Đảo Poni đi!" "Hả!?" "Vừa hay Biệt Đội Siêu Hộ Vệ đã phát đồng phục, còn có Pokémon để bay, chúng ta có thể đến Đảo Poni tìm thầy Lục, gặp Nebby một lần nữa!" Các học sinh bàn bạc một hồi, nếu nhật thực toàn phần thật sự xảy ra, ngày mai Nebby mới có thể tiến hóa.

Vậy tối nay, sẽ là cơ hội cuối cùng để gặp Cosmoem. "Đi thôi." Lillie buộc tóc đuôi ngựa vàng óng, ánh mắt lấp lánh, dũng cảm nói, "Chúng ta đi tìm thầy Lục và Nebby!" ...

Phòng thí nghiệm không gian.

Burnet nhíu chặt mày, màn hình khổng lồ trước mặt hiển thị bốn hòn đảo của Alola.

Độ sáng màu xanh lục trên các hòn đảo đại diện cho cường độ Aura của đảo, vốn dĩ dù mất đi một phần Aura cũng sẽ phục hồi theo thời gian.

Nhưng bây giờ, Aura của bốn hòn đảo đang suy giảm với tốc độ đáng kinh ngạc, giống như một quả bóng bay bị thủng, năng lượng

mất đi không thể phục hồi, mà đã đi đến một Lỗ Hổng Không Gian nào đó. "Là vấn đề còn sót lại từ lần trước sao." Burnet nhíu chặt mày, "Ngoài Guzzlord ra, Aura tỏa ra từ Alola đã thu hút một Ultra Beast mạnh hơn..." Hơn nữa, Ultra Beast đó dường như có khả năng hấp thụ Aura và ánh sáng.

Burnet dựng tóc gáy, nhớ lại truyền thuyết cổ xưa mà các bậc tiền bối đã kể.

Chẳng lẽ là... không thể nào, 'Kẻ Chói Lòa' là vị thần mang lại ánh sáng cho Alola, sao lại có thể hấp thụ ánh sáng trở lại!

Reng reng reng!!

Tiếng chuông khiến Burnet phiền lòng, cô nhấc điện thoại, bên tai vang lên giọng của Kukui. "Burnet, tin tức chiều nay sẽ có nhật thực toàn phần có chính xác không?" Burnet sững người, nói: "Đài thiên văn núi Hokulani đúng là đã gửi dữ liệu liên quan, nhưng sai số dữ liệu rất lớn, có khả năng cao là báo cáo sai... có chuyện gì sao?" "Có phải là do sự can thiệp của Pokémon không, ý tôi là——" Kukui hít một hơi thật sâu, nói: "Liệu có phải hiện tượng gần giống 'nhật thực toàn phần' lần này, chính là do một con Pokémon nào đó gây ra không?" Burnet cầm điện thoại, nhìn Aura của các hòn đảo đang suy giảm nhanh chóng trên màn hình, kết hợp với suy đoán của Kukui, trầm giọng nói: "Có lẽ anh đã đúng, Kukui." "Không phải Pokémon, mà là Ultra Beast... một Ultra Beast nuốt chửng ánh sáng, giáng xuống bóng tối!" ...

Tế đàn Thiên Luân, ánh sáng và bóng tối bất tri bất giác lệch đi.

Quá trình tiến hóa, không thuận lợi như thầy Lục nghĩ.

Đặt Nebby vào rãnh đá tiến hóa, rồi thổi giai điệu tiến hóa được ghi trong sử sách, Kén Tinh Tú vẫn không có phản ứng gì.

Loay hoay cả buổi trời, thời gian trôi qua, đã gần bốn giờ.

Cosmoem đáng thương bị kẹt trong rãnh đá, ngẩng đầu nhìn Lục Dã. "Tôi cũng đang nghĩ, rốt cuộc vấn đề nằm ở đâu..." Lục Dã suy ngẫm: "Có phải là do sương mù không?

Arcanine, làm một phát Ngày Nắng đi!" "Gâu!" Một quả cầu ánh sáng trắng chói lòa bay lên từ miệng Arcanine, bay thẳng lên trời.

Mây tan thấy mặt trời, một mặt trời rực rỡ treo cao trên hẻm núi, ánh sáng chiếu xuống người Cosmoem, tạo ra một phản ứng kỳ diệu nào đó. "Có tác dụng!" Lòng Lục Dã khẽ động.

Quả nhiên, giai điệu tiến hóa của Meloetta không sai, địa điểm tế đàn Thiên Luân cũng không có vấn đề.

Nhưng để Cosmoem tiến hóa thành Solgaleo, điều quan trọng nhất, vẫn là ánh sáng mặt trời! "Arcanine, Ngày Nắng, tăng công suất!" "Gâu!! (` 0´)" Arcanine ngẩng đầu hú vang. "Merlo~ ヾ(´〇 `)ﾉ♪♪♪" Meloetta ngân nga giai điệu của 'Sáo Mặt Trời', Lục Dã cầm sáo Pokémon, hòa tấu cùng Meloetta.

Ánh nắng rực rỡ chiếu lên cơ thể ngọc bích của Cosmoem, đan xen những vệt sáng đỏ, ánh sáng tiến hóa dần dần hiện ra, Gengar và đám nhóc mở to mắt nhìn.

Thật sự là ánh sáng tiến hóa!

Ánh nắng tiếp tục chiếu lên người Cosmoem, hình thể của nó thay đổi, như thể một sinh vật khổng lồ nào đó đang được thai nghén từ bên trong Kén Tinh Tú.

Mọi sự chú ý đều tập trung vào khoảnh khắc tiến hóa đầy phấn khích này.

Ngay cả thầy Lục cũng không nhận ra, bầu trời lại một lần nữa bị bóng tối bao phủ, mặt trời treo cao như bị cắn mất một miếng, hiện ra

một vệt đen.

Ánh sáng tiến hóa rút đi như thủy triều, đứng sừng sững trước mắt đám nhóc, là một con sư tử anh dũng phi thường.

Rực rỡ như mặt trời, bờm lông trắng tung bay, tứ chi rắn chắc mạnh mẽ, khuôn mặt không giận mà uy, toàn thân tỏa ra ánh sáng của vòm trời!

Thần Mặt Trời, Solgaleo!!

Cơ thể của Solgaleo còn oai vệ hơn cả Arcanine, nhưng vừa mới tiến hóa từ Cosmoem, thực lực chỉ ở cấp Nhà vô địch.

Cùng với việc không ngừng hấp thụ ánh sáng mặt trời, Solgaleo sẽ trở nên mạnh mẽ hơn, lúc này là thời điểm nó yếu nhất. "Hống!" Solgaleo như một con sư tử lớn, cổ họng phát ra tiếng gầm gừ, nghiêng đầu thân mật cọ vào tay Lục Dã.

Sau đó nó lè lưỡi, liếm lên má Lục Dã. "Chúc mừng cậu, Solgaleo... không, Nebby." Lục Dã mỉm cười nói. "Hống!" 'Nebby' lúc này không hề nhỏ bé, ngược lại vô cùng bá khí, bốn chân đạp đất, bờm lông trắng tỏa sáng. "Ghos~" Gengar cũng không chịu thua, lè lưỡi, liếm một cái vào hông Lục Dã.

Pokédex Rotom bay quanh Solgaleo, chụp ảnh từ nhiều góc độ, lớn tiếng nói: "Bíp bíp...

đã chụp được những bức ảnh quý giá, Roto!" Điều này quả thực vô cùng quý giá, ảnh chụp Solgaleo độ phân giải cao, trong lịch sử Alola cận đại hiện chỉ có một bộ này, giành giải thưởng nghiên cứu khoa học là điều không cần bàn cãi.

Lục Dã đang chìm đắm trong niềm vui Nebby tiến hóa, Gengar kéo kéo tay áo Lục Dã, chỉ lên trời: "Ghos!" "Ừm, sao vậy?" Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời, khuôn mặt tuấn tú bị bóng tối che khuất, đồng tử phản

chiếu một cảnh tượng thiên văn kỳ lạ.

Bốn phương tám hướng đều chìm trong bóng tối, ánh sáng tan biến như thủy triều rút, ngay cả cái bóng cũng không còn sót lại.

Vầng đen ở góc dưới bên phải của mặt trời dần dần dịch chuyển, xâm chiếm, nuốt chửng.

Vạn vật im lặng, tiếng gió run rẩy, Pokémon hoang dã trong hẻm núi hoảng loạn.

Chỉ thấy ánh sáng tự nhiên biến mất sạch sẽ, chỉ còn lại ánh sáng tỏa ra từ Solgaleo và Arcanine.

Lục Dã nheo mắt ngước nhìn, mặt trời bị nuốt chửng hoàn toàn, giống như một Quả Cầu Đen khổng lồ.

Viền của Quả Cầu Đen tỏa ra ánh sáng đen kịt, trung tâm xoắn lại thành một Lỗ Hổng Không Gian đen ngòm, từ đó truyền đến tiếng gầm rống của một loại Ultra Beast nào đó!

Cùng với sự tiến hóa của Nebby, Ultra Beast bị Solgaleo thu hút đến, chính là... 'Kẻ Chói Lòa' trong truyền thuyết đã mất đi ánh sáng mặt trời và ánh trăng, đang cố gắng nuốt chửng Solgaleo và Lunala để giành lại ánh sáng!

Gió lạnh gào thét, thổi tung vạt áo Lục Dã.

Lục Dã che chắn trước mặt Solgaleo, ngước nhìn vầng mặt trời đen kịt trên bầu trời, trong Lỗ Hổng Không Gian đen ngòm được tạo ra bởi nhật thực toàn phần, hiện ra một con quái thú nguy hiểm có cơ thể đen kịt, cấu tạo từ tinh thể, đáng sợ và lạnh lẽo.

Nó giương đôi bàn tay sắc nhọn cấu tạo từ tinh thể đen, Lớp Giáp Lăng Kính phản chiếu ánh sáng, đầu và lưng đầy gai nhọn, đôi mắt đan xen sắc đỏ vô cảm nhìn xuống Lục Dã!

UB cỡ lớn: Bóng Tối, Pokémon vũ trụ huyền thoại, Necrozma!

Bóng tối bao trùm mặt đất, bầu trời treo lơ lửng một vầng nhật thực đen kịt, Hẻm Núi Poni Rộng Lớn vang vọng tiếng gầm hoảng loạn của Pokémon.

Sau lưng Lục Dã, có hai con Pokémon anh dũng phi thường, như sư tử đực và mãnh hổ, tỏa ra ánh sáng của mặt trời.

Solgaleo ngước nhìn Necrozma trên trời, gầm gừ đầy cảnh giác.

Lại thấy Arcanine bên cạnh quay đầu, trao cho nó một ánh mắt đầy tin cậy. "Gâu!

ᘓ(•p•)ᘐ" Mấy cái cảnh nhỏ này, tôi và chủ nhân đã thấy nhiều rồi, không thành vấn đề!

Solgaleo ngơ ngác há miệng.

Cậu gọi đây là cảnh nhỏ?

Các cậu rốt cuộc đã trải qua những câu chuyện gì vậy!

Cái bóng dưới chân Lục Dã kéo dài, biến thành hình dạng của Darkrai.

Sương mù cuồn cuộn, Darkrai trồi lên từ bóng tối, ngẩng đôi mắt xanh lam nhìn lên trời.

Vẻ mặt thoáng qua một chút kỳ quái.

Pokémon huyền thoại trên Trái đất đều đã gặp hết rồi, bây giờ đến lượt Pokémon huyền thoại trong vũ trụ sao...

Necrozma được cấu tạo từ tinh thể đen kịt, hai cánh tay và vai đầu đầy gai ngược, lớp giáp lăng kính phản chiếu sắc đỏ, vô cảm liếc nhìn mặt đất.

Nó lơ lửng dưới mặt trời bị che khuất, không tấn công ngay lập

tức.

Dù sao... bản năng của Pokémon huyền thoại, khiến nó cảm nhận được một tia nguy hiểm từ Nhà huấn luyện trước mặt.

Necrozma là Pokémon huyền thoại trong vũ trụ, tính tình hung bạo.

Năng lượng bản chất của nó là "ánh sáng", cũng chính là "Ultra Aura".

Vì vậy, "Aura" và "Năng Lượng Đá Quý" của thầy Lục hoàn toàn vô dụng với nó.

Thực tế, Ultimate Necrozma, Solgaleo, Lunala là ba thực thể đã mang lại ánh sáng cho Alola.

Lần lượt được gọi là Kẻ Chói Lòa, Thần Mặt Trời và Thần Mặt Trăng, được người dân Alola kính ngưỡng.

Bản thân Kẻ Chói Lòa không có lỗi, ngược lại còn có ơn với Alola, chỉ vì mất đi "ánh sáng", nên mới trở thành Necrozma, có thể thông cảm được.

Cách để nó phục hồi lý trí cũng rất đơn giản, chỉ cần truyền vào nó "ánh sáng" của các hòn đảo Alola là được.

Việc cấp bách bây giờ, là vừa bảo vệ Nebby không bị Necrozma nuốt chửng, vừa khiến Necrozma mất khả năng kháng cự, ngoan ngoãn chấp nhận được truyền "ánh sáng"! "Koraku à——" Lục Dã nhìn chằm chằm Necrozma, chậm rãi lên tiếng: "Chuẩn bị ra tay!" "Bíp bíp... là muốn chụp ảnh kỷ niệm sao, Roto!" Pokédex Rotom vẫy cánh tay cơ khí, xoay một vòng, làm động tác 'nháy mắt'. "Dù sao nó cũng không phải lúc nào cũng lười biếng vô vị như vậy, Roto~ (˃ ω)☆" Lục Dã hơi sững người.

Lý lẽ là vậy, dù sao chỉ số cơ bản của Necrozma cũng chỉ có 600, còn không bằng Yveltal.

Trừ khi nó hiện thân ở dạng Ultra, chỉ số cơ bản lên đến 754, nếu không với đội hình hiện tại của thầy Lục, xử đẹp Necrozma vẫn rất dễ dàng.

Tuy nhiên, tấn công trực diện khó tránh khỏi nguy cơ khiến đám nhóc bị thương, mà gọi Regigigas thì nhất thời lại không khởi động được.

Bây giờ đã khác xưa, ngoài việc solo, còn có lựa chọn chắc chắn hơn!

Nhật thực toàn phần hoàn toàn giáng xuống, Necrozma ngẩng cao đầu gầm rống, bùng phát ra Aura đen kịt hung hãn.

Thầy Lục ngước nhìn bầu trời, tay cầm Pokédex Rotom, ánh mắt ngưng lại.

Necrozma cỏn con...

Ta, Lục Dã, đường đường là huyền thoại, đứng trên đỉnh Alola, ngạo thị giữa các nhà vô địch——đều, đều...

Bấm nút gọi người, gọi đến cho Nhà huấn luyện huyền thoại đang ở tận "Cây Chiến Đấu".

Red cứu tôi! ...

Đảo Poni, Cây Chiến Đấu.

Hai Nhà huấn luyện huyền thoại đứng bên vách đá, ngước nhìn mặt trời đang dần bị nuốt chửng trên bầu trời, vẻ mặt nghiêm túc. "Đây không giống hiện tượng thiên văn tự nhiên." Blue Oak trầm giọng nói, "Ngược lại giống sức mạnh của một loại Pokémon nào đó." Red gật đầu: "Không sai, hơn nữa tôi vừa phát hiện một hiện tượng." Cậu giơ cổ tay có đeo Vòng Z, viên Z-Pikachu trên đó đã mất đi ánh sáng. "Bây giờ không thể thi triển chiêu Z, Ultra Aura của cả Đảo Poni đều đã biến mất." Red nói: "Hơn nữa phạm vi bóng tối ngày

càng lớn, cứ thế này, tất sẽ gây ra hoảng loạn." "Giống như Kyogre gây ra lũ lụt, Groudon gây ra núi lửa phun trào..." Mắt Red lóe lên, nói: "Mấu chốt là, chúng ta cần biết con Pokémon gây ra hiện tượng nhật thực toàn phần này, đang ở đâu!" Blue Oak nheo mắt ngước nhìn, nói: "Biến cố bắt đầu từ Đảo Poni, tôi sẽ để Charizard điều tra xung quanh trước." Đô, đô...

Lời còn chưa dứt, Red đã ngăn Blue Oak lại, cầm Pokédex phiên bản đặc biệt, nói: "Đợi đã, là cuộc gọi của thầy Lục!" Blue Oak sững người.

Red đưa số Pokédex cho thầy Lục từ lúc nào vậy?

Sao mình không biết.

Màn hình hiện lên hình ảnh, Lục Dã đang đối diện với ống kính, trông như một phóng viên chiến trường.

Sau lưng liên tục vang lên tiếng nổ, những tảng đá lớn vỡ nát rơi xuống xung quanh, nơ bướm của Sylveon không ngừng hội tụ ánh sáng trắng, sau đó bắn ra một tia "Nguyệt Bạo".

Giữa hai lòng bàn tay của Necrozma, tụ lại một quả cầu ánh sáng vàng như mặt trời, vô số hạt năng lượng cuộn trào, chiêu thức đặc trưng "Mạch Nước Quang Tử" đột ngột bắn ra.

Rầm rầm rầm!!

Cột sáng và quả cầu ánh sáng va chạm, tiếng nổ vang trời, đá núi vỡ vụn bay tứ tung.

Lục Dã nghiêng đầu né dư chấn của vụ nổ, ngắn gọn nói: "Necrozma đang ở tế đàn Thiên Luân, mục tiêu của nó là nuốt chửng Solgaleo, nhật thực toàn phần và việc ZAura biến mất đều do nó gây ra." "Necrozma..." Red chưa từng nghe thấy cái tên này.

Chương 813

"Chính là con ở sau lưng cậu đó à!" Blue Oak hỏi dồn.

Lục Dã gật đầu, quay lại nhìn một cái, nói: "Xin hai vị chi viện... dù sao, tôi có thể sẽ không cầm cự được lâu đâu!" Vừa nói, Lục Dã vừa nhắc nhở: "Solgaleo, đừng lỗ mãng, cậu sẽ bị tên đó hấp thụ đấy!" "Hống!!" Solgaleo di chuyển tứ chi, bờm lông trắng tung bay, khuỵu người nhảy lên, đạp lên vách đá để né Pháo Năng Lượng của Necrozma.

Pháo Năng Lượng quét ngang, nổ tung một loạt khói đen trên vách đá!

Sự chú ý của Necrozma hoàn toàn bị thu hút, Lục Dã lớn tiếng nói: "Arcanine, Dung Hợp Hỏa Diễm!" "Gâu!!" Hai mắt Arcanine gần như mất đi lòng trắng, bờm lông bốc lên những tia tĩnh điện xanh lam, nhưng trong miệng lại cuồn cuộn lửa dữ. "Ghép Nối DNA" treo trước ngực lóe sáng dữ dội, cột lửa phun ra, nổ tung lên Lớp Giáp Lăng Kính của Necrozma.

Rầm rầm!

Lớp Giáp Lăng Kính lóe lên những vệt sáng đỏ méo mó, vết thương nhanh chóng hồi phục, Necrozma hiện ra từ trong khói đen, đôi mắt lộ vẻ hung tợn.

Nhìn thầy Lục trong ống kính vừa chỉ huy nhiều Pokémon một lúc, ung dung tự tại, lại còn thi triển được cả chiêu thức đặc trưng.

Red và Blue Oak nhìn nhau.

Phải chi viện thật nhanh.

Nếu không, sẽ không kịp nhìn mặt Necrozma lần cuối... ...

Nhật thực toàn phần giáng xuống.

Do nhiễu hạt, hệ thống điện tê liệt trên diện rộng, thông tin liên lạc bất thường trên diện rộng.

Đảo Melemele, Đảo Ula'ula, Đảo Akala, Đảo Poni, bốn hòn đảo cùng với hòn đảo nhân tạo 'Thiên Đường Aether', tất cả đều chìm trong bóng tối.

Mọi người bước ra ngoài, ngước nhìn mặt trời u ám, ôm chặt người thân, Pokémon, vừa cảm thấy sợ hãi vừa có một sự an định khó tả.

Chỉ cần có gia đình và Pokémon ở bên cạnh... dường như nhật thực toàn phần kéo dài vô tận, cuối cùng cũng sẽ đón nhận ánh sáng.

Lực lượng Đặc nhiệm UB, Biệt Đội Siêu Hộ Vệ.

Anabel trong bộ vest đen gọn gàng, đối mặt với yêu cầu của các thành viên dự bị, nhíu mày nói: "Đảo Poni hiện tại rất nguy hiểm, các em có chắc muốn thuê Pokémon bay để đến Đảo Poni không?" "Chắc chắn ạ!" Satoshi lớn tiếng nói, "Nebby là đồng đội của chúng em, thầy giáo của chúng em cũng ở đó, chúng em không thể khoanh tay đứng nhìn!" Kiawe, Lillie, Lana, Mallow, Sophocles ánh mắt lấp lánh, đồng loạt gật đầu. "Ý chí chiến đấu rất tốt." Anabel hiếm khi nhếch mép cười.

Trên người Satoshi, cô cảm nhận được một cảm giác quen thuộc, nhưng hai 'Satoshi' dường như không thuộc cùng một thế giới. "Tôi phê chuẩn hành động của các em, nhưng mục tiêu không phải là Đảo Poni..." Cô quay người lại, nói: "Ngài 'Looker', giải thích tình hình hiện tại đi!" Người đàn ông trung niên mặc áo khoác màu nâu, tóc rối bù, ánh mắt sắc bén, nói: "Dựa theo thông tin Colress giải mã, Necrozma, chính là Kẻ Chói Lòa đã mất đi 『ánh sáng』." "Chỉ có thể dùng 『ánh sáng』 của các hòn đảo Alola và Pokémon, mới có thể khôi

phục nó thành Ultimate Necrozma." "Hiện tại, đội trưởng Lục Dã đang giao chiến với Necrozma, cố gắng làm cho nó ổn định lại, và chấp nhận『ánh sáng』từ Alola." "Dù sao..." Anabel nói tiếp, "Kẻ Chói Lòa có ơn với Alola, ban đầu chính nó đã mang lại ánh sáng cho Alola." Cảnh sát 'Looker' quay người, bấm điều khiển từ xa, nói: "Mời xem ở đây." Các học sinh mở to mắt, chỉ thấy bức tường mở ra, hiện ra một màn hình hiển thị khổng lồ.

Hình ảnh kết nối với góc nhìn của Rotom, hiển thị cảnh Lục Dã giao chiến với Necrozma!

Một con quái vật cấu tạo từ tinh thể đen kịt lơ lửng trên trời, lòng bàn tay ngưng tụ và ném ra những quả cầu ánh sáng vàng cấu thành từ quang tử.

Chiêu thức đặc trưng của Necrozma,『Mạch Nước Quang Tử』! "Arcanine, Tốc Chiến Hỏa Diễm!" Lục Dã đưa tay ra, lớn tiếng hô, Arcanine toàn thân cuồn cuộn quả cầu lửa màu cam, tắm trong ngọn lửa, hùng dũng lao tới, đập tan『Mạch Nước Quang Tử』!

Bùm!!

Arcanine bị phản lực của vụ nổ hất bay, cơ thể to lớn lộn một vòng trên không, móng vuốt khi đáp đất cắm sâu vào mặt đất, 'két' một tiếng kéo ra hai vết cào, ung dung lắc lắc cái đầu to. "Gâu!

Đột (` 0´)đột" Solgaleo đứng một bên, khuôn mặt hình tinh vân thoáng qua vẻ kinh ngạc.

Giỏi quá...

Pokémon của thầy Lục đều giỏi quá! "Đó có phải là Nebby không!" "Nó tiến hóa rồi kìa!" Các học sinh bàn tán sôi nổi, rồi lại nhận ra bây giờ không phải lúc để ôn lại kỷ niệm, đồng loạt nhìn về phía Anabel. "Nhiệm vụ của các em là, thông báo thân phận thật sự

của UB: Bóng Tối cho các Đảo Vương, để họ huy động càng nhiều Nhà huấn luyện và Pokémon có Vòng Z càng tốt..." Anabel nghiêm mặt nói: "Đến lúc đó, ngài Lục Dã sẽ phát tín hiệu, tập hợp 『ánh sáng』 của toàn bộ Alola, để Necrozma khôi phục lý trí, tiến hóa thành hình dạng thật sự của 『Kẻ Chói Lòa』 !" "Nhưng mà..." Lillie nói, "Dưới nhật thực toàn phần không nhìn thấy gì cả, thầy Lục dùng gì để cung cấp vị trí ạ?" Anabel quay người, nhìn bóng lưng của thanh niên tóc đen trên màn hình, con Arcanine kia ngẩng đầu hú vang, uy vũ phi thường.

Giống như trong truyền thuyết phương Đông, xua tan đêm dài, mang lại ánh sáng, được tôn là Arcanine huyền thoại. "Chúng ta đã mất đi ánh sáng mặt trời và ánh trăng, bị giam cầm trong đêm dài vô tận, tuyệt vọng và mất mát như hình với bóng." "Nhưng mà, sẽ luôn có người, soi sáng con đường phía trước cho Alola." Anabel quay đầu lại nói: "Mất đi ánh sáng, chúng ta vẫn còn đuốc." ...

Bầu trời tế đàn Thiên Luân, ngọn lửa của vụ nổ hung hãn bùng lên.

Do Necrozma có khả năng hấp thụ Solgaleo, tiến hóa thành dạng 『Bờm Hoàng Hôn』 .

Vì vậy Lục Dã không cho Solgaleo tham gia chiến đấu, mà đồng thời chỉ huy Arcanine, Gengar, Sylveon, Blastoise bốn con Pokémon.

Quỷ quỷ và Quy quy trấn giữ hậu phương, bảo vệ nhà chính (Solgaleo), Đại cẩu tử và chị đại đảm nhận vai trò hỏa lực chính.

Nếu hỏi tại sao có thể cùng lúc tung ra nhiều Pokémon như vậy... bởi vì Necrozma không cảm nhận được đau đớn, dù bị mấy con 『huyền thoại chiến đấu』 hội đồng cùng lúc, nó cũng sẽ không đau, không sợ hãi hay lộ ra sơ hở.

Vì vậy, phải toàn lực ứng phó!

Hai bên trái phải Lục Dã lần lượt là Sylveon và Arcanine, lớn tiếng nói: "Nguyệt Bạo, Phun Lửa!" "Bố y!" Nơ bướm của Sylveon lóe lên ánh sáng bạc như trăng, một luồng sáng bay lên bầu trời mây đen dày đặc, hình thành một vầng trăng rơi xuống.

Cùng lúc đó, ngọn lửa từ miệng Arcanine hung hãn phun ra, thiêu đốt Lớp Giáp Lăng Kính của Necrozma.

Lớp Giáp Lăng Kính uốn cong rồi lại trở về bình thường, ánh mắt Necrozma lạnh băng, mặc cho ánh trăng nuốt chửng mình.

Lăng kính trước ngực không ngừng tụ tập sắc đỏ, ánh sáng còn mạnh mẽ hơn cả 『Mạch Nước Quang Tử』, nếu lấy 『ánh sáng』 làm tiêu chuẩn đo lường năng lượng, thì ánh sáng đỏ lúc này đã gần đạt đến mức tải tối đa của năng lượng!

Cũng là chiêu thức đặc trưng của Necrozma, 『Tia Laser Lăng Kính』!

Trong nháy mắt, lăng kính trước ngực Necrozma bắn ra vô số tia laser, giống như Phán Quyết của Arceus, bay tứ phía lên trời rồi rơi xuống.

Rầm rầm rầm!!

Tia laser xuyên thủng vách núi, vô số đá vụn rơi xuống suối, tế đàn Thiên Luân rung chuyển dữ dội.

Một tảng đá khổng lồ rơi xuống, 'rầm' một tiếng gây ra động đất và bụi mù trời. "Lại gần Solgaleo!" Lục Dã lớn tiếng nói.

Tập hợp, bảo vệ nhà chính!

Arcanine và Sylveon kịp thời lùi lại, co cụm bên cạnh Lục Dã. "Rati~" (Em cũng đến giúp~) Ánh sáng như pha lê đan xen, Latias giải trừ 'tàng hình', tức thời dựng lên một 『Tường Ánh Sáng』 trong suốt.

Tia laser bắn vào 『Tường Ánh Sáng』, bức tường trong suốt tan chảy, tia sáng xuyên qua! "Bố y!" Không cần Lục Dã chỉ huy, Sylveon vẫy dải lụa, một lần nữa triển khai một 『Tường Ánh Sáng』. "Nimi~" Tiểu V thì mím chặt đôi răng hổ nhỏ, đưa ngón tay chạm vào tường ánh sáng, lợi dụng Năng Lượng Vô Hạn để gia cố 『Tường Ánh Sáng』 thêm một lần nữa.

Đối mặt với 『Tia Laser Lăng Kính』 như mưa đạn, Sylveon và Latias thay phiên nhau sử dụng 『Tường Ánh Sáng』, bốn phía bốc lên mùi khét lẹt.

Lục Dã cúi đầu nhìn xuống chân, một viên sỏi bị tia laser bắn trúng, tan chảy thành tinh thể đỏ rực méo mó. "Mình vẫn còn xem thường 'Necrozma' rồi." Lục Dã giật mí mắt. "Hống!" Solgaleo bồn chồn lắc đầu sư tử, muốn tiến lên giúp đỡ. "Ghos~" Gengar đưa tay ra, ngăn Solgaleo lại.

Đừng vội, cứ chơi với nó đã!

Có bài học từ N, thầy Lục không thể để Necrozma và Solgaleo hợp thể.

Dù sao N, đứa trẻ xui xẻo đó, đã hợp thể Kyurem và Zekrom, suýt nữa gây ra đại họa.

Không để Nebby tham chiến, mới là lựa chọn chắc chắn nhất. "Thầy Lục!" Tiếng gọi từ khe núi phía sau vọng lại, Lục Dã quay đầu, thấy trong bóng tối sáng lên ngọn lửa hùng vĩ trên đuôi Charizard.

Khuôn mặt Blue Oak lạnh lùng, cưỡi trên lưng Charizard.

Bên cạnh cậu, Red đeo găng tay, nắm chặt móng vuốt của Aerodactyl, lớn tiếng gọi. "Cẩn thận tia laser!" Lục Dã đáp lại.

Necrozma rõ ràng đã cảm nhận được mối đe dọa từ hai người, ánh mắt lóe lên sắc đỏ, lạnh lùng nhìn chằm chằm hai người.

Ngay sau đó, lăng kính trước ngực lại một lần nữa tụ tập ánh sáng đỏ, 『Tia Laser Lăng Kính』 bắn ra! "Hạ cánh ngay lập tức, Charizard!" Blue Oak quát.

Red và Blue Oak phối hợp nhuần nhuyễn, cùng một lúc hạ xuống mặt đất.

Tia laser nổ tung trên vách đá, khói đen bốc lên, lại có thêm vài tia laser bắn xuống!

Red đưa tay ra: "Snorlax, dùng Bảo Vệ!" Ánh sáng đỏ lóe lên, Snorlax thân hình khổng lồ che chắn trước mặt Red và Blue Oak, nheo mắt, khoanh hai tay, toàn thân sáng lên một rào chắn màu xanh lục, ồm ồm nói: "Snor!!" 『Tia Laser Lăng Kính』 không thể xuyên thủng phòng thủ của Snorlax.

Tít tít tít—— ba huyền thoại tụ họp, trong bóng tối đầy căng thẳng, vang lên tiếng báo hiệu của Pokédex phiên bản đặc biệt. "Đây là..." Red cúi đầu, kinh ngạc nhìn Pokédex màu đỏ. "Là chức năng mà ông nội thiết kế cho Pokédex." Blue Oak cầm Pokédex màu xanh lục, nghiêm giọng nói, "Khi ba người sở hữu Pokédex tụ họp, sẽ phát ra tiếng kêu." "Ghos!" Gengar vẻ mặt nghiêm túc, bóp chặt Pokédex màu tím, gật đầu mạnh.

Không sai, chính là như vậy!

Red, Blue Oak: "..." "Để lát nữa giải thích sau." Lục Dã xoa trán nói: "Đến lúc combat tổng rồi!" Blue Oak nhìn chằm chằm con Pokémon được bao bọc bởi lớp giáp đen kịt kia, quay đầu nói: "Cậu còn nhớ, tôi đã nói gì với cậu không?" Red ngước nhìn Necrozma, đáy mắt lóe lên vẻ kiên định: "Đương nhiên!

Tôi cũng rất mong chờ trận chiến này!" "Lên đi, Charizard / Venusaur!" Red và Blue Oak đồng thanh nói. "Blastoise, nhờ cậu cả đấy!" Lục Dã hét lên. "Kame!" Blastoise khẽ gật đầu, đứng cùng

Venusaur và Charizard.

Ngay sau đó, Blastoise lại ngẩng đầu nhìn Necrozma, mày hơi nhíu lại, phát hiện sự việc này không đơn giản. "Kame... ヾ(⌐■_■)" Blastoise đẩy kính râm, lặng lẽ lùi lại nửa bước.

Lỡ như mình đứng đằng trước, bị hai con Pokémon này tấn công lén cùng lúc, thì toi rồi...

Lục Dã: "..." Đây đã là hội chứng hoang tưởng bị hại rồi đấy!

Necrozma đột nhiên tăng tốc, bay vòng quanh Hẻm Núi Poni Rộng Lớn, liên tục bắn phá những quả 『Mạch Nước Quang Tử』 hội tụ từ ánh sáng vàng, nhân cơ hội đó né tránh sự khóa mục tiêu của ba con Pokémon khởi đầu.

Rầm rầm rầm!!

Ánh sáng của vụ nổ chiếu rọi hẻm núi, Lục Dã hơi nhíu mày, nói: "Gengar, theo sát nó, dùng Ánh Mắt Khóa Chặt!" "Ghos!" Gengar thân hình lóe lên, nhảy vọt đến trước mặt Necrozma, trợn trừng đôi mắt đỏ rực, nheo một nụ cười lạnh lùng, ánh mắt lóe lên ánh sáng xanh ma mị.

Necrozma đáp trả bằng một tia Sạc Năng Lượng thô ráp, bị tiểu béo màu tím linh hoạt né tránh, vang lên tiếng chỉ huy của Red: "Venusaur, dùng dây leo trói nó lại!" Venusaur thân hình rồng cạn, tỏa ra Aura sâu lắng, da mọc đầy những đường gân độc, lưỡi biếng há miệng kêu một tiếng, hai sợi dây leo thô ráp từ lưng bắn ra, nhanh như chớp khóa chặt Necrozma trên không!

Necrozma không ngừng giãy giụa, phát ra tiếng gầm gừ lạnh lẽo.

Blue Oak búng tay: "Xoáy Lửa!" Charizard phun ra ngọn lửa hình xoáy nước, men theo dây leo nuốt chửng về phía Necrozma.

Necrozma bị Xoáy Lửa bao bọc.

Dây leo nới lỏng, giống như cây roi được bao phủ bởi đá lửa địa ngục, liên tục quất vào người Necrozma! "Nhờ cậu trói nó lại lần nữa, Nhà vô địch Red——" "A, tôi hiểu rồi!" Mắt Red lóe lên.

Blastoise của thầy Lục, đã hy sinh độ chính xác của chiêu thức để tăng cường uy lực!

Lục Dã ngước nhìn lên trời, nói: "Blastoise, Long Ba Động!" "Kame!" Hai nòng pháo của Blastoise cuộn trào năng lượng màu tím xanh, 'phanh phanh' bắn ra hai tia sáng tím.

Hai tia sáng hợp nhất, hình thành một con Rồng bóng tối gầm thét, giữa sự rung chuyển của bầu trời, chính diện nuốt chửng Necrozma!

Dù là Red, đáy mắt vẫn thoáng qua một tia kinh ngạc.

Uy lực của Long Ba Động, cực kỳ đáng sợ!

Venusaur buông dây leo, kỳ quái liếc nhìn Blastoise, rồi lại nhìn phần đuôi dây leo đang cháy đen của mình.

May mà thu về kịp, nếu không chắc là đứt rồi... "Chiêu Z không thể sử dụng." Blue Oak một tay đút túi, nhìn Necrozma có lớp giáp lăng kính bốc khói đen, nói: "Dùng chiêu cuối đi, Red, thầy Lục." "Ừm." Red gật đầu.

Khi những người sở hữu Pokédex cùng thi triển chiêu cuối, sẽ có hiệu quả tăng uy lực gấp bội, tương tự combo của Lời Thề Lửa, Lời Thề Nước, Lời Thề Cỏ.

Mạnh như Ultimate Necrozma, có lẽ có thể chống cự, còn dạng thường... chẳng khác nào dùng Sóng Thần lên một con Geodude có nội tại 『Kiên Cố』 ——không đỡ được cũng phải đỡ! "Nói trước, Pháo Nước Tối Thượng có thể sẽ hụt." Lục Dã thành thật nói. "Kame!" Blastoise quay đầu, giơ ngón cái lên.

Yên tâm, tôi đã đo lường rồi, lần này đảm bảo trúng!

Đột nhiên, thầy Lục nhận ra một chi tiết mà trước đây chưa từng phát hiện.

Hóa ra...

Chương 814

động tác giơ ngón cái quen thuộc của Blastoise.

Không phải là đang like cho mình, cũng không phải nói 'làm tốt lắm'.

Mà là đang đo lường khoảng cách bắn pháo... "Venusaur, Thực Vật Điên Cuồng!" Dây leo của Venusaur 'bùm' một tiếng cắm vào mặt đất, hệ thống rễ cây cuộn trào dưới lòng đất, sức sống dồi dào hình thành ánh sáng xanh lục, trong nháy mắt mọc lên những thân cây cao lớn. "Charizard, Bộc Phá Thiêu Đốt!" Charizard căng bụng, ngọn lửa trên đuôi hừng hực cháy, ngọn lửa cam trong miệng chuyển sang màu xanh lam, mắt trợn tròn, 'phụt' một tiếng phun ra cột lửa xanh lam. "Blastoise, Pháo Nước Tối Thượng!" Blastoise ở phía sau cùng của đội hình, ánh mắt sau khi tháo kính râm trở nên sắc bén, nòng pháo 'ầm ầm' bắn ra hai cột nước, hợp thành một, như vạn mã gầm thét.

Ba luồng sáng của chiêu cuối hội tụ lại một chỗ, phản chiếu khuôn mặt kinh ngạc bất định của Necrozma.

Necrozma: ???

Ta khó khăn lắm mới đến Alola một chuyến, lại thua thảm hại thế này sao?

Đệt!

RẦM!!!

Bầu trời tế đàn Thiên Luân, nổ tung một màn pháo hoa rực rỡ.

Một bóng đen khổng lồ, rơi xuống từ phạm vi vụ nổ, nặng nề đập xuống mặt đất hẻm núi, Lớp Giáp Lăng Kính bốc lên khói trắng quá tải.

Nội tại『Lớp Giáp Lăng Kính』của Necrozma có hiệu quả giảm sát thương, nhưng cần thời gian để hồi phục.

Trong thời gian ngắn chịu sát thương quá tải, cộng thêm nó không phải là dạng Ultra, ngay lập tức bị đánh rơi xuống đáy hẻm núi. "Gengar, cho nó một phát Thôi Miên!" "Ghos~" Hai mắt Gengar lóe lên tia sáng của Thôi Miên, nhìn vào đôi mắt giao thoa ánh sáng đỏ của Necrozma.

Nó định nói thêm gì đó, một cơn buồn ngủ ập đến, cố gắng liếc nhìn Red, Blue Oak, Lục Dã một vòng, rồi ngã xuống ngủ say.

Lũ người Trái đất卑鄙... "Tỷ lệ trúng của Thôi Miên cao vậy sao." Mắt Red lóe lên, tự lẩm bẩm: "Lúc đấu với thầy Lục, phải cảnh giác một chút mới được..." "Hừ... coi như đã giải quyết xong chưa?" Blue Oak nghiêng đầu hỏi. "Chưa đâu." Lục Dã nói: "Để Necrozma khôi phục lý trí, và sau khi rời đi không phá hoại các thế giới khác, cần phải mượn sức mạnh của Nhà huấn luyện và Pokémon, để nó khôi phục thành dạng 'Kẻ Chói Lòa'." "Tôi đã nghe qua." Red gật đầu, "Vòng Z có tác dụng cung cấp Aura và ánh sáng... nhưng, bây giờ?" "Ừm." Lục Dã nhìn về phía ba hòn đảo còn lại, như thể ánh mắt xuyên qua bóng tối dày đặc, thấy được những người đang mong mỏi trong bóng tối. "Tôi đã nhờ Quỹ Aether, Lực lượng Đặc nhiệm UB chuẩn bị trước rồi." Ngoài ra, còn có vận chuyển Rocket...

Lục Dã thầm nghĩ. "Thông qua việc hội tụ『ánh sáng』, sau đó truyền vào cơ thể Necrozma——đây chính là nhiệm vụ tiếp theo." Lục Dã nói. "Nó tiến hóa thành 'Kẻ Chói Lòa', liệu có quay lại tấn công không?" Blue Oak nhíu mày hỏi. "'Kẻ Chói Lòa' chính là Ultimate Necrozma, là chính thần trong thần thoại Alola, tính tình ôn hòa, từng mang lại ánh sáng cho Alola." Lục Dã trầm ngâm nói: "Đương nhiên, lo lắng của cậu không phải không có lý, tôi sẽ chuẩn bị sẵn, để nhờ Hoopa giúp đỡ." Red và Blue Oak nhìn nhau, khẽ gật đầu.

Palkia, Dialga cũng có tiền lệ mất kiểm soát.

Nếu tiến hóa thành Ultimate Necrozma, có thể khôi phục lý trí, thì giúp nó cũng không sao.

Giả sử lại nổi điên... chẳng qua là đánh thêm một trận nữa, 『Đấu Sĩ』 Red thậm chí còn rất sẵn lòng.

Nhìn Necrozma đang hôn mê, rồi lại nhìn Solgaleo vừa mới tiến hóa, vẻ mặt mệt mỏi, Blue Oak cúi đầu nghịch điện thoại, nói: "Tín hiệu hoàn toàn biến mất rồi... thầy Lục, thầy định làm thế nào để liên lạc với các Đảo Vương và Biệt Đội Siêu Hộ Vệ?" Xung quanh bị bóng tối bao phủ, bầu trời treo lơ lửng mặt trời bị nuốt chửng, hoang dã tĩnh lặng không một tiếng động, như thể vạn vật đều trở về nguyên thủy.

Tay nhẹ nhàng đặt lên bộ lông bờm ấm áp của Arcanine, đôi mắt đen của Arcanine sáng ngời, 『Lông Vũ Cầu Vồng』 treo trước ngực tỏa ra ánh sáng nhàn nhạt.

Lục Dã quay người lại, đáp: "Dùng đuốc." Red và Blue Oak sững người.

Đừng dịu dàng đi vào màn đêm đó.

Hãy gào thét, gào thét trước ánh sáng đang lụi tàn. "Arcanine——" Lục Dã nhẹ giọng nói: "Hướng lên trời, sử dụng Ngọn Lửa Thần Thánh." "Gâu!!!" Khuôn mặt được bao phủ bởi lớp lông bờm màu nâu sẫm của Arcanine, lộ ra một thần thái khác biệt.

Nó ngước nhìn bầu trời, đôi mắt đen sáng ngời, há to miệng, 『Lông Vũ Cầu Vồng』 trước ngực cũng tỏa sáng theo.

Vút!!

Một ngọn lửa trắng chói lòa, như một quả pháo hiệu bay lên trời, 'bùm' một tiếng nổ tung.

Mắt Arcanine lóe lên, nhìn về phía Nhà huấn luyện của mình.

Lục Dã nhẹ giọng nói: "Tiếp tục." "Gâu!!!" Lại một tiếng hú vang vọng hẻm núi.

Trong bóng tối, lại một lần nữa bùng lên một ngọn lửa!

Dần dần có những Pokémon hoang dã trong hẻm núi, hưởng ứng Arcanine, phát ra những tiếng gầm yếu ớt.

Lục Dã: "Tiếp tục, sử dụng Ngọn Lửa Thần Thánh." Ánh mắt Red và Blue Oak khẽ rung động. "Gâu!!!" Trong bóng tối, Arcanine như một con sư tử xua tan đêm dài, ngọn lửa trắng chiếu rọi hẻm núi!

Lần này, toàn bộ Pokémon trong hẻm núi đều chìm vào một cảm xúc kỳ lạ nào đó.

Totem Kommo-o, dắt con cái ra khỏi hang động, ánh mắt nhìn về phía tiếng gầm vang lại. "Hống... hống!!" Totem Kommo-o phát ra tiếng đáp trả cao vút, cả hẻm núi bắt đầu sôi sục.

Lần lượt có những tia sáng của chiêu thức sáng lên, Totem Kommo-o phun lửa lên trời.

Sức mạnh bẩm sinh của Pokémon, hay nói cách khác là 『ánh sáng』, Shiinotic phát ra ánh sáng huỳnh quang trong bóng tối, Salandit đốt lên ngọn lửa trên đuôi trong rừng rậm, Tentacool lấp lánh ánh sáng ven bờ biển.

Khi bóng tối nuốt chửng mặt đất, khoảnh khắc này, Pokémon của Đảo Poni đều trở thành một phần của 『ánh sáng』, xua tan đêm dài cho Đảo Poni, mang lại ánh sáng!

Thần Mặt Trời, Solgaleo ngơ ngác nhìn cảnh tượng này.

Red và Blue Oak cũng thất thần, đứng trên hòn đảo sáng lên dưới nhật thực toàn phần, chấn động trước sức mạnh vĩ đại của thiên

nhiên và Pokémon. "Ánh sáng không phải do Kẻ Chói Lòa ban tặng." Lục Dã nói, "Nó vốn thuộc về mỗi một con Pokémon." "Nơi đây, chính là tọa độ của tôi." Lục Dã đứng trên tế đàn Thiên Luân, sau lưng bùng lên ánh sáng rực rỡ của các chiêu thức, đôi mắt đen lóe lên. "Và bây giờ, tôi sẽ vì Alola, tìm kiếm ánh sáng." Red và Blue Oak nhìn về phía thầy Lục, ánh mắt lấp lánh. "Arcanine!!" Lục Dã lớn tiếng nói: "Công suất tối đa, Ngọn Lửa Thần Thánh!!" "Gâu!!!" Bờm lông Arcanine tung bay, ngẩng trời hú vang, phảng phất như con Arcanine trong thần thoại phương Đông xua tan đêm dài.

BÙM!!

Bầu trời Đảo Poni, bùng lên một ngọn lửa trắng hùng vĩ, cột lửa xông thẳng lên trời, chiếu rọi ba hòn đảo còn lại!

Đảo Poni sáng lên đầu tiên, tiếp theo là Đảo Melemele, rồi đến Đảo Akala, Đảo Ula'ula.

Bốn vị Thần Hộ Vệ nhìn về phía cột sáng xông thẳng lên trời, ánh mắt rung động.

Ngay sau đó, chúng vận dụng năng lực của riêng mình, mang lại 『ánh sáng』 cho hòn đảo của mình.

Núi lửa Wela, Marowak vung cây Xương Gậy được bao phủ bởi ngọn lửa xanh lục, nhảy múa một điệu vũ thần bí từ xa xưa.

Núi Hokulani, Magnemite và Magneton, Charjabug, cho đến cả Magnezone, đều phóng ra ánh sáng điện.

Làng của người dân biển, Finneon, Tentacool, Lanturn lại gần mặt nước, hiện ra ánh sáng.

Mọi người hoang mang và chấn động khi đứng giữa ánh sáng.

Mặt trời biến mất, ánh trăng không còn, nhưng bên cạnh có Pokémon, cung cấp một 『ánh sáng』 vừa nhỏ bé lại vừa mãnh liệt!

Mọi người lần lượt nhìn về phía cột lửa trắng xông thẳng lên trời.

Cột lửa đó vẫn đang tiếp tục, như thể cung cấp một loại tọa độ nào đó, lại như một ngọn đuốc được giơ cao, giống hệt con Pokémon huyền thoại trong thần thoại phương Đông.

Satoshi ngơ ngẩn thất thần: "Arcanine..." "Gâu!!!" Arcanine liên tục phun ra Ngọn Lửa Thần Thánh, xua tan bóng tối cho mặt đất, ánh mắt sắc bén, bờm lông tung bay!

Nếu sau này không còn ngọn đuốc nào nữa.

Thì ta chính là ánh sáng duy nhất!

Toàn nhật thực bao phủ bóng tối, Alola bị nuốt chửng, bốn hòn đảo chìm trong hỗn loạn.

Tiếng gió rít gào, đêm dài vô tận không thấy điểm dừng.

Mọi người đứng trên cánh đồng đen kịt ngóng trông, nghe tiếng Howl dũng mãnh từ xa vọng lại, nhìn thấy một cột lửa trắng vút lên trời, ánh lửa rực rỡ chiếu sáng màn đêm.

Một bà lão vuốt ve Stoutland bên cạnh, chống gậy nhìn xa xăm, ánh mắt đục ngầu, hồi tưởng lại câu chuyện Đông Hoàng mà cha mẹ bà kể khi còn bé.

Thuở ấy, Đông Hoàng vẫn là một vùng đất bị bóng tối bao phủ, u ám dày đặc, hiểm nguy trùng trùng.

Một Trainer đề nghị: “Arcanine của tôi có khứu giác nhạy bén, có thể tìm thấy ánh sáng.” Thế là mọi người đi theo Arcanine.

Nhưng đường đi gian nan, có người gục ngã, có người nghi ngờ.

Người Trainer đó nói: “Chúng ta cứ đi tiếp thôi!” Thế là Arcanine toàn thân bốc cháy ngọn lửa, đi ở phía trước đội ngũ, tựa như mặt trời vàng rực.

Nó dùng tiếng Howl xua tan u tối, lấy máu làm nhiên liệu, lấy trái tim làm ngọn đuốc.

Arcanine tung hoành trên vùng đất Đông Hoàng, ngọn lửa sinh mệnh bùng cháy, tiếng gầm xua tan đêm dài, chào đón bình minh vừa hé.

Cuối cùng, nó tựa vào người Trainer đã kiệt sức dẫn đường, cùng nhau chìm vào giấc ngủ vĩnh hằng.

Trong thần thoại Đông Hoàng, Arcanine được mệnh danh là "Pokémon huyền thoại", sánh ngang với Bộ Ba Chim Thần mà còn thắng một bậc.

Ánh mắt bà lão đục ngầu, nhìn về phía xa xăm.

Một vùng sáng nổi lên ở đường chân trời, rồi thêm nhiều ánh sáng nữa.

Những đốm lửa nhỏ liên kết thành một vùng, "Ánh sáng" của các Pokémon hội tụ lại, trông như lửa cháy lan đồng cỏ, chiếu sáng cả Alola.

Đó không phải là lòng trắc ẩn của Kẻ Chói Lòa, không phải ánh sáng của thần Mặt Trời, không phải ân huệ của thần Mặt Trăng.

Đó là mỗi một Pokémon của Alola, dùng "Ánh sáng" bên trong cơ thể mình, mang lại ánh sáng cho Alola!

Ánh sáng đom đóm, cũng có thể cháy rực cả cánh đồng!

"Ánh sáng hội tụ lại, còn mãnh liệt hơn cả Kẻ Chói Lòa…" Giáo sư Kukui đứng giữa ánh hào quang, lộ vẻ chấn động.

Giáo sư Burnet nghiêng đầu nhìn sang, nói: "Toàn nhật thực nhất định sẽ qua đi." Cô ấy ánh mắt lấp lánh: "Bởi vì, toàn bộ Pokémon và Trainer của Alola đều đang phát sáng." Đảo Melemele, Đảo Trưởng

Hala nheo mắt, tai đeo tai nghe Bluetooth đặc chế, khoanh tay nhìn về hướng lửa.

"Đã tìm thấy vị trí của Necrozma rồi!" "Đảo Melemele, các Trainer sở hữu Z-Ring đã tập hợp xong!" Đảo Ula'ula, Đảo Trưởng Nanu còng lưng, đút tay túi quần ngóng trông, khẽ nói: "Đảo Ula'ula, đã chuẩn bị xong." Đảo Akala, Đảo Trưởng Olivia khí chất nhà giàu ngút trời đáp lời: "Đảo Akala, đã chuẩn bị xong, tiếp theo dùng Z-Ring truyền tải Ánh sáng!" Đảo Poni, Đảo Trưởng Hapu nhìn lại về hướng ngọn lửa, khẽ gật đầu, nói: "Mong đêm dài qua đi… Đảo Poni, đã chuẩn bị xong." Các Trainer và Pokémon ngóng chờ, ánh mắt lấp lánh hy vọng, Z-Ring phát ra ánh sáng yếu ớt.

Nguyên liệu của Z-Ring là Đá Lấp Lánh, cũng là sức mạnh của Kẻ Chói Lòa Tối Thượng Necrozma, vì vậy có hiệu quả truyền tải "Ánh sáng".

Còn các Trainer không có Z-Ring, bản thân cũng mang theo "Ánh sáng", thông qua các hòn đảo cũng có thể truyền tải một phần "Ánh sáng" – điều đó có nghĩa là "hy vọng".

Đêm dài vô tận, vô số đôi mắt chú ý ngọn lửa vút lên trời, chờ đợi tín hiệu tiếp theo của nó.

Vô số bàn tay khẽ siết chặt, nhưng lại cảm nhận được sự ấm áp, đó là hơi ấm từ Pokémon và đồng đội.

"Cậu chuẩn bị xong chưa, Pikachu." Ash ánh mắt lấp lánh, khoanh tay, tạo dáng khởi đầu của Z-Move.

"Pikachu!" Pikachu đứng hai chân, kiên định gật đầu.

"Tiếp theo việc cần làm…" Kiawe vẻ mặt kiên nghị, đứng cùng Charizard.

"Chính là chờ lệnh của Thầy Lục!" Lana ánh mắt lấp lánh, bên

cạnh là một Primarina xinh đẹp.

“Tập hợp sức mạnh của mọi người, để Necrozma hồi phục.” Mallow cười tươi, bên cạnh là một Tsareena kiêu sa.

“Snowy, chúng ta cũng có thể dùng Z-Move!” Lillie nói.

“Ô ~” Alolan Vulpix có bộ lông trắng muốt mềm mượt ánh mắt thuần khiết, ngẩng đầu kêu ô ô.

Quỹ Aether, Gladion và Lycanroc ngẩng đầu nhìn lên, im lặng, Z-Ring khẽ phát sáng.

Trong căn cứ bí mật trong rừng, Team Rocket cùng Bewear, Mareanie, Mimikyu đồng loạt ngẩng đầu, nhìn vô số ánh sáng chiêu thức trên trời.

“Đẹp quá trời…” Bộ ba Team Rocket đồng thanh nói.

“Ô ~” Bewear ôm Stufful, đồng tình gật đầu.

“Được rồi, chúng ta cũng đến cổ vũ Sếp Lục thôi.” Jessie siết chặt tay.

“Nói về Z-Ring, chúng ta cũng có mà!” James nói.

“Tập hợp sức mạnh của cả Alola, kết thúc toàn nhật thực đi meo ~” “Grừ ~ Méo!” Thiên Luân Tế Đàn.

Lửa Thánh dần tắt.

“Gâu ô…” Arcanine rống khẽ một tiếng, ánh mắt mệt mỏi, đuôi cũng cụp xuống.

Bỗng nhiên, đuôi Arcanine vẫy lên, ngẩng đầu nhìn Lục Dã.

Lục Dã mỉm cười, đặt tay lên đầu Arcanine, nói: “Cậu vất vả rồi, tiếp theo cứ giao cho tôi và mọi người đi.” Arcanine với khuôn mặt phủ lông màu nâu lanh lợi, nở một nụ cười chất phác, vẫy vẫy đuôi,

nằm phục xuống đất thở dốc: “Gâu ô…” Dù có Cánh Cầu Vồng, việc liên tục duy trì Lửa Thánh cũng mang lại gánh nặng cực lớn cho Arcanine.

Nhưng “Ánh sáng” từ khắp Alola đổ về Arcanine lại giúp sức mạnh của nó tiến bộ vượt bậc.

Chương 815

Lục Dã bảo Victini giúp hồi phục HP cho Arcanine, nhìn về phía Red và Blue Oak đang ngây người, nói: "Tiếp theo, là bước cuối cùng của kế hoạch, truyền Ánh sáng vào Necrozma." Ánh mắt Red và Blue Oak dao động, cả hai đều không nói gì, khẽ gật đầu.

Tiếng Howl giận dữ của Arcanine vang lên, bốn hòn đảo liên tiếp phát sáng, như những ngọn đuốc mọc lên ở đường chân trời.

Khung cảnh này vẫn in đậm trong lòng hai người.

"Cậu định làm thế nào?" Blue Oak liếc nhìn Necrozma.

Necrozma trông như được cấu thành từ tinh thể đen kịt, nằm gục xuống như ngủ, lờ mờ có dấu hiệu hồi phục, lại bị một cú Đánh Sau Lưng của Scizor đánh cho bất tỉnh.

"Dùng Z-Move làm vật dẫn của Ánh sáng… Bây giờ có thể thi triển Z-Move rồi." Lục Dã nói.

Red cúi đầu nhìn Z-Ring, quả nhiên là vậy, Z-Crystal của Pikachu khẽ phát sáng, tạo thành một phần của "Ánh sáng".

"Tôi tạm thời đặt tên cho Z-Move này là—" Lục Dã lắp Z-Crystal hệ Ác vào Ring, chuẩn bị dùng chiêu Ác Mộng Đen của Gengar, nghiêm túc nói: "Gold Heal Dark Void!" Tập hợp "Ánh sáng" của cả Alola, hội tụ vào Ác Mộng Đen, hồi phục Necrozma!

Red và Blue Oak đứng hình.

"Đùa thôi, thực ra chỉ là Z-Move hệ Ác bình thường, thêm vào Ánh sáng của Alola." Lục Dã cười ha ha, ánh mắt bỗng nghiêm lại, nói: "Gengar, I Choose You!" "Ghos ~ψ(*｀´)ψ" Gengar cầm hai chiếc Thìa Định Mệnh, ánh mắt đỏ rực, nhe răng cười.

Blue Oak, Alakazam: "…" Lục Dã: "… Cậu trả Thìa cho Alakazam đi đã." "Ghos… (￣▽￣)~*" Con ú tím béo ú vẫy vẫy tay, lại trả Thìa cho Alakazam.

Gengar đã nhân lúc Alakazam không để ý mà lấy Thìa Định Mệnh, chủ thể và khách thể thống nhất, xin hỏi ở đây Gengar đã phạm tội gì? (5 điểm) Solgaleo bỗng nhiên đi về phía Lục Dã, khuôn mặt tinh vân hướng về phía Z-Ring, gầm khẽ như đang kể lể.

Lục Dã ngạc nhiên: "Để tôi lắp cả Z-Crystal hệ Ma vào nữa à?" Solgaleo gật đầu.

Z-Ring mạnh mẽ có thể đồng thời lắp hai Z-Crystal, hoặc một Z-Crystal và một Đá Khóa.

Lục Dã đồng thời lắp Z-Crystal hệ Ác và Z-Crystal hệ Ma, đưa cánh tay ra cho Solgaleo xem.

"Đây, rồi sao nữa." Solgaleo hạ thấp đầu sư tử lông trắng, khẽ chạm trán vào Z-Ring.

Nó bỗng nhiên phát ra ánh sáng chói mắt, như mặt trời thật.

Lục Dã nghiêng đầu tránh đi, cảm thấy Z-Ring nóng lên, nhưng lại tuôn ra một luồng Khí hoàn toàn khác biệt.

Đó là một loại sức mạnh hoàn toàn mới, khác với bất kỳ Z-Move nào trước đây, chỉ thuộc về riêng Lục Dã, như thể "thần Mặt Trời" Solgaleo đặc biệt tạo ra cho Lục Dã.

Ánh mắt Blue Oak lóe lên một tia kinh ngạc: "Đây là…" "Có phải cái tin đồn mà Ash từng nhắc tới không." Red nói.

Các Thần Hộ Vệ và Thần Mặt Trăng, Mặt Trời sẽ tạo ra Z-Crystal độc quyền cho Trainer thuần khiết cùng với Pokémon bạn đồng hành của họ.

Ví dụ như Z-Move Ash-Pika của Ash và Pikachu.

Z-Move Ash-Pika của Ash được Tapu Koko cường hóa từ Z-Crystal hệ Điện.

Còn lúc này, dưới sự giúp đỡ của Nebby, Z-Crystal hệ Ác và Z-Crystal hệ Ma đã hợp nhất thành công!

Solgaleo tựa như mặt trời mới mọc rực ánh vàng, tiếng gầm trầm thấp, ánh sáng liên tục tuôn vào Z-Crystal.

Ngay sau đó, Solgaleo lộ vẻ mệt mỏi, yếu ớt lắc lư đầu, ánh sáng của nó dần phai nhạt.

Lục Dã cúi đầu nhìn.

Trên Power Ring lắp một Z-Crystal chưa từng thấy.

Toàn thân màu tím, có góc cạnh, hình ảnh chính giữa Z-Crystal tựa như cái miệng đang nhe ra của Gengar.

Từ khối Z-Crystal này, tuôn ra ánh sáng tím độc nhất vô nhị, độc quyền của Lục Dã và Gengar.

Ngay cả Thầy Lục cũng kinh ngạc, ngẩng đầu nói: “Nebby…” Solgaleo thân mật liếm Lục Dã một cái, nằm phục xuống đất, trông như đang học theo Arcanine bên cạnh.

“Gâu ô ~ᘓ(• p •)ᘐ” Arcanine nằm phục bốn chân, nhe răng cười ha ha.

“Hống ô!

Đột (` 0´) đột” Solgaleo phát ra một tiếng gầm trầm thấp.

Red và Blue Oak đi tới.

“Một Z-Crystal chưa từng thấy.” Blue Oak ngạc nhiên.

“Có vẻ là Solgaleo đã dùng ‘Ánh sáng’ của chính mình, để tạo ra

cho Thầy Lục và Gengar.” Red mỉm cười.

Lục Dã nhìn chằm chằm Z-Crystal màu tím, đối mắt với con ú tím béo ú.

Trong lòng tự nhiên hiện ra tên Z-Crystal tương ứng, tên Z-Move và cả động tác Z-Move.

Đó là sự đồng hành, sự ‘hại nhau’, sự khích lệ và sự ràng buộc suốt chặng đường.

“Cứ gọi nó là ‘Gengar Z’ đi!” Lục Dã hô lớn.

“Ghos ~(๑`▽´๑)۶” Con ú tím béo ú giơ nắm tay nhỏ lên.

Gengar Z, Get☆Daze!

Lục Dã đi đến chính giữa Thiên Luân Tế Đàn, đối mặt với Necrozma đang nằm gục.

Trong bóng tối, ánh mắt anh sáng quắc, vạt áo tung bay, Z-Crystal trên Ring phát ra ánh sáng tím.

Ánh sáng đỏ lóe lên, tất cả PokéBall đều mở.

Các Pokémon đồng loạt đứng thẳng sau lưng Thầy Lục, ánh mắt sắc bén, khinh bỉ nhìn Necrozma.

Necrozma mở đôi mắt đỏ rực, bàn tay dữ tợn “bịch” một tiếng chống xuống đất, trong khi bụi bay mù mịt thì nó cũng đứng dậy.

Nó dang rộng hai cánh tay cấu thành từ tinh thể đen kịt, ngẩng đầu nhìn toàn nhật thực đen kịt trên bầu trời, gào thét khản đặc, nhưng lại không thể tin nổi.

Rõ ràng, mình đã nuốt chửng tất cả “Ánh sáng” của Alola rồi mà.

Thế nhưng… những “Ánh sáng” này lại từ đâu tới!

Necrozma bỗng nhiên đứng hình, chăm chú nhìn Trainer nhỏ bé

trước mặt.

“Gengar, Z-Move của chúng ta—” Thanh niên tóc đen đứng trước mặt là một Gengar, tay khẽ đặt lên vai trái, Gengar cũng đồng bộ động tác đưa tay nhỏ lên vai.

Z-Crystal ở cổ tay phát ra ánh sáng tím rực rỡ, Lục Dã và Gengar đồng bộ động tác, khí vàng bừng bừng quanh người, luồng khí hung mãnh và sắc bén thổi bay, cả Thiên Luân Tế Đàn như ban ngày.

Động tác Z-Move khởi đầu hoàn thành, Lục Dã lại đưa tay phải lên trời, ánh mắt sắc lạnh, hô lớn: “U Hồn Ảo Ảnh!!” “Ghos! (ᴗ̤ᴗ̤)” Gengar bay lơ lửng, trên lòng bàn tay lơ lửng một Hố Đen thu nhỏ, Hố Đen đó bay lên trời, liên tục có hạt vàng bay lên, tuôn vào Hố Đen.

Đảo Poni, Totem Kommo-o ngửa mặt lên trời gào thét, quanh người phát ra hạt vàng, hội tụ vào Hố Đen trên bầu trời.

Red và Blue Oak nhìn nhau, đồng thời ném PokéBall ra, cùng Pokémon đồng bộ động tác ngẩng đầu nhìn lên, “Ánh sáng” mạnh mẽ bay lên.

Shiinotic trong rừng, Tentacool trên bờ biển, Marowak gần núi lửa, Magnemite cạnh đài thiên văn… Một lượng lớn hạt vàng, từ trong cơ thể Pokémon bay lên, hội tụ vào Hố Đen trên bầu trời.

Bà lão ở thị trấn Lillie, các Đảo Trưởng của bốn hòn đảo, Team Rocket trong hang động, Ash và những người bạn… Ánh sáng vô tận, tuôn vào đám Hố Đen đó, dần dần hình thành một quả cầu ánh sáng vàng khổng lồ vô cùng lớn.

Không phải mặt trời, mà còn hơn cả mặt trời.

Giống như bình minh, mọi người chấn động ngước nhìn bầu trời, ánh sáng vàng xua tan màn đêm, bốn hòn đảo như ban ngày.

“Đó là tín hiệu của Ultra Guardians!” “Trời ạ, tôi còn thấy một

Gengar!” “Chân tướng chỉ có một, đó chính là Gengar của Thầy Lục!” Không phải một mình Lục Dã, Arcanine, Gengar có thể làm được.

Arcanine đánh thức đại địa, Gengar tập hợp ánh sáng – đây là “Ánh sáng” từ các Trainer và Pokémon của cả Alola.

Vô số Trainer giơ hai tay lên, vô số đôi mắt nhắm lại cầu nguyện, vô số Pokémon phát ra hạt vàng.

Ngày hôm đó, cả Alola biến thành ánh sáng!!

Lục Dã vung tay xuống.

“Ghos!!! (ᴗ̤ᴗ̤)” Hố Đen vàng mà Gengar giơ một tay lên, tựa như một tiểu hành tinh sắp đổ sập xuống, ù ù che phủ đỉnh đầu Necrozma!

Nhận lấy đi, Necrozma, “Ánh sáng” tập hợp sức mạnh của cả Alola!

Đồng tử phản chiếu quả cầu ánh sáng vàng khổng lồ, hạt vàng bay lượn dày đặc, tựa như một Quả Cầu Genki vàng rực.

Necrozma trừng lớn mắt, đồng tử co rút.

Rầm rầm!!!

Kèm theo Z-Move được thi triển bởi cả Alola.

Thiên Luân Tế Đàn tỏa ra ánh sáng vàng chói mắt, sự che khuất của mặt trời dần biến mất, ánh bình minh ban ngày chiếu rọi khắp Alola.

Mọi người nhìn về phía bình minh hùng vĩ ở cuối đường chân trời, chìm vào ngẩn ngơ.

Rõ ràng là bình minh quen thuộc, nhưng lần này, lại mang đến sự chấn động sâu sắc.

Toàn nhật thực kết thúc… mặt trời, vẫn như thường lệ mọc lên!

Trong khoảnh khắc, bốn hòn đảo Alola bùng nổ những tiếng reo hò long trời lở đất!

"Thầy Lục!!" Các học sinh mắt đẫm lệ.

"Sếp Lục!!" Team Rocket và Bewear ôm chặt lấy nhau.

"Chiến dịch lần này…" Anabel cầm bộ đàm, giọng bình tĩnh, thông báo tin tức đầy phấn khích: "Đại thắng!" Thiên Luân Tế Đàn.

Red và Blue Oak nheo mắt, chờ đợi để thích nghi với ánh sáng, mở mắt nhìn Necrozma đã được tái tạo hình dạng.

Quanh thân nó phát ra ánh sáng vàng rực rỡ, dang ra hai cặp cánh vàng thánh khiết, đuôi hoàn toàn được cấu thành từ ánh sáng, trên đó có nhiều gai đuôi ánh sáng nhô ra.

Các hạt vật chất bảy sắc bay vào mắt, hình thành đôi mắt, phát ra ánh sáng hình cánh về phía hai bên trên.

Ngay cả hai Huyền Thoại cũng không khỏi ngẩn ngơ lúc này.

Đây mới là hình dạng thật của Necrozma… Kẻ Chói Lòa Tối Thượng, Ultimate Necrozma!!

Ba người khẽ nắm chặt PokéBall.

Ultimate Necrozma vỗ cánh vàng, hạ xuống đất, phức tạp nhìn một vòng ba Huyền Thoại.

Cuối cùng, nó hạ thấp đầu cao quý, nói: "Xin cho phép ta bày tỏ lòng biết ơn, Sứ Giả Tự Nhiên." Red và Blue Oak nghiêng đầu, nhìn Lục Dã.

Bởi vì Ultimate Necrozma đã khôi phục lý trí, tự nhiên biết Trái Đất thuộc phạm vi quản lý của Arceus.

"Không cần khách sáo." Lục Dã mỉm cười, "Cậu là người đầu tiên mang lại ánh sáng cho Alola, vì vậy khi ánh sáng biến mất, tôi nghĩ

người dân Alola cũng sẵn lòng giúp cậu… Sự thật chính là như vậy." "Cảm ơn vì sự tin tưởng của ngươi, Sứ Giả Tự Nhiên." Ultimate Necrozma nói: "Theo cách nói của con người, ta nghĩ, giữa các ngươi và Pokémon, tồn tại một loại… mối liên kết mà giữa con người và Ultra Beast không tồn tại." "Mối liên kết đó có ý nghĩa gì… ta sẽ thử tìm kiếm." Nó dừng lại một chút, ôn hòa nói: "Và luôn mang trong lòng lòng biết ơn." "Tôi nghĩ." Lục Dã mở lời: "Giữa con người và Ultra Beast, có lẽ cũng có thể tạo ra 'Mối Liên Kết'." Ultimate Necrozma đứng hình, tràn đầy vẻ không thể tin nổi.

"Giống như cư dân Alola, cuối cùng đã hiểu và giúp đỡ cậu vậy." Lục Dã mỉm cười, ánh mắt khẽ lóe lên.

"Có lẽ ở một thế giới khác, con người và Ultra Beast, cuối cùng cũng có thể hiểu nhau, cùng tồn tại, cùng sống dưới bầu trời xanh—" Lục Dã đút hai tay túi quần, vạt áo tung bay, nheo mắt nhìn mặt trời rực rỡ.

Ánh sáng của nó chiếu rọi dưới chân Lục Dã, Thiên Luân Tế Đàn mọc lên những khóm hoa và cây xanh rộng lớn, gió nhẹ thổi qua, tạo thành gợn sóng.

"Giống như con người và Pokémon của thế giới này vậy." Lục Dã nói.

Ultimate Necrozma trầm mặc một lúc lâu, thậm chí còn lộ ra một tia an ủi: "Cảm ơn ngươi… Sứ Giả Tự Nhiên." Nó quanh thân phóng ra ánh sáng vàng, rơi vào cơ thể Pokémon của Lục Dã, Red, Blue Oak.

Vết thương nhanh chóng hồi phục, Khí của bản thân cũng có mức độ tăng lên khác nhau.

Trong đó, Arcanine là tiến bộ rõ rệt nhất, ngay lập tức mừng rỡ nhảy cẫng lên, chạy vòng quanh Lục Dã: "Gâu ô!" Lục Dã cười tủm tỉm nhéo má Arcanine.

“Gâu ô?” Arcanine chớp chớp mắt.

Khoảnh khắc tiếp theo, Arcanine dũng mãnh đập đầu vào Lục Dã!

“Ta sẽ ghi nhớ những lời ngươi đã nói, con người và Ultra Beast, cũng có thể hiểu nhau, thiết lập ‘Mối Liên Kết’…” Cổng Ultra Wormhole mở ra, Ultimate Necrozma vỗ đôi cánh vàng Dual Wingbeat, cuối cùng gật đầu với Lục Dã, sau đó vỗ cánh bay lên, chìm vào Ultra Wormhole.

Kartana ngẩng đầu nhìn Ultra Wormhole, bỗng nhiên nảy sinh một tia buồn bã.

Ta thích thế giới này.

Nhưng đúng như cậu ta đã nói, trở về thế giới của ta, và chiến đấu vì tương lai tươi đẹp mà cậu ta nhắc đến… mới là con đường của ta.

“Đợi sau khi tiệc kết thúc hãy đi.” Lục Dã níu kéo, “Cậu và Nebby, với cả Poipole của Ash nữa, mọi người cùng đến tham gia!” Kartana đứng hình, quay lưng đi, khẽ gật đầu.

Vậy thì… ở lại ăn thêm một bữa cuối rồi đi vậy.

“Ghos ~(*ˇ▽)” Gengar nhân cơ hội hút một hơi Lục Dã.

Thầy Lục xoa xoa mặt, đeo Ring có đính Gengar Z, vẻ mặt bình tĩnh, quay đầu nhìn Red và Blue Oak, nói: “Đi thôi, tối nay ăn thịt nướng!” Ngày 17 tháng 4, Chủ Nhật.

Mặt trời mọc từ đường chân trời xa xăm, chiếu rọi vàng rực lên mặt biển, Alola chào đón một ngày mới.

Mọi người chấn động nhưng cũng mơ hồ, nhìn về phía Ultra Wormhole trên bầu trời, một Pokémon khổng lồ phát sáng vàng bay vào trong, rồi biến mất khi cánh cổng đóng lại.

“Đó là Pokémon gì…” “Có lẽ chính là ‘Kẻ Chói Lòa’ mà người lớn

tuổi thường kể, đã xua tan bóng tối cho Alola." "Sao tôi cứ có cảm giác, nó bay đi trông hơi vội vã nhỉ?" "Dù sao đi nữa, lần toàn nhật thực bất thường này, nhờ có Thầy Lục, Red và Blue Oak mới giải quyết được." Mặt trời vẫn mọc như thường lệ, cuộc sống vẫn tiếp diễn như thường lệ, nhưng ngọn đuốc sẽ không bao giờ tắt.

Khi bóng tối lại bao phủ, nó sẽ soi sáng đôi mắt và ánh sáng trong trái tim con người.

Sáng cùng ngày, Quỹ Aether liên hợp Lực Lượng Đặc Nhiệm UB của Cảnh Sát Quốc Tế, tổ chức họp báo.

Lusamine sau một thời gian dài, lại xuất hiện, và tuyên bố mình sẽ tạm rời Quỹ Aether, đồng thời giao quyền hạn cho phó giám đốc Wicke.

"Tiếp theo, tôi sẽ giải thích hiện tượng toàn nhật thực bất thường ngày hôm qua, cũng như toàn bộ sự việc." Lusamine hướng micro, kể: "Ultra Beast mã hiệu UB: Hắc Ám, cũng chính là Ultra Beast được phát hiện ở Thiên Luân Tế Đàn ngày hôm qua, chính nó đã gây ra hiện tượng toàn nhật thực." "Và trên thực tế, UB: Hắc Ám là 'Kẻ Chói Lòa' đã mất đi 'ánh sáng', nhờ sự giúp đỡ vô tư của ba Huấn Luyện Viên Huyền Thoại, cũng như nỗ lực của toàn thể cư dân Alola, Alola mới vượt qua được nguy cơ này." "Xin thay mặt cư dân Alola, bày tỏ lòng biết ơn chân thành đến ba Huấn Luyện Viên Huyền Thoại, và dành sự kính trọng cao cả cho những người đã không từ bỏ hy vọng trong bóng tối." Dưới khán đài vang lên những tràng pháo tay nhiệt liệt.

Anabel mặc vest đen, biểu cảm lạnh lùng, nghiêm túc: "Tiếp theo, là hình ảnh hiện trường của sự kiện lần này, nay công khai cho toàn thể cư dân Alola." Các phóng viên truyền thông ngẩng đầu, thấy trên màn hình lớn đang chiếu những cảnh chiến đấu kịch liệt, chính là trận

chiến giữa Thầy Lục và Necrozma!

Chương 816

"Huyền Thoại Chiến Đấu" rốt cuộc có ý nghĩa gì, rất nhiều người tại hiện trường vẫn chưa có khái niệm.

Nhưng khi những hình ảnh sống động hiện ra trước mắt, phóng viên kinh ngạc phát hiện, cái gọi là "Huyền Thoại Chiến Đấu", tức là Trainer có thể đối đầu với Pokémon huyền thoại, không hề thua kém mà thậm chí còn chiếm ưu thế!

Trong cảnh chiến đấu, Lục Dã một mình chỉ huy nhiều Pokémon, đối mặt với tia laser mà Necrozma bắn ra, điều phối hợp lý, điêu luyện và dễ dàng, không sợ nguy hiểm.

Ánh mắt các phóng viên lướt qua màu sắc của hình ảnh, há hốc miệng, chấn động trước sức mạnh của Huấn Luyện Viên Huyền Thoại!

Khoảnh khắc tiếp theo, hiện trường vang lên tiếng reo hò không thể kiềm chế.

Hai bóng dáng một đỏ một xanh, từ khe núi tới tăng viện, chính là Red và Blue Oak!

Các phóng viên quên ghi chép, quên chuẩn bị câu hỏi, chiêm ngưỡng ba "Huyền Thoại Chiến Đấu" sát cánh đối địch, vừa sùng bái vừa sôi sục nhiệt huyết.

Khi Charizard, Blastoise, Venusaur, Bộ Ba Khởi Đầu đồng loạt xuất hiện, tung ra đòn tấn công cuối cùng, hiện trường bùng nổ những tiếng reo hò và tràng pháo tay mạnh mẽ!

"Đây chính là phong thái của bậc thầy Pokémon!" "Ba người này ngầu quá trời!" "Video này công bố rồi, về việc Thầy Lục và Red ai

mạnh hơn, chắc đủ cho dân mạng tranh luận nữa rồi." "Nếu là 6v6 Full Battle thì Blue Oak cũng mạnh lắm, chẳng qua 3v3 bị Thầy Lục đập bẹp rồi." Hình ảnh tiếp tục, Necrozma chìm vào giấc ngủ, nhưng khi ánh sáng chiêu thức biến mất, bóng tối bốn phía không thấy ngón tay vẫn đè nặng khiến người ta khó thở.

Rotom buộc phải dùng chế độ nhìn hồng ngoại, chỉ thấy Thầy Lục đang nói chuyện gì đó với Red và Blue Oak, sau đó đi về phía Arcanine.

Khoảnh khắc tiếp theo, tất cả mọi người tại chỗ đồng loạt trừng lớn mắt.

Tiếng Howl vang vọng khắp khe núi nối tiếp nhau, tiếng gầm đó tràn đầy ma lực khiến lòng người phấn chấn.

Ngọn lửa vút lên trời bùng cháy rực rỡ, cả đảo Poni đáp lại tiếng gọi của Arcanine, phát sáng ngày càng nhiều!

"Trời đất ơi, Arcanine ngầu quá!" "Có thể sánh ngang với Pokémon huyền thoại trong thần thoại Đông Hoàng rồi!" Khi thấy bốn hòn đảo liên tiếp phát sáng, như những ngọn đuốc truyền lửa, hiện trường lại chìm vào một sự im lặng kỳ lạ.

Các phóng viên truyền thông lão luyện, nhìn những đốm lửa nhỏ đang sáng lên trong video, khóe mắt thậm chí còn đỏ hoe.

Đúng vậy… Những ánh sáng này không phải là lòng trắc ẩn của "Kẻ Chói Lòa".

Mà là mỗi một Trainer, mỗi một Pokémon, đang dùng sức mạnh của chính mình để phát sáng và tỏa nhiệt.

Tiếp theo không phải là góc nhìn của Rotom, mà là thông qua hậu kỳ cắt ghép, trình bày cảnh tượng bốn hòn đảo sát cánh bên nhau.

Một lượng lớn hạt vàng bay lên, tuôn vào đám Hố Đen trên bầu

trời, Hố Đen dần dần biến thành quả cầu ánh sáng vàng tượng trưng cho hy vọng.

Các phóng viên trừng lớn mắt.

"Tôi có mặt ở hiện trường, hôm qua tôi cũng tham gia!" "Tôi cũng vậy, dù không có Z-Ring, nhưng tôi và Litten nhà tôi đều cảm nhận được!" "Chỉ cần tin tưởng, bạn cũng có thể biến thành ánh sáng!" Các phóng viên truyền thông nhiệt tình hào hứng, thảo luận sôi nổi.

Không nghi ngờ gì nữa, khi video này được công bố rộng rãi, chắc chắn sẽ tạo ra làn sóng chấn động và tranh cãi lớn!

"Red và Blue Oak tung sát thương tối đa rồi, nhưng MVP vẫn phải là Nhà Vô Địch Lục Dã." "Phải cảm ơn Thầy Lục… nếu không toàn nhật thực còn kéo dài một thời gian nữa." "Thầy Lục đến rồi, Alola có bầu trời xanh trở lại rồi!" Anabel và chú trung niên 'Looker' nhìn nhau, khóe miệng cả hai khẽ nhếch lên một nụ cười.

Phá vỡ âm mưu của Faba, thành lập Ultra Guardians, khôi phục Necrozma Tối Thượng về hình dạng ban đầu… Không biết từ lúc nào.

Sếp Lục, ở Alola, lại để lại biết bao khoảnh khắc Nhà Vô Địch như vậy.

Họp báo kết thúc, các phóng viên truyền thông không chỉ thu hoạch được tư liệu tin tức quý giá, mà còn thu hoạch được sự khích lệ và cảm động quan trọng nhất.

Ngoài việc an cư lập nghiệp, luôn có một số điều cần phải nỗ lực vì nó.

Ví dụ như sự thấu hiểu, hy vọng, Mối Liên Kết… và ánh sáng.

Tin tức về "Kẻ Chói Lòa" xuất hiện rồi rời đi, truyền đến trong Group Chat.

“Hóa ra thật sự có Kẻ Chói Lòa, mà lại không giống Pokémon trên Trái Đất chút nào.” Crystal tặc lưỡi: “Ngay cả Giáo sư Oak cũng giật mình đó.” Lance đồng tình: “Đúng vậy, tôi cũng cảm thấy Ultra Beast, rất khác Pokémon.” “Ultra Beast, là Pokémon của một thế giới khác, và ở thế giới đó con người rất ít khi bồi dưỡng tình cảm với Ultra Beast, kết quả là con người và Beast hại lẫn nhau, chiến tranh không ngừng.” Lục Dã nói, “Trái Đất cũng có lịch sử tương tự… May mắn thay có nghề ‘Trainer’ ra đời.” “Theo lý thuyết của cậu… Ultimate Necrozma, chính là Arceus của một thế giới khác?” Cynthia ngạc nhiên, quan điểm này trong giới học thuật vẫn chưa từng thấy.

Nhưng… Cynthia khóe miệng khẽ cong lên, tay chống cằm.

Cậu ta có thể đưa ra quan điểm này, rõ ràng là chịu ảnh hưởng của mình… dù sao mình cũng là vị hôn thê của cậu ta mà… “Chỉ là phỏng đoán.” Lục Dã nhớ, chính quyền đã nhắc đến việc Ultimate Necrozma có thể đối đầu với Arceus.

Arceus có kinh nghiệm bị con người hãm hại, tương tự, Ultimate Necrozma bị con người của ‘Ultra Megalopolis’ hãm hại, bị tước đoạt ‘ánh sáng’, trở thành Necrozma, xâm nhập Trái Đất và hy vọng tìm lại ‘ánh sáng’ của mình.

Không biết sau khi trở về, nó sẽ đối xử với con người của ‘Ultra Megalopolis’ như thế nào… Nhưng có thể khẳng định, thế giới đó, cũng có những con người và Ultra Beast tin tưởng rằng ‘con người và Ultra Beast có thể tồn tại Mối Liên Kết’, và chiến đấu vì điều đó, không từ nan.

Thầy Lục bỗng nhiên rất nhớ N, sự nghiệp của cậu ta tiến triển thế nào rồi?

Mối quan hệ giữa con người và Pokémon đã tốt hơn chưa?

Liệu còn tồn tại hiện tượng dùng PokéBall nô dịch Pokémon bằng

bạo lực không?

Câu trả lời là có, nhưng con đường gập ghềnh, tương lai tươi sáng, đáng mong đợi.

“Tôi xem xong video đó rồi!” Iris líu lo nói, “Hay quá, Tiền bối Red, Tiền bối Blue Oak, và cả Thầy Lục nữa, đều hay quá trời!” “Video?” Ash gãi đầu.

“Chính là video ba Huyền Thoại Chiến Đấu, sát cánh chiến đấu với Necrozma!

Trang web chính thức của Liên Minh Alola đã công bố rồi!” Iris nói.

“Cái này tôi biết!” Ash tiếp lời: “Đó là video Thầy Lục đập bẹp Necrozma – tôi có mặt ở hiện trường mà!” Hít — Các thành viên trong nhóm hít một hơi khí lạnh.

Lục Dã mí mắt giật giật.

Cậu có mặt ở hiện trường, chắc chắn không có chuyện tốt lành gì đâu!

Chiều cùng ngày, video cắt ghép với tiêu đề “Chấn Động!

Ba Huyền Thoại Chiến Đấu VS Necrozma!” xuất hiện trên các trang web video lớn bao gồm Bilibili, Pokémon Shorts, YouTube.

Kênh “Thầy Lục hôm nay ăn cơm chó chưa” đã lâu không hoạt động, đã chia sẻ lại video này, và còn thả xu, like.

Trong một thời gian ngắn, lượt xem video đột phá hàng triệu, trực tiếp leo lên đầu bảng xếp hạng thịnh hành trong ngày!

Nhấp vào video, mở đầu bằng Bolt Strike, ba “Huyền Thoại Chiến Đấu” đứng song song, ngầu lòi khiến khán giả choáng váng.

“Đến từ link của Thầy Lục.” “Red đẹp trai quá, má yêu quá!”

“Trời đất ơi, Thầy Lục sao vẫn mặc cái áo sơ mi rách đó, bộ đồ Nhà Vô Địch Oreburgh của Dahara City đâu?!” “Câu này tôi biết nè, bộ đồ Nhà Vô Địch bị hack nên bị cấm rồi, bây giờ dùng tài khoản phụ ở Alola chơi Little Cup. (Cười)” Một lượng lớn bình luận trôi qua, hội hóng hớt, hội chụp ảnh, hội có mặt ở hiện trường… Dân mạng dần dần chìm đắm vào video.

Khi Lửa Thánh bùng cháy, bình luận tràn ngập hai chữ ‘rưng rưng’.

“Bùng cháy rồi!” “Rưng rưng, cún bự của tôi!” “Đây cũng là Arcanine đẳng cấp Huyền Thoại rồi đúng không?” Quý tộc hệ Lửa của Liên Minh Sao Đỏ chăm chú xem video, thở dài.

Đúng như dân mạng đã đoán, con Arcanine trung thành, dũng mãnh này, đã đạt đến trình độ trong thần thoại Đông Hoàng.

Đó không phải là một sự huấn luyện đơn giản, mà là một loại dũng khí không sợ hãi, tinh thần hy sinh cống hiến… đó là khoảnh khắc Huyền Thoại độc quyền của Arcanine.

Video tiếp tục, Thầy Lục và Gengar sát cánh thi triển Z-Move mới chưa từng thấy, được Thầy Lục gọi là “Gengar Z”!

“Trời ơi, Z-Move này bất hợp pháp!” “Thầy Lục bảo Solgaleo cho, cậu quản được à?” “Có vẻ Gengar Z của Thầy Lục tương tự như sự kết hợp của Z-Crystal hệ Ác và Ghost Z, và có hiệu quả hồi phục Vàng. (Tin đồn lớn)” “Không có Z-Ring, tôi cũng có thể hóa thành ánh sáng!” Một video ngắn ngủi, đã gây ra sự thảo luận khổng lồ.

Bao gồm Leon, Raihan, Cynthia và nhiều Trainer nổi tiếng khác chia sẻ, khiến nhiều người biết đến những kỳ tích Huyền Thoại xảy ra ở xa xôi Alola.

Tóm lại.

Hành trình của Thầy Lục ở Alola, đại khái là vừa đánh Little Cup, tiện tay đập bẹp Necrozma. (Bao gồm cả Blue Oak, bị gạch tên trong ngoặc đơn) Ngoài việc huấn luyện nhiều Pokémon đẳng cấp Huyền Thoại, còn tạo ra Z-Move độc quyền của mình và Gengar.

Tất nhiên, đối với bản thân Thầy Lục.

Thu hoạch lớn nhất của chuyến đi Alola, tất nhiên là chị Cynthia đáng yêu đã đồng ý cầu hôn rồi… Alola, màn đêm buông xuống.

Bãi biển Hau'oli City diễn ra bữa tiệc mừng công và lễ hội Kagari hoành tráng.

Giáo sư Kukui và vợ, Giáo sư Burnet, bốn Đảo Trưởng, các học sinh trường Pokémon, đoàn tham quan Pallet Town… bao gồm cả Team Rocket và Bewear trong hang động, đều nhận được lời mời, đến tham gia.

Trên bãi biển bày những bếp nướng ngoài trời, than hồng bốc khói nghi ngút, Berry và thịt nướng kẹp vào nhau, ớt xanh đỏ xen kẽ, thịt nướng chảy mỡ nóng hổi, vô cùng hấp dẫn.

Mallow với tư cách là người của gia tộc đầu bếp, cả nhà giúp Thầy Lục chuẩn bị bữa tiệc hoành tráng.

Thầy Lục thì chuẩn bị hai "công cụ nấu ăn huyền thoại"— Kartana, Rotom!

Xoẹt xoẹt xoẹt — Kartana động tác điêu luyện, trong nháy mắt cắt vụn cải cuộn, Mallow lập tức đưa quả tiếp theo.

"Mỗi lát cắt đều y hệt nhau!" Mallow kinh ngạc nói.

"Khách!" Kartana thần thái kiêu ngạo.

Đúng như Lục Dã đã nói, cắt cải cuộn, cũng là sự tu luyện của đại kiếm hào… Rotom chuyển sang Dạng Lò Nướng, tăng Tốc Độ nấu

nướng và thêm hương vị cho nguyên liệu, vừa rưng rưng nói: "Tí tách… Không thể hiểu nổi, rắc rối ~o(T⌒To)" Lục Dã: "Cậu chắc chắn có thể hiểu được… Tôi đã chuẩn bị cho cậu hai viên pin Hấp Thụ Điện Áp của trạm điện Đài Thiên Văn Hōkūlani, toàn hàng cao cấp đó." Rotom chấn động, nói: "Tí tách… Bỗng nhiên hiểu được rồi, rắc rối!" Trên bờ biển bốc lên khói trắng lãng đãng, hương vị thịt nướng ngoài trời hòa quyện với tiếng sóng biển "xào xạc", Gengar bưng khay đi giữa đám đông, trên đĩa bày nước ép Berry ướp lạnh ngon tuyệt.

"Ghos… (￣▽￣)~*" Gengar vui vẻ nheo mắt đỏ rực.

"Đó là… Gengar của Sếp Lục!?" Jessie hôm nay mặc một chiếc váy len trắng, làm rớt kính râm.

"Gengar tự mình tiếp khách ư meo!?" Meowth vô cùng chấn động.

Gengar đi đến trước mặt Team Rocket, nhìn ba người: "Ghos?" Bộ ba Team Rocket lắc đầu như trống bỏi.

Gengar lại tự mình cầm ly cocktail, đưa cho bộ ba Team Rocket, hài lòng gật đầu: "Ghos! []~(￣▽￣)~*" Nhìn bóng lưng Gengar rời đi, bộ ba Team Rocket cầm ly cocktail, mắt đẫm lệ.

"Sếp, Gengar…" "Cảm giác dễ thương quá!!" "Grừ ~ Méo!" Lục Dã mặc tạp dề trắng, đứng cạnh bếp nấu ngoài trời khuấy nồi súp đặc, nhấp một ngụm nhỏ.

"Ưm, ngon thật!" Lục Dã ánh mắt sáng lên, tự mình bấm like cho mình.

"Thầy Lục…" Mallow bên cạnh bỗng khẽ nói, "Mọi người nói, không bao lâu nữa thầy sẽ chuyển đi…" "Vì khóa học ba tháng đã kết thúc rồi mà." Lục Dã cười nói, "Tiếp theo cứ giao cho Giáo sư Kukui… Tôi còn có việc quan trọng khác." Ví dụ như tìm cách giữ

Jirachi ở lại, ví dụ như tìm cho Sirfetch'd một cây hành tây Galar ngon hơn… Phong cảnh Alola đẹp như tranh, dân phong thuần phác, thích hợp để nghỉ dưỡng, nhưng đã là Trainer, tổng phải bước lên một hành trình mới.

“Khi nào nghỉ hè, em muốn đến cửa hàng của thầy giúp việc, học hỏi!” Mallow nói.

“Đương nhiên không vấn đề gì.” Ở một bên khác của bờ biển, các học sinh đồng thanh nói: “Thầy Lục sắp chuyển đi!?” “Suỵt…” Ash giơ ngón tay lên, “Thầy ấy không cho tôi nói cho mọi người biết…” “Có phải vì Giải Đấu Thế Giới nửa cuối năm không?” Lillie khẽ hỏi.

“Em nghe nói, các Nhà Vô Địch khác cũng sẽ tham gia.” Kiawe gật đầu, bất đắc dĩ nói, “Cũng là chuyện không thể làm khác được…” Lana cúi đầu không nói, ánh mắt buồn bã.

“Trước khi đi, chúng ta tặng Thầy Lục một món quà đi!” Sophocles đề nghị, “Như vậy, khi thầy ấy nhìn thấy quà, sẽ nhớ đến chúng ta!” “Ý hay đó, nhưng… tặng gì đây?” Kiawe gãi đầu.

“Gracidea.” Lana bỗng nhiên nói.

“Hả?” “Vì… Gracidea, mọc ở cánh đồng hoa đẹp nhất Alola.” Lana nói, “Ý nghĩa của Gracidea, chính là ‘cảm ơn’…” Bữa tiệc bắt đầu.

Trên bàn trải khăn trải bàn bày la liệt món ngon, cho khách tự dùng.

Còn về việc tại sao Thầy Lục cứu thế giới rồi, còn phải nấu ăn… Bởi vì các đầu bếp khác nấu không ngon bằng anh, anh nghĩ bụng, chi bằng tự mình trổ tài một phen.

Red và Blue Oak kinh ngạc trước tài nấu ăn của Thầy Lục, và lại bị Green chê bai: “Hai cậu cộng lại, cũng không bằng một mình

Yellow biết nấu ăn!" Yellow xấu hổ gãi gãi búi tóc vàng: "Ai he he…" Blue Oak: "… Cậu cũng đâu có biết nấu." Green thẳng thắn: "Silver biết là được rồi!

Hơn nữa cậu ấy là do tôi bồi dưỡng ra mà!" Red: "…" Không thể phản bác.

"Đúng rồi." Red nói, "Về chuyện Giải Vô Địch Thế Giới nửa cuối năm…" "Ừm." Blue Oak gật đầu, "Phải bắt đầu chuẩn bị rồi." Blue Oak tiếp tục nói: "Hơn nữa, trước khi rời Alola trở về Pallet Town, tôi còn phải đến một nơi." "Ở đâu?" Red tò mò hỏi.

"Johto." Blue Oak ánh mắt kiên định.

Red: "…" Gold, xin chia buồn!

Ash không đi theo Lục Dã, Red và những người bạn rời Alola.

Cậu ấy chọn ở lại Alola, tranh giành chức Vô Địch Liên Minh Alola đầu tiên vào nửa cuối năm.

Một khi tranh giành thành công, danh hiệu của cậu ấy sẽ từ Quán Quân Liên Minh thăng cấp thành Vô Địch Liên Minh… dù Alola là một nơi nhỏ, nhưng cũng là một "Vô Địch Liên Minh" thực thụ, danh hiệu có thể sánh ngang với Iris.

Các học sinh thì nhận chức đội viên chính thức của Ultra Guardians, chịu trách nhiệm đưa Buzzwole, Celesteela, Pheromosa và một loạt Ultra Beast khác bị lạc vào, trở về nhà.

Màn đêm dần buông xuống, bữa tiệc trên bờ biển sắp tàn.

Đang đang — Komala của Hiệu trưởng Nariya Oak, gõ chiếc chuông lớn mang theo người.

"À, đã mười giờ rồi." Lục Dã liếc nhìn các món ăn đã bị chén sạch, khẽ gật đầu.

Sắp có thể về nhà nghỉ ngơi rồi!

"Thầy Lục—" Red và Blue Oak đi tới, Blue Oak mở lời: "Chúng ta bàn thêm về Giải Vô Địch Thế Giới… chi tiết…" Đang đi, Blue Oak mí mắt đột nhiên trĩu xuống, bước chân loạng choạng, cuối cùng "Rầm" một tiếng ngã lăn ra đất.

Bên tai phiêu đãng khúc hát ru êm dịu.

"Ba ~ ba lạc lạc ba ~ ba lý ~ Pidgey lý, ba ~♪" Giọng hát này là… Lục Dã sắc mặt biến đổi đột ngột, thần sắc phức tạp, cố gắng chống chọi cơn buồn ngủ nhìn sang bên cạnh.

Red thậm chí cũng nheo mắt, ngồi bệt xuống đất, xoa xoa mắt ngái ngủ: "Tôi đang…" Lời còn chưa dứt, Red cũng ngã gục!

Tiếng hát nhẹ nhàng phiêu đãng, Bewear ngáp một cái, khẽ kêu ô ô, ôm lấy Stufful và Team Rocket.

Team Rocket tựa vào vòng tay ấm áp của Bewear, nói mớ: "Đây là cảm giác gì vậy ~~" Lục Dã quay đầu nhìn lại.

Người có thể chất cường hãn như Ash, lúc này cũng ngã gục, Solgaleo co bốn chân lại, nhắm mắt ngủ gật.

"Không được…" Lục Dã mí mắt trĩu nặng, cuối cùng lọt vào mắt anh, là một bóng dáng màu hồng tròn vo như ác quỷ.

"Mình cũng… đã cố hết sức rồi…" Đông!

Lục Dã ngã gục.

Ba Huyền Thoại Chiến Đấu, toàn diệt!

Một khúc hát kết thúc.

Jigglypuff tự mình say sưa một lúc, mong chờ mở mắt ra.

Nhưng lại thấy một trận gió nhẹ thổi qua, các Trainer và Pokémon

tại chỗ đều chìm vào giấc ngủ, không một ai còn tỉnh táo!

Jigglypuff đang phồng má, bỗng nhiên linh quang chợt lóe.

Chương 817

Không đúng, vẫn còn một Pokémon tỉnh táo!

Đang đang — Komala ôm khúc gỗ, tiếp tục gõ chuông, không bị ảnh hưởng bởi bài hát của Jigglypuff.

Jigglypuff đến gần quan sát, lấy bút lông ra vẽ bậy, nhưng đều bị Komala né tránh hết!

“Ba lý!” Jigglypuff trừng lớn mắt, khóe mắt thậm chí còn đỏ hoe.

Mình tìm thấy rồi, khán giả có thể nghe hết bài hát của mình rồi!

Năng lực của Komala là “Tuyệt Đối Ngủ Gật”, 24 giờ ở trạng thái ngủ gật, nhưng vẫn có thể phát động chiêu thức, và không thể bị Thôi Miên.

Đúng như câu nói, bạn không thể thôi miên một Pokémon vốn dĩ đang ngủ.

Lúc này, Komala ôm khúc gỗ, vẫn như thường lệ: “Hô…” “Ba lý — ba lý!! (๑`∇´๑)۶” Jigglypuff khẽ chạm vào Komala, cong mắt lên, lộ ra nụ cười vui vẻ.

Cảm ơn cậu, Komala ~!

Sau khi tỉnh lại, trên mặt mọi người đều xuất hiện những hình vẽ nguệch ngoạc của Jigglypuff.

Khuôn mặt tròn vo của Gengar bị vẽ thêm hai quầng thâm mắt đen xì, đang buồn ngủ nhìn Lục Dã: "Ghos?" Lục Dã cười ha hả, tâm trạng buồn bã sắp chia ly cũng vì thế mà vơi đi không ít. "Quả nhiên là Jigglypuff rồi." Satoshi ngồi xổm xuống, chọc chọc vào má phấn của Jigglypuff.

Jigglypuff đang nắm tay Komala, chìm đắm trong sự phấn khích vì kết bạn mới.

Bị Satoshi chọc một cái chẳng hiểu phong tình gì cả, Jigglypuff phồng má lên, trông như quả bóng bay màu hồng sắp nổ: "Puff!

٩(๑`^´๑)۶" Nhưng lần này đúng là mình không mời mà đến, Jigglypuff xì hơi, liếc xéo Satoshi một cái, hàm hồ nhắm mắt lại: "Puff..." "Thôi nào, Jigglypuff, xin lỗi mọi người đi, rồi cùng nhau ăn bánh kem nhé~" Mallow bưng cái đĩa nói. "Nếu không xin lỗi là không có đồ ngọt đâu đấy." Lana nghiêm túc nói. "Có phải cậu ấy giận vì tụi mình mở tiệc mà không mời không?" Lillie ghé tai hỏi nhỏ. "Có khả năng lắm." Satoshi gãi gãi đầu, "Dù sao đến cả Bewear cũng nhận được thiệp mời mà...

Nhưng cậu ta cứ thoắt ẩn thoắt hiện, hơn nữa là cậu ta sai trước mà." "Cậu ấy cũng là muốn kết bạn thôi." Kiawe ánh mắt lấp lánh, "Hơn nữa... nhìn cute thật." "Hả!" Sophocles nhìn Kiawe với ánh mắt cổ quái. "Sao hả, con trai thì không được phép thấy Jigglypuff cute à!" Kiawe biện giải.

Jigglypuff cố gắng không ngửi mùi thơm của 『Bánh Poffin hảo hạng』, nhìn thoáng qua Komala, lại ngẩng đầu nhìn đông đảo Trainer có mặt.

Lục Dã nín cười, trong lòng lại sinh ra một tia cảm khái.

Jigglypuff đã tìm được thính giả của mình là Komala...

Tại Alola, nó đã hoàn thành tâm nguyện cả đời. "Puff!" Jigglypuff thành khẩn cúi người chào.

Đám học trò nhìn nhau cười, Mallow vui vẻ nói: "Cái bánh Poffin này hơi nguội rồi...

để tớ đi làm lại cho cậu một phần mới nhé~" Jigglypuff mở bừng

mắt, ánh mắt lấp lánh thần thái, vui vẻ gật đầu: "Puff! (≧∇≦)/" ...

Buổi tiệc kết thúc. "Puff ~(๑´p `๑)" Jigglypuff phồng má, mặc kệ bản thân bị một cơn gió nhẹ thổi bay, giống như cây cỏ lăn biến mất tại đường bờ biển trong đêm.

Đám học trò mang theo ý cười, nhìn bóng dáng Jigglypuff rời đi mà vẫy tay —— Nó có phương thức sinh hoạt của riêng mình, vô câu vô thúc, tự tại lưu lang.

Thi thoảng dừng chân, cùng nhóm Team Rocket, Satoshi đánh nháo; hoặc là đi tiệm cà phê của thầy Lục, biểu diễn trước công chúng, tràn đầy mong chờ nhưng lại không thu hoạch được bất kỳ tràng pháo tay nào.

Lục Dã cảm thấy, tính cách của Jigglypuff hẳn là 『Sợ cô đơn』, bởi vì sợ hãi cô đơn nên càng thêm quen với việc ở một mình.

Đâu có ai thích cô độc, chỉ là không thích thất vọng mà thôi.

Bản thân hắn không có ý định thu phục Jigglypuff, cung cấp cho nó một nơi dừng chân là đủ rồi.

Lục Dã say ngà ngà, cùng mọi người đạo biệt, hai tay đút túi, đi dạo trên bãi cát gió đêm lòng người.

Ánh trăng rơi trên mặt biển lân lân, lá dừa xào xạc khẽ lay, thi thoảng bay tới vài tiếng chim hót, đến từ Noctowl.

Sau lưng lần lượt đi theo Gengar đang đi đứng nghênh ngang, Sylveon bước đi ưu nhã, cùng Blastoise đang cảnh giác tứ phía...

Bãi cát sau lưng đã biến mất, Lục Dã phát giác mình đi tới một bãi biển hoàn toàn xa lạ, đại khái là lạc đường rồi.

Đây là một vịnh biển cực kỳ xinh đẹp.

Vầng trăng treo trên mặt biển, rải xuống ánh bạc như sa mỏng, bọt

sóng nhẹ nhàng vỡ tan tại vách núi, Mantyke dưới ánh trăng nhảy ra khỏi mặt biển, lại lặn vào trong nước.

Danh lam thắng cảnh Alola, Vịnh Kala'e.

Tới Alola ba tháng, nhà mình thì ở ngay trên vách núi phía sau, nhưng đây là lần đầu tiên tới nơi này, hơn nữa còn là đi lạc.

Lục Dã ngửa đầu nhìn trăng, gió đêm thổi tỉnh ý thức, áo sơ mi lược hiển đơn bạc.

Bên người bỗng nhiên truyền đến hơi ấm.

Ngoảnh đầu nhìn lại, thân thể to lớn của Arcanine như sư tử đực chắn gió đêm, bờm tung bay trong gió, quay mặt đi, hơi nhe răng: "Gâu!" Bên tay phải truyền đến một trận thanh lương, cúi đầu nhìn lại, dải lụa của Sylveon quấn quanh cánh tay, nhưng cô nàng lại không nhìn hắn, đôi mắt xanh lam lẳng lặng ngưng vọng mặt biển: "Vui..." "Ghos! (*⊙~⊙)" Gengar dùng Levitate lơ lửng trên không, trong tay ôm một bịch khoai tây chiên to đùng, nhai rộp rộp.

Tyranitar đại kinh thất sắc: "Bangiras..." Đó là gói khoai tây chiên tôi lén nhét vào cặp sách trước khi đi mà!

Tyranitar đầy đầu oán niệm, ngồi xổm trên mặt đất vẽ vòng tròn.

Hu hu hu...

Tao sẽ uống sạch đống Coca Cola mà Gengar giấu trong tủ lạnh...

Một bóng người từ bên cạnh bay ra.

Kartana ngửa đầu nhìn trăng bạc, nhìn về phía Lục Dã, không nói gì, chỉ khẽ gật đầu.

Ngay sau đó, nó rút đao chém ra một luồng ánh sáng, bầu trời nứt ra một cái Hố sâu Ultra (Ultra Wormhole) nhỏ.

Kartana tung người bay đi, thân hình dần dần chìm vào Hố sâu

Ultra, quang mang tỏa ra dần dần biến mất.

Ta sẽ ghi nhớ tất cả những gì đã xảy ra ở Alola.

Ta sẽ vì mối liên kết (Bond) giữa nhân loại và Ultra Beast... mà phấn đấu không ngừng. "Quác..." Sirfetch'd ngốc ngốc đứng đó.

Nó đi rồi.

Người bạn cùng nhau huấn luyện, cùng nhau so bì độ 'cuốn', cùng nhau ăn vụng đồ ăn đã đi rồi.

Gió nhẹ thổi qua đường bờ biển, Sirfetch'd thân thể tuyết trắng, kiếm mi tinh mục, rơi vào trầm tư.

Bất kể là Pokémon của Trái Đất, hay là Ultra Beast của vũ trụ.

Mọi người đều đang nỗ lực a...

Ngay cả con chó Arcanine suốt ngày bị ăn đòn kia, cũng có được khoảnh khắc Huyền Thoại của riêng mình.

Vậy ta có phải là...

Rất nhanh, Sirfetch'd lắc đầu, bỏ đi cái ý niệm này.

Quá nguy hiểm nha!

Hơn nữa thực lực đội ngũ càng mạnh, thì càng tiện cho ta lười biếng (mạc ngư)...

Suy nghĩ của Vịt ta bị gián đoạn, Lục Dã nói: "Sau khi trở về, chuẩn bị huấn luyện nhé —— Chúng ta sắp phải chuẩn bị chiến đấu cho World Championship rồi!" Nhất thời, đường bờ biển vang lên tiếng quỷ khóc sói gào, thậm chí có cả Hyper Voice (Tiếng Gầm Của Chàng) của Tiên Tử Y, pháo hoa của Victini, tiếng hát của Meloetta.

Áp Áp bi từ trong tâm tới: "Quác! (´ᵕ̈ᵕᵕ̈)σ" Tôi nói này, quá là 'cuốn' rồi, cái này thuộc về 'cuốn' chết vịt luôn rồi đó!

Lục Dã: "Biểu hiện ưu tú sẽ có phần thưởng thần bí... ví dụ như đặc sản Galar - Cọng hành to." "Vui ~" Sylveon ghét bỏ liếc xéo Lục Dã.

Rõ ràng là bản thân anh làm đầu bếp, muốn tìm nguyên liệu nấu ăn chất lượng cao hơn thì có!

Thân thể Áp Áp chấn động: "Quác! (o=^•^=)✧" He he, cảm ơn người anh em! ...

Ngày 18 tháng 4, thứ hai.

Theo sự rời đi của Ultimate Necrozma, Alola lần nữa khôi phục sự yên tĩnh vốn có.

Alolan Exeggutor vươn cái cổ dài, nhàn nhã tắm nắng; Drampa thân thiết chơi đùa cùng bọn nhỏ; Passimian cùng người lớn chơi bóng rổ.

Cutiefly bay qua bụi hoa, vỗ cánh, một đường bay về phía nhà cây ngập tràn ánh nắng, xuyên qua cửa sổ, nhìn thấy thầy Lục đang đứng lớp. "Hôm nay là buổi học cuối cùng tôi đứng lớp." Lục Dã tay chống bàn giáo viên, mỉm cười nói: "Vẻn vẹn ba tháng, có thể gặp gỡ mọi người, tận mắt chứng kiến sự trưởng thành của mọi người...

Tôi cảm thấy rất vui mừng và vinh hạnh." Học sinh ngồi tại bàn học, ngoan ngoãn đặt hai tay lên bàn, ánh mắt lấp lánh, mím chặt môi. "Việc học của các em vẫn sẽ tiếp tục, việc xây dựng Ultra Guardians, giải đấu Alola League, con đường tương lai của mỗi người các em..." Lục Dã nói: "Tất cả những điều này, đều sẽ do chính các em tự mình trải qua và đưa ra quyết định." Nhìn ánh mắt xúc động của đám học trò, Lục Dã cười nói: "Tôi rất không thích cảm xúc chia ly, bởi vì lữ hành vẫn đang tiếp tục, người với người rồi sẽ trùng phùng —— Tôi sẽ ghi nhớ những ngày tháng bầu bạn cùng mọi người, hi vọng mọi người... cũng có thể, hơi nhớ tôi một chút." Nói xong, Lục Dã cúi đầu.

"Ghos! (￣▽￣)/" Từ trong bóng tối thò ra cái đầu của Gengar, nó tuỳ tiện đứng trước bảng đen vẫy tay. "Còn có thầy Gengar nữa." Lục Dã mỉm cười nói. "Em sẽ nhớ kỹ!" Mallow lớn tiếng nói. "Em cũng vậy... em cũng vậy..." Kiawe nghẹn ngào siết chặt nắm đấm.

Người rơi nước mắt đầu tiên lại là Kiawe, hoàn toàn nằm ngoài dự đoán của thầy Lục, dù sao cậu nhóc này luôn thể hiện phong thái ngạnh hán. "Thầy Lục!" Lana đứng dậy, "Tụi em có chuẩn bị quà cho thầy!" "Là hái từ cánh đồng hoa đó... tụi em đã đánh bại Totem Pokémon ở đó, còn đánh lui cả Team Rocket nữa!" Lillie nói. "Bọn họ hình như cũng muốn hái hoa Gracidea." Satoshi gãi đầu.

Lục Dã sửng sốt một chút: "Gracidea?" Satoshi tự biết lỡ lời, sắc mặt biến đổi, đám học sinh cũng giận dữ trừng mắt nhìn Satoshi. "Em đi lấy cho thầy!" Lana vội vàng đi về phía tủ đồ cuối lớp, lấy ra một lẵng hoa được giấu kỹ.

Trong lẵng là một khóm hoa Gracidea xinh đẹp.

Lục Dã tự nhiên nhận biết thứ này, là vật đại diện của Shaymin, hoa ngữ là 'Cảm tạ'.

Nhìn ánh mắt tràn đầy mong chờ của học sinh, thầy Lục bật cười.

Mình đại khái có thể hiểu được... vì sao tụi nhỏ lại đụng độ Team Rocket rồi.

Đại khái là ba tên ngốc kia cũng nhìn trúng hoa Gracidea, sau đó muốn tặng cho một người nào đó đi —— Hi vọng là mình, Lục Dã ánh mắt ngưng lại, nếu không thì cho bọn hắn biết tay. "Ghos ~" Gengar nhón chân lên, khẽ ngửi hương hoa, say sưa híp đôi mắt đỏ ngầu.

Lục Dã ấn đầu Gengar xuống, ngưng thị đóa hoa, trong đầu hồi ức lại những đoạn ngắn cùng học sinh vượt qua.

Kiawe lớn tiếng chỉ huy tuyệt kỹ Z lửa, Lillie từ sợ hãi Pokémon đến trở thành Trainer, cùng Lana đi câu Kyogre, đi thăm nhà Sophocles...

Còn có cuộc gặp gỡ với Gladion, cùng Mallow chế tác món ăn, 'Fan cứng thổi Lục' số một trong nhóm chat là Satoshi...

Đúng như Cynthia vẫn luôn kiên tin.

Sự gặp gỡ giữa người với người, luôn sẽ thai nghén ra một loại sự vật quý báu, đó chính là 'Bond' (Mối liên kết). "Cảm ơn các em." Lục Dã dùng sức gật đầu: "Tôi nhận lấy!" Học sinh nhao nhao nở nụ cười. "Làm quà đáp lễ, tôi cũng sẽ tặng các em một món quà... cái này đối với con đường Trainer tương lai của các em, sẽ có tác dụng rất quan trọng." "Hả?" "Satoshi, kéo mọi người vào nhóm chat!" "Rõ!" "Lúc này phải nói là 'Đã nhận'." "Rẹt rẹt...

Đã nhận, Roto ~!" Rotom Dex vỗ cánh tay cơ khí, ống kính nhắm ngay thầy Lục cùng đám học sinh đang mờ mịt luống cuống, 'Tách' một cái định hình ảnh.

Đã mở khóa bộ bài Trainer mới! (×) Đã mở khóa CG quan trọng của cốt truyện Nhật Nguyệt!

Chương 818

(√) ...

Thụ động, căn cứ bí mật của Team Rocket. "Ta đã nhận được báo cáo về Ultimate Necrozma." Giovanni gác chéo hai chân, khuôn mặt ẩn tàng trong bóng tối, trầm thấp nói: "Ba người các ngươi, làm rất tốt...

Xứng đáng được biểu dương." "Rõ! ∠(° ⊁ °)" Bộ ba Team Rocket đồng thời kính lễ.

Nói chứ, chúng ta hình như có làm cái gì đâu a... "Dựa vào biểu hiện của các ngươi, kỳ nghỉ tại Alola phê chuẩn thêm một tháng." Giovanni lãnh đạm nói: "Sau đó, có nhiệm vụ quan trọng chỉ phái cho các ngươi." "Nhiệm vụ gì ạ?" "Đi tới Galar..." Đáy mắt Giovanni lướt qua một đạo phong mang. "Điều tra hiện tượng 'Ám Dạ' (Darkest Day) trong truyền thuyết!" Ngày 20 tháng 4, thứ tư.

Lục Dã đi ra khỏi phòng hiệu trưởng, nhìn ánh nắng tươi sáng ngoài cửa sổ, học sinh cười đùa, thoáng cảm thán.

Hắn đã định ra mục tiêu để Jirachi ở lại, dự định đi tới Galar, điều tra 『Ngôi Sao Ước Nguyện』 và 『Năng Lượng Vũ Trụ』 có liên quan đến Eternatus.

Vừa vặn kỳ hạn ba tháng tại Alola đã mãn.

Lục Dã tháo xuống chức giáo sư, đảm nhiệm danh dự hiệu trưởng, cũng đem học sinh giao phó cho Nariya Oak cùng giáo sư Kukui.

Kukui từ sau cửa đi theo ra, vãn lưu nói: "Thật sự không ở lại thêm vài ngày sao?" "Xuân quang đang đẹp, thích hợp lữ hành, vào hè thì ngược lại chẳng muốn đi đâu nữa." Lục Dã khéo léo từ chối: "Hơn

nữa, tôi và Cynthia đã định ra ước định tham gia World Championship...

Phải chuẩn bị dần thôi." World Championship (Giải vô địch thế giới) là ngày hội Battle hướng tới Trainer toàn thế giới, tất cả Trainer đều có thể tham dự.

Dựa theo chế độ xếp hạng, chia làm cấp PokéBall, cấp Great Ball, cấp Ultra Ball và cấp Master Ball.

Top 8 của cấp Master Ball, được người đời dự xưng là 'Masters Eight' (Tám Bậc Thầy), là những Trainer cấp điện đường mà vô số người sùng kính hướng tới.

World Championship năm nay, định vào nửa cuối năm tổ chức, liên minh Galar làm đơn vị đăng cai chủ yếu, cho phép Cực Đại Hóa (Dynamax), Tiến hóa Mega, Tuyệt kỹ Z (Z-Move) cùng một loạt cơ chế Battle.

Thầy Lục đã không thể chờ đợi muốn đánh giải Little Cup rồi... (gạch bỏ) "World Championship sao...

Đích xác cũng sắp đến rồi." Kukui cười cười, khoác vai hắn, nói: "Mặc kệ thế nào, tùy thời hoan nghênh cậu về Alola làm khách." "Đương nhiên, tôi còn chờ tới xem giải đấu Alola League, quan sát mọi người thi đấu đây." Lục Dã dặn dò: "Nhớ kỹ, nhất định phải tìm trọng tài chuyên nghiệp, nếu không sẽ làm người ta hoài nghi hàm lượng vàng của liên minh Alola đấy." Kukui đích xác không nghĩ tới điểm này, nghiêm túc gật đầu: "Ừm, tôi sẽ khắc ghi." Rời khỏi trường học.

Lục Dã đi tới Trụ sở Cảnh sát Quốc tế (International Police), gặp mặt Anabel cùng 'Looker'. "Tôi sẽ lưu nhiệm tại Alola, mật thiết cảnh giác các vụ án tương quan đến Ultra Beast, cũng tiếp tục suất lĩnh Ultra Guardians." Anabel một tia không cẩu thả nói. "Vậy...

Tiên sinh 'Looker'?" Lục Dã nghiêng đầu hỏi. "Tôi à, cấp trên chưa an bài, tôi cũng chưa nghĩ ra." 'Looker' sờ sờ cằm lởm chởm râu, ha ha cười nói, "Khả năng nhân dịp nghỉ phép về thăm thành phố Lumiose một chuyến, tôi khá nhớ Matiere." "Vậy sao, đến lúc đó có thể cùng đồng hành." Lục Dã mỉm cười nói, "Tôi cũng định về thành phố Lumiose một chuyến." Một là, nhớ đám Pokémon trông tiệm cà phê.

Hai là, giải vô địch thế giới PTCG lần thứ hai cũng sắp khai mạc, trận chung kết tổ chức ngay tại Lumiose, Lục Dã cần đích thân lộ diện.

Mặc dù thầy Lục là ông chủ chỉ tay năm ngón, nhưng năng lực thương nghiệp của Oleana là không thể nghi ngờ, một mình đem The Pokémon Company quản lý đâu ra đấy.

PTCG (Thẻ bài Pokémon) trải qua gần hai năm phát triển, cộng thêm kỹ thuật hình ảnh toàn tức (Hologram) ủng hộ, thu hoạch lượng lớn quần thể người chơi. 『Holo Caster』 của Kalos trở thành 'bàn quyết đấu' của PTCG, không chỉ có thể dùng để đánh bài, còn có thể cung cấp hình chiếu toàn tức.

Mà tại Galar, 'Thẻ Trainer' trong phân loại PTCG, mức độ nổi tiếng đã vượt qua 'Thẻ Liên Minh' do liên minh Galar phát hành.

Các Trainer nhao nhao lấy việc tự chế 'Thẻ Trainer' cùng thu thập 'Thẻ Trainer' của các Gym Leader làm vinh hạnh —— Hot boy mạng Raihan, Người mẫu Nessa, đều là người ủng hộ trung thành của 'Thẻ Trainer', Raihan thậm chí đích thân gọi điện cho công ty, yêu cầu nâng cao độ hiếm thẻ bài của hắn.

Cái này cũng giống như cầu thủ gọi điện cho công ty game, yêu cầu nâng cao chỉ số năng lực cá nhân trong game, mức độ lưu hành có thể thấy được lốm đốm.

PTCG làm một trong những tác phẩm tiêu biểu của The Pokémon

Company, giải World Championship offline lần thứ hai, thầy Lục vẫn rất để tâm.

Cùng Anabel, 'Looker' hai người đạo biệt.

Lục Dã cuối cùng trở lại biệt thự trên vách núi Vịnh Kala'e, thu thập hành lý, chuẩn bị ngày mai khởi hành.

Tổng kết chuyến đi Alola lần này, Sylveon, Blastoise, Arcanine lần lượt để đạt cấp bậc 「Battle Legend」 (Huyền thoại chiến đấu).

Togepi nhận được sự chúc phúc của Arceus, vận khí không thể dùng đẳng cấp tầm thường để cân đo, cho nên thầy Lục không tính nó vào xếp hạng trong đội.

Rotom cũng sở hữu thực lực truyền thuyết —— thực lực đầu bếp truyền thuyết.

Hai đệ đệ xếp chót, phân biệt là Sirfetch'd cùng Tyranitar.

Tyranitar vừa tròn một tuổi, có thể sở hữu thực lực như hôm nay, đã là khó năng đáng quý.

Cái này *beep* mới là một tuổi.jpg Ngược lại là Sirfetch'd, Lục Dã mặc dù không biết tuổi thật của nó, nhưng nghĩ thế nào cũng có thể xưng là 'lão vịt' rồi.

Lục Dã tự nói: "Việc huấn luyện của Tyranitar, có thể thử dùng thiên thạch kiểu như Ngôi Sao Ước Nguyện, tiếp tục phát triển theo khuôn mẫu của Groudon." "Về phần Áp Áp, đi Galar thử thời vận xem sao, ví dụ như tìm cây 「Cọng hành +10」, 「Cọng hành sắc bén」, 「Cọng hành hoàn hảo」..." Tại dưới sự giúp đỡ của Solgaleo, 「Z-Ghost」 cùng 「Z-Dark」 hợp hai làm một, hình thành 「Z-Gengar」 chuyên chúc của thầy Lục.

Sau đó dưới sự trả thù của Aether Foundation, thầy Lục lại một lần nữa thu hoạch hai viên đá Z, cộng thêm đá Z-Ice, thành công thu

thập đủ một bộ mười tám viên đá Z.

Lục Dã ngồi trên ghế sa lon, mở ra cái hộp trên đầu gối, bên trong mười tám viên đá Z lưu chuyển quang mang sắc trạch khác nhau.

Thi triển Tuyệt kỹ Z đồng thời, còn có thể giữ lại làm kỷ niệm.

Cạch!

Lục Dã đóng hộp lại, lẩm bẩm nói: "Tiếp theo, chính là báo danh World Championship..." "Mình hiện tại là Cựu Quán Quân (thối dịch Champion), còn có danh ngạch thăng thẳng lên cấp Master Ball không nhỉ?" Lục Dã xoa xoa cằm: "Gọi điện thoại cho hội trưởng Đường hỏi một chút xem sao." ...

Con đường Chiến Thắng (Victory Road), Red Star League.

Hội trưởng Đường nhận được cuộc gọi hiếm hoi, nhớ tới sự tích Quán quân mà Lục Dã tạo ra ở Alola, thoáng cảm khái, ngay lập tức bắt máy.

Lục Dã đi thẳng vào vấn đề nói: "Hội trưởng, cháu muốn hỏi về World Championship, tiêu chuẩn báo danh cấp Master Ball là gì ạ?" Hội trưởng Đường suy tư một chớp mắt, lập tức hiểu rõ, nói: "Cấp Master Ball không thể đăng ký trên mạng, nhất định phải đưa văn kiện tương quan cho tổ ủy ban, sau khi thẩm tra mới có thể thăng thẳng lên cấp Master Ball." "Nếu trước đây từng tham gia World Championship, và thành công đánh vào cấp Master Ball, thì khi tham gia World Championship khóa tiếp theo, thông qua thẩm tra sẽ nhẹ nhàng hơn nhiều —— Ta nhớ kỹ, cháu trước đó chưa từng tham gia World Championship đúng không?" "Vâng... chưa ạ." "Vậy cũng không sao, có điều lệ quy định chuyên môn..." Lục Dã kiên nhẫn nghe xong đủ loại điều lệ về cơ chế báo danh của hội trưởng Đường, chỉ cảm thấy trình tự xin cấp Master Ball cực kỳ rườm rà. "Trực tiếp đánh từ cấp Ultra Ball lên, có phải sẽ giản tiện hơn nhiều không?" Lục Dã hỏi.

"Trên lý thuyết là như vậy, thế nhưng..." Hội trưởng Đường muốn nói lại thôi.

Một 「Battle Legend」 đánh từ Ultra Ball, có phải sẽ lộ ra có chút đại tài tiểu dụng hay không... "Vậy cháu cứ đánh một mạch từ cấp Ultra Ball lên là được." Lục Dã sảng khoái cười nói: "Cái này cũng là vì bồi dưỡng thế hệ Trainer tiếp theo làm cống hiến mà." Hội trưởng Đường phát chinh giây lát.

Thân là một trong số ít 「Battle Legend」, cho dù trình tự có rườm rà nữa, tổng vẫn có thể thăng thẳng lên cấp Master Ball.

Thế nhưng...

Lục Dã tựa hồ đối với cấp Ultra Ball tình hữu độc chung?

Trong cấp Ultra Ball, đa số là một vài Gym Leader, trong đó còn có thiểu bộ phận Trainer cấp Thiên Vương.

Lục Dã vì sao không thăng thẳng cấp Master Ball, lại cứ khăng khăng chọn cấp Ultra Ball?

Hội trưởng Đường suy nghĩ một chút.

Nghĩ đến là cậu ta giống như hai năm trước, lại bồi dưỡng ra một lứa đội hình mới.

Trực tiếp tấn cấp Master Ball, đối mặt các vị Thiên Vương cùng Quán quân, khá là áp lực.

Bắt đầu từ cấp Ultra Ball, từng bước vững chắc, đội hình mới cũng có thể đạt được sự phát huy tốt hơn. "Ta hiểu rồi." Hội trưởng Đường không khuyên can nữa, ôn hòa nói: "Ta sẽ an bài lưu trình và thủ tục báo danh cấp Ultra Ball cho cháu." "So với trực tiếp tấn cấp Master Ball, sẽ dôi ra khoảng ba đến bốn trận chiến đấu, nhưng tin tưởng đối với cháu và Pokémon mới huấn luyện của cháu mà nói, những cái này đều không thành vấn đề." Đích xác, Tyranitar đánh cấp

Ultra Ball, cũng dư xài rồi. "Vậy làm phiền ngài rồi, hội trưởng Đường." Lục Dã mỉm cười nói. "Ừ, chờ mong biểu hiện của cháu tại World Championship." Thành công báo danh World Championship cấp Ultra Ball.

Lục Dã nhớ kỹ Volkner, Flint chính là những tuyển thủ danh liệt tiền mao ở cấp Ultra Ball.

Bọn hắn sở hữu thủy chuẩn cấp Thiên Vương...

Ừm, có thể giao cho Rotom đến xử lý.

Tiếp tục thu thập hành lý, bên tai Lục Dã bỗng nhiên truyền đến âm thanh nhắc nhở đã lâu không gặp. 【 Ting!

Kiểm trắc đến nhiệm vụ lớn 'World Championship' 】 【 Nhiệm vụ mục tiêu: Tại World Championship, lấy được tối thiểu ghế Masters Eight. 】 【 Nhiệm vụ ban thưởng: Mảnh vỡ năng lượng vô hạn thứ nguyên *1 】 Mày là ai?

Vì sao lại xuất hiện trong đầu tao!

Lục Dã yên lặng oán thầm, lại sinh ra một tia hiếu kỳ.

Cái gọi là 『Mảnh vỡ năng lượng vô hạn thứ nguyên』, là thủ đoạn khoa học kỹ thuật do Devon phát triển trong 《Episode Delta》.

Lợi dụng Năng lượng Vô hạn (Infinity Energy) để khu động Thiết bị dịch chuyển thứ nguyên, có thể đem vật thể thậm chí năng lượng truyền tống tới thứ nguyên khác.

Devon ý đồ dùng Năng lượng Vô hạn truyền tống thiên thạch siêu khổng lồ đi, Steven Stone đồng dạng tham dự kế hoạch này, kết quả kế hoạch bị 'Người truyền thừa' Zinnia phá hoại, cuối cùng do Rayquaza đập tan thiên thạch siêu khổng lồ.

Lục Dã cảm thấy, chính mình ẩn ẩn tiếp xúc đến chân tướng có

liên quan đến 'Người bán Berry', nhưng muốn ấn chứng suy đoán, vẫn là phải tham gia World Championship mới được.

Sáng sớm hôm sau.

Thầy Lục cô thân một mình, kéo va li hành lý, đi tới sân bay thành phố Hau'oli.

Ai ngờ Kukui dẫn theo Lillie, Lana, Mallow, Kiawe, Sophocles, Satoshi, sớm đã chờ ở nơi này. "Tôi không phải đã nói, đừng nói cho bọn nhỏ sao?" Lục Dã bất đắc dĩ nói. "Nói tuy như thế, nhưng làm sao có thể không tiễn biệt chứ!" Kukui sảng khoái cười nói.

Đám học sinh đứng thành một hàng, ánh mắt dao động, hốc mắt không hẹn mà cùng phiếm hồng. "Được rồi." Lục Dã ôn hòa nói, "Nên nói tạm biệt rồi." Đám học sinh ùa lên, vây quanh Lục Dã, nghẹn ngào nói: "Thầy ơi..." Lục Dã mặt mỉm cười, xoa đầu bọn nhỏ, ánh nắng chiếu vào qua cửa kính, một con Solgaleo vàng óng từ chân trời phi nhanh qua, rải xuống quang huy rực rỡ.

Kéo cái va li nhỏ rảo bước, Lục Dã lại quay người, nhìn về phía nhóm người Kukui đang vẫy tay. "Alola." Satoshi lớn tiếng nói. "Alola!" Đám học sinh đi theo cùng nhau hô hoán.

Vô luận khi nào ở đâu, câu chào hỏi nhiệt tình dào dạt này, luôn có thể mang đến cho người ta cảm xúc khác biệt.

Lục Dã mang theo ý cười, khẽ nói: "Alola." ...

Đảo Linh Lan (Lily of the Valley Island), Liên minh Sinnoh.

Cynthia mắt xám khẽ chớp, tay cầm điện thoại, suy tư nói: "Điều tra thần thoại Galar..." "Không sai." Đầu điện thoại bên kia, Sonia khoác áo blouse trắng mỉm cười nói: "Chị là học giả thần thoại nổi danh trong giới học thuật, thầy Lục lại có tạo nghệ rất cao về ngôn ngữ cổ đại." "Em nghe nói, thầy Lục gần đây có ý định đi tới Galar,

cho nên muốn mời hai vị, tham dự công tác điều tra thần thoại Galar." "Đương nhiên, bọn em cũng sẽ tận khả năng cấp cho thù lao bao gồm cả Ngôi Sao Ước Nguyện..." Cynthia kiên nhẫn nghe xong, trầm ngâm nói: "Mặc dù cá nhân tôi rất có hứng thú, nhưng tôi hiểu biết không sâu về thần thoại Galar...

Muốn tìm hiểu thần thoại Galar, nên bắt đầu từ đâu đây." "Đầu tiên, chính là bia đá ở thị trấn Turffield... còn có truyền thuyết vẫn luôn lưu truyền đến nay ở Galar, về Dũng Giả Kiếm Khiên cứu vớt Galar." Sonia khẽ nói: "Truyền thuyết kia tên là, Ám Dạ." *Quyển thứ sáu - Lễ hội của Vương Giả* Steven: Bởi vì tôi là Steven Stone.

Cynthia: Nói, tôi sẽ Bảo Vệ hết thảy của Sinnoh.

Leon: Đúc lại vinh quang Galar, thế hệ chúng ta nghĩa bất dung từ.

Thầy Lục: Đánh thắng giải Little Cup coi như thành công. --- Hai năm trước.

Galar.

Trời xanh mây trắng lơ lửng, một con Corviknight giương cánh bay cao.

Trên bình nguyên bao la cỏ xanh như nệm, Wooloo ung dung tự tại.

Skwovet leo lên cây ăn quả, nhét trái Oran vào trong miệng, lại đào tẩu không thấy.

Trên thế giới này tê tức vô số Pokémon, dòng sông, sơn mạch, thành thị, còn có rừng rậm.

Câu chuyện của chúng ta, bắt đầu kể từ một con Farfetch'd vùng Galar.

Rừng Ngủ Say (Slumbering Weald) cây cối cao lớn, ánh nắng

xuyên qua sương mù, rải xuống những tia sáng lốm đốm.

Một con Farfetch'd vác cọng hành lớn, màu lông xám đen, ánh mắt sắc bén, đi lại trong bụi cỏ tất tốt. "Quác! (▼mãnh ▼me)" Từ cây hành to lớn vô cùng kia của nó, còn có ánh mắt bất thiện, là có thể phán đoán ra tên này không dễ chọc.

Hoothoot trên ngọn cây lặng yên đình chỉ tiếng kêu, Blipbug rúc vào bụi cỏ, Skwovet vội vàng chui về hốc cây.

Pokémon ở Galar, đa số đều nhận biết Farfetch'd, loài Pokémon năng chinh thiện chiến này.

Khác với Farfetch'd hệ Normal ở Johto.

Farfetch'd vùng Galar có hệ Fighting (Giác đấu), hiếu chiến hiếu thắng, thường thường sẽ huy khởi cây hành cầm trong tay để cùng đối thủ nhất quyết thắng bại.

Bởi vì hành Galar phi thường khan hiếm, không chỉ là vũ khí của Farfetch'd, càng là nguồn thức ăn của chúng.

Cho nên Farfetch'd vùng Galar nhất định phải tranh đấu với đồng loại, cướp đoạt địa bàn và hành, nếu không sẽ có nguy cơ tính mạng.

Không chiến đấu, sẽ không thể sinh tồn.

Đúng như Pokédex miêu tả, số lượng Farfetch'd đang dần dần giảm thiểu, Farfetch'd Galar càng là như thế.

Chương 819

Farfetch'd Galar rất ít khi sống theo đàn, thường thường ly khai quần thể sống một mình, một người độc chiếm một khối địa bàn.

Có con Farfetch'd Galar còn sẽ bá chiếm giao thông yếu đạo, bức bách Trainer chiến đấu với nó, mượn nhờ việc này để rèn luyện kỹ nghệ chiến đấu.

Đối với kẻ địch dám can đảm xâm nhập, Farfetch'd Galar sẽ thi triển đòn đánh trầm trọng.

Nhưng mặt khác, đối với Pokémon nhỏ yếu trong lãnh địa, Farfetch'd Galar sẽ gánh vác chức trách bảo vệ bọn chúng, thậm chí sẽ 「Chỉ đạo」 bọn chúng.

Farfetch'd Galar, biểu tượng cho mảnh đất Galar cằn cỗi này.

Nghênh chiến cường địch, bảo vệ kẻ yếu, anh dũng không sợ hãi, trung thành với chiến đấu.

Mà địa bàn của con Farfetch'd Galar trước mắt này.

Chính là Rừng Ngủ Say.

Rừng Ngủ Say là một tòa rừng rậm phi thường thần bí, quanh năm sương mù dày đặc, nghe đồn trong đó tê tức Pokémon nguy hiểm, bị nhân dân Galar coi là cấm địa.

Không ít thợ săn trộm (Poachers) đến đây thử thời vận, hoặc là do sương mù dày đặc mê thất phương hướng trở lại chỗ cũ, hoặc là bị Farfetch'd dùng vũ lực đuổi đi.

Rừng Ngủ Say vì thế bảo lưu được cảnh quan tự nhiên được trời ưu ái, phế tích bên trong ít ai lui tới, rất ít khi bị phá hoại. "Quác!" Farfetch'd màu lông xám đen, ánh mắt sắc bén, vác một cây đại thông

trầm trọng, tựa như Hiệp sĩ tuần tra lãnh địa, tiếp tục đi sâu vào rừng rậm.

Càng đi vào sâu trong rừng, thực lực Pokémon càng cường kính.

Ví dụ như Weezing tỏa ra khí thể hóa học, Corviknight nhãn đồng đỏ sẫm.

Mặc dù cường đại hơn Farfetch'd, nhưng bọn chúng xưa nay không có ý định khiêu khích Farfetch'd.

Không cần hoài nghi, cho dù Dũng Giả trong truyền thuyết xuất hiện tại trước mặt nó, con Farfetch'd này cũng sẽ huy vũ cây hành lớn phát động xung kích.

Bởi vì tên này... có đủ 『Khí Phách』 (Scrappy).

Cái gọi là 『Khí Phách』, tức là đảm thức và khí lượng, cho dù Arceus ở trên cao, vẫn như cũ dám can đảm rút đao.

Đó, chính là một con Farfetch'd Galar như vậy.

Nơi sâu nhất của Rừng Ngủ Say.

Một tòa tế đàn tản ra quang huy nhàn nhạt, ngoại quan giống như một cái giếng cổ mọc đầy dây leo xanh, bên cạnh bày biện hai món đồ là thanh kiếm và tấm khiên đã mục nát.

Còn chẳng dễ dùng bằng cây hành của ta...

Farfetch'd Galar vác trường thông, liếc xéo một cái, không thèm để ý, lớn tiếng hô hoán: "Quác!" Này, đi ra, bồi ta đánh nhau!

Sương mù nơi tế đàn càng thêm nồng đậm, bốn phía bị bạc vụ bao phủ.

Phương xa vang lên tiếng gầm (Roar) du trường, ôn hòa lại thần bí.

Dần dần.

Trong sương mù dày đặc, sáng lên hai đôi mắt sáng ngời, giống như mấy ngọn đèn dầu.

Hai đầu sinh vật thần bí cách sương mù đối thị với Farfetch'd, không nhìn thấy toàn bộ thân thể, giống như cách một dòng sông do sương mù hội tụ thành. "Quác!" Farfetch'd nhíu mày, vác đại thông, cười tàn nhẫn.

Hôm nay bản đại gia nhất định phải khiến các ngươi hiện ra chân thân!

Bước đi bằng chân vịt, Farfetch'd lôi động cây đại thông như kim loại, từ mặt đất vạch ra tia lửa, đột nhiên nhảy lên (Splash), hai tay nắm chặt đại thông, nặng nề bổ xuống.

Keeng!

Tiếng kim loại (Metal Sound) vang lên, không có nổi lên một tia hỏa tinh, giống như chìm vào dòng sông. "Quác!!" Farfetch'd điên cuồng huy vũ đại thông, trạng như Quả Lắc Tàn Bạo (Brutal Swing), đôi mắt lăng lệ, huy khai tàn ảnh.

Nhưng sương mù dày đặc vẫn như cũ không có lộ ra mảy may sơ hở.

Mấy hiệp sau, hai đôi mắt sáng ngời lần nữa biến mất, sương mù dày đặc cũng dần dần tán đi.

Farfetch'd than ngồi dưới đất, thở hồng hộc, mi vũ nhíu chặt. "Quác..." (Hôm nay vẫn thua...) Trên thực tế, Farfetch'd lịch duyệt còn non, nó biết rõ thực lực hiện tại của mình, thậm chí còn không bằng đám Corviknight, Weezing lớn tuổi trong rừng, càng đừng đề cập đánh nhau với 'hai vị Totem' kia.

Nhưng đây cũng không phải lý do trốn tránh.

Một chút xíu tiến bộ, một chút xíu trở nên mạnh mẽ, một chút xíu vạch trần chân tướng hai tên kia. "Quác!" Farfetch'd màu lông xám đen, đáy mắt lướt qua một đạo phong mang.

Hành vi nhu nhược, ta tuyệt không dung túng!

Năm rộng tháng dài, thời gian lưu chuyển, Farfetch'd dần dần an cư tại Rừng Ngủ Say.

Mỗi ngày đi tế đàn so tài với hai đầu 'Totem', chỉ đạo Pokémon nhỏ yếu, thỉnh thoảng hướng Weezing, Corviknight phát khởi khiêu chiến, mình đầy thương tích sau đó nhắm mắt hưu chỉnh, chuẩn bị ngày mai tái chiến.

Nghe nói, mỗi một con Farfetch'd Galar đều thân kinh bách chiến.

Mà chỉ có trong đó phẩm tính kiên nghị, trung thành dũng cảm, được trời ưu ái —— mới có thể tiến hóa thành Sirfetch'd.

Ngày hôm đó.

Trong rừng chim hót uyển chuyển, sương mù bao phủ.

Farfetch'd vươn đại thông, chọc trái Oran trên cây xuống, đưa tay đưa cho Blipbug.

Sau đó, nó ôm một con Rookidee khác bị thương ở cánh đặt lên ngọn đại thông, cao cao giơ lên, đưa nó về lại ngọn cây.

Blipbug cùng Rookidee phát ra tiếng kêu lạo xạo ngây thơ, Farfetch'd mày rậm mắt to, có chút gật đầu.

Bùm!!

Sâu trong rừng rậm đột nhiên vang lên tiếng nổ lớn.

Lượng lớn loài chim kinh bay mà lên, Farfetch'd ánh mắt biến đổi, xách ngược đại thông vội vàng chạy tới.

Chờ chạy tới gần nơi xảy ra sự việc, Farfetch'd cúi đầu biện nhận.

Có con người, không, có dấu chân của hai con người!

Tiếng vang vừa rồi là —— Farfetch'd ánh mắt chấn chiến, nhìn về phía Weezing đang tản ra khói trắng, đôi mắt nó u ám, nghiễm nhiên lâm vào trạng thái hấp hối.

Một bên khác, Corviknight vũ mao bẻ gãy, tích lấy máu tươi, đôi mắt đỏ sẫm mất đi quang trạch, khàn giọng minh khiếu hướng về phía Farfetch'd: "Sha..." Đừng đi chọc giận hai tên nhân loại kia.

Mục tiêu của bọn hắn, chỉ là tế đàn mà thôi. "Quác!" Farfetch'd toàn thân run rẩy, đôi mắt đỏ ngầu, khiêng lên đại thông, ngó lơ tiền bối khuyên can, vội vàng hướng chỗ sâu tế đàn chạy tới.

Ta sao có thể dung thứ...

Ta sao có thể không chiến mà chạy!

Tế đàn.

Hai gã đàn ông kiểu tóc lập dị, mặc âu phục màu đỏ và màu xanh lam, nghe thấy tiếng bước chân, kinh ngạc quay đầu. "Anh nhớ là, chú mày hẳn là đã giải quyết xong đám Pokémon ở đây rồi chứ, Shielbert." Người đàn ông âu phục xanh lam, tóc dựng lên như một thanh trường kiếm, mở miệng nói.

Shielbert mặc âu phục đỏ, kiểu tóc màu vàng kim như một tấm khiên, cung khiêm nói: "Đúng vậy, anh trai, nhưng không loại trừ khả năng ngoài ý muốn." "Quác!" Tiếng gầm gừ truyền đến.

Hai người cùng nhau nhìn về phía con Pokémon xuất hiện tại trước người.

Đó là một đầu Farfetch'd Galar lông xám đen, vác đại thông, ánh mắt sát khí.

Một trận chiến đấu, không thể tránh né.

Sordward (Đầu Kiếm) bất đắc dĩ nói: "Chúng ta thân là hoàng thất Galar, lấy lại di vật tổ tông vốn dĩ thuộc về chúng ta, lại phải chịu trở lan, thật sự là làm người ta khốn nhiễu..." "Vô phi chỉ là một đám Pokémon dã man mà thôi." Shielbert (Đầu Khiên) nhìn lại giếng cổ một chút, kiếm khiên mục nát đang dựa vào nơi này, chỉ cần đánh bại con Pokémon trước mắt, là có thể lấy được bọn chúng, "Em sẽ khiến nó phải trả giá đắt, anh trai." "Cùng nhau ra tay đi, Shielbert, trước khi hai con Pokémon phiền toái kia đến." Sordward lấy ra PokéBall.

Sordward cùng Shielbert hợp xưng 'Nhóm hai người Tây Tác', là hậu đại của vương tộc Galar, nhưng làm người ngụy thiện, ái mộ hư vinh, ý đồ dùng phương pháp lấy được tín vật để tranh thủ địa vị.

Khó tin chính là, hai người làm Trainer, sở hữu thực lực cấp Thiên Vương, đối với Farfetch'd thậm chí cả tòa Rừng Ngủ Say, đều là cường địch khó mà chiến thắng. "Lên đi!" Hai người đồng thời ném ra PokéBall, "Bisharp / Bronzong!" Bisharp trạng như lợi nhận xuất vỏ, giơ cao Karate Chop (Chặt Tay), phong mang tất lộ, mục quang tinh hồng.

Bronzong trầm ổn rơi xuống mặt đất, giống như một mặt tường chắn không thể du việt. "Quác..." Farfetch'd khóe mắt muốn nứt, gắt gao nắm chặt đại thông.

Có thể cảm nhận được một cỗ uy hiếp khiến người ta khó chịu.

Corviknight, Weezing lại tăng thêm ta, cũng không nhất định có thể thắng.

Thế nhưng, thế nhưng!

Chẳng lẽ chiến đấu nhất định là vì thắng sao! "Quác!!" Farfetch'd bộc phát chiến ý kinh người, lôi động đại thông, vạch ra tia lửa xanh

lam.

Không chiến đấu, thà chết còn hơn!

Một chớp mắt này Aura mãnh liệt, chấn nhiếp trụ nhóm hai người Tây Tác, sắc mặt hai người đều có chút khó coi.

Rõ ràng là một con Farfetch'd mà ngay cả người mới học cũng sẽ không chọn lựa.

Nó dựa vào cái gì hướng hai người chúng ta phát khởi khiêu chiến! "Bisharp, Slash (Chém)!" "Bronzong, Gyro Ball (Con Quay Gyro)!" Karate Chop của Bisharp sáng lên bạch quang sắc bén, thần sắc lãnh tuấn, thình lình vung ra một luồng đao mang.

Farfetch'd chính diện nghênh đón, phần bụng 'Phập' một tiếng bị rạch ra một vệt máu, từng giọt máu lớn trào ra, gầm thét nhảy lên, giơ cao đại thông, nổi lên quang trạch hung mãnh của hệ Fighting, bổ xuống ngay đầu!

Hệ Fighting, Rock Smash (Đập Đá), chí mạng (Critical Hit)!

Đồng tử Bisharp co rụt lại, tức tiện đẳng cấp chênh lệch cách xa, nhưng nó gấp bốn lần yếu hệ Fighting, nhất thời vậy mà khó mà đỡ đòn.

Bùm!! "Cái quỷ gì!" Sordward chấn kinh trừng lớn mắt, Bisharp lại bị con Farfetch'd này đánh lui nửa bước, lảo đảo che lấy bả vai, áo giáp vai vỡ ra khe hở dữ tợn!

Cùng lúc đó, Bronzong tựa như thiết cầu xoay tròn tốc độ cao, thế đại lực trầm nện bay Farfetch'd. "Quác..." Farfetch'd 'Rầm' một tiếng rơi xuống đất, ánh mắt ảm đạm, thân thủ gần như hấp hối, với về phía cây đại thông bị tuột tay.

Ta không thể... không có vũ khí...

Nhóm hai người Tây Tác nhìn nhau. "Hô... giật cả mình, kết quả là con Pokémon Hoang dã ngay cả cấp Leader cũng chưa tới, dựa vào đòn chí mạng đi lừa lọc." Sordward lau mồ hôi lạnh.

Shielbert ngưng thanh nói: "Anh trai, không thể kéo dài nữa." Bỗng nhiên, hai người lui lại nửa bước, sắc mặt xanh mét.

Farfetch'd chống lấy đại thông, vết thương chật vật không chịu nổi, run rẩy đứng dậy, đáy mắt như nhiên thiêu ngọn lửa màu đen: "Quác!" Cái gọi là khí thế, là loại sự vật cực kỳ phiếu miểu, nhưng lại mắt trần có thể thấy.

Dây Đai Cứng Cỏi (Focus Sash) có thể ngăn cản một đòn trí mạng, Khăn Buộc Đầu (Focus Band) có thể giữ lại một tia HP, lấy ra khí thế đến có thể tuyệt địa phản công...

Tức tiện nghênh chiến cường địch không thể chiến thắng, vẫn như cũ không thể vứt bỏ khí thế.

Kẻ sĩ không thể không rộng lượng và cương nghị, gánh nặng đường xa!

Lần nữa xung kích, huy vũ đại thông, đòn chí mạng, Rock Smash rơi xuống!

Bisharp lại bán quỳ xuống, thống khổ thở dốc, mắt lộ ra dữ tợn, vung đao Chém Farfetch'd!

Farfetch'd xách ngược đại thông để ngự, 'Rắc' một tiếng, đại thông một phân thành hai.

Bronzong lần nữa thế đại lực trầm đánh tới, Farfetch'd cắn chặt hàm răng, cầm lấy vũ khí vẻn vẹn còn lại là cây hành dài, hung hăng Mổ (Peck) tới.

Bùm!!

Nhất thời máu thịt be bét, Farfetch'd thống khổ ngã xuống đất, đại thông bị gãy rơi vào hai bên thân thể.

Sắc mặt Sordward khó coi. "Này, tên này... rốt cuộc là thứ quỷ gì!" "Tại sao còn chưa ngã xuống, nó mang theo Khăn Buộc Đầu sao!

Trainer lại ở nơi nào!" Shielbert ồn ào nói.

Đột nhiên, Bisharp, Bronzong, Sordward, Shielbert sợ hãi trừng lớn mắt.

Farfetch'd chảy xuôi máu tươi, vết thương chồng chất, lại một lần nữa đứng dậy, toàn thân khí thế không ngừng leo cao, tay cầm thân hành bị gãy cùng lá hành, giận dữ hét: "Quác!!" Cho dù vỡ vụn, Hiệp sĩ, sẽ không vứt bỏ vũ khí của chính mình!

Trong nháy mắt, ánh sáng Tiến hóa chói mắt tắm rửa Farfetch'd, cả tòa rừng rậm bị bạch quang chiếu rọi!

Nhóm hai người Tây Tác hoàn toàn ngẩn người. "Tiến hóa rồi..." Tại trong tình huống này, Farfetch'd vậy mà hoàn thành Tiến hóa?!

Chương 820

Farfetch'd chỉ có tại trong cùng một trận chiến đấu đạt thành ba lần đánh trúng chỗ yếu (chí mạng), mới có thể tiến hóa thành Sirfetch'd, cho nên Sirfetch'd cực kỳ hiếm thấy.

Nhóm hai người Tây Tác khó tin.

Nói cách khác, vừa rồi ngắn ngủi ba lượt giao phong, ba lần tiến công của Farfetch'd, toàn bộ đều đánh ra chí mạng!?

Bạch mang chói mắt tán đi.

Một con Pokémon màu lông tuyết trắng, trạng như Bạch Hiệp Sĩ sừng sững tại trước người nhóm hai người Tây Tác.

Nó có đôi mày chữ V sắc bén, ánh mắt đạm nhiên, đứng thẳng như tùng, tay cầm thân hành hình thành kiếm, cùng lá hành hình thành khiên.

Khó có thể tưởng tượng, lại có thể dùng 'Kiếm mi tinh mục' (mày kiếm mắt sáng) để hình dung một con Pokémon, mà đây chính là Bạch Hiệp Sĩ của Galar.

Đặc tính Bất Khuất Chi Tâm, Hidden Ability Khí Phách (Scrappy), Sirfetch'd. "Quác!" Sirfetch'd ánh mắt sắc bén, thình lình vươn trường thông, nhắm ngay Bisharp.

Thương thế chưa khỏi hẳn, gần như hấp hối, nhưng chiến ý của nó lại tựa như kiếm nhận ra khỏi vỏ.

Khu rừng này, do ta đến thủ hộ! "Chậc... anh trai, hay là lần sau trở lại đi?" Shielbert khàn giọng nói. "Không được!" Sordward gào thét nói, "Chúng ta thế nhưng là hoàng thất Galar, huynh đệ hai người chú định trở thành Dũng Giả!" Đột nhiên, trong rừng vang lên tiếng gầm

thần bí to rõ.

Một trận sương mù dày đặc bao phủ tế đàn.

Dũng Giả của Kiếm chân chính, Dũng Giả của Khiên, Dũng Giả trong truyền thuyết giải quyết hiện tượng 'Ám Dạ'.

Zacian cùng Zamazenta, từ trong sương mù dày đặc chậm rãi đi ra.

Sirfetch'd ngốc ngốc nhìn lại.

Hóa ra... hóa ra đây mới là hình dáng chân chính của hai người bọn họ...

Nhóm hai người Tây Tác sững sờ, kế tiếp mắt lộ ra kinh khủng.

Bản năng của Trainer nói cho bọn hắn biết, hai con Pokémon này, hoàn toàn không phải hai người bọn hắn có thể giải quyết!

Phập!

Một đạo đao mang lấp lóe, Pokémon ngã xuống đất, âu phục của nhóm hai người Tây Tác tất số phá toái, toàn thân trần trụi, sắc mặt trắng bệch. 「 Cút ngay. 」 Thần giao cách cảm trầm thấp của Zamazenta vang lên. 「 Hoàng thất Galar có ơn với bọn ta... nhưng đây sẽ là lần cuối cùng. 」 Zacian lạnh lùng nói.

Nhóm hai người Tây Tác liên liên gật đầu, hoảng hốt chạy bừa, lảo đảo chạy trốn hướng về lối ra. "Anh hai, chờ em với!" "Mày ở lại, tao đi mở đường cho mày trước!" Tiếng hô kinh khủng dần dần đi xa, yên tĩnh cùng sương mù dày đặc lại một lần nữa bao phủ Rừng Ngủ Say.

Zacian cùng Zamazenta lẳng lặng ngưng thị Sirfetch'd.

Sirfetch'd cũng nhìn bọn hắn, ý thức tan rã, bước chân tập tễnh.

Đồng thời chiến đấu với hai con Pokémon cấp Thiên Vương, nó đã làm đến cực hạn có thể làm được.

Nhưng là.

Sirfetch'd đột nhiên đứng vững bước chân, lần nữa mở ra đôi mắt sáng ngời (High-light), cái mỏ vàng mang theo vết thương câu lên một tia tiếu dung.

Ngay sau đó, Sirfetch'd giơ lên trường thông cùng tấm khiên, đối mặt Zacian cùng Zamazenta, làm ra tư thế chiến đấu!!

Bịch!

Sirfetch'd ngửa mặt ngã xuống đất, lâm vào hôn mê.

Zacian cùng Zamazenta nhìn nhau, do Zamazenta nhẹ nhàng ngậm lấy Sirfetch'd, đem nó đặt tại trên lưng Zacian.

Sau đó, cả hai chậm rãi hành tẩu, đi tới chỗ sâu trong rừng rậm bên ngoài tế đàn.

Trừ Corviknight, Weezing, chỗ sâu trong Rừng Ngủ Say còn tê tức một con Pokémon thần bí, tên là 'Munna'.

Munna có thể ăn mộng để thao tác mộng cảnh, cũng lặn vào mộng cảnh thông qua 「Healing Wish (Ước Nguyện Chữa Trị)」 để trị liệu Pokémon.

Sirfetch'd ép khô 'Khí thế' cực hạn của bản thân, để tránh cho bản thân lâm vào trạng thái hấp hối, lại đối với tinh thần tạo thành tổn thương không thể nghịch chuyển.

May mắn Munna có thể ăn hết Ác Mộng (Nightmare) của Sirfetch'd, cũng làm dịu nỗi đau đớn của Sirfetch'd.

Chờ đến khi ngủ một giấc tỉnh lại, Sirfetch'd sẽ coi trận chiến đấu vừa rồi là một giấc mộng mông lung —— cũng không phải mất trí nhớ, mà là một giấc mộng tựa thật tựa giả, giấu ở sâu trong tiềm thức.

Ngoài ra, Munna cũng đem chiến ý quá mức mãnh liệt kia của Sirfetch'd, giấu vào tiềm thức, tránh cho tinh thần tần lâm cực hạn của nó lần nữa bị tổn thương, dẫn đến bày ra tính cách khiếp nhược.

Mà tất cả những điều này, đều giấu ở sâu trong mộng cảnh, chờ đợi gia hỏa như Darkrai, Pokémon có thể lặn vào mộng cảnh tìm tòi.

Hoặc là, khi nguy cơ giáng lâm, Sirfetch'd sẽ lấy ra dũng khí vốn dĩ thuộc về bản thân.

Zacian cùng Zamazenta, đem Sirfetch'd giao phó cho Munna, có chút gật đầu, quay người biến mất tại trong sương mù dày đặc.

Cái gọi là Dũng Giả, cũng không phải kẻ cường đại mới có thể xưng là Dũng Giả.

Biết rõ không thể chiến thắng, lại vẫn như cũ rút đao tương hướng —— đó chính là bài tán ca của dũng khí.

Sâu trong tế đàn, Kiếm Rỉ (Rusted Sword), Khiên Rỉ (Rusted Shield), minh minh gian lấp lóe vi quang, không còn phủ bụi.

Sáng sớm hôm sau.

Sirfetch'd chậm rãi tỉnh lại.

Chim hót hoa nở, ánh nắng ấm áp, nó lười biếng nằm trên tảng đá lớn, rơi vào hồi ức. "Quác... _(:з」∠)_" Hôm qua hình như đã nằm một giấc mơ rất dài.

Ủa, sao mình lại Tiến hóa rồi, hình như là tiến hóa trong mơ...

Đúng không hổ là ta nha!

Một tuần sau, Giáo sư Magnolia dẫn đầu đội điều tra thâm nhập Rừng Ngủ Say, cũng đem Weezing, Corviknight, Sirfetch'd thương thế nghiêm trọng đưa đi Pokémon Center.

Về sau, hai kẻ trước được đưa đi Day Care (Nhà trẻ gửi nuôi),

riêng phần mình sở hữu Trainer.

Do xin nghiên cứu 'Hình thái khu vực' mà phòng thí nghiệm Day Care đề xuất, Sirfetch'd được vận tải đến Day Care.

Mỗi ngày lười biếng tắm nắng, thi thoảng chỉ đạo Pokémon, sinh hoạt ung dung tự tại.

Không cần vì thức ăn phát sầu, sinh vào ưu hoạn, cá mặn (lười biếng) an lạc.

Sự biệt ly của lần này luôn nương theo sự giải cấu của lần khác. (Tiếng bàng bạch) Một ngày ánh nắng rực rỡ.

Ánh mắt của Sirfetch'd lấp lánh tỏa sáng dưới ánh mặt trời, bình thản nhìn chăm chú một vị thanh niên tóc đen ngắn.

Thanh niên tóc đen bỗng nhiên giương lên mỉm cười, hướng Sirfetch'd đưa tay, Sirfetch'd trầm mặc hồi lâu, trang trọng gật đầu.

Chuyến mạo hiểm của hai người, cứ thế kéo lên mở màn! (Tiếng bàng bạch) Ngày 21 tháng 4.

Thành phố Lumiose, tiệm cà phê. "Áp Áp, chuẩn bị xuất phát thôi!" Lục Dã hướng về phía Sirfetch'd đang tắm nắng trong sân hô: "Sonia mời chúng ta đi Galar, Cynthia đã đáp ứng rồi!" "Quác ~" (Biết rồi ~) Sirfetch'd lười biếng đáp lại một tiếng, lẳng lặng đứng dưới mái hiên, tay cầm đại thông cùng tấm khiên, ngẩng đầu nhìn trời. "Quác... _(:3 ∠)_" Lại là một ngày bình tĩnh tốt đẹp nha ~ Lục Dã kết thúc kỳ nghỉ ở Alola, quay về quán cà phê ở thành phố Lumiose tạm trú một ngày.

Quán vẫn giữ nguyên bài trí cũ, Indeedee chăm sóc quán ngăn nắp, gọn gàng, trong nhà không một hạt bụi.

Alcremie và Steenee còn đặc biệt mời thầy Lục thưởng thức bánh kem và nước trái cây mới研 chế của chúng.

Trên bàn bày một chiếc bánh kem dâu tây rắc đầy đường bột, cùng một ly nước ép trái cây tươi ướp lạnh màu sắc rực rỡ.

Lục Dã tay cầm dao nĩa, ngước mắt lên, bên trái là Alcremie đang bồn chồn lo lắng, bên phải là Steenee đang hớn hở.

Dường như dù nếm thử món nào trước, cũng sẽ có lỗi với Pokémon còn lại.

Lục Dã khẽ thở dài, cắt một miếng bánh, lại nâng ly nước ép, cùng lúc đưa vào miệng.

Alcremie và Steenee đồng loạt mở to đôi mắt tựa hồng ngọc, ánh mắt đầy mong đợi.

Lục Dã: "...Đều rất ngon." Thật ra là quá ngọt, căn bản không nếm ra được vị gì.

Alcremie và Steenee thở phào nhẹ nhõm, vui vẻ rời đi.

Lục Dã còn chưa kịp nói với chúng rằng hôm nay mình sẽ lên đường đến Galar, lúc này trong lòng không khỏi dâng lên một tia áy náy và cảm khái.

Mình đúng là một ông chủ chỉ biết vung tay, vậy mà có thể cùng lúc kinh doanh công ty, quán cà phê và các sự nghiệp khác, tất cả là nhờ Oleana và các Pokémon.

Lần này đến Galar là do nhận lời mời của Sonia, điều tra về truyền thuyết Dũng sĩ và hiện tượng 'Đêm Đen' của Galar.

Cynthia, với tư cách là một học giả thần thoại, rất am hiểu và hứng thú với thần thoại các nơi trên thế giới, nên đã vui vẻ nhận lời.

Thầy Lục vốn dĩ cũng có ý định đến Galar, có Chị Đẹp đồng hành, tự nhiên là không còn gì tốt hơn.

Về truyền thuyết Dũng sĩ và hiện tượng 'Đêm Đen' của Galar, thật

ra thầy Lục đã xem qua cốt truyện game Sword & Shield, trong lòng đã hiểu rõ.

Hoàng tộc Galar không phải Dũng sĩ thực sự, Zamazenta và Zacian mới là những anh hùng giải quyết 'Đêm Đen'.

Còn 'Đêm Đen'... thực chất chính là Eternatus, và hiện tượng thiên văn do Eternatus Cực Đại Hóa gây ra.

Dĩ nhiên, chắc chắn không thể spoiler cho Cynthia và Sonia, dù sao giải thích cũng rất phiền phức.

Còn một lý do quan trọng khác, là thầy Lục phát hiện có rất nhiều sự kiện đã khác xa so với cốt truyện mà mình quen thuộc.

Lỡ như spoiler, kết quả sự thật lại không phải như vậy, thì sẽ rất khó xử.

Lần này coi như là một chuyến du lịch miễn phí.

Trong thời gian đó đánh vài trận Cúp Nhí... (gạch bỏ) đánh vài trận Giải Vô Địch Thế Giới! "Quạc quạc, chuẩn bị xuất phát thôi." Lục Dã thu dọn hành lý, gọi với ra Sirfetch'd đang phơi nắng trong sân: "Sonia mời chúng ta đến Galar, Cynthia đã đồng ý rồi." "Quạc~" (Biết rồi~) Tiếng kêu lười biếng của Sirfetch'd vọng lại.

Con vịt dự trữ lương thực này lại chẳng có chút kích động nào...

Galar là quê hương của nó cơ mà.

Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời.

Tuy không biết nó đã vượt biển bằng cách nào để xuất hiện tại nhà trẻ ở Ma Đại.

Nghĩ lại, chắc hẳn cũng có một câu chuyện đằng sau.

Giờ không phải lúc suy nghĩ về việc này.

Lục Dã lắc đầu, liếc nhìn thời gian trên điện thoại.

Bây giờ ra sân bay bắt chuyến bay, có thể gặp Cynthia lúc chuyển máy bay ở liên minh Sinnoh. "Điểm đến tiếp theo." Ánh mắt Lục Dã ngưng lại, tự nhủ: "Galar!" ...

Chuyến bay cất cánh từ sân bay, xuyên qua tầng tầng mây, bay đến Galar.

Cynthia mặc một bộ đồ đen, ngồi nghiêng về phía Lục Dã, tay cầm sách, đôi mắt xám tro chăm chú.

Lục Dã lướt màn hình điện thoại đã kết nối wifi trên máy bay, nghiêng đầu nhìn qua. "Đang đọc thần thoại Galar à?" "Ừm... còn cậu?" "Trang web chính thức của Giải Vô Địch Thế Giới." Lục Dã cảm khái nói, "Tôi cứ tưởng Cấp Bóng Master cũng giống như trong game 《Pokémon: Battle》, không ngờ Cấp Bóng Master chỉ có 8 suất." Cynthia gập sách lại, khẽ gật đầu: "Các Huấn luyện viên trong top 1000 thế giới được xếp vào Cấp Bóng Great, từ hạng 99 đến 9 là Cấp Bóng Ultra, 8 tuyển thủ Cấp Bóng Master được gọi là 'Bát Đại Cao Thủ'." "Chẳng trách thủ tục xét duyệt lại phức tạp như vậy." Lục Dã nói, "Ngay cả một 'Huyền Thoại Chiến Đấu' như Red, trước đây chưa từng tham gia Giải Vô Địch Thế Giới, muốn thăng hạng thẳng lên Cấp Bóng Master, cũng phải khiêu chiến một mạch đi lên... nếu không sẽ bị coi là chiếm thứ hạng của người khác." "Red, cũng sẽ tham gia Giải Vô Địch Thế Giới lần này sao?" "Không biết... tôi nghĩ cậu ấy sẽ không lộ diện, nhưng Blue Oak sẽ tham gia, và cũng giống tôi, đánh từ Cấp Bóng Ultra lên." Lục Dã bổ sung, "Cậu ta trước đây cũng chưa tham gia Giải Vô Địch Thế Giới, với tư cách là nhà vô địch nên được thăng hạng thẳng lên Cấp Bóng Ultra." "Tôi đoán, Blue Oak tham gia là vì cậu đấy, định rửa mối nhục xưa." Cynthia mỉm cười nói. "Ừm... không loại trừ khả năng này." "Cũng không biết các tuyển thủ khác gặp hai người các cậu sẽ nghĩ thế nào." Cynthia cúi đầu vén

tóc, ngước đôi mắt sâu thẳm lên, "Cậu hiện đang xếp hạng bao nhiêu?" "Để tôi xem." Lục Dã tra cứu thứ hạng, đưa ID cá nhân trên trang web chính thức cho Cynthia xem, "Hạng 98." Cynthia nhận lấy điện thoại, ngón tay thon dài khẽ bấm, rồi trả lại cho Lục Dã.

Chương 821

Cúi đầu nhìn, màn hình hiện ra ID cá nhân của Cynthia.

Thứ hạng thế giới: Hạng 3.

Sự tương phản mạnh mẽ khiến Lục Dã bật cười.

Cynthia lộ vẻ tinh nghịch, mím môi không nói, lại tiếp tục lật sách đọc, khóe miệng cong lên một đường cong nhẹ.

Nói một cách nghiêm túc, những Huấn luyện viên có thể lọt vào top 100 thế giới của Cấp Bóng Ultra, đã không còn được coi là 'Cúp Nhí'.

Quy tắc thi đấu của Cấp Bóng Ultra cũng chính quy hơn Cấp Bóng Great và Cấp Bóng Poké.

Có thể tùy ý chọn một trong ba cơ chế: Tiến hóa Mega, Z-Move và Cực Đại Hóa, và chỉ được sử dụng một lần trong suốt trận đấu.

Còn với các trận đấu của Cấp Bóng Master, Bát Đại Cao Thủ có thể khiêu chiến nhà đương kim vô địch, dù thua cũng không bị tụt hạng.

Đến cuối mùa giải, Cấp Bóng Master sẽ tiến hành vòng loại trực tiếp, tám vị Huấn luyện viên đỉnh cao này sẽ tranh đoạt danh hiệu 'Nhà Vô Địch' cuối cùng.

Nhà vô địch Giải Vô Địch Thế Giới hiện tại, chính là vị vua mạnh nhất, Leon.

Lance xếp thứ hai, Cynthia xếp thứ ba, Steven xếp thứ tư, Raihan xếp thứ bảy.

Thầy Lục bây giờ mới hạng 98, thua một trận là rớt khỏi top 100,

cảm giác đau lòng khó tả.

Hành trình đánh Cúp Nhí, thật là gian nan và xa vời.

Màn đêm dần buông, chuyến bay hạ cánh tại Motostoke ở Galar.

Motostoke là một thành phố công nghiệp điển hình, nhà máy san sát, hơi nước lượn lờ, Hội trưởng nhà thi đấu là chuyên gia hệ Lửa Kabu.

Nơi ở tối nay được đặt tại khách sạn cao cấp Budew, do chính Sonia đến sân bay đưa đón.

Lục Dã và Cynthia đeo kính râm, đứng ngoài sảnh sân bay, nhìn dòng xe qua lại, Lục Dã trầm ngâm nói: "Cynthia... tôi nhớ ra một chuyện." "Hửm?" "Lần này, là do chính Sonia lái xe đến đón, đúng không?" Sắc mặt Lục Dã có chút vi diệu.

Cynthia gật đầu: "Cô ấy nói trong điện thoại như vậy, sao thế?" "Kỹ năng lái xe của Sonia, khó mà nói hết bằng lời." Lục Dã ví von, "Trên đường bằng phẳng cô ấy có thể lái xe lên cây, cũng giống như Leon cứ ra khỏi Trung tâm Pokémon là sẽ lạc đường vậy." Cynthia chống cằm, sững sờ, trán như có một bóng đèn sáng lên.

Cô nhớ lại trải nghiệm ở quán cà phê, trong lễ cắt băng khánh thành, Sonia hình như đúng là đã gây tai nạn.

Lục Dã: "...Cô vừa mới nhớ ra đấy à?" Cynthia: "Làm gì có chứ, a ha, từ sân bay đến khách sạn Budew cũng khá gần, chắc không có vấn đề gì lớn đâu." Lời vừa nói ra, Cynthia tự biết mình lỡ lời, liếc nhìn Lục Dã.

Ừm... mình cũng bất giác học theo câu cửa miệng của cậu ấy rồi.

Kétttt!

Cuối con đường vang lên tiếng drift xe.

Con đường sân bay rộng đến mức có thể cho vài chiếc xe con chạy song song, vậy mà một chiếc xe con màu hồng lại bẻ lái hết cỡ để cua gấp, lốp xe tạo ra hai vệt hằn chói mắt.

Thầy Lục và Cynthia sững sờ.

Giảm tốc rồi tăng tốc ra khỏi khúc cua, quả là một cú drift con lắc hoàn hảo, con đường rõ ràng rộng thênh thang, lại cho người ta cảm giác căng thẳng kích thích như đang đua xe trên vách núi.

Chiếc xe con màu hồng lốp bốc khói, chạy thẳng đến trước mặt hai người mới tắt máy.

Cửa sổ xe hạ xuống, Sonia vừa lau mồ hôi lạnh, vừa cười toe toét chào: "Yo, thầy Lục, nhà vô địch Cynthia, tôi đến đón hai người đây!" Cynthia: "..." Hình như vấn đề đúng là có hơi lớn.

Lục Dã liếc nhìn cái lốp xe đang bốc khói, trầm ngâm nói: "Hay là, Sonia cô cứ để xe ở đây, chúng ta cùng bắt taxi qua đi?" Sonia tay đặt trên vô lăng, chớp chớp đôi mắt xanh biếc: "Hả?" Chiếc xe con màu hồng được đậu lại ở bãi đỗ xe sân bay, Sonia đã liên hệ người chuyên nghiệp đến sửa chữa.

Khách sạn Budew cử xe đến đón ba vị khách quý. "Lần này thật ra là tai nạn thôi." Sonia và Cynthia ngồi ở hàng ghế sau, ôm Yamper, nghiêm túc nói: "Kỹ năng lái xe của tôi rất tốt, mỗi lần Leon lạc đường, đều là tôi và Yamper lái xe đi đón cậu ta đấy!" "Vậy à, tôi nhớ là, cô và Leon là thanh mai trúc mã." Cynthia dịu dàng nói. "Thanh mai trúc mã gì chứ, Leon chỉ là một tên ngốc một lòng một dạ với chiến đấu, không có tôi là sẽ lạc đường thôi!" Sonia kiêu ngạo nói. "Ừm..." Đôi mắt xám của Cynthia khẽ lóe lên, lặng lẽ liếc nhìn hàng ghế trước.

Không có Lục Dã, mình cũng sẽ trở nên không còn là chính mình.

Lục Dã ngồi ở hàng ghế trước, chìm vào suy tư.

Một người mù đường, một sát thủ đường phố.

Hai người có thể cùng nhau lớn lên bình an, đúng là một kỳ tích!

Mà nói đi cũng phải nói lại, sao mình lại nhớ là sau khi Leon lạc đường, người cậu ta tìm nhiều nhất là Raihan chứ không phải Sonia nhỉ...

Đến khách sạn Budew.

Sonia dẫn hai người đi, giới thiệu về khách sạn và các cơ sở vật chất xung quanh. "Khách sạn Budew là chuỗi khách sạn cao cấp, bên cạnh là sân vận động của Motostoke, sân sau của khách sạn có thể dùng để chiến đấu..." "Cả vùng Galar, đều rất đam mê chiến đấu Pokémon nhỉ." Cynthia tay chống hông, có vẻ ngạc nhiên. "Ừm... nói sao nhỉ..." Sonia gãi mái tóc màu cam, cười gượng, "Bởi vì tài nguyên của Galar nghèo nàn, nên mới dốc sức phát triển các giải đấu, người dân cũng bị ảnh hưởng nhiều." "Tùy theo điều kiện địa phương, cũng là một phong cách liên minh độc đáo." Lục Dã gật đầu nói.

Chủ tịch Rose là một doanh nhân có tầm nhìn độc đáo, không có ông ta, sự phát triển của liên minh Galar ít nhất sẽ chậm lại mười năm.

Ngoài ra, danh hiệu 'Nhà Vô Địch mạnh nhất' của Leon cũng thúc đẩy sự bùng nổ của các giải đấu ở Galar.

Mặt khác, một khi Leon ngã khỏi thần đàn, kinh tế giải đấu chắc chắn sẽ suy thoái, Leon tất sẽ bị chỉ trích, áp lực có thể tưởng tượng được.

Dù vậy, Leon trong các trận đấu vẫn có thể nở nụ cười sảng khoái - anh ta thực sự yêu thích chiến đấu.

Dù toàn thân dính đầy quảng cáo, vì Galar, Leon vẫn cam tâm tình

nguyện.

Cả nhóm đi vào sảnh lớn của khách sạn Budew.

Sảnh chính vô cùng rộng rãi, sàn nhà sáng bóng có thể soi gương, hai bên là những bậc thang lộng lẫy dẫn lên lầu hai, chính giữa cầu thang đặt một bức tượng nam giới mạ vàng.

Hình dáng của bức tượng là một vị Dũng sĩ tay cầm kiếm và khiên.

Nhận thấy ánh mắt của Lục Dã và Cynthia, Sonia giải thích: "Đây là bức tượng kỷ niệm Dũng sĩ kiếm khiên chiến đấu chống lại 'Đêm Đen'." Cô đứng khoanh tay trước bức tượng, ngắm nhìn khuôn mặt khó nhận ra, nhẹ giọng nói: "Truyền thuyết kể rằng ba ngàn năm trước, Đêm Đen giáng xuống Galar, mặt đất chìm trong bóng tối, một vị Dũng sĩ tay cầm kiếm khiên đã đứng ra, đánh bại Đêm Đen." Sonia quay người lại, tiếp tục: "Nhưng theo thời gian, sự thật của truyền thuyết không còn ai biết rõ, và xuất hiện nhiều phiên bản khác nhau - bức tranh được ghi lại trong kho báu ở Hammerlocke cho thấy, trong truyền thuyết có hai vị Dũng sĩ, là các hoàng tử của hoàng tộc Galar; lại có người nói Dũng sĩ thực ra là hai con Pokémon; còn bức tượng được dựng ở Wyndon được lưu truyền rộng rãi lại cho thấy, Dũng sĩ chỉ có một người..." "Lần này mời hai vị đến." Ánh mắt Sonia lấp lánh, "Chính là để điều tra sự thật về thần thoại Galar, rốt cuộc ai mới là Dũng sĩ kiếm khiên thực sự!" Lục Dã rất muốn trả lời ngay, là Zacian và Zamazenta!

Nhưng quả Bóng Premier ở bên hông 'lộc cộc' rung lên, một tia sáng đỏ bắn ra.

Sirfetch'd tay cầm hành lớn và khiên hành, mày rậm mắt to, ngước nhìn bức tượng, vẻ mặt bình thản: "Quạc..." Sao ta lại thấy, vũ khí trong tay bức tượng này, có chút quen quen nhỉ~ "Đừng cắt ngang lời

giải thích của người ta..." Lục Dã bất đắc dĩ thu hồi Sirfetch'd, gật đầu với Sonia, nói: "Mời cô tiếp tục." "Tóm lại." Sonia mỉm cười nói, "Truyền thuyết về 'Kiếm Đội Vương Miện Khiên' đó, đang chờ tôi và hai vị cùng nhau khám phá!" Kiếm Đội Vương Miện Khiên...

Lục Dã trong lòng khẽ động.

Kiếm Đội Vương Miện mình có thể hiểu, là Zacian.

Khiên Đội Vương Miện mình cũng có thể hiểu, là Zamazenta.

Nhưng Kiếm Đội Vương Miện Khiên... chẳng lẽ là Aegislash!?

Dòng thời gian của cốt truyện đã có chút sai lệch so với những gì mình quen thuộc.

Ánh mắt Lục Dã khẽ lóe lên.

Nhưng thời điểm sự thật được hé lộ, chắc cũng không còn xa nữa. "Vậy, mời hai vị nghỉ ngơi sớm." Sonia búng tay, mỉm cười nói: "Sáng mai chúng ta sẽ xuất phát đến Turffield, điều tra bức bích họa ở đó!" Lục Dã khẽ gật đầu, chìm trong suy nghĩ, vô thức đi theo Cynthia về phía thang máy.

Đột nhiên, thầy Lục bàng hoàng nhận ra một vấn đề.

Lục Dã: "Là một phòng à." Cynthia liếc xéo một cái: "Chứ sao." "Vậy tôi sẽ thu Pokémon vào PokéBall, rồi chuyển Sirfetch'd vào máy tính của Bill, để nó không tự mình chạy ra ngoài..." "Quạc! (´ꈍ◡ꈍ)σ" Quả Bóng Premier rung lên.

Đây là hoạt hình cho thiếu nhi, ít nhất cũng phải tế nhị một chút chứ!

Mới mười giờ, không thể ngủ sớm như vậy được.

Vào ở trong phòng suite sang trọng, Lục Dã lại nghiên cứu một lúc phần mềm ghép trận chính thức của Giải Vô Địch Thế Giới.

Phần mềm này sẽ tự động ghép các Huấn luyện viên với những đối thủ 'ngang tài ngang sức' ở gần.

Có hai lựa chọn, 'Trận xếp hạng' và 'Trận tính điểm'.

Trận xếp hạng chắc chắn sẽ có lên có xuống, chỉ có thể diễn ra giữa cùng một cấp bậc.

Trận tính điểm sẽ xem xét sự chênh lệch cấp bậc của hai bên, cân nhắc cộng hoặc trừ điểm, cho phép thi đấu chéo cấp bậc.

Đối với các tuyển thủ Ultra Ball trong top 100 thế giới, chọn trận tính điểm có khả năng sẽ ghép phải các tuyển thủ Cấp Bóng Great, điều này rõ ràng là không có lợi.

Dù sao thắng mười trận cũng không bù lại được một trận thua.

Nhưng đối với thầy Lục... muỗi có nhỏ cũng là thịt.

Trận xếp hạng mãi không tìm được người.

Hay là thử trận tính điểm, trải nghiệm cơ chế ghép trận ưu việt của Giải Vô Địch Thế Giới.

Lục Dã im lặng nhìn bản đồ radar đang xoay trên màn hình điện thoại, đột nhiên nút 'ghép trận thành công' hiện lên. "Bíp bíp... ghép trận thành công, roger!" "Đối thủ hạng bao nhiêu?" "Cấp Bóng Great, hạng 260, roger!" "Chúng ta hạng bao nhiêu?" "Cấp Bóng Ultra, hạng 98, roger!" "Đập nó... khoan đã, đối thủ là ai?" "Bíp bíp...

Spikemuth, Huấn luyện viên hệ Bóng Tối, Marnie, roger!" Bầu trời đêm xanh thẳm, cơn gió nhẹ hiu hiu thổi qua ao nước ở sân sau, mặt nước phản chiếu hình ảnh lộng lẫy của khách sạn Budew.

Sân sau được xây dựng một sân đấu chuyên nghiệp, cung cấp cho khách trọ tiến hành các trận đấu Pokémon, dưới lòng đất còn có điểm năng lượng dùng để 「Dynamax」.

Phải có điểm năng lượng mới có thể tiến hành 「Dynamax」, do đó các trận đấu của Leon rất ít khi được tổ chức bên ngoài Galar - mặc dù con Charizard của gã này ở trạng thái thường cũng có trình độ 「Huyền Thoại Chiến Đấu」.

Cơ sở vật chất của sân đấu hoàn thiện, trang thiết bị đầy đủ, đủ để thấy mức độ sang trọng của khách sạn Budew.

Nghe nói khách sạn này, ban đầu do một người yêu thích Budew mở ra, dùng 'Budew' làm tên khách sạn, dần dần phát triển thành chuỗi khách sạn cao cấp.

Thầy Lục rất thắc mắc - Pokémon như Budew, mà cũng có fan sao?!

Bây giờ nhìn lại, thì ra fan của Budew nhiều như vậy... vậy thì không sao cả.

Dưới màn đêm, đài phun nước bằng đá cẩm thạch róc rách phun lên dòng nước trong vắt, một cô gái tóc đen đứng bên cạnh đài phun nước, vén mái tóc ngắn bên tai, cúi đầu nghịch điện thoại.

Cô mặc một chiếc áo khoác da đính钉 đen, bên trong là chiếc váy liền màu hồng, dưới chân váy ngắn là hai đôi chân trắng nõn, đi đôi bốt đính钉.

Mái tóc đen ngắn một bên mái che ngang mày, bên còn lại cạo sát, vừa giống một nhạc công rock, lại vừa giống một thần tượng bị đồng Poké làm hư, vô cùng dễ thương.

Đôi mắt xanh lục của Marnie, nhìn chằm chằm vào màn hình điện thoại, thấy dòng chữ 'ghép trận thành công', cô thở phào nhẹ nhõm.

Trước khi khiêu chiến Hội trưởng Kabu ngày mai, có thể làm một trận đấu tập trước.

Nhưng...

Marnie chớp chớp mắt, đối thủ là Cấp Bóng Ultra?

Cấp Bóng Ultra, đã chấp nhận lời khiêu chiến của Cấp Bóng Great?

Ánh mắt Marnie ngưng lại, lặng lẽ siết chặt tay, không thể bỏ lỡ cơ hội này, dù thua trận, cũng là một kinh nghiệm học hỏi quý giá! "Tiểu thư Marnie cố lên!" "Chúng tôi sẽ mãi mãi ủng hộ sau lưng cô, cổ vũ cho cô!" Trong màn đêm vọng lại tiếng cổ vũ lớn, Marnie quay đầu nhìn lại, ba thành viên Team Yell, đang giơ cao biểu ngữ và loa, thu hút không ít ánh mắt.

Team Yell, là một tổ chức dân gian nổi lên từ Spikemuth.

Tôn chỉ vô cùng đơn giản: cổ vũ cho tiểu thư Marnie.

Chỉ cần bạn là fan của tiểu thư Marnie, thì bạn chính là thành viên trung thành của Team Yell chúng tôi!

Marnie quay lưng lại với những người hâm mộ đang la hét, vén váy, má ẩn hiện nóng bừng trong đêm, tay đặt lên ngực... mặc dù đôi khi rất phiền phức, nhưng có Team Yell ở đây, Marnie luôn cảm thấy an tâm.

Dù sao, ánh mắt Marnie sáng lấp lánh, tôi gánh vác sứ mệnh vực dậy quê hương Spikemuth và kỳ vọng của mọi người, nhất định sẽ trở thành một Huấn luyện viên nổi tiếng! "Xin lỗi, người đấu với tôi là bạn à?" Marnie cứng đờ người, như bị giật mình, cứng nhắc quay đầu lại, nhìn thấy một thanh niên tóc đen có chút quen mắt, dường như thường xuyên thấy trên các bản tin thời sự.

Nhìn thanh niên tóc đen, Marnie hơi ngẩn người, giao diện ghép trận nói anh ta tên là 'Lục Dã'... trên TV hình như không gọi tên này...

Lục Dã chào Cynthia một tiếng, ra ngoài tiến hành trận đấu đầu tiên ở Galar.

Trận đấu này, anh quyết định chọn 「Dynamax」 làm cơ chế chiến đấu - đây cũng là lần đầu tiên anh thử 「Dynamax」.

Đúng là Marnie khá nổi tiếng trong game 《Pokémon: Sword & Shield》.

Lục Dã có chút kinh ngạc, nhưng nhanh chóng bình thường trở lại.

Marnie nhận được lời mời của Chủ tịch Rose, khiêu chiến các nhà thi đấu lớn của liên minh Galar.

Khách sạn Budew sẽ cung cấp chỗ ăn ở miễn phí cho các tuyển thủ, Marnie xuất hiện ở đây cũng rất bình thường.

Chương 822

Nếu Marnie xuất hiện ở đây, vậy có nghĩa là Team Yell...

Lục Dã nhìn quanh, quả nhiên phát hiện các thành viên Team Yell ăn mặc kỳ dị ở góc tường.

Ánh mắt chạm nhau, Team Yell vẻ mặt kinh hoàng. "Vãi chưởng, là sát thủ Cúp Nhí, thầy Lục!" "Toang rồi, tiểu thư Marnie sắp bị hành ☆ ra bã rồi!" "Để tôi cản anh ta, tiểu thư Marnie, cô mau chạy đi!

Bỏ ra, hai người bỏ tôi ra!" "Tiểu thư Marnie đã nói, không được gây phiền phức cho đối thủ của cô ấy, nếu không sẽ không cho chúng ta đi cùng nữa..." "Marnie, Marnie của tôi ~o( )o" Lục Dã gãi má, cười gượng: "A ha." Nói ra thật xấu hổ, thật ra lúc tôi chơi《Pokémon: Sword & Shield》, cũng là thành viên tinh thần của Team Yell đấy.

Bất chợt, Marnie nhận ra điều gì đó, kinh ngạc nhìn chằm chằm Lục Dã.

Là vị Huấn luyện viên huyền thoại đó, chính là thầy Lục.

Nghe đồn anh ấy hay xuất hiện ở các giải đấu tân binh, vì vậy ngay cả những người mới bắt đầu, cũng có khả năng giao lưu, học hỏi với Huấn luyện viên huyền thoại.

Không ngờ lại thật sự ghép được với anh ấy trong Giải Vô Địch Thế Giới! "Hay là, trận đấu này bỏ đi." Lục Dã nói.

Con bé tích điểm cũng không dễ dàng, thử nghiệm 「Dynamax」 lúc nào cũng được.

Hơn nữa bất luận thắng thua, cảm giác đều có lỗi với Team Yell. "Không, đây là một cơ hội rất quý báu đối với tôi." Marnie tay đặt lên

ngực, nghiêm túc nói, "Xin hãy cùng tôi làm một trận đấu Dynamax, thầy Lục." Ba thành viên Team Yell ở góc tường, rưng rưng nước mắt. "Hu hu, tiểu thư Marnie dễ thương quá..." "Cô ấy đang tỏa sáng!" "Chúng ta không thể trở thành Huấn luyện viên, nhưng ít nhất có thể cống hiến một phần sức lực của mình cho tiểu thư Marnie." Trong khoảnh khắc, các thành viên Team Yell bùng cháy, lớn tiếng nói: "Cố lên, tiểu thư Marnie!!" "Ừm, tôi nghe thấy rồi." Ánh mắt Marnie ngưng lại, đưa tay cầm quả Bóng Chạng Vạng ra, hướng về phía Lục Dã: "Hãy chiến đấu thôi, thầy Lục!" "Tôi hiểu rồi." Lục Dã nghiêm túc nói: "Nói trước, sự chỉ đạo của tôi rất nghiêm khắc, em có thể sẽ bị quét sạch." Nhưng tương tự, nếu thể hiện xuất sắc, Lục Dã cũng sẽ chỉ dạy những chiêu thức phù hợp với Marnie, ví dụ như chiêu 「Thừa Nước Đục Thả Câu」 của hệ Bóng Tối.

Đây chính là lý do tại sao có rất nhiều Huấn luyện viên, muốn gặp được thầy Lục trong Giải Vô Địch Thế Giới.

Gặp Stone · Steven, anh ta sẽ tặng bạn Đá Khai Phá và Đá Mega.

Còn thầy Lục sẽ dạy dỗ tùy theo tài năng, đưa cho đĩa kỹ thuật hoặc dạy chiêu thức.

Các NPC nhà vô địch xuất hiện ngẫu nhiên, cũng chỉ đến thế mà thôi.

Marnie khẽ gật đầu, nói: "Trước trận Max Raid Battle, tôi nghĩ... tôi muốn đi thay một bộ đồ thể thao trước." Lục Dã gật đầu, đi đến một bên sân đấu ngoài trời ở sân sau chờ đợi.

Nhân lúc này, Lục Dã trò chuyện với ba thành viên Team Yell mặt bôi đầy sơn dầu.

Team Yell A nhỏ giọng nói: "Tiểu thư Marnie rất kiên cường, xin ngài nhất định phải nương tay." Team Yell B lẩm bẩm: "Ước gì được làm Yamper của tiểu thư Marnie, nhưng cô ấy lại thích Morpeko."

Team Yell C bổ sung: "Tiểu thư Marnie vì để chúng tôi không thất vọng khi thua, mỗi ngày đều lén lút luyện tập mỉm cười đấy." Lục Dã nhất thời cảm khái.

Chuyện này đủ để viết thành một bộ light novel rồi.

Ví dụ như《Vì cứu Spikemuth đang trên bờ vực phá sản, tôi đành phải ra mắt làm thần tượng Huấn luyện viên》, gọi tắt là《Pokémon Live!》"Để ngài đợi lâu rồi." Marnie thay một bộ đồ thi đấu màu trắng, cổ tay đeo Vòng Tay Dynamax, số áo sau lưng là 960, khuôn mặt nhỏ nhắn nghiêm túc, đi đến sân đấu.

Trong khoảnh khắc, ánh mắt của ba thành viên Team Yell bùng cháy, giơ cao biểu ngữ và loa, lớn tiếng nói: "Tiểu thư Marnie cố lên!!" Lục Dã cũng đeo Vòng Tay Dynamax, nhìn Marnie, khẽ gật đầu.

Đây là lần đầu tiên mình sử dụng 「Dynamax」... cứ dùng Tyranitar có thân hình khổng lồ đi.

Cảm giác Tyranitar rất hợp với 「Dynamax」, dù sao Tyranitar khổng lồ, có cảm giác như Godzilla vậy.

Trận đấu ngoài trời của hai người, đã thu hút không ít khách trọ dừng lại xem, bàn tán xôn xao. "Tin đồn là thật, thầy Lục thật sự đã đến ở!" "Thầy Lục cũng sẽ dùng 「Dynamax」 sao?" "Các nhà vô địch thường đều biết một chút, ngài Lance còn có thể 「Dynamax」 con Gyarados màu đỏ nữa là." "Khoan đã, đây không phải là giao hữu, đây là Giải Vô Địch Thế Giới?!" "Toang rồi, thầy Lục đến đánh Cúp Nhí rồi!" Cách đó không xa có một con Rotom bay tới.

Mỗi khi phát hiện có trận đấu của Giải Vô Địch Thế Giới gần đó, Rotom gần nhất sẽ bay đến, và đảm nhận vai trò trọng tài.

Trận đấu của hai người chính thức bắt đầu, một hàng rào hình cầu chuyên nghiệp sáng lên, bao phủ toàn bộ sân đấu ngoài trời.

Loại hàng rào này được đặt tên là 「Rào Chắn Dynamax」, chuyên dùng cho các trận đấu Dynamax, có thể chịu được dư chấn của các chiêu thức cường độ siêu cao, thậm chí được ứng dụng trong các trận đấu của Cấp Bóng Master.

Marnie ném quả Bóng Chạng Vạng ra trước, nói: "Ra đi, Morpeko!" Ánh sáng của quả Bóng Chạng Vạng tỏa ra, một con chuột điện có hoa văn với ánh mắt lanh lợi nhảy xuống đất, đứng bằng hai chân, chắp hai tay nhỏ.

Morpeko là chuột điện thế hệ thứ tám, có hai dạng 「Bụng No Nê」 và 「Bụng Đói Meo」.

Khi đói bụng sẽ đầy tính công kích, cơ thể có màu đen; khi ăn no thì dễ thương, cơ thể có màu vàng.

Con Morpeko này ợ một cái, nghiêng đầu nhìn thanh niên tóc đen phía trước, lại thấy anh ta cũng ném ra một quả Bóng Chạng Vạng. "Quyết định là cậu, Tyranitar!" BÙM!! "Ban!

Gii!" Nắp bóng mở ra, ánh sáng đen tuyền tuôn ra, Tyranitar 'đùng' một tiếng nặng nề đáp xuống đất, trong tiếng gầm giận dữ, một cơn bão cát lớn nổi lên, gai nhọn trên lưng lộ ra sắc bén, khí thế của một bán thần sa mạc hiện rõ.

Trong chốc lát, bên trong rào chắn Dynamax cuộn lên cát bay đá chạy, che khuất tầm nhìn, va vào tường rào phát ra tiếng 'lách tách' đáng sợ.

Ba thành viên Team Yell đều ngây người. "Vãi chưởng, mở đầu đã tung ra Tyranitar!" "Cái này, cái này hoàn toàn không nương tay chút nào!" "Mau dừng lại, trận đấu như vậy sẽ không mang lại nụ cười đâu!" Tyranitar mới tròn một tuổi, lấy một em bé một tuổi ra đánh Cúp Nhí, chẳng phải là rất hợp lý sao?

Lục Dã chỉ huy: "Tyranitar, Ném Đá!" Tyranitar ngẩng đầu gầm lên, xung quanh sáng lên một vòng sáng trắng, những tảng đá sắc nhọn do năng lượng hệ Đá hội tụ thành 'vù vù vù' bay lên trời, tựa như hàng loạt máy bắn đá liên tục bắn ra, những tảng đá铺天盖地砸落下来, hệt như một trận mưa thiên thạch hùng vĩ.

Morpeko ngẩng đầu nhìn trời: Σ(°Д°;) Marnie tự biết đây là một trận đấu quan trọng là tham gia, nên vẫn bình tĩnh, nói: "Morpeko, mau né ra!" "Moru!" Morpeko liều mạng chạy zíc zắc, những tảng đá ầm ầm rơi xuống sau lưng nó, tung lên bụi mù mịt, cát bay lại như những viên đá thô ráp không ngừng táp vào mặt.

Morpeko rưng rưng nước mắt.

Cát lạnh cứ táp loạn xạ vào mặt! "Ném Đá hụt rồi..." Lục Dã và Tyranitar đồng loạt gãi đầu.

Xem ra mình và 「Ném Đá」 vẫn không hợp nhau.

Tiếng Ném Đá dừng lại.

Morpeko dừng bước, thở hổn hển, cơ thể tỏa ra ánh sáng trắng, dần dần biến thành màu đen đỏ, hai mắt đỏ ngầu, chuyển sang dạng 'Bụng Đói Meo'. "Ngô..." Marnie lộ vẻ suy tư, nói, "Sử dụng Bánh Xe Hào Quang!" "Moru!" Morpeko nhảy lên tại chỗ, như một bánh xe quay nhanh, tỏa ra ánh sáng凌厉, lao thẳng về phía Tyranitar.

Thầy Lục vẫn nương tay, nắm tay thành quyền, lớn tiếng nói: "Đấm Sấm Sét!!" "Ban!

Gii!!" Ánh sét chói lòa chiếu sáng cả khu vườn, các vị khách trọ lộ vẻ kinh ngạc, chỉ thấy Tyranitar trong tiếng gầm giận dữ tung ra một cú đấm nặng trịch tỏa ra ánh điện, tắm mình trong sấm sét đón lấy Bánh Xe Hào Quang đang quay nhanh.

Một tiếng va chạm tóe lửa chói mắt, Morpeko bị đánh bay ra

ngoài, 'bịch' một tiếng rơi xuống đất mắt hiện vòng tròn. "Y!" Các thành viên Team Yell ôm nhau thành một cục.

Thầy Lục... anh, anh thật là ác độc! "Tyranitar là hệ Đá, chiêu thức hệ Điện vẫn có hiệu quả với nó." Lục Dã gật đầu nói, "Nhưng khi Morpeko ở dạng 'Bụng Đói Meo', Bánh Xe Hào Quang sẽ biến thành hệ Bóng Tối, như vậy Tyranitar sẽ có kháng tính gấp đôi... mặt khác, 「Bánh Xe Hào Quang」 có thể thay đổi hệ của Morpeko, cũng có thể coi là một phần của chiến thuật." Marnie hơi ngẩn người, thầm ghi nhớ trong lòng, ngoan ngoãn gật đầu, rồi thu hồi Morpeko, nghiêm túc nói: "Pokémon tiếp theo, là át chủ bài của tôi, tôi đã nghiêm túc học hỏi chiến thuật của nó." Lục Dã có chút kinh ngạc, lại thấy Marnie ném ra quả Bóng Chạng Vạng, lớn tiếng nói: "Ra đi, Grimmsnarl!" Một con Grimmsnarl toàn thân phủ đầy lông đen dài đáp xuống sân đấu, da màu xanh đậm, trông như yêu tinh.

Kỹ năng hữu dụng nhất của nó là 「Trêu Chọc」, có thể tăng tốc độ tung ra các chiêu thức thay đổi trạng thái, giúp nó tung ra các chiêu như 「Sóng Điện Từ」 nhanh hơn.

Tương tự, Grimmsnarl gần như chắc chắn sẽ mang theo một chiêu - có thể khiến đối thủ rơi vào trạng thái nao núng 「Đòn Phủ Đầu」.

Lục Dã nheo mắt, vô thức đọc vị chỉ huy của Marnie.

Vì vậy, chỉ huy tiếp theo của Marnie là... "Grimmsnarl, Đòn Phủ Đầu!" Marnie hét lên.

Grimmsnarl nhanh chóng lao đi, xông vào cơn bão cát che trời.

Ánh mắt Lục Dã sâu thẳm, sớm hơn cả lúc Marnie ra lệnh, anh đã nhấn vào con chip trung tâm của Vòng Tay Dynamax.

Trong khoảnh khắc, một lượng lớn hạt Dynamax tỏa ra ánh sáng đỏ, Lục Dã thu hồi Tyranitar vào quả Bóng Chạng Vạng, dưới tác

dụng của hạt Dynamax, cả quả bóng trở nên khổng lồ vô cùng.

Dùng sức ném quả Bóng Chạng Vạng khổng lồ ra!

Pokémon dưới trạng thái Dynamax sẽ không rơi vào trạng thái 「nao núng」, dù có bị nao núng rồi mới vào trạng thái Dynamax cũng sẽ lập tức giải trừ, vì vậy trực tiếp kích hoạt Dynamax, có thể tránh rơi vào thế bị động! "Tyranitar ——" Đám đông xem náo nhiệt kinh ngạc ngẩng đầu, chỉ thấy dưới sự tắm mình của hạt Dynamax, thân hình của Tyranitar không ngừng mở rộng, cuối cùng biến thành một con quái vật khổng lồ cao bằng tòa nhà ba tầng, trên đầu lơ lửng một đám mây hạt màu đỏ, tỏa ra khí thế cuồng bạo màu đỏ sẫm!

Lục Dã siết chặt tay thành quyền, hét lên: "Đá Tảng Cực Đại!" Ầm ầm ầm!!

Dưới trạng thái Dynamax, Tyranitar thân hình hùng vĩ, cao hơn cả lễ đường trong vườn, sừng sững dưới rào chắn Dynamax, gầm lên và giẫm nát mặt đất.

Mặt đất trong tiếng 'rầm rầm' nhô lên một bức tường đá khổng lồ.

Marnie ngước nhìn bức tường đá đó, lùi lại nửa bước, đồng tử co rút.

Thầy Lục...

đã đọc được chỉ huy của mình, đi trước một bước kích hoạt Dynamax?

Trong khoảnh khắc suy nghĩ, bức tường đá hùng vĩ đó từ từ nghiêng xuống, như một bức tường cao sụp đổ, đổ ập xuống con Grimmsnarl nhỏ bé, đập mạnh xuống và chôn vùi nó!

Ầm ầm ầm!!

Cả khu vườn đều rung chuyển, dưới hiệu ứng phụ của 「Đá

Tảng Cực Đại」, cơn bão cát bên trong rào chắn trở nên càng lúc càng dữ dội.

Đám đông xem náo nhiệt không nhịn được nuốt nước bọt.

Hiệu ứng thị giác của Dynamax, thực sự quá chấn động.

Đặc biệt là với Pokémon hình quái vật như Tyranitar, cộng thêm Dynamax, có thể trực tiếp đóng phim thảm họa!

Lục Dã ngước nhìn con Dynamax Tyranitar đang sừng sững.

Đây, đây chẳng phải là Godzilla sao!

Dynamax và Tyranitar, quả là quá hợp nhau!

Nhìn Marnie có chút thất thần, Lục Dã lên tiếng: "Đọc vị là một khả năng quan trọng của Huấn luyện viên, những lúc như thế này, 「Đòn Phủ Đầu」 của Grimmsnarl ngược lại dễ khiến đối thủ phán đoán sai, khiến đối thủ kích hoạt Dynamax sớm hơn." "Và Pokémon ở trạng thái Dynamax, cũng sẽ bị ảnh hưởng bởi hiệu ứng tê liệt của 「Sóng Điện Từ」, một khi bị tê liệt, Dynamax coi như phế đi một nửa..." Marnie ngơ ngác gật đầu, đáy mắt ẩn hiện ánh sáng: "Ngô... học được rồi." Thì ra chiến thuật của Grimmsnarl, cũng có nhiều kiến thức như vậy!

Grimmsnarl còn chưa kịp kích hoạt Dynamax, đã trực tiếp ngã gục dưới Đá Tảng Cực Đại.

Rotom tuyên bố chiến thắng của Lục Dã, và ghi lại video trận đấu, tải lên trang web chính thức của Giải Vô Địch Thế Giới.

Mỗi trận đấu của Giải Vô Địch Thế Giới, đều có ghi hình chính thức.

Cùng với sự kết thúc của trận đấu này, thứ hạng của thầy Lục tăng lên bốn bậc, lên hạng 94.

Ngoài lý do Marnie là Cấp Bóng Great nên điểm ít... cùng lúc với trận đấu này, chắc hẳn có những kẻ xui xẻo khác tự mình rớt hạng. "Xem ra đánh trận tính điểm, lên hạng vẫn quá chậm." Lục Dã trầm tư: "Phải dụ dỗ Flint, Lucian, Volkner mấy người này đánh với mình một trận, tiện cho mình lên điểm lớn!" Marnie thu hồi Grimmsnarl, đi đến giữa sân, có chút lúng túng nói: "Cảm ơn sự chỉ dạy của ngài, thầy Lục... chỉ là..." Marnie thầm nghĩ, mình cũng không có gì để đáp lễ.

Lục Dã: "Những lúc thế này, chỉ cần mỉm cười là được rồi." Marnie ngẩng đầu sững sờ, ngốc nghếch gật đầu, khóe miệng giật giật, lộ ra một nụ cười thất bại.

Cô thất vọng cúi đầu, lủi thủi quay người. "Cô là tuyệt vời nhất, tiểu thư Marnie!" "Trận đấu nhà thi đấu ngày mai, nhất định không có vấn đề gì!" Các thành viên Team Yell nhiệt tình vây quanh Marnie đang buồn bã bước tới.

Lục Dã khoanh tay cảm khái.

Marnie thật là dễ thương.

Theo tin tức không đáng tin cậy, ngay cả Galar Moltres cũng là thành viên của Team Yell.

Dĩ nhiên, quả nhiên vẫn là Cynthia dễ thương hơn một chút!

Kết thúc lần thử Dynamax đầu tiên, Lục Dã quay về khách sạn, chuẩn bị cho chuyến đi Turffield ngày mai.

Trận đấu đầu tiên của thầy Lục tại Giải Vô Địch Thế Giới, lại đang không ngừng lên men trên trang web chính thức.

Các Huấn luyện viên kinh ngạc phát hiện, thầy Lục lại một lần nữa xuất hiện tại 'Cúp Nhí', và lần này là ở bảng Cấp Bóng Great, Ultra Ball của Giải Vô Địch Thế Giới!

Mọi người纷纷点击这段thầy Lục V.S.

Marnie的录像, la lớn 'đúng là không phải người'. "Vãi, Marnie thật là dễ thương." "Quyết định rồi, tôi muốn gia nhập Team Yell, ủng hộ tiểu thư Marnie!" "Đúng là không phải người mà, thầy Lục!" "Nói thật, Dynamax đọc vị Đòn Phủ Đầu, có chút ngầu đấy." "Đánh Cúp Nhí cũng phải đọc vị sao!?" "Thầy Lục: Thắng Cúp Nhí là thành công rồi!" Sáng sớm hôm sau.

Lục Dã và Cynthia đang dùng bữa tại nhà hàng buffet trên tầng hai của khách sạn.

Sonia biết ý không làm phiền hai người, cô để Indeedee mang bữa sáng đến phòng mình rồi ngồi đọc sách.

Cynthia cầm dao nĩa, tư thế trang nhã, ánh mắt nhìn đĩa sứ trắng tinh, vẻ mặt có chút do dự. "Không hợp khẩu vị à?" Lục Dã rôm rốp nhai miếng khoai tây chiên giòn rụm.

Cynthia một tay chống cằm, nghiêng đầu nhìn về phía dãy khay bạc đựng thức ăn, lười biếng nói: "Bởi vì ở đây chỉ có cá chiên... và khoai tây chiên thôi." Ai cũng biết, Galar không thể thiếu cá chiên khoai tây, cũng như Magikarp không thể thiếu chiêu Vẫy Vùng.

Đó là linh hồn của họ! "Dù sao cũng là Galar mà." Lục Dã gật đầu nói, "Có thể hiểu được." Cynthia chống má, hứng thú nhìn Lục Dã, hỏi: "Tối qua cậu đã đấu một trận Dynamax à?" "Ừm, với Marnie ở Thị trấn Spikemuth, tôi còn đặc biệt chỉ điểm cho cô ấy chiến thuật về Grimmsnarl." Lục Dã hồn nhiên không nhận ra, nhưng thấy Cynthia mỉm cười, đôi mắt xám long lanh, anh liền nhận ra có gì đó không ổn.

Nửa đêm nửa hôm lại đi đấu Pokémon với cô bé Marnie dễ thương, đúng là có hơi không ổn thật.

Chương 823

Nếu là một Huấn luyện viên mà Cynthia quen biết thì chắc sẽ không có vấn đề gì. "Anh sai rồi." Lục Dã thành khẩn认错, "Lần sau luyện tập trận đấu Dynamax, anh sẽ liên hệ trước với Steven hoặc Leon." "Ừm..." Cynthia trầm ngâm nói, "Em cứ cảm thấy giữa anh và Steven có câu chuyện gì đó." "Chuyện giữa những người đàn ông thôi." Ví dụ như cùng nhau giải cứu Cây Khởi Nguyên của thế giới, cùng nhau đến Cung điện Cameran, cùng nhau chống lại song thần Hoenn, cùng nhau đến Rừng Allearth… Tình bạn sinh tử cũng chỉ đến thế mà thôi. "Hoặc là." Lục Dã cãi cùn, "Anh sẽ mời Flint, Volkner bọn họ đến Galar, đấu xếp hạng với anh!" Cynthia hơi sững sờ, rồi gật đầu nói: "Họ cũng đã đăng ký Giải Vô địch Thế giới...

Em sẽ chuyển lời mời này." *Flint, Volkner vẫn luôn khao khát được chiến đấu với kẻ mạnh, nên ở Đại hội Vô địch, Flint thường xuyên thách đấu mình và Garchomp.

Lục Dã... chắc hẳn có thể đáp ứng yêu cầu về 'kẻ mạnh' của họ.* "Ghos~" Gengar lắc lư đi qua hành lang nhà hàng trên lầu hai, băng qua sân thượng lát đá cẩm thạch, rồi dừng bước, chậm rãi đi tới.

Nó nghe thấy tiếng 'xào xạc' trong bụi cây, bèn ghé qua xem thử.

Trong bụi cây ở khu vườn nhỏ dưới lầu, một cô gái tóc đen mặc áo khoác da đen đang đứng một mình.

Marnie đưa hai ngón tay lên, đặt ở khóe miệng, từ từ kéo lên, không ngừng tập cười.

Một lúc sau, cô nản lòng buông tay, bất giác liếc nhìn lên lầu. "Ghos ~(￣▽￣)/" Gengar huơ tay chào.

Alola~ Chào buổi sáng nhé!

Marnie hơi sững sờ, má đỏ lên thấy rõ, cô cứng ngắc quay người rồi vội vàng rời đi.

Cảnh kinh điển trong Sword & Shield, cô bé Marnie đang tập cười!

Sau màn dạo đầu nho nhỏ buổi sáng, Lục Dã và Cynthia rời khách sạn Budew, được Sonia dẫn đường đến Turffield để khảo sát bức tranh tường.

Turffield nổi tiếng với những tảng đá khổng lồ dựng đứng, du khách gọi đó là 'bãi đá cổ', và bức tranh tường được phát hiện trên chính những tảng đá này.

Ở sườn núi phía tây còn có một bức địa họa khổng lồ.

Dân địa phương đồn rằng nó được vẽ bởi 'người ngoài hành tinh' Beheeyem, nhưng thực ra tác giả là một bậc tiền bối sống ở đây, cố tình nói vậy để phát triển kinh tế du lịch.

Thời tiết trong lành, bóng dáng Corviknight lướt qua trên bầu trời xanh thẳm.

Đồng cỏ xanh mướt trải dài, những chú Wooloo lững thững gặm cỏ.

Cánh đồng cỏ rộng lớn tỏa ra hương thơm thanh mát, đây chính là Turffield của Galar, với Nhà thi đấu là chuyên gia hệ Cỏ Milo. "Phía trước chính là bãi đá cổ của Turffield!" Cả nhóm đứng trên một ngọn đồi cao ngoài thị trấn, Sonia mặc áo khoác màu nâu, tay xách túi, chỉ về phía những tảng đá trắng nổi bật. "Trông rất giống Pokémon 'Stonjourner'." Sonia cười nói, "Cũng có trường hợp phát hiện 'Stonjourner' ở bãi đá cổ đấy." Trong lúc nói chuyện, Yamper của Sonia đã thoăn thoắt đôi chân ngắn cũn cỡn như chó Corgi, chạy một mạch từ sườn đồi xuống thị trấn. "Đợi chúng tớ với, Yamper!" Sonia kinh ngạc hét lên rồi đuổi theo.

Làn gió nhẹ nhàng mang theo hương cỏ và đất, Lục Dã nhìn quanh, ngắm nhìn khung cảnh đồng quê của Galar.

Những thành phố công nghiệp nặng như Motostoke tạo thành một sự tương phản rõ rệt với Turffield, nơi hơi nước và khói bụi cùng tồn tại, quá khứ và tương lai giao thoa.

Nhìn ra xa, Lục Dã thấy có người đang cắm trại trên đồng cỏ, vừa dựng lều vừa nấu món cà ri đơn giản, khói trắng bốc lên.

Ngoài ra, còn có rất nhiều Pokémon hoang dã: một cơn gió nhẹ thổi qua những đám Eldegoss giống như bông gòn.

Những chú Wooloo trắng muốt tụ tập thành đàn.

Một con Cramorant bay lượn trên mặt hồ. "Tôi rất may mắn, khi được sống cùng với nhiều Pokémon như vậy." Lục Dã đột nhiên nói, "Mỗi một con trong số chúng, tương lai đều có thể theo chân một Huấn luyện viên nào đó bắt đầu cuộc hành trình, không ngừng trưởng thành, thậm chí trở thành nhà vô địch." "Giống như Gengar đã gặp được cậu vậy." Cynthia khoanh tay, mỉm cười dịu dàng, sau lưng cô là một con Garchomp màu tím sẫm đang đứng kiêu hãnh.

Lục Dã quay đầu nhìn tên béo nhỏ màu tím, nó đang Lơ Lửng chớp chớp mắt: "Ghos?" "Giống như Gengar đã gặp được tôi vậy." Lục Dã mỉm cười nói. "Này!" Sonia đã đi xuống sườn đồi, quay lưng về phía thị trấn, vẫy vẫy tay: "Hai người mau qua đây đi!" "Đến đây!" Lục Dã ném ra quả Bóng Luxury, đáp lên bộ lông màu nâu của Arcanine to lớn với động tác nhẹ nhàng, rồi đưa tay ra nói: "Tôi có vinh hạnh được đồng hành cùng ngài một chặng đường không, nhà vô địch Cynthia?" Đôi mắt xám của Cynthia lấp lánh ánh sáng, khóe miệng nở một nụ cười nhẹ, tà váy đen lay động theo gió, cô từ từ đưa bàn tay thon dài ra, lớp nhung đen ở cổ tay khẽ rung động.

Xào xạc, tay cô đã vòng qua eo anh, sau lưng truyền đến cảm giác

thân mật, bờ vai cảm nhận được nhiệt độ ấm áp và sức nặng của mái tóc vàng khi nó lướt qua.

Chính sức nặng của lọn tóc vàng này đã khiến cán cân bắt đầu lung lay, và cuối cùng rơi xuống một cách không hối tiếc.

Cô nói: "Em hy vọng chặng đường này sẽ không bao giờ kết thúc." "Như ngài mong muốn." Anh đáp lời. "HAI, NGƯỜI, CÁC, CẬU!" Sonia như vừa ăn phải một quả Berry Nomel tươi, mặt hơi đỏ lên, khoa trương nói: "Cái dốc này chưa tới hai trăm mét, có cần thiết phải cưỡi chung Arcanine không hả!" Lục Dã cưỡi Arcanine, thong thả xuống dốc, giải thích: "Đây là để tiết kiệm HP, chuẩn bị cho công tác khảo sát lát nữa." Cynthia ló đầu ra từ sau lưng anh, nghiêm túc nói: "Chính xác là như vậy." Sonia: "..." Lời này đến Gengar còn không tin nữa là!

Nói mới nhớ, Gengar đâu rồi...

Sonia nhìn quanh.

Trên cánh đồng cỏ phía trước, Gengar đội mũ cao bồi, vung một sợi dây thừng, đột nhiên quàng vào đầu một con Wooloo. "Mee~~" Wooloo né được, cuộn tròn lại, bắt đầu Lăn Lốc.

Gengar vứt dây thừng và mũ cao bồi, nhảy phóc lên, đứng trên đỉnh con Wooloo đang Lăn Lốc, bước đi loạng choạng, vẻ mặt hoảng hốt: "Ghos! (.

Д.) " *Không, không ổn, sắp ngã rồi!* Sonia: "..." Gengar lại giở trò rồi!

Công việc khảo sát cuối cùng cũng diễn ra suôn sẻ.

Thầy Lục và Cynthia bước vào trạng thái làm việc, vẻ mặt nghiêm túc, phân công rõ ràng.

Một người phụ trách tra cứu nguồn gốc lịch sử của bức tranh

tường, một người phụ trách phiên dịch chữ cổ tại hiện trường.

Sonia vừa ghi chép bản sao, vừa nói: "Phải rồi, hai vị đã nghe qua truyền thuyết về vua của Galar chưa?" "Calyrex?" Lục Dã cúi đầu chép lại văn tự, thuận miệng nói.

Sonia: "!?" Sonia: "Cậu, cậu, cậu tìm thấy nó trong sách nào vậy!" *Tôi và bà đã tra cứu cổ thư suốt nửa năm, lật tung cả thư viện, mới dám chắc chắn tên của vua Galar, mà còn chưa công bố cho giới học thuật.

Nhưng mà, Thầy Lục làm sao biết được?* *Biết từ DLC The Crown Tundra chứ đâu... nhưng lời này lại không thể nói thẳng.* Lục Dã: "Bia văn ở đây vừa hay có viết, cô xem, tôi đọc cho cô nghe." Sonia nghi ngờ lại gần.

Chỉ vào các ký tự Unown trên bia đá, Lục Dã di chuyển ngón tay, đọc từng chữ từng câu: "Vua của Galar, cưỡi ngựa của bóng đêm và bão tuyết, tên ngài là 'Lôi Quan'." Sonia: "...Nhưng chỉ có hai dòng bia văn, mà ngài đọc ra ba dòng lận." Lục Dã: "Đây gọi là viết tắt ngữ pháp, rất phổ biến trong ngôn ngữ cổ đại." Sonia: "Ồ... tôi hình như hiểu ra chút ít rồi." Lục Dã: "Lừa cô thôi, thật ra là tôi tra được trong Thư viện thành phố Canalave." Sonia: "???" Lượng sách trong Thư viện thành phố Canalave nhiều như biển khói, cộng thêm việc Thầy Lục hay nói đùa, Sonia cũng không hỏi sâu thêm. "Trở lại chủ đề 'Vua của Galar'." Sonia giả vờ nghiêm túc ho nhẹ, "Theo nghiên cứu của tôi và bà, mối quan hệ giữa Calyrex và Đêm Đen không hề mật thiết.

Ngược lại, chính Kiếm và Khiên Vương đã trực diện đánh bại Đêm Đen." "Điều này cũng có nghĩa là, nếu Đêm Đen tái diễn, chỉ cần có thể làm cho 'Kiếm và Khiên Vương' xuất hiện trở lại, thì có thể một lần nữa đánh bại nó!" "Tại sao lại khẳng định Đêm Đen sẽ giáng lâm?" Cynthia hỏi.

Sonia: "Bởi vì..." Lời còn chưa dứt, sau lưng Lục Dã bỗng dâng lên một làn sương lạnh lẽo, một bóng Darkrai hiện ra từ trong bóng tối, lạnh lùng nói: "Bởi vì Lục Dã ở đây." Lục Dã, Cynthia, Sonia: "..." Darkrai刷 xong sự tồn tại của mình, lại chìm xuống, dần dần ẩn vào bóng tối.

Lục Dã ho khan một tiếng, nói: "Đừng để ý, mời cô nói tiếp." Sonia há miệng, ho khan một tiếng, rồi nói: "Bởi vì, gần đây ở nhiều nơi tại Galar đã xuất hiện các trường hợp Dynamax bất thường.

Rất nhiều Pokémon đã tự kích hoạt Dynamax mà không cần lệnh của Huấn luyện viên, gây ra thiệt hại lớn cho nhiều nơi ở Galar." "Tôi không thấy tin tức nào liên quan trên TV cả." Lục Dã nói. "Chủ tịch Rose đã gạt bỏ mọi ý kiến, ém nhẹm các tin tức liên quan." Sonia cười khổ, "Nhưng tôi và Leon đều biết, phải giải quyết tận gốc hiện tượng bất thường này – cho nên tôi mới vội vàng điều tra sự thật về thần thoại, hy vọng tìm ra 'Kiếm và Khiên Vương' thực sự!" Cynthia nhíu mày nói: "Tôi vẫn chưa hiểu hoàn toàn... cái gọi là Đêm Đen, rốt cuộc là gì?" Sonia vỗ trán, ngồi xổm xuống lục lọi trong túi xách, lôi ra một cuốn sổ tay dày cộp, đứng dậy lật giở các ghi chú và bản phác thảo bên trong, giải thích: "Cái gọi là Đêm Đen, là chỉ một Pokémon huyền thoại đến từ vũ trụ, truyền thuyết nói nó là nguồn gốc của mọi năng lượng Dynamax, và mỗi khi nó xuất hiện, bóng tối sẽ bao trùm mặt đất, hiện tượng này được gọi là 'Đêm Đen'." Sonia hít sâu một hơi, nói: "Và Pokémon huyền thoại này, Giáo sư Magnolia đã đặt tên cho nó là, Eternatus!" Cynthia yên lặng lắng nghe, đáy mắt lóe lên ánh sáng, như có điều suy nghĩ mà liếc nhìn Lục Dã. *Năng lượng vũ trụ của Eternatus... có lẽ có thể dùng để duy trì sự tỉnh giấc của Jirachi!* Lục Dã chìm vào suy tư. *Trong cốt truyện gốc, Eternatus bị Chủ tịch Rose giam giữ trong phòng thí nghiệm năng lượng dưới lòng đất ở Hammerlocke, lợi dụng Eternatus để cung cấp năng lượng cho Galar.

Nhưng xem ra hiện tại, Chủ tịch Rose không có sự trợ giúp của trợ lý Oleana, mỗi ngày bận rộn quản lý công ty, không rảnh để ý đến Eternatus... ngược lại đã tránh được một kiếp tù tội.* *Khả năng Eternatus tự mình theo thiên thạch đến Galar cũng không phải là không có.

Nhưng mà, đã có Leon, Zacian, Zamazenta đi đầu, mình chỉ cần yên tâm chuẩn bị cho giải thế giới là được rồi.

Dù sao thì khi Đêm Đen xảy ra, với tính cách của Leon, chắc chắn anh ta sẽ xông lên tuyến đầu ngay lập tức, mình chưa chắc đã đuổi kịp...* Nắng ấm chan hòa, công việc nghiên cứu buổi sáng tạm thời kết thúc.

Lục Dã dựng một chiếc bàn dã ngoại đơn giản, nấu món cơm cà ri đặc trưng của Galar, dễ dàng tạo ra cấp độ cao nhất của cơm cà ri: 「Cấp Charizard」.

Sonia kéo vạt áo của Cynthia, mắt mở to: "Ngài thấy không?

Thưa cô Cynthia, món cơm cà ri vừa rồi, đã hiện lên bóng của Gigantamax Charizard đấy!" Cynthia mỉm cười nói: "Ừm... có lúc còn hiện ra bóng của Groudon Nguyên Thủy nữa cơ." Sonia: "???" Trong lúc nghỉ trưa, Thầy Lục và Cynthia lướt group chat một lúc.

Trong group chat.

Cynthia: "@Flint, em nhớ là anh sắp đến Galar để tham gia giải đấu hạng Ultra Ball, đúng không." Flint gãi mái đầu bù xù đỏ rực, nói: "Đúng vậy, nhưng hạng Ultra Ball rất khó ghép cặp, thường là hai bên phải hẹn nhau trước...

Chị đại có ai để giới thiệu không?" "Ừm." Cynthia mỉm cười, "Đối phương cũng ở hạng Ultra Ball." Flint ánh mắt sáng lên, nói: "Vậy thì tốt quá, tôi nhận lời thay đối phương luôn!" Là một Tứ Thiên Vương

hệ Lửa của Sinnoh, Flint thậm chí còn tự tin thách đấu Raihan, một trong Bát Đại Cao Thủ.

Lỗ mãng thường là từ đồng nghĩa với các chuyên gia hệ Lửa, nhưng chính sự bộc trực này đã tạo nên nhiệt huyết bùng cháy của họ!

Cynthia tiếp tục: "Anh có thể hẹn Lục Dã, cậu ấy hiện đang xếp hạng 94." Thầy Lục: 【Gengar cười toe toét.gif】 Flint: "???" Nhiệt huyết của Flint ngay lập tức đông cứng lại, như một tảng băng mùa đông. *Đấu với Thầy Lục, thế này chẳng phải là biếu không điểm cho ổng sao!* Aaron: "Hahaha, không trách được đâu nhé Flint, anh đã đồng ý đấu rồi đấy." Xếp hạng của Flint cao hơn Tứ Thiên Vương hệ Bọ Aaron, chỉ cần gã này tụt hạng, xếp hạng của Aaron sẽ tăng lên.

Trong chốc lát, hai vị Thiên vương như quay trở lại thời chơi《Pokémon: Battle》năm xưa.

Ai mà gặp phải Thầy Lục trong trận xếp hạng thì coi như mất điểm, người còn lại vội vàng hả hê.

Giờ phút này, y như lúc ấy. "Không sai." Lucian đổ thêm dầu vào lửa, "Đã tham gia Giải Vô địch Thế giới thì phải có giác ngộ đối mặt với mọi đối thủ mạnh." *Lúc mình tăng ca thì Flint lén lút leo rank... làm gì có chuyện ngon ăn thế.* Lucian bình tĩnh đẩy gọng kính, ánh mắt mất đi hào quang. *VS Thầy Lục, điểm của Flint, phải tụt cho tôi!* "À thì..." Flint vẻ mặt khó xử, gãi gãi mái tóc bù xù màu đỏ. "Hoặc là." Blue Oak nói, "Tôi hiện đang hạng 13, cậu có thể thách đấu tôi." Iris kinh ngạc: "Nhanh, nhanh vậy ạ!

Σ(ﾟдﾟlll) Tiền bối Blue Oak, không phải ngài mới đăng ký thành công mấy ngày trước sao!" Blue Oak: "Thắng vài trận, xếp hạng tự nhiên tăng lên thôi." Lance: "...Đây là đi bón hành cho newbie mà!" Thầy Lục nghiêm túc nói: "Không, đây là Giải Vô địch Thế giới, hạng Ultra Ball." Flint sắc mặt kỳ quái, hạ quyết tâm, nghiến răng nói:

"Được thôi, ngày mai tôi đến Galar một chuyến!" *Không phải chỉ là đấu với Thầy Lục thôi sao?

Miễn là không bị ăn hành 0-6 là được, dù sao thì ở Đại hội Vô địch, bản đại gia cũng từng hạ được mấy con Pokémon của Chị đại!* *Chơi tới bến luôn, anh em!* Trận đấu tiếp theo của hạng Ultra Ball, do Thầy Lục VS Flint.

Flint hiện đang xếp hạng 33, chiến thắng Flint, Thầy Lục có thể tăng vọt một lượng lớn điểm.

Đúng là đi hút máu rồi.

Trong số các thành viên nhóm chat, Satoshi đang ở Alola thách đấu ngôi vị vô địch, Iris thì đã khởi hành đến Galar, hiện đã là tuyển thủ hạng Great Ball. "Phải rồi." Iris nói, "Lúc ngồi máy bay đến Galar, em nhìn thấy một con Pokémon chưa từng thấy qua cửa sổ, hình như là hệ Rồng...

Có ai biết không ạ?" Iris: 【Video】 Trong video là những đám mây đen kịt, một con Pokémon khổng lồ màu tím đỏ trông như máy móc đang bay lượn trong đó, rồi nhanh chóng ẩn mình biến mất.

Kukui, trán dán băng keo, khoanh tay trầm ngâm một lúc, trên đầu bật lên một bóng đèn: "@Chuyên gia Rồng Lance." Một lúc sau.

Kukui: "Ủa?

Không phải là sẽ có màn phổ cập kiến thức sao? @Chuyên gia Rồng Lance." Chuyên gia Rồng Lance xấu hổ nói: "Tôi không biết!

Đừng @ nữa!" Clair trầm ngâm: "Đúng là... cho tôi một cảm giác của hệ Rồng, nhưng chưa từng thấy Pokémon hệ Rồng nào như vậy." Lục Dã mở video của Iris, hơi sững sờ. *Vãi chưởng.

Eternatus đã xuất hiện rồi à!?* Pokémon trong video ẩn mình giữa những đám mây đen, ngoại hình giống như một bộ xương rồng khổng

lồ, được cấu thành từ các khớp xương màu tím đỏ.

Cơ thể nó đầy gai ngược, tỏa ra hào quang đỏ sẫm, mắt giống như những quả cầu trắng, liếc nhìn về phía ống kính của Iris một cái rồi lại lẩn vào biển mây, biến mất.

Pokémon huyền thoại đến từ vũ trụ, nguồn gốc của mọi Dynamax, Eternatus!

Lục Dã có chút không thể tin được, Eternatus lại đường hoàng xuất hiện ở Galar như vậy sao?

Nghĩ lại, Reshiram cũng thường xuyên bay lượn trên bầu trời Unova, để lại bóng dáng trắng muốt.

Satoshi cũng từng chứng kiến Ho-Oh.

Việc nhìn thấy Eternatus ở Galar, cũng không phải là chuyện hoang đường. "Xem ra Eternatus đã tỉnh giấc, và không bị Chủ tịch Rose giam giữ..." Lục Dã lẩm bẩm: "Và hiện tượng Dynamax bất thường ở nhiều nơi tại Galar, chính là do bản thân Eternatus gây ra." Leon cũng ở trong nhóm chat, chắc chắn biết thông tin 'Eternatus hoạt động ở Galar' sớm hơn Iris.

Chỉ là vì nhiều lý do, anh ta không công bố thông tin 'Eternatus xuất hiện' trong nhóm cũng như cho công chúng.

Dù sao thì, theo tính cách của Leon, phản ứng đầu tiên khi gặp chuyện không phải là tìm kiếm sự giúp đỡ, mà là tự mình giải quyết.

Dù đối thủ có thể là Eternatus huyền thoại, Leon cũng không muốn gây phiền phức cho các thành viên trong nhóm, mà muốn tự mình, với tư cách là nhà vô địch của Galar, giải quyết. "Cho dù mình chủ động đề nghị giúp Leon, gã này cũng sẽ không đồng ý đâu..." Lục Dã khẽ thở dài.

Dù sao thì vị vua của Galar này, có lòng tự tôn và kiêu hãnh của

nhà vô địch mạnh nhất, kiên cường hơn bất kỳ ai.

Trừ khi bất đắc dĩ, anh ta sẽ không nhờ cậy các nhà vô địch khác, hay mang chuyện Eternatus ra nói trong nhóm.

Niềm tin của các nhà vô địch không giống nhau.

Một mình gánh vác cả Galar – đó chính là tín điều sống của nhà vô địch mạnh nhất, Leon. "Thôi kệ." Lục Dã gãi đầu, "Mình cứ yên tâm chuẩn bị cho trận đấu với Flint là được." "Chuyện Eternatus cứ để Leon đau đầu... dù sao cũng có Zacian và Zamazenta trợ giúp.

Đợi sự việc giải quyết xong, mình sẽ đề nghị anh ta, trao đổi một lô 「Ngôi Sao Ước Nguyện」 của Eternatus." 「Ngôi Sao Ước Nguyện」 sở hữu năng lượng vũ trụ dồi dào, có lẽ có thể duy trì sự tỉnh giấc của Jirachi ở một mức độ nào đó, đây chính là một trong những mục đích của Thầy Lục khi đến Galar lần này.

Chương 824

Buổi chiều.

Công việc điều tra bức tranh tường ở Turffield đã kết thúc.

Cynthia nghe xong truyền thuyết về 'Kiếm và Khiên Vương cùng Đêm Đen', trên đường về cô khoanh tay, hứng thú hỏi: "Anh nói xem, Kiếm và Khiên Vương, rốt cuộc là một, hay là hai?" "Là hai con." Lục Dã nghiêm túc nói, "Hai con Pokémon, lần lượt là Kiếm Vương và Khiên Vương." "Tại sao lại chắc chắn như vậy." Cynthia ngạc nhiên hỏi.

Lục Dã không trả lời, yên lặng bước đi, chìm vào suy tư. *Bởi vì Zacian và Zamazenta chỉ có thể ngậm được một thanh kiếm và một cái khiên thôi chứ...

Chẳng lẽ lại vừa ngậm kiếm vừa ngậm khiên, rồi gọi là Kiếm Khiên Vương à?* *Vậy thì thà để Áp Áp cầm thanh kiếm và khiên mục còn hơn.

Rút thanh kiếm mục này, cầm tấm khiên mục này, trở thành 'Vua Arthur Vịt' của Galar!* Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời, thoáng mơ mộng một chút về hình dáng 'Sirfetch'd · Hình thái Kiếm Khiên Vương'.

Anh nhanh chóng lắc đầu. *Với tính cách thích nằm ườn của Áp Áp, chắc chắn là không có duyên với Dũng sĩ trong truyền thuyết Galar rồi.

Hơn nữa, cái gọi là 'Kiếm và Khiên Vương' cứu Galar này... cũng giống như 'Greninja Anh Hùng' của Ash cứu làng Kouga vậy.

Hoàn toàn bất hợp pháp!* Lục Dã vỗ vỗ quả Bóng Premier bên hông, trêu chọc: "Có hứng thú cầm kiếm và khiên, trở thành Kiếm

Khiên Vương cứu Galar không, Áp Áp?" Quả Bóng Premier khẽ lắc lư, Sirfetch'd ánh mắt lộ vẻ mông lung. "Quạc... _(:3 ⌒゚)_" *Hình như... cũng không phải là không được đâu~* ...Chặng tiếp theo của cuộc hành trình là đến Hammerlocke của Galar.

Hammerlocke có một sân vận động tiêu chuẩn cao, là một thành phố có kiến trúc kết hợp với tàn tích tường thành thời trung cổ, mang đậm dấu ấn lịch sử.

Nhà thi đấu là chuyên gia hệ Rồng Raihan.

Nói là chuyên gia hệ Rồng, nhưng thực ra đội hình của Raihan toàn là Goodra, Flygon và những Pokémon tạo thời tiết khác, được mệnh danh là 'đứa con của thời tiết'.

Hai chuyên gia hệ Rồng, một người chuyên về hệ Bay, một người chuyên về đội hình thời tiết...

đều trở thành meme nổi tiếng trong giới Huấn luyện viên. "Thầy Lục sắp đến sân vận động Hammerlocke à?" Người đàn ông quấn khăn trùm đầu màu cam một tay đút túi, cúi đầu nhìn cuộc gọi video trên điện thoại Rotom, ngạc nhiên hỏi.

Đầu dây bên kia, người đàn ông tóc tím để râu quai nón, mắt vàng ôn hòa, cười nói: "Cậu ấy sẽ có một trận đấu xếp hạng với chuyên gia hệ Lửa của Sinnoh, Tứ Thiên Vương Flint." Theo lịch trình của ban tổ chức, trận đấu sẽ diễn ra vào sáng mai tại sân vận động Hammerlocke.

Raihan vẻ mặt vi diệu. *Thầy Lục đến sân vận động Hammerlocke thi đấu, đây không phải là tin tốt à nha.* Liên minh Galar rất eo hẹp, nhà vô địch phải tự mình nhận hợp đồng quảng cáo, còn Nhà thi đấu phải chịu một phần chi phí sửa chữa sân bãi.

Trận đấu của 「Huyền Thoại Giao Đấu」... chỉ riêng phí bảo trì sân bãi cũng đã rất đắt đỏ rồi! *Chết tiệt, Chủ tịch Rose keo kiệt quá.

Trận đấu của Thầy Lục đáng lẽ phải được tổ chức ở sân vận động Wyndon, như vậy thì mình đã không phải bỏ tiền sửa chữa rồi!* Raihan vẻ mặt phức tạp, hỏi: "Này, tôi nghe nói ngoài Thầy Lục ra, cái cậu Blue Oak kia... cũng tham gia Giải Vô địch Thế giới rồi à?" "Đúng vậy." Leon cảm khái nói, "Cậu ta với thành tích mười trận thắng liên tiếp, dễ dàng leo lên hạng 13, không lâu nữa sẽ thách đấu vị trí trong Bát Đại Cao Thủ thôi." Blue Oak ngoài việc trở về Johto, đấu một trận 'không phân biệt' với Akin, lại liên tiếp thách đấu mười trận xếp hạng.

Nói là 'Huấn luyện viên', thực ra là 'kẻ cày cấp'.

Còn trận đấu không phân biệt với Akin, tuy Blue Oak thắng nhưng cũng không chiếm được lợi thế gì.

Red nghe chuyện này, lại một lần nữa cảm khái tài năng của Akin trong các trận đấu hoang dã, xếp hàng đầu trong số những Người Nắm Giữ Pokedex.

Raihan hiện đang xếp thứ bảy thế giới, cảm thấy áp lực sâu sắc, bất lực nói: "Thật là, năm ngoái Blue Oak còn chưa tham gia Giải Vô địch Thế giới, năm nay lại đăng ký tham gia." "Tôi nghĩ, có lẽ là muốn cùng Thầy Lục, có một trận đấu 6v6 toàn diện tại Giải Vô địch Thế giới." Leon nghiêm túc nói, "Tôi cũng rất muốn giao đấu với hai vị 「Huyền Thoại Giao Đấu」... cho nên, tôi cần phải giải quyết nhanh chóng mấy việc đang làm, rồi toàn lực chuẩn bị." Red không tham gia Giải Vô địch Thế giới lần này, khiến Leon hơi tiếc nuối. *Nhưng mà...* ánh mắt Leon như ngọn đuốc, *dù sao đi nữa, sau Giải Vô địch Thế giới năm nay, tôi sẽ đến Núi Silver, thách đấu Red!* "Nói đi cũng phải nói lại." Raihan nhíu mày, "Gần đây cậu cứ thần thần bí bí, Leon, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?" "Tôi sẽ giải quyết, yên tâm đi." Leon cười cười, đôi mắt như mặt trời vàng rực, cháy bỏng ý chí chiến đấu.

Theo báo cáo của phòng thí nghiệm năng lượng, Eternatus xuất hiện ở Galar, nhưng vẫn chưa phát hiện ra nơi ở của nó.

Có nhà nghiên cứu cho rằng, Eternatus cư ngụ trên một sao chổi ngoài tầng khí quyển, và sao chổi đó đang tiếp tục tiến gần Galar, sẽ đến không phận Hammerlocke trong thời gian tới.

Các mảnh vỡ sao chổi rơi vãi đã gây ra hiện tượng Dynamax bất thường ở nhiều nơi tại Galar.

Để tránh gây hoang mang, Leon và Chủ tịch Rose không công khai cho công chúng.

Và qua quyết định chung của hai bên, các giải đấu ở Galar vẫn diễn ra như thường lệ, do Leon đứng ra giải quyết sự kiện 'Đêm Đen' lần này.

Dù sao thì, nền kinh tế từ các giải đấu 「Dynamax」 là một trụ cột quan trọng của Galar.

Một khi mọi người hoảng sợ về 「Dynamax」, cả Galar cũng không còn xa bờ vực sụp đổ.

Chủ tịch Rose và Leon, đôi bạn già này, đã vắt kiệt tâm trí vì Galar, lại vì là chuyện nội bộ của liên minh mình, không tiện nhờ cậy các liên minh khác, cộng thêm không có Tứ Thiên Vương, và các Nhà thi đấu phải tiếp nhận thách đấu hàng ngày, nên mọi việc chỉ có thể do Leon gánh vác.

Leon cũng không hề oán thán, trong lúc xử lý các vụ bạo động của Pokémon Dynamax, còn tranh thủ nhận thêm vài hợp đồng quảng cáo...

Trên diễn đàn chính thức của Giải Vô địch Thế giới.

Lịch thi đấu giữa Thầy Lục và Tứ Thiên Vương Flint được công bố, ảnh hưởng không ngừng lan rộng.

Thậm chí có không ít fan hâm mộ từ các khu vực khác, lặn lội đến Hammerlocke của Galar, chỉ để được xem trực tiếp.

Tứ Thiên Vương hệ Lửa Flint, luôn được coi là một trong những người xuất sắc nhất trong Tứ Thiên Vương, tuy tuổi còn trẻ nhưng đã sở hữu phong cách chiến đấu lão luyện và lượng fan hâm mộ đông đảo.

Còn Thầy Lục, với tư cách là Huyền Thoại Giao Đấu mới nổi, lần đầu tiên công khai xuất hiện tại Giải Vô địch Thế giới, đã thu hút không ít sự chú ý.

Trong nhóm chat, Korrina, hạng Great Ball 400+, hào hứng cho biết sẽ đến xem trực tiếp.

Bea, hạng Great Ball 300+, nhưng có thực lực hạng Ultra Ball, cũng cho biết sẽ đến quan sát trận đấu của Sư phụ.

Giữa hai cô gái thiên tài hệ Giác Đấu, một trận chiến khốc liệt là không thể tránh khỏi.

Dĩ nhiên, Lục Dã đoán, khả năng cao là Korrina lại thua một trận nữa... cô và Bea đấu với nhau, hình như chưa bao giờ thắng.

Theo Thầy Lục được biết, ngoài Alola đang chuẩn bị cho Đại hội Liên minh, không ít học trò của anh cũng tham gia Giải Vô địch Thế giới.

Ví dụ như Wally yếu ớt hiền lành của Hoenn, đã thành công lọt vào hạng Great Ball, lúc gọi điện đến giọng đầy phấn khích, tình trạng sức khỏe cũng có cải thiện rõ rệt.

Điều bất ngờ là, Paul hiện đang xếp hạng Great Ball 200+, thẳng tiến đến hạng Ultra Ball top 100.

Dù sao thì Giải Vô địch Thế giới hạn chế vật phẩm và số lượng chiêu thức, thể thức này rất hợp với phong cách chiến đấu của Paul.

Còn về những Người Nắm Giữ Pokedex trong nhóm chat.

Ruby và Sapphire thành tích đáng nể, đã lọt vào hạng Ultra Ball; Silver cũng xông vào top 100 hạng Ultra Ball.

Akin... hiện đang hạng Great Ball 923, đường còn dài và lắm chông gai. "Cái tên trọng tài Rotom đó chẳng hiểu gì về Pokémon cả." Akin tức đến nghiến răng, "Tôi dùng gậy bi-a để ném bóng, mà lại bị phán là phạm quy – đây là chiến thuật đã được chính ông già Oak công nhận đấy!" Blue Oak: "?" Akin: "Khụ, Giáo sư Oak." Silver bình tĩnh nói: "Đồ ngốc, ném bóng bình thường là được rồi." Jasmine nhẹ nhàng nói: "Trong giải đấu Nhà thi đấu Kanto Johto, đúng là có thể dùng vật phẩm để ném bóng... nhưng Giải Vô địch Thế giới thì không được đâu." Takeshi híp mắt nói: "Với thực lực của cậu, không nên chỉ xếp hạng 900+ đâu." Falkner với mái tóc đen lạnh lùng nói: "Tôi cho rằng, vấn đề không nằm ở thực lực đội hình của Akin, mà là do Huấn luyện viên thường xuyên phạm quy, biếu không điểm cho đối thủ." Ambipom, Togekiss, Aipom vây quanh Akin, nhìn chằm chằm vào màn hình điện thoại, đồng loạt gật đầu. *Nói quá có lý!* Akin khoanh tay suy tư. *Ừm... chẳng lẽ thật sự là vấn đề của tiểu gia đây sao?

Không phải chỉ là lén lút cho Togekiss mang thêm một vật phẩm mà không để trọng tài phát hiện, nói với đối phương là Ambipom đang mang đồ trang trí, nhưng thực ra là 「Kính Lựa Chọn」 thôi sao...* *Đây đều là chiến thuật, chiến thuật tự sáng tạo của tiểu gia mà!* Thầy Lục khuyên: "Cậu cứ tiếp tục với đội hình Tiếp Sức của mình đi." Kim lão ngũ tuyệt đối có thực lực trên cả Tứ Thiên Vương, trình độ đấu hoang dã thậm chí ngang ngửa nhà vô địch, nhưng đấu chính quy lại hay bày ra mấy trò lố lăng.

Còn Ambipom, Togekiss, Sunflora của Akin, rất thích hợp với chiến thuật Tiếp Sức, ngay cả lúc đánh với Arceus cũng dùng 「Tiếp Sức」.

Akin: "Không được, tiền bối Red đã nói, Huấn luyện viên phải phát triển toàn diện, để tôi nghiên cứu thêm vài bộ chiến thuật mới..." Green tò mò: "Ví dụ?" Akin hừ hừ nói: "Ví dụ như Aipom dùng Tăng Tốc, rồi dùng Chuyền Gậy cho Togekiss, với tốc độ siêu cao liên tục dùng 「Chém Gió」 để làm đối thủ nao núng!

Thế nào, nghe thôi đã thấy ngầu rồi phải không, cứ gọi là 'Lối chơi khống chế của Akin' đi!" Bên cạnh mái tóc đỏ của Lance nổi lên một dấu '#' hình chữ thập, nói: "Thì đó là đội hình Tiếp Sức còn gì nữa!" Akin phản bác: "'Lối chơi khống chế của Akin' nghe lợi hại hơn đội hình Tiếp Sức mà?" Sabrina lạnh lùng gật đầu: "Quả thực." Dù được mệnh danh là mỹ nhân băng giá, nhưng Sabrina lại bất ngờ thích nghe chuyện cười nhạt, cũng rất dễ bị những trò đùa sơ cấp chọc cười.

Lt.

Surge vẻ mặt cổ quái, nói: "Cho dù cậu gọi 「Xung Kích Volt」 là 「Cuồng Lôi Húc Nhật Tối Thượng」, cũng không thay đổi được sự thật nó chính là 「Xung Kích Volt」." Green tiếp lời: "Cũng như Thầy Lục thích gọi Bơm Thủy Lực là Súng Nước vậy." Lục Dã nói: "Đó chính là Súng Nước." Sabrina lạnh lùng đặt điện thoại xuống, phì cười một tiếng, che mặt rung vai.

Green: "Sao mà là Súng Nước được chứ!" Thầy Lục: "Cậu nói không phải, tôi cũng nói không phải, nhưng nó chính là Súng Nước." Thầy Lục: 【Blastoise giơ ngón cái.jpg】 Flint chọc chọc vào tin nhắn phía trên. 【Flint vỗ vai Thầy Lục, và nói: Không hổ là ông.】 Flint: "Thầy Lục, trận 3v3 chiều nay, ông dùng đội hình gì?" "Pokémon huyền thoại." Lục Dã trả lời.

Flint gãi đầu cười, a ha, thì ra là Pokémon huyền thoại, vậy thì mình yên tâm...

Flint: !??

Flint mặt mày kinh hãi: "Ông cuối cùng cũng chịu tung ra đội hình hệ Rồng của mình rồi à?!" Steven nhớ lại chuyến đi đến Thành phố Dahara: "!" *Con Rayquaza màu đen đó, hay là Dialga, hoặc là Palkia?* Lance cũng nhận ra điều này: "!" *Nếu thật sự để Lục Dã tung ra đội hình hệ Rồng, e là cả Hammerlocke sẽ gặp nguy hiểm!* Lục Dã trầm ngâm một lát. *Đúng là Pokémon huyền thoại hệ Rồng... nhưng mà, là Latias.* Latias vẫn luôn đảm nhiệm vai trò phương tiện di chuyển, rất ít tham gia chiến đấu.

Nhưng anh đã hứa với Y tá Joy, sẽ hoàn thành tâm nguyện 'được lên sàn đấu' của Latias.

Hiện tại, Latias đang ở trình độ đỉnh cao Tứ Thiên Vương, sau khi Tiến hóa Mega có thể đạt đến thực lực nhà vô địch.

Trận đấu với Tứ Thiên Vương hệ Lửa Flint, cấp độ không quá chênh lệch, cũng có thể cho Latias cơ hội rèn luyện cần thiết.

Lục Dã úp úp mở mở: "@Flint, chiều nay ông sẽ biết." Volkner lạnh lùng nói: "Chia buồn." Flint: "Rơi lệ *3" Thời gian thoáng cái đã đến buổi chiều.

Bên ngoài sân vận động Hammerlocke, tụ tập một lượng lớn khán giả, một cảnh tượng hoành tráng chưa từng có.

Và đây, chính là sức ảnh hưởng mà một Huấn luyện viên huyền thoại mang lại.

Trong phòng nghỉ của tuyển thủ, Lục Dã cầm hai sợi dây chuyền, hỏi Latias: "Em muốn cái nào?" Một trong hai sợi là vật phẩm độc quyền của thành phố Alto Mare, 「Sương Hồn」, có tác dụng tăng cường uy lực chiêu thức.

Sợi còn lại được khảm Đá Mega, do Steven tặng.

Latias bối rối nhìn qua nhìn lại, cuối cùng kêu lên một tiếng 'Lati' khe khẽ, nhắm mắt lại. 「Anh quyết định đi!」 "Vậy thì Đá Mega nhé." Lục Dã cười nói, "Vừa hay thử Tiến hóa Mega." Ai cũng biết, Tiến hóa Mega cần có sự gắn kết giữa hai bên, tức là cái gọi là 'chỉ số thân mật'.

Sau khi cùng Thầy Lục trải qua mấy phần phim, Latias cũng có thể cảm nhận được lòng dũng cảm và sức hút nhân cách của người đàn ông này khi đối mặt với nguy hiểm. 「Có thể sẽ tiến hóa thất bại đó nha~」 Latias đeo Đá Mega, chớp chớp mắt. "Tiến hóa thất bại thì lần sau ra ngoài không dẫn em theo nữa." Lục Dã vui vẻ nói, "Anh đi taxi Corviknight là được rồi." Ngành công nghiệp đặc trưng của Galar, taxi Corviknight, có thể bay đến mọi nơi trong Galar, hệ số an toàn khá cao, nghe nói tỉ lệ tai nạn còn thấp hơn cả máy bay. "Lati~" Latias tức giận lườm Lục Dã. *Không được, ra ngoài phải dẫn em theo.

Nếu không, em chỉ có thể cô đơn ở nhà thôi...

Không được!* Cơ chế của trận đấu này đã được xác định là Tiến hóa Mega.

Lục Dã đứng trong bóng râm dưới lối đi của tuyển thủ, nheo mắt nhìn ánh nắng bên ngoài.

Còn cơ chế mới của Galar – Gengar và Blastoise đều có thể tiến hành 「Cực Đại Hóa」.

Mấy trận Cúp Nhí tiếp theo, cứ thử từng cái một là được. "Tiếp theo, xin mời các tuyển thủ của trận đấu hạng Ultra Ball ra sân!" Giọng nói đầy nhiệt huyết của MC vang vọng khắp sân vận động.

Ánh nắng rực rỡ, Lục Dã bước ra sân, chân đạp lên thảm cỏ xanh, tiếng reo hò bốn phía tức khắc bùng nổ. "Nhìn kìa nhìn kìa, Sư phụ ra sân rồi!" Korrina buộc tóc đuôi ngựa màu vàng, dựa vào Bea, chỉ tay nói. "Ừm..." Bea với làn da màu đồng, mặt lạnh tanh, liếc nhìn Korrina

bên cạnh. *Dựa sát quá rồi.* Trên sân đấu.

Người đàn ông tóc đỏ bù xù mặc bộ đồ vàng, hai tay đút túi, điều chỉnh nhịp thở. *Là một Tứ Thiên Vương hệ Lửa của Sinnoh, không thể lâm trận bỏ chạy được!* Ngay lập tức, Flint lấy ra một quả PokéBall từ trong túi, nhếch mép nói: "Tôi sẽ dốc toàn lực, Thầy Lục!" Lục Dã khẽ gật đầu, ánh mắt ngưng lại, nói: "Gengar, lấy đồ nghề ra!" Flint: ?

Gengar đang tàng hình hiện thân, nghênh ngang đứng cạnh Lục Dã, từ 'túi thần kỳ bốn chiều' lôi ra một cái máy giặt lồng ngang. "Ghos!" Gengar nhe răng cười, ngẩng đầu nhìn Pokedex Rotom, dựa vào máy giặt, vỗ vỗ lên nắp máy.

Lục Dã: "Bạn học Koraku, kích hoạt hình thái biến đổi!" "Bíp bíp...

đã nhận, roto~" Rotom lại đặc biệt yêu thích hình thái máy giặt lồng ngang, thoát ra khỏi Pokedex, chui vào máy giặt.

Một luồng sáng trắng lóe lên, Rotom-Wash hệ Nước + Điện, xuất hiện trước mắt Flint.

Đội hình hệ Lửa, đối mặt với Rotom-Wash, ngoài chiêu 「Tia Sáng Mặt Trời」 của Arcanine ra, rất ít có phương án tấn công.

Flint há hốc mồm. *Đánh giải Cúp Nhí thì thôi đi, đằng này còn tính toán khắc chế hệ với chiến thuật phòng thủ liên hoàn nữa?

Thôi tui biếu không điểm cho ông, đầu hàng luôn được chưa!* Mặc dù trong lòng gào thét, Flint vẫn ném ra PokéBall: "Nhờ cậu cả đấy, Infernape!" Infernape đáp xuống sân, lớp giáp vàng óng bao phủ ngọn lửa, ánh mắt sắc bén, nhẹ nhàng nhảy hai bước, trông đầy ý chí chiến đấu.

Ngay sau đó, tiếng còi của trọng tài vang lên, cả hai đồng thanh ra

lệnh: "Infernape, Minh Tưởng!" "Bạn học Koraku, Sóng Điện Từ!" Tại sân vận động Hammerlocke, tiếng hò reo chấn động cả bầu trời, hòa cùng tiếng gào thét đầy nhiệt huyết của bình luận viên. "Trận đấu vừa bắt đầu, Infernape của tuyển thủ Flint đã dẫn đầu tiến vào trạng thái Minh Tưởng (Calm Mind)!" Minh Tưởng có thể cường hóa sức mạnh Tấn công Đặc biệt (Sp.

Chương 825

Atk) của bản thân, đồng thời nâng cao Phòng thủ Đặc biệt (Sp.

Def) để ứng phó hiệu quả với sát thương từ Rotom-Wash.

Thầy Lục nhớ rõ, Infernape của Flint có Đặc tính là 『Hỏa Kích - Blaze』 chứ không phải Đặc tính Ẩn 『Thiết Quyền - Iron Fist』.

Do đó, trên cơ sở kiêm cả đánh xa lẫn cận chiến, Flint đã chọn lối đánh song đao (Mixed Attacker).

Minh Tưởng càng giúp cường hóa uy lực của ngọn lửa, khiến nộ hỏa của Infernape càng thêm cao vút! "Ô a!" Infernape hạ thấp cơ thể, mắt loé lam quang, ngọn lửa trên đỉnh đầu cuộn trào, lửa bám trên lớp giáp lân kim sắc càng thêm vượng thịnh.

Khán giả ở hai bên đều có thể cảm nhận được nhiệt độ nóng rực đó.

Ngọn lửa màu cam vàng, cũng giống như chiến ý bất khuất của Flint và Infernape.

Đây chính là Thiên vương hệ Lửa vùng Sinnoh, Át chủ bài mạnh nhất của Flint, Infernape! "Bạn học Rotom." Lục Dã vươn tay: "Sóng Điện (Thunder Wave)!" Sóng Điện có xác suất cực lớn khiến đối thủ rơi vào trạng thái 『Tê Liệt』.

Đối với một Pokémon dựa vào tốc độ cao như Infernape mà nói, một khi dính 『Tê Liệt』, đồng nghĩa với việc bị phế bỏ một nửa sức mạnh!

Flint vốn tưởng thầy Lục sẽ trực tiếp dùng Bơm Thủy Lực (Hydro Pump) để tấn công mạnh, nào ngờ lại thấy một chùm tĩnh điện như mũi tên sắc nhọn bắn về phía Infernape.

Không kịp phản ứng.

Tốc độ quá nhanh!

Infernape đang đứng định thần Minh Tưởng bỗng lộ vẻ đau đớn, lân giáp nổi lên dòng điện yếu ớt, trực tiếp rơi vào trạng thái 『Tê Liệt』! "Trúng rồi!" Cả Flint và thầy Lục đồng thời giật mình.

Vãi chưởng, thế mà trúng thật kìa!

Khán giả đang chìm đắm trong bầu không khí hừng hực do Infernape mang lại, chiêu Sóng Điện không bắt mắt này cũng chưa gây ra tiếng hoan hô lớn nào.

Korrina và Bea ngồi cạnh nhau, trong mắt không hẹn mà cùng thoáng qua vẻ kinh ngạc.

Cả hai đều là Võ sĩ (Fighter), tự nhiên biết Infernape dính 『Tê Liệt』 có ý nghĩa gì.

Mất đi tính cơ động cao, nghĩa là mất đi quyền chủ động tấn công, điều này đối với bất kỳ Pokémon hệ Giác đấu (Fighting) nào cũng đều là chí mạng!

Flint khai cuộc bất lợi, nếu không nghĩ cách phá giải, Infernape e là phải "lên bảng đếm số" sớm! "Thầy Lục vẫn giỏi dùng các chiêu thức biến hóa như mọi khi nhỉ..." Korrina thẫn thờ nói.

Bea căng khuôn mặt nhỏ, nghiêm túc gật đầu: "Đấu pháp tuy thiếu tính thưởng thức, nhưng đây đích xác là phong cách chiến đấu mạnh nhất của Chủ nhân!" Lợi dụng chiêu thức biến hóa để giày vò đối thủ.

Flint không để Infernape dùng Khiêu Khích (Taunt) ngay từ đầu là sai lầm lớn nhất của anh ta!

Nhìn Flint đang bực bội gãi đầu, Lục Dã không hề nương tay, nói nhanh: "Bạn học Rotom, Tai Vạ (Hex)!" Rotom-Wash vỗ đôi cánh nhỏ

cấu tạo từ ion điện, lơ lửng trên sân, chớp chớp mắt, nhếch khóe miệng cười, sau lưng dâng lên làn sương mù màu tím âm lãnh.

Làn sương mù đó không ngừng khuếch đại, cuối cùng hình thành mặt quỷ dạng đầu lâu, há to miệng, lao nhanh xuống Infernape!

Bình luận viên trừng lớn hai mắt: "Tai Vạ khi đánh vào đối thủ đang dính trạng thái bất thường, uy lực sẽ được nâng cao cực đại!

Infernape nguy hiểm rồi!" Nghe thấy chỉ huy này, nhất thời, Raihan đang xem chiến đấu bên ngoài sân có vẻ mặt cổ quái.

Anh ta nhìn người đàn ông tóc tím bên cạnh, nói: "Đấu pháp của thầy Lục... vô cùng chắc chắn." "Cậu ấy là Huấn luyện viên được Giáo sư Oak gọi là 『Chiến Thuật Gia - Tacticer』." Leon khoanh tay, ánh mắt nghiêm túc: "Ít nhất về đẳng cấp Huấn luyện viên, cậu ấy chiếm ưu thế hơn Flint." Tuy nhiên...

Leon nhìn theo danh tiếng về phía Infernape đang bị sương mù tím nuốt chửng, khóe miệng khẽ nhếch lên.

Cũng giống như Charizard của tôi, Blaze (Hỏa Kích), chính là Đặc tính có thể tạo ra kỳ tích! "Ô a!!" Infernape bị sương mù tím nuốt chửng, đau đớn dang rộng hai tay, gào thét lên trời, ngọn lửa trên đầu cuộn trào điên cuồng. "Kiên trì lên, Infernape!" Flint nắm chặt tay, quyết tuyệt nói: "Chữ Đại Lửa (Fire Blast)!!" Infernape thực sự không có nhiều chiêu thức để đánh vào Rotom-Wash.

Nhưng mà, Blaze đang hừng hực cháy, đáy mắt Infernape tràn ngập lưu quang màu vàng, lân giáp tắm trong biển lửa, cột lửa trên đầu bùng lên dữ dội!

Hít sâu một hơi, phồng bụng lên, Infernape dùng sức mạnh tuyệt đối để chống lại tĩnh điện đang dũng động trong cơ thể, phun ra một quả cầu lửa hình chữ 'Đại' (大) hùng vĩ vô cùng!

Sóng nhiệt cuộn trào, ánh mắt kinh dị của khán giả phản chiếu ánh lửa ngút trời, không khỏi nín thở.

Quả cầu lửa khổng lồ ập đến trước mặt, vạt áo Lục Dã bay phần phật, ánh mắt bình tĩnh: "Bạn học Rotom, Bơm Thủy Lực (Hydro Pump)!" 『Bơm Thủy Lực』 là chiêu thức Rotom có thể nắm giữ khi chuyển sang dạng 'Máy giặt lồng ngang'.

Còn dạng 'Tủ lạnh', 'Máy cắt cỏ' lần lượt là 『Bão Tuyết - Blizzard』, 『Bão Lá - Leaf Storm』.

Chỉ khi chuyển đổi thành Form tương ứng mới có thể thi triển chiêu thức hệ tương ứng. "Tít tít...

Công suất đầu ra cực đại, Bơm Thủy Lực!

Rotto!" Rotom kêu cao vút, cái nắp tròn máy giặt ở bụng mở ra, từ đó bắn ra một cột nước xối xả, 'Oanh' một tiếng va chạm với Chữ Đại Lửa.

Oanh long long!!

Hơi nước nổ tung làm chấn động cả sân vận động, giữa làn sương nước lượn lờ, Infernape hạ thấp người, ánh mắt sắc bén, hóa thành một bóng đen lao vút về phía Rotom, song quyền tỏa ra bạch quang Cận Chiến (Close Combat) dũng mãnh tiến tới!

Nhưng dưới trạng thái 『Tê Liệt』, tốc độ của Infernape chung quy vẫn chậm đi một nửa, bên tai truyền đến tiếng chỉ huy bình tĩnh của Lục Dã. "Chuyển Giao Volt (Volt Switch)!" Đồng tử Flint co rút lại, thấy Rotom-Wash nhếch miệng cười hóa thành một dòng điện rực rỡ, 'Bùm' một tiếng đâm vào lòng Infernape, đẩy nó lùi lại nửa bước rồi vẽ thành một vòng cung điện bay về lòng bàn tay Lục Dã.

Trong lòng bàn tay nắm một quả PokéBall, tia sáng đỏ thu vào trong, Lục Dã cười thân thiện.

Bùm!!

Lực đạo của Infernape không thể thu hồi, dốc toàn lực đấm vào khoảng không phía trước, nhất thời hất lên bụi đất khổng lồ, quyền phong thổi bay vạt áo Lục Dã!

Cận Chiến, thi triển thất bại!!

Nhà thi đấu lặng ngắt như tờ, Korrina và Bea không hẹn cùng há hốc miệng, đáy mắt Leon lướt qua một tia dị sắc. "Chiêu Chuyển Giao Volt của Rotom-Wash đã thành công né tránh thế công của Infernape, đồng thời tiết kiệm thời gian luân chuyển quý giá cho tuyển thủ Lục Dã!" Bình luận viên lớn tiếng nói: "Cậu ấy sắp phái ra Pokémon tiếp theo rồi!" Infernape thở hổn hển, quay đầu nhìn lại Huấn luyện viên.

Flint sụp vai, mặt lộ vẻ khó khăn, thấy ánh mắt của Infernape, miễn cưỡng cười khổ.

Chỉ huy của thầy Lục quá "chó" rồi!

Khống chế, liên phòng, luân chuyển...

Sờ cũng không sờ được, khiến Infernape đầy một bụng 『Blaze』 mà không có chỗ trút giận!

Chỉ có thể nói, đây cũng là phong cách chiến đấu mang đậm bản sắc cá nhân của Huấn luyện viên. "Blaze là hệ thích hợp nhất để dồn sát thương (Burst), không thể đối đầu trực diện với Bậc thầy Blaze được." Lục Dã suy tính trong nháy mắt: "Latias kháng 2 lần hệ Giác đấu và Lửa, hơn nữa còn có thể mở Thuận Gió (Tailwind) hỗ trợ đồng đội..." "Quyết định là mày ——" Lục Dã ném PokéBall ra, nắp cầu 'Bùm' một tiếng mở ra, một tia sáng đỏ nhẹ nhàng bay ra, thu hút sự chú ý của toàn trường. "Latias!!" "Lên sàn rồi, là Pokémon trong truyền thuyết, Latias!!" Bình luận viên cầm được thông tin trước, kích động nói: "Đây là Pokémon huyền thoại đầu tiên lộ diện tại giải

World Tournament năm nay, Latias, được mệnh danh là Pokémon Vô Hạn, sở hữu sức mạnh thần kỳ cảm nhận lòng người!" Toàn trường xôn xao, khán giả ánh mắt tò mò và kinh ngạc, nhao nhao lấy điện thoại ra chụp ảnh. "Pokémon dễ thương quá!" "Thánh Thú Nam (Legendary Spammer) thế mà lại là thầy Lục?" "Lấy Thánh Thú đánh xếp hạng, làm người đi bro!" "Latias, Latios." Leon mỉm cười nói, "Nghe nói, chỉ có Huấn luyện viên tâm địa thiện lương, ý chí kiên định mới có thể nhận được sự đi theo của chúng." Raihan há hốc mồm, trong đầu lướt qua bộ dạng thầy Lục hô to 'Sóng Điện' và 'Tai Vạ', sắc mặt cổ quái gật đầu.

Quả thực thiện lương...

Ít nhất thầy Lục dùng đội hình không tương xứng với thực lực Thiên vương của Flint, không dùng chủ lực!

Latias với cơ thể đỏ trắng hình dáng khí động học, lông vũ như lưu ly khúc xạ ánh sáng, đôi mắt màu hổ phách sáng ngời kiên định: "Rati ~" Trận chiến này, em sẽ cố gắng đát!

Nhân lúc thầy Lục luân chuyển, Flint cũng thu hồi Infernape, ném PokéBall ra: "Trông cậy vào cậu, Drifblim!" Trên sân lơ lửng một con Pokémon trông như khinh khí cầu màu tím, chỗ mũi dán băng dán màu vàng, bốn sợi dây thò ra đung đưa đón gió.

Bình luận viên nói: "Drifblim, là Pokémon phức hợp hệ Ma và hệ Bay, có thể dùng để giao thông vận tải, nhưng dễ nổ, xin mọi người đừng tùy ý đến gần!" "Ửa?" Korrina chớp mắt, nghiêng đầu nói: "Thiên vương Flint, tại sao không phái Pokémon hệ Lửa?

Anh ta không phải là Thiên vương hệ Lửa sao?" "Hưm..." Bea khoanh tay, trầm ngâm gật đầu: "Là một vấn đề đáng suy ngẫm." "Flint tên này tự xưng chuyên tinh hệ Lửa, kết quả Át chủ bài một con Steelix, một con Drifblim...

Anh không phải Thiên vương hệ Lửa, anh là Thiên vương 'Phát Nổ' (Explosion) thì có!" Lục Dã hồi tưởng lại lúc đơn đấu Tứ Thiên Vương bản 《Diamond/Pearl》, thầm thốt tào, ngưng thị con Drifblim dễ cháy dễ nổ này.

Chiến thuật của Drifblim có rất nhiều, ví dụ như Kích hoạt Điểm yếu (Weakness Policy) kết hợp Unburden, Thu Nhỏ (Minimize) rồi Tiếp Sức (Baton Pass), Thuận Gió (Tailwind) kiểm soát tốc độ, Ngọc Lửa (Flame Orb) phối hợp Thúc đẩy (Flare Boost) vân vân.

Flint tên này nhìn như một tên ngốc nhiệt huyết, nhưng Drifblim Át chủ bài lại âm hiểm cực kỳ!

Thầy Lục hào vô chút tự giác nào của 'kẻ chơi bẩn' và 'Thánh Thú Nam', lớn tiếng hô: "Latias, Mười Vạn Vôn (Thunderbolt)!!" Đáy mắt Flint và Drifblim đồng thời thoáng qua một tia kinh khủng.

Nhóm Team Rocket và Meowth đã dùng vô số lần tự mình trải nghiệm để chứng minh rồi.

Khinh khí cầu, nó không kháng điện đâu! "Rati ~!" Latias kêu lên lanh lảnh, nhắm mắt lại, cơ thể đỏ trắng lưu tuyến nổi lên dòng điện rực rỡ.

Khoảnh khắc tiếp theo, dòng điện thô to trút xuống, tia sét to bằng miệng bát đánh trúng Drifblim, tia lửa điện (Spark) hãn nhiên nuốt chửng nó!

Xèo xèo!!

Khán giả đồng loạt nuốt nước bọt. "Thánh Thú Nam thì cũng thôi đi, đây lại còn là một tên Thánh Thú Nam biết chiến thuật!" "Chiêu thức 'tố chất' (chơi dơ) này, Sấm Sét Quyền của Charizard nhà Leon cũng chỉ đến thế mà thôi!" "Mở rộng diện bao phủ, rất đúng sách giáo khoa!" Lôi quang tan đi, Drifblim bốc khói đen, dựa vào độ bền bỉ trác

tuyệt ngạnh kháng cú Thunderbolt.

Latias với tính cơ động siêu cường nhanh chóng kéo giãn khoảng cách, không cho Drifblim dư địa phản kích.

Flint vẻ mặt nghiêm túc, cao giọng nói: "Drifblim, Thu Nhỏ (Minimize)!" Một trận tử quang chớp động, thể tích của Drifblim như trái bóng xì hơi nhỏ đi một vòng.

Trừ phi công kích diện rộng như Đánh Hội Đồng (Beat Up) hoặc là kéo gần cự ly, Latias ở trên cao rất khó dùng Thunderbolt đánh trúng lần nữa!

Khán đài rộ lên một trận nghị luận. "Chiến thuật này tôi biết, thầy Lục từng giảng rồi!" "Thu Nhỏ, Thu Nhỏ, lại Thu Nhỏ!" "Thương Vương Nhiệt Huyết cuối cùng cũng trở thành kẻ dơ dáy mà, lệ mục." Không thể không nói, Thu Nhỏ là một chiêu thức rất khiến người ta đau đầu, đặc biệt là đối với loại người "nhân phẩm đen" như thầy Lục thì cực độ không thân thiện.

Lục Dã hơi nhíu mày, Flint lại tìm được một tia cơ hội thở dốc, thở phào nhẹ nhõm. "Drifblim, sử dụng Thuận Gió (Tailwind)!" "Latias, Ý Niệm (Psychic), khống chế nó lại!" Latias lơ lửng trên không trung sân đấu, ánh mắt tỏa ra lam quang yêu dị, một tấm lưới niệm lực màu hồng phấn bao phủ xuống, dần dần thu hẹp, ý đồ hình thành viên cầu trói buộc Drifblim.

Drifblim lại thổi lên một trận cuồng phong mãnh liệt, dựa vào năng lực 'theo gió lơ lửng' của bản thân, với thể tích nhỏ bé lắc lư né tránh sự trói buộc của niệm lực.

Ngay sau đó, Drifblim nương theo thế gió, bay lên độ cao ngang hàng với Latias, chỗ băng dán màu vàng hội tụ một đoàn Bóng Ma (Shadow Ball) đen kịt như mực! "Drifblim ——" Flint nắm chặt thành quyền, hét lớn: "Bóng Ma (Shadow Ball)!!" Shadow Ball 'Bùm' một

tiếng bắn ra! "Rati!" Latias nheo mắt lại, 'Bùm' một tiếng bị Shadow Ball đánh trúng, cơ thể tuyết trắng xuất hiện chút ít vết thương.

Khói đen tràn ngập, sau khi bị đánh bay ra vài mét, Latias lắc lắc cái đầu nhỏ, đôi mắt màu hổ phách lộ ra một tia tức giận. "Rati! (〃 > mãnh <)" Em thực sự tức giận rồi nha! "Latias, Minh Tưởng!" Lục Dã nói.

Giữ bình tĩnh, cho dù sáu lần Thu Nhỏ cũng sẽ có lúc chiêu thức đánh trúng.

Cường hóa Sp.

Atk trước, cho dù Flint đổi Drifblim xuống, thì ai lên cũng là chết!

Trên sân nổi lên trận cuồng phong mãnh liệt, Drifblim đón gió phiêu đãng, giằng co với Latias đang Minh Tưởng.

Flint liếc nhìn Latias, thầm chặc lưỡi.

Độ trâu bò cao quá...

Drifblim căn bản không có cách nào gây ra sát thương hiệu quả cho Latias.

Đây chính là Pokémon trong truyền thuyết sao.

Nếu là Dakto chỉ huy, có lẽ tôi còn có sức đánh một trận, nhưng cái đệt mợ đối diện lại là lão già Thánh Thú Nam.

Thầy Lục tinh thông chiến thuật Thánh Thú, cũng giống như tinh thông thực đơn quán cà phê nhà mình vậy!

Cũng may, Drifblim đã thành công bật được Thu Nhỏ và Thuận Gió.

Ánh mắt Flint ngưng lại, hét lớn: "Drifblim, chuẩn bị sử dụng chiến thuật đó!" Đáy mắt Drifblim sáng lên hồng quang, nhẹ nhàng đung đưa bốn dải dây dài, trông như đang cường hóa bản thân, lại

giống như đang Tích Tụ (Stockpile) một đòn.

Không biết rõ nội tình, Huấn luyện viên bình thường không dám mạo nhiên tấn công, nhưng cũng không thể buông tha cho đối thủ Tích Tụ, do đó trù trừ không tiến. "Latias." Lục Dã lạnh lùng nói, "Tiếp tục Minh Tưởng!" Flint xác suất lớn dùng là chiến thuật Thu Nhỏ + Tiếp Sức (Baton Pass).

Trước đó, chính mình dùng Volt Switch của bạn học Rotom, né qua một đợt tấn công của Infernape.

Chiêu thức tương tự, chính mình đương nhiên sẽ không mắc mưu!

Latias nhẹ nhàng lượn vòng trên không trung sân đấu, Tiếng Gầm (Growl) nhẹ nhàng, khí thế toàn thân không ngừng leo thang.

Ngược lại Drifblim, hóa thành một đạo hồng quang bay về quả PokéBall trong tay Flint, quả PokéBall tiếp theo tùy theo đó được ném ra! "Lên sàn rồi, Pokémon thứ ba của tuyển thủ Flint!" Bình luận viên nói: "Đây là...

Pokémon hệ Lửa có danh xưng Chó Địa Ngục, Houndoom!!" Hồng quang rơi xuống đất, Houndoom cơ thể đen kịt sừng sững trên mặt đất, sừng dài cong về phía sau, dung mạo dữ tợn. "Gào!!" Nó tru lên (Howl) cao vút, mắt đỏ ngầu, cơ thể đã Thu Nhỏ đi không ít, tính cơ động lại càng thêm trác tuyệt.

Đáy mắt Lục Dã thoáng qua một tia kinh ngạc.

Flint thế mà không mang theo Rapidash hắn yêu thích nhất?

Xem ra, trận này hắn chọn dùng là Tiến Hóa Mega (Mega Evolution), Houndoom.

Chương 826

Flint đứng trước một con Houndoom hung mãnh, khoanh tay, ngửa ra sau đầy kiêu ngạo, nhe răng cười nói: "Đến quyết thắng bại đi —— Thầy Lục!" Trên khán đài.

Một người đàn ông tóc vàng, mặc bộ đồ bảo hộ lao động màu xanh lam, hai tay đặt lên đầu gối, đạm mạc ngồi tại chỗ.

Tiếng hoan hô bốn phía tựa như không liên quan đến anh ta, anh ta lẳng lặng chăm chú nhìn Flint trên sân, lặng lẽ nắm chặt tay.

Mãi cho đến nay, Volkner và Flint đều là cặp đôi mạnh nhất trong lòng người khác.

Một người là Thiên vương hệ Lửa Sinnoh, một người là Thủ lĩnh (Gym Leader) mạnh nhất Sinnoh.

Nhưng thực tế, Volkner trong giới Huấn luyện viên có tiếng tăm không tốt lắm, bởi vì anh ta lười biếng và né tránh chiến đấu, không nguyện ý tiếp nhận lời khiêu chiến của các Huấn luyện viên, lý do là cảm thấy bọn họ quá yếu nhỏ.

Chỉ có Volkner tự mình rõ ràng.

Lý tưởng của chính mình, chưa bao giờ là cái gọi là 'Thủ lĩnh tối cường', cũng không phải 'Bạn tốt của Flint' trong miệng người khác.

Anh ta muốn, là đi tới Liên minh Pokémon, chiến thắng một đám cường địch, trở thành Thiên vương.

Anh ta mỗi ngày đứng ở hải đăng thành phố Sunyshore, dùng kính viễn vọng nhìn về Liên minh Pokémon ở đầu kia mặt biển.

Nhưng cứ nghĩ đến lời chỉ trích của người khác về 'Huynh đệ tương tranh', 'Thiên vương ăn bám', Volkner liền lười biếng xuống,

không muốn lại đi Con Đường Chiến Thắng (Victory Road) tranh đấu.

Anh ta vốn chính là một tên kỹ thuật trạch (Otaku kỹ thuật), tranh đấu với người khác sẽ làm tâm linh anh ta run rẩy, có lẽ nấp sau lưng Flint cũng là một lựa chọn không tồi...

Cho đến một ngày, một Huấn luyện viên tên là 'Satoshi' đến, đánh thức nhiệt huyết đã lâu không thấy của Volkner.

Ngồi tại hiện trường trận đấu xếp hạng cấp Ultra Ball, Volkner tận mắt chứng kiến Flint chói mắt và thầy Lục trên sân, gắt gao nắm chặt tay. "Chờ trận đấu này kết thúc..." Volkner ánh mắt kiên định, lẩm bẩm nói: "Tôi cũng sẽ tại trận đấu tổ Ultra Ball, phát quang phát lượng đi." Tôi cũng sở hữu thực lực liều mạng... và quyền lợi! "Gào!!" Houndoom ngửa mặt lên trời hú dài, viên Đá Mega đeo trước ngực tỏa ra ánh sáng cầu vồng chói mắt, kinh diễm khán giả tại trường.

Flint dựng cổ áo màu vàng lên, cười hắc hắc, hai tay đút túi, mặt dây chuyền trước ngực tỏa sáng, ánh mắt lẫm liệt: "Houndoom —— Tiến Hóa Mega (Mega Evolution)!!" Bạch quang như thủy triều bao bọc Houndoom, cơ thể nó dần dần nảy sinh biến hóa, ngay sau đó 'Vút' một tiếng hiện ra hình dáng.

Sau khi Tiến Hóa Mega, Houndoom càng thêm cao lớn, hai cái sừng dài nhô lên hướng lên trời, xương trắng trước ngực giống như một bộ giáp trụ, đoạn cuối đuôi giống như một cây đinh ba (Trident), tựa như ác khuyển địa ngục chân chính.

Hệ Bóng Tối (Dark) có thể khắc chế hiệu quả Latias, mà Houndoom thiện trường Sp.

Atk, chiêu 『Chùm Tia Mặt Trời - Solar Beam』 của nó càng là có thể nhẹ nhõm phá giải thế liên phòng của Rotom-Wash! "Đến đây đi, thầy Lục!" Ánh mắt Flint rực cháy.

Dưới danh nghĩa Thiên vương hệ Lửa Liên minh Sinnoh!

Khán giả Galar rất ít khi tận mắt chứng kiến Tiến Hóa Mega ngoài Cực Đại Hóa (Dynamax/Gigantamax), giờ phút này hào phóng hiến dâng tiếng hoan hô và vỗ tay.

Trong tiếng nhạc chiến đấu kích ngang, khóe miệng Lục Dã nhếch lên, thò tay vào túi, lấy ra một đôi găng tay hở ngón, đeo lên, ánh mắt ngưng lại.

Viên Đá Key Stone sau lưng găng tay tỏa ra hào quang chói mắt. "Latias ——" Lục Dã giơ cao lên trời, hét lớn: "Tiến Hóa Mega!!" "Tuyển thủ Lục Dã cũng thi triển Tiến Hóa Mega ——" Bình luận viên khiếp sợ nói: "Khó có thể tin, ngay cả Pokémon trong truyền thuyết cũng có thể Tiến Hóa Mega sao!?" Khán giả hiểu biết về Pokémon truyền thuyết ít lại càng ít, càng không cần nhắc đến Mewtwo, Rayquaza, Latias các loại Thánh Thú.

Leon nghiêng đầu nhìn thoáng qua Raihan, vị Bậc thầy hệ Rồng này cười khổ nói: "Đừng nhìn tôi, tôi cũng là lần đầu tiên biết, Latias còn có thể Tiến Hóa Mega." Khán đài khoảnh khắc sôi trào, khán giả thì thầm to nhỏ, không thể tin được. "Vãi chưởng, thầy Lục và Thánh Thú đều ký kết Ràng Buộc (Bond)!" "Dakto cao lắm cũng chỉ tính là một tay chơi bài lão luyện, Thánh Thú Nam chân chính còn phải xem thầy Lục!" "Thằng nô lệ của điểm số, đánh cấp Ultra Ball dùng Mega Latias!

Thiên vương Flint, ván này tôi báo cáo giùm anh rồi!" "Rati!!" Viên Đá Mega đeo trên cổ Latias tỏa ra ánh sáng bao trùm lấy nó.

Hồng quang giao thoa, không ngừng tan đi, cơ thể Latias từ màu đỏ chuyển sang màu tím nhạt, cánh tay trở nên rộng lớn hơn, và mép cánh tay có thêm hai cánh cơ rộng lớn vểnh lên trên.

Loại cánh cơ vểnh lên này, ngược lại có thể nâng cao tốc độ bay

của Latias.

Thầy Lục lại trừng lớn mắt, môi mấp máy.

Chờ, chờ một chút.

Cái này, chẳng lẽ là...

Thầy Lục đột nhiên rưng rưng nước mắt.

Hóa ra Pokémon Biết Bay hình 'hộ lan' (lan can bảo vệ đường cao tốc) mà tôi khổ sở tìm kiếm, vẫn luôn ở ngay bên cạnh tôi! "Rati..." Mega Latias nghe thấy Thần giao cách cảm (Telepathy), ghét bỏ quay đầu nhìn một cái.

Đột nhiên có chút hối hận vì đã đồng ý Tiến Hóa Mega rồi... "Ô oa, thật là khó làm." Flint ngước nhìn Mega Latias, một tay đút túi, gãi gãi đầu tóc nổ, đáy mắt lại tràn ngập chiến ý.

Có thể giao thủ với Pokémon trong truyền thuyết, đã không uổng chuyến đi này! "Toàn lực ứng phó đi, Houndoom, sử dụng Xung Hắc Ám (Dark Pulse)!!" "Gào!!!" Mega Houndoom ngửa mặt lên trời tru lên, cơ thể tràn ngập Khí tràng (Aura) màu đen âm lãnh.

Luồng Aura đó hóa thành vòng tròn màu đen thình lình loang ra ngoài, 'Vút' một tiếng hất lên một tầng bụi đất, chìm vào rào chắn (Barrier) ngoài sân, làm vỡ ra vết nứt thực chất hóa!

Khán giả hàng ghế đầu đánh rùng mình, áp lực do Xung Hắc Ám mang lại cũng không dễ chịu.

Bá!!

Xung Hắc Ám tịch quyển cơ thể Latias, Năng lượng âm lãnh cuồng bạo không ngừng tàn phá, ý đồ xâm thực Latias.

Nó đau đớn nheo mắt lại, bên tai vang lên tiếng chỉ huy của Lục Dã. "Chịu đựng đi, Latias!" Latias mở đôi mắt màu hổ phách, ánh mắt

phản chiếu Houndoom đang di chuyển nhanh chóng.

Flint nhe răng cười nói: "Nhanh hơn chút nữa, Houndoom!" "Gào!!" Mega Houndoom di chuyển trái phải, trong nháy mắt qua lại nhanh chóng tiếp cận Latias, răng nanh trong miệng dữ tợn. "Phân biệt quỹ tích động tác của nó." Ràng buộc giữa hai bên nối thành một cây cầu, Lục Dã và Latias đứng cùng nhau, cộng hưởng thế giới Tâm Nhãn (Spirit Vision).

Aura màu xanh lam, vẽ ra trước quỹ tích di chuyển của Houndoom, và phác họa ra điểm rơi cuối cùng của nó! "Rati ~!" Latias kinh ngạc khẽ hô.

Em nhìn thấy rồi...

Hoàn toàn nhìn rõ ràng rồi! "Sử dụng ——" Ánh mắt Lục Dã lẫm liệt: "Tinh Tú Rồng (Draco Meteor)!!" "Rati!!!" Mega Latias ngửa mặt lên trời kêu vang, trong miệng bắn ra một chùm sáng đỏ sẫm.

Chùm sáng bay lên bầu trời, phân liệt thành bốn năm chùm, tựa như từng đoàn tinh vân màu đỏ lơ lửng trên không trung.

Khán giả nhao nhao ngẩng đầu nhìn lên, MC nói: "Đây là, Chiêu thức tối thượng của hệ Rồng, Tinh Tú Rồng!!" Leon và Raihan ngẩng đầu nhìn lên, Flint cũng ngẩng đầu, ngay cả động tác của Houndoom cũng đình trệ một thoáng, ngước mắt nhìn lên.

Khoảnh khắc tiếp theo, đồng tử Houndoom co rút lại, trừng lớn hai mắt!

Trên bầu trời ô ương ương rơi xuống những thiên thạch bao bọc ngọn lửa, tựa như từng quả tên lửa đạn đạo xuyên lục địa, hỏa lực bao phủ diện rộng phạm vi lớn, hoàn toàn khóa chết điểm rơi của chính mình và khu vực xung quanh!

Flint ôm chặt đầu tóc nổ, nói: "A, toang rồi!" Tinh Tú Rồng rơi

xuống.

Oanh!

Oanh!

Oanh!

Tiếng nổ liên hoàn không dứt, từng quả tên lửa rơi xuống, hỏa lực hạng nặng áp chế, bao phủ Houndoom và sân bãi xung quanh nó.

Oanh long long!!

Qua hồi lâu, oanh tạc mới ngừng lại.

Nhà thi đấu lặng ngắt như tờ, bên tai như vang vọng tiếng ù tai, Bea và Korrina thẫn thờ nhìn về phía sân đấu Battle.

Chỉ thấy sân bãi ngàn thương trăm lỗ, để lại từng cái hố thiên thạch.

Houndoom đã sớm giải trừ dạng Mega, nằm nghiêng ở trung tâm khu vực oanh tạc nơi mấy cái hố thiên thạch giao nhau, mắt nổi lên vòng xoáy!

Rotom trọng tài bay lên xác nhận, nói: "Houndoom mất khả năng chiến đấu!" Khán giả ngơ ngác há to miệng.

Khoảnh khắc tiếp theo, tiếng hoan hô sôi trào, tiếng vỗ tay bùng nổ. "Vãi chưởng, một hiệp miểu sát!" "Latias liên tục cường hóa hai hiệp, Leon đến cũng đỡ không nổi." "Mạnh, quá mạnh rồi, Latias đúng là vừa mạnh vừa Cute!" Nhìn sân bãi, Raihan và Leon rơi vào trầm mặc.

Raihan không nhìn Leon, gãi gãi má: "Cái đó...

Tôi nói này, về chi phí tu sửa Hammerlocke." "À..." Leon nói, "Tôi sẽ đi nhận thêm mấy cái đại diện thương hiệu nữa." Raihan ngẩn ra một chút, thâm trầm gật đầu: "Ừ, trông cậy vào cậu." Át chủ bài

Houndoom bị một hiệp miểu sát.

Infernape bán tàn và Drifblim của Flint, cũng ngã gục trước mặt Mega Latias.

Theo tiếng còi chung cuộc vang lên, Latias giải trừ dạng Mega, vui vẻ bay về bên cạnh Lục Dã, lượn một vòng: "Rati ~!" Em thắng rồi, còn là thắng liên tiếp ba trận, thấy không! "Thấy rồi, làm tốt lắm." Lục Dã cười khen ngợi. "Rati ~" (Hì hì ~) Má Latias phiếm hồng nhàn nhạt. "A, quả nhiên thua rồi..." Flint sụp vai, đi về phía Lục Dã, lại xốc lại tinh thần, dựng cổ áo màu vàng lên, vươn tay nói: "Dù sao không phải thua cậu thì cũng là thua Cynthia, tôi đã quen rồi." Lục Dã và Flint bắt tay, nói: "Chúng ta lần sau còn có thể tiếp tục tỷ thí...

Tôi đối với con Steelix kia của cậu cũng khá hứng thú đấy." "Tha cho tôi đi." Flint đánh cái ha ha, lấy điện thoại ra, lướt lướt mái tóc đỏ: "Hưm...

Xếp hạng quả nhiên tụt rồi." Lục Dã lấy điện thoại ra xem.

Sau trận chiến này, xếp hạng tăng vọt.

Thầy Lục từ hạng 94, thăng thẳng lên hạng 57.

Đây là do xếp hạng của Flint ở phía trước, cộng thêm càng về sau, xếp hạng càng khó thăng.

Sau này có thể ghép cặp được, đại khái đều là Caitlin, Lorelei những Thiên vương kiệt xuất này rồi.

Nhất thời, thầy Lục mộng về những ngày tháng leo rank trong 《Pokémon: Battle》 năm xưa.

Năm xưa còn đánh cho Caitlin phát khóc cơ.

Không biết năm nay...

Giải công khai cấp Ultra Ball tại sân vận động Hammerlocke tuyên

bố bế mạc.

Khán giả rời khỏi nhà thi đấu, hưng phấn thảo luận về sự tích Latias 'một chấp ba' (1vs3).

Mà trên diễn đàn chính thức, có người đăng tải Video trận đấu Thầy Lục VS Flint, dẫn đến lượng lớn thảo luận. "Bẩn bẩn bẩn!" "Thật lo lắng Latias bé nhỏ Cute, sẽ theo thầy Lục học cái xấu mất." "Rõ ràng có thể nhẹ nhõm một chấp ba, nhưng phong cách chiến đấu của thầy Lục quá mức 'vững vàng' (cẩn thận) rồi!" "Ổng chọn lối đánh nhiều gạch đá (bình luận chửi) nhất!" Không lâu sau khi trận đấu xếp hạng giữa thầy Lục và Flint kết thúc, sân vận động Hammerlocke liền dán thông báo, tuyên bố ngừng hoạt động để bảo trì.

Đi ra từ lối đi hậu trường của nhà thi đấu.

Lục Dã lướt qua vai một người đàn ông trông hơi quen mắt, quay người nhìn lại.

Người đàn ông đó đội mũ thi công, bên cạnh có Partner Copperajah đi theo, dẫn đầu một đám nhân viên, dáng vẻ vội vã. "Ghos?" Gengar lơ lửng lên, lắc lắc tay nhỏ trước mắt Lục Dã. "Không có gì." Lục Dã khẽ ho nói, "Chúng ta hình như thành công mở khóa Form địa phương cuối cùng rồi..." Rotom đã chui về Pokédex, vỗ cánh tay cơ khí lơ lửng lên, cao giọng nói: "Là Đội trưởng thi công · Galarian, Rotto!" "Bạn học Rotom, chế độ im lặng, tiện thể giúp tôi ghép cặp đối thủ trận xếp hạng tiếp theo, cảm ơn cưng ~" "Tít tít...

Đã rõ, Rotto ~(⊙x⊙;)" Sau khi trận xếp hạng này kết thúc, Pokémon truyền thuyết của thầy Lục, Latias, gây nên nhiệt nghị trên diễn đàn.

Là Pokémon truyền thuyết đầu tiên đăng tràng tại World Championship, Latias thậm chí còn thể hiện ra dạng Mega.

Thánh Thú cũng có thể Tiến Hóa Mega —— điều này mang lại đả kích cực lớn cho khán giả bình thường.

Càng thêm tin tưởng vững chắc, nhân loại và bất kỳ Pokémon nào, đều tồn tại khả năng ký kết Ràng Buộc!

Giống như Dakto tại Hội nghị Lily of the Valley vậy.

Thầy Lục vui vẻ nhận danh hiệu 'Thánh Thú Nam', phong cách chiến đấu của hắn cũng nhận được sự thảo luận rộng rãi của đại chúng. "Tâm địa thầy Lục đen tối vãi, còn đen hơn dầu mỏ." "Tôi hiểu rồi, gặp thầy Lục trực tiếp bật Tự Nổ (Explosion) hoặc là liều mạng!" "Kết quả thầy Lục phản thủ (dùng lại) một con Quagsire Đặc tính Ẩm Ướt (Damp - chặn nổ), Soak (Ngâm Nước) Shedinja (Quỷ Thiền), thống khổ giày vò 2333" "Chỉ cần tôi đầu hàng đủ nhanh, đối diện sẽ không thể chơi bẩn được tôi!" Huấn luyện viên khác nhau, sở hữu hệ thống chiến thuật và phong cách chiến đấu khác nhau.

Ví dụ như phong cách chiến đấu của Satoshi, chính là tất cả chiến thuật chuyển thành 'lao mặt vào đấm'.

Thân là 「Chiến Thuật Gia」, đấu pháp của thầy Lục có thể dùng một từ để khái quát —— Phi thường Vững Vàng (Ổn trọng)!

Chiều hôm đó, vốn dĩ còn có một trận xếp hạng giữa Korrina và Bea.

Nhưng do sân bãi bảo trì, trận đấu bị hoãn lại, hai người liền kết bạn đi quán cà phê Battle ở Hammerlocke khiêu chiến.

Cái gọi là quán cà phê Battle, chỉ cần đánh thắng chủ quán, là có thể giành được miễn phí hóa đơn.

Hai vị Võ sĩ thiên tài tới cửa khiêu chiến...

Thầy Lục không khỏi mặc niệm cho đồng nghiệp, đây đúng là tới ăn cơm chùa rồi.

Có thể thì, cho tôi đi ké một suất với!

Lần này Flint đến Galar, là đi cùng với Volkner, sau trận đấu liền vội vã chạy về Sinnoh, lý do là 'muốn đi khu Battle Tập Trung (Laser Focus) một phen'.

Lục Dã biết rõ, Flint và Volkner cặp bài trùng này, thường xuyên xuất hiện tại cơ sở chiến đấu 'Khu Battle' của Sinnoh, lập đội tiếp nhận khiêu chiến Đánh Đôi (Double Battle).

Thuộc dạng tổ hợp đi 'chăn gà' (bắt nạt người mới).

Giờ chiều, Bea và Korrina đi tới quán cà phê, đồng thời cũng phát ra lời mời với Nhà vô địch đang ở Hammerlocke.

Đương nhiên không phải Leon và thầy Lục, mà là Nhà vô địch Cynthia —— bọn họ biết sư nương thích 'kem ly', nhân cơ hội này, cũng có thể tạo mối quan hệ tốt với sư nương.

Huống hồ bản thân Bea cũng rất thích ăn đồ ngọt...

Chương 827

Tuy rằng khi huấn luyện sẽ rất tiết chế, nhưng một khi thả lỏng, sẽ nhịn không được ăn uống thỏa thích.

Thầy Lục không đi xem vào 'tiệc trà của thiếu nữ', nhàn nhã tản bộ, một mình đi tới cổng thành Hammerlocke, nhìn ra vùng hoang dã Galar cỏ xanh như nệm.

Cổng thành Hammerlocke được xây dựng dựa trên tường thành cổ, ngoại quan là đầu rồng khổng lồ đang há to miệng.

Lục Dã đang đứng trong miệng rồng khổng lồ. "Merlo ~" Nắng chiều tươi sáng, Meloetta hái một chiếc lá cây, ngồi trên vai Lục Dã nhẹ đung đưa hai chân, nhắm mắt thổi sáo lá. "Ghos ~" Gengar mập mạp đứng bên cạnh Lục Dã, say sưa nheo đôi mắt đỏ ngầu, nhếch khóe miệng cười. "Bố y ~" Sylveon nhìn quanh trái phải, phát hiện lượng lớn Pokémon Hoang dã, đáy mắt không khỏi tỏa ra ánh sáng rực rỡ.

Một con Copperajah nguy nga toát mồ hôi lạnh, bước chân vội vã, vội vàng đi xa.

Lục Dã vốn định đi hồ Outrage câu cá, nếu vận khí tốt, không chừng có thể gặp được Milotic.

Rotom Phone trong túi đột nhiên rung lên. "Tít tít...

Ghép cặp xếp hạng thành công, Rotto!" "Nhanh thế?" Lục Dã kinh ngạc nói, "Là thành viên trong nhóm chat sao." "Đang kiểm tra...

Đúng vậy, đối phương là Thiên vương hệ Siêu linh (Psychic) của Liên minh Unova, Caitlin, Rotto!" Lục Dã hơi sững sờ.

Thế mà lại thực sự là Caitlin!

Đây quả thực là chuyến hành trình leo rank của 《Pokémon: Battle》, lại tái diễn một lần nữa tại World Tournament!

Caitlin sở hữu siêu năng lực cực kỳ kinh người, sau khi trải qua tu hành vẫn khó có thể khống chế, khi mất kiểm soát thậm chí có thể phá hủy một tòa lâu đài, còn hung hiểm hơn cả Pokémon hệ Siêu linh.

Cô ấy càng là kẻ kiệt xuất trong các Thiên vương, hiện tại xếp hạng thế giới thứ 17, thắng thêm một trận nữa là có thể chạm tới ghế Masters Eight.

Không ngờ...

Thế mà lại ghép cặp với tôi đang xếp hạng 57.

Lục Dã mở điện thoại, lướt tin nhắn lên trên, xem đám bạn trong nhóm chat điêu thuyền (chat nhảm) lại đang tán gẫu chủ đề gì.

Kasumi: "@Lorelei, cuối tuần này đi đảo Seafoam tu hành không, chị Lorelei." Lorelei: "Hưm...

Cuối tuần này hẹn trước giải xếp hạng thế giới rồi, tổ chức tại đảo Seven, e là không thể đi cùng được." Kasumi: "A, em cũng tham gia giải thế giới rồi, mong chờ được thiết磋 (tỷ thí) với chị!" Lorelei: "Ha ha, chị cũng vô cùng mong chờ." Akin 'ù ù' khoanh tay gật đầu.

Kasumi và Red cùng lứa, lớn hơn tôi một lứa, Lorelei lại lớn hơn Red một lứa.

Kasumi gọi Lorelei là chị.

Cho nên tôi phải gọi Lorelei là... 【Thành viên nhóm 'Thầy Lục' cấm ngôn 'Akin' một giờ.】 Akin trên đầu hiện lên một dấu chấm than.

Vãi chưởng, cái này anh cũng có thể dự đoán sao?!

Thầy Lục lau mồ hôi lạnh.

Cái này gọi là cấm ngôn mang tính Bảo Vệ (Protect), để phòng ngừa dì Lorelei thật sự lôi con hàng 'Mr.

Rime' dưới đáy hòm ra, cái đó chính là thứ đồ chơi mà ngay cả 'Võ sĩ' cũng bó tay chịu trói! "Nhắm tới top 16 bảng xếp hạng đi." Lance bình tĩnh nói, "Chỉ có tuyển thủ top 16, mới có thể tham gia vòng Knockout cuối mùa giải, và tranh đoạt danh hiệu World Champion cuối cùng." Iris: "Em sẽ cố gắng! (✪ω✪)" Flint thở dài nói: "Haizz, bị thầy Lục cướp mất một ít điểm, khoảng cách với top 16 lại xa rồi." Aaron lắc lư cọng tóc ngốc màu xanh lục, cảm khái nói: "Tôi muốn đi vào rừng bắt mẫu vật cơ, nhưng mà lại muốn đánh xếp hạng, thật xoắn xuýt a!" Lucian: "..." Cậu còn bắt mẫu vật...

Tôi muốn biến cậu và Flint hai đứa thành mẫu vật luôn rồi.

Satoshi gãi gãi đầu, nói: "Em vẫn đang ở Alola chuẩn bị cho Hội nghị Liên minh...

Có điều, chắc là có thể kịp cuối mùa giải, hì hì." Wallace: "@Leon, có lịch thi đấu xếp hạng chính xác không?

Tôi lo lắng trận đấu của tôi, xung đột với Cúp Wallace." Ruby kinh ngạc nói: "Chủ nhân, thầy tham gia lúc nào thế?" "Thầy tham gia từ rất sớm rồi." Wallace bật cười nói, "Có điều do quan hệ với Pokémon Contest, rất ít hiện thân...

Thầy còn là báo danh cùng với Steven đấy." Leon: "Chờ chút lát." Một lát sau, Leon nói: "Cấp Ultra Ball trận tiếp theo là trận đấu của Bea và Korrina, sau đó có trận của Volkner và Fantina...

Cuối cùng là một trận quyết đấu vừa mới ghép cặp thành công." "Thầy Lục VS Caitlin." Leon cười nói: "Đều là đối cục giữa các thành viên trong nhóm." Caitlin hiếm thấy ngoi lên, gửi một cái Emoji 'Mèo con buồn ngủ'.

Ghép cặp cấp Ultra Ball khá khó khăn, Caitlin ghép cả một buổi tối, mới hẹn trước thành công vào buổi chiều.

Lúc đó Caitlin vừa mới ngủ trưa dậy, nhìn thấy đối thủ ghép được, đầu óc đều là mơ hồ.

Giờ phút này.

Khuôn mặt nhỏ của Caitlin đạm mạc, lặng lẽ nắm chặt điện thoại.

Battle với Rokuya?

Hưm...

Tôi nhất định phải để hắn cảm nhận nỗi đau khổ của tôi!

Bùm!!

Nhìn chiếc điện thoại bốc khói đen trong tay, biểu cảm của Caitlin vẫn cứ buồn ngủ như cũ.

Ngay sau đó, cô ấy mặt không biểu cảm ấn chuông đầu giường, triệu hồi quản gia Darach - người như dùng chiêu Thế Thân (Substitute), dùng bộ đàm nói: "Darach, điện thoại lại nổ rồi." "Đã rõ, tôi sẽ mang một cái mới lên cho tiểu thư ngay." Darach bất đắc dĩ nói, "Đại tiểu thư, tiểu thư Cynthia đã đồng ý lời cầu hôn của thầy Lục rồi, người cũng nên nhận rõ hiện thực..." Bùm!!

Darach ngẩng đầu nhìn lên trần nhà, tiếng nổ kịch liệt truyền đến từ đó.

Caitlin nói: "Ti vi cũng nổ rồi." Darach: "Đại tiểu thư..." Oanh long long!!

Đỉnh tháp của Lâu đài Chiến đấu (Battle Castle) 'Oanh long' phát nổ, vỡ ra một lỗ tròn lớn.

Caitlin nói: "Hưm...

Trần nhà cũng không còn nữa." Darach lau mồ hôi lạnh.

Đại tiểu thư rất quyến luyến Nhà vô địch Cynthia, dù sao Nhà vô địch Cynthia là bạn tốt cũng như mục tiêu theo đuổi của cô ấy bấy lâu nay.

Mặc dù đã chấp nhận sự thật Cynthia và thầy Lục đính hôn, nhưng Đại tiểu thư thỉnh thoảng cũng sẽ mất kiểm soát như hôm nay...

Darach ngẩng đầu, lẩm bẩm nói: "Lại là một ngày thế giới hòa bình a." ...

Sinnoh, thành phố Canalave.

Một ngôi nhà dân bình thường.

Trong nhà thắp bóng đèn dây tóc mờ tối, ti vi 'Xèo xèo' phát sóng hình ảnh, khá có cảm giác truyện tâm linh.

Điều kỳ lạ là, trong phòng lại có một con Pokémon truyền thuyết cùng một con Pokémon ảo ảnh.

Latios với cơ thể xanh trắng, đang xem ti vi —— dáng vẻ oai hùng của em gái trên màn hình, khiến người làm anh trai vô cùng cảm động.

Em gái của tôi, nó trưởng thành rồi!

Thậm chí còn có Giọt Tâm Hồn (Soul Dew), cùng với Đá Mega!

Nhưng mà...

Latios tâm trạng phức tạp, quay đầu nhìn về phía người đàn ông tóc dài màu xám, khoác áo choàng đỏ sẫm ngồi bên bàn gỗ.

Không có so sánh, thì không có đau thương! "Tin tưởng tôi, Darkrai." Người đàn ông hướng về phía Darkrai đang ngồi trước mặt, bình tĩnh uống trà, giọng khàn khàn nói: "Chỉ cần cậu và tôi chung tay, đoạt được ngôi vị Quán quân World Tournament, dễ như trở bàn tay!"

Đáy mắt Darkrai lướt qua một đạo tinh quang, nói: "Charizard của người đàn ông đó, chính là vô cùng nguy hiểm." "Tôi biết." Dakto nhíu mày nói, "Giới hạn toàn cầu, độc nhất vô nhị, vô cùng khó giải quyết." Darkrai hơi sững sờ.

Giới hạn toàn cầu, độc nhất vô nhị, ừm, hình như đúng là con Charizard đó của Leon. "Cho dù có thể thắng được người đàn ông đó." Darkrai nói, "Cậu lại định ứng phó thầy Lục như thế nào đây." Dakto vuốt tóc dài, ánh mắt khẽ lóe: "Chủ tịch Lục... cậu ấy sẽ không tham gia World Tournament khóa này." Darkrai kinh ngạc nói: "Ai nói thế, trên TV không phải đang chiếu trận đấu của cậu ấy sao?" Dakto nhìn về phía TV, Latios nhường chỗ, trên màn hình hiện ra dáng vẻ oai hùng của Latias đang tung hoành. "Đó là World Tournament (Giải đấu Thế giới)." Dakto bình tĩnh quay đầu, nhấn mạnh phát âm, "Cái tôi nói là PTCG World Championship (Giải vô địch Bài Pokémon Thế giới)." Darkrai, Latios: ?

Ngồi sở hữu Thánh Thú và Ảo Thú, cái đệt mợ cậu chỉ nghĩ đến đánh bài?!

Hai đứa đồng thời đứng dậy, yên lặng thu dọn hành lý.

Dakto ngẩn người nói: "Các cậu làm gì thế?" "Lục lọi tìm PokéBall." Darkrai nói. "Thỏa thuận của chúng ta hủy bỏ, tôi không muốn cùng cậu chơi bài thêm mấy chục năm nữa đâu." Latios nói.

Dakto đứng dậy, vén mái tóc xám bên tai, ánh mắt lấp lánh: "Tôi thực sự... rất cần hai vị." "Xin hai vị, hãy ở lại bên cạnh tôi, một năm, không, một tháng, tôi sẽ chứng minh cho thế giới, Ràng Buộc giữa chúng ta!" Darkrai và Latios nhìn nhau, trầm mặc.

Đi theo Dakto nhiều năm như vậy, hắn cũng không bạc đãi gì chúng ta lắm.

Không thể vì hâm mộ đãi ngộ của thầy Lục, mà rời bỏ Dakto...

Dù sao chúng ta cũng là người trọng tình cảm.

Hai đứa bỏ hành lý xuống, một đứa ngồi bên bàn gỗ uống trà, một đứa nằm xem TV.

Dakto thật sâu thở ra một hơi, ánh mắt rực cháy chiến ý hừng hực.

Chỉ cần có sự bầu bạn của Latios và Darkrai.

Lá bài 【Latios GX】 và 【Darkrai GX】 của tôi, sẽ có thể tại giải PTCG World Championship lần thứ hai, phát huy ra thực lực chân chính!

Quán quân Hội nghị Thế giới, tôi Dakto và Partner của tôi, đến đây! ...

Màn đêm buông xuống.

Trở lại chỗ ở, Cynthia biết được tin tức vòng đấu tiếp theo, ngạc nhiên nói: "Anh và Caitlin Battle?" "Ừ, sau khi trận đấu với Flint kết thúc anh liền bắt đầu ghép cặp, rất nhanh liền ghép được." Lục Dã nói.

Cynthia một tay đặt lên eo thon, mái tóc vàng xõa xuống, nhắm mắt khẽ thở dài: "Thật không muốn hai người giao thủ..." "Có điều." Cynthia mở đôi mắt xám sáng ngời, cười nhạt nói, "Hai bên hãy toàn lực ứng phó đi, Caitlin cũng sẽ hiểu cho." "Giải thế giới đợt này, đã không khác gì giải đấu nội bộ nhóm chat rồi." Lục Dã nói đùa. "Ừm..." Cynthia ngưng mắt xám, cười nói, "Em mong chờ đến ngày giao thủ với anh tại vòng Knockout." Lục Dã hiếm thấy nghiêm túc, mắt đen sáng ngời, gật đầu nói: "Anh cũng vậy." Đánh xong trận đấu với Manh Manh Đát (Cynthia), thì về quê kết hôn!

Hiện tại, xếp hạng của thầy Lục là 57.

Mục tiêu trạm tiếp theo là đi tới Unova, khiêu chiến Caitlin xếp hạng 17.

Unova là quê hương của Victini và Meloetta, cho nên thầy Lục cũng định để hai đứa nhỏ này lên sàn.

Có thời gian, lại đi bái phỏng N một chuyến... xem tình hình gần đây của cậu ta thế nào.

Chờ đến khi trận xếp hạng tiếp theo kết thúc, chính là ngày khai mạc giải PTCG World Championship lần thứ hai.

Có thể dự kiến, thành phố Lumiose lại sẽ trở thành thủ đô quyết đấu, đón chào thịnh huống chưa từng có. "Đúng rồi, Sonia có liên lạc lại với em không?" Lục Dã hỏi.

Sau khi công tác điều tra ở Turffield kết thúc, Sonia liền hành động một mình, không biết tung tích.

Cynthia lắc đầu: "Phần quan trọng nhất đã phá dịch thành công, công việc tiếp theo, tin tưởng cô ấy có thể cùng Giáo sư Magnolia chung tay xử lý." Lục Dã trầm ngâm gật đầu.

Sự kiện Cực Đại Hóa dị thường của Pokémon Galar, dường như đã bị một mình Leon trấn áp xuống rồi.

Người ghét Leon không ít, nhưng không thể không thừa nhận, hiệu suất làm việc của Leon cực cao, một người gánh vác công việc mà các khu vực khác cần Nhà vô địch và Tứ Thiên Vương mới có thể xử lý.

Tin tưởng con Eternatus địa điểm không rõ kia, Leon cũng có thể xử lý thỏa đáng.

Thầy Lục ngẩng đầu nhìn trời.

Tạm rời Galar vài ngày, chắc là cũng không có vấn đề gì...

Ngày 5 tháng 5, thứ Năm, lập hạ.

Cảng thành phố Driftveil, mặt biển một màu xanh biếc, gió mạnh

thổi qua làm những cánh buồm trắng muốt của thuyền đánh cá căng tràn.

Thành phố Driftveil của vùng Unova về mặt địa lý nằm gần Địa Trung Hải.

Những cơn gió tây nam thổi từ Địa Trung Hải quanh năm suốt tháng khiến môn thể thao thuyền buồm ở đây cực kỳ thịnh hành.

Một cây cầu đỏ rực hùng vĩ bắc qua biển, kết cấu kim loại lấp lánh dưới ánh mặt trời, Braviary lướt qua trên không, để lại những bóng đen mờ ảo.

Lục Dã đứng ở khu vực dừng chân của bến cảng, thu hồi tầm mắt, nói: "Đó chính là cầu treo Driftveil, còn được gọi là cầu Charizard, được mệnh danh là 'niềm kiêu hãnh của Driftveil'." Chiếc tàu thủy rời bến, trong tiếng còi tàu vang vọng, Cynthia vén lọn tóc vàng tung bay theo gió, ngước mắt nhìn: "Tôi đã từng đến đây trước đó, nhớ cây cầu này... quả thực rất hùng vĩ." "Khi nào vậy?" "Có một năm World Tournament được tổ chức tại Driftveil." Cynthia nói, "Lance đã giành chức vô địch." Trong trò chơi, World Tournament ban đầu được thủ lĩnh Clay tổ chức để phát triển kinh tế, cuối cùng được giới Trainer công nhận.

Điều này có nghĩa là Driftveil chính là nơi khởi nguồn của giải đấu và cũng là địa điểm tổ chức chính hiện nay.

Việc Lance giành chức vô địch khi đó đồng nghĩa với việc Cynthia đã thất bại.

Lục Dã nhìn sang Cynthia, góc nghiêng của cô thanh tú và cao quý, như cảm nhận được điều gì, cô mỉm cười: "Em cũng đâu phải lúc nào cũng thắng đâu, thua trận là chuyện bình thường mà." "Anh không muốn thấy vẻ mặt buồn bã của em." Lục Dã nói, "Vì vậy, World Tournament năm nay, anh sẽ không thua dù chỉ một trận." Khóe môi

Cynthia khẽ nhếch, đôi bàn tay trắng ngần từ ống tay nhung đen vươn ra đặt bên eo thon, đôi mắt xám sâu thẳm: "Nếu là đấu với em thì sao?" "Cái này hả... phải xem màn thể hiện của Gengar rồi." Lục Dã nhìn về phía gã béo màu tím đang đi phía trước.

Gengar nghe thấy nhắc tên mình, hai cái tai nhỏ dựng lên, bước chân bỗng loạng choạng, tay ôm ngực, đau đớn quỳ thụp xuống đất: "Ghos... (tsu Д`)" "Đấy, nhìn trạng thái này là biết chắc chắn thắng không nổi rồi." Lục Dã nói.

Chương 828

Cynthia khẽ cười, ngón tay đặt dưới cằm, nghiêng đầu nhìn về phía Garchomp cao lớn phía sau. "Khách ngao! (▼mãnh ▼)" Garchomp dang rộng đôi đao, nhìn Lục Dã với ánh mắt khinh khỉnh.

Ta sẽ không nương tay đâu... trừ khi anh ta đưa cho ta mấy khối năng lượng quả Yache!

Quả Yache có tác dụng kháng hệ Băng, thường được gọi là 'quả kháng băng', cũng là loại quả yêu thích nhất của Garchomp. "Caitlin sẽ đến đón chúng ta." Cynthia nói, "Có thể đợi ở đây một lát." "Vậy thì đi tham quan mấy cảnh đẹp gần đây đi." Đã đến cảng Driftveil thì không thể bỏ qua cảnh quan ngọn hải đăng nổi tiếng.

Lục Dã và Cynthia đứng bên cạnh một lan can đá, chàng thanh niên tóc đen tuấn lãng dựa hai tay vào lan can, dáng vẻ lười biếng.

Mỹ nhân tóc vàng lưng thẳng tắp, thanh lịch xinh đẹp, đưa tay về phía những con Wingull trên trời.

Gió biển thổi vào mặt, trời xanh mây trắng, thỉnh thoảng vang lên tiếng còi tàu và tiếng kêu của Wingull. "Tại sao chúng không bay lại đây nhỉ?" Cynthia hỏi. "Vì Garchomp làm chúng sợ đấy." "Nhưng đặc tính của Garchomp đâu phải Uy Áp." Cynthia nghiêm túc nói. "Thế là gì?" Lục Dã hứng thú nghiêng đầu. "Da Thô." Cynthia nhìn xuống, đôi mắt xám lấp lánh. "Đúng là hơi thô thật." Lục Dã cười đạo. "Hửm?" Cynthia mỉm cười đầy ẩn ý, sát khí tứ phía. "Trừ khi cho anh sờ thử một chút." Lục Dã nghiêm mặt nói: "Ví dụ như giọt nước kia..." Cynthia đẩy nhẹ má anh ra, nói: "Đi mau đi." "Đi đâu?" Lục Dã nắm lấy bàn tay mềm mại đang áp trên má mình.

Động tác đẩy của cô chuyển thành vuốt ve, cô nhìn anh, chính trực

nói: "Đi mua ít khoai tây chiên." "Hả?" "Như vậy mới thu hút được Wingull chứ." Cynthia mỉm cười. "À..." Lục Dã gãi đầu, đứng dậy đi tìm người bán hàng rong, nhanh chóng mang về hai túi khoai tây chiên lớn.

Tiếng kêu của Wingull lập tức trở nên hân hoan, chúng tập hợp thành đàn, lượn lờ trên đầu Lục Dã và Cynthia.

Anh em ơi, buffet mở tiệc rồi! "Khách ngao..." Garchomp nhìn chằm chằm bằng đôi mắt đỏ ngầu.

Từng đứa xếp hàng cho tử tế, nếu không hậu quả tự chịu...

Đàn Wingull: Σ(ttsu °Д°;)ttsu.

Chưa kịp ăn buffet thì chúng ta đã biến thành buffet cho nó rồi!

Du khách qua đường nhanh chóng nhìn thấy một cảnh tượng kỳ lạ.

Đàn Wingull xếp thành hình chữ 'Nhất' đầy linh tính, lần lượt ngậm khoai tây chiên từ tay một người phụ nữ tóc vàng, rồi vui vẻ vỗ cánh bay đi.

Lục Dã ngước nhìn trời, nói: "Anh nhớ đến một câu chuyện đùa từ lâu rồi." "Chuyện gì vậy?" "Có một con Wingull hỏi, chúng ta sẽ đi về đâu.

Con khác trả lời, đi ra bến cảng kiếm ít khoai tây chiên." "Nó lại hỏi, ý tôi là, ý nghĩa tồn tại của chúng ta là gì, tất cả những điều này rốt cuộc là vì cái gì.

Con kia trả lời, là để ra bến cảng kiếm ít khoai tây chiên." "Ừm..." Cynthia trầm ngâm hồi lâu, mím môi nói: "Em không hiểu lắm, nhưng biểu cảm vừa rồi của anh rất thú vị." Gió biển dễ chịu, tiếng còi tàu ngân dài.

Lục Dã hơi nản lòng, tựa tay vào lan can nhìn cây cầu vượt biển.

Khoai tây chiên đã hết sạch, đàn Wingull cũng đã tản đi.

Cynthia khoanh tay, đưa mắt nhìn về phía ngọn hải đăng.

Sự im lặng giữa hai người mang theo một sự ăn ý và thoải mái đến lạ kỳ. "Vậy thì." Cô trầm ngâm hỏi, "Sự tồn tại của chúng ta... lại là vì cái gì?" "Vì Cynthia." "Ơ?" Cynthia ngẩn người.

Mái tóc đen của Lục Dã tung bay trong gió, anh đứng thẳng người, đôi mắt lấp lánh một thứ thần thái đặc biệt, khẳng định chắc nịch: "Người ta sống trên đời, chính là vì Cynthia." Cynthia hơi mở to mắt, làn môi đỏ mọng khẽ run, cô mỉm cười ra lệnh: "Lại đây." "Hửm?

Nói trước nhé, không được động thủ...

ưm..." Lục Dã nhanh chóng cảm nhận được một cái ôm ấm áp.

Nhiệt độ cơ thể nóng bỏng, hơi thở dịu dàng, phảng phất hương hoa lan thanh khiết.

Sóng biển vỗ về, gió biển mang theo hơi ẩm, Lục Dã nhìn thấy cây cầu đỏ, ngọn hải đăng rực sáng và những du khách đang dừng chân.

Từ góc nhìn của Cynthia... cô nhìn thấy Caitlin. "Ơ?" Một chút kinh ngạc lướt qua khuôn mặt Cynthia.

Một thiếu nữ đội mũ trắng, mặc váy liền thân, mái tóc vàng xoăn dài chạm đất, gương mặt nhỏ nhắn vẻ mệt mỏi xuất hiện ở bến tàu, đang nhìn quanh quất.

Cô ấy nhận lời mời đến đón vị Nhà vô địch từ xa tới.

Mặc dù sắp tới phải chuẩn bị đấu với thầy Lục, nhưng việc Cynthia mời cô ấy đến đón khiến Caitlin có chút vui mừng thầm kín.

Hiệp đầu giao phong, là mình thắng rồi!

Caitlin tràn đầy tự tin, nhưng tầm mắt đột nhiên dừng lại ở hai người đang ôm nhau phía xa.

Ánh mắt cô chạm phải ánh nhìn có chút ngập ngừng của Cynthia.

Cô nàng tóc vàng đứng hình tại chỗ.

Rõ ràng, cả hai bên đã nhìn thấy nhau.

Đôi môi Caitlin run run, khóe mắt hơi nóng lên.

Rõ ràng là mình đến trước mà, đấu với Cynthia cũng vậy, ăn kem với Cynthia cũng vậy...

Thắng không nổi, hoàn toàn thắng không nổi.

Mình đã cố gắng hết sức rồi! ... "Thưa quý vị và các bạn, chào mừng đến với đấu trường Driftveil, trận chiến thuộc cấp bậc Ultra Ball của World Tournament!" Đấu trường Driftveil không còn một chỗ trống, vang vọng tiếng hò hét nhiệt tình của bình luận viên, tiếng hoan hô chấn động đất trời. "Thầy Lục cố lên!!" "Caitlin sẽ không thua đâu!!" Nỗi buồn của người này không thể tương thông với niềm vui của người khác.

Ngồi trong phòng nghỉ đang rung chuyển nhẹ, Caitlin chỉ cảm thấy họ thật ồn ào. "Hù..." Caitlin thở ra một hơi, điều chỉnh trạng thái, ánh mắt kiên định.

Là một Thiên vương hệ Tâm Linh, khi trận đấu đến, cô tự nhiên sẽ thể hiện trạng thái tốt nhất.

Thậm chí, năng lực tâm linh của Caitlin lúc này còn mạnh hơn thường ngày, thực lực tiến thêm một bước.

Caitlin ánh mắt rực cháy, khẽ tự nhủ: "Đây là trận chiến của riêng mình!" Trên hàng ghế khán giả danh dự, Cynthia đặt tay dưới cằm, hơi nhíu mày. "Nhà vô địch Cynthia." Một cô bé tóc tím ngước đầu

hỏi, "Chị lo lắng cho thầy Lục lắm sao?" "Chị lo cho Caitlin hơn." Cynthia nói, "Trạng thái tinh thần của cô ấy rất dễ mất kiểm soát." "Ngô... nghe ông nội Alder nói, sau khi cô ấy trở thành Tứ Thiên Vương, tình trạng mất kiểm soát đã giảm đi nhiều rồi mà." Iris nghiêng đầu nói. "Ừm... tình hình hôm nay hơi đặc biệt một chút." Cynthia nhắm mắt thở dài, điều chỉnh tâm trạng, ánh mắt xám lóe lên vẻ nghiêm túc: "Dù sao đi nữa, đây cũng sẽ là một trận đấu đáng để học hỏi, Iris." "Vâng." Iris gật đầu, mắt lấp lánh: "Em sẽ học tập kỹ chiến thuật của thầy Lục!" Trong phòng nghỉ của tuyển thủ.

Thầy Lục có chút khó hiểu, nhớ lại ánh mắt oán hận của Caitlin khi đến đấu trường. "Lạ thật... trận đấu còn chưa bắt đầu, sao cô ấy đã rưng rưng nước mắt rồi?" Là một người cùng hội cùng thuyền với những cô nàng tóc vàng tội nghiệp, thầy Lục dành cho Caitlin một sự đồng cảm sâu sắc. "Trận này cứ để nhóc V và Meloetta lên đi." Lục Dã thầm nghĩ: "Dù sao Unova cũng là quê nhà của chúng, cũng có thể đấu qua đấu lại với Caitlin." Vút!

Victini bay qua bay lại trong phòng nghỉ, biểu tượng chữ V trên đầu phát sáng, vẻ mặt tập trung, đấm vào không khí: "Nimi!" Chiến thắng thuộc về —— Victini!

Meloetta đặt tay lên ngực, nghiêng đầu tò mò nhìn Gengar: "Melo?" "Ghos!" Gengar vẻ mặt nghiêm túc, lấy từ trong cái túi bốn chiều ra một chiếc micro.

Để đề phòng, trước khi lên sân, ta sẽ dạy cho mi kỹ năng hát Bài Hát Diệt Vong một lần nữa...

Sắc mặt Lục Dã thay đổi, nói: "Togepi, sử dụng Follow Me!" "Chiki-chiki-togi~ ヾ(◍°∇°◍)ﾉﾞ " Togepi vứt máy chơi game sang một bên, nhảy tung tăng, chạy quanh phòng nghỉ. "Ghos!

Σ(ttsu °Д°;)ttsu" Gengar kinh hãi, vội vàng đuổi theo sau Togepi.

Chạy chậm thôi, đâm trúng cột là cột sập đấy!

Bên ngoài phòng nghỉ, tiếng hoan hô vang dội. "Tiếp theo, xin mời hai tuyển thủ cấp bậc Ultra Ball đăng trường!!" Lục Dã nhận được thông báo, đứng dậy gắn PokéBall vào thắt lưng, nói: "Đi thôi, trận này anh sẽ thử chỉ huy không lời, mọi người chuẩn bị chiến đấu!" Chỉ huy không lời là việc sử dụng năng lực đặc biệt như Tâm Linh hoặc Thường Bàn để ra lệnh cho Pokémon mà không cần lên tiếng.

Cách này không làm lộ ý đồ chiến thuật, hiệu quả thực chiến rất rõ rệt.

Sabrina, Caitlin đều nắm giữ kỹ năng này, thầy Lục cũng có thể nhờ vào cảm ứng của Thường Bàn.

Nhưng vị Nhà vô địch tiền nhiệm thì không làm được... vì anh ta không có năng lực đặc biệt.

Bước đi trong đường hầm râm mát, tiến về phía sân đấu tràn ngập ánh nắng, tiếng hoan hô ngày càng cuồng nhiệt và chân thực.

Khán giả kích động: "Mau nhìn xem, người hùng cứu thành phố Opelucid đã xuất hiện rồi!" "Tôi đã xem tin tức, Trainer phá tan âm mưu của Team Plasma chính là thầy Lục!" Lục Dã đã để lại không ít chiến tích tại Unova.

Tại lâu đài 'Thanh Kiếm Đất Mẹ', anh đã giải cứu Victini, được Reshiram công nhận và trở thành 'Bạch Anh Hùng của Sự Thật'.

Khi vị anh hùng trong truyền thuyết này tái hiện tại Unova, tiếng hoan hô của khán giả như triều dâng, không tiếc lời khen ngợi và những tràng pháo tay.

Iris như đứng giữa biển người sôi động, nhìn bóng lưng của Lục Dã, khẽ nói: "Chị Cynthia..." "Hửm?" Cynthia cúi đầu nhìn. "Em muốn." Ánh mắt Iris lấp lánh, "Trở thành một Nhà vô địch được mọi

người ngưỡng mộ như chị và thầy Lục!" "Chị tin em." Cynthia mỉm cười xoa đầu Iris, "Nhất định em sẽ làm được... vì em là Nhà vô địch trẻ tuổi nhất trong lịch sử Unova." Khán đài lại một lần nữa xôn xao. "Caitlin xuất hiện rồi!" "Cố lên nhé, tiểu thư Caitlin!" Là Thiên vương hệ Tâm Linh của Unova, Caitlin thu hút không ít fan nhờ phong cách chiến đấu bình tĩnh và ngoại hình dễ thương.

Năng lực tâm linh của cô có thể tăng cường sức mạnh cho các Pokémon hệ Tâm Linh trong đội, Pokémon chủ lực thậm chí tiệm cận mức độ Nhà vô địch.

Lúc này, cô bước ra từ đường hầm, quanh thân tỏa ra ánh sáng xanh lam, mái tóc vàng xoăn dài hơi bay bổng dưới tác động của niệm lực.

Caitlin thường bị trêu là 'Pokémon hình người hệ Tâm Linh', áp lực lúc này tỏa ra không chút che giấu!

Lục Dã nhạy bén nhận ra trạng thái tinh thần của Caitlin. "Oán niệm mạnh quá." Lục Dã ngẩn người một giây.

Không phải chính cô ấy đưa mình và Cynthia đến đây sao.

Trên đường đi mình đâu có đắc tội gì cô ấy...

Liên quan đến thứ hạng World Championship, thầy Lục cũng dẹp bỏ tạp niệm, nghiêm túc đối mặt.

Thể thức 3v3, có thể thay đổi Pokémon, giống như trận trước, chỉ được chọn một trong ba: Z-Move, Tiến hóa Mega hoặc Dynamax.

Do Driftveil không có 'điểm năng lượng' nên không thể Dynamax, vì vậy chỉ có thể chọn một trong hai cái còn lại.

Lục Dã thầm nghĩ, không thể Dynamax chính là lý do chính khiến Leon không tham gia giải đấu tại đây...

Rotom bay đến giữa sân, phát ra âm thanh điện tử: "Mời hai tuyển thủ vào vị trí!" Trên màn hình lớn hiện lên chân dung của hai Trainer, ba PokéBall của mỗi bên đồng loạt sáng lên! "Trận đấu bắt đầu, ro-to!" Dưới sự điều khiển của niệm lực xanh lam, một quả PokéBall bay lên, Caitlin nói: "Nhờ cả vào ngươi, Gothitelle." Gothitelle thường được người chơi gọi là 'Dì mụ', là một Pokémon thiết lập điển hình, thường mang đặc tính 'Shadow Tag' để hạn chế đối thủ hoán đổi.

Đối với một người giỏi hoán đổi như thầy Lục, đây chắc chắn là một hạn chế không nhỏ.

Cùng lúc đó, quả Love Ball của Lục Dã được tung lên trời, nổ tung tạo ra hiệu ứng ánh sáng đẹp mắt.

Đây chính là lý do nhiều Coordinator theo đuổi các loại bóng Apricorn Ball —— so với bóng thông thường, bóng Apricorn có hiệu ứng xuất hiện lộng lẫy hơn nhiều! "Quyết định là em, Meloetta!" Những cánh hoa rơi rụng, Meloetta xuất hiện đầy hoa lệ, thu hút sự chú ý của toàn trường! "Melo ~♪" Meloetta bay lơ lửng, đôi mắt sáng như ngọc bích, khóe môi nở nụ cười dịu dàng, đôi tay nhỏ hình nốt nhạc đặt trước ngực.

Cùng với những cánh hoa, Meloetta nhẹ nhàng hạ cánh, mái tóc màu xanh nhạt bồng bềnh như sóng nước, khí chất thanh lịch, không chút tì vết.

Ngay cả Caitlin cũng không khỏi bị thu hút bởi dáng vẻ của Meloetta, ánh mắt hơi thất thần.

Cùng lúc đó, tiếng bình luận đầy nhiệt huyết vang lên. "Meloetta!

Được mệnh danh là hiện thân của cái đẹp và nghệ thuật, là Pokémon ảo cực kỳ hiếm gặp!" Cả sân vận động xôn xao, khán giả được mở mang tầm mắt. "Pokémon ảo sao, nghe nói hiếm ngang ngửa Pokémon huyền thoại luôn!" "Tôi đã thấy Meloetta này của thầy Lục

ở Mega Contest, thực sự rất đẹp." "Giỏi thật, thầy Lục còn là một bậc thầy Coordinator nữa!" Khán giả tập trung vào Meloetta, ánh mắt hoặc tò mò, hoặc kinh ngạc, hoặc ghen tị.

Việc thầy Lục có một Pokémon huyền thoại như Latias đi theo đã đủ gây sốc rồi, giờ lại còn phái ra Pokémon ảo Meloetta.

Chương 829

Khoảng cách giữa các Trainer đôi khi còn lớn hơn khoảng cách giữa người và Pokémon! "Tôi cũng muốn thu phục một con Meloetta quá..." Một Coordinator cảm thán. "Đừng mơ nữa." Người bạn bên cạnh lườm một cái, "Nữ thần nghệ thuật cũng biết nhìn mặt đấy!" Coordinator kia ngẩn ra, ngước nhìn màn hình lớn, ống kính đang quay cận cảnh chàng trai tóc đen đang nghiêm túc thi đấu.

Phải thừa nhận rằng... cặp đôi thầy Lục và Meloetta thực sự rất hợp nhau... "Em nhớ con Meloetta này." Iris hì hì cười nói, "Lúc đó em còn chăm sóc nó nữa." "Thể chất nó khá yếu, hiếm khi xuất hiện trên võ đài Battle." Cynthia mỉm cười, "Nhưng mà, chị rất mong đợi màn thể hiện của Lục Dã và Meloetta hôm nay." Meloetta trên sân đấu như đang đứng trên sân khấu Pokémon Contests, đôi mắt sáng ngời: "Melo ~" Em rất thích bầu không khí của gia đình này.

Kano-chan, Cynthia, nhóc V, Gengar...

Em rất thích mọi người, vì vậy, em sẽ vì mọi người mà giành lấy chiến thắng này! "Melo!" Meloetta thể hiện ý chí chiến đấu cực kỳ hiếm thấy, ánh mắt lấp lánh, đôi tay nhỏ hình nốt nhạc đưa lên tư thế chiến đấu.

Lục Dã nhận ra điều này, hơi kinh ngạc, sau đó mỉm cười hài lòng, ánh mắt ngưng tụ: "Nhờ em đấy, Meloetta, sử dụng Quang Tường!" Đội hình của Caitlin rõ ràng lấy tấn công đặc biệt làm chủ đạo, Quang Tường có thể giảm thiểu hiệu quả sát thương của đối thủ. "Melo ~♪" Viên ngọc bích trên trán Meloetta phát sáng, cô đưa hai tay ra, một bức tường ánh sáng trong suốt dần hình thành phía trước.

Tuy nhiên, Gothitelle lại với tốc độ kinh người, dịch chuyển đến

trước mặt Meloetta, đôi mắt lóe lên ánh sáng xanh, cưỡng ép ngăn chặn động tác của đối lứa! "Melo!" Meloetta lùi lại nửa bước, nhìn vào đôi mắt đang phát sáng của Gothitelle, hơi lộ vẻ sợ hãi.

Tiếng bình luận vang lên phấn khích: "Đó là chỉ huy không lời của Thiên vương Caitlin!" Lục Dã nhìn sang Caitlin đối diện.

Chỉ thấy đôi mắt cô cũng đang phát ra ánh sáng xanh giống hệt Gothitelle, mái tóc vàng bồng bềnh trong làn sóng niệm lực.

Không nghe thấy tiếng chỉ huy, nhưng Gothitelle đã phát động tấn công trước!

Chiêu thức vừa rồi là gì vậy...

Lục Dã trầm ngâm một giây, ra hiệu cho Meloetta, thậm chí làm gián đoạn cả Quang Tường.

Rất có khả năng đó là 'Fake Out' với độ ưu tiên cực cao, đây cũng là chiêu thức mà hầu như Gothitelle nào cũng mang theo.

Trong đấu đơn, nó dùng để gây nhiễu nhịp độ của Trainer đối thủ, trong đấu đôi thì có tác dụng hỗ trợ đồng đội.

Lục Dã quanh thân tỏa ra những đốm sáng vàng nhạt, dùng tâm linh cảm ứng truyền tin: 『Đừng nhìn vào mắt Gothitelle, Meloetta.』 "Sử dụng Loa Thanh Cao Cấp!" Meloetta có sự đồng điệu tự nhiên với các chiêu thức âm thanh.

Loa Thanh Cao Cấp hay Hát khi qua tay cô đều phát huy hiệu quả mạnh mẽ hơn.

Lúc này, Meloetta khẽ nhắm mắt, hướng về phía micro bên má, tiếng Loa Thanh Cao Cấp trong trẻo vang vọng hóa thành sóng âm lan tỏa khắp bốn phương tám hướng! "Melo!!" Khán giả lộ vẻ kinh ngạc, cơ thể nhỏ bé của Meloetta lại có thể bộc phát sức mạnh đáng kinh ngạc như vậy, ngược lại Gothitelle dưới sự chấn động của sóng âm

lộ vẻ đau đớn, ánh sáng xanh trong mắt không ngừng yếu đi!

Bành!!

Cùng với nốt trọng âm cuối cùng, sóng âm như một cây búa nặng nề nện vào bộ váy đen của Gothitelle.

Tuy nhiên, trong làn khói bụi mịt mù trên sân, một dao động không gian kỳ lạ đang lan tỏa!

Gương mặt nhỏ nhắn của Caitlin vẫn bình tĩnh, lần đầu tiên lên tiếng trong trận đấu này, cô đưa tay ra: "Hợp Không Gian." Lời vừa dứt.

Trong làn khói bụi tan đi, hiện ra thân hình của Gothitelle.

Dù trên người đầy vết thương, nhưng đôi mắt xanh lam lại vô cùng bình tĩnh, Gothitelle đưa hai tay ra, thiết lập một Hợp Không Gian bao trùm toàn bộ sân đấu!

Ong —— Kết giới không gian màu tím sẫm như một cái bát khổng lồ úp xuống sân thi đấu.

Dao động không gian không ngừng giảm bớt, nhưng một Hợp Không Gian phạm vi lớn như vậy đủ thấy năng lực tâm linh của Gothitelle mạnh đến mức nào! "Vào thời khắc nguy cấp, Gothitelle đã thiết lập thành công Hợp Không Gian!!" Bình luận viên nói: "Cái gọi là Hợp Không Gian sẽ thay đổi tốc độ lưu thông không khí trong không gian ở một mức độ nhất định, gây áp lực trọng lực lên những Pokémon linh hoạt, nhưng những Pokémon chậm chạp lại có thể ra đòn nhanh hơn ——" "Ưu thế tốc độ của thầy Lục lúc này đã hoàn toàn biến mất!" Kết giới màu tím mang theo áp lực nặng nề bao trùm sân đấu, khán giả nín thở dõi theo.

Meloetta ngước nhìn không gian tím ngắt trên đầu, gương mặt nhỏ nhắn hiện lên một tia căng thẳng: "Melo..." 「Chú ý đôi mắt của

Gothitelle.』 Lục Dã trầm giọng nói, 『Đợi khi mắt nó phát sáng thì lập tức nhắm mắt lại!』 "Melo!" Ánh mắt Meloetta sáng lên, nghiêm túc gật đầu.

Caitlin vẫn giữ vẻ mặt ngái ngủ đó, quanh thân tỏa ra ánh sáng xanh lam, cô đưa tay ra, thầm niệm: 『Sử dụng Thôi Miên.』 Gothitelle đột nhiên di chuyển nhanh chóng áp sát Meloetta, đôi mắt lóe lên ánh sáng xanh lạnh lẽo, một luồng niệm lực khủng khiếp đè xuống.

Đa số Trainer lúc này sẽ phán đoán sai lầm rằng đây là 'Psychic', dẫn đến việc chiêu 'Thôi Miên' được tung ra thành công. "Chính là lúc này!!" Lục Dã hét lớn: "Meloetta, Bài Hát Diệt Vong!!" Khán giả, bình luận viên, Caitlin, ngay cả Meloetta cũng bị giật mình.

Caitlin rụt vai lại, ngay cả năng lực tâm linh cũng bị gây nhiễu, ánh mắt oán hận.

Hét to...

đây cũng là một phần của chiến thuật sao?

Cùng lúc đó, từ mắt Gothitelle bắn ra hai luồng sáng Thôi Miên. "Melo!" Meloetta kịp thời nhắm mắt, đáp lại lời gọi của Lục Dã, xoay người né tránh chiêu thức!

Khán giả không thể tin vào mắt mình. "Vãi chưởng, né được rồi!" "Múa rìu qua mắt thợ, dám chơi Thôi Miên trước mặt thầy Lục à!" "May thật... nếu bị Thôi Miên thành công thì trận này thầy Lục toang chắc!" Meloetta đang xoay người trông như một vũ công, dáng vẻ nhẹ nhàng thanh thoát, cô nhắm mắt hát lên giai điệu u buồn nhưng đẹp đẽ: "Melo ~ Melo ~ ♪" 'Bài Hát Diệt Vong' sẽ khiến đối thủ dần mất đi ý chí chiến đấu.

Và khi Pokémon hoàn toàn mất ý chí, cũng có nghĩa là thất bại.

Charizard của Ash năm xưa không phải không đánh lại đối thủ, chỉ là vì 'mất ý chí chiến đấu' nên mới bị xử thua.

Đương nhiên, 'Bài Hát Diệt Vong' cũng chia làm hai loại.

Tiếng hát của Meloetta khiến người ta chìm đắm, không muốn chiến đấu nữa.

Tiếng hát của Gengar thì... cũng thế nhưng theo nghĩa khác.

Tiếng hát du dương, những bong bóng khí màu vàng thực chất hóa bay lơ lửng trên sân đấu như những quả táo vàng của nữ thần sắc đẹp.

Phong cách chiến đấu của Meloetta chính là nghệ thuật Coordinator hoa lệ đến cực hạn.

Tiếng hát lọt vào tai, ánh mắt của Caitlin và Gothitelle đồng thời đờ đẫn trong giây lát.

Ngay sau đó, Caitlin cảm nhận được một mối nguy hiểm sâu sắc.

Nếu cứ tiếp tục thế này, ý thức chiến đấu của Gothitelle sẽ tan biến hoàn toàn! "Quay lại đi." Caitlin thu hồi Gothitelle.

Đôi mắt Gothitelle lóe lên ánh sáng xanh, một luồng sáng tinh thần mờ nhạt rót vào kết giới màu tím, bản thân nó hóa thành tia sáng đỏ quay về PokéBall. "Đi đi." Caitlin tung PokéBall, "Musharna." Trong luồng sáng đỏ hiện ra Musharna đang nhắm nghiền mắt, cơ thể màu hồng cuộn tròn lại, từ đầu tỏa ra làn khói hồng nhạt.

Bình luận viên nói: "Musharna là Pokémon hệ Tâm Linh của vùng Unova, có khả năng nuốt chửng những giấc mơ, được mệnh danh là Pokémon nửa tỉnh nửa mơ!" "Musharna ——" Caitlin khẽ nói, "Psychic!" Mái tóc vàng của cô bay bổng trong niệm lực, ánh sáng xanh rót vào cơ thể Musharna, tăng cường năng lực tâm linh của nó.

Luồng niệm lực khủng khiếp như một tấm lưới xanh khổng lồ giam cầm Meloetta, rồi tạo ra một vụ nổ thứ hai!

Oành oành oành!! "Melo!" Meloetta kêu lên đau đớn, bay ra từ làn khói đen, ngã nhào xuống đất.

Khán giả lộ vẻ không đành lòng, Iris cũng nhíu mày, ngước nhìn: "Chị Cynthia..." "Không sao đâu." Cynthia mỉm cười an ủi, "Meloetta là Pokémon ảo mà." Nhìn Meloetta đang lảo đảo đứng dậy.

Lục Dã hơi nhíu mày, nhìn về phía Rotom.

Trọng tài, ông thấy không, đối phương chơi hack kìa!

Thấy Rotom không có phản ứng gì, Lục Dã thầm tặc lưỡi.

Chẳng phải là năng lực đặc biệt thôi sao... ai mà chẳng có!

Quanh thân anh tỏa ra luồng sáng xanh lam của Aura, hóa thành luồng khí thổi bay vạt áo, ánh sáng xanh hướng về phía Meloetta, hồi phục sinh lực cho cô.

Khán giả trố mắt nhìn.

Chỉ thấy hai Trainer ở hai bên sân đấu.

Mái tóc vàng của Caitlin đắm mình trong ánh sáng xanh, tung bay không cần gió; xung quanh Lục Dã cũng tràn ngập luồng sáng xanh tương tự, vạt áo lay động theo gió!

Kênh livestream chính thức quay cận cảnh hai người đối đầu, bình luận đồng loạt 'Vãi chưởng'. "Phong cách vẽ bắt đầu chuyển sang huyền huyễn rồi!" "Là Trainer thì buff cho Pokémon cũng là điều hợp lý mà phải không?" "Ám chỉ vị tiền nhiệm không làm được, report thôi." "Tiền nhiệm: Các ngươi có biết ta khổ thế nào không!!" Thấy Meloetta vẫn có ý định chiến đấu tiếp, Lục Dã quát lớn: "Quang Tường!!" Lần này, bức tường ánh sáng trong suốt được triển khai

thành công, Meloetta đứng sau bức tường, khẽ thở phào nhẹ nhõm.

Caitlin hơi nhíu mày, khẽ nói: "Psyshock." Làn khói hồng từ trên đầu Musharna ngưng tụ thành hai mũi tên tinh thần sắc bén.

Vút một tiếng, chúng xuyên thẳng qua phòng thủ của Quang Tường, lướt qua cơ thể Meloetta!

Cùng lúc đó, chiêu 'Future Sight' mà Gothitelle đã đặt ra trước đó như một ngôi sao băng rơi xuống oanh tạc vào Quang Tường, nổ tung kinh hoàng!

Oành oành oành!! "Đây là...

đòn tấn công của Future Sight!" Bình luận viên kinh ngạc: "Thiên vương Caitlin đã bày sẵn Future Sight từ trước, nổ tung ngay trên Quang Tường!" Bình luận một phen xôn xao. "Vãi, cái này cũng nằm trong tính toán của thầy Lục sao!" "Thầy Lục nói: Tôi cũng không nghĩ nhiều thế, chỉ định dựng cái tường chơi thôi..." Ánh mắt Cynthia lóe lên.

Thật nguy hiểm... nếu không có Quang Tường, 'Future Sight' có lẽ đã hạ gục Meloetta ngay lập tức.

Mặc dù 'Psyshock' có thể xuyên qua phòng ngự của Quang Tường, nhưng ở hiệp đấu tiếp theo, Lục Dã chắc chắn sẽ có phòng bị.

Trong dư chấn của vụ nổ, thân hình Meloetta hiện ra, cơ thể mảnh mai đầy vết thương, gò má dính chút tro bụi, nhưng ánh mắt vô cùng tập trung.

Đi cùng mọi người lâu như vậy...

Meloetta vốn thể chất yếu ớt, hay cảm mạo, cũng dần rèn luyện được phẩm chất kiên nghị. "Melo ~!" Ánh mắt Meloetta kiên định.

Ngoài sân khấu Contest, em cũng có thể đứng vững trên võ đài

Battle!

Lục Dã chỉ huy: "Meloetta, Hát!!" Chiêu 'Hát' có thể khiến đối thủ rơi vào trạng thái 'Ngủ', nhưng tỷ lệ chính xác khá thấp.

Tuy nhiên, là hiện thân của giai điệu, trình độ 'Hát' của Meloetta không hề kém cạnh Jigglypuff, thậm chí còn nhỉnh hơn một bậc! "Melo ~~♬" Trong kết giới màu tím của Hợp Không Gian vang vọng tiếng hát tuyệt đẹp của Meloetta.

Musharna vốn đã nửa tỉnh nửa mơ nay càng thêm buồn ngủ, cơ thể cuộn tròn lại, từ trạng thái lơ lửng rơi xuống mặt đất.

Một tia ngỡ ngàng lướt qua mắt Caitlin.

Với năng lực tâm linh của mình và Musharna mà vẫn không thể kháng cự lại tiếng hát của Meloetta sao...

Khúc hát kết thúc, Meloetta nhìn Musharna đã chìm vào giấc ngủ, cảm thấy một chút thành tựu, quay lại nhìn Lục Dã, mỉm cười rạng rỡ: "Melo!" "Ừm." Lục Dã mỉm cười gật đầu, "Hợp Không Gian cũng sắp kết thúc rồi... vất vả cho em rồi." Sắc mặt Caitlin có chút nghiêm trọng.

Hợp Không Gian kết thúc... với đội hình của mình, dường như rất khó để chống lại đội hình tốc độ cao của Lục Dã...

Nhìn Musharna đang ngủ say trên sân, Caitlin lấy PokéBall ra.

Nhưng thấy Lục Dã nhanh hơn một bước, thu hồi Meloetta đã thấm mệt vào Love Ball.

Bình luận viên nói: "Thầy Lục đã thu hồi Meloetta!

Trong tình huống trên sân đang có Quang Tường và Hợp Không Gian sắp kết thúc, anh ấy chọn phái ra Pokémon thứ hai!" Đột nhiên, bình luận viên trợn tròn mắt: "Anh ấy, anh ấy đã lấy ra một quả

Cherish Ball màu đỏ rực!!" Giá của Cherish Ball còn đắt hơn cả Master Ball —— nghe nói vị phú thương năm xưa mua lại trang viên Tự Do đã dùng Cherish Ball để thu phục Victini. "I Choose You ——" Lục Dã tung Cherish Ball lên không trung, trong luồng ánh sáng đỏ hoa lệ hiện ra một Pokémon nhỏ nhắn đáng yêu, trên đầu có hình chữ V. "Victini!!" Victini nhe chiếc răng khểnh nhỏ, đôi mắt xanh biếc rõ ràng, biểu tượng chữ V tỏa ra ánh sáng đỏ rực rỡ, giơ tay chữ V về phía ống kính: "Nimi!" "Đây là...

Pokémon ảo thứ hai xuất hiện trong kỳ World Tournament này, được mệnh danh là hiện thân của chiến thắng, Victini!!" Bình luận viên gào lên.

Ngay lập tức, khán giả phát cuồng. "Một con thần thú còn chưa đủ, lại còn phái con thứ hai lên nữa!?" "Được cả nữ thần nghệ thuật và Ngôi Sao Chiến Thắng cùng chiếu cố, thầy Lục ơi, tôi ghen tị chết mất!!" "Vãi chưởng, thầy Lục mang hai con ảo, một con huyền thoại đi đánh World Tournament..." "Lấy acc VIP đi cày giải nhi đồng, có vấn đề gì không?

Không có vấn đề gì cả!" Trong làn sóng chiến thắng cuộn trào, kết giới màu tím của Hợp Không Gian dần bong tróc, trọng lực trở lại bình thường.

Victini nhẹ nhàng lơ lửng trên không trung, tiếng kêu vui vẻ: "Nimi ~" Ngôi Sao Chiến Thắng vô địch đang tỏa sáng trên đầu Lục Dã! "Ngô..." Caitlin nắm chặt PokéBall đến trắng bệch cả đầu ngón tay, "Nhờ cả vào anh, Gallade!" Gallade có cơ thể màu xanh trắng, dáng vẻ như một hiệp sĩ trung thành, tay cầm lưỡi kiếm, trước ngực đeo đá tiến hóa, ánh mắt kiên định.

Lục Dã vung tay, dõng dạc nói: "Victini, Phát Bắn Rực Cháy!!" Đây là chiêu thức đặc trưng của Victini, tượng trưng cho ngọn lửa

chiến thắng vĩnh cửu, có tỷ lệ gây bỏng rất cao.

Lúc này, 'sóng chiến thắng' từ Lục Dã rót vào cơ thể Victini, nhóc V toàn thân rực cháy lửa hồng! "Nimi!!" Victini cuộn tròn người lại, bên ngoài cơ thể bùng lên ngọn lửa hình cầu màu vàng kim.

Giây tiếp theo, Phát Bắn Rực Cháy rực lửa lao thẳng về phía Gallade như một ngôi sao băng rực lửa!

Ánh lửa soi sáng cả tầm mắt, khán giả nín thở trước sức mạnh từ chiêu thức đặc trưng của Pokémon ảo. "Nhìn thấu." Caitlin nhanh chóng chỉ huy, nắm chặt dây chuyền Key Stone trước ngực, trầm giọng nói: "Gallade, Tiến hóa Mega!!" Nhìn quả cầu lửa khổng lồ từ trên trời rơi xuống, Gallade ánh mắt ngưng tụ, đưa lưỡi kiếm lên phòng ngự, đồng thời cơ thể bùng lên ánh sáng trắng rực rỡ.

Chương 830

Oành!!

Phát Bắn Rực Cháy rơi xuống, lửa bốc cao ngút trời, nhấn chìm Gallade trong biển lửa.

Ngay lập tức, một luồng ánh sáng trắng vút lên, đao mang xoạc một đường xé tan ngọn lửa.

Không khí méo mó vì nhiệt độ cao.

Mega Gallade khoác trên mình chiếc áo choàng màu xanh, hai lưỡi kiếm hạ thấp xuống đất, ánh mắt sắc lẹm, bước ra từ trong biển lửa! "Thiên vương Caitlin đã chọn Tiến hóa Mega!!" Bình luận viên hét lớn.

Ở hai bên sân đấu, Caitlin và Lục Dã như đang rực cháy với Aura xanh lam và vàng kim.

Năng lực tâm linh của Caitlin dồn hết để tăng sức mạnh cho Gallade, chỉ huy: "Gallade, Nhát Chém Tâm Linh!" Lưỡi kiếm của Mega Gallade tắm trong ánh sáng hồng, dần dài ra, cuối cùng hình thành hai lưỡi đao phong năng lượng khổng lồ.

Nhún người nhảy vọt lên, Gallade vung đao chém về phía Victini! "Nimi!" Victini mím môi, ánh mắt rực cháy.

Trong từ điển của Ngôi Sao Chiến Thắng, không bao giờ có hai chữ chạy trốn! "Victini." Lục Dã nói, "Hỏa Diễm Đột Kích!" "Nimi!!" Vút một tiếng, Victini toàn thân bùng lên ngọn lửa màu cam, tiếng kêu vang vọng, như một quả cầu lửa đâm sầm vào Gallade!

Bành!!

Một vụ nổ dữ dội vang lên trên không trung đấu trường, chấn

động cả mặt đất.

Trong làn khói đen bốc lên, có hai bóng người đồng thời rơi xuống đất. "Gallade!" Gallade nhào lộn trên không để điều chỉnh thân mình, áo choàng xanh tung bay, hai lưỡi kiếm cắm xuống đất tạo ra hai vệt dài cùng những tia lửa bắn tung tóe mới dừng lại được. "Nimi!" Victini lắc lắc cái đầu nhỏ, vẫn lơ lửng trên không, ánh mắt rực cháy ý chí chiến đấu.

Trước đây... toàn là giúp đỡ mọi người, rất hiếm khi tự mình xuất chiến.

Nhưng nếu có thể giành chiến thắng cho Kano-chan, mình cũng sẽ rất vui!

Caitlin nhìn bức tường ánh sáng mờ ảo trên sân, bình thản nói: "Gallade, Cận Chiến." Thương —— Mega Gallade ánh mắt lạnh lùng, áo choàng tung bay, dang rộng hai lưỡi đao lao về phía Victini!

Biểu tượng chữ V của Victini hội tụ những đốm sáng vàng, quay lại nhìn Lục Dã, hét lớn: "Nimi!" "Anh biết rồi." Lục Dã nghiêm túc gật đầu, nói: "Victini ——" "Vnhiệt Diễm!!" Trong trò chơi, tỷ lệ chính xác của Vnhiệt Diễm chỉ có 95%, nhưng nhờ đặc tính 『Victory Star』 của nhóc V, nó đạt độ chính xác 100%.

Điều này cũng có nghĩa là, chỉ có Ngôi Sao Chiến Thắng vô địch mới phát huy được sức mạnh thực sự của Vnhiệt Diễm! "Nimi!" Chữ V trên đầu Victini bùng lên lửa hồng mãnh liệt, ngọn lửa vàng cam bao bọc lấy nhóc V.

Giây tiếp theo.

Victini cùng ngọn lửa vàng trên chữ V lao thẳng vào Gallade bất chấp tất cả, ngọn lửa phát ra tiếng nổ lách tách dữ dội!

Gallade giơ song đao lên, đồng tử co rút.

Victini tắm mình trong Vnhiệt Diễm, dễ dàng xuyên phá phòng thủ của Gallade, như một ngôi sao băng vàng kim hất văng Gallade trong khi lao vút lên trời!

Oành oành oành!!

Trong làn khói bụi mịt mù, Victini lơ lửng trên không trung, ngọn lửa vàng trên người dần tan đi, quay đầu nhìn Trainer.

Lục Dã khẽ mỉm cười, giơ tay chữ V về phía Victini.

Ánh mắt xanh biếc của Victini sáng lên, nó cười khúc khích một lát rồi cũng giơ tay chữ V đầy hãnh diện: "Nimi!!" Trong cái hố khổng lồ dưới đất đầy những vết nứt vỡ.

Gallade giải trừ trạng thái Mega, mắt đã hiện lên những vòng xoáy bất tỉnh.

Cả sân vận động im lặng trong giây lát, rồi bùng nổ những tiếng hoan hô nhiệt liệt!

Caitlin nhìn chằm chằm Victini, khẽ thở dài.

Truyền thuyết nói rằng, Trainer được Victini chiếu cố sẽ không bao giờ thất bại.

Có lẽ, đây mới là lý do thực sự khiến mình không thể thắng nổi...

Gothitelle còn lại của Caitlin đang trong tình trạng cạn kiệt sinh lực, Musharna thì vẫn đang ngủ say.

Lục Dã thu hồi Victini đang thở hồng hộc và mặt mũi đầy tro bụi, tung quả Premier Ball: "Đi đi, Sirfetch'd!" Phải nói rằng, ngoài Victini, Meloetta, Latias thuộc đội 'baby' ra, Áp Áp thực sự là thành phần đứng cuối bảng xếp hạng sức mạnh trong đội... "Quác! (。`ω´•)" Sirfetch'd hạ cánh xuống sân, lông trắng muốt, lông mày rậm mắt to, ánh mắt ngưng tụ.

Đấu nội bộ thì tôi khép nép, đấu bên ngoài thì tôi ra đòn cực gắt!

Dễ dàng giải quyết hai Pokémon còn lại của Caitlin, Sirfetch'd nhìn Musharna đang nằm bẹp, khó hiểu chớp chớp mắt.

Lạ nhỉ... hình như mình từng thấy Pokémon nào đó trông cũng gần giống thế này...

Caitlin dường như nhận ra điều gì đó, liếc nhìn Sirfetch'd. "Nó bị 『phong ấn』 sao." Caitlin lẩm bẩm, "Giống như chiêu thức mà Musharna nắm giữ vậy." "Người chiến thắng cuối cùng đã xuất hiện!!" Bình luận viên hào hứng: "Chính là tuyển thủ Lục Dã!!" Giữa những tiếng reo hò, Lục Dã và Caitlin đi đến giữa sân thực hiện nghi thức bắt tay.

Caitlin đội mũ trắng, vẻ mặt mệt mỏi đi đến trước mặt, ngước nhìn thầy Lục cao ráo.

Sau đó, cô cúi đầu, miễn cưỡng đưa tay ra: "Chúc mừng anh, ừm..." "Cùng vui." Lục Dã hớn hở nói, "Đám cưới của anh và Cynthia, nhất định sẽ mời em làm phù dâu." Caitlin: "..." Caitlin: (≽ ≼).

Là mình thua rồi!

Sau trận xếp hạng này, thứ hạng của Lục Dã tăng vọt.

Từ hạng 57 ban đầu lên thẳng hạng 27.

Dự kiến chỉ cần đánh thêm một hai trận nữa là có thể tiến vào vòng loại trực tiếp cuối mùa giải.

Và trên diễn đàn chính thức của World Tournament, video trận đấu của thầy Lục vừa tung ra đã lại gây xôn xao. "Một lúc tung ra hai con Pokémon ảo, lại còn toàn bóng hiếm?

Thế này có hợp pháp không vậy!" "Thầy Lục bảo chúng nó tự chui vào bóng đấy, bạn quản được không?" "Tin tốt là thầy Lục đã mang

theo đội 'baby' của mình.

Tin xấu là 'baby' ở đây là Meloetta và Victini." "Caitlin ngã ngựa rồi!!" Ngày 6 tháng 5, thứ Sáu.

Tiết Lập hạ tại thị trấn Undella, thủy triều lên xuống, sóng vỗ trắng xóa.

Là một địa điểm nghỉ mát nổi tiếng ở Unova, thị trấn Undella thu hút khách du lịch từ khắp nơi trên thế giới với bãi cát vàng mịn màng của mình.

Sau khi trận đấu xếp hạng kết thúc, Lục Dã và Cynthia được mời đến biệt thự của Caitlin tại thị trấn Undella.

Kỳ nghỉ hè, ánh nắng dễ chịu, một con Tyranitar đang ngồi dưới ô che nắng để xây lâu đài cát.

Meloetta đeo cặp kính râm to bự, ngồi trên chiếc ghế tắm nắng có vẻ hơi lớn, nhấp một ngụm nước ép trái cây ướp lạnh, rồi lập tức tháo kính xuống, cười mỉm cong khóe miệng: "Merlo~♪" (Ngon quá đi~!) Phía sau bãi cát là một trang viên màu trắng, trên ban công tầng hai của một căn biệt thự, Lục Dã tựa vào lan can bằng đá cẩm thạch, nhìn ra biển và nói: "Cả bãi cát này cũng là tài sản tư nhân...

Caitlin đúng là nhà giàu mà." Dù bản thân cũng có gia tài cả trăm triệu, nhưng là người tay trắng làm nên, lại từng gánh nợ nần chồng chất thời trẻ, Thầy Lục vẫn không khỏi cảm thán một cách tự nhiên.

Cynthia đã thay một bộ áo sơ mi không tay màu xanh da trời cùng chiếc quần ống rộng màu đen thẳng tắp, kẹp tóc Oreburgh hơi lấp lánh, mái tóc vàng che đi đôi mắt.

Cô quay lại nói: "Nếu cậu muốn, em cũng có thể mua một bãi cát cho cậu." "Hả?" Lục Dã ngẩn ra, quay đầu nhìn Cynthia.

Cynthia chống cằm, mỉm cười, khẽ nhún đôi vai trắng ngần, nói:

"Em nói thật đấy." Lục Dã vô cùng cảm động.

Gái xinh chỉ làm ảnh hưởng đến tốc độ ném PokéBall của Huấn luyện viên, nhưng phú bà thì không!

Ban công thông với phòng khách, trang trí đơn giản và trang nhã, tấm rèm voan trắng thỉnh thoảng bay vào trong phòng, lúc lại phất ra ban công.

Trên bàn trà đặt bộ ấm trà tinh xảo, trên kệ bạc bày la liệt các loại bánh ngọt. "Nimi~" Victini bò trên bàn trà trước mặt Caitlin, ngấu nghiến chiếc bánh quy nhỏ, vô cùng vui vẻ.

Caitlin đội mũ trắng, ngồi với tư thế đoan trang, thu lại ánh mắt đang nhìn bóng lưng hai người trên ban công, rồi quay sang nhìn Victini trên bàn trà. "Thật sự... ngon đến vậy sao?" cô hỏi. "Nimi?" Victini ngơ ngác nhìn Caitlin, rồi vui vẻ gật đầu, đưa một miếng Macaron trong tay ra, "Nimi!" Caitlin hơi mở to mắt, tao nhã đưa hai tay ra nhận lấy chiếc bánh dâu tây, khẽ nói: "Thất lễ rồi..." Cắn một miếng Macaron nhỏ, Caitlin đột nhiên khựng lại, rồi nhanh chóng xử lý hết, cầm khăn tay lau miệng, che đi gò má ửng hồng.

Dù không muốn thừa nhận... nhưng bánh ngọt Lục Dã làm, đúng là ngon vô cùng...

Trong lúc Lục Dã và Cynthia ngắm cảnh biển, Caitlin và Victini chia nhau từng miếng bánh ngọt.

Sylveon dưới sự dẫn dắt của quản gia Darach, tham quan phòng chứa trang phục của các Pokémon của Caitlin. "Bưi..." Sylveon có vẻ hơi gượng gạo, bước đi trên bốn chân, ngó nghiêng những chiếc váy nhỏ xinh đẹp. "Đây là lễ phục của Gothitelle của tiểu thư, đây là trang phục lộng lẫy, đây là đầm dạ hội..." Darach đeo găng tay trắng, lần lượt giới thiệu, "Đây là mũ ảo thuật của Reuniclus của tiểu thư, còn có nơ bướm của Musharna..." Sylveon dừng lại trước chiếc nơ bướm,

hơi ngẩn người: "Bưi..." Đẹp quá... nhưng trông có vẻ đắt tiền... mình phải giúp cậu ấy tiết kiệm...

Sylveon vẫn còn nhớ những ngày tháng gian khổ trước đây, lắc lắc cái đầu nhỏ, kiêu ngạo bước đi: "Bưi! o(´^｀)o" Không thèm, xem cái tiếp theo.

Darach thầm ghi nhớ, chuẩn bị sau này sẽ nói cho Thầy Lục về kiểu nơ bướm này, và giới thiệu cho anh vài nhà thiết kế phong cách Pokémon nổi tiếng. "Ghos~" Gengar đeo kính râm lòe loẹt, mang phao bơi Psyduck, ngửa mặt trôi nổi trong bể bơi ngoài trời, nhe răng cười.

Bên cạnh bể bơi còn có một con Milotic với thân hình màu kem đang uốn lượn, lắc lư hai chiếc râu dài, đứng trước vòi phun nước: "Phu~" Dòng nước từ vòi phun tạo nên một chiếc cầu vồng tuyệt đẹp.

Trong phòng thiền, Lucario và Blastoise ngồi tĩnh tâm, trong vườn hoa Roserade và Rotom dạng cắt cỏ đang đấu võ mồm, còn Garchomp thì đội Togepi trên đầu, mồ hôi đầm đìa. "Đô y~(ﾉ゜▽゜)ﾉ" Togepi cầm điện thoại, gọi video cho Mew ở đầu dây bên kia.

Nhìn này, con rồng bự của tôi! "Miu~" Mew che miệng cười khúc khích, đó rõ ràng là Garchomp mà. "Gao..." Garchomp vã mồ hôi, vẻ mặt phức tạp.

Sao hôm nay lại đến lượt mình trông trẻ thế này... phong cách này không hợp với mình chút nào!

Arcanine đuổi theo Butterfree trong vườn, khi chạy qua bóng cây, nó gầm lên một tiếng với cái bóng: "Gâu!" Chào buổi sáng, tiền bối!

Từ trong bóng tối, một Darkrai với vẻ mặt mệt mỏi hiện ra, lười biếng vẫy tay.

Đừng có nịnh tôi nữa, vài năm nữa, chưa biết ai gọi ai là tiền bối đâu...

Trên bầu trời trong xanh, Latias đang đua tốc độ hết sức với Togekiss của Cynthia, tạo thành hai vệt mây trắng.

Lục Dã và Cynthia quay lại phòng khách, thấy Caitlin đang ăn bánh ngọt lia lịa. "Ăn hết rồi à?" Cynthia ngạc nhiên chớp mắt.

Caitlin mặt ửng hồng, ậm ừ một tiếng.

Dù đã thua trận đấu... may mà bánh ngọt Lục Dã làm rất ngon! "Tôi vào bếp một lát." Lục Dã nói, "Ai muốn kem Casteliacone... phiên bản nhái nào." "Em." Cynthia cười tủm tỉm nói, "Muốn loại ba màu." "Tôi giống Cynthia." Caitlin khẽ nói.

Iris vội vã chạy từ sảnh trước vào, cô bé da ngăm chảy mồ hôi, đầy sức sống hét lớn: "Em và Axew cũng muốn!!" Axew của Iris đã tiến hóa thành Fraxure, chẳng bao lâu nữa sẽ trưởng thành thành Haxorus.

Đến lúc đó, ở Giải Vô địch Thế giới, cũng có thể có表現 không tồi.

Không lâu sau, Lục Dã bưng mấy ly kem nhỏ quay lại phòng khách.

Cynthia và Caitlin ngồi cùng nhau trên ghế sofa dài, Iris nhìn chằm chằm vào ly kem, ngồi trên ghế bành đung đưa đôi chân nhỏ, Lục Dã ngồi ở phía bên kia. "Hiện tại cậu xếp hạng bao nhiêu rồi?" Cynthia hỏi. "Hạng 27, đánh thêm nhiều nhất hai trận nữa là vào được top 16." Lục Dã nói. "Tiền bối Blue Oak đã sắp khiêu chiến Bát Đại Cao Thủ rồi đấy!" Iris ngậm chiếc thìa bạc, nói không rõ lời. "Tên đó là một kẻ cày cuốc chính hiệu, để tiếp quản Nhà thi đấu Viridian, hắn từng không ăn không uống, trong hai tháng trời huấn luyện ra một đội hình mới toanh." Lục Dã cười nói. "Em cũng nên chuẩn bị rồi." Cynthia trầm ngâm nói, "Thực ra, sau khi đến Alola với Lục Dã, em rất hứng thú với Kommo-o ở đó..." "Chị định thu phục Kommo-o ạ, chị

Cynthia." Iris mắt sáng rực, "Đó cũng là một loài rồng rất dễ thương đó!" Định nghĩa về dễ thương của chúng ta, hay nói đúng hơn là về Kommo-o, có lẽ có chút hiểu lầm... "Cũng không phải là không thể." Cynthia mỉm cười nói. "Con Sirfetch'd kia..." Caitlin đột nhiên lên tiếng, thu hút sự chú ý của mọi người. "Gà?" Đang đứng ở góc tường nơi có ánh nắng chiếu vào, Áp Áp cũng giật mình tỉnh giấc, nhìn về phía Caitlin.

Trong phòng im lặng như tờ, Caitlin mặt lạnh tanh, chậm rãi nói: "Giấc mơ của con Sirfetch'd kia, có lẽ đã bị 「phong ấn」." Lục Dã không hề chuẩn bị, ngơ ngác hỏi: "Có ý gì?" "Chỉ là một loại trực giác của tôi thôi." Caitlin nói, "Giấc mơ của Sirfetch'd đã bị thay đổi, dẫn đến ký ức hoặc tính cách bị biến đổi." Cynthia hơi nhíu mày, nói: "Chuyện này, tôi mới nghe lần đầu..." "Cậu có thể nói rõ hơn được không." Lục Dã nói.

Chương 831

"Tôi rất khó giải thích...

Cụ thể mà nói, khi đạt đến một số điều kiện kích thích nhất định, sự cân bằng của 「phong ấn」 trong tiềm thức sẽ bị phá vỡ." Caitlin nói.

Áp Áp bị 「phong ấn」?

Lục Dã không thể tin được.

Chẳng lẽ mày thật sự giống như Kiếm Gỉ và Khiên Gỉ, đang ở trong trạng thái 「phong ấn」 sao.

Hay là, trực giác ban đầu của mình, rằng Áp Áp có vận may lớn, là chính xác!

Kỹ năng, Aura, đều không giúp ích gì cho 'Năng lượng giấc mơ' được phát hiện ở Unova, mà Lục Dã lại không có siêu năng lực, nên anh bèn hỏi: "Cậu có thể giúp Áp Áp giải trừ 「phong ấn」 không, Caitlin?" Caitlin lắc đầu, nhàn nhạt nói: "Nó hiện đang có thực lực cấp vô địch, với sức mạnh của tôi và Musharna, rất khó giúp được nó." "Nhưng mà." Ánh mắt Caitlin hơi lóe lên, "Giữ nguyên 「phong ấn」 cũng chưa hẳn là chuyện xấu... tự ý thay đổi giấc mơ, sẽ gặp phải hậu quả khó lường." Lục Dã và Sirfetch'd nhìn nhau. "Gà...(O_o)??" Sirfetch'd đầu óc mơ hồ.

Chất lượng giấc ngủ mỗi ngày của tôi đều rất tốt, các người đang nói gì vậy? "Tôi sẽ ghi nhớ chuyện này." Lục Dã chân thành nói, "Cảm ơn cậu, Caitlin." Caitlin cong môi một cách tinh tế: "Chỉ là chuyện nhỏ thôi." Từ trước đến nay, Thầy Lục luôn cảm thấy mình và Sirfetch'd cực kỳ giống nhau.

Cả hai đều muốn làm kẻ lười biếng nhất đội, đều muốn nằm thẳng cẳng.

Nhưng bất tri bất giác, mình đã trở thành một Huyền thoại Chiến đấu đối đầu trực diện với Pokémon huyền thoại.

Còn Áp Áp... cũng nhất định sẽ có, khoảnh khắc huyền thoại của riêng mình.

Lục Dã tin chắc như vậy.

Giống như tin tưởng vào sợi dây liên kết giữa cả hai.

Đủ để khiến tôi và Sirfetch'd tâm ý hợp nhất, kề vai chiến đấu.

Kỳ nghỉ ở thị trấn Undella kết thúc, Cynthia phải quay lại Liên minh Sinnoh một chuyến, dù sao lần này đi cũng đã lâu.

Mặc dù không nỡ, Thầy Lục vẫn nghiêm túc tạm biệt Cynthia, hẹn tối cùng chơi 《Pokémon: Battle》.

Lúc chia tay, quản gia Darach vẫy tay gọi Lục Dã, riêng tư đưa cho anh một cuốn sổ dày. "Đây là gì vậy?" Lục Dã tò mò hỏi. "Đây là những kiểu dáng mà Sylveon có vẻ thích khi tham quan phòng trang phục của Pokémon của tiểu thư." Darach nói: "Để tránh bỏ sót, tôi đã ghi lại hết." "Nhiều vậy sao?" Lục Dã lật cuốn sổ 'xoạt xoạt'. "Bởi vì phòng trang phục của tiểu thư... rất lớn." Darach nghiêm túc nói.

Lục Dã vỗ trán.

Mình hoàn toàn không nghĩ đến việc chuẩn bị váy vóc cho Pokémon.

Gengar, Blastoise có lẽ không cần, nhưng Sylveon dù sao cũng là con gái, giống như con Sylveon của Serena, cũng rất thích nơ bướm. "Cảm ơn anh nhiều." Lục Dã nghiêm mặt nói: "Tôi sẽ liên lạc với Fantina, Valerie và các nhà thiết kế khác, mua nơ bướm dễ thương

tặng cho Sylveon!" "Tôi nghĩ, Sylveon nhận được quà, nhất định cũng sẽ rất vui." Darach cười nói, "Dù sao, Pokémon cũng giống như con người, cũng cần những bất ngờ mà." Chiều hôm đó, Lục Dã liền liên lạc với Fantina, cùng nhau bàn bạc về kiểu dáng nơ bướm. "Màu tím lấp lánh thì sao." Fantina mỉm cười nói, "Vừa cao quý lại tao nhã, rất hợp với Sylveon đó." Thầy Lục cũng thích nhất màu tím, ốp điện thoại, ốp Pokédex... một loạt đều là màu tím.

Ai cũng biết, màu biểu tượng vô địch của Cynthia là màu xám tro, Steven là màu bạc khoáng thạch, Red là màu đỏ lửa, Blue Oak là màu xanh lá...

Là một nhà vô địch, màu biểu tượng của Thầy Lục cứ lửng lơ giữa màu xám tro và màu tím. "Vậy chọn màu tím đi." Lục Dã quyết định.

Đúng lúc phong cách thiết kế sở trường của Fantina chính là 'màu tím'.

Lại nhờ Valerie thiết kế một bộ nơ bướm 'màu hồng', trang điểm cho chị đại thật đáng yêu!

Những chiếc nơ bướm do hai người thiết kế sẽ được gửi đến Unova.

Sau khi trận đấu xếp hạng kết thúc, Lục Dã ở lại Unova, còn có một Huấn luyện viên muốn gặp.

Anh muốn đến thăm người bạn cũ - vị vua của Team Plasma, N. *** Johto, Núi Quena.

Mây mù lượn lờ, sông suối trong vắt, khu rừng rộng lớn bao quanh hồ nước, mặt hồ trong như gương.

Trên ngọn cây vang vọng tiếng chim Pidgey hót líu lo, một con Pikachu nhặt quả Oran Berry rơi trên đất, nghe thấy tiếng sột soạt

trong bụi cỏ, nó ngậm quả trong miệng rồi chạy sâu vào trong rừng.

Một thanh niên tóc xanh lục, thân hình cao ráo, mặc áo sơ mi trắng, bước ra từ bụi cỏ.

Cậu đội mũ lưỡi trai, ánh mắt ôn hòa, mái tóc xanh dài đến ngang hông, bên hông treo một khối rubik. "Chúng ta đến rồi, Zekrom." N khẽ nói vào khoảng không không một bóng người xung quanh: "Nơi ở của Mewtwo trong truyền thuyết...

Núi Quena." Không gian gợn sóng, Zekrom hiện thân bên cạnh N, bộ giáp màu xám tro, đôi mắt đỏ lạnh lùng. 『Tại sao lại bất chấp nguy hiểm để đến gặp Mewtwo một lần.』 Zekrom ngước nhìn sườn núi mây mù bao phủ, tiếp tục nói: 『Ta cảm nhận được một luồng khí rất nguy hiểm... nếu chiến đấu với nó, kể cả là ta, cũng không thể bảo vệ được ngươi.』 "Chúng ta không đến để chiến đấu với Mewtwo." N thẳng lưng, ngước nhìn mây, vạt áo sơ mi bay trong gió, đáy mắt ánh lên một vẻ đặc biệt. "Là để tìm kiếm... câu trả lời cho mối quan hệ giữa con người và Pokémon." Mewtwo là Pokémon huyền thoại do con người tạo ra, nhưng lại luôn tin rằng mình là 'con người'.

Còn N là hậu duệ của con người và Pokémon, từng có lúc cho rằng mình là 'Pokémon'.

Cả hai đều đã từng lạc lối, nhưng may mắn là, sự thấu hiểu giữa sinh mệnh và sinh mệnh đã thay đổi kết cục của họ. 『Ta sẽ cảnh giới xung quanh.』 Zekrom mắt đỏ lạnh lùng, bộ giáp xám tro lóe sáng, rồi lại biến mất. "Cảm ơn cậu, Zekrom." N chân thành cảm ơn, ánh mắt kiên định, từng bước leo lên đỉnh núi Quena cao chót vót.

Trên đỉnh núi Quena, 'Hồ Gương' trong như gương khẽ gợn sóng.

Bên hồ có một cây đại thụ tràn đầy sức sống, tỏa ra ánh sao, xung quanh là những Pokémon như Bidoof, Pikachu, Pidgey.

Trước thân cây, có một Pokémon hình người màu trắng, đang từ từ quay đầu lại, để lộ ra khuôn mặt đầy uy nghiêm.

Nó cảm nhận được một luồng dao động vừa thân thiết lại vừa khó nói.

Mewtwo, đang lặng lẽ chờ đợi sự xuất hiện của N.

Địa thế núi Quena hiểm trở, thời tiết thất thường, ít dấu chân người, là nơi trú ẩn và nghỉ ngơi tự nhiên.

Vài tháng trước, có tin đồn về Pokémon nguy hiểm xuất hiện ở núi Quena, sau đó núi bị phong tỏa.

Từng có Huấn luyện viên muốn đến thử vận may, đều bị lạc trong sương mù dày đặc, đa số đều mất tích.

N không hề sợ hãi, như thể dưới chân mình không phải là vách đá dựng đứng, mặc cho trực giác dẫn lối mình đi xuyên qua màn sương.

Dần dần, sương mù tan đi, đỉnh núi đã ở ngay trước mắt, tầm nhìn bỗng trở nên quang đãng.

Đỉnh núi tựa như một thiên đường hạ giới, cây cối xanh tươi, mặt hồ lấp lánh, tràn đầy sức sống.

N hít một hơi thật sâu, nhìn thấy một Pokémon có chút quen thuộc, ngạc nhiên chớp mắt. "Cậu là...

Pikachu của Satoshi." "Không đúng." N tự nhủ, "Cảm giác giống, nhưng lại có gì đó không nói nên lời." "Pika~" Pikachu mỉm cười, hạ bốn chi xuống, chạy về phía một cây cổ thụ đặc biệt lấp lánh.

N tò mò nhìn theo, mắt mở to, không thể tin được.

Không khí đột nhiên trở nên nặng nề, Aura sôi sục dữ dội, không khí trở nên ngột ngạt.

Một Pokémon hình người màu trắng uy nghiêm không giận dữ, từ

từ đáp xuống đất, đứng sừng sững trước mặt N.

N khó thở, lẩm bẩm: "Mewtwo..." 『Ngươi là ai.』 Mewtwo lạnh lùng nhìn chằm chằm, không mở miệng, mà truyền đến luồng thần giao cách cảm đầy áp lực của nó. "Tôi là...

N." thanh niên tóc xanh trả lời. 『Tại sao trên người ngươi, ta lại đồng thời cảm nhận được cả khí tức của con người và Pokémon.』 Mewtwo nhíu chặt mày, nhìn chằm chằm thanh niên tóc xanh, đột nhiên ngẩn ra, ánh mắt không ngừng lóe lên. 『Ta hiểu rồi.』 nó trầm giọng nói, 『Ngươi và ta, là đồng loại.』 N đột nhiên nở một nụ cười chân thành, trẻ con. "Gặp được ngài, tôi thật sự rất vui, Mewtwo." N cúi đầu, dịu dàng nói, "Điều đó có nghĩa là, trên con đường của tôi, không phải chỉ có một mình." Mewtwo nhìn N, ánh mắt xuyên qua dòng sông thời gian, nhìn thấy quá khứ của cậu.

Mà đoạn quá khứ đó, lại trùng khớp một cách đáng kinh ngạc với quá khứ của chính nó. 『Ngươi muốn giải phóng Pokémon khỏi PokéBall.』 Mewtwo chất vấn, 『Tại sao.』 "Bởi vì... tôi cho rằng, PokéBall là một hình thức nô dịch của con người đối với Pokémon." N nói hơi nhanh, "Sự tồn tại của PokéBall khiến mối quan hệ giữa con người và Pokémon mãi mãi không thể bình đẳng.

Pokémon bị áp bức, nhưng mọi người lại quen với điều đó, thu phục xong rồi bỏ mặc, coi chúng như một bộ sưu tập hay một dòng dữ liệu, nguyên nhân không gì khác ngoài việc họ đã dùng PokéBall để thu phục Pokémon!" Mewtwo im lặng, trước mắt hiện lên vài mảnh ký ức.

Giống như N, 'Mewtwo phản công' này cũng từng cố gắng giải phóng tất cả Pokémon, phát minh ra 'Dusk Ball' có thể thu phục cả 'Pokémon đã bị thu phục'.

Tương tự, Mewtwo biết rõ lý tưởng của N cuối cùng sẽ thất bại,

nhưng vẫn bình thản nói: 『Rồi sao nữa.』 "Rồi sau đó..." N ngước đôi mắt sáng lên, "Tôi đã gặp một Huấn luyện viên." Hồi tưởng lại cuộc gặp gỡ giữa hai người, cuộc đối thoại trên vòng đu quay, và trái tim đẹp như tranh vẽ của người đó.

Ánh mắt N lóe lên: "Anh ấy nói với tôi, PokéBall là một lời hứa... lời hứa kết nối sợi dây liên kết, vì nhau mà chiến đấu." Mewtwo không biểu lộ cảm xúc, không nói một lời, lắng nghe N trình bày. "Có những Pokémon bị con người nô dịch, cũng có những Pokémon cam tâm tình nguyện bị thu phục.

Có những con người cao cao tại thượng, cũng có những Huấn luyện viên coi Pokémon như gia đình.

Sai lầm không phải ở PokéBall, mà là ở những con người mang trong mình sự kiêu ngạo và định kiến.

Lý tưởng mà tôi theo đuổi, không phải là chống lại PokéBall, mà là chống lại định kiến trong lòng người..." "Pokémon không phải là công cụ chiến đấu, chúng là những cá thể sống động, và thứ kết nối giữa con người và Pokémon, không phải là PokéBall, mà là..." N dừng lại một chút, nhìn Mewtwo, giọng run run nói: "Sự gắn bó giữa hai bên." Ánh mắt Mewtwo hơi lóe lên.

N dang rộng hai tay, mái tóc xanh dưới mũ lưỡi trai bay trong gió, đáy mắt ánh lên một vẻ đặc biệt: "Huấn luyện viên đó đã nói với tôi: Điều quyết định bạn là ai, không phải là xuất thân của bạn, mà là cách bạn sử dụng cuộc sống của mình." "Tôi quyết định, sẽ chiến đấu vì một thế giới tốt đẹp hơn, cho đến khi con người không còn coi Pokémon là công cụ, mã code, bộ sưu tập, mà là..." N chậm rãi nói: "Cộng sự, bạn bè, chiến hữu... gia đình." Mewtwo im lặng hồi lâu, rồi từ từ nói: "Ta đến từ một thế giới khác, nửa năm trước đã lạc vào tọa độ không gian này...

Sau khi trở về thế giới ban đầu, để tìm kiếm 'ta rốt cuộc là ai', ta đã phát động một cuộc chiến." "Chiến tranh?" "Không sai, một cuộc chiến giữa con người và Pokémon." Mewtwo mặc giáp ngày nào, Mewtwo phản công hôm nay, ngước nhìn trời xanh, "Cuối cùng, ta đã thua, và mang theo nhóm Pokémon nhân bản này, đến thế giới này." "Vậy, con Pikachu kia..." "Là Pokémon được nhân bản." Mewtwo mỉm cười, "Nhưng nó cũng có ý thức độc lập, là một sinh mệnh độc lập." N nhìn nụ cười của Mewtwo, hơi ngẩn ra. "Điều quyết định bạn là ai, không phải là xuất thân của bạn, mà là cách bạn sử dụng cuộc sống của mình..." Mewtwo ngước nhìn bầu trời, nhẩm lại câu nói, lẩm bẩm: "Trong loài người cũng có những người thông thái, cũng có những Huấn luyện viên yêu thương Pokémon." "Đúng như cậu nói, N." Mewtwo cúi đầu, ánh mắt sâu thẳm, từ từ đưa tay ra, "Thứ chúng ta cần chống lại, không phải là PokéBall... mà là sự kiêu ngạo, và định kiến trong lòng người." Nhìn bàn tay Mewtwo đưa ra, N xúc động, bước lên một bước, đưa tay ra.

Hai bàn tay nắm chặt lấy nhau, N và Mewtwo nhìn nhau.

Họ cảm nhận được một sức mạnh khó tả.

Sức mạnh đó hư vô mờ ảo, nhưng trong thế giới của Pokémon lại vô cùng chân thực.

Bởi vì Pokémon không phải là một chuỗi mã đơn giản... chỉ cần bạn thật lòng tin tưởng, nó sẽ đáp lại kỳ vọng của bạn.

Ngày 6 tháng 5, N và Mewtwo ở núi Quena, như thể xuyên qua không gian và thời gian xa xôi, đã thấu hiểu lẫn nhau.

Tiếng 'sột soạt' vang lên trong bụi cây.

N và Mewtwo đồng thời nhìn về phía đó.

Một thiếu niên da ngăm chui ra từ bụi cỏ, tay cầm điện thoại

Rotom, vẻ mặt kích động: "Tìm thấy rồi, Pokémon huyền ảo trong truyền thuyết..." "Chậc... sao không phải là Mew, mà là một tên gọi là Mewtwo." Thiếu niên lấy ra một quả PokéBall đã thu nhỏ, nhấn nút giữa để phóng to, rồi ném mạnh ra: "Một đứa hàng nhái quèn, xem đây, PokéBall, đi nào!!" Mewtwo mặt lạnh như băng, thái dương giật giật vì từ 'hàng nhái'. "Zekrom." Đôi mắt N mất đi ánh sáng, cậu kéo thấp vành mũ, giọng khàn khàn nói: "Nhờ cậu... sử dụng Đòn Sét Dung Hợp." Ầm ầm ầm!!

Trên bầu trời hồ nước, mây đen kéo đến, trong đám mây sấm sét cuồn cuộn những tia sét dữ dội và phẫn nộ.

Zekrom đứng sừng sững trên bầu trời, động cơ gầm rú quá tải, đôi mắt đỏ rực, tay nắm lấy tia sét, như một ngọn giáo dài phóng ra, đánh thẳng vào quả PokéBall, chẻ nó làm đôi.

Ánh sét chói lòa bùng nổ, trong tiếng hét thảm thiết của thiếu niên, dư chấn nuốt chửng cậu ta!

Cảnh tượng hùng vĩ của núi Quena bị phá hủy trong chốc lát.

Đôi mắt N không còn ánh sáng, môi trắng bệch, cậu kéo thấp vành mũ, người hơi run: "Chính vì... có những Huấn luyện viên như vậy... cho nên, tôi mới..." Một bàn tay nhẹ nhàng đặt lên vai N.

N ngẩn ra, nhìn Mewtwo.

Mewtwo dùng niệm lực điều khiển cơ thể thiếu niên, thả cậu ta vào Hồ Gương, dùng nước hồ chữa lành vết thương, rồi đặt cậu ta xuống chân núi. "Ta đã xóa ký ức của nó, khiến nó không còn ý định trở thành Huấn luyện viên nữa." Mewtwo bình tĩnh nói: "Đúng như cậu nói, N, thứ chúng ta cần chống lại, không phải là một cá thể đơn lẻ... mà là sự kiêu ngạo và định kiến." Đôi mắt vô hồn của N dần có lại thần sắc, cậu ngơ ngác nhìn Mewtwo. "Định kiến rằng Pokémon phải ở trong PokéBall; sự kiêu ngạo rằng có thể dùng PokéBall để thu

phục mọi Pokémon.

Chương 832

N..." Mewtwo mắt sáng lên, dịu dàng nói: "Cậu vẫn chưa thể dừng lại ở đây được." Đôi mắt N dần có lại màu sắc, mái tóc xanh và vạt áo trắng dưới mũ lưỡi trai bay trong gió.

Khi cậu định thần lại, Mewtwo đã mang theo các Pokémon nhân bản của mình, từ từ bay lên cao và biến mất.

Vì thiếu niên lỗ mãng kia, Mewtwo đã không thể tiếp tục ở lại núi Quena, phải tìm một nơi khác.

Một mình đứng trên đỉnh núi rộng lớn, lòng N như thiếu đi một mảnh, cảm thấy vô cùng đau buồn, nước mắt tuôn rơi. *** Unova, thành phố Nimbasa.

Một thanh niên tóc đen tuấn tú, mặc áo sơ mi, đứng ở quầy vé vòng đu quay, hỏi cô nhân viên: "Xin hỏi, người thanh niên tóc xanh lục, cao gần bằng tôi, mấy ngày nay có đến đây không ạ?" Cô nhân viên bán vé đang buồn ngủ, liếc mắt một cái đã nhận ra đây là một trong những cặp đôi mình từng "ship" năm xưa, vui vẻ nói: "Đương nhiên, cậu ấy gần như ngày nào cũng đến đi vòng đu quay, nhưng mấy ngày nay hình như đi tỉnh khác rồi..." Cô nhân viên kéo ngăn kéo ra, "Cậu ấy còn để lại cho tôi một lá thư, nói nếu có ai hỏi về cậu ấy thì đưa lá thư này cho họ." Lục Dã nhận lấy lá thư, cảm ơn một tiếng, rồi đi đến băng ghế dài bên cạnh máy bán hàng tự động ngồi xuống, từ từ mở ra. 【Gửi ngài/cô: Xin chào!

Xin hãy cho phép tôi xin lỗi trước, vì tôi không biết danh tính của ngài/cô.

Tuy nhiên, nếu ngài/cô có thể tìm đến vòng đu quay ở thành phố Nimbasa, chắc chắn là bạn của tôi.

Bạn bè của tôi rất ít, những người bạn biết tôi thường đến Nimbasa lại càng ít hơn, chỉ có Zinzolin, và Thầy Lục.

Vì vậy, đây là một lá thư để lại cho Thầy Lục, nếu ngài/cô không phải là người đó, xin hãy trả lại lá thư về chỗ cũ, tôi xin chân thành cảm tạ.

Thầy, dạo này thầy thế nào, nghe nói thầy đã tham gia Giải Vô địch Thế giới, chúc thầy giành được thành tích tốt.

Có lẽ thầy không hứng thú...

Zorua của em đã tiến hóa rồi, nó vẫn sợ con người, nhưng đã tốt hơn trước rất nhiều.

Team Plasma cũng chào đón nhiều thành viên mới, lý tưởng của họ không thuần túy, nhưng Team Plasma cần nhân lực.

Em vẫn là em của ngày xưa, nhưng lại có chút thay đổi.

Cân nặng không giảm, thị lực không đổi, vậy rốt cuộc là gì?

Em không biết phải nói sao, có lẽ là quan niệm.

Trước đây em cho rằng thế giới này chỉ có đen và trắng, mâu thuẫn giữa lý tưởng và thực tế không thể hòa giải.

Bây giờ em có thể nghe thấy nhiều tiếng nói hơn... bao gồm cả những âm thanh không đối xứng, không hài hòa, không có tính thẩm mỹ.

Giá vé vòng đu quay cũng tăng rồi, mọi thứ đều đang âm thầm thay đổi, khó nói là tốt lên hay xấu đi, em chỉ tin chắc một điều.

Hành trình của em vẫn sẽ tiếp tục, trạm tiếp theo là tìm kiếm Mewtwo, hy vọng có thể mượn chút may mắn của thầy.

Ha ha.

Người học trò chân thành của thầy.

N.

P/s: Kèm theo hai vé vòng đu quay, lần này em mời.】 Lục Dã giũ hai tấm vé vòng đu quay, đưa cho nhân viên soát vé, hai tay đút túi bước lên vòng đu quay.

Khi lên đến điểm cao nhất, chiếc ghế trống phía trước như hiện ra hình bóng của N.

Cậu nghiêng tai nhìn ra ngoài cửa sổ, dịu dàng nói: "Vẻ đẹp của vòng đu quay nằm ở chuyển động tròn đó... cơ học... là sự thể hiện cụ thể của một công thức tuyệt diệu..." Lục Dã nhìn kỹ lại, Sylveon đang ngồi xổm trước mặt anh, vẫy vẫy móng vuốt nhỏ: "Bưi?" "Không có gì." Lục Dã lấy ra một chiếc hộp có dải ruy băng tinh xảo, mỉm cười nói, "Anh có một món quà muốn tặng em." "Bưi?" Sylveon chớp chớp đôi mắt xanh biếc, dùng dải lụa mở hộp ra, hơi mở to mắt.

Bên trong hộp là hai chiếc nơ bướm dễ thương một hồng một tím, do Valerie và Fantina thiết kế, vô cùng đẹp mắt. "Bưi..." Cái này, còn đẹp hơn cả chiếc nơ bướm trong phòng trang phục kia...

Sylveon hơi ngẩn người, chống hai chân trước, ngồi xổm trên ghế, kiêu ngạo quay đầu đi: "Bưi! o(´^｀)o" Tôi, tôi không thích chút nào hết, mau đi trả hàng đi! "Hôm nay em nhất định phải đeo nơ bướm." Lục Dã nói, "Lại đây, để anh giúp em!" "Bưi! (〃＞mãnh＜)" Trên bầu trời thành phố Nimbasa, thanh niên tóc xanh cúi đầu, nằm trên lưng Zekrom bay qua bầu trời.

Tầm mắt rơi vào vòng đu quay yêu thích, N hơi ngẩn ra, rồi nở một nụ cười đã lâu không thấy. "Thầy..." Ánh mắt N kiên định: "Hành trình của em, vẫn chưa dừng lại." *** Mối quan hệ giữa con người và Pokémon, luôn là một chủ đề không bao giờ cũ.

Vô số học giả, Huấn luyện viên đã dành cả đời để tìm hiểu.

Lục Dã cảm thấy, điều quan trọng nhất là 'sợi dây liên kết' giữa hai bên.

Giống như câu nói nổi tiếng của Cynthia: Sự thấu hiểu giữa sinh mệnh và sinh mệnh, luôn tạo ra những điều quý giá.

Bước ra khỏi vòng đu quay, cổ tay Lục Dã bị dải lụa màu hồng quấn lấy, anh ngước nhìn bầu trời trong xanh vạn dặm. "Thời tiết đẹp thật, đi nào, anh dẫn em đi dạo." "Bưi~o(´^ `)o" Sylveon cài chiếc nơ bướm nhỏ, dải lụa kéo tay Lục Dã, đôi tai màu hồng kiêu hãnh dựng đứng.

Là em dẫn anh đi dạo mới đúng. "Ha ha, như nhau cả thôi." Rời khỏi vòng đu quay ở thành phố Nimbasa.

Mặc dù không gặp lại N, tâm trạng của Lục Dã lại trở nên thoải mái.

Anh nghĩ, giữa N và Mewtwo, nhất định sẽ có rất nhiều chủ đề chung.

Hai ngày tiếp theo, Thầy Lục dẫn đầu đám nhóc, du lịch nhiều nơi ở Unova.

Dù sao cũng vừa đánh xong một trận xếp hạng, trận tiếp theo vẫn đang trong giai đoạn hẹn, không bằng nhân cơ hội này thư giãn một thời gian.

Ngày đầu tiên, Lục Dã trở lại lâu đài 'Thanh gươm của Trái đất'.

Vương quốc mang tên 'Thị trấn Eindoak' này, cũng là quê hương của Victini.

Lần này đến là để tìm Reshiram, ôn lại chuyện cũ với người bạn già này.

Victini tự do bay lượn trong vườn, hái những quả Pecha Berry căng mọng trên cành, sung sướng cắn một miếng lớn: "Nimi!" Sau lưng nó, một tòa lâu đài nguy nga như một thanh kiếm sắc bén đâm thẳng lên trời.

Dưới lòng đất của lâu đài 'Thanh gươm của Trái đất', Lục Dã ngước nhìn Reshiram với bộ lông trắng như tuyết.

Nó dang rộng đôi cánh trắng, lông vũ bay phấp phới, động cơ ở đuôi phát ra ánh sáng màu cam, trầm giọng nói: 『Nói đi, lần này đến tìm ta, lại có chuyện gì.』 "Không có gì, chỉ đến thăm ông thôi." Lục Dã cười ha hả nói: "Nếu được, muốn nhờ ông giúp một việc nhỏ." Reshiram hơi ngẩn ra.

Hai tiếng sau, Reshiram với vẻ mặt không còn gì luyến tiếc bay lượn trên bầu trời trong xanh, trên lưng chở Anh hùng Bạch chi, hướng về thành phố Striaton.

Lục Dã vịn vào lưng Reshiram, vuốt ve bộ lông mềm như lụa, lòng vô cùng xúc động.

Chính là cảm giác này!

Được sờ soạng Reshiram, làm Anh hùng Bạch chi này coi như không lỗ! "Ây da, tôi chóng mặt quá." Lục Dã dạng người hình chữ 'đại' nằm trên lưng Reshiram, hít mạnh một hơi vào bộ lông trắng.

Reshiram quay đầu lại nhìn, vỗ đôi cánh mềm như lụa, giảm tốc độ bay, và bao bọc lấy một lớp rào chắn màu xanh.

Đưa Lục Dã đến thành phố Striaton, Reshiram vỗ đôi cánh trắng như tuyết, đôi mắt xanh biếc nhìn Lục Dã. 『Ta phải về rồi.』 nó nói.

Lục Dã gật đầu, thuận tay truyền một luồng Aura cho Reshiram, nói: "Lần sau tôi mời ông đến quán cà phê ở thành phố Lumiose uống trà chiều!" Reshiram cảm nhận được sức mạnh ấm áp chảy trong cơ

thể, đôi mắt xanh biếc lấp lánh, khẽ gật đầu. 『Khi ngươi gặp nguy hiểm, ta cũng sẽ đến giúp.』 Reshiram nghiêm túc nói, 『Bởi vì, ngươi là người ta công nhận, Anh hùng của Sự thật.』 Lục Dã: "...Lần ở thành phố Dahara, sao ông không đến?" Reshiram vẻ mặt hơi gượng gạo, giơ đôi cánh trắng lên một cách rất người, gãi gãi cổ: 『Lúc đó... ta đang ngủ trong Light Stone.』 Lục Dã: "Thật không, tôi không tin." Reshiram mắt sáng lấp lánh, nhìn thẳng vào Lục Dã.

Lúc đó đúng là định đến, nhưng ngủ nướng thêm một lúc, thì trận đấu đã kết thúc rồi.

Reshiram lảng tránh ánh mắt, ho khan một tiếng: 『Thời gian không còn sớm nữa, ngươi đi đường cẩn thận.』 Lục Dã: ?

Không hổ là ông, bộ ba Tao!

Ở một mức độ nào đó, Reshiram, cũng là một Pokémon huyền thoại cực kỳ hợp với Thầy Lục.

Sau khi tạm biệt Reshiram, nhìn bóng dáng trắng như tuyết của nó dần biến mất trong biển mây, Lục Dã quay đi. "Rati..." Latias trong PokéBall phồng má.

Có Reshiram rồi, là quên tôi luôn... "Thôi được rồi, lúc về để em chở anh, được chưa?" Lục Dã nói. "Rati~!" (Không được~!) Latias kéo dài giọng.

Sau một hồi trêu chọc, Lục Dã đến 'Di tích Giấc mơ' ở thị trấn Striaton.

Thăm Giáo sư Fennel, người đang nghiên cứu về giấc mơ ở đây.

Phòng thí nghiệm Giấc mơ.

Sirfetch'd nằm trên một thiết bị tinh vi, tiếp nhận kiểm tra từ máy móc, mí mắt nặng trĩu: "Gà... _(:3」∠)_" Nhân lúc này, ngủ một giấc đã. "Thế nào rồi, Giáo sư Fennel." Giáo sư Fennel là một phụ nữ trẻ

có mái tóc dài màu tím, mặc áo blouse trắng, nói: "「Phong ấn」 của Munna sẽ dần biến mất theo thời gian, sẽ không ảnh hưởng đến tình trạng sức khỏe của Sirfetch'd, ngài không cần lo lắng." "Vậy sao." Lục Dã thở phào nhẹ nhõm, lại hỏi: "Thời gian đó, khoảng bao lâu?" "Cái này thì... có thể rất lâu, cũng có thể gặp phải sự kiện đặc biệt, sẽ thức tỉnh sớm hơn cũng không chừng." Fennel nói.

Sự kiện đặc biệt...

Lục Dã cảm thấy một cơn tức ngực quen thuộc, nắm tay ho nhẹ, nói: "Làm phiền giáo sư rồi." "Ngài khách sáo quá." Fennel cười nói, "Thầy Lục, chúng ta còn từng gặp nhau ở hội thảo khoa học." "Ể?" "Có lẽ ngài quên rồi, lúc đó tôi còn đặt câu hỏi cho ngài... bản báo cáo về Pokémon huyền thoại mà ngài đưa ra, đã gây chấn động lớn trong giới học thuật." "Vậy sao." Lục Dã mỉm cười...

Chứ sao nữa, bản báo cáo đó đều là do tôi "đánh tay" ra cả! "Đúng rồi, xin ngài đợi một lát... tôi có một món quà nhỏ muốn tặng ngài." Fennel quay người đi. "Quà?

Không, tôi mới là người cần cảm ơn." "Là một loại PokéBall mới được nghiên cứu ra, tên là 'Dream Ball', muốn giao cho một Huấn luyện viên đáng tin cậy, ngài là người thích hợp nhất, xin đợi một lát!" Lục Dã nhìn bóng lưng đang lục lọi của Fennel, hơi ngẩn ra.

Dream Ball?

Trong giới thi đấu, Dream Ball có một meme nổi tiếng, gọi là 'Kiếm Ma Bóng Mờ'.

Khi đó, một nhà vô địch thế giới ba lần liên tiếp tên Ray, đã sử dụng một con Aegislash chứa trong Dream Ball trong trận đấu.

Dream Ball là PokéBall thế hệ thứ năm, lúc đó chỉ có thể bắt được Pokémon từ thế hệ thứ năm trở về trước, mà Aegislash lại là

Pokémon thế hệ thứ sáu, hai thứ này căn bản không thể đi cùng nhau, chắc chắn là hàng không hợp lệ.

Khi người khác hỏi Ray, anh ta trả lời: "Đây là bạn tôi cho." Do địa vị của Ray, giới chức không xử phạt anh ta, sau này còn đặc biệt phân phối phiên bản hợp lệ của 'Kiếm Ma Bóng Mờ'.

Và meme này cũng lan truyền ra, 'Kiếm Ma Bóng Mờ' trở thành biểu tượng cho Pokémon không hợp lệ, 'bạn bè' trở thành từ lóng cho những 'pháp sư' chỉnh sửa dữ liệu Pokémon.

Câu chuyện này cho chúng ta biết, dù cho có một đội hình toàn Pokémon không hợp lệ như Thầy Lục, vẫn có thể giành chức vô địch thế giới! (Sai) "Chính là cái này." Fennel cầm trong lòng bàn tay một quả Dream Ball màu hồng, lấp lánh, cười nói: "Dễ thương không?

Là màu của Musharna đó." 【Dream Ball: Một quả cầu hơi khác biệt, có thể dễ dàng bắt được Pokémon đang ngủ. (Bạn cho.)】 Lục Dã trầm ngâm một lát.

Phải thừa nhận, đối mặt với loại cầu hiếm, anh rất động lòng.

Nhưng mà... trong Dream Ball chứa gì đây...

Gửi lời mời vào cầu cho Darkrai, nó có ném một phát 「Hố Đen」 vào mặt mình không? "Xin ngài hãy nhận lấy, Thầy Lục." Fennel nói, "Môi trường nghỉ ngơi trong Dream Ball này là một khu rừng rộng lớn, và giấc mơ giữa Huấn luyện viên và Pokémon có thể liên kết với nhau... không phải là mối quan hệ 'thu phục' đơn giản." Trước đây, Lục Dã vẫn luôn băn khoăn.

Darkrai là vệ sĩ, mối quan hệ với mình là bình đẳng.

Một khi đưa ra lời mời vào cầu, mối quan hệ sẽ có sự mất cân bằng tinh tế.

Ý định ban đầu của mình, là cung cấp cho Darkrai một nơi nghỉ

ngơi giống như thị trấn Alamos.

Có PokéBall phù hợp để ở, Darkrai cũng không cần phải đi lại vất vả, có một ngôi nhà nhỏ yên tâm.

Nhưng mà, không phải Pokémon nào cũng cần PokéBall, có con còn ghét PokéBall.

Lục Dã không biết suy nghĩ của Darkrai.

Mà Darkrai đã đồng hành với mình, gần một năm rồi.

Ở thành phố Opelucid nó đỡ lấy chiến hạm, ở thành phố Dahara nó tử chiến với White Kyurem, nằm ăn Khối Năng Lượng, nghe Meloetta hát 《Oracion》 với vẻ mặt như DIO.

Nếu có thể...

Lục Dã cũng muốn Darkrai.

Thật sự, ở lại...

Chương 833

ở lại gia đình này.

Khu rừng rộng lớn và năng lượng giấc mơ bao quanh trong Dream Ball, rất thích hợp cho Darkrai ở.

Lúc này, Darkrai đang ở xa tận thành phố Lumiose, khi cần sẽ dịch chuyển đến.

Lục Dã cắt đứt cảm ứng với Darkrai, chuẩn bị sẵn sàng hứng chịu 「Hố Đen」, hít một hơi thật sâu, nắm chặt Dream Ball. "Báo giá đi, Giáo sư Fennel!" Lục Dã ánh mắt rực lửa. "Ể?

Là, là tặng ngài mà..." "Việc nào ra việc đó, cho một cái giá hữu nghị là được!" Thầy Lục quyết định, đợi khi về quán cà phê, sẽ tính toán kỹ lời lẽ.

Sau đó, sau một thời gian dài, sẽ đưa ra lời mời vào cầu với Darkrai! "Nó mà nổi điên, nhớ bảo vệ anh đấy, Gengar." Lục Dã nhìn Dream Ball trong lòng bàn tay, nói. "Ghos~(*ˇ⊍)" Cục béo nhỏ hít một hơi Lục Dã. "Còn nữa, Koraku, nhớ bật 「Hoán Đổi Vị Trí」!" "Bíp bíp... không thể hiểu, Roto!

Σ(˚Д˚;)" *** Ngày 9 tháng 5, thứ Hai.

Kalos, thành phố Lumiose chào đón Giải Vô địch Thế giới PTCG kéo dài một tuần.

Các tuyển thủ dùng 『Holo Caster』 và bộ bài làm bằng chứng tham gia, thông qua các trận đấu để giành điểm, từ đó tranh giành suất thăng hạng!

Hiện tại trên bảng xếp hạng, tuyển thủ Dakto và 'bộ bài Darkrai' của anh ta đang dẫn đầu, nhận được vô số lời tán thưởng. "Tên Dakto

này, hình như thật sự có hai con quái thú huyền thoại!" "Ở Giải Vô địch Thế giới hắn cũng đã vào đến cấp Ultra Ball rồi, dù sao Darkrai và Latios quá mạnh!" "Chậc chậc chậc, cái gì mà chàng trai quái thú huyền thoại, rõ ràng là Vua Đấu Bài!" Thành phố Lumiose tràn ngập không khí đấu bài sôi nổi, khắp nơi có thể thấy các tuyển thủ cầm 『Holo Caster』 tiến hành các trận đấu bài.

Ngày đầu tiên Lục Dã trở lại thành phố Lumiose, không khỏi cảm thán: "Có hơi hướm của thành phố đấu bài rồi đấy." Quán cà phê ở Đại lộ Nam, là nơi ở của các Pokémon huyền ảo, huyền thoại, và các bé dễ thương, không khí vẫn hoạt bát và ấm cúng. "Anh về rồi đây." Lục Dã chào một Steenee đang kiễng chân, cầm giẻ lau cửa sổ.

Steenee đầu tiên ngẩn ra, đôi mắt đỏ lộ vẻ tươi cười, vui vẻ cong khóe miệng: "Ni~" Chào mừng về nhà, chủ quán!

Trong sân vườn, Cây Khởi Nguồn Thế Giới phiên bản hạ cấp tràn đầy sức sống, tỏa ra một mảng cỏ xanh.

Có một bóng đen đang dừng lại ở đây, tỏa ra Aura mạnh mẽ.

Darkrai dựa lưng vào cây đại thụ, khoanh tay, sương trắng cuồn cuộn, đôi mắt xanh biếc ngước nhìn trời xanh.

Du hành cùng Lục Dã, đã một năm trôi qua.

Ta đã ổn định lại ở gia đình này, thỉnh thoảng vẫn mơ thấy thị trấn Alamos và Alicia.

Nụ cười của cô ấy vẫn rạng rỡ, bảo ta hãy làm những gì ta cho là đúng, có thể không cần phải lang thang nữa, hãy ở lại sân vườn của mọi người.

Mà có những lúc... ta sẽ mơ thấy Lục Dã.

Ví dụ như gặp ác mộng.

Darkrai khẽ lắc đầu, vẻ mặt cao ngạo, quay đầu thì thấy Delibird trong sân. "U~" Delibird đeo ba lô trên vai, tay cầm bình tưới nước, tưới cho hoa cỏ.

Sau khi Blastoise đi, nó đã giao lại mảnh ruộng cho chú chim cánh cụt đáng tin cậy nhất.

Bởi vì từ trên người Delibird không cảm nhận được một chút tà niệm nào, Quy Quy cẩn trọng, cũng đã đưa ra quyết định táo bạo như vậy.

Ánh nắng rực rỡ, cây cỏ xanh tươi, Delibird tỏ ra rất vui vẻ, rũ bộ lông trắng, thở ra một hơi: "U!" Được rồi, công việc hôm nay đã hoàn thành! "Delibird." Một cảm ứng trầm ổn vang lên.

Chú chim cánh cụt nhỏ quay người, nhìn thấy Darkrai mạnh mẽ vô cùng.

Nó mở miệng nói: "Tại sao, ngươi lại chọn ở lại đây?" Delibird hơi ngẩn ra, nghiêng đầu suy nghĩ một lúc.

Tại sao nhỉ?

Bởi vì, chủ quán đối xử rất tốt với tôi, chúng tôi đã quen nhau từ thị trấn Sandgem.

Mặc dù không thể làm Pokémon của anh ấy, chiến đấu vì anh ấy, nhưng cũng có những việc chỉ tôi mới làm được.

Ví dụ như giao hàng, vận chuyển, tặng quà cho mọi người...

Darkrai nhìn chú chim cánh cụt nhỏ đang suy tư, ánh mắt hơi lóe lên.

Ta nhớ, Delibird đã từ chối PokéBall của Lục Dã.

Không phải Pokémon nào cũng muốn chiến đấu, cũng muốn vào PokéBall, bị con người thu phục.

Có những Pokémon tự lực cánh sinh, cũng hòa nhập vào xã hội loài người, bình đẳng với con người.

Và cho dù không bị 'thu phục', hai bên vẫn có thể kết nối với nhau.

Darkrai ngước nhìn trời xanh, lòng dâng lên nỗi buồn man mác.

Alicia, gần đây ta thường mơ thấy một khu rừng.

Nhưng người ở bên ta lại là Gengar, Blastoise, Sylveon... và cả Lục Dã.

Hợp đồng giữa ta và hắn đã hết hạn, và 'sợi dây liên kết' đó khiến ta ngày càng bất an.

Alicia, ta nghĩ, ta nên rời khỏi đây, trở về thị trấn Alamos.

Ngay sau đó, đồng tử Darkrai co lại.

Mảng ánh nắng vàng óng kia, hóa thành Alicia với bím tóc màu vàng óng như bánh quy xoắn.

Nụ cười của cô ấy vẫn như xưa, dịu dàng nói: "Hãy làm những gì cậu cho là đúng, Darkrai." Khóe mắt Darkrai ấm lên, giọng khàn khàn: "Tôi có thể ở lại không..." "Đương nhiên." Alicia ôm lấy Darkrai, lúc đó nó còn chưa phải là Huyền thoại Chiến đấu, mà là một Darkrai yếu ớt, bị thương, bị con người truy bắt, được Alicia cứu giúp. "Cậu có thể mãi mãi ở lại, trong sân vườn của mọi người." Mây đen che khuất ánh nắng, ánh vàng tan biến, hình bóng của Alicia biến mất.

Darkrai im lặng hồi lâu, vẻ mặt cao ngạo, từ từ quay người lại, hơi ngẩn ra: "Lục Dã..." Thanh niên tóc đen vạt áo lay động, trong lòng bàn tay nắm một quả Dream Ball, vẻ mặt chuyên chú chưa từng có: "Hợp đồng nhân viên sẽ không gia hạn nữa...

Darkrai." Lục Dã mỉm cười, nói: "Ở lại nhé." Đồng tử Darkrai hơi lóe lên, hít một hơi thật sâu, lạnh lùng nói: "Cậu định quỵt lương?!"

"Làm sao có thể, Khối Năng Lượng vàng ăn thỏa thích - chú chim cánh cụt nhỏ, cậu cũng vậy." "U!" Delibird giấu bình tưới nước sau lưng, mỉm cười e thẹn.

Darkrai nhìn PokéBall trong lòng bàn tay Lục Dã, hơi nhíu mày, nói: "Tại sao ta lại cảm nhận được năng lượng giấc mơ rất quen thuộc trong quả PokéBall này." "Chuẩn bị riêng cho cậu đấy." Lục Dã nói, "Môi trường bên trong là một khu rừng, và cậu có thể tự do ra vào, bao gồm cả 「nút thả」 cũng do cậu kiểm soát." Darkrai hơi thất thần. "Tôi chỉ..." Lục Dã dừng lại một chút, nói, "Muốn cậu, ở lại." "Với tư cách là, cộng sự, bạn bè, chiến hữu... và cả gia đình của tôi nữa." Mây mù che khuất mặt trời tan đi, ánh vàng chiếu xuống trước mặt Lục Dã và Darkrai.

Im lặng, hai người nhìn nhau hồi lâu.

Darkrai đột nhiên nở một nụ cười ngạo nghễ, bất khả chiến bại, đưa móng vuốt ra.

Lục Dã đưa tay ra nắm lấy, ngay khoảnh khắc bàn tay chạm vào, Darkrai đột nhiên hóa thành một tia sáng đỏ.

Gengar, Sylveon, Arcanine, Delibird... cả đám đều trợn tròn mắt, nhìn quả Dream Ball trên bụi cỏ.

Giây tiếp theo.

Trong quán cà phê vang lên tiếng la hét kinh thiên động địa.

Dream Ball chứa Darkrai của thị trấn Alamos... không, nên gọi là Darkrai của quán cà phê Pokémon.

Lắc nhẹ ba lần.

Rồi một tiếng 'ting' vang lên.

Phát ra âm thanh vui tai.

Lục Dã hơi thất thần.

Cùng lúc đó, sau lưng Lục Dã hiện lên một Darkrai như bóng ma, nó khoanh tay, lạnh lùng nói: "Khối Năng Lượng phải phát, một viên cũng không được thiếu." Lục Dã thoải mái cười nói: "Đó là đương nhiên!" Dream Ball, Huyền thoại Chiến đấu, Darkrai.

Pokémon không hợp lệ trong đội, lại tăng thêm một!

Gengar giơ cao Dream Ball: "Ghos! (≧∇≦)ﾉ" Lục Dã: "Đó là của tôi..." Gengar híp mắt, e thẹn gãi đầu: "Ghos~" Như nhau cả, như nhau cả thôi~!

Ngày 10 tháng 5, thứ Ba.

Tháp Prism cao chọc trời, mặt kính lấp lánh phản quang.

Tại quảng trường trung tâm dưới chân tháp, một lượng lớn người dân đang tụ tập.

Giữa sân, một trận đấu bài PTCG đã bước vào giai đoạn gay cấn.

Một trong hai người là Dakto, mặc áo choàng, mái tóc xám bay phấp phới, được mệnh danh là 'Chàng trai Quái thú huyền thoại'.

Người còn lại là một người đam mê PTCG nổi tiếng, cũng là hạng bảy của Bát Đại Cao Thủ, Bậc thầy hệ Rồng Raihan! "Nghiền nát Latios EX của cậu ta đi." Raihan nói, "Loại bỏ hai Năng lượng hệ Giác Đấu, Duraludon V, sử dụng Móng Vuốt Kim Loại!" Ngay lập tức trên sân, Duraludon với thân thể kim loại tỏa ra ánh sáng trắng, vung ra một cú Móng Vuốt Kim Loại đầy uy lực.

Latios EX kêu lên một tiếng thảm thiết, ngã xuống trong trạng thái bị loại, 'rắc' một tiếng vỡ nát. "Do Latios EX bị loại, tôi nhận được hai lá bài thưởng." Raihan nhếch mép: "Chỉ cần lấy thêm bốn lá bài thưởng nữa là chiến thắng thuộc về tôi!" Dakto cau chặt mày, bên tai truyền đến những lời xì xào của khán giả. "Không ngờ lại là bộ bài V

chưa phát hành...

đi trước Dakto cả một phiên bản lớn rồi." "Chắc là Raihan có hợp tác với The Pokémon Company, thầy Lục cũng đang dùng bộ bài V mà." "Phải tin tưởng Dakto, cường giả thực sự, ngay cả việc rút bài cũng có thể tự mình thay đổi!" Dakto hít sâu một hơi, nhìn chằm chằm Raihan, chậm rãi nói: "Duraludon V của cậu rất mạnh... trong khu vực dự bị của tôi, không có một Pokémon nào có thể đánh bại nó." "Thậm chí," Dakto nheo mắt, "cậu còn chưa kích hoạt Tiến hóa Vmax." "Ồ?

Xem ra thầy Lục đã tiết lộ cho cậu về phiên bản Tiến hóa Vmax rồi." Raihan toe toét cười, "Tôi cũng chỉ có Duraludon V là lá bài tẩy duy nhất... nhưng đây chính là chìa khóa để tôi chiến thắng!" "Vậy sao." Dakto đặt tay lên lá bài tiếp theo, tóc xám bay phấp phới, ánh mắt sắc lạnh: "Vậy để cậu chứng kiến sự gắn kết giữa tôi và Darkrai." "Lượt của tôi...

Rút bài!" Dakto mạnh mẽ rút lá bài tiếp theo, mắt lóe lên, dứt khoát lật bài, dõng dạc nói: "Tôi kích hoạt lá bài vật phẩm, Master Ball!" Cả sân xôn xao, chỉ thấy một quả Master Ball màu đỏ tím bay lên không trung, 'bụp' một tiếng mở ra, thu một Pokémon nào đó trong bộ bài vào trong. "Đây là..." Raihan tặc lưỡi, "Phần thưởng cho nhà vô địch thế giới PTCG mùa trước, lá bài do chính thầy Lục in riêng?" Dakto không trả lời, lạnh lùng nói: "Hiệu ứng của Master Ball là, tìm một Pokémon từ bộ bài của mình, cho đối thủ xem rồi thêm vào tay.

Sau đó xáo lại bộ bài, và tôi chọn..." "Darkrai GX!" Khán giả đồng loạt chấn động: "Tới rồi!" "Đồng thời, tôi đặt Darkrai GX vào khu vực dự bị, kích hoạt lá bài Huấn luyện viên." Dakto giơ ra một lá bài trông khá bá đạo: "Sự trục xuất của Giovanni!" "Hiệu ứng của lá bài này là, chọn tối đa hai Pokémon dự bị của mình, vứt bỏ tất cả các Pokémon đã chọn và các lá bài đính kèm vào khu vực loại bỏ..." Ánh mắt Dakto lộ vẻ quyết đoán: "Pokémon tôi gửi đến mộ địa là, Darkrai

GX!" "Gửi lá bài tẩy của mình đến mộ địa?" Raihan ngớ người. "Lượt đấu chưa kết thúc, tôi kích hoạt Năng lực của Darkrai GX trong mộ địa, Phục Nguyên." Dakto trầm giọng nói: "Trong lượt của mình, khi lá bài này ở khu vực loại bỏ có thể sử dụng Năng lực này 1 lần.

Đặt lá bài này vào khu vực chiến đấu.

Sau đó, chọn 1 lá Năng lượng hệ Bóng Tối từ khu vực loại bỏ và gắn vào lá bài này.

Từ mộ địa trở về đi..." "Linh hồn của ta, Darkrai GX!!" Ngay lập tức, sân đấu bừng lên ánh sáng của huyết nguyệt, khói đen của Darkrai cuồn cuộn bốc lên, nó từ từ bay lên, ánh mắt lạnh lẽo, khoanh tay trước ngực. "Tôi đặt thêm một lá Năng lượng hệ Bóng Tối nữa." Dakto lạnh lùng nói, "Lượt của tôi kết thúc." "Lượt của tôi...

Rút bài!" Raihan hét lớn, "Duraludon, Tiến hóa Vmax!!" Duraludon Vmax là lá bài mới nhất của bộ Kiếm & Khiên S7D, máu trâu tới 330, Năng lực 「Tòa Nhà Chọc Trời」 không bị sát thương từ chiêu thức của đối thủ có gắn Năng lượng đặc biệt.

Khả năng chống chịu và sức mạnh của 'linh hồn' được thể hiện rõ ràng.

Tiến hóa Vmax tương ứng với Cực Đại Hóa của Kiếm & Khiên, còn chiêu GX tương ứng với chiêu Z của Mặt Trời & Mặt Trăng, cách nhau cả một phiên bản lớn.

Tuy nhiên, khi Duraludon Vmax bị loại, Dakto có thể nhận được tới ba lá bài thưởng.

Tức thì trên sân, hình dáng của Duraludon V không ngừng lớn lên, cuối cùng biến thành một tòa nhà kim loại nguy nga.

Dù vẫn có khác biệt so với thực tế, nhưng trong trận đấu toàn ảnh, áp lực nó tạo ra là cực lớn. "Darkrai GX của cậu chỉ có 180 máu, lại

còn yếu gấp đôi hệ Giác Đấu, liệu có chịu nổi đòn tiếp theo không?" Raihan nhếch miệng nói, "Tôi gắn thêm một Năng lượng hệ Giác Đấu, kết thúc lượt!" "Cậu chắc đã quên." Dakto bình thản nói, "Duraludon Vmax vẫn đang trong trạng thái Bỏng." Raihan hơi sững lại, nói: "Thì sao chứ?" "Đúng là, khả năng chống chịu của Duraludon Vmax vượt trội." Ánh mắt Dakto trở nên nghiêm túc, "Nhưng tôi vẫn còn một chiêu GX chỉ dùng được một lần mỗi trận." "Lượt này tôi đặt thêm một Năng lượng hệ Bóng Tối, trên sân có ba Năng lượng hệ Bóng Tối, lên nào!" "Tôi kích hoạt chiêu GX của Darkrai, Cái Chết Cuối Cùng." Dakto hét lên, "Loại bỏ ba Năng lượng hệ Bóng Tối, nếu Pokémon chiến đấu của đối thủ đang ở trạng thái bất thường, Pokémon đó sẽ bị loại ngay lập tức." "Hạ gục tức thì bất chấp kháng tính và HP ư?" Raihan trợn tròn mắt, "Này, bài của cậu là bài giả phải không, làm gì có hiệu ứng biến thái thế này." "Đây là sự gắn kết giữa tôi và Darkrai GX." Dakto với mái tóc xám bay phấp phới, giơ tay ra, nói: "Darkrai, Cái Chết Cuối Cùng!" Darkrai đột ngột bay vút lên trời, lòng bàn tay bắn ra một tia năng lượng phân hạch màu đen đỏ, bắn thẳng vào Duraludon Vmax to như tòa nhà chọc trời.

Trong một chuỗi tiếng nổ, Gigantamax Duraludon đổ sập xuống, vỡ thành từng mảnh! 【Dakto: 3→0】 "Tôi rút hết ba lá bài thưởng cuối cùng." Dakto nói, "Trận đấu này, tôi thắng." Cả sân lặng ngắt như tờ, Raihan ngẩn người, khán giả há hốc mồm.

Bên ngoài đám đông vang lên tiếng vỗ tay đột ngột.

Lục Dã với Victini ngồi trên vai, vỗ tay nói: "Tuyệt vời, một trận đấu thật đặc sắc." Dakto và Raihan đồng loạt co rút đồng tử: "Thầy Lục?" "Cả hai vị đều là đối tác quan trọng của tôi." Lục Dã vui vẻ nói, "Nghe nói hai người đang đấu ở đây nên tôi ghé qua xem." "Lá Duraludon Vmax thầy đưa cho tôi cũng chẳng mạnh mấy, thầy Lục." Raihan đút tay vào túi, bĩu môi nói. "Đó là do cậu không biết dùng."

Lục Dã nói, "Hay là để tôi và cậu Dakto đấu thêm một trận nữa, cho cậu thấy sức hấp dẫn của Tiến hóa Vmax." Dakto rùng mình một cái, lập tức từ chối: "Không cần đâu ạ." Năm ngoái, bộ bài "Anh Hùng Eevee" của thầy Lục đã để lại cho Dakto một bóng ma tâm lý cực kỳ sâu sắc.

Sắp tới còn phải đấu chung kết, Dakto không muốn đạo tâm của mình bị lung lay. "Vậy sao." Lục Dã tiếc nuối thở dài.

Còn định tìm Dakto để thử nghiệm mấy lá bài mới in đây.

Hiện tại, PTCG có thể phát triển thành trò chơi thẻ bài phổ biến nhất và kiếm tiền nhiều nhất trên thế giới, công lao tuyên truyền của Dakto, Raihan và những người khác là không thể phủ nhận. "Kia có phải là Huấn luyện viên huyền thoại, thầy Lục không?" "Rõ ràng là xã trưởng Lục Dã mà!" Trước khi truyền thông nghe tin kéo đến, thầy Lục đã mời Dakto và Raihan đến một quán cà phê. "Tại sao cậu cũng đến tham gia giải đấu?" Lục Dã hỏi.

Chương 834

Raihan nhún vai, uống một ngụm cà phê: "Chuyện ở Galar đã có Leon lo, sân vận động Hammerlocke lại đang sửa chữa, nên tôi ra ngoài du lịch thôi." Là một người nổi tiếng trên mạng, Raihan có hứng thú rất lớn với việc selfie, các trò chơi thịnh hành.

Đương nhiên, do chưa bao giờ thắng Leon trong các trận đấu, mỗi bài đăng của Raihan đều nhận được vô số lời cà khịa. "Gần đây Galar có chuyện gì lớn không?" Lục Dã nhớ lại cái gọi là 'sự kiện đặc biệt' của giáo sư Fennel, trầm ngâm nói. "Chuyện lớn?" Raihan gãi gãi băng đô, "Gần đây ở Hammerlocke có nhật thực toàn phần, cậu có muốn đến xem không?

Đài thiên văn đã dự báo trước rồi." Lục Dã đột nhiên sững người.

Lại là cái nhật thực chết tiệt này!?

Một lần Arceus, một lần Necrozma, bây giờ lại thêm một lần nữa!?

Lục Dã đan hai tay vào nhau, đặt lên sống mũi.

Bình tĩnh nào... biết đâu chỉ là hiện tượng thiên văn bình thường...

Quả Dream Ball bên hông khẽ rung lên.

Darkrai khoanh tay, lơ lửng ở dạng bóng phía sau lưng, liếc nhìn Lục Dã, vẻ mặt cạn lời.

Mày nói câu này, chính mày có tin không. "À, tiền bối..." Darkrai của Dakto, nhìn thấy Darkrai của Lục Dã, kinh ngạc trợn tròn mắt: "Ngài, ngài cũng vào PokéBall rồi ạ..." "Đúng vậy." Darkrai của Lục Dã gật đầu một cách hào phóng, "Ít nhất thì đãi ngộ ăn uống cũng không tệ, này, cho cậu nếm thử." Darkrai cong móng vuốt, ném cho

đối phương một khối Năng Lượng màu vàng.

Darkrai của Dakto lịch sự cảm ơn, ngậm vào miệng, trong phút chốc nước mắt lưng tròng. "Cậu khóc cái gì..." "Không có gì, chỉ là, lâu lắm rồi tôi chưa được nếm Khối Năng Lượng." Darkrai trong quán cà phê có vẻ xúc động, vỗ vai đối phương.

Là do mày chọn đấy, Ác Mộng Thần nhỏ ạ!

Trong sân, Latias nhìn anh trai với vẻ mặt tiều tụy, kiêu hãnh khoanh tay: "Rati!" Onii-chan ngốc nghếch của em.

Bây giờ, em đã lợi hại hơn anh rồi!

Latios nhìn em gái, có chút cảm khái.

Thông thường trong gia tộc thủy đô, anh trai thường thiện chiến hơn.

Nhưng sau khi đi theo Lục Dã, thực lực của Latias đã có bước tiến vượt bậc.

Anh em trùng phùng, Latios cũng cảm thấy yên tâm.

Trong sảnh trước.

Dakto lấy lý do tiếp tục khiêu chiến, dẫn theo Latios và Darkrai rời đi trước.

Nhân vật hoạt hình được thiết kế dựa trên nguyên mẫu nhà vô địch thế giới PTCG ngoài đời thực này, lại thật sự trở thành nhà vô địch thế giới PTCG, đúng là dòng thời gian hội tụ. "Giải Vô địch Thế giới, cậu đã ghép được trận tiếp theo chưa, thầy Lục." Raihan thuận miệng hỏi. "Vẫn chưa, rất khó hẹn." Lục Dã nói. "Hay là..." Ánh mắt Raihan sáng rực, "Đấu với tôi đi." Lục Dã sững lại, nói: "Cậu nghiêm túc chứ?" "Đương nhiên." Raihan nhe ra hàm răng nhọn.

Raihan hiện đang xếp hạng bảy trong Bát Đại Cao Thủ, thường

xuyên thách đấu với Leon, các Bậc thầy và một loạt cường giả khác.

Giao đấu với Huyền thoại chiến đấu cũng là tâm nguyện bấy lâu nay của Raihan.

Ánh mắt Lục Dã ngưng lại: "Nói vậy... cậu dũng cảm lắm nhỉ?" Raihan dựa vào lưng ghế, gác chân lên bàn ngửa người ra sau, khoanh tay cười nói: "Thế nào?

Nếu đấu thì địa điểm sẽ là Wyndon ở Galar nhé." "Được." Lục Dã gật đầu.

Darkrai vừa mới vào đội, đấu với hạng bảy thế giới cũng không làm mất mặt nó. "Còn nữa." "Sao?" "Cẩn thận cái ghế." Lời còn chưa dứt, Raihan đã mất thăng bằng, ngã nhào xuống đất: "Ái da!" Lục Dã cúi đầu, thấy tên béo nhỏ lén lén lút lút thò đầu ra, trước tiên dùng giẻ lau vết giày trên bàn, rồi giơ ngón cái lên: "Kẹc! (ง•⊟•́)ง✧" ...

Hai ngày sau, Giải vô địch thế giới PTCG lần thứ hai khép lại, Dakto nâng cao chiếc cúp vô địch thứ hai của mình.

Chưa nói đến giới Huấn luyện viên, ít nhất trong giới board game, Dakto cũng có thể được gọi là Huyền thoại.

Sau giải vô địch thế giới lần thứ hai, sức ảnh hưởng và độ nóng của PTCG lại một lần nữa tăng cao, lợi nhuận của The Pokémon Company tiếp tục được dùng cho các hoạt động từ thiện vì trẻ em và sự nghiệp Pokémon, nhận được sự tán thưởng đồng lòng từ trong và ngoài ngành.

Ngoài ra, trận đấu tiếp theo của Giải Vô địch Thế giới được công bố, gây ra một làn sóng xôn xao.

Địa điểm là sân vận động nổi tiếng nhất Galar, Wyndon Stadium.

Hai bên giao đấu, một là Huấn luyện viên huyền thoại, thầy Lục.

Người còn lại chính là một trong Bát Đại Cao Thủ, Raihan!

Dù Lục Dã hiện đang xếp hạng 27, nhưng không ai nghi ngờ thực lực của anh.

Raihan, người trước đó được nhất trí cho rằng có thể leo lên thứ hạng cao hơn, giờ đây tỷ lệ ủng hộ cũng giảm mạnh. "Cảm giác vị trí của Raihan sắp bị Blue Oak hoặc thầy Lục thay thế rồi." "Lạc quan lên, rớt khỏi top mười cũng có khả năng đó." "Đánh Raihan?

Đây không phải là đánh trẻ con sao!" Sau khi tham dự lễ bế mạc, Lục Dã thu dọn hành lý, rời thành phố Lumiose, một lần nữa trở về Galar.

Điều khác biệt là bên hông có thêm một quả Dream Ball, bên trong là Darkrai đang yên giấc.

Wyndon, Rose Tower.

Đỉnh tháp cao chọc trời, cửa sổ kính sát đất trên tầng cao nhất phản chiếu khuôn mặt của Leon và chủ tịch Rose. "Raihan muốn đấu với thầy Lục?" "Đúng vậy." Rose xoắn lọn tóc xoăn nhỏ, "Đấu với cường giả cũng là nguyện vọng của thủ lĩnh Raihan." "Cũng phải." Leon có chút cảm khái, nhìn những đám mây đen ngoài cửa sổ, ánh mắt đột nhiên ngưng lại, "Vào ngày nhật thực, con Pokémon đó, chắc chắn sẽ đến chứ?" "Cho dù nó không xuất hiện, vì liên quan đến toàn bộ Galar, chúng ta cũng phải chuẩn bị sẵn sàng chiến đấu." Rose nghiêm giọng nói: "Còn nữa, trận đấu giữa Lục Dã và Raihan không thể bị hủy, nếu không tổn thất sẽ rất nghiêm trọng... tài chính của liên minh đã không thể gánh nổi nữa rồi." "Tôi hiểu." Ánh mắt Leon sáng rực, "Trong lúc họ chiến đấu... tôi sẽ đi ngăn chặn, Eternatus." Rose quay đầu, nhìn nhà vô địch, khẽ mỉm cười: "Leon... tôi có một quyết định muốn nói với cậu." "Gì vậy?" "Đợi đến tháng sau, tôi sẽ nộp đơn từ chức lên liên minh, và chuyển giao chức chủ tịch cho cậu." Leon

sững người, áo choàng theo đó cũng phất lên.

Rose đưa ngón tay lên môi, nụ cười có phần mệt mỏi: "Một mình quản lý cả Macro Cosmos, tôi đã cảm thấy mệt mỏi và lực bất tòng tâm... tôi sợ chỉ một chút sơ sẩy, sẽ đưa ra quyết định khiến Galar suy thoái." "Còn cậu, nhà vô địch không bao giờ ngừng nghỉ của Galar, sẽ mang lại cho Galar một tương lai tốt đẹp hơn." "Giống như Steven Stone đã chuyển giao chức vô địch cho Wallace vậy." Chủ tịch Rose xoắn mái tóc, ôn hòa nói: "Tôi hy vọng, sau này chúng ta vẫn sẽ là bạn, Leon." Ánh mắt Leon lấp lánh, nhìn người chiến hữu bấy lâu nay.

Anh và Rose đều là những người theo chủ nghĩa lý tưởng, đều muốn dùng sức mình gánh vác Galar tiến lên phía trước. "Rose, tôi sẽ không thông qua đơn từ chức của ông đâu." Leon đội mũ lưỡi trai, áo choàng đầy quảng cáo, đôi mắt vàng óng như mặt trời rực cháy. "Tôi sẽ tự tay, đánh bại Eternatus." Galar.

Màn đêm buông xuống, Wyndon đan xen ánh đèn neon của một siêu đô thị.

Wyndon Stadium hoành tráng, phía trên sân vận động lơ lửng những dải ruy băng và khinh khí cầu.

Bức tượng Corviknight dang cánh phản chiếu ánh sáng, quảng trường sân vận động khán giả nườm nượp, các cửa hàng vô cùng náo nhiệt. "Nhanh lên, trận tranh hạng của thầy Lục và Raihan sắp bắt đầu rồi." "Đợi chút, con thú nhồi bông Gengar này dễ thương quá ~" "Tớ đến chỗ tượng Corviknight, cậu chụp ảnh giúp tớ nhé!" Vì trận đấu của Lục Dã và Raihan, Wyndon vắng tanh như chùa bà đanh, tất cả đều đổ về công trình biểu tượng 'Wyndon Stadium'.

Trên bầu trời đêm, một chiếc phi thuyền hình Wailord bay qua, màn hình LED bên hông liên tục phát những đoạn video trận đấu sôi động.

Một khung hình trong video là Raihan đang đút một tay vào túi, nụ cười tinh nghịch, nheo một mắt chào hỏi.

Đồng đội của anh là Duraludon với thân thể màu bạc, vẻ mặt trầm ổn.

Khung hình khác là bộ trang phục Vô địch Oreburgh đã lâu không thấy của Lục Dã, áo gió tung bay, một tay chống hông, ánh mắt ôn hòa.

Bên cạnh anh, Gengar nhếch mép, nở nụ cười toe toét: "Kẹc! (≧∇≦)/" Mọi người đều biết, thầy Lục có hai bộ skin, một là 'áo sơ mi thường ngày'.

Bộ còn lại là skin Vô địch, lại còn là đồ đôi với Cynthia, còn có tên là 'Sygna Suit'! (nhầm) (Chú thích: thiết lập trong game 《Pokémon Master》, Sygna Suit có thể tăng sức chiến đấu cho Huấn luyện viên.) Phía tây Wyndon Stadium, một tòa nhà cao tầng mang hơi thở khoa học tiên tiến sừng sững đứng đó.

Chủ tịch Rose đứng trên tầng cao nhất của 'Rose Tower', mặc một bộ vest màu bạc, lặng lẽ nhìn xuống Wyndon Stadium hình cánh hoa hồng.

Đã có một thời, Rose cũng từng bước lên sân vận động đó và giành được vị trí á quân.

Sau này, vì xây dựng Galar, ông đã bỏ võ theo nghiệp kinh doanh, và cống hiến cả tuổi thanh xuân của mình.

Nói 'hết lòng vì Galar' là giả dối, bản thân Rose cũng đã thu được rất nhiều lợi ích, và thường xuyên mất phương hướng.

May mắn thay, Galar có một nhà vô địch không bao giờ tắt, rực rỡ như mặt trời — Leon.

Rose khẽ nhếch mép, từ từ giơ tay, 'búng' một tiếng.

Trong nháy mắt, hàng loạt đèn pha 'tăng tăng tăng' bật lên, những cột sáng chiếu thẳng lên bầu trời đêm mờ ảo, Wyndon Stadium chào đón trận đấu của ngày hôm nay! "Nhanh lên, John, vào sân được rồi." "À... ngài Leon sẽ không đến sao." "Nhà vô địch chắc chắn bận lắm, với lại chúng ta đến đây để xem thầy Lục hành Raihan mà!" Trong đám đông cuồng nhiệt đổ về sân vận động, hai thiếu niên nhìn quanh.

Một người có Rookidee trên đầu, tóc mềm mượt, người còn lại tràn đầy sức sống.

Hai đứa trẻ bị bệnh nặng trong bệnh viện năm nào giờ đã lớn thành Huấn luyện viên và bắt đầu cuộc hành trình của riêng mình.

Trong đám đông chen chúc, John ôm chặt Rookidee trong lòng, bên tai văng vẳng tiếng cười dịu dàng của Leon. "Chỉ nhìn thôi là chưa đủ..." "Cậu cũng muốn, trở thành Huấn luyện viên, phải không!" Khi hoàn hồn lại, John đã ngồi vào chỗ, bốn phía là tiếng reo hò bao bọc. "Tiếp theo..." MC đứng trên sân đấu 6v6, tay cầm micro, nhiệt tình nói: "Chúng ta hãy cùng chào đón, Bậc thầy hệ Rồng của Hammerlocke, Raihan!!" Đèn sân khấu nhấp nháy, sân vận động dưới màn đêm vang dội tiếng hò reo, những cột đèn di chuyển qua lại.

Raihan với thân hình cao ráo nhếch mép cười, một tay đút vào túi áo khoác màu cam, trán đeo băng đô, đi giày bóng rổ, bước ra từ đường hầm tuyển thủ, vẫy tay chào khán giả bốn phía.

Raihan cao một mét chín lăm, cao hơn cả Leon và Lục Dã đều cao hơn một mét tám, thân hình người mẫu của Wallace cũng tương đương anh.

Anh có lượng người hâm mộ cực cao trên mạng xã hội, trong các trận đấu luôn dùng điện thoại Rotom để selfie, nhưng thường xuyên chụp phải 'Bão Cát' nên không thấy mặt.

Cùng với tiếng reo hò của đám đông, Marnie trên khán đài hơi

nghiêng đầu, nói: "Anh, Raihan ra sân rồi." Anh trai của Marnie, Piers với mái tóc dài màu xám khẽ gật đầu, nghiêm túc nói: "Dù anh rất không thích gã đó... nhưng chiến thuật thời tiết của hắn là đỉnh nhất." "Nếu anh chịu dùng Cực Đại Hóa, chắc chắn cũng có thể đánh bại hắn." Marnie nói. "Cô bé ngốc." Piers với quầng thâm mắt, cười khẽ thở dài, "Là một Huấn luyện viên, ai cũng có 「nguyên tắc」 của riêng mình.

Vì để mạnh hơn mà phá vỡ 「nguyên tắc」, sức mạnh đó cũng sẽ không thực sự thuộc về mình." "Vậy anh nghĩ, thầy Lục và Raihan, ai lợi hại hơn." "Đương nhiên là Lục Dã." Ánh mắt Piers đột nhiên ngưng lại, "Hơn nữa, anh ấy cũng là mục tiêu tôi theo đuổi trên con đường âm nhạc!" "Ể?" "Em đã nghe bài hát 《Mục tiêu là Bậc thầy Pokémon》 do anh ấy sáng tác chưa?

Thôi, đừng quan tâm trận đấu nữa, tai nghe này cho em." Hai anh em mỗi người đeo một bên tai nghe bluetooth, đứng giữa đám đông hò reo inh ỏi, vẻ mặt nghiêm túc trông có chút ngốc nghếch đáng yêu.

Raihan đứng trên sân, hai tay đút túi, nhìn chằm chằm vào bóng đen trong đường hầm tuyển thủ phía trước, ánh mắt nghiêm túc.

Đó có lẽ là... một đối thủ khó nhằn hơn cả Leon.

Nhưng, cược vào niềm kiêu hãnh của một bậc thầy hệ Rồng, tôi sẽ dùng đội hình Thời tiết mà tôi tự hào nhất, để đè bẹp anh ta!

Từ một góc độ nào đó, thách đấu Leon thua mười trận liên tiếp mà vẫn tin rằng mình có thể thắng Leon.

Raihan quả thực rất dũng cảm... "Tiếp theo..." MC hét to như chiêu Âm Lượng Tối Đa, nhiệt tình nói: "Xin mời Huấn luyện viên Vô địch của thành phố Risingdragon, Lục Dã!!" Trong bóng tối của đường hầm tuyển thủ, một áp lực nào đó truyền đến.

Từ từ hiện ra đường quai hàm, khuôn mặt góc cạnh, ánh mắt sâu thẳm và mái tóc đen ngắn, khoác chiếc áo gió Oreburgh, bên cạnh lơ lửng một tên béo nhỏ màu tím. "Kẹc!

ψ(* ` ´)ψ" Gengar vào thế sẵn sàng.

Chuẩn bị ra tay!

Lục Dã: "...Này, đây là thìa của Alakazam nhà Blue Oak phải không?" "Kẹc ~('▽`〃)" Gengar nhét cái thìa vào túi, ngượng ngùng gãi đầu.

Thực ra cũng không tốn tiền đâu ạ.

Có ai khen mày đâu mà!

Lục Dã ho khan một tiếng, bước đến giữa sân, hai người bắt tay theo lễ. "Trận này cậu định dùng chiến thuật gì?

Tôi phải nhắc trước, hầu hết các chiêu thức biến hóa đều vô hiệu với Gigantamax Duraludon." Raihan nhe ra hàm răng nhọn. "Thời tiết." Lục Dã mỉm cười.

Raihan sững người, quay người đi về phía khu vực chỉ huy, gãi gãi băng đô.

Thời tiết...

đây rõ ràng là chiến thuật sở trường nhất của mình.

Raihan hai tay đút túi, hai mắt sắc lạnh.

Dám coi thường Cơn Bão Rồng của ta, là sẽ phải trả giá đắt đấy!

Trong tiếng reo hò, cả hai đứng ở hai bên sân, sân đấu 6v6 từ từ hạ xuống, một địa hình chiến đấu gồm sông và đá nổi lên.

Chương 835

Raihan ở gần phía sông, còn bên Lục Dã thì cột đá san sát.

Làm thế nào để tận dụng địa hình sẽ là chìa khóa của một trận đấu cấp Bậc thầy.

Trọng tài cấp thế giới Đặng Bồi ngồi trên Aegislash, nhìn hai bên, giơ cao cờ hiệu: "Mời hai tuyển thủ chuẩn bị..." Trên màn hình lớn hiện lên ảnh đại diện của Lục Dã và Raihan, ba quả PokéBall đồng loạt sáng lên, bùng lên hiệu ứng lửa cháy hừng hực. "Trận đấu bắt đầu!" Raihan mạnh mẽ ném PokéBall, nói: "Lên nào, Goodra!" PokéBall 'bụp' một tiếng mở ra, hình dáng của Goodra hiện ra.

Nó lắc lư hai chiếc râu màu tím, chất nhờn trên cơ thể có tác dụng bảo vệ, thân màu tím nhạt và bụng màu tím sẫm.

Là một chuẩn thần của thế hệ VI, Goodra cần có thời tiết mưa sấm hoặc sương mù dày đặc mới có thể tiến hóa, nó có khả năng kiểm soát thời tiết đáng kinh ngạc! 'Bụp' một tiếng, Goodra rơi xuống mặt sông, nước bắn tung tóe, cơ thể dưới sự nuôi dưỡng của dòng nước trông càng thêm dai sức.

Cùng lúc đó, Lục Dã ném ra một quả Dusk Ball. "Tyranitar, chuẩn bị chiến đấu!" Ánh sáng đáp xuống sân đấu đá, cùng với tiếng gầm của Tyranitar khi xuất hiện, khán giả lộ vẻ phấn khích, không khí toàn trường đạt đến cao trào! "Bạo chúa sa mạc, Tyranitar!" "Bangirasu, xông lên!!" Trong ánh sáng hiện ra hình dáng của Tyranitar, những chiếc gai nhọn sau lưng lộ rõ vẻ sắc bén, từ những lỗ tam giác trên lớp giáp màu xám xanh bay ra một lượng lớn cát cuồng nộ, trong nháy mắt bao phủ toàn bộ sân đấu.

Cát sỏi 'lách tách' va vào các cột đá và hàng rào sân đấu.

Khán giả hàng đầu nín thở, dù cách một lớp hàng rào vẫn có thể cảm nhận được sức thống trị của Tyranitar! "Quả nhiên là Tyranitar." Raihan nhếch mép cười, "Nhưng đối mặt với Goodra thì cậu phải làm sao đây?

Lên nào!" Ánh mắt Raihan nghiêm túc, nắm chặt tay thành quyền: "Goodra, Lướt Sóng!!" "Ô!!" Goodra hét lớn, dòng sông cũng theo đó cuộn trào.

Khoảnh khắc tiếp theo, sau lưng Goodra dâng lên một con sóng khổng lồ, như một dòng sông treo trên cao, ập xuống Tyranitar!

Bão Cát là lớp che chắn tốt nhất của Tyranitar.

Dù là trận chiến khắc hệ, cát bụi mù mịt cũng có thể giảm bớt sự xối xả của dòng nước, đồng thời tăng Phòng Thủ Đặc Biệt cho Tyranitar. "Tyranitar." Lục Dã nói: "Múa Rồng!!" "Ban kỷ!!" Con sóng khổng lồ ập đến, Tyranitar không thèm để ý, hai chân đạp mạnh xuống đất, ngửa mặt lên trời gầm giận dữ, cơ thể cuộn trào luồng hào quang màu đỏ sẫm hung tợn!

BÙM!!

Con sóng khổng lồ ập xuống, Bão Cát vì thế mà tạm dừng, Tyranitar lắc lắc lớp giáp xám xanh ướt sũng, hai mắt sắc lẹm, dùng những bước nhảy 'Múa Rồng' lao nhanh về phía Goodra! "Đến hay lắm." Raihan lạnh lùng nói, "Goodra, Roi Năng Lượng!" "Ô!!" Hai chiếc râu màu tím của Goodra tỏa ra ánh sáng trắng tinh, dâng trào năng lượng hệ Cỏ.

BÙM!!

Đối mặt với Tyranitar đang lao tới, một chiếc râu quất mạnh vào ngực giáp của Tyranitar, 'rắc' một tiếng để lại một vết thương lởm chởm.

Chiếc râu còn lại lại bị tay trái của Tyranitar kẹp chặt như gọng kìm. "Tyranitar." Lục Dã nói, "Cú Đấm Băng Giá!!" Đồng tử của Goodra co lại.

Nắm đấm phải của Tyranitar ngưng tụ một khối băng lớn, tỏa ra hàn khí, rít lên trong gió, lao thẳng tới!

BÙM!! "Ô!" Goodra kêu lên một tiếng đau đớn, bước chân loạng choạng, làm bắn lên rất nhiều nước.

Tyranitar không chịu buông tha, một cú móc uppercut ngưng tụ băng giá nhắm thẳng vào bụng màu tím sẫm của Goodra, 'đùng' một tiếng đấm bay nó lên!

Goodra với thân hình to lớn lại bị nhấc bổng khỏi mặt đất, 'bịch' một tiếng rơi xuống sông, làm bắn lên tung tóe nước. "Ban kỷ!!" Tyranitar đứng giữa sông, lớp giáp xám xanh một nửa dính bụi một nửa lấp lánh, ngửa mặt lên trời gầm thét, bá khí hiển lộ!

Trong chốc lát, trận Bão Cát vừa ngừng lại, một lần nữa cuộn trào, ngay cả không gian trên mặt sông cũng bị Bão Cát bao phủ.

Raihan ngước nhìn bầu trời u ám, trong lòng dấy lên một tia kinh hãi.

Một trận Bão Cát kinh người đến mức nào!

Không thể chiến đấu với Tyranitar của hắn trong thời tiết này! "Goodra!" Raihan hét lớn: "Vũ Điệu Mưa!!" Goodra loạng choạng đứng dậy, ánh mắt kiên định, ngửa đầu hú lên, trong phút chốc phong vân biến sắc, mây đen dày đặc bao phủ trên đầu Goodra, bên trong cuộn trào sấm sét trắng xóa!

Hơi nước không ngừng ngưng tụ, những giọt mưa đầu tiên rơi xuống sông tạo thành những gợn sóng, sau đó không ngừng lan rộng, biến thành một trận mưa rào nặng hạt!

Vết thương của Goodra dần dần hồi phục trong cơn mưa, nó đối mặt với Tyranitar trong mưa, hét lớn: "Ô!!" Ánh mắt Lục Dã lộ vẻ suy tư.

Quả thực, việc sử dụng Năng lực 「Dòng Cát」 của Tyranitar đã đạt đến một trình độ kinh ngạc.

Nhưng Raihan là 'đứa con của thời tiết', Goodra lại là một chuẩn thần nổi tiếng về thời tiết, việc tự kích hoạt Mưa Rào vẫn đã hạn chế được Dòng Cát!

Trong cơn mưa lớn, ánh mắt Raihan sắc lạnh, hét lớn: "Goodra, Lướt Sóng!!" "Ô!!" Con sóng khổng lồ dâng lên, đầu sóng còn hung dữ hơn lúc trước cao đến năm mét, như một bức tường nước sụp đổ ập xuống Tyranitar.

Ánh mắt Tyranitar kiên định, lặng lẽ đứng đó, ngước nhìn con sóng dữ: "Ban kỷ..." Khán giả không khỏi nín thở.

Dù khả năng trụ sân của Tyranitar không tồi, nhưng muốn cứng rắn chống đỡ cú Lướt Sóng khổng lồ của Goodra cũng có chút quá tự tin!

Lục Dã nhìn bóng lưng Tyranitar, ánh mắt ngưng lại, giơ chiếc găng tay có đính viên Đá Chìa Khóa đang tỏa ra ánh sáng rực rỡ! "Tyranitar, Tiến hóa Mega!!!" Ầm ầm ầm!!

Trong tiếng nổ như sấm, con sóng khổng lồ 'đùng' một tiếng vỡ tan, dòng nước và bọt trắng nuốt chửng Tyranitar.

Sóng đánh vỡ các cột đá, trên mặt nước lơ lửng những mảnh vỡ, nhất thời không thấy bóng dáng Tyranitar đâu, chỉ có một luồng sáng đỏ hình cầu phá tan mặt nước!! "Tiến hóa Mega sao..." Raihan có vẻ khó xử, nghiến răng, ngẩng đầu nhìn trời: "Bão Cát... lại nổi lên rồi à." Sóng lớn tràn vào hệ thống thoát nước của sân, để lại một rừng cột đá

tan hoang.

Mega Tyranitar đứng trên bờ sông, trên đầu có sừng nhọn, bụng có hoa văn lởm chởm màu đen đỏ, sau lưng sáu chiếc gai nhọn bất quy tắc vươn ra hai bên.

Sau khi Tiến hóa Mega, bão cát quay trở lại, nuốt chửng mây mưa, u ám bao trùm toàn bộ sân vận động!

Trên khán đài, Piers lộ vẻ không thể tin được. "Đội hình Thời tiết của tên Raihan đó, lại bị áp chế..." "Anh, em đã từng đấu với con Tyranitar đó." Marnie nghiêm túc nói: "Bão Cát của nó, rất mạnh!" Trong trận Bão Cát cuồn cuộn, áo gió của Lục Dã tung bay, ánh mắt sâu thẳm.

Là một 「Chiến thuật gia」, sao có thể không tinh thông chiến thuật thời tiết chứ!

Mà trong các loại thời tiết, có Nắng, Mưa, Tuyết, và Bão Cát.

Và trong tất cả những kẻ tạo ra thời tiết, Tyranitar là tồn tại mạnh mẽ nhất, không có đối thủ!

Raihan hít sâu một hơi, ánh mắt lộ vẻ quyết đoán, nói: "Goodra, Đại Bác Tập Trung!!" "Ô!!" Goodra mình đầy thương tích, dồn hết sức lực vào bụng, miệng tỏa ra ánh sáng trắng. "Đại Bác Tập Trung là chiêu hệ Giác Đấu, có thể gây sát thương cực lớn cho Tyranitar!" bình luận viên nói.

Lúc này, tốc độ được tăng lên nhờ Múa Rồng của Tyranitar đã trở thành chìa khóa chiến thắng. "Vòng ra phía bên kia!" Lục Dã nói, "Tyranitar, Cạnh Đá!!" Tyranitar men theo bờ sông chạy nhanh.

Goodra đang ở giữa sông trợn tròn mắt.

Chỉ thấy Tyranitar với tốc độ nhanh hơn đập mạnh xuống đất, một hàng cột đá mọc lên từ mặt đất, tạo thành một hàng rào tự nhiên.

ẦM!!!

Đại Bác Tập Trung nổ tung trên hàng cột đá, phá hủy mấy cột đá đầu tiên, Cạnh Đá vẫn lao về phía Goodra, một mũi đá sắc nhọn từ dưới đất chọc lên, 'bụp' một tiếng hất tung Goodra, sau đó phát nổ!

ẦM!!!

Trong làn khói mù mịt, Goodra 'bịch' một tiếng ngã xuống, bất tỉnh.

Trọng tài Đặng Bồi giơ cờ: "Goodra mất khả năng chiến đấu!" Cùng lúc đó, một quả PokéBall của Raihan trên màn hình lớn tối đi.

Sắc mặt Raihan ngưng trọng, thu hồi Goodra, lại một lần nữa nhìn về phía thanh niên tóc đen và Mega Tyranitar phía trước.

Đây là áp lực của một Huyền thoại chiến đấu sao...

Leon... không, còn mạnh hơn cả áp lực cảm nhận được khi đấu với Leon!

Raihan điều chỉnh hơi thở, nhếch mép cười, ánh mắt sắc lẹm.

Nhưng chính vì vậy, mới càng có tính thử thách! "Lên nào, Flygon!" Cơn Bão Cát mãnh liệt hoành hành trên sân đấu, giữa bụi cát mịt mù hiện lên một luồng bạch quang, cùng tiếng đập cánh tốc độ cao của Flygon. "Flygon của Raihan đã xuất trận!" Người dẫn chương trình hét lớn, "Dù được mệnh danh là Tinh Đình, nhưng nó lại là một Pokémon hệ Rồng thực thụ, hơn nữa còn sở hữu đặc tính Levitate!" Flygon mang song hệ Đất và Rồng, không chỉ miễn nhiễm với chiêu Động Đất mà còn có thể học được Vũ Điệu Rồng.

Garchomp chắc cũng chỉ biết khóc thét, muốn tìm Rồng Đất thứ thiệt thì phải nhìn Flygon!

Khán giả ngước nhìn Flygon đang bay lượn trên cao giữa cơn bão

cát cuồn cuộn, không khỏi phát ra tiếng trầm trồ.

Ngay cả trong thời tiết Bão Cát gây cản trở thị giác nghiêm trọng này, cặp kính bảo hộ tự nhiên của Flygon vẫn cung cấp cho nó một tầm nhìn tuyệt vời.

Huống chi, cơn Bão Cát mà Mega Tyranitar dựng lên cũng chính là chiến trường chính của Flygon!

Mega Tyranitar với sừng nhọn trên đầu, đứng vững giữa bão cát, liên tục xoay đầu quan sát.

Flygon lượn quanh Tyranitar, thân hình khó lòng bắt trắc, đồng thời phát ra tiếng đập cánh cao vút để gây nhiễu phán đoán.

Chiến trường của hai mãnh tướng sa mạc đã rời xa bờ sông, tiến vào khu vực đá lởm chởm.

Những cột đá nhọn hoắt này cản trở hành động của Tyranitar nhưng không thể làm khó một Flygon có khả năng bay lượn. "Ban-gi! (Đệt cụ nó!)" Tyranitar lần đầu tiên thấy ghét những Pokémon biết bay đến thế.

Cái con chuồn chuồn lớn cứ bay tới bay lui này thật đáng ghét! "Thế nào, cũng là thời tiết Bão Cát, thử xem Cơn Lốc Rồng của ta đây!" Raihan lộ ra biểu cảm vừa dữ tợn vừa hưng phấn, nắm chặt tay: "Flygon, Vũ Điệu Rồng!!" Trong tiếng kinh hô của khán giả, tốc độ bay lượn của Flygon quanh Tyranitar càng lúc càng nhanh, dần dần hóa thành tàn ảnh.

Đồng thời, một cơn lốc cát khổng lồ nuốt chửng cả hai.

Tyranitar nằm ở tâm bão nhìn quanh quất, thân hình Flygon ẩn hiện trong cơn lốc, lướt đi cực nhanh! "Tyranitar." Lục Dã ngước nhìn, ra lệnh: "Mộ Đá!" Tỷ lệ chính xác của Mộ Đá cao hơn Rìu Đá, hơn nữa còn có thể làm giảm tốc độ của đối thủ, hạn chế hành động

kẻ địch. "Ban-gi!" Tyranitar nện mạnh xuống mặt đất, những vết nứt cùng năng lượng bùng nổ truyền ra xung quanh, khiến sân đấu rung chuyển dữ dội.

Ngay sau đó, những cột đá và khối đá lớn từ mặt đất lao thẳng lên trời, va đập loạn xạ vào cơn bão cát từ mọi hướng.

Ánh mắt Flygon lạnh lùng, nó vươn cổ và đuôi, cực tốc né tránh từng khối đá một, nhưng bất chợt lộ ra vẻ đau đớn.

Một khối đá khổng lồ va trúng bên hông Flygon, khiến tốc độ của nó bị trì trệ trong chốc lát và lộ diện khỏi bão cát!

Ánh mắt Lục Dã và Raihan đồng thời biến đổi. "Chính là lúc này!" Lục Dã hét lớn, "Tyranitar, Rìu Đá!" Oành!!

Cùng với cú nện của Tyranitar, Chủ tịch Rose không tự chủ được mà rụt vai lại. "Hỏng rồi..." Rose bứt bứt lọn tóc xoăn, nhìn xuống sân đấu lẩm bẩm: "Tiền tu sửa lần này, phải bắt Raihan chịu một nửa mới được." Những cột đá liên tục mọc lên từ mặt đất như những ngọn núi nhọn lao về phía Flygon, đầu nhọn tỏa ra bạch quang rực rỡ, chỉ cần chạm vào một chút chắc chắn sẽ gây ra vụ nổ kịch liệt!

Raihan gào lớn: "Flygon, Long Xung Kích!" Tốc độ của Flygon không giảm mà còn tăng lên, nó tỏa ra hào quang màu xanh lục thẫm, lao dọc theo bức tường bão cát như đang leo tường.

Ngay sau đó, Flygon xoay người một vòng, lao xuống cực nhanh, vượt qua đỉnh của chiêu Rìu Đá giống như băng qua bãi mìn.

Trong khi tạo ra hàng loạt vụ nổ, nó đã tiếp cận đỉnh đầu Tyranitar, lao xuống thẳng đứng 90 độ như một lưỡi kiếm sắc bén!

Khán giả đồng loạt trợn tròn mắt.

Long Xung Kích tỏa ra khí thế lạnh lẽo, đôi mắt Flygon sắc sảo như một thanh kiếm từ trời cao giáng xuống, quanh thân quấn quýt

bóng rồng xanh lục!

Ánh mắt Lục Dã ngưng lại, cảm ứng qua tâm linh: 『Tóm chặt lấy nó, Tyranitar!』 Oành!!!

Một đám mây hình nấm nhỏ bốc lên, cơn lốc cát che trời cũng dừng lại, tan thành một lớp cát dày đặc.

Giữa đám bụi khói mịt mù, cả nhà thi đấu im phăng phắc, khán giả bắt đầu xì xào bàn tán. "Đây chính là thực lực của một trong tám bậc thầy Masters Eight." "Flygon này đã đạt đến cấp độ Nhà vô địch rồi!" Piers khoanh tay, nãy giờ không lên tiếng, cho đến khi Marnie kéo kéo ống áo anh mình.

Hai anh em ngơ ngác nhìn vào sân đấu. "Ban, Tyranitar vẫn chưa mất khả năng chiến đấu!" Người dẫn chương trình kinh ngạc hét lên, "Nó đã tóm được Flygon!!" "Cái gì..." Cổ họng Raihan khô khốc.

Trên sân đấu, Tyranitar đầy vết thương, lớp giáp nứt nẻ, nó đã thoát khỏi trạng thái Mega, nhưng đôi mắt không hề dao động.

Bàn tay nó đưa ra đang siết chặt lấy cái cổ thon dài của Flygon, nhấc bổng lên, ánh mắt nhìn xuống Flygon đang đau đớn giãy dụa như nhìn một kẻ bại trận.

Nhìn ta đây, đồ biết bay! "Đập xuống đất." Lục Dã lạnh lùng ra lệnh, "Đấm Băng!" Bành!!

Tyranitar nhấc Flygon lên rồi nện mạnh xuống mặt đất, khiến sàn đấu vỡ nát những vết nứt dài.

Ngay sau đó, Tyranitar siết chặt nắm đấm tích tụ khối băng, hơi lạnh khiến mặt đất xung quanh kết thành một lớp băng giá! "Chính lúc này, Bùng Nổ Âm Thanh!!" Raihan gầm lên. "Lệ!!" Flygon bị đập xuống đất vội vã vỗ cánh, phát ra tiếng kêu chói tai.

Sóng âm cực mạnh tạo thành những vụ nổ thực thể, oành oành nổ

liên tiếp.

Chương 836

Cả hai Pokémon nằm ngay tâm vụ nổ, lửa bốc lên ngùn ngụt nuốt chửng cả hai.

Tyranitar gầm thấp một tiếng đau đớn, nhưng vẫn kiên quyết giáng Đấm Băng xuống!

Đùng!!

Khói bụi tan đi, mọi thứ trở lại bình tĩnh.

Mặt đất lõm sâu xuống, vỡ ra những vết nứt hình mạng nhện và được bao phủ bởi một lớp tinh thể băng trong suốt.

Flygon nằm gục giữa hố sâu, mắt hiện lên vòng tròn chóng mặt. "Flygon mất khả năng chiến đấu!" Trọng tài phất cờ.

Khán giả không khỏi khiếp sợ trước lối đánh bạo lực này, hít vào một hơi lạnh. "Tyranitar cân hai luôn rồi!" "Trong sa mạc chỉ có thể có một vị tổ tiên, đó chính là Tyranitar!" Raihan ảo não gãi đầu, giơ tay thu hồi Flygon đang hôn mê.

Nhìn người đàn ông và con Tyranitar phía trước, ánh mắt Raihan lóe lên.

Quả thực, họ có sức thống trị đáng sợ trong thời tiết Bão Cát.

Ngay cả mình cũng bị dồn vào đường cùng...

Raihan cúi đầu nhìn PokéBall trong lòng bàn tay, nắm chặt lại.

Tuy nhiên, mình vẫn còn người bạn đáng tin cậy nhất! "Lên thôi!" Raihan khí thế hừng hực ném PokéBall ra, "Duraludon!" Luồng sáng trắng bay ra, hiện lên thân hình kim loại màu bạc trắng của Duraludon.

Trông nó giống như một con quái thú đứng bằng hai chân, toàn

thân tỏa ra ánh kim loại nhôm.

Đáng nói là Duraludon rất dễ bị rỉ sét, cần phải bảo dưỡng thường xuyên mới có độ bóng mờ như kim loại được đánh bóng.

Từ ngoại hình của con Duraludon này, có thể thấy Raihan chăm sóc nó tỉ mỉ đến mức nào.

Với sự xuất hiện của Duraludon, không khí trên sân lại dâng cao, khán giả dành sự kính trọng cao độ cho Duraludon của Raihan. "Hãy quậy phá thỏa thích đi!!" Ánh mắt Raihan sắc lạnh, chìm đắm trong không khí chiến đấu: "Bạn tốt của ta!

Hãy cuốn đối thủ cùng cả nhà thi đấu này vào cơn lốc đi!!" Duraludon đáp lại bằng những tiếng gầm trầm đục.

Lục Dã dành sự tôn trọng cho đối thủ, thu hồi Tyranitar đang cạn kiệt HP, ném ra một quả bóng khác: "Nhờ vào mày đó, Rotom!" "Tuyển thủ Lục Dã hoán đổi Pokémon thứ hai!" Người dẫn chương trình nói, "Là Rotom Wash với kháng tính tuyệt vời!" Rotom hiện ra trong hình dạng một chiếc máy giặt nhỏ, vỗ đôi cánh điện tử bay lơ lửng, lộ ra nụ cười tinh quái.

Đột nhiên, nó ngẩn ra một chút, nhìn về phía Duraludon trước mặt.

Duraludon có gì đó không ổn!

Chỉ thấy một luồng hồng quang, Raihan thu hồi Duraludon vào PokéBall, vòng Dynamax tỏa ra lượng lớn phân tử Dynamax khiến quả cầu liên tục to lên.

Ngay sau đó, Raihan dùng lực ném quả cầu khổng lồ ra, ám hồng quang bao trùm toàn bộ sân đấu! "Đi đi —— Gigantamax Duraludon!!" Oành oành oành!!

Bầu trời trên sân vận động Wyndon bị bao phủ bởi những đám mây đỏ sẫm, sấm sét vang rền.

Khán giả ngước nhìn bầu trời, kinh ngạc trợn tròn mắt.

Thân hình Duraludon tắm mình trong hồng quang, không ngừng to lớn hơn, cuối cùng biến thành một tòa nhà chọc trời che khuất cả bầu trời.

Gigantamax Duraludon có phần trên như một tòa văn phòng, phần đế đồ sộ và kiên cố, các cửa sổ trên tòa nhà tỏa ra ánh sáng như pha lê.

Nó cao chọc trời, đầu vượt ra khỏi sân vận động, chỉ có thể nhìn toàn cảnh qua màn hình lớn từ góc nhìn thứ ba. "Mau nhìn xem, tuyển thủ Raihan đã sử dụng Gigantamax!!" Những cột sáng chiếu sáng máy bay trực thăng trên bầu trời đêm, nữ MC đứng bên cửa khoang cầm micro, ống kính quay sang hiện ra một con quái thú khổng lồ Duraludon!! "Ú ú ú ú!!" Cả sân vận động Wyndon bùng nổ tiếng hoan hô vô tận.

Những người ủng hộ Raihan đồng loạt gõ thanh cổ vũ, tạo thành nhịp điệu rộn ràng. "Raihan!

Raihan!" Trước mặt Gigantamax Duraludon, Lục Dã và Rotom Wash trông cực kỳ nhỏ bé. "Hỏng rồi, Gigantamax Duraludon của Raihan từng đánh bại cả Dragapult của anh Leon!" "Chắc chắn sẽ thắng thôi." Piers nhìn chằm chằm vào chiếc áo khoác đen bay phấp phới kia, như thể nhìn thấy chiếc áo choàng đỏ đầy quảng cáo của Leon. "Tôi tin Thầy Lục... anh ấy nhất định sẽ thắng!" "Lên thôi!!" Raihan bình thường tính tình ôn hòa, nhưng khi chiến đấu biểu cảm lại cực kỳ dữ tợn, thường bị người ta phàn nàn.

Nhưng anh ta chẳng hề bận tâm, lúc này đang nhe răng cười, mắt sắc lẹm: "Đòn Dynamax!!" Phần trên cao chọc trời của Gigantamax Duraludon bắt đầu rung lắc, thân hình màu bạc tỏa ra ánh sáng như kim cương, phần đế nện mạnh xuống.

Trong nháy mắt, bụi đá bay mù mịt, lá chắn bảo vệ của cả nhà thi

đấu nhấp nháy liên hồi.

Ngay sau đó, một dải năng lượng lao thẳng về phía Rotom. "Tất tất... hỏng rồi, Rotom!" Cậu bạn Lục Dã hét lên không ổn.

Trên đường đi của đòn tấn công đó mọc lên hàng loạt cột bê tông cốt thép, nếu trúng phải chắc chắn sẽ bị xuyên thủng thân thể!

Trong lúc cấp bách, Lục Dã quát lớn: "Đổi Điện!" Rotom Wash tỏa ra những tia chớp chói mắt, hình thành một luồng điện lao trực diện vào đòn tấn công của đối thủ.

Khi sắp va chạm với những cột bê tông, luồng điện đó nhảy vọt qua lại, né tránh hầu hết chướng ngại và lao thẳng tới trước mặt Gigantamax Duraludon!

Bành!

Gây ra một chút sát thương không đáng kể cho đối thủ, luồng điện bắt đầu quay ngược về.

Oành oành!!

Đòn tấn công của Duraludon nện vào lá chắn bảo vệ trước mặt Lục Dã, thanh thế hào hùng.

Cùng lúc đó, một luồng điện cực tốc quay về, Lục Dã giơ PokéBall thu hồi Rotom. "Nhờ vào mày đó ——" Đối mặt với Gigantamax Duraludon khổng lồ như ngọn núi, Lục Dã lấy ra một quả Dream Ball, mạnh mẽ ném đi, hét lớn: "Darkrai!!" Nụ cười của Raihan cứng đờ trên mặt.

Mình nghe lầm sao...

Hắn vừa gọi tên ai?

Darkrai!?

Raihan sắc mặt nghiêm trọng nhìn vào giữa sân đấu, đồng tử co

rụt lại.

Từ quả Dream Ball, một luồng bóng tối đen kịt bay ra, đáp xuống mặt đất, tỏa ra hào quang lạnh lẽo và áp bách.

Khán giả hàng ghế đầu không khỏi căng thẳng. "Đó là Pokémon gì vậy?" "Thần Ác Mộng sao!?" Trong bóng tối lóe lên ánh đỏ thẫm, làn sương trắng từ từ bốc lên, hiện ra đôi mắt xanh thẫm và thân hình đen kịt.

Darkrai khoanh tay, dáng vẻ cao ngạo, bay lơ lửng trước Gigantamax Duraludon đồ sộ, khẽ liếc nhìn một cái.

Đây là đối thủ của mình trận này sao.

Thú vị đấy, giải quyết xong phải đòi Lục Dã thêm tiền tăng ca. "Tuyển thủ Lục Dã đã phái ra Darkrai!" Người dẫn chương trình nói, "Trong lý lịch cá nhân của Lục Dã, đây là lần đầu tiên nó xuất trận ——" Vội vàng lật tài liệu, người dẫn chương trình nói tiếp: "Và theo nguồn tin thân cận, Darkrai chính là một trong những Pokémon đầu tiên mà Thầy Lục huấn luyện!!" Khán giả ồ lên kinh ngạc.

Như vậy thì giải thích được rồi.

Gengar, Sylveon mấy đứa đó đúng là "đội em bé" mới huấn luyện lại thật.

Phải đợi đến giải Thế giới, Thầy Lục mới tung ra át chủ bài Darkrai!

Lục Dã và Darkrai cùng giật giật khóe mắt.

Nguồn tin thân cận là đứa nào vậy...

Tôi đoán... tám phần mười là lão Akin...

Nhìn Darkrai, Raihan đầy vẻ kiêng dè.

Không thể nào —— Cảm giác nó mang lại còn mạnh hơn cả

Charizard Gigantamax của Leon!

Chắc chắn là do đặc tính hay vật phẩm gì đó...

Raihan nghiến răng, hét lớn: "Duraludon —— Max Rockfall (Đá Rơi Cực Đại)!!" Dưới màn đêm, Gigantamax Duraludon di chuyển thân thể, phát ra tiếng gầm chấn động.

Nó giẫm mạnh một chân xuống đất.

Năng lượng từ lòng đất phun trào qua những vết nứt, hình thành một bức tường đá khổng lồ cao mười mét.

Sau đó, bức tường đá đổ sập xuống, bóng tối bao trùm lấy Darkrai!

Darkrai nheo mắt.

Có thể né, nhưng không cần thiết.

Bên tai vang lên mệnh lệnh của Lục Dã, Darkrai hơi ngẩn ngơ, nhớ lại lần đầu tiên sát cánh chiến đấu cùng cậu ấy.

Khi đó... là đối mặt với Palkia và Dialga.

Đi suốt quãng đường này, hình như tất cả Pokémon huyền thoại đều đã thấy mặt hết rồi, chỉ thiếu mỗi con rồng không gian Eternatus thôi... "Darkrai, Không Gian Trảm!!" Darkrai bay lơ lửng trên không trung, ánh mắt lạnh lẽo, hai tay chụm lại, từ từ kéo ra một luồng đao quang rực rỡ.

Luồng đao quang đó treo lơ lửng trên bầu trời, tỏa ra ánh sáng như ngọc trai, không gian xung quanh dao động mãnh liệt vì sợ hãi.

Đột nhiên, Darkrai vung chiêu Không Gian Trảm, luồng đao đó bùng phát dài hơn mười mét, chém đôi chiêu Đá Rơi Cực Đại!!

Đá vụn rơi xuống như mưa, những khối đá đổ sập nện xuống đất rầm rầm, khiến cả nhà thi đấu rung chuyển, bụi bay mù mịt.

Raihan và Gigantamax Duraludon biến sắc.

Người dẫn chương trình cũng ngây người, khán giả thì không thể tin nổi, đồng loạt thốt lên: "Vãi chưởng!" Không Gian Trảm tiếp tục lao về phía Gigantamax Duraludon, chém ngang thân nó, bành một tiếng nổ lớn!! "Hống!!!" Gigantamax Duraludon phát ra tiếng gầm trầm đục đầy đau đớn.

Vụ nổ tan đi, trên thân hình cứng như kim cương của nó để lại một vết chém dữ tợn!

Sức mạnh Dynamax đang giảm sút cực nhanh, hào quang đỏ sẫm trên đầu nó dần mờ nhạt.

Ngược lại, Darkrai vẫn bay giữa không trung, thản nhiên khoanh tay.

Raihan nghiến chặt răng, mắt sắc lẹm nói: "Duraludon —— Chiêu Gigantamax đặc dụng: G-Max Depletion (Hào Quang Suy Kiệt)!!" Vù —— Gigantamax Duraludon tỏa ra hào quang tím thẫm, trong miệng tích tụ một khối quang cầu màu tím đầy bức xạ kim loại.

Giây tiếp theo, cột sáng màu tím khổng lồ phun trào, nuốt chửng Darkrai!!

Gương mặt khán giả bị ánh tím chiếu rọi, thoáng mất tập trung.

Nhưng rồi họ thấy cột sáng màu tím liên tục xối xả vào lá chắn bảo vệ, khiến những tinh thể đỏ vỡ vụn.

Dù lá chắn Dynamax có kiên cố đến đâu, dưới bức xạ kim loại của Gigantamax Duraludon, nó cũng bắt đầu bị bào mòn! "Darkrai." Lục Dã dừng lại một chút, ra lệnh: "Thời Gian Gào Thét!!" Raihan: ???

Chiêu độc quyền của Palkia là Không Gian Trảm thì tôi nhịn được rồi.

Giờ cậu lại dùng cả chiêu Thời Gian Gào Thét của Dialga sao!?

Con Darkrai này của cậu có hợp pháp không vậy hả!?

Giữa cột sáng màu tím, Darkrai vẫn bình thản, đứng trong một lớp bảo vệ hình cầu.

Đợi đến khi chiêu G-Max Depletion yếu đi, lớp bảo vệ đó đột nhiên giãn nở ra xung quanh, làm đông cứng thời gian xung quanh.

Ngay cả những mảnh vỡ của lá chắn bảo vệ cũng ngừng rơi.

Darkrai bay lên, dưới ánh trăng đỏ rực, nhìn xuống Gigantamax Duraludon cao chọc trời. "Darkrai ——" Lục Dã gằn giọng: "Hố Đen Sâu Thẳm!!" Trong lòng bàn tay ngưng tụ một hố đen, nó liên tục to ra, dường như cả ánh sáng của mặt trăng cũng bị nó hút vào.

Darkrai một tay giơ cao hố đen đang phình đại, ánh mắt vô cảm, rồi ném thẳng về phía Gigantamax Duraludon!

Anh em Piers và Marnie há hốc mồm, đám Team Yell thì ngây người quên cả hò hét.

Hố đen nuốt chửng Gigantamax Duraludon, trong tiếng gầm chấn động của nó, hàng loạt vụ nổ xảy ra từ đầu đến chân.

Bùm!!

Sức mạnh Dynamax tan biến, thể hình Duraludon thu nhỏ lại trong vụ nổ, cuối cùng trở về kích thước ban đầu, ngã gục xuống đất.

Trọng tài Danpe ngước nhìn Darkrai dưới vầng trăng máu, thoáng ngẩn ngơ. "Cái này, cái này..." Con Darkrai này sức mạnh quá mức cho phép rồi phải không!?

Hơn nữa, Darkrai mà lại học được cả Không Gian Trảm và Thời Gian Gào Thét!?

Chuyện này căn bản không hợp lý chút nào!

Chương 837

Danpe theo bản năng nhìn về phía Lục Dã.

Lục Dã nhìn lại trọng tài, điềm tĩnh nói: "Đều là bạn tôi dạy cả đấy." Bạn của cậu không lẽ là Arceus sao!?

Đột nhiên, Danpe nhớ lại những lời đồn ở Thành phố Dahara, im lặng hồi lâu rồi thổi còi: "Duraludon mất khả năng chiến đấu —— Người chiến thắng cuối cùng là tuyển thủ Lục Dã!!" Khán giả lúc này mới bừng tỉnh khỏi sự kinh ngạc mà Darkrai mang lại.

Không ngoa khi nói rằng, con Darkrai này có thể chấp mười con Darkrai ở giải đấu Sinnoh!

Ngay cả tòa nhà chọc trời Gigantamax Duraludon cũng chẳng thể đe dọa được nó.

Và kẻ mạnh chính là đối tượng mà người dân Galar tôn thờ! "Ngầu quá, Darkrai!!" "Hạng 7 Masters Eight mà trình độ chỉ thế này thôi sao?" "Tôi đã nói rồi, Thầy Lục dư sức đập tan Raihan mà!" Trong tiếng hò hét cuồng nhiệt, Piers quay lại nhìn đám Team Yell phía sau, bất mãn nói: "Đứng đờ ra đó làm gì... hò hét lên chứ!" Đám Team Yell nhìn nhau, tên cầm đầu nói: "Đại ca, chúng em chỉ biết hò hét cho tiểu thư Marnie thôi..." "Hãy hoan hô cho Thầy Lục đi." Marnie mắt sáng rực, "Làm phiền mọi người vậy." Team Yell: "..." Team Yell: "Thầy Lục vô đối!! (lạc giọng)" Sau trận đấu với Raihan, thứ hạng của Lục Dã tăng vọt lên vị trí thứ 11.

Anh đã đủ điều kiện tham gia vòng loại trực tiếp 16 đội vào cuối năm.

Hơn nữa, khoảng cách đến vị trí Masters Eight chỉ còn một bước chân!

Còn về Raihan, thua thêm một trận nữa chắc chắn sẽ bị Blue hoặc Lục Dã chiếm mất chỗ...

Đúng là nhọ nồi.

Ở giữa sân đấu, Raihan bắt tay Lục Dã. "Chúc mừng cậu." Raihan ủ rũ nói: "Khốn thật... rõ ràng chỉ thiếu một chút nữa thôi!" "Đúng vậy, chỉ thiếu một 'tỷ' chút thôi." Lục Dã cười đáp.

Phía ngoài sân, Chủ tịch Rose trong bộ vest bạc nhìn sân đấu với vẻ xót xa, lẩm bẩm: "Đau đầu thật...

Sân vận động Wyndon chắc phải đóng cửa sửa chữa mấy ngày rồi..." Ngay khi mọi người đang tung hô người chiến thắng, một luồng sáng đỏ sẫm từ bầu trời lao xuống gần Wyndon.

Oành oành!!

Vụ nổ vang lên, khán giả ngơ ngác nhìn quanh. "Chuyện gì xảy ra vậy?" "Nhìn, nhìn đằng kia kìa!" Một con Drednaw đã tiến vào trạng thái Gigantamax, trông như đang phát điên, nó húc mạnh đầu vào nhà thi đấu, sau đó ngửa mặt lên trời gầm thét!

Sân vận động Wyndon rung chuyển, đám đông hét lên sợ hãi.

Chủ tịch Rose giật lấy micro của người dẫn chương trình: "Mọi người hãy giữ bình tĩnh —— Ngài Lục Dã, Thủ lĩnh Raihan, nếu được, xin hãy..." "Cứ giao cho ta!" Raihan nghiêm mặt.

Trên khán đài, một bóng người còn lao ra nhanh hơn. "Mọi người hãy giúp một tay sơ tán quần chúng, làm ơn!" Marnie nghiêm trang nói.

Đám Team Yell nhìn nhau, nhanh chóng nở nụ cười: "Không vấn đề gì, cứ giao cho bọn tôi, tiểu thư!" Với sự giúp đỡ của Team Yell, đám đông tản ra một cách trật tự.

Raihan thì cưỡi Flygon lao vào chiến đấu với con Drednaw

Gigantamax đó.

Lục Dã vẫn đứng nguyên tại chỗ, khẽ nhíu mày, lờ mờ nhận ra điều gì đó.

Hiện tượng Pokémon Gigantamax mất kiểm soát vẫn chưa hề được giải quyết...

Chỉ là Rose và Leon đã cùng nhau bưng bít sự việc. "Ngài có chuyện gì cần nói với tôi không?" Lục Dã nhìn sang, lạnh giọng hỏi: "Chủ tịch Rose?" Rose khoanh tay, bứt lọn tóc xoăn, ôn hòa nói: "Cảm ơn ý tốt của ngài, Nhà vô địch, nhưng tôi tin Leon có thể xử lý tốt..." Tích tích tích —— Sắc mặt Rose biến đổi, lấy điện thoại Rotom ra, giọng khàn đặc: "Tín hiệu của Leon... mất liên lạc rồi..." "Chắc chắn không phải là bị lạc đường chứ?" Lục Dã lên tiếng. "Làm sao có thể." Rose cười khổ, "Tôi đã hẹn với cậu ấy, đợi trận đấu giữa ngài và Raihan kết thúc sẽ gặp mặt tại Wyndon, nhưng mà..." Rose nhìn lên bầu trời đêm phía ngoài Wyndon, lẩm bẩm: "Galar, hình như có một con quái vật đáng sợ đã đến rồi." "Nhân lúc này hãy nói hết ra đi, Chủ tịch Rose." Lục Dã nghiêm giọng: "Tôi còn có thể hứa với ngài, sẽ đem vị Nhà vô địch mạnh nhất của Galar trở về!" Rose ngẩn người nhìn Lục Dã, chợt nhận ra mình không phải đang đàm phán với một Nhà vô địch thông thường, mà là với một Huyền thoại chiến đấu hiếm hoi của thế giới đương đại. "Leon...

đang ở trên đỉnh tháp Hammerlocke..." Trên đỉnh tháp Hammerlocke, đôi mắt vàng của Leon rực cháy như mặt trời, mái tóc tím và áo choàng cùng bay phấp phới.

Trước mặt anh, một Pokémon huyền thoại cấu thành từ những khúc xương đỏ sẫm, tỏa ra hào quang đáng sợ, cơ thể khổng lồ đang phục trên đỉnh tháp, gầm thét về phía Leon và Charizard. "Pokémon trong truyền thuyết, Eternatus!" *** Hammerlocke, nhà thi đấu, phòng

nghỉ tuyển thủ.

Ánh sáng trong phòng mờ tối, không bật đèn, người đàn ông tóc tím ngồi trên ghế dài, tay đặt lên gối.

Ánh mắt anh sâu thẳm, ánh huỳnh quang từ màn hình TV chiếu lên gương mặt màu đồng của anh, trong căn phòng tĩnh lặng vang lên tiếng bình luận TV rè rè. "Tuyển thủ Raihan chọn Dynamax!

Gigantamax Duraludon đã xuất hiện!" "Phía tuyển thủ Lục Dã, anh đã phái ra Thần Ác Mộng Darkrai!" Leon nhìn chằm chằm vào con Darkrai đó, cúi đầu xuống, kéo thấp vành mũ, nắm chặt tay rồi lại buông ra.

Liệu mình có thể chiến thắng con Darkrai đó không...

Anh ngẩng đầu, để lộ đôi mắt vàng rực, hai bàn tay vỗ mạnh vào đôi má râu quai nón, đứng dậy bước ra ngoài. "Bình tĩnh nào, Nhà vô địch." Leon ánh mắt kiên định: "Ngươi vẫn còn trận chiến của riêng mình." Chiếc áo choàng đỏ đầy quảng cáo tung bay theo gió, bóng lưng Leon biến mất ở cuối hành lang tối tăm.

Phía ngoài Hammerlocke, trên cánh đồng hoang vắng đen kịt, trong một chiếc xe nhỏ màu hồng, Sonia đang lo lắng gọi điện thoại.

Không có ai bắt máy, Sonia tức giận ném điện thoại sang ghế phụ, màn hình hiển thị dòng chữ 'Leon không nghe máy'. "Lúc nào cũng tắt máy vào những lúc thế này!" Sonia đấm mạnh vào vô lăng, "Leon cũng không biết là lại đi lạc đến chỗ nào rồi!" "Gâu..." Con Yamper ở ghế sau kêu khẽ.

Theo thông tin từ Giáo sư Magnolia, nồng độ phân tử Dynamax ở Galar đang không ngừng tăng vọt, và sẽ đạt đỉnh điểm vào đêm nay.

Sonia đóng sập cửa xe, ôm lấy Yamper đứng trên cánh đồng nhìn lên trời đêm, đầy vẻ lo âu.

Bầu trời đêm cuồn cuộn mây đen, những đám mây đan xen tia chớp đỏ sẫm, mây mù xoay vần tạo thành một vòng xoáy đen khổng lồ, nuốt chửng cả ánh trăng và sao trời.

Tất cả những điều này sao mà giống với 'Đêm Đen' trong truyền thuyết Galar đến thế.

Ba nghìn năm trước, Eternatus đã xuất hiện dưới hình dạng vòng xoáy đen, gây ra hiện tượng Dynamax và Gigantamax.

Những Pokémon khổng lồ mất kiểm soát làm loạn khắp nơi, Galar suýt chút nữa đã đi đến diệt vong.

Trong lúc nguy cấp, nhờ có Anh hùng Kiếm và Anh hùng Khiên hợp lực mới đánh bại được Eternatus.

Ba nghìn năm sau, Eternatus lại một lần nữa giáng lâm, khiến khắp nơi ở Galar xuất hiện Pokémon Gigantamax dị thường, và nó sẽ cùng với thiên thạch đáp xuống Hammerlocke vào ngày hôm nay! "Chủ tịch Rose nhất định là đã để Leon đơn thương độc mã đi giải quyết rồi..." Sonia lẩm bẩm, nở một nụ cười khổ: "Cho nên trận đấu ở Wyndon mới không bị dừng lại, cả vùng Galar vẫn sinh hoạt bình thường." Nhà vô địch rốt cuộc có ý nghĩa gì.

Sonia không hiểu lắm, nhưng có lẽ đối với Leon, Nhà vô địch chính là người gánh vác tất cả.

Có Leon ở đó, mọi người không cần phải lo lắng gì cả.

Cả vùng Galar, bao gồm cả Chủ tịch Rose, đều có một sự tự tin cuồng nhiệt vào Leon. "Nếu ngay cả Nhà vô địch cũng không giải quyết được, thì Galar coi như xong đời." Mọi người thường hay nói như vậy.

Vì thế, Leon sẽ không cầu cứu bất kỳ ai, như thể anh ta trước hết là 'Nhà vô địch mạnh nhất', rồi mới đến là chính bản thân mình.

Sonia nhớ lại, hồi nhỏ khi Leon thắng trận, cậu ấy sẽ nở một nụ cười rạng rỡ như ánh mặt trời.

Không biết từ lúc nào, nụ cười đó đã trở thành nụ cười thương hiệu của Nhà vô địch khiến người ta an tâm.

Đó có thực sự là nụ cười thật lòng của cậu ấy không...

Cậu ấy có bao giờ nghĩ đến chuyện để thua trận đấu, nhưng rồi lại giành chiến thắng không...

Sonia ôm chặt Yamper, nhìn vào vòng xoáy đen trên trời, nhớ lại những kết quả nghiên cứu mới nhất, ánh mắt lóe lên: "Leon, cậu không cần phải gượng ép bản thân nữa...

Tôi sẽ vì cậu mà giành lấy chiến thắng này!" Dưới màn đêm đồng cỏ, chiếc xe nhỏ màu hồng liên tục xả khói đen. "Làm ơn đi, nổ máy giùm cái." Đầu tiên Sonia chắp tay cầu nguyện, sau đó phẫn nộ đập vào vô lăng: "Nổ máy đi chứ!" Vù!

Tiếng động cơ gầm lên, mắt Sonia sáng bừng, quay sang nhìn Yamper: "Nhìn kìa, thành công rồi!" "Gâu ~" Yamper thè lưỡi, cái nguyên lý này tao cũng chịu, vì tao chỉ là một con chó thôi. "Được, mục tiêu: Rừng Mê Ngủ, tìm kiếm sự trợ giúp của Anh Hùng!" Sonia đạp lút ga, chiếc xe lao vút đi trên cánh đồng. *** Hammerlocke, nhà ga.

Satoshi bước ra khỏi sảnh nhà ga, trên vai là Pikachu, cậu nhìn quanh quất.

Sau đó, cậu lấy điện thoại Rotom ra nói chuyện với Giáo sư Kukui trên màn hình: "Giáo sư, em đã đến Galar rồi!" "Vậy sao, xem trực tiếp trận đấu của Thầy Lục và Raihan thấy thế nào?" Kukui khoanh tay cười hỏi. "Có chút sự cố nhỏ..." Satoshi gãi má cười gượng: "Máy bay vì thời tiết nên bị hoãn, em mới tới Hammerlocke thôi, lát nữa còn

phải chuyển máy bay đi Wyndon." "Vậy à." Kukui gãi đầu: "Trận đấu của họ sắp kết thúc rồi... em chỉ có thể xem lại thôi." "Hả!?" "Chuyện nhỏ thôi, ha ha." Kukui cười: "Mà chưa hỏi, dùng Rotom Phone thấy thế nào?" Điện thoại của Satoshi tự động trả lời bằng giọng đầy hăng hái: "Tất tất... vô cùng hài lòng!" Kukui xoa cằm: "Tôi còn đang lo em chuyển từ dạng Pokédex sang dạng điện thoại sẽ cần thời gian thích ứng... xem ra không cần rồi." "Tôi khuyên Satoshi đêm nay cứ ở lại Hammerlocke đi, đợi mai liên hệ với Thầy Lục, nhờ cậu ấy dẫn đi du lịch Galar một vòng." Kukui dặn thêm: "Sau đó nhớ về sớm nhé, giải đấu Alola sắp bắt đầu rồi!" "Em biết rồi ạ, Giáo sư." Satoshi hớn hở đáp. "Ừ, vậy nhé, Alola ~" Ngắt điện thoại, Satoshi nhìn quanh lẩm bẩm: "Phải đi tìm Trung tâm Pokémon trước đã..." Oành!!

Phía trung tâm thành phố xảy ra một vụ nổ lớn, lửa bốc lên ngùn ngụt.

Satoshi nhìn về phía con Pokémon khổng lồ đằng xa, hơi khựng lại, lấy điện thoại ra: "Đó là..." "Tất tất...

Centiskorch Gigantamax, nghe nói bức xạ nhiệt nó tỏa ra sẽ làm nhiễu loạn luồng khí!" "Gigantamax sao, nhưng tại sao nó lại xuất hiện ở đây." Giây tiếp theo, Satoshi mạnh mẽ ngẩng đầu, dùng thị lực nhạy bén nhận ra Charizard dưới bầu trời đêm.

Leon đang cưỡi trên lưng Charizard với vẻ mặt nghiêm nghị, bay về phía kiến trúc cao nhất của Hammerlocke! "Anh Leon!" Satoshi mừng rỡ, nếu gặp được anh Leon ở đây, biết đâu có thể thách đấu anh ấy ngay tại chỗ! "Nói về bay lượn thì phải là cậu ta..." Satoshi lục tìm một hồi rồi ném PokéBall ra: "Nhờ vào cậu đấy, Noivern!" Vù! "Có đuổi kịp không Noivern?" Satoshi nằm phục trên lưng Noivern, "Cứ bám sát anh ấy là được!" Noivern khẽ gật đầu, vỗ đôi cánh lớn đuổi theo Charizard của Leon.

Dưới màn đêm, vòng xoáy đen khổng lồ ngự trị, Đêm Đen đang dần nuốt chửng cả bầu trời.

Trên tầng không lóe lên một luồng sáng đỏ chói mắt.

Một khối thiên thạch nhỏ đang lao xuống Hammerlocke, điểm rơi chính là đỉnh tháp nhà thi đấu! *** Galar, Rừng Mê Ngủ.

Từ Hammerlocke lái xe tới đây mất ít nhất hai tiếng.

Sonia đã phóng như bay, dính không ít phiếu phạt mới tới nơi được trong một giờ. "Dựa theo văn bia mà Thầy Lục đã giải mã." Sonia đi sâu vào Rừng Mê Ngủ, lẩm bẩm: "Hai vị Anh Hùng đang yên nghỉ ở nơi sâu nhất của khu rừng này..." Suốt dọc đường cô cẩn thận không làm phiền các Pokémon đang ngủ, cầm đèn pin tiến sâu vào màn sương dày.

Dù đã nhớ kỹ bản đồ nhưng Sonia vẫn bị lạc hướng, đúng lúc đó Yamper nhảy khỏi vòng tay, chạy về phía sương mù. "Chờ tôi với!" Sonia khẽ gọi rồi lao vào sương mù.

Tầm nhìn bỗng chốc mở rộng, Sonia nhìn thấy một bệ thờ tỏa ra hào quang mờ ảo tuyệt đẹp, thoáng ngẩn người. "Hóa ra...

đây mới là ý nghĩa thực sự của Rừng Mê Ngủ." Theo cổ tịch ghi chép, tín vật của Anh hùng Kiếm và Khiên được đặt quanh bệ thờ.

Nhưng Sonia tìm kiếm hồi lâu vẫn không thấy gì, buồn bã rũ vai.

Cuối cùng... lại phải để Leon chiến đấu một mình sao... "Gâu!" Yamper chợt sủa lớn. "Gì vậy?" Sonia quay đầu lại, thấy sương mù từ bốn phương tám hướng ập tới, không nhịn được mà nhắm mắt lại.

Bên tai vang lên tiếng gầm vang dội và thần bí, Sonia căng thẳng mở mắt ra, hơi khựng lại.

Trước mặt cô là hai con Pokémon chưa từng thấy bao giờ, một đỏ

một xanh.

Con màu xanh có bờm rủ xuống, trên người có những vết sẹo trắng, bên tai là những bím tóc dài.

Con màu đỏ là chủ đạo, trên đầu có một chỏm tóc xoăn, mặt có vết sẹo rõ mệt.

Bất chợt, Sonia nhận ra điều gì đó, khẽ nói: "Hai vị là...

Anh Hùng trong truyền thuyết?" 『Đó là danh hiệu mà loài người gán cho chúng ta.』 Giọng của Zacian trung tính và thanh khiết.

Giọng của Zamazenta thì trầm hùng hơn: 『Chúng ta chỉ làm những việc nên làm thôi.』 Sonia lờ mờ tiếp xúc được chân tướng trong truyền thuyết, căng thẳng nuốt nước bọt.

Cứu lấy Galar không phải là anh hùng loài người, cũng chẳng phải vương thất Galar, mà là hai con Pokémon huyền thoại này! "Tôi biết, yêu cầu các ngài như vậy là rất đường đột..." Sonia cắn răng nói: "Chỉ là Đêm Đen lại một lần nữa giáng lâm, chỉ dựa vào sức mạnh của Galar hiện tại căn bản không thể chống đỡ, nếu được, tôi khẩn cầu hai vị..." 『Chúng ta không còn là Anh Hùng nữa.』 Zacian ngắt lời Sonia.

Sonia ngẩn ra: "Hả?" Ánh mắt Zamazenta hướng về bệ thờ: 『Loài người đã vì dối trá và tham lam mà lấy trộm vật canh giữ của chúng ta, đây cũng là lỗi lầm của chúng ta.』 『Nếu Kiếm và Khiên đã bị loài người đoạt lấy, thì lẽ dĩ nhiên, hãy để họ tự mình đánh bại Đêm Đen.』 Zacian lạnh lùng quay người đi, 『Cô hãy về đi.』 "Nhưng mà, chỉ có các ngài mới có thể vận dụng sức mạnh của Kiếm và Khiên thôi!" Sonia nói: "Tôi là một nhà nghiên cứu thần thoại Galar, theo nghiên cứu của tôi, chỉ khi Anh Hùng trong truyền thuyết gặp lại Kiếm và Khiên, sức mạnh thực sự mới được giải phóng, tiến hóa ra hình thái mới!" Zacian và Zamazenta dừng bước, nhìn nhau, ánh

mắt lóe lên.

Đúng vậy, khi sở hữu Kiếm và Khiên, những vị cứu tinh của Galar có thể bộc phát sức mạnh mới.

Nhưng có lẽ... chúng ta đã không còn là người hùng của thời đại này nữa rồi.

Sẽ có những vị anh hùng mới đứng lên vì Galar, đánh bại Đêm Đen, trả lại ánh sáng cho vùng đất này.

Zacian và Zamazenta cùng nhớ về một bóng hình quen thuộc đã lâu không gặp, rồi lại lắc đầu.

Dù đã mất đi Kiếm và Khiên, Zacian và Zamazenta vẫn giữ tâm hồn chính nghĩa và lương thiện, được xưng tụng là "Bách Chiến Anh Hùng".

Chương 838

Vì vậy, lời mời của Sonia khiến họ có chút dao động.

Ngay khi hai con Pokémon huyền thoại đang im lặng, Sonia khẽ thốt lên, bịt miệng ngước nhìn, ánh mắt run rẩy.

Một khối thiên thạch kéo theo đuôi lửa đỏ rực rạch ngang bầu trời, lao xuống từ tầng không. "Đó là... hướng của Hammerlocke!" "Hống!!!" Ánh mắt Zacian và Zamazenta sắc lạnh, cảm nhận được hơi thở nguy hiểm của đối thủ cũ, không còn do dự nữa, chúng gầm lên một tiếng, hóa thành hai luồng sáng xanh đỏ đuổi theo khối thiên thạch vừa rơi xuống. *** Hammerlocke, đỉnh tháp nhà thi đấu.

Đây là điểm cao nhất của cả thành phố Hammerlocke, có thể nhìn thấy toàn bộ các công trình xung quanh.

Giữa bầu trời đêm mênh mông, một ngôi sao băng đỏ thẫm lướt qua, vầng sáng đó không ngừng to lớn hơn.

Trên khối thiên thạch đang bốc cháy hừng hực đó là một con Pokémon đỏ sẫm trông như xương rồng.

Những móng vuốt như xương của Eternatus bám chặt lấy bề mặt thiên thạch, đôi mắt trắng dã vô cảm nhìn xuống Hammerlocke.

Bất ngờ, khối thiên thạch sượt qua đỉnh tháp, phá hủy hoàn toàn một nửa tháp canh, nửa còn lại cũng lung lay sắp đổ.

Nhà thi đấu Hammerlocke phía dưới bị thiên thạch đâm trúng, nổ tung dữ dội, lửa cháy ngút trời, bị phá hủy trong tích tắc!

Trong ngọn lửa hừng hực, bộ móng vuốt sắc nhọn của Eternatus cắm sâu vào tháp canh, nó dần dần leo lên điểm cao nhất của Hammerlocke.

Tuy nhiên, khi Eternatus leo lên tới đỉnh tháp, ánh mắt nó chạm phải một vị khách không mời mà đến. "Tìm thấy ngươi rồi..." Người đàn ông tóc tím mặc áo choàng, kéo vành mũ, đột nhiên vứt chiếc mũ lưỡi trai đi, lộ ra nụ cười hưng phấn và đôi mắt vàng sắc lẹm.

Leon vung mạnh áo choàng, lộ ra chiếc áo thun thể thao đen và cánh tay săn chắc, anh vỗ mạnh vào hai má, nhìn thẳng vào con Eternatus dữ tợn trước mặt. "I Choose You (Tớ chọn cậu), Charizard!!" "Hống ngô!!" Charizard vỗ cánh bay lên, dù không có sức mạnh tăng thêm của Gigantamax hay tiến hóa Mega, nó vẫn kiên định bay vút lên trời, từ miệng phun ra một luồng hỏa lực Fire Blast cực mạnh!

“ĐỀ!!!” Eternatus dâng trào hào quang Aura đỏ sẫm cực mạnh, khuấy động bầu trời, xoáy đen không ngừng hấp thụ Năng lượng của Galar, dần dần bành trướng.

“GÀO!!!” Charizard vỗ cánh bay lên, né tránh Gió Mạnh và đá vụn bay tới, miệng dâng trào hồng quang nóng bỏng, phồng bụng lên rồi phun ra.

Ngọn lửa hình chữ “Đại” bùng cháy trong Gió Mạnh, hỏa quang ngút trời, “BÙM” một tiếng nổ thẳng vào đầu Eternatus.

Sức va đập mãnh liệt, thổi bay vô số đá vụn.

Eternatus lắc lư cái đầu hình tam giác, hai cái móc tím dài nối liền cột sống “cạch” một tiếng cắm sâu vào thân tháp đá, giữ cho mình không bị rơi xuống.

Ngay sau đó, ở giữa thân Eternatus, tại vị trí bộ xương lồng ngực, một lõi phát sáng màu hồng dâng trào thứ ánh sáng tím đậm chói mắt!

Áp lực như có thực, Năng lượng bành trướng cực nhanh khiến không khí xung quanh không ngừng sôi sục.

Leon chăm chú nhìn Eternatus, khi thứ ánh sáng tím đậm bùng nổ, anh ta hét lớn: "Charizard, né đi!" "GÀO!" Charizard vỗ cánh bay lên, ngọn lửa đuôi bập bùng dưới trời đêm.

Bản thân Leon cũng lăn mình sang một bên, rời khỏi vị trí vừa rồi.

BÙM!

Từ xương lồng ngực, Eternatus bắn ra một cột sáng tím hùng vĩ, sóng năng lượng khổng lồ như Rồng bay vút qua Leon, oanh tạc vào cổng thành cổ kính bên ngoài tháp quan sát.

Tường thành bị nổ tung một hố lớn, đá vụn bắn tung tóe như mưa, khói đen cuồn cuộn.

"Thằng này... còn biết Long Pháo nữa, là hệ Rồng à." "Hèn chi Bạo Lửa không ăn thua, thử cái này xem sao—" Leon hạ thấp người, hét lớn: "Long Pháo phản công!" "GÀO!" Charizard vỗ cánh lượn vòng dưới trời đêm, hai cánh cuồn cuộn Long Ảnh xanh lục, miệng dâng trào ánh sáng tím đậm.

Khoảnh khắc sau, một con Rồng khổng lồ bằng Năng lượng tím vươn hai vuốt xanh lục, gầm thét lao xuống Eternatus, cả con Rồng khổng lồ "OÀNH" một tiếng nổ tung!

Khói đen cuồn cuộn, Gió Mạnh tấn công cơ thể khổng lồ của Eternatus.

Hai cái móc ở lưng Eternatus nới lỏng, cơ thể trượt từ tháp quan sát xuống, rồi lại "cạch" một tiếng cắm vào vách tường.

Nó lại tiếp tục leo dọc vách tường, cái đầu hình tam giác từ từ xuất hiện trên đài quan sát, đôi mắt trắng dã vô cảm nhìn xuống Leon, há miệng gầm thét: "ĐỀ!!!" Charizard vỗ Cánh Đôi, ánh mắt nặng nề, đáp xuống trước mặt Leon.

"Thử Long Pháo nữa xem." Leon gật đầu, "Nhờ cậu!" Charizard

mạnh mẽ gật đầu, vỗ cánh bay lên, đột ngột trợn to hai mắt.

Hai cái móc ở lưng Eternatus, như tia chớp bắn về phía Charizard, những vuốt nhọn sắc lẹm đâm xuyên hai cánh Charizard, rồi lại "lạch cạch lạch cạch" thu về!

"Charizard!!" Leon tiến tới.

"GÀO!" Charizard "RẦM" một tiếng rơi xuống đất, mặt tím tái vì chất độc, rồi lại gầm lên một tiếng mạnh mẽ, nghiêng đầu phun một luồng Lửa Nhỏ vào cánh.

Lửa Nhỏ đốt cháy vết thương, phản chiếu ánh mắt lo lắng của Leon.

Charizard trán lấm tấm mồ hôi, vẻ mặt đau đớn, chất độc do "Vuốt Độc" gây ra đang dần thuyên giảm, nó lại gầm khẽ về phía Leon.

Leon vuốt ve đầu Charizard: "Charizard..." Nguy hiểm chưa qua, Eternatus đã leo lên tháp quan sát, đứng sừng sững trước mặt Leon, gầm thét dữ dội.

"ĐỀ!!!" Nó như một bộ xương Rồng tím đỏ, hai cái móc sau lưng dính đầy chất độc, lõi bên trong lồng ngực phát ra ánh sáng hồng.

Gió đêm vù vù, xoáy đen dưới màn đêm không ngừng bành trướng, áp lực càng thêm nặng nề.

Leon dìu Charizard, một lần nữa đứng dậy, vẻ mặt nghiêm nghị.

"Vẫn chiến đấu được chứ, Charizard?" "GÀO!" Charizard buông Leon ra, mũi phun khói đen, ánh mắt sắc bén, khóe miệng hơi nhếch lên.

Lửa đuôi bùng lên, ngọn lửa giận dữ rực cháy dưới màn đêm!

Đặc tính hệ Lửa, Hỏa Lực!

“Cậu nhóc này...” Leon nở nụ cười.

“Từ bé, cậu đã kiên cường như vậy rồi.

Dù đối thủ là ai, khi tôi và cậu ở bên nhau, chúng ta luôn đánh bại được đối thủ.

Không có Gigantamax cũng không sao.

Tôi và Charizard vốn dĩ là bạn đồng hành mạnh nhất.

Bởi vì...” Leon không còn do dự nữa, hai tay vỗ mạnh vào má, đôi mắt vàng rực như mặt trời.

“Tôi là Nhà vô địch của Galar.

Đồng thời cũng là, Nhà vô địch mạnh nhất!

Mọi thứ của Galar, hãy để tôi gánh vác, để tôi chịu đựng!

Lên thôi, Charizard!” Leon giơ tay chỉ lên trời, Charizard trước mặt anh ta gầm thét về phía Eternatus.

“Hãy chứng kiến khoảnh khắc Nhà vô địch của chúng ta!” “ĐỀ!!!” Từ xương lồng ngực Eternatus dâng trào Năng lượng Dynamax hùng vĩ, các hạt Dynamax từ khắp bốn phương tám hướng đổ về lõi của nó, biến thành một quả cầu sáng tím đỏ bùng nổ.

Khoảnh khắc tiếp theo, từ lõi Eternatus bắn ra một khẩu pháo ánh sáng được hình thành từ các hạt Dynamax.

Nơi khẩu pháo đi qua, dư chấn tạo thành những rãnh sâu hoắm, ánh sáng gần như nuốt chửng Leon và Charizard.

Eternatus, Chiêu thức đặc trưng, Pháo Dynamax!!

Leon hét lớn: “Charizard, Bùng Cháy!” “GÀO!” Lửa đuôi Charizard vụt sáng, Hỏa Lực bùng cháy, há to miệng, kim diễm biến thành ngọn lửa xanh lam.

“BÙM” một tiếng bắn ra, cột lửa Bùng Cháy và Pháo Dynamax va chạm vào nhau.

Dư chấn tạo thành một hố đen nhỏ, không gian xung quanh rung chuyển vỡ vụn, các mảnh vỡ bị nuốt chửng vào trong!

OÀNH!!!

Bầu trời đêm Hammerlocke, khói đen cuồn cuộn.

Ash cưỡi trên lưng Noivern, nhìn xuống Leon và Eternatus trên đỉnh tháp cao: “Kia là, Pokémon Huyền thoại mà Thầy Lục đã nhắc đến trong nhóm chat!” Dư chấn vụ nổ ập đến dữ dội, Ash giơ tay che chắn, hơi giật mình.

“Thầy Leon, một mình đối đầu với Eternatus ư?

Hơn nữa...” Trong mắt phản chiếu bóng lưng cao ngạo của Leon.

Ash không thể tin nổi.

Chỉ với Charizard ở trạng thái bình thường mà Thầy Leon đã áp chế được Eternatus rồi!

“Được rồi, Pikachu.” Ash mắt sáng rực, nghiêng đầu nhìn Pikachu trên vai, siết chặt nắm tay: “Chúng ta cũng đi giúp!” “Pika.” Pikachu vỗ vào vai Ash, mạnh mẽ gật đầu.

Xoáy đen vẫn ngự trị trên bầu trời đêm, khuấy động tầng mây, bên dưới, một Eternatus hình xương Rồng nằm phủ phục trên đỉnh tháp, vươn hai cái móc xích sau lưng, nhanh như tia chớp bắn về phía Charizard.

Charizard vỗ Cánh Đôi, xuyên qua cái lưới móc xích đan xen, miệng phun Lửa Đuôi, từ trên cao quét ngang cột sống Eternatus.

Leon vẻ mặt nghiêm nghị, ngẩng nhìn trời đêm: “Cái xoáy đen đó bành trướng càng dữ dội hơn rồi...” Theo lời Chủ tịch Rose, Eternatus

có khả năng đặc biệt là hấp thụ toàn bộ hạt Dynamax của Galar.

Không ai biết, khi hấp thụ hết Năng lượng của cả vùng Galar, Eternatus rốt cuộc sẽ có sức mạnh như thế nào.

Điều có thể khẳng định là, "xoáy đen" đó cực kỳ nguy hiểm, phải tốc chiến tốc thắng!

"Thầy Leon!" Leon quay đầu nhìn lên trời đêm.

Noivern vỗ cánh đáp xuống, ánh mắt anh ta dừng lại trên Pikachu trên vai cậu thiếu niên, Leon cười toe toét: "Tôi nhớ, cậu là Ash, và cả Pikachu nữa, đúng không?" "Pika~" Pikachu vui vẻ kêu.

Ash gãi đầu: "Thấy Charizard, tớ liền đi theo, muốn khiêu chiến với Thầy, nhưng mà..." "Ở đây rất nguy hiểm, cậu và Pikachu lùi lại trước đi." Leon cắt ngang lời Ash, quay đầu nhìn Eternatus đang cuồng loạn, nói: "Ash, đợi khi nguy hiểm qua đi, rồi tôi sẽ giao đấu với cậu." "Em cũng đến giúp Thầy!" Ash hét lớn.

Leon vừa định trả lời, Pháo Dynamax của Eternatus "OÀNH" một tiếng bắn ra, buộc Leon và Ash phải né sang hai hướng khác nhau.

BÙM!

Đá vụn bắn tung tóe, đỉnh tháp không ngừng sụt lún, rồi lại "ĐÙNG" một tiếng trụ vững.

Leon nhìn về phía xa, kinh ngạc trước thân thủ của Ash.

"Thầy Leon, em và Thầy Lục đã gặp rất nhiều Pokémon Huyền thoại rồi." Ash cười tươi roi rói: "Em sẽ không lùi bước đâu!" Leon khẽ mỉm cười, đột ngột quay đầu nhìn Eternatus, hét lớn: "Cùng lên thôi, Charizard, Long Pháo!" "GÀO!" Charizard mạnh mẽ vỗ cánh, xuyên qua những móc xích bay lượn của Eternatus, một Long Ảnh từ miệng nó tuôn ra.

Ash hét lớn: “Pikachu, Điện Giật!” “Pika — Chú!” Pikachu bốn chân chạm đất, cơ thể dâng trào dòng điện chói lóa.

Điện Giật theo sau Long Pháo, bao phủ bề mặt Long Ảnh.

Tựa như một cặp Rồng sấm sét cuộn trào, uy hiếp mạnh mẽ buộc Eternatus phải triển khai một Lá chắn.

BÙM!

Lá chắn lập tức vỡ vụn thành những tinh thể đỏ, Long Pháo gầm thét nuốt chửng Eternatus, sấm sét bùng nổ mạnh mẽ!

OÀNH!

Đài quan sát bốc lên ngọn lửa hùng vĩ, nuốt chửng thân hình Eternatus.

“Xong rồi sao?” Ash hỏi.

“Hy vọng là vậy.” Leon ánh mắt nặng nề, nhìn về phía màn trời phía sau đài quan sát, xoáy đen tựa như một cơn lốc xoáy đang di chuyển về đây, xen kẽ với Aura đỏ sẫm.

“Nhưng tôi nghĩ... mọi chuyện còn lâu mới đơn giản như vậy.” Ash và Leon hai người đứng sóng vai trên đỉnh tháp, chăm chú nhìn khối xoáy đen đầy áp lực kia, yết hầu không hẹn mà nuốt khan.

Xoáy đen, hấp thụ toàn bộ sức mạnh Dynamax của Galar, hình thành một đám mây khổng lồ bao trùm Hammerlocke.

Ga Hammerlocke.

Đoàn tàu phía sau sân ga đột nhiên dừng lại.

Mọi người ngẩng nhìn trời đêm, thấy xoáy đen một lần nữa khuếch đại, bên trong hiện ra một con quái vật tím đỏ che lấp trời đất, tựa như pháo đài chiến tranh.

“Kia, kia là cái gì vậy?” “Trong xoáy đen lại xuất hiện một Pokémon!” Đỉnh tháp.

Xoáy đen nuốt chửng Eternatus, dâng trào ánh sáng tím đỏ.

Thể hình Eternatus trải qua thay đổi long trời lở đất, hiện ra thân hình trong xoáy đen, cao đến cả trăm mét.

“Cái này, cái này còn lớn hơn cả Hoopa được giải phóng!” Ash nói.

“Đó là dạng đặc biệt của Eternatus...” Leon ánh mắt nặng nề, “Khi nó hấp thụ quá nhiều Năng lượng, hiện tượng này sẽ xảy ra, Chủ tịch Rose gọi nó là 'Vô Cực Dynamax'.” “Vô Cực Dynamax?” “Vô Cực Dynamax sẽ khiến thể hình và sức mạnh của Eternatus bùng nổ, đồng thời tạo ra một cơn bão Năng lượng Dynamax khổng lồ xung quanh, trong cơn bão đó ngay cả không-thời gian cũng sẽ bị bóp méo.” ẦM ẦM!

Màn trời khuấy động cơn bão đỏ sẫm, Eternatus cao cả trăm mét phát ra tiếng gầm rợn người, thân hình khổng lồ bao trùm nửa Hammerlocke.

Lõi của nó tách khỏi cơ thể lơ lửng giữa không trung, được nối bằng Xích Đỏ, thân hình rắn cuộn tròn.

Phần thân trước chia ra năm cái đầu, tựa như một bàn tay khổng lồ.

Cả năm cái đầu đều được bao phủ bởi vật chất tím sẫm có gai và phân đoạn, mỗi đầu có một con mắt hồng phát sáng ở cuối.

Dưới ánh mắt kiêu ngạo của năm cái đầu đó, bất kỳ Huấn luyện viên nào cũng không thể nảy sinh ý định kháng cự.

Đây là Pokémon Huyền thoại đã hấp thụ toàn bộ Năng lượng của Galar!

Eternatus, Dạng Vô Cực Dynamax!!!

“ĐỀ!!!” Eternatus Dạng Vô Cực Dynamax, thân thể hình móng vuốt mở ra, năm cái đầu đồng loạt gào thét lớn, bão không-thời gian phía sau lại càng dữ dội, cả màn trời rung chuyển ầm ầm.

“Thầy Leon, nó lao đến kìa!” Ash hét lớn.

Eternatus vươn phần thân trước, móng vuốt vung xuống đỉnh tháp, năm cái đầu đồng loạt há to miệng, gầm rít dữ tợn.

BÙM!

Charizard của Leon bị đánh bay, “RẦM” một tiếng rơi xuống đất, bị thương nặng: “Gào...” “Pika!” Pikachu bốn chân chạm đất, đứng chắn trước Charizard, bị một luồng pháo sáng của Eternatus bắn ra ép lùi.

Chương 839

“Mau đỡ lấy, Charizard!” Leon mạnh mẽ ném ra “Thuốc Hồi Sinh Tối Đa”.

Charizard đang nằm trên đất mắt loe loe ánh sáng, vỗ cánh cắp lấy Thuốc Hồi Sinh Tối Đa, vừa nhai vừa “ĐÙNG” một tiếng đáp xuống đất, bảo vệ trước mặt Leon.

“Gào!” Charizard lấy lại tinh thần, ngẩng đầu phun Lửa Nhỏ, lửa đuôi bùng cháy dữ dội.

“Đây là chiêu gì vậy, Thầy Leon?!” Ash kinh ngạc nói.

“A ha, thuốc hồi phục thiết yếu của Trainer thôi mà.” Leon nói, “Không phải trận đấu chính thức, cũng chẳng quản được nhiều vậy.” Ash nhớ, Thầy Lục khi ra ngoài cũng thường mang theo “Thảo Dược Hồi Sinh”, không khỏi gật đầu.

“À phải rồi, Ash.” Leon nghiêm mặt nói, “Z-Move của cậu, còn dùng được không?” Ash nhìn chiếc Z-Ring, thất vọng lắc đầu: “Ở đây không có 'ánh sáng', bão không-thời gian đã san phẳng nó rồi.” “Đúng như tôi dự đoán.” Leon ánh mắt hơi lóe lên, “Dynamax, Z-Move, thậm chí cả Tiến hóa Mega, đều không thể thi triển trước Eternatus Dạng Vô Cực Dynamax.” “Trừ khi là biến hóa dạng đặc biệt, ví dụ như, Dũng sĩ đã cứu Galar năm xưa.” Dạng đặc biệt...

Ash khẽ nói: “Ước gì Greninja ở đây thì tốt rồi.” Hoặc là Thầy Lục.

Anh ấy nhất định cũng có Pokémon có thể Tiến hóa đặc biệt!

“Chiến đấu lần nữa thôi, Ash.” Leon ánh mắt tập trung, “Chúng ta phải đánh bại Eternatus.” “Vâng.” Ash hét lớn.

Eternatus ngự trị trên bầu trời đêm, xích liên trên cơ thể phát ra tiếng "lạch cạch lạch cạch" khẽ khàng, đột nhiên ngẩng năm cái đầu lên, nhìn ra vùng hoang dã.

Trong màn đêm có hai luồng sáng, một đỏ một xanh, tựa như những Dũng sĩ trong truyền thuyết Galar, xuyên qua bão không-thời gian mà đến!

ĐÙNG!

Hai luồng sáng như thiên thạch rơi xuống đất, đáp xuống trước mặt Leon và Ash.

Hiện ra hai Pokémon hình chó lớn, ánh mắt sắc bén.

"Cái này là..." Leon không thể tin nổi.

Ash lấy điện thoại Rotom ra, chĩa vào hai Pokémon.

"Tít tít...

Pokémon Huyền thoại, Zacian, Zamazenta, dữ liệu không xác định, lỗi!" Zacian và Zamazenta, quay đầu nhìn Leon và Ash một cái, rồi lại quay đầu nhìn Eternatus khổng lồ.

"Ô!!!" Cả hai ngẩng đầu gầm thét, cơ thể dâng trào hai luồng Aura, một xanh một đỏ, đồng thời phóng về phía Eternatus dưới trời.

BÙM!

Miệng Zacian ngưng tụ bạch quang thành một "Thánh Kiếm" hữu hình, chém ngang vào lòng bàn tay Eternatus.

Năm cái đầu Rồng phát ra tiếng gầm giận dữ, vung vẩy đánh bật Zacian, đồng thời bắn ra vô số luồng sáng đỏ.

OÀNH!

Trước mặt Zamazenta ngưng tụ một bức tường khiên khổng lồ,

“Hộ Vệ Rộng” chắn trước đỉnh tháp, không ngừng chống đỡ các vụ nổ!

“Zacian, Zamazenta.” Leon ánh mắt kinh ngạc.

“Trong thần thoại Galar đánh tan bóng tối, chính là chỉ hai vị này sao!” “Pikachu, dùng Điện Giật!” Ash ra lệnh.

“Pika, Chú!” Pikachu bắn ra cột điện thô lớn, “BÙM” một tiếng đánh trúng lòng bàn tay Eternatus, năm cái đầu phát ra tiếng kêu đau đớn.

Zacian và Zamazenta đồng thời lùi lại, đáp xuống trước mặt Leon và Ash, vẻ mặt nghiêm nghị.

Vô số hạt Dynamax, từ xoáy đen đổ về Eternatus.

Vết thương của nó hồi phục, và nó mở lòng bàn tay, bắn ra một tia Siêu Tia Chớp chói mắt!

Zamazenta đón đầu, bức tường khiên do “Hộ Vệ Rộng” tạo ra, lập tức tan rã vỡ vụn.

Zacian ánh mắt sắc bén, ngậm “Thánh Kiếm” hữu hình chém tới, cũng bị sóng Năng lượng đánh bay.

Cả tháp quan sát đổ sập xuống, “ĐÙNG” một tiếng đập vào đất, làm bắn tung đá vụn và bụi bặm.

Leon che chắn cho Ash, đi đến sân vận động phía dưới tháp quan sát.

“Thầy bị thương rồi.” Ash nói.

“Không sao đâu.” Leon tay chảy máu như suối, nhe răng cười: “Chỉ là Eternatus, hơi khó nhằn chút...” 『Cần sức mạnh của Thánh Kiếm và Thánh Khiên.』 “Cái gì?” Leon quay đầu, nhìn Zacian đầy vết thương trong đống đổ nát, đang từ từ đứng dậy. 『Phải tìm lại

Thánh vật.』 Zacian khàn giọng nói, 『Nếu không, chúng ta không thể đánh bại Eternatus.』 "Hai thứ đó ở đâu, em sẽ đi tìm về!" Ash hét lớn.

Zamazenta nhìn Ash và Leon, trầm giọng nói: 『Loài người đã lấy trộm Thánh vật, chúng ta cũng không biết tung tích của chúng.』 Leon nhìn Ash đang nản lòng, và Zacian cùng Zamazenta đang do dự, anh ta mở lời: "Tôi sẽ đi đấu với Eternatus." Zacian ngẩng đầu, nhìn vị Nhà vô địch của thời đại này.

"Kể cả không có Thánh vật." Leon trong mắt lóe lên vẻ kiên nghị: "Tôi cũng sẽ ngăn Eternatus lại." "Bởi vì —" Leon thở ra một hơi, mạnh mẽ vỗ vỗ má.

Trong lòng không còn do dự, không còn khiếp nhược hay sợ hãi, gánh nặng từ trước đến nay dường như đã biến mất.

Anh ta rõ ràng nhận thức được, chiến đấu với Eternatus lúc này, mình sẽ thua.

Nhưng, ngay khi nhận ra mình sẽ thua.

Leon cảm nhận được một vầng hào quang nào đó tan biến, thay vào đó là sự nhiệt huyết và khát vọng bắt đầu lại.

Nhà vô địch không phải là điểm cuối của hành trình.

Leon mắt vàng rực sắc bén, nở nụ cười phấn khích: "Trận chiến của tôi và Charizard, bây giờ mới bắt đầu!" "GÀO!" Charizard ngẩng đầu phun Lửa Nhỏ, chiến ý rực cháy mãnh liệt.

Zacian nhìn Leon, ánh mắt hơi lóe.

Mấy nghìn năm qua, nó là Nhà vô địch mạnh nhất mà chúng ta từng thấy.

Anh ta và Vệ Thần Aura bên cạnh, đều có tư cách trở thành Dũng

sĩ.

Thế nhưng...

Thánh vật đã rời bỏ chúng ta, nhưng cũng không công nhận họ.

Vậy thì...

Zacian ngẩng nhìn Eternatus dưới trời đêm.

Rốt cuộc ai mới là Dũng sĩ trăm trận trăm thắng, Anh hùng Kiếm Khiên, người đánh tan bóng tối của thời đại này...

Leon cưỡi Charizard, xuyên qua cái lưới lớn do móc xích của Eternatus tạo thành, chỉ huy Charizard nghênh chiến, thậm chí không hề yếu thế.

"Cảm giác... gần giống Charizard của Blue vậy." Ash ngạc nhiên nói: "Thậm chí, còn mạnh hơn!" Chỉ là.

Ash siết chặt nắm đấm.

Chỉ riêng Thầy Leon thì vẫn không thể đánh bại Eternatus được!

"ĐỀ!!!" Lòng bàn tay phần thân trước của Eternatus vung về phía Leon, ánh sáng trong lòng bàn tay đã gần ngay trước mắt, có thể thấy rõ năm cái đầu Rồng phủ đầy vảy đen, ánh mắt u tối đỏ ngòm.

Áp lực hữu hình bao trùm cơ thể, khẩu pháo ánh sáng trong lòng bàn tay, dâng trào Năng lượng hủy diệt.

Không thể tránh được, chỉ có thể để Huấn luyện viên và Charizard cùng chịu đựng!

Tóc tím Leon bay phấp phới, mắt vàng rực sắc bén, khóe miệng cong lên một nụ cười dịu dàng.

"Hy vọng Nhà vô địch kế nhiệm của Galar, sẽ xuất sắc hơn tôi.

Ít nhất, Raihan sẽ không lạc đường như tôi, khiến mọi người lo

lắng.

Còn nữa, Sonia, Thầy Master.

Bây giờ, tôi cũng là một 『Huyền thoại Chiến đấu』 rồi." BÙM!!!

Eternatus đột nhiên bùng phát tiếng gầm thét chói tai, bạch quang ngưng tụ trong lòng bàn tay lập tức tan biến.

Lõi xương khớp ở đuôi nó, lúc này đang tỏa ra khói đen, rải rác vô số tinh thể đỏ!

Đồng tử Leon co rút.

Xuyên qua gió đêm vù vù và bão không-thời gian dữ dội.

Một Latias lơ lửng dưới xoáy đen, áo choàng Nhà vô địch màu Oreburgh quen thuộc bay phấp phới, mái tóc đen của chàng thanh niên tuấn tú tung bay.

Long Pháo do Latias bắn ra, Năng lượng dần tan biến.

Lục Dã ngẩng nhìn Eternatus Dạng Vô Cực Dynamax che lấp trời đất, lẩm bẩm: "Chỉ số cơ bản 1125, còn cao hơn cả Arceus, đúng là Boss cuối..." Ánh mắt liếc qua người đàn ông tóc tím trên lưng Charizard, Lục Dã gọi: "Leon, cùng đấu Dynamax Team Battle nào!" Leon hơi sững sờ, ánh mắt đầy cảm kích, mạnh mẽ gật đầu.

Cả hai cùng lúc chỉ huy bạn đồng hành hệ bay của mình bay xuống sân vận động Hammerlocke.

Sau khi đáp đất, Ash phấn khích chạy đến: "Thầy Lục!" Lục Dã: "???" "Cậu sao lại ở đây?" "Cái này thì, nói ra dài lắm." Lục Dã nhìn Ash đang gãi đầu phía sau, càng thêm kinh ngạc: "Zacian, Zamazenta?!" Zacian và Zamazenta nhìn Lục Dã.

Ngoài Báu vật và Aura ra, chúng còn cảm nhận được một luồng khí tức quen thuộc hơn.

Giống như... bạn đồng hành từng sống cùng, chiến hữu từng cùng nhau chống địch.

PokéBall Premier ở hông đột nhiên rung động.

Một luồng sáng trắng bay ra, Sirfetch'd cầm cây tỏi tây và cái khiên, lông trắng muốt, cặp lông mày chữ V phi phàm, mắt sáng rực.

"Quạc!" Đáp đất rồi, xem ra mọi chuyện đã được giải quyết an toàn.

Hả?

Vẫn chưa giải quyết à?!

Σ(゜Д゜;) Chân vịt cứng đờ, ánh mắt Sirfetch'd rơi xuống Zacian và Zamazenta, đồng tử hơi co rút.

Zacian và Zamazenta cau mày.

Sao lại giống đến thế?

Không, chính là cùng một vị!

Zacian và Zamazenta hơi sững sờ.

Farfetch'd năm xưa bảo vệ Rừng Ngủ Quên, nay là Sirfetch'd bảo vệ Galar!

Sirfetch'd ánh mắt hơi thất thần: "Quạc..." Hai vị này, hình như là tiền bối của mình.

Hình như mình, đã từng sống và chiến đấu cùng họ.

Giống như mình và Lục Dã, Thầy Gengar vậy...

Cầm cây tỏi tây và cái khiên, Sirfetch'd từ từ quay người, nói với Lục Dã: "Quạc!" Lục Dã ngạc nhiên: "Cậu muốn chiến đấu à?" Thành thật mà nói, áp lực do Eternatus Dạng Vô Cực Dynamax mang lại quá lớn, Lục Dã tính cử Gengar ra trận.

Nhưng Sirfetch'd lại thể hiện chiến ý hiếm thấy, thực sự đáng quý.

“Quạc! (。`ω´•)” Sirfetch'd nghiêm túc gật đầu.

“Mình cũng không biết tại sao.

Nhưng mà, giống như cậu, mình cũng có thứ muốn bảo vệ.” “Cậu muốn bảo vệ cái gì?” Lục Dã hỏi.

Sirfetch'd im lặng, nhìn lại Zamazenta và Zacian, rồi lại ngẩng đầu nhìn Eternatus khổng lồ như pháo đài ngoài hành tinh dưới trời đêm.

“Trước đây...

đều là người khác bảo vệ mình.

Còn mình, thỉnh thoảng cũng có, lúc muốn bảo vệ người khác.” “Ghos~” Bóng dáng Gengar cười tủm tỉm dường như xuất hiện sau lưng Sirfetch'd.

Trong mắt Sirfetch'd, ánh sáng lóe lên.

“Thầy Gengar, khoảnh khắc huyền thoại của Thầy là khi nào, là khi đánh bại Hoopa Ác Thần ở Thành phố Dahara sao?

Còn đối với mình.

Chính là bây giờ!” Biển mây cuồn cuộn.

Eternatus Vô Cực Dynamax khuấy động xoáy đen tím đỏ.

Ash cử Pikachu, trước mặt Leon là một Charizard.

Lục Dã đưa ra quyết định: “Sirfetch'd, dùng Thánh Kiếm!” Sirfetch'd quay lưng lại với Lục Dã, nghênh chiến Eternatus, lưỡi tỏi tây trong tay bùng nổ ra ánh đao vàng dài hơn mười mét.

“Quạc!!

ᕕ(͡° ͜ʖ ͡°)ᕗ” Vung thanh Thánh Kiếm khổng lồ hữu hình đó, Sirfetch'd chém xéo vào cơ thể hình móng vuốt của Eternatus, làm

chệch đi một loạt vụ nổ.

Zacian trợn to hai mắt.

Quả thật, chính là hậu bối ở Rừng Ngủ Quên năm xưa, không sai.

Với thực lực hiện tại của Sirfetch'd, hiển nhiên đã có tư cách đối đầu với Eternatus!

Ba ngày không gặp, hãy nhìn nhau bằng con mắt khác!

BÙM!

Eternatus, năm cái đầu nối liền với cơ thể hình móng vuốt, đồng loạt phát ra tiếng kêu đau đớn, há to miệng, phun Lửa Đuôi.

Năm luồng lửa chiếu sáng trời đêm, hợp thành một cột lửa khổng lồ, từ trời giáng xuống.

Chương 840

“Charizard, Cát Nóng Bỏng!” Leon nói.

Charizard “OÀNH” một tiếng phun lửa xuống đất, mặt đất rung chuyển ầm ầm, sau đó thổi lên một cơn bão cát nóng bỏng, tựa như một Lá chắn ngăn cách ngọn lửa.

“Sirfetch'd, Phát Hiện!” Lục Dã nói.

Lửa Đuôi xuyên qua bão cát, thế công giảm nhẹ thành quả cầu lửa.

Sirfetch'd ánh mắt sắc bén, vung cây tỏi tây, ngang đao chém xuống!

OÀNH!

Quả cầu lửa phát nổ trước khi rơi xuống, hỏa quang hùng vĩ chiếu sáng màn đêm.

Eternatus Vô Cực Dynamax có khả năng phòng thủ và HP cao kinh người, còn biết “Hồi Phục”, dù đối mặt với Lục Dã và mọi người, nó vẫn không hề yếu thế.

Tầng mây một lần nữa cuồn cuộn, trông như một biển mây tím đỏ.

Lạch cạch, lạch cạch!

Eternatus chuyển động cơ thể cuộn tròn bằng móc xích, vươn móng vuốt che phủ trên đầu Lục Dã và những người khác, lòng bàn tay dâng trào ánh sáng tím đỏ hủy diệt.

Sau khi Eternatus trở lại dạng ban đầu, nó đã phát động đòn tấn công mạnh nhất, Tia Vô Cực!

Ánh mắt Zacian và Zamazenta thay đổi.

Chúng đã chứng kiến chiêu thức này của Eternatus, thấu hiểu uy lực kinh người của nó, dù mọi người có hợp lực cũng khó mà chống cự!

“Gào!” Zacian gầm lên một tiếng, nhảy vọt lên trước mặt mọi người, miệng vung ra ánh đao trắng, cố gắng làm chậm quá trình tụ Năng lượng của “Tia Vô Cực”.

Còn Zamazenta thì tạo ra một Lá chắn hình khiên, liều chết chống đỡ trước mặt mọi người, miệng gầm thét dữ dội! 『Farfetch'd.』 Sirfetch'd nghe thấy tiếng Telepathy quen thuộc, đột nhiên sững sờ, nhìn Zacian và Zamazenta phía trước với ánh mắt ôn hòa. 『Tiếp theo, giao cho cậu đấy.』 Galar sẽ đón chào một Dũng sĩ trăm trận trăm thắng mới.

Thanh kiếm và chiếc khiên mục nát, sẽ đón chào tân vương.

Vô số ký ức ùa vào đầu, Sirfetch'd nghiến chặt răng, nắm chặt cây tỏi tây và cái khiên, hét lớn về phía trước: “Quạc!!” Sợ hãi, kinh hoàng, áp lực, từ luồng sáng tím đỏ đó dâng trào thứ Năng lượng đủ sức hủy diệt mọi thứ.

Rõ ràng giao cho Gengar và bọn họ, mình có thể tiếp tục né tránh, nhưng mà, cơ thể lại không nghe lời.

Sirfetch'd bước những bước chân vịt, kiên cường và dứt khoát, lao về phía Zacian và Zamazenta, cơ thể run rẩy, nước mắt nóng hổi tuôn rơi.

“Quạc! (´ᴗ̈ᴗ̈)σ” Mình chỉ muốn làm một con vịt ăn hại thôi mà~!

Lục Dã đột nhiên sững sờ.

Vừa nãy, thị giác dường như đã được chia sẻ với Sirfetch'd.

Anh rõ ràng nhìn thấy, vịt con dũng cảm xông lên mà không sợ hãi, nhưng nội tâm lại run rẩy kịch liệt.

Vận mệnh của hai người họ được kết nối tại khoảnh khắc này.

Rõ ràng chỉ muốn làm một con vịt ăn hại...

Nhưng luôn phải có người đứng ra, gánh vác mọi thứ.

“Sirfetch'd ——” Lục Dã hét lớn: “Dũng Mãnh Phi Xuyên!” “Quạc!” Sirfetch'd giơ cao lưỡi tỏi tây, trên đó cuộn tròn một con chim lớn màu vàng đang gào thét.

Cơ thể hình móng vuốt của Eternatus, bao trùm trên đầu mọi người, lòng bàn tay “OÀNH” một tiếng bắn ra khẩu pháo sáng tím sắc nhọn.

“Tia Vô Cực” rơi xuống bức tường hình khiên, nhanh chóng phá vỡ và nuốt chửng, rồi lại lao về phía con chim vàng đang bay tới.

“Rít!” Con chim vàng vỗ Cánh Đôi, nghĩa vô phản cố lao thẳng vào “Tia Vô Cực”, thậm chí còn làm chậm quá trình rơi xuống của khẩu pháo!

Tận dụng lúc này, Lục Dã và Leon đồng thời cử Sylveon và Aegislash ra, lớn tiếng nói: “Màn Sáng!” ÔNG — Màn sáng rộng lớn lập tức triển khai, bao phủ sân vận động Hammerlocke, nhưng dưới “Tia Vô Cực” thì nhanh chóng vỡ vụn.

Khẩu pháo sáng tím rơi xuống đất, sóng năng lượng hủy diệt lan ra xung quanh, Zacian, Zamazenta, Sirfetch'd đón đầu, bị khẩu pháo nuốt chửng!

OÀNH!

Tiếng nổ chói tai vang vọng bên tai, Lục Dã từ đống đổ nát đứng dậy, thấy Sylveon mặt mũi lấm lem bụi đất, dải ruy băng của nó loạng choạng.

“Vịt con!” Lục Dã hét lớn.

“Quạc...” Trong đống đá, một cây tỏi tây vươn ra, Sirfetch'd đang ở trong đống đổ nát, yếu ớt đáp lại.

Lục Dã thở phào nhẹ nhõm.

Cây tỏi tây không sao, nghĩa là vịt con không sao.

Nương theo cây tỏi tây, nó một lần nữa đứng dậy, Sirfetch'd ngẩng nhìn Eternatus dưới trời đêm, cơ thể hơi run rẩy.

“Quạc...” Không đánh lại, dù mình và hai vị tiền bối cùng hợp lực cũng không đánh lại.

Nhưng đó không phải lý do để trốn tránh.

Lần này, hãy để mình bảo vệ họ.

“Quạc!” Sirfetch'd quay đầu nhìn Lục Dã.

Lục Dã nhìn ánh mắt nghiêm túc của Sirfetch'd, hít sâu một hơi, nói: “Tôi hiểu rồi.” “Chúng ta cùng chiến đấu.” Trước mắt hiện lên từng cảnh tượng quen biết và gặp gỡ với Sirfetch'd.

Lục Dã bất ngờ phát hiện, mình và Sirfetch'd có rất nhiều điểm chung.

Còn bây giờ... chính là khoảnh khắc Huyền thoại của vịt con.

Lục Dã dứt khoát nói: “Dùng, Lao Mạnh Mẽ!!!” “Quạc!!!” Sirfetch'd mạnh mẽ ném cây tỏi tây trong tay.

Cây tỏi tây dài đó tựa như một cây trường thương, trông như sao băng vàng, xé toạc màn đêm, xuyên thủng bầu trời.

Leon từ một đống đổ nát khác, dìu Charizard đứng dậy, ngẩng nhìn sao băng vàng xẹt qua trời đêm, đồng tử co rút.

“Kia là... chiêu thức của Sirfetch'd!” ẦM ẦM!

“Lao Mạnh Mẽ” đánh thẳng vào lòng bàn tay Eternatus, con quái

vật khổng lồ như pháo đài ngoài hành tinh đó, phát ra tiếng gầm giận dữ và đau đớn!

Năm cái đầu Rồng phủ đầy vảy, đồng loạt phun Lửa Đuôi, lao về phía Zacian và Zamazenta đang bất tỉnh trong đống đổ nát.

Sirfetch'd ánh mắt thay đổi, nhặt lên chiếc khiên duy nhất còn lại, xông đến trước mặt chúng, "ĐÙNG" một tiếng dậm chân, giơ khiên lên: "Quạc!!" BÙM!

Ngọn lửa từ trời giáng xuống, không ngừng phun vào bề mặt chiếc khiên, Sirfetch'd mồ hôi như mưa, nghiến chặt răng, chân lùi lại trên đất bùn, nhưng không hề có ý định né tránh.

Cố lên...

Năng lượng của Sirfetch'd, không ngừng đổ vào chiếc khiên.

Chỉ lần này thôi, mình không cho phép lùi bước!

Lửa Đuôi tan biến.

Chiếc khiên làm từ lá tỏi tây tỏa ra khói đen, hoàn toàn hóa than, vỡ vụn rơi xuống đất.

Sirfetch'd hai tay không còn gì, nhìn ngang nhìn dọc, vớ lấy một viên gạch, rồi lại ngẩng nhìn Eternatus cao trăm mét dưới trời.

"Quạc! (´ꈍ◡ꈍ)σ" Mình không học chiêu "Ném" mà!

Chỉ với thực lực hiện tại của vịt con, vẫn không thể xử lý Eternatus.

Đang định ném PokéBall ra, để cả đám cùng hội đồng Eternatus.

Lục Dã liếc qua, thấy ở lối vào sân vận động, có hai bóng người lén lút.

"Hai người kia!" Lục Dã quát: "Đứng lại!" Hai bóng người cứng

đờ, run rẩy quay sang Lục Dã.

Nhờ ánh lửa từ trận chiến giữa Charizard và Eternatus, Lục Dã nhận ra bộ đôi gây rối trong cốt truyện "Kiếm và Khiên".

Cốt truyện "Kiếm và Khiên" vòng hai, hai 'hoàng tộc Galar' danh tiếng đáng ngờ này, đã cuỗm đi "thanh kiếm mục nát" và "chiếc khiên mục nát" ở Rừng Ngủ Quên, còn phải để nhân vật chính tự mình giành lại!

Lục Dã vừa thấy hai tên này liền tức điên, nói: "Hai người làm gì ở đây?" Bộ đôi Tây Tác đánh một cái rùng mình, mặt mếu máo.

"Đại ca, anh, anh giải thích đi..." "Khụ, chúng tôi với tư cách là hậu duệ của vương thất Galar, mang theo lòng trắc ẩn cứu thế, muốn dựa vào Thánh vật, chiến đấu với Eternatus, vì vậy mới đến đây..." Sordward thao thao bất tuyệt.

Lục Dã đại khái hiểu ra, hai người này thấy Eternatus xuất hiện ở Hammerlocke, lại có Leon ở đó, nên muốn đến để vơ vét một phần công lao.

Tuy nhiên, khi thấy Eternatus Dạng Vô Cực Dynamax, chúng đã trốn trong góc không dám lên tiếng, định lén lút chuồn đi.

"Thánh vật đó, là chỉ cái gì?" Lục Dã hỏi.

"Chính là cái này..." Shielbert giơ ba lô lên, bị Sordward ngăn lại.

Sordward cúi mình hành lễ, nói: "Nhà vô địch Lục Dã, đây là chuyện riêng của vương tộc Galar, không cần ngài nhúng tay." Lục Dã vốn không hứng thú với hai người này, tai anh vang lên tiếng Telepathy của Zacian. 『Kẻ mang thiên nhiên... chúng chính là những con người đã đánh cắp Thánh Kiếm và Thánh Khiên.』 Thánh Kiếm, Thánh Khiên...

Thanh kiếm mục nát, chiếc khiên mục nát!?

Lục Dã hơi sững sờ, ánh mắt tập trung, trừng về phía bộ đôi Tây Tác.

Hai người "Ái" một tiếng, xách ba lô lùi lại.

"Khoan đã, thứ này có duyên với tôi." Lục Dã quát: "Gengar, Vô Hiệu Hóa!" "Ghos!" Mắt Gengar lóe lên ánh sáng xanh biếc u ám, bộ đôi Tây Tác lập tức cứng đờ bất động.

Ngay sau đó, cục thịt tím bé nhỏ tiến lên lấy chiếc ba lô, động tác thuần thục, đưa cho Lục Dã: "Ghos~(*ˇ▽)" "Cái này không gọi là cướp, cái này gọi là tránh hiểm khẩn cấp..." Lục Dã lẩm bẩm mở khóa kéo, ánh mắt sáng rực.

Một thanh kiếm và một chiếc khiên, tỏa ra khí tức cổ xưa, ảm đạm không chút ánh sáng.

Tương truyền rất lâu về trước, Anh hùng đã cầm thanh kiếm và chiếc khiên này, đánh đuổi tai họa.

Lúc này, Zacian, Zamazenta, thậm chí Sirfetch'd đều đang ở ngay trước mắt.

Giao Kiếm Khiên Vương đã được chuyển phát nhanh!

Sau một hồi do dự, Lục Dã nắm lấy chuôi kiếm, nhặt chiếc khiên lên, nhìn quanh.

"Ghos?" Gengar gãi gãi đầu, chả có tác dụng gì cả.

Lục Dã im lặng một lát, sau đó "quẹt" một phát Aura lên hai món bảo vật.

Khoảnh khắc đó, thanh kiếm mục nát và chiếc khiên mục nát, phát ra ánh sáng lấp lánh!

Lục Dã: ?

Zacian & Zamazenta: ?

Chẳng lẽ, anh ta chính là Anh hùng được Thánh vật lựa chọn của thời đại này?

Zacian và Zamazenta nhìn Lục Dã, ánh mắt nghi ngờ.

Cảm giác... cái ông Leon bên cạnh còn đáng tin hơn anh ta...

"Thầy Lục!" Leon cưỡi Charizard, nhắc nhở trên không trung: "Cẩn thận Vuốt Độc!" Lục Dã ngẩng đầu, thấy xích liên của Eternatus bắn tới như rắn độc, liên tục lùi lại, xích liên "BÙM BÙM" đập xuống đất, rồi lại chĩa thẳng vào Lục Dã.

Thanh kiếm và chiếc khiên bên cạnh, đột nhiên tỏa ra bạch quang nóng rực, quả cầu ánh sáng bao bọc Lục Dã đẩy lùi những xúc tu hình xích liên của Eternatus!

"Hai thứ này, có thể khắc chế Eternatus..." Lục Dã nhìn quanh, lớn tiếng nói: "Hai cậu cần cái này không, Zacian, Zamazenta!" Zacian và Zamazenta nhìn nhau, không hẹn mà cùng lắc đầu. 『Thánh vật, đã tìm thấy một Anh hùng mới.』 Zacian trầm giọng nói.

Lục Dã sững sờ, nhìn bóng lưng Sirfetch'd phía trước.

Trên cơ thể trắng muốt của nó lông vũ xơ xác, cây tỏi tây không biết đã đi đâu, chiếc khiên đã hóa than và tan rã, nhưng nó vẫn không từ bỏ chiến đấu, nhặt một cục đá lên, cơ thể run rẩy bảo vệ trước mặt mọi người.

"Quạc!! (´ꈍ◡ꈍ)σ" Đánh xong trận này, mình nhất định phải bắt Lục Dã mua thêm vài cây tỏi tây!

Nhìn Sirfetch'd, lưỡi kiếm và chiếc khiên, tỏa ra ánh sáng rực rỡ hơn.

Lục Dã tự có điều cảm nhận, nói: "Vịt con!!" "Quạc?!" Sirfetch'd vội vàng quay đầu.

“Bình tĩnh lại.” Lục Dã nói: “Dùng Tụ Lực.” Sirfetch'd hơi ngẩn ra, mạnh mẽ gật đầu, nhắm mắt lại.

Tiếng gầm thét của Eternatus dường như biến mất.

Trong tầm nhìn tối tăm, có hai điểm sáng lóe lên.

Tiến hóa ở Rừng Ngủ Quên, cuộc gặp gỡ với Lục Dã, nhát chém khi đối mặt với Arceus...

Sirfetch'd hô hấp dần bình ổn.

Nó chưa bao giờ từ bỏ chiến đấu.

Chương 841

Giống như Lục Dã vậy.

Dù đã định trước thất bại, cũng có lý do để chiến đấu hết mình.

“Quạc! (。`ω´•)” Sirfetch'd ánh mắt sắc bén.

Chúng ta đồng lòng hiệp ý!

Lưỡi kiếm và chiếc khiên trong tay Lục Dã, tượng trưng cho sự sôi sục chiến đấu, hóa thành hai luồng sáng, một đỏ một xanh, bay về phía Sirfetch'd ở tiền tuyến.

Bộ đôi Tây Tác không thể tin nổi, Leon trợn tròn mắt, Zacian và Zamazenta nở nụ cười mãn nguyện.

Đã bao giờ, con Farfetch'd ở Rừng Ngủ Quên, thách đấu với chúng.

Giờ đã Tiến hóa thành Sirfetch'd, thách đấu với truyền thuyết, và được kiếm khiên công nhận...

“Lên thôi, Sirfetch'd!” Lục Dã dứt khoát nói: “Đây là sức mạnh thuộc về cậu!!” “Quạc!” Sirfetch'd ánh mắt sắc bén, cặp lông mày chữ V phi phàm, dùng sống kiếm, tựa như Hiệp sĩ gõ vào áo giáp của chính mình, “CÁCH CÁCH” đập vào khiên.

“Lên thôi, Sirfetch'd ——” Ánh mắt Lục Dã và Sirfetch'd hợp làm một, ngẩng nhìn Eternatus, siết chặt chuôi kiếm: “Dùng, Nhát Kiếm Khổng Lồ!!!” “Quạc!!!

ᕕ(͡° ích ͡°)ᕗ” Ngày hôm đó, Sirfetch'd một lần nữa bước vào cảnh giới Huyền thoại Chiến đấu!!

Sirfetch'd đạp nước “BÙM”, lực nhảy vọt thẳng tới tầm của chiêu

Bay, mũi kiếm bùng nổ ra một vầng sáng khổng lồ hình lưỡi liềm màu trắng, chém ngang thân Eternatus, tạo ra một vụ nổ lớn!

“Sirfetch'd, còn có thể dùng Nhát Kiếm Khổng Lồ ư?!” Leon không thể tin nổi. 『Đó là sức mạnh mà Thánh vật ban cho chúng.』 Zacian ánh mắt bình thản, 『Và nó cũng là...

Anh hùng thật sự.』 Hạt Dynamax không ngừng đổ về Eternatus.

Nó giận dữ phát hiện, vết thương lại không thể “Hồi Phục”!

“ĐỀ!!!” Cơ thể hình móng vuốt của Eternatus mở ra, năm cái đầu đồng thanh gầm thét, trung tâm lòng bàn tay một lần nữa dâng trào ánh sáng tím đậm.

“Cùng lên thôi, Ash!” Leon nói: “Charizard, Bùng Cháy!” “Vâng!” Ash xoay mũ, hét lớn: “Pikachu, Điện Giật!” “Sirfetch'd ——Thánh Kiếm!!” Sirfetch'd một lần nữa đáp xuống đất, thân kiếm hoa văn tinh xảo đắm mình trong ánh vàng, bùng nổ thành một thanh quang kiếm khổng lồ cao hơn mười mét.

“Quạc!!!” Sirfetch'd giơ cao Thánh Kiếm, bao quanh sấm sét và ngọn lửa, chém thẳng xuống Eternatus!

ẦM ẦM!

Bộ đôi Tây Tác run rẩy ngẩng nhìn màn trời.

Eternatus Vô Cực Dynamax, lõi Năng lượng ở đuôi nó đang sụp đổ, hồng quang tỏa ra khắp nơi, hóa thành từng luồng sáng bay về phía vùng hoang dã Galar.

“ĐỀ!!!” Eternatus bùng phát tiếng gầm giận dữ, nhưng vẫn không thể làm chậm quá trình cơ thể sụp đổ, xoáy đen đỏ sẫm phía sau cũng dần tối đi, khôi phục lại thể hình ban đầu.

Hạt Dynamax quay trở lại Vòng Dynamax của mọi người, điều đó

có nghĩa là bắt giữ Eternatus, đã trở thành khả thi!

“Thầy Lục ——” Leon mở lời, muốn nhường cơ hội bắt giữ cho Thầy Lục.

“Cậu làm đi.” Lục Dã ánh mắt rơi xuống Sirfetch'd đang cầm kiếm khiên.

“Tôi từ Galar...

đã nhận được kho báu không tồi rồi.” Huống hồ, Lục Dã ngẩng nhìn Eternatus hình xương Rồng.

“Phong cách này một chút cũng không giống Pokémon... dễ làm mấy nhóc trong sân giật mình.

Master Ball lại là hộp nhẫn dễ thương, không thể tùy tiện đựng Pokémon.

Huấn luyện viên mê cái đẹp, chính là thực tế như vậy.

Tôi chỉ cần thường xuyên lấy 『Năng lượng Vũ trụ』 từ chỗ Leon cho Jirachi là được.” Leon ánh mắt hơi lóe lên, mạnh mẽ gật đầu, nhấn vào Vòng Dynamax.

Hạt Dynamax tản mát, bao bọc Ultra Ball trong lòng bàn tay Leon, khiến nó dần mở rộng.

Leon tung tung Ultra Ball, mạnh mẽ ném ra.

Ultra Ball mở ra, thu Eternatus yếu ớt vào trong, rồi “ĐÙNG” một tiếng rơi xuống đất, từ từ lăn tròn.

Ánh mắt mọi người căng thẳng nhìn Ultra Ball.

Cho đến khi Ultra Ball lăn được ba vòng, dần thu nhỏ lại, phát ra tiếng “lạch cạch” khẽ khàng.

Leon thở phào nhẹ nhõm.

Ash nhảy cẫng lên: “Tuyệt quá, thắng rồi!” Lục Dã cười gượng một tiếng.

“Trình làng” Ash lại có thêm trải nghiệm “trình làng” quý giá...

“Quạc...” Sirfetch'd ánh mắt điềm nhiên, một lần nữa dâng trào bạch quang, giải trừ dạng 'Kiếm Khiên Hoàng Gia'.

Nó cầm thanh kiếm mục nát và chiếc khiên mục nát, đi về phía Zacian và Zamazenta, từ từ đưa ra: “Quạc...” Đây rốt cuộc không phải sức mạnh thuộc về mình.

Mình muốn dựa vào sức mạnh của chính mình, để trở nên mạnh hơn!

Zacian và Zamazenta nhìn nhau, lưỡi nhẹ nhàng liếm Sirfetch'd. 『Đây chính là sức mạnh thuộc về cậu.』 『Cậu chính là...

Anh hùng mà kiếm và khiên, vẫn luôn tìm kiếm.』 Sirfetch'd đột nhiên sững sờ, ngẩng đầu không thể tin nổi nhìn hai vị tiền bối, nước mắt trào dâng: “Quạc... (´ꈍᴗꈍ)σ” Vậy, vậy mình.

Cuối cùng không phải, kẻ đội sổ trong đội nữa rồi sao!?

Cùng với việc Sirfetch'd giải trừ Tiến hóa, Lục Dã yếu ớt lắc lắc đầu.

Dạng Tiến hóa hoàn toàn mới này, còn nghiêm trọng hơn cả Tiến hóa Mega...

Trong Pokédex không hề ghi chép dạng Tiến hóa mới của Sirfetch'd.

Thầy Lục không biết tên của dạng Tiến hóa mới này.

Tạm gọi nó là dạng 'Kiếm Khiên Hoàng Gia', là một loại 'Hiện tượng Liên kết', cũng không có gì sai.

Dù sao, Sirfetch'd không thể duy trì dạng này mọi lúc, đợi sau khi

trận chiến kết thúc, vẫn sẽ khôi phục trạng thái ban đầu.

Ngoài ra...

ở một mức độ nào đó, tôi và vịt con có cùng một niềm tin.

Lục Dã nhìn bóng lưng Sirfetch'd, khẽ mỉm cười.

“Lần này nó vất vả rồi... vậy thì đừng làm khó nó nữa, dùng 'Kiếm Zacian' để thái rau nữa nhé!” “Cái đó...

Thầy Lục.” Leon nhặt Ultra Ball lên, vẻ mặt trịnh trọng, mạnh mẽ cúi gập người 90° về phía Lục Dã, nói: “Tôi vô cùng cảm kích sự giúp đỡ của cậu!” “Chuyện nhỏ thôi.” Lục Dã nói: “Hơn nữa... có thể được Eternatus công nhận, cấp độ Huấn luyện viên của cậu, dường như đã thăng cấp rồi.” Trong anime và game, Leon cố gắng bắt giữ Eternatus, đều thất bại.

Trong game di động 『Pokémon Master』 thì Leon lại thành công bắt giữ Eternatus.

Điều này cũng có nghĩa là, sau trận chiến này, Leon đã đạt đến cấp độ 『Huyền thoại Chiến đấu』.

Leon nhìn Ultra Ball trong lòng bàn tay, từ từ nắm chặt, mắt vàng rực nhìn Lục Dã, cười toe toét: “Tôi không còn sợ thất bại nữa...” “Và giải đấu Knockout Thế giới tháng tới.” Leon nghiêm mặt nói: “Sau khi giành được chức vô địch, tôi sẽ đến Mt.

Silver, thách đấu Red.” Lục Dã cười: “Đây là ước muốn cậu đã nói khi chúng ta gặp nhau lần đầu mà.” “Vậy sao, tôi quên mất rồi.” Leon cười gãi đầu.

Lục Dã liếc nhìn Sirfetch'd đang từ từ đi tới.

“Quạc...” Sirfetch'd ôm thanh kiếm và chiếc khiên đầy gỉ sét, như có điều suy nghĩ.

Lục Dã mở lời: “Điều này không dễ dàng đâu.” Leon hơi sững sờ, nhìn đôi mắt đen láy của Lục Dã, khẽ gật đầu.

Thầy Lục và Blue cũng sẽ tham gia vòng Knockout tháng tới.

Muốn đánh bại anh ấy và Sirfetch'd với mối liên kết sâu sắc... không hề dễ.

Lục Dã thầm nghĩ: “Vì cậu căn bản không tìm được đường đến Mt.

Silver!” Ánh bình minh đầu tiên ló rạng.

Trải qua sự tàn phá của Eternatus, thành phố Hammerlocke gần như chỉ còn là một đống đổ nát.

May mắn thay, cuộc khủng hoảng đã được giải trừ.

Vòng xoáy đen kịt tan biến, mọi người đổ ra đường, ngước nhìn ánh nắng ban mai.

Dưới vầng thái dương vàng óng, Latias lướt nhanh qua bầu trời, trên lưng là một thanh niên tóc đen, vạt áo khoác Oreburgh bay phấp phới.

Theo sau là một con Noivern, trên lưng chở thiếu niên đội mũ lưỡi trai.

Cuối cùng là Leon đang cúi đầu suy ngẫm, tay vịn vào cổ Charizard, dần dần bay lệch hướng.

Trên gương mặt mọi người đều lộ ra vẻ hy vọng.

Tai nạn 'Đêm Đen' bao trùm Galar đã kết thúc.

Galar đã đón chào những vị Anh hùng mới!

Luồng khí lưu rít qua bên tai, Lục Dã quay đầu lại nhìn, hét lớn: "Leon, đi sai đường rồi, đích đến ở phía này!".

Leon giật mình bừng tỉnh: "A, tôi tới ngay đây!".

Mọi người đáp xuống vùng hoang dã ngoài Hammerlocke.

Áp Áp chuẩn bị tiễn biệt Zacian và Zamazenta.

Hai con chó lớn, một đỏ một lam, những vết sẹo trên người như những tấm huy chương, gương mặt kiên nghị nhưng ánh mắt lại vô cùng nhu hòa. 『Đã đến lúc nói lời tạm biệt rồi, nhóc con.』 Zacian nói. 『Ngươi nhất định phải sử dụng tốt nguồn sức mạnh này.』 Zamazenta nhìn Lục Dã, rồi cúi đầu nói với Sirfetch'd bằng giọng trầm mặc: 『Ngươi và cộng sự của mình, với lòng dũng khí và mối liên kết quý báu, chính là những Anh hùng thực thụ.』 "Quác ~(´ꈍᴗꈍ)σ" Sirfetch'd ôm lấy thanh kiếm và khiên rỉ sét, hốc mắt đỏ hoe.

Tôi, tôi nhất định sẽ không phụ lòng tin của hai vị tiền bối.

Từ nay về sau, tôi sẽ không bao giờ thua nữa.

Tôi sẽ trở thành con Farfetch'd mạnh nhất thế giới này!

Zacian và Zamazenta ánh mắt lấp lánh, khẽ gật đầu rồi quay sang nhìn Leon. "Xin hai vị cứ yên tâm." Leon trịnh trọng nói, "Tôi sẽ giao Eternatus cho giáo sư Oak nghiên cứu, sau đó sẽ tiến hành thu dung hoặc phóng sinh." Trong anime, Eternatus bị thu phục rồi giao cho giáo sư Magnolia bảo quản.

Nhưng so ra, giáo sư Oak có uy tín hơn, lại có cháu nội Blue Oak làm trợ lý, chắc chắn sẽ đối phó được với Eternatus.

Lục lão sư thầm mặc niệm cho giáo sư Oak.

Các người là Trainer mà cứ thích tống Tauros với Muk vào vườn nhà người ta thì thôi đi, giờ còn định nhét cả Eternatus vào nữa!

Giáo sư Oak: Tôi cảm ơn cậu nhiều nhé!

Tất nhiên, ở trạng thái bình thường thì Eternatus khá ôn hòa, Lục

lão sư trong game Sword & Shield còn hay dắt nó ra cắm trại, cùng ăn cơm cà ri...

Còn về phần duy trì năng lượng cho Jirachi tỉnh giấc, đợi nghiên cứu có tiến triển, anh sẽ đi "vặt lông" Eternatus kiếm ít Wishing Star là được.

Trong cốt truyện game, chủ tịch Rose giam giữ Eternatus là để trích xuất năng lượng cung cấp cho toàn bộ Galar.

Vì thiết bị mất kiểm soát nên Eternatus mới quay lại hấp thụ ngược năng lượng của Galar.

Đúng là cắm ngược dây USB có khác.

Eternatus, đúng là con Charjabug đời cũ rồi!

Sau khi từ biệt, Zacian và Zamazenta hóa thành hai luồng sáng đỏ lam bay vút lên trời.

Chúng để lại 「Thanh Kiếm Rỉ Sét」 và 「Tấm Khiên Rỉ Sét」 cho Sirfetch'd, rồi tiếp tục ẩn mình tại Slumbering Weald.

Nhờ vào hai món trang bị truyền thuyết và sức mạnh của mối liên kết, Sirfetch'd đã mở khóa được hình thái mới của riêng mình: 'Crowned Shield Form' (Kiếm Khiên Vương).

Theo quan sát của Lục lão sư, giống như Greninja-Ash, hình thái này tiêu hao rất lớn và sẽ giải trừ sau khi chiến đấu.

Bình thường Sirfetch'd vẫn giữ hình dáng cầm củ hành.

Còn cái hình thái "không hợp pháp" này có được dùng ở giải thế giới hay không...

Lục Dã ngước nhìn trời.

Greninja của Satoshi còn hợp pháp được, thì "Vua Vịt" của mình cũng phải hợp pháp thôi!

Nhìn theo hai luồng sáng xa dần, Satoshi cười nói: "Chúng ta lại có thêm một chuyến hành trình khó quên nhỉ, Pikachu?". "Pikachu ~" Pikachu híp mắt cười.

Leon nhìn Satoshi và Pikachu với ánh mắt ôn hòa, đứng trong gió giữa vùng hoang dã, anh quay đầu lại nhìn: "Lục lão sư, tôi rất mong chờ một trận đấu toàn diện với ngài.". "Lần tới nhất định." Lục Dã leo lên lưng Latias, vẫy tay nói: "Tôi phải về Kalos một chuyến, nhờ giáo sư Sycamore nghiên cứu về 'Hiện tượng liên kết' của Sirfetch'd.".

Chương 842

Hiện tượng liên kết (Bond Phenomenon) được phát hiện sớm nhất ở Kalos.

Tương truyền năm xưa có một con Greninja đã cứu làng Ninja và đạt được hình thái mới.

Còn Greninja của Satoshi khi đi ngang qua làng đã kế thừa ý chí đó, tiến hóa thành 'Ash-Greninja'.

Sirfetch'd có trải nghiệm khá giống: đều là cá thể đặc thù, có ý chí kế thừa và cực kỳ giống Trainer của mình.

Satoshi và Greninja là ý chí chiến đấu bất khuất.

Còn Lục lão sư và Sirfetch"d...

đều có tinh thần "nằm ngửa" chờ ăn, nhưng khi không thể nằm được nữa thì sẽ vung kiếm rực cháy.

Vì thế, Lục lão sư không thấy lạ khi mình và Áp Áp xảy ra hiện tượng này.

Theo logic của Satoshi và Greninja, sau này chắc anh và Áp Áp sẽ tâm ý tương thông, anh đích thân cầm đao ra trận luôn quá!

Sau khi được cường hóa bởi Aura, Jewelrite, Sacred Ash, kỹ năng cận chiến và Sóng Chiến Thắng, thể chất của Lục Dã đã tiếp cận Pokémon cấp Champion, solo với Buzzwole cũng chẳng áp lực gì.

Nếu không có trọng tài canh chừng, chắc mấy ông Trainer cũng muốn nhảy vào đấm nhau luôn rồi... "Tôi phải về liên minh Galar trước." Leon nói, "Thật không giấu gì ngài, tôi có một ý tưởng.". "Ý tưởng gì?". "Tôi muốn xây dựng một Battle Tower tại Galar, hướng tới các Trainer toàn thế giới, nhằm nâng cao kỹ năng chiến đấu và giúp

nhiều người yêu quý Pokémon hơn!". "Hay là... cải tạo tòa nhà Rose thành Battle Tower đi?" Lục Dã đề nghị. "Hử?" Leon ngẩn người. "Tôi nghĩ chủ tịch Rose cũng sẽ đồng ý thôi." Lục Dã cười nói, "Tòa nhà Rose mang lại cảm giác tập đoàn độc quyền, dùng Battle Tower thay thế sẽ mang lại hiệu quả truyền thông tốt hơn cho Galar.".

Leon ngẫm nghĩ rồi gật đầu: "Tôi sẽ nghiêm túc cân nhắc.".

Nhìn Leon như trút bỏ được gánh nặng, Lục Dã khẽ cảm thán.

Sự kiện Eternatus kết thúc, Battle Tower sắp ra đời rồi sao...

Leon thời kỳ Battle Tower sẽ còn mạnh hơn nữa, sánh ngang với bộ đôi Red và Blue ở Battle Tree.

Điều này đồng nghĩa với việc tại World Tournament năm nay, anh có thể sẽ đụng độ một Leon ở trạng thái hoàn hảo nhất.

Steven, Lance, Cynthia và các Champion khác, trên con đường này đã cùng anh chứng kiến vô số Pokémon truyền thuyết, đội hình của họ ít nhiều cũng đã tiếp cận mức độ Huyền thoại.

Nói theo ngôn ngữ game thì kinh nghiệm đánh bại siêu thú huyền thoại đủ để cả hội lên cấp vù vù rồi.

World Tournament năm nay chắc chắn sẽ là cuộc đối đầu đỉnh cao giữa các Champion, một "Lễ hội của những vị vua".

Ngoại trừ Diantha... cô ấy bận đóng phim rồi. "Thầy Lục!" Satoshi ngẩng đầu hỏi: "Tuần sau là đại hội Alola rồi, thầy có đến không?". "Tất nhiên rồi." Lục Dã gật đầu, "Anh còn đang chờ xem màn thể hiện của em và Kiawe đây.".

Liên minh Alola mới thành lập, chưa có Tứ Đại Thiên Vương và Champion, nên nhà vô địch đại hội đầu tiên sẽ trực tiếp trở thành Champion của liên minh.

Theo mốc thời gian, tiếp theo Satoshi sẽ đánh trận Battle Show với giáo sư Kukui.

Sau đó khởi hành đi Galar, vừa hay có thể lập đội với Serena đánh giải Little Cup cấp PokéBall.

Còn về phần thanh niên 'nhất cầu siêu nhân' Goh?

Thôi, không quen! "Vâng!" Đôi mắt Satoshi sáng rực, "Đại hội Alola, em sẽ không làm thầy thất vọng!". ...

Sự kiện Eternatus khép lại.

Liên minh Galar công bố báo cáo thương vong và danh sách những vị anh hùng đã cứu giúp Galar.

Tên của Leon, Lục Dã, Satoshi nằm ở vị trí nổi bật nhất.

Dùng Charizard áp chế Eternatus, không ngại sinh tử xông pha tuyến đầu, Leon đã làm tốt nhất vai trò của một Champion.

Người dân Galar nhìn thấy điều đó, danh tiếng của Leon ngày càng cao.

Liên minh Galar đã nộp đơn đề nghị trao tặng danh hiệu 「Battle Legend」 cho Leon và đang trong quá trình xét duyệt.

Còn về phần Lục lão sư, người đã để lại vô số kỳ tích truyền thuyết ở nhiều liên minh, dùng từ 'khoảnh khắc Champion' đã không còn đủ để hình dung về anh nữa.

Dạy học trò tiện tay cứu thế giới, có lẽ là mô tả chính xác nhất về anh.

Mặt khác, chủ tịch Rose một mình gánh lấy trách nhiệm giữ kín vụ Eternatus, từ chức và nhượng lại vị trí chủ tịch liên minh cho Leon.

Trước sự phẫn nộ của quần chúng vì thương vong, đây là lựa

chọn tốt nhất của một kẻ lý tưởng hóa.

Tại Wyndon, tòa nhà Rose.

Leon đứng bên cửa sổ sát đất nhìn ra xa.

Rose xử lý nốt xấp tài liệu cuối cùng, đẩy ghế đứng dậy. "Tiếp theo, giao lại cho cậu đấy." Rose quay lưng về phía Leon, dáng người trong bộ vest bạc đơn độc, ông vẫy tay: "Galar giao cho cậu, Leon!".

Leon quay lại nhìn bóng lưng của Rose, ánh mắt dao động.

Anh nhìn vào lòng bàn tay, từ từ nắm chặt lại, vỗ mạnh vào má, đôi mắt vàng sắc lẹm.

Tôi sẽ tiếp tục bước tiếp... gánh vác cả phần của Rose!

Bên ngoài cửa sổ, một con Corviknight sải cánh bay qua, bác tài xế đội mũ giữ ấm nhìn xuống vùng đất hưng thịnh, cảm thán: "Nhờ có Champion Leon cả đấy, đúng không?". "Quạ!" Hình bóng dũng mãnh của Corviknight lướt qua bầu trời xanh.

Tại thành phố Lumiose, Kalos.

Lục lão sư cho giáo sư Sycamore xem hình thái mới của Áp Áp.

Giáo sư Sycamore vuốt râu quai nón, nhìn dữ liệu trong báo cáo với vẻ không thể tin nổi.

Lục Dã đứng cạnh Sirfetch'd, hỏi: "Thế nào rồi giáo sư?". "Khi Sirfetch'd tiến hóa thêm một lần nữa, tần số Aura của cậu và nó lại trùng khớp hoàn toàn." Sycamore ánh mắt lấp lánh: "Tuyệt vời...

đây là sức mạnh đến từ mối liên kết, là 'Hiện tượng liên kết' nghìn năm có một trong truyền thuyết!".

Lục Dã nói: "Tính cả Satoshi thì không phải nghìn năm có một đâu nhỉ.". "Vậy thì... năm trăm năm có một?" Sycamore thử thăm dò.

Lục Dã: "...".

Hình thái 'Kiếm Khiên Vương' của Sirfetch'd không đơn giản chỉ dựa vào sức mạnh trang bị truyền thuyết.

Con Áp Áp nhà anh là trường hợp cá biệt, lại dẫn phát 'Hiện tượng liên kết' nên mới có hình thái đặc thù này.

Sau khi xác nhận trạng thái của Áp Áp, Lục Dã từ biệt giáo sư, về quán cà phê nghỉ ngơi.

Buổi chiều, Delibird giao tới món 'Hành lá đặc sản Galar' hỏa tốc.

Áp Áp lại cầm hành và khiên hành lên, vung kiếm chém cọc gỗ vù vù: "Quác! ヽ(`Д´)ﾉ" Mục tiêu của ta là con vịt số một thế giới ~!

Nhìn con vịt đang 'cày cuốc' nhiệt tình, Lục Dã hài lòng gật đầu.

Dù Áp Áp rất nỗ lực, lại còn nắm giữ được 'Bond Phenomenon', nhưng anh có nên nhắc nhở nó rằng nó vẫn chưa biết bơi không nhỉ...

Giống như con Psyduck của Misty, Sirfetch'd cũng là một con vịt cạn!

Tận hưởng khoảng thời gian rảnh rỗi hiếm hoi, Lục Dã lướt bảng xếp hạng World Tournament một chút rồi lại cầm điện thoại lên 'tám chuyện' trong group.

Mấy ngày không đánh giải, hạng đã tụt xuống thứ 12.

Nhưng thế cũng đủ để vào vòng Knockout 16 đội tháng sau rồi.

Trong Group Chat: "@Leon, tôi và giáo sư Oak đã nhận được Eternatus rồi." Blue Oak nhíu mày nói: "Phải nói rằng, tên này sở hữu nguồn năng lượng cực kỳ đáng sợ.". "Đúng vậy." Leon gật đầu, "Nó còn có hình thái đặc biệt 'Eternamax'.". "Lúc đó..." Leon hồi tưởng lại, "Nhờ có Lục lão sư ở đó, chúng tôi mới đánh bại được nó.".

Satoshi chen vào: "Lần này, lúc thầy Lục xử đẹp Eternatus, em có

mặt tại hiện trường nhé!".

Gold (Akin) cà khịa: "Này, không phải mỗi lần này đâu, lần nào cậu chẳng có mặt.".

Trực giác của thanh niên này chưa bao giờ sai.

Cứ hễ Lục lão sư và Satoshi tụ lại một chỗ là y như rằng không có chuyện gì tốt! "Không thể trốn tránh." Sabrina lạnh lùng nói, "Vì đó là sự dẫn dắt của chiếc thìa vận mệnh.".

Blue Oak hơi khựng lại.

Nhắc tới 「Thìa vận mệnh」, dạo này Alakazam của anh không tìm thấy thìa đâu cả, có nên nhờ Matsuba ở Johto dùng 「Ngoại cảm」 tìm hộ không nhỉ? "Eternatus cũng là hệ Rồng... thật đau đầu, tôi hoàn toàn không tạo được sự cộng hưởng với nó." Lance nói. "Bởi vì Eternatus là Pokémon đến từ vũ trụ mà." Iris nói, "Và lại... hình dáng của nó đúng là đáng sợ thiệt.".

Gold không biết từ đâu lôi ra cái kính đeo vào, đẩy gọng kính, mặt đầy nghiêm túc: "Bởi vì Eternatus không phải là hệ hợp nhất Rồng + Bay đâu.".

Lance - bậc thầy hệ Rồng - giật nảy mình, vung tay cho Gold một combo cấm ngôn luôn.

Cái thằng nhóc bất lương ngay cả bảng khắc hệ còn chưa thuộc mà giờ lại đi bày đặt phân tích hệ! "Nhắc mới nhớ, địa điểm thi đấu vòng Knockout tháng sau đã chốt chưa?" Green (Blue) hỏi: "Là cao nguyên Indigo hay Wyndon?

Để tôi còn chuẩn bị trước!". "Mấy vòng đầu ở cao nguyên Indigo." Steven ôn hòa nói, "Trận chung kết sẽ tổ chức tại Wyndon.".

Ruby hỏi: "Anh Steven, anh có tham gia vòng Knockout không?".

Sapphire tiếp lời: "Đúng thế, lâu rồi không thấy anh xuất hiện ở các giải chính thức!". "Chuyện này còn phải xem lịch trình sắp xếp của anh đã." Steven cười, ánh mắt xanh thẳm như đá quý.

Thực tế, trước vòng Knockout lần này, Steven đã thể hiện ý chí chiến đấu hiếm thấy.

Nguyên nhân không có gì khác, những người bạn cũ như Lục Dã, Wallace, Lance đều tham chiến, Steven không muốn bị tụt lại phía sau.

Dù sao thì...

đây cũng là ngài 'Cuối cùng tôi vẫn là số một, vừa mạnh vừa ngầu' mà!

Lục Dã ngước nhìn trời.

Lịch trình của Steven chẳng phải là đào đá, đào đá, rồi đi thăm Diancie sao?

Vạn nhất mà phải đấu với Steven, mình sẽ mời Diancie ngồi ghế khán đài VIP của mình cho ông ấy loạn tâm trí luôn!

Thấy 'Manh Manh Đát' (Cynthia) đang online, Lục Dã gửi một tin nhắn: "Tuần sau đi Alola cùng anh không?

Xem đại hội Alola.".

Dừng một chút, anh nhắn tiếp: "Anh muốn mời bố mẹ anh và cả giáo sư Carolina đi cùng.".

Một lúc sau, avatar nhấp nháy. 【Bạch Thái Băng Kem: Được ạ ~/(//•/ω/•//)/】 Ngày 1 tháng 6, thứ Tư, Tết Thiếu nhi.

Trong ngày lễ mà các "bé cưng" vui chơi, trận bán kết đại hội Alola chính thức bắt đầu.

Các "bé cưng"... khụ, các tuyển thủ lọt vào tứ cường lần lượt là Satoshi, Gladion, Kiawe và một thanh niên bất lương trà trộn vào -

Guzma.

Buổi sáng là trận Satoshi VS Guzma.

Chương 843

Lục lão sư ngồi ở hàng ghế khán giả cùng Cynthia xem hết trận đấu.

Quá trình chỉ có thể nói là... cạn lời.

Bán kết dùng thể thức 2V2, Satoshi tung Torracat ra, sau một hồi giằng co thì dùng chiêu Fire Blast (Đại Chữ Hỏa).

Guzma tung Golisopod, nó có đặc tính 「Emergency Exit」 (Nguy hiểm hồi tị), khi thấy nguy hiểm sẽ tự động chui vào PokéBall.

Trước ngọn lửa Fire Blast rực cháy, Golisopod trực tiếp "chuồn lẹ", chui tọt vào bóng, khiến Scizor trong đội dự bị bị ép phải ra sân.

Scizor mặt đầy ngơ ngác, vừa ra sân đã ăn ngay cái Fire Blast vào mặt, hệ bọ thép yếu lửa gấp 4 lần, trực tiếp bị đo ván.

Cứ thế, chưa đầy một phút, Satoshi đã dẫn trước và dễ dàng tiến vào chung kết. "Người chiến thắng là tuyển thủ Satoshi đến từ thị trấn Pallet!".

Trước tiếng hò reo của cả khán phòng, trên đầu Lục lão sư hiện ra một tràng dấu chấm lửng. "Em thấy khá thú vị đấy chứ." Cynthia chống cằm, mỉm cười nói, "Nó thể hiện sự biến hóa đa dạng và sức hút của Pokémon Battle.".

Manh Manh Đát vẫn luôn dịu dàng như vậy.

Lục Dã cảm thấy mình đã đánh giá thấp đại hội Alola rồi.

Đây đâu phải đại hội liên minh, đây rõ ràng là trận đánh lộn đầu thôn, đại ca còn bị người ta hạ đo ván nữa chứ! "Anh nhớ Jessie và James cũng tham gia đại hội lần này.".

Lục Dã ngẫm nghĩ: "Giờ chắc thua rồi nên đang đi bán hàng rong rồi.".

James rất có thiên phú Trainer, tại đại hội này lấy bí danh là 'James Jiro' và lọt vào top 8.

Theo logic cứ đến một nơi là đổi một cái tên, nếu James tham gia đại hội Đông Hoàng ở thành phố Risingdragon, chắc phải lấy tên là 'Lão Red' mất.

Lục Dã lắc đầu, tiếp tục theo dõi trận đấu.

Sau trận của Satoshi là cuộc đối đầu giữa Gladion và Kiawe.

Trận này có chất lượng chuyên môn còn cao hơn cả cấp Thủ lĩnh Gym, xem rất mãn nhãn.

Khi vòng bán kết khép lại, Lục Dã và Cynthia cũng đứng dậy chuẩn bị về thành phố Hau'oli.

Tính toán thời gian thì chuyến bay của bố mẹ anh và giáo sư Carolina sắp tới nơi rồi.

Đi dạo trên bãi biển gần nhà thi đấu, nắng vàng rực rỡ, sóng vỗ rì rào, cây cối xanh tươi.

Cynthia đi phía trước, chiếc sơ mi xanh nhạt làm nổi bật làn da trắng ngần, một tay buông thõng, tay kia khoanh trước ngực.

Lục Dã nhìn bóng lưng với mái tóc vàng tung bay của cô, rồi quay sang nhìn mặt biển lấp lánh, bỗng cảm thấy một sức nặng trên đầu. "Nimi ~" Victini đang lười biếng nằm bò trên đầu anh.

Lục Dã: "Tết thiếu nhi có giảm giá, lát nữa anh đi mua đặc sản bánh rán 「Malasada」, mỗi đứa đều có phần.". "Nimi!

°*(** 0)*" Victini lập tức tỉnh táo hẳn.

Bánh rán nướng, rưới mật ong, bánh rán nóng hôi hổi! "Ghos

~(*⊙~⊙)" Gengar lơ lửng trên không, thè lưỡi dài liếm láp viên đá 「Gengar Z」 màu tím đậm.

Nghe thấy sắp được ăn, nó liếm vài miếng cho đỡ thèm.

Cynthia dừng bước, ngoái đầu cười nói: "Em muốn ăn kem.". "Muốn vị gì nào?" Lục Dã cố tình hỏi.

Cynthia không chút do dự, tinh nghịch nói: "Giống anh là được.".

Tại quầy bán kem đặc sản Alola, James đang đeo tạp dề Bewear, cười hớ hớ: "Alola ~ xin hỏi quý khách muốn dùng gì ạ?". "Chúng tôi có..." Meowth định giới thiệu thì hốt hoảng: "Admin?!".

Lục Dã nhìn Cynthia đang đứng chờ cách đó không xa.

Trước khi gây ra sự chú ý của người dân, phải mua xong đồ thật nhanh. "Cho tôi kem Berry, à... mấy loại các cậu tự làm chưa ngon lắm, mượn quầy và dụng cụ một chút!".

Đội Rocket nghệt mặt ra, nhìn Lục lão sư mở cửa xe bán thức ăn, bước vào quầy, mượn máy đánh trứng, máy làm đá Rotom và một loạt dụng cụ, chỉ trong vài phút đã làm ra một thùng kem rực rỡ sắc màu.

Ngay sau đó, Gengar cười hì hì cầm muỗng múc kem cho Victini, Meloetta, Togepi đang cầm ốc quế đứng chờ. "Choki ~ (ﾉ゜▽゜)ﾉ" Togepi ôm cây kem ốc quế, lon ton chạy về phía Cynthia. "Kame... ヾ(⌐■_■)" Blastoise nếm thử một miếng quả Pecha rồi mới thưởng thức kem, gật đầu hài lòng. "Ghos ~ (*⊙~⊙)" Gengar thè lưỡi một vòng, một viên kem biến mất tăm, rồi nó lại múc một viên dâu tây đặt lên ốc quế, tiếp tục ăn lấy ăn để, khuôn mặt tròn ủng dính đầy kem.

Một thùng kem đủ cho cả đại gia đình chia nhau.

Tyranitar không thích ăn kem, nó thích ăn khoai tây chiên và mấy cái lâu đài cát hình Palossand.

Phần đáy thùng còn lại là của Arcanine, dù sao thì giới hạn bẩm sinh của đại cẩu tử cũng chỉ đến thế.

Lục Dã liếm kem, quay lưng vẫy tay với bộ ba Rocket: "Đi nhé, hẹn gặp lại ở trận chung kết ngày mai!".

Bộ ba ngẩn ngơ, nhìn xuống bàn bếp sáng bóng và dụng cụ được xếp ngăn nắp.

Đúng là bệnh cưỡng chế của một đầu bếp hạng Premium.

Đội Rocket nhìn nhau.

Cuối cùng ai mới là khách, ai mới là chủ tiệm vậy hả trời!

Tại thành phố Hau'oli, địa điểm gặp mặt phụ huynh hai bên là nhà hàng gia đình do bố của Mallow mở.

Không gian ấm cúng, tay nghề nấu nướng xuất sắc, lại có phòng riêng thích hợp để nói chuyện.

Đây là lần đầu tiên bố mẹ Lục Dã gặp mặt thông gia.

Còn hồi ở Victory Road vùng Đông Hoàng, Cynthia đã gặp bố mẹ Lục Dã rồi nên lúc này cô cũng thả lỏng hơn. "Con trai của hai vị vô cùng ưu tú." Carolina liếc nhìn Lục Dã, thản nhiên nói: "Cậu ấy là một trong những Champion mạnh nhất hiện nay.".

Ông bố Lục Dũng cảm thán: "Trước khi nó đoạt chức Champion Đông Hoàng, nó chẳng bao giờ kể với chúng tôi về giới Trainer cả.

Nhưng thôi, dù nó muốn giải nghệ hay đánh giải thế giới, tôi đều tôn trọng lựa chọn của nó.". "Còn nữa..." Lục Dũng khẽ tằng hắng, "Tôi định hỏi lâu rồi, Kano-chan, con Zigzagoon ở Galar có phải khác với con ở quê mình không?". "Vâng, hình thái tiến hóa cũng khác nhau luôn." Lục Dã nhớ bố mình nuôi một con Zigzagoon, ngày nào cũng dắt nó đi câu cá.

Haunter suýt thì tiễn nó vào Pokémon Center.

Lục Dã thầm nghĩ: "Hình như không phải suýt đâu...". "Vậy thì đúng rồi." Lục Dũng gật đầu nói: "Bố mới thu phục một con Zigzagoon hình thái khác, giờ đã tiến hóa thành Linoone rồi, con xem có dạy nó được chiêu 「Surf」 (Lướt sóng) không, để bố dắt nó đi câu cá cho tiện.". "Lại đi câu mấy con Magikarp của bố à..." Lục Dã thở dài.

Ông già anh cũng có chút danh tiếng trong giới câu cá, tới Alola bao lâu nay, giải câu cá nào cũng thấy bóng dáng ông.

Chỉ tiếc là ngoài Magikarp và Feebas, bố anh khó mà câu được loài nào khác. "Magikarp cái gì!" Lục Dũng trợn mắt, "Đó là con Magikarp từng phá kỷ lục, từng lên TV hẳn hoi đấy nhé!".

Lục Dũng đã sử dụng chiêu 「Parting Shot」 (Lời chia tay)!

Trong khi hai cha con đấu khẩu, bà mẹ và Cynthia lại trò chuyện rôm rả về những bộ trang phục Pokémon dễ thương trong các cuộc thi Contest.

Mẹ Lục đang tính đan cho Gengar một chiếc khăn len màu tím, chắc chắn sẽ cực kỳ dễ thương.

Mà cũng không được bên trọng bên khinh, các Pokémon khác của con trai và của Cynthia, đứa nào cũng phải có phần!

Phần cuối buổi gặp mặt, Carolina hỏi mượn Lục Dã một số dữ liệu và ảnh liên quan đến Eternatus. "Tít tít...

đang truyền dữ liệu, Rotom!".

Thấy khóe miệng Carolina hơi nhếch lên, Lục Dã biết ải bà nội của Cynthia coi như đã qua một cách nhẹ nhàng.

Còn về chi tiết ngày cưới, Lục Dã định để sau khi World

Tournament kết thúc mới tính tiếp.

Địa điểm hôn lễ thì anh đã có ý tưởng từ lâu.

Anh định tổ chức ở sân vườn quán cà phê, mời các Pokémon huyền thoại, thần thoại và các Trainer quen thuộc đến dự.

Đây cũng là kết quả bàn bạc từ sớm giữa anh và Manh Manh Đát.

Vòng Knockout 16 đội giải thế giới sẽ diễn ra vào tháng sau.

Chỉ cần lọt vào top 8 là anh sẽ giữ chắc một vị trí trong Masters Eight, hoàn thành nhiệm vụ của Hệ thống. 【Nhiệm vụ quy mô lớn 'World Tournament'】 【Mục tiêu: Đạt ít nhất vị trí Masters Eight.】 【Phần thưởng: Chip năng lượng vô hạn cho Pokedollar *1】 Nghĩ đến đây Lục lão sư cũng thấy hơi phấn khích, vì chỉ còn cách việc lột mặt nạ ông chủ quầy Berry một bước chân nữa thôi.

Sau khi đại hội Alola kết thúc, xem xong trận đấu đỉnh cao giữa Satoshi và "Masked Royal", anh còn phải về Liên minh Red Star (Thần Châu) một chuyến.

Việc thứ nhất là tham gia hội nghị liên minh bàn về việc trao danh hiệu cho Leon.

Việc thứ hai liên quan đến vinh dự và danh tiếng của chính Lục Dã.

Nhân dịp vòng Knockout giải thế giới sắp tới, Liên minh Red Star quyết định công bố những chiến tích Champion và Huyền thoại của Lục Dã mà trước nay vì nhiều lý do chưa thể công khai.

Bao gồm cả những hình ảnh ở Michina liên quan đến Arceus vốn không thể công khai, hay đoạn video 'nghiền nát thiên thạch siêu khổng lồ' được bảo mật tại Trung tâm không gian thành phố Mossdeep... tất cả sắp được giải mã.

Pokémon truyền thuyết, hay thường gọi là các siêu thú huyền thoại, có vị trí cực kỳ quan trọng trong lòng công chúng.

Đối với Arceus, con người kính sợ.

Đối với thiên tai như Primal Kyogre hay Primal Groudon, con người chỉ có sợ hãi.

Trong quan niệm thông thường, Trainer đánh bại được huyền thoại chỉ có trong truyện cổ tích.

Chỉ những Champion tỏa sáng như những vì sao, những bậc thầy được gọi là 「Battle Legend」 mới có khả năng chiến đấu với huyền thoại.

Mà ở thời đại này, có một vị Trainer đã chiến đấu suốt dọc đường, mang trên lưng vô số chiến tích hào hùng.

Có thể tưởng tượng khi hồ sơ về vị Trainer này và các Pokémon truyền thuyết được công khai, cả thế giới sẽ bị chấn động mạnh đến mức nào (Tackle).

Lục Dã vốn định khiêm tốn, nhưng theo lời chủ tịch Đường, đây là cơ hội truyền thông tuyệt vời cho Liên minh Red Star nên anh cũng đồng ý.

Thực tế, chính Lục lão sư cũng không nhớ hết mình đã đụng độ bao nhiêu con huyền thoại rồi.

Trong sổ tay cũng không ghi, vì sổ tay bị xé mất một nửa, nửa còn lại thì bị thằng nhóc Gold vẽ bậy nát bét.

Đợi đến lúc giải mã hồ sơ, chính anh cũng muốn xem lại hành trình đầy "nước mắt" này của mình.

Gần hai năm rưỡi trôi qua, thời gian thắm thoát, mối liên kết giữa họ ngày càng khăng khít, tâm thế cũng dần thay đổi.

Điều không đổi chính là tình yêu với Pokémon...

Lục Dã sờ sờ mặt, và cả vẻ đẹp trai của mình nữa.

Buổi gặp mặt phụ huynh kéo dài từ chiều đến sập tối.

Quay về biệt thự ở vịnh Kala'e, gần 8 giờ tối, Lục Dã đích thân vào bếp làm một bữa tối thịnh soạn. "Trước đây mẹ không biết tay nghề nấu nướng của con lại tinh diệu thế này đấy." Mẹ anh ngạc nhiên.

Lục Dã khiêm tốn: "Con học lỏm trong mấy bộ hoạt hình thôi mà.".

Một bộ tên là 《Đầu bếp tí hon Đông Hoàng》, bộ kia tên là 《Berry chi linh》.

Đêm buông xuống.

Lục Dã đi qua ban công tầng hai, thấy một bóng dáng đang đứng bên lan can ngắm trăng.

Nhìn kỹ lại mới nhận ra là Gengar —— nó hòa mình vào bóng đêm, suýt chút nữa là không thấy. "Ghos ~(￣▽￣)/" Gengar vẫy vẫy tay nhỏ, ra hiệu cho Lục Dã qua ngắm trăng cùng.

Lục Dã nhấp một ngụm cà phê, một tay bế Sylveon đang đi ngang qua, tiến về phía ban công: "Cùng ngắm nào.". "Bố y!

Chương 844

(〃＞mãnh ＜)" Những dải lụa của Sylveon quấn quýt lấy cánh tay Lục Dã.

Nó không dùng lực, chứ nếu dùng chiêu Iron Tail (Đuôi Sắt) cấp độ 「Battle Legend」 thì Lục lão sư cũng chịu không thấu.

Đêm dịu dàng, ánh trăng thanh khiết rải xuống ban công.

Lục Dã đặt Sylveon xuống, nó ngoan ngoãn đứng đó, đôi mắt tròn xanh thẳm phản chiếu bóng trăng, khẽ kêu: "Bố y ~".

Phía sau bỗng truyền đến một cảm giác ấm áp.

Lục Dã quay đầu nhìn, cái đầu to tướng của Arcanine đang cọ vào vai mình, nó híp mắt nhe răng cười: "Ngao ô ~".

Xoa xoa cái đầu đỏ ấm áp của đại cẩu tử, lại nhìn cái đuôi to đang vẫy rối rít, Lục Dã mỉm cười.

Cứ nhìn thấy đại cẩu tử là thấy vui... trừ những lúc nó phá nhà. "Kame..." Blastoise cầm một tách trà thảo mộc, ngước nhìn mặt trăng, thổi bớt hơi nóng.

Lục Dã: "Đang mùa hè mà con.". "Kame!" Đôi mắt Blastoise lóe sáng.

Nó đang luyện chiêu 「Scald」 (Nước Sóng Thần) đấy! "Ghos ~[]~(￣▽￣)~*" Gengar móc từ trong cái túi không đáy ra một lon Coca ướp lạnh, tiếng 'xịt' mở nắp vang lên giòn giã.

Nói đến mùa hè thì đúng là phải uống Coca lạnh mới sướng!

Lục Dã chống tay lên lan can, cúi nhìn ánh đèn cam ấm áp tỏa ra từ phòng khách tầng dưới, khóe môi mỉm cười, ngước nhìn bầu trời đêm

tím thẫm.

Trăng sáng vằng vặc.

Phía sau truyền đến một áp lực thực chất.

Lục Dã quay lại, bắt gặp ánh mắt của Garchomp: "Khách ngao! (゜▼mãnh ▼)".

Đi cùng nó là Cynthia, cô đã thay một bộ váy hở vai màu đen, mái tóc vàng xõa xuống, toát lên vẻ ung dung quý phái. "Em giống như..." Lục Dã không kìm được nói, "Một con Milotic trong màn sương mỏng, một con Altaria giữa biển mây, đẹp đến nao lòng.".

Một làn hương thanh khiết thoảng qua, Cynthia đặt tay lên lan can, mỉm cười lặng lẽ ngắm trăng.

Trong màn đêm tĩnh mịch, tiếng sóng vỗ vào ghềnh đá rì rào. "Tiếng sóng của vịnh Kala'e đấy." Cô nói.

Lục Dã ngắm nhìn góc nghiêng của cô, rồi lại ngẩng đầu nhìn trăng.

Đêm thật dịu dàng, trăng thật sáng.

Dưới nhà, người lớn đang đàm đạo sôi nổi, bên cạnh anh là những người bạn Pokémon và người anh yêu. ...

Ngày hôm sau.

Dưới sự chứng kiến của vạn người, trận chung kết liên minh Alola chính thức bắt đầu.

Trận chiến diễn ra giữa Satoshi và Gladion.

Lục Dã cùng bố mẹ, Cynthia và Carolina ngồi trên khán đài.

Bên cạnh còn có dì Delia.

Cạnh dì Delia là Serena đang có vẻ hơi lúng túng. "Đã lâu không

gặp." Cynthia mỉm cười chào hỏi, "Chuyến hành trình của em thế nào rồi?". "A... tiểu thư Cynthia, em vừa mới đạt được ba chiếc ruy băng Contest ạ." Serena khẽ nắm chặt tay, nói nhỏ: "Nhưng mà, vẫn còn kém Satoshi xa lắm...".

Dì Delia chống cằm mỉm cười: "Đừng nói thế, Satoshi cũng chưa chắc đã vô địch được đâu!". "Và lại dù có vô địch đi nữa, cũng đâu ngăn cản được việc cháu và Satoshi là bạn tốt của nhau đâu nào.".

Dì Delia nắm tay Serena, vẻ mặt đầy hài lòng, đôi mắt lấp lánh: "Phải không nào?". "A, ai?

Dạ... vâng..." Serena cứng nhắc gật đầu.

Lục Dã nắm tay ho khẽ.

Đúng là mẹ ruột của Satoshi có khác, nhắm chuẩn mục tiêu thật!

Trên sân đấu.

Đội hình xuất phát của Satoshi gồm Lycanroc (Dạng Hoàng Hôn), Melmetal và Pikachu.

Melmetal là Pokémon thần thoại, ngoại hình như một gã khổng lồ kim loại vung nắm đấm sắt (Iron Fist), vốn là con Meltan nhỏ nhắn đã cùng các đồng đội hợp thể tiến hóa thành.

Tuy nhiên, Satoshi vốn không giỏi điều khiển Pokémon có thân hình nặng nề, Melmetal trong trận này chỉ đóng vai trò "bao cát".

Lục Dã xem mà sốt ruột thay.

Satoshi ơi là Satoshi, em có biết dùng Melmetal không đấy, không biết dùng thì thả nó đi cho rồi!

Đội hình của Gladion gồm Lycanroc (Dạng Đêm), Zoroark và Silvally.

Hai bên ăn miếng trả miếng, trong tình huống Pikachu tỏa sáng, tỉ

số đã được kéo về 2:2 vào vòng quyết định.

Lycanroc Hoàng Hôn dẫm lên những cột đá nhô ra, húc thẳng vào Lycanroc Đêm, chính là chiêu thức thương hiệu 「Accelerock」 (Tăng Tốc Đá)! "Lycanroc, Counter!!" Gladion gầm lớn. "Hống!!" Lycanroc Dạng Đêm đôi mắt đỏ rực, bắt chéo hai tay, cơ thể tỏa ra ánh sáng trắng. "Tình thế không ổn cho Satoshi rồi." Giáo sư Kukui nhíu mày, "Sát thương vật lý từ Phản Đòn (Counter), Lycanroc của Satoshi khó mà chịu nổi.".

Lục Dã: "Yên tâm đi... tôi đã dạy Satoshi kỹ thuật đối phó với 「Counter」 rồi.".

Kukui ngẩn ra, rồi thấy Satoshi hét lớn: "Lycanroc, Counter!!".

Kukui suýt rơi cả kính.

Phản Đòn mà còn phản lại được cả Phản Đòn sao?!

Thế chẳng phải là phản lại gấp 4 lần à! "Hống!!" Lycanroc Dạng Hoàng Hôn chịu đựng cú đánh, rồi một lần nữa hất ngược sát thương về phía đối thủ.

Trận chiến gần giống như màn cãi lộn của học sinh tiểu học này cuối cùng cũng hạ màn. "Người giành chức vô địch Alola là tuyển thủ Satoshi đến từ thị trấn Pallet!!" Trong tiếng vỗ tay và pháo hoa rợp trời, Satoshi nâng cao chiếc cúp vô địch liên minh thuộc về riêng mình.

Dù chất lượng trận đấu còn bị nhiều người phàn nàn, đại hội Alola cũng bị coi là chưa đủ tầm, nhưng đây chính là chiếc cúp vô địch liên minh thực thụ của Satoshi.

Từ nay về sau, Satoshi và Iris (Champion Unova) trong nhóm chat đã chính thức ngang hàng.

Dì Delia và Serena không ngừng reo hò.

Cynthia nhìn Lục Dã đang trầm ngâm, hỏi: "Sao thế anh?". "Trận chung kết này vẫn chưa phải toàn bộ thực lực của Satoshi đâu." Lục Dã nói: "Trận Full Battle 6V6 tiếp theo mới là lúc cậu ấy thể hiện phong thái của một Champion.".

Cynthia chống cằm khẽ gật đầu.

Trong trận chung kết này, Satoshi chỉ mới thể hiện năng lực của một Trainer cấp Thủ lĩnh Gym.

Nhưng khi mang theo những thành viên cũ, chắc chắn cậu ấy sẽ tiệm cận mức Champion.

Dù so với những Champion kỳ cựu như anh và Cynthia vẫn còn khoảng cách lớn, nhưng so với danh hiệu "Bậc thầy Pokémon" thì chỉ còn cách một bước chân.

Lục Dã chìm vào suy tư.

Khi phần Sun & Moon kết thúc, trận 6V6 giữa Satoshi và giáo sư Kukui mới thực sự bùng nổ đẳng cấp Champion.

Đặc biệt là chiêu Z độc quyền giữa cậu ấy và Pikachu: 「10,000,000 Volt Thunderbolt」 (Thiên Vạn Phục Đặc), đạt trình độ movie.

Nếu mang thêm cả Infernape, Greninja-Ash, Charizard...

Satoshi của Sun & Moon sẽ là phiên bản mạnh nhất từ trước tới nay, đủ sức chấn động top 16 giải thế giới.

Tính ra thì... trong nguyên tác khi Satoshi tới Galar xem trận đấu giữa Lance và Leon, chính là lúc giải thế giới năm nay diễn ra? "Thế giới tuyến đã được tu chính rồi." Lục Dã lẩm bẩm.

Quay sang hỏi Kukui ở hàng ghế sau: "Giáo sư, trận Battle Show sắp tới là Satoshi đấu với 'Masked Royal' phải không?".

Kukui đang đau đầu vì phải đấu với Satoshi, danh tính 'Masked Royal' của ông rất dễ bị lộ.

Dù cả thế giới đều biết ông là ai, chỉ mình ông tưởng mình cải trang tốt...

Vừa hay Lục lão sư nhắc tới, mắt Kukui sáng lên: "Nhắc tới chuyện này, ngài có hứng thú làm một trận Full Battle 6V6 với tân Champion Alola - Satoshi không?". "Tôi sẽ mời hai vị huyền thoại ở Battle Tree tới xem, nếu được thì mời cả giáo sư Oak làm khách mời nữa!".

Liên minh Alola vừa mới thành lập, mấy vị đại lão này chắc chắn sẽ nể mặt mà tham gia.

Lục Dã hơi ngẩn người.

Đấu 6V6 với Satoshi ở trạng thái mạnh nhất sao?

Greninja-Ash, Charizard, Ngài Master, Pikachu đội mũ?

Ánh mắt Lục Dã ngưng lại, dòng máu nóng vốn nguội lạnh từ lâu bỗng sôi trào, anh đập bàn quyết định: "Tôi đồng ý!" Một chiều hè yên ả, nước biển Vịnh Kala'e xanh biếc, Lapras bơi lội nhởn nhơ.

Lục Dã nằm trên ghế mây ở tầng hai biệt thự, thu ánh mắt đang ngắm biển về chiếc máy tính bảng trên tay.

Giao diện trò chuyện hiện lên. 【Hội trưởng Đường: Cậu định chiến đấu với Nhà vô địch mới nổi của Alola à?】 【Lục Dã: Vâng, cậu ấy là học trò của tôi, có ý định kiểm tra sự trưởng thành của cậu ấy.】 Satoshi là Nhà vô địch Liên đoàn Kalos và cũng là Nhà vô địch Liên đoàn Alola mới.

Vị thế của Nhà vô địch Liên đoàn cao hơn Nhà vô địch Hội nghị rất nhiều.

Tuy nhiên, khi giải đấu Liên đoàn Alola được công bố, không ít Huấn luyện viên đã nghi ngờ chất lượng của giải đấu lần này, từ đó nghi ngờ trình độ của vị Nhà vô địch Liên đoàn.

Trận đấu giao hữu sắp tới sẽ được phát sóng trực tiếp trên toàn thế giới, nên nhất định phải mời những khách mời có kinh nghiệm, dùng những trận đấu thực tế để khẳng định tên tuổi cho Satoshi.

Đây cũng là một trong những lý do Giáo sư Kukui mời thầy Lục Dã làm khách mời cho Trận đấu giao hữu. 【Hội trưởng Đường: Ý tôi là, cậu liệu cơm gắp mắm mà chọn đội hình nhé.】 Bị thua trắng trong Trận đấu giao hữu thì không hay chút nào đối với một Nhà vô địch Liên đoàn.

Mà với phong cách 'chuyên chơi Little Cup' của thầy Lục Dã... thì chuyện này hoàn toàn có thể xảy ra. 【Lục Dã: Ngài cứ yên tâm, tôi tin tưởng sự trưởng thành của Satoshi.】 Satoshi ở thời kỳ Alola có thể nói là "siêu cấp bá đạo".

Chiến đấu với cậu ấy, nếu không cẩn thận, cũng có khả năng bị 'đấm loạn xạ chết sư phụ' đấy.

Đương nhiên, Lục Dã cũng biết rõ thực lực của Satoshi, trong đội của cậu ấy, Lizardon và Infernape đều là hệ Hỏa. "Lần này không mang Blastoise theo nữa," Lục Dã suy nghĩ. "Mang Gengar đi, tha hồ mà diễn sâu!" 【Hội trưởng Đường: À, cậu để ý buổi họp báo chiều nay nhé.】 Lục Dã hơi sững người, vội nói: "Thật sự phải công bố sao?" Hội trưởng Đường cười nói: "Đương nhiên rồi, một là để cổ vũ cậu tại Giải vô địch thế giới, hai là cũng có hiệu quả quảng bá rất tốt cho Liên đoàn." "Tôi hiểu rồi," Lục Dã bất đắc dĩ nói.

Tính ra là muốn sống yên ổn, nhưng mà không giấu được nữa.

Lộ tẩy rồi, Thánh thú Huyền thoại chính là tôi đây! (hiểu chưa) Nhìn đồng hồ, mới tám giờ, chuẩn bị làm bữa sáng, đợi Cynthia dậy.

Đặt máy tính bảng xuống, Lục Dã lại lần nữa thưởng thức cảnh đẹp Vịnh Kala'e, trong lòng bỗng chui vào một cục Pokémon mềm mại.

Cúi đầu nhìn, Sylveon đang rúc vào ngực, khuôn mặt nhỏ nhắn ngái ngủ: "Sylv... (*• ω-q)" Con bé mới ngủ dậy không hề cáu kỉnh, mà còn khá dính người.

Lục Dã đưa tay xoa lưng Sylveon, tiện tay "vuốt Aura" để mát-xa cho nó.

Sylveon 'lục lục' lắc lắc cái đầu nhỏ và những dải lụa, ngáp một cái, tinh thần sảng khoái, nhẹ nhàng nhảy xuống: "Sylv! o(´^｀)o" Lục Dã nhìn bóng lưng Sylveon đi xa, lại thấy Gastrodon của Cynthia lề mề bò vào ban công.

Chương 845

"Chào buổi sáng, nhóc con," Lục Dã cười nói.

Gastrodon với lớp chất nhầy màu tím và mai cứng, liếc xéo Lục Dã một cái, mắt trắng dã vô hồn, rồi lại lề mề bò đi mất.

Huấn luyện viên thì kỳ lạ, nhưng người rất tốt, với lại đồ ăn nấu ngon cực...

Chiều hôm đó.

Liên đoàn Ngôi Sao Đỏ đã tổ chức một buổi họp báo.

Buổi họp báo lần này đã giải mã một loạt tài liệu bắt đầu từ Thị trấn Alamos cho đến kết thúc ở Hammerlocke.

Những hồ sơ trước đây bị hạn chế vì nhiều lý do, không thể công bố ra thế giới, nay chính thức được hé lộ. 【Hồ sơ một: Thị trấn Alamos.】 Bầu trời nứt toác từng mảnh không thời gian, lộ ra những vết đen, hai Thần Thú Huyền Thoại thân kim loại đang gầm thét trên Tháp Không Thời Gian.

Một con trông như Khủng Long bốn chân làm từ Kim Cương xanh, con còn lại là Quái Vật hai chân màu Trắng Ngọc Trai.

Chính là Pokémon Thời Gian Dialga và Pokémon Không Gian Palkia!

Và trên bầu trời, Thần Ác Mộng Darkrai, một mình đối đầu với hai Pokémon Huyền Thoại.

Đèn flash chớp lóe, các phóng viên dưới khán đài ồ lên kinh ngạc.

Con Darkrai này, quá mạnh rồi!

Sau đó, ống kính lia đến thầy Lục Dã, người đang chỉ huy Darkrai,

sự ngạc nhiên lại chuyển thành sự thấu hiểu.

Như vậy thì dễ hiểu rồi.

Ngay từ thời Thị trấn Alamos, thầy Lục Dã đã từng chỉ huy Darkrai của mình để đối đầu với Song Long Thời Không!

Tuy nhiên, Darkrai bị thương, những hình ảnh tiếp theo càng gây sốc hơn.

Đối mặt với Dialga và Palkia đang gầm thét cuồng loạn trên bầu trời.

Chàng trai tóc đen đội một vật tổ hình tam giác cổ xưa đang lơ lửng, từ đó bay ra những sợi dây xích kết nối từ tinh thể màu đỏ, vững chắc trói chặt Song Thần Không Thời Gian!

Pokémon Huyền Thoại cổ xưa và thần bí, Song Long Thời Không, lại đang run rẩy dưới Dây Xích Đỏ.

Vẻ mặt điềm tĩnh của chàng trai tóc đen trong hình ảnh khiến các phóng viên không khỏi nín thở. "Vãi chưởng, thầy Lục Dã mới là phản diện thật sự à!" "Thậm chí không cần dựa vào sức mạnh của Pokémon...

Thân thể phàm nhân, sánh ngang thần linh!" 【Hồ sơ hai: Đền Snowpoint.】 Thợ săn J nổi tiếng, mang tai tiếng xấu trong giới Huấn luyện viên, tham gia vô số vụ săn trộm phi pháp.

Lục Dã cùng Tứ Đại Thiên Vương Lucian của Sinnoh hợp tác, cùng nhau giải quyết vụ án của Thợ săn J, đối mặt với Regigigas đang thức tỉnh và bạo động, thể hiện một sức mạnh đáng kinh ngạc.

Trong video, thầy Lục Dã hét lớn: "Satoshi, trói chặt Regigigas lại!" "Đã rõ!" Cậu thiếu niên đội mũ lưỡi trai bình thường leo lên đỉnh đầu Regigigas, cánh tay siết chặt khối tinh thể trên đầu nó, đường đường là Regigigas lại không thể nhúc nhích!

Giới truyền thông đều lộ vẻ hoài nghi nhân sinh. "Đây còn là con người sao?" "Tôi biết cậu ta, Nhà vô địch mới nổi của Liên đoàn Alola!" "Xem ra chúng ta đã hiểu lầm rồi, Satoshi căn bản không giỏi chiến đấu chính quy, mà là chiến đấu dã ngoại!" 【Hồ sơ ba: Biển Gracidea.】 Giratina với vương miện bạch kim, thân hình to lớn, được thế nhân coi là Chúa tể của Thế giới Phản Chiều, là hiện thân của sự bạo ngược và hung hãn, nên bị Arceus trục xuất.

Tuy nhiên, một Thần Thú Huyền Thoại hung hãn như vậy lại cho phép một con người cưỡi trên đầu, ống kính phóng to, lại là thầy Lục Dã! 【Hồ sơ bốn: Midina.】 Đền Midina đã hóa thành phế tích, trước đó đã xuất hiện Palkia, Dialga, Giratina với vảy biến thể.

Dưới bầu trời ầm ầm, Arceus với ánh sáng Alpha đỏ rực khinh thường nhìn trời, chỉ một điểm, cánh cổng thời không nuốt chửng cả Lục Dã và nó vào trong.

Rất lâu sau đó, Lục Dã lại xuất hiện, bầu trời lại rải xuống những vệt sáng vàng, một lần nữa tỏa sáng!

Trong cánh cổng không thời gian, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Câu hỏi này ám ảnh trong tâm trí mọi người.

Nhưng có thể khẳng định rằng, thầy Lục Dã đã từng đối mặt trực tiếp với Arceus, và đã thiết lập một mối liên hệ nào đó với nó! 【Hồ sơ năm: Thành phố Opelucid.】 Chiếc Plasma Frigate khổng lồ rơi từ trên trời xuống, cả thành phố đứng trước bờ vực nguy hiểm.

Một con Darkrai vươn người lên trời, dùng hai móng xé toạc một Hố Đen, nghênh đón con chiến hạm khổng lồ đang không ngừng phát nổ.

Giới truyền thông ngơ ngẩn thất thần. "Chính là con Darkrai đó... và nó là cùng một con với ở Thị trấn Alamos!" "Chỉ có một sự thật,

thầy Lục Dã khi đó lại một lần nữa có mặt!" 【Hồ sơ sáu: Vùng biển Hoenn.】 Hồ sơ này không hề bí mật, toàn bộ Hoenn đều coi Lục Dã là anh hùng vì đã cứu liên minh.

Anh ấy cùng với Steven Stone hợp tác, cùng nhau chống lại Kyogre Cổ Đại và Groudon Cổ Đại đang thức tỉnh.

Trong hình ảnh, con mãnh thú đỏ sẫm chảy dung nham, và con cá lớn xanh điện giáng xuống mưa xối xả.

Dù chỉ qua màn hình, vẫn khiến người ta rợn tóc gáy.

Mặc dù vậy, các Nhà vô địch đã đứng ra, ngăn chặn thảm họa tiến tới. "Steven Stone đúng là một Nhà vô địch hoàn hảo!" "Cựu Nhà vô địch của Liên đoàn Ngôi Sao Đỏ cũng vậy, ngoài việc thích chơi Little Cup và đen đủi ra, chẳng có điểm xấu nào khác!" 【Hồ sơ bảy: Trụ Trời, cưỡi Rayquaza, phá hủy thiên thạch khổng lồ...】 【Hồ sơ tám: Bàn thờ Thiên Luân, đối đầu với Siêu Thú Necrozma từ ngoài không gian...】 【Hồ sơ chín: Hammerlocke, cùng Nhà vô địch Leon hợp tác, đánh bại Eternatus không có Cực Đại Hóa...】 Từng hồ sơ một được công bố.

Những hồ sơ này có cái chỉ là vài đoạn video, vài cảnh quay lộn xộn.

Nhưng vẫn có thể cảm nhận được áp lực từ Pokémon Huyền Thoại, cũng như sự dũng cảm và không sợ hãi của các Nhà vô địch khi đứng ra đối đầu.

Đây không chỉ là hồ sơ thuộc về riêng thầy Lục Dã.

Còn có Nhà vô địch Sinnoh Cynthia, Nhà vô địch Hoenn Steven Stone, Nhà vô địch Galar Leon...

Những Nhà vô địch này đã chiến đấu với Pokémon Huyền Thoại, tạo nên 'khoảnh khắc vô địch' của riêng mình.

Các phóng viên truyền thông đã quen với sóng gió, đều nín thở, chìm đắm trong sự chấn động mà việc giải mã hồ sơ mang lại, khó lòng dứt ra.

Và khi hồ sơ cuối cùng được công bố, một sự chấn động sâu sắc đã trực tiếp chạm đến tâm hồn. 【Hồ sơ mười: Thành phố Dahara.】 Xa xa là Siêu Ma Thần Hoopa che kín cả bầu trời, dẫn đầu quân đoàn Thần Thú Huyền Thoại từ chiều không gian kỳ lạ, tiến thẳng đến cây cầu vượt biển.

Phía sau là Thành phố Dahara đang chênh vênh.

Có một Nhà vô địch cưỡi trên lưng Rayquaza của Oreburgh, một mình chặn đứng trước Thành phố Dahara.

Đây là 'khoảnh khắc huyền thoại' thực sự, thuộc về thầy Lục Dã.

Tất cả hồ sơ đều đã được công bố.

Buổi họp báo lớn như vậy, không một ai lên tiếng.

Các phóng viên vẫn còn choáng váng, nhưng lại không thể kìm nén được nhiệt huyết sục sôi, vô cùng tự hào về Nhà vô địch của Liên đoàn Ngôi Sao Đỏ.

Không lâu sau khi họp báo kết thúc.

Trong Group Chat, mọi người lập tức bùng nổ.

Akin chia sẻ một liên kết, hét lớn: "Tớ lên TV thời sự rồi!" Long Sư Lance liếc xéo nói: "Cậu chỉ ăn ké ké lên hình của thầy Lục Dã thôi." Akin lau mũi, nói: "Hắc hắc, ít nhất điều đó chứng tỏ, tôi đây cũng có thực lực để cùng Nhà vô địch lập đội mà!" "Thầy Lục Dã mạnh quá," Iris nói, "tớ còn kém xa để trở thành Nhà vô địch thực sự..." Ánh mắt Blue Oak hơi lóe lên.

Kiêu ngạo như cậu ta, cũng không thể không thừa nhận.

Qua sự hoạt động sôi nổi của thầy Lục Dã trong gần hai năm qua, danh tiếng của anh đã vượt qua cả cậu ta, 'Nhà vô địch mạnh nhất' Leon.

Thậm chí là Red, người đã vắng bóng bấy lâu.

Vậy thì... thực lực thế nào?

Lục Dã và Red, rốt cuộc ai sẽ thắng trong trận đấu?

Red cũng đã từng nhận được sự công nhận từ Deoxys, Mewtwo và một số Thần Thú Huyền Thoại khác, đội hình của cậu ấy toàn là "Huyền Thoại Chiến Đấu".

Blue Oak một tay đút túi, lắc đầu.

Dù thế nào, giành chiến thắng Giải vô địch thế giới năm nay mới là điều cấp bách. "Tớ đã xem toàn bộ buổi họp báo rồi," Red nói, "rõ ràng đã nghe Satoshi kể lại suốt... nhưng khi xem tổng thể, vẫn khiến người ta kinh ngạc." Phải thừa nhận, thầy Lục Dã rất mạnh.

Nhưng chiến đấu với Thần Thú Huyền Thoại và chiến đấu với Huấn luyện viên là khác nhau.

Red kéo thấp mũ, khóe miệng khẽ nhếch.

Cậu mong chờ ngày được đấu Full Battle với thầy Lục Dã.

Đó là mục tiêu đã định ra từ lần đầu gặp mặt hai năm trước... mà nay cuối cùng cũng sắp thành hiện thực.

Whitney 'Miltank' của Thành phố Saffron cười khúc khích nói: "Thầy Lục Dã ơi, tần suất lên hình của anh Steven rõ ràng cao hơn của cô Cynthia đấy nhé~" Ruby vuốt cằm, gật đầu nói: "Ừm, tớ cũng nhận ra điểm này." Hơn một nửa trong mười hồ sơ đều có anh Steven, thật sự khiến người ta phải suy nghĩ.

Lục Dã bình tĩnh nói: "Vì đi làm nhiệm vụ rất nguy hiểm, giống

như cậu mạo hiểm thì đi cùng cô chim lửa, không mang theo Sapphire vậy." Nụ cười của Ruby cứng đờ, trán lấm tấm mồ hôi lạnh.

Chết tiệt!

Sao thầy Lục Dã lại biết về cô chim lửa?

Rõ ràng tôi chỉ nhắc với Shuijin thôi mà!

Bên cạnh, ánh mắt nguy hiểm của Sapphire liếc sang.

Ngay lập tức, Sapphire quăng điện thoại, nhảy đến sau lưng Ruby, siết chặt cổ cậu: "Nói mau, tôi vẫn nhớ cô chim lửa, rốt cuộc cậu và cô ta có quan hệ gì!" "Tôi và cô ta trong sạch, chỉ thỉnh thoảng dạy cô ta một vài kỹ năng biểu diễn thôi!" "??

Đêm nay cậu ngủ với Airu!" Airu là tên thân mật của con Wailord của Sapphire, nó đang nghỉ ngơi ở sâu dưới đại dương.

Satoshi xoay vành mũ, ánh mắt kiên định.

Cậu là người tham gia và chứng kiến mọi chuyện trên chặng đường này.

Và không biết từ lúc nào, bản thân cậu cũng đã có những bước tiến đáng kể. "Trước đây, mỗi lần tớ thách đấu thầy Lục Dã, chưa từng thắng lấy một trận nhỏ nào." "Nhưng tớ sẽ không bao giờ bỏ cuộc!" Alola là vùng đất Satoshi yêu thích nhất.

Nơi đây có bạn bè của cậu, thầy giáo, và Giáo sư Kukui như một người cha.

Ánh mắt Satoshi lóe lên.

Đây là liên đoàn mà tớ yêu quý.

Tớ và Pikachu sẽ đại diện Alola xuất chiến, đối đầu với thầy Lục Dã!

Satoshi quay đầu, cười toe toét nói: "Nhất định phải thắng nhé, Pikachu!" Thật ra, Pikachu rất thích thầy Lục Dã, vì trên người anh ấy có mùi Berry thơm ngon.

Cũng rất thích Gengar, nó thường cùng mình "đóng giả Pokémon" (cosplay Pokémon). "Pika——" Ánh mắt Pikachu kiên định, túi điện phát ra tia lửa điện. "Đây là cuộc đại chiến diễn xuất giữa tôi và Gengar!" Tin tức nhanh chóng lan truyền.

Nhà vô địch Alola Satoshi sẽ cùng Huyền Thoại Chiến Đấu Lục Dã, tham gia Trận đấu giao hữu.

Các diễn đàn trên mạng xôn xao bàn tán, không có bất kỳ lời lẽ coi thường hai bên nào. "Tôi đã xem họp báo, thầy Lục Dã mạnh quá, đúng là Huyền Thoại Chiến Đấu!" "Nhà vô địch Little Cup, há lại hữu danh vô thực!" "Dù sao cũng là Anh hùng chân lý được Reshiram công nhận, chơi Little Cup, quá ư là thật lòng 233." "Mày bảo cái này là Satoshi á?

Trói chặt Regigigas, Bruno đến cũng phải gọi một tiếng anh Satoshi!" Do chất lượng của Giải đấu Liên đoàn đáng lo ngại, gây nhiều chỉ trích.

Trận đấu giao hữu này sẽ là cơ hội tốt nhất để Alola khẳng định tên tuổi.

Vì thế, Satoshi đã triệu tập những thành viên "át chủ bài" từ các khu vực, như những người chứng kiến hành trình của cậu.

Pikachu khởi đầu từ Kanto, Lizardon càn quét Battle Frontier của Hoenn, Krookodile vương giả của Unova, Infernape "sư huynh" của Sinnoh, Greninja của Kalos, và Lycanroc Dạng Hoàng Hôn của Alola.

Có lẽ không phải là đội mạnh nhất của Satoshi.

Nhưng chắc chắn là những "át chủ bài" từ các khu vực.

Đây chắc chắn là đội hình "Mew" của Satoshi.

Thầy Lục Dã rất mong chờ, trước khi vòng loại Giải vô địch thế giới khai mạc, sẽ có một trận đấu cuối cùng với người học trò mà mình tự tay bồi dưỡng.

Ngày hôm sau.

Trận đấu giao hữu sắp khai mạc.

Sự chú ý của Lục Dã lại bị một đường dẫn được chia sẻ trong nhóm thu hút.

Akin: "Xem cái MAD này!

Ngầu bá cháy!" Lục Dã hơi sững sờ, nhấp vào liên kết, tiêu đề là: 《Dùng 3 giây cướp tiền của bạn, chứng kiến khoảnh khắc vô địch của thầy Lục Dã!》 Nội dung là những tư liệu từ buổi họp báo, được cắt ghép, phối hợp với âm nhạc, tạo nên một bữa tiệc thị giác và thính giác.

Cảnh mở đầu là một trận đấu nào đó, Gengar nhe răng cười toe toét, đang hút nước mũi trên khuôn mặt bất lực của thầy Lục Dã.

Theo tiếng nhạc dần dần hào hùng, tiết tấu cắt ghép cũng không ngừng tăng nhanh.

Đến đoạn điệp khúc, ống kính rõ ràng là: Dây Xích Đỏ bay ra từ vật tổ hình tam giác, dùng DNA Splicers giải trừ sự hợp nhất của Kyurem Bóng Tối, ngồi trên Rayquaza đen khinh thường nhìn Siêu Ma Thần Hoopa, và thầy Lục Dã trở về từ ngọn lửa trên Tháp Dahara...

Màn hình tràn ngập 'ohhhhh' và '6666'. "Ngầu bá cháy, thầy Lục Dã!" "Bùng cháy rồi!" "Thế nào là Huấn luyện viên Huyền thoại?" "Lấy đi, lấy tiền của tôi đi, nhanh lên!" "Đây là tình yêu đích thực mà, hôm qua họp báo, hôm nay đã cắt ghép thành phim rồi." "Đã theo dõi, ngồi chờ chủ kênh cắt ghép giải vô địch thế giới và trận chiến trên

Núi Bạc!" "Tôi mãi mãi yêu Gengar!!" Sức ảnh hưởng của buổi họp báo, thông qua các tác phẩm phái sinh, được khuếch đại hơn nữa.

Chương 846

Các Nhà vô địch đối mặt với Pokémon Huyền Thoại, và những Pokémon chiến đấu huyền thoại, đã mang lại chấn động lớn cho thế giới.

Còn Lục Dã, người đã để lại vô số kỳ tích huyền thoại, chỉ có thể được tóm tắt bằng một câu. "Không hổ là cậu, thầy Lục Dã!" Vị Nhà vô địch của Liên đoàn Ngôi Sao Đỏ này, Huyền Thoại Chiến Đấu, Sứ Giả Tự Nhiên... một Huấn luyện viên với vô số danh hiệu.

Sắp xuất hiện trước ống kính, tham dự Trận đấu giao hữu, đối đầu với Nhà vô địch Alola Satoshi!

Trong chốc lát, phòng phát sóng trực tiếp chính thức của Alola đã tràn ngập hàng chục triệu khán giả.

Trong đó phần lớn là fan của thầy Lục Dã, nhưng cũng không thiếu những người ủng hộ Satoshi.

Đối với một Huấn luyện viên có thể 'trói chặt Regigigas' mà nói, chiến đấu chính quy thật sự là quá thiệt thòi.

Tuy nhiên, khán giả cũng mong chờ cuộc đối đầu thầy trò giữa thầy Lục Dã và Satoshi.

Dù sao, lần tới được gặp thầy Lục Dã có lẽ phải đợi đến sân khấu Giải vô địch thế giới một tháng sau.

Sân vận động Manalo.

Bốn phía không còn ghế trống, tiếng reo hò dậy sóng, bóng dáng Team Rocket len lỏi bán hàng rong.

Giáo sư Kukui, cùng với các học sinh như Lillie, Lana ngồi ở khu vực khán đài. "Hy vọng Satoshi đừng có áp lực tâm lý quá lớn," Giáo

sư Kukui nói. "Không đâu," Kiawe nghiêm túc nói, "đó là Satoshi mà." Sophocles cười nói: "Đúng vậy, cái cậu ta dù thua bao nhiêu lần cũng sẽ đứng dậy chiến đấu tiếp thôi!" Phòng chờ của các tuyển thủ.

Satoshi nhìn quanh những Người Đồng Hành trước mặt mình.

Lizardon phun khói đen từ lỗ mũi, khóe miệng khẽ nhếch.

Infernape hạ thấp thân mình, ngọn lửa trên đầu bùng cháy dữ dội.

Krookodile đẩy gọng kính râm, Lycanroc ánh mắt đỏ rực, Greninja khoanh tay trầm tư. "Pika!" Pikachu khoanh tay, đứng thẳng hai chân, gật đầu lia lịa.

Mọi người, ai cũng tràn đầy tinh thần nhỉ! "Được rồi——" Satoshi xoay vành mũ, cười toe toét nói: "Xin mọi người, hãy giúp tớ một tay nữa nhé!" Trong khoảnh khắc, từ trong phòng chờ vang lên tiếng gầm đầy chiến ý.

Ở một bên khác.

Lục Dã chỉnh lại đai Huấn luyện viên dưới vạt áo sơ mi.

PokéBall Dive không được cài vào, dù sao Blastoise quá khắc chế đội hình hệ Lửa của Satoshi. "Giống như khi đối đầu với Diantha, Alder vậy.

Trận đấu giao hữu không phải là đánh đấm sống chết, mà là vì tình người thế sự!" Đương nhiên, thầy Lục Dã cũng mong đợi đội hình "Mew" của Satoshi.

Dù sao, khi đánh Little Cup ở Liên đoàn Lily of the Valley, Satoshi vẫn chưa "giải cấu" Greninja.

Cách hơn một năm rồi, cũng đến lúc làm một bài kiểm tra cuối kỳ rồi. "Đi thôi, Gengar," Lục Dã bước về phía lối đi của tuyển thủ, nói: "Để xem đội hình chủ lực của Satoshi nào!" "Pika—kẹt! (☆∀☆)"

"Đừng có học theo Pikachu chứ!" "Kính chào quý vị khán giả và các bạn, chào mừng đến với Sân vận động của Trận đấu giao hữu cuối cùng của Giải đấu Liên đoàn Alola!" Giọng bình luận viên tràn đầy nhiệt huyết, vang vọng giữa những tiếng reo hò của khán giả.

Team Rocket đeo quầy hàng trước người, len lỏi trong đám đông. "Quý khách ơi, nước ép quý khách gọi đây ạ!" "Mùa hè mà có một ly nước ép lạnh thì còn gì bằng mèo~" Các học sinh của trường Pokémon ngồi trên khán đài. "Hóng quá đi mất!" Lillie nói. "Lại có thể gặp Gengar, Pikachu và mọi người rồi~" Lana cười nói. "Nhưng mà, Satoshi còn kém xa thầy Lục Dã lắm phải không?" Mallow nghiêng đầu hỏi. "Đúng vậy," Kiawe nắm chặt tay nói, "nhưng mà, dù không thể thắng thầy Lục Dã, chỉ cần thể hiện được phong độ là đủ rồi!" Giáo sư Kukui và Giáo sư Burnet khoanh tay theo dõi trận đấu. "Anh nói xem..." Giáo sư Burnet nói, "hôm nay Vua Đấu Vật Mặt Nạ không xuất hiện nhỉ." Giáo sư Kukui cứng đờ mặt, gãi gãi má, cười gượng nói: "Chắc là anh ấy có việc khác rồi!" Giáo sư Burnet chăm chú nhìn vào má của chồng, khẽ nói: "Không lẽ, anh chính là 'Vua Đấu Vật Mặt Nạ'?" "Hả, làm gì có chuyện đó chứ, haha!" Giáo sư Kukui gãi đầu cười lớn.

Giáo sư Burnet không nhịn được cười, là fan cuồng của 'Vua Đấu Vật Mặt Nạ', cô đã biết được thân phận thật của thần tượng mình trước khi trận đấu bắt đầu, thực ra đó chính là Giáo sư Kukui.

Lúc này nhìn Giáo sư Kukui cố gắng ngụy trang, thật thú vị.

Nhìn Burnet đang lén lút cười, Giáo sư Kukui hơi đỏ mặt.

Câu nói đó là gì nhỉ...

Vợ tôi lại là antifan số một của tôi sao?

Ở một khu khán đài khác.

Cô Delia, Giáo sư Oak, Blue Oak, Mr.

Mime cũng đến xem trận đấu.

Còn Red đang dưỡng sức trên Núi Bạc, chuẩn bị cho trận Full Battle sắp tới.

Giáo sư Oak mặc chiếc áo sơ mi hoa, cảm thán nói: "Lâu lắm không gặp, Satoshi đã trưởng thành đến mức trở thành Nhà vô địch Liên đoàn rồi cơ à." "Cậu ta còn kém xa," Blue Oak vẫn kiêu ngạo như thường, "nhưng mà, trận đấu với thầy Lục Dã có thể coi là bài kiểm tra cuối kỳ của cậu ta." Để kiểm tra trình độ thật sự của một Nhà vô địch Liên đoàn!

Cô Delia tràn đầy năng lượng hô to: "Cố lên nha, Satoshi!" "Bari~!" Mr.

Mime vung vẩy pom-pom.

Đảo Lily of the Valley, Liên đoàn Sinnoh.

Trong phòng họp của Tứ Đại Thiên Vương, Lucian vắt chân ngồi trên ghế sofa đọc tài liệu, bà Kikuno ôm cốc giữ nhiệt uống trà, còn Flint và Aaron, "hai tên ngốc", đang ngồi chơi bài. "Hahaha, cậu thua rồi," Aaron cười nhạo. "Khốn kiếp," Flint xoa xoa mái tóc nổ tung của mình, nhường nhịn nói, "Lucian, cậu chơi thay tôi đi?

Hôm nay tôi xui xẻo quá!" Lucian ngẩng đôi mắt "hiệu ứng mắt đỏ" khỏi tài liệu. "Oa!" Flint kéo vạt áo vàng lên, rụt cổ lại.

Cửa bị đẩy ra, mỹ nhân tóc vàng mặc áo khoác gió đen, một tay chống eo, mỉm cười nói: "Mọi người có nửa ngày nghỉ ngơi, hội trưởng đã đồng ý rồi, mọi người cứ tự do hoạt động đi nhé!" "Tuyệt vời!" Aaron ngồi xổm trên đất giơ hai tay lên cao, rồi lại hỏi một cách kỳ lạ: "Nhưng hôm nay là ngày làm việc mà, sao tự nhiên lại được nghỉ vậy?" Cynthia khoanh tay, trả lời: "Vì xem một trận đấu

Pokémon trình độ cao cũng là một phần quan trọng trong quá trình tu luyện của Huấn luyện viên." Bà Kikuno hỏi: "Trận đấu giao hữu của Lục Dã và Satoshi sao?" Cynthia nháy mắt cười: "Đúng vậy~" Bốn vị Tứ Đại Thiên Vương trong phòng không kịp trở tay, bị "đút cho một miếng chanh" (ghen tị).

Tuy nhiên, đúng như Cynthia nói, việc theo dõi trận đấu của thầy Lục Dã, dù là Tứ Đại Thiên Vương cũng có thể học hỏi được nhiều điều.

Thế là, mọi người ngồi trong phòng họp của Tứ Đại Thiên Vương, bật máy chiếu, kết nối vào phòng phát sóng trực tiếp chính thức.

Phòng phát sóng trực tiếp chính thức, lượng người xem đã đạt hàng chục triệu, bình luận tràn ngập màn hình, tiếng bình luận viên đầy nhiệt huyết vang lên: "Hai tuyển thủ đã vào sân!" Satoshi và Lục Dã đi đến giữa sân, Đảo Trưởng Hala đảm nhiệm vai trò trọng tài. "Tôi xin nhắc lại quy tắc trận đấu, đây là Full Battle 6 đấu 6, địa hình là 'sân đấu tiêu chuẩn', có thể tự do thay đổi Pokémon, chỉ có thể chọn một trong các cơ chế chiến đấu như Z-Move, Tiến hóa Mega, v.v., còn các Dạng đặc biệt thì không tính vào." Hala nheo mắt nhìn quanh hai người Satoshi và Lục Dã.

Satoshi cười toe toét, ánh mắt rực sáng.

Lục Dã mỉm cười, khẽ gật đầu. "Vậy thì, tôi tuyên bố——" Hala giơ cờ lên cao, rồi phất mạnh xuống: "Trận đấu bắt đầu!" Trong tích tắc, màn hình lớn ở giữa sân sáng lên ảnh đại diện của Huấn luyện viên Satoshi và thầy Lục Dã, cùng sáu PokéBall rực sáng.

Kèm theo tiếng nhạc hào hùng, hiệu ứng lửa trên màn hình bùng cháy dữ dội!

Satoshi đội chiếc mũ mặt trời và mặt trăng, khuôn mặt hơi tròn,

nắm chặt tay, chiếc Z-Ring mạnh mẽ trên cổ tay lóe lên ánh sáng mờ, nói: "Lên đi, Pikachu!" Pikachu bốn chân chạy nhanh, ánh mắt sắc bén, khóe miệng khẽ nhếch, túi điện phát ra những tia lửa xen kẽ: "Pika!" Cùng với việc Pikachu nhảy lên sân, thầy Lục Dã cũng ném ra Luxury Ball. "Tao chọn mày, Arcanine!" Một tiếng 'bộp', ánh sáng trắng rơi xuống sân, hiện ra thân hình uy nghi của Arcanine. "Pika?!" Pikachu đứng thẳng hai chân, dường như trượt chân lùi lại, ngẩng đầu nhìn Arcanine. "Gâu ồ!!

ଘ(•p •)ଓ" Arcanine lông nâu tung bay, ngực đeo "Cánh Cầu Vồng", nhìn xuống nhóc con, lộ ra nụ cười thân thiện. "Không lạc quan lắm," Giáo sư Kukui trên khán đài phân tích. "Mở màn đã phái Arcanine ra để 'Dọa Nạt', thầy Lục Dã hoàn toàn không có ý định nhường nhịn." Giáo sư Burnet gật đầu: "Với lại, tôi nhớ Satoshi đứa bé đó, khá giỏi phong cách cận chiến tốc độ cao phải không?" "Ừm, 'Dọa Nạt' rất khắc chế Satoshi," Giáo sư Kukui nhìn về phía sân đấu, "tình hình đã đến nước này, chỉ có thể xem Satoshi ứng biến tại chỗ." Satoshi ánh mắt sáng rực, nói: "Lên đi, Pikachu, dùng Mạng Điện!" "Pikachu!" Pikachu nhảy cao, đuôi phát ra ánh sáng phóng điện, đan xen thành một tấm lưới điện lớn, phóng ra.

Đối mặt với Mạng Điện có hiệu ứng giảm tốc, Lục Dã chỉ huy: "Dùng Tốc Độ Cực Cao để đột phá!" "Gâu ồ! (` 0´)" Arcanine hơi cong bốn chân, đạp mạnh xuống đất, đột nhiên tăng tốc 'phập' một tiếng bùng nổ âm thanh.

Mắt thường khó mà phân biệt được hình dáng, chỉ thấy một khối bóng đen khổng lồ, lao thẳng vào Mạng Điện, khí thế không hề suy giảm chút nào, tiếp tục lao tới tấn công! "Mạng Điện" có độ bền cực mạnh, có thể biến thành dòng điện, liên tục bám vào bề mặt cơ thể đối thủ, cho đến khi thu hồi mới có thể giải trừ.

Còn đối với Arcanine đang lao thẳng tới, Pikachu hiển nhiên không

có sự chuẩn bị tâm lý, hơi sững sờ, bên tai truyền đến tiếng hét lớn của Satoshi: "Dùng Đuôi Sắt chặn lại!!" "Pika!" Pikachu đứng vững hai chân, đuôi phát ra ánh kim loại, mạnh mẽ nhảy lên.

Trên không trung xoay 360°, đuôi Pikachu phát sáng trắng va chạm với đầu Arcanine, một luồng sức mạnh khổng lồ đột ngột bùng nổ.

Một tiếng 'loảng xoảng', Pikachu bị đánh bay ra xa!

Giáo sư Kukui giật mình.

Kỹ năng phòng thủ bằng "Đuôi Sắt" của Satoshi đã đạt đến trình độ thuần thục.

Nhưng thực lực cứng và kích thước cơ thể có sự chênh lệch, sức mạnh của Arcanine hoàn toàn áp đảo Pikachu!

Đột nhiên, trên sân vang lên tiếng hét lớn của Satoshi. "Cứ như vậy, dùng Tia Sét!!" Pikachu bị đánh bay ra, ngược lại lại kéo giãn khoảng cách, và nhân lúc Arcanine dừng bước, lực cũ chưa tan, đột nhiên trút xuống sấm sét! "Pika——chu!!" Pikachu toàn thân cuộn trào tia sét, dòng điện thô lớn 'tích ba' nuốt chửng toàn bộ Arcanine, và vẫn tiếp tục, khiến mặt đất dưới chân Arcanine bị cháy đen!

Khán giả dõi theo không chớp mắt, chỉ thấy Tia Sét tan đi, Pikachu rơi xuống đất, hơi thở hổn hển.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Pikachu và Satoshi đồng thời sững sờ.

Sau khi tia sét tan đi, Arcanine vẫn uy nghiêm như cũ, tĩnh lặng nhìn Pikachu, "Cánh Cầu Vồng" trên ngực phát ra từng điểm sáng, dung nhập vào cơ thể.

Ngay sau đó, Arcanine lắc đầu, rũ bỏ những sợi lông nâu cháy đen, vẫn bình an vô sự!

Ánh mắt Blue Oak trở nên nghiêm trọng. "Cánh Cầu Vồng" là nguồn sức mạnh của Ho-Oh, sở hữu một lượng lớn Sinh Lực, kết hợp với Arcanine của thầy Lục Dã, người nắm giữ "Lửa Thánh", thì càng phát huy tác dụng.

Mà Arcanine thuộc kiểu đứng vững trên chiến trường...

Ngay cả Blue Oak, muốn phá vỡ 'lá chắn than thở' này, cũng phải tốn rất nhiều công sức! "Arcanine——" Ánh mắt Lục Dã chợt biến đổi: "Dùng, Bão Lửa!" Trong chốc lát, "pháo đài" vững chắc như bức tường đồng kia, đột nhiên biến thành xe tăng chiến tranh bốc cháy dữ dội. "Gâu ồ! (` 0´)" Arcanine gầm lên trời, thân thể 'xẹt' một tiếng bốc cháy lửa cam, làn sóng nhiệt cuộn trào khiến khán giả không khỏi nín thở.

Bùm!!

Như mũi tên rời cung, Arcanine thân mình bốc lửa, lao nhanh như bay trên sân! "Dọc theo sân đấu, dùng Tia Lửa Điện lao tới!" Satoshi nói. "Pika!" Pikachu dùng chiêu Tia Lửa Điện hình chữ Z quen thuộc, lướt qua rồi nhảy lên, chạy vòng vèo.

Chiến thuật đã có hiệu quả, Arcanine lao thẳng vào tấm bảng khán đài ở rìa sân, 'ầm' một tiếng động lớn, bốc lên khói đen dày đặc!

Lục Dã: "Chậc..." Vọt ra khỏi sân thì không bị xử thua.

Chỉ là phí sửa chữa sân có lẽ thầy Lục Dã phải chịu. "Pika, Pika..." Pikachu chạy bốn chân, ngoảnh lại nhìn Arcanine lao ra khỏi sân. "Dùng Tốc Độ Cực Cao, đuổi theo!" Lục Dã hét lớn.

Pikachu vẫn tiếp tục chạy, đồng tử co lại.

Arcanine lao ra khỏi làn khói dày đặc, thân thể kéo theo một vệt sáng trắng, 'bộp' một tiếng động lớn, đánh bay Pikachu! "Pika!" Pikachu nhăn nhó khuôn mặt nhỏ, lăn tròn trên không trung, 'phịch' một

tiếng ngã xuống đất.

Khán đài vang lên một trận kinh hô.

Trong vòng một phút ngắn ngủi, hai Huấn luyện viên đã giao tranh nhiều lượt, và thầy Lục Dã càng chiếm ưu thế! "Satoshi vẫn còn quá sơ suất," Blue Oak nói. "Đúng vậy," Giáo sư Oak khoanh tay cảm khái, "theo tôi hiểu về Lục Dã, có lẽ anh ấy cố tình để Arcanine lao hụt để tạo ra khói mù." Blue Oak: "..." Không, cậu ta đơn giản chỉ là đen đủi thôi.

Satoshi hô to: "Về đây trước đã, Pikachu!" "Pika!" (Được thôi!) Pikachu gật đầu mạnh, một mạch chạy nhanh về, đứng cạnh Satoshi điều chỉnh hơi thở.

Thầy Lục Dã cảm thấy phức tạp.

Pikachu cứ mỗi lần thay đổi, rồi lại ra sân là y như rằng hồi đầy máu. "Tôi phải tố cáo con Pikachu này bất hợp pháp, Hệ số là 'Hồi Phục'!" "Tuyển thủ Satoshi đã thu hồi Pikachu trước!" Bình luận viên cao giọng nói. "Đối mặt với Arcanine, thì dùng thằng này thôi!" Satoshi sờ túi PokéBall, mạnh mẽ ném ra: "Nhờ cậu đấy, Krookodile!" Ánh sáng trắng rơi xuống sân, Krookodile với những vằn đỏ sẫm và đen, uy nghi như một ông trùm mafia, đẩy gọng kính râm.

Chương 847

"Krookodile!" Krookodile gầm lớn, nhe nanh giương vuốt, thể hiện sự tự tin tuyệt đối.

Krookodile là "át chủ bài" tuyệt đối của Satoshi ở Unova. (Vì ở Unova chỉ có một con Krookodile có thể đánh thôi.) Ngoài ra, sự ngạo mạn mà "Tự Tin" mang lại cũng có thể đối phó hiệu quả với "Dọa Nạt" của Arcanine.

Bên khán đài, Đảo Trưởng Nanu không ngừng gật đầu.

Người Đồng Hành của ông cũng là Krookodile, nên đương nhiên ông có thể nhận ra sự khác biệt của Krookodile của Satoshi.

Với khả năng áp chế kép của "Động Đất", có lẽ thực sự có thể buộc thầy Lục Dã phải thay Arcanine xuống! "Gâu ồ..." Arcanine lượn quanh Krookodile, bước đi chậm rãi, như cuộc đấu vật giữa sư tử đực và cá sấu khổng lồ.

Khoảnh khắc trọng tài phất cờ, Lục Dã và Satoshi đồng thanh nói: "Arcanine, Đánh Dữ Dội!" "Krookodile, Đào Hầm!" "Gâu ồ!" Arcanine nhẹ nhàng hành động, hai móng vuốt cuộn trào ánh sáng hệ Tiên màu hồng, bay người lao tới.

Krookodile nhanh hơn một bước đào một cái hố, thân hình ẩn vào trong, mặt đất nổi lên một hàng gò đất nhỏ!

Giáo sư Kukui trong lòng giật mình. "Đánh Dữ Dội" là chiêu thức hệ Tiên, cực kỳ khắc chế hệ Bóng Tối, một khi trúng đòn, Krookodile chắc chắn sẽ bị trọng thương!

Satoshi không hề liều lĩnh chỉ huy "Động Đất", quả thực là biểu hiện của sự trưởng thành! "Đánh Dữ Dội..." Sắc mặt Blue Oak trở

nên kỳ lạ, "cậu ta quả nhiên đã mang theo chiêu thức đặc thù rồi." Phòng phát sóng trực tiếp tràn ngập những bình luận. "May quá!

Krookodile suýt nữa đi đời rồi!" "Satoshi đã đoán trước được chỉ huy của thầy Lục Dã ư?" "Satoshi: Mấy người tưởng tôi ở tầng một, thật ra tôi đang ở tầng thứ năm!" Satoshi thở phào một hơi.

Cậu cũng không nghĩ nhiều đến vậy, đơn thuần là vì "Đào Hầm" và "Phản Đòn" là mấy chiêu thức yêu thích nhất của cậu. "Gâu ồ!" Arcanine nhìn trái nhìn phải, chú ý đến Krookodile đang di chuyển dưới gò đất.

Và trước khi Krookodile phá đất chui lên, Lục Dã đã nhanh chóng thu hồi Arcanine, ném PokéBall ra: "Đi đi, máy giặt!" Lượng bình luận trong phòng phát sóng trực tiếp lại một lần nữa bùng nổ. "Xuất hiện rồi, chiêu đổi Pokémon kinh điển!" "Rotom Wash quá hợp để phòng thủ liên tục, rất hợp với 'Nhà chiến thuật'!" "Satoshi dự đoán, thầy Lục Dã đổi Pokémon, cái này gọi là 'có qua có lại'!" Rotom Wash trông giống một chiếc máy giặt lồng tròn nhỏ, vẫy vẫy đôi cánh nhỏ lơ lửng, nhe răng lộ ra nụ cười tinh quái.

Đất bùn lỏng lẻo, Krookodile há miệng lớn, phá đất chui lên, nhưng lại bị Rotom Wash dễ dàng né tránh: "Hô hô~ đánh không trúng, kém rồi!" "Krookodile, Lưỡi Đá!!" Satoshi nói.

Krookodile bực bội hiện dấu 'tỉnh' trên trán, dậm chân xuống đất làm tung lên vô số mảnh đá vỡ, bao quanh Krookodile.

Khoảnh khắc tiếp theo, những khối đá liên tục bắn ra như súng máy! "Rotom, dùng Bơm Thủy Lực!" Nắp tròn của máy giặt mở ra, bắn ra Bơm Thủy Lực mạnh mẽ, 'ầm' một tiếng va chạm với Lưỡi Đá.

Trên không sân đấu bốc lên hơi nước dày đặc, Rotom bay là là gần mặt đất.

Satoshi duỗi bàn tay ra, nắm chặt, hét lớn: "Krookodile, dùng Vuốt Rồng!" "Krookodile!!" Hai móng vuốt của Krookodile bùng lên ánh sáng xanh lục, như móng vuốt của rồng khổng lồ, hùng hổ lao tới!

Lục Dã mí mắt giật giật.

Alain khi dùng "Vuốt Rồng" cũng thích dùng những tư thế này.

Hiển nhiên Satoshi đã học được "bệnh trung nhị" từ cậu ta.

Bốp!

Bốp!

Bốp!

Vuốt Rồng liên tục vung chém vào bề mặt của Rotom Wash, bắn ra tia lửa, trong chốc lát, thân máy giặt đã xuất hiện vô số vết cào. 『Cố lên, về nhà xong anh sẽ tân trang lại cho mày!』 Lục Dã cảm ứng được. "Tít tít... vạn tuế đã hiểu, kém rồi! o(T⌒To)" Phong cách "tốc chiến tốc thắng" chính là của Satoshi, cũng là cái gọi là 'đấm loạn xạ chết sư phụ'.

Nhưng ở khoảng cách gần như vậy, dù là Bơm Thủy Lực với tỉ lệ trúng đòn kém, vẫn có thể trúng đích! "Thầy Lục Dã vẫn luôn đỡ đòn à," Mallow nói. "Satoshi không thể dừng lại, nếu không sẽ bị phòng thủ phản công!" Kiawe nói. "Khó quá, động tác của Krookodile rõ ràng chậm lại rồi!" Sophocles nói. "Rotom——" Ánh mắt Lục Dã ngưng lại: "Bơm Thủy Lực!!" Bùm!!

Trước khi Vuốt Rồng giáng xuống, Bơm Thủy Lực hùng dũng bắn ra, đánh lùi Krookodile. "Krookodile!" Krookodile dưới dòng nước xối xả, đau đớn ngửa ra sau, kính râm cũng suýt trượt xuống. "Krookodile, dùng Vuốt Rồng chém Bơm Thủy Lực!" Satoshi hét lớn. "Krookodile!" Krookodile giơ hai móng vuốt lên, như giữa dòng nước đứng vững chém vào dòng nước.

Tuy nhiên giữa tiếng ầm ầm như sấm, Bơm Thủy Lực vẫn tiếp tục.

Rotom với thực lực đỉnh cao của Tứ Đại Thiên Vương, chiếm ưu thế hệ, đã áp chế chặt chẽ Krookodile!

Một lát sau.

Bơm Thủy Lực dừng lại.

Kính râm của Krookodile 'cộp' một tiếng rơi xuống đất, thân thể 'phịch' một tiếng quỵ xuống, rồi mới ngã gục. "Krookodile mất khả năng chiến đấu!" Đảo Trưởng Hala giơ cờ lên cao.

Trên màn hình lớn, một PokéBall của Satoshi tối sầm lại.

Giữa tiếng reo hò nhiệt liệt, bình luận viên đầy hào hứng nói: "Tuyển thủ Lục Dã đã giành được lợi thế điểm số trước!!" Thầy Lục Dã ánh mắt trầm ổn.

Krookodile vẫn chưa phải là Pokémon khó chơi nhất của Satoshi.

Hơn nữa...

Lục Dã liếc nhìn bắp đùi của Satoshi, Pikachu đang xem rất say sưa.

Pikachu: |• ω• `) Cứ bảo toàn HP đã, rồi quan sát thêm một lúc!

Satoshi thu hồi Krookodile, nhìn chằm chằm Rotom Wash một lúc, thì thầm: "Hệ Nước và Điện sao..." "Vậy thì," Satoshi xoay vành mũ, ánh mắt nghiêm túc, "Tớ chọn cậu——" "Infernape!!!" Lục Dã hơi sững người.

Hỏng rồi!

Chủ động phái Pokémon khắc hệ ra sân. "Buff ngược hệ của Sư Phụ" đã kích hoạt rồi!

Ô nhi!!

Infernape khoác vảy giáp vàng óng, ngọn lửa hừng hực bùng lên trên đầu, thân hình cúi thấp, đôi mắt vàng rực lạnh lùng.

Khán giả trong livestream ai nấy đều hoang mang. "Kèo này không ưu thế hệ à nha." "Satoshi, cậu có hiểu Pokémon không vậy?" "Fan cứng Ash mười năm, trận này chắc kèo rồi!" Trên khán đài, Giáo sư Oak khoanh tay, cười nói: "Tôi nhớ là Infernape của Satoshi rất năng động trong sân nhà." "Ừm," Lục bình thản đáp, "Là tôi giúp tập luyện đó." Lục Dã mỉm cười như đã hiểu.

Cái gọi là "Master nghịch hệ", có lẽ là một cách Satoshi tự gây áp lực cho bản thân.

Tinh thần chiến đấu bùng nổ trong nghịch cảnh, chính là phong cách Battle xưa nay của Satoshi. "Trận chiến bắt đầu!" Trọng tài vung cờ xuống.

Lục Dã với vẻ mặt điềm tĩnh, thăm dò tấn công: "Rotom, Bơm Thủy Lực!" Rầm rầm rầm!!

Cột nước cuồn cuộn quét ngang sàn đấu, mang theo lực va chạm cực mạnh, tiếng nước gầm vang.

Satoshi vung tay, hét lớn: "Infernape, dùng Đào Bới!" "Ô nhi!!" Infernape dùng hai tay đào một đường hầm, lặn xuống lòng đất, né tránh cú Bơm Thủy Lực "rầm rầm" kia.

Cột nước "phập" một tiếng đổ ập xuống sàn, tung tóe nước và đá vụn, những ụ đất nổi lên trên mặt đất không ngừng di chuyển về phía trước.

Đào Bới không có tác dụng với Rotom Rửa Ráy có Thiên Phú Nâng Bay, nhưng đây là một thủ đoạn "né chiêu nhanh" của Infernape.

Lục Dã hô lớn: "Rotom, Trường Điện Từ!" Xẹt xẹt —— Rotom

Rửa Ráy phát ra tia điện chói mắt quanh thân, nhiều luồng điện vàng phóng xạ thành hình tròn, bao phủ toàn bộ sàn đấu.

Tia điện chiếu sáng khuôn mặt kinh ngạc của Giáo sư Oak và ánh mắt lóe lên của Lục.

Sức mạnh hệ Điện trên Trường Điện Từ sẽ tăng lên đáng kể, hơn nữa không thể rơi vào trạng thái ngủ.

Điều này có hiệu quả buff rất tốt cho Pikachu của Satoshi.

Nhưng rõ ràng, Satoshi đã cử Infernape ra sân, vậy là đã chuẩn bị tử thủ một phen rồi! "Infernape, Cú Đấm Tốc Độ!" Satoshi hét lớn. "Ô nhi!" Infernape mang theo vầng sáng trắng sắc bén như tốc độ âm thanh, phá đất vọt ra, giáng một đòn mạnh vào Rotom Rửa Ráy.

Rotom Rửa Ráy điều chỉnh tư thế, cơ thể dần dâng lên luồng điện.

Hạ cánh nhẹ nhàng, Infernape nhìn quanh những luồng điện chớp nhoáng từ bốn phương tám hướng, mặt lộ vẻ e dè.

Khoảnh khắc tiếp theo, Lục Dã siết chặt tay, trầm giọng nói: "Điện Lực Tăng Cường!!" Giáo sư Kukui ánh mắt kinh ngạc.

Trên Trường Điện Từ, nếu đối thủ là Pokémon trên mặt đất, Điện Lực Tăng Cường sẽ gây sát thương gấp đôi!

Liên minh Sinnoh, Flint kêu lên: "Đó là chiến thuật đặc trưng của cái tên Volkner đó!" "Ghê gớm lắm à?" Aaron nghiêng đầu hỏi. "Nói nhảm, Infernape của lão tử bị tiễn về chuồng mấy lần rồi, có trốn xuống đất cũng bị ép ra!" Xẹt xẹt!!

Rotom Rửa Ráy tuôn ra sấm sét, trực tiếp truyền vào mạng lưới điện đan xen trên Trường Điện Từ.

Những mảnh đá vụn trên Trường Điện Từ không ngừng rung chuyển, sau đó bay lên.

Dòng điện dâng lên, tạo thành một lồng điện hình vòm bao quanh Infernape, đột nhiên bùng nổ tia sét! "Ô nhi!!" Infernape gào thét đau đớn, cố gắng vươn tay nắm lấy cột điện đang không ngừng dâng lên, nhưng khoảnh khắc chạm vào, dòng điện lại bùng nổ lần nữa, ánh sáng sét chiếu rọi khắp sàn đấu! "Infernape!!" Satoshi hét lớn.

Sàn đấu "ầm" một tiếng nổ tung, khói đen cuồn cuộn.

Infernape toàn thân đen kịt, quỳ một gối xuống đất, vảy giáp tỏa ra khói trắng, lồng điện xung quanh dần tan biến. "Nữa đi, Rotom," Lục Dã nói, "Điện Lực Tăng Cường!!" Xẹt xẹt.

Mạng lưới điện trên sàn đấu lại lóe lên, dòng điện của Rotom tự thân truyền vào Bẫy Điện, những con rắn điện khổng lồ từ bốn phương tám hướng xông về phía Infernape! "Nhảy lên, Infernape!" Satoshi hét lớn, "Dùng Lửa Phun Thẳng xuống đất!!" Lục Dã khẽ gật đầu.

Quả thật, nếu là với Pokémon trên không, Điện Lực Tăng Cường sẽ không gây sát thương gấp đôi.

Nhưng hiệu ứng tăng cường của Trường Điện Từ vẫn còn! "Bộp" một tiếng, Infernape bật nhảy lên không trung bằng sức bật đáng kinh ngạc, khinh thường nhìn sáu "rắn điện" đang xông lên từ Trường Điện Từ.

Sáu luồng điện khổng lồ, ngay khoảnh khắc sắp hội tụ, lập tức vọt thẳng lên trời, như sáu mũi tên sắc bén bắn về phía Infernape! "Ô nhi!!" Infernape mắt rực lửa, ngọn lửa trên đầu cuộn trào, phồng bụng, đột nhiên phun ra ngọn lửa!

Oành!!!

Nhờ lực phản đẩy của ngọn lửa, Infernape thoát khỏi phạm vi truy đuổi của dòng điện, vọt cao lên trên không của sân vận động lộ thiên.

Còn Lửa Phun và sáu luồng điện va chạm vào nhau, "ầm" một tiếng tung khói đen, sóng khí mãnh liệt thổi quét! "Nhắm vào điểm rơi của Infernape ——" Lục Dã lạnh giọng nói: "Dùng Bơm Thủy Lực!" "Lạch cạch!!" Nắp tròn của Rotom Rửa Ráy mở ra, từ đó trực tiếp phóng ra cột nước cuồn cuộn, bắn vào Infernape đang tiếp đất.

Đồng tử Infernape co rút lại, trong tình huống này, căn bản không thể tránh khỏi! "Dùng Tấn Công Lửa, một mạch xông tới!!" Satoshi hét lớn: "Lên nào, Infernape!!" Ánh mắt Lục ngưng lại.

Cách đánh liều lĩnh đến nhường nào, ý chí chiến đấu kinh người đến mức nào!

Khoảnh khắc tiếp đất, Bơm Thủy Lực "đùng" một tiếng đánh trúng cơ thể Infernape. "Ô nhi!!!" Infernape đan chéo hai tay chống đỡ, đôi mắt chuyển sang màu vàng đỏ.

Giữa dòng nước cuồn cuộn, một lượng lớn hơi nước bốc lên, mặt đất dưới chân Infernape nứt toác, đá vụn tự động bay lên, ngọn lửa trên đầu vút thẳng lên trời, cơ thể "xẹt" một tiếng bùng lên ánh lửa màu cam! "Đây là..." Bà Kikuno kinh ngạc không thể tin nổi. "À, năng lực đặc biệt của tên đó." Flint mắt sáng quắc, nhếch mép cười nói: "Thiên Phú Bùng Cháy của Infernape!" Rầm rầm rầm!!

Bơm Thủy Lực gầm vang, bốc hơi một lượng lớn khói trắng, Infernape tắm mình trong ngọn lửa, vượt sóng, trực tiếp lao về phía Rotom Rửa Ráy!

Trong livestream tràn ngập dấu hỏi. "???" "Sắp chết rồi mà sao vẫn có lửa kiểu này!" "Vô lý quá đi!!" Bơm Thủy Lực vậy mà bị hóa hơi cứng nhắc.

Oành!!

Infernape dừng bước, vai không ngừng giật giật, ngọn lửa trên

đầu cuộn trào.

Chương 848

Rotom thì bay ngược ra xa, "đùng, đùng" lăn hai vòng, miễn cưỡng bay lơ lửng trở lại. "Dùng Điện Lực Tăng Cường thẳng tay!" Rotom không còn dẫn dòng điện vào sàn đấu nữa, mà hình thành ba luồng điện chập lại thành một con rắn điện, rít gào lao về phía Infernape.

Bành!!

Infernape vốn đã cận kề giới hạn, cứng rắn chịu đòn điện, cúi đầu, "đùng" một tiếng quỳ một gối xuống đất, vảy giáp đen kịt khắp nơi, tỏa ra khói trắng như bị Đốt Cháy. "Đã là dùng khí thế để che đậy rồi." Lục Dã lẩm bẩm trong lòng, vung tay chỉ huy: "Rotom, Chuyển Đổi Điện!" Chuyển Đổi Điện vừa có thể dứt điểm, vừa có thể giúp Rotom còn ít máu quay về đội hình.

Giữa Trường Điện Từ chói lọi, Rotom hóa thành một luồng điện rực rỡ, trực tiếp lao tới.

Tuy nhiên, Satoshi lại không chỉ huy, mà nhắm mắt tĩnh lặng, cùng Infernape đang quỳ gối, điều chỉnh hơi thở.

Đột nhiên, Satoshi mở bừng mắt, xoay vành mũ: "Chúng ta vẫn có thể, mạnh hơn nữa..." "Lên nào, Infernape!!!" Satoshi gầm gừ: "Cú Đấm Tốc Độ!!!" "Ô nhi!!!" Infernape mắt vàng rực đỏ, đột nhiên dang rộng hai tay, ngửa mặt lên trời gào thét, ngọn lửa trên đầu đột ngột vút cao, hóa thành sóng nhiệt cao vài trượng.

Lửa giận cuồn cuộn, khí thế bừng bừng, thổi quét ra sóng khí khủng khiếp!!

Ta sẽ cùng Satoshi, trở nên mạnh mẽ hơn nữa!!!

Thiên Phú Bùng Cháy hung mãnh hóa thành lưỡi lửa quấn quanh

cánh tay, Infernape đột ngột vung quyền về phía trước, "ầm" một tiếng thổi quét sóng khí!!

Dòng điện khó nắm bắt cũng bị cứng nhắc áp chế.

Rotom Rửa Ráy ngã xuống sàn, mắt quay vòng vòng. "Tút tút...

Không thể hiểu nổi, lạch cạch! ( )" Thật lòng mà nói, tôi cũng không thể lý giải nổi.

Nhưng đây đúng là phong cách Battle của Satoshi.

Lục Dã cười bất lực: "Cảm ơn cậu, bạn học Satoshi!" Trên sàn đấu im ắng, chỉ vang vọng tiếng thở dốc của Satoshi và Infernape.

Sóng khí nóng bỏng vặn vẹo, mồ hôi từ gò má Satoshi "tí tách" rơi xuống.

Ngay lập tức, cả sân bùng nổ reo hò! "Infernape!!" "Vãi chưởng, thế mà cũng thắng được à?!" "Tôi hiểu rồi, Infernape cầm Item 『Băng Dính Tập Trung 』, khóa máu được!" Trên khán đài, Kiawe mừng rỡ nói: "Thắng rồi, Satoshi thắng rồi!" "Có chút nghi ngờ là kỹ xảo và nhả nước đó." Kukui mỉm cười nói, "Nhưng Satoshi quả thật đã tiến bộ rồi." Trên sàn đấu, Lục Dã vui vẻ gật đầu: "Ý chí chiến đấu không tồi, Satoshi, Infernape." "Hắc hắc." Satoshi vừa lau mồ hôi, vừa nhe răng cười. "Nhưng tiếp theo đây, mới là trận chiến thực sự." Ánh mắt Lục Dã ngưng lại, giơ tay thu hồi Rotom, ném ra Dusk Ball: "Lên nào, Tyranitar!!!" Trong ánh sáng trắng hiện ra thân hình đáng sợ mang đầy áp lực.

Cơn bão cát mãnh liệt thổi quét, không trung sân vận động lập tức mây đen vần vũ, bão cát che trời lấp đất nuốt chửng sàn đấu.

Giáp màu xám xanh, gai nhọn trên lưng, giáp bụng màu tím và ánh mắt kiên nghị.

Vua của bão cát, Tyranitar!!! "Ban Ky!!!" Tyranitar ngẩng đầu gào

thét, cát bụi lại cuộn lên từ lỗ hình tam giác trên cổ.

Biểu hiện đầy uy quyền này khiến cả sân bùng nổ reo hò! "Tyranitar ngầu lòi luôn!" "Nói thật, Tyranitar của Thầy Lục mới hơn hai năm tuổi thôi." "Mới hai tuổi cái quái gì thế này?!" Ánh mắt Satoshi ngưng trọng.

Thu hồi Infernape chỉ còn "1 HP" để đề phòng nó bị bão cát cuốn đi ngay lập tức.

Ngay sau đó, Satoshi ném PokéBall, nói: "Nhờ cậu đấy, Lycanroc!" Ánh sáng trắng rơi xuống sàn đấu, Lycanroc với thân hình nhanh nhẹn, mắt xanh biếc, thân thể chủ yếu là lông màu cam vàng, đuôi và bốn chi thì màu trắng. "Gầm gừ!!" Lycanroc đứng trên bốn chân, ngẩng đầu gầm lên.

Olivia từ Đảo ngạc nhiên nói: "Là Lycanroc dạng đặc biệt của Satoshi!" Nanu từ Đảo nửa ngồi nửa đứng, tay đặt lên đùi, lãnh đạm nói: "Tôi nhớ là nó rất giỏi chiêu 『Phản Đòn』, rất khắc chế Tyranitar." Lycanroc Dạng Hoàng Hôn của Satoshi, giỏi phòng thủ phản công, "trả gấp bốn" đã trở thành một meme nổi tiếng.

Và nó quả thật cũng là con át chủ bài giúp Satoshi chiến thắng Gladion tại Hội Nghị Alola.

Đối mặt với cơn bão cát che trời lấp đất, Lycanroc hệ Đá vẫn có thể hành động tự nhiên!

Lục Dã chăm chú nhìn con Lycanroc này.

Giống như anh em Master Bùng Cháy, Lycanroc của Satoshi cũng có thiên phú đặc biệt.

Khi nó tức giận, đôi mắt xanh biếc sẽ chuyển sang màu đỏ rực, mượn sự giận dữ để giành lấy sức mạnh.

Còn Thiên Phú "Móng Vuốt Cứng", càng có thể tăng cường đáng

kể sức mạnh của các chiêu thức tiếp xúc.

Vậy thì đừng cho nó cơ hội tiếp cận! "Tyranitar!" Lục Dã nói, "Động Đất!!" Khán giả ồ lên một trận.

Một trong những chiêu thức tiêu biểu nhất của Tyranitar, Động Đất!! "Ban Ky!!" Trong cơn bão cát cuồn cuộn, Tyranitar đào xới mặt đất, mặt đất dưới chân "rắc" một tiếng nứt thành bốn năm mảnh, vết nứt không ngừng lan ra xung quanh, đá khối nổi lên!

Rầm rầm rầm!!

Mặt đất dưới chân Tyranitar lõm xuống, nứt ra những vết nứt hình mạng nhện, sóng chấn động lan tỏa ra bốn phía, toàn bộ sân vận động đều rung chuyển!

Động Đất tựa như sóng thần cuồn cuộn, đá khối không ngừng nổi lên, Lycanroc như một con thuyền nhỏ giữa biển cả. "Tăng Tốc Đá!

Nhảy lên trên khối đá!" Satoshi lớn tiếng nói. "Gầm gừ!!" Lycanroc cúi thấp thân mình, đột ngột kéo ra một vệt sáng trắng, thân hình liên tục dẫm lên các tầng đá bay lên, sau đó lao tới cắn Tyranitar!

Lục Dã nheo mắt đánh giá, Lycanroc chủ động tiếp cận, thân thể nó lóe lên ánh sáng trắng lờ mờ.

Cố gắng dụ dỗ mình tấn công, sau đó dùng 『Phản Đòn 』? "Đừng để ý ——" Lục Dã lạnh lùng nói: "Vũ Điệu Rồng!!" Màn hình livestream lập tức tràn ngập bình luận. "Đến rồi, Vũ Điệu Rồng!!" "Tham lam đến bùng nổ!" "Tăng Tốc Đá sao mà đánh nổi Tyranitar!" Satoshi nghiến răng thầm, mắt lặng lẽ nhìn vệt sáng trắng trên người Lycanroc, dần dần tiêu tán.

Phản Đòn, nhất định phải trong tình huống đối thủ tấn công cận thân mới có thể thi triển thành công.

Cho nên, Satoshi mới cố ý để Lycanroc từ trên trời lao xuống, lộ ra

nhiều sơ hở.

Thầy Lục trực tiếp bỏ qua sự dụ dỗ của Lycanroc, 『Phản Đòn 』 sử dụng thất bại! "Gầm gừ!" Lycanroc đâm đầu vào giáp của Tyranitar, hiệu quả rất nhỏ.

Ngược lại Tyranitar, thổi lên cơn bão cát dữ dội hơn, lốc xoáy cát bụi khổng lồ đồng thời bao vây cả hai Pokémon! "Ban Ky!!" Tyranitar mắt đỏ ngầu, khinh thường nhìn Lycanroc, cơ thể tỏa ra ánh sáng đỏ, khí thế càng lên đến đỉnh phong! "Dùng, Mũi Đá!" Satoshi hét lớn.

Cơn giận bị kẻ địch khinh thị dâng lên trong lòng Lycanroc, đôi mắt nó từ xanh chuyển đỏ, bùng lên ý chí chiến đấu nóng bỏng, hai móng vuốt mạnh mẽ đập xuống đất! "Gầm gừ!!" Mặt đất nổi lên một hàng trụ đá, như những mũi gai đất, đỉnh đá lóe lên sắc bén, có thể dễ dàng đánh trúng yếu điểm!

Thầy Lục dùng chiêu tương tự để đón địch. "Tyranitar, Mũi Đá!!" "Ban Ky!!!" Tyranitar đập mạnh xuống đất, trong cơn bão cát cuồn cuộn đột ngột nổi lên những cột đá thô tráng hơn, "ầm" một tiếng nghiền nát 『Mũi Đá 』của Lycanroc, khí thế vẫn chưa dừng lại! "Gầm gừ?!" Lycanroc mắt đỏ, nhìn xuống mặt đất đang "rầm rầm" rung chuyển dưới chân.

Trong đó đang ẩn chứa sức mạnh như muốn nổ tung, một mũi đá sắp phá đất mà vọt ra! "Rời khỏi đó!!" Satoshi hét lớn, "Dùng Tăng Tốc Đá!!" Tăng Tốc Đá có độ ưu tiên cực cao, cộng thêm lối đánh tốc độ cao quen thuộc của Satoshi, Lycanroc rất nhanh phản ứng lại, né sang một bên. "Động Đất!!" Lục Dã truy kích. "Ban Ky!!" Tyranitar đập mạnh xuống đất, chấn động phá hủy toàn bộ các trụ đá vừa tạo ra, hóa thành một lượng lớn đá tảng "rầm rầm" liên tục rơi xuống!!

Rầm rầm rầm!!

Mũi đá do 『Mũi Đá 』tạo ra vọt lên, Lycanroc ngước nhìn mũi

đá, an toàn không gặp nguy hiểm.

Khoảnh khắc tiếp theo, đồng tử Lycanroc co rút lại, mũi đá đó "rắc" một tiếng sụp đổ, nửa phần nhọn hướng xuống đâm thẳng tới!

Đùng!!

Cơn Động Đất mạnh mẽ như núi băng lở, ngoài việc làm rung chuyển cả sân vận động, trụ đá sụp đổ còn đè chặt Lycanroc!

Cơn bão cát dần dịu đi.

Khi tầm nhìn được cải thiện, có thể thấy sàn đấu Battle đã trở thành một đống đổ nát.

Cả sân vận động im ắng, khán giả vẫn còn chìm trong dư chấn vừa rồi, ngây người ra. "Lycanroc mất khả năng chiến đấu!" Hala từ Đảo giơ cao cờ.

Khán giả như bừng tỉnh khỏi giấc mộng, vỗ tay nhiệt liệt! "Tyranitar quá bá đạo luôn!" "Thầy Lục cái gì cũng tốt, chỉ có điều lối đánh hơi tàn phá sân đấu." "Tiếc ghê, chiêu 'trả gấp bốn' bị đoán trước rồi, không thì Tyranitar cũng bị tiễn về chuồng!" Tỷ số là 2:1, cộng thêm Infernape dự bị đang nguy hiểm về HP, tình thế không mấy lạc quan cho Satoshi.

Nhưng hàng vạn khán giả trong livestream, không một ai dám coi thường hai vị Nhà vô địch.

Thầy Lục trong việc lựa chọn chiến thuật thì kín kẽ, còn Satoshi thể hiện phong cách Battle độc đáo của riêng mình —— ý chí chiến đấu không lùi bước! (Battle nghịch hệ!) Ù ù —— Sân đấu đã thành phế tích hạ xuống, một sân đấu tiêu chuẩn hoàn toàn mới nổi lên.

Satoshi cúi đầu suy nghĩ, Pikachu bên đùi khẽ nói: "Pika?" "Tớ không sao." Satoshi rất nhanh nở nụ cười, nhìn PokéBall, ánh mắt lóe lên. "Tớ muốn, chiến thắng Thầy Lục một lần nữa...

Cho nên, hy vọng cậu có thể giúp tớ thêm một lần." Satoshi hít sâu một hơi, ánh mắt kiên định, ném PokéBall: "Nhờ cậu đấy, Charizard!!!" Ánh mắt Lục Dã sáng lên.

Chỉ nghe thấy tiếng vỗ cánh mãnh liệt, một Charizard sắc bén như ánh sáng Alpha cuộn khí lưu, "đùng" một tiếng đáp xuống sàn đấu.

Giữa lông mày nó không có sự kiêu ngạo bất kham, không có sự cuồng vọng tự đại, chỉ có sự điềm tĩnh của một lão tướng.

Nhiều năm như vậy, nó không còn là thiên tài cá tính bốc đồng ngày xưa.

Nó đã có những vết sẹo do chiến đấu với Thần Thú để lại, đã có kinh nghiệm ở Thung lũng Charicific, thậm chí đã có gia đình riêng.

Không đổi thay chính là.

Ngọn lửa đuôi Charizard vẫn rực cháy, đột ngột phun ra một ngọn lửa về phía Satoshi, sau đó nhìn chằm chằm Tyranitar, khóe miệng hơi nhếch lên.

Cậu có thể vĩnh viễn tin tưởng Charizard của Ash!!!

Khóe miệng Lục khẽ nhếch lên, Giáo sư Oak khoanh tay tán thán.

Hai người họ, hầu như chưa từng huấn luyện Charizard của Satoshi.

Để có được sức mạnh như ngày nay, phần lớn là nhờ nỗ lực tự thân của Charizard ở 『Thung lũng Charicific 』!

Trong livestream lại tràn ngập dấu hỏi. "Charizard yếu 4x với hệ đá, cứ nó đánh Tyranitar á?!" "Kết hợp với trận Infernape trước, tôi hơi hoang mang rồi đó." "Chấn động!

Nhà vô địch Alola lại bật 'Plugin Battle Đảo Ngược'!" Chăm chú nhìn Charizard của Satoshi.

Lục Dã cảm khái nói: "Lâu rồi không gặp, Charizard." "Gầm gừ." Charizard khẽ gật đầu, ánh mắt như lửa.

So với Pikachu, Greninja của Satoshi, Thầy Lục càng yêu mến Charizard.

Nó đã cùng Satoshi chinh chiến nhiều năm, có thực lực vô địch Hội nghị, nhưng chưa từng giành được vinh dự Nhà vô địch.

Nó mãi mãi chưa từng đeo lên tấm "huy chương vô địch" của riêng mình.

Nhưng bất kể lúc nào, khi Satoshi gặp khó khăn, nó luôn là người đầu tiên từ Thung lũng Charicific quay về, dù nó đã lập gia đình.

Bây giờ, với tư cách là Pokémon đầu tiên của Nhà vô địch Liên đoàn, Charizard phải đòi lại vinh quang xứng đáng của mình! "Gầm gừ!!!" Charizard dang rộng hai cánh, phun Lửa Phun lên trời.

Chiến đấu, chiến đấu!! 『Đá Quý Lửa 』cảm nhận được ý chí chiến đấu nóng bỏng của Charizard.

Lục Dã thở ra một hơi, ánh mắt đột ngưng.

Charizard yếu 4x với hệ Đá, Tyranitar lại đã được Vũ Điệu Rồng tăng cường.

Không thể thu hồi.

Dốc toàn lực, đó chính là sự tôn trọng tốt nhất! "Tyranitar ——" Lục Dã siết chặt tay, lạnh giọng nói: "Cú Đấm Sấm Sét!!!" Trong livestream trực tiếp tràn ngập dấu hỏi. "Cái quái gì mà chiêu thức âm gian thế này?!" "Trên sân thậm chí còn có 『Trường Điện Từ 』!" "Leon, mày hại người không nhẹ đâu nha!" Chỉ huy Charizard, Satoshi làm chủ rất thành thạo, trực tiếp hét lớn: "Né nhanh!

Rồi dùng Lửa Phun!" "Gầm gừ!!" Charizard vỗ cánh bay lên, dễ

dàng né tránh Cú Đấm Sấm Sét của Tyranitar, "ầm" một tiếng phản công bằng một cú Lửa Phun!

Ngọn lửa "phập" một tiếng nổ tung sau lưng Tyranitar, để lại vài vết cháy xém.

Tyranitar ngước nhìn Charizard đang bay trong bão cát, bên tai vang lên tiếng chỉ huy của Lục Dã. "Mũi Đá!!" Đùng!!

Tyranitar đập mạnh xuống sàn đấu, với dự đoán về điểm rơi của Charizard đang bay, nó làm nổi lên một hàng trụ đá.

Chương 849

Ánh mắt Giáo sư Kukui lo lắng.

Charizard yếu 4x với hệ Đá, một khi bị đánh trúng trực diện, lành ít dữ nhiều! "Charizard, Cánh Thép, lao xuống Tyranitar!" Satoshi hét lớn.

Charizard liếc nhìn những trụ đá đang đâm thẳng tới, hai cánh bùng lên ánh kim loại, sau một vòng lượn thì né tránh 『Mũi Đá』.

Oành!!

Trong cơn bão cát cuồn cuộn, trụ đá đâm vào rào chắn ở rìa sàn đấu, tung bụi.

Charizard dang rộng hai cánh đang phát ra ánh sáng trắng, từ trên cao lao thẳng xuống Tyranitar!

Hầu hết mọi Pokémon hệ Bay của Satoshi đều nắm vững kỹ thuật lao xuống tương tự như "Phản Đòn Chim Én" này.

Phòng ngự của Tyranitar ở đó, Thầy Lục cũng không có ý định né tránh, hô lớn: "Cú Đấm Sấm Sét!!" 『Trường Điện Từ』 đã kết thúc, nhưng uy lực của 『Cú Đấm Sấm Sét』 vẫn không thể xem thường.

Đặc biệt là với Tyranitar, sau khi được 『Vũ Điệu Rồng』 tăng cường, uy lực và tốc độ càng tiến thêm một bước! "Ban Ky!!" Sấm sét bùng nổ, Tyranitar hung hãn vung quyền đập ra, đón lấy đôi cánh cứng như đá của Charizard. "Choang" một tiếng tia lửa bắn ra, Charizard dùng móng vuốt chống đỡ một chút, tia sét vẫn nổ tung!

Tia lửa chiếu sáng khuôn mặt hoài nghi bất định của Giáo sư Kukui và các học sinh.

Khói đen tan đi, chỉ thấy một bên cánh Charizard đen kịt, bên sườn

Tyranitar còn lại vài vết thương.

Hai Pokémon cận chiến giằng co, móng vuốt nắm chặt lấy nhau.

Rõ ràng sức mạnh của Tyranitar mạnh hơn một bậc.

Mồ hôi trên trán Charizard nhỏ xuống!

Ánh mắt Lục Dã đột nhiên thay đổi.

Chết tiệt, để Charizard áp sát rồi! "Dùng Cú Đấm Sấm Sét đẩy nó ra!!" Lục Dã hét lớn. "Ban Ky!!" Tyranitar mạnh mẽ thoát khỏi móng vuốt, giơ cao nắm đấm cuồng bạo sấm sét, "ầm" một tiếng giáng xuống bên má Charizard.

Xẹt xẹt!!

Dòng điện nuốt chửng Charizard, ánh sáng sét tan đi, hiện ra thân hình Charizard toàn thân đen kịt, tỏa ra khói trắng.

Khán giả không khỏi nín thở.

Chịu liên tục hai cú Cú Đấm Sấm Sét.

Charizard vẫn có thể chiến đấu lần nữa sao?!

Khán giả trong livestream ồ lên một trận. "Cái tương khắc hệ này là giả hả?!" "Tôi hiểu rồi, Satoshi cho tất cả Pokémon cầm 『Băng Dính Tập Trung 』!" Ánh mắt Lục Dã ngưng trọng.

Cú Đấm Sấm Sét vừa rồi, Charizard chỉ cần vỗ cánh bay lên là có thể dễ dàng né tránh.

Nhưng Charizard lại không hề có ý định vỗ cánh bay lên, mà vươn móng vuốt, từ dưới lên trên, nắm chặt những gai nhọn sau lưng Tyranitar! "Ban Ky..." Tyranitar nhìn lại một cái.

Chiêu này là... "Gầm gừ!" Charizard phun khói đen từ lỗ mũi. "Charizard ——" Satoshi xoay vành mũ ra sau, gầm gừ: "Ném Địa

Chấn!!!" Ánh mắt Lục khẽ biến.

Lối chỉ huy chiến thuật này, rủi ro và phần thưởng hoàn toàn không cân xứng, khả năng tiễn Charizard về chuồng là cực lớn.

Nhưng mà... nó thật sự đã thi triển ra rồi! "Gầm gừ!!!" Charizard vỗ hai cánh, thổi lên luồng khí mãnh liệt, nhấc bổng cơ thể to lớn của Tyranitar lên, cả hai thân hình dần rời khỏi mặt đất.

Lục Dã trầm giọng nói: "Tyranitar, tụ Năng Lượng, Mũi Đá!!" "Ban Ky!!" Bốn phía Tyranitar bùng lên ánh sáng trắng, hình thành từng mảnh đá vụn, tán xạ ra xung quanh, rồi lại bay về phía lưng Charizard!

Rột rột rột!!

Lưng Charizard máu chảy như suối, ngước nhìn bầu trời xanh, tỏa ra khí thế như vật chất, ngọn lửa đuôi bừng bừng cháy!

Màn hình livestream lại bùng nổ bình luận. "Combo không dừng lại được!" "Thầy Lục: Tôi xin tố cáo, đối diện bật hack khóa máu rồi!" Dưới ánh mắt chấn động của toàn bộ khán giả.

Charizard cõng Tyranitar, dần dần rời khỏi mặt đất, bay lên cao. "Ban Ky!" Khí lưu gào thét, Tyranitar nhìn quanh trái phải, mang theo bản tính tò mò của trẻ con.

Thằng ngốc to xác, ta cũng biết bay rồi! "Cẩn thận đấy, Tyranitar, khi nào rơi xuống thì ăn Quả Mọng Sitrus!" Lục Dã cảm ứng.

Tyranitar giấu một Quả Mọng Sitrus trong lỗ hình tam giác ở cổ, nghe thấy Trainer cảm ứng, vội vàng gật đầu.

Satoshi và Pikachu ngẩng đầu, nhìn hai Pokémon trên không trung, ánh mắt lóe lên, hét lớn: "Dùng, Quá Nhiệt!!" Chiêu thức sát thần của Charizard! "Xẹt" một tiếng, Charizard toàn thân bùng lên ngọn lửa hừng hực, khi đạt đến điểm cao nhất thì lật người lao xuống.

Liên tục Tăng Tốc, tiếng ngọn lửa bùng nổ vang lên, Charizard và Tyranitar đồng thời rơi xuống!!

Oành!!!

Sân vận động rung chuyển, mặt đất lõm xuống một hố lớn, trong đó nứt ra những vết nứt hình mạng nhện.

Giữa một mảng đen kịt, có thể thấy lưng Tyranitar và Charizard đầy vết thương, vừa mới ngã xuống đất.

Hala vừa định tuyên bố cả hai cùng mất khả năng chiến đấu, nhưng lại thấy hai Pokémon run rẩy đứng dậy.

Khán giả tại chỗ căng thẳng nín thở.

Ngọn lửa đuôi Charizard yếu ớt, ánh mắt rực sáng.

Tyranitar giáp đen kịt, đầy vết thương, thở dốc lấy ra một quả Quả Mọng Sitrus vàng cam từ lỗ ở cổ.

Satoshi & Charizard: (⊙_⊙) Tyranitar: (￣~￣)Chụt!

Trên màn hình bình luận tràn ngập "ohhhh". "Thật sự có người cho Tyranitar cầm Quả Mọng Sitrus á?!" "Thầy Lục bảo, Satoshi cho Charizard cầm 『Băng Dính Tập Trung 』, tôi cầm Quả Mọng Sitrus thì hợp lý quá rồi còn gì!" "Ban Ky!!" Khoảnh khắc đó, Tyranitar gào thét cuộn lên cơn bão cát, cát bay đá chạy cuốn đi một tia HP còn lại của Charizard!

Đùng!!

Charizard nằm úp xuống đất, rơi vào hôn mê.

Hala giơ cao cờ: "Charizard mất khả năng chiến đấu!" Trên màn hình lớn, tỷ số là 3:1.

Khán giả vang lên những tràng vỗ tay nhiệt liệt.

Charizard thể hiện ý chí chiến đấu cực kỳ kiên cường, Combo khiến người ta chấn động.

Còn Thầy Lục trong trận Battle này...

đã thể hiện phong cách cá nhân!

Satoshi thu hồi Charizard, khẽ nói với PokéBall: "Cậu vất vả rồi, Charizard." Ở phía bên kia, Lục Dã cảm ứng: "Về đây tôi mời cậu ăn đại tiệc Kim Cương Hồng!" "Ban Ky! (✪ω✪)" Đôi mắt Tyranitar sáng rực.

Satoshi xoay vành mũ, hít sâu một hơi, ngẩng đôi mắt lên. "Tớ chọn cậu ——" Satoshi ném PokéBall: "Greninja!" "Quạc!!" Greninja khoanh hai tay, thân hình thẳng tắp, khăn đỏ bay phấp phới.

Đối mặt với Tyranitar còn ít máu, Greninja ném ra ba phi tiêu nước có độ ưu tiên cực cao, lập tức kết liễu đối thủ.

Đùng!! "Ban Ky..." Tyranitar gầm khẽ một tiếng, ngã xuống đất.

Tỷ số là 3:2, trận đấu bước vào giai đoạn cao trào.

Lượt xem livestream tiếp tục tăng vọt, rõ ràng đã vượt trăm triệu.

Lục Dã ném ra Premier Ball: "Học trò của cậu, giao cho cậu đấy, Áp Áp!" Trong ánh sáng trắng hiện ra Sirfetch'd lông trắng như tuyết, tay cầm củ hành dài và lá chắn hành tây, ánh mắt bình thản. "Quạc..." Greninja nhìn "sư phụ hành tây" quen thuộc, ánh mắt ẩn ẩn lóe lên, rồi chuyển thành ý chí chiến đấu hừng hực.

Trước đây, Greninja đã từng giao đấu với Sirfetch'd một trận, Áp Áp còn truyền thụ cho Greninja 『Chém Đêm』.

Còn bây giờ, chính là trận quyết đấu "trả bài" giữa thầy trò!

Greninja mắt rực lửa.

Xin ngài hãy xem cho kỹ.

Mối liên kết Battle Bond giữa tôi và Satoshi! "Quạc... (。`ω´•)" Sirfetch'd lặng lẽ nhìn chằm chằm.

Đây là ai ấy nhỉ?

Hala từ Đảo giơ cao cờ, mạnh mẽ vung xuống: "Trận chiến bắt đầu!!" "Sắp rồi ——" Satoshi kéo vành mũ xuống, vươn tay sang một bên, ánh mắt hòa làm một với Greninja. "Greninja!" "Quạc!!" Phía sau Greninja cuộn lên dòng nước hình kén bướm, nó cũng vươn tay sang một bên, như thể hòa làm một ý niệm với Satoshi.

Dưới sự chú ý của vạn người.

Dưới chân Greninja dâng lên cột nước cuồn cuộn, bao bọc lấy nó.

Dòng nước tan đi, khối nước sau lưng Greninja như phá kén thành bướm, tạo thành một phi tiêu nước khổng lồ, trên đầu có dấu chữ thập màu đỏ, khăn bay phấp phới, ánh mắt rực lửa!

Ash-Greninja, tham chiến!!

Ánh mắt Giáo sư Oak sáng lên. "Ồ, là Greninja dạng đặc biệt của Satoshi!" "Cái 'Kéo Sợi Hiện Tượng' trong truyền thuyết..." Lục lộ vẻ suy tư.

Tôi nhớ là, Thầy Lục cũng nắm giữ nó.

Trong livestream có rất nhiều khán giả lần đầu tiên nhìn thấy Ash-Greninja, ai nấy đều kinh ngạc. "Greninja còn có thể Tiến hóa thêm lần nữa sao?" "Trận Battle Show này rốt cuộc xuất hiện bao nhiêu Pokémon bất hợp pháp vậy!" "Quạc!" Áp Áp bỗng giật mình.

Nhớ ra rồi!

Là học trò mà mình đã chỉ dạy!

Trong khoảnh khắc, thân ảnh Bond Greninja kéo theo vệt sáng trắng, hai tay đặt ngang thân, như Tia Chớp lao ra! "Greninja!" Satoshi

nói, "Phản Đòn Chim Én!!" "Quạc!!" Lòng bàn tay Greninja phát ra ánh sáng trắng như vật chất, như những con dao găm sắc bén, liên tiếp chém xuống, động tác như tàn ảnh.

Lục Dã hét lớn: "Sirfetch'd, Phá!" Choang!

Choang!

Choang!

Sirfetch'd nheo mắt, không dùng khiên, chỉ vung củ hành lớn đã cản phá toàn bộ đợt tấn công của Greninja.

Greninja đột nhiên nhấc cao chân, lòng bàn chân như lưỡi gió chém xuống!

Rầm!

Sirfetch'd mạnh mẽ giơ khiên, đẩy về phía trước, thân hình Greninja lắc lư, lật người nhảy một cái, quay lại trước mặt Satoshi. "Không tồi, kỹ năng của Greninja càng thuần thục hơn rồi," Lục Dã khẽ gật đầu, "nhưng tôi và Sirfetch'd, cũng không phải là không tiến bộ gì ——" Liên minh Sinnoh, mỹ nhân tóc vàng nhìn thanh niên tóc đen và Sirfetch'd trong hình, đôi mắt xám khẽ lóe lên.

Đây là lúc họ đối đầu với Eternatus.

Biểu tượng của khoảnh khắc Huyền Thoại... dành riêng cho họ! "Sirfetch'd ——" Ánh mắt Lục Dã ngưng lại: "Đây là sức mạnh thuộc về cậu và tôi!" "Quạc!!

ᗯ⌠° ích °⌡ᗯ" 『Kiếm Khiên Rỉ Sét 』 đã được Thu Nhỏ giấu trong lông vũ của Áp Áp, tỏa ra từng đốm sáng, dần bao phủ củ hành lớn và lá chắn.

Ngay sau đó, ánh sáng Tiến hóa rực rỡ bao trùm sàn đấu!

Giáo sư Oak cũng có chút hoang mang, nói: "Sirfetch'd còn có thể

Tiến hóa thêm lần nữa sao?

Là dạng mới vừa phát hiện à?" "Tôi còn chưa kịp báo cho ngài." Lục bình thản nói: "Đây là 'Kéo Sợi Hiện Tượng' độc quyền của Thầy Lục và Sirfetch'd." Giáo sư Oak:???

Chương 850

Lục Dã và Sirfetch'd cũng nắm giữ 'Kéo Sợi Hiện Tượng' ư?

Trong cùng một trận đấu, đồng thời xuất hiện hai dạng 'Bond Form', chắc chắn sẽ gây chấn động giới học thuật!

Ánh sáng Tiến hóa dần tan đi.

Sirfetch'd tay cầm thanh kiếm Zacian hoa văn tinh xảo, giơ cao lá chắn Skovet nặng trịch và dày dặn, lông trắng như tuyết, ánh mắt bình thản, chính là 'Kiếm Khiên Vương Miện' đã cứu Galar! "Quạc! ヽ(ˊДˋ)ﾉ" Kiếm của tôi, chính là kiếm của cậu!!

Trong livestream, lượt xem lại tăng vọt!

Ánh mắt toàn thế giới theo dõi trận Battle Show này đều bị Dạng mới của Sirfetch'd hấp dẫn.

Bình luận viên nói: "Ở đây có một bức thư từ Giáo sư Sycamore của Kalos, theo ông ấy, tuyển thủ Rokuya và Sirfetch'd, tuyển thủ Satoshi và Greninja, đều tồn tại 'Kéo Sợi Hiện Tượng' cực kỳ hiếm thấy." "Nói cách khác, đây là Dạng Liên Kết độc quyền giữa hai Trainer và Pokémon cộng sự của họ!" Cả thế giới chấn động, giới Trainer sôi trào. "Sirfetch'd ngầu lòi quá!" "Tôi với Gardevoir có thể Bond Phenomenon không?" "Vậy Satoshi với Thầy Lục không bị hư người à?" "Tôi nói Bond Phenomenon rất ngầu, cậu lại hỏi Trainer có bị hư người không?!" Ánh mắt Satoshi rực sáng, nở nụ cười phấn khích.

Ngay từ Hammerlocke, cậu đã muốn giao đấu với Sirfetch'd dạng mới toanh của Thầy Lục.

Và bây giờ, chính là cơ hội tốt nhất! "Lên nào Z, Greninja!" Satoshi

hét lớn: "Phi Tiêu Nước!!" "Quạc!!" Khăn đỏ Greninja bay phấp phới, nó lấy phi tiêu nước khổng lồ sau lưng, dùng lực ném về phía Sirfetch'd.

Choang!

Sirfetch'd giơ khiên chống đỡ, phi tiêu nước bay ngược lại, Greninja bay người đón lấy, mạnh mẽ phát động xung kích! "Lên nào, Sirfetch'd!" Lục Dã lớn tiếng nói: "Lá Chắn Lưỡi Dao!!" "Quạc!!" Kiếm Zacian của Sirfetch'd bao phủ một tầng ánh sáng trắng trong suốt, mang theo khí thế đòn chí mạng, chém thẳng tới! "Quạc?!" Ánh mắt Greninja co rút lại, giơ phi tiêu chống đỡ, dòng nước rung động, phi tiêu đã hóa tinh thể xuất hiện vết nứt!

Sirfetch'd không hề có ý định lùi bước, thế công như mưa bão, kết hợp cả 『Liên Kích Thần Bí 』 vào trong đó! "Quạc!" Thế kiếm này, càng chém càng dữ dội! "Lùi lại, Greninja!" Satoshi tự thân bùng lên ánh sáng Aura, truyền vào trong Greninja, ánh mắt hợp làm một, hét lớn: "Thủy Phi Tiêu!!" "Quạc!!" Greninja lật người nhảy lên, giơ phi tiêu lên không trung, dòng nước không ngừng đổ vào phi tiêu đang xoay tròn, dần dâng lên ánh sáng màu xanh điện! "Sirfetch'd ——" Lục Dã nói: "Kiếm Khổng Lồ!!" "Quạc..." Ánh mắt Sirfetch'd ngưng lại, thuận tay chém một nhát.

Một luồng đao quang trắng hình trăng lưỡi liềm, thổi quét sóng khí, chém thẳng tới.

Cùng lúc đó, phi tiêu mạnh mẽ ném ra, va chạm với 『Kiếm Khổng Lồ 』!

Tách!

Dòng nước tản ra, "ào ào" rơi xuống đất, đao quang dễ dàng đánh tan phi tiêu, tiếp tục bay về phía Greninja!

Đồng tử Greninja co rút lại.

Oành!!!

Sóng khói cuồn cuộn, hơi nước bốc lên, cả sân đấu im lặng.

Chỉ thấy giữa sàn đấu, một vết nứt dài xé toạc, kéo dài cho đến trước mặt Greninja mới dừng lại. "Quạc... quạc..." Greninja mắt trắng dã, thân thể cứng đờ.

Đã học được rồi... tiền bối...

Đùng!

Greninja ngã xuống đất, giải trừ Bond Form.

Cùng lúc đó, Satoshi ôm ngực, nói: "Greninja..." Lục Dã giật giật mí mắt.

Satoshi vừa rồi cứng rắn chịu một phát 『Kiếm Khổng Lồ』 phải không?!

Cái thiết lập "Bond Phenomenon" cùng chịu sát thương này gà mờ quá.

Lần sau Bond Phenomenon với Áp Áp, phải cẩn thận sử dụng mới được! "Greninja mất khả năng chiến đấu!!" Hala từ Đảo nói.

Trên màn hình lớn, PokéBall của Greninja tắt đi, tỷ số chung cuộc là 4:2.

Còn trong đội hình dự bị của Satoshi, chỉ còn Pikachu có HP dồi dào.

Quan chiến lâu như vậy, vết thương ban đầu chắc cũng đã lành gần hết rồi.

Lục Dã thầm nghĩ: "Đây có lẽ là chiến thuật công khai của Satoshi rồi..." Satoshi cúi đầu nói: "Vậy thì, tiếp theo nhờ cậu đấy, Pikachu!"

"Pika!" Pikachu đứng vững bằng hai chân, dùng sức gật đầu, nhẹ nhàng chạy lên sàn đấu.

Cùng lúc đó, Viên đá Z đặc biệt của Pikachu, được khảm vào Vòng Z mạnh mẽ của Satoshi, khẽ phát sáng. 'Bond Form' tiêu hao cực lớn, Lục Dã trực tiếp thu hồi Áp Áp vào Premier Ball.

Vì đã là trận quyết đấu át chủ bài, nên phải cử Pokémon cộng sự tinh nhuệ nhất ra! "Tớ chọn cậu, Gengar!!" Trong bóng tối trên sàn đấu, thân hình bé mũm mĩm màu tím dần nổi lên.

Gengar vừa vặn mông trái vừa vặn mông phải, cười híp mắt, đôi mắt đỏ rực, nhìn chằm chằm Pikachu, đột nhiên há to miệng, lè lưỡi lắc lư: "Ghos ~~! (*ﾉ∀)" "Pika?!

Σ(ﾟДﾟ;)" "Ghos ~o(*≧▽≦)tsu" Gengar há to miệng, cười khoa trương. "Pika ——" Pikachu bĩu má đầy vẻ bất mãn. "Ghos ~~" Gengar cụp mí mắt, lè lưỡi. "Trận chiến bắt đầu!!" Hala từ Đảo vung cờ xuống. "Pika ——chuu!!" Chưa kịp Satoshi chỉ huy, Pikachu nằm sấp bốn chi xuống đất, phóng ra một luồng Điện Sấm Sét cuồng bạo! "Ghos!!!! ∑(ﾟДﾟno)no" Gengar chạy vòng quanh sàn đấu, né tránh những cú Điện Sấm Sét liên tiếp nổ tung.

Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời.

Cú Điện Sấm Sét vừa rồi, hình như có thể sánh ngang với khi Arceus hệ Điện ra tay vậy... "Pikachu, dùng Đuôi Sắt!" "Pika!" Pikachu nằm sấp bốn chi xuống đất, đuôi phát ra ánh sáng trắng, mạnh mẽ lao về phía Gengar. "Gengar, Phân Thân Bóng Tối!!" Gengar "bộp" một tiếng tạo ra hơn mười phân thân, bao vây Pikachu. "Pika..." Pikachu trán toát mồ hôi lạnh, ánh mắt đột nhiên sắc bén, "Pika!" Không phân biệt được đâu là thật thì cứ giật điện hết lượt rồi tính!! "Pika ——chuu!!" Với Pikachu làm trung tâm, một cột điện bắn ra, quét ngang bốn phía, "xẹt xẹt" đánh tan hết phân thân này đến phân

thân khác.

Còn trước khi đến lượt Gengar, nó đột nhiên vọt lên, lòng bàn tay phát ra luồng sáng đen kịt! "Gengar, Bóng Ma!" "Ghos! (ु Ʉ)" Gengar giơ cao Bóng Ma, ngay lập tức ném xuống. "Dùng Đuôi Sắt đánh trả lại!!" Satoshi siết chặt quyền hét lớn.

Lục Dã:???

Cái quái gì thế này cũng đánh trả lại được sao?! "Pika ——" Pikachu lật người nhảy lên, đuôi phát ra ánh sáng trắng, vững vàng đỡ lấy Bóng Ma, "chuu!!" Bóng Ma trực tiếp bật ngược trở lại, Gengar vội vàng né tránh.

Oành!!

Bóng Ma nổ tung tại rào chắn, một lượng lớn mảnh vỡ rơi xuống! "Gengar, Siêu Năng Lực!" "Ghos ~" Gengar mắt lóe ánh sáng xanh lam, niệm lực vô hình khóa chặt Pikachu tại chỗ.

Pikachu mặt lộ vẻ đau đớn, cố gắng phóng Điện Sấm Sét, nhưng hoàn toàn không thể phá vỡ phong tỏa niệm lực của Gengar. "Trong tình huống này..." Satoshi cúi đầu nhìn Viên đá Z trên cổ tay, kéo vành mũ xuống, hét lớn: "Pikachu, đón lấy!!" "Pika?!" Pikachu quay đầu.

Satoshi mạnh mẽ ném mũ lưỡi trai, chính xác không sai lệch rơi xuống đầu Pikachu.

Ngay lập tức, ánh mắt Pikachu thay đổi: "Pika ——" Rắc, rắc!

Niệm lực hoàn toàn mất tác dụng, Pikachu chạy một mạch, quay về trước mặt Satoshi.

Ngay sau đó, Pikachu đội mũ nhảy cao, đuôi đập vào tay Satoshi, sau khi tiếp đất thì đứng thẳng bằng hai chân, ánh mắt rực lửa!

Lục Dã lẩm bẩm: "Cái mũ mới là bản thể à..." Trên khán đài,

Kiawe kích động nói: "Chiêu đó là gì vậy!" "À," Kukui gật đầu cười nói, "Chiêu Z độc quyền của Satoshi và Pikachu!" Tóc Satoshi bay phấp phới, khoanh hai tay, trước mặt cậu là Pikachu đội mũ, dưới chân dâng lên ánh sáng Aura rực rỡ!

Pikachu được bao phủ trong quầng sáng vàng, từ đó phân tách ra các luồng sáng bảy màu như đỏ, cam, vàng, lục, đan xen thành ánh sáng đỏ, dần dần tích tụ, chiếu sáng sàn đấu! "Quả nhiên chọn Z độc quyền..." Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời, "Nhưng mà, Battle Show mà..." Lấy Vòng Z mạnh mẽ ra đeo vào, "bụp" một tiếng, Lục Dã khảm 『Đá Z Gengar 』 vào đó!

Aura vàng rực hùng vĩ bùng nổ, thổi bay vạt áo sơ mi của Thầy Lục, cậu đứng nghiêng người, đưa tay ra ngang vai, rồi lại giơ cao lên. 『Đá Z Gengar 』 được khảm vào, tỏa ra ánh sáng tím sẫm! "Gengar, Vực Tối Z——" Lục Dã trầm giọng nói: "Huyễn Ảnh U Hồn!!!" "Ghos!! (≧∇≦)/" Gengar bay lơ lửng lên, lòng bàn tay nâng một lỗ đen mini.

Mặt đất nứt thành bốn năm mảnh, dưới lực hút của lỗ đen, những khối đá lớn bay về phía lỗ đen, cuối cùng hình thành một thiên thạch khổng lồ được bao phủ bởi lớp vỏ đá.

Còn mặt đất bị bao phủ trong bóng tối tím sẫm, cái bóng chặt chẽ trói Pikachu tại chỗ!

Khán giả trong livestream mặt đầy nghi ngờ nhân sinh. "Đây là Z-Move gì vậy?

Gengar Z?" "Trời ơi, Thầy Lục cũng có Z-Move độc quyền!" Kukui ánh mắt lộ vẻ chấn động, ngước nhìn thiên thạch trên không trung, mím môi.

Lục chăm chú nhìn Z-Move của Gengar, suy nghĩ đối sách nếu gặp phải sau này trong giải đấu thế giới.

Satoshi và Pikachu thì nở nụ cười càng phấn khích hơn, vung tay lớn: "Lên nào, Pikachu ——" "10.000.000 Volt!!!" "Pika ——chuu!!" Pikachu được bao phủ trong quầng sáng vàng, từ đó phân tách ra các luồng sáng bảy màu, từ nhiều góc độ đón lấy thiên thạch khổng lồ đang u ám rơi xuống.

Rầm rầm rầm!!

Trọng lực khủng khiếp của thiên thạch khiến mặt đất lõm xuống, những tầng đá lớn nổi lên, tiếp tục nhập vào thiên thạch. "Pika!! (Mạnh vãi chưởng!)" Ánh sáng bảy màu của 10.000.000 Volt càng thêm rực rỡ, luồng sáng bảy sắc mạnh mẽ bùng nổ thành một vòng, đánh tan lớp đá bề mặt thiên thạch!

Bành!

Bành!

Một lượng lớn đá tảng rơi xuống, lộ ra Lõi Vực Tối bên trong thiên thạch, tia sét bùng nổ, nuốt chửng Lõi!

Rầm rầm rầm!!!

Vụ nổ dữ dội làm rung chuyển cả sân vận động.

Giữa làn khói bụi, có hai Pokémon thân hình tàn tạ. "Pika..." Pikachu run rẩy đứng dậy. "Ghos... (tsu Д`)" Gengar mặt nhỏ dính đầy bụi, "run rẩy" đứng dậy.

Hai nhóc con nhìn nhau. "Pika!" Pikachu lảo đảo, rồi ngã xuống đất. "Ghos..." Gengar nằm ngửa ra đất, lè lưỡi, mắt quay vòng vòng.

Tôi mệt quá rồi ~!

Lục Dã: "..." Đều là diễn kịch cả, không phá chiêu được! "Chiến binh cuối cùng" của Satoshi, cũng bị Arcanine được luân phiên lên sân húc ngã.

Tỷ số cuối cùng, dừng lại ở 6:3.

Trên màn hình lớn, tất cả PokéBall của Satoshi đều tắt, ảnh đại diện của Thầy Lục sáng lên! "Người chiến thắng là, tuyển thủ Rokuya đến từ Thành phố Risingdragon!!" Đối với kết quả này, khán giả không hề bất ngờ.

Còn trong trận Battle, chiến thuật, Kéo Sợi Hiện Tượng, Z-Move độc quyền mà cả hai bên thể hiện, vẫn khiến mọi người mãn nhãn.

Giữa sàn đấu, Satoshi và Lục Dã bắt tay nhau. "Cậu đã mạnh lên rồi, Satoshi." Lục Dã mỉm cười nói.

Chương 851

"Tớ sẽ tiếp tục cố gắng!" Satoshi cười tươi rạng rỡ, không chút thất vọng.

Không biết thiếu niên thị trấn Pallet này, còn bao xa nữa mới tới "Pokemon Master" thực sự.

Nhưng có thể khẳng định... tâm lý không bao giờ bỏ cuộc của cậu ấy, đủ để nâng đỡ cậu, đi đến ngày đó.

Lục Dã mỉm cười, bên cạnh đột nhiên bật ra thân ảnh Gengar. "Ghos ~(*ˇ▽)" Gengar hút một hơi Lục Dã.

Lục Dã mặt không cảm xúc, liếc sang nói: "Cậu vừa nãy không phải hôn mê rồi sao?" "Ghos... (≧∀≦)♪" Gengar đơ ra một chút, cười hắc hắc gãi đầu.

Cùng với sự kết thúc của trận Battle Show này.

Trên mạng không còn nghi ngờ gì về giá trị của Nhà vô địch Alola nữa, mà còn dấy lên những cuộc tranh luận sôi nổi về 'Kéo Sợi Hiện Tượng' và 'Z-Move độc quyền'. "Có hiểu hàm lượng vàng của Nhà vô địch Alola không hả?" "Bond 'Vua Vịt Sắt' ngầu lòi quá!" "10.000.000 Volt cứ như 『Động Lực Sấm Sét 』ấy, vậy mà còn đỡ được đại chiêu của Gengar." "Nói chứ, Pokémon của hai người này, thật sự hợp pháp không vậy..." "Satoshi: Tớ đều học từ Thầy Lục cả đó!" Trận đấu giữa Lục lão sư và Satoshi đã khép lại.

Thông qua trận này, cả Liên đoàn Alola và toàn thể cộng đồng Huấn luyện viên đều nhận được hiệu quả tuyên truyền cực tốt.

Pokémon sẽ ngày càng giống Huấn luyện viên của chúng hơn.

Và cái "Gắn kết" vô hình mà lại hữu hình đó, thậm chí có thể vượt

lên bản thân, đạt đến "Hiện tượng Gắn kết"!

Các Huấn luyện viên đa phần được chia làm hai loại: "phe Paul" và "phe Satoshi".

Trận đấu này đã chứng minh cho thế giới thấy.

Satoshi nhiệt huyết bùng cháy cùng những Pokémon đầy chí chiến đấu, họ cũng có phong cách chiến thuật riêng.

Còn Lục lão sư, người giỏi chiến thuật... thì đúng là "bẩn bựa" thật!

Không chỉ giới Huấn luyện viên, giới học thuật cũng dấy lên những làn sóng không nhỏ.

Những Pokémon có thiên phú đặc biệt, "Hiện tượng Gắn kết" ngàn năm có một, kết hợp với Z-Move độc quyền được tạo ra bằng động tác chuyên biệt...

Các học giả vừa mở mang tầm mắt, lại vừa nảy sinh sự kính sợ sâu sắc và khát khao nghiên cứu mãnh liệt đối với sự nghiệp khoa học Pokémon.

Đúng như câu nói nổi tiếng của Giáo sư Oak, bậc thầy trong ngành: "Pokémon vẫn còn vô số vùng đất chưa biết, đang chờ chúng ta khám phá!"Sau trận chiến này, tất cả các sự kiện của Liên đoàn Alola chính thức khép lại.

Satoshi sẽ với tư cách Nhà vô địch Liên đoàn Alola, thách đấu tại Giải đấu Thế giới mùa tiếp theo.

Năm nay chắc chắn hết duyên với vòng loại trực tiếp rồi, nhưng ít ra có cơ hội tận mắt chứng kiến "Lục lão sư cho mấy ông/bà Nhà vô địch 'ăn hành' tơi bời".Lục Dã tham gia bữa tiệc mà Giáo sư Kukui và các học sinh tổ chức trên bãi biển Thành phố Hau’oli.

Dì Delia, Giáo sư Oak, Blue Oak và những người khác cũng đến.

Tiết trời mùa hè mát mẻ, biển xanh thăm thẳm, những hàng cây cọ bên bờ cát xào xạc.

Kiawe choàng tay qua cổ Satoshi, cười lớn: "Đỉnh quá đi, Satoshi, cậu thắng Lục lão sư tận ba con Pokémon cơ đấy!" "Là Lục lão sư và Gengar nhường tớ đó mà." Satoshi gãi đầu cười nói.

Lillie búi tóc đuôi ngựa vàng óng, hai tay xách ba lô, mỉm cười: "Em nghĩ, Gengar-sensei chắc là thấy sự cố gắng của Satoshi và mọi người nên mới nương tay đó." Lana ghé đầu qua, chắp tay nói: "Vì Satoshi và Pikachu đã vượt qua khảo nghiệm cốt lõi rồi mà ~" "Giống như 'Thử thách Đảo' vậy sao?

Thì ra là thế!" Mallow chắp hai tay, mắt long lanh như sao."Mình đã vượt qua khảo nghiệm cốt lõi rồi..." Satoshi khoanh chân ngồi trên bãi biển, nhìn quanh đội hình phía sau gồm Charizard, Infernape, Greninja Liên kết và các thành viên khác.

Cậu đội Rowlet lên đầu, Pikachu chui vào lòng, đưa tay xoa trán Lycanroc, nở nụ cười, rồi dang rộng hai tay, hét lớn: "Cảm giác thật tuyệt vời!!" "Pikachu ~(ﾉ≧∀≦)ﾉ"Bên bếp nướng dã chiến trên bãi biển, Team Rocket đang giúp Lục Dã nấu nướng, liếc mắt nhìn sang. "Bọn nhóc đáng ghét, dám cướp lời của tụi mình!" Jessie nắm chặt tay nói. "Mà nói đi thì cũng phải nói lại, sao tụi mình lại phải đến giúp vậy Meowth?" "Hình như là có nhiệm vụ mới muốn giao cho chúng ta..." James thì thầm.

Lục Dã cắn một miếng bánh bao nướng lò, bình tĩnh nói: "Vì kỳ nghỉ ở Alola đã kết thúc, nhiệm vụ tiếp theo của mấy người là đến Galar." "Galar?" Bộ ba Team Rocket đồng thanh hỏi."Ừ, Galar thịnh hành các trận đấu Battle, hơn nữa còn có điểm Năng lượng đặc biệt, có thể 'Dynamax' và 'Gigantamax'." "Tôi hiểu rồi meow!" Meowth vội

đáp, "Là đi cướp hết mấy cái Năng lượng Dynamax đó!" "À... là đi mở sạp ở sân vận động, tiện thể bán mấy con Pokémon Dynamax khổng lồ và đồ chơi Gigantamax." Lục Dã nói.

Bộ ba Team Rocket đứng hình, cảm giác như thế giới sụp đổ. "Đây là cảm giác gì vậy trời ~ ∧(;´Д｀∧)" "Suỵt ~ Thôi nào!" Bewear ôm Stufful, đứng từ xa dõi theo Team Rocket, ánh mắt hiền hòa.

Cứ như một người mẹ đang nhìn con mình vậy.

Chẳng mấy chốc, Team Rocket và những người khác sẽ rời Alola. "Ô..." Bewear thất thần nhìn, đứng yên hồi lâu.Bữa tiệc bắt đầu, Lusamine và Gladion lại xuất hiện.

Gladion nói sẽ đi cùng Lusamine đến Kanto tìm cha, Lillie cũng sẽ đi cùng. "Vậy à." Giáo sư Kukui nhìn Gladion, xoa cằm: "Vậy thì học kỳ tới, lớp sẽ vắng đi kha khá người đấy." "Satoshi không ở lại Alola sao?" "Đúng vậy, sau khi bữa tiệc hôm nay kết thúc, Satoshi sẽ cùng mẹ về Thị trấn Pallet." Giáo sư Kukui đút tay vào túi áo khoác trắng, "Cậu ấy nói là muốn chuẩn bị cho Giải đấu Thế giới tiếp theo." "Tôi hiểu rồi." Gladion ánh mắt lóe lên, "Tôi cũng sẽ tham gia Giải đấu Thế giới lần tới." Giáo sư Kukui cười sảng khoái: "Haha, có đối thủ đáng gờm là chuyện tốt, có thể cùng nhau cố gắng – thôi nào, đi ăn đi!""Ghos ~(*⊙~⊙)" Gengar ngậm cái thìa, "khuông khuông" xúc một đĩa cơm cà ri vào bụng, hai má dính đầy nước sốt.

Alakazam của Blue Oak ngồi thẳng tắp, ria mép bay bay, liếc nhìn Gengar, rồi cụp mắt xuống.

Gengar còn dính hạt cơm, cười hì hì đưa trả cái thìa: "Ghos ~" (Xin lỗi, trả lại mày nha ~) Đến đây, của ai về nấy, vừa vui vừa hả hê!Lục Dã ngồi cạnh chàng thanh niên tóc nâu mặc áo khoác có hình nhím, bên cạnh là Giáo sư Oak.

Blue Oak thần thái điềm tĩnh, đã từng học lễ nghi bàn ăn ở Kalos,

trầm ổn nói: "Tuần sau sẽ quyết định danh sách cuối cùng của Top 16, và bốc thăm nữa, Lục lão sư." Lục Dã lòng thắt lại, dạo này bận đánh Thú Huyền thoại quá, chẳng có thời gian đánh Little Cup gì cả. "Mình nhớ lần trước là hạng 12 mà." Lục Dã mở giao diện điện thoại, kiểm tra xếp hạng hiện tại.

Trên màn hình hiện rõ ràng hạng 10, Lục Dã ngớ người, ôi dào, không đánh hạng mà còn thăng hạng!

Nguyên nhân rất đơn giản, chắc là có hai thằng xui xẻo nào đó bị Blue Oak cho "ăn hành", điểm tụt xuống sau mình."Giờ cậu hạng mấy rồi?" Lục Dã hỏi. "Hạng tư, trước đó đã thắng Raihan và lão Master." Blue Oak nói.

Lục Dã không khỏi đồng cảm với Raihan.

Đầu tiên là bị Leon cho "ăn hành", rồi lại đấu với mình, giờ thì đến Blue Oak...

Mình đã từng đấu với lão Master rồi, Urshifu của ông ấy đúng là có trình độ Tám Bậc Thầy, nhưng vẫn kém hơn Blue Oak đang ở đỉnh cao phong độ."Cuộc tranh tài năm nay đặc biệt gay gắt." Blue Oak uống một ngụm nước ép, trầm ngâm nói: "Trong Top 16 có nhiều Nhà vô địch, bao gồm cựu Nhà vô địch Liên đoàn Red Star, cựu Nhà vô địch Liên đoàn Unova ông Alder, và cả Steven Stone nữa." Lục Dã nhất thời chưa hiểu, rồi chợt bừng tỉnh.

Tính cả mình, cựu Nhà vô địch, Alder, Steven.

Top 16 có tới bốn cựu Nhà vô địch, một người là cựu đương nhiệm, ba người còn lại cũng là cựu!

Thực tế, Top 16 đa số đều là Huấn luyện viên cấp Nhà vô địch, còn có cả những quái vật như Pharaoh Kim Tự Tháp Brandon đã thu phục Trio-Titan, và những Thiên vương đỉnh cao như Lorelei, Caitlin.

Trận đấu 16 tiến 8 sẽ được tổ chức tại Cao nguyên Indigo, chỉ cần thành công thăng cấp là có thể hoàn thành nhiệm vụ "Tám Bậc Thầy".

Đánh với Red, Leon, Blue Oak – những "Huyền thoại Chiến đấu" này, có lẽ sẽ phải tốn kha khá công sức.

Đánh với Nhà vô địch và Thiên vương...

Lục Dã cúi đầu nhìn miếng bánh mì bơ trên đĩa, lầm bầm: "Cái này không phải là đánh trẻ con sao!"...Hai ngày sau.

Kalos, Thành phố Lumiose.

Trong quán cà phê trên Đại lộ Nam, vang lên tiếng điện tử của Rotom. "Tít tít...

Danh sách Top 16 đã công bố rồi, Roto!" "Đâu, để tôi xem nào!" Lục Dã ngồi trên sofa, cầm điện thoại Rotom, lướt danh sách Top 16.

Mặc dù vậy, vẫn không thể loại trừ khả năng "kẻ yếu lật kèo".

Sau khi xác nhận mình có tên trong danh sách, Lục Dã lướt qua một lượt, hơi ngạc nhiên.

Ôi trời, hơn một nửa đều là thành viên trong Nhóm chat!

Các thành viên không trong Nhóm chat gồm Alder, Brandon, cựu Nhà vô địch, Master và Drake.

Alder thì hoàn toàn không biết dùng điện thoại, máy tính hay các thiết bị điện tử, Brandon, cựu Nhà vô địch và Drake là những người nghiêm túc, rất ít khi dùng mạng xã hội.

Lão Master là sư phụ của Leon, hơn nữa còn là một game thủ, có thể nhờ Leon kéo ông ấy vào nhóm...Mở Nhóm chat ra, quả nhiên, chủ đề liên quan đến danh sách Top 16.

Misty: "Chị Lorelei đỉnh quá, đã lọt vào Top 16 rồi." Brock nheo mắt nói: "Thiên vương Lorelei là Thiên vương kỳ cựu của Kanto, có

thực lực đánh bại Nhà vô địch." Janine: "Đúng vậy...

Bố em từng nói, đội hình của Thiên vương Lorelei rất khắc chế Nhà vô địch Lance." Mặc dù trong bảng xếp hạng chính thức, Lorelei vẫn xếp sau Bruno.

Nhưng Bruno rất khó thắng Lance Kỵ Long, còn Lorelei thì tương đối dễ dàng khi đối phó với "lũ Pokémon Rồng-Bay của Lance".Lance đau đầu nói: "Dù sao thì đội của tôi, đa phần là hệ Rồng và hệ Bay mà..." Silver mặt đơ nói: "Cậu cũng biết rồi đấy." Lance Kỵ Long trán giật giật: "Akin, là cậu đang dùng điện thoại của Silver đúng không!" Akin: "???".

Silver nhắn tin, sao người bị tổn thương lại là tôi!

Chưa kịp để thằng cha Akin phản bác, Lance Kỵ Long vung tay một cái, lập tức tung ra "đại cấm ngôn thuật".

Akin im lặng lướt giao diện nhóm chat, khoanh tay suy nghĩ xem vấn đề rốt cuộc nằm ở khâu nào."Lorelei, Thiên vương kỳ cựu..." Akin vắt óc suy nghĩ.

Rốt cuộc là "cựu" đến mức nào chứ.

Lorelei đang ở nhà đọc manga thiếu nữ, vừa mở mắt ra đã thấy chủ đề trong nhóm chat liên quan đến mình, lúc này không khỏi rưng rưng nước mắt.

Thật ra, không cần phải cố ý nhấn mạnh "Thiên vương kỳ cựu" đâu!

Ngoài Lorelei, còn có hai Thiên vương khác lọt vào Top 16.

Một trong số đó là Caitlin hệ Tâm linh.

Năng lực niệm lực của Caitlin mạnh hơn cả Sabrina và Lucian, dù là Thiên vương, việc thăng cấp vào Top 16 toàn Nhà vô địch cũng

tương đối dễ dàng.

Một người nữa là Thuyền trưởng Drake, Trưởng Tứ Thiên vương Hoenn, Bậc thầy hệ Rồng.

Trong trận đấu cấp Ultra Ball, Drake đối đầu với Nhà vô địch mới của Unova là Iris, đã giành chiến thắng nhờ kinh nghiệm và sự từng trải lão luyện hơn.

Cả hai người này đều là những người xuất sắc trong hàng ngũ Thiên vương, dù có gặp Diantha, Alder, cũng chưa chắc không có sức chiến một trận.Green nói: "Cao nguyên Indigo năm nay chắc chắn sẽ đông khách du lịch lắm đây!" Erika dịu dàng cười nói: "Việc kinh doanh nước hoa của em gái cũng có thể khởi sắc rồi đây ~" "Tôi đã nhận được lệnh từ Liên đoàn Kanto, sẽ đến Cao nguyên Indigo để phụ trách công tác bảo trì sân bãi." Brock nheo mắt nói, "Trưởng phòng tập Lt.

Surge, chẳng bao lâu nữa, anh chắc cũng sẽ nhận được nhiệm vụ thôi." "Lão già này cũng phải đi à?" Lt.

Surge ngạc nhiên. "Vâng, dù sao thì công ty bảo an của ngài cũng có tiếng mà, họ có thể sẽ thuê ngài phụ trách bảo an đó." "Ưm..." Lt.

Surge một trận bực tức.

Mình đường đường là chuyên gia hệ Điện, thuyền trưởng tàu S.S.

Aqua, lại phải đi làm bảo vệ sao?

Phải tăng tiền!"Bên Liên đoàn Johto cũng sẽ tăng cường nhân lực." Giám sát viên Falkner trầm ngâm nói, "Dù sao thì Cao nguyên Indigo là do Kanto và Johto cùng quản lý mà." "@Lance Kỵ Long, bốc thăm có nội bộ gì không, tiết lộ chút đi?" Lão Wattson hắc hắc cười nói. "Làm gì có nội bộ nào chứ." Lance Kỵ Long bất đắc dĩ nói, "Đều là kết quả bốc thăm công bằng, công chính, công khai hết!" Wattson xua tay nói:

"Đừng lừa tôi nữa, thời buổi này ai mà chả có Porygon, Rotom gì đó chứ!" Lance: "..." Tim mệt mỏi quá, nhưng lại không có cách nào phản bác!Caitlin lạnh nhạt nói: "Tôi muốn đấu với Cynthia." Dù sao cũng thua, chi bằng đấu với Cynthia, thua cô ấy còn được an ủi.

Cynthia cong mắt cười: "Tôi bỏ phiếu tán thành bên này ~" Wallace nghiêm túc nói: "Nếu được, tôi muốn trận đấu của mình diễn ra muộn hơn một chút, vì tôi còn phải kịp đến giải 'Cúp Wallace' nữa." Ruby đề nghị: "Sư phụ, con có thể giúp thầy làm giám khảo được không?" Sapphire nghiến răng nói: "Không được đi!" Ruby quay đầu nhìn Sapphire: "Hả?" Sapphire ném điện thoại xuống, trừng mắt nhìn Ruby, phồng má: "Không được!" Ai mà biết cậu có lén đi hẹn hò với Flannery không chứ!Trong Nhóm chat, Raihan nói: "Bản đại gia muốn đấu với Leon!" Lance: "Cái này đâu phải tôi điều khiển được chứ!" "À, cái gì ấy nhỉ..." Leon cười ha ha, gãi đầu nói: "Cao nguyên Indigo, ở chỗ nào ấy nhỉ?"...Ngày 2 tháng 7, thứ Bảy.

Ánh mắt toàn thế giới đổ dồn về Cao nguyên Indigo.

Trên đấu trường Battle lịch sử lâu đời này, đã từng sinh ra vô số truyền thuyết, từng bước ra những Red, Blue Oak, Giáo sư Oak và một loạt các nhân vật huyền thoại khác.

Và vòng 16 tiến 8 của Giải đấu Thế giới năm nay, sắp sửa khai màn tại đây!

Trong sân vận động chính, Ngọn Lửa Thiêng bùng cháy dữ dội, hơn mười Huấn luyện viên mạnh nhất thế giới đứng trên sàn đấu sáu người dưới ánh mắt vạn chúng.

Tiếng reo hò như sóng thần bao trùm lấy các Huấn luyện viên trên sân!"Leon và Raihan vẫn chưa đến sao?" Lance khoác áo choàng, mặc đồng phục Nhà vô địch xanh đỏ, khoanh tay nhìn quanh. "Chắc vẫn đang lạc đường thôi." Lục Dã bất đắc dĩ nói.

Ngoảnh đầu nhìn về phía sau, Cynthia trong chiếc áo choàng đen thanh lịch, đang trò chuyện với Caitlin đội mũ trắng, khuôn mặt đầy vẻ mệt mỏi.

Cảm nhận được ánh mắt của Lục Dã, Cynthia cong đôi mắt với hàng mi dài, khẽ mỉm cười.

Màn hình phát sóng trực tiếp kênh Live Stream vừa hay lia đến nụ cười dịu dàng của Cynthia.

Bình luận trên màn hình lập tức chuyển thành màu vàng chanh."Bạch Thái của tôi, Bạch Thái của tôi ~o( )o" "Xem cái Lễ bốc thăm này mà cũng bị cho 'ăn cơm chó' à!" "Lục lão sư: Đánh xong trận này tôi về quê cưới vợ!"Trong nhà thi đấu tiếng người huyên náo, một màn hình khổng lồ đứng sừng sững, còn ba phút đếm ngược.

Các Huấn luyện viên ba người, hai người trò chuyện.

Lục Dã chào hỏi cựu Nhà vô địch, rồi đi đến trước mặt ông Brandon mặc áo khoác quân xanh, mặt đối mặt cảm ơn, cười nói: "Chuyện của Regigigas, nhờ ông nhiều nha!" Mỗi lần đại chiến xong, Regigigas trở về Đền Snowpoint, lại phải do Brandon lo liệu hậu sự.

Brandon tâm trạng phức tạp. "Cậu mà gọi đó là cảm ơn á, rõ ràng là đến chọc tức tôi mà!"Màn hình lớn ở trung tâm, đồng hồ đếm ngược bốc thăm dần về không.

Giây tiếp theo, hiệu ứng lửa dữ dội bùng lên trên màn hình lớn, từng cặp đấu nóng hổi lần lượt xuất hiện!

Khán giả nín thở, nhìn những hình ảnh đại diện liên tục hiện lên. 【Cynthia đấu Caitlin 】【Lance Kỵ Long đấu Drake 】【Leon đấu Raihan 】【Blue Oak đấu Diantha 】【Master đấu cựu Nhà vô địch...】Lục Dã nhìn từng cặp đấu "duyên nợ" này, trong lòng tràn ngập dấu hỏi.

Lance, ông còn dám bảo không có nội bộ à!?

Đột nhiên, khán đài ồ lên, khoảnh khắc đó tiếng reo hò như sóng vỗ!

Lục Dã hơi sững lại, nhìn về phía màn hình lớn, đồng tử co rút.

Cặp đấu cuối cùng, chình ình viết tên mình. 【Lục Dã đấu Steven Stone】!

Lục Dã đứng trên sàn đấu sáu người, nhìn về phía đám đông.

Ánh mắt lướt qua vai ông Brandon, Steven đang đứng trò chuyện cùng Wallace.

Steven mặc bộ vest lịch lãm, đôi mắt xanh lam như đá quý, nhận ra ánh nhìn của Lục lão sư, ánh mắt khẽ đọng lại, khóe miệng hơi nhếch lên.

Chương 852

Vòng 16 tiến 8, đối thủ chào đón.

Người xếp thứ tư Tám Bậc Thầy của Giải đấu Thế giới mùa trước.

Steven Stone!!Gặp anh Steven nhanh vậy sao?

Lục Dã đứng giữa đám đông, nhìn Steven hồi lâu, mắt lộ vẻ suy tư.

Mình và Steven đã quen nhau hơn hai năm rồi.

Từ lúc ban đầu dẫn anh ấy tiếp xúc với "Đào vàng", cùng nhau đến Trương Gia Giới đón Jirachi, rồi sau này là chuyến du hành đến Cây Thế giới.

Sau khi giải mã Mew, Tiến hóa Squirtle, cứu lấy Cây Thế giới đang sụp đổ, mối giao thiệp giữa hai người càng trở nên thường xuyên.

Nhiều nhiệm vụ nguy hiểm, nói cho Cynthia biết không phải là lựa chọn tốt, nhưng lại có thể vô tư kể cho người chiến hữu này.

Bởi vì, anh ấy vừa mạnh vừa lợi hại, nhà có mỏ, sở hữu Metagross Bạch kim bất bại – Steven Stone.Đạo diễn kênh Live Stream quay cảnh Lục Dã và Steven, cách đám đông nhìn nhau, bình luận lập tức tràn ngập màn hình. "Thời gian nhìn nhau này còn lâu hơn cả lúc nhìn Cynthia à?" "Bạch Thái: Về nhà quỳ Ferrothorn!" "Wallace: Sao mình tự nhiên thấy xanh mặt vậy?" "Thích quá, đã 'ship' được rồi www"Lance đứng giữa nhà thi đấu ồn ào, khoanh tay, liếc xéo thần sắc Lục Dã, nói: "Không nỡ à?" Lục Dã: "Hả???" Người đàn ông tóc đỏ không giận mà uy, áo choàng khẽ động, trầm giọng nói: "Dù sao

thì, giữa cậu và Steven, sẽ luôn có một người bị loại, mà khả năng cậu thắng lại cao hơn."Hiện tại, trừ Thần thú và Thú Huyền thoại, đội hình của Lục lão sư đã gần như toàn bộ là "Huyền thoại Chiến đấu".

Ba nhóc còn lại là Togepi, Tyranitar, Rotom.

Togepi sở hữu lời chúc phúc của Arceus, nếu tiến hóa thêm hai giai đoạn nữa, trực tiếp thăng cấp thành Huyền thoại mà không gặp chút áp lực nào.

Tyranitar hiện tại là cấp Nhà vô địch, sở hữu sức mạnh nguyên bản của Groudon, đang hướng tới khuôn mẫu "không biết bay", nắm giữ "Bí ẩn Trái đất" và "Lưỡi Đất Sụp Đổ".

Mặc dù "cậu bạn" Rotom là một Pokémon công cụ, nhưng ít ra cũng được khảm mảnh vỡ của Quả Cầu Cứng Rắn, Quả Cầu Sáng Chói, sở hữu "sức mạnh Thời không".

Với đội hình Huyền thoại "bất hợp pháp" như vậy, thách đấu anh Steven.

Lợi thế thuộc về mình!"Dù sao thì cũng sẽ phải đối đầu với các thành viên trong nhóm thôi..." Lục Dã thu lại ánh mắt, một tay đút túi, trầm ngâm nói: "Chỉ là vấn đề thời gian." Dù sao thì hơn một nửa đều là thành viên nhóm chat mà...

Đây đâu phải là Giải đấu Thế giới, rõ ràng là giải offline của nhóm bạn!Lance khoanh tay, khẽ gật đầu.

Người đàn ông trước mặt này đã từng thách đấu rất nhiều Pokémon Huyền thoại, thực lực đã không cần phải nghi ngờ nữa.

Nếu cậu ta lấy Nhà vô địch Thế giới làm mục tiêu, thì dù là tôi, Steven, hay thậm chí Cynthia, đều sẽ là đối thủ của cậu ta trong trận chiến này.

Đương nhiên... người đàn ông tóc đỏ ánh mắt đọng lại.

Quân đoàn Rồng của tôi cũng đã khát khao chiến đấu lắm rồi! Trong nhà thi đấu ồn ào, khán giả hết mình hò reo cổ vũ cho Huấn luyện viên mà họ ủng hộ.

Caitlin và Cynthia trông như chị em.

Cynthia một tay chống eo, một tay khác được Caitlin ôm lấy, mỉm cười nói: "Vẫn là chúng ta đấu với nhau." Caitlin khuôn mặt nhỏ nhắn mệt mỏi, gật đầu như động vật nhỏ: "Ừm!"Thuyền trưởng Drake lão luyện phong sương, vuốt chòm râu bạc, ngước nhìn màn hình lớn. "Đấu với Sứ giả tộc Kỵ Long à...

Cơ hội thắng mong manh, nhưng lão già này sẽ cho mấy đứa nhóc thấy, những con Rồng khổng lồ được 'Tập Trung Tia Laser' từ sóng gió đại dương!"Lorelei tóc đỏ như lửa, mặc bộ váy đen, khoanh tay, chân đi giày cao gót đen, ánh mắt dưới cặp kính lạnh lùng.

Đấu với Wallace, Nhà vô địch hệ Nước của Hoenn.

Dưới nhiệt độ cực lạnh, nước dù đang chảy cũng sẽ bị đóng băng.

Lorelei đẩy gọng kính, tóc đỏ bay theo gió, Linh khí tỏa ra. "Hãy để thế giới thấy, sức quyến rũ của Tứ Thiên vương Kanto, Lorelei Băng Giá!"Alder đấu với Pharaoh Kim Tự Tháp Brandon.

Hai người khoanh tay, đều có hứng thú sâu sắc với lịch sử, nhìn nhau, không cần lời nói, chỉ khẽ gật đầu.Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời.

Top 16, sắp phải đấu với anh Steven rồi...

Dù thế nào đi nữa.

Ánh mắt Lục lão sư dần ngưng tụ, khẽ sáng lên.

Trước khi hội ngộ với Cynthia, tôi tuyệt đối sẽ không dễ dàng nhường chiến thắng.

Cứ để tôi và anh Steven.

Cống hiến một trận đối đầu hết mình, sôi sục nhiệt huyết cho Giải đấu Thế giới năm nay!...Cao nguyên Indigo.

Leon và Raihan chậm rãi đến. "Điện thoại Rotom của cậu nên gửi về sửa rồi đấy!" Raihan lớn tiếng nói. "Haha." Leon hiền hòa cười.

Cậu ta vốn dĩ không biết xem định vị trên điện thoại.

Hai người đứng ở cửa nhà thi đấu, nhìn dòng người đi ra. "Lễ bốc thăm đã kết thúc rồi sao?" Raihan nói.

Leon mắt sáng lên, vẫy tay: "Sư phụ!" Từ xa, lão Master bước đến, lưng hơi còng, hai hàng lông mày bạc phất phơ, mặc một chiếc áo bóng chày màu xanh lá, chắp hai tay sau lưng.

Lão Master thấy Leon, khẽ mỉm cười: "Leonie, con đến muộn rồi.""À, cái này, trên đường mất chút thời gian..." "Master ơi." Raihan vội hỏi, "Đã có kết quả chia cặp chưa?

Con đấu với ai ạ!" "Con đấu với Leonie đó ~" Raihan ngớ người, rồi lập tức mừng rỡ như điên, nhe răng cười: "Bản đại gia sẽ đánh bại Leon trước mặt toàn thế giới!" Blue Oak một tay đút túi, thần sắc thản nhiên, đi ngang qua sau lưng Raihan. "Đồ ngốc.

Chi bằng nói, ngày xưa mình cũng ngốc như nó." Blue Oak dừng bước, quay lại nhìn hội trường chính Cao nguyên Indigo quen thuộc, thần thái nghiêm túc. "Trận tiếp theo, là đấu với Diantha, rất nhẹ nhàng.

Quan trọng là, sau khi thăng cấp Tám Bậc Thầy, liệu mình có gặp Lục lão sư không..."Trong lúc Blue Oak đang suy tư, bên tai truyền đến tiếng gọi của Leon: "Nhà vô địch Blue Oak!" Ngẩng đầu lên, Blue Oak thấy đôi mắt vàng rực đầy chiến ý của Leon, cậu ta nghiêm túc nói: "Tôi rất mong chờ được đấu một trận toàn diện với anh." Bóng dáng Leon đội mũ lưỡi trai khiến Blue Oak nhất thời hoảng hốt.

Phía sau Leon, dường như bùng lên ngọn lửa dữ dội, ánh mắt đó, chồng lên hình bóng của một người khác cũng đội mũ lưỡi trai.

Blue Oak hít sâu một hơi, nở nụ cười kiêu ngạo, khinh khỉnh nói: "Cứ thử đi." Leon hơi sững lại, rồi nở nụ cười.Ở một lối đi khác của tuyển thủ, hai thanh tra với thân hình cao ráo bước ra. "Trận tiếp theo, tôi đấu với Thiên vương Lorelei của Đảo Bảy." Wallace mặc áo choàng trắng, khoác áo choàng vai theo phong cách Sootopolis, tay chống cằm: "Về hệ thì không bên nào chiếm ưu thế, nhưng tôi cũng có chút tự tin về hệ Băng." Steven mặc vest, lặng lẽ bước đi, ánh mắt có chút thất thần. "Steven?" Wallace gọi. "Ừm, tôi đang nghe đây." Steven khẽ mỉm cười.Wallace cũng hiểu, đối thủ trận tiếp theo của Steven là Lục lão sư, vô cùng khó nhằn.

Trừ khi dốc hết 200% sức lực, nếu không, muốn ép cậu ta dùng hết cả sáu Pokémon cũng có phần khó khăn. "Không cần lo lắng." Wallace nói, "Không ai nghi ngờ thực lực của cậu đâu." "Tôi hiểu." Steven hiền hòa cười, ánh mắt sâu thẳm, "Nhưng đây cũng là kết quả bốc thăm mà tôi mong muốn."Trong Giải đấu Thế giới lần này, người anh ấy muốn thách đấu nhất, không phải Cynthia, cũng không phải Lance Kỵ Long.

Anh ấy từng bí mật đấu tập nhiều lần với Wallace, đến Giải đấu Thế giới cũng chẳng qua là đổi một địa điểm khác mà thôi.

Có thể nói, anh ấy chỉ vì một Huấn luyện viên, mới thách đấu Giải đấu Thế giới lần này.

Gặp Lục lão sư sớm như vậy, cũng có thể hoàn thành tâm nguyện của Steven, là được chiến đấu với cậu ấy một trận.

Steven vẫn nhớ, anh ấy và Lục lão sư từng có một trận đấu mô phỏng trong "Pokémon: Chiến đấu".

Và bây giờ, trận đấu đỉnh cao trong thế giới ảo đó, sẽ một lần nữa

tái diễn theo cách tương tự, trên đấu trường của Giải đấu Thế giới.

Steven bình ổn tâm trạng, khóe miệng nở nụ cười, nói: "Đấu với Lục lão sư, chưa chắc đã là chuyện xấu." "Hả?" Wallace quay đầu hỏi.

Steven nửa đùa nửa thật nói: "Tôi còn có một lô quặng ở Sinnoh đang rất cần khai thác, là bỏ dở công việc mà chạy đến đây đó, về sớm cũng có thể kịp tiến độ." Wallace hơi sững lại, không tự chủ gật đầu.

Người cộng sự này, vẫn mê mẩn quặng đá như ngày nào!...Kết quả chia cặp chính thức được công bố.

Trong Nhóm chat dấy lên làn sóng lớn.

Thằng cha Akin lập tức @Lance Kỵ Long, nói: "Ông gọi đây là không có 'màn đen' ư?!" Silver bình tĩnh nói: "'Màn đen' mà phơi bày ra mặt, thì không gọi là 'màn đen' nữa, mà gọi là công bằng." Akin sững người, chợt bừng tỉnh, nói: "Đúng là anh, Sứ giả chính nghĩa!""Đây đúng là kết quả ngẫu nhiên mà." Lance xoa trán đau đầu, "Đến tôi còn thấy chẳng có chút sức thuyết phục nào cả." Yellow vẫn hiểu ý người khác, nói: "Giống như chị Sabrina đã nói, số phận sẽ khiến các Huấn luyện viên thu hút lẫn nhau." Red khẽ gật đầu. "Sợi chỉ số phận" của Sabrina sẽ chia những Huấn luyện viên có độ tương thích cao vào cùng một nhóm.

Tựa như có những sợi dây vô hình, kết nối chặt chẽ các Huấn luyện viên hàng đầu của Giải đấu Thế giới này.

Đối với lời giải thích của Yellow, Lance và mọi người trong nhóm đều cảm thấy tin tưởng.

Nhà vô địch hệ Rồng đấu với Bậc thầy hệ Rồng; sự va chạm của băng và nước; trận chiến đỉnh cao giữa Lục Dã và Steven...

Chỉ riêng kết quả chia cặp thôi cũng đã thu hút đủ mọi ánh nhìn cho Giải đấu Thế giới lần này rồi."Tôi và Ruby cũng sẽ đến Cao nguyên Indigo xem trận đấu!" Sapphire cười nói.

Hai Nhà vô địch Wallace, Steven có mối quan hệ không hề tầm thường với Ruby, Sapphire. "@Silver." Green quan tâm hỏi, "Cậu có đến Cao nguyên Indigo xem trận đấu không?" Khuôn mặt đơ của Silver như tuyết tan vào mùa xuân, hơi thất thần, lập tức nói: "Ừm." "Chị Green mời mình đi xem trận đấu, chị Green mời mình đi xem trận đấu..." (lẩm bẩm trong lòng)"Đồ ngốc!" Akin tức giận vỗ vai Silver, "Cái con buôn đó chỉ muốn cậu giúp nó bày sạp thôi!" Silver bình thản nói: "Cậu không hiểu đâu, khi sống ở chỗ Pryce, là chị Green đã luôn chăm sóc tôi." Akin ngớ người, thấy Silver quay người lại, mở giao diện trò chuyện cực kỳ sạch sẽ.

Ảnh nền là một con Persian, Silver im lặng nhìn chằm chằm vào bức ảnh, rồi lại tắt giao diện, cất điện thoại đi.

Akin vẻ mặt kỳ quái: "Này... cậu không phải là muốn mời cái đó..." "Không có gì cả." Silver bình tĩnh nói, "Ngày mai chúng ta sẽ đi tàu cao tốc đến Cao nguyên Indigo." "Được thôi, tôi sẽ rủ cả cán bộ lớp đi cùng." Akin vung tay: "Đi xem Lục lão sư cho anh Steven 'ăn hành'!" "Bạc!

٩(๑^o^๑)۶" Togekiss đồng loạt vươn cánh. "Có thể đi gặp em gái rồi!"...Ngày hôm sau.

Dưới sự chú ý của toàn thế giới, Ngọn Lửa Thiêng bùng cháy tại Cao nguyên Indigo, trận đấu đầu tiên chính thức khai màn!

Lục Dã ngồi trong sảnh VIP, nhìn ra ngoài cửa sổ kính lớn hướng về sân Battle, giữa tiếng reo hò nhiệt liệt, Lance Kỵ Long và Thuyền trưởng Drake từ từ bước lên sân, bắt tay, rồi trở về chỗ chỉ huy ở hai bên."Ghos ~(*⊙~⊙)" Gengar đứng bên sofa của Lục Dã, nhai miếng

bánh mì hotdog mua trong sân. "Kame... ヾ(⌐■_■)" Blastoise nhìn ra ngoài cửa sổ, đẩy kính râm xuống, tự mình kiểm tra chỉ số chiến đấu của hai bên. "Bối ~" Sylveon lười biếng nằm trong lòng Lục Dã, vươn dải ruy băng, lấy một quả Leppa trên đĩa trái cây ở bàn trà, dùng quả Leppa chọc chọc vào má Lục Dã.

Má cảm nhận được hơi sương và cái mát lạnh của quả Leppa, Lục Dã đang tập trung vào sân đấu, chợt hoàn hồn, cười tiếp lấy quả Leppa: "Cảm ơn em, Sylveon." Sylveon không nhìn Lục Dã nữa, ngoan ngoãn nhắm đôi mắt xanh lam lại, nằm phục xuống, khẽ khụt khịt: "Bối..."Trên sofa đối diện Lục Dã, Cynthia nhận lấy ly cà phê Roserade đưa, nói: "Em vẫn nhớ, Thành phố Risingdragon hai năm trước." "Sao vậy?" "Hồi đó..." Cynthia quay đầu nhìn ra cửa sổ kính lớn, "Anh đã đến xem trận Chung kết Giải vô địch Thế giới của em và Lance." Lục Dã "cạp" một tiếng cắn Leppa Berry, im lặng nhai, nói: "Giờ thì đến lượt tôi đích thân lên sân rồi." Cynthia nhìn đôi mắt sáng của Lục Dã, nhớ lại lời cậu ấy từng nói ở Wyndon.

Cậu ấy nói: "Thật ra tôi không mạnh như em nghĩ đâu, nhưng lần này, tôi muốn thắng." Và cả việc cậu ấy xông ra ở Thị trấn Alamos, bảo vệ mình, dùng Dây xích đỏ trói buộc Song Long Thời Không.

Dần dần, cậu ấy cùng Pokémon trưởng thành, xuất hiện trước mặt mình với tư cách Thiên vương, Nhà vô địch, Huyền thoại Chiến đấu... và cả chồng sắp cưới nữa."Ánh mắt của anh, khác nhiều so với hai năm trước." Cynthia đôi mắt xám dịu dàng, nhìn Lục Dã, mỉm cười: "Cũng không tệ." Ngoài cửa sổ kính lớn, trận đấu giữa Lance và Thuyền trưởng Drake đã bước vào giai đoạn quyết liệt. "Tuyển thủ Drake đã tung ra Salamence đầy tự hào!!" Bình luận viên khản cổ: "Đối mặt với Dragonite trong cơn bão tố, Salamence sẽ ứng phó thế nào đây!!""Chiến thuật 'gió mưa sấm sét' làm nên tên tuổi của Lance, dựa vào chính là sức sát thương của thời tiết cực đoan.

Mưa bão, sấm sét, cuồng phong, tất cả đều là những đòn tấn công tốt nhất của Dragonite của Lance!

Oanh long long!!

Trên sân, mưa bão trút xuống xối xả, trong những đám mây đen cuồn cuộn xen lẫn sấm sét, hai con Rồng khổng lồ nhanh chóng lao đi trong cơn Cuồng Phong gào thét.

Dragonite dùng Tốc Độ Cực Hạn, bay lượn quanh Lốc Xoáy, còn Salamence lại thu cánh máu, trực tiếp xông vào Lốc Xoáy, rồi gầm thét xông ra!

Ánh mắt Lance hơi đổi."Đây là kết quả của lão già này, đã chiến đấu với sóng gió trên đại dương suốt bao năm." Dưới những đám mây sấm sét ầm ầm, Drake hạ thấp mũ thuyền trưởng: "Tôi không giỏi về thời tiết, nhưng tôi giỏi chống lại thời tiết!" Mưa Lớn trút xuống xối xả, làm ướt đẫm người Drake, thuyền trưởng vẫn không hề nhúc nhích, ngẩng đầu gầm lớn: "Salamence, Lao Rồng!!" Salamence xòe đôi cánh máu Song Long Đập Cánh, tỏa ra sát khí đáng sợ, Ảnh Rồng màu tím cuồn cuộn, gầm thét lao xuống!!"Tôi thừa nhận kiến thức và kinh nghiệm của ông." Lance Kỵ Long khẽ thở ra một hơi, ánh mắt chợt biến đổi, đồng tử co dãn, tóc đỏ dựng đứng: "Nhưng là Sứ giả của loài Rồng, Dragonite của tôi tuyệt đối sẽ không bị một Pokémon hệ Rồng đánh bại!!" "Dragonite——" Lance Kỵ Long đưa lòng bàn tay ra, năm ngón tay co lại, lạnh giọng nói, "Bão Tuyết!!"Drake kinh hãi ngước nhìn bầu trời.

Vừa rồi còn mưa bão như trút nước, giờ khắc này lại chợt dừng lại, thay vào đó là luồng không khí lạnh buốt đáng sợ!

Dragonite vỗ Song Long Đập Cánh, tạo ra Bão Tuyết kinh hoàng.

Salamence bay tới đối mặt, tốc độ dần chậm lại, khuôn mặt và đôi cánh phủ một lớp băng giá.

Lớp băng tuyết ngày càng dày, Salamence vô lực rơi xuống, những khối băng phủ trên người nó, "rắc" một tiếng vỡ tan tành!

Tiếng bình luận đầy nhiệt huyết, vang vọng khắp sân vận động sôi động."Người chiến thắng, Tám Bậc Thầy, Lance Kỵ Long!!!" Lance Kỵ Long quay lưng về phía ống kính của thế giới, để lại chiếc áo choàng phấp phới.

Trên khán đài, Akin cầm ống nhòm, đứng trên lan can, nói: "Cái này là đang làm màu à?" Crystal đang xin lỗi những khán giả bị che mất tầm nhìn.

Silver từng làm việc cho Lance, nên hiểu anh ta không ai bằng, bình tĩnh nói: "Không, áo choàng mới là bản thể."... "Tuyển thủ thứ hai thăng cấp Tám Bậc Thầy đã ra đời!!" Giọng bình luận đầy nhiệt huyết, nhưng khán giả lại khó tin.

Blue Oak đối đầu với Nhà vô địch Kalos Diantha, vậy mà lại tạo ra tỷ số khủng khiếp 6:1!

Trên sân, Scizor giơ hai nắm đấm thép có hoa văn sắc nhọn, đứng sừng sững trước mặt Blue Oak.

Gardevoir đã trở lại dạng thường, mềm nhũn nằm gục trên mặt đất, Diantha tay ôm ngực, nhắm đôi mắt xám lại, khẽ thở dài: "Tôi phải thừa nhận, kỹ thuật của ngài cao hơn một bậc, Nhà vô địch Blue Oak."Blue Oak mặc chiếc áo khoác nâu, giơ tay "tách" một tiếng đón lấy PokéBall bật về, một tay đút túi, mỉm cười kiêu ngạo, quay người giơ tay: "Bonjour~" Trong khu VIP, Bruno mình trần, nheo mắt khoanh tay, nói: "Anh ta vẫn tự phụ và mạnh mẽ như mọi khi." Koga, Thiên vương hệ Độc, treo ngược người trên xà nhà, đeo mặt nạ, khẽ lung lay xuống, nói: "Huyền thoại Chiến đấu đã vượt xa tầng lớp Nhà vô địch." Karen, Thiên vương hệ Ác của Johto, vén mái tóc xanh, trầm ngâm nói: "Tôi không hề có ý khinh thường Nhà vô địch Blue Oak...

chỉ là..." Karen vẻ mặt vi diệu: "Cái giọng Kalos của anh ta, có phải có hơi chút vấn đề không nhỉ?"... "Hai bên sắp Battle là Pharaoh Kim Tự Tháp Brandon và cựu Nhà vô địch Unova, ông Alder!!" Alder tóc đỏ, mặc trang phục dân tộc, cổ đeo một chuỗi PokéBall, ánh mắt nghiêm túc.

Ông ấy không sử dụng công nghệ hiện đại, chỉ chiến đấu bằng trực giác như người nguyên thủy, phong độ đã giảm sút nhiều sau khi người bạn chiến đấu qua đời, nhưng Alder vẫn giữ được trình độ Nhà vô địch.

Brandon khoanh tay, mặc bộ đồ khảo cổ quân xanh, vẻ mặt uy nghiêm.

Là Pharaoh Kim Tự Tháp, ông ấy sở hữu sức mạnh của Trio-Titan, dù đối mặt với Nhà vô địch, vẫn có khả năng thăng cấp Tám Bậc Thầy!Trên khán đài, Iris đã thay bộ áo choàng Nhà vô địch dễ thương, lớn tiếng nói: "Ông Alder cố lên, cố lên!" Người bạn thân cũ của Brandon, Thủ lĩnh Khu Chiến đấu Sinnoh Volkner, gầm lên một cách nóng nảy: "Brandon, nếu ông thắng, tôi sẽ thay ông trông giữ Đền Snowpoint cả một năm!!" Brandon: !!!

Hôm nay Arceus có đến cũng không cản được tôi, tôi nói đấy!Tỷ số dần dần thu hẹp, đến cục diện giằng co 5:4.

Việc chỉ huy cực kỳ tiêu hao trí lực và thể lực, Alder thở hổn hển, HP có chút không chịu nổi.

Brandon càng đánh càng hăng, gầm lớn: "Regirock, Tự Hủy!!" "Regi——rock!!" Oanh long long!!

Alder nhìn Volcarona cánh cháy đen, ngã xuống đất bất tỉnh, khẽ thở dài, giơ tay thu nó vào PokéBall. "Chúc mừng ông, Brandon." Alder chân thành nói.

Brandon thở hổn hển, rồi chợt rưng rưng nước mắt. "Tám Bậc Thầy" không quan trọng, quan trọng là không phải trông coi Đền Snowpoint nữa rồi!Trên khán đài, chàng thanh niên tóc xanh N kéo vành mũ, quay người rời khỏi sân. "Đến Cao nguyên Indigo này, còn có một trận đấu quan trọng nhất phải xem." Mắt N khẽ lóe lên, lẩm bẩm: "Trận đấu giữa Lục lão sư và Nhà vô địch Hoenn Steven."...Cao nguyên Indigo, các trận đấu 16 tiến 8, kéo dài một tuần.

Chương 853

Do Cao nguyên Indigo không có điểm Năng lượng, không thể phát huy toàn bộ thực lực của Tám Bậc Thầy, vì vậy các trận đấu của Tám Bậc Thầy sẽ được tổ chức tại Wyndon, Galar.

Các ứng cử viên Tám Bậc Thầy lần lượt lộ diện, theo thứ tự là Lance Kỵ Long, Blue Oak, Brandon.

Trong trận đấu với cựu Nhà vô địch, Master đã tung ra 'Pokémon Huyền thoại' Urshifu, giành chiến thắng một chiêu hiểm hóc, thành công thăng cấp.

Trên mạng một màu than khóc, tất cả đều tiếc nuối cho cựu Nhà vô địch."Đối thủ có Pokémon Huyền thoại, không phải là không đánh được đâu!" "Thời buổi này, ai mà chẳng có Thú Huyền thoại, năng lực đặc biệt gì đó, đúng không cựu Nhà vô địch?" "Hồi trẻ lão Master từng liên tiếp vô địch Galar 18 lần, đỉnh của chóp luôn!"Trận đấu giữa Leon và Raihan, đầy nhiệt huyết và kịch tính, nhưng kết quả không ngoài dự đoán.

Raihan đăng selfie của mình và Duraludon lên Instagram, kèm dòng chữ: "Lần sau nhất định sẽ thắng!" Cư dân mạng cười nhạo không thương tiếc. "Tội nghiệp thật, lại thua Leon rồi à?" "Thách đấu Leon, đã thua liên tiếp 11 trận rồi!" "Lần sau nhất định thua!"Trận đấu giữa Cynthia và Caitlin, rating đạt mức cao kỷ lục.

Caitlin dù sở hữu Pokémon hệ Tâm linh, đối mặt với Garchomp cũng đành bó tay chịu trói, Cynthia dễ dàng thăng cấp.

Ngày 8 tháng 7, thứ Sáu.

Các thành viên nhóm chat tề tựu đông đủ, tiến đến sân vận động chính, để xem trận đấu giữa Lorelei Băng Giá và Nhà vô địch hệ

Nước Wallace.Ngoài sân vận động, Lục Dã từ xa đã nghe thấy tiếng cười sảng khoái của chàng thiếu niên đội mũ lưỡi trai. "Lục lão sư, lâu rồi không gặp!" Akin đội kính bảo hộ, vác gậy bi-a trên vai, đi cùng Crystal đang không dám ngẩng đầu.

Lục lão sư cũng hiểu...

Đi cùng thằng cha Akin ăn mặc kỳ dị như vậy, không ngẩng đầu mới là đúng. "Silver đâu rồi?" Lục Dã hỏi. "Cậu ấy đang giúp Green làm ăn... mà công việc lại rất phát đạt..." Akin gãi đầu nói. "Đa phần là mấy anh giao hàng của công ty chuyển phát nhanh chứ gì?" "Sao anh biết!" Akin kinh ngạc.

Lục Dã một trận câm nín, ngẩng đầu nhìn trời.

Xem ra Đại ca Giovanni vẫn đang âm thầm quan sát Silver."Cậu ấy và chị Green lát nữa sẽ đến." Crystal nói, "Chúng ta vào hội trường trước đi." "Ừm." Cả nhóm đi vào lối dành cho khán giả, từ xa đã thấy Lt.

Surge đeo kính râm, mặc quân phục màu xanh lục, dẫn dắt mọi người ở Phòng tập Vermilion duy trì an ninh. "Này này, xếp hàng cho ngay ngắn, ai chen hàng là Electrode cho "thương" đó!" Lt.

Surge lớn tiếng nói.

Đội ngũ trật tự tiến vào, Lt.

Surge đang dương dương tự đắc, bỗng nhiên bị vỗ vai, định phát tác, nhưng thấy người đến, hơi sững lại."Ô, đây không phải là Thiếu tá Lt.

Surge của Unova sao?" Akin cười gian một tiếng: "Mấy ngày không gặp, sao phèn thế này?" Lt.

Surge: ?

Cái "thương" của tôi đâu...

Khoan đã.

Lt.

Surge mặt cắt không còn giọt máu.

Trong trận đấu không phân biệt đẳng cấp, lão già này hình như không đánh lại Akin!Vào trong nhà thi đấu, ngồi xuống ghế khán giả.

Sapphire, đang thắt khăn rằn đỏ ở hàng ghế đầu, quay đầu lại, cười nói: "Lục lão sư chào anh ~ Ruby, chào hỏi đi!" "Bốp" một tiếng nặng nề, Ruby xoa vai, quay đầu nói: "Lục lão sư buổi chiều tốt lành!" "Chào hai bạn." Lục Dã trêu chọc nói, "Khi nào thì tổ chức đám cưới vậy?" Ruby đẩy gọng kính, mặt đầy vẻ nghiêm túc: "Về việc này, cha tôi đã bàn bạc với Giáo sư Birch rồi..." Sapphire mặt đỏ bừng, ôm má, vừa cười vừa đánh Ruby: "Ái chà, chúng ta vẫn chưa đến tuổi kết hôn mà!" Ruby: "Phụt——" Sapphire đã sử dụng Machamp!Akin đổ mồ hôi nói: "Này... cậu không sao chứ..." Ruby lau khóe miệng, miễn cưỡng giơ ngón cái lên: "Đa tạ tiền bối quan tâm!" "Ừ ừ." Akin khoanh tay, ra vẻ tiền bối, gật đầu nói: "Là tiền bối, tôi phải nhắc nhở hai bạn, nghề Huấn luyện viên rất tàn khốc đó..." Mọi người phớt lờ thằng cha Akin đang làm trò, Sapphire kéo tay Ruby: "Lão Master Lorelei đã lên sân rồi!" "Còn có sư phụ nữa." Ruby mắt sáng rỡ, "Cái áo choàng vai của thầy ấy hôm nay là con đã giúp may đó!"Trên sân, Lorelei tóc đỏ mặc bộ váy đen, đi giày cao gót, bước đến chỗ chỉ huy, Linh khí tỏa ra.

Wallace mỉm cười, đội mũ trắng và mặc trang phục dân tộc, gật đầu chào.

Giữa hệ Nước và hệ Băng, cả hai bên đều không có chiêu khắc chế gì, chỉ có thể đấu bằng chiến thuật và thực lực cứng.

Giữa sân nước, Milotic nhẹ nhàng bơi lội, nhảy khỏi mặt nước, phun ra Nước Sôi cuồn cuộn, tấn công Cloyster.Cloyster "cạch" một tiếng khép vỏ thép lại, vỏ ngoài ửng đỏ, rồi sau khi Nước Sôi rút đi lại khôi phục như cũ, lộ ra mặt đen nhe răng cười bên trong, "đột đột đột" liên tục phóng ra Lao Băng! "Lặn xuống nước." Wallace lớn tiếng nói, "Dùng Lướt Sóng!" Khán giả kinh ngạc nhìn về phía sân đấu. "Ô!!" Theo tiếng Milotic gầm vang, cả mặt nước cuộn trào, dấy lên sóng thần khổng lồ, gầm thét lao xuống Đập Mạnh.Lorelei ánh mắt trầm tĩnh, trực tiếp thu hồi Cloyster, tung ra Lapras: "Lạnh Cóng, đóng băng lại!!" Lapras phun ra tia sáng màu xanh lam, tỏa ra hơi lạnh thấu xương.

Sóng thần trước tiên đông lại thành băng hoa, những tinh thể băng lại khuếch tán ra xung quanh, cuối cùng tạo thành một bức tượng băng sóng thần khổng lồ!

Sân nước đã cạn khô, Milotic ngước nhìn bức tượng băng, đồng tử co rút.

Chỉ thấy bức tượng băng đó "krak" một tiếng vỡ vụn, Lao Băng liên tục rơi xuống, sau đó cả khối băng sụp đổ!

Oanh long long!!"Mạnh quá..." Ruby ngẩn người nói, "Lão Master Lorelei vậy mà lại áp chế được sư phụ." Lục Dã ánh mắt khẽ lóe lên.

Lorelei Băng Giá, năm xưa là một tồn tại khiến ngay cả Red cũng phải đau đầu.

Chỉ là, Wallace từng chặn đứng Kyogre Nguyên Thủy, thực lực đâu chỉ có thế này!

Giữa những tảng băng tan vỡ, Milotic tỏa ra ánh sáng trắng, vết thương nhanh chóng Hồi Phục, quanh thân lại cuộn lên Vòng Nước ấm áp.

Lorelei cau mày.

Vết thương vừa gây ra, đã hồi phục ngay lập tức!"Tại hạ không giỏi cường công." Wallace khẽ cúi người, rồi lại ngẩng lên với ánh mắt điềm tĩnh, mỉm cười nói: "Vì vậy, tại hạ đã chuẩn bị kỹ lưỡng cho chiến thuật tiêu hao!" Oanh long long!!

Bầu trời mây đen bao phủ, Milotic ngẩng đầu cầu mưa, mưa bão trút xuống xối xả, hạt mưa "tích ba" rơi xuống sân.

Sân nước vốn đã cạn khô, mực nước lại dâng cao, trông như biển cả đang gầm thét sóng dữ!

Tình hình chiến đấu ngày càng gay gắt và quyết liệt, đúng như Wallace đã nói, anh ấy giỏi chiến thuật tiêu hao.

Phong cách cường công của Lorelei, đối mặt với Lance có lẽ hiệu quả, nhưng rất khó để phá vỡ hàng phòng thủ liên tục của Wallace.

Tỷ số cuối cùng dừng lại ở 6:2, đội hình của Wallace đa phần còn chút HP, Lorelei tiếc nuối nhận thua."Đỉnh quá." Akin tặc lưỡi nói, "Dì Lorelei vậy mà có thể đấu với Nhà vô địch đến mức này!" Lục Dã liếc mắt nói: "Tôi đề nghị cậu nói câu đó trực tiếp với cô ấy đi." Akin sững người, vội vàng lắc đầu. "Tôi chỉ là thẳng tính thôi...

Chứ đâu có ngu!"...Sau trận chiến này, danh tiếng của Lorelei Băng Giá tăng vọt.

Tuy nhiên, là một "trạch nữ lớn tuổi", Lorelei hoàn toàn không tự nhận ra điều đó, và thường xuyên có ảo giác rằng "mình có phải không được đàn ông ưa chuộng không".

Đáng nói là, lão Master Lorelei và Misty "chó thua cuộc" đều không có bạn trai.

Đến đây, bảy suất đầu tiên của Tám Bậc Thầy chính thức lộ diện.

Lần lượt là: Lance, Blue Oak, Brandon, Cynthia, Master, Leon, Wallace.

Vốn dĩ Steven Stone chắc chắn sẽ có một suất trong Tám Bậc Thầy.

Nhưng trong trận đấu 16 tiến 8.

Anh ấy phải đối mặt với "Chiến thuật gia" Lục lão sư.Ngày 10 tháng 7, Chủ Nhật.

Cao nguyên Indigo, sắp sửa đón trận đối đầu giữa Lục Dã và Steven.

Bao gồm Blue Oak, Lance và một loạt các thành viên trong nhóm chat khác, đều đã đến Cao nguyên Indigo để xem trận đấu được cả thế giới chú ý này.

Lục Dã cũng từ Kalos kéo theo Hoopa bé nhỏ.

Nhờ nó giúp đỡ, mở cổng dịch chuyển vòng sáng ở Vùng Đất Kim Cương, mời Công chúa Diancie đến xem trận đấu.

Với tư cách là nhân chứng cho tình bạn giữa Lục Dã và Steven.

Không thể để Công chúa Diancie vắng mặt trong trận chiến này.Trong phòng chờ của tuyển thủ, Lục lão sư và Cynthia cùng nhau thảo luận chiến thuật. "Sắp bắt đầu trận đấu rồi." Cynthia nói, "Em nên về chỗ khán giả thôi." "Đợi chút." Lục Dã nhìn về phía góc tường. "Ghos ~(no ￣▽￣)" Gengar đeo găng tay đấm bốc của bá chủ, đứng sừng sững. "Hehe ~" Hoopa bé nhỏ nở nụ cười gian xảo, "huýt huýt" vung quyền vào bá chủ. "Hoopa, giúp anh mời Công chúa Diancie đến đây – anh sẽ mời mày ăn kem!" "Hù..." Hoopa bé nhỏ lau mồ hôi, nhe răng nói, "Biết rồi mà ~"Vương quốc Kim Cương.

Công chúa Diancie mắt sáng rỡ, đang bàn bạc quốc sự với Đại thần Kim Cương, bên tai bỗng vang lên cảm ứng Tự nhiên quen

thuộc. "Công chúa Diancie, tôi là Lục Dã." Công chúa Diancie ra hiệu im lặng với Đại thần Kim Cương, nhắm mắt cảm ứng, khóe miệng khẽ nhếch lên: "Ngài Lục Dã, có chuyện gì sao ạ?" "Chuyện là thế này, hôm nay tôi và Steven sẽ có một trận đấu công khai, tôi muốn mời cô làm khách mời, không biết có được không ạ..." Diancie cười rạng rỡ: "Đương nhiên rồi ~ Hai ngài đều là ân nhân của Vùng Đất Kim Cương, là những người bạn tốt nhất của tôi mà!" Lời nói chân thành, vô tư như kim cương, Lục lão sư hiếm thấy đỏ mặt, khẽ ho khan: "Hoopa đã mở cổng dịch chuyển cho cô rồi, đi qua vòng sáng là đến chỗ tôi." Diancie quay đầu nhìn, chỉ thấy vòng sáng mở ra.

Chàng thanh niên tóc đen mỉm cười, cùng với Hoopa mỏ quạ cười sắt sảo đứng cạnh nhau, cách vòng sáng vẫy tay.

Diancie mím môi cười, khẽ cúi người: "Thất lễ rồi."Cynthia mỉm cười dịu dàng, nhìn Diancie bước ra khỏi vòng sáng, hơi có vẻ câu nệ, nói: "Để em đưa cô đi đến chỗ ngồi khán giả nha, Diancie." "Nếu được, xin nhờ cô, cô Cynthia ~" Diancie khẽ cười.

Diancie đưa bàn tay nhỏ bé ra, nắm tay Cynthia, từng bước nhảy nhỏ đi ra khỏi phòng chờ của tuyển thủ.

Lục Dã thu lại ánh mắt, trêu chọc nói: "Mày muốn lên sân không, Hoopa?" "Lue!" Hoopa cụp mí mắt, thè lưỡi nói: "Kano-chan có cầu xin tao cũng không!" "Thôi được rồi...

Dù sao thì anh cũng không định dẫn mày theo." "Ôi rồ rồ ~ Sao lại thế chứ!" Hoopa ôm má.

Lục Dã không để ý đến Hoopa tinh nghịch, cúi đầu nhìn PokéBall đã Thu Nhỏ trong lòng bàn tay.Đấu với anh Steven, trận toàn diện 6 đấu 6 à.

Ngay từ tác phẩm game kinh điển "Emerald", Nhà vô địch hoàn hảo đó đã từng để lại ấn tượng sâu sắc trong mình.

Và bây giờ... trên đấu trường lớn nhất thế giới, mình sẽ Battle với Steven.

Lục Dã ánh mắt khẽ lóe lên.

Cuối cùng cũng đợi được đến ngày này.

Tiếng reo hò ồn ào trong sân vận động, cách phòng chờ vẫn "đông đông" vọng lại. "Đi thôi." Lục Dã ánh mắt ngưng lại, tà áo lay động, Gengar bay lơ lửng bên cạnh. "Đi xem đội hình Nhà vô địch của Steven Stone thôi!" "Kang-jie! (⊙X⊙)" "Lần này đổi thành Metagross Vũ trụ rồi à..." "Thưa quý vị khán giả, chào mừng đến với hiện trường của World Tournament!!" Trận quyết đấu đỉnh cao chính thức mở màn, đi cùng với giọng bình luận đầy kích động, bầu trời cao nguyên Indigo vang vọng tiếng hoan hô của khán giả. "Hai bên tham chiến lần lượt là tuyển thủ Lục Dã và tuyển thủ Steven ——" "Sau đây, xin mời hai bên tuyển thủ bước lên sàn đấu!!" Trong bóng râm của lối đi dành cho tuyển thủ, người đàn ông tóc xanh nhắm mắt dưỡng thần, đưa tay chỉnh lại chiếc cà vạt đỏ trên bộ vest, rồi khẽ chạm vào chiếc ghim cài áo Key Stone lấp lánh tuyệt đẹp trên cổ áo.

Đầu ngón tay truyền đến cảm giác mát lạnh, Steven mở đôi mắt màu xanh thẳm đầy sâu sắc, đội hình xuất phát phía sau lưng trong khoảnh khắc tỏa ra Aura (Khí thế), thổi bay mái tóc xanh của anh.

Metagross toàn thân trắng toát, Skarmory với bộ lông vũ bạc sắc bén, Aggron có thân hình sừng sững như núi, Claydol đang lơ lửng nhờ Levitate, cùng Cradily và Armaldo vừa thức tỉnh từ hóa thạch.

Đội hình được chế tạo bởi Kurt này hóa thành từng chùm tia sáng đỏ, bay trở lại vào những quả PokéBall gài bên hông Steven.

Ánh nắng xua tan bóng tối trên khuôn mặt anh, Steven đứng trên sân đấu lục giác, nở nụ cười, gật đầu chào khán giả bốn phương tám hướng! "Steven!!" Tiếng hoan hô, la hét đột nhiên sôi trào. "Sao lại có

người đàn ông đẹp trai hoàn hảo đến thế chứ!" "Được tận mắt nhìn thấy Metagross bạc tạng của tổng tài Steven rồi!" Trên khán đài phía sau lưng Steven, Sapphire buộc khăn trùm đầu màu đỏ, nhìn bóng lưng Steven, đẩy đẩy cánh tay Ruby. "Nhìn kìa, anh Steven lên sàn rồi!" "Anh Steven hôm nay rất khác so với bình thường." Ruby nói, "Cứ như là... cái loại khí thế lúc nghênh chiến Primal Groudon ấy!" "Thầy Lục chưa biết chừng còn đáng sợ hơn cả Primal Groudon nữa cơ." Sapphire nói. "Haha, cái đó thì cũng đúng." Ruby nhìn về phía thanh niên tóc đen đang đi tới từ phía đối diện.

Cậu khoác chiếc áo khoác gió phối màu Oreburgh, vạt áo rủ xuống, vừa vặn ôm sát người, tôn lên vóc dáng cao ráo.

Mà ở bên cạnh Thầy Lục, Gengar thoắt ẩn thoắt hiện, chắp tay cảm ơn khán giả bốn phía: "Ghos ~ヾ(≧∇≦*)ヾ" (Đa tạ các bác đã ủng hộ nha ~) Ruby đẩy kính mắt, nhìn về khu vực khán giả sau lưng Thầy Lục, quả nhiên thấy bóng dáng của Nhà vô địch Cynthia.

Cô ngồi ở vị trí gần rào chắn sân đấu nhất, đôi chân thon dài trong chiếc quần ống rộng màu đen vắt chéo, nghiêng đầu cười nói với người bên cạnh.

Ruby hơi sững sờ: "Con Pokémon ngồi cạnh chị Cynthia kia là..." Sapphire ghé sát lại, vui mừng nói: "Anh Steven từng nhắc tới rồi, là Công chúa Diancie!" Diancie ngồi với tư thế tao nhã, lấy tay che miệng, cười khẽ xinh đẹp.

Sapphire lay vai Ruby: "Có Diancie quan chiến, anh Steven nhất định có thể phát huy siêu thường!" Ruby nói thầm: "Đây thực sự không phải là chiến thuật ngoài sân của Thầy Lục đấy chứ..." Sư phụ Wallace từng nói, không được khinh thường bất kỳ cử chỉ nhỏ nhặt nào của cái gã 「Chiến Thuật Gia」 kia!

Steven ngước mắt lên, để ý đến bóng dáng Công chúa Diancie.

Bốn mắt nhìn nhau, Steven trước tiên là sững sờ, ngay sau đó nở nụ cười. 「Chúc ngài và tiên sinh Lục Dã, trong trận đấu này, đều có thể thu hoạch được điều gì đó.」 Thần giao cách cảm hàm chứa ý cười của Diancie vang lên.

Đương nhiên rồi.

Steven nhắm mắt khẽ thở ra một hơi, mái tóc xanh lay động, khóe miệng nhếch lên.

Tôi đã mong chờ trận chiến này từ rất lâu rồi! "Tôi sẽ đảm nhiệm vai trò trọng tài chính của trận đấu lần này ——" Trọng tài Đặng Bồi đức cao vọng trọng, cưỡi trên một con Aegislash đang làm phương tiện bay, bay đến giữa sân đấu, nhìn quanh trái phải: "Trận đấu là Full Battle 6vs6, căn cứ kết quả bốc thăm, hiệp một sẽ là địa hình 「Grassy Terrain - Cỏ」, khi bất kỳ bên nào có ba con Pokémon mất khả năng chiến đấu, sẽ tiến vào giai đoạn giữa trận, đổi thành 「Rock Terrain - Đá」.

Pokémon hai bên đều không được rời khỏi phạm vi sân đấu, nếu không sẽ bị xử thua." Ầm ầm ầm —— Trong ánh mắt kinh ngạc của khán giả, đài cơ khí mở ra, nâng lên một sân đấu thảo nguyên cỏ xanh mơn mởn, gió nhẹ thổi qua tạo nên từng vòng gợn sóng. "Sau đây, mời hai bên tuyển thủ vào vị trí." Đặng Bồi giơ cao lá cờ.

Steven nâng cánh tay lên, tay kia cầm PokéBall để sau lưng, ánh mắt nhìn xa xăm, thấy Lục Dã đang cầm PokéBall, trên găng tay hở ngón có khảm Key Stone đang phát sáng nhè nhẹ.

Trong một khoảnh khắc ngắn ngủi, trong đầu hai người lướt qua vô số hình ảnh: đối mặt với Cây Thế Giới sụp đổ, bắt tay nhau giải cứu Hoenn, cùng nhau giải cứu Công chúa Diancie, còn có lúc đi du lịch hai người ngủ chung một cái lều.

Tình bạn của đàn ông không cần ngôn ngữ, cứ dùng trận chiến

nhiệt huyết sôi trào để bày tỏ nỗi lòng!

Đặng Bồi phất cờ xuống: "Battle bắt đầu!!" Trên màn hình lớn, hình đại diện của Lục Dã và Steven cùng sáu quả PokéBall của mỗi người đều sáng lên, biểu tượng VS nhấp nháy dữ dội. "Lên đi." Ánh mắt Steven ngưng lại, ném PokéBall ra, "Skarmory!" Trên sân nổi lên trận gió lốc mãnh liệt, một bóng hình màu bạc lao ra khỏi PokéBall, vỗ đôi cánh như lưỡi dao sắc bén, bay lượn trên cao. "Lệ!!" Skarmory toàn thân bao phủ bộ giáp Sturdy (Cứng Đầu), mặt trong đôi cánh màu đỏ, xé toạc hai luồng khí lưu, nhìn xuống thảo nguyên xanh đang gợn sóng.

Cùng lúc đó, PokéBall của Lục Dã rơi xuống sân, 'pằng' một tiếng mở ra, vang lên tiếng gầm gừ hung mãnh uy nghiêm!

Chương 854

"Nhờ cậy mày đó, Arcanine!" Lục Dã trầm giọng nói. "Gâu ư!!" Arcanine toàn thân vẫn đen cam, bờm màu rơm tung bay trong gió lốc, sừng sững đứng trên thảo nguyên xanh, ngước nhìn Skarmory, chẳng khác nào sư vương ngạo nghễ đứng giữa hoang dã.

Tiếng gầm giận dữ đầy uy hiếp hình thành sóng âm, khiến những chiếc lông vũ như dao thép của Skarmory phải run lên 'lách cách'!

Vạt áo vest đen của Steven rung động trong gió lớn, anh vung tay hét lớn: "Skarmory, Spikes (Rải Đinh)!" Skarmory giống như một chiếc máy bay chiến đấu, nghiêng người hạ thấp độ cao, khi lướt qua bầu trời phía trên Arcanine, nó rũ xuống từng chiếc lông vũ sắc bén, 'phập phập' cắm ngược vào trong đất bùn, mũi nhọn lóe lên hàn quang như đinh sắt!

Arcanine muốn phi nước đại trên hoang dã thì buộc phải mạo hiểm việc bàn chân máu chảy đầm đìa!

Nhưng với tư cách là một Arcanine dạng trụ sân (tanker), nó chỉ cần dựng pháo đài lên là được! "Arcanine, Flamethrower (Phun Lửa)!" Arcanine há cái miệng rộng đỏ lòm, bên trong cuộn trào ánh lửa màu cam, hình thành một cột lửa mạnh mẽ, bắn về phía Skarmory trên không trung.

Skarmory bổ nhào xuống cực nhanh, Dual Wingbeat (Hai Cánh) xé toạc không khí, nhưng Flamethrower lại bám đuổi không tha như tên lửa tầm nhiệt, cuối cùng khi tốc độ nó giảm xuống thì 'ầm' một tiếng bắn trúng!

Ầm ầm ầm!!

Khán giả ngước nhìn lên trời, thấy giữa trời xanh nổ tung một đám

khói đen, Skarmory lao ra từ bên trong, hạ cánh cưỡng bức xuống mặt đất. "Sử dụng Roost (Lông Vũ Nghỉ Ngơi)!" Steven chỉ huy. "Lệ!!" Skarmory dừng lại phía trên một tảng đá trước mặt Arcanine, giống như đe dọa mà dang rộng phần màu đỏ của đôi cánh, phát ra tiếng cảnh cáo khàn khàn!

Nhân lúc đó, vết cháy xém do ngọn lửa để lại trên người Skarmory đang nhanh chóng hồi phục. "Tiếp tục Flamethrower!" Lục Dã nói. "Skarmory, né ra rồi dùng Whirlwind (Thổi Bay)!" Steven nói. "Gâu ư!!" Arcanine phun ra ngọn lửa càng thêm hung hãn, cột lửa 'uỳnh' một tiếng oanh tạc vào tảng đá.

Nhiệt lượng cuộn trào, làm méo mó không khí, ngọn lửa nung chảy tảng đá thành Acid Armor (Giáp Axit - *đoạn này tác giả chơi chữ hoặc tả hiện tượng vật lý*)!

Skarmory vỗ cánh bay lên, lao ra khỏi khu vực biển lửa, dang rộng đôi cánh, quạt ra luồng khí lưu càng thêm cuồng bạo!

Lửa mượn thế gió, xung quanh tảng đá kia bốc lên ngọn lửa hừng hực, tạo thành một vùng đất khô cháy đen.

Mà trong tiếng rít gào của Skarmory, cuồng phong đẩy cơ thể to lớn của Arcanine, ép nó trượt về phía khu vực 'Spikes' sắc bén như dao! "Gâu ư!!" Trong cuồng phong, bàn chân Arcanine bám chặt vào bùn lầy, kéo ra hai vệt dài, phát ra tiếng gầm nhẹ.

Lông vũ sắc nhọn cắm vào bàn chân Arcanine, nhỏ như cái đinh nhưng không thể coi thường.

Arcanine liên tục bị đẩy lùi về phía ngoài sân, theo quy tắc giải đấu lần này, có nguy cơ mất tư cách thi đấu! "Về đi." Lục Dã giơ tay thu hồi Arcanine, ném ra Premier Ball, quát lớn: "Sirfetch'd, Defog (Khai Mù)!" Chiêu 「Defog」 mặc dù không thể gây sát thương, nhưng lại tập hợp các hiệu quả xóa bỏ tường quang học, Spikes

(Đinh), Stealth Rock (Đá Tàng Hình) các loại hiệu quả sân bãi vào một thể, thậm chí có thể ở mức độ nhất định thay đổi ảnh hưởng thời tiết.

Ánh sáng trắng rơi xuống sân đấu, Sirfetch'd 'soạt' một cái dang rộng cây hành lớn và khiên, đột nhiên kêu đau một tiếng. "Quác! (´ᗧ̣ᘐᗧ̣)σ" Đau vãi...

đinh đâm vào chân rồi má ơi!

Đau thì đau, nhiệm vụ chiến thuật vẫn phải hoàn thành, ánh mắt Sirfetch'd ngưng lại, huy động cây hành lớn qua lại, tạo thành một cơn gió lớn không kém gì 「Whirlwind」 trên hoang dã.

Cơn Hurricane đó càn quét Grassy Terrain, cuốn phăng toàn bộ lớp cỏ, rễ cây, đinh gai lên, giống như một cái Twister (Vòi Rồng) trên hoang dã, đẩy về phía nửa sân của Steven!

Ánh mắt Steven thâm trầm. 「Defog」 không có hiệu quả sát thương, nhưng cơn bão tố do thời tiết tạo thành thì vẫn phải cẩn thận. "Rời khỏi cơn bão, sử dụng Brave Bird (Dũng Điểu)!" "Lệ!!" Skarmory vỗ cánh lật mình, lướt qua phạm vi vòi rồng, thân hình hơi bị ảnh hưởng nhưng rất nhanh đã điều chỉnh lại được. 「Brave Bird」 dâng lên ánh sáng vàng kim, Skarmory dang rộng đôi cánh, giống như con chim lớn bằng vàng, bổ nhào xuống!

Lục Dã nheo mắt đánh giá Skarmory, cảm ứng nói: 「Đánh trúng được không, Sirfetch'd?」 "Quác! (。`ω´•)" Sirfetch'd nhấc cây hành và khiên lên.

Yên tâm, tôi đối với việc di động bia ngắm vẫn có vài phần tự tin!

Tin cậu một lần...

Lục Dã hô lớn: "Meteor Assault (Lưu Tinh Đột Kích)!!" "Quác!!" Sirfetch'd hạ thấp trọng tâm, giống như hiệp sĩ kỵ thương xung kích, đáy mắt lóe lên tia sáng, cơ thể tuyết trắng cuộn trào ánh sáng vàng

kim, hét lớn rồi xách kỵ thương lên, lao đầu vào va chạm!

Xung áp!!

Khán giả ánh mắt chấn động.

Trên thảo nguyên xanh, có hai luồng kim quang như mũi khoan lao vào nhau.

Sirfetch'd sải bước dài, xách thương xung kích; Skarmory như kiếm rủ từ mây, lăng không lao xuống.

Mũi nhọn của ánh sáng vàng va chạm, kỵ thương và trường uế (cánh) giằng co với nhau, khí thế không ngừng tranh phong! 'Keng' một tiếng tia lửa bắn tứ tung, hai con Pokémon lướt qua nhau.

Sirfetch'd giữ nguyên tư thế xuất thương, trên bộ lông trắng muốt xuất hiện thêm một rãnh máu dài.

Mà ở sau lưng Sirfetch'd, kim quang như sao băng phóng lên tận trời, tiếng nổ 'ầm ầm' nuốt chửng Skarmory!

Sóng khí thổi bay vạt áo vest đen của Steven, người đàn ông tóc xanh ánh mắt bình tĩnh.

Với phòng ngự của Skarmory, có thể chịu đựng được đòn công thế này.

Nhưng khi khói đen tan đi, Steven nhìn về phía Skarmory đang nằm trong hố lớn, hơi thất thần, nói: "Chí mạng (Critical Hit) sao..." Trong nhà thi đấu tĩnh lặng, Sirfetch'd từ từ thu thương về, đứng thẳng người, ánh mắt thản nhiên, giơ cây hành lớn lên trời: "Quác!" (Thắng rồi nhá!) Khoảnh khắc sau, tiếng hoan hô như thủy triều bùng nổ, bao vây cả đấu trường! "Vãi chưởng, con Vịt!!" "Thủ vật lý (Def) của Skarmory cao thế mà bị one-hit luôn á?" "Thế này chẳng phải chứng tỏ thương pháp của Áp Áp chuẩn sao!" Trong phòng livestream, cư dân mạng bắt đầu phân tích chiến báo. "Steven học hư

rồi, Skarmory chơi rải đinh rồi thổi bay, chỉ thiếu mỗi nước mang theo Kịch Độc (Toxic) nữa thôi." "Dù sao cũng là bạn thân của Thầy Lục mà!" Xuất quân bất lợi cũng không ảnh hưởng đến tâm thái của Steven.

Sirfetch'd hơi thở dốc, đang ở trong trạng thái cứng đờ sau khi dùng chiêu cuối (recharge), Steven nhìn thấy rõ, giơ tay ném PokéBall: "Claydol, Hí Pháp Không Gian (Trick Room)!" PokéBall 'pằng' một tiếng mở ra, Claydol toàn thân màu đen, trên cái đầu khổng lồ có một vòng mắt kép màu đỏ (Compound Eyes), đầu và thân thể tự xoay chuyển.

Nhân lúc Sirfetch'd đang cứng người, mắt kép đỏ của Claydol tỏa ra lam quang, dưới chân lan tỏa ánh sáng, cuối cùng hình thành một kết giới màu tím hình cái bát úp, bao phủ toàn bộ sân đấu!

Trên khán đài, Wallace vắt chéo chân, trầm ngâm nói: "Là đội hình Trick Room của Steven." Ruby và Sapphire cùng lúc quay đầu lại, Wallace giải thích: "Đội hình hệ Thép của Steven đa số đều chậm chạp, mà dưới 「Trick Room」 cậu ấy có thể sở hữu quyền ra tay nhanh hơn." Lục Dã hơi nhíu mày.

Đã liệu trước anh Steven sẽ mở Trick Room, nhưng nhân lúc Sirfetch'd đang bị cứng người thì tôi đúng là không có cách nào ngăn cản.

Trên khán đài, Akin quay đầu nói: "Trick Room hình như rất khắc chế đội hình tốc độ cao của Thầy Lục nhỉ?" "Ừm." Dragon Tamer Lance khoanh tay, "Đội của Lục Dã toàn là tay to sát thương tốc độ cao, chuyến này Steven có chuẩn bị mà đến." Cynthia mỉm cười: "Không, vẫn còn một con Pokémon, tốc độ chậm hơn bất kỳ ai." Lục Dã lặng lẽ nắm chặt quả PokéBall kia, ánh mắt như đuốc.

Tôi cũng không phải là hoàn toàn không có đối sách!

Kết giới màu tím đã bao trùm sân đấu, Claydol lơ lửng trong Trick Room, thân hình nhẹ nhàng tự tại. "Claydol, Psychic (Niệm Lực)!" Steven quát.

Ong —— Mắt kép của Claydol sáng lên lam quang.

Sirfetch'd bị một luồng niệm lực màu hồng bao phủ và nhấc bổng lên khỏi mặt đất, không ngừng giãy giụa nhưng khó thoát thân. "Quác! (〃＞皿＜)" "Leaf Blade (Diệp Nhận), chém tan niệm lực!" Lục Dã nói.

Sirfetch'd rùng mình một cái, cây hành lớn bao phủ một tầng ánh sáng màu xanh lục sắc bén, như dao cắt giấy 'soạt' một cái rạch toang màng mỏng niệm lực, 'bịch' một tiếng rơi xuống đất.

Claydol lơ lửng đầy áp lực (Pressure), mắt kép vô cảm bễ nghễ nhìn Sirfetch'd.

Bước chân Áp Áp loạng choạng, chống cây hành đứng dậy, trong tình huống bị khắc hệ gấp đôi, gồng mình chịu một phát 「Psychic」 rất khó chịu.

May mà, Lục Dã lấy ra Premier Ball, thu hồi Sirfetch'd đồng thời ném ra quân bài chủ lực khắc chế đội hình Trick Room: "Nhờ cậy nhóc, Togepi!!" "Chibiii! ヾ(◍°∇°◍)ﾉﾞ" Togepi đáng yêu rơi xuống sân, ngay lập tức chạy lon ton, tốc độ nhanh đến mức Claydol căn bản không thể dùng niệm lực ngăn cản!

Dù sao thì chỉ số tốc độ cơ bản (Base Stat) của Togepi chỉ có 20, dưới Trick Room thì ngay cả Aggron cũng không thể nhanh hơn Togepi!

Steven hơi sững sờ: "Togepi..." Không trách Steven hoảng hốt, bất kỳ Huấn luyện viên nào ở sân khấu World Tournament mà nhìn thấy Togepi chứ không phải Togekiss thì đều sẽ ngẩn người một chút.

Trên khán đài vang lên hai luồng âm thanh trái ngược. "Cute xỉu!" "Togepi thì làm được gì?" Ngay lập tức sẽ cho các người biết Togepi có thể làm được gì!

Lục Dã ánh mắt ngưng trọng: "Togepi, Metronome (Vẫy Ngón)!" "Togepii! (o˚ ▽˚)o" Togepi đứng trước mặt Claydol, vươn ngón tay ra, lắc lắc vòng tròn về phía bầu trời.

Ngay sau đó, tại cao nguyên Indigo xuất hiện cảnh tượng hoành tráng khi hàng vạn người cùng ngẩng đầu lên.

Không có gì xảy ra cả, nhưng lại dường như có biến cố nảy sinh.

Steven nảy sinh một tia căng thẳng, nói: "Claydol, Earth Power (Sức Mạnh Trái Đất)!" Cơ thể và đầu của Claydol xoay về hai hướng khác nhau, mặt đất phía dưới 'ầm ầm' rung chuyển, tiếp đó lan tỏa ra một vòng sóng xung kích màu vàng đất.

Cỏ xanh trên toàn bộ bình nguyên đều rạp xuống theo hướng sóng xung kích, luồng năng lượng vàng đất cuồn cuộn mênh mông đó sắp sửa nuốt chửng Togepi! "Chibiii! (≧ω≦)/" Đầu ngón tay Togepi đột nhiên sáng lên một tia sáng rực rỡ.

Luồng sáng đó không ngừng mở rộng, che chở cho Togepi đồng thời hấp thu cuồn cuộn sóng xung kích, hình thành quả cầu ánh sáng trắng bao trùm quanh Togepi.

Đến khoảnh khắc Earth Power dừng lại, quả cầu ánh sáng trắng đột nhiên nứt vỡ, nở rộ bạch quang phân tách, tia sáng bắn ra và phát nổ, không ngừng thiêu đốt Claydol!

Khán giả ồ lên một trận. "Đây là chiêu gì?" "Dazzling Gleam (Tỏa Sáng Rực Rỡ)?

Không đúng, chiêu đó không có hiệu quả phòng thủ!" Cynthia lờ mờ cảm thấy chiêu này hơi quen mắt, nhưng lại không nói ra được.

Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời, suy nghĩ lung tung.

Chắc là Arceus đang ở gần đây...

Togepi được chúc phúc, nhẹ nhàng tình cảm đã quay ra được một chiêu thức bất hợp pháp (illegal move).

Đây là chiêu thức độc quyền (Signature Move) của Shaymin, có hiệu quả "Thanh lọc và chuyển hóa năng lượng" - Seed Flare (Pháo Sáng Hạt Giống)!

Ánh sáng tan đi, cơ thể Claydol bị bỏng (Burn) nhiều chỗ, may mà bản thân nó có chỉ số Thủ đặc biệt (Sp.Def) xuất chúng, chỉ là trong đôi mắt kép đỏ ngầu kia tràn đầy dấu hỏi chấm.

Tao sống cả trăm năm rồi, con Togepi đặc biệt thế này lần đầu tiên mới thấy!

Steven hơi nhíu mày, nói: "Claydol, Light Screen (Quang Tường)!" Đội hình của mình thiếu kháng tính đặc biệt, mà Togepi lại mang đến cho Steven sự kiêng kị cực lớn.

Ánh mắt Claydol lưu chuyển, trước mặt cơ thể sáng lên một tấm chắn quang học trong suốt. "Togepi, Nasty Plot (Âm Mưu)!" Thầy Lục vẫn áp dụng chiến thuật Baton Pass, nhân lúc này cường hóa Togepi, chờ đợi lát nữa tăng phúc cho đồng đội. "Togepiii ~(Thảo mãnh thảo)" Ánh mắt Togepi trở nên sắc bén hẳn lên!

Cho dù Claydol mở Quang Tường, đối mặt với Togepi sau khi cường hóa tấn công đặc biệt (Sp.Atk), nó vẫn không chiếm ưu thế.

Togepi lao nhanh áp sát mặt, sau khi gồng mình chịu đòn Earth Power, nó tung ra Dazzling Gleam ở cự ly gần, ánh sáng chói lọi trực tiếp nuốt chửng cả hai con Pokémon!

Ầm ầm ầm!!

Ánh sáng rút đi, hiện ra bé trứng nhỏ đang siết chặt viên đá Evolution Stone (Đá Tiến Hóa/Eviolite), thương tích đầy mình.

Bên cạnh Togepi, Claydol với thể xác chênh lệch một trời một vực nghiễm nhiên đã ngã xuống đất hôn mê. "Togepii! (* ` 皿´*)ﾉ" Togepi giơ cao viên Eviolite, ngạo nghễ nhìn toàn trường!

Là tao thắng đấy!

Trong khoảnh khắc, tiếng hoan hô bùng nổ, vô số người chấn động và reo hò vì nó.

Đi ngược lại sự chênh lệch về hình thái tiến hóa và chỉ số cơ bản, Togepi đã giành chiến thắng! "Ba khắc! (tsu Д`)" Togekiss lấy cánh che mặt.

Em gái, anh trai mãi mãi cổ vũ cho em, hu hu...

Akin vẻ mặt không thể tin nổi: "Togepi đơn đấu hạ gục chủ lực của anh Steven luôn rồi!" "Tư lịch của Togepi còn sớm hơn cả Tyranitar nữa đấy." Cynthia chớp đôi mắt xám tro.

Từ trên người Togepi, cô cảm nhận được khát vọng chiến thắng.

Ý nguyện của bé trứng nhỏ cũng đang lặng lẽ thay đổi.

Không thể cứ để các em trai em gái chiến đấu mãi, bản thân phải giành lấy thắng lợi.

Khóe miệng Cynthia khẽ nhếch lên.

Khoảng cách đến ngày Togepi tiến hóa, có lẽ cũng chỉ còn trong gang tấc thôi.

Tỷ số là 2:0, nhưng HP của Sirfetch'd và Togepi đều không mấy khả quan.

Steven vẫn giữ vẻ ung dung bình tĩnh, lẩm bẩm: "Trick Room vẫn sẽ duy trì thêm một khoảng thời gian cuối cùng sao..." "Vậy thì nhờ

cậy mày." Steven ngưng mắt, ném PokéBall ra: "Aggron!!" Uỳnh!!

Khi Aggron tiếp đất, cả nhà thi đấu rung chuyển.

Chương 855

Bộ trọng giáp màu xám của nó trầm trọng kiên cố, trên đầu là chiếc sừng bạc sắc bén, cái đuôi sắt thô to có thể đập nát núi non.

Mà dưới Trick Room, Aggron càng là quân bài chủ lực mạnh nhất của Quán quân hệ Thép Steven!

Aggron giống như một con Kaiju (Quái thú) cỡ lớn, đứng sừng sững trên sân, tùy ý gào thét, chấn nhiếp khán giả bên sân.

Steven chăm chú nhìn tấm lưng màu bạc của nó, đáy mắt lóe lên hồi ức.

Ban đầu là bé Aron nhỏ nhắn, rồi đến Aggron đập núi nứt đất trước mắt.

Nó đã cùng anh trải qua vô số trận chiến.

Aron sẽ ngửi thấy mùi khoáng thạch, để Steven hồi nhỏ chạy tới khai thác; đến khi thành Aggron, nó có thể một quyền đập vỡ hang động, sau đó đắc ý khoe khoang với Steven.

Hiện giờ, trên sân khấu World Tournament...

Mái tóc xanh của Steven lay động, ánh mắt lẫm liệt, từ từ duỗi thẳng cánh tay...

Tôi sẽ cho người đời thấy những con Pokémon hệ Thép mạnh nhất! "Aggron, Heavy Slam (Cú Đập Ngàn Cân)!" "Ca sỉ!!" Aggron giống như một chiếc xe tăng hạng nặng, dậm chân ầm ầm, lao thẳng tới.

Mặt đất run rẩy, nứt toác, lún xuống.

Dưới sự cường hóa của Đặc tính (Ability) 『Heavy Metal - Kim

Loại Nặng』, trọng lượng của Aggron càng thêm kinh người, có thể dễ dàng nghiền nát Togepi!

Chiêu 「Heavy Slam」 của Aggron thanh thế to lớn, khí thế dũng mãnh.

Khán giả chỉ cảm thấy bên tai vang vọng tiếng nổ vang, khoảng cách giữa Aggron và Togepi đã gần ngay trước mắt! "Baton Pass (Tiếp Lực)!" Togepi hệ Tiên khó mà chống đỡ chiêu hệ Thép, huống hồ 「Heavy Slam」 thể trọng càng chênh lệch uy lực càng khủng bố.

Aggron như ngọn núi nhỏ đổ ập tới, Togepi hóa thành một luồng sáng đỏ bay về PokéBall, luân chuyển lên sân Luxury Ball 'pằng' một tiếng mở ra, Arcanine thể vóc nguy nga, chắn trước mặt Lục Dã.

Vạt áo khoác gió Oreburgh của Lục Dã rung động, nói: "Chặn nó lại, Arcanine!" "Gâu ư!!" Arcanine nghiến chặt răng, lao đầu vào va chạm với Aggron, truyền đến tiếng vang chấn thiên.

Bịch!!

Diancie không nhịn được nhắm chặt đôi mắt như đá quý, khán đài phía sau ồ lên một trận. "Vãi chưởng, chặn được thật à?!" "Aggron như con Kaiju kia mà bị chặn lại rồi!" Diancie mở mắt ra, chỉ thấy giữa sân đấu đang cuộn trào sóng khí, Trick Room đã giải trừ.

Đầu Arcanine tì vào giáp ngực Aggron, hai vuốt Aggron bám chặt vào lưng Arcanine.

Hai bên tử tử giác lực, giằng co lẫn nhau! "Ca sỉ!!" Hai tay Aggron ẩn ẩn run rẩy, giáp ngực lõm xuống, đôi mắt màu xanh trừng lớn. "Gâu ư!!" Arcanine hơi ngẩng đầu, trên cái đầu to lớn màu rơm chảy xuống một vệt máu, cười tàn nhẫn.

Mày rất mạnh, nhưng chiến thắng này sẽ thuộc về tao! "Flamethrower!!" Ở cự ly gần như thế, cộng thêm sự hỗ trợ của

Togepi, Arcanine húc lui Aggron, gầm lên phun ra ngọn lửa hung hãn, ngang nhiên nuốt chửng Aggron!

Uỳnh!!

Trong ánh lửa hung mãnh, Aggron bắt chéo hai tay, dùng giáp tay không ngừng chống đỡ ngọn lửa.

Nhiệt độ cao hình thành những đợt sóng nhiệt cuộn trào, khán giả không nhịn được nuốt nước bọt, đột nhiên có người hét lên. "Toang rồi!" "Đuôi của Aggron vẫn còn cử động được!" Trên trán Steven lấm tấm mồ hôi, nhưng khóe miệng lại khẽ nhếch lên.

Anh đã rất lâu không được trải nghiệm trận chiến nhiệt huyết sôi trào thế này, mà hiện tại, trong trận đấu với Thầy Lục, Steven đã nở nụ cười! "Aggron ——" Steven lẫm nhiên nói, "Earthquake (Động Đất)!" "Ca sỉ!!" Aggron bắt chéo hai tay chống đỡ ngọn lửa, Iron Tail (Đuôi Sắt) 'rầm' một tiếng quất mạnh xuống mặt đất.

Trong sát na, đại địa nứt toác, chấn động 'ầm ầm', toàn bộ thảo nguyên xanh đều đang rung chuyển!

Sóng chấn động lấy Aggron làm tâm điểm, khuếch tán ra bốn phương tám hướng.

Mặt đất lõm xuống thành hố tròn khổng lồ, khe nứt vỡ vụn.

Arcanine cúi đầu nhìn bàn chân, dưới lòng đất phảng phất như nước sôi, cuộn trào năng lượng khủng bố vô cùng!

Ầm ầm ầm!!

Trong buổi phát sóng trực tiếp trên màn hình lớn, tiếng nổ chấn động điếc tai, bầu trời trên thảo nguyên xanh bốc lên khói bụi mịt mù, nhấn chìm hai con Pokémon bên trong!

Khán giả nuốt nước bọt ừng ực. "Đây chính là trận chiến giữa các

Nhà vô địch sao?" "May mà đánh xong trận này là phải đổi sân rồi!" Trên khán đài, Lance khoanh tay, hơi nhíu mày: "Arcanine bị hệ Đất khắc chế, cho dù đẳng cấp có chênh lệch cũng rất khó chống đỡ, cái gã Steven kia..." Lance ngước mắt lên, chăm chú nhìn người đàn ông tóc xanh mặc vest đen trên ghế chỉ huy. "Cậu ta thực sự muốn thắng." "Đã đến sân khấu World Tournament, sẽ không ai dễ dàng nói lời từ bỏ." Cynthia giọng bình thản, khoanh tay, chăm chú nhìn bóng lưng thanh niên tóc đen, nói: "Còn anh, chưa gì đã coi thường Huyền Thoại Chiến Trường (Battle Legend) rồi." Cách màn bụi mù mịt, Lục Dã và Steven bốn mắt nhìn nhau, chờ đợi trọng tài xác nhận tình trạng.

Khi lá cờ đại biểu 'trận đấu tiếp tục' được giơ lên, ánh mắt hai vị Huấn luyện viên đột nhiên ngưng lại. "Arcanine, Thần Quang!" Lục Dã nói.

Bụi mù tan đi, giữa thảo nguyên xanh nứt ra những rãnh sâu hoắm.

Hai con Pokémon thân hình nhếch nhác, đứng giữa đống đá loạn.

Chiếc lông vũ Rainbow Wing đeo trên cổ Arcanine khẽ phát sáng.

Arcanine ngửa đầu tru dài, bầu trời âm u mây đen tan đi để lộ ánh mặt trời, tia sáng chiếu rọi xuống, không ngừng chữa trị vết thương cho nó.

Ý chí chiến đấu ngoan cường, sinh mệnh lực bất tận, giống như Pokémon truyền thuyết cai quản ngọn lửa.

Arcanine, người ta tặng cho biệt danh: Tiểu Entei! "Cắt đứt nó, sử dụng Stone Edge (Thạch Phong)!" Steven quát lớn. "Ca sỉ!!" Aggron đập mạnh xuống đất, dựng lên hàng loạt mũi đá sắc nhọn.

Arcanine không hề né tránh, mặc cho đá nhọn cứa thương bản thân, lao ra khỏi phạm vi nổ của mũi đá, toàn thân bốc lên ngọn lửa màu bạch kim!

Đứng một mình dựa vào lan can khán đài, Blue Oak ánh mắt hơi lóe lên.

Mình nhận ra chiêu này...

đó là lúc đối kháng với Necrozma, Arcanine đã dùng sức một mình gọi tỉnh bốn tòa đảo tự.

Sức mạnh trong truyền thuyết chỉ có Ho-Oh và Entei mới có thể nắm giữ, ngọn lửa vĩnh viễn không tắt! "Arcanine." Lục Dã nói, "Sacred Fire (Lửa Thiêng)!!" "Gâu ư!!" Arcanine bùng lên ngọn lửa bạch kim, chiếc bờm phiêu dật phụ vào lửa đỏ, chân đạp hỏa diễm, sải bước dài lao nhanh về phía Aggron.

Những mũi đá nhọn hoắt do Aggron bắn ra bị Arcanine tránh né dễ dàng, khoảng cách hai bên trong nháy mắt được kéo gần!

Steven ngước nhìn Arcanine đang lao tới, hét lớn: "Superpower (Sức Mạnh Hoang Dã)!" "Ca sỉ!!" Hai nắm đấm của Aggron sáng lên bạch quang sắc lẹm, 'bịch' một tiếng đấm mạnh vào má Arcanine.

Arcanine lấy thương đổi thương, gầm lên quật ngã Aggron, ngọn lửa đang cháy dưới bàn chân đột nhiên bùng phát, trong miệng phun ra cột lửa màu trắng.

Cột lửa phóng thẳng lên trời, vụ nổ nuốt chửng thân hình của cả hai!!

UỲNH!!!

Ánh mắt khán giả chấn động.

Trong ngọn lửa đó cuộn trào một loại Aura kỳ lạ nào đó, thần thánh mà trang nghiêm, cứ như là...

Ngọn lửa Thánh (Holy Fire) đang cháy ở cao nguyên Indigo!

Kênh livestream làn đạn spam điên cuồng. "Màu lửa này, khai thật

đi, Thầy Lục ông có phải là trộm mầm lửa Holy Fire rồi không!" "Biết đâu đấy, mầm lửa Holy Fire thực ra là lấy từ chỗ con Arcanine này?" "Arcanine?

Tiểu Entei!" Trong tiếng nổ vang, khói bụi dần tan đi, bộ giáp Sturdy của Aggron đầy vết cháy xém, bốc khói đen, gầm nhẹ quỳ một chân xuống đất.

Arcanine đứng dưới ánh mặt trời chói chang, bễ nghễ nhìn Aggron, thân hình thẳng tắp khôi ngô, không giận mà uy: "Gâu ư!" (Mày đã cố hết sức rồi.) Aggron quay đầu nhìn Steven một cái, thấy anh mỉm cười gật đầu. "Ca sỉ..." Aggron 'rầm' một tiếng ngã vật xuống đất.

Trọng tài giơ cao cờ. "Aggron mất khả năng chiến đấu!" Trong khoảnh khắc, tiếng hoan hô sôi sục.

Khán giả chấn động ngước nhìn màn hình lớn.

Ba trận đầu đối quyết, Thầy Lục không mất một điểm nào, trực tiếp 3:0 dẫn trước xa tít tắp! "Đánh biểu diễn (Show) thì tôi nhập vai ảnh đế, đánh giải thế giới thì tôi đấm thẳng tay!" "Steven đã làm đến mức cực hạn rồi, đáng tiếc Thầy Lục đánh không nể mặt." "Vẫn còn cơ hội, Metagross 'má dách' vô địch của anh Steven vẫn chưa lên sàn!!" Sau ba trận, tiến vào giải lao giữa giờ ngắn ngủi.

Đài cơ khí mở ra, Grassy Terrain hạ xuống, nâng lên một 「Rock Terrain - Sân Đá」 đầy rẫy cột đá và đá vụn.

Trên khán đài, Ruby nói: "Nhìn địa hình thì hiệp sau có lợi cho anh Steven đấy." Wallace khẽ gật đầu: "Chính xác, hơn nữa bắt đầu từ hiệp sau, cậu ấy sẽ thay đổi nhịp điệu, chuyển sang hình thức tấn công nhanh (Fast Attack)." Đây chính là hai hệ thống của Quán quân Steven: Đội hình không gian (Trick Room) thủ vật lý rải đinh lấy Aggron làm nòng cốt (Core), và đội hình sát thương tốc độ cao lấy Mega

Metagross làm nòng cốt.

Ba con Pokémon hiệp sau: Metagross, Cradily, Armaldo.

Cradily có thể đóng vai trò trạm trung chuyển, còn Armaldo sở hữu chiêu ưu tiên (Priority Move).

Sự chuyển đổi phong cách chiến đấu này là một trong những chiến thuật giúp Steven đánh đâu thắng đó tại giải thế giới. "Bên phía Thầy Lục, Arcanine đảm nhiệm chức trách trụ sân, đặc tính 「Intimidate - Hù Dọa」 vô cùng khó chịu." Wallace trầm ngâm nói, "Phải xem Steven có thể nắm bắt được cơ hội, tiễn con Arcanine đang tàn huyết kia đi hay không." Chỉ là...

ánh mắt Wallace hơi lóe lên, 「Thần Quang」 có thể giúp Arcanine nhanh chóng hồi phục HP.

Càng không cần nhắc tới, Thầy Lục còn cho Arcanine mang theo Vật phẩm truyền thuyết (Legendary Item), 「Rainbow Wing」!

Thời gian nghỉ ngắn ngủi kết thúc, gió nhẹ thổi qua 「Sân Đá」 với những cột đá san sát.

Trọng tài nhìn quanh hai bên, sau khi xác nhận trạng thái tuyển thủ, giơ cao cờ, đột nhiên hạ xuống: "Battle bắt đầu!" Arcanine của Lục Dã từ khu vực ngoài sân đi lên sàn đấu, Steven thì phái ra Pokémon Hóa Thạch (Fossil Pokemon). "Quyết định là cậu, Armaldo!" Armaldo là một con Pokémon giáp xác màu xanh lam, đứng bằng hai chân, vươn ra cái khiên ở hai tay, hơi giống với lưỡi hái hóa thạch.

Là Pokémon hệ Đá và Bọ, Armaldo lại không mấy sợ nước, ngược lại có thể bơi tốc độ cao trong nước, mượn dòng nước để tiến hành công kích.

Hai cái vuốt của nó cực kỳ sắc bén, ngay cả Kurt cũng có thể chém đứt.

Brock và Roark hai người đang khẩn cấp bảo trì 「Grassy Terrain」 vừa rồi, khi trận đấu nổ ra, sự chú ý không kìm được bị thu hút. "Là Pokémon Hóa Thạch kìa." Roark nói. "Ừm." Brock nheo mắt, khoanh tay nói, "Tôi luôn cho rằng, Pokémon Hóa Thạch có một vẻ đẹp độc đáo." "Tôi cũng nghĩ như vậy!" Roark vẻ mặt kích động vì tìm được người cùng sở thích. "Được rồi, bảo trì sân bãi là quan trọng." Brock trầm ổn nói, "Chỉ huy Rampardos của cậu vận chuyển dược liệu, Steelix của tôi cũng làm cùng..." Trên sân đấu, Lục Dã ánh mắt suy tư.

Arcanine không có chiêu luân chuyển như 「Baton Pass」 hay 「Volt Switch」, trực tiếp thay đổi sẽ bị tiêu hao miễn phí một lượt (free turn damage), cho nên tiếp tục chiếm sân (stay in) thích hợp hơn.

Trận đấu vừa nổ ra, hai con Pokémon cách nhau hơn mười mét cùng lúc thi triển chiêu biến hóa! "Arcanine, Thần Quang!" Nhìn Arcanine đang hồi phục HP nhanh chóng, Lance bên khán đài khẽ chép miệng.

Arcanine của Thầy Lục có hai loại cấu hình (build), một loại là "Chó tốc độ" như Cuồng Chiến Sĩ, loại kia là "Chó Thần Quang" trâu bò như bò mộng!

Steven ánh mắt bình tĩnh, nói: "Armaldo, Swords Dance (Múa Kiếm)!" Armaldo giống như thợ săn đang rình mờ, kêu leng keng rồi tập trung tinh thần (Laser Focus) vào hai vuốt, hai cánh khổng lồ sau lưng 'phập phồng' vỗ, nóng lòng muốn thử.

Bỗng chốc, hai vuốt Armaldo phủ một đoàn dòng nước, với tốc độ sét đánh không kịp bít tai, lao tới áp sát Arcanine!

Chiêu ưu tiên, Aqua Jet (Tia Nước)!

Vừa rồi còn là đội hình phòng thủ chậm chạp, hiện tại lại đột nhiên tăng tốc, ngay cả Quán quân cũng sẽ bị đánh cho trở tay không

kịp.

Nhưng cũng là chiêu ưu tiên, cũng là từ thủ chuyển công, Arcanine có thể bùng nổ tốc độ kinh người hơn! "Bên tôi mới là đội hình tốc độ cao thực sự." Lục Dã ánh mắt ngưng lại: "Arcanine, Extremespeed (Thần Tốc) né ra!!" Tứ chi Arcanine hơi khuỵu xuống, 'pằng' một tiếng nổ vang Sonic Boom, tựa như mũi tên rời cung, biến mất trước mặt Armaldo.

Ánh mắt Armaldo hơi co lại, tốc độ chậm lại, nhìn quanh bốn phía trống rỗng, bên tai vang lên tiếng chỉ huy của Steven: "Cẩn thận bên trên!" Armaldo ngẩng đầu, ánh mặt trời bị cơ thể Arcanine che khuất.

Arcanine từ trên cao bổ nhào xuống, tứ chi 'rầm' một cái đạp mạnh!

Thân hình loạng choạng, Armaldo bị đạp lùi vài mét, đặc tính 「Battle Armor」 đáng tự hào lưu lại vết lõm.

Ngược lại Arcanine mượn phản lực đứng cao ngất trên đỉnh một cột đá, tùy ý gào thét lên trời: "Gâu ư!!!" Khán giả hò reo hưởng ứng như sóng trào. "Quá bá khí!" "Cái này Thầy Lục giảng rồi, độ ưu tiên của Extremespeed cao hơn!" "Armaldo cũng đòi đọ tốc độ với Arcanine?!" Steven chưa chịu chút can nhiễu nào, chi bằng nói Arcanine ở trên cao, vừa khéo thỏa mãn ý đồ chiến thuật của anh! "Sử dụng, Knock Off (Gạt Bỏ)!" Steven duỗi thẳng cánh tay. "Hách già!!" Armaldo kêu vang cao vút, hai vuốt mỗi bên chém ra một đường phong mang.

Trong đó một đường chém ngang vào đoạn giữa cột đá, 'rắc' một cái chém nó làm đôi.

Arcanine đứng trên cột đá đang rơi xuống, nhất thời mờ mịt, đồng tử co rút, thấy một đường phong mang khác chém thẳng về phía mình!

Soạt!!

Sợi dây ở cổ bị chém đứt, Rainbow Wing rơi lả tả xuống mặt đất, không còn cung cấp gia trì cho Arcanine nữa.

Mặt đất mở ra một cái hố đen nhỏ, thò ra bàn tay mũm mĩm lén la lén lút, cẩn thận thu Rainbow Wing lại. "Ghos ~" Gengar trốn trong cái bóng, phủi phủi bụi trên Rainbow Wing.

Bảo bối này không thể làm mất nha ~ Đá rơi xuống, ầm ầm vang dội!!

Arcanine từ trong đống đá bụi mù mịt đứng dậy, lắc lắc cái đầu to, ánh mắt phản chiếu Armaldo đang lao tới tốc độ cao.

Chương 856

Lục Dã ánh mắt lóe lên.

Liên tục sử dụng sức mạnh của 「Sacred Fire」 sẽ mang đến gánh nặng không nhỏ cho Arcanine, huống hồ khoảng cách quá gần rồi, 「Extremespeed」 chỉ có thể tấn công không thể né tránh.

Vậy thì trực tiếp cướp công (tấn công phủ đầu)! "Arcanine!" Lục Dã hô lớn, "Flamethrower!" "Gâu ư!!" Arcanine phồng bụng, trong miệng tràn ra tia lửa, đột nhiên phun Flamethrower, nuốt chửng Armaldo ngay trước mặt.

Trải qua sự hỗ trợ 'Baton Pass' của Togepi, ngọn lửa càng thêm nóng rực, làm méo mó không khí, sóng nhiệt cuộn trào về phía khán đài!

Armaldo huy động song đao bao phủ dòng nước, liên tục chém vào ngọn lửa, 'xèo xèo' bốc lên lượng lớn khói trắng. 「Battle Armor」 của nó trong ngọn lửa 'rắc rắc' vỡ vụn, ánh mắt lại vô cùng kiên định. "Liquidation (Thủy Lưu Liệt Phá)!!" Steven quát lớn.

Trong nháy mắt, Armaldo toàn thân bị khối nước bao bọc, đón đầu ngọn lửa, trong lượng lớn hơi nước bốc hơi, va chạm với Arcanine!

Ầm ầm ầm!!!

Hơi nước nổ tung làm rung chuyển cả nhà thi đấu, trên sân đâu đâu cũng là sương mù trắng xóa, cùng với âm thanh 'rắc rắc' vỡ vụn của 「Sân Đá」.

Khán giả nuốt nước bọt, lại không kìm được cảm thấy chấn động và nhiệt huyết sôi trào vì trận chiến của hai vị Quán quân.

Trọng tài Đặng Bồi vẻ mặt nghiêm túc, giơ cao lá cờ 'một bên mất

khả năng chiến đấu' lên!

Ruby và Sapphire trừng lớn mắt, đồng thanh: "Là ai?!" Hàng vạn người tĩnh lặng chờ đợi trọng tài Đặng Bồi mở miệng, ông trầm giọng nói: "Arcanine mất khả năng chiến đấu!" Khói đặc tan đi, Armaldo chống cơ thể giáp vỡ nát, thở hồng hộc.

Mà Arcanine liên chiến ba trận, lần lượt đấu với Skarmory, Aggron, Armaldo, trọng thương hai viên đại tướng và chém được một mạng (Kill).

Trong cuộc đối quyết với Quán quân hệ Thép Steven, Arcanine của Thầy Lục nghiễm nhiên đã thể hiện phong phạm của Huyền Thoại (Legendary)!

Nhà thi đấu hoan hô sôi sục, khán giả hào phóng không tiếc tiếng la hét và tràng pháo tay!

Steven nhìn chăm chú tỉ số trên màn hình lớn, khẽ thở ra một hơi.

Như vậy thì...

ít nhất sẽ không bị thua trắng (Linh Phong).

Lục Dã lấy ra Luxury Ball, thu hồi Arcanine, khẽ nói: "Mày làm tốt lắm rồi." Ngay từ trước khi giải đấu bắt đầu, Blastoise đã phát cho mỗi thành viên một viên Max Revive giải trừ trạng thái hấp hối.

Arcanine nhai Max Revive, nở nụ cười ngây ngô: "Gâu ư ~ᘜ(• p •)ᘚ" Battle tiếp tục.

Armaldo đang tàn huyết, do Đại tỷ (Aneki) lên sân giải quyết.

Sylveon dùng nơ con bướm bắn ra một vầng trăng (Moonlight), bay lên tầng mây, lại 'vút' cái rơi xuống, đột nhiên bùng nổ 「Moonblast - Sức Mạnh Mặt Trăng」, không hổ danh 「Moonblast」, trực tiếp tiễn Armaldo đi luôn!

Trong tiếng hoan hô nhiệt liệt, Sylveon ngạo nghễ vung dải lụa: "Bố y!" Làn đạn spam không ngớt. "Tiên Bố uy vũ!!" "Tấu hài thì cứ tấu hài, miểu sát (one-shot) vẫn phải xem Tiên Bố!" "Đại tỷ loạn sát!" Trên khán đài, Ruby tán thán nói: "Sylveon của Thầy Lục, thật sự rất đẹp nha." Wallace khẽ gật đầu: "Ừm, là kết quả của việc thường xuyên cho ăn Poffin thượng hạng và Khối thức ăn Pokémon thượng hạng...

Cho dù đặt ở loại Cuộc thi trình diễn Pokémon (Contest) nào, cũng đều có thể dễ dàng đoạt được dải ruy băng cấp Master." Sapphire ghé sát lại, kích động nói: "Đối diện là hệ Tiên đấy, anh Steven phải phái Metagross ra rồi sao!" Wallace hơi trầm ngâm: "Phái tấm khiên chống phép (Sp.Def tank) Cradily, hoặc là Metagross khắc chế Sylveon, đều là lựa chọn không tồi." "Tuy rằng rất khó chiến thắng những Pokémon còn lại của Thầy Lục." Wallace mỉm cười nói, "Có điều, dù sao đối diện là Huyền Thoại, Steven cũng rất hưởng thụ sự đấu trí chiến thuật giữa đôi bên mà." Steven đứng trên sân, lẳng lặng nhìn chăm chú hai quả PokéBall đã thu nhỏ trong lòng bàn tay, sau đó nắm chặt.

Aura của anh phảng phất sinh ra biến hóa nào đó, đồng thời với việc nhắm mắt suy tư, 'sóng dao động thắng lợi' thuộc về anh đang cuộn trào mãnh liệt.

Đó là Mối liên kết (Bond) giữa Trainer và Cộng sự (Partner).

Khi Thầy Lục và Gengar, Cynthia và Garchomp, Lance và Dragonite... còn có Steven và Metagross kề vai chiến đấu, Bond sẽ dâng trào!

Steven mở mắt ra, tóc xanh lay động, duỗi thẳng cánh tay, ném ra PokéBall.

Đi cùng với ánh sáng trắng dần mở rộng là tiếng leng keng của Metal Sound (Âm Thanh Kim Loại).

Steven ánh mắt lẫm liệt, nhìn chăm chú Lục Dã, khóe miệng ngậm cười: "Tôi sẽ cho cậu biết, ai mới là người vừa mạnh vừa lợi hại!" "Lên đi, Metagross!!" "Khang Kim!!" Metagross toàn thân trắng toát, biểu tượng chữ X bằng kim loại khúc xạ ánh mặt trời, 'rầm' một cái va chạm nắm đấm sắt (Iron Fist), cuộn trào khí thế ngang tàng.

Pokémon chiêu bài của Steven, Metagross màu trắng (Shiny) vừa đăng tràng, toàn trường hoan hô! "Steven!!" "Ngầu ngầu ngầu!!" "Metagross Shiny của Steven, thanh xuân ùa về!" Lục Dã nhìn thoáng qua Metagross trắng bá khí, lại ngước mắt lên, nhìn vào đôi mắt Steven.

Trước mắt hiện về cảnh tượng lần đầu tiên kề vai chiến đấu với Steven.

Thầy Lục nở nụ cười, đôi mắt sắc bén, tóc đen lay động, giơ tay thu hồi Sylveon.

Lại ném ra Dive Ball, ánh sáng trắng lấp lánh. "Tạp mị!!" Blastoise ánh mắt lăng lệ, Aura hóa thành khí lãng thực chất cuộn trào ra xung quanh, dâng lên cảm giác nguy cơ mãnh liệt, trực tiếp tiến vào trạng thái chiến đấu!

Torrent (Dòng Chảy/Kích Lưu), mở!!

Blastoise VS Metagross trắng!

Mối liên kết (Bond) được ký kết dưới Cây khởi nguyên thế giới năm xưa, vào ngày hôm nay, lại được diễn ra dưới hình thức vừa xa lạ lại vừa quen thuộc!

Lục Dã nở nụ cười kiêu ngạo hiếm thấy, nói: "Dùng con Metagross bạch kim vô địch của anh nghĩ cách đi, anh Steven!" "Tuyển thủ Steven đã phái ra Metagross màu trắng với độ nhận diện cực cao!" Bình luận viên hào hứng hét lên: "Tuyển thủ Lục Dã cũng phái

Blastoise để đáp trả!" Gió cuốn qua sân đấu đá lởm chởm, Aura vô hình cuộn trào giữa hai vị Quán quân.

Trước mặt Lục Dã là Blastoise thận trọng, trước mặt Steven là Metagross màu trắng sáng loáng.

Hai vị Huấn luyện viên tĩnh lặng chờ đợi khoảnh khắc cờ hiệu phất xuống.

Không khí như ngưng đọng, cả nhà thi đấu tịch mịch không một tiếng động, khán giả nín thở, không dám làm phiền màn đối đầu của cả hai.

Hàng ghế đầu vang lên một câu nghị luận, nghe chói tai lạ thường giữa không gian yên tĩnh.

A Kim nghiêng đầu hỏi Crystal, vẻ mặt thành thật: "Sao hai ổng còn chưa đánh?" Năm đó khi vây xem giải đấu giữa các Gym Leader vùng Kanto và Johto, A Kim cũng "nghịch dại" y như hôm nay, rước lấy bao ánh mắt địch ý của các Gym Leader.

Mặt Crystal đỏ bừng, ngượng ngùng cúi đầu, không dám nhìn vào ống kính camera.

Lục Dã nhất thời không nhịn được, phải ho khan một tiếng để che giấu.

Mối thù này, tôi ghi lại rồi nhé, A Kim!

Trọng tài Đặng Bồi khẽ ho một tiếng, nhìn quanh hai bên lần nữa rồi phất cờ: "Trận đấu bắt đầu!!" Lục Dã và Steven gần như lựa chọn Mega Evolution cùng một lúc.

Đạo diễn hình ảnh của phòng livestream lập tức chia đôi màn hình.

Lục Dã và Steven cùng chạm vào thiết bị chứa Key Stone, động tác tuy không đồng nhất nhưng Key Stone lại cùng lúc tỏa ra hồng

quang chói mắt!

Kênh chat bùng nổ, độ hot tăng vọt trong nháy mắt. "Đạo diễn, ông làm tốt lắm!" "Cháy lên rồi!" "Cảm giác như phim bom tấn ấy!" Steven vươn bàn tay đeo nhẫn, tháo chiếc ghim cài áo tinh xảo tuyệt đẹp dưới cổ áo, khẽ hôn lên Key Stone.

Key Stone tỏa ra vầng sáng như thủy triều, hồng quang của Battle Bond rót vào Metagross màu trắng, dấy lên ánh sáng tiến hóa rực rỡ! "Metagross ——" Steven duỗi thẳng cánh tay, hô lớn: "Mega Evolution!" "Khang Kim!!!" Ánh sáng trắng lui đi, Metagross gầm lên tiếng kim loại chấn động, trên đầu sáng lên biểu tượng Mega Evolution màu đỏ!

Mega Metagross sở hữu tám cánh tay, bốn cánh tay trước thô to có thể kìm kẹp chặt kẻ địch.

Bốn cánh tay sau nhỏ hơn, chụm lại làm động cơ đẩy.

Sau khi Mega Evolution, Metagross toàn thân màu trắng bạc, đầu mút của tám cánh tay là những móng vuốt sắc nhọn lấp lánh ánh vàng kim.

Đây chính là Metagross Platinum vô địch của Steven Đá Quý!

Trên khán đài, Lance khoanh tay, hơi thất thần: "Mega Metagross của Steven……" "Ừm." Cynthia đôi mắt xám thâm thúy, khẽ gật đầu, "Đã sở hữu thực lực 『Battle Legend』!" Đây là chiến quả của việc Steven đồng hành cùng thầy Lục chống lại một loạt Pokémon huyền thoại.

Và hiện tại, sân khấu cao nhất của World Tournament chính là nơi tốt nhất để kiểm nghiệm sự trưởng thành!

Ở phía bên kia.

Lục Dã chạm nhẹ vào Key Stone khảm trên găng tay hở ngón, lập

tức giơ cao tay phải, khi đạt đến điểm cao nhất thì cổ tay đột nhiên xoay ngang. "Blastoise ——" Đôi mắt lẫm liệt của Lục Dã phản chiếu hồng quang như thủy triều, hô lớn: "Mega Evolution!" "Camey!!!" Aura hung hãn hình thành sóng khí cuộn trào trên sân, những điểm sáng màu xanh lam lan tỏa thành một biển ánh sáng.

Battle Bond và Aura liên kết thầy Lục và Blastoise với nhau, bùng nổ ánh sáng tiến hóa!!

Steven tóc xanh bay trong gió, chăm chú nhìn Blastoise trong quầng sáng trắng.

Cảnh tượng Squirtle tiến hóa hai lần liên tiếp cứu nguy Cây Thế Giới hôm đó vẫn còn rõ mồn một trong ký ức.

Mà hiện tại, anh sẽ cùng Mega Metagross nghênh đón trận chiến với Mega Blastoise!

Ánh sáng tan đi.

Sau lưng Mega Blastoise, hai nòng pháo chụm lại thành một pháo đài tựa như Vũ Khí Tối Thượng, khẩu 『Mega Launcher』 này sở hữu sức mạnh cường hóa Aura, thậm chí là cả 『Origin Pulse』.

Ong —— Trán Mega Blastoise gồ lên, đôi mắt đỏ ngầu, khác hẳn với hình tượng ôn hòa ngày thường.

Hai tay còn có thêm hai nòng súng cỡ nhỏ, dù là chiến đấu cận chiến, những nòng súng tựa như súng xung kích này cũng có thể xả hỏa lực bao phủ trong nháy mắt! "Camey!!" Mega Blastoise giá lên họng pháo 『Mega Launcher』 đen ngòm và hai khẩu súng xung kích.

Trong tầm bao phủ của đại bác, tất cả đều là chân lý!! "Metagross." Steven hô lớn, "Bullet Punch (Cú Đấm Viên Đạn)!!" "Khang Kim!!!" Bốn cánh tay chụm lại sau lưng Mega Metagross phun ra lửa xanh, lao đi như một pháo đài bay trên không.

Bốn chiếc kìm sắt trước người đồng loạt tỏa ra bạch quang lăng lệ, tựa như những viên đạn, lại như mưa rào gió giật nện xuống! "Khang Kim!

Khang Kim!

Khang Kim!" Bịch!

Bịch!

Bịch!

Bốn cánh tay vung lên thành tàn ảnh, đan thành lưới quyền kín không kẽ hở, nện mạnh vào hai tay, mai rùa, mặt mũi của Blastoise.

Blastoise giơ hai tay đỡ đòn, chỉ trong thoáng chốc, trên mặt, mai, cánh tay đã xuất hiện vô số vết quyền!

Mega Metagross mượn lực đẩy của khí lãng, lơ lửng giữa không trung liên tục tung quyền, tốc độ và sức bộc phá kinh khủng đó chính là chỗ dựa lớn nhất của nó!

Nhưng mà, Bullet Punch dù mãnh liệt đến đâu cũng có lúc suy yếu thế đầu.

Tốc độ quyền của Mega Metagross dần giảm xuống, Aura đồng bộ giữa Lục Dã và Blastoise nhạy bén nhận ra điểm này. "Blastoise, Dark Pulse (Xung Hắc Ám)!!" Lục Dã quát lên.

Bịch!!

Blastoise vươn hai tay, gắt gao giữ chặt hai cánh tay phía dưới của Mega Metagross, hai cánh tay phía trên của đối thủ đang nện vào bề mặt mai rùa, chưa kịp thu về!

Đặc tính Tough Claws (Vuốt Cứng) khảm vào lòng bàn tay Blastoise, rỉ ra máu tươi.

Metagross trừng lớn mắt, vậy mà không thể thoát ra! "Camey!"

Ánh mắt Blastoise sắc bén, nòng pháo sau lưng từ từ hạ thấp, kêu 'keng' một tiếng nhắm ngay vào Mega Metagross.

Mày quậy đủ chưa...

Bây giờ, tới lượt tao!

Mega Metagross nhìn họng pháo đen ngòm ngay trước mắt, bộ não như siêu máy tính vận chuyển cực nhanh.

Nhưng đã không còn dư địa để suy tính đối sách.

Bên trong nòng pháo, ánh sáng phân hạch màu đỏ sẫm dâng lên!

Cuộn trào ác ý và sát ý, qua sự cường hóa của 『Mega Launcher』, Dark Pulse hình thành cột sáng đỏ sẫm, bất ngờ bắn ra!

Ầm ầm ầm!!!

Pháo quang đỏ sẫm oanh tạc đẩy lùi Mega Metagross, cày ra một rãnh sâu bắt mắt, Mega Metagross phải điều chỉnh thân hình ở cuối rãnh sâu.

Cơ thể bạch kim của nó có nhiều vết thương, tóe ra tia lửa điện 'xẹt xẹt', nhưng điều này không ảnh hưởng đến thế công nhanh như sao băng của nó!

Trực tiếp bay lên không, bốn cánh tay của Mega Metagross không nhắm vào Blastoise mà nhắm vào mặt đất!

Brock và Roark phụ trách bảo trì sân đấu sắc mặt đột nhiên biến đổi.

Chiêu thức đó, không được đâu a!! "Metagross!" Steven ra lệnh, "Earthquake (Động Đất)!!" "Khang Kim!!" Mega Metagross gầm lên một tiếng, động cơ đẩy từ các cánh tay nhỏ sau lưng phun lửa xanh, bốn Nắm Đấm Sắt lấp lánh ánh vàng kim phía trước, Tough Claws tựa như mũi khoan nện xuống mặt đất!

Khác với Earthquake thông thường, Mega Metagross liên tục vung quyền, tạo thành từng đợt chấn động.

Sóng va chạm chồng lên nhau, đất lở núi mòn, các cột đá của cả sân đấu nham thạch đứt gãy hết, địa tầng sụp đổ xuống dưới!

Ầm ầm ầm!!

Động Đất ập đến từ bốn phương tám hướng, mặt đất dưới chân Blastoise run rẩy liên hồi. "Hướng lên trời, sử dụng Water Pulse (Xung Kích Nước)!!" Lục Dã hét lớn. "Camey!!" Pháo đài sau lưng Blastoise phát ra tiếng 'bùng', bắn một khối nước khổng lồ lao vào tầng mây.

Hàng vạn khán giả đồng loạt ngẩng đầu, chỉ thấy phong vân biến sắc, mây đen bao phủ, tựa như có mưa to như trút! "Water Pulse còn có hiệu quả cầu mưa sao?" "Chẳng lẽ là nguyên lý Vũ Điệu Mưa nhân tạo?" "Không, cái này rơi xuống là thác nước!!" Khoảnh khắc tiếp theo, thác nước khổng lồ đổ ập xuống, ầm ầm va chạm vào Blastoise và Metagross trắng!

Water Pulse tựa như thác nước từ trên trời giáng xuống.

Chương 857

Mà mây đen tích tụ lại, mưa to như trút nước.

Bình luận viên khàn giọng hét: "Water Pulse của Blastoise tuyển thủ Lục Dã đã đánh ra hiệu quả cầu mưa của Max Geyser!!" Metagross trắng có tia lửa điện nhảy múa 'xẹt xẹt', ánh mắt băng lãnh, bay ngược dòng thác lũ, từ trên cao nhìn xuống sân đấu.

Mưa to tầm tã, mực nước không ngừng dâng lên.

Blastoise đã sớm Rút Vào Vỏ (Withdraw), trôi theo dòng nước, mượn lực đệm của dòng nước để giảm nhẹ uy lực Động Đất.

Ầm ầm ầm!!

Mưa lớn xối xả, đánh ướt cả Lục Dã và Steven ở hai bên ghế chỉ huy.

Sân đấu phía trước giày da của Steven là một vùng "biển rộng" cuộn trào.

Sóng dữ đập vào rào chắn, dọa khán giả hàng ghế đầu phải lùi về phía sau.

Sân đấu nham thạch đã không còn, thay vào đó là biển rộng gầm thét trong cơn địa chấn.

Khán giả chìm trong sự chấn động mãnh liệt.

Lục Dã và Steven, hai vị Quán quân, nhân tạo đã cải tạo lại cả sân đấu!

Bên trong rào chắn phạm vi khổng lồ, mưa to như trút.

Ánh mắt Steven lấp lánh, dường như nhớ lại điều gì. "Cơn mưa to này là tặng cho anh." Lục Dã bị ướt mái tóc đen, giọng nghiêm nghị:

"Làm minh chứng cho chuyến đi Hoenn." "Blastoise —— Ice Beam (Chùm Tia Băng)!!" "Camey!!" Pháo đài của Blastoise bắn ra tia băng to bằng miệng bát, truy đuổi Mega Metagross đang bay lượn.

Hàn ý khiến bốn phía đóng băng.

Ice Beam thành công bắn trúng, đóng băng động cơ sau lưng Mega Metagross, tắt lửa, từ trên trời rơi xuống, nện 'rầm' xuống mặt băng! "Chuyến đi Hoenn sao..." Steven ngước nhìn mưa to, khẽ cảm thán.

Thảo nào anh lại cảm thấy quen thuộc đến thế.

Sát cánh nghênh chiến Primal Kyogre và Primal Groudon cũng chính là trong thời tiết cực đoan như thế này.

Động cơ của Mega Metagross tắt ngấm, không thể mượn tốc độ cao để né tránh, cường công là thủ đoạn duy nhất.

Khóe miệng Steven nhếch lên, vươn tay ra: "Metagross, Meteor Mash (Cú Đấm Sao Băng)!!" "Khang Kim!!!" Mega Metagross chụm hai đôi Nắm Đấm Sắt, Tough Claws lấp lánh ánh vàng kim, kéo theo một vệt bạch quang dài ngoẳng như sao chổi đâm vào trái đất, lao thẳng về phía Blastoise.

Ánh mắt Mega Blastoise thận trọng, từ từ giá lên pháo đài sau lưng và hai súng phát xạ hai bên, nhắm chuẩn Mega Metagross đang lao tới.

Khoảng cách không ngừng kéo gần, đã đến mức ngàn cân treo sợi tóc, trán Blastoise toát mồ hôi lạnh. "Blastoise ——" Lục Dã gầm lên: "Aura Sphere (Đạn Khí)!!!" "Camey!!!" Aura, ở cùng với ta!! 『Mega Launcher』 của Blastoise cuộn trào lam quang 'ong ong', Aura thuần túy đến cực hạn, hệt như năng lượng cứu rỗi Cây Thế Giới năm xưa.

Ầm ầm ầm!!

Ba chùm sáng hợp lại làm một, hình thành một cột sáng màu lam thô to, ầm ầm va chạm với Mega Metagross.

Mega Metagross cuộn trào ánh sáng của Meteor Mash, không ngừng kháng cự với Aura Sphere, 'keng' một tiếng dang rộng bốn cánh tay sắt, gắt gao chống đỡ cú va chạm của Aura Sphere!

Aura bất ngờ bùng nổ, Mega Metagross bộc phát tiếng gầm giận dữ. "Khang Kim!!!" Một quả cầu ánh sáng bao trùm sân đấu, lập tức nổ tung thành bạch quang tứ phân ngũ liệt, vụ nổ nuốt chửng cả hai con Pokémon cùng lúc!

Ầm ầm ầm!!!

Mưa lớn đã tạnh, nước đọng cũng rút vào hệ thống thoát nước, rút đi như thủy triều để lộ ra sân đấu như phế tích.

Giữa sân có một hố bom khổng lồ, Metagross trắng giải trừ trạng thái Mega, híp mắt, toàn thân tóe lửa điện 'xẹt xẹt'.

Blastoise loạng choạng đứng dậy, cũng giải trừ trạng thái Mega, mình đầy thương tích, đôi mắt bất động thanh sắc kia chăm chú nhìn Metagross trắng.

Từng màn hình ảnh lóe qua. "Camey..." Blastoise khẽ gật đầu.

Tiền bối, là tôi thắng. "Khang Kim..." Metagross trắng như chiếc máy tính ngừng hoạt động, cúi đầu xuống.

Trong nhà thi đấu lặng ngắt như tờ, vang lên tiếng còi của trọng tài Đặng Bồi: "Metagross mất khả năng chiến đấu!" "Người chiến thắng là Blastoise!!" Khán đài chìm trong chấn động. "Ông gọi cái đó là Aura Sphere hả!?" "Thầy Lục ngầu vãi!!" Dự bị của Steven chỉ còn lại một con Cradily, mà trong đội thầy Lục vẫn còn Gengar đầy máu. "Ghos! (￣▽￣)/" Gengar khí thế hừng hực, đã chuẩn bị sẵn sàng để "đổi mạng" với Cradily.

Nhưng Steven tang lại thoải mái tiêu sái tuyên bố bỏ cuộc.

Vì chút tư tâm của tôi, mọi người đã chịu rất nhiều vết thương

rồi.

Ánh mắt Steven dịu dàng, chăm chú nhìn sáu quả PokéBall trong lòng bàn tay, khẽ mỉm cười.

Cảm ơn mọi người, có điều, trận này là tôi thua rồi.

Tuýt —— Theo tiếng còi kết thúc trận đấu vang lên, tỷ số dừng lại ở 6:1.

Không có bất kỳ ai dám coi thường thực lực của Steven tang.

Rốt cuộc, đội hình của thầy Lục đa số đều tàn huyết, Steven tang đã làm đến mức cực hạn! "Vị Masters Eight cuối cùng đã ra đời!!" Bình luận viên khàn giọng gào thét: "Đó chính là tuyển thủ Lục Dã!!" Lục Dã và Steven đi tới giữa sân đấu, bắt tay nhau. "Chúc mừng cậu, thầy Lục." Steven mỉm cười nói. "Chủ yếu là do bốc thăm..." Lục Dã muốn nói lại thôi.

Kết quả bốc thăm quá bất lợi cho Steven tang, nếu không anh ấy ít nhất cũng có thể lọt vào Masters Eight. "Tôi biết." Tóc xanh của Steven lay động, anh nheo mắt, nở nụ cười dịu dàng như trước nay vẫn thế: "Đây đối với tôi là lá thăm thượng hạng." Lục Dã hơi ngẩn ra, gãi gãi má, lập tức gật đầu.

Cynthia mặc áo khoác đen, đứng ngay phía trên lối đi dành cho tuyển thủ khi Lục Dã quay về, khoanh tay, hơi nhíu mày.

Mình có phải thật sự nên lưu ý chút gì đó không nhỉ...

Màn đối quyết giữa Mega Blastoise và Mega Metagross đã lập kỷ lục rating mới cho giải thế giới năm nay.

Với những trận đấu vòng 16 đội, sau khi chiến thắng Steven tang, thầy Lục chính thức tấn cấp Masters Eight!

Từ nay về sau, chuỗi danh hiệu vốn đã dài dằng dặc lại phải thêm

vào một cái nữa.

Masters Eight, Lục Dã!

Trở lại phòng nghỉ tuyển thủ, đang chuẩn bị tắm rửa thay quần áo.

Thầy Lục hơi ngẩn ra.

Bên tai truyền đến âm thanh nhắc nhở quen thuộc. 【 Ting!

Nhiệm vụ lớn 'World Tournament' hoàn thành! 】 【 Mục tiêu nhiệm vụ: Tại World Tournament, đạt được ít nhất ghế Masters Eight. 】 【 Phần thưởng nhiệm vụ: Chip Năng Lượng Vô Cực thứ nguyên *1! 】 Cái gọi là Năng Lượng Vô Cực (Infinity Energy), là loại năng lượng đặc thù chuyển hóa từ lực sinh mệnh của Pokémon, có khả năng dịch chuyển xuyên thứ nguyên, xuất hiện lần đầu trong game 《Omega Ruby / Alpha Sapphire》.

Ba ngàn năm trước, quốc vương AZ chính là dùng lực sinh mệnh của Pokémon để khởi động Vũ Khí Tối Thượng.

Mà ba ngàn năm sau, tập đoàn Devon đã cải lương loại năng lượng này và đặt tên là 'Năng Lượng Vô Cực'.

Nhờ loại năng lượng này, Devon nghiên cứu ra 『Thiết bị dịch chuyển thứ nguyên』, ý đồ lợi dụng thiết bị này để dịch chuyển thiên thạch siêu khổng lồ đang lao tới ngoài vũ trụ sang vũ trụ song song khác.

Ở thế giới này, thiên thạch siêu khổng lồ do thầy Lục hiệp đồng cùng Rayquaza, Ruby, Sapphire cùng nhau bắn nát.

Lục Dã cho rằng, khối thiên thạch siêu khổng lồ này rất có khả năng chính là được dịch chuyển từ vũ trụ song song tới.

Bởi vì thế giới Pokémon tồn tại vũ trụ Mega và vũ trụ phi Mega, thế giới này là vũ trụ Mega.

Vũ trụ phi Mega tuy không có thiên thạch siêu khổng lồ, cũng không có Mega Evolution, nhưng cũng tồn tại 'Năng Lượng Vô Cực'.

Để bù đắp sai lầm 'dịch chuyển thiên thạch siêu khổng lồ sang vũ trụ Mega', tập đoàn Devon hoặc cá nhân nào đó đã dịch chuyển 'Chip Năng Lượng Vô Cực' sang thế giới này.

Kết quả cuối cùng thể hiện ra chính là bản thân hắn có thể thông qua 'Năng Lượng Vô Cực' vượt qua thứ nguyên để đạt được vật phẩm thậm chí là năng lực, cũng chính là 'Bàn tay vàng / Cheat' kinh điển trong game Pokémon.

Cội nguồn của tất cả những điều này, chính là tấm 『Chip Năng Lượng Vô Cực』 nhỏ nhắn như thẻ nhớ trước mắt.

Lục Dã nâng thẻ nhớ trong lòng bàn tay, lẩm bẩm: "Ai gửi tới đây nhỉ..." Có thể là Steven tang, dù sao anh ấy ở dòng thời gian nào đó từng chết trận, không đành lòng nhìn thế giới khác bị tai nạn hủy diệt.

Khả năng lớn hơn, là chính mình ở thế giới song song.

Lý do là vật phẩm và năng lực sản xuất từ 『Chip Năng Lượng Vô Cực』 đều là thứ hắn có thể đạt được thông qua con đường hợp pháp.

Ví dụ như Berry trồng trong phạm vi Cây Thế Giới, dao động nghệ thuật mà Meloetta phú cho, Jewelrite mà Arceus ban tặng, v.v.

Lục Dã xoa cằm, càng cảm thấy đáng tin, ánh mắt lấp lánh.

Quả thật, Hệ thống mang lại cho hắn sự giúp đỡ không nhỏ.

Nhưng có được ngày hôm nay, toàn nhờ vào nỗ lực của Lục mỗ hắn cả! 【 ? 】 Hiện tại thiên thạch siêu khổng lồ đã bị bắn nát, lại đến được sân khấu World Tournament. 'Bàn tay vàng' đã kết thúc nhiệm vụ lịch sử, nên quay về thế giới ban đầu của mình.

Lục Dã nhìn chằm chằm con chip nhỏ trong lòng bàn tay, nói: "Tao nên đưa mày về thế nào đây?" 【 Ting!

Cắm vào bất kỳ thiết bị điện tử nào là được! 】 Lục Dã hơi nhíu mày, càng cảm thấy ngữ khí này quen thuộc.

Móc ra máy tính bảng, cắm thẻ nhớ vào, máy tính bảng lập tức tỏa ra ánh sáng tiến hóa rực rỡ! "Ông chủ sạp Berry" chớp chớp mắt, vỗ cánh tay máy cấu tạo từ ion điện, nói: "Roto...

Rotom · Form Bàn Tay Vàng, rất vinh hạnh được phục vụ ngài, xin hãy chấm điểm cho lần phục vụ này, hài lòng xin ấn phím 5, tạm được xin ấn phím 4..." Lục Dã: "Thoát (TD)." Giữa màn hình máy tính bảng hiện lên dấu chấm hỏi to đùng: "?" "Ghos..." Gengar tò mò đánh giá Rotom ký túc trong máy tính bảng.

Trông có vẻ thần kỳ ghê!

Bạn học Koraku cũng cảm thấy không thể tin nổi: "Roto...

Có thể du hành thời không, lợi hại quá, roto!" Không chừng bạn học Koraku tương lai cũng có thể lợi hại như con Rotom này.

Lục Dã chìm vào hồi ức.

Trong 《Pokémon XY》 tập 80, từng xuất hiện một con Rotom có thể vượt qua thời không, du hành thời gian cùng nhóm Satoshi, thay đổi vận mệnh quán trọ bị kẻ xấu chiếm đoạt.

Huống hồ bạn học Koraku nhà mình đã lấy được mảnh vỡ bảo ngọc Thời Không từ chỗ Hệ thống.

Mà con Rotom thế giới song song này đã vận dụng 「Sức mạnh thời không」 thuần thục.

Có điều, chính mình đã không còn cần ngoại lực từ Bàn tay vàng nữa.

Du hành đến trạm trung chuyển, cũng đến lúc nói lời tạm biệt. "Cảm ơn mày đã bầu bạn suốt chặng đường qua, Rotom." Lục Dã cười nói: "Trở về bên cạnh chủ nhân ban đầu của mày đi!" "Ghos ~(￣▽￣)/" Gengar đứng bên cạnh Lục Dã, vẫy tay chào đầy hào sảng.

Cảm ơn nhé, Rotom! "Roto...

Thuận buồm xuôi gió nhé, roto!" Rotom Pokédex vẫy cánh tay máy. "Máy tính bảng" bay lên không, chớp chớp mắt, nhoẻn miệng cười.

Giống hệt chủ nhân của tôi, hắn cực kỳ mặt dày đen tối, nhưng lại có chỗ đáng yêu!

Camera của máy tính bảng chiếu ra tia sáng, hình thành một màn ánh sáng.

Rotom · Form Bàn Tay Vàng bay thẳng qua màn ánh sáng đó, ngay sau đó vòng sáng dần thu lại, vọng lại tiếng chào tạm biệt của nó. "Roto...

Hẹn ngày tái ngộ, roto!" Lục Dã nhớ lại những lúc đấu võ mồm trêu chọc nhau, khẽ thở dài, cười nói: "Tạm biệt nhé, ông chủ sạp Berry." Trong phòng nghỉ bao trùm một nỗi buồn ly biệt.

Rotom đến từ thế giới song song, hiện thân chưa đến một lát, lại giống như người bạn cũ đã quen thân từ lâu.

Lục Dã nhắm mắt cảm ứng, quả nhiên không thể tìm thấy giao diện Hệ thống nữa, nhưng văng vẳng bên tai tiếng điện tử của Rotom. 【 Roto...

Không thể lý giải, roto! (O_O)??

Chương 858

】 Mở mắt ra, Lục Dã nhìn đám nhóc đang tiu nghỉu, đang định mở miệng, bỗng sững sờ. "Đệt, máy tính bảng của tôi mất rồi!" …… Chân tướng thật sự của Bàn tay vàng, kỳ thực là Rotom của thế giới song song.

Chính dưới sự dẫn dắt từng bước của Rotom, hắn dần bước lên con đường Trainer.

Thầy Lục hơi nghiến răng, sau lưng cảm nhận được cơn ớn lạnh vừa quen thuộc vừa thân thiết.

Pha này à, là cú đâm sau lưng đến từ dị thứ nguyên!

Mặc dù ông chủ sạp Berry đã đi rồi, nhưng năng lực bản thân của thầy Lục vẫn được bảo lưu, hắn đoán những kỹ thuật như Nấu ăn, Câu cá vốn dĩ là do chính mình ở thế giới song song rèn luyện ra, rồi thông qua dao động vượt thứ nguyên cung cấp kinh nghiệm cho mình.

Mà về phương diện Berry —— Quy quy có thể tự trồng, hơn nữa phẩm chất cũng không kém gì sạp Berry là bao!

Cùng lúc đó, sau khi trận chiến giữa thầy Lục và Steven hạ màn.

Vòng 16 đội của World Tournament đã toàn bộ kết thúc.

Danh sách tấn cấp Masters Eight bao gồm: Lance, Blue, Leon, Sư phụ Mustard, Cynthia, Wallace, Brandon, Lục Dã!

Danh sách vừa mới ra lò nóng hổi, cư dân mạng trên phạm vi toàn thế giới đã sôi sục vì nó. "Thầy Lục vào bảng Master đánh với các boss rồi!" "Bao giờ mới là Nhà vô địch thế giới đây hả thầy Lục?" "Phải xem chia bảng tiếp theo đã!" Các trận đấu giữa Masters Eight được mệnh danh là trận chiến 'Cấp Master Ball'.

Và để đảm bảo toàn bộ cơ chế chiến đấu bao gồm cả Gigantamax có thể được sử dụng, trận đấu Cấp Master Ball sẽ được tổ chức tại sân vận động Wyndon ở Galar.

Ngoài ra, giải đấu Cấp Master Ball chia thành bảng A và bảng B.

Tuyển thủ cần loại bỏ toàn bộ tuyển thủ trong cùng bảng mới có thể quyết đấu với người chiến thắng của bảng kia.

Nếu thầy Lục và Cynthia được phân vào cùng một bảng.

Vậy thì trước trận chung kết, sẽ có thể tận mắt chứng kiến hiện trường vụ 'Gia đình đại chiến'!

Trên diễn đàn chính thức của World Tournament, độ thảo luận của các bài viết tăng không ngừng, trong đó còn xen lẫn các bài viết bàn về hôn kỳ của "Thầy Lục và Cynthia".

Ngay từ hồi Lily of the Valley Conference, hai người đã công khai quan hệ với toàn thế giới.

Có tin đồn và dự ngôn rằng, sân khấu World Tournament năm nay rất có khả năng sẽ lại bị phát một đợt 'cơm chó' nữa!

Bình luận bên dưới: "Về nhà là xiên đấy!" "Làm thêm chút nữa đi, tôi thích ăn đường." "Đến cả áo choàng Quán quân cũng phối màu đôi, kiến nghị kết hôn tại chỗ!" Ngày thứ hai sau khi kết thúc vòng 16 đội, nghi thức bốc thăm giải đấu Cấp Master Ball được tổ chức.

Công việc này vốn nên do đơn vị chủ nhà, chủ tịch Rose của liên minh Galar chủ trì.

Nhưng Rose đã từ chức nhận lỗi, chủ tịch kế nhiệm Leon lại phải tránh hiềm nghi, vì vậy do chủ tịch Đường của Red Star League thay mặt chủ trì.

Dưới sự chú ý của toàn thế giới, từng quả bóng nhỏ đại diện cho

tuyển thủ được lấy ra.

Trên màn hình lớn, hiển nhiên công bố bảng đấu của giải Cấp Master Ball năm nay!

Bảng A: Lục Dã, Cynthia, Lance, Brandon.

Bảng B: Wallace, Blue, Leon, Sư phụ Mustard.

Bảng đấu chính thức được tiết lộ, dấy lên làn sóng thảo luận cuồng nhiệt trên phạm vi thế giới. "Dự ngôn thành thật rồi, bảng A là hiện trường bạo lực gia đình!" "Bảng B bên này độ khó Địa Ngục à, ai muốn qua vòng cũng không dễ." "Khó nói lắm, hai bảng ai qua vòng cũng đều khó nói cả!" Đầu tiên là bảng A bên này, thầy Lục chiếm ưu thế tuyệt đối về đẳng cấp Trainer.

Nhưng thầy Lục dường như cũng không có lý do bắt buộc phải đoạt quán quân, đối mặt với vợ mà nương tay cũng là điều dễ hiểu.

Mà Cynthia và Lance là đối thủ cũ ở giải Cấp Master Ball, có thắng có thua, ai cũng có cơ hội vô địch.

Còn về bảng B bên này, tập kết ba vị 「Battle Legend」.

Sư phụ Mustard dù tuổi cao nhưng gừng càng già càng cay, đến cả Leon cũng là đồ đệ do một tay ông đào tạo ra.

Mà Blue lại là ứng cử viên vô địch nặng ký không ai nhường ai, mục tiêu là sau khi đoạt quán quân sẽ đến núi Bạc khiêu chiến Red, vì thế sẽ không tiếc bất cứ giá nào.

Leon, vương giả mạnh nhất đương kim, từ khi debut đến nay chưa từng nếm mùi thất bại, còn sở hữu ưu thế sân nhà Wyndon.

Bảng đấu cực kỳ đáng bàn tán này trực tiếp đẩy độ hot của giải thế giới năm nay lên cao hơn một bậc! …… Thành phố Lumiose, tiệm cà phê.

Ánh nắng vừa đẹp, Roserade đang tưới hoa trong sân, Arcanine nằm sấp dưới bóng cây ngủ trưa, Sylveon dùng dải lụa quấn lấy xích đu đung đưa.

Trong phòng sau, Togepi hiếm khi không chơi game, ngồi trên thảm trải sàn, trông như có chút tâm sự.

Darkrai nhạy bén nhận ra, từ từ dựa lại gần, định an ủi cô bé không cần quá mức theo đuổi thực lực.

Lại nghe thấy Togepi đung đưa bàn chân nhỏ, khẽ nói: "Togepi... (｡•́‿•̀｡)" Khuyến mãi mùa hè mua game gì thì tốt đây nhỉ...

Hồng trà trong ly tỏa hương thơm ngát, ở sảnh trước, Lục Dã nói cảm ơn với Indeedee đang cầm ấm trà, lập tức khẽ than: "Tôi cũng không ngờ, vòng tứ kết lại phân vào cùng một bảng với Cynthia." Trước mặt là người đàn ông tóc xanh, bàn bên cạnh là công chúa Diancie, ba người đang mở tiệc trà tại quán cà phê.

Steven khẽ nhấp hồng trà, nói: "Còn một khả năng nữa, cậu và Cynthia sẽ thành công hội sư tại bán kết." "Cho dù là vậy, tôi cũng rất khó quyết định." Lục Dã nói.

Steven bình thản trả lời: "Bất luận là tôi hay bất kỳ Trainer nào, đều sẽ không muốn một chiến thắng do người khác dâng tặng." Anh bưng tách trà, qua làn khói trắng lượn lờ, nói: "Ngoài ra, Dragonite của Lance, Garchomp của Cynthia, đều đã tiến vào cấp độ 「Battle Legend」." Lục Dã khẽ gật đầu.

Từ khi thành lập nhóm chat đến nay, thực lực các thành viên trong nhóm đều tăng lên đáng kể.

Chủ lực (Trump Card) của Steven, Lance và những người khác đều lần lượt tiến vào tiêu chuẩn 「Battle Legend」.

Leon sau khi xây dựng Battle Tower, giải khai tâm kết, thực lực

càng tăng lên với tốc độ kinh khủng. "Tôi hiểu." Lục Dã nói, "Huống hồ, tôi và Gengar từng có ước định." "Ước định?" "Ước định phải trở thành Trainer tuyệt vời nhất thế gian." Lục Dã cười nói. "Ghos ~(*≧∪≦)" Trong bóng tối truyền đến tiếng che miệng cười trộm của tên béo màu tím nào đó.

Gengar dường như không lúc nào không có mặt, nhưng thân hình lại rất khó tìm kiếm.

Có điều, thầy Lục có thể phân biệt rõ ràng phương vị của Gengar, dựa vào không phải là Aura.

Mà là nơi nào có Gengar, nơi đó sẽ hấp thu nhiệt lượng mang lại cảm giác mát mẻ —— giống như gió lạnh thổi sau lưng.

Chính nhờ luồng hàn khí này, buổi tối khi đi ngủ (Rest) có thể biết rõ Gengar đang ở ngay bên cạnh, tuy rằng gió âm thổi phần phật, lại cảm thấy vô cùng an tâm. …… Liên minh Sinnoh, đảo Linh Lan.

Flint hưng phấn xông vào phòng họp: "Chị đại, trận đầu tiên của bảng A công bố rồi!" Cynthia dời mắt khỏi văn kiện công tác bên tay, bình tĩnh nói: "Tôi đấu với ai?" "Trận thứ nhất, do chị đấu với Pyramid King Brandon." Flint hưng phấn nói: "Sau đó là màn đối quyết giữa thầy Lục và ngài Lance!" Cynthia khẽ thở ra một hơi khó phát hiện, đôi mắt xám dần trở nên lẫm liệt.

Trước khi đấu với Lục Dã, cô vẫn cần một khoảng thời gian chuẩn bị tâm lý.

Vòng đầu đấu với Brandon, đối với cô mà nói, là tin tức không thể tốt hơn. "Bảng B cũng công bố rồi." Flint gãi gãi đầu tóc xù, "Đầu tiên là màn so tài sư đồ giữa Leon và Sư phụ Mustard, sau đó là trận đấu giữa Blue và Wallace —— nói thật lòng, mấy người này tôi đánh không lại ai cả!" Lucian bình tĩnh dời mắt khỏi bàn làm việc: "Cậu mà đánh lại thì cậu đã là Masters Eight rồi." Flint cười lớn hề hề: "Cũng

phải ha... trong nhóm chat đang thảo luận tin tức chia bảng kìa!" Trong nhóm chat.

A Kim: "Chia bảng ảo ma thật!" 【 Thành viên nhóm 'A Kim' bị 'Dragon Tamer Lance' cấm ngôn 24 giờ. 】 Lance đang có chút đau đầu, trận thứ hai đấu với thầy Lục, quả thực khó giải quyết.

Có điều, dù sao mình cũng từng đoạt Quán quân World Tournament, lại sở hữu quân đoàn Rồng đáng tự hào...

Trong đầu Lance đột nhiên lướt qua những hình ảnh ngày xưa.

Nhớ lại dáng vẻ cưỡi Rayquaza đen ở thành phố Dahara hôm đó.

Sắc mặt Lance cổ quái, đạo tâm có chút lung lay.

Bàn về "ngự Rồng", cảm giác vẫn là Lục Dã mạnh hơn một chút...

Dù sao hắn cũng sở hữu cả đống danh hiệu 「Anh Hùng Sự Thật」, 「Sứ Giả Tự Nhiên」, ngay cả Bộ Ba Rồng Sinnoh cũng phải nể hắn vài phần!

Hy vọng trận đấu sau, hắn sẽ không lôi ra rồng huyền thoại như Rayquaza đen hay Reshiram...

Sư phụ Mustard mới vào nhóm, cười híp mắt nói: "Ta đấu với Leonie nè ~ Ai nha, tư hạ thiết磋 (tỷ thí) nhiều lần rồi, nhưng trên Đại hội thế giới lại khác nha." Đôi mắt vàng của Leon rực cháy, khóe miệng khẽ nhếch: "Con sẽ không nương tay đâu, Sư phụ." Blue đút một tay vào túi, cầm điện thoại, chìm vào trầm mặc.

Vòng tứ kết tổ chức ở Wyndon để thuận tiện cho Masters Eight có thể lựa chọn toàn bộ cơ chế chiến đấu bao gồm cả Dynamax.

Nói thật, trận tiếp theo đấu với Wallace, Blue có quyết tâm và nắm chắc phần thắng tất yếu.

Điều khiến cậu để ý là Charizard Gigantamax của Leon.

Hơn nữa...

Blue hơi nhíu mày...

Hôm đó tại cao nguyên Indigo, tôi đã nhìn thấy bóng dáng của Red trên người Leon đội mũ lưỡi trai...

Thầy Lục thì đến cuối cùng mới biết được mình sẽ đấu với Lance ở vòng sau.

Hồi đó ở Battle Tower thành phố Risingdragon, đứng ngoài xem màn đối quyết Masters Competition giữa Lance và Cynthia.

Chớp mắt, đã đến lượt mình đấu với Lance rồi.

Đánh với Steven là hồi tưởng lại chuyến hành trình cùng nhau.

Trận sau đánh với người bạn cũ quen thuộc, "kẻ về nhì vạn năm" Dragon Tamer Lance, vậy thì không cần khách sáo nữa.

Cứ để Sylveon xuất phát đầu tiên, để Đại tỷ loạn sát đi!

Lỡ như Lance không ra bài theo sáo lộ, coi hệ Bay là cốt lõi (Core), vậy thì đổi một bộ thể hệ khác.

Lục Dã xoa cằm.

Giratina, Palkia, Dialga tùy ý hiện thân sẽ gây ra động thang thời không, dùng để thi đấu cũng không tiện.

Ngược lại N thường xuyên dắt Zekrom đi lung tung.

Là 「Anh Hùng Sự Thật」, thầy Lục cũng sở hữu tư cách chỉ huy Reshiram!

Lục Dã thầm nghĩ: "Đã ngài Brandon có thể phái Tam Thần Regi (Trio-Titan) lên sàn, vậy tôi gọi một con Reshiram ra cũng rất hợp lý đúng không?" Không đi tìm Arceus mượn Tấm Bảng Tiên (Pixie Plate) là đã kiềm chế lắm rồi!

Thầy Lục quyết định, đi PY (móc nối) với Reshiram một chút, dụ dỗ con 'Rồng trắng' này đánh một trận Masters Competition.

Lục Dã cười ha hả.

Lance à Lance, lập tức cho anh mở mang tầm mắt.

Ai mới là Bậc thầy hệ Rồng chân chính!

Nhờ sự giúp đỡ của Latias, thầy Lục di chuyển giữa các liên minh vô cùng thuận tiện.

Vẫn còn vài ngày nữa mới đến trận đấu.

Ngày hôm sau, Lục Dã cưỡi Latias đến Unova.

Vương quốc Eindoak Town, thành Đại Địa Chi Kiếm.

Là quê hương của Victini, phong cảnh và con người nơi đây vẫn như cũ.

Tiểu V bay đi tìm những người bạn quen thuộc để chơi đùa, Meloetta tổ chức buổi hòa nhạc trong vườn hoa của lâu đài, thu hút một đàn Pokémon hoang dã.

Gengar tự biết không giành lại được micro, bèn lôi từ trong túi bốn chiều ra một bộ thiết bị DJ đầy đủ, đeo tai nghe lên.

“Ghos! (★ᴗ★)” DJ Lục Dã đây, scratch là cái thá gì!

Hỏi bộ thiết bị DJ từ đâu ra à...

Thầy Lục cho hay, ai mà chẳng phải dân chơi nhạc cơ chứ!

Dưới lòng đất, trong kết giới.

Rồng Trắng huyền thoại, thành viên của bộ ba Đạo.

Reshiram dang rộng đôi cánh tựa núi non, nhìn xuống Lục Dã, giọng điệu có chút kỳ quái: 「Bảo ta theo ngươi tham gia giải đấu Pokémon của con người?」 Lục Dã gật đầu: “Chỉ lần này thôi.” Dù

sao Reshiram cũng là Thần Thú hệ Rồng, chuyên trị mấy con chim của Lance.

Reshiram nói: 「Ngươi không sợ... gây ra náo loạn à.」 "Pokémon huyền thoại xuất hiện ở giải vô địch thế giới đã có tiền lệ rồi, chính là bộ ba Golem đó." Lục Dã cứng rắn đáp: "Huống hồ Zekrom còn theo N chạy khắp thế giới, tôi với tư cách là 「Anh hùng của Sự thật」, nhờ cậu đánh một trận thì có làm sao?!" Ai cũng biết, Anh hùng của Sự thật, biểu tượng là màu trắng tinh khiết, giống như Reshiram.

Đôi mắt xanh biếc trong veo của Reshiram nhìn chằm chằm Lục Dã đang lý lẽ hùng hồn, trong lòng bỗng dấy lên một nỗi hoài nghi sâu sắc.

Gã Huấn luyện viên này, thật sự là 「Anh hùng Trắng」 mà mình đã chọn sao?

Sao lúc đó mình lại mù...

Suy nghĩ bị cắt ngang.

Lục Dã nói: "Thế này đi, cậu giúp tôi đánh một trận, tôi cung cấp 「Aura」 và Khối Năng Lượng cho cậu, thế nào?" Reshiram sững sờ.

Sự lựa chọn của mình quả là sáng suốt!

Cái gọi là sự thật, chính là kết hợp với thực tế, nghiêm túc thực tế, cầu thị!

Reshiram vỗ đôi cánh trắng muốt rộng lớn, liếc nhìn Lục Dã, nói: 「Ta đã thấu hiểu nội tâm của ngươi, đây không nghi ngờ gì chính là sự thật mà ngươi theo đuổi, cho nên...」 Reshiram khẽ nhắm mắt, bình thản nói: 「Chỉ một lần này, không có lần sau!」 Lục Dã hơi ngẩn người.

Dịch sang tiếng người tức là, dùng Reshiram đấu với mấy con chim của Lance là sự thật sâu thẳm trong lòng tôi.

Mà theo mô tả trong Pokédex, 'bộ ba Đạo' Reshiram sẵn lòng giúp đỡ những người dũng cảm theo đuổi sự thật.

Chương 859

Nhưng nếu coi thường sự thật, buông thả dục vọng, Reshiram sẽ không ngần ngại phun ra lửa thiêu rụi tất cả.

Thầy Lục chưa bao giờ coi thường sự thật, cậu ấy trước giờ luôn rất chân thật!

Lục Dã: "Vậy thì, chuyện lần trước ở thành Dahara cậu không đến đánh hội đồng..." Reshiram có vẻ hơi bực, nhắm mắt nói: 「Aura thì miễn, Khối Năng Lượng là được rồi!」 Chăm sóc cao cấp thì không cần, bao ăn là được!

Lục Dã ngước nhìn Reshiram trắng như mây, tự dưng cảm thấy một sự thân thiết khó tả.

Quá chân thật rồi, bộ ba Đạo! ...

Reshiram vẫn giữ thái độ kiêu hãnh, không vào PokéBall.

Mối quan hệ với Lục Dã gần giống như N với Zekrom, thuộc dạng đồng đội và đối tác.

Ở giải vô địch thế giới, Pokémon không cần vào bóng mà vẫn ra sân không phải là ít.

Ví dụ như Gengar của thầy Lục, Pikachu của Ash, vân vân.

Reshiram sẽ đến vùng trời gần Galar trước.

Khi cần Reshiram ra sân, thầy Lục chỉ cần dùng 「Jewelrite」 để cảm ứng, Reshiram sẽ từ trên trời cao bay xuống.

Trên bầu trời trong xanh, hình ảnh Rồng Trắng Reshiram phá tan mây cũng là một thần thoại lãng mạn của Unova từ xưa đến nay.

Lục Dã bước ra khỏi lâu đài, lẩm bẩm: "Reshiram đồng ý rồi...

Tiếp theo, chỉ cần nộp thông tin đội hình xuất phát cho ban tổ chức là được.” Để tránh hiện tượng thay đổi đội hình tạm thời trong trận đấu, ban tổ chức yêu cầu Bát Đại Sư phải nộp đội hình xuất phát trước trận.

Pokémon ra sân đầu tiên cũng được xác nhận trước, không được phép thay đổi, nếu không sẽ bị xử thua.

Ngoài Pokémon đầu tiên, thứ tự ra sân của các Pokémon khác có thể tự điều chỉnh trong trận đấu.

Lục Dã mở trang quản lý tuyển thủ, soạn xong đội hình xuất phát "Sylveon, Reshiram...", rồi nhấn tải lên.

Xác nhận tải lên hoàn tất.

Lục Dã cất điện thoại, cúi đầu nhìn Sylveon đang dùng dải lụa quấn lấy tay mình, cười nói: “Hình như Meloetta đang mở concert trong vườn hoa kìa, có muốn qua xem không?” “Bui!” (Không thèm!) Sylveon tsundere quay đầu đi.

“Vậy không nghe Meloetta nữa, cậu hát riêng cho tôi nghe là được rồi.” “Bui, bui...(ノノ•ᴗ•ノノ)” “Khoan, thôi bỏ đi...” Lục Dã vẻ mặt phức tạp.

Thể chất cấp Nhà vô địch của mình cũng không chịu nổi chiêu Tiếng Hét Siêu Thanh được cường hóa bởi 「Tiên Khí」 đâu!

Cảm nhận được oán niệm tỏa ra từ bên cạnh, Lục Dã vội chuồn đi tìm Rotom trong vườn hoa, chuẩn bị dùng chiêu 「Hoán Đổi」 với nó.

Rotom chết chứ đạo hữu không chết!

Sylveon chạy theo sau, đôi tai dài lúc lắc, vung vẩy dải lụa: “Bui! (* ` mạnh ´*)ﾉ” Đắc tội với chị đại tiên tử mà còn muốn chạy à! ...

Năm phút trước khi thầy Lục tải lên tài liệu "đội hình xuất phát".

Giải Vô Địch Thế Giới, ủy ban tổ chức.

Chủ tịch Đường của Liên minh Sao Đỏ đã tiếp quản chức vụ 'Chủ tịch ủy ban tổ chức' từ chủ tịch Rose, phụ trách một loạt công việc bao gồm cả việc xét duyệt dữ liệu xuất phát của tuyển thủ.

Nhà vô địch cũ đã bị loại, dừng bước ở vòng 16, nên cũng giúp một tay chia sẻ áp lực.

Trong văn phòng của ủy ban, nhìn vào dữ liệu vừa mới cập nhật trên màn hình, nhà vô địch cũ khẽ "à" một tiếng: "Đội hình xuất phát của Bậc thầy Rồng Lance đã được xác định rồi sao." 【Bậc thầy Rồng Lance, đội hình xuất phát.】 【Gyarados (Shiny), Aerodactyl, Charizard, Dragonair, Dragonair, Dragonite.】 Chủ tịch Đường đứng sau lưng nhà vô địch cũ, trầm ngâm nói: "Bậc thầy Rồng Lance lại chọn cả hai con Dragonair xuất phát cùng lúc à." Nhà vô địch cũ kinh ngạc liếc nhìn chủ tịch Đường không biết đã đến gần từ lúc nào.

Chẳng lẽ tất cả lãnh đạo trên thế giới đều có năng lực 'đi không tiếng động' này sao?!

Nhà vô địch cũ ho khan, nói: "Theo tôi được biết, nhà vô địch Lance đã huấn luyện rất nhiều Dratini, Dragonair, vì thế tự xưng là người kế thừa của 'quân đoàn rồng'." "Và hai con Dragonair này của cậu ấy," nhà vô địch cũ nhớ lại, "có rất nhiều năng lực đặc biệt, ví dụ như điều khiển thời tiết." Chủ tịch Đường gật đầu, nói: "Dù sao cũng là người kế thừa thiên tài của tộc Ngự Long, nhưng mà..." Chủ tịch Đường đổi giọng: "Tương đối mà nói, tôi vẫn đánh giá cao Lục Dã hơn." Nhà vô địch cũ vô cùng đồng cảm.

Dù sao đó cũng là Huấn luyện viên huyền thoại đã hạ gục cả Siêu Ma Thần Hoopa cơ mà!

Chủ tịch Đường nói: "Tính thời gian, đội hình xuất phát của Lục Dã chắc cũng sắp xác định rồi." "Ừm... khoan đã, hình như hệ thống

vừa cập nhật dữ liệu!" nhà vô địch cũ nhấn vào avatar của Lục Dã. 【Lục Dã, đội hình xuất phát.】 【Sylveon, Tyranitar, Gengar, Blastoise, Rotom (Dạng Giặt), Reshiram.】 Lướt qua một lượt, nhà vô địch cũ đoán: "Chắc là vì đội của nhà vô địch Lance đa số là hệ Bay, nên không cho Sirfetch'd hệ Giác Đấu xuất phát." "Ừm, Arcanine và Togepi chắc đang nghỉ ngơi điều chỉnh... khoan đã!" Chủ tịch Đường ngăn con trỏ chuột của nhà vô địch cũ đang định nhấn nút đóng, giọng có chút méo đi.

"Vừa rồi, Pokémon cuối cùng của Lục Dã là con gì?" Hai người cùng nhìn, nơi con trỏ chuột dừng lại hiện ra dữ liệu từ Pokédex của Giáo sư Oak. 【Reshiram, bộ ba Đạo, hệ Rồng và Lửa.

Là Pokémon huyền thoại của Unova, tin vào sự thật, dẫn dắt thế giới hướng đến thiện lương.】 Chủ tịch Đường và nhà vô địch cũ ngẩn người một lúc.

Đội hình của Lục Dã có Pokémon huyền thoại của Unova, Reshiram?

Đánh một trận tứ kết thôi mà, cậu gọi thẳng Long Thần đến luôn à?

Cái này, cái này có hợp lý không!

Nhà vô địch cũ cầu cứu nhìn chủ tịch Đường: "Cái này..." Chủ tịch Đường sững sờ nói: "Tôi nhớ, Lục Dã đúng là có danh hiệu 「Anh hùng Trắng」." Nhà vô địch cũ tâm trạng phức tạp.

Ông gọi cái tên Bậc thầy chiến thuật bẩn này là 「Anh hùng Trắng」 á?

Còn có thiên lý không, còn có vương pháp không chứ!

Chủ tịch Đường đã bình tĩnh lại, trầm giọng nói: "Dù thế nào, đây là mối liên kết giữa Lục Dã và Reshiram." "Nếu cậu ấy tự tin có được

sự hỗ trợ của Reshiram, và đã báo cáo đội hình, thì cứ để cậu ấy đi." Nhà vô địch cũ nói: "Nhưng mà, đây là Long Thần Reshiram, Pokémon huyền thoại đó!" Đánh Lance chứ có phải đánh trẻ con đâu!

"Vua Kim Tự Tháp Brandon cũng cho bộ ba Golem xuất phát và được liên minh công nhận đó thôi." chủ tịch Đường bình tĩnh nói, "Quan trọng nhất là, cậu ấy có thể cho Reshiram ra sân tại hiện trường — nếu Reshiram không thể ra sân, thì cũng chỉ có thể để cậu ấy đánh 5 chọi 6, tiếp tục trận đấu." Nhà vô địch cũ mấp máy môi, khẽ gật đầu.

Sau đó, nhìn vào đội hình của hai bên trên màn hình, so sánh với nhau, nhà vô địch cũ lẩm bẩm: "Rốt cuộc ai mới là Bậc thầy Rồng đây..." ...

Hai ngày sau, đội Rocket hỏi thăm khắp nơi, vẫn không nhận được chút thông tin nào về đội hình xuất phát.

Trong bụi cỏ ở ngoại ô Wyndon, James thở dài: "Không thể lấy được thông tin cho sếp rồi." "Vậy thì khởi động kế hoạch B thôi meo." Meowth khoanh tay nói.

"Kế hoạch B?" James và Jessie đồng thanh nhìn Meowth.

"Đồ ngốc, là đi đến sân vận động Wyndon bày sạp, kiếm kinh phí cho sếp meo!" "Một ngày nào đó, ta sẽ cướp lấy vị trí của Sylveon, để sếp vuốt ve đồng xu vàng của ta..." Nhìn Meowth đang đắm chìm trong ảo tưởng của mình, Jessie và James buông thõng vai, ái ngại nói: "Mi nói ra hết rồi kìa, Meowth." "Khuyên mi đừng nói trước mặt Sylveon, nếu không chúng ta sẽ chết rất thảm đó!" Sân vận động Wyndon.

Trận đấu cấp Bậc Thầy được cả thế giới chú ý, sắp được tổ chức tại đây!

Trận đấu đầu tiên sẽ diễn ra là cuộc đối đầu giữa Cynthia và Brandon.

Lục Dã sớm đã đến Wyndon, để chào đón nhà vô địch Sinnoh, Cynthia, người vừa kết thúc công việc ở liên minh.

Ngoại ô thành phố, một con Garchomp từ phía chân trời bay tới, tà áo đen của người đẹp tóc vàng bay phấp phới trong gió.

Khi Garchomp lơ lửng trước mặt Lục Dã, cô từ từ đưa tay ra trước mặt anh.

Lục Dã nắm lấy bàn tay nhỏ nhắn, nghe thấy tiếng giày cao gót 'cộp' một tiếng, gương mặt tươi cười của Cynthia gần trong gang tấc, mang theo nụ cười dịu dàng.

“Em về rồi.” hơi thở thơm như lan.

“Anh rất nhớ em.” Lục Dã khẽ nói.

Cynthia khẽ đẩy ngực Lục Dã, vén lọn tóc vàng bên má, đôi mắt xám sâu thẳm, toát lên khí chất của một Nữ hoàng: “Những lời tâm tình, đợi em thắng trận rồi hẵng nói...” Cô cần một chút thời gian chuẩn bị cá nhân trước trận đấu.

Cynthia với mái tóc vàng buông xõa, cổ áo nhung đen khẽ bay trong gió, tay đặt lên eo thon, khí chất cao ngạo, Garchomp bên cạnh không giận mà uy.

“Còn nữa.” Cynthia quay đầu lại, “Em cũng rất nhớ anh.” Lục Dã mỉm cười thanh thản.

Nếu thắng trận này, cô sẽ có thể đối đầu với Lục Dã trong trận chung kết bảng A.

Anh đã tưởng tượng cảnh này rất nhiều lần, không biết cục diện trận đấu sẽ diễn biến ra sao.

Và bây giờ, trận đấu định mệnh đó đã ở ngay trước mắt.

Cynthia quay lưng về phía Lục Dã, để lại cho anh bóng lưng trong chiếc áo khoác đen, vén lọn tóc vàng bay trong gió ra sau tai, để lộ chiếc cổ trắng ngần, khóe miệng khẽ nhếch lên.

Cuối tầm mắt là sân vận động Wyndon.

Đôi mắt xám của Cynthia ngưng lại.

"Cùng em đi xem bộ ba Golem của ngài Brandon không!" Cynthia nghiêng đầu gọi.

"Rất sẵn lòng!" Khu thương mại của Sân vận động Wyndon được đặt ở quảng trường ngay trước sân vận động.

Khi Lục Dã và Cynthia đến quảng trường, xung quanh đã đông nghịt người, đầy những tiếng rao hàng nhiệt tình như lửa, tiếng huyên náo của du khách.

Cặp đôi nhà vô địch này vừa xuất hiện đã thu hút vô số ánh nhìn.

"Là thầy Lục và nhà vô địch Cynthia!" "Ngoài xứng đôi, tôi không nghĩ ra được từ nào khác để hình dung." "Giống như tôi và cô Marnie xứng đôi vậy!" "Hả?

Cậu cũng là đội Yell à?" "Ở đây có thú nhồi bông Gengar, Sylveon nè meo, đừng bỏ lỡ!" Hai người đi về phía lối đi của tuyển thủ, cũng không gây ra tắc nghẽn, dù sao khí thế của Garchomp bên cạnh quá mạnh mẽ.

"Gao! (▼mạnh ▼)" (Lát nữa bà đây sẽ đập nát ba cây cột đó!) Khi đi qua khu thương mại, Green cười hì hì chào hỏi: "Thầy Lục, cô Cynthia, tân hôn vui vẻ!" "Vẫn... chưa kết hôn." Cynthia khẽ nói.

"Chúc trước mà~" Green cười nói.

Lục Dã nói: "Đồ ở đây của cậu, tôi bao hết!" Green sững người

một lúc, kinh ngạc nói: “Ông chủ hào phóng!!” Lục Dã thầm nghĩ: “Dù sao cũng có Meowth bọn nó ở đây...

đây có thể là đơn hàng cuối cùng trong năm nay của cậu rồi...” ...

“Thưa quý ông và quý bà, chào mừng đến với trận đấu cấp Bậc Thầy!” Bình luận viên nói đầy nhiệt huyết: “Đối thủ của trận đấu này là nhà vô địch Liên minh Sinnoh Cynthia, và Vua Kim Tự Tháp Brandon.” “Sau đây, xin mời hai tuyển thủ ra sân!!” Tiếng hoan hô vang trời, tiếng hét nối tiếp nhau.

Thầy Lục và Gengar đã ngồi ở hàng ghế người thân của Cynthia.

Khi cánh tay máy quay phim lia tới, thầy Lục hào phóng mỉm cười với ống kính.

“Ghos! (*ˇ⊍)” Gengar nhân cơ hội thè lưỡi ra, liếm một cái vào má Lục Dã.

Nhìn thầy Lục mặt không biểu cảm, cả thế giới chấn động!

Người đàn ông này, miễn nhiễm với sát thương và hiệu ứng tê liệt của chiêu 「Liếm」 của Gengar!

Ở lối đi tuyển thủ phía trước Lục Dã, Brandon trong bộ đồ khảo cổ màu xanh quân đội, vẻ mặt nghiêm túc bước ra.

Rõ ràng, Brandon cũng đã nhìn thấy thầy Lục ngồi trên khán đài, hơi sững người.

Lục Dã hào phóng vẫy tay chào Brandon, Gengar cũng làm động tác y hệt: “Ghos! (￣▽￣)/” Trong đầu Brandon hiện lên hình ảnh Đền Snowpoint vỡ nát nhiều lần, sắc mặt trở nên kỳ quái.

Bình tĩnh, đây chắc chắn là chiến thuật của hắn, không thể mắc bẫy!

Tên nhóc Lục Dã, sao dám làm loạn đạo tâm của ta!

Tiếng hoan hô khi Cynthia ra sân rõ ràng nhiệt tình hơn Brandon.

Vẫn là Dan đảm nhận vai trò trọng tài, hai tuyển thủ đứng ở hai bên khu chỉ huy.

Brandon khoanh tay, Cynthia khóe miệng mỉm cười, tay đặt lên eo thon.

"Đây là một trận giao lưu giữa nhà khảo cổ học và nhà thần thoại học." Brandon trầm giọng nói.

"Có thể giao chiến với bộ ba Golem huyền thoại, là vinh hạnh của tôi và Garchomp." Cynthia ưu nhã nói.

Trọng tài Dan giơ cao cờ, đột ngột vung xuống: "Trận đấu bắt đầu!" Brandon hét lớn: "Đi nào, Registeel!" Ánh sáng trắng lóe lên, Registeel do Kurt chế tạo, được mệnh danh là 'Thép Thần', có sức phòng thủ kép đáng kinh ngạc.

Cynthia ném PokéBall, lớn tiếng nói: "Nhờ cậu, Togekiss, sử dụng Gió Thuận!" Togekiss bay vút lên trời xanh, ngay lập tức vỗ cánh, tạo ra một luồng khí mạnh mẽ!

Lục Dã ôm Togepi trong lòng, có chút cảm khái.

Ai cũng biết, cho Spiritomb ra sân đầu tiên, để lại không gian cho đối thủ cường hóa, là sự dịu dàng cuối cùng của Manh Manh Đát!

Còn bây giờ, Cynthia khởi đầu bằng Gió Thuận, quyết tâm tấn công tốc độ cao, phá vỡ hàng phòng ngự mà bộ ba Golem tự hào!

"Chaki do y..." Togepi chăm chú nhìn Togekiss trên bầu trời, đôi mắt nhỏ khẽ lấp lánh.

Mùa hè khuyến mãi quá坑爹, một tựa game cũng không mua được.

Hay là... game không thay đổi, mà là chính mình đã thay đổi rồi~ Giữa tiếng reo hò nhiệt liệt của khán giả, trận chiến diễn ra vô cùng

quyết liệt.

Togekiss liên tục tung ra những nhát Chém Không Khí, 'đinh đinh đang đang' chém một loạt tia lửa trên bề mặt Registeel.

Tinh thể trên bề mặt Registeel lấp lánh, 「Khóa Mục Tiêu」 vào Togekiss đang di chuyển nhanh trên bầu trời, Pháo Điện màu xanh rực rỡ đột nhiên bắn ra!

Xèo xèo!!

Hiệp đầu giao chiến, Cynthia không chiếm được ưu thế nào, liền thay Togekiss ra trước, ném PokéBall, giọng ngưng trọng: "Nhờ cậu, Lucario!" Ánh sáng trắng lóe lên, Lucario từ từ mở đôi mắt đỏ, ánh mắt đột nhiên sắc bén, chắp hai tay lại, trong lòng bàn tay tỏa ra ánh sáng xanh.

Cynthia duỗi thẳng tay: "Sử dụng Cầu Aura!!" Ầm!!

Luồng sáng xuyên qua sân đấu, nuốt chửng Registeel.

Mặc dù có sức phòng thủ kép đáng kinh ngạc, nhưng sức mạnh và tốc độ của Registeel lại kém, sau một hồi giao tranh, Lucario đã giành chiến thắng đầu tiên!

Chương 860

Nhìn Registeel ngã xuống, Lucario thở dốc điều chỉnh hơi thở, lau vết thương trên má, rồi giơ cao tay phải, gầm lên trời: “Luca!!” Khán đài như đáp lại bằng một làn sóng nhiệt tình.

“Giết thần rồi, Lucario!” “Cẩu tử ngầu quá!” Trên khán đài, Lục Dã ánh mắt lấp lánh.

Cynthia có cả đá Mega Garchomp và đá Mega Lucario.

Nếu cô ấy đấu với mình, chắc sẽ chọn Lucario làm át chủ bài Mega.

Bởi vì cô ấy chỉ huy Garchomp còn thuận tay hơn chỉ huy Mega Garchomp, điểm này cần phải chú ý trước. 'Golem Đá' Regirock của Brandon ra sân sau đó, nhờ 「Sức Mạnh Cổ Đại」 đã nâng cao toàn diện trạng thái, liên tiếp đánh bại Lucario và Spiritomb đã cạn máu của Cynthia.

Thầy Lục trên khán đài, mặc dù tin tưởng vào thực lực của Manh Manh Đát, nhưng trong không khí trận đấu, vẫn có chút căng thẳng.

Sau đó, nhờ sự tiêu hao của Spiritomb, Roserade của Cynthia đã tìm được cơ hội, bắn ra một 「Quả Cầu Năng Lượng」 lấp lánh, 'ầm' một tiếng nổ tung trên cơ thể Golem Đá.

Trong làn khói, trọng tài giơ cao cờ, nói: “Regirock mất khả năng chiến đấu!” Tỷ số trên màn hình lớn là 2:2.

Nhưng bộ ba Regis của Brandon đã mất hai tướng lớn, Cynthia giành được lợi thế cực lớn!

Ngoài 'Golem Băng' Regice để lại đối phó với Garchomp, ba Pokémon còn lại của Brandon lần lượt là Dusclops, Ninjask, Solrock.

Solrock lợi dụng 「Vụ Nổ Lửa」 dưới trời nắng, đánh bại Roserade, sau đó Milotic nhờ 「Phản Đòn Gương」 và 「Hồi Phục」, liên tiếp đánh bại Solrock và Dusclops.

Tỷ số đến giai đoạn gay cấn 4:3, Ninjask của Brandon ra sân, bay vòng quanh sân, tốc độ không ngừng tăng lên!

Cynthia quả quyết thu hồi Milotic, ánh mắt sắc lạnh, nói: "Bay lượn trên bầu trời đi, Garchomp!!" Át chủ bài ra sân, Garchomp bất khả chiến bại!!

Trong sân vang lên tiếng hoan hô long trời lở đất, Gengar và Togepi cũng reo hò theo: "Ghos!! ヾ(≧ ∇ ≦*)ヾ" "Chaki do y~✧*。٩(ᗜ *)و✧*。" Lục Dã liếc nhìn hai nhóc này.

Chẳng lẽ, các ngươi chính là tổ cổ vũ trong truyền thuyết?

Nhưng chính mình cũng phấn khích theo!

Lục Dã hét lớn: "Cynthia cố lên!!" Cynthia tóc vàng bay phấp phới, ánh mắt khẽ lấp lánh, nói: "Garchomp, Vuốt Rồng!" Đôi lưỡi hái của Garchomp ngưng tụ bóng rồng màu xanh lục, lao xuống bắt kịp tốc độ của Ninjask, một vuốt chém nó ngã nhào!

Brandon khoanh tay, vẻ mặt nghiêm nghị, đội của ông chỉ còn lại con Regice cuối cùng.

Đối mặt với Garchomp yếu gấp bốn lần hệ Băng... chắc là vẫn có thể hạ được một con nữa chứ...

Nhưng rất nhanh, Brandon đã nhận ra sai lầm của mình.

"Regi!!" Tia Sáng Băng Giá do Regice bắn ra, ánh sáng xanh trực tiếp trúng vào Garchomp đang lao xuống từ trên trời, nhưng tốc độ của Garchomp không hề giảm, nghiến chặt răng, 'cạch' một tiếng nhai quả Berry trong má!

Brandon trừng lớn mắt.

Vật phẩm Garchomp mang theo không phải là đá Mega.

Mà là quả kháng băng, quả Berry Yache!

Chuyện này chắc chắn là do Lục Dã làm?

Dù sao hắn cũng là 「Chiến thuật gia」 tinh thông Berry học!

Ầm ầm ầm!!

Sau Cú Đâm Rồng là một phát Động Đất, Garchomp yếu gấp bốn lần hệ Băng, ngược dòng khắc hệ cực lớn, hiên ngang đánh bại Regice.

"Gao!!" Trong sân vận động sôi sục, Garchomp đứng trước Cynthia, gầm lên trời.

"Tuyển thủ đầu tiên tiến vào tứ kết đã ra đời!!" bình luận viên nói: "Đó chính là nhà vô địch Liên minh Sinnoh, Cynthia!!" Lucian không thể tin nổi: "Garchomp thật sự đã thắng Regice." Flint hoan hô: "Chị đại đỉnh quá!!" Đối diện với ống kính, Cynthia ưu nhã mỉm cười, quay lại nhìn Lục Dã trên khán đài.

Cô cười duyên dáng, đôi mắt xám sâu thẳm.

Em đã thắng rồi... tiếp theo, là đến lượt anh đó.

Ống kính nhanh chóng quay về phía Lục Dã, không biết từ lúc nào, Victini đã bay ra khỏi Cherish Ball, vui vẻ giơ tay chữ V với ống kính: "Nimi~!" Lục Dã mỉm cười, cũng giơ tay chữ V theo.

Cùng lúc đó, tại Unova, Lâu đài Chiến đấu.

Một thiếu nữ tóc vàng quanh năm không tỉnh ngủ, nằm trên chiếc giường công chúa, trong giấc mơ lặng lẽ nắm chặt tay.

Caitlin: "Ưm..." Danh họa thế giới, 《Caitlin đang Hồi Sức》! ...

Cynthia thành công tiến vào tứ kết của Giải Vô Địch Thế Giới.

Và sắp tới sẽ là một trận đối đầu khác của bảng A.

Thầy Lục VS Bậc thầy Rồng Lance.

Người chiến thắng trong hai người sẽ đấu với Cynthia, người cũng là người chiến thắng của bảng A, để giành quyền vào chung kết với người chiến thắng bảng B.

Ngày thứ hai sau khi trận đấu giữa Cynthia và Brandon kết thúc.

Màn đêm buông xuống.

Sân vận động Wyndon, những cột đèn pha chiếu sáng bầu trời đêm.

Tiếng người huyên náo, sự nhiệt tình của sân vận động đã lên đến đỉnh điểm!

"Ash, nhanh lên, trận đấu của thầy Lục và ngài Lance sắp bắt đầu rồi!" Iris mặc áo choàng nhà vô địch, lớn tiếng nói.

"Đến rồi, tớ vừa gặp ngài Leon, ngài ấy bị lạc đường bên ngoài sân vận động Wyndon!" "Hả?

Thế mà cũng lạc được à?" Dưới màn đêm, sân vận động Wyndon tỏa ra ánh sáng rực rỡ, hàng vạn người ngước nhìn đồng hồ đếm ngược trên màn hình lớn, một sự phấn khích khó tả lan tỏa khắp sân vận động.

Khoảnh khắc đồng hồ đếm ngược về không, pháo hoa rực rỡ bắn lên bầu trời sân vận động!

"Chào mừng quý vị, đến với trận đấu cấp Bậc Thầy!" "Hai tuyển thủ sắp đối đầu là tuyển thủ Lục Dã, và Bậc thầy Rồng Lance!!" Màn đêm bao trùm, Sân vận động Wyndon đèn đuốc sáng trưng, tiếng hoan hô sôi sục.

Hiện trường có hàng vạn khán giả, khán giả trên livestream đã vượt qua mười triệu, độ hot vẫn đang tăng vọt.

Hàng ghế người thân phía trước, Akin đội mũ lưỡi trai, quay đầu gọi: "Này, cậu em, sao đến muộn thế!" "Vừa rồi ở ngoài có chút việc." Ash với Pikachu trên vai ngồi xuống, ngạc nhiên nói, "Tiền bối Silver cũng ở đây ạ?" Thiếu niên tóc đỏ mặt lạnh như tiền, khẽ gật đầu: "Lance từng là thầy của tôi." "Vậy là cậu đến cổ vũ cho thầy Lục, xem thầy ấy đánh cho Lance chim non tơi tả à?" Akin cười gian.

Silver bình tĩnh trả lời: "Thứ nhất, hàng ghế người thân của Lance đã chật kín người của tộc Ngự Long.

Thứ hai, là cậu ép tôi đến xem trận đấu." Nếu không, Silver có lẽ vẫn đang ở cổng, giúp Green bày sạp, hoặc nhân lúc mọi người đều ở sân vận động thì đi dạo một vòng Tháp Chiến Đấu, xem có thể thuận tay lấy được huy hiệu nào không.

"Được rồi, hai cậu." Crystal ngẩng đầu nói, "Cô Cynthia, hai tên ngốc này, xin cô bỏ qua cho." "Không sao đâu." Cynthia cười tươi nói, "Đông người xem mới vui mà." Iris mặt vẽ hình 'nụ cười nham hiểm của Gengar', giơ cao cờ, hét lớn: "Thầy Lục cố lên!" Togepi ngồi trên đùi Cynthia, trán buộc băng đô, hai tay cầm cờ, khuôn mặt nhỏ nhắn cũng vẽ hình Gengar, lắc qua lắc lại: "Chaki do y~! ヾ(✿゜▽゜)no" (Cố lên~!) Trên hàng ghế người thân của Lance, là các trưởng lão của tộc Ngự Long, và em họ của anh, Clair.

Clair tóc xanh, mặc đồ bó sát màu xanh, khoác áo choàng, lặng lẽ nhìn người đàn ông tóc đỏ trên màn hình lớn.

Anh họ luôn là mục tiêu em theo đuổi, dù đối mặt với thầy Lục, em vẫn tin anh ấy có thể giành chiến thắng.

Bởi vì, anh ấy là Bậc thầy Rồng mạnh nhất thế giới, Lance!

Trên lan can khán đài khuất nẻo, Tứ Thiên Vương Johto đứng đó với vẻ mặt độc ác: Bruno, Karen, Will, Koga.

Bruno cởi trần, khoanh tay, trầm giọng nói: "Đối mặt với thầy Lục, cơ hội thắng của Lance không mấy lạc quan." Karen vén mái tóc xanh, cười nhạt: "Dragonite của Lance cũng đã bước vào lĩnh vực huyền thoại rồi mà, chúng ta không cần phải lo cho đám Huấn luyện viên đỉnh cao này đâu." Koga treo ngược trên mái nhà sân vận động, dây leo rủ xuống, giọng khàn khàn: "Hai năm trước, tôi từng tặng kỹ năng sử dụng Kịch Độc cho Gastly của Lục Dã.

Không ngờ chỉ trong hai năm ngắn ngủi, cậu ta lại xây dựng được một đội hình chủ lực có sức mạnh trung bình 「Huyền thoại Chiến đấu」." "Thực lực huấn luyện đã khủng khiếp hơn cả Blue Oak rồi..." Will đeo mặt nạ, lẩm bẩm, rồi ngẩng đầu nói, "Mà nói đi cũng phải nói lại, Thiên Vương Koga, ngài treo như vậy không mệt à?" "Mệt." Koga quả quyết, "Cũng là tu hành!" Ba vị thiên vương thầm nghĩ: "Đồ dị hợm." Tiếng hoan hô trong sân vận động đột nhiên nhiệt liệt, giọng nói đầy nhiệt huyết của bình luận viên vang lên.

"Sau đây, xin mời hai tuyển thủ ra sân!!" Sự nhiệt tình và hoan hô bùng nổ, thắp sáng cả sân vận động dưới màn đêm.

Những ngọn đèn pha di chuyển, dừng lại trên hai Huấn luyện viên đang từ từ bước ra từ lối đi tuyển thủ.

Một người tóc đỏ dựng đứng, mặc đồng phục xanh đỏ, áo choàng đỏ sẫm, khoanh tay, ánh mắt như một con rồng khổng lồ đang liếc nhìn.

Vụt!

Lance vung chiếc áo choàng đang kêu phần phật, giơ tay chào hàng vạn khán giả.

Trong khoảnh khắc, tiếng hoan hô như thủy triều, nhấn chìm cả sân vận động!

“Ngầu quá, ngài Lance!” “Thống soái của quân đoàn rồng, Bậc thầy Rồng Lance!” “Cho xin link mua áo choàng, cảm ơn nhiều!” Lẫn vào vài thứ kỳ lạ, nhưng không vấn đề gì.

Trước buổi phát sóng trực tiếp, quán chủ Falkner cảm khái: “Lão đại vẫn ngầu lòi như ngày nào.” Lance từng giành chức vô địch Giải Vô Địch Thế Giới, có lượng người hâm mộ cực cao trên toàn thế giới.

Và với tư cách là quan sát viên của liên minh, Lance có ý thức chính nghĩa mạnh mẽ, từng khiến anh lạc lối, nhưng chưa bao giờ đánh mất bản tâm.

Hôm nay, trên võ đài của Giải Vô Địch Thế Giới, anh sẽ nghênh đón trận chiến đỉnh cao với thầy Lục!

Trong lối đi tuyển thủ, bóng dáng thanh niên tóc đen từ từ bước ra.

Đèn pha theo sau dáng người anh, cột sáng di chuyển theo, chiếu sáng tà áo khoác phong cách Oreburgh của anh.

Khác với chiếc áo choàng ngầu lòi của Lance, áo khoác của Lục Dã vừa vặn và tôn dáng hơn, càng làm nổi bật vẻ ngoài tuấn tú.

“Thầy Lục cố lên!!” Tiếng hoan hô từ phía như thủy triều ập đến, Lục Dã nhìn thẳng người đàn ông tóc đỏ phía trước.

Đã từng có lúc, Lance là nhà vô địch cao cao tại thượng, xa không thể với tới.

Tôi trốn tránh tất cả, hưởng thụ cuộc sống bình dị cùng các Pokémon.

Và bây giờ...

Lục Dã khẽ cười, ánh mắt sắc lẹm.

Tôi và Gengar, cũng đã đứng trên võ đài.

Và chiến đấu vì mục tiêu trở thành Huấn luyện viên mạnh nhất thế giới!

Bên cạnh Lục Dã, Gengar nhe răng cười toe toét.

“Ghos! (≧∇≦)ﾉ” (Cảm ơn bà con cô bác!) Nhìn thầy Lục trước mặt.

Lance khoanh tay, ánh mắt khẽ lấp lánh, chìm vào hồi ức.

Lần đầu tiên anh gặp cậu ta là ở Tháp Chiến Đấu của thành phố Rising Dragon.

Cậu ta mượn đội hình của Cynthia, đã thành công cầm hòa với mình.

Lúc đó mình còn thắc mắc, tại sao một Huấn luyện viên có thực lực như vậy lại vô danh.

Nghĩ lại... với đội hình chủ lực của thầy Lục, Darkrai của Alamos Town, bộ ba Đạo Reshiram, Regigigas, vân vân.

Đúng là không tiện ra sân trước công chúng.

Và cậu ta cùng Gengar bắt đầu từ con số không, cũng đã đứng trên võ đài đỉnh cao của Giải Vô Địch Thế Giới.

Lance khoanh tay, ánh mắt dần trở nên sắc lẹm, con ngươi dựng đứng, uy nghiêm như một con rồng khổng lồ.

Dù đối thủ là Red huyền thoại, dù thầy Lục đã để lại vô số chiến tích chấn động.

Tôi cũng sẽ không dễ dàng dâng chiến thắng — bởi vì tôi là, thống soái của quân đoàn rồng, nhà vô địch của Giải Vô Địch Thế Giới, Lance!!

Dan cưỡi Aegislash, bay đến giữa sân, sau khi xác nhận trạng thái của tuyển thủ, lớn tiếng nói: “Tôi xin giải thích luật của trận đấu này.

Trận đấu cấp Bậc Thầy đều sử dụng 「sân tiêu chuẩn」, xung quanh có rào chắn Cực Đại Hóa.” “Thể thức là 6v6 Toàn Diện, khi bất kỳ bên nào có ba Pokémon mất khả năng chiến đấu, sẽ bước vào giai đoạn giữa trận.

Khi tất cả Pokémon của một bên ngã xuống, bên còn lại sẽ giành chiến thắng—” “Sau đây, mời hai tuyển thủ vào vị trí!” Lance 'cạch' một tiếng nhấn nút, nắm chặt quả Ultra Ball đã được phóng to trong lòng bàn tay, ánh mắt va chạm dữ dội với Lục Dã.

Trái tim của hàng vạn khán giả, theo tiếng còi của trọng tài vang lên, đột nhiên run lên.

“Trận đấu bắt đầu!” Trên màn hình lớn, avatar của hai Huấn luyện viên va vào nhau, sáng lên biểu tượng VS và ngọn lửa hừng hực!

“Lên nào!” Lance ném Ultra Ball, hét lớn: “Gyarados!” “Gàoooo!!!” Gyarados màu đỏ mở rộng miệng, mặt mày dữ tợn, đầu có ba chiếc sừng hình lăng trụ, ưỡn ngực 'đùng' một tiếng đáp xuống sân, gầm lên giận dữ.

Khán giả không kìm được tiếng kinh hô.

“Gyarados màu đỏ?” “Trông vừa ngầu vừa đáng sợ!” Cynthia quay đầu nói: “Tôi nhớ, cậu cũng có một con Gyarados màu đỏ mà.” Silver gật đầu, ngắn gọn: “Không phải cùng một con.” Akin hét lớn: “Gyarados cũng là hệ Rồng à?!” Iris cũng không chắc: “Chắc là, để khắc chế Sylveon, Pokémon xuất phát đầu tiên của thầy Lục, chắc vậy!” Pokémon đầu tiên ra sân đã được quy định trước trận đấu.

Lục Dã ném PokéBall, lớn tiếng nói: “Nhờ cậu, Sylveon!” Sylveon nhảy ra khỏi PokéBall, thân hình trắng như tuyết, nhẹ nhàng đáp

xuống đất, ưu nhã lắc lư dải lụa, từ từ mở đôi mắt tràn đầy sát khí.

“Bui! (▼mạnh ▼#)” Giờ đi săn đến rồi!

Qua màn hình, các fan trong phòng livestream cũng không khỏi rùng mình.

“Lâu rồi không thấy ánh mắt vừa hung dữ vừa đáng yêu của Chị Đại!” “Sylveon: Ánh mắt muốn xiên một người là không thể giấu được!” “Xác suất Huấn luyện viên bị một bé Eevee giết là rất nhỏ... nhưng không phải là không có!” Gyarados màu đỏ có chút ngơ ngác.

Rốt cuộc mi có năng lực 「Uy Hiếp」, hay là ta có năng lực 「Uy Hiếp」 đây?!

Lance khoanh tay, khẽ nhíu mày, nhận ra điều bất thường.

Từ trên người Sylveon tỏa ra một luồng tiên khí đặc biệt, bao trùm cả sân đấu.

Trong luồng khí này, sinh lực của Sylveon sẽ được tăng cường đáng kể, các chiêu thức hệ Tiên cũng trở nên uy lực hơn!

Chương 861

Nếu muốn tạo không gian đầu ra cho Dragonite ở phía sau, thì 'tiên tử đồ long' của thầy Lục phải do Gyarados, Aerodactyl, những Pokémon hệ Bay này giải quyết.

Lance ánh mắt sắc lạnh.

Đối với Gyarados màu đỏ, tôi có sự tự tin tuyệt đối!

“Gyarados—” Người đàn ông tóc đỏ ánh mắt sắc lẹm, đưa tay ra, nắm chặt: “Múa Rồng!!” Bình luận trên livestream ào ào hiện lên.

“Mở màn Múa Rồng, Lance tham vãi chưởng!” “Hết cách rồi, có chênh lệch cấp độ, không Múa Rồng, tốc độ có khi còn không bằng Sylveon!” Dưới màn đêm của Sân vận động Wyndon, một cơn gió mạnh khủng khiếp nổi lên, tiếng gầm gừ vang vọng.

Gyarados màu đỏ ưỡn ngực, dùng chiếc đuôi to khỏe làm điểm tựa, xoay tròn thân mình, tạo ra một cơn lốc dữ dội bao bọc lấy bản thân, trông như một cơn vòi rồng.

Vừa cường hóa, vừa dùng cơn lốc làm rào chắn tự nhiên!

Trong lúc khán giả được mở mang tầm mắt, Lục Dã ánh mắt khẽ lấp lánh.

Đây là nguyên lý của 'khiên phản đòn'... vạn vật đều có thể 'khiên phản đòn'.

Nhưng mà, màu mè hoa lá cành!

“Sylveon!” Lục Dã hét lớn, “Tia Sáng Hủy Diệt!!” Lance ánh mắt sững lại.

Cái gì?

Rõ ràng là chiêu thức đại diện của Gyarados, lại do một Sylveon có vẻ ngoài đáng yêu thi triển! 「Tia Sáng Hủy Diệt」 đối với cư dân của thế giới Pokémon, như sấm bên tai, ngay cả những người không phải Huấn luyện viên cũng thường nghe nói đến.

Uy lực cực lớn, thanh thế kinh người, những Pokémon tính tình hung bạo thường xuyên thi triển.

Nhưng sau khi thi triển sẽ có một khoảng thời gian cứng đờ, không thể né tránh chiêu thức.

Nhưng mà, Chị Đại vốn không phải là kiểu chiến đấu tốc độ cao như Gengar.

Từ hồi du lịch ở Alola, aura của bốn hòn đảo đã cường hóa sinh lực cho Sylveon, uy lực của các chiêu thức dạng tia sáng như 「Tia Sáng Hủy Diệt」, 「Ánh Sáng Chói Lóa」 cũng được tăng cường.

Và dưới sự tắm mình trong 「Tiên Khí」 giống như 'Pokémon Sự Sống' Xerneas, chiêu thức hệ Thường 「Tia Sáng Hủy Diệt」 nhận được sự gia trì của Năng lượng Tiên, uy lực càng thêm khủng bố!

Sức công phá bạo lực nghiền ép, sinh lực khiến người ta tuyệt vọng, mới là bí ẩn thực sự của Sylveon!

“Bui—” Sylveon mở miệng nhỏ, trong miệng cuộn trào một quả cầu ánh sáng trắng vô cùng mạnh mẽ, khoảnh khắc tiếp theo, quả cầu ánh sáng đột nhiên phình to, 'ầm' một tiếng bắn ra!

Trông như một khẩu pháo hủy diệt, trực tiếp thổi bay cơn lốc mà Gyarados màu đỏ tạo ra, oanh tạc vào phần giữa bụng của nó, vết thương thảm khốc tỏa ra khói đen dày đặc!

“Gàooo...” Gyarados màu đỏ thân hình khựng lại, gầm nhẹ một tiếng.

Bình luận trên livestream gõ ra một loạt “vãi chưởng”.

“Tia Sáng Hủy Diệt, suýt nữa thì one-shot Gyarados màu đỏ?” “Chị Đại uy vũ!” “Nhưng mà thời gian cứng đờ sau khi tung chiêu lớn cũng rất nguy hiểm!” “Gyarados—” Lance nắm lấy cơ hội Sylveon đang thở dốc, hét lớn: “Đuôi Nước!!” “Gàoooo!!” Đuôi của Gyarados màu đỏ đột nhiên cuộn lại một khối nước, thân hình đột ngột lao ra, chiếc đuôi to như lá chuối liên tục quật vào người Sylveon, sau đó ngưng tụ ánh sáng trắng sắc lẹm, 'bốp' một tiếng đánh bay nó!

Sylveon điều chỉnh thân hình trên không, bốn chân nhẹ nhàng tiếp đất, thân hình trắng như tuyết tỏa ra ánh sáng bạc, hung hăng nhe răng: “Bui!” “Đuôi Nước sau khi Múa Rồng, hiệu quả không rõ rệt lắm?” Ash không thể tin nổi.

Cynthia mắt xám khẽ lấp lánh, trầm ngâm: “Luồng aura đặc biệt đó đã cung cấp sinh lực cho Sylveon, giúp nó chiến đấu bền bỉ, giống như Xerneas.” Khi đấu với Lục Dã, mình phải chú ý nhiều hơn mới được...

Trong lúc thầy Lục đang suy nghĩ về vị trí Mega trong đội của Cynthia, Cynthia cũng đang đoán đội hình của thầy Lục.

Tình yêu là chiến tranh!

Cuộc đấu trí của những Huấn luyện viên thiên tài!

Nhìn Sylveon đang tích tụ sức mạnh.

Lance khẽ nhíu mày.

Tình hình không lạc quan, phải bảo toàn HP của Gyarados màu đỏ!

Lập tức quyết đoán, Lance giơ tay thu hồi Gyarados màu đỏ vào Ultra Ball.

“Tuyển thủ Lance là người đầu tiên thu hồi Gyarados màu đỏ—” bình luận viên kinh ngạc nói: “Anh ấy trực tiếp chọn Cực Đại Hóa!!” Là một nhà vô địch, tự nhiên phải vận dụng tất cả các cơ chế chiến

đấu một cách tự nhiên.

Hơn nữa, Gyarados màu đỏ đã Múa Rồng một lần, không cần thiết phải thu hồi. 「Cực Đại Hóa」 có thể làm tăng HP, kích thước, sức mạnh của Gyarados màu đỏ, không dùng thì phí!

Lance duỗi thẳng tay, Vòng tay Cực Đại Hóa dâng lên những điểm sáng đỏ, dần dần dồn về phía quả Ultra Ball trong lòng bàn tay, làm nó không ngừng lớn lên.

Khoảnh khắc tiếp theo, Lance ném quả Ultra Ball đã được phóng to lên trời!

Lục Dã ngước nhìn mái vòm của rào chắn Cực Đại Hóa, trên kết giới hình bát được tạo thành từ tinh thể màu đỏ, cuộn trào những đám mây đen đỏ sẫm.

Đây là biểu tượng cho sức mạnh của Eternatus, mặc dù hiện tại nó đang bị Giáo sư Oak nghiên cứu, vẫn không ảnh hưởng đến 「Cực Đại Hóa」.

Quả PokéBall khổng lồ 'bốp' một tiếng mở ra, Gyarados màu đỏ to như một tòa nhà cao tầng mở rộng miệng, 'đùng' một tiếng đáp xuống đất, đá vụn bay tứ tung, ba chiếc sừng trên trán dâng lên ánh sáng đỏ, sừng sững trước mặt Lance!

Khán giả kinh ngạc ngước nhìn Gyarados màu đỏ đã Cực Đại Hóa, khoảnh khắc tiếp theo, một làn sóng hoan hô nhiệt liệt nổi lên!

Tỷ lệ ủng hộ trực tiếp của Lance trên diễn đàn tăng vọt.

"Cực Đại Hóa cộng với Gyarados Shiny, ngầu lòi hết nấc!" "Cảm giác chênh lệch kích thước như thế này, không phá được phòng ngự đâu." "Át chủ bài của Bậc thầy Rồng là hệ Bay, chắc kèo rồi!" Sylveon đứng trước Lục Dã, hạ thấp người, ngước nhìn Gyarados màu đỏ khổng lồ, ngạo nghễ liếc xéo: "Bui!" Siêu Ma Thần Hoopa

còn to hơn nó, mình cũng đã cùng Lục Dã đối mặt rồi, cái này chỉ là muỗi!

"Gyarados—" Lance đưa tay ra, năm ngón tay co lại, hét lớn: "Phun Trào Cực Đại!!" "Gàoooo!!!" Gyarados màu đỏ mở rộng miệng, bắn ra một cột nước mạnh mẽ, như một thác nước từ trên trời đổ xuống, 'ầm' một tiếng tấn công Sylveon và khu vực xung quanh.

Dòng nước trực tiếp nuốt chửng Sylveon, tiếng nổ như sấm vang lên, đá vụn bay tứ tung, bên trong rào chắn bốc lên hơi nước dày đặc, sau đó mưa như trút nước! 「Phun Trào Cực Đại」 có hiệu ứng mưa rào, mưa lớn 'lộp bộp' rơi xuống, cột nước vẫn tiếp tục.

Tuy nhiên, trong cột nước lại tỏa ra ánh sáng trắng rực rỡ!

Lance khẽ sững sờ: "Ánh sáng tiến hóa, không, không đúng." Một cảm giác nguy hiểm khó tả dâng lên trong lòng, giống như sức mạnh đặc biệt đến từ Pokémon huyền thoại.

"Sylveon—" Lục Dã giọng sắc lạnh: "Quyền Năng Địa Giới!!" Số lượng bình luận trên livestream tăng vọt.

"Xuất hiện rồi, chiêu thức bất hợp pháp của Sylveon!" "Lấy chiêu độc quyền của Thần Thú ra đánh Giải Vô Địch Thế Giới, làm người đi mà!" "Hay là ông gọi thẳng Pokémon huyền thoại ra luôn đi!" Cột nước rút đi, để lộ hình dáng của Sylveon bên trong.

Sylveon buông thõng dải lụa, nhẹ nhàng chạm vào mặt đất, năng lượng màu đỏ theo dải lụa truyền vào cơ thể, bộ lông trắng muốt càng thêm óng mượt, con ngươi xanh biếc trong suốt.

Chịu đựng 「Phun Trào Cực Đại」, khí thế của Sylveon lại không ngừng tăng lên, đối mặt với Gyarados màu đỏ đang kinh ngạc, khóe miệng nhếch lên, cười ngọt ngào.

"Bui~" Đến lượt người ta rồi nha~ 「Quyền Năng Địa Giới」 có

thể tăng cường đáng kể tốc độ và sức tấn công của Sylveon.

Cộng thêm sự gia trì của 「Tiên Khí」, Garchomp của Cynthia đến đây cũng chỉ là chuyện một hiệp!

Sylveon của thầy Lục, biệt danh, Xerneas phiên bản hack!

Lục Dã hét lớn: "Sylveon, Tia Sáng Hủy Diệt!!" "Bui!! (▼mạnh ▼#)" Sylveon ánh mắt đột nhiên sắc lạnh, nút thắt hình bướm tỏa ra ánh sáng đỏ, phản chiếu con ngươi tròn màu xanh biếc đầy sát khí.

Khoảnh khắc tiếp theo, một khẩu pháo ánh sáng trắng rực rỡ 'ầm' một tiếng bắn ra, nuốt chửng hơn nửa thân hình của Gyarados màu đỏ, tiếp tục oanh tạc vào rào chắn Cực Đại Hóa phía sau.

Rắc, rắc...

Trọng tài Dan mí mắt giật giật, rào chắn có thể chịu được chiêu thức Cực Đại, đã xuất hiện rất nhiều vết nứt!

Ầm ầm ầm!!

"Gàoooo!!" Gyarados màu đỏ trong trạng thái Cực Đại Hóa, gầm lên đau đớn, cơ thể phát ra một loạt tiếng nổ.

Dần dần thu nhỏ lại, Gyarados màu đỏ 'đùng' một tiếng ngã xuống đất, bất tỉnh!

Sylveon nhẹ nhàng vung vẩy dải lụa, quay đầu lại nhìn Lục Dã, nhe răng nanh nhỏ: "Bui~" (Thắng rồi~) Sân vận động chìm trong im lặng.

Khoảnh khắc tiếp theo, sân vận động vang lên tiếng hoan hô long trời lở đất!

"Vãi chưởng, Gyarados màu đỏ Cực Đại Hóa, cứ thế mà gục à?!" "Bạo lực quá!" "Không dám tưởng tượng, buổi tối thầy Lục còn có thể ôm Sylveon đi ngủ!" Thầy Lục giành chiến thắng đầu tiên, và

Sylveon sau khi được cường hóa bởi 「Quyền Năng Địa Giới」, có thể tiếp tục ở lại trên sân.

Các trưởng lão của tộc Ngự Long trên hàng ghế người thân đều có chút im lặng.

Nếu là bất kỳ ai trong số họ, cũng không có tự tin chiến thắng con Sylveon này.

Dù sao... hệ Tiên đánh hệ Rồng, thuần túy là bố đánh con!

Clair lẩm bẩm: "May mà anh họ, trong đội đa số là hệ Bay..." Lance vẻ mặt phức tạp.

Vấn đề là, đây còn là Pokémon hệ Tiên được thừa hưởng sức mạnh của Xerneas!

Bình tĩnh...

Lance ánh mắt lấp lánh, Sylveon vẫn đang trong giai đoạn cứng đờ, phải tấn công tốc độ cao!

"Đi nào, Aerodactyl!" Lance ném Ultra Ball.

"Kaka!" Aerodactyl vỗ cánh, há miệng, cao ngạo liếc nhìn Sylveon.

Akin nói: "Con thứ hai cũng là hệ Bay kìa." Silver bình thản nói: "Bởi vì đánh Sylveon, không tiện cho Dragonite ra sân." Cynthia khẽ nhíu mày: "Chiêu 「Thiết Đầu」 của Aerodactyl rất khắc chế Sylveon... có lẽ sẽ hơi khó khăn." Lời còn chưa dứt, Lance giọng sắc lạnh: "Aerodactyl, Thiết Đầu!!" "Kaka!!" Aerodactyl vỗ cánh, lao xuống, đầu tỏa ra ánh sáng trắng sắc lẹm, hiên ngang húc văng Sylveon rồi lại bay lên cao.

Sylveon kêu lên một tiếng đau đớn, trừng mắt nhìn Aerodactyl trên trời.

"Tiếng Hét Siêu Thanh!" Lục Dã hét.

“Bui!!” Sylveon bộc phát ra tiếng kêu chói tai, hình thành những lưỡi dao âm thanh hữu hình, từ bốn phương tám hướng chém về phía Aerodactyl trên cao.

Aerodactyl bằng kỹ năng không chiến, liên tục thoát khỏi khu vực nổ, xung quanh cơ thể ngưng tụ những tảng đá lớn!

“Lở Đá!!” Lance hét.

“Kaka!!” Aerodactyl gầm lớn, vỗ cánh, những tảng đá bay về phía Sylveon.

“Tấn Công Chớp Nhoáng né đi.” Lục Dã đưa tay ra, “Tiếng Hét Siêu Thanh cận chiến!” Lance sắc mặt khẽ biến, giống như dùng Gyarados màu đỏ đánh Charizard của Leon, Charizard đột nhiên lôi ra 「Cú Đấm Sét」 vậy.

Đây đéo phải Sylveon hệ Công Đặc Biệt à?

Sao còn mang cả Tấn Công Chớp Nhoáng!

Thầy Lục cho hay, tôi cho Sylveon mang một chiêu ưu tiên, rất hợp lý!

“Bui!” Sylveon dựa vào sự cơ động được ban cho bởi 「Quyền Năng Địa Giới」, tạo thành một đường zigzag ánh sáng trắng lao ra khỏi khu vực Lở Đá.

Phía sau truyền đến tiếng đá rơi ầm ầm, khoảng cách với Aerodactyl không ngừng rút ngắn!

Aerodactyl quay đầu lại, mắt lộ vẻ kinh hoàng: “Kaka!” Nó, nó, con Sylveon đó, đuổi kịp rồi!

“Bui!!” Tiếng Hét Siêu Thanh ở cự ly gần bao trùm Aerodactyl, tạo ra một vụ nổ kinh hoàng. 'Bốp' một tiếng, Aerodactyl hai cánh cháy đen, từ trong khói đen rơi xuống đất.

Thầy Lục không khỏi rùng mình.

May mà hôm đó không để Sylveon hát cho mình nghe... nếu không chưa kịp đánh với Lance chim non, mình đã vào Trung tâm Pokémon rồi!

Xác nhận tình hình, trọng tài giơ cao cờ: "Aerodactyl mất khả năng chiến đấu!" Trên màn hình lớn, tỷ số là 2:0, khán giả không khỏi hít một hơi khí lạnh.

Giống hệt trận đấu với Steven.

Từ đầu đến giờ, thầy Lục đã thể hiện một sức mạnh thống trị khủng khiếp!

"Cũng không quá tệ." Trưởng lão tộc Ngự Long vuốt râu trắng, trầm ngâm: "Dùng hai Pokémon để tiêu hao HP của Sylveon, chắc cũng nằm trong ý đồ của Lance." Clair là quán chủ mạnh nhất Johto, có nhãn lực sánh ngang thiên vương, khẽ gật đầu: "Sylveon đã chịu đựng rất nhiều chiêu thức, với HP hiện tại, rất khó thắng được Dragonite của anh họ..." Dù sao...

Clair chìm vào hồi ức, Dragonite của anh họ là song đao.

Giỏi Sấm Sét, Cuồng Phong, Bão Tuyết... có khi còn không mang theo chiêu hệ Rồng!

Trên khán đài, Cynthia khoanh tay, khẽ nhíu mày.

Nhìn về phía khu chỉ huy, Lance đang nhắm mắt suy nghĩ, cô nhạy bén nhận ra sự thay đổi aura của đối thủ cũ này.

Giống như có một làn sóng chiến thắng vô hình, đang dâng trào trên người anh...

Người đàn ông tóc đỏ khoanh tay, nhắm mắt suy nghĩ, đột nhiên khẽ thở ra một hơi.

Ngay sau đó, anh mở đôi mắt sắc lẹm, như một thống soái rồng bất khả chiến bại.

Đối mặt với Sylveon đã chiến đấu hai trận, anh tự tin, cùng Dragonite giành chiến thắng này!

"Làn sóng chiến thắng à..." Lục Dã nhận ra sự tự tin và aura đang dâng trào trên người Lance.

Vậy thì, Pokémon tiếp theo của Lance, chắc chắn là Phì Đại!

"Ta chọn ngươi—" Lance ném PokéBall lên trời, hét lớn: "Dragonite!!" Gió mạnh gào thét, thân hình màu vàng, Dragonite mập mạp vỗ cánh, từ từ đáp xuống đất.

Giống hệt tư thế của Huấn luyện viên, Dragonite khoanh tay, ánh mắt liếc nhìn, đứng trước mặt Lance.

Động tác tương tự này chính là bằng chứng tốt nhất cho lý thuyết "Huấn luyện viên và Pokémon sẽ ngày càng giống nhau"!

"Át chủ bài của tuyển thủ Lance, Dragonite đã ra sân!!" bình luận viên phấn khích nói: "Tại Giải Vô Địch Thế Giới, Dragonite từng lập chiến công một chọi ba, mang về vinh dự Nhà vô địch Thế giới năm đó cho Lance!!" Trên toàn thế giới, Dragonite của Lance cũng có không ít người hâm mộ.

Chương 862

Khán đài vang lên tiếng cổ vũ nhiệt liệt, thanh thế vang dội!

“Dùng Dragonite đánh Sylveon?” “Chủ yếu là HP của Sylveon đã bị suy yếu, ưu thế về hệ không còn rõ rệt!” Trên khán đài, các trưởng lão của tộc Ngự Long nhìn Dragonite, mắt lộ vẻ vui mừng.

Có thể nói, Dragonite của Lance mang phong thái của một Pokémon huyền thoại chiến đấu.

Dù cho Long Thần có đến... có lẽ, Lance cũng có sức đánh một trận!

Trên khán đài, thanh niên tóc lục đội mũ lưỡi trai, hỏi vào không khí bên cạnh: “Cậu có thể thắng được con Dragonite đó không, Zekrom?” Im lặng một lúc lâu, một cảm ứng tâm linh trầm thấp truyền đến. 「Nếu do ngươi chỉ huy, sẽ có khó khăn.」 Zekrom nói.

“Còn do thầy Lục chỉ huy thì sao?” N hỏi. 「Quét sạch.」 “Vậy sao.” N ôn hòa mỉm cười, không có chút thất vọng nào.

Bởi vì, thầy của mình, là Huấn luyện viên mạnh nhất đương thời...

Trên sân, đối mặt với Dragonite đạt chuẩn 「Huyền thoại Chiến đấu」 của Lance, Lục Dã thu hồi Sylveon.

Đã đạt được thỏa thuận với một con Rồng Trắng nào đó.

Nếu Lance đã cho át chủ bài ra sân, thì mình cũng nên tung ra át chủ bài của trận đấu này!

Aura của thầy Lục đột nhiên thay đổi, tà áo khoác đen bay phấp phới, ánh mắt sắc lẹm.

Lance khoanh tay, vẻ mặt nghiêm túc.

Luồng aura đó... cậu ta định cho Gengar ra sân sao...

Nhưng mà, dù cậu ta cho ra Pokémon nào.

Lance tóc đỏ dựng đứng, con ngươi co lại.

Khi tôi và Dragonite ở bên nhau, tôi có tự tin nghênh chiến!

Lục Dã khẽ nhắm mắt, trong đầu vang lên câu hỏi trầm thấp của Reshiram. 「Sự thật của ngươi, rốt cuộc là gì.」 Lục Dã mở mắt.

Tôi trước giờ luôn tránh né chiến đấu, nhưng cũng có những lý do phải chiến đấu.

Ví dụ như ở thành Dahara, tôi không muốn thêm người hy sinh, nên tôi đã nghênh chiến Siêu Ma Thần.

Ví dụ như giải vô địch thế giới này, tôi càng muốn xem nó như một trận giao lưu của các thành viên trong nhóm, một cuộc va chạm của niềm tin, một cuộc đối đầu của các bé cưng.

Và niềm tin của tôi...

Lục Dã ánh mắt sắc lẹm.

Dùng Reshiram thắng giải Cúp Nhí là thành công rồi!

Reshiram im lặng một lúc lâu, truyền đến tiếng gầm hùng vĩ trang nghiêm của nó. 「Sự dũng cảm của ngươi, mới là sự thật!」 Ầm ầm ầm!!

Trên bầu trời, đột nhiên vang lên tiếng sấm.

Akin kỳ lạ ngẩng đầu: “Sắp mưa à?” Trong mắt Ash, phản chiếu một bóng hình trắng như mây, lắp bắp: “Con, con Pokémon đó là!” Nơi tận cùng trời cao.

Reshiram mắt xanh biếc, vỗ đôi cánh trắng muốt, động cơ đuôi tỏa

ra ánh lửa màu cam, như một ngôi sao băng vạch một đường mây xuyên qua bầu trời đêm.

Sân vận động Wyndon, vang lên ngày càng nhiều tiếng kinh hô, hàng vạn khán giả ngước nhìn bầu trời đêm.

Bình luận viên nhìn vào thông tin trước trận, giọng có chút run rẩy: "Lục Dã, tuyển thủ Lục Dã, Pokémon tiếp theo sẽ ra sân là..." Đến đây nào—Mắt Xanh... khụ, nhầm rồi.

"Đến đây nào—" Lục Dã đưa tay lên trời, tà áo bay phấp phới, ánh mắt ngưng lại, giọng sắc lạnh: "Bộ ba Đạo, Reshiram!!" Ầm!!

Reshiram từ trên trời rơi xuống, đáp xuống sân đấu trước mặt Lục Dã, động cơ màu cam dần tắt, dang rộng đôi cánh trắng muốt, ngẩng đầu gầm lên: "Ô!!!" "Con Pokémon này là..." Các trưởng lão của tộc Ngự Long mắt lộ vẻ kinh hoàng.

Long Thần của Unova, Reshiram!

Theo hồ sơ được Liên minh Sao Đỏ công bố.

Người đàn ông đó không chỉ nhận được danh hiệu 「Anh hùng Trắng」, mà còn có thể chỉ huy Reshiram tại hiện trường!?

Sự tò mò và khó hiểu lan tỏa khắp khán đài, bình luận viên nói: "Tuyển thủ Lục Dã, Pokémon tiếp theo ra sân là Pokémon huyền thoại hệ Rồng và Lửa, Reshiram!!" Ầm ầm ầm!

Như có sấm sét nổ trong lòng mọi người.

Pokémon huyền thoại?

Giống như hồ sơ của thành Dahara công bố.

Thầy Lục tại hiện trường của Giải Vô Địch Thế Giới, đã gọi Thần Thú đến trợ chiến!

Lance ngước nhìn Reshiram, trán lặng lẽ đổ mồ hôi lạnh, giọng

khàn khàn: “Cậu cho ra sân, con này, là Pokémon gì...” Lance muốn nói, con Reshiram mà cậu cho ra sân, nó có hợp pháp không!?

“Đây không phải Pokémon—” Lục Dã giọng ngưng trọng: “Là Long Thần đó!” Trong lòng Lance có một vạn con Tauros chạy qua: @#!#¥%!

Tôi hiểu rồi, lý do cậu mượn đội của Cynthia ở thành phố Rising Dragon.

Ra sân Reshiram, ai mà chịu nổi!

Trọng tài Dan, vẫn giữ được sự bình tĩnh của một trọng tài cấp thế giới, liếc qua điều lệ trận đấu, xác nhận Pokémon huyền thoại có thể ra sân và quy trình là hợp pháp.

Ông giơ cao cờ, nói: “Tuyển thủ Lục Dã cho ra sân Reshiram—” “Trận đấu tiếp tục!!!” Trong khoảnh khắc, sân vận động sôi sục.

Hoàn toàn khác với sự chấn động mà bộ ba Golem của ngài Brandon mang lại.

Reshiram theo tiếng gọi mà đến, từ trên trời rơi xuống, mang lại một cú sốc thị giác cực kỳ mạnh mẽ!

Số người xem trên livestream cũng đã thành công vượt qua trăm triệu, bình luận dày đặc '6666'.

“Vãi chưởng, Reshiram!” “Thầy Lục: Đây không phải là đánh trẻ con à!” “Đù, lấy Thần Thú đánh Cúp Nhí, không hổ là ông, Anh hùng của Sự thật!” Trên khán đài, Akin có chút ngẩn ngơ: “Hóa ra trong chuyến đi thành Dahara, Reshiram của thầy Lục không xuất hiện—” Akin hét lớn: “Là để dành cho hôm nay!” Ash trừng lớn mắt: “Dragonite sắp bị đánh bại rồi!” Ngay sau khi trọng tài thổi còi.

Reshiram phun Lửa, đối đầu với Bão Tuyết do Dragonite vỗ cánh tạo ra.

Quả thực, Dragonite của Lance có chiêu hệ Băng khắc chế đồng loại.

Nhưng mà, Reshiram dù sao cũng là Pokémon huyền thoại hệ Rồng và Lửa, cộng thêm sự chỉ huy của 「Chiến thuật gia」 thầy Lục— tình hình vô cùng thảm liệt!

"Reshiram, Lửa Xanh!" Lục Dã hét.

Động cơ đuôi của Reshiram quay cực nhanh, bùng lên những tia lửa đỏ cam, bộ lông trắng muốt sáng lên những điểm sáng màu cam, bước vào chế độ siêu tốc.

"Ô!!" Reshiram phun ra ngọn lửa màu xanh hung hãn từ miệng.

"Dragonite—" Lance vẻ mặt nghiêm nghị, trán đổ mồ hôi lạnh, hét lớn: "Cuồng Phong!!" "Gàoooo!!" Dragonite vỗ cánh, tạo ra hai cơn lốc hung hãn, ánh mắt phản chiếu ngọn Lửa Xanh đang ập đến, con ngươi co lại.

Lửa Xanh cuốn theo thế của Cuồng Phong, quay ngược lại nuốt chửng Dragonite, trung tâm sân đấu vang lên một tiếng nổ lớn!

Ầm ầm ầm!!

Trọng tài thổi còi, giơ cao cờ: "Dragonite mất khả năng chiến đấu!" Trên màn hình lớn, tỷ số là 3:0.

Lance khoanh tay, áo choàng ngừng bay, ngước nhìn dáng vẻ của Reshiram, suy nghĩ kỹ lưỡng.

Trận đấu này... thật sự còn cần phải đánh tiếp không... ...

Tút— Theo tiếng còi kết thúc, tỷ số dừng lại ở 6:1.

Thầy Lục giữ vững nguyên tắc lịch sự 'nhường một bàn', do bạn học Lục Dã đã phát huy tài năng diễn xuất.

Reshiram sau khi thắng trận với Dragonite, liền khẽ gật đầu với

Lục Dã, vỗ cánh rời khỏi sân.

Vì vậy những trận đấu tiếp theo vẫn là hiệp đấu tàn sát của Chị Đại.

Nhưng mà, khán giả vẫn chìm đắm trong sự chấn động khi Reshiram ra sân, thất thần một lúc lâu.

Cho đến hôm nay, "đội hình chủ lực" của thầy Lục được thảo luận trên mạng, cuối cùng cũng dần dần được hé lộ.

Đầu tiên là Darkrai, sau đó là Rayquaza màu đen của thành Dahara... và còn có Reshiram ra sân hôm nay!

Sau trận đấu, trong phần bắt tay, Lance tâm trạng vi diệu, nói: "Vậy trận tiếp theo, trận đấu của cậu và Cynthia, vẫn do Reshiram ra sân à?" "Tôi chỉ lấy Reshiram cùng hệ Rồng, để thỉnh giáo nhà vô địch hệ Rồng như cậu thôi." Lục Dã cười ha ha: "Đánh với Cynthia, quả nhiên vẫn phải cho Gengar bọn nó ra sân thôi!" Lance: ???

Mặc dù Gengar không hẳn yếu hơn Reshiram...

Nhưng đánh tôi thì dùng Reshiram, đánh Cynthia thì dùng đội thú cưng?

Cái chức nhà vô địch hệ Rồng này, tôi không làm cũng được!

Dưới màn đêm của sân vận động Wyndon, đám đông khán giả ùn ùn kéo ra, gương mặt vẫn còn hưng phấn, bàn tán không ngớt về trận đấu vừa rồi. "Sylveon của thầy Lục vừa ngầu vừa cute!" "Reshiram đẹp trai vãi, trực tiếp nghiền nát Dragonite của Lance luôn." "Lance đã cố hết sức rồi... nhưng mà tại thầy Lục chơi bẩn quá!" "Mà nói đi cũng phải nói lại, đây là trận đấu giữa nhà vô địch hệ Bay và nhà vô địch hệ Rồng mà nhỉ." "Đem Reshiram đi đánh Cúp Gà Con, Anh hùng Trắng, thực tế vãi chưởng!" Có hồ sơ do Liên Minh Sao Đỏ công bố tháng trước, khán giả đều biết danh hiệu "Anh hùng Trắng" của thầy

Lục.

Và trong thần thoại Unova, Reshiram và Zekrom sẽ chiến đấu theo tiếng gọi của Anh hùng Trắng và Anh hùng Đen.

So với bộ ba Thần Sáng Tạo Sinnoh có thể gây ra chấn động không-thời gian, việc Reshiram xuất hiện là có cơ sở lịch sử, cũng phù hợp với phong cách trước giờ của thầy Lục – thích đánh giải Cúp Gà Con, ổn định và thực tế!

Mà Reshiram居然 thật sự đồng ý, cùng thầy Lục tham gia cái giải đấu gọi là 'Giải Vô Địch Thế Giới' phiên bản Cúp Gà Con này… Đúng là bộ ba nhà Đạo có khác!

Giữa màn đêm, các trưởng lão của tộc Ngự Long bước ra khỏi sân vận động, Clair cố gắng an ủi Lance đang im lặng: "Anh họ…" Lance dùng áo choàng quấn lấy cơ thể, khoanh tay trước ngực, nhắm mắt dưỡng thần, mái tóc đỏ rũ xuống trán, bình thản nói: "Em không cần nói nữa, anh hiểu cả rồi." Trên lãnh địa của Pokémon hệ Rồng… tôi đã thất bại thảm hại. "Anh họ." Clair nghiêm túc nói, "Ít nhất thì Gyarados đỏ và Aerodactyl của anh đã dồn Sylveon vào thế bí thành công mà!" "Ừm… nhưng hai con đó là hệ Bay mà." "Điều đó chứng tỏ anh họ có tài năng ở cả hai hệ cùng lúc!" Lance ho khan một tiếng, rõ ràng là lời an ủi mà sao lòng lại thấy tổn thương ghê gớm, anh càng quấn chặt áo choàng hơn.

Trong đêm lạnh giá này, chỉ có áo choàng mới mang lại cho tôi chút hơi ấm… "Không cần tự trách đâu, Lance." Một trưởng lão của tộc Ngự Long bình tĩnh nói: "Dù sao đó cũng là Anh hùng Trắng được Reshiram công nhận.

Cả Rayquaza được người Draconid thờ phụng cũng từng kề vai chiến đấu với cậu ta." "Steven Stone còn không ép được cậu ta dùng Reshiram, còn cậu đã làm được, thế là đủ để tự hào rồi." Lance sững

người.

Hình như cũng có lý!

Thầy Lục dùng Reshiram đấu với Dragonite của tôi, chẳng phải là coi trọng 'năng lực Ngự Long' của tôi sao?

Người đàn ông tóc đỏ khoanh tay, chìm vào suy tư.

Clair liếc mắt thầm nghĩ… quả không hổ là đại trưởng lão, nghệ thuật nói chuyện đúng là đỉnh cao!

Dưới màn đêm, tộc Ngự Long cùng với sự im lặng của Lance, đều có chút thất thần.

Dù sao thì… điều khiển Chúa Tể Rồng là mục tiêu cuối cùng của mọi Người Huấn Luyện Rồng, vậy mà vừa rồi, một Huấn luyện viên không thuộc gia tộc Ngự Long đã làm được.

Cậu ta không đến từ tộc Yên Mặc ở Johto, cũng không phải từ Làng Rồng ở Unova, thậm chí không thuộc Thị trấn Celestic ở Sinnoh hay Lãnh địa Rồng ở Kanto.

Chỉ đơn thuần dựa vào lòng dũng cảm và sự chân thật của bản thân, đã có được sự công nhận của Reshiram… thật đáng ngưỡng mộ và kính sợ.

Clair nói: "Anh họ, lúc ở thành phố Dahara, không phải anh cũng từng để Reshiram hợp thể với Kyurem, điều khiển 'Kyurem Trắng' sao?" "Đúng vậy." Ánh mắt Lance lóe lên, "Sau trận chiến đó, Dragonite của anh đã tiến vào 'Huyền Thoại Giao Tranh'.

Nhưng mà, Kyurem Trắng chỉ tạm thời nghe lệnh của anh… chứ không giống như Reshiram nghe theo chỉ huy của thầy Lục." "Xét cho cùng." Lance thở ra một hơi, ánh mắt bình tĩnh, mỉm cười thanh thản: "Tôi đã thua cậu ta rồi." Ở một lối ra khác trong đêm.

Iris tíu tít vây quanh Lục Dã, mắt lấp lánh như sao, vô cùng kích động. "Thầy Lục, em có thể chụp ảnh chung với Reshiram được không ạ, nó dễ thương quá đi!" Là nhà vô địch hệ Rồng sở hữu thiên phú "Trái tim Rồng", Iris không có chút sức đề kháng nào với Pokémon hệ Rồng.

Lục Dã nói: "Cái này thì… Reshiram đi rồi, nó chỉ đồng ý đấu giúp tôi một trận thôi." "Ể…" Iris xịu mặt, kéo dài giọng.

Gengar nhe răng, từ phía sau vỗ vai Iris, đợi cô quay lại thì giơ tay chữ V: "Ghos! (ゝω´★)" (Reshiram đi rồi, nhưng cậu có thể chụp ảnh với tôi!) Iris hơi ngẩn ra, rồi lập tức vui vẻ lao vào Gengar, ôm chầm lấy tiểu mập tử đang giật mình vào lòng, dụi dụi: "Gengar cũng dễ thương quá!" "Ghos…" Gengar vung vẩy hai tay nhỏ.

Gengar có trọng lượng thực tế, chứ không phải là sinh vật 80% thể khí như Gastly.

Lục Dã ngồi xổm xuống, dùng tay lau vết Gengar vẽ bậy trên má Togepi, cười nói: "Cảm ơn nhóc đã cổ vũ cho ta nhé!" "Chaki puri~! ヽ(≧∀≦)ﾉ" Togepi buộc băng đô, vẫy cờ nhỏ, vui vẻ nhảy nhót. "Bakkun! (_)#" Togekiss dùng cánh che chở cho em gái… để tay lại đây, tôi cũng muốn lau mặt cho Togepi!

Akin đội mũ lưỡi trai, gối đầu lên tay, uể oải nói: "Haizz… muộn quá rồi, về ngủ thôi!" Quay đầu nhìn Silver đang xem điện thoại, Akin tò mò hỏi: "Cậu đang xem gì thế?" "Video quay lại trận vừa rồi." Silver nói, "Có thể học hỏi được rất nhiều." Mắt Akin sáng lên: "Gửi cho tiểu gia một bản với!" Silver nghi ngờ: "Cậu học được cái gì cơ." "Coi thường tiểu gia này hay sao thế." Akin quẹt mũi, "Lát nữa mà bị Lance cấm chat, là có thể lôi video ra nói chuyện rồi… sáu con Pokémon mà hết bốn con là hệ Bay mà!" Mọi người sững sờ, lấy video ra để uy hiếp Người Huấn Luyện Rồng Lance… Anh bạn à, trên

đầu cậu có ngôi sao tử thần đang lấp lánh đấy!

Quảng trường không xa sân vận động Wyndon, khu bán hàng vẫn sáng đèn rực rỡ.

Phóng viên của Johto cầm micro, nói lớn: "Chúng ta có thể thấy, trận đấu giữa tuyển thủ Lục Dã và tuyển thủ Lance vừa mới kết thúc." "Tuy rất tiếc, nhà vô địch Lance đã không đạt được kết quả như mọi người mong đợi, nhưng bên ngoài sân vận động Wyndon, vẫn có rất nhiều khán giả không rời đi." "Tôi biết, những người ủng hộ tuyển thủ Lance chắc chắn có rất nhiều điều muốn nói…" Bộ ba Team Rocket nhìn về phía phóng viên đang bị khán giả vây quanh, lẩm bẩm: "Cảm thấy làm phóng viên cũng vất vả ghê á meow~" "James, trận tiếp theo là ai đấu với ai?" "Trận tiếp theo là Leon và Master… chúng ta cố gắng làm thêm nhiều mũ giống của Leon để bán!" "Chính xác ~nha!" ...

Vòng Bảng A của Tứ kết đã kết thúc.

Thầy Lục và Cynthia lần lượt giành chiến thắng, và sẽ đối đầu nhau ở Bán kết để tranh vé vào Chung kết.

Chương 863

Ngay trong đêm thi đấu, sự chấn động khi Reshiram xuất hiện đã lan truyền khắp thế giới qua sóng truyền hình trực tiếp.

Diễn đàn bùng nổ, các bài đăng đều liên quan đến thầy Lục và Reshiram. "Trước đây tôi cứ tưởng thầy Lục đánh Cúp Gà Con, sau này mới phát hiện, ra là thầy đã nương tay!" "Tôi là người Unova, thầy Lục từng cứu cả thành phố Opelucid, được mệnh danh là 'Anh hùng Trắng' là hoàn toàn xứng đáng." "Đối với Galar, thầy Lục cũng là một anh hùng, dù sao thì thầy ấy và Sirfetch'd đã cầm kiếm và khiên cứu thành phố Hammerlocke…" "Thầy Lục: Bàn về việc tôi rốt cuộc có bao nhiêu danh hiệu và chiến tích Vô địch!" Sau trận chiến được cả thế giới chú ý này, sắp tới sẽ là cuộc đối đầu giữa Leon và Master.

Master từng liên tiếp 18 lần vô địch Galar, sau khi giải nghệ được trao danh hiệu vinh dự 'Huyền Thoại Giao Tranh', gọi ông là "Vua chỉ hoàn" cũng không quá lời.

Pokémon cộng sự của ông, Urshifu, cũng là một Pokémon huyền thoại.

Leon là đệ tử của Master, từ khi ra mắt chưa từng thua trận nào, át chủ bài là Gigantamax Charizard.

Cuộc đối đầu thầy trò này thu hút sự chú ý của cả thế giới.

Wyndon, khách sạn Rondo Rose.

Rondo Rose là một khách sạn năm sao ở phía tây thành phố, với vẻ ngoài là một công trình kiến trúc thanh lịch kết hợp giữa phong cách Gothic và Victoria.

Qua cửa sổ mái nhọn, có thể thấy công trình cảnh quan khổng lồ

bên cạnh khách sạn – vòng đu quay lấy nguyên mẫu từ "Mắt London".

Trong thời gian diễn ra giải đấu cấp Master Ball, tám tuyển thủ hàng đầu được sắp xếp vào các phòng suite cao cấp, người thân và bạn bè cũng được hưởng phòng miễn phí.

Lục Dã ở trong phòng, nhìn lại người đẹp tóc vàng trên ghế sofa đơn.

Ánh đèn sàn màu cam vàng chiếu rọi mái tóc vàng của cô, Cynthia mặc áo đen và quần jean bó sát, đôi chân trần trắng nõn, ánh mắt cúi xuống đọc sách thần thoại.

Phòng của Cynthia ở ngay cạnh phòng mình, nhưng dường như không cần thiết, vì đêm nào cô cũng ôm mình ngủ. "Gâu gâu…" Arcanine lười biếng nằm trên tấm thảm sang trọng, lè lưỡi, thỉnh thoảng lắc lắc cái đầu to.

Trận sau phải đấu với Garchomp bọn họ rồi… chậc, rối rắm quá. "Kame… ヾ(⌐■_■)" Blastoise nhân lúc đang thiền lén mở mắt, quan sát Lucario đang nhắm mắt thiền định bên cạnh.

Qua lớp kính râm, nó sẽ không phát hiện ra mình đang nhìn trộm.

Nó đang luyện tập chiêu thức nào, mình phải ghi nhớ lại để báo cho chủ công… biết đâu lúc đấu nó lại tung ra! "Bui…" Sylveon nằm bên cửa sổ, quay đầu nhìn vòng đu quay bên ngoài, đôi mắt xanh biếc khẽ lấp lánh.

Cái vòng quay to quá… Latias hiện thân bên cạnh Sylveon, cong mắt thành hình trăng lưỡi liềm: "Rati~" (Mình có thể đưa cậu bay qua đó, chúng ta lén đi chơi vòng đu quay nhé!) Sylveon hơi sững lại, liếc nhìn bóng lưng của Huấn luyện viên, rồi dùng dải lụa lặng lẽ đẩy cửa sổ ra. "Bui~" Khóe miệng Sylveon cong lên. (Chơi vòng đu quay xong, có thể tiện đường qua Tháp Giao Đấu… mình rất hứng thú với người

giữ tháp ở đó!) Phía sau vọng lại tiếng gọi thản nhiên của Lục Dã. "Về sớm nhé, còn nữa, đừng có làm nổ tung vòng đu quay hay Tháp Giao Đấu đấy!" Sylveon sững người, rồi cùng Latias đồng thanh: "Bui! / Rati!" (Biết rồi!) Lục Dã ngồi bên bàn lau chùi, bảo dưỡng PokéBall, cười bất đắc dĩ. 'Jewelrite' có chức năng 'đồng hồ điện thoại của tiểu thiên tài', có thể định vị chính xác vị trí của các nhóc.

Cho dù hai đứa nó có lỡ tay phá hoại… đội sửa chữa của Galar cũng là sản nghiệp nhà mình!

Anh từ từ đứng dậy, đi đến bên cửa sổ phía sau Cynthia, đóng lại cánh cửa chưa kịp đóng. "Mai dậy sớm đi xem trận đấu của Leon và Master." anh nói. "Anh dậy sớm nổi không đó…" Lục Dã nghi ngờ.

Cynthia đặt sách xuống, lườm Lục Dã một cái, kiêu hãnh nói: "Tối nay không chơi game là được." "Em đang nói đến loại game nào." Má Cynthia hơi ửng hồng, nói: "Anh nghĩ sao?" Lòng Lục Dã khẽ động, nhưng lại thấy Cynthia đẩy cuốn sách dày cộp cho mình, rồi từ sau lưng lôi ra máy chơi game, nói xẵng: "《Plants vs.

Zombies》!" "…Anh sẽ bắt họ gỡ game này xuống ngay bây giờ."

...

Sáng hôm sau.

Sân vận động Wyndon, tiếng bình luận sôi nổi vang vọng. "Kính chào quý vị khán giả, chào mừng đến với vòng Tứ kết Bảng B!" "Hai bên đối đầu là Huấn luyện viên cấp Thiên Vương của Galar, Master, và nhà vô địch Galar, Leon!!" Giữa tiếng reo hò nhiệt liệt, hai tuyển thủ bước ra từ đường hầm.

Master đã thay bộ võ phục màu vàng, tay cầm côn tam khúc, Aura như trở lại thời đỉnh cao.

Leon khoác áo choàng vô địch, nở nụ cười ấm áp, đôi mắt vàng

rực lửa.

Khi bước đến khu vực chỉ huy, anh chỉ tay lên trời, ngay lập tức làm bùng nổ tiếng reo hò. "Vô địch Leon!!" "Khoảnh khắc Vô địch!!" Master mỉm cười nói: "Nội tâm của con đã mạnh mẽ hơn rồi, Leonie." Ánh mắt Leon lóe lên, nhớ lại con Eternatus che trời khuất nắng trên bầu trời Hammerlocke, và bóng lưng đứng trước mặt nó. "Bởi vì con vẫn còn mục tiêu để theo đuổi." Leon nói. "Kỳ phùng địch thủ sẽ giúp người ta trưởng thành, giống như Red và Green… bây giờ, con cũng đã tìm thấy kỳ phùng địch thủ của mình, ta rất vui mừng." Bất chợt, Master thu lại nụ cười, đáy mắt sắc bén: "Vậy nên, để sư phụ kiểm tra thực lực của con!" Leon nhếch mép cười, ánh mắt bùng cháy: "Tôi và Charizard sẽ dốc toàn lực!" "Trận đấu bắt đầu!" Ngay khoảnh khắc trọng tài thổi còi, cả hai cùng lúc ném PokéBall. "Gràooo!!" Charizard đứng sừng sững trước mặt Leon, phun lửa lên trời.

Urshifu Phong Cách Nhất Kích của Master khoanh tay, dải băng đầu bay phấp phới, ánh mắt sắc lẹm. "Grào!!" Nắm đấm sắt của Urshifu tỏa ra ánh sáng sắc lẹm của 'Đòn Trừng Phạt Hắc Ám', va chạm với cú Đấm Sấm Sét của Charizard.

Sóng khí lan tỏa ra xung quanh, ánh mắt Leon sắc bén, giơ tay thu Charizard về PokéBall.

Bình luận viên kích động nói: "Vô địch Leon đã chọn Cực Đại Hóa!!" Dây đeo Dynamax tỏa ra ánh sáng đỏ rực, Leon ném PokéBall khổng lồ lên trời, hét lớn: "Lên nào, Charizard!!" Gigantamax Charizard uy nghi, đôi cánh hóa thành ngọn lửa bùng cháy, ngọn lửa từ cổ và miệng tuôn trào, giang hai móng vuốt khổng lồ, ngẩng đầu gầm thét.

Cùng lúc đó, Master cũng thu Urshifu về PokéBall, chọn Cực Đại Hóa!

PokéBall lập tức lớn lên gấp bội, năng lượng đỏ sẫm đáng sợ tuôn ra!

Rầm rầm rầm...

Trên bầu trời sân vận động, Aura đỏ sẫm cuộn trào.

Gigantamax Urshifu có ánh mắt lạnh lùng, như một vị võ thần màu đỏ uy nghi sừng sững, nhìn chằm chằm Gigantamax Charizard phía trước.

Hai Pokémon Cực Đại Hóa cùng lúc xuất hiện, nhạc nền của trận đấu Dynamax vang lên, không khí đạt đến cao trào! "G-Max Nhất Kích!!" Master hét lớn. "Grào!!" Gigantamax Urshifu dồn lực vào nắm đấm, đột nhiên dậm đất, tung ra một cú đấm phải.

Gigantamax Charizard của Leon đã chống đỡ được cú đấm này, trong miệng tuôn ra luồng nhiệt vàng rực! "G-Max Hỏa Ngục!" Leon dõng dạc nói.

Ngọn lửa trông như một con chim lớn màu vàng, lao xuống phát nổ, tạo thành một biển lửa hừng hực nuốt chửng Urshifu.

Urshifu trong biển lửa, di chuyển bị hạn chế đồng thời liên tục bị lửa thiêu đốt, cán cân thắng lợi dần dần nghiêng về một phía!

Khi tiếng còi kết thúc vang lên, trên màn hình lớn, ảnh đại diện của Leon sáng lên.

Charizard đã hết Cực Đại Hóa từ lâu, nhưng đã chiến đấu cả trận mà vẫn chưa gục ngã!

Khán giả tại sân vận động hết lòng cổ vũ cho Leon. "Vô địch Leon!" "Sau khi kế nhiệm chức chủ tịch của Rose, Leon đã mạnh hơn rồi sao?" "Đây là sức mạnh của tình bạn!" Giữa sân, Master cười tươi bắt tay Leon: "Chúc mừng con, Leonie~" "Cảm ơn sư phụ." Leon cười toe toét. "Nhưng mà…" Ánh mắt Master sâu thẳm, mỉm cười

nói, "Tiếp theo, con còn có những trận chiến khó khăn hơn nữa đó." Trong đầu Leon hiện lên ba ngọn lửa với ba màu sắc khác nhau, tượng trưng cho ba 'Huyền Thoại Giao Tranh' khác nhau.

Màu đỏ, màu xanh lá, và… màu đen. "Con sẽ không để mọi người thất vọng đâu." Đôi mắt vàng của Leon rực rỡ như mặt trời, nở nụ cười: "Bởi vì tôi là… nhà vô địch mạnh nhất, Leon!" ... "Người chiến thắng thứ hai của Bảng B đã ra đời!!" Bình luận viên hét khản cổ: "Chiêu Khe Nứt của Rhyperior đã trực tiếp hạ gục Milotic bằng một đòn!!" Wallace nhìn Milotic đã bất tỉnh, hơi thất thần, rồi ngẩng đầu nhìn về phía thanh niên đầu nhím mặc áo khoác màu nâu phía trước. "Đây là 'Tâm Nhãn' mà tôi học được từ phái Chuck." Blue Oak bình tĩnh đáp: "Kết hợp với 'Bí Ẩn Trái Đất', có thể khiến đối thủ mất khả năng kháng cự ngay lập tức." Muốn đánh bại Milotic của Wallace, phải dùng sức mạnh áp đảo tuyệt đối.

Và Blue Oak cùng Rhyperior của cậu ta sở hữu năng lực thống trị như vậy!

Wallace khẽ thở dài, cười khổ nói: "Là tôi thua rồi, nhà vô địch Blue Oak." Blue Oak vững vàng bắt lấy PokéBall bật trở lại, khẽ gật đầu, hai tay đút túi đi về phía đường hầm tuyển thủ.

Ánh mắt hướng lên, Blue Oak thấy chàng thanh niên mũ đỏ đang đứng ở lan can nhìn xuống, trên vai là Pikachu, trên mặt nở một nụ cười nhàn nhạt.

Không cần cậu đến xem trận đấu của tôi đâu – không chào hỏi, Blue Oak đi thẳng vào đường hầm tuyển thủ, khóe miệng khẽ nhếch lên.

Thế này… làm sao mà tôi thua được chứ! ...

Lịch trình của Bảng B đã kết thúc, Leon và Blue Oak tiến vào bán kết, tranh vé vào chung kết.

Trên diễn đàn, các bài đăng về việc Leon và Blue Oak ai sẽ thắng đã lên tới hàng nghìn lượt bình luận. "Blue Oak ra mắt sớm hơn Leon nhiều!" "Chỉ có một người có thể thắng được Lục gia, đó chính là Red!" "Hai vị này có gì mà phải bàn luận, chẳng phải là 'người có Charizard' sẽ thắng sao." "Đề nghị quan tâm đến trận đấu vợ chồng của thầy Lục và Cynthia đi!" Đến đây, bốn tuyển thủ mạnh nhất của Giải Vô Địch Thế Giới đã lộ diện.

Lần lượt là: Cynthia, Lục Dã, Leon, Blue Oak!

Và trận đấu tiếp theo, cũng được tổ chức tại sân vận động Wyndon, là giữa thầy Lục và Cynthia.

Tối hôm đó, tại khách sạn Rondo Rose.

Cynthia cắn que kem, đôi mắt xinh đẹp nheo lại: "Anh nghĩ… ai sẽ thắng?" Lục Dã đang ôm Sylveon trong lòng, thắt dải lụa của nó lại rồi lại gỡ ra, trầm ngâm nói: "Anh cũng không chắc…" Blue Oak đã một mình giải quyết Team Flare ở Kalos, rất ít khi thua Huấn luyện viên nào khác ngoài Red.

Còn tài năng của Leon thì ngang ngửa Red, từng dùng Charizard trạng thái thường áp chế Eternatus trạng thái thường.

Vấn đề mấu chốt là… Lục Dã cắn que kem, chau mày.

Mũ lưỡi trai trong thế giới Pokémon tượng trưng cho nhân vật chính, ví dụ như Satoshi, Red, N, và cả Leon.

Kỷ niệm 20 năm của Game Freak còn đặc biệt chọn Red và Leon đội mũ lưỡi trai làm nhân vật chính cho ca khúc quảng bá, có lẽ đã định sẵn kết cục rồi… Cái gì, Akin cũng có mũ lưỡi trai?

Đó là vai phụ!

Lục Dã quay đầu: "Em nhìn anh làm gì." Cynthia: "Đó là que kem của em… thôi bỏ đi." Cô vén mái tóc vàng ra sau tai, rướn người về

phía trước.

Lục Dã mở to mắt: "Ưm… hửm." Sylveon: Σ(°△°|||) (Mai chúng ta còn có trận đấu đó.) Lục Dã đưa tay lau miệng, quay đầu nhìn đi chỗ khác.

Hơn nữa, Sylveon còn đang nhìn kìa!

Nắng gắt chiếu rọi, sân vận động Wyndon náo nhiệt, quảng trường đông nghịt người.

Trước quầy hàng của Team Rocket đã xếp hàng dài, khắp nơi đều có thể thấy du khách cài móc khóa Gengar, cười nói vui vẻ. "Kem do nhà vô địch Cynthia nhiệt tình đề cử đây meow~" "Còn có nước ép đặc sản Alola, Kẹo Nộ Johto nổi tiếng!" "Xin hãy cổ vũ cho thầy Lục, nhận điểm tâm miễn phí… haha, dĩ nhiên, cổ vũ cho nhà vô địch Cynthia cũng được!" Tại đại hội Lily of the Valley, cặp đôi vô địch này đã công khai với cả thế giới, và hôm nay, cuối cùng họ cũng hội ngộ tại sân khấu của Giải Vô Địch Thế Giới, ở vòng bán kết!

Cư dân mạng trên diễn đàn vừa hào hứng bàn luận, vừa không quên thảo luận về kết quả thắng thua hôm nay. "Hai vị này ai sẽ thắng trận đây?" "Ai thắng cũng là hiện trường bạo hành gia đình!" "Fan cứng của chị đẹp Cynthia mười năm đây, ai thắng tôi cũng thua hết rồi." "Huhuhu, Cynthia của tôi, Elesa của tôi, Nessa của tôi…" "Lầu trên tỉnh lại đi!" Khi giải đấu bước vào vòng bán kết, sức nóng và sự quan tâm dành cho Giải Vô Địch Thế Giới càng tăng cao.

Ngày thi đấu, sân vận động Wyndon không còn một chỗ trống, vé cho mười vạn người cung không đủ cầu, trong ngoài sân vận động chật như nêm, linh vật 'Corviknight' trên sân đấu sáu người đang làm nóng không khí.

Corviknight là Pokémon đại diện của Galar, hình ảnh nó bay lượn trên bầu trời xanh cũng là biểu tượng cho văn hóa tinh thần của Galar.

Tại hàng ghế khán giả đầu tiên gần lan can, một đám trẻ con vây quanh nhân viên công tác đội chiếc mũ búp bê 'PokéBall', reo hò: "A Cầu, cho tớ một cái PokéBall đi." 'A Cầu' là linh vật của Liên Minh Galar, sẽ ngẫu nhiên tặng PokéBall làm quà, nó cười nói: "Không vấn đề gì ~ cái này tặng cậu." "A Cầu, cho tớ một cái Apricorn Ball đi." "A Cầu, cho tớ một cái Master Ball đi!" A Cầu:???

A Cầu cũng muốn Master Ball lắm chứ bộ!

Tại hàng ghế khán giả đầu tiên, các Hội trưởng của Galar đang ngồi.

Hôm nay họ đều không mặc trang phục thi đấu, ăn mặc đơn giản.

Nessa là Hội trưởng hệ Nước của Galar, một người mẫu chuyên nghiệp, một mỹ nhân da đen thời thượng và xinh đẹp, đeo kính râm, nhấp một ngụm cà phê đá, nói: "Sức hút của trận đấu này còn cao hơn cả lúc Leon ra sân nữa đó." Bea mặc bộ đồng phục học sinh màu trắng, ngồi thẳng lưng, tay đặt trên đầu gối, khó khăn gật đầu: "Ừm." "Cậu có vẻ căng thẳng nhỉ?" "Vì, vì sư phụ, sắp ra sân rồi." Bea lắp bắp nói.

Nessa nhìn Bea, nhớ ra cô còn là đệ tử của thầy Lục, rồi lại nhìn về phía sau, nói: "Các liên minh khác cũng đến rất nhiều người, Hội trưởng, Thiên Vương… cậu xem, bên kia là Caitlin và Shauntal của Unova." Bea nhìn theo.

Shauntal tay cầm sổ ghi chép, hào hứng nói về đề tài tiểu thuyết: "Nam nữ chính trong truyện của tôi sắp có trận chiến định mệnh rồi!" Caitlin đội mũ trắng, che miệng ngáp, mặt đầy vẻ chán nản và buồn ngủ. "Còn bên kia nữa." Nessa nhấp cà phê đá, "Leon và Master." Bea nhìn sang, thấy Leon và Master đứng cạnh nhau bên lan can.

Leon đội mũ lưỡi trai, áo choàng đỏ tung bay.

Master mặc áo bóng chày màu xanh lá, chắp tay sau lưng đứng. "Sư phụ." Ánh mắt Leon lóe lên, "Hai năm trước tại sân vận động Wyndon, con đã có một trận đấu giao hữu với thầy Lục." "Ồ, rồi sao nữa." Master khẽ nhướng mày. "Lúc đó, đội hình của thầy ấy là của Cynthia, còn bây giờ, thầy ấy dùng đội hình đã được huấn luyện lại, để đối đầu với Cynthia." Dù lúc đó đội hình chưa hoàn thiện, vì ước mơ của đứa trẻ, thầy ấy vẫn sẽ đứng trên sân đấu sáu người.

Còn bây giờ… sắp đến khoảnh khắc vô địch của thầy ấy và Cynthia.

Leon khẽ thở ra một hơi, nhớ lại lá thư từ phòng bệnh nặng, khóe miệng ở hồ Lạc Tai nhếch lên thành nụ cười, nói: "Thầy ấy là một nhà vô địch vô cùng mạnh mẽ và dịu dàng." Phòng nghỉ của tuyển thủ, ánh sáng mờ ảo, vọng lại tiếng reo hò sôi động bên ngoài.

Một tia sáng chiếu rọi chiếc áo choàng Vô địch Oreburgh treo trên giá.

Đây là chiếc áo được liên minh đặt làm riêng sau khi giành chức vô địch Kanto năm đó, rồi lại cùng thầy Lục chinh chiến với Siêu Ma Thần Hoopa.

Đồng tử đen của Lục Dã khẽ lóe lên, anh nhẹ nhàng chỉnh lại cổ áo choàng, nhắm mắt lại, trong đầu hiện lên từng khung cảnh.

Cuộc gặp gỡ với các Pokémon, cuộc gặp gỡ với Cynthia, sự thay đổi trong tâm thái và những vết sẹo lỗ chỗ trên lưng.

Đối mặt với Cynthia, tôi dường như không có lý do gì phải thắng, nhưng nếu nói có, thì chắc chắn là có.

Lục Dã từ từ mở đôi mắt sâu thẳm.

Tôi muốn cùng Gengar, trở thành Huấn luyện viên tuyệt vời nhất thế giới này!

Gengar giơ tay phải lên, gõ vào trán như một 'kẻ ngốc'. "Kuchi~na!

Chương 864

(≧ ∇ ≦)ノ" (Chính là như vậy!) Không khí hoàn toàn bị phá vỡ.

Lục Dã: "Gengar, cậu nói chuyện không biết nhìn không khí à!" Sirfetch'd nhìn chằm chằm vào cặp kiếm khiên mục nát trước mặt, trong đầu lướt qua bóng lưng của hai tiền bối Zacian và Zamazenta lúc chia tay.

Mà bây giờ, mình sắp phải dùng hai món vũ khí này, để chiến đấu với Garchomp bọn họ… "Quạc! (´ᴗ̤ᴗ̤)σ" (Mình thật sự không muốn làm Vô địch Thế giới đâu mà~!) Lục Dã liếc nhìn Sirfetch'd, thản nhiên nói: "Món vũ khí đó để khi đánh trận bên ngoài rồi dùng, đấu với Cynthia tôi biết cậu cũng không có tinh thần chiến đấu đâu." "Quạc! (oᵀ◡ᵀ)✧" Sirfetch'd yên tâm nhắm mắt lại. "Bui! (̀▼皿▼)" Sylveon vung vẩy móng vuốt nhỏ màu hồng.

Một con Garchomp cỏn con, xem tôi nghiền nó thành tro!

Lục Dã: "Bình tĩnh, đừng manh động, thật sự không cần thiết!" Blastoise dùng Aura giao tiếp với Lục Dã.

Lục Dã ngạc nhiên: "Con đầu tiên của Cynthia là Spiritomb à?

Làm sao cậu nghe ngóng được thế!" "Kame… ヾ(⌐■_■)" Đáy mắt Blastoise lóe lên tinh quang. (Tôi đã moi thông tin từ miệng Lucario trước rồi!) Ngoài con đầu tiên, còn có cả vật phẩm mang theo và chiêu thức của nó, tất cả đều nằm trong Aura rồi… Lục Dã sững sờ.

Vãi, có nội gián!

Theo mối quan hệ giữa Pokémon của tôi và Cynthia, đội hình của Cynthia đã gần như lộ rõ, vậy thì đội hình của tôi chắc chắn cũng bị

lộ sạch!

Chân tướng chỉ có một.

Lục Dã đột ngột quay đầu, trừng mắt nhìn Gengar đang chuồn mất dưới chân: "Nói, có phải cậu là đặc vụ do Cynthia phái tới không." Gengar dán lưng vào tường, cười gượng: "Ghos~" Giây tiếp theo, Gengar nhảy vào bóng tối, không gây ra một gợn sóng nào.

Gengar: ⌊(˚ ∀˚ ;)^=3=3 (Vì sự hòa thuận ổn định của gia đình này, tôi, Gengar, đã khổ tâm biết bao!) Lục Dã lắc đầu, khẽ cười một tiếng, cảm xúc căng thẳng hoàn toàn tan biến.

Soạt!

Lục Dã khoác lên mình chiếc áo choàng Vô địch Oreburgh, nói: "Các vị, theo tôi xuất chinh!" Gengar tà khí lẫm liệt, Sylveon ánh mắt khinh miệt, Blastoise lùi lại nửa bước, Arcanine lè lưỡi, hiệp sĩ trắng Sirfetch'd và bạo chúa sa mạc Tyranitar.

Rotom Pokédex vỗ đôi cánh, nói: "Tít tít… đã chụp được bức ảnh quý giá rồi, roger!" Chữ V trên trán Victini sáng lên, ngẩng đầu nhìn một cái, kinh ngạc nói: "Nimi~°*̥(**⁰̤0)*" (Làn sóng chiến thắng của nhà vô địch, tuôn ra rồi.) Meloetta mím môi, cười dịu dàng lơ lửng trên không: "Merlo~(◕ᴗ◕✿)" (Em sẽ ở phía sau cổ vũ cho mọi người đó~) Togepi nhìn mọi người hóa thành tia sáng đỏ bay vào PokéBall, khẽ há miệng, đôi mắt nhỏ sáng lên. "Chaki puri~(o˚ ▽˚)o" (Trận sau, em cũng muốn ra sân thi đấu… em cũng muốn bảo vệ mọi người, đáp lại sự kỳ vọng của nhiều người hơn nữa!) ...

Sân vận động reo hò vang trời, hơn mười vạn khán giả gõ gậy cổ vũ theo nhịp, ngước nhìn đồng hồ đếm ngược trên màn hình lớn.

Cùng lúc số không hiện ra, pháo hoa rực rỡ trên bầu trời sân vận động Wyndon, bức màn của lễ hội lớn này đã được kéo lên!

Giữa tiếng reo hò đinh tai nhức óc, MC đầy nhiệt huyết nói: "Kính chào quý vị khán giả, chào mừng đến với Giải Vô Địch Thế Giới, vòng Bán kết!!" "Hai bên sắp đối đầu là nhà vô địch Cynthia và nhà vô địch Lục Dã —" "Sau đây, xin mời hai tuyển thủ ra sân!!" 'Cynthia' là tên gọi chính thức của Cynthia trong các giải đấu và liên minh, trong những dịp thân mật hơn, bạn bè gọi cô là 'Cynthia'. (Chú thích: Tên chính xác là Cynthia.) Cả hai cách gọi đều được, ví dụ như mọi người gọi nhà vô địch Sinnoh là Cynthia, thầy Lục gọi cô là 'Cynthia của tôi'...

Bên ngoài vang lên tiếng reo hò như thủy triều, Cynthia mặc chiếc áo khoác đen sang trọng quý phái, đứng trong bóng tối của đường hầm tuyển thủ, khẽ cúi đầu, tay chống eo.

Hai bên mái tóc vàng của cô cài kẹp tóc Oreburgh, nhung đen trên cổ tay và cổ tinh xảo, mặt dây chuyền hình giọt nước trước ngực sáng lên, mái tóc vàng xõa dài đến bắp chân, dưới chiếc quần ống rộng là đôi giày cao gót, thân hình càng thêm cao ráo.

Ngay khoảnh khắc tín hiệu ra sân vang lên.

Cynthia mở đôi mắt xám, nhìn về phía bóng dáng mơ hồ trong đường hầm tuyển thủ ở phía xa.

Tôi đã luôn mong chờ ngày này, chờ đợi khoảnh khắc được toàn lực chiến đấu với anh ấy.

Cho dù tôi và Garchomp có nguy cơ thất bại rất lớn.

Sẽ tổn hại đến danh dự, nên không thể thua… một nhà vô địch khiến bao nhiêu Huấn luyện viên ngưỡng mộ, thật sự là như vậy sao?

Mái tóc vàng của Cynthia che khuất một phần khuôn mặt, khóe miệng khẽ nhếch lên, ánh mắt sắc bén.

Không sợ thất bại, dũng cảm đối mặt với bất kỳ thử thách nào,

đây mới là dáng vẻ nên có của một nhà vô địch!

Cho dù đối thủ là Huyền Thoại Giao Tranh, là Lục Dã và Gengar, tôi và Garchomp cũng sẽ hiên ngang nghênh chiến — Tâm ý của tôi và anh ấy lúc này, không cần lời nói, chỉ cần một trận quyết thắng负, là có thể hiểu hết!

Garchomp với đôi mắt đỏ rực, Lucario cao ngạo lạnh lùng, Togekiss vỗ cánh bay lượn, Milotic dịu dàng, cùng với Spiritomb nhút nhát và Glaceon xinh đẹp.

Đội hình dự bị của Cynthia còn có Roserade, Gastrodon, lần này đều chưa ra sân.

Đội hình vô địch tỏa ra Aura sắc bén, hóa thành sáu tia sáng đỏ, trở về PokéBall bên hông Cynthia.

Cô anh dũng hiên ngang vén mái tóc vàng, một tay chống eo, tỏa ra khí chất Nữ hoàng, thong thả bước về phía sân đấu sáu người. "Mau nhìn kìa!!" Shauntal lay vai Caitlin. "Nhà vô địch Cynthia ra sân rồi!!" Iris phấn khích hét lên. "Chị đại cố lên!!!" Flint, Aaron, ngay cả Lucian vốn luôn trầm ổn cũng hét khản cổ.

Lúc này, cô không phải là người chị hàng xóm cười lên sẽ cong mắt thành hình trăng lưỡi liềm; không phải là cô gái hậu đậu xếp hàng mua kem ba tiếng đồng hồ gây tắc nghẽn giao thông.

Không phải là nhà thần thoại học mặc áo blouse trắng, bình tĩnh báo cáo.

Ánh nắng chiếu rọi mái tóc vàng của cô, tiếng reo hò rung trời chuyển đất, khóe miệng cô nở nụ cười, mọi thứ xung quanh đều trở nên lu mờ trước mặt cô.

Nhà vô địch Sinnoh, Cynthia!!!

Nhìn Cynthia đang được vạn người chú ý, Lục Dã khẽ cười, quay

đầu nói: "Đi thôi, chúng ta cũng ra sân." "Ghos! (￣▽￣)~*" Gengar vậy mà không bay lơ lửng, mà bước đi nghênh ngang trên sân cỏ, miệng há to.

Gengar mở đường, chàng thanh niên tóc đen tuấn tú ra sân, thu hút sự chú ý của toàn trường.

Các bài đăng trực tiếp trên diễn đàn đã được làm mới với tốc độ chóng mặt. "Đẹp đôi!" "Oa một tiếng, tôi GATO quá!" "Phụ nữ sẽ ảnh hưởng đến tốc độ ném PokéBall của tôi, nhưng chị đẹp sẽ tặng tôi Master Ball!" "Nói bậy, trong 《Pokémon》 là ông trùm Giovanni tặng!" Trọng tài Dan ngồi trên Aegislash, bay đến giữa sân, giơ hai tay lên, nói: "Mời hai tuyển thủ bắt tay." Cynthia đưa bàn tay thon dài ra, Lục Dã theo phản xạ đỡ từ dưới lên, hai người bốn mắt nhìn nhau, hơi sững lại.

Bước tiếp theo… có phải là nên quỳ xuống không.

Dưới sự chứng kiến của mười vạn khán giả, hiện trường rơi vào một thoáng im lặng, trọng tài Dan ho khan nhắc nhở.

Lục Dã xòe tay, nắm lấy bàn tay hơi lạnh của Cynthia, hai người nhẹ nhàng bắt tay.

Caitlin hiếm khi mở to mắt, quay đầu nhìn Shauntal không nói nên lời.

Shauntal ôm mặt cười khúc khích: "Aiya, họ đã đính hôn rồi mà, haha." Phòng livestream tràn ngập dấu chấm hỏi. "???" "Hai người đang làm gì vậy!" "Cẩu tặc!" Má Cynthia thoáng đỏ bừng, rồi lại để lộ vẻ cao quý, nói: "Tôi mong chờ cuộc đối đầu này." "Tôi sẽ chiến đấu nghiêm túc." Lục Dã nghiêm mặt nói.

Đôi mắt xám của Cynthia sâu thẳm, khẽ gật đầu, quay người đi về khu vực chỉ huy.

Lục Dã nhìn bóng lưng cô trong chiếc áo khoác đen với mái tóc vàng bay phấp phới, cũng cùng Gengar quay người, đi về khu vực chỉ huy. "Ghos?" Gengar ngẩng cái đầu nhỏ lên. "Bởi vì tôi cũng không muốn thua." Lục Dã mỉm cười nói, "Tôi muốn cùng các cậu, giành được huy chương Vô địch Thế giới." Gengar sững người, ngượng ngùng gãi đầu, cười đen: "Ghos…" Hai bên đứng ở khu vực chỉ huy. "Luật là trận đấu toàn diện 6v6, địa hình cả hai nửa sân đều là 'sân tiêu chuẩn', điều lệ như sau…" Trọng tài Dan đọc xong luật, nhìn cả hai người, giơ cao cờ, nói: "Mời hai tuyển thủ vào vị trí —" Lục Dã nắm chặt quả Premier Ball phóng to trong lòng bàn tay, nhìn xa xăm, Cynthia nắm chặt PokéBall, ánh mắt sắc bén nhìn lại, khóe miệng cong lên.

Cờ đột ngột hạ xuống, Dan hét lớn: "Trận đấu bắt đầu!!" "Quyết định là cậu, Spiritomb!" Cynthia khẽ hô.

Ánh sáng trắng lóe lên, Keystone tỏa ra một khối đa diện màu tím đầy những chấm xanh, tỏa ra Aura lạnh lẽo.

Bản thể của Spiritomb run rẩy, có chút không muốn đấu với Lục Dã, nhưng vì Huấn luyện viên, nó cũng muốn cống hiến hết sức mình.

Spiritomb là hệ kép Ma và Ác, khả năng trụ sân xuất sắc, kháng tính tuyệt vời, gần như không có điểm yếu.

Spiritomb của Cynthia có Kỹ năng là 'Áp Lực'.

Có thể gây áp lực tâm lý mạnh mẽ lên đối thủ, từ đó làm giảm trạng thái của đối thủ.

Mà thầy Lục đã từng trải nghiệm 'Áp Lực' thực sự đến từ các Quái Thú Huyền Thoại, với Kỹ năng 'Can Đảm' của mình, đối kháng lại cũng không thành vấn đề! "Lên nào, Sirfetch'd!" Lục Dã ném Premier Ball.

Ánh sáng trắng lóe lên, Sirfetch'd lông vũ trắng như tuyết, tay cầm hành tây và khiên, đứng vững như tùng: "Quạc… (。`ω´•)" (Mặc dù không muốn chiến đấu với cậu, nhưng xin lỗi, đây là cuộc chiến liên quan đến địa vị gia đình!) Áp Áp đột nhiên giơ cây hành tây lên, chỉ vào Spiritomb: "Quạc!" Do chiêu thức sẽ đi xuyên qua Pokémon hệ Ma, chiêu thức hệ Giác Đấu vô hiệu với hệ Ma.

Nhưng Kỹ năng của Sirfetch'd là 'Can Đảm', có thể dùng chiêu hệ Giác Đấu tấn công Spiritomb có hệ Ma. "Sirfetch'd!" Lục Dã hét lớn, "Múa Kiếm!" Trận đấu vừa bắt đầu, Sirfetch'd đã xoay tròn cơ thể và cây hành tây, tạo thành một 'cơn bão lưỡi kiếm', vừa tăng cường sức mạnh vừa tiếp cận Spiritomb.

Loạt bình luận tràn ngập dấu chấm hỏi. "Vừa Múa Kiếm vừa có thể di chuyển?!" "Xoay tròn, nhảy múa, tôi nhắm mắt lại!" Cynthia giơ tay ra: "Spiritomb, Quỷ Hỏa!" Keystone ở đáy Spiritomb khẽ sáng lên, mặt tròn phía trên mở to, phun ra ngọn lửa Quỷ Hỏa màu xanh lam.

Quỷ Hỏa bám vào bề mặt 'cơn bão lưỡi kiếm', gió thổi lửa càng bùng cháy mạnh mẽ, trông như một quả cầu lửa khổng lồ đang xoay tròn, Sirfetch'd buộc phải ngừng xoay! "Quạc!" Cơ thể và cây hành tây của Sirfetch'd nhiều chỗ bị cháy đen, nhưng ánh mắt lại vô cùng sắc bén, chân đạp đất, vừa dừng lại đã lập tức lao lên tấn công. "Sirfetch'd, Cận Chiến!" Lục Dã hét. "Quạc!" Sirfetch'd cầm cây hành tây cháy xém, đầu hành tây lóe lên ánh sáng sắc bén, liên tục điểm ra năm nhát, để lại tàn ảnh.

Ngũ liên kích hành tây sấm sét!

Spiritomb hành động chậm chạp, không có không gian né tránh, khối đa diện màu tím co lại, kêu lên một tiếng thảm thiết, dường như bị thương nặng: "Siba…" "Quạc… (´ᴗ̈ᴗ̈)σ" Áp Áp thương hại. (Xin

lỗi, tôi cũng không cố ý đánh ra đòn chí mạng đâu, cây 'hành tây lớn' tôi mang theo trận này rất vừa tay!) 'Cẩn thận Chơi Bẩn!' Lục Dã cảm ứng được.

Ánh mắt Sirfetch'd lóe lên tinh quang, nhưng đã thấy Keystone ở đáy Spiritomb, kéo dài ra một cái bóng, đã lan đến chân mình.

Chiêu 'Chơi Bẩn', tấn công của đối thủ càng mạnh, sát thương của Chơi Bẩn càng lớn! "Chính là lúc này!" Cynthia nói.

Cái bóng đột nhiên vung lên, tạo thành một bàn tay nhe nanh, 'bốp' một tiếng đấm Sirfetch'd lên không, khối đa diện màu tím của Spiritomb ngưng tụ một quả Bóng Ma đen kịt, đột nhiên bắn ra! "Nhìn Thấu!" Lục Dã hét.

Trong lúc nguy cấp, Sirfetch'd giơ khiên lên, 'ầm' một tiếng chặn được quả Bóng Ma đang bay tới.

Bầu trời nổ tung khói lửa, Áp Áp lợi dụng phản lực đáp xuống đất, 'soạt' một tiếng xua tan khói đen, cây hành tây được bao phủ bởi một lớp năng lượng hệ Cỏ sắc bén và lấp lánh!

Cynthia nhạy bén nhận ra khí thế đang dâng trào.

Kiếm Lá của Sirfetch'd rất dễ ra đòn chí mạng, cộng thêm vật phẩm mang theo trận này là 'hành tây lớn', nhát Kiếm Lá này sẽ 100% chí mạng!

Chí mạng vốn đã là một loại cực kỳ cao quý, huống chi là 100% chí mạng!! "Sirfetch'd." Lục Dã gọi, "Sử dụng Kiếm Lá!" "Quạc!!" Sirfetch'd sải bước lao ra, giơ cao cây hành tây được bao phủ bởi một lớp ánh sáng lấp lánh, trông như Haki vũ trang hệ Cỏ.

Spiritomb lóe lên, dùng Đòn Bất Ngờ lao đến trước mặt Sirfetch'd, bàn tay bóng tối từ Keystone 'loảng xoảng' va chạm với khiên, tóe ra tia lửa xanh.

Nhưng đó là tất cả những gì nó có thể làm, chỉ còn lại việc bào mòn HP.

Sirfetch'd giơ cao Kiếm Lá, 'soạt' một tiếng chém xuống, dường như lóe lên ánh sáng chí mạng màu đỏ chói mắt! "Siba…" Khối đa diện màu tím của Spiritomb thu vào Keystone, như thể đã chìm vào giấc ngủ. "Spiritomb mất khả năng chiến đấu!" Trọng tài thổi còi.

Giữa tiếng reo hò của sân vận động, Sirfetch'd tay cầm kiếm khiên, vẻ mặt bình thản, nhưng cơ thể trắng như tuyết lại thoang thoảng một mùi hương.

Lục Dã sững người, rồi lập tức phản ứng lại, Áp Áp hiện tại vẫn đang trong trạng thái 'Bỏng'!

Anh lập tức thu nó về Premier Ball, Lục Dã thầm than một tiếng.

Nướng thêm một lúc nữa, củ hành tây có thể dùng làm đồ ăn kèm rồi!

Cynthia thu hồi Spiritomb, tay chống eo, cúi đầu suy nghĩ, cảm thấy có một bàn tay nhỏ đang kéo ống quần mình.

Cúi đầu nhìn xuống, bóng tối mở ra một lỗ đen nhỏ, một bàn tay mũm mĩm đưa ra từ bên trong: "Ghos! (≧ω≦)/" (Giúp tôi đưa 'Hồi Sinh Tối Đa' cho Spiritomb!) "Không cần đâu, tôi cũng đã chuẩn bị trước rồi." Cynthia đáp, "Nhưng vẫn cảm ơn cậu, Gengar." "Ghos! (*ˇ▽)" Gengar lại chui vào bóng tối, lỗ đen nhỏ đóng lại.

Cynthia suy nghĩ một lát, ném ra PokéBall: "Vậy thì, tôi chọn cậu!" "Tuyển thủ Lục Dã dẫn trước một điểm, và đã thu hồi Sirfetch'd!" bình luận viên nói: "Tuyển thủ Cynthia, tung ra thành viên thứ hai… là Glaceon!" Flint gãi đầu quả bom, nói: "Tôi nhớ, Glaceon của chị đại từng solo kill Dragonite của Lance!" Lucian khẽ gật đầu, nói: "Nhưng thầy Lục chắc sẽ tung Arcanine ra… ủa?

Lại tung ra Sylveon!" Ở hai bên sân đấu, một bên là Sylveon màu hồng phấn, một bên là Glaceon màu xanh băng.

Đã có một thời, chị đại còn là một bé Eevee bị Glaceon bắt nạt.

Còn bây giờ… thế cờ đã đảo ngược! "Trận đấu bắt đầu!" Trọng tài vung cờ. "Sylveon, Lửa Thần Bí!" Lục Dã hét lớn. "Bui! (`皿´)" Phía trước dải lụa của Sylveon lóe lên một vòng hoa văn màu vàng, từ đó bắn ra ngọn lửa dữ dội.

Cynthia khẽ nhíu mày, nói: "Chịu đựng đi, Phản Chiếu!" Trước mặt Glaceon hiện lên một tấm gương trong suốt, Lửa Thần Bí trực tiếp lao vào trong đó, rơi xuống người Glaceon. "Nifu~" Glaceon khẽ kêu lên, nhưng ánh mắt lại vô cùng kiên định. (Để chị đây kiểm tra, thực lực của em bây giờ!) "Nifu!!" Tấm gương phản xạ lại Lửa Thần Bí với uy lực gấp đôi.

Cột lửa xuyên qua sân đấu, ngược lại nuốt chửng Sylveon, ánh mắt Sylveon lóe lên, dường như nhớ lại cuộc gặp gỡ năm đó.

Chương 865

Lúc đó, nó cảm thấy Glaceon rất xinh đẹp, còn mình thì bé tí… Nhưng mà, bây giờ tôi sẽ không còn ngưỡng mộ và do dự nữa, vì tôi có những người bạn thân nhất, có Huấn luyện viên tuyệt vời nhất! "Sylveon." Lục Dã nói, "Đền Đáp!" "Bui!!" Dải lụa của Sylveon tỏa ra ánh sáng trắng sắc bén, chiêu 'Đền Đáp' với độ thân mật tối đa cộng thêm sự tăng cường của Tiên Khí, uy lực tăng lên đến mức đáng sợ!

Thầy Lục rất ít khi chỉ huy chiêu 'Đền Đáp', vì nó là chiêu vật lý, uy lực không bằng 'Tia Sáng Hủy Diệt'.

Nhưng mà, bé Eevee nhà mình năm đó, cũng là đi theo con đường song đao, được Cynthia chỉ điểm, từng bước một đánh đến giải vô địch thế giới hôm nay!

Và trận chiến với tiền bối Glaceon, chính là cuộc đối đầu Đền Đáp của bé Eevee!

Rầm rầm rầm!!

Dáng vẻ Sylveon xinh đẹp nhẹ nhàng, tắm mình trong ánh sáng trắng, lao thẳng ra từ vụ nổ của ngọn lửa.

Glaceon ngước nhìn dáng hình đang lao tới, đồng tử co rút lại: "Nifu…" Bốp!!

Vụ va chạm tạo ra một làn sóng khói bụi kinh hoàng.

Sylveon húc ngã Glaceon xuống đất, cao ngạo khinh miệt: "Bui!" (Tôi không còn là cô bé năm xưa nữa rồi!) Glaceon thất thần một lúc lâu, rồi nở một nụ cười tao nhã: "Nifu~" (Em thật sự đã vượt qua chị rồi, bé Eevee à~) Cùng với việc Glaceon ngất đi, trọng tài thổi còi: "Glaceon mất khả năng chiến đấu!" Trong và ngoài sân vận động một

phen xôn xao. "Đền Đáp của Sylveon: trực tiếp nghiền nát Glaceon cấp vô địch!" "Áp lực của chị đại mạnh quá!" Ai có thể ngờ rằng, Sylveon kiêu ngạo, xinh đẹp và cao quý trên sân, lại là cục than nhỏ bẩn đến không nhận ra năm đó chứ.

Sylveon lặng lẽ quay lại nhìn Huấn luyện viên một cái: "Bui…" Thấy anh quả nhiên đang nhìn mình, nó lập tức quay đầu đi: "Bui! o(´^`)o" Liên tiếp thua hai trận, Cynthia vẫn bình tĩnh như thường, khoanh tay trầm ngâm, rồi lấy ra PokéBall. "Nhờ cậu cả đấy!" Cynthia nói, "Lucario!" Lucario hệ Thép, đối đầu với Sylveon hệ Tiên, có ưu thế tuyệt đối. "Ruka!" Đồng tử đỏ của Lucario sắc lẹm, như một người bảo vệ trung thành, Aura được điều động đến cực hạn.

Lục Dã nhìn Lucario, có chút cảm khái.

Năm đó ở thành phố Risingdragon, tôi còn đỡ được một cú Chặt Karate của Lucario.

Nếu không phải Huấn luyện viên không thể tự mình ra sân, tôi phải cho nó biết, thế nào là thể chất được cường hóa bằng Tro Thánh! "Nếu đã là tiền bối của cậu, vậy thì để cậu chiến đấu." Lục Dã ném ra Dive Ball, hét lớn: "Lên nào, Blastoise!" Rầm!

Khán giả tại sân vận động đồng loạt im bặt, một luồng Áp Lực hữu hình hóa thành sóng khí lan tỏa ra, xì xào bàn tán. "Đây mới là Kỹ năng 'Áp Lực' chứ…" "Tôi đã xem hồ sơ, Blastoise của thầy Lục, có thể đối đầu với Primal Kyogre!" Blastoise tháo kính râm, ánh mắt nghiêm nghị, nhìn về phía Lucario.

Trận này, phần thắng của mình rất mong manh.

Nhưng vì mọi người, mình sẽ chiến đấu đến chết! "Kame…" Ánh mắt Blastoise sắc bén. (Tiền bối, xin chỉ giáo!) Lucario:?

Tôi ngày nào cũng luyện tập cùng cậu.

Hai chúng ta ai thắng ai thua mong manh, trong lòng cậu không có chút tự tin nào à! "Lucario, Long Ba Động!" Cynthia hét lớn. "Ruka!" Lucario chắp hai tay lại, trong lòng bàn tay dâng lên bóng rồng màu tím cuồng bạo, phản chiếu đôi đồng tử đỏ quyết liệt của nó.

Bất chợt, Lucario sững người, phát hiện Blastoise trước mặt, đã nhắm pháo đài về phía mình, và đã hoàn thành Tích Trữ từ lâu! "Blastoise — Long Ba Động!!" Lục Dã hét lớn.

Cùng là Long Ba Động, cùng là chiêu thức loại Aura, Blastoise đối với việc nắm giữ Aura, rõ ràng là thành thạo hơn nhiều! "Kame!!" Blastoise hạ thấp nòng pháo, từ đó tuôn ra hai bóng rồng màu tím.

Hai con rồng khổng lồ gầm thét cuộn vào nhau, ầm ầm lao tới!

Khán giả trợn tròn mắt, không thể tin được. "Hai nòng pháo, bắn ra hai phát Long Ba Động?!" "凭什么你一回合能打两个Move!" (Dựa vào đâu mà một lượt cậu có thể đánh hai chiêu!) "Mega Kangaskhan có Kỹ năng là 'Tình Mẫu Tử', một lượt có thể đánh hai lần.

Blastoise có hai nòng pháo, đề nghị gọi là 'Tình Thân Pháo Kích'!" Long Ba Động của Lucario cũng tuôn ra.

So sánh lại, hình thể nhỏ bé, trực tiếp bị hai con rồng khổng lồ nuốt chửng!

Ầm!!!

Đồng tử Lucario co rút.

Quả nhiên… Aura của Blastoise, đã vượt xa mình rồi!

Nhìn Long Ba Động đang lao tới, Cynthia quyết định ngay lập tức, tay cầm mặt dây chuyền Key Stone: "Lucario, Tiến hóa Mega!!" "Ruka!!" Ánh sáng đỏ như thủy triều kết nối giữa Cynthia và Lucario.

Mega Lucario có nhiều vằn đen hơn, tứ chi và đuôi tóc do sức

mạnh bùng nổ mà từ màu xanh chuyển sang màu đỏ sẫm.

Lòng Lục Dã khẽ động.

Quả nhiên, con bài Mega của Cynthia trận này là Lucario!

Ánh sáng của Long Ba Động nuốt chửng Mega Lucario đang khoanh tay trước ngực.

Hai bóng rồng sau khi va chạm với hàng rào phòng thủ, lại bay lên trời, dần dần tan biến trên bầu trời sân vận động Wyndon.

Giữa làn sóng khí cuộn trào, Mega Lucario từ từ đứng dậy từ đống đổ nát, ánh mắt sắc lẹm, chân đạp đất 'bùm' một tiếng tạo ra sóng xung kích, lao ra với tốc độ Thần Tốc! "Lucario!" Cynthia hét lên, "Sử dụng Cận Chiến!!" "Blastoise, Húc Đầu Tích Lực!" "Ruka!!" Lucario gầm lên liên tục vung quyền, đập vào mai rùa đang rút vào, 'bùm bùm bùm' để lại từng vết trắng.

Hiệu quả không tốt, Lucario không nhịn được 'xít' một tiếng.

Cứng quá, đánh không lủng! 'Húc Đầu Tích Lực' sẽ rút vào mai trước, tăng phòng thủ, và sau khi Tích Trữ, sẽ là một cú húc mạnh mẽ! "Chính là lúc này!" Lục Dã nói. "Kame!" Trán Blastoise sáng lên, thò ra khỏi mai, 'bốp' một tiếng đập mạnh vào bụng Lucario!

Lucario lùi lại liên tục, bước chân loạng choạng: "Ruka…" Blastoise thì 'bốp' một tiếng hai chân đáp đất, kéo dài khoảng cách, xung quanh dần dần dâng lên những đốm sáng màu xanh.

Nếu đã là cuộc đối đầu giữa các Pokémon Aura, thì nên so tài bằng chiêu thức tiêu biểu nhất! "Blastoise!" Lục Dã gầm lên: "Sóng Dẫn Lực!!" "Kame—!!" Blastoise chắp hai tay lại, một tia sáng thô to đẩy tung sóng khí, xuyên qua sân đấu, đột nhiên bắn ra!

Khóe miệng Cynthia khẽ nhếch lên, giơ tay ra: "Lucario, Sóng Dẫn Lực!" Kỹ năng của Mega Lucario là 'Thích Ứng', có thể tăng mạnh uy

lực của chiêu thức cùng hệ, thậm chí có thể cường hóa Aura của nó! "Ruka!!" Lucario chắp hai tay lại, đột nhiên bắn ra một tia sáng màu xanh rực rỡ.

Hai phát Sóng Dẫn Lực va chạm vào nhau, tranh tài!

Khán giả xôn xao. "Đối đầu tia sáng đến rồi!?" "Pokémon Aura, dĩ nhiên phải dùng đối đầu tia sáng để kết thúc trận đấu!!" "Đừng bao giờ đối đầu tia sáng với Blastoise của thầy Lục, đây là bài học xương máu của Kyogre!!" Lucario cắn chặt răng, đột nhiên sững người, trong mắt phản chiếu một mảng trắng xóa.

Rầm rầm rầm!!

Giữa sân đấu để lại một cái hố lớn, nứt ra những kẽ hở.

Lucario ngã trong đó, mắt xoay tròn. "Lucario mất khả năng chiến đấu!" Trọng tài thổi còi.

Các bình luận trên phòng livestream lập tức tràn ngập. "Hiệp một trực tiếp đánh 3:0!!" "Thầy Lục: Đánh Cynthia à?

Đây là đánh em bé mà!" "Toang rồi, trận này là trận chia tay!" Sau ba trận đấu của hiệp một, bước vào giờ nghỉ giữa trận ngắn ngủi.

Cynthia khoanh tay, ánh mắt lộ vẻ suy tư, tỏa ra Aura lạnh như băng sương.

Không phải là phàn nàn Lục Dã không nương tay, mà là khi trận đấu rơi vào tình thế nguy cấp, cô sẽ tự nhiên suy nghĩ, khiến người khác hiểu lầm.

Lục Dã nhìn về khu vực chỉ huy phía trước, muộn màng nhận ra, trán đổ mồ hôi lạnh: "Chết rồi…" Lên đầu rồi!

Gengar đứng bên cạnh Lục Dã, thân hình mũm mĩm không ngừng run rẩy. "Ghos! (((゜Д゜)))" (Làm sao bây giờ làm sao bây giờ, tình cảm

sắp tan vỡ rồi, mau nghĩ cách đi!) "Ghos…" Gengar cố gắng nhắm chặt đôi mắt đỏ rực, cắn chặt răng, trán đột nhiên sáng lên như bóng đèn, "Ghos!" Gengar đã sử dụng Âm Mưu — có cách rồi!

Đổi mạng với Garchomp, diễn xuất bùng nổ, để Cynthia hết giận!

Gengar hiên ngang lẫm liệt, vỗ mạnh vào vai mình, gật đầu nói: "Ghos!" (Cứu vãn cuộc hôn nhân sắp tan vỡ, nhiệm vụ giao cho ngươi hoàn thành, Gengar!) Gengar lại nhảy sang bên kia, lớn tiếng chào: "Ghos! ∠(° > °)" (Bảo đảm hoàn thành nhiệm vụ, trưởng quan!) Lục Dã:?

Cậu lại tự biên tự diễn cái kịch bản nhỏ nào trong đầu nữa rồi đấy… “Hiệp một kết thúc, tuyển thủ Lục Dã đang nắm giữ lợi thế điểm số cực lớn!” Tại sân vận động Wyndon với mười vạn khán giả, tiếng bình luận đầy nhiệt huyết vang lên: “Sau giờ nghỉ giữa hiệp ngắn ngủi, chúng ta hãy cùng bước vào hiệp thi đấu thứ hai!” Sàn đấu cơ giới hạ xuống, rồi một sân đấu Battle rộng như sân bóng đá sáu người lại trồi lên, trung tâm có biểu tượng PokéBall, hai bên là vị trí chỉ huy của Lục Dã và Cynthia.

Trên màn hình lớn, ba quả PokéBall của Cynthia đã tối đen, Lục Dã vẫn chưa mất một điểm nào, tỉ số đang là 3:0.

Nhưng không một khán giả nào dám coi thường thực lực của Cynthia, bởi vì quân bài tẩy của cô, Garchomp, vẫn chưa xuất trận!

Sau bao nhiêu đại sự kiện, Garchomp của Cynthia cũng đã đạt tới thực lực của một 「Battle Legend」!

Cynthia khoanh tay, mái tóc vàng dài cùng tà áo đen khẽ đung đưa trong gió, đôi mắt xám lóe lên khí chất của một băng sơn mỹ nhân.

Cô ngước nhìn Lục Dã phía đối diện.

Cynthia biết rõ anh đang đoán trước lượt luân hồi của mình và

chuẩn bị thu hồi Blastoise về.

Trong thế thế thua 0:3, phái Garchomp ra để gỡ lại một bàn là lựa chọn tốt nhất để khích lệ sĩ khí.

Ngược lại, nếu dùng chiến thuật 'phòng thủ phản công' với Milotic hay Gastrodon, tình thế sẽ tiếp tục bị động.

Lục Dã thầm nghĩ: "Chắc chắn cô ấy sẽ cử Garchomp để ổn định cục diện." Garchomp rất sợ đặc tính 「Intimidate」 (Uy Hiếp), dưới tác động của nó sẽ không thể phát huy toàn bộ thực lực.

Vì vậy...

Ánh mắt Lục Dã ngưng lại, anh giơ tay thu hồi Blastoise vào Dive Ball, rồi 'tạch' một tiếng nhấn nút Luxury Ball.

Cùng lúc đó, tóc vàng của Cynthia tung bay, cô nắm chặt PokéBall, ánh mắt sắc lẹm.

Pokémon tiếp theo của mình/cô ấy, chắc chắn là Arcanine!

"Mời hai bên tuyển thủ cùng lúc tung Pokémon!" Trọng tài Danpei phất hai lá cờ.

Hai quả PokéBall đồng thời được ném lên không trung kèm theo tiếng hô của hai nhà huấn luyện.

"Lên đi, Arcanine!" "Gâu ô!!!" Arcanine đứng hiên ngang, bờm tóc phiêu dật, ngửa mặt lên trời gầm thét, khí thế từ đặc tính 「Intimidate」 tỏa ra như những làn sóng.

"Nhờ cả vào em đấy, Milotic!" Cynthia khẽ quát.

"Phù...!!" Milotic rủ xuống hai dải vây dài màu anh đào, đôi lông mày cũng hướng lên trên, đôi mắt như hồng ngọc, cái đuôi như một chiếc quạt với những vảy xanh lấp lánh.

Nó cuộn thân mình màu kem đứng trước mặt Cynthia.

Milotic của Cynthia có đặc tính 「Marvel Scale」 (Vảy Kỳ Diệu), khi bị trạng thái bất thường thì phòng ngự sẽ tăng mạnh, vì thế nó mang theo vật phẩm 「Flame Orb」 (Cầu Lửa) để tự gây bỏng, đồng thời tăng uy lực cho chiêu thức 「Scald」 (Nước Sôi).

Trận thứ tư, Arcanine đối đầu Milotic!

Kênh livestream lập tức bùng nổ bình luận: "Milotic đẹp quá!", "Ngày nào cũng được thầy Lục cho ăn khối năng lượng, chỉ số sắc đẹp max tầm rồi!", "Vãi chưởng, thế này mà cũng bị nhét cơm chó vào mồm được à?", "Toang rồi!

Thầy Lục bị bắt bài luân chuyển rồi!".

Thấy Milotic, Lục Dã hơi sững lại.

Lần này anh đoán sai rồi.

Là một nhà chiến thuật, số lần anh đoán sai rất ít.

Khi đấu với Blue Oak, anh từng bị bắt bài.

Ngay cả Satoshi cũng từng bắt bài anh... nhưng đó thuần túy là kiểu "Bronze đi đứng ảo diệu khiến Cao Thủ cũng không hiểu nổi".

Còn Cynthia với kinh nghiệm dày dạn, cô ấy thực sự đã chủ động cử Milotic ra để khắc chế Arcanine!

Lục Dã nhìn về phía đối diện.

Cynthia chống tay bên eo, tóc vàng bay nhẹ, dáng vẻ thướt tha nhưng nụ cười bên khóe môi lại toát lên khí chất cao quý và tự tin.

"Thế nào, Lục Dã... em còn hiểu phong cách chỉ huy của anh hơn chính anh đấy!" 'Nhà chiến thuật' Lục Dã nở nụ cười rạng rỡ.

May mắn là, Cynthia đoán đúng Arcanine sẽ ra trận, nhưng cô không đoán đúng bộ kỹ năng của nó!

“Gâu ô!! (` 0´)” Arcanine đeo một chiếc vòng cổ hình chuỗi hạt, gầm lên, trên thân tuôn ra những luồng lôi điện xanh biếc bao phủ lấy cơ thể to lớn, tiếng điện xèo xèo vang dội.

Trận này nó không mang theo 「Rainbow Wing」 để làm một con “chó thần quang” lỳ đòn, mà mang theo 「DNA Splicers」 (Thiết Bị Hợp Nhất), khiến cơ thể bùng nổ sức mạnh hòa quyện giữa lửa và sấm sét, phong cách chiến đấu kiểu sát thương cực đại — một con “Phong Tốc Cẩu” cuồng chiến!

Dù nghịch hệ khi đối đầu Milotic, nhưng chiêu 「Wild Charge」 (Nạp Điện Hoang Dã) của nó vẫn có thể gây sát thương nặng nề!

Chương 866

Trận đấu vừa bắt đầu, Lục Dã đã ra lệnh: "Arcanine, Wild Charge!!" "Gâu ô!!!" Arcanine đạp mạnh chân khiến lôi đình bùng nổ, bờm tóc dựng ngược trong ánh điện, thiết bị DNA Splicers trước ngực xoay tròn liên tục, tạo ra những tia chớp chói mắt.

Luồng 「Giao Thoa Chi Điện」 cuồng bạo tràn vào cơ thể Arcanine, đôi mắt nó mất đi lòng trắng, lao đi như một chiếc xe húc thành bằng lôi điện!

Sức mạnh hợp nhất của Arcanine giúp tăng mạnh các chiêu thức có sát thương phản chấn như 「Wild Charge」 hay 「Flare Blitz」.

Dù phản chấn nặng, nhưng uy lực cực kỳ khủng khiếp!

Lôi điện xanh chiếu sáng cả sân đấu, một cảnh tượng đầy vẻ đẹp dã tính khiến khán giả kinh ngạc.

"Vừa chạy vừa đánh lửa ra điện luôn!", "Thay đổi trang bị trước trận, thầy Lục đúng là cùng một giuộc với Leon!", "Arcanine bật chế độ chó điên rồi!!".

Cynthia mỉm cười.

Đã đấu với Arcanine bao nhiêu lần, làm sao cô không biết Lục Dã sẽ mở rộng tầm tấn công của nó chứ!

"Milotic, Protect!!" "Phù...!!" Milotic lắc nhẹ đôi vây, một rào chắn hình cầu như ngọc bích hiện lên bao bọc lấy nó.

Đùng!!

Arcanine đâm sầm vào, lôi quang bùng nổ, cái đầu nó đâm mạnh vào lớp rào chắn.

Ánh mắt Milotic chợt biến đổi, rào chắn Protect vậy mà xuất hiện những vết nứt!

Rắc!

Rào chắn vỡ tan tành, nhưng đà lao của Arcanine cũng bị triệt tiêu, nó bị bật ngược ra, đứng dậy với cái đầu quay cuồng: "Gâu...".

Protect đã chặn được Wild Charge, nhưng sát thương phản chấn vẫn còn đó!

Nắm bắt cơ hội, Cynthia hô lớn: "Milotic, Scald!" "Phù...!" Milotic phun ra một cột nước nóng bỏng xối thẳng vào lớp lông cháy xém của Arcanine, khói trắng bốc lên mù mịt khắp sân đấu!

"Chị đại lợi hại quá!" Aaron ngây người nói.

"Tôi còn giật cả mình, cứ tưởng Milotic bị tiễn đi trong một nốt nhạc rồi chứ!" Flint nói quá lên.

Lucian đẩy kính: "Tình hình vẫn không khả quan lắm đâu..." Trong làn khói trắng của Nước Sôi, một bóng đen lao ra với tốc độ kinh người, nhanh đến mức biến mất khỏi khung hình máy quay.

Kênh chat lại nháo nhào: "Đạo diễn làm ăn kiểu gì thế!", "Đạo diễn bị Arcanine lừa tình rồi!".

Cynthia cảm nhận được nguy hiểm, cô bình tĩnh ra lệnh: "Milotic, Recover!" (Hồi Phục).

Chưa kịp đợi Milotic phản ứng, Lục Dã đã hô: "Extremespeed!!" Tận dụng làn hơi nước che chắn, Arcanine sát tới từ phía sườn của Milotic, chiêu Thần Tốc với uy lực khủng khiếp tông bay đối thủ!

Milotic nheo mắt, thân rắn uốn lượn trên không trung.

"Lao lên đi." Lục Dã tiếp lời: "Wild Charge!!" Arcanine nhe răng, dưới chân bùng nổ lôi quang, sân đấu bị dẫm nát tạo ra những vết nứt,

đá vụn bay tứ tung.

"Sử dụng Recover!" Cynthia hét lớn.

Trên không trung, thân rắn của Milotic bao phủ bởi ánh sáng trắng, vết thương nhanh chóng lành lại.

Nhưng ngay khi nó vừa rơi xuống, Arcanine cùng luồng lôi đình khủng khiếp đã ập đến!

Oanh!!

Milotic bị húc văng tới tận lớp rào chắn rìa sân đấu mới dừng lại.

Dù vậy, nó vẫn chưa mất ý thức, nó gượng dậy cuộn tròn thân mình, đôi mắt đỏ đầy kiên định.

Arcanine vì liên tục dùng sức mạnh hợp nhất nên bắt đầu thở dốc, nó hơi do dự nhìn về phía Lục Dã: "Gâu...". 「Khả năng hồi phục của Milotic rất đáng sợ.」 Lục Dã cảm nhận được, 「Đừng phân tâm, dùng Extremespeed lao qua làn nước sôi kia!」 "Gâu!" Arcanine gật mạnh đầu, ngay khi nó quay lại, một luồng nước nóng Scald đã ập đến!

Lớp lông của Arcanine bùng cháy hỏa diễm, nó gầm lên lao thẳng vào làn nước, hơi nước bốc hơi nghi ngút.

Khán giả chỉ thấy một cột lôi đình vọt lên giữa màn sương, khí lãng quét ra xung quanh rồi mọi thứ trở nên tĩnh lặng.

Khi khói tan, Milotic đã ngã xuống hôn mê.

Trọng tài giơ cờ: "Milotic mất khả năng chiến đấu!" Cả khán phòng chấn động.

"Nghịch hệ mà cũng thắng được sao?!", "Đã bảo rồi, Satoshi là học trò của thầy Lục mà!!".

DNA Splicers đắc ý: (σ´∀`)σ Ta đã bảo rồi, ta dùng tốt hơn cái

Rainbow Wing kia nhiều!

Rainbow Wing cáu kỉnh: (`mãnh ´) Cái đồ ăn trộm Aura!

Trên khán đài, Mustard quay sang nhìn Leon, kinh ngạc: "Đây là sức mạnh hợp nhất từ Unova đúng không!?" Leon khẽ gật đầu, thần sắc vi diệu: "Arcanine của thầy Lục có hai phong cách chiến đấu, đều có được sức mạnh từ các Pokémon huyền thoại khác nhau." Raihan há hốc mồm, rồi lại gật gù tự nhủ: "Cũng đúng, dù sao anh ta còn lôi được cả Reshiram tới tận nơi cơ mà." Dựa trên quan hệ giữa Lục Dã và Reshiram, Arcanine nắm giữ sức mạnh hợp nhất cũng... khá là khoa học!

Cynthia thu hồi Milotic, khẽ thở hắt ra, thần thái vẫn bình tĩnh.

Vẫn có thể chấp nhận được...

Milotic đã ép Arcanine đạt tới giới hạn, hơn nữa trận này Arcanine không có chiêu hồi phục như 「Thần Quang」.

Đôi ngón tay thon dài của cô siết chặt PokéBall, đôi mắt xám sắc sảo.

Và tiếp theo, chính là quân bài quyết định của cô!

Lục Dã nhạy bén nhận ra sự thay đổi khí chất của Cynthia.

Từ trên người cô tỏa ra dao động chiến thắng mãnh liệt, cao quý và duy nhất...

Đó là sự gắn kết (Bond) giữa cô và người cộng sự mạnh nhất.

Cảm nhận được điều kỳ lạ, Shauntal và Caitlin trên khán đài cũng sốc lại tinh thần.

Flint hồi hộp nuốt nước bọt, Aaron nín thở, Lucian trầm giọng: "Sắp xuất hiện rồi...

Pokémon mạnh nhất của cô ấy!" Cynthia ném quả PokéBall lên

không trung, khí thế lẫm liệt: “Hãy tung cánh trên bầu trời đi, Garchomp!!!” Ánh sáng trắng vọt ra, Garchomp khí thế hung hãn lao xuống, đáp mạnh xuống sân khấu, dang rộng đôi càng đỏ thẫm, ngẩng đầu gầm thét: “Khách ngao!!!” Cả sân vận động như nổ tung, hàng vạn khán giả reo hò tên Garchomp, bình luận viên phấn khích: “Quân bài tẩy của Cynthia, Garchomp đã xuất trận!!!”.

Trên livestream, lượng người xem tăng vọt lên hàng trăm triệu.

“Garchomp!!!”, “Đẹp trai quá, Champion Cynthia!”.

Bất kể ở đâu, mỗi khi Garchomp của Cynthia xuất hiện, nó luôn mang lại sự cuồng nhiệt tột độ.

Bởi đó chính là biểu tượng của một nhà Vô địch!

Cynthia đứng sau Garchomp, tóc vàng và tà áo bay trong gió, cô mỉm cười: “Lục Dã, hãy cho em thấy thực lực hiện tại của anh đi!” Thầy Lục mỉm cười, nhấn nút Dive Ball, anh đã đặc biệt chuẩn bị 「Ice Beam」 cho Blastoise, nói: “Đúng ý anh luôn!” Bầu không khí đạt đến đỉnh điểm, bình luận viên khản cả cổ: “Tuyển thủ Lục Dã cũng phái ra quân bài tẩy của mình!!

Gengar của anh ấy đã xuất hiện!!” Lục Dã: ?

Mình đã phái Gengar đâu...

Nhìn xuống dưới chân, Gengar đã chui ra từ một lỗ đen nhỏ, tươi cười đứng trên sân, chắp tay chào hỏi tứ phương: “Ghos~! ヾ(≧∇≦*)ヾ” (Cảm ơn, cảm ơn mọi người đã ủng hộ!) Khán giả cuồng nhiệt hô vang: “Đến rồi, quân bài tẩy bẩn bựa nhất của thầy Lục!!”, “Sao có thể có con Gengar đáng yêu thế này chứ!!”, “Mà hình như... nó tự nhảy ra thì phải...”, “Ông thì biết cái gì, để Gengar tự ra trận cũng là một phần của chiến thuật đấy! (Chắc chắn luôn)”.

Lục Dã nhìn Gengar, thấy nó quay đầu lại trao cho anh một ánh

mắt ‘cứ tin ở em’.

“Ghos! (๑¯∀¯๑)” (Yên tâm, em hiểu hết mà!) Vì sự hòa thuận ổn định của gia đình, cứ để em hy sinh thêm lần nữa vậy!

Lục Dã: ?

Mày rốt cuộc hiểu cái gì cơ chứ!

Quan trọng là trận này anh không cho Gengar mang 「Icy Wind」 (Gió Băng), mà dùng một bộ chiến thuật khác.

Khoan đã.

Lục Dã hơi ngẩn ra.

Năm xưa khi đấu với Cynthia và Garchomp, chẳng phải mình cũng dùng bộ chiến thuật này sao...

Nhìn Gengar trước mặt, rồi nhìn Cynthia và Garchomp phía đối diện, những hình ảnh quen thuộc lướt qua tâm trí anh.

Trong trận đấu cấp Master Ball ở trò chơi năm nào, anh đã dùng chiến thuật Perish Trap (Thải Ảnh Diệt Vong Chi Ca) của Gengar để đánh bại Garchomp của Cynthia.

Đó là lần đầu anh và Shirona quen nhau, và cũng là khởi đầu của tất cả...

Đến hôm nay, trên võ đài thế giới đời thực, anh và Gengar lại sát cánh chiến đấu.

Lục Dã nhìn vào viên Đá Khóa (Key Stone) khảm trên găng tay.

Hơn nữa, Pokémon tiến hóa Mega của anh trận này, chính là Mega Gengar với đặc tính 「Shadow Tag」 (Thải Ảnh)!

Quá khứ và hiện tại chồng lấp lên nhau một cách kỳ diệu, từ online ra offline, từ bạn bè thành người nhà...

Lục Dã nở nụ cười: 「Gengar, biểu diễn cho mọi người thấy đi, một màn Perish Trap sách giáo khoa!」 Perish Trap là sự kết hợp giữa đặc tính 「Shadow Tag」 và chiêu thức 「Perish Song」 (Bài Hát Diệt Vong), trong đấu đơn gần như là vô giải.

Trừ khi đối thủ có đặc tính 「Soundproof」 (Cách Âm) hoặc dùng các chiêu thức như 「U-turn」, 「Volt Switch」 để chạy trốn. 「Perish Song」 sau một thời gian sẽ khiến tất cả Pokémon trên sân mất khả năng chiến đấu.

Chỉ có luân chuyển mới giải được hiệu ứng, nhưng 「Shadow Tag」 lại ngăn chặn việc luân chuyển.

Tùy theo quy tắc mà có thể phán là lưỡng bại câu thương hoặc bên hát thắng.

Trong trận này, chỉ cần Gengar câu đủ thời gian để thực hiện xong chiến thuật là coi như thắng lợi!

Gengar cười toe toét, đôi mắt đỏ rực đứng hiên ngang, cái đuôi nhỏ sau mông ngoáy tít.

Cứ giao cho em~ Vừa thực hiện được chiến thuật, lại vừa không bị coi là nhường khiến Cynthia nổi giận, lại còn củng cố tình cảm gia đình...

“Ghos! (*ˀ𐌿)” Đúng là chỉ có mày thôi, Gengar à!

Cynthia mỉm cười nhìn Gengar trên sân, ký ức cũng ùa về.

Lần đầu gặp Lục Dã, con Gengar có thực lực huyền thoại kia mới chỉ tiến hóa từ Gastly thành Haunter.

Lúc đó, con Haunter có ý thức tự quản lý cực cao ấy đã để lại ấn tượng sâu sắc cho cô: không chỉ biết làm việc nhà, tự tập luyện, dắt đồng đội đi tập, thậm chí còn tự mình đi thách đấu Gym.

Gengar của Lục Dã có thể nói là một cậu bé màu tím cực kỳ tự giác, yêu gia đình và rất đáng yêu.

Cô và Garchomp, Lục Dã và Gengar, chính là những cặp bài trùng nhất.

Và tại trận bán kết Thế giới này, chính là lúc phân cao thấp!

"Garchomp——" Cynthia duỗi thẳng tay, tóc vàng tung bay: "Sử dụng Dragon Rush!" "Khách ngao!" Garchomp dang rộng càng, cái đầu hình tên lửa ngẩng cao gầm vang.

Vút một cái, nó lao vọt lên bầu trời như một chiếc chiến đấu cơ, đuôi và càng tạo ra những luồng khí lưu, khi đạt đến đỉnh điểm thì một cái bóng rồng màu tím cuồng bạo hiện ra, lao xuống đầy dũng mãnh!

Khí chất Chuẩn thần hiện rõ mồn một, Garchomp của Cynthia thực sự ngang tầm với các truyền thuyết!

Tiếng gió rít gào, Lục Dã ra lệnh: "Substitute!" Gengar tạo ra một con búp bê Gengar ngơ ngác đứng chịu trận, còn bản thể thì lặn vào trong bóng tối, bơi cực nhanh về phía sau Garchomp.

"Ghos, phù, Ghos!" Rõ ràng là đang bơi trong bóng tối mà nó còn giả vờ tiếng trồi lên lấy hơi nữa chứ.

Ầm đùng!!

Garchomp như một thiên thạch giáng xuống, tạo ra một vụ nổ khổng lồ giữa sân đấu.

Khói bụi mịt mù, hình thế thân của Gengar vỡ tan như bong bóng xì hơi rồi biến mất.

Mặt sân trước mặt Lục Dã lõm xuống một hố lớn, Garchomp đứng giữa những vết nứt, ánh mắt đỏ rực nhìn quanh.

Ở phía sân của Cynthia, một lỗ đen nhỏ mở ra, Gengar nhảy ra đầy rạng rỡ.

“Ghos! (≧∇≦)ﾉ” Garchomp đang đứng trước Lục Dã, còn Gengar lại đứng trước mặt Cynthia.

“Garchomp đã phá nát Thế Thân và đổi chỗ với Gengar!” Bình luận viên nói: “Gengar sắp phản công rồi!” “Gengar, sử dụng——” Lục Dã nghiến răng: “Perish Song!!” Giọng hát của Gengar... không thể nói là êm tai, mà phải nói là tiễn đưa người ta về nơi chín suối!

Đến nhà huấn luyện như anh còn thấy sợ, huống chi là Garchomp!

Nghe lệnh của Lục Dã, Cynthia hơi khựng lại, xác nhận lớp rào chắn sân đấu có hiệu quả cách âm nhất định mới hoàn hồn.

Bài Hát Diệt Vong...

Lần đầu gặp nhau, anh ấy cũng dùng chiến thuật này!

Vì đã mang theo Đá Mega nên không thể dùng micro làm vật phẩm được nữa.

Gengar nắm tay giả làm micro đặt trước miệng, nhắm mắt lại.

Garchomp quay đầu nhìn, sắc mặt biến đổi, khoảng cách này muốn ngăn cản đã không kịp nữa rồi!

Nhưng không thể bỏ mặc, Cynthia nhanh chóng ra lệnh: “Garchomp, Earthquake!!” “Khách ngao!!” (Dừng lại cho ta!!) Garchomp gầm lên, vung càng đập mạnh xuống sân, sức mạnh kinh người thấm vào lòng đất, mặt đất nứt toác như đang sôi trào.

Trước rung chấn dữ dội, Gengar vẫn giữ tư thế ca sĩ, cơ thể nó lơ lửng trên không trung dưới làn ánh sáng xanh của niệm lực, híp mắt cười: “Ghos!

Chương 867

(≧∀≦)♪" Tiếp theo, tôi xin gửi tới bà con cô bác gần xa một bài hát mang tên Bài Hát Diệt Vong!

Earthquake đánh hụt, cả sân đấu gần như biến thành đống đổ nát dưới cơn chấn động khủng khiếp!

Khi Gengar lơ lửng lên, các diễn đàn bắt đầu dậy sóng: "Thầy Lục, sao Gengar của anh lại có đặc tính Levitate (Lơ Lửng)?", "Thế này có hợp pháp không!", "Thầy Lục bảo: tôi cho Gengar dùng Psychic để tự nhấc mình lên bằng niệm lực, quá là hợp lý luôn!".

Bài Hát Diệt Vong sau khi hát xong sẽ khiến mọi Pokémon trên sân mất sạch ý chí chiến đấu.

Ví dụ như con Charizard của Satoshi ở liên minh Indigo, mất ý chí chiến đấu cũng bị xử thua.

Mà Perish Song cũng có hai kiểu, một là lên thiên đàng, hai là...

đi chầu ông vải.

Đại diện chính là Meloetta... và Gengar!

Khán giả tò mò: "Ha ha, Gengar mà cũng biết hát à.", "Tôi nghe Perish Song của Altaria rồi, hay lắm, làm đối thủ không muốn đánh nhau luôn!".

Gengar chính thức cất lời.

"Ghos~♪ヾ(ﾟ∀ﾟゞ)" Gengar đắm chìm trong tiếng hát, biểu cảm của Lục Dã và Cynthia thì trở nên cực kỳ khó tả, còn Garchomp bên trong rào chắn thì khổ không nói nên lời.

Tiếng hát này nếu phải mô tả thì nó giống như tiếng móng tay mèo

cào lên bảng đen, tiếng bong bóng nhựa cọ xát điên cuồng, nghe mà nổi hết cả da gà!

Khán giả đồng loạt biến sắc.

Rào chắn sân đấu ngăn được hiệu ứng nhưng âm thanh truyền qua loa vẫn giữ được "uy lực" của nó!

"Dở... dở tệ!", "Hóa ra đến Gengar cũng có việc nó làm không xong...", "Gengar hát rồi, mọi người chạy mau!!".

Ngay cả Team Yell vốn cuồng nhiệt cũng im bặt.

Piers - thủ lĩnh hệ Bóng tối của Spikemuth, một rocker nhạc rock, đang đứng cùng em gái Marnie trên khán đài.

"Anh trai... anh đang run kìa." Marnie nhỏ giọng nói.

"À, ừ." Piers lau nước mắt: "Đời này anh không ngờ lại được nghe thể loại Death Metal đích thực thế này — cảm động quá!" Marnie: "Hả?" Piers: "Đây mới là kiệt tác, là nghệ thuật, là Perish Song!" Ngay sau đó, Team Yell rơi vào hoảng loạn: "Đại ca, anh sùi bọt mép rồi, có sao không đại ca!", "Y tá Joy ơi, có fan hâm mộ phấn khích quá mà ngất xỉu rồi!".

Trên sân đấu, Gengar vẫn hát, mặt Garchomp nhăn nhó hết cả lại.

"Khách ngao..." (Hát dở quá...

Bài hát chết chóc đúng nghĩa luôn...) Cynthia thần sắc nghiêm trọng, phải thu hồi Garchomp ngay, nếu không ý chí chiến đấu của nó sẽ sụp đổ mất!

Ngay khi cô nhấn nút thu hồi, Cynthia chợt kinh ngạc, đôi mắt đẹp phản chiếu hình ảnh chàng trai tóc đen đang giơ tay lên trời.

Đá Khóa...

Cynthia thầm than, Pokémon tiến hóa Mega trận này của anh là

Gengar, và anh dùng chiến thuật Thải Ảnh Perish Trap!

"Gengar——" Lục Dã giơ tay, viên Đá Khóa trên găng tay tỏa ra ánh hồng rực rỡ, kết nối anh và Gengar.

"Mega Evolution!!" "Ghos!!" Nửa thân dưới của Gengar chìm vào bóng tối, cơ thể mọc ra những gai nhọn, trên trán xuất hiện một con mắt vàng, nó nở nụ cười tà khí đầy sâm nghiêm.

Quanh thân bao phủ làn sương mù đỏ sẫm, Mega Gengar nâng tầm kiểm soát bóng tối, cái bóng vươn dài khóa chặt bóng của Garchomp!

Mega Gengar, đặc tính Thải Ảnh (Shadow Tag)!!

Luồng sáng đỏ từ PokéBall của Cynthia bắn tới Garchomp nhưng bị bật ra 'pặc' một tiếng.

"Cũng không tệ nhỉ." Cynthia thu hồi PokéBall, mỉm cười, ánh mắt sắc sảo.

Lục Dã cười đáp: "Hạn chế luân chuyển là bài học vỡ lòng của nhà huấn luyện mà." Nhìn đôi mắt đẹp của Cynthia hơi nheo lại, thầy Lục giật mình.

Hỏng rồi, đắc ý quá trớn rồi!

"Luân chuyển thất bại!" Bình luận viên nói: "Tuyển thủ Lục Dã đã lợi dụng hoàn hảo đặc tính của Mega Gengar để ngăn Garchomp chạy trốn trước khi Bài Hát Diệt Vong có hiệu lực!" Khán phòng nổ ra tiếng vỗ tay nhiệt liệt, dù chiến thuật có bẩn hay không thì Mega Gengar thực sự quá ngầu!

Stream tràn ngập bình luận: "Thải Ảnh bắt đối thủ phải nghe hát xong mới được đi...

đây là kiểu tra tấn gì vậy!", "Bẩn quá bẩn!", "Chiến thuật của Gengar đa dạng thật, thôi miên, diệt vong, độc tố, đánh nhanh, quá hợp

với thầy Lục!”.

Đã không thể chạy, chỉ còn cách đánh bại Gengar trước khi bài hát kết thúc.

Cynthia như trở lại thời khắc thi đấu online với Gengar của Lục Dã, mỗi giây đều là cuộc chiến sinh tử.

Khác biệt là sau hai năm, Lục Dã đã huấn luyện được một con Gengar “ca sĩ diệt vong” thực thụ!

Cynthia chủ động tấn công: “Garchomp, Crunch!” (Nhai Nghiến).

Garchomp đỏ mắt lao tới, ngoác cái miệng rộng.

“Gengar, Protect!” Mega Gengar hiện lên rào chắn xanh lục.

Nó vẫn tiếp tục ngân nga, như ma âm lọt tai, không ngừng vang lên bên cạnh Garchomp.

“Ghos~ (ﾉ´▽｀)ﾉ♪” Rắc!

Tinh thể vỡ vụn, Garchomp cắn nát rào chắn, gầm lên vung bộ Vuốt Rồng (Dragon Claw) sắc lẹm chém xuống!

“Gengar, dùng Substitute!” Lục Dã ra lệnh.

Lại thêm một cái Thế Thân nữa!!

Garchomp tức khắc chém nát Thế Thân, còn Gengar đã lướt đi xa vài mét, nhe răng cười.

Khán giả cùng bình luận viên đều không nhịn được mà hít một hơi khí lạnh.

Chạy không xong, đánh không trúng.

Chiến thuật của Mega Gengar thực sự quá là “có học”!

Bình luận trên mạng tràn ngập: “Ngày hôm nay, đấu với Cynthia, thầy Lục cuối cùng cũng nhớ lại phong cách chiến đấu mạnh nhất của

mình.", "Các ông gọi đây là Anh hùng da trắng á?!", "Lầy đến cùng là thắng lợi!", "Bây giờ mọi người đang thưởng thức hiệp một của trận đấu gia đình!".

Gengar tận dụng 「Protect」 để câu nốt thời gian cuối cùng, một khúc Bài Hát Diệt Vong cũng đã hát xong.

Gengar lau mồ hôi trán, nó đã giải trừ trạng thái Mega, ý chí chiến đấu cũng chẳng còn bao nhiêu.

Dù sao thì thi triển chiêu thức này cũng cần đầu tư tình cảm, giờ nó cũng hết tâm trí đánh đấm rồi.

Quan trọng là, nó đã giúp Cynthia nhớ lại những ngày tháng cũ giữa cô và Kano-chan (Lục Dã), chắc là tránh được một trận đại chiến gia đình rồi!

"Ghos~ (*˚∀˚)=3" Gengar thở phào.

Garchomp thở dốc, mắt bắt đầu hiện lên vòng xoáy: "Khách ngao..." (Gengar, mày hát hay đấy, lần sau đừng hát nữa nhé!).

Đùng!

Garchomp ngã gục xuống sân, hôn mê!

Nhìn Gengar đã hết ý chí và Garchomp đã ngã xuống, trọng tài Danpei giơ hai lá cờ: "Cả hai bên đồng thời mất khả năng chiến đấu!" Trên màn hình lớn, chân dung của Gengar và Garchomp cùng lúc tối đi.

Nhưng màn trình diễn của thầy Lục và Mega Gengar ở trận bán kết vẫn khiến khán giả kinh ngạc.

Vì dùng Protect liên tục có xác suất thất bại lớn, nên điểm mấu chốt là phải lừa được đối thủ "có dùng Protect hay không", từ đó câu giờ đến khi kết thúc bài hát.

Thầy Lục đã nắm bắt chuẩn xác thời cơ chỉ huy, trình diễn một

màn Thải Ảnh Perish Trap kinh điển!

Khán giả dành tặng những tràng pháo tay nồng nhiệt.

“Dù hát hơi khó nghe, nhưng Gengar đúng là quân bài tẩy của thầy Lục!”, “Gengar, tôi là fan hâm mộ của cậu!!”, “Trong tiếng hát không có kỹ thuật, toàn bộ đều là tình cảm thôi!”.

Ở phía sau cánh gà, Meloetta nghe tiếng hát rè rè truyền qua màn hình, khẽ mỉm cười: “Melo~”.

Dù Gengar hát lệch tông hoàn toàn, nhưng với tư cách là vị thần nghệ thuật, Meloetta thấy tiếng hát này vô cùng chân thành!

“Mày hát cái gì thế?” Lục Dã thu hồi Gengar vào PokéBall, cúi đầu tò mò hỏi.

Gengar gãi đầu cười hì hì: “Ghos~” (Bài hát chúc phúc em muốn hát trong đám cưới của hai người đó, em lén tập lâu rồi, lần này coi như là tập dượt luôn~).

Lục Dã: “Giỏi lắm, hôm đó anh sẽ không cho mày đụng vào cái micro nào đâu.” “Ghos!

Σ(ﾟДPD;)” “Đùa thôi.” Lục Dã cười nói: “Cảm ơn mày nhé, Gengar.” “Ghos! (*^▽^*)” Cynthia chống tay bên eo, nhìn Lục Dã đang trò chuyện với quả PokéBall, khóe môi nở nụ cười nhẹ.

Cô chỉ còn lại một Pokémon cuối cùng, nhưng đấu đến mức này, cô cũng không còn gì hối tiếc.

Tiếp theo là Togekiss xuất trận, thầy Lục lần lượt cử Arcanine và Tyranitar ra nghênh chiến.

Trận này Arcanine mang 「DNA Splicers」 nên khả năng hồi phục hơi kém, sau khi gây sát thương nặng cho Togekiss thì nó cũng tự đâm sầm vào rào chắn mà ngất đi, lộ ra vẻ “ngáo chó” đã lâu không thấy.

Rainbow Wing khẽ tỏa sáng, có vẻ hơi đắc ý: Thế nào, vẫn phải mang theo ta mới được chứ!

Tyranitar luân chuyển ra sân, trong cơn bão cát (Sandstorm) mịt mù, những khối đá từ chiêu Rock Slide ầm ầm đổ xuống, đánh văng Togekiss từ trên không xuống đất và vùi lấp nó.

"Ban kỷ!!" Tyranitar đứng hiên ngang trong bão cát trước mặt Lục Dã, ngửa đầu gầm vang.

Bất cứ khi nào Tyranitar của thầy Lục ra sân, điều đó có nghĩa là chiến thuật thời tiết đã có hiệu quả.

Dù sao thì đây cũng là con Tyranitar đã dám tranh giành thời tiết ngay trong vùng đất hạn hán của Primal Groudon cơ mà!

"Togekiss mất khả năng chiến đấu!" Trong sân vận động nín thở chờ đợi, tiếng còi của trọng tài vang lên, lá cờ phất về một phía: "Vì vậy, người giành chiến thắng là tuyển thủ Lục Dã!!" Đột nhiên, cả sân vận động bùng nổ tiếng reo hò vang trời.

"Tại giải World Tournament, tuyển thủ đầu tiên lọt vào chung kết đã xuất hiện!!" Tiếng bình luận đầy nhiệt huyết vang vọng: "Người đó chính là Champion của Red Star League, tuyển thủ Lục Dã!!" "Thầy Lục đỉnh vãi chưởng!!", "Vào chung kết rồi, xông lên xông lên!", "Chức Vô địch Thế giới đang ở ngay trước mắt!!".

Ba vị Thiên vương của liên minh Sinnoh đứng trên khán đài.

Aaron hơi buồn bã nói: "Chị đại thua rồi..." Lucian đẩy kính, trầm ngâm: "Cô ấy đã thể hiện được phong thái của một Champion và của liên minh Sinnoh rồi." "Chỉ là thầy Lục bây giờ..." Ánh mắt Lucian lóe lên: "Có lẽ đã có thể sánh ngang với người đang đứng trên đỉnh Mt.

Silver rồi." "Mà nói đi cũng phải nói lại." Flint gãi đầu: "Lúc chị đại và thầy Lục kết hôn, liên minh mình ai trực thay đây?" Hai người

lặng lẽ nhìn về phía Lucian.

Lucian nghiến răng.

Tôi hiểu rồi, lại là tăng ca chứ gì, coi như đó là quà mừng của tôi vậy!

Trận đấu kết thúc, để lại không ít dư vị.

Cynthia đặt tay bên hông, cúi đầu khẽ thở dài.

Giữa làn pháo hoa rực rỡ, hai người bước tới giữa sân bắt tay nhau.

Khóe môi cô cong lên một độ cong tuyệt đẹp, đôi mắt xám trong trẻo nhìn sang: "Trận đấu dù hay đến mấy cũng có lúc phải kết thúc thôi..." "Những thử thách mới chỉ vừa mới bắt đầu thôi mà." Lục Dã nói.

"Ví dụ như?" "Ví dụ như đăng ký cho Gengar một lớp học hát, đi xem trận đấu tiếp theo của Leon và Blue Oak, rảnh rỗi thì làm cái đám cưới, lên đỉnh Mt.

Silver xem Red và Blue đại chiến..." Cynthia đôi mắt lưu chuyển, mỉm cười nói: "Được." Lục Dã hơi ngẩn ra, rồi lập tức mỉm cười gật đầu: "Được." "Ghos! (.

ớ₃ờ)ھ" Gengar trong PokéBall đang dỗi.

Em không đi học hát đâu, em hát hay rõ ràng mà! ...

Giải World Tournament, trận bán kết bảng A kết thúc.

Thầy Lục tiến vào chung kết, chuẩn bị tranh ngôi Vô địch Thế giới với người thắng ở bảng B!

Cuộc đối đầu giữa hai tuyển thủ bảng B là Blue Oak và Leon sẽ diễn ra vào tối mai.

Đêm đó, tại khách sạn Rose của Wyndon.

Màn đêm bao phủ, để chúc mừng bán kết bảng A kết thúc và khởi động cho bảng B, pháo hoa rực rỡ nổ rộ trên bầu trời Wyndon.

Vị Champion Sinnoh anh dũng, tự tin ban sáng giờ đang ngồi trên ghế sofa, đôi chân dài vắt chéo, khuỷu tay tựa vào vai Lục Dã, ngón tay khẽ chạm vào thái dương, đôi mắt xám chuyên chú đọc một cuốn sách thần thoại.

Lục Dã đặt laptop lên đùi, lướt các bài đăng trên diễn đàn thế giới, thỉnh thoảng lại cười khì một tiếng, rồi nói: "À đúng rồi, hồi nãy Caitlin và Shauntal có đến tìm em, bảo là muốn rủ đi mua sắm." Cynthia thản nhiên liếc nhìn: "Giờ anh mới nói." "Anh quên mất." Lục Dã thật thà đáp.

"Em cũng không muốn ra ngoài lắm." Cynthia khép sách lại, lười biếng vươn vai, mái tóc vàng che khuất màn hình máy tính của Lục Dã, rồi cô cúi xuống chống cằm lên đùi anh, hỏi: "Anh đang xem gì thế." "Xem mấy bài dự đoán kết quả giữa Blue Oak và Leon...

Em che hết của anh rồi." "Ngô." Cynthia duỗi thẳng hai tay, nằm bò giữa Lục Dã và cái màn hình, quay đầu nhìn chằm chằm vào anh, tóc vàng xõa xuống sàn.

Lục Dã ngẩn ra, khẽ vuốt ve mái tóc mềm mại của cô, Cynthia hưởng thụ nheo mắt lại.

Anh cẩn thận dời máy tính đi, để cô gối đầu lên đùi mình, đôi mắt cô nửa nhắm nửa mở.

Pokémon Battle tiêu tốn rất nhiều thể lực, mấy đêm trước trận đấu chắc cô cũng không ngủ ngon.

Giờ bán kết đã xong, có thể nghỉ ngơi một chút.

Trên sofa, Cynthia gối đầu lên đùi Lục Dã, anh khẽ vuốt tóc cô,

nhìn lên trần nhà nói: “Bên ngoài đang bắn pháo hoa kìa.” Những màn pháo hoa chúc mừng giải đấu.

Cynthia tưởng tượng ra cảnh pháo hoa bay vút lên trời, nở rộ trên vòng quay ma thiên luân được mệnh danh là “Con mắt của Wyndon”, soi sáng cả bầu trời.

Tiếng pháo hoa nổ ‘xẹt xẹt’ vọng qua cửa sổ, khóe môi Cynthia mỉm cười, cơ thể dần trở nên mềm mại, trắng trẻo như ngọc mỡ cừu.

Lục Dã khẽ vén tóc cô, nhìn ngắm chiếc cổ trắng ngần, rồi cũng nhắm mắt lắng nghe tiếng pháo hoa.

Chương 868

Cả hai như thấy được bản thân đang cùng ngồi trên vòng quay ma thiên luân lên tới đỉnh cao nhất, nhìn ngắm pháo hoa rực rỡ.

“Em nhìn thấy không?” Lục Dã chợt hỏi.

“Tất nhiên rồi.” Cô khẽ đáp.

“Thế này cũng được sao?” Lục Dã ngạc nhiên.

“Aura có thể chia sẻ tầm nhìn tâm linh mà, đồ ngốc.” Cynthia mắng yêu.

Sự mệt mỏi dường như tan biến, Lục Dã thả lỏng người, lười biếng ngáp một cái.

“Ghos~♪” Gengar vừa ngân nga vừa đi tập luyện ở tháp Battle về, thấy cảnh tượng trước mắt.

Cynthia nằm gối đầu lên đùi Lục Dã.

Lục Dã dựa vào sofa, đầu gục xuống, cả hai đều đã chìm vào giấc ngủ.

Đánh xong trận hôm nay, ai cũng mệt rồi.

Gengar tự đắc gật đầu, rồi chạy vào phòng kéo một chiếc chăn ra đắp lên người cả hai, sau đó mới thở phào một cái: “Ghos! (*˚ ∀ ˚)=3” Thế này thì sẽ không bị cảm lạnh đâu!

Ánh chiều tà chiếu rọi sân sau của Giáo sư Oak, mặt nước lấp lánh ánh bạc, Marill và Lotad đang nô đùa, một con Slowpoke thì nằm ườn trên phiến đá xanh, thò đuôi xuống câu cá: "Yadon..." Người đàn ông tóc nâu đang cầm sổ tay, ghi chép lại tình trạng của từng Pokémon.

Tiếng bước chân vang lên sau lưng, Blue Oak quay đầu lại, đôi mắt sắc bén lộ ra.

Giáo sư Oak mặc áo blouse trắng, ho khan một tiếng: "Làm phiền cháu rồi." "Không ạ, cháu cũng vừa định tìm ông để báo cáo số liệu này." Blue Oak cúi đầu xem lại sổ tay, giọng điệu bình thản. "Mấy chuyện này cứ để qua một bên đi." Giáo sư Oak cười nói, "Ngày mai cháu còn phải đấu với Leon nữa mà?

Không được khinh địch đâu, phải chuẩn bị cho thật kỹ lưỡng đấy." "Cháu biết." Blue Oak đút một tay vào túi quần, quả quyết, "Cháu sẽ trở thành Huấn luyện viên số một thế giới, nên cháu sẽ không thua đâu." Ánh mắt Giáo sư Oak sâu thẳm, nhìn chằm chằm vào Blue cho đến khi cậu dời ánh mắt đi. "World Tournament có rất nhiều kẻ mạnh, ngay cả ta... thỉnh thoảng cũng thua trận đấy." Blue cúi đầu nhìn lòng bàn tay mình, "Lúc thua Lục Dã, cháu lại nhớ đến những lần mình thua Red ở Kanto." "Nhưng, ý nghĩa của thất bại, cháu hiểu rõ hơn bất kỳ ai." Blue nắm chặt tay, ngước đôi mắt sắc lẹm lên, "Chính vì những thất bại đó, mới có cháu và Charizard của ngày hôm nay.

Vì vậy, cháu sẽ giành chiến thắng, cho đến khi đánh bại được gã đó." Gã đó, người đứng sừng sững trên đỉnh núi Silver, ánh mắt Blue lóe lên, kẻ mạnh nhất đương thời!

Charizard vỗ đôi cánh, chiến ý hừng hực, phun lên trời một ngọn Tàn Lửa, ngọn lửa trên đuôi bùng cháy dữ dội.

Giáo sư Oak đưa tay đặt mạnh lên vai Blue, nghiêm túc nói: "Trận đấu Pokémon không phải là phương tiện dùng bạo lực để chế ngự bạo lực, cũng không phải công cụ để mưu cầu lợi ích, mà là sự va chạm của niềm tin, tình cảm và mối liên kết giữa Huấn luyện viên và Pokémon." "Ta sẽ cùng với Red và Daisy..." Ánh mắt Giáo sư Oak lóe lên, nở nụ cười, "cổ vũ cho cháu và Charizard!" Nắng mai rực rỡ,

chim hót líu lo, khu rừng trên Hòn Đảo Giáp Sắt xanh um tươi tốt.

Klara đeo giỏ mây, vừa đi trong rừng vừa ngâm nga: "Nấm Cực Đại ở đâu ta ~ Mau mau tìm ra nào ~" Ầm ầm ầm!

Một tiếng nổ vang lên từ hướng võ đường, Klara kinh ngạc ngẩng đầu, một cột khói bốc lên trời.

Sân đấu của võ đường Sư phụ Mustard chi chít vết cháy và lửa.

Charizard và Mienshao đối đầu nhau trong làn khói dày đặc, ngay khoảnh khắc lao vào nhau, một mệnh lệnh vang lên. "Dừng lại tại đây!" Mienshao lập tức lùi lại, quay về bên cạnh sư phụ, đứng thế kim kê độc lập.

Charizard cũng quay về bên Leon, ánh mắt hung hãn, sẵn sàng chiến đấu.

Hôm nay không phải ngày làm việc của Leon, anh mặc bộ đồng phục Battle Tower màu đỏ rượu, tay cầm mũ lưỡi trai, mái tóc tím khẽ bay trong gió.

Sư phụ Mustard lưng còng, vuốt râu bạc, ánh mắt sâu thẳm: "Leonie, ngày mai con còn một trận đấu quan trọng, nhớ giữ gìn thể lực đấy." "Con hiểu ạ.

Nhưng cứ nghĩ đến việc sắp được đấu với Nhà vô địch Blue Oak, con và Charizard lại thấy máu nóng sôi sục." Đôi mắt vàng của Leon rực lửa, khóe miệng nhếch lên, đó không phải nụ cười xã giao mà là tình yêu đối với các trận đấu Pokémon xuất phát từ tận đáy lòng. "Ồ?

Con nắm chắc bao nhiêu phần?" Sư phụ cười tủm tỉm. "Con không rõ, nhưng có một điều con có thể chắc chắn." Leon đội mũ lưỡi trai lên, chỉnh lại vành mũ, "Con người con hay bị lạc đường, nhưng chưa bao giờ hối hận về con đường mình đã chọn..." Leon ngước đôi mắt vàng lên, khí thế hừng hực, nói: "Bởi vì con đường đúng đắn chỉ

có một, đó là không ngừng tiến về phía trước, không ngừng chiến đấu!" Sư phụ Mustard chắp tay sau lưng nhìn, khóe miệng nhếch lên, nói đầy ẩn ý: "Con trưởng thành rồi đấy, Leonie." Bóng Corviknight lướt qua bầu trời xanh.

Wyndon rực lửa nhiệt huyết, chìm đắm trong không khí nóng bỏng của vòng bán kết.

Du khách ở khu thương mại chen vai thích cánh, quầy hàng của Meowth đông nghẹt không một kẽ hở, các tiểu thương rao hàng vang trời.

Akin gối đầu lên tay, uể oải nói: "Thật không hiểu dạo phố có gì vui, cậu có mua gì đâu!" Crystal đỏ mặt phân bua: "Chỉ nhìn thôi là đã thấy vui rồi." "Này." Akin lôi từ trong ba lô ra một con thú nhồi bông Chikorita, nheo một mắt đưa cho cô, "Cho cậu." Crystal nhất thời luống cuống tay chân, ngẩn người: "Ơ, tại sao..." "Lúc nãy cậu nhìn nó ở quầy hàng lâu lắm, nhưng trò ném bóng đó rõ ràng là lừa đảo, với tính cách của cậu chắc chắn sẽ không mắc bẫy đâu." Akin nhún vai.

Crystal ôm con thú bông, "Nhưng, sao cậu lại..." Akin cười gian xảo: "Trò vặt này, tôi với Aibo đã nhìn thấu từ lúc sáu tuổi rồi.

Lúc nãy tôi bảo nó đi dọn sạch cái quầy đó rồi!" Crystal quay đầu lại, chỉ thấy Aibo vác một cái túi lớn đi theo sau, cười hì hì vẫy tay chào. "Thật là..." "Cậu không cần thì trả lại tôi." "Cần chứ!" Crystal ôm chặt con thú bông Chikorita.

Silver vẫn luôn đi ở ngoài cùng, lắc lắc điện thoại, bình thản nói: "Không nhanh lên là không vào sân được đâu." Hai người kia giật mình, vội vàng chạy về phía cổng soát vé.

Akin quay đầu lại hét: "Này, cậu nghĩ ai sẽ thắng?" "Blue Oak." Silver thong thả đi theo sau. "Tôi lại nghĩ là Leon, dù sao thì Blue cũng là vua về nhì mà, ha ha!" "Akin..." Crystal khẽ nói, "Người đằng

trước, hình như là tiền bối Blue Oak..." Akin: Σ(ﾟДﾟ;) Phía trước, chàng thanh niên tóc nâu đầu nhím, một tay đút túi quần, từ từ quay đầu lại, dần nở một nụ cười "tiền bối" thân thiện và hòa ái.

Đoạn hội thoại vừa rồi, Alakazam đã dùng Thần Giao Cách Cảm chia sẻ, nghe không sót một chữ!

Mỗi khi Blue nở nụ cười này, cũng là lúc anh ta sắp nổi sát khí!

Sắc mặt Silver biến đổi, anh bước nhanh đến một góc xa Akin, rồi lại làm mặt lạnh nhìn cậu ta.

Crystal cúi đầu, mặt đỏ bừng, ôm thú bông, lùi lại nửa bước.

Akin: ???

Hai người lùi lại là thật đấy à! "Akin." Blue híp mắt, cười sang sảng, "Lâu rồi không gặp, lát nữa làm một trận nhé." "Rõ ràng mới gặp kia hôm trước..." Akin lầm bầm.

Blue khoanh tay, ánh mắt khinh khỉnh: "Tôi nói lâu là lâu." Theo Akin nhớ lại sau này, ánh mắt đó, là ánh mắt của một Huấn luyện viên nhìn điểm kinh nghiệm. "Geng! (~￣▽￣)~" Một con Gengar bay tới, dùng mông húc nhẹ vào Akin.

Akin loạng choạng, quay đầu lại kinh ngạc: "Gengar?

Thế chẳng phải thầy Lục cũng..." "Tôi ở đây." Chàng trai tóc đen và mỹ nhân tóc vàng đi cùng nhau, từ hướng khách sạn London Rose tới.

Lục Dã ngạc nhiên nói: "Trận đấu sắp bắt đầu rồi, sao còn chưa vào phòng chờ tuyển thủ?" "Đợi cái gã từ núi Silver về." Blue khoanh tay nói.

Silver nói: "Akin vừa chọc giận Blue Oak, suýt nữa thì toang." "Làm gì có!" Akin la lên, liếc nhìn ánh mắt của Blue, lầm bầm, "Thôi

được rồi..." Gengar mà đến chậm một chút, chắc mình đi gặp Arceus rồi... "Red cũng đến xem à?" Cynthia khoanh tay, tò mò hỏi.

Blue khẽ gật đầu: "Cậu ấy đến cùng Yellow." Akin huých tay Blue: "Trông cậu có vẻ ghen tị nhỉ." Blue: "Câm miệng!" Mọi người đợi một lát, phía xa có một con Butterfree và Aerodactyl bay tới.

Chàng trai đội mũ lưỡi trai đỏ đáp xuống đất, nói: "Đợi lâu chưa?" "Chưa, chỉ là tình cờ ra xem thôi." Blue khoanh tay nói.

Akin cà khịa: "Rõ ràng đứng gần nửa tiếng rồi." Trán Blue nổi gân xanh...

Vấn đề là cậu ta nói sự thật, không thể phản bác!

Yellow với mái tóc vàng buộc đuôi ngựa, vui vẻ cười nói: "Cố lên nhé, anh Blue!" Blue khẽ gật đầu, quay người nói: "Đi thôi, vào sân trước, lát nữa Satoshi cũng sẽ đến..." ...

Màn đêm buông xuống, sân vận động Wyndon rực rỡ pháo hoa, hơn mười vạn khán giả hò hét hết mình. "Thưa quý vị khán giả!" MC hào hứng nói: "Chào mừng đến với World Tournament, tại hiện trường trận bán kết bảng B!!" "Hai tuyển thủ sắp đối đầu, là tuyển thủ Blue Oak và tuyển thủ Leon ——" "Tiếp theo, hãy dành những tràng pháo tay nồng nhiệt nhất, mời hai tuyển thủ lên sân!!" Sân vận động Wyndon về đêm như bị nuốt chửng bởi tiếng hoan hô như thủy triều, cảm xúc sôi trào, vạn người reo hò.

Dưới bóng tối của lối đi tuyển thủ, chàng trai tóc nâu khoanh tay, khóe miệng nhếch lên nụ cười kiêu ngạo.

Sau lưng anh, Arcanine, Pidgeot, Exeggutor, Rhyperior, Charizard, Alakazam nghiêm trang chờ lệnh.

Bản đại gia đã nếm trải mùi vị thất bại, nhưng bản đại gia sẽ không bao giờ sợ hãi hay do dự, vì mục tiêu của bản đại gia chỉ có

một —— Blue ngước đôi mắt sắc lạnh, xuyên qua biển người ồn ào, nhìn chằm chằm vào chàng trai đội mũ đỏ.

Red kéo thấp vành mũ, khẽ mỉm cười.

Rõ ràng, cậu ta cũng đã thấy. "Hừ." Blue đút một tay vào túi quần, bước đi vững chãi, ánh mắt sắc bén.

Không ai có thể ngăn cản ta quyết chiến với Red!

Tiếng hoan hô vang trời, tiếng la hét nối tiếp nhau. "Lục gia!!" "Người đàn ông này vừa đáng tin vừa đẹp trai!" Một lối đi khác.

Leon nhắm mắt lắng nghe tiếng hò reo như sóng thần bên ngoài, vỗ vỗ má, mở đôi mắt vàng rực lửa ra.

Thắng thua không quan trọng, quan trọng là niềm vui khi đấu Pokémon...

Lũ trẻ bắt chước tư thế của mình, người lớn đứng trước TV gào thét cổ vũ, hàng vạn Huấn luyện viên bắt đầu những chuyến hành trình đầy ẩn số.

Gặp được đối thủ mạnh, học được chiêu thức, không ngừng mạnh lên, rơi nước mắt và nở nụ cười trong trận đấu.

Leon dần nở nụ cười.

Quả nhiên, trận đấu Pokémon là để mang lại nụ cười cho mọi người, phải không!

Mặc kệ Galar, mặc kệ sứ mệnh của Nhà vô địch mạnh nhất, bây giờ, tôi chỉ muốn có một trận đấu甜畅淋漓 với một Huấn luyện viên mạnh mẽ! "Vậy thì." Leon nhìn lại các cộng sự của mình, "Lên nào!" Charizard, Dragapult, Inteleon, Mr.Rime, Aegislash, Haxorus.

Đội hình với chỉ số cơ bản và cá thể cực kỳ đáng sợ, nỗ lực trị kéo max, chiến thuật toàn diện này, chính là đội hình của Nhà vô địch

mạnh nhất Leon!

Leon bước ra sân, vén chiếc áo choàng đỏ, để lộ bộ đồ thể thao màu đen gọn gàng, vươn tay lên trời. "Hãy cùng nhau tận hưởng khoảnh khắc vô địch!!" Pháo hoa bùng cháy sau lưng anh, sân đấu rực rỡ như cây lửa hoa bạc, không khí được đẩy lên cao trào. "Vị vua mạnh nhất Leon!!" "Nhà vô địch Leon cố lên!!" Lục Dã và Cynthia ngồi cùng nhau xem trận đấu. "Geng! (*⊙~⊙)" Gengar ngồi phịch xuống ghế, duỗi hai cái chân ngắn cũn, ôm một thùng bắp rang bơ to.

Thấy ánh mắt của Lục Dã, Gengar kỳ quái đưa bắp rang bơ ra: "Geng?" "Không cần...

Tôi đang nghĩ, rốt cuộc cậu lấy nó từ đâu ra vậy..." "Geng ~(ɷ¯∀¯ɷ)" Đương nhiên là Meowth và đồng bọn cho miễn phí rồi! "Mời hai tuyển thủ vào vị trí!!" Trọng tài Đặng Bồi cưỡi Aegislash, bay đến trung tâm sân đấu, giơ cao cờ, rồi vung mạnh xuống, hét lớn: "Trận đấu bắt đầu!!!" Blue giơ cao PokéBall, 'bụp' một tiếng nắm chặt trong lòng bàn tay, ánh mắt sắc bén, ném ra: "Lên đi, Pidgeot!!" "Lệ!!" Pidgeot vỗ cánh bay vút lên trời, bộ lông hoa lệ, lao thẳng lên không trung. "Ta chọn ngươi, Dragapult!!" Leon hét lớn.

Dragapult trông như một chiến cơ ma, mắt hẹp dài, trong hai lỗ hổng trên cái đầu tam giác có hai con Dreepy, khi cần có thể phóng chúng ra như tên lửa siêu thanh.

Là một bán thần của thế hệ thứ tám, tốc độ của Dragapult cực kỳ kinh người, nó lao thẳng về phía Pidgeot trên không.

Hai Pokémon hệ Bay như hai chiếc chiến cơ quần thảo trên trời.

Pidgeot dùng kỹ thuật Yến Phản lượn một vòng, vòng ra sau lưng Dragapult, đôi cánh vỗ ra hai luồng Cuồng Phong dữ dội.

Nhưng Dragapult với tư thế kỳ dị, nghiêng mình bay lọt qua khe

hở giữa hai luồng Cuồng Phong.

Cuồng Phong vừa dứt, Pidgeot kinh ngạc, nó vẫn luôn theo dõi Dragapult, nhưng đột nhiên đối thủ biến mất!

Chiêu thức, Lực Lượng Bóng Ma!

Dragapult hệ Ma có thể lặn vào bóng tối, được mệnh danh là 'chiến cơ ma' không hề quá lời.

Dragapult lặn vào bóng tối, dịch chuyển đến sau đuôi Pidgeot, chiếm vị trí thuận lợi, hai con Dreepy trong lỗ phóng tên lửa 'vèo vèo' được bắn ra, Mũi Tên Rồng kéo theo hai luồng sáng đỏ, trúng vào Pidgeot và nổ tung, lửa sáng rực cả màn đêm!! "Lệ!" Pidgeot kêu thảm một tiếng rồi rơi từ trên không xuống, 'bịch' một tiếng ngã xuống đất.

Blue thua điểm đầu tiên, nhưng sĩ khí không hề bị ảnh hưởng.

Dragapult hệ Rồng...

Blue quả quyết ném PokéBall lên trời, Arcanine lao ra, quật ngã Dragapult đang ở giữa không trung, hàm răng sắc bén lóe lên ánh sáng lạnh lẽo! "Gặm Nát!" Blue nắm tay thành quyền.

Bùm!!

Dragapult nghiến chặt răng, đuôi 'bốp' một tiếng quất vào mắt Arcanine, tạo thành một vệt sáng đỏ rồi Quay Đầu trở về PokéBall của Leon. "Lên đi, Inteleon!" Leon đổi ra Pokémon thứ hai, "Sử dụng Bắn Tỉa!" Inteleon híp mắt, đưa tay chỉ nhẹ vào Arcanine, đầu ngón tay dâng lên một dòng nước.

Vút, một mũi tên nước bay ra từ đầu ngón tay.

Tuy nhiên, kẻ hứng chịu dòng nước không phải Arcanine, Exeggutor của Blue đã được đổi ra sân, chặn lại đòn tấn công này!

Hiện trường vang lên tiếng vỗ tay nhiệt liệt. "Đến rồi, màn đổi

Pokémon đọc vị của Lục gia!" "Đội hình của Leon tốc độ quá nhanh, có mở được Không Gian Mánh Khóe hay không là mấu chốt!" Exeggutor là hệ kép Cỏ và Tâm Linh, cũng có khả năng mở không gian, là người thiết lập chiến thuật của Blue trong trận này. "Sử dụng Không Gian Mánh Khóe!" Blue bình tĩnh ra lệnh.

Leon hét lớn: "Inteleon, Xung Kích Bóng Tối!!" Inteleon ánh mắt lạnh lùng, xung quanh lan ra một vòng tròn đen kịt, va chạm mạnh vào cơ thể Exeggutor.

Ba cái đầu của Exeggutor đồng loạt nhắm mắt, vẻ mặt đau đớn, nhưng vẫn kiên quyết mở ra Không Gian Mánh Khóe! "Chiến thuật Trick Room Team của tuyển thủ Blue Oak đã có hiệu quả!!" Bình luận viên phấn khích nói.

Một kết giới màu tím bao trùm toàn bộ sân đấu, tốc độ của Inteleon lập tức chậm lại.

Chương 869

Hút Năng Lượng Giga của Exeggutor tạo thành một cột sáng lấp lánh, nhưng Leon cũng đã đọc trước chiêu thức, đổi Dragapult ra sân! "Dragapult còn ít máu mà cũng ra sân?" "Dưới Không Gian Mánh Khóe, sao nó nhanh hơn Exeggutor được!" Blue khẽ nhíu mày, nói: "Exeggutor, Sức Mạnh Tâm Linh!" Ba cái đầu của Exeggutor đồng loạt lóe lên ánh sáng xanh lam, nhưng Dragapult đã lao thẳng xuống, với tốc độ còn nhanh hơn lướt qua Exeggutor, cái đầu tam giác sắc như lưỡi dao!

Chiêu thức, Cú Đấm Bất Ngờ.

Ngay cả trong Không Gian Mánh Khóe, nó vẫn có quyền ra tay trước!

Exeggutor 'ầm' một tiếng ngã xuống, Blue thua liền hai điểm, lập tức tung Rhyperior ra.

Rhyperior có thể nói là một hung thần trong Không Gian Mánh Khóe, đối mặt với Dragapult đang lao tới, nó gầm lên tung ra Cú Đấm Băng Giá, hạ gục đối thủ!

Aegislash của Leon ra sân, dùng dạng Khiên để chặn Cú Đấm Băng Giá, Khiên Vua buộc Rhyperior phải giảm tốc độ tấn công.

Và khi Leon liên tục câu giờ, thời gian của Không Gian Mánh Khóe cũng không còn nhiều.

Nhắm chuẩn khoảnh khắc Aegislash chuyển dạng, Blue lạnh lùng ra lệnh: "Tóm lấy nó, sử dụng Động Đất!" "Gầm!!" Rhyperior vươn cánh tay thô kệch, tóm lấy thân kiếm của Aegislash, 'ầm' một tiếng nện nó xuống đất.

Ngay lập tức, một lực lượng kinh hoàng bùng phát, cả sân đấu rung chuyển ầm ầm. "Aegislash mất khả năng chiến đấu!" Trọng tài thổi còi.

Khán đài một phen xôn xao. "Rhyperior một cân hai rồi?" "Hệ đại diện của Nhà thi đấu Viridian, không hổ là hệ Đất!" Silver: "Tôi nhớ, Blue cũng đã tu luyện 'Bí Ẩn Của Đất'." "Rhyperior trong không gian rất hung mãnh." Lục Dã xoa cằm, "Nhưng Không Gian Mánh Khóe sắp kết thúc rồi..." Rhyperior dù sao cũng yếu bốn lần với nước, rất khó đối đầu với Inteleon là Pokémon khởi đầu hệ Nước.

Kết giới màu tím vỡ tan, Inteleon của Leon được đổi ra sân, mũi tên nước bắn ra từ đầu ngón tay một phát nhập hồn, hạ gục Rhyperior ngay lập tức!

Vì Exeggutor đã gục, Blue cũng không còn ý định đánh phòng thủ phản công, tung Alakazam ra tấn công tốc độ cao.

Đối mặt với Xung Kích Bóng Tối đang ập tới, bộ râu của Alakazam bay phấp phới, tay cầm chiếc thìa vận mệnh, mắt lóe sáng xanh, nháy mắt dịch chuyển thoát khỏi phạm vi của đòn tấn công!

Ngay sau đó, một luồng năng lực tâm linh màu xanh kinh hoàng bao trùm toàn bộ sân đấu, Inteleon bị nhấc bổng lên cao, 'ầm' một tiếng bị ném vào hàng rào bên cạnh!

Trong sân vận động sôi sục, trọng tài thổi còi: "Inteleon mất khả năng chiến đấu!" Tỉ số là 3:3, Haxorus của Leon ra sân. "Gầm!!" Haxorus toàn thân khoác áo giáp vàng, trên đầu mọc ra hai lưỡi hái màu máu. "Sử dụng Móng Vuốt Bóng Tối!" Leon hét lớn.

Đôi móng của Haxorus bùng lên bóng ma màu tím, đột ngột vung về phía Alakazam.

Alakazam nhíu chặt mày, đau đớn chịu đòn, phản công bằng một

quả Bóng Ma thổi bay Haxorus.

Alakazam đã thể hiện sự dũng cảm đáng kinh ngạc, nhưng với thân hình nhỏ bé của nó, rất khó để chiến đấu lâu dài, sau khi bùng nổ thì bị một cú Móng Vuốt Bóng Tối hạ gục.

Arcanine của Blue lại ra sân, tận dụng sức mạnh bùng nổ của Tốc Độ Thần Sốc, húc văng Haxorus ra ngoài sân.

Trận đấu bước vào giai đoạn gay cấn 4:4, Leon tung Mr.

Rime ra, hét lớn: "Sử dụng, Thôi Miên!" Danmaku trên livestream bắt đầu刷屏. "Bẩn bẩn bẩn!" "Ông với Thôi Miên cũng có mối liên kết à?" "Thầy Lục: Bẩn quá, sao lại có người đánh trận mang theo Thôi Miên chứ!" Đôi mắt Mr.

Rime lóe lên ánh sáng xanh, nhưng Arcanine đã sớm nhắm mắt lại.

Blue nhắm mắt, để Aura của mình và cộng sự hòa làm một.

Đây là kỹ thuật Tâm Nhãn do Sư phụ Chuck truyền dạy, có thể tấn công mạnh mẽ trong bóng tối! "Arcanine, Lửa Bùng Cháy!!" "Gừ!!" Arcanine toàn thân bốc lên ngọn lửa hừng hực, lao đi như vũ bão.

Bùm!!

Mr.

Rime bị ngọn lửa nuốt chửng, dừng lại điệu nhảy tap dance, ngã xuống đất.

Trên màn hình lớn, năm PokéBall đầu tiên của Leon đều đã tắt, chỉ còn lại con át chủ bài cuối cùng chưa ra sân.

Ngược lại, bên Blue, Arcanine khí thế ngút trời, cộng sự Charizard cũng ngang hàng với 'Huyền Thoại Chiến Đấu'! "Đây là trận chiến cuối cùng rồi." Blue một tay đút túi quần, ánh mắt nhìn xa xăm. "Phải." Leon gật đầu, nở nụ cười, "Càng là tuyệt cảnh thế này, đấu

chí của ta và Charizard càng bùng cháy dữ dội!" Blue sững sờ, trong không khí bị ngọn lửa làm cho méo mó, bóng dáng của Leon dường như trùng khớp với một bóng hình nào đó. 『Càng là những lúc như thế này, tớ và Pika càng không bỏ cuộc!』 "Lên nào, Charizard ——" Leon ném PokéBall lên trời, hét lớn: "Chứng kiến khoảnh khắc vô địch của chúng ta!!" Ánh sáng trắng bay ra từ PokéBall, Charizard đứng sừng sững trước mặt Leon, gầm lên trời, dang rộng đôi cánh. "Thú vị." Khóe miệng Blue nhếch lên, ánh mắt khinh khỉnh, khoanh tay: "Vậy để ta xem, ngươi có thể chiến đấu đến mức nào." "Arcanine ——" Blue lạnh lùng ra lệnh, "Tốc Độ Thần Sốc!!" Arcanine co bốn chân lại, đột ngột đạp đất, tạo ra tiếng nổ siêu thanh, lao mạnh vào bụng Charizard.

Charizard không hề nhúc nhích, mặt đất dưới chân đột nhiên bốc lên khói trắng 'xì xì', trở nên nóng rực. "Charizard, Cát Nóng Bỏng!!" Leon hét lớn. "Gừ!!" Cát nóng hổi tạo thành một cơn lốc, bay vút lên trời, bao bọc lấy Arcanine.

Cát sỏi va đập vào người Arcanine, không ngừng thiêu đốt.

Arcanine đau đớn nhe răng, trên người đột ngột bùng lên sấm sét dữ dội! "Sử dụng, Tấn Công Hoang Dã!!" Blue tung hết bài tẩy.

Charizard yếu điện hai lần, chắc chắn sẽ bị thương nặng!

Gần như cùng lúc, đôi mắt vàng của Leon rực lửa, nói: "Charizard, Bảo Vệ!" Blue kinh ngạc, chỉ thấy cơ thể Charizard sáng lên một lớp rào chắn như ngọc bích.

Arcanine tắm mình trong sấm sét, hung hãn lao tới, tia điện bùng nổ.

Rào chắn 'két' một tiếng nứt ra, Arcanine nghiến chặt răng, bản thân cũng liên tục bị sét đánh phản thương. "Nhân lúc này!" Leon nắm tay thành quyền, "Cú Đấm Sấm Sét!" "Gừ!!" Nắm đấm phải của

Charizard bùng lên tia điện, đột ngột vung ra đấm thẳng vào mặt Arcanine, đánh gục nó.

Tiếng còi của trọng tài vang lên. "Arcanine mất khả năng chiến đấu!" Khán đài vang lên một tràng tiếng hít sâu. "Vòng đấu đơn 1v1 kinh điển!" "Át chủ bài của Blue cũng là Charizard à." Blue thu Arcanine về PokéBall, dõng dạc nói: "Ta chọn ngươi, Charizard!" Trên khán đài, Satoshi phấn khích nói: "Át chủ bài của cả hai bên đều là Charizard!" Cynthia chống cằm, trầm ngâm: "Giờ chỉ còn xem cơ chế chiến đấu mà họ lựa chọn sẽ là gì..." Red kéo thấp vành mũ, nhìn về phía Blue trên sân.

Bạn thân... cậu nên xem xét kỹ đối thủ của mình.

Tôi có thể cảm nhận được ý muốn quyết đấu với tôi của cậu.

Nhưng trong trận đấu, nếu không nghiêm túc nhìn vào Leon và Charizard, cặp đôi này, cậu sẽ phải trả giá đắt. "Đây là thời khắc cuối cùng rồi..." Leon nhấn vào con chip trên Vòng Tay Dynamax, giơ tay thu Charizard về, các hạt Dynamax bao bọc lấy PokéBall, làm nó ngày càng lớn hơn.

Ngay sau đó, Leon đặt quả PokéBall khổng lồ lên tay tung hứng vài cái, rồi ném mạnh ra, hét lớn: "Charizard —— Cực Đại Hóa!!!" "Gầmmmm!!!" Thân hình Charizard không ngừng phình to, sừng sững ở một bên sân, sau lưng cuồn cuộn đôi cánh lửa màu vàng cam.

Trên đầu là đám mây đỏ sẫm, Aura Dynamax lan tỏa ra xung quanh!

Khán giả ngước nhìn thân hình khổng lồ của Gigantamax Charizard, vẻ mặt kinh ngạc, sân vận động vang vọng tiếng gào khản cổ của bình luận viên. "Tuyển thủ Leon đã chọn Cực Đại Hóa!!

Gigantamax Charizard đã ra sân!!" Blue ngước nhìn Gigantamax

Charizard, ánh mắt dần trở nên sắc bén.

Kẻ đang đấu với ta không phải là Nhà vô địch Galar mang trên mình xiềng xích, cũng không phải kẻ đuổi theo bóng hình của Red.

Leon và Gigantamax Charizard... là một cặp đôi độc nhất vô nhị.

Cũng như ta và Charizard của ta, là tổ hợp mạnh nhất hiện nay!

Blue nở nụ cười, giật phắt mặt dây chuyền Đá Chìa Khóa trên ngực, dõng dạc nói: "Charizard —— Tiến hóa Mega!!!" "Gầm!!!" Ánh sáng đỏ của mối liên kết bùng lên giữa Blue và Charizard.

Trên đầu Charizard mọc ra gai nhọn, cánh tay mọc ra đôi cánh nhỏ, sau lưng đôi cánh trở nên bất quy tắc hơn.

Ngọn lửa trên đuôi càng thêm rực rỡ, khả năng bay lượn càng thêm xuất sắc!!

Khác với Mega Charizard X của Alain, đây là một dạng Mega khác của Charizard.

Tiến hóa Mega, Mega Charizard Y!!

Danmaku trên livestream điên cuồng刷屏. "Cháy lên rồi!!" "Tiến hóa Mega đại chiến Cực Đại Hóa?!" "Đây là thời khắc quyết định cuối cùng rồi!" Ánh mắt của Blue và Leon va chạm nảy lửa trong không khí, sau lưng cả hai như bùng cháy hai ngọn lửa và niềm tin hoàn toàn khác nhau.

Gần như cùng lúc, cả hai ra lệnh. "G-Max Hỏa Ngục!!" Leon nói.

Chiêu thức độc quyền của Gigantamax Charizard, uy lực kinh hoàng, thậm chí có thể thiêu đốt đối thủ liên tục!

Gigantamax Charizard phồng bụng, miệng tóe lửa, đột ngột phun ra ngọn lửa vàng, như một con chim khổng lồ màu vàng gáy vang trời, mình khoác lửa lao tới. "Nổ Bùng Cháy!!" Blue nói.

Chiêu thức tối thượng của Pokémon khởi đầu hệ Lửa, uy lực không hề thua kém chiêu thức Gigantamax!

Mega Charizard Y vỗ cánh bay lên, miệng phun ra một cột lửa màu cam vàng khổng lồ.

So với dạng X thiên về cận chiến, Mega Charizard Y kiểm soát ngọn lửa càng thêm kinh người!

Ầm ầm ầm!!!

Hai luồng lửa va vào nhau, tạo ra một làn sóng âm thanh kinh hoàng, cả sân đấu rung chuyển dữ dội, rào chắn Dynamax liên tục nứt vỡ, 'két' một tiếng vỡ tan hoàn toàn!

Làn khói dày đặc thổi về phía khán đài, trong làn khói cuồn cuộn, hệ thống báo cháy phun ra những tia nước tí tách.

Khán giả há hốc mồm, chìm đắm trong sự kinh ngạc của cuộc đối đầu giữa hai huyền thoại, ngây người nhìn ra sân.

Bùm!!

Thân hình khổng lồ của Gigantamax Charizard liên tục phát nổ, sau đó thu nhỏ lại, toàn thân tả tơi đứng trước mặt Leon.

Xung quanh Mega Charizard Y là một biển lửa, dạng Mega cũng theo đó giải trừ, nó đau đớn quỳ một gối trong biển lửa.

Khán giả không thể tin vào mắt mình. "Một phát Nổ Bùng Cháy, đánh tan cả Gigantamax?!" "Charizard của Leon mới gọi là bá đạo, ngay cả rào chắn Dynamax cũng không đỡ nổi G-Max Hỏa Ngục của nó!" Tiếng còi của trọng tài vẫn chưa vang lên.

Blue vừa định ra lệnh, ánh mắt khẽ thay đổi.

Charizard vẫn đang trong trạng thái cứng đờ sau khi dùng chiêu cuối 'Nổ Bùng Cháy'! "Charizard." Leon quyết đoán, "Cú Đấm Sấm

Sét!!" "Gầm!!!" Charizard toàn thân cháy đen, nắm đấm bùng lên tia điện, tung ra cú đấm cuối cùng.

Bùm!!

Tia điện bùng nổ, chiếu rọi vẻ mặt kinh ngạc của khán giả, sau đó là tiếng 'bịch' ngã xuống đất. "Mega Charizard Y mất khả năng chiến đấu ——" Đặng Bồi vung cờ, nói: "Vì vậy, người chiến thắng là, tuyển thủ Leon!!!" Sân vận động đồng thời vang lên hai loại âm thanh, tiếc nuối và hoan hô. "A...

Lục gia thua rồi..." "Chỉ còn một chút nữa thôi, tiếc quá." "Leon!

Leon!" "Màn trình diễn hoàn hảo, chúc mừng Leon!!" Pháo giấy rơi lả tả trong sân, Lục Dã cũng vỗ tay, có chút cảm khái.

Leon trong 'Pokémon Master' đã chiến thắng Blue Oak trong World Tournament.

Và Leon với tư cách là người đứng đầu Battle Tower, đã trở nên mạnh hơn, cũng như càng thêm thành thạo.

Hơn nữa, Blue có thói quen thay đổi đội hình, bộ này không có Scizor ra sân, mà lại cho Exeggutor, Alakazam làm chủ lực, đây chính là đội hình hai dùng để trấn giữ Nhà thi đấu Viridian.

Liếc nhìn bên cạnh, Red và Satoshi đều đội mũ lưỡi trai, rồi lại nhìn Leon cũng đội mũ lưỡi trai, Lục Dã thầm nghĩ: "Có lẽ đây chính là hào quang nhân vật chính..." Akin: "Thầy Lục, thầy nhìn em làm gì?" Thầy Lục: "Nhắc nhẹ, mũ lưỡi trai của em đội ngược rồi." "He he, đội ngược mới có phong cách chứ!" Akin quẹt mũi.

Lục Dã: "..." Nhân vật chính ngược, quả là chí mạng! "Chakiduy~(◕ᴗ◕✿)" Togepi ngồi trên đùi Cynthia, ngẩng đầu lên nhìn Lục Dã. "Trận sau em muốn ra sân?" Lục Dã ngạc nhiên. "Chakiduy!" Togepi gật đầu nghiêm túc.

Nguy cơ bị thương trong trận đấu rất lớn, Lục Dã vừa định từ chối, lại xoa cằm.

Mình không thể xem thường Togepi... có được sự chúc phúc của Arceus, Vẫy Ngón không biết chừng lại ra chiêu gì!

Mấu chốt là, trận đấu biểu diễn với Leon hai năm trước, mình hình như cũng để Togepi ra sân cuối cùng...

Lúc đó Togepi dùng Mũi Nhọn Đá, gây thương tích nặng cho Charizard của Leon, mình còn từng cà khịa xác suất của Vẫy Ngón.

Bây giờ, lại có cơ hội tái hiện lại khoảnh khắc nổi tiếng năm đó.

Lục Dã mỉm cười, xoa đầu Togepi: "Cố lên, lần này cố gắng vẫy ra Lưỡi Đao Vực Thẳm nhé!" "Chakiduy! ✧*。٩(ᗜ *)و✧*。" Giữa muôn vàn pháo hoa và tiếng reo hò, Giáo sư Oak khoanh tay, nhìn Blue đang im lặng trên sân, dịu dàng nói: "Đứa trẻ đó, quá muốn chứng minh năng lực của mình." Daisy là chị gái của Blue, vén mái tóc bên tai, khẽ hỏi: "Năng lực ạ?" "Năng lực của một người sở hữu Pokedex." Giáo sư Oak nhớ lại từng bóng hình, "Có người giỏi chiến đấu, có người giỏi ấp trứng, còn có người giỏi chiến thuật." "Còn năng lực của Blue chính là 'Huấn luyện'." Giáo sư Oak giải thích, "Nó đã thu phục hơn một trăm Pokémon, huấn luyện không dưới ba đội hình chủ lực, và sẽ thay đổi đội hình trước trận đấu...

Arcanine, Exeggutor, Alakazam chính là những Pokémon nó đã huấn luyện lại sau khi tiếp nhận vị trí Thủ lĩnh nhà thi đấu Viridian." "Nhưng..." Daisy bối rối nói, "Nếu tung Scizor và những người khác ra..." "Cho nên ta mới nói, năng lực vừa là thiên phú, cũng là giới hạn." Ánh mắt Giáo sư Oak sâu thẳm, "Chiến đấu sẽ khiến Huấn luyện viên gặp nguy hiểm, ấp trứng sẽ khiến Pokémon nhiễm thói xấu, huấn luyện khiến đội hình đa dạng nhưng lại khiến Huấn luyện viên rơi vào do dự." "Nói cho cùng, nó muốn chứng minh năng lực 'Huấn luyện'

của mình không thua kém 'Chiến đấu' và 'Chiến thuật'." Nhìn Leon đang thân mật vuốt ve Charizard trong ánh pháo hoa rực rỡ, Giáo sư Oak khen ngợi: "Còn Leon, có lẽ vì quen với các giải đấu chính thức, là Nhà vô địch giỏi 'Chiến đấu' nhất." Nghe những lời dạy bảo của Giáo sư Oak bên tai, Lục Dã xoa cằm.

Chương 870

Cho nên 'Người của mối liên kết' Satoshi khi kết nối, lại thường xuyên thả Pokémon đi.

Còn mình là một 'Nhà chiến thuật'... mặt lại quá đen, nhiều chiến thuật cần xác suất không thể phát huy tác dụng! "Này, thói xấu gì chứ, Pokémon của tôi đều là con ngoan trò giỏi." Akin dí sát mặt vào mặt Giáo sư Oak. "Bắc! (◣д◢)" Togekiss từ phía bên kia kẹp lấy mặt Giáo sư Oak.

Đúng đấy, em gái ta ở đây, lão già ông nói chuyện cẩn thận chút!

Crystal ôm trán.

Cho nên mới nói...

Togekiss chính là học thói xấu từ Akin mà ra!

Giáo sư Oak khoanh tay, trán nổi gân đen, mắt thấy sắp cởi áo blouse trắng ra để PK ngoài đời thực, Yellow cười gượng đứng bên cạnh giảng hòa.

Red kéo thấp vành mũ, ánh mắt lóe lên: "Vậy trận chung kết là, Thầy Lục đối đầu với Leon sao..." Giống như Leon, Red yêu thích các trận đấu Pokémon, và năng lực 'Chiến đấu' của cậu còn bao gồm cả các trận đấu hoang dã.

Cậu mong chờ được có một trận đấu với Thầy Lục và Leon trên núi Silver.

Còn Blue...

Red tâm trạng vi diệu, chắc tối nay sẽ đến tìm mình đấu Pokémon để xả giận đây mà.

Red liếc nhìn Akin đang bá vai Giáo sư Oak...

đương nhiên, cũng có khả năng là đi tìm Akin để đấu!

Blue trên sân đút một tay vào túi quần, nhắm mắt thở ra một hơi nhẹ nhõm, các Pokémon trong PokéBall khẽ kêu lên. "Tôi không sao." Blue cúi đầu nhìn PokéBall trong lòng bàn tay, "Tuy tôi cảm thấy rất không cam lòng, nhưng quả nhiên gặp đối thủ khác nhau, cách chiến đấu cũng sẽ thay đổi theo." Sau khi World Championship kết thúc, mình sẽ dùng đội hình khác, đấu lại với Leon một lần nữa, ánh mắt Blue sắc bén, khóe miệng khẽ nhếch, không, là rất nhiều lần!

Cả hai đi đến trung tâm sân đấu, Leon đưa tay ra, nồng nhiệt như lửa: "Là một trận đấu酣畅淋漓, Nhà vô địch Blue Oak!" Blue đưa tay ra bắt nhẹ, nói ra suy nghĩ của mình khi gặp Leon ở Cao nguyên Indigo: "Có lẽ trong tương lai, cậu có thể trở thành một Huấn luyện viên như Red." Đôi mắt vàng của Leon thoáng qua một tia ngạc nhiên. "Đương nhiên." Khóe miệng Blue nhếch lên, "Lần sau người chiến thắng, nhất định sẽ là bản đại gia." Leon dần nở nụ cười: "Khi nào rảnh, chúng ta đấu một trận nữa nhé, Nhà vô địch Blue Oak!" Blue đút một tay vào túi quần, quay người vẫy tay, rồi dừng lại quay đầu nói: "Bản đại gia không ghét chỉ bảo người khác, nói đúng hơn là, cậu mạnh lên sẽ khiến mọi chuyện thú vị hơn...

Tóm lại, khi đấu với Lục Dã, những kiến thức chiến đấu mà cậu tự hào có thể sẽ không có tác dụng đâu." Đó dù sao cũng là 'Nhà chiến thuật' được chính ông nội thừa nhận.

Blue đi về phía lối đi tuyển thủ, một tay đút túi quần, quay lưng vẫy tay: "Chuyện là vậy đó, tiếp theo mới là phần chính,拿出你和Charizard的斗志来吧!" Leon đứng giữa sân vận động sôi sục, cúi đầu nắm chặt PokéBall trong lòng bàn tay.

Đấu với Thầy Lục và Gengar sao...

Từng hình ảnh lướt qua, trận đấu biểu diễn ở sân vận động Wyndon hai năm trước, và trận chung kết World Tournament ở cùng một địa điểm hai năm sau.

Leon chỉnh lại vành mũ, vỗ vỗ má, khóe miệng nhếch lên.

Chỉ hai ngày nữa tại sân vận động Wyndon, hãy để tôi cùng Thầy Lục, các Pokémon và hàng vạn khán giả, cùng nhau tận hưởng khoảnh khắc vô địch! "World Tournament, danh sách chung kết cuối cùng đã được công bố!!" Pháo hoa rực rỡ trên bầu trời đêm, giữa tiếng hò hét nhiệt tình của Team Yell, bình luận viên cao giọng nói: "Hai bên đối đầu, là Nhà vô địch Đông Hoàng Lục Dã và Nhà vô địch Galar Leon!!" Diễn đàn bùng nổ, các bài đăng đã lên đến hàng nghìn tầng. "Leon đã phá kỷ lục bất bại trong các giải đấu chính thức!" "Trận chiến đỉnh cao của hai đại sư chiến thuật bẩn!" "Thầy Lục: Nhìn cho kỹ đây, Leon, chiến thuật phải dùng như thế này!" "Mau tua đến đoạn Togepi Vẫy Ngón, đập nát Gigantamax Charizard đi!!" Trận chung kết sẽ diễn ra vào tối hai ngày sau tại sân vận động Wyndon, đêm đó được mệnh danh là 'Đêm của các Nhà vô địch', thu hút sự chú ý của toàn thế giới, có hàng trăm triệu khán giả cùng lúc xem livestream trực tiếp.

Hai bên đối đầu, một người là Nhà vô địch mạnh nhất của Galar, bất bại kể từ khi ra mắt.

Còn những chiến tích huyền thoại của Thầy Lục, theo hồ sơ được công bố đã gây chấn động toàn thế giới, lại còn gọi ra Reshiram trợ chiến trong hội nghị thế giới.

Anh hùng Bạch sắc, Dũng sĩ Cầu vồng, Anh hùng Sóng cả, Sứ giả Thiên nhiên...

Vô số người mong chờ, vị Huấn luyện viên với vô số danh hiệu này, sẽ bày ra trò mới gì trên sân khấu chung kết!

Đêm bán kết kết thúc, Blue và Red đã có một trận quyết đấu trên

núi Silver, kéo dài đến tận sáng.

Yellow ngồi dưới chân núi, chống cằm ngước nhìn ánh lửa ngút trời trên đỉnh núi, lẩm bẩm: "Anh Blue và tiền bối Red quả nhiên là kỳ phùng địch thủ mãi mãi..." Akin vừa về đến nơi ở đã phát hiện ra một chuyện kinh khủng: "Tiểu gia bị cấm chat rồi!!" Silver lướt điện thoại, khẽ nhún vai, rồi mở giao diện trò chuyện trống trơn.

Soạn và gửi, Silver nói: "Hai ngày nữa, trận chung kết của Thầy Lục và Leon, tôi có mặt tại hiện trường." Rất nhanh, đối phương trả lời: "Tôi sẽ đến." Đối phương lại nói: "Không thể ngồi cùng cậu, nhưng tôi sẽ tìm một vị trí có thể nhìn thấy cậu." Silver: "Ừ, vậy là được rồi." Khách sạn London Rose, Thầy Lục đang gọi video với Giáo sư Oak. "Blue đâu rồi ạ?" Lục Dã tò mò hỏi.

Giáo sư Oak xoa cằm: "À, nó cùng Red chạy lên núi Silver luyện tập rồi, nói tối nay không về." Lục Dã sững sờ.

Cái luyện tập mà ông nói, nó có 'nghiêm túc' không vậy? "Trận chung kết hai ngày nữa, không được khinh địch đâu, Lục Dã." Giáo sư Oak khoanh tay, cảm khái nói, "Năng lực của Leon thiên về 'Chiến đấu', trình độ trong các giải đấu chính thức cao hơn rất nhiều so với các trận đấu hoang dã." Lục Dã gật đầu: "Cháu đã chuẩn bị tâm lý rồi." Trong MV quảng cáo của Game Freak, Leon đã được công nhận là Nhà vô địch mạnh nhất ngang hàng với Red.

Red tượng trưng cho tình yêu ban đầu, dùng những Pokémon có được trong cốt truyện để dần mạnh lên; còn đội hình của Leon là điển hình của dân cày rank, chỉ số cơ bản, cá thể, nỗ lực, và chiêu thức đều được phối hợp rất hợp lý.

Dù chiến đấu chú trọng vào số liệu, nhưng tình yêu ban đầu cũng không thể đánh mất, giống như 'ác ma trắng' Pachirisu, 'Feint phá Bảo Vệ' của Hitmontop... khi những Pokémon không mấy nổi bật này tỏa

sáng trên sân khấu thế giới, đó chính là khoảnh khắc mối liên kết giữa Huấn luyện viên và Pokémon tỏa sáng.

Hơn nữa...

Lục Dã trầm ngâm, mình và Leon cũng kẻ tám lạng người nửa cân, không chừng mình còn 'chất' hơn hắn một chút!

Giáo sư Oak gật đầu, đối với năng lực chiến thuật của Lục Dã, ông vẫn khá tin tưởng.

Dù sao thì lần đầu gặp mặt, cậu ta đã dùng Thôi Miên để đánh lén lão già này trong một trận đấu hoang dã!

Giáo sư Oak ho nhẹ một tiếng, nói: "À phải rồi, nghiên cứu về 'Năng lượng vũ trụ' của Eternatus mà cậu đề cập, qua sự hợp tác với Giáo sư Magnolia của Galar, ta đã có một số tiến triển." Mắt Lục Dã sáng lên: "Tình hình thế nào rồi ạ?" "Chiêu thức Sức Mạnh Vũ Trụ mà Pokémon có thể nắm giữ, nguồn gốc của nó chính là loại 'Năng lượng vũ trụ' này.

Năng lượng này khác với sức mạnh Dynamax, Ultra Aura hay Năng lượng Vô hạn của Victini, nó là một loại năng lượng đặc biệt thuộc về không gian bên ngoài." Giáo sư Oak cười nói: "Qua việc phân tích các mảnh vỡ thiên thạch rơi xuống cùng Eternatus, ta và Giáo sư Magnolia đã thành công chiết xuất được 'Năng lượng vũ trụ', có thể dùng ở một mức độ nào đó để giải quyết tình trạng thiếu hụt năng lượng; bổ sung năng lượng cho Pokémon, v.v." Lục Dã thở gấp: "Vậy năng lượng này, có thể dùng để..." "Vẫn cần thêm thí nghiệm." Giáo sư Oak nghiêm túc trở lại, "Nhưng ta nghĩ, ý tưởng của cậu muốn để Jirachi duy trì trạng thái tỉnh táo, có khả năng thực hiện được." Lục Dã nở nụ cười: "Vất vả cho ông rồi, Giáo sư Oak." Một trong những mục tiêu ban đầu của cậu khi đến Galar là tìm cách để Jirachi duy trì trạng thái tỉnh táo. "Khám phá những lĩnh vực chưa biết,

vốn là trách nhiệm của một Giáo sư Pokémon." Giáo sư Oak cười nói, "Thôi được rồi, sau trận chung kết chúng ta sẽ thảo luận kỹ hơn, cậu mau đi chuẩn bị đi!" Ngắt kết nối, Lục Dã nằm ườn ra ghế sofa trong phòng khách sạn, ngước nhìn trần nhà, lẩm bẩm: "Nói đi cũng phải nói lại, thoáng cái đã sắp cùng Gengar đánh trận chung kết World Tournament rồi..." "Geng~" Gengar đeo tạp dề, phân ra Ảnh Phân Thân, dọn dẹp đống tài liệu nghiên cứu mà Cynthia vứt bừa trên thảm.

Theo lời Cynthia, bất kỳ tài liệu nào cũng có thể cần dùng đến bất cứ lúc nào, nên phải để ở nơi có thể lấy được ngay... nhưng thực tế việc tìm tài liệu lại tốn rất nhiều thời gian, vẫn phải nhờ Gengar ra tay giúp dọn dẹp.

Vị Nhà vô địch Sinnoh này, hoàn toàn không giỏi việc nhà như dọn dẹp tài liệu hay phòng ốc.

Lục Dã quay đầu nói: "Chúng ta chỉ còn cách Huấn luyện viên số một thế giới một bước nữa thôi, Gengar!" "Geng! (๑`▽´๑)۶" Gengar giơ cao nắm đấm nhỏ.

Em sẽ cố gắng!

Togepi nhảy cẫng lên, vẫy hai tay nhỏ: "Chakiduy~!

٩(๑`^´๑)۶" Em, em cũng vậy!

Sirfetch'd nhìn thanh 'Kiếm Khiên mục nát' treo trên tường, ánh mắt sắc bén. "Quạc! (σ ` д′)σ" Đã đến lúc thể hiện kỹ thuật thật sự rồi!

Không cho Leon thấy vài chiêu, thật sự nghĩ ta cầm cọng hành tây à!

Lục Dã: "Ồ, không phải sao?" "Quạc? (ŎдŎ;)" Vịt con giật mình, vội vàng phân bua.

Hành tây to là đặc sản của Galar, thứ ta cầm là cọng hành tăng tỉ lệ

chí mạng!

Lục Dã: "Ồ, vậy à." Đối với một đầu bếp cao cấp, thực ra đều giống nhau, đều có thể làm món ăn vị Narumi... "Gâu!" Arcanine cao lớn uy mãnh, ngẩng đầu hú vang.

Món nợ của vị tiền bối dưới trướng Blue Oak, cứ để bản đại gia đòi lại! "Kame!" Blastoise động tác nhanh nhẹn, nhét Rễ Năng Lượng, Cỏ Hồi Sinh, Thuốc Hồi Sinh Tối Thượng vào ba lô của Lục Dã, ba lô phồng lên như một cái kho nhỏ.

Lục Dã: "Cái gì, trận đấu cấm sử dụng vật phẩm hồi phục." Blastoise sững sờ, cúi đầu nhìn cái ba lô đầy ắp vật phẩm hồi phục, cúi đầu suy nghĩ, rồi lặng lẽ đưa tay nhét Cỏ Hồi Sinh vào mai rùa. "Kame... ヾ(⌐■_■)" Giấu kỹ một chút, dùng Aura đánh lừa trọng tài, giấu thêm vài cọng nữa...

Khóe miệng Lục Dã giật giật.

Blastoise nhà mình, ngay cả Nước Nóng tích trữ trong mai rùa cũng là trà thuốc ngâm từ Rễ Năng Lượng...

Quy quy không phải hệ Nước, là hệ Thuốc!

Sau một hồi giải thích, Blastoise cuối cùng cũng từ bỏ ý định mang vật phẩm hồi phục ra sân, tiếc nuối thở dài.

Không mang vật phẩm hồi phục ra sân chung kết, khác gì đi nộp mạng! "Kame!" Ánh mắt Blastoise lóe lên.

Thôi được, trong thời khắc nguy cấp này, cứ để ta hy sinh vì mọi người!

Lục Dã nhìn Aura 'Thác Nước' lờ mờ bao quanh Blastoise, không khỏi rơi lệ.

Xem ra, mỗi lần Quy quy đều mang theo niềm tin quyết tử để

chiến đấu cho mình...

Nhưng ngươi còn chưa thi đấu đã kích hoạt Thác Nước, có phải là quá cẩn thận rồi không! "Bui...(╰▼皿▼)" Sylveon màu hồng phấn, toàn thân như tỏa ra Aura đen kịt.

Không ai được phép cản trở ta, cùng Huấn luyện viên đoạt chức vô địch!

Trán Lục Dã đổ mồ hôi lạnh.

Áp lực kinh khủng này là sao...

Trước khi thi đấu, chém ta một nhát để lấy hên cho đại tỷ à! "Nimi~" Victini lấp lánh chữ V, bay lượn trên phòng khách, đôi mắt xanh biếc nhìn xuống mọi người.

Tớ sẽ cung cấp năng lượng cho mọi người, trước khi thi đấu, mọi người cứ thoải mái huấn luyện, đừng khách sáo!

Lục Dã sững sờ.

Toang rồi...

đội sửa chữa lại sắp có việc mới! "Melo! (◕ᴗ◕✿)" Meloetta đặt tay lên ngực.

Nếu không phiền, khi mệt mỏi có thể nghe tớ hát cho mọi người nghe ~ Hai bé cưng đều đã lên tiếng.

Lục Dã vui vẻ quay đầu, nhìn Darkrai trong bóng tối phía sau.

Darkrai nhai Khối Năng Lượng, trầm ngâm một lúc, thăm dò hỏi: "Chúc ngươi có một giấc mơ đẹp?" Lục Dã: "..." Thần Ác Mộng chúc mình có một giấc mơ đẹp.

Tôi cảm ơn anh!

Đối đầu với Leon, Thầy Lục vẫn quyết định dùng đội hình do

mình huấn luyện, xuất phát là Gengar, Sylveon, Blastoise, Arcanine, Togepi, Sirfetch'd.

Trong đội có năm Pokémon cấp 'Huyền Thoại Chiến Đấu', và sân khấu chung kết World Tournament, có lẽ chính là 'khoảnh khắc huyền thoại' của Togepi.

Tuy nhiên, đội hình của Leon cũng không thể xem thường.

Trong đội của anh ta, Charizard dưới sự hỗ trợ của Gigantamax, mạnh hơn rất nhiều so với 'Huyền Thoại Chiến Đấu' thông thường.

Dragapult, Aegislash tuy không có những khoảnh khắc nổi tiếng, nhưng với sự phân bổ chỉ số cơ bản xuất sắc, cùng với khả năng công thủ toàn diện của Aegislash nhờ 'Thay đổi tư thế', đủ để san bằng chênh lệch cấp độ, ngang hàng với 'Huyền Thoại Chiến Đấu'.

Đối với dân cày rank như Thầy Lục, Dragapult và Aegislash chính là đại danh từ cho 'mạnh mẽ trong đấu đơn'.

Tốc độ của Dragapult cực kỳ đáng sợ, còn Aegislash nếu chỉ huy đúng cách, 500 chỉ số cơ bản có thể tạo ra hiệu suất của 700 chỉ số.

Đánh giá của Giáo sư Oak rất chính xác, ít nhất trong lĩnh vực 'Chiến đấu' ở các giải đấu chính thức, Leon không hề thua kém ai.

Lục Dã nhìn Pokedex phiên bản đặc biệt màu tím trong tay, trầm ngâm một lát.

Chiến thuật đỉnh cao... chính là tin tưởng vào mối liên kết, và được Pokémon đáp lại.

Trên suốt chặng đường, chứng kiến nhiều Pokémon huyền thoại, mối liên kết của tôi và Gengar cùng những người khác đã không cần phải chứng minh thêm nữa.

Đối đầu với 'Nhà vô địch mạnh nhất' của Galar, cũng chỉ có một

kết quả duy nhất —— Lục Dã: "Dễ như ăn kẹo!" "Geng~ψ(* ` ´)ψ" Lục Dã:? "Geng~" Gengar cười hì hì gãi đầu.

Cái này là của Sabrina đấy, hôm qua lúc mua bắp rang bơ gặp cô ấy, cô ấy tặng tớ cái 'thìa vận mệnh' này, bảo tớ chung kết cố gắng lên!

Lục Dã có chút cảm khái.

Sabrina đối với hệ Ma đúng là tình yêu đích thực.

Đương nhiên cũng vì tiểu béo màu tím nhà mình quá dễ thương! ...

Chung kết World Tournament sắp diễn ra, toàn thế giới đổ dồn ánh mắt về sân vận động Wyndon.

Nhân hai ngày chuẩn bị, Lục Dã đã quay về nhiều khu vực, mời cha mẹ và một số bạn bè thân thiết đến xem trực tiếp.

Chương 871

Trong đó có cả tiểu Hoopa, bà cụ đã giao phó Squirtle cho cậu lúc trước, Y tá Joy đã giao phó Latias, và Sĩ quan Jenny của thành phố Celadon, cộng sự Arcanine của cô chính là mẹ của Growlithe.

Bà cụ vì lý do sức khỏe không thể đến hiện trường, và cho biết sẽ xem livestream đúng giờ ở nhà. "Nhà trẻ của Đại học Thượng Hải, lại có thể cùng lúc xuất hiện hai nhân tài kiệt xuất là Blastoise và Sirfetch'd." Bà cụ thở dài, "Thật khó mà tưởng tượng." Lục Dã cười nói: "Thế mới thấy bà dạy dỗ giỏi chứ ạ!" Bà cụ hài lòng liếc nhìn Lục Dã, nói: "Lần sau có con non nào như Munchlax, Bagon, bà đảm bảo sẽ giữ lại cho cháu trước tiên!" Lục Dã cười gượng.

Lại rồi, cái cảm giác bị đâm sau lưng này lại quay về rồi!

Tuy nhiên gần đây cậu không có ý định thu phục thú cưng mới, ngược lại Cynthia đã tìm được một quả trứng Pokémon Jangmo-o từ Alola, và đã bắt đầu ấp rồi.

Trong tương lai không xa, Cynthia và Kommo-o sẽ là một cặp đôi có thực lực đáng kinh ngạc.

Hai ngày chuẩn bị trôi qua nhanh chóng, Leon đã nghỉ ngơi hai ngày ở võ đường Sư phụ Mustard, trước khi đi, sư phụ chắp tay sau lưng tiễn biệt. "Leonie." Ánh mắt sư phụ sâu thẳm, "Dạo này con ngày càng cởi mở hơn." Leon sững sờ, sờ gáy, cười nói: "Có lẽ, là vì nghĩ đến sắp được đấu với Thầy Lục, nên mới cảm thấy phấn khích." "Nếu cậu ta lại triệu hồi Pokémon huyền thoại thì sao." "Tha cho con đi." Leon ha ha nói.

Nhìn ánh mắt hiền hòa của sư phụ, Leon thu lại vẻ mặt, lựa lời nói: "Con nghĩ... lời chỉ bảo của Blue đã cho con một chút cảm hứng."

"Anh ấy nói, mấu chốt để trở nên mạnh mẽ, là không quên đi cảm xúc ban đầu." Ánh mắt Leon lóe lên, "Cảm xúc lần đầu tiên hiểu được Pokémon, sự sôi sục khi lần đầu tiên đấu với đối thủ mạnh, và... sự suy sụp khi lần đầu tiên thất bại." "Mối liên kết quý giá được nuôi dưỡng từ đó, là nguồn dinh dưỡng quan trọng thúc đẩy Huấn luyện viên trưởng thành." "Cho nên, dù thế nào đi nữa." Đôi mắt vàng của Leon ôn hòa, nghiêm túc nói, "Con cũng sẽ dốc toàn lực." Sư phụ nhìn chiếc áo choàng đỏ của Leon, bóng lưng trông thật kiên quyết, bật cười, lắc đầu thở dài: "Wyndon ở hướng kia!" ...

Wyndon, Sân vận động Wyndon.

Trời vẫn còn sớm, chưa đến năm giờ, hàng vạn khán giả đã tập trung bên ngoài sân vận động, chờ đợi thủ tục soát vé bắt đầu.

Satoshi cùng Mr.

Mime và Delia đến Wyndon, nhìn trái nhìn phải: "Woa, đông người quá!" Delia chống cằm, suy nghĩ: "Vì độ nổi tiếng của cả hai bên đều rất cao mà.

Hơn nữa, mẹ nhớ Thầy Lục rất được lòng các bà nội trợ ở thị trấn Pallet đấy~" Satoshi sững sờ, một giọng nói quen thuộc vang lên từ xa, quay đầu lại, Clemont và Bonnie đang đứng vẫy tay ở đằng xa. "Satoshi, lâu rồi không gặp!" Clemont cười nói.

Satoshi nở nụ cười, rồi lại nhìn Serena đang đứng bên cạnh Bonnie, chắp tay sau lưng mặt đỏ bừng, vẫy tay chào: "Mọi người, lâu rồi không gặp!" "Pikachu~!" Blue đút một tay vào túi quần, Red xách túi đeo một bên vai, cả hai đứng ở một góc khuất bên ngoài sân vận động. "Không biết ai sẽ thắng nhỉ." Red cảm khái. "Không quan trọng nữa." Blue nhún vai.

Tham gia World Championship là để giành được danh hiệu Nhà vô địch rồi đến núi Silver thách đấu Red.

Nhưng bản đại gia hình như không cần cái danh hiệu này... cứ hẹn kèo solo là được...

Hơn nữa trong hai ngày chuẩn bị, Mega Charizard Y đã 'chỉ bảo' Charizard không Dynamax của Leon một trận ra trò.

Đúng như Blue đã nói, anh giỏi chỉ bảo người khác hơn Red, tăng độ khó cho Thầy Lục sẽ khiến trận đấu càng thêm hấp dẫn.

Cynthia đi cùng Caitlin và Shauntal, đến khu vực thân hữu của Lục Dã để xem trận đấu. "Thầy Lục đâu rồi?" Shauntal tò mò hỏi. "Anh ấy đã ở trong phòng nghỉ của tuyển thủ rồi." Cynthia mỉm cười nói, "Để cho anh ấy chút không gian chuẩn bị." Tiểu Hoopa cười gian, từ sau lưng Cynthia chui ra: "Tớ có cần giúp Lục-chan, vớt vài con hàng khủng không?" Caitlin tỉnh cả ngủ: "Siêu Ma Thần..." "Là Phá Hoại Hoopa." Cynthia bật cười, "Cảm ơn cậu, Hoopa, nhưng cứ kiên nhẫn xem trận đấu là được rồi." "Lululu~" Tiểu Hoopa lè lưỡi, khoanh tay ra vẻ ta đây, "Chán quá, chán quá!" Hoopa còn muốn vớt vài con Thú Huyền Thoại ra chơi nữa...

Lục-chan đáng ghét, không cho mình cơ hội!

Trên hàng ghế ủy viên trong sân, có Chủ tịch Đường của Liên minh Sao Đỏ, Chủ tịch Goodshow của ban tổ chức, và một số chủ tịch liên minh đức cao vọng trọng khác.

Goodshow đã xem qua hồ sơ mà liên minh công bố, nào là chặn đứng Kyogre Nguyên Thủy, phá hủy thiên thạch siêu khổng lồ...

Nhưng những chiến tích đó quá kinh người, Goodshow lựa lời nói: "Những chiến tích huyền thoại đó của Lục Dã... là thật sao?" Chủ tịch Đường gật đầu, thành khẩn nói: "Tôi cũng không hiểu, nhưng tôi vô cùng sốc." Năm rưỡi tối, hoàng hôn buông xuống, sân vận động Wyndon chật ních khán giả, trong nháy mắt không còn một chỗ trống.

Một không khí vô hình nhưng nóng bỏng, sự phấn khích nín thở chờ đợi, lan tỏa khắp sân vận động.

Đêm dần buông, khán giả ngước nhìn bầu trời tím sẫm, tán gẫu.

Đột nhiên, đèn chiếu 'bật bật bật' sáng lên, rọi sáng cả bầu trời đêm!

Khán giả trợn tròn mắt, cầm gậy cổ vũ, hò hét hết mình về phía các Rotom đang bay lượn, màn hình lớn đếm ngược về không, pháo hoa rực rỡ bùng cháy trên bầu trời đêm! "Thưa quý ông, quý bà!!" Giọng nói hào hứng của người dẫn chương trình vang lên, sân vận động càng thêm sôi động. "Chào mừng đến với World Tournament, sân khấu chiến đấu của trận chung kết!!" "Sau đây, hãy cùng chào đón hai tuyển thủ lên sân!!" Đêm tối không thể ngăn được những màn pháo hoa rực rỡ, hơn mười vạn khán giả tại sân vận động Wyndon đang hò reo sôi sục, ánh mắt của cả thế giới đều đổ dồn về nơi này.

Người xem từ khắp nơi trên thế giới nín thở chờ đợi đồng hồ đếm ngược trên màn hình máy tính, bỗng nhiên một dòng bình luận hiện lên, phá tan sự chờ đợi của mọi người: "Phòng livestream của Lục lão sư mở rồi!!" "Vãi chưởng, ở đâu thế, vào giờ này luôn?!" "Tiêu đề là: 《World Tournament, Đêm Quyết Chiến》!!" Hàng triệu người xem tràn vào phòng livestream đã im hơi lặng tiếng bấy lâu, ống kính hiện ra chính là góc nhìn thứ nhất của điện thoại Rotom.

Chàng thanh niên tóc đen đang bế Togepi, ngoái nhìn ống kính một cái rồi hỏi: "Quay rõ không, đồng học Rotom?" "Bíp bíp...

Hoàn toàn rõ nét, lạc thác!" Lục lão sư hắng giọng: "Các vị, hiện tại mọi người đang thấy chính là phòng nghỉ của tuyển thủ trận chung kết." Phòng nghỉ rộng rãi sáng sủa, trang bị đầy đủ thiết bị, ở chỗ bắt mắt nhất là chiếc giá treo áo khoác Champion của vùng Oreburgh.

Lục Dã: "Đợi đến giờ, chúng ta sẽ lên sân thi đấu, quyết chiến với

Leon." Quà tặng bắt đầu nhảy vọt, nhiệt độ phòng livestream tăng vọt lên vị trí thứ hai, chỉ đứng sau kênh chính thức của World Tournament.

Trong khi đó, tại kênh chính thức, một lượng lớn bình luận "Lục lão sư lên sóng rồi" xuất hiện, khiến nhân khí của kênh Lục Dã càng thêm bùng nổ!

Bình luận dày đặc như mưa, người xem không khỏi cảm động: "Cái lão này cuối cùng cũng nhớ ra tài khoản livestream của mình rồi!" "Hãy gõ dòng chữ 'Lệ rơi' lên màn hình đi anh em!" "Đập tan Leon, tiến lên, tiến lên!!" Lục Dã nói: "Lát nữa tôi sẽ để điện thoại Rotom bay lơ lửng bên cạnh, đây là góc nhìn thứ nhất của tuyển thủ đã được ban tổ chức cho phép, mọi người không cần tặng quà đâu, xem vui là chính." "Ám chỉ một cách điên cuồng!" "Cái này là minh thị luôn rồi còn gì." "Tối nay, quẩy cho đã nào!" Lục Dã xác nhận góc nhìn đã ổn định, ngồi lại vào băng ghế dài cạnh giá treo đồ, chống tay lên gối, hai tay đặt trên sống mũi, lặng lẽ suy tư.

Nhiệt độ và quà tặng vẫn liên tục tăng cao, nhưng Lục lão sư không tương tác thêm nữa.

Để chuẩn bị cho trận chung kết, bản thân anh cũng đã chuẩn bị những chiến thuật cực kỳ kỹ lưỡng.

Thứ nhất là Bond Form (Hình thái Liên Kết) của Sirfetch'd, sẽ lần đầu tiên xuất hiện trên sân khấu World Tournament.

Thứ hai là sự kết hợp giữa 「Power Herb」 và 「Geomancy」 của Sylveon.

Tuy nhiên, chiêu này từng dùng khi đấu với Blue Oak, chắc chắn Leon sẽ có đối sách.

Thứ ba là vị trí Mega của trận này, Lục lão sư vẫn chọn Mega

Blastoise, đặc tính 「Mega Launcher」 có thể cường hóa uy lực các chiêu hệ Aura.

Để đối phó với sự biến hóa của sân đấu trong Dynamax Battle, trận này Lục Dã cho Blastoise mang theo chiêu thức 「Terrain Pulse」 (Đại Địa Ba Động). 「Terrain Pulse」 có thể thay đổi hệ và tăng uy lực tùy theo môi trường sân đấu, trên Electric Terrain sẽ đánh ra tia điện, trên Psychic Terrain sẽ là năng lượng tâm linh.

Lục Dã ngước nhìn trần nhà.

Blastoise nhà mình đã nắm giữ tất cả các chiêu thức hệ Aura.

Mà thứ 'Quy Quy' giỏi nhất không phải là 「Origin Pulse」, mà là 「Heal Pulse」!

Pháo binh giỏi nhất thực ra là 'y tế chiến trường', cái này cực kỳ hợp lý! "Tiếp theo, xin mời hai bên tuyển thủ ra sân!!" Nghe tiếng MC ra hiệu, Lục Dã lắng nghe tiếng hò reo như sóng trào bên ngoài, khẽ thở hắt ra một hơi.

Sau đó, anh đứng dậy, khoác lên mình chiếc áo choàng Champion Oreburgh, các Pokémon phía sau tỏa ra khí thế 「Battle Legend」 lẫm liệt.

Blastoise đẩy kính râm, Sirfetch'd cầm hành đứng thẳng, Sylveon ánh mắt sắc lẹm, Arcanine nhe răng gầm gừ, Togepi đứng dưới đất, Gengar lơ lửng ngay trên đỉnh đầu: "Ghos! ヽ(≧∀≦)ノ Đến lượt chúng ta lên sàn rồi ~" "Phải." Lục Dã mỉm cười nói: "Đi thôi, cùng tận hưởng đêm chung kết này!" Ống kính theo sát lối đi tối mờ tiến về phía trước, hai bên vách tường rung chuyển rầm rầm, tiếng hò reo ngày càng chân thực và cuồng nhiệt hơn! "Lục lão sư!!!" Bộ ba Đội Hỏa Tiễn đứng bên lan can, kích động nhảy cẫng lên: "Cán bộ ra sân rồi!!" Màn hình lớn phản chiếu bóng dáng Lục Dã đang bước tới, Gengar bên cạnh vẫy tay trái phải: "Ghos ~ ヾ(≧∇≦*)ヾ" Satoshi

mắt sáng rực, hét lớn: "Lục lão sư cố lên!!" Giáo sư Oak khoanh tay, hai bên là Blue Oak và Red, cười nói: "Nhân khí của Lục Dã cao thật đấy." "Dù sao cậu ta cũng đã cứu giúp rất nhiều khu vực Liên minh mà." Blue Oak liếc nhìn xung quanh, có vẻ tâm trí đang để nơi khác. "Sao thế?" Red nhạy bén hỏi. "Lúc vừa vào sân... tôi thấy một bóng lưng rất quen." Blue Oak đáp.

Giovanni đội mũ sùm sụp, mặc phong y, ngồi giữa đám đông ồn ào, nhìn về phía thiếu niên tóc đỏ đang được Akin khoác vai từ xa.

Ông kéo thấp vành mũ, nhìn về phía Lục Dã đang bước ra sân, ánh mắt thoáng hiện tia sáng.

Giải thích thế nào về cách nhìn của ông với Lục Dã đây...

Trước đây, Giovanni coi anh là một công cụ tiện tay, một nhân tài có thể lôi kéo, một tướng lĩnh đắc lực dưới trướng.

Nhưng dần dần, có lẽ từ lần đầu anh đề xuất ý tưởng 'Team Rainbow Rocket', hay khi anh mời ông mở tài khoản video, hoặc khi anh gửi ảnh của Silver và những lời chúc phúc...

Giovanni nhận ra mình rất thích vị Trainer khéo léo, có phần "ti tiện", nhưng lại vô cùng dũng cảm và chân thực này.

Giống như nhìn một đứa con, một hậu bối... và cả một chiến hữu.

Giovanni khẽ lắc đầu, ít nhất khi lẫn vào đám đông, ông chỉ là một khán giả bình thường.

Ánh mắt ông đục ngầu nhìn theo biển người, trầm giọng nói: "Lục Dã cố lên!" Khán giả bắt đầu phấn khích: "Leon xuất hiện rồi!!" Leon khoác chiếc áo choàng đỏ rực hoa lệ, áo vận động đen và giày bóng rổ trắng, anh tư bừng bừng bước ra.

Raihan vẫy cờ hét lớn: "Leon, ngoài ta ra cậu không được phép thua bất kỳ ai!!" Sonia ôm Yamper, ánh mắt phản chiếu nụ cười rực

rỡ của Leon, dịu dàng nói: "Leon... có vẻ anh ấy đang rất vui." Sự hưng phấn khi đối đầu cường địch, tình yêu với Pokémon và những trận chiến, nhiệt huyết trào dâng hóa thành động tác thương hiệu của Leon.

Trong màn pháo hoa rực rỡ, Leon vỗ vỗ đôi má râu quai nón, tay đặt lên áo choàng đỏ, tung người về phía thiên không, cười lớn: "Đến đây, hãy cùng tận hưởng khoảnh khắc Champion!!" Hai thiếu niên từng ở trong phòng bệnh năm xưa, người bạn trọng thương khoác vai Jon nói: "Mau nhìn kìa, Champion Leon, là Champion Leon!!" "Ừm." Jon gật đầu, nhìn về phía Leon giữa làn ánh sáng bạc, rồi lại nhìn về phía bóng dáng thanh niên tóc đen phía trước, chiếc áo choàng Oreburgh của anh đang bay phấp phới trong gió đêm, nhớ lại nụ cười ôn nhu của anh khi cho cậu mượn Togepi đêm đó. "Có thể làm Trainer, gặp được Pokémon, thật sự là điều tuyệt vời nhất." Jon nói với bạn mình.

Trong tiếng hoan hô điếc tai, Lục Dã và Leon bước tới giữa sân đấu, ánh mắt đối nhau, bắt tay chào hỏi. "Lục lão sư." Đôi mắt vàng của Leon phản chiếu hình ảnh Lục Dã và Gengar, anh cười nghiêm túc, "Tôi luôn mong chờ một trận đấu toàn diện với anh.

Vì Galar, vì đáp lại sự kỳ vọng của mọi người, để trở nên mạnh mẽ hơn, tôi và Charizard sẽ dốc toàn lực để giành chiến thắng!!" Lục Dã nở nụ cười, bình tĩnh đáp: "Cứ việc thử xem." "Hai bên tham chiến, một bên là Champion mạnh nhất Galar - Leon, từ khi ra mắt đến nay chưa từng thất bại, là niềm tự hào của cả Galar.

Anh ấy từng tuyên bố khi thành lập Battle Tower: Hãy lấy tôi làm mục tiêu, thử đánh bại tôi, và khiến tất cả Trainer Galar trở nên mạnh mẽ hơn!!" "Bên kia là Lục Dã, người từng đảm nhiệm Champion Đông Hoàng, nhiều lần trực diện đối đầu với các Pokémon truyền thuyết trong thần thoại, cứu nhân dân nhiều Liên minh thoát khỏi cảnh

lầm than, khắp nơi trên thế giới đều lưu lại khoảnh khắc huyền thoại của anh ấy!!" Bình luận viên gào thét đầy nhiệt huyết, vạn người nín thở chờ đợi.

Đèn pha chiếu sáng sân vận động, những đốm trắng li ti bay lượn.

Trọng tài chính Danpei cưỡi Aegislash đáp xuống giữa sân. "Sau đây, tôi xin tuyên bố quy tắc của trận đấu.

Trận đấu áp dụng hình thức Full Battle 6v6, chia làm hai hiệp, sân đấu là 「Sân tiêu chuẩn」.

Khi toàn bộ Pokémon của một bên mất khả năng chiến đấu, bên còn lại sẽ giành chiến thắng." Trọng tài Danpei giơ cờ, nhìn về phía khu vực chỉ huy của hai bên: "Mời hai tuyển thủ vào vị trí!" Lục Dã tung bóng Premier Ball lên rồi bắt lấy, đưa tay ra thách thức Leon.

Leon nhếch mép cười, nắm chặt Ultra Ball, tạo tư thế ném bóng chày.

Trọng tài Danpei đột nhiên phất cờ: "Trận đấu bắt đầu!!" Hình ảnh Lục Dã và Leon hiện lên màn hình lớn, sáu quả Pokéball sáng lên, nhạc chiến đấu dồn dập vang dội! "Lên đi, Aegislash!!" Leon ném Ultra Ball.

Ánh sáng trắng bùng nổ, Aegislash phát ra tiếng kim loại va chạm leng keng, lưỡi kiếm sắc lẹm lộ ra, cánh tay như dải lụa cầm chiếc khiên kiên cố, con mắt tím đơn độc trên chuôi kiếm lặng lẽ quan sát.

Lục Dã ném bóng Premier: "Nhờ cả vào mày đấy, Sirfetch'd!" Sirfetch'd đáp xuống sân, bộ lông trắng muốt, tay cầm hành đại, tay cầm khiên hành, chém ngang một đường đầy oai phong. "Quác! (。`ω´•)" Sirfetch'd ánh mắt sắc bén.

Về lý thuyết, Aegislash mang hệ Thép và Ma có kháng tính cực tốt, miễn nhiễm chiêu hệ Chiến Đấu.

Nhưng đặc tính của Sirfetch'd là 「Scrappy」 (Guts), dù đối đầu với Pokémon ẩn mình trong bóng tối cũng có thể nhìn thấu và giáng cho những đòn nặng nề!

Ánh mắt Leon nghiêm túc, con Sirfetch'd này có Hình thái Liên kết độc nhất vô nhị với Lục lão sư, thậm chí từng dùng 「Behemoth Blade」 đánh bại Eternatus, thực lực đáng sợ vô cùng!

Tuy nhiên, đã là sân khấu thi đấu thì luôn có cách để chỉ huy và giành chiến thắng!

Lục Dã ra lệnh: "Sirfetch'd, Sacred Sword!!" "Quác!!" Sirfetch'd ánh mắt lạnh lùng, giơ cao thanh hành, trên đó tỏa ra kim quang, một luồng kiếm khí vàng rực chém xuống mãnh liệt. "King's Shield!!" Leon quát lớn.

Trong tiếng kim loại vang lên, Aegislash thu khiên lại chắn trước thân kiếm.

Đặc tính 「Stance Change」 cho phép nó chuyển đổi giữa Kiếm và Khiên, công thủ toàn diện, gần như không có sơ hở!

Lửa điện bắn tung tóe, Aegislash chặn đứng chiêu Sacred Sword rực rỡ.

Nó xoay tròn thân kiếm lao về phía Sirfetch'd, rút lưỡi kiếm ra chuyển sang dạng tấn công, con mắt tím phát ra Shadow Ball đen kịt và cuồng bạo!! "Nhắm mắt lại, Sirfetch'd." Lục Dã nhắm mắt nói.

Trong tiếng kinh hô của hàng vạn khán giả, Shadow Ball mang theo luồng khí rít gào lao tới, Sirfetch'd đứng yên không nhúc nhích, khẽ nhắm mắt. "Đây chính là sự liên kết của chúng ta..." Lục Dã tâm như nước lặng, luồng khí thổi bay vạt áo của anh, đột nhiên anh mở to đôi mắt lẫm liệt: "Sử dụng Mind's Eye (Khán Phá)!!" Giống như một giọt nước rơi xuống mặt hồ, gợn sóng lan tỏa!

Sự liên kết chiến đấu hình thành ánh sáng trắng chói mắt bao phủ lấy Sirfetch'd.

Chỉ trong chớp mắt, ánh sáng như kén tằm rút ra từ thân kiếm và khiên, Sirfetch'd tay cầm Kiếm Zacian và Khiên Zamazenta, ánh mắt lẫm liệt.

Sirfetch'd - Hình thái Kiếm Cự Thú và Khiên Cự Thú!! "Xuất hiện rồi, hiện tượng liên kết giữa tuyển thủ Lục Dã và Sirfetch'd, hiện tượng nghìn năm có một, đã ra mắt tại trận chung kết!!" Bình luận viên khản cả giọng.

Cả trường quay xôn xao, khán giả hò reo cổ vũ, bình luận livestream nổ tung: "Con vịt đó cầm vũ khí thần thoại của Galar à?" "Thiên tài địa bảo, người có đức mới sở hữu được!" "Một đao 999, là anh em thì nhào vô chém tôi đi!" Giáo sư Oak khoanh tay, lộ vẻ kinh ngạc: "Hiện tượng liên kết lại xuất hiện lần nữa." Satoshi phấn khích vung nắm đấm: "Lên đi, Sirfetch'd!!" Xoẹt!

Sirfetch'd vung kiếm chém một nhát, chẻ đôi Shadow Ball đang lao tới, hai nửa bay ra sau lưng nó, nổ tung thành làn khói.

Sau đó, Sirfetch'd lộ rõ vẻ sắc bén, bước chân dồn dập tăng tốc, thân kiếm tỏa ra ánh sáng rực rỡ như trăng rằm! "Sirfetch'd ——" Lục Dã quát lớn, "Behemoth Blade!!" Đồng tử Leon co rụt lại, khóe miệng nở nụ cười hưng phấn, nắm chặt tay: "Sử dụng King's Shield!" Aegislash vốn là vũ khí của vị vua cổ đại, nghe nói 「King's Shield」 của nó thậm chí có thể chịu được cơn thịnh nộ của thần linh!

Keng một tiếng, Aegislash thu khiên lại chắn trước thân kiếm, kiên cố như thành đồng vách sắt. "Quác!!" Sirfetch'd lao đến trước khiên, giơ cao thân kiếm, ánh sáng trăng rằm bùng phát, phản chiếu đôi mắt lẫm liệt.

Chương 872

Đòn chém giáng xuống, tóe lên những tia lửa chói mắt, ánh trắng nuốt chửng nửa sân đấu, luồng khí thổi mạnh ra xung quanh!

Ầm ầm!!

Tiếng nổ vang lên, khán giả không thể tin vào mắt mình khi thấy Aegislash bị hất văng ra khỏi phạm vi vụ nổ, trên chiếc khiên hằn lên một vết chém sâu hoắm.

Còn trước mặt Sirfetch'd và Aegislash là một vết rãnh dài hun hút, không thấy đáy.

Cả khán phòng vang lên tiếng hít khí lạnh. "Vãi chưởng...

Vịt nhà anh Lục mạnh thế!" "King's Shield suýt chút nữa thì nát bét luôn à?" "Nhát kiếm này, đến Eternatus cũng không đỡ nổi!" Aegislash phát ra tiếng kim loại ken két, 「King's Shield」 đã hóa giải phần lớn lực va chạm nhưng 「Behemoth Blade」 vẫn khiến nó trọng thương.

Tuy nhiên Aegislash vốn là bậc thầy tấn công trên lưỡi dao, Leon hét lớn: "Flash Cannon!!" Aegislash vung kiếm ra, con mắt tím ở chuôi kiếm đột nhiên bắn ra luồng pháo quang mạnh mẽ xuyên qua sân đấu, nổ tung trên khiên của Sirfetch'd!

Ầm!!

Sirfetch'd giơ khiên, không ngừng bị đẩy lùi về phía sau, dư chấn của pháo quang bắn vào người nó, khói trắng bốc lên xèo xèo.

Nó cầm chắc khiên, tiến bước trong làn pháo quang, tay cầm kiếm giơ cao: "Quác!!" Thân kiếm hóa thành một con chim vàng lớn rít gào lao vút lên không trung, sau khi xoay một vòng Brave Bird liền lao xuống tấn công Aegislash mãnh liệt!

Đùng!!

Aegislash bị con chim vàng lao xuống đánh gục, ngã xuống đất, rơi vào trạng thái hôn mê.

Tỉ số trên màn hình lớn: Lục lão sư dẫn trước một bàn, sân vận động tức thì vang lên tiếng vỗ tay nhiệt liệt! "Vịt liên kết đẹp trai quá!!" "Đây chính là sự liên kết giữa Champion mạnh nhất và Pokémon mạnh nhất!" Lục Dã thầm nghĩ: "Không... thực ra là sự liên kết của 'kẻ tấu hài' thôi..." Công tâm mà nói, Aegislash của Leon đánh vẫn chưa đủ "đểu". 'Nhà chiến thuật' Lục Dã theo bản năng bắt đầu suy tính.

Aegislash có thể học 「Toxic」 và 「Substitute」, thêm cả 「King's Shield」 nữa, bộ combo Kịch Độc - Thế Thân - Bảo Vệ kinh điển, thậm chí chẳng cần mang theo 「Protect」...

Leon thu hồi Aegislash, suy nghĩ trong chớp mắt rồi ném Ultra Ball: "Nhờ cậu đấy, Mr.Rime!" Mr.Rime trông giống như một diễn viên kịch câm, tay cầm gậy băng, nhảy điệu nhảy tap dance, động tác hài hước và dí dỏ. "Trông giống Mr.

Mime quá nhỉ." Satoshi nói. "Bar ~" Mr.

Mime gãi đầu.

Nó thích đứng yên một chỗ, còn Mr.Rime thì cơ bản là không dừng lại được. "Mr.Rime là hình thái tiến hóa của Mr.

Mime vùng Galar." Giáo sư Oak phổ biến kiến thức, "Nó mang hệ Băng và Tâm Linh, thường xuất hiện như một diễn viên hài trên màn ảnh lớn.

Nhưng không thể vì vẻ ngoài hài hước mà coi thường nó." Giáo sư Oak trở nên nghiêm túc: "Đặc tính 「Screen Cleaner」 của nó có thể trực tiếp làm biến mất màn chắn của cả hai bên, các chiêu thức học

được cũng rất đa dạng, có vị trí chiến thuật cực kỳ biến hóa." Giáo sư Oak thời trẻ cũng là một Trainer cấp Champion, ánh mắt ông vô cùng sắc bén, ở một số lĩnh vực chuyên môn thậm chí còn vượt qua cả Red và Blue Oak.

Hiện tượng liên kết tiêu hao rất lớn, phải đánh nhanh thắng nhanh.

Lục Dã duỗi thẳng tay, ra lệnh: "Sirfetch'd, Leaf Blade!" "Quác!" Thân kiếm Zacian của Sirfetch'd phủ lên một lớp năng lượng xanh biếc trong suốt, ánh sáng bùng nổ.

Tấn công áp sát, khoảng cách giữa hai bên không ngừng thu hẹp, Leon ra lệnh: "Teeter Dance!" Mr.Rime cầm gậy băng nhảy điệu tap dance lạch bạch, bộ pháp, đôi mắt và cả hoa văn trên bụng đều xoắn lại thành hình vòng xoáy. 「Teeter Dance」 sẽ khiến các Pokémon khác trên sân (trừ bản thân) rơi vào trạng thái hỗn loạn, do 'vũ công tap dance' Mr.Rime thi triển thì hiệu quả lại càng rõ rệt. "Quác! (´ꈍᴗꈍ)σ" Vịt ta cười trộm.

Cái con Pokémon này nhảy múa buồn cười quá...

Khoan đã, sao tự nhiên lại biến thành ba con thế này?

Sirfetch'd đầu váng mắt hoa, lướt qua Mr.Rime, trước mắt dường như xuất hiện ba cái ảo ảnh. "Freeze-Dry!" Leon hét lớn.

Từ miệng Mr.Rime phun ra băng giá, đóng băng chiếc khiên của Sirfetch'd, cái lạnh bùng phát tạo thành một đám sương băng.

Bộp!!

Sirfetch'd ngã ra khỏi làn sương băng, vẫn đang trong trạng thái hỗn loạn, bị một tia sáng đỏ thu lại vào bóng Premier Ball.

Khán giả xôn xao: "Lục lão sư thu hồi Sirfetch'd ở hình thái liên kết rồi!" "Không còn cách nào khác, đen quá, hỗn loạn không tự giải được." "Nói đi cũng phải nói lại, Leon chơi quả thực rất 'đểu'!" Lục

Dã ném bóng Luxury Ball, hô lớn: "Lên đi, Arcanine!" Quả cầu mở ra cái "tách", ánh sáng trắng bay ra, Arcanine dẫm nát mặt đất, để lại tàn ảnh, lao đi với tốc độ kinh hồn.

Mr.Rime bị tông bay cái "đùng", điệu nhảy bị ép dừng lại.

Arcanine dừng bước, bộ lông tung bay, ngẩng đầu gầm thét: "Gâu gâu!!" Tốc độ quá chênh lệch, phải tìm cách hạn chế Extremespeed của Arcanine!

Ánh mắt Leon bình tĩnh, hét lớn: "Mr.Rime, Psychic Terrain!" Mr.Rime chống gậy băng đứng dậy, xung quanh tỏa ra một mạng lưới niệm lực dệt bằng tinh thần lực, bao phủ toàn bộ sân đấu.

Cùng lúc đó, Mr.Rime ném 「Psychic Seed」 xuống sân, tinh thần lực không ngừng phản hồi bản thân, trạng thái được gia trì.

Mạng lưới niệm lực của 「Psychic Terrain」 giúp Mr.Rime bắt được động hướng 「Extremespeed」 của Arcanine, từ đó khiến chiêu tiên chế mất hiệu lực.

Ngoài ra, 「Psychic Terrain」 còn cường hóa chiêu hệ Tâm Linh, và tăng mạnh uy lực của 「Expanding Force」! "Arcanine, Flare Blitz!!" Toàn thân Arcanine bùng lên ngọn lửa màu cam, giống như một khối cầu lửa đang cháy rực.

Nó dẫm chân xuống đất, mặt đất lún xuống, cháy đen, đá vụn bắn tung tóe.

Arcanine đột nhiên lao ra, hơi nóng hừng hực cuộn trào. "Expanding Force, khống chế nó!" Leon ra lệnh.

Mắt Mr.Rime sáng lên, giơ gậy băng, xung quanh dâng trào một khối niệm lực màu hồng lớn.

Arcanine lao thẳng vào trong, bị lơ lửng giữa không trung.

Tinh thần lực hình thành những mũi kim không ngừng đâm xuống, sự khống chế vẫn tiếp tục!

Trên khán đài, Red khen ngợi: "Expanding Force và Psychic Terrain đúng là sự kết hợp hoàn hảo." Blue Oak trầm ngâm: "Nhưng mà... muốn dùng chiêu này để khống chế Arcanine thì vẫn còn quá miễn cưỡng." Chiếc lông Rainbow Wing treo trước ngực Arcanine không ngừng nhấp nháy, ngọn lửa Sacred Fire (Thánh Hỏa) rót vào cơ thể, khối cầu lửa từ cam vàng chuyển sang màu trắng rực.

Lục Dã nói: "Dốc toàn lực xông qua đó!" "Gâu gâu!!!" Arcanine ánh mắt hung dữ, húc nát sự khống chế của niệm lực, 「Flare Blitz」 bùng cháy ngọn lửa màu bạch kim.

Hoặc có lẽ không nên gọi là ngọn lửa, mà nên gọi là Sacred Fire!

Trên sân đấu, bóng dáng ngọn lửa bạch kim lao vút qua, kèm theo tiếng nổ ầm ầm kinh thiên động địa, Arcanine tông bay Mr.Rime, phanh lại bước chân, bàn chân và bộ lông vẫn còn vương vấn ánh lửa. "Gâu gâu!!" Arcanine đứng vững như một vị vua sư tử, gầm vang chấn động bốn phương. "Mr.Rime mất khả năng chiến đấu!" Trọng tài thổi còi.

Khán giả bị khuất phục trước sức bùng nổ và dáng vẻ anh dũng của Arcanine, không tiếc lời hò reo cổ vũ.

Trên khán đài, Jenny của thành phố Celadon nhìn về phía quả cầu Pokéball của Arcanine mỉm cười nói: "Con của cậu, nó đã trưởng thành thành một vị anh hùng mạnh mẽ rồi." Arcanine bên trong cầu nhìn bóng dáng dũng mãnh của con mình trên sân, nở nụ cười vừa an lòng vừa nhu hòa.

Thua liên tiếp hai bàn, Leon vẫn điềm tĩnh như không, ném Ultra Ball: "Lên đi, Haxorus!!" "Gào!!" Haxorus với đôi lưỡi liềm màu huyết dụ trên đầu, mình mang giáp vàng, đôi mắt đỏ rực.

Đáng chú ý là khác với Salamence hung bạo, Haxorus có tính cách ôn hòa, nhưng với kẻ xâm phạm lãnh thổ, nó tuyệt đối không nương tay.

Chiêu thức đại diện của nó là 「Earthquake」, với sự trợ giúp của đặc tính 「Mold Breaker」, nó có thể tiêu diệt gọn các Pokémon có đặc tính 「Sturdy」, cực kỳ hữu dụng.

Pokémon hệ Rồng sao...

Lục Dã giơ tay nhấn nút thu hồi, tia sáng đỏ từ Pokéball bao phủ Arcanine.

Cùng lúc đó, bên tai truyền tới lệnh chỉ huy của Leon, Lục Dã hơi giật mình. "Haxorus." Leon quát lớn, "Sử dụng Iron Tail!!" "Gào!!" Haxorus bước những bước dài, Dragon Tail tỏa ra ánh kim loại lẫm liệt, giáng một đòn nặng nề lên bóng dáng vừa mới xuất hiện trên sân. "Bố y..." Sylveon vừa ra sân đã ăn ngay một cú Iron Tail, nheo mắt lùi lại, trên cơ thể trắng muốt hiện rõ vết thương.

Lục Dã nhíu mày.

Sơ suất rồi, bị thằng cha Leon này 'đọc bài' (độc hoán) rồi!

Người xem livestream liên tục gõ '2333'. "Tấu hài quá!" "Lâu lắm mới thấy Lục lão sư chỉ huy tấu hài như vậy." "Đề nghị streamer đổi Gengar lên chỉ huy, chỉ là đề nghị thôi nhé." "Các giải đấu Pokémon hiện nay ngày càng phát triển theo hướng đọc bài, liên kết phòng ngự và khống chế sân đấu." Giáo sư Oak cảm thán, "Hoàn toàn khác với giải Indigo năm xưa của các cháu...

Đây cũng là lý do Leon nổi tiếng với năng lực chiến đấu đỉnh cao." Red kéo thấp vành mũ, mỉm cười: "Thực ra cháu cũng đang không ngừng học hỏi." Blue Oak liếc nhìn đối thủ truyền kiếp...

Cũng đúng, dù sao năng lực của tên này cũng chính là 「Chiến

Đấu」.

Sylveon vẫy vẫy những dải lụa, mở to đôi mắt xanh tròn xoe, nhìn khinh khỉnh Haxorus: "Bố y... (゜▼mãnh ▼)" "Sylveon nói gì thế?" Jessie tò mò hỏi.

Meowth cười khổ: "Là tiếng chửi thề đó miêu, trẻ con không được nói đâu miêu." Mình nhớ Sylveon có chiến thuật 「Geomancy」...

Leon ngưng trọng ra lệnh: "Haxorus, Taunt!" Haxorus ngạo mạn lườm Sylveon, bỗng nhiên đôi mắt nó trừng lớn đầy kinh hãi.

Xung quanh Sylveon lan tỏa hào quang hệ Fairy rực rỡ, bộ lông càng thêm trắng muốt, đôi mắt xanh trong vắt, chiếc nơ bướm tỏa ra ánh trắng chói mắt.

Thông qua năng lực cấp từ bốn hòn đảo của Alola, sinh mệnh lực và các chiêu thức dạng tia sáng của Sylveon được cường hóa cực mạnh, lại thêm sự gia trì của đặc tính 「Fairy Aura」, uy lực chiêu hệ Fairy này e là có thể san bằng cả một ngọn núi! "Dazzling Gleam!!" Lục Dã ra lệnh. "Bố y!!" Sylveon cất tiếng gọi cao vút, chiếc nơ bướm tỏa ra ánh trắng như phản ứng hạt nhân, nuốt chửng toàn bộ sân đấu.

Màn hình livestream cũng trở thành một màu trắng xóa, bình luận nhảy vọt điên cuồng: "Bom choáng kìa!!" "Đạo diễn đâu, làm việc đi chứ!" "Nhà ai bật đèn pha thế, tắt mau!" Trên khán đài, người đàn ông tóc đỏ - một bậc thầy hệ Rồng, khoanh tay trước ngực, thần tình vi diệu.

Cái chiêu Dazzling Gleam phạm vi rộng này, e là có thể quét sạch toàn bộ Pokémon trong hang Rồng ở thành phố Blackthorn một lúc mất...

Sylveon của Lục lão sư quả thực là 'Dũng sĩ diệt Rồng'!

Màn hình trở lại bình thường, trên bộ giáp vàng của Haxorus đầy vết cháy xém, nó cúi đầu thở dốc, một sợi dải lụa đứt đoạn lẳng lặng rơi xuống đất. "Haxorus, Iron Tail!" Leon chớp thời cơ hét lớn. "Gào!!" Haxorus lại ngẩng đầu, Dragon Tail tỏa ra ánh sáng rực rỡ, tung đòn quyết tử.

Lục Dã liếc nhìn sân đấu, xác nhận 「Psychic Terrain」 đã kết thúc, ra lệnh: "Quick Attack!" Sylveon lao tới theo hình chữ Z, nhảy múa nhẹ nhàng, dải lụa cuộn trào ánh trắng, giáng một cú Slam nặng nề lên đầu Haxorus!

Đùng!!

Haxorus ngã gục xuống đất, hôn mê.

Sylveon quay lưng lại với đối thủ, vươn dải lụa ra, cao quý và kiêu ngạo: "Bố y ~ o(´^｀)o Xong việc, thu quân ~" Bình luận trên livestream tăng vọt, một lượng lớn quà tặng được gửi cho Sylveon. "Chị đại uy vũ!!" "Tiên tử đồ sát!!" "Vừa cute vừa hiếu chiến, đúng là phong cách của chị nhà!" Hiệp một kết thúc, khán giả nhìn lên bảng tỉ số mà không khỏi chấn kinh: "Mình còn chẳng để ý, 3-0 rồi sao?!" "Đây là Lục lão sư ở trạng thái nghiêm túc, người từng cân cả Siêu Ma Thần đấy!" "Nếu chỉ huy không tấu hài thì có khi thắng trắng 6-0 luôn quá!!" Hiệp một kết thúc, sân đấu tan hoang hạ xuống lòng đất, một 「Sân tiêu chuẩn」 hoàn toàn mới lại hiện lên.

Sau giờ nghỉ ngắn ngủi, Lục Dã và Leon lại bước lên vị trí chỉ huy, ánh mắt đối đầu, đồng thời tung Pokéball ra. "Hiệp hai bắt đầu!!" Bình luận viên hào hứng: "Phía tuyển thủ Leon phái ra Dragapult với tốc độ đáng tự hào, còn phía tuyển thủ Lục Dã..." "Là Gengar!!

Át chủ bài của tuyển thủ Lục Dã đã xuất trận!!" Cả khán phòng xôn xao. "Ra sớm thế này, định diễn kịch tiếp à?" "Đề nghị kiểm tra kỹ!" Chú Pikachu trên vai Satoshi vểnh tai: "Pika!" "Sao thế?" Satoshi

quay đầu lại. "Pika..." Pikachu lắc đầu.

Nó có dự cảm... trận này Gengar có lẽ sẽ nghiêm túc rồi!

Đó không phải là con Gengar có thể đọ kỹ năng diễn xuất với Diantha, mà là con Gengar từng đơn đả độc đấu với Siêu Ma Thần!

Dragapult lơ lửng trên không trung, chìa ra hai móng vuốt, cái đầu hình tam giác, đôi mắt vàng lộ vẻ kiêng dè. "Ghos!" Gengar đôi mắt đỏ rực, nhe răng cười, đứng trên sân với khí thế tà ác, lắc lư cái mông và hai cái sừng nhỏ.

Nghe nói Dragapult là hình thái cấp cao hơn của Gengar?

Ánh mắt Lục Dã ngưng lại.

Có lẽ chỉ số cơ bản của Dragapult tốt hơn, nhưng Gengar mới là chân ái! "Lên đi, Dragapult, sử dụng Shadow Ball!" Leon hét lớn.

Trận đấu bắt đầu, Dragapult như mũi tên rời cung lao vút lên bầu trời đêm, từ trên cao dội Shadow Ball xuống. "Đuổi theo, Gengar, sử dụng Shadow Ball!" Lục Dã phản công. "Ghos!" Gengar đột ngột nhảy vọt lên bầu trời đêm, khóe miệng cười tươi, tụ Shadow Ball trong tay rồi ném mạnh ra.

Ầm!!

Shadow Ball nổ tung giữa không trung, Shadow Ball của Gengar tiếp tục lao tới.

Dragapult nhíu mắt, quất đuôi né tránh đòn đánh đầy sát khí, Shadow Ball nổ tung tạo thành làn khói đậm đặc.

Dragapult và Gengar bay song song trên bầu trời đêm —— cùng là những tay tấn công tốc độ cao hệ Ma, Gengar tỏ ra vô cùng thong dong, ngoái đầu cười với Dragapult: "Ghos! (ᴗ̤ ᴗ)" Dragapult lộ vẻ kinh hãi khi nhìn thấy một hố đen (Black Hole) nhỏ đang xoay tròn

trong tay Gengar, con Dreepy trong lỗ đầu đầy mồ hôi.

Chương 873

"Gengar!" Lục Dã quát, "Dark Void!!" "Ghos!!" Gengar cười lớn, thân hình đột nhiên dịch chuyển lên trên đầu Dragapult, ném thẳng khối hố đen cuồng bạo trong tay xuống.

Khán giả ngước nhìn lên không trung, chỉ thấy Dragapult rơi xuống như một chiếc máy bay bị bắn hạ, đuôi nó vẽ nên một đường lưu quang rồi va mạnh xuống đất, tung lên một đám bụi lớn.

Gengar bay lơ lửng trên bầu trời, từ từ tiếp cận, đột nhiên trong mắt Dragapult lóe lên tia sáng. "Sucker Punch!" Leon hét lớn.

Dragapult đột nhiên bật dậy, cái đầu hình tam giác như lưỡi kiếm chém về phía Gengar. "Ghos!

Σ(ﾟДﾟ)" Gengar đứng trên bãi cỏ, giật nảy mình.

Sau đó nó thuận tay tống ngay một phát Dark Void vào mặt đối thủ, đánh bay Dragapult đi.

Ầm!!

Lửa sáng ngút trời, khán giả nhìn vụ nổ trên sân đấu, thần sắc chấn động.

Hoàn toàn không có sức chống trả.

Một con Dragapult ở đẳng cấp Pokémon truyền thuyết lại bị Gengar hạ đo ván chỉ trong một combo!

Red và Blue Oak trên khán đài cũng thoáng hiện vẻ kinh ngạc. "Anh..." Blue Oak định hỏi về tỉ lệ thắng. "Không biết." Red kéo thấp vành mũ, khóe miệng nhếch lên, "Tôi bắt đầu thấy mong chờ rồi đấy." Lục Dã tâm trạng vi diệu.

Dragapult tử vì tội: Làm Gengar giật mình!

Gương mặt Leon nghiêm nghị, thu hồi Dragapult đã gục ngã, nghiêm túc đánh giá Gengar trên sân.

Thực lực vượt xa mức 「Battle Legend」, nhưng mà...

Leon nở nụ cười rạng rỡ, bất kể ở trong tuyệt cảnh nào, tôi cũng luôn tin tưởng cộng sự của mình!

Leon còn lại hai Pokémon cuối cùng.

Lục Dã càng thêm cẩn trọng.

Muốn kiểm soát điểm số chính xác thì phải có thực lực mạnh hơn cả việc thắng trắng 6-0.

Mà đối mặt với Leon, đặc biệt là khi anh ta vừa 'đọc bài' mình, không cần thiết phải nương tay nữa.

Cho nên trận này, để chắc ăn —— Ánh mắt Lục Dã đầy thận trọng: Mình sẽ thắng Leon 6-0!! "Tuyển thủ Leon phái Inteleon ra trận!" Bình luận viên nói, "Inteleon với đặc tính 「Sniper」 cùng chiêu thức đặc trưng 「Snipe Shot」, tỉ lệ và sát thương chí mạng sẽ được tăng mạnh!" Inteleon trông như một đặc vụ, tư thế đứng ưu nhã, tay đặt bên hông, lặng lẽ quan sát. "「Snipe Shot」 của Inteleon có thể xuyên qua bóng tối, bắn trúng Gengar." Leon đang tính toán thì lại giật mình...

Lục lão sư lại thu hồi Gengar rồi!

Lục Dã ném bóng Dive Ball: "I Choose You, Blastoise!!" Đã là sân khấu chung kết thế giới, đương nhiên toàn bộ thành viên phải ra mắt.

Và Blastoise chính là 「Battle Legend」 thứ năm mà anh phái ra! "Kame..." Blastoise đáp xuống sân cái "đùng", ánh mắt trầm ổn, quan sát Inteleon.

Inteleon trán rịn mồ hôi, chịu đựng sự kiểm tra của luồng khí vô hình, cảm giác như toàn thân đã bị Blastoise nhìn thấu.

Đặc tính 「Sniper」 của Inteleon có thể phát hiện chính xác điểm yếu của kẻ địch.

Nhưng mà, cái gã này...

Inteleon nuốt nước bọt: Tại sao không có một chút sơ hở nào thế này!! "Kame..." Blastoise đã nhìn thấu năng lực chiến đấu của Inteleon.

Mạnh hơn mình ít nhất gấp đôi à...

Blastoise ánh mắt thận trọng, rơi vào suy tư: Trận chung kết này... e là mình có nguy cơ mất mạng... (Lục Dã: Hoàn toàn không có chuyện đó đâu!!) Nhưng bất kể thế nào...

ánh mắt Blastoise đầy quyết tâm... mình sẽ vì bạn bè và gia đình mà dốc hết sức lực!

Dưới chân Blastoise lảng bảng hơi nước, từ dưới lên trên, cột nước cuồng bạo bốc lên bao phủ lấy nó, đôi mắt lộ rõ vẻ sắc bén. "Kame!!" Torrent, kích hoạt!!!

Leon ngây người.

Cái này, trận đấu còn chưa bắt đầu mà, trực tiếp kích hoạt đặc tính luôn, có phạm quy không đấy?

Chuyển niệm nghĩ lại, đây có thể là một phương pháp luyện tập đặc biệt, Leon thầm cảm phục, đôi mắt vàng rực cháy.

Vậy nên, tôi và các cộng sự cũng sẽ dốc toàn lực! "Inteleon." Leon hét lớn, "Sử dụng Dark Pulse!!" Vật phẩm Inteleon mang theo là 「Scope Lens」 để tăng tỉ lệ chí mạng, kết hợp với đặc tính 「Sniper」 hiệu quả cực tốt.

Vấn đề là...

Inteleon tâm trạng phức tạp: Đối thủ hoàn toàn không có điểm yếu thì đánh kiểu gì!!

Sự đã rồi, chỉ còn cách đâm lao theo lao.

Inteleon ánh mắt sắc như dao, ngón tay nhắm chuẩn Blastoise.

Từ ngón tay nó có thể bắn ra xung mạch với tốc độ Mach 3, năng lượng nén đến cực hạn có thể tức khắc xuyên thủng yếu huyệt kẻ địch!

Xoẹt!!

Một tia năng lượng đỏ thẫm bắn vào mai rùa trước bụng Blastoise.

Blastoise trán đổ mồ hôi hột, cúi đầu nhìn, tay sờ sờ bụng: Thôi xong... mình chắc là trọng thương rồi...

Inteleon kinh hãi trợn tròn mắt: Mình thế mà không bắn thủng nổi giáp đối phương!!

Leon cũng nhận ra điều này, nhíu mày: "Áp sát khoảng cách, Air Slash!" Inteleon như một đặc vụ di chuyển cực nhanh, lợi dụng màng cánh sau lưng trượt đi một đoạn ngắn, liên tục vung tay như chiêu Fury Cutter tạo ra hàng loạt Air Slash.

Những lưỡi dao gió chém vào mai rùa kêu "keng keng", Lục Dã hít một hơi lạnh: Chém đến mức xước cả vảy bạc luôn kìa! "Blastoise ——" Lục Dã giơ cao găng tay chứa Key Stone, "Mega Evolution!!" Đầu Blastoise nhô lên, đôi mắt sáng rực ánh đỏ, hai cánh tay mọc ra súng xung kích, hai họng pháo sau lưng gộp lại thành Mega Launcher, họng pháo đen ngòm như tháp pháo xe tăng.

Mega Blastoise, đặc tính Mega Launcher!!

Khi ánh sáng tiến hóa lóe lên, bình luận livestream nổ tung: "Đại

pháo đấu súng lục?!" "Bạn luôn có thể tin tưởng Blastoise!" Lục Dã hét lớn: "Blastoise, Aura Sphere!!" "Kame!!" Hai khẩu súng xung kích và pháo đài sau lưng Blastoise đồng loạt tuôn ra ánh trắng rực rỡ, ba cột sáng hợp lại làm một, bắn ra dữ dội, ánh sáng soi rực cả sân đấu!!

Ầm!!!

Mặt đất lún xuống, đá vụn bay tứ tung, ánh trắng nuốt chửng Inteleon, tiếp tục nổ tung trên màn chắn Dynamax Barrier, tạo ra những vết nứt ken két!!

Chủ tịch Goodshow ngồi ngay sau màn chắn trợn tròn mắt: "Đây, đây...

đây mà là Aura Sphere sao?" "Blastoise của Lục Dã mà." Đường chủ tịch kiên nhẫn giải thích, "Aura Sphere vốn là như thế đấy." Đùng!!

Inteleon bị đánh văng vào màn chắn, ngã xuống hôn mê.

Khán giả chấn động nhìn bảng tỉ số 5-0, sự phấn khích không lời nào tả xiết. "Vãi, vãi chưởng." "Lẽ nào trận chung kết sẽ kết thúc với tỉ số 6-0!" "Thật kinh khủng, quá kinh khủng!!" "Cách chức Champion Thế giới chỉ còn đúng một bước chân thôi!!" Akin khoác cổ Silver, hét lớn: "Cố lên, Lục lão sư!!" Ánh mắt Red lấp lánh, Blue Oak rơi vào trầm tư.

Lục Dã ở trạng thái nghiêm túc có lẽ đã bước chân vào... vùng lãnh địa không ai có thể chạm tới, giống như Red.

Cynthia mỉm cười, tay chống cằm, đôi mắt tràn ngập hình bóng của chàng thanh niên tóc đen.

Caitlin liếc nhìn Cynthia, cúi đầu xuống: Thật ngưỡng mộ Lục lão sư quá...

Tiếng hò reo nhiệt liệt như sóng trào, Leon và Lục Dã ở giữa biển

người nhưng ánh mắt lại vô cùng bình tĩnh.

Sức hấp dẫn của Pokémon Battle chính là ở chỗ cho đến phút cuối cùng, không ai biết điều kỳ diệu có xảy ra hay không.

Leon nở nụ cười rực cháy, ánh mắt Lục Dã càng thêm thận trọng. "Phải nhắc nhở anh, Dynamax có giới hạn thời gian, hơn nữa còn bị ảnh hưởng bởi trạng thái bất thường đấy." Lục Dã mỉm cười rạng rỡ.

Trạng thái bất thường... mới chính là phong cách chiến đấu mạnh nhất của một 'Nhà chiến thuật'! "Haha, tôi hiểu." Leon xoay vành mũ, cười nói: "Đối với tôi và Charizard, khoảnh khắc Champion bây giờ mới thực sự bắt đầu!" Ánh mắt Leon lạnh lùng, dốc lực ném Pokéball: "Lên đi, Charizard!!" "Gào!!" Charizard sải rộng đôi cánh, phun lửa lên bầu trời, ngọn lửa ở đuôi cháy rực rỡ.

Dù có lâm vào tuyệt cảnh cũng không sao, nhân dân Galar tin tưởng Leon, khi anh và Charizard đứng cạnh nhau, đó chính là Biểu tượng bất bại! "Leon!!

Leon!!" "Trận quyết chiến cuối cùng rồi!!" "Lục bảo cố lên, dứt điểm đi anh ơi!!" Hơn mười vạn khán giả tại hiện trường vẫy cờ reo hò, hàng ức người trước màn hình livestream khản cả giọng, vô số Trainer và Pokémon, niềm tin đều tỏa sáng trong trận chung kết này. "Charizard ——" Leon nhắm mắt lại, vỗ vỗ đôi má, hưng phấn mở mắt ra, giơ tay thu hồi Charizard vào bóng, nhấn vào vòng Dynamax.

Trong nháy mắt, những đốm sáng đỏ thẫm bao phủ quả cầu, khiến nó không ngừng to lớn hơn.

Leon đặt quả cầu khổng lồ vào lòng bàn tay, dốc lực ném ra!! "Gigantamax!!!" Nhạc chiến đấu vang lên dồn dập, cả vùng Galar như đang hò reo vì vị Champion mạnh nhất.

Bầu trời cuộn trào vòng xoáy màu tím đỏ, Dynamax Hurricane

xoay tròn trên sân đấu, áp lực đáng sợ như khi Eternatus xuất hiện.

Sức mạnh Dynamax bẻ cong không gian, khiến cơ thể Charizard không ngừng to lớn lên.

Cuối cùng Charizard hóa thành một thực thể khổng lồ cao hơn ba mươi mét, che lấp bầu trời, từ trên không rơi xuống, cái "đùng" dẫm nát sân đấu, đá vụn bay mù mịt. "Gào!!!" Gigantamax Charizard ngửa đầu gầm thét, ngọn lửa vàng sau lưng cháy hừng hực, Dynamax Hurricane màu đỏ thẫm lan tỏa khắp nơi, làm rung chuyển cả sân vận động, chấn động cả thế giới! "Tuyển thủ Leon, Gigantamax Charizard đã xuất trận!!!" Bình luận viên khản cả giọng.

Blue Oak nhìn Leon trên sân, như thấy anh đang gánh vác cả vùng Galar trên vai với nụ cười nhiệt huyết: Lấy tôi làm mục tiêu, đánh bại tôi, và khiến tất cả Trainer Galar mạnh mẽ hơn!!

Trước mặt thực thể khổng lồ cao hơn ba mươi mét, Mega Blastoise trông thật nhỏ bé.

Blastoise nhìn bóng dáng Gigantamax Charizard, nội tâm sóng cuộn biển gầm nhưng chỉ lẳng lặng thở hắt ra một hơi. "Kame!" Blastoise ánh mắt lẫm liệt.

Từng vác Primal Groudon, từng nâng Primal Kyogre, Quy Quy này cũng là bất bại thế gian! "Charizard —— Max Lightning!!" Bình luận livestream nổ tung: "Leon chơi quả thực rất 'đểu'!!" "Tôi đoán anh ta còn mang cả chiêu hệ Cỏ Max Overgrowth nữa!" Gigantamax Charizard gầm vang, sấm sét nổ tung từ vòng xoáy đỏ thẫm, những tia sét đan xen trong cơn bão.

Đột nhiên, tiếng lôi đình kinh thiên động địa giáng xuống, nổ tung trên người Blastoise, điện quang nuốt chửng sân đấu, dòng điện lan tỏa xung quanh, hình thành Electric Terrain!

Red nhíu mày: "Chiêu này không dễ chịu chút nào." "Dưới Electric Terrain thì không thể rơi vào trạng thái ngủ được." Blue Oak nói, "Chắc là sợ chiến thuật Hypnosis của Lục lão sư rồi." Gương mặt giáo sư Oak nghiêm nghị.

Sau trận chiến trước, lại có sự chỉ dẫn của Midorima và Master...

Leon đã thể hiện đẳng cấp mạnh mẽ hơn hẳn!

Khán giả một phen kinh hô: "Thủy hệ kỵ Điện hệ, Blastoise chắc bị hạ ngay lập tức mất!" "Đây chính là sự thống trị của Gigantamax, trong thi đấu chính quy quá chiếm ưu thế!" Ầm!!

Lôi điện nổ tung trên mai rùa, khói trắng bốc lên, Blastoise bình tĩnh ngước nhìn Gigantamax Charizard, từ từ hạ thấp họng pháo: "Kame." Thật may, mình vẫn còn sống.

Leon theo bản năng bắt đầu suy đoán: Lệnh chỉ huy của Lục lão sư sẽ là gì, Origin Pulse?

Không, Origin Pulse tiêu hao quá lớn, thời gian hồi chiêu cũng rất dài.

Vậy thì... rốt cuộc sẽ là loại sóng nào! "Blastoise ——" Sân đấu tràn ngập năng lượng hệ Điện cuồng bạo, Lục Dã nhìn về phía đôi cánh của Gigantamax Charizard, ra lệnh: "Terrain Pulse!!!" Đồng tử Leon co rụt lại.

Blue Oak và Red cũng kinh ngạc.

Sấm sét từ bốn phương tám hướng trên Electric Terrain hội tụ vào họng pháo của Blastoise.

Terrain Pulse hiện lên khí thế lôi đình, hơn nữa không có phản lực, không cần tích tụ!

Ai bảo Blastoise thì không bắn được chiêu hệ Điện!! "Kame!!"

Mega Launcher của Mega Blastoise cùng hai khẩu súng xung kích ở cánh tay đồng loạt bắn ra lôi đình cuồng bạo.

Ba luồng năng lượng hội tụ thành một con rồng sấm gầm thét, như vạn mã phi nước đại, nổ tung trên cơ thể Gigantamax Charizard!

Ầm!!!

Khán giả đều nghe thấy tiếng nổ điếc tai đó, ánh mắt chấn động nhìn lên.

Chương 874

"Terrain Pulse trong điện trường, lôi đình oanh tạc Gigantamax Charizard?" "Dịch ra giùm cái, thế nào gọi là Nhà chiến thuật!!" "Lục lão sư chỉ huy quá đẹp trai!!" Charizard sau khi Gigantamax có lượng HP cực lớn, nó gồng mình chịu đựng đòn lôi điện, cơ thể đồ sộ đầy những vết cháy xém, gầm lên một tiếng chấn thiên. "Max Overgrowth!!" Leon hét lớn.

Từ vòng xoáy tím đỏ cuộn trào năng lượng hệ Cỏ trong suốt như một quả bom sắp rơi xuống!! "Đã làm rất tốt rồi." Lục Dã giơ tay thu hồi Blastoise, ánh mắt lẫm liệt nói: "Tiếp theo ——" "Hãy chứng kiến khoảnh khắc huyền thoại của chúng ta!!" "Lên đi, Togepi!!" Ánh sáng trắng bùng nổ, Togepi rực rỡ xuất trận. "Chiki-chiki-to-pi ~ ヾ(◍°∇°◍)ﾉﾞ " Cả trường quay xôn xao, thế giới chấn động.

Đêm chung kết World Tournament, nước đi quyết định của Lục lão sư lại là...

Togepi!?

So với Gigantamax Charizard, thể hình của Togepi nhỏ hơn hàng nghìn hàng vạn lần, thắng thua coi như đã rõ! 「Max Overgrowth」 rơi xuống như bom hạt nhân, lan tỏa năng lượng hệ Cỏ tràn đầy sinh khí, trên sân mọc lên những thảm cỏ xanh.

Màn chắn Protect quanh người Togepi vỡ tan, chặn được một phần chiêu Max Move, trạng thái vẫn không mấy lạc quan. "To-pi..." Đôi mắt nhỏ của Togepi vô cùng kiên định: Mình phải giành chiến thắng cho mọi người!

Cơ thể vỏ trứng nhỏ bé của Togepi đứng trước Gigantamax Charizard cao hơn ba mươi mét, giơ tay phải lên! "Charizard ——"

Leon nắm chặt tay thành quyền, "Gigantamax, G-Max Wildfire!!" Chiêu thức thương hiệu của Gigantamax Charizard, khoảnh khắc Champion không thể ngăn cản!! "Gào!!!" Gigantamax Charizard ngửa mặt lên trời gầm lớn, dang rộng đôi cánh, ngọn lửa vàng sau lưng cháy rực rỡ, dần dần hình thành một con chim lửa vàng khổng lồ.

Ngay sau đó, cùng với ngọn lửa phun ra từ miệng nó, con chim lửa vàng cất tiếng hót cao vút, vỗ đôi cánh lửa phủ xuống sân đấu, mang theo biển lửa thiêu rụi mọi thứ!

Đa số khán giả đều nhắm mắt lại.

Khí thế kinh người, G-Max Wildfire giống như nham thạch đổ xuống, Togepi làm sao có thể đối kháng!

Mọi thứ trước mắt dường như biến mất.

Lục Dã như trở lại đêm tuyết rơi đầy của hai năm trước.

Anh cũng đứng ở vị trí đó, chỉ huy Togepi đối đầu với đúng con Charizard này.

Chiến thuật tối thượng chính là tin tưởng Pokémon của mình, tin tưởng vào sự liên kết giữa hai bên, tin tưởng vào sự đáp lại của nó. "Togepi ——" Lục Dã giơ tay lên trời, mái tóc đen bay trong gió, ánh mắt trong trẻo: "Metronome (Vẫy Ngón)!" "Chiki-chiki-to-pi ~ (ﾉ゜▽゜)ﾉ" Togepi kiễng chân nhỏ, vẫy ngón tay lên không trung, đôi mắt nhỏ phát sáng lấp lánh.

Nó cảm nhận được một nguồn năng lượng vừa quen thuộc vừa thân thiết, nguồn ân huệ mà nó nhận được từ Arceus khi gặp ngài tại tháp Dahara.

Ngay sau đó.

Togepi bay lên trong làn ánh sáng vàng, xung quanh hiện lên các hoa văn Unown, ánh mắt dần trở nên kiên định. "To-pi!!" Đêm nay,

mình vừa là thiên mệnh, vừa là huyền thoại!

Togepi đưa tay khẽ chạm vào hư không, trong nháy mắt tỏa ra những gợn sóng vàng lấp lánh.

Hàng nghìn tia sáng tuyệt đẹp tỏa ra xung quanh, oanh tạc vào màn chắn Dynamax Barrier, triệt tiêu G-Max Wildfire, bắn thẳng vào Gigantamax Charizard.

Dưới bầu trời đêm, sân vận động Wyndon rực rỡ như có pháo hoa bùng nổ, cả thế giới đều phải chấn kinh. "Chiêu này là vẫy ra cái gì thế?" "Không, không rõ nữa, cảm giác đến cả không gian và thời gian đều bị nhiễu loạn rồi!" Blue Oak ngơ ngác mất hồn: "Chiêu đó, chắc là..." Giáo sư Oak ánh mắt mơ màng: "Phán...

Xét (Judgment) của Arceus." Red hơi thẩn thờ.

Ân tứ của Arceus...

đây mới thực sự là Serene Grace (Thiên Ân)!

Đây không chỉ là một phát Judgment, Togepi giống như đang vung que pháo hoa, ngón tay chỉ tới đâu là mười mấy đạo quang lịch bắn ra tới đó.

Lục Dã ngẩng đầu nhìn trời, tổng cảm thấy Arceus đang ở ngay gần đây.

Cái này không còn là Serene Grace nữa rồi... cái này là 'chiều chuộng' quá mức rồi!

Ngài cứ chiều hư nó đi!

Ầm!

Ầm!

Ầm!

Gigantamax Charizard chịu một loạt vụ nổ, thân hình dần nhỏ lại, bị Judgment rút sạch chút HP cuối cùng. "Charizard mất khả năng chiến đấu ——" Giữa sân vận động đang sôi sục, trọng tài Danpei hít một hơi thật sâu, hét lớn: "Vì vậy, bên giành chiến thắng là tuyển thủ Lục Dã!!!" Bùm!

Bùm!

Bùm!

Pháo hoa rực rỡ bừng nở trên bầu trời đêm, Lục Dã bước tới bế lấy Togepi đang cười khanh khách, bên tai vang vọng tiếng gào thét đầy nhiệt huyết của bình luận viên. "Tân World Champion đã ra đời!!" "Anh ấy đã đi qua những trận chiến truyền thuyết, tận mắt chứng kiến vô số huyền thoại, và giờ đây, chính anh ấy đã trở thành một huyền thoại sống!!" "Hãy cùng chúc mừng World Champion, Lục Dã!!!" Bốn phương tám hướng đều bị tiếng hoan hô nhấn chìm, Lục Dã nhìn về phía Leon ở phía trước.

Leon kéo thấp vành mũ, che đi biểu cảm trên mặt.

Sau đó, anh nhếch môi, tung mũ lên trời, lộ ra nụ cười phóng khoáng rạng rỡ. "Không giống tôi cũng không sao..." "Lục lão sư, anh sẽ mang lại một tương lai hoàn toàn mới cho thế giới này!!" Tiếng hoan hô và hò hét, nước mắt và tiếng cười, sự kích động và niềm vui, vô số cảm xúc đan xen tại sân vận động Wyndon với hơn mười vạn người. "Lục lão sư ngầu bá cháy!!" "World Champion, Lục Dã!!" Giữa màn hoa giấy rực trời, Lục Dã thực sự cảm nhận được sức nặng trên vai mình, anh đưa tay vỗ lên vai. "Ghos! (*ˇ▽)" Gengar đột nhiên vọt ra, thè lưỡi liếm Lục Dã một cái.

Ngước nhìn pháo hoa rực rỡ trên bầu trời, nhìn lại các Pokémon phía sau, rồi nhìn về phía hai vị trưởng bối đang đẫm lệ trên khán đài, và cả Cynthia đang mỉm cười rạng rỡ.

Lục Dã nở nụ cười thanh thản. "Đúng là không hổ danh là mình mà ——" Lục Dã vỗ mạnh vào vai mình, vui vẻ nói: "World Champion!!" Giải đấu thế giới (World Tournament) kết thúc, tin tức Lục Dã đoạt chức vô địch làm chấn động toàn thế giới.

Thầy Lục trong trận đối đầu với Leon đã giành chiến thắng 6-0 tuyệt đối, thể hiện tố chất chiến thuật không ai sánh kịp.

Thế gian suy đoán, e rằng chỉ có vị huấn luyện viên có năng lực chuyên về 'chiến đấu' kia mới có thể đánh một trận với anh.

Người dân vùng Galar biết tin 'vị vua bất bại' Leon thất bại, dù có chút tiếc nuối nhưng cũng không quá khắt khe.

Dù sao thì con Togepi của Thầy Lục còn vẫy ra cả chiêu thức độc quyền 「Judgment」 (Phán Xét) của Arceus cơ mà.

Đây chính là thiên mệnh!

Chí ít, World Tournament đã hạ màn, Thầy Lục trở thành huấn luyện viên mạnh nhất được thế gian kính ngưỡng.

Trong danh sách danh hiệu dài dằng dặc của mình, anh lại có thêm một dòng chữ huy hoàng: Nhà Vô Địch Thế Giới, Lục Dã!

Đêm bế mạc, phòng livestream của Thầy Lục đạt nhiệt độ phá mức trăm triệu, máy chủ liên tục giật lag, số lượng quà tặng phá kỷ lục.

Trong nhóm chat, đại gia Steven đã lì xì để chúc mừng Thầy Lục đoạt giải.

Yellow: "Cảm ơn anh Steven. (Pikachu cúi chào)" Akin: "Ha ha, em đã bảo rồi, Thầy Lục thế nào cũng đập nát Leon mà!" Togekiss ở cạnh Akin cảm động đến mức khóc sướt mướt: "Ba khắc... (;´Д`)" (Không hổ là em gái tao, anh trai tự hào về mày).

Raihan: "Tê...

Lục Dã thắng Leon 6-0, thực lực của Thầy Lục thật đáng sợ." Satoshi cười toe toét: "Cả hai bên đều đấu rất vui vẻ, tớ có thể cảm nhận được từ nụ cười của họ!" Iris kinh ngạc: "Đây là lời Satoshi có thể nói ra sao?" Blue Oak thản nhiên: "Trên hành trình của mỗi người, ai cũng sẽ trưởng thành ít nhiều, mà không quên đi niềm đam mê ban đầu chính là chân lý để trở nên mạnh mẽ." (Chí ít... bản đại gia cũng nhận được cảm hứng từ Leon và Thầy Lục).

Cô nàng nghèo khó Maylene lệ rơi đầy mặt: "Cảm ơn ngài Steven!" Lục Dã quay về phòng nghỉ thí sinh, cầm điện thoại lên bấm đại một cái rồi đứng hình.

Thầy Lục: "Đm, lì xì to thế này mà tôi chỉ tranh được có 1 hào?" "Kháp kỷ đô y~ (*ˇ∪ˇ*)" Togepi ngồi trên ghế dài, đung đưa đôi chân nhỏ. (Không sao đâu, con có thể chia sẻ vận may của mình cho ba mãi mãi!) "Tạp mị..." Blastoise ánh mắt sắc bén, giương pháo quản ra, phóng 「Heal Pulse」 (Xung Trị Liệu) lên người các đồng đội.

Luồng sáng trắng dịu dàng bốc lên trong phòng, Gengar kỳ lạ gãi đầu: "Ghos?" (Tao có bị thương đâu?) "Tạp mị!" Blastoise ánh mắt thận trọng. (Một số ám thương phải dùng Aura mới chữa lành hoàn toàn được!

Được rồi, đứa tiếp theo!) Lục Dã mỉm cười...

Có đội y Quy Quy ở đây, lần nào đánh xong cũng thấy an tâm.

Huống hồ còn có Victini và Meloetta hỗ trợ, đội hình của anh hoàn toàn là một Pokemon Center di động. "Nimi~" Victini lắc lư chữ V phát ra ánh đỏ, truyền năng lượng cho mấy nhóc tì.

Meloetta ngồi trên vai Lục Dã, đung đưa đôi chân thon thả, mỉm cười đặt tay lên ngực, ngân nga giai điệu nhẹ nhàng: "Merlo~ ♪"

Sylveon với đôi mắt xanh tròn trịa lẳng lặng quan sát, phồng má lên: "Bố y... (◦`~´◦)" (Trước khi tao tiến hóa, vị trí đó là của tao...) Tiên Tử Y đang ăn giấm chua kìa! "Được rồi." Lục Dã cúi người xoa đầu Sylveon, đứng dậy cười nói: "Bạn học Rotom, chụp một tấm ảnh chung đi.

Sáng mai chúng ta sẽ đến Sảnh Danh Vọng đăng ký đội hình, sau đó về nhà ngủ một giấc!" "Tít tít...

Rõ, mau đứng vào vị trí nào, Loto!" Rotom reo lên.

Trong phòng nghỉ vang lên những tiếng kêu nhiệt tình, các Pokemon ùa lên chiếm chỗ cạnh Lục Dã.

Những nhóc tì này thật lòng vui mừng vì đã giúp huấn luyện viên của mình đoạt chức vô địch.

Ngay cả Darkrai lạnh lùng cũng ẩn mình trong bóng tối quan sát Lục Dã, khoanh tay mỉm cười.

Đồng hành cùng anh có lẽ là một lựa chọn đúng đắn.

Nó có thể ở lại sân sau nhà Lục Dã lâu dài, có thể canh chừng anh... nhìn anh chinh chiến các huyền thoại và giành ngôi vô địch.

Sylveon quay đầu dùng dải lụa quấn chặt tay Lục Dã; Meloetta ngồi trên vai cười rạng rỡ; Victini bò trên đầu anh.

Togepi được Lục Dã ôm trong lòng; Arcanine nhe răng cười ngốc nghếch; Blastoise đẩy kính râm, lùi lại nửa bước; Sirfetch'd ánh mắt kiên định, tay cầm kiếm khiên.

Tyranitar gầm vang oai dũng; Latias bay lơ lửng giữa không trung... "Ghos... (*ﾟ∀ﾟ)=3" Gengar nhìn cả gia đình lớn, cảm thán không thôi. (Đã bảo mà).

Gengar híp đôi mắt đỏ ngòm cười hì hì. (Tao nhất định sẽ giúp chủ

nhân lên làm nhà vô địch thế giới!) Sáng hôm sau.

Thầy Lục cùng Cynthia tiến về Sảnh Danh Vọng của World Tournament để đăng ký đội hình vô địch.

Người dẫn đường cho anh chính là người được giới học thuật công nhận là đệ nhất nhân: Giáo sư Oak.

Sảnh Danh Vọng lộng lẫy huy hoàng, hành lang vàng kéo dài đến tận cánh cửa gỗ đỏ sâu bên trong.

Giáo sư Oak dừng bước trước cửa điện, quay người cười nói: "Người nhà tiễn đến đây thôi nhé." Cynthia đỏ mặt, cúi đầu khoanh tay, khẽ gật đầu: "Vâng." Cô nhìn Lục Dã, đôi mắt xám lấp lánh tia sáng, định nói gì đó rồi mỉm cười: "Chúc mừng anh, Nhà Vô Địch Thế Giới." Lục Dã nhìn Cynthia: "Em mãi mãi là nhà vô địch của cả thế giới trong anh." Ánh mắt Cynthia dao động, thẹn thùng tránh đi, chiếc khăn len đen che không hết vệt đỏ lan trên cổ, mái tóc vàng che lấp gò má, cô nói khẽ: "Em... em biết rồi." "Khụ." Giáo sư Oak nắm tay ho nhẹ, chắp tay sau lưng quay đi: "Có lẽ nên cho hai đứa thêm chút thời gian nhỉ." Lục Dã và Cynthia nhìn nhau cười, buông bàn tay đang nắm ra, bước theo giáo sư Oak đến trước cánh cửa điện trang nghiêm hùng vĩ kia. "Chuẩn bị xong chưa?" Giáo sư Oak quay đầu hỏi.

Qua đôi mắt giáo sư, Lục Dã thấy ánh nắng phản chiếu qua mái vòm kính, thấy hình bóng chàng thanh niên tóc đen in hằn trong đôi đồng tử già nua sâu thẳm.

Thình thịch, thình thịch.

Lục Dã nghe thấy tiếng tim mình đập, nhìn lại Cynthia một lần nữa.

Cô đứng bên hành lang, tay đặt nơi eo thon, thanh lịch cao quý, khẽ gật đầu.

Thầy Lục hít sâu một hơi: "Sẵn sàng—" "Chờ chút!" Lục Dã kinh ngạc quay đầu lại.

Một thanh niên tóc nâu với vẻ mặt kiêu ngạo, bên cạnh là một con Arcanine đuôi đực, đang cười toe toét đi tới từ cuối hành lang.

Cynthia hơi nhíu mày, ngón tay khẽ chạm vào PokéBall bên hông.

Cô không cho phép ai làm phiền lễ vinh danh vô địch của anh, kể cả Blue Oak.

Nhìn bóng người dẫn theo Arcanine đi tới, giáo sư Oak lắc đầu: "Blue, đừng có quậy nữa." "Ông nội, đây không phải là quậy đâu." Blue dừng bước, nói: "Cháu đến để thay Red đưa chiến thư." Cynthia và giáo sư Oak kinh ngạc: "Red?" Blue cười gật đầu, khoanh tay: "Cái tên đó, từ khi quen biết Thầy Lục hai năm trước đã luôn mong chờ một trận Full Battle (6 vs 6) với anh ấy.

Còn bây giờ..." Blue nhìn Lục Dã, "Thầy Lục đã là Nhà Vô Địch Thế Giới, trạng thái của Red cũng đã đạt đỉnh phong, nên cậu ấy đặc biệt nhờ tôi tới đây..." Blue cười nhếch mép, ánh mắt sắc lẹm rút ra một tờ chiến thiếp: "Mời Thầy Lục lên đỉnh núi Mt.

Silver tụ họp!" Lục Dã: "Tôi đến đó rồi liệu có mấy ông Thiên vương như Lorelei, Koga hay Bruno mai phục rồi đánh lén không đấy?" Blue: "Không bao giờ!" Lục Dã nhìn chiến thiếp, trầm ngâm một lát.

Vậy là đã phá đảo phần chơi chính (chu mục 1), nội dung phần chơi thêm (chu mục 2) là quyết chiến tại Mt.

Silver sao?

Chương 875

Thật ra anh cũng đã chuẩn bị tâm lý từ sớm.

Câu chuyện bắt đầu bằng việc anh gặp Red, vậy thì kết thúc câu chuyện, anh nhất định phải đến Mt.

Silver một chuyến.

Huống hồ...

Lục Dã đặt tay lên vai, giữ chặt chiếc áo choàng vô địch.

Anh và Gengar sẽ trở thành những huấn luyện viên tuyệt vời nhất thế giới.

Mục tiêu cuối cùng chỉ còn lại người đàn ông trên đỉnh Mt.

Silver kia! "Tôi sẽ đi." Lục Dã nhận lấy chiến thư.

Đỉnh Mt.

Silver quanh năm tuyết phủ, không gian bao la. 'Chiến đấu giả' cởi mũ xuống, tóc đen tung bay trong gió, để lộ đôi mắt đầy mong chờ và nhiệt huyết.

Lục Dã nghiêm túc nói: "Tôi sẽ đến Mt.

Silver, quyết đấu với Red!" Blue nhìn ánh mắt của Lục Dã, hơi ngẩn ngơ rồi cười nhếch mép, vẫy tay: "Vậy nhiệm vụ của tôi xong rồi, hẹn gặp lại sau." Bóng dáng Blue và Arcanine đi xa dần rồi mất hút sau góc hành lang.

Giáo sư Oak lẩm bẩm: "Ta còn tưởng nó định đánh với con một trận cơ đấy." Lục Dã: "Cái gì cơ ạ?" "Không có gì." Giáo sư Oak đằng hắng, quay người nắm lấy tay nắm cửa điện, ánh mắt thâm thúy: "Vậy thì Lục Dã, tiếp theo đây—" 'Cạch'.

Lục Dã ánh mắt lấp lánh, nhìn vào bên trong điện đường giản dị mà trầm mặc, một luồng nắng từ mái vòm chiếu xuống thiết bị ghi chép PokéBall ở chính giữa.

Giáo sư Oak cười nói: "Vào đăng ký đội hình vô địch của con đi!" Lục Dã cùng Gengar bước vào Sảnh Danh Vọng, đến trước thiết bị, đặt những quả PokéBall đã thu nhỏ vào trong. 【Đang đăng ký đội hình vô địch cho bạn.】 Gengar, Sylveon, Blastoise, Arcanine, Togepi, Sirfetch'd.

Đây là đội hình vô địch độc nhất vô nhị của anh!

Lục Dã dâng trào niềm tự hào, ấn bàn tay xuống, màn hình lớn sáng rực dấu vân tay của anh. 【Dữ liệu của bạn đã đăng ký hoàn tất.】 【Chúc mừng bạn đã trở thành Quán quân World Tournament, Lục Dã.】 【Đây sẽ là sự khởi đầu của một huyền thoại mới.】 Lục Dã quay đầu lại, thấy Gengar cũng đang nhìn mình trân trân. "Ghos~" Gengar có chút ngại ngùng cười lên.

Lục Dã mỉm cười, lòng đầy cảm khái.

Sao lại có con Gengar đáng yêu thế này cơ chứ!

Tính cả vùng Donghuang, anh đã phá đảo chín thế hệ, cuối cùng cũng vượt qua được phần 'World Tournament'.

Tiếp theo là nhiệm vụ chính của phần 2: Quyết chiến đỉnh Mt.

Silver.

Nhiệm vụ này có vẻ hơi khó, Thầy Lục quyết định... về nhà ngủ một giấc trước đã.

Ngày 15 tháng 10, thứ Bảy, thành phố Lumiose, tiệm cà phê Pokémon.

Vì chủ quán là Nhà Vô Địch Thế Giới, món ăn trong tiệm lại đạt

danh hiệu 'Snorlax 3 sao', nên lịch hẹn của tiệm đã xếp đến tận 70 năm sau.

Đây tất nhiên là nói quá, nhưng độ nổi tiếng thì khỏi bàn, quán quân các vùng thường xuyên ghé đây tụ tập.

Thu sang khí sảng, thời tiết dễ chịu, một chú Delibird đeo túi chạy vào tiệm xin cốc nước uống rồi lại vội vã đi giao hàng.

Thầy Lục thấy chú chim đưa thư đáng yêu nên rót cho nó cốc nước ép trái cây, chú chim thích thú nổi cả bong bóng. "Phải trả tiền đấy nhé." Lục Dã cười híp mắt nói.

Delibird nhìn thực đơn, kinh hãi: "Ô! (#ﾟДﾟ)" (Bán mười đứa như tôi cũng không uống nổi!) "Đùa thôi, đây là nhà của bạn, có thể đến chơi bất cứ lúc nào." Ông chủ Lục đứng sau quầy bar chống cằm nói, "Được rồi, đi làm việc đi." "Ô! ヾ(ﾟ∀ﾟゞ)" Delibird đeo túi vui vẻ rời đi.

Ra đến cửa còn quay đầu cúi chào 90 độ rồi mới chạy mất hút.

Lục Dã cười cười, nhìn thực đơn nhưng trong lòng đang tính toán ngày cưới với Cynthia. "Đợi trận chiến Mt.

Silver kết thúc, mình sẽ mời mọi người đến tiệm cà phê dự đám cưới." Lục Dã ánh mắt lung linh. "Các Pokémon huyền thoại cũng có thể gọi đến, bảo Hoopa mở cổng không gian, tổ chức ở Reverse World (Thế Giới Ngược) luôn." Mở một bàn tiệc cưới cho các Pokémon huyền thoại ở đó.

Đúng là bức họa nổi tiếng: "Bữa tối của các thần thú"!

Cynthia đã về vùng Sinnoh để xử lý công việc của Liên minh.

Đây là công việc cuối cùng, sau đó cô sẽ xin nghỉ dài hạn.

Sau đó có lẽ còn có kỳ nghỉ trăng mật, thậm chí là...

Mặt Thầy Lục bỗng đỏ ửng.

Để sáu đứa cho đủ một đội hình xuất phát... liệu có nuôi nổi không nhỉ?

Buổi chiều trong tiệm tĩnh mịch, Arcanine nằm bò trên sàn, lông dày mềm mại, đuôi ngoe nguẩy.

Thầy Lục nằm thẳng lên lưng Arcanine, ngửa mặt nghịch điện thoại, cái đuôi của nó cứ quất qua quất lại trên tóc anh.

Trước đó bận rộn với World Tournament, Thầy Lục đã lâu không chú ý đến sự nghiệp.

Dưới sự quản lý của trợ lý đắc lực Oleana, Công ty Pokémon vận hành rất trơn tru.

Còn công ty trang trí dưới trướng thì đã phủ sóng khắp các vùng...

Trong thế giới Pokémon, làm xây dựng đúng là hái ra tiền.

Cứ mỗi trận đấu là hỏng mấy cái sân vận động, đội trang trí đếm tiền mỏi tay!

Thầy Lục nhớ đến các đội trưởng trang trí ở vùng nào cũng giống hệt nhau mà rùng mình.

Đúng là ký ức đầy máu và nước mắt của đô thị!

Hai thư ký của anh: Mức lương của Oleana thuộc hàng top, nhưng cô ấy vẫn đam mê nghiên cứu hiện tượng Dynamax nhất.

Theo sự kết nối của Thầy Lục, Oleana sẽ theo giáo sư Magnolia ở Galar nghiên cứu trong kỳ nghỉ.

Hy vọng sẽ trở thành nhân tài song toàn trong cả kinh doanh và nghiên cứu.

Còn Matori của Team Rocket thì tiếp tục quản lý công ty logistics

Rocket của các liên minh, thỉnh thoảng cãi nhau với bộ ba Rocket (TRio).

Nhưng trong khoản kiếm kinh phí, bộ ba Rocket đã thể hiện phong thái của các Admin tinh anh, nên Matori cũng không hỏi nhiều nữa.

Bộ ba Team Rocket vẫn đang du hành khắp thế giới.

Jessie vì giấc mơ ngôi sao, James vì không muốn kế thừa gia sản, Meowth vì muốn đổi đời... nhưng qua nhiều hành trình, mục tiêu của họ chỉ còn lại một: muốn ở bên nhau lâu hơn nữa.

Jessie, James, Meowth đã trở thành những người thân không thể tách rời.

Và vị Admin luôn quan tâm họ đã trở thành đối tượng để họ kính trọng và trung thành.

Còn ông trùm Giovanni.

Trong đầu Lục Dã hiện lên hình ảnh một người đàn ông mặc vest với ánh mắt âm u và những nếp nhăn.

Ông ta mâu thuẫn và phức tạp, cao thượng mà thấp hèn, chân thành nhưng đầy dã tâm, tà ác nhưng ẩn chứa thiện lương.

Ông ta có đến Mt.

Silver không nhỉ?

Lục Dã nghĩ thầm.

So với anh và Red, giữa ông ta và Red mới nên có một trận chiến định mệnh chứ?

Hiện tại Silver đã hòa giải với ông ta, Team Rocket đã có thể bay cao dưới bầu trời xanh, mục tiêu cuối cùng của ông ta có lẽ cũng chỉ còn lại một: Quyết chiến với Red.

Tại căn cứ Team Rocket ở Thất Đảo.

Giovanni cởi bỏ chiếc áo khoác và mũ cũ kỹ, vận lên mình bộ vest đen chỉnh tề, huy hiệu chữ R bằng kim loại tỏa sáng, ánh mắt sắc lạnh nắm chặt PokéBall, khóe miệng nhếch lên.

Tiếng cánh quạt trực thăng vang rền, một chiến hạm Team Rocket từ từ bay ra khỏi căn cứ.

Ông trùm Giovanni đứng trên boong tàu, nơi đó có một sân đấu, nơi ông ta từng đấu trận quyết tử với Red.

Chấp nhận thất bại để rồi trở nên mạnh mẽ hơn.

Giovanni mở đôi mắt lạnh lùng. "Ta không phải để chứng minh ta tài giỏi thế nào, ta chỉ muốn cho Silver thấy, cha của nó chưa bao giờ chạy trốn!" Dưới bầu trời xanh, chiến hạm Team Rocket gầm vang.

Giovanni đút hai tay vào túi, sau lưng là Landorus uy nghiêm hung dữ.

Hệ Bug mạnh nhất chính là Landorus!

Kẻ bắt sâu mạnh nhất chính là Giovanni của đại địa! "Chiến hạm Team Rocket, xuất phát—" Giovanni ánh mắt sắc bén, trầm giọng: "Mục tiêu, Mt.

Silver." Ngày 17 tháng 10, Chủ Nhật, Mt.

Silver.

Không gian vắng lặng, tiếng Pidgeot kêu vang xé toạc bầu trời.

Blue và Yellow đứng dưới chân núi Mt.

Silver chờ đợi Lục Dã. "Anh Blue." Yellow ngập ngừng hỏi, "Anh nghĩ ai sẽ thắng..." "Tôi không biết." Blue bình tĩnh nói, "Nhưng tôi nghĩ từ hai năm trước, Red đã luôn chờ đợi ngày này." Dù sao thì... ngay cả tôi cũng thấy phấn khích rồi.

Blue nhìn vào lòng bàn tay, ngón tay hơi run rẩy, anh nắm chặt PokéBall, nở nụ cười sắc sảo.

Trước khi Thầy Lục và Red đấu với nhau, mình làm một trận khởi động với hai người này chắc không vấn đề gì đâu nhỉ!

Thành phố Lumiose, tiệm cà phê.

Lục Dã chỉnh đốn trang bị, xách chiếc ba lô đầy ắp Max Revive (Hồi Sinh Tối Đa) và Revival Herb (Thảo Mộc Hồi Sinh), nhìn nhóc Hoopa: "Mở một cổng không gian đến chân núi Mt.

Silver đi Hoopa." "Không đến thẳng đỉnh núi luôn ạ?

Thế tiện hơn mà." Nhóc Hoopa chớp mắt. "Không cần đâu." Lục Dã cười nói, "Leo từ chân núi lên sẽ có cảm giác trang trọng hơn." Nhóc Hoopa gật đầu ra vẻ hiểu biết, rồi ném chiếc vòng ra reo lên: "Hoopa—Lao lao!" Bên trong vòng tròn hiện ra khung cảnh chân núi Mt.

Silver với những đống đá ngổn ngang và gió lùa lồng lộng.

Lục Dã hít sâu một hơi, xách ba lô bước vào.

Khoảnh khắc tiếp theo, anh đứng giữa chân núi Mt.

Silver mênh mông, ngước nhìn bầu trời thu bao la, thở ra một làn hơi trắng.

Điện thoại rung lên. 【Bạch Thái Kem Ly: Em sẽ đến chân núi đợi trận đấu của anh kết thúc.】 Lục Dã nhắm mắt tưởng tượng cảnh Cynthia cưỡi Garchomp lao tới, mái tóc vàng tung bay, dáng vẻ hiên ngang.

Sau đó, Thầy Lục mở mắt, khóe miệng nở nụ cười.

Quyết chiến đỉnh Mt.

Silver! "Ghos! (๑`▽´๑)۶" Gengar giơ nắm đấm nhỏ lên. (Red ơi,

Gengar tới đây!) Đường Chiến Thắng, Mt.

Silver.

Dãy núi thánh cao chọc trời này chỉ mở cửa cho những huấn luyện viên ưu tú nhất.

Phải thu thập đủ 16 huy hiệu của vùng Kanto và Johto mới được Liên minh cấp tư cách đến đây tu hành.

Cách đến đây mà không cần huy hiệu cũng có, ví dụ như mặt dày cầu xin đại lão Red dẫn đi giống Akin chẳng hạn.

Chương 876

Qua bao năm, có rất nhiều huấn luyện viên tinh anh đến đây hành hương, nhưng rất ít người lên được đỉnh núi để gặp người đàn ông đứng ở vị trí cao nhất kia.

Bởi vì Pokémon hoang dã ở Mt.

Silver có cấp độ cực kỳ khủng khiếp, ngay cả các thủ lĩnh nhà thi đấu cũng khó lòng chống đỡ.

Có người đoán rằng vì Red thường xuyên đập nhừ tử đám Pokémon ở đây nên đã vô tình huấn luyện chúng, biến Mt.

Silver thành một bản đồ cấp độ địa ngục.

Trong nhóm chat, các thành viên đang đợi tin tức trận chiến hôm nay.

Akin: "Tới đây tới đây, đặt cược đi nào, xem hôm nay ai đập nát ai." 【Thành viên 'Sứ giả luyện rồng Lance' đã cấm ngôn 'Akin' trong 3 phút.】 Lance bình thản: "Hai người đó chắc chắn sẽ dùng hình thức Wild Battle (Chiến đấu hoang dã), đó cũng là chế độ Red giỏi nhất." Steven tán thành: "Tuy nhiên, Thầy Lục trong lĩnh vực Wild Battle cũng có chiến tích không tồi." Trung úy Surge tự hào: "Tôi đã đấu Wild Battle với cả hai người này rồi... nói thế nào nhỉ, tám lạng nửa cân!" Satoshi: "Em cũng từng đấu Wild Battle với chú mà, chú Surge!" Surge đờ người ra, rồi hậm hực: "Ừ, cháu cũng tám lạng nửa cân." (Mẹ kiếp, cả ba đứa này mình đều đánh không lại...

Surge thầm lầm bầm).

Lorelei cảm thán: "Red đưa chiến thư cho Thầy Lục làm tôi nhớ lại chuyện năm xưa quá." Với thực lực Thiên vương, dùng Mr.

Rime đánh trọng thương nhà vô địch Red trong một trận Wild Battle là khoảnh khắc huy hoàng nhất của Lorelei.

Akin tò mò: "Năm xưa là mấy năm trước thế ạ?" 【Thành viên 'Băng giá Lorelei' đã cấm ngôn 'Akin' trong 3 tiếng.】 Sabrina vuốt tóc: "Chiếc thìa định mệnh không dự đoán được tương lai hôm nay." Cô @ một bậc thầy tâm linh khác: "@Caitlin, cô có thấy gì không?" Caitlin dụi đôi mắt ngái ngủ, không trả lời Sabrina mà mở đôi mắt xanh thẳm, im lặng hồi lâu. (Chỉ thấy được tương lai Thầy Lục và Cynthia kết hôn thôi.

Ngô!) "Chờ chút!" Iris hét lên, "Phòng livestream của Thầy Lục mở rồi!" Flint gãi đầu nấm, kinh ngạc: "Thật kìa!" Aaron bấm vào phòng live, trợn mắt: "Tiêu đề là..." 【Thầy Lục dạy bạn Battle: Chương cuối.】【Quyết chiến đỉnh Mt.

Silver!】 Chỉ mới mở được 3 phút, hàng vạn khán giả đã ùa vào. "Mới theo dõi vài ngày đã hết rồi sao?", "Tin tốt là Thầy Lục không 'off' nữa, tin xấu là đây là tập cuối.", "Khóc ròng!".

Bình luận tràn ngập hai chữ 'khóc ròng', sự chú ý của mọi người tập trung vào chữ 'Mt.

Silver'.

Đã là chương cuối thì chắc chắn là phần quan trọng nhất.

Và người đàn ông trên đỉnh Mt.

Silver trong lời đồn đại chắc chắn đủ tư cách để kết thúc chương này!

Khán giả chấn kinh: "Tập này đánh với Red thật sao?", "Người một mình phá hủy căn cứ Team Rocket, khiến trùm Giovanni phải nể phục!", "Bảo sao là chương cuối, đánh xong Red là về quê lấy vợ được rồi!", "Vô Địch Thế Giới Lục Dã đại chiến Huyền Thoại Red!!"

Trong khung hình, Lục Dã đứng dưới chân núi, nhìn vào ống kính: "Chúng ta sẽ leo lên Mt.

Silver... leo từ từ lên mới có cảm giác trang trọng." Nói xong, điện thoại Rotom bay lên phía trước, hiển thị góc nhìn thứ nhất.

Quà tặng bay ngập trời, khán giả căng thẳng nuốt nước miếng. "Trải nghiệm quyết đấu Mt.

Silver góc nhìn thứ nhất, cảm giác chân thực vãi!", "Ha ha, Thầy Lục tới rồi." Dưới chân núi gió thổi mạnh, biển báo ghi 'Nguy hiểm, cấm vào'.

Từ xa có thể thấy hai bóng người.

Một thanh niên tóc nâu đang xoa cằm con Arcanine, người kia thì ngồi trên lưng Dodrio, kéo thấp mũ rơm. "Thầy Lục." Yellow mỉm cười, "Anh cuối cùng cũng đến." Lục Dã tiến lên, thở dài: "Lẽ ra tôi không nên đến, nhưng Gengar cứ đẩy tôi đi mãi." Sau lưng lành lạnh, Lục Dã quay đầu lại thấy Gengar đang dùng đôi tay mát lạnh đẩy hông mình giục đi tiếp. "Ghos Ghos!" (Nhanh lên nhanh lên!) Yellow nhìn Gengar mỉm cười, rồi sực nhớ: "À cái đó, anh Blue có vẻ muốn..." "Thầy Lục." Blue đưa tay ra, nắm chặt PokéBall, ánh mắt sắc lẹm, "Trước khi lên núi, làm một trận Single Battle (Đấu đơn) 1vs1 để khởi động nhé.

Gần đỉnh núi có suối nước nóng để hồi phục, không cần lo để lại thương tật đâu, đây cũng là yêu cầu cuối cùng của tôi!" Khán giả trong phòng live liên tục bình luận: "Cảm giác như cốt truyện game Pokémon ấy!", "Đúng rồi, trước khi đánh Red thì phải 'farm' Blue đã.", "Cặp bài trùng cả đời!" Lục Dã vừa định nói muốn giữ máu, thì: "Ghos!" Gengar đại ca đã xoa vai, xoay cánh tay, hào hứng bước ra, đấm nắm đấm nhỏ túi bụi. (Lại đây, để tao luyện với mày một tí!) Lục Dã xoa cằm.

Xem ra trận đấu với Leon, Gengar vẫn chưa tung hết sức. "Nếu là trận khởi động thì được thôi..." Lục Dã chỉ huy, "Chọn mày đó, Gengar, dùng Shadow Punch (Đấm Bóng Ma)!" "Ghos! (ง° mạnh °)ง ³ " Shadow Punch của Gengar nhắm thẳng mặt Blue mà tới. (Xem đây, đánh lén huấn luyện viên!) Trước mặt Blue lóe sáng, Scizor chụm hai tay lại 'bành' một tiếng đỡ được Shadow Punch, rồi tung ra Bullet Punch (Đấm Viên Đạn), tạo thành một lưới quyền dày đặc.

Điều kinh ngạc là tốc độ đấm của Gengar cũng theo kịp Scizor. "Ghos Ghos! (σ; *Д*) =3 ⁼³₌₃ ⁼³₌₃" Scizor nheo mắt, liên tục va chạm nắm đấm với Gengar.

Blue kinh ngạc, nhếch môi chỉ huy nghiêm túc.

Bình luận ngập tràn '2333' (tiếng cười). "Tay ngắn của Gengar đấm bốc trông khổ vãi.", "Gengar này có hợp pháp không vậy, chỉ số nỗ lực tấn công vật lý max à?", "Gengar: Tao hạ gục thẳng huấn luyện viên đối phương luôn!".

Trong khi Thầy Lục và Blue đang đại chiến 1vs1 dưới chân núi, thì trên sườn núi Mt.

Silver, một trận chiến định mệnh khác cũng sắp bắt đầu.

Red dựng một căn nhà gỗ nhỏ cạnh suối nước nóng, lúc này anh đang thu dọn hành lý, gọi ra ngoài: "Pika, chúng ta chuẩn bị đi gặp Thầy Lục thôi!" Ngoài nhà cây cối bao quanh, Pikachu đang chạy nhảy vui vẻ, Snorlax nằm dưới gốc cây há miệng dùng chiêu Rest (Nghỉ Ngơi) đợi trái cây tự rụng vào; Aerodactyl đứng trên tảng đá xanh oai vệ, Poliwrath ngâm mình trong suối nước nóng nhắm mắt dưỡng thần.

Red mặc áo khoác đỏ, áo thun đen, đeo găng tay cách điện xách ba lô lên.

Có tiếng sột soạt dưới chân, Red nhìn xuống thấy con Espeon cao

quý đang ngồi đó, ngước đầu nhìn, cái đuôi chẻ đôi ngoe nguẩy. "Đi thôi, Abu." Red cười, ánh mắt dần trở nên sắc sảo, "Đi đón...

Thầy Lục nào!" Red đi trên sườn núi, chân đạp lên tuyết kêu sột soạt, hướng về con đường mòn lên đỉnh cao nhất.

Anh bỗng dừng bước, nhìn ra biển mây ngoài vách núi, ánh nắng chiếu rọi rực rỡ.

Mỗi lần đi qua đây Red đều ngắm cảnh Mt.

Silver, nhưng khi định đi tiếp, linh tính mách bảo có nguy hiểm, anh liền liếc nhìn.

Đùng đùng đùng!

Từ sâu trong biển mây vang lên tiếng cánh quạt và động cơ, một chiến hạm Team Rocket khổng lồ bay lên, chắn ngang trước mặt Red.

Red đã từng thấy chiến hạm này, và đối với người đàn ông đứng ở cửa khoang, anh lại càng quen thuộc.

Người đàn ông trung niên đứng cạnh cửa mở, chữ R trên bộ vest đen tỏa sáng, một tay đút túi, tay kia cầm PokéBall, nhếch môi cười đầy giễu cợt. "Đi theo ta." Oành oành oành!

Chiến hạm vươn ra một lối đi bắc đến trước mặt Red.

Giovanni không đợi anh, đã quay lưng đi vào bóng tối.

Red kéo thấp vành mũ, mỉm cười.

Anh cũng luôn mong chờ được đấu lại với Giovanni.

Số huấn luyện viên Red công nhận không nhiều, Giovanni là một trong số đó!

Mai phục, đánh lén, bẫy rập... những âm mưu này sẽ không tồn tại.

Bởi vì Red thấy ánh mắt của Giovanni, đó là ánh mắt của một huấn luyện viên khi chạm mặt là phải chiến đấu! "Trận khởi động trước khi đấu với Thầy Lục sao?" Red cười, xách ba lô bước lên lối đi, theo sau bóng dáng Giovanni.

Cả hai đi xuyên qua chiến hạm đến boong tàu, một sân đấu rộng lớn hiện ra.

Giovanni nhìn Red đứng ở trên cao, cởi cúc áo vest, bình thản nói: "Cả đời ta không thèm giải thích với ai, nhưng chỉ có ngươi, Red, ta nhất định phải đánh bại.

Chỉ khi đấu với ngươi, ta không phải là thủ lĩnh Team Rocket, mà là một người khiêu chiến." Giovanni vứt chiếc áo vest ra, để lộ chiếc áo ba lỗ trắng và cơ bắp cuồn cuộn, nắm chặt PokéBall: "Với tư cách một huấn luyện viên, ta thách thức kẻ đứng trên đỉnh cao như ngươi." Bành!

PokéBall mở ra, Aura mạnh mẽ tỏa ra, Landorus khoanh đôi tay cơ bắp, mặt mũi hung tợn nhìn Red.

Red vạt áo tung bay, kéo thấp mũ nhìn Landorus, ánh mắt lóe sáng: "Pokémon huyền thoại hệ Đất sao..." Anh nhìn người đàn ông trung niên mặc áo ba lỗ trắng, nở nụ cười hưng phấn: "Chú Giovanni, chú mạnh lên nhiều rồi đấy!" "Đây là thành quả của chiến dịch Unova, 'Operation Tempest'." Giovanni cười khẩy, ánh mắt có chút hồi ức, cô độc, già cỗi nhưng vẫn đầy tráng chí.

Ông ta không phải là trùm tà ác, không phải là người cha nuông chiều con, mà chỉ đơn giản là một huấn luyện viên, một người khiêu chiến.

Ông ta là Giovanni của đại địa. "Tới đi!" Ông trùm Giovanni đầy khí thế đứng dưới Landorus, hét lớn: "Red, cho ta thêm một cơ hội để đánh bại ngươi!" Red mỉm cười, nắm chặt cổ tay dưới đôi găng tay

hở ngón, rồi dùng lực ném PokéBall: "Đúng ý cháu!" ... "Boong boong boong!" Gengar đứng trước con Scizor đang bất tỉnh, giả tiếng chuông kết thúc trận đấu, bảo Lục Dã nhấc tay mình lên, híp mắt cười: "Ghos! (≧ω≦)/" (Người chiến thắng là...

Cảnh—Quỷ!) Bình luận điên cuồng: "Gengar thật sự dùng nắm đấm hạ gục Scizor kìa!", "Hóng xem Red thấy con Gengar bất hợp pháp này sẽ phản ứng thế nào.", "Gengar bất hợp pháp á?

Phải là cả đội này bất hợp pháp mới đúng!" Blue thu hồi Scizor, bất lực nhún vai: "Đi thách thức cậu ấy đi... bản đại gia không còn gì để nói nữa." Năm đó phương pháp huấn luyện Gastly là do chính anh chia sẻ cho Thầy Lục.

Huấn luyện viên Blue đầy cảm thán.

Ai mà ngờ Thầy Lục lại huấn luyện ra con Gengar vô lý thế này... ngoài chiêu 「Dark Void」 (Cổng Đen) ra còn giỏi cả đấm bốc!

Lục Dã nhìn con đường núi phía sau Blue, nói: "Mà này... vừa nãy anh có nghe thấy tiếng đánh nhau từ trên đỉnh núi không?" "Chắc là Red đang đấu với Pokémon hoang dã để khởi động thôi." Blue nói, "Anh lên tầng cao nhất là gặp được cậu ấy." Thầy Lục gật đầu, thấy thương cho đám Pokémon hoang dã ở Mt.

Silver.

Cứ phải làm bao cát cho Red... công việc này nặng nề quá!

Nhưng nếu chúng cản đường anh lên núi, thì chỉ còn cách để 'Đại tỷ' ra tay giải quyết thôi.

Chờ chút.

Lục Dã chợt nghĩ.

Thể chất của mình dường như đã đạt đến cấp bậc Pokémon Quán

quân rồi...

Trong nửa tiếng tiếp theo, khán giả trong phòng live đã chứng kiến những thao tác khiến họ chấn động cả năm. "Tôi vừa thấy gì thế, Thầy Lục dùng một phát Karate Chop (Chặt Tay) đánh bay Golem?", "Bạn không thấy sao?

Con Steelix thấy Thầy Lục là chạy mất dép kìa!", "Mấy tảng đá lớn thế này phải dùng chiêu Rock Smash (Phá Đá) của Machamp mới... cái gì?

Đẩy tay không mà bay luôn kìa!" Thầy Lục đứng trước một tảng đá chặn đường.

Thông thường thì nhờ Sirfetch'd dùng Rock Smash là xong.

Nhưng Thầy Lục xuống tấn, hít sâu một hơi, tung một cú Karate Chop.

Rắc!

Tảng đá vỡ vụn, chướng ngại vật biến mất.

Bình luận nổ tung, khán giả há hốc mồm. "Thầy Lục đã dùng kỹ năng Phá Đá!", "Tôi hiểu rồi, Gengar thực ra là học từ Thầy Lục!" Thầy Lục quay đầu nhìn bình luận, thản nhiên nói: "Tôi là huấn luyện viên, học tí võ phòng thân cũng hợp lý mà." "???", "Anh gọi đây là võ phòng thân á?", "Thiếu điều anh bắn ra Aura Sphere (Quả Cầu Aura) thôi đấy!", "Sao các bạn lại nghĩ một Aura Guardian như Thầy Lục lại không biết bắn Aura Sphere nhỉ... (mặt nghiêm túc)".

Địa hình núi ngày càng hiểm trở, sắc mặt Lục Dã cũng dần nghiêm nghị.

Suối nước nóng ở Mt.

Silver có hiệu quả chữa trị tuyệt vời.

Khi đến nơi, Blastoise cúi xuống kiểm tra chất nước, đẩy kính râm: "Tạp mị... ヽ(⌐■_■)" (Hiệu quả chữa trị không bằng trà Pokedollar tôi trữ trong mai, giám định xong!) "Hoopa, lao lao~!" Nhóc Hoopa vốc một vốc nước suối định té vào người Lục Dã, nhưng bị anh nhẹ nhàng né tránh. "Đi thôi." Lục Dã cười nói, "Lát nữa sẽ có khối dịp cho nhóc 'lao lao'!".

Đi xuyên qua suối nước nóng lên trên, đỉnh núi đã ở ngay trước mắt.

Tuyết rơi lất phất, Lục Dã dẫm lên tuyết, mắt hướng về bóng lưng khoác áo đỏ phía trước.

Trong khoảnh khắc, Thầy Lục hơi ngẩn ngơ, như quay lại thời thơ ấu chơi bản Gold/Silver, tình cờ lạc vào đỉnh Mt.

Silver để quyết đấu với người đàn ông đó.

Huyền thoại chiến đấu, Red!

Red quay người lại nhìn: "Thầy Lục." "Hình như anh vừa trải qua một trận đấu." Lục Dã nhạy bén nhận ra. "Anh không phải cũng vậy sao?" Red cười. "Cần Energy Root (Rễ Năng Lượng) không?" Thầy Lục có ý tốt, "Tôi có nhiều lắm." "Không cần đâu, tôi đã cho họ hồi phục rồi, trạng thái đang ở đỉnh phong!" Red kéo thấp vành mũ, nhếch môi cười, nắm chặt PokéBall: "Quy tắc là: không giới hạn số lượng Pokémon hoán đổi, không giới hạn số lượng chiêu thức, có thể tấn công trực tiếp vào huấn luyện viên, cho đến khi một bên huấn luyện viên ngất xỉu hoặc bất kỳ Pokémon nào mất khả năng chiến đấu...

Chương 877

không vấn đề gì chứ?" Không giới hạn hoán đổi nghĩa là có thể tung ra nhiều hơn 6 Pokémon, điều này phù hợp với nguyên tắc Wild Battle.

Vả lại trận Mt.

Silver này cần để cả đội cùng ra mắt.

Lục Dã gật đầu: "Không vấn đề gì." "Vậy thì..." Ánh mắt Red sắc lẹm, "Bắt đầu trận đấu thôi!" "Lên nào, Snor!" Uỳnh!!

Snorlax thân hình khổng lồ, uy phong lẫm liệt: "Snor..." Con Snorlax này từng dùng thân xác chặn đứng đoàn tàu cao tốc, thực lực đạt cấp bậc 'Huyền thoại chiến đấu'!

Cùng lúc đó, Lục Dã ném Luxury Ball (Bóng Sang Trọng) ra: "Trông cậy vào mày đó, Arcanine!" "Ngao ô!!" Arcanine nhe răng, trước ngực đeo Rainbow Wing (Lông Vũ Cầu Vồng), bờm rực sáng ngọn lửa Sacred Fire (Thần Hỏa).

Núi Bạc cao ngút trời, tuyết phủ trắng xóa, gió lạnh rít gào.

Tuyết bột bay lả tả, trên đỉnh núi đột nhiên vang lên tiếng nổ đinh tai nhức óc. "Arcanine, Tấn Công Cháy Bùng!" Arcanine tắm mình trong lửa, như một cỗ xe lửa rực cháy, 'rầm' một tiếng Quật Đổ xuống tuyết.

Tuyết tan xèo xèo bốc hơi trắng xóa, tuyết đọng dưới nhiệt độ cao tan chảy, trên đường Arcanine phi nước đại, lộ ra một con đường đá thô ráp.

Snorlax sừng sững đứng đó, lim dim mắt, lưng hơi khom, hệt như một võ sĩ Sumo đang nghiêm chỉnh vào thế, trực diện đỡ đòn tấn công!

"Đông!!" Mặt đất rung chuyển nhè nhẹ, Mảnh Băng 'rào rào' bay lên, Snorlax lộ vẻ hung dữ, cúi người chặn Arcanine đang xung kích, một tay ném nó ra xa.

Arcanine tiếp đất, bốn chi hạ thấp, nhe nanh múa vuốt, đồng tử dựng ngược, nhưng lại thấy Snorlax dậm chân ầm ầm, hệt như một ngọn núi di động. "Snor." Red chỉ huy, "Cú Đấm Mega!" Tay phải của Snorlax tỏa ra ánh sáng trắng sắc bén, thế mạnh lực trầm, khí thế như núi lở đất sụt!

Lục Dã ánh mắt nghiêm nghị, nói: "Siêu Tốc tránh đi!" Arcanine lập tức kéo ra tàn ảnh, né tránh bằng Siêu Tốc sang một bên.

Cú đấm nặng của Snorlax giáng xuống đất, 'ầm' một tiếng kích lên mấy trượng băng tuyết, chấn động lan ra bốn phía, một tảng đá xanh 'rắc' một tiếng vỡ tan!

Chiến đấu cận thân không chiếm được lợi thế, vậy oanh tạc từ xa thì sao.

Lục Dã hét lớn: "Lửa Hoà Quyện!" Cơ thể Arcanine 'xoẹt' một tiếng bùng lên sấm sét, bộ lông bờm dựng đứng dưới Tĩnh Điện, gần bàn chân kết một tầng băng sương, nhưng trong miệng lại cuồn cuộn ngọn lửa bùng phát.

Sấm, băng, lửa, Lực Hoà Quyện nâng uy lực của "Lửa Hoà Quyện" lên cực hạn! "Lực Hoà Quyện à." Red khóe miệng khẽ nhếch, nói: "Chịu đựng đi, Snor, dùng Trống Bụng!" Dòng bình luận xôn xao. "Red tự tin thế." "Trống Bụng có thể tăng cường tấn công đáng kể, nhưng bản thân cũng sẽ bị trọng thương mà!" "Gào rú!!" Arcanine trong miệng oanh tạc ra một quả cầu lửa khổng lồ, bên ngoài quả cầu lửa cuộn trào tia sét, bên trong băng và lửa va chạm tạo ra năng lượng như nổ tung.

Snorlax đứng trước một tảng đá xanh khổng lồ, không động không

tránh, đưa tay đấm mạnh vào bụng mình, hai mắt dần dần nhuốm máu: "Snor, Snor!" Đông, đông, đông!

Mỗi cú Trống Bụng, đều như đập vào tâm hồn khán giả, mang lại sự chấn động kịch liệt.

Một khi đánh vang "Trống Bụng", Snorlax sẽ từ con béo mập hiền lành, biến thành chiến binh điên cuồng hủy diệt mọi thứ!

Snorlax của Red, giống như Arcanine của Thầy Lục, đều có hai kiểu chiến đấu: trâu bò lỳ đòn và chiến binh điên cuồng! "Ầm!!" Quả cầu lửa cuộn trào Lực Hoà Quyện, oanh tạc và nuốt chửng Snorlax.

Tảng đá xanh phía sau nó dưới nhiệt độ cao bị méo mó như Lớp Giáp Axit.

Snorlax lại đột nhiên chấn động cánh tay, xua tan ngọn lửa, hai mắt đỏ như máu, dậm chân ầm ầm, hệt như một chiếc xe tăng chiến tranh đang chạy hết công suất! "Snor, Sức Ngựa Tối Đa!" Red chỉ huy.

Ngăn cách qua màn hình, khán giả vẫn bị áp lực từ Snorlax chấn động. "Snorlax này hợp pháp không vậy?" "Đây là Snorlax đã cùng Red chinh chiến đến giờ đó!" "Sức Ngựa Tối Đa trúng thì Arcanine toang!" Vào thời khắc mấu chốt, Lông Cầu Vồng ở cổ Arcanine, tỏa ra ánh sáng rực rỡ.

Sinh lực mạnh mẽ như lửa cuồn cuộn, tràn vào cơ thể Arcanine, bộ lông bờm bay lượn những tia lửa bạch kim. "Là Dũng Sĩ Lửa, sao có thể bỏ chạy giữa trận!" Lục Dã ánh mắt ngưng lại, tà áo bay phấp phới dưới Hào Quang, chỉ huy: "Arcanine, Hỏa Thánh!!" "Gào rú!! (` 0´)" Arcanine ngẩng trời gào thét, cơ thể 'xoẹt' một tiếng bùng lên ngọn lửa trắng, hệt như Thần Thú trong thần thoại Đông Hoàng.

Sinh lực vô cùng bừng bừng, khiến Red trong mắt lộ vẻ kinh ngạc.

Ngay từ khi ở Tháp Thiên Luân Tế Đàn, Arcanine ngẩng trời phun Hỏa Thánh, triệu hồi ánh sáng, đã để lại ấn tượng sâu sắc cho cậu! "Tiến lên, Snor!" Red lớn tiếng nói. "Đón đỡ đi, Arcanine!" Lục Dã hét lớn.

Đỉnh Núi Bạc, Arcanine với ngọn lửa trắng rực cháy, và Snorlax với ánh sáng màu vàng đất, đang chạy hết công suất, đâm thẳng vào nhau. "Ầm ầm ầm!!" Cú đánh cận chiến đơn giản, thế trận và chấn động khổng lồ, làm rung chuyển hơn nửa đỉnh Núi Bạc!

Tuyết 'bùng' một tiếng kích lên màn sương băng tuyết mịt mù, Arcanine bay ngược ra ngoài, lăn lộn hai vòng trong tuyết lúng túng, nằm phục trước Lục Dã, gầm gừ hung dữ.

Snorlax trên bụng để lại vết cháy, mặt tái mét, ngã xuống trước Red, được Red đỡ tay, thu hồi vào PokéBall. "Cậu vất vả rồi, Snor." Red mỉm cười với PokéBall, "Tiếp theo, giao cho đồng đội đi." "Ngay cả Snorlax cũng có thể đánh ngang ngửa..." Lục Dã thầm nghĩ, "Đúng là Mega Tân Binh, danh bất hư truyền!" Lục Dã xoa đầu Arcanine, nước tuyết trên người nó văng khắp người mình, rồi lại thu nó vào Quả Cầu Sang Trọng.

Đại Hội Indigo lần thứ chín chính là quy tắc này, phải liên tục luân phiên Pokémon cho đến khi một trong số chúng bị đánh bại.

Trận thứ hai, Red ném ra PokéBall, nói: "Nhờ cậu, Abu!" Ánh sáng trắng tỏa ra, Espeon như một loài mèo thanh lịch, chân trước, chân sau đan xen đứng trên tuyết, đôi mắt như hồng ngọc ngưng trọng, Đá Quý trên trán lưu chuyển ánh sáng.

Con Espeon này, từ những năm đầu đã trải qua cải tạo R.Gene của Team Rocket, sở hữu khả năng tự chủ Tiến hóa, và thoái hóa.

Sau này vì khả năng này sẽ mang lại đau đớn, dưới ý của Red, nó vĩnh viễn cố định ở hình dạng Espeon.

Sở hữu sự tăng cường từ ba viên Đá Tiến hóa Vĩnh Hằng, cộng thêm tài năng trời phú, Espeon của Red, cấp bậc "Huyền Thoại Chiến Đấu", có thể nói là kinh khủng trong lĩnh vực Thần Lực Tinh Tú!

Đối kháng với Espeon, đương nhiên phải dùng Sylveon.

Lục Dã ném ra PokéBall, Sylveon thanh lịch khẽ rung ruy băng, đôi mắt xanh lam liếc xéo Espeon: "Bố Y..." Espeon hơi lùi nửa bước, cảnh giác cao độ, thì thầm: "Y ô!" "Abu, dùng Thiền Định!" Red vung tay nói. "Y ô!" Espeon khẽ nhắm mắt, Hồng Ngọc trên trán tỏa ra ánh sáng xanh lam, dao động niệm lực vô hình khuếch tán.

Xung quanh Sylveon, cuộn trào một Hào Quang Tiên Tộc khiến lòng người bình yên, ruy băng khẽ chạm xuống tuyết, cơ thể trắng tuyết sáng lên ánh sáng lấp lánh! "Sylveon, Địa Mạch!" Lục Dã lớn tiếng nói.

Dòng bình luận xôn xao. "Đến rồi, Chiêu Thức bất hợp pháp thứ hai!" "Hào Quang Tiên Tộc cộng Địa Mạch, con Pokémon này của cậu là Xerneas à!" Sylveon và Espeon, đều là cấp bậc "Huyền Thoại Chiến Đấu".

Nhưng Sylveon đã từng hấp thụ năng lượng của "Tấm Nguyệt Cầm", trong lĩnh vực hệ tiên, ngay cả Red cũng không thể sánh kịp. "Bố Y!!" Ruy băng của Sylveon sáng lên ánh sáng đỏ, năng lượng tự nhiên tràn vào cơ thể nó.

Nhóc con nhai Cỏ Sức Mạnh, trong nháy mắt hoàn thành Tích Lũy, ánh sáng đỏ tuyệt đẹp lượn lờ trên trường địa.

Red cảm nhận được nguy hiểm, nhưng không chiến mà chạy không phải phong cách của cậu, chỉ huy: "Siêu Năng Lực!" Hồng Ngọc trên trán Espeon tỏa sáng, niệm lực phạm vi lớn bao trùm Núi Bạc, và hạn chế hành động của Lục Dã.

Dưới sự bao trùm của niệm lực, Lục Dã cảm thấy hành động của mình bị hạn chế, liền dùng Hào Quang lên người mình, cảm giác khó chịu lập tức tan biến.

Red và Espeon đều sững sờ.

Theo lý mà nói... những Huấn Luyện Viên bị niệm lực của Abu khống chế, lẽ ra đều phải ngã xuống rồi chứ...

Lục Dã phản công: "Sylveon, Tia Năng Lượng Cực Đại!" Sylveon nhẹ nhàng thoát khỏi khống chế của niệm lực, trong miệng cuộn trào ánh sáng trắng cuồng bạo, Tia Năng Lượng Cực Đại như pháo sáng trực tiếp bắn ra, cày xới rãnh sâu trên tuyết, 'ầm' một tiếng nổ thẳng vào phía trước Red! "Ầm ầm ầm!!" Trong tuyết lớn bay lả tả, Red lăn mình né tránh, trốn ra sau tảng đá, đưa tay thu hồi Espeon, ném ra PokéBall, nói: "Aerodactyl, dùng Đầu Sắt!" Aerodactyl của Red, tham gia đội muộn hơn, chưa đạt đến "Huyền Thoại Chiến Đấu", thuộc cấp bậc Pokémon Nhà Vô Địch.

Nhưng tốc độ kinh người, khả năng dọn dẹp tàn cuộc cực kỳ xuất sắc!

Aerodactyl như bóng đen bay ra từ phía sau tảng đá, tốc độ kinh người, "Đầu Sắt" đánh ngã Sylveon rồi lại bay vọt lên, bay đến đỉnh đầu Lục Dã, vỗ cánh ném xuống Đá Lở đen kịt!

Lục Dã ngẩng đầu nhìn tảng đá khổng lồ đang ập xuống.

Kịp để Sylveon "Tia Lấp Lánh" quay lại yểm hộ đã không còn kịp nữa.

Trực tiếp thu hồi Sylveon, Lục Dã ném ra Quả Cầu Đêm, nấp sau lưng Tyranitar, quay đầu lại nói: "Dùng Mưa Đá!" "Ban Kỷ!!" Tyranitar gầm lên một tiếng, mở rộng hai tay, xung quanh bắn ra vô số mảnh đá vỡ, 'bành bành bành' tiêu diệt Đá Lở.

Vô số mảnh đá rơi xuống, Aerodactyl nhân cơ hội này vòng qua Tyranitar, há to mồm, cắn về phía Lục Dã! "Bành!!" Red trừng lớn mắt.

Lục Dã một cú Chém Karate, đập vào đầu Aerodactyl, vậy mà 'bành' một tiếng đánh ngã Aerodactyl đang lao xuống đất!

Coi thường Aerodactyl đang hoa mắt chóng mặt, Lục Dã xoay cổ tay, khóe miệng nhếch lên.

Đừng coi thường thể chất được cường hóa bằng Tro Thần Thánh chứ, đồ khốn!

Hội anh em trên livestream kinh hãi thất sắc. "Siêu, siêu Hải Nhân?" "Là Nhà Vô Địch Thế Giới, học chút cận chiến, cũng rất hợp lý mà?" "Thầy Lục là sư phụ của Bea, Bea có thể cận chiến với Machamp, Thầy Lục đơn đấu Aerodactyl thì không có áp lực gì hết!" Red im lặng...

Thành thật mà nói, tôi cũng có thể chặn được Aerodactyl đang lao xuống.

Nhưng chặn lại và đánh ngã Aerodactyl một cách chính xác, đã vượt quá giới hạn của một Huấn Luyện Viên... không, có lẽ Satoshi có thể làm được! "Aerodactyl, kéo giãn khoảng cách, dùng Nghỉ Ngơi!" Aerodactyl 'phành phạch' vỗ cánh, kích lên băng tuyết làm nhiễu tầm nhìn của Lục Dã, sau đó đáp xuống một tảng đá, thở hổn hển. "Nghỉ Ngơi" có thể giúp Pokémon hệ bay hồi phục HP, nhưng cũng sẽ khiến nó không thể miễn nhiễm với các Chiêu Thức từ mặt đất!

Chờ đợi chính là thời cơ này, Lục Dã nghiêm giọng nói: "Nhân lúc này, dùng Lưỡi Đất!!" "Ban Kỷ Lạp Tê!!" Tyranitar gầm gừ, cuộn lên cát bụi mịt trời, toàn bộ năng lượng tích trữ mấy tháng đều dồn vào chiêu này.

Quật Đổ mặt đất, bên dưới đất cuộn trào sức mạnh như nổ tung.

Mặt đất nứt ra, vết nứt không ngừng kéo dài, đột nhiên nhô lên một lưỡi đá, vừa đập tan tảng đá xanh, vừa nhấc bổng Aerodactyl lên cao!

Red lộ vẻ kinh ngạc.

Chiêu Thức Đặc Trưng của Primal Groudon, Lưỡi Đất!

Mặc dù đã sớm nghe nói, nhưng khi Tyranitar của Thầy Lục thực sự thi triển, vẫn mang lại chấn động cực lớn!

Nửa sườn núi, ở suối nước nóng, trùm Giovanni thân hình lếch thếch.

Hắn lại một lần nữa thua Red... nhưng điều này không đáng xấu hổ, vì hắn đã thua một trận đấu một cách đường đường chính chính.

Khi hắn ngẩng đầu, nhìn thấy lưỡi Lưỡi Đất đang chảy dung nham đỏ rực trên đỉnh núi, ánh mắt lóe lên, nếp nhăn dần giãn ra.

Ít nhất, Lục Dã đã kế thừa tuyệt học, nắm giữ được chân chính, Bí Ẩn của Trái Đất! "Ban Kỷ Lạp Tê!!" Trong tiếng gào thét của Tyranitar, lưỡi đá u ám như bốc hơi lên, đỉnh đá chảy những đường vân dung nham đỏ rực cuồn cuộn.

Đỉnh phong đỡ Aerodactyl, 'ầm' một tiếng nổ tung, như thể sức mạnh của cả đại lục hội tụ lại, xuyên thủng Aerodactyl.

Nhiệt độ bùng nổ, màn hình tràn ngập bình luận. "Lưỡi Đất!!!" "Hóa, đá, Aerodactyl----" "Ai nói Lưỡi Đất không đánh được Pokémon hệ bay!" "Ngươi sẽ không phiền cười đâu." Aerodactyl rơi từ đỉnh đá xuống, miễn cưỡng giữ được hơi thở cuối cùng, bị một luồng ánh sáng đỏ thu hồi.

Đối kháng với Tyranitar, đương nhiên phải dùng Pokémon hệ

nước, Red ánh mắt sắc bén, ném ra PokéBall: "Tiến lên, Poli!" Poliwrath thân hình vạm vỡ, cơ bắp cuồn cuộn, trên bụng có hoa văn xoáy nước.

Là Pokémon Trợ Thủ của Red, Poliwrath đã sớm bước vào "Huyền Thoại Chiến Đấu", hơn nữa còn là một đấu thủ toàn diện hiếm có.

Cận chiến, tầm xa, chiêu thức biến hóa, mọi thứ đều tinh thông! "Dùng Bơm Thủy Lực!" Red ra lệnh.

Trong nháy mắt, Poliwrath oanh ra cột nước bừng bừng, xuyên thủng Bão Cát cuồn cuộn, 'đông' một tiếng xối xả vào Tyranitar. "Ban Kỷ..." Tyranitar nghiến răng khó khăn, chắn trước Lục Dã, dùng cơ thể rộng lớn của mình đỡ đòn Bơm Thủy Lực. "Cậu đã làm đủ rồi, Tyranitar." Lục Dã đưa tay thu hồi Tyranitar, lăn mình né tránh.

Bơm Thủy Lực 'ầm' một tiếng đánh xuống tuyết, làm ướt lưng Lục Dã.

Cậu đứng dậy, lắc lắc mái tóc đen ướt sũng, ánh mắt sắc bén, lòng bàn tay nắm chặt Quả Cầu Lặn.

Nói về đấu thủ toàn năng, Quy quy nhà tôi có lời muốn nói! "Tiến lên, Blastoise." Lục Dã hét lớn.

Blastoise 'đông' một tiếng tiếp đất, tháo kính râm, ánh mắt sắc lạnh, nòng pháo trên lưng nhắm vào Poliwrath.

Không nói nhiều, Nước Xoáy, khai hỏa!!

Nòng pháo bắn ra hai quả cầu ánh sáng đỏ sẫm, Quả Cầu Bóng Đêm chứa đầy sát khí tạo thành quả cầu ánh sáng, 'ầm' một tiếng nổ tung, kích lên Tuyết Lở, làm rung chuyển mặt đất tuyết.

Poliwrath nhanh chóng lao ra từ Tuyết Lở, hoa văn trên bụng xoáy thành hình xoắn ốc trong Tăng Tốc. "Dùng Thôi Miên!" Red nói.

Bị bất ngờ, mí mắt Blastoise nặng trĩu, dần dần chìm vào trạng thái ngủ.

Hội anh em trên livestream không kìm được mà nín thở. "Toang rồi!" "Red là cao thủ chiến đấu hoang dã." "Mau dùng mấy chiêu bẩn của thầy mà nghĩ cách đi, Thầy Lục!" Poliwrath đã xông đến trước mặt, nhắm vào Blastoise đang nhắm mắt ngủ, nắm đấm khổng lồ cuộn trào ánh sáng trắng cuồng bạo. "Poli, Cú Đấm Động Lực!!" Red lớn tiếng nói. "Cú Đấm Động Lực" có thể nói là Tuyệt Kỹ tối thượng của hệ Giác Đấu, khi đánh trúng chắc chắn sẽ khiến đối thủ rơi vào trạng thái hỗn loạn!

Chương 878

Poliwrath vung nắm đấm, đột nhiên giật mình.

Blastoise đột nhiên mở mắt, ánh sáng lóe lên trong mắt.

Quy quy luôn hành động thận trọng, sao có thể không đề phòng trạng thái bất thường của đối thủ.

Trà PokéĐô-la trong mai rùa, hiệu quả còn vượt trội hơn cả suối nước nóng Núi Bạc, có thể giải trừ trạng thái bất thường, và khiến Blastoise luôn duy trì cảnh giác cao độ!

Có lẽ trong các trận đấu chính thức là bất hợp pháp, nhưng mà...

Blastoise ánh mắt lạnh lùng.

Đây là một cuộc chiến tranh!

Lòng Poliwrath dâng lên cảm giác nguy hiểm mãnh liệt.

Không tốt, trúng kế rồi! "Rụt Mình----" Blastoise linh hoạt rụt vào mai rùa, Cú Đấm Động Lực của Poliwrath đánh hụt sát mặt, chỉ còn lại mai rùa 'lục cục' rơi xuống xoay tròn.

Khoảnh khắc tiếp theo, Blastoise đột nhiên thò đầu ra, trán nó như một quả tên lửa cỡ lớn. "Húc Đầu Tên Lửa!!" Lục Dã nắm chặt tay nói. "Bành!!" Trúng bụng, Poliwrath bay ngược ra sau, kích lên tuyết trắng mịt trời, 'đông' một tiếng đâm vào tảng đá, tảng đá nứt ra.

Hội anh em trước màn hình đồng loạt 'xì xào'. "Đề nghị đổi tên, Húc Đầu Lõi. " "Blastoise?

Rùa Tên Lửa!" Ánh mắt Red vẫn bình tĩnh, không có ý định thu hồi Poliwrath, lặng lẽ nắm chặt PokéBall, nói: "Poli, dùng Bơm Thủy Lực!" Lục Dã hơi nhíu mày, Red đang đợi điều gì?

Blastoise chiêu tiếp theo là có thể phân định thắng bại! "Blastoise----" Mặc kệ nhiều như vậy, Lục Dã vươn tay lên trời, Đá Chìa Khóa ở mặt sau găng tay lộ ngón tỏa ra ánh sáng rực rỡ, tà áo bay phấp phới, nghiêm giọng nói: "Tiến hóa Mega!!" Sau khi Tiến hóa Mega, Blastoise kiểm soát Hào Quang được nâng cao đáng kể.

Ống phóng Mega ở lưng Mega Blastoise, càng có hiệu quả cường hóa "Xung Kích Nguyên Thủy"!

Bơm Thủy Lực của Poliwrath ầm ầm lao tới.

Mega Blastoise nâng nòng pháo trên lưng và súng xung kích hai bên cánh tay, ba bộ phận phóng đồng loạt nhắm vào, hệt như một Vũ Khí Tối Thượng liên tục nạp đạn, họng pháo cuộn trào ánh sáng xanh lam khủng khiếp!

Luồng khí mãnh liệt thổi bay, Red hơi giật mình, nói: "Đây là..." "Blastoise----" Thầy Lục gầm lên: "Xung Kích Nguyên Thủy!!!" Mega Blastoise lộ vẻ sắc bén, ba bộ phận phóng cuộn trào ánh sáng xanh khủng khiếp, Hào Quang điều động đến cực hạn, Ống Phóng Mega đã vào vị trí. "Ka-me!!!" Đột nhiên, Xung Kích Nguyên Thủy với khí thế kinh người oanh ra, trông như rạn nứt trời đất, vạn mã tề âm, ánh sáng xanh cuồng bạo chiếu sáng cả Núi Bạc!

Chiêu Thức Đặc Trưng của Primal Kyogre, Xung Kích Nguyên Thủy.

Lúc này, dưới sự gia trì của "Ống Phóng Mega" của Mega Blastoise, uy lực còn vượt trội hơn một bậc!

Hội anh em trên livestream chìm vào trạng thái thất thần tột độ. "Khi đánh Leon, vẫn chưa phải là toàn bộ sức mạnh của Quy quy sao?!" "Nói về Nhà Vô Địch Thế Giới Thầy Lục, rốt cuộc còn giấu bao nhiêu át chủ bài nữa!" "Blastoise, biệt danh, Tiểu Kyogre!!" Chân Núi Bạc, Blue Oak và Yellow nghe thấy tiếng động kinh khủng, đồng

thời ngẩng đầu nhìn lên.

Cynthia đến sau, khoanh tay, ngẩng đầu nhìn trời, đôi mắt xám khẽ lóe lên.

Chỉ thấy biển mây trên đỉnh Núi Bạc, cuộn trào dữ dội, bị ánh sáng xanh chiếu rọi, hệt như một tai họa cấp Siêu Cấp. "Đây mới là... sức mạnh thật sự của Thầy Lục sao." Blue Oak khàn giọng nói. "Em tin tiền bối Red." Mái tóc đuôi ngựa vàng của Yellow bay phấp phới, nghiêm túc nói, "Vì, cậu ấy là Huấn Luyện Viên mạnh nhất!" Va chạm chỉ vỏn vẹn 1 giây, Bơm Thủy Lực của Poliwrath đã bị Xung Kích Nguyên Thủy nuốt chửng. 1.5 giây, PokéBall lăn lóc dưới chân Poliwrath mở ra, ánh sáng đỏ thu hồi Poliwrath, giúp nó tránh được cú đánh chí mạng này. 2 giây, Xung Kích Nguyên Thủy lao thẳng vào tảng đá khổng lồ nơi Red đang đứng, cho dù có vật chắn che chắn, vẫn khó thoát khỏi cảnh Huấn Luyện Viên ngất xỉu và thất bại. 2.5 giây, Red ném PokéBall. 3 giây, PokéBall 'bùng' một tiếng mở ra, từ đó bay ra ánh sáng trắng, chặn trước Xung Kích Nguyên Thủy!

Lục Dã khoanh tay nói: "Vô ích vô ích!

Pokémon luân phiên ra sân, cũng chỉ sẽ bị Xung Kích Nguyên Thủy nuốt chửng!" Quả thật, dùng thân thể Pokémon để chống đỡ Xung Kích Nguyên Thủy, cũng khó thoát khỏi cảnh ngất xỉu.

Cho dù dùng chiêu thức, Pokémon luân phiên ra sân, cũng cần một giây để Tích Lũy.

Nhưng mà, thì sao chứ.

Red kéo thấp vành mũ, ánh mắt lóe lên.

Nắm chặt PokéBall bằng găng tay cách điện, có thể giúp Pikachu Tích Lũy trước trong PokéBall! "Pika----" Red nghiêm giọng nói: "10 Triệu Volt!!!" Pikachu bay ra khỏi PokéBall, không cần Tích Lũy, đối

mặt với Xung Kích Nguyên Thủy đang ở rất gần, 10 Triệu Volt cuồng bạo như thiên phạt, ầm ầm trút xuống!!

Xung Kích Nguyên Thủy VS 10 Triệu Volt!!

Ánh sáng xanh lam và sấm sét cuồng bạo va chạm vào nhau, một cột sét bắn thẳng lên xoáy mây, khuấy động biển mây, vang lên tiếng sấm rền. "Ầm ầm ầm!!" Blue Oak ngước nhìn đỉnh mây, đồng tử co rút, lòng chấn động.

Rốt cuộc là hai luồng sức mạnh mạnh mẽ đến mức nào... mới có thể khiến thiên nhiên cũng phải run rẩy!

Cynthia đôi mắt xám phản chiếu mây sét, tay chống cằm, ánh mắt nghiêm nghị.

Đây là loại sấm sét gì... mà lại có thể chống lại Xung Kích Nguyên Thủy! "Ầm!!!" Sự va chạm giữa Xung Kích Nguyên Thủy và 10 Triệu Volt, khiến phạm vi hàng trăm mét sụt xuống một cái hố lớn.

Bên trong nằm cái mai rùa bốc khói khét lẹt, cùng với Pikachu đầy thương tích.

Sự va đập của sấm sét và dòng nước, gây ra một vụ nổ lớn, san phẳng nửa ngọn núi, luồng khí thổi bay cả hai bên Pokémon và Huấn Luyện Viên.

Red từ từ đứng dậy từ tuyết, vật chắn đá trước mặt cậu đã bị nổ tan tành, mảnh đá làm xước má cậu, ánh mắt vẫn lạnh lùng.

Lục Dã nhe răng, nhìn về phía Pikachu, thầm nghĩ: "Mình đã mắc phải sai lầm giống như trùm Giovanni..." Sách Pokémon căn bản không hề ghi lại một chiêu thức tự sáng tạo như "10 Triệu Volt" này.

Rốt cuộc, Pokémon như Pikachu, chính là từ đồng nghĩa với sự bất hợp pháp!

Red kéo thấp vành mũ, lau vết máu trên má, nói: "Vẫn có thể chiến đấu không, Pikachu." "Pika..." Pikachu khó khăn đứng dậy, nhìn về phía Blastoise ở miệng hố khổng lồ.

Vụ nổ của sét và nước, tác động trực tiếp làm tan rã dạng Mega của Blastoise, thương tích không hề nhẹ.

Blastoise khó khăn đứng dậy, xung quanh lượn lờ ánh sáng xanh lam, ánh mắt kiên quyết.

Lúc này, chỉ có tử chiến, sao có thể đầu hàng!

Máu đỏ, Nước Xoáy, khai hỏa!!! "Ka-me!!" Hai mắt Blastoise mất đi đồng tử, dưới chân 'bùng' lên cột nước, bao bọc lấy bản thân, bốn phương tám hướng lại sụt xuống, mảnh đá cuộn trào ánh sáng xanh lam, bay lên dưới Hào Quang khủng khiếp!

Red mím môi.

Nước Xoáy này của cậu... nó thực sự hợp lý không!

Thầy Lục tâm trạng phức tạp.

Đến đây rồi, Blastoise cuối cùng cũng máu đỏ một lần!

Thật sự quá ổn định rồi, Quy quy!

Red như lâm đại địch, thu hồi Pikachu còn ít máu, ném ra lá bài tẩy cuối cùng. "Nhờ cậu." Red nghiêm giọng nói, "Venusaur!!" Venusaur như một lão rồng cuối đời, tỏa ra áp lực không thể xem thường, ánh mắt sâu thẳm, dường như có thể nhìn thấu bất kỳ đối thủ nào.

Cây hoa trên lưng nó, cuồn cuộn sinh lực mạnh mẽ bừng bừng, không hề kém cạnh Xerneas!

Lục Dã thần sắc nghiêm túc.

Venusaur của Red, đã không còn là "Huyền Thoại Chiến Đấu" có thể chiến đấu với Thần Thú.

Mà là trên cả Huyền Thoại, lĩnh vực truyền thuyết có thể sánh ngang với thần cấp một!

Lấy thân thể phàm trần, sánh ngang thần minh!

Trong đội của mình, chỉ có một Pokémon, thích hợp nhất để đối kháng với Venusaur của Red.

Và đây cũng là... trận chiến của lá bài tẩy cuối cùng!

Lục Dã thu hồi Blastoise bất lợi về hệ, hít sâu một hơi, hai mắt lạnh lùng: "Đến lượt cậu ra sân rồi!" "Ghos ~(≧∇≦)ノ" Một Lỗ Đen nhỏ mở ra trong tuyết.

Gengar từ trong đó nhảy ra, đưa tay chào Venusaur.

Red kéo thấp vành mũ, ánh mắt lóe lên, khóe miệng nhếch lên.

Đã chờ đợi lâu như vậy, cuối cùng cũng đến lúc, quyết chiến với cặp đôi "Thầy Lục, Gengar" này!

Trước mặt cậu, cây hoa của Venusaur bắn ra vô số dây leo, gầm gừ khẽ.

Đỉnh Núi Bạc, tuyết lớn bay lả tả, một bản nhạc chiến đấu hào hùng tựa hồ vang lên. "Tiến lên." Red nhiệt huyết bùng cháy, "Venusaur!" Huấn Luyện Viên truyền thuyết, Red, đã phái ra Venusaur! "Tôi chọn cậu----" Lục Dã hét lớn: "Gengar!!" "Ghos!! (*ˇ⊍)" Rõ ràng là Pokémon bình thường.

Gengar và Venusaur, lại cuồn cuộn Hào Quang của Pokémon truyền thuyết!

Ngay cả Darkrai có thể chống lại Rồng Thời-Không, lúc này cũng không tự tin có thể chiến thắng Gengar.

Bởi vì...

Gengar đã đạt đến lĩnh vực trên cả "Huyền Thoại Chiến Đấu",

sánh ngang với Pokémon truyền thuyết! "Ghos!" Gengar của Thầy Lục nhe răng cười một cách tà ác lạnh lùng, hai mắt đỏ rực, phía sau nổi lên bóng tối đen kịt. "Ba na!" Venusaur của Red ánh mắt sâu thẳm, da màu xanh đậm cứng như đồng tường, cây hoa đỏ trên lưng già cỗi nhưng tràn đầy sức sống.

Hai Pokémon này, đều sở hữu thực lực chiến thắng thần cấp một, là hai cặp đôi mạnh nhất của hai Huấn Luyện Viên mạnh nhất thế giới! "Bất kể đối thủ là ai, tôi và Saur sẽ luôn chiến đấu." 'Chiến binh' Red nắm chặt cổ tay phải đeo găng tay cách điện, ánh mắt sắc bén, Đá Chìa Khóa khảm trên găng tay tỏa ra ánh sáng chói mắt. "Saur----" Red nghiêm giọng nói, "Tiến hóa Mega!!" Năng lượng khủng khiếp cuồn cuộn trong ánh sáng Tiến hóa, năng lượng tự nhiên vô tận thậm chí khiến tuyết mọc ra cỏ xanh.

Bông hoa trên lưng Mega Venusaur càng lớn hơn, tứ chi và thân cây càng mạnh mẽ hơn, tổng thể trông như một loài thực vật nhiệt đới đang thịnh vượng.

Trên trán mọc ra bông hoa đỏ, ánh mắt đỏ sẫm, dây leo thô và chắc chắn bay ra từ thực vật nhiệt đới, hệt như những chiếc roi dài!

Phòng livestream có lượng người xem phá kỷ lục, hàng triệu khán giả trực tuyến đang theo dõi. "Huấn Luyện Viên truyền thuyết, Red?!" "Mega Venusaur đối đầu với Gengar của Thầy Lục!" "Đây là một trận chiến truyền thuyết thật sự!" Dưới chân núi, Blue Oak ngẩng đầu nhìn ánh sáng Tiến hóa rực rỡ, lẩm bẩm: "Cậu ấy quả nhiên vẫn phái ra Mega Venusaur." "Gengar của Thầy Lục thì sao?

Sẽ dùng Bẫy Tiêu Diệt Bóng Ảnh chứ?" Yellow nhìn về phía Cynthia.

Cynthia khoanh tay, đôi mắt xám khẽ lóe lên: "Theo tôi được biết, Gengar giỏi nhất là Chiêu Z." Trên đỉnh núi tuyết trắng xóa bay lả tả,

Red nhiệt huyết sôi trào, nắm chặt tay nói: "Saur, dùng dây leo!" "Ba na!" Cây hoa khổng lồ trên lưng Mega Venusaur, bắn ra hơn mười sợi dây leo, che trời lấp đất, liên tục quất liên hoàn xuống đầu! "Gengar, Phân Thân Bóng Đêm!" Gengar phân ra hàng trăm phân thân bóng đêm, vây quanh khắp tuyết, mỗi con đều tạo ra một khuôn mặt đáng sợ khác nhau: có con lắc mông, có con lè lưỡi, có con nháy mắt...

Mega Venusaur giữ bình tĩnh, vung vẩy dây leo mịt trời, quét ngang và 'bành bành bành' đánh tan phân thân bóng đêm, một Gengar đang xông lên đột nhiên nhảy vọt lên cao! "Gengar, Thôi Miên!" Lục Dã nói.

Gengar nhe răng cười, ánh sáng xanh lam yêu dã tỏa ra trong mắt: "Ghos!" "Vô ích thôi!" Red vung tay hét lớn, "Hương Thơm Ngọt Ngào của Saur, sẽ làm giảm tỷ lệ né tránh và độ chính xác của Gengar!" Lục Dã hơi sững sờ, còn có thể lý luận như vậy sao?

Thực tế chứng minh, Red luôn đề phòng chiến thuật Thôi Miên, mùi hương từ thực vật sau lưng Venusaur lập tức khiến sự chú ý của Gengar bị phân tán! "Ghos ~ (¯ ¯)" Gengar quay đầu nhìn bông hoa sau lưng Venusaur.

Để tôi xem xem, đây là cái gì ngon ngon vậy ta ~ Đột nhiên, dây leo của Venusaur vụt ra như Tia Chớp, quất thẳng vào Gengar đang giữa không trung, 'bốp' một tiếng quật nó xuống tuyết! "Lưỡi Lá!" Red vung tay nói.

Venusaur của Red, mang theo toàn những chiêu thức uy lực nhỏ, nhưng khi kết hợp lại, lại có sức thống trị kinh người. "Ba na!" Venusaur bắn ra vô số Lưỡi Lá từ phía sau, như một Cơn Bão Lá cuồn cuộn lao tới, trên trời vang lên tiếng 'xoẹt xoẹt' xuyên không!

Hội anh em trên livestream đồng loạt biến sắc. "Cậu gọi đây là Lưỡi Lá hả?" "Cơn Bão Lá cũng chỉ đến thế thôi!" Vào thời khắc mấu

chốt, Lục Dã chỉ huy: "Thế Thân, sau đó dùng Trọng Lực!!" Gengar để lại một con Thế Thân hình búp bê trong hố tuyết, trong nháy mắt bị Lưỡi Lá xé nát thành từng mảnh.

Tuyết rơi bay phấp phới, bản thể Gengar lóe lên đến trên không tuyết, coi thường Mega Venusaur, vung tay lớn: "Ghos!" Trong khoảnh khắc, tuyết đọng trên toàn bộ đỉnh Núi Bạc bắt đầu rung chuyển, một lực hấp dẫn khổng lồ bao trùm xuống, buộc Mega Venusaur lún sâu vào tuyết đọng, chôn vùi đến tận đáy, chỉ còn lộ ra cây hoa khổng lồ trên lưng. "Ba na..." Venusaur trong tuyết ngẩng đầu nhìn Gengar đang trên không.

Chương 879

Hành động bị hạn chế, trong chiến đấu hoang dã chắc chắn sẽ mất đi tiên cơ!

Red kéo thấp vành mũ, lập tức quyết đoán, triển khai đòn tấn công cuối cùng: "Saur----Thực Vật Cuồng Nộ!!" Thực Vật Cuồng Nộ, Chiêu Thức tối thượng của hệ Cỏ, dưới sự thi triển của Venusaur của Red, như thể vương quốc thực vật giáng lâm! "Ba na!!!" Toàn bộ đỉnh Núi Bạc đều rung chuyển, Venusaur phá vỡ tuyết, cây hoa sau lưng bắn ra hàng trăm hàng nghìn sợi dây leo, cắm sâu vào mặt đất. "Ầm ầm ầm!!" Khoảnh khắc tiếp theo, hơn mười cây cọc gỗ thô to nhô lên khỏi mặt đất, quấn lấy nhau, đan xen thành một cái lồng gỗ khổng lồ hình cầu, khóa Gengar vào trong!

Hội anh em trên livestream chấn động sâu sắc. "Đây, đây chính là Venusaur của Red!" "Thực Vật Cuồng Nộ này hợp pháp không vậy!" "Kết thúc rồi sao..." Gió lạnh rít gào, bên trong lồng gỗ đã không còn động tĩnh, Red và Venusaur vẫn như lâm đại địch.

Đột nhiên, cả hai kinh ngạc mở to mắt.

Chỉ thấy các cọc gỗ bị một lực hấp dẫn vô hình nhổ bật gốc, hơn mười cây hoa trên không lơ lửng, cái lồng gỗ đó dưới trọng lực khủng khiếp dần dần tan rã, lộ ra Gengar bên trong một Lớp Bảo Vệ hình cầu.

Gengar được bao phủ bởi một lớp Lớp Bảo Vệ hình cầu, giơ bàn tay nhỏ lên trời, lòng bàn tay xoay tròn một Lỗ Đen, và vẫn đang không ngừng mở rộng! "Ghos! (ᗢ ᗡ)" Lực hấp dẫn mạnh mẽ xé rách cơ thể Red, nhìn quanh, không chỉ cây cối, ngay cả tuyết, đá cũng đang bay về phía Lỗ Đen! "Đây là..." Red ánh mắt thất thần, nhớ lại chuyện

cũ ở Tháp Thiên Luân Tế Đàn.

Chiêu Z độc quyền giữa Thầy Lục và Gengar!

Tóc đen của Lục Dã bay phấp phới, tà áo tung bay, cổ tay đeo chiếc Vòng Z mạnh mẽ, trên đó khảm "Gengar Z" màu tím thẫm. "Đây là mối liên kết độc nhất vô nhị giữa tôi và Gengar." Lục Dã ánh mắt trong veo, đặt tay phải đeo Vòng Z mạnh mẽ lên vai trái, rồi lại giơ lên trời.

Dưới sự dẫn dắt của tư thế toàn lực, Hào Quang Tối Thượng tỏa ra ánh sáng vàng rực rỡ!

Mối liên kết giữa Huấn Luyện Viên và Pokémon, thậm chí có thể siêu việt cả ánh sáng!! "Gengar, dùng Chiêu Z của Gengar----" Lục Dã gầm lên, mảnh đá bên chân ầm ầm bay lên, xông về phía Lỗ Đen khổng lồ trên trời. "U Hồn Hư Ảo!!!" "Ghos!! (ᴗ̤ᴗ̤)" Gengar nâng Lỗ Đen khổng lồ lên, ném về phía Mega Venusaur đang bị Trọng Lực đè nén, hệt như một thiên thạch khổng lồ đang đổ ập xuống!

Red đồng tử co rút, mũ bị cuốn bay trong luồng khí mãnh liệt, tóc đen phấp phới trong cuồng phong!

Màn hình livestream bị một luồng ánh sáng trắng như vụ nổ lõi chiếu sáng. "Ầm ầm ầm!!" Sau đó là tiếng nổ đinh tai nhức óc, một lượng lớn đất đá bay tới, camera không ngừng rung chuyển, cuối cùng xuất hiện điểm băng tuyết.

Sau đó, hội anh em trên livestream tuyệt vọng phát hiện, Thầy Lục đã tắt phòng livestream. "???" "Chiêu Z độc quyền của Gengar?" "Kết quả sao, rốt cuộc ai thắng vậy!" "Còn có thể cắt ngang truyện như vậy sao?!" "Nội quy đâu, trả tiền lại đây!!" ...

Đỉnh Núi Bạc.

Hơn nửa ngọn núi đã bị san bằng, bình nguyên trên đỉnh núi đầy

rẫy vết tích chiến tranh.

May mà nhờ Palkia, có thể phục hồi lại.

Một bàn tay nhỏ mập mạp nhặt chiếc mũ của Red bị cuốn bay lên.

Sau đó, Gengar lau khuôn mặt lem luốc của mình, nhìn Venusaur đang ngất xỉu, rồi lại ngẩng đầu không thể tin được nhìn Lục Dã: "Ghos..." "Ừ." Lục Dã cười gật đầu, "Chiếc mũ đó, bây giờ thuộc về cậu rồi." Gengar ôm chiếc mũ của Red, xúc động đến mức mắt rưng rưng lệ: "Ghos... (இωஇ)" Mình và chủ nhân, thực sự đã làm được...

đã trở thành, Huấn Luyện Viên mạnh nhất thế giới!

Sau đó, Gengar đội chiếc mũ lưỡi trai của Red lên đầu, hớn hở vung vẩy nắm đấm nhỏ. "Ghos! (ω`▽´ω)ﾉ" Chúng ta đã làm được, Ghos!

Red đứng dậy từ đống đổ nát, mái tóc đen lay động theo gió, vô thức nhìn quanh.

Khi ánh mắt cậu rơi vào Gengar đội chiếc mũ lưỡi trai màu đỏ, Red ban đầu sững sờ, rồi nở một nụ cười thản nhiên.

Hai người tiến lên bắt tay.

Lục Dã: "Gengar của tôi, hình như rất thích cái mũ này..." "Không sao đâu, cái này đã là của Gengar rồi." Red mỉm cười nói, "Satoshi có cầu xin tôi, tôi cũng không cho cậu ấy, cậu nhất định phải dùng chiêu Last Resort thật tốt đấy nhé." Gengar đội chiếc mũ lưỡi trai màu đỏ, nheo đôi mắt đỏ tươi, vui vẻ gật đầu. "Nhưng mà, cậu phải cẩn thận đấy." Red ánh mắt sắc bén, nghiêm túc nói: "Lần tới, tôi và Venusaur, sẽ giành lại cái mũ đó!" Gengar giật mình, do dự một lát, tháo mũ trả lại Red, quay đầu lầm bầm: "Ghos..." Thôi vậy, trả lại cho cậu vậy, *phù phù* (phun nước bọt).

Red cười nghẹn ngào: "Đùa thôi mà, loại mũ giống vậy nhà tôi còn

nhiều lắm, cái này tặng cho cậu đó." Gengar mừng rỡ khôn xiết, thích thú ôm chặt cái mũ: "Ghos!" Trận chiến đỉnh núi Mt.

Silver đã đi vào hồi kết.

Khi tín hiệu Live Stream được khôi phục, các khán giả chỉ thấy cảnh Thầy Lục và Red thân thiện bắt tay. "Vậy rốt cuộc là ai thắng?" "Khoan đã, Gengar đội mũ của Red, đây đã là ám chỉ rồi còn gì!" "Sự thật chỉ có một – Gengar thích đội mũ!" Không ai biết, trong ba phút tín hiệu Live Stream bị gián đoạn, giữa hai Trainer đứng trên đỉnh cao Pokémon, Thầy Lục và Red, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Nhưng rất nhanh, khán giả trong phòng Live Stream lại bị ngọn lửa chiến đấu bùng lên thu hút. "Dù sao thì nó cũng đã kết thúc." Red ánh mắt sắc bén, nói: "Thầy Lục, cũng đến lúc cho tôi chiêm ngưỡng đội hình chủ lực của cậu rồi chứ!" Màn hình chat tràn ngập bình luận. "Vãi chưởng, đội hình chủ lực của Thầy Lục!" "Reshiram lại chuẩn bị xuất trận à?" "Tôi đoán là Regigigas!

Thầy Lục từng dùng Regigigas đập Primal Groudon mà!" Lục Dã ho nhẹ một tiếng: "Gengar và mấy nhóc khác, chính là đội hình chủ lực của tôi." "Ý tôi là, Pokémon truyền thuyết ấy." Red nói: "Muốn trở nên mạnh hơn, thì phải không ngừng chiến đấu với những Pokémon hùng mạnh thôi." "Đương nhiên, để công bằng hơn thì..." Red lấy ra một quả Master Ball từ trong lòng, "Tôi cũng đã chuẩn bị xong bạn đồng hành để Battle với cậu rồi." Nhìn quả Master Ball, Lục Dã khẽ sững sờ.

Trận chiến Mt.

Silver đã kết thúc...

Tiếp theo là màn Trận chiến Thần thánh sao? 'Fighter' Red cũng đã từng lập Gắn kết với Pokémon truyền thuyết.

Trong đó nổi bật nhất là Deoxys với toàn bộ Gene của Red, và Pokémon mà cậu ấy tự tay thu phục bằng Master Ball.

Lục Dã: "Pokémon trong quả Master Ball đó, chẳng lẽ là..." "Mewtwo." Red nghiêm túc nói: "Nó là bạn đồng hành của tôi, và cũng giống tôi, khao khát được chiến đấu với những kẻ mạnh." Với tiếng "Bành!", Master Ball mở ra, một luồng sáng trắng bay vút ra.

Một Pokémon hình người toàn thân trắng toát, gương mặt uy nghiêm, tay cầm một cái muỗng vận mệnh khổng lồ, đứng sừng sững trước Red.

Đây không phải Mewtwo phản công đến từ thế giới song song.

Con Mewtwo vung vẩy cái muỗng khổng lồ này, chính là Mewtwo mà 'Fighter' Red đã tự tay thu phục trong chương đặc biệt! "Ngươi rất mạnh, loài người, thậm chí đã đánh bại Red." Lục Dã nghe thấy tiếng cảm ứng điện tâm uy nghiêm từ Mewtwo. "Nhưng cậu ấy là Trainer mà ta công nhận, vì vậy, ta sẽ giành chiến thắng trong trận đấu tiếp theo cho cậu ấy." Khi Mewtwo xuất hiện, lượng người xem phòng Live Stream lại một lần nữa bùng nổ, phá vỡ kỷ lục vòng bán kết của Giải đấu Thế giới. "Red phái Pokémon truyền thuyết ra ư?" "Mạnh quá, Fighter!" "Đánh xong trận hữu nghị rồi, giờ thì đến Trận chiến Thần thánh thôi!!" Gengar: "Ghos!

Cho tao ra trận đi, tao muốn cái muỗng khổng lồ đó!" Lục Dã ho nhẹ một tiếng, cảm ứng nói: "Mày vừa chiến đấu rồi...

Hay là để nhóc Hoopa ra tay đi." Đã là Trận chiến Thần thánh, vậy đương nhiên phải cử Thú truyền thuyết mang tính biểu tượng nhất của Thầy Lục ra.

Pokémon thì về Pokémon, thần linh thì về thần linh! "Nhờ cậu hết đấy, nhóc Hoopa!" Lục Dã ánh mắt tập trung, "Lôi cái thằng cu đen sì kia ra đây!" "Giao cho Hoopa được mà!" Nhóc Hoopa đã chờ lâu như

vậy, chính là để chờ khoảnh khắc Trận chiến Thần thánh này, tủm tỉm cười, sau đó dùng sức ném ra vòng sáng, lớn tiếng nói: "Hoopa – Lôi lôi!!" Vòng sáng lơ lửng trên đầu Lục Dã, dần dần khuếch đại, từ trong đó tuôn ra luồng khí lưu cuồng bạo.

Red ánh mắt ngưng trọng, khóe miệng lại nở nụ cười hưng phấn.

Cậu ấy vẫn luôn muốn Battle với Pokémon truyền thuyết này!

Và giờ đây, cậu ấy và Mewtwo, sẽ phát động trận quyết đấu với Thầy Lục và Pokémon đó!

Cả thế giới chấn động. "Cuối cùng thì lôi ra Pokémon gì đây!?" "Chẳng lẽ là cái hồ sơ ở Dahara City đó..." "Xuất trận rồi, đội hình chủ lực của Thầy Lục!!" Ầm ầm ầm!!

Bầu trời xé rách, khí lưu gào thét, từ trong vòng sáng một thân hình uy nghi, bạo liệt lao ra, cơ thể hình rắn với hoa văn Oreburgh uốn lượn trong biển mây.

Ngay sau đó, nó đứng thẳng thân trên, lơ lửng trước mặt Lục Dã, giương hai vuốt, bùng nổ tiếng gầm thét uy nghiêm.

Rayquaza đen!! "Lại gặp mặt rồi, Lục Dã." Nó hỏi, "Lần này có chuyện gì thú vị vậy?" "Battle với Mewtwo." Lục Dã cảm ứng nói, "Cũng đủ để cậu ra tay rồi chứ." Rayquaza đen nhìn xuống với vẻ khinh thường từ trên cao.

Mewtwo tay cầm cái muỗng khổng lồ, bảo vệ trước mặt Red, vẻ mặt nghiêm nghị.

Nó cảm nhận được áp lực chưa từng có...

Con Rayquaza đen này rất mạnh, mạnh đến mức Mewtwo cũng phải sợ hãi!

Nhưng mà, ta sẽ cùng Red, nghênh đón bất kỳ trận chiến nào!

Mewtwo ngang tay cầm cái muỗng khổng lồ, bày ra tư thế chiến đấu! "Có ý đấy." Rayquaza đen nhe khóe miệng. "Lục Dã, bản đại gia sẽ cùng cậu chiến đấu thêm một trận nữa!" Ầm ầm ầm!!

Rayquaza đen lơ lửng trên đầu Lục Dã, thân hình che kín trời đất, bốn phương gầm thét.

Mewtwo tay cầm muỗng vận mệnh, bảo vệ trước mặt Red, nghiêm chỉnh chờ đợi!

Các khán giả trong phòng Live Stream, bị cảnh tượng trước mắt làm cho chấn động mãnh liệt. "Rayquaza đen VS Mewtwo!?" "Phá án rồi, Rayquaza đen mới là đội một của Thầy Lục!" "Lance, ông xem Thầy Lục nhà người ta kìa!" "Trận chiến Thần thánh đỉnh núi Mt.

Silver!!" Trận chiến bắt đầu. "Mewtwo, Tinh Thần Kích Phá!!" Mewtwo mắt lóe sáng xanh, một kết giới hình cầu bao trùm lơ lửng lên, mặt đất xung quanh dưới niệm lực khủng khiếp lõm xuống nứt toác, rung chuyển ầm ầm như Động Đất! "Rayquaza, Long Thăng!!" "Gầm!!" Rayquaza đen như một thanh kiếm chém mây, toàn thân tỏa ra vô số hạt vàng, trong nháy mắt hoàn thành Tiến hóa Mega, xé toạc một đường thẳng vàng lao xuống "ầm ầm"!

Ầm!!!

Trận chiến Thần thánh trên Mt.

Silver kéo dài cho đến hoàng hôn.

Rotom của Thầy Lục không công bố toàn bộ quá trình chiến đấu.

Nhưng, trận quyết chiến giữa Rayquaza đen và Mewtwo đã chấn động toàn thế giới.

Mặt trời lặn về phía tây.

Lục Dã và Red mình mẩy đầy vết thương, cùng dìu nhau đi xuống

từ đường núi.

Blue Oak ánh mắt khẽ động, nói: "Hai cậu... chiến đấu lâu như vậy sao?" Lục Dã nhức đầu nói: "Chủ yếu là vị 'Fighter' nào đó, cứ đòi chiến đấu mãi, căn bản không dừng lại được." Red gãi đầu cười cười, rồi nhìn lại Mt.

Silver, nói: "Tôi đã đánh giá thấp ảnh hưởng của trận chiến Pokémon truyền thuyết rồi..." Mt.

Silver đầy những hố lớn hố nhỏ, đỉnh núi gần như bị san bằng.

Red nghiêm nghị nói: "Có lẽ... phải nhờ Pokémon Không Gian Palkia ra tay, giúp khôi phục Mt.

Silver rồi." "Cái này không sao." Lục Dã nói, "Tôi mời cậu ấy một bữa là được!" Trong Trận chiến Thần thánh giữa Rayquaza đen và Mewtwo, Rayquaza đen ở dạng Mega không chút nghi ngờ giành chiến thắng.

Khi nhóc Hoopa đưa nó về thế giới cũ, nó còn đòi Thầy Lục không ít Khối Năng Lượng vàng.

Lúc sắp đi, nó nói: "Lần tới mà có chuyện thú vị như vậy, thì cứ tìm bản đại gia nhé!" Lục Dã lưng hơi lạnh, ngẩng đầu nhìn trời. "Tôi thì chỉ mong đây là chuyện 'thú vị' cuối cùng rồi..." Darkrai đang ẩn mình trong bóng tối, thân thể khẽ run lên, không khỏi rơi lệ. "Lạy cậu, đừng có nói gở nữa!" "Vậy thì." Yellow do dự nói, "Kết quả rốt cuộc là..." Red cười thản nhiên: "Tôi thua rồi." Blue Oak và Yellow đột nhiên giật mình.

Chỉ thấy ánh mắt Red thâm thúy, cúi đầu nắm chặt cổ tay, chậm rãi nói: "Thừa nhận thất bại, rồi trở nên mạnh hơn..." Red nở nụ cười, nói: "Khi nào gặp lại, chúng ta lại chiến đấu nhé, Thầy Lục!" Quả nhiên, trận chiến Pokémon luôn mang lại nụ cười cho mọi người mà.

Lục Dã khẽ cảm khái, dứt khoát nói: "Không thể nào, vì đánh xong trận này, tôi sẽ giải nghệ rồi." Red: "Hả?" "Có một chuyện vô cùng quan trọng, cần phải giải quyết trước..." Lục Dã vừa nói, vừa ngoảnh lại nhìn mỹ nhân tóc vàng đứng bên cạnh.

Cynthia tay thon đặt bên hông, đôi mắt xám nhìn sang, má hơi ửng hồng, lộ ra nụ cười dịu dàng.

Ngay sau đó, Cynthia tự nhiên khoác tay Lục Dã, cười nhẹ nói: "Chúng tôi chuẩn bị kết hôn rồi." "Kết hôn?" Red và Yellow chớp chớp mắt. "Kết hôn, kết hôn!" Nhóc Hoopa reo hò bay lượn, từ trong vòng sáng lôi ra giỏ hoa, rải tung lên trời. "Địa điểm đã xác định chưa?" Blue Oak hỏi một cách bình thản. "Ừm, ở quán cà phê của Lumiose City." Lục Dã gật đầu cười nói: "Mời mọi người nhất định phải đến, có lẽ sẽ có không ít bất ngờ." Red và Yellow nhìn nhau, cả hai ngay lập tức dời mắt đi. "Đúng vậy..." Yellow xấu hổ cúi đầu, thầm nghĩ, "Thầy Lục và cô Cynthia đã đính hôn từ lâu rồi." Giờ Giải đấu Thế giới kết thúc...

đúng là cũng nên chuẩn bị hôn lễ thôi.

Blue Oak liếc nhìn Red và Yellow, khoanh tay nói: "Tôi nhất định sẽ có mặt.

À mà Thầy Lục, ông nội mời cậu đến Pallet Town một chuyến, để bàn bạc cụ thể về 「Năng lượng Vũ trụ」..." ...

Trận chiến đỉnh núi Mt.

Silver đã hạ màn.

Chương 880

Đây chắc chắn là một trận chiến đi vào lịch sử.

Phòng Live Stream đã trình chiếu trận đấu đỉnh cao giữa Thầy Lục và Red, cả hai đều thể hiện phong thái của một Trainer truyền thuyết.

Và sau khi trận quyết chiến giữa Gengar và Venusaur kết thúc.

Trận chiến Thần thánh giữa Rayquaza đen và Mewtwo đã mang đến cú sốc cực lớn cho các Trainer khắp nơi trên thế giới.

E rằng cũng chỉ có Thầy Lục và Red, với cấp độ Trainer của họ, mới có thể chỉ huy hai Pokémon truyền thuyết này...

Tối hôm đó.

Vì không thể từ chối lòng hiếu khách, Lục Dã và Cynthia cùng đến Pallet Town, thăm Giáo sư Oak.

Màn đêm mát lạnh như nước, bên cạnh thoang thoảng hương thơm tóc vàng.

Lục Dã cảm thấy bàn tay lạnh buốt của Cynthia rúc vào lòng bàn tay mình, hai người tựa vào nhau, Cynthia gối đầu lên vai anh. "Cứ như mơ vậy." Cynthia khẽ nói. "Đây là lý tưởng của anh từ trước đến nay mà." Lục Dã đáp. "Chiến thắng Red ư?" "Không... là kết hôn với em." "Đồ dẻo mồm dẻo miệng." Lục Dã ngước nhìn bầu trời đêm, nói: "Zekrom, 'Rồng Lý Tưởng', có thể làm chứng cho anh." Cynthia nhìn vào đôi mắt sáng rực của Lục Dã, lòng mềm nhũn, khẽ nói: "Em tin anh mà." Vừa đến ngoại ô thị trấn, cậu thiếu niên mũ đỏ hấp tấp, vác Pikachu trên vai chạy đến: "Anh Blue Oak, tiền bối Red, Thầy Lục...

Em, em đã xem Live Stream sáng nay!" Blue Oak vẫn giữ phong

thái tiền bối đáng tin cậy, thản nhiên nói: "Nói chậm thôi." "Em muốn biết, kết quả cuối cùng là gì." Satoshi nuốt nước bọt, căng thẳng nói: "Gengar và Venusaur, rốt cuộc là ai thắng!?" "Pikachu!" Pikachu đậu trên vai Satoshi, mắt sáng rực, vẻ mặt hóng hớt.

Blue Oak nhìn quanh phía sau, Red và Thầy Lục nhìn nhau, Cynthia mỉm cười theo dõi.

Gengar đội mũ của Red, từ trong bóng tối nhảy ra: "Ghos!

Tao thắng啦!" Satoshi đơ người một lúc lâu, nhìn quanh trái phải, rồi hít một hơi khí lạnh. "Thầy Lục—" Satoshi kinh ngạc nói: "Anh đã đánh nát bét tiền bối Red rồi sao?!" Kết quả trận Battle giữa Nhà vô địch thế giới Lục Dã và Trainer truyền thuyết Red đã gây ra cuộc tranh luận sôi nổi trong nhóm chat.

Red rộng lượng thừa nhận sự thật thất bại, khiến mọi người không khỏi kinh ngạc.

Blue Oak không thể tin được: "Red thật sự thua rồi ư..." Cái 'Fighter' mạnh nhất đó, cuối cùng vẫn thua vì... thua vì chiến thuật! "Chỉ xem Live Stream thôi mà em đã thấy sục sôi máu lửa rồi!" Satoshi tiếc nuối nói: "Tiếc quá, em và Pikachu không có mặt ở đó." Akin vung tay một cái: "Truyền ra đi, Thầy Lục đã đánh nát bét Red rồi!" Không ai phản đối, Long Tamer Lance cười tủm tỉm @Fighter.

Red mỉm cười nói: "Ngày mai đến Mt.

Silver tu luyện, đừng có đến muộn đấy, Gold." Blue Oak bình tĩnh nói: "@Akin, tôi và Red sẽ cùng làm đối luyện cho cậu." Akin: "!?? " Thầy Lục thầm mặc niệm cho ông anh Akin.

Thôi đi mà, Akin.

Trên Mt.

Silver toàn là Red!

Ngoài kết quả của 'Trận chiến Mt.

Silver', còn một hành trình vô cùng quan trọng nữa cần được công bố trong nhóm.

Thầy Lục đã thông báo về ngày cưới và địa điểm cụ thể với Cynthia, khiến các thành viên trong nhóm vô cùng cảm khái.

Lorelei chua chát nói: "Tình đầu ý hợp, thật tốt quá đi." Caitlin lặng lẽ Dive.

Iris vui vẻ nói: "Chúc mừng cô Cynthia!" Nhiếp ảnh gia Viola mỉm cười nói: "Nếu không ngại, tôi có thể miễn phí làm nhiếp ảnh gia cho đám cưới đó." Fantina thì thầm vào tai: "Về khoản thiết kế váy cưới này, tôi cũng có chút nghiên cứu, có thể giúp tham khảo." Bonnie đầu đội Dedenne, vui vẻ nói: "Cháu muốn làm phù dâu cho cô Cynthia!" "Bonnie nhiều nhất cũng chỉ có thể làm bé rải hoa thôi." Clemont cười nói. "Ai, sao lại như vậy chứ." Bonnie buồn bã nói.

Nhân tiện nhắc đến chủ đề này, Lục Dã nhìn sang Cynthia bên cạnh, nói: "Về việc chọn phù dâu..." Nhà vô địch Sinnoh mắc chứng khó chọn lựa này, chắc phải suy nghĩ đến nửa tháng mất. "Ban đầu em quả thực đã rất băn khoăn." Cynthia tay chống cằm, khẽ cười nói, "Nhưng mà, chắc chắn phải mời Caitlin, Shauntal và mấy người nữa." "Em đã bắt đầu nghĩ đến hôn lễ sớm vậy à?" "Đâu có..." Cynthia liếc xéo một cái, cười nhẹ nói, "Cũng chỉ bắt đầu suy nghĩ từ lúc đính hôn thôi mà." Lục Dã khoanh tay gật đầu.

Ừm, không biết anh Steven có chịu làm phù rể không.

Khả năng cao là có, dù sao cơ hội này anh ấy có thể cùng Công chúa Diancie làm bạn đồng hành, cùng tham dự.

Thông thường thì phù rể không được chọn người quá đẹp trai, nhưng Thầy Lục đẹp trai đến mức có thể "nhập vai" được, nên cũng

không cần lo sẽ bị chiếm spotlight.

Thầy Lục vốn còn định mời Lucian làm phù rể, để cảm ơn sự "trợ công" của cậu ấy bấy lâu nay.

Nhưng ngày cưới Lucian phải tăng ca, đành phải thôi.

Đương nhiên, quà cảm ơn cho Lucian chắc chắn không thể thiếu, ví dụ như một bộ sách quý hiếm, dù sao đọc sách cũng là một trong số ít sở thích của Lucian.

Ngày cưới, ngoài khách mời, phù rể phù dâu, bé rải hoa, còn có vô số "tiểu cute" sẽ xuất hiện.

Công chúa Diancie sẽ xuyên qua con đường nhỏ của Diamond Domain để đến sân vườn quán cà phê; Mew sẽ bay ra từ thân cây dẫn đến World Tree, cùng chơi đùa với Togepi; Celebi là mấu chốt để Lục Dã thông qua 'phó bản Dahara City', là người bảo vệ rừng, nó sẽ hiện thân ở đền thần trong rừng Đồng Cây và cấp tốc đến Lumiose City; Marshadow là 'người bảo vệ' của Thiên Thanh Sơn, nó đã cùng Lục Dã và Lance trải qua 'Thử thách Hồng', sẽ đến quán cà phê để học hỏi 'kỹ thuật bóng tối' từ Darkrai; chưa kể đến nhóc V đáng yêu của Coco, Meloetta, Latias, và đương nhiên là cả Darkrai của Alamos Town nữa.

Ngoài ra, đây cũng là lý do chính anh đến Pallet Town lần này.

Ánh mắt Lục Dã lóe lên sự mong đợi.

Thông qua 「Năng lượng Vũ trụ」, đánh thức Jirachi, và mời nó tham gia hôn lễ của tôi! ...

Tối hôm đó, Thầy Lục nhận được một tín vật hình khối lập phương chứa 「Năng lượng Vũ trụ」 từ Giáo sư Oak, có thể phóng Tia Tín Hiệu lên trời.

Tìm địa điểm gần nhất với sao chổi, và phóng chùm sáng, có thể khiến Jirachi tỉnh giấc sớm hơn, và hạ cánh tại vị trí tín vật.

Vì vậy, ngày hôm sau.

Thầy Lục nhờ nhóc Hoopa mở vòng sáng dịch chuyển, đến một địa điểm gần Nam Cực, và sử dụng tín vật.

Còn Cynthia thì đã về Celestic Town trước, trực tiếp mời Carolina tham gia hôn lễ của mình.

Trong bầu trời đêm tuyết rơi đầy băng tinh, những dải Aurora tuyệt đẹp đan xen.

Một chùm sáng trong vắt bắn thẳng lên trời, tạo ra vầng hào quang rực rỡ như cầu vồng.

Lục Dã thở ra hơi trắng, anh đeo găng tay, cùng nhóc Hoopa đội mũ chống lạnh ngẩng đầu nhìn lên, thấy một tiểu thiên thạch lơ lửng giữa bầu trời đêm.

Giống như một con thuyền nhỏ đã phiêu bạt trong vũ trụ vạn năm, cuối cùng cũng tìm được một bến cảng, có thể tạm thời dừng lại, tận hưởng sự ấm áp của gia đình. "Nhóc Hoopa, cái kia chắc là..." Lục Dã ánh mắt khẽ động. "À, không sai, bên trong có dao động Năng lượng của Jirachi." Nhóc Hoopa vui vẻ nói. "Thật sự thành công rồi..." Lục Dã không thể tin được.

Tiểu thiên thạch dần dần trôi về phía chùm sáng, sau đó lơ lửng trên đỉnh chùm sáng, rồi cùng chùm sáng dần tối đi mà hạ xuống, cuối cùng rơi vào đôi tay đang nâng lên của Lục Dã. 「Năng lượng Vũ trụ」 trong chùm sáng tuôn vào thiên thạch, tỏa ra ánh sáng Tiến hóa tuyệt đẹp, ngoại hình của thiên thạch dần thay đổi.

Thầy Lục nín thở, hai tay khẽ run rẩy, chứng kiến bản thân cùng Giáo sư Oak hoàn thành một kỳ công xuyên thế kỷ.

Họ đã đề xuất 「Năng lượng Vũ trụ」, tìm ra cách để giữ Jirachi lại!

Thiên thạch trong lòng bàn tay Lục Dã, biến thành Jirachi với đôi mắt ngái ngủ, nó mơ màng nhìn anh, dùng thần giao cách cảm nói: "Kano-chan?" "Jirachi." Giữa băng tuyết ngập trời, đứng dưới màn trời rực rỡ Aurora, Lục Dã nở nụ cười dịu dàng: "Rất vui được gặp em." Jirachi từ từ mở to mắt, tỏa ra ánh sáng lấp lánh, vui vẻ gật đầu: "Ừm!

Em muốn chơi cùng mọi người!" Nhóc Hoopa vung vẩy pompom lên xuống, bay lượn trái phải: "Chơi cùng, chơi cùng!" Gengar cười hì hì lấy ra Vải Sương Mù, như một tấm chăn nhỏ, bay phủ lên người Lục Dã.

Lục Dã ôm Jirachi, quay lại nhìn Gengar một cái, rồi ngước nhìn bầu trời đêm Icirrus đầy Aurora, thở ra làn khói trắng. "Gengar..." "Ghos?" "Chúng ta về nhà thôi." "Ghos!" ...

Thông qua cánh cổng dịch chuyển do nhóc Hoopa mở.

Thầy Lục mang theo Jirachi, từ Nam Cực xa xôi trở về Lumiose City.

Trong quán cà phê, Indeedee đang đứng sau quầy bar, bỗng nhiên che miệng, ngạc nhiên nhìn vòng sáng đột nhiên xuất hiện.

Từ trong vòng sáng bước ra Thầy Lục phong trần mệt mỏi, mặc áo khoác lông vũ dày cộp, lông mày và mặt đều phủ sương lạnh.

Trong lòng anh là Jirachi đang cười khúc khích, bay lên, chào Indeedee: "Chào bạn, rất vui được gặp bạn!" Indeedee mím môi cười. "Chúng ta trước đây đã gặp nhau rồi mà." Steenee trừng to đôi mắt đỏ, vứt chổi sang một bên vội vàng chạy vào bếp sau, rót một cốc Thủy Lực nóng (Scald), bưng đến trước mặt Lục Dã. "Ồ, cảm ơn em, Steenee, đã giúp anh một việc lớn." Lục Dã phủi tuyết trên người, tháo găng tay, cầm cốc thủy tinh, thở ra một hơi, cảm khái nói: "Cái vòng sáng PokéDollar này quả thực tiện lợi, nếu không có cậu, Hoopa,

hành trình của tôi ít nhất phải hoãn lại nửa tháng." "He he ~ chỉ cần mời Hoopa ăn một bữa thịnh soạn là được rồi." Nhóc Hoopa tủm tỉm cười. "Đương nhiên, Energy Block của cậu cũng không thể thiếu rồi!" Để chuẩn bị hôn lễ, Rotom đồ bếp truyền thuyết của Thầy Lục đã sớm hoạt động hết công suất, chế tạo Khối Năng Lượng vàng.

Mặc dù ông chủ quầy Berry không còn ở đó, nhưng nhóc Hoopa có thể xuyên qua vòng sáng, trực tiếp hái các loại Berry hoang dã trong phạm vi World Tree, chất lượng cũng tuyệt vời.

Không ít cây con trong phạm vi World Tree, vẫn là do Blastoise gieo trồng... vì nó lo lắng một ngày nào đó sẽ có nạn đói, nên đã tích trữ lương thực trước.

Chuyện này rất vô lý, nhưng rất... "rùa"!

Jirachi lơ lửng sau lưng Togepi, tò mò nhìn màn hình máy chơi game của nó.

Một bên khác của Togepi là Victini, tay cũng cầm máy chơi game, vui vẻ nhe răng nanh: "Nimi!" Lục Dã liếc mắt một cái, nói: "Anh cũng đã chuẩn bị máy chơi game cho em rồi, Jirachi.

Cùng với Mew, nhóc Hoopa, sau này các em có thể cùng nhau 'khai hắc' rồi..." The Pokémon Company trong tương lai, còn có thể sản xuất một tựa game MOBA di động Pokémon 5V5 online.

Tên là 《Đại Tập Kết Pokémon》, chắc chắn sẽ không thô thiển như tựa game cùng tên, mà sẽ là một siêu phẩm có tâm!

Đôi mắt Jirachi sáng lên, nâng máy chơi game mà Lục Dã đưa cho, hai bên đầu những chiếc ruy băng ước nguyện không ngừng đung đưa. "Em cũng có thể chơi game cùng mọi người rồi!" "Đúng vậy." Lục Dã cười nói, "Thích chơi bao lâu cũng được hết!" Ngày cưới cận kề.

Ông anh Akin bị Red "cào" đến Mt.

Silver tu luyện rồi.

Đợi lần tới xuất quan, chính là lúc anh ấy và Red sẽ tham dự hôn lễ của Thầy Lục.

Thầy Lục thầm cảm khái.

Akin dù sao cũng là một trong những chiến hữu đáng tin cậy nhất của tôi, cùng nhau đánh team, cậu ấy luôn có thể hút chuẩn lực Flash Fire.

Đợi đến ngày cưới, sẽ xóa sạch số trang trong sổ tay, mở ra một trang mới tinh vậy!

Sau khi chiến thắng Red, cuộc sống của Thầy Lục đã nhàn nhã hơn không ít.

Dù sao thì mình cũng đã hoàn thành lời hứa với Gengar, có thể "nằm yên hưởng thụ" rồi, chờ "bé cưng" đút cơm cho thôi.

Đương nhiên, Thầy Lục với tư cách là "chủ bếp" gia đình, cũng có 'chủ trương của người chồng' của riêng mình!

Về mảng sự nghiệp này, vẫn không thể lơ là đại ý, The Pokémon Company đã nhàn rỗi quá lâu, cũng nên khởi động những kế hoạch hoàn toàn mới. "MV quảng bá cho 《Pokémon》?" Oleana lật xem bản kế hoạch trong tay, hơi có vẻ ngạc nhiên. "Không sai." Lục Dã cười nói: "Tôi đã xin được quyền của các Trưởng Phòng Gym, Tứ Đại Thiên Vương, Nhà Vô Địch, tất cả các Trainer xuất hiện, để hình tượng nhân vật của họ có thể xuất hiện trong MV hoạt hình." "Và bộ MV quảng bá này, sẽ lấy câu chuyện của các Trainer làm chủ tuyến, lấy hai chiếc mũ của Red và Leon làm sợi dây liên kết, thể hiện sức hấp dẫn của Pokémon." Oleana tập trung ánh mắt, tỉ mỉ xem xét.

Nội dung của MV quảng bá này thực ra rất đơn giản, dưới hình

thức hoạt hình, lần lượt trình chiếu các loại Pokémon truyền thuyết, các Chuyên gia hệ, các Nhà Vô Địch Liên Minh và các Chủ sở hữu Pokédex.

Nhằm quảng bá sức hấp dẫn của Pokémon, khuyến khích nhiều thiếu niên nam nữ có chí trở thành Trainer, dũng cảm lên đường du hành.

Bài hát do Thầy Lục sáng tác và tự mình thể hiện, Oleana đã nghe thử các phiên bản ngôn ngữ khác nhau, và màn trình diễn của Thầy Lục đều có thể coi là Hoàn hảo. "Nhà vô địch thế giới tự mình thể hiện... sẽ là một 'cú đặt cược' không nhỏ." Oleana hỏi: "Tên của bộ MV này là gì vậy?" Lục Dã nghiêm túc nói: "MV đặc biệt của Pokémon, 《GOTCHA》." 《GOTCHA!》 là MV quảng bá Pokémon do Bones chế tác, ngay khi công bố đã gây chấn động, thu hút vô số người hâm mộ cho Pokémon Game.

Điều đáng quý là, bộ MV quảng bá này đã thể hiện được tấm lòng ban đầu của Trainer và Pokémon.

Đó chính là hành trình vô định, và sự Gắn kết với Pokémon.

Thầy Lục tái hiện bộ MV quảng bá này, một là để thu hút sự chú ý cho 《Pokémon》, hai là để đặt nền móng cho các phiên bản game tiếp theo như Gold, Silver, Gem, Pearl, Diamond...

Chi tiết chắc chắn sẽ có chút khác biệt so với bản gốc, ví dụ như sau khi Nhà Vô Địch Sinnoh Cynthia xuất hiện, Nhà Vô Địch Lục Dã của Red Star League sẽ lộ diện.

Cảnh quay là Thầy Lục và Pokémon của anh: Lục Dã đưa tay phải chạm vào áo choàng Nhà Vô Địch trên vai trái, ném lên trời, rồi chuyển cảnh sang Nhà Vô Địch tiếp theo.

Vì trước đó đã quay riêng MV 《Mục tiêu là Pokémon Master》

cho Satoshi, nên lần này sẽ không để Satoshi xuất hiện trong MV 《GOTCHA》.

Hiện tại, Thầy Lục chỉ mới sản xuất một tựa 《Pokémon: Red/Green》.

Các phiên bản tiếp theo như 《Gold/Silver》, 《Ruby/Sapphire》, 《Pearl/Diamond》... sẽ lần lượt ra mắt trong tương lai.

Bản thân Thầy Lục sẽ không xuất hiện trong các tựa game này.

Nhưng khi người chơi hoàn thành vòng đầu tiên, và khám phá ra căn phòng ẩn mang tên 'The Pokémon Company', sẽ thấy một NPC tóc đen đứng đó.

Khi đối thoại với anh ta, khung hội thoại sẽ hiện lên【Thầy Lục: Cái này không phải là đánh trẻ con sao!】, sau đó trận chiến sẽ bắt đầu.

Đội hình toàn bộ cấp 100, như một "Trứng phục sinh" nhỏ của game và sở thích cá nhân của Thầy Lục.

MV 《GOTCHA》 là đoạn giới thiệu cho các phiên bản tiếp theo.

Chương 881

Theo tiến độ sản xuất, nó sẽ chính thức công bố ra công chúng sau khi Thầy Lục và Cynthia hoàn thành hôn lễ.

Khi đó, chắc chắn sẽ khiến nhiều Trainer hơn nữa, lên đường du hành của riêng mình.

Những cuộc gặp gỡ với Pokémon trong chuyến đi, sự Gắn kết được tạo dựng giữa họ, những bạn đồng hành, đối thủ, bạn bè đã quen biết.

Những cảm xúc Quý giá này, chính là chủ đề vĩnh cửu không đổi của thế giới Pokémon! ...

Ngày 3 tháng 12, thứ Bảy.

Còn hai giờ nữa là đến nghi thức hôn lễ của Thầy Lục và Cynthia.

Trên 'bản đồ Radar' của Jewelrite, có thể thấy nhiều điểm Năng lượng khủng khiếp đang tiến gần đến Reverse World.

Giratina vốn không muốn đồng ý cho nhiều người ngoài đến Reverse World "ăn trực".

Nhưng xét thấy đây là hôn lễ của Lục Dã, có sự chứng kiến của các thần linh sẽ càng trang trọng, nên miễn cưỡng đồng ý... nhưng với lượng Energy Block tương đương của người khác, Giratina muốn gấp ba lần, cộng thêm một phát 「Hào Quang」 nữa!

Thầy Lục đương nhiên đã đồng ý.

Những Pokémon truyền thuyết đến Reverse World lần này đều là những người bạn cũ của anh.

Regigigas, Ba Rồng Sinnoh, Bộ ba Thời tiết Hoenn, Cặp Rồng Đen

Trắng Unova.

Một Long Tamer chân chính!

Những Pokémon như Arceus, Xerneas đang chìm vào giấc ngủ, cùng với Kyurem nóng nảy, thì không có mặt.

Tất cả đều là Pokémon truyền thuyết của thế giới này.

Rayquaza đen của thế giới song song lo lắng sẽ gây ra sự sụp đổ Không Thời Gian, nên đã không xuất hiện. "Vậy thế giới chính diện là Pokémon Ảo, còn Reverse World là Pokémon truyền thuyết sao..." Lục Dã thầm nghĩ: "Đúng là cậu thật đó, Thiên sứ Tự Nhiên!" Reverse World.

Trên cánh đồng cỏ xanh khổng lồ như người, gió nhẹ thổi gợn sóng.

Dialga, Palkia ở dạng Giải Phóng, thân hình che kín trời đất; Giratina hình dạng như sinh vật phù du, lượn lờ trên bầu trời.

Kyogre nằm trong sông ngâm nước, Groudon ngồi bên bờ sông ngẩn ngơ, Rayquaza "ầm ầm" ngáy ngủ trong tầng mây.

Reshiram và Lục Dã đứng cạnh nhau, tâm trạng phức tạp: "Ta thật không ngờ, ngươi có thể mời được nhiều người như vậy..." "Họ đều là chiến hữu của tôi." Lục Dã nghiêm nghị nói, "Nhưng người tôi chỉ huy ăn ý nhất, vẫn là cậu, Reshiram." Reshiram khẽ giật mình, vui mừng nói: "Ta công nhận sự chân thật của ngươi." Lục Dã thầm nghĩ, còn có Regigigas nữa...

Thầy Lục đã chuẩn bị một chiếc bàn dài khổng lồ ở Reverse World, trên đó bày đầy sơn hào hải vị và thức ăn dành cho Pokémon.

Chỉ cần các Pokémon truyền thuyết Thu Nhỏ thân hình lại, là có thể ngồi vừa.

Cũng không cần lo lắng họ sẽ đánh nhau...

Chuyến đi Dahara City, họ đã công nhận Trainer này rồi.

Lần này chuyên cần đến đây, cũng là để gửi lời chúc phúc đến Lục Dã, và ăn tiệc.

Lục Dã nhìn đồng hồ, nói: "Tôi phải rời Reverse World rồi." Không ai đáp lời, ngẩng đầu nhìn lên, các Pokémon truyền thuyết đang gặm Khối Năng Lượng như ăn kẹo lạc, tham quan Reverse World khắp nơi.

Cơ hội đến Reverse World không nhiều, và cũng chỉ vì nể mặt Thiên sứ Tự Nhiên mà họ mới có thể đến Reverse World, còn không thì đã bị Giratina đánh cho một trận rồi.

Ở Reverse World, sức mạnh của Giratina có thể sánh ngang với Arceus.

Trong mô tả của Pokédex, Giratina chính là vì thách đấu Arceus thất bại mà bị đày đi.

Lục Dã xuyên qua vòng sáng, rời khỏi Reverse World, đi đến phòng bếp.

Với sự giúp đỡ của Lục Dã, kỹ năng nấu nướng của Alcremie đã tiến bộ vượt bậc, là một trong những đầu bếp chính của tiệc cưới.

Lúc này, Alcremie nhìn chiếc bánh cưới hình 'Alcremie Cực Đại Hóa' trước mắt, hai mắt sáng rực: "Yma ~!" Tôi thật sự đã làm ra chiếc bánh hoàn hảo nhất thế giới!

Sảnh trước quán cà phê.

Delibird đảm nhiệm vai trò tiếp tân, nụ cười khả ái, chào đón mỗi vị khách: "Ô ~" Giáo sư Oak cùng Blue Oak, Red, Green, Yellow, Satoshi cùng đi, đến trước cửa. "Giáo sư Oak." Lục Dã mỉm cười nói,

"Ngài đã đến rồi." Giáo sư Oak đánh giá Lục Dã trong bộ vest lịch lãm từ trên xuống dưới, khen ngợi: "Rất đẹp trai, giống như tôi hồi trẻ vậy." "Chẳng trách bà Agatha lại phải lòng ngài." Blue Oak lạnh nhạt nói.

Giáo sư Oak ho khan.

Blue Oak cúi người cười nhếch mép: "Hóa ra Giáo sư Oak cũng biết đỏ mặt cơ đấy." "Các cậu..." Giáo sư Oak muốn nói lại thôi. "Nhà Vô Địch Cynthia đâu rồi ạ?" Satoshi tò mò hỏi. "Cô ấy cùng Shauntal, Caitlin, vẫn còn ở phòng sau." Lục Dã vẫn chưa từng thấy Cynthia mặc váy cưới trông thế nào, lúc này cũng không khỏi mong đợi.

Trong phòng phía sau.

Cynthia khoác lên mình bộ váy cưới trắng tinh, đầu đội khăn voan trắng nhẹ, đeo găng tay ren trắng, tay cầm bó hoa, khuôn mặt tinh xảo xinh đẹp, đôi mắt xám lấp lánh quyến rũ, môi hồng mềm mại. "Cái này, có quá táo bạo không nhỉ." Cynthia bất an nói. "Không đâu không đâu." Shauntal cười nói, "Đã là váy cưới trắng, đương nhiên phải kết hợp với vớ dài màu trắng rồi." Caitlin ngồi bên mép giường, ôm búp bê, khẽ nói: "Vớ ren trắng..." Mặt Cynthia đỏ bừng, vội vàng ngắt lời: "Thôi được rồi, các cậu ra ngoài trước đi." Khách đã đến rồi.

Cynthia ngồi trong căn phòng yên tĩnh, nhìn mình trong gương, trong lòng dâng lên sự ngọt ngào, mỉm cười duyên dáng.

Trong sảnh trước.

Thầy Lục thấy Akin nhe răng cười toe toét, đang vịn vai Silver bước vào.

Silver với khuôn mặt "mặt liệt", đỡ Akin, gật đầu ra hiệu. "Red ra tay đúng là ác thật mà..." Akin ngước mắt lên, "Thầy Lục, tân hôn hạnh phúc!" Lục Dã gật đầu mỉm cười, vừa định nói "chuyện cũ cứ

để gió cuốn đi".

Akin bước vào quán cà phê, nói: "Ở đây có bàn bi-a không, Thầy Lục?" Lục Dã: "..." Món nợ này, tôi ghi lại rồi đó, Akin!

Trong sân vườn.

Ông bà Lục và Giáo sư Carolina ngồi nói chuyện phiếm trên ghế trắng.

Team Rocket hóa trang thường phục, đứng cùng Bewear.

Steven và Công chúa Diancie đứng dưới bóng cây trò chuyện, Diancie che miệng khẽ cười.

Một chiếc bàn tròn vây quanh năm "tiểu cute", tất cả đều cúi đầu nghịch máy chơi game. "Chapipi y ~" Togepi "cân" cả trận. "Nimi!" Victini mím môi, chữ V cháy rực phát sáng, tuôn trào dao động chiến thắng.

Mew dù online 24/24, nhưng kỹ năng quá "gà", phải nhờ Victini và Togepi "gánh team" mới lên được hạng.

Nhóc Hoopa vì quá "toxic" nên khóc lóc nói: "Màn hình của em lại đen rồi!" Jirachi lặng lẽ quan sát mọi người, lộ ra nụ cười.

Quan trọng không phải thắng thua của game, chỉ cần được chơi game cùng mọi người, Jirachi đã rất vui rồi! "Em chơi game không tập trung đó nha, Jirachi." Nhóc Hoopa uất ức nói, "Em sẽ loại em ra khỏi đội, tìm "đại thần" gánh bọn mình!" Jirachi: "Đừng mà, em sẽ chơi game nghiêm túc mà!" Bonnie nắm tay Serena, quay người cười nói: "Serena, Satoshi đến rồi kìa!" Serena khẽ giật mình, quay người nhìn lại.

Trong khung cảnh hôn lễ, gặp lại người bạn đã lâu...

Satoshi hiếm khi đỏ mặt, gãi gãi đầu. "Pikapi ka!" Pikachu cười

xấu xa huých tay Satoshi.

Giáo sư Oak nhìn quanh sân vườn, thần sắc kinh ngạc, dụi dụi mắt.

Không nhìn lầm, Celebi, Diancie, Meloetta... những Pokémon Ảo hiếm có và biểu tượng bí ẩn này đều tề tựu đông đủ! "Con Melmetal này là của cậu à?" Blue Oak hỏi. "Không sai, là bạn đồng hành mà tớ đã thu phục ở Alola!" Satoshi lớn tiếng nói. "Vậy con Magearna này..." Giáo sư Oak do dự mở lời. "Là, là bạn của em." Lillie từ trong nhóm học sinh Alola, chạy nhỏ đến, căng thẳng nói, "Có làm phiền ngài không ạ?" "Không, chỉ là đột nhiên có quá nhiều Pokémon Ảo xuất hiện thôi." Giáo sư Oak ho nhẹ. "Sắp bắt đầu rồi." Steven cúi đầu nhìn đồng hồ đeo tay, nói: "Tôi đi tìm Thầy Lục đây." Sau khi chào đón cặp khách cuối cùng bị lạc: Leon và Sonia.

Chỉ còn chưa đầy mười phút nữa là đến nghi thức hôn lễ.

Lục Dã đột nhiên căng thẳng, chỉnh cà vạt, nói: "Gengar, mau giúp anh xem, có bị lệch không..." "Ghos!" Gengar vẻ mặt nghiêm túc nhón gót chân lên.

Lục Dã cúi người xuống, trong mắt phản chiếu khuôn mặt to tròn của Gengar.

Đôi mắt đỏ tươi của Gengar chăm chú nhìn cà vạt, vẫy vẫy tay nhỏ, cuối cùng hài lòng nháy mắt gật đầu. "Ghos!" "Đã hoàn toàn ổn rồi!" "Thật sao..." Lục Dã vô thức nói, "Mày có thể kỹ lưỡng hơn chút nữa không." "Ghos?" Gengar kỳ lạ chớp mắt.

Thầy Lục ho nhẹ một tiếng. "Thật ra là tôi, muốn nhìn Gengar kỹ hơn một chút nữa... muốn kỹ thật kỹ, khắc sâu Pokémon của tôi vào trong tâm trí." Lục Dã ưỡn thẳng lưng, điển trai xuất chúng, tràn đầy ý chí, quay đầu nhìn lại các Pokémon phía sau. "Ghos ~" Gengar cười hì hì vươn tay vẫy vẫy. "Bôi bôi..." Đôi mắt xanh biếc của Sylveon

lấp lánh. "Kame!" Blastoise giơ ngón cái lên, mạnh mẽ gật đầu. "Gau!" Arcanine lộ ra nụ cười hiền lành đáng yêu. "Quạc!" Sirfetch'd nắm chặt cọng hành lớn, tay cầm khiên hành, mắt sáng rực. "Banzai ~" Tyranitar nhe răng nanh như một con khủng long khổng lồ.

Togepi và các Pokémon Ảo khác, đang chơi đùa trong sân vườn, chờ đợi nhân vật chính của ngày hôm nay xuất hiện.

Đây là trận chiến cuối cùng.

Lục Dã ánh mắt ngưng lại, giơ tay thu các Pokémon vào PokéBall, rồi "tách" một tiếng, cài vào đai của Trainer bên hông.

Sắp bắt đầu rồi.

Hôn lễ của tôi và cô Cynthia!

Gió hiu hiu thổi, bầu trời xanh thẳm vời vợi, thoang thoảng mùi hương hoa sơn trà.

Leng keng...

Tiếng cười nói vui vẻ tự do lan tỏa, trong khu vườn được bố trí cho nghi thức hôn lễ, tiếng chuông báo hiệu cô dâu chú rể xuất hiện vang lên.

Lục Dã trong bộ vest lịch lãm, bên cạnh là Gengar, cùng nhau bước đến phía trước cổng hoa cưới.

Trước mắt cậu phản chiếu hình ảnh Cynthia trong bộ váy cưới trắng tinh khôi, khăn voan trắng che đầu, mái tóc vàng óng như thác nước, dung nhan tuyệt mỹ, thần thái dịu dàng, e ấp như nụ hoa nam thiên trúc sắp nở.

Cô cầm bó hoa cưới, phía sau là Garchomp cao lớn dũng mãnh đi theo.

Garchomp đứng hộ vệ phía sau Cynthia, đánh giá Lục Dã và

Gengar một lúc lâu, rồi khẽ gật đầu: “Gao.” “Ghos~ (இωஇ)” Gengar bỗng dưng có chút cảm động, đứng một bên không biết làm gì.

Trong khúc nhạc du dương, dịu dàng, Lục Dã và Cynthia nở nụ cười, chìa tay về phía đối phương.

Lục Dã nắm lấy bàn tay mềm mại của cô vào lòng bàn tay mình, khoảng cách kéo lại gần, Cynthia mắt xám lay động, khoác tay Lục Dã.

Meloetta cất tiếng hát “Khúc Ca Hôn Lễ”, hiện trường hôn lễ được bày biện những cây nến hình Love Ball.

Bánh kem tạo hình Alcremie Cực Đại và tháp champagne được đặt cạnh nhau, Steven, Lance, Diantha cùng các khách mời khác ăn vận lộng lẫy, đứng trên thảm cỏ, mỉm cười vỗ tay.

Giữa hôn lễ trang trọng, Lục Dã lờ mờ nghe thấy Cynthia kề sát mình, dùng lời thì thầm chỉ hai người nghe thấy, khẽ nói: “Tình yêu em dành cho anh chỉ có tăng chứ không giảm.” Trong mắt Lục Dã phản chiếu Cynthia xinh đẹp, cậu nói: “Anh muốn cùng em tiếp tục chuyến hành trình của chúng ta, cho đến tận cùng thế giới.” Cynthia mỉm cười rạng rỡ, hai người đứng trước cổng hoa cưới được bao phủ bởi màn che nhẹ nhàng, hai trái tim nồng nhiệt đã gắn kết chặt chẽ.

“Em nguyện ý cùng anh, đi mãi về sau.” Cô khẽ nói.

Trên lối đi của cổng hoa cưới, Bonnie đáng yêu bưng giỏ hoa, cười nói: “Diancie, chúng ta rắc hoa nào! ✿✿ヽ(°▽°)no ✿” Công chúa Diancie nhón chân, chúm chím cười: “Không thành vấn đề ~” Steven trong bộ vest vừa vặn, đứng trên thảm cỏ xanh, ánh mắt tràn đầy vui mừng nhìn về phía trước.

Lance vuốt tóc tạo kiểu, mái tóc đỏ dựng đứng, khoanh tay thì

thầm: “Không được mặc áo choàng, tôi thấy hơi lạ.” Anh đột nhiên quay đầu, nhìn về phía bóng dáng khổng lồ phía sau, ngạc nhiên nói: “Ngay cả cậu cũng mặc quần áo rồi sao?” Bruno hiếm hoi mặc bộ vest ngoại cỡ, nhai bánh màn thầu, lặng lẽ gật đầu.

Dưới bóng cây bên cạnh, Shauntal tháo kính lau: “Cuối cùng họ cũng đến được với nhau.” Caitlin mắt khẽ lay động, nhẹ nhàng thở dài, gật đầu nói: “Thật tốt.” Trong tiếng nhạc hôn lễ trang trọng, Cynthia khoác tay Lục Dã, cười tủm tỉm bước qua cổng hoa cưới.

Khoảnh khắc ấy, dường như có lời chúc phúc đến từ khách mời và thần linh, bao quanh đôi tân lang tân nương.

Gió bất chợt mạnh lên, thổi bay chiếc mũ lưỡi trai của Satoshi, cậu ấn vành mũ xuống, ngước nhìn lên.

Trên trời có một vệt hồng quang tuyệt đẹp, từ tầng mây hiện ra chân thân, một chú chim bảy sắc, đầu đội vương miện Saffron, vẫy cánh, đuôi rải xuống những dải cầu vồng lấp lánh.

“Pikachu.” Satoshi nở nụ cười không thay đổi thuở ban đầu, “Chúng ta nhất định sẽ trở thành Bậc thầy Pokémon!” Pikachu nằm trên vai Satoshi, cười nói: “Pikachu!” Trên sân khấu hôn lễ.

Giáo sư Rowan với vẻ mặt nghiêm túc, đảm nhiệm vai trò chủ hôn.

Ông là tiền bối của Giáo sư Oak, đức cao vọng trọng, và cũng là người chứng kiến, góp công cho hành trình của Cynthia và Thầy Lục.

Giáo sư Rowan nhìn đôi tân lang tân nương bước tới, trong lòng dâng lên vô vàn cảm xúc, rồi lại khôi phục vẻ mặt nghiêm túc, trang trọng đọc lời chứng hôn.

“Dialga ban tặng chúng ta thời gian, dù vui vẻ hân hoan hay đau buồn rơi lệ, thời gian đều trôi qua bình đẳng.

Chương 882

Trong dòng sông dài của năm tháng, em có nguyện ý cùng anh tiến bước, Cynthia?" Cynthia nhìn sâu vào mắt Lục Dã, vị 'bệnh nhân khó chọn lựa' này không hề do dự, đôi mắt cong lên như vầng trăng khuyết: "Em nguyện ý." "Sự ra đời của Palkia đã tạo ra vô số không gian.

Dù là sự sống hay cái chết, đều tồn tại trong cùng một không gian.

Trong không gian biến ảo khôn lường này, cậu có nguyện ý cùng cô ấy đi đến tận cùng, Lục Dã?" Lục Dã nhìn sâu vào mắt Cynthia, tóc đen mềm mại, đôi mắt trong veo, khẽ nói: "Tôi nguyện ý." Giáo sư Rowan khép cuốn sách cổ, ngước nhìn bầu trời xanh trong vắt.

Ánh cầu vồng tuyệt đẹp rải xuống đôi tân lang tân nương, tựa như một phép màu.

Giáo sư Rowan nói: "Sự gắn kết giữa các sinh mệnh, cuối cùng sẽ 孕育 ra những điều hoàn toàn mới mẻ." "Arceus, nguyện ngài chứng giám cho sự kết hợp của đôi tân lang tân nương này, tiếp theo, xin hai bên trao đổi nhẫn—" Satoshi bưng khay nhẫn, căng thẳng đến cứng cả người, bước đến trước mặt Lục Dã và Cynthia.

Trên khay đặt một chiếc Master Ball màu tím hồng, bên trong quả cầu là lớp nhung thiên nga, lót hai chiếc nhẫn kim cương làm từ Diancite.

Lục Dã cầm lấy một chiếc, nâng bàn tay mềm mại của cô lên, đeo nhẫn vào ngón áp út của Cynthia.

Cynthia cũng làm theo một cách nhẹ nhàng.

Hai người không hẹn mà cùng cúi đầu, nhìn chiếc nhẫn kim cương

trong suốt lấp lánh, rồi ngước nhìn vào mắt đối phương.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Trong tầm mắt Lục Dã là dung nhan tuyệt mỹ của Cynthia, hơi thở ấm áp, hương thơm dịu mát thấm vào lòng.

Bàn tay thon của Cynthia nâng lấy má cậu.

Tựa như cây World Tree xoay tròn trong thế giới mùa xuân, Ho-Oh bay lượn trên ngọn World Tree, nhìn xuống mặt đất tràn đầy sức sống.

Một nụ hôn dịu dàng và nồng nhiệt. …… Bố mẹ Lục Dã và Giáo sư Carolina, khóc lóc thảm thiết.

"Ghos~(இωஇ)" Gengar nhai khăn tay.

Tốt quá rồi, ô ô, tốt quá rồi.

Đôi tân lang tân nương này, là ta tận mắt chứng kiến họ đến được với nhau!

Hiện trường hôn lễ tràn ngập tiếng cười nói vui vẻ, đến phần cô dâu tung hoa.

"Em muốn đi đón bó hoa cưới của chị Cynthia!" Bonnie chạy về phía cô dâu.

Clemont trong bộ ba lô của mình đưa cánh tay máy ra, túm lấy cổ áo Bonnie, bất lực nói: "Đó là chuyện của người lớn, em tham gia làm gì." "Giành được bó hoa cưới, về giúp anh trai cưới chị dâu chứ." Bonnie chớp mắt.

Clemont đỏ mặt tía tai nói: "Hoàn toàn không cần!" Tin đồn ở thị trấn Hoa, nói rằng người may mắn nhận được bó hoa cưới của cô dâu sẽ có thể kết hôn với người mình yêu.

Mái tóc vàng đuôi ngựa của Yellow bay phấp phới, quay lại nhìn

Red tiền bối đang nói chuyện với Blue Oak, đôi mắt kiên định.

Mình, mình cũng phải đi giành bó hoa cưới của Nhà vô địch Cynthia!

Sophie buộc khăn trùm đầu màu đỏ, hai mắt sáng rực… với thực lực của mình, giành bó hoa cưới dễ như trở bàn tay!

"Serena, cùng tôi đi giành bó hoa cưới đi ~" Bonnie đẩy lưng Serena.

"À, nhưng mà, đợi một chút…" Serena hai má ửng hồng.

Cynthia cười dịu dàng, thân thiện nhìn lại mọi người, nói: "Mọi người sẵn sàng chưa?" Bonnie đứng giữa đám đông, lớn tiếng nói: "Sẵn sàng rồi, cô Cynthia, ném về phía em!" Cynthia hơi khựng lại, đôi mắt xám bỗng trở nên nghiêm túc, chìm vào do dự.

Rốt cuộc nên ném hoa về hướng nào thì tốt hơn nhỉ… Mặc kệ đi, cứ dùng động tác ném bóng quen thuộc vậy.

"Bay lượn trên bầu trời đi!" Cynthia quay lưng lại với mọi người, tung bó hoa cưới lên.

Các cô gái phát ra tiếng reo hò, lũ lượt chạy về phía bó hoa.

Cô ngự tỷ tóc đỏ mặc váy liền thân, đi giày cao gót, đứng một mình một góc.

Khi bó hoa rơi xuống, mọi người chen lấn xô đẩy, Lorelei cầm ly champagne, tự tin cao quý, uống cạn một hơi.

Lorelei Băng, không cần đối tượng!

"Dì Lorelei đúng là không ai theo mà…" Akin thì thầm với Crystal.

"Đừng có nói lớn thế, sẽ bị 'Mr.

Rime' đấy." Crystal căng thẳng nói.

Trán Lorelei giật giật, nắm chặt ly champagne.

Akin, món nợ này, Lorelei Băng ta ghi nhớ rồi!

"Nói đến đây." Akin đắc ý nói, "Khi luyện tập ở Núi Bạc, tôi đã đánh bay mũ của Red tiền bối đấy nhé." "Thật sao?

Giỏi ghê." Crystal ngạc nhiên nói.

"Đương nhiên." Akin lau mũi… mặc dù sau đó bị Red đánh tơi tả nửa tiếng.

Trình độ chiến đấu dã chiến của Akin, thuộc hàng số một số hai trong số những Người nắm giữ Pokédex, việc cô ấy có thể đánh lén Red trong trận đấu dã chiến cũng không có gì lạ.

"A, bó hoa bị bắt được rồi!" Bonnie reo lên, các cô gái tản ra, để lộ một cô gái tóc ngắn.

Serena một tay ôm bó hoa, vén lọn tóc ngắn bên tai, mặt đỏ bừng.

"Serena." Bonnie cười hì hì, "Sau này cậu sẽ kết hôn với người mình yêu đó." "Thế à…" "Tôi đi nói với Satoshi đây! (◕ᴗ◕✿)" Bonnie vui vẻ chạy đi.

"Khoan đã." Serena đưa tay ra, định ngăn lại, nhưng rồi lại ngượng ngùng buông tay xuống.

Kể cho Satoshi, ừm… cảm giác cũng không tệ.

Caitlin mặt đầy vạch đen, suýt nữa thì quỳ xuống vẽ vòng tròn.

Mình thua rồi… thua thảm hại… dù có dùng Siêu Năng cũng không giành được bó hoa cưới của Cynthia… Đổ lỗi cho cái Viridian Force của Yellow bên cạnh, làm mình bị nhiễu loạn! … Các khách mời ngồi vào bàn tiệc cưới, món ngon liên tục được dọn lên.

Vào ngày cưới, Thầy Lục hiếm hoi không phải xuống bếp, do 'Thiên Vương Đầu Bếp' Siebold đảm nhiệm vai trò bếp trưởng.

Mallow, Bộ ba Team Rocket, và tài năng nấu nướng của 'Tiểu đầu bếp' Alcremie cũng rất xuất sắc, giúp đỡ dưới bếp; Indeedee phụ trách điều phối hôn lễ, Meowstic bưng món, Steenee sắp xếp tháp champagne.

Thầy Lục quen với kiểu tiệc cuốn chiếu hơn, nên không phải là hình thức buffet.

"Ùm~" Bé chim cánh cụt bưng bát đĩa chạy tới chạy lui, bận đến toát mồ hôi hột, nhưng tâm trạng vô cùng vui vẻ.

Ông chủ kết hôn rồi, tâm trạng tốt có khi sẽ tăng lương cho mình không nhỉ… hi hi… Delibird cười trộm.

Thực ra, mình cũng rất mừng cho ông ấy!

Các bé dễ thương ngồi chung một bàn.

Togepi, Jirachi, Victini, Mew, bé Hoopa xúm lại chơi game.

Diancie với phong thái trang nhã, cùng Meloetta hiện thân của nghệ thuật, trò chuyện vui vẻ.

Marshadow cẩn thận cầm dao nĩa, chuyên tâm tiêu diệt món ăn trước mắt.

Latias và Celebi thích đùa nghịch, bay lượn trên không trung, tiếng cười không ngớt.

"Bắc~ (′∇` 〃)" Togekiss trà trộn vào bàn ăn.

Đây chính là Togekiss đã từng cứng rắn đối đầu với Arceus đấy!

"Thôi nào, cậu ngồi bàn với tôi đi, đừng làm hư bọn nhóc." Akin tự giác kéo Togekiss ra.

Đừng coi thường EQ của 'Ông Năm Vàng' (Togekiss)… Dù sao cũng cao hơn Satoshi mà!

“Bắc! (◣д◢)” Buông tôi ra, tôi muốn ngồi bàn với Togepi!

Các khách mời đến dự ngồi cùng nhau theo khu vực liên minh.

Nắm trong tay Zorua, ánh mắt dịu dàng, thảo luận ý tưởng của mình với Iris.

Wally căng thẳng hỏi Steven về phương pháp huấn luyện Gallade.

“Cái này à.” Steven suy nghĩ một lát, mỉm cười nói, “Tôi tặng cậu một viên Đá Mega Gallade nhé.” Wally đứng sững tại chỗ, ý niệm quay cuồng trong đầu.

Vô nhân tính!

Sabrina mặt không biểu cảm ngồi xổm xuống, hai tay chống cằm, quan sát Gengar.

Gengar quay lưng lại với Sabrina, vặn vẹo cái mông nhỏ nhắn: “Ghos~(ɷ¯∀¯ɷ)” Sabrina không giữ được, đầu tiên là che miệng, rồi bật cười lớn, thu hút những ánh mắt ngạc nhiên.

“Hóa ra Gardenia cũng đã vào nhóm chat rồi sao?” Trong buổi tụ họp của Sinnoh, Flint ngạc nhiên nói.

“Đúng vậy, là từ khi nào thế, tôi cũng không nhớ nữa.” Aaron gãi đầu nói.

Gardenia: “…” Cảm giác tồn tại thấp, thật sự không phải vấn đề của tôi mà! o( )o Johto, thị trấn Mahogany.

Pryce ngồi trên xe lăn vuốt ve Swinub trong lòng, điện thoại kiểu cũ trong túi đột nhiên rung lên.

Ông nghiêm túc nhấc điện thoại, ảnh mất một lúc mới tải xong, rồi phát hiện đó là bức ảnh do Akin gửi đến.

Trong ảnh là Akin khoác vai Silver, vẻ mặt gian xảo, bên cạnh còn có Green.

Silver và Green khi còn nhỏ đã bị Pryce bắt cóc và nuôi dưỡng.

Pryce cố nhiên lạnh lùng, nhưng cũng không phải chưa từng dành tình cảm cho bọn trẻ.

Không ai có thể dò xét nội tâm của Pryce, bởi vì Pryce thực sự quá mạnh mẽ, mạnh mẽ đến mức dường như mất đi nhân tính.

Trừ một người nào đó thích tìm đường chết.

Akin: "Lão già, biết ông nhớ hai đứa nó, lần này không cần cảm ơn tiểu gia nữa đâu, haha!" Pryce nhìn bức ảnh, khóe miệng khẽ cong lên, chậm rãi trả lời: "Tôi sẽ bảo Delibird, gửi cho cậu một tác phẩm điêu khắc băng." Akin dường như nghe thấy tin tức kinh khủng nào đó, sắc mặt hơi biến: "Không cần đâu!" Một bên khác, bộ ba Team Rocket lệ nhòa.

"Admin kết hôn rồi Meow~" "Họ thật sự rất yêu nhau…" "Là gia đình, giống như chúng ta và Bewear vậy!" "Chậc~ Buồn vãi! o( )o" Trời tối dần, hoàng hôn bao phủ, nhuộm vàng cả khu vườn.

Nhiếp ảnh gia Viola đề nghị Thầy Lục và Cynthia đứng cạnh nhau, và phái tất cả Pokémon ra, để chụp một bức ảnh cưới tại chỗ cho đôi tân lang tân nương.

Lục Dã nhìn vào đôi mắt xám trong veo của Cynthia, khoác tay cô, đi đến trước World Tree phiên bản nhỏ.

"Ra đây đi, mọi người!" Lục Dã ném PokéBall lên trời.

"Ghos! (*ˇ▽)" Gengar từ trong bóng tối vọt ra, thè lưỡi liếm má Lục Dã.

Cynthia mỉm cười ném PokéBall: "Cùng chụp ảnh nào." Bùm, bùm, bùm!

Nắp PokéBall mở ra, ánh sáng trắng liên tục rơi xuống đất.

Pokémon của Thầy Lục và Cynthia nhìn nhau, thân thiện hàn huyên.

“Ghos~(￣▽￣)/” Gengar vỗ vỗ Garchomp.

Sau này là người một nhà rồi nha~ “Gao…” Garchomp liếc mắt một cái, khẽ thở dài.

Hết cách rồi, vẫn để Lục Dã hốt được cô cải trắng này!

Trước ống kính.

Lục Dã trong bộ vest lịch lãm, Cynthia trong bộ váy cưới trắng tinh khôi, khoác tay cậu.

Phía sau là các Pokémon của hai người.

“Ghos! (*ᐟ ᗜ)” Gengar vẫn là một Trainer có ý thức tự chủ cực mạnh, mạnh nhất thế giới.

“Búi~ o(´^ `)o” Sylveon vẫn là đại tỷ Tsundere vừa đáng yêu, vừa dữ vừa moe.

“Ka mi… ヾ(⌐■_■)” Blastoise vẫn là Quy quy vững vàng và thận trọng, Vị anh hùng Sóng Biển sẽ kích hoạt Dòng Nước Xiết khi đầy máu.

“Gào hú!

ᘓ(•p•)ᘐ” Arcanine vẫn là chú Husky lúc oai phong thần võ, lúc ngốc nghếch đáng yêu.

“Chíp kì đô y~ ヾ(◍°∇°◍)ﾉﾞ” Togepi sau này sẽ tiến hóa, nhưng hiện tại nó vẫn là bé cưng đáng yêu, giỏi ‘Vẫy Ngón’, được ông trời ưu ái.

“Áp! (´ᘓ⍛ᘓ)σ” Sirfetch’d sở hữu Hiện tượng Gắn kết độc nhất vô nhị với Thầy Lục, tâm lý từ mê mang chuyển sang kiên định cuối cùng.

Giống như suốt chặng đường đã qua, phía sau Thầy Lục đầy rẫy vết sẹo.

Nhưng lại thu hoạch được sự Gắn kết quý giá, gia đình thân yêu.

Kéo click!

“Tít tít… Đã chụp được bức ảnh quý giá, lạc trôi.” Rotom nói lớn.

Gió hiu hiu thổi bay vạt áo Lục Dã, phía sau là đại gia đình ấm áp, cậu bỗng thấy sống lưng hơi lạnh.

Chương 883

Lục Dã nhìn quanh mọi người, khẽ thở dài, ghé tai nói: "Thật ra tôi không muốn làm…" Gengar bịt miệng Lục Dã, vui vẻ giơ nắm đấm nhỏ lên: "Ghos! (๑`∇´๑)۶" Chủ nhân của ta, chính là Trainer tuyệt vời nhất thế giới!

Mắt Cynthia lấp lánh, mái tóc vàng dưới khăn voan trắng khẽ bay trong gió, cười tủm tỉm nói: "Em cũng nghĩ vậy." Lục Dã nhìn vào mắt Cynthia, nở nụ cười, ngắm nhìn hoàng hôn vàng óng.

Trời cũng không còn sớm nữa.

Chuẩn bị tiễn khách, để bé Hoopa lần lượt đưa các Pokémon huyền thoại về nhà, đặc biệt chăm sóc Groudon.

Sau đó thu Gengar và bọn chúng vào PokéBall!

Hai tháng đã trôi qua kể từ sự kiện Núi Bạc.

Trận chiến đỉnh cao giữa Thầy Lục và Red vẫn được mọi người không ngừng nhắc đến.

Thầy Lục triệu hồi Rayquaza đen, quyết chiến với Mewtwo cầm thìa khổng lồ của Red.

Phong thái của hai Trainer mạnh nhất, chỉ huy Pokémon huyền thoại, đã làm kinh ngạc cả thế giới.

Và một tháng trước, tin tức Thầy Lục và Nhà vô địch Cynthia kết hôn được lan truyền.

Cả thế giới xôn xao, một lượng lớn Trainer tan vỡ trái tim, nhưng cũng có một lượng lớn Trainer nở nụ cười dì ghẻ.

"Đôi vợ chồng Nhà vô địch này, là tôi tận mắt chứng kiến họ đến

được với nhau.” “Tôi đồng ý hôn sự này!” “Đạo lý tôi đều hiểu, Cynthia, Cynthia của tôi… o( )o” “Thầy Lục: Tôi là người đàn ông sẽ trở thành Nhà vô địch Sinnoh, cậu nghĩ sao?” Giữa lúc thành phố đầy những tin đồn, các Liên minh lớn nhỏ đều gửi lời chúc phúc, trong đó không ít Liên minh còn lưu truyền những kỳ tích huyền thoại của Thầy Lục.

Vị Trainer huyền thoại này, sau khi đánh bại Red và kết hôn với Cynthia, đã biến mất.

Có tin nói cậu đang ở Alola hưởng tuần trăng mật với Cynthia, cũng có người khẳng định The Pokémon Company đã đầu tư vào Devon, và Thầy Lục đã trở thành thành viên hội đồng quản trị của Devon.

Tình hình kinh doanh của The Pokémon Company phát triển đa dạng, PTCG trở thành game thẻ bài đối kháng được ưa chuộng nhất thế giới, các công ty trang trí nội thất mở rộng khắp các khu vực Liên minh, game MOBA di động mới nhất “Pokémon Đại Tập Kết” đang rầm rộ chuẩn bị.

Đương nhiên cũng có người nghi ngờ game của The Pokémon Company không đủ ‘có tâm’.

Đối với điều này, Thầy Lục tuyên bố: Công ty của chúng ta đang phát triển rực rỡ!

Tựa như để chứng minh lời nói của Thầy Lục.

Vào đêm Giáng sinh, MV quảng cáo mới nhất của “Pokémon” đã gây ra một làn sóng lớn.

Tiêu đề của MV quảng cáo là: 【MV đặc biệt Pokémon, GOTCHA! 】 Khi khán giả nhấp vào video, màn hình hiện lên logo Pokémon lớn, sau đó tiếng nam ca sĩ ấm áp vang lên.

“Hãy cùng chúng ta bước tới, con đường rực rỡ hơn cả trong suốt đó!” Cảnh trong MV là bốn thiếu niên, đi trên đường ray xe lửa, tiến về phía xa của đường ray.

Trong khoảnh khắc, người chơi như bị ký ức đánh trúng, nhớ lại khung thoại hiện ra khi điều tra TV trước khi ra khỏi nhà trong “Pokémon: Đỏ/Xanh Lá”. 【Bốn người đang đi trên đường ray… Mình cũng phải xuất phát rồi!】 Với sự tò mò, khán giả tiếp tục xem, chỉ thấy trong hình ảnh liên tục xuất hiện các Chuyên gia hệ từ các khu vực, các cảnh phim hoạt hình chuyển đổi với tốc độ cực nhanh, không thể rời mắt.

“Vừa rồi lướt qua là cái gì thế?” “Hình như là các Thủ lĩnh Nhà thi đấu của các khu vực, tôi thấy Takeshi rồi.” “Còn có Jasmine, Norman, Falkner… Trời ơi, tất cả các Chuyên gia hệ đều lên hình rồi!” Sau khi các Thủ lĩnh và Tứ Đại Thiên Vương xuất hiện, hình ảnh đột nhiên trở nên tối tăm, xuất hiện bóng dáng của Pokémon huyền thoại, Ultra Beast.

Ngay sau đó, bóng dáng một người đàn ông đầu vuông đã thu hút sự chú ý của khán giả.

“Bóng dáng này, là Giovanni lão đại!” “Vậy bóng dáng bên cạnh ông ta là Cyrus của Đội Galactic, Lysandre của Đội Flare…” “Tôi hiểu rồi, đây là biểu tượng cho các phản diện và Pokémon huyền thoại mất kiểm soát của “Pokémon”, chờ người chơi đến đánh bại!” Sau khi phản diện xuất hiện, tiếp theo là bóng dáng của các Người nắm giữ Pokédex qua các thời kỳ.

Khi các Người nắm giữ Pokédex xuất hiện, âm nhạc đột nhiên cao trào, trình diễn khí chất anh hùng của các Nhà vô địch!

Đầu tiên là Lance – Kẻ thuần hóa Rồng với vẻ mặt uy nghiêm, chính nghĩa tràn đầy trong chiếc áo choàng, Dragonite phun ra chiêu

thức đặc trưng Tia Sáng Tử Thần!

Chuyển cảnh đến Steven với nụ cười thân thiện, ánh mắt sắc bén, đầu ngón tay Đá Khóa tỏa ra hồng quang rực rỡ, phía sau Metagross thể hiện phong thái Tiến hóa Mega!

Wallace lộng lẫy xuất hiện cùng Milotic, với dáng người của một Người phối hợp vươn tay lên trời.

Tiếp theo xuất hiện là Nhà vô địch Sinnoh với nụ cười sắc lạnh, Cynthia với mái tóc vàng tung bay, Aura tuôn trào, Garchomp phía sau mắt nhìn khinh thường!

Lục Dã với mái tóc đen mềm mại, áo choàng tung bay, tay khoác vai trái, phóng khoáng ném PokéBall lên trời, Gengar nhân cơ hội liếm một phát vào ống kính, nở nụ cười ranh mãnh.

Alder và Iris vỗ tay truyền thừa; Diantha ngoảnh đầu nhìn lại; Leon vỗ vỗ má, vươn tay lên trời, lửa bốc cháy!

Màn hình bình luận nổ tung, lượt xem vượt qua mười vạn chỉ trong nháy mắt.

"Đây là các Nhà vô địch Liên minh của các khu vực sao?" "Ngầu quá đi mất, Steven thật sự ngầu quá!" "Cynthia, Nhà vô địch Sinnoh mạnh nhất và Garchomp!" "Xứng đáng là cậu mà, Thầy Lục!" Phía sau những đoạn phim khiến khán giả kinh ngạc, còn có hình ảnh Núi Bạc tuyết trắng phủ dày.

Một thiếu niên đội mũ lưỡi trai, vẫy tay phái Pichu ra, chiêu Điện Giật xuyên qua hàng phòng thủ của Red, đánh bay chiếc mũ của cậu ấy!

"Người đánh bại Red này là ai vậy?" "Hình như là nhân vật chính của "Pokémon" phần tiếp theo!" "Akin: Tôi đứng dậy rồi đây!" "Tôi thấy thủ môn Blue Oak rồi, Nhà vô địch ngắn ngủi nhất lịch sử!" Cốt

truyện của MV khá đơn giản, hai thiếu niên và thiếu nữ trước khi ra khỏi nhà đã nhầm lẫn bạn đồng hành, mang theo Pikachu và Eevee, đi tìm đối phương và dự định đổi lại.

Trên hành trình, họ lần lượt đội mũ của Red và Leon, tượng trưng cho việc không ngừng mạnh lên, cuối cùng trở thành hai Nhà vô địch mạnh nhất.

Cuối MV, thiếu niên và thiếu nữ khoác Pikachu và Eevee trên vai, đi trên con đường, con đường không ngừng kéo dài về phía trước, không ngừng lặp lại lời ca: "Mọi chuyện bắt đầu từ đây." "Mọi chuyện bắt đầu từ đây." Mew bay lượn trên bầu trời, cười tủm tỉm nhìn vào ống kính, lượn một vòng rồi biến mất.

Tiếp theo xuất hiện một bóng người mờ ảo, đứng từ xa vẫy tay chào mọi người, dùng sức ném PokéBall ra.

PokéBall 'bùm' một tiếng mở ra, vang lên âm thanh 'Tôi đã bắt được Pokémon!'.

"GOTCHA!" MV rất ngắn, chỉ chưa đầy ba phút, nhưng đã xuất hiện các Thủ lĩnh, Tứ Đại Thiên Vương, Nhà vô địch, thậm chí cả phản diện, Người nắm giữ Pokédex của các Liên minh.

Số lượng người xem trực tiếp ngày càng nhiều, số bình luận cũng không ngừng tăng lên.

"Lệ mục!" "Hồi tưởng lại tình yêu ban đầu của tôi khi bắt Pokémon." "Đúng vậy, tôi cũng nên bắt đầu chuyến hành trình của mình rồi!" Sợ hãi những chuyến hành trình chưa biết là bản năng của tất cả mọi người, vì vậy việc chùn bước cũng không có gì đáng trách.

Nhưng, chỉ cần ở bên Pokémon, Trainer có thể dũng cảm bắt đầu chuyến hành trình, tạo nên sự Gắn kết của riêng mình!

Trong chuyến hành trình, Trainer và Pokémon không ngừng mạnh

lên, kết bạn với đối thủ mạnh, đánh bại phản diện, thách thức Nhà vô địch, trở thành Bậc thầy Pokémon.

Đây không phải là ước mơ ban đầu của tất cả các Trainer sao?

MV quảng cáo này của The Pokémon Company, một hòn đá ném xuống gây ra ngàn con sóng, đánh thức tình yêu Pokémon ban đầu của vô số Trainer.

Chỉ sau một ngày phát hành, "GOTCHA" đã lọt top tìm kiếm.

Bình luận của cư dân mạng, đại diện cho tiếng lòng của vô số Trainer.

"Sau này, tôi không trở thành Nhà vô địch, chỉ trở thành một nhân viên văn phòng bình thường, nhưng tôi đã gặp được Pokémon, và người mình yêu." "Bị hạn chế bởi nhiều thứ, tôi không thể bắt Pokémon trong thực tế, nhưng ít nhất vẫn có "Pokémon" có thể an ủi tôi." "Ngày mai đi tìm Giáo sư Oak nhận Squirtle!

Tôi cũng nên bắt đầu chuyến hành trình của riêng mình!" "Mục tiêu của tôi, là trở thành Bậc thầy Pokémon!" Chỉ cần không ngừng tiến về phía trước, con đường sẽ không ngừng kéo dài.

Và còn vô số Pokémon chưa biết, vô số chuyến hành trình chưa biết, đang chờ đợi chúng ta.

"Sự gắn kết giữa các sinh mệnh, cuối cùng sẽ孕育 ra những sự Gắn kết quý giá." Thầy Lục đã viết như vậy trong phần sản xuất: "Chỉ cần bạn yêu thích Pokémon, Pokémon sẽ đáp lại kỳ vọng của bạn." …… Ngày 31 tháng 12, thứ Sáu, thị trấn Sandgem.

Trong đêm tối tĩnh mịch của vùng nông thôn, một biệt thự tỏa ra ánh sáng cam ấm áp.

Trong nhà, Cynthia mắt xám chuyên chú, ngồi trên sofa lật xem sách thần thoại.

Bỗng nhiên, tầm mắt cô dừng lại trên chiếc bookmark hình Gengar, Cynthia khẽ mỉm cười.

Gió đêm thổi qua, Lục Dã đứng trên ban công đá cẩm thạch rộng lớn, nhìn về phía Pokémon trước mặt.

“Ghos~(*ﾉ∀)” Gengar nhe răng cười toe toét.

Lần đầu gặp mặt, nó chỉ là một Gastly lang thang, lần đầu gặp gỡ ở cầu thang cuốn, cam tâm tình nguyện bị tôi bắt.

Sau đó, nó thể hiện ý thức tự chủ cực cao, phản chủ suốt cả chặng đường, cuối cùng tiến hóa thành chú bé mập màu tím đáng yêu.

Lục Dã sẽ không bao giờ quên thành phố Dahara, Gengar đứng trước Chō-Majin Hoopa che trời lấp đất, chia sẻ sinh mệnh của nó cho tôi.

Sau này không còn nghe thấy thần giao cách cảm của Gengar nữa, nhưng Lục Dã có thể cảm nhận được một sự Gắn kết vô hình, kết nối chặt chẽ giữa hai bên.

“Búi! o(´^｀)o” Sylveon quay đầu, kiêu ngạo vươn dải ruy băng, quấn chặt lấy cánh tay Lục Dã.

Lục Dã nhớ, con đường làng nhuộm màu hoàng hôn đó, bé Eevee bị thương quay đầu bỏ đi.

Nhưng khi chính mình tìm lại được nó, ném ra PokéBall như định mệnh, bắt hoàn hảo Eevee.

Sau này vào Lễ Thất Tịch với ánh sao lấp lánh, nó tiến hóa thành Sylveon, trưởng thành thành một đại tỷ bá đạo nhưng mềm yếu.

“Ka mi… ヾ(⌐■_■)” Blastoise đẩy kính râm, lùi về phía sau đồng đội.

Lục Dã cười khổ, chú Squirtle ở Nhà trẻ Pokémon chờ đợi ‘minh

chủ’ đó, đã trưởng thành thành Vị anh hùng Sóng Biển cứu rỗi World Tree.

Mỗi trận chiến, Blastoise đều dốc toàn lực, và xem cái chết nhẹ tựa lông hồng, kích hoạt Dòng Nước Xiết đầy máu… mặc dù đối phương căn bản không thể phá giáp được.

Chú Blastoise này rõ ràng rất mạnh, nhưng lại quá thận trọng!

“Gào hú!

ଘ(•ρ•)ଓ” Arcanine vẫy chiếc đuôi lớn, ngốc nghếch đáng yêu.

Growlithe được Nữ cảnh sát Jenny giao phó, đã sánh ngang với Pokémon huyền thoại trong thần thoại Đông Hoàng.

Arcanine đứng trên Bàn Thờ Thiên Luân, phun ra Hỏa Thánh lên bầu trời, triệu hoán thời khắc ánh sáng.

Trong lòng nó, lại chỉ nghĩ rằng vì Trainer, phải bất chấp tất cả.

“Chíp kì đô y~ ヾ(◍°∇°◍)ﾉﾞ” Togepi vẫy bàn tay nhỏ bé.

Lục Dã bế Togepi lên, nhớ lại lần đầu nở trứng, đôi mắt nhỏ lấp lánh của nó khi chui ra khỏi vỏ trứng.

Nhớ Togepi luôn có thể vẫy ra chiêu thức đúng lúc, nhớ nó đội mưa chạy ra ngoài mua rau, nhớ nó đứng trước Gigantamax Charizard, vẫy ngón tay.

Thầy Lục mặt đen, không sao cả.

Vì gặp được Cynthia và Pokémon, đã tiêu hao hết tất cả vận may của cậu ấy.

Mà trong đội còn có bé Togepi đáng yêu.

“Áp! (´ꈍᴗꈍ)σ” Sirfetch’d trong lòng rơi lệ.

Không khí sao đột nhiên lại nặng nề vậy!

Lục Dã nhìn bộ lông trắng như tuyết của Sirfetch'd, nhớ lại áp áp ban đầu chỉ muốn làm kẻ ăn bám.

Nhưng qua sự trợ giúp của chính mình… áp áp cuối cùng cũng trưởng thành thành Hiệp sĩ Khiên Vương!

Lục Dã nắm chặt tay khẽ vỗ.

Thật đáng mừng!

Nghiêm khắc mà nói, Sirfetch'd có kinh nghiệm giống Thầy Lục nhất, đây cũng là lý do nó nắm giữ Hiện tượng Gắn kết.

Và đây cũng là ý niệm trong lòng Thầy Lục khi lần đầu gặp Sirfetch'd.

Cây hành tây này, có đại khí vận!

Học sinh Koraku (Rotom-Phone) là dụng cụ nấu ăn huyền thoại độc nhất vô nhị, Rotom từ thế giới song song xuyên qua, chính là học sinh Koraku của thế giới song song.

Tyranitar là Kẻ thiết lập thời tiết mạnh nhất của 'Chiến thuật gia', có thể tranh giành thời tiết với Groudon Nguyên Thủy, giành được thời tiết là thắng.

Darkrai của thị trấn Alamos, Victini không bao giờ thất bại, Meloetta hiện thân của nghệ thuật.

Còn có Latias sau Tiến hóa Mega, đôi cánh như được gắn rào chắn… Mỗi Pokémon đều có sự Gắn kết độc nhất vô nhị với Lục Dã.

Lục Dã bỗng nhớ câu hỏi của Giáo sư Oak. 『Đối với cậu, Pokémon có ý nghĩa gì?』 Lục Dã tay vịn lan can, ngắm nhìn bầu trời đầy sao tuyệt đẹp, quay lại nhìn những Pokémon đang cười tươi.

"Gia đình." Lục Dã khẽ nói.

Trong đêm tối, Cynthia bước đến ban công, khoanh tay, cùng Lục

Dã ngắm nhìn.

“Sắp đến năm mới rồi.” Cynthia mỉm cười nói.

Lục Dã cúi đầu nhìn màn hình điện thoại, các thành viên trong nhóm chat, rộn ràng chúc nhau.

Cất điện thoại đi, Lục Dã cười nói: “Năm mới, phải bắt đầu một chuyến hành trình mới thôi!” Ngay lập tức, trên ban công vang lên tiếng gào khóc như quỷ hú sói tru, tiếng “búi” và “đúi” không ngớt.

“Ghos!” “Búi~” “Ka mi!” “Gào hú!” “Chíp kì đô y~” “Áp!” Cynthia khoanh tay, quay lại nhìn Garchomp, Lucario và bọn chúng, khẽ cười nói: “Mấy đứa cũng có thể chuẩn bị chào đón em trai hoặc em gái rồi đó.” “Gao!?” Garchomp chấn động.

Lục Dã: “Σ(っ°Д°;)っ Nhanh vậy sao?” Cynthia lườm một cái, bình tĩnh nói: “Đồ ngốc, là trứng Pokémon Jangmo-o sắp nở ấy.” Lục Dã gật đầu hiểu ra, mấy tháng trước, Cynthia đã có được một quả trứng Pokémon Jangmo-o từ Alola.

“Nhưng mà.” Cynthia ngước nhìn bầu trời đêm, hai má ửng hồng nhạt, dịu dàng nói: “Cũng có thể chuẩn bị sẵn rồi.” Mấy đứa sẽ tốt hơn nhỉ… khó nghĩ quá… Nửa đêm đã đến, trên bầu trời đêm, pháo hoa tuyệt đẹp bất chợt bùng nổ.

Tiếng pháo hoa át đi tiếng gầm gừ của lũ nhỏ, Cynthia khoanh tay thưởng thức, mỉm cười mãn nguyện, đôi mắt cô phản chiếu ánh pháo hoa rực rỡ.

Nhìn vào gương mặt nghiêng của Cynthia, Lục Dã cảm khái vạn phần, đưa tay phải ra, vỗ vỗ vai trái.

Xứng đáng là cậu mà, Thầy Lục!

Lục Dã quay người lại, nhìn về phía Pokémon đang ngẩng đầu ngắm pháo hoa, lớn tiếng nói giữa tiếng pháo hoa: “Năm mới——”

“Hãy cùng chúng ta bắt đầu, chuyến hành trình hoàn toàn mới thôi!!” “Ghos!” Gengar gãi đầu cười hắc hắc.

“Không nghe thấy, nói lớn lên chút!” “Ghos!!! (*ᵓᴗ)” Gengar nhảy lên, thè lưỡi liếm vào ống kính Rotom-Phone.

Màn hình tối đen, chỉ còn tiếng pháo hoa rộn ràng vang vọng mãi. 【HẾT TRUYỆN】